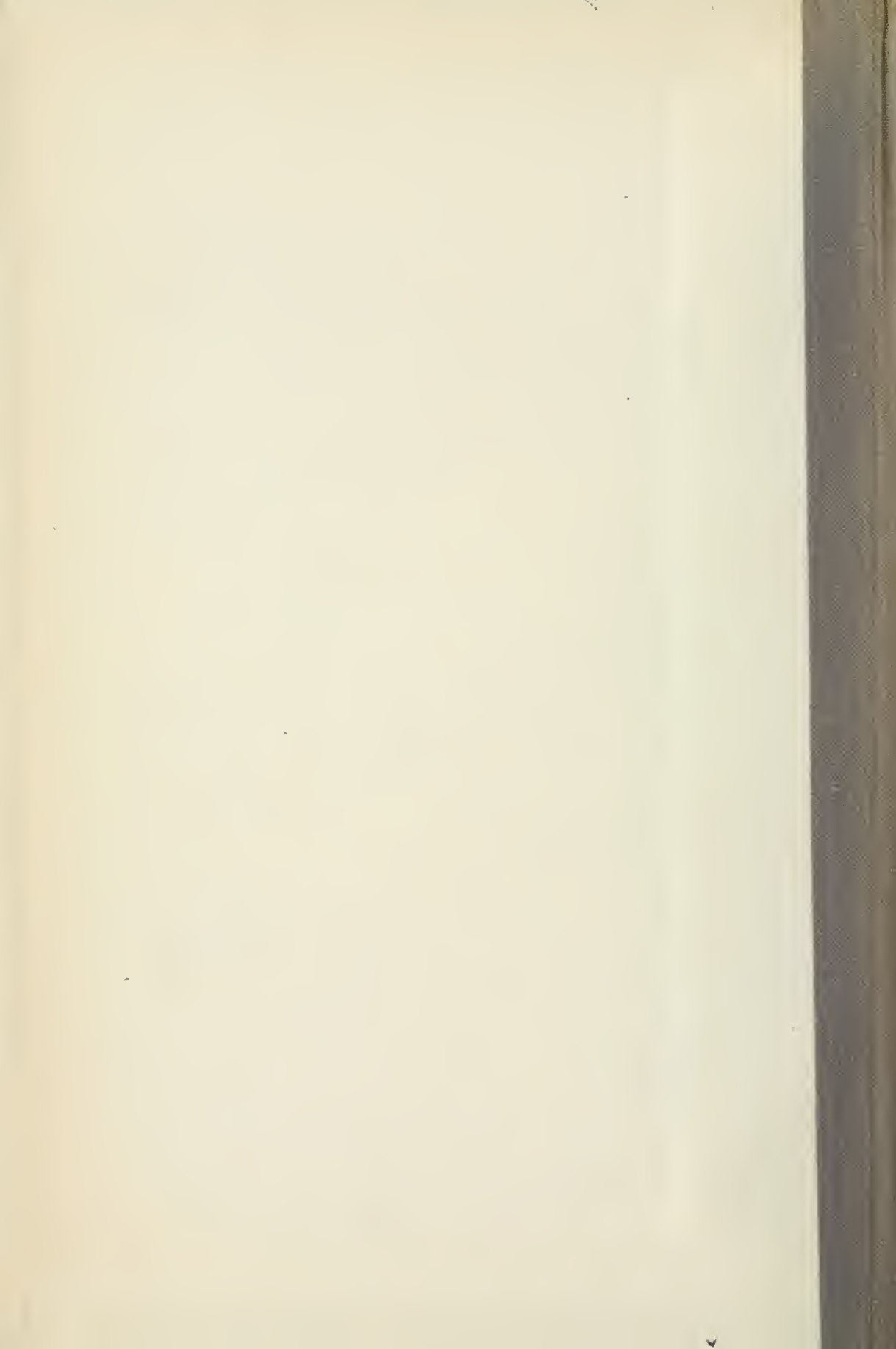

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01781681 0

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΚΩΜΩΔΙΑΣ ΕΝΔΕΚΑ

ΣΧΟΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

PARISIIS.—EXCUBEANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB 56.

~~178~~
~~178~~
~~178~~

(178)

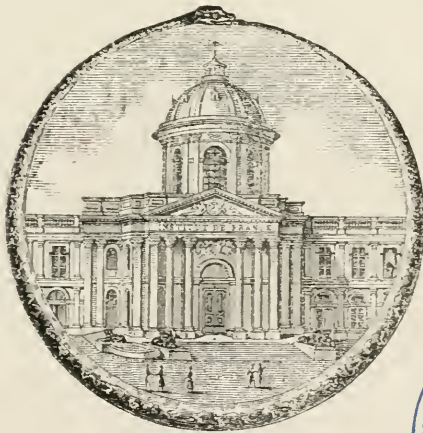
SCHOLIA GRÆCA

IN

ARISTOPHANEM

CUM PROLEGOMENIS GRAMMATICORUM,
VARIETATE LECTIONIS OPTIMORUM CODICUM INTEGRA, CETERORUM SELECTA,
ANNOTATIONE CRITORUM ITEM SELECTA, CUI SUA QUÆDAM INSERUIT
FR. DÜBNER.

ACCEDIT INDEX NOMINUM ET RERUM EX ARISTOPHANE ET SCHOLIIS NOSTRA OPERA COLLECTUS,
INDICES SCRIPTORUM ET VERBORUM IN SCHOLIIS EXPOSITURUM.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI IMPERIALIS FRANCE TYPOGRAPHO.

M DCCC LV.

PA
3879
HI
1855

Y² 1050. a.

12001
121191 8

PRÆFATIO.

Scholorum veterum in Aristophanem, quæ non prostabant nisi multorum voluminum collectionibus Beckii Bekkerique inclusa, parabiliorem librum emittere decreveramus, quum GUILIELMUS DINDORFIUS magnis in hunc comicum meritis cumulum addidit scholorum illorum editione critica et ceteris omnibus multo locupletiore. Is enim non solum vetustissimos omnium et præstantissimos codices, Ravennatem et Venetum, denuo excutiendos, sed alios quoque non paucos cum Aldinis scholiis conferendos curavit, Suidam hæc scholia expilare solitum diligentius quam ceteri tractavit, indagavit novitiorum additamentorum fontem et origines, omnia denique suæ criseos luce aut illustravit aut corripuit. Putavimus autem demereri lectores nostros ipsum potius sequentes quam nostrum quaecumque iudicium, quamquam in forma scholorum variabili multa non improbabiliter adornari poterant ratione alia. Sed perpauca modo secundum optimos quos diximus codices mutavimus. Hoc tamen utilissime instituisse videmur, ut quæ absint ab illis codicibus, in ipsis scholiis significata lectoribus sine ambage indicarem: nam ea plerumque ab recentissimis grammaticis profecta sunt et per nostram notationem primo oculorum obtuitu agnoscuntur.

In adnotatione Dindorfii excerpta ita versati sumus, ut optimorum codicum, Ravennatis et Veneti, scripturas *integras* repræsentarem, reliquorum *prope integras*, Aldinæ autem et subsequentium editionum non nisi potiores indicarem. Quæcumque autem a vulgaribus editis, nulla indicata varietate, discedere reperiet lector, ea codicum omnium, certe optimorum indubitato consensu posita esse credat. Adjecimus quæ Dübnerus ex Parisinis codicibus collegerat: varietates argumentorum ex optimo libro 2712 (sive membranæ Brunckii); plurima ad Nubes, Ranas et Plutum ex codice 2821 sæculi XIV integerrimo, sed recentiora

modo scholia continente; nonnulla ex codice 2820 earundem comœdiarum partes continente; denique bona multa ex Claudii Puteani apographo scholiorum antiquorum in *Lysistratam*, recentiorum in *Thesmophoriazas*, et Bastii notas quasdam ineditas in scholia ad *Plutum*. Criticorum animadversionibus ab *Dindorfio* excerptis addidimus non pauca, reseuimus autem *Hemsterhusiana* nonnulla, quæ jam in alios libros satis notos transierant. *Annotatio* in scholia *Lysistratæ* et *Thesmophoriazuserum* scripsit *Dübnerus*. *Prolegomenis* adiecimus capita quattuor a *Cramero* nuper edita. Sic utilem et gratam lectoribus qui *Aristophani* student operam præstitisse confidimus. Scrii simus exeunte anno MDCCCXLI.

G. DINDORFII PRÆFATIO.

Ad scholia in Aristophanem et emendanda et locupletanda codicibus usus sum sex,

R. Ravennate,

V. Veneto Marciano 474,

G. ejusdem bibliothecæ 475,

Θ. Florentino Laurentiano 2779,

Γ. ejusdem bibliothecæ plutei 31, 15,

M. Mediolanensi Ambrosiano L, 39,

aliorumque nonnullorum excerptis, quæ suis quæque locis commemoravi. Horum librorum omnium et ætate et auctoritate princeps est Ravennas undecim fabularum. Propria huic codici sunt scholia Thesmophoriazusarum, Lysistratæque versuum 818-889, 1099-1228, 1260-1278, 1297-1311; desunt Equitum 216-1408, Pacis 1039-1356, Avium 239-394, Lysistratæ 376-404. Scholia minus quam vulgo sunt copiosa: caret enim non solum Byzantinorum grammaticorum annotationibus, sed etiam de scholiis Alexandrinis passim omisit quæ ad explicandas poetæ sententias minus necessaria esse viderentur. Vocabulis Græcobarbaris in scholiis pariter atque glossematis inter versus positus utitur rarissime iisque nonnisi talibus quæ ante Constantini magni tempora in linguam vulgarem esse illata vel scriptorum exemplis constat vel analogia doceat: cujusmodi sunt βάλλα ad Plut. 476, δγκίναι 431, συδάριον et φακίλιον 729, κοῦσπος ad Pac. 478, βουρδωνάριος et σταδλίτης ad Thesmoph. 491, vocabulum Latinum ἐκσέπτουρα (*exceptorem*) ad Nub. 770. Patriam suam, non tamen diserte nominatam, semel memorat librarius ad Avium v. 842, ubi quæ scholiasta de excubitoribus per tintinnabula exploratis annotavit, suo ipsius additamento auxit librarius, ὅπερ ἐθεασάμην καὶ τὸς ἔγωγε ἐν τῇ ἐμῇ πατρίδι. Similis est recentis scholiastæ annotatio ad Ran. 932. Primus post renata literarum studia hoc codice usus est Antonius Francinus, qui Pacis versus 948-1005, quibus caret editio Aldina, una cum scholiis ex eo descriptos edidit in editione Juntina a. 1525, nulla quamvis mentione codicis facta.

Proximus Ravennatæ Venetus est 474, qui septem tantum fabulas complectitur: desunt enim Acharnenses, Ecclesiazusæ, Thesmophoriazusæ, Lysistrata. Scholia antiqua longe quam Ravennas habet ampliora, raro admixtis recentiorum grammaticorum annotationibus, quales sunt de mensis coronatis Hebræorum ad Plut. 1056, de

Venere genitrice ad Nub. 52, et excerpta ex Athenæo de ludo cottabi ad Pac. 1244. Vocabulorum barbarorum usus iisdem quibus in Ravennate finibus continetur. Sic συδάριον et φακίλιον est in scholio Pluti 729, δγκίναι ib. 431, κοινομετροῦσα ib. 436, πατελὶς ibid. 1097, καμυλάκιον ad Nub. 268, σπόρτουρα ib. 1136. Latina ἐκσέπτουρα ib. 770, δηλότατος ad Plut. 287.

Veneto 474 (V.) tam similis est alter ejusdem bibliothecæ codex (G.), ut descriptus ex ipso videatur, omissis plerumque glossematis interlinearibus, quæ prior ille non pauca habet, additis autem aliunde excerptorum de comœdia capitibus duobus (I et II ed. nostræ), annotationibus aliquot ad primos Pluti versus, ad Av. 559, 560, 801, et loco Theopompi ad Ran. 218, quem breviorē exhibet V. Reliqua scripturæ diversitas quamvis non infrequens, tamen ubique est ejusmodi ut librario tribui possit prioris codicis corruptelas corrigenti: in quo ille ita est versatus ut aliis in locis verum videret, quod non difficile fuit in tot minorum vitiorum correctione, in aliis miram proderet ingenii hebetudinem, cujus satis erit aliquot hoc loco produxisse documenta:

V	G	scribendum
AV. 465 ῥωμέως	ῥωμαλέου	νομέως
1395 ἐνι αὐτῇ	ἐν τοιαύτῃ	ἐνι αὐτῇ
1490 τιτανωπάσι	τιτάνη πασιζήης	Τιτανόπασι
λλ		
1556 βαθεῖ	διαβήλει	Βαθωνίοις.

Interdum lacunas absurde explevit, velut Av. 874, 1297, vel non intellecta ab se correxit, ut Pac. 959, τὴν κομικὴν γράψας λέξιν mutavit in κομωδὴν γράψας. Hoc libro ita sum usus ut dissensum ejus a Veneto priore annotarem, omitterem consensum.

Laurentianus Θ. quattuor fabularum, chartaceus seculi quarti decimi, præcipuo usui fuit in scholiis Equitum, ubi bona plurima cum Veneto habet communia, nonnulla etiam sibi propria, neque in Pluto et Ranis utilitate sua caruit. Ad Nubes tenuiora habet scholiorum excerpta quam quæ commemorari singula operæ pretium fuerit, omninoque libri hujus lectionibus cum delectu quodam usus sum, ne annotationem meam inutili mole augerem. Infimi ævi scholiis hic quoque codex caret, nisi quod uno alteroque loco annotationes quasdam insertas habet quales Moschopolus alique ejusdem temporis grammatici

puerilis institutionis causa scribere solebant, velut de constructione verbi *κατηγορεῖν* ad Plut. 919, de verbo *δρῆν* ad Ran. 23, de Centauris ibid. 38. Glossemata interlinearia copiosa habet, quæ ad Plutum frequentius quam ad ceteras fabulas apposui, quanquam in his quoque nihil omisi quod illo modo utile esse posset. In Pluto non pauca, quæ Hemsterhusius ex suis codicibus minus emendatis ediderat, correxi et nonnulla, quæ illi inexplicabilia videbantur, Laurentiani libri ope expediui. Vocabula Græco-barbara ævi longe quam Ravennas et Venetus inferioris passim infert, ut *τριζέριον* ad Plut. 172, et *ζαρομάγουλον* ibid. 266.

Laurentiano altero (F.) usus sum ad Ecclesiastusas. Lacunas habet non paucas et nihil præbuit quod non e Ravennate peti potuerit. Est chartaceus seculi quarti decimi. Insunt præterea fabulæ quinque, sed ipsæ quoque locis plurimis defectæ, Acharnenses, Equites, Aves, Vespæ, Pax, cum scholiorum excerptis vitiosissime scriptis et nihil usquam boni suppeditantibus, quod non ex libris antiquioribus ab me sumi potuerit.

Mediolanensis (M.) bombycinus est seculi quarti decimi. Insunt Plutus, Nubes, Ranæ, Equites, Aves cum excerptis scholiorum modo amplioribus modo brevioribus, ex quibus portionem lectionis diversitatem ad Ranas attuli: ex qua intelligetur codicem quamvis emendationem exemplari Aldino, tamen inferiorem esse Ravennate Venetoquæ et nihil utile præbere quod non sit ab illis libris occupatum.

Proximus post libros scriptos locus Suidæ debetur, qui magnam scholiorum partem in lexicon suum transtulit, codicibus, ut nunc manifestum fit, usus qui Ravennati Venetoque simillimi fuerunt: ut non mirandum sit lectiones veras, quæ Suidæ propriæ sint, post excussos ab nobis libros illos vix tot singulas superesse quot centenas ex eo petere potuissent priores scholiorum editores, si præclaro hoc antiquæ lectionis thesauro diligentius uti voluissent. Licet igitur valde imminuta nunc sit Suidæ utilitas, tamen operæ pretium esse putavi lectionem ejus plerumque annotare, quum præsertim nonnihil conferat ad codicum nostrorum vitia corrigenda et vicissim ex ipsis interdum emendari possit, velut s. v. *ἐγκακορδύλημένος*, ubi Cypriæ vocis *κορδύλη* testis affertur Κρέων ἐν α' τῶν ῥητορικῶν, quod nemo dubitabit quin ex scholio Veneto Nub. 10 corrigendum sit *Κυπριακῶν*.

Inter libros typis impressos prima est scholiorum editio Aldina a. 1498 novem fabularum

(caret enim Thesmophoriazusis et Lysistrata), a Marco Musuro Cretensi curata, qui hoc in opere eadem versatus est levitate quam ex Athenæo et Hesychio turpiter ab eo interpolatis cognuit habemus. Ipse de opera in scholiis ab se posita hæc pauca tradidit in præfatione: «Τὰ δ' ὑπομνήματα ταυτὴ καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου ἐδίδετο μακροῦ, εἴ τις αὐτὰ πρὸς τὸ βέλτιον ἐγγχειροῖται μεθαρμόσασθαι σχήμα. ὧν θατέρου μὲν ἐπεκρατήσαμεν καίτοι κρείττονος ἢ φέρειν. περὶ στενὸν δὲ μοῖ κομιδῇ τὰ τοῦ χρόνου συνέβη. οὐ γὰρ μόνον τὰς ἐξηγήσεις συνείρειν ἡρρολοθήσαμεν πεφυρμένα τέως, ὡς ἴστε που καὶ αὐτοί, ἀλλὰ καὶ τυπωθείσας ἤδη ἐπαετραμέμεθα διορθῶν· αἱ δὲ τῶν γαλογογράφων ἡμαρτίαι κάρηνά εἰσι λευκία τῆς παλιμυροῦς ὕδρας πολυπλοκώτερα καὶ τῆς Ἰόλειω ἐπικουρίας δεόμενα. ὅσῳ γὰρ ἐξεκόπτομεν, τοσῶδε πλείους ἡμῖν ἀνεψύνοντο τοῦ τὸ μὲν μεταβάλλειν, τὸ δὲ προστιθέναι, τὸ δ' ἀραιεῖσθαι τῶν στοιχείων ἀρρομαί.» Et in fine Avium, «Ἀριστοφάνους κωμωδιῶν ἐπετὰ (has dicit, Plutum, Nubes, Ranas, Equites, Acharnenses, Vespas, Aves) καὶ τῶν εἰς αὐτὰς σχολίων ἀρχαίους συντεθέντων γραμματικαῖς, ἃ δὲ σποράδην ἐν ἀντιγράφοις κείμενα διαφόροις καὶ πεφυρμένως συνεῖλεκται τε καὶ ὡς οἶόν τ' ἦν ἐπιμελέστατα διώρθωται παρὰ Μάρκου Μουσούρου τοῦ Κρητός.» Majoris momenti videmus, ita Aristophanis quoque non vetustas anquisivisse membranas, sed recentibus codicibus chartaceis, quantumvis vitiosis, uti maluisse, qui vili pretio haberi correctique typothetis tradi possent, libro autem typis exscripto tanquam nulli amplius usui futuri abjicerentur: unde facile explicari potest quod editiones Aldinæ, si ad codices exigantur, non tam cum libris vetustis quam cum chartaceis infimi ævi consentire reperiuntur, nec mirandum exemplaria, quibus Aldus usus est, ita evanuisse ut vix unum alterumque investigari a posteris potuerit: quod in codice Hesychii Marci propitia fortuna accidit. Codicum vero Aristophanis a Musuro expressorum genus duplex fuit: alii enim scholia vetera sunt complexi, alii recentissimorum grammaticorum annotationes præbuerunt, copiosiores ad Plutum, Nubes, Ranas, quæ fabulæ præcuntibus grammaticis Byzantinis tum fere solæ tractari in scholis solebant, rariores ad reliquas comædias. Horum librorum scholia a Musuro non raro ita sunt conglutinata ut ab uno eodemque grammatico scripta videantur quæ multorum seculorum intervallo sunt dispa-

rata. Quam temeritatem Musurus auxit eo quod scholia locis plurimis ex Harpocrate, Suida aliisque scriptoribus (1) interpolavit, et ita quidem ut suorum temporum infantiam ubique proderet. Nam quum ex Suida scholiorum lacunas plurimas explere codicumque suorum vitia innumerabilia emendare posset, his bonis omnibus neglectis ea tantum ex Suida et aliunde intulit quæ nulli usui essent nec raro ab scholiastarum veterum consuetudine abhorrent: cuiusmodi sunt quæ Suidas ex Polybio, Appiano, Juliano, Procopio similibusque scriptoribus citavit.

Editioni Aldinæ successit a. 1525 Florentina Antonii Francini (2), quæ editionis principis vestigia vix usquam nec nisi in rebus levissimis deseruit, accessionem vero unam habet laudabilem scholia ad Pacis v. 948-1005 ex codice Ravennate suppleta, de quibus supra dicebam: nam quæ præterea ad priores maxime fabulas passim addidit Francinus scholia et glossemata, etsi partim ex libris manuscriptis ducta esse nostrorum codicum consensus arguit, nullius plane pretii sunt. Alia ex scholiasta Pindari, Eustathio aliisque grammaticis descripta editor inseruit, non sine gravibus peccatis, cuiusmodi est quod scholiis Aldinis de Pamphilo pictore Atheniensi ad Plut. 385 excerptum quoddam adjunxit ex scholiasta Pindari de Pamphylo Heraclida, Ægimii filio, quem ipse Pamphilum scribit.

(1) Ex Harpocrate Nub. 1134, Eq. 414, Eccl. 18, 289, 395, 602, 663. Ex Suida Nub. 971, Ran. 295, 791, 1300, Eq. 422, 435, 445, 527, 531, 600, 606, 645, 716, 728, 756, 852, 854, 855, 954, 964, 984, 1011, 1017, 1085, 1150, 1302, Ach. 520, 1182, Vesp. 170, 289, 583, 678, 681, 721, 769, 874, 1026, 1038, 1042, 1111, 1238, 1259, 1410, 1411, 1490, 1517, Pac. 17, 153, 835, 1094, Av. 158, 194, 1022, 1283, Eccl. 18, 146, 154, 652, 1026. Ex Eliano De nat. anim. Eq. 645. Ex Ammonio Eccl. 611. Ex Demetrio περί ἐρμηνείας Nub. 401. Ex Diodoro Pl. 9. Ex Eustathio ad Dionysium Nub. 208. Ex Gregorio Cor. Nub. 53. Ex Pausania Ran. 55. Ex Plutarcho Nub. 1179, Eq. 1017. Ex scholiasta Apollonii Rhodii Nub. 397, 1068. Ex scholiasta Euripidis Ran. 303, 1185, 1225, Vesp. 1413. Ex Stephano Byz. Nub. 323, 332. Ex vita Sophoclis Ran. 73. Ex Zenobii proverbii Nub. 133, Vesp. 191, Eq. 984.

(2) *Fracinum* nominant Hemsterhusius, Brunckius alique, errore decepti typothetæ, qui *Fracinus* pro *Francinus* posuit in fronte epistole ad Benedictum Accoltam, archiepiscopum Ravennatem. Nomen viro fuisse *Francini* ex Luciani Suetoniique editionibus et aliunde constat. Et sic vocatur in epigrammate Σεβαστιάνου τοῦ Δουκκίου, quod Aristophani præfixum est, πρώτος ὁ Μουσούρος δῶκεν ποτὲ πολλὰ μογήσας | χαλκοτύποις σελίσιν βιβλὸν Ἀριστοφάνους. | δεύτερος αὖ Φραγκίνος ἰδοὺ νῦν ταῦτ'α χαράξας | πλείστα διορθώσας, πίνακα προσθέμενος.

Editionem Florentinam repetiverunt Sigismundus Gelenius Basileæ a. 1547, et Æmiliius Portus Aureliæ Allobrogum a. 1607, uterque non sine frequentibus levium vitiorum correctionibus: quas emendationum hodie ex illis expiscari editionibus tanto minus operæ pretium fuit, quum prope omnes graviores nunc habeant auctoritatem codicum. Multo minus commemorare licuit quæ et isti et alii editores non raro vel sana attraxerunt vel vitiosa corrigendo magis corruperunt.

Æmilii Porti vestigiis institit Ludolphus Kusterus in editione Amstelodamensi a. 1710, qui ipse quoque leviora scripturæ vitia multa tacite correxit, de aliis in annotatione monuit, adhibito interdum Suidæ lexico. Scholia Lysistratæ primus edidit ex codicibus Vossiano Leidensi (L) et Barocciano 38 (*Bar.*). Uterque codex lacunosus est neque ad Ravennatem comparandus: neutrum satis diligenter tractavit Kusterus. Baroccianum accuratius contulit Joannes Alberti in Observationibus miscellaneis Amstelodamensibus vol. 7, p. 125, quanquam non ipso codice usus, sed apographo quodam ejus a. 1697 facto. Vossianum ego ipse inspexi.

Librorum Parisinorum glossemata Brunckius, Britannicorum Dobræus edidit.

«*Copias Victorianas*» magnæ testes inopiæ, ad fabulas novem Aldinas edidit Aloysius Nicælius in Thierschii Actis Monacensibus vol. 1, p. 341-416. Sunt illæ copię nihil fere aliud quam glossemata partim ex codicibus quibusdam excerpta, inter quos libri nostri V.Θ. esse videntur, partim a Victorio e lexicographis transcripta in marginem exemplaris Aldini quod nunc in bibliotheca regia Monacensi asservatur.

Scholiis in Plutum utilissima fuit Hemsterhusii opera (a. 1744), quamvis non alio usi adjumento quam Suidæ lexico. Namque duorum qui illi præsto fuerunt codicum margines, Dorvilliani et Leidensis, non veterum grammaticorum scholiis, sed barbaris novitiorum hominum interpretationibus plerumque verbum verbo reddentibus impleta sunt: quarum numerum aliis e libris magnopere augere potuissem, nisi chartis parcere præstitisset. Non multo melioris notæ sunt quæ ex codice Parisino 2827 (*Paris.*) ab Bastio excerpta scholia et glossemata Schæferus edidit in appendice ad Pluti Hemsterhusiani editionem Lipsiensem p. 487-565, quæ partim Thomæ Magistri esse ex primo ad Plutum scholio colligi potest. Annotationes Hemsterhusii meis ita inserui ut rescarem quæ nostrorum codicum lectio inutilia reddidisset, in iis autem

quas apponerem interdum modum adhiberem verbis viri eximii, quem notum est non raro longis verborum ambagibus ea in scriptis suis exposuisse, quæ sine ullo lectorum incommodo brevissima oratione transigi poterant.

Scholia in Nubes J. A. Ernesti edidit Lipsiæ a. 1754 cum præfatione, qua de discernendis diversorum grammaticorum scholiis disseruit emendationesque locorum quorundam proposuit: post Ernestium Hermannus a. 1799, iterumque a. 1830, qui ipse quoque nonnulla ex conjectura emendavit, alia ex Suida restituit. Scholia aliquot et glossemata codicis Nubium Leidensis ex schedis Ruhnkenii edidit Tittmannus inter Epistolas ejus p. 118-125.

Sequitur ut de origine et compositione scholiorum dicatur, de qua satis recte judicavit Kusterus (1), nisi quod tres potius quam duas ponere debebat scholiastarum classes. Prima scholiorum fundamenta jacta esse constat a grammaticis Alexandrinis, quorum alii Aristophanis fabulas annotationibus suis (ὑπομνήμασιν) illustrarunt, alii ad intelligendas illas plurimum contulerunt per libros amplioribus in argumentis versatos, inter quos præ ceteris celebrati fuerunt Lycophronis et Eratosthenis commentarii περὶ χωρῶν. His successit secunda scholiastarum classis, qui ex illis antiquiorum grammaticorum copiis excerpta (ἐκλογὰς ὑπομνημάτων) conficerent (2), scholiorumque veterum farragi-

(1) In præfat.: «Scholia Musuriana partim a perve-
tustis iisque clarissimi nominis grammaticis, veluti Apol-
lonio, Didymo, Symmacho, Aristarcho et aliis quorum
in ipsis scholiis fit mentio, conscripta sunt, quæ proinde
non mirum si optimæ sint notæ veramque et præcise
illam eruditionem sapiant; partim auctores habent Tho-
mam Magistram et Joannem Tzetzen aliosque forte illius
ætatis Græculos, partim etiam ab ipso M. Musuro hinc et
inde mihi interpolata videntur. De Thoma Magistro et
Joanne Tzete omne dubium mihi exemerunt Excerpta
scholiorum in Aristophanem ex codice MS. Vaticano 1294,
qui fuit quondam Fulvii Ursini, itemque Excerpta ex
cod. MS. Urbinate 141 in eadem bibliotheca. Horum enim
codicum prioris Excerpta præferunt nomen Thomæ Ma-
gistri, posterioris, Joannis Tzetis: in quibus quæ legun-
tur, maxima ex parte in editis ad Aristophanem scholiis
ἀπολεῖται quoque occurrunt. Scholiis hisce Musurianis
Florentini postea in editione sua hand pauca, in priores
præsertim comœdias (nam in posteriores vix quicquam
ab iis additum deprehendi) e vulgatis et tritis fere scripto-
ribus exiguo interdum judicio adiecerunt.»

(2) Eiusmodi excerpta significat subscriptio codicis
Veneti in fine Nubium, κεκῶλισται ἐκ τῶν Ἡιοδώρου,
παραγέγραπται ἐκ τῶν Φαεινοῦ καὶ Συμμάχου καὶ ἄλλων
τινῶν, et in fine Pacis, κεκῶλισται πρὸς τὰ Ἡιοδώρου,
παραγέγραπται ἐκ Φαεινοῦ καὶ Συμμάχου. Quot comici
fabulæ scholiis illustratæ fuerint nescimus. Scholia Hol-
cadum citantur ab schol. Av. 1283 et Lys. 722, scholia
Danaidum ad Plut. 210. Ex scholiis Tagenistarum excerpta

nem suis ipsorum auctam additamentis in eam
fere qua hodie utimur formam redigerent: quod
quarto circiter quintove æræ nostræ seculo eve-
nisse eoque ipso factum videtur ut genuina com-
mentaria Alexandrina mature neglecta perirent.
Recentior autem hæc scholiorum collectio quum
satis commoda usui legentium esset, nullas
admodum mutationes experta, quantum ex
Suida conjicere licet, usque ad seculum duode-
cimū per codices videtur esse propagata: quo
tempore augeri scholia denuo cœperunt a gram-
maticis Byzantinis, Joanne Tzetzæ, Thoma Ma-
gistro, Moschopulo aliisque Græculis, quo-
rum opera fere in tribus primis fabulis substitit.
Annotationes ipsæ tam inutiles sunt et jejunæ
ut ad snos singulas revocare auctores vix operæ
pretium videatur. Scholiis ad Plutum Joannes
Tzetzæ brevem præmisit videtur esse Græcæ
historiam, qualem ipse commentariis in Hesio-
dum, frater autem Isaacus Lycophroni præfixit.
Nam sic intelligendum videtur quod de Cæcio
(id est Tzetzæ) narratur in codice quodam Plauti
Romano. (V. Proleg. cap. X, b.)

[In Addendis incunte a. 1839 scriptis: Excerpta
hæc ex antiquiorum, Alexandrinorum potissi-
mum et Pergamenorum, grammaticorum com-
mentariis ab Symmacho esse facta ejusque com-
mentarium Aristophaneum præcipuum scho-
liorum nostrorum fontem, veterum autem inter
ea scholiorum unicum fuisse demonstrare co-
natus est Otto Schneiderus, qui commentatio-
nem de veterum in Aristophanem scholiorum
fontibus docte et diligenter scriptam Sundiæ
edidit a. 1838. Symmachi nomen quum in unde-
quadraginta scholiorum locis commemoretur,
non improbabile est alia quoque non pauca,
quibus Symmachi nomen non est appositum,
ex commentario ejus esse derivata. Unicum
vero scholiorum veterum fontem quominus esse
credamus vel illud impedit quod in subscriptio-
nibus codicis Veneti, in fine Nubium, scholia
excerpta esse dicuntur ἐκ τῶν Φαεινοῦ καὶ Συμμά-
χου καὶ ἄλλων τινῶν, in fine Pacis ἐκ Φαεινοῦ καὶ
Συμμάχου, in fine Avium ἐκ τῶν Συμμάχου καὶ
ἄλλων σχολίων. Quam difficultatem quum bene
sensisset Schneiderus, subscriptionum illarum
auctoritatem ita elevavit (p. 119), ut Phaium
grammaticum fuisse conjiceret satis recentem
eumque nec doctum probe nec ab antiquis in Ari-
stophanem commentariis valde instructum, qui

sunt quæ Photius in Lexico posnit s. Παραιξόρουσον, ab
antiquiore, ut opinor, grammatico accepta: neque enim
Photium plures quam hodie supersunt comœdias legisse
credam.

satis levi opera nonnullas Aristophanis fabulas interpretatus sit, ad modum fere Thomæ Magistri, i. e. codicibus Aristophaneis usus, quibus excerpta vetera e Symmacho apposita fuerint; quæ quum, ut fere mos fuit istorum grammaticorum, sæpe suffuraretur integra et pro suis vendicaret, facile poterat evenire ut in scholiis Aldinis plerumque omitteretur Phaini nomen, in Etymologico autem Magno (1) ab aliquo recentiore magistro Symmachi memorie, quam solam propagaverat Orus, adderetur. Illos autem codicis Veneti ἄλλους τινάς ita removere studet (p. 122), ut, nisi simulatæ scholiorum copię ostentatio subsit, certe grammaticos intelligendos esse affirmet Symmacho recentiores, quos fortasse fore qui Thomam Magistrum, Joannem Tzetzam, Manuelem Moschopulum vel Demetrium Triclinium esse suspicentur, de quo vel propter ætatem qua scriptus codex Venetus est nemo nisi temporum rationis plane ignarus cogitare poterit, ne quid de ipsorum scholiorum Venetorum indole dicam ab illorum infimi ævi grammaticorum commentandi genere quam maxime aliena. Quæ omnia facile apparet quam sint infirma ad Schneideri sententiam defendendam argumenta. Ac primo quidem illa quæ de Phaino dicit Schneiderius plane pro arbitrio dicta sunt, nec quod Phainus μολγόν in Equitibus v. 963

(1) Etymologici locus hic est p. 200, 46: Βλημάζειν τὸ τιτθολαθεῖν — ὡς φησι Κρατῖνος — « Καὶ γὰρ ἐβλήμαζον αὐτὴν » — εἰρηται δὲ παρὰ τὸ φλίσθω — δθεν καὶ φλιά. παράγωγον φλιμάζω, καὶ ὡς φλίσθω θλίβω, οὕτω φλιμάζω βλημάζω. Φαεινός δὲ καὶ Σύμμαχος, παρὰ τὸ βλημάζειν τοῦ μαζοῦ ἐγκυμῆναι. Quæ, nisi ex scholiis in Cratinum sunt excerpta, in quo poeta explicando Symmachum certe operam posuisse infra ostendimus, ex scholio ad Aristoph. Av. 530 repetita credi possunt, licet illic nunc nullum supersit Phaini Symmachique nominum vestigium, sed Callistrati solum Didymique explicationes proponantur. Omninoque Phainus in scholiis nostris nusquam nominatur nisi ad quinque Equitum versus 963, 1129, 1150, 1220, 1256. Sed Phainum non hanc unam fabulam, sed eandem omnes quas Symmachum pertractasse ex subscriptionibus codicis Veneti satis tuto colligi potest. Quod igitur solis in scholiis Equitum nunc nominatum videmus Phainum casui non minus est imputandum quam quod in scholiis ad Aves veterum interpretum nomina frequentius quam in ulla ceterarum fabularum sunt servata. Sic de locis undequadragesima, ubi Symmachum nominari supra dicebam, viginti ad solam Avium fabulam pertinent, ad Pacem unus, ad Plutum, Nubes, Ranas, Vespas et Thesmophorizasus duo, ad Equites sex, ad Acharnenses tres. Eadem fere Didymi Euphroniique nominum ratio est. Didymus enim quum locis citetur duo de septuaginta, Euphronius autem viginti septem, de illis loci triginta quattuor, de his quattuordecim ad Aves pertinent. Contra Apollonius duodecies citatur in scholiis Ranarum, quinque ad quattuor alias fabulas, Timachidas ad solam Ranarum fabulam locis decem, Demetrius Ixion ad sex locos Ranarum, semel ad Vespas et Aves.

per τωλόν perverse est interpretatus, quo uno documento Schneideri de eo opinio nititur, satis causæ est ut *ne dignus quidem Symmacho interprete docto cauto et accurato socius* iudicaretur Phainus, quum grammatici utroque illo longe et vetustiores et doctiores non raro similia et graviora adeo in interpretando peccata commiserint, inter quæ illud quoque de Symmacho est, in Pluto v. 1011 Nitarium et Battum cinædos somniant: quod commentum ab Schneidero p. 61 utcumque excusatum, interpretationis istius vocabuli μολγόν a Phaino excogitatæ absurditatem aliquanto superat. Nihilo certioribus rationibus altera nititur opinio Schneideri ἄλλους τινάς quos codex Venetus addit grammaticos esse intelligendos Symmacho recentiores, quod affirmari non magis quam negari potest. Nam quum nomina illorum ignoremus, pari jure et antiquiores et æquales et recentiores Symmacho haberi possunt. Denique ne illud quidem extra dubitationem positum est quod Schneiderus p. 57 et 23 contendit, quoties in scholiis ὑπόμνημα vel τὸ ὑπόμνημα memoretur, quod duobus tantum locis factum est (1), Symmachi significari commentarium; quoties autem numero plurali τὰ ὑπομνήματα vel ἑνία τῶν ὑπομνημάτων citentur (2), antiquiores interpretes ab Symmacho excerptos intelligi. Quæ conjectura duplici premitur incommodo. Nam quum in scholiis modo Symmachus aliive interpretes nominentur, modo omisso grammatici nomine τὸ ὑπόμνημα vel τὰ ὑπομνήματα, nusquam autem Συμμάχου ὑπόμνημα citetur, nec scholiis in

(1) Ad Pluti v. 1037, ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτως: ad Pac. 758, οὕτως: εὐρον ἐν ὑπομνήματι. Similiter Orion Etymol. p. 18: οὕτως: εὐρον ἐν ὑπομνήματι εἰς Ἀριστοφάνην. Ὁ κωμικός καὶ ὁ κατ' αὐτὸν ὑπομνηματισμὸς ἐν τῷ Πλούτῳ (v. 322) ab Eustathio citatur ad Homer. p. 746, et ὁ ἐξηγησάμενος παρ' Ἀριστοφάνει τὸ (Plut. v. 159) ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μορβήριαν p. 722: quæ ipsa quoque ad Symmachi commentarium refert Schneiderus p. 29.

(2) Ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω (vel ταυτί) γέγραπται schol. ad Vesp. 544, 968, Av. 1075. Λέγεται καταγεύεσθαι τῶν ὑπομνημάτων schol. ad Av. 283. Ἐν ἑνίῳ τῶν ὑπομνημάτων ad Av. 556. Ἐν ἑνίῳ ὑπομνήμασιν ad Av. 281. Ἐν ἑνίῳ τῶν σχολίων ὑπομνημάτων ad Av. 1242. Τὰ λίαν ἐπιτετηδευμένα ὑπομνήματα ad Pl. 385. Τὰ παλαιὰ et τὰ νεώτερα ἀντίγραφα nominat schol. ad Nub. 508, codices intelligens scholia vel vetera vel recentia complexos. (Similiter ib. ad v. 1423: παρὰ δὲ τινι τῶν νεωτέρων κατὰ λέξιν οὕτως — quo scholio carent codices nostri.) Quocum comparandum quod in schol. Acharn. 1182 legitur γράζεται δὲ οὕτως non de scriptura, sed de interpretatione dictum. Τὰ ἐπιγεγραμμένα Ἀπολλωνίου ὑπομνήματα citat schol. Av. 1242. Ἀντίπατρον καὶ Εὐφρόνιον ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ibid. v. 1403. Τοὺς ὑπομνηματιστάς schol. Lys. 486. Τοὺς τοῦ κωμικοῦ σχολιαστάς Eustathius ad Homer. p. 1483, 32, ad schol. Equit. 526 respiciens.

quibus τὰ ὑπομνήματα vel ἔνια τῶν ὑπομνημάτων citantur usquam Symmachi nomen præscriptum reperiatur, tantum abest ut τὸ ὑπόμνημα vel τὰ ὑπομνήματα ad Symmachum iis quibus Schneiderus voluit modis tuto referri possit, ut longe maiore cum specie veri contendere liceat scholiorum quæ supersunt farraginem partim ex Phaini et Symmachi, partim ex aliis quibusdam scholiorum collectionibus esse compositam, inter quas si nonnullæ fuerunt auctorum suorum nominibus non inscriptæ, profecto non mirandum est simplici ὑπομνήματος nomine, ubi una aliqua, vel ὑπομνημάτων, ubi plures designandæ erant, in scholiis nostris esse appellatas, quemadmodum in scholiis Sophocleis interdum Didymi aliorumve interpretum nomina apposita, aliquoties autem τὸ ὑπόμνημα (ad Antig. 1326, Electr. 451, 488), vel τοὺς ὑπομνηματισαμένους (ad OEdip. Col. 388, 390, 681) commemorari videmus. Hæc si vere disputavimus, in subscriptionibus codicis Veneti nihil esse intelligitur quod non sit rectissime verissimeque dictum.

De ætate qua vixit Symmachus tantum constat, non recentiorem fuisse Ælio Herodiano. Ab hoc enim libro περὶ μονήρους λέξεως p. 39, 26, Symmachi de vocabulo κνέφαλλον apud Cratinum notatio memoratur : unde probabiliter conijcere licet scholiis in Cratinum colligendis excerptis augendis eandem fere operam quam Aristophanicis ab Symmacho esse impensam. Præterea Symmachus citatur in Lexico rhetorico in Bekkeri Anecd. p. 224, 12 : Βατήρ : τὸ ἄκρον τοῦ τῶν πενταθέλων σχήματος, ἀπ' οὗ ἄλλονται τὸ πρῶτον. Σέλευκος. Σύμμαχος δὲ τὸ μέσον, ἀπ' οὗ ἄλλόμενοι πάλιν ἐξάλλονται. ἄμεινον ὡς Σέλευκος. De patria viri nihil compertum habemus. Nam quod Atheniensium fuisse narrat Schneiderus p. 65, vitiosa deceptus est scholii ad Acharn. 145 scriptura, quam Valckenarius certissima emendatione persanavit. Non minus obscura Phaini memoria est, quem æqualem Symmachi fuisse non improbabiler conijci posse videtur. Duobus autem his interpretibus tertius, ni fallor, accedere debet ejusdem hand dubie et ordinis et ætatis grammaticus Euphronius, qui ipse quoque excerptas ex antiquioribus grammaticis annotationes suis ipsius copiis auctas composuisse videtur easque non in undecim solis quæ hodie supersunt fabulis versatas, nam ex Euphronii commentario in Tagenistas manifeste excerpta sunt quæ Photius in Lexico p. 383, 22 de proverbio Πάρι ἐξόρουσον tradidit. Ex alia fortasse Aristophanis fabula glossa sumpta est p. 165, 10 explicata, Κιλλεία : πρὸς τῷ Ὑμηττῷ

δασύ· οἱ δὲ κρήνην· Καλλίστρατος δὲ ἄγριον λάχωνον τραχύ· Εὐφρόνιος δὲ τὰ ἀκινθώδη τῶν ἐρίων· nisi ad Cratinum referre placeat, in quo explicando Callistratum pariter atque Euphronium operam posuisse ex Athenæo discimus 11, p. 495, A et C (1). Similiter autem, ut apud Photium, Callistrati et Euphronii sententiæ sibi oppositæ memorantur in schol. Aristoph. Vesp. 604, 606, Av. 933, 997, 1377, Symmachi et Callistrati Av. 440; ejusdem vero sententiæ auctores Callistratus et Euphronius perhibentur in schol. ad Pluti v. 385. Quibus in locis ambiguum videri potest utrum sententiam Callistrati, antiqui grammatici Alexandrini, qui centum et quinquaginta amplius ante æram nostram annis vixit, ex ipsius commentario cognoverint scholiastæ nostri, an ex Euphronii Symmachice excerptis repetiverint, quod mihi minus probabile videtur. Nam si Athenæo Callistrati scripta plura usurpare licuit, non est cur scholiastis Athenæo non multo recentioribus Callistrati scholiorum copiam fuisse negemus. Accedit ad hæc quod Didymi, qui vix uno seculo inferior Callistrato fuit, commentarios ab scholiastis nostris inspectos esse indiciiis satis claris cognoscitur, velut in scholio ad Pluti v. 1010 : Σύμμαχος φησι—Δίδυμος δὲ φησιν—, ad Av. 877 : Σύμμαχος προείρηκεν—ὁ δὲ Δίδυμος—. 1283 : οὕτω Σύμμαχος· ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας· ad 1363 : Σύμμαχος· καθοπλίζει αὐτὸν — Δίδυμος δὲ —. Cujusmodi locos Schneiderus p. 61 sententiæ ab se propositæ causa ita interpretari est coactus, ut Didymi explicationes ab scholiastis non ex ipsis commentariis, sed ex Symmachi excerptis afferri crederet, licet scholiastarum verba contrariam potius sententiam commendare videantur.

Jam si omnis hujus disputationis summam repetimus, non sine idoneis rationibus contendere posse videmus, scholiorum nostrorum compositores antiquissimorum interpretum annotationes partim ex ipsis fontibus hausisse, partim ex Phaini, Symmachi, Euphronii aliorumque excerptis (ἐκλογαῖς ὑπομνημάτων) petivisse; quot autem et quos antiquiorum libros adhibuerint vel non adhibuerint, in ea quæ

(1) Ex iisdem Euphronii in comicos commentariis excerpta sunt quæ in Etymol. M. p. 340, 3 : Ἐνεργμός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐνεργίς· κρούμα κιθαριστικόν. Εὐφρόνιος δὲ τὸν ἐν μέσῳ τῆς κιθάρας πασσαλίσκον, δι' οὗ ἡ χορδὴ διέρχεται. Φρόνιος Κόννη « Τὶ δαὶ τὸν ἐνεργμόν; » et fortasse quæ apud schol. Dionys. Thr. in Bekkeri Anecdotis p. 782, 15 leguntur, Εὐφρόνιος δὲ (φρονίμια τὰ γραμματα λέγεσθαι φησι) ὅτι μίλιον τὸ πρότερον ἐγράφετο, ἢ ἐστὶ γράμματα φρονίμια.

hodie est horum scholiorum conditione non posse ad liquidum perducī. Tantum igitur vere disixē videtur Schneiderus, Symmachi commentarium inter præcipuos scholiorum veterum fontes esse numerandam: unicū fuisse non putamus concedi posse.

M. Thoma Magistro Schneiderus p. 125: «Sunt quædam Thomæ in Aristophanem observationes aliunde notæ, quæ in Aldino exemplari non leguntur: conf. Ducangium in Glossario s. ἀπόθερμον (ex Pl. v. 1121), θεδολισµένος (Ran. 721), κεράλιον (Nub. 1156), κορυφαῖος (Pl. 953), κυλίστρια (Nub. 980), προζύμι (Nub. 979), τρείσιον (Nub. 59), et scholion codicis Parisini 2827 ad Pl. v. 1. — Quanquam citantur etiam aliunde Thomæ in Aristophanem notæ, quæ in Aldino quoque exemplari leguntur; conf. Ducang. p. 1536 sub Τρυγίζειν (ubi corrigendum σκορδινῶν) coll. schol. Ran. 922; p. 1712 sub Φυσικεύειν coll. schol. Nub. 167; p. 1769 sub Χρυσοκάνθορον coll. schol. Nub. 763, ubi Thomana vel tota vel maximam partem cum Aldinis scholiis conspirant; item Pricæus not. ad Apuleii Apologiam p. 9: *Thomas Magister* (quem in indice appellat mann scriptum), inquit, *ex bibliotheca eruditissimi Renati Moræi ad Aristoph.* Nub.: ὀργισόντες καὶ ἀνυπόδητοί εἰσι (οἱ φιλόσοφοι), ἐπειδὴ μόνῃς ἀρετῇς φροντίζοντες, οὐ τροφῇς διώκονσι τὸ ἀπέρριτον. quæ reperiuntur in schol. Aldino ad Nub. 103. » Et in annotatione ad locos supra ex Ducangio citatos: «Usus est Ducangius codice Parisino (Colbert.) 4421, ut ipse indicat in indice auctorum tom. 2, p. 33; is continebat Plutum, Nubes, Ranas cum Thomæ scholiis, item glossas interlineares ad easdem fabulas, quas glossas et ipsas Thomam scripsisse Ducangius putat, vereor ne injuria; vide modo ipsum Ducangium sub Φυσικεύειν p. 1712. Sed operæ pretium fecisse videbor, si, quod Ducangius omisit, indicem earum glossarum subjecero, quibus ditari scholia possunt; conf. igitur Ducangium p. 4, 550, 588, 596, 597, 605, 617, 622, 637, 640, 670, 738, 784, 819, 830, 843, 846, 928, 965, 977, 1094, 1124, 1320, 1353, 1358, 1413, 1522, 1571, 1624, 1657, 1673, 1712, 1723; Addend. p. 19, 50, 52, 69, 76, 77, 97, 100, 106, 112, 132, 145, 150, 153, 154, 165 (bis), 174, 178, 185, 186. Præterea Ducangium utebatur codice Parisino regio 3324, qui continebat Plutum et Nubes cum glossis interlinearibus et scholiis (vid. indic. auct. p. 35 et p. 38), unde deprompta sunt e. g. quæ p. 1384 sub Σκατοπάμπουλον posnit; item in Add. p. 83 et 172; reliquos locos non notavi.» De opera

ab Thoma Magistro ceterisque Græculis in tribus primis fabulis interpretandis posita qui accuratius dicere volet, codices seculi quarti quintique decimi, quales non pauci supersunt qui margines futilibus hujusmodi annotationibus oppletas habent, excutere debet: qui labor nihil ad intelligendum Aristophanem scholiastasque veteres emendandos, nonnihil fortasse ad Ducangii Glossarium iocupletandum conferet, quamquam hoc quoque exiguum erit, quum interpretamentorum istorum pars longe maxima jam ex codicibus Hemsterhusii, Brunckii, Dobræi meisque innotuerit.]

Argumentum scholiorum veterum tripartitum est. Alia enim in judicanda scripturæ diversitate versantur, alia in explicandis poetæ verbis sententiisque, alia denique in metrorum formis declarandis. De scripturæ diversitate quæ annotata videmus, maximam partem ad librariorum spectant errores uno alterove in codice repositos, et tum demum addita videntur quum scholia ex diversis codicibus collecta in unum corpus redigerentur. Grammaticis Alexandrinis facile intelligitur ea tantum tuto imputari posse quæ appositis ipsorum nominibus memorantur: quæ paucissima sunt. Sic ad Ran. 320 Διγρόρας ab Apollodoro Tarsensi in δι' ἀγορᾶς inepte mutatum memoratur; Aristarchi et Apollonii sententia de versibus quibusdam spurii ejiciendis ibid. 1437. Callistrati Aristophanei interpretatio lectionis absurdæ κατ' ὄρθον (pro κατ' ὄρθρον) ad Vesp. 772. Demetrii Zenodotei conjectura parum prudenter excogitata κἀνδύλον pro κόνδυλον Pacis v. 50. Aristophani Byzantii supplementum versus unius haud dubie ex codice aliquo ducti, ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνιτι νόμων, ad Av. 1343, probabilis ejusdem lectio Ἀλκίος pro Ἀγίας ad Thesm. 169, minus probabilis τῇ θαλίνῃ pro τῇ λαμπάδι ibid. 917. Conjecturis qui indulgere volent, alia non pauca ad idem fortasse genus referenda ex scholiis conquirere potuerunt, a quibus enumerandis ego eo magis abstinendum puto quo inutiliora pleraque esse video, velut quod κολοκτρούνα pro κἄλκτρούνα lectum a quibusdam fuit et utrumque explicitum Ran. 935, πῶς δὲ περαιωθήσονται pro πῶλος, οὐ ναυσιπλώσονται Pac. 126, τὴν πόλιν pro τὴν Πύλον ibid. 219, δέρμα pro λαῖμα Av. 1563, Κλεῖμαχος pro Φυσόμαχος Eccl. 22. Longe majoris faciendæ nobis sunt quæ ad interpretandas comicæ fabulas scholiastæ veteres vel ex doctrinæ suæ thesauris attulerunt vel ipsæ sagaciter animadverterunt: quamquam, qui fuit eorum mos, interdum hariolando longius quam debebant progressi ad

nugas esse delapsi reperiuntur. Ejusmodi est quod Philonidem illum qui in Pluto memoratur v. 179, cum Philonide listrione confudit Callistratus, ibid. 1011 Symmachus vitiosa deceptus scriptura νιάριον καὶ βάριον (pro νητάριον καὶ φάρτιον) cinædos nescio quos commentus est Nitarium et Battum, alii autem florum ista esse nomina sibi persuaserunt, cui invento simile est quod Aristophanes Byzantius ἀπραγμοσύνην florem finxit pessime intellectis poetæ verbis Nub. 1007 μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης κόρκορον, quod vile genus oleris est, pro pisciculo habuit Lycophro, notatus propterea ab Eratosthene ad Vesp. 239. Non melioris notæ opiniones sunt Aristarchi et Symmachi de verbis ἐμποδίζων ἰσχάδας Equit. 755, Callistrati de Γλάμων pro nomine proprio accipiendo ad Ran. 588, ejusdem de Clidemide Sophoclis filio ibid. 791, Symmachi de τελέα avicula Av. 168, Euphronii πάππον avem fingentis ibid. 765, Didymi Neottus ex verbis poetæ νεοττὲ δέσποτα confectus. Huc accedunt peccata quædam chronologica, ut ad Nub. 7, ubi scholiastæ poetam ad servos respexisse autumant libertatem adeptos propter pugnam ad Argennusas, quam duodevigesimo post Nubium fabulam anno pugnatam esse constat. Similes sunt hallucinationes quas notavimus ad Eq. 520, 797, Ach. 760, Vesp. 60, Pac. 450, 451, 702, Av. 521.

De scholiis metricis antiquis fragmenta tantum supersunt in codicibus nostris, rarissima in Ravennate (1), frequentiora in Veneto (2), ad

(1) Nub. 1131, 1170, 1303, Pac. 512, Thesm. 531, Lys. 484.

(2) Nub. 457, 805, 889, 1170, 1259, 1303, Ran. 383, Eq. 1, 247, 284, 303, 323, 382, 409, 498, 507, 551, 565, 611, 616, 624, 684, 692, 756, 824, 835, 911, 919, 941, 972, 997, 1014, 1067, 1070, 1111, 1264, 1316, 1335, Vesp. 1, 248, 1071, 1090, Pac. 1, 82, 111, 124, 154, 300, 346, 383,

solam fere Equitum fabulam in Laurentiano Θ (3): quorum de auctore si quæritur, non invenio cui majore cum specie veri tribuam quam Heliodoro, clarissimo inter veteres doctrinæ metricæ scriptori, cujus auctoritate non raro usi sunt Hephæstio, Priscianus, alii: acceditque conjecturæ meæ nonnihil commendationis eo quod Heliodori nomen non solum duobus in locis scholiorum, ad Vesp. 1281 et Pac. 1352, sed etiam in subscriptione codicis Veneti memoratur in fine Nubium et Pacis (4). Valde diversa ab his sunt scholia metrica Aldina, quibus codices nostri carent: quæ certissimum haberi potest a Demetrio Triclinio, adhibitis interdum scholiis antiquioribus, esse composita. Similima enim sunt ejusdem grammatici scholiis Sophocleis, videturque de auctore tanto minus dubitari posse, quod Triclinii nomine prolegomena illa sunt inscripta [sect. xvii ed. nostræ], quibus in universum de opera explicandis poetarum scenicarum metris ab se impensa disserit: de qua satis magnifice sensit. Nam θεῖα τι καὶ ἀπορρήτω ἐμπνεύσει adjutum se esse prædicat, licet metrorum descriptiones plurimas excogitaverit tales ut diis esse usus videatur Triballis.

Scribebam Lipsiæ, exeunte anno 1836.

426, 435, 459, 486, 571, 582, 651, 658, 729, 756, 796, 819, 856, 922, 939, 974, 990, 1016, 1039, 1127, 1188, 1191, 1283, 1289, 1329, 1352, Av. 209, 1188, 1262, 1480.

(3) 284, 303, 382, 498, 551, 565, 616, 756, 824, 835, 919, 941, 972, 1038, 1067, 1070, 1111, 1264, 1316, 1335, Nub. 1303, 1320, 1352.

(4) In *Addendis*: Idem conjecit Schneiderus p. 119, recteque monuit in subscriptione codicis Veneti in fine Nubium κεκώλισται corrigendum esse, quod ipsum in subscriptione Pacis est servatum: videri enim Heliodorum aliquam κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Ἀριστοφάνους scripsisse, qualem postea Engenium literis mandasse scimus hoc sub titulo: κωλομετρία τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου ἀπὸ δραμάτων ιε´ de quo v. Suidas s. Εὐγένιος.

EXPLICATIO COMPENDIORUM.

- () His parentheseos signis quæ inclusa leguntur, absunt a codice *Ravennate*. Iisdem quando cinguntur numeri versuum, indicio est codicem scholia in eos versus non habere, nisi quæ forte subjunguntur separata a ceteris et litera *R.* notata. Desunt præterea scholia *Equitum* a v. 216 usque ad finem, *Pacis* a v. 1039 usque ad finem, *Avium* 239 — 394, *Lysistratæ* 376 — 404.
- [] His uncis quæ concluduntur, absunt a codice *Veneto*; item scholia versuum quorum numeri iisdem cinguntur. *Acharnensium*, *Ecclesiastiarum*, *Thesmophoriarum* et *Lysistratæ* scholia non habet.
- [] His uncis duplicatis quæ circumdedimus, absunt ab utroque codice, *Ravennate* æque ac *Veneto*. Iis signis non erat opus ubi subscribitur codex qui præbuit.
- R. Codex Ravennas.
- V. Codex Venetus (Marcianus 474).
- G. Codex ejusdem bibliothecæ Marcianæ 475. Is plerasque glossas breves non habet, in scholiis autem ita consentit cum *Veneto*, ut prudenter dissensum modo notaverit Dindorfius.
- Θ. Codex Florentinus Laurentianus 2779.
- Γ. Codex ejusdem bibliothecæ plutei 31,15.
- M. Codex Mediolanensis Ambrosianus L, 39.
- L. Codex Leidensis Vossianus Lysistratæ.
- Bar. Codex Baroccianus 38, ejusdem Lysistratæ.
- A. Codex Parisinus regię bibliothecæ membr. 2712.
- B. Codex ejusdem bibliothecæ chart. 2715.
- C. Codex ejusdem bibliothecæ chart. 2717.

D. Codex ejusdem bibliothecæ bombycinus.

E. Codex Brunckii.

F. Codex Parisinus regiæ bibliothecæ chart. 2820.

Reg. Codex ejusdem bibliothecæ bombycinus 2821, a Düb-
nero excussus.

Par. Codex ejusdem bibliothecæ chart. 2827.

Put. Apographum scholiorum in Lysistratam et Thesmo-
phoriazusas a Claudio Puteano factum, ante nos in-
cognitum.

Dv. vel *Dorv.* Codex Dorvillianus, nunc Bodleianus X, 1.
3, 13.

Vict. Scholia a Petro Victorio e pluribus libris collecta.

Harleiani, *Barocciani* et *Cantabrigienses* codices suis locis
accurate indicantur.

PROLEGOMENA DE COMOEDIA.

I. ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΩΜΩΔΙΩΝ.

Καλὸν ἐπιστημῆνασθαι τὰς αἰτίας δι' ἃς ἡ μὲν ἀρχαία κωμωδία ἴδιόν τινα τύπον ἔχει, ἡ δὲ μέση διάφορός ἐστι πρὸς ταύτην. ἐπὶ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος χρόνων τὰ τῆς δημοκρατίας ἐκράτει παρ' Ἀθηναίους καὶ τὴν ἐξουσίαν σύμπασαν ὁ δῆμος εἶχεν, αὐτὸς αὐτοκράτωρ καὶ κύριος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὑπάρχων. τῆς ἰσηγορίας οὖν πᾶσιν ὑπαρχούσης ἄδειαν οἱ τὰς κωμωδίας συγγράφοντες εἶχον σκώπτειν καὶ στρατηγούς καὶ δικαστάς τοὺς κακῶς δικάζοντας καὶ τῶν πολιτῶν τινὰς ἢ φιλαργύρους ἢ συζῶντας ἀσελγείᾳ. ὁ γὰρ δῆμος, ὡς εἶπον, τὸν φόβον ἐξήρει τῶν κωμωδοῦντων, φιλοτίμως τῶν τοιούτους βλασφημούντων ἀκούων. ἴσμεν γὰρ ὡς ἀντίκειται φύσει τοῖς πλουσίοις ἐξ ἀρχῆς ὁ δῆμος καὶ ταῖς δυσπραγίαις αὐτῶν ἤδεσται. ἐπὶ τοίνυν τῆς Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος κωμωδίας ἀφόρητοί τινες κατὰ τῶν ἀμαρτανόντων ἦσαν οἱ ποιηταί. λοιπὸν δὲ τῆς δημοκρατίας ὑποχωρήσας ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀθήνας τυραννοῦντων καὶ καθισταμένης ὀλιγαρχίας καὶ μεταπιπτούσης τῆς ἐξουσίας τοῦ δήμου εἰς ὀλίγους καὶ κρατυνομένης τῆς ὀλιγαρχίας ἐνέπιπτε τοῖς ποιηταῖς φόβος· οὐ γὰρ ἦν τινὰ προφανῶς σκώπτειν δίκας ἀπαιτούντων τῶν ὑβριζομένων παρὰ τῶν ποιητῶν. ἴσμεν γοῦν τὸν Εὐπολιν ἐπὶ τῷ διδάξει τοὺς Βάπτας ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνου εἰς ὃν καθῆκε τοὺς Βάπτας. καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρότεροι πρὸς τὰ σκώμματα ἐγένοντο καὶ ἐπέλειπον οἱ χορηγοί. οὐ γὰρ ἔτι προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς χορηγούς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτονεῖν. τὸν γοῦν Αἰολοσίκωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδασκεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικά μέλη. τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτονουμένων καὶ τῶν χορευτῶν οὐκ ἐχόντων τὰς τροφὰς ὑπεξήρθη τῆς κωμωδίας τὰ χορικά μέλη καὶ τῶν ὑποθέσεων ὁ τρόπος μετεβλήθη. σκοποῦ γὰρ ὄντος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας τοῦ σκώπτειν δήμους καὶ δικαστάς καὶ στρατηγούς, παρεῖς ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ συνήθως ἀποσκῶψαι διὰ τὸν πολλὸν φόβον, Αἴολον τὸ δῶμα, τὸ γραφεῖν τοῖς τραγικοῖς, ὡς κακῶς ἔχον διασύρει. τοιοῦτος οὖν ἐστὶν ὁ τῆς μέσης κωμωδίας τύπος, οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου καὶ πλείεστα τῶν παλαιῶν δραμάτων οὔτε χορικά οὔτε παραβάσεις ἔχοντα.

Παράβασις δὲ ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. μετὰ τὸ τοῦς υποκριτὰς τοῦ πρώτου μέρους πληρωθέντος ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀναχωρῆσαι, ὡς ἂν μὴ τὸ θέατρον ἦ κενὸν καὶ ὁ δῆμος ἀργὸς καθέζεται, ὁ χορὸς οὐκ ἔχων πρὸς τοὺς υποκριτὰς διαλέγεσθαι ἀπόστροφον ἐποιεῖτο πρὸς τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὴν ἀπόστροφον ἐκείνην οἱ ποιηταὶ διὰ τοῦ χοροῦ ἢ ὑπὲρ ἐαυτῶν ἀπελογούντο, ἢ περὶ δημοσίων πραγμάτων εἰσηγούντο. ἡ δὲ παράβασις ἐπληροῦτο ὑπὸ μελῳδίου καὶ κομμάτιου καὶ τροφῆς καὶ ἀντιστροφῶν καὶ ἐπιρρήματος καὶ ἀντεπιρρήματος καὶ ἀναπαίστων. τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τὰς παραβάσεις κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐδιδάχθη, καθ' ὃν ὁ δῆμος ἐκράτει· τὰ δὲ οὐκ ἔχοντα τῆς ἐξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δήμου μερισταμένης καὶ τῆς ὀλιγαρχίας κρατούσης. οἱ δὲ τῆς μέσης κωμωδίας ποιηταὶ καὶ τὰς ὑποθέσεις ἤμεψαν καὶ τὰ χορικά μέλη παρέλειπον, οὐκ ἔχοντες τοὺς χορηγούς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χο-

I.

Excerpta ex Platonio (I et II) om. V., habet G. Prolegomenis omnino caret R. — ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ. Nullam usquam hujus grammatici mentionem factam vidi. Simile, sed longe antiquioris viri nomen est Platonici apud Galenum περὶ τῶν ἰδίων βιβλίων vol. 1, p. 36 : ἐδόθη δὲ καὶ τῷ Πλάτωνι κατὰ τὴν ἐπιδημίαν ταύτην εἰσαγωγικά δύο βιβλία. Qui idem hand dubie est quem Galenus inter preceptores suos memorat vol. 6, p. 532 : ἤκουον φιλοσφῶν πολιτῶν, ἐπὶ πλείστον μὲν Στωικοῦ Φιλοπάτορος μαθητοῦ, βραχὺν δὲ τινα καὶ Πλάτωνι καὶ μαθητοῦ Γαίου.

Et sic fortasse Platonius quoque nomen, sive sic sive Πλάτωνι καὶ scribendum, non nomen, sed cognomen est. DIND. — 8 πᾶσιν G. πάσης vulgo. — 9 σκώπτειν G. Vulgo τῷ ant τοῦ σκώπτειν. — 12 τὸν φόβον ἐξήρει G. Vulgo ἐξήρει τὸν φόβον. — 26 ἐκείνου εἰς ὃν G. Vulgo ἐκείνων εἰς οὗς. — 32, 33 χορηγῶν—χορευτῶν Brunckii editio. χορευτῶν—χορηγῶν G. Ald. — 35 τρόπος Gelenius in edit. Basil. a. 1547. τόπος G. Ald. Ib. τῆς ἀρχαίας κωμωδίας Brunckii editio. τῇ ἀρχικωμωδίᾳ G., codex Laurentianus plutei 31, 4, Ald. τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ Kusterus. — 44 prius tō om. Brunckii editio. — 46 κενὸν accessit in Brunckii editione. — 47 ἀργὸς G. Vulgo ἀργῶς. — 67 ἦλθεν Brunckii

ρευταῖς παρέχοντες. ὑποθέσεις μὲν γὰρ τῆς παλαιᾶς
 κωμωδίας ἦσαν αὗται· τὸ στρατηγὸς ἐπιτιμᾶν καὶ
 δικασταῖς οὐκ ὀρθῶς διακάζουσι καὶ χρήματα συλλέ-
 γουσιν ἐξ ἀδικίας τισὶ καὶ μοχθηρὸν ἐπανηρημένοις
 βίον. ἡ δὲ μέση κωμωδία ἀφῆκε τὰς τοιαύτας ὑπο-
 θέσεις, ἐπὶ δὲ τὸ σκόμπειν ἱστορίας βηθείας ποιηταῖς
 ἔληθεν. ἀνεύθυνον γὰρ τὸ τοιοῦτον, ὅσον διασύρειν
 Ὀμήρου ἐπὶ τὸν δεινὰ τῆς τραγωδίας ποιη-
 τήν. τοιαῦτα δὲ δράματα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίᾳ
 ἔστιν εὐρεῖν, ἅπερ τελευταῖον ἐδιδάχθη λοιπὸν τῆς
 ὀλιγαρχίας κρατυνθείσης. οἱ γοῦν Ὀδυσσεῖς Κρατίνου
 οὐδενὸς ἐπιτίμῃσιν ἔχουσι, διασυρμὸν δὲ τῆς Ὀδυσ-
 σεύς τοῦ Ὀμήρου. τοιαῦται γὰρ αἱ κατὰ τὴν μέσην
 κωμωδίαν ὑποθέσεις εἰσὶν. μύθους γάρ τινες τιθέντες
 ἐν ταῖς κωμωδίαις τοῖς παλαιότεροις εἰρημένους διέ-
 συρον ὡς κακῶς βηθέντας· καὶ τὰς παραβάσεις παρη-
 τήσαντο, διὰ τὸ τοὺς χοροὺς ἐπιλείψαι, χορηγῶν οὐκ
 ὄντων. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ προσωπεῖα δημοτροπῶς τοῖς
 ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίᾳ κατεσκευασμένοις εἰσῆγον.
 ἐν μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ εἰκάζον τὰ προσωπεῖα τοῖς
 κωμωδοῦμένοις, ἔκ, πρὶν τι καὶ τοὺς ὑποκριτὰς εἰ-
 πεῖν, ὁ κωμωδοῦμενος ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὄψεως
 κατὰδῃλος ἦ· ἐν δὲ τῇ μέσῃ καὶ νέᾳ κωμωδίᾳ ἐπίτηδες
 τὰ προσωπεῖα πρὸς τὸ γελοιότερον ἐδημιούργησαν,
 δεδοικότες τοὺς Μακεδόνας καὶ τοὺς ἐπηρητημένους ἐξ
 ἐκεῖνων φόβους, ἵνα μὴδὲ ἐκ τύχης τινὸς ὁμοιότητος
 προσώπου συμπίσῃ τινὶ Μακεδόνων ἀρχόντι καὶ ὁδῶς
 δ ποιητῆς ἐκ προαιρέσεως κωμωδεῖν δίκας ὑπόσχῃ.
 δρώμεν γοῦν τὰ προσωπεῖα τῆς Μενάνδρου κωμωδίας
 τὰς ἀφρῦς ὁποῖας ἔχει καὶ ὅπως ἐξαστραμμένον τὸ
 στῆμα καὶ οὐδὲ κατ' ἀνθρώπων φύσιν.

II.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

Κρατίνος ὁ τῆς παλαιᾶς κωμωδίας ποιητῆς, ἅτε δὴ
 καὶ τὰ τοῦ Ἀρχιλόχου ζηλώσας, αὐστηρὸς μὲν ταῖς
 λοιδορίαις ἐστίν. οὐ γὰρ ὥσπερ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπι-
 τρέχειν τὴν χάριν τοῖς σκώμμασι ποιεῖ, τὸ φορτικὸν
 τῆς ἐπιτιμῆσεως διὰ ταύτης ἀναίρων, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ
 κατὰ τὴν παροιμίαν γυνυῖ τῇ κεφαλῇ τίθησι τὰς
 βλασφημίας κατὰ τῶν ἀμαρτανόντων. πολλὸς δὲ καὶ
 ταῖς τροπαῖς τυγχάνει. εὐστοχος δὲ ὢν ἐν ταῖς ἐπι-
 βολαῖς τῶν δραμάτων καὶ διασκευαῖς, εἴτα προῦν

καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις οὐκ ἀκολουθῶς πληροὶ τὰ
 δράματα. Εὐπολὶς δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς ὑπερβολὴν
 ἔστι κατὰ τὰς ὑποθέσεις. τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας
 τῶν δραμάτων ποιεῖται, καὶ ἥνπερ ἐν τῇ παραβάσει
 φαντασίαν κινῶσιν οἱ λοιποὶ, ταύτην ἐκεῖνος ἐν τοῖς
 δράμασιν, ἀναγαγεῖν ἱκανὸς ὢν ἐξ Ἄδου νομοθετῶν
 πρόσωπα, καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἡ περὶ θέσεως
 νόμων ἡ καταλύσεως. ὥσπερ δὲ ἐστὶν ὑψηλὸς, οὕτω
 καὶ ἐπίχαρις καὶ περὶ τὰ σκώμματα λίαν εὐστοχος.
 ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν μέσον ἐλήλακε τῶν ἀνδρῶν
 χαρακτήρα. οὔτε γὰρ πικρὸς λίαν ἐστὶν ὥσπερ ὁ 20
 Κρατίνος, οὔτε χαριεὶς ὥσπερ ὁ Εὐπολὶς, ἀλλ' ἔχει
 καὶ πρὸς τοὺς ἀμαρτανόντας τὸ σφοδρὸν τοῦ Κρατίνου
 καὶ τὸ τῆς ἐπιτρεχούσης χάριτος Εὐπολίδος.

III.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Τὴν κωμωδίαν ἡρῶσθαι φασιν ὑπὸ Σουσαρίωνος·
 τὴν δὲ ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς κώμας πε-
 ριιόντες ἦδον καὶ ἐπεδείκνυντο, μήπω πόλεων οὐσῶν,
 ἀλλ' ἐν κώμας οἰκούντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀντι-
 λέγοντές φασι μὴ κώμας καλεῖσθαι παρὰ Ἀθηναίους,
 ἀλλὰ δήμους, καὶ κωμωδίαν αὐτὴν καλοῦσιν, ἐπεὶ ἐν
 ταῖς δόξαις ἐκώμαζον. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ τραγωδίαν
 φασὶ διὰ τὸ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν ἐπὶ τῷ Ἀθηναίῳ γλεῦκος
 δίδασθαι, ὅπερ ἐκάλουν τρύφα, ὅτι μήπω προσωπεῖων
 ἡρῶμένων τρυγῇ διαχρῶντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρί-
 νοντο. γεγόνاسι δὲ μεταβολαὶ κωμωδίας τρεῖς· καὶ ἡ
 μὲν ἀρχαία, ἡ δὲ νέα, ἡ δὲ μέση. οἱ μὲν οὖν τῆς
 ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ οὐχ ὑποθέσεως ἀληθοῦς,
 ἀλλὰ παιδείας εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλωταὶ τοῦ
 ἀγῶνος ἐποίουν. καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δρά-
 ματα τῆς συν τοῖς ψευδεπιγράφοις. τούτων δὲ εἰσιν
 ἀξιολογώτατοι Ἐπίχαριμος, Μάγνης, Κρατίνος, Κρά-
 της, Φερεκράτης, Φρύνιχος, Εὐπολὶς, Ἀριστοφάνης.
 Ἐπίχαριμος. οὗτος πρῶτος τὴν κωμωδίαν διε-
 ριμμένην ἀνεκτήσατο πολλὰ προσφιλοτεχνήσας. χρό-
 νοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν σ' Ὀλυμπιάδα, τῇ δὲ ποιήσας
 γυναικὸς καὶ εὐρετικὸς καὶ φιλότεχνος. σώζεται δὲ
 αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'.

Μάγνης δὲ Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας
 ἔσχεν ια'. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται. τὰ 20
 δὲ ἐπιφερόμενά ἐστιν ἐννέα.

Κρατίνος Ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν πέ' Ὀλυμπιάδα,

editio. ἤλθον G. Ald. — 69 κωμωδία om. G. — 73 τοῦ om.
 Brunckii editio. — 77 χοροὺς—χορηγῶν G. Vulgo χορη-
 γοὺς—χορῶν. — 78 τοῖς om. G. — 82 ἐκ τινὸς ὁμοιότητος
 G. — 86 μὴδὲ G. δὲ μὴ Ald. — 89, 90 γοῦν τὰς ἀφρῦς ἐν τοῖς
 προσώποις τῆς Μενάνδρου κωμωδίας ὁποῖας G. Ald. Cor-
 rectum in ed. Brunckii.

1 κωμωδίας om. G. — 2 καὶ τὰ τοῦ Ἀρχιλόχου ζηλώσας.
 Legebatur κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου (ἀρχιλόχους; cod. Laur. 31,

4) ζητήσεις. Correxuit Hemsterhus. apud Geel. Bibl. crit.
 novae vol. 4, p. 8. Vide Cobetti Obserrv. critt. in Platon.
 com. p. 4. — 8 ταῖς τροπαῖς G. τῆς τροπῆς Ald. — 14 ἐκεί-
 νος. Addendum videtur κινεῖ. DIND. — 17 ἡ περὶ κατα-
 λύσεως Laur. 31, 4. — 18 σκώμματα Meinek. Hist. Com.
 p. 108. Legebatur σκέμματα.

III.

Sectiones III et IV om. V. et G. — 19 Ἐπίχαριμος addi-
 dit Dindorfius. — 27 κατὰ τὴν πα' Ὀλ. conj. Meinekius

τελευτᾷ δὲ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης [Pac. 702].

39 ὠρακίσας · οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδεῖν πῖθον καταγνύμενον οἶνου πλέων.

γέγονε δὲ ποιητικώτατος, κατασκευάζων εἰς τὸν Αἰσχύλου χαρακτῆρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κα'.

Κράτης Ἀθηναῖος. τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶ γεγενῆ-
35 ναι τὸ πρῶτον, ὃς ἐπιβέβηκε Κρατίνῳ, πάννυ γελῶσις
καὶ ἱλαρὸς γινόμενος, καὶ πρῶτος μεθύοντας ἐν κωμω-
δίᾳ προήγαγε. τοῦτον δράματά ἐστιν ἑπτὰ.

Φερεκράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ θεάτρῳ, γενόμενος
δὲ ὑπόπικρος ἐξήλκε Κράτητα, καὶ αὖ τοῦ μὲν
40 λοιδορεῖν ἀπέστη, πράγματα δὲ εἰσηγούμενος καινὰ
ἠδδοκίμει, γενόμενος εὐρετικὸς μύθων.

Φρύνιχος ***φράδμονος ἔθλων ἐν Σικελίᾳ.

Εὐπολις Ἀθηναῖος ἐδίδασκεν ἐπὶ ἀρχοντος Ἀπολλο-
δώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρύνιχος, γεγονὸς δυνατὸς τῇ λέξει
45 καὶ ζηλῶν Κρατίνον, πολὺ γε λοιδορῶν καὶ σκαιὸν
ἐπιπαίνει. Γέγραπται δὲ αὐτοῦ δράματα ἰδ'.

Ἀριστοφάνης Φιλίππου, Ἀθηναῖος, μακρῷ λογιώ-
τατος Ἀθηναῖον, καὶ εὐφυῖα πάντας ὑπεραίρων, ζηλῶν
δὲ Εὐριπίδην, τοῖς δὲ μέλεσι λεπτότερος. ἐδίδασκε δὲ
50 πρῶτος ἐπὶ ἀρχοντος Διοτίμου διὰ Καλλιστράτου. τὰς
μὲν γὰρ πολιτικὰς τούτῳ φασὶν αὐτὸν διδόναι, τὰ δὲ
κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους Φιλωνίδην. διὰ δὲ
τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοὺς λοιποὺς ἐπιγρα-
φόμενος ἐνίκα. ἔπειτα τῷ υἱῷ ἐδίδου τὰ δράματα,
55 ὅντα τὸν ἀριθμὸν νδ'. ὧν νόθα δ'.

Τῆς δὲ μέσης κωμωδίας οἱ ποιηταὶ πλάσματος μὲν
οὐχ ἤψαντο ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνήθους ἰόντες
λαλιᾶς λογικὰς ἔχουσι τὰς ἀρετάς, ὥστε σπάνιον

ποιητικὸν εἶναι χαρακτῆρα παρ' αὐτοῖς. κατασχο-
λοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑποθέσεις. τῆς μὲν οὖν 60
μέσης κωμωδίας εἰσὶ ποιηταὶ νζ', καὶ τούτων δράματα
χιζ'. τούτων δὲ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἀντιφάνης καὶ
Στέφανος. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου Ἀθηναῖος,
καὶ ἤρξτο διδάσκειν μετὰ τὴν 4η' Ὀλυμπιάδα. καί
φασιν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσαλίας ἐκ 65
Λαρίσσης, παρεγγραφῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀθηναίων πολ-
ιτείαν ὑπὸ Δημοσθένους. γενέσθαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν
εὐφυνέστατον εἰς τὸ γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἐτε-
λεύτης δὲ ἐν Χίῳ καὶ τὰ ὅσ' αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας
μετηνέβη. τῶν δὲ κωμωδιῶν αὐτοῦ τινὰς καὶ 6
Στέφανος ἐδίδασκεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ δράματα σζ'.

Τῆς δὲ νέας κωμωδίας γεγενᾶσι μὲν ποιηταὶ ξδ',
ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων Φιλίμμων, Μένανδρος, Δί-
φιλος, Φιλίππιδης, Ποσειδίππος, Ἀπολλόδωρος. Φι-
λήμμων μὲν οὖν Δάμωνος Συρακούσιος, μετέσχε δὲ 75
τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας, ἐδίδασκε δὲ πρὸ τῆς ρη'
Ὀλυμπιάδος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἑπτὰ πρὸς
τοῖς ἐνεήκοντα. Μένανδρος δὲ Διοσιπόλου υἱός, Ἀθη-
ναῖος, λαμπρὸς καὶ βίῳ καὶ γένει, συνδιατρέψας δὲ τὰ
πολλὰ Ἀλέξειδι, ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευθῆναι. ἐδίδασκε 80
δὲ πρῶτος ἐφηβὸς ὢν ἐπὶ Φιλοκλέους ἀρχοντος. γέ-
γονε δ' εὐφυνέστατος πάννυ. γέγραφε δὲ πάντα δράματα
ρη'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἑπτῶν ὑπάρχων νδ'. Δίφι-
λος Σινωπεὺς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδασκε Μέναν-
δρον. τελευτᾷ δὲ ἐν Σμύρῃ. δράματα δὲ αὐτοῦ ρ'.

IV.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Τὸ παλαιὸν οἱ ἐν ταῖς κώμαις ἀδικοῦμενοι ὑπὸ τῶν

Hist. Com. p. 45. Qui numerum olympiadis cor-
ruptum esse recte animadvertit: sed μετὰ corruptum ex
κατὰ esse demonstrari nequit, quum hic scriptor infra
Antiphanis et Philemonis aetatem similiter designaverit.
DIND. — 37 παρήγαγε Meinek. Hist. Com. p. 530. —
38 ἐπὶ Θεοδώρῳ (i. e. olymp. 83, 3) Dobræus, proban-
tibus Dindorfio et Meinekio Hist. Com. p. 66. Sequentia
egregie correxit Dindorfius comparato Aristot. Poet. c.
5, 5: τῶν δὲ Ἀθηνῶν Κράτης πρῶτος ἤρξεν, ἀφ' ἑκείνου τῆς
ἱαμβικῆς ἰδέας, καθόλου λόγους ἢ μύθους ποιεῖν. Legebatur
γινόμενος, ὃ δὲ ὑποκριτὴς ἐξ. — 42 Hæc spectant ad Phry-
nichum tragicum, de quo obiter hoc loco egerat scriptor.
De Phrynico comico quæ idem attulerat, exciderunt
omnia. MEINEK. Hist. Com. p. 530. Postrema verba for-
tasse fuerunt, ὃ δ' ἐμῶνυμος αὐτῷ τραγικὸς Φρύνιχος
Πολυφράδμονος ἔθλων ἐν Σ. DIND. — 45 scrib. videtur
πλὴν γε. Deinde Geelii Bibl. crit. nov. vol. 4, p. 13, καὶ
αἰσχρογ. Addendum fortasse αὐτόν. DIND. — 46 ἀποφαίνει
Dobræus. — 47 μακρῷ λογιώτατος Bentley. Legebatur
μακρολογώτατος. — 48 legebatur ζήλω. — 50 πρῶτος dixit
pro πρῶτον, more recentiorum scriptorum. Infra l. 81:
ἐδίδασκε δὲ πρῶτος ἐφηβὸς ὢν ἐπὶ Διοκλέους ἀρχοντος. Schol.
Aristoph. Eq. 534: ὃς πρῶτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου καὶ
αὐτὸς ποιητὴς ὕστερον ἐγένετο. Georg. Syncell. vol. 1, p.
483, 12 (et Chron. Pasch. p. 303, 10): Σοφοκλῆς τραγω-
δοποιὸς πρῶτος ἐδίδασκετο p. 502, 4: πρῶτος Θράκης καὶ
Ἑλλάδος κρατήσας p. 538: πρῶτος—ἐθαπτεύσεν, εἴτα—

ἐξεβλήθη. Chron. Pasch. p. 476, 6: ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸς
πρῶτος ἐκινήθη. ubi L. Dindorfius Pausaniæ locum con-
tulit l. 22, 3: καὶ Φαίδρα πρώτη ἐκταῦθα εἶδεν Ἰππόλυτον.
DIND. lb. Διοτίμου Scaliger ad Euseb. p. 128. Vulgo Φύλο-
τίμου. Fuit ille archon eponymus olymp. 88, 1. — 51
τούτῳ Petitius Miscell. p. 2. τούτων vulgo. — 53 scriben-
dum τοῦ λοιποῦ: nisi ἀγῶνας intellexit. DIND. — 55 imo
μδ'. DIND. — 56 οἱ ποιηταὶ Meinek. Quæst. scen. 2, p.
4. Vulgo δύο ποιηταὶ. — 62 ὡς Meinek. Hist. Com. p.
271. — 63 Στέφανος. Persuasum habeo excidisse quædam
et pro Stephano reponendum Alexin. Quod magnopere
confirmatur ex mentione Demosthenis, qui Diopithi,
Alexidis fratri, favebat, ut notum est. DOBRÆUS. Conf.
Meinek. Hist. Com. p. 304. — 69 ἐν Κίῳ Suidas s. v. Ἀντι-
φάνης, quod volebat Meinek. l. c. — 71 post σζ' excide-
runt quæ de Alexide scripsit auctor. MEINEK. — 79
ἐνεήκοντα Ald. — 81 Φιλοκλέους Clinton. Fast. Hell. vol.
2, p. 165. Legebatur Διοκλέους. Eusebii olymp. 114, 4:
Menander primam fabulam cognomento Organ docens
superat. — 83 νδ' Bekkerus. Vulgo νζ'. — 85. Hic quoque
exciderunt ea quæ de Philippide, Posidippo et Apollodoro
auctor commentatus erat. MEINEK.

IV.

Comparanda cum his sect. IX.

πολιτῶν νυκτὸς ἀπῆρχοντο παρὰ τὸν δῆμον ἐκείνον
 ἐνθα ὁ ἀδικήσας ἦν, καὶ ἔλεγον ὅτι ἔστι τις ἐνταῦθα
 ποιῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς τὰδε. καὶ τοῦτο ποιοῦντες
 5 ὑπεγύρουν λέγοντες καὶ τούνομα. μετ' ἡμέραν δὲ ὁ
 δράσας ἐξηγάετο, καὶ οὕτως αἰσχυνόμενος ἀνεστέλλε-
 λετο τοῦ ἀδικεῖν. ὁρῶντες οὖν οἱ πολῖται τοῦτο γρή-
 σιμον τῇ πόλει καὶ ἀδικίας ἀποτρεπτικόν, ἐκέλευσαν
 τοὺς ἀδικουμένους ἐπὶ μέσῃ ἀγορᾷ τοὺς ἀδικήσαντας
 10 κωμωδεῖν. οἱ δὲ δεδιότες αὐ τοὺς τότε πλουσίους,
 πηλῶ χρίοντες καὶ τρυγίχ, ἐπὶ μέσῃ ἀγορᾷ τοὺς
 ἀδικούντας ἐκωμῶδουν. ἐπεὶ δὲ μέγαλα ἡ πόλις
 ὠφελεῖτο ἐκ τούτου, ποιητὰς ἔταξαν ἐπὶ τούτῳ κω-
 μωδεῖν ὃν ἂν βούλυνται ἀκωλύτως. ἐπεὶ δὲ ἡ κακία
 15 προσέκοπεν, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἄρχοντες μὴ βουλόμε-
 νοι κωμωδεῖσθαι, τοῦ μὲν φανερώς κωμωδεῖν ἐκώλυ-
 σαν, ἐκέλευσαν δὲ κρύφα, οἷον αἰνιγματωδῶς. εἴτα δὴ
 καὶ τοῦτο ἐκώλυσαν, καὶ πτωχοὺς ἔσκαπτον, εἰς δὲ πλου-
 σίους καὶ ἐνδοξοὺς οὐκέτι. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης
 20 κωμωδίας ἄριστος τεχνίτης οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης καὶ
 Εὐπόλις, τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων, τῆς δὲ τρίτης Μέν-
 ανδρος. κωμωδία οὖν, ἥ ἐστι οἱ ἀπὸ κωμῶν συναγόμενοι
 ᾗδον ταῦτα· ἥ ἐστι ἐν κωμῶν κώματος ᾗδον· ἐστὶ δὲ
 ταύτην εἰπεῖν καὶ τραγωδίαν, οἷον εἰ τραγωδίαν τινὰ
 25 οὔσαν, ὅτι τρυγίχ χρίόμενοι ἐκωμῶδουν. καὶ τῆς μὲν
 τραγωδίας τὸ εἰς ἔλεον κινῆσαι τοὺς ἀκρατάς ἴδιον, τῆς
 δὲ κωμωδίας τὸ εἰς γέλωτα. διό φασιν ἡ μὲν τραγωδία
 λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμωδία συνίστησιν.

V.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Τῆς κωμωδίας τὸ μὲν ἐστὶν ἀρχαῖον, τὸ δὲ νέον,
 τὸ δὲ μέσον. τῆς δὲ νέας διαφέρει ἡ παλαιὰ κωμωδία
 χρόνῳ, διαλέκτῳ, ὕλῃ, μέτρῳ, διασκευῇ. χρόνῳ μὲν
 καθὼς ἡ μὲν νέα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, ἡ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῶν
 5 Πελοποννησιακῶν εἶχε τὴν ἀκμὴν. διαλέκτῳ δὲ καθὼς
 ἡ μὲν νέα τὸ σαφέστερον ἔχει, τῇ νέᾳ κεχρημένη
 Ἀττικῇ, ἡ δὲ παλαιὰ τὸ δαινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγου,

10 de addidit Kust. Ib. legebatur αὐτοὺς. — 19 οὐκέτι Din-
 dorfius. Legebatur τι. οὐ Kusterus. — 22 sqq. Tzetz. Proleg.
 in Lycophr. p. 255 ed. Müller. : διαφέρει δὲ καὶ κατὰ τοῦτο
 τραγωδία καὶ κωμωδία, ὅτι ἡ μὲν τραγωδία λύει τὸν βίον,
 ἡ δὲ κωμωδία συνίστησι. κωμωδία δὲ ἐκλήθη ἥ ἐστι κατὰ τὸν
 καιρὸν τοῦ κώματος ᾗδου τοῦ ὕπνου εὐρέθη, ἡ ἐστὶ ἐν ταῖς
 κώμας, τοῦτ' ἐστὶν ἐν ταῖς στενωπαῖς, ἡ ἐστὶ ἐν τοῖς κώμοις
 καὶ πότοις τοῦ Διονύσου εὐρέθη. — κωμῶδοι πραττόμενοι,
 Κρατῖνος, Πλάτων, Εὐπόλις, Φερεκράτης, Ἀριστοφάνης καὶ
 ἕτεροι, καὶ νέοι Μένανδρος, Φιλήμων, Φιλιστίων (Φιλίπ-
 πιδος Meinek.) καὶ πλῆθος πολὺ. — 26 legebatur ἀκρατάς.
 δια (sic) τῆς. Vulgo editum ἀκρατὰς, τῆς.

V.

Comparanda sect. IX. — 2 verba τὸ δὲ μέσον delenda
 videntur. Apertum est ex sequentibus, qui haec com-
 mentatus est ex eorum fuisse numero grammaticorum,
 qui in duas aetates Atticae comediae historiae dispe-
 scerent. MEINEK. Hist. Com. p. 539. — 7 λόγον V. λέγειν
 vulgo. — 8 ἐπιτηδεύουσι λέξεις V. — 8-10 legebatur ὕλη δὲ
 καθὼς ἡ μὲν νέα κατὰ τὸ πλεῖστον. Indicavi lacunam, ad

ἐνίοτε δὲ ἐπιτηδεύει καὶ λέξεις τινάς. ὕλη δὲ καθὼς ἡ
 μὲν * * * * * μέτρῳ δὲ καθὼς ἡ
 μὲν νέα κατὰ τὸ πλεῖστον στρέφεται περὶ τὸ ἱαμβι- 10
 κόν, σπανίως δὲ μέτρον ἔταρον, ἐν δὲ τῇ παλαιᾷ
 πολυμετρία τὸ σπουδαζόμενον. διασκευῇ δὲ, ὅτι ἐν
 μὲν τῇ νέᾳ χοροῦ οὐκ ἔδει, ἐν ἐκείνῃ δὲ δεῖ. καὶ αὐτὴ
 δὲ ἡ παλαιὰ ἐαυτῆς διαφέρει. καὶ γὰρ οἱ ἐν Ἀττικῇ
 πρῶτον συστήσαντο τὸ ἐπιτήδευμα τῆς κωμωδίας 15
 (ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σουσαρίωνα) καὶ τὰ πρόσωπα εἰση-
 γον ἀτάκτως, καὶ μόνος ἦν γέλως τὸ κατασκευαζό-
 μενον. ἐπιγενόμενος δὲ ὁ Κρατῖνος κατέστησε μὲν
 πρῶτον τὰ ἐν τῇ κωμωδίᾳ πρόσωπα μέγρι τριῶν, συ-
 στήσας τὴν ἀταξίαν καὶ τῷ χρίεντι τῆς κωμωδίας τὸ 20
 ὠφέλιμον προσέθηκε, τοὺς κακῶς πράττοντας διαβάλ-
 λων καὶ ὥσπερ δημοσίᾳ μάστιγι τῇ κωμωδίᾳ κολάζων.
 ἀλλ' εἰ μὲν καὶ οὗτος τῆς ἀρχαιοτάτης μετέειπε καὶ
 ἡρέμα πως τῆς ἀταξίας. ὁ μὲντοι γε Ἀριστοφάνης
 μεθοδεύσας τεχνικώτερον τῆς μετ' ἐαυτοῦ τὴν κωμω- 25
 δίαν ἐνέλαμψεν ἐν ἅπασιν ἐπιστημῶς ὀφθαίς οὕτω, καὶ
 οὕτω πᾶσαν κωμωδίαν ἐμελέτησε. καὶ γὰρ τὸ τοῦτο
 ὁρᾶται ὁ Πλοῦτος νεωτερίζει κατὰ τὸ πλᾶσμα· τὴν τε
 γὰρ ὑπόθεσιν οὐκ ἀληθῆ ἔχει καὶ χορῶν ἐστέρηται,
 ὅπερ τῆς νεωτέρας ὑπῆρχε κωμωδίας. 30

VI.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμωδίας ἐκ τε λέξεων καὶ πρα-
 γμάτων ἔχει τὴν σύστασιν. ἐκ μὲν τῆς λέξεως κατὰ
 τρόπους ἑπτὰ. πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν, ὡς τὸ δια-
 φορούμενος οἷον τὸ μέτρον. δεύτερον κατὰ συνωνυμίαν,
 ὡς τὸ [Ran. 1157] ἥκω καὶ κατέρχομαι· ταυτὸν γὰρ 5
 ἐστὶν. τρίτον κατὰ ἀδολεσχίαν, ὡς ὅταν τις τῷ αὐτῷ
 ὀνόματι χρῆσθῃ. τέταρτον κατὰ παρωνυμίαν, ὅταν
 τῷ κυρίῳ ἐξωθέν τις ἄπτηται, ὡς τὸ, Μώμαξ καλοῦ-
 μαι Μίδαξ. πέμπτον κατὰ ὑποκορισμὸν, ὡς τὸ [Nub.
 223] Σωκρατίδιον, Εὐριπίδιον [Ach. 475]. ἕκτον 10
 κατὰ ἐναλλαγήν, ὡς τὸ, ὦ Βδεῦ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ ὦ

didique μέτρῳ δὲ καθὼς ἡ μὲν. Lacunam probabiliter explet
 Meinekius l. c. his verbis, νέα οὐκ ἀληθεῖς ἔχει τὰς ὑπο-
 θέσεις, ἡ δὲ παλαιὰ ἀληθεῖς. DINN. — 16 Σουσαρίωνα Mei-
 nekiius Hist. Com. p. 25. Legebatur Σαννυρίωνα. — 19
 στήσας (non συστ.), 21 προσέθεικε, 23 καὶ οὕτως, 29
 ὑπόθεσιν ὡς ἀληθῆ καὶ χοροῖς εἰσέρχεν V. — 30 νεωτέρας
 V. νέας vulgo.

VI.

Comparanda sect. IX. — 4 διαφορούμενος (διαφερούμενος
 V.) οἷον τὸ μέτρον. Corrupta haec vix expediri poterunt
 nisi invento loco Comici ex quo excerpta sunt. Non sat-
 isfacit Dobrei conjectura ὥστε διάφορα εἶναι τὰ νοούμενα,
 οἷον τὸ μέτρον, ut ad Nub. 641 respiciatur. DINN. Ib.
 δεύτερον δὲ κατὰ vulgo. δεύτερον δὲ ὡς
 ὅταν τις τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρῆσθῃ τῆς παρωνυμίας, ὅταν—Laur. 31, 4. — 7 παρωνυμίαν ed. Juntina a.
 1525. — 8 Μώμαξ fort. pro βώμαξ scriptum. DINN. μώξ
 Laur. 31, 4.—9 Μίδαξ Meinekius Hist. Com. p. 540, recte,
 ut videtur. Sunt fortasse Aristophanis verba. DINN. Ib. κατὰ
 ὅπο
 ἀποκορισμὸν V. — 11 ἐναλλαγήν V. ἐναλλαγήν vulgo. De

Ζεῦ. ἔβδομον κατὰ σχῆμα λέξεως τούτῳ γίνεται ἡ φωνή, ἢ τοῖς ὁμογενέσιν. ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων κατὰ τρόπους δύο. πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὡς [Nub. 145] Στρεψιάδης πεισθεὶς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ φύλλης λόγους. δευτέρον κατὰ ὁμοίωσιν. ἡ δὲ ὁμοίωσις εἰς δύο τέμνεται, ἡ εἰς τὸ βέλτιον, ὡς [Ranis] δ' Ξανθίας εἰς Ἡρακλέα, ἡ εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δ' Διόνυσος εἰς Ξανθίαν.

VII.

Ὁ χορὸς ὁ κωμικὸς εἰσάγεται ἐν τῇ ὁρχήστρᾳ, τῷ νῦν λεγομένῳ λογεῖῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφείρεται, ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξήκει, πρὸς τὸν ὄψιμον ἀπεστρέφεται, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ ἱαμβεῖα τετραμέτρα. εἴτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες πάλιν τετραμέτρα ἐπέλεγον ἴσων στίχων. ἦν δὲ ἐπὶ τὸ πλείστον ἰς'. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἡ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παρὰθασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν [507] « Εἰ μὲν τις ἄνθρωπος τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιόσκαλος ἡμῶς ἡνάγ- »
« καζεν λέγοντας ἔπει πρὸς τὸ θεάτρον παραβῆναι. »

VIII.

ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΑ.

Θεοπόμου δράματα ἰς'.
Στράττιδος δράματα ἰς'.
Φερεκράτους δράματα ἡ'.
Κράτητος δράματα ἡ'.
Πλάτωνος δράματα κη'.
Τηλεκλειδίου δράματα ς'.
Φρυνίχου δράματα ἴ'.

Βδεῦ θέσποτα vide Dindorf. ad Lysistr. v. 940. — 12 τοῦτο V. — 16 legebatur ψυχῆς, ex Nubium loco correctum.

VII.

Hæc in Argumento Nubium repetunt codex Venetus et Ald.: unde excerptam lectionis diversitatem codicis Veneti litera m, editionis Aldinæ litera n, designando. DIND. Præterea in n intellige consensum membr. Brunckii s. codicis Regii 2712. — 1 εἰσέρχεται n, sed εἰσάγεται m. — 2 λογίῳ libri. — 3 εἰς τὴν σκ. ἑώρα n. — 4 καὶ τοὺς ἀν. δ. καὶ πρὸς n. καὶ τὰ πρὸς m. et Reg. — 7 ἀποδόντες n. προσάδοντες V. Ald. Ib. τετραμέτρον n. Ib. ἴσων στίχων n. εἰς ὧν στίχους V. Ald. — 8 περὶ τὸ πλ. n. — 10 ἐν Εἰρήνῃ V. Ib. Ἦν μὲν n., sed εἰ μὲν m. et Reg. κωμωδοδιόσκαλος V. δς ἡμᾶς n., sed δς om. m. et Reg. Deinde ἡνάγκη λέγοντας ἔπει πρὸς (κατὰ m.) — n. ἡνάγκαζεν ἐπὶ V. Ald. θεάτρον V. n. μέτρον Ald. παραβάντας V.

VIII.

Hæc om. V. In fine sequuntur in editione Aldina hæc, loco inserta plane alieno: "Ὅτι κατὰ τρόπους δέκα διαφέρει τὸ ἐλληνίζειν τοῦ ἀττικίζειν. κατὰ ἀναλογίαν. παρὰ τὴν ἐτυμολογίαν. παρὰ τὰ σχήματα. παρὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀνομάτων. παρὰ τὴν ἀλληγορίαν. παρὰ τοὺς ἀριθμούς. παρὰ

SCHOL. ARISTOPH.

IX a.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

(Ex codice Parisino edidit Cramerus, Anecd. Parisin. vol. 1, p. 3 seqq.)

Κωμωδοὶ λέγονται τὰ τῶν κωμικῶν ποιήματα, ὡς τὰ τοῦ Ἀριστοφάνους, Κρατίνου, Μενάνδρου καὶ τῶν ὁμοίων. εὐρῆται δὲ ἡ κωμωδία, ὡς ψασίν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς κώμαις ἀδικοῦμενοί τινες ὑπὸ τῶν Ἀθηνησιν πολιτῶν, καὶ θέλοντες ἐλέγχειν αὐτοὺς, κατήεσαν εἰς τὴν πόλιν· καὶ νυκτὸς καθυδόντων πάντων, παριόντες παρὰ τὰς ἀγυαῖς ἐλεγον ἀωνύμως τὰς βλαβὰς ἃς ὑπέσχον ὑπ' αὐτῶν, τοιαῦτα λέγοντες· « ἐνταῦθα μένει τις τάδε καὶ τάδε ποίῳν τισὶ τῶν γεωργῶν, καὶ οὐ μετρίως βλαβὰς ἐπιφέρει αὐτοῖς » ὥστε τοὺς γειτνιόντας ἀκούοντας ἡμέρας γιγνομένης πρὸς ἀλλήλους λέγειν ἃ νύκτωρ πασὰ τῶν γεωργῶν ἤκουσαν. ἐπονείδιστον δὲ ἦν τοῦτο τῷ ἀδικοῦντι· ὥστε καὶ πολλάκις τῶν ἀδικούντων τὸ τοιοῦτο διορθώσεως γέγονεν αἴτιον αἰσχυρομένους τὴν ὕβριν· ὅθεν τοῖς τῆς πόλεως ἔδοξεν ἐπ' ἀγαθῷ γεγενέαι τὸ ἐγχείρημα τῶν ἀγροίκων· καὶ ἀναζητήσαντες αὐτοὺς ἡνάγκασαν καὶ ἐπὶ θεάτρῳ ταῦτα ποιεῖν. οἱ δὲ δειλιόντες τοῦτο ποιεῖν ἐπιφανοῦς τρύχῃ (τρυγίᾳ;) περιγυρίοντες τὰς ἐκατοὺς ὄψεαι, οὕτως εἰσέεσαν· ὅθεν καὶ τοῦτο μάλλον τῶν ἀδικούντων ἐλεγχόμενον ἐπὶ θεάτρῳ, συστολὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις ἐκ τούτου μεγάλως ἀπῆλαυσεν ὠφελείας, ποιητὰς ἔταξαν ἐπὶ τούτῳ κωμωδεῖν οὓς ἂν βούλονται ἀκωλύτως. Πρῶτον οὖν Σουσαρίων τις τῆς ἐμμέτρου κωμωδίας γέγονεν ἀρχηγός· οὗ τὰ μὲν ποιήματα λήθη κατενεμήθη, δύο δὲ ἡ τρεῖς ἱαμβοὶ ἐπὶ μνήμῃ φέρονται τούτου· εἰσὶ δὲ οὗτοι·

Ἀκούετε λέως, Σουσαρίων λέγει τάδε,

τὰ γένη. παρὰ τὰ πνεύματα. παρὰ τοὺς χρόνους. παρὰ τοὺς τόνους. παρὰ μὲν τὴν ἀναλογίαν καὶ ἐτυμολογίαν, ὅτι οἱ μὲν ἐλληνίζοντες τούτοις μάλιστα χρῶνται, οἱ δὲ ἀττικίζοντες οὐδ' ὅλως. παρὰ τὰ σχήματα, ἐπεὶ πάλιν ἔθος τοῖς Ἀττικοῖς χρῆσθαι σχήμασι, τοῖς δὲ ἐλληνίζουσιν οὐκ ἔτι. παρὰ δὲ τὸν σχηματισμὸν, ἐπειδὴ κατὰ πολλοὺς χρόνους ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς συνηθείας μετασχηματίζεται τὰ ὀνόματα. παρὰ δὲ τοὺς χρόνους, ὅτι συσπελλόντων τινὰ τῶν ἐλληνιζόντων, αὐτοὶ ἐκτείνουσι μάλλον ἢ συσπελλουσι. παρὰ δὲ τὰ πνεύματα, ἐπεὶ δασυνουσιν ἑνία ψιλονόντων, ἢ ψιλοῦσι δασυνόντων. παρὰ δὲ τὰ γένη, ἐπειδὴ θηλυκῶς τινα λεγόντων, ἢ οὐδετέρως, αὐτοὶ προφέρονται, ἢ ἀνάπαλιν ἀρσενικῶς ἢ οὐδετέρως ἐκφέρουσι. παρὰ τοὺς ἀριθμούς, ἐπειδὴ ἑνικῶς τινα λεγόντων, πληθυντικῶς λέγουσιν, ἢ καὶ ἀνάπαλιν.

IX. a.

Codex est chartaceus, recens, Regiæ bibliothecæ 2677. Priora l. 1—99 et 1—13 comparanda sunt cum sectionibus IV, V, VI et IX b, quæ continent eadem minus integra. Iidem versus 112 exstant etiam in Regio codice 2821, cuius a Dübnero collati varietatem annotamus. — 2 Μενάνδρου, Ἀρ., Κρατίνου, 3 εὐρέθη, 5 ἐν Ἀθηνησι, 6 ἐν τῇ πόλει, 8 ἃς ἔπασχον, 11 ἐπιφέρων, 14 πολλοῖς τῶν, 15 αἰσχυρομένοις, 18 τοῦτο ποιεῖν, 22 ἐγένετο, 29 Ἀκούετε

30

νὸς Φιλίνου, Μεγαρόθεν, Τριποδίσκιος·
κακὸν γυναικί· ἀλλ' ὅμως, ὡ δῆμοιται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἀνευ κακοῦ.

ἀρχὴν οὖν λαβόντος τοῦ πράγματος, πολλοὶ γεγενῆσιν
κωμικοὶ ἐλέγχοντες τοὺς κακῶς βιοῦντας καὶ ἀδικίας
35 χαιρόντας. καὶ ἐντεῦθεν ὠφέλουσι κοινῇ τὴν πολιτείαν
τῶν Ἀθηναίων. ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν παράνομον ἐπικρα-
τὲς, ὅτι αἰετὰ χείρονα νικᾷ, τὰ δ' ἀγαθὰ ταχέως ἀφί-
πταται, οὐ μετὰ πολλὴν χρόνον οἱ πλουτοὶ καὶ οἱ ἀρ-
χόντες οὐ βουλόμενοι κωμωδεῖσθαι, ἤρξαντο κωλύειν
40 τοὺς κωμικοὺς τοῦ φανερώς καὶ ὀνομαστὶ ἐλέγχειν
τοὺς ἀδικούντας, ἵν' ἐντεῦθεν ἀδικούντες μὴ ἐλέγχων-
ται ὑπ' αὐτῶν· ὅθεν ὥσπερ αἰνιγματωδῶς καὶ οὐ
φανερώς ἐλέγχοντο ὑπὸ τῶν κωμικῶν, ἀλλὰ καὶ ἔτι
ἐπὶ πλεόν προοίους τῆς κακίας ἐκωλύθησαν καὶ τοῦ
45 αἰνιγματωδῶς κωμωδεῖν. διὸ εἰς ξένους καὶ πτωχοὺς
ἔσκωπον, εἰς δὲ πλουσίους καὶ ἐνδοξοὺς οὐκέτι. διὸ
καὶ τρεῖς διαφορὰς ἔδοξεν εἶχειν ἡ κωμωδία· ἡ μὲν
γὰρ καλεῖται παλαιά, ἡ ἐξ ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα·
ἡ δὲ μέση, ἡ αἰνιγματωδῶς· ἡ δὲ νέα, ἡ ἐπὶ ξένων
50 καὶ πτωχῶν, ὡς εἴρηται. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης
κωμωδίας ἄριστος τεχνίτης οὗτός τε ὁ Ἀριστοφάνης
καὶ Εὐπολὶς καὶ Κρατίνος· τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων,
οὐχ ὁ φιλόσοφος· τῆς δὲ νέας Μένανδρος.

Κωμωδοὶ οὖν ἐκλήθησαν, ἡ ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν κω-
55 μῶν συναγόμενοι ταῦτα ἤδον, ὡς εἴρηται, ἡ ὅτι ἐν
τῷ καιρῷ τοῦ κώματος ἡ τοῦ ὕπνου (λέγεται γὰρ κῶ-
μα ὁ ὕπνος) ἤδον. Ἔστι δὲ τὴν κωμωδίαν καὶ τρα-
γωδίαν εἰπεῖν, οἷον εἰ τραγωδίαν εἶναι οὖσαν, ὅτι τρύγα
χρησόμενοι ἐκωμῶδουν. Ἔστι δὲ [καὶ] ἡ κωμωδία μί-
60 μῆσις πράξεως καθαρωτέρως παθημάτων, συστατικὴ
τοῦ βίου, διὰ γέλωτος καὶ ἡδονῆς τυπουμένη. δια-
φέρει δὲ τραγωδία κωμωδίας, ὅτι ἡ μὲν τραγωδία
ἱστορίαν ἔχει καὶ ἐπαγγελίαν πράξεων γενομένων, κἂν
ὡς ἡδὴ γινόμενάς· σχηματίζει αὐτάς· ἡ δὲ κωμωδία
65 πλάσματα περιέχει βιωτικῶν πραγμάτων· καὶ ὅτι
τῆς μὲν τραγωδίας σκοπὸς τὸ εἰς θρόνον κινῆσαι τοὺς
ἀκροατάς, τῆς δὲ κωμωδίας εἰς γέλωτα. Καὶ πάλιν
καθ' ἑτέραν διαίρεσιν, τῆς κωμωδίας τὸ μὲν ἔστιν
ἀρχαῖον, τὸ δὲ νέον, τὸ δὲ μέσον. διαφέρει οὖν τῆς
70 νέας ἡ παλαιά κωμωδία χρόνῳ, διαλέκτῳ, ὕλῃ,

μέτρῳ, διασκευῇ. χρόνῳ μὲν, καθὼς ἡ μὲν νέα ἐπὶ
Ἀλεξάνδρου ἦν, ἡ δὲ παλαιά ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν
εἶχε τὴν ἀκμὴν. διαλέκτῳ δὲ, καθὼς ἡ μὲν νέα τὸ
σαφέστερον ἔσχε, τῇ νέᾳ κεχρημένῃ Ἀτθίδι, ἡ δὲ
παλαιά τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λόγου, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ
ἐπιτηδεύουσα λέξεις τινάς. ὕλῃ δὲ, καθὼς ἡ μὲν νέα
τῷ ἱαμβικῷ μέτρῳ ἐπὶ πλείστον χρῆται, σπανίως
δὲ καὶ ἑτέροις μέτροις, τῇ δὲ παλαιᾷ πολυμετρία
τὸ σπουδαζόμενον. διασκευῇ δὲ, ὅτι ἐν μὲν τῇ νέᾳ χο-
80 ρῶν οὐκ ἔδει, ἐν ἐκείνῃ δὲ καὶ μάλιστα. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ
παλαιά ἐκείνης διαφέρει· καὶ γὰρ οἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ
πρῶτον συστήσαντες τὸ ἐπιτηδεύμα τῆς κωμωδίας—
ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σουσαρίωνα—τὰ πρόσωπα ἀτάκτως
εἰσήγον, καὶ γέλωτος ἦν μόνως τὸ κατασκευαζόμενον.
ἐπιγεγόμενος δὲ Κρατίνος κατέστησε μὲν πρῶτον 85
τὰ ἐν τῇ κωμωδίᾳ πρόσωπα μέχρι τριῶν, στήσας
τὴν ἀτάξιν, καὶ τῷ χαίρειν τῆς κωμωδίας τὸ ὠφέ-
λιμον προσέθηκε, τοὺς κακῶς πράσσοντας διαβάλλων,
καὶ ὥσπερ δημοσίᾳ μάστιγι τῇ κωμωδίᾳ κολάζων.
ἀλλ' ἔτι μὲν καὶ οὗτος τῆς ἀρχαιότητος μετείχε· καὶ 90
ἡρέμα πως τῆς ἀτάξιας. ὁ μόνος γὰρ Ἀριστοφάνης
μεθοδεύσας τεχνικώτερον τὴν κωμωδίαν, ἐν ταύτῃ
διέλαμψεν ἐν ἄκτισιν ἐπίσημος φανείς.

Ὁ δὲ γέλωτος τῆς κωμωδίας ἐκ τε λέξεων καὶ
πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν· ἐκ μὲν τῶν λέξεων 95
κατὰ τρόπον ἑπτά. πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν, ὡς τὸ
διαφοροῦμενον· σημαίνει γὰρ τὸ δι' ἀφόροις οὖσι
καὶ τὸ ἐπικερδέσι. δεύτερον κατὰ συνωνυμίαν, ὡς τὸ
Ἦκω τε καὶ κατέρχομαι· ταῦτόν γάρ ἐστι. τρίτον
κατὰ ἀδολεσχίαν, ὡς ὅταν τις τῷ αὐτῷ ὀνόματι πολ-
100 λάκις χρῆσταιτο. τέταρτον κατὰ παρωνυμίαν, ὡς ὅταν
τῷ κυρίῳ ἐξωθέν τι κατάρθῃται, ὡς τὸ μίμαξ κα-
λοῦμαι Μίδας. πέμπτον καθ' ὑποκορισμὸν, ὡς τὸ
Σωκράτιδον, Εὐριπίδιον. ἕκτον κατ' ἐναλλα-
γὴν, ὡς τὸ Ὡδῶ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ Ὡδεῦ.
ἑβδομὸν κατὰ σχῆμα λέξεως· τοῦτο δὲ ἡ φωνὴ γίνε-
ται ἡ τοῖς ὁμογενέσιν. ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων κατὰ
τρόπους δύο, πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὡς Στρεψιάδης
πεισθεὶς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ ψυχῆς λόγους· δεύ-
τερον καθ' ὁμοίωσιν· ἡ δὲ ὁμοίωσις εἰς δύο τέμνεται,
ἡ εἰς τὸ βέλτιον, ὡς ὁ Ξανθίας εἰς Ἡρακλῆ, ἡ εἰς
τὸ χεῖρον, ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν.

λέξιν, Σ. λέγει τάδε Reg., qui om. v. 30. Codex Cramerii
τὰδε λέγει. — 32 οἰκίαν Reg. οἰκίας cod. Cramerii. — 37 αἰε
addidimus ex Regio. — 40 φανερώς οὕτω καὶ Reg., qui 53
τῷ

male omittit οὐχ. — 59 καὶ ἡ om. Reg. — 60 καθαρὶ Reg.
— 64 γινόμενάς Reg. Apud Cramerum male γενομένων,
calami, ut videtur, aut tythothetarum errore. — 66 τῆς
μὲν τραγωδίας Reg. τῇ μὲν τραγωδίᾳ Cram. — 76 ἐπιτη-
δεύουσι Reg. Ibidem in neutro codice lacuna. Vide ad
sect. V, 9. — 80 δὲ καὶ μάλιστα Reg. Sine καὶ ap. Crame-
rum. — 81 τῇ om. Reg. — 83 τὰ πρόσωπα ἀτάκτως Reg.
Codex Cramerii πρόσωπα εὐτάκτως. — 84 μόνος, 85 ὁ Κρ.,
93 ἀνέλαμψεν Reg. — 98 καὶ τὸ ἐπικερδέσι Reg. Cramerii
codex καὶ ἐπικαρδέσι. = Ex his apparet supra sect. VI, 4

Venetici codicis scripturam διαφοροῦμένοις veram esse.
Hoc enim dicit, διαφοροῦμενον significare et διάφορα ὄντα,
que diversa sunt vel hostilia, et ἐπικερδῆ, *utilia*, quo
sensu alias διαφέροντα usurpari constat. Præterea editus
ille addit οἷον τὸ μέτρον, quæ etsi corrupta sunt, hoc
tamen intelligitur, non grammaticè esse, sed poetæ ex
quo διαφοροῦμένοις allatum est. MEINKE. — 99 τς om. Reg.,
ex quo ἐστὶ. In Cramerii cod. parva lacuna esse videtur
— 1 πολλάκις om. Reg. — 3 κυρίως codex Cramerii. καθη-
ται a pr. m. Reg. « Recte editus ἐξωθέν τις ἀπῆται, modo
pro τις scribatur τι. Deinde verum fortasse est μῖμαξ. »
MEINKE. Regius hic quoque μῖμαξ — 4 κατὰ ὕπ. et 11
κατὰ ὅμ. Reg. — 7 φωνῇ Reg. φωνῇ codex Cramerii. —
12 Ἡρακλῆν Reg. — 13 Ξανθίαν Reg. Ἡρακλῆ codex Cra-

Ἰστέον ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Λιτωλὸς καὶ Λυκόφρων ὁ
 15 Χαλκιδεὺς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου προτρα-
 πέντες τὰς σκηνικὰς διωρθώσαν βίβλους, Λυκόφρων
 μὲν τὰς τῆς κωμῳδίας, Ἀλέξανδρος δὲ τὰς τῆς τραγω-
 δίας, ἀλλὰ ὅη καὶ τὰς σατυρικὰς. ὁ γὰρ Πτολεμαῖος
 20 φιλόλογώτατος ὢν διὰ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως καὶ
 ἐτέρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν ἀπάντας βασιλικὰς ἀπαν-
 ταχόμεν τὰς βίβλους εἰς Ἀλεξάνδρειαν συνήθροισεν,
 καὶ οὕτῃ βιβλιοθήχαις παύτας ἐπέθετο, ὧν τῆς ἐκτὸς
 μὲν ἀριθμὸς τετρακισμύρια δισχιλίαι ὀκτακόσται,
 25 τῆς δὲ τῶν ἀνακτόρων ἐντὸς συμμιγῶν μὲν βίβλων
 ἀριθμὸς τεσσαράκοντα μυριάδες, ἀμειγνὺν δὲ καὶ ἀπλῶν
 μυριάδες ἑνέα. ὧν τοὺς πῖνακας ὕστερον Καλλιμά-
 χος ἐπεγράψατο. Ἐρατοσθένης δὲ ἡλικιωτῇ Καλλι-
 μάχῳ παρὰ τοῦ βασιλέως τὸ τοιοῦτον ἐνεπιστεύθη
 30 βιβλιοφυλάχειν. τὰ δὲ συνηθροισμένα βιβλία οὐχ Ἑλ-
 λήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἔθνῶν
 ἦσαν δὲ καὶ τῶν Ἑβραίων αὐτῶν. τὰς δὲ οὖν τῶν
 ἄλλων ἔθνῶν σοφοὶ ἀνδράσι τῇ τε οἰκίᾳ φωνῇ
 35 τῇ τε τῶν Ἑλλήνων καλῶς ἐδόσι τε εἰς ἑκάστην
 ἐγγειρίσας, οὕτως ἐρμηνευθῆναι αὐτὰς πεποίηκεν εἰς
 τὴν Ἑλλάδα φωνῇ. τὰς δὲ σκηνικὰς Ἀλέξανδρός τε,
 ὡς ἔβηεν εἰπών, καὶ Λυκόφρων διωρθώσαντο.
 Καίτοι τὰς Ὀμηρικὰς ἐδοξάμηναι δύο γραμματικαὶ
 ἐπὶ Πεισιστράτῳ τοῦ Ἀθηναίων τυράννου διέθεσαν
 οὕτως ἵσταντο οὕτως τὸ πρῶν. ἐπεκρίθησαν δὲ κατ'
 40 αὐτὸν ἔκαστον τὸν καίρον ὑπ' Ἀριστάρχῳ καὶ Ζηνο-
 δότῳ, ἄλλων ὄντων τούτων τῶν ἐπὶ Πτολεμαίου
 διορθωσάντων. οἱ δὲ τέσσαρσι τισι τῶν ἐπὶ Πεισι-
 στράτῳ διωρθώσαν ἀναφέρουσιν, Ὅρφεϊ Κροτωνιάτῃ,
 Ζωπύρῳ Ἡρακλεώτῃ, Ὀνομακρίτῳ Ἀθηναίῳ καὶ
 45 ἐπὶ κορυλλῷ. ὕστερον δὲ ταύτας ἀπάτας σκηνικὰς τε
 καὶ ποιητικὰς πλείστον ἐξηγήσαντο Δίδυμος, Τρύφων,
 Ἀπολλώνιος, Ἡρωδιανός, Πτολεμαῖος Ἀσκαλωνίτης,
 καὶ οἱ φιλόσοφοι, Πορφύριος, Πλούταρχος καὶ Πρὸ-
 κλος, ὡς καὶ πρὸ αὐτῶν πάντων Ἀριστοτέλης.
 50 Ἔτι Ἰστέον ὅτι καὶ πρώτη κωμῳδία, ἥς τὰ σκώμ-
 ματα φανερά κατὰ πάντων ἦσαν πολιτῶν, μετ' Εὐ-
 πόλιδος διήρκεσεν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς εἰς Ἀλκιβιάδην
 ὕβρισεν ὅντα τότε στρατηγὸν καὶ διελοιοδόρησατο
 αὐτῷ, ὧν τότε Ἀλκιβιάδης ἐμπαράσκειος πρὸς πό-
 55 λεμον ὡς ναυμαχίας προσδοκωμένης, κελύσει τοῖς

στρατιώταις συλλαβεῖν αὐτόν· οἱ δὲ συλλαμβάνοντες
 αὐτόν, ὡς μὲν τινες φασίν, παντελῶς ἀπέπνιξαν αὐ-
 τὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς δὲ ἄλλοι, δεδεμένον αὐτὸν
 σχοίνῳ ἀντήγῳ τε καὶ κατῆγον εἰς τὴν θάλασσαν,
 οὐ μέντοι καὶ ἀπέπνιξαν παντελῶς, τοῦ Ἀλκιβιάδου
 60 λέγοντος βάπτε με σὺ θυμέλαις, ἐγὼ δέ σε
 ἄλμυροῖς ὕδασι κατακλύσω. καὶ οὕτω δὴ ἡ
 διαφθάρειν τοῖς κύματι παντελῶς ἡ καὶ περισω-
 θέντος, ψήφισμα ἔθετο Ἀλκιβιάδης μηχανῇ φανερώς,
 ἀλλὰ συμβολικῶς κωμῳδεῖν. τότε δὲ αὐτὸς τε Εὐ-
 65 πολις καὶ Κρατίνος καὶ Φερεκράτης καὶ Πλάτων καὶ
 Ἀριστοφάνης αὐτὸς τὰ συμβολικῶς μετεχειρίζατο
 σκώμματα, ἡ δὲ δευτέρα κωμῳδία ἐλέγετο, μέχρις
 οὗ μὴδὲ συμβολικῶς ἐθελόντων τῶν πολιτῶν σκώπτε-
 σθαι, εἰς δούλους μόνους καὶ ξένους ἔσωπον, ἡ δὲ
 70 τρίτη ἦν κωμῳδία, αὐξηθεῖσα ἐπὶ Μενάνδρου καὶ
 Φιλήμονος.

Ἰδὺν δὲ κωμῳδίας μὲν τὸ μεμιγμένον ἔχειν τοῖς
 σκώμμασι γέλωτα, τραγωδίας δὲ πένθη καὶ συμφοράς·
 75 σατυρικῆς δὲ οὐ τὸ ἀπὸ πένθους εἰς γαγὰς ἀπαντᾶν, ὡς
 ὁ Εὐριπίδου Ὀρέστης καὶ Ἀλκυστις καὶ ἡ Σοφοκλέους
 Ἡλέκτρα, ἐκ μέρους, ὥσπερ τινες φασίν, ἀλλ' ἀμειγῇ
 καὶ χαρίεντα καὶ θυμηλικὸν ἔχει γέλωτα· οἷον « Ἡρα-
 « κλῆς παθεῖς τῷ Συλῇ ὡς γεωργὸς δούλος ἔσταται·
 « εἰς τὸν ἀγρὸν τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι, ἀνεσπακῶς
 80 « δὲ δικέλλη προορίζους τὰς ἀμπελούς νοτιοπροήσας τε
 « αὐτὰς εἰς τὸ οἶκμα γεωργοῦ τοῦ ἀγροῦ, ἄρτους τε
 « μεγάλους ἐποίησε, καὶ τὸν κρείττω τῶν βοῶν θύσας
 « καὶ τὸν πιθεῶνα διακρήξας, καὶ τὸν κάλλιστον πίθον
 « ἀποπωμάσας, τὰς θύρας τε ὡς τράπεζαν θείας, ἡσθιέ
 85 « τε καὶ ἐπινεν ἄδων, καὶ τῷ προσεστῶτι δὲ τοῦ ἀγροῦ
 « ὀριμὸν ἐνορῶν φέρειν ἐκέλευεν ὠραιὰ τε καὶ πλακοῦν-
 « τας, καὶ τέλος ὅλον ποταμὸν πρὸς τὴν ἔπαυλιν τρέ-
 « ψας τὰ πάντα κατέκλυσεν. » ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον
 Εὐριπίδου δράμα· ταυτὰ δὲ εἶπαι τὰ σατυρικὰ δρά-
 90 ματα. τέλος δὲ τραγωδίας μὲν λύειν τὸν βίον, κωμῳ-
 δίας δὲ συνιστᾶν αὐτόν, σατυρικῆς δὲ τοιοῦτοις θυμη-
 λικοῖς χαριεντισμοῖς καθήρυνειν αὐτόν. λυρικοὶ δὲ
 οἱ καὶ κυκλικοὶ καὶ διθύραμβοι, ἡ ἀθλητὰς ἀγῶσι νι-
 κῶντα ἐπῃνον, ἡ τὸν Διόνυσον ὕμνου, ἡ ἐτέρους θεοῦς.
 95 Ἔτι Ἰστέον ὅτι κατὰ Διονύσιον καὶ Κράττηα καὶ
 Εὐκλείδην μέρη κωμῳδίας εἰσὶ τέσσαρα, πρόλογος,

meri. — 44, 45 Conyely Onomacriti Atheniensis scho-
 lio Plautinum infra sect. X., a. Acutissimus Hasius in
 literis ad Cramerum datis : Les mots en question, dans
 Ceci figure le cod. Reg. 2667, me semblent figurés ainsi :
 la marge omomacriti athenaiou kai kat'epi koryllw. L'ac-
 du ms. cent sur kai, l'iota souscrit et l'esprit doux
 νότωρω d'Athénaiou manquent, et bien que j'aie pres-
 λανωρ que détaché le feuillet, je vois que les
 λωνι initiales de chacune des trois lignes de
 la scholie marginale sont détruites. Je crois néan-
 moins, sauf meilleur avis, qu'il faut lire Ἀθηνοδόρωρ
 L'anachronisme est sans doute énorme : ἐπίκλιν Κορ-
 Αθηνόδωρ surnommé Cordylon, con- δουλίων.

temporain de Caton d'Utique, n'a pu être chargé par
 Pisistrate de la rédaction définitive des chants d'Ho-
 mère. Mais la personne qui a transcrit l'opuscule dont
 il s'agit, me paraît avoir été un Grec de la fin du XIe
 siècle : or vous savez, Monsieur, que ces Byzantins,
 même lettrés, n'étaient pas forts en histoire littéraire.
 Notre copiste voulant corriger un passage, altéré sans
 doute depuis longtemps, puisqu'il l'était déjà à l'épo-
 que où vécut le scholiaste de Plaute, aura pensé à
 Athénodore parce que le Byzantin en question avait
 quelque notion confuse du stoïcien bibliothécaire de
 Pergame, sans connaître au juste le temps où celui-ci
 avait vécu. — 51 μέχρις Εὐπόλιδος Meinekius. — 93 Εὐ-
 b.

μέλος χοροῦ, ἐπεισόδιον καὶ ἐξοδος. καὶ πρόλογος μὲν ἐστὶ τὸ μέχρι τοῦ χοροῦ λεγόμενη βῆσις. μέλος¹ καλεῖται χοροῦ. ἐπεισόδιον δὲ ἐστὶ μέρος μεταξὺ μελῶν καὶ ῥήσεων δύο χοροῦ. ἐξοδος δὲ ἐστὶν ἡ πρὸς τῷ τέλει τοῦ χοροῦ βῆσις. Μέρη δὲ παραβάσεως ἐπτά·² στρον εἰσῆρχετο, ἣν δὴ καὶ λογεῖον καλοῦσιν. ἡ μὲν οὖν πρώτη ὀρχησις κομμάτιον ἐλέγετο, ἡ δὲ δευτέρα³ παράβασις θυμωδία τῷ γένει ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ τὸ ὄλον τοῦτο ἐπτάστροφον σχῆμα παραβάσις ἐκαλεῖτο· ἡ δὲ τρίτη μικρόν· ἡ δὲ τετάρτη ὠδὴ καὶ στροφή· ἡ⁴ δὲ πέμπτη ἐπίρρημα· ἡ δὲ ἕκτη ἀντιῶδὴ καὶ ἀντί-στροφος· ἡ δὲ ἑβδομὴ ἀντεπίρρημα. εἰσελθὼν οὖν ὁ χορὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν μέτροις τισὶ διελέγετο τοῖς ὑποκριταῖς καὶ πρὸς τὴν σκηνὴν ἑώρα τῆς κωμωδίας. ἂν οὖν ὡς ἐκ πόλεως ἐβάδιζε πρὸς τὸ θέατρον, διὰ τῆς⁵ ἀριστερᾶς ἀψίδος ἔβαινε, ἂν δ' ὡς ἀπ' ἀγοῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς, τετραγωνιζόμενός τι ὁ χορὸς πρὸς μόνους τοὺς ὑποκριτάς· ἀπελθόντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν, πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέρη τοῦ δήμου ὁρῶν ἐκ τετραμέτρου δεκαεξέ στίλους ἀναπαίστους ἐφθέγγετο, καὶ τοῦτο ἐκα-⁶ λειτο στροφή· εἴτα ἑτέροισι τοιούτοις ἐφθέγγετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἀντίστροφος, ἅπαν ἀμφοτέρω οἱ παλαιοὶ ἐπίρρημα ἔλεγον· ὅλη δὲ ἡ πρόσσδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. συμβαίνει δὲ τὸ ἐπίρρημα πέντε σημαίνει, αὐτὸ τε τὸ οἰκεῖον σημαίνονμενον,⁷ καὶ τὴν στροφήν καὶ ἀντίστροφον καὶ ὠδὴν καὶ ἀντιῶδὴν, ἐπεὶ [δὲ] ἡ μὲν στροφή τὴν ὠδὴν σημαίνει, ἡ δὲ ἀντίστροφος τὴν ἀντιῶδὴν. γένοιτο δ' ἂν σαφέστερα ἡ τῶν τοιούτων διδασκαλία ὥδε πως. ἐν ἑαρινῷ καιρῷ πολυτελεῖσι διαπάναις κατεσκευάζετο ἡ σκηνή⁸ τριωνόφορος οἰκοδομήμασι, πεποικιλμένη παραπετάσμασι καὶ θλόνας λευκαῖς καὶ μελαίναις, βύρσαις τε παταγούσαις καὶ χειροτινᾶκτι πυρὶ, δρύγμασί τε καταγείναις καὶ ὑπογαίαις, καὶ ὑδάτων δεξαμεναῖς εἰς τύπον θαλάσσης, ταρτάρου, ἄδου, κεραυνῶν καὶ⁹ βροντῶν, γῆς καὶ νυκτός, οὐρανοῦ, ἡμέρας καὶ ἀνακτόρων, καὶ πάντων ἀπλῶς· αὐτὰς τεοὺ μικρὰς εἶχεν ἐξειρασμένους καὶ ἀψίδας εἰς τύπον ὁρῶν. διὰ μὲν οὖν ἀριστερᾶς ἀψίδος ἐχώρου, εἰ ὡς ἐκ πόλεως ἦσαν ὁδεύοντες ὡς πρὸς ἀγορὰς ἢ θέατρα, ἂν δὲ πρὸς πόλιν¹⁰ ὡς ἐκ θεάτρον ἢ ἀπ' ἀγοροῦ, διὰ δεξιᾶς. τοιαύτη μὲν ἡ τῆς σκηνῆς ἐργασία.

Τὰ σκηνικά δ' ἀπ' αὐτῆς καλούμενα δράματα καὶ πρακτικῶς ἐτελεῖτο καὶ λογικῶς· σύστασις δὲ τούτων ὑπῆρχε τὰ τῶν ὑποκριτῶν πρόσωπα. ταῦτα δὲ τοῖς¹¹ μὲν τραγικοῖς καὶ σατυρικοῖς ἀνὰ δεκαεξέ ἦσαν· ὁ κωμικός δὲ εἶχεν ἑκοσι τέσσαρα· αἱ δὲ πρόσωπα ὑποκριτικὰ τῶν τριῶν σκηνικῶν ποιημάτων, τὰ οἰκεῖα τῷ καθ' ἑνὶ αὐτῶν καὶ οἰκείῳ ἡθροισμένῃ δρῶντα,

ὁ χορὸς ἐκαλεῖτο. διαιρεθεῖς δὲ ὁ χορὸς εἰς τμήματα¹² δύο, ἡμιχορία ὠνομάζετο, παραρχηστικῶς δὲ καὶ χορός· εἰ δὲ καθ' ἓνα ἐτέμνετο, ὑποκριταὶ ἐκαλοῦντο κοινῇ ὀνοματι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι μιᾷ κλῆσει περιελῆσθαι, ὡς ὁ χορὸς καὶ τὰ ἡμιχορία. διαιροῦνται γὰρ τὰ μερικά ταῦτα εἰς πολλὰ, εἰς προλογίζοντας, εἰς ἀγγέλους, εἰς ἐξαγγέλους, εἰς κατασκόπους, εἰς¹³ φύλακας, εἰς ἥρωας, εἰς θεοὺς, καὶ εἰς ἄλλα μύρια.

Τούτων οὖν προσώπων τὸ ὄλον ἄθροισμα, ὃ καὶ χορὸς ἐκαλεῖτο, εἰσελθὼν εἰς τὴν ὀρχήστραν, ἣν ἔφασαν καὶ λογεῖον (ἐκαλεῖτο δὲ ἡ εἰσέλευσις εἰσόδος, καὶ ἐπήλυσις, καὶ ἐπίβασις, καὶ πάροδος, καὶ παρά-¹⁴ βασις), εἰσελθὼν οὖν καὶ παραβᾶν εἰς τὴν ὀρχήστραν πρὸς τοὺς ὑποκριτάς τὸν λόγον ποιούμενον, τὸ πρόσωπον βλέπον εἶχε πρὸς τὴν σκηνήν· ἐξεληθόντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν, πρὸς τὸ τοῦ δήμου μέρος ἐστρέφετο ἢ τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν· καὶ πάλιν ἀντεστρέφετο¹⁵ πρὸς τὸ ἕτερον καὶ ἔλεγε τι ἑκατέρωι τοῖς μέρεσι· εἴτα ἐξήρχετο, καὶ τέλος τὸ δρᾶμα ἐλάμβανεν. ταῦτα μὲν οὖν ἦσαν πρακτικὰ τέσσαρα μέρη τοῦ δράματος, παραβάσις, στροφή, ἀντίστροφος καὶ ἐξοδος. καὶ λογικὰ δὲ μέρη αὐτῆς τέσσαρα, ἀντὶ παραβάσεως¹⁶ ἡγουν πρώτης βάσεως πρόλογος, ἀντὶ δὲ στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς ὠδὴ καὶ ἀντιῶδὴ, ἐπίρρημα καὶ ἀντεπίρρημα, ἀντὶ δὲ ἐξόδου ὠδὴ καὶ ῥήμα ἐξιτήριον. ταῦτα μὲν τὰ τέσσαρα μέρη πρακτικὰ καὶ λογικὰ τῶν δραματικῶν ποιημάτων ὑπῆρχε. τῶν δὲ λυ-¹⁷ ρικῶν συγγραμμάτων τρία ἦσαν τὰ μέρη, στροφή, ἀντίστροφος, καὶ ἐξοδος ἡ ἐξέλευσις, πρακτικὰ· λο-¹⁸ γικὰ δὲ, ὠδὴ, ἀντιῶδὴ καὶ ἐπῶδος. ἡ οὖν ἀντιῶδὴ τῇ ὠδῇ ἰσαριθμούς ἔχει στίλους, καὶ τοῖς αὐτοῖς μέτροις ἑκατέρα χορῆται· ὁ δὲ ἐπῶδος διάφορα ἐκείνων ἔχει¹⁹ καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῇ ποιότητι οὐδαμοῦ. ἐφθέγγοντο δὲ καὶ οἱ λυρικοὶ πρὸς ἑκάτερα μέρη τοῦ δήμου ὁρῶν-²⁰ τες, πρῶτον μὲν τὴν ὠδὴν, εἴτα τὴν ἀντιῶδὴν, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ ἐπῶδου ἡγουν ὑστερωδὴν τε καὶ ἐπίλο-²¹ γον, εἰς εὐχὰς τὸ πλεῖστον αὐτῶν περιελείοντες.²² προοίμιον δὲ τούτοις οὐκ ἦν ὡς ἐκεῖνοι, ὅτι ἅμα τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ θέατρον πρὸς τὸν δῆμον στραφέντες ἅμα τὸ αὐτὸ ἔλεγον καὶ στροφήν καὶ προοίμιον.

IX. b.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

(*Ex scholiis ad Dionys. Thrac. grammat. in Bekkeri Anecd. p. 747, 748, ad verba Dionysii p. 629, 18:* ἵνα τὴν μὲν τραγωδίαν ἡρωικῶς ἀναγνώμεν, τὴν δὲ κωμωδίαν βωϊτικῶς.)

Κωμωδία ἐστὶν ἡ ἐν μέσῳ λαοῦ κατηγορία ἡγουν δημοσίευσις· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κώμα καὶ τὸ ὠδὴ· ἐστὶ δὲ εἶδος ποιήματος ἐν κώμας κατὰ τὸν βίον

κλείδην. In margine codicis ἴσως Εὐθουλίδην. Male. — 1 μέρος Meinekius. Codex μέλος. — 4 codex ἐπειδὴν δὲ. quam voculam deletit Meinekius. — 9 codex τρίτη μικρόν. — 26

δὲ unciis inclusit Meinek. — 81 οὐδαμοῦ vocab. corruptum, nisi forte scripsit, τὰ αὐτὰ δὲ vel ἴσα δὲ οὐδαμοῦ.

ἀδόμουν. διὰ τοῦτο καὶ «βιωτικῶς» λέγεται, του-
 5 τέστιν ἱλαρῶς, ὥς ἂν εὐχαίτο τις βιώνει, ἀντὶ τοῦ ἐν
 ἡρόνῃ καὶ γέλωτι. δεῖ οὖν τῶ τὴν κοιμωδίαν υποκει-
 μένῳ μετὰ γέλωτο. καὶ πολλὰς ἀστεϊότητος καὶ ἱλαροῦ
 τοῦ προσώπου προσφέρεισθαι. ἡ «βιωτικῶς» κατὰ μί-
 10 μῃσιν τοῦ βίου, ἵνα, ἂν μὲν ὑπόκειται γέρον, μιμη-
 σάμεθα τὴν φωνὴν τοῦ γέροντος· εἰ δὲ γυνή, μιμησά-
 μεθα τὴν φωνὴν τῆς γυναίκας. διαφέρει δὲ κοιμωδία
 τραγωδίας, ὅτι ἡ τραγωδία ἱστορίαν ἔχει καὶ ἐπαγγε-
 λίαν πράξειον γενομένων, ἡ δὲ κοιμωδία πλάσματα
 περιέχει βιωτικῶν πραγμάτων. — Κοιμωδία λέγεται
 15 τὰ τῶν κοιμικῶν ποιήματα, ὥς τὰ Μενάνδρου καὶ
 Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ τῶν ὁμοίων. ἐρευν-
 ρέθη δὲ ἡ κοιμωδία, ὥς φασιν, ἔκ τινος τοιαύτης αἰ-
 τίας. βλαπτούμενοί τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν πολιτῶν
 τῶν ἐν Ἀθήνῃσι, καὶ θέλοντες ἐλέγχειν αὐτοὺς, κα-
 20 τήσαν ἐν τῇ πόλει, καὶ περὶ τὸν καιρὸν τοῦ καθεύδειν
 περιόντες περὶ τὰς ἀγυιάς εἰσγων ἀνωνυμεί τὰς
 βλάβας, ἃς ἐπασχον ὑπ' αὐτῶν. ἵνα δὲ σαφέστερον
 εἴπωμεν, τοιαῦτ' αἰνὰ ἐβόων, «ἐνταῦθα μένει τις τάδε
 25 «καὶ τάδε τισὶ ποιῶν τῶν γεωργῶν, καὶ οὐ μετριάς
 «βλάβας ἐπιφέρειν αὐτοῖς.» ὥστε τοὺς γετινιδώντας
 ἀκούοντας ἡμέρας γενομένης πρὸς ἀλλήλους λέγειν
 ἅτινα νύκτωρ παρὰ τῶν γεωργῶν ἤκουσαν. ἐπονείδου-
 σιν δὲ τῇ τῶ ἀδικούντι. τὸν δὲ ἐμφανιζόμενον τοῖς
 30 τῆς πόλεως, αἰδεῖσθαι καὶ παύεσθαι τῆς τοιαύτης ἀδι-
 κίας. τούτοις, πολλὰκις παρακολούθησαντες ἄλλοι
 πολλοὺς τῶν ἀδικούντων ἀνέσταλιν. ὅθεν τοῖς τῆς
 πόλεως ἔδοξεν ἐπ' ἀγαθῷ γεγονέναι τὸ ἐγγεῖρημα τῶν
 κοιμικῶν, καὶ ἀναζητήσαντες αὐτοὺς ἠνάγκασαν καὶ
 ἐπὶ θεάτρῳ τοῦτο ποιεῖν. οἱ δὲ αἰδούμενοι, μᾶλλον δὲ
 35 φοβούμενοι, τρυγίᾳ περιχρίοντες αὐτῶν τὰς ὀφείας,
 οὕτως εἰσῆσαν. καὶ εἶτι μᾶλλον ἐλεγχόμενων τῶν
 ἀδικούντων ἐπὶ θεάτρῳ, ἀνοχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγένετο,
 τῆς αἰδοῦς εἶτι συνοικουσης τοῖς ἀνδράσιν. ἔδοξεν οὖν

τοῖς τῆς πόλεως τὸ ἐγγεῖρημα καλὸν ὑπάρχειν, καὶ
 λογίους ἀνδράς αὐτὸ μετεῖναι. πρῶτον οὖν Σουσαρίων
 411 τις τῆς ἐμμέτρου κοιμωδίας ἀρχηγὸς ἐγένετο. οὗ τὰ
 μὲν δράματα λήθη κατενεμήθη, δύο δὲ ἡ τρεῖς ἱαμβοὶ
 τοῦ πρώτου δράματος ἐπὶ μνήμῃ φέρονται. εἰσὶ δὲ
 οὗτοι·

ἀκούετε λεῶς, Σουσαρίων λέγει τάδε,
 υἱὸς Φυλίνου, Μεγαρόθεν Τριποδίσκος·
 46 κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
 οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἀνευ κακοῦ.

ἀρχὴν οὖν δεξαμένου τοῦ πράγματος πολλοὶ γεγονάσι
 κοιμωδοί, ἐλέγχοντες τοὺς κακῶς βιοῦντας, καὶ τοὺς 50
 ταῖς ἀδικίαις χαίροντας, ἀναστέλλοντες τὰς ἀκαίρους
 καὶ ἀδίκους αὐτῶν πράξεις, καὶ ὠφελοῦντες κοινῇ τὴν
 πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων. ἐπειδὴ δὲ τὸ μὲν παρὰ-
 νομον ἐπὶ τὰ γεγνησιν νικᾷ, τὸ δὲ καλὸν ταχέως
 ἀφίπταται τῆς τῶν ἀνθρώπων πολιτείας, οὐ μετὰ 55
 πολλὸν χρόνον οἱ ἄρχοντες Ἀθήνησιν ἤρξαντο κυλῆσαι
 τοὺς κοιμικοὺς τοῦ μὴ φανερώς οὕτω καὶ ὀνομαστὶ
 ἐλέγχειν τοὺς ἀδικούντας. αὐτοὶ γὰρ θέλοντες ἀδικεῖν
 καὶ μὴ ἐλέγχεσθαι, τούτου χάριν ἐπειτίμων αὐτοῖς.
 ὅθεν ὥσπερ αἰνιγματωδῶς καὶ οὐ φανερώς ἠλέγχοντο 60
 ὑπὸ τῶν κοιμικῶν. εἶτι δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖον προεῦντας
 καὶ ἐπικρατούσης τῆς κακίας, ἐκυλύθησαν τοῦ καὶ
 αἰνιγματωδῶς ἐλέγχειν καὶ ὑβρίζειν τοὺς κρατούντας
 καὶ ἄρχοντας τῆς πόλεως. διὸ καὶ τρεῖς διαφορὰς
 ἔδοξεν εἶχειν ἡ κοιμωδία. καὶ ἡ μὲν καλεῖται παλαιά, 65
 ἡ ἑξ' ἀρχῆς φανερώς ἐλέγχουσα, ἡ δὲ μέση τις καὶ
 αἰνιγματωδής, ἡ δὲ νέα κατὰ ὅλως τοῦτο ποιούσα πλὴν
 ἐπὶ δούλων ἢ ξένων. καὶ τῆς μὲν παλαιᾶς πολλοὶ
 γεγονάσι, ἐπίσημος δὲ Κρατίνος, ὁ καὶ πραττόμενος·
 μετέσχον δὲ τινος χρόνον τῆς παλαιᾶς κοιμωδίας Εὐ- 70
 πολὶς τε καὶ Ἀριστοφάνης. τῆς δὲ μέσης καὶ αὐτῆς
 μὲν πολλοὶ γεγονάσιν, ἐπίσημος δὲ Πλάτων τις, οὗ γ'
 ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ἑτερός τις. ὁμοίως κακείνου τὰ
 δράματα οὐ φαίνεται. τῆς δὲ νέας ὁμοίως πολλοὶ γε-

IX b.

14 Κοιμωδία λέγεται. Hac et sequentia ex codice Bar-
 rocciano 116, fol. 29 b, edidit Gaisfordus ad Hephæst. p.
 409—411. Comparanda cum his sectio IV, IX, a, et quæ
 sectioni XV subijuncta sunt. — 15 τῶν om. cod. Vat. Bekkeri.
 Ἀθήναις Vat. — 20 περὶ Barocc. παρὰ exemplar Bekkeri.
 21 περὶ om. Vat. Idem mox ἀγυιάς ἐνθα ἔμενον οἱ βλάβ-
 22 ποντες αὐτοὺς ἔλεγον. Ib. ἀνωνύμως Barocc., qui 22 ἃς
 23 ἐπασχον ὑπ' om. — 24 ποιῶν τισὶ Barocc. — 26 γενομένης
 Barocc. γενομένης Bekk. Ib. ἂ νύκτωρ Barocc. — 28 ἐπο-
 29 νείδουσιν ποιεῖν τὸν ἀδικούντα Vat. Ib. ἀδικούντι. τὸν δὲ ἐμ-
 30 φανιζόμενον Barocc. ἀδικούντι τῶς, ἐμφανιζόμενον Bekk. p.
 748, 6. τὸν δὲ ἐμφανῇ γενομένον Vat. — 29 τοῖς ἐπὶ τῆς,
 30 sq. πολλοὶ, omisso ἄλλοι, 35 τρυγί, 36 εἰσῆσαν, 38
 αὐτοῖς ἄνδρ., 39 καλὰς Barocc. — 40 Σουδαρίων Bekk. hic
 et infra. — 42 κατενεμήθησαν Barocc., qui 43 πρώτου om.
 44 sq. Sunt, fateor, quinque versus iambici, qui Su-
 sarion adscribantur, et forte ierera sunt ejus: ἀκούετε
 45 λεῶς· Σουσαρίων λέγει τάδε, | υἱὸς Φυλίνου Μεγαρόθεν Τρι-
 46 ποδίσκος· | κακὸν γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται, | οὐκ
 ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἀνευ κακοῦ. | καὶ γὰρ τὸ γῆμα, καὶ τὸ
 μὴ γῆμα κακόν. Exstant quattuor versus antecedentes in
 commentario Diomedis Scholastici in Dionysium Thra-

cem MS, qui nunc est in bibl. Regia; ultimus, cum tribus
 aliis apud Stolæum tit. 67 [69, 2], primus, tertius, et
 quartus, apud Diomedem 3, p. 486. ac tertius et quartus
 apud [schol. Lysistr. 1037, et] Suidam v. Οὗτε σύν. Se-
 cundum v. emendavit Pearsonus Vind. Ignat. 2, p. 11:
 nam valde corruptus est in MS. Sed in primo versu, ut
 edidit ille, Ἀκούετε λεῶς, Σουσαρίων τάδε λέγει, duo vi-
 tia sunt contra numerum versus iambici. Quod mendum
 ut elueretur, pro λεῶς in Diomedem repositum est λεῖν.
 Sed verum est, Ἀκούετε λεῶς, ut est apud Stolæum, i. e.
 Audite, populus, etc. etc. BENTLEY'S Dissert. Phalarid.
 p. 109. — 45 τάδε λέγει Barocc. — 46 Φυλίνος· μεγαρὸν ὅθεν
 Vat. γεγαρόθεν (pro Μεγαρόθεν) Barocc. et cod. Venet. ap.
 Bekker. τριποδίσκος Barocc. et Venet. τρίποδος κίων Vat.
 — 52 ὠφέλου, 53 πάλιν τῶν Barocc. — 54 pro ἐπὶ legen-
 dum ἀπὸ ex Regio supra IX, a, l. 37. Verba Homeri sunt
 Il. A, 576. — 57 τοὺς φανερώς οὕτως, 60 ἠλέγχοντο Barocc.
 ἐλέγχονται Bekk. — 62 καὶ κρατούσης Barocc. Alterum καὶ
 om. Bekk. — 63 sq. κρατούντας καὶ om. Barocc., qui 65
 ἔχειν ἔδοξεν. — 66 τις om. Bar — 69 δὲ πραττόμενος v.
 Meinek. Hist. Com. p. 560. — 70 τῆς δὲ παλαιᾶς, 71 καὶ
 αὐτοῖς, 72 τις Πλάτων Barocc., qui 78 κῶμα γὰρ ὁ ὕπνος
 οὐκ ἐστίν.

75 γόναντιν, ἐπισήμος δὲ ὁ Μένανδρος, ὃς ἄστρον ἐστὶ τῆς νέας κωμωδίας, ὡς μεμαθήκαμεν. Εἴρηται δὲ κωμωδία εἶναι ἐπὶ τῷ κώμῳ ὥδῃ, καὶ γὰρ περὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου ἐνευρέθη· κώμα γὰρ ὁ ὕπνος· ἡ δὲ τῶν κωμικῶν ὥδῃ· κώματι γὰρ λέγονται οἱ μείζονες ἀγροί.

X.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΟΙΗΤΩΝ.

(Ex codice Paris. 2929 in Bekkeri Anecd. p. 1461.)

Κωμικῶν δὲ ὁ γέλως μετὰ τοῦ καὶ χορευτὰς εἰσάγειν καὶ πρόσωπα τοιαῦτα, οἷός ἐστιν Ἀριστοφάνης, Εὐπολῖς, Φερεκράτης. ἀλλ' ἡ μὲν κωμωδία τρεῖς ἔχει τὰς διαφορὰς, καὶ ἡ μὲν καλεῖται ἀρχαία ἐξ ἀρχῆς 5 φανερώς ἐλέγχουσα, ἥς ἐπίσημοι Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Εὐπολῖς· ἡ δὲ μέση τις καὶ αἰνιγματώδης, ἥς ἐπίσημος Πλάτων ὁ τὸν χαρακτήρα λαμπρότατος, οὗ γ' ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ἑτέρος τις καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος, οὗτινος τὰ δράματα τάδε λέγονται, Γρύπες Κλεοφῶν 10 Ἡρόδοτος Παιδῖον Σοφιστὰ Συμμάχῃ Σκευλὶ Ἀδωνίς Ἀριέριον (Ἀρ' ἱερῶν) Διόχαλος Ἑλλὰς Ἐορτὰ Εὐρώπη Ζεὺς κακούμενος Ἴω Λαῖος Λάκωνες Μύρμηκες Μάστοκοι Μενέλαος Μαμακάουλος Ξάντριαι Νίκαι Νύξ μακρὰ Πείσανδρος Περιαλλῆς Ποιητὴς Σύρραξ 15 Ὑπερόβολος. ἡ δὲ νέκμη δ' ὅπως αἰνιγματώδης, πλὴν ἐπὶ δούλων καὶ ξένων, ἥς ἐπίσημος Μένανδρος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις Τερέντιος καὶ Πλάυτος. γρῆται δὲ προτάσει καὶ ἐπιτάσει καὶ ἀναστροφῇ ὁ Τερέντιος καὶ εἰς πέντε σκηνὰς διακρίει τὸ δρᾶμα. Πλάυτος πε- 20 ριοχὴν ποιεῖ τῆς αὐτοῦ κωμωδίας, Τερέντιος δ' οὐ.

X a.

SCHOLION PLAUTINUM.

(Edidit ex codice Plauti Romano Fr. Ritschellius in libro de bibliothecis Alexandrinis. Vratisl. 1838, p. 3.)

EX CECIO IN COMMENTO COMOEDIARUM ARISTOPHANIS IN PLUTO, QUAM POSSUMUS OPULENTIAM NUNCUPARE.

Alexander Aetolus et Lycophron Chalciden- 6 sis et Zenodotus Ephesius impulsu regis Ptolemæi Philadelphî cognomento, qui mirum in modum favebat ingenii et famæ doctorum ho-

minum, Græcæ artis poeticos libros in unum collegerunt et in ordinem redegerunt, Alexander tragædías, Lycophron comædías, Zenodotus 10 vero Homeri pœmata et reliquorum illustrium poetarum. Nam rex ille philosophis affectissimus et cæteris omnibus autoribus claris, disquisitis impensa regiæ munificentiae ubique terrarum quantum valuit voluminibus opera De- 15 metrii Phaleri et LXX ††) senum duas bibliothecas fecit, alteram extra Regiam, alteram autem in Regia. In exteriore autem fuerunt millia voluminum quadraginta duo et octingenta. In Regiæ autem bibliotheca voluminum quidem 20 commixtorum volumina quadraginta milia, simplicium autem et digestorum milia nonaginta, sicuti refert Callimachus aulicus Regius bibliothecarinus, qui etiam singulis voluminibus titulos inscripsit. Fuit præterea qui idem asseveret 25 Eratosthenes non ita multo post ejusdem custos bibliothecæ. Hæc autem fuerunt omnium gentium ac linguarum quæ habere potuit docta volumina, quæ summa diligentia Rex ille in suam linguam fecit ab optimis interpretibus converti. Ceterum 30 Pisistratus sparsam prius Homeri poesim ante Ptolemæum Philadelphum annis ducentis et eo etiam amplius sollerti cura in ea quæ nunc extant redegit volumina, usus ad hoc opus divinum industria celeberrimorum et eruditissimorum 35 hominum, videlicet Concyli, Onomacriti Atheniensis, Zopyri Heracleotæ et Orphei Crotoniatae. Nam carptim prius Homerus et non nisi difficillime legebatur. Quin etiam post Pisistratidam et Ptolemæi diligentiam Aristarchus adhuc 40 exactius in Homeri eliminandam collectionem vigilavit. Heliodorus multa aliter nugatur, quæ longo convicio Cecius reprehendit. Nam ab LXXII doctis viris a Pisistrato huic negotio præpositis dicit Homerum ita fuisse composi- 45 tum, qui quidem Zenodoti et Aristarchi industriam omnibus prælatam comprobant, quod constat fuisse falsissimum, quippe quum inter Pisistratum et Zenodotum fuerint anni supra ducentos, Aristarchus autem CXL annis minor 50 fuerit ipso et Zenodoto atque Ptolemæo.

X.

12 καλούμενος, 13 ξάντριαι, 14 περίαλος codex.

X a.

1 CÆCIO, h. e. Tzetza, ut primus monuit G. Dindorfius. Frustra, ut mihi quidem videtur, repugnat Cramerus. Nec tamen ideo totum illum, ex quo hæc latine conversa sunt, de comoedia tractatum eidem auctori adscripserim, quamquam negari non potest multa in eo inesse Tzetze stupore dignissima. MEINKE. — 5 codex Ephesiensis. — 12 affectissimus Dindorfius. Codex afferissimus. — 16 et LXX Bernhardus in Annal. crit. Berol. 1838, vol. 2, p. 828. Codex obscuris literarum ductibus phzka. — 36

Concyli ex corrupto græco supra IX, a, p. XIX, 45. « Bernhardus p. 835 Euclii (v. Lobeck. Aglaoph. p. 300), de quo non videtur cogitari posse. DIND. — 42 Heliodorus. De hoc nomine jure dubitat Bernhard. p. 833. DIND. Bernh. alia nugatur. In græcis fuisse videtur ἄλλως γλυκεῖ. MEINKE. — 44 ab LXXII doctis Bernhardus p. 834, quod nunc confirmatur græcis editis. Codex ol' LXXII duobus. — 48 falsissimum. Quam opinionem graviter hoc loco reprehendit Tzetza, eam ipse sequitur in Exegesi in Iliadem. prius, ut videtur, scripta, p. 45, 46 et 125, quos locos indicavit Bernh. p. 833. DIND. — 50 CXL Bernhardus p. 832. Codex quattuor

X b.

ΓΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΠΟΗΤΩΝ.

- Ποιητικῶν μέλλουσιν ἄρχεσθαι λόγων
 γρῶν διδάσκειν πρῶτα τὰς δικαιρέσεις·
 οὕτω γὰρ εὐσύννοπτον ἔσται τοῖς νέοις
 καὶ δὴ το λοιπὸν ἐγκαταρχτέον λέγειν.
- 5 ποιητικὸν γίνωσκε σύ γένος, νέε,
 πολλὰς τομάς φέρον τε καὶ δικαιρέσεις·
 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν λυρικὴν κλήσιν φέρει,
 ἄλλο τραγικὴν, κωμικὴν, μονοῖδιαν,
 καὶ σατυρικὸν καὶ διθύραμβον πάλιν·
- 10 ἰαμβογραφία τε τούτοις συντρέχει,
 ποιητικὸν τε πᾶν ἀνώνυμον γένος.
 καὶ δὴ τὸ πᾶν γνώρισμα σαφηνιστέον.
 τῶν λυρικῶν γνώρισμα πρῶτον ἡ λύρα·
 πρὸς γὰρ λύραν ἔμελλον αὐτοὶ τὰ μέλη·
- 15 εἶχον δὲ πεντήκοντα τοὺς χοροστάτας,
 καὶ βοῦς τὸ ὄωρον κυκλικῶς ἑστηκότων·
 ὁθενπερ αὐτοὺς τις καλεῖ ταυροσφάγους.
 τοῦ λυρικοῦ κύκλου δὲ σύστημα τόδε·
 Κόριννα, Σαπφώ, Πίνδαρος, Βακχυλίδης,
- 20 Ἀνακρέων, Ἴβυκος, Ἀλκμάν, Ἀλκαῖος,
 Στησίχορος τε καὶ Σιμωνίδης ἅμα,
 δεκάς ἀρίστη παντελὴς πληρεστάτη.
 τὴν τραγικὴν μάνθανε καὶ κωμωδίαν.
 ἄμφοι πρὸς ὠφέλειαν εὗρονται βίου·
- 25 τὴν δ' εὗρουν μάνθανε πῶς ἐφευρέθη.
 πένητες ἄνδρες Ἀττικοὶ γῆς ἐργάται,
 ἀδικίᾳ πάσχοντες ἐν γεωργίαις
 ἐξ Ἀττικῶν μὲν εὐγενῶν δὲ τῷ γένει,
 ἀντιλέγειν δὲ μὴ σθένοντες μηδολῶς,
- 30 συνεργὸν ἐξεύραντο τὸν νυκτὸς χρόνον·
 κώμαις γὰρ αὐτοὶ ταῖς στενωπαῖς τριόδοις
 κώμα κατ' αὐτὸ καὶ γλυκὺν ὕπνον χρόνον
 περιτρέχοντες καὶ λέγοντες τὰς βλάβας
 θόρυβον εἰργάσαντο τοῖς πέριξ μέγαν,
- 35 ὥς ἡλίου τρέχοντος ἡμέρας δρόμον
 ζητεῖν, ἐρευνᾶν πανταχοῦ τοὺς αἰτίους,
 καὶ τοὺς γεωργοὺς τοὺς παθόντας τὰς βλάβας.
 ἐπεὶ δ' ἐφευρέθησαν οἱ γῆς ἐργάται,

- ῥησεν αὐτοὺς Ἀττικὴ γερουσία
- 40 κώμοις παρ' αὐτοῖς καὶ πόσις Διονύσου
 τελομένους κώμαις τε καὶ τοῖς χοροῖς
 βλάβας κατεπειν ἅς ἐλεῖαν ἐννύχως·
 οἱ δ' αὖ θέλοντες ἅμα καὶ δεδοικότες
 45 ἀγνωστοφανεῖς εἶπον ὥς πρὶν τὰς βλάβας.
 ἐπεὶ δ' ἐσωφρόνισε τὸ πρᾶγμα πόσους,
 ἔδοξε πᾶσι τοῖς σοφοῖς βουλευθῆραι
 πρὸς σωφρονισμόν τοῦτο παντὸς τοῦ βίου
 αἰετ εἰσεσθαι τοῖς ἐτησίοις κύκλοις,
- 50 ἑαρινῷ μάλιστα καιρῷ δὲ πλέον.
 καὶ πρῶτον αὐτὰ πῶς μετῆλθον ἀγρόται,
 κωμωδίαν δὴ φημι καὶ τραγωδίαν
 καὶ σατυρικὴν τῶνδε τὴν μεσαιτάτην.
 ἄνδρας μετ' αὐτοὺς ἀξιοῦσι πανσόφους
- 55 ἅπαντα πράττειν εὐγενῶς καὶ κοσμίως.
 οὐσπερ τὸ λοιπὸν καὶ διδακτάλους ἔφην.
 κλήσις δὲ τοῖς σύμπασιν ἦν τραγωδία·
 χρόνῳ διηρέθη δὲ κλήσις εἰς τρεῖς,
 κωμωδίαν ἅμα τε καὶ τραγωδίαν
- 60 καὶ σατυρικὴν τῶνδε τὴν μεσαιτάτην.
 ἔσον μὲν οὖν ἔτληκε τὴν θρηνηδίαν,
 τραγωδίαν ἔφασαν οἱ κριταὶ τότε·
 ὅσον δὲ τοῦ γέλιωτος ἦν καὶ σκωμμάτων,
 κωμωδίαν ἔθεντο τὴν κλήσιν φέρειν·
- 65 ἅμφοι δὲ πρὸς σύστασιν ἦσαν τοῦ βίου·
 ὁ γὰρ τραγικός τῶν πάλαι πάθη λέγων,
 ῥήσους, ὀρεστας, Φονίικας (sic), Παλαμήδεις,
 τοὺς ζῶντας ἐξήλωνεν ἀγερωγίαις.
 ὁ κωμικός δὲ πῶς γελῶν κωμωδίαις
- 70 ἄρπαγα τινὰ καὶ κακοῦργον καὶ φθόρον
 τὸ λοιπὸν ἡδραίνωσιν εἰς εὐκοσμίαν.
 οὕτω λύει μὲν ἡ τραγωδία βίον,
 βαθροὶ δὲ καὶ πήγνυσιν ἡ κωμωδία,
 ὁμοῦ ἀνυθωποῖς τῇ χαρᾷ μεμιγμένη.
- 75 διαφορὰν ἔφημεν αὐτῶν ἀρτίως,
 τοὺς εὐρετάς δὲ τοιγαροῦν νῦν λεκτέον.
 Τριττὴν νοεῖ δὲ πρῶτον τὴν κωμωδίαν·
 πρῶτην, μέσσην, ἔπειτα καὶ τὴν ὑστέραν.
 πρῶτης μὲν ἦν ἴδιον ἐμψυχῆς ψόγος·
- 80 ἥς ἦν κατάρξας εὐρετῆς Σουσαρίων.

X b et c.

Ediderunt haec Dübnerus in Museo Rhenano 1835, p. 393 seqq. (adde 1836, p. 134 sq.) et Cramerus in Anecd. Oxon. vol. III, p. 334 sqq. Usus est Dübnerus codice Parisino Regio 2644, Cramerus recentioribus duobus, Barrocciano et Meermanniano. Titulo addunt λογιζέσθωσαν δὲ μὴ ὡς στίχοι, ἀλλ' ὥσπερ συντάγματα καταλογάδην γραφόμενα. — 5 ποιητικὴν Par. — 6 φέρων Par. Bar. — 11 πανανώνυμον codices. — 17 τις. Schol. Par. Κρατίνος ὁ κωμικός. Ταυροσφάγους Tzetzes videri potest commentus esse, ac fortissae Meinekii rectam formam invito largitur. — 23 τὴν φαλλικὴν Par. — 28 ἐξαττικῶν Par. Probabiliter Meinekii ex ἄστικῶν. — 40 καὶ πρὸ τοῖς apud

Cramerum. — 45 ἀγνωστοφανῶς Cram. — 46 πόσους Bar. ποσὶς Meerm. πό.. Par., συν in litura. a sec. m. — 51 αὐτὰ πῶς codices. — 69 ὁ addidit Dübnerus. — 71 codices ἡδραίνωσιν. — 73 βαθροὶ Barocc. — 74 μεμιγμένη Cramer. — 76 μοι λεκτέον Par. supra scripto νῦν. — 80 schol. : Ὁ (om. Par.) Σουσαρίων οὗτος ὁ κωμικός, φαλλικός τις γυναικὸς τούτου φανείσης καὶ τούτων ἀπολειπούσης, εἰσελθὼν ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεφθέγγετο (Par. ἐφθέγγετο) ταῖς·

Ἀκούετε λέω, Σουσαρίων λέγει τάδε, νῦν Φιλίνου Μεγαροῦθεν Τριποδισκίους κακὸν (κακῶν Meerm.) γυναῖκες, ἀλλ' ὁμῶς, ὡς δημόται, οὐκ ἔστιν εὐρεῖν οἰκίαν ἀνευ κακοῦ.

ἰστέον δὲ ὡς τῶν Σουσαρίωνος τούτου ποιημάτων μόντα ταῦτα

τῆς δευτέρας ἦν ὁ ψόγος κεκρυμμένος,
 ἥς ἦν Κρατίνος, Εὐπολὶς, Φερεκράτης,
 Ἀριστοφάνης, Ἑρμιππὸς τε καὶ Πλάτων·
 καὶ τῆς τρίτης ἦν ὁ ψόγος κεκρυμμένος,
 85 πλὴν κατὰ δούλων καὶ ξένων καὶ βραβείων,
 ἥς ἦν Μένανδρος ἐργάτης καὶ Φιλήμων.
 Τραγωδίας μάνθανε τοὺς διδασκάλους·
 Θέσπιν, Φρυνίχον, Αἰσχύλον, Σοφοκλέα·
 ὕστατος αὐτὸς Εὐριπίδης Μνησάρχου,
 90 κἀνπερ κατείδε τὸν σοφὸν Σοφοκλέα.
 σατυρικὸν δὲ Πρατίναν οἶδ' αὖ μόνον·
 ἄλλους δ' ἐφευρών εἰ θέλεις, τέκνον, γράψε.
 Εἰ δ' ἀκριβοῦς ἅπαντα μανθάνειν θέλεις,
 Ὅμηρος ἐστὶ καὶ πατὴρ κωμωδίας,
 95 καὶ σατυρικῆς ἅμα καὶ τραγωδίας,
 ἄλλης τε πάσης ἐν λόγοις εὐτεχνίας.
 τοῦτοις δὲ κοινὸν, τοῖς τρισὶ χοροστάταις,
 ἐν τετραγώνῳ τῇ στάσει καθεστάναι,
 τράγονι τε πρὸς δώρημα τῆς νίκης φέρειν,
 100 καὶ δημοσίαν τὴν τροφὴν ἐσχηκέναι,
 μιμητικῶς τε πάντα ὄραν τῇ θυμῷ.
 θῆνπερ ἐσχήκασιν κλῆσιν δραματῶν·
 μίμους γὰρ ἐκτρέτοντες ἄνδρας θυμῷ
 μιμητικοῖς ἔπραττον ἅπαντα τρόποις,
 105 ἀνδρῶν, γυναικῶν ἐκμιμούμενοι θεάς.
 ταῦτα τὰ κοινὰ τῶνδε καὶ μεμιγμένα.
 διαφορὰν μάνθανε τῆς κωμωδίας,
 ἥς εἰκοσιτέσσαρες οἱ χοροεργάται,
 ἑκατὶδεκα δὲ σατύρων, τραγωδίας.
 110 Κωμωδίας ἔφημεν εἶναι τὸν γέλων,
 τραγωδίας πάλιν δὲ τὴν θρηνηοδίαν,
 τῶν σατύρων γέλων δὲ καὶ θρηνηοδίαν,
 κλῆσιν δὲ νῦν μάνθανε τῆς κωμωδίας·
 κώμας στενωποῖς κώματος πρὶν ἐν χρόνῳ
 115 ἐφευρέθη μὲν, ὡς ἔφην ἄνωτέρω,
 ἀγρῶν δὲ κώμας ἐκτελουμένη τότε,
 κώμας παρ' αὐτοῖς καὶ πότις Διονύσου,
 κωμωδίας ἐσχχε κλῆσιν εὐλόγως.
 τραγωδία δὲ παρὰ τὴν οἶνον τρύγα,
 120 ἐν ἧπερ ἐξέχρισαν τὰς αὐτῶν θεάς,
 ἡ παρὰ τὴν τρύγα δὲ τὴν δοιρομένην,
 ἥτοι τὸν οἶνον Ἀττικῷ πάντως λόγῳ,
 ἡ τὸν τράγον δὲ καὶ τετράγωνον στάσιν,

ἡ τὴν τραγωδίαν τε καὶ θρηνηοδίαν.
 125 τὸ σατυρικὸν ἐκ σατύρων εὐρέθη·
 τοὺς ἀγρότας δὲ πρὶν ἐκάλουν σατύρους·
 ἐκ τῶνδε γοῦν εὗρηκε τὴν κλῆσιν τότε·
 ἐσχχε καὶ κλῆσιν δὲ ταῦτα δραματῶν,
 οὐ μὴν δὲ λοιπὸν ὡς τὰ λοιπὰ γραμμάτων·
 131 ἐδρῶντο καὶ γὰρ ἐν μίμοις πρὶν ἀνδράσιν·
 εἰς Τηλέφου μίμημα καὶ Φιλοκτήτου,
 οὐδ' ἐν μόνοις γράμμασιν εἶχε τὴν στάσιν.
 Μονωδίαν μάνθανε σὺν αὐτοῖς, τέκνον·
 γίνωσκε κυρίως δὲ τὴν μονωδίαν,
 135 ὅταν μόνος λέγῃ τις ἐν θρηνηοδαίς,
 κατὰ δὲ παράσχῃσιν, ἂν λέγῃ μόνος,
 ὥσπερ Λυκόφρων εἰς Ἀλεξάνδρῳ γράφει
 ἄλλοις γὰρ ἐστὶ τραγικὸς χοροεργάτης
 πολλὰς γεγραφὼς καὶ σοφὰς τραγωδίας.
 141 ἔφη τὸ λοιπὸν καὶ μονωδοῦς σοι, τέκνον·
 τοὺς διθυράμβους τοιγαροῦν μοι λεκτέον.
 οὗτοι λυρικὸν καὶ χορὸν καὶ τὴν στάσιν
 καὶ δῶρον εἶχον. τὰ δὲ λοιπὰ μοι μάθε·
 οἱ πρὸς τὸν Διόνυσον γράφοντες λόγους
 145 παμπλειστοσυτροφότων ἐγραψον μέλος,
 οἷόνπερ αὐτὸς στίχον ἀρίτως ἔφη,
 ἁσματοκαμπῶν πλειστοποιικῶν τρόπῳ
 Ταῦτα δ' ἐποιοῦν ἐκμιμούμενοι τρόπους
 τοὺς βακχικοὺς τε καὶ στροφὰς πολυστροφούς·
 150 κλῆσιν δὲ διθυράμβων ἔσχον, ὧ τέκνον,
 ἐκ Διονύσου βακχικοῦ χοροστάτου,
 ὅστις περ ἐξέδραμε θύρας τὰς δύο,
 μηρὸν Διὸς τε καὶ Σομέλης γαστέρα.
 Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθήριον λέγε
 155 τῶν διθυράμβων εὐρετὴν συγγραμμάτων.
 ἱαμβογράφους γλωττοτοξότας νοεῖ
 Πάριον Ἀρχιλόχον, αἰσχρὸν ἐν λόγοις,
 καὶ δαινὸν Ἰππώνακτα πικρίας πλέων,
 οὐπερ παραιοῖσιν τις τύμβῳ τάδε·
 160 «Ὁ βότρυν, ἀλλ' ἄχερον ἐν τάφῳ φέρει,
 « στύφοντα, πικραίνοντα πικρῶν λόγων·
 « ἀλλὰ τις Ἰππώνακτος ἐλθὼν εἰς τάφον
 « τὸν ἄνδρα κνώσσειν εὐμενῶς εὐχου κάτω. »
 ἰὸν δὲ πῶς βάζοντες ἐμπίκοις λόγοις
 165 κλῆσιν κατεπλούτησαν ἱαμβογράφων.
 Ποιητικὸν δὲ πᾶν ἀνωνώμως λέγε

κατελείφθη τὰ τέσσαρα ἱαμβεῖα · ἡ δὲ λέξις ἡ λέγουσα Τρι-
 ποδίσκος (—αἰκίον ap. Cramer.), τοῦ, φησὶν, ἀπὸ πολλῶς
 Τριποδίσκος, μιᾶς τῶν Μεγαρικῶν πόλεων. — 88 Φρυνίχον
 sine acc. Par. Φρυνίχον Cramer. — 91 Πρατίναν Cram. —
 92 schol. : τοῦτο εἶπον ἡπατημένους τοῖς ἐξηγουμένοις Εὐρι-
 πίδην καὶ Σοφοκλέα, γράψαντι οὕτω· τὸ δράμα τὸ τῆς Ἀλ-
 κηστίδος Εὐριπίδου καὶ ὁ Ὀρέστης καὶ ἡ Σοφοκλέους Ἡλέκτρα
 καὶ ὅσα τοιαῦτα σατυρικά ἐστὶ (εἰσι Cramerii codd.) καὶ οὐ
 τραγικά· ἀπὸ συμφορῶν γὰρ καὶ δακρύων εἰς γράβαν καταν-
 τῶσιν. οὕτω μὲν οὖν ἐγραψα περὶ τῶν σατύρων τοῦτοις ἡπα-
 τημένοις· ἐν τούτων δὲ σατυρικῶς δράμασιν Εὐριπίδου, αὐτὸς
 μόνος ἐπέγραψεν ἐκ τούτων σατυρικῆς ποιήσεως καὶ κωμωδίας
 διαφορὰν· ἡ μὲν οὖν κωμωδία δριμύως τινῶν καθαποτόμενη

διαβολαῖς, ἐπιλοιδόριαις κινεῖ γέλωτα· ἡ δὲ σατυρικὴ ποιήσις
 ἄκρατον καὶ ἀμιγῇ λοιδόριαις (λοιδόρας Bar.) ἔχει τὸν γέλωτα
 πᾶν ἡδύτατον, οἷον τὸν ἐν θυμῷ. — 95 ὅμω καὶ male ap.
 Cramer. — 102 ὅθεν παραιοῖσιν ap. Cramer. — 109
 ἐκκέδεκα Meerm. Barocc. omitit versus 109—113 — 117
 κώμας παρ' αὐτοῖς Par. librarii errore. — 120 αὐτῶν libri.
 — 124 τραγωδίαν, Par. supra scripto γῶ, et addita glossa
 ἐστὶ δὲ καὶ ζῶον. — 130 versus in codice Par. rasura de-
 letus est. — 132 γράμματα Meerm. — 134 κυρίαν Par. —
 135 ὁ πανμόνος λέγει Par. λέγει ap. Cram. — 138 fortasse
 ἄλλος scribendum. Ita Alexandræ anctorem a Chalcidensi
 distingueret. MEINKE. — 154 φιλόξενος δὲ τὸν κυριον
 Meerm. — 164 ἐμπικρῶς ap. Cramer. — 173 τις Par. δια-

- δπουπερ εὐρήσεις αὐτός μοι, τέκνον,
 ἥρωικόν μέτρον τε καὶ μύθους ἄμα,
 λέξιν τε ποικίλ ἱστορικὴν τε φράσιν.
 170 πέντας δὲ τούτων ἐστὶν ἐξηρημένη,
 Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πάνυσις τρίτος,
 Πείσανδρος, Ἀντίμαχος, οἱ δ' ἄλλοι νέοι,
 ὧν περ τὸν ἐσμὸν τίς διαγράψοι λόγος;
 οὕτω τὰ πάντα σὺ μαλ' ὦν κατ' ἄξιν
 175 γίνωσκε καλῶς καὶ διακρίνων βίβλους.
 [ὡς τεχνικῶς βελτίως (sic) πρὸς λόγων τρίβους.]

X c.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΑΜΒΟΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΠΕΡΙ
ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

- Ἐπειπερ ἡμῶν τοῖς ἀτέχνοις πρὶν στίχοις
 τριπλὴν τελεῖν εἴρηκα τὴν κοιμωδίαν,
 πρώτην ὁμοῦ μέσσην τε καὶ τὴν ὑστέρα,
 ἔσσην δὲ καὶ γνώρισμα τῶν τριῶν τότε,
 5 οὐκ ἀκριβῶς ἔσσην δὲ πᾶν μέγχι τέλους·
 τὰ νῦν φέρε γράψομεν ἡκριβωμένως,
 πόσα μέρη τε τυγχάνει κοιμωδίας,
 καὶ τῆς παραβάσεως ὅποσα τὰ μέρη,
 τίνα δὲ ταῦτα, τεχνικῶς τε πῶς πρέπει
 10 κοιμωδίας γράψειν τε καὶ τραγωδίας.
 μέρη μὲν εἰσι τέσσαρα κοιμωδίας·
 πρῶτον πρόλογος, τὸ μέγχι χοροῦ τῆς εἰσόδου·
 τὸ τοῦ χοροῦ μέλος δὲ δευτέρον λέγω·
 ἐπεισοδός τρίτον δὲ· τί δὲ τυγχάνει;
 15 λόγος μεταξὺ πλὴν μελῶν χορῶν δύο·
 τέταρτον ἐστὶν ἔξοδος· αὐτὸς μέρους
 λόγος χοροῦ τις τῷ τελείῳ λειλεγμένος.
 τόσα μέρη μὲν εἰσι τῆς κοιμωδίας.
 ἐπὶ τὰ δὲ παραβάσεις εἰσὶ μέρη,
 20 ἃ νῦν σαφῶς ἄκουε λεπτοῦ τῷ λόγῳ.
 ὁ κοιμικὸς χορὸς μὲν ὀρχήστρας τόποις,
 τὴν ἣν λογεῖον νῦν καλοῦμεν, ἡγμένος,
 ὑποκριταῖς μὲν προστάλῶν ἄλλοις μέτροις
 σκηνὴν πρὸς αὐτὴν ἣν ὀρῶν κοιμωδίας,
 25 αὐτῶν ἀπελθόντων δὲ πρὸς ὀψίον βλέπων,
 ὁ καὶ στροφὴν ἔσχηκε τὴν κλήσιν φέρον·

- ἐκ τετραμέτρων ἔξ τε καὶ δέκα στίχους,
 ἀναπαιστικούς δὲ τοῖς μέτροις, ἐφθέγγετο,
 ἀντιστροφὴν δ' ἔφασκεν, εἴτα δευτέρως
 30 τοῦδ' ἐκ μέτρῳ καὶ ποσῷ τόσων στίχων·
 τοὺς δ' αὖ στροφῆς λόγους τε σὺν ἀντιστροφῷ
 ἅπας πηλικίος ποιᾷ ἐπίρρημα λέγει.
 ἡ ἀπόδος ὅλην χοροῦ δὲ παράθεσις.
 ἂν οὖν ἐπὶ θεάτρον ἐκ πολισμάτων
 35 ἐδείκνυ δῆλ' ἐκ τὴν ὁδὸν ποιοῦμενος,
 ἀριστερᾷ· ἐθαίνειν ἀψίδος τόπων·
 εἰ δ' ὡς ἀπ' ἀγροῦ, δεξιᾷς διὰ τόπων,
 ἐν τετραγωνίζοντι τοῦ χοροῦ τύπῳ,
 ὑποκριταῖς τὸ βλέμμα δεικνύων μόνοις·
 40 ὧν ἐκθρομόντων ἐπτάχις ἐστραμμένους
 χορὸς καθύρα πρὸς διπλὴν δόμῳ στάτιν·
 τὸ δ' ἐπτασυστροφῆτον ὄρχημα τότε
 παράθεσιν ἔσχη τῷ γένει (τὴν) κλήσιν φέρειν·
 ὄρχησις ἡ πρώτη τε τὴν κλήσιν γένους,
 45 μακρὸν δὲ δὴ πνίγος τε τὸ τρίτον πάλιν,
 τέταρτον ὦδὴ καὶ στροφή κλήσιν φέρει·
 τὸ πέμπτον αὐτὲς τις ἐπίρρημα λέγει,
 τὸ δ' ἕκτον ἔσχη κλήσιν ἀντιρῶν φέρειν,
 ἀντιστροφῆς ἅμα τε σὺν αὐτῇ λέγω,
 50 τὸ δ' ἑβδόμῳ τις ἀντεπίρρημα λέγει·
 Ἰζέτζη δ' ἀρεστὸν οὐδαμῶς ἐστὶ τότε,
 οὐδ' αὖ τὸ πέμπτον, ἀλλὰ σοι ταῦτα λέγει
 τὰς πρακτικὰς μὲν συστροφὰς χοροῦ δύο
 σκηνὴν πρὸς αὐτὴν πρὸς τε τὸν δῆμον νόει
 55 στροφὰς καλεῖσθαι, σὺν δὲ μὴν ἀντιστροφῶς,
 τοὺς τετραμέτρους οὗς ἔσση δὲ τῶν στίχων
 τραγῶς ἐπιρρήματι τοὺς πρώτους λέγει·
 τοὺς δευτέρους αὖ ἀντεπίρρημα πάλιν·
 Ἰζέτζη μὲν αὐτὰ τῶν μερῶν τῆς ἐπτάδος
 60 παρεξελὼν τε καὶ διώξας μακρόθεν
 ὦδὴν διαίρει καὶ στροφὴν ὡς πρὸς δύο
 ἀντιστροφὴν αὐτὴν τε ἀντιφῶδὴν ἅμα·
 οὕτω τε πληροῖ σοι πάλιν τὴν ἐπτάδα,
 ὦδὴν καλεῖ δὲ πρὸς θεοῦς τινὰς λόγους,
 65 στροφὴν πάλιν δὲ τοὺς πρὸς ἀνθρώπων λόγους.
 τὴν δ' ἀντιφῶδὴν εἰς θεοῦς πάλιν λέγει
 ἀντιστροφὴν δὲ πρὸς γονὰς ἐσθίους.

γράφει Meinek. — 176 om. Par. Est variatio versus 175, quales ludere solebat Tzetzēs.

X c

4 γνωρισμάτων tr. ap. Cramer. — 5 πῶλος Par. — 8 ὅποσα δὲ τὰ libri omnes. Probabiliter etiam τῆς delet Meinek. — 21 ὁ om. Cramer — 22 ἡγμένος Baroce. ἡμεγμ Meerm. ..γμένος Par. Primæ literæ, macula tectæ, fuisse videtur me vel m., præmissum ab altera, ut viletur, manu ἡ. — 23 Schol. in cod. Par.: Δέκα ἐτέροις μέτροις ἐχρῶντο, ἃ περὶ τὸ τέλος τοῦδε εὐρεῖς, καὶ τῷ τετραμέτρῳ τῶν ἀναπαιστών. — 26 φέρον a sec. m. Par. A pr., ut Cramer., φέρων. — 29 ἀντιστροφος ἔφασκεν ap. Cramerum. — 30 πόσῳ Cram. — 31 συναντιστροφῇ Par. — 32 πηλικίος πῶς

libri. — 33 ἡ in Par. a sec. m. In eodem inter δὲ et παράθεσις superne pictum ω, a sec. m. in ο vel oi mutatum. Meerm. δὲ ὡ παραβ. Fortasse ἡ ἀπόδος δ' ὅλη χοροῦ παράθεσις. — 34 Par. ἂν οὖν, fortasse H ex superiore versu male huc delatum. πηλικίον ap. Cram. — 36 ἀψίδος libri. — 41 καθόρα ap. Cram. — 43 dele τὴν. MEINEK. — 49 ἀντιστροφὴν Par. — 55 Schol. in Par.: Κατὰ τὸν Ἰζέτζη τὰ ἐπὶ εἶδη τῆς παραβάσεως ἡ μέρη· ἐκβάλλει μὲν τὸ ἐπίρρημα ἐκ τοῦ πέμπτου τύπου· καὶ τὸ ἀντεπίρρημα ἐκ τοῦ ἑβδόμου. παράθεσιν δὲ καλεῖ τὸ γένος, καὶ τὸ πρῶτον ὄρχημα· τρίτον μακρὸν καὶ πνίγος· τέταρτον ὦδὴν τὴν καὶ ἐπίρρημα· πέμπτον ἀντιφῶδὴν τὴν (sic Meinek. Codex πέμπτην· ἀντιφῶδὴ δὲ τὴν) καὶ ἀντεπίρρημα· ἕκτον στροφὴν· ἑβδόμον ἀντιστροφὴν. — 56 τοῦ τετραμετροῦς Cramer., ex Meerm. annotans τε τραμετροῖς. — 61 libri διαίρειν. — 64 προσθετοῦς Bar. —

- ταῦτα μὲν οὕτω· καὶ ταῦθ' ὁ μοι μάθε,
 ὡς ἡ παλαιὰ συγγραφή κωμωδίας
 70 ἦρτο πρὸς ὄγκον Ἀττικῆς γλώττης λόγοις,
 ἐχρῆτο καὶ μέτροις δὲ ποικίλοις στίχων,
 χορῶν τε χρεῖαν εἶχεν· ἡ νῦν δὲ γε
 γλώττης σαφοῦς πρῶτα μὲν ἤρμωστο λόγοις,
 πλείεστω δὲ χρῆται τῶν ἰαμβίων τῷ μέτρῳ·
 75 καὶ δὴ σὺν αὐτοῖς καὶ χορῶν ἀποτρέχει,
 τὸ τοῦ σκοποῦ δὲ πλάσμα καὶ λέξις ἅμα.
 παρειαφοροῦσιν ἡδονὴν κωμωδαίαις
 καὶ τὸν γέλωτα τοῖς ὁμωνύμοις πλέον
 ἐσχηματισμένα τε καὶ παρωδαίαι,
 80 καὶ κλήσεων πλάσεις δὲ καὶ μεταπλάσεις·
 σὺν οἷς κορισμοὶ καὶ καταχρήσεις ἅμα.
 Σκαμβῶν μετ' αὐτὰ νῦν μελῶν κλῆσιν μάθε.
 λέγοντες ἦσαν ταῦτα καιροῖς τῶν πότων·
 σκαμβὰ δ' ἐφασκον ὡς ἀπλᾶ μᾶλλον τάδε·
 85 ἄλλοι δὲ φασίν, ὡς ἀναγκαῖον πότοις
 ἄδειν ὑπῆρχε πρὸς ψαλάγματα λύρας·
 ὅσοις ἐνῆν δὲ μηδαμῶς λύρας τέχνη,
 δάφνης λαβόντες εἴτε μυρσίνης κλάδους,
 ἥδον καλοῦντες σκαμβὰ τὰ λύρας μέλη·
 90 ἄλλοι δὲ τοὺς ἄδοντας εἶπον τὴν λύραν,
 οὐχὶ κατ' εὐθὺ, συστροφαῖς δὲ λαμβάνειν·

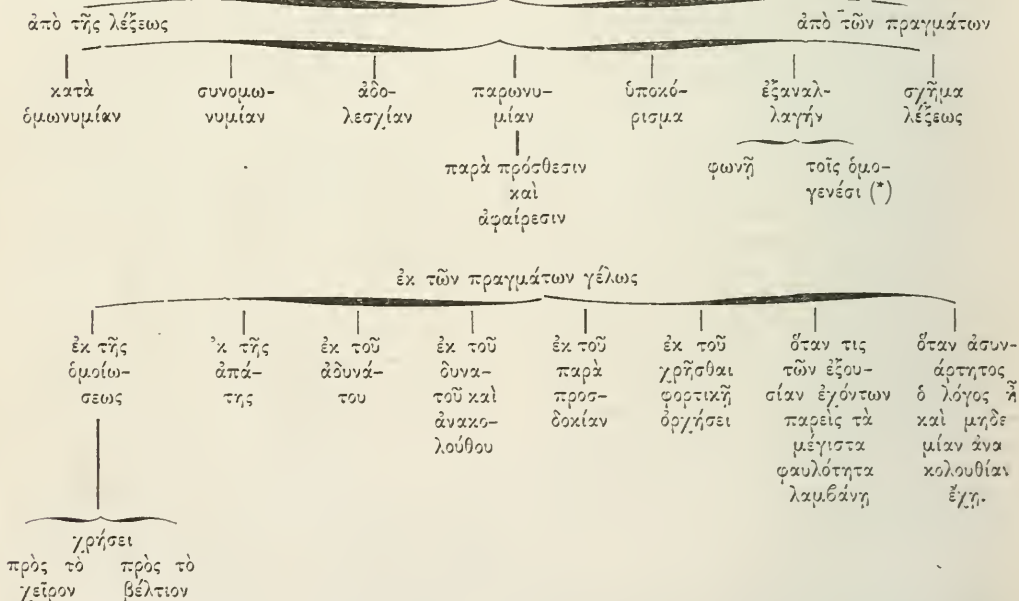
οὕτω τὸ λοιπὸν κλῆσιν ἔσχε τὰ μέλη.

X d.

EX CODICE COISLINIANO APUD CRAMERUM ANECD. PARIS. VOL. I, 403.

Τῆς ποιήσεως

ἡ μὲν ἀμίμητος ἡ δὲ μιμητή
 ιστορικὴ παιδευτικὴ τὸ μὲν τὸ δὲ δρα-
 ἐπαγγελ- ματικὸν καὶ
 τικὸν πρακτικόν
 ὑψηλὴ καὶ θεωρητικὴ κωμωδία τραγωδία μίμους σατύρους.
 ἡ τραγωδία ὑφαίρει τὰ φοβερά παθήματα τῆς ψυχῆς
 δι' οἴκτου, καὶ ὅτι συμμετρίαν θέλει ἔχειν τοῦ φόβου·
 ἔχει δὲ μητέρα τὴν λύπην.
 Κωμωδία ἐστὶ μίμησις πράξεως γελοίου καὶ ἀμοί-
 ρου μεγέθους τελείου, χωρὶς ἐκάστου τῶν μορίων ἐν
 τοῖς εἶδεσι ὁρῶντος, καὶ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἡδονῆς καὶ
 γέλωτος περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων
 κάθαρσιν· ἔχει δὲ μητέρα τὸν γέλωτα. γίνεται δὲ ὁ
 γέλως.

αις
 65 ἀνθρώπων Par. Meerm. — 77 κωμωδίας Barocc. In Par.
 gl. καθήκονονσι τὴν κωμωδίαν. — 88 μυρσίνους Par. — 89
 σκαμβαῖα Par. a sec. m. — 91 συστρωφῶν ap. Cramerum.

X d.

Codex est antiquissimus, n. 120, membranaceus form.
 in fol. et seculo decimo pulcherrima manu scriptus. Præ-
 ter alia insunt varia logica schemata, quibus interposita
 sunt medio fol. 248 verso inter τέλος τοῦ α σχήματος et

πρῶτος τόπος ἐν β σχήματι, quæ de Comœdia exscripsi.
 Verba credo sunt alicujus commentatoris in Aristotelis
 tractatum de Poetica, quæ eapropter notabilia sunt,
 quod scriptor plenior eum quam qui ad nos pervenit,
 præsertim ἐν τοῖς περὶ γελοίου (v. Aristot. Rhet. 3, 18),
 habuisse videtur. CRAMER. — (*) Hæc φωνῇ et τοῖς ὁμογε-
 νέσι potius ad σχῆμα λέξεως trahenda sunt. MEINKE. —
 (†) Ad πίστεις additur nota: ὄρκοι, συνθήκαι, μωρτυρίαι, βέλ-
 σανοί, νόμοι.

Διαφέρει ἡ κωμῳδία τῆς λοιδορίας, ἐπεὶ ἡ μὲν λοιδορία ἀπαρχαλύπτως τὰ προσόντα κακὰ διέξεισιν, ἡ δὲ δεῖται τῆς καλουμένης ἐμπάσεως.

Ὁ σκώπτων ἐλέγχειν θέλει ἀμαρτήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

Σύμμετρα τοῦ φόβου θέλει εἶναι ἐν ταῖς τραγωδίαις, καὶ τοῦ γελίου ἐν ταῖς κωμωδίαις.

Κωμῳδίας ὕλη, μῦθος, ἥθος, διάνοια, λέξις, μέλος, ὄψις. Μῦθος κωμικός ἐστιν ὁ περὶ γελοίας πράξεις ἔχων τὴν σύστασιν. Ἡθὴ κωμῳδίας τὰ τε βωμολόχα καὶ τὰ εἰρωνικά καὶ τὰ τῶν ἀλαζόνων. Διανοίαις μέρη δύο, γνώμη καὶ πίστις. (†) Κωμικὴ ἐστὶ λέξις κοινὴ καὶ δημώδης. δεῖ τὸν κωμωδοποιὸν τὴν πάτριον αὐτοῦ γλῶσσαν τοῖς προσώποις περιτιθέναι, τὴν δὲ ἐπιχώριον αὐτῷ ἐκείνῳ. Μέλος τῆς μουσικῆς ἐστὶν ἴδιον· ὅθεν ἀπ' ἐκείνης τὰς αὐτοτελεῖς ἀφορμὰς δεῖσθαι λαμβάνειν. Ἡ ὄψις μεγάλην χρειάν τοῖς δράμασι τὴν συμφωνίαν παρέχει. Ὁ μῦθος καὶ λέξις καὶ τὸ μέλος ἐν πάσαις κωμωδίαις θεωροῦνται, διάνοιαι δὲ καὶ ἥθος καὶ ὄψις ἐν ὀλίγαις.

Μέρη τῆς κωμῳδίας τέσσαρα· πρόλογος, χορικόν, ἐπεισόδιον, ἔξοδος. Πρόλογός ἐστι μέρος κωμῳδικὸς τὸ μέγρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ. Χορικόν ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ χοροῦ μέλος ἀδόμενον, ὅταν ἔρχῃ μέγας ἱκανόν. Ἐπεισόδιόν ἐστι τὸ μετὰ δύο χορικῶν μελῶν. Ἐξοδός ἐστι τὸ ἐπὶ τελείῃ λεγόμενον τοῦ χοροῦ.

XI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΙΟΣ.

Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς πατὴρ μὲν ἦν Φιλιππου, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Κυδαθηναίους, Πανδιονίδος φυλῆς· ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμῳδίαν εἶναι πλανομένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ 5 χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον μεταγαγεῖν, πικρότερον καὶ αἰσχροτέρων Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος βλαστημόντων ἢ εἶδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμῳδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κοκάλῳ, εἰς οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρος τε καὶ Φυλῆμων ἐδραματούργησαν. εὐλαβῆς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν ἄλλως 10 τε καὶ εὐφυῆς τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα. διὸ καὶ ἔσχωπτον αὐτὸν Ἀριστοφάνης τε καὶ Ἀμεψίας, τετραδὶ λέγοντες γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄλλους πονοῦντα. 15 Ὑστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίστατο. διεγερθεὺς δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ καὶ γράψας κατ'

αὐτοῦ τοὺς Ἰππέας, ἐν οἷς διελέγγει αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκευσοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σκευάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἅτε δὴ τυραννικοῦ ὄντος, μὴδὲ μὴν ὑποκρί- 20 νασθαί τινας τολμῶντας, δι' ἑαυτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίληται χρίσας, καὶ αἵτιος αὐτῷ γέγονε ζημίαις πέντε ταλάντων, ἃ ὑπὸ τῶν Ἰππέων κατεδικασθή, ὡς φησιν ἐν Ἀλχαρνεῦσιν [5]

ἐγὼ δ' ἐπ' ᾧ γε τὸ κέαρ ὑπερράνθηεν ἰδὼν,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμενεν. 25

διήλθρευσεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ γραφὴν ἔθετο, καὶ ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαθυλωνίους διέβηκε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχάς, παρόντων ξένων. ὡς ξένον δὲ αὐτὸν ἔλεγε 30 παρόσον οἱ μὲν αὐτὸν φασιν εἶναι Ῥόδιον ἀπὸ Αἰνίου, οἱ δὲ Αἰγινήτην, στοχαζόμενοι ἐκ τοῦ πλείστον χρόνον τὰς διατριβὰς ποιῆσθαι αὐτόθι, ἢ καὶ ὅτι ἐκέντητο ἐκεῖσε. κατὰ τινὰς δὲ, ὡς ἔτι ὁ πατήρ αὐτοῦ Φίλιππος Αἰγινήτης. ἀπολυθῆναι δὲ αὐτὸν εἰπόντα ἀστεῖως 35 ἐκ τοῦ Ὀμήρου [Od. A, 215] ταῦτα

μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ πῶ τις ἐόν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω φανερὸς κατασταθεὶς πολιτικῆς κατεκράτησε τοῦ Κλέω- 40 νος. ὅθεν φησὶν [Ach. 377] «αὐτὸς δ' ἔμαυτον ὑπὸ Κλέωνος· ὅθεν ἄτ' ἔπαθον ἐπίσταμαι δὴ» καὶ τὰ ἐξῆς. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐδοκίμησαι συκοφαντίας καταλύσαντα· οὗς ὀνόμασαν ἡπικίλους ἐν Σοφῇ [1039] ἐν οἷς φησιν «οἱ τοὺς «πατέρας αὐτῶν ἦρχον νύκτωρ καὶ τοὺς ἀκπούς 45 «ἀπέπνιγον.» μάλιστα δὲ ἐπηνέθη καὶ ἡραπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα, ἐπειδὴ διὰ τῶν αὐτοῦ δραμάτων ἐσπούδασεν δεῖξαι τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων ὡς ἐλευθέραν· τὴν δὲ ἐστὶ καὶ ὑπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγουμένην, ἀλλ' οὐδὲ ὅτι δημοκρατικὴ ἐστὶ, καὶ ἐλευθερὸς ὢν ὁ 50 δῆμος ἀρχει ἑαυτοῦ. τούτου ὅν χάριν ἐπηνέθη καὶ ἐπεφρονήθη θαλλῶ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ὃς γενόμενοι· ἰσότητος χρυσῷ στεφάνῳ, εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ ἐν τοῖς Βατράχοις [686] περὶ τῶν ἀτιμῶν «τὸ ἱερὸν χορὸν οἰκαιον «πολλὰ χρυστὰ τῇ πόλει συμπαραινέιν.» ὠνομάσθη 55 δὲ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπεὶ ἔνδοξον, τὸ μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον. οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ ποιητοῦ ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διήκειν καὶ τὸν βασιλέα Περσῶν πυνθάνεσθαι παρ' ὀποτέραις εἰῆ ὁ κωμωδοποιός. φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ βουλευθέντι μαθεῖν 60 τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν πεμψαί τὴν Ἀριστοφάνους ποιήσιν καὶ συμβουλευσαί τὰ δράματα αὐτοῦ ἀτακη-

XI.

1 κωμωδοποιός Ald. et V., ut videtur. — 2 τῶν δῆμων Dindorfius. τὸν δῆμον vulgo. τῷ δῆμῳ V. Κυδαθηναίους Kusterus. Κυδαθηναῖος Ald. Κυδαθηναῖος V. — 11 καὶ delevit Gelenus. — 12 ἐπεδίδου τὰ ἑαυτοῦ δράματα Reg. — 13 λέγοντες αὐτὸν et 14 ὡς ἄλλοις Reg., ut volebat Gelenus. — 21 ὁ additum ex V. — 22 γράσας V. — 23 ἐγὼ δ' V. et Ald. γε om. V. ἐπερράνθη Ald. — 28 γραφὴν κατ' αὐτοῦ

vulgo. — 29 βαθυλωνίους V. — 31 φασὶ Ῥόδιον vulgo. — 33 αὐτόθι ποιῆσθαι vulgo. — 42 ἄτ' ὠνέπ. V. — 47 σφόδρα additum ex V. Ib. ἐπειδὴ Dindorf. ἐπειδὴ δὲ vulgo. Ib. αὐτοῦ V. ἑαυτοῦ vulgo. — 48 τῶν Ἀθηναίων πολιτείαν vulgo. — 49 διαγωγουμένη V., ex quo 51 ὢν, 53 τὰ addita. — 56 ἐπειδὴ vulgo. — 57 sq., vide Acharn. v. 646. — 62 post ποιήσιν addebatur τὴν κατὰ Σωκράτους ἐν Νεφέλαις κατηγορίαν, quae manifestum est ab recentiore grammatico

θέντα μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. ἐγένετο δὲ καὶ αἷτιος ζήλου τοῖς νέοις κομικοῖς, λέγει δὲ Φιλίμμωνι 65 καὶ Μενάνδρῳ. ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγικοῦ, ὥστε μὴ ὀνομασθὶ κομωθεῖν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεγόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν, καὶ παντάπασιν ἐκκλησιονίαις τῆς ὕλης τῶν κομωθιδῶν διὰ τούτων αὐτῶν, αἷτιον γὰρ κομωθίας τὸ σκώπτειν τινὰς, ἔγραψε 70 Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθόραν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τὰλλα πάντα ἃ ἐξήλωσε Μένανδρος. πάλιν δὲ ἐκκλησιονίαις καὶ τοῦ χορηγεῖν τὸν Πλοῦτον γράψας εἰς τὸ δικαναπέσθαι τὰ σκηνικὰ πρόσωπα καὶ μετεσκευάσθαι, ἐπιγράφει χοροῦ, φβεγγόμενος ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ 75 ὁρῶμεν τοὺς νέους οὕτως ἐπιγράφοντας ζήλου Ἀριστοφάνους. ἐν τούτῳ δὲ τῷ δράματι συνέστηκε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα, καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάππῳ, καὶ Νικίστρατον καὶ Ἀραρότα, δι' οὗ καὶ 80 ἐδίδασκε τὸν Πλοῦτον. τινες δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη,

τὴν γυναῖκα δὲ
αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φρονούντι παιδίῳ

ἴσως αὐτοὺς λέγων.

65 Ἐγραψε δὲ δράματα μὲν, ὧν ἀντιλέγεται τέσσαρα ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα, Ποίησις, Ναυαγός, Νῆσις, Νίεθος, ἃ τινες ἔφασαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου.

XII.

ΑΛΛΩΣ.

(Ex codice Veneto 474.)

Ἀριστοφάνης ὁ κομωδοποιὸς Φίλιππου μὲν ἦν παῖς Ἀθηναῖος, Κυθαθηναῖος τῶν δῆμων· ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν κομωδίαν εἶναι πλανωμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωνίᾳ

ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον καταστήσασθαι, 5 πρῶτον Κρατίνου καὶ Εὐπρόκτους βλασφημούντων. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κομωδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξε τῷ Κωκῶ, ἃ Μένανδρος τε καὶ Φιλίμμων δράματα συνεστήσαντο. εὐλαδῆς δὲ σφόδρα γενόμενος ἄλλως τε καὶ εὐφυῆς, τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλίστρατον καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα. διὸ καὶ ἔσκαπτον αὐτὸν 10 Ἀριστώνυμος τε καὶ Ἀμειψίας, τετράδι αὐτὸν γεγενῆναι λέγοντες, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄλλοις πονοῦντα. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς διηγωνίσαστο. διεγχεύσας δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ στρατηγῷ καὶ γράψας κατ' αὐτοῦ τοὺς Ἰππέας αὐτὸς ὑπεκρίνατο. ὃ δὲ ξενίας αὐτὸς κατ' 15 αὐτοῦ ἐγγληκεν ἔθετο. καὶ γὰρ δὴ φασί τινες αὐτὸν Ῥόδιον γεγενῆναι. ἀπελυθὴ δὲ τὸ μὲν πρῶτον εἰπὼν

μήτηρ μὲν μέ με φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ πῶ τις ἐόν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντήθεις ἀπέφυγεν. ὅθεν 20 φησὶν « αὐτὸς δ' ἔμυτον ὑπὸ Κλέωνος ἀπαθὼν ἐπι- » « σταμει διὰ τὴν πέρυσι κομωδίαν· εἰτελκύσας γὰρ » « μ' εἰς τὸ βουλευτήριον διέββαλε. » φασὶ δὲ αὐτὸν εὐδοκίμησαι καταλύσαντα, οὗς ὠνόμασεν ἡλιάλους ἐν Σφῆξιν, ἐν οἷς φησιν « οἱ τοὺς πατέρας ἤγχιον νύκτωρ 25 » « καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνυγον. » μάλιστα δὲ ἐπηνέθη καὶ ἑσπεριανὴν θυλῶ τῆς ἱερᾶς ἑλαίας, ὃς νενομίσται ἰσότιμος χρυσῷ στεφάνῳ, εἰπὼν ἐκείναι ἐν τοῖς Πατράχοις περὶ τῶν αἰτίων « τὸν ἱερὸν χορὸν δικάσιον » « ἔστι χρηστὰ τῇ πόλει συμπαραινεῖν. » τὴν δὲ ποίη- 30 σιν αὐτοῦ οὕτως ἐνδοξον γενέσθαι, ὡς τὸν μὲν Περσῶν βασιλέα πυνθάνεσθαι παρ' ὀποτέρους εἶη ὁ κομωδοποιός, Πλάτωνι δὲ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ βουλευθέντι μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν, πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους ποίησιν, τὴν κατὰ Σοκράτους ἐν Νεφέλαις 35 κατηγορίαν. τελευταῖον δὲ διδάξας τὸν Πλοῦτον συν-

temere esse inserta. DIND. — 65 χορηγικοῦ Meinekius Quæst. scen. 1, p. 35. Legebatur χορηγοῦ. — 69 post ἔγραψε addebatur κομωδίας τινὰς. De quo dixi ad fragm. p. 567 ed. Oxon., 465 ed. Paris. DIND. — 74 ἐπιγράφει V. — 75 ἐπιγράφοντας οὕτω vulgo. — 82 δ' libri. — 87 Νίεθις vulgo. νόθος V. Po τ' Ἀρχίππου in V. et Ald. hæc sequuntur : 'Ο κομικός χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἀνδρῶν κδ'. καὶ εἰ μὲν ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἤρχετο ἐπὶ τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀψίδος εἰσῆε, εἰ δὲ ὡς ἀπὸ ἀγροῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐν τετραγωνίῳ σχήματι, ἀφ' ὧν εἰς τοὺς υποκριτάς. ἀναγνωρούντων δὲ τῶν υποκριτῶν ἐπ' αὐτοῖς ἑστρέφετο ὁ χορὸς, προσέχων ἐφ' ἑκάτερα μέρη τοῦ θεάτρον. ἐκαλεῖτο δὲ τῷ γένει τὸ τοιούτων ὄνομα (δρῆγμα V. Corrigendum videtur σχῆμα. DIND.) τῆς ὀρχήσεως παράθασις, ὁμώνυμος τῷ γένει. τὸ τρίτον μακρὸν, τὸ καὶ πνίγος. τὸ (τό om. Ald.) τέταρτον στρογγύλῃ ᾧ ᾧδὴ τὸ πέμπτου ἐπίρρημα. τὸ ἕκτον ἀντίστροφος ἢ ἀντιφῶν. τὸ ἑβδόμου ἀντεπίρρημα. (Addit V. : σκολιά λέγεται τὰ πάροινα μέλη τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις δόδμενα. καὶ ὡς μὲν ἐννοί φασιν ἐκ τοῦ ἐναντίου προσηγορεύθησαν· ἀπλᾶ γὰρ αὐτὰ ἐγρηῖν εἶναι καὶ εὐκολα ὡς παρὰ πότον ἄδόμενα. οὐκ εὖ δὲ τοῦτο· τὰ γὰρ δόδμημα ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον μεταλαμβάνεται, οὐ τὸ ἔμπαλιν. τί οὖν ἐπ' ἀναγνῆς ἦν τὸ ἐν συμποσίοις ἅπασιν ἄδων μετὰ λύρας; ὅσοι δὲ οὐκ ἠπίσταντο λύρα χρῆσθαι, δάφνης ἢ μυρρίνης (μυρρίνης V.) κλώνας λαμβάνοντες ᾗδον. ἐπὶ τοῖς οὖν οὐκ ἐπισταμένους μέλῃ πρὸς λύραν ᾄδων σκολιά ἔδοξαν· ὅθεν καὶ

σκολιά ὠνομάσθησαν. τινες δὲ οὕτως οὐ κατὰ τὸ ἑξῆς φασὶ δίδωσθαι τὴν λύραν, ἀλλ' ἐναλλάξ. διὰ τὴν σκολίαν οὖν καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας τῆς λύρας περιερέειν σκολιά ἐλέγετο.) — Ὑποκρίται Ἀριστοφάνους Καλλίστρατος καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα αὐτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικὰ, διὰ δὲ Καλλίστρατος τὰ ἰδιωτικὰ. — Πόσα μέρη κομωδίας; α'. πρόλογος τὸ μὲρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρος. β'. χορικὸν τὸ τοῦ (τοῦ om. V.) χοροῦ διδόμενον (fort. ἄδόμενον, μέλος γ'. ἐπεισόδον τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. δ'. ἐξόδον τὸ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ χοροῦ. εἰρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως· ἢ δὲ παράθασις (hæc tria verba om. Ald.) τοῦ χορικοῦ.

XIII.

Est etiam in Regio. — 1 sq. γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ Φίλιππος, τὸν δῆμον Κυθαθηναῖος, Πανδιονίδος φυλῆς. ὃς Reg. Κυθαθηναῖος V. — 4 χρῆσ. καὶ om. Reg. « Præstat μεταστήσασθαι. » DIND. — 7 sq. τῷ Κωκ. — συνεστήσας om. Reg. — 8 σφόδρα om. Reg. — 10 ἐπεδίδου δὲ αὐτοῦ δρ., 12 γεγονέναι (hoc repetit) ὡς ἄλλοις Reg. — 13 αὐτοῦ V. — 15 ξενιτεῖας κατ' Reg. recte. — 16 δὲ φάσκει V. γὰρ ἔφησαν αὐτὸν τινες, 17 γεγ., ἔπειτα δὲ Αἰνιδιον, οὕτως καὶ τῆς Αἰνιδιον ὑποτελοῦς τῇ Ῥοδίῳ. ἀπελ. Reg. — 21 ἃ παθὼν Reg. ἃ παθὼν V. — 23 με—διέββαλε, 24 συνεφάντας τινὰς καταλ. Reg., qui 30 συμπαραινεῖν habet ante δικάσιον. — 33 Πλάτων V. — 36 δὲ τὸ τοῦ Πλάτωνος δράμα

ἔστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα, καὶ οὕτω μετέ-
λαζε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν δύο, Ἀραρότα καὶ
Φίλιππον, ὡς αὐτὸς ἐπεμνήσθη

40

τὴν γυναῖκα δὲ

αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φρονέοντε παιδίῳ,

Ἀραρότα ἴσως καὶ Φίλιππον λέγων. ἀναγράφει δὲ
καὶ τρίτον Νικόστρατον. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον δια-
φερόντως τιμηθεὶς καὶ πολλὰ στεφανωθείς. κατέλειψε
δὲ δράμακα μγ'. ἐν τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα ὅ-
τι ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῷ μνήματι παρὰ Πλάτωνος
ἐπιγράμμα τοιοῦτον γέγραπται.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαθεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσείηται
ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

XIII.

ΑΛΛΩΣ.

(Ex scholiasta Clarkiano Platonis Apolog. p. 19,
C, in Porsoni Miscellan. p. 268 ed. Kidd.)

Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς καὶ
αὐτοῦ φησιν Εἰρήνη [771]. ἐκωμωδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώ-
πτειν μὲν Εὐριπίδην, μισεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος,

Χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ (τησί) τοῦ στόματος τῷ στρογγύῳ,
τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦσαν ἢ καίνοις ποῖω.

καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται Σκηναῖς καταλαμβανούσας

Τίς δὲ σύ; κομψός. . . τίς ἔροιτο θεατῆς;
ὕπολιτόλογος, γινωμιδιώκτης, εὐριπιδαριστοφάνειος.

Ἀριστάννομος δ' ἐν Ἠλίῳ ῥιγούντι καὶ Σαννυρίῳ ἐν
Γέλωτι τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διότι τὸν βίον
κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γεννόμενοι
πονούντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φι-
λόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ. ταύτῃ δὲ
καὶ Πρακλῆ φασὶ γεννηθῆναι. τρεῖς δὲ εἶχεν υἱούς,
Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐδούλου δράμασιν ἀγωνισάμενον,
καὶ Ἀραρότα ἰδίοις τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασι διη-
γωνισμένων, καὶ τρίτον δὲ Ἀπολλόδοτος μὲν Νικό-
στρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίταρχον Φιλέταιρον.
κατεκλήρωσε δὲ καὶ τὴν Αἴγιναν, ὡς Θεογένης φησὶν
ἐν τῇ περὶ Αἰγίνης. κωμωδεῖται δὲ ὅτι καὶ τὸ τῆς
Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὐπολις Αὐτο-
λόκῳ, Πλάτων Νίκαις.

XIII.

7 Indicavi lacunam. πᾶς ἂν inserit Porsonus. DIND. —
10 legebatur διό.

XIV.

4 ριθ'. Error manifestus. Prima enim Aristophanis fa-
bula, Dætalenses, archonte edita est Diotimo, i. e. olymp.
88, 1. — 8 νδ' editio Mediol., correctum ex tribus codi-
cibus optimis. Ib. «πεπράχμεν», verte, quæ autem

XIV.

ΑΛΛΩΣ.

(Ex Suida.)

Ἀριστοφάνης, Ῥόδιος, ἦτοι Λίνδιος· οἱ δὲ Αἰγύ-
πτιον ἔφασαν· οἱ δὲ Καμειρέα· θέσει δὲ Ἀθηναῖος·
ἐπολιτογραφῆθη γὰρ παρ' αὐτοῖς· κωμικός, υἱὸς Φι-
λίππου, γεννῶνς ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ριθ' Ὀλυμ-
πιάδα, εὐρετῆς τοῦ τετραμέτρου καὶ δαταμέτρου·
παῖδας τῶν Ἀραρότα, Φίλιππον, Φιλέταιρον, κω-
μικούς. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ ἀπόδουλον ἱστορήκασιν.
δράμακα δὲ αὐτοῦ μδ'. Ἀπερ δὲ πεπράχμεν Ἀρι-
στοφάνους δράμακα, ταῦτα· Ἀχαρνεῖς Βάτραχοι Εἰ-
ρήνη Ἐκκλησιάζουσαι Θεσμοφορίζουσαι Ἰππείας
Λυσιστράτη Νεφέλαι Ὀρνίθες Πλούτος Σφήκες.

XV.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς γένει μὲν ἦν Ἀθη-
ναῖος, πατὴρ δὲ Φιλίππου, μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας,
τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηναῖος, Πανδυνίδος φυλῆς. πάνυ
δὲ ὦν εὐφυῆς καὶ ἀγγίνους ἐπὶ τοσοῦτον ἐν νέᾳ κο-
μιδῇ τῇ ἡλικίᾳ ἡδονακίησεν ἐν κωμωδίαις ὡς οὐ
μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ
ὑπερῆκαν· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τοῖς ἐπιγιννομένοις πα-
ρῆκεν ὑπερβολὴν, ἀλλὰ καὶ τούτους μετὰ πολλοῦ τοῦ
περίοντος παρῆλθεν. οὐκ οὐκ ἀνεφάνη τις ὕστερον
Ἀριστοφάνει παραπλήσιος. διὰ ταῦτα καὶ παρὰ τοῖς
βασκανοῖς αὐτοῖς ἀξιοῦται θαύματος. δράμακα δὲ
τέσσαρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα γέγραπεν, ἅπαντα
εὐμοσίας καὶ χάριτος Ἀττικῆς μετὰ, καὶ πείθοντα
τοὺς ἀκούοντας ἠυμαίνειν τε καὶ κροτεῖν. οὕτω δὲ
τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὡς
μηδένα τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης οὐδέποτε ἀποσχέ-
σθαι τοῦ σκώπτειν, εἰ ἀδικούντος ᾗσθετο. ὅθεν καὶ
τὴν παρρησίαν αὐτοῦ δεδιότας οἱ τοιοῦτοι μετρίου
σφῆς αὐτοὺς παρεῖχον καὶ καὶ τῷ δῆμῳ λυσitelοῦντας.
ἔσχε δὲ τρεῖς υἱούς, Φίλιππον, Νικόστρατον καὶ
Ἀραρότα. ἀποθανόντα δὲ οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν
ἐπιγράμματι ἡρωελεγεῖα·

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαθεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσείηται
ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐκδούς, 37 Ἀραρότα καὶ Φίλιππον, 38 sq. καταλιπὼν τούτους
δὴ τοὺς παῖδας, ὡς καὶ αὐτὸς, 40 δὲ om., 41 τοῦ τ' οὐ φρο-
νέοντε Reg., 42 ἴσως; omittens. — 44 sq. κατέλειπε δὲ δρά-
μακα νδ', ὡν ἀμειβαλλόμενα εἰσι δ' Reg. reliquis omisiss.

XIII.

7 Indicavi lacunam. πᾶς ἂν inserit Porsonus. DIND. —
10 legebatur διό.

XIV.

4 ριθ'. Error manifestus. Prima enim Aristophanis fa-
bula, Dætalenses, archonte edita est Diotimo, i. e. olymp.
88, 1. — 8 νδ' editio Mediol., correctum ex tribus codi-
cibus optimis. Ib. «πεπράχμεν», verte, quæ autem

tractavimus Aristophanis dramata hæc sunt. » HEMST.

XV.

Τοῦ σωφατῆτος καὶ λογιωτάτου κυροῦ θωμᾶ codex Lau-
rentianus plutei 31, 4. Ἄλλως περὶ αὐτοῦ Reg. — 1 κω-
μωδιοποιός Ald. — 2 μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας addidi ex Lau-
rent. plutei 31, 13, et Monacensi. Mirum unde Thomas
Magister hoc nomen sumpserit, quod alienum videtur
ab ætate Aristophanis. Non habet Laurent. 31, 4. DIND.
— 5 εὐδοκ., 9 οὐ γὰρ ἀνερ. Reg. — 12 δύο, non τέσσαρα,
Reg. — 16 μηδέποτε, 17 ἀδικούντος; ἢ ἄλλως ᾗσθετο κα-
κουργοῦντος Reg. ἤθεν' καὶ Laur. 31, 13. Aberat καί. —
18 δεδιότας; idem Laur. — 20 Νικόμαχον margo ejusdem

25 Ἰστέον ὅτι κωμῳδία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐν κώμαις
ἄδουσι τὰς κωμῳδίας (κώμας δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ
τοὺς στενωποὺς) ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς κωμάσεσι τοῦ
Διονύσου πρῶτον ἐπινοηθῆναι ταυταῖς, ἢ παρὰ τὸ
κῶμα, ὁ ὕπνος. φασὶ γὰρ ὡς πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τοὺς
30 κωμικοὺς ποιητὰς ἀδικοῦμενοὶ τινες ὑπὸ τινων ἀφρωνῶς
ἤρχοντο ἐν νυκτὶ ἐπὶ τοὺς τῶν ἀδικούντων στενωποὺς,
βοῶντες, ὁ δεῖνα ἀδικία χαίρει καὶ τὰ καὶ τὰ πράττει,
θεῶν ὄντων καὶ νόμων· καὶ τούτων λεγομένων οἱ
συνειδότες ἐκυτοῖς ταῦτα σὺφρονες ἐγίνοντο τοῦ λοιποῦ.
35 ἐπεὶ οὖν ἄριστα τοῦτο ἔχον ἐδόκει καὶ τῇ πολιτείᾳ
συνοῖστον, ἅτε τῆς μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν παντάπασιν
ἀναιρουμένης, δικαιοσύνης δὲ ἀντεσχυομένης καὶ τρώ-
πων χρηστῶν, ἐτάχθησαν ἐπὶ τοῦτο οἱ κωμικοὶ
ποιηταί, ἐν μέρει παιδιᾷς σκώμματα τε τῶν ἀδικούν-
40 των καὶ διδάχῃν ὧν προσήκειν ἐργαζόμενοι. ἤδοντο
δὲ αἱ κωμῳδίαί ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς, ἕαρος ἰῶρα.

XVI.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΝ.

(In Anthologia Palat. IX, 186.)

Βίβλοι Ἀριστοφάνους, θεῖος πόνος, αἶσιν Ἀχαρνέως
κισσὸς ἐπὶ γλοερῇ πούλης ἔσεισε κόμην.
ἡνίδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἶα δὲ μῦθοι
ἡγεῦσιν, φοβερῶν πληθύνοντο χαρίτων.
45 ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ ἤθεσιν Ἑλλάδος ἴσα
κωμικῆ, καὶ στυγὰς ἀξία καὶ γελάσας.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

(In V. et Anthologia Palat. VII, 38.)

Θεῖος Ἀριστοφάνους ὑπ' ἐμοὶ νέκυς, εἴ τινα πεύθη
κωμικόν, ἀρχαίης μνήμα χοροστασίης.

XVII.

ΔΙΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΚΑΙΝΙΟΥ.

Ἰστέον ὅτι πάντα τὰ μέτρα, πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ,
κατὰ διποδῖαν μετρεῖται καὶ ἀνέρχεται μέχρι τοῦ
πενταμέτρου. ἔστι δὴ μονόμετρον τὸ ἔχον πόδας β',
διμέτρον τὸ ἔχον πόδας δ', τρίμετρον τὸ ἔχον ε', τε-
τράμετρον τὸ ἔχον ἡ', πεντάμετρον τὸ ἔχον ι'· καὶ
περαιτέρω οὐ πρόεισι. παντὸς δὲ μέτρου, πλὴν τοῦ

δακτυλικοῦ, ἀποθέσειςιζήτοι καταλήξεις εἰσὶ τέσσαρες·
βραχυκατάληκτον, καταληκτικόν, ἀκατάληκτον καὶ
υπερκατάληκτον. καὶ βραχυκατάληκτον μὲν ἔστιν,
ὡς ἐν παραδείγματι ἐπὶ τοῦ μονομέτρου εἰπεῖν, ὅπερ
ποδὸς ὅλου δεῖται πρὸς ἀπαρτισμὸν· οἶον τὸ φεῦ φεῦ·
ἢ τὸ ἰὼ, ἢ τὸ ἔα. ταῦτα γὰρ μονόμετρα ἔστι βραχυ-
κατάληκτα, διὰ τὸ ἔχειν μὲν τὸν ἓνα πόδα, τοῦ ἐτέρου
δὲ λείπεσθαι. καταληκτικόν δὲ τὸ δεόμενον μιᾶς
συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμὸν· οἶον τὸ ἰὼ μοι, ἢ τὸ
ὦμοιμοι. ταῦτα γὰρ μονόμετρα ἔστι καταληκτικά,
διὰ τὸ ἔχειν ὅλον πόδα καὶ μίαν συλλαβὴν, ἥτοι ἥμισυ
ποδὸς, λείπεσθαι δὲ μιᾶς συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμὸν.
ἀκατάληκτον δὲ ὅπερ ἀπηρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας,
οἶον τὸ ἰοῦ ἰοῦ, ἢ τὸ ἰὼ ἰὼ, ἢ τὸ φεῦ φεῦ ἰὼ. ταῦτα
γὰρ μονόμετρα ἔστιν ἀκατάληκτα, διὰ τὸ ἀπηρτισμέ-
νους ἔχειν τοὺς πόδας καὶ μὴ ἑλλίπεις, ὡς τὰ εἰρημέ-
να. υπερκατάληκτον δὲ τὸ ἔχον ἀπηρτισμένους τοὺς
πόδας, ἔχον δὲ καὶ συλλαβὴν μίαν πλείονα. εἴρηται
δὲ πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, ὅτι τοῦτο μόνον κατὰ μονο-
ποδῖαν μετρεῖται, διὰ τὸ εἶναι τοὺς πόδας τρισυλλαβούς.
ὅτε μὲν οὖν ἀπηρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας, λέγεται
ἀκατάληκτον· ὅτε δὲ πλείονα συλλαβὴν ἔχει, λέγεται
καταληκτικόν εἰς συλλαβὴν· ὅτε δὲ δύο, καταληκτικόν
εἰς δισύλλαβον. οὐκ ἔχει γὰρ ἐν τούτῳ χώρῳ τὸ
βραχυκατάληκτον ἢ τὸ υπερκατάληκτον, ὡς οἱ μετρι-
κοὶ φασί. ταῦτα καὶ ἐπὶ διμέτρου καὶ τρίμέτρου καὶ
τῶν λοιπῶν συμβαίνει τὰ πάθη.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῶν ἐντὸς
κειμένων τῆς βίβλου.

Ἐπειδὴ περ οἱ παλαιοὶ τὰ περὶ γραμματικῆς συν-
ταξάμενοι σημεία τινα σοφῶς ἐπινοήσαντες παραδε-
δώκασιν, ἐξ ὧν τήν τε δύναμιν καὶ τὴν, ὡς ἂν εἴποι-
τις, ποιότητα τῶν συλλαβῶν καὶ τὴν προφορὰν διαγι-
νώσκουσιν ἔχομεν (συλλαβῶν δὲ μοι καὶ οὐ στοιχείων
εἴρηται, ἐπειδὴ τὰ μὲν στοιχεῖα καθ' αὐτὰ κείμενα
οὐδεμιᾶς τινος μετέγει δυνάμεως, συλλαβῶντα δὲ καὶ
οἶον ἐνωθέντα πρὸς ἄλληλα καὶ τὰς συλλαβὰς ἀποτε-
λέσαντα δυνάμεις τέ τινας καὶ ποιότητας ἔχει· ἐπε-
νόησαν δὲ ἄλλα τε σημεία, τόνους φημί καὶ πνεύματα
καὶ τὰ λοιπὰ, ἃ δὴ καὶ προσωδίας ὀνόμασαν, ὡς πρὸς
τὴν ᾠδὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν τῶν συλλαβῶν συντελού-
σας· πρὸς τούτοις δὲ καὶ μακρὰς μὲν σημείων τοδὶ—
τῆς δὲ βραχείας τουτὶ υ, τῆς δὲ κοινῆς οὐδαμῶς·
ἐκείνων γὰρ καὶ ὅρους ἔθεντο, ταύτης δὲ οὐ. καὶ τὰς
αἰτίας αὐτοὶ λέγουσιν), ἐπενεσθῆναι ἔμοιγε τῆς κοινῆς
σημείων διὰ τὴν τῶν πολλῶν πλάνην· καὶ οἷμαι καλὸν
ἂν δοῖται τοῖς εὖ φρονούσιν. ἐπενεσθῆναι δὲ διπλοῦν τὸ

codicis. — 25 et seqq. non coherent cum antecedentibus
nec fortasse scripta sunt a Thoma M. Omittit Laur. 31,
13: habet 31, 4. Dixit. Omittit etiam Reg.

XVI.

7 Ἐπιγράμμα ἐπιτύμβιον εἰς τὸν Ἀριστοφάνην V., Diodori
nomen omittens. Nihil inscriptum in Reg. — 1 Ἀριστο-
φάνης et καὶ οὗτος Reg. ἐμοὶ V. — 2 ἀρχαίον (a pr. m. ἀρχαίων)
μνήμα χοροστασίας Reg.

XVII.

Præcedunt in Ald. excerpta quædam de metris ex
Hephæstione, quæ ut inutilia omisi: repetti vero Tricli-
niana, quæ tanquam prolegomena sunt scholiorum me-
tricorum, de quibus in præfatione dixi. Eadem omnia
exstant in codice Laurentiano plutei 31, 4, nulla cum
memorabili scripturæ diversitate. Dixit

σημείον, διὰ τὸ διπλῆν τινα καὶ ταύτην ἔχειν τὴν δύναμιν. ὅτε μὲν οὖν ἀντὶ βραχείας ὀφείλει λαμβάνεσθαι, σημείον ἐπενοήθη τοῦ I, μακρὰ δὲ δεικνύοντι καταρχὰς ἀνω βλέπον τὸ τοῦ ἰῶτα στοιχείου σημείον ἔχουσα, ὅτε δ' ἀντὶ μακρᾶς, τοῦτο ἀντεστραμμένον οὕτως I, μακρὰ δεικνύοντι ἐν τῷ τέλει κάτω νεῦον τὸ τοῦ ἰῶτα σημείον ἔχουσα. βέλτιον γὰρ ταῦτα τιθέναι καὶ διαγινώσκειν, ποία ἐστὶν ἡ κοινή, ἣ πλανωμένους τινὰς τὸ ποιεῖν γράφειν ποιεῖν ἀμαθῶς· καὶ φύσει βραχὺ φωνῆεν, ἔχον δὲ ἐπαγόμενα δύο σύμφωνα, ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολον αἰεὶ ἀντὶ μακροῦ λαμβάνειν, ἣ καὶ τὸ φύσει βραχὺ φωνῆεν, ἔταν εἰς μέρος λόγου καταλήγη, τὴν μακρὰν ἐπιτιθέντας ἀντὶ μακροῦ λαμβάνειν. ἄτοπον γὰρ οἷμαι τοῦτό γε. ταῦτά μοι πρὸς τοὺς συνετοὺς εἴρηται καὶ τῶν μέτρων ἔχοντας πεῖραν. εἰ δέ τινες εἶεν ὑπ' ἀμαθείας μεμρόμενοι, βραχὺς τοῦτων λόγος. οὐδὲ γὰρ οὐδ' οἱ πάλοι τὰ κάλλιστ' ἐπινενοηκότες ταῦτα τοῖς τοιούτοις ἐκδεδώκασιν, ἀλλὰ τοῖς συνετοῖς, βραχὺν λόγον τῶν μὴ συνετῶν ἔχοντες· ὡς καὶ πού τις ἔφη

Ἀεῖδω συνετοῖσι· θύρας δ' ἐπιθέσθαι βέβηλοι.

ἐγὼ δὲ καὶ ἀδικεῖν ἂν φαίην τοὺς συνετοὺς ὅς ἂν ἐπινοήσας σοφὸν τι τοῦτο λήθῃς βυθοῖς κατακρύψειε, θεδῶς ἴσως τὴν ἐκ τῶν ἀσυνέτων μέμψιν. ἴν' οὖν μὴ καὶ αὐτὸς ἀδικεῖν δοῇ τοὺς συνετοὺς, τὸ ἐπελθὼν μοι κατὰ νοῦν τούτοις προῦθηκα, οὗτοι δ' ἂν εἰδείεν, εἰ καλῶς ἔχει ἢ μή· ἐπεὶ καὶ ἄ μοι περὶ τῶν χορικῶν μελῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τοῖς δράμασι φερομένων εἰδῶν ἐπινενόηται θεία τι καὶ ἀπορρήτη ἐμπνεύσει, πλεῖστα πονησαμένῳ περὶ τε τούτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μέτρων, καὶ ταῦτ' ἐν τοῖς δράμασιν ἐξετέθη, ὡς ἂν οἱ ἐντυγχάνοντες ἔχοιεν διαγινώσκειν τὰς τε στροφὰς καὶ ἀντιστροφὰς τῶν μελῶν καὶ τὰς ἐπωδούς, καὶ τίνος ἐστὶν εἶδους καὶ μέτρου τῶν μελῶν ἕκαστον, καὶ μὴ μάτην τὰ τῶν χορῶν ὄραν μέλη τοῖς ὁρθαλμοῖς, μηδὲν δὲ τούτων εἰδέναι, ὥσπερ τινὲς μὴ γραμμάτων ἔχοντες πεῖραν καὶ βιβλίον ἀνὰ χεῖρας ἀράμενοι βλέπουσι μὲν τύπους γραμμάτων, οὐδὲν δὲ τῶν ἐγκειμένων ἴσασιν.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Ἐκκλησία ὑζέσθηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῇ φανερίῳ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν ὁδηγὸν ἐξαπατῶντας Δικαιοπόλεις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγγων παρσιάγεται. τούτου δὲ διὰ τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διόκοντες ἐν χοροῦ σχήματι καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα 10 τὸν Δικαιοπόλιν ὀρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὁρῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιζήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσεσθαι, ἐφ' ὧς, ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἔλθων ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πωγικὴν στολῆν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου βραχίωμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καταπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δὲ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων 20 ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεῖς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἴτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἀγοντος κατ' ἑαυτὸν 25 εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδίᾳ ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται μετὰ τούτου ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις καὶ βαλὼν εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ 35 ἐνεσσηκίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὄπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν τὸν δὲ Δικαιοπόλιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάτ- 40 τω ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιοπόλις δεδαιπνηκὼς καὶ μεθ' ἐταίρας ἀναλύων. Τὸ δὲ ὄραμα τῶν εὐ σφόδρα πε-

ποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου [I. Εὐθύνου] ἄγοντος ἐν Αθηναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σῶζονται. τρίτος Εὐπολις Νομηνίαις.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονται τινες πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν, 10 οἱ μὲν στρατιᾶν ἄγοντες, οἱ δὲ χροσίον· παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς εἶσαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται σκληρῶς ὁ ποιητής. (αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε 15 Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησὶ, καὶ τὸν Περικλέα οὐκ τῶν Λακωνῶν τῶνδε πάντων αἴτιον, σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.)

SCHOLIA IN ACHARNENSES.

(Ἡ εἰσθεσις τοῦ ὁράματος ἄρχεται ἐκ συστηματικῆς 20 περιόδου καὶ ἐξῆς ἐκ προσώπων ἀμοιβαίων. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σά', ὧν τελευταῖος, Ἐγὼ δὲ φεύζομαι γε τοὺς Ἀχαρνέας. ὁ μὲντοι μγ' κομμάτιον ἀπ' ἐλάσσονος καὶ ρκα' πενθημιμερῆς. ὁ δὲ ζ' ἐφθημιμερῆς. ἐξαίρεσθωσαν καὶ αἱ πα- 25 ρεπιγραφαί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων κορωνίς.)

1. Ὅσα δὲ δέδηγμα: Θαυμαστικὸν τὸ ὅσα, ἀντὶ τοῦ πολλά. ὁ δὲ δὴ συμπαραπληρωματικὸς αὐξήσιν 30 δηλοῖ. (ἐγρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ 30 προοίμιῳ [I, I] «κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη.») δύναται δὲ λείπειν ἢ κατὰ πρόθεσις, ἢ ἢ, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν· ὁ καὶ βέλτιον. μεταφέρει δὲ ἀπὸ τοῦ βίου ἐπὶ τὴν καρδίαν. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ ζωὴν, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν φησὶ. δέ- 35 δηγμα δὲ ἀντὶ τοῦ ἡνιάμαι, λελύπημαι. καὶ Ὁμηρος [II. E, 593] «ὅακε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.» καὶ θυμοδακῆς μῦθος. Ἄλλως. καλῶς ἔφη, δέδηγμα τὴν καρδίαν, παρόσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ

τοῦ θυμοῦ καὶ τὰ τῆς ἡδονῆς ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ Ὀδυσσεὺς θυμούμενος κατὰ τῶν μνηστῆρων [Od. γ', 17]

στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίκαπε μύθῳ·
τέτασθι δὴ κραδίη,

5 φάσκων. — δέδωγμαί τήν : Κατὰ τήν. *Viel.*

3. (ψαμμακωσιογάργαξα : Οἷον πολλὰ καὶ ἀναρί-
θητα. τὸ γὰρ ψαμμακωσία καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους
ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γάνει οὕτως
« ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακωσίους. » παρὰ τὸ ἐξακο-
10 σίους ἢ ἐπτακωσίους, ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γε-
γεννημένων. καὶ τὰ γάρφαξα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο
ὡς ἐν Ἀημιναίαις

ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐστία.

καὶ παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖς « ἔνδον γὰρ ἡμῖν
15 γάρφαξα. » καὶ παρὰ Σώφρονι « ἃ δὲ οἰκία τῶν ἀρ-
γυρωμάτων γάργαυρε. » καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ « χρη-
μάτων τε γάρφαξα. » θέλουσι δὲ τινες καὶ τὸ παρὰ
τῷ ποιητῇ [II. γ', 137] « κάρκαυρε δὲ γαῖα πόδεσσι » τὴν
πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν, οἷον γάργαυρε,
20 καὶ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος
τῶν ποδῶν. Ἄλλως.) ἀπὸ δύο λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένε-
το δηλοῦσθαι πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς
ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. δ γὰρ Πύθιος [ἢ Πυθίη,
Herodot. I, 47] νεανεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν
25 εἰδέναι αὐγῶν ἐν οἷς λέγει

οἷα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης.

(καὶ Εὐπολὶς ἐπεσημῆνατο τὴν λέξιν εἰπὼν « ἀριθμεῖν
θεατὰς ψαμμακωσίους. ») δύναται δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ
λέξει τὰ κόσια, ἥτις ἐστὶ κατὰ τῆς τῶν μετὰ τὸν ἑκα-
30 τὸν ἀριθμῶν μέχρι τῶν χιλίων· ὅς πλῆθος ἐστὶ πολλοῦ
σημαντικὸς, οἷον διακόσια, τριακόσια, καὶ τὰ ἐξῆς.
τὸ δὲ γάρφαξα καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλῆθους λαμβάνεται διὰ
τὴν συγγένειαν τοῦ γ τὴν πρὸς τὸ κ. (εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ
ἄφατα καὶ ἀναρίθητα. τὸ δὲ κάρκαυρε παρὰ τῷ
35 ποιητῇ ἐστὶ « κάρκαυρε δὲ γαῖα πόδεσσι. » μέμνηται
δὲ καὶ Κρατῖνος

ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλιν.

οἷον πλήθει.)

4. ἄξιον χαίρηδόνος : Ἀντὶ τοῦ χαρᾶς. (τῷ τόνῳ
40 δὲ ὡς ἀλγηδόνος.) ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγῆσθαι μελλόντος
ἀλγηδὼν ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαίρησθαι χαίρη-
δὼν χαίρηδόνος.

5. (τὸ κέαρ ἠψφράνθη : Σαφῶς Ἀριστοφάνης τὴν
καρδίαν εἶπε κέαρ. ἄνω γὰρ εἰπὼν

45 ὅσα δὴ δέδωγμαί τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν·

νῦν φησιν « ἐφ' ᾧ τὸ κέαρ εὐφράνθη. »)

6. τοῖς πέντε τάλαντοις : Ἀπλήστως ἀλλότρια κατα-
φαγὼν, ἐξήμεσεν αὐτά. (ἀντὶ τοῦ κλέψας καὶ καταπιὼν
ἀπέδωκεν.) ἐξημιόθη γὰρ δ Κλέων πέντε τάλαντα
50 διὰ τὸ ὑβρίζειν τοὺς ἱππεῖς. Παρὰ τῶν νησιωτῶν ἔλαβε
πέντε τάλαντα δ Κλέων, ἵνα πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους

κουφίσαι αὐτοὺς τῆς εἰσφορᾶς. αἰσθόμενοι δὲ οἱ ἱππεῖς
ἀντέλεγον καὶ ἀπήτησαν αὐτόν. μέμνηται Θεόπομπος.

7. ταῦθ' ὡς ἐγανόθη : Ἀντὶ τοῦ ἐχάρην, ἐφαιδρύν-
θη. ἀπὸ τοῦ γάνυσθαι. Ὀμηρος [II. N, 493] « γάνυσται
δὲ τε φρένα ποιμήν. » ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπυρνο- 5
μένων χαλκωμάτων.

8. (ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι : Τοῦτο παρωδία καλεῖται, ὅτ'
ἂν ἐκ τραγωδίας μετενεγθῇ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ
Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτως,

κακῶς ὄλοιτ' ἂν· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

10 εἰς τὸ δρᾶμα οὖν τῶν ἱππέων ἀποτείνεται. διὰ τούτου
γὰρ φαίνεται καταδικασθεὶς δ Κλέων τάλαντα ε'.) ἄξιον
οὖν φησιν Ἑλλάδος τὸ καταδικασθῆναι τὸν Κλέωνα.

9. τραγωδικόν : (Ἀντὶ τοῦ ἐμπαθέος.) ἐπέειπε καὶ
ἡ τραγωδία ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. (ἡ 15
ἐπεὶ περὶ τραγωδιῶν μέλλει λέγειν.)

10. ὅτε δὴ κεχρήνη : Ἡ συναίρεσις τοῦ κεχρήνη Ἀτ-
τική. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς ἡ συναϊρούσιν. Εἰς τὸ αὐτό.
συναλοιψή, ἀντὶ τοῦ κεχρήνεα. ἔστι δὲ τὸ κεχρήνη Ἰακόν.
οἱ γὰρ Ἴωνες ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἄρχονται. οἱ 20
δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι κεχρήνασι. δύναται δὲ εἶναι
κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων τῶν ἐτι νεοττῶν τὴν τροφήν
προσδεχομένων καὶ κεχρήνῳτων. (οἷον τροφή μοι ἦν
τῶν Αἰσχύλου τραγωδιῶν ἀκοῦσαι.)

προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον : Ἀντὶ τοῦ Αἰσχύλου τρα- 25
γωδίας, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἔχοντες τὰ Αἰσχύλου Αἰσχύ-
λον λέγομεν ἔχειν. (οὐ γὰρ ἔζη κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον.
ἐτελεύτησε γὰρ ἐπὶ ἀρχόντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησί-
θεον τούτων πρότερον ἐνικαυτῷ λ'.) τιμῆς δὲ μεγίστης
ἔτυχε παρὰ Ἀθηναίοις ὁ Αἰσχύλος, καὶ μόνου αὐτοῦ 30
τὰ δράματα ψηφίσματι κοινῇ καὶ μετὰ θάνατον ἐδι-
δάσκετο.

11. δ δ' ἀνεῖπ' εἰσαγε : Ἀνηγόρευσε. ὁ κῆρυξ δὲ
δηλονότι. Θεόγνης δὲ οὗτος τραγωδίας ποιητὴς πάνυ
ψυχρὸς, ἐκ τῶν τριακοντα, ὅς καὶ Χιών ἐλέγετο. 35

12. πῶς τοῦτ' ἐρείσέ μου : εὐσεῖστον οὐσκαν τῇ φύσει,
μᾶλλον ἐπέσεισε. (κέχρηται δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῇ ἐπὶ
τῆς καρδίας καὶ Θουκυδίδης τὸ ὄνομα φράζων.)

13. ἥνικ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτέ : Ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸν
Μόσχον. ἦν δὲ οὗτος φεύλος κιθαρωδὸς, πολλὰ ἀπνευ- 40
στὶ ἄδων. (Εἰς τὸ αὐτό. ὁ Μόσχος κιθαρωδὸς Ἀκρα-
γαντίνος. τινὲς οὕτως, ὅτι ὁ νικῆσας ἄθλον ἐλάμβανε
μόσχον. τὸ δὲ Βοιωτῶν μέλος οὕτω καλούμενον, ὅπερ
εὔρε Τέρπανθρος, ὥσπερ καὶ τὸ Φρύγιον.) ὁ δὲ Δε-
ξίθεος ἀρίστος κιθαρωδὸς καὶ Πυθιονίκης. οἱ δὲ ψυχρὸν 45
αὐτὸν εἶναι φασιν.

15. τῆτες δ' ἀπέθανον : Ἐπὶ ἔτος, ὅπερ οἱ Δωριεῖς
πᾶτες λέγουσιν. Εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἔτος. οἱ Δω-
ριεῖς δὲ διὰ τοῦ δ λέγουσι τῆτες.

16. ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις : (Καλῶς τὸ παρέκυ- 50
ψεν.) ὁ δὲ Χαῖρις οὗτος κιθαρωδὸς καὶ αὐλωδὸς φαῦ-
λος. ὁ δὲ ὀρθιος αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος
διὰ τὸ εἶναι εὐτόνος καὶ ἀνάτασιν ἔχειν, ὡς δηλοῖ καὶ
Ὀμηρος [II. Δ, 10]

ἐνθα στᾶσ' ἤρσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε
θρῶν'. Ἀχαιοὶ δὲ μέγα σθένος ἐμβαλ' ἐκάστω.

17. ἐξότου ἄνθρωπος ῥύπτομαι : Ἀντὶ τοῦ σμύχνομαι, τουτέστι ζῶ, μεταφορικῶς. τῇ γὰρ ζῶντι ἔπεται τὸ ῥύπτεσθαι. (ῥύμματα γὰρ τὰ σμύγματα. καὶ Ὅμηρος [II. Ξ, 171] « ῥύμματα πάντα κάθηρεν. » ῥύπτεσθαι οὖν τὸ σμᾶσθαι, παρεμπιπύσει τοῦ τ, τὸ ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ χ, χρύπος, ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὸν σπίλος.)

18. ὑπὸ κονίας : Παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν, (ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη, ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς εἶπεν,) ὅτι καὶ οἱ κονίαν (ἤτοι ἄσβεστον) σμύμενοι δάκνονταί τὴν ὀφρύν. (Ἄλλως. ὑπερβατόν.

15 ἄλλ' οὐδ' ἐπαυτοῖ ἐξότου ἄνθρωπος ῥύπτομαι, οὕτως ἐδήχθη ἐν ὑπό κονίας τὰς ὀφρῦς.)

19. κυρίας ἐκκλησίας : Ἐν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψήφισματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι κύριαι τρεῖς τοῦ μηνὸς Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη καὶ ἡ δεκάτη καὶ ἡ τριακάς. εἰσὶ δὲ καὶ πρόσκληται συναγόμεναι κατὰ τινα ἐπεὶ γοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὠρισμέναι ἐκκλησίαι κύριαι λέγονται, ὡς ἔφαμεν, αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι σύγκλητοι.

20. ἡ πνύς αὐτῇ : Ἡ ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. (ἡ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἀνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς αὐτὸς ἐν Σφηξίν [31] « ἔδοξε μοι παραποιῶν τὴν ὥραν ἐν τῇ πυκνῇ. »)

21. οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι : Διάφορα ὁμιλοῦντες ἡ λέξις. νῦν δὲ τὴν ἐκκλησίαν, θένον δὲ Νέστωρ ἀγορευτής· καὶ τὸν τόπον ἐνθα πιπράσκειται τὰ ὄνια, καὶ αὐτὰ τὰ ὄνια σημαίνει.

22. τὸ σχοινίον φεύγουσιν : (Ἐπεὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας συνιέναι τοῦτο ἐμυχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπεσιάνυσαν γὰρ τὰ γέροντα καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ ὄνια ἀνέρου ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβουσιν· ἐτι μὴν καὶ) μεμιλωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλανον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύναι. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο ζημίαν ἐξέτινον. (Ἄλλως. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπερέχειν δύο μεμιλωμένον [τουτέστι μίλτω ἤτοι βάμματι κοκκίνῳ] σχοινίον ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς φησι Πάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο ἐξέτινον ζημίαν.)

23. ἀλλ' ἄωρίαν ἤκοντες : (Ἀντὶ τοῦ) ἄωρίᾳ (καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ ἐπὶ τοιοῦτον. ὁ δὲ νοῦς) ἀκαίρως καὶ παρὰ τὸν (δέοντα) καιρόν. ἄωρα γὰρ τὰ παρὰ καιρὸν τρυγώμενα.

24. ὥστιονονται : Διωθήσονται. ἀπὸ ἐξεστῶτος τοῦ ὥστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρὸς τινα ἐστὶ λεγόμενος, ὡς καὶ Ὅμηρος [II. O, 697] « φαίης κ' ἀκμήτας καὶ ἀται- « ρέας. » (καὶ [II. Δ, 228] « ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις. »)

25. ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου : Περί τῆς προεδρίας. ὡς ξυλίτων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν. (ὅτι δὲ ἐκ λίθων, πανταχόθεν δῆλον, ὅταν λέγῃ [Eq. 754, 783], ἐπὶ τῆς πέτρας κάθονται.)

26. ἄθροοι καταρρέοντες : (Ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. προ- 5 παροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα καὶ θαύνειν τὴν πρώτην συλλαβὴν Ἀττικῶς. καταρρέοντες δὲ) ἀντὶ τοῦ ἀθρόως ἐπερχόμενοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων βρυμάτων. καὶ Ὅμηρος [II. Α, 724] « τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν. »

29. (νοστῶν κάθημαι : Ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ ἐρχόμενος 10 καὶ ἐπανερχόμενος.)

30. στένω, κέχνην : (Πάλιν τὸ κένην ἐν ἴσῃ τῷ προσδέχομαι, ἡ δέομαι τῆς εἰρήνης· ὥσπερ οἱ νεοσσοὶ κεχῆνασι δεόμενοι τῆς τροφῆς. τὸ δὲ σκορδινῶμαι 15 ἀντὶ τοῦ κλῶμαι καὶ σπασμῷ συνέχομαι. οἱ γὰρ ἀπὸ πληθῶρας σκορδῶν ἐμοῦντες διὰ τὴν ὀριμύτητα μάλ- λον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμῖν καὶ τὸ ὅπως οὖν κενόσθαι. σκορδινᾶσθαι φασί) κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὄλους αὐτοὺς διατεί- 20 νωσι. σκορδινᾶσθαι οὖν ἐστὶ τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσματος. γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον.

31. γράφω, παρατίλλομαι : (Γράφω μὲν, κατα- γράφω, ἡ) ζωγράφω ἐπὶ τῆς γῆς, ζῶν τῷ δακτύλῳ (ἡ τινι τοιοῦτῳ παιδιᾷ τις). παρατίλλομαι δὲ, τὰς ἐκ 25 τῶν μυκτηρῶν τίλλω τρίχας, ἡ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ ποιοῦσιν οἱ προσδερόμενοι μὲν τι καὶ τὸν γρόνον δαπανῶντες ὑπὸ ἀδημονίας (Ald. εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμυχανίαν, μὴ συγγράνοντες τοῦ προσδοκωμένου λογι- σμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται, ἀλύνοντες 30 ἐπὶ γῆς διαγράφουσιν).

32. ἀποβλέποντες εἰς τὸν ἀγρόν : Οἱ γὰρ (πολιορ- κοῦμενοι καὶ) πολεμοῦμενοι αἰεὶ εἰς τὸν ἀγρόν ἀποβλέ- πουσιν (ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι).

33. (συγῶν μὲν ἄστῃ : Ὁ στίχος ἐκ τραγωδίας.) 35

34. ἀνθρακας πρίω : Τοῦτο Ἀχαρνέων ἴδιον. οὗτοι δὲ πολυάνθρακες καὶ οὐ δεόμενοι παρ' ἄλλων πρίασθαι. 35 οὐδ' ἤδει πρίω : Οὐδὲ ἐγίνωσκε τὸ πρίω βῆμα. οὐ γὰρ ἐδῆτο ἀγοράσαι ἔχων οἶκον.

36. γὰρ πρίων ἀπῆν : τοῦτο παιδιὰ καλεῖται. 40 ἀπὸ γὰρ τοῦ πρίω ῥήματος ὄνομα τὸ πρίων. R.

37. ἀτεχνῶς : ἀφελῶς. R.

38. ὑποκρούειν : Βοᾶν, ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβούτων λέγεται, (ὅπερ ἡμεῖς φαιμέν ἐκκρούειν καὶ 45 κωλύειν. τὸ δὲ λοιδορεῖν, ἄμφω ῥητέον, καὶ λοιδορεῖν καὶ λοιδορεῖσθαι.)

40. οὐτοί : Δεικτικῶς. (μεσημβρινοὶ δὲ,) οὐκ ὀρθρί- σαντες.

42. ὥστίζεται : συνωθεῖ, συνθλίβεται. R. θλίβεται. 50

Fict.

44. ὡς ἂν ἐντὸς ἤτε : Εἰώθασιν οἱ Ἀθηναῖοι θύειν δέλφακα καὶ βραίνειν τὰς καθέδρας τῷ αἵματι αὐτοῦ εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος, ἐπειδὴ τοὺς καρποὺς αὐτῆς βλά- 1.

πτεϊ. Ἄλλως. ὅτι καθαίρονται οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χοίρου σφαζομένου καὶ ὁ ῥήτωρ μαρτυρεῖ [Eschin. p. 4, 10] « (ἐπειδὴν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κῆρυξ « τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξῆται, τότε δὴ κελεύει δημηγο- « ρεῖν. ») τὸ δὲ θυόμενον χοιρίδιον ἐπὶ καθάρσει τῶν
5 τῶπων κάθαρμα ἐκαλεῖτο, ὁ δὲ περικαθαίρων καθαρ-
τῆς. (Καὶ παρὰ μὲν τοῖς κομικοῖς κάθαρμα καλεῖται. Λισχίνης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμαρχοῦ [l. c.] καθάρσιον κα-
λεῖ.)

47. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν : Ἰερεὺς Δήμη-
10 τρος καὶ Τριποτόλεμος ὁ Ἀμφίθεος. πέπαισται κομι-
κῶς ταῦτα. Κελεῦθ γὰρ Τριποτόλεμος. ταῦτα δὲ λέγει
ἐν παιδιᾷ, σκόπτων τὸν Εὐριπίδην, αἰετὶς ἡδέως ἀπαγ-
γέλλοντα τὰ γένη (ἐν ἄλλοις τε καὶ καταρχὰς τῆς ἐν
Ταύροις Ἰριγενείας·

15 Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολὼν
βοάσιν ἱπποῖς Οἰνομάου γαμῆ κόρην·
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἐβλάσπεν· Ἀτρεὺς δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε. τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ.

τοῦ δὲ Κελεῦθ μέμνηται Βακχυλίδης διὰ τῶν Ὑμνων.
20 Ἄλλως.) τὸν πρόπαππον ἑαυτοῦ λέγει, ὃς Ἀμφίθεος
δμουνόμος ἐκαλεῖτο.

49. τήβην ἐμήν : Τήβας ἐκάλουν τὰς μάμμας, (καὶ
τηθελὰς τὰς μαμμοθρέπτους).

52. σπονδὰς ποιεῖσαι : Οὗτος γὰρ ὁ σκοπὸς τοῦ
25 δράματος, ὥστε σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμο-
νίους.

53. ἐφόδι' οὐκ ἔχω : Ὅτι ἐκ τοῦ πολέμου πένης
εἰμι (καὶ ἐφόδια οὐκ ἔχω).

διὸ εἰρήνης ἐπιθυμῶ. R. Vict.

30 54. οἱ τοξόται : Τοῦτο φησιν εἰς τῶν πρυτάνεων,
κελεύων ἐκβαλεῖν τὸν Ἀμφίθεον ὡς ὑβριστήν. (Ἄλ-
λως. τοῦτο ἐκ τῶν πρυτάνεων τίς φησι, κελεύων ἀπε-
λαύνειν τὸν Ἀμφίθεον. εἰς δὲ οἱ τοξόται δημόσιοι ὑπη-
ρέται, φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἵ-
35 τινες πρότερον μὲν ὥκουν τὴν ἀγορὰν μέσσην σκηνο-
ποιησάμενοι, ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον πάγον.
ἐκαλοῦντο οὗτοι καὶ Σχύθαι καὶ Πευσίνιοι, Πευσίους
τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ
αὐτούς.)

40 55. ὁ Τριποτόλεμος : Τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους ἐπικού-
ρους ὥσπερ καὶ συμμάχους ἐπικαλεῖται. Ἀπάγοντες
δὲ, ἀπωθοῦντες, ἀπελαύνοντες.

58. καὶ κρεμάσαι : Ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ κρέμονται αἱ
ἀσπίδες.

45 60. ἦν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύσῃτε : (Ἀντὶ τοῦ
χρηματίσῃτε,) σκέψῃσθε, πράξῃτε. πάντα γὰρ ἀπὸ
τῶν πρυτάνεων διεπράττετο. (ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ
Δημοσθένης [p. 191, 15].)

61. οἱ παρὰ βασιλείως : οὕτως ὁ Περσῶν βασιλεὺς
50 κατ' ἐξοχὴν. τοὺς δὲ ἄλλους ἔλεγον, προστιθέντες τῶν
ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον βασιλεὺς Λακεδαιμονίων,
βασιλεὺς Μακεδόνων. (διαφορὰ δὲ ἐστὶ βασιλείως καὶ
τυράννου. βασιλεὺς μὲν γὰρ ἐκ προγόνων κατὰ δια-

δοχὴν ἔχει τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν γέρας. τυ-
ραννος δὲ τὸ ἄρχειν βιαίως σφετερίζεται. χρόνται δὲ
ἀδιαφόρως ἐνιοὶ τοῖς ὀνόμασι. Ἰερῶνα μὲν βασιλέα
Πίνδαρος [Ol. I, 31] καλεῖ, τὸν Συρακουσίων τυράννον.
Εὐπολις δὲ ἐν Δήμοις εἰσάγει τὸν Πεισιστρατον βασι-
λέα. ἀλλὰ καὶ τοὺς βασιλεῖς πολλὰς τυράννους λέ-
5 γουσι. πρέσβεις δὲ οὗτοι εἰσὶν οἱ περὶ τὸν Μόρυχον
ἐμπλησθέντες τρυφῆς.)

63. καὶ τοῖς ταῦσι : Τοῖς κόλποις τοῖς πεποικιλμέ-
νοισι· ἐπεὶ ὁ ταῶς ποικίλος. (ἡ ὅτι πορφύρας ἔχουσι
καὶ τιάρας, ὡς αὐτὸς φησι. τιάραι δὲ εἰσι περικεφα-
10 λαῖαι Περσικαὶ ταῶνους πετρεῖ ἔχουσαι.) ἡ ὅτι ἤκοντες
ἀπὸ Περσίδος ταῶς ἔχοντες ἐληλύθασιν.

64. ὃ κ' ἐβάτανα : Ἐξίσαι γὰρ οἱ πρέσβεις κεκαλλω-
πισμένοι (ὡς ἀπὸ Ἐκβατάνων), ἥτις ἐστὶ Περσικὴ
15 πόλις.

66. ἐπέμψαθ' ἡμῶς : Διὰ τούτων παρίστησι τὴν
τῶν Ἀθηναίων μαλακίαν, ἄλλως ἀναλισκόντων τοὺς
χρόνους ἔνεκα κέρδους. Πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἦρχεν ὁ
Εὐθυμένης Ἀθηνήνσι. καθάπτεται γὰρ τῶν πρεσβευτῶν
ὡς ἐπίτηδες χρονοτριβούντων ἐν ταῖς πρεσβείαις, ὑπὲρ
20 τοῦ πλείονα μισθὸν λαμβάνειν.

67. ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος : Οὗτος ὁ ἄρχων, ἐφ'
οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ μὴ κομωδεῖν,
γραφὴν ἐπὶ Μορυγίδου. ἴσχυσε δὲ (ἐκείνόν τε τὸν ἐνιαυ-
τὸν καὶ δύο τοὺς ἐξῆς) ἐπὶ Γλαυκίνου τε καὶ Θεοδώρου,
25 μεθ' οὓς ἐπ' Εὐθυμένους κατελύθη.

68. διὰ τῶν Καύστριων : Καύστριος ποταμὸς τῆς
Λυδίας περὶ Μίλητον, πλησίον Λυδίας, παρ' ᾧ καὶ ὁ
Ἄσιος λειμῶν. ἐνθα καὶ χῆνες εἰσὶ πολλοὶ δικαιοῦ-
30 νοι. καὶ Ὀμηρος [Il. B, 460]

χρῶν, ἡ γεράνων, (ἡ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἄσιω ἐν λειμῶνι, Καύστρίῳ ἀμφὶ ῥέεθρα.

γενικὴ δὲ ἐστὶ τὸ Ἄσιω.)

69. ἐσκηνημένοι : Κέλνται τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρῶ-
της τῶν περισπωμένων. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς τρίτης, ἦν
35 ἂν διὰ τοῦ ω, ὡς κεχρυσωμένοι.

71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην : Ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπην-
τησεν ἀγανακτῶν. εἰ γὰρ ὑμεῖς ἀπόλλυσθε οὕτω διά-
γοντες, ἐσωζόμην ἄρα ἐγὼ πολιορκούμενος ὑπὸ Λακε-
δαίμονίων, κατακείμενος καὶ καθεύδων ἐν τῇ τείχει
40 ἐπὶ φρυγάνων καὶ χαλάμης καὶ συρφετῶν. τὸ οὖν
ἐσωζόμην ἐν εἰρηνείᾳ λέγει.

72. ἐπαλξιν : Προμαχίωνα τῶν τειχῶν. φορυτῶ :
Φορυτὸς, φρύγανα ἄχυρα, καὶ ἀπὸ γῆς αἰρόμενος ὑπὸ
ἀνέμου χόρτος. Vict. φορυτὸς ψαλιδῶδες τι πλέγμα, ἐν ᾧ
45 τοὺς στάχυνας ἐμβάλλουσιν. ἡ φορυτὴ τῇ ἐκ φρυγάνων
στρωμνῇ. (73) χρυσίδων, χρυσῶν φαλῶν. R.

73. (ξενιζόμενοι δὲ : Προτρεπόμενοι εἰς τὰ ξένα βρώ-
ματα τοῦ βασιλείως τῶν Περσῶν.)

75. ὧ Κρανὰ πόλις : (Τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν πα-
50 λαίων. καὶ Λισχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ
λέξει.) λέγει δὲ Κρανάδας τῆς Ἀθήνας, ἥτοι τὰς τραχέας

(λεπτόγεως γὰρ ἡ Ἀττική) ἡ ἀπὸ Κραναοῦ τινός, (ὅς ἦν τῶν αὐτοθρόνων εἰς).

77. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας : Ἄνδρας νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνδρείους καὶ γενναίους.

78. (καταφραγεῖν : Ἐμφραντικῶς ἢ κατὰ ὥσπερ καὶ τὸ ἐμφραγεῖν. (79) λαϊκαστὰς δὲ τοὺς πόρνοους. καὶ ἀλλα-
χοῦ [Thesm. 52]

κάμπται δὲ νέας ἀψίδας ἐπὼν,
γογγυλίζει καὶ λαϊκάζει.

καὶ λαϊκάστρια ἢ πόρνη.)

81. ἀλλ' εἰς ἀπόπατον : Ἀπόπατος λέγεται τῆς ἐκδε-
διγημένης τροφῆς ἢ ἄφροδος, παρὰ τὸ παρεκτρέπεσθαι
τῆς οδοῦ πάτος γὰρ ἡ κοινὴ δόσις. Καὶ Ὁμηρος [II. Z,
202] « πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. » ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν,
ἐπὶ πόλεμον ὦχετο, ἔφη, εἰς ἀπόπατον ὦχετο.

82. ἐπὶ χρυσῶν ὄρων : Παρόσον ἰστορεῖται ὁ Περ-
σῶν βασιλεὺς ὑπὸ χρυσῇν πλάτανον καθεζόμενος,
ἐπαίξεν εἰπὼν, ἐπὶ χρυσῶν ὄρων. ὅρος δὲ ἡ ἀμὶς. ἡ
διὰ τὰ ἐν Περσίῳ χρυσοῦ μέταλλα. (Ἄλλως. δύο ταῦτα
ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐπὶ χρυσῶν ὄρων, τὰ τε οὐρο-
δόχα ἀγγεῖα, ἃ φασὶν ἀμίδας, καὶ τὰ τῆς Περσίδος
ὄρια, ἐν οἷς φασὶ γίγνεσθαι τὸν χρυσόν. θθεν ἰστοροῦσι
τὸν Εὐέρξην ὑπὸ χρυσῇν πλάτανον καθεῖναι, ὅτε
κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευσεν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν,
πόσου χρόνου συνήγαγε τὸν στρατὸν, τὸν πρωκτὸν εἶπε.)

83. ξυνήγαγεν : Συνήρμωσεν. R. Viet.

84. τῇ πανσέληνῳ : Οἱ γὰρ Ἕλληνες πάντα ἐπρα-
τον πρὸς τὴν σελήνην ἀποβλέποντες, καὶ μάλιστα οἱ
Λακεδαιμόνιοι. Δάτιδος γοῦν καὶ Ἀρταξέρους τῶν
στρατηγῶν τοῦ Περσῶν βασιλεῖος εἰς Μαραθῶνα ἐμπε-
θληκότων, περιέμενον τὴν πανσέληνον ἐπὶ τῇ τότε
ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. πρὶν οὖν ἐκείνους παραγα-
νέσθαι, κατωρῶσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παίζει
οὖν πρὸς τὸ τοιοῦτον ἔθος.

86. ἐκ κριθάνου : Οὐδέτερος λέγεται τὸ κριθάνον,
(ὡς μαρτυρεῖ Φερεκράτης « τοῦτ' τί ἐστίν; ὡς ἀνεκὰς
τὸ κριθάνον. » οὕτω δὲ λέγεται) οἷονεὶ κριθαυνον, ἐν ᾧ
αἱ κριθαὶ ὀπτῶνται. βάνους δὲ ἔλεγον τὰς καμίνους.
(Ἀρριανὸς « οἱ δὲ ξένια ἔφερον θύνους ἐν κριθάνουσιν
ὀπτούς. » καὶ κριθανίτης ἄρτος ὁ ἐν κριθάνῳ ὀπτημέ-
νος. τὴν δὲ τῶν ἄρτων ἐν κριθάνῳ ὀπτῆσιν Ἄννος
Αἰγύπτιος ἐπενόησεν. θθεν καὶ παροιμία, Ἄννος κρί-
θανον, ἐπὶ τῶν καινῶν τι ἐφευρηκότων.)

καὶ τίς εἶδε πόποτε : Λαίπει τὸ οὐδεὶς. ὡς καὶ
παρὰ τῷ Ὁμήρῳ [Od. M, 88] « τίς ἂν τάδε γηθήσειεν
ιδῶν, » προσυπακούεται τὸ οὐδεὶς.

88. τριπλάσιον Κλειωνύμου : Ὅτι ὡς μέγα ἔχων
σῶμα καὶ δευλὸς διεβάλλετο ὁ Κλειώνυμος. ἐτέρωθι
δὲ καὶ ἀθηράγος εἴρηται. νῦν δὲ καὶ φανακιστὴν αὐ-
τὸν κωμῳδεῖ χαριεντιζόμενος.

90. (ταῦτ' ἄρ' : Ἀντὶ τοῦ, διὰ ταῦτα. φέρων δὲ,
τουτέστι) λαμβάνων, κομιζόμενος.

91. Ψευδαρτάβαν : (Γελοῖος ἐπαίξει.) παίζει δὲ ὡς

τοιούτων ὄντων ὀνομάτων παρὰ Πέρσαις, Ἀρταβάζου
καὶ Ἀρταξέρου. καὶ τὸ Ψευδαρτάβαν ἐποίησε παρὰ
τὴν ἀρτάβην, τὸ μέτρον. Περσικὸν δὲ καὶ Αἰγύπτιον
τὸ ὄνομα.

92. τὸν βασιλεῖος ὀφθαλμόν : Ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμε-
νον παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας,
οἱ ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ ὡς βασιλεῖος ὄψα,
οἱ ὠτακουσται, οἱ ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἐκάστῳ
πανταχοῦ.

93. τοῦ πρέσβους : Προπαροξυτόνως, ὡς μάντεως. 10
ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ πρέσβης. οἱ δὲ παροξυτόνως ὡς
χαλκίως, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ πρεσβεύς· οἵτινες ἀμαρ-
τάνουσιν. Οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ πρεσβεύς.

94. ὁ βασιλεῖος : Οὕτως ἐκάλουν οἱ κήρυκες ἐξ ὀνό-
ματος.

95. πρὸς τῶν θεῶν : (Ἐξεπίτηδες μέγαν ὀφθαλμόν
ἐσκεύασται ἔχων ὁ πρεσβευτής.) ναύφρακτον δὲ, ἥτοι
ναύσταθμον, ὡς περιβλέποντος ἐν κύκλῳ τοῦ πρεσβε-
τοῦ καὶ ἀξιοματικῶς εἰσιόντος. τινὲς δὲ ναύφρακτον,
τὴν ἐν ναυσὶ στρατιάν. ὅταν οὖν στρατιὰν βλέπεις 20
ὀλῃν (ἐπεὶ δὲ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν ὀφθαλμοὶ γίνονται,
οἱ ὧν τὰς κώπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν. ἐφράτ-
τοντο δὲ καὶ δερματίνους τροποὶς πρὸς τὸ μὴ τρίβεσθαι
τὰ σανιδώματα. Ἄλλως. ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύ-
φρακτος καλεῖται. σκώπτων οὖν αὐτὸν διὰ τὸ σοβα- 25
ρῶς καὶ μολὴν προσιέναι ταῦτά φησι, πότερον ἐν ὀφθαλ-
μοῖς τὸ ναυτικὸν ἔχων οὕτω βαδίζει,) ἢ ναὺν ἀκρωτή-
ριον κάμπτουσαν; ἐπεὶ δὲ δεδοικότες οἱ ἐμπλέοντες,
ὅταν ὡσι πλησίον τῆς γῆς, ἡρέμα καὶ ἐπιστημόνως
ἰθύνουσι, μὴ προσπαίξωσι τῇ γῇ. (ἐσκευασμένος δὲ 30
ἦν ὁ Πέρσης, δέσμα ἔχων καθειμένον εἰς τόπον τοῦ τε
πώγωνος καὶ τοῦ στόματος, ὡς ἂν προσωπεῖον. Ἄλ-
λως.) ἔξεισι τερατώδης τις γελοῖος ἐσκευασμένος καὶ
ὀφθαλμὸν ἔχων ἕνα ἐπὶ παντὸς τοῦ προσώπου.

96. (ἡ περὶ ἄκραν κάμπτων : Τηνικάῃτα γὰρ μάλιστα 35
εἰώθασιν προσεῖν καὶ φυλάττειν τὴν ναῦν, ὁπόταν ἄκραν
τινὰ κάμπτωσι. νεώριον οὖν, φησί, περιβλέπεις, ἐν
ᾧ νεωλκήσεις. οἶκον δὲ νεῶς, ὁ καλοῦσιν ἀγκῶνα. ἡ
μᾶλλον ὑποκρύφους τόπους διὰ τὸν ἄνεμον, ἐνθα ὑπὸ
σκέπην εἰσίν.) 40

97. ἄσχωμ' ἔχεις : Ὡς (τοῦ) δέσματος ἐξηρητημένου
τοῦ μύστακος αὐτοῦ καὶ τῆς βινός, καὶ οὕτως ἐσκευα-
σμένου γέλωτος χάριν. ἄσχωμα δὲ ὁ ἱμάς ὁ συνέχων
τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλῶ. (Ἄλλως. ὁ τῆς κώπης
ὀφθαλμὸς ἔχει τὸ ἄσχωμα.) κώπης δὲ ὀφθαλμὸς τὸ 45
τρήμα ἐστίν.

100. Ἀπισσυνασάτρα : Παίζει ὡς τῇ Περσικῇ δια-
λέκτῳ χρώμενος.

101. ξυνήκαθ' : Ἐνοήσατε. Viet.

102. πέμψεν βασιλέα : Τοῦτ' ὅφησιν ὁ κῆρυξ, ἡ οἱ 50
πρέσβεις.

104. χρυσοχαυνόπρωκτοι : (Ἀντὶ τοῦ ἔχλυτοι.) Ἰαο-
ναῦ δὲ ἀντὶ τοῦ Ἀθηναῖοι. Ἰωνες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι

ἀπὸ Ἰωνος τοῦ Ξοῦθου. (ὡς βάρβαρος δὲ τὸ αὐτὸ ἔφη, Δωρικὸν ἀντὶ ἐλληνίζομένου.)

106. ὅτι χυνοπρώτους : Ὅτι πάντας τοὺς Ἑλληνας Ἰάονας ἐκάλεον οἱ βάρβαροι προεῖρηται. (καὶ Ὁμηρος [II. N, 685] « Ἰάονας ἐλκερχίτοινας. » τὸ δὲ αὐτὸ τοῦ οὐ βαρβαρίζων ἔφη.)

108. Οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας : Ἀχάνη μέτρον ἐστὶ Περσικόν, ὥσπερ ἡ ἀρτάβη παρ' Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς μὲν, ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι κίστις ἐστίν, εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ τὰς θεωρίας στελλόμενοι.

III. ἄγε δὴ σὺ φράσον : Ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑμαυτὸν. Ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο σχῆμα. ὡς μὴ συνιέντος δὲ αὐτοῦ δείκνυσιν τῷ δακτύλῳ, ἔμοι λέγων καὶ τουτονί.

112. βάμμα Σαρδικινόν : Ἵνα μὴ σε ἐρυθρὸν ποιήσω τῷ βάμματι μαστίξας, οἷονεὶ ἵνα μὴ σε φοινίξω. νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὸν περὶ Ἰταλίαν. γίνονται δὲ ἐν αὐτῇ πορφύραι διάφοροι καὶ οὔζυταται. βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μὴ σοι πληγὰς ἐντρίψω. R. (ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν, φοινικισθῶν. Σαρδὸν γὰρ νῆσός ἐστι τῶν ἐπτά, σταδίων ἐξήκοντα Κύρον διέχουσα. ἐν ταύτῃ δὲ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ οὔζυταται. ἡ ὅτι εἰς τὴν Σαρδὸν τῆς Αὐδίας πυρρὰ βάμματα γίνονται. βούλεται οὖν δηλοῦν ὅτι εἰ μὴ εἰποις τάληθες, μαστίξων σε ἐρυθρὸν ποιήσω τοῖς αἵμασι.) τὸ δὲ ἀνανεύει καὶ ἐπινεύει παρεπιγραφῇ, ὑπὲρ τοῦ σφρὲς γενέσθαι ὅτι ἀρνούμενος μὲν ἀνένευσεν, ὁμολογῶν δὲ κατένευσεν.

114. ἄλλως ἄρ' ἐξηπατώμεθα : Ἠλιθίως καὶ ματαίως, ὡς καὶ Ὁμηρος [II. Ψ, 114]

30 Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πάτρη ἡρήσατο Πηλεΐς.

οἱ δὲ Ἀττικοὶ εἰώθασιν προστιθέναι τὴν τὴν, λέγοντες τηγάλλω.

115. Ἑλληνικὸν γ' ἐπένευσαν : Τοῦτο εἶπεν, ὡς διαφέροντος καὶ τοῦ νεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ. ἐπένευσεν δὲ μετὰ τὸ περιάγειν τὴν κεφαλὴν. γρηθὲν μέντοι εἰδέναι ὅτι ἔνα καλέσας μικρῷ πρότερον, νῦν ὡς περὶ δύο τὸν λόγον ποιεῖται. ὁ γὰρ οὖν ὅτι δι' ἐνὸς τοῦ ἐνδοξοτέρου τοὺς δύο καλεῖ. (116) αὐτόθεν δὲ, ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐντεῦθεν.

118. ἐγ' ὦδ' ὅς ἐστι : Τὸ ἐγ' ὦδα ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶδα. 40 οὗτος δὲ ὁ Κλεισθένης αἰεὶ τὸ γένειον ἐξυρᾶτο πρὸς τὸ αἰεὶ φαίνεσθαι νέος. διὸ εὐνούχῳ αὐτὸν εἰκάζει.

119. ὦ θερμόβουλون : Παρωδία γρηθῆται. ἐστὶ γὰρ ἐν τῇ Μηδεῖᾳ [?] Εὐριπίδου « ὦ θερμόβουλون σπλάγγχον. » οὗτος οὖν σκώπτων Εὐριπίδην προσέθηκε πρῶτον παρὰ 45 προσδοκίαν.

120. (τοιόνδ') ὦ πῖθηκε : Καὶ τοῦτο παρήδηκεν ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου ἐπῶν

ταιήνδε δ', ὦ πῖθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.)

122. οὐ δὴ που Στράτων : Καὶ οὗτος κωμωδεῖται ὡς λωδῶμενος τὸ γένειον καὶ λειαινὸν τὸ σῶμα, ὡς 50 Κλεισθένης ὡς ψῆσιν αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Ὀλκῇ « παῖδες ἀγένειοι Στράτων. »

125. εἰς τὸ πρυτανεῖον : Ὅστε ἐκεῖ εἶναι τοὺς πρέσβεις παρὰ Ἀθηναίους.

ταῦτα δὴτ' οὐκ ἀγγόνη : Ἡ διαφορά τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ τόπῳ. ὁζυτόνως μὲν γὰρ τὸ εἶδος τοῦ πάθους, βαρ 5 ρυτόνως δὲ τὸ σγαινίον καὶ ὁ βρόχος.

127. τούσδε ξενίζειν : Παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένον, (οὐδέποτε ἴσχει ἡ θύρα. μέμνηται καὶ Εὐπολὶς ἐν Φίλοις

νῆ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτε ἴσχει ἡ θύρα.

καὶ Καλλιμάχους ἐν Ἑκάλῃ [fr. 41]

10

τίον δὲ εἰ πάντες ὁδοῖται

ἥρα φιλοξενίης : ἔχε γὰρ τέγος ἀλλήιστον.

καὶ Πίνδαρος [Nem. 9, 4]

ἐνθ' ἄρα πεπταμέναιον ξεινῶν ἔνεκεν ταῖν θύραιν.

λέγει δὲ περὶ τῶν πρυτάνειων, διότι αὐτὸν μὲν ὑπὲρ 15 τῆς πόλεως στρατευόμενον καὶ πονοῦντα οὐ δέχονται, τοὺς δὲ πρέσβεις ξένους ὄντας καὶ ξενίζουσιν ἐν αὐτῇ. ἴσχει δὲ ἀντὶ τοῦ κοιλῶει, ἢ ἀποκλείει. Ἄλλως. οὐδέποτε ἐκόλυσεν ἡ ἀπέκλεισεν. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν πρυτάνειων, καθὼ ἐπὶ ξενίαν καλοῦσι τοὺς ἀφικνουμένους.) 20

132. καὶ τῇ πλάτιδι : Τῇ γυναικί παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην.

133. (πρεσβέεσθε : Ἀντὶ τοῦ πρέσβεις πέμπετε. τὸ δὲ κερχήνατε) ἐξαπατᾶσθε καὶ ἐνεοί εἰστε.

134. προσίτω Θέωρος : (Οὗτος ἐπὶ κολακείᾳ κωμω- 25 δεῖται.) ὁ κῆρυξ καλεῖ ἄλλον πρεσβευτὴν ἐλθόντα παρὰ Σιτάλκους τοῦ Θρακῶν βασιλέως, πρὸς ὃν ἦσαν ἀποστείλαντες αὐτὸν Ἀθηναῖοι. οὗτος δὲ ἐκαλεῖτο Θέωρος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ποτὲ μὲν ὡς ἐπιόρχου, ὡς ἐν Νεφέ- 30 λαις [309] (ψηστὴ γὰρ

εἶπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρχους, πῶς δὴτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν οὐδὲ Κλειώνυμον, οὐδὲ Θέωρον, καίτοι σφόδρα γ' εἰς ἐπιόρχοις)

ποτὲ δὲ ὡς κολαχός, ὡς ἐν τοῖς Σπρηξίν [20]. (εἰσκηρύττεται δὲ ἀντὶ τοῦ καλεῖται ὑπὸ τοῦ κήρυκος.)

137. οὐκ ἂν γ' εἰ μισθὸν γε μὴ ἔφρες : Τοῦτο διὰ 35 μέσου ὁ Δικαιοπόλις. οὐκ ἂν ἔτριψας τὸν χρόνον, εἰ μὴ πολλὸν μισθὸν ἐλάμβανες. τὸ γὰρ ἔφρες ἀντὶ τοῦ ἐλάμβανες, ἐβάσταζες.

140. εἴ' ἐνθαδὶ Θεοργίς : Οὗτος ὁ Θεοργίς τραγω- 40 δίας ποιητὴς ψυχρός. κωμωδῶν οὖν αὐτὸν (παρίστησιν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα, διὰ τὴν τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητα.) τὸν ψυχρὸν οὖν τῷ ψυχρῷ παρέβα- λεν. πάννυ δὲ χαριέντως ἐσκώψε.

142. (καὶ δὴτα φιλαθήναιος : Τὸ φιλαθήναιος προ- 45 παροξύνειν δεῖ, ἐπεὶ τὰ εἰς ὅς λήγοντα προπερισπώμενα ἀπλᾶ ἐν τῇ συνθέσει ἀναδιβάλλει τὸν τόνον, ὅσον δὴμος Ἀριστοφάνης, πῶλος ἐξέπωλος καὶ Ὁμηρος [II. Δ, 458] « Θάλυσσιαν ἐχέπωλον. » κνεφαῖος ἀκροκνήφαιος, ὁμωφαῖος πανόμωφαιος, ἀρχαῖος φιλάρχαιος. οὕτω καὶ φιλαθήναιος.) 50

144. ἐν τοῖς τοίχοις : Ἰδιον ἐραστῶν ἦν τὰ τῶν ἐρω-

μένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις, (οὕτως· ὁ δὲνα καλῶς. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ [fr. 101]

ἀλλ' ἐν δὲ φύλλοις κεκομμένα τόσσα φέροιτε
γράμματα, Κυδίππην ὅσα' ἐρέουσιν καλῆν.

καὶ ἐν τοῖς Στρηΐν [90] « ἴων παρέγραψε κημὸς καλός. » καὶ Λιθάνιος « φιλοῦσι γὰρ οἱ σφόδρα περὶ τι « ἔρωτικῶς ἔχοντες ἡδέως συνεῖναι καὶ τοῖς ὀνόμασι. »

145. ὁ δ' υἱὸς δὲ Ἀθηναῖον : Τοῦτον πολίτην ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, (τοῦ πατρὸς στρατιᾶν αὐτοῖς παραπέμποντος. ἐλέγετο δὲ οὗτος Τήρης. ἐνιοὶ δὲ φασιν ὅτι ὁμώνυμος ἦν τῷ πατρὶ Σιτάλκει, σύμμαχος Ἀθηναίους. μεμνηται Θουκυδίδης [2, 19 coll. 67], πρόστιθις δὲ καὶ τὸ ὄνομα λέγων οὕτως « καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον. »)

146. (ἦρα φαγεῖν : Χαριέντως, ὡς ἐξαπατωμένων τῶν Ἀθηναίων. λέγει δὲ νῦν περὶ Ἀπατουρίων, ἐορτῆς ἐπισήμου δημοτελοῦς, ἀγομένης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸν Πυανεψιδῶνα μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην ὀρρηπείαν, ἐπειδὴ φράτορες ὀφίᾳς συνελθόντες εὐωγῶντο· τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ ἀναρρῦειν, τοῦ θύειν· ἔθουν δὲ Διὶ φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ· τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοῦς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίδας.

ἐν ᾗ ἐγράφη ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκους. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθωρίοις. Ξάνθος δὲ Βοιωτὸς προκαλεῖσθαι τὸν Ἀθηναῖον βασιλέα Θυμοίτην. οὐ δεξαμένου δὲ, Μέλανθος ἐπιδημῶν, Μεσσήνιος τὸ

γένος ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλεῶς, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μονομαχοῦντων δὲ, ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὁπισθεν τοῦ Ξάνθου, τραγῆν, τούτεστιν αἰγίδα μέλαιναν, ἐνημμένος. ἔφη οὖν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἦκοντα. ὁ δὲ ἐπεστράφη, ὁ δὲ παίσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἡ τε ἐορτὴ Ἀπατούρια καὶ Διονύσου μελαναίγιδος βωμὸν ἔδωκ' ἔσαντο. οἱ δὲ φασιν ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφὰς οἷον δημοπατρία λέγεσθαι τὴν ἐορτήν. ὁποῖω τρόπῳ λέγομεν ἄλογον τὴν δημολεκτρον, καὶ ἄκοιτιν τὴν δημοκοιτον, οὕτω καὶ Ὁμοπατρία Ἀπατρία.)

150. ὅσον τὸ γῆρμα : Ὡς πολλῶν ὄντων παρνόπων ἐν τῇ Ἀττικῇ. βούλεται δὲ πολλὴ πλῆθος σημάξαι. εἶδος δὲ ἀκρίδων οἱ φάρνοπες. (εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀττέλαθοι Ἀττικοὶ φάρνοπες.)

151. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές : Τοῦτο ψεύδεται, ὡς ἀσθενῶν ἢ ὀλίγων ὄντων.

152. Ὀδομάντων : Ὀδομάντες ἔθνος Θρακικόν. φασὶ δὲ αὐτοὺς Ἰουδαίους εἶναι.

153. ἀποτὲρακεν : Ἀπέτιλε. κυρίως δὲ ἀπεφύλλισε συκᾶς, ὅτι γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς, ἐλειαίνοντο δὲ καὶ ἀπετίλλοντο οἱ Θράκες τὰ αἰδοῖα καὶ ἀποσσεσυμένα εἶχον αὐτά.

160. καταπελάσσονται : Κατακοντίζουσι, καταπο-

λεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς, ἀπ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀρῶσιν. ἡ καταδρομαῖνται. πέλτη γὰρ ἄσπις μικρὰ (μὴ ἔχουσα ἱμάντα. ἐλθοῖσι δὲ ἦσαν καὶ οἱ Βοιωτοὶ τοῖς Ἀθηναίοις.)

162. ὁ θρανίτης λεώς : Ἀντὶ τοῦ δὲ ναυτικός. ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε. τῶν γὰρ ἐρεττόντων οἱ μὲν ἄνω ἐρέττοντες θρανῖται λέγονται, οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται, οἱ δὲ κάτω θαλάμιοι. ὁ δὲ λόγος, εἰ οἱ Ὀδομάντες τοσαῦτα λαμβάνουσι, πᾶν τὸ παρ' ἡμῖν ναυτικὸν πληθος ἀγανακτήσει, πολλὰ μὲν ἐν ταῖς τριήρεσι κάμνοντες, ὀλίγα δὲ λαμβάνοντες.

163. οἶμοι τάλας : Δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔργεται ὁ Δικαιοπόλις ἔχων φορτίον σκορόδων, καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων, ὡς ἐκείνων λιμωττόντων καὶ ἀρπαζόντων τὰ σκορόδα. (τοῦτο δὲ εἶπε πορθηόμενος, 13 παρόσον καὶ οἱ πορθηόμενοι ἀπόλλυνται.) ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θράκες οὐκ ἀπεικίτως. θερμὰ γὰρ τὰ σκορόδα φυσικῶς, οἱ δὲ Θράκες ψυχρὰν χώραν νέμονται.

165. οὐ καταθαλεῖτε : Ὁ Θέωρος δὲ ἐπιπλήττει τοῖς βαρβάρους ἀρπάζουσι τὰ σκορόδα. (166) καὶ τῷ Δικαιοπόλιδι ὁμοίως ἐπιπλήττει ἐρεθίζοντι αὐτούς. Εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ σφοδροῦς οὔσι καὶ πικροῖς γενομένοις, μετελληφόσι τῶν σκορόδων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρονῶν. τούτοις γὰρ ὅτε μέλλουσι μάχεσθαι, 25 σκορόδα δίδονται ἐσθίειν, ἵνα θερμανθέντες ὀξύτεροι γίνωνται, ὡς καὶ ἐν Ἰππεύσι φησιν [494]

ἐν' ἄμεινον, ὦ τᾶν, ἐσκοροδισμένους μάχῃ.

171. διοσημί' ἐστὶ : Παρεφυλάττοντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς τοῦ Διὸς ἡμέρας, καὶ διεύουν τὰς ἐκκλησίας 30 διοσημίας γενομένης, ἢ ἄλλο τι μέλλοντες ἀνύειν. διοσημία δὲ ἐστὶν ὁ παρὰ καιρὸν χειμῶν.

βράνις : Σταλαγμῶς, σταγῶν. Νιότ.

172. παρῆναι δ' εἰς ἔτην : Οἷον εἰς τρίτην. [Hesiod. Op. 408] « μὴ δ' ἀναβάλ्लεσθαι ἔς τ' αὐρίον ἔς τ' ἐννηρι. » τινὲς δὲ εἰς τριακάδα. διαλυθείσης δὲ τῆς ἐκκλησίας συνήγοντο πάλιν βουλευόμενοι περὶ τῶν αὐτῶν. Ἀττικοὶ δὲ καλοῦσιν ἔτην καὶ τὴν παλαιάν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος [p. 775, 25] « τὰς ἑνὰς ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξείναι. »

174. μυττωτόν : Ἀντὶ τοῦ σκορόδα, ἐξ ὧν ὁ μυττωτὸς γίνεσθαι. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ὡοῦ. ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν κατασκευάσματος τὸ μέρος ἐδήλωσε, τούτεστι τὰ σκορόδα.

176. μήπωγε : Γελοῖοι χάριν εἶπε πρὸς τὸ χαίρειν 45 τὸ μήπω.

179. (ὠσφροντο : Ἀντὶ τοῦ ἥσθηοντο εἶπε τὸ ὠσφροντο, ὅτι δι' αἶνον εἰσὶν αἱ σπονδαί· ὡς ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα δῆλον. δι' ὁσφρήσεως δὲ ἡ αἰσθησις τῆς ἀναφορᾶς τοῦ αἶνου.)

180. στιπποὶ γέροντες : Ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἰρηται 50 δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθίων, αἵτινες ὑφανθεῖσιν εἰς πυκνότητα

συνάπτονται. (ἢ ἀντὶ τοῦ στερεοὶ καὶ πεπιλημένοι ἀπὸ τοῦ στεῖβειν, ὅ ἐστι πατεῖν.)

πρίνινοι : Στερεοὶ καὶ σκληροί. (ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. καὶ) Ἡσίοδος [Op. 434] « πρίνου δὲ γύην. » καὶ πάλιν [427]

πρίνινον, ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν.

ἀτεράμονες δὲ, λίαν σκληροί, μὴ τειρόμενοι, ἀνένδοτοι. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἐψόμενα τῶν ὀσπρίων ἀτεράμονα λέγεται, (οἷον οὐχ ἀπαλά.)

181. σφενδάμνινοι : Ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον. ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. (Ἄλλως. τὸ σφενδάμνινον ταυτὸν ἐστὶ τῷ πρίνινον. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ἰσχυροῦ ξύλου. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἢ σφένδαμνος. ἢ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ καννάβεως γίνεται.)

15 ἀτεράμονες : Ἀχαμπεῖς. *Vict.*

183. (τῶν ἀμπέλων τετμημένων : Οἱ γὰρ Πελοποννήσιοι εἰσβάλλοντες εἰς τὴν Ἀττικὴν ἔτεμνον τὴν γῆν τῶν Ἀχαρνέων.

184. καὶ τοὺς τρίβωνας : Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. ἀντὶ τοῦ ἐς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τοὺς λίθους.

187. τρία γε ταυτί : Ἐπαιξε παρὰ τὰς σπονδάς, ἐπεὶ οἶνῳ γίνονται αἱ δι' ὅρκων συνθήκαι. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἀνάρνηθαι, εἶπεν γεῦσθαι.)

190. ὄζουσι πίττης : Κοινὸν ἐπὶ οἴνου καὶ νεὸς τὸ πίσσης ὄζειν. (ἐστὶ γὰρ πισσίῳ οἶνος.) ὁ δὲ λόγος, ὄζουσιν αἱ σπονδαὶ αὐταὶ κατασκεύης τριήρων, διὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐτῶν. (192) (εἰς τὰς πόλεις δὲ τὰς τῶν συμμάχων.)

193. δῴζατον, ὥσπερ διατριβῆς : Ἀντὶ τοῦ ἀπωλείας καὶ συντριβῆς. (ἢ ἀντὶ τοῦ μόναι πρεσβεῖαι ἔσονται περὶ τῶν συμμάχων, ὥστε μένειν αὐτοὺς καὶ μὴ μεθίστασθαι, ἀλλὰ συμμαχεῖν τῇ πόλει. Ἄλλως. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τραπέντος οἴνου εἰς ὄζος. καὶ τῶν οἴνων τὸ δῴζατον.)

195. ὦ Διονύσια : Οὐαμάζων ταῦτα λέγει, προσδοκῶν εἰρήνης οὔσης τὴν τῶν Διονυσίων πανήγυριν ἔσεσθαι. (εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδογῆς ἀξίων. ἀντὶ τοῦ ᾗδισται, ᾗζται τῶν Διονυσίων. Διονύσια δὲ ἑορτὴ Διονύσου, ἣν ἔχον Ναυπάκτιοι.)

197. (καὶ μὴ ἐπιτηρεῖν : Εἴ ποτε γὰρ ἔξοδος ἐπὶ στρατὸν ἐγένετο, εἰώθεσαν οἱ στρατηγοὶ προλέγειν τοῖς στρατιώταις, ὥστε τριῶν ἡμερῶν παρασκευάζεσθαι σιτία. σκώπτει οὖν τοῦτο τὸ στρατηγικὸν παράγγελμα, ὡς ἀηδὲς καὶ βαρὺ τοῖς εἰρήνης ἐπιθυμοῦσι.)

198. κὰν τῷ στόματι : Ὡς γυναῖκας εἰδωλοποιεῖ τὰς σπονδάς. στόμα γοῦν αὐταῖς προστίθισιν. (ἢ ἐν τῷ ἡμετέρῳ στόματι, γευσσάμενων ἡμῶν, μονονοῦλῃ φωνῇ ἀφιᾶσιν. Ἄλλως, λέγουσι, φησὶν, αἱ σπονδαί, ἀπιθὶ ὅπου θέλεις. εἰκότως. ἐν γὰρ πολέμῳ διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν πολεμίων καὶ τῆς πολιορκίας οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν ὅπου τις βούλεται.)

200. (χαίρειν κελεύων : Κατ' εὐφημισμὸν τὸ χαίρειν κελεύων τὸν Ἀμφίθεον οἰονταί τινες ἵνα γραφῇ τὸ κελεύω

χωρὶς τοῦ ν. τὸ δὲ ἐξῆς, ἐγὼ δὲ πολέμου, τὸν Δικαιοπολιν.

202. ἄξω κατ' ἀγρούς : Τὰ Ἀθήναια λεγόμενα. ἐνθεν τὰ Ἀθήναια καὶ ὁ ἐπιλήναιος ἀγὼν τελεῖται τῷ Διονύσῳ. Ἀθήναιον γὰρ ἐστὶν ἐν ἀγροῖς ἱερὸν τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ πλεκτοὺς ἐνταῦθα γεγενῆσθαι. ἢ διὰ τὸ πρῶτον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ λήναιον τεθῆναι. Μένανδρος « τραγωδὸς ἦν ἀγῶν, Διονύσια. »)

204. τῇδε πᾶς ἔπου : (Ἐντεῦθεν ἡ πάροδος γίνεται τοῦ χοροῦ, ὃν συμπληροῦσιν οἱ Ἀχαρνεῖς. παράγονται 10 δὲ συντόνως μετὰ σπουδῆς διώκοντες τὸν Ἀμφίθεον, σπονδὰς ποιησάμενον πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. γέγραπται δὲ τὴ μέτρον τροχαῖκόν, πρόσφορον τῇ τῶν διωκόντων γερόντων σπουδῇ. ταῦτα δὲ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ τῶν δραμάτων ποιηταὶ κωμικοὶ καὶ τραγικοὶ, ἐπειδὴ 15 δραματικῶς εἰσαγάγῃ τοὺς χορούς, ἵνα ὁ λόγος συντρέχῃ τῷ δράματι.) τὸ δὲ τῇδε τοπικόν ἐστιν ἐπίρρημα καὶ καίται ἐν ἴσῳ τῇ ἐνταῦθα. (καὶ ἔχει παρὰ τοῦ ποιητοῦ [Il. O, 46]

τῇ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ καλαινεφὲς ἡγεμονεύσεις.

σημαίνει δὲ ποτε καὶ ῥῆμα προστακτικόν [Od. I, 347] 20 « Κύκλωψ, τῇ πῖε οἶνον. » ἐχρήσατο δὲ τῷ πληθυντικῷ ὁ Σώφρων εἰπὼν « τῇτέ τοι κορῶναί εἰσιν. » Ἄλλως. κορινθίς. εἰσέρχεται γὰρ ὁ χορὸς διώκων τὸν Ἀμφίθεον, καὶ ἐστὶ μεταβολικὸν μέλος ἐκ δύο μονάδων μονοστροφικῶν, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἰδ' κώλων ἔχει τὰς περιόδους 25 ὧν δ' μὲν ἐν εἰσθέσει εἰσὶ τροχαῖκαὶ καὶ καταληκτικαὶ τετράμετροι. εἴτα ἐν ἐκθέσει κῶλα παιωνικά ἑνδεκα κρητικαῖς ἐπιμεμιγμένα, καὶ τὸ ε' καὶ τὸ ὀγδοὺν καὶ δέκατον δίρρυθμα, τὰ δ' ἄλλα τρίρρυθμα.)

(καὶ τὸν ἄνδρα πυθάνου : Ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ ἀνδρός. 30 ὅμοιον γὰρ ἐστὶ τῷ « ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα. »

206. συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα : Διτετῇ ἐστὶν ἡ γρήσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἢ σύνταξιν ᾗ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν 35 παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος, κακουργίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου, ὥσπερ καὶ νῦν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου [?] « οὐχὶ συλληφόμεθα. » ἐὰν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ὡς Ἰσοκράτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν [p. 2, C] « ὁρῶ δὲ 40 καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, » ἴσον τῷ συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν « καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. » καὶ Δημοσθένης ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν.)

207. εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται : Ἀστεία καὶ καθαρά 45 εἰς ὑπερβολὴν ἢ σύνταξιν τὸ λέγειν οὐκ εἰς ποίαν γῆν πέφευγεν, ἀλλὰ ποῦ γῆς. δόξαν γὰρ πεπαιδευμένον καρπώσασθαι ἂν τις οὕτως εἰπών.

210. τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν : Οὐκ ἀπόδλητον οὐδὲ τοῦτό μοι δοκεῖ. σφόδρα γὰρ Ἀττικῇ ἢ φράσει. 50 λείπει γὰρ τὸ ἕνεκα. τὸ κατ' ἑλλειψίν οὖν ῥηθὲν κοινὸν αὐτῷ πεποίηκε. λέγοις ἂν καὶ σὺ παραπλησίως οἶμοι τῆς τύχης, μακάριος τῆς ἐμῆς παιδείας.

211. οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς νεότητος : Ὁ μὲν χορὸς συν-
έστηκεν ἐξ καὶ ἀνδρῶν. ἔστι δὲ νῦν γεροντικός.
πάνυ δὲ ἐμμελῶς καὶ μετὰ πάσης ἀρετῆς ὁ ποιητῆς
ἐμιμήσατο γερόντων τρόπους καὶ λόγους· τρόπους μὲν
ἐκ τῆς ἀχροχολίας, λόγους δὲ ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν
ἔργων ὑπολήψεως. τοιοῦτος ἡμῖν καὶ ὁ Νέστωρ δοκεῖ
λέγων [II. II, 133] « ἡβῶμ', ὡς δτ' ἐπ' ὠκυρόω. » καὶ
πάλιν [157] « εἴθ' ὡς ἡβώοιμι· τῷ κε τάχ' ἀντήσσει
« μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ. » ὁ μὲν οὖν Ὁμηρος
10 ἡρωϊκὸς ὢν ἡρωϊκῶν πράξεων μέμνηται, Ἀριστοφάνης
δὲ ὡς μετρίοις ἀνδράσι καὶ βαναύσοις περιέθηκεν ἄν-
ορακας καὶ φορτία βασταζόμενα.

214. Φαῦλλω : Ὁ Φάυλλος ὁρομεὺς ἄριστος (ὀλυμ-
πιονίκης, ὀπλιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλουν δόδ-
15 μετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος.) ἐφ' οὗ καὶ ἐπιγράμμα
τοιοῦδε,

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος,
δίσκουσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

(ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητῆς οὃδὸν ὀλυμπιάδα νική-
20 σας, καὶ τρίτος λωποδύτης.)

215. ὦδε φαύλως ἄν : Ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς καὶ μετὰ
ῥασιμότητος. (δηλοῦται δὲ ἐκ τῆς λέξεως καὶ τὸ ἀπλοῦν
καὶ τὸ κακόν. τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκ ἂν ὦδε φαύλως.)

217. (ἀπεπλίστατο : Ἀπεσεῖσατο, ἀπέφυγεν. πλῖξ γὰρ
25 τὸ βῆμα, καὶ πλίσγματα τὰ πηδήματα. ἔθνην καὶ τὸ
περιβάδην, ἀμφιπλῖξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπολέμῳ.
καὶ Ὁμηρος [Od. Z, 318]

αἰδ' εὔ μὲν τρώων, αἰδ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν.

ἔλεγον δὲ πλῖξ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχα-
30 νὸν δάχτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν
δοστοῦν.)

219. νῦν δ' ἐπειδὴ στερρόν : (Σκληρόν.) ἀντὶ τοῦ γε-
γνηρακὸς καὶ αὐτῶν. (ὥσπερ κατὰ ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν
ἀκμαζόντων γλωρόν. Θεόκριτος [14, 70 corrupte] » ποιη-
35 « τὰ δὲ λόγων γλωρῶν » ἀντὶ τοῦ ἀκμαίων, νέων.
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἳ ὄντες μὲν γλωροὶ ἀπα-
λοὶ εἰσι, ξηραίνονται δὲ ξηροὶ καὶ σκληροὶ γίνονται.
εὐφύμῳ οὖν εἶπε στερρόν ἀντὶ τοῦ ξηρόν.)

220. Λακρατὶδῆ : Λακρατὶδὴς ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθή-
40 νησιν, ὡς καὶ Φιλόχορος. ἤρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων
Δαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε
πάντα, ὡς μὴ δύνασθαι τινα προιεῖναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ
πάντα Λακρατίδου ἐκάλουν. (δηλοῦνται δὲ καὶ νῦν τῷ
ψυχρῷ καὶ γεροντικῷ. λέγει οὖν ὅτι διὰ τὸ γῆρας οὐχ
45 οἷός τέ εἰμι θᾶπτον βαδίζειν.)

228. (τῶν ἐμῶν χωρίων : Κἀνταῦθα λείπει τὸ ἔνεκα.)

229. πρὶν ἂν σχοῖνος : Εἴδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον
ὀξέος καὶ πληκτικοῦ, προσσεικίτος βελόνη. παρατηρεῖν
δὲ δεῖ ὅτι ἀρσενικὸς λέγουσι τὸν σχοῖνον. ὁ δὲ λόγος,
50 πρὶν αὐτοὺς τρώσω, ὡς σχοῖνος δῆξ καὶ ὀδυνήρος.

230. ἐπὶ κώπος : Ἀντὶ τοῦ, διὰ νεὼς καὶ ναυτικὸς
ὢν ἐπὶ αὐτοῖς, ναυτικοὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι (καὶ προσέχον-
τες τῇ ναυτικῇ. ἡ δὲ ὁμώνυμος λέξις ἐστὶ καὶ παρ'

Ὁμήρῳ [Od. Δ, 559] « οὐ γάρ μοι νέες εἰσὶν ἐπήρεται. »
ἐπὶ κώπος οὖν ἦτο ὅπερ ἔφην ναυτικὸς ἢ ἐπιφύρης. κώπη
γὰρ τοῦ ἔζφους ἢ λαβῆ, ἢ κόπτειν δυναμένη, ἤγουν
κωπήεις.)

232. (ἵνα μήποτε πατῶσιν : Εἰδῶσιν γὰρ σκόλοπας 5
τινας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπι-
δρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. ἐπειδὴ οὖν προσεῖπε,
σκόλοψ καὶ σχοῖνος αὐτοῖς ἄτ' ἐμπαγῶ, εἰκότως ἐπῆ-
νεγκε τοῦτο, ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.)

234. Παλλήναδε : Οἱ Παλλήνεις δῆμός ἐστι τῆς 10
Ἀττικῆς, ἔθνα Πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν καὶ
Ἀθηναίους ἀμυνομένοις αὐτὸν συνέστη πόλεμος. (συγ-
κέκοπται δὲ ἡ λέξις. τὸ γὰρ ὁλόκληρόν ἐστι Παλλή-
ναῖαδε. ὑπῆλλαχται δὲ ἡ κυριότης τῆς διανοίας.) δέον
γὰρ εἰπεῖν ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Παλλήνικόν, 15
τούτέστι γενναῖον, εἶπε Παλλήναδε. ὁ δὲ εἰπεῖν βούλε-
ται, τοῦτο ἐστίν· ὡμῶς διακείσθαι καὶ τραχέως ἔχειν
πρὸς τὸν σπεισάμενον Λακεδαιμονίους, ὡς πάλαι πρὸς
Πεισιστράτῳ τὸν τύραννον, ἡνίκα συνεστήσαμεν ἐν
Παλλήνῃ τὴν μάχην. (μémνηται δὲ τούτου καὶ Ἀνδρο- 20
τίων καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Ἄλλως.
Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀττικῆς. νῦν δὲ διὰ τοῦ β γρα-
πτέον κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς τὸ π. εἴρηται δὲ ἀπὸ
τοῦ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν
ἄνδρα καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.) 25

236. ἐμπλεῖμην λίθοις : Κορσεθίην. εὐκτικῆς ἐγ-
κλίσεως τετύχκε τὸ ἐμπλεῖμην. (ἐστὶ γὰρ ἐμπιπλῶ,
ὁ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν κέκλιται, ἀφ' οὗ παράγωγον
τὸ ἐμπίπλημι. ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ [II. Φ, 23] « πιμ-
« πλᾶσι μυγούς λιμένους εὐόρου. » τὸ δὲ ἑτέρα παρ- 30
γωγῇ, ἀφ' οὗ τὸ πλῆθω, ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ νήθω. ἀπὸ δὲ
τοῦ) πλῶ πλεῖμην, ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλεῖμην, (οὗ τὸ
δεύτερον [II. Ν, 288] « εἴπερ γάρ κε βλεῖο. »)

237. εὐφρημίτε : Τοῦτο δὲ Δικαιοπόλις μέλλων ποιεῖν
θυσίαν φησί. τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος. 35

238. (σίγα πᾶς : Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δυσχεραίνουσι
καὶ διάκεινται χαλεπῶς, ὅτι οὐ μόνον εἰρήνην ἐποίησεν,
ἀλλὰ καὶ θυσίας ἐπιτελεῖ.)

239. (οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν : Τὸ οἷς τὸν αὐ-
τὸν λόγον ἐπιφθέγγασθαι παρίστησιν ἐκ μετατροπῆς 40
ἀλλήθειαν βεβαιούμενος.)

ἀλλὰ δεῦρο πᾶς : Πρὸς ὀλίγον χρόνον ὑποστείλασθαι
βούλονται, ἵνα μὴ προῖδόμενος ὁ σπονδοφόρος φύγῃ,
(ἀλλὰ δυνηθῶσιν αὐτὸν χειρώσασθαι. τοιαῦται ἦσαν καὶ
αἱ Ὀδυσσεὺς πρὸς Διομήδῃ παρακλεύσεις [II. Κ, 344] 45

ἀλλ' ἐὼμέν μιν πρῶτα παρελθεῖν πεδίον
τυτθόν· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν.)

242. πρόθ' ὡς τὸ πρόσθεν : Κατὰ τὴν τῶν Διονυσίων
ἐορτὴν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις αἱ εὐγενεῖς παρθένοι ἐκα-
νηζόρου. ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ, ἐφ'
50 ὧν τὰς ἀπαρχὰς ἀπάντων ἐτίθεισαν. (διπλῆ δὲ μετὰ
κορωνίδος, ὅτι εἰσάσιν οἱ ὑποκριταί, καὶ εἰσὶν ἱαμ-
βεῖα.)

243. δ Ξανθίας τὸν φαλλόν : Φαλλὸς ξύλον ἐπιμη-
 κες, ἔχον ἐν τῇ ἀκρῷ σκύντινον αἰδοῖον ἐξηρητημένον.
 ἴσατο δὲ ὁ φαλλὸς τῇ Διονύσῳ, κατὰ τι μυστήριον.
 περὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ φαλλοῦ τοιαῦτα λέγεται. Πήγασος
 5 ἐκ τῶν Ἐλευθερῶν, αἱ δὲ Ἐλευθεραί πόλεις εἰσὶ Βοιω-
 τίας, λαβὼν τοῦ Διονύσου τὸ ἄγαλμα ἦκεν εἰς τὴν Ἀτ-
 τικίαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν
 θεόν. ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις
 ἀπέβη. μνησάντος γὰρ τοῦ θεοῦ νόσος κατέσκηψεν
 10 εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνέχεστον ἦν.
 ὡς δὲ ἀπείπον πρὸς τὴν νόσον χρεῖττω γενομένην πάσης
 ἀνθρωπείας μαγανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεω-
 ροὶ μετὰ σπουδῆς· οἱ δὲ ἐπανελθόντες ἐφασαν ἵσασιν ταύ-
 τῃ εἶναι μόνῃν, εἰ διὰ τιμῆς ἀπάσης ἄγοιεν τὸν θεόν.
 15 πεισθέντες οὖν τοῖς ἡγγελμένοις οἱ Ἀθηναῖοι φαλλοὺς
 ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν, καὶ τούτοις ἐγέραι-
 ρον τὸν θεόν, ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως
 δὲ καὶ ὅτι παιδῶν γενέσεως αἴτιος ὁ θεός. ἦδονην γὰρ
 καὶ ἀφροδίσι μῆθη ἐξάνιστησι. τοιγαροῦν καὶ ὁ Λαῖος
 20 ἐκδοὺς ἑαυτὸν μῆθη [Eurip. Phœn. 21] « εἰς τε βακχεῖον
 πεσών » ἐφύτυσσε (παῖδα. φαλλὸς δὲ τὸ πέος. παίζει
 δὲ πρὸς τὸν οἰκέτην. Ξανθίας γὰρ οἰκετικὸν ὄνομα.
 κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν Βατράχοις [271] « ὁ Ξανθίας,
 25 τοῦ Ξανθίας; » εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ οἰκέται
 Ξανθίας, Τίθιος, Σωσίας, Δῆος, Γέτας.)

245. (τὴν ἐτνήρυσιν : Τὴν ζωμάρυστρον, ἐν ᾗ τὸ ἔτνος
 ἄρύνονται. καθάριον δὲ εἰς ὑπερβολὴν τὸ ὄνομα. ἔστι
 δὲ καὶ τοῦτο ἀστειὸν καὶ πεπαιδευμένῳ ἀρμόζον,
 30 μὴ δὲ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν σκευῶν τῆς καθημερινῆς
 γρῆας ἄγνωσιν τὰ ὀνόματα. ἐτνήρυσιν οὖν ἐχάλεσε παρὰ
 τὸ ἐν αὐτῇ ἀρῦεσθαι τὸ ἔτνος. λέγομεν δὲ ἐτνήρυσιν
 πᾶν τὸ ταρασσόν. ἔτνος δὲ ἔλεγον τὴν ἀθάραν καὶ τὸ
 πῖσινον ἀφέψημα, ὡς καὶ ἐν Βατράχοις [62] « ἦδη πός'
 35 ἐπεθύμησας ἔττους. »)

246. τοῦ ἡλατῆρος : Ἠλατῆρ ἐστὶ πλακουντῶδες
 πέμμα πλατύν. (ἔθνη καὶ ἡ ἐπωνυμία, παρὰ τὸ ταῖς
 χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἡλατῆρος οὖν τοῦ πέμμα-
 τος. ἔστι δὲ ἄρτος πλατὺς, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεσαν καὶ
 40 προσῆγον τῇ βομῇ. ἡλατῆρ δὲ πᾶν τὸ πλατύν. εἰσὶ δὲ
 καὶ λαγαρόδεις παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ πέλανι παρ' Εὐ-
 रिπίδῃ.)

251. θυμβροφάγον : Ἦτοι ἀγροικικὸν καὶ ἐλευθέριον.
 παρόσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες ἀφελέστεροι καὶ ἐπιει-
 κέστεροι. τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται. ἔστι δὲ καὶ
 45 τοῦτο ἄγριον φυτόν. ἡ πικρὸν καὶ ὀριμὸν κατὰ τῶν
 ἑλθρῶν. (ὀριμὸν γὰρ τὸ φυτόν. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀριμὸν καὶ
 ἱλαρόν. τινὲς δὲ τῇ θύμῳ παραπλήσιον. ἡ ἀπαλὸν, ἡδύ.
 κωμικῶς δὲ ἐπαιζεν.)

255. γαλῆς : Ἀντὶ τοῦ παιδᾶς ὀριμυτάτους. τοῦτο δὲ
 50 τὸ σῆμα καλεῖται παρὰ προσδοκίαν. ἔδει γὰρ ἐκράναι,
 ἐκποίησται παιδᾶς νεανίας.

ὀπύσει : Γαμήσει. Nicl.

256. ἐπειδὴν ὄρθρος ἦ : Παρόσον ἐν τῇ ὄρθρῳ δοκοῦ-

σιν οἱ ἄνθρωποι συνεχῶς βόειν, διὰ τὸ τὰς πέψεις τότε
 γίνεσθαι.

257. πρόβαινε : Ὡς ἐπὶ ὄρλου πομπειόντων αὐτῶν
 (λέγει. φυλάττεσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ παρατηρεῖν, φυλάττειν.)

259. (ὀρθὸς ἐκτέος : Ὑμῖν δ' ἐστὶν ὁ φαλλὸς κατασκευ- 5
 τέος, βασταχτέος ἐπομένους τῇ κληρονομίᾳ. ἅμα δὲ καὶ
 πρὸς τὸ κακέμφατόν ἐστιν ὁ φαλλὸς, τὸ πρὸς μίμησιν
 τοῦ αἰδοῖου. καὶ τοῦτο δὲ παίζει κωμικῶς λέγων, τὸν
 φαλλὸν ὀρθὸν κατέχειν ὀπισθεν τῆς παρθένου.)

261. ἄσομαι τὸ φαλλικόν : Ἀσματα λέγεται φαλλικά 10
 τὰ ἐπὶ τῇ φαλλῷ ἁδόμενα μέλη. ἔστι δὲ εἰς Διονύσου
 (ἢ εἰς ἄλλον καρπὸν).

263. (Φαλλῆς ἐταίρε : Διπλῇ καὶ μέλος, οὗ ἡγεῖται
 περίοδος. ἡ περικοπὴ κύλων ἰς τοῦ ὑποκριτοῦ, ἥς
 πρῶτα μὲν εἰσιν ἡ'. ἐν εἰσθέσει ἱαμβικά διμέτρα ἀκα- 15
 τάληκτα μὲν β', τὸ δὲ γ' καταληκτικόν. τὰ δὲ ἄλλα ε'
 καταληκτικά. περισπωμένους δὲ τὸ Φαλλῆς ἀναγνωστέον,
 ὡς Ἑρμῆς. οὕτως δὲ Ἀττικοί· παρὰ Δωριεῦσι δὲ βαρυ-
 τόνως. « ὁ δ' αὖ Φάλλης κατακυπτάζει. » οὕτω Σώ-
 φρων ἐγρήσατο. ὥσπερ δὲ Ὁμηρὸς ἤρμοσε κατάπληξιν 20
 τῇ φυγῇ καὶ ἐταῖραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι [II. I, 2] « θε-
 σπεσίη ἔχε φύζα » εἰπόν « φόβου κρούεντος ἐταίρη, »
 οὕτω καὶ ὁ κωμικὸς ἐκείθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς, Διο-
 νύσῳ τὸν φαλλὸν ἐταῖρον εἶναι φησὶν. ἀκόλουθα γὰρ
 Διονυσιακῇ ποτῇ τὰ ἀφροδίσι. μυχρταρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ 25
 Εὐριπίδῃς [Phœn. 21]

ὁ δ' ἦδονη δούς εἰς τε βακχεῖον πεσών.

264. νυκτοπεριπλάνητε : Οἰκείας ἐντίθησι φωνὰς
 ψυχῇ ἀνειμένη καὶ ᾗδῃ μεθυοσῇ. ἡδίστην δὲ τὴν σύν-
 θεσιν τὴν τοῦ νυκτοπεριπλάνητε ἢ περὶ πρόθεσις εἰργά- 30
 σατο.)

265. μοιγέ : Διὰ τὸ τοὺς μεθύοντας γίνεσθαι περὶ τὰ
 ἀφροδίσι. δεῖ δὲ νοεῖν, ὅτι ταῦτα οὐχ ὡς ἐν βλασφημίᾳ
 λέγεται τὸ μοιγέ καὶ τὸ παιδεραστά, ἀλλὰ πρὸς διάχυ-
 σιν καὶ ἱλαρότητα τοῦ φαλλοῦ. (ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ 35
 [II. E, 31] πρὸς διάθεσιν ψυχῆς « Ἄρες Ἄρες βροτολογίε. »)

266. ἔκτω σ' ἔτει προσεῖπον : Ἐκτον γὰρ ἦν λοιπὸν
 ἔτος, ἀφ' οὗ ὁ πόλεμος Ἀθηναίοις πρὸς Πελοποννησίου
 συνέστη. δῆμον δὲ ἔφη τὴν κώμην, οὐχ ὡς παρ'
 Ὁμήρῳ [II. B, 517] « δῆμον Ἐρεχθίδος. » 40

270. καὶ Λαμάχων : Ὁ Λάμαχος οὗτος Ἀθηναίων
 στρατηγός, υἱὸς Ξενοφάνους, ὃν, ὅτε εἰς Σικελίαν
 ἔπλεον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν. ἦν δὲ μετὰ Ἀλκι-
 βιάδου καὶ Νικίου, ὡς ἱστορεῖ Θουκυδίδης διὰ τῆς σ'
 45 [c. 8]. ἦν δὲ φιλοπόλεμος οὗτος.

272. ὠρικὴν ὠληφόρον : Ἀντὶ τοῦ ὠριάαν (καὶ
 ἀκμαίαν. ὠρα γὰρ ἡ ἀκμή. καὶ ὠριάον φασιν οἱ τραγικοὶ
 τὸ ἀκμαῖον. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. ὠρικὸν δὲ
 μειράκιον καὶ ὠρικῶς ἐν Αἰταλιεῦσιν αὐτός. ἡ δὲ λέξις
 ἀποδέκτος.) 50

272. τὴν Στρυμοδούρου Θραῦτταν : Ἦτοι κοινῶς
 δούλην, ἡ οὕτως καλουμένην, τὴν ἐκ Θράκης· ὡς τὴν
 ἀπὸ Φρυγίας καὶ Παφλαγονίας. φελλεῖς δὲ ἔλεγον οἱ

Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους, (οἵτινες κάτωθεν μὲν εἰσι πετρώδεις, ἐπιπολλῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν.) οἱ δὲ, ὅτι ὁρος Φελλεὺς οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ ἐν Νεφέλαις [71].

274. (μέσση λαβόντ' ἄραντα : Ἐν εἰσθέσει κῶλα τρία ἰσάριθμα, ὧν τὰ δύο ἰαμβικά διμέτρα, τὸ δὲ ἐν ἀνόνμετρον.)

275. καταγιγαρτίσαι : Ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν καὶ διαμηρῖσαι. γεωργικῶς δὲ παίζει. (ἢ ὅτι τὸ ῥῆμα πρόσκαιρον, ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων τὸ μόριον ἦ πεπλασμένον.) οὐ γὰρ διὰ παντὸς συνουσιάζει δηλοῖ τὸ καταγιγαρτίσαι. (γίγαρτα δὲ τὰ ἐντὸς τῆς σταφυλῆς ὁσώδη. ἢ ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει. γίγαρτον γὰρ τὸ αἰδοῖον. ἢ καταθλιῖψαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν γιγάρτων.)

277. (ἐκ κραিপάλης : Ἡ ἐξ ἐωθινοῦ μέθη κραিপάλη καλεῖται. ἢ ἀπὸ γῆιζης οἰνοποιίας.)

279. ἐν τῷ φεψάλῳ : Ἐν τῷ καπνεῖρ. φεψάλοι γὰρ εἰσιν οἱ σπινθῆρες, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ [Lysistr. 107] δηλοῖ

ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταθελίπτει φεψάλω.

20 (καὶ παρὰ Ἀρχιλόγῳ δὲ κεῖται « πυρὸς δὲ ἦν αὐτῷ φεψάλω. » διὰ δὲ τὸ μὴ δαῖσθαι ἀσπίδος εἰρήνης γενομένης, ἔφη ἐν φεψάλῳ κρημνίσεται ἡ ἀσπίς, παρὰ τὸ) Ἡσιόδειον [Op. 43]

αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖτο.

25 (καὶ τί δεῖ περὶ ἀσπίδος καὶ πηδαλίου λέγειν, ὅπου γε καὶ περὶ ἀρχήσεων βουλευμάτων αὐτὴν ἐξήνεγκε τὴν γνώμην ὁ ποιητὴς εἰπὼν [Il. B, 340]

ἐν πυρὶ δὲ βουαί τε γενοῖτο μῆδεα τ' ἀνδρῶν.

30 περὶ δὲ ὅπλων ἐπιμελείας ἀξιουμένων τούναντίον ἔηκεν [Od. II, 288]

ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐφίκει.)

284. Ἡράκλεις : Βαλλόμενος λίθοις ὁ Δικαιοπόλις ὑπὸ τοῦ χοροῦ φησιν Ἡράκλεις. ὡς ἀλεξίκακον τὸν Ἡρακλῆα καλεῖ. πάντῳ δὲ κινεῖ γέλωτα, τῆς μὲν κεφαλῆς αὐτοῦ ἀφροντιστῶν, τῆς δὲ χύτρας προνοοῦμενος, ἐν ᾗ τὸ ἔνος ἦν. (τῷ δὲ συντερίβειν καὶ Μένανδρος κέχρηται ἐν Λευκαδίᾳ καὶ ἐν Ἀσπίδι « ἔχων τὴν ἀσπίδα ἔκειτο συντετριμμένην. » σκευλιαστική δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἡράκλειος φωνή. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς εἰς ἐπικουρίαν ἐκαλείτο ὡς ἀλεξίκακος τοῖς θεοῖν πάσχοις.)

30 Ἡράκλεις : Διπλῇ, εἴτα ἔπεται θυὰς μονοστροφικῇ ἀμοιβαίᾳ τὰς περιόδους ἔχουσα δεκακώλους ἐκ στίχων δύο τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, καὶ κώλων ἡ', ὧν τοὺς μὲν στίχους ὁ υποκριτὴς λέγει, τὰ δὲ κῶλα ὁ χορὸς. πρῶτος τοίνυν ἐστὶν ἐν ἐκθέσει κατὰ τὸ ἴσον τοῖς χορικοῖς, ἃ ποιεῖ δογμαὸν συζυγίαν καὶ παίονας τρεῖς καὶ διαίρεσιν. τῷ δὲ δικώλῳ τούτῳ τὸ μὲν πρῶτόν ἐστιν

ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρωπέα.

50 τὸ δὲ τῆς δευτέρας « οὗτοί σοι γαμαί. » ἔπεται δὲ τοῖς

δυσὶ κώλοις στίχος τροχαῖος ὁδὲ « ἀντὶ ποίας αἰτίας. » καὶ ἐν εἰσθέσει τὰ λοιπὰ κῶλα σ' παωινικὰ διρρυσίμα.)

285. ὦ μιὰρὰ κεφαλῇ : Ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλησίως Ὀμήρῳ [Il. Θ, 281] « Τεύχερε, φίλῃ κεφαλῇ. » καὶ [Od. A, 343] 5 « τοίην γὰρ κεφαλῇ. » καὶ παρὰ Δημοσθένει [p. 532] « καὶ τοῦτ' ἔλεγε, ὦ μιὰρὰ κεφαλῇ. »

290. ἡμῶν μόνος : χωρὶς ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων ἡ μόνος ἐξ ἡμῶν. R.

295. χώσομεν τοῖς λίθοις : Τοιοῦτο καὶ τὸ Ὀμηρικόν 10 [Il. Γ, 57] « λᾶϊνον ἔσσο χιτῶνα. » ἐν ᾗ γὰρ αὐτὸ μετεποίησεν. Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ ἄξιος τῶν λίθων, Λακεδαιμονίαις ἐρασθεῖς θυναϊκὸς ἐπὶ συμφορᾷ τῆς πατρίδος. οὗτος δὲ εἰρήνης ἐρᾷ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος.

296. μηδαμῶς, πρίν γ' ἀκούσῃτε : Μεγαλοφρόνως 15 καὶ γενναίως οὐ παραίτεται τὸν θάνατον, ἀλλὰ πρῶτον εἰπεῖν ἄξιόν, καὶ τότε ἀποθανεῖν, ἐὰν ᾗ δίκαιον.

297. οὐκ ἀνασχῆσομαι : Ὅτι τινὲς τὸ ἀνασχῆσομαι ὡς ἐκφυλὸν νομίζουσιν. ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (Suid. Ἀριστοκρά- 20 τούς). οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι.

298. Κλέωνος : Ἐμισεῖτο γὰρ ὁ Κλέων ὡς συνταράττων τὰ κοινά. R.

300. ὃν ἐγὼ κατατεμῶ : (Ἐνταῦθα πάλιν περιτεύει τὸ ποτέ διὰ τὴν μετροποιάν, καὶ ἐτι πρὸς τὴν ἐξήγησιν, 25 οὐ ποτέ τέμνει τὸν Κλέωνα Ἀριστοφάνης, ἀλλ' αἰεὶ. ὡς οὖν ἄνω τὸ νῦν περιτεύει, οὕτως ἐνταῦθα τὸ ποτέ. ἔστι γὰρ τοῦ αὐτοῦ μέτρου τὸ κῶλον. καττύματα δὲ ἐστὶ δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ὅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις υποδήμασιν υποβάλλε- 30 ται.) οἰκεία δὲ ἡ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ Κλέωνος. βυρσοδέψης γὰρ οὗτος. ὅτι δὲ τοῖς ἱππεῦσιν ἦν τις ἔχθρα πρὸς Κλέωνα, καὶ διὰ τῆς ἀρχῆς δεδήλωκε (7) « καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας διὰ τοῦτο τοῦργον. »

303. σὺ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος : (Ἐπεταί τῇ δύαδι 35 δίστιχον, ὁ τοῖς μέλεσιν ἐξ ἔθους υπάγουσιν, ὅπερ ἐστὶ τετράμετρον τροχαϊκὸν καταληκτικόν.) οὐ λέγει ὅτι τοὺς μὲν μακροὺς οὐ προήσομαι, ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ συντομίας λεγομένους, ἀλλ' ὅτι πάντες οἱ λόγοι μακροὶ πεφύκασι κρινόμενοι πρὸς πρᾶξιν, εἰ πέπρακται. 40

306. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν : Λεῖπει ἡ περὶ. οὐ βούλεται δὲ αὐτοὺς τῶν Λακεδαιμονίων μνημονεύειν, διὰ τὸ ἐνθυμουμένους τὰ ὑπ' αὐτῶν γεγενημένα ὀργίλως καθίστασθαι.

308. οὕτε πίστις, οὐθ' ὅρκος : (Ἐπὶ ἀπιστίᾳ γὰρ διε- 45 βάλλοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομάχῃ [445]

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.

τρία δὲ ἐγκλήματα παραβασίας προσέθηκεν αὐτοῖς.) αἱ γὰρ συνθῆκαι διὰ τριῶν τελοῦνται, λόγων, ἔργων, χειρῶν. λόγων μὲν, ὅταν δι' ὅρκου. ἔργων δὲ, διὰ τῶν ἐν βιωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ, ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ τῶν δεξιῶν γίνονται. καὶ Ὀμηρὸς [Il. B, 341] « καὶ δεξιά, ᾗς ἐπέπιθμεν. »

309. οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας : Πάνυ δεινῶς καὶ τεθορρηκῶτως ἐγρήσατο τῇ ἐπαναλήψει, καὶ οὐ κατέπτηξεν οὐδὲ ἡυλαβήθη ἐν τοσοῦτοις ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν εἰπὼν, ὅτι οὐ μόνον οὐκ ἡδίκησαν κατὰ πάντα, ἀλλ' 5 ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀδικηθεῖσι ταχέειν ἄν.

316. παραξικάρδιον : Αὐξήσει κέρηται εἰπὼν παραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινόν, ὃ μὴ οὕτως ἐστὶ δεινόν, ὡς δάκνειν (καὶ ταραττεῖν τὴν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ 10 καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσῃεν ἄν, τοῦτο ἀναμφιδόλως δεινότατον νομίζοιτο ἄν).

317. (κᾶν γε μὴ λέγω δίκαια : Τοῦτο δεινόν καὶ προσκρουστικόν, ἐπειδὴ οἱ στρατηγοῦντες καὶ δημαγωγοῦντες κωλυταὶ τῆς εἰρήνης ἐγίνοντο.)

318. ὑπὲρ ἐπιζήνου : Ἐπιζήνος καλεῖται ὁ μαγειρικός 15 χορμός, ἐρ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.

320. μὴ οὐ καταξάνειν : Μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἰμάσσειν, ὥστε φοινικῶν αὐτῇ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξάνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἔθηκε. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίῳ. (Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ἐν τῇ Λακεδαι- 20 μονίων πολιτείᾳ, γρηῃσθαι Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους, τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χροᾶς ἀνδρικόν, τοῦτο δὲ ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματώδες τῆς τοῦ αἵματος ῥύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων, ἀπὸ τοῦ φορημάτος δηλώ- 25 σαιεν ἄν εἰκότως, ἐπεὶ τὸ φοινιγῆναι αἰμαγῆναι, δίκην φοινικοβαφοῦς ἐνδύματος. καὶ τὸ ξαίνω βῆμα καὶ παρὰ Δημοσθένει καίται ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπροσβείας [p. 403, 3] « εἰπούσης τι καὶ δακρυσάσης ἐκείνης, περιρρήξας τὸν χιτῶνα ὁ οἰκέτης, ξαίνει κατὰ 30 τοῦ νότου πολλάς. »)

καταξάνειν : Ξαίνει, διαξέει, νήθει, σωρεύει, ἐργάζεται ἔρια, καὶ δέρρειν ἱμάντι. Vict.

321. θυμάλωψ : Ὁ διακεκαυμένος ἀναβάτης. (ὁ ἀπολελειμμένος τῆς θύψεως ἀνθραξ, ὁ ἡμίκαυτος. ξύλον 35 καὲν, σπινθὴρ, ἡ διακεκαυμένος ἀνθραξ.) χαριέντως δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ἀνθρακεῖς εἰσιν οἱ Ἀχαρνεῖς. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, οἷως ἐξεκαύητε, θυμάλωψ ἐπέξεσεν.

322. Ἀχαρνῆϊδαι : Τὴν Ὀμηρικὴν παράφρασιν πολιτικῶς μιμεῖται « υἱες Ἀχαιῶν » ἐν μιᾷ λέξει προεισ- 40 νεγκάμενος τὸ ὄνομα ὅλον, ὡς Ἀχαρνέων παῖδες.

326. ἀνταποκτενῶ : Ταῦτα λέγει τινὸς τῶν Ἀχαρνέων ἀρπάσας κόφρινον γερόντιον, ἐν ᾧ τοὺς ἀνθρακας φέρουσιν, ὃν βούλεται ἕξει διαρρήσασθαι. σκώπτει δὲ τοὺς Ἀχαρνεῖς ὡς ἀνθρακοκάστας.

327. δμηρούς : Ὀμηρούς ἐκάλουν καὶ δμηρὰ τὰ ἐπὶ συνθηκαῖς διδόμενα (ἐνέχυρα).

330. ἐνδον εἰρῆας : Ἀποκλείσας. δασέως δὲ τοῦτο Ἀττικοί. (τὸ μέντοι παρ' Ὀμήρῳ [II. Φ, 282] « ἐργχέντ' ἐν 50 μεγάλῳ ποταμῷ » ψιλῶς. τὸ δὲ ἔρξας δασέως ἀναγινώσκομεν, ὅταν τὸ πρᾶξας δηλοῖ [Od. Σ, 197]

ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξας ἀπεβήσατο διὰ θεῶν.

τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς δασέως Ἀττικοί.)

332. εἰσομαι ὁ ὑμῶν : Ψῆθον ἀνθρώπων προσενή-

νογεν, ὃν φησι παῖδα εἶναι τῶν Ἀχαρνέων πάνυ κοιμώτατα. (τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποπαίζει τῆς τραγωδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ Τῆλεφος κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχη παρὰ τοῖς Ἑλλήσι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβόν. παραπλήσιον δὲ τι καὶ ἐν ταῖς Θεσμο- 5 φοριαζούσαις ἐποίησεν. ὁ γὰρ Εὐριπίδου κηδεστῆς Μνησίλοχος ἐπιβουλευόμενος παρὰ τῶν γυναικῶν, ἀσκὸν ἀρπάσας παρὰ τινος γυναικὸς ὡς ἄν παιδίον ἀποκτείνειν βούλεται. τὸ δὲ εἰσομαι ἀντὶ τοῦ γινώσκειν ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ [II. Θ, 532]

10

εἰσομαι, αἶκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.)

333. ὁ λάρκος δημότης : Πλέγμα τι κοφινῶδες ἢ ψιαθῶδες, ἐν ᾧ φέρουσι τοὺς ἀνθρακας.

334. μηδαμῶς ὡ μηδαμῶς : Τοῦτο ἀποσιώπησις καλεῖται. ἔχεις καὶ παρὰ Δημοσθένει [p. 232, 20] τὸ 15 ὅμοιον « ἀλλ' ὡ τί ἄν σε τις εἰπὼν ὀρθῶς προσεείποι; »

336. ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα : Ἦτοι τὸν λάρκον, ἡ ἐμὲ τὸν σοῦ αὐτοῦ ἥλικα, διὰ τῆς τοῦ λάρκου σφαγῆς. (διπλαῖ δὲ δύο. ἡ ὅτι ἡ τέτρα ἐπεται δυᾶς, ἡ ἀντιστρέφουσα τῇ ἀποδεδομένῃ, ἥς ἡ ἀρχὴ « ὡς ἀποκτενῶ κέ- 20 κραχθε. » τέλος δὲ τῆς πρώτης « οὐ προδώσω ποτέ. » τῆς δὲ δευτέρας « τῇ στροφῇ γίνεται. »)

338. ἀλλὰ νῦν λέγ', εἰ σοι : Ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ λέγειν, ἵνα μόνον ἀφῇ τὸν λάρκον.

339. ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦ ἔστιν : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖ καὶ ὅτῳ 25 τρόπῳ ὁ Λακεδαιμόνιος ἐστὶ σοι φίλος. ἡ οὕτως εἰπὲ, τί σου τῷ τρόπῳ φίλος ἐστὶ περὶ Λακεδαιμονίων. (τὸ δὲ ἐνικὸν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ προηγέγκατο, ἀντὶ τοῦ περὶ Λακεδαιμονίων. τὸ ὅμοιον καὶ παρὰ τῷ ῥήτορι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φιλιππικῶν [p. 13, 4 ?] « ἀλλὰ μὴν τὸν 30 γε Παίονα καὶ Ἰλλυρίον. »)

341. ἐξεράσατε : Ἀντὶ τοῦ ἐκκενώσατε, ἐκβάλετε, ἀπορρίψατε. πεποιήται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς.

342. οὐτότοι σοι χαμαὶ : Κοιμῶδεῖ καὶ διασύρει τοὺς 35 Ἀθηναίους ὡς καὶ ταχέως θυμουμένους καὶ ταχέως παυομένους.

345. ἀλλὰ κατὰθου τὸ βέλος : Σημειωτέον ὅτι ἐπὶ ξίφους τὸ βέλος τέθεικε. (καὶ Ὀμηρὸς πᾶν τὸ βαλλόμε- 40 νον.)

343. ἐγκάθηνται που λίθοι : Ἐγκεκρυμμένοι εἰσὶν οἱ γὰρ κρυπτόμενοι υποκάθηνται.

344. ἐκσέσεισται : Ἦ ὁ κόλπος, ἡ ὁ τρίβων.

346. ὡς ὅδε γε σειστός : (Χορεύουσιν ἅμα καὶ κόρ- 45 δακα ἐνδεκνύνται. τὸ λεγόμενον οὕτως ἐπὶ τῆς κομικῆς ὀρχήσεως.) ἀναστρεφόμενοι δὲ ἀποτινάσσουσι τοὺς χιτῶνας, ἀποδεικνύντες ὡς μηδένα τῶν λίθων ἀποκεκρυμμένον ἔχουσι. (λέγεται δὲ στροφή τῶν κώλων τὸ σύστημα. γράφεται καὶ στροφῆγι.)

347. ἐμέλλετ' ἄρα : Ἠθικώτατα καὶ ἥδιστα πρὸς 50 τοὺς ἐν τῷ λάρκῳ ἀνθρακας διαλέγεται, (λέγων ὅτι ἐμέλλετε μετὰ βοῆς ἀνασεῖν, ὡς τῆς τοῦ λάρκου ῥήξεως μετὰ βοῆς μελλούσης γίνεσθαι. — ἐμέλλετ' ἄρα πάντες, ὅτ' ὁ διπλῆ, καὶ ἐν εἰσθεσί στίχῳ ἱαμβικὸν ἰα.)

318. ἄνθρακες Παρνάσσιοι : Ἄντι τοῦ μεγάλοι, ἀπὸ Πάρνηθος τοῦ ὄρους τῆς Ἀττικῆς. (Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς χορηγίαν ἔχον πολλῶν ζυλῶν. ἔπαιξεν οὖν Παρνασσίους εἰπὼν, ὡς ἀπὸ τόπου Παρνασσοῦ τὴν λέ-
6 ξιν παραγαγὼν, ἵνα ὑποδηλώσῃ τοὺς ἱεροὺς. ὁ γὰρ Παρνασσὸς ὄρος Φωκίας ἐστὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. — Παρνάσσιοι ἄντι τοῦ μεγάλοι. τὸν γὰρ Παρνασσὸν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐτίθεσαν. οἱ δὲ τοὺς ἀπὸ Πάρνηθος τοῦ ὄρους τῆς Ἀττικῆς ἄνθρακας.)

10 350. ὑπὸ τοῦ δέους τῆς μαρίλης : Ἡ ἐξ ἀνθράκων τέφρα μαρίλη λέγεται. μαρίλης οὖν ἀντὶ τοῦ τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ ἡ σηπία τὸ μέλαν. (θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπία ἐπαφίσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς μέλανος, ταράτ-
15 τειν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφα-νεῖς ὡς τοῖς θηρώσιν.)

352. ὀμφακίαν : Ἄντι τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. (οὕτως δὲ αἱ σταφυλαὶ δρι-
20 μέναι οὔσαι καὶ οὐπω πέπειροι καλοῦνται. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου πέπαντο τὸ ἥμερον καὶ ἡδύ. θηλυκῶς δὲ καὶ τὰς ὀμφακὰς λέγει. ἔχεις παρὰ Πλάτωνι κομικῶς ἐν δράματι Ἑορταῖς

καὶ τὰς ὀφρὺς σχάσασθε καὶ τὰς ὀμφακὰς.)

354. μηδὲν ἴσον ἴσω : Ἄντι τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς τὸ ὕδωρ ἴσον. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν τε καὶ ἀκούσαι.

355. ἐμοῦ θέλοντος : Τὸ ἐξῆς οὕτως· λέγειν ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιζήνου πάντα, ὅς' ἂν λέγω ὑπὲρ Ἀκαδεαιμονίων.

30 358. (τί οὖν λέγεις : Διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς περίοδον τοῦ χορηκοῦ πεντάκωλον δογμαίαν· ὧν διπλῶν μὲν τῶν δύο πρῶτον, ἀπλῶν δὲ τριῶν τὸ λοιπόν. Ἄλλως· εἰσθεσις χοροῦ προωδῆς τροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστρόφον τὴν « τί ταῦτα στρέφεις. » καὶ ἔστιν
35 ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐξ, ἐπιμεμιγμένους χρητικαῖς καὶ βακχεῖαις· ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ βακχειῶν. τὸ δεύτερον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χρητικῶν. τὸ τρίτον δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμερές. τὸ τέταρτον ἡμιόλιον ἦτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ πέμπτον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ βακχειῶν. τὸ ἕκτον ἡμιόλιον ὁμοιον τῷ τετάρτῳ. ἐν ἐκθῆσει δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι β' ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς ιθ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλῇ ἔσω νενευκίαι.)

362. λείπει τὸ μαθεῖν, ἵνα ᾗ πάνυ γὰρ πόθος με
45 ἔχει μαθεῖν ὅ τι φρονεῖς καὶ δικαιολογῇ. R.

364. ἀλλ' ᾗπερ : Τὸ ᾗπερ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ, καθάπερ.

366. ἰδοὺ θεᾶσθε : Ἐφ' ἑαυτοῦ ταῦτα ὁ Δικαιοπόλις λέγει. διὰ δὲ τῶν λελεγμένων ὁ κομικὸς ἡμᾶς παιδεύει ὡς γρὴ τοὺς λέγοντας οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῶν σζη-
50 μάτων σκοπεῖν, ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖνα ἀφ' ὧν λέξεν ἔμελλον. τὸ δὲ τυννουτοσί δεικνύς τὸν δάκτυλον τὸν μικρὸν λέγει.

368. οὐκ ἐνασπιδώσμαι : Ἄντι τοῦ οὐ καθοπλίσσομαι, οὐκ ἀσπίδι περιβαλόμεναι σεμνυόμενος, (ἡ σκευα-

σθῆσομαι, ἐπειδὴ βραχύς εἰμι. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι οὐ παρασκευάζομαι ἐπιπολύ.)

373. ἀνὴρ ἀλαζών : Διαβάλλει τοὺς ῥήτορας.

374. ἀεμπολόμεινοι : Πιπρασκόμενοι διὰ τῆς κολα-
καίας. τοῦτο δὲ φησι διὰ τὸ εὐχεροῦς πείθεσθαι τοῖς ῥή- 5
τορσι τοὺς Ἀθηναίους ἀπατωῖσιν αὐτούς.

375. τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα : Τῆς τῶν γερόντων φιλοδικίας καὶ τῆς περὶ τὸ καταγινώσκειν ἐτοιμότητος ὅλον.

376. ψήφῳ δακχεῖν : Οἶον καταδικάζειν. πανταγῶ 10
ὡς φιλοδίκους καὶ πρὸς τὸ καταδικάζειν ἐτοίμους τοὺς Ἀθηναίους κοιμωδεῖ.

377. αὐτὸς τ' ἑμαυτόν : Ὡς ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ ὁ λόγος.

378. διὰ τὴν πέρυσι κοιμωδίαν : Τοὺς Βαθυλωνίους 15
λέγει. τούτους γὰρ πρὸ τῶν Ἀχαρνέων Ἀριστοφάνης ἐοῖδαξεν, ἐν οἷς πολλοὺς κακῶς εἶπεν. ἐκοιμώθησε γὰρ τὰς τε κληρωτάς καὶ χειροτονητάς ἀρχάς, καὶ Κλέωνα, παρόντων τῶν ξένων. (εἶπε γὰρ δρᾶμα τοὺς Βαθυλωνίους τῇ τῶν Διονυσίων εορτῇ, ἥτις ἐν τῷ ἔαρι ἐπιτε- 20
λεῖται, ἐν ᾧ ἔφερον τοὺς φόρους οἱ σύμμαχοι.) καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεῖς ὁ Κλέων ἐγράψατο αὐτὸν ἀδικίας εἰς τοὺς πολίτας, ὡς εἰς ὕβριν τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ταῦτα πεποιηκότα. καὶ ξενίας δὲ αὐτὸν ἐγράψατο καὶ εἰς ἀγῶνα ἐνέβαλεν. (τὰ δὲ Λήναια ἐν τῷ μετοπώρῳ 25
ἤγετο, ἐν οἷς οὐ παρήσαν οἱ ξένοι, ὅτε τὸ δρᾶμα τοῦτο οἱ Ἀχαρνεῖς ἐδιδάσκετο.)

381. κῆκυκλοβόροι : Ἐνταῦθα κατέμειξε τὴν κοιμω-
δικὴν γάρην καὶ τὰ δικαστικὰ ῥήματα. τὸ μὲν γὰρ διαβάλλειν καὶ λέγειν ψευδοῖ καὶ πλύνειν εἴποι τις ἂν 30
τῶν περὶ τὰ δικαστήρια ταῦτα λέγειν δεινῶν. τὸ δὲ κυκλοβορεῖν καὶ καταγλυτωτίζειν χαριεντίζματά ἐστι κοιμωδίας. Κυκλοβόρος δὲ ποταμὸς ἐν Ἀθήναις χείμαρρος ἄγαν ἡγῶν, ὡς ἐν τοῖς εἰς τοὺς Ἱππεῖς [137] εἰρηται.

384. ἐνσκευάσασθαι με : Ἄντι τοῦ πτωχικὴν ἀναλα- 35
βεῖν ἐσθῆτα, ὡς ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐλεεινότητάς με καὶ ἀθλιωτάτου ἐπὶ αὐτὴν δοκεῖν. τὰ γὰρ σεμνὰ τῶν σχημάτων καὶ φθόνον ἐπάγει.

385. (τί ταῦτα στρέφει : Ἄντι τοῦ τεγνάξῃ, μετα-
βάλλῃ, καὶ μετὰ τέχνης καὶ ποικιλίας προσέρχῃ.) 40

388. παρ' Ἱερωνύμου : Οὗτος ὁ Ἱερώνυμος μελῶν ἐστὶ ποιητὴς καὶ τραγῳδοποιὸς ἀνώμαλος (καὶ ἀνοικο-
νόμητος, διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις, καὶ φοβεροῖς προσωπείαις χρῆσθαι· ἐδόκει δὲ κροτεῖσθαι. ἐκοιμωδεῖτο δὲ ὡς πάνυ κοινῶν. διόπερ Ἀἰδὸς κυνὴν ἔφη 45
αὐτόν, παίξας κοιμωδικῶς εἰς κουριῶντα.)

391. τὰς Σισύφου : Δριμύν τινα καὶ πανοῦργον πα-
ραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ τὸν Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὀμήρου [Il. Z, 153] δεδιδυγμένοι

ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιτος γένετ' ἀνδρῶν. 50

392. σάψιν : Ἦγουν πρόφασιν. *Viel.*

394. Καὶ μοι βαδίστε· ἐστὶν : Μεταβολὴ γέγονε τό-
που ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν Εὐριπίδου. βαδιστέα δὲ ἀντὶ τοῦ

βαδιστέον. (τὰ δὲ τοιαῦτα σχηματίζουσι καὶ πληθυντικῶς λεγόμενα. καὶ ἐν Πλούτῳ [1086]

συνεκποτεῖ ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.

ἀντὶ τοῦ συνεκποτέον. καὶ Θουκυδίδης [I, 79] « πολέμη-
5 τέα τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι. »)

395. τίς οὗτος : Τοῦ Δικαιοπόλεως κρούσαντος τὴν
θύραν Κηφισοφῶν ὑπακούει.

396. οὐκ ἔνδον : Οἰκειῶς ἐξομοιοῖ τὸν οἰκέτην τῷ
δεσπότῃ. τὸ δὲ, εἰ γνώμην ἔχεις, ἀντὶ τοῦ, εἰ φρόνι-
10 μος εἶ καὶ συνετός.

398. ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων : (Σκώπτει πάλιν τὸν
Εὐριπίδην διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις εἶναι συλλογιστικόν,
καὶ οὗ ἂν λέγῃ τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα, οἷον
[Hippol. 612]

15 ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώματος.)

οἷον, αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστίν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται
τῶν ἔξωτι καὶ μετεωρίζεται. (παρὰ τὴν ἔξωτι δὲ ὅτι ὁ Εὐ-
ριπίδης ἐνταῦθα νοεῖται τὸ αὐτό. ἐπύλλια δὲ ἰαμβεῖα.
Ἄλλως. Ὀμηρικῶς. ὁ γὰρ ποιητὴς διώρισε τὰς ψυχὰς
20 πρὸς τὰ σώματα, εἰπὼν

πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰδοί προέειπεν
ἥρων, αὐτοὺς δ' ἑλλώρια τεύχε κύνεσσιν.

οὕτω καὶ ὁ Ἀριστοφάνης. εἶπε γὰρ, ὁ νοῦς μὲν ἔξω,
αὐτὸς δὲ ἐνδον. τὸ δὲ) ἀναβάδην, ἄνω τοὺς πόδας ἔχων,
25 ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου καθήμενος. (κακοσχῶλος δὲ εἶπε. τρυ-
γωδίαν δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ κοιμωδῆαν, διὰ τὸ τοῖς νικῶσι
κοιμικοῖς τρύγα δίδοσθαι, τουτέστι νέον οἶνον.)

400. ὦ τρισμακάριε : Θαυμάζων τὸν Κηφισοφῶντα
ὁ Δικαιοπόλις ἐφ' οἷς εἶπε τοῦτό φησι. καὶ Ὀμηρος
30 « τρισμακάρες [Od. Z, 153] Δαναοί. »

401. ὅθ' ὁ δοῦλος οὗτος : (Διὰ τὸ δοκῶντος ἐπαίνου
διαβάλλει τὸν Εὐριπίδην, (ὅτι δεινούς εἰσάγει τοὺς δού-
λους ἐν ταῖς τραγωδίαις.)

404. (Εὐριπίδιον : Ἐρωτικὰς μιμεῖται φωνάς. οἱ γὰρ
25 ἔρῳντες εἰώθασιν τοὺς ἐρωμένους ἐρωτικῶς δι' ὑποκορι-
στικῶν καλεῖν.)

405. εἴπερ : ὑπήκουσας δηλονότι. R.

406. Χολλίδης ἐγὼ : Δῆμος τῆς Αἰγίδος φυλῆς. ἡ
παίζει διὰ τὸ γολοὺς εἰσάγειν.

407. (οὐ σχολή : Ἐν ἐκθέσει μονόμετρον ἰαμβικόν,
μεθ' ὃ ἐλθέσεις εἰς στίχους ἰαμβικοὺς ἀκαταλήκτους
τριμέτρους.)

408. ἀλλ' ἐκκυκλήθητι : Εἰ μὴ σχολὴν ἔχεις κατελ-
θεῖν, ἀλλ' ἐκκυκλήθητι, τουτέστι συστράφητι. ἐκκύ-
45 κλημα δὲ λέγεται μηχανήμα ξύλινον τροχὸς ἔχον, ὅπερ
περιστρεφόμενον τὰ δοκῶντα ἐνδον ὡς ἐν οἰκίᾳ πράτ-
τεσθαι καὶ τοῖς ἔξω ἐδείκνυε, λέγω δὴ τοῖς θεαταῖς.
βούλεται οὖν εἰπεῖν ὅτι καὶ φανερὸς γενοῦ. διὸ ἐπὶ τῇ-
κην

50 ἀλλ' ἐκκυκλήσθαι, καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

410. ἀναβάδην ποιεῖς : Φαίνεται γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς

μετέωρος. (τὸ δὲ ἀναβάδην ἀντὶ τοῦ ἄνω τοὺς πόδας
ἔχων.)

τί λελακκας : Ἀντὶ τοῦ κέκραγας. (λακεῖν γὰρ ἐστι τὸ
πονεῖν. καὶ ὁ ποιητὴς [Il. Y, 277] « λάκκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐ-
τῆς » [Il. N, 616] « λάκκε δ' ὀστέα. » καὶ [Od. M. 86] 5
« δεινὸν λελακκῆα. » τραγικῇ δ' ἡ λέξις.)

411. ἔξόν : Δυνατοῦ ὄντος. Vict.

412. τὰ βράκια : Οὕτως αὐτὸν ἐσκευοποίησεν ἐν βρά-
κίοις καθεζόμενον καὶ ποιοῦντα τὰς τραγωδίας. κοιμώ-
δεῖ οὖν αὐτὸν ὡς πτωχὸς καὶ ταπεινὸς εἰσάγοντα 10
τοὺς ἥρωας.

415. παλαιῦ δράματος : Τοῦ Τηλέφρου. (ἀμφιβολον
δὲ τὸ παλαιὸν πῶς ἔφη. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸ πολλοῦ
χρόνου παρ' Ὀμήρῳ [Il. Z, 215]

ἡ βὰ νύ μοι ξένος πατρώϊος ἐστὶ παλαιός.

15 παλαιὸν δὲ καὶ τὸ διεργυκός, ὡς τὸ [Od. A, 395]

πολλὰ ἐν ἀμφιπύλῳ Ἰθάκῃ ἡμῖν νέαι ἤδε παλαιαί.)

416. βῆσιν μακράν : Τὸ μακρὸν οὐκ ἀργῶς αὐτῷ
λέλεκται, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς προ-
λόγους μακρολογοῦντας εἰσάγει Εὐριπίδης, πρὸς αὐτὸν 20
ὁ λόγος ἀποτείνεται.)

418. τὰ ποῖα τρύχη : Γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ δρᾶμα
Οἰνεύς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδεΐδος καὶ ἐπιστράτευσιν
Διομήδους κατὰ Θηβαίων ἀπηρέθη τὴν βασιλείαν Οἰ-
νεύς διὰ τὸ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων, καὶ περιήει 25
ταπεινός, ἄχρις οὗ ἐπανελθὼν ὁ Διομήδης Ἀγριον μὲν
ἀνείλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ παρέδωκε. (τρύχη δὲ τὰ
βράχη τραγικῶς.) ὡς προκειμένου τοῦ προσώπου Οἰ-
νεύς. R.

421. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος : (Φοίνικα λέγει τὸν 30
Ἀμύντορος.) λακιδάς δὲ, τὰ διεργωγὰ ἱμάτια.

423. λακιδάς : Λακίς, βράχας, ἐμβολήν, βράχη,
τραῦμα, στίγμα. Vict.

424. Φιλοκτῆτου : Εἰσῆγαγε γὰρ τὸν Φιλοκτῆτην ἐν
τῇ Ἀθήνῃ πενόμενον. 35

425. (πτωχιστέρου : Συνήθως αὐτὸ παρεσχημάτισεν.
ὡς γὰρ λαχίστερον, καὶ ψευδίστερον, οὕτω καὶ πτωχί-
στερον.)

426. τὰ δυσπινῆ : Τὰ ἐρρυπωμένα, τὰ ρυπαρά. πί-
νος γὰρ ὁ ρύπος. εἰσῆγαγε γὰρ καὶ τοῦτον καταβλη- 40
θέντα ἐκ τοῦ Πηγάσου καὶ ἐρρυπωμένα ἱμάτια ἔχοντα.
οὗτος δ' εἶπεν. ἔκκειτο γὰρ καὶ πλησίον τοῦ Βελλερο-
φόντου. (ἐπιτήδεις δὲ ταῦτα ἐποίησεν, ἵνα διελθὼν πάντας
ὄστους ἐποίησε πτωχὸς βράκια ἐνδεδυμένους.)

429. προσαιτῶν : Οὐκ εἶπεν αἰτῶν, ἀλλὰ προσαιτῶν. 45
οὕτως γὰρ λέγεται.

432. βρακίματα : Τὰ ἱμάτια. κυρίως δὲ τὰ βράχη ὡς
ἐπὶ βιβλίων τινῶν ἢ βραχῶν. R.

433. (τῶν Θυεστείων βραχῶν : Ἦτοι τὰ τῶν Κρησῶν,
ἢ αὐτοῦ τοῦ Θυέστου.) 50

434. ἐξήγαγεν ὁ θεράπων τὰ βράχη. R.

435. ὦ Ζεῦ διόπτα : Ταῦτά φησιν, ἐπεὶ πολύτρητα
ἦν τὰ βράκια, δι' ὧν ἦν πάντα ἐπισκοπῆσαι. — καὶ ὁ Ζεὺς
δὲ παντεπόπτης λέγεται. R.

436. ἐνσκευασθῆναι με : (Λεῖπει τὸ ποιήσων.) διασύρει δὲ ὅτι οὐκ ἔχρησεν ταῦτα ἐπὶ σκηνῆς ἄγειν.

439. τὸ πιλίδιον : (Πρὸς τοὺς νῦν ὑποκριτάς, ὅτι χωρὶς πύλου εἰσάγουσι τὸν Τηλέφρον. τὸ δὲ τοῦ Τηλέφρου)
5 πιλίδιον τὸ νῦν καλούμενον καμελαύκιον.

440. (δεῖ γάρ με δόξαι : Οἱ δύο στίχοι οὗτοι ἐκ Τηλέφρου Εὐριπίδου.)

441. φρίσσεσθαι δὲ μή : Τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

10 442. (τοὺς μὲν θεατάς : Ἰν' εἴπη τῶν μὲν θεατῶν τὸ εὐπαίδευτον, τῶν δὲ χορευτῶν τὴν ἄμουσίαν.

443. τοὺς δ' αὖ χορευτάς : Καὶ διὰ τούτων τὸν Εὐριπίδην διασύρει. οὗτος γὰρ εἰσάγει τοὺς χοροὺς οὕτε τὰ ἀκολουθῆσαι φεγγομένους τῇ ὑποθέσει, ἀλλ' ἱστορίας
15 τινὰς ἀπαγγέλλοντας, ὡς ἐν ταῖς Φοινίσσαις, οὕτε ἐμπαθῶς ἀντιλαμβάνομένους τῶν ἀδικηθέντων, ἀλλὰ μεταξὺ ἀντιπίπτοντας.)

444. σκιμαλίσω : Ἐξουθενίσω. ἡ γλευάσω. τῷ μικρῷ δακτύλῳ (ὡς τῶν γυναικείων πυγῶν ἄρουμαι. εἴρηται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐν Εἰρήνῃ [549]. ἐλέγετο δὲ σκιμαλίζειν τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειρᾶσθαι εἰ ὥστοκοῦσιν.)

446. (εὐδαίμονοις : Παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφρου Εὐριπίδου

25 καλῶς ἔχοιμι, Τηλέφρ δ' ἄγῳ φρονῶ.)

452. γλίσχρος : Ἀντὶ τοῦ ταπεινὸς κόλαξ. προσαιτῶν δὲ ἀντὶ τοῦ πολλὰ αἰτῶν. (τοῦ δὲ λιπαρεῖν τὸ ἐκτείνεσθαι. ἔστι γὰρ τὸ λίαν παρεῖναι τισι.)

λιπαρῶν : Παρκαλῶν. *Vici.*

30 453. διασκεαυμένον λύγῳ : Ὅτι οἱ προσεῦθται διὰ τὸ μολίς βραδίξειν ἐν σπυριδί κρύπτουσι τὸν λύγον ὥστε σήξειν τὸ πῦρ.

454. πλέκους χρέος : Τοῦ σπυριδίου. τοῦ πλέγματος. (καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφρου Εὐριπίδου

35 τί δ' ὦ τάλας σὺ τῶδε πείθεσθαι μέλλεις.)

455. βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν : Μιμεῖται τὸν Εὐριπίδου χαρκατῆρα τῷ λόγῳ.

457. εὐδαίμονοις : Σκώπτει αὐτὸν ὡς λαγανόπωλιν ἔχοντα μητέρα τὴν Κλειτώ. κυλίσκιον δὲ ποτήριον.
40 (γράφεται δὲ κυλίσκιον.) ἀποκεκρουσμένον δὲ ἀποκεκλασμένον.

461. (οὐπω μὰ Δί' : Οἷον οὐκ οἶδα ὅπως βαρὺς εἶ ἐν τοῖς δράμασι καὶ ἀποκναίεις τοὺς θεατάς.

45 οἷ αὐτὸς ἐργάζει κακὰ : Ἐργάζη κακῶς αὐτὸς σαυτὸν, χαρίζομένός μοι ταῦτα, εἰ ὦν σε κακῶς λέγω.) ἡ λείπει τὸ μὴ δούς.

463. δός μοι χυτρίδιον : (Ἦ ὅτι χύτραν φέρουσιν, ἐν ᾗ σπόγγος πεπληρωμένους μέλιτος, καὶ ἐντιθέασιν τῷ στόματι τῶν παιδίων, ὅπως σιωπήσωσι ζητούντες τροφήν, ἡ ὅτι πένητες τὰ τρήματα τῆς χύτρας σφηνόουσι τοῖς σπόγγοις) ἡ τετρημένον ἀπανταχοῦ ὥσπερ οἱ σπόγγοι. (καὶ τοῦτο δὲ υπερβολὴ πενίας, τὸ κεχρηθῆναι τοῖς

τετρημένοις. μιμεῖται δὲ Τηλέφρον. βεβυσμένον δὲ κεκλεισμένον.)

βεβυσμένον : Βυπτεῖν, βαπτίζειν· βυννεῖν, τὸ ἐν στόματι κατέχειν τι. *Vici.*

464. τὴν τραγωδίαν : Οἷον τὰ σκευὴ τῆς τραγωδίας. 5

465. παυτηνὴ τὴν χύτραν δηλονότι.

469. ἰσχνά μοι φυλλεῖα : Τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαγάνων. ἰσχνά δὲ οἷον μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ τῶν λαγάνων (φύλλα. τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. καὶ ἐν Πλούτῳ (554) « ἀντὶ δὲ μάξῃς φυλλεῖ' ἰσχνῶν βράχνι- 10 « ὦν. » καλεῖται δὲ φυλλεῖα καὶ τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς λαγανόπώλινος υἱόν.)

472. (ὄχληρός, οὐ δοκῶν μὲν κοιράνους : Τοῦτο πε- 15 παρῶδεται ἀσχημῶς ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφρου φησὶν αὐτό.)

478. (σκάνδιχά μοι δός : Καὶ ἐν τοῖς Ἰππεῦσι δεδῆλωται ὅτι ἡ μήτηρ Εὐριπίδου πωλεῖν ἐλέγετο σκάνδικας.) θηλυκῶς δὲ ἡ σκάνδις ἐλέγετο. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον εὐτελέες.

479. πηκτὰ δωμάτων : Τὰς θύρας. (Ὁμηρος [II. I, 20 475] « θύρας πυκινῶς ἀραρυίας. » Ἄλλως. πρὸς τὰς ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν ἵσταμένους κιγκλίδας, πηκτὰς τὰς θύρας εἶπε, διὰ τὸ δι' ὅλου ἀσφαλίζειν καὶ ἀποκλείειν τὰς ὄψεις, καὶ μὴ δρᾶν τινα δύνασθαι τᾶνδον, ὥσπερ ἀπὸ τῶν κιγκλίδων.) 25

483. γραμμὴ δ' αὐτῇ : Ἀρχή, ἀφετηρία, ἡ λεγομένη βάλβις. ἐκ μεταφορᾶς οὖν τῶν δρομέων.

484. ἔστῃκας : Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ συννοίᾳ μένεις, καὶ οὐκ εἶ, ὥσπερ Εὐριπίδην ὅλον μετασχηματισάμενος καὶ ἀναλαβὼν ἐν σεαυτῷ. (ἐκεῖ δὲ εἰς τὸ ἐπιζηνόν.) 30

487. εἰποῦς ἄτ' ἂν αὐτῇ σοι : Εἴ τι δοκεῖ σοι αὐτῇ ὦ καρδίᾳ εἰπεῖ, παρασχούσα τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἐπιζηνόν.

489. (τί δρᾷσεις : Διπλῇ καὶ τριᾷ μεσσηδικῇ. ἥς αἱ μὲν ἐκατέρωθεν εἰσι δικαῖοι διπλῶν δογμῶν· ἡ δὲ μέση 35 δίστιχος ἱαμβικὴ δίμετρος ἀκατάληκτος.)

491. σιδηροῦς ἀνὴρ : Στερρὸς ἀνὴρ καὶ ἀτέραμνος.

493. εἰς λέγειν τὰ ναντία : Λεῖπει τὸ ὦν, ἔν' ἢ εἴς ὦν.

494. αἰρεῖ ἀντὶ τοῦ βούλει. R.

497. (μὴ μοι φρονήσῃτ' ἄνδρες : Ἐκ Τηλέφρου Εὐριπίδου

μὴ μοι φρονήσῃτ' ἄνδρες Ἐλλήνων ἄνθρωποι, εἰ πτωχὸς ὦν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.)

499. τραγωδίαν ποιῶν : Κωμωδίαν· ἦτοι διὰ τὸ τρύγα 45 ἔπαθλον λαμβάνειν, τουτέστι νέον οἶνον, (ἡ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπεῖων τὴν ἀρχὴν τρυγὴν χρίεσθαι τὰς ὄψεις).

502. (οὐ γάρ με καὶ νῦν : Ὡς ἐκ τοῦ ποιητοῦ τοῦτο. 50 προεῖρηται δὲ τὰ περὶ τούτου.)

503. (ζένων παρόντων : Διὰ τὸ ἐν τοῖς Βαθυλωνίοις πολλῶν παρόντων ζένων εἰρηκέναι κατὰ πολλῶν τὸν Ἀριστοφάνην. διὸ καὶ καταγροῇθη ὑπὸ τοῦ Κλέωνος.) 504. αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν : Οἷον μόνον οἱ Ἀθηναῖοι χω-

ρίς τῶν συμμάχων καὶ ξένων. (χειμῶνος γὰρ λοιπὸν ὄντος εἰς τὰ Ἀθηναία καθῆκε τὸ δρᾶμα. εἰς δὲ τὰ Διονύσια ἐτέτακτο Ἀθήναζε κομίζεσθαι τὰς πόλεις τοὺς φόρους, ὡς Εὐπολὶς φησιν ἐν Πόλεσιν.)

5 οὐπὶ Ἀθηναίῳ τ' ἀγών· Ὁ τῶν Διονυσίων ἀγὼν ἐτελειτο οἷς τοῦ ἔτους, τὸ μὲν πρῶτον ἔαρος ἐν ἄστει, ὅτε καὶ οἱ φόροι Ἀθηναίων ἐφέροντο, τὸ δὲ δεύτερον ἐν ἀγροῖς, ὃ ἐπὶ Ἀθηναίῳ λεγόμενος, ὅτε ξένου οὐ παρῆσαν Ἀθηνησι. χειμῶν γὰρ λοιπὸν ἦν.

10 507. περιεπτισμένοι· Οἷον ξένων ἀπληλαγμένοι καὶ καθαροὶ ἄστοι. κυρίως πτίσσειν ἐστὶ τὸ κριθᾶς ἢ ἄλλο τι λεπτίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἔνθεν καὶ πτισάνη.

508. μέρος γὰρ ἐστὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελὲς ὡς τὰ ἄγυρα τῶν κριθῶν. R.

15 510. οὐπὶ Ταϊνάρῳ θεός· (Ὁ αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων.) Ταῖναρον γὰρ ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατὰ γον εἰς Ἄδου. ἐνταῦθα δὲ ἦν καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν Ἀσφαλείου. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τοὺς εἰλωτας οἰκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ταϊναρίου οὐδὲν δέισαντες ἀνείλον Λακεδαιμόνιοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν ἐναγχεῖς εἶναι.

512. ὡς καὶ αὐτὸς τοῖς Ἀχαρνεῦσι. R.

517. παρακεκομμένα· (Μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα.) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἅπερ παράτυπα λέγεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασιν λέγειν 25 παραχράκτας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν παρ' Ἀθηναίοις καὶ παράσχημος ῥήτωρ.

519. Μεγαρέων τὰ γλάνισκια· (Οἷοναί ἐξετίνασσον αὐτοὺς παραγενόμενοι. ἢ τοιοῦτό τι λέγει. ἐσυκοφάντουν 30 οὐ μόνον Μεγαρέας, ἀλλὰ καὶ τὰ γλάνισκια αὐτῶν.) ἀντὶ τοῦ, τὴν ὑπερβίαν, τὴν οὐσίαν. (ἢ περιφραστικῶς τοὺς Μεγαρέας.)

520. σίκυον· Ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ σίκυος.

521. (ἢ χόνδρους ἄλλας· Οὕτως οἱ Ἀττικοί. πολλοὶ δὲ 35 ἦσαν παρὰ Μεγαρεῦσιν ἄλλες.)

522. ταῦτ' ἦν Μεγαρικά· Ταῦτα λέγοντες εἶναι Μεγαρικά πάντα διήρπαζον ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων καὶ τοῦ μικρολόγου.

524. πόρνην δὲ Σιμαίαν· Οἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων 40 Μεγαρικὴν γυναικὰ ἥρπασαν Σιμαίαν. (Δωρικώτερον δὲ εἶπε Σιμαίαν. ταύτης δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ἡράσθη, ὃς καὶ δοκεῖ ἀναπεικέναι τινὰς ἥρπακέναι τὴν πόρνην.)

525. (μεθυσοκότταβοι· Λάταξ, χαλκῇ φιάλῃ, ἣν με- 45 ταῦ τοῦ δαίπνου ἐτίθεισαν οἶνου πεπληρωμένην· εἴτα εἰς σμικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες ταύτην ἔριπτον εἰς τὸ ψόφον ἐκτελεσάει, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπηγεῖτο δὲ ὁ μερίζων ψόφον ποῖων.)

526. πεφυσιγγωμένοι· (Φῦσιγξ λέγεται τὸ ἐκτὸς 60 λέπισμα τῶν σκορδῶν, ἢ φυσίγγη. ἐπαίξεν οὖν τοῦτο εἰς Μεγαρέας, ὅτι πολλὰ σκορδοῦ ἔχουσιν. ἢ πεπλησμένοι.) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσπῶν ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες.

527. Ἀσπασίας πόρνα δύο· Τῇ μιᾷ τούτων ἐκέχρητο

ὁ Περικλῆς· δι' ἣν ὀργισθεὶς ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, ἀπαγορεύον δεχέσθαι αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας. ὅθεν ἐκεῖνοι εἰργόμενοι τῶν Ἀθηναίων προσέφυγον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἢ δὲ Ἀσπασία Περικλέους ἦν σοφίστρια καὶ διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν· ὕστερον δὲ καὶ γα- 5 μετὴ γέγονε.

528. κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου· Ἐνταῦθα εἰς τὸν Περικλέα βούλεται ἀγαγεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου, οὐκ εὐπρεπῆ αὐτῷ προσάπτων πρόφασιν.

529. λαϊκαστριῶν· Πορνῶν. Vici.

530. (Περικλῆς οὐλύμπιος· Πρῶτος Ὀλύμπιος. ὅτι ὁ Ζεὺς Ὀλύμπιος καλεῖται, ἐπήγαγε τὸ ἥστραπτεν, ἐβρόντα. Εὐπολὶς Δῆμιος·

κράτιστος οὗτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν. ὁπότε παρῆθαι δ', ὥσπερ ἀγαθοὶ δρομῆς, ἐκ δέκα ποδῶν ἦρει λέγων τοὺς ῥήτορας· ταχὺς λέγειν μὲν, πρὸς δὲ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει πειθῶ τις ἐπεκράτει ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν. οὕτως ἐκῆλει, καὶ μόνος τῶν ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκρωμένοις.)

532. ἐτίθει νόμους· (Μιμούμενος τὸν τῶν σχολίων ποιητήν.) Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος μελοποιὺς τοιοῦτον ἔγραψε σχολίον κατὰ τοῦ πλουτοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ « ὦφελος, 5 « ὦ τυφλὲ Πλούτ', | μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ | μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανῆναι, | ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν 25 « | κἀχέροντα. διὰ σὲ γὰρ | πάντ' ἐν ἀνθρώποις « κακὰ. » τούτοις εἰσὶ καὶ τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα, ἐπεὶ ὁ Περικλῆς γράφων τὸ ψήφισμα εἶπε Μεγαρέας μήτε ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτ' ἡπείρου μετέ- 30 χεῖν. ἐπεὶ οὖν ὅμοια τοῖς Τιμοκρέοντος ἔγραψε, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι ἐτίθει νόμους ὥσπερ σχολία γεγραμμένους. (ἐνεκόλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν.)

535. ὅτε δὴ πείνων· Ἀντὶ τοῦ ἐλπίμωπον, ὑπὸ λιμοῦ διεφθιρόντο. (βάδην δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανομέ- 35 νου τοῦ λιμοῦ καὶ ἐπιδόσιν λαμβάνοντος.)

540. (ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· Καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. ἐρεῖ τις ὅτι οὐκ ἔχρην πόλεμον κινήσαι τοὺς Λακεδαιμονίους. τί οὖν ἔχρην αὐτοὺς ποιεῖν, εἶπατε.)

541. φέρ' εἰ καὶ Λακεδαιμονίῳ· Ὡς γυμνάζων τὸ 40 πρᾶγμά φησιν, εἰ τις τῶν Λακεδαιμονίων πλεύσας εἰς Σέριφρον, καὶ τὸ τυχὸν αὐτοὺς ἀδικήσας, καὶ λαθὼν παρ' αὐτῶν τοῦτο ἀπέδοτο, εἴτα ἐκεῖνοι κατέφυγον πρὸς ὑμᾶς δεόμενοι βοθηταίς, ἤγετε ἄρα ἡσυχίαν; λέγει ὅτι οὐδαμῶς, ἀλλὰ κατὰ τάχος ἐβροθίετε ἄν. ταῦτο καὶ 45 Λακεδαιμόνιοι ἐποίησαν, ἀδικούντων ἡμῶν Μεγαρέας. (πικρῶς δὲ οὐκ εἶπεν, εἰ τις συκοφαντήσας ἀπέδοτο ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων λαθῶν, τοῦτο γὰρ οὐδὲν μέγα αὐτῶν τινα καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἀδικούμενον ἀμύνασθαι, ἀλλὰ φησιν) ὅτι τῆς Σερίφρου, τῆς εὐτελεστάτης νήσου τῶν 50 Ἀθηναίων καὶ οὐχί, εἰ ἐλαβέν τι ἄξιον λόγου κτήμα, ἀλλὰ κυνίδιον, ἡνέσχεσθε ἄν.

542. (φῆνας· Συκοφαντήσας, φενακίσας. ἢ δὲ Σέριφρος νήσός ἐστιν εὐτελεστάτη πρὸς τῇ Θράκῃ.)

543. (ἡ πολλοῦ γὰρ δεῖ : Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.)
546. Θορύβου στρατιωτῶν : Θορύβου βουόντων περὶ τοῦ δεῖν τριηράρχους εἶναι.
547. μισθοῦ διδομένου : (Μισθοῦ μὲν τοῦ διδομένου τοῖς ἐμβαινοῦσιν εἰς τὰς ναῦς. παλλάδια δὲ) ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριηρῶν ἦν ἀγάλαματ' αἰνα ζύλινα τῆς Ἀθηναῖας καθιδρυμένα, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.
548. (στοῶς στεναχούσης : Τῆς λεγομένης ἀλφειοπώ-
10 λιδος, ἣν ὠκοδόμησε Περικλῆς· ὅπου καὶ σίτος ἀπέκειτο τῆς πόλεως. ἦν δὲ περὶ τὸν Πειραιᾶ. στεναχούσης δὲ διὰ τὸ πληθὺς τῶν συναγομένων ἐπισιτισμῶν.)
549. τροπωτήρων : Τῶν ἱμάντων τῶν συνδεόντων πρὸς τὸν πάταλον, λέγω δὲ τὸν σκαλὸν, τὴν κώπην.
- 15 "Ομηρος [Od. Δ, 782] « τροποῖς ἐν δερματίνοισι », τουτέστι τοῖς τροπωτήρσιν.
550. σκορόδων, ἐλαῶν : Οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντες ταῦτα ὠνοῦντο (καὶ ἐν λίνιοις ἐβάλλον).
551. στεφάνων, τριγίδων : (Ταῦτα μὲν πάντα) ὡς
20 εὐωχυμένων τῶν μελλόντων ἐμβαίνειν εἰς τὰς ναῦς. τριγίδες δὲ εἶδος ἰχθύων (καὶ ἴσως οὗς ἡμεῖς καλοῦμεν θρίσας, ἐπεὶ θριζὶν ὄνομα ἔχουσιν ὅσπερ).
- ὑπωπίων : Τῶν πύλων τῶν γινομένων ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς τοῦ σιδήρου ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια καὶ
25 τὰ ἀφ' οἷα σιδηροῦν πληγῆς τραύματα.
552. (κωπέων πλατουμένων : Τῶν εἰς κώπην ζύλων ἐπιτηδείων καὶ κώπας ἁρμοζόντων, ἵνα ἴδωσιν εἰ ἐντρέχουσι τοῖς τρήμασι.
553. τύλων : Τῶν ζυλίνων ἥλων. ἔστι δὲ τύλος νενε-
30 κρωμένη σάρξ, ἀποσκήρωμα τῶν γονάτων. θαλαμίων δὲ τῶν ναυτῶν.)
554. κελυστῶν : Κελυστῆς, τρήραρχος, πρωτεύς. *Vict.* — νιγλάρων : 'Ο νίγλαρος κροῦμά ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν παρχαλευστικόν.
- 35 555. τὸν δὲ Τηλέφον : Καὶ ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.
557. ἄλθρες ὧ π' ἔτριπτε : 'Ενταῦθα διαιρεῖται ὁ χορὸς εἰς δύο μέρη, καὶ τὸ μὲν ὀργίζεται ἐφ' οἷς λέγει ὁ Δικαιόπολις, τὸ δὲ καὶ ἀποδέχεται. (ἐν εἰσθέσει δὲ
40 ἱαμβικὴν τὴν « ἄλθρες ὧ π' ἔτριπτε. »)
559. καὶ συκοφάντης : Καὶ εἰ ἐτύγχανεν τις ἡμῶν συκοφάντης ὢν, τοῦτον ἔσκωψας καὶ οὐκ ἀπεκρύψω. (τοῦτο οὖν μετὰ ἡθικῆς ἐρωτήσεως. ὅλον καὶ τὸ 'Ομηρικόν [Il. A, 231]
- ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσεις·
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδῃ νῦν ὕστατα λωθήσαιο.)
562. εἴτ' εἰ δίκαια : (Κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος· εἰ καὶ) δίκαια ἦν, φησὶν, ἔλθῃν τοῦτον αὐτὰ εἰπεῖν·
564. τὸ ἡμειγρόριον τὸ συναγωνιζόμενον αὐτῶ λέγει
60 σ'τι μὴ ἀνχωρήσης, ἀλλ' ἀντειπε· βελτίων γὰρ ἔσῃ. *R.* θενεῖς : ἀντὶ τοῦ τύψαι. *R. Vict.*
565. ἀρθήσει : καταβληθήσῃ. *R.* καταληρήσῃ. *Ald.*
566. ἰὼ Λάμαχ' ἰὼ : ('Υφ' ὁ διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς
- περίοδον ὀκτάκωλον, ἧς τὰ μὲν ἄλλα ἐστὶ δόχημα, ἀπλοῦν δὲ τὸ τέταρτον, διπλοῦν δὲ τὸ ἕκτον. τὸ δὲ πέμπτον ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. γοργολόφα δὲ,) ὧ φοβερώτατε.
571. ἔρχομαι μέσος : Ἀντὶ τοῦ ἤττημαι, ἀπὸ μετα- 5 φορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα ληθέντων (καὶ μὴ ἐχόντων εὐκόλως ἐκφυγεῖν τοὺς ἀντιπαλαίνοντας).
574. τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν : Ὡς τοῦ Λαμαχοῦ ἔχοντος ἐντετυπωμένην τῇ ἀσπίδι Γοργόνα.
- (ἐκ τοῦ σάγματος : Ἐκ τῆς θήκης τοῦ ὅπλου, ὃ κα- 10 λεῖται σάγμα. σάγη γὰρ τὸ ὅπλον· καὶ πανσυχία, ἡ πανοπλία. ἀντὶ οὖν τὴν ἀσπίδα. ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι ἐτετυπωτο ἡ Γοργών.)
577. κακορροθεῖ : Κακῶς ἀγορεύει. *R. Vict.* καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου. *R.*
579. κάστωμυλάμην : Ἐφλυάρεσα, περισσόν τι τοῦ δέοντος ἐλάλησα. ἡ πανούργως ἐβηγξάμην.
581. ἱλιγγίῳ : Σκοτοδιῶ, ὑπὸ τῆς γαστρὸς συνέχομαι. τοῦτο δὲ καὶ Συρακοῖσι εἰσὲν λέγουσιν. (βταν δὲ περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος. 20 καὶ τοῦτο τὸ πάθος καλοῦσιν ἱλιγγον. φασὶ δ' ὅτι τὸ μὲν βῆμα διπλογογοραφείται, τὸ δ' ὄνομα διὰ τοῦ ἰῶτα ἱλιγγος.)
582. τὴν Μορμόνα : Ἀντὶ τοῦ τὰ φοβερά. (φοβερά γὰρ ὑπῆρχεν ἡ Μορμώ. ἐνταῦθα δὲ Μορμόνος, ὡς τρυγόνος. 25 ἀλλαχρὺ δὲ Μορμώ Μορμούς, ὡς Σαπφώ Σαπφός.)
584. τὸ πετερόν : Πτερόν αἰτεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσμεεῖς πετερῶ χρῆσθαι.
586. βδελύττομαι : Ἀλληγορικῶς ἀπὸ τῶν ἐξεμούντων διὰ τὰς χολὰς. οὗτος δὲ φησι διὰ τοὺς λόφους. 30
589. ἄρα κομπολακχούθου : Ματαιοκόμπου καὶ κομπώδους ἐν τῇ καυχᾷ. παραιοῖσι δὲ καὶ παρῆπλασεν ὀνόματα ὀρνίθας, διὰ τὸ κομπαστῆν εἶναι τὸν Λάμαχον. Ἄλλως, ἀπὸ τοῦ λαχεῖν ἐν παραγῶγῳ γέγονε τὸ ληκυθιον. ληκυθίζειν γὰρ τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ ψοφεῖν. 35 ἥχον γὰρ ἀποτελεῖ καὶ ἡ λήκυθος, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ πεφύσχηται. πάντα δὲ τὰ πεφυσχημένα κόμπον ποιεῖ. ἀπὸ οὖν τοῦ κόμπου καὶ τῆς ληκυθου ὄνομα συνέθηκεν.
590. οἶμ' ὡς τεθνήσκει : Τὸ τέλειον ἐστὶν οἶμαι. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ σ φασὶ τεθνήσκει. 40
595. οὐ σπουδαρχίδης : Οὐ σπουδάξω περὶ ἀρχῆς. Αἰολεῖον δὲ ἴδιον τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῶ τύπῳ φράζειν.
598. στρατωνίδης : Ἀντὶ τοῦ στρατευόμενος, στρατιώτης.
597. (μισθαρχίδης : Μισθὸν λαμβάνων. ἡ ὅτι τοὺς 45 τῶν στρατιωτῶν μισθοὺς ἤσθιεν.)
598. κόκκυγες : Ἀντὶ τοῦ ἄτακτοι καὶ ἀπαίδευτοι. καὶ γὰρ ὁ κόκκυξ τὸ ζῷον ἄμουσόν τι φθέγγεται.
600. τάξειςιν : Τοῖς τοῦ πολέμου καταλόγοις. *R.*
603. Τισαμενοραϊνίππους : 'Ο Τισαμενὸς ὡς ξένος 50 καὶ μαστιγίγας κωμωδεῖται. ὁ δὲ Φαίνιππος ὡς ὑώδης καὶ ἡταιρηκός, ὁ δὲ Χάρης ἐπὶ ἀμαθίᾳ διεβάλλετο.
- πανουργιππαρχίδας : Τοῦτους κωμωδεῖ ὡς πανούργ-

γους, τόν τε Τιςαμενὸν καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ Ἰπαρχίδην καὶ Γέρητα τὸν ψαλακρὸν καὶ Θεόδωρον, τὸν Διομεῖα τῶν δῆμων ὄντα, ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπὸ τινος Διόμου.

604. τοὺς δ' ἐν Χαόσι : Χαόνες μὲν ἔθνος ἡπειρωτικόν. πέπαικται δὲ παρὰ τὸ ἐν Ἰππεῦσιν [78]

ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσιν.

ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο Γέρης καὶ Θεόδωρος, καὶ ὅτι ἐκ δούλων.

606. καὶ Γέλα : Καμαρίνα καὶ Γέλα πόλεις Σικελίας. ἐποίησε δὲ τὸ Καταγέλα ἀπὸ τοῦ καταγελαῖν αὐτῶν τοὺς στρατηγούς.

608. (ἀμνηέπου : Ἀπανταχοῦ, ὅπως ἂν τύχη, καὶ οἷον ὀνόματι τρόπον.)

609. ὦ Μαριλάδη : Παρεποίησε τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μαριλῆς, (ὅτι τὸ ἀμυρὸν πῦρ δηλοῖ). τούτεστιν ὦ γέρον Ἀχαρνικέ.

610. (ῥῆδοι πεπρέσθευκας σὺ πολλὸς ὢν : Οὕτως ἐν τοῖς ἀκριβεστάτοις ἔφη, ἵνα λέγῃ ἐκ πολλοῦ. Ἀττικοὶ δὲ τὸ ἔφη περιττὸν ἐτίθεσαν, ὡς τὸ ἔφω, « ληρεῖς ἔφω. » οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὸ δύο, ἵνα ἔρωτων λέγῃ ἐν τῷ δύο.)

612. (Πρινίδης : Ἀπὸ τοῦ πρίνου ἐπλάσεν ὄνομα, ἐπειδὴ οἱ Ἀχαρνεῖς ἀνθρακεῖς, ἡ δὲ πρίνος ἐπιτήδειον ξύλον εἰς ἀνθρακας.)

614. ὁ Κοισύρας : (Ὁ Μεγακλῆς.) Κοισύρα δὲ ἐγένετο Ἀθήνησιν εὐγενῆς γυνὴ καὶ πλουσία, μήτηρ τοῦ Μεγακλέους, ὃς καταθεβρωικῶς τὴν οὐσίαν καὶ ὕστερον πεπλουτηκὼς ἐκ τοῦ τὰ κοινὰ πράσσειν λέγεται.

615. οἷς ὑπὲρ ἐράνου : Ἔθος εἶχον τέλεσμά τι εἰς τὸ κοινὸν διδόναι, ὑπὲρ οἱ μὴ διδόντες καὶ ἄτιμοι ἐνομιζόντο καὶ μετὰ βίας ἀπηγοῦντο. παρὰ προσδοκίαν δὲ ἐπήγαγε τὸ χρεῶν.

616. ἀπόνιπτρον : Ἀπόνιμμα. *Nict.*

617. ἅπαντες ἐξίστανται : Εἰώθεσαν, εἴ ποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἵνα μὴ τις βραχῇ τῶν παριόντων ἐξίστω λέγειν. παίζει οὖν πρὸς τὸ ἐξίστω ὄνομα, δμῶνυμον ὃν τῷ ἐκχώρησον. Τοῦτο δὲ λέγει διασύρων Μεγακλέα καὶ Λάμαχον, ὡς πρότερον μὲν πένητας ὄντας, εἴτα ἐξαίτης πλουτήσαντας ἀπὸ τῆς πόλεως, (ὅτι αὐτοῖς οἱ φίλοι χθὲς καὶ πρόωγον συνεβούλευον καταχρέους οὔσιν ὑπὸ τε ἐράνων καὶ ὀφλημάτων ἐξίστασθαι τῆς οὐσίας, ὡς μὴ δυνάμενοι ἀποδοῦναι). ἡ τοῖς δανείζουσι παρήκουν οἱ φίλοι ἐξίστασθαι τοῦ δανείζειν τοῖς τοιούτοις ὀφείλουσιν ἐράνους καὶ χρεῖα. οὐ νῦν ὅν αὐτοὺς διαβάλλει ὡς πένητας, ἀλλ' ὡς ποτὲ πένητας.

601. πανταρχῇ : Ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦς. *R.*

625. ἀγοράζειν : Τὸ ἀγοράζειν οὐκ ἴσον τοῦ ὠνεῖσθαι τέθεικεν, ὡς ἡμεῖς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. 60 λείπει δὲ τὸ ἰόντας.

626. (ἀνὴρ νικᾷ : Ἐξιώντων τῶν ὑποκριτῶν ὁ χορὸς λέγει τὴν τελείαν παράθεσιν. τῆς δὲ παραθέσεως τὸ μὲν κοιματίον ἐστὶ στίχων δύο ἀναπαίστιον τετραμέ-

τρων καταληκτικῶν. αὕτη δὲ ἡ παράθεσις ἐξ ὁμοίων στίχων λβ'.)

627. ἀλλ' ἀποδύντες : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποδυμένων ἀθλητῶν, οἱ ἀποδύνονται τὴν ἐξωθεν στολὴν, ἵνα εὐτόνως χορεύωσι (καὶ εὐστροφώτεροι ὦσι πρὸς τὰ πα- 5 λίσματα).

639. οὕτω παρέβη : Ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ παραβάσει οὕτω εἶπε.

630. ταχυδούλοις : Ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις, (προπετέσιν, ἀπερισκέπτοις. κωμωδοῦνται δὲ οἱ 10 Ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι, καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται.)

634. ξενικοῖσι λόγοις : Ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις καὶ μὴ προσήκουσιν. (ὅτι ἀνοίκειον Ἑλλήσι τὸ ἐξαπατᾶσθαι. ἡ ξενικοῖς, τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβειων λεγομένοις.) 15

635. χαυνοπολίτας : Κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν ἢ τὴν πόλιν.

637. ἱσπερᾶνοις : Παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου διθυράμβων [fr. 46] « αἱ λιπαραὶ καὶ ἱσπερᾶνοι Ἀθῆναι. » διασύρει δὲ ὅτι οἱ προδύται τοῦτοις χρώνται τοῖς λόγοις. 20

638. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων : Παρὰ τὴν παροιμίαν, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύγων. (οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες δοκοῦσιν ἐπᾶναι τῶν πυγῶν καθέζεσθαι. Ἄλλως. παρὰ τὴν παροιμίαν, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύγων, ἐπαίξεν οὗτος ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων εἰπών. καὶ Σοφοκλῆς [A. J. 1229] 25

ἡ που τραφεῖς ἂν μητρὸς εὐγενεὺς ἀπο, ὑψήλ' ἐκόμπει, καπ' ἄκρων φδοιόσραις.

εἰώθασιν γὰρ οἱ ἀλαζόνες ἐπ' ἄκρων ὀνύγων βαδίζειν καὶ οἱ ἐπαίνων εἰς ἑαυτοὺς γινόμενων ἀκούοντες τὴν πυγὴν τῆς καθέδρας ἐξαίρειν.) 30

639. (ὕποθυπεύσας : Κολακεύσας. παρὰ τὸ λιπαρὰς Ἀθῆνας, τὸ λιπαρὰς ἀφύας.)

640. εὔρε τὸ πᾶν ἄν : Ἀντὶ τοῦ πᾶν πρᾶγμα κατορβοῖ. (ἄφρων τιμῇ : Καὶ ἐνικῶς λέγεται, ὡς ἐν Ἰαγνηνισταῖς : 35

ἄλις ἄφρός μοι, παρατέταμαι γὰρ ἐσθύνειν.)

642. καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν : Ἀντὶ τοῦ, τὴν ἡμῶν αὐτῶν πολιτείαν ἐπιδείξας ταῖς συμμάχοις πόλεσι. τούτεστι διδάξας τοὺς συμμάχους ὡς χρὴ δημοκρατεῖσθαι, εὐνοὺς ὑμῖν αὐτοὺς ἐποίησεν. Ἄλλως. ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τοὺς ἡμετέρους δείξας δῆμους 40 ὅτι δημοκρατοῦνται, καὶ ἄνευ τυραννίδος ἀλλήλοις πειθόμενοι.

644. τὸν Ἀριστοφάνην. *R.*

647. βασιλεὺς : Ἀντὶ τοῦ ὁ μέγας ὁ Περσών. βασιανίζον : Ἀκριβῶς ἐξετάζων. 45

648. πότεροι ταῖς ναυσί : Ποῖοι αὐτοὶ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κρατοῦσιν. ἔθος δὲ τοῖς βασιλεῦσι τὰ τοιαῦτα περιεργάζεσθαι.

649. ποτέρους εἰποι τὸν λά : Ἀντὶ τοῦ, περὶ τούτου τοῦ ποιητοῦ ἡρώτα, τίνας διαβάλλει καὶ κωμωδεῖ. 50 ἔφασκε γὰρ (ὁ τῶν πρέσβειων βασιλεὺς) ὅτι οὐς ἂν οὗτος ὁ ποιητής, τούτεστιν ὁ Ἀριστοφάνης, σκώψῃ, τούτους σωφρονίζεσθαι καὶ γίνεσθαι βελτίους. (τοῦτο δὲ χαριεντιζόμενος ψευδοῦς λέγει.)

650. (τούτους γὰρ ἔφη : Τοὺς Ἀθηναίους δηλονότι ἐρωτῶν ὁ βασιλεὺς. ταῦτα δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ.)

652. διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμονίους : Διὰ τὸ ἔχειν ὑμᾶς τὸν Ἀριστοφάνην ποιητὴν ἄριστον.

653. καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκεῖνης : Τῆς νήσου, ἐν ᾗ τὰ χωρία Ἀριστοφάνους, λέγω δὴ τῆς Αἰγίνης.

654. ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν : Ἐγγὺς αὐτῶν λάθωσιν. (ἐντεῦθεν τινὲς νομίζουσιν ἐν Αἰγίνῃ τὰς κωμωδοῖας ποιεῖν τὸν Ἀριστοφάνην, διὰ τὸ ἐπενηνογέναι αὐτόν· ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀπέλωνται τὴν Αἰγίνα, οὐχ ὑμᾶς. ταῖς ἀληθείαις εἰς ἣν τῶν ἐν τῇ νήσῳ κληρουχισάντων. οὐδὲν δὲ ἐκώλυε καὶ ἐτέρωθι συγγράφειν, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίους ἢ νῆσος ἐγεγονέει. Ἄλλως. οὐδεὶς ἰστόρηκεν ὡς ἐν Αἰγίνῃ κέκτηται τι Ἀριστοφάνης, ἀλλ' εἴκοιε ταῦτα περὶ Καλλιστράτου λέγεσθαι, ὃς κληρουχῆκεν ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν ἀνάστασιν Αἰγινητῶν ὑπὸ Ἀθηναίων.)

657. (οὐ θωπεύων : Οὐ κολακεύων, οὐκ ἀπατῶν.)

οὐθ' ὑποτίνων : (Φαίνων) οὐδέ τισι μισθὸν διδοὺς, 20 ἵν' αὐτὸν ἐπαίνεώσιν.

658. οὔτε κατάρδων : (Καταχέων ὑποσχέσεις. Ἄλλως. οὐ) καταδρέχων ὑμᾶς τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυτά.

659. (πρὸς ταῦτα Κλέων : Διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς τὸ καλοῦμενον πνίγος καὶ τὸ μακρὸν, καὶ αὐτὸ ἀναπαισι- 25 κόν, ὥσπερ καὶ ἡ κατακλείς, ἐκ διμέτρου μὲν ἐνὸς τοῦ τελευταίου καταληκτικοῦ, ἀκαταληκτικὸν δὲ ἔξ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παραθέσεως παράγραφος. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ τοῦ πνίγους.)

663. (δεῦρο Μοῦσα : Διπλῇ καὶ ἐπιερρηματικῇ συζυ- 30 γίᾳ, ἥς αἱ μὲν μελικαὶ εἰσι κώλων ἰα' παιωνικῶν, ὧν τὰ μὲν πρῶτα γ' ἐρίρρυθμα, τὸ δὲ δ' ἐρίρρυθμον. εἶτα ἐν εἰσθέσει τετράρρυθμα δύο. καὶ ἐν ἐκθέσει τρία μὲν ἐρίρρυθμα, ἐν δὲ ἐρίρρυθμον.

φλεγυρά : Λαμπρά, φλέγουσα, λάμπουσα, ἡ θερμὴ 35 διὰ τοῦ ἀνθρακας. — Ἐντονος : Ἀντὶ τοῦ ἰσχυρά. R.

667. πρινίων : Ἀντὶ τοῦ ἀγροίκων, στερεῶν. ἢ γὰρ πρίνος ζῦλον στερεόν.

668. φέψαλος : Σπινθήρ. R. φέψαλος καὶ φεψάλυξ σπινθήρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ζύλων. 4) Vici.

669. οὐρία ῥιπίδι : Τῇ τοῦ ἀνέμου φορᾷ. (λέγει δὲ) τὸ πρὸς κίνησιν πνεύματος ἐπιτήδειον, ὃ ἡμεῖς ῥιπίδιον καλοῦμεν.

670. ἐνανθρακίδες : Λεπτοὶ ἰχθύες ὀπτοί. πάντα 45 δὲ τὰ ἐπὶ ἀνθράκων ὀπτώμενα ἀνθρακίδας ἐκάλουν.

671. οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκλῶσιν : Οἱ μὲν φασὶ λείπειν τὸ λάγνηον, ἐπεὶ καταχρῶνται πίσσῃ τὸ στόμα· οὐ πιθανῶς. οὐδέπω γὰρ τότε Θάσιος οἶνος κῆδοκί- 50 μει παρὰ Ἀθηναίους. οἱ δὲ, ὅτι Θάσιαι τινὲς ῥαφανίδες λέγονται. λέγει δὲ τὴν ἡρτυμένην καὶ βρασσομένην. οἱ δὲ Θασίαν φασὶ βάλμα λέγεσθαι ἐκ τῶν ἀπὸ πυρὸς ἰχθύων. ἰδίως Θασίαν ἐκάλουν. Κρατῖνος « εἶδες τὴν Θασίαν ἄλμην. » οἱ δὲ τὴν λεγομένην θερμοπότιδα, ἢ

Θασίαν ζωμάλμην. εἰς ἣν ἀπέβαπτον τὰ ἡνθρακω- μένα τῶν ἰχθύων.

λιπαράμπυκα : Φιάλην Θασίου οἶνου πεπληρωμέ- νην. (ἄμπυξ δὲ λέγεται τὸ περιέχον. νῦν οὖν τὸ πῶμα τοῦ ἀγχείου λέγει. καὶ λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἶνου, ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ σκεπάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον καταχρηστικῶς.)

674. (ἀγροικότους : Πρόθυμοι γὰρ οἱ ἀγροικοὶ εἰς πᾶσαν πράξιν καὶ εὐτονοι.)

676. ἐπέρρημα. R.

678. ἐν τῷ γῆρᾳ πάσχομεν. R.

679. τὸ οἵτινες οἱ νεώτεροι ἢ ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. R. ἐς γραφᾶς : Ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήρια καὶ κατηγο- 5 ρίας. R.

680. ὑπὸ νέων ῥητόρων ἔατε ἀπατᾶσθαι καὶ βλά- 15 πτεσθαι. R.

681. κωφόος : Οἶον ἄφώνους. Ὅμηρος [II. Ξ, 16] « κύματα κωφῶ »

παρεξηλυτημένους : Ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαιῶν αὐλῶν καὶ ἄρρειων. κυρίως γὰρ παρεξηλῆσθαι λέγονται 20 αὐλοὶ οἱ τὰς γλωσσίδας διεσπρηγμένοι.

682. ἀσφαλῆος ἔστιν : Ἀσφαλῆιος Ποσειδῶν παρὰ Ἀθηναίους τιμαῖται. παρὰ τὸ καὶ αὐτὸν τῇ τριαινῇ χρῆσθαι καὶ τοὺς γέροντας τῇ βακτηρίᾳ τοῦτο ἔφη. παρὰ δὲ τὸ πατεῖν ποσὶ τὸ Ποσειδῶν πεποίηκε. τιμαῖται δὲ 25 Ποσειδῶν ἀσφαλῆιος παρ' αὐτοῖς, ἵνα ἀσφαλῶς πλέωσι.

683. τονθροῦζοντες : Ἀάθρα φθηγόμενοι, ἢ ὑπότρο- μοι, τὰ χεῖλη κινεῶντες. λίθω δὲ τῷ βήματι, (τῷ ἐν τῇ πνυκὶ δικαστηρίῳ).

τῷ λίθῳ : Τῇ πνυκί. Vici.

684. τῆς δίκης τὴν ἡλύγην : (Οἱ γέροντες ἡμεῖς δη- 30 λονότι οὐδὲν ὀρῶντες ἐν τῷ δικαστήριῳ, εἰ μὴ) τὴν σικάν τῆς δίκης. ἡλύγη γὰρ τὸ σκότος. καὶ ἡλυγισμένον, τὸ ἐσκοτισμένον. βαρύνεται δὲ. παρὰ γὰρ τὴν λύγην. πλεονάζει τὸ η, παρὰ προσδοκίαν δὲ εἶπε τῆς δίκης, θέον 35 ἀνθρώπων εἰπεῖν.

685. (σπουδᾶσας : Εἰς τὸ βιάσθαι τὸν γέροντα.)

686. (ἐς τάχος παῖσι : Παῖσιν λέγουσι τὸ πᾶν ὅτιον συντόμως ποιεῖν. στρογγύλοις δὲ, πιθανοῖς καὶ πανούρ- 40 γοις. τὸ δὲ ἐς τάχος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς διδασκα- λείοις παιδῶν, ἐφ' ὧν οὕτως ἐλέγετο, ἐς τάχος γράφει, ἐς κάλλος.)

687. σκανδάληρ' ἰστάς : (Διγῶς ἀναγινώσκειται ὅρ' ἐν, ἵν' ἢ σκανδαληριστάς. ἢ ἀπόστροφος ἐν τῷ ρ, ἵν' ἢ σκανδάληρα ἰστάς. καὶ ἡ μὲν λέξις πεποιοῦται παρὰ 45 τὰ πέτευρα τῶν παγίδων ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπρόσθεν. ὁ δὲ νοῦς, ἀνεκλύσας ἀπὸ τοῦ βήματος συνηγόρους ἑαυτῷ καὶ θηρευτὰς τῶν λόγων, ἐρωτᾷ ἡμᾶς. Ἄλλως.) σκανδάληρα λέγεται τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῇ ζύλα, (εἰς ἃ ἐρείδει ὅπερ Ἀρχιλοχός 50 λέγει ῥόπτρον.) ἐνταῦθα οὖν λέγει ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη. (τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὕτως, καὶ ἀνεκλύσας σκανδα- ληριστάς ἐρωτᾷ ἡμᾶς.)

688. ἄνδρα Τιθωνόν : Ὑπεράγαν γεγηρακότα, (ἀπὸ Τιθωνοῦ τοῦ πάνυ γεγάσσαντος καὶ μεταβληθέντος εἰς τέτιγχα).
689. μασταρῦζει : Συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χεῖλη.
690. λύζει : Ἐάν μὲν διὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει. ἐάν δὲ χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύει· τουτέστιν ἀδημονεῖ. (λύζει, ποίαν φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν, ἢ λυγμῷ συνεχέσται.)
691. ὄφλων : χρεωστῶν. R. Vict. ἀπέρχομαι : Ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφόμενων. Vict.
693. κλεψύδραν : Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ γὰρ κλεψύδρα ἀγγεῖον ἐστὶν ἔχον μικροτάτην ὀπήν περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεστὸν ὕδατος ἐτίθετο, πρὸς ὃ ἐλεγον οἱ ῥήτορες.
694. ὑπομεινάντες. R.
695. ἀπομορξάμενον : Ἀποπαυσάμενον. Vict.
697. (Μαρθῶνι : Λεῖπει ἢ ἐν, ὅσον ἐν Μαρθῶνι.)
698. Μαρθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν : Περιεγένοντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι Περσῶν, ὅτ' ἐμαχέσαντο πρὸς αὐτοὺς ἐν Μαρθῶνι.
699. ὅτ' ἀνδρῶν : Τῶν νέων ῥητόρων. διωκόμεθα δὲ ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα.
701. (κῆτα προσαισχυόμεθα : Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα καὶ ζημιούμεθα.)
702. (Μαρψίας : Οὗτος ὁ Μαρψίας φιλονεικὸς καὶ φλύαρος καὶ θορυβώδης ῥήτορ ἐστίν.)
703. τῷ γὰρ εἰκός : Τῷ τρόπῳ, πῶς δίκαιόν ἐστιν ἄνδρα γεγηρακότα, (ἀντιπολιτευσάμενον Περικλεῖ.)
704. ἀπολείπεσθαι συμπλακέντα ἀγριότῃ· τοῦτο γὰρ δηλοῖ ἡ Σκυθῶν ἐρημία. λέγει γὰρ ἀγριότῃ, Κηφισοδόμῳ τῷ λάλῳ ῥήτορι. οὗτος δὲ ὁ Θουκυδίδης Μελησίου παῖς ἦν. γεγόναι δὲ ὁ, (ὁ ἱστορικὸς, ὁ Γαργήτιος, ὁ Θεταλδὸς, ὁ Μελησίου υἱός).
705. κυρὸν : Κεκυρωμένον. Vict.
706. (Κηφισοδόμῳ : Οὗτος θρασὺς καὶ δεινὸς πρὸς τὰς δίκας. Ἀθηναῖος δὲ καὶ οὗτος.)
707. (Σκυθῶν ἐρημία : Ἐπεὶ θηριώδεις αἱ ἐρημίαι τῶν Σκυθῶν. ἀντὶ τοῦ, ὁλέθρῳ καὶ κακοῖς συμπλακέντα. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι οἱ Σκύθαι ἄνθρωποι ὄντες καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν φερόμενοι αἰτίοι ἐαυτοῖς ὁλέθρου γίνονται. ἐστὶ δὲ παροιμία ἡ Σκυθῶν ἐρημία, τουτέστιν ἐρημιον ὄντα.) ἐρημία : Ἀγρότης. Vict.
708. καπεμορξάμην : Ἐκλαυσα R. ἐκ τοῦ παρακω- λουθούτος. (παρέπεται γὰρ τοῦτο τοῖς δακρύουσιν.)
709. ἐπ' ἀνδρὸς τοξότου : Ἀντὶ τοῦ ὑπέρτερου δημοσίου, ἐπὶ πότου καλούμενου.
710. ὅς μ' ἀπὸ τὴν Δήμητρα : Ὅστις πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ τοξότου βλαπτόμενος οὐδὲ τῆς Δήμητρος ἠνέσχετο, ἢ νῆκα ἦν νέος. Ἀχαιοὶ δὲ τὴν αὐτὴν (ἐκάλουν) ἀπὸ τοῦ κτύπου τῶν κυμβάλων καὶ τυμπάνων τοῦ γενομένου κατὰ ζήτησιν τῆς Κόρης. (ἢ ἀπὸ τοῦ ἥχου, ὃν πα- ρεῖχε τοῖς περὶ τὴν Γέφυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιούσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θυγατέρα ἄχους, ὃ δὲ νῦός, ἡνίκα ἦν
- Θουκυδίδης, οὗ ὅπως τοξότην ἠνέσχετο ἂν καταβοᾶν αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἀχαιοὶν αὐτήν.)
711. κατεπάλασε, κατηγωνίστατο, κατεπολέμησεν. R. Εὐάθλους δέκα : Οὗτος ὁ Εὐάθλος ῥήτορ πονηρός. (Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσει « ἐστὶ τις πονηρὸς ἡμῖν τοξό- 5 τῆς συνήγορος ὅσπερ Εὐάθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις. » ἦν δὲ καὶ εὐρύπρωκτος καὶ ἄλλος. εἴη δ' ἂν καὶ ἄγε- νής. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, ὅσον ὑπέρτερον. διε- βάλλετο γὰρ ἡ τοξεία ὡς εὐτελής. καὶ Σοφοκλῆς [A]. 1120 sq.]
712. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σιμικρὰ φρονεῖν.
713. ἀλλ' ἐνδοξον ταύτην δεῖξαι βουλομένους φησιν
- « οὐ γὰρ βάνυσσον τὴν τέχνην ἐκτεσάμην. »
- αὐτοῦ δὲ τοῦ πατρὸς) τοῦ Εὐάθλου.
714. τὰς γραφάς : Τὰς δίκας. R. ὅπως ἂν ᾗ τῷ γέ- 15 ροντι : Ἵνα παντελῶς οἱ νέοι τῶν γερόντων κεχωριζμέ- νοι ᾖσιν. (νοῦδος δὲ ὁ μὴ ἔχων ὁδόντας ὑπὸ γήρως.)
715. γὰρ Κλεινίου : Ἀλκιβιάδην τὸν Κλεινίου ὡς κα- ταπύγονα κοιμώδουσιν.
716. κἄζελεύειν γρή : Κἂν ἐξελεύειν γρή, κἂν 20 φυγῇ ζημιούῃ, ὑπὸ γέροντος τοῦτο πάσχειν τὸν γέροντα.
717. (ἔροι μὲν ἀγορᾶς : Κορωνίς, ὅτι ἐπεισίσαι καὶ εἰς τὴν στήλην ἱαμβικῶν ἀκατάληκτοι ις')
718. ἀγοράζειν : Ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἐν ἐξουσίᾳ καὶ παρρησίᾳ ἐστίν, (Ἀττικῶς, ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα, ἐπὶ δὲ 25 ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Παρ- θενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.
719. ἀγορανόμενος δέ : Οὗς νῦν λογιστὰς καλοῦμεν.
720. τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν : Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λέ- πειν, ὃ ἐστὶ τύπτειν, οἱ δὲ ἀπὸ Λεπρέου πολίσματος 30 τῆς Πελοποννήσου, (ἥς μέμνηται καὶ Καλλιμάχος ἐν ὕμνοις [in Jon. 39],
- Καυκῶνων πολίσθηον, ὃ Λέπρειον πεφάνισται.)
- οἱ δὲ ἐκ λεπρῶν βοῶν. φασὶ γὰρ τὰ τῶν λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι. οἱ δὲ, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς λεπροὶ τὸ 35 σῶμα, πρὸς οὗς σπένδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τόπος ἐξω τοῦ ἄστεος Λεπρὸς καλούμενος, ἐνθα τὰ βυρσεῖα ἦν- οῦ καὶ ἐν Ὀρνισί [149] μέμνηται,
- τί δ' οὐ τὸν Ἥλειον Λεπρὸν οἰκίζετε;
- (ἱμάντας δὲ λώρους, φραγγέλια. τὸ γὰρ παλαιὸν φραγ- 40 γέλαις ἔτυπον οἱ λογισταὶ τοὺς τῆς ἀγορᾶς.)
721. φασικῶς : Ἀντὶ τοῦ συκοφάντης. παρὰ τὴν φάσιν, ὃ ἐστὶ φαίνειν. ἐστὶ δὲ καὶ πόλις τῆς Σκυθίας Φᾶσις, δμῶνυμος τῷ ποταμῷ.
722. ἀγορὰ ἢ Ἀθάναις : Ἐργεταὶ Μεγαρεῖς τις οἰκεῖα δὲ πάνυ ἢ ἐννοια καὶ οἰκτου μεστή. πεινῶν γὰρ ἔχει καὶ τὰς θυγατέρας πωλεῖ διὰ τὸν λιμὸν, εἰς χοίρους αὐτὰς μετασχηματίζας.
723. ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον : Νῆ τὸν φίλιον Δία, 50 ἐπόθουν σε ὅσπερ μητέρα.
724. ἀμβάτε : Ἀνάβητε. (ἐμφαντικῶς διὰ τὸν λιμὸν

ἐδῆλινωσεν εἰπών, ἐμβαῖτε πρὸς τὴν μᾶζαν.) οἱ Μεγαρεῖς δὲ τρέπουσι τὸ ζ εἰς δύο δδ.

733. ἀκούετον δὴ ποτ' : Παρὰ προσδοκίαν. δέον γὰρ εἰπεῖν προσέχετε ἡμῖν τὸν νοῦν, ἔφη τὴν γαστέρα, ἐπειδὴ ἐπείνου. (ταῦτα δὲ λέγει ὁ Μεγαρεὺς πρὸς τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας, ἃς ἤγαγεν ἐπὶ τὸ πωλῆσαι διὰ τὸν λιμόν. μικρὰ δὲ ἡ ἔννοια τῷ ποιητῇ.)

736. ἐγὼνγα καυτός φαιμι : Καὶ ἐγὼ αὐτὸς τοῦτο σὺμμημι.

737. φανεράν ζημίαν : Ἐπεὶ κόραϊ ἦσαν, καὶ οὐ χοῖροι. ἡ τούτων δὲ φροντίς καὶ δαπάνη πολλή ἐστιν.

738. Μεγαρικά τις μηχανά : Ἀντὶ τοῦ πονηρά, πανούργος μηχανή. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς, ἄλλα μὲν λέγοντες, ἄλλα δὲ ποιούντες.

739. (χοίρους γὰρ ὑμεῖς σκευάσας : Τους παρ' ἡμῖν νῦν λεγομένους δελφάκας, λέγω δὴ τοὺς μικροὺς σὺς, οὓς οἱ ἄρχαιοι χοίρους ἐκάλουν. Ὅμηρος [Od. Ξ, 80]

ἔσθιεν νῦν, ὡ ξεῖνε, τὰ τε δμῶεσσι πάρεστι, χοῖρε· ἄτῃρ σιάλους γε σύας μνηστῆρας ἐδούσιν.

ἐκάλουν δὲ τοὺς μεγάλους χοίρους δελφάκας. ἐν γούν τοῖς ἐξῆς [780] φησι

νεαρά γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἔξει μεγάλα.)

740. (τὰς ὀπλὰς τῶν χοιρίων : Οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὀπλὰς εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου

ὀπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

καὶ Ἡσίοδος [Op. 487] ἐπὶ βοῶν

μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὺς ὀπλήν.

καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ τοῦ ἵππου [Scut. 62] « νύσσοντες χηλῆσιν. »

741. ἐξ ἀγαθῆς ὁδός : Ὅν ἐπὶ ὀηλείας, σὺν δὲ ἐπὶ ἄρρενος, κέχρηται δὲ καὶ ἀδιαφόρως.

742. εἴπερ ἦξετ' οἴκαδες : Ἐκ δευτέρου εἰς τὸν οἶκον εἰ ἀφίξεσθε, τῆς πρώτης πειραθήσεσθε λιμοῦ. Δωριεῖς δὲ ὀῆλον λέγουσι τὴν λιμόν.

743. τὰ πρῶτα, ἀντὶ τοῦ ἄκρας λιμοῦ πειραθήσεσθε. R.

744. βυγγία : Τὰ βυγγία κυρίως ἔφη. ἐπὶ γὰρ χοίρου λέγεται βύγγος. (ἔμεινον δὲ ἀντὶ τοῦ γράζειν ταῖς, τὰ δὲ. διορίζει γὰρ. γρυλλίζεῖτε δὲ, δίκην χοίρων βοήσετε. κοῖ δὲ, ποῖα τῶν δελφάκων φωνή.)

747. γήσετε : Ἀντὶ τοῦ ἀφίξετε φωνήν. R.)

χοιρίων μυστηρίων : Ὅτι ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος θύεται. (ἀνάκειται δὲ τὸ ζῶον τῇ θεῇ.) ἔκαστος δὲ τῶν μουσμένων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔθυσεν. ταῦτα δὲ καλεῖται μυστηρικά.

748. καρυῶν : Ἦγουν κηρύσω. Vict.

749. ἄρα θέλεις. R.

750. ἀγοράσαντες ἥκομες : Ἐν ἀγορᾷ διατρέφοντες ἤλθομεν, ἡ ὠνησόμενοι τι, ἡ πωλῆσοντες.

751. (διαπεινᾶμες : Πίνομεν ὥρην ἐπεῖν, πρὸς τὸ

πῦρ καθήμενοι· χειμῶνος γὰρ οἱ πότοι πρὸς τὸ πῦρ γίνονται· ὁ δὲ πεινῶμεν εἶπε διὰ τὸν λιμόν. ἡ ἐσγᾶτος πεινῶμεν, ὥστε καὶ τὰ ἱμάτια ἀποδόμειον καθεζόμεθα πρὸς τῷ πυρὶ διὰ τὸ ψῦχος. ἡ διαπύρους καὶ ἐκτόπους πεινῶμεν, ὁ καὶ βέλτιον.)

752. ἀλλ' ἡδὺ τοι νῆ τὸν Δί', ἣν αὐλὸς παρῇ : Ὡς ἐπὶ πινόντων καὶ ἀχούντων αὐλῶν. ὅτι τὸ πῦρ εὐωχίας σημαντικόν. ὥστε ἡδὺ ἦν καθῆσθαι μετὰ αὐλῶν.

753. οἷα δὲ ἀντὶ τοῦ τοιαῦτα δέ. R.

754. ὠδοιπόρουν. ἐκείθεν ἦλθον. R.

755. Πρόβουλοι : Οἱ στρατηγοί. R.

756. ὅπως τάχιστα : Καὶ τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν πικρῶς ἐπήγαγε τὸ ἀπολοῖμεθα. εἶδε γὰρ εἰπεῖν ὅτι πῶς σωθῶμεν.

757. (αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε : Πρὸς τὸ ῥηθὲν παρὰ τοῦ Μεγαρέως ἀπήντησεν ὁ Δικαιοπόλις ἀστείως. εἰ γὰρ ἀπώλλυσθε, φησι, ἀπηλλάττεσθε ἂν πρυμνάτων.) σάμαν δὲ ἀντὶ τοῦ τί μήν. τί γὰρ ἄλλο καταλείπεται ἡ τοῦτο.

758. ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ Μέγαρα. R.

759. ἄπερ τοι θεοί : Ἀντὶ τοῦ ὥσπερ οἱ θεοὶ πολυτίμητοί εἰσι καὶ τίμιοι, οὕτω καὶ ὁ σῖτος πολλῆς τιμῆς ἐστι. παῖζει οὖν.

760. (ἄλας οὖν φέρεῖς : Ἐν Νισαίᾳ τῆς Μεγαρίδος ἄλας πῆρυνται. ἦν δὲ ὁ τόπος ὑπήκοος τῶν Ἀθηναίων.) ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε : Διὰ τὸ θαλασσοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἔφη, ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε.

762. ὅκκ' ἐσθαλείτε : Εἰσθαλεῖν ἐστι τὸ τινὰς ἐν ἀγρῷ εἰσελθόντας ἐκκόψαι πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. λέγει οὖν ὁ Μεγαρίκος ὅτι ποῖα σκορόδα· ἅτινα ὑμεῖς ἐπελθόντες τοῖς χωρίοις τῆς Μεγαρίδος, καθάπερ εἰ γῆνοι μύες ἐκκόπτετε. ἀπὸ δὲ τῶν σκορόδων ἐσθίμανε καὶ τὰ ἄλλα πάντα. τούτων δὲ ἐμνήσθη ὡς μὴδὲ τῶν οὕτως εὐτελῶν φειδομένων τῶν Ἀθηναίων.

763. (πάσσαι : Ὑποκοριστικῶς τῷ πασάλῳ.) ἀγλί- 35 θας δὲ τὰς κεφαλὰς τῶν σκορόδων. φησὶν οὖν ὅτι ὥσπερ ἄρουραῖοι μύες ὀρύσσετε πασάλῳ τὰς ἀγλίθας.

764. χοίρους ἐγὼ γὰ μυστικὰς : Διὰ τὸ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοίρους θύεσθαι.

766. ἄντεινον, αἱ λῆς : Ἀνάτεινον, εἰ βούλῃ, καὶ 40 κρεμάσας ἐπίσκεψαι, πόσου βάρους εἰσίν. (εἰώθασιν δ' οἱ τὰς ὀρνεις ὠνούμενοι ἀνατείνειν ταύτας καὶ τὸ βάρος αὐτῶν σκοπεῖν, καὶ οὕτω καταλαμβάνειν εἶναι παχέας. ἀπὸ τούτων οὖν καὶ ἐπὶ τῶν χοίρων τοῦτο ποιῆσαι παρακλείεται.)

767. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα : Ὁ Ἀττικὸς κρεμάσας τὴν παιδα ὁρᾷ τὸ αἰδοῖον αὐτῆς, καὶ ἐρωτᾷ περὶ αὐτοῦ, ὅ τι ποτὲ ἐστίν. οὐ γὰρ ἦν ὁμοιον τῷ αἰδοίῳ τοῦ χοίρου.

769. ἡ οὐ χοῖρος ἐσθ' ἄδε : Τὸ αἰδοῖον δείκνυσσι τῆς 50 παιδός.

770. ὅσθες τοῦδε τὰς ἀπιστίας : Ὁ Μεγαρεὺς πρὸς τοὺς θεατὰς, θεᾶσθε, φησὶ, τοῦ Δικαιοπόλιδος τὰς ἀπιστίας.

771. οὐ φατι : Οὐ λέγει. R. (ἀλλὰ μὲν, αἱ λῆς : Ἄλλὰ μὲν, ἐκ θέλης. τὸ δὲ περιδοῦ μοι Ὁμηρος [II. V, 485] « δεῦρό γε νῦν τριπόδος περιδώμεθα. »)
772. περὶ θυμητιδῶν ἁλῶν : Εἰ βούλει, φησί, ποιη-
6 σάμεθα συνθήκας περὶ θυμητιδῶν ἁλῶν, ὅσον μετὰ θύ-
μου τετριμμένων. καὶ ἐτέρωθι [1099]
- ἄλλας θυμίας δούς ἐμοὶ καὶ κρίμνα.
773. αἱ μὴ ὅστιν οὗτος χοῖρος : Χοῖρον δὲ τὸ αἰδοῖον
τῆς γυναικός. R. τοῦτο φησιν, ἐπεὶ καὶ τὸ γυναι-
10 κείον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν (οἱ Ἕλληνες. διὰ τοῦτο
γούν ὁ Ἄττικος ἐπιφέρει, « ἄλλ' ἔστιν ἀνθρώπου. »)
774. ναὶ τὸν Διοκλέα : Διοκλῆς τις ἦρως ἐτιμᾶτο
παρὰ Μεγαρεῦσιν, ὃ καὶ ἀγῶνα τελοῦσι τὰ Διοκλεία.
οὗ καὶ Θεόκριτος [12, 27] μῆμνηται
- 15 (Νισαῖοι Μεγαρεῖς ἀριστεύοντες ἐρεμτοῖς,
ὁλοῖοι, οἰκείητε τὸν Ἀττικόν, ὡς περιᾶλλα
ξεῖνον τιμῆσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
- ὃν δὲ ἐπὶ τῷ Διοκλεῖ ἔθηκεν ἀγῶνα Ἀλκάρχους ὁ Πέλο-
πος, ἐπιτελοῦσιν οἱ Μεγαρεῖς.)
- 20 776. ἢ θέλεις ἀκοῦσαι λαλουσῶν; R.
778. οὐ χρῆσθα σιγᾷς : Ἀεληθῶτως πρὸς τὰ χοιρί-
δια λέγει τὸ οὐ χρῆσθα σιγᾷ. — τούτεστι φηγῆσαι. R.
779. πάλιν τὴ γ' ἀποισῶ : Ἐὰν σιωπήσῃς, ἀποφέρω
πάλιν ὑμᾶς οἰκάδε λιμώζοντας.
- 25 780. κοὶ κοὶ : Αἱ παῖδες μιμουμέναι τὴν τῶν χοίρων
φωνήν, κοὶ κοὶ λέγουσαι.
781. νῦν γε χοῖρος φαίνεται : Νῦν σαφῶς σημαίνει
ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. (ἐπεὶ δὲ καὶ κύ-
σθος.) ποτὲν μητέρα δὲ πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον.
- 30 784. θύσιμος : Διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν γυναικα τοῦτο
ἔφη.
785. κέρχον οὐκ ἔχει : Τὰ γὰρ κόλουρα ἐν ταῖς ἱε-
ρουργίαις οὐ θύεται, καὶ καθόλου, ὅπερ ἂν μὴ ἦ τέλειον
καὶ ὑγιές, οὐ θύεται τοῖς θεοῖς.
- 25 786. νέα γὰρ ἐστὶ : Τὸ νέα, ἀντὶ τοῦ ἡβῶσα καὶ
αὐξομένη, ἔξει παρῆεν καὶ μεγάλην οὐράν. (τοὺς γὰρ
μειζονας λοιπὸν χοῖρους δελφάκας ἐκάλουν. ἅμα δὲ καὶ
ὡς ἐπὶ κόρης παίζει, ὅτι ἔξει μεγάλην οὐράν, τὴν τοῦ
ἀνδρὸς πόσθην. αἰνίσσεται δὲ εἰς τὸ κακέμψαν.)
- 40 789. ὡς θυγενῆς ὁ κύσθος : Τῇ ἐτέρᾳ κόρῃ, φησὶν,
ὁμοίος ἐστὶ διὰ τὸ ἀδελφὰς αὐτὰς εἶναι.
790. ἐκ τοῦ αὐτοῦ. R.
791. κάναχνοανθῆ : Ἀντὶ τοῦ δασυνθῆ. γνοῦς γὰρ ἡ
πρώτη θριξὶ καὶ λεπτή. τούτεστιν, ἐκ ἀκμάσῃ καὶ
45 ἡβήσῃ.
792. (κάλλιστός ἐστι χοῖρος : Κοινὴ ἡ ἔννοια ἐπὶ τε
τοῦ ζώου τοῦ χοίρου καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοῖου τῆς κόρης.
πάνυ δὲ μετὰ χάριτος ἔφη, ἅμα μὲν πρὸς θυσίαν, ἅμα
δὲ καὶ πρὸς τὴν συνουσίαν.) τυθήνηαι δὲ λέγει αὐτὴν τῇ
50 Ἀφροδίτῃ, τὸ φθαρῆναι αὐτήν.
793. (ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος : Πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων οὐ
- θύουσι χοῖρους τῇ Ἀφροδίτῃ, ὡς βδελυττομένη διὰ τὸν
Ἄδωνιν αὐτόν.)
794. μόνα γε δαιμόνων : Αὐτῇ μόνῃ μάλιστα ὁ χοῖ-
ρος θύεται, ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον.
796. τὸν δδελὸν ἐμπεπαρμένον : Βοιωτοὶ τὸν δδελὸν 5
δδελὸν λέγουσι.
798. τὸν Ποσειδῶν : Ἀντὶ τοῦ τὸν Ποσειδῶ. *Viol.*
799. πᾶνθ' ἃ δίδως : Ἄτινα ἂν παραβάλης αὐταῖς
ἐσθίουσιν.
800. τὸ ἐρώτῃ ἀντὶ τοῦ ἐρώτησαν. R.
801. τρώγοις ἐρεθίνοντας : Ἐπαίξει πρὸς τὸ αἰδοῖον
τοῦ ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ ἐρεθίσθην αὐτὸ καλοῦσι.
802. τί δαὶ φιβάλεως : γένος συκῆς ἢ φιβάλις. R.
(τόπος Μεγαρίδος, ἄλλοι Ἀττικῆς. ἀμφιβάλλεται γάρ.
γένος δὲ συκῆς ἢ φιβάλις ἐπιτιθέειν εἰς ζηρασίαν ἰσχά-
15 δων, ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχνάινεσθαι ἰσχὰς καλεῖται, καὶ
τοὺς ἰσχνούς τῶν ἀνθρώπων φιβάλεις καλοῦσιν. ὁ δὲ
τόνος φιβάλειος προπαροξυτώνας, ὡς κορώνειος, πελέ-
κειος.)
807. οἷον βροθιάζουσ' : Ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου 20
φωνῆς ὀρυμῶσι καὶ ἐσθίουσι. θαυμαστικῶς δὲ τὸ οἷον.
(μετὰ βόθου καὶ ψόφου ἐσθίουσιν.) ἀντὶ τοῦ τρώγουσι.
R.
808. τραχασαῖα : Ἀπὸ τοῦ τρώγειν ἐπαίξεν. ἅμα δὲ
καὶ ὡς ἀπὸ πόλεως.
- 25 810. τὰν δὲ μίαν ἀνελόμην : Τῶν ἰσχάδων δηλονότι
μίαν ἔλαβον.
811. ἀστειῶ γε τὴν βοσκήματα : Ἀνθρώπα καὶ κατὰ
τὰ βοσκήματα. (ἐπὶ χοίρων δὲ καλεῖται τὸ βόσκημα.
Ξενοφῶν δὲ ἐν ἐβδόμῃ τῆς Παιδείας [3, 1, 9?]) καὶ 30
ἐπὶ ἵππων τέθεικε τὴν λέξιν.)
813. σκοροδῶν τροπαλλίδος : Διαβάλλει τοὺς Μεγα-
ρέας ὅτι εἰς τοσοῦτον ἦλθον πενίας ὡς τὰ τέκνα πωλεῖν
δεσμοῦ σκοροδῶν καὶ χοίρικος ἁλῶν. τροπαλλίς δὲ ἡ
δέσμη τῶν σκοροδῶν. ἀστειῶς δὲ ὁ Μεγαρεὺς ἅμα καὶ 35
περιπαθῶς ταῦτα παρὰ τοῦ Δικαιοπόλιδος ζητεῖ, ἃ
πρότερον οἱ Μεγαρεῖς ἄλλως παρῆχον.
815. τὸ σοὶ παρέλκεται. R. *Viol.*
816. Ἐρμ' ἐμπολαίε : Τὸ πλήρες Ἐρμᾶ. λείπει δὲ
τὸ γένοιτο. ἐμπολαίε δὲ ἐμπορικῆ, πραγματευτικῆ. (ὁ 40
Μεγαρικὸς δὲ πάνυ καλῶς ἐμφαίνει τὸν πολλὸν λιμόν.
ὡς εὐτυχῶς γὰρ πωλήσας τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ κα-
λῶς, εὐχεται πάλιν οὕτως ἀποδοῦσθαι καὶ τὴν μητέρα.
ἐμφαίνει δὲ τὸν μέγαν λιμόν.)
818. συκοφάντης πρὸς τὸν Μεγαρέα. R.
- 45 819. ἐγὼ φανῶ : Ἀποδείξω. ἐστὶ δὲ καὶ φάσις ὄνομα
δίκης οὕτω καλουμένης.
821. ὅθενπερ ἀρχά : Ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν δηλονότι.
822. κλάων μεγαρίεις : (Ἐπειδὴ τῇ Μεγαρέων ἐγγρητο
φωνῇ.) ἀντὶ τοῦ λιμώξεως, ἢ εἰς Μέγαρχα ἀπειλὴς, (ἢ 50
τὰ Μεγαρέων φρονήσεις, ἢ τῇ Μεγαρέων διαλέκτῳ
χρήσῃ).
- οὐκ ἀρήσεις τὸν σάκον : Σάκος νῦν δι' ἐνὸς κ' ἀνο-
τέρου δὲ διὰ δύο.

823. φαινόμαι : Ἀντὶ τοῦ συκοφαντοῦμαι. καλεῖ
δὲ τὸν Δικαιοπόλιν πρὸς τὸ συμμαχεῖσθαι αὐτῷ.
826. φαίνεις ἄνευ : Πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ φαίνεις
παίζει, ὅτι καὶ ἐπὶ λύχῳ τὸ φαίνειν καὶ ἐπὶ τοῦ κα-
5 τηγορεῖν λέγεται.
827. τοὺς πολεμίους : Τούτους τοὺς παρὰ τὸν Με-
γαρικόν. R. Vici.
828. εἰ μὴ 'τέρωστε : Εἰ μὴ ἀλλαχοῦ ἀπελθὼν ἐτέ-
ρους συκοφαντήσεις.
- 10 829. οἷον τὸ κακόν : Τὸ τῶν συκοφαντῶν. διαβάλλει
οὖν τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλοὺς συκοφάντας ἔχοντας.
832. ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐπιχώριον : Τὸ χαίρειν διὰ τὰ
κατέχοντα ἡμῶς κακά.
833. πολυπραγμοσύνησιν : ("Ὅτι προπετῶς ἐφελγάζα-
15 μὴν τὸ χαίρειν, εἰς κεφαλὴν μου τραπεῖν.) λείπει δὲ τὸ
ἐνεκα, ἵνα ἢ ἐνεκα τῆς πολυπραγμοσύνης. ὁ δὲ λόγος,
ἀλλὰ τὸ χαίρειν ἔλθοι εἰς τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι πολ-
λυπραγμονῶ εἰπὼν σοι χαίρειν. (οὕτως δὲ ἔλεγον οἱ
Ἀττικοί, εἰ κατηγόρουσαν τινός, εἰς κεφαλὴν τρέποιο.
20 τοῦτο δὲ ἐπὶ κακῶν λέγοντες. ἐπειδὴ δὲ ὁ Μεγαρεὺς λέ-
γει οὐκ εἶναι αὐτοῖς ἐπιχώριον τὸ χαίρειν, φησὶν ὁ Ἀ-
τικὸς, διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν
τρέποιο τὸ χαίρειν, ἀντὶ τοῦ, ὅτι πολυπράγμαυν εἰμι,
εἰπὼν σοι μὴ βουλομένῳ τὸ χαίρειν, γένοιτο τοῦτο
25 εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν τραπῆναι. ἀστεῖως δὲ πάνυ. κα-
νὺς δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ χωρίς.)
835. (παίειν ἐρ' ἄλλ' τὰν μάχην : Ἐσθίειν μετὰ τῶν
ἀλίων τὸν ἄρτον διὰ τὸ ἀπορεῖν προσφαγίου.)
836. (εὐδαίμοναί γ' ἄνθρωποι : Ἐξελθόντων τῶν ὑπο-
30 κριτῶν καὶ μένοντος τοῦ γοροῦ μετὰ θάσις εἰς σύστημα
μονοστροφικὸν περιόδῳ ἐξακῶλων δ'. ὧν ἡγούνται στί-
χοι ἱαμβικοὶ τετραμέτροι καταληκτικοὶ δύο, μεθ' οὗς
ὅλῃα διμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν
ἐξῆς τριῶν περιόδῳ. καὶ αἱ μὲν πρῶται παραγράφῳ,
35 ἡ δὲ τελευταία κορωνίδι σημειοῦται.)
838. (ἐν τῇ 'γορᾷ καθήμενος : Ἐν τισιν εὐρέθει, ἐν
τᾷγορᾷ καθήμενος, μόνους τοὺς καρπούς ἐξοίσειται.)
839. Κτησίαις : Οὗτος ὁ Κτησίαις ὡς συκοφάντης δια-
βάλλεται.
- 40 841. καθεδεῖται : Κάθεται. Vici.
842. ὑποψωνῶν σε : Παρκαλέπτων. ἐπὶ ὀψωνία κα-
κουργῶν βλάψει, (διότι αὐτὸς μόνος συναλλάττει τὰς
ἀγοράς. Ἄλλως. προστιθείς τῇ ὀψωνίᾳ. εἰσι γὰρ πολ-
λοὶ διὰ μικρὰς προσθήκης ὠνούμενοι. πημανεῖται δὲ
45 βλάψει, λυπήσει ὡς Δικαιοπόλι.)
843. ἐξομώρεται : (Ἐναποψήσεται, ἐναπομάξει.) ὡς
καταψύγων δὲ κοιμώδεται ὁ Πρέπης. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέ-
ξι τῆς κιναιδίας Πρέπιδος. — μαλκαίαν. R.
844. οὐδ' ὥσπερ Κλεωνύμου : Ὡθήσεις, φιλονεική-
σεις. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ πεσιθῆσθαι ὑπὸ Κλεωνύμου, ἀναγκά-
50 ζοντός σε κινεῖν. οὗτος δὲ ὁ Κλεωνύμος ὡς ἀνηφάγος
κοιμώδεται καὶ ῥίψασις.
845. φαινήν, λαμπράν. τὸ δίδει διελεύσθαι.
846. Ὑπερβόλος : Τοῦτον ὡς φιλόδοκον διαβάλλει
συνεχῶς Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων.
849. Κρατῖνος : Οὗτος μελῶν ποιητής. κοιμώδεται
δὲ ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ ὡς ἀσέμνως κειρόμενος. μοιχὸς δὲ
εἶδος καὶ ὄνομα κούρας ἀπρεποῦς κιναιδῶδους. — μιξ 5
δὲ μαχαίρα εἶπεν ὁ καλούμεν ἡμεῖς ξυράφιον. R.
850. (οὐδ' ὁ περιπόνητος : Ὡσεὶ ἔλεγεν ὁ περιφόρητος
Ἀρτέμιον, ἀπὸ τῆς παροιμίας, ἥς μένινται καὶ Ἀνα-
κρέων, ταχθείσης ἐπὶ καλοῦ καὶ ἀρπαζομένου πρὸς
πάντων παιδός. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἔφη τὸ Ἀρτέμιον. οὐ 10
γὰρ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Κρατῖνον βούλεται δηλοῦσαι.)
συνεχρόνως δὲ τῷ δικαίῳ Ἀριστείδῳ οὗτος ὁ Ἀρτέμιον,
ὃς ἦν ἄριστος μηχανητής. (διὰ δὲ τὸ χολῶν αὐτὸν εἶναι,
ὅπου ἂν κατελήφει πόλεμος καὶ χρεῖα μηχανῆς ἦν ἐπὶ
τὸ τεῖχος καταβληθῆναι, ἡ τὸ τοιοῦτον, μετεπέμνοντο 15
αὐτὸν φερόμενον. ἀπὸ τούτου οὖν ἡ παροιμία. καὶ πάν-
τες οἱ σοφοὶ περιφόρητοι καλοῦνται.)
851. ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν : Ὡς ἐπὶ τροχοῦ
ποιούντος αὐτοῦ ποιήματα. ἦν δὲ καὶ μελοποιός.
852. (ὄζων : Ὡς δυσώδῃ διαβάλλει αὐτόν. τραγα- 20
σαίου δὲ) διὰ τὴν τῶν τράγων δυσωδίαν εἶπε.
854. οὗτος ὁ Παύσαν ζωγράφος πένης σκωπτολόγος. R.
855. Αυσίστρατος : Ἐπὶ μαλκαίᾳ διεβάλλετο. ἐν
ἐνίοις δὲ καὶ πένης ὁ αὐτὸς καὶ κυβευτής. ἐκαλεῖτο δὲ
καὶ χηναλῶπις. 25
- Χολαργίον : Ἀἴμος τῆς Ἀττικῆς οἱ Χολαργεῖς τῆς
Ἀκαμαντίδος φυλῆς.
856. ὁ περιαιουργός : Ὁ κακοῖς βεβαμμένος, ἡ ὁ
βαθὺς τοῖς κακοῖς. ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας, ἡ
καλεῖται ἀλουργίς. (μετενήκεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς 30
βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς θαλασσίας· ὅτι ἐκ βάθους τὸ
δοστροκον εὐρίσκεται. ἀλουργῆς ἐσθῆς ἡ πορφυρᾶ.)
858. πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας : Ἀντὶ τοῦ τριάκοντα
ἡμέρας. ὁ γὰρ μὴν τριάκοντα ἡμέραις πληροῦται.
859. ἑκαμὸν γὰ τὰν τύλαν : (Κορωνίς. εἰσάσι γὰρ οἱ 35
ὑποκριταί, καὶ εἰσὶν ἱαμβοὶ ξε'. Ἄλλως.) ἔρχεται τις
ἀνὴρ Θηβαῖος καμῶν τὸν ὄμιον ἐν τῷ βαστάζειν τὸ
φορτίον ὁ ἔφερε, καὶ φησὶν· ἴττω Ἡρακλῆς, ἀντὶ τοῦ
ἴστω Ἡρακλῆς, ἑκαμὸν τὸν ὄμιον κακῶς βασταζών.
τύλον δὲ ἀρσενικῶς καὶ τύλαν θηλυκῶς ἔλεγον τοῦ ὄμιου 40
τὸ τετυλωμένον (καὶ πετυλημένον καὶ τετριμμένον ἐκ
τῆς σαρκός, ὁποῖον πολλὰκις ἐπὶ τοῦ ὄμιου γίνεται τοῖς
ἀγροφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. καὶ Τηλε-
κλείδης « τρυγῆλου τύλαν » εἶπεν).
861. (γλάχῳνα : Τὴν ὀρίγανον. κλίνεται καὶ γληχώ, 45
ὡς Σαπφώ, καὶ βληχώ.)
862. αὐληταὶ πάρα : Ἀντὶ τοῦ πάρεσθαι. ἐσπούδαζον
γὰρ οἱ Ἀθηναῖαι περὶ τὸν αὐλόν.
863. τοῖς δοστίνοις φουστῆ : Λεῖπει τὸ αὐλοῖς. (δοστί-
νοις δὲ ἔφη,) ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων δοστίων 50
κατεσκεύαζον τοὺς αὐλοὺς. τὸ δὲ πρῶκτόν κυνός (κοι-
μάτιόν ἐστιν) ἀπὸ παροιμίας, ἣν τοῖς δοθαλμῶσιν ἐλα-

γον, ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. (μέμνηται ἐν Ἑκκλησια-
ζούσαις [255])

τούτω μὲν εἶπον, ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε.)

864. οἱ σφῆκες : Ἀπὸ τοῦ ἡγεῖν τοὺς αὐλητὰς ὡς οἱ
5 σφῆκες, μετὰ τοῦ Θηβαίου δὲ πολλοὶ αὐληταὶ ἦλθον εἰς
τὰς θύρας τοῦ Δικαιοπόλεως.

866. Χαιριδεῖς βομβυλίοι : (Τὰ τοῦ Χαίριδος πε-
παιδευμένοι ἢ μελετῶντες, Χαῖρις δὲ αὐλητῆς Θηβαίος
ἄμουςος, οὗ μέμνηται ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος

10 ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.

Ἀττικὴ δὲ ἡ συνήθεια τὸ οὕτω λέγειν ἀπὸ τοῦ Χαίριδος
Χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς περιστεριδεῖς.)

(βομβυλίοι : Αὐληταί. τὸ δὲ βομβύλιος ἐν προσθέσει
15 τοῦ α ἔφη βομβυλῖος, πᾶσι παρὰ τὸν αὐλόν. βομ-
βύλιος δὲ εἶδος μελίσσης, καὶ εἰρηται παρὰ τὸ βομβεῖν.)

867. νῆ τὸν Ἰόλαον : Ἰόλαος ἥρως οὕτω τιμώμε-
νος παρὰ Θηβαίους. τὸ δὲ ὅπισθεν μου φησί, φεσὼντες
τῷ πνεύματι αὐτῶν, τὰ ἄνθη τῆς γλῆχωνος ἀπέβα-
20 λον. ἐβάσταζε γὰρ φορτίον γλῆχωνος. τὸ δὲ ἐπιχαρίτως
ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένως (καὶ κεχαρισμένως ἡμῖν ἀπό-
λουντ' ἄν).

871. τετραπτερυλλῖων : Τῶν ἀκρίδων, παρὰ τὸ δ'
ἔχειν πτερὰ. (ὀρταλῖων δὲ τῶν ἀλεκτρούων κατὰ τὴν
τῶν Βοιωτῶν διάλεκτον).

25 872. κολλικοράγε : Κόλλιξ εἶδος ἄρτου περιφεροῦς.

874. (ὀρίγανον δὲ θηλυκῶς Ἀττικοί.
γλαχῶ : Ἡ γλαχὼ τῆς γληχρῶς. Ἀττικοὶ δὲ βληχῶ
φασιν.)

30 ψιάθος : Ψίαθος ἡ χαμῆνη, καὶ τὸ φυτὸν ἐξ οὗ
πλέκεται ψιάθος. *Vict.*

875. (φαληρίδας : Οἱ μὲν γένος ὀρνίθων, οἱ δὲ τὰς ἐν
τῇ Φαληρίδι γενομένας ἀφύας.)

877. ὀρνίθιας : Οὕτως ὁ σφοδρὸς χειμὼν, ἐν ᾧ καὶ
τὰ ὄρνεα διαφθερίζεται. οὕτω δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνίθιας ὁ
35 ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στορεννύς (ὑπὸ τῆς τοῦ ψύχους
πνοῆς). ὁ δὲ Σύμμαχος χειμῶνα ὀρνίθιον ἀποδίδωσι διὰ
τὸ χειμῶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα ἐπιφάνεσθαι, ὡς παρὰ
Ἀράτῳ [1077].

879. σκάλοπας : Μῦας τινὰς, οὓς φαμὲν σπάλακας.

40 880. (ἐνύδρεις : Εἶδος ζώου ἢ ἐνυδρί. ἔστι δὲ ἰχθυο-
φάγον ὡς οἱ κάστορες.)

Κωπαῖδας : Κωπαῖς λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν ᾗ ἐγγέ-
λεις πλείσται. (ἔστι δὲ καὶ πόλις θυώνυμος.)

882. δὸς μοι προσειπεῖν : Ὁ Δικαιοπόλις ἀκούσας
45 τὰ περὶ τῆς ἐγγέλειος, πρὸς τὸν Μεγαρέα λέγει ἄσμε-
νος (ὅτι ὦ τερπνὸν καὶ καλὸν ἡμῖν τέμαχος κομίσας τὴν
ἐγγελην), δὸς μοι αὐτὴν προσειπεῖν.

883. πρέσθειραν : Ὁ στίγος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου
(Ὁπλον κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένον, ἐν ᾧ ἐπικα-
50 λείτῃ τὰς Νηρείδας τις ἐξελθούσας κρίναι) πρὸς τὴν
Θέτιν λέγων,

δέσποινα πεντήκοντα Νηρέων κορών.

884. (κῆπιχαρίττα : Ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίτως ἔκθεθι τῷ
ξένῳ.)

885. ὦ φιλάτῃ : Ὁ Δικαιοπόλις εἰληφώς τὴν ἐγγε-
λυν, λέγει ἀσμένως αὐτὴν ὁρᾶν.

886. ἐσιτοῦντο γὰρ οἱ χορευταὶ δημοσίᾳ. R.

887. Μορύγῳ : Ὁ Μόρυχος ἐπὶ ὀφθαλμῶν ἐκωμω-
δεῖτο. (ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδῶος βιούντων. τραγωδίας δὲ
ποιητῆς οὗτος.)

888. τὴν ἐσχάραν μοι : Ἐσχάραν τὴν νῦν καλουμέ- 10
νην ἀρουλλαν. ῥιπίδα δὲ τὸν ψυστήρα.

889. (τὴν ἀρίστην ἐγγέλυν : Ἀττικῶς ἐγγελην,
Βοιωτοὶ ἐγγελιν. σκέψασθε δὲ ἀντὶ τοῦ θεάσασθε, προσ-
έχετε.)

892. τῆς ξένης χάριν : Διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι (παίζων 15
δὲ ἔφη).

894. ἐντετευτλανωμένης : Ἀντὶ τοῦ μετὰ τεύτλων
ἐψηθείσης. μετὰ τεύτλων γὰρ ἤσθιον τὰς ἐγγέλεις.
(λέγονται γὰρ τεύτλοις συνεψόμενα ἥδιστα εἶναι.
καὶ ἀλλαχοῦ [Pac. 1014] φησί « τὰς ἐν τεύτλοις λο- 20
χευομένας. »)

895. ἐμοὶ δὲ τιμὰ : Ἐμοὶ δὲ τὸ τίμημα αὐτῆς ποί-
ἔσται.

896. ἀγορᾶς τέλος : Ἐθος ἦν τὸ παλαιόν, ὡς καὶ
μέχρι τοῦ νῦν, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ τέλος διδόναι τοῖς λο- 25
γισταῖς. λέγει οὖν ὁ Δικαιοπόλις ὅτι τέλος λαμβάνω
ταύτην ὑπὲρ ὧν ἐπώλησας.

898. (ἰῶγα : Ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ταῦτα πάντα.)

899. (χεῖσ' ἄξεις ἰών : Γράφεται καὶ ἰὼ ἀντὶ τοῦ ἐγὼ,
καὶ δύο στιγμαὶ ἐν τῷ ἄξει, εἶτα τὸ ἰὼ.)

900. ὅτι γ' ἔστ' Ἀθάνας : Ταῦτα, φησὶν, ὠνήσομαι
παρὰ τῶν Ἀθηναίων, ἅπερ Βοιωτοὶ οὐκ ἔχουσι.

902. ἀφύας ἡ κέραμον : Καὶ ἀφύα καὶ κέραμοί εἰσιν
ἐν Βοιωτίᾳ. — ἐντὶ γὰρ ἀντὶ τοῦ εἰσὶ. R.

903. τᾷδε : Ἐνταῦθα. R.

904. (συκοφάντην ἔξαγε : Διαβάλλει πάλιν τοὺς
Ἀθηναίους ὡς πολλοὺς ἔχοντας συκοφάντας.)

905. τὼ σιῶ : Τοὺς θεούς. *Vict.*

906. λάθοιμι μὲν τ' ἂν κέρδος : Εἰληφώς τὸν συκο-
φάντην πεπληρωμένον ἁμαρτίας καὶ πωλήσας ἅτε πί- 40
θηκον εὐρήσω πολὺ κέρδος. ταῦτα δὲ εἰρωνευόμενος
λέγει.

907. (ἅπερ πίθηκον : Ὅσπερ πίθηκον, ἁμαρτίας καὶ
ἀδικοῦς πεπληρωμένον.)

908. Νίκαρχος : Ὁ Νίκαρχος κωμωδεῖται ὡς συκο- 45
φάντης. φανὼν δὲ ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων.

911. Θεῖθαθεν, ἴττω Δεὺς : Ἐκ τῆς Θέθης, ἴττω
ὁ Ζεὺς. — τῷδ' ἐμὰ δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ τοῦδ' ἐμὰ. R.

912. τί δαὶ παθὼν : τί ἡδίκημένος ; R. κακὸν παθὼν :
Ἠδίκημένος. *Vict.*

913. ὀρναπετίσιον : Ἀντὶ τοῦ ὀρνέοις. ὡς ἐπὶ θηῶν
δὲ λέγει. διὰ τί ὀρνέοις πόλεμον ποιεῖς, ὥστε ἔλεγε
Βοιωτοῖς, ἢ τισιν ἀπλῶς ἄλλοις.

915. τῶν περισσώτων χάριν : Οἷον οὐκ εἰς σὴν χά-

ριν, ἀλλὰ τῶν παρόντων, ὡς φιλοπολις. (Εἰς τὸ αὐτό. ἰδίως, φησί, φράσω διὰ τοὺς παρεστώτας.)

916. θρυαλλίδας : Διὰ τὰ ἐλλύχνια. ὡς ἀπορρήτου δὲ ὄντος καὶ δεινοῦ, εἰσφέρειν θρυαλλίδας εἰς τὰς Ἀθήνας.

920. ἐνθεις ἂν ἐς τίτην : Τίτην οἱ Ἀθηναῖοι καλοῦσι τὴν καλουμένην σίλφην. ἔστι δὲ ζῶον καθαρῶδες. λέγει δὲ ὅτι ἐκ ταύτης δήσας τις τὴν θρυαλλίδα ἡμμένην εἰσπέμπει εἰς τὰ νείωρια, ἐπιτηρήσας πνέοντα βορέαν, καὶ οὕτω καύσει τὰς ναῦς. νείωριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος ὁ περιέχων τὰ πλοῖα, ἡνίκα ἂν ἐλκυσθῶσιν. (Εἰς τὸ αὐτό. ἐμβάλων, ἐνδύσας τὴν θρυαλλίδα εἰς τὴν σίλφην.)

922. δι' ὑδρορράας : (Διὰ στενοῦ τόπου.) ὑδρορρόα καλεῖται τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται.

923. (καίπερ λάβοιτο : Ἐὰν ἄψῃται, φησί, μόνον, εὐθύς καίονται.)

924. (σελαγοῖντ' ἂν : Αἱ ναῦς δηλονότι. ταῦτα δὲ λέγει ἐκπληγτόμενος ὁ Δικαιοπόλις τὸν συκοφάντην. ταῦτα δὲ εἰπὼν τύπτει εὐθύς τὸν Νίκαρχον.) ἀντὶ τοῦ καίοντο. R.

926. μαρτύρομαι : Ὁ Νίκαρχος τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ Δικαιοπόλιδος λέγει μαρτύρομαι.

927. φορυτόν : Φορῶνον, σχοινίον, δέσμην χόρτου συρφετιώδους. (ἢ φρυγανυῶδη ἀκαθαρσίαν. ὡς τὸ [Callimachi in schol. Vesp. 832]

σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἱπινάλυματ' ἄεϊρας.

διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἡ ψιχθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχους ἐμβάλλουσιν. ἢ τὴν ἐκ φρυγάνων στρωμνὴν.)

928. ὥσπερ κέρατοι : Οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέρατοι δυσχεροῦς (καὶ μάλιστα) κλῶνται.

929. (ἐνόησον ὅ λῶσθε : Διπλῇ καὶ μετὰ δακτύλις εἰς μονοστροφικὴν δυάδα, διστιγχαῖς ἔχουσιν τὰς περιόδους.)

930. τὴν ἐμπολήν : Ἐμπολή λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς πραγματείας κέρδος.

933. πυρορραγῆς : Πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυνται εἰς τὸ ὀπτᾶσθαι. ὁ δὲ κέραμος πυρορραγῆς γενόμενος σαθρὸν ἤχῃ.

936. (τριπτήρ δικῶν : Δέον εἰπεῖν ἑλαῶν, ὁ δὲ εἶπε δικῶν, διὰ τὸ ἐπιτρίβεῖν αὐτὸν τὰ πάντα δικάζοντα καὶ συκοφαντοῦντα.)

937. φαίνειν ὑπευθύνους : Διὰ τὸ φαίνειν ἔπαιξε λυχνούχον εἰπών. R. τὸ φαίνειν καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν νοεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ ποιεῖν φῶς. (διὰ τοῦτο καὶ λυχνούχον ἐπήγαγεν, ὃν λέγομεν φανόν, ἢ λαμπτήρα.)

940. πῶς δ' ἂν πεποιοίη : (Διὰ τὸ κράζειν καὶ βοᾶν τὸν συκοφάντην λέγει ὁ χορὸς ὅτι πῶς ἂν θαρροίη τοιοῦτω ἀγγεῖῳ ἀνθρωπός τις ποτε, τοιοῦτον ἤχον ποιοῦντι· παρόσον καὶ οἱ ἄνθρωποι παραιτοῦνται ἐπὶ τοιοῦτων κεράμων ἀναγκάζειν τι βαλεῖν, φοβούμενοι τὸ σαθρὸν αὐτῶν. Ἄλλως.) τῷ συκοφάντῃ λέγει (πῶς ἂν θαρροίη τις) διὰ τὸ καὶ αὐτὸν κράζοντα μέγαν ἤχον ποιεῖν.

945. κατακάρα : Κατὰ κεφαλὴν. οὕτως δὲ ὕψ' ἐν οἱ Ἀττικῶι λέγουσι.

946. ἥδη καλῶς ἔχει σοι : Ἦδη καλῶς ἐδεσμεύθη. (διπλῇ καὶ ἔπεται ὁμοία ἐκ τῶν ἐφθήμερων τῇ πρώτῃ.) τὸ δῆσαι τὸν συκοφάντην. R.

947. μέλλω γέ τοι θερίζειν : Καταβάλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θερίζοντων, ὅτι τὰ δράγματα τιθέσιν. ἡ διότι πολλοῦ ἐθερίζον διὰ τὸν πόλεμον. — ὡς γεωργός φησι, μέλλω θερίζειν καὶ μέλλω κερδαίνειν πολλὰ καὶ καρποῦσθαι. R. (τινὲς δὲ φασὶ τὸν Δικαιοπόλιν εἰρηκέναι, μέλλοντα λαβεῖν τὰ τοῦ Βοιωτοῦ φορτία.)

948. (ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε : Διπλῇ καὶ ἄλλῃ περίοδος τοῦ χοροῦ, ἱαμβικὴ καὶ αὕτη, ἐκ τριῶν μὲν διμέτρων ἀκαταλήκτων καὶ τετάρτου καταληκτικοῦ. πρὸς πάντα δὲ συκοφάντην ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σωρόν.)

952. μολίς γ' ἐνόησα : Ὁ Δικαιοπόλις λέγει τὸν συκοφάντην. (διπλῇ δὲ καὶ εἰσθεσις εἰς ἱάμβους δύο.)

954. (τὰν τύλαν : Τὸν τύλον τὸν ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν γεγεννημένον. Ἄλλως. τὴν ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν ἐν τῷ τραχήλῳ γινόμενῃ τοῦ τραχήλου σκληρότητα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχθοφορῶν ζώων.) ὃν δὲ εἶπεν ἄνω Ἰσμηνίαν, νῦν Ἰσμηνίχον ὁ Θηβαῖος καλεῖ.

955. χῶπως κατοίσεις αὐτόν : Ἐπεὶ οἱ βασιτάζοντες κεράμους εὐλαβέως πάνυ καὶ προσεχόντως βασιτάζουσι.

956. διαπικίζει τὸν συκοφάντην ὡς οὐδὲν ὀρθὸν ἦν, ἵνα μὴ οὕτω κούφως ἀπέρχῃ. R.

958. εἰς τὸ κατὰ συκοφάντας μέρος. R.

959. Δικαιοπόλι : Ἐρχεται Λαμάρχου ἄγγελος, λέγων τῷ Δικαιοπόλιδι ὅτι ἐπεμψε Λάμαρχος σὺν τρισὶ δραχμαῖς καὶ ἑτέρῃ μιᾷ, ὅπως εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Χοῶν δῶς μοι τῆς μὲν μιᾶς δραχμῆς κίχλας, τῶν δὲ τριῶν ἐγγέλων.

961. εἰς τοὺς Χόας : Εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Χοῶν. ἐπετελεῖτο δὲ Πυανεψιδῶνος (ὀγδόῃ. οἱ δὲ Ἀνθεστηριῶνος δεκάτῃ. φησί δὲ Ἀπολλοδώρος Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὀλην ἐορτὴν Διονυσίου ἀγομένην· κατὰ μέρος δὲ Πιθιογίαν, Χόας, Χύτραν. καὶ αὖθις, ὅτι Ὁρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀρικόμενος, ἦν δὲ ἐορτὴ Διονύσου Ἀγναίου, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐξηχανήσας τοιοῦδε τι 40

Πανδίων. χοῦ οἶνου τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὁρέστης μήτε ἐκεῖνος ἀχθοίτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκεῖνου Ἀθηναῖοις ἐορτὴ ἐνομισθῇ οἱ Χόας. τοῦτο δ' ἡμῖν καὶ ἐν τοῖς πρόσθε [ad Eq. 95] εἴρηται.) τὸ δὲ χοῦς ὅτε ἐπὶ τῶν μέτρων τίθεται, περιπαῖται, (ὡς τὸ [Nub. 1238] « ἐξ χοῦς χωρήσεται. » καὶ αὖθις [Eccl. 45]

τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἶνου τρεῖς χοῦς ἡμῖν ἀποτίσειν, κἀρεβίνθων χοῖνικα.

50

μέτρον δὲ ἔστιν Ἀττικόν, χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. καὶ ἀλλαχοῦ [infra 1088] Ἀριστοφάνης

ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ βάδιζε τὴν κίστιν λαβών.

οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἐψήματα καὶ κίστιν καὶ χοῖν. Ὀμηρος Od. Z, 76] περὶ τῆς κίστεως φησιν·

5 μῆτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα,
ὅψα τε οἷα ἐδοῦσι διοτρεφέες βασιλῆες.

χοῖας δὲ ὡς τιμαῖς, ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς, ἢ σπονδάς. ἐκπίπτει δὲ χρησμὸς, δεῖν χοῖας τοῖς τεθνεώσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἐορτὴν χοῖας ἄγειν. λέγονται

10 καὶ θυσίαι νεκρῶν. Σοφοκλῆς [Ed. Col. 469]

πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀερίπτου χοῖας
κρήνης ἐνέγκοι δι' ὁσίον χειρῶν θιγόν·
ὅταν δὲ χεῖμα ταῦτ' ἀκίρητον λάθῃς,
κρατῆρές εἰσιν ἀνδρὸς εὐχευρὸς τέχνη.)

15 963. ὁ ποῖος οὗτος : Διασύρει ὡς ἄσσημον τὸν Ἀμά-
χον. (ταλαύρινος δὲ ὑπομονητικὸς, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.)

965. κατασχοίς λόφοις : Δυναμένους σκιάν τινι ποι-
ῆσαι. ἀντὶ τοῦ ἐπιμήκεις, μεγάλους. — κραδαίνων δὲ
20 σείων, παρὰ τὴν κράδην, ὃ τῆς συκῆς φύλλον δηλοῖ. ὅθεν
τὸ κραδᾶν καὶ κραδαίνειν, κυρίως τὸ τὰ τῆς συκῆς φύλλα
σεῖειν, καὶ ἀλλάειν. Junt.

966. οὐκ ἂν μὰ Δ' οὐ δοίην : Ὅτι ἐπὶ ὀψαρίων
μόνον λέγεται τὸ τέμαχος, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τόμος,
25 οἷον τυροῦ.

967. ἀλλ' ἐπὶ ταρίχῃ : Ταρίχῃ ἐσθίων ὀπιλιζέσθω.
τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις ἦσθιον. (δῶν δὲ εἰπεῖν ἐπὶ
ταρίχῃ ἀνιστάτω, ἔξῃ, ἢ ταρίχῃ τοὺς λόφους κραδαί-
νέτω, διαπαιζὼν αὐτόν.)

30 968. ἂν δ' ἀπολιγαίνῃ : Ἐὰν δὲ θορυβῇ, ἢ ὀξέως
βοᾷ, παρὰ τὸ λιγὺ, καλέσω κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀγορανό-
μους. λέγει δὲ τοὺς ἱμάντας, οὓς ἀγορανόμους ἦδη κα-
τέστρεψεν ἄνω [724].

970. εἴσεμι' ὑπὸ πτερύγων : Ἀντὶ τοῦ μετὰ (πτερύγων
35 καὶ κιχλῶν καὶ κοφίγων. ὁ δὲ τρόπος ποιητικὸς. μιμεῖ-
ται δὲ τὸ μέλος.)

971. (εἶδες ὦ : ᾿Ρ') ὁ κόρωνις, ὑποχωρησάντων τῶν
ὑποκριτῶν. καὶ ἔστι συζυγία κατὰ περικοπὴν ἀνομοιο-
μερῆς, φαντασίαν παρέχουσα ἐπιρρήματος, ὅτι τὰς
40 στιγμῆς περιόδους οὐκ ἔχει ἐκ τοῦ αὐτοῦ στίχου. ἀλλ'
οὐδ' εἰσὶ παρεισθατικά πρὸς τὸ θέατρον, αἱ μὲν προη-
γητικά, καὶ αὐτοῖς περίοδοι εἰσιν ἑπτὰ, κῶλα πικνωτικά
ἐκ μονομέτρου καὶ τετραμέτρου δις καὶ τριῶν μέτρων.
διεμπληρᾶν δὲ τὸ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγορά-
45 ζειν.)

974. ὦν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ : Τῶν ὀρνέων τὰ μὲν χρή-
σιμα καὶ ἀνθηρὰ κατὰ τοὺς οἴκους ἀνατρέφουσι, τὰ δὲ
μὴ ἀνθηρὰ ἐσθίωμεν. (Ἄλλως, ἀντὶ τοῦ τῶν ὀρνέων τὰ
μὲν ἑάσει νέμεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὰ δὲ νέμεται.) ἐπαίξε
50 δὲ εἰπὼν παρὰ προσδοκίαν τὰ γλιτρά.

975. γλιτρά : Ἐνθεμα. Vicl.

976. τῷδε : Τῷ Δικαιοπόλιδι. R.

977. (οὐδέποτε' ἐγὼ πόλεμον : Ἐσωματοποιήσε τὸν

πόλεμον. διὸ ἔφη, οὐχ ὑποδέξομαι αὐτόν, ὥσπερ ἄνθρω-
πὸν τινα. αἱ δὲ ἀκολοθητικά περίοδοι εἰσὶ δεκάκωλοι
ἐξ ἐννέα παιωνικῶν τετραμέτρων, καὶ ἐνὸς τετραμέτρου
τροχαίου καταληκτικοῦ.)

980. τὸν Ἀριμόδιον ἄσσει : Ἐν ταῖς τῶν πότων 5
συνόδοις ἦδὸν τὸ μέλος Ἀριμόδιον καλούμενον, οὗ ἡ
ἀρχὴ « φίλταθ' Ἀριμόδι' », οὗ τί που τέθνηκας. » ἦδον δὲ
αὐτὸ εἰς Ἀριμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς καθηρηχότας
τὴν τῶν Παισιστρατιδῶν τυραννίδα. (ἦν δὲ καὶ ἕτερα
μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ Τελαμῶνος. ὁ 10
δὲ λόγος, οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἐστιαθήσεται ὁ πόλεμος.
παροίνιος δὲ μέθυσος καὶ ὑβριστής, δηλονότι ὁ πόλεμος.)

982. ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας : Ἐφ' ἡμᾶς τοὺς γεωρ-
γούς (ἐπικωμάσας. ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς εἰσπεσόν.)

984. προσέτι πολλὰ : Ἐν τῷ πίνειν (πολλὰ ἐμοῦ 15
προκαλουμένου αὐτὸν καὶ) λέγοντος, πῖνε κἀνάκεισο
ἥσυχος, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ καὶ μάλλον τὰ πράγματα
συνέτριψε καὶ ἠφάνισε τὰς χάρακας καὶ τὸν οἶνον ἐκ τῶν
ἀμπέλων. φιλοτεσίαν δὲ ἔλεγον τὴν φιαλὴν τὴν διδομέ-
νην ἐν τοῖς συμποσίοις. 20

986. (χάρακας : Τοὺς πεπηγότας καλάμους ἐν τοῖς
ἀμπέλοις ἔκαειν, ἦγουν τὰς ἀμπέλους ἀπὸ μέρους.)

987. (ἐξέχει θ' ὑμῶν βίᾳ : Ὡς ἐπὶ πολέμου. ἔδει δὲ
ἐκ τῶν πίθων εἰπεῖν, οὐκ ἐκ τῶν ἀμπέλων.)

988. τὰ δ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον : Ἐπειγεί, σπεύδει. R. 25
πρὸς τὸ ἄνω ἀπέδωκε περὶ τοῦ Δικαιοπόλιδος. τὰ γὰρ
διὰ μέσου περὶ τοῦ πολέμου εἴρηται. ὁ δὲ λόγος, Δικαιο-
πολις σπουδάζει περὶ τὸ δεῖπνον.

989. δεῖγμα : Οἷον τῆς παρ' αὐτῷ ἔνδον τρυφῆς ση-
μεῖον καὶ ἀπόδειξις πρόκειται τῶν θυρῶν αὐτοῦ τὰ τῶν 30
ὀρνέων πτερὰ, ἃ τιλθέντων καὶ τυθέντων πρὸς εὐωχίαν
προέβηκεν.

989. ὦ Κύπριδι : Ἀντὶ τοῦ ὧ εἰρήνην. καλῶς δὲ ἡ
εἰρήνην τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ ταῖς Χάρισι φίλῃ, ὅτι οἱ γάμοι
καὶ αἱ ἐορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται, καὶ ὅτι 35
ἥδιστῃ καὶ ἐπιχαρῆς ἔστιν.

990. (ὡς καλὸν ἔχουσα : Σωματοποιεῖ τὴν εἰρήνην,
καὶ κάλλος αὐτῇ περιτίθεται, καὶ ἔρωτα αὐτῆς ἔχειν
βούλεται.

ἐλάνθανες : Ἐμὲ δηλονότι ὧ εἰρήνην.) 40

992. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος : Ζεῦσις ὁ ζωγράφος ἐν
τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ταῖς Ἀθήναις ἔγραψεν Ἐρωτα
ὠραιότατον, ἐστεμμένον ῥόδοις. ὁ οὖν νοῦς δι' ὑπερβα-
τοῦ ἐλάνθανες με οὕτως εὐειδῆς οὖσα, ὡς ὁ γεγραμμέ-
νος Ἐρως. ἀνέμωον ἀντὶ τοῦ ῥόδου. 45

993. ἢ πάνυ γερόντιον : Εἰ καὶ γέροντά με δοκεῖς
ὄρᾶν, ὁμῶς λαθὼν σε, ἰσχύσω συγγενέσθαι σοι τρίς (καὶ
πολλάκις. παίζει δὲ ἐξῆς).

995. ἀμπέλιδος ὄρχον : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σχῆμα συν-
ουσίας τοῦτο ἔφη ὡς γεωργός. παρὰ δὲ τὸν ὄρχατον
φυτεῦσαι μοσχεύματα σύκων. οὕτως δὲ καλοῦνται αἱ
νέαι συκαὶ μοσχίδια δὲ τὰ νέα πλαστήματα, καὶ ἡ
ἀπαλὴ καὶ νέα λύγος μόσχος. Ὀμηρος [Il. A, 105] « εἰδὴ
« μόσχοισι λύγοισιν. » (ὄρχον δὲ οἷον ὄρχατον. κωμικῶς,

ὡς φιλογέωργος ἀλληγορεῖ ὡς ἐπὶ συνουσίας. ἐμπαντικῶς κατὰ γεωργίαν τὸ μακρόν. ὄρχος δὲ καὶ ὄρχατος στίχος ἀμπελίων, ἡ ἐτέρων φυτῶν· παρὰ τὸ ἐργεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν.)

6 997. (ἡμερίδος κλάδου· Ἡμερίς ἡ ἄμπελος, ὡς φησιν Ὀμηρος [Od. E, 69] « ἡμερίς ἡ βρώστα. » εἴρηται δὲ διὰ τὸ ἡμεριῶσαι τὸ τῶν ἀνθρώπων φύλον.)

1000. εἰσίσαισι οἱ ὑποκριταί. R.

1002. ἀσκὸν Κτησιφῶντος· Ὡς παχὺς καὶ προγά-
10 στωρ ὁ Κτησιφῶν σκώπτεται. — ἐν ταῖς Χοαῖς ἀγὼν ἦν περὶ τοῦ ἐκπεῖν τινὰ πρῶτον χοῖν, καὶ ὁ πῶν ἐστέρετο φυλλίνῳ στεφανῇ καὶ ἀσκὸν οἶνον ἐλάμβανεν. πρὸς σάλπιγγος δ' ἐπινον. R. (ἐτίθετο δὲ ἀσκὸς πεφουσημένος ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἐορτῇ, ἐφ' οὗ τοὺς πίνοντας πρὸς ἀγῶνα
15 ἐστάναι, τὸν πρῶτον πίνοντα δὲ ὡς νικήσαντα λαμβάνειν ἀσκόν. ἐπινον δὲ μέτρον τι οἶον χοῖν.)

1004. (τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε· Καλοῦντες εἰς τὴν τῶν Χοῶν ἐορτὴν πάντας. ἐκάλουν δὲ οἱ κήρυκες σάλ-
20 πιγγας βασταζόντες καὶ ἐσήμεινον.)

1005. ἀναθράττετε· Ἀναστρέψατε τὰ ὀπτούμενα κρέα καὶ τὰ ὀπτηθέντα ἐξέλκετε.

1007. ἀναπαίρω· Πῆξω, κεντήσω. *Vict.*

1008. ζηλῶ σε τῆς εὐθουλίας· Θυμάζω τὴν σὴν εὐθουλίαν, ὦ Δικαιοπόλι. (διπλῆ δὲ καὶ περίοδος ἐπτά-
25 κωλος ἀμοιβαία. ἤς τὸ πρῶτον ἐν εἰσθέσει ἱαμβικὰ δίμετρα καταληκτικὰ οὖο, καὶ ἐν εἰσθέσει κῶλα δ'. καὶ ἐν εἰσθέσει κῶλον ἐν ὅμοιον τῷ πρώτῳ καὶ πέντε ἐν πα-
30 ρεχθέσει ἱαμβικὰ ἐφρημιμερῆ. ἐξ ὧν ἀμφοτέρων γίνον-
ται στίχοι ὅμοιοι τοῖς δύο ἐξ. ἐν εἰσθέσει δὲ κῶλον ὅμοιον τῷ πρώτῳ. ἐπτά στίχοι ὁμοίως ἱαμβικοὶ τετρά-
μετροι καταληκτικοί.)

1014. ὑποσκάλευε· Ἀναψύσα, ζωπύρει. R. ἀνα-
στρεψε, κίνησε. *Vict.*

1018. οἶμοι τάλας· Ἔρχεται ἀνὴρ Ἀθηναῖος, γεωρ-
35 γὸς, ἀπολέσας αὐτοῦ τὰς βόας, ληψθεῖσας ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, δεόμενος τοῦ Δικαιοπόλιδος λαβεῖν τῆς εἰρή-
νης πρὸς πέντε ἔτη.

τὰ πρόσωπα Δερκέτης γεωργὸς Φυλάσιος. R.

1019. κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου· Ἀντὶ τοῦ, ἐν σεαυτῷ
40 ἔχε τὴν κακοδαίμονίαν, μὴ ἐπιμίνυσσο ἡμῖν κακοδαί-
μονῶν.

1020. σπονδαὶ γὰρ εἰσὶ μοι μόνῳ· Ἐπεὶ αὐτὸς ἐσπεί-
σατο πρὸς Λακεδαιμονίους.

1021. (κἀν πέντ' ἔτη· Ἀντὶ τοῦ εἰς πέντε ἔτη. τὸ δὲ)
45 μέτρησον ἀντὶ τοῦ θάνατον. καὶ Ἡσίοδος [Op. 317]

εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι.

καὶ Θεόπομπος Καπήλιον

ἢ μετᾶδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε.

1022. συνετρίβην, ἀπωλόμην. R.

1023. ἀπὸ Φυλῆς· Ὅνομα δῆμου. καὶ Μένανδρος
50 Δυσκόλυ

« τῆς Ἀττικῆς νομίζεται εἶναι τὸν τόπον Φυλῆν. »

1024. λευκὸν ἀμπέχῃ· Ἀντὶ τοῦ λευγεμονεῖς. οἱ γὰρ Φυλάσιοι λευκὰ ἐφόρουν. (καὶ ταῦτα μέντοι) καὶ οὗτοι, φησὶν, ἦσαν, οἵπερ με ἔτρεπον καὶ ἐποίουν τρυ-
φᾶν βόας.

1026. βολίτοις· Βόλιτον οἱ Ἀττικοὶ οὕτως ἔλεγον 5
χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλῃτιον. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν πάσῃ τρυφῇ, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. βολίτοις δὲ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος (αὐτῶ). Ἄλλως. δέον εἰπεῖν ἐν πᾶσιν ἀγα-
θοῖς, βολίτοις εἶπε παρ' ὑπόνοιαν παίζων. ἡ ἐπειδὴ διὰ τῆς κόπρου τὰ σπέρματα θάλλειν ποιοῦσιν οἱ γεωργοὶ 10
καὶ καρπὸν πλεῖστον ποιεῖν, ἐξ οὗ τρέφονται, τοῦτο εἶρηκε.)

1027. ἀπόλωλα τὸ φθαλμῷ· Ἀπόλεσά μου τοὺς ὀφθαλμούς, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος τοὺς βόας.

1029. ὑπάλειψον· Ἀντὶ τοῦ ἐγχρίσον τοὺς ὀφθαλμούς 15
μου ταχέως.

1030. οὐ δημοσιεύων τυγχάνω· Οἱ δημοσίᾳ χειρο-
τονόμουντο ἱατροὶ καὶ δημόσιαι προῖκα θεραπεύουν. (φησὶν οὖν καὶ οὗτος ὅτι οὐ τῶν δημοσιευθέντων ἱατρῶν τυγχάνω.) οἷον οὖν οὐ κοινῇ ἐσπείσάμην, τουτέστι σὺν 20
τῇ πόλει· ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐμαυτῷ μόνῳ.

1031. ἴθ' ἀντιβολῶ· Ἰκετεύω· δός μοι τῆς εἰρήνης, ὅπως ἀπολάβω τοὺς βόας.

1032. πρὸς Πιττάλου· Ὁ Πίτταλος οὗτος ἱατρὸς παρὰ Ἀθηναίους. λείπει δὲ τὸ μαθητάς. τοῦτο δὲ ἔφη, 25
ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν ὑπάλειψον τοὺς ὀφθαλμούς, ὥστε ἔλεγεν, ἄπαλθε, ἐγγρίον παρὰ Πιττάλου.

1034. εἰς τὸν καλαμίσκον· Τὸν χαλκοῦν ἢ ἀργυροῦν, οἷους ἔχουσιν οἱ ἱατροί.

1035. στριβιλικίγῃ· Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ βανίδα. στρίβος 30
δὲ καλεῖται ἡ λεπτὴ καὶ ὀξεία βοή. λίκιγῃ δὲ ἡ ἐλαχίστη βοή τοῦ ὀρνέου. ἡ μὲν λέξις ἐκ τούτων γεγέννηται. λέγει δὲ ὅτι οὐδὲ ἐλάχιστόν σοι μέρος μεταδίδωμι. — τοῖν γεωργοῖν δὲ, τοῖν τὴν γῆν ἐργαζομένοις.

1037. (ἀνὴρ ἀνεύρηκε· Διπλά. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ πε- 35
ρίοδος ὁμοίως τῇ ἀνωτέρᾳ ἐπτάκωλος ἀντιστρέφουσα.)

1039. μεταδώσειν· Τῶν σπονδῶν δηλονότι. στάθμεις δὲ ὄπτα.

1040. χορδὴ καλεῖται τὸ παχὺ ἐντερον τοῦ προβά-
του. R.

1042. ὀρθισμάτων· Ἀνατάσεις ῥημάτων, τῶν μετὰ βοῆς κόμπων, ἡ τῶν μελῶν, παρόσον ὀρθιος νόμος κιθα-
ρωδικός.

1043. τὰ γγῆλαι· Ἡ λέειται τὰ κρέα, ἢ τῇ τὰ ἐγ-
χέλαια κρέα, ἡ λέγει τὰς ἐγγῆλεις. (1046) λάσκων δὲ, 45
φοινῶν, βοῶν. — (1045) παρόσον ἡ κνῖσα τῶν ὀπτωμέων τοῖς γείτοσι * * R.

1047. ξανθίζετε· Οἷον τῷ μέλει χροίζετε. ἡ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε. ἡ δὲ καλῶς ἔχουσα ὀπτησις τῶν κρεῶν ἐστίν, ὅταν πυρρὰ ᾖ. 50

1048. Δικαιοπόλι· Ἔρχεται ἀνὴρ τις παράνυμπος βασταζών κρέα τῷ Δικαιοπόλει παρὰ τινος νυμφίου, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν λαβεῖν ἐν βρῆσιν μικρὸν τῆς εἰρήνης,

ὅπως μὴ ἐξέρχουτο εἰς πόλεμον ὁ νυμφίος, ἀλλὰ μένοι
τερπόμενος σὺν τῇ γυναικὶ αὐτοῦ.

1051. ἐγγράει : Ἐπιγρῆν, ἐπιβαλεῖν· (τῶν κρεῶν δὲ ὧν
ἐπεμψέ σοι.) ἐς τὸν ἀλάστρον δὲ, εἰς τὴν μυροθήκην.

ἔστι δὲ λήκυθος ἣ ὧτα μὴ ἔχουσα, ἥς οὐκ ἔστι λαβέσθαι.

1053. εἰρήνης ἓνα : Ὡσεὶ ἔλεγε κοχλιάριον ἓν.

1055. ὡς οὐκ ἂν ἐγγράειμι : Παρατεῖται ὁ Δικαιο-
πολις μεταδύναμι τῆς εἰρήνης. — χιλίων περισπῶσιν
Ἀττικοί. γρ. καὶ χιλίων. R.

1056. ἡ νυμφεύτρια : Ἐρχεται νυμφεύτρια δεομένη
Δικαιοπόλιδος, καὶ λέγουσα ὅτι ἐπεμψέ με τις νύμφη
δεηθῆναι σου πρὸς τὸ λαβεῖν τῆς εἰρήνης, ὅπως ἀλείψῃ
τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ μὴ ἐξέρχουτο εἰς πό-
λεμον. κωφὸν δὲ εἰσάγεται τὸ πρόσωπον τῆς νυμφευ-
15 τρίας.

1058. (φέρε δὴ τί σὺ λέγεις : Παραθεῖς τὸ οὖς ἤκουσεν
ὁ Δικαιοπόλις τῆς νυμφευτρίας.)

ὡς γελοῖον : Τοῦτο φησιν ὡς ἀκούσας πρὸς τὸ οὖς. R.

(κράζων καὶ ἀστεϊευόμενος ὁ Δικαιοπόλις ἐφ' οἷς
20 ἤκουσε παρὰ τῆς νυμφευτρίας λέγει τὸ, ὡς γελοῖον ὧ
θεοὶ τὸ δέημα τῆς νύμφης. τὸ δὲ δέημα αὐτῆς ἦν, μι-
κρὸν τῆς εἰρήνης λαβεῖν, ὅπως ἀλείψῃ ταύτη τὸ αἰδοῖον
τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὰς νύκτας, καὶ μὴ ἐς πόλεμον ἐξέρ-
χοιτο.)

25 1060. ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν
τὴν οἰκίαν τὸ πέος ἔφη.

1063. (ὑπελ' ὧδε δεῦρο : Πρόφερε τὸ ἀλάστρον,
φησιν, ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνῶντες, τὴν τοῦ μύρου
λήκυθον. κατ' ἐρώτησιν δὲ τοῦτο (1064) ἀναγνώστέον. τὸ δὲ
30 ἐξῆς ὡς συμβουλευόντος καὶ ὑποτιθεμένου πῶς αὐτῷ
δεῖ χρῆσασθαι.)

1065. καταλέγωσι τούτωι : Τῷ ἀλείμματι. λέγει δὲ
τῇ εἰρήνῃ. τὸ δὲ καταλέγωσιν ἀντὶ τοῦ κατατάττωσιν.

1067. οἰνήρυσιν : Τὴν τοῦ οἴνου κοτύλην, ἣ ἀρύονται.

35 1069. τὰς ὀφρὺς ἀνεσπακῶς : Ἐσχυθροπακῶς.

1071. ἰὼ πόνοι τε : Ἐρχεται τις καλῶν εἰς πόλεμον
τὸν Λάμχρον.

1071. ἀμφιγαλκοράλαρα : Ἀντὶ τοῦ πολύγαλκα.
τραγικώτερον (δὲ) λέγει (διὰ τὸ μεγαλορρήμιον τοῦ Λα-
40 μάχρου).

1074. (λόγους : Ἐνιοι μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὁκτὼ σύ-
στημα, οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα, οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ἐκκαί-
δεκα ἀνδρῶν πλήθος, ὁ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον.
καὶ λοχαγός, προστάτης, καὶ ἡγεμὼν ὁ αὐτός ἐστι,
45 πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόγου. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις
ὕπῃρχον τέσσαρες λόχοι, οἱς ἐκέχρητο ὁ βασιλεὺς, ὡς
ἀλλὰ γρῶ [Lys. 452] Ἀριστοφάνης « γνώσεσθ' ὅτι καὶ παρ'
ἡμῖν εἰσι λόγοι τέσσαρες μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξω-
πλισμένων », καὶ καταλοχίσαι τὸ εἰς λόγους καταμερί-
50 σαι τὸ πλήθος τοῦ στρατοῦ. λόφους δὲ περικεφαλαίας.
λόφος γὰρ καὶ τὸ περικεφαλαίας ἄκρον, καὶ γῆς ἀνά-
στημα.)

1075. τὰς εἰσβολάς : Τὰς εἰσόδους τῶν πολέμιων
στρατῶν. νιφόμενον δὲ ὡς χειμῶνος ὄντος.

1076. ὑπὸ τοῦ χάους γάρ : Θεόπομπος τοὺς διασω-
θέντας ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐψῆσαι φησι γύτραν παν-
σπερμίας· ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτήν· καὶ θύειν
τοῖς Χουσί· Ἐρμῇ γρονθίῳ τῆς δὲ γύτρας οὐδένα γεύ-
5 σασθαι. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τοὺς περισιωθέντας, ἱλασκο-
μένους τὸν Ἐρμῆν καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων. (ἦγετο
δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα, ὡς Φιλό-
χορος. Ἄλλως.) ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀγονται ὅτε Χύτροι καὶ
οἱ Χόες ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ πᾶν σπέρμα εἰς γύτραν ἐψή-
σαντες θύουσι μόνῳ τῷ Διονύσῳ καὶ Ἐρμῇ. οὕτω Δί- 10
δυμος.

1077. ἐμβαλεῖν Βοιωτίους : Πολέμιοι γὰρ ἦσαν οἱ
Βοιωτοί. (ἐν τοῖς ἄνω οὖν ὁ Δερκέτης ἔφη ὅτι Βοιωτοί
τινες ἀφείλοντό μου τὸ ζεύγος τῶν βοῶν.)

1079. οὐ δεινὰ μὴ ᾿ξεῖναι με : Ὁ Δικαιοπόλις, οὐ 15
δεινόν, φησὶ, μὴ ἐξουσίαν ἔχριν με ἑορτάσαι. (ἴσως διὰ
τὸν τῶν στρατιωτῶν θόρυβον.)

1080. (πολεμολαμαχαικόν : Ἐμφασιν ἔχει, ὥστε
ἔφη, ξενικὸν ἢ Κορινθιακόν.)

1081. καταγελᾷς ἤδη σύ μου : Διὰ τὸ εἰπεῖν πολεμο- 20
λαμαχαικόν.

1082. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη : Ἀντὶ τοῦ τετρα-
κεφάλῳ. αἰνιττεται δὲ εἰς τὴν τοῦ Λαμάχρου περικεφα-
λαίαν (τρεις λόφους ἔχουσαν) ἀπὸ τῶν περικειμένων
αὐτῇ πτελῶν. ὁ δὲ θέλει εἰπεῖν, τοῦτο ἐστίν. βούλει πρὸς 25
ἀκαταμάχητόν τινα μάχεσθαι. ὁ γὰρ Γηρυόνης, οὗ
ἐμνήσθη, τρικεφαλὸς ἦν, καὶ πολλὴν ἀγῶνα παρέσχε τῷ
Ἡρακλεῖ. (δεικνυσι δὲ αὐτῷ τι τῶν τετραπτερυλλίδων
ἡμα τοῦτο λέγων· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, Γηρυόνη τρισωμάτῳ,
τετραπτερῷ εἶπεν.) 30

1083. (αἱ αἱ : Τούτων τινὲς τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῆς
αἰ διφθόγγου, θρηνητικὸν γάρ· τὸ δὲ δεύτερον ψιλόν,
θαυμαστικὸν γάρ.)

οἷαν ἀγγελίαν : Τὸν πόλεμον δηλονότι.

1084. αἱ αἱ, τίνα δ' αὖ μὴ προστρέχει : Ἐρχεται 35
ἄγγελος καλῶν τὸν Δικαιοπόλιν ἐπὶ δεῖπνον.

1086. βάδιζε τὴν κίστιν : Τότε γὰρ οἱ καλοῦντες ἐπὶ
δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα
τοιαῦτα παρετίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἐψήματα.
τὴν κίστην λαβὼν, τὴν ὀψοθήκην. Ὀμηρος [Od. Z, 76; 40
Γ, 480]

μήτηρ δ' ἐν κίστῃ (ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδῆν.
ὅσα τε οἷα ἐδουσι αὐτοτρφεῖς βασιλῆες.)

γὰρ δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν
ἄλλου ποτηρίου, διὰ τὴν ἐπὶ Ὀρέστῃ γενομένην αἰ- 45
τίαν.

1088. ἐχόνει : Ἀντὶ τοῦ σπεῦδε. μέλλοντας γὰρ αὐ-
τοὺς δειπνεῖν ἐπέχεις.

1092. (σησμαινόντες : Ἄλλῃ σησμαιούς, καὶ ἄλλο ση-
σάμη. σησμαιούς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησάμη δὲ ἦν 60
ἡμεῖς καλοῦμεν σησμαιίδα. ἱτρία δὲ καπυρώδῃ πλά-
σμα.)

1093. ὀρχηστρίδες : Ὑπερβατόν ἐστιν ὀρχηστρίδες

πάρεσι καλαί, καὶ τὰ φίλιτατα τοῦ Ἀρμόδιου. τουτέστι, τὰ εἰς Ἀρμόδιον σχολιά ἄσματα. (ὑπερ ἀνωτέρω ἔφη Ἀρμόδιου μέλος ἄσεται.)

1095. ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα : Ὅτι ἐξωγράφουν ἐν τῇ ἀσπίδι μεγάλην Γοργόνα.

1097. (τὸν γύλιον : Γυλιός, σφυριδοῦδες πλέγμα, ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον.)

1099. θυμίτας : Ἐκ θυμῶν κατασκευασθέντας. *Vel.*

1101. ὀρίον ταρίχους : (Ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχῃ βαλλόμενα βασιτάζονται.) σαπρού δὲ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου. σκεύασμα δὲ τι παρὰ Ἀθηναίους τὸ ὀρίον ὅπερ λαμβάνει ὕειον στέαρ ἢ ἐρίφειον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα καὶ τὸ λεκιθῶδες τοῦ ὧσθι πρὸς τὸ πήγνυσθαι, καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον ἥδιστον ἀποτελεῖ βρωίμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία ὀρίον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ κατασκευαζόμενος, καὶ ἐλιπτόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτόμενος.

1102. λείπει τὸ ἰχθύων. R.

1109. τὸ λοφίον : (Ἐὰν μὲν ὑποχωριστικόν, δηλοῖ) ἐλάχιστον τῶν τριῶν λόφων. ἐὰν δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, προπερισπᾶται καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τῶν λόφων.

1110. λεκάνιον : Κρατῆρα πεπληρωμένον τῶν λαγῶν κρεῶν. (λεκάνια δὲ καὶ λεκανίδας τὰ μείζονα τῶν ὀμβάφων καὶ ἐκπέταλα.)

1111. τριγύδρωτες : Σῆτες. θρήψ, σκώληξ κατεσθίων τὰς τρήχας : (καὶ προπερισπωμένως δὲ λέγεται τριγυβρωτες.)

1112. ἀλλ' ἢ πρὸ δεῖπνου : (Κυρίως μὲν μίμαρκις ἢ λαγῶα χορῶ ἔκ τῶν ἐντέρων. γρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ γοῖρου. Ἄλλως.) μίμαρκις σκευασία τις τῆς κοιλίας, ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λαγῶου αἵματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην.

1113. ἀνθρώπων βούλει : Κατ' ἐρώτησιν. δηλοῖ δὲ τὸ ἐν ἔλγῳ εἶναι.

1115. ἀπιτρέψαι Λαμάχῳ : Ἐπιτρέψαι, ὥστε κρίναι. (καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτροπέῃ « ἐπιτρεπτέον τινί ἐστι περὶ τούτων. » ταῦτα δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν οἰκέτην διασύρον καὶ παίζον τὸν Λάμαχον.)

1116. πότερον ἀκρίδες : Διασύρει τὸν Λάμαχον (ὡς ἀκρίδας ἐσθίνοντα. ἢ ὅτι πρότερον εὐτελεῖ ἐλγῆσθαι διαίτη.)

1118. καθελὼν μοι τὸ δόρυ : Παρατηρητέον ὅτι δὲ μὲν φιλοπόλεμος ὢν, πάντα τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ζητεῖ, δὲ πρὸς τροφήν ὡς εἰρήνην ζητῶν.

1119. δεῦρο τὴν χορδήν : Χορδὴ καλεῖται τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

1120. τοῦλντρον : Κρατεῖ καὶ ἔλκει τοῦ δόρατος τὴν θήκην. (τὸ ἐντελὲς τὸ ἔλυτρον.)

1121. καὶ σὺ παῖ τοῦδ' ἀντέγου : Τοῦ ὀβελίσκου, ὥστε τὰ ἐμπεπαρμένα κρέα ἢ τὴν χορδὴν ἐφελκύναι.

1122. τοὺς κιλλίβαντας : Τρισκελῆ ἐστὶ τινα ζῦλα,

ἐφ' ὧν τιθέασι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι, ἐπειδὴν κάμωσι πολεμοῦντες.

1123. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριθανίτας : (Λεῖπει γαστρός· ἢ ἡ, καὶ τῆς ἐμῆς γαστρός τὴν ἀνάπαυσιν ἔκφερε τοὺς κριθανίτας ἄρτους.) ἔπαιξε δὲ χαριέντως ὅτι καὶ οὗτοι περιφερεῖς ὡς αἱ ἀσπίδες.

1124. γοργόνωντο : Περιφραστικῶς τὴν ἀσπίδα. γοργόνωντο δὲ τὴν ἔχουσιν Γοργόνα.

1128. κατὰχει σὺ παῖ : Εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα γένηται λαμπροτέρα. (δὲ Λάμαχος δὲ ἐστὶ παρὰ κλεψούμενος ἐπὶ τὸ μέρος τὸ χαλκοῦν τῆς ἀσπίδος ἐλαῖον καταχυθῆναι, ἵνα στιλβῇ.) εἰσὶ γάρ τινες οἱ ἐν ἐλαίῳ ὀρῶντες μαντεύονται. (οὕτως δὲ Σύμмахος. σμῆχει οὖν τὴν ἀσπίδα, καταχέων τὸ ἐλαῖον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πυργός· εἴτα ὡς φαιδρυνθείσης αὐτῆς ἐνοπτρίζομενος πρὸς αὐτὸν λέγει, ὁρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντα· οἷον μὴ δυνάμενον ὄρᾶν τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν ἑλλαμψίν. Ὅμηρος [Il. N, 340] « ὅσσε δ' ἄμερδε. » ταῦτα δὲ ὡς μαντεύομενος λέγει.)

1131. παίζει παρὰ τὴν γοργόνα. R.

1133. ἔξαιρε παῖ θώρακα : Πρὸς τὴν ὀμφαλὴν ἔπαιξε. θωρήξασθαι γὰρ ἐστὶ τὸ καθολισθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸ πίνειν καὶ τὸ μεθυσθῆναι (οὕτω καλοῦσιν, ἐπειδὴ θώραξ καὶ τὸ στήθος. διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στήθος θωρήσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν, καὶ ἀκροθώρακας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων. ἐστὶ δὲ Ἀττικῇ. ἔξελε οὖν, φησί, κάμοι τὸν χοῖρον, ὃν καλεῖ θώρακα, ὥστε θωρακισθῆναι, τουτέστι τὸν θώρακα πληρῶσαι.)

1135. οἷον μεθυσθήσομαι. R.

1138. κίστιδος : (Καὶ κίστις καὶ κίστις λέγεται. καὶ διελθὼν τοῦτο τὸ δρᾶμα γνώση.) τὴν ὀφθηκῆν. R.

1141. νίψει βαθιναῖς : Ἀντὶ τοῦ ψυχρά. οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντες ἐπετρηροῦντο τὰς διοσημίας.

1143. (ἴτε δὴ χαιρόντες : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις εἰς μέλος τοῦ χοροῦ προμυδικόν, περιόδον τριῶν. ὢν ἐστὶ πρώτη ἀναπαιστικὴ τριάς τρισκαίδεκάμετρος ὀκτάκωλος. τέλος δὲ αὐτῆς, « ἀνατρίθωμένῳ τὲ τὸ δεῖνα, » τουτέστι τὸ αἰδοῖον κατ' εὐφημισμὸν.)

1144. δὲ μὲν γὰρ ἐπὶ πόλεμον, δὲ δὲ ἐπὶ δεῖπνον. R.

1145. τῷ Δικαιοπόλιδι. λείπει δὲ τὸ πάρεστιν. βιγῶν Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ βιγῶν. R.

1146. (προφυλάττειν) τὴν ἐμβολήν. R.

1149. τὸ αἰδοῖον λέγει. R.

1150. Ἀντίμαχον : Φασὶ γὰρ αὐτὸν γράψαι ψήφισμα ὥστε τοὺς χοροὺς μὴδὲν ἐκ τῶν χορηγῶν λαμβάνειν. τὸν Ψακάδος ἔφη. οἱ μὲν ὅτι οὕτως ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ συνεχῶς πτείνειν, ἢ διὰ τὸ μὴδὲν ἀναλίσσειν. R. (τὸν συγγραφέα. Ψακάς δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ προσέρραινε τοὺς συνομιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δὲ τις καὶ Ὀλύμπιακός καλούμενος Ψακάς διὰ τοῦτο. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, μὴ δεῖν κωμῳθεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορὸν, καὶ ὅλγον ὅτι πολλοὶ

τῶν χορευτῶν ἐπεινῶν. ἐχορήγει δὲ ὁ Ἀντίμαχος τότε, ὅτε εἰσήμεκε τὸ ψήγισμα. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ποιητὴς ὢν καλὸς χορηγῶν ποτε μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχορήξατο.)

1155. ἀπέλυσεν ἀδείπων : (Ἀπέκλεισε δαίπων.) ἀντὶ τοῦ ἀπεστέρησε τοὺς μισθοὺς, οὐδὲν μοι ἐχορήγησε.

1156. τευθίδος : Τευθίς, πέμματα πλாகουντῶδες καὶ εἶδος ἰχθύου θαλασσίου. *Vict.*

1158. σίζουσα : Ἀντὶ τοῦ ζέουσα, (ὡς ἐπὶ τηγανίζου-
10 μένης), ποῖον ἦρον ἀποτελοῦσα. καὶ Ὅμηρος [Od. I, 394] « ὡς τοῦ σίτ' ὀφθαλμός. » πάραλος δὲ ἀντὶ τοῦ παραθα-
λασσία. ἢ ἡ παρὰ τοὺς ἄλλας κειμένη. (ἐπεὶ δὲ καὶ ἐστὶν
ναῦς τῶν Ἀθηναίων Πάραλος καλεῖται, ἐπήνεγκε τὸ)
ὁκέλλοι, ὅ ἐστι προσορμίζοι, ὡς ἐπὶ νῆως.

1164. ἡπιαλῶν γάρ : Ἀντὶ τοῦ βίγιοιαν περιπεσόν.
15 (ἡπιάλος γὰρ κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. ἡπιαλῶν δὲ
εἶπε καὶ βαδίζων ἀντὶ τοῦ ἡπιαλῶντες καὶ βαδίζοντες.)
ἀντὶ τοῦ βαδίζοντα κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύνθηες, ὡς τὴν
ἐρωμένην ἔχων ἀντὶ τοῦ ἔχοντα. R. ἱππασίας δὲ ἀντὶ
20 τοῦ ἱππικῆς, ὡς ὄντος αὐτοῦ ἱππέως. καὶ γὰρ ἔως ἐσπέ-
ρας διατρέθουσιν ἐν τῇ δοκιμασίᾳ οἱ ἵπποι.

1167. τῆς κεφαλῆς Ὁρέστης : Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν
κεφαλὴν. ὁ δὲ Ὁρέστης οὗτος προσποιοῦμενος μωρίαν
τοὺς παριόντας ἀπέδυνε. ἦν γὰρ λωποδύτης. (ἢ πρὸς τὴν
25 ὁμουνυμίαν ἀντὶ τοῦ ὁ μαινόμενος. πελεθὼν δὲ βῶλον.)

1173. βάλιοι Κρατῖνον : Παρ' ὑπόνοιαν λέγει Κρατῖνον
οὐ τὸν ποιητὴν, ἀλλὰ τινὰ ἔτερον ἀλᾶζονα καὶ θρασύν
(καὶ μαινόμενον) καὶ μέθυσον. (βάλιοι οὖν, φησί, τοῦτον,
ἵνα πλείοσι κακοῖς περιπέσῃ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ.)

1174. (ὁ δῶδες : Κορωνίς. εἰσέρχεται γὰρ ὁ ὑποκρι-
τής. καὶ ἔστιν ἱαμβεῖα τρίμετρα καταληκτικὰ ἰς.)

1174. (θόβια : Τὰ λεγόμενα παρὰ ἱατροῖς λυγνώ-
ματα.)

1174. (λαμπάδιον : Οἱ μὲν τὸ λεπτόν ἐρίδιον, οἱ δὲ
35 ἐπιδέρμου εἶδος, οἱ δὲ τὸν νάρθηκα τῶν ἱατρῶν τὸν ναρ-
θηκίζοντα τὸ σφυρόν. οἱ δὲ τὰ ἔμμοτα. οἰσυπηρὰ δὲ)
ῥύπου πεπληρωμένα. οἰσύπη δὲ ἐστὶ τὸ διαχώρημα τῶν
προβάτων. R. (λαμπάδιον δὲ καταδέσμου εἶδος. περὶ τὸ
σφυρόν δὲ περὶ τὸ ὄστυον τὸ κάτωθεν τοῦ γόνατος. χάραξ
40 δὲ ἐστὶ ξύλον ἐν ᾧ τὰς ἀμπελούς δεσμοῦσιν, ὥστε ἵστα-
σθαι καὶ μὴ πίπτειν εἰς τὴν γῆν.)

1179. παλινόρον ἐξεκόκησεν : (Ἐκτραπὲν τῆς ἁρμο-
νίας ἤχησεν.) παλινόρμητον. (ἐξεκόκησεν) ἀντὶ τοῦ ἐξέ-
βαλεν, ἐξέκλασεν. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων. θέλει
45 δὲ εἰπεῖν ἔκλασεν τὸν πόδα. R.

1181. καὶ Γοργόν' ἐξήγειρε : (Παρ' ὑπόνοιαν. θέλω
γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς πληγῆς κονδύλην ἐποίησεν αὐ-
τός ὁ Λάμαχος, ἔφη, Γοργόνα ἐξήγειρεν.) ὥσπερ ἔλεγεν,
οἶδμα ἀνέστησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

1182. πτίλον δὲ τὸ μέγα : *Ἐπικεῖ πλάσας ὄνομα
ὀρνίθους (διὰ τὸ κομπηρὸν τοῦ Λαμάχου. γράφεται δὲ
οὕτως· πτίλον δὲ τοῦ μεγάλου πεσόντος ἐς τὰς πέτρας
δεινὸν μέλος ἐξηύδα ὁ Λάμαχος. ἢ πεσὼν πρὸς ταῖς πέ-
τραις ἐθρόνη τὸ μέγα πτίλον. Ἄλλως. πτίλον μέγα λέ-
γει τὴν περικεφαλαιάν αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πετροῦ.
οὐ γὰρ τὸ πετρὸν πεσὼν εἰς πέτραν ἤχησεν, ἀλλὰ τὸ
κράνος ἐκ χαλκοῦ κατασκευασμένον. ὑδρορρόαν δὲ ὕφα-
λον πέτραν, ἢ τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ
τοῦ ὁμβροῦ ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ ὁ στενὸς
τόπος. λέγεται δὲ καὶ ὑδρορροία, ὡς τὸ « οἱ δὲ εἰς τὰς
« ὑδρορρόας συνωθούμεντες αὐτοὺς, διὰ τούτων ἐσώζοντο
« εἰς τὰς ναῦς. »)

1188. κατασπέρχων : Σπέρχειν, σπεύδειν, χαλεπαί-
νειν, θυμοῦσθαι, ἀπειλεῖν, ταρασσεσθαι. *Vict.*

1190. ἀτταπαττῆ : Θορῶν παρτραγωδεῖ. κατεγχαί-
νοι δὲ καταγελάσοι. (παρτηρητέον δὲ ὅτι ἀντιτιθῆσθαι
αὐθις ὁ μὲν τὰ ἐκ τοῦ πολέμου δεινὰ, ἄπερ ἔπαθεν, ὁ δὲ
ἄπερ ἔχει ἐν εἰρήνῃ χαρμόσυνα.)

1199. κυδώνια : ὥσπερ ἔλεγε μῆλα, ὅτι παρὰ τὰ 15
ἄλλα σκληρότερα ἐστίν. R. *Victor.*

1200. ὦ χυρσίω : Πρὸς τὰς δύο πόρνas λέγει.

1201. τὸ περιπεταστόν καπμανδάλωτόν : Εἶδη
φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾗ δαί τὴν γλῶτταν τῶν κατα-
φιλοῦντων λείχειν. Ἄλλως. μανδάλωτόν, εἶδος φι- 20
λήματος ποικίλον καὶ ἡδύ, θηλυδριώδες, καὶ κατεγλωτ-
τισμένον.)

1206. ἱππικῆς Λάμαχε. R.

1208. τί με σὺ κυνεῖς : *Ἐνιοὶ ἐν βούλονται εἶναι,
ἵνα ᾗ ὁ Λάμαχος λέγων πρὸς τὸν Δικαιοπόλιν τὸ, τί με 25
σὺ κυνεῖς, τί με σὺ δάκνεις· ἵνα ᾗ τὸ κινεῖν ἀντὶ τοῦ
σαίνειν. ὥσπερ ἔλεγε, τί μου καταπαίξεις καὶ λυπεῖς με,
ὦ Δικαιοπόλι.

1210. (τάλας ἐγώ : Διπλῇ περιόδῳ δεκάκωλος, ἥς τὸ
πρῶτον ὅμοιον τῷ πρὸ αὐτοῦ, ὁμιτρον ἀκατάληκτον. 30
τὸ τρίτον ἱαμβικὸν ἐν εἰσθέσει. τὸ τέταρτον ἐν εἰσθέσει
ἱαμβικὸν ἡμιόλιον. τὸ πέμπτον ἱαμβικὸς στίχος.)

1211. τοῖς Χοῦσι γάρ τις : *Ἐπεὶ ὁ Λάμαχος εἶπε,
ξυμβολῆς βαρεῖας, ἐπήνεγκεν ὁ Δικαιοπόλις συμβολὰς,
παίζων πρὸς τὴν ὁμουνυμίαν (τὸ ἐπὶ τὸ δαίπνον λεγόμε- 35
νον. λέγεται γὰρ συμβολὴ καὶ ἐπὶ δαίπνου τοῦ ἐκ κοι-
νοῦ ἐπιτελουμένου· οὗς ἐράνους Ὅμηρος [Od. A, 228]
φησίν,

εἰλαπίνῃ ἢ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.)

1213. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον : *Ἐορτὴ Ἀθήνησι. 40
ἐπεὶ ἐκεῖνος Παιῶνα καλεῖ, ἐπαίξεν ὁ Δικαιοπόλις καὶ
φησὶν ὅτι οὐκ ἔστι σήμερον τὰ Παιῶνια. R. (οὐκ ἔστι
σοι σήμερον ἡμέρα παιωνία καὶ ὑγιεινή, ἕκαστον δὲ ὢν
ὁ Λάμαχος λέγει, τρέπει οὗτος εἰς παιδιάν. Παιῶνα,
φησίν, ἐπικαλῇ, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς ὅτι σήμερον οὐκ ἔστι 45
Παιῶνια. ἔστι δὲ εορτὴ Ἀθήνησιν, Ἀπόλλωνι ἴσως ἀνα-
κειμένη. καὶ παιῶνιον ἱατρεῖον, θεραπευτήριον, ἢ σωτή-
ριον φάρμακον. καὶ παιωνίους τισὶ φαρμάκοις, σωτη-
ρίοις, ἱατρευτικοῖς, θεραπευτικοῖς καὶ παρακατιῶν ἐρεῖ,
(1223), « παιωνίασι χερσί. »)

1214. λάβεσθέ μου λάβεσθε : Πρὸς τὰς πόρνas φησί.
R. (διπλῇ καὶ δυάδες τρεῖς, δικιώλους ἔχουσαι τὰς
περιόδους, ἐξ ἱαμβοῦ τρίμετρο ἀκατάληκτου ἐκκειμέ-

νου. τῆς μὲν οὖν πρώτης θυάδος τὸ πρῶτον παιωνικὸν
δέρρυθμον, τὸ προσλάβειν ὃ φιλαί.)

1218. (ἰλιγγίῳ : Ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στροφὸς γέ-
νηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος
5 ἰλιγγον.)

1223. παιωνίασι : Ταῖς ὑγιειναῖς. *Vict.* ταῖς θερα-
πευτικαῖς. *R. Vict.*

1221. ποῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς : Ἀγνοῖ ὡς ἄρα τὴν ἐπι-
μέλειαν ὁ βασιλεὺς εἶχε (τῆς ἀμιλλῆς τοῦ γόου,) καὶ τὸ
10 ἄθλον ἐδίδου τῷ νικήσαντι, τὸν ἀσκόν. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀρχὴ τις ἐστίν. ἦν δὲ καὶ τῶν μυστηρίων ἐπιμελητὴς
τῶν πομπῶν καὶ τῶν θυσιῶν δὲ ἤρχεν.

1225. ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν : Ὡς νικήσας τὸν ἄθλον
αἰτεῖ τὸν ἀσκόν. *R. Vict.* τὸν ἀσκὸν δείχνουσι. *R.*

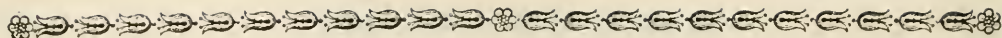
1226. ὀδύρτα : (Κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ σ Ὀδύρτα,
τουτέστι) Θρακική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι, (τουτέστι θρη-
νον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν).

1228. (ὦ πρέσβυ : Ἐαυτὸν γὰρ ὑπετίθετο πρέσβυν,
πρὸς τὴν γυναικα διαλεγόμενος ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος) 5

1229. ἄμυστιν : (Τὴν ἀθρόαν πόσιν οὕτως ἔλεγον. ἐστὶ
δὲ εἶδος ποτηρίου φιαλῶδους. Ἄλλως.) οἶον ὁμοῦ καὶ
ἀθρόως ἔπινον. (ἢ παρὰ τὸ ἀπνευστὶ ἐκπνεῖν, ἢ παρὰ τὸ
μὴ μύειν. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου.)

1230. τήνελλα : Μίμημα ἐπιφθέγγματος αὐλοῦ τὸ
τήνελλα. Ἀρχίλοχος « τήνελλα, ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἀναξ 10
Ἡράκλεες, αὐτὸς τε κίολκος, αἰγμυητὰ δύο. » — ἐν εἰ-
σθέσει ἱαμβοὶ δίμετροι ἀκατάληκτοι. *Vict.*

1232. (ἄλλ' ἐφόμεσθα σὴν χάριν : Λεῖπει ἢ εἰς πρόθε-
σις, ἢ ἢ εἰς σὴν χάριν.)

ΙΙΠΠΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

(Τὸ δῶμα τοῦτο ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν Ἀθηναίων
δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὼν νεώγητος,
δουλεύων τῷ Δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῇ περι-
τότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοσούλοιν,
5 καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρὰ διάσημον ἀλλαντοπώλην
Ἀγοράκριτον ἐπαγόντων, ὡς ἐπιτροπέσῃ τοῦ δήμου
τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖον ἱππεῖς συλλαβόντες
ἐν χορῷ σχήματι παραφαίνονται ὑφ' ὧν προπηλακίζο-
μενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ
10 τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνο-
μομοχότας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν βουλὴν ἔσται
διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ
ἱππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι
δὲ καὶ τῶν συγκινδυνεύοντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις
15 ἱππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἄδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ
ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοιῶς
τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὖθις αὐτῷ προσέρχε-
ται ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελ-
θὼν οὗτος διαφερομένων ἀεροῶται. λόγων δὲ πολλῶν
20 γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγοράκριτου μάλ'
ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπεῖαις καὶ προσ-
έτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατούντος, κατὰ
μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλλεται. δέσπαντος δὲ
τοῦ Κλέωνος καπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὀρμήσαντος,
25 ἀντιψωμίζων ἄτερος ἐγγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ δήμου τὴν
ἐκατέρου χίστην συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ
τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὐρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς, ὡς
περιφανῶς τὰ τοῦ δήμου κλέπτων, εἵκει θατέρῳ τῆς
ἐπιτροπέας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆ-
30 μον ἀψεύψαντος, εἶτα νεώτερον ἐξ αὐτῆς εἰς τοῦ μωρὰν
γεγονότα προαγαγόντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγο-
ρακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πό-
λεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρησά-
35 μενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ
παραδίδεται. τὸ δὲ δῶμα τῶν ἄγνυ καλῶς πεποιημέ-
νων.)

II.

ΛΑΛΩΣ.

(Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ
βυρσοπώλης ὧν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως

τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτη-
ρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγῶ καὶ
Νικίου. ὧν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέρανον οἱ
Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ
ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέ- 5
σχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπαναντίους εἰσω εἴκοσιν
ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη. ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ
τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκλῶν τὴν πόλιν. ἐφ'
οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθήρσι τὸ τῶν ἱππέων
δῶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο 10
τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα
κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεὶς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ
δῶμα.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμή-
κει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφῆρέθη δὲ τὴν στρα- 15
τηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις
παραστέσεσθαι τὴν Πύλον εἰσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὁ καὶ
κατάρθωσε διὰ τὸ τὰ πλείεστα τῆς ἀλώσεως προπεπο-
νῆσθαι Δημοσθένης. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς
ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία 20
ἡ πόλις, θεράποντες οἱ στρατηγοί. οἰκίται δὲ οὗτο τοῦ
δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ
δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ἐστίν, οἱ καὶ ἐξημίωσαν τὸν
Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἀλόντα. λέγουσι
δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νι- 25
κίαν, ἵνα ᾧσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν
Ἀθηναίων, εἰς πενταχοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς
zeugitas καὶ εἰς θῆτας.

Ἐδιδάχθη τὸ δῶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος 30
δημοσίᾳ εἰς Ἀθήναια, δι' αὐτοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος
ἐνίκαι· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης
(Υλφοροῖς.)

III.

(ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον 35
Παφλαγόν, κατὰ βυρσοπώλην, πικρότατα
κατεσθιόντά πως τὰ κοινὰ χρήματα,
κὰν παραλογισμοῖς διαφέρωντ' ἐρρωμένως
ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,

πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεύσιν τισι,
ἐν τῷ χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσαν δὲ Κλέων παγκάκως·
δὲ δὲ σκατοράγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.)

SCHOLIA IN EQUITES.

(Ἡ εἰσθεσις τοῦ παρόντος δράματος εὐθὺς ἐξ ἁμοι-
βαίων προσώπων ἀρχεται. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοί
τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἑκατὸν ἐνενήκοντα τρεῖς. ὧν
τελευταῖος

καὶ ποιικίως πως καὶ σοφῶς ἡνιγμένως.

μεθ' οὗς καθ' ὑποβολὴν ἐπικοί, τουτέστι δακτυλικοί
ἐξάμετροι πέντε. ἐξῆς δὲ πάλιν ἐν εἰσθέσει ἱαμβικοί
ἄμιοι μ'. ἐν ἐκθέσει δὲ τούτων στίχοι τροχαϊκοὶ τετρά-
μετροι καταληκτικοὶ πέντε. ὧν τελευταῖος

ἀλλ' ἄμύνου καὶ δῖωκε καὶ τροπῇ αὐτοῦ ποιοῦ.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῇ τέλει τοῦ
τελευταίου στίχου κορονίς.)

1. (Ἰατταταῖαξ : Σχετλιασμὸν δηλοῖ αὐτὸ τε τοῦτο
καὶ τὸ ἐξῆς. εἴκοι δὲ ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένους ὁ
προκαμῶν ἐν Πύλῳ, διὰ τοῦτο. Ἄλλως, σχετλιαστικὸν
τὸ ῥῆμα. παρεπιγραφὴ δὲ λέγεται τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ
γίνεται τοῖς σχήμασιν. ἔστι δὲ εἷς τῶν προειρημένων
δῆθεν οἰκετῶν ἀποδουρόμενος τὸν ἔτερον.)

2. Παρλαγόνα : (Τὸν Κλέωνα ὡς δημοτικὸν οἰκέτην.
Παρλαγόνα δὲ οὐ τῷ γένει, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπάραλ' ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ. νεώνητον δὲ, τὸν νεωστὶ καταξωθέντα
τῆς ἀρχῆς.) Παρλαγόνα τὸν Κλέωνα διὰ τὸ τῆς φωνῆς
ἀπῆλθ' ἀπὸ τοῦ παρλαζέων ὀνόμασεν. ἔργη γὰρ ὅτι
ξένος ὢν ἐπολιτεύσατο. ὀνειδίζει οὖν αὐτὸν ὡς ξένον καὶ
βάρβαρον.

τὸν νεώνητον : Τὸν νεωστὶ ἡγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐκ
γένους ἦν Ἀθηναῖος, (ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ
πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων ὅτι) καὶ τῶν Ἀθηναίων
κατὰ πᾶσιν, ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοὺς τοῖς γνησίοις καὶ
πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων
τὸν Κλέωνα. περὶ καμῶν γὰρ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον
πιστεύειν τοῖς οἴκοι γεννηθεῖσι (καὶ τραφεῖσιν ἢ οὗς ἀν-
κτησώμεθα πριάμενοι. Ἄλλως, ὅτι νεωστὶ τῇ δημαγω-
γίᾳ προσῆλθε. τὸ δὲ ἐξῆς, κακὸν κακῶς ἀπολέσειαν οἱ
θεοὶ τὸν Παρλαγόναν τὸν νεώνητον.)

3. (αὐταῖσι βουλαῖς : Ἀττικὸν τὸ σχῆμα καὶ ἡ
σύνταξις τοῦ λόγου, ὡς εἰ λέγοιμεν, αὐτοῖς ὅποις,
αὐτοῖς ἱπποῖς. λαίπει δὲ ἡ σύν προθέσις.)

4. εἰσπύρησεν : Ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν, εἰσεπήδησεν.
ὡς βία καὶ ἀναίδως αὐτοῦ τῇ πολιτείᾳ προσελθόντος.
(Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις. ἐν ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις εἰσεφύρησε
γράφεται, δηλοῦσθαι τῆς λέξεως τὸ ἐπεπήδησεν, ἔτι δὲ
καὶ τὸ μετὰ φθορᾶς εἰσέλθειν. — Ἄλλως, μετὰ φθορᾶς
παρεγένετο. γ.)

SCHOLIA ARISTOPHANIS.

5. πληγαῖς : ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα. (τὸ δὲ
προστίθεται ἀντὶ τοῦ) κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται
καὶ προσποιεῖται. R. V.

6. πρῶτος Παρλαγόνων : Ὡς πάντων μὲν ὄντων
πονηρῶν, ἐξαίρετους δὲ τοῦ Κλέωνος.

7. αὐταῖσι διαβολαῖς : (Ὅμοιον καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα
τῷ αὐταῖσι βουλαῖς, τοῦτο δὲ εἶπεν,) ἐπεὶ διαβάλλων δὲ
Κλέων τοὺς ἄλλους στρατηγούς καὶ προσκρούων τῷ
δήμῳ εἰς αὐτὸν βλέπειν τοὺς Ἀθηναίους ἐποίησε.

8. πρόσελθ' : πλησίαν, ἐγγὺς ἐλθέ. R.

9. ξυναυλίαν : (Ξυναυλία καλεῖται ὅταν δύο αὐληταὶ
τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ὁ δὲ Ὀλυμπὸς μουσικὸς ἦν, Μαρσῶν
μαθητής. ἔγραψε δὲ αὐλητικούς καὶ θρηνητικούς νό-
μους. Ἄλλως, ξυναυλία λέγεται ὅταν κιθάρᾳ καὶ αὐ-
λὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι. 15
Ὀλυμπὸς δὲ μαθητής γέγονε Μαρσῶν περὶ τὴν αὐλη-
τικὴν ἀρίστην, καὶ αὐτὸς δυστυχῆσας διὰ μουσικὴν.
καθάπερ οὖν Ὀλυμπὸς εὔρε τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς
ὅμοια καὶ ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδουρώμεθα.) μιμησώ-
μεθα οὖν ἐν τῷ θρηνεῖν τὴν συναυλίαν Ὀλύμπου καὶ ὡς 20
ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδουρώμεθα. R. κοινωνίαν. τουτέστιν
ἀποδουρώμεθα ὁμοῖα. V.

10. μὴ μὴ : (Ὅμοφρονοῦσιν ἀμφοτέροι μύζοντες.
τοῦτο δὲ ὡς θρηνητικόν. ἔστι δὲ ἱαμβὸς ἔχων τὸ μὲν
πρῶτον βραχὺ, τὸ δὲ δεύτερον μακρόν.) ὡς θρηνοῦν- 25
τες. R.

11. τί κιουρόμεθα : Τί θαρρόμεν καὶ ὀδουρώμεθα
εἰς κεκὸν καὶ ἀνοφελές; — τί κιουρόμεθ' : θαρρόμεν,
θρηνοῦμεν, ὀδουρώμεθα. Viel. θρηνοῦμεν ματαίως. V. C.
οὐκ ἔχρηζεν ζητεῖν τινα : (Ἡμεῖς δὲ ἀπαλλαγέντες 30
τῶν θαρρῶν βουλευσώμεθα τίνα τρόπον ἀπαλλαγῆσο-
μεθα τῶν τοῦ Κλέωνος κακῶν.) αὐτοὺς γὰρ μέλλει τὴν
τοῦ ἀποδρᾶναι γνώμην εἰσχεῖσθαι. [Ζητεῖν δὲ, πολυ-
πραγμονεῖν καὶ σκοπεῖν.]

13. [τίς οὖν γένοιτο· ἂν λέγε σύ : Τίς οὖν ἀρομή 35
γένοιτο λέγε σύ. πρὸς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ ἑτέρου δὲ
ἕτερος πάλιν ἀπεκρίνατο. ἑκάτερος δὲ ἐλαθὼς ἔχει
τοῦ εἰπεῖν, διὰ τὸ φοβεῖσθαι δῆθεν τὸν Κλέωνα, καθ'
οὗ συντάττουσι τὴν ἐπιβολήν. φιλονεικοῦσιν οὖν τίς
πρῶτος εἴπη.]

σὺ μὲν οὖν λέγε : Ἀντὶ τοῦ σὺ εἶπε, ἵνα εἰπόντος
σου, μὴ ἀντιεῖξω μηδὲ μαχήσωμαί σοι. ἢ (ὅπως· σὺ
λέγε,) ἵνα μὴ εἴπω πρῶτος, καὶ θῶν ἂν ἀντιέπης, καὶ γὰρ
σοι μάχωμαι.

16. ἅ με χρὴ λέγειν : Ἀτινά με χρὴ, φησὶν, εἰπεῖν, 45
εἴθε (περὶ τούτων) ἤκουσα παρὰ σοῦ λεγθέντων. (τοῦτο
δὲ εἶπε διὰ τὸ φοβεῖσθαι λέγειν.) [ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐν
Ἰππολύτῳ Εὐριπίδου 315] ὑπὸ τῆς Φαίδρας πρὸς τὴν
τροπὴν εἰρημένον οὕτως ἀποκρινομένην,
οὐ μάντις εἰμὶ τάχα γινώσκων σαφῶς.]

17. ἀλλ' οὐκ ἐνὶ μοι τὸ θέρεται : Ἀντὶ τοῦ, τὸ θαρ-
ραλέον. (οὐδὲ τὸ τυχὸν ἔχω, φησὶ, περὶ τούτων εἰπεῖν.
θέρεττε δὲ βαρβαριστὶ, ἀντὶ τοῦ θαρρεῖν, παρὰ τὸ θρασὺ
καὶ ἀνδρείον. οὐκ ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὃ σὺ διανοῇ. ἡρνή- 50

σατο δὲ, ἵνα εἰς ἀνάγκην τὸν ἕτερον καταστήσῃ πρῶτος συνθέσθαι τι καὶ συμβουλευῆσαι. τὸ δὲ, πῶς ἂν οὖν ποτε, ἀντὶ τοῦ, οὐ θαρρῶ, φησὶν, εἰπεῖν οὐδὲ τὸ τυ-
χόν. βαρβαρίζει δὲ ὡς δούλος.)—Herodian. περὶ προθέ-
σεων. Τῶν δὲ προθέσεων ἡ ἐν καὶ ἐνὶ εὐρήται ἐν τοῖς
ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἐνὶ μέντοι μετα-
θέσει τοῦ τόνου οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς βηματικὸν
μεταβαίνει, ὡς ἡ παρὰ· πᾶρα δὲ ἀντὶ τοῦ πάρεστι.
Victor.]

18. (κομψευριπιδικῶς : Ἀντὶ τοῦ εὐριπιδικῶς καὶ
δεινῶς, ὅσον πανούργως. κομψοὶ δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
ἐλέγοντο οἱ πανούργοι. φησὶν οὖν, πῶς ἂν τις εἴποι
περιεσταλμένος καὶ λεληθότως, οἷονεὶ μὴ φανερώς.)

19. μὴ διασκανδικίσσης : Διευριπιδίσσης. (ἡ γὰρ μὴ-
τηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν, ὅ ἐστιν ἄγρια
λάχνα. Ἄλλως. μὴ ἀποδειλιάσης, μὴ μεταμελήσης.)
σκώπτει δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν.
(σκάνδις γὰρ εἶδος λαχάνου.)

20. (ἀπόκινων : Φυγὴν, ἀπογύωρσιν. ἔστι δὲ καὶ
εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. καὶ ὁ βαυκι-
σμός.)

21. λέγε δὴ μῶλωμεν : (Τινὲς τὸ μῶλωμεν προπερι-
σπῶσι.) προσποιεῖται δὲ ὑποτιθεσθαι φεύγειν αὐτόν, καὶ
λέγειν, αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους,
(αὐτοὺς παραιτούμενος λέγειν). αὐτομολῆσαι δὲ ἔστι τὸ
προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἔῃσαι καὶ ἀπελθεῖν πρὸς
τοὺς ἐναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ.

(22). ἐξόπισθέ νυν : Κατόπιν. τουτέστι, πρότασσε τὸ
μῶλωμεν τοῦ αὐτοῦ, εἶτα πάλιν τοῦ μῶλωμεν τὸ αὐτό.
30 βούλεται δὲ λέγειν, αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς Λακε-
δαιμονίους. αἰνιγματωδῶς δὲ μετὰ δισταγμοῦ λέγει,
ποιῶν ἐκεῖνον συνάπτειν τὰς λοιπὰς αὐτῷ συλλαβὰς. [τὸ
δὲ φάθι ἀπὸ τοῦ φημί φῆσω, ἔφην, φᾶς, φάντος, φάθι.]
ὅπερ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος δῶζει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς βα-
35 ρύνει. [παρὰλόγως γὰρ δῶζενεσθαι.]

24. ὥσπερ δεσφόμενος : Ἀντὶ τοῦ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον.
οἱ γὰρ ἀπτόμενοι τῶν αἰδοίων, οὐχ ὡς ἤρξαντο, ἀλλὰ
σπουδαιότερον κινοῦσι [ἐκπυρούμενοι τῇ συνεχείᾳ τῆς
κινήσεως] πρὸς τῇ τῆς γονῆς ἐκκρίσει. (τοῦτο οὖν λέγει,
40 ὅτι πρῶτον κατὰ μικρόν, εἶτα συνεχῶς λέγει.)

26. (αὐτὸ μῶλωμεν αὐτομῶλωμεν : Ὡς ἐπιλαμβανό-
μενος αὐτοῦ τοῦτο λέγει. αὐτομολεῖν δὲ τὸ πρὸς τοὺς
πολεμίους ἀπελθεῖν.)

(27). ἦν οὐχ ἡδύ : Ἰδοῦ, ἐρωτηματικόν. λέγει δὲ, οὐκ
45 ἔστιν ἡδὺ τὸ αὐτομῶλωμεν; ἔθος δὲ ἦν καὶ τοὺς δούλους
παρὰ τοὺς πολεμίους φεύγειν, εἰ πάσχοιεν τι κακὸν
ὑπὸ τοῦ δεσπότη. τὸ δὲ φεύγειν, αὐτομολεῖν λέγουσιν
Ἀθηναῖοι. Ἄλλως. ὁ τὴν γνώμην λέγων ἐπίστησι τῷ
λόγῳ αἰσθανόμενος τοῦ ῥήματος, ὡς ἐξηπατημένος καὶ
50 παρκακρονοσμένος εἰπεῖν τὸ αὐτομολήσωμεν. Ἄλλως.
μὴ οὐ καλόν. οὐ πρὸς ἡδονὴν ἀποδοκιμάσω σου τὴν
συμβουλήν. [τὸν οἰωνὸν δὲ, τὸ σημεῖον.]

29. [ὅτι τὸ δέρμα : Ὅτι ὥσπερ τῶν δεσφόμενων τὸ
δέρμα ἀπέρχεται, οὕτω καὶ τῶν αὐτομολούντων.]

[τῶν δεσφόμενων : Τῶν ἀποδερόμενων τὸ αἰδοῖον ὑπο-
χωρεῖ ὀπισθεν. μὴ πῶς οὖν καὶ ἡμᾶς νοήσαντες οἱ Ἀθη-
ναῖοι φευγόντας κρατήσωσι καὶ ἀποδέρωσι.] δεσφόμε-
νων. V.

30. βέλτιον. V.

31. πρὸς βρέτας : (Ἀγαλμα θεῶν. προσπεσεῖν δὲ),
ἰκέτας καθίσει. ἡ καταφυγεῖν πρὸς βρέτας, (πρὸς ἱερὸν,
πρὸς τέμενος, ἢ πρὸς ἔδος, ἢ πρὸς ἀγαλμα θεῶν. βρέ-
τας δὲ εἴρηται [τὸ ἀνθρωπομόρφον εἶδωλον. M.] ἀπὸ
τοῦ βροτῶ ἐοικέναι αὐτό. τὸ δὲ ἔτερον, ἀλληθῶς οὕτω πε- 10
πίστευκας, οὕτω καταδέχῃ.)

32. (βρετέττας : Ἐν παρολκῇ, παίζων. οὐ μόνον δὲ
τῇ γλώττῃ προσέπειαιζε τῇ παρονομασίᾳ τοῦ βρέτας,
ἀλλὰ καὶ) φησὶν ὅτι εἰ μὴ ἦσαν θεοί, οὐκ ἂν ἤμην θεοὺς
ἐχθρός. 15

(ἔτερον ἡγεῖ γὰρ θεοὺς : Ἀλληθῶς οὕτω πεπίστευκας καὶ
ὑπολαμβάνεις εἶναι θεοὺς; τεκμηρίῳ δὲ, παραδείγματι,
μαρτυρίῳ.) Εὖ προσβιβάζεις με, πειθεις, παραινεις, ἡ
στοχάζῃ.— παίζει ὡς δούλος. R.

33. ἐγώ γε : Herod. ἡ ἐγὼ τὸν γέ προσλαβοῦσα σύν- 20
δεσμον, ἔγωγε, ὑποδιδασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται καὶ
οὐ μόνον μείωσιν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου
μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, ὅσον τὸ
ναί. Vict.

(35). ἀλλ' ἐτέρᾳ ποι : Ἀλλ' ἐτέρῳ τρόπῳ δεῖ σκέψα- 25
σθαι [γράφεται δὲ καὶ πῇ. ἔστι δὲ περιττόν.] — ἐτέρᾳ,
ἀλλὰ καὶ, ἑτέρον τι. R.

37. (παρατινησώμεθα : Περιττὴ ἡ παρὰ. ἔστι γὰρ αἰ-
τησώμεθα. παρακαλέσωμεν. πλεονάζουσι γὰρ καὶ ἐλλεί-
πουσι ταῖς προθέσεσιν Ἀττικοί.) — οὐ χεῖρον : βέλ- 30
τιον. R.]

38. ἐπίδηλον ἡμῖν : Δεικνύειν, φησὶν, ἡμῖν διὰ τῶν
προσώπων εἰ χαίρουσι τοῖς λεγομένοις. [Ἐκ γὰρ τοῦ
προσώπου δηλοῦται ἡ τῆς ψυχῆς διάθεσις.]

39. (ἦν τοῖς ἔπεισι χαίρουσι : Ἐπεισι τοῖς ποιήμασιν, 35
ἡ τοῖς λεγομένοις. ἡ τοῖς ἱμέροις. πᾶν γὰρ μέτρον ἔπος
καλοῦσι. πράγμασι δὲ, τοῖς ποιήμασι τοῖς λεγομένοις.)

40. [νῦν γὰρ ἔστι δεσπότης : Ὡς περὶ τινὰ οἰκίαν κατα-
σκευάζει τὴν πόλιν. δεσπότην δὲ φησι τὸν δῆμον, οἰκέ-
τας δὲ τοὺς προχειρίζομένους ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ] 40
ἐν τῇ τῶν κοινῶν ἐπιμελείᾳ. ὑπηρετεῖ γὰρ τινες εἶναι δο-
κοῦσι τοῦ δήμου οἱ ἄρχοντες οἱ τῶν κοινῶν προϊστάμενοι.]

41. ἄγροικος ὀργὴν : (Δύναται ἡ ὀργὴ νῦν ἑκάτερον
δηλοῦν, καὶ κυρίως κείσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ τρόπου.) τὸν
τρόπον ἄγριος καὶ σκληρὸς καὶ ἀνήμερος (καὶ τραχύς. 45
ἡ ἀφελής. ἀκράχολος δὲ ἔχουν εἰς ὀργὴν πρόχειρος.)
ἀκρόχολος εἰς ὀργὴν εὐκολος. R.

κυαμοτρῶς : (Δικαστικὸς, κυάμους ἐσθίων. κυάμοις
δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταὶ διὰ τὸ μὴ καθεῦδεν. ἡ ἀντὶ
ψήφων. ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ σ, κυαμοτρῶς, ὁ κυάμιος δι- 50
κάων, ὁ τιτρώσκων. τούτοις γὰρ ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων.
Ἄλλως.) τρεφόμενος ἀπὸ τῶν κυάμων· πρὸ γὰρ τῆς εὐρέ-
σεως τῶν ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις
τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὡς οὖν τῶν ψηφι-

ζομένων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας πλεόν, (οὕτως ὠνόμασε τὸν δῆμον τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον).

42. (πυκνίτης : Τόπος Ἀθηνῆσιν ἔνθα ἔστιν ὅτε ἡ-
6 κλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι. πνύς γὰρ τόπος ἐν Ἀθῆναις ἔνθα ἡ ἐκκλησία συνεκροτεῖτο. τὸν δῆμον δὲ ὥσπερ πολίτην τῆς πυκνὸς εἶπε. πνύς δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς βουλευτάς, ἡ ἀπὸ τοῦ πεπυκνωθῆναι ταῖς κα-
θόδραις. δύσκολον δὲ δυστράπελον.) — πυκνίτης : πνύς τὸ
10 ἐν Ἀθῆναις δικαστήριον. γερόντιον : αἰνίσσεται, ὅτι πρωτόγονοι οἱ Ἀθηναῖοι. R.

[[δύσκολον γερόντιον : Δυστράπελον, πρεσβύτερον. αἰνίσσεται δὲ διὰ τοῦτου ὁ ποιητὴς τὴν ἱστορίαν, ὅτι
15 πρῶτοι τε καὶ αὐτόγρονες οἱ Ἀθηναῖοι.]] ὑπόκωπον δὲ, ὅτι οὐ πᾶν ἐπελβετο, ἀλλὰ προσεποιεῖτο μὴ ἀκούειν (τῶν λεγομένων).

43. τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ : Τῇ παρελθούσῃ. (τουτέστι νωστί. ἵνα δεῖξῃ τὸν Κλέωνα οὐ πάλαι τῆς πολιτείας τετυγχότα.) ἐν δὲ ταῖς νομηνίαις οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο
20 καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο.

44. (βυρσοδέψην Παφλαγόνᾳ : Βυρσέα. συμβαίνει δὲ τούτους ἐκ τοῦ ἐμβρέχειν τὰ δέρματα, καὶ πλείοσιν
ἐᾶν ἡμέραις αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον, ἵνα διαλάβοιεν, ἀπὸ τῆς ὁσμῆς τοῦ τε ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων μολυ-
25 νομένους ἄχαρι ὀδοῦναι. διαβᾷλλει οὖν ὡς δύσσομον, ἄλλως τε καὶ τὴν εὐτέλειαν δείκνυσιν τοῦ Κλέωνος, ἀφ' οἷας τύχης ὀρμώμενος ἐπρώτευσεν τῶν Ἀθηναίων. ἐπειδὴ ὁ πατήρ αὐτοῦ Κλεώνυμος ἐργαστήριον εἶχε δούλων βυρσοδέψων.)

46. (οὗτος καταγνούς : Θεωρήσας. περιττὴ ἡ κατά.
οἷον καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος. πρὸς ἔμφρασιν δὲ πλεί-
ων εἶπε τοῦ μαθῶν. διενηνοχέναι δὲ φασὶ τὸ καταγνώ-
ναι καὶ ἐπιγινώσκειν ταύτῃ, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἰδίως
ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν οἱ παλαιοί, τὸ δὲ
35 ἐπιγινώσκειν ἐπὶ τοῦ γνωρίσαι. γινῶναι δὲ χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως, τὸ μαθεῖν. καταγνούς οὖν, οἷον καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος.)

47. (ὁ βυρσοπαφλαγών : Συνέμιξε τὸ γένος καὶ τὴν
τέχνην, ἵνα τὸ πλεόν ὀνειδίσῃ, προσθήκης ἑκατέρου γε-
40 νομένου θατέρου.)

ὑποπεσὼν : ὑποδραμῶν, ὑπελθών. V. Vici.

48. (ἡκαλλεν : Αἰκάλλειν ἐστὶ τὸ τὸν κύνα τοῖς ὡσὶ
καὶ τῇ οὐρᾷ σάινειν τοὺς ἡβῶντας ἡ ἀπὸ μεταφορῆς τῶν
ἀλεκτρονύων. κάλλιχα γὰρ καλεῖται τούτων τὰ γένηαι.
45 πολλὰ δὲ αἱ λέξεις, ἀλλὰ τὸ σημαίνόμενον ἐν. ἐκολά-
κειν γάρ.)

49. (κοσκυλματίοις : Τοῖς περιεκομμένοις καὶ ἀπο-
ριφεῖσι δέρμασι. βούλεται δὲ λέγειν, λογαρίους αἰμύλους.
τὸ δὲ πᾶν αὐτῷ νόημα, ὅτι λόγοις ἐξηπάτα τὸν δῆμον,
50 δοκοῦσι μὲν ὠφέλειαν τινα ἔχειν, βλάπτουσι δὲ τὰ μέ-
γιστα. Ἄλλως. κοσκύλματα καλοῦνται τὰ περιττὰ, τὰ
περιτεμνόμενα ἀπὸ τῶν καττυματίων. καττυματίοις οὖν
λέγει, εὐτέλεσι ῥήμασιν ἢ πράγμασιν.)

(50). ἐκδικάσας μέλαν : Δικάσας. [ὥστε] ἔλεγε γυμνα-

σθεῖς. τοιαῦτα δὲ εἰῶθαι τοῖς τρυφῶσιν οἱ κόλακες λέ-
γειν.] τοῦτο, φησὶ, κολακεύων ἔλεγε τὸν δῆμον. λείπει
δὲ ἡμέραν, ἢ ἡ, μέλαν ἡμέραν ἐσθλὰς ἀδίκαστον.

(51). ἔνθου : Ἐπὶ τοῦ ψωμοῦ καὶ τοῦ ἀκόλου οὕτω
λεκτέον, καὶ ὅλιος τοῦ φαγεῖν.

ἔντραχε : Οὕτω τὸ ἀκρατίζειν. καὶ Μένανδρος « Πα-
« λαιὸν ἐντραχεῖν. » ὁ γὰρ οἰκῆτης ἐστὶ, βαρύτερον τὴν
πρὸς τοὺς δοκοῦντας εἶναι ποιοῦμενος τρυφὴν, παρνοει-
δίζων ὅτι τοσαῦτα ἀποστέλλεται οὐκ ἐπὶ δαίπνον, ἀλλ'
ἀκρατισμόν. — ἔνθου : Φάγε. ῥόφησον : Πίε. Θ. Vici.

ἔχε τριώβολον : Τὸν δικαστικὸν μισθόν. ἐπεὶ τριώ-
βολον ἐλάμβανον. — ὡς τοσούτου ὄντος τοῦ δικαστικοῦ
νῦν καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. οὐ γὰρ ὁμοίως δὲ οὐδὲ τὸ αὐτὸ
διώριστο, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους καιροὺς διάφορος ἦν
καὶ ὁ μισθός. R.

55. μάξαν μεμαχότος : Τὰ πεφυρμένα ἄλευρα. ὡς
ἐπὶ τροφῆς δὲ τὸ κατόρθωμα εἶπεν. (Ἄλλως. τοῦτο ἀφ'
ἱστορίας τέθεικεν, ἧς μέμνηται καὶ Θουκυδίδης [4, 28].
ἔχει δὲ οὕτως. Δημοσθένης στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἀπο-
σταλαῖς εἰς Σικελίαν διὰ τὸν αὐτῷ πόλεμον, παρα-
20 πλέων τὴν Πύλον καὶ τὴν Σφακτηρίαν δυνάμει προλα-
βὼν, τριακοσίους εἰληφεν αἰγυμάλωτους, καὶ ἐδήλωσεν
Ἀθηναίοις τί βούλονται περὶ τούτῳ γενέσθαι. ἄλλων
δὲ ἄλλα λεγόντων, Κλέων ἀναστὰς ἐπηγγεῖλατο ἡμερῶν
ἀριθμὸν προσθεῖς, εἴσω ἐκείνων ἄξειν αὐτοὺς, ὡς γέ-
25 λωτα πολλὴν κατ' αὐτοῦ γενέσθαι. ἀγαγὼν δὲ αὐτοὺς ὡς
ἰδίαν πρᾶξιν κατορθώσας ἐπεσεμνύνετο. Ἄλλως. ἐν τῇ
Πύλῳ. τόπος δὲ οὗτος τῆς Λακωνικῆς στενός, διειργων
καὶ ἀποχωρίζων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαι-
μονίας ἐισβολάς. ἔνθα καὶ Λαωνίδαας πρότερον τῶν Μα-
30 κεδόνων βασιλεὺς, ἅμα καὶ Σπαρτιατῶν, ἀνέστη
Ξέρξῃ τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ, καὶ πολλοὺς τῶν Περ-
σῶν ἀποκτείνας, ἀριστεύων ἐτελεύτησε, κυκλωθεὶς ἐκ
προδοσίας, Ἐφιάλτου τινὸς δεῖξαντος τοῖς Πέρσαις διὰ
τῶν ὁρῶν ὁδόν. ἐνταῦθα οὖν ὁ Δημοσθένης ἀπόδασιν
35 ποιησάμενος σὺν ὀλίγοις, ἐξετέλιχε τὸ χωρίον, καὶ κα-
τέστησε φρούριον. βοηθησάντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων
διὰ τάχους Βρασίδου στρατηγούτων, αὐτὸς τε ὁ Βρα-
σίδας ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα καὶ πολλοὶ τῶν Λακεδαιμο-
νίων ἀπέθανον ἐν τῇ μάχῃ. ἐνιοὶ δὲ κατέστυγον καταπο-
40 νούμενοι εἰς τὴν κατ' ἀντικρὺ νησίᾳ τὴν Σφακτηρίαν.
καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης μετεπέμψατο ἀπὸ τῶν Ἀθη-
ναίων, ὡς ἂν πλείονι δυνάμει χρησάμενος τοὺς ἄνδρας
ἐκπολιορκήσῃ. ὁ οὖν Κλέων γινούς ὅτι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης
καὶ λιμοῦ καὶ δίψης οὐ γὰρ οἷοι τε ἔσονται πλείοσιν ἀντε-
45 χεῖν ἡμέρας, ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἡγγελλον οἱ ἀπὸ τοῦ στρα-
τοπέδου ἀφικνούμενοι, παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, εἰ
λάθωι δύναιμι, ὡς αἰτέῃ Δημοσθένης, ἐπηγγεῖλατο ἐντὸς
εἴκοσιν ἡμερῶν παραστήσειν τοὺς πολιορκουμένους.
καὶ οὕτω διεκπλεύσας καὶ τοὺς Λακεδαιμόνας λαβὼν,
50 ἔδοξεν αὐτοῖς κατορθοῦν τὸ τοῦ Δημοσθένους ὁ Κλέων.
ἐπειράθη γὰρ ὑπαρπάσαι τὸ τέλος τῶν ἐκείνου πόνοι.)

56. πανουργότατα : Λίαν πανούργος. περιδραμῶν,
ὑπαρπάσας : Ἀπατήσας, περιελθών. Vici.

57. μεμαγμένην : Παρεσκευασμένην, καὶ ἐν ἐτοίμῳ γενομένην.

59. ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων : (Ρυτίχα, ἱμάντα.) ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα. ἔδει γὰρ εἰ-
5 πὲν βυρσίνην. παραγραμματοσιμῶ οὖν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ μ. τὸ β. ταῖς γὰρ βυρσίναις ἀποσποθοῦσι τὰς μνῆας· ὁ δὲ τοὺς ῥήτορας εἶπε. (ἀπὸ τοῦ βυρσίνη. ταύτη γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. βυρσίνην δὲ, εἶπεν, ἔχων ἀποσποθεῖ τοὺς ῥήτορας, ὡς πρὸς βυρσοδέψην.)

10 60. ἀποδιώκει. V.

61. εἴθ' ὁ γέρονι σιбуллиз : (Περὶ τὸν χρόνον τοῦτον παραχρῶν ὄντα εἰκὸς πολλὰ τοιαῦτα γίνεσθαι.) γέρονι δὲ ὁ δεσπότης, ἤγουν ὁ δῆμος. σιбуллиз δὲ, χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ. ἡ παραληρηθῆ. (ἐπειθὴ ἡ Σίβυλλα μακρό-
15 βιος. ἡ τοῖς χρησμοῖς ἤδεται, ἡ ἀπατάται, μαντικῶς ἔξει, χρησμοὺς φαντάζεται. χρησμολόγος γὰρ Ἐρυθραία ἦν ἡ Σίβυλλα.) ἡ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται.

62. μεμακκοακότα : Τὰ Μακκῶς φρονούντα, ἀνοη-
ταίνοντα. (Μακκῶ γὰρ καὶ Λαμῶ ἐγένοντο ἐνεαί, τουτέ-
20 στι βαρέως νοοῦσαι. ἡ παραφρονούντα, ληρούντα. γέγονε παρὰ τὸ μάταια κοῖν, ὅ ἐστι νοεῖν. ὅθεν θυσ-
κόρος, παρὰ τὸ θύω καὶ τὸ κοῦ, ὁ σημαίνει τὸ νοῦ.)

63. τέχνην : [ἀντὶ τοῦ μηχανῆν, ἡ ἀντὶ τοῦ] εἰς ἔργον αὐτῶν καὶ τέχνην προκωχόρηκεν. V. Θ.

26 ἀντικρυς : (Προδῆλως, δημολογουμένως. ἠὔξησε δὲ τὴν ἀναίδειαν, διὰ τὸ φανερώς καταψεύδεσθαι. Ἄλλως. φανερώς.) δεῖγμα δὲ υπερβαλλούσης ἀναισχυντίας τὸ φανερώς καταψεύδεσθαι.

64. ὡς οἰκείται μαστιγοῦμεθα. V.

30 66. δωροδοκεῖ : Δῶρα λαμβάνει καὶ διασέει. (τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ διδόντος. — δῶρα δέχεται. V.)

67. Ὀγλαν : ὄνομα οἰκέτου πέπλακεν. R. V. Vict.

68. εἰ μὴ μ' ἀναπέσετε : (Ἀντὶ τοῦ, ἀναπέσετε
35 χρημάτων.) διαβάλλει (δὲ αὐτὸν) ὡς δωροδοκούμενον καὶ προδιδόντα τὴν πόλιν. (Ἄλλως. εἰ μὴ πιστὸν ποιήσετε. τουτέστιν εἰ μὴ μισθὸν τινὰ μοι δώτε.)

69. πκτούμενοι : ὑβρίζόμενοι, θλιβόμενοι. V. ὑβρι-
ζόμενοι, πιεζόμενοι. Vict.

70. [ὁκταπλάσιον χέζομεν : Πολλῶ πλείονα. ἴν' ἢ τὸ
40 νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ἀποδίδονται τῆς πόλεως τὰ πράγματα, ἀφ' ὧν ὠφέλεια μεζῶν ἡδύνατο γίνεσθαι τῇ πόλει.]

χέζομεν : ἀντὶ τοῦ ζημιούμεθα. R. V. Vict.

71. ἀνύσαντες, ἀντὶ τοῦ ἄπαξ εἰς τοῦτο γενομένοι.
45 R. ἀνύσαντες : ταχύναντες. V. Vict.

72. νῶ : Ἡμᾶς. τρεπτέον : Ἄξιον τραπέσθαι, πο-
ρευτέον. Vict. πορευτέον. R.

73. κράτιστ' ἐκέκινη : [Ἄμεινον ἐπὶ τὸ αὐτομολῆσω-
μεν. τουτέστι χωρῆσαι πρὸς τοὺς ἐναντίους.] τὸ αὐτο-
50 μολῆσαι καὶ χωρῆσαι πρὸς τοὺς πολεμίους. R. V.

74. οὐχ οἶον : οὐ δυνατόν. V. Vict.

76. πάλιν τῆς Πύλου μέμνηται, ἐπεὶ ὁ Κλέων ἐν
αὐτῇ συνεχῶς ἡλαζονεῖτο, ὡς ἄλλο μὴ δ' ὅτι οὖν κατορ-

θώσαντος αὐτοῦ, ἀλλὰ πένητος ὄντος τοῖς κατορθώμα-
σιν. R.

77. ἀντὶ τοῦ διεσχηκός. R.

78. ἐν Χαοσί : Θράκης ἔθνος οἱ Χαόνες. (παρέλαβε
δὲ τὸ ὄνομα, ἵνα τὸ κεχηγέναι δηλώσῃ. Χαόνες δὲ δῆ- 5
μος τῶν Θεσπρωτῶν. ἡ βάρβαρον ἔθνος. Ἄλλως. οἱ
μὲν τῆς Ἡπείρου, οἱ δὲ τῆς Θράκης τοὺς Χαόνες. ἅμα
δὲ τοὺς εὐρυπρώτους διασύρει, διὰ τὸ χαίνειν τὸν
πρωκτόν.) — ὁ εὐρύπρωκτον διαβάλλει παρὰ τὸ κεχη-
γέναι. R.

10 αὐτόγρημ' ἐν Χαοσί : Συγεδὸν εἰπεῖν, ἡ αὐτὸ τὸ
πρᾶγμα, ὁμοῖον παντὶ ὧς. Vict.

79. (τὸ 'χαῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς : 'Απὸ τοῦ ὀνόματος τὸ
πρᾶγμα λέγει. οὐκ ἐν Αἰτωλίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ αἰτεῖν. τὸ
δ' ἐν Κλωπιτοῦν ἐναλλαγή πάλιν στοιχείου, τοῦ ρ εἰς 15
τὸ λ. Κρωπίται γὰρ δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ἐπαί-
ξεν οὖν παρὰ τὸ κλέπτειν.)

80. σκίπτου, διανοῦ. V.

83. αἶμα ταύρειον : Δηλητήριον λέγεται τὸ αἶμα τοῦ
ταύρου πινόμενον. R.

84. ὁ Θεμιστοκλέους : Θεμιστοκλῆς (ὁ καταναυμαγῆ-
σας ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τοὺς βαρβάρους,
εἴθ' ὕστερον φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων) ἐπὶ προδο-
σίας αἰτία ψευδεῖ, καταφυγὼν πρὸς Ἀρταξέρην τὸν
Ξέρξου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, 25
(ὡς καὶ τρεῖς πόλεις εἰς ὅσον καὶ ἄρτον καὶ ποτὸν λαβεῖν,
Μαγνησίαν, Μυσοῦντα, Λάμψακον,) ἐπηγγεῖλατο αὐτῷ
τὸ καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, δύναμιν εἰ λάθοι.
παραχρῶν δὲ (ἅμα τῇ στρατεύματι εἰς Μαγνησίαν)
καὶ καταγνοὺς ἑαυτοῦ, εἰ δὲ αὐτὸν σωθέντες Ἕλληνες 30
δὲ αὐτοῦ δουλεύουσιν βαρβάρους, προσάσει χρησάμε-
νος ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι βούλοιο καὶ ἱερουργῆσαι τῇ
Λευκόφρῳ Ἀρτέμιδι καλουμένῃ, τῷ ταύρῳ ὑποθείς
τὴν ψιᾶλην, καὶ υποδεξάμενος τὸ αἶμα καὶ χανδὸν πῶν
ἐτελετήσεν εὐθέως. οἱ δὲ φασιν ὅτι συνειδὼς ὁ Θεμι- 35
στοκλῆς ὅτι οὐχ οἷός τε τὴν διαπράξασθαι τῷ βασιλεῖ
ἄπερ ἐπηγγεῖλατο, οὕτως ἐπὶ τὴν τοῦ θανάτου αἵρεσιν
παρεγένετο. (τοῦτον οὖν τὸν τρόπον βέλτιον εἶναι φασι
καὶ αὐτοὺς ἀποθάνειν, κατὰ ζῆλον τοῦ Θεμιστοκλέους.
διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀθηναίους ὡς κακοὺς περὶ τοὺς εὐερ- 40
γέτας. Ἄλλως. μετὰ τὴν Ξέρξου φυγὴν Λακεδαιμόνιοι
προδοσίας κρίνουσι καὶ φονεύουσι Πausanίαν τὸν ἴδιον
βασιλέα, Κλεομβρότον καὶ Ἀλκαθῶς υἱόν. ἐπικότως
δὲ διακρίμενοι πρὸς Θεμιστοκλέα διὰ τὸν τειχισμὸν τῆς
Ἀττικῆς, μεταστέλλονται αὐτὸν εἰς κρίσιν, φάσκοντες 45
Πausanίαν ὁμολογηκέναι καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν ἐν τῇ
προδοσίᾳ. Ἀθηναίων δὲ βουλομένων ἀποστέλλειν αὐτὸν,
φυγὼν ἦκε πρὸς Ἀρταξέρην, καὶ Μηδικὴν φωνὴν μα-
θὼν ἐδίδαξεν αὐτὸν πῶς ἔσωσε τὸν πατέρα Ξέρξην μὴ
συγχωρήσας τοῖς Ἕλλησι διαλῦσαι τὰ ἐπὶ Σηστού καὶ 50
Ἀβύδου διαζεύγματα. ἐφ' οἷς εὐχαριστήσας ὁ βασιλεὺς
δωρεῖται αὐτῷ τρεῖς πόλεις, Μαγνησίαν εἰς σῆτον,
Λάμψακον εἰς οἶνον, Μυσοῦντα εἰς ὄψα, ὡς δὲ Νεάνθης,
καὶ Περκώτην εἰς στρωμνὴν καὶ Παλαίσκηφιν εἰς

στολήν. στρατὸν δὲ λαβὼν αὐτοῦ ἐπὶ πορθήσει τῆς
Ἑλλάδος, περὶ τὴν Ἰωνίαν ἐν Μαγνησίᾳ γενόμενος,
θύων, ὡς εἶρηται ἄνω, τελευταῖα, καὶ μετὰ θάνατον τὸν
μισοθάρβαρον ἐνδοικνύμενος τρόπον. λοιμωξάντων δὲ
5 Ἀθηναίων, ὁ θεὸς εἶπε μετὰγειν τὰ ὅσα Θεμιστοκλέους.
Μαγνητίων δὲ μὴ συγχωροῦντων, ἡτήσαντο ἐπὶ λ' ἡμέ-
ραις ἐναγίσαι τῷ τάφῳ. καὶ περισκηνώσαντες τὸ χωρίον
λάβρα κομίζουσιν ἀνορύξαντες τὰ ὅσα. Σύμμαχος δὲ
φησι ψεύδεσθαι περὶ Θεμιστοκλέους. οὔτε γὰρ Ἡρόδο-
10 τος οὔτε Θουκυδίδης ἴστωρεῖ. ἔστι γοῦν ἀπὸ Σοφοκλέους
Ἑλένης

ἐμοὶ δὲ λῶστον αἶμα ταύρειον πιεῖν,
καὶ μὴ τι πλείους τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας.

τινὲς δὲ φασιν ὅτι Σοφοκλῆς περὶ Θεμιστοκλέους τοῦτο
15 φησι. ψεύδονται δὲ, οὐ γὰρ ἔστι πιθανόν.)

85. ἀγαθοῦ δαίμονος : Αἰρομένης τῆς τραπέζης
μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον περιεφέρετο καὶ ἐκαλεῖτο ἀγα-
θοῦ δαίμονος. Ἄλλως. τὸ πρῶτον ποτήριον ἀγαθοῦ
δαίμονος ἔπινον, τοὔτεστιν ἀγαθοῦ θεοῦ. (εὐφημεῖ δὲ
20 τὸν Διόνυσον, ὡς πάτριον θεόν, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ Διο-
νύσου ἑορτῇ, τοὔτεστι τοῖς Διονυσίοις, ἡγωνίζοντο οἱ
τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί.)

86. χρηστὸν : ἀγαθόν, συμφέρον. R. Vict.

87. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστὶ σοί : οὐκ ἐν τούτῳ, φησὶ,
25 νῦν ἡμῖν τὰ πράγματα. V. Vict.

88. ἀγαθόν, συμφέρον. V.

89. (ἀλθες οὗτος : Προπαροξυτόνως ἀναγνωστέον.
αὕτη γὰρ ᾗρσις τῶν Ἀττικῶν, ὅτε σημαίνει τὸ ἀλθ-
00 ἔες. ὅτε δὲ δῶνεται, τὸ ὄνομα.)

90. κρουνοχυτρολήριον : Ἀντὶ τοῦ, φλύαρος εἷ. κρουνός
γὰρ τὸ χυθὲν καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον. λῆρον δὲ
τὸ μάστιον. συνέθηκεν οὖν (ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ καὶ τοῦ
ληρεῖν, καὶ τῆς χύτρας, ἀναίσθητον οὔσης, ἵνα τὸ ὄλον
δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ ἀνόητον καὶ περιττολόγον).

91. οἶνου γὰρ εὐρύς ἂν τι : Πρακτικώτερον, ἐξερ-
35 γαστικώτερον. Ὀμηρικόν [II. Z, 261] τὸ νόημα·

ἄνδρὶ δὲ κεκηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει.

(Ἡρόδοτος δὲ [I, 133] τοὺς Πέρσας τοῦτον τὸν τρόπον
βουλευέσθαι φησιν. εἰ μὲν οὖν εἰσηγγασιντό τι νήρον-
40 τες, βουλευέσθαι περὶ τούτου ἐν μέθῃ καὶ κυροῦν, νή-
φοντες δὲ ἐπικυροῦν. Ἄλλως. Ἡρόδοτος φησι μέλλοντας
τοὺς Πέρσας βουλευέσθαι μεθύειν.)

92. (ῥῆξ ὅταν πίνωσιν : Ὅρα τὸν Ἀριστοφάνην.
ἀρχόμενον γὰρ σκέμματος, μεθύσκεσθαι, ἵνα μὴ νή-
45 φων δευλιάσῃ κωμωδεῖν μεγάλους ἄνδρας.)

93. πλουτοῦσι : Μεθύοντες ταῦτα ἐπαγγέλλονται.
Viel. διαπραττοῦσι : εὐτυχοῦσι. V. Vict.

95. οἶνου γοῶ : Χοῶς μέτρον Ἀττικὸν χωροῦν κοτύ-
λας ἡ'. ἔστι δὲ καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησιν οἱ Χόες. κέκληται
50 δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὅρεσται μετὰ τὴν τῆς μητρὸς
ἀναίρεσιν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας παρὰ τὸν Πανθόονα,
συγγενὴ καλῶς τυχόντα, ὃς ἔτυχε τότε βασιλεύον τῶν

Ἀθηναίων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελεῖ
ποιοῦντα. ὁ τοῖνον Πανθόονα παραπέμψασθαι μὲν τὸν
Ὅρεσταιν αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης
ἀσέβες ἡγούμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τὸν φρόν, ὡς
ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνει, ἕνα ἐκάστω τῶν 5
κέκλημένων παρέθηκε γοῶν.

97. τῷ σῷ ποτῷ, ἀντὶ τοῦ τίνος ἡμῖν κακοῦ αἵτιος
ἔση. R.

99. καταπάσω : Πληρώσω. V. γεμίσω. V. Vict. κα-
ταποικίλω. R.

100. καὶ νοῖδιον : Λεπτῶν καὶ μεμεριμνημένων. (οὐ
γὰρ ἐν ὑποκορισμῷ εἴρηκεν. Ἄλλως. διανοημάτων.)
παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ νοῖ τὸ νοῖδιον
ὑποκοριστικόν. (τινὲς δὲ, ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν
ἀπὸ τοῦ οἶνου καὶ τῆς μέθης, κακῶς.)

102. ἐπίπαστα λείψας : Τὰ ἐπιπασσόμενα μέλιτι
ἄλευρα. (ἔθνος δὲ, ἣν ἀθάραν ἔλεγον. καὶ τὸ πίνον
ἔλυμα. τὰ δὲ ἄλφριτα δημοσίᾳ πιπρασκέται. ἔθνος δὲ
εἶγον ποιεῖν πλακοῦντας ἢ ἄρτους καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ
καρυκεύματα [ἡγουν ἀρτύματα Vict.] ἄλμυρά. καὶ 20
διὰ τοῦτο ἔφη τὰ ἐπίπαστα.)

δημιόπραθ' ὁ βάσκανος : Τὰ δημοσίᾳ πιπρασκόμενα,
ἐκδημεύσεως (καὶ τῶν δημευομένων) διὰ Κλέωνα (οὐσιῶν).
ἡ δημιόπρατα ἔμεινε ὡς ἐκ δημοσίου πράγματα αὐτοῦ
κλέψαντος. Ἄλλως. τὰ τὸν δῆμον ἐξωνούμενα. τῷ γὰρ 25
λέγειν τῷ δῆμῳ κεχαρισμένα ὠνεῖτο τοῖς τοιοῦτοις λό-
γοις τὴν παρ' αὐτοῦ εὐνοίαν.)

104. (ῥέγκει : Διὰ τοῦ κ. συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο
πάσχειν τοὺς μεθύοντας, ἢ τοὺς ὑπτιῶς ἀνακειμένους,
ὥστερ καὶ αὐτοὺς ἐδήλωσεν ἐν ταῖς ἐξῆς λέξεσιν, εἰπὼν, 30
«ἐν ταῖς βύρσαις ὑπτιος.» ῥέγκει οὖν ἀντὶ τοῦ, ποῖον
ἦγον ἀποτελεῖ τῇ ρινί.)

(105). ἐγκάναζον : Ἐγγεε, ἐκκένωσον. λέγεται δὲ ἐπὶ
τῶν ἀθρόως πίνοντων. [οἱ δὲ ἐπὶ θορύβῳ τάττουσι τοῦτο
παρὰ τὴν καναχὴν. ἡγουν μετὰ φόφου ἔγγεον.] — προσέ- 35
νεγκε, ἔκχεον. R.

(107). τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου : Τοῦ προση-
νοῦς. ἥτοι ἀπὸ τῆς Πραμνίας ἀμπέλου, ἢ ἀπὸ τοῦ
πραύνειν τὸ μένος. ἡ διὰ τὸ πολυχρόνιον παρκαμένειν. ἢ
ἐστίν. Ἄλλως. δέον εἰπεῖν, τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ ἀγαθοῦ,
εἶπε Πραμνίου, ἐπειδὴ ὁ Πράμνιος οἶνος πολυτίμητός
ἐστίν. ἡ παρὰ τὸ ἐμμένειν καὶ μὴ ἐστάναι τὸν πίνοντα.]

108. οἱ δαίμον : [[Ὅς ἐμπνευσθεὶς καὶ ἡδὴ πεπωκώς
τοὔτο φησι.] τοῦτο εἶπεν ὡς πίων καὶ εὐρών τι. πρὸς 45
γὰρ τὸν οἶνον λέγει. R.

109. τὸ βιβλίον τῶν χρησμῶν. R.

112. δέδωχ' ὅπως : Δέδοικα, φησὶ, μὴ διὰ τὸν δαί-
μονα τὸν ἀγαθὸν τὸν κακοῦ δαίμονος.

113. φέρε νῦν ἐγὼ 'μυτιῷ : Μόνος γενόμενος καὶ 50
μικροῦ κωλυόμενος ὑπ' ἑτέρου ἀδεέστερον πίνει, ἕως
ἐκείνος ἐκφέρει τοὺς χρησμούς.

114. ἄρδω : Ποτίσω. τὴν δὲ τροπὴν ἔλαβεν ἀπὸ τῶν
φουτῶν.

115. (πέρδεται : Ὅμοιοκατὰλήκτον εἶπε τὸ βέγκεται. οὐ γὰρ ἔστι δόκιμον οὕτω λέγειν.)
116. τὸν ἱερὸν χρησμὸν : (Δύο χρησμῶν δοθέντων τῷ Κλέωνι, ὡς φυλάσσαντος δὲ τοῦτον μάλιστα ὑπὲρ τοῦ 5 μὴ ἔκπυστον αὐτὸν γενέσθαι. τοῦτο οὖν λέγει,) ὡς καὶ ἄλλους αὐτοῦ ἔχοντος. — (117) καὶ τοὺς κλέπτας σοφοὺς ἔλεγον. R. V.
119. ἀνύσας : Διαπράξάμενος, σπουδάσας. (φέρ' ἴδω : Καταμάθω, κατανόησω, καὶ ἐπισκέ- 10 ψωμαι, πότε γέγραπται, ἢ τί ποτε ὁ χρησμὸς λέγει.) αὐτόθι δὲ, τουτέστιν ἐν τῷ βιβλίῳ, ἢ ἐν τῷ χρησμῷ.
120. ὦ λόγια : (Μαντεύματα.) θαυμάζει δὲ τὸν χρησμὸν ἀναγνούς. (ἰδοὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ λάμβανε, κράτει.)
123. ὦ Βάκι : Βάκις χρησμολόγος Ἀττικὸς καὶ ἔτε- 15 ρος Βοιωτικὸς, ἄλλος Ἀρκάς. R. (τρῆς Βάκιδες ἐγένοντο. οὗτος μὲν Ἀττικὸς καὶ μάντις, ὁ δὲ Βοιωτὸς, ὁ δὲ Ἀοκρός.)
124. πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο : Ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἔπινεν. 20
125. ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα θεοδικῶς ἀπέκρυπτες καὶ ἐτήρις. R.
126. ὄρρωδῶν : (Φροβούμενος, εὐλαθούμενος. ἀπὸ τοῦ τὸν ὄρρον τῶν δειλῶν ἰδεῖν.) φοβούμενος, εὐλαθούμενος. ἐπειδὴ συμβαίνει τοῖς φοβούμενοις τὸν ὄρρον, τουτέστιν 25 τὸν πρῶτον, ἰδρῶν. R. (τὸ ἐξῆς, ταῦτ' ὄρρωδῶν, ἐφυλάττου πάλοι τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν. ἀντικρυς δὲ,) φανερώς, διακρῆδη.
129. στυππειοπώλης : Ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, τουτέστι καννάβινά ἢ λινᾶ. δηλοῖ δὲ τὸν Εὐκράτην καὶ 30 τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. (ὁς ἑστύππεζ' ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις. ἔξει δὲ, ἀντὶ τοῦ καθέξει, διοικήσει καὶ διαχειρίσει.)
131. πώλης : Παιίζει παρὰ τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος. — τὸ ἐξῆς τοῦ χρησμοῦ τί ἐπαγγέλλεται. R.
132. (προβατοπώλης : Τὸν Καλλίαν λέγει καὶ τὴν 35 πολιτείαν αὐτοῦ. τινὲς δὲ, ὅτι Ἀσικλῆα λέγει, ὁς προβατοπώλης ἐλέγετο. — ὧ' ἐγαμήθη Ἀσπασία. Θ.)
133. (δύο τῷδε πῶλον : Ἐπαίξε τοῖς ὀνόμασι. παρὰ γὰρ τὸ ἀποδόσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ 40 τῆς πόλεως πράγματα. κρατεῖν δὲ,) ἄρχειν καὶ διέπειν τὰ πολιτικά. [136. ὁσὺν δὲ εἰπεῖν στρατηγὸς, Περφλαγῶν εἶπε.]
134. ἀντὶ τοῦ ἀσελγέστερος. R.
136. ἀντὶ τοῦ βυρσεύς. R.
137. (Κυκλοδόρου φωνὴν ἔχων : Κυκλοδόρος ποταμὸς τῶν Ἀθηναίων, οὐκ αἰεὶ οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλλὰ 45 χειμάρρους. φησὶν οὖν, τραχεῖαν φωνὴν ἔχων καθάπερ ὁ ποταμὸς ἐπειδὴν ῥέῃ. ἢ ἀπὸ τοῦ τρεφομένου ἐκ τοῦ κύκλου. ὁ δὲ κύκλος Ἀθήνησιν ἔστι, καθάπερ μάκελος ἐκ τῆς κατασκευῆς τὴν προσηγορίαν λαβὼν. ἐνθα 50 δὴ πιπράσκειται χωρὶς κρεῶν τὰ ἄλλα ὄνια, καὶ ἐξαίρετως δὲ οἱ ἰχθύες. οὕτω τὸν Κλέωνα δυνάμενον μέγα καὶ φρερὸν ὄντα χρηματίζεσθαι παρὰ τῶν πιπρασκόντων, ἵνα μὴ περιεργάζοιτο αὐτούς. καὶ ἴσως Ὀμηρι- 100
- κώτερον ὀνόμασεν. ὁ μὲν γὰρ Ὀμηρος [Il. A, 231] δη-
μοδόρον φησὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. Ἄλλως. ποταμὸς τῆς
Ἀττικῆς χειμάρρους ὁ Κυκλοδόρος, ὑπὸ Ἀθηναίων
χωσθεῖς. τὴν κακοφρονίαν οὖν τοῦ Κλέωνος εἵκασε τῷ
ἦγγ' τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀλλὰχρῷ [fr. 539] 5
ῥῆμην δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοδόρον κατιέναι.
ἔνιοι δὲ, τόπος κυκλοτερὴς, ἐν ᾧ τὰ ὄνια ἐπωλοῦντο,
ἢ ἐσφαιρίζετο ὁ Κλέων.)
138. ὁσὺν ἦν καὶ εἰμαρμένον. R. V.
140. πῶθεν ἂν οὖν ἔτι γένοιτο : Ἐχων ἐν τῷ τέλει
τὸ ὄνομα τὸ πώλης. (διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς 10
ἀγοραῖους καὶ βανανύσους καθιστάντας τοὺς δημαγω-
γούς.)
141. υπερφύῃ : Ὑπερβάλλουσαν, θαυμαστὴν καὶ
λαμπράν. ἐξαίρει δὲ νῦν αὐτοῦ τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον
ὀνειδίσθαι φανείσθαι αὐτοῦ τῆς τέχνης λίαν εὐτελοῦς. (ἐξο- 15
λῶν δὲ, ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας
τὸν Κλέωνα. ἀλλαντοπώλην δὲ τὸν Ἀγοράκριτον λέγει
οὕτως αὐτῷ πεπλάσμενον κατὰ κομικὴν παιδιάν.)
142. ἀντιβολῶ : παρακαλῶ, γονυπετῶ. R.
147. ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν : Ἐπὶ τῶν ἐξ- 20
αἵφνης γινομένων, τουτέστιν εὐκαίρως ἐπιφανομέ-
νων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης
αἰφνίδιον βουλομένοις μὲν, μὴ προσδοκῆσαι δὲ
ἐπεφάνη, οὕτως εἶπεν. (Ἄλλως. κατὰ θεοῦ πρόνοιαν.
τοὺς δὲ ἐξαίφνης φαινόμενους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον 25
ᾧφθαι, ὅ ἐστι κατὰ πρόνοιαν θεοῦ.)
149. ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει : Ἴνα, φησὶν, ἐκ τῆς
παρόδου ἐπὶ τὸ λογεῖον ἀναβῇ. (διὰ τί οὖν ἐκ τῆς πα-
ρόδου; τοῦτο γὰρ οὐκ ἀναγκαῖον. λεκτέον οὖν ὅτι ἀνα- 30
βαίνειν ἐλέγετο τὸ ἐπὶ τὸ λογεῖον εἰσεῖναι. ὁ καὶ πρόσ-
κειται. λέγεται γὰρ καταβαίνειν) τὸ ἀπαλλάττεσθαι
ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θησος. (τοῦτον δὲ οἱ μὲν Κλεώ-
νυμον, οἱ δὲ Ὑπερόλον, οἱ δὲ φασὶν Εὐθύλοιν εἶναι.
ὡς ἐν θυμῷ δὲ τὸ ἀνάβαινε.)
150. (τί με καλεῖτε : Ὁ Ἀγοράκριτος, τουτέστιν ὁ 35
ἀλλαντοπώλης, ταῦτα λέγει.) εἰσάγεται δὲ εἰς τὸ θέα-
τρον (γελίου χάριν) ἔντερα καὶ κοιλίας καὶ μαγειρικὴν
τράπεζαν ἔχων. — ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον εἰσά-
γει κατὰ παιδιάν. R.
152. τοῦλεον : Τὸ τραπέzion, (ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἀλλᾶντες. 40
ἐλεοὶ γὰρ λέγονται αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. καὶ Ὀμη-
ρος) [Od. E, 432] « βῆλλον δ' εἰν ἐλεοῦσιν. »
151. προσκέψομαι : Περιεργάσομαι, (φησὶν, εἰσελ-
θὼν,) καὶ κατανοήσω τί ποιεῖ ὁ Περφλαγῶν.
155. τὰ σκεύη : Τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔφερε τοὺς ἀλλᾶν- 45
τας. — ἀλλὰς εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου, καὶ ἀλ-
λαντοπώλης ὁ ἐντεροπράτης. Viet.
156. προσκύνῃσιν. R.
157. ἰδοῦ : Πειποίηκεν ὁ προστάτης. (παρεπιγραφὴ δὲ
καλεῖται τὰ τοιαῦτα πάντα.) ἀμοιβὰ δὲ ἔστι ταῦτα 50
τοῦ ἀλλαντοπώλου καὶ ἐνὸς τῶν οἰκετῶν.
159. ταγῆ : Ἀρχηγῆ, ἡγεμόν. καὶ Ὀμηρος [Iliad. V,
100] « παρὰ δ' οἱ ταγῶι ἄμμι μενόντων. »

160. [τὰς κοιλίας : Ὁμηρος διὰ παντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας.]

161. (ἀλλὰ καταγελᾶς : Ἀλλὰ γλευράξεις με καὶ γέλωτα τίθεσαι. ὅσον δὲ ἀπιστοῦντα ποιεῖ, τοσοῦτον δεικνυσιν αὐτὸν τῆς πολιτείας ἀνάξιον, οὐ τὸν ἀλλαντοπώλην διαβᾶλλον βουλόμενος, ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τῶν Ἀθηναίων καθαπτόμενος, οἱ τοιούτων ἀνέχονται πολιτευτῶν, καὶ διαβᾶλλον τὸν Κλέωνα, ὅτι αὐτὸς τε ἐκείνος ἦν εὐτελής καὶ ὑπὸ τοιούτου τῆς πολιτείας ἐκθληθήσε-
ται.)

163. τὰς στίγας ὁρᾷς : Τὸ πληθὺς, τὰς τάξεις. τὸ γὰρ θέατρον αὐτῷ δεικνὺς ταῦτά φησιν.

164. (ἀρχέλας : Ἀρχὸν τοῦ λαοῦ. ἡγεμόν. ἔξαρχος. δημαγωγός. ἐπαίξει δὲ τῷ ὀνόματι. φησὶ γὰρ ἄρξεις τοῦ
ἐλεοῦ.)

165. πυκνός : Τῆς ἐκκλησίας. μετὰθεσίς ἐστι στοιχείου. εἰ γὰρ πνύς ἐστι, ἔδει πυκνός, νῦν δὲ πυκνός.

166. βουλήν πατήσεις : Ὑποτάξεις, διαπαλαίσεις, καταπονήσεις. (ἡ ἀντὶ τοῦ καταπρονήσεις τοῦ βουλευτη-
ρίου.)

(κλαστάσεις : Οἱ μὲν, κλονήσεις καὶ διασεισεις, οἱ δὲ, κραυγαίσεις. βέλτιον δὲ, κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τευνομένων κλημάτων. Ἄλλως, ἐκ ῥιζῶν ἀνατρέψεις. ἔνθεν κλαστήριον τὸ ὁρέπνον, ὃ κλαδεύουσι καὶ ξύλα
καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλαις.)

167. (ἐν πρυτανείῳ : Πρυτανεῖον οἰκίσκος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἔνθα σιτοῦνται δημοσίᾳ οἱ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυγχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι
τὴν τοιαύτην ἀπεδίδουν γάρην.)

λαϊκάσεις : Δέον εἰπεῖν σιτήσεις. (ἡ ἐν πρυτανείῳ ἀριστήσεις. παρ' ὑπόνοιαν οὖν εἶπεν ὡς ἐν κοιμηδία), [ἀντὶ τοῦ πορνεύσεις. ὅθεν καὶ λαϊκάστρια ἡ πόρνη.]

170. ἐν κύκλῳ : Ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὰς κυκλάδας νήσους, κύκλῳ κειμένας, ὠνόμασε. (φησὶν οὖν, περιβόλεον. καὶ γὰρ τούτων ἄρξεις. ὁκάδας δὲ τὰς ναῦς ἀπὸ τοῦ ἑλκεῖν.)

171. Καρχηδόνά : Παίξει πρὸς τὸ ἐνταῦθα κἀκεῖσε ὄρα. ἡ μὲν γὰρ πρὸς ἔω, ἡ Κάρια, ἡ δὲ πρὸς δύσιν ἡ Καρχηδὼν, (ἡ λεγομένη Καρτάγεσσα. λέγει δὲ τὴν δύσιν. διαστραφῆσομαι δὲ,) εἰ στρεβλωθήσομαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπεὶ εἶπε στράφηθι. — ἐνταῦθα κἀκεῖσε. R.

175. διαστραφῆσομαι : Πρὸς δὲ τὸ μὴ διαστρέφεσθαι τὰ μέλη χροῦνται καὶ νῦν ἔνι τῶν ἔθνων ὀργάνοις
τις μηχανικός, ἃ τὸ σῶμα ποιεῖ τούτων ἀστραβές. Victor.

176. πέρναται : (Πιπράσκειται.) δέον εἰπεῖν διοικεῖται, ὃ δὲ εἶπε πέρναται πικρῶς, τούτεστι πιπράσκειται.

πέρναται : Πιπράσκειται, ἔνθεν καὶ πόρνη ἡ πωλοῦσα
τὴν μίξιν. Victor.

181. (κὰς ἄγορᾶς εἶ : Πάλιν διὰ τούτου δεικνύναι βούλεται, ὅτι ὑπὸ τῶν πονηροτάτων διοικεῖται τὰ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, καὶ ὅτι μάλιστα εὐδοκιμοῦσιν οἱ τοιοῦτοι παρ' αὐτοῖς ὥσπερ καὶ ὁ Κλέων.)

182. οὐκ ἀξιώ : Οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον νομίζω.

187. οἷον πέπονθας ἀγαθόν : Ὑπάρχεις, οἷον πλεονέκτημα ἔχεις. (γράφεται καὶ ὅσον.)

188. (οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι : Ὅτι μουσικὴν τὴν ἐγκύκλιον παιδεῖαν φησὶ. γράμματα δὲ τὰ πρῶτα στοι-
χεῖα. δεῖ δὲ τοὺς διερχομένους [τοὺς ἀναγινώσκοντας Victor.] διὰ γραμμάτων παιδεύεσθαι. ἡ γὰρ παιδεῖα τοὺς ἀτόπους ἐκτρέπει λογισμούς.) τὰ πρῶτα στοιχεῖα. R.

189. (πλὴν γραμμάτων : Οἱ γὰρ ἀξιώματος ἀντιποιοῦμενοι τὴν ἐγκύκλιον μάλιστα ἐπαιδεύοντο παιδεῖαν. ἡ
δὲ ἐγκύκλιος παιδεῖα διὰ πάσης ἐχώρει καὶ παιδεύσεως καὶ ῥυθμοῦ παντὸς καὶ κινήματος. (ταύτην παιδεύθηναι τὸν Θηβαῖον Ἐπαμεινώνδαν καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθὺς ἀνδράς παρὰ πλείους ἱστορεῖται.)

καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς : Παρομιμῶδες, ἐπεὶ
καὶ κακὰ κακῶς. ὅτι τὸ σύνολον, φησὶν, ἐπίστασαι γράμματα, τοῦτό σοι πρὸς τὴν πολιτείαν ἐστὶν ἀνωφελές. (ἀποτείνεται δὲ πρὸς τοὺς πολιτευομένους πάλιν διὰ τούτων. ἡ ὡς ἀμαθῶν ὄντων καὶ τυγχόντων ἀνθρώπων πολιτευομένων, καὶ διὰ τοῦτο βραδύως χωρούντων ἐπὶ
τὴν ἀδικίαν. ὡς τῆς παιδείας ἱκανῶς καθεστῶσης ἀποδιώξαι καὶ ἀπελάσαι τῆς ψυχῆς τοὺς πονηροὺς λογισμούς. διὰ τὴν συγγένειαν δὲ τὸ κακὰ κακῶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ κακῶς ἐπίστασθαι.)

190. τουτί σε μόνον ἔδραψεν : Ἀμείνων ἦσθα, φησὶν, 25
εἰ μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐπειράθης τῶν γραμμάτων.

191. (ἡ δημαγωγία γὰρ : Ἡ τῶν δημαγωγῶν ἀρχή, φησὶν, οὐκέτι τοῖς σοφοῖς οὐδὲ τοῖς ἀξιολογοῖς ἐγγερί-
ζεται.)

193. [ἀλλὰ μὴ παρῆς : Μὴ υπερβῆς, μὴ ἀπόσῃ
μὴ δὲ παραπέμῃ τοιοῦτον κειρὸν παραπεινωκότα.]

196. ἡνιγμένος : (Μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος, οὐκ αὐτόθεν φανερόν ἔχων τὸν νοῦν. τοῦτο δὲ παρὸς οἱ χρησμοὶ λοζῶς ἐκφέρονται ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἄλ-
λως.) μετὰ αἰνίγματος, οἷον ἄλλα μὲν λέγων, ἄλλα 35
δὲ δηλῶν.

197. (ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ : Αὕτη ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ χρησμοῦ. ὁρᾷς ὅτι ἐμπεπληγμένος τοῖς λόγοις ἀσάφειαν κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ἐργάζεται.)

βυρσαίετος : Τὸν Κλέωνα λέγει. (πολλάνης γὰρ προ-
εἰρήκαμεν ὅτι διαβᾶλλει τὸν Κλέωνα.) συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ αἵετος, ἅμα τε ὡς βυρσοδέψην κοιμωδῶν τὸν Κλέωνα (καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἀρπαγὰ τῶν κοινῶν. ἀρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῆον ὁ αἵετός, τὸ δὲ) ἀγκυλοχεῖλης ἐπιθετο τῷ αἵετι, (ὃ ἐπικαμπεῖς
τὰς χεῖρας ἔχων.) ἐπὶ δὲ Κλέωνος, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἀρπάζειν. (διὰ τοῦτο αἵετῷ αὐτὸν ἀπέεικασε.)

198. (γαμμηλῆσι : Σιαγῶσι. ὀράκοντα, τὸν ἀλλᾶντα. κοάλεμον, τὸν κολούοντα καὶ παύοντα τὰ κακὰ. ὅτι καὶ 50
αὐτὸς ἡμέλλε παύσειν τὸν Κλέωνα.)

κοάλεμον : (Τὸν ἡγοράκριτον οὕτως εἶπεν.) ἔγκειται δὲ τῇ λέξει τὸ τε ἡλόν καὶ τὸ καῖν, ὃ ἐστὶ νοεῖν. (τὸν οὖν ἀνόητα καὶ μάτην κοῦντα κοάλεμον εἶπεν.)

αἱματοπόωτην : Καὶ τοῦτο οἰκειῶς ἐπὶ τοῦ δράκοντος· αἱματοποτεῖ γὰρ τὸ ζῷον· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπόλου. τὰ γὰρ ἔντερα καὶ τοὺς ἀλλάντας μετὰ αἵματος (καὶ πι-
μελῆς καὶ ἀλφίτων φυρώντες) πληροῦσιν. (αἱματοπόωτην
5 οὖν τὸν αἶμα καταναλίσκοντα καὶ ὥσπερ ἐκροφῶντα.)

199. σκοροδάλη : (Ἡ πικρία τοῦ σκοροδίου καὶ τῆς
ἀλμης,) τὸ μετὰ τῆς ἀλμης τρίμμα τῶν σκοροδίων.
οἷον ἡ δριμύτης. εἶπε δὲ Παφλαγόνων, διὰ τὸν Κλέωνα,
ἐπειδὴ Παφλαγὼν ἦν.

10 200. ὀπάξει : Δίδωσι, παρέχει. *Vict.*

203. (βυρσαίετος : Ἀμφιβόλως ἐξηγήθηκατὰ κατὰ τὴν
φράσιν. δύο δὲ αἵτια εἰς ταῦτο παραλαμβανόμενα ἀμ-
φιβολίαν ἐργάζονται. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν βύρσαν καὶ
τὸ ἀρπάζειν.)

15 208. εἴθ' αἱματοπόωτης : Παρόσον εἰώθασιν τοὺς ἀλ-
λάντας μετὰ αἵματος φυρᾶν.

210. αἶκε μὴ θαλφθῇ : Καταθαλφθῇ, καταπλαγῇ
ταῖς λοιδορίαις, τουτέστιν ἐὰν μὴ εἴη μὴδὲ παραγω-
ρήσῃ λοιδορούμενος. Ἄλλως, ἀπάτῃ ἀπατηθῇ κατα-
20 πτήξας τὰς λοιδορίας Κλέωνος. αἰκάλλει δὲ, θωπεύει με.
γράφεται δὲ καὶ καλεῖ με, ἀντὶ τοῦ κινεῖ, προτρέπεται.
ἐπιτροπεύειν δὲ, ἄρχειν, διοικεῖν. φαυλότατον δὲ, εὐ-
τελές, βραχὺ, ἀπλοῦν.

213. φαυλότατον : Ῥάδιον. *Vict.* Ῥάδιον, εὐτελές. V.

26 214. (τάραττε : Παρωδίας τρόπον. παρῳδήσῃ γὰρ τὸν
ἱάμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν [?] Εὐριπίδου. μεταφορικῶς δὲ
τοῖς ὀνόμασι γρήται ἐπὶ τῆς πολιτείας, καὶ τῇ τοῦ ἀλ-
λαντοπόλου τέχνῃ. τάραττε, ψησί, καὶ συμφύρα τὰ
πράγματα.)

30 215. γόρδευε : Τὰ ἔντερα τῶν τετραπόδων χοροῶς καλοῦσι.
καὶ τοῦτο οὖν ἀπὸ τῆς τέχνης τοῦ ἀλλαντοπόλου τὸ
ὄνομα εἴρηται. (Hic desinunt scholia Ravenn.) ὥσπερ γὰρ,
ψησί, γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυ-
ράματος, οὕτως γόρδευε καὶ τὰ πολιτικά. Ἄλλως,
35 παρὰ τὸ γορδεύειν. γορδὴ γάρ ἐστι τὸ λεπτόν ἔντερον,
ὃ εἰώθασιν πλέκειν οἱ μάγειροι. διαβάλλει δὲ πάλιν τοὺς
στρατηγούς ταραττοντας καὶ γορδεύοντας, τουτέστιν εἰς
πλοκάς ἐμβάλλοντας τὴν πόλιν.

216. ὑπογλυκαίνων : Ἰδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτύ-
40 μασι καὶ κολακείαις.

219. ἔχεις ἅπαντα : Σύμφωνά σοι ἔχεις, καὶ ἀρμό-
ζεις εἰς ἅπαντα. πάλιν δὲ ἐνταῦθα αὐτῶν καθάπτεται
τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν πολιτευομένων, ὡς τοῖς μὲν
τοιοῦτοις ἐγγχειρίζονται τὰ δημόσια, τῶν δὲ πολιτευσ-
45 μένων οὕτω πεφυκότων.

220. συμβαίνουσι : συμπράττουσιν. V. *Vict.*

221. Τῷ Κοαλέμῳ : Ἀντὶ τοῦ ἀνοίξαι, ἀναπλάττει δὲ
αὐτὴν ὡς δαίμονα. τοῦτο δὲ παρῳδήσεν ἐκ τῆς τραγω-
δίας, ἀνέπλασε δὲ τινὰ δαίμονα ἀπὸ τῶν προειρημένων
50 κωμικῶς. τουτέστιν ἀπατητικῶ καὶ ἀνοήτῳ δαίμονι. ἡ
τῷ κωλύοντι τὸν ἄνεμον καὶ παύοντι δαίμονι. ἡ τῷ
ἀλλαντοπόλῳ.

222. γῶπῳ : λείπει τὸ σκόπησον. ἀμυνεῖ : κατα-
γωνεῖ. V.

224. βδύλλει : Καταπέπληγε, βδελύττεται, τουτέστι
μισεῖ.

225. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ γίλιοι : Οἱ ἱπ-
πεῖς ἐπέθοντο αὐτῷ, ἐπεὶ ὅτε ἦν εἰς αὐτῶν, κακῶς αὐ-
τοὺς διέθικεν. ἱππεῖας οὖν τάγμα ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, 5
ἀφ' ὧν ὁ χορὸς συγκείται τῷ δράματι. ὅθεν καὶ τὴν
ἐπιγραφὴν πεποιήται.

226. μισοῦντες αὐτὸν : Θεόπομπος ἐν δεκάτῳ Φι-
λιππικῶν φησὶν ὅτι οἱ ἱππεῖς ἐμίσησαν αὐτόν. προπη-
λακισθεὶς γὰρ ὑπ' αὐτῶν καὶ παροξυνθεὶς ἐπετέθη τῇ 10
πολιτείᾳ, καὶ διετέλεσεν εἰς αὐτοὺς κακὰ μηχανώμενος.
κατηγόρησε γὰρ αὐτῶν ὡς λειποστρατούντων. διὰ τοῦτο
οὖν ἐμνήσθη αὐτῶν Ἀριστοφάνης.

228. ὅστις ἐστὶ δεξιός : Ἀγαθός, εὖνους ἡμῖν, ἀπε-
χθόμενος πρὸς τὴν τοῦ Κλέωνος πονηρίαν. 15

229. ξυλληψεται : Συμμάχῃσει. *Vict.*

230. ἐξεικασμένος : Πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα.
ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὁμοία τὰ προσωπεῖα ποιεῖν
τοῖς κωμωδομένοις, ἵνα φανεροὶ ᾧσιν ὑπ' αὐτῶν, καὶ
περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς. Ἄλλως, οὐκ εἶχεν αὐτοῦ 20
προσωπεῖον διὰ τὸ δεδοικέναι τοὺς σκευσοποιοὺς καὶ μὴ
θέλειν μήτε πλάττειν μήτε σχηματίζειν τὴν ὄψιν τοῦ
Κλέωνος, λέγει οὖν ὅτι μηδενὸς ὑποστάντος αὐτὸν
ὑποκρίνεσθαι, αὐτὸς δ' Ἀριστοφάνης μιλιώσας ἑαυτὸν
ὑπεκρίνατο, ἢ τῇ τρυγίᾳ χρίσας ἑαυτόν. — ἐξεικα- 25
σμένος : Ὅμοιωθεὶς. *Vict.*

235. μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς : Τοῦτο ὁ Κλέων λέγει
ἰδὼν ὁμιλοῦντας, καὶ μὴ εἰδὼς περὶ τοῦ ὁμιλοῦσι,
συνωμότας αὐτοὺς καλεῖ. πικρῶς οὖν κατὰ τοῦ Κλέω-
νος ἐκφέρονται, ὡς τοιαῦτα αὐτοῦ συκοφαντοῦντος ἀπὸ 30
μικρῶν καὶ εὐτελῶν προτάσεων. [Χαιρήσετον δὲ, χαι-
ροντες ἀπαλλαχθήσετον.]

236. ξυνώνυμυτον : Ξυνωμοσίαν ἐποιήσατε, τουτέ-
στιν ἔρχους καὶ πίστεις ἀλλήλοις δεσώκατε, ἵνα ὁμο-
φωνήσητε κατὰ τοῦ δήμου. 35

237. τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον : Ἐγνωμένον ὅτι ὁ θερά-
πων ἔπινε καὶ εἶχεν ἐπὶ χεῖρας τὸ ποτήριον. ἰδὼν οὖν
ὁ Κλέων, προσφάσι καὶ τούτῳ κέχρηται τῆς συκοφαν-
τίας, καὶ τὸ ποτήριον εὐθύνει ὡς Χαλκιδικόν. κωμωδεῖ
δὲ αὐτὸν ὡς καὶ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσι μεγάλα μεμφόμενον. 40
οἱ δὲ Χαλκιδεῖς εἰσὶ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐβοίας ἀποικοὶ Ἀθη-
ναίων, εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ Θράκης οἱ Χαλκιδεῖς, ἀποικοὶ
ὄντες ἀπὸ τῆς Εὐβοίας. πολλὰ δὲ ἦν τότε χωρία τῆς
Θράκης ὑπακούοντα τοῖς Ἀθηναίοις. περὶ δὲ νῦν λέγει,
καὶ γὰρ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῖς ἦσαν ὑπόχοι τῶν 45
Ἀθηναίων. φησὶν οὖν ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο Χαλκιδι-
κόν ἐστι. καὶ πόθεν ὑμεῖς αὐτὸ ἔχετε, εἰ μὴ δῶρον
ὑμῖν ἐδόθη, ἵνα ἀποστῶσιν; ἔλαβε δὲ τὴν πρόφασιν
εὐχαίρον τοῦ ὀνόματος τῶν Χαλκιδῶν, διὰ τὸ κατ'
ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀποστῆναι αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων. 50
ἀπέστησαν δὲ ἀπὸ Ἀθηναίων Χαλκιδεῖς ἐπὶ Εὐκλείδου
ἀρχόντος.

238. Χαλκιδεῖς ἀφίστατον : Πόλις Εὐβοίας, ἀποικοὶ
Ἀθηναίων. ἐχρῶντο δὲ τοῖς ὀστρακίνοις εἰς τὰ συμπτώ-

σια. ὡς αἰεὶ οὖν τοῦ Κλέωνος δι' ἐλάχιστόν τι κατηγοροῦντος. χωρίζετε οὖν, φησί, Χαλκιδικὰς ἀπὸ τῆς τῶν Ἀθηναίων συμμάχιας.

240. ὦ γεννάδα : Τοῦτο δ' θεράπων πρὸς τὸν Ἀγορά-
κριτον. ἐν τισὶ δὲ οἱ δύο στίχοι οὐκ ἔχκινται.

242. ἄνδρες ἱππεῖς : Ὡς συκοφαντούμενοι ἐπικα-
λοῦνται εἰς βοήθειαν τοὺς ἱππέας. ἱππαρχοὶ δὲ δ Σί-
μων καὶ δ Παναίτιος.

243. πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας : Ὡς ἐπὶ τάξεως φησὶν. δ
10 δὲ Παναίτιος ὡς μέγας τῶν ἱππέων κυμωθεῖται. τινὲς
δὲ φασὶ τὸ μὲν « ἄνδρες ἱππεῖς » ἀλλαντοπώλην λέγειν,
ἄλλοι δὲ τὸ « ἄνδρες ἐγγύς, » τὸν θεράποντα.

244. κάπαναστρέφου : Ὡς τοῦ ἀλλαντοπώλου πεφευ-
γότης, εἶπεν ἀναστρέφου.

245. ὡς δημοὺ προσκειμένων : Τὸ δημοῦ λέγουσιν
15 Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ [313] « καὶ
μὴν δημοῦσιν ἤδη. »

247. παῖε παῖε : Ἐντεῦθεν ἡ πάροδος γίνεται τοῦ
χοροῦ ἀπὸ τῶν ἱππέων συμπληρουμένου. οἵτινες ἐπι-
καλούμενου ἀκούσαντες τοῦ θεράποντος, εὐθέως ἀφι-
20 κνύονται βοηθήσαντες αὐτῷ. ταρᾶξিপόστρατον δὲ κα-
λοῦσι τὸν Κλέωνα, τουτέστι τὸν ταρᾶξαντα τὸ πλῆθος
τὸ ἱππικόν. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα δόξωσιν εἰκότως αὐτῷ
χαλεπαίνειν καὶ αὐτοὶ καὶ πολεμεῖν. ἡ ἵνα τὸν Κλέωνα
δειξῇ διὰ πάντων λυμαινόμενον τὴν πόλιν, διαφθείρον-
25 τα μὲν τὸ ἱππικόν, σφετεριζόμενον δὲ τοὺς φόρους.
[εἰσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβᾶς ἐτέρων εἰσιόντων
ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι τροχαῖκοι τετραμέτροι κατα-
ληκτικοὶ λζ'. ὧν τελευταῖος

καὶ τέμαχος οὐ Περικλῆς οὐκ ἤξιωθ' ἰώποτε.

30 ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν
στίχων διπλῇ ἔξω νενευκυῖα.] κορωνίς, ὅτι εἰσέρχεται
ὁ χορὸς τῶν ἱππέων, καὶ πάλιν στίχοι τροχαῖκοι λβ'. V.

248. καὶ τελώνην : Διεβέβλητο τὸ τοῦ τελώνου
ὄνομα, ὡς καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου, καὶ ὑπὲρ
35 τὸ τέλος τελωνοῦντος. φάραγξ δὲ, τὸ ἀπόσχιμα τῆς
γῆς, ὃ τὸ παρειμπίτον ὕδωρ πίνειν. τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ
κακὸφώνον αὐτοῦ. χάρυβδι δὲ ἀρπαγῆς, ὡς πᾶν δτιοῦν
ἀρπάζοντα.

φάραγμα : Τὸ τῆς γῆς βάραθρον. ὃ, ἐὰν εἰς αὐτὸ
40 ὕδωρ ἐμπέσῃ, ἀφανὲς ποιεῖ. εἰς ἀχλὺν γὰρ τὸ ὕδωρ
καταναλίσκεται. τοῦτο δὲ διὰ τὸ κακὸφώνον τοῦ Κλέ-
ωνος καὶ τὸ κράζειν ὡς ἐπὶ τῶν πετρῶν τὰ κύματα.

252. καπικείμενος : Ἀντὶ τοῦ τύπτων αὐτόν. διὰ δὲ
45 Κλέωνα τοῦτο πάλιν λέγει, ἐπειδὴ κεκράκτης ἦν.

253. οἷδε τὰς ὁδοὺς : Ἐπίσταται, φησί, τὰς κατα-
δύσεις Εὐκράτους τὰς ἐπὶ τὰ κυρήθια. κυρήθια δὲ εἰσι
τὰ πίτυρα καὶ ἄμυρα τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν. μυλωνὰς
δὲ ἔχων ὁ Εὐκράτης εἰκότως εἶχε καὶ κυρήθια. ἐκω-
50 μώθησεν οὖν εὐκαίρως αὐτόν ὡς μυλωνάρχη καὶ ὡς
πρὸ αὐτοῦ πολιτευσάμενον καὶ πεφευγῶτα. τινὲς δὲ,
ὅτι ἦν μυλωνάρχης.

254. κυρήθιον : Ἐνθα αἱ κάχρυς φρύγονται. κά-

χρυς δὲ εἰσιν αἱ λελεπισμέναι κριθαί, ἀφ' ὧν ἡ πτι-
σάνη. σκώπτει δὲ καὶ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην
ἔχοντα. ἐν ἄλλοις γούν [fr. 310] φανερώτερόν φησι « καὶ
σύ κυρηθιοπώλα Εὐκράτης στύπαξ. » — τῶν μυλωνῶν.
κυρήθια γὰρ τὰ πίτυρα τῶν κριθῶν. V.

255. ὦ γέροντες Ἠλιασταί : Τοῦτο δ' Κλέων λέγει,
καὶ αὐτὸς ἐπικαλούμενος τοὺς δικαστὰς εἰς βοήθειαν.
Ἠλιαῖα γὰρ μέγιστον δικαστήριον Ἀθῆναις. οἱ δὲ
δικασταὶ ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, τριώβολον
λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρίναι. ὡς 10
δημαγωγὸς οὖν ἐπικαλεῖται οὓς ἔτρεφε [φράτορας ἔχουν
συγγενεῖς Vict.]. συγγενεῖς δὲ εἶπε τριώβολου, οἷον
προσφωκευμένοι καὶ προσπεφυκότες τῷ τριώβολῳ. καὶ
γὰρ τοὺς συγγενεῖς φράτορας καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς
αὐτῆς φατρίας μετέχοντες, οἷον πατρίδας τινός. ὁ γούν 15
Ὅμηρος [II. N, 354] τὴν αὐτὴν πάτραν λέγει,

ἢ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἱα πάτρην.

καὶ κατὰ ἀναφορὰν πάτηρ καλεῖται. μεταπέπτωκε δὲ
τὰ στοιχεῖα. καθάπερ ἐπὶ τοῦδε, ὁ φάτριος Ζεὺς καὶ ὁ
πάτριος. τὸ δὲ τριώβολον ἡμίδραχμόν ἐστιν. Ἠλιαῖα 20
δὲ καλεῖται, διὰ τὸ ὑπαίθριον αὐτὸ εἶναι καὶ ὑπὸ τῇ
ἡλίῳ καθέζεσθαι τοὺς συνελθόντας δικαστὰς.

256. οὓς ἐγὼ βόσκω : Πικρῶς ὡς θρέμμασιν αὐτοῖς
κέχρηται ἀλόγοις. βόσκειν γὰρ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων
τίθεται. τὸ δὲ δίκαια κᾶδικα, οἷον ἐκ δικαίου [καὶ ἀδι- 25
κου].

257. ξυνωμοστῶν : Ξυνωμοσίαν πεποιημένων, του-
τέστι πίστεις δι' ὅρκων διδόντων αὐτοῖς καὶ συνθήκας
κατ' ἐμοῦ πεποιηκότων. Ἄλλως. προδοτῶν τοῦ δήμου.
τῶν συνομνύντων ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ δήμου. 30

258. πρὶν λαχεῖν : Πρὶν χειροτονηθῆναι, πρὶν κλη-
ρωθῆναι. πρὸ διανομῆς, φησὶν, ἀρπάξεις. ἡ μεταφορὰ
ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δέσπνοις ἀρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

259. κάποσυχάζεις : Συκοφαντεῖς. ἐχρήσατο δὲ τῷ
ὀνόματι, ἀφ' οὗ καὶ συκοφάντης ἐκέκλητο. τὸ γὰρ πα- 35
λαιὸν τίμα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ σῦκα ἦν, καὶ εἴ
τις διαβληθεὶς κλέπτων, ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ εἰλεῖν
τὸ κατηγορεῖν. Ἄλλως. συκάζειν τὸ ἀποθλίβειν τὰ
σῦκα, εἰ ὠμά ἢ πέπειρα. καλῶς οὖν ἐπήνεγκε τὸ ἀπο-
πιέζων, ἐπεὶ ἀποθλίβει τοὺς συκοφαντουμένους καὶ πιέ- 40
ζει δωροδοκῶν.

τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν : Διαλογιζόμενος, καὶ
δρῶν, καὶ πολυπραγμοῦν. [ὠμός δὲ, σκληρὸς, δυσκα-
ταμάχης. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν πένης, ἡ πλούσιος, ἐπέ-
μεινε τῇ μεταφορᾷ ὡς ἐπὶ σῦκων.] τὸ δὲ πέπων ἡ μὴ 45
πέπων ἀντὶ τοῦ ἀπαλὸς, βρώδιος διασεισθῆναι δυνάμε-
νος. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάζειν τούτοις τοῖς ὀνό-
μασι κέχρηται. ὠμά γὰρ τὰ μηδέπω ὠριμακότα. ὥσπερ
οὖν ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐκ μὲν τῶν πεπανθέντων ἔστι
δρέψασθαι καὶ φαγεῖν, ἐκ δὲ τῶν ἁρώων καὶ ὠμῶν 50
οὐκέτι, οὕτως, φησί, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ Κλέων
διελογίζετο, καὶ διέκρινε τίς ἐπιτήδειος διασεισθῆναι
καὶ τίς σκληρὸς καὶ δυσκαταμάχης. ὑπευθύνους δὲ,

τοὺς μηδέπω λογισμὸν παρεχομένους, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἥς ἐπιστεύθησαν.

261. [ἀπράγμονα : Ἐπειικῇ καὶ μέτριον τοὺς τρόπους, οὐ φιλοπράγμονα.]

262. ἐκ Χερρόνησου : Χερρόνησος τῆς Θράκης χωρίον καὶ πόλις, ὑποτελὴς τῶν Ἀθηναίων, εὐφορος εἰς πυροῦ γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσιταγώγουν οἱ Ἀθηναῖοι. ὡς ἰδιοπραγμόνων δὲ καὶ ἰδιωτῶν ὄντων τῶν Χερρονησιωτῶν καὶ διασεῖσθαι δυναμένων βραδίως, μάλιστα δὲ τοῦ Κλέωνος ἐπηρεάζοντος αὐτοὺς, τούτων ἐμνήσθη. ὅθεν ὡς ἐπὶ ἀγορίκων καὶ τῷ καταγαγόνῳ ἐχρήσατο, σημαντικῶς, ὥσπερ ἀπ' ἀγροῦ τινος μετακαλουμένων καὶ κατιόντων εἰς πόλιν. Ἄλλως, ὡς καταγαγόντος αὐτοὺς συμμάχους εἰς Ἀθήνας καὶ συκοφαντοῦντος καὶ ἀργυρίζομένου.

κατάξας, μετακαλεσάμενος.

ἀγχυρίσας : Ὑποσκειλάσας, ὅον τῇ ἀγκύλῃ καταβαλὼν, [ὑπερ ἔστιν ἀκοντίου εἶδος, ἢ καταπαλαίσας]. παλαιστρικά γάρ εἰσι ταῦτα, καὶ τὸ διαβαλὼν καὶ τὸ ἀγχυρίσας. [καὶ ἀγχύρισμα εἶδος παλαίσματος, καὶ σκευὸς ἀγρευτικὸν σύκων.]

263. ἐνεκολάθηςας : Ἄκολος, ψωμὸς, ὅθεν τὸ ἐνεκολάθηςας ἀντὶ τοῦ καταπέπωκας. τὸ δὲ ὅλον, καταπαλαίσας αὐτὸν ἐκπεριελθὼν καὶ διασεῖσας ἀργυρίζεται. τὴν βίαν δὲ ἥ ἐκέχρητο κατὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς πάλης ἐδήλωσε.

264. καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν : Διακρίνεις καὶ ἀναζητεῖς. ὁ δὲ νοὺς αὐτῇ πᾶς τοῦτο λέγειν βούλεται, ὅτι οὐ τῷ προειρημένῳ ἐπηρεάζει τρόπῳ, ἀλλ' εἴ τις τοιοῦτό τι ποιεῖ, ἀναζητεῖ καὶ διακρίνει τίς ἐστὶ τῶν πολιτῶν ἀμυνκῶν, ὅον προβατόδωξ, τουτέστι μωρὸς καὶ εὐήθης. τὰ γὰρ πρόβατα ἐπὶ εὐηθείᾳ διαβάλλεται.

265. καὶ τρέμων τὰ πράγματα : Εὐλαβούμενος κατὰ τῆς πράξεως εἰς πράγματα. πολλοὶ γὰρ οὐ διὰ δειλίαν, ἀλλ' ἥθος καὶ τρόπων ἐπιείκειαν αἰροῦνται ζημιωθῆναι μάλλον ἢ χωρῆσαι διὰ δίκης. καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐπιλεγόμενος, φησὶν, ὁ Κλέων καταστῆσας εἰς φόβον τοῦ παρῆεν πράγματα ἐπηρεάζει βραδίως.

266. ὡς δ' ἀλαζών : Ἀλαζών, ὁ μερίζων τῆς ἐαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. μάσθλης δὲ κυρίως ἱμάς μεμαλαγμένος καὶ ἀπαλὸς καὶ τρυφερός. καλῶς οὖν ἐπὶ τοῦ Κλέωνος τῇ δόμῳ καὶ χερί, ἡμῶν καὶ τὸ τοῦ τρόπου ὑπουργοῦν καὶ τὸ λαγαρόν αὐτοῦ δεικνύς, καὶ σκώπτων ὡς βυρσέα. ἀφ' ὧν οἱ ἄνθρωποι γίνονται κατεργασθέντες τοιοῦτοι. [μάσθλης οὖν ὁ μεμαλαγμένος ἐν πονηρίᾳ.]

εἶδες οἱ ὑπέργεται : Ὡς ὑπάγεται τὸν δῆμον ὑποτρέγων καὶ κολακεύει καὶ καταπραύνει ἀπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν.

270. ὥσπερ γέροντας : Ὡς περ, φησὶ, τοὺς γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργῆσαι, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα.

ἐκκοβαλικεύεται : Ἀπατᾶ, παραλογίζεται, ληστεύει. κόβαλοι γὰρ οἱ μετὰ ξύλου λησταί. τοὺς αὐτοὺς καὶ

κορυνφόρους καλοῦσιν. [κορύνη βόβαλον ἔστιν. Vict.] οἱ δὲ, κόβαλον τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.

271. ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικήῃ : Τῇ πανουργίᾳ λέγει. ὅτε ἐν τῇ πανουργίᾳ νικήσῃ, αὐτῇ τῇ πανουργίᾳ πεισθήσεται. Ἄλλως, τὰς χεῖρας δείκνυσιν. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων. διὸ, φησὶ, καὶ τὸ κυρηθᾶσαι.

272. κυρηθᾶσαι : Κυρηθᾶσαι λέγεται ἢ διὰ τῶν κερμάτων μάχῃ, ἢ περ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται. τοῦτο οὖν δηλοῖ, ὅτι ἡ μάχεται ἡ πληθύνει. κυρηθᾶσαι γὰρ λέγονται αἱ πληθύνει τῶν τράγων. καὶ γὰρ ἔχεινοι ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται. Ἄλλως, πρὸς τὸ σκέλος μάχεται, ἢ διαπεσείται. [γαστρίζομαι δὲ εἶπεν, ὡς πληγείς τῷ σκέλει. εἰς τὴν γαστέρα τύπτομαι. παρεπιγραφῇ δέ. συγκέκυρε γὰρ καὶ ὑπὸ τῶν δικόντων τύπεται. καταστρέφεις δὲ, δουλοῖς. τρέφωμαι δὲ, εἰς φυγὴν τρέψω, πλεῖόν σου βοῶν νικήσω, ὑπερβαλοῦμαι.]

276. τήνελλος εἶ : Τήνελλος ἀρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσῃς αὐτόν, μουσικώτατος εἶ. Ἄλλως, νικηφόρος. τήνελλος δὲ χροματίων ἐπινίκιον.

277. ἦν δ' ἀναιδεία : Κἂν ἡττηθῇς, φησὶν, ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένη δὲ ἐν ἀναιδείᾳ, οὐδὲν ἥττον ἡμετέρα ἡ νίκη. πυραμοῦς δὲ, εἶδος πλακούντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων, ὡς καὶ σησαμοῦς τὸ διὰ σησάμων. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ὅλα τοῖς διαγρυπνηταῖς. εἰώθασιν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἑω ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα.

278. ἐγὼ ἴνδαικνυμι : Ἐνδαικνυμι καὶ φαίνω. ἐνδεικνύμαι δὲ ἔλεγον τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακούργοντα περὶ τὰ κοινά.

279. ζωμεύματα : Τὰ τῶν νεῶν χρεώδη. λέγεται δὲ ξύλα καὶ κηρὸς καὶ πίσσα. Ἄλλως, τὰ λεγόμενα ὑποζώματα. εἰσὶ δὲ ξύλα τῶν νεῶν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, εἶπεν ὡς πρὸς μάγειρον παίζων ζωμεύματα, ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. ἀπειρητο δὲ ἀπὸ Ἀθηναίων ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις.

281. ἐκθεῖ πλέα : Ἐξεῖσιν, ἐκπορεύεται μεστῇ καὶ γεμούσῃ, τουτέστιν ἔξεῖσιν ἐκ τῆς πολιτείας γενόμενος πλούσιος. εἰσδραμῶν δὲ ἀντὶ τοῦ προσελθὼν τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαντικῇ δὲ λέξει κέχρηται, ἵνα δείξῃ αὐτὸν ἐμπεπηδηκότα βιαίως καὶ ἀναισχύντως τῇ πολιτείᾳ. πρυτανεῖον δὲ τόπος Ἀθηνησιν οὗ τὰς δημοσίας σιτήσεις ἐποιούντο. τιμὴ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τοῖς δημοσίᾳ σιτωμένοις ἦν. [ταῦτα δ' εἶπεν ὅτι πένης ὦν ἐκ τῶν κοινῶν πεπλούτηκε, καὶ ὅτι ἀναξίως ἔχει τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.]

282. νῆ Δία ἐξαγαγόν γε τὰ πόρρητα : Ἐπειδὴ ὁ Κλέων εἶπεν ἀπόρρητα, καὶ αὐτὸς εἶπε κρέας καὶ ἄρτον. λέγει οὖν, ὅτι ἀναξίως ἔτυχεν ὁ Κλέων, οὗ Περικλῆς οὐκ ἔτυχεν τῶν Ἀθηναίων μὴ παρασχόντων, ἥτοι ὑπὸ μεγαλοφροσύνης τοῦ ἀνδρὸς παραιτησαμένου, ἢ ὅτι ἐξοστρακισθείς οὐκ ἔτυχεν τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, ἢ ὅτι διὰ τοῦτο εἶπε κρέας καὶ ἄρτον, ἐπεὶ οὐκ

ἔξῃν τὰ θυόμενα Δημήτερι καὶ Περσεφόρῃ ἔξω ἀφίειν. ὡς γοῦν αὐτὰ ἐκφέροντος κατηγορεῖ.

283. καὶ τέμαχος : Ἰχθύς. ἰδίως δὲ τεμαχίτας ἰχθύς, τοὺς μεγάλους καὶ κατακοπτομένους. — ἡξιώθη : Διὰ τὸ 5 ἄγος. Vict.]

284. ἀποθανεῖσθον : Διπλῇ καὶ εἰσθεσις περιοδικῇ κώλων ἰθ'. ὢν τὰ μὲν ἐ' ἀμοιβαῖα τῶν ὑποκριτῶν δόμετρα. τὰ δὲ τέσσαρα ἐναλλάξ ἀκατάληκτα. καὶ μήποτε εἰσὶ δίστιχα τετράμετρα καταληκτικά. αὐτίκα 10 μάλα : Εὐθύς, παραγρῆμα. Ἀττικῇ δὲ ἡ σύνταξις. κεκραῖζομαι δὲ, τῷ κεκραγμῷ σου περιέσομαι, ἀντὶ τοῦ νικήσω.

289. κυνοκοπήσω σου : Τυπτήσω σε, καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων ἰχθύς ποιός. 15 ἅμα δὲ καὶ κυνείω σε δέρματι παίσω. ἔστι γὰρ τραχύτατον. — ὡς κύνα σε τύψω. οὐδέτερον δὲ τὸ νῶτον. V.

290. περιελῶ σ' ἀλαζονείας : Οἶον, ἀποδύσω σε καὶ παύσω τῶν ἀλαζονευμάτων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἔρεσσόντων. παύσω καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω, νικήσω.

291. ὑποτεμνόμεναι τὰς δόους σου : Οὐκ εἶω σε λέγειν, προλήψομαι, νικήσω. τοῦτο ὡς πρὸς βυρσοδέψην. ὑποτέμνεται γὰρ τὰ δέρματα, ἵνα παχέα φαίνηται. διαφέρει γὰρ τὸ τέμνειν τοῦ ὑποτεμνέειν. ὅταν γὰρ ὑποτεμνῇ, παχύτερον φαίνεται, ἀσθενέστερον δὲ ἔστι. 25 τέμνειν δὲ, τὸ ὀρθὴν ποιῆσθαι τὴν τομῇν. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς παχύτητος δόξαν ἐργάζεται.

292. ἀσκαρδόμυκτος : Μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς. 30 σκαρδόμυκτεῖν γὰρ, τὸ σκαίρειν καὶ μύνειν τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ πυκνῶς βλεφαρίζειν, ὃ καὶ ἰλλωπεῖν λέγεται [ἢ ἰλλωπίζειν]. ἀσκαρδόμυκτεῖν δὲ, προστεθέντος τοῦ α, τὸ ἀτενὲς βλέπειν τὸν ἥλιον. φησὶν οὖν ὅτι ἀτενὲς εἰς ἐμὲ βλέψον, ὡς ἐν τούτῳ καταπληξόμενος τὸν ἀλ- 35 λαντοπώλην.

294. διαφρορήσω σ' εἴτι γρύξεις : Ἐπαίξω παρὰ τὸ διαφροεῖν. καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μαγείρου καὶ ἀλλαντοποιοῦ κέχρηται. Ἄλλως, διασπάσω, διολέσω, [σχίσω]. ἄλλως τε οὐκ ἀχρήστως τῇ λέξει ἐπὶ μαγείρου καὶ ἀλλαντο- 40 πώλου. οὗτοι γὰρ τὰ ἔγκατα πλύνοντες ἐξ ἀνάγκης τῆς ἀπ' αὐτῶν πληροῦνται κόπρου. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἐν πᾶσιν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις πειρᾶται τὸν Κλέωνα.

295. κοπροφορήσω : Κόπρου σε πληρώσω. ἐπαίξω δὲ παρὰ τὸ διαφρορήσω σε. οἱ μάγειροι γὰρ τὰ ἔγκατα 45 πλύνοντες ἀναγκάτως πληροῦνται κόπρου. Ἄλλως, τὴν κόπρον ἐκφορήσω τύπτων σε. ἢ ὡς βυρσοδέψην, ὅτι κόπρην τὰς βύρσας θιεράπευσεν.

296. ὁμολογῶ κλέπτειν : Τοῦτο ἐν ὑπονοίᾳ λέγει. ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, σῶφρον εἰμὶ καὶ πεπαιδευμένος. ὃ δὲ αὐχεῖ 50 ἐπὶ τῷ κλέπτειν· ἂ κλέπτω, ὁμνύω μὴ κεκλοφέναι. ὃ ἔστιν ὑπερβολὴ ἐπιγορεύσεως.

297. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον : Περισπωμένως ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ἐν μέσῃ γὰρ τῇ ἀγορᾷ ἵδρυται Ἑρμοῦ ἀγοραίου ἄγαλμα. πλεονεκτεῖν δὲ αὐτὸν πειρᾶται μὴ

μόνον κλέπτων, ἀλλὰ καὶ διαρρήδην ἐπιγορεῖν. οἷον, ἐμὰ ἔστι ταῦτα τὰ ἐπιχειρήματα. ἀμφοτέροι δὲ ἀμιλλῶνται τίς ἐστὶν αὐτῶν χεῖρον.

298. κάπιορκῶ γε βλεπόντων : Οἷον, ὀρώντων ὅτι κλέπτων ὁμνύω ὅτι οὐκ ἔκλεψα. τοῦτο δὲ προστέθεικεν ὃ ἄγορακρίτος, ὅτι πλεονεκτεῖ ἐκείνων καὶ μᾶλλον πο- νηρὸς εἶναι δοκεῖ, εἰ οὐ κλέπτει μόνον, ἀλλὰ καὶ φανε- ρῶς ἐπιγορεῖ.

299. σοφίζει : Τεχνάζει. σοφίας γὰρ ἔλεγον τὰς τέ- χνας. τὰ ἀλλότρια λέγεις, φησὶν. ἐμὰ ἔστι ταῦτα τὰ 10 ἐπιχειρήματα. ὡς εἰ ἔλεγε, τὰ ἐμὰ τοίνυν κλέπτεις. [φανῶ δὲ, φανίσω, κατηγορήσω.]

301. ἀδεκατέυτος τῶν θεῶν : Μὴ δεδωκότα ἀπ' αὐ- τῶν τὴν δεκάτην μοῖραν τοῖς θεοῖς. ἔθος γὰρ εἶχον τὰς δεκάτας τῶν θυομένων τοῖς πρυτάνεσιν οἱ μάγειροι δι- 15 δόναί. δέον δὲ εἰπεῖν, ἀδεκατέυτον ἔχοντα οὐσίαν, ὃ δὲ ἀντὶ οὐσίας, κοιλίας ἐπήνεγκεν ὡς ἀλλαντοπώλην.

303. διπλῇ περιόδῳ καὶ εἰσθεσις κώλων θ', ἥς τὸ πρῶτον παιωνικὸν δίρυθμον, τὸ δεύτερον ἐκ κρητικῶ καὶ δορυμίου, τὰ δὲ λοιπὰ ἑπτὰ παιωνικὰ δίρυθμα. V. 20 Θ. [ὧ μαιρὰ καὶ βδελυρὸ : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ ἐπωδικῇ, διὰ τὸ τίθεσθαι μετὰ τὴν διπλῇν, ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐπιμειμιγμένων κρητικοῖς καὶ βαρχείοις ἐννέα. ὢν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖ- 25 ται δίρυθμον. τὸ δεύτερον τρίμετρον βαρχυκατάλη- κτον, τοῦ πρώτου ποδὸς κρητικοῦ, τοῦ δὲ δευτέρου βαρχείου. τὰ ἐξῆς τέσσαρα ὅμοια τῷ πρώτῳ ἐκ κρητι- κῶν. τὰ δὲ τούτων ἐξῆς τρία ὅμοια, τοῦ δευτέρου ποδὸς κρητικοῦ. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἐξῆς δὲ ἐν εἰσθέσει 30 σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον ἐκ στίχων ὁμοίων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

307. καὶ τέλη καὶ γραφαί : Τὰ τελώνια καὶ ἀρχαί. τελώνης γὰρ ἦν, καὶ ἐμισθού τα τέλη, τουτέστι τὰ τά- 35 γματα.

309. ὦ βορβοροτάραξι : Ταρχυοδέσσετε. ταράττων ἡμῶν τὴν πόλιν ὡς βόρβορον. θορύβου πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βόρβόρου.

311. ἀνατετυρβακώς : Ἀναταράξας. τυρβάσαι δὲ κυ- ρίως λέγεται τὸ τὸν πηλὸν ταράσαι.

312. ἐκκεκώφηκας : Βοῆς ἐπλήρωσας τὰς ἀκοάς.

313. κατὰ τῶν πετρῶν ἄνωθεν : Ἐπειδὴ οἱ θυννο- σκόποι ἐπὶ ὕψους ἱστάμενοι τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόν- των θύννων εἰς τὰ δίκτυα ποιοῦνται, φησὶν ὅτι καθάπερ 45 τοὺς θυννοσκόπους εἰσιόντας εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν οἱ θύννοι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν Κλέωνα τῆς πόλεως ἐπιβάνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προαρπάξει οὖν, δέον τὴν πόλιν τὰ ἑαυτῆς λαμβάνειν. ὀνειδίζει οὖν αὐτῷ, ὅτι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρημάτα, ἅμα δὲ καὶ εἰς ὀλοφαγίαν διαβάλλει. ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ τοῦτο 50 εἶπε τῶν ἀλίων τῶν ἀγρευόντων τοὺς θύννους.

314. καττύεται : Συντίθεται καὶ συρράπτεται κατ' ἐμοῦ. ἀστεύεται δὲ τῇ λέξει κέχρηται ὡς βυρσοδέψης ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.

315. χορδεύματα : Ἐξῆς καὶ οὗτος ὡς μάγειρος ἀποκρίνεται. χορδεύματα γὰρ καὶ χορδαὶ καλοῦνται τὰ ἐντερα.
316. μοσθηροῦ βόδς : Θανασίμου ἢ ἀσθενοῦς. ἰσχνοῦ καὶ λεπτοδούρου. καὶ τοῦτο δὲ ὡς βυρσέα σκώπτει.
317. τοῖς ἀγροίκουσι πανοῦργος : Εἰς ὑποδήματα τοῖς αὐτοῖς καὶ ὡς τὰς βύρσας τέμνων. κατύματα δὲ τὰ ἄκρα δέρματα καὶ εἰς μικρὰ τετμημένα, ἃ προστίθεται τοῖς σανδαλίοις. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς πρὸς σκυτέα.
318. δυοῖν δογμαῖν : Παίζων καὶ αὐτὸς παλαιστὰς ἐξετείνετο. δογμὴ γὰρ ἡ παλαιστή. Ἄλλως. δύο παλαιστὰς. ἐκτεινόμενα γὰρ τὰ ἰσχνὰ τῶν δερμάτων εἰς πλάτος αὐξεται.
319. καμὲ τοῦτ' ἔδρασε : Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμῖς ἐξηπάτηκεν, ὥστε καταγελάστους γενέσθαι.
320. τοῖς δημόταισι : Διαβολὴ τῶν Ἀθηναίων, εἰ καὶ δοῦλος παρ' αὐτοῖς ὁ δῆμος ἀπαγγέλλεται.
321. Περιγασήσιν : Ὁνομα δῆμου. ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν : Ἐκολύμβων, ἐνηχόμεν ἐν τοῖς υποδήμασιν. ἐμβάδες δὲ ἐρρήθησαν ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν αὐταῖς. ἐκτεινόμενων γὰρ καὶ πλατυνομένων ὑπερῶς τῶν δερμάτων, ἐκολύμβων ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ μικρὲν ἡρμοσμένα τοῖς ποσὶ τῶν φορούντων αὐτὰ εἶναι.
322. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς : Ὁ λόγος πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην. [χορωνίς δὲ καὶ εἰσθεῖς χοροῦ προωδική, διὰ τὸ αἰετὶ προτίθεσθαι τῆς διπλῆς, ἐκ κώλων καὶ στίχων πολυσχηματίστων δώδεκα. ὦν τὰ πρῶτα τρία παιωνικά διμετρα ἀκατάληκτα, ἃ καλεῖται κρητικὰ διέρρουμα. τὸ δὲ δ' τροχάϊκον ἐφθημίμερες, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον ἢ ληχύθιον. τὰ δὲ ε', ζ', θ', ι' τετράμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ ζ', η' δακτυλικά τετράμετρα. τὰ δὲ τελευταῖα δύο ἱαμβικά τετράμετρα καταληκτικά, ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῇ τέλει κορωνίς.]
325. 325. προστατεῖ : Προηγείται, προέστηκε, παρακολουθεῖ. καθίσταται τῶν ῥητόρων ὡς ἀναιδῶν.
326. [ἢ σὺ : Τοῦτο πρὸς τὸν Κλέωνα. ἀμέλγεις δὲ, λαμβάνεις τὰ αὐτῶν πράγματα. τοῦτο δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν εἴρηται.]
327. 327. ὁ δ' Ἰππόδαμος : Οὗτος ἐν Πειραιεὶ κατῴκει καὶ οἰκίαν εἶχεν, ἥπερ ἀνῆκε δημοσίαν εἶναι. καὶ πρῶτος αὐτὸς τὸν Πειραιᾶ κατὰ τὰ Μηδικὰ συνήγαγεν. ἦν δὲ Ἀθηναίος τίμιος. πικρῶς οὖν λέγει ὅτι σὺ μὲν ἀνάξιος ὢν σφετερίζεις, καὶ ἀπὸ πάντων κερδαίνεις, ὁ δὲ εὐνοούστατος ὢν τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δάκρυσιν ἀνάξιος ὄρων σε τὰ τῆς πόλεως καρπούμενον. λυπεῖται, ὥρσιν, ὁ Ἀρρεπτόλεμος. οὗτος γὰρ πολλὰ ὠφέλησε τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ Θούριον, οἱ δὲ Σάμιον, οἱ δὲ Μιλήσιον. Κλέωνος δὲ ἐχθρὸς ἦν. Ἄλλως.
- Ἰππόδαμος μόνος λείβεται καὶ ἡττᾶται. διεβάλλετο γὰρ ἐπὶ πολυφαγία ὁ Ἰππόδαμος. ὡς οὖν τοῦ Κλέωνος ὄντος γαστριμάργου, παρευδοκιμουμένου δὲ ὑπὸ Ἰπποδάμου, κέχρηται τῇ συγκρίσει χρησιμώτατα. ὁμοῦ γὰρ καὶ τὸν Ἰππόδαμον καὶ τὸν Κλέωνα διαβάλλει. — ὁ Ἰππόδαμος ἡ δ' Ἀρρεπτόλεμος. V.
328. ἐν ἐπεισθέσει κῶλα β' δακτυλικά διμετρα, ἀκατάληκτον τὸ α', τὸ δὲ β' καταληκτικόν. V. — ἀνὴρ ἕτερος : Ὁ ἀλλαντοπώλης. — ἐφάνη : εὐρέθη, καταφανὴς ἐγένετο. V. Vict.
330. ὅς σε παύσει : Καταπαύσει σε, παρευδοκιμήσει. πάρεστιν ἐγγὺς οὗτος καὶ πλησίον καὶ οὐκ εἰς μακράν. Ἄλλως. ὑπερβαλεῖ σε, παραδραμεῖται, νικήσει σε. καὶ Ὀμηρος [Iliad. A, 132] « ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. »
331. τῇ κακοτεχνίᾳ καὶ θρασυτῇ καὶ ἀναισχυντίᾳ καὶ δολιοτῇ. καὶ ὁ Κλέων γὰρ πρὸς χάριν καὶ κολακείαν ἐδημηγόρει. V. — κοβαλικεύμασι : Τῶν κολακεύειν καὶ πρὸς χάριν δημηγορεῖν. ἐπεὶ καὶ ὁ Κλέων ἐδόκει παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εὐδοκιμεῖν διὰ τὸ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν δημηγορεῖν. καὶ ὅπως δι' ὧν φησι τοῦτον παρευδοκιμήσειν, τὸν Παφλαγόνᾳ, διὰ τούτων διαβάλλει τὸν Κλέωνα, δεικνύς ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα πρόσεστιν αὐτῷ, δι' ὧν ἤρθη μέγας. — πανουργεύμασιν. V.
333. ἀλλ' ὦ τραφεῖς : Τοιαύτης ἀνατροφῆς μετασχὼν, τουτέστι πονηρῆς καὶ κακῆς, ὅθεν οἱ ἀνατραφέντες ἄνδρες οἱ ἐξαρχοὶ καὶ πρωτεύοντες, οἱ ἀνδρεῖοι Ὀμηρικῶς.
334. τὸ σωρρόνως τραφῆναι : Τὸ ἐπεικῶς καὶ εὐγενῶς ἀνατραφῆναι. τὸν ἀλλαντοπώλην δὲ βουλόμενος διαβάλλειν, δείκνυσιν αὐτὸν πονηρῶν ἡθῶν. ἀλλὰ λεληθῶς δι' ὧν περὶ τούτου λέγει ὀνειδίζει τοὺς ἄλλους πολίτας ὡς ἀπὸ τῶν τοιούτων ὀρωμμένους ἐπιτηδεύματων καὶ εὐδοκιμοῦντας. — ὡς οὐδὲν λέγει : Οὐδενός ἐστιν ἄξιον, οὐδὲν πλέον λέγει. Vict.
335. [καὶ μὴν ἀκούσασθ' οἷός : Εἰσθεῖς διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἱαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν λβ'. ὦν τελευταῖος
- νῆ τὸν Ποσειδῶ, καμὲ γὰρ ἦν περ γε τοῦτον ἔλκεν.
- ἐπὶ τῇ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα. ἐξῆς δὲ τούτων ἱαμβικά διμετρα ἀκατάληκτα ιε', πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου ὄντος καὶ τοῦ τελευταίου διμέτρου καταληκτικοῦ. ἐπὶ τῇ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα.]
336. οὐκ αὖ μ' ἔασεις : Οὐκ ἐπιτρέψεις, οὐ συγχωρήσεις μοι. ὁ δὲ Κλέων ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην. ἐπιστομίζειν γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος βουλόμενος λέγει.
340. οὐ παρήσω : Οὐ παραχωρήσω. πρὸς δὲ τὸ οὐκ ἔασεις, οὐ παρήσω εἰπεῖν πρῶτον, δηλονότι. ἀμφιόβως δὲ εἶπε. λέγων γὰρ, οὐκ ἂν πρῶτον λέγειν ἐπιτρέψαι σοι, ἔδοξεν εὐφημώτερον ἀποκρίνασθαι πρὸς τὸ ὑπ' ἐκείνου ῥηθὲν διαρραγήσομαι. [διόπερ ἐξῆς ὁ χορὸς ἀπεκρίνατο, πάρες πρὸς τῶν θεῶν διαρραγῆναι.]

341. πάρες : Τοῦ Κλέωνος εἰπόντος διαρραγήσονται καὶ τοῦ ἀλλαντοπόλῳ εἰρηκότος οὐ παρήσω, ὁ χορὸς πρὸς τὸ εἰρηχένον φησὶν ὅτι πάρες αὐτῷ διαρραγήσονται.

342. [τῷ καὶ πεποινῶς : Τίνι τεβαρρηκῶς ἀξιοῖς φι-
5 λονεῖσθαι ἐμοὶ καὶ διαλέγεσθαι ;]

343. διττὴ λέγειν οἷός τ' ἐγὼ : Κἀγὼ δυνατός εἰμι καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν.

καρυκοποιεῖν : Κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον. πλαγίως δὲ τῇ λέξει ὡς μάγειρος ἐχρήσατο. κα-
10 ρυκεύματα γὰρ καὶ ἡδύσματα εἰσι τὰ ἀρτύματα. καὶ καρυκῆ, κοιλία, ἣν νῦν μονθυλευτὴν καλοῦσιν.

344. ἰδοὺ λέγειν : Χλευάζει αὐτὸν ὅτι δυναμαὶ λέγειν λέγοντα. τῇ δὲ τοῦ σχήματος ἐμφάσει τὸν διασυρμὸν ἐδειξεν. φησὶ γὰρ, ἀφόρητόν ἐστιν εἰ καὶ σὺ ῥήτωρ εἶ.

15 345. ὠμοσπάρακτον : Ἀστείως καὶ οὕτως ὡς πρὸς μάγειρον. ὁ δὲ νοὺς αὐτῷ. τοῦτο βούλεται. εἰ πρᾶγμα, φησὶ, σκολιὸν προσπέσοι, οὐκ ἂν ποτε κατορθώσας οὐδὲ δεικνύσας. ὠμοσπάρακτον δὲ, δυνάμενον σπαράσσει τὸν λέγοντα. Ἄλλως. ἀδιάθετον καταλαβὼν καὶ ὠμόν.

20 ὡς πρὸς μάγειρον δὲ τὸ ὠμοσπάρακτον ἦ τὸ νεοσπάρακτον· χρηστῶς δὲ ἀντὶ τοῦ καλῶς, ὠφελίμως, συμπε-
ρόντως. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ καὶ τῷ ἀστείμῳ, ὡς πρὸς μάγειρον. χρηστὸν γὰρ ἔδεσμα λέγομεν τὸ εὖ ἡρτυμένον.

25 346. ἀλλ' οἷσθ' ὅπερ πέπονθας : Ἀλλὰ γινώσκω ὁ πέπονθας ἢ οἷδα τὸ ἐπᾶν σε. ἀλλὰ μοι δοκῶ συνειδέ-
ναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν εἰς τοσοῦτον θράσος προελήλυθας.

347. εὖ κατὰ ξένου : Οἱ γὰρ κατὰ ξένου λέγοντες εὖ-
30 κῶλως λέγουσιν, ὡς κατὰ ξένου καὶ οὐ πολιτῶν δημηγο-
ροῦντες.

348. τὴν νύκτα θρυλλῶν : Οἱ γὰρ μὴ ἐμπειροὶ τοῦ συνηγορεῖν, ἐὰν διδαχθῶσιν ἀπὸ πράγματος, μὴ ἔχον-
τες ἀπὸ φύσεως τὸ λέγειν, ἀσχοῦνται καὶ ἰδίως διάγουσι καὶ γρηγοροῦσι διὰ τῆς νυκτὸς καὶ ὕδωρ πίνουσιν.

35 349. ὕδωρ τε πίνων : Τουτέστι ταλαιπωρῶν, καὶ μετὰ πολλῶν καμμάτων καὶ πόνων συντάσσω τὸν λόγον. δεικνύει δὲ διὰ τούτων πάντων βούλεται τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ τῶν λόγων καὶ τὴν ἀπορίαν. Ἄλλως. ἀγρυπνῶν καὶ φροντίζων, καὶ τῶν νυκτῶν μελετῶν καὶ σκεπτόμε-
40 νος τὴν δίκην, τουτέστι ταλαιπωρῶν καὶ μετὰ πολλοῦ καμμάτου συντάσσω τὴν δίκην.

καπιδεικνύς : Τουτέστι καταδήλους τοὺς λανθάνον-
τας ξένους ποιῶν.

τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν : Λυπῶν φίλους. πρὸς γὰρ φίλους
45 καὶ γνωρίμους τοὺς δημότας συνέβαινε τάς τοιαύτας γί-
νεσθαι δίκας. καὶ τούτῳ δὲ χρῆται δείγματι τῆς ἀσθε-
νείας τῶν λόγων αὐτοῦ, ὅτι τοὺς μὲν φίλους ἱκανὸς ἐστὶ βλάπτειν καὶ κακοποιεῖν, πρὸς δὲ τοὺς ἀλλοτρίους καὶ ξένους ἐξασθενεῖ.

50 350. τῆς ἀνοίας : Τῆς μωρίας, τῆς ἡλιθιότητος. καὶ ἐξηπάτησας, φησὶ, διότι κατὰ μετοίκους ποτὲ ξενίας ἀπηνέγκω γραφὴν, καὶ ἐλπίζεις διὰ τοῦτο δύνασθαι καὶ δημηγορεῖν. μετοίκους δὲ ἐκάλουν τοὺς ἀπ' ἐτέρας πό-
λεως μεταβαίνοντας εἰς ἐτέραν καὶ οἰκοῦντας.

352. κατεγλωττισμένην : Πλήρῃ γενομένην τῶν σῶν λόγων, ἀπατωμένην, ταρτατωμένην, καταλελαλημέ-
νην τοῦ σοὶ μόνῳ προσέχειν τὸν νοῦν. σύνθηες δὲ τοῦτο λέγουσι μὴ ἔχειν λόγον καὶ παρὰ ἀρχαίους καὶ νεωτέρους.

353. [ἀντέθηκας : Ἐστησας ἐξ ἐναντίας καὶ ἀντε-
τάξω.]

355. κασαλθάσω : Λοιοδρήσω. ἐστὶ δὲ κασαλθάς ὄνομα ἐταίρας. νῦν δὲ εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ δι' ἀγορᾶς
λοιοδρηθεῖν. πρὸς δὲ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐτέρου
10 κασαλθάσω ὡς στρατηγὸς ἀντέθηκεν, « καὶ Νικίαν
ταράξω. » Νικίας δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων. Ἄλλως. κα-
σαλθάδες ἐταῖραι εἰσιν, αἱ αἰεὶ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων
ἐστῶσαι γυναῖκες ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομέ-
νοις ἐκυστάς. κασαλθάδες δὲ εἴρηγται ἀφ' οὗ ποιοῦσι.
15 καλοῦσι μὲν γὰρ οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστὰς, σοδοῦσι δὲ
τοὺς ὄντας, ἵνα ἀλλους καὶ λάθωσιν. ἐπεὶ οὖν ἰταμῶς καὶ
ἀναιδῶς καὶ ὁ Κλέων ἀλλοτρίους ἐπεπῆδρῃσεν εἰκῇ καὶ
τῆς ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι δόξης αὐτοῦς ἀφείλετο, καὶ
αἱ ἐταῖραι δὲ ἀναίσχυντοι καὶ ἀναιδέες, ἐπεὶ ἐπιπηδῶσι
20 τοῖς ἐρασταῖς, εἰκότως ὁ ποιητὴς τῇ λέξει ταύτῃ κέχρη-
ται.

356. ἐγὼ δὲ γ' ἤνυστρον : Τὰ μηρυκίζοντα τῶν
ζῴων τρεῖς κοιλίας ἔχει, κεκρύφαλον, ἤνυστρον, ἐχῖνον.
μηρυκίζει δὲ, ὅταν μὴ τροφῆς παρακειμένης [ἀναπε-
25 πάζῃ τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τροφὴν καὶ] κινήται τὸ στόμα,
ὥσπερ αἱ καὶ πρόβατον καὶ κάμηλος. εἰκότως δὲ ὡς
μάγειρος τοῦτοις ἡμεῖλατο τὸν Κλέωνα.

357. καταβρογχίσας : Ἐκροφῆσας, καταπιών. ἐπὶ
δὲ τῶν ἀθρόως ἐκροφουμένων καὶ ἀπλήστως λέγεται.
30 ἀναπόνιπτος : Μὴ νηφάμενος μὴδὲ πλύνας τὰς χεῖ-
ρας, ἀλλ' ἀκάθαρτος, ἵνα τὸ βυπαρὸν αὐτοῦ μᾶλλον
ἐνδείξῃ τῶν τρόπων. παρατηρητέον δὲ ὅτι τοῖς ἴσοις
ἀμειβεσθαι φιλονεικεῖ τὸν Κλέωνα, τῷ μὲν θύνῳ
ἤνυστρον καὶ κοιλίαν ἀντιτιθεῖς, τῷ δὲ θερμῷ τὸ ἀνα-
35 πόνιπτος, τῷ δὲ οἶνω τὸν ζωμόν.

358. λαρυγγίῳ : Καταβήσομαι, φησὶ, τῶν ἄλλων
ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ, τουτέστι κατασι-
γάσω τοὺς ῥήτορας. τμηθείτης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ
οἷόν τε τὴν φωνὴν προέσθαι. παρατηρητέον δὲ ὅτι
40 ὅσπερ ὁ Κλέων ἐπῆνεγκε κασαλθάσω τοὺς ἐν Πύλῳ
στρατηγούς, οὕτω καὶ οὕτως ἐχρήσατο τῷ λαρυγγίῳ
τοὺς ῥήτορας.

καὶ Νικίαν ταράξω : Φοβήσω. δυστοιώνιστος δὲ ὁ
Νικίας. ἐμφανίζει δὲ, ὅτι καὶ αὐτὸς τῶν εὐδοκιμούντων
45 ἦν στρατηγός. καὶ ὁ υἱὸς Στρατίππος. ἐμνημόνευσε δὲ
τοῦ Νικίου Δημοσθένης [p. 34]. ἦν δὲ Νικηράτου παῖς.

361. ἀλλ' οὐ λάθρακας : Λάθραξ εἶδος ἰχθύος. ἀφ'
οὗ ποιεῖται τὴν προσηγορίαν. κέχνηε τε γὰρ αὐτοῦ τὸ
στόμα καὶ ἀθρόως καὶ λάθρως τὸ δέλεαρ καταπίνει.
50 ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἀλίσκεται· ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν Κλέων
ἔφητε θύνους θερμούς καταπιεῖν, ὁ δὲ ἀλλαντοπόλῳ
ἀπὸ τῆς αὐτῆς τέλγης ὀρμώμενος, τὸ ἤνυστρον καὶ τὴν
κοιλίαν καὶ τὸν ζωμὸν ἀντέθηκεν, ὁ χορὸς μέμφεται ὡς

οὐ δέοντως ἀμειψαμένου τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Κλέ-
ωνα, λέγων ὡς ἐρῇν αὐτὸν ἀντιτεθεικέναι τῷ θύνῳ
λάβραχα. ἰδιωτέρα γὰρ αὕτη πρὸς τὸν θύνον τοῦ ἡνύ-
στρου καὶ ὧν αὐτὸς εἶπεν ἀπάντησις ἂν ᾖν. Ἄλλως.
5 Μιλησίον φησιν εἶναι λάβραχα καταπραγνόντα, τοὺς Μι-
λησίουσι κλονεῖν, ἀλλὰ μὴ Νικίαν ταράσσειν, ὅπερ
ἠπειλήσεν ὁ ἀλλαντοπώλης. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας
μέγιστοι λάβραχες γίνονται καὶ πλεῖστοι διὰ τὴν ἐπισ-
ρεύσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ
10 ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἐκ τῆς θαλάσ-
σης ἀνατρέχουσι, καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ τοῖς
Μιλησίοις. Μιλησίους δὲ εἶπεν, ὡς τοῦ Κλέωνος τοὺς
Μιλησίους ταράσσοντος καὶ ἐπηρεάζοντος.

362. σγελίδας : Βοὸς πλευρά. ἡ ἀπλῶς τὰ πλευρικά
15 τῶν βοῶν. ὡς Αἰσχύλος.

ὠνήσονται μέταλλα : Ὠνήσονται μέταλλα ἀργυρίου
καὶ χρυσοῦ, ὥστε προσδόους ἔχειν τὴν πόλιν. ἦν δὲ
μέταλλα Ἀθήνησιν ἐν Λαυρίῳ.

363. κυκήσω : Συνταράξω ἐπεισεπσών. τὸ βίαιον δὲ
20 αὐτοῦ διὰ τῆς λέξεως ἐδήλωσεν.

364. φύσκη : Φύσκη ἐντερόν ἐστι παχὺ, εἰς δὲ ἐμβά-
λεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μάσσουσιν. ἐξ οὗ γίνεται ὁ
ἀλλᾶς. ὡς ἀλλαντοπώλης δὲ τῆς φύσκης ἐμνημόνευσε.

365. [κύβδα : Κύπτοντα. διὰ δὲ τοῦ σχήματος τὴν
25 αἰσχρὴν δαίνουσιν αὐτοῦ.]

366. νῆ τὸν Ποσειδῶ : Καὶ ἐμέ τὸν θεράποντα ἔλκε,
ἐὰν τὸν ἀλλαντοπώλῃν ἔλκε. Ἄλλως. ὁ χορὸς ἐστὶν ὁ
λέγων. χρησίμως δὲ κέχρηται τῇ συνδρομῇ. μὴ τοῦτον
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τὸν αὐτὸν ἐξάγοις τρόπον.

367. οἶόν σε δῆσω : Μόνον, ἵνα ἡ λέγων, τῶν μὲν
ἄλλων σου συνωμοτῶν καίπερ ἀδικούμενος ὑπ' αὐτῶν
φείσεται, σὲ δὲ μόνον δῆσω τῷ ξύλῳ. εἶδος δὲ δεσμο-
τηρίου τὸ ξύλον, ἦν ποδοκᾶκην λέγουσι καὶ ποδοστρά-
βην. [διώξεται δὲ, κατηγορήσω σου δειλίας, ἀγῶνα
35 ἐνστήσομαι κατὰ σοῦ.]

369. θρανέυσεται : Ἐκταθήσεται. θράνος γὰρ τὸ ὑπο-
πόδιον, ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται. πάλιν δὲ ὡς βυρ-
σοπώλης τοῦτο λέγει. Ἄλλως. ξαίνειν ἔλεγον τὸ τυ-
πτειν, καὶ ξαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἡ βύρσα σου
40 τυπτομένη διαφθαρήσεται. ἰδίως δὲ ὡς βυρσεὺς τῇ
ἀπειλῇ ταύτῃ κέχρηται. καὶ γὰρ τὰς βύρσας ξύλοις
τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἀπαλαί ᾖσιν. ἐνιοὶ δὲ, ἵνα δια-
λάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου.

370. δερῶ σε θύλακον : Ἐκδερῶ σε. τὸ γὰρ ἐκδέρειν
45 μᾶλλον τῶν μαγεῖρων τέχνη. ἐκδερῶ σε, φησὶν, ὥστε
ἀπὸ τοῦ σῶματός σου θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν
κλέμματος.

371. διαπατταλευθήσεται : Ἐκταθήσῃ χαμαί. τὰς γὰρ
βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ συνάγοντο καὶ
50 συστέλλονται ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως, κατὰ τὰ ἄκρα
παττάλοις κατακρούοντες ἐκτείνουσιν. Ἄλλως. χαμαί
ἐπὶ τῶν παττάλων ἐξέδερν τὰ δέρματα.

372. περικόμματ' ἐκ σοῦ : Περικόμματα τὰ ἐκ τῶν
μαγεῖρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὁ δὲ βούλεται

λέγειν, τοιοῦτόν ἐστι. τούτεστι κατὰ μέρος σου κόψω τὸ
σῶμα. ὡς μάγειρος δὲ λέγει.

373. τὰς βλεφαρίδας : Παραπεριγραφή τὸ σχῆμα. ἐπὶ
γὰρ τὰς ὄψεις τοῦ ἀλλαντοπώλου ἐπιβαλὼν τὰς χεῖρας
τὰ βλέφαρα ἐκτίλλει. τῶν γὰρ βυρσῶν ἐστὶν ἔργον τῶν
5 δερμάτων ἀπομαοῖζειν τὰς τρίχας, ἡ δὲ πρὸς τὸ βράπτειν
τριχῶν δέονται.

374. τὸν πρηγορεῶνα : Τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα.
παρατηρητέον δὲ ἐν πᾶσι τοῖς ἀντιθετικοῖς, ὅτι ἀπὸ τῆς
αὐτοῦ τέχνης ἐκάτερος αὐτῶν τοῖς ὀνόμασι χρῆται καὶ
10 ταῖς λέξεσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν βυρσῶν τὸ καθαίρειν καὶ
μαοῖζειν τῶν δερμάτων τὰς τρίχας, οὕτω καὶ τῶν μα-
γεῖρων τὸ τέμνειν καὶ σφάζειν εἰς τὸν λαίμονα τὰ θρέι-
ματα. κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ, ἐν ᾗ ἀγείρεται
ἡ τροφή.

376. μαγειρικῶς : Εἰώθασιν γὰρ οἱ μάγειροι πασσά-
λοις τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγοντες στόματα κατανοεῖν εἰ
χαλαζῶσι. χαλαζα δὲ πάθος τῶν χοίρων. Ἄλλως. οἱ
μάγειροι μετὰ τὸ ἀποσφάζειν τὰ θρέιματα εἰώθασιν κρε-
μαῖν αὐτὰ ἐκ τοῦ παττάλου καὶ οὕτως ἐκδέρειν. συνάγειν
20 δὲ εἰωθε τὰ θρέιματα τὸ στόμα. κατὰ ταῦτα οὖν φησιν
ὅτι χρὴ πάτταλον ἐμβαλεῖν εἰς τὸ στόμα καὶ διανοῖξαι
πρὸς τὸ ἐξεῖραι τὴν γλώτταν. ἐξεῖραντες δὲ αὐτὴν,
ἐλκύσαντες, ἀνασπάσαντες.

379. σκεψόμεσθα : Ἐπιγνωσόμεθα, πολυπραγμονή- 25
σομεν. ἀνδρικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνεπικυλώτους, ἅτε τῆς
γλώττης προσεξηρημένης καὶ μὴ ἐμποδιζούσης τὴν θέαν.

381. χαλαζᾶ : Ἦτοι εἰ χαλαρός ἐστι, καὶ εἰ χαλαζᾶ
ἐκεῖ. νόστημα δὲ τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅσπερ ζώντων
μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερόν
30 γίνεται. ταῖς σαρκὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται καὶ ἐμπέφυ-
κεν ἡ χαλαζα.

382. ἦν ἄρα πυρός : Διπλῇ καὶ ἐν ἐπεισθέσει περίο-
δος τοῦ χοροῦ παιωνικῇ ἐπτάκωλος, ἔχουσα τρίρρυθμα
πρῶτον καὶ τρίτον, τὰ δὲ λοιπὰ ἰδρύρρυθμα. [Ἄλλως. κο- 35
ρωνίς καὶ εἰσθεσίς χοροῦ προωδικῇ ἐκ κώλων παιωνικῶν
ἐπιμεμιγμένον χρητικοῖς ἐπτά. ὦν τὸ πρῶτον τρίμε-
τρον ἀκατάληκτον καθαρὸν. τὸ δεῦτερον διμέτρον ἀκα-
τάληκτον ἐκ χρητικῶν ἦτοι ἀμφιμάκρων. τὸ τρίτον
ὁμοιον τῇ πρώτῳ ἐκ χρητικῶν. τὸ τέταρτον ὁμοιον. τὸ
40 πέμπτον ὁμοιον τῇ δευτέρῳ ἐκ παιῶνος καὶ χρητικοῦ,
ὡς καὶ τὰ ἐξῆς δύο. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαῖκοι
τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῇ τέλει κορωνίς. ἐξῆς
δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ὁμοίων ἐξ. τὰ ἐξῆς
τρία κῶλα τοῦ χοροῦ τροχαῖκα. ὦν τὰ μὲν δύο διμέτρα
45 ἀκατάληκτα, τὸ μὲν κατὰ τὴν τετάρτην, τὸ δὲ κατὰ
τὴν τρίτην ἵαμβον ἔχοντα. τὸ δὲ τρίτον καταληκτικὸν
ἐφθημιμερές. οἱ ἐξῆς τούτων δύο στίχοι τροχαῖκοι τε-
τράμετροι καταληκτικοί. τῶν δὲ ἐξῆς τοῦ χοροῦ ε' κώ-
λων τὰ μὲν α', β' δακτυλικά τετράμετρα, τὰ δὲ γ', ε'
50 τροχαῖκα τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ τέταρτον
ἰαμβικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' ὁμοιον ἐκ δι-
τροχαίου διαίμβου. ἐξῆς δὲ τούτων ἐν ἐκθέσει στίχοι
δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ ταῖς ἀπο-

θέσσει παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.] Ἄλ-
λως. ἀπὸ ἐνδοξου σύγκρισιν υπερίβηκαμεν σφόδρα. τί γὰρ
γένειτο πυρὸς ἐκπυρώτερον καὶ σφοδρότερον, ὅπου γε
καὶ τὴν Κλέωνος ἀναίδειαν τις ἂν υπερηκόντισε ναυ-
6 τικῶν. μὴ διὰ τὴν τοῦ ἡττηθέντος ἐπιείκειαν, ἀλλὰ
οἱ ὑπερβάλλουσιν ἑαυτοῦ πονηρίαν τὴν νίκην ἀποσέ-
ρεσθαι δοκεῖ. ὅσον δὲ τὴν νίκην θαυμάζει τοῦ νενικη-
κότος, τοσοῦτον τοῦ ἡττηθέντος θαυμάζει τὴν ἀναίδειαν.
οὐ γὰρ τὸν ἀλλαντοπώλην τοσοῦτον ὅσον τὸν Κλέωνα
10 πονηρὸν ὄντα βούλεται δεῖξαι. — ἦν : Ἄντι τοῦ ἔστιν.
Victor.

385. οὐκ ἄρ' ἦν φλυαῖον : Οἷον οὐ φαῦλον, οὐκ ἄχρη-
στον, οὐδὲ πονηρὸν ἔστι τὸ πρῶγμα, οὐδὲ ἀνόητον.
εὐφραίνεται γὰρ ἐπεὶ παρευδοκιμούμενον ὄρῃ τὸν Κλέ-
15 ωνα ὁ χορὸς.

386. ἀλλ' ἐπιθί : Ἐπίμεινε καὶ ἐπείκεισο, καὶ μὴ ἀνῆς.
ταῦτα δὲ τῷ ἀλλαντοπώλῃ φησιν ὁ χορὸς, ἡδόμενος
ὅτι πρόσκειται τῷ Κλέωνι ἡττημένῳ.

καὶ στρέβει : Στρεβέως ἐργαλείον κναφικόν. φησὶν
20 οὖν, περικύβη αὐτὸν καὶ στρέβει. τοῦτο γὰρ καὶ τοῦ
ἐργαλείου τὸ ἔργον.

387. μηδὲν ὀλίγον ποίει : Γράφεται, μηδὲν ἕλαττον
ποίει. φησὶν οὖν, πάντα μέγαλα κατ' αὐτοῦ ποίει καὶ
μηδὲν εὐτελές.

388. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος : Νῦν γὰρ τὸ κατ' αὐτοῦ
μῆτος αὐξεται. καταπεπάλαισταί φησιν. ἡ μεταφορὰ
ἀπὸ τῶν [παλαιόντων τῶν] μεταλαμβανόντων καὶ ἐκ
τούτου κρειττόνων γινομένων.

389. ὡς ἂν νυνὶ μαλάξης : Ἐὰν ἐν τῇ ἀρχῇ κατα-
20 γωνίσῃ καὶ ἀσθενῇ ποιήσῃς.

392. ἀλλότριον ἁμῶν θέρος : Τουτέστι τοὺς ἄλλο-
τρίους καμάρους καὶ πόνους οὗτος γεωργῶν καὶ καρ-
ποῦμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς τὴν Πύλον, ὅτι μετὰ
τούς κινδύνους καὶ τὰς πολλὰς ταλαιπωρίας, ἃς ὑπέ-
35 μαινε Δημοσθένης πολιορκῶν τοὺς ἐν Σπρακτηρίᾳ, μηδὲν
ὁ Κλέων πονήσας, ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἑτοιμα ἐλθὼν,
τὴν νίκην τὴν ἐκείνου παρελόμενος, αὐτὸς ἐπεγράψῃ
τῷ κατορθώματι. ὡς εἴ τις ἀγνώμων ἀνὴρ ἐπ' αὐτῷ
ἀμνηστὶ καὶ ταῖς ἄλλωσιν ἐκβαλὼν τὸν σπείραντα γεωρ-
40 γὸν καὶ προπεπονηκότα τοὺς καρποὺς ἀξιοῖ πορίζεσθαι.

393. νῦν δὲ τοὺς στάχους : Ἐξῆς ἀπὸ τοῦ ἁμνηστὸς
ὠνόμασε τοὺς στάχους, ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων Λακε-
δαιμονίων, οὓς ζῶντας ἄξειν κατεπαγγειλάμενος ὁ
Κλέων τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπροσθέντως ἤγαγεν. φησὶν
45 οὖν, τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οὓς δόξας ἤγαγεν, ἀφεῖναι
νῦν καὶ ἀπολῦσαι διανοεῖται.

394. ἀποδόσθαι : Πωλῆσαι, τουτέστι λύτρα παρ'
αὐτῶν λαβεῖν.

395. μακροῦ : Ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἔστιν. ἔφαμεν δὲ
50 [ad v. 62] ὅτι ἡ Μακρὸν ἐνέα ἦν.

400. Κρατῖνον κώδιον : Κώδιόν ἔστι τὸ ἄμα τοῖς
ἐρίοις δέρμα σκευαζόμενον. ὡς ἐνυορητὴν δὲ καὶ μέ-
θυσον διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ αὐ-
τὸς ἀρχαῖα κωμωδίας ποιητής, πρᾶσβύτερος Ἀρι-

στοράνους, τῶν δοκίμων ἄγαν. γενοίμην οὖν, φησιν, εἰς
τὴν οἰκίαν Κρατῖνου κώδιον, ὥστε μου κατορεῖν ἐκεῖ-
νον, εἰ μὴ σε μισῶ. ὅπερ μοι δοκεῖ παροξυνθεὶς ἐκείνος,
καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποστάς καὶ συγγράφειν, πάλιν
γράφει ὁρᾶμα τὴν Πυτῖνην, εἰς αὐτὸν τε καὶ τὴν μέ- 5
θην. οἰκονομῇ δὲ κέρχρηται τοιαύτη. τὴν κωμωδίαν
ὁ Κρατῖνος ἐπλάσασα αὐτοῦ εἶναι γυναῖκα καὶ ἀφί-
στασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ
κακίωσιν αὐτῷ δίκην λαγγάνειν, φίλους δὲ παρατυ-
χόντας τοῦ Κρατῖνου δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιῆσαι 10
καὶ τῆς ἔλθρας ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν, τὴν δὲ μέμψεσθαι
αὐτῷ ὅτι μὴ κωμωδοῖται μηκέτι, σκολάζει δὲ τῇ μέθῃ.
οὐδὲν δὲ γείρον πολυμαθὴς ἔνεκεν αὐτᾷ τὴν ἐπιτήδεα
τῶν ἰαμβῶν ἐκλέξαντα θεῖναι ταῦτα « ἀλλ' ἐπανατρέψαι
« βούλομαι εἰς τὸν λόγον» πρότερον ἐκείνος πρὸς ἐτέραν 15
« γυναῖκα» ἔχον τὸν νοῦν, κακὰς εἴποι πρὸς ἐτέραν, ἀλλ'
« ἄμα μὲν τὸ γῆρας, ἄμα δὲ μοι δοκεῖ οὐδέποτε» αὐτοῦ
« πρότερον, » καὶ τὰ ἐξῆς. Ἄλλως. κωμωδίας ποιη-
τῆς πολλὴν οἶνον πίνων ὡς καὶ ἐνυορεῖν. γενοίμην οὖν,
φησὶν, ἐν τοῦ Κρατῖνου κώδιον, ἵνα καταστήσωμαι ἐνου- 20
ρῶντος αὐτοῦ.

401. Μορσίμου : Μόρσιμος, Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ
υἱός, τραγωδίας ποιητῆς ψυχρός. ἔστι δὲ καὶ ἱατρός.
ὡς δὲ μοχθηρῶν ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων ἐν ἀρχᾷ
ἔθηκε μέρος.

402. ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσιν : Ὡ ἐπὶ πάσῃ προδο- 25
σίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἰληψε τὸ
νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὁ γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἔστιν.
ὥσπερ αἱ μέλισσαι, φησὶ, πᾶν ἄνθος δρέπονται, οὕτω
καὶ σὲ τῆς πόλεως παραγμάτων οὐδὲν λανθάνει, 30
ὥστε μὴ οὐκ ἀποδόσθαι αὐτὸ καὶ προδοῦναι.

402. ἔζων : ἐφιπτάμενος ἐπὶ πάσῃ δωροδοκίᾳ. Γ.
Victor.

404. εἴθε φαύλως : Εἴθε ἐκ τοῦ βράστου καὶ οὕτως
εὐγερωῶς, ἐπεὶ μηδὲ ἐλπίσας εἰς τοῦτο δόξης προσελθεῖν 35
ὁ Κλέων ἔδοξεν εὐδοκιμεῖν ἐκ τῶν περὶ Πύλον κατορ-
θωμάτων.

ὥσπερ εὗρες : Ὡσπερ ἐπέτυχες. ἐναργεῖ δὲ τῇ λέξει
τῇ εὗρες κέρχρηται. τὸ μὲν γὰρ καμάρω καὶ πόνω πε-
ριγενέσθαι τινὸς τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαι- 40
ρέσεως ἐλεγχρὸν ἔχει, τὸ δὲ εὐρεῖν ἀπλῶς τῆς παρασχούσης
τύχης. οὐ τῆς αὐτοῦ τοῦ εὐρόντος γνώμης τὸ ἔργον. ὡς
οὐκ ἐκ προνοίας τοῦ Κλέωνος κατορθώσαντος ἂ διε-
πράξατο, ἀλλ' ἀπλῶς εὐρόντος εὕρημα.

τὴν ἐνθεσις : Τὴν προσην τὴν ἐν πρωτανείῳ δοθεῖσαν 45
αὐτῷ. [ἐνθεσις γὰρ ὁ ἀκόλος, ὁ ψωμός.]

405. ἥσαιμι : Τότε γὰρ, φησὶν, ἐπάσαιμι σοι τὸ
Σιμωνίδου μέλος « πῖνε πῖνε ἐν ταῖς συμποραῖς. » ἐκ
τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Τεθρίππων. τὸ δὲ συμποραῖς
ἐπ' ἐσθλοῖς. τῶν μέσων γὰρ ἡ συμπορά. 51

407. τὸν Ἰουλίου γέροντα : Ὡς παιδεραστῆς οὗτος
ὁ πρᾶσβύτερος διεβάλλετο. οὐκ ἀργῶς δὲ τὴν ἡλικίαν
ἐνταῦθα προσέθηκεν. διαβολὴν γὰρ ἐπὶ τοῖς νεωτέροις
ἔχοντος τοῦ πρᾶγματος, μέζοντα τὴν αἰσχύνην ἐποίησεν

ἐπ' αὐτῶν, ὅπερ γέροντι ὄντι ἀσελγαίνειν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑβρίζειν πρόσεστι. παιδοπίπην δὲ τὸν παράγοντα καὶ παρακρουόμενον καὶ ἀναπειθόντα τὰ μεϊράκια. τοῦτον δὲ ὁ Κρατῖνος πυροπίπην λέγει, τουτέστι τὸν φύλλα τοῦ σίτου, ὡς εἰς τὸ πρυτανεῖον παρέχοντα ἄρτους.

408. Βαρχέβακχον ἄσαι : Εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον καὶ ἀνυμνῆσαι. Βάκχον δὲ οὐ τὸν Διόνυσον ἐκάλουν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελούντας τὰ ὄργια βάκχους ἐκάλουν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν Σίλλοις οὕτως « ἐστᾶσιν δ' ἐλάται πυκνὸν περὶ δῶμα. » ἐστὶ δὲ καὶ στεφάνης εἶδος, ὡς Νίκανδρος ἐν τῇ περὶ τῶν γλωσσῶν ἱστορεῖ. φησὶ γὰρ οὕτως,

15 βάκχοισιν κεφαλὰς περιανθέσιν ἐστέψαντο.

[τὸ δὲ παιῶνα δὴ γράφεται παιωνίσαι. ἡ ἡσθέντ' ἰὴ παιῶν ἄσαι. τοῦτο μέντοι ὁ στίχος οὐκ ἀπαιτεῖ.]

409. οὗτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀνικαίεια : Διπλῇ καὶ στίχοι ὅμοιοι τοῖς ἀνω λβ'. ὧν τελευταῖος

20 ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάθοι [τοὺς θερμούςας παρίει.

ἐφ' ᾧ διπλῇ ἐξω νενευκυῖα. ὑπερβαλεῖσθε δὲ, νικήσετε, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων.]

410. [ἡ μήποτ' ἀγοραίου : Ἀγοραῖος Ζεὺς ἱδρυταὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.]

25 411. ἐγωγε νῆ τοὺς κονδύλους : Ὁ ἀλλαντοπώλης ἐστὶν ὁ λέγων. ἀποτείνεται δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ φησὶν ὅτι οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος τὴν δόξαν βραδίως εὔρε, τὸν αὐτὸν καὶ αὐτὸς εὐδοκίμησε τρόπον, ἀλλὰ πολλὰ ποιήσας καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστάς καὶ κατορθώ-
30 σεις τε πολέμων πλείονας, αἰνιττόμενος τὰ περὶ Ἀκαρ-
νᾶνα καὶ Αἰτωλίαν, καθ' ὧν εὐδοκίμησε, στρατηγῆσαι φθάσας. Ἄλλως, ἀποτείνεται πρὸς τὸν Κλέωνα ὁ ἀλλαντοπώλης, ὅτι ἐκεῖνος μὲν εὐκόλως ἐστρατήγησεν, αὐτὸς δὲ πολλὰ κακοπαθήσας καὶ τυπτηθεὶς ἐν τῇ μα-
35 γείρειψ.

414. ἀπὸ μαγδαλιᾶς : Ἀπὸ εὐτελοῦς τροφῆς ὁρμώ-
μενος. μαγδαλιά γὰρ τὰ τῶν ἀλφίτων ἀποβλήματα. Ἄλλως, ἡ τῶν κυνῶν τροφή, ἥτις ἦν σταῖς καὶ λίπος. οὕτως καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν [Od. K, 217]

40 αἰεὶ γὰρ τε φέρει μελιγμάτα θυμοῦ.

μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον εἰς τὸ σταῖς ἀπεψύοντο τὸ λίπος καὶ τοῖς κυσὶν ἐπέριπτον. Ἄλλως, τὸ σταῖς, ᾧ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι, ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον. ὁ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπερρίπτουν τοῖς κυσίν.

45 416. κυνοκεφάλῳ : Ἐαυτὸν ὁ Κλέων λέγει κυνοκέφαλον, διενὸν καὶ ἀναίσχυντον. ὁμοῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ [Theog. 287] Γηρυονεὺς,

Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα.

Ἄλλως, τῇ κυνὸς κεφαλῇ ἔχοντι, τουτέστιν ἐμοὶ τῇ
50 Κλέωνι. ἀφ' ἧς δὲ προεῖρηκε τροφῆς, κυνοκέφαλον αὐτὸν εἶπεν, οἷον ἱταμόν καὶ ἀναιῶν καὶ ἀρπακτικόν,

ἐπεὶ καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· πῶς οἷόν τε, φησὶν, εἰ κυνὸς τροφήν ἐσθίων, τῷ ὁμογε-
νεὶ καὶ ὁμοτρόπῳ μάχεσθαι διανοῇ· λέγει δὲ κυνὶ οἷον πονηρῶ καὶ βιαίῳ. [κόβαλα δὲ, σορίσματα, πανουργέ-
ματα, κλέμματα.] 5

419. νέα χελιδόν : Παροιμιῶδες. δλόκληρος δὲ ἐστὶ παροιμία τὸ λεγόμενον, ἐστὶν ἕκρος ἀρχή. δοκεῖ γὰρ πως ἅμα τῷ ἔαρι φαίνεσθαι ἡ χελιδόν. — θεάσασθε, καταμάθετε, κατανοήσατε. V.

420. οἱ δ' ἔβλεπον : Ἐβρών. ὑπὸ τῆς περιεργίας 10 ἐξαχόμενα τὰ παιδία τῇ θέᾳ τὸν νοῦν προσεῖχον, τότε χελιδὼν παραπτήσεται, κἀκείνων περὶ τοῦτο ἐπτοημέ-
νων, ῥᾶστον αὐτὸς εἶχε τὸ κλέπτειν.

421. ὃ δεξιότατον κρέας : Ὡ καλλίστον καὶ σοφώ-
τατον κρέας διὰ τὸ κἀκείνον κεκλοφέναι, καὶ ὥσπερ 15 τῇ δεξιᾷ χειρὶ ὑψηρῆσθαι. ἀντὶ τοῦ ὃ σοφώτατε ἀν-
θρῶπε.

422. ὥσπερ ἀκαλήφας : Βοτάνης εἶδος, αἱ παρὰ τοῖς πολλοῖς κνίδαι καλοῦνται. ἐμνημόνευσε δὲ τῶν ἀκαλή-
φῶν διὰ τὴν ὁριμύτητα τοῦ ἀλλαντοπώλου καὶ τὴν 20 ἀγγίζουσαν, ὅτι κλοπῆς ἐξεῦρε τρόπον. ὁριμεῖα γὰρ ἡ βοτάνη, καὶ τοὺς θιγόντας κνᾶσθαι ποιεῖ. εἶπε δὲ πρὸ χελιδόνων, ἐπεὶ μετὰ τὴν χελιδόνα ἄβρωτοι αἱ κνίδαι. Ἄλλως, ἀκαλήφη εἶδος μυίας, ὡς Ἀριστοτέλης [Hist. anim. 4, 5]. ἐν τῇ χειμῶνι δὲ ἐδωδιμοὶ εἰσιν, ἐν δὲ τῷ 25 θέρει ἀπολλυνται. Ἄλλως, λάχανόν ἐστιν ἄγριον. καλεῖται δὲ καὶ θαλασσία ἀκαλήφη, ἡ προσεληθοῦσα τῷ χρωτὶ κνησμοὶ ποιεῖ. εἰκόνασι δὲ τῇ ὥρᾳ τῇ πρὸ τοῦ ἔαρος χρῆσθαι.

424. εἰς τὰ κοχίνα : Κοχίονη τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, 30 τὸ μετὰ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων. μέμνηται δὲ τῆς κοχίονης καὶ ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις « ἀλλὰ συπάσαι δεῖ τὰς κοχίονας. » [αἱ αὐταὶ δὲ καὶ πύγαι καὶ προχώναι παρ' Ἀρχίπῳ καλοῦν-
ται.] οὐδετέρως δ' ἔφη τὰ κόχωνα. 35

426. ἐπιτροπεύσει : Προηγήσεται, προσταγήσει. οὐκ ἀργῶς δὲ ἐπὶ ἐνδοξον πρόσωπον τὴν τοιαύτην ἀνήγαγε κρίσιν. οὐ γὰρ ἰδίως φησὶ τινὰ εἰρηκέναι, ἀλλὰ ῥήτορα καὶ προῖδεῖν καὶ συνιέναι πλέον τῶν ἄλλων δυνάμενον. [διὰ δὲ τούτων λεληθότως φησὶν ὅτι καὶ οἱ στρατηγοὶ 40 ἐπίορκοι.]

427. εὐ τε ξυνέβαλεν : Ἀπ' αὐτῶν τῶν πραττομένων φανερόν ἦν τὸ ἀποθησόμενον.

428. διττὴ πύρκεις : Πάλιν κἀναυθα τῶν πολιτευο-
μένων καθάπτεται ὡς ἐξ ἐπιουρκίας καὶ κλοπῆς συνε- 45 στηκότων καὶ τοιούτων ἐθῶν. διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἀλ-
λαντοπώλῃν διαπρέπειν ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ ῥήτωρ ἔφησεν.

ὁ πρωκτὸς εἶχεν : Ἦτοι τὴν μορθηρίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ρυπαρίαν κἀν τούτῳ δεικνυσὶ τῷ τρόπῳ, καὶ ὅτι κατέκρυπτε κλέπτων ἐν τῇ πρωκτῷ κρέα, καὶ ταῦτα 50 πάλιν αὐτὸς ἤσθιεν. ἡ διαβάλλειν εἰς ἀσελγαίαν αὐτὸν θέλει, ὡς δὴ παρὰ τὴν ἡλικίαν τὰ τῶν γυναικῶν πα-
θόντα.

430. καθίεις : Παρεσκευασμένος. καθιεῖν δὲ κυρίως

τὸ χαλᾶν τὰ τῶν νεῶν ἰστία. ταῦτα δὲ προσφόρους εἵ-
ρηκεν ὁ Κλέων. ἦν γὰρ σφοδρὸς ἐν τοῖς λόγοις. καθιεῖς
οὖν ἀντί τοῦ καθευμένου [πνέων]. ἥ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν ἀνέμων.

5 431. καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ : Πάλιν ἐπὶ σοὶ μηχανη-
σάμενος καὶ πάντα κινήσας ἐπιβουλῆς τρόπον. δι' ὧν
δὲ ἀπειλεῖ ἀδύνατα καὶ μεῖζονα, δι' αὐτῶν δηλοῖ τὴν
σπουδὴν τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατ' αὐτοῦ. εἰκῆ δὲ ἀντί
τοῦ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυγε, μάτην· τουτέστιν ἐπ' οὐδενὶ
10 ἀναγκάει καὶ σπουδαίῳ πράγματι, φανερὰν καὶ ἐν
τούτῳ ποιῶν τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν, ἣν κατὰ τῆς πόλεως
εὐτυχεῖ, εἰ ἐπ' αὐτοῦ κατέστηκε τὸν ὄημον κινεῖν
καὶ παροξύνειν καθ' ὧν βούλεται, καὶ ταῦτα ἐπὶ
οὐδεμιᾷ προφάσει ἢ λόγῳ.

15 432. ἐγὼ δὲ συστείλας : Καὶ τοῦτο παρεπιγραφή. ὁ
γὰρ εἶπε, καὶ ποιεῖ. τουτέστιν ὁ κατέθετο τῶν ἀλλάν-
των φθάσας ἐπιών, τοῦτο πάλιν ἀναιρόμενος τῆς θυμέ-
λης ἐξάγει.

433. κατὰ κύμ' ἑμαυτὸν : Ἀπὸ τῶν ἀφιέντων ἑαυ-
20 τοῦς κατὰ κύμα φέρεσθαι.

κλαίειν σε μακρὰ κελεύων : Τὸ μὲν εἶδος ἀρχαῖον καὶ
Ἀττικὸν τῆς συνθέσεως, ὡς μακρὰ χαίρειν σοι λέγω
καὶ οἰμώζειν μακρά· τὸ δὲ λεγόμενον πρόδηλον. φησὶ
γὰρ, ἥττον σου φροντίσας τῶν ἀπειλῶν ἀπειλεύσομαι ἢ
25 καταλείψω σε ἐνταῦθα κλαίειν, ἵνα δοῖται καὶ φιλονει-
κεῖν καὶ διαλοιδορεῖσθαι πρὸς αὐτόν. εἰώθασιν γὰρ οἱ
βελτίονες καὶ τῶν λοιδοριῶν υπερβρονεῖν τῶν ἡττόνων.

434. κᾶγωγ' ἂν τι παραχαλᾷ : Ἐξῆς καὶ οὗτος τῆς
ἀντλίας ἐμνημόνευσεν, ἵνα καὶ αὐτὸς ἴδιον ἀπὸ τῆς θα-
λάσσης δοκῇ ἀστειξεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ ἀλλαντοπώληρ.
30 ἀντλία δὲ λέγεται τόπος τις τοῦ πλοίου εἰς ὃν τὸ ὕδωρ
σωρεύεται εἰς τὴν ναῦν. [καὶ ἀλλαγοῦ. (Pac. 17)]

οὐ γὰρ εἴμ' οἶός τ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

ἀντί τοῦ ἀνέχειν καὶ ὑπεργίνεσθαι τοῦ πράγματος.]
35 λέγει δὲ ὅτι φυλάξω, ἂν τις τῆς ἀντλίας εἰσδέχηται.
ἰστέον δὲ ὅτι ἰσάμενον καὶ χρονίζον τὸ ὕδωρ κάκιστον
ὄδωθεν. τί ποτε οὖν βούλεται τῷ ποιητῇ ζητητέον τὸ
ἀπειλεῖν τούτῳ παραφυλάξειν τὴν ἀντλίαν, πλὴν εἰ μὴ
τοὺς προσιπόντας ὡς καὶ αὐτοὺς ψυχρολογήσαντας
40 σκόπτειν θέλει διὰ τὸ ἀδύνατα εἰρηκέναι. οὔτε γὰρ τῷ
Κλέωνι δύνατον ἦν ἀνθρώπῳ γε ὄντι κινήσαι τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλατταν, οὔτε τῷ ἀλλαντοπώλῃ ἀσφαλὲς εἶναι
καὶ διασκεύασαι κατὰ κυμάτων ἑαυτόν. καὶ τοῦτο ἀνό-
ητον καὶ περιττόν, ὁ ἐπὶ τῇ ἀντλίᾳ τῆς φρουρᾶς πόνος.
45 Ἄλλως. περὶ τοῦ βηθέντος παρὰ τοῦ Κλέωνος λόγῳ,
ὅτι συνταράξει τὴν θάλασσαν, καὶ οὗτος ἀπήντησεν
εἰπών.

435. καταπροΐζη : Οὐ προΐχά μου καταφρονήσεις,
τουτέστι θυρεάν [μου ἐγγανῆ].

50 436. καὶ τοῦ ποδὸς παρίει : Μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
πλεόντων ἐχρήσατο. ἐπειδὴν γὰρ πλεῖων ἄνεμος ἐμπέσῃ
τοῖς πλέουσιν, συστέλλουσι καὶ παραινοῦσι τῶν ἰστίων
τὰ πολλὰ, ἣ τὸ μὲν ἐν μέρῳ τοῦ ἰστίου, τὸ δὲ ἕτερον

ἀναστέλλεται οὗ ἂν μὴ χρεῖα ἦ ἢ καὶ ὁ καιρὸς ἀπειτῇ.
ποδᾶς δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται τοὺς παρ' ἐκάτερα τὰ μέρη
κάλως ἐκδοθεμένους τῆς ὀθόνης. φησὶν οὖν, ἀσφαλές τε-
ρον λοιπὸν διαλέγου καὶ πρᾶττε, τουτέστι μὴ πολλῇ
χρῇ ἀθυρογλωττίᾳ, ἀλλὰ πεφεισμένως διαλέγου τῷ 6
Κλέωνι. παρωξύνετε γὰρ σφοδρὰ.

437. κακίας καὶ συκοφαντίας : Ἐπειδὴ ψευδῇ κατη-
γορεῖν ὁ Κλέων ἐτόλμησεν αὐτοῦ, φήσας αὐτὸν σφετε-
ρίσασθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλὰ, καὶ οὐκ ἂν ποτε
συγγωρήσειν προΐκα τῷ αὐτῷ, διὰ τοῦτο τοῖνον φησὶν 10
αὐτὸν καὶ συκοφαντίας πνεῖν, ὃ χρητὸς στοχάσασθαι τὸν
ἀλλαντοπώλην. ἐξῆς δὲ ἀπὸ τῶν ἀνέμων τῷ πνεῖν καὶ
συκοφαντίας κέχρηται. Ἄλλως. ὄνομα ἀνέμου ὁ και-
κίας. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ νότον καλοῦσιν τινες. ἀκολούθως
δὲ εἶπε διὰ τὸ προειρηκέναι τοῦ ποδός, ἅμα δὲ πρὸς τὴν 15
συκοφαντίαν καὶ κακίαν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα πλάττει.
οὗτος δὲ, ὅτε πνεῖ, τὰ νέρη εἰς ἑαυτὸν ἔλκει, [ὥς τὸ
« κακὰ ἐφ' ἑαυτὸν ἔλκων ὡς ὁ καικίας νέφος. »]

438. Ποτιδαίας : Ἐπαίξῃ τῷ ὀνόματι, ἵνα ἀκολού-
θως ἀπὸ τῆς θαλάττης καὶ τῶν ἀνέμων ἀποκρίνεσθαι 20
καὶ αὐτὸς δοκῇ. ἡ δὲ Ποτιδαία πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ
Ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης κατοικισμένη, Κορινθίων μὲν
ἄποικος, Ἀθηναίων δὲ σύμμαχος καὶ πόρους ἐτέλει. ἦν
ἀποστᾶσαν πολιορκήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πολιορκία
μακρὰ, ὡς καὶ σῶν αὐτῶν γενέσθαι καταναγκάσαι, 25
παρέλαβον, καὶ ἐξανδραποδίσαντες τὴν πόλιν. ἀπὸ ταύ-
της φησὶ τῆς πόλεως κεκλομέναι δέκα τάλαντα τὸν
Κλέωνα, καὶ τούτῳ φιλονεικῶν αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς
ἴοις, ἐπεὶ πρότερος ἐκεῖνος ἐφάρτην αὐτὸν σφετερίσα-
σθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλὰ. 30

δέκα τάλαντα : Χρησίμως μετὰ τὸν τόπον καὶ τὸν
ἀριθμὸν εἶπεν, ἵνα ὁ λόγος αὐτῷ πίστεως ἔχῃσθαι δοκῇ,
καὶ μὴ ἄλλως τῆς τοῦ Κλέωνος διαβολῆς λελέγθαι
χάριν. πίστεως γὰρ παράδειγμα τὸν κατηγοροῦντα μὴ
ψιλοῖς χρῆσθαι ῥήμασιν, ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸν προσβάλ- 35
λεσθαι καὶ τόπον.

439. βούλει τῶν τάλαντων : Δεῖ νοῆσαι τὸν Κλέωνα
ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ τάλαντου πεισθέντα
ἐνδοῦναι. πρὸς ὃ φησὶν ὁ ἕτερος, τὸ πνεῦμα ἔλαττον
γίνεται. 40

440. τερθίρους : Οἱ ἔσχατοι κάλοι, οὗς ἐκφόρους κα-
λοῦσιν οἱ ναῦται, οὗς, ὅταν ἐνδιδῶ τὸ πνεῦμα, πρῶτους
ἐκ πρῶρας χαλῶσι. καὶ οὗτος οὖν ἀκολούθως τοῦτο
εἶπε, διὰ τὸ προάγον τοῦ ποδὸς παρίει. φησὶν οὖν ὁ
Κλέων, πάντων ἂν ὑπερίδοι ἕνεκεν λήμματος. — τοῦ 45
ἰστού τὸν τόνον. V.

441. [τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεται : Ἐχθεις τῆς δι-
πλῆς ἐκ κώλων ἱαμβικῶν διμέτρων ἀκατάληκτων, πλὴν
τοῦ δευτέρου τριμέτρου, καὶ τοῦ παρατελευτοῦ μονο-
μέτρου, καὶ τοῦ τελευταίου ἐφρημιμετροῦς ὄντος. ἐξῆς 50
δὲ τούτων τετράμετροι τέσσαρες κατὰληκτικοί, ἐν
ἐπωδῷ τάξει καίμενοι, μεθ' οὗς τρίμετροι ἀκατάληκτοι.
ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ἐκθέσεως δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν
ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ δὲ συστήμα-

τος κορώνις.] τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεται : ἐπέμεινε τῇ τροπῇ τῶν ὀνομάτων. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτον ἐστίν· ὅτι ἐπεικέστερος ἐσται καὶ πρῶτερος. λοιπὸν γὰρ ἐπειδὴ φράσας εἶπεν ἦτοι κακίας καὶ συκοφαντίας αὐτὸν πνεῖν, διὰ τοῦτο πάλιν οἰκείως ἔλαττον ἔφησεν αὐτοῦ γίνεσθαι τὸ πνεῦμα.

412. φεύξει γραψάς : Διώκειν καὶ φεύγειν ἔλεγον ἐπὶ τῶν κατηγορῶν καὶ τῶν ἀπολογουμένων. ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι, ἔφυγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι. φησὶν οὖν ὅτι κατηγορηθῆσθαι δίκας ἑκατοντά- λάντους.

415. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων : Τῶν μετεχόντων τοῦ Κυλωνίου ἄγους, ὅπερ εἰς τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖ γενέσθαι ἀσέβημα, ἐπειδὴ περ οἱ συγκατακλεισθέντες τῇ Κύλωνι ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς τὴν κρίσιν κατέβησαν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐκ τοῦ ἔδους τῆς θεοῦ ἐξάψαντες τὴν ἱκετηρίαν. ἥς διαρρυσίσης, λίθοις αὐτοὺς ἔβαλλον οἱ Ἀθηναῖοι. ἀλιτηρίων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐναγῶν.

ἀλιτηρίων : Τῶν ἀμαρτησάντων εἰς Ἀθηνᾶν. Κύλων γὰρ Ἀθηναῖος ἀνὴρ, Μεγαρίδα γυναῖκα γήμας Θεαγένους θυγατέρα, θέλων τυραννεῖν, ἔλαβε χρησμοὺν τῇ μεγάλῃ ἐορτῇ τοῦ Διὸς ἐπιθέσθαι τῇ πόλει. ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ ἐπιθέμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἐορτὴν, δύναμιν προσλαβὼν παρὰ Θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ Διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἐορτὴ, ἐπελθὼν τῇ ἀκροπόλει ἐλῆστευε καὶ ἀλίσκεται. ἐλήφθη δὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Κύλων φεύγει, τοὺς δὲ ἄλλους φονεύουσι, τινὰς δὲ καὶ ἰκέτας ἐκ τῶν βωμῶν ἀποσπᾶσαντες ἀπέκτειναν. τοὺς οὖν ἀμαρτάνοντας εἰς τοὺς ἰκέτας ἀλιτηρίους ἔφασκον. οὗς καὶ ἐξέβηλον τῆς πόλεως, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν τοὺς ἰκέτας φονεύσαντες. Ἄλλως. Κύλων τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβεν ἐπὶ τυραννίδι, καὶ ἐλήφθη ποτὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκλείσθη. καὶ οὕτως ἐκεῖνος εὐρών καιρὸν, φυγῇ ἐρρήσατο, καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὗς οὕτοι ἀποσπᾶσαντες ἀπέκτειναν, ὅθεν ἀλιτήριοι ἐκλήθησαν.

418. οἱ περιέποντες καὶ φρουροῦντες τοὺς τυράνους. θέλων γὰρ τυραννεῖν δορυφόρους εἶχεν αὐτούς. Ven.

419. τῶν Βυρσίνης : Ἐπαίξε παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα, καὶ παρὰ τὸ τυράννου ὄνομα τοῦ Ἰππίου, ὅπερ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰππίου περιεργότε- ρον ἐρρήσατο. δῆλον μὲν γὰρ καὶ ἐκ τῶν προειρημέ- νων, οὐχ ἥμισυ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων, ὅτι μὴ αὐτὸς ὁ Ἰππίας κατέστειλε τὴν τυραννίδα, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς ἅμα τοῖς ἀδελφοῖς παρέλαβε τοῦ Πεισιστράτου. οὗ πάντως ἂν ἐμνημόνευσεν, εἰ μὴ χρησιμώτερον τὸ ὄνομα τοῦ Ἰππίου πρὸς τὸ συναΐσαι τῇ Βυρσίνῃ κατεφαίνετο. οὐκ ἀδελφὸν ἐστὶ τοῦ Κλέωνος διαβάλλοντος αὐτὸν ὡς τῶν ἀλιτηρίων γεγονέναι, τῶν ἐπιβουλευ- σάντων τῇ πόλει καὶ τοῖς τυράννοις συναραμένον. Ἄλλως. Πεισιστράτου γυνὴ γέγονεν ἡ Μυρρίνη, Ἰπ-

πίου καὶ Ἰππάρχου μήτηρ. Βυρσίνην οὖν εἶπεν ἀντὶ τοῦ Μυρρίνης, ὡς βυρσοπώλην πάλιν κωμῶδων τὸν Κλέωνα. ταύτην ὁ Πεισιστράτος ὅποτε κατήγαγεν εἰς Ἀθήνας ἐφ' ἄρματος, ἔφασκεν Ἀθηναίαν εἶναι βου- λόμενος τυραννεῖν.

450. κόβαλος εἶ : Προειρήκαμεν ὅτι τοὺς μετὰ ζύ- λου ληστὰς οὕτως ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

451. ἰοῦ : Τοῦτο παρεπιγραφῇ. τυπτόμενον γὰρ ὑποκρίνεται. — σχετλιαστικὸν δὲ τὸ ῥῆμα. V.

452. ξυνωμόται : Οἱ ἀντάρται, οἱ προδόται, οἱ τὰ αὐτὰ κατ' ἐμοῦ συνθέμενοι φρονεῖν.

453. παῖ αὐτὸν : Ἰστέον ὅτι ὁ χορὸς ταῦτα τῷ ἀλλαντοπώλῃ παρακλεῖσθαι. ἀστειὺς δὲ διὰ τὴν ἐκείνου τέχνην εἰς τε τὰ ἔντερα καὶ τὸν κόλον αὐτὸν τύπτειν κελεύει. μάλιστα γὰρ ἡ τῶν ἀλλαντοπωλῶν ἐκ τούτων συνέστηκε τέχνη.

456. κολᾷ τὸν ἄνδρα : Κολούσεις καὶ παύσεις καὶ ταπεινώσεις. ἀπὸ δὲ τοῦ κόλου καὶ ἐντέρων τὴν λέξιν ἐποίησεν. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸν τύπτουσιν.

457. [ὦ γεννικώτατον : Ἰσχυρότατον. παίζων κρέας αὐτὸν λέγει, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰσχυρῶν κρεῶν, ἃ οὐ κατεργάζεται πυρί.]

459. [ὡς εὔ : Ἐπιτιθεῖς αὐτὸν καὶ ὑπούλως διὰ τῶν λόγων ἐνίκησας τῶν σῶν.]

462. ἀλλ' ἡπιστάμην : Ὑψηλὸς ὢν καὶ μεγάλος φωνὸς ὁ Κλέων πολυτρόποις λόγοις κέρηται.

463. γομφούμενα : Σφηνούμενα. γόμφοι γὰρ οἱ σφήνες οἱ συνερόντες τὰς σανίδας καὶ συναρμονιῶντες καὶ συνέροντες.

464. ἐξ ἀμαξουργοῦ : Ἀμαξουργοὺς Ἀττικοὶ τοὺς ἀγριοπηγούς. εἶδος δὲ ἀγριοπηγοῖ τεκτόνων, οἱ τὰς ἀμάξας τεκταίνουσι καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. ἐπειδὴ δὲ ὁ Κλέων τεκτονικοῖς ὀνόμασι πᾶσιν ἐρρήσατο, τεκταίνόμενα εἰπὼν καὶ γομφούμενα, ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης οὐδὲν ἀπὸ τεκτονικῆς ἀπαντᾷ, ὁ χορὸς ὥσπερ δέδοται μὴ ἦτον ἀπενέγκηται τοῦ Κλέωνος, καὶ ἀσχαλλεῖ καὶ δυσφορεῖ, ὅτι οὐδὲν ἀντέθηκε τοιοῦτον ῥῆμα.

465. οὐκουν μ' ἐν Ἀργεῖ : Παρὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακόν, καίτοι πρότερον ἔχθροί ὄντες τοῖς Ἀργείοις οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν, ἔδοξαν αὐτοῖς γενέσθαι φίλοι. φησὶν οὖν ὅτι Κλέων ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως τὴν Ἀργείων φιλίαν προξενῶν οὐ λαμβάνει με σπείτασθαι πρὸς τοὺς Ἀργείους πείθων τὴν πόλιν, παρρησίαν εἰς τὸ συγγενέσθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐαυτῇ περιποιούμενος.

468. καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα : [Κατασκευαζόμενα.] ἐπὶ τίνι συμπνέουσι καὶ ὁμοφρονοῦσιν ὅτε Κλέων καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, φησὶν αὐτὸς οὐκ ἄγνωστῶν. ἐπεὶ δὲ ὁ Κλέων τεκτονικοῖς τισιν ὀνόμασιν ἐρρήσατο, πάλιν οὗτος ρῆγται χαλκευτικοῖς. φυσώμενα δὲ εἶπε διὰ τὰς φύσας τὰς χαλκευτικάς. τὸ δὲ χαλκεύεσθαι ὡς πρὸς τὰς φύσας εἶπεν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ

τεκταίνεται. πάντα δὲ, φησί, πράττεται τῷ Κλέωνι, ὅπως οἱ ἄνδρες τῶν δεσμῶν ἐκφυγίεν.

469. τοῖς δεδεμένοις : Τούτέστι τοῖς τριακοσίοις τῶν Λακεδαιμονίων, οὓς ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας ἤγα-
5 γον. οὓς εἶπεν ἀποδεσθῆναι βούλεσθαι τὸν Κλέωνα.

470. εὖ γ' εὖ γε : Ὑπερεπαίνει πάλιν ὁ χορὸς ἐν-
ταῦθα τὸν ἀλλαντοπώλην, ὅτι ἀντὶ τῶν τεκτονικῶν
ῥημάτων καὶ αὐτὸς χαλκευτικῶς ψηφύγεται.

471. καὶ ξυγκροτοῦσι : Συνέχουσι καὶ συμπράττουσι
10 καὶ οὐδένα καιρὸν παραλείπουσι τοῦ πείθειν τὸν
Κλέωνα τοῖς δεδεμένοις δοῦναι σωτηρίας ἀφορμήν.
Ἄλλως. ἐπέμεινε τῇ μεταφορᾷ τῇ ἀπὸ τῶν χαλκῶν.
ἀντὶ τοῦ συμπράττουσιν.

474. οὐκ Ἀθηναίους φράσω : Ἡ σύνταξις Ἀττική.
15 λέγει δὲ ὅτι εὐθὺς καὶ παραγρήμα.

476. τὰς ξυνωμοσίας : Τὰς ἐπὶ καθαιρέσει τοῦ δή-
μου ἐνόρκους συνόδους.

477. τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς : Ὅτι νυκτὸς οὔσης
κατὰ τῆς πόλεως ἐβουλεύεσθε. — τὸ δὲ ἐπὶ τῇ πόλει ἀντὶ
20 τοῦ κατὰ τῆς πόλεως. Θ.

478. καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε : Φθάσας ὁ ἀλλαντοπώ-
λης διέβαλεν αὐτὸν ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως Ἀργείοις
καὶ Λακεδαιμονίοις ξυνιέναι. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κλέων ὡς
τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ προδιδόντας αὐτοὺς τὰ τῆς
25 πόλεως αἰτιᾶται πράγματα.

ξυνόμνυτε : Συμπράττετε, καὶ κοινολογεῖσθε. κα-
λῶς δὲ τῆς διαβολῆς οὐκ ἀπατᾶται τῆς δι' αὐτῶν, ξυν-
ωμότας αὐτοὺς τῷ Περσῶν βασιλεῖ λέγων γεγονέναι,
ἵνα ὥσπερ ἔθος δεῖξῃ τοῦτο καὶ βεβαιώσῃ ὅτι καὶ
κατὰ τοῦτο ξυνωμοσίαν πεποιήνται.
30

479. συντυρούμενα : Συμπηγνύμενα. καὶ ὅτι παρὰ
Βοιωτοῖς πολλὸς τυρός.

480. ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς : Ἐπαίξε πρὸς τὸ συντυ-
ρούμενα πρὸς τὴν μεταφοράν. τὸ δ' ὅλον πρὸς τοὺς
35 ῥήτορας ὡς τὸ πλῆθος καταπλησσομένουσιν ταῖς αὐτῶν
ἀκυρολογίαις.

481. παραστορῶ : Ἐκτενῶ. ἅμα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν
βυρσῶν. ἀκολούθως δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐμνήσθη, ἐπειδὴ
Θηβαίων ἴδιος ὁ θεὸς οὗτος εἶναι λέγεται, τῆς δὲ Βοιω-
τίας αἱ Θῆβαι πόλις.

482. ἄγε δὴ σὺ : Τὸ μὲν Κλέωνος τῆς θυμῆλξης ὑπε-
ῆλθε πρόσωπον, τὴν βουλὴν δῆθεν κινήσας κατ' αὐτῶν.
οἱ δὲ περὶ τὸν Νικίαν τῷ ἀλλαντοπώλῃ παρακλεούνται
γενναίως ἀντιστῆναι πρὸς αὐτόν. νῦν γάρ, φησὶν, ἀν-
τιστάς πρὸς τὸν Κλέωνα, ἔργω δεῖξεις, ἔάν σοι γενναῖον
45 ᾗ πανούργον ἐν τῷ πρώτῳ πεπραχταὶ βίῳ.

484. τοὺς γλουτούς. πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ εἰρημένα.
V. εἰς τοὺς γλουτούς. κομώνη γὰρ τόπος ὑπὸ τὸν μηρὸν
καὶ τὴν κοτύλην καὶ τὸ ἰσχίον. Θ.

485. θεύσει γὰρ ἄϊας : Δραμεῖ γὰρ ὀρμήσας, ἐπεισ-
50 ελθὼν. καὶ Ὁμηρὸς [II. A, 700] « θεύσεσθαι ἔμελλον. »
[ἄϊας δὲ ἀντὶ τοῦ αἰῆας, εἰσελθὼν.] — παρελθὼν εἰς τὸ
βουλευτήριον. V.

487. κραγὸν κεκραῖζεται : Ἀρίσταρχος ὀξύτῳως ἀντὶ

τοῦ κραυγαστικῶς. καὶ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἀττικῇ προσω-
δίᾳ.

490. ἔχε νυν ἄλειψον : Στέαρ διδοῦσιν αὐτῷ ἀλείψε-
σθαι, ἵνα εὐχερῶς ὀλισθαίνειν δύνῃται καὶ δύσπληκτος
ᾗ τῇ ἀνταγωνιστῇ. οὐκ ἀργῶς δὲ τὸ λίπος προσλαμ-
5 βάνουσι διὰ τὸ ἀλλαντοποιῶν αὐτὸν εἶναι. εἰῶθαι γὰρ
αὐτοὶ τὰ λίπη κατατέμνοντες βάλλειν εἰς τὸ φύραμα
καὶ οὕτω πληροῦν τοὺς βοτούλους.

491. τὰς διαβολάς : Δέον εἰπεῖν [τὰς λαβὰς] ὡς ἐπὶ
πάλης, τὰς διαβολὰς εἶπεν, αἷς ἐμελλε διαβάλλειν ὁ 10
Κλέων.

492. παιδοστριβικῶς : Ἐπειδὴ ἀνέτριψεν αὐτὸν τῷ
λίπῃ, παιδοστρίβην καλεῖ. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀλειπτι-
κῶς. παιδοστρίβαι γὰρ καλοῦνται οἱ ἀλείπται καὶ κηρω-
ματισταί.

493. ἐπέγκραψον : [Κάψον.] ἐπίκραγε ταδί. καὶ τοῦτο
παρεπιγραφή. σκόροδον γὰρ αὐτῷ προσφέρει. ὁ φασὶ
δεῖν αὐτὸν ἐπιφραγεῖν.

494. ἐσκοροδισμένους μάχῃ : Μετήνεγκεν ἀπὸ τῶν
ἀλεκτρυόνων. ἔταν γὰρ εἰς μάχην συμβάλλουσιν αὐτοὺς, 20
σκόροδα διδόντας αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ᾖσιν ἐν τῇ
μάχῃ. Ἄλλως. κατὰφραγε σκόροδα, ἵνα ὀξύτερος γενό-
μενος καὶ σκοροδίος τραφεῖς, γένῃ ὡς οἱ ἀλεκτρυόνες.
(197) κάλλαια δὲ τοὺς πύγωνας τῶν ἀλεκτρυόνων.

497. ἤξεις πάλιν : Διελθόντος σκώπτει τὸν Κλέωνα 25
δι' ὃν ἐκείνῳ παρακλεῦσθαι δοκεῖ. μάλιστα γὰρ παρὰ
τοῖς Ἀθηναίοις εὐδοκίμησεν ἐκεῖνος τοὺς ἄλλους δια-
βάλλων τῶν δημαγωγῶν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ ποιήμα-
τος λέγων περὶ αὐτοῦ ἐφησε

κάκιστα διβῆ οὗτός γε πρώτος Πατλαγόνων 30
αὐτάσι διαβολαῖς.

498. ἀλλ' ἴθι χαίρων : Κορινθίς. εἰσελθόντων γὰρ
τῶν ὑποκριτῶν, εἴτα καταλειφθεὶς ὁ χορὸς λέγει περίο-
δον ἀναπαίστων ἡ'. τὴν μὲν προπεμπτικὴν τοῦ ἐτέρου
τῶν ὑποκριτῶν οὔσαν δεκάμετρον πεντάκιλον, ὅφ' ὁ 35
διπλῇ κατὰ τὴν δευτερεύουσιν, κοιμάτιον. ἀργεταί
γὰρ τῆς καλουμένης τελείας παραβάσεως. ἐπτάμετρα
δέ εἰσι. τὸ δὲ κοιμάτιον τετράμετρον. [Ἄλλως. τοῦτο
διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι ἔοικεν εἶναι ἔκθεσις
τῆς διπλῆς. Διὸ καὶ τὸ παρατέλειον ἔχει κῶλον, ὅπερ 40
ἔθος ἐν τῇ ἐκθέσει τίθεσθαι. διὰ δὲ τὸ προτίθεσθαι τῆς
παραβάσεως, κοιμάτιον χοροῦ ὀνομάζεσθαι, ὡς εἰρη-
ται. ἔθος γὰρ ἐστὶ προτίθεσθαι τῆς παραβάσεως. κοι-
μάτιον ἐστὶν ἐκ κῶλων ἀναπαιστικῶν θ', πλὴν τοῦ πα-
ρατελείου, ὅπερ μονόμετρον, καὶ τοῦ ε' καὶ τελευταίου, 45
ἅπερ ἐφηρημερῆ, διμέτρον. ἐπὶ τῷ τέλει παρὰγράφος.]
παρὰ τὸ Σοφρόλειον ἐξ Οἰκλήους.

500. Ζεὺς ἀγοραῖος : Ὡς Ζεὺς ξένιος ἢ μειλίχιος ἢ
φίλιος, οὕτω καὶ ἀγοραῖος. οἰκειῶς δὲ νῦν διὰ τὸν ἀλ-
λαντοπώλην ἀγοραῖον εἶπεν.

502. κατάπαστος δὲ, κατὰμεστος, πλήρης, πεποι-
κιμένος.

503. ὑμεῖς δ' ἡμῖν : Ἐντεῦθεν παρὰφρασις γίνεται,
καὶ ἐστὶ τοῦτο τὸ καλούμενον κοιμάτιον. μεθ' ὃ οἱ ἀνά-
4.

παιστοι, ἔπειτα τὸ μακρὸν, μετὰ ταῦτα δὲ στροφῇ, ἔπειτα τὸ ἐπίρρημα, ἐξῆς δὲ ἡ ἀντίστροφος καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ ἀντεπίρρημα. παντοίας δὲ, παντοδαπῆς, ποι-
 5 καὶ μέτρου ἀκροασάμενοι. — ὁ μέντοι ποιητὴς τοῦτο πρῶτον τὸ ὄραμα δι' ἑαυτοῦ καθῆκε, τὰ δ' ἄλλα δι' ἐτέ-
 ρων προσώπων. V. Θ.

507. εἰ μὲν τις ἀνὴρ : Ἀναπαιστικῇ διπλῇ καὶ εἰσθε-
 10 τοληκτικῇ τετραμέτροι μᾶ'. [ὢν τελευταῖος

αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἑνδεκα κόπαις.
 ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλα ἀναπαιστικὰ τέτταρα, ὧν τὰ μὲν
 15 παρατέλειυτον ὀνομάζεται. τὸ τρίτον μονόμετρον, ὃ καὶ
 τοῦ χοροῦ παρὰ τοῦ ποιητοῦ Ἀριστοφάνους τὸν λόγον
 ποιοῦμένον.

508. ἐπη λέγοντας : Ὅτι καὶ τὰ ἄλλα μέτρα ἐπη
 20 ἔλεγον.

παραβῆναι : Τῇ παραβάσει χρῆσασθαι. Λέγεται δὲ
 παραβάσεις ἤτοι ἐπειδὴ ἀπῆκται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως,
 25 ἢ ἐπειδὴ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἐστᾶσι μὲν
 γὰρ κατὰ στοῖχον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν ἀποβλέπον-
 τες ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἐστῶτες καὶ πρὸς τοὺς
 θεατὰς βλέποντες τὸν λόγον ποιοῦνται.

509. οὐκ ἂν φαύλως : Οὐκ ἂν εὐχερῶς, οὐδὲ ἄνευ
 καμάτου καὶ πόνου.

ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς : Λέγει ὅτι σπουδῆς ἄξιός ἐστιν
 30 ὁ ποιητὴς καὶ τῆς παρὰ τῶν θεομένων εὐνοίας, ὅτι τὴν
 πρὸς Κλέωνα ἐχθρὰν ἐπανείλετο, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς
 ἡγεῖται οὗς ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι.

511. καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ : Ὁ Τυφῶς Γ' ἦς
 μὲν ἐστὶν υἱὸς, ἴσχυσε δὲ τοσοῦτον, ὥς μὴ ἀνθρώποις
 35 μόνους δοκεῖν φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. καὶ εἰς
 ἀλόγων ζώων ἰδέας μετέβαλλον τὰς μορφὰς διὰ τὸν
 ἐκείνου φόβον.

τὴν ἐριώλην : Τυφῶς ἀνέμου συστροφῇ ἢ πυρός. τὸν
 Κλέωνα δὲ λέγει. ἐριώλη δὲ ἀναθυμιάσεως συστροφῇ,
 40 πρὶν ἐμπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ οὖ-
 τως. ἔμπαλιν δὲ εἰπὼν ἠῤῥῆσεν ἂν μάλλον καὶ δεξιώτε-
 ρον εἶπεν. ἡ γὰρ ἐριώλη πνοὴ σφοδρά· ἀλλ' ὅ γε Τυφῶς
 μεῖζόν τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν. ἔδει οὖν πρῶτον εἰπεῖν
 ἐριώλην, εἶτα Τυφῶν, καὶ εἶχεν ἂν μεῖζον τὴν ἔμψαν.

515. διατρέθειν : Τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ μέλειν αὐτόν.

517. πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων : Μετελθόντων,
 ἐπιτρεφουσάντων. ἀπὸ τοῦ πειρᾶν ἐσχημάτισε. πειρᾶν
 45 δὲ, τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ ἀφροδίτης. τροπῇ οὖν
 κέχρηται ὥς ἐπὶ γυναικός. [διὸ καὶ τὸ χαρίσασθαι ἐπῆ-
 50 νεγκε.] σημαίνει οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινας καὶ ὀλίγους
 κατορθῶσαι παντάπασιν.

618. ἐπετείλους : Ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ καταγινώσκων
 τὸν ὑμέτερον τρόπον. ἀπὸ τῶν οἰωνῶν δὲ μετήνεγκε
 τῶν μὴ μονίμων ὄντων, ἀλλὰ φερομένων τῇ πτήσει.

τουτέστιν εὐμεταβλήτους, ὀλιγώρους, μὴ διαμένοντας
 ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἀλλ' ἀφικρούς.

519. Καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν : Οἷον, τοῖς
 νέοις χαιρόντας αἰετῶν ποιητῶν καὶ μὴ τοῖς ἀρχαίοις
 καὶ εἰς τὴν θυμῆλην παριούσι πρῶτον.

[προσιδόντας : Ἐπὶ γήρας οὐδ' ὧ καταλείποντας.]
 Μάγνης δὲ ἀρχαίως κοινωδίας ποιητῆς.

521. τῶν ἀντιπάλων : Κατὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν.
 φησὶ δὲ ὅτι εὐδοκιμῶν ὁ Μάγνης πολλὰς νίκας ἀπηνέγ-
 10 κατο κατὰ τῶν δι' ἐναντίας. [εἰς δὲ, ἀφίεις, παρεχό-
 μενος.

522. ψάλλον : Τοὺς Βαρβιτιστὰς ἂν λέγοι. ὄραμα δὲ
 ἐστὶ τοῦ Μάγνητος. ἡ δὲ βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μου-
 σικοῦ. περυγίζων δὲ, ὅτι καὶ Ὅρηνθας ἐποίησε ὄραμα.
 ἔγραψε δὲ καὶ Λυδοῦς καὶ Ψῆνας καὶ Βατράχους. [ἔστι
 15 δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχειον.] ἀπὸ τούτου καὶ
 βατραχίς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσ-
 ωπα, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. τὸ περυγίζεν
 δὲ εἶπε, ὡς πρὸς τοὺς Ψῆνας ἀναφέρων.

524. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὠφέλησεν. V.

526. ὅς πολλῶν βρύσας : Οἱ γὰρ λάθρως ποταμοὶ
 βέοντες καὶ αὐτῆς τῆς γῆς παρασύρουσι μέρος, δι' ἧς
 ἂν βρύσῃ. Ἄλλως. τουτέστιν εὐδοκιμήσας πολλάκις.
 καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς [περὶ στεφάνου p. 272,
 10] « τότε τοίνυν Πύθωνος πολλοῦ βρόντος καθ' ὑμῶν. »
 25 δοκεῖ δέ μοι Ἀριστοφάνης ἀφ' ὧν αὐτὸς εἶπε Κρατίνος
 περὶ αὐτοῦ μεγαληγορῶν, ἀπὸ τούτων καὶ οὗτος τὴν
 τροπὴν εἰληφέναι. ὁ γὰρ Κρατίνος οὕτω πως ἑαυτὸν
 ἐπήνεσεν ἐν τῇ Πυτινῇ

ἀναξ' Ἀπόλλων τῶν ἐπῶν τῶν βρυμάτων
 καναχοῦσι πηγαί· δωδεκάκρουνον στόμα·
 Ἰλισσὸς ἐν φάρυγγι. τί ἂν εἵποιμ' ἔτι ;
 εἰ μὴ γὰρ ἐπιθύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα,
 ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν.

ἤτοι οὖν τούτων χάριν καὶ Ἀριστοφάνης περὶ τοῦ
 35 Κρατίνου ταῦτα λέγει, ἡ τὸ βρύσας εἶπε σκώπτων πρὸς
 τὸ ἐνουρεῖν τὸν Κρατίνον.

527. διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων : Ἀντὶ τοῦ, διὰ τῆς
 φράσεως. ἐνίοι δὲ διὰ τῶν ἀφύων γράφουσι. πρὸς πάντα
 δὲ αὐτὸς ἐσπουδάσεν ἀντιτείνειν τὰ ὑπὸ τοῦ Κρατίνου
 40 εἰρημένα· ἐπεὶ κάκεινος ποταμῷ παρέβαλεν ἑαυτὸν
 ἀθρόως βέοντι, ἡχεῖν τε φήσας τὰς πηγὰς. ὅπερ λάθρως
 βέοντος ὕδατός ἐστιν ἔργον, ἥχον ἀποτελεῖν καὶ ψόρον
 καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἵπομεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἀριστοφάνης
 ὡς ἐπὶ ποταμῷ ἐχρήσατο τῇ τροπῇ. Ἄλλως. τὸ ἐπὶ
 45 τῆς φράσεως ἀκομῶν καὶ ἀπλῶν τοῦ Κρατίνου ἀλλη-
 γορεῖσθαι φασι τὸ ἀφελές. κεῖται δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ὑγιᾶς
 καὶ δλόκληρον. ἡ τὸ μέγα καὶ ἀνεπιχώλυτον. [στάσεις
 δὲ τὰ ἀνχωσμάτα τῶν ποταμῶν.]

καὶ τῆς στάσεως παρασύρων : Ὡς διὰ τὸ γῆρας καὶ
 50 τὴν πολυποσίαν σκάζοντος καὶ τρέμοντος τοῦ Κρατίνου
 τὴν βᾶσιν. [ἐφόρει δὲ, κατέβαλλε τοὺς ἀνταγωνιζομέ-
 νους πρὸς αὐτὸν ὑψηλοὺς ὄντας. τοὺς ἐχθροὺς δὲ, τοὺς
 περὶ τὸν Καλλιᾶν αἰνίττεται.]

628. προβελύμενους : Προρρίζους. εἰώθαι γὰρ οἱ ποταμοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχλοις ὄντα δένδρα, ἐπειδὴν κατανάλωσιν παρὰσύροντες καὶ παρὰτέμνοντες τὴν γῆν, τὰς ῥίζας τέμνουν. ὡς τοῦ Κρατίνου παμψηφεὶ νικῶντος τοὺς ἀνταγωνιστάς.

529. ἄσαι δ' οὐκ ἦν : Πάλιν ὡς μέθυον αὐτὸν διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. οὐκ ἦν γὰρ ἑτέραν, φησὶν, ἐν τοῖς συμποσίοις ὥδῃν ποιήσασθαι τινα, προκαταλαμβάνοντος αὐτὰ τοῦ Κρατίνου.

10 Δωροὶ συκοπέδιλε : Κρατίνου μέλους ἀρχή. σκώπτων δὲ τινα ἐκεῖνος δωροδόκον καὶ συκοφάντην τοῦτο εἶπεν.

530. τέκτονες εὐπαλάμων : Τέκτονες πάντες οἱ τεχνῖται. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῶν Εὐνειδῶν Κρατίνου.

15 εὐπαλάμων δὲ, εἰ διαχειρισμένων ἢ συντεταγμένων.

531. παραληροῦντα : Διαποροῦντα καὶ ἀσχημονοῦντα. ταῦτα ἀκούσας δὲ Κρατίνος ἔγραψε τὴν Πυτίνην, δεικνύς ὅτι οὐκ ἐλήρησεν ἐν οἷς κακῶς λέγει τὸν Ἀριστοφάνην ὡς τὰ Εὐπολίδος λέγοντα.

20 532. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων : Ἰδίως τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα ἑλεφάντινα οὕτως ἐκάλουν ἡλεκτρα. μεταφορᾷ οὖν κέκληται ἀπὸ τῶν κλινῶν. αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλῖναι τοὺς πόδας εἶχον ὠφθαλμισμένους ἀνθρακι καὶ ἡλεκτροῖς, [ὥσπερ νῦν ἀργύρῳ ἢ καττιτέρῳ]. 25 διόπερ βαρυτόνως ἀναγνωστέον ἀπὸ τοῦ αἱ ἡλεκτροὶ τῶν ἡλέκτρων.

καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόητος : Ἀκολούθως μετὰ τὴν κλίνην ἐξηγημένους τοῦ τόνου. τόνος γὰρ τὰ τῶν κραββάτων σχοινία. τροπικῶς δὲ ὀηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τάσιν.

30 533. τῶν θ' ἁρμονιῶν : Ἀρμονίας λέγει τὰ συμπησόμενα τῶν κραββάτων μέρη. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. καὶ γὰρ ἁρμονίαν λέγομεν τὴν τῶν ποιημάτων σύνθεσιν.

διαχασκουσῶν : Κεχηνυῶν, διεσκορπισμένων καὶ 35 μὴ ἔχουσιν εὐέπειαν.

534. ὥσπερ Κωνᾶς : Ὁ Κωνᾶς αὐλητὴς ἦν [καὶ μέθυρος], ὃς εἰς συμπόσια παρήει συνεχῶς ἐστεμμένος. οὗτος Ὀλυμπιονίκης γενόμενος καὶ πολλάκις στεφανωθείς, πενιχρὸς ἦν μηδὲν ἔχων ἀλλ' ἢ τὸν κότινον. ἐφ' 40 οὗ Κρατίνος εἶπεν

ἔσθι καὶ σὴ γαστρί διδου χάριν, ὅρα σε λιμός ἐχθάρῃ, Κωνᾶς δὲ πολυστέφανός σε φιλήσῃ.

λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέποτε τετιμησθαι. ἢ δὲ παροιμία, στέφανον μὲν ἔχων, δέψῃ δ' ἀπολωλώς. Καὶ πάλιν 45

Δελφὸς ἀνὴρ, στέφανον μὲν ἔχων, δέψῃ δ' ἀπολωλώς.

πρὸς τὸν Κρατῖνον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι μέθυρός ἐστιν.

535. ἐν τῷ πρυτανεῖῳ : Ἐγχεταὶ καὶ τοῦτο τῆς ἐννοίας τῆς προκειμένης. σιτεύσθαι γὰρ ἔλεγον ἐν τῷ πρυτανεῖῳ, οὐχὶ πίνειν. [παρὰ τῷ Διονύσῳ δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ θεάτρῳ.] 50

537. οἷας δὲ Κράτης ὀργάς : Οὗτος κωμωδίας ἦν ποιητὴς, ὃς πρῶτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου, καὶ αὐτὸς

ποιητὴς ὕστερον ἐγένετο, καὶ ἐξοινεῖτο τοὺς θεατὰς καὶ τὴν τοῦτον εὖνοιαν. Ἄλλως, τραχὺς ποιητὴς, ὀλιγόστιχα ποιήματα γράψας. [στυγελισμούς δὲ, ὀργάς, λοιδορίας, ὕβρεις, μέμψεις.]

538. ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης : Μικρὰ ἐποίει καὶ 5 ἔτερπε τοὺς ἀκροατάς, γράφων ἡδέα. ἀριστίζων δὲ, τρέφων, ἄριστον κατασκευάζων.

539. ἀπὸ κραμβοτάτου : Ἡδυτάτου, ξηροτάτου. ἐπαιξε δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας. αὐτοσχεδίας γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα. ἢ διὰ τὸ καπυρόν. Ἄλλως, 10 ἀντὶ τοῦ χρηστοτάτου. ἐπαιξε δὲ τῷ κραμβοτάτῳ, ἀπὸ τοῦ λαχάνου κράμβης οὕτω καλούμενης. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς κοράμβηλι διὰ τὸ τὰς κόρας βλάπτειν. φασὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Λυκούργου. Γήνικα γὰρ δὲ Διονύσου τοῦτον εὐλαβηθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἔδω, 15 ὑπὸ τῆς ἀμπέλου δεσμευθέντα δάκρυον ἐπαρειαίναι, καὶ τοῦ δακρύου τὴν κράμβην. καὶ διὰ τοῦτο ἀντιπαθῶς ἔχειν ἀλλήλων τὴν κράμβην καὶ τὴν ἀμπέλον.] πιστοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον γεωργῶν παιδες. εἰ γὰρ τις, φασὶ, τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἐξάψαι ἐν ἀμπέλῳ, 20 οὐκ ἂν αὕτη καρπὸν ἐνέγκοι. [ἔθεν καὶ πρώτη ἐν συμπόσιῳ δίδοται, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἐπὶ τὰς κράμβας ἤσθιον διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἶνῳ. βέλτιον δὲ κράμβη λέγοιτ' ἂν ἢ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα.] χαριέντως δὲ δὲ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ χρηστοτά- 25 του, κραμβοτάτου ἔγραψεν, ἵνα τὸ ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης καὶ τὸ ἀριστίζῃ ἀκολουθοῖν τῷ ἐξῆς λέγειν δοκῇ. [μάττων δὲ, σκεπτόμενος, κατασκευάζων, ἐφευρίσκων. ἀντήρει δὲ, ἀντείχε.]

540. τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί : Οἷον, ἀνὰ μέρος 30 εὐδοκιμῶν, ἐστὶ ὅτε δὲ ἡττώμενος. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς οὐκ αἰεὶ εὐδοκιμοῦντος.

542. ἐρέτῃ γρηῃσι : Κωπηλάτην μὴ ἐπιχειρεῖν φησὶ κυβερνᾶν, εἰ μὴ ἐν πείρᾳ γένηται τοιαύτη. Ἄλλως, μὴ πρὶν ἐθέλειν κυβερνᾶν. οὐ γὰρ οἷον τε κυβερνᾶν, μὴ 35 πρότερον ἐν πολλῇ πείρᾳ γενόμενον ἀποδημίας καὶ τῶν ναυτικῶν, καὶ τοὺς ἀνέμους προῖδεῖν τίνες μέλλουσι πνεῖν καὶ προγνῶναι, εἴθ' οὕτως κυβερνᾶν. [ἐντεῦθεν δὲ τινα τῶν τῆς παρ' ἡμῖν θρησκευαίας ἱεροφαντῶν [Gregorio Naz. Orat. 20, p. 335] δαμονίως μετερρῶθιμισταὶ τὸ 40 «ἐπαινῶ τὸν νηῖν νόμον, ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρήσας τῷ νῦν κυβερνήτῃ καὶ πιστεύσας τὰ ἔμ- «προσθεν, αὐθις ἐπὶ τῶν οἰάκων καθίζει μετὰ τὴν «πολλὴν τυρβέεισαν θάλασσαν καὶ τὴν τῶν ἀνέμων «διάσκεψιν.»] 45

545. ὅτι σωφρονικῶς : Μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως καὶ οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχειροῦ.

546. αἵρεσθ' αὐτῷ πολλὸ τὸ ῥόδιον : Ῥόδιον τὸ κῶμα ἀπὸ τοῦ ταχέως θεῖν ἢ βεῖν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετήνεγκεν, ὅταν συνεχῶς ὑπὸ πολλῶν ἐρετῶν ἐπὶ πλέον 50 προσέρχεται ἢ νῆας εἰς τὸ πρόσθεν. ἄξιοι οὖν τὸν νῦν ἔπεινον μέχρι πολλοῦ παραπέμψαι.

ἐνδεκα κώπαις : Κέλευσμα ναυτικὸν λέγεται ἐφ' ἐνδεκα κωπηλασίαις ἐκτεινομένη. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ.

Ἄλλως. ἐπαράτην παραδέχεσθαι ἐφ' ἑνδεκα κώπαις ἐξῆς ἀπὸ τῶν ναυτικῶν. τούτεστιν ἀπὸ τοῦ κυβερνήν καὶ τοῦ ῥόβου τὸ ἐφ' ἑνδεκα κώπαις ἐπῆγαγεν. ἡ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι τῶν ναυτικῶν ἐπιστήμονες ἦσαν.

547. ληναίτην : Ἐορτὴ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Λήνια, ἐν ᾗ μέχρι νῦν ἀγωνίζονται ποιηταὶ συγγράφοντες τινα ἄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ ὁ Δημοσθένης [p. 268, 13] εἶπεν ἐξ ἀμάξης. ἐπὶ ἀμαξῶν γὰρ οἱ ἄδοντες καθήμενοι λέγουσιν τε καὶ ἄδουσι τὰ ποιήματα.

550. [φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ : Παρὸς, φαιδρὸς τὸ μέτωπον. ἡ διὰ τὸ φαλακρὸν εἶναι τὸν Ἀριστοφάνην.]

551. ἔππ' ἄναξ Πόσειδον : Οὐκ ἀργῶς τῷ Ποσειδῶνι νῦν τὸ ἐπίθετον ἐθηκε τοῦτο, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἵππῶν. ἀποσεμνύνειν οὖν βουλόμενος τὸ ἐπιτίθειν τὸ αὐτοῦ, οὕτω τὸν Ποσειδῶνα προσεῖπε, τούτεστιν ἱππικῇ. Εἰς τὸ αὐτό, διπλῇ. εἴτα ἐπάγεται ἐπιρροηματικὴ συζυγία. ἡς μέλη καὶ περιόδοι εἰσὶ ἰδ' κώλων. ὧν τὰ μὲν ὀκτώ χοριαμβικὰ ἱαμβικῇ ἔχονται ἐπιμελημένην ἀκατάληκτον καὶ καταληκτικὴν ὡς ἐν τῷ ε' καὶ η'. τῶν δ' ἐξῆς ἀντισπαστικῶν τὰ μὲν θ' καὶ ι' τρίμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα Γλυκύνεια ἐκ διτροχαίου καὶ ἰάμβου, πλὴν τοῦ τελευταίου ἐφθημιμερούς, ὃ καλεῖται φερεκράτειον. [ὅφ' ὃ παρὰ γὰρ καὶ διπλῇ ἔσω νενευκίᾳ, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν. τοῖς αὐτοῖς δὲ καὶ ἡ ἀντιστροφὴ σύγκειται. ἐφ' ἧς τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκίαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.]

552. γαλκοκρότων : Χαλκοπόδων, τούτεστι τὰς ὀπλὰς ἰσχυράς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἡγεῖν τὴν γῆν καὶ κυπεῖν ἐπικρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.

554. κυανέμβολοι : Ἦτοι αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῇ βεβαμμένους, ὡς μιλοτόαρχοι, αἱ μεμιλωμέναι. ἡ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ.

555. μισθοφόροι τριήρεις : Αἱ τοὺς ἐπὶ μισθῷ στρατευομένους ἄγουσαι.

556. λαμπρυνομένων : Ἀντὶ τοῦ καυχωμένων, καὶ νικούντων ἐν τοῖς ἔργοις.

558. βαρυνάμονοντων : Ὅτι ἄθλια ἦσαν οἱ ἵπποτροφοῦντες καταναλίσκοντες αὐτῶν τὴν οὐσίαν.

559. ὦ χρυσοτρίαινα : Περιφραστικῶς. τῆς θαλάττης βασιλεῦ. Σουνιάρχετε δὲ, ὅ ἐν τῷ Σουνίῳ ἀρῶνται καὶ εὐχονται. Σούνιον δὲ ἀρωτῆριον τῆς Ἀττικῆς.

561. Γερασίτις : Γερασιτὸς ἀρωτῆριον τῆς Εὐβοίας, τῇ μὲν Κρωμιντῇ ἔχον, τῇ δὲ Λέχαιον. ἱερά δὲ εἰσι τοῦ Ποσειδῶνος, ἐνθα ὁ Εὐρύπος.

562. Φορμίωνί τε φίλτατε : Προσφιλέστατε τῷ Φορμίωνι. τὸν μῦθον δὲ αἰνίττεται, ὅτι καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν Ἀθηναίων ἀντεποιήσατο καὶ τῇ Ἀθηνᾷ ἤρισε. στρατηγὸς δὲ Ἀθηναίων ναυτικώτατος ὁ Φορμίων, καὶ πολλάκις εὐτυχῆσας ἐν ναυμαχίαις καὶ ἐν τῇ πρὸς

Λακεδαιμονίους μάχῃ κατορθώσας νῦν νᾶς διέφθειρεν.

563. ἐκ τῶν ἄλλων τε θεῶν : Ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν σὺ μόνος δεῦρο ἐλθὲ Ἀθηναίοις πρὸς τὸ παρῆστον, τούτεστι πρὸς τὰ παρόντα καὶ ἐνεστώτα πράγματα. ἐπεὶ 5 νεωστὶ Ἀθηναῖοι Φορμίωνος στρατηγούντος περὶ ναυμαχίαν ἡνδραγάθησαν.

565. εὐλογῆσαι βουλόμεθα : Τὸ ἐπὶ ῥημα στίχων ἐστὶ ἐξ τετραμέτρων τροχαίων ἀκατάληκτων, ὃ φιλεῖ Ἀριστοφάνης. [ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀντεπὶ ῥημα. διπλῇ δ' 10 ἄμφω περατοῦνται. ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ ἔσω διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, τὸ δὲ τῇ ἔξω.] εὐλογῆσαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσαι, ὑμνῆσαι, ἐγκωμιάσαι.

566. ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου : Ἰδίᾳ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς, ἣν 15 οἱ Ἀθηναῖοι κατασκευάζουσι τῇ θεῷ διὰ τετραετηρίδος. ἡ καὶ τὴν πομπὴν ἀπὸ τοῦ Κερκαμεικοῦ ποιοῦσι μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. πέπλον δὲ καλοῦσι τὸ ἄρμενον διὰ τὸ ἀραιὸν αὐτὸ εἶναι. Ἄλλως. καὶ τοῦ πέπλου : Οὗ ἐγγεγραπτο Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνείλεν ἡ Ἀθηνᾶ. ἣν δὲ εἰς 20 τῶν Γιγάντων. ἐπεσκευάζετο οὖν ὁ πέπλος καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, καὶ ἐπομπέυετο ἐν τοῖς Παναθηναίοις. Ἄλλως. νικήσαντες πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ καὶ ἐνέθεντο τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ.

567. ναυφράκτῳ στρατῷ : Τῷ συμπεπραγμένῳ καὶ 25 συντεταγμένῳ ναυτικῷ.

570. ἡρίθμησεν : Ἀπεδείλυσεν, μεθ' ἡσυγίας ἦγεν. ἀμυνίας : Ἐτοιμος πρὸς τὸ ἀμύναι. ὡς ἐπὶ τῶν ἐν πάλῃ ἀγωνιζομένων.

571. εἰ δὲ που πέσοιεν : Ἦττηθεῖεν, ἥττον ἔχοντες 30 ἀπέλθοιεν. Ἄλλως. εἶδος παλαισματος, ὃ τινες ψευδοπώμα καλοῦσιν. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. καὶ γὰρ τῶν παλαιόντων οἱ εἰς τὸν ὅμον πεσόντες, ἐξαναστάντες εἰώθασιν ἀποψᾶν τὴν κόνην, ἵνα μὴ ἔγρουν ἐξοικὸς μὴδὲ ἐλεγχον τοῦ πτώματος. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ὅτι 35 οἱ πρόγονοι, εἰ καὶ ἡττηθεῖεν ἐν μάχῃ, πάλιν αὐτοὶ τὴν ἥτταν ἀνεκαλοῦντο ταχέως καὶ τοῖς νενικηκόσιν [ἡττηθεῖσιν] ἐκ δευτέρου πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν.

572. ἀπεψήσαντ' ἄν : Ἀπεμάχοντο ὡς οἱ παλαιότες, 40 ἵνα μὴδὲν ἔγρουν πτώματος. [διεπάλειον δὲ, ἀνεπάλειον, ἀνεμάχοντο.]

574. τῶν προτοῦ σίτησιν : Σίτησιν λέγει τὴν ἐν πρυτανείῳ τράπεζαν. τούτεστι δημοσίᾳ τρέφεσθαι οὐδεὶς ἂν τῶν παλαιῶν ἠζήσεν, ὡς τῶν κατ' αὐτὸν στρατηγῶν 45 τοῦτο ποιοῦντων, καὶ ὡς ἐπὶ μισθῷ ὑφισταμένων κατορθώσαι τι τῇ πόλει. Ἄλλως. στρατηγῶν Ἀθηναίων τὸν πρότερον οὐδὲν πρὸ τοῦ πολέμου σίτησιν ἤτησεν, ἂν μὴ ὁ δῆμος χαρίζεται. νῦν δὲ ἐὰν μὴ τιμῶνται προεδρία καὶ σιτίοις, ἀγανακτοῦσιν. ἔσκωψε δὲ. οὐ γὰρ εἶπε 50 σίτησιν. ἐὰν μὴ γένωνται πρόεδροι καὶ τιμῆς ἀξιοῦσιν, οὐ μαχέσονται φασί.

Κλεαίνετος : Οὗτος ὁ Κλεαίνετος φαίνεται κατεδωκῶς τὴν οὐσίαν καὶ ἡδυνάσθης. οἱ δὲ, ὅτι οὗτος

ἐγραψε ψήφισμα μὴ δεῖν δοθῆναι τοῖς στρατηγοῖς σίτησιν. σπανίως δὲ μέμνηται τοῦ Κλεαινέτου καὶ σχεδὸν ἐνταῦθα μόνον. στοχάζονται οὖν τινες ὅτι οὗτος ἂν εἴη ὁ τὴν σίτησιν περιποιήσας τῷ Κλέωνι.

675. ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι : Τιμῆς καὶ οὗτος τρόπος. εἴη δὲ τοῖς τῆς τιμῆς ταύτης τυχεροῖσι καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν θεάτροις καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ συλλόγῳ τοὺς προλαβάνοντας, οἵτινες ἦσαν, ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων τόπον κα-

10 θίσαι. πεποιήται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς εἶδαν ἔχειν. Ἄλλως. ἐὰν μὴ πρότερον, φησί, τοιούτου τύχῃσι τινὸς, ἀπειλοῦσι μὴ μάχεσθαι, διὰ τούτων καθαπτόμενος ἑαυτὸν τι τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν μὲν Ἀθηναίων, ὡς ἀναξίους διακιδόν-

15 των τὰς τιμὰς καὶ τὰς δωρεάς, εἰ πρὶν τι ὀρθῶσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν, ταῦτα διδόναι αὐτοῖς τῶν δὲ στρατηγῶν, ὡς τιμωμένων πρὶν τῶν κατορθωμάτων, καὶ τῶν ἤδη τιμῆς τινος τετυχηκότων τὴν δόξαν ἀφαιρουμένων, εἰ φαίνοντο τὴν δωρεὰν λαθόντες οὐκ ἐπ' ἀνδραγαθήμασι.

20 καὶ τὰ σιτία : Ἐπὶ στρατείᾳ ἐξιόντες χρόνου τινὸς ἐπὶήγοντο σιτία. οὗτοι δὲ, φησὶν, οἱ νῦν, ἐὰν μὴ προεδρίας τινὸς καὶ τιμῆς ἀξιωθῶσιν, οὐκ ἐξίκινιν ἐπὶ πόλεμον. σιτία γοῦν εἶπε τὴν ἐν τῷ πρυτανεῖῳ σίτησιν.

580. κομῶσι : Τρυφῶσι, πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν 25 ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ ταῖς θριζὶ κομᾶν εἰς τιμὴν συγκεχώρηται αὐτοῖς.

ἀπεστλεγγισμένοις : Κεκαρμένοις. Κινέας γὰρ καὶ Φρίνιος εἰσηγγήσαντο μεταστῆναι τοὺς νέους, νόμον 30 γράψαντες μηκέτι ἀβροδιαίτους εἶναι, ὃν τρόπον τοπάλαι, μηδὲ κομᾶν. ἡ ἀπεζεσμένοις καὶ ἐπανήκουσιν ἀπὸ ἀλείμματος. Ἀπίων δὲ ἀκούει στλεγγίδας τὰς σταγόνας τοῦ ἐλαίου. ἀπεστλεγγισμένοις, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκαθαρμένοις, μακτρομένοις. στλεγγίς γὰρ ἡ ζύστρα, 35 [καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποζυόμενος. καὶ ἀλλαχοῦ Γήρα

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Δαιταλευσιν « οὐδὲ γὰρ αὐτῇ στλεγγίς οὐδὲ λήκυθος. » καλεῖται στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ 40 κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ἀπεστλεγγισμένοις οὖν, ἀπεζεσμένοις, ἡ ἔλαιον ἀληλιμμένοις.]

581. ὃ πολιοῦχε Παλλὰς : Ἡ τὴν πόλιν κατελιπυῖα καὶ περιέγουσα. ἐπεὶ καὶ ἤρχε τῆς πόλεως. ἔφορος γὰρ τῆς πόλεως ἡ θεός. καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀρετὴν 45 διὰ τούτων ἐδήλωσεν αὐτῆς. ὁ δὲ νοῦς, ὃ τῆς ἀπάσῳν ὑπερφουρῶσης [καὶ ὑπερβαλλούσης] χώρας μεδέουσα [καὶ βασιλεύουσα] ἐν δυνάμει καὶ ποιηταῖς. ἐπικαλεῖται δὲ τὴν θεὸν μετὰ τὴν νίκην εὐμενῇ παραστῆναι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. ἑαυτὴν δὲ καὶ τὴν ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν τῆς πό- 50 λεως καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀρετὴν διὰ τούτων ἐδήλωσε. [ἑνεργόν δὲ, συμπράκτορα, σύμμαχον.]

589. ἡ χορικῶν ἐστὶν ἐτάιρα : Ἡ τοῖς χοροῖς ἐστὶ προσφιλέης καὶ συνήκης. οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ καὶ τραγικοὶ χοροὺς ἴστασαν, οἱ τὰ χορικὰ ὑπε-

κρίνοντο καὶ ἦδον μέλη. συνεστῆχει δὲ ὁ χορὸς [ὁ μὲν κωμικός] ἐξ ἀνδρῶν ἤδη καὶ γυναικῶν, ἑαυτὸν δὲ καὶ ἐκ παίδων, [κῶ', ὡς καὶ οὗτος ἀπηρέθησεν ἐν Ὀρνισί, ἄρρενας μὲν ὄρνις ἰβ', θηλείας δὲ τοσαύτας. ὁ δὲ τρα- 5 γικός ἐ', ὡς Δισχυλὸς Ἀναμεινονί.] ἔστι δ' ὅτε καὶ ἡμιχόρια ἴσταντο ἡτοὶ ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις χοροῖς, εἰ μὲν ἐξ ἀνδρῶν εἴη καὶ γυναικῶν ὁ χορὸς, ἐπλεονέκτει τὸ τῶν ἀνδρῶν μέρος καὶ ἦσαν ἰγ', αἱ δὲ γυναῖκες ἑνδεκα. εἰ δὲ παίδων εἴη καὶ γυναικῶν, αἱ μὲν γυναῖκες ἰγ' ἦσαν, οἱ δὲ παῖδες ἰα'. 10 εἰ δὲ πρεσβυτῶν καὶ νέων, τοὺς πρεσβύτες πλεονεκτεῖν δεῖν φασίν. Ἄλλως. χορικῶν, τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν. ἡ γὰρ ἐνίκων ἡ ἡττήντο οἱ ἀγωνιζόμενοι.

590. τοῖς τ' ἐχθροῖσι : Τοῖς ἀντιπάλοις, τοῖς ἀνταγωνισταῖς. στασιάζει δὲ, ἀντὶ τοῦ, πρὸς φιλονεικίαν 15 διαφέρεται.

595. ἃ ζύνισμεν : Ὅτι καὶ αὐτοὶ παρακολουθήσαντες γινώσκωμεν. ἐπεὶ δὲ ἀλλότρια τῆς ἰππέων φύσεως μέλλει περὶ αὐτῶν λέγειν, ἵνα θεραπεύσῃ τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀπίθανον, ἅπερ αὐτοῖς συνέγνω, ταῦτά φησι 20 περὶ αὐτῶν εἶρεῖν.

τοῖσιν ἵπποις : Ἵνα μὴ εἴπῃ τοῖς ἵππεῦσι καὶ δόξῃ χαρίζεσθαι τῷ χορῷ, ἀλλ' ἵνα διὰ τῶν ἵππων ἐπαινήσῃ αὐτούς.

597. ἐσθολάς : Τὰς ἐπὶ τὴν τῶν παλαιῶν χώραν 25 ἐρόδους ἐκάλουν εἰσθολάς. [ἵππαγωγὸς δὲ, τὰς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀγρούσας ναῦς.]

600. κῶθυνας : Εἴδη ποτηρίων ἃ ἐλάμβανον οἱ στρα- 30 τιῶται. τοὺς ἵππεῖς δὲ ἐπαινεῖν βουλόμενος ταῦτά φησιν. ἄλογον γὰρ καὶ ἀλόγους ζῴους λογισμὸν περιτιθέναι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἐπαινεῖ, ἐπεὶ ἡπειρόντι ὄντες ἀν- 35 τεποιήσαντο τῆς θαλάττης, καὶ οὐκ ἀπέσυρον τῆς προσδοκίας. διὰ δὲ τοῦ σκοροῦ καὶ κρομμύου τὴν εὐτέλειαν δείκνυσιν τῶν τε ναυτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν σιτίων. ὅτι εὐτελὴ ὡς οἱ στρατιῶται ἔφερον. 35

602. τίς ἐμβαλεῖ : Ἰδίως τὸ κροῦσαι ναυσὶν ἐμβαλεῖν λέγουσι. φησὶν οὖν, τίς ὁ τομῆστας τοῖς ἵπποταῖς ἐξ ἐναντίας ἀντιστῆναι; κυρίως οὖν τὸ ἐμβαλεῖν τὸ ταῖς κώπαις κροῦσαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ τοῖς ἵπποις συμβα- 40 λεῖν. τὸ δὲ ἵππαπαι ἐπικίττει παρὰ τὸ ῥυππαπαι εἰρηκώς. ὡς ἐπὶ ἵππων. ἔστι δὲ τὸ ῥυππαπαι ἐπιφρόνημα ναυτι- 45 κόν. ἡ ψόφου ἐστὶ μίμημα ἀπὸ τῶν κωπῶν ἀποτελουμένου. [ἀνεθροάξαν δὲ, ἀνεθροῦθησαν, ἀνέκραγον.] οὐκ ἐλθῆς δὲ, οὐκ ἐρέτεις, οὐ κωπηλατεῖς.

603. ὃ σαμφόρα : Ἰδίως σαμφόροι καλοῦνται ἵπποι 45 ἐγκεχαρκαγμένοι τὸ σ σημεῖον. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ σ σὴν λέγουσιν.

604. ἐξεπήδων : Κυρίως τὸ ἐξεπήδων ἐπὶ ἵππων. 50 φησὶ δὲ τὸ ἐξώρμων. ἐναργεῖ δὲ λέξει κέχρηται δεικνὺς αὐτῶν τὴν προθυμίαν. [παγούρους δὲ, τοὺς παρ' ἡμῶν 55 καράβους.]

[605. μετήσαν : Μετήχοντο, ἐδίωκον. Vicl.

606. ἀντὶ πόας Μηδικῆς : Τοῦ παρ' ἡμῶν γόρτου. λέγεται δὲ καὶ πόα τις Μηδικῇ ἀρίστη καὶ καλλίστη

καὶ ἐπιτηδαιοτάτη ἵπποις. ἡ αὐτὴ δὲ τρίφυλλος λέγεται. ἢ ὅτι Μῆδοι ἐχθροὶ Ἀθηναίων καὶ ἡ τῶν Μήδων χώρα ἐψυδρος οὕσα χόρτον πολλὸν ἐκφέρει. Ἄλλως. ἀντὶ λόγου Μηδικοῦ. ἐδόκει γὰρ ἡ Μηδικὴ χώρα πεδιάς τε οὕσα καὶ κάθυγρος εὐφωρος εἶναι εἰς τὰς τῶν κτηνῶν τροφάς. ἐπεὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἔθος ἦν Μήδων κρατεῖν.

607. εἴ τις ἐξέρποι: Εἴ τις προκύβει μόνον. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ πλέον τι περὶ τῶν Ἀθηναίων φιλοτιμούμενος. οὐ γὰρ τοὺς προϊόντας, φησί, μόνους διέφθειραν συλλαμβάνοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὄντας τοῖς βυθοῖς. ταῦτα δὲ πάντα εἶπε πρὸς τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν ἀποτεινόμενος τὴν περὶ τὰ ναυτικά.

608. Θέωρος: Ὁ ποιητὴς Θέωρος ἔφη εἰπεῖν τινὰ Καρκίνον Κορίνθιον ταῦτα. ἀποδέχεται δὲ αὐτοὺς πίνοντας ἕνεκα τοῦ νικῆσαι μόνον. ὁ Θέωρος ἔγραψε Καρκίνον λέγοντα πρὸς τὸν Ποσειδῶνα καὶ ἀποδυσπετοῦντα. προσκρούει εἰς τινὰ Καρκίνον. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς ἱππέας καὶ οὐχ ἱππεῖς. ὡς μοιχὸς δὲ κοιμωδεῖται ὁ Θέωρος καὶ ἰγθυογράφος καὶ πονηρὸς. περὶ Κορίνθιον οὖν διέτριβεν, ἴσως διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνας. ἦν δὲ καὶ κόλαξ. ταῦτα οὖν λέγει ἴσως κολακεύων τοὺς ἱππέας. — ἔφθη: Ἐφθασε, προέλαβεν, ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθῆμι. *Γιελ.*

609. δεινὰ γ' ὦ Ποσειδῶν: Δοκοῦσι καὶ οἱ Κορίνθιοι μάλιστα σέβεσθαι τὸν Ποσειδῶνα διὰ τὸν Ἰσθμόν. ὅθεν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα τὰ Ἰσθμια ἐπιτελοῦσι τῷ τε Παλαίμωνα καὶ τῷ Ποσειδῶνι. Ἄλλως. ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ἐπὶ Κορίνθον καὶ περὶ Κεγγρέας ἐνίκησαν Νικίου στρατηγούντος τοῦ Νικηράτου, σὺν ἱππεῦσι σ' καὶ δολίταις καὶ ναυσί.

610. μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ: Ὡς τῶν Ἀθηναίων οὐ κατὰ θάλατταν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ γῆν ἐν τοῖς πολέμοις κρατοῦντων.

611. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν: Ἔτι τοῦ χοροῦ ἰαμβοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι εἰ, τοῦ ὑποκριτοῦ παρερχομένου. Ἄλλως. ὦ φίλτατ': ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην ἦκοντα ἀπὸ τῆς βουλής καὶ καταγωνισάμενον Κλέωνα.

612. φροντίδα: Ἀγωνίαν καὶ μέριμναν καὶ φόβον. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰς ὅεος κατέστησας ἡμᾶς, μὴ παρευδοκιμηθῆς πρὸς τοῦ Κλέωνος.

615. νικηφόλος: Ἐγὼ, φησί, τὴν νίκην ἀπηνεγκάμην. ἀστέιως δὲ κέχρηται τῷ συνθέτῳ καὶ τὰ ὀνόματα συνέπλεξεν ἄμφω. ἐν τῇ βουλῇ γὰρ τὴν φιλονεικίαν ἐποιήσαντο προσκαλεσαμένου τοῦ Κλέωνος καὶ οἱ βουλευταὶ τὴν νίκην προέκριναν αὐτῷ.

616. ὦ καλὰ λέγων: Διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς περίοδον τοῦ χοροῦ [προφθικὴ στροφὴς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ « πάντα δὴ πέπραγας, » ὅμοιον καὶ ἔχαστον ἐαυτῷ. ἐστὶ δὲ] ὀκτάκωλος. ἥς τὸ α' τροχαῖκόν τριμέτρον ἀκατάληκτον, [μᾶλλον δὲ τετράμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ ε' ποδὸς τριβράχους]. τὸ δευτέρον ἐν εἰσθέσει παιωνικὸν τετράρρυθμον ἢ τετράμετρον καβαρὸν κατὰληκτικόν. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν εἰσθέσει. τὸ γ'

παιωνικὸν δίρρυθμον [ἦτοι δίμετρον κατὰληκτικόν ἀντὶ παίωνος Ἰωνικὸν ἀπὸ μεζώνος ἔχον]. τὸ δ' τροχαῖκόν ἐφθημιμερές. τὸ πέμπτον παιωνικὸν δίρρυθμον [ἀκατάληκτον ἐκ χρητικῶν]. τὸ ε' τροχαῖκόν τριμέτρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὅμοιον, καὶ τὸ ἦ' τροχαῖκόν ἐφθημιμερές. [ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῇ ἔσω νενευκυῖα, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφοτέραι ἔξω νενευκυῖαι. ἐπολούζαι δὲ, εὐχάσθαι καὶ εὐφημῆσαι.]

619. εἴθ' ἐπέλθοις: Εἴθε θελήσεις μοι διελθεῖν καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ πραχθέντα σοὶ καὶ γεγενημένα.

621. κἂν μακρὰν ὁδόν: Καὶ ἀποδημίαν στεῖλαισθαι μοι δοκῶ, ὥστε μαθεῖν τὰ πεπραγμένα. θέλω, φησί, καὶ μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν, ἵνα μάθω πῶς ἐνίκησας τὸν Κλέωνα.

623. ὡς ἅπαντες ἠδόμεσθ' αἰ: Ὡς ἐπὶ τῇ σῇ εὐφραϊνόμεθα νίκη καὶ χαίρομεν. λαίπει δὲ ἡ ἐπὶ, ἐν' ἧ, ἐπὶ σοί. ἡ ἡ σὺν, ἵνα ἧ, συνηδόμεσθ' αἰ.

624. καὶ μὴν: Ἡ περιοδικὴ αὕτη καὶ μονοστροφικὴ εἰσθεσις τοῦ ὑποκριτοῦ διηγηματικὴ ἐστίν, ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων νθ'. ὃν τελευταῖος,

ὁβολοῦ κορίαννις ἀνταλῶν ἐλήλυθα.

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. κατόπιν δὲ, ὅπισθεν ἢ μετ' αὐτοῦ ἐπορευομένη. τὸ δὲ ἐλασίβροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου [ἴρ. 108]. ἀναρρήγνυς δὲ, ἀποσπών, μετὰ σφοδρότητος λέγων.] τουτέστι πλάττων καὶ κατασκευάζων καὶ συντιθεῖς. ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐμφάσεως μεζώνος. Ἄλλως. ὥσπερ ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενα, τουτέστι μεγαληγορῶν καὶ υπερόγκοις χρώμενος ῥήμασι, γέμουσι ψόφου. ἦτοι δὲ τὴν φωνὴν σκώπτει τοῦ Κλέωνος ὅτι τραχέως ἐφθέγγετο, ἢ ὡς τραχέως. πρὸς τὴν ἀπειλήν, ἣν ἠπειλήσεν ὁ Κλέων εἰπὼν συνταράξειεν τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν ἐπ' αὐτῇ. τὸ τε γὰρ τὴν γῆν κινεῖν καὶ σαλεύειν καὶ τοὺς τῆς θαλάττης βυθοὺς, ἔργον τοῦ Διὸς ὡς καὶ τὸ βροντᾶν. προπαρο- ξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον ἐλασίβροντα.

625. ὅπισθεν ἢ μετ' αὐτοῦ ἐπηκολούθουν. V.

627. τερατευόμενος: Ψευδόμενος καὶ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων.

ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων: Ἠφίει καὶ ἔπεμπε κατὰ τῶν ἱππέων. ἔφαμεν δὲ ὅτι συνέστηκεν ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων. εἰς τρία γὰρ μέρη τοπαλαῖον τῶν Ἀθηναίων διήχετο ὁ δῆμος, εἰς τε τοὺς πενταχοσιομεδίμνους καλουμένους, οὓς διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα μέτρα οὕτως ὠνόμαζον, καὶ τοὺς ἱππέας καὶ τοὺς θῆτας. οἱ μὲν οὖν πενταχοσιομεδίμνοι ἦσαν εὖποροι. οἱ δὲ ἱππεῖς ἦττον μὲν τῶν πενταχοσιομεδίμνων, μέχρι δὲ τῶν ε' γεωύργων μέτρων. ἱππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι, εἴποτε αὐτοῖς γρεῖα γένοιτο, ἵππον ἕκαστον αὐτῶν τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐξακόσιοι τὸν ἀριθμόν. οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα τῆς πόλεως πληθυνθείσης ἐγένοντο διακόσιοι πρὸς τοῖς χιλίοις. ὅθεν καὶ τὰς ὑσισίας, ἃς αὐτοὶ πέμποιν ἐν ταῖς πομπαῖς, ἐκάλουν

ἵππαδας. ἐξῆν δὲ αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ κομᾶν. ἡ δὲ τρίτη τάξις ἦσαν οἱ θῆτες παρ' αὐτοῖς, οἷς οὐδὲ ἀρχεῖν ἐφαίτο, ἡ δὲ δικάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν μόνον, ἔν' ἐκ τε τοῦ δικαστικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοντο.

628. κρημνοὺς ἐρεῖδων : Ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων, τούτεστι ἐγκλημάτα ὑπέρογκα καὶ διαβολὰς χαλεπωτάτας ῥίπτων καὶ λογοποιῶν κατὰ τῶν ἵππεων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασθίσθοντα καὶ τοῦτο εἴληψε τὸ ῥῆμα ἐγόμενον τοῦ ὄγκου τοῦ προειρημένου. κρημνοὶ δὲ εἰσι τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὁρῶν ἀποσπώμενα. [καὶ τὴν ὄγλην δὲ κρημνὸν λέγουσιν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί.]

629. πιθανώτατα : Ἐγγὺς πίστει καὶ ἀληθείας ἐγόμενα πλάττει, ἐπιφέρων αὐτοῖς ἐγκλημάτα.

630. ψευδατραφᾶζος : Πλήρης ψευμάτων ἀτραφᾶξις δὲ εἶδος λαγάνου, ὃ παχέως εἰς μέγεθος αὖζεται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῇ κατὰ τῶν ἵππεων κατηγόρησε, καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφᾶζος εἶπε πλέαν τὴν βουλήν γεγενέναι, διαβάλλων μὲν ὡς 20 ψεύστην τὸν Κλέωνα, τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐχερώως καὶ βραδίως, ὥσπερ καὶ τὸ λάχανον αὖζεται.

631. ἀδιδεψε νᾶπυ : Καὶ ἀνέδιδεψε ὀριμὸν καὶ ὀργίλον. ἀπὸ τῆς ψευδατραφᾶζος, ἐξ ἧς εἶπε τὸ νᾶπυ. 25 λαγάνου γὰρ καὶ τοῦτο εἶδος. ἔστι δὲ ὀριμὸν τὴν φύσιν. ἀπ' οὗ σπέρματος τὸ νῦν λεγόμενον σίνηπι γίνεται. νᾶπυ γὰρ τὸ σίνηπι λέγεται.

καὶ μέτωπ' ἀνέσπασε : Συνέσταιλε τὰς ὀφρὺς. καὶ τοῦτο δὲ δεῖγμα ὀργῆς.

633. φενακισμοῖσιν : Ἀπατήμασι. φενάκη γὰρ ἔστιν ἡ προσθετὴ κόμη.

634. ἄγε δὴ Σκίταλοι : Ὁνοματοποίησε θαίμονας τινὰς ἀναπλάσας ἀναίδει. οὐκ ὄντας γὰρ θεοὺς ἐπὶ γλεῦθι ἀσυνέτως προσέρεται τὰ ὀνόματα λέγων ὡς 35 θεῶν. Ἄλλως. οἷον, προτρεπόμενος καὶ ἐπιθαρσύνων αὐτὸν εἰς ἀναίδειαν καὶ εὐτολμίαν ἀνέπλασε θεοὺς ἐπὶ γλεῦθι, οἷς ἡῤῥατο ἀρξάμενος τοῦ λέγειν. Σκίταλοι μὲν οὖν οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. ἦν γὰρ Σκίτων κναφεύς τις καὶ εὐτελής ἐπὶ πονηρίᾳ κωμωδοῦμενος. 40 Βερέσγθεοι δὲ οἱ ἀνόητοι. πέπλασται δὲ ἡ λέξις. Κοάλεμοι δὲ οἱ ἀνόητα κοοῦντες καὶ νοοῦντες. Μόθων δὲ, ὁ εὐτελής. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι δὲ καὶ γένος ὀργήσεως. Ἄλλως. πρὸς τὴν θυμωυμίαν οὐκ ὄντας θεοὺς 45 ἐπὶ γλεῦθι προσέρεται. ὥσπερ δὲ παρστώτας ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ παρεδρὺς τούτους ἐπεκαλεῖτο θεοὺς. οὐδαίς δὲ αὐτῶν ἡρμήνευσε τὰ ὀνόματα.

ἦν δ' ἐγὼ : Ἐφην δ' ἐγώ. Ἀττικῇ δὲ ἡ λέξις καὶ ἡ σύνταξις. μάλιστα δὲ αὐτῇ συνεχρῶς κέχρηται καὶ κα- 50 ταχόρως ὁ Πλάτων. [καὶ ἡ δ' ὁς ἀντὶ τοῦ ἔφη ἐκείνος.]

636. ἀγορά τ' ἐν ἧ παῖς ὦν : Τὰ τε ἄλλα, φησί, παρεκλεούμην καὶ τῆς ἀνατροπῆς ἀνεμνησκόμην, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τραφεῖν καὶ τὰ ἐκ παιδὸς ἀνεκαλού-

μην ἐπιτηδεύματα συλλαβέσθαι μοι εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς Κλέωνα.

638. φροντίζοντί μοι : Εὐχομένῳ καὶ μεριμνῶντι.

639. ἀπέπαρξεν : Οὕτως Ἀττικοὶ τὸ πορδὴν ἀρᾶναι. παρεῖληψε δὲ τοῦτο γέλωτος χάριν. καταπύγων δὲ, 5 εὐρύπρωκτος.

640. προσέκυσσα : Προσεκύνησα ὥσπερ σημεῖου τινὸς δοθέντος. ἰστέον μέντοι ὅτι γέλωτος χάριν προσέληψε ταῦτα.

641. τὴν κιγκλιδ' ἐξάραξα : Τὴν θύραν, τὸ κάγκε- 10 λον τοῦ δικαστηρίου. ἰδίως δὲ τὰς διπλᾶς θύρας οὕτω κλητέον, ἃς τινὲς δικλιδὰς φασίν. ἡ κιγκλὶς ἰδίως ἡ τρύπη, οὗ ἧς ἡ κιγκλὶς πέμπεται. ἐξάραξα δὲ, ἀνέωξα. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν θαρρήσας, φησί, τῷ δοθέντι σημεῖῳ, διὰ τὰς τὸ στόμα καὶ τὴν ἀγωνίαν ἀποδαλῶν, 15 ὥσπερ τὸ στόμ' ἀνοίξας ἀνέκραγον. [εὐαγγελίστασθαι δὲ, εὐαγγέλιον λέγειν, Ἀττικῶς. πόλεμος δὲ, ὁ Πελοποννησιακὸς δηλονότι· κατερράγη δὲ, ἀντὶ τοῦ συνέπεσεν.]

645. ἀφύας : Εἶδος λεπτῶν ἰγθύων ἄγαν. σφόδρα 20 δὲ καὶ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις σπουδάζεται. ἀξιώτερας : Τούτεστιν εὐωνότερας τῆς ἀξίας τιμῆς, ἄξιον γὰρ παρ' Ἀττικοῖς τὸ εὐωνον.

646. διεγαλήνισεν : Προσηνῇ καὶ πρᾶ καὶ ἡμερα ἐγένοντο, τούτεστιν ἐκ τῆς ὀργῆς μετέβηλε καὶ μετῆλ- 25 λάγη. ἀπὸ δὲ τῶν ἀφύων κυρίως τῷ διεγαλήνισεν ἐχρήσατο, [ὅτι ἐμπεύρους οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον τῆς ναυτικῆς]. σκόμπει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροῖς δελεαζομένους λήμματα.

647. ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια : Τοὺς εὐαγγελίζο- 30 μένους τι ἀγαθὸν στεφάνους ἐτίμων.

648. ἀπόρρητον : Τὸ ἐν μυστηρίῳ λεγόμενον. οἷον τὸ κακρυμμένον καὶ ἄγνωστον αὐτοῖς υποθέμενος, ἔν' ἔχοιεν καὶ ποῦ ἀγοράσειαν.

650. τῶν δημιουργῶν : Τῶν σκευσοποιῶν, τῶν κερα- 35 μέων. δημιουργοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν λεγόμενας ὑπονομιζίδας, τούτεστι τὴν παρστώσαν τῇ νόμῳ γυναικί. ὅθεν ἔστι καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργός. [κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους. ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας, ὡς ἐν Εἰρήνῃ] 40 καὶ δημιουργικῶς [ib. 428] ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς. τρύβλια δὲ τὰ ὀξύβαφα.]

651. ἀνεκρότησαν : Ὁσθησάν τε καὶ ἐκρότησαν. δαίγματα δὲ χραῖς. ἐκεχρήσαν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔδωκεν, ἡ ἐμοὶ προσεῖχον. ὑπονοήσας δὲ, ὑποπεύσας, ἡ κατα- 45 νοήσας τότε καὶ προῖδων.

655. ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖς : Ἐπὶ ἀγαθοῖς πράγμασι. μέσον δὲ ὄνομα ἡ συμφορά. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν, ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ ἐπιφερομένου. ὥσπερ οὖν καὶ νῦν προσθεῖς ἐπ' ἀγαθαῖσιν, οὐκ 50 ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ πονηροῦ νοεῖσθαι.

658. τοῖς βολίτοις ἡττημένος : Ταῖς τῶν βοῶν ἐπαγγελίαις ὅτε ἔγνων ἡττηθείς. βολίτοις δὲ, τοῖς πελέθοις. βολίτοι γὰρ οἱ σπᾶλθοι τῶν βοῶν. Ἄλλως.

τοῖς βοῖδ' οἰς. ἡ γὰρ τοῦ βοῦς κοιλία βόλιτον ἔχει. λέγει δὲ φαύλοις εἶδεν[ἐν αὐτοῖς] ἡττώμενος. [Ἀττικοὶ δὲ οὕτω λέγουσι χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλιτον λέγομεν. βολίτοις δὲ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος καὶ παροιμία, βολίτου δίκη, πρὸς τοὺς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας· ὁ γὰρ Σόλωνος νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελόμενους κολλάζει. ὑπερχόντισα δὲ, ἐνίκησα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις νικῶντων.]

660. τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ : Τῇ Ἀρτέμιδι. ἰδίως γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι σέβουσι καὶ τιμῶσι τὴν Ἀγροτέραν Ἀρτεμιν. Ἄλλως. ἐξ ἱστορίας. Καλλιμαχος ὁ πολέμαρχος λέγεται εὖξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι τοσαύτας βοῦς θῆσαι, ὅσους ἂν φονεύσῃ βαρβάρους ἐν Μαραθῶνι. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐφονεύθησαν, μὴ δυνάμενος τοσαύτας βοῦς θῆσαι, ἔθυσσε χιμαῖρας. παρήνεσα δὲ, συνεβούλευσα, εἰσηγησάμην Ἀθηναίους. — τὸ δὲ χιλιῶν περισπῶσι. Ven.

662. αἱ τριχίδες : Εἶδος ἰχθύων, ἃς θρίσσας καλοῦμεν. καὶ ἀλλαχοῦ [Eccl. 56] « ἔβητε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένους ».

663. ἐκαπαδόκησεν : Ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν. ἡ ἔμοι προσέθεντο τὴν κεφαλὴν μετεωρίσαντες. παρὰ τὸ Ὅμηρικόν [II. Σ, 488] « καί τ' Ὠρίωνα [δοκεύει.] ἐφληνάφα δὲ, ἐφλυάρει, ἐξητελίξε].

665. κᾶθ' εἶλκον αὐτὸν : Εἶτα εἶλκον αὐτὸν καὶ ἐξώθουν τῆς βουλῆς.

οἱ πρυτάνεις : Οἱ προσεστώτες τῆς σιτήσεως καὶ τοῦ δήμου ἄρχοντες ὑπηρεταί.

668. ἵν' ἀπό' ὁ κῆρυξ : Ταῦτα εἰς τὴν ἀπάτην τοῦ Κλέωνος τὴν εἰς τὸν δῆμον. ἐξ ἱστορίας δὲ τοῦτο. Λακεδαιμονίους γὰρ περὶ εἰρήνης πρεσβευομένους οὐκ ἐδέξαντο Κλέωνος κωλύσαντος.

670. ἐξ ἐνὸς στόματος : Ὁμοθυμαδὸν καὶ μιᾷ φωνῇ.

671. ὦ μέλε : Πρόσφθεγμα Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ὦ κάκιστε, ἡ κακοδαίμονέστατε, ἡ οἰκρότατε. παρέλκει δὲ τὸ ὦ μέλε. [ἀζΐας δὲ, εὐδύνους.]

672. ἐπυθάνοντο, ἔμαθον, ἡ ἔγνωσαν. V.

673. ὁ πόλεμος ἐρπέτω : Γράφεται ἐρρέτω, τουτέστι χαίρειτω, ὅ ἐστιν, οὐδεμίαν φροντίδα τοῦ πολέμου ποιοῦμεν.

675. ὑπερεπήδων : Καὶ εὐθὺς ὑπερῆλκοντο καὶ ὑπερεπήδων, τουτέστι δρομαῖοι ἡπείγοντο. διὰ δὲ τῆς σπουδῆς τὴν λιγυρίαν ἐνδείκνυσιν αὐτῶν.

τοὺς δρυφάκτους : Τὰ νῦν ταθλόματα καλούμενα. τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα· ἡ τὰ κάγκελα, δρυόφακτος τις ὢν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλεον, ὥσπερ καὶ ἀκρόδρουα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. τουτέστιν ὁ ἐκ δρυὸς φραγμός.

677. γήτειν : Εἶδος λαγάνου ἀγρίου, παρεοικὸς τοῖς λευκοῖς πράσοις. καὶ τοῦτο ἥδυσμα ὡς τὸ ἀμπελόπρασον.

678. ἐδίδουν ἡδύσματα : Ἀρτύματα, ψησίν, αὐτοῖς

ἐχαρίζομην. οἰκείως δὲ ὡς μάγειρος ἐδίδου τὰ ἀρτύματα.

680. ὑπερεπυπάζοντο : Γράφεται καὶ ὑπερεπλήσσοντό με, ὅσον κατεπλήσσοντό με καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἐθαύμαζον τὴν ἐμὴν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικρο- 5 θαυμάστους καὶ ταχέως ἀπατωμένους ὀλίγω λήμματι.

ὑπερεπύππαζον : Πύππαξ ἐπεφώνουν, ὁ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν.

682. ἀνλαθὼν : Συναρπάσας, κουφίσας, μετεω- 10 ρίσας, τουτέστιν εἰς ἐμαυτὸν τῇ εὐνοίᾳ πείσας βέπειν. ἱκανῶς δὲ ἐκωμώρησε τοὺς Ἀθηναίους. [χορίαννα δὲ εἶδος βοτάνης, τὸν νῦν κολιάνδρον.]

683. διπλῇ, ὅτι ἔπεται ἡ ἀντίστροφος τῆς προαπο- 15 δεδομένης. V. [ὁ πανοῦργος : Ὁ Κλέων τὸν ἀλλαντο- πώλην. κεκασμένον δὲ, κεκοσμημένον. ποικίλοις δὲ, πολλοῖς καὶ διαφόροις. αἰμυλοῖς δὲ, τοῖς προσηγέσι καὶ ἐπαγωγῶς ἡ ἀπατητικοῖς.]

685. πολλοῖς καὶ διαφόροις. V.

686. τοῖς προσηγέσι καὶ ἐπαγωγῶς. ἡ τοῖς ἀπατη- 20 τικοῖς. V.

691. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν : Διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς ἱάμβους τριμέτρους ἀκατάληκτους ζε'. [ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

692. κολόκυμα : Τὸ κολοβὸν κῦμα, ὅπερ τυφλὸν διὰ 25 τὸ μὴ καχλάζειν λέγουσιν. ἡ τὸ κυλῖον καὶ ἐπιφέρων. ὑφλὸν κῦμα καὶ μέγα ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι κυλιόμενον. τοῦτο δὲ ὡς πρὸς ἄνεμον. Ἄλλως. ὅπερ τινες κωφὸν καλοῦσι, τὸ μὴ ἐπηχρῶν μηδὲ καχλάζον. πρὸς τὴν προειρημένην δὲ ἀπειλὴν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὅτι τὴν 30 γῆν ταραξεί καὶ τὴν θάλατταν ἀποτείεται διασύρων αὐτὸν, ὅτι μὴδὲν ἔπραξεν ὧν προηπειλήσεν, ἀλλ' ἤτον ἔχων ἀπῆλθε τοῦ Ἀγορακρίτου.

693. [ὡς δὴ καταπιούμενος με : Ὡς ἐπικαλύψων με 35 τῷ κύματι αἰσχυρῶς με μέλλων καταπιεῖν.]

μορμὴν τοῦ θράσους : Τὸ μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λάμιαν. μορμολύκεια δὲ ἔλεγον τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς μορμῶ. ἡ ἐπιρρηματικῶς νῦν ἐξηγήσεται, ὡς εἰ ἔλεγε, φεῦ τοῦ θράσους.

694. εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμι : Οἷον διαμαρτῆσαιμι, 40 ψησί, τῆς ἐλπίδος, εἰ σε μὴ ἀπολέσαιμι, εἰ τι τῶν ἐμῶν ὑποκρίναιο ψευσμάτων. ἐπειδὴ ψευδόμενος καὶ ἀνθυπισχνόμενος ἐδοξεν αὐτὸν ὁ ἀλλαντοπώλης παρευδοκιμεῖν. Ἄλλως. εἰ τι τῶν ἐνόντων μοι ψευδῶν σώζεται καὶ μὴ ἀπολώλεκα τὸ ψεύδεσθαι, διαμάρτοιμι κατ' δια- 45 πέσοιμι πανταχοῦ, εἰ μὴ σε ἐξ ἀνθρώπων ποιήσαιμι. [διαπέσοιμι, ὅσον μηκέτι εἶην συκοφάντης. — πανταχῇ : Ὅλος. C.]

696. ἥσθην ἀπειλαῖς : Εὐφράνθην σου ταῖς ἀπειλαῖς, τουτέστι καταφρονῶ σου τῶν ἀπειλῶν καὶ παρ' οὐδὲν 50 αὐτὰς τίθεμαι.

ψολοκομπίαις : Λιθαλοκομπίαις, μεγαλοδοξίαις, ψευδολογίαις, μεγαληγορίαις, καπνοῖς. ἀπὸ δὲ τῶν προειρημένων ὀνομάτων ἔπαιξεν ἀπὸ τοῦ βροντᾶν

καὶ ταράττειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν, καὶ κρη-
μονὺς ἐρείδειν, ἃ μόνου τοῦ Διὸς εἰσιν ἔργα. ἐκ τῶν
τοιούτων οὖν ἡ προσηγορία διὰ τὸ κεραυνῷ χρῆσθαι
δοκεῖν. τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταβάται, οἱ δὲ
6 ψολόντες, οἱ δὲ ἀργήτες καλοῦνται, ὡς Ὅμηρος ὠνό-
μασεν.

697. ἀπεπυθάρισα : Πυθαρίζειν ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι.
ἤτοι πυθαρίζειν καὶ πυθαρίζειν, ὡς ὄνομα καὶ ὄνομα
Λιολικῶς, ἡ πυγαρίζειν παρὰ τὴν πυγὴν, καὶ τροπῇ
10 πυθαρίζειν, ὡς γνόφος καὶ δνόφος. δηλοῖ δὲ τὸ λακτί-
ζειν, ὡς τὸ,

ἀπεπυθάρισα μύθωνα, περιεκόκκυσα
παρὰ τοὺς πόδας.

μύθων : Τὸν εἰρωνικὸν καὶ ὀδλιον, καὶ πανουργίαν
15 προσφερόμενον τινί. Ἄλλως. μύθων φορτικὸν ὀργή-
σεως εἶδος. ἔλεγον δὲ τοὺς φορτικούς μύθωνας.

περιεκόκκυσα : Περιεκορδάκισα. ἔστι δὲ εἶδος ὀργή-
σεως. τινὲς δὲ τὸ μὲν ἀπεπυθάρισα, ἀπέπαρδον. ἄλλοι
δὲ, ἀπεσκίρτησα καὶ ὠργησάμην. τὸ δὲ περιεκόκκυσα,
20 περιερόγγυσα, καὶ ὑπερεῖδον καὶ κατεφρόνησα.

698. οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα : Πάτριος τῶν Ἀθη-
ναίων ἡ Δημήτηρ, διὰ τὸ ξενισθῆναι παρὰ Κελεῖν, καὶ
στῆναι τῆς πλάνης εὐροῦσαν τὴν κόρην ἐκ τῶν ὑποθη-
κῶν τῶν ἐκείνου, καὶ τῆς φιλοφροσύνης καὶ τῆς φιλο-
25 ξενίας ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι τὰς ἡμέρας αὐτῇ τροφάς.
[καὶ ἄρμα ὀρακόντων, ἐφ' ὅτι ἐπὶ πᾶσαν διασπείρει
τὴν οἰκουμένην.]

ἐκράγῳ : Ἐὰν μὴ σε καταναλώσω καὶ ἐκβάλω ἐκ
ταύτης τῆς γῆς καὶ διώξω. τὸ δὲ ἐκράγῳ εἶπε διὰ τὸν
30 τῆς Δήμητρος ὄρκον.

700. ἐκπίω : Ἐξῆς πρὸς τὸ ὑπ' ἐκείνου βῆθ' ἀπο-
κρίνεται, τῷ ἐκφραγεῖν ἀντιθεῖς τὸ ἐκπιεῖν. ὡς γὰρ ἡ
Δημήτηρ τὰς τροφάς, οὕτω καὶ Διόνυσος Ἰκαρίῳ φι-
λοξενίας ἔδωκε δῶρον, ὅτι φιλοφρόνως αὐτὸν ὑπεδέ-
35 ξατο, τὴν ὕβριν φεύγοντα τοῦ Πενθῆως.

601. κάπεκροφῆσας : Πλέον τι προσέθηκεν ὑπερβολῇ
τῆς ἀπειλῆς, τῷ ἐκπίω ἐπενεγκὼν τὸ ἐκροφῆσας.

703. οἶον ὀφθαλμοὶ σ' ἐγὼ : Ἀντὶ τοῦ οἴως. Ὅμηρος
[Od. A, 410] « οἶον ἀνάβας ἄφαρ οἴχεται. » ἀντὶ τοῦ
40 οἴως. ὁ δὲ νοῦς, οἶον ὀφθαλμοὶ σε ἀπὸ τῆς τιμῆς ἄτιμον
γενόμενον. ἀπειλεῖ δὲ αὐτῷ ὡς ἀφαιρησόμενος αὐτὸν
τὴν προεδρίαν. Τοῦτο δὲ, ὡς αἰεὶ τοῦ Κλέωνος θρυλοῦν-
τος τὰ περὶ Πύλον καὶ Σφακτιρίαν καὶ τοὺς αἰχμα-
λώτους.

45 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἂν ἤδιστα : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐπ'
ἰθὺσι φάγοις ἂν, οἷον μετὰ ἰθθύων. ἡ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν
ἐπὶ τραπέζῳ, πικρῶς εἶπεν ἐπὶ βαλλαντίῳ, ἵνα δια-
βάλῃ ὡς κλέπτῃ καὶ τῶν δημοσίων ἄρπαγα. [ἐν τῷ
ξύλῳ δὲ, ἐν τῇ ποδοκᾶχῃ, ὡς εἴρηται.]

50 708. ἐξαρκάσομαι σου : Ἐξοίσω. διασπαράξω τοῖς
ὄνυσιν. ἀπὸ τοῦ χρησιμοῦ δὲ ἐπαίξε. βυρσαίστον γὰρ
ἐκεῖ προσεῖπε τὸν Κλέωνα. ὁ δὲ ἀετός τοῖς ὄνυσιν ἐστὶν
ἀλκιμος. πάλιν ὡς πρὸς τὸ μαγειρεῖον ἀπέσκαψε. δια-
σπαράξας γὰρ, φησὶν, ἐξελῶ σου τὰ ἔντερα.

709. ἀπονυγίῳ σου τὰν πρυτανεῖν σιτία : Ἀφαιρή-
σομαί σου, φησὶ, τὴν σίτησιν. ἀποφράξω, ἀποκλείσω.
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυγισσόμενων.

710. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον : Ἠττήθη γὰρ ἐν τῇ
βουλῇ. παρεπιγραφή δέ. ποιεῖ γὰρ ὅπερ εἴρηκεν [καὶ 5
ἄμα τῷ λόγῳ εἴλεκε αὐτόν].

711. καὶ διαβάλω γε : Ἐφαμεν πολλάκις. ὅτι τῷ
διαβάλλειν μάλιστα ἴσχυεν ὁ Κλέων. εἰπὼν δὲ ὅτι σοῦ
πλείονα διαβάλω, τὸ κακείνον, εἰ καὶ ἤττον, ὅμως
γούν διαβάλλειν ἐνεδείξατο.

713. καταγελῶ γ' ὅσον θέλω : Πᾶσαν ἔγω τοῦ πεί-
θειν ἐξουσίαν, καὶ ὥσπερ ἐντρυνύω τῷ δήμῳ.

714. [σεαυτοῦ] νενόμικας : Οἰκείως ἔχειν πρὸς σὲ
ὑπολαμβάνεις].

715. οἷς ψωμίζεται : Οἷς ἀπατᾶται, οἷς χαίρει. τὸ 15
δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ
ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ.

716. ὥσπερ αἱ τίτθαι : Τίτθας καλοῦμεν τὰς τιθήνας
καὶ τῷ γάλακτι τρεφούσας τὰ παιδία. ἐγγύθεν οὖν ἀπὸ
τοῦ ψωμίζειν ἀπεκρίνατο λέγων, ὅτι κατὰ τὰς τίτθας 20
καὶ σὺ τὸν δῆμον κακίως τρέφεις.

717. μασώμενος γὰρ : Ἐσθίων ἡ διαμασώμενος.
ἐπέμεινε δὲ τῇ ὁμοίῳ τὴν βραδύουρίαν ἐπεξηγούμε-
νος τῶν τροφῶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. αὐταὶ γὰρ διὰ
τὸ μὴ δύνασθαι πάσας τὰς τροφάς δι' ὀλοκλήρου τὰ 25
παιδία ἐσθίειν, λαμβάνουσιν καὶ διαμασώμεναι, οὕτω
μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδῆσµατα ἐξαίρουσαι τοῦ
ἰδίου στόματος, ἐντιθέασιν τοῖς τῶν παιδίων. εἴτα συμ-
βαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις,
αὐτὰς δὲ κατεσθίειν τὰ πλείονα. κατὰ τὰς τίτθας οὖν, 30
φησὶν, ὁ Κλέων ὀλίγα τῷ δήμῳ χαρίζόμενος, αὐτὸς
πλείω κερδαίνει καὶ λαμβάνει.

κατέσπακας : Ὀδῶς ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν
κατασπᾶν λέγουσι παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ
γάλα. τῇ ὀνόματι οὖν ἀπὸ τῶν προειρημένων ἐκρή- 35
σατο. λέγει οὖν ὅτι τὸ πλεῖον κερδαίνει αὐτὸς καὶ κα-
τεσθίεις. εὐρὺν δὲ καὶ στενὸν, πλούσιον καὶ πένητα.

721. σοφίζεται : Τεχνάζεται, ποιεῖ, τουτέστι ποτὲ
μὲν πλατύνεται, ποτὲ δὲ συστέλλεται. ἴστέον δὲ ὅτι
γελούῳ χάριν παρέλαβε τοῦτο. [ἐπὶ δὲ τῷ καθυβρίσαι 40
τινὲς τίθεσσι δύο διπλάς.]

723. ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον : Εἰς τὸ βουλευτήριον.
ἔδοξε γὰρ αὐτὸν παρευδοκιμεῖν ἐν τῇ βουλῇ. οὐ κατα-
φρονήσεις οὖν μου; φησὶν, ἐπὶ τῶν δημοσίων ὥσπερ ἐν
τῷ βουλευτηρίῳ.

724. μὴδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω : Μὴδὲν ἡμᾶς ἐπισχύτω,
μὴδὲν ἐμπόδιον ἔστω.

725. ὦ δῆμε θεῦρ' ἐξέλθε : Ὁ Κλέων ἐστὶν ὁ λέγων.
διὰ δὲ τῆς οἰκειότητος τῶν ὀνομάτων τὸν δῆμον κολα-
κεύει καὶ προσεταιρίζεται τὸ πάτερ προσφωνῶν αὐτόν, 50
ἵνα κακείνος ὡς περὶ παιδὸς φρονῇ. εἴτα ὁ ἀλλαντοπό-
λης, ἐξέλθε δῆτα ὃ δημίδιον φίλτατον, καὶ αὐτὸς ἀντι-
κολακεύων φησὶ.

726. τὴν εἰρσεωήνην μου κατεσπαράξαι : Κλάδος ,

ἐλαίας ἐρίοις περιπεπλεγμένοις ἀναδεαμένοις. ἐξήρτηντο δὲ αὐτοῦ ὥραϊα πάντα ἀκροδρόρια. πρὸ δὲ τῶν θυρῶν ἰσθῆιν αὐτὴν εἰσέτι καὶ νῦν. ποιοῦσι δὲ τοῦτο κατὰ παλαιὸν τι χρηστήριον. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι λι-
 5 μου, οἱ δὲ, ὅτι καὶ λοιμοῦ τὴν πᾶσαν κατασχόντος οἰ-
 κουμενῆν, γρωμένον τίνα ἂν τρόπον παύσαιτο τὸ δει-
 νόν, τὴν λύσιν ταῦτην ὁ Πύθιος ἐμαντεύσατο, εἰ
 προηρόσιον ὑπὲρ ἀπάντων Ἀθηναῖοι θύσειαν. θυσάντων
 οὖν τῶν Ἀθηναίων τὸ δεινὸν ἐπαύσατο. καὶ οὕτως
 10 ὥσπερ χαριστήριον οἱ πανταχόθεν τοῖς Ἀθηναίοις ἐξέ-
 πεμπον τῶν καρπῶν ἀπάντων τὰς ἀπαρχάς. ὅτε δὴ καὶ
 Ἀθαρίν φασι τὸν Ὑπερβόρειον ἔλθοντα θεωρῶν εἰς τὴν
 Ἑλλάδα, Ἀπολλωνίῳ θητεύσαι, καὶ οὕτω συγγράψαι
 τοὺς χρησμούς τοὺς νῦν προσαγορευομένους Ἀθαρίδος.
 15 ὅθεν εἰσέτι καὶ νῦν, ἐπειδὴ ἀνιστῶσι τὸν κλάδον, λέ-
 γουσι ταῦτα,

εἰρσιῶν σῦκα φέρε καὶ πίνοντας ἄρτους
 καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀναψήσασθαι,
 καὶ κύλιε' εὐζωρον, ὥς ἂν μεθύουσα καθεύδῃ.

20 Ἄλλως. Πυανέψιοις καὶ Θαραγγίλοις Ἠλίῳ καὶ Ὁραις
 ἐορτάζουσιν Ἀθηναῖοι. φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τοὺς τε
 θαλλοὺς ἐρίοις περιειλημένους, ὅθεν εἰρσιῶναι λέγονται
 καὶ τούτους πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσιν. ἐξήρτηντο δὲ
 τῶν θαλλῶν αἱ ὥραι. [τὸ δὲ κατεσπαράζετα εἶπεν ἐπειδὴ
 25 ἀλλήλους ὥθουν.]

733. σὺ δ' εἴ τίς : Τῷ ἀλλαντοπώλῃ λέγει.

736. ἀλλ' οὐχ οἷό τ' ἐσμέν : Ἄλλ' οὐ δυνάμεθα
 προσιέναι οὐδ' εὖ ποιεῖν, κυλωόμενοι, φησὶν, ὑπὸ τοῦ
 Κλέωνος.

30 739. λυγροπώλησιν : Δι' Ὑπερβόλον. καὶ αὐτὸς γὰρ
 δημαγωγὸς ἦν λυγροποῖς ὢν. νευροράφοις δὲ φησι
 διὰ τὸν προδατοπώλην Λυσικλέα.

740. καὶ σκυτοτόμοις : Κλέωνι καὶ Λυσικλεῖ. ὁνειδί-
 35 ζει δὲ πάλιν Κλέωνι, ἀφ' οἷας τέχνης ἄγει καὶ φέρει
 τὴν πόλιν.

δίδως : Παρέχεις, ἢ πιστεύεις σεαυτὸν.

742. ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου : Καταδραμῶν τοὺς
 ἐν Πύλῳ στρατηγούς. ἅμα δὲ ὅτι καὶ συνεχῶς μέμνη-
 40 ται τοῦ ἐν Πύλῳ κατορθώματος. Ἄλλως. ὑφαρπάσας
 διὰ τὴν νίκην τὴν ἐν Πύλῳ. ἐν σῆχηματι δὲ εἶπεν, ἀντὶ
 τοῦ στρατηγούς. — ὑπεκδραμῶν : Πάνυ δραμῶν. C.

744. ἀπ' ἐργαστηρίου : Ἰνα μὴδὲ ἐν τούτοις ἀπολεί-
 πεσθαι δοκῇ τοῦ Κλέωνος ὁ ἀλλαντοπώλης, ἐδοξέ πως
 ὁμοιον ἐξευρηκέναι πρῆγμα τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις.
 45 οὐ γὰρ ὁ Κλέων, φησὶ, μόνος ἀλλοτρίαν νίκην μόνος
 ὑψήρπασεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐκ τῆς πόλεως μέσης ἐκ
 τίνος ἐργαστηρίου, φησὶ, χύτρην ὑφειλόμην, ἀλλου κα-
 τασκευάσαντος ἐαυτῷ τροφήν, ὥς κακείνος τὸ ἀλλότριον
 κατόρθωμα ἴδιον ἐποίησάτο.

50 748. διάκρινον : Σύγκρινον ἢ ἀντεζέτασον πότερός
 σοι μᾶλλον εὐνους.

749. μὴ 'ν τῇ πνυκί : Ὡς ἂν ἐν τῇ συνόδῳ ἀνόητα
 δρῶντος τοῦ δήμου. ἡ δὲ πνυξ τόπος ἐστὶν ἐν ᾧ τὸ πα-
 λαῖον ἡκκλησίᾳζον.

751. ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθ' ἐχρῆν παρῆναι : Εἰς τὴν
 αὐριον γρῆ παρῆναι ἅπαντας καὶ συνελθεῖν. [γέροντα
 δὲ πάλιν εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος.
 δεξιώτατος δὲ, φιλανθρωπότατος, προστηνέστατος, ἀγα-
 5 θός. τῆς πέτρας δὲ, τῆς πνυκός. δρεινή γὰρ ᾗν, ὥς ὁ
 εἰκεν.]

755. ἐμποδίζων ἰσθάδας : Σῦκα. ὥσπερ, φησὶν, οἱ
 τὰς ἰσθάδας ἐσθιόντες ἀνεμποδίστως καὶ λάθρως αὐτὰς
 ἐσθίουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δῆμος, ἐπειδὴ ἐν τῇ
 πνυκί καθεσθῇ, κατακρίνει καὶ δημεύει. καὶ ὥσπερ οἱ 10
 τὰς ἰσθάδας ἐσθιόντες οὐκ ἂν μεταδοῖεν εὐχέρως τι-
 νι, οὕτως οὐδὲ ὁ δῆμος ἐκείσε δικάζων οὐκ ἂν φιλανθρω-
 πεύσαιτο βράδιως. Ἄλλως. ἐπειδὴ εἴωθε τὰ παῖδια
 παίζοντα ἀναβάλλειν τὰς ἰσθάδας, καὶ ἐν τῷ στόματι
 αὐτῶν δέχεσθαι. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ ἐμποδίζων ἀντὶ 15
 τοῦ μασώμενος, ἢ ἐμφορούμενος. ἐνιοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ
 τὸν σῦκα λαμβάνοντα γάσκειν. οἱ δὲ, παιδιὰν τινα.
 Ἄλλως. Σύμμαχος οὕτως· ἀπὸ τῶν μελισσῶν ἡ
 μεταφορά. εἴωθας γὰρ οἱ μελισσοῦργοι ἰσθάδας
 συγκεκομμένας ῥίπτειν ταῖς μελίτταις, ἐπὶ δὲ 20
 κρύος ἢ χειμῶνα ἐξίεναι κατοκνώσιν ἐκ τῶν σίμ-
 βλων, ἵνα ἐνδοθεν ἐσθίωσι. κεχῆναι δὲ οἱ μασώ-
 μενοι. Ἀρίσταρχος δὲ, ὅτι μασώμενοι τὰς ἰσθάδας
 ταῖς μελίτταις ῥίπτουσιν ἃ τοῖς ποσὶ τρίβουσιν.
 Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ παῖδες περιτιθέντες ταῖς συκαῖς 25
 βρόχον εἰώθασιν ἐσθίειν ἐπιθυμοῦντες τῶν σύκων,
 εἶτα ὑπὸ τοῦ πάνυ γλίσσεσθαι κεχῆναι. [ἡ οὕτως,
 ὅτι εἴωθε τὰ παῖδια παίζοντα ἄνω ῥίπτειν τὰς
 ἰσθάδας ἢ τὰς τῶν βοτρώων ῥάχας, καὶ τῷ στό-
 ματι αὐτὰς κατιούσας δέχεσθαι χαίνοντα. ἢ ὅτι τὰ 30
 ἐπὶ ταῖς συκαῖς σῦκα διὰ καλάμων ἀποσπῶντα,
 κεχῆντα ταῦτα ὑποδέχεται τῷ στόματι.]

756. [νῦν δεῖ σε : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ,
 ἐπιρριχὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα κεῖσθαι·
 μεσορριχὴ δὲ διὰ τὸ ἐξῆς εἰσάγεσθαι ἐτέραν διπλῆν 35
 ἐκ στίχων πέντε. ὢν οἱ μὲν τρεῖς ἀσυνάρτητοι ἐξ
 ἱαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ καλουμένου
 Ἀνακρεοντείου καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυραλλικοῦ τοῦ κα-
 λουμένου Ἀρχιλογίου. καλεῖται δὲ ταῦτα ἀσυνάρ-
 40 τητα Εὐριπίδεια. εἰσι γὰρ ὅμοια τῷ Εὐριπίδου

ἔφος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστῆρ.

οἱ δὲ ἐξῆς δύο ἱαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί.
 εἶτα ἐν ἐκθέσει ἐστὶ τὸ ἔθιμον, διπλῇ ἀνάπαιστος
 τετράμετρος καταληκτικῇ. ὑπ' ὁ παράγραφος διπλῇ,
 καὶ ἐξῆς στίχοι ὁμοίως ἑγ'. ἐφ' ὢν τῷ τέλει κο-
 45 ρωνίς.]

κάλων : Παροιμία, πάντα δὴ κάλων κινεῖν.
 εἰληπται δὲ [ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ γρωμένων
 παρῆχται δὲ] ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ χειμαζομένων
 [καὶ τὰ σχοινία ῥιπτόντων σὺν ταῖς ἀγκύραις ἐπὶ 50
 θάλασσαν, ὥστε τοῦ κλύδωνος ῥύσασθαι τὸ πλοῖον.]
 φησὶν οὖν, πάντα κίνει πράγματα καὶ πάντα μη-

χανῶ κατὰ τοῦ Κλέωνος, ἵνα αὐτοῦ περιγένη. κάλων δὲ τὸ σχοινίον. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει. ἀπλοῦν σε δεῖ τὰ ἄρμενα, ὅν παντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. [θούριον δὲ
5 λῆμα, ὀρμητικόν, ταχὺ, πηδητικόν, πολεμικώτα-
τον. καὶ [Soph. Aj. 212] θούριος Αἴας, θούριος Ἄρης. ποικίλος δὲ, ὁ ἐπὶ πολλὰ τὴν γνώμην ἄγων.]

759. καὶ τῶν ἀμυχάνων : Ἐκ τῶν ἀπόρων εὐπό-
ρους ἀπορμάς καὶ εὐαφόρους καὶ εὐσυνέτους, λό-
10 γων εὐπορίας. [ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Προμηθεῖ
Αἰσχύλου [59]

δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἀμυχάνων πόρους.]

760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσει : Διὰ ταῦτα φρόν-
τιζε ὅπως ἐπεσελεύσῃ καὶ λαμπρὸς δόξης εἶναι,
15 [πλήρης λόγων καὶ φρονήματος.] ἀλλὰ φυλάσσου καὶ
ἐπιτήρει.

762. τοὺς δελφίνας μετεωρίζου : Δελφίς ὄργανον
ναυτικόν. μετεωρίζου δὲ, τουτέστιν εἰς ὕψος αἶρε.
ἐπεὶ καὶ τῶν θαλασσιῶν δελφίνων πηδήματα με-
20 τέωρα. μέμνηται δὲ καὶ Θουκυδίδης [7, 41]. Ἄλ-
λως. δελφίς ἐξάρτημα τῶν νεῶν. ἀγκυρώματα. Ἄλ-
λως. σιδηρῶν κατασκευάσματα ἢ μολιθδίων εἰς
δελφῖνα ἐσχηματισμένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας
τοῦ ἱστοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἤφρισαν εἰς τὰς τῶν
25 πολεμιῶν, καὶ κατεδύντο. δηλοῦται δὲ καὶ ὑπὸ Φε-
ρεκράτους ἐν τοῖς Ἀγρίοις, ὅταν λέγῃ « ὁ δὲ δὴ
δελφίς ἐστὶ μολιθδοῦς, δελφινοφόρος τε κερυχός, ὃς
διακόψει τοῦδαφος αὐτῶν ἐμπίπτων καὶ καταδύ-
ων. » καὶ Θουκυδίδης δελφινοφόρον εἶρηκε τὴν ναῦν
30 ἐξηρηθῆναι.

τὴν ἄκατον παραβάλλου : Ἐτοίμην ποιεῖ, ὡς
εἴ τις κίνδυνος ἐκ τοῦ ἀνέμου αὐτὴν ἐμνησόμενος.

765. βέλτιστος ἀνὴρ : Εὐνους καὶ ἄριστος. ἐν-
τεῦθεν δοκεῖ μοι καὶ Δημοσθένης [p. 225] ὠφελήεις
35 τὸ προσιμίον εἰληφέναι ἐν τῇ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ.
φησὶ γὰρ οὕτως « πρῶτον μὲν, ὃ Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς
« εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅταν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ
« διατελῶ τῇ πόλει. »

μετὰ Λυσικλέα : Λυσικλῆς ὡς προβατοκάπηλος
40 διεβέβητο. Κύννα δὲ καὶ Σαλαβάκχα τῶν θαυμαζο-
μένων ἐταίριδον.

766. μηδὲν δράσας : Μηδὲν διαπραξάμενος ἔργον
σπουδαῖον καὶ μέγα. φησὶ γὰρ ὅτι ἐπὶ μεγάλοις κα-
τορθώμασι τὴν τιμὴν ταύτην Ἀθηναῖοι παρεῖχον τοῖς
45 ἀγαθόν τι εὐεργετήσασιν αὐτούς. νῦν οὖν σκώπτει τὸν
Κλέωνα, δι' ὃν αὐτὸν ὁμολογούntα ποιεῖ, ὅτι μηδὲν
διαπραξάμενος τοιοῦτον ἔργον, τῆς ἐν πρυτανείῳ σι-
τήσεως μετέσχευ.

767. ἀντιβεληκῶς : Ἀντὶ τοῦ, πρὸς βίαν ἀγωνι-
50 ζόμενος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοὺς ἵππους ἐλαυνόντων,
ἢ τῶν τούτους ἀθῆναις ἐλκόντων. Ἄλλως. ἀντιστάμε-
νος τοῖς ἀδικεῖν σε προαιρουμένοις. διαπρισθῆναι, εἰς
μέρη λωροτομηθεῖν.

768. λέπαδνα : Οἱ στηθαῖοι λῶροι [ἢ οἱ μασχαλι-
στήρες τῶν ἵππων.] τοῦτο δὲ ὡς βυρσοπώλης εἶπεν.
Ἄλλως. λεπτότατα καὶ εἰς πολλὰ μέρη διηρημένα.
ἀπὸ δὲ τοῦ τεμνομένου χεῖλους τῇ μεταφορᾷ τῶν ὀνο-
μάτων ἐχρόσαστο, παίζων ὁμοῦ καὶ εἰς τὴν τέχνην τοῦ
5 Κλέωνος διὰ τὰς κατατεμνομένας βύρσας. λείπει δὲ ἡ
εἰς, ἢ ἢ, εἰς λέπαδνα.

769. εἰ μὴ σε φιλῶ : Ἐπαίξε κἀνταῦθα τοιοῦτοις
ὀνόμασι διὰ τὸ μάγειρον αὐτὸν εἶναι. πειρᾶται δὲ εἰς
ἕκαστος αὐτῶν μᾶλλον φανῆναι τὸν δῆμον φιλῶν, ἢ
10 εὖνουν ἐκυτόν κατασκευάσῃ.

770. ἐψοίμην ἐν περιχομματίοις : Τοῖς περιαιρέ-
μασι τῶν κρεῶν. ἐψηθεῖν οὖν σὺν αὐτοῖς περικόμμασι.
καὶ μὴ τούτοιςιν : Εἰ μὴ τούτοις ἀρχὴ τοῖς ῥή-
μασιν, καὶ εἰ μὴ πιστεύεις, φησὶ, τούτῳ μου τῷ ὄρ-
15 κῳ, ὁμοῦμαί σοι καὶ ἔτερον ὄρκον μνείζω. [ἐπὶ ταυτησί
δὲ εἶπε, τὴν τράπεζαν δεικνύς τὴν μαγειρικὴν.]

771. κατακνησθεῖν : Καταξέσθην εἰς ἰσχνὰ μέρη
καὶ ἀναλωθεῖν. καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς τέχνης παρεί-
ληψε τῆς αὐτοῦ. [καὶ Ὀμηρος [Il. A, 639] « κνήστι
20 χαλκίῃ. » μυττωτὸν δὲ τὸ τῶν σκορόδων τρίμμα μετὰ
τυροῦ καὶ ἐλαίου καὶ μελιτος καὶ πράσου.] μυττωτῷ δὲ
εἶπε παίζων ἴσως πρὸς τὸ Ὀμηρικόν. [ἔστι δὲ ὑπότριμμα
διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκο-
ρόδου καὶ ὠστῷ, καὶ ἐλαίου καὶ πράσου.]
25

772. κρεάγρχ : Εἰδὸς ἐργαλείου μαγειρικοῦ χειρὶ
παρεοικὸς, μόνον ἐγκεκαμμένον τοὺς δακτύλους, ἀνι-
μῶσα τὰ ζεστά διὰ τὸ τὰς χεῖρας καίεσθαι. κρεάγχα δὲ
εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ κρέα τὰ ἐπὶ τοῖς λέβησιν ἀγρεύειν
καὶ ἀνασπᾶν.

ὀρμηπέδων : Τοῦτο οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἀφ' ἱστορίας,
ὡς καὶ αὐτὴν τὴν κόλασιν τοῖς πονηροῖς προσαγόντων
τῶν Ἀθηναίων.

εἰς Κεραιμεικόν : Τόπος Ἀθηναίων οἱ Κεραιμειοί.
θεῶν τὰ ἀγάλματα ἐκείσε ἱδρυμένα. Ἄλλως. δῆμος τῆς
35 Ἀττικῆς. δύο δὲ Κεραιμειοὶ Ἀθῆναιςιν [ὁ μὲν ἐνδὸν τῆς
πόλεως, ὁ δὲ ἔξω. ἐνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτή-
σαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.
εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἐνθεν στήλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμ-
μένοις ἔχουσαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος τέθαπται.] ἐν δὲ
40 τῷ ἐτέρῳ ἦσαν τε καὶ προειστήκασαν αἱ πόρραι.

775. τοὺς δ' ἄγχιον : Δηλοῖ διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων
τὸ βίαιον τῆς ἀπαιτήσεως, εἴ πως δύναίτο πείσαι τοὺς
Ἀθηναίους μὴ εἶναι περὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πολιτικῶν
χρημάτων βαρεῖς.

μεταιτῶν : Τοὺς μὴ δειλόντας δηλονότι. λῆρον δὲ
ἐποίησε διὰ τῆς ἀνταποδόσεως τὸ νόημα, εἰπὼν ὅτι τοὺς
μὲν μετὰ βίας εἰσέπραττον τῶν χρεωστούμενων, τοὺς
δὲ μὴ δειλόντας μετήτουν.

776. οὐ φροντίζον : Τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν. ἐν
50 δευτέρῳ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἀπέχθειαν ἐποιοῦμεν,
ἐνεκα τοῦ ἀποθεραπεῦσαι τὴν πόλιν.

778. ἄρτους ἀλλοτρίους : Τοὺς βιαίως ἀφαιρουμένους.
σκώπτει δὲ τὸν Κλέωνα, ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων φιλοτι-

μούμενον. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτοῦ τέχνης ὁρμώμενος, πάλιν τοῦ ἀλλαντοπόλου μέμνηται.

780. τῆς ἀνθρακίης : Ὅτι τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπολαύει. χρησιμεύει γὰρ ἡ ἀνθρακίη τῷ χειμῶνι, καὶ τοὺς ἔχον-
5 τας οἱ ἄλλοι περιβάλλονται βουλόμενοι εἰσδύναι.

781. διεξίψισω : Ἐπολέμησας πρὸς τοὺς Μήδους. τοῖς ξίφεσι κατ' αὐτῶν ἐγρήσω.

ἐν Μαραθῶνι : Τόπος τῆς Ἀττικῆς, εἰς ὃν ἐνώριμη-
σαν Ἀἴτις καὶ Ἀρτάβαζος, Μηδικοὶ σατραπάι, πεμ-
10 θέντες ὑπὸ Δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα. ἐνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι Μι-
τιάδου στρατηγούντος, μόνων Πλαταιέων συμμαχη-
σάντων αὐτοῖς χιλιῶσι ἀνδράσι καὶ οὕτω πληρωθέντος
τοῦ ἀριθμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς δυνάμεως, τοῖς Ἑλλησι τῆς
15 ἐλευθερίας αἰτιοὶ κατέστησαν, μόνοι ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλληνίων τὸν πρῶτον τῶν Περσῶν διαφθείραντες.

782. ἐργλωτοτυπεῖν : Τὴν γλῶσσαν ψοφεῖν τὰ κα-
τορθώματα καὶ σεμνολογεῖν τὰ ἐκείνων καὶ αἰεὶ ἐπὶ
γλώττης ἔχειν.

784. ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω : Παρεπιγραφή. δεί-
κνυσι γὰρ αὐτῷ προσκεφάλαιον, ὃ φησι τῷ δήμῳ πα-
ρασκευασαί, ἵνα μὴ ἐπὶ φιλοῖς τοῖς βάρους ἐπικαθέ-
ζεται, ἀπ' ἀρχῆς τὴν περὶ τὸν δῆμον εὖνοιαν δεκνύς.
ἀλλ' ἐπαναίρου : Ἐπανίστασο καὶ ἐπεγείρου, ἵνα
25 ὑποθῶ τῷ καθίσματι τὸ προσκεφάλαιον.

785. ἵνα μὴ τρίβης : Ἴνα μὴ ἐκτρίβῃς μηδὲ δια-
φθείρῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι καμουσαν πυγὴν ἐν ναυμαχίᾳ.
ἀντὶ δὲ Μαραθῶνος, Σαλαμῖνος μέμνηται, ὅπου ναυ-
μαχίᾳ Περσῶν ἐγένετο, ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχίᾳ.
30 κείναι δὲ ἡ Σαλαμίς ὀλίγον πρὸ τῆς Ἑλευσίνος πόλεως,
ἱερᾶς Δημητρός καὶ Κόρης, πλήρης οὖσα κατορθωμά-
των Ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐναυθὰ πολλὰς τῶν Περσῶν
Ἀθηναῖοι κατεναυμάχῃσαν τριήρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ,
Θεμιστοκλέους στρατηγούντος. ἐνθα καὶ πέτρα Εἰρε-
35 σία οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον
οὖσα τῆς Ἀττικῆς, ἐστὶ δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα κα-
λουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θη-
σέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς Ἄδου· ὅθεν καὶ τὸννομα
τῇ πέτρᾳ. ἥ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισεν ἡ Δημήτηρ κλαίουσα,
40 ὅτ' ἐζήτει τὴν κόρην. [ἐρασθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ Πλού-
τιον ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπά-
δων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα
περιήργετο. μαθοῦσα δὲ παρὰ Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτιον
αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρανόν·
45 καὶ εἰκασθεῖσα γυναικὶ ἦκεν εἰς Ἑλευσῖνα, ἐνθα ἐπὶ
πέτρᾳ ἐκάθισεν τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλα-
στον.]

786. μῶν ἔγγονος : Μὴ τὸ γένος, φησὶ, κατάγεις
ἀπὸ Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος; ὁ δὲ δῆμός ἐστιν
50 ὁ θαυμαζῶν τὸν ἀλλαντοπόλιν ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ τῶν
καθισμάτων. εἰς Ἀρμόδιον δὲ καὶ Ἀριστογείτονα τὸ
γένος ἀνήνεγκεν αὐτοῦ, ἐπεὶ καὶ οὗτοι εὖνοις πολλὰς
ἀπηνέγκαντο δόξαν, ἐπιθέμενοι τοῖς τυράννοις, καὶ τὸν
Ἰππίαν διαχειρισάμενοι, ὡς φθάσαντες προεπομεν.

τοῦτο πρῶτον ἐπιδείκνυσιν τὴν εἰς τὴν πόλιν εὖνοιαν.

788. ὡς ἀπὸ σμικρῶν : Ἀπὸ βραχέων καὶ τῶν τυ-
χόντων παντάπασι. δολασμασιν, ἀπάταις. ἰδίως δὲ
δέλεαρ καλοῦμεν τὴν τοῖς ἰγθύσιν ὑποβαλλομένην τρο-
φὴν εἰς ἀπάτην τοῦ ἀγρευθῆναι. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν 5
ἐκείνων ἔφη. εἴλες δὲ, ἤγρευσας, ὑπογείριον ἐποίησας.

791. περιδῶσθαι : Συνθῆκην θέναι. καὶ Ὅμηρος
[Π. Ψ', 485] « δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδῶμεθα [πε-
ριδῶμεθον ἢ ἐλέητος. » ταῖς Νεφέλαις [644] « περιδοῦ
νῦν ἐμοί, εἰ μὴ τετραμέτρον ἐστὶν ἡμικταίου. » Viet.] 10

792. ἐν ταῖς πιθάναις : [Ὑποκοριστικῶς, μικροῖς πί-
θαις,] πιθοκοίταις, ἐτοίμοις τόποις. ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οἱ
Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγῶν εἰσερχόμενοι ἐν ταῖς πιθάναις
ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ὄκουν τῇ σπᾶναι τῶν οἰκημάτων.
[οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκην λέγουσι.] 15

793. γυπαρίους : Εἶδος ὀρόνου ῥῖπες. ἐπαίξε δὲ τὸ
ὄνομα διὰ τὸ ἐπιτερόμενον. δοκεῖ γὰρ πως παρόμοια
τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι, γυπαρίους καὶ πυργιδίους. ἡ
διὰ τὸ τοὺς ὄρνις τούτους μάλιστα τοῖς πύργοις ἐπικα-
θῆσθαι καὶ τοῖς τείχεσιν, εἰς οὓς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάθευδον 20
διὰ τὸν πόλεμον φρουροῦντες τὴν πόλιν. Ἄλλως. ἀντὶ
τοῦ, ἐν φωλεοῖς καὶ καλαιῖς καὶ στενοῖς χωροῖς. Κρά-
της δὲ φησιν ὅτι πᾶσαν στενὴν κατὰδυσιν οὕτως ὠνό-
μαζον.

[ἔτος ὀγδοόν : Τροσῦτα γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες.] 25
οὐκ ἐλεαίρεις : Οὐ κατοικτείρεις. δείκνυσι δὲ διὰ
τούτων ὅτι ὁ κυλιόμενος παύσασθαι τὸν πόλεμόν ἐστιν ὁ
Κλέων. ὅπερ οὖν καὶ Θουκυδίδης [5, 16] ἱστορεῖ διὰ τού-
των, « ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἦττα τοῖς Ἀθηναίοις
« ἐγένετο, καὶ τεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, ὥπερ 30
« ἀμφοτέρωι μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν,
« διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὁ
« δὲ γενομένης εὐτυχίας καταπραίνεσθαι τε νομίζων
« εἶναι κακουργῶν καὶ ἀξιοπιστότερος διαβάλλων. »

794. βλίττεις : [Ἀμέλγεις.] βλίττειν ἐστὶ τὸ ἀραιρεῖν 35
τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων καὶ πειράζειν καὶ τὸ ψηλαφᾶν
καὶ τὸ ἐκπιέζειν, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν θλίβειν.

Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος : Παρ' ἱστορίαν τοῦ
Ἀρχεπτολέμου ἐμνημόνευσεν. ὀγδοὸν γὰρ ἔτος ἔχοντας
τοῦ πολέμου τούτου, ἔτι ζώντος τοῦ Κλέωνος, ἐνιάυ· 40
σιον ἐποίησαντο πρὸς ἀλλήλους ἐκχειρίαν οἱ Ἀθηναῖοι
καὶ οἱ Πελοποννήσιοι, πρεσβεῖαν πέμψαντες πρὸς ἀλ-
λήλους, οὐ μὴν Ἀρχεπτολέμου πρεσβεύοντός τινος,
ἀλλὰ τῶν μὲν Λακεδαιμονίων ἦν πρεσβευτὴς Ταῦρος
Ἐγετιμίδα, Ἀθήναιος, Περικλείδα, Διείας, Εὐφα- 45
μίδα, Ἀριστοδήμου, Σικωνίων δὲ Δημότιμος Ναυ-
κράτους, Μενεκράτης Ἀμφιδώρου, Ἐπιδαυρίων δὲ
Ἀμφίας, Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ Νικίας ὁ Νικη-
ράτου, Λυτοκλῆς Τολμαίου. ἐγένετο δὲ πόλεμος ἐπὶ
ὀκτωκαιδέκα ἔτη. καὶ οὕτως ἡ πρεσβεΐα τοῦ Κλέωνος 50
ζώντος, ἡ δὲ εἰρήνη μετ' ἐνιαυτὸν ἐγένετο. εἰκὸς οὖν
Ἀρχεπτολέμου μνημονεῦσαι χρησάμενον τῷ ὀνόματι,
ἵνα μᾶλλον ἔφαρχον ἐπιδείξῃ τοῦ πολέμου τὸν Κλέωνα.
καὶ γὰρ, Ἀρχεπτολέμου εἰρήνην δίδοντας, οὐκ ἐδέξατο

Κλέων. [ἐξεσκέδασας δὲ ἀντὶ τοῦ διετάραξας. δείκνυσιν οὖν ὅτι οὗτος ἦν αἴτιος τούτου.]

796. βραθραπυγίζων : Τῇ πυγῇ βόθον ποιῶν, τούτεστι τῇ χειρὶ τὴν πυγὴν παίων ἢ τῇ ποδὶ τύπων. Ἄλλως. 5 λάθρα τύπων κατὰ τῆς πυγῆς πλατεῖα τῇ χειρὶ καὶ πλατεῖ τῇ ποδὶ. τῇ πυγῇ βόθον ποιῶν. γελοίου δὲ χάριν τούτῳ ἐχρήσατο.

προκαλοῦνται : Παρέχουσιν, εὐτρεπίζουσιν. εὐκαί- 10 ρους δὲ τῷ προκαλοῦνται ἐχρήσατο, ἵνα μᾶλλον τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιδικαζομένους τῆς εἰρήνης δεῖξῃ καὶ ἐπιθυμοῦντας.

798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρχαδίᾳ : Νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους δικάσαι μέχρις Ἀρχαδίας, λαμ- 15 βάνοντα μισθὸν πεντάβολον, ἀλλ' οὐ τριώβολον.

799. [ἦν ἀναμείνη : Ἐὰν υπομένη καὶ πολεμῶν μὴ 20 ὀκνήσῃ.]

800. εὖ καὶ μικρῶς : Ἀλλήλοις ἐναντία. εἰ γὰρ εὖ, πῶς μικρῶς; εἰ δὲ μικρῶς, πῶς εὖ; πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγει, ὅτι ἀνενδεῶς τὸ τριώβολον αὐτῶν φροντίσω καὶ 25 ποιήσω λαμβάνειν, οὐ περιεργασόμενος οὔτε εἰ ἀπὸ δικαίου οὔτε εἰ ἀπὸ ἀδίκου πορισθῆσεται τὰ πράγματα. πῶς δὲ τὰς υποσχέσεις τοῦ Κλέωνος, περὶ τῶν ἐνεστηκότων καὶ μελλόντων.

803. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς διμύχλης : Ὑπὸ τῶν 25 περιστάσεων κακῶν καὶ τῶν τοῦ πολέμου δυσχερῶν συνεγόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα. διμύχλη δὲ ἐπὶ τοῦ τεθλωμένου ἀέρος καὶ μὴ διαχυοῦς μηδὲ λαμπροῦ τάσσεται. ὁ δὲ νοῦς ὅλος, ὅτι οὐ τῷ δήμῳ φίλα φρονῶν πείθεις αὐτὸν Ἀρχάσι πολεμεῖν, ἀλλ' ἵνα 30 περὶ τὸν πόλεμον ἀσφαλόμενος μὴ περιεργάζεται τὰ σὰ πανουργήματα. [εἰς σὲ κεχρήνη, εἰς σὲ ἀποβλέπει καὶ πειθαρχῇ.]

806. χίδρα : Τινὲς ἄγρια λάχανα, οἱ δὲ τὰ ὄσπρια [ἢ τὰ ἐξ ὄσπριων ἄλευρα ἢ κρίμανα ἢ στάχυες νεογενεῖς]. 35 κυρίως δὲ τὰ ἀπὸ γλωρᾶς κριθῆς [κρινόμενα ὡς σελι- δαλῖς ἐρεϊκτά]. Χύδρα δὲ εἶρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι. [ἀναθαρρήσῃ δὲ, θαρσαλέωτερος γένηται.]

στεμφύλιον εἰς λόγον ἔλθῃ : Καὶ προσομιλήσῃ τοῖς 40 στεμφύλοις, ἢ πλησιάζει. στεμφύλα δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν ἐλαίων ἀποπιέσματα περιπίεσματὰ δὲ τὰ τῶν ἀμπέλων.

807. παρεκόπτου : Παρήρου, ἐλυμαίνου. ἀπὸ μετα- 45 φράξας τῶν παρakoπτομένων τὰ πετὰ ὀρνέων. ἰδίως δὲ τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ μισθορο- ρὰν ἐκάλουν. φησὶν οὖν ὅτι τοῦ πολέμου ἀπαλλαγέντες ἐπιγνώσκονται τὴν βλάβην, ἣν διὰ τῆς μισθορορᾶς αὐτοὺς ἔδωκαν, πλεῖονα αὐτοὺς ἀγαθὰ παχαιρούμε- 50 νος, ὧν ἀπολαύειν ἠδύναντο εἰρήνῃ ἔχοντες. [ἄγροικος δὲ, ὀργῆς γέμων. τραχὺς δὲ, ψῆφον ἱγνέων, κατα- δικάσαι προσηρημένος.]

809. ὀνειροπολεῖς : Παρακρούῃ καὶ παραλογίζῃ καὶ 55 παραπλανᾷ καὶ ὀνειροπολεῖς, ὀνειρούς ὄρνῃ. [τὸ δὲ «ὦ πόλις Ἀργεῖ» ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. τὸ δὲ

«κλύει» ὅα λέγει » ἀπὸ Μηδείας [169]. τὸ δὲ σύ δει- 60 κτικῶς.]

814. ἐπιχειλῇ : Τούτεστι χεῖλη μὴ ἔχουσιν. αἰνίτ- 65 τεται δὲ διὰ τούτου τὴν ἱστορίαν Θεμιστοκλέους, ὅτι τὴν πόλιν ἐτείχισεν, καὶ τὰτα παρὰ γνώμην τῶν 5 Πελοποννησίων ἀπατήσας αὐτοὺς. φασὶ γὰρ τῶν Λα- κεδαιμονίων μαθόντων ἐκτειχίσθαι τὰς Ἀθήνας καὶ μὴ ἐπιτρεπόντων, καταστρατηγῆσαι τὸν Θεμιστοκλέα ἐπὶ τῷ δεῖξαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι ἐπὶ τῷ κοινῷ 10 τῆς Ἑλλάδος συμφέροντι τευχίζοιεν τὴν πόλιν. χειρο- τονήθεις δὲ πρεσβευτῆς τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ἔδωκεν ἐν- τολὰς τευχίζειν πάσῃ σπουδῇ τὴν πόλιν, μὴ φειδόμε- νους μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου τινὸς οἰκοδομήματος, 15 τοῖς δὲ συμπρεσβευταῖς προσέταξε βράδιον ἐλθεῖν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. αὐτὸς δὲ ἀφικόμενος ἐκείσε καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀξιοῦντων αὐτὸν εἰς τὸ κοινὸν παρεῖ- ναι, καὶ λέγειν ὧν χρήζων ἀνίκαται, τὸ μὲν πρῶτον εἰς 20 τὴν παρουσίαν ὑπερετίθετο τῶν πρεσβέων. μὴ γὰρ ἀσφαλὲς ὑπάρχειν αὐτῷ κοινὰς ἐντολὰς λαθόντι μόνον ἀποπληρῶσαι τὴν πρεσβείαν. καὶ ἤσχυλλεν ὅτι μήπω 25 παρῆγοντο. ὡς δὲ χρόνος ἱκανὸς διεγίνετο, καὶ οἱ συμπρεσβεῖς παρήσαν, ἤδη δὲ τοῦ τεύχους ἱκανῶς προ- κειρωρικότος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤγγελο ὅτι τετει- χισμένη λοιπὸν εἴεν Ἀθῆναι, παρελθὼν ἐπειθεν αὐ- 30 τοὺς μὴ ταχέως πιστεύειν τοῖς βουλομένοις εἰς ἔγθραν καταστῆσαι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐπιλεξαμένους αὐτῶν ἄν- δρας τοὺς εὐνοίᾳ καὶ πίστει διαφέροντας ἐπόπτας ἐκπέμψαι. μέχρι δὲ τῆς ἐκείνων παρουσίας θμηρον 35 ἑαυτὸν κατεπηγέλλετο, κὰν τούτῳ τριβὴν τινα χρό- νου ἐμποῖων. πεισθέντων οὖν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς μάστιγα διαφέροντας εὐνοίᾳ καὶ πίστει τῶν πολιτῶν πεμφάντων, λάθρα τοῖς Ἀθηναίοις πέμψας προσέταξε 40 μὴ πρότερον τοὺς Λακεδαιμονίων ἀνδρας ὅπως πάλιν ἐλθεῖν ἔσται, πρὶν αὐτὸν τε καὶ τοὺς συμπρεσβεῖς ἀπολύσῃσι Πελοποννήσιοι. ἔστιν οὖν τὸ νόημα ὑπερ- 35 βατόν. ὁ γὰρ λέγει, τοιούτῳ ἔστιν ὅστις ἐποίησε με- στὴν ἡμῶν καὶ δολόκληρον εὐρὺν τὴν πόλιν ἀτείχιστον οὔσαν. Ἄλλως. ἐπιχειλῇ : Ἐνδεᾶ. ἐπιχειλὲς γὰρ μέ- 40 τρον λέγεται τὸ μὴ πλήρες, ἀλλ' ἀπομεινόμενον. αἰ- νίττεται δὲ, ὅτι αὐτὸς τὴν πόλιν ἐτείχισε.

815. καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ : Καὶ πρὸς τούτοις 45 ἀρίστα τῆς πόλεως ἐχούσης. ἔπαιξε δὲ τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα.

τὸν Πειραιᾶ : Καὶ τὸν Πειραιᾶ γὰρ ἐτείχισεν. ὅς 50 ἀπείχε τῆς πόλεως σταδίους λέ', παρὰ θάλατταν ὦν. ἔπαιξε δὲ τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα. πρὸς ὃ ἐπιφέρει καὶ τὸ, ἰγθύς προσέθηκεν.

προσέμαξες : Προσέθηκε, προσεκόλλησεν. μάττειν 55 γὰρ λέγεται τὸ ἀναμειγνύναι καὶ φερεῖν καὶ εἰς ἓν συνά- γειν. ἐξῆς οὖν τὸ μάττειν προσήνεγκε, διὰ τὸ προσηρ- κέναι ἀριστώσῃ. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτων τὰ μακρὰ 60 τεῖχη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καλούμενα. μακρὰ δὲ ἐλέ- γοντο, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς πόλεως διήκειν μέχρι τοῦ Πει- ραιῶς. Ἄλλως. ἐμπορίον ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων

ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κείμενος, ἀπὸ πάντε τῆς πόλεως σημείων.

816. ἰγθύς καινούς : Οἶον, ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἐποίησεν αὐτὸν ἰγθύας ἔχειν. τὸν γὰρ Πειραιᾶ Θεμιστοκλῆς 5 προσέβαλε τῇ πόλει. τὸ δὲ παρέθηκε, προσέθηκε, προσέκολλησε τὰ μακρὰ τείχη.

817. μικροπολίτας : Διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου στενοχωρίαν τῶν ἀναλωμάτων καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν σπάνιν συνέστειλαν τὰ τείχη.

10 818. διασχίζων : Συνάγων καὶ συστέλλων τὰ τείχη. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς φρουροῖς ἀναλώματα καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν σπάνιν συνέστειλαν τὰ τείχη.

819. κάκεινος μὲν φεύγει : Ἐξωστράχισε γὰρ τὸν Θεμιστοκλέα ὁ δῆμος.

15 820. οὐ δ' Ἀχιλλείων : Σὺ δὲ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως μετέχεις. ἐκαλοῦντο γὰρ Ἀχιλλεῖαι τινες κριθαὶ καθαραὶ ὡς εὐγενεῖς αὗται.

821. μὴ σκέρβोलαι : Μὴ λοιδορεῖ. δηλοῖ δὲ τὸ κερτομεῖν. κείται δὲ νῦν ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ μὴ ποικίλλει.

20 καὶ Καλλιμάχος [fr. 281] « σκέρβολα μυθήσαντο. »

822. ἐγκρυπιάζων : Ἐμφωλεύων καὶ ἀποκρύπτων. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτὸν ἔστιν ἑλάνθανές με ῥάδιουργῶν περὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγκρυφίου ἄρτον μετήνεγκεν. οἷον, λανθάνων καὶ ἐγκρύπτων σεαυτὸν.

25 824. ὁπότεν γασμᾶ : Ὅποτε μετεωροφρονεῖς. οἶον, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. διπλῇ δὲ καὶ εἰσθεῖς εἰς περίοδον ἀναπαυστικὴν τετράμετρον καὶ εἰκοσίμετρον δωδεκάκωλον, [ὧν τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον τετράμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα. ἐπὶ τῷ 30 τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα].

825. τῶν εὐθυνῶν : Τῶν δικαίων παραλογισμῶν. οἱ γὰρ χειρίσαντες τι τῶν κοινῶν καὶ διοικήσαντες τῶν ἀνηλωμένων χρημάτων εὐθύνας καὶ λογισμοὺς ἐδίδωσαν. — τῶν εὐθυνῶν : Τῶν τιμωριῶν. *Vici.*

35 826. ἐκκαυλίζων : Ἀπὸ τῶν τὰ λάχανα ἀποκλώντων τῇ μεταφορᾷ ἐγρήσατο. οἷον, ἀνασπῶν καὶ ἀναίρων. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτὸν ἔστι μισθὸν λαμβάνων παρὰ τῶν διοικούντων τὰ κοινὰ ἐκκόπτει αὐτῶν τὰς δίκας, ἵνα μὴ ὁ δῆμος εὐθύνας λαμβάνειν παρ' αὐτῶν δύνῃται.

40 826. καταβροχθίζει : Καταπίνει ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ. τουτέστιν ἀπλήστως καὶ λάθρως καὶ ἀφειδῶς.

827. μυστιλιᾶται : Κατατρώγει. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μυστιλῆν ἐκάλουν τὸν ἄρτον τὸν τοῖς κυσὶ παραβαλλόμενον. [καὶ ἀλλαχοῦ [Pl. 627] μεμυστιλημένος ἀντὶ τοῦ κατειργασμένου ἤδη καὶ ἐτοιμούς, τουτέστι μεμασημένους.] Ἄλλως. μυστιλῆν ὁ κοῖλος ἄρτος, ὃ δὲ δύναται τις καὶ ζωμὸν ἀρύσασθαι.

829. αἰρήσω : [Φθερῶι] διελέγξω. ἔλαβε δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ χαίρειν. Ἄλλως. κλοπῆς σε κατηγορήσας, καταδίκης αἰτίος σοι γενήσομαι νικήσας σε.

50 830. τί θαλαττοκοπεῖς : Ἐθαλαττοκρατοῦν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι. ὡς τοῦ Κλέωνος συνεχρῶς προφερομένου τὴν κατὰ θάλατταν δυναστείαν. πλατυγίζειν δὲ κυρίως τὸ ἐπιτιθεῖναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀμιστερᾷ χειρὶ καὶ παῖσιν

τῇ δεξιᾷ καὶ ἤχον ἀποτελεῖν. Ἄλλως. τί ταραττῇ καὶ θορυβῇ; ἔλαβε δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τῆς θαλάττης. ἐπειδὴν γὰρ ὑπὸ σφοδρότερων ἀνέμων ταραχθῇ τὰ κύματα, ἀλλήλοις συγχερούσιν.

πλατυγίζεις : Ἀμφοῖν μεγαλορρημοσύνης ῥήματα, 5 καὶ πλατύνῃ καὶ ἀλαζονεύῃ. ἀπὸ δὲ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μάλλον προσερέει καὶ τύπον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ ἀπεργάζεται κύπον, ἢ μεταφορᾷ. ἀκολούθως δὲ τῷ θαλαττοκοπεῖς ἐπήγαγε τὸ πλατυγίζεις.

10

834. ὁμοροδοκήσαντα : Ὅντως ἐδωροδόκησεν ὁ Κλέων ἐκ Μιτυλήνης. οὐ μόνον δὲ τὸ δῶρα διδόναι καὶ ἀναπεῖθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. πόλις δὲ Ἀέσθου τῆς νήσου Μιτυλήνης, ὅλη μὲν Ἀθηναίους καὶ σύμμαχος, ὕστερον δὲ νεωτερίσασαν καὶ ἀποστᾶσαν κατέστρεψαν μὲν πάλιν 15 οἱ Ἀθηναῖοι Χάρητος στρατηγούντος, συμβουλευέσαντος δὲ Κλέωνος ἐψηφίσαντο παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἡδηδὸν ἀποκτείνειν Μιτυληναίων, ἐξανδραποδίσασθαι δὲ πᾶσαν πόλιν. καὶ νῦν ἐξέπεμψαν εὐθὺς ἀγγέλλουσιν τὰ βεβουλευμένα τῷ Χάρητι. τῇ δευτεραίᾳ δὲ μετανοοῦντας 20 αἰσθόμενος ἐπὶ τοῖς προτέροις γνωσθεῖσι Διόδοτος, εἷς καὶ αὐτὸς ὢν τῶν πολιτευομένων τότε, γενομένης δις τῆς ἐκκλησίας, καὶ οὐδὲν ἀντιέχοντος τοῦ Κλέωνος, καὶ παρακελευομένου τοῖς ὁδῶσιν ἅπασι ἐμμένειν, παρεθλὼν μεταγινώωναι τοὺς Ἀθηναίους ἐπεισεν. ἦσαν γὰρ 25 καὶ ἄλλοι τινὲς τὰ Μιτυληναίων φρονούντες, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἄνδρες Μιτυληναῖον κατὰ τινα πρεσβεῖαν ἀριγμένον πείθουσι διὰ τάχους ἑτέραν πέμψαι τριήρη, ἀπαγορεύουσιν τῷ Χάρητι μὴδὲν διαπάξασθαι τῶν πρότερον ἐπεσταλμένων. τοὺς δὲ νύκτας τῆς 30 δευτέρας τριήρους τῇ τε ἄλλῃ παρακλήσει καὶ δύρων υποσχέσει προτρέψαντο πάσῃ σπουδῇ περὶ τὸν πλοῦν χρῆσασθαι προβήμιως ὡς ἂν τὴν προτέραν τριήρη θῶσαιεν. οἱ δὲ, ἅτε καὶ ἐπὶ χρηστὸν πλεόντες πρῶγμα καὶ ταῖς παρακλήσεσιν εἰζάντες, τοσαύτῃ περὶ τὴν εἰ-

35 ρεσίαν ἐγρήσαντο σπουδῇ, ὥστε οὐκ ἔφθη καταπλεύσασα ἡ προτέρα ναὺς, καὶ ὁ Χάρης λαβὼν τὰ γράμματα καὶ ἐκείνην ἐπεισπλεύσαι ἐκέλευσε. παρὰ τοσοῦτον κινδύνου ἡ Μιτυλήνη ἤλθεν. ἀπὸ ταύτης οὖν φησιν αὐτὸν ἐπιδειξίναι τὸ ἀργύριον εἰληφῶτα, λεληθότως δὲ 40 πάλιν αὐτὸν εἰς ὁμότητα διαβάλλον τῶν τρόπων. οὐ γὰρ φαίνεται λαβὼν πλὴν ἡ μνᾶς μ' παρὰ τῶν Μιτυληναίων ὁ Κλέων μισθόν. πιθανῶς δὲ ἐπλάσατο αὐτὸν εἰληφέναι, ἐπειδὴ πρότερος ἐκεῖνός φησιν αὐτὸν δέκα μυριάδας πόλεως κεκοφέναι. φιλονεικεῖ δὲ ἐν πᾶσιν 45 αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις.

836. πᾶσιν ἀνθρώποις : Διπλῇ καὶ εἰσθεῖς οὐ κατ' ἴσον τοῖς ἀναπαίστοις εἰς ἱαμβικά τετράμετρα καταληκτικά [ἱππωνάκτειν] οὐ'. [ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παραγράφος. ἐπὶ δὲ τῷ ἄκρῳ τοῦ τελευταίου διπλῇ ἔξω νε- 60 νευκυῖα. τινὲς δὲ τὰ ἐπτά πρῶτα κῶλα ὡς ἀντιστροφὴν εἰλήφασιν.]

837. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις : Εἰ γὰρ εἰς τέλος ἐναντιού-

μενος αὐτῷ παραμείνης πρὸς τὴν γραφὴν τῆς κατηγορίας. εἰ γὰρ οὕτω τῇ κατηγορίᾳ χρήσῃ.

839. τῶν συμμάχων τ' ἄρξεις : Ἐπαίξε παρὰ τὸ θαλαττοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς νησιώτας ἔχειν ὑποτελεῖς φόρων.

840. ἐργάση : Συνάξεις. τὸ δὲ σείων, οἷον διασειῶν καὶ ἀπαιτῶν.

841. λαβὴν : Ἀφορμὴν, λῆμμα ὡς παλαιστής.

842. κατεργάσει γὰρ : Νικήσεις, περιέσῃ αὐτοῦ.

10 πλευράς ἔχων : Σῶμα ἔχων ἰσχυρόν καὶ στερορότητα. τουτέστιν ἐταιρίαν ἔχων τοιαύτην.

843. οὐκ ὧ γὰροί : Οὐ ταῦτα τοῦτον ἔξει τὸν τρόπον, ὡς ὑμεῖς φατέ καὶ προσδοκᾶτε.

15 μὰ τὸν Ποσειῶδ' : Ὅτι περὶ τριαίνης ἀκούσας εἰπόντων τῶν ἱππέων καὶ σείων καὶ ταράττων, τὸν Ποσειῶδ' ἀνυμνῶν.

845. ἐπιστομίζειν : Κρατασιγάζειν, ἐπὶ στόμα ἔχειν τῶν κατ' ἐμοῦ, λέγων καὶ διαβάλλων μηδὲ φωνὴν ἔαν παρίεναι.

20 846. τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου : Πάλιν ὁ Κλέων τὰ περὶ Πύλον ὀρυλεῖ καὶ Σφακτηρίαν καὶ τὰ τῶν αἰγμυαλῶντων. ἔθος δὲ ἦν τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων ὅπλα ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνατιθέναι. ἕως οὖν, φησιν, ἀνέκειται τὰ ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας ὅπλα, ἅπερ ἀνέθηκα τοῖς θεοῖς νικήσας, οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τολμήσει κατ' ἐμοῦ λέγειν.

847. λαβὴν γὰρ ἐνδεδώκας : Κατὰ σεαυτοῦ. ὅσον, ἀφορμὴν κατὰ σοῦ κατηγορίας. ἀπὸ δὲ τῶν ἀσπίδων τὴν λαβὴν εἶπεν.

30 849. αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξι : Σὺν αὐταῖς ταῖς ὀγάναις. πόρπαξ ἐν ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέρουσιν, ὃ καλεῖται ὀγάνη. [περιφερὴς δὲ οὖσα ἡ ἀσπίς ἐκινεῖτο κυκλικῶς διὰ τοῦ πόρπακος.] ἀνετίθεσαν δὲ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἀνευ τῶν ὀγάνων, ἵνα μὴ ἐτοιμῶς ἔχουσιν αὐτοῖς χρῆσθαι. [μυγνᾶγμα δὲ, στρατήγημα, πανούργημα.]

35 852. στίφος : Σύστημα, πλῆθος. τοῦτο δὲ ἔτρεψεν ὁ Κλέων, ἵνα ἔλῃ, φησί, συνερχόμενον αὐτῷ πρὸς τὴν πολιτείαν.

854. συγκεχυρὸς : Συνελθόν. ἀντὶ τοῦ, ὁμονοοῦσιν ἄε τοῖς καὶ συμπνέουσιν. [Ἄλλως, ὁμονοοῦν. ἀντὶ τοῦ συνελθόντες αὐτῷ συμπνέουσι. βριμήσαιο δὲ, ὀργισθείης.]

855. ὀστρακίνδα : Βουλευθείης αὐτὸν ἐξοστρακίσαι, τουτέστιν ἐξορίσαι. Θ. ἔστι μὲν ὄνομα παιδιᾶς.

45 856. θέλει δὲ εἰπεῖν, θελήσειας αὐτὸν ἐξοστρακισθῆναι. ὃ δὲ τρόπος τοιούτος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ. προσχειρότοναι ὁ δῆμος ὀστρακὸν εἰσφέρειν, καὶ ὅταν δοῖται, ἐφράττετο σάνισιν ἢ ἀγορᾷ καὶ κατελείποντο εἰσοδοὶ δέκα. δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς ἐτίθεσαν ὀστρακὸν, ἐντιθέοντες τὴν ἐπιγραφὴν. ἐπεισάτουν δὲ οἱ τ' ἐθ' ἄρχοντες καὶ ἡ βουλὴ. ἀριθμηθέντων δὲ [ὧν πλεῖστα γένοιτο καὶ μὴ ἑλάττω] ἐξακισχίλιον, τοῦτον ἔδει ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως· εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἐξακισχίλια, οὐ μεθίστατο. οὐ μόνον δὲ Ἀθη-

ναῖοι ὀστρακοφόρου, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μιλήσιοι καὶ Μεγαρεῖς. σχεδὸν δὲ οἱ χαριέστατοι πάντες ὀστρακισθῆσαν, Ἀριστείδης, Κίμων, Θεμιστοκλῆς, Θουκυδίδης, Ἀλκιβιάδης. μέχρι δὲ Ὑπερβόλου ὀστρακισμὸς προσελθὼν ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη, μὴ ὑπακούσαντος αὐτῷ νόμῳ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν γεγεννημένην τοῖς τῶν Ἀθηναίων πράγμασιν ὑστερον. [παροξύναι δὲ δεῖ τὸ ὀστρακίνδα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπὶ παιδιᾷ τασσόμενα.]

857. εἰσβολάς : Τὰ σιτοφυλάκια, τὰς ἀποθήκας παραλάβοιεν ρησάσαντες. ἡ εἰσβολὰς ὥστε ἐλεγε τῆς χώρας. εἰσβολὰς δὲ ἔλεγον τοὺς τόπους δι' ὧν εἰσέβαλλον οἱ πολέμοιοι.

858. ἔχουσι γὰρ πόρπακας : Ὡς δέον τὰς ἀνατιθεμένας ἀσπίδας μὴ ἔχειν πόρπακας, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τοῖς ἐπιχειροῦσι κατὰ τοῦ δήμου ἐξ ἐτοίμου χρῆσασθαι ταῖς ἀσπίσι.

859. κρουσιδημῶν : Ἀντὶ τοῦ, κρούων τῇ βοῇ. ἐλυμαίνου τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρούμενος τῇ βοῇ. ἔστι γὰρ παράκρουσις μέτρον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων, [καὶ παρακρούσασθαι, ἀνατρέψαι. καὶ παράκρουσιν, ἐξαπάτην, ἐμπαιγμόν.]

863. [ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον : Οὐδὲν τῶν κατὰ τῆς πόλεως λογιζομένων καὶ δημοῦ ἱσταμένων.]

865. καταστῇ : Κατάστασιν λάβῃ, ἐν εὐδίᾳ ᾗ. ἐπειδὴ καὶ ἐγγέλεις μὴ δυνάμεναι νῆγεσθαι, ἐν τῇ ἰλῦϊ εἰσίν. οἱ οὖν θηρεύοντες τὸ ὕδωρ ταράττοντες ἀγρεύουσι τὰς ἐγγέλεις.

872. ξεῦρος πριάμενος : Πλείονα εὖνοιαν ἔδειξεν ὅτι καὶ πριάμενος ἔδωκεν, ὃ δὲ ἔχων προίκα οὐ δέδωκεν. οὐδ' εἴ τι χρήσιμον ἔχει, τῇ πόλει χαρίζεται.

874. τοῖσι δακτύλοις : Πρὸς τὸ μὴ πταίνειν διὰ τὰς ἐμβάδας. ἅμα δὲ καὶ τοῖς δακτύλοις τῶν χειρῶν, διὰ τὸ μὴ κλέπτειν.

877. τὸν Γρύττον ἐξαλείψας : Οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ, τὸ τυχόν τῆς πορνείας ἐξαλείψας. παρὰ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι βύπον, ὃν λέγουσι γρύ. οἱ δὲ Γρύττον τινὰ ἐπὶ κιναιδιᾷ διαβάλλουσι. τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ γὰρ διαβαλλομένων ὁ Γρύττος. Ἄλλως, ὑγρόν τινα καὶ κατωφερῆ, ὃς διὰ τὴν πολλὴν ὑγρότητα ἐν τοῖς ἐταιρείοις διέτριβεν. ὃ δὲ Κλέων δημαγωγῶν θάνατον αὐτῷ ἐπέθηκε τὴν ζημίαν.

878. πρωκτοτρεῖν : Πρωκτὸν ἐπιτρεῖν τῶν πορνευομένων.

880. ἵνα μὴ ῥήτορες : Ἀπειρήτο γὰρ τοῖς τοιούτοις ἀγορεύειν. διαβάλλει δὲ τοὺς ῥήτορας ὡς τοιούτους.

882. ἀμφιμασχάλου : Χειριδωτοῦ ἱματίου. οἱ δὲ δουλικῷ. [Ἄλλως, μικροῦ χιτωνίσκου. ἦν δὲ καὶ ἑτερομασχάλος ὁ τῶν ἐργατῶν, οὗ τὴν μίαν μασχάλην ἔραπτον.] Ἄλλως, ἐκατέρωθεν ἔχοντος χειρῶν οὐ μακράς, ἀλλ' ὥς τῶν μασχάλων.

883. [ἀλλ' ἐγὼ σοι : Παρεπιγραφῇ. οἰδῶσι γὰρ αὐτῷ χιτῶνα.]

886. οὐ μείζον εἶναι φαίνεται : Ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηγέγκατο ὁ Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίους τὸν δοθέντα χρησμὸν

τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

ἄλλων γὰρ ἄλλα λεγόντων, Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος. [καὶ τὸν Πειραιᾶ δὲ τευχίσας, ὡς εἴρηται, καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη ποιήσας τὰ διήκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι τοῦ Πειραιῶς, ἐπὶ πλέον ἐδοξε σοφός.]

887. πιθηκισμοῖς : Ἀπάταις καὶ κολακεύμασιν. Ἄλλως. μιμημασιν. ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηχό-
τος.

[περιελάνυεις : Γράφεται παρελάνυεις.]

888. ὅταν χεσεῖη : Οἱ ἀνιστάμενοι ἐκ τῶν συμπο-
σίων πρὸς τὸ ἀποπατήσαι πολλάκις τοῖς ἀλλοτρίοις
ὑποδήμασι χροῖνται ἥτοι σπεύδοντες ἢ ἀγνοοῦντες ὑπὸ
τῆς μέθης.

891. προσαμφιῶ τοδί : Πρὸς οἷς ἔχει ἐνδύσω. παρε-
πιγραφῇ δὲ δίδωσι γὰρ αὐτῷ ὁ Κλέων χιτῶνα.

892. βύρσης κάκιστον : Ἀηδισθεὶς ὁ Δῆμος καὶ μυ-
σαττόμενος τὴν ὁσμὴν τοῦ βυρσοδέψου ταῦτά φησι.

894. τὸν καυλὸν οἰσθ' ἔκεινον : Τὴν ῥίζαν τοῦ σιλφίου.
σίλφιον δὲ [ρίζα κατὰ τινὰς ἡδύσμος ἐν Λιβύῃ γινο-
μένη, ἀρτυτική καὶ θεραπευτική, καλλίστη δὲ ἡ Κυρη-
ναϊκή. ὅτι τῇ ὁπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ
σίλφιου ἐχρῶντο. Ἄλλως.] φυτάριον ἐστὶ κάκισμον.
Ἀρισταῖος δὲ ὁ Ἀπολλωνίος καὶ Κυρήνης πρῶτος τὴν
ἐργασίαν τοῦ σιλφίου ἐξεῦρεν ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.

895. τὸν ἄξιον γενόμενον : Ὅτι καὶ νῦν εὖνον καὶ
ὀλίγης τιμῆς πιπρασκόμενον
οἷδα μέντοι : Ὅτι καὶ τῷ ὁπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ
καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο.

898. οἱ δικασταί : Οἱ ἡλιασταί. τὸ μέγα δὲ δικαστή-
ριον ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἥλιαία, καὶ οἱ δικασταί ἡλιασταί.

899. κόπριος : Κηπουρός, παρὰ τὴν κόπρον. Ἄλ-
λως. νῆσος τῆς Ἀττικῆς. ἢ τὸν κοπρολόγον λέγει.

901. Πυρράνδρου : Ἀπὸ τοῦ Πυρρίου ἔπαιζε τὸ
δνομα. ἦν δὲ οὗτος ὁ Πύρρανδρος πονηρὸς καὶ συκοφάν-
της. βωμολοχεύμασι δὲ, κακοურγήμασι, κολακεύμα-
σιν, ἢ ἀπάταις. βωμολοχοὶ δὲ εἰσιν οἱ περὶ τοὺς βωι-
μοὺς λοχῶντες [καὶ κρυφίως ὑποκαθήμενοι, ἐπὶ τῷ
ἄρπάξειν τὰ ἐπιτιθέμενα θύματα. τοῦτο δ' ἡμῖν πλεο-
νάκις ἴσως τοῦ δέοντος εἴρηται. θεὸν δὲ τὴν Ἀθονᾶν
ἀκουστέον].

905. μισθοῦ τρύβλιον : Ὁξύβαφον. ἀντὶ τοῦ εἰ-
πεῖν ὁπρίον, ἢ ἄλλου τινὸς προσφαγίου, μισθοῦ
εἶπε διὰ τὸν δικαστικὸν μισθόν.

906. κυλίχρινον : Ἐκπωμα. ὁ νῦν λέγουσι πυζίδιον.
ἔχουσι δὲ οἱ ἱατροὶ τὰ πυζίδια, ἐν οἷς προσβάλλουσι
τὰ πάσματα.

910. κέρκον : Τὴν οὐράν. ἀπαλὸν δὲ καὶ τρυφερὸν
τὸ ἔριον τοῦ λαγωῦ, ὥστε ἀντὶ σπόγγου χρήσασθαι
διὰ τὸ ἀπαλὸν εἶναι, ὥστε τὰς λήμας περιψῆν.

περιψῆν : Ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν.
φιλονεικεῖ δὲ ἕκαστος ὑπερβαλεῖν ταῖς δωρεαῖς.

911. ἐμοῦ μὲν οὖν : Διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς ἀμοι-
βαῖον μέλος τῶν ὑποκριτῶν κώλων τριάκοντα διμέ-
τρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέ-
τρου, συνήθως καὶ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς.
ἐπὶ τῇ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου,
ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

912. τριηραρχεῖν : Ἀπειλεῖ αὐτῷ λειτουργίαν.
λειτουργία γὰρ παρὰ Ἀθηναίους. δαπανηρὸν δὲ τὸ
τριηραρχεῖν. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς
πολεμὸν εὐτρεπῇ. ἄπερ παρесеκέαζεν ὁ τὴν λειτου-
ργίαν ταύτην προβληθείς. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ στρα-
τηγοὶ εἴ τινα εἶχον ἐχθρὸν, εἰς τριηραρχίαν ἐνέ-
βαλλον, ὅπως ἂν αὐτῷ ὁ βίος ἀναλίσκοιτο. εἰ δέ τις
ὑπερβαλλόντως ἀπεγβάνοιτο, παλαιὰς καὺς αὐτῷ
ἐδίδοσαν, ὅπως ἂν οἴκοθεν καινὰς ἀντ' αὐτῶν κα-
τασκευάσῃ, καὶ πάντῃ ἄποροι ἐγίνοντο. [οὐκ ἐφέ-
ξεις δὲ, ἀντὶ τοῦ, οὐ παύσῃ. διαμηχανήσομαι δὲ,
διαπράξομαι.]

919. ἀνὴρ παφλάζει : Ἐπειδὴ ἑώρα τὸν Κλέωνα
κεκραγότα καὶ παφλάζοντα τῷ λόγῳ, τῇ μεταφορᾷ
ἐχρήσατο ἀπὸ τοῦ χαλκείου ἐν τῷ πυρὶ κειμένου.
ἐπειδὴ γὰρ ἴδωμεν τοῦτο ὑπερζέον, τὸν ὑποκειμέ-
νων ξύλων ὑφαιρούμεν καὶ τοῦ ὕδατος, ἵνα μὴ
ὑπεργυθέντος τοῦ ὕδατος τὸ πῦρ σβεσθῇ. χαριέντως
δὲ ὡς μαγεῖρι. Ἄλλως. ἐντεῦθεν μετὰ τὸ κθ' κῶ-
λον διακέχριται τοῖς προσώποις. εἰσὶ δὲ ἴσα ὄλα. καὶ
ὅμοιον ποιεῖ τὸ ὄλον περιοδικόν. τὸ δὲ τελευταῖον ἐτέ-
ραν ἔχει διαίρεσιν, τὴν εἰς τρίμετρον καταληκτικόν.
Ἄλλως. βράσσει καὶ τετάραχται. πεποίηται παρὰ τὸ
ἀπάφλα. τὸ δὲ ἐξῆς, ἀνὴρ παφλάζει ὑπερζέων.

921. τῶν ξύλων : [Ἐν τοῖς πλείοσι.] τῶν δετῶν. ἔδει
εἰπεῖν τῶν κρεῶν. ἐστὶ γὰρ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐβρόν-
των, οἷτινες, ὅταν παφλάξῃ, τῶν ὑποκειμένων ξύ-
λων ἀφαιροῦνται καὶ τῶν κρεῶν.

ἀπαρυστέον : Ἀφαιρετέον. τῶν ἀπειλῶν δὲ εἴ-
πεν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ζέματος. ἐπειδὴ τῶν ὑπερ-
ζέοντων ἀπαρύνονται, ἵνα μὴ τι ὑπερχέηται. μα-
γειρικῶς δὲ καὶ ταῦτα.

922. ταυτή : Ἴσως κρεάγραν ἔδειξεν ὡς μαγεῖρι.

924. ἱπούμενος : Οὐλοῦμενος ταῖς συντελείαις, ταῖς
ἀπαιτήσεσι, πολλὰ εἰσφέρειν ἀναγκαζόμενος. πιεζό-
μενος.

926. σπεύσω σε : Σπεύσω εἰς σε καὶ σπουδάσω.
ἐπειδὴ οἱ στρατηγοὶ, ἐχθροὺς τινὰς ἔχοντες πένη-
τας, ἐνέγραφον τῷ πρώτῳ τάγματι, ὅπως μὴ ἀρ-
κοῦντες πρὸς τὰς μεγάλας ζημίας, ἄποροι γένωνται.
[εὐχομαι δὲ, καταρῶμαι. τάγηνον δὲ, τήγανον. τευ-
θις δὲ εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. σίζον δὲ, ποῖον ἦχον
ἀποτελοῦν.]

932. Μιλήσιον : Ὡς ἐκεῖθεν ζωροδοκούντος. μέτοι-
χοι δὲ Ἀθηναίων οἱ Μιλήσιοι.

937. ἦν κατεργάσῃ : Ἐὰν διαπράξῃ ἄπερ αὐτοῖς

ἐπηγγελίω. [(937) μεθήκοι δὲ, μετέλθοι, καλῶν σε δηλονότι.]

935. προλάβοις ἔτι εἰς ἐκκλησίαν ἑλθόν. V.

941. εὖ γε νῆ τὸν Δία : Διπλῆ καὶ τοῦ χοροῦ ἐν 6 ἐπεισθέσει. ὦν τὸ πρῶτον ἐκ τροχαϊκῆς βάσεως καὶ ἀναπαιστικῆς, καὶ ἐρθημιμερές ἡ Ἰωνικόν, ἀπὸ μὲν τριμέτρου καταληκτικόν. ἀτακτότερον δὲ ἔχει τὴν τροχαϊκὴν βᾶσιν ἐπτάσημον. τὸ δὲ δεύτερον πενθημιμερές κοινὸν δακτυλικόν καὶ ἀναπαιστικόν. ἐπί- 10 τηδες διακελυμένως τὸν πεζὸν λόγον. ἔστι δὲ πολλὰ καὶ παρ' Εὐπολίδι σεσημειωμένα.

943. [καὶ μοι δοκεῖ : Κορωνίς ἐτέρως εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'. ὦν τελευταῖος

ἰδοῦ ἰδοῦ. νῆ τὸν Δί' οὐδὲν καλῶς.]

15

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

944. ἀγαθὸς πολίτης : 'Ο ἄλλαντοπώλης δηλονότι δοκεῖ μοι, φησί, καλὸς εἶναι πολίτης, ὅποιος ἄλλος οὐδεὶς γένοιτο ἂν ἐν παντὶ χρόνῳ.

945. πολλοῖς τοῦ 'θολοῦ : 'Τοῖς εὐνόοις, τοῖς Ἀθη- 20 ναίοις. οὕτως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν πολλῶν τοῦ ὅθολοῦ πωλουμένων.

946. ἐσκορόδισας : Ἀθήδισας ἡ ἐπίκρανας, ἡ ἐδρί- 25 μυζας, ἡ κλαῦσαι πεποίνκας. ἀπὸ τῶν [τὰ] σκόροδα τριβόντων.

948. ἐμοὶ ταμειύσεις : 'Ὡς οὐκέτι ἐπιμελήσῃ τῶν ἐμῶν χρημάτων, οὐδὲ ταμίας μοι ἔσῃ, τουτέστι δι- 30 κήσεις τὰ πρυτανεία.

950. ἐμοῦ πανουργότερος : 'Ἐαυτὸν διαβάλλει ὁ 30 Κλέων, ἐκείνῳ ψόγον ἐπιφέρειν βουλόμενος. [ὁ δακτύλιος δὲ, ὃν ἐφόρει τῆς ἀρχῆς ὄντα σημεῖον.]

954. δημῷ βοείου : Παρὰ τὸν δῆμον ἐποίησε 35 δημὸν ὀζυτόνους, ἐπειδὴ τῷ θρίῳ περιβάλλοντες τὸ λίπος ὤπτων. θρίον δὲ τὸ τῆς συκῆς φύλλον. ὀλίγον οὖν δεῖ τῷ τόνῳ παρεγκλίνειν οὐ τὸ ὄνομα. λέγει δὲ καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ὡς ἀντίσθητον διαβάλλει τὸν δῆμον. Ἄλλως, λίπους βοείου. ταῦτα δὲ εἰς ἀναι- 40 σθησίαν τοῦ δήμου. καὶ ἐν Σφῆξιν [40] « ἴσθη βοείον δημόν. » θρίον δὲ σκεύασμά τι μετὰ ἐγκεφάλου γι- νόμενον.

Θρίον : Χόνδρος ἡ ὀρυζα εἴχεται, ἡ σεμίδαλις ἀρ- 45 κούντως. εἴτα ἐπιγεῖται τὸ ὕδωρ, καὶ φυᾶται τὸ ἠψημένον μετὰ ἀπαλῷ τυροῦ καὶ ὣν ὀλίγων. εἴτα περιλαμβάνεται φύλλοις συκίνους ὅλον καὶ περιει- 45 λεῖται καννάβῳ ἡ παπύρῳ, ἡ λίνῳ, καὶ καθίεται εἰς ζωμὸν κρεῶν ἠψημένων, ἄχρι τοῦ λαθεῖν ἱκανὴν εἴη- σιν. εἴτα ἐξαιρεῖται καὶ τῶν φύλλων περιαιρεθέντων εἰς λοπάδα νέαν ζέοντος μέλιτος ἐμβάλλεται καὶ 50 εἴχεται. στρεφόμενον δὲ, ὅταν ἱκανῶς ἔχη καὶ ξανθὸν γένηται, ἐξαιρεθὲν παρατίθεται μέλιτος περιχυθέντος, ἡ ἀπὸ τοῦ ἐρβοῦ, ἡ ἀπὸ τοῦ ἄλλου. θρίον δὲ καλεῖται ἀπὸ τῶν φύλλων τῆς συκῆς, ἅτινα οὕτω καλεῖται.

956. λάρος κεχηνώς : Τὸν Κλέωνα λέγει διὰ τὸ

ἄρπακτικόν. ἀπὸ τούτου δὲ ὡς κλέπτῃ τὸν Κλέωνα διαβάλλει. καὶ ὁ λάρος γὰρ ζῆν ἔστιν ἀδερφάγον. τὴν δὲ πέτρην διὰ τὸ βῆμα τὸ ἐν τῇ πρυκί.

958. Κλεωνύμου : 'Ὡς δαπανηρὸν καὶ ἐν τρυφῇ 5 ζῶντα κιμωδεῖ καὶ διαβάλλει τὸν Κλεώνυμον καὶ ὁ ἄρπαγα. εἶπων γὰρ λάρος ἐπήνεγκε τὸν Κλεωνύμου.

959. παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν : Δακτύλιον ἄλ- 10 λον δίδωσι. καὶ ἔστι παρεπιγραφή.

963. μολγὸν γενέσθαι : Φαινὸς, μολγὸν ἀντὶ τοῦ 15 τυρλόν. 'Πρόδοτος δὲ ἰστορεῖ τοὺς Μολγούς τούτους ἐπάνω τῆς Συκῆς εἶναι. Ἄλλως, πένητα, παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. Ἄλλως. Σύμμαχος· 20 εἶοικε χρησμός τις εἶναι. ἐν γὰρ τοῖς Γεωργοῖς οὕτως ἔχει

ὅτω δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει.

ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀχέμας.

15

'Ερατοσθένης· μολγὸν καὶ ἀμολγὸν τὸν αὐτόν. ἀμολ- 25 γούς δὲ παρὰ τούτοις φησὶ λέγεσθαι τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινά. 'Ἡσιόδος δὲ [Op. 588] « μᾶζά τ' ἀμολγαίη. » οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀχμαῖον. παρὰ δὲ τοῖς κομικοῖς μολ- 30 γης ὁ μοχθηρὸς, ὥσπερ γόης. οὕτω Σωκράτης. Ἄλ- 20 λως, μολγὸν τινὲς μὲν γλαυκόν, οἱ δὲ τὸν βραδύν. οἷον, ἀμολγὸν καὶ κλέπτῃ τῶν ὁημοσίων. μολγούς γὰρ 30 ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά.

964. μέχρι τοῦ μυρρίνου : Μέχρι τῆς κεφαλῆς. 35 ἐπειδὴ οἱ ἄργοντες μυρρίνη ἐστεφανοῦντο. ἡ ἀπὸ τοῦ 25 ἐσκολύφθαι τὸ αἰδοῖον εἰς τέλος καὶ ὀλόκληρον. μύρτον δὲ πεποικιλμένον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ γυναικεῖον αἰ- 40 δότον.

967. ἄλουργίδα : Πορφυρᾶν γλανίδα. ἐπειδὴ τὸ 30 βόδον πορφυροῦν, τῷ στεφάνῳ τῶν βόδων τὴν ἄλουρ- 30 γίδα ἐπήνεγκεν.

968. [κατάπαστον : Κατάπαστος, κατάμεστος, 35 πλήρης, καταπεποικιλμένος, στεφάνην : Τὸν στεφάνον· σημαίνει δὲ καὶ ὄρους ἐξοχήν. Victor.]

969. χρυσὸν διώξεις : Τῷ διώξεις ἔχοντι λόγον πρὸς 35 τὰ προκείμενα ἐπήνεγκε παρὰ τὴν φωνὴν τὸ διώξεις· Σμικυθὴν καὶ κύριον, ὥσπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὴ γυναικὶ 40 ἐπιφέρειται ἐγκλημα. οὕτω γὰρ προκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἡ δεῖνα καὶ ὁ κύριος, τουτέστιν ὁ 40 ἀνὴρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικῶδη τὸν Σμικυθὴν κιμωδεῖ καὶ ἔχοντα κύριον ὡς αἱ θήλειαι. ὁ δὲ Σμικυθὴς 45 Ὁρακίων βασιλεὺς. Κύριον δὲ ἀντὶ τοῦ Κύρου τοῦ Ἀρ- 45 ταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ὃς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τῆς Λυδίας πεμφθεὶς σατραπείην, Ἀκεδαῖ- 45 μονίοις προσθεμένους εἰς πόλεμον τὰ πρὸς Ἀθηναίους ἐχορήγησε χρήματα. Ἄλλως, τὸν Σμικυθὴν κιμω- 50 δεῖ ὡς κίναidon. κύριον δὲ λέγει τὸν ἄνδρα. οὕτω γὰρ ἐπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, Ἀσπασία καὶ κύ- 50 ριος, τουτέστιν ὁ Περικλῆς.

973. ἥδιστον φάος : Κορωνίς. ἐξίσαι γὰρ ὑποκριταί. 50 καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ ἐξῆς μονοστροφικὴ τετράκω- 50 λος οὖσα τὰς περιόδους ἐκ τριῶν γλυκινοῦσιν [ποτέ μὲν

ἐξ ἐπιτρέτου, ποτὲ δὲ διτροχαίου, ἐν δὲ τῷ γ' καὶ χοριάμβου καὶ διαάμβου], καὶ τοῦ φερεκρατείου. συν-
ῆπται δὲ τῇ λέξει καὶ μόνον διακρίνεται τὸ φερεκρά-
τειον. [ἐφθιμιμερὲς δὲ ἐστὶν ἐξ ἐπιτρέτου τετάρτου, ἢ
5 διτροχαίου, καὶ βακχείου συγκείμενον.] παράγραφοι δὲ
ἀπλαῖ μὲν πέντε, ἢ δὲ ς' καὶ μετὰ κορωνίδος. [ταῦτα
δὲ παρὰ τὰ Εὐριπίδου.]

975. τοῖσιν ἀφικνουμένοις : ἸΙ τοῖς μετὰ ταῦτα
ἐσομένοις. ἢ καὶ τοῖς ἐπιδημοῦσι τῶν ξένων, ἵν' ἐπι-
10 δεικνύη τὸν Κλέωνα καὶ τούτῳ πονηρὸν, ὅτι μὴδὲ
τούτων φεῖδεται, ἀλλ' ἐπίσης ἅπαντας συκοφαντεῖ.

979. ἐν τῷ δεῖγματι τῶν δικῶν : Σύμμαχος· σκέ-
ψασθε τί δὴ ποτὲ ἐστὶ τὸ δεῖγμα τῶν δικῶν. παρῆται
γὰρ, φησὶν, εἰ μὴ τὸ δεῖγμα τόπος ἐστὶν ἐν Πειραιεῖ,
15 ἔνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται καὶ ἔλογο
ποῖον. τὸ δὲ τῶν δικῶν προσέθηκεν, ἵνα διαβάλλῃ τὸ
φιλόδοικον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως. ἐν τῷ Πειραιεῖ,
ὅπου δικάζουσιν. ἐπεὶ ἐκεῖ οἱ ἔμποροι τὰ δεῖγματα τῶν
πωλουμένων ἐτίθεσαν. ἅμα δὲ ἔσχωρε τὸ φιλόδοικον τῶν
20 Ἀθηναίων.

984. δοῖδου : Παροιμία, δοῖδου αὔξει, ἐπὶ τῶν λίαν
μικρῶν. ταῦτα δὲ ὡς πρὸς τὸν Κλέωνα πάντα. τορύνη δὲ
τὸ κινήτηριον τῆς χύτρας. τῆς νομοσύνης δὲ, τῆς χοιρω-
δίας, τῆς ἀπαίδευσης. — κουτάλη. V.

988. οἱ ξυνοφίτων : Οἱ συμμαθόντες.

989. τὴν Δωριστί : Τῷ ὀνόματι παίζει διὰ τὸ δωρο-
δοκεῖσθαι. διαβάλλει οὖν αὐτὸν ὡς κλέπτην καὶ δωρο-
δοκούμενον. Δωριος δὲ οὕτω καλεῖται μία τῶν ἁρμο-
νιῶν, ὡς καὶ Λύδιος καὶ Φρύγιος καὶ Βοιώτιος. Ἄλ-
30 λως. οὐδεμίαν ἁρμονίαν ἄλλην θέλει μαθεῖν, μόνην δὲ
τὴν τοῦ δωροδοκεῖν ἐπινοήσαν.

994. ὡς ἁρμονίαν : Ἀρμονίαν οἱ μουσικοὶ καλοῦσι
τὸ εὖ καὶ ἐπισταμένως εἶναι τὰς νευρὰς ἐν τοῖς χρού-
μασι τῶν ἀσμάτων. ἐν ᾗθει οὖν ταῦτά φησιν, ὅτι
35 Κλέων ἐτέραν μουσικὴν οὐ μετεχειρίζετο, οὐδὲ μαν-
θάνειν ἐβούλετο, ταύτης δὲ μόνης ἀντεποιεῖτο [τῆς
Δωρίου διὰ τὴν αὐτοῦ δωροδοκίαν καὶ ἔμπειρος ἦν].

997. ἰδοὺ θέασαι : [Κορωνίς εἰσιόντων αὐθις τῶν
ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ καὶ δακτυλικοὶ ἐννε-
40 νήκοντα ἐξ. ὧν προτίθενται στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι
ἀκατάληκτοι ιζ'. τὸ γὰρ ιε' δίμετρον ἐστὶν ἀκατά-
ληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. περὶ δὲ τῶν ἐξῆς ἐν
ἐκάστῃ περιόδῳ εἰρήσεται.] ὁ δὲ Κλέων ἐξείσιν ἐπὶ τῶν
μεταφρένων ἀγγείων φέρων πεπληρωμένον χρησμῶν,
καὶ λέγει ὅτι τοσούτον ἄχθος βαστάζων, ὅμοιος ἅπαντας
ἐξάγειν οὐκ ἠδυνήθη τούς χρησμούς. καὶ ὁ ἕτερος
45 ὁμοίως τὸ αὐτὸ ποιεῖ. τοῦτο γὰρ ἐπηγγελμένοι εἰσῆλθον
ἐξοίσειν τούς χρησμούς, οὓς ἔχουσι περὶ τοῦ δήμου.

998. ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν βιβλίων τῶν τούς χρη-
50 σμούς ἐχόντων χεσείω φησὶν. ὡς δὲ ἔνδον καὶ ἄλλων
όντων χρησμῶν τὸ οὐχ ἅπαντας ἐκφέρειν φησὶν.
Ven., Θ.

1001. ξυνοικία δύο : Δυϊκῶς ἐπήγαγε τὰ ξυνοικία.
λέγονται δὲ ξυνοικίαι καὶ αἱ μικραὶ οἰκίαι καὶ ἀπο-

στάσεις, ἢ οὓς νῦν φανόπτας φασμέν. — ὑπερῶν : Ἀνώ-
γαιων. Vici.

1004. Γλάνιδος : Ἐπαίξε πρὸς τὴν κατάληξιν τὸν
Βάκιν καὶ τὸν Γλάνιν εἰπόν. ἐστὶ δὲ εἶδος ἰχθύος δ
γλάνις. [γεραιτέρου δὲ, συνετωτέρου.]

1008. περὶ σκόμβρων : Εἶδος ἰχθύων οἱ σκόμβροι
παρόμοιοι τοῖς μικροῖς θύννοις. νέων δὲ, νεωστὶ τετα-
ριχουμένων. [ἐπαίξε δὲ ὡς μάγειρος.]

1013. ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς : Ἐγένετο χρησμὸς
τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τοῦ δήμου αὐτῶν λεγόμενος

εὐδαιμον πολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελεῖς,
πολλὰ ἰδὼν καὶ πολλὰ παθὼν καὶ πολλὰ μογήσαν,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἡμᾶτα πάντα.

οἷον, βασιλεὺς μέγας ὑπερέξεις ἀπάντων ὥσπερ αἰετὸς
τῶν ὀρνέων. τοῦτου δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα,
15 ἀλλὰ καὶ ἐν Ὀρνισί [979] καὶ ἐν Δαιταλεῦσι μέμνη-
ται.

1014. [ἄκουε δὴ νῦν : Ὁ πρῶτος στίχος ἐνταῦθα
ἱαμβικός τρίμετρος ἀκατάληκτος. οἱ δὲ ἐξῆς ς' δα-
κτυλικοὶ ἐξάμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει παρά-
20 γραφος.]

1016. ἐριτίμων ἀπὸ τριπόδων : Ἐρ' ὧν ἐκαθέζετο ἢ
πρόμαντις. ἐριτίμων δὲ, πάνυ τιμίων. τὸ γὰρ ἐρι ἐπίρ-
ρημά ἐστιν ἐπιτάσεις, ὡς τὸ ἐριβόλακα, καὶ ἐρι-
κυδέα, τὴν μεγάλως ἐνδοξον. σώζεσθαι δὲ, σώζειν καὶ
25 περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.

1018. γράφεται λάσκων. πρὸ σοῦ ἢ ὑπὲρ σοῦ ὑλα-
κτῶν. Veni.

1019. [κἂν μὴ ὀρθ' ταῦτα : Κἂν μὴ ποιήσῃ ταῦτα δ
κύων, ἀπολείπει.]

1020. κατακράζουσι : Καταθορυβοῦσιν. ἰδίως δὲ νῦν
ἐπὶ ὀρνέων τὸ κράζειν ἀντὶ τοῦ κρῶζειν. Ἄλλως.
οἱ ἄλλοι ῥήτορες κράζουσι καὶθορυβοῦσι.

1021. [ταυτί μὲ τὴν Δήμητρα : Οἱ ἐξῆς τῶν εἰρημέ-
νων οὗτοι στίχοι ἱαμβικοὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι
35 ἐννέα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. πρὸ σοῦ δὲ ἀπύω,
ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ σοῦ ὑλακτῶ.]

1026. ὥσπερ θύρας σου : Οἱ γὰρ ἀποκλειόμενοι κύ-
νες τὰς θύρας περιεσθίουσι, βουλόμενοι ἑαυτοῖς ποιῆσαι
ἐξοδον. [δ' χρησμὸς δ' ὁ περὶ τοῦ κυνὸς, ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐν
τῷ χρησμῷ κύων. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ε' δακτυλικοί.
ἐφ' ὧν τῷ τέλει παράγραφος.]

1028. γράφεται ἐνὶ δέ. ὁ ἐν τῷ χρησμῷ κύων. V.

1030. ἀνδραποδίστην : Σωματέμπορον, τοὺς ἐλευθέ-
ρους καταδουλοῦμενον.

1031. δς κέρκῃ σαίνων : Τῇ οὐρᾷ σαίνων, οἷον, ὑπο-
τρέγων καὶ κολακεύων. ἐπαίξε δὲ παρὰ τὴν παροι-
μίαν

σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίπαργος εἶ.

ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιθυλουόντων
50 δὲ λάθρα. [ἐξέδεσται δὲ, ἐκτρώγει. τοῦτον δὲ, τὸ βρῶμα.
ἄλλοτε δὲ χάσκης, ἀντὶ τοῦ, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν
ἐχῆς.]

1033. ἐς τοῦπτανιον : Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ πρυτανεῖον εἰπεῖν, εἶπεν εἰς τοῦπτανιον, τουτέστιν εἰς τὸ μαγειρεῖον.

1034. νύκτωρ τὰς λοπάδας : Ὅτι τοὺς φόρους τῶν νήσων καὶ τῶν πόλεων ἀφῆρπαζεν. ὡς οἱ κύνες οἱ εἰς τὰ
5 μαγειρεῖα εισιόντες περιλείχουσι τὰς λοπάδας καὶ τὰς χύτρας, οὕτως καὶ ὁ Κλέων, ἔάν τι τοῖς νησιώταις περιλειπῇ, καὶ τοῦτο λαμβάνει. Ἄλλως. ἔπαιξε πρὸς τὸ γινόμενον ὑπὸ τῶν κυνῶν. οὗτοι γὰρ ἀρπάσαντες τι εἰώθασιν εἰς τοὺς ἡσυχίαν ἔχοντας τόπους ἀναχωρήσαν-
10 τες ἐμφορεῖσθαι.

καὶ τὰς νήσους διαλείχων : Ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰς χύτρας, παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὰς νήσους, τουτέστι τοὺς τῆς πόλεως πόρους διαρπάζων καὶ τοὺς νησιώτας δια-
σεῖων.

1035. [νῆ τὸν Ποσειδῶν : Πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλῃν ὁ λόγος. τῶν δ' ἐξῆς τούτων ἐξ στίχων ὁ μὲν α', β' ἱαμ-
15 θικοί. οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες δακτυλικοί. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

1038. κῶνοιψι : Τοῖς ῥήτορσιν. ἤχουν τοῖς Μήδοις
20 λέγει.

1039. ὧς τε περὶ σκύμνοις : Ὡς λέων ὑπερμαχῶν σκύμων.

1040. τεῖχος ποιήσας ξύλινον : Τὰς ναῦς φησι. με-
τέστησαν δὲ τότε εἰς Σαλαμίνα. οὗτος δὲ ὁ χρησμός
25 ἐπιόντος τοῦ βαρβάρου ἐδόθη. ἀγνοοῦντων δὲ αὐτῶν καὶ βουλομένων ξύλινῳ τειγίσει τὴν πόλιν τεῖχει, Θει-
στοκλῆς δὲ στρατηγὸς νοήσας τὸν χρησμόν, εἶπε τεῖχος τὰς ναῦς λέγειν. ἐστὶ δὲ ὁ χρησμός

30 τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύσπα Ζεὺς [μῦθον ἀπὸρῆθον τελείην διὰ Παλλάδα κόρην. μὴ δὲ σὺ γ' ἵπποσύνην μενέειν καὶ πεζὴν ἰόντα, νότον ἐπιστρέψαι, ἔτι γὰρ τοῖς κἀντίος ἐσται. ὦ θεή Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ἥπου σκιδναμένης Δημήτερος ἡ συνιούσης.

35 πύργους σιδηροῦς : Τὰ ὄπλα λέγει.]

1041. [ταῦτ' ἴσθ' ὅτι : Ἐν ἐκθέσει ἱαμβοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δέκα. ἐφ' ὧν τῷ τέλει παράγραφος.]

1044. Ἀντιλέων : Οὗτος πονηρὸς κωμωδεῖται καὶ πολυπράγμων. προειρήκει δὲ ὁ Κλέων ἀντὶ τοῦ λέοντος
40 αὐτῷ εἶναι φύλαξ.

1046. σιδηροῦν τεῖχος ἐστί καὶ ξύλινον : Ἀντὶ τοῦ ἐκ ξύλων σιδηρῶν. — γράφεται καὶ ξύλινον. γ. οὕτως τὸ ἐξῆς. [σῶζειν δὲ, φυλάττειν. (1050) τελείσθαι δὲ φησι τὰ λόγια ὡς αὐτὸν δεσμεύσαι βουλούμενος.]

45 1049. πεντεσυρίγγῳ : Πέντε ὁπὰς ἔχοντι, δι' ὧν οἱ τε πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐνεβάλλετο. — λέγει δὲ τὴν ποδοκάκην. Θ.

1050. ἀντὶ τοῦ ᾗδῃ δεσμεύσω αὐτόν. Θ.

1051. [μὴ πείθου : Οἱ ἐξῆς οὗτοι στίχοι δακτυλικοὶ
50 εἰσι δέκα. ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. κορώνας δὲ φησι τοὺς ἐχθροὺς, ἑαυτὸν ἱέρακα. κορακῖνος δὲ εἶδος ἰχθύος. ἔπαιξε δὲ ἀντὶ τοῦ κούρους.]

1053. συνόησας Λακεδαιμονίῳν : Πάλιν τὴν ἀναφο-
ρὰν ποιεῖται ἐπὶ τὴν Πύλον καὶ τὴν Σφακτηρίαν καὶ

τοὺς αἰγμαλώτους τοὺς τ', ὡς ἔλαβε Δημοσθένης ἐπὶ Σικελίαν ἀπιὼν, ἤγαγε δὲ Κλέων.

1054. παρκεινδύνευσαι : Πέρυσι γὰρ ὑπέσχετο τοῖς Ἀθηναίοις ὁ Κλέων κατορθῶσαι τὸν ἐν τῇ Πύλῳ πόλε-
5 μόν ἔως ἡμερῶν κ'. καὶ θαυμάσαντες πάντες ἔλεγον αὐτὸν μεθεῖν. καὶ Θουκυδίδης δὲ φησιν [1, 28], ὅτι τῇ ἀπονοῇ τῆς ὑποσχέσεως ἐθάρμαζον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐγέλων.

1055. Κεκροπίδῃ : Ἀπὸ Κέκροπος τοῦ διπλοῦς τὸ γένος κατάρων.
10

1056. καὶ κε γυνὴ φέροι : Ἡ ἱστορία τοῦτον τὸν πρό-
πον ἔχει. ὅτι διεφύροντο περὶ τῶν ἀριστείων ὃ τε Αἶας καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, ὡς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πε-
ποιηκώς. τὸν Νέστορα δὲ συμβουλεύσαι τοῖς Ἑλλήσι
15 πέμψαι τινὰς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὰ τεῖχη τῶν Τρώων, ὧτα-
κουστήσαντας περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν προειρημένων ἡρώων. τοὺς δὲ πεμφθέντας ἀκοῦσαι παρθένων διαφε-
ρομένων πρὸς ἀλλήλας. ὧν τὴν μὲν λέγειν ὡς ὁ Αἶας πολὺν κρείττων ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσεως, διερχομένην οὕ-
τως,
20

Αἶας μὲν γὰρ αἶρε καὶ ἐκφερε δῆϊοτῆτος ἥρω Πηλεΐδῃ, οὐδ' ἤθελε δίος Ὀδυσσεύς.

τὴν δ' ἑτέραν ἀντειπεῖν Ἀθηναῖς προνοῖα

πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἐειπας
25 ψευδός;

τοῦτο δὲ, ἵνα δεῖξῃ ὡς Δημοσθένης, οὐ τοῦ Κλέωνος τὸ κατόρθωμα. Ἄλλως. τοῦτο ἐκ τοῦ Κύκλου ἀφείλκυ-
σται. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν Τρωάδων, κρινουσῶν τὸν Αἶαν-
τα καὶ τὸν Ὀδυσσεά. λέγεται δὲ, ὅτι οὐ τὸ τοῦ Αἶαντος ἔργον, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὀδυσσεως. ταῦτα δὲ λέγει διὰ τὰ ἐν 30
Πύλῳ, ἃ Δημοσθένης μὲν προήνευσεν, οὗτος δὲ ἰδιο-
ποιήσατο.

1058. πρὸ Πύλου Πύλον : Πρὸς τὴν κατάληξιν ἔπαι-
ξεν, ὅτι αἰεὶ προσκορῆς ἐστί περὶ Πύλου λέγων.

1059. ἔστι Πύλος : Τοῦτο χρησμός ἐστιν
35 ἔστι Πύλος πρὸ Πύλου, Πύλος γε μὲν ἐστί καὶ ἄλλη.

1060. τὰς πυέλους : Ἦγουν τὰς ἐμβάσεις. πυέλος γὰρ ὄρυγμα, ἐμβατὴ, ἔνθα ἀπολούνται. ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐν Πύλῳ πρᾶξιν Δημοσθένους.

1066. ὁ μισθὸς ἀποδοθήσεται : [Ὡς τοῦ Κλέωνος 40
ἀποστεροῦντος. ἐν ἐκθέσει δ' ἱαμβοὶ ἐξ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ἔπαιξε δὲ τῷ ὀνόματι, διὰ τὸ συνεχῶς τῆς Πύλου μεμνησθαι τὸν Κλέωνα.

1067. Αἰγείδῃ φράσσει : Ἐν ἐκθέσει ἐπικοί τρεῖς. [ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ἀπὸ δὲ τῶν β' ζῶων διαβάλ-
45 λει τὸν Κλέωνα, ὡς ἀναιδῆ καὶ πανοῦργον.

[μὴ σε δολώσῃ : Μὴ σε δόλῳ ὑπέλθῃ.]

1068. λαίθαργον : Λαίθαργοι κύνες λέγονται αἱ λά-
θρα προσιοῦσαι καὶ δάκνουσαι. πολυτίδριν δὲ, ὅτι πο-
λύπειροι αἱ ἀλώπικες. καὶ παροιμία
50

πολλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἔχῃνος ἐν μέγα.

παρὰ δὲ τὴν παροιμίαν ἔπαιξε,

σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἰ.

[κερδῶ δὲ ἡ ἀλώπηξ παρὰ τὴν κερδούνην, τούτεστι τὴν πανουργίαν, ὡς Εἰδοθέα Εἰδὼ καὶ Ψιπύλῃ Ψύβ.]

1069. Φιλόστρατος κυναλώπηξ: Οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Φιλόστρατος. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ πορνοβοσχὸν καὶ καλ-
5 λωπιστήν.

1070. [οὗ τοῦτο φησιν: Οἱ ἐξῆς οὗτο στίχοι ἱαμβι-
κοὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὁκτώ. ἐξῆς δὲ κῶλον
ἱαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. λείπεται γὰρ
θλον ποδὸς πρὸς τὴν συζυγίαν. καὶ ἐξῆς αὖ στίχοι
10 ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δύο. ἐπὶ τῷ τέλει
παράγραφος.]

ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε: Τὰς ἐκπεμπομένας ἀπὸ τῶν
νήσων ἀναπαρτέσθαι τοὺς φόρους. οἱ δὲ ἐκπεμπόμενοι
πολλὰ ἐκέρδαναν. — ἐν εἰσθέσει δὲ ἱαμβοὶ δέκα, σὺν
15 οἷς προαναφωνεῖ ἅμα τὸ εἶν. V. Θ.

1071. ταχέας ἀργυρολόγους: Πολεμίας. τὰς συλλε-
γούσας ἀργύριον καὶ λήμματα αὐτῷ περιποιούσας.
ἐλέγοντο δὲ πάλαιοι καὶ σαλαμίνοι.

1076. ἀλωπεκίσιον: Ὠμοίωσε, φησὶν, αὐτοὺς ἀλώ-
20 πηξιν. τοῦτο δὲ φησι, παρ' ὅσον παραπλέοντες οἱ ναῦ-
ται ἐξορμῶσιν, ἔπειτα ἐπειδὴν παρίωσιν ἀμπελοῦς,
πορθοῦσι τοὺς βότρυας διαρπάζοντες.

1078. τοῦτοις ὁ μισθός: Αἰνίττεται διὰ τούτων περὶ
τῶν θεωρικῶν χρημάτων, ὅτι χρὴ μᾶλλον τοῖς στρα-
25 τευομένοις αὐτὰ δίδοσθαι.

1079. καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν: Εἰώθασιν εἰς τὸν
πόλεμον ἐξίνοντες οἱ στρατιῶται λαμβάνειν τροφὴν ἡμε-
ρῶν τριῶν.

1080. [ἀλλ' ἔτι: Ἐν ἐκθέσει ἐπικά ἐκκαίδεκα. ἐπὶ
30 τῷ τέλει παράγραφος καὶ κορωνίς, ὡς εἴρηται. — ἐξα-
λέσθαι: Ἐκκλίνειν. Viet.]

1081. Κυλλήνην μή σε: Κυλλήνη πόλις ἐστὶ τῆς
Ἀρκαδίας. δι' ὃ δὲ ἐγρήσατο τῷ ὀνόματι δῆλον ἀπὸ
τῶν ἐξῆς, ἵνα παρονομάσῃ τὴν κυλλὴν χεῖρα, εἰς δω-
35 ροδικίαν καὶ σεισμὸν διαβάλλον τὸν Κλέωνα. οἱ γὰρ
σεῖοντές τινας καὶ δωροδοκοῦντες κοιλαινῶσι τὴν χεῖρα,
καὶ ὑποβάλλοντες ὑπὸ τὸ ἱμάτιον αἰτοῦσι.

1082. τὴν τούτου χεῖρ': Ἐκ μεταφορᾶς τῶν παι-
δίων τῶν αἰτούντων καὶ κοιλαινόντων τὰς χεῖρας ἡνί-
40 ζατο.

1083. ἔμβαλε κυλλῇ: Οἱ μάγειροι ἐπειδὴν πλάττωσί
τι, λέγουσιν, ἔμβαλε τῇ λαίτῃ.

1085. τὴν Διοπείδους: Σσείνωτο τὰς χεῖρας ὁ Διο-
πείδης καὶ ἦν κυλλός, [τούτεστι πεπρωμένος. κυλλοὺς
45 δὲ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν. ὁμοίως
καὶ κυλλοὺς τοὺς χεῖρα πεπρωμένους. Εὐπολὶς «ὅτι
κωλὸς εἴ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα.»] κατὰ καιρὸν οὖν δια-
βάλλει αὐτὸν ὡς κλέπτην. ἦν δὲ καὶ Νικίου ἐταῖρος.

1086. περυγῶτος: Πρὸς τὸν αἰτὸν ἐγρήσατο τῷ
50 περυγῶτός. χρησμὸς γὰρ ἐξέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς
ἄρα δέοι αὐτοὺς τοσοῦτον διανεγκεῖν τῶν ἄλλων ἀνθρώ-
πων, ὅσον αἰτὸς τῶν πετηνῶν.

1089. ἐν Ἐκβάταισι: Ἐν τῇ βαρβάρῳ χώρῃ.
Σοῦσα γὰρ καὶ Ἐκβάτανα τῆς Περσίδος χώρας πόλεις.

ὦν ἐν μὲν τῇ ἐτέρᾳ ἐχέμαζε βασιλεὺς ὁ μέγας, ἐν δὲ
τῇ ἐτέρᾳ ἐθέριζεν. ἄρξεις οὖν, φησὶν, οὐχ Ἑλλήνων μόν-
ον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων.

[λείγων ἐπίπαστα: Ἐνταῦθα δι' ἐνεστώτος. ἐν δὲ
τοῖς προφθάσει λείξας εἶπε δι' ἀορίστου. ἐν οἷς καὶ 5
περὶ τοῦ ἐπίπαστα διειληγται. πλακοῦσι γὰρ ἐπέπασ-
σον ἄλμυρά, καὶ ἐκ τούτων ἠναγκάζοντο πίνειν πολλά.]

1091. τοῦ δήμου καταχεῖν: Ὅτι τὸ καταχεῖν οὐ
πάντως ἐπὶ ὑγροῦ. ἀλλὰ καὶ τὴν ἀμβροσίαν ἐπιφέρει,
ὅ ἐστι ξηρόν. ἀρύταινα δὲ, χαλκοῦν σκεῦος, ὃ τὸ ἐλαίον 10
ἐγγέουσιν εἰς τοὺς λύχνους.

[πλουθυγίαν: Ἰσως αἰνίττεται τοὺς δοθέντας Μυ-
σκελλῶ καὶ Ἀρχίῳ, τῷ μὲν Κρότωνα, τῷ δὲ Συρακού-
σας κτίζειν μέλλουσι καὶ φήμην ἀγαθὴν λαβεῖν αἰτου-
μένοις, οὕτως ἔχοντας χρησμούς, 15

χώρας καὶ πόλεις οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες
ἤλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἔκασθε.
ἀλλ' ἄγε δὴ φράξασθ', ἀγαθὸν πότρεόν κεν ἔλοισθε
πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν.

ὁ μὲν οὖν Μύσκελλος ὑγίειαν εἴλετο, Ἀρχίου πλοῦτον 20
ἐλομένου. ὅθεν, φασί, Κροτωνιάται μὲν ὑγιεινότεροι,
καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἀθλητῶν πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ
ἐγένετο. καὶ τὸ Κρότωνος δὲ ὑγιέστερος ὁ γεωγράφος
[Strabo 6, p. 269] φησὶν ἐντεῦθεν εἰληφῆναι, ὡς τῶν
Κροτωνιατῶν εὐρώστων ὄντων. ἡ δὲ Συρακουσίῳ πό- 25
λις παμπλουσία ἐγένετο. ὦν καὶ ἡ δεκάτη ὡς πάνυ
πολλὴ παροιμιάζεται. ὦν οὖν ἐκάτερον τοῖς συγχε-
ρησασθεῖσι τῶν οἰκιστῶν εἰς εὐδαιμονίαν ὦν ἔμελλον
οἰκίζειν πόλεων ἀπογρῆν ἔδοξεν, ἄμω δὴ ταῦτα τὴν
θεὸν ὁ ἀλλαντοπώλης ὄναρ θεάσατο τῷ δήμῳ τῶν 30
Ἀθηναίων χαριζομένην, τὸν Ἀρχίου πλοῦτον καὶ τὴν
Μυσκελλοῦ ὑγίειαν εἰς ἓν συναγαγὼν καὶ πλουθυγίαν
συνθέμενος.]

1093. ἐκ πόλεως ἔλθειν: [Ἐκ τῆς ἀκροπόλεως.] γλαυξ
δὲ ἐρὸν ὄρνεν Ἀθηναῖς, [ἐπιχωρίζον ἐν Λαυριῷ τῆς 35
Ἀττικῆς, ὅπου γίνονται χρυσᾶ μέταλλα. ταύτης ἡ πτῆ-
σις εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. ὅθεν καὶ παροιμία,
γλαυκὰς ἐς Ἀθήνας, γλαυκὰς Λαυριωτικαί, καὶ γλαυξ
ἵπταται.] ἐντετύπωτο δὲ τῷ Ἀττικῷ χρυσοῖ νομίσματι.

1094. ἀρβάλλω: Πλεκτόν τι βαλλάντιον, ὅπερ ἐλ- 40
κόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ
βάλλειν. χεῖσθαι δὲ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ὑγρῶν,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν στερεῶν, ὡς καὶ νῦν ἐπὶ ἀμβροσίας
ἔταξεν.

1096. [τοῦ τοῦ: Ἐκθεσις τῆς κορωνίδος ἐκ στίχων 45
ἱαμβικῶν ὦν προτίθεται τὸ παρὸν κῶλον ἱαμβικὸν μόν-
όμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ εἰσι τρίμετροι ἰδ'. ἐπὶ τῷ
τέλει κορωνίς ἐξίνων τῶν ὑποκριτῶν.]

1099. γερονταγωγεῖν: Ἐπαίξει παρὰ τὸ παιδαγω-
γεῖν. τοῦτο, δὲ λέγει ὁ δῆμος, ὡς τοῦ Κλέωνος κατε- 50
γνωσμένον. ὅλον δὲ τὸ ἱαμβικὸν παρώδησεν ἀπὸ τοῦ
Πηλέως Σοφοκλέους.

1103. καὶ Θουφάνους: Ὡς κόλακα κομφιδεῖ τοῦτον
καὶ ἀπατεῖνα, καὶ τῷ Κλέωνι συνόντα διὰ κολακείαν.

ἦν δὲ ὑπογραμματεύς. [διαιμεμαγμένους δὲ πεφυρμένους. — γρ. Θεο. Θ.]

1106. καὶ τοῦτον ὁπτόν : Καὶ τὸ ὄψον. ἐκάλουν δὲ οὕτως τὸ ἰχθυΐδιον. τὸ δὲ ἐξῆς, μόνον τῷ ἐσθλείν σχό-
λαζε. τοιαυτὴν γὰρ ἐγὼ σοι ἀποδύναμιον παρέξω.

1107. ἀνύσατε νῦν : Ἐργῷ πληρώσατε καὶ μὴ λόγοις μόνοις ἐπαγγέλλεσθε.

1109. τὰς ἡνείκας : Τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνείκας ἡνιοχῶνται οἱ ἵπποι καὶ οἱ ὄῃμοι δὲ διὰ
10 τῶν πολιτευομένων.

1110. τρέγοιμ' ἂν ᾗδῃ : Ἐγγύθεν ἀπὸ τοῦ ἡνίου τὸ τρέγοιμ' ἐπήγαγεν. διαβάλλει δὲ πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἥττονας κέρδους.

1111. ὦ δῆμιε : Διπλῇ καὶ εἰσθεσις καὶ μέλος
15 μονοστροφικὸν ἀμειβῶν περιόδων τεσσάρων, ἐναλ-
λὰς τοῦ χοροῦ ἐν ἐκθέσει. δεκάκωλοι δὲ εἰσιν αἱ περιόδοι. Ἰωνικὸν δὲ ἀπὸ μεζίζονος [τὸ μέτρον]. ὢν τὰ μὲν ἔστιν ἐφορημιμερῆ, δύο δὲ ἡμιόλια, τὸ τέταρ-
τον καὶ τὸ δέκατον. [εὗρηται δὲ κατὰ τὴν πρώτην
20 χώραν καὶ παίων ἀντ' Ἰωνικοῦ. ἐν δὲ τισι καὶ διτρώχιοις. ἐρ' ἐκάστη περιόδῳ παράγραφος. ἐπὶ τῇ τέλει τῆς τετάρτης παράγραφος καὶ κορωνίς.]

1121. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις : Οἶον, ἐν τῇ ἐγκεφάλῳ ὕμνων. ὅτι ἐκόμων οἱ ἵπποις. ἐγκέφαλος
25 οὐκ ἔστιν ὕμνῳ, οὐδὲ ἐστὲ φρονήρεις.

1124. ταῦθ' ἡλιθιάζω : Ἀναισθητῶ, προσποιῶμαι ἡλίθιος εἶναι. ἀναίσθητοι γὰρ οἱ λίθοι, ἀρ' οὐ καὶ τὸ ἡλίθιος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνω.

1126. βρύλλων : Ἐξαπατώμενος ὑπὸ τινων καὶ
30 μεθύων. Σύμμαχος δὲ, ὑποπνίων, ἐκ μιμησεως τῆς τῶν παιδῶν φωνῆς.

1128. προστάτην : Τὸν προῖστάμενον τοῦ δήμου. τουτέστιν δημαγωγόν.

1129. ὅταν ᾗ πλέως : Φαινὸς, ἀντὶ τοῦ πλήρης.
35 τουτέστιν ὅταν ἠδύξῃσθαι δοκῇ καὶ μέγας εἶναι.

1130. ἄρας ἐπάταξα : Κατέβαλον, ἐκ μεγάλου καὶ λαμπροῦ ταπεινὸν ἐποίησα, τουτέστιν ἐάσας πλου-
τῆσαι, ὕστερον πένητα ἐποίησα.

1131. εἰ σοι πυκνότης ἔνεστι : Σύνεσις, φρόνησις.
40 εἰ συνεχῶς καὶ περὶ πάντας οὕτω φρονήσεις.

1136. ὥσπερ δημοσίους : Λεῖπει βρῦς ἢ ταύρους, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον θῦμα. δημοσίους δὲ, τοὺς λεγο-
μένους φαρμακοὺς, οἵπερ καθαίρουσι τὰς πόλεις τῷ
45 ἑαυτῶν φόνῳ. ἢ τοὺς δημοσίαι καὶ ὑπὸ τῆς πόλεως
τρεφόμενους. [ἔτρεφον γάρ τινας Ἀθηναῖοι λίαν ἀγεν-
εῖς καὶ ἀγρήστους καὶ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τινας ἐπελθούσης τῇ πόλει, λοιμοῦ λέγω ἢ τοιοῦτου τινός,
ὅθουν τούτους ἔνεκα τοῦ καθαρῶναι τοῦ μιάσματος.
οὗς καὶ ἐπωνομάζον καθάρματα. καὶ ἐν Βατραχίοις
50 [733]

οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ βράδιως ἐχρήσατ' ἄν.]

1136. ὅταν μὴ σοι τύχη : Τροπικῶς. ὅταν μὴ σοι
τυχὼν πόρος χρημάτων ᾗ.

1139. ὅς ἂν ᾗ παχὺς : Πλούσιος. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν χοίρων. [ἐπιδοιπνεῖς δὲ, δημεύεις αὐτῶν τὰς οὐ-
σίας. παρέλκει δὲ ἡ ἐπί. ἢ παρὰ τὸ εἰκός. κάλλιον δὲ,
ἐπὶ τῷ ὄναι δειπνεῖς.]

1142. περιέρομαι : Ἐνεδρεύω, ἐξαπατῶ. ἢ σορεύο-
μαι καὶ ὑπέρομαι.

1146. [οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν : Οὐδὲ προσποιούμενος εἰ-
δέναι ἄπερ ἡδύκουν.]

1149. [ἄτ' ἂν κεκλόφωσί μου : Ὅσα ἂν κεκλόφωτες
ᾤσι.]

1150. κημὸν : Κημὸς ὁ κἀδος τῶν δικαστικῶν, ἐνθά-
ἐθαλλον τὰς ψήφους. Ἄλλως. κημὸς ὁ ἐπὶ τοῦ
καὶσκού, εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίσταν ἐν τοῖς δικα-
στηρίοις. Κρατίνος δὲ αὐτὸν ἐν Νόμοις σχορῖνον ἡθμὸν
καλεῖ. τοιοῦτος γὰρ ἐγίνετο καὶ ἦν παρόμοιος χώνῃ,
15 ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνὰρχῳ. ὕστερον δὲ ἀμφοτέρους δύο
ἴσταντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὁ μὲν χαλκοῦς, ὁ δὲ
ξύλινος. καὶ ὁ μὲν κύριος ἦν, ὁ δὲ ἄκυρος. ἔχει δὲ καὶ
ὁ χαλκοῦς, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης, διερρινημένον
ἐπίθεμα, εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψήφον καθίσθαι.
20 πρὸς τοῦτο οὖν ὁ κημὸς. ἀντὶ δὲ ψήφῳ ταῖς χοιρίναις
οἱ δικασταὶ ἐχρῶντο. αὐταὶ δὲ κόγχαι τινές εἰσιν, ὡς
φησιν Ἐπαφορόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν. καὶ ὁ τοῖς ἵπποις
δὲ περιτιθέμενος οὕτως ἐκαλεῖτο κημὸς, ὁ καλούμενος
φιμὸς, ὡς Ξενοφῶν ἐν τοῖς περὶ ἵππικῆς [10, 8]. πλέ-
25 γμα τι ἐκ σχορῖνον γινόμενον ὁμοῖον ἡθμῷ, ὃ τὰς
πορφύρας λαμβάνουσιν, εἰς ὃ αἱ πορφύραι καὶ τὰ
κογχύλια εἰσέρπουσιν. ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις ἐστὶ καὶ
τὸ δέλεαρ, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς, παρατιθέμενος τὰ
Σοφοκλέους ἐκ Ποιμένων

κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθεῖραι γένος.

Αἰσχρὸς ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς
κημὸς εἶρηκε διὰ τούτων, « καὶ τούσδε κημοὺς
στόματος. » Ἄλλως. Φαινὸς· κημὸς ὁ φάθος, ὁ
περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις. καὶ κημῶσαι τὸ συγκαλεῖ-
35 σαι. καὶ οἱ ἱατροὶ κημῶσαι λέγουσι τὸ τὸν θοθαλ-
μὸν φμῶσαι.

καταμηλῶν : Καταμηλοῦν μὲν ἔλεγον τὸ τὴν μή-
λην καθίσθαι ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ εἰς τὸν λαίμῳ, ὡς
ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντες. κημὸς δὲ ἐκαλεῖτο τὸ
40 ἐπιτιθέμενον πλέγμα τῷ καδίῳ, δι' οὗ οἱ δικασταὶ
καθίσταν τὰς ψήφους. τὸ ὅλον οὖν βούλεται ὅτι κα-
ταψηφιζόμενος αὐτῶν καὶ δικάζων ἀναγκάζω ἐμείν
τὰς κλοπὰς. Ἄλλως. καταμηλῶν ἀντὶ τοῦ κατα-
δικάζων καὶ ἐξοστρακίζων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰα-
45 τρῶν τῶν δοκιμαζόντων διὰ τῆς μήλης.

1151. ἄπαγ' εἰς μακκρίαν : [Κορωνίς αὖθις ἐτέρᾳ
εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στήρι ἱαμβικοὶ
τρίμετροι ἀκατάληκτοι ριθ', πλὴν τοῦ πη' ἱαμβικοῦ
μονομέτρου βραχυκαταλήκτου. ὢν ὁ τελευταῖος,

ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] γράφεται ἔρρ' εἰς μακκρίαν,

ἀντί τοῦ εἰς ὄλεθρον κατ' εὐφημισμὸν. ἐπεὶ καὶ οἱ
 τεθνεώτες μακαρίζονται λέγονται. Ἄλλως. Μακαρία
 Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν
 ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. — Ἄλλως. κατὰ
 5 τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῖαν λόγος
 Ἡρακλέους θυγατέρα Μακαρίαν τοῦνομα ἑαυτὴν ὑπὲρ
 τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν μεταδίδουσι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους
 κατὰ τιμὴν τῆς παιδὸς αὐτοῦ ἄνθη καὶ στεφάνους
 10 καὶ ἐπὶ τῶν προθυμομένων τι. αὐτοὺς δὲ καταχρηστι-
 κῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. V. [Ἄλλως. πα-
 ροιμιῶδες, βάλλ' εἰς μακαρίαν. οἱ μὲν κατ' εὐφημι-
 σμὸν δόξαντο λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ, βάλλ' εἰς δειλαιότητα.
 Μακαρίαν γὰρ ἐν Ἄδου χωρίον διατυποῦσιν. οἱ δὲ
 15 τὴν Μακαρίαν θυγατέρα φασὶ τοῦ Ἡρακλέους. ἥ γε
 κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Εὐρυσθέως στρατεῖαν, τῶν
 Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῇ τοὺς Ἡρακλείδας
 πρὸς τὸν τοῦ Ἑλέου βωμὸν καταφυγόντας, χρησμοῦ
 δοθέντος, τοὺς Ἀθηναίους νικήσιν, εἴ τις τῶν Ἡρα-
 20 κλείδων πρὸς θάνατον ἐκούσιον ἐκδῶ ἑαυτὸν, κατέ-
 σφαξεν ἑαυτὴν, ὡς ἐν Ἡρακλείδαις Εὐριπίδης. ἥς
 τὸν τάφον ἄνθρωποι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι,
 ὡς τῶν Ἀργείων ἡττηθέντων, ἐπέλεγον, βάλλ' εἰς
 25 τὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἡ παροιμία
 ἐλέγετο. Ὑστερον δὲ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. φθόρε
 δὲ, ὄλεθρε, φθοροποιός.]

1158. [οἷσθ' οὖν δ' ὀρέσσον : Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ δρά-
 σεις.]

30 1159. ἀπὸ βαλθίδων : Βαλθίς ἡ ἄφesis τῶν δρομέων.
 μετήνεγκεν οὖν ἀπὸ τῶν περὶ δρόμους ἀμικλλωμένων ἐν
 τοῖς ἀγῶσι. [βαλθίς δὲ καλεῖται τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δρό-
 μου κεῖμενον ἐγκαρσίως ξύλον, δ καὶ ἀφ'ετηρίαν καλοῦ-
 σιν. ὅπερ μετὰ τὸ ἐτοιμασθῆναι τοὺς δρομεῖς εἰς τὸ
 35 δρῶμεν, ἀφαίρουμένοι ἀφίσαν τρέχειν. Ἄλλως. ἡ
 ὑπὸ τὴν ὑσπληγὰ γινομένη γραμμὴ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βε-
 βηκέναι τοὺς δρομέας, βαλθίς καλεῖται, ἀπὸ τοῦ εἰσ-
 βάλλεσθαι βάδην. πρῶτον γὰρ εἰσέρχονται βάδην, εἴτα
 τοῦ δρόμου ἄρχονται. ἡ ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι ἀλμῖς ἄλβις,
 40 ὑπερβιβάσμεν βαλθίς. ἡ ἀπὸ τοῦ βαίνω.]

1161. ὑποθεῖν οὐκ εἰς : Ὑποτρέχειν, ὑποσκελίζειν,
 καὶ ἐμποδὼν ἵστασθαι.

1163. ἐγὼ θρύψομαι : Ἀντὶ τοῦ συντριβήσομαι ἡ σφό-
 45 δρα τρυφήσω καὶ σεμνουῦμαι. [μαζίσκην δὲ, ἄρτον
 πεφυραμένον.]

1167. ἐκ τῶν ὀλῶν : Ὀλαὶ αἱ μεθ' ἄλῶν μεμιγμέναι
 κριθαί, καὶ τοῖς θύμασι ἐπιβαλλόμεναι. πάλιν δὲ εὐ-
 φυοὺς ὑπομιμνήσκει τῶν ἐν Πύλῳ.

1168. μεμυστιλημένας : Κατεργασμένας ἤδη καὶ
 50 ἐτοιμούς, τουτέστι μεμασχημένας. — μυστίλας : Μυ-
 στιλὴ ὁ κοῖλος ψωμὸς, ψύγιον, δρᾶξ χειρός. *Viol.*

1169. δύο εἰσὶν ἐπὶ τῆς ἀχροπόλεως Ἀθηναῖς ναοί, δ
 τῆς πολιადος καὶ ἡ χρυσελεφαντίνη, ἣν ἀπὸ τῶν Μη-
 δικῶν σκύλων κατεσκεύασαν Φειδίδου πλάσαντος.

Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ἀγάλματος εἶπε διὰ τὸ μέγεθος τῆς
 μάζης. V.

1170. ὡς μέγαν : Λεληθότως σεμνολογεῖ τὸ μέγεθος
 τοῦ ἀγάλματος [διὰ τοῦ εἰπεῖν τὸν δάκτυλον αὐτοῦ
 μέγαν, ὥσπερ καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐν χειρὶ ἐλεφαντίνῃ 5
 τὴν λευκότητα καὶ λαμπρότητα καὶ τὸ κάλλος αὐτοῦ.
 ἕκαστος δὲ φιλονεικεῖ δεῖξαι τὴν τῆς Ἀθηνᾶς εὐνοίαν
 ἐν τῇ πόλει, ὡς εἰ τοῦτο δεῖξειε, καὶ τὴν ἑαυτοῦ οἶεται
 δῆλῃ ποιῆσαι πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαν.]

1171. ἐγὼ δ' ἔτνος γε : Ὅτι τὰ ὄσπρια ἐν τῇ ἐψήσει 10
 διαθρύπτονται. πάλιν δὲ τὸ ἐν Πύλῳ κατόρθωμα [διὰ
 τοῦ Πυλαιμάχους].

1173. προίσταται καὶ φυλάσσει. V.

1174. ὑπερέχει σου : Ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖ καὶ ὑπερ-
 ασπίζει σου. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν περικεφαλαίαν, εἶπε 15
 χύτραν [ὡς μάγειρος].

[τὴν χύτραν : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χεῖρα.]

1177. ἡ Φοβεστράτη : Ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν.
 ἐξῆς δὲ τὰ ἐπιθέτα τῆς θεοῦ.

1179. καὶ χόλικος : Χόλικες τὰ παχέα ἔντερα. χόλι- 20
 κος δὲ καὶ ἡνύστρου ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ταῦτα δὲ
 ἐγκατώδῃ κρέα. τομὸν δὲ, οἶον τέμαχος. ἡνυστρον δὲ
 ἡ κάτω κοιλία.

1181. ἡ Γοργολόφα : Ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργούς
 τὴν περικεφαλαίαν ἔχουσα. ἑλατὴρ δὲ, πέμματος εἶδος. 25
 τινὲς μὲν ἄζυμα, τινὲς δὲ πεπτά, ὧν εἷς καὶ Εὐριπί-
 δης. ἐπαιξε δὲ τοῖς ὀνόμασι διὰ τὴν περὶ τὰ ναυτικά
 τῶν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν.

1185. ἔντερωνειαν : Τὰ ἐγκοιλία τὰ ἀπὸ τῆς τρόπι-
 30 δος ἀνερχόμενα ξύλα, ἔντερωνειαν καλεῖται. Ἄλλως.
 οἱ μὲν, τὸ τῶν νεῶν ἑδάφος. οἱ δὲ, τὰ ἐγκοιλία. βέλτιον
 δὲ, τὴν τῶν ἐγκοιλίων ὕλην λέγειν. ταῦτα δὲ Ἡρωδια-
 νὸς ἐν τῇ καθόλου προπαροξύνει. [καὶ ἡ ἔντερωνειαν δὲ
 τούτῳ τῷ λόγῳ ὥφειλε συστέλλειν τὸ α καὶ παροξύνειν.]
 οὕτω γὰρ τὴν ἔντερωνειαν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ἰππεῦσιν 35
 εἶπεν, ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαίτατον τῆς νεῆς, δ' ἐστὶ συν-
 εκτικτώτατον, ἥτις ἐστὶ τρόπις. ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα
 καλεῖται. φησὶ δὲ δ' κωμικὸς

εἰς τὰς τριῆρεις ἔντερωνειαν ἡ θεός.

εἰ μὴ ἄρα ποιητικὴ ἐστὶν ἡ ἔκτασις.

1187. τρία καὶ δύο : Τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον 40
 καὶ δύο οἶνου. ἀρίστη δὲ κρᾶσις οἶνου δύο μέρη καὶ ὕδα-
 τος τρία.

1189. ἐνετριτύνισεν : Εὐκαίρως τῷ ἐπιθέτῳ ἐχρή-
 45 σατο, ἵνα παῖζῃ παρὰ τὰ τρία καὶ δύο. βούλεται δὲ
 δηλοῦν ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύ-
 νασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος. ἡ ὡς ἀπὸ τῶν τριῶν
 κραμάτων. ἡ ὡς ἀπὸ Τρίτωνος ποταμοῦ Λιθύης, παρ'
 ᾧ ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ. βωμολόχον δὲ, πανοῦργον, λη-
 50 στρικόν.

1192. διὰ τὰ κρέα. V.

1195. ὄρξας τάδε : Τὰ λαγῶα δεικνυσιν αὐτῷ καὶ χλευ-
 ἀζει ὡς οὐκ ἔχοντα.

1196. τίνες : Οἱ μὲν τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἢ ἢ τινές. οἱ δὲ, τοῦ Κλέωνος, ἢ ἢ ἔρωτηματικῶς τίνες.

1198. ποῦ ποῦ : Ὁ Ἀγοράκριτος μεθόδῳ χρῆται πρὸς Κλέωνα, καὶ ἀρπάζων τὰ τοῦ Κλέωνος λαγῶα δίδωσι τῷ δήμῳ.

οὐκ εἰσείς : [Λεῖπει] ἐπιφοιτῆσαι.

1201. καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου : Ἡρπασας δηλονότι ἀπὸ Δημοσθένους τοῦ στρατηγοῦ.

1202. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ : Τοῦτο πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τῶν δημαγωγῶν. εἰθῆσαι γὰρ λέγειν ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέσθαι μοι, ἥρπασα δὲ ἐγώ. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἐαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ.

1205. ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ. V.

1206. ὑπερναυιδεσθῆσομαι : Τῇ ἀναδείξαι νικηθῆσομαι. οἷον, ἀναιδεστερός μου φανήσεται.

1210. νομισθεῖν. V.

1211. τὴν ἐμὴν κίστην : Τὴν κιβωτόν. ταύτη δὲ διενήνοχεν, ὅτι ἡ μὲν εἰς ὑποδογὴν ἔστιν ἐδεσμάτων, ἡ δὲ ἐκμάτων καὶ χρυσοῦ, ἡ κιβωτός.

1212. ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. V.

1215. διχῶς. ἅπαντα γὰρ σοι πατρίδιον παρεφόρουν. V.

1218. τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ : Ἀντὶ τοῦ οὐ δωροδοκεῖται. τὴν τοῦ ἀλλαντοπώλου δὲ φησιν, ὅτι πάντα τῷ δήμῳ παρέθηκεν.

1219. ἀντὶ τοῦ πάνυ πολλὸν τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέπετο. V.

1220. τυννουτονί : Συλλαβὼν τοὺς δακτύλους, φησὶ Φαινὸς, ἀντὶ τοῦ μικρόν.

1225. ἐγὼ δέ τοι : Τὸ τὸ Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ σέ. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ δωροδοκεῖν, Δωριστὴ εἰρηκῶς. τὸ δὲ ἐστὲ φάνιζα ἀντὶ τοῦ, στεφάνοις ἐτίμησα. δημοσίᾳ γὰρ ἐτιμήθη δὲ Κλέων στεφάνῳ. μιμεῖται δὲ τοὺς εἰλωτας, ὅταν στεφανῶσι τὸν Ποσειδῶνα.

1233. εἴ τι ξυνοίσεις : Εἰ συμφωνήσεις καὶ μεθέξεις.

1236. εὐστραις : Ἀντὶ τοῦ φλογίστραις, ὅπου τὰ ἱερεῖα θύεται. λέγει δὲ ὡς μάγειρος. Ἄλλως. ἐν τοῖς μαγειρείοις. εὐστρα γὰρ τὸ μαδιστήριον, ἀπὸ τοῦ εὖεν καὶ φλογίζειν τοὺς χοίρους. τὸ δὲ ἡρμοστώμην, ὡς πρὸς μουσικὴν, ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευόμην. Ἄλλως. εὐστρα ἡ ὠρίμη κριθή. εἴρηται δὲ καὶ ἀμύζικαυτις παρὰ κομικοῖς καὶ τραγικοῖς ἀπὸ τοῦ περικεκαῦθαι. οἱ δὲ τὴν πρώτην ἔκφυσιν τῶν πυρῶν, ἣν λήϊον προσαγορεύουσιν ὠραίον, διὰ τὸ τοὺς πρωῒμους καέντων τῶν ἀχύρων ἐπιτηδεύουσιν εἶναι εἰς τροφήν.

1239. ἀντὶ τοῦ ἐμάνθανον. V.

1240. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλών : Ὁ στίχος ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

1241. τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα. V. Θ.

1247. [ὄνιον : Εὐδωνον. ὅπου τὸ ταριχοπωλεῖον, ἀντὶ τοῦ ὅπου τὰ εὐτελῆ πωλεῖται.]

1249. κυλινδετ' εἴσω : Ἐαυτὸν λέγει δὲ Κλέων. ταῦτα

δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κυλινδετ' ἀντὶ τοῦ κομίζετε.

1251. σέ δ' ἄλλος τις : Λεῖπει ἀνὴρ. παρῳδήσας δὲ τὰ ἐξ Ἀλκμήτιδος Εὐριπίδου [179]. ἔχει δὲ οὕτως,

σέ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτῆσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μάλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

1253. Ἑλλάνιε Ζεῦ : Ἑλλάνιος Ζεὺς ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ αὐχμοῦ ποτὲ γενομένου, ὅτε Αἰακὸς συναγαγὼν τοὺς Πανέλληνας ἐξιλέωσατο τὸν Δία. τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἀλλαντοπώλης, εἰληφὼς τὸν στέφανον. Ἑλλάνιος δὲ 10 Ζεὺς τιμᾶται [ἐν Αἰγίνῃ].

1254. καλλίνικε : Τοῦτο λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλῃν.

1256. Φανὸς : Σύμπαχος φαίνεται τις γραμματεὺς οὗτος. τῶν πάνυ σπανίων ὄνομα κύριον. κομῳδεῖ δὲ 15 αὐτὸν ὡς φιλόδικον. Φαινὸς δὲ φανὸς ὁ καταγγέλλων καὶ φανεροποιῶν τὰ πράγματα καὶ μηχανῶν. ἡ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὅ ἐστι συκοφαντεῖν. Φανὸς γὰρ κακοπράγμων ἐγένετο φιλόδικος γραμματεὺς. ἐπὶ δήμου δὲ, ὑπογραφεὺς ἐλέγετο, ὁ δὲ τοῦ βουλευτηρίου ἀντι- 20 γραφεύς. δημοσίῳ δὲ γενομένῳ ἔγραφον ἀμφοτέρωι τὰ λεγόμενα.

1262. τῇ Κεχηναίων πόλει : Ἀθηναίων. ὡς ληρούντων αὐτῶν. ἔπαιξε παρὰ τὸ Ἀθηναίων. ἀπὸ δὲ τοῦ κεχηνέειν ἔλαβε τὸ ὄνομα, ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων 25 φρονούντων.

1263. τί κάλλιον ἀρχομένοισι : Τοῦτο ἀρχὴ προσοδίου Πινδάρου [fr. 59]. ἔχει δὲ οὕτως « τί κάλλιον ἀρχομέ-
« νοισιν ἢ καταπαυομένοισιν, ἢ βαθυζωνόν τε Λατὸ
« καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀείσαι. » κορωνίς δὲ ἐξίσαι 30 γὰρ οἱ ὑποκριταί. καὶ ἔστι συζυγία ἐπιρρηματική. ἥς αἱ μὲν μελικαὶ περίοδοι δεκάκυκλοι εἰσι. καὶ αὐτῶν τὸ μὲν πρῶτον ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, [ἡ ἐξ ἀντισπάστου καὶ χοριάμβου δίμετρον ὑπερκατάληκτον]. τὸ δὲ β' δακτυλικὸν τρίπον εἰς δισυλλαβίαν. [τὸ τρίτον ἐξ ἐπι- 35 τρίτου δευτέρου, χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττου τριμέτρον ἀκατάληκτον.] τὸ δ' τροχαϊκὸν τρίπον ἐφθημιμερές. τὸ ε' ἐπικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ς' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ η' προωδικὸν δωδεκάσημον διάφορον 40 προσέλαβε. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν [τρίμετρον ἀκατάληκτον]. τὸ ι' ἱαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. [ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔσω νενευκία. ἔχει δὲ καὶ ἀντιστροφὴν ὁμοίαν καθ' ἑκάστον αὐτοῦ. ἥς τὸ τελευταῖον δοεῖν διπλαῖν κατ' ἄμωι τάχρα σημειοῦται.] 45

1268. μὴ δὲ Θούμαντιν : Οὗτοι πένητες διεβάλλοντο. [καὶ δὲ μὲν Λυσίστρατος ὡς κόλαξ, ὁ δὲ Θούμαντις ὡς πένης καὶ μάντις.] δεῖ οὖν, φησὶ, τοὺς μὲν ἱππέας ἐπαινεῖν, ἀκείνους δὲ τοὺς πένητας μὴ διαβάλλειν.

ἀνέστιον : Ἀοικον. *Vid.*

1270. θαλεροὶς δακρύοις : Ἀντὶ τοῦ, μετὰ δακρύων ἱκετεύει σε τῆς πενίας ἔνεκεν, ἀπαλλαγῆναι ταύτης ἀζίων. ἱκετεύει δὲ ἀπτόμενος τῆς σῆς φαρέτρας διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι.

1271. λοιδορήσαι : Τῆς παραβάσεως ἐστὶ μέρος [τὸ ἐπίρρημα ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ις', ἔσω νενευκίᾳ διπλῇ περατούμενον. ἔχει δὲ καὶ ἀντεπίρρημα καθ' ἑκάστον ὅμοιον ἑαυτῷ. οὗ ἐπὶ τῇ
6 τέλει κορωνίς.] κωμωδεῖ δὲ καὶ καθάπτεται Ἀριφράδους ὡς ἀσελγαίνοντος καὶ ἀσχημονούντος αἰσχρῶς, καὶ παρὰ φύσιν προσιόντος ταῖς γυναίξιν. τὸ δὲ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι τιμῇ γίνεται τοῖς ἀγαθοῖς.

1276. ὃν δεῖ πολλ' ἀκοῦσαι : Οἶον, ὃν δεῖ λοιδορηθῆ-
10 ναι. λέγει δὲ τὸν Ἀριφράδην.

1277. οὗτος ἦν ἐνδύλος : *Ὁν θέλω λέγειν ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἐπίσημος. τούτου χάριν δι' ἐτέρου τοὺς τρόπους δηλοῦσαι θέλω. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ Ἀριγνώτου μὲν
20 γινωσκόμενου, Ἀριφράδους δὲ ἀσήμου ὄντος, ἀπὸ δὲ τούτου γινωσκόμενου. Ἄλλως. τὸν Ἀριφράδην λέγει. Ἀριφράδους δὲ δύο παῖδες, Ἀρίγνως καὶ Ἀριφράδης δμῶνυμος τῷ πατρὶ.

1278. Ἀρίγνωτον γάρ : Ἀντὶ τοῦ, ἔστι γὰρ δῆλος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ οἶδεν αὐτόν. οὗτος οὖν ὁ Ἀρί-
20 γνωτος διεβάλλετο καὶ ὡς ἀρρητοποιός. Ἀρίγνως δὲ οὗτος κιθαρωδὸς ἦν. διόπερ καὶ τὸν ὄρθιον νόμον ἔφη αὐτὸν εἰδέναι. δοκεῖ δὲ καὶ παροιμιώδης εἶναι ὁ λόγος, ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. παρὰ τοῦτο οὖν ἐποίησεν. εἰρωνεύεται δὲ πρὸς αὐτόν, ὅτι οὐκ ἂν αὐτοῦ
25 ἐμνήσθην χρηστοῦ ὄντος, εἰ μὴ εἶχε πονηρὸν ἀδελφόν. ὁ γὰρ Ἀρίγνως ὑστατος ἦν.

1279. ὅστις ἡ τὸ λευκὸν : Ἀρίσταρχος· παρὰ τὸ λε-
γόμενον, ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέ-
γουσιν Ἀρίγνωτον κιθαρωδὸν, ὃς ᾄδεν τὸν ὄρθιον καλού-
30 μενον νόμον καὶ τὸν λευκόν, ὅτινες ἐθαυμάζοντο τῷ τότε χρόνῳ. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν πάντων φανε-
ρῶν. ὁ οὖν θέλει εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν οὐδεὶς ἐστιν ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν, ὁ μὴ ἐπιστάμενος.

1281. τοῦτο μὲν καὶ βούλεται : Τὸ εἶναι δηλονότι πο-
35 νηρός.

1285. ἐν κασαυρίοις : Διχρῶς, ἐν κασαλβίοις, ἀντὶ τοῦ, ἐν πορνείοις.
τὴν ἀπόπτυστον δρόσον : Τὴν τῶν αἰδοίων φησί, τούτέστι τὸ σπέρμα.

1286. ἐσχάρας : Τὰ χεῖλη τῶν γυναικείων αἰδοίων.
1287. Πολυμνήστεια : Μέλη Πολυμνήστου Κολοσω-
νίου. κιθαρωδὸς δὲ οὗτος ἦν. κωμωδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αὐτοῖς. Πολύμνηστος δὲ καὶ Οἰώνυχος ὅμοιοι ἀρρητοποιοί. Κρατῖνος

45 καὶ Πολυμνήστει· ἀεῖδει, μουσικὴν τε μανθάνει.

1289. ἐκ ταύτου : *Ὅτι αἰσχρὸν τὸ τούτων ποτήριον, διὰ τὸ λείγειν αὐτούς.

1290. Εὐριπίδεια ἡ παρωδία ἐξ Ἰππολύτου [374]. γ.

1291. φροντίει συγγένειαι : Ἐκ τοῦ « ὅστις οὖν
50 τοιοῦτον ἄνδρα » φασί τινες Εὐπόλιδος εἶναι τὴν πα-
ράβασιν, εἰ γε φησὶν Εὐπόλις « ζυνεποίησα τῇ φαλα-
κρῇ »

1293. ἐσθίει Κλεώνυμος : Τοῦτον ὡς θαπνηρὸν καὶ

πολλάκις ἐσθίοντα διασύρει, ἅμα δὲ καὶ δειλόν. [ἐρεπτό-
μενον δὲ εἶπεν ἐμφαντικῶς ὡς ἐπὶ κτήνους. σιπύης δὲ, τῆς ἀρτολήκης, οἰοῖται σιτοθύης τινὸς οὐσης. παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι.]

1298. Ἰὺ ὦ ἄνα : Πορεύθητι. ὡς καὶ τὸ γεινιᾶν αὐτῇ 5 φοβουμένων τῶν ἐξωθούτων αὐτόν.

1300. φασὶν ἀλλήλῃσι : Σωματοποιεῖ τὰς τριήρεις.

1302. οὐδὲ πυνθάνεσθε : Οὐδὲ αἰσθεσθε. ὁ στίχος παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκμαίωνος Εὐριπίδου. τὰς μηδέπω δὲ
πλευσάσας παρθένοὺς εἶρκεν, τὰς δὲ πλευσάσας 10 γράϊας. [Καρχηρῶν δὲ] πόλις Θράκης περὶ τὸ Βυζάντιον.

1304. ὀζίνην : Ὀζίδες ἂ καλοῦμεν ὀζυβάφια. λυγρο-
ποιὺς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. τινὲς δὲ τὰ κεράμια, ἃ ἐστὶν ὄξους δεκτικά. κεραμεὺς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. μετὰ δὲ τὴν 15 ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθέως ὑπερέβαλεν ὑπὲρ τοῦ Ὑπερβόλου. μετ' αὐτόν γὰρ ἐπολιτεύσατο.

1306. *Ἦτις ἀνδρῶν : *Ἦτις ἦν οὕτω δεδομένη τρι-
ράρχῳ, μηδὲ πλευσάσα, ἀλλὰ νεωστὶ κατασκευα-
σθεῖσα, ἣν ἄνω εἶπε παρθένον. 20

1307. λείπει τὸ ὦ Ζεῦ καὶ τὸ δοθῆναι αὐτῷ. γ. Θ.

1308. ὑπὸ τερηδόνων : Σηπεδόνων, ἡ σκολιχῶν.

1309. οὐδὲ Ναυφάντης : Πεποῖηται ταῦτα τὰ ὀνό-
ματα παρὰ τὴν ναῦν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἄρξει.

1310. εἶπερ ἐκ πευκής γε κἀγὼ : Ὡσανεῖ ἔλεγεν, 25 εἶπερ ἐξ ἀνθρώπων εἰμὶ κἀγὼ. οὐχ ἅπλως δὲ, ἀλλ' ὅσον εἰ χολὴν ἔχω. ἀπὸ τούτου τὸ πευκεδανόν.

1312. εἰς τὸ Θησεῖον : Ἐνταῦθα οἱ καταφεύγοντες τῶν οἰκετῶν ἀσυλίαν εἶχον.

ἐπὶ τῶν σεμνῶν : Εἰς τὸ τῶν Ἐρινύων ἱερόν. καὶ ἐν- 30 ταῦθα δὲ οἱ οἰκεῖται ἔφευγον.

1313. ἐγγανεῖται : Καταπτύσειεν, ἐνυθρίσειεν. σκάφας δὲ, τὰ ξύλινα ἀγγεῖα. [λύχνους δὲ, ὅτι λυχνοπώλης ἦν.]

1316. εὐφημεῖν γὰρ : Στίχοι ἐν ἐκθέσει ἀναπαισι- 35 κοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ις'. [ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

1317. [οἷς ἡ πόλις : *Ὅτι φιλόδοκοι ἦσαν Ἀθηναῖοι. παιωνίζεον δὲ, ὕμνον παιᾶνα ᾄδειν.]

1320. ἐφ' ὅτῳ κνισθῶμεν ἀγνιάς : *Ἐθυσον γὰρ πρὸ 40 τῶν εὐαγγελίων πρὸ τῶν πυλῶν ἕκαστος. ἀγνιάς δὲ, τοὺς ἀγνιαίους θεοὺς. ἀντὶ τοῦ, θυσίας ἐπιτελοῦμεν ταῖς θεοῖς. [Ἄλλως. ἔθος ἦν τοῖς ἐν ἀγνιαῖς ἱστα-
μένοις θεοῖς ἐπὶ ταῖς ἐρχομέναις ἀγγελίαις θύειν, ὡς ἂν εἰ ἀγαθαὶ εἴεν, ἐπινεύσαιεν ταύταις, εἰ δὲ τοῦναντίον, 45 ἀποτρέψαιεν. — κνισθῶμεν : Κνίσσα ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις, ἀτμός, καπνὸς τῶν θυ-
σίων. Ἰντ.]

1321. ἐφελέσας : Καλῶς, ὡς μάγειρος. ὥσπερ ἡ Μῆδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος [in Διονύσου τρο- 50 φοῖς] ἱστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα ἀνανεᾶσαι ποιήσαι [μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν· ὡς δ' ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας καὶ τὸν Αἴσονα, λέγων οὕτως,

αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡδύωντα,

γῆρας ἀποθύσας· εἰδυῖσαι πραπίδεςσαι,
φάρμακα πόλλ' ἔφουσ' ἐπὶ χρωσεῖοις λέθῃσι.

Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης τὸν Ἰάσονα].

1323. ἰοστεφάνους : Ἰω στεφανουμέναις. ἴον δὲ καὶ
6 λευκὸν ἄνθος καὶ μέλαν.

1325. Ἀριστείδη πρότερον : Ἀριστοὶ ἐγένοντο ἀμ-
φότεροι, Ἀριστείδης τε ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος καὶ
Μιλτιάδης ὁ στρατηγός. οὗτος ἐν Μαραθῶνι ἐστρατή-
γησε. τοιοῦτος οὖν, φησὶν, ὁ δῆμος καὶ ἐν τοιαύτῃ κα-
10 ταστάσει, οἷος ἦν πολιτευομένων ἐκείνων.

1327. ἀλλ' ὀλολύξατε : Εὐξασθε, ἀνευφημήσατε·
καὶ Ὀμηρος [II. Z, 301] « αἶ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι. »

1329. [ὦ ταὶ λιπαραί : Ἀπὸ Πινδάρου (fr. 46) παρῶ-
δῆται.]

15 ἀριζήλωτοι : Πλήρεις, ἡ γέμουσαι κατορθωμά-
των.

1331. τεττιγοφόρος : Ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τὸ
παλαιόν, τέττιγι χρυσοῖς ἀναδεῖσθαι τὴν κόμην, ὡς
Θουκυδίδης [I, 6]. οὕτω δὲ οἱ εὐγενεῖς ἐφόρουσαν καὶ παῖ-
20 δες καὶ ἄνδρες πλέκοντες τὴν κεφαλὴν.

1332. οὐ χοιρινῶν ὄζων : Ὅτι χοιρίναις ἐγρῶντο
πρότερον πρὸ τῶν ψήζων. εἰσὶ δὲ τινες κόγχιι θαλάσ-
σιαι. σπονδῶν δὲ, τῆς εἰρήνης. — κατ'ἀλειπτος : Κα-
τάστακτος, ἀπὸ τοῦ καταλείδω. Victor.

25 1334. καὶ τὸν Μαραθῶνι : Εἰκότως τούτου ἐμνημό-
νευσεν, ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι μόνοι ἐν Μαραθῶνι τοὺς
βαρβάρους ἐνίκησαν. ἡ γὰρ ἐν Σαλαμῖνι νίκη καὶ ἡ
ἐν Πλαταιαῖς ἐδόκει κοινὸν ἔργον εἶναι πάντων Ἑλλή-
νων. Ἄλλως. μόνον τούτου μέμνηται, ὅτι τὰ μὲν
30 ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐποίησε κατὰ
τῶν βαρβάρων, τὰ δ' ἐν Μαραθῶνι μόνοι Ἀθηναῖοι.

τροπαῖου : Τῆς κατὰ τῶν βαρβάρων νίκης καὶ τοῦ
τροπαίου οὗπερ ἔστησαν ἐν Μαραθῶνι κατανυμυχή-
σαντες αὐτοὺς [καὶ νικήσαντες].

35 1335. ὦ φίλατ' ἀνδρῶν : Ἐν ἐχθρῇ ἔαμβοι τρί-
μετροι καταληκτικοὶ οὗ, καὶ μετὰ τὸ τελευταῖον κο-
ρωνίς ἡ τοῦ δράματος.

1337. ἀλλ' ὦ μέλε : Τὸ ὦ μέλε οὐκ ἐπὶ βλασφημίας
ἔταττον.

40 1340. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ : Εἴ τις πρὸς χάριν λέγων κο-
λακευσεῖ σε ἔρῃν σου προσποιούμενος. τοιούτοις γὰρ οἱ
στρατηγοὶ ἐκολάχουν τὸν δῆμον ῥήμασιν.

1344. ἀνωρτάλιζες : Ἐμετεωρίζου καὶ μέγα ἐφρό-
νεις. ἡ ἀντὶ τοῦ ἀνεκουφίζου, ὠρχοῦ, ἐπῆρου, καὶ τα-
45 χέως ἐπίστευες πρὶν δοκιμάσαι. ὀρταλίζειν δὲ λέγεται
ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπτερόσεσθαι ὀρνίθων. Ἄλ-
λως. ὅροι ἐστὶ ῥῆμα βαρυτονόν. ἐνθεν [Hom. II. M,
279] « ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεὺς. » ἀρ' οὗ ὄνομα
ῥηματικὸν ὅρους, καὶ ὀρτῶ ῥήμα. τὸ δὲ ὀρτῶ ῥήμα
50 ποιεῖ τὸ ὀρτίζω, καὶ ἐν πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς
ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ τὸ ὀρταλίζειν τὸ ἀναρριπτεῖν τὰ
νήπια τῶν παιδίων, οἷον ὀρούειν ποιεῖν εἰς ὕψος. κα-
τεγρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ ἄλλης κινήσεως, ἥντινα
ἔδει κινεῖσθαι.

κακερουτίας : Τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινες δίκην τῶν
κερατοφόρων ζώων, ὅτι εὐειδῇ γίνεται μετεωρίζοντα
τὴν κορυφὴν. δηλοῖ δὲ τὸ γαυριᾶν. ὡς ἔλαφος, φησὶν,
ἡγάλλου τοῖς κέρασιν. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφούντων
ἡ λέξις. ἐξῆς οὖν τοῦ πετροφύτου εἶπε τὸ κερατο- 5
φυεῖν.

1347. ἐξεπετάννυτο : Ἀντὶ τοῦ ἐξηνοίγετο, τουτέστι
βᾶθῶς ἐπέθου τοῖς λέγουσι.

1348. σκιαδίων : Σκέπασμά τι, ὅπερ αἱ γυναῖκες
[αἱ κληφόροι Vict.] παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔχουσι θεω- 10
ροῦσαι [εἰς τὰ Ἐλευσίνια Victor.] ὑπὲρ τοῦ μὴ καίε-
σθαι τὰς θύρας ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκτείνεσθαι δὲ καὶ συστέλ-
λεται πρὸς τὸν κατεπείγοντα καιρόν.

1352. καταμισθοφορῆσαι : Εἰς μισθὸν ἀναλῶσαι,
μισθὸν διδόναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς δικαστηρίοις, 15
τὸν δικαστικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν. [παραδραμῶν δὲ,
παρευδοκίμησας.]

1354. τί κύπτεις : Ὡς αἰσχυνθέντος αὐτοῦ. δεῖ δὲ
νοεῖν ὅτι ὁ δῆμος ἀκροῶς ταῦτα ὑπὸ αἰδοῦς κατέκυ-
πτε καὶ εἰς τὴν γῆν ἀτενὺς ἀπέθλεπεν αἰδούμενος ἐφ' 20
οἷς ἐδόκει μὴ καλῶς πράττειν.

οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς : Οὐκ ἐπὶ σαυτοῦ μενεῖς
καὶ ἡσυχίαν σχέσεις;

1358. ξυνήγορος : Προστάτης ὑπὲρ τινων λέγων.
Victor.

1360. εἰ μὴ καταγνώσεσθε : Εἰ μὴ κατακρινεῖτε
καὶ καταδικάσετε.

1362. εἰς τὸ βάραθρον : Τόπος Ἀθήνῃσι βαθὺς,
ὅπου καὶ τοὺς Δαρεῖου πρέσβεις ἔβαλον. πάντα δὲ τὰ
ἐκαὶ βαλλόμενα ἀφανῆ ἐποίησε. 30

1363. ἐκ τοῦ λάρυγγος : Ὅτε γὰρ κατεπόντουν
τινάς, βάρος ἀπὸ τῶν τραχίλων ἐκρέμων. [ἀντὶ δὲ τοῦ
εἰπεῖν λίθον, Ὑπέρβολον εἶπεν.] φαίνεται δὲ ὁ Ὑπέρ-
βολος ἡδὴ εἰσθὰς εἰς τὴν πολιτείαν. λέγεται δὲ λάρυγξ 35
καὶ φάρυγξ.

1366. ναῦς ἐλαύνουσι μακρὰς : Πολεμίας. τὰς
τριήρεις δὲ φησι. τὰ δὲ στρογγύλα πλοῖα φορτηγὰ
εἰσιν.

1368. ὑπολίσποις : Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πάντες λε-
πτοὶ ἐτύγχανον τὰ ὀπίσθια ἀπὸ Θεσείως. ὑπολίσπα δὲ 40
τὰ τετριμμένα. κοινῶς γοῦν τοὺς Ἀθηναίους λι-
σπόπυγας φασιν. καὶ πλάττονται τὸν περὶ Θεσείως
μῦθον, ὅτι ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους κατέλι-
πεν ἐπὶ τὴν πέτρην τὴν πυγὴν. νῦν δὲ οἰκείως εἶπεν
ἐπὶ τῶν ἐρεσσόντων διὰ τὴν καθέδραν λεπτοπύγων 45
ὄντων. Ἄλλως. ἐστενωμένους. τοιαῦτα δὲ αἱ πυ-
γαὶ τῶν ναυτῶν διὰ τὴν συνεχῆ ἔδραν καὶ εἰρεσίαν.

1369. ἐν καταλόγῳ : Ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐν τοῖς
πίναξιν, ἐφ' ὧν ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατευομένων τὰ
ὀνόματα. ἐκαλοῦντο γὰρ κατάλογοι. [κατὰ σπουδᾶς 50
δὲ, κατὰ ἄλλου σπουδῆν.]

1372. τὸν πόρπακα : Δειλὸς γὰρ καὶ βίψασπις ὁ
Κλειώνυμος. [οὗ καὶ ἐν Νεφέλῃς μέμνηται.]

1373. οὐδ' ἀγοράσει : Οὐ νῦν ἐν ἀγορᾷ διατρίβει.

1374. Κλεισθένης καὶ Στράτων : Γύννιδες οὗτοι καὶ πιττούμενοι τὰ γένεια, λείοι δὲ καὶ μαλακοί.
1375. τὰν τῷ μύρῳ : Οὕτως Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν μυροπωλείῳ, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς τόπους 5 καλοῦντες.
1377. Φαίᾱξ : Δεινὸς ῥήτωρ ὁ Φαίᾱξ οὗτος, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐπὶ θανάτῳ ἐπ' αὐτοφύρῳ κρινόμενος. κωμωδεῖται δὲ ὡς παρακρούων τὰ μεράκια [καὶ ἐξαπατῶν].
- 10 1378. συνερκτικός : Συνεῖρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως. περαντικός δὲ, πέρας ἐπιτιθεῖς τοῖς λόγοις.
1379. κρουστικός : Τὰ ὧτα τῶν ἀκρουιμένων κρούων τῇ σφοδρότητι τῶν λόγων.
- 15 1380. καταληπτικός : Προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας ὥστε θόρυβον μὴ κινῆσαι.
1381. καταδακτυλικὸς : Ἀντὶ τοῦ συνουσιαστικὸς κατὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ. τοῦ λαλητικοῦ δὲ, τῶν λαλούντων ταῦτα, τῶν περὶ Κλεισθένη καὶ 20 Στράτωνα. ἄδελος δὲ ὁ στίχος, καὶ πάντες αὐτὸν ἐσημειώσαντο διὰ τὸ ἀκατάλληλον. ἄδελον γὰρ τίς τίνι λέγει.
1384. ὀκλαδίαν : Ὀκλαδίας ὁ συγκεκλασμένος δίφρος καὶ ποτὲ μὲν ἐντεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμε- 25 νος.
1385. καὶ παῖδ' ἐνόρχην : Ἐπειδὴ παρὰ τοῖς βαρβάροις σπάδαινες, οὗτος ἐνόρχην δίδωσι.
1390. [τοῦτον : Τὸν παῖδα. παίζει δὲ, περαίνειν καὶ κύφειν ποιεῖ κακεμφάτως.]
1388. τριακοντούτιδας : Πόρνας εἰσφέρει. διὸ καὶ φησὶν, « ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντούτιστα » [τοῦτέστιν εἰς συνουσίαν λαβεῖν].
1389. σπονδᾶς : Σπονδᾶς ἐσπείσαντο μετὰ Εὐβοίας 5 ἄλυσιν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἑαυτοὺς πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.
1390. ὡς καλαί : Εἰσῆλθον αἱ σπονδαὶ ἐταῖραι ὠραῖαι [τὰς ὄψεις], ὑποκρινόμεναι τὰ πρόσωπα τῶν σπονδῶν, πρὸς ἃς λέγει ὁ δῆμος.
- 10 1392. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν : Μετὰ γὰρ τὴν Κλέωνος καὶ Βρασίδου τελευτὴν σπονδαὶ τοῖς Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐγένοντο τριακοντούτιδες. οὗτοι γὰρ ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ. ἀποθανόντων δὲ αὐτῶν ἐγένοντο αἱ σπονδαί.
- 15 1399. τὰ χύνεια μιγνύς : Συμφύρων τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ὅτι καὶ οἱ μάγειροι τὰ κρέα μιγνύουσιν. [ἔθος γὰρ αὐτοῖς μιγνύειν κρέα προβάτων τε καὶ αἰγῶν, καὶ προτιθέναι ὡς μόνων προβάτων, καὶ ἐξαπατᾶν τοὺς ἀφελεστερούς.]
- 20 1401. τὸ λοῦτρον : Τὸ ἀπόλουμα καὶ ῥυπαρὸν, ὅ ἐστι, τὸ ἀπόλουτρον. [ἐς τὴν ἔδραν δὲ, εἰς τὴν προεδρίαν.]
1406. τὴν βατραχίδα : Εἶδος ἐσθλήτος ἀνθινῆς, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχρούσης τὸ χρωῖμα.
1407. ἐκφερέτω : Αἰρόμενος ἐκφέρεται ὁ Κλέων. τὸ 25 δὲ ἐξῆς, ἵνα ἴδωσιν αὐτὸν οἱ ξένοι οἷς ἐλωθᾶτο.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

(ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.)

I.

Τὸ δῶμα κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς καχοδιωσκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθη-
νησι, τῶν κοιμητῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἔχοντων τινὰ
ἀντιλογίαν· οὐχ, ὥς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδό-
νων βασιλέα, ὅτι προὔκρινεν [αὐτὸν] Ἀριστοφάνους.

II.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγ-
κασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα προδιασκέ-
ψαιντο ποιοὶ τινες εἴεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκού-
οντες. ἡλιθοῦντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἔραστὰς, καὶ
10 μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἱ καὶ ἐπὶ τοῦ δρά-
ματος τούτου μὴδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν. ὁ
δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμολιώτατα καὶ δεξιό-
τατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος
ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς
15 εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελυκότι. ἡ γὰρ τῶν
Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ
μειρακίσκος, ἐξ ἄρχης, ὥς φησιν Ἡρόδοτος [β, 125],
τεθριπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνηρημένη νίκας, τὰς
μὲν Ὀλυμπίαισι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἑνάς δὲ Ἰσθμοῖ καὶ
20 Νεμέας καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀγῶσιν. εὐδοκίμοῦσαν οὖν
ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μη-
τρὸς προγόνων.

III.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονού-
μενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου,
25 φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτη μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον,
εἴ πως δύναιτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς
χρήστας νικᾶν καὶ μὴδὲν τῶν δανειστῶν μὴδὲν ἀπο-
δοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς
αὐτὸς ἐλθὼν μαθητῆν, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκα-
30 λίσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἱ
τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ
αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ τῆς κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ
ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖν
παρὰ τῶν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ'
35 αὐτῷ θεοὺς, Ἄερα, προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας

κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι
ἐν σχήματι χοροῦ· καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως
τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστᾶσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ
πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης
διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γε-
λωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντι-
6 στηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι
τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ
θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς
ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν
ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πα-
10 τὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς
κατωρθωκὸς, εὖωγεῖ παραλαβὼν. γενομένης δὲ περὶ
τὴν εὖωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς
βοῇν ἵστησι, καὶ προσκατακαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς
15 ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι,
ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρον,
κατασκάπτει καὶ ἐμπύρῃσι τὸ φροντιστήριον τῶν Σω-
κρατικῶν. τὸ δὲ δῶμα τῶν πάντων δυνατῶς πεποιημέ-
νων.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβῇ 20
ἱκανή, λόγων τ' ἀπόνοια πρὸς τοῦναντίον.
χορὸς δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελῇ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιὼν·
ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνέρος κατηγορεῖται πικραῖ,
25 καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως.
εἴτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.

V.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει ἐπὶ ἄρχον-
τος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνην, Ἀμει-
ψίας δὲ Κόννην. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παρα-
30 λόγως ὥρῃθη δεῖν ἀναδιδοῦναι τὰς Νεφέλας τὰς δευτέρας,
καὶ ἀπομέμψεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυγχὼν δὲ πολὺ μᾶλ-
λον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκ ἐτι τὴν διασκευὴν εἰσῆγαγεν.
αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἀρχοντος. 35

VI.

Τοῦτο ταυτὸν ἐστὶ τῷ προτέρῳ. διεσχεύαται δὲ ἐπὶ
μέρους, ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ
προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν
ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος
5 γεγεννημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ
παρὰπέλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων
διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. τὰ δὲ δλοσχεροῦς τῆς δια-
σχευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν. αὐτίκα ἢ παρὰδασις τοῦ
χοροῦ ἡμειπται καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἀδι-
10 κων λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἢ διατριβή
Σωκράτους.

VII.

Τὴν μὲν κωμωδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους ὡς
τοιαῦτα νομίζοντος καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ
15 ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας· χορῶ δὲ ἐχρήσατο
Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ
τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη τὸ ὄρθμα. διτταὶ δὲ φέρονται
Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους, Ἄνυτος
καὶ Μέλητος. τὸ δὲ ὄρθμα τῆς ὅλης ποιήσεως κάλλιστόν
20 φασὶ καὶ τεχνικώτατον.

VIII.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

[Ἄνυτος καὶ Μέλητος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκου βα-
σχάναντες καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι ἀργύριον
ἱκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα ὄρθμα κατ' αὐτοῦ
συστήσῃται. καὶ ὅς πεισθεῖς γέροντά τινα Στρεψιάδην
καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ
25 ἀνηλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππίδου ἵπποτρο-
φίαν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, μὴ ἔχων ὁ Στρεψιάδης
τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ
Σωκράτει τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἀδι-
κον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστάς ἀποκρούση-
30 ται. Φειδιππίδης μὲν οὖν, πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς,
προσελθεῖν οὐκ ἐπέστη· ἀποτυγὼν δὲ ὁ πρεσβύτερος τῆς
ἐπ' ἐκείνου ἐλπίδος καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται,
εἰς δευτέρον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν οὖν τῆς ἡλικίας φροντί-
σας οὐδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἄτοπος δόξειεν ἀνὴρ ἐν γή-
35 ρας οὐδῶ μανθάνειν καθάπερ κομιδῇ νέος ἀρχόμενος,
ἀλλ' εἰς ἐν ἀφειρωκῶς μόνον ἐκείνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε
γένηται τοὺς δανειστάς διὰ πειθοῦς ἀποστερηῆσαι τὰ
χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ
ὑπηρετοῦντα τῇ βουλήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν
40 οἷς ἐμάνθανεν, οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆρθαι,
αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι, προσελθὼν δὲ τῷ παιδί
καὶ αὖτις πολλαῖς πέπεικε ταῖς δέξεσιν ἕνα τῶν Σω-
κράτους ὁμιλητῶν γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμιά-

θηκε. συνίσταται δὲ τὸ ὄρθμα ἐκ χοροῦ Νεφελῶν. ἔχει
δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς
ἄφεις καὶνὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, Ἀέρα καὶ Νεφέλας καὶ
τὰ τοιαῦτα.]

IX.

[Πρεσβύτερος τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονού- 5
μενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τούτου,
φοιτήσαντα εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἀδικον λόγον,
ὅπως μὴδενὶ τῶν δανειστῶν μὴδὲν ἀποδώσῃ. μὴ βου-
λομένου δὲ τοῦ παιδὸς, εἰσέρχεται αὐτός. καὶ μὴ δυ-
νάμενος μαθεῖν διὰ τὸ γῆρας ἐκδιώκεται. ὑποστρέψας 10
δὲ καὶ τῷ υἱῷ πείσας ἤγαγεν αὐτὸν τῷ Σωκράτει, ὅς
καλέσας τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἀδικον καὶ αἵρεσιν τῷ
νέῳ δοὺς ἐκλέξασθαι, διδάσκει ἐκείνον τὸν ἀδικον λόγον.
μαθὼν δὲ ὁ υἱὸς ἔπερ ἐβούλετο ὁ πατήρ καὶ τὴν πα- 15
χύτητα ἐκείνου καταγνοῦς τύπτει τὸν πατέρα αὐτὸν
ἐστιώντα. ὁ δὲ ἀλγίστας διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἀσέβειαν
ἀπελθὼν κατακαίει τὸ φροντιστήριον, νομίσας Σωκρά-
την αἴτιον τῆς ἀσεβείας τοῦ παιδὸς εἶναι. κατηγορεῖ δὲ
ἐνταῦθα τοῦ Σωκράτους ὡς ἀσεβοῦς καὶ ξένους θεοὺς
ἐπεισάγοντος, ἀφέντος τοὺς συνήθεις. ἐπιγράφεται δὲ 20
Νεφέλαι, διότι παρεισάγεται χορὸς Νεφελῶν ὁμιλῶν
τῷ Σωκράτει, ὅς ἐνόμιζε θεάς, ὡς Ἀριστοφάνης κατη-
γορεῖ. ὁ γὰρ Ἄνυτος καὶ Μέλητος φθονοῦντες Σωκράτει
καὶ μὴ δυνάμενοι ἄλλως βλάψαι ἢ φανερώς κατη-
γορηῆσαι μεγάλου ὄντος ἱκανὸν ἀργύριον δεδώκασιν 25
Ἀριστοφάνει ταύτην τὴν κωμωδίαν κατ' ἐκείνου γρά-
ψαι. τὰ δὲ πρόσωπα Στρεψιάδης, Φειδιππίδης, μαθη-
τῆς Σωκράτους, Σωκράτης, χορὸς Νεφελῶν, δίκαιος
λόγος, ἀδικος λόγος, Πασίας δανειστής, μάρτυς.]

X.

[Τὸ ὄρθμα τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται 30
τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες, ὡς κακοδιόδοι ἀσκαλοῦντος τοὺς
νέους Ἀθηναίους, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους
ἀπεχθῶς ἐχόντων. ἄλλοι δὲ φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην τὸ
τῶν Νεφελῶν συντάξασθαι ὄρθμα ὑπὸ Ἄνυτου καὶ
Μελήτου παροξυνθέντα. βουλόμενοι γὰρ οὗτοι γραφῆν 35
ποιήσασθαι κατὰ Σωκράτους καὶ θέλοντες πείραν λα-
βεῖν τῆς τῶν Ἀθηναίων γνώμης περὶ Σωκράτους ποιοί-
τινες ἂν φανείν, κατ' αὐτοῦ γραφῆς ἐνισταμένης; πολ-
λοὺς γὰρ εἶχεν ἐραστάς ἐκείνος καὶ μάλιστα τοὺς περὶ
Ἀλκιβιάδην, οἱ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀράματος τούτου μὴδὲ 40
νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν, τοῦδ' ἔνεκεν αὐτὸν ἐπὶ
τὴν τοῦ ὀράματος τοῦδε παρώτρυναν ποίησιν χρήμασιν
αὐτὸν ἱκανοίς, ὡς λόγος, δεξιωσάμενοι. ἐστὶ δὲ ὁ τοῦ
ὀράματος πρόλογός τε καὶ ἡ ὑπόθεσις δεξιωτάτα καὶ
ἀρμοδιωτάτα συγκείμενα. πλάττεται γάρ τις ἄγροικος 45
πρεσβύτερος Στρεψιάδης ὄνομα ἀχρόμενος παιδί Φειδιπ-

πίδῃ καλουμένῳ φρονήματος γέμοντι ἀστικοῦ, καὶ διὰ τὴν τῆς οἰκίας εὐγενείας πολυτέλειαν πάντα τὰ τοῖς γονεῦσι προσόντα καταναλίσκοντες, καὶ μάλιστα εἰς ἵπποτροφίας. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρός γένος τῇ μειρακίᾳ ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ἵπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνηρημένη τὰς νύκτας, τὰς μὲν Ὀλυμπίᾳσι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ, καὶ ἄλλας ἐν ἄλλοις. εὐδοκίμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρός προγόνων. ὁ πατὴρ οὖν Στρεψιάδης ὑπὸ τῶν χρεῶν καταπονούμενος διὰ τὴν τοῦ παιδὸς ἵπποτροφίαν βούλεται προσαγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν παῖδα, ἦν ὑπ' αὐτοῦ διδασκείη τὸν ἀδικον λόγον, ὡς ἂν ἐντεῦθεν δι' αὐτοῦ τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσῃται. δεῖται οὖν τοῦ παιδὸς πεισθῆναι τοῖς βεβουλευμένοις αὐτῷ· μὴ πεισθέντος δὲ τούτου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλλοιὴν μανθάνειν μηδεμίαν τῆς τοῦ γήρους ἡλικίας φροντίδα ποιησάμενος, μὴδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἄτοπον ὁδεῖεν ἀνὴρ ἐν γήραος οὐδῶ μανθάνειν καθάπερ κομιδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀπεωρακῶς μόνον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανειστὰς διὰ πειθοῦς ἀποστερηῇσι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει, καὶ μαθητὴν τινα τοῦ Σωκράτους καλεῖσθαι (1. καλέσας) διαλέγεται περὶ τούτου, καὶ τῆς διατριβῆς διαλυθείσης, οἱ μαθηταὶ κύκλῳ καλῆμενοι πινροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖν παραλαβὼν τὸν πρεσβύτερον καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς παραδοῦναι Ἀέρα τε καὶ Αἰθέρα, πρὸς δὲ καὶ Νεφέλας μετακαλεῖται· πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι χοροῦ σχῆμα πληροῦσαι· καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποστεραφεῖσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλείονων διαλέγονται. μετὰ ταῦτα ὁ πρεσβύτερος διδασκόμενος μὲν ἐν τῷ φανερωῖ, μὴ ἔχων δ' ὑπηρετοῦντα τῇ βουλήσει τὸν νοῦν, εἰς γέλωτα κινῆσθαι (1. κινήσας) τοὺς μαθητὰς τοῦ διδασκαλείου ἐκβάλλεται καὶ προσελθὼν αὐθις τῷ παιδί, πολλὰς πέπεικε ταῖς δεήσεσιν ἕνα τῶν Σωκράτους ὁμιλητῶν γεγενῆσθαι. συνίστησιν οὖν αὐτὸν τῷ Σωκράτει καὶ ἐξαγαγόντος Σωκράτους ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἀδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνίζονται πρὸς ἀλλήλους οἱ λόγοι καὶ νικηθεὶς ὁ ἀδικος παραλαβὼν τὸν νέον πρὸς τὸ διδάσκειν, καὶ ἱκανῶς ἐκδιδάσκει. ὡς οὖν ᾗδῃ ἐκπεποιημένον κομισάμενος αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς κατωρθωκῶς τὸ σπουδαζόμενον εὐωχίαν συνίστησιν· ἐν ᾗ καὶ ἀντιλογίας γινομένης πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοῇν ἴσσης· καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν τύπτεσθαι ὑπεραλγῶν τούτου

χάριν κατασκάπτει καὶ ἐμπύρῃσι τὸ σωματικὸν φροντιστήριον. ἐστὶ δὲ τὸ ὄραμα τῶν πάντων δυνατῶς πεποιημένων.]

SCHOLIA IN NUBES.

[Ἡ εἰσθεσις τοῦ δράματος ἀρχεται ἐκ συστηματικῆς περιόδου, καὶ ἐξῆς ἐκ προσώπων ἀμοιβαίων· οἱ δὲ στίχοι εἰσιν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σνθ', ὧν 5 προτίθεται ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος κῶλον ἱαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐν ἐκθέσει κῶλον ἱαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον· καὶ μετὰ τὸν διακοσιοστὸν τριακοστὸν τρίτον ἕτερον κῶλον ἱαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. τελευταῖος δὲ πάντων τούτων οὗ- 10 τος

καταπαττόμενος γὰρ παιπλή γενήσομαι.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πάντων τῶν στίχων κορινθίς.]

1. ἰοῦ ἰοῦ : Σχετικαστικὸν ἐπίρρημα. διὰ γὰρ τὸ 15 ἐργαγορέναι καὶ ἀγρυπνεῖν δυσφορῶν ἀναβοᾷ. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσι (μάλιστα) μεγάλας τὰς νύκτας νομίζειν. [ἡγρύπνει δὲ ὁ Στρεψιάδης μὴ δυνάμενος ὑπνώτειν ὑπὸ τῆς τῶν χρεῶν φροντίδος. τὸ δὲ προσιμὸν σχετικαστικὸν ἐκ τοῦ πράγματος.] 20

2. βασιλεῦ : Οὐκ ἀργῶς χρὴ τοῦτο νομίζειν εἰρηκέναι τὸν ποιητὴν· ἔχεται γὰρ ἱστορίας τὸ ὧ Ζεῦ βασιλεῦ τοιαύτης. τοῖς Ἀθηναίοις Πυθόγχεστον ἐγένετο καταλῦσαι μὲν τὰς βασιλείας, προστήσασθαι δὲ καὶ εἰς βίαν Δία βασιλέα. ὥστε τὸ λεγθὲν τῆς ἱστορίας ταύτης 25 ἔχασθαι χρὴ νομίζειν. — εἰώθασι δὲ παρὰ τὰς συμφορὰς ἀναβοᾶν τὸν Δία, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ [Iliad. K, 15] Ἀγαμέμνων « προθελύνους ἔλκετο χαίτας ὑψόθ' ἐόντι Δίῃ. » R. V.

τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν : Τὸ μέγεθος, τὸ ἔκταμα. 30 (ἔθος δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι, οἷον, ἵππος σπάνιον τι χρῆμα· [καί] γυνὴ σπάνιον τι χρῆμα· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ὧν ἂν ἐξευρεῖν βούλωνται μάλιστα.) — αἱ νύκτες. ὅσον : Πολύ. Θ.

3. ἀπέραντον : Ἀντὶ τοῦ μέγα, οὐ πέρας οὐκ ἔστιν. 35 οἱ δὲ ἀπέραντον μετὰ τοῦ ν γράφοντες ἀμαρτάνουσι. ζητεῖται δὲ πῶς μεγάλας τὰς νύκτας λέγει. Διονυσιακοῦ γὰρ ὄντος τοῦ δράματος, συνεστᾶναι τὰς νύκτας ἀνάγκη, διὰ τὸ τοιούτῳ καιρῷ ὑποπίπτειν τὰ Διονύσια· πλὴν εἰ μὴ τούτῳ μεγάλα καταφαίνονται (τῷ φροντίζειν καὶ ἀγρυπνεῖν), ὅπερ συμβαίνει πάσχειν τοὺς 40 ἀγρυπνοῦντας. παρεπιγραφὴ δὲ. συγκεκαλυμμένος καὶ καθεύδων ὑποτίθεται ἐξανακαλυψάμενος καὶ ἔξω τὴν κεφαλὴν ποιήσας τοῦ περιβλήματος. — ἀπλήρωτον, ἀτελείωτον. Br. ἀπέραντον, τὸ μὴ ἔχον πέρας· ἀπέραντον 45 δὲ, τὸ μὴ περαινόμενον, καὶ τὸ ὅπερ μὴ δύναται· ἂν τις ἐξελλθεῖν. C. ἀτελής· οἱ γὰρ ἀγρυπνοῦντες ὑπὸ φροντίδος τινὸς μεγάλας τὰς νύκτας λογίζονται. Θ.

4. ἀλεκτρούνος : Τούτου γὰρ ἡ φωνὴ ἔμφασιν ἡμέρας παρίστησιν. Θ.

5. οἱ δ' οἰκέται βέγκουσιν : [Οὕτως Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ.] νῦν οἰκέτας οὐ τοὺς θεράποντας μόνον λέγει, ἀλλὰ

πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν. καθεύδουσι νῦν, φησίν, ὡς τῶν ἄλλων μὲν ἀμεριμνούντων, αὐτοῦ δὲ φροντίζοντος. διὰ τοῦτο δὲ βέγκουσιν εἶπεν, ἵνα μᾶλλον αὐτοὺς δεῖξῃ πάσης ὄντας ἐξω φροντίδος. τῶν γὰρ βαθέως καθευδόντων ἴδιον τὸ βέγκειν, τῶν δὲ μηδὲν φροντίζόντων τὸ βαθέως κοιμᾶσθαι. — βέγκουσι : ἔστι δὲ Ἀττικόν. ἐπεὶ καὶ βέγγουσι γρ. τὸ δὲ βέγκουσιν ἀπὸ τῶν Ἰώνων λέγουσι λαβόντες, οἵτινες αἰετὰ δασέα εἰς ψιλὰ τρέπουσι. Harl. 5. βαθέως ὑπνώττουσι καὶ ὁ φασιν ἰδιωτικῶς βροχαλίζουσι. Θ.

15 (ἀλλ' οὐκ ἂν προτοῦ : Ἀλλ' οὐκ ἂν πρότερον. ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ, φησίν, ἐξέπεμπον αὐτοὺς ἐργασσομένους εἰς τοὺς ἀγροὺς, ὡς ὑπὸ τῆς περὶ τὴν γεωπονίαν ἀσχολίας μὴ ἀνέτως μηδὲ οὕτω βαθέως δύνασθαι καθεύδειν.)

6. ἀπολοιο ὄητ', ὃ πόλεμος : Πόλεμος ἦν κατ' ἐκεῖνο 20 καιροῦ καὶ τοσοῦτον ἐδυστοχῆσαν Ἀθηναῖοι ὥστε μηδὲ τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων ταφῆναι ἕως οὗ οἱ δούλοι ἐξεληθόντες ἐνίκησαν τοὺς Λακεδαιμονίους περὶ Ἀργενοῦσας καὶ τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων ἐκόμισαν καὶ διὰ τοῦτο ἡλευθερώθησαν καὶ οὐκ ἐξῆν οὐδενὶ τύπτειν δοῦ-

25 λον. ἡ ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐξέπεμπον αὐτοὺς ἐργασσομένους εἰς τὸν ἀγρὸν, ὡς ὑπὸ τῆς περὶ τὴν γεωργίαν σχολῆς μὴ δύνασθαι οὕτω (βαθέως) καθεύδειν. R. V. [φασίν ὡς Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίους ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχῆσειν μέλλοντες, προεῖπον τοῖς δούλοις, ὡς εἴ τις αὐτὸν συμ-

30 παρατάσσεται τῇ ναυμαχίᾳ, τιμῆς εἰς τὸ λοιπὸν ἀπολαύσειεν. βοθητήσαντων οὖν τῶν δούλων, Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν. καὶ ταῦτα μὲν τινες φάσκουσι. τὸ δ' ἄληθές οὕτως ἔχει. Ἀθηναῖοις καὶ Λακεδαιμονίοις πόλεμος ἦν. οὐκ ᾔθελον οὖν Ἀθηναῖοι τοὺς δούλους κολάζειν, εἴ τι 35 πταίσαιεν, δεδιότες μὴ πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτομολήσωσι. τὸ δὲ ὅτε ποτὲ μὲν μόνον χρόνον δηλοῖ, ποτὲ δὲ καὶ χρόνον καὶ αἰτίαν, ὡς ἔστι κἀνταῦθα.]

7. 8τ' : Ἐπεὶ. Θ.

8. ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὗτος : Οὐκ ἐπιανῶν αὐτὸν 40 χρηστὸν φησιν, ἀλλ' εἰρωνευόμενος ἀντὶ τοῦ ἄχρηστος ἡμῖν γέγονεν. πῶς γὰρ δύναται θαυμάζειν, ὃν ἐπὶ βραθυμίᾳ διὰ τὸ καθεύδειν μέμφεται;

9. ἐγκεκορδυλημένος : Ἐγκεκαλυμμένος καὶ συνεστραμμένος ὥστε μηδὲ ἀνθρώπου σῆμα δηλοῦν, (ἀλλ' 45 ἐξορχὴν φαίνεσθαι τῶν στρωμάτων. κορδύλη δὲ ἰδίας λέγεται τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ ὑπερξέχον οἰδήμα ὑπὸ πληγῆς εἰς ὕψος καὶ ὄγκον ἄρθῃ, ὃ καλοῦμεν κόνδυλον. Κρέων δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Κυπριακῶν κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι τὸ πρὸς κεφαλῇ προσελημα, ὃ δὴ παρὰ Ἀθη- 50 ναίους καλεῖται κρόνδυλον, παρὰ δὲ Πέρσας κιδάριον. ὅτι δὲ νῦν ἐγκεκορδυλημένος ἀντὶ τοῦ ἐνελημένος καὶ ἐγκρύψας ἑαυτὸν δηλοῖ σαφέστερον ἐκ τῶν ἐπιπερομένων εἰπὼν α ἄλλ' εἰ δοκεῖ, βέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι. »)

ἰστέον δὲ ὅτι λήγοντος μὲν τοῦ χειμῶνος, ἀρχομένου δὲ ἔαρος ἄγεται τὰ Διονύσια, ὥστε διὰ τὸ κρύος καὶ ψυχρός εἰκὸς ἦν οὕτω καθεύδειν αὐτοὺς (τοιούτῳ σῆματι τὴν κεφαλὴν περιβεβλημένους, ὅθεν καὶ πέντε περιβόλαια περιβεβλησθαι τὸν υἱὸν εἶπε.) V. R. (ἐν πέντε σι- 5 σύραις : Στερεὰ περιβλήματα παχέα ταῖς νῦν καλουμέναις ἐμπερῇ σισύραις. ἔστι δὲ φαῦλα καὶ μικρὰ περιβλήματα. ἰστέον ὅτι λήγοντος τοῦ χειμῶνος, ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος, γίνεται τὰ Διονύσια ὥστε διὰ τὸ κρύος αὐτοὺς εἰκὸς καθεύδειν, τοιούτῳ σῆματι τὴν 10 κεφαλὴν περιβεβλημένους, ὥστε καὶ πέντε περιβόλαια περιβεβλησθαι τὸν υἱόν. — ἐν : Ἐπὶ. Θ. σισύρη τὸ παχὺ ἱμάτιον ἀπὸ αἰγείων δερμάτων. Vici.

ἐγκεκορδυλημένος : Ἐγκεκρυμμένος. [ἐντετυλιγμένος. Θ.] κορδύλην γὰρ οἱ Κύπριοι λέγουσι τὸ περιεῖ- 15 λημα τῆς κεφαλῆς. — ἐγκεκορδυλημένος : Ἐντετυλιγμένος, ἐγκεκρυμμένος. Br. ἀρχὴ γὰρ ἔαρος ἦν καὶ ἐνεκαλύπτοντο γούνατις ἐτι. Θ.

11. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, βέγκωμεν : (Παρεπιγραφή. ποιή- 20 σας γὰρ ἀσχήμονα τὴν ὄψιν καὶ) τὸ σῆμα τοῦ νεανίσκου μιμησάμενος, ὥσπερ ἐκεῖνος ἐκάθευδεν. ἀποστραφεὶς καὶ αὐτὸς πειρᾶται ὀρθῶς καθεύδειν, ἐγκρύψας τὴν κεφαλὴν τοῖς περιβλήμασι. — τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν λέγει. βέγκωμεν : Ἀττικόν. ἐγκεκαλυμμένοι : Ἐσκε- 25 πασμένοι. Θ.

12. [ἀλλ' οὐ δύναμαι : Ἀλλ' οὐκ ἐπεισὶ μοι ὕπνος. 25 εὐθύς δὲ καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει τοῦ μὴ δύνασθαι καθεύδειν.]

δεῖλιος : Ἀθλιος, κακοδαίμων.

δακνόμενος : Ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν τῆς ἵπποτρο- 30 φίας ἀναλωμάτων. δοκεῖ γὰρ δαπανηρὸν εἶναι τὸ ἵππους τρέφειν (ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προστέλειται κατάρα. καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν κατάρας ἔθεσαν μέρει. τὸ δὲ δακνόμενος ἔλαθεν ἀπὸ τοῦ αὐτὸν κατακεκλεῖσθαι εἶω τῶν στρωμάτων [καὶ τῶν 35 περιβλημάτων]. τὸ δὲ) γρῶν νῦν περισπαστέον. δηλοῖ γὰρ τῶν ὀφλημάτων. (εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κόρεων. δαπάνην δὲ, τουτέστι τὰς δέσμας τοῦ χόρτου, ἵνα ἐξῆς ἀκολούθως τῇ φάτνῃ λέγειν δοκῇ.) — ἐνοχλούμενος. Br.

14. ὁ δὲ κόμην ἔχων : Ἐκόμω γὰρ οἱ περὶ ἱππικὴν 40 ἔχοντες. κἀν τοῖς Ἰππεῦσι. [580]

μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μὴδ' ἀπεστλεγγισμένοι.

[15.] ἱππεύεται τε καὶ ξυνωρικεύεται : (Νῦν μὲν ἐπὶ 45 κέλῃτος, νῦν δὲ ἐπὶ ξυνωρίδος ἄρματος ὀρούμενος ἄνω καὶ κάτω βακχεύει.) ξυνωρίς τὸ μὴ πλήρες ἄρμα, ἀλλ' ἐκ δυσὶν ἵππων συνεστὸς, ὃ δὴ δίφρον καλοῦμεν. τὸ δὲ ἱππεύεσθαι, οὐχ ἁπλῶς χρεῖαν περὶ ἱππικὴν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ ἐνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι, ὃ καὶ νῦν κέλῃτα καλοῦσιν. — ἱππάζεται : Ἐν ἵππῳ ὀχεῖται. ξυνωρικεύεται : 50 Ἐπὶ δίφρου φέρεται. Br.

16. ὀνειροπολεῖθ' ἵππους : Κἀν τοῖς ὀνείροις ἵππους 50 περὶνοεῖ. τουτέστιν, οὕτω προστέτῃ τῷ πράγματι

καὶ οὕτω περὶ ἵππους ἐσπούδακεν, ὥστε καὶ καθεύδων
ὄνειρατα περὶ ἵππων ὄρνειν, τὸ ὄνειροπολεῖν δὲ καὶ ὄνει-
ρώττειν ταύτῃ διενήνοχεν, ὅτι τὸ μὲν ὄνειροπολεῖν ἐπὶ
τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων, τὸ δὲ ὄνειρώττειν ἐπὶ τῶν διὰ
5 νυκτὸς αὐτομάτως ἀφίεντων γόνον· (ὅπερ τοῖς ἐν ἐπιθυ-
μίᾳ τινὸς οὕτι συμβαίνει γίνεσθαι, δοξάζουσι τοῖς παι-
δικαῖς συνείναι). — ὄνειροπολεῖ· Ἦγουν ἐν ὄνειρασι
φαντάζεται. Θ. *et Br.*

[17]. ὁρῶν ἄγρουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας· Ἦτοι ὅτι
10 μετὰ τὴν εἰκάδα ὁ μὴν προσεγγίζει τῇ τριακάδι καὶ
τῶν θανείων οἱ τόκοι αὐξάνονται· (ἧ ὅτι αἱ μυστικαὶ
θαπνάται ὑπῆρχον, οἱ Ἄττικοί δὲ τὰς εἰκάδας πληθυ-
ντικῶς λέγουσιν). Ἄλλως, ἐπεὶ ἡ σελήνη ἐν ἡμέραις
εἰκοσιεννέα τελεῖται, τὰ δὲ κ' τῶν εἰκοσιεννέα ἐγγύς,
15 ἐδίδοτον δὲ ἐν τῇ τέλει τῆς σελήνης οἱ τόκοι, διὰ τοῦτο
εἰκάδας εἶπεν. ἡ τὸ εἰκάδας μὴ νόει διὰ μόνᾳ τὰ εἰκο-
σιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἐφεξῆς. τούτου γὰρ ἕνεκα πληθυ-
ντικῶς εἴρηται). — ἦγουν ἤδη εἰς τέλος ἰούσαν. Θ.

18. ἄπειτ παῖ λύχρον· (Ταῦτα πάντα παρεγκυκλή-
20 ματὰ εἰσι καὶ παρεπιγραφαί.) δεῖ γὰρ τὸν οἰκῆτην τὸ
προσταχθὲν ποιῆσαι, καὶ ἄλλα τὸν λύχρον, καὶ δοῦναι
τὸ βιβλίον, ἔπειτα καὶ ὄρνει εἰς τὸ βιβλίον καὶ οὕτω λέ-
γειν τοὺς θανειστάς.

20. λογάρισμα· Ὑψίσω. R. λογαριάσσωμαι, λογα-
25 ριάσω. Θ. *Br.*

[21]. δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ· Τοῦτον ὡς ἵπποτροφόν
καὶ διαπορθήσαντα τὴν οὐσίαν παρείσχηγε. χαριέντως
δὲ τούτου νῦν μνημονεύει, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς δι' ἵπποτρο-
φίαν δοκεῖ δυστυχεῖν.

22. (τοῦ δώδεκα μνᾶς· Καὶ τοῦτο παρεγκύκλημα
ἐφίστησιν. ὡς διαπορθῶν τοῦ θανείου τὴν αἰτίαν, εἴτα
ἀναμνησθεὶς τὰ ἐξῆς ἐπάγει.) [τοῦ δώδεκα· Μὴ λάθῃς
εἰς τὸ τοῦ ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ὡς οἴονται τινες· ἀλλ' ἔστιν
ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ μνᾶς.] ἀντὶ τοῦ, ἐκ τοῦ θαν-
25 νέιου ἐκείνου τί ἡγόρασας; R. τοῦ· Ἐνεκεν τίνος πρά-
γματος. τί· Ἐς τί; κατὰ τί; *Br.*

23. τὸν κοππατίαν· Κοππατίας ἵππους ἐκάλουν, οἷς
ἐγκεχάρακται τὸ κ στοιχεῖον, ὡς σχιζόμενος τοὺς ἐγκε-
χαράχμενους τὸ σ. (τὸ γὰρ σ καὶ τὸ κ χαρασσόμενον σὺν
40 ἔλεγον καὶ κόππα. αἱ δὲ χαραῖς αὗται καὶ μέχρι τοῦ
νῦν σώζονται ἐπὶ τοῖς ἵπποις. συζευγνυμένου γὰρ τοῦ
κ καὶ σ τὸ σχῆμα τοῦς ἀριθμοὺς δύναται νοεῖσθαι, οὗ
προηγείται τὸ κόππα. καὶ παρὰ τοῖς γραμματικαῖς οὕτω
διδάσκεται, καὶ καλεῖται κόππα ἐνεμένηκοντα. τινὲς δὲ
45 κοππατίαν ἐξηγήσαντο τὸν κόπποντα καὶ κοιλιόνοντα
ταῖς ὁπλαῖς τὸ ἔδαφος, οὐ δέοντως υποτιθέμενοι. οὐδὲ
γὰρ βουκεφάλας καλούμεν διὰ τὸ μορφήν τοιαύτην ἔχειν,
ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτω κεχαράχθαι, οἷος, οἶμαι, καὶ ὁ τοῦ
Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἵππος ἦν, ὃν τελευτήσαντι
50 τὴν Βουκεφάλειαν Ἀλέξανδρος ἔκτισεν, ἐντάφιον αὐτῷ
τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος πόλιν.)

24. εἴθ' ἐξεκόπη· Ἐπαίξει τὸ ἐξεκόπη παρὰ τὸ
κοππατίαν. φησὶ δὲ, ὥφελον πρὶν πρίσθαι τὸν ἵππον,
τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκῶσθαι (παταγθεὶς αὐτὸν) λίθω. —

ἐξεκόπη· Ἐξέβαλον. λίθω· Διὰ λίθου. *Cod. in Catal.*
codd. Nunian. p. 478.

25. Φίλων, ἀδικεῖς· Ὁ Φειδιππίδης καθεύδων ὡς
ὄνειροπολῶν λέγει πρὸς τὸν ἐταῖρον αὐτοῦ. R. (ὁ νεανί-
σκος Φειδιππίδης ταῦτα καθεύδων ὑποφλέγγεται, ὡς
6 τινὰ συνηγοχούντα μεμφόμενος, ὅτι δέον αὐτὸν ἐλαύνειν
μὴ ὑποσκελίζοντα μηδ' ὑποβέοντα τὰς τῶν ἵππων ὁδοὺς,
ὡς ἀνεπιχωλύτως θέοιεν, ὁ δ' ὑποβέει καὶ ἐμποδίζει
προλαμβανόμενος τῶν ἵππων τῶν ἐκείνου τὸν δρόμον.
δεῖγμα δὲ τῆς περὶ τὴν ἵππικὴν αὐτοῦ σπουδῆς τὸ
10 φροντίζειν καὶ καθεύδοντα περὶ τούτων. τὸ δὲ Φίλων
οἱ μὲν φασιν ἀναγνώστως καθ' ὕπνον εἰρηγέειν τὸν
νεανίσκον ἀντὶ τοῦ, ὃ φίλε, οἱ δὲ κύριον ἡνίοχον.)

28. πόσους δρόμους· [Ὁνειρώτων εἶπε πόσους δρό-
μους. εἰς δ' ἔστιν ὑπὸ τῆς ἀρετηρίας μέχρι τοῦ καμ-
15 πτήρος. οἱ δ' ἡνίοχοι καθωπλισμένοι ἤλαυνον. τοῦτο
δὲ εὗρεν ὁ Θησεύς.] πόσους καμπτοὺς πεποίηκας; ἔστι
δὲ εὗρημα τοῦτο τοῦ Θησεύς. R.

[Πολεμιστήρια· Καὶ τοῦτο καθ' ὕπνου λέγει. τὰ
ἄμιλλητήρια ἄρματα ὠφείλειν εἰπεῖν· ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου
20 ὥσπερ τοῦ ὄρθου ἐκπίπτων τὰ πολεμιστήρια φησι. πολ-
εμιστήρια γὰρ ἄρματα λέγονται τὰ τοῖς πολέμοις
ἀρμόδια, ἄμιλλητήρια τὰ ἐν ταῖς ἀμιλλαῖς συνεργοῦντα,
ἀγωνιστήρια δὲ τὰ ἐν τοῖς ἀγῶσι. Θ. — κατὰ τινὰς ἀγῶ-
ν Ἀθηνῆσιν ἵππικόν δρόμον. ἓνα δὲ δρόμον ἐκεῖ πρέγου-
25 σιν, ὥστε τὰ ἄμιλλητήρια πληθυντικῶς εἶπεν ὁ νέος,
σφαλλόμενος ἐκ τοῦ ὄνειροπολεῖν. πολεμιστήρια καλοῦν-
ται καὶ τὰ πολεμικὰ ἄρματα, ἐφ' ὧν ὁπλίτης ἐπιβέβη-
κεν ἅμα τῷ παραβάτῃ. ταῦτα δὲ ἐξεῦρεν ὁ Θησεύς.
ἄμιλλητήρια δὲ τὰ ἀγωνίσματα. Ἄλλως, δέον εἰπεῖν,
30 πόσους δρόμους ἐλαύνει τὰ ἄμιλλητήρια· ἀντὶ τοῦ πό-
σοι δρόμοι εἰσὶ τῆς ἀμιλλῆς· ὁ δὲ ἐπειδὴ καθ' ὕπνου
τοῦτ' εἶλεγε, πολεμιστήρια εἶπεν. ὁ γὰρ νοὺς τῶν ὀργά-
νων ἀργούντων τῷ ὕπνῳ εἰκὴ φέρεται.]

29. ἐλαύνεις· Πολλὰς στροφὰς φροντίζων στρέφεσθαι
35 με ποιεῖς διὰ τὰ σ γράει. Θ. στρέφεσθαι με ποιεῖς,
ἦγουν πολλὰς στροφὰς φροντίζων διεγείρεις. *Br.*

30. [ἄτῃρ τί· Τί δὴ μετὰ ταῦτα ὄφλημά με κατέλα-
θεν. Εὐριπίδης· «τί γέρος ἔβα δῶμα.»] — γέρος· ὄφλημα.
V. ἔβα με· Κατέλαβε. *Br.* ἤλας, κατέλαβε. Θ.
40

31. τρεῖς μναὶ διφρίσκου· Διφρίσκου καλεῖ τὸ σκεῦος
ἐν ὃ οἱ ἡνίοχοι ἐφροστώτες ἐλαύνουσιν. ὑποκοριστικῶς
(δὲ εἶπε τοὺς διφρίσκους, διὰ τὸ μικροὺς εἶναι καὶ κού-
φους τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς τοὺς ἀγωνιστικούς).

Ἀμυνίας τῶν περὶ ἵππους ἐπτακίωτων. (μémνηται
45 δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς Σφῆξι [1267]. νῦν δὲ οὐκ ἐκείνου
καθάψασθαι βουλόμενος μνημονεύει αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν
τότε ἄρχοντα διασφύρειν προαιρούμενος τῇ ἐκείνου προση-
γορίᾳ ἐχρήσατο. τότε γὰρ ἦρχεν Ἀμεινίας τοῦ Προ-
νάπου υἱός. ἐπεὶ οὖν τοὺς Ἀθηναίους πρότερον κωμω-
50 δεῖν τὸν ἄρχοντα ὁ νόμος ἐκόλυεν, ἀπαίρεσι μὲν τοῦ
ι, προστεθέντος δὲ τοῦ υ, παρατρέψας ὀλίγον Ἀμυνίαν
αὐτὸν εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀμεινίαν.) — ὀφείλονται. Θ.

32. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίνας· [Καὶ τοῦτο ὄνειρο-

πολούμενος δ' νεανίσκος λέγει. ἐξήλκας δὲ, ἐκκυλισθῆ-
ναι ποιήσας. καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ
ἴπποι τοῦτο ποιούσιν, ἀλινδθήραν ἐκάλουν· ὡς που καὶ
ἐν τοῖς Βατράχοις [904] ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἀλινδθήρας τε
5 καὶ ἐκκυλισμάτα.]] κυλίσας. R.

33. [ἄλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας : Κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ε,
Ἀττικῶς. οὕτω ἐν τοῖς παλαιαῖς τῶν ἀντιγράφων εὔρη-
ται γραφόμενον.]]

ἐξήλικας : Ἐξέβαλες, ἐξέωσας. R. ἐξέβαλες. V.

34. [ὅτε καὶ δίκας ὠφληκα : Ἦγον καὶ δίκας προσ-
ῶφληκα. ἡ ὥς καὶ δίκας προσῶφληκα. ἐπιτάσσει δὲ
χρήται ταύτῃ, ὅτι πρὸς τῷ ζημιωθῆναι εἰς τὴν ἵππο-
τροφίαν, καὶ εἰς δίκας ἐπεπτώκειν. ἐπιτείνει γοῦν τὸ
κακὸν, ὅτι πρὸς τῷ ζημιωθῆναι με ἐτι καὶ δίκας ὀφείλω.
15 καὶ γὰρ οὐ τοῦ θανείου χάριν, ἀλλὰ τοῦ τόκου ἐνεχυρά-
σασθαι ἀπειλοῦσιν.]

χάτεροι τόκου : Ἀντὶ τοῦ, καὶ ἄλλοι. Ἀττικῶς εἶπε.
λείπει ἡ ὑπὲρ. καὶ ἕτεροι ὑπὲρ τόκου ἐνέχυρα παρ'
ἐμοῦ λήψασθαι φασίν. μᾶλλον δὲ τὴν ὄγλησιν δεικνύσι
20 τὴν κατ' αὐτοῦ, δι' οὗς φησι τόκου χάριν ἐνεχυριάσειν
αὐτὸν ἀπειλεῖν.]] ἐνέχυρα ὑπὲρ τόκου παρ' ἐμοῦ λήψε-
σθαι φησί. V. ἐνέχυρον ἐξ ἐμοῦ λαβεῖν. Θ. Br.

35. ἐτεόν, ὦ πάτερ : (Ταῦτα οὐκέτι ὀνειροπολούμε-
νος, ἀλλ' ἐγερθεὶς) λέγει τὸν πατέρα ἐωρακῶς ὄνυρόμενον.

36. τί δυσκολαινέας καὶ στέρψη : Τί περιστρέφῃ συν-
εῴως κόπτον σκαυτόν. [συμβαίνει δὲ τοῖς ἀγρυπνοῦσι
τοῦτο πάσχειν, τῆδε καθεῖς ῥίπτειν ἑαυτοὺς καὶ με-
ταβάλλειν.]

37. δάκνει με δῆμαρχός τις : [Παίζων τὸν κόριν ἡ
30 τὴν ψύλλαν καλεῖ. οἱ δὲ δῆμαρχοι οὗτοι τὰς ἀπογραφὰς
ἐποιούοντο τῶν ἐν ἑκάστῳ δῆμῳ χωρίων. καὶ τὰ ληξιαρ-
χικὰ γραμματεῖα παρ' αὐτοῖς ἦν, συνῆγον τε τοὺς δῆ-
μους, ὅτε δεῖσι, καὶ ψῆγον αὐτοῖς ἐπεδίδωσαν καὶ ἡνε-
χυριάζον. Ἀριστοτέλης δὲ περὶ Κλεισθένης φησὶ
35 « κατέστησε καὶ δῆμαρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπι-
μέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις. καὶ γὰρ τοὺς δῆ-
μους ἀντὶ τῶν ναυκραρίων ἐποίησεν. » οἱ πρότερον
ναύκραροι, εἴτε ὑπὸ Σόλωνος κατασταθέντες εἴτε καὶ
πρότερον. οὗτοι δὲ τὴν πομπὴν τῶν Παναθηναίων

40 ἐκόσμουσαν, Κλεισθένης καταστήσαντος ἀντὶ ναυκράρων.
ἔστι δὲ δῆμαρχος ὁ τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἄρχων. καὶ
Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς τοὺς κατὰ δῆμον ἄρχον-
τάς φησι. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς οὕτω φησὶ « καὶ
« δῆμαρχους οἱ περὶ Σόλωνα καθίσταντο ἐν πολλῇ

45 « σπουδῇ, ἵνα οἱ κατὰ δῆμον διδοῖσι καὶ λαμβάνωσι τὰ
« δίκαια παρ' ἀλλήλων. » ἔδει οὖν τὸν δῆμαρχον ἀγα-
γεῖν εἰς τοὺς οἴκους τοὺς ἐνεχυριζομένους.]] παίζει ὡς
εἰ ἔλεγε κόρις ἢ ψύλλα. ὄνομα πολιτείας οἱ δῆμαρ-
χοι, οὗς ἐγρῆν ἐνεχυριάξιν τοὺς ἀγνώμονας τῶν χρεω-
50 στῶν. — δεόν εἰπεῖν κόρεις. οἱ γὰρ κόρεις ἐν τοῖς στρώ-
μασιν ὄντες τοὺς ὑπνοῦντας δάκνουσιν. ὁ δὲ μεμνημένος
ὅτι εἰς δικαστήριον ἦξει ὑπὸ τῶν δανειστῶν, δῆμαρχός
φησὶ. δῆμαρχος δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ δήμου προστάτης, ὃν
φασὶν ἰδιωτικῶς δοῦκαν. C. ἄρχων τοῦ δήμου. Θ.

38. καταδαρθεῖν : (Οἱ Ἀττικοὶ παροξύνουσι καταδάρ-
θειν. κυρίως δὲ τὸ ἐπὶ δέρματος κοιμᾶσθαι. ταῦτα δὲ
εἰπὼν ὁ νεανίσκος, συγκαλυψάμενος καὶ στραφεὶς πάλιν
κοιμᾶται.) — ὦ δαιμόνιε : Κακοδαίμων. καταδαρ-
θεῖν : Κοιμηθῆναι. R. Θ. Vici.

41. [εἴθ' ὥρελ' ἡ : Τὸ ὥρελε τινὲς ἐπιρρηματικῶς
δέχονται, ὡς τὸ [Callimachi Epigr. 18]

ὥρελε μῆδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες.

καὶ τὸ Εὐριπίδου ἐν Μηδείᾳ κατ' ἀρχὰς τοῦ δράματος·
ἐν ᾗ παράλληλον τὸ σχῆμα, τοῦ πρεσβύτου συνεχέ- 10
στερον ἀπευχόμενου τῇ προμνηστρίᾳ· ὁ δὲ ποιητὴς [Il.
Σ, 367] ῥήμα αὐτὸ οἶδεν,

οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσάμενος·

καὶ [Il. I, 698]

μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονος Αἰακίδαο.] 15

(τὸ δὲ φεῦ ἰδίχ.)

ἡ προμνηστρί' ἀπολέσθαι : Ἡ προνοήσασα τῶν
γάμων προμνηστρία καλεῖται· ἡ νῦν προξενήτρια. — ἡ
τοῦ γάμου πρόξενος. Θ. Br.

(12). γῆμ' ἐπῆρε : Κυρίως τὸ ἐπῆρεν ἀντὶ τοῦ ἐχρύ- 20
νωσεν καὶ ἀνεκούφισεν, ἐπαγγελιομένη προῖκα μεγά-
λην εἰσίοισιν τὴν γυναῖκα, οἰκουρὸν ψάσκουσα εἶναι,
μὴ οὕτως ἔχουσιν. [καταχρηστικῶς δὲ ἀνέπεισεν. —
παρεκίνησε (Θ.), κατέπεισε. Br.]

43. ἀγροίκος κυρίως ὁ ἰδιώτης, ἀγροίκος δὲ ὁ ἐν τῷ 25
ἀγρῷ οἰκῶν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐναλλάξ. Θ. ἡδιστος : ἄλυ-
πος. R.

44. εὐρωτιῶν : Τοῦ εὐρωτιῶν ἐξήγησις τὸ εἰκῇ κεί-
μενος. τοῖς γὰρ εἰκῇ καὶ ἀμελῶς κειμένοις ἰδρῶς προσί-
ζει καὶ νοτίς. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ἀγροίκων βίος, ὥσπερ 30
αὐτὸ ἐπιμελὲς καὶ καθαρίος ὁ τῶν ἀστικῶν. τὸ δὲ ἀκόρη-
τος ἀκαλλώπιστος. κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν. R. V.
[ἀντὶ τοῦ ἰδρῶν. ἐρμηνεύει δὲ τοῦτο διὰ τοῦ, εἰκῇ κεί-
μενος. εὐρωτιῶσι γὰρ τὰ εἰκῇ κείμενα, ὥσπερ νοτίδος
αὐτοῖς ἐγγινομένης καὶ σηπούσης. καὶ εὐρώς, ὁ σκώληξ. 35
ἐπεὶ τοῖς ἀμελῶς κειμένοις ἰδρῶς προσίζει, τούτεστι
νοτίς. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ἀγροίκων βίος. ὁ γὰρ αὐτῶν
οἶκος πυρῶν καὶ δερμάτων μεστός ὢν, οὐδεμίαν ἔχει
τῶν τοιούτων πραγμάτων εὐθεσίαν, ἀλλ' ἄλλο ἀλλαχῇ
κεῖται, ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ἀκόρητος, ἀπαλλώπιστος. κο- 40
ρεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν· ὅθεν καὶ νεωκόρος. — ἀκόρη-
τος : Ἀκαλλώπιστος. Br.]

45. βρώων : Αὖξων καὶ τεθλωῖς. R. θάλλων. Θ. [καὶ
προβάτοις καὶ στεμφυλῶν : Στέμφυλα κυρίως λέγεται
τὰ ἀποπιέσματα τῶν ἐλαῶν. περιπίσματα δὲ τὰ ἐκ 45
τῶν σταφυλῶν ἀποπιεζόμενα. εὐρίσκειται δὲ καὶ ἀνά-
παλιν τὰ στέμφυλα ἐπὶ τῶν σταφυλῶν καὶ τὰ περι-
πίσματα ἐπὶ τῶν ἐλαῶν. — στέμφυλα λέγονται τὰ
ἀποπιέσματα τῶν σταφυλῶν καὶ τῶν ἐλαῶν. Θ. τε-
ταρτυμενάς σταφύλαις. Br.]

46. τοῦ Μεγακλέους : [Ἐδιπλασίασε τὸ ὄνομα εἰρω- 50

νευόμενος. τοῦ Ἀλκμαιωνιδῶν δὲ οὗτοί εἰσι γένους. αὐ-
τὸς δὲ διεβάλλετο ὡς δοῦλος. ὁ πρῶτος οὖν Μεγακλῆς
Κοισύρας ἦν υἱός, ἥτις ἦν ὑπερβαίνουσα γένει καὶ
πλοῦτι. ἦν δὲ ἐξ Ἑρετριᾶς. διὸ καὶ κοισυρεῖσθαι τὸ
5 μέγα φρονεῖν, παρ' Ἑρετριεῦσιν. οὗτος τοῦ γένους ἦν
τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν. ἐδιπλάσιασε δὲ τὸ ὄνομα. R. τοῦ
κατὰ πολλὸν ἐνδόξου. οἷς δὲ τὸ αὐτὸ εἶπεν εἰρωνευόμε-
νος. Θ.

47. [[ἀδελφιδῆν : Τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ θυγατέρα. Θ.
10 — ἀγροίκος ὢν ἐξ ἄστεος : Οὐκ ἀργῶς τῇ παραθέσει νῦν
ἐχρήσατο. οὐ γὰρ ὀνειδίσαι βουλόμενος ἑαυτὸν ἀγροί-
κον καλεῖ· ἀνόητον γὰρ καὶ ἀγροίκον παντάπασι δια-
βάλλειν ἑαυτόν· ἀλλὰ πρῶτον μὲν λεληθότως διὰ τού-
του τὴν εὐπορίαν δείκνυσιν τὴν ἑαυτοῦ. οὐ γὰρ ἂν, εἰ
15 μὴ πάνυ ἦν πλούσιος, ἐπεδεικνύσατο ἂν αὐτοῦ ἡ γυνή,
καὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦσα τοῦ γένους καὶ τῇ ἐν ἄστει δια-
κριθεῖ. δόξαν γὰρ εἰσθῆσιν οἱ ἄνδρες ἔχειν οὐχ ἥττω
τῶν γυναικῶν. ὁ δὲ τῇ ἀντιπαραθέσει καὶ τούτῳ ἐπι-
στῶσατο, φήσας αὐτὸν ἀγροίκον εἶναι, τὴν δὲ γυναικᾶ
20 πολιτικὴν. θαυμαστόν γάρ οὐδὲν, εἰ ἄνθρωπον ἰδιοπερί-
γμονα καὶ μέτριον τοὺς τρόπους τῇ ἐπὶ τῆς ἀγροικίας
διαίτη γύναιον ὑπέταξε πολιτικὸν καὶ κατεδουλώσατο.]]

48. σεμνὴν : Νῦν οὖν τὴν σώφρονα, οὐ γὰρ ἐπαινεῖ
αὐτὴν, ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπερόγκον [[καὶ σοβαρὰν
25 τῷ εἶδει· τρυφῶσαν δὲ ἱματίοις, καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ.
— σοβαρὰν τὸ ἥθος. Θ. Br.]]

ἐγκακοισυρμένῃν : Περισπῶς κεκοσμημένῃν. (ἡ
ἔθνος ἡ Κοισυρόπολις ὀνομάζεται, πάνυ αἰσχρὸν καὶ
μυσταρὸν. ἡ τὰ τῆς Κοισύρας φρονοῦσαν.) ἔστι δὲ Ἑρε-
30 τριακὸν τὸ ὄνομα. οὗτοι δὲ εἰς τρυφὴν διαβάλλονται.
αὕτη δὲ ἐγαμῆθη Πεισιστράτῃ ἐπιχειρήσαντι τυραν-
νεῖν. — περισπῶς κεκοσμημένῃν, κεκαλλωπισμένῃν,
ὁμοίως τῇ Κοισύρᾳ. αὕτη δὲ ἦν γυνὴ τις πάνυ ἑαυτὴν
κοσμοῦσα ἱματίοις καὶ τῇ ἄλλῃ διαίτῃ, ὡς τοὺς δρῶν-
35 τας ἐκπλήττεσθαι. Br.

50. πρὸς τὰ αὐτοῦ πλεονεκτήματα ἴσα καὶ τὰ τῆς
γυναικὸς ἀντέθηκεν. εἰπὼν γὰρ τριῶν αὐτὸν ὁδοῦναι,
τρυγὸς, τουτέστιν οἶνου, τρασιᾶς, τουτέστι σύκων,
ἐρίων, τρία καὶ τὰ ἐκείνης ἐπήγαγε. (διελεγκτικὸν δὲ τὸ
40 τοιοῦτον σχῆμα τοῦ λόγου. τῇ γὰρ ἀντιπαραθέσει τοῦ
ἥττονος ἡ εὐτέλεια δείκνυται. τὸ δὲ ἐρίων περιουσίας ἀντὶ
τοῦ πόκων πληθους εἶτ' οὖν πλούτου.) τρασιὰ δὲ λέγε-
ται τόπος ἐν ᾧ ψύχεται τὰ σύκα. V. R. [[ῥων τρυγὸς :
Νέου οἶνου· ἡ τῆς ὑποστάθμης. τρασιὰ δὲ λέγεται ὁ τό-
45 πος ἡ θῆπου ψύχεται τὰ σύκα καὶ ταριχεύεται, ἡ σάνις.
τρία δὲ εἶπε τὰ αὐτοῦ τρυγὸς, τρασιᾶς (ἀντὶ τοῦ σύ-
κων) καὶ ἐρίων περιουσίας. καὶ τὰ ἐκείνης δέ. ἐλεγκτι-
κὸν δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα.]]

τρασιᾶς : Ξύλου, ἐν ᾧ τὰς ὀπώρας ἐξήρανον.
50 Br. σάνιδος, ἐν ᾧ τὰ σύκα ταριχεύουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἀπὸ τούτου δὲ τὴν ὁσμὴν δηλοῖ τὴν ἐκ τῶν σύκων καὶ
τῶν λοιπῶν τῶν τοιοῦτων γινομένην. Θ.

ἐρίων περιουσίας : Ἀντὶ τοῦ, πλούτου. [[τοιοῦτος δὲ ὁ
γεωργικὸς βίος. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος

ἤλθε. καθόλου γὰρ ἐν τοῖς ἐπάνω εἰπὼν τὴν εὐδαιμο-
νίαν τὴν ἑαυτοῦ

βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις,

πάλιν καταμερίζει αὐτά. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων
τὰ ἔρια, ἀπὸ δὲ τῶν στεμφύλων τρυβὺς καὶ οἶνος, ἀπὸ δὲ
τῶν τρασιᾶς τὰ σύκα.]]

51. καταγλωττισμάτων : Εἶδος φιλημάτων περιε-
γότερον τὸ καταγλώττισμα· ἡ κολακευμάτων. [[ἡ εἶδος
αἰσχροῦ φιληματος τὸ καταγλώττισμα. κυρίως δὲ κα-
ταγλώττισμα, ὅταν ἐν τῷ καιρῷ τῆς συνουσίας ὁ ἀνὴρ
10 τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τῷ τῆς γυναικὸς ἐμβάλλῃ στόματι.
[ἔστι δὲ καὶ ὁ λαφυγμὸς κατὰ μὲν τινὰς τὸ αὐτό· κατὰ
δὲ τινὰς ἡ ἄλογος καὶ καθ' ὑπερβολὴν δαπάνη. Br.]
ἔστι γὰρ λαπτὼ καὶ λαφύσσω τὸ βροῦν κυρίως ἐπὶ κυ-
νῶν καὶ χοίρων. ὅθεν παράγεται καὶ ὁ λαφυγμός. εἰ-
15 κότως δὲ ταῦτα καταλέγει, δεικνύς ὅτι αἱ εὐγενεῖς γυ-
ναῖκες ὑπὸ τῆς ἄγαν τρυφῆς τοιαῦτα πράττουσιν.]]

52. λαφυγμοῦ : Τῆς περὶ τὰ ἐδῆσματα πολυτελείας·
τουτέστιν ἀσωτίας. λαφυγμὸν γὰρ λέγει τὸ ἀπληστώ-
ς ἐσθίειν. [[Εὐπολις ἐν Κόλαξι

20

λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ.

Ὁμηρος [Iliad. A, 176; P, 61]

ἔγκατα πάντα λαφύσσει.]]

Κωλιάδος : [[Οἱ μὲν Κωλιάδα τὴν θεὸν καλοῦσιν,
ἀπὸ νεανίου Ἀττικοῦ ἀποδράντος ἀπὸ ληστῶν συμμα-
25 χία τῆς θεοῦ καὶ οὕτως αὐτὴν ὀνομάσαντος, καθάπερ
αὐτὸς δεθείς τῶν κώλων ἀπελύθη ὑπὸ γυναικὸς, οἱ δὲ,
θυγατὴρ τοῦ ἀρχιλιηστοῦ δι' ἔρωτα. οἱ δὲ, τόπον ἐοι-
κότα κώλοις ἀνδρός, ἔνθα ἡ θεὸς τιμᾶται. ἐνιοὶ δὲ,
Ἴωνος ὀνόματος, κόρακα ἀρπάξαι κωλῆν, καὶ ἐν ἐκείνῳ
30 τῷ τόπῳ ἀποθέσθαι· ὅθεν οὕτως ὀνομάσθη. Ἄλλως.
Κωλιάς νῆος ἔστιν Ἀφροδίτης, οὕτω καλούμενος ἀπό
τινος νεανίσκου Ἀττικοῦ, ἀλόντος ὑπὸ Τυρρηγῶν καὶ
δεθέντος τὰ κῶλα· εἶτα ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς
τοῦ Τυρρηγοῦ καὶ λυσάσης, ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας, χα-
35 ριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ νῶν ἰδρύσατο Κωλιάδος, διὰ
τὸ τὰ κῶλα λελύσθαι.]] Κωλιάς νῆος ἔστι τῆς Ἀφροδί-
της, οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν προσ-
ηγορίαν λαθῶν. νεανίας γὰρ τις Ἀττικὸς ἀλόνς ὑπὸ
Τυρρηγῶν καὶ δεσμώτης δουλεύων παρ' αὐτοῖς, ἐρα-
40 σθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔχοντος καὶ ἀπολυσά-
σης, ἤλθεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ οὕτως ἔλευθερωθεὶς εὐ-
χαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐφ' ἧσπερ
ἤρπαγῃ νῶν ἰδρύσατο. Κωλιάδα δὲ προσηγόρευσε τὸν
τόπον ἀπὸ τῶν κώλων, ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπονεῖτο.
45 [ἡ δὲ Γενετυλλὶς δαίμων περὶ τὴν Ἀφροδίτην τῆς γενέ-
σεως ἑφορος.] R. V.

Γενετυλλίδος : [[Γενετυλλὶς ἡ τῆς γενέσεως ἑφορος
Ἀφροδίτῃ.]] οἱ μὲν τῶν περὶ τὴν Ἀφροδίτην ἀξιοῦσι θεῶν
μῆιν εἶναι διὰ τὸ γενέσεως αὐτὴν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
60 αἰτίαν προϊσταμένην τῶν γάμων καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς γά-
6.

μοις μυστηρίων, ὅθεν καὶ παρὰ Ῥωμαίοις Βένερις γε-
νετρίκις ἐν τοῖς φόροις ἐστίν. ὅθεν καὶ ἐν δευτέραις Θε-
σμοφοριαζούσαις [imo Lysistratae initio.] Ἀριστοφάνης
μέμνηται τοῦτο, οὕτω που λέγων « ἀλλ' εἴ τις εἰς βακ-
5 « γείον αὐτὰς ἐκάλεσεν ἢ εἰς Πανὸς ἢ ἐπὶ Κωλιάδος
« Γενετυλλίδος. » V.

53. οὐ μὴν ἔρῳ γ', ὡς ἀργός, ἀλλ' ἐσπάθα : [[Πρὸς τὸ
ἀργός, ἐσπάθα· καὶ τοῦτο εἰρωνευόμενος· περὶ γυναι-
κὸς δὲ λέγει· ἀντὶ τοῦ]] κατανήλισκε καὶ κατήσθιε· (διὰ
10 τοῦτο εἶπεν οὐκ ἀργός ἦν). σπαθᾶν δὲ τὸ ἀπειδῶις ἀνα-
λίσκειν καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται πολλάκις· οἰ-
κειῶς δὲ νῦν τῇ λέξει ἐγγράστο ἐπὶ γυναικός. καὶ γὰρ
ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων [[ματίων]] λέγομεν σπαθᾶν, τὸ
ἀγχαν κρούειν τὴν κρόκην, (ὥστε προκαθίζειν καὶ πολλὴν
15 μὲν ἀναλίσκειν κρόκην, ἱσχυροτέραν δὲ ἀπεργάζεσθαι
τὴν ὑφάν. δύναται μὲν οὖν τὸ σπαθᾶν ἐπ' ἀμφοτέρων
νοεῖσθαι. ὅτι δὲ νῦν ἐπὶ τῶν πολλὰ δαπανώντων παρεί-
ληπται, δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιπερομένου,

20 ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνύς τοι,
πρόφρασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς.

τοῦτο δὲ ἐπήνεγκε διττὸν ὄν, τό τε ἀναλοῦν καὶ τὸ ὑφαί-
νειν.)

55. [[λίαν σπαθᾶς : Ἐργάζῃ. εἰρωνικῶς καὶ τοῦτο.
δεικνύς γὰρ αὐτῇ τὸ ἱμάτιον παραραγὲν ἔλεγε τοῦτο
25 αὐτῇ.]]

57. πότην ἤπτας : [[Πότης, Ἀττικῶς ὁ ταχέως ἀνα-
λίσκων λύγνος. πότης λύγνος παρ' Ἀττικοῖς ὁ πολὺ
ἐλαίων ἀναλίσκων.]]

58. καλεῖ τὸν παῖδα πλήσιόν ἐλθεῖν τῆς κλίνης ἐφ'
30 ἧς ἀνέκειτο, τύψειν αὐτὸν ἀπειλῶν. R.V. Ὀρυαλλίδων
δὲ τῶν ἐλλυγνίων. V.

59. Ὀρυαλλίδων : Ἀπὸ τοῦ θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλ-
λύγνια. [[τὰ γὰρ παχέα ἐλλύγνια πολὺ ἐλαίου δαπα-
νῶσι. — ἐνέβαλες Ὀρυαλλίδα παχεῖαν. Θ.]]

60. μετὰ ταῦθ' ὅπως : Μετὰ τὸ ἐπιτιμᾶσαι τῷ οἰ-
κέτῃ ἐπὶ τὸ διήγημα ἀνατρέχει πάλιν τοῦ γάμου. (οὐ
μὲν συναπτέον πάντα τὸν στίχον, ἀλλ' ἀναγνωστέον
μέχρι τοῦ υἱός. εἴτα διαστέλλαντα γρη' μεθ' ὑποκρίσεως
ἐπάγειν, οὕτωσι, ὡς ἀχθομένου αὐτοῦ τῇ γενέσει.) —
40 μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν γυναῖκα. ὅπως : Ἐπεὶ. Θ.

61. τίγαθῇ : Καὶ τοῦτο εἰρωνευόμενος λέγει. οὐ γὰρ
ἀγαθὴν αὐτὴν παρίστησι. — κατ' εἰρωνεῖαν. Θ.

62. [[ἐλοιδορούμεθα : Ἐστασιάζομεν, ὥστε ὑπὸ τῆς
φιλονεικίας καὶ εἰς λοιδόριαν ἐκτραπῆναι.]]

45 ὑβρίζομεθα ὅς' ἀλλήλων. Θ.

63. συνετίθει τὸ ὄνομα ἐξ ἵππου. R.

64. Ξάνθιππον : Ὁ Ξάνθιππος Περικλέους ἦν πα-
τήρ, ὃς ἦν τοῦ τῶν Ἀλκμαϊωνιδῶν γένους. ἐσεμνύνετο
δὲ τὸ γύναιον θείῳ Μεγακλεῖ τῷ νικῶντι τρεῖς Ὀλύμ-
50 πια καὶ δι' ἵπποτροφίαν κατελθόντι ἐκ τῆς φυγῆς.
[[ἐδῶκε γὰρ αὐτὸν ὁ Παισιστρατος, ὃν καὶ μετεπέμψατο
παρὰχωρήσαντα αὐτῷ τὸ τῆς νίκης κῆρυγμα.]] ἐπεὶ καὶ
Καλλίας ὁ δαδῶχος ὁ ἐν τῇ ἱερᾷ στολῇ προσελθὼν ἐπὶ

τὴν μάχην εἰς Μαραθῶνα καὶ ἀριστεύσας κατὰ τῶν
βαρβάρων τρεῖς Ὀλύμπια νικήσας ἄρματι τὸν υἱὸν ἐκά-
λεσεν Ἴππόνικον. (λέγεται δὲ τοῦτον πλουτῆσαι μά-
λιστα, αἰχμαλώτου τινὸς ἐν τῇ μάχῃ τῶν βαρβάρων
προσελθόντος αὐτῷ καὶ μηνύσαντος θησαυρὸν ἐπὶ μι- 5
σθῷ· ὃν καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτηνεν ὁ Καλλίας.)
Ξάνθιππος μὲν οὖν ἐγένετο Περικλέους πατήρ. οὐδὲν
δὲ νῦν πρὸς αὐτὸν ἐπικοινωνεῖ τὸ λεγόμενον, (πλὴν εἰ
μὴ ἄρα διὰ Κοισύραν, ἣν ἔφαμεν δούλην οὔσαν μη-
τέρα γενέσθαι τοῦ Μεγακλέους, τὸ ὄνομα τὸ Ξανθίππου 10
παρεῖληφε. παρῳδῶται δὲ τὸ Περικλέους, Μεγακλέους,
ὡς ἂν δυνάμενον ἀμφοτέρα δηλοῦν. δριμέα γὰρ καὶ
ἀστέα τὰ τῆς κωμῳδίας σκώμματα.)

66. τέως : Μέχρι τινός. τῷ γρόνῳ, μῶλις. Br.
ἐκρινόμεθ' : ἐπιλονεϊκούμεθα. R. ἐπὶ πολλὸν μὲν οὖν 15
χρόνον διεφερόμεθα, ἐμαχόμεθα, διημφισθητούμεν. V.

67. κοινήν ξυνέβημεν : Ἀντὶ τοῦ ὁμολογήσαμεν καὶ
ἀμφοτέροις συνέδοξε. τοῦτο δὲ διότι ἀφ' ἑκατέρων τῶν
γενῶν τῷ ὀνόματι ἐπετέθη μέρος.

68. ἐκορίζετο : Ἐκολάκευεν, [[οἷα τοῖς παιδίοις συμ- 20
βαίνει τοῖς μικροῖς]]. — προσήνους καὶ κολακευτικῶς. R.

70. ζῦστιδ' ἔγων : [[Ζῦστιδα προπαροξύνουσιν. ἤγουν
πορφυρίδα. καὶ γὰρ μέχρι νῦν οἱ εἰσελαύνοντες ἀθληταὶ
τοιούτῳ κοσμηθέντες στήματι καὶ ἄρματος ἐπιθάντες
διὰ μέσης πομπεύουσι τῆς πόλεως, ὅ καὶ οἱ βασιλεῖς 25
γρῶνται. Ἄλλως.]] ζῦστις λέγεται τὸ κροκοτὸν ἱμά-
τιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι μέχρι τοῦ νῦν φοροῦσι πομπεύοντες.
γρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικῷ βασιλεῖς. — ζυστίς
εἶδος ἱματίου πορφυροῦ. ἄλλοι δὲ φασι τὸ ἰδιωτικῶς
λεγόμενον σωσάνιον καὶ σῶζον τοὺς ἀνδρας. Br.

71. ἐκ τοῦ Φελλέως : Τόπος τῆς Ἀττικῆς ἐπιτή-
δεις εἰς βόσιν αἰγῶν, τραχύς. R. τόπος τῆς Ἀττικῆς
οὕτω καλούμενος τραχύς. αἱ δὲ αἰγες ὡς τραχύτερα
διώκοντες καὶ ὀρεινότερα εἰς τὸν τόπον ἐκείνον τὰ πλεί- 35
στα διάγουσιν. ἡ δὲ διφθέρα ἐστὶ ποιμενικὸν περιβό-
λαιον ἐκ δέρματος παποιημένον. V. [[τόπος τῆς Ἀττικῆς
οὕτω καλούμενος. ἐκ τούτου δὲ φελλέατας λέγουσι Δω-
ριεῖς τοὺς κισσηρῶεις λίθους. αἱ δὲ αἰγες πρὸς τὰ τρα-
χύτερα διώκουσι.]]

72. διφθέραν ἐνημμένος : Ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένος. 40
ποιμενικὸν δὲ περιβόλαιον ἡ διφθέρα. [[Ἀττικοὶ δὲ λέ-
γουσιν ἦν νῦν ἰσάλην καλοῦμεν. ἐστὶ δὲ ἐκ δέρματος.
— γούνανν. Θ.]]

74. ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχευε : Ἐπαίξε παρὰ τὸν
ἵκτερον. (νόστιμα δὲ ὁ ἵκτερος, ὃς περιχεῖται ταῖς ὀψεσι 45
τῶν νοσούντων. [[διὸ καὶ τὸ κατέχευε κατὰ λόγον ἐπήγα-
γεν.]] οὕτω δὲ καὶ τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ ἐπιβεβλήσθαι
φησιν ἵππερον, οἷον ἵππικὸν ἔρωτα ἢ νόσον ἵππικὴν,
διὰ τὸ πολλὰ δεδαπανῆναι περὶ τὴν ἵπποτροφίαν
χρήματα.) — ἵππικὸν ἔρωτα, ἀφανισμόν. Br. 50

[[τῶν χρημάτων : Εὐρήται τοῦτο, καὶ ῥημάτων· διερ-
οῦτως εἰποῖς· ἀλλὰ κατέχευε τῶν ῥημάτων ἐμοῦ ἵππικὸν
ἔρωτα· τουτέστιν, ἐμοῦ ὡς οὐδὲν δεῖ δαπανᾶν ἀπειδῶις
λέγοντος, λῆρον ἡγησάμενος τοὺς λόγους, ἀντετίθη αὐ-

οἷς, ὡς ἐραστῆς ἐστὶν ἵππων, καὶ οὐδέποτε τοῦτου ἂν ἀποσταίῃ.]

80. Φειδιππίδων : Τὸ ὑποκορίζεσθαι φιλοῦντων [ἔθος. κολακεύει δὲ νῦν τὸν υἱὸν καὶ προσποιεῖται φιλεῖν, ὥστε ἐτοιμότερον αὐτὸν πρὸς τὴν ἀξίωσιν ἑαυτοῦ πείθεσθαι παρασκευάσει.]

81. ἐπὶ πίστει καὶ συνθήκαις διδόναι τὰς δεξιὰς ἀλλήλων εἰσθλασιν. ὑπὲρ οὗν τοῦ πεισθῆναι τὸν νεανίαν ὁ πρεσβύτερος ταύτην ἀξιοῖ παρ' αὐτοῦ πίστιν λαβεῖν. καὶ

10 Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ [20]

Μηδεῖα δ' ἡ δῆστος ἡτιμασμένη
βοᾷ μὲν ὄρκους ἀνακαλεῖ δὲ δεξιὰς
πίστιν.

V.

[χύσον με καὶ τὴν χεῖρα δός : Πρὸς τὸ Ὀμηρικόν
15 [II. Z, 233]

χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.

φιλήσων καὶ πρόσπτυσαι καὶ τὴν χεῖρα δός τὴν δεξιάν. ἔθος δ' ἐπὶ πίστει καὶ συνθήκαις βεβαίαις τὰς δεξιὰς διδόναι ἀλλήλοισι. — ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς τὰς δεξιὰς διδοῦναι ἀλλήλοισι εἰς βεβαίωσιν τῶν συνθηκῶν. καὶ Ὀμηρος

20 « χεῖρας τ'... πιστώσαντο. » Br.]

82. [Ἰδοὺ τί ἐστίν : Τὸ αἰτηθὲν παρὰ τοῦ πρεσβύτου ποιεῖν ὁ νεανίσκος τὴν δεξιάν ὠρέξεν αὐτῷ. καὶ ὄψλον

25 ὅτι παρεπιγραφὴ τὸ ἰδοῦ.]

(83). νῆ τὸν Ποσειδῶν τοῦτον : [Ἄρμα δεξιὰς ὀμνυσιν ἢ ἄλλο τι ἡνιοχικόν, ἢ πολεμικόν σκεῦος.] κυρίως νῦν ὁ νεανίσκος ὀμνυσι τὸν Ποσειδῶνα, θεὸν ἵππικόν ὄντα, ἅτε καὶ αὐτὸς περὶ ἵππους ἐσπουδακώς. τοῦτον δὲ οὐ τῷ κοινῷ τῶν ἀνθρώπων ἔθει χρώμενον αὐτὸν δεῖ νομί-

30 ζειν λέγειν (εἰσθλασιν γὰρ οἱ ὀμνύντες λέγειν, μὰ τοῦτον τὸν θεόν, μὰ τοῦτον τὸν Ἀσκληπιόν), ἀλλ' ἐνδον ἀφ' ἰδρύματος ἔχοντα Ποσειδῶνος. διὰ τοῦτο καὶ ὁ πρεσβύτερος τῷ ὄρκῳ ἀκολουθῶν ἀρθεταί. — ἡ οὖν ἄρμα δείκνυσιν αὐτῷ παρακείμενον ἢ ἄλλο τι ἀφ' ἰδρύματος Ποσειδῶνος καὶ κατὰ

35 τοῦτου ὀμνυσιν. V.

84. [μὴ μοί γε : Μὴ εἴπῃς μοι, φησί, τὸν ἵππον. οὐ γὰρ ἀνέχομαι τὸ τῶν ἵππων ἀκούειν ὄνομα, δι' οὗς ἀπολωλέκαμεν τὰ χρήματα.]

85. ἔκστρεψον : Ἀντὶ τοῦ μετὰβαλε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ρυπομένων ἱματίων καὶ ἐκστρεφόμενων. ἐκστρέψαι γὰρ ἱμάτιον λέγεται τὸ ἀλλάξαι τὸ πρὸς τὸ σῶμα μέρος ἔξω. ἀλλαξὼν οὖν, φησί, τοὺς τρόπους σου καὶ μετὰβαλε. — ὡς ἄρματλητάτου δὲ τὸ ὡς τάχιστα. V.

[ὡς τάχιστα : Μεταφορικῶς. τὸ γὰρ ὡς τάχιστα κυρίως ἐπὶ ἄρματλητάτου. ταχινὰ γὰρ τὰ ἄρματα.]

91. νῆ τὸν Διόνυσον : Ἐπεὶ ἐκώλυσεν αὐτὸν κατὰ τοῦ Ποσειδῶνος ὁμόσαι, εἰκότως μετέβαλεν εἰς τὸν Διόνυσον τὸν ὄρκον. — τὸ δὲ δεῦρο οὐκ ἔστι τοπικόν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰθέ. R. V.

92. καὶ τῷκίδων : Τὸ οἰκίδιον ὑποκοριστικῶς. (συμ- κρύπτει δὲ, καὶ τοῖς ὀνόμασιν αὐτοῖς τὸ εὐτελὲς εἰς πάντα τῆς φιλοσοφίας δεικνύς. τὸ δὲ δεῦρο νῦν οὐ τοπικόν, ἀλλ'

ἀντὶ τοῦ εἰθέ.) ἤγαγε δὲ ὄψλον αὐτὸν ἐπὶ τὴν Σωκράτους οἰκίαν.

91. ψυχῶν σοφῶν : (Ἦγον) ἀνδρῶν φιλοσόφων. [τοῦτο δὲ ἐπ' ἀμφοτέρων δύναται νοεῖσθαι. ἔστι γὰρ ἀμπίθλον καὶ ἄσθλον πότερον τὰς ψυχὰς αὐτὰς λέγει σοφὰς, ἢ τοὺς ἀνδρας σοφούς. ταῖς δὲ ψυχαῖς ἐκείνων ἐνεστί τὸ φροντιστήριον. ἐὰν μὲν γὰρ

ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον,

ἐνδέχεται τὸ αὐτὰς εἶναι τὰς ψυχὰς σοφὰς, ἐὰν δὲ ψυχῶν, σοφῶν, ἀνδρῶν λέγει. δύναται δὲ καὶ σκώπτειν διὰ τοῦτου τὸν περὶ ψυχῆς Σωκράτους λόγον καὶ ἀσφαλῶς ἐπίτηδες εἰρηκέναι, ἐπεὶ καὶ Σωκράτης ὀριζόμενος περὶ ψυχῆς, ἀσφαλῶς ἔδοξε λέγειν, καὶ ὡς τινες νομίζουσιν, ἀπεναντίας αὐτῇ, τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν κατηγορίαν Σωκράτους ποιούμενοι. ἃ δὲ περὶ ψυχῆς ὥρισαι, ταῦτα Plat. Phædr. p. 245, c] « ψυχῇ πᾶσα θιάναντος. τὸ γὰρ ἀεικίνητον, ἀθάνατον. τὸ δ' ἄλλο κινεῖν, ἢ ὑπὸ ἄλλου κινούμενον, παῖδαν ἔχον κινήσεως, παῦδαν ἔχει καὶ ζωῆς. »]

φροντιστήριον : [Οἴονε, βουλευτήριον.] ἡ σύνοδος τις καὶ θᾶκος σοφῶν. θᾶκος δὲ καλεῖται Ἀττικῶς τόπος ἐνθα πολλοὶ συνέρχονται σκεψόμενοι. φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτη, διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων καὶ διὰ τὸ μηδέποτε αὐεσθαι τῆς φροντίδος.

95. ἐπειδὴ περὶ τῶν οὐρανίων διαλέγονται οἱ φιλόσοφοι. R.

96. ὡς ἐστὶ πνιγεὺς : Οὕτως ὁ κρίβανος κυρίως ὅπου οἱ ἀνθρακες συμπίγονται. διὸ ἐπιλέγει, ἡμεῖς δ' ἀνθρακες. λέγει δὲ τὸν φούρον. R. [πνιγεὺς ἡ τῶν ἀνθράκων κάμινος. διὸ ἐπιλέγει, ἡμεῖς δ' ἀνθρακες : διὰ τὸ ὑπὸ ἡλίου θερμαίνεσθαι.] (κυρίως πνιγεὺς, ἐνθα οἱ ἀνθρακες ἔχονται καὶ πνίγονται. ταῦτα δὲ πρότερος Κρατῖνος ἐν Πανόπταις δράματι περὶ Ἰππωνος τοῦ φιλοσόφου κωμωδῶν αὐτὸν λέγειν ἀφ' οὗ στοχαζόμενοι τινὲς φασιν ὅτι μηδεμιᾶς ἔθρας χάριν Ἀριστοφάνης ἦκεν ἐπὶ τὴν τῶν Νεφελῶν ποιήσιν, ὅς γε μήτε ἰδίον

τι μῆτε ἄρμόττον, ἀλλὰ μηδὲ πρὸς ἐν ἐγκλημα ἦθε Σωκράτους. δύο γὰρ κατ' αὐτοῦ ταῦτα προθεῖς ἐγκλήματα, τὸ περὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ἐστὶ πνιγεὺς, καὶ ὡς

ἐκάνος ἐστὶ τὸν ἥττω λόγον διδάσκειν καὶ τὸν κρεῖττον, 40 τὸ μὲν κοινὸν τῶν φιλοσόφων ἀπάντων ἐπιγίγανεν ἐγκλημα, τὸ δὲ οὐδὲ τὸ σύνολον ἐπικοινωνεῖ φιλοσοφίᾳ. οὐ γὰρ τοῦτο ἐπαγγέλλονται οἱ φιλόσοφοι, δεινούς ποιῆσειν λέγειν ἰδίον δὲ τὸ τοιοῦτο μάλλον ἡτορηκῆς ὡς ἐπ' ἀμφοτέροις τὸν φιλόσοπον καθαρεύειν.) [οἱ δ' ὅτι διό-

45 κληρον εἰς αὐτὸν συνέταξε δρᾶμα, ὃ δι' ἔχθραν νομίζουσιν αὐτὸν πεποιηκέναι, οὐκ ὀρθῶς αἰσθάνται. πρῶτον μὲν γὰρ Δίφιλος εἰς Βοιδᾶν τὸν φιλόσοπον ὁλόκληρον συνέταξε ποίημα, δι' οὗ καὶ εἰς δουλείαν ἐρωπαίνετο ὁ φιλόσοφος. οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐθιρῶς ἦν. ἔπειτα Εὐπόλις, 50 εἰ καὶ δι' ὁλίγων ἐμνήσθη Σωκράτους, μάλλον ἢ Ἀριστοφάνης ἐν ὅλαις ταῖς Νεφελαῖς αὐτοῦ καθήλυτο. οὐδὲν δὲ χεῖρον ὑπομνησθῆναι τῶν Εὐπόλιδος « δεξά-

μενης δὲ Σωκράτης τὴν ἐπίδειξιν Σητησιγόρου οἰνο-

« ῥόην ἔκλειψεν. » ὅσον δ' ἦν ὄραν τὸν φιλόσοφον τὸ ἐν φανερῷ μάλιστα σκευὸς κατακείμενον κλέπτοντα καὶ ὑφαίρουμενον. — πνιγεὺς : Κάμινος. Br.]

(98.) οὗτοι διδάσκουσιν, ἀργύριον ἦν τις διδοῖ : Καὶ 5 τοῦτο ψεύδος, διαβολῆς χάριν. οὐδεὶς γὰρ μισθὸν ἐτέλει Σωκράτει, ἐπεὶ καὶ κείνος ἔφασκε μηδὲν εἰδέναι. διόπερ καὶ ὑπὸ τοῦ Πυθίου σοφὸς ἐκρίθη. τοῦτο γὰρ αὐτοῦ πρῶτον ἔκρινεν σοφοῦ εἶναι, τὸ γνωρίσαι ὅτι μηδὲν οἶδε. πῶς οὖν ἂν μισθὸν ἐπράττετο παρὰ τῶν συνόντων 10 ὁ περὶ αὐτοῦ βεβαιούμενος ὅτι οὐδὲν οἶδεν;

101. ἀπορροῦει εἰπεῖν τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἐπαχθέας. R.

102. ἀλαζόντας : Ἰδίως τοὺς ψεύστας ἐκάλουν. εἰκότως 15 δὲ καὶ τοὺς φιλοσόφους ἀλαζόντας καλεῖ, ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν. ἡ δὲ σεμνὰ ἔχοντες ἦθ' ἀλαζόνες δοκοῦσιν. ὠχρίωντες δὲ καὶ ἀνυπόδητοι, ἐπεὶ μόνως ἀρετῆς φροντίζοντες καὶ οὐ τρυφῆς, διώκουσι τὸ ἀπείριτον. πόνηροι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπίπονοι, ἄλλοιοι. — τὸ αἰδοῖ σκεπτικόν ἐστι. R. V.

104. [καὶ Χαιρεφῶν : Ἐταῖρος Σωκράτους ὁ Χαι- 20 ρεφῶν, ὃς ἐκαλεῖτο καὶ νυκτερὶς διὰ τὸ μέλας εἶναι καὶ ἰσχνόφωρος.]

105. συγκατατίθεται καὶ ὁ πρεσβύτερος ὡς εἰδότης 25 αὐτοὺς τοῦ νεανίσκου καὶ ἀληθῆ περὶ αὐτῶν εἰρηκότος. φησὶν οὖν τούτους αὐτούς. R. V. (μηδὲν εἴπης νήπιον : 25 Μηδὲν εὔηθες, μηδὲ μεριαιωδὲς, μηδ' ἀνόητον εἴπης. ἀντὶ τοῦ μὴ ὡς τὰ νήπια παιδεία ἀνόητα εἴπης.) — νήπιον : Μωρόν. Br.

106. ἀλλ' εἴ τι κήδει : Ἀντὶ τοῦ φροντίζεις. ἀλφίτων 30 δὲ ἀντὶ τοῦ χρημάτων, ὡς ἄγροικος, τούτέστι τῆς πα- 30 τρώας οὐσίας.

107. τούτων γενοῦ μοι : λείπει τὸ εἰς ἀριθμητικὸν ὄνομα, εἰς τούτων γενοῦ μοι, τούτοις μαθήτευσον. 35 σχασάμενος : καταπαύσας τῆς ἱππικῆς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. R. (καταλύσας, παυσάμενος τὴν ἱπ- 35 πικὴν, ἡ ἀποσυγχωρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος. τὸ δὲ σχασάμενος ἀπὸ μεταφορᾶς εἰ- 40 ληπται τῶν ἐρεσσόντων· σχάσαι γὰρ δεῖ καὶ ὥσπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσει τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. καὶ Πίνδαρος [Pyth. 10, 79] « κώπην ἤδη μοι σχά- 40 σαις. » καὶ Εὐριπίδης (Phoen. 437) « σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα. » Ἄλλως. στήσας, καταπαύσας. σχάσαι γὰρ τὸ κωπηλατοῦντα στήσαι τὴν κώπην.) — σχασάμενος : Ἀφείς. Br.

[108.] οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον : Εὐλόγως τὸν Διόνυ- 45 σον ὁμνυσι. τούτῳ γὰρ ἐπετελεῖτο τὰ Διονύσια, οἷς ἡγωνίζοντο οἱ τε τῆς τραγωιδίας καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωιδίας ποιηταί.

109. τοὺς φασιανούς : [Οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ ὄρνεα. 50 ἔνιοι δ' ἵππους χάραγμα ἔχοντας φασιανούς, ὡς ἀλε- 50 κτρονός. καὶ εἰπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰ- κείον ἂν εἴη τῇ τοῦ νεανίσκου σπουδῇ. οἱ δὲ περὶ Ἀρί- 50 σταρχον ὀρνίθων γένος. οἱ δὲ ὅτι Φᾶσις ποταμὸς ἐστὶ Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Λεωγόρας δὲ τρυφερός τις, ὁ Ἀνδοκίδου πατήρ. Πλάτων Περιελγεί

ὦ θεῖε Μόρuche, νῦν γὰρ εὐδαίμων ἔφυς, καὶ Γαυκέτης, ἡ ψήττα, καὶ Λεωγόρας, οἱ ζητε τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

Εὐπολις ἐν Αὐτολύκῳ β' ὡς καὶ διὰ Μυρρίναν ἐταίραν 5 τὰ χρήματα ἀποβέβληκε φησιν. φασιανοὶ δὲ οἱ ἔχοντες 5 τοῦ μηροῦ ἐγκεχαράμενον φασιανόν. Λεωγόρας δὲ ὄνομα κύριον ἐνὸς τῶν Ἀθηνησιν πολιτευσάμενων τότε. πατήρ δὲ οὗτος ἦν Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. ἄθλον δὲ εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ὡς ἱπποτρόφου.] οὐκ εἰσὶν ἵπποι φασιανοί, ἀλε- 10 κτρονὲς μέντοι. ἵπποι δὲ τινες εἰσὶν ἀλεκτρονίας κε- 10 χαράμενοι. τούτους οὖν λέγει. Λεωγόρας δὲ ὄνομα κύριον ἐνὸς τῶν Ἀθηνησιν πολιτευσάμενων τότε. πατήρ δὲ οὗτος ἦν Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. ἄθλον δὲ εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. ἐστὶ δὲ ὄνομα τῶν ἱππο- 15 τροφησάντων Ἀθηνησιν. V. Φᾶσις ποταμὸς Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Λεωγόρας δὲ ὡς ἱπποτρόφος μέμνηται. οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον ὀρνίθων τι γένος λέ- 15 γουσι τοὺς φασιανούς. ἡ φασιανοὶ λέγονται οἱ ἔχοντες τῷ μηρῷ φασιανὸν ἐγκεχαράμενον ἵπποι. R.

(110.) Ἰθ', ἀντιβολῶ : Πορεύου. νῦν δὲ, πείσθητί μοι. 20 [τὸ δὲ ἀντιβολῶ,] παρακαλῶ, [Ἀττικῶς].

111. [καὶ τί σοι μαθήσομαι : Οὐ γὰρ ἐαυτῷ ἔμελλε 25 μαθεῖν, ἦγον δ' οἰκείον θέλημα ἢ ὠφέλειαν, ἀλλὰ διὰ 25 τὸ τοῦ πατρὸς. διὸ τὸ σοὶ λέγει. ἦγον, τί μαθήσομαι 25 ὑπὲρ σοῦ.]

112. ψεύδεται κἀνταῦθα ὁ κωμικὸς λέγων παρὰ 30 Σωκράτει εἶναι τὸν ἀδίκον λόγον. οὐ γὰρ Σωκράτης, ἀλλὰ Πρωταγόρας ὁ Ἀβδηρίτης ἐφεύρε αὐτὸν καὶ ἐδί- 30 δασκεν. Cant. 3.

ἄμφω τῷ λόγῳ : Δυϊκῶς ἔκλινε. φησὶ δὲ τοὺς 30 περὶ Σωκράτην ἱκανοὺς εἶναι ἀμφοτέρους τοὺς λόγους ἐκπαιδεύειν.

114. τὸν ἕτερον τοῖν λόγοις : Τὸν δίκαιον τὸν νι- 35 κῶντα. ὡς ἀγνοῶν δὲ τὰ δίκαια εἶπε τὸν ἕτερον. ἐδοῦ- 35 λετο γὰρ ἀδικίαν μαυθάνειν.

(120.) τοὺς ἱππέας τὸ χρώμα : Οὐ γὰρ ἂν ὑπομείναιμι 40 δραθῆναι ὑπὸ τῶν ἱππέων [ὠχρὸς καὶ διεσθαρμένους. ἐκόμων γὰρ οἱ ἱππεῖς, οἱ δὲ φιλόσοφοι κάτω κείρονται]. 40 διακεκναίσμενος δὲ ἀντὶ τοῦ ἡμαυρωμένος. εἰ γενοίμην, 40 φησὶν, ὠχρὸς ὡς οἱ περὶ τὸν Σωκράτην, [καὶ ἀνυπόδη- 40 τος καὶ ῥυτίων]. οἱ γὰρ ἱππεῖς εὐχροὶ καὶ ὑποδεδεμέ- 40 νοι καὶ ἐν γυμνασίῳ ἐξεταζόμενοι καὶ ἐν παλαίστραις. 40 καὶ ἐν τοῖς ἱππεῦσι [880] φησὶ

μη φρονεῖν ὑμῖν κομῶσι μὴδ' ἀπεστεγγισμένους, 45 45 τούτέστι λιπῶσι. τοῦτο οὖν καὶ νῦν ὁ νεανίσκος δεδοι- 45 κέναι φησὶ, τὸ ἀπέλθωσθαι τοῖς περὶ τὴν ἱππικὴν 45 ἔχουσιν, εἰ καταλίπων τὸ κοσμεῖν τὸ σῶμα καὶ μετιέ- 45 ναι τὰ τῶν ἱππέων ἐπιτηδεύματα τὰ τῶν φιλοσόφων 45 μετέλθοι. [ὡς ἱππαζόμενον δὲ καὶ τοῦτον μετὰ τῶν 45 ἱππέων φησὶ τάττεσθαι.] — διακεκναίσμενος : διεσθα- 45 ρμένος, ἡμαυρωμένος, ὠχρὸς ὡς οἱ περὶ τὸν Σωκράτην. 45 R. βεβλαμμένος, ἐσθαρμένος, ὠχρὸς, οἷόν ἐστι τὸ τῶν 45 φιλοσόφων. Br.

121. [οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δῆμητρα : Εἰκότως τὴν Δῆμητρα ὁμνυσιν, ἐπεὶ περὶ τροφῶν δ λόγος ἐστὶ. τούτων γὰρ ἡ θεὸς εὐρετῖς.] ἔδει : ἀντὶ τοῦ φάγει, θρέψει. R. V.]

5 122. οὐθ' ὁ ζῦγιος οὐθ' ὁ σαμπόρας : Ζύγιοι ἵπποι καλοῦνται οἱ υποβαλλόμενοι τῇ τοῦ ἄρματος ζυγῷ, τουτέστιν ὁ μέσος δεξιὸς καὶ ὁ μέσος ἀριστερός, [σαμπόρας δὲ οἱ σίγμα ἔχοντες περὶ τὸν μηρόν. καὶ διὰ τοῦ μ καὶ π γράφεται.] — σαμπόρας δ ἔχων εἰς τὸν
10 μηρόν σ. R.

123. (ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας : Ἄλλ' ἐκβαλῶ σε καὶ ἀποδιώξω ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς. τραχύτερον δὲ αὐτῇ διαλέγεται καὶ ἀπηνέστερον, ὅτι τὴν ἐλπίδα τοῦ πείσειν αὐτὸν ἀπώλεσε.)

15 124. [ἀλλ' οὐ περιόψεται με : Εἰκὸς γὰρ ἦν καὶ τοῦτον, σεμνυνόμενον ἐπὶ ταῖς τρισὶ νίκαις τοῦ πατρὸς, ἥδεσθαι τὸν νεανίσκον ὁρῶντα μετεργόμενον τὰ προγονικὰ ἐπιτηδεύματα.]

125. ἀνιππον : ἵππων ἐστερημένον. σοῦ : τῶν σῶν
20 ἀπειλῶν. R.

(126. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι : Ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι [ἀθυμήσω, διότι μὴ πέπεικα τὸν υἱόν, οὐδὲ τέλος ἀφ' ἑξομίας τῆς γνώμης τῆς προκειμένης. οἶον, οὐ] παραδῶσω ἑμαυτὸν τὰς λύπαις. — οὐκ ἀθυμήσω. R.

25 (127. διδάξομαι : Νῦν μὲν παθητικῶς ἀποδεκτέον τὸ διδάξομαι. βούλεται γὰρ λέγειν διδαχθῆσομαι. ἔστι δὲ τῶν μέσων παθητικὸν γὰρ ἔχει τὸν σχηματισμὸν, ἐνέργειαν δὲ δηλοῦ. διδάξομαι δὲ τὸν υἱόν φιλοσοφεῖν κυριώτερον ἢ διδάξω. διδάξω μὲν γὰρ ὁ διδάσκαλος ἐρεῖ, διδάξομαι δὲ ὁ πατήρ καὶ πᾶς ὁ παραδιδούς ἔτερον μαθητάν. δύναται οὖν καὶ νῦν εἶναι τὸ αὐτὸ, ἵν' ἡ νοούμενον διδάξομαι, ἐπεὶ οὐ τὸν υἱόν, ἑμαυτόν. τοῦ μέτρου οὐκ ἐπιτρέποντος εἰπεῖν διδάξω, ἔφη διδάξομαι αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον. [Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ διδασκάλου παραδῶσω. ἐπεὶ μέσον ὃν τὸ διδάξομαι, πρὸς ἄμω τὰς ἐνεργείας χωρεῖ.] — διδαχθῆσομαι. R.

(129). πῶς οὖν γέμων ὢν : [Ταῦτα καθ' ἑαυτὸν λογίζεται ἐν τῇ ἀπιέναι.] τὸ δὲ βραδὺς νῦν οὐκ ἐπὶ τῆς
40 τοῦ σώματος κινήσεως παρελήφην, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγχίνουσι καὶ νοθεῖ τῆς διανοίας δηλοῦν θέλει. — ἀντὶ τοῦ μὴ ἀγχίνους. R.

130. λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμούς : [Λόγων ἰσχνῶν λεπτολογίας. λεπτὰ γὰρ καὶ ἰσχνὰ τὰ τῶν λόγων ζητήματα. σκινδαλμούς δὲ λεπτολογίας ἀπὸ τῆς σχίσσεως τῶν καλάμων.] ἐξήγησις καὶ ἐπεξηγησὶς τῶν ἀκριβῶν λόγων οἱ σκινδαλμοί. ἰδίως γὰρ σκινδαλμούς καλοῦμεν τὰ λεπτότατα τῶν ζῴων καὶ τὰ τῶν καλάμων ζύσματα. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν
60 πλαγίως παροξύνεται. — λέγει δὲ τὰς λεπτολογίας. R.

131. πορευτέον. ἀντὶ τοῦ διατρίβω καὶ ἀναδύομαι. R. πορευτέον : ἀναβάλλομαι V. τί ταῦτ' ἔχων στραγγέζομαι : Διὰ τί ταῦτ' ἔχων κατὰ νόον, πιέζομαι καὶ συνθλίβομαι; στράγγξ δὲ ἐστίν, ὁ διὰ λεπτοτάτης ὁπῆς

σχαλῇ κατιὼν σταλαγμός. Junt. στραγγέζομαι : ἄναβάλλω, καὶ διατρίβω. βραδύνω. Br. ἀργῶν πιέζομαι καὶ συνθλίβομαι. Viet.

(132). ἀλλ' οὐ γὰρ κόπτω τὴν θύραν : [Ἄλλ' οὐκ ἔρχομαι τῶν ἐγνωσμένων.] τοῦτο δὲ παρεγκύκλημα. θεῖ γὰρ αὐ-
5 τὸν ἐλθεῖν καὶ κόψαι τὴν θύραν τοῦ Σωκράτους. παρατηρητέον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἐξωθεν κρούοντων κόπτειν λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἐσωθεν ψοφεῖν. [ἱκανῶς δὲ διέστειλε Μένανδρος, ἐπὶ μὲν τῶν ἐξω, « κόβω τὴν θύραν » εἰ-
10 πὼν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐσω « ἐψοφεκε τὴν θύραν ἐξῴον. »] — ἀλλ' οὐ γὰρ κρούω. R.

133. βάλλ' ἐς κόρακας : [Ἀπιθὶ ἐς κόρακας. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ κατάρχει λεγομένη.] ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπώλειαν καὶ φθοράν. Βριωτοῖς γὰρ ἀναστάτοις ὑπὸ Θορχῶν γενο-
15 μένοις καὶ περὶ ἀποικίας μακτυρούμενοις εἶπεν ὁ θεὸς ἔκει κατοικεῖν, ἔνθα ἂν ἴδωσι λευκὸν κόρακα. οἱ δ' ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὸν Παγασητικὸν κόλπον εἶδον περι-
ιπταμένους τοὺς τοῦ Ἀπολλωνίου ἱεροὺς κόρακας, οὓς παῖδες ἀφῆκον γυνύσαντες ὑπὸ μέθης, καὶ τελεῖσθαι τὸν χρησμὸν ψήσαντες ἐνταῦθα κατώκησαν. οἱ δὲ ἀπὸ
20 τοῦ ζήλου λέγεσθαι τὴν παροιμίαν φασίν. ἐν γὰρ τοῖς ἐρημοτέροις τόποις ἐπιτηρεῖ τὰ πτώματα.

134. Κικυννόθεν : Ἀδμοῖς οἱ Κικυννῆς τῆς Ἀκαμαν-
τίδος φυλῆς, [ἐνθα ἄγεται καὶ τὰ Ἀπολλωνία].

135. [ἀμαθὴς γε νῆ Δία : Ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος.] 25

136. ἀπεριμερίμωτος : Ἀσκόπως, ἀμαθῶς [καὶ ἀπει-
15 ρως καὶ ἀνεπιστημόνως]. τὸ δὲ λελακτικὰς σφοδρότητος καὶ βίαις ἐστὶ σημαντικόν. διόπερ καὶ τὴν μέμψιν ἐπηγάγεν, [οὐ τὸ κρούσαι καὶ τὸ προσελθεῖν αἰτιώμενος, οὐδὲ γὰρ πρὸς φιλοσόφου τὸ τοῖς δοκομένοις μὴ παρέχειν
30 τοῦ συνιέναι ἔξουσιν. τὸν δὲ τρόπον μεμψόμενος, ὅτι βίαιοτέρως ἐπαίσει τὴν θύραν, ὡς διαταραχθῆναι τοὺς ἐμφιλοσοφούντας.]

137. ἐξήμβλωκας : (Ἡμιτελῇ ἐξέβαλες, ἐξέωσας. ἐξήμβλωσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν γυναικῶν λέγεται τῶν
35 ἀποτικνουσῶν ὅαττον, οὐ κατὰ τὸν τῶν διδίων καὶ τῆς κυσφορίας νόμον. καὶ τὸ φάρμακον δὲ τὸ αἷτιον τοῦ ἐξήμβλωσιν τὰς γυναικῆς ἀμβλώθριον καλεῖται.) ἰδίως δὲ νῦν ἐπὶ φιλοσόφῳ τὴν φροντίδα. ἐπεὶ καὶ μεριμνο-
φροντιστὰς ἐκάλουν αὐτοὺς, ὡς προείπεν. (τοῦ δὲ Σω-
40 κράτους λέγοντος, ὅτι τέχνην ἔχω τὴν μαιευτικὴν, καὶ διὰ ταύτης ποιῶ τοὺς νέους ἀποτίκτειν τὰ νοήματα ἐν τῇ ἑαυτῶν ψυχῇ, τοῦτο νῦν κοιμῶδ' Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ἐξήμβλωκας.) — ἀτελεῖ ἐποίησας. R. ἡμιτελεῖ ἐποίησας διαφθείρας. Br., Viet. ἐξευρημένον : Ἐπινενοημέ-
45 νην. R. V.

138. τηλοῦ γὰρ οἰκῷ τῶν ἀγρῶν : [Ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς ἀγροῖς.] — πρὸς τὸ σῆμα. οὕτω γρῶνται πόρρωθεν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ὅτι ἀγροϊκὸς εἴμι. (Ἄλλως. ἀμφίβολον πότερον λέγει πόρρω τῶν ἀγρῶν ἑαυτὸν κατοικεῖν, ἢ
50 ἐν τοῖς μακρῶν καὶ πολλῷ τῆς πᾶλως ἀπέχουσι, λείε-
κται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδειον, ὅπερ οὕτως ἔχει,

τηλοῦ γὰρ οἰκῶν βίστον ἐξιδρύσασμαι.)

139. τὸ πρᾶγμα : Θεώρημα. *Viel.* τὸ παραπολωλὸς καὶ διεφθαρμένον. R. διαφθειρόμενον. V.

140. διὰ τὸ περὶ τῶν οὐρανίων καὶ τῶν ἀδῆλων αἰετὶ γίνεσθαι τὴν ζήτησιν αὐτοῖς. R. — ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν : (Ἄλλ' οὐ δυνατόν. δηλονότι ἐπὶ διασυρμῷ καὶ διαβολῇ ταῦτα παρεισάγει λέγοντα τὸν θυρωρόν. ἀλλότριον γὰρ τῶν φιλοσόφων τὸ βασκαίνειν καὶ φθονεῖν, οἷς τὸ κοινοῦν περὶ πολλοῦ πάντων ἀφρόνοισ.) — οὐ πρέπον εἰ μὴ μόνον τοῖς μαθηταῖς. R.

141. οὗτοσι : ἑαυτὸν δείκνυσσι. R.

144. ἀνῆρετ' ἄρτι : Ἐπύθετο, [[ἀνηρώτησεν. ἄρτι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐξ ὑπογυίου· ἵνα αὐτοσχεδιάζειν δοκῶσι. διαβάλλει δὲ τοὺς φιλοσόφους ὡς εὐτελεῖ ζητούντας· διὸ καὶ ταῦτα γελοῖον χάριν λέγεται, καὶ διὰ γελοῖον τὴν Σωκράτους παρίστησιν ἀκριβείαν.]

Χαιρεφῶντα : Τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. (οὐδὲν δὲ αὐτοῦ διασέσωσται τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ δὲ γενέσθαι περιθέρμος καὶ σφόδρα ἐχθρεύσας τῇ ἀδελφῇ καὶ φησὶ Ξενοφῶν [Comm. 2, 3, 18] τὸν Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἶη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν.) ὁμήμου δὲ ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφῆττιος. τούτῳ καὶ ἡ Πυθία δοκεῖ τὸν περὶ τοῦ Σωκράτους χρησμὸν εἰπεῖν

σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης· ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

(τούτων Ἀπολλωνίος ὁ Μόλων ἐν τῇ κατὰ φιλοσόφων ἐλβεύσθαι φησι. τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμῶν ἐξαμέτρους εἶναι. καὶ ἔστι δὲ παρὰ κωμικῷ τινι·

εἰ συγκεχρωσθαι τοῖς νέκροις δυνήσεται.

ὅτι δὲ καὶ ἄλλοι διὰ τριμέτρων πλείους εἰσὶ χρησμοί, οὐ μὴν ἄλλα καὶ πεζῷ λόγῳ λεχθέντες τῇ Πυθίᾳ, δῆλον.) [[τὸ μὲν καὶ ἐπ' ἐμοὶ μέχρι καὶ νῦν κεχρημέναι τὸν Πύθιον οὕτω παρήσω λέγειν, ἀλλὰ τῶν ἀρχαίων παραδείγματος ἕνεκα γεῖρον οὐδὲν μνημονεύσαι. τοῦτο μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ φέρεται οὗτος ὁ χρησμὸς ἐξενεχθεὶς ὑπὸ τῆς Πυθίας

ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις·

ἐν Λέσβῳ δὲ ναπαίου Ἀπόλλωνος ὁ δοθεὶς Πέλοπι, αἰτούντος αὐτὸν ἀνάθημα τοῦ θεοῦ τὴν ἄρνα τὴν χρυσὴν, ἕτερα παρέχοντι κειμήλια. ἔστι δ' οὕτως,

ὁ βούλομαι δὸς, μὴ δίδου δ' ὅ μὴ θέλω.

φέρει δὲ τὸν χρησμὸν τοῦτον Ἀντικλείδης ἐν τοῖς Νόστοις. καὶ ἑτέροις πλείστοις ἂν τις ἔχοι λέγειν τοιοῦτον ἐξενεχθέντα μέτρω.]

145. ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο : Τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων ζητήματα, ἀπηλλαγμένα τῶν κοινῶν βιωτικῶν ἐννοιῶν. R. διαβάλλει τοὺς φιλοσόφους ὡς εὐτελεῖ ζητούντας· διὸ καὶ τὰ ἐξῆς γελοῖον χάριν. Ἄλλως. V. ψύλλαν μὲν Ἀττικῶς, ὃν νῦν ἡμεῖς ψύλλον καλοῦ-

μεν. τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι, τὸ πῆδημα τῆς ψύλλης διαμετρεῖσθαι τοῖς αὐτῆς τῆς ψύλλης ποσὶν, ὁπόσους τοῦτους πηδήσει. δῆλον δὲ ὅτι διασῦραι βουλόμενος τὰ τῶν φιλοσόφων ζητήματα ὡς ἱσχνὰ καὶ λόγου μηδενὸς ἄξια, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα παρεισάγει. [[διὸ καὶ τὰ ἐξῆς γελοῖον χάριν αὐτῷ λείκεται.]

146. τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὄφρυν : (Ἰστέον ὅτι αὐτοπροσώπως εἰσῆγον τοὺς κωμωδομένους καὶ) ὅτι γελοῖον χάριν παρεῖληφε τοῦτο. αὐτίκα γοῦν οὐδὲ ἄλλου τινὸς ἐμνήσθη μέρους τοῦ σώματος ἢ τοῦ ἐν ἑκατέρῳ γελόιου. ὁ μὲν γὰρ βαθείας εἶχε τὰς ὄφρυν δὲ Χαιρεφῶν, ὁ δὲ φαλακρὸς ἦν ὁ Σωκράτης.

150. τὸ πόδε : Δυῖον τὸ πόδε ἐπὶ τῆς ψύλλης [[κακῶς]. Ἰστορεῖται γὰρ ἐξ πόδας ἔχουσα. [ψυγίσθη δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποθανούσῃ.]

151. [Περσικῇ : Ἔστι μὲν δένδρα, ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματιον εἶδος γυναικείον. διὸ ἐπιφέρει, ὑπολύσας. διὰ δὲ τὸ δένδρον, παῖζον τὸ περιέφυσαν εἶπεν.]

152. ταῦτας ὑπολύσας : Ἀδύνατον ἀδυνατῶ ἐπῆγαγεν. οὔτε γὰρ ὑποδήματα φορέσαι δύναται ψύλλα οὔτε ἐκ κηροῦ φῦναι αὐτῇ φύσιν ἔχει, οὔτε τῶν τῆς ψύλλης ποδῶν τὸν κηρὸν ἐξελεῖν καὶ διαμετρεῖσθαι τούτῳ δύνατον τὸ διάστημα τοῦ πηδήματος.

156. [Σφῆττιος : Ἀπὸ δήμου τῆς Ἀλαμαντίδος φυλῆς.]

(157). ὁπότερα τὴν γνώμην : Ἀντὶ τοῦ πῶς διανοεῖται καὶ διαλέγεται περὶ τῶν ἐμπίδων. [τὸ δὲ ὁπότερα, ἀντὶ τοῦ ὁπότερος. ἐμπίδας δὲ, οὐς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν· οἱ δὲ, εἶδος κώνωπος παραποτάμιον, ζῶνον ἔχοντος.] — ἀντὶ τοῦ ὁπότερος. R.

158. κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν : Ἀντὶ τοῦ, διὰ τοῦ στόματος (φθέγγεσθαι καὶ βομβεῖν), ἢ διὰ τοῦ ὄροπυγιου. (τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν ζῴων τροφὴν μὲν λαμβάνει τῷ στόματι, οὐκ ἐπὶ τῷ φθέγγεται. καὶ ἔστιν ἀπὸ τε τῶν τεττίγων τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἐγκελάδων ἰδεῖν, οἱ καὶ οὕτω προσηγορεύθησαν, ἐπεὶ ἐν αὐτοῖς τὸν κέλαδον ἔχουσιν. οὗτοι γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ζῆα πάντα διὰ τοῦ στήθους τὴν φωνὴν προίεται. εἰ οὖν τούτους λάβοις καὶ σφάζεις, οὔτε ὁ ἐγκελάδος οὔτε ὁ μουσικὸς καὶ καλὸς τέττιξ ἔτι πρόεισι φωνήν. τῆς αὐτῆς γὰρ καὶ ὁ τέττιξ ἐστὶ φύσεως, καὶ τὰ τοιαῦτα ζῆα καλεῖται μὲν παρὰ τισι βομβύκια, καλεῖται δὲ καὶ ἔντομα, ὅτι κατὰ τὴν ῥάχιν ἐντέτμηται, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν σφηκῶν καὶ κανθάρων καὶ ἐγκελάδων, καὶ τῶν τεττίγων μάλιστα. δι' ὧν καὶ φθέγγεσθαι τμημάτων ἀξιοῦσιν αὐτά.)

163. κοῖλον, τὸν πρωκτὸν, πρὸς στενῷ δὲ τῷ ἐντέρῳ προσκειμένον. R. V.

164. πῶς διανοεῖται τὰς ἐμπίδας πνεῖν. R.

165. σάλπιγξ ὁ πρωκτὸς : Τοιαύτη γὰρ καὶ ἡ σάλπιγξ, κατὰ μὲν τὸ ἄνω στενὴ, πρὸς τὰ κάτω δὲ κοίλη. διὸ καὶ οὕτω ἄδει.

166. [τοῦ διεντερειμένου : Τοῦ ἐρωτήματος τοῦ διὰ τοῦ ἐντέρου.]

τοῦ εὐρέματος, τοῦ ἐπινοήματος. ἔπαιξε δὲ παρὰ

τὸν ὑπὸ τοῦ Σωκράτους λεγόμενον λόγον περὶ τοῦ τῆς ἐμπύδος ἐντέρου. — τῆς περὶ τοῦ ἐντέρου λεπτολογίας καὶ φυσιολογίας. *Br.*]

167. ἡ ῥαδίως : Ἡ ταχέως γε ἂν οὗτος. φεύγων δὲ ἅντι τοῦ καταγοροῦμενος. *R.* σφόδρα γε οὗτος ἡ ἄγαν οὗτος. φεύγων δὲ ἂ. τ. κ. *V.*

169. γνώμην μεγάλην ἀφῆρθη : (Γνώμης μεγάλης ἐστερηθῆ) ἐμποδισθεὶς ὑπὸ ἀσκαλῶτου δ Σωκράτης. ἐκατέρως λέγεται, καὶ ἀσκαλῶτης καὶ γαλεώτης. — 10 σκέμικα. *R.*

173. ἀπὸ τῆς ὁροφῆς : Καὶ ἀρσενικῶς δ ὁροφος, καὶ ὠκυκῶς ἡ ὁροφή· ὥς τὸ,

οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά,

15 ἐν Λυσιστράτῃ [229]· [καὶ ἐν Σφῆξιν [1215] « ὁροφὴν θέασαι. » — ὁροφος καὶ ὁροφή· ἔστι δὲ κάλαμος, ὃ στεγάζουσιν. *Viel.*]

175. ἐχθρὸς δὲ γ' ἡμῖν : Αἰσθητόως σκιάπτει τὸν τῶν φιλοσόφων βίον ὡς ἐπίπονον καὶ ταλαιπωρον. διὰ 20 τοῦτο εἰς αὐξήσιν καὶ τῷ καίρῳ συνεχρήσατο, εἴ γε μέχρι τῆς ἐσπέρας ἀναμένοντες φαγεῖν οὐδὲ τότε παρεσκευασμένον οὐδὲν εἶχον.

176. τοῦτο καλεῖται ἀπόθεσις τοῦ λόγου. τὸ δὲ ἐπαλαμῆσατο ἅντι τοῦ ἐμυχανῆσατο καὶ ἐπενόησεν. *R. V.* 25 ἐπαλαμῆσατο : Εἰκότως εἶπε τὸ ἐπαλαμῆσατο διὰ τὸ καὶ τοὺς ἄρτους ὑπὸ τῆς παλάμης πλάττεσθαι. *Viel.*

177. λεπτήν τέφραν : Ἰσχνὴν σποδόν. οὐκ ἀργῶς δὲ τὸ λεπτήν. πρὸς γὰρ τὴν ὁμοίωσιν τῶν ἀλφίτων. [Ἰσχνὴν δὲ τέφραν τὴν ἐκ τῶν κεκαυμένων ξύλων κόνιν. οὐ μα- 30 ταιῶς δὲ τὸ λεπτήν προσέθηκε πρὸς τὸ ταύτην δεῖξαι παραπλήσιον τοῖς ἀλφίτοις.] — τέφρα δὲ ἡ τῶν κεκαυμένων ξύλων κόνις. *R. V.*

178. κάμψας : (Καμπύλον ποιήσας καὶ ὥσπερ ἀχιστροειδῆ. ὀρθοὶ γὰρ οἱ ὀβελίσκοι. καὶ Ὅμηρος [II. I, 215 35 et 210 contaminati]

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὥπτησε καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἐπειρεν.

ἀλλ' ἐπεὶ ἔδεσμα μὲν οὐδὲν ἦν ὡς ὀβελίσκου δεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸ ἐπιλαβέσθαι καὶ ἀρπάσαι τι καὶ κατασχεῖν τοῦτο ἦν χρήσιμον, ὀρθὸν ὄντα, φησί, τὸν ὀβελίσκον 40 ἔκαμψεν, ἵνα δι' αὐτοῦ κλέψαι τὸ ἱμάτιον δυναθῇ. τοιαῦτα γὰρ οἱ κλέπτει μηχανῶνται, ἵνα ῥαδίως πόρρωθεν ἀρπάσωσιν ὁ βούλονται.) — καμπύλον ποιήσας. διὰ δὲ τοῦ κάμψαι ὀβελίσκον καὶ ἡ κλοπὴ καὶ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ἱματίου ἐγένετο. ἐπειδὴ δὲ ὀβελίσκος ὀρθός ἐστιν, 45 ἔκαμψεν αὐτόν, ἵνα δι' αὐτοῦ κλέψῃ τὸ ἱμάτιον. *R.*

εἶτα διαβήτην λαβὼν : Ἐργαλεῖον δ διαβήτης πολ- 50 λαῖς εὐχρηστον τέχναίς, τῷ Ἀ στοιχείῳ παρεσκευασμένος. τούτου τὸ ἐν μέρος ἐντιθέντες, τὸ δὲ ἕτερον περιάγοντες κύκλους γράφουσι. [καὶ χαράσσοντες τὸ ὑποκαίμενον, τὸ ἴσον τερπύσι διάστημα τοῦ κύκλου ἐκ τοῦ κέντρου.] — τὸ εἶτα περιττόν. *R.*

179. (ἐκ τῆς παλαίστρας : Ὅμοιον τοῦτο τῷ ὑπὸ Εὐ- πολίδους βηθέντι περὶ Σωκράτους

Στησιχόρου πρὸς τὴν ὕβαν οἰνοχόην ἔκλεψεν.

ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτου ὅτι παίδων ἦρα δ Σωκράτης. ἐν ταῖς παλαίστραις γὰρ τὰ πολλὰ ἐξητάζετο, ἵνα αὐτοὺς 5 ὁρώη.)

ὑφείλετο : Τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν. ἔδει γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς τὰ ἀλφίτα. Ἄλλως. δέον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, κατέγραψέ τι, ὃ τῶς προσέχοντες οὐκ ἐπεινήσαμεν, καὶ στήματά τινα ἐπεποιήκει, εἰς 10 πάντων ἡμῶν δ νοῦς καθάπερ κεχηνὸς τροφῆς ἐπειλάθετο, ἐπήνεγκεν ὅτι ἀπὸ τῆς παλαίστρας ἐλαβεν ἱμάτιον. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς περὶ τὰς παλαίστρας τῶν παίδων ἐνεκεν διατρέποντα. (ἐκεῖ γὰρ ἐφοίτα ὡς γυμνοὺς τοὺς παῖδας ὁρώη. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ τὰ γεωμε- 15 τρικά θεωρήματα διδάσκοντες διαβήτην γράφουσι ταῦτα, φησὶν ὅτι ὀβελίσκον κάμψας, καὶ διαβήτην στήμα διαλαβὼν, πάντας πρὸς αὐτὸν ἐπαγόμενος, ὑφείλε τὸ ἱμάτιον.)

180. τὸν Θάλῃν : Οὗτος ἐγένετο τῶν ἑπτὰ σοφῶν, 20 Μιλήσιος τὸ γένος, τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτος ἐξευρών. παρατηρητέον δὲ ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς Θάλῃς ὡς Ἑρμῆς (ἐλίγιε). διγῶς δὲ τοῦνομα ἐκφωνητέον· βαρυτόνως μὲν Θάλῃς [ὡς Χρέμης, οὗ ἡ γενικὴ] Θάλητος· ἔτι δὲ καὶ περισπωμένως Θάλῃς ὡς Ἑρμῆς. [μαθητιῶ δὲ 25 ἅντι τοῦ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.]

181. ὦ Ἠράκλειος : Πεποιήκει τὸ προσταχθὲν ὁ φιλόσοφος καὶ ἀνέρωξε τὰς θύρας. δ δὲ εἰσελθὼν καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ὠχρὸς καθημένους τεθαύμακεν ὡς ἀνθρώπων μορφὰς μὴ ἔχοντας μηδὲ ὄψεις διὰ τὴν ὠχρότητα. 30 [ὁρᾷ δὲ ὡς φιλοσόφους κομῶντας, στραζέντος τοῦ ἐγκυκλήματος.]

185. ὁμοιοῦσθαι. *R.*

186. τοῖς ἐκ Πύλου ληρθεῖσι : Πύλος, χωρίον τῆς Λακωνικῆς, ἔθνα Κλέων στρατηγῆσας τοὺς τριακασίους 35 τούτους αἰγμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἐλαβεν. εἰκὸς οὖν τούτους καὶ διὰ τὸν τοῦ αἰγμαλωτισμοῦ φόβον καὶ διὰ τὸ πολλὰς μὲν ἡμέρας πεπολιορκῆσθαι ἐν ἐρήμῳ νήσῳ καὶ ἄφ' ἧς οὐδὲν τῶν ἐπιτηδίων ἦν λαβεῖν, πολλῶν δὲ καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν συγκεκλεισθαι χρόνῳ 40 δεδεμένους ἐν ξύλῳ, ὠχρὸς τε καὶ ἰσχνούς καὶ δυσειδεῖς γεγονέναι. ἰστέον δὲ ὅτι τρεῖς ἐπωνυμίας εἶχεν ὁ τόπος, Πύλος, Κορυψάσιον, Σφακτηρία. [Ἄλλως. Πύλος, νῆσος πλησίον Πελοποννήσου. ταύτην ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Ἀχῆας προκατασχόν, ὁ τῶν 45 Ἀθηναίων στρατηγός, φρουρίον ὠκοδόμησεν. οὕτως ἐξορμώμενος τὴν παραλίαν ἐδῆου τῆς Λακωνικῆς. Λακεδαιμόνιοι γοῦν καταλῦσαι τὸ φρούριον θέλοντες, ἐπέπλευσαν τῇ νήσῳ καὶ παραστησάμενοι ἄνδρας ἐπτακοσίους ἐντὸς τοῦ φρουρίου κατέλιπον. Ἀθηναῖοι οὖν 50 ἐπεμψαν πολλήν τινα στρατιὰν κατὰ τῶν ἀνδρῶν τούτων μετὰ Κλέωνος στρατηγοῦ. ἐλθὼν οὖν ὁ Κλέων μετὰ τῆς στρατιᾶς καὶ πλείστον χρόνον τούτους πολιορκήσας,

ὑστερον παρестήσατο καὶ αἰχμαλώτους λαβὼν Ἀθήναζε ἤγαγεν, οἱ δὲ τὰ τὸν πολὺν λιμὸν, ὃν ὑπέστησαν διὰ τῆς πολιορκίας, καὶ διὰ τὸ κατακλεισθῆναι Ἀθήνησιν εἰς εἰρκτὴν, πάνυ ὠχροὶ ᾤσαν.]

187. [ἄτηρ τί ποτε : Διὰ τί ἄρα. εἰσελθὼν δὲ ἐπὶ συν-
νοίᾳ κατέλαβε τοὺς περὶ Σωκράτην καθήμενους, ἅτε φροντίζοντας περὶ τῆς ἐμπίδος καὶ συγκεχυότας εἰς γῆν.] εἰσελθὼν γὰρ εὗρε περὶ τὸν Σωκράτην κάτω νεύ-
οντας ἐπὶ συννοίᾳ. R.

188. [βολβούς : Τὰ λεγόμενα ὕδνα, ἅτινα τὴν γῆν
σκάπτοντες εὐρίσκουσιν οἱ ἄνθρωποι.]

190. (ἐγὼ γὰρ οἶδ' : Ὡς ἀγροίκος ταῦτα φησὶν ὅτι
ἀκριβέστερον οἶδα τῶν περὶ τὸν Σωκράτην, ποῦ εἰσὶν
οἱ βολβοί.)

191. [οἱ σφόδρ' ἐγκεχυότες : Τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν
ἄγαν φροντίζοντων καὶ περὶ τὴν διάνοιαν ἐχόντων σχή-
ματα. Ὁμηρος [II. Γ, 217]

στάσκειν, ὕπαι δὲ ἰδεσκαὶ κατὰ χθονὸς, ὄμματ' ἀπὸ πῆξας.]

ἐγκεχυότες : Κύπτοντες κατὰ γῆς. *Viel.*

192. ἐρεβοδιφῶσιν : Τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ζητοῦσι καὶ κα-
ταμυθάνουσιν. R. V. [τὰ ὑπὸ ἔρεβος διφῶσι. τούτεστι
τὰ ὑπὸ γῆν ζητοῦσι. — ἐρευνῶσιν, ἐξετάζουσι. Τάρταρος
δὲ ἐστὶν ὁ ὑπὸ γῆν κατώτατος τόπος. *Junt.*]

193. τί δ' ἔθ' ὁ πρωκτός : Ἰσως ἐγγύθεν τοῦτο εἰλη-
φεν ἀπὸ τῆς ἐμπίδος. ἐπεὶ κακένην διὰ τοῦ πρωκτοῦ
ἄδειν ἔφη, διὰ τοῦτο καὶ τούτους διὰ τοῦ πρωκτοῦ
ἀστρονομεῖν (διδάσκεισθαι) λέγει. [ἀνάγκη γὰρ συγκε-
χυότων αὐτῶν καὶ εἰς γῆν δρώντων ἄνω τὸν πρωκτὸν
βλέπειν.]

195. ἀλλ' εἴθιθ' ἵνα μὴ κείνος : [Κατὰ τὸ σιωπώ-
μενον, ἄλλων ἐξεληλυθότων ἐκ τοῦ φροντιστηρίου,]
τοῖς φιλοσόφοις λέγει εἴσιτε εἴσω ὁ μαθητὴς, ἵνα μὴ
ἐξελθὼν ὁ Σωκράτης εὗρη ὑμᾶς ἐνταῦθα διατρίβοντας.
(τὸ δ' ἐκείνος κατ' ἐξοχὴν. Ἄλλως, τὸ ἐκείνος καὶ
τὸ αὐτὸς ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβάνεται. καὶ Ὁμηρος
[II. Ω, 90] τὴν Θέτιν που παρεισάγει λέγουσαν

τίποτε μ' ἐκείνος ἄνωγε μέγας θεός.)

[καὶ παρὰ Πυθαγορείους τὸ αὐτὸς ἔφα, τούτεστιν ὁ Πυ-
θαγόρας. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς αὐτός, ἡγουν ὁ Σωκράτης.]

199. ἔξω διατρίβειν : Εἰ γὰρ θεάσεται αὐτοὺς ἔξω,
δυσχερανεῖ τὰ μέγιστα Σωκράτης. *Viel.*

200. [πρὸς τῶν θεῶν, τί ταῦτα : Εἰσελθὼν ὁ πρεσβύ-
της ὁρᾷ τὰ τῶν φιλοσόφων σκευή, ἄβρακα, ἢ σφαῖραν,
ἢ χωρογραφίαν, καὶ ἐρωτᾷ τί ἐστί.]

201. Ἀστρονομία : σφαῖραν δείκνυσσι. R. Br.
(τουτὶ δὲ τί : Διαγράμμά τινα καὶ πίνακας δει-
κνυσσι καὶ ἀστρονομικοὺς καὶ γεωμετρικοὺς.)

(203). πόττερα τὴν κληρουχίην : Ὡς ἀγροίκος ταῦτά
φησι. [τὴν ἰδιωτικὴν, τὴν ὑπὸ κλήρου δεδομένην, τὴν
τελοῦσαν.] ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πόλιν πολε-
μίαν καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκβάλλοντες, πολίτας ἑαυ-
τῶν ἀποστέλλοντας τὴν γῆν αὐτοῖς διένεμον. [ἢ κληρου-
χίην ἐνταῦθα λέγει τὴν γεωργικὴν. κληροῦχοι γὰρ οἱ

γεωργοί, διὰ τὸ τοὺς Αἰγυπτίους κλήρῳ μερίζειν τὴν
αὐτῶν γεωργίαν.]

205. τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν : Δημοφελές. οἶον,
τὸ γὰρ σόφισμα ἥτοι μάθημα συμφέρον τῇ δήμῳ. V.
[οἶεται τῶν πρὸς γεωργίαν εἶναι τοῦτο ἀβάκιον. ἢ 5
τοιούτων τι δημοφελές. μάθημα τῇ δήμῳ συμφέρον.]

207. αἶδε μὲν Ἀθῆναι : [Χωρογραφίαν δείκνυσιν
αὐτῷ. τινὲς ἐνθὺς τοῦ, οἱ μοι δημότα, τοῦ γέρον-
τός φασιν. ἐννοιοὶ δὲ δικαιοῦσι. καὶ κατ' ἐρώτησιν δὲ εἴ-
ναι τὸ τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἐν ἀποφάσει δύναται. τὸ δὲ 10
ἐξῆς, ὡς τοῦτ' ἀληθές,] ἐν ἐρωτῇ, ὡς τοῦτο σοι δο-
κεῖ Ἀττικὸν χωρίον, ἐν ᾧ καθήμενοι δικάζουσιν;

208. [ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρᾷ : Κατηγορεῖ Ἀθηναίων
ἐνταῦθα ὡς περὶ τὰ δικαστήρια μόνᾳ ἡσχολημένων
καὶ τοῦ στρατεύειν ἀμελούντων. τοῦτο δὲ καὶ Δημο- 15
σθένης ἔστιν ὅτε ποιεῖ.]

212. [παρατέταται μακρά : Διὰ γὰρ τὸ σχῆμα, λέ-
γω δὴ τὸ ἐπίμηκες τῆς θέσεως, Μάχρις ἐκλήθη.]

ἡδὲ : Αὐτῇ. ἡγουν ἰδοῦ. *Junt.*

213. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη : [Εἰς φόρον ἐξετάθη, 20
πλεῖονα φόρον παρέρουσα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἡπλωσθαι.
ἐκκληροῦχσαν δὲ αὐτὴν Ἀθηναῖοι, κρατήσαντες αὐτῆς.]
(πρὸς τὸν χρόνον ἀπῆντης καὶ τὸ μῆκος τοῦ πολέμου,
τὸ σχῆμα τῆς θέσεως δεικνύοντες αὐτῇ τοῦ φιλοσόφου.
ἐπολιόρχησαν δὲ αὐτὴν Ἀθηναῖοι μετὰ Περικλέους, 25
καὶ μάλιστα Χαλκιδέας καὶ Ἑρετριέας. πρὸς τὸ πα-
ρατέταται, ἐν ᾧ ἡ θέσις δηλοῦται, καὶ αὐτὸς ἐπήνεγκε
τὸ παρετάθη. τοῦτο λέγει, ὅτι προσέκειντο Ἀθηναῖοις.
τὸ δὲ παρετάθη ἴσον τῇ ἐξετρυχώθη καὶ κατεπονήθη.

Περικλέους δὲ στρατηγούontos καταστρέψασθαι αὐτοὺς 30
πᾶσάν φησι Φιλόχορος· καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἐπὶ ὁμολο-
γίᾳ κατασταθῆναι, Ἑστιάειον δὲ ἀποικισθέντων αὐ-
τοὺς τὴν χώραν ἔχειν.) [Περικλῆς γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοὺς
Ἀθηναίους ἐποίησεν, ἐν πολέμῳ νικήσας τοὺς Ἀθαι-
νας. διὸ παρετάθη τοῖς φόροις καὶ ἐπεφορτίσθη ὡς τῶν 35
Ἀθηναίων ἐπιτεινάντων τοὺς φόρους αὐτῇ. Ἄλλως.

τοῦτό φησιν ὁ Στρεψιάδης, οὐ νοήσας τὸ παρὰ τοῦ μα-
θητοῦ λεγόμενον τὸ, παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ,
ὅ τι νοεῖ. ὁ μὲν γὰρ τοῦτο εἰρκεν, ὅτι μακρὰ καὶ ἐπι-
μήκης ἡ Εὐβοία, ὁ δὲ ἐπὶ αὐξήσεως τοῦτο φόρον ἐξε- 40
λαβε. παραστησάμενος γὰρ Περικλῆς τὴν Εὐβοίαν,
ἐξέτεινε τοὺς αὐτῆς φόρους ἐπὶ πολὺ. τοῦτο ἔδοξε τῷ
Στρεψιάδῃ νοεῖν τὸ, παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
καὶ διὰ τοῦτό φησιν, οἶδα ὑπὸ γὰρ ἡμῶν καὶ Πери-
κλέους παρετάθη.] παρετάθη : Πύξῃ τῶν φόροις. *Viel.*

215. ἐγγὺς ἡμῶν : Διὰ τὸ ἐν ταῖς χωρογραφίαις σύν-
εγγυς πάντα εἶναι, ἐπεὶ οὐκ ἂν τις εἴποι αὐτὰς ἀστυ-
γεῖτοντας.

[μέγα : Ἀντὶ τοῦ μεγάλως.]

φροντίζετε : Μεταβουλεύεσθε.

216. ἀπαγαγεῖν : Ἀποσπῆσαι. *Viel.*

217. οἰμώζεσθ' ἄρα : Συνεγχεῖν ὑπ' αὐτῶν ληϊζόμε-
νοι. *Br.*

218. φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς χρημάθρας : (Ἀντὶ

τοῦ ὑπόθου. Ἀττική δὲ ἡ σύνταξις, κατὰ δὲ τὴν διά-
νοιαν, ἥς προτάσσεται, σημαίνει πλείονα τὸ φέρει. νῦν
μὲν οὖν τὸ ἄγε ὁλοῖ, ἐν ἄλλοις δὲ ἄλλο τι σημαίνει,
ὡς παρὰ Δημοσθένει [p. 98] « φέρε εἰ δίκας ἀπαίτησιν
οἱ Ἕλληγες ὧν νῦν παρείκατε καιρῶν. » ἐνταῦθα γὰρ
βούλεται λέγειν, ὅτι ὑπερεθέμεθα. Ἄλλως.) παρεγ-
κύλημα. δεῖ γὰρ κρεμάσθαι τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρε-
μάθρας καθήμενον καὶ τοῦτον εἰσελθόντα καὶ θεασάμε-
νον αὐτὸν οὕτω πυθέσθαι. κρεμάθρα δὲ λέγεται, διὰ
τὸ οὕτως αὐτὴν αἰεὶ μετέωρον εἶναι κρεμαμένην. νῦν
μέντοι τὰ περιτεύοντα (ῥα) εἰς αὐτὴν εἰσώθαμεν ἀπο-
τίθεσθαι. γελοῖον δὲ χάριν ἐν τῇ τοιοῦτῃ παρήγαγεν
αὐτὸν σχήματι.

219. αὐτός : Τιμῶν τὸν διδάσκαλον οὐκ εἶπε τὸ
ὄνομα.

220. μέγα : Ἀντὶ τοῦ μεγάλως. V. ἀναβόησον : Τῷ
μαθητῇ λέγει ὁ Στρεψιάδης τοῦτο. οἶον, οὐκ ἤκουσεν
ἐμοῦ, αὐτὸς σὺ βόησον μέγα.

223. ὦ Σωκράτιδον : Ἀπὸ τοῦ ὑποκοριστικοῦ δια-
βάλλει αὐτόν. R. V. (τί με καλεῖς, ὦ φήμερε : Ἀντὶ
τοῦ ὦ θνητέ καὶ ἐφήμερα φρονῶν. ἐφήμερον δὲ αὐτὸν
καλεῖ ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν καὶ ὑπερη-
φανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλως. ὦ ἀνθρώπε. ἐλέ-
γετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληνῶ παρεμφέρειν.
225. σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ
φονὴν τὴν τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ. ὁ γὰρ τοι
Πίνδαρος [fr. 128] διαλεγόμενον παράγων τὸν Σειληνὸν
τῷ Ὀλύμπῳ, τοιοῦτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους « ὦ
« τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις, χρήματά μοι διακομ-
« πείων. » ἅμα δὲ ὡς ὑπερηφανοῦντος λοιπὸν τοῦ Σω-
κράτους τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ, διότι
μετεωρολόσχης ἦν, οὕτω τὸ ἐφήμερον ἐποίησεν αὐτὸν
λέγοντα.)

225. ἀεροθαῦ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον : ἀεροθαῦ :
35 Ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι. διὰ τοῦτο καὶ μετέωρον αὐτὸν
ἐποίησε καθήμενον. τὸ δὲ περιφρονῶ τὸν ἥλιον ἀντὶ τοῦ
διανοῦμαι καὶ περιεργάζομαι τὸν τοῦτο ὁρόμουν.
[[Ἄλλως. ὅτι περιφρονῶ εἶπε, καὶ οὐ περισκοπῶ ἵν',
ἐπειδὴ τὸ περιφρονῶ διπλοσημαντόν ἐστι, καὶ ἀντὶ τοῦ
40 περισκοπῶ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερφρονῶ, ἀμφοτέρω εἰς τὸν
Σωκράτην νοῦνται, ὅτι τε ἀέρα καὶ ἥλιον καὶ νεφέλας
καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐφρόντιζε καὶ ἐφιλοσόφει καὶ ὅτι αἰθέ-
ριον ἑαυτὸν ἤγειτο, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν μονοῦν τὸν ἥλιον.
ὁ Στρεψιάδης δὲ ἀντὶ τοῦ καταφρονῶ μόνον ἐνόησεν. —
45 περιφρονῶ τὸν ἥλιον : Περιεργάζομαι καὶ περισκοπῶ
τὴν τοῦ ἡλίου πορείαν. Vici.]

226. ἐπειτ' ἀπὸ ταροῦ : (Ἀττικῶς τὰ ἐξ οἰσύνων
πλέγματα οὕτω καλεῖται. τοὺς γὰρ καλὰ τοὺς τοὺς
γεωργικοὺς ταλάρους καλοῦσι. νῦν δὲ τὴν κρεμάθραν
50 οὕτως ἐκάλεσεν, ἐπ' ἥς Σωκράτης ἐκρέματο. Ἄλ-
λως.) ταρρὸς μετέωρον τὴν ἱκρίον, ἐπ' οὗ αἱ ἀλεκτρονί-
δες κοιμῶνται. τοιαύτην δὲ τινα ὑποληπτέον τὴν
κρεμάστραν ἐσκευάσθαι. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν περὶ νεῖς
ὑπερφρονεῖς εἶπεν, ἵνα διαβάλῃ τὸν Σωκράτην ὡς ὑπερ-

φρονούντα τῶν θεῶν. — ὑπερφρονεῖς : Καταφρονεῖς.

Vici.]

(227. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ : Ἄλλ' οὐκ ἀπὸ
τῆς γῆς ἦν δυνατόν ἀνθρώπον ὄντα διαγινῶναι τὰ θεῖα ;
— εἴπερ : Εἴπερ ἐξεστὶ περιφρονεῖν τοὺς θεοὺς δηλονότι. 5
A. εἴπερ : Ἐδὲ καταφρονῆσαι ἐκείνους. Vici.]

228. τὰ μετέωρα : Ἐξεῦρον ἀκριβῶς τὰ ὑψηλὰ καὶ
μετέωρα πράγματα· περὶ τούτων γὰρ τοῖς φιλοσόφοις
τὰ ζητήματα. [[ἐπὶ τῆς γῆς δηλαδὴ ἐπιβεβηκώς.]]
ψυχρὰ δὲ ἡ αἰτία, ἣν ὁ Σωκράτης λέγει. — ἐπὶ τῆς 10
γῆς τὰ οὐράνια. R.

(230. λεπτήν καταμιξας εἰς τὸν ὁμοιον ἀέρα : Ἀπο-
λογεῖται πρὸς τὴν ἐρώτησιν τοῦ γέροντος ὁ Σωκράτης,
[λέγων τὴν αἰτίαν, δι' ἣν κρεμάμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ
τῆς γῆς φῆσι περιθωρεῖν τὰ μετέωρα πράγματα. 15
ὁμοιον δὲ εἶπε τὸν ἀέρα, ἀντὶ τοῦ ὁμοιολεπτομερῆ.]
ψυχρὰν δὲ καὶ ματαίαν αὐτὸν ἐποίησε παρεχόμενον τὴν
λύσιν.

232. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βία : Ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ, Ἀτ-
τικῶς. [[Καλλιμάχος [fr. 92]

20

ἀκούσθ' Ἰππώνακτος. οὐ γὰρ ἀλλ' ἤκω.

ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἤκω.]

233. τὴν ἱκμάδα : Τουτέστι τὸ νοητικὸν καὶ γονι-
μώτατον τῆς ψυχῆς. φασὶ γὰρ οἱ φιλόσοφοι καὶ πρὸς
τὴν κρᾶσιν τῶν ἀέρων γίνεσθαι τὸ ὀξύτερον τῆ ἀργότε- 25
ρον ἐπιβάλλειν τοῖς θειοτέροις. [[διαπαίξει δὲ τὰ τῶν
φιλοσόφων ἡ κομωδία. λόγος γὰρ παρ' ἐκείνοις, ὡς
ὄντως ἐπισπᾶται εἰς ἑαυτὴν τὰς ὑποκειμένας οὐσίας
ἡ γῆ.]

234. [[πάσχει : Τὸ δὲ πάσχειν, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν 30
πασχόντων τι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ποιούντων.
καὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες τρόπον τινὰ καὶ αὐτοὶ πάσχουσι
πάθος, αὐτὸ τὸ ποιεῖν. τὰ οὖν κάρδαματ' ὧν τὴν παρα-
κειμένων αὐτοῖς βοτανῶν ὑγρότητα εἰς ἑαυτὰ ἐλκοντα,
ξηρὰς αὐτὰς καταλείπει. καὶ ἔστι τοῦτο αὐτῶν πάθος. 35
Junt.]

καὶ τὰ κάρδαμα : Εἶδος λαγάνου ἀγρίου παρὰ Πέρ-
σαις. [[νῦν δὲ τὴν σφάκον λέγει.]] καὶ γὰρ ταῦτα τῶν
περὶ αὐτὰ φουμένων λαγάνων τὴν δύναμιν ἐπισπᾶται,
καὶ πᾶν τὸ ἐν ἐκείνῳ ὑγρὸν ἐπισπώμενα αἰτία αὐτοῖς 40
τοῦ ξηραίνεσθαι γίνεται.

236. ἡ φροντὶς ἐλκει : Δέον εἰπεῖν, ἡ γῆ ἐλκει τὰ
κάρδαμα, ὁ δὲ ὡς ἀγροικὸς μὴ νοήσας τὸ εἰρημένον
συνέχεε τὴν φράσιν, θῆεν καὶ ἀσφαρὲς ἐποίησε τὸ δηλού-
μενον. [[τοῦτο δὲ πρὸς τὴν τοῦ Στρεψιάδου ἀμαθίαν 45
ἐπιτηδείως ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ἀδιανοήτον.]]

(239. ἤλθες δὲ κατὰ τί : [Ἐντεῦθεν κατέρχεται κατὰ
τὸ σιωπώμενον.] οὐκ ὀκνεῖ τοῦ αὐτοῦ μνημονεύειν
Ἀριστοφάνης. καὶ γὰρ τούτου ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔπους φθά-
σκει αὐτῷ εἰρηται ἐν Εἰρήνῃ [192] τῷ δράματι οὐ- 50
τως,

ἤλθες δὲ κατὰ τί : τὰ κρέα ταυτί σοι φέρω.

240. ὑπὸ γὰρ τόκων : Ὅτι χρῆστας ὁ Ἀριστοφάνης

τοὺς δανειστάς λέγει. [ἡ μὲν γὰρ συνθήκη τοὺς χρεω-
φειλέτας χρήστας λέγει. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν δανει-
στάς χρήστας λέγουσι, τοὺς δὲ ὀφειλέτας χρεωφειλέτας
καὶ χρεώστας. Φωκυλίδης ἐν μὲν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι
κατὰ τὴν συνθήκην τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ,
λέγων οὕτως·

χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγε,
μή σε γ' ἀνιήσειε διδοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

ἐν ἐκείνῳ μέντοι ἀντὶ τοῦ δανειστής λαμβάνεται [γ.

10 78],

μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι].

241. [τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι : Τουτέστιν, εἰς
ἐνέχυρον ἀφαιροῦμαι τὴν ἐνυπάρχουσαν οὐσίαν, ὅσον
ἱμάτια καὶ σκεύη καὶ ἄλλα.]

15 242. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες : (Ὡς ἐπὶ
νοσήματός τινος, οὕτω προήγαγε τὸν λόγον. εἰώθαμεν
γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ πυθνόμενοι τῶν καμνόντων λέ-
γειν, πόθεν συνέβη γενέσθαι τὴν νόσον; διὸ κακείνους
φησι, « νόσος μ' ἐπέτρυψεν ἱππική, δεινὴ φαγεῖν. »)
20 ἐκ ποίας αἰτίας ἔλαθες σαυτὸν πολλοῖς ὑποπεσὼν
δανείσι;

243. [νόσος μ' ἐπέτρυψεν : * Ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς
νόσος καὶ τὸ ἱππους τρέφειν. δαπανηρὸν γὰρ καὶ οὐκ
ἔργον τοὺς καρποὺς ἀξίους τοῦ ἀναλώματος. ἐπέτρυψε δ',
25 ὅσον ἐξέτρυψε καὶ κατεδαπάνησε. — ἡράνισεν. Θ.

δεινὴ φαγεῖν : Καταναλῶσαι δεινὴ, δαπανηρὰ. ἄμα
δ' ὅτι τὰ δύσπεπτα τῶν σιτίων νόσον πρόξενον γίνεται.]
— πολυδάπανος οὖσα, καταναλῶσαι δεινὴ. R.

246. [ὁμοῦμά σοι : Ἄντι τοῦ, ὃν σύνθωμαι μισθόν
30 σοι τελεῖν, ὁμνυμι τοὺς θεοὺς τοῦτόν σοι δοῦναι. τοῦτο
δὲ εἶπεν, ἵνα διαβάλῃ αὐτόν.]

247. ποίους θεοὺς : Ταῦτα ἴσως αἰνίττεσθαι βούλεται
πρὸς τὴν διαβολὴν τὴν Σωκράτους, ἣν τινες διέβαλλον,
λέγοντες ὡς ἄσεβει περὶ τὸ θεῖον ὁμνῶν τὸν ἀλεκτρυόνα
35 καὶ προσκυνοῦν τὴν πλάτταν (καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὡς ἐν
τοῖς Ἀπομνημονεύμασι Ξενοφῶν ἱστορεῖ), [λέγων οὕ-
τως « πολλὰκις ἐθαύμασα τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν
« Ἀθηναίους οἱ γράψαντες Σωκράτη ὡς ἄξιον εἶναι θανά-
« του τῇ πόλει. » εἴθ' ὑποβὰς ὀλίγον « ἀδικεῖ γὰρ, »

40 φησὶ, « Σωκράτης τοὺς νέους διαφθείρων, καὶ ξένα δαι-
« μόνια εισάγων. » ἤτοι οὖν ὡς τέλειον ἀναιροῦντος αὐτοῦ
θεοὺς τὸν λόγον ἐκδεκτέον, ἡ ὡς πολυπραγμονούντος,
ποῖον ὁμῶσαι γένος θεῶν. *** γεγονέναι. πρῶτον μὲν

τοὺς κατὰ Ὀφίωναν καὶ Εὐρυνόμην· δεύτερον δὲ τοὺς
45 κατὰ Κρόνον καὶ Ῥέαν, οὐστίνως Ὀμηρὸς [II. E, 598]
Οὐρανίωνα· τρίτον δὲ τοὺς Διὶ τὴν ἀρχὴν καταλύσαν-
τας τὴν ἐκείνων, ὡς Ὀλυμπίους κληζόμεν.] [Ἄλλως.

τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ὁ γέρον ἐῖπεν ἀσυναρτήτως ὅτι μι-
σθόν σοι ὁμνῶμι καταθήσειν τοὺς θεοὺς, ἄμα ἐπιφέρει
50 τὸ, ποίους ὁμείει σὺ θεοὺς : οὐχ ὡς ἄλλοις αὐτὸς χρομέ-
νος θεοῖς, ἀλλ' ὅτι ὥμοσεν, ὡς νόμισμα καταθήσειν
τοὺς θεοὺς.]

249. σιδαρέοισιν : Τοῦ νομίσματος σημαίνοντος δύο,
ποτὲ μὲν τὸ νόμισμα ἔθος, ποτὲ δὲ τὸ κόμμα τοῦ
τετυπωμένου χαλκοῦ, ὃ Στρεψιάδης ἐδέξατο οὐ πρὸς
τὸ ὑπὸ τοῦ Σωκράτους ῥηθὲν, ἀλλ' ἔμεινεν ἀμρότερα.
ἔδει γὰρ εἰπεῖν, τίσιν ὁμνυτε θεοῖς, ἢ τίνι χρῆσθαι νο-
μίσματι. [λεπτοῖς δὲ νομίσμασι φανένται κεργῆσθαι
Βυζάντιοι. διὸ καὶ Δωρικῶς εἶπεν. ἔνοι δὲ κατὰ πολυ-
μάθειαν δωρίζουσιν. Πλάτων Πεισάνδρῳ

χαλεπῶς ἀν οἰκῆσαιμεν ἐν Βυζαντίοις
ὅπου σιδαρέοισι χρώνται.]

10

* Ἄλλως. ἐδόκει γὰρ φαυλότατον εἶναι τὸ νόμισμα τῶν
Βυζαντίων ἅτε διὰ σιδηρᾶς ὕλης ὑπαρχούσης. [ἢ ὅτι
ἔκει μέταλλον ἦν, ἐν ᾧ ὤμνουν.] — ἀντὶ τοῦ νόμισμα.
V.

250. (βούλει τὰ θεῖα πράγματ' : Οὐχ ὡς θεοὺς ἡγού- 15
μενος τοὺς παρὰ τοῖς ἄλλοις νομιζομένους, τὰ θεῖα λέ-
γει νῦν, ἀλλ' ὅσον τὰ ἀξιοθέατα καὶ ὄντως μεγάλα καὶ
τίμια.)

251. ἄττ' : Ἄτινα ἔστιν ἀκριβῶς καὶ ἀληθῶς. νῆ Δι' :
λείπει τὸ θέλω. εἶπερ ὄντως ἔστιν ἐν θεοῖς. V. 20

252. συγγενέσθαι : συνελθεῖν. V.

253. δαίμοσιν : Ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς καπνοῖς, ἢ ταῖς
σκιαῖς, ταῖς ἡμῶν θεαῖς. τὰ γὰρ μηδενὸς ἄξιον καπνοῦς
καὶ σκιάς καὶ νεφέλας ὀνόμαζον. (Εὐπολις ἐν Αὐ-
τολύκῳ « καπνοὺς ἀποφαίνει καὶ σκιάς. » ἀρροττόντως 25
δὲ τῶν φιλοσόφων ἐπιγράφει ταύτας εἶναι θεὰς, ἐπεὶ,
ὡς ἔφημεν, περὶ τὰ οὐράνια μάλιστα ἐπτόνῃται οἱ φι-
λόσοφοι.)

254. καθίξει, ἤγουν ἐπὶ τὴν τῶν φιλοσόφων ἑδραν.
V. — σκίμποδα : Τὸν κράθρατον σκίμποδα λέγουσιν 30
Ἀττικοί. (οἱ δὲ φασὶ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι τὸ χω-
λοκραθάτιον. σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς
παλαίοις. ἡ τὸν σκιμβοῦς ἔχοντα τοὺς πόδας.)

255. (τουτονὶ τοῖνον λαβῆ : Καὶ τοῦτο παρεπιγραφή.
καὶ γὰρ τὸν Σωκράτην περιβεῖναι δεῖ τὸν στέφανον αὐτοῦ, 35
κακείνον λαβεῖν.)

(257). [ὥσπερ με τὸν Ἀθάμαν' : Ἀθάμας ἐκ Νεφέλης
δύο παῖδας ἔσχεν, Φρύζον καὶ Ἑλλήν. ἀφείς οὖν τὴν
Νεφέλην θεὰν οὖσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐμίγη. ζηλοτυπή-
σασα οὖν ἡ Νεφέλη ἀπέπηγε εἰς οὐρανὸν καὶ τὴν τοῦ 40
ἀνδρὸς χώραν αὐγμῶν ἐκόλαζε. πέπομφεν οὖν θεωροὺς
εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας ἐρέσθαι περὶ τοῦ αὐγμῶ. ἡ οὖν
τοῦτου γυνὴ θέλουσα Φρύζον καὶ Ἑλλήν ἀπολωλέναι,
πέπεικε διὰ δούρων τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν Ἀθάμαντι ὡς
οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν αὐγμὸν ἔχρησεν ἢ Πυθίᾳ, 45
εἰ μὴ τοὺς τῆς Νεφέλης θύσασιν παῖδας, ἀκούσας οὖν Ἀθά-
μας μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων. εἰς οὖν
κρίους ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος φωνῇ λέγει Φρύζῳ καὶ
Ἑλλήνι τὰ περὶ τῆς σφαγῆς. φευγόντων οὖν τούτων μετὰ
τοῦ κριοῦ ἡ μὲν Ἑλλήν ἐν τῇ περαιουσθαι τὸν ἐν Ἀβύδῳ 50
πορθμῶν ἀπειπνίγη πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ· ὤθεν καὶ
ἀπ' ἐκεῖνης Ἑλλησπόντος κέκληται· Φρύζος δὲ ἐπο-
χούμενος τῇ κριῇ εἰς τὴν τῶν Κόλχων γῆν περισώζε-

ται. ἐνθα καὶ τὸν κρόνον, ὃς ὑπὸ τῶν θεῶν χρυσόμαλλος
 γέγονε, οὕτῃ τῷ Ἄρει ἢ τῷ Ἑρμῇ, καὶ κατοικήσας αὐ-
 τόθι τοῦνομα καταλέλοιπε τῇ τόπῳ. ἐκ τούτου γὰρ ἡ
 Φρυγία οὕτως ἐκλήθη. Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη δίκην
 6 αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προσαγχεί-
 οὖν στεφανηφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγῆσόμενος
 ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωσται. οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δρά-
 ματι πεποίηκε. Ἄλλως, ἐν Ἀθάμαντι Σοφοκλέους
 10 εἰσπραττόμενος περὶ Φρύζου. Ἄλλως,] τούτο πρὸς
 τὸν ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεινόμενος λέγει.
 ὁ γὰρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφα-
 νομένον καὶ παρεστώτα τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς ὡς σφαγι-
 στήσόμενον, μέλλοντα δὲ ἀποσπάρτεσθαι αὐτὸν, παρα-
 15 γεγόμενον Ἡρακλῆα καὶ τούτον θανάτου βύθμενον, [λέ-
 γοντα ὡς σῶζοιτο ὁ Φρύζος, δι' ὃν ἐμελλεν ἐκεῖνος τε-
 λήξεσθαι. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ πρεσβύτερος ἑστέπται, ὥστε
 παραδείγματι τῷ κατ' ἐκεῖνον χρώμενος, δεδοικέναι
 20 ῥησὶν ἐκεῖνῳ παραπλήσια. —] ὡς ἄγροικος Ἀθάμαντα
 εἶπεν ἀντὶ Φρίζου. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν Φρίζον τὸν
 Ἀθάμαντα εἶπεν, ὡς ἄγροικος ἀγνοῶν τὰς ἱστορίας· οὐ
 γὰρ Ἀθάμας [ἐτύθη], ἀλλ' ὁ Φρίζος. R.

25 258. τοὺς τελομένους : Τοὺς μνουμένους. ἐνδόξοις
 δὲ μυστηρίοις παραβάλλει τὰ τῶν φιλοσόφων μαθήμα-
 τα, ἵνα ἔτι μάλλον πείθῃ προσέχειν τὸν γέροντα ὡς
 θειοτέρῳ τῷ πράγματι.

[260]. λέγειν γενήσῃ τρίμμη : Ἰκανὸς καὶ δεῖνός ἐστι
 λέγειν· καὶ Δημοσθένης [p. 289] ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφά-
 νου ὡς ἱκανοῦ καὶ ἀναισχύντου βήτορος καθαρτόμενος
 30 αἰσχίνου, περιτρίμμη ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ. τρίμμη δὲ,
 τετριμμένη ἐν λόγῳ. κρόταλον δὲ, εὐγλωττος, εὐστο-
 μος, ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ κροτάλου. ταῦτα δὲ λέγων λί-
 θους συγκρούει ἄνωθεν αὐτοῦ. τρίμμη οὖν εἶπε διὰ τὸ
 35 αὐτόν· παιπαῖν δὲ διὰ τὴν τραχύτητα· ἐπεὶ παῖπαλα
 καλοῦμεν τὰ δύσθρατα. Ἄλλως,] ταῦτα λέγων ἅμα
 ὁ Σωκράτης λίθους παρατρίβων πορύνους καὶ κρούων
 πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ ἀπὸ τούτων θραύσματα
 40 βάλλει τὸν πρεσβύτερον, καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς
 οἱ θύοντες, καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι. τρίμμη
 μὲν τὴν ἀπὸ τούτων ἐκπίπτουσαν λατύπην. καλοῦμεν
 δὲ καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακεντρεχεῖς καὶ μὴ ἀπλοῦς
 τρίμματα καὶ περιτρίμματα καὶ πολυκρότους καὶ κρό-
 45 τάλια. ἔθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον Ὀδυσσεΐας οὕτως,
 ἀξιοῦσι γράφειν τινές,

ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολυκρότον.

κρόταλον : Ἰδίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος καὶ κατα-
 σκευαζόμενος ἐπιτήδες, ὥστε ἡγεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονοίῃ
 50 ταῖς χερσὶ, καθάπερ κρότον ἀποτέλῃν. τρανὸς οὖν ἐστι,
 φησὶ, καὶ τὴν φωνὴν διηθρομμένος, καθάπερ τὰ κρόταλα.
 παιπαῖν, τραχὺς, δυσκατάληπτος, ἐπεὶ παῖπαλα
 καλοῦμεν τὰ τῶν χωρίων δύσθρατα. R. λεπτολόγος. E.
 τρίμμη : Ἐμπειρος. κρόταλον : Ἀάλος. Vici. εὐ-

γλωττος. R. παιπαῖν : Ἀεπτός περὶ τὸ λέγειν. Vici.
 ἐντριβής καὶ ἐμπειρος. ἄαλος, ἀκουστός, λεπτολόγος,
 λεπτός περὶ τὸ λέγειν. Θ.

261. ἔχ' ἀτρέμας : Μένει ἐφ' ἡσυχίας. βαλλόμενος
 γὰρ ὁ πρεσβύτερος τῇ παιπαῖν ἀποσείνεται. διὸ παρακα- 5
 λεῖται αὐτὸν μένειν. [[παιπαῖν δὲ κυρίως τὸ λεπτο-
 μερὲς τοῦ αἵετου.] — ἀτρέμας : Ἠσύχως. Vici.

οὐ ψεύσει γέ με : Συγκατατίθεται περὶ πάντων Σω-
 κράτην ἀληθεύειν ἅπερ ἐπαγγέλλεται· διὸ καὶ τὸ ἐξῆς
 πᾶν ἀστείως ἐπάγει. R. [[τούτῃσιν ἀπατήσεις. ὅτι 10
 μηδὲν ὧν ἐπαγγέλλεται Σωκράτης ψεύδεται. πληρω-
 θεὶς γὰρ, φησὶ, τούτων, λέγω δὴ τῶν τριμμάτων τῶν
 λίθων καὶ τῆς λατύπης, ἣν ἔφαμεν παιπαῖν καλεῖ-
 σθαι, γενήσονται παιπαῖν. Ἄλλως,] τῇ χιόνι πατ- 15
 τόμενος, ἐν αἱ Νεφέλαι δειγθῶσιν. λέγεται δὲ παι-
 παῖν τὸ λεπτότατον τοῦ αἵετου· ἅψ' οὐ καλύπτειν τὸ
 λευκαίνειν, (ὡς τὸ [II. K, 7],

πολλὰς δὲ χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας.)

ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνος εἶπε, γενήσῃ τρίμμη, κρόταλον, παι-
 παῖν αὐτὸς ἐπαίξε παρὰ τὴν παιπαῖν, τούτῃσιν τὸ 20
 αἵετον, εἰπὼν καταπαττόμενος. — καταπαττόμενος
 ὑπὸ σοῦ ταῖς πληγαῖς διὰ τὰ μαθήματα, παιπαῖν γε-
 νήσονται. Br.

262. καταπαττόμενος : Πληρωθεὶς τούτων. παιπαῖν
 γενήσονται : Ἦγουν ἀφανισθήσονται καὶ εἰς οὐδὲν ἔλ- 25
 θω. Θ.

263. εὐφημεῖν χρῆ : [Ἡ συστηματικὴ αὕτη ἀμοι-
 βαία τοῦ ὕμνου εἰσθεσίς ἐστιν ἐκ στίχων ἀναπαιστι-
 κῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ἐβ', ὧν τελευταῖος

ἐπακούσατε δεξιμέναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσται. 30
 καλεῖται δὲ τὸ μέτρον τοῦτο Ἀριστοφάνειον, ὡς εἵπομεν.
 τὰ τοιαῦτα δὲ εἶδη καλεῖται ἑτερόστροφον. ἐπὶ ταῖς
 ἀποθέσει παρὰ γράφον. Ἄλλως, εὐφημεῖν χρῆ :
 Ταῦτα πρὸς τὸν Στρεψιάδην.] παρακαλεῖται τὸν πρε-
 σβύτερον σιωπᾶν καὶ εὐφημεῖν, ἵνα εὐχῇται, ὥστε μηδὲν 35
 βλάσφημον εἰπεῖν. — εὐφημεῖν : Βοᾶν μετ' εὐφημίας.
 Vici.

264. [ἀμέτρητ' ἀήρ : Ἀκατάληπτε καὶ ἀναρίθμητε,
 τούτῃσιν μέγιστε. τὸν δὲ ἀέρα προσεῦχεται· ἐπεὶ αἱ
 νεφέλαι τοῦτου τοῦ μέρους, ὡς τῶν φιλοσόφων λόγος, οἱ 40
 τὸ πᾶν ἀέρα βούλονται εἶναι· οἱ καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ψυχὴν
 ἀέρα καὶ πνεῦμα διωρίζαντο εἶναι.] — ἀμέτρητ' ἀήρ :
 Ἀπειρε. Vici. ἀναρίθμητε. βασιτάξεις. R.

ὃς ἔχει : [Ὁς περιέληφας τὴν γῆν ἅπασαν καὶ βα-
 σιτάξεις.] — καὶ οὗτος δὲ φιλοσόφων λόγος ὅτι οὐκ ἐφέ- 45
 δραται ἡ γῆ, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀέρος πάντοθεν περιέχεται,
 τὸν μέσον τοῦ παντὸς λαγρῶσα τόπον. R. — δόξα τις
 τῶν φυσικῶν ἐβρουλεῖται, ὅτι πλατεῖα οὖσα ἡ γῆ ὀχεῖται
 ἐν τῷ ἀέρι. — μετέωρον : Κρεμαμένον. Vici.

265. λαμπρός τ' αἰθήρ : Ἰδίως τὸ τῆς ἡμέρας πῶς 50
 αἰθήρ καλεῖται, ἀπὸ τοῦ αἰθεῖν, ὃ ἐστι πυροῦν. θερμὸς
 δὲ ὁ ἥλιος καὶ διάπυρος. διόπερ εὐκαίρως ὁ ποιητής
 τῷ ἐπιθέτῳ ἐχρήσατο, αἰθέρα λαμπρὸν εἰπὼν.

(σεμναί τε θεαί : Οὐχ οὕτω λέγει τὰς Νεφέλας σεμνάς θεάς ὥσπερ τὰς Ἑρινύς ἐκτρεπόμενοι πάντες ὀνομαστί λέγειν αὐτάς Εὐμενίδας καὶ σεμνάς θεάς προσηγόρευσαν. τὸ γὰρ σιωπηλὸν σεμνὸν λελόγισται.)

5 βροντησικέραυνοι : « Ἀλλήλῃαι γὰρ προσερχομένων τῶν νεφελῶν, πῦρ ἐξάπτεται ἐκ τῆς πυκνῆς ἐκτρίψεως. » [οἰκειῶς κἀνταῦθα τῷ ἐπιπέτῳ τούτῳ κέχρηται. δοκοῦσι γὰρ πως αἱ νεφέλαι προδεικνύναι καὶ προσημαίνειν ἡμῖν τούς τε ὀμβροὺς καὶ τὰς χαλάζας τοῦ οὐρανοῦ, 10 ὅτε βροντᾷ καὶ ἀστράπτει. Ἄλλως. ἐκ τῶν νεφελῶν φασὶ τὰς ἀστραπὰς καὶ βροντὰς γίνεσθαι, συγκρουσμένας βροντᾶν, συντριβομένας ἀστράπτειν.]

266. ἄρῃητε : Φυσικώτερον ἐχρήσατο τούτῳ τῷ λόγῳ, ἄρῃητε εἰπὼν, οἷονεὶ ἐπάρῃητε. φασὶ γὰρ τὰς νεφέλας εἰς ὕψος αἰρῆσθαι κατ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς ἢ τῆς θαλάσσης.

τῷ φροντιστῇ : Δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ Σωκράτους καὶ ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου νεοῖσθαι. ἐπὶ μὲν τοῦ Σωκράτους, ἵνα ᾗ παρακαλῶν αὐτῷ φανῇαι τὰς Νεφέλας· ἐπὶ δὲ 20 τοῦ γέροντος, ὡς ἦδη συγκαταριθμοῦντος αὐτὸν τοῦ Σωκράτους τῷ τῶν φιλοσόφων συλλόγῳ.]

267. μήπω γε, μήπω γε : (Ἀναδιπλώσις καλεῖται τὸ τοιοῦτον σχῆμα τοῦ λόγου, τὸ δις τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι). παρεπιγραφή. διπλασιάσας γὰρ τὸ ἱμάτιον 25 περιβαλέσθαι φησὶν αὐτὸ θέλειν ὑπὲρ τοῦ σκέπεσθαι [καὶ ἦττον αὐτὸν καλινέσθαι τὸν ὑέτον τοῦ σώματος. ἢ γὰρ ἀρῇ τῶν Διονυσίων χειμῶνος ἄγεται. — πτύξιμαι : Ἦγουν καλύψωμαι, συσπᾶσθωμι. Vict. τὸ πτύξασθαι ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν ζωοφύτων, ἥτοι 30 ὀστράκων, ἅπερ οἷονεὶ πτύχας, ἥτοι πύλας τὰ ὀστράκα ἔχοντα, καὶ ταῦτα συνάπτοντα, ἑαυτοῖς περιποιοῦσι τὸ ἀσφαλές. Vict.]]

268. (τὸ δὲ μὴ κυνῆν : Περικεφαλαίαν, ἀγροίκων φόρημα. οὕτως δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ πρῶτον ἀπὸ κυνείων 35 δερμάτων ἦν. — περικεφαλαίαν ἥτοι καμηλαύκιον. φασὶ δὲ τὸ πρότερον ἀπὸ καμηλείου δέρματος γίνεσθαι. V.

ἔχοντα : Οὐ μωρὸν δηλονότι, οὐκ ἀνόητον ; ἔλλειπες γὰρ εἴρηται.)

40 270. Ἰχθυοβλήτοισι κἀθήσθε : Ἀντιπαράτάττεται Ὀμήρῳ [Od. Z, 42] λέγοντι

Ὀὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἔμμεναι.

χιονόβλητα γὰρ τὰ ὑψηλὰ τῶν ὀρεῶν πληροῦσθαι τε καὶ διατρεῖν τὴν χιόνα πέφυκεν. εἰῶθαι δὲ καὶ τὰ 45 νέφη τούτοις ἐπικαθῆσθαι.]

271. ἑῖτ' Ὁκεανοῦ πατὴρ : Καὶ τοῦτο φυσικὸν φησιν, ἀπὸ τοῦ Ὁκεανοῦ πάντα τὸν αἆρα τὴν νοτίαν, τὴν ἱμάδα καὶ τὸν ὑέτον τούτοις ἐπιγορηγείν.]

(Νύμφαις : Λεῖπει ἢ σὺν Ἀττικῶς, σὺν Νύμφαις.)

50 372. (προχοαῖς : Λεῖπει ἢ ἐπὶ, ἵνα ᾗ ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τοῦ Νεῖλου. — ζητεῖται δὲ τίνας ἔνεκεν μόνου τοῦ Νεῖλου μέμνηται. ὅτι σεμνολογεῖν λεληθότως ὁ ποιητὴς βουλόμενος τὰ κατ' αὐτόν· ἦν γὰρ τὸ γένος

Αἰγύπτιος. καιρὸν οὖν εὐρὺν μνήμην τοῦ Νεῖλου πεποιήται. V. πρόχουσι δὲ, ἀγχείοις. — πρόχουσι : Ἀγχείοις, ὑδρεῖαις. Vict.)

(273). ἡ Μαῖωτιν λίμνην : Περὶ ταύτης Ἡρόδοτος [4, 100, 120, 123] μαρτυρεῖ λίμνην εἶναι Σκυθίας. [ἀπὸ 5 τῶν ποταμῶν δὲ ἀρρύνονται ὕδωρ εἰς χορήσιν. διὰ δὲ τὸ ἄδηνον, ἐκ διαφόρων καλεῖ αὐτάς, ἵνα πιστευθῇ.]

νιφόντα Μίμαντας : Τὸν αἰεὶ νιφόμενον. ὄρος Θράκης [ὁ Μίμας. καὶ Ὀμηρος [Od. Γ, 172] « παρ' ἡνεμόνετα Μίμαντα. »]

νιφόντα : Τὸν αἰεὶ νιφόμενον, χιονιζόμενον. Vict.

(274). γαρεῖσαι : Ἰδυνθεῖσαι. γράφεται δὲ φανεῖσαι. — φανεῖσαι : Παραγενόμεναι. E.

275. ἀένχοι Νεφέλαι : « Ἡ ἐπεισόδιος αὕτη στροφή καὶ ὠδὴ τοῦ χοροῦ κώλων ἐστὶ ἐξ', ὧν τὰ πρῶτα δύο 15 δακτυλικά πενθήμερεσ', ἃ καλεῖται Ἀρχιλόχεια, ὡς Ἡφαιστίων [p. 39] φησὶ, διὰ τὸ τὸν Ἀρχιλόγον τούτοις χρήσασθαι ἐν ἐπωδῇ· ὡς τὸ

ἐν δὲ Βατούσιādης.

ἔχει δὲ τὸ πενθήμερες, ὡς εἴρηται, πόδας δύο καὶ 20 συλλαβὴν. τὸ γ' ἀναπαιστικὸν ἐφθήμερες, ὃ καλεῖται, ὡς εἴρηται, παροιμιακόν. ἔχει δὲ πόδας γ', καὶ συλλαβὴν, ὡς εἴρηται. τὸ δ' δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον· ὃ καλεῖται καὶ αὐτὸ Ἀρχιλόγειον. καὶ τούτῳ γὰρ οὕτως ἐν ἐπωδαῖς ἐχρήσατο, ὡς Ἡφαιστίων φησὶ. 25 τετράμετρον δὲ εἴρηται, διότι κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά. τὸ ε' ὁμοιον. τὸ ἔκτον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὁμοιον τῷ τετάρτῳ. τὸ η', τὸ θ' καὶ τὸ ι' ὁμοια. τὸ ια' ὁμοιον τῷ πρώτῳ· τὸ ιβ' ἀναπαιστικόν πενθήμερες. τὸ ιγ' δακτυλικὸν τρίμετρον κατὰ μονο- 30 ποδίαν. τὸ ιδ' ὁμοιον τῇ δ· τὸ ιε' ὁμοιον· τὸ ις'

τηλεσκόπῳ ὁμματι γαῖαν

ἀναπαιστικὸν ἐφθήμερες· ὃ καλεῖται, ὡς εἴρηται, παροιμιακόν. ἐστὶ γὰρ κοινὴ συλλαβὴ τὸ πη, διὰ τὸ ἔχειν ἐμπροσθεν φωνῆν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ διπλῇ 35 ἔσω νενευκυῖα, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν. Ἄλλως.] ἀένχοι Νεφέλαι : Μετὰ τὴν τοῦ Σωκράτους εὐχὴν αἱ Νεφέλαι παρακελεύονται δῆθεν ἑαυταῖς πεισιθῆναι τῇ ἐπικλήσει καὶ συναθροισθῆναι, καὶ οὕτως ἐπιφανῆναι τῷ Σωκράτει. ἐκ τούτων δὲ ὁ χορὸς συνέστηκεν 40 διόπερ καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἔχει τὸ δρᾶμα. ἀένχοι δὲ αἱ διὰ παντὸς νάουσαι. νεφέλη δὲ ἐστὶν ἢ ἐξ αἰέρος καὶ πνεύματος οὐσία καχυνομένη σωματοειδοῦς. [τοῦ δὲ χοροῦ τὰς ἐκατέρωθεν λέγουσι παρόδους, οὐσας ἐξ' κώλων. τῶν δὲ ὑποκριτῶν μέσων ὄντων, ἐκ στίχων ζ' 45 ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν.]

[καλῶς εἶπεν ἀένχοι. εἰσὶ γὰρ ὑδάτων μητέρες. ἀρθῶμεν δὲ, ἀναπαρθῆσμεν.] — ἀένχοι : Ἀεὶ ρέουσαι καὶ στάζουσαι. Vict.

[[μετὰ τὴν τοῦ Σωκράτους εὐχὴν αἱ Νεφέλαι παρα- 50 κελεύονται ἀλλήλῃαι, ὥστε πεισθείσας τῇ ἐπικλήσει Σωκράτους συναθροισθῆναι, καὶ οὕτως αὐτῷ φανῆναι.

τινὲς οὖν εἰς τὸ δροσπερὰν φύσιν εὐάγγελτον, προστιθέσθαι τὸ ἀφείσαι, ἵνα ἐντεῦθεν τὰς αἰτιατικὰς συντάξωσι. τοῦτο δὲ ἐν οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων βιβλίων εὐρήσεται, ἀλλ' οὐδὲ μέτρον ἀπαιτεῖ. συντάσσεται δὲ οὕτως ὅτι νεφέλαι 5 ἀέναντοι αἱ ἔχουσιν φύσιν δροσπερὰν εὐάγγελτον ἔχουν εὐκίνητον. LB.]

277. [φύσιν εὐάγγελτον : Πανταχοῦ φερομένην, ἢ λαμπράν.] λαμπράν, καθάραν. R. εὐάγγελτον : Πάντη φερόμενον, εὐκίνητον τοιοῦτον γὰρ τὸ ὕδωρ. Br.

10 (278). Ὡκεανοῦ βαρυαχέος : Ἀκολούθως τοῖς ὑπὸ τοῦ Σωκράτους εἰρημνέουσιν

εἶτ' Ὡκεανοῦ πατὴρ ἐν κήποις.

ἀλλ' ὁ μὲν διὰ τὸ ἄδελον ἐκ διαφόρων αὐτὰς τόπων καὶ πηγῶν καλεῖ, ἵν' οὕτω γούν τῆς ἀληθείας τυχεῖν δυ- 15 νηθῇ. αἱ δὲ, ἅτε τῆς ἑαυτῶν γενέσεως γινώσκουσιν τὸ ἀκριβὲς, εὐθὺς διώρισαν καὶ πόθεν αὐτὰς ἀρθῆναι δεῖ-σει. βαρυαχέος δὲ τοῦ μέγα ἡχοῦντος. [οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέοντες μέγαν ἦχον ἀπεργάζονται.] — βαρυαχέος : Μέγα ἡχοῦντος. R. Vict.

279. ταῖς κομώσασιν κορυφαῖς τοῖς δένδροις. R.

280. Ἐφαμεν ὅτι τοῖς ὑψηλοτάτοις τῶν ὄρων ἐπικά- 25 θηται αἱ νεφέλαι. ἵνα ἀντὶ τοῦ ὅπου τὰ πόρρω καθεζόμενα βλέπομεν. R. (ἵνα τηλεφανεῖς : Ὅθεν, ἀφ' οὗ ἐστὶν ἰδεῖν τὰ πόρρω. τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὔσι καὶ τὰ μακρὰν καταφανῇ γίνονται.) [τὸ δὲ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἢ τὸ ἵνα ἀφορήμεθα ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ὅθεν. κέχρηται δὲ ἐπιρρήματι τῷ ἐν τόπῳ ἀντὶ τοῦ ἐκ τόπου. — ἵνα : Ἀντὶ τοῦ ὅθεν. Vict.]

282. ἀρδευομένην. R.

30 283. ζαθέων : Θαυμασῶν, ἄγαν θείων. κελადήματα : Κρ. v. τὰς βοάς. Vict. ἡχήματα. R.

284. κελάδοντα : Ἠχοῦντα. βαρύδρομον : Μεγαλό- 35 φορον. Vict. βαρύτηλον, διὰ τὸν τῶν κυμάτων ὄζον. R. V.

35 286. [σελαγεῖται : Ἀντὶ τοῦ καταλάμπεται. εἶκοι δὲ λέγειν τὸν ἥλιον. ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀφθαλ- μὸν ὀνομάζειν αὐτόν. τοιαύτη δόξα ἐστὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ὅμμη αἰθέρος καλεῖν τὸν ἥλιον. — ὅμμη αἰθέρος τὸν ἥλιον εἶκοι λέγειν ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ 40 εἰώθασιν οὕτως καλεῖν, ὀφθαλμὸν δηλαδὴ. ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τοιαύτη δόξα, ὥστε ὀφθαλμὸν καὶ ἡγεμόνα τοῦ οὐρανοῦ καλεῖν. LB. καταλάμπεται. Vict.] ὅμμη αἰθέρος τὸν ἥλιον λέγει. R. ἐκπυροῦται, λάμπεται. R. λάμπεται. V.

45 μαρμαρέας : ταῖς λαμπραῖς. μαρμαίρειν γὰρ τὸ λάμπειν. V.

287. ἀποσιεσάμεναι : διασκορπίσασθαι, τὴν χειμερι- νὴν ἀπειλὴν ἀποβαλοῦσαι. R. V.

289. ἀθανάταις ἰδέαις : [Ἐπεὶ καὶ γυναικοειδεῖς εἰς- 50 ιέναι μέλλουσι, τοῦτο λέγουσιν, ἐμπαρασκευάζόμεναι τὴν εἴσοδον, ὡς ὁμοίαι μὲν τοῖς ἄλλοις θεοῖς οὔσαι, περικείμεναι δὲ νέφους τινὰ φύσιν. Ἄλλως, ἀθανάτας ἰδέας κεῖται. καὶ ἐστὶν ἐνίκων ἐν γενικῇ πτώσει. μέλλει

δὲ τὰς Νεφέλας γυναικομόρφους εἰσάγειν, ἐσθῆτι ποι- κίλῃ χρωμένας, ἵνα τὰ τῶν οὐρανίων φυλάττωσι σχή- ματα. τὸ δ' ἐπιδώμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐπιδώμεν καὶ ἐπι- σκεψώμεθα.] ἵνα γυναικας εἰσαγάγῃ τὰς τοῦ χοροῦ.

290. τηλεσκοπῶ : Τὰ πάντα ἐφορῶντι. R. πόρρω δ' ὀρῶντι. Vict.

291. ὃ μέγα σεμνὰ : [Τὸ μερικὸν τοῦτο ἀμειδιᾶν σύστημα ἐκ στίχων ἐστὶν ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ζ', ὡς ἐρρήθη. λέγεται δὲ τοῦτο σύστημα κατὰ περιχοπὴν ἀνομοιομερές, ὡς Ἑραιοτῶν φησὶν. 10 ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ὃ θαυμασιώταται καὶ ὑπεράγαν σεμνὰ. R. V. ταῦτα μὲν καθ' ἑαυτὸν, τὸ δὲ ἥσθου φωνῆς πρὸς τὸν Στρεψιάδην δ Σωκράτης. V.

292. [ἥσθου φωνῆς : Ἐν ταῖς κωμωδίαις τινὲς μηχαν- αὶ, τὰ καλούμενα ἡρεῖα, ὧν ὁ κύτπος σχηματίζεται 15 εἰς βροντῆς ἀπήχησιν. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τῇ σκηνῇ μηχανήματα, ὃ καλεῖται βροντεῖον, ἀμφοτέρους μεστὸς ψηφί- δων ἀντιβαλλομένων εἰς γαλκοῦν λέβητα.]

293. [καὶ σέβομαι γ' ὡς παλυτιμήτοι : Ἀντὶ τοῦ προσ- κυνῶ, ἢ καταπέπληγμα, δεῖ δὲ καὶ τοῖς τούτου σχή- 20 μασιν ἐνδεῖκνυσθαι τὸ δεδιδωμένον, καὶ ἐπὶ τῇ παρου- σίᾳ τῶν Νεφελῶν ἐκπεπληγμένον. σέβεται δὲ ὡς σεβασμίας ὑπὸ θεῶν καὶ τιμωμένης. καὶ προσκυνοῦν δὲ ὅθην ταῦτα λέγει.]

[ἀνταποκαρδεῖν : Ἀντὶ τοῦ κυτῆσαι καὶ ἀντηχῆσαι. 25 περὶ δὲ τὴν βροντὴν ἔπαιζεν, ἐξομοῖων αὐτῇ τῆς πορ- δῆς τὸν ἦχον.]

294. πρὸς τὰς βροντάς : Μηχανή ἐστὶν, ὃ καλεῖται βροντεῖον, ὑπὸ τὴν σκηνήν, ὃ ἦν ἀμφοτέρως, ψηφίδας ἔχων θαλασσίας. ἦν δὲ λέβητος γαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ ψῆφοι 30 κατήγοντο καὶ κυλιόμεναι ἦχον ἀπετέλουν ἐνικότητα βροντῇ.

τετρεμνίω : Τρέμω, (παραγώγως. ἐπίτηδες δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν τετρατεύμενος).

295. (καὶ θέμις ἐστὶ : Καὶ εἰ εὐσεβὲς ἐστὶ καὶ μὴ, 35 ῥέσαι ἔχω. ὡς ὑπὸ τοῦ φόβου προειλημμένος, καὶ μὴ δυνάμενος ἀνασχεῖν ἐτι. ὃ γὰρ ἐπιστάμενος ὅτι μὴ δεῖ οὕτω ποιεῖν, εἴτα τοῦτο οὐδὲν ἥττον ποιῶν, ὑπὸ μείζονος ἀνάγκης ἐξαγόμενον εἰς τὸ παρανομεῖν δαίκνυσιν ἑαυτόν.) 40

296. [οὐ μὴ σκώψης : Τοῦτο ὁμοῦ μὲν ὁ Σωκράτης, καὶ ὡς περιφρονῶν τὰ ἀνθρώπινα, πιστῶς λέγει, καὶ τοὺς τῆς κωμωδίας ποιητὰς ἡγούμενος ἀθλίους, ὁμοῦ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης, αὐτοῦ μὲν οὐ, τῶν δὲ ἄλλων κω- 45 μωδογράφων ἀπεχγούντων, ὡς καταλιπόντων μὲν τὴν ποίησιν, τοῦ δὲ σκώπτειν ἐχομένων.]

οἱ τρυγοδαίμονες : Οἱ ποιηταί' ἐπειδὴ τὴν τρύγα χοιόμενοι, ἵνα μὴ γνώριμοι γένωνται, οὕτως τὰ αὐτῶν ἥδον ποιήματα κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀμάξης ἐπικαθήμενοι. διὸ καὶ παροιμία, ὡς ἐξ ἀμάξης λαλεῖ, ἔχουν ἀνασχύν- 50 τως ὑβρίζει. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ κωμικοὶ ποιηταί. Ἄλλως. οἱ κωμικοὶ, παρὰ τὸ κακοδαίμονες, ἐπεὶ πολ- λοὶ τῇ αἰσχροποίᾳ ἐχρῶντο. κακοδαίμονες δὲ, παρόσον ἀρέμενοι τῶν θείων περὶ τὸ σκώπτειν τρέπονται. —

τρυγοδαίμονες : Οἱ ἄλλοι κοιμηκοί. οὗτοι γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἀνθρώπους εἰσῆγον χέζοντάς τε καὶ ἔτερα αἰσγρά ποιούντας. λέγει δὲ δι' Εὐπολιν καὶ Κρατῖνον καὶ τοὺς ἄλλους. τρυγοδαίμονας δὲ τούτους καλεῖ, διότι πάντες οἱ κοιμηκοὶ τρυγὶ ἀντλείφοντο. Ε.]

297. σμῆνος αἰοδαῖς : Τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν. R. [κυρίως μὲν τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. Ὁμηρος δὲ [II. A, 249] κέχρηται τῇ τροπῇ ἐπὶ εὐγλωττίας ἐπαινῶν τὸν Νέστορα,

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μελιτος γλυκίων ῥέεν αὐδῇ.

10 ὅπερ ἐστὶν ἔσμος, τουτέστι σμῆνος τῶν Ἀριστοφάνους ὀδῶν.]

(298). παρθένοι ὁμβροφόροι : [Ἡ ἀντιῶδῃ αὕτῃ τοῦ χοροῦ κώλων ἐστὶν ὁμοίων τῇ ὀδῇ δεκαεξί. ὧν ὁ τελευταῖος

καὶ μουσα βαρύδρομος αὐλῶν.

ἐπὶ τῇ τέλει δύο διπλαῖ, ὁ μὲν κατ' ἀρχὰς τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. καὶ ἀμφοτέραι ἔξω νενευκυῖαι, δηλοῦσαι ὅτι τέλος ἔσχε τὰ ἀποδιδόμενα. τινὲς δὲ εἰς τὸ παρθένοι στίζουσι, τὸ παλίμθολον τῶν Νεφέλων

20 παριστάντες. ἄμεινον δὲ εἰς τὸ ὁμβροφόροι στίζειν. Ἄλλως.] ταῦτα οὐχ ὅτ' ἐν ἀναγνωστέον οὐδ' ὡς ἐπίθετον τῶν Νεφέλων τὸ ὁμβροφόροι νῦν ἐκληπτέον, ἀλλ' ὡς αὐτὸ καθ' αὐτὸ πρᾶγμα δηλοῦν. ἡ καὶ ἄμεινον μὲν ἂν εἴη ὑποστίζειν μὲν εἰς τὸ παρθένοι, ζευγνύει δὲ τὸ

25 ὁμβροφόροι τῷ ἐπιπερομένῳ, ἢ ἡ νοούμενον· ἐλθωμεν ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων γῆν ὁμβρου γέμουσαι. καὶ γὰρ εἰ ἀμφοτέρως ἡ ἔννοια σώζεσθαι δύναται, ἀλλ' εὐφρόμετόν ἐστιν ὁ προερχόμενος. εἰσὶν οὖν αἱ Νεφέλαι πάλιν

30 παρακχευόμεναι καὶ φασιν, ὅλαι ὁμβρίας πληρωθεῖσαι τῇ τῶν Ἀθηναίων ἐπιστῶμεν πόλει. ἡ δὲ τοιαύτῃ διαστολῇ ὑπεναντία τοῖς ἄνω γενήσεται προειρημένους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, ὡς δεῖ τὰς Νεφέλας τοιοῦτον εὐδίου εἶναι, δι' ὧν ἔφη, « ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὁμβρίον

35 ἀθανάταις ἰδέαις ἐπιδώμεθα. » πρὸς τοῦτο οὖν ἐκεῖνο ἀντιθέτεον, ὅτι τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς Νεφέλας αἰνιτόμενος ὁ ποιητής, παλίμθολον τινα καὶ παλίστροφον ἐποίησε τὴν γνώμην αὐτῶν, ἐπεὶ ἔκ τε χειμῶνος εἰς εὐδίαν χωρεῖν καὶ αὖ πάλιν ἐξ εὐδίας χειμάζειν πεφύ-

40 κασι.

299. λιπαρὰν γθόνα : Λιπαρὰς Ἀθήνας (οὐκ ἀπεικότως καλοῦσι, μάλιστα μὲν καὶ διὰ τὸ δόξαι πλουτεῖν τὴν πόλιν, ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τὴν τῶν ἡμέρων τροφῶν

45 ἔρρεον, παρ' οἷς εἴη καὶ νῦν τὸ λιπαρὸν τῆς ἐλαίας φυτὸν δέκνυνται. Ἄλλως. τὴν εὐθαλῆ καὶ πᾶσι κομῶσαν. καὶ Πίνδαρος [fr. 46] « ὦ ταί λιπαραὶ καὶ αἰοί- « διμοι, Ἑλλάδος ἔρρισμα, κλειναὶ Ἀθῶναι. » εὐαν-

50 δρον δὲ, τὴν ὑπ' ἀρίστων ἀνδρῶν παροικουμένην. πολυήρατον δὲ, πᾶσιν ἐράσιμον.) — λιπαρὰν : Εἰς τὴν εὐγαίον τὴν Ἀττικὴν. Θ. Λαμπρὰν διὰ τὴν ἐλαίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτῇ. R.

301. Κέκροπος : Οὗτος γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἦν ἀρχαίολογος. Θ.

πολυήρατον : Πάνυ ἐπέραστον. Θ. ἐρασμίαν. V.

302. οὐ σέβας : Ὅπου σέβασμά ἐστι καὶ ἀπόρρητα μυστήρια. λίαν γὰρ αὐτοῖς τὸ μὴ ἐξαγγέλλεσθαι ταῦτα ἐσπουδάζετο. [ὅτι δὲ λίαν ἐσπουδάζον περὶ τὰ μυστήρια, ὁῖον ἐκ τοῦ ψηφίσματος Μεγαρέων.] 6

303. μυστοδόκος ὁμός : Μυστικός καὶ ἱερός, τουτέστι τοὺς μύστας ὑποδεχόμενος. λέγει δὲ τὴν Ἑλευσίνα, ἔνθα τὰ Δήμετρος καὶ Κόρης ἐπιτελεῖται μυστήρια. — τὴν Ἑλευσίνα λέγει μυστικὴν καὶ ἱερὰν οἰκίαν, καὶ τοὺς μύστας δεχομένην. ἐν αὐτῇ γὰρ τὰ μυστήρια 10 τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης ἐτελοῦντο. LB.

304. ἐν τελεταῖς ἀγίαις : Ἐν τελεσιουργίαις ὁσιωτάταις, τουτέστι τοῖς μυστηρίοις. (εἰκότως δὲ τὰς Νεφέλας παρήγαγε πρῶτον σεμνολογούσας περὶ τῶν μυστηρίων, ἐπεὶ ἔχουσι τινα πρὸς τὰς θεὰς ταύτας καὶ τοὺς δι' 15 αὐτὰς καρποὺς τελεσιουμένους οἰκιοτήτα.) εἰ γὰρ τῶν μὲν Νεφέλων τὸ ὕειν, ἀδύνατον δὲ καρποὺς ἀνευ ὁμβρων γεωργεῖν, πῶς οὐκ οἰκείος ὁ περὶ τῶν θεῶν ταῖς Νεφέλαις λόγος; εἰ γε καὶ τὸν Ἰακχὸν ἐχόρευσαν ταῖς

θεαῖς, (ὡς Ἡρόδοτος [8, 65] ἱστορεῖ· ἐν γὰρ τῇ περὶ 20 Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ κατὰ πολὺν λειπομένων τῶν Ἑλλήνων τοῦ πλῆθους τῶν Περσικῶν νεῶν συμμαχῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν Δήμητρον καὶ τὴν Κόρην ἱστορεῖ,

μέγιστον τῆς συμμαχίας ἐπιδειξαμένης καὶ ἐναργέστατον τεκμήριον. μελλόντων γὰρ λοιπὸν τῶν Ἑλλήνων 25 καὶ τῶν βαρβάρων εἰς χεῖρας ἦξιν, πρῶτον μὲν πλεῖστον ὅσον κονιορτὸν ἀπὸ τῆς Ἑλευσίνος αἰρόμενον πάσῃ τῇ στρατιᾷ κατάδηλον γενέσθαι. εἴτα τοῦτον εἰς οὐρανὸν ἀνιόντα καὶ γενόμενον νέφος διὰ μέσου τοῦ στρατο-

πέδου χωροῦντα, τὸν Ἰακχὸν βοᾶν. μυστικός δὲ λόγος.) 30

305. οὐρανίους τε θεοῖς : Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν καταχθονίων, ὧν ἡ Δημήτηρ καὶ Κόρη. τὸ οὐρανίους δὲ θεοῖς ἐπήγαγεν υπερβαλλόντως εὐσεβῆ βουλόμενος ἐπι- 35 δεῖξαι τὴν πόλιν. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἐνὶ τινὶ πρόσκεινται θεῶν, αἱ δὲ Ἀθῆναι πάντας [ἀδιαφόρως] τοὺς

θεοὺς τιμῶσι.

[Δωρήματα : Ἡ γὰρ Δημήτηρ αὐτοῖς τὸν σῖτον ἔδωκε, καὶ Ἀθηνᾶ τὴν ἐλαίαν, καὶ Ποσειδῶν πρῶτους εἶναι τὰ ναυτικά, καὶ ἄλλοι ἄλλα πάντα. ἡ τὰ δωρήματα θεοῖς ἀντὶ τοῦ θυσίας νοητέον. Vict.] 40

306. ὑπερρεφεῖς : Ὑψηλοί. Θ. Br. ὑψηλὴν ὁροφὴν ἔχοντες. Vict.

307. καὶ πρόσδοι : Θρησκαῖαι περὶ τοὺς βωμοὺς, [πρόσδοι τοῖς θεοῖς, καὶ προσελεύσεις.] — πρόσδοι : Πανηγύρεις. Θ. Vict. ἑορταὶ καὶ πανηγύρεις. R. V. 45

(308). εὐστέφανοι τε : [Παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν [II. A, 39] εἰ ποτὲ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὶν ἔρεψα.]

αἷται γὰρ εἰσιν αἱ εὐστέφανοι θυσίαι, κοσμεῖν μὲν καὶ στεφανοῦν τοὺς ναοὺς, πληροῦν δὲ τοὺς βωμοὺς ἱερῶν καὶ θυμιαμάτων. — ἡ ὅτι στεφανηφοροῦντες τὰς θυσίας 50 ἐτελοῦν. Junt.

Θαλαί : Εὐδαιμονίαι, εὐθηναίαι, ἀχμαῖ, εὐφροσύναι, πανηγύρεις. Junt.

310. παντοδαπαῖς ἐν ὄρασι : Διὰ παντὸς καὶ διηνεκῶς καὶ ἐν παντὶ καιρῷ. διὰ γὰρ τὸ πάντας θρησκεύειν τοὺς θεοὺς θύουσι καὶ πανηγυρίζουσιν αἱεὶ.

311. ἤρι' ἐπερχομένῳ : Τὴν παρῶσαν ἑορτὴν λέγει, τοῦτέστι τὰ Διονύσια. ἀρχομένου γὰρ τοῦ ἤρος, ἀρχεται καὶ ἡ πανηγυρίς. (Βρομία δὲ χάρις οἱ Διονυσιακοὶ ἀγῶνες, ἐν οἷς αἱ ἀμιλλαι τῶν χορῶν.) — ἤρι : Ἐαρί. τότε γὰρ ἐτελοῦντο (ἐτελοῦν Θ.) τὰ Διονύσια. Θ. Br.]

312. εὐκελάδων τε χορῶν : Τῶν εὐμοσούν καὶ ἡδέων χορῶν ἀμιλλαι. (ἐρεθίσματα δὲ, ἤγουν ἀμιλλαι, ἡ ὄργανα μουσικά.) τοῖς γὰρ Διονυσίοις τοὺς κυκλίους χορούς ἵστασαν, καὶ ἡγωνίζοντο οἱ κωμικοὶ καὶ οἱ τραγικοὶ, ἀναγορεύοντες τὰ ὑπόγειον αὐτοῖς πεποιημένα δράματα. — ἐρεθίσματα : Ἀμιλλαι. Vici.

313. βαρύδρομος : Ἀντὶ τοῦ πολὺς χορός, πολλὰ βρέμουςα. προσήλουν γὰρ καὶ ταῖς τραγωιδίαις καὶ τοῖς κυκλίοις χοροῖς. R.

314. [πρὸς τοῦ Διὸς : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας καθόλου ἐκ στίγμων ἀναγκαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ρκέ', ὧν τελευταῖος

διὰ τοὺς ἔππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὅς μ' ἐπέτρυψεν.

καλεῖται δὲ τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον, ὡς εἴρηται. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα.]

315. τοῦτο τὸ σεμνόν : Ἀεληθῶτως ἑαυτὸν ἐπαίνει· σεμνὸν γὰρ, φησὶν, ἐστὶ τὸ μέλος. [ἐστὶ γὰρ τοῦτο ἀληθές, ὃ δὲ τὸν ἐπαινὸν ἐπὶ τὰς Νεφέλας τρέπων, οὐκ οἶεται φορτικὸς εἶναι.]

μῶν ἡρῶναι : (Ἀττικὴ ἡ συναίρεσις τὸ ἡρῶναι, ὡς ἡίθεοι ἤθεοι.)

316. [κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνθησις αὐτοῖς ἐνθάδε τρισυλλάθως προσηνέγκωτο τὸ ἡρῶναι.]

317. ἀνδράσιν ἀργοῖς : Τοῖς φιλοσόφοις. [διασύρει δὲ αὐτοὺς ἄλιν. ὠφέλμιοι, φησὶ, τοῖς ἀνθρώποις ἀπράκτοις. οἱ γὰρ ἀργοὶ κεχῆναι εἰς τὰς Νεφέλας. — ἀνδράσιν ἀργοῖς : Τοῖς φιλοσόφοις καὶ ποιηταῖς, οἱ μὲν ἄλλο μεταχειρίζονται, ἡ περὶ λόγων σχολάζουσιν. E.]

318. αἶπερ γνώμην : [Αἶπερ σύνεσιν καὶ φρόνησιν, ὡς τὰ δέοντα νοεῖν. καὶ διὰ λέξιν] ἀντὶ τοῦ λόγων ἐμπειρίαν ὥστε τὰ νοηθέντα φράζειν. (τερατεῖαν δὲ τὴν τερατολογίαν, καὶ περίλεξιν τὴν περίφρασιν, καὶ κροῦσιν τὸν παραλογισμόν [παρὰ συλλογισμόν G.], κατάληψιν δὲ φησὶν ὥστε τὰ νοηθέντα φράζειν.) — γνώμην : Ἐνθυμήματα. (γνώσιν Θ.) διὰ λέξιν : Εὐπορίαν εἰς τὸ διαλέγεσθαι. Θ. E. — νοῦν : Σύνεσιν.

319. τὴν γνώσιν. διὰ λέξιν λόγων θεωρίαν. διαφέρει διὰ λέξιν διαλέκτου, ὅτι διὰ λέκτος μὲν ἐστὶ φωνῆς χαρακτήρ ἐθνικός, διὰ λέξιν δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἑκτροπή ἐπὶ τὸ σεμνότερον. τερατολογίαν, παραδοξολογίαν. τερατολογεῖν δὲ τὸ ἀπίθανα διηγέσθαι. . . . τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. περίλεξιν ἀντὶ τοῦ περίφρασιν. κροῦσιν δὲ τὸ ἀπατῆραι καὶ παραλογίσασθαι τὸν ἀκούοντα, οἷον παρὰ κρούσασθαι καὶ συναρπάσαι, δοκιμασίαν. R.

SCHOL. ARISTOPH.

318. [τερατεῖαν : Ψευδολογίαν. — παραδοξολογίαν. ἀλαζονείαν. Br.

περίλεξιν : Περιττολογίαν, περίφρασιν. — εὐπορίαν καὶ περιττότητα λόγων. E.

κροῦσιν : Ἀπάτην, δοκιμασίαν, παραλογισμόν. — ποικιλίαν καὶ στροφὰς λόγων, δι' ὧν τοὺς διαλεγόμενους σοφίζόμεθα καὶ ἀπατῶμεν. Θ. E.

κατάληψιν : Εὐρεσιν. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ διεξοδικώτερον ἐρμηνεύσαν ἂν εἴη πάλιν ἐπαναλαμβάνοντας, διὰ λέξιν τοῖνυν, λόγων ἐμπειρίαν, ὡς ἔραμεν, ὥστε τὰ νοηθέντα δύνασθαι ἐρμηνεύειν. διαφέρει δὲ διὰ λέκτος καὶ διὰ λέξιν. διὰ λέκτος μὲν γὰρ ἐστὶ φωνῆς χαρακτήρ ἐθνικός, διὰ λέξιν δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἑκτροπή καὶ ἐπὶ τὸ ἀγροικότερον. τερατεῖαν δὲ, τερατολογεῖν καὶ ἀπίθανα διηγέσθαι καὶ λέγειν πράγματα ἐπέκεινα τῶν ἀνθρωπίνων. περίλεξιν δὲ, περιττῶς καὶ περιέργως περιτείνεσθαι διὰ λόγων καὶ δύνασθαι ἐρμηνεύειν τὸ νοηθέν. ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τῆς ἐξηγήσεως τοῦ λόγου. δείκνυσιν δὲ ἐξ ὧν συνέστηκε ῥητορικὴ. δεῖ γὰρ νοεῖν, εἴθ' ἐρμηνεύειν, ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τῆς ἐξηγήσεως τοῦ λόγου. κροῦσιν, ἡ τὸν παραλογισμόν καὶ τὴν ἀπάτην τὸ συναρπάσαι τὸν ἀκούοντα. ἡ δοκιμασίαν. ἐπεὶ τὰ σαθρὰ κροτούμενα δοκιμάζεται. κατάληψιν, τὴν γνώσιν καὶ αἴσθησιν καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὀρίζομεθα τὴν τέχνην, οἷον σύστημα ἐκ κατάληψεων ἔγγε- γυμνασμένων, καὶ τὰ ἐξῆς. κατάληψιν δὲ εἰώθασιν οἱ μουσικοὶ λέγειν, ἐπειδὴν πληθύνοντες τοῖς δακτύλοις ἡ τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς, καταλάθωσι καὶ ἀποτείνωσι τὸν φθόγγον.]

319. ταῦτ' : Διὰ ταῦτα. R. λείπει ἡ διὰ. ἀντὶ τοῦ διὰ 30 ταῦτα, Ἀττικῶς. V.

πεπότηται : Ἀνεπτή καὶ ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα φρονεῖ ἤδη. — μετέωρος γέγονε. E. Vici. — ἀντὶ τοῦ ἀνέστη. V.

320. [καὶ περὶ καπνοῦ : Ἀντὶ τοῦ, περὶ μηδενός καὶ κενῶν πραγμάτων. στενὸς γὰρ καὶ ἀμενηνός καὶ ἀσθενὴς ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἰληπται τὸ στενολεγεῖν, τὸ μεταρσιολεγεῖν, καὶ τὸ μηδὲν λέγειν. καὶ τοῦτο δὲ, τὸ λεπτολογεῖν, διασυρμὸς λέγει χάριν, ὡς ἰσχνὰ τῶν φιλοσόφων ζητούντων ζητήματα. — ἡ ποικιλία καὶ λεπτὰ διεξέρχεσθαι, ὡς εἰς στενὸν κομιδῇ τοὺς διαλεγόμενους καθιστᾷ, μὴ ἔχοντας ὅ τι ἀπολογίζονται.] τὸ στενολεγεῖν ἀντὶ τοῦ λεπτολογεῖν. στενός γὰρ καὶ ἀμενηνός ὁ καπνός. διασύρει δὲ τὰ τῶν φιλοσόφων ὡς ἰσχνὰ ὄντα. R. περὶ τοῦ τυγχόντος λεπτῶς φιλοσοφεῖν, μικρολογεῖν. Br.

321. ἀντὶ τοῦ συνάψας ἕτερον λόγον τῷ ῥηθέντι ἀντιθεῖναι. R. V.

(323). βλέπε νῦν : Ὑπερβατόν λέγειν γὰρ βούλεται, βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθα ἡσύχως ὁρῶ γὰρ ἤδη κατιούσας αὐτάς. ὅρος δὲ ἐστὶν ἡ Πάρνηθος τῆς Ἀττικῆς, θηλυκὴς λέγομεν. [εἰκότως δὲ εἶπε πρὸς τὴν Πάρνηθα κατέρχεσθαι αὐτάς. πᾶσαι γὰρ αἱ τῶν ὁρέων

χορυφαὶ διὰ τὸ ὕψος αἰεὶ συννεφεῖς φαίνονται.] — ὅρος Ἀττικῆς. ὀηλικῶς ἢ Πάρνης. R.

321. ἤσυχ·: Ἡσύως. Br.

(χορωροῦσ' αὐται: Τὸ χορωροῦσι καθ' αὐτὸ ἀναγκω-
5 στέον, εἴτα ὡς τοῦ πρεσβύτου οὐχ ὁρᾶν λέγοντος, προσ-
τίθῃσι πλέον ἐκτείνουσιν τῇ προωροῦσ' τοῦ λόγου, τὸ,
αὐται πάνυ πολλά. εἴτα ὡς οὐδὲ οὕτως δρῶντος, πρὸς
πλείονα γινώσιν προστίθῃσι καὶ τόπον. τὴν δὲ τῶν λε-
γομένων ἐνδραγιειν τὰ τῶν ὑποκρινομένων σχήματα
10 δεικνυσιν.) [δείκνυσιν δὲ αὐτῷ ὅρος ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν
Πάρνηθα, ἐξ οὗ κατέρχονται.]

327. εἰ μὴ λήμῃς: Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ μεγάλη
παρορώντων. R. V. [τῶν Νεφελῶν πλησίον οὐσῶν,
ἐκείνος μὴδ' οὕτως δρῶν, τοῦτο νῦν προσέθηκεν, ἔν' ἢ τὸ
15 νοούμενον οὕτως· νῦν] αὐτὰς ὁρᾷς, εἰ μὴ λήμῃς ἔχεις
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μεγάλας ὡς κολοκύντας. λήμῃ δέ
ἐστὶ τὸ πεπηγὺς ὀάκρουν. [δέον δὲ εἰπεῖν ἐν λήμῃς, δ
δὲ κολοκύνταις εἶπε, δεικνύντων τὴν ὑπερβολὴν τῆς
λημότητος. λείπει δὲ ἦ ἐν, ἔν' ἢ, ἐν κολοκύνταις· ὡς τὸ
20 νοεῖν ἐν φρενίτιδι. ἀποδοκιμαστέον δὲ οἱ νοεῖντες ἔξω-
θεν, ὁμοίως. οὐκ ὀρθῶς γὰρ εἰκότασι λέγειν. δ δὲ Λου-
κιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίτευστον καὶ πολλὰ βιβλία ὠνού-
μενον [c. 23] οὐκ ὥκνησεν εἰπεῖν, γύτραις λημῶντες.]

328. [νῆ Δί' ἔγωγε: *Ἐξῶθεν ὑπακούεται τὸ δρῶ
25 ὡς ἀληθῶς. ἑώρα γὰρ, πλησίον οὐσῶν.] — πάντα:
Ἄντ' τοῦ πάντα τόπον κατελήφασιν. R. V.

331. ἴσθ' ὅτι: Γίνωσκε. E.

σοφιστὰς: *Ἐν ἄλλοις τοὺς πεπαιδευμένους. τοὺς
μετεωρολέσχας νῦν λέγει, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάν-
30 τας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὀρμημένους. [καὶ θαυ-
μαστοὶν οὐδὲν, ὅπου μὴδὲ τοὺς αὐλητάς οὕτω προσαγο-
ρεῖν ὥκνησαν. Πλάτων γοῦν δ κωμικὸς ἐν δράματι
Σοφιστῶν καὶ τὸν Ὀπούντιον αὐλητὴν Βακχυλίδην
εἰς τοῦνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. καταχρηστικῶς
35 δὲ νῦν ἐπὶ πάσης ἐπιστήμης παρελάβε τὸ ὄνομα τῶν
σοφιστῶν. — σοφισταί, οἱ ῥήτορες καὶ οἱ ἀπα-
τεῶνες· καὶ οἱ διδάσκαλοι, καὶ ὅσοι τῶν φιλοσόφων
ῥητορικῶς ἔγραψαν. ἐνταῦθα δὲ σοφιστὰς τοὺς διδα-
σχάλους νέει· ὡς τοὺς ἄλλους σοφίζοντας. Junt.]

40 332. Θουριομάντεις: (Ἄπὸ τοῦ γενικοῦ ἐχώρησεν ἐπὶ
τὸ κατ' εἶδος.) [εἰπὼν γὰρ ὅτι πάντας αἱ Νεφέλαι τρέ-
φουσι τοὺς σοφιστὰς, ἐπήγαγε τίνας καὶ τίνας. Θουριο-
μάντεις δὲ οὗ τοὺς ἀπὸ Θουρίου μάντεις, ἀλλὰ τοὺς
εἰς Θούριον, πόλιν Σικελίας, πεμψθέντας ἐπὶ τῷ κτίσαι
45 αὐτὴν· ἐπέμψθησαν δὲ δέκα ἄνδρες· ὧν καὶ Λάμπων ἦν
ὁ μάντις, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. ἦν δὲ καὶ τῶν πολιτευο-
μένων πολλὰς. λόγους δὲ συνεχῶς εἰσάγειν ἐφαίνετο
περὶ τῆς εἰς Θούριον ἀποικίας. ἀλούσης γὰρ Συδάρους,
Θούριοι ἐκλήθησαν ἀπὸ κρήνης Θουρίας. Ἄλλως.]
50 [ὡς πολλῶν γενομένων μαντείων ἐπὶ τῆς εἰς Θουρίας
ἀποικίας, τοὺς δὲ ἔζη τρέφεσθαι ὑπὸ τῶν Νεφελῶν,
ὡς διὰ τῶν οἰωνῶν τῶν ἐν τῇ ἀέρι μαντευομένων καὶ
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ νέφη ἀποβλέποντας.]

[ἱατροτέγνας: Καὶ ἱατροὶ περὶ ἀέρων καὶ ὕδατος
συνέγραψαν. ὕδατα δὲ εἰσι καὶ αἱ νεφέλαι. σύνταγμα
δὲ ἐστὶν Ἱπποκράτους περὶ ἀέρων, τόπων καὶ ὑδάτων.]

σφραγίδου· χαρικομήτας: Τοὺς κόμῃς καὶ περι-
τοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν 5
ὀνύγων, (ὡς ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπτεσθαι τοὺς δακτύ-
λους. ἢ καὶ τοὺς τῶν ὀνύγων ἐπιμελουμένους, καὶ ὁση-
μέραι ξένοντας αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν· δ
πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζεσθαι σχολάζοντες μόνον).

333. κυκλίων τε: [Αἰνίττεται εἰς τοὺς περὶ Κινησίαν 10
καὶ Φιλόξενον καὶ Κλεομένη], (καὶ τούτους εἶναι τῶν
σοφιστῶν βούλεται. λέγει δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς. τῶν
γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι διδάσκαλοι. ἄσματο-
κῆμπτας δὲ, ὅτι διὰ τὸ ἀρμονίᾳ μὴ ὑποπίπτειν αὐτῶν
τὰ συγγραμμάτα, καμπτὰς ἔχουσι πλείονας, ἅς οἱ μου- 15
σικοὶ καλοῦσι στροφάς, καὶ ἀντιστροφούς καὶ ἐπωδούς,
δι' ὧν καὶ ἐν ταῖς τραγωδίαις συνειστήκει τὰ χορικά.
Ἄλλως. οἱ παλαιοὶ διαφθορὰν μουσικῆς ἡγοῦντο εἶναι
τοὺς διθυράμβους. καὶ προσελθὼν αὐτῶν μᾶλλον καθά-
ψεται λέγων [989] 20

εἰ δὲ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψαιεν τινα καμπήν,
οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκολοκῆμπτους,
ἐπετρέβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς Μούσας ἀφρηνίζων.

Καλλίεμχος δὲ [fr. 279] πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενος
οὕτω πως αὐτῶν καθάπτεται, 25

νόθοι δ' ἔκνησαν ἀοιδάϊ.)

ἄσματοκῆμπτας: Τοὺς διθυράμβους, ἐπεὶ καμπτὰς
τὰς περιωδὰς λέγουσι. R. V. οἱ λυρικοὶ ποιηταὶ χοροῖς
καὶ αὐλοῖς καὶ λύραις τὰ ποιήματα ἤδον. καὶ νῦν
μὲν οἱ τούτων χορευταὶ ἐνταυθοὶ τὰς μετακλίσεις καὶ 30
τὰς καμπτὰς ἐποιούντο, νῦν δὲ ἐνταυθοῖ, ἀκολουθεῖντες
τῷ ἄσματι. λέγει οὖν τοὺς τοιοῦτους ποιητὰς ἄσμα-
τοκῆμπτας. Junt.

[μετεωροφένεακας: Τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶν-
τας. φενανέειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. περὶ δὲ τῶν φιλοσό- 35
φων λέγει.]

334. μουσοποιοῦσι: Ποιητικῇ ὁμοῦσι. Junt.

335. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν: Λεῖπει ἢ διὰ. (μιμεῖται δὲ
τοὺς διθυράμβους.) — στρεπταίγλαν δὲ τὴν στρέφουσαν
τὴν αἴγλαν καὶ ἀφρηνίζουσαν. R. V. καὶ ταῦτα δὲ εἶπεν 40
εἰς τὴν ἀηδίαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις. R. [τὸ δὲ
στρεπταίγλαν, εἰς τὸ δισετραμμένον αὐτῶν, τὴν ἐμπρο-
σθεν οὖσαν τῆς αἰγλῆς τοῦ ἡλίου καὶ σκοτίζουσαν. νεφέ-
λης γὰρ ἐπιτεθείσης τῇ ἡλίῳ, οὐκέτι τὰς ἀκτῖνας εἰς
τὴν γῆν ἀφίκει.] (ταῦτα δὲ εἰς Φιλόξενον τὸν διθυραμβο- 45
ποιόν. τὸ γὰρ στρεπταίγλαν οὕτως εἶπεν. ἐπεὶ οὖν συν-
θέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται
λέξεσιν, κατὰ τὸν ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις
χρῆται. δηλοῖ οὖν ἄντικρυς διὰ τὸ ἐξεστραμμένον τὴν
αἰδίαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις. ἐστὶ δὲ ἡ γενικὴ 50
ὕγραν Νεφελᾶν καὶ στρεπταίγλαν, εἶπερ οὕτω γράφει-
ται, οὐ πρὸς τι συνταττόμενον, ἀλλ' οὕτως ἦν ἐν τοῖς
ποιήμασιν ἐκείνοις· διὸ καὶ αὐτὸς οὕτως ἔθηκεν. οἱ δὲ,

πρὸς τὸ δάϊον ὀρυμνῶν, τουτέστι ταχυτάτην, ἐνικὸν τὸ πᾶν εἶναι φάσκοντες. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ τοῦ ὀροσερᾶν νεφελῶν. εἰ δὲ στρεπταίγλαν, πρὸς τὸ ὑγρᾶν νεφελῶν.) — στρεπταίγλαν : Ταχυτάτην. *Vict.*

336. πρηγμαίνουσας τε θυέλλας : [Τουτέστι συστροφὰς ἀνέμου. πρηγμαίνουσας δέ.] ἀντὶ τοῦ μαينوμένης, καὶ λάθρως φυσώσας. πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. Ὁμηρος [II. A, 481] « ἐν δ' ἀνέμου πρῆσεν μέσον ἰστίον. »

337. γαμψοὺς οἰωνοὺς : Διεράς μὲν τὰς διύγρους, γαμψοὺς δὲ ἦτο τὰς καμπτούσας καὶ πλαγίους νεφέλας. [ἡ τὰς ὀρνίθων ὄψεσιν εἰκασμένας. γαμψοὺς γὰρ ἐκάλουν τοὺς ὀρνίθους. αὐτίκα γοῦν (καὶ αὐτὸς τῷ γαμψοῦς, οἰωνοῦς) ἐπήγαγεν.]

ἀερωνυχίς : Τὰς ἐν τῇ ἀέρι νηχομένας. [παρόσον ἐν αὐταῖς νήχεται τὰ ὄρεα, ἡ δίκην ὀρνέων ἔπαινται αἱ νεφέλαι. ταῦτα δὲ πάντα ἐκ τινων ποιητῶν εἰσιν, ἄλλο ἄλλου γράψαντος, καὶ τοῦ μὲν τοῦτο, τοῦ δὲ ἐκεῖνο.] — τοιοῦτον γὰρ ἔστ' ὅτε τὸ τῶν νεφελῶν εἶδος. V.

338. [εἴτ' ἄντ' αὐτῶν : Τουτέστιν, ἀντὶ τούτων, ὧν ἐπιόουν εἰς τὰς νεφέλας. διὰ τοῦτο ἤσθιον τοὺς κεστρέας καὶ τὰ ὀρνίθια κρέα.]

(339). κεστρᾶν τεμάχη : [Ἰστέον, ὅτι οὐχ οἱ αὐτοὶ τοῖς κεστρεῦσιν ἰχθύσιν αἱ κεστρέαι. ἄλλοι μὲν γὰρ τὰς μυραίνας ἀξιοῦσι καλεῖν· οἱ δὲ, ἄλλοι τὴν διάφορον ἰχθύων γένος. νῦν μέντοι] κεστρεῖς καλοῦμεν τοὺς κεφάλους.

τεμάχη μεγάλαν ἀγαθῶν : [Τουτέστι τιμίον καὶ λαμπρῶν. ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακούντος, ἐπὶ δὲ κρεῶν οὐκέτι.] ἐδώρισε δὲ μιμούμενος τοὺς 30 διθυράμβους· τὸ δὲ ὅλον τείνει πρὸς τε τοὺς παρὰ τοῖς χορηγῶσι ἐστειμένους καὶ πρὸς τοὺς ἐν πρυτανείῳ αἰεὶ δειπνοῦντας.

κρέα τ' ὀρνίθια : Καταχρηστικῶς ἐπὶ ὀρνέων κρέα εἶπεν. τούτων δὲ μέμνηται τῶν ὥκειωμένων νεφέλαις 35 ὑδάτων καὶ ὀρνέων. ταῦτα δὲ φησιν, ὅτι ἐν πρυτανείῳ τινὲς αὐτῶν ἐσπιτοῦντο καὶ τῶν χρησμολόγων καὶ τῶν μάντεων. βέλτιον μέντοι ὑπ' ἐν ἀναγινώσκειν, κρέατ' ὀρνίθια, ἵνα ὁ ποιητὴς μνημονεύῃ τῶν ταῖς Νεφέλαις προσωκειωμένων, τῶν τε ἐνύγρων καὶ τῶν πετηνῶν.

340. [Διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως : Οὐ δικαίως, φησὶν, ἡξιοῦντο τῆς τιμῆς καὶ τῶν δέιπνων, διὰ ταῦτα τὰ εἰς τὰς Νεφέλας ὑπ' αὐτῶν γραφόμενα. οὐδὲν γὰρ ἀξιολογον ἐπιόουν.]

341. εἴησι : Ὡμοιωθήσαν. Br. εἰόησι. R. εἰόησι, 45 ὁμοιωῦνται, ἐκ τοῦ εἴω. V.

342. φέρε πῶτα γὰρ τινες : Δείκνυσιν ἐνταῦθα ὁ Σωκράτης, ὡς ἐν ὅσῳ τις βλέπει τὰς Νεφέλας, τοῦτο τὸ σχῆμα ἐγούσας, μεταστραφεῖς ἀλλοίαις ὁρᾷ. Junt. εἰσίναι : Αἱ Νεφέλαι. R. V.

344. αὐταὶ δὲ εἶνας ἔχουσαι : Εἰσεληλύθαι γὰρ οἱ τοῦ χοροῦ προσωπεῖα περιεικείμενοι μεγάλως ἔχοντα εἶ- 50 νας καὶ ἄλλως γελῶτα καὶ ἀγρήμονα. διόπερ φησὶν εἰκότως αὐτὰς μὴ ἑωρακέναι, διὰ τὸ μὴ νεφελῶν ἀλλὰ γυναικῶν ὄψεσις ἔχειν· ὁ τὴν ἀγνωσίαν αὐτῶν παρεῖρε.

ὅτλην οὖν ὅτι ὁπόσα ἐν τοῖς ἀνω λέλεκται χορικά, οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὄντος τοῦ χοροῦ εἴρηται, ἀλλ' ἔξω ἐστῶτος καὶ κρυπτομένου ἡ φωνὴ μόνῃ τοῖς ἔνδον ἐξηκούετο. οὐ γὰρ ἡδύναντο ἐντὸς εἶναι τῆς σκηνῆς αἱ μὴ καταπίπτειν μηδέπω. [προειρηκάμεν δὲ τῶν Νε- 5 φελῶν εἶναι.]

345. ἀπόκριναι : Ἐμοὶ δῆ. *Vict.*

(346). Κενταύρωι ὁμοίαν : Τὸ συμβαῖνον γίνεσθαι περὶ τὰς νεφέλας διηγέεται. πολλὰς γὰρ εἰσι νέφης 10 παρομοιούμενα ζώοις, ἢ φυτοῖς, ἢ ἀνθρωποειδῇ γιγνώμενα, ἢ ἄλλην τινὰ τοιαύτης ὄψεως ἀποπέμποντα εἰκόνα. φησὶν οὖν, οὐ γὰρ σε θαυμάζειν, εἰ αἱ Νεφέλαι γυναικῶν ἔχουσι μορφάς· καὶ γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ πολ- 15 λὰς ἔχουσιν εἰκόνας. τούτων δὲ ἐμνημόνευσεν ἐκείνων ἕνεκα μόνον, δι' ὧν λοιδορῆσαι τινὰς τῶν πολιτευομέ- νων βούλεται.

348. [κομήτην : Κλεῖτον λέγει, ὃς ἦν ἐπὶ κόμη σκωπτόμενος.] — ἀγρίους (καὶ καλλοποδιώκτας) ἐκά- 20 λουν τοὺς παιδεραστάς. Ἰερώνυμον λέγει τὸν διθυραμβοποιὸν, ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν παῖς, περὶ παιδᾶς δὲ ἄγαν ἐπτόητο, λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα. ἐπεὶ οὖν καὶ οἱ Ἰπποκένταυροι λάσιον εἶχον τοῦ σώματος τὸ τῶν ἑ- 25 πων μέρος, [ὥστε καὶ ὁ πρὸς τοὺς Λαπίθας πόλεμος δι' ἀκρασίαν ἔρωτος αὐτοῖς συνέστη, εὐλόγως τῶν ἔρω- ματῶν τινὰ θεωμένους ἐξομοιοῦν αὐτὰς τῇ τῶν Κενταύ- 25 ρων ἰδέᾳ τὰς Νεφέλας παρήγαγεν. — τὸν Ξενοφάντου : Ὑῖον, Ἰερώνυμον λέγει. *Vict.* Ἰερομνήμων ἦν υἱὸς τοῦ Ξενοφάντου, διθυραμβοποιὸς ποιητῆς. ἦσαν δὲ τινες ἄγαν ἐπτοημένοι πρὸς αὐτὸν, αἰσχρῶς ἔρωτι. LB.]

351. τί δ' ἦν ἄρπαγα : [Οὗτος κωμωμόδῃται παρὰ 30 Ἀριστοφάνει ὡς χρεωφειλέτης. τί, φησὶν, αἱ Νεφέλαι ἐαυτὰς ἂν εἰκάσειαν, ἐὰν ἀφομοιωσάσθαι θελήσωσιν ἐαυτὰς Σίμωνι, διαρπαζόντι καὶ νοστιζομένῳ τὰ κοινά.] σοφιστῆς ὁ Σίμων ἦν καὶ τῶν ἐν πολιτείᾳ διαπρεπόντων τότε· καὶ πάντως ὅτι τῶν δημοσίων τι ἐνοσφίσατο χρη- 35 μάτων. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Εὐπολὶς ἐν Πόλεσι, διαβάλλων αὐτὸν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασιν (οὕτως,

ἐξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφείλετο.

κωμωδεῖται δὲ νῦν, ἵν' ἡ παύσῃται ἀρπαζών, ἡ ἀκού- 40 σαντες οἱ Ἀθηναῖοι εἰς εὐθύνας ἀγάγωσιν ὧν κατεδῆ- δοκε.)

[353]. Κλεωνύμου : Τὸν Κλεωνύμου τοῦτον ὡς δειλὸν καὶ ἐπὶ τῆς παρατάξεως ῥέψαντα τὴν ἀσπίδα οἱ τε 5 ἄλλοι κωμῶδοι διαβάλλουσι (καὶ ἐν τοῖς Σφρηζῖν αὐτός· ὡς δειλὸς δὲ ἐν πολλοῖς κωμωδεῖται). τὸ δὲ ἔχθρὸς 45 προσέθηκεν ὡς ὑπόγειον τοῦ Κλεωνύμου βριγασπίδος γεγενημένου, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχρὴν τοῦ δε- δρακότος. μεῖζονα γὰρ τὰ ὑπόγεια πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει.

354. δειλότατον : Δειλότατον γὰρ τὸ τῶν ἐλάφω 50 γένος. καὶ Ὁμηρος [II. A, 225] « κραδίην δ' ἐλάφοιο. » R. V.

355. καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένης : Καὶ νῦν διὰ τὸν Κλει-

σθένην γυναικας ἐγένοντο. οὗτος δὲ ἐπὶ κιναιδιᾷ διαβάλλεται. τοῦτον δὲ ὡς γυναικίζομενον οὐκ Ἀριστοφάνης διαβάλλει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ, λέγων οὕτως,

5 ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων
ἐν τῇδε τῇ κάλλους ἀκμῇ· γράφ' αὐτὸν ἐν σποδαίῳ.

τοῦτον ἰδοῦσαι, φησὶν, αἱ Νεφέλαι, εἰς γυναῖκας μετεμόρφωσαν ἐαυτάς.

358. χαῖρ' ὦ πρεσβύτα : Ἐξήγησις τοῦ πρεσβύτα
10 τὸ παλαιγενές. νῦν δὲ οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσαν αὐτὸν διὰ τὸν χρόνον, ἀλλ' ὡς ἀνόητον. τοὺς γὰρ εὐθήβεις ἀρχαίους καὶ παλαιούς ἔλεγον. — παλαιγενές : Οὐκ ἐπὶ σεμνῆς προσηγορίας τοῦτο παρείληφεν, ἀλλ' ἀνόητον δεῖξαι βουλόμενος. τοὺς γὰρ εὐθήβεις καὶ
15 ἀνόητους ἀρχαίους καὶ παλαιούς ἐκάλουν. LB.

Θηρατὰ : [[Ἀντὶ τοῦ ἔγνευτὰ λόγων, ἡ ζηλωτὰ, ἡ μετιῶν λόγων,] ἐπιθυμητὰ συνειῶν λόγων. R.V.

359. [[ὅ τι χρῆζεις : Ὁ τι βούλοιο. Σωκράτει δὲ λέγουσι. τὸ δὲ λεπτοτάτων λήρων ἀντὶ τοῦ συνετωτά-
20 των, καὶ δυσπαρακολουθήτων λόγων.]]

361. πλὴν ἡ Προδίκη : [[Οὕτως ἡ ἀκολουθία εἶχε τοῦ λόγου, πλὴν ἡ Προδίκη καὶ σοί. ὁ δὲ ἄλλως τὸν λόγον ἐσχημάτισε, τὸ μὲν σοί κατ' ἀρχὰς οὐκ εἰπὼν, ἔπειτα δὲ ἐπενεγκῶν. μέμνηται δὲ νῦν τοῦ Προδίκου
25 διασύριον ὅτι μεγίστην δόξαν εἶχε περὶ αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ πάντας ὦν τῇ σοφίᾳ.]] (σοφιστῆς δὲ ἦν ὁ Προδίκος, Κεῖνος τὸ γένος. ἤχμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος τὴν πεντηκοντόδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῇ
30 Πρωταγόρᾳ καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν [2, 1, 21], οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς οὕτως,

τὸν ἄνδρα τόνδ' ἡ βιβλίον διέφθορεν,
ἡ Προδίκος, ἡ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις.

35 διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὀρνισιν [693] οὕτω,

παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἶπτε τὸ λοιπόν.

διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου κοθόρνου, ὃς τῆς τῶν τριάκοντα τυραννίδος μετέσχε. κοθόρνος δὲ ἐκαλεῖτο οὗτος, ἐπεὶ καὶ τοῖς τριά-
40 κοντα συνέσπευδε καὶ τῷ πλῆθει. καὶ γὰρ ὁ κοθόρνος τὸ ὑπόδημα ἀμφοτέροις ἀρμόζει τοῖς ποσὶ. φέρεται δὲ καὶ Προδίκου βιβλίον ἐπιγραφόμενον Ὁραι, ἐν ᾧ πεποηχες τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσης ἑκατέρως ἐπὶ τὰ ἥθη τὰ αὐτῆς,
45 προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκεῖνης ἰδρωῖτας προκρίναι τὸν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν. Ἄλλως.) ἐπὶ καθαιρέσει Σωκράτους τὸν Προδίκον μέγαν ἀποφαίνει διαφόρος. οὗτος δὲ σοφιστῆς ἦν μετewρολόγος. — πλὴν ἡ : Εἰ μὴ. γνώμης : Συνέσεως. Viet.

362. βρενθῆαι : Ἀποσεμνύνειν σεαυτὸν τῷ σχήματι καὶ ταυρηδὸν ὀρᾶς. Ἄλλως. σεμνύνη καὶ μέγα φρο-

νείς. (οἱ γὰρ ἐπιδεδωκότες ἑαυτοῖς σοβαρῶς περὶ νῆκσι βαδίζουσιν. ὡς τοῦ μὲν Προδίκου ὄντος σοφοῦ, τοῦ δὲ Σωκράτους κενὴν μόνον ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν καρπουμένου.) — βρενθῆαι : Κομπάζεις καὶ ὑπεροπτικῶς βαίνεις. Θ.

καὶ τὸν ὄφθαλμῷ : Σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ ἀνθρώπων (τινὲς τοιούτοι) σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ 5 τὴν ὄψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. [οὗτω δὲ ἐβάδιζε Σωκράτης. καὶ Πλάτων (Phaedon. p. 117, B) περὶ αὐτοῦ « ταυρηδὸν ὑποβέβηκε, ὥσπερ εἰώθει. » — ἰδίον ἐστι τῶν ἀλαζόνων τὸ μὴ ἔχειν αἰετὸν τὸ βλέμμα ἐπὶ ταυτοῦ, ἀλλ' ἄνω καὶ κάτω κινεῖν, καὶ νῦν μὲν ἐνταῦθα, 10 νῦν δ' ἄλλοσε μεταφέρειν. E. Viet.]]

365. φλύαρος : ἀντὶ τοῦ φληγάρος καὶ λῆρος. R.

367. μὴ φλυάρει. R.

371. καὶ τοι γρηῖν : Ἀντὶ τοῦ, καὶ τοι ἐγρῶν. Junt. καίτοι γρηῖν αἰθρίας οὐσης : Εἰ τὸ βρέχειν ἦν, φησὶν, 15 ἐν τῇ τοῦ Διὸς ἐξουσίᾳ, καὶ μὴ τῶν Νεφελῶν τοῦτο ἦν ἔργον, ἐγρῶν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ἄνευ Νεφελῶν ὕειν. — αἰθρίαν δὲ ἐν ἐκτάσει καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν παρετηρηόμεν. R. [[Ἄλλως. δοκεῖ τῆς κατὰ Μύσκελλον ἱστορίας ἔχασθαι τὸ λεγθέν. Μυσκέλλῳ γὰρ φασὶ χρῆσιν δολῆ- 20 ναι, κτίζειν πόλιν ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβῃ· ὁ δὲ ὥστε οὐκ ἂν ποτε ὑπ' αὐτοῦ κτισθῆσθαι πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρῆσμου. παραγεγενημένου δ' αὐτοῦ περὶ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀμυχανούντος περὶ τὴν κτίσιν, παρακαλίσασαν τὴν παλλακίδα δακρύειν ἐπ' αὐτῇ 25 ὀδυρομένην, καὶ τέλος εἰληφέναι τὸ χρηστήριον. διὸ καὶ εὐθὺς ἔκτισε τὴν πόλιν. — καίτοι γρηῖν αἰθρίας οὐσης : Εἰ τὸ ὕειν, φησὶν, ἔργον ἦν τοῦ Διὸς, ἔδει αὐτὸν ὕειν, μηδαμῶς τῶν νεφελῶν φαινομένων. ἴσως δὲ δοκεῖ τὸ λεγθέν ἔχασθαι τῆς κατὰ Μύσκελλον ἱστορίας. 30 ὁ Μύσκελος γὰρ χρῆσμον δεξάμενος, κτίσαι πόλιν ὅπου ἂν αὐτὸν ὑετὸς καταλάβῃ αἰθρίας οὐσης, ὥστεο μὴδέποτε ἂν κτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρῆσμου. παραγεγόμενος δὲ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ μηχανώμενος περὶ τὴν κτίσιν τῆς πόλεως, παρακαλί- 35 σασαν τὴν παλλακίδα ἰδὼν δακρύουσιν καὶ ὀδυρομένην, καὶ τέλος ὑπολαβὼν τὸν χρῆσμον εἰληφέναι, ἔκτισε τὴν πόλιν. Harl. 5.] ἀποδημεῖν : Ἀντὶ τοῦ μὴ παρῆναι. R.V.

372. προσέφυσας : προσήρמוσας. R.V. ἤρμοσας. 40 καλῶς καὶ ὡς ἔδει προσήρμοσας. Br.

374. τετρεμαίνειν : Τρέμειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. (ἀντὶ τοῦ φρίττειν καὶ δαδιάναι. τὸ γὰρ τρέμειν καὶ πάλλεσθαι τὸ σῆμα τῶν ἄγαν εὐλαθουμένων.)

375. ὦ πάντα σὺ τολμῶν : Ἀντὶ τοῦ ὦ θαρσύνετε 45 καὶ τολμήει. R. ὦ θαρσύνετε. V.

377. κρημνάμεναι : Ἀντὶ τοῦ κρεμάμεναι ἀπὸ τοῦ αἰέρος. ἡ ἐπικρεμάμεναι ἀλλήλῃς [καὶ ἐπιβαρούμεναι περισσὸν δὲ τὸ εἶτα.]

378. παταγοῦσιν : Ὑψοῦσιν. (Ὀμηρος [II. N, 283] 50

πάταγος δὲ διὰ στόμα γίνεται ὀδόντων.)

380. αἰθέριος δῖνος : [[Καὶ τοῦτο ἐθρυλεῖτο παρὰ τοῖς

φυσικοῖς.] ἡ περιδίνησις ἡ αἰθερία. (ταῦτα δὲ ἐκ τῶν Ἀναξαγορεικῶν λαμβάνει.)

380. Δῖνος νυνὶ βασιλεύων : Ἐγγύθεν ἔλαθεν ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ ὄνομα. [ὥσπερ εἰ ἔλεγε, μὴ βασιλεύειν τὸν Δία, ἀλλὰ Διον. οὐχ ὅτι τὴν δίνησιν ὑποβάλλει, ἐκ τούτου Δῖνος εἶπεν, ἀλλὰ κεραμευθὺν ἐστὶ βαλὺν ποτήριον, ὃ καλεῖται δῖνος, ὅπερ ἄνω εὐρύτερον ὄν, κάτω εἰς ὅζῳ λήγει. τὸ γὰρ γελοῖον ἐκ τούτου εἰς τὴν τοῦ Δῖνος παρελθῆσε διάνοιαν. — δῖνος : Δῖνος κυρίως ὁ τῶρ νος, ἐνταῦθα δὲ ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἀπ' οὗ δίνη ἡ συστροφὴ, καὶ δινεῖν τὸ συστρέφειν. ὁ μὲν οὖν Σωκράτης δῖνον εἶπε τὴν τοῦ οὐρανοῦ ἢ τοῦ ἀέρος συστροφὴν καὶ κίνησιν καὶ περιφορὰν· ὁ δὲ Στρεψιάδης ποτήριόν τι ἐνόησε κεραμευθὺν, δῖνον καὶ τοῦτο καλούμενον παρ' Ἀττικοῖς, τὸ λεγόμενον καυκίον. Vict.]

383. τὸ φημί πρὸς τὰς νεφέλας. R.V.

385. ἄγε ἡ λέγε. τίνοι. ἀπὸ αὐτοῦ σου. R. ἀπὸ σοῦ ἐγὼ σε. V. [ἀπὸ σαυτοῦ γὰρ σε διδάξω : Εἰς τὸ σαυτοῦ τσελεῖαν στικτέον, ἐπεὶ σύνθετόν ἐστι καὶ ἀμετάβιβτον γίνεταί ὑπ' ἐν λέγουσι.]

386. Ζωμοῦ Παναθηναίους : [Ἐν τοῖς Παναθηναίοις αἱ Ἀττικαὶ τοῖς Ἀθηναίοις πόλεσις ἔπειμον βούς. ὅθεν ἡ δαψύλεια τῶν κρεῶν. Ἄλλως.] ἥδη ποτ' ἐν Παναθηναίοις ἐκόρσεσας ζωμοῦ τὴν γαστέρα σου. τὰ δὲ Παναθηναία ἐορτὴν παρ' Ἀθηναίοις μεγίστην εἶναι προειρήκαμεν. ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς Παναθηναίοις πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀποικισθεῖσαι πόλεις βούν τεθυσόμενον ἔπειμον, συνέβαινεν ἄδειαν εἶναι τῶν κρεῶν, ὥστε πληροῦσθαι πάντας καὶ παρὰ τὸ δέον ἐσθιόντας διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν κρεῶν. [... βούν τεθυσόμενον ἔπειμον, συνέβαινεν ἀφθονίαν εἶναι κρεῶν, ὥστε κορέννυσθαι πληρουμένους τοὺς βουλομένους κρεάτων τε καὶ ζωμῶν. LB.]

Παναθηναίους : Τὰ Παναθηναία ἐορτὴ τῶν Ἀθηνῶν ἦν, πασῶν τῶν ἐν Ἀθήναις τελουμένων ἐορτῶν ἡ μεγίστη, ἐν ἣ ὥρων πολλῶν σφαγτομένουν, ὡς πασῶν τῶν ἀποικισθεισῶν ἀπ' Ἀθηνῶν πόλεων πεμπούσης· ἐκάστης ἀνὰ ἓνα βούν εἰς τὴν θυσίαν καὶ ἕτερα ἱερεῖα, οἱ μὲν τῆς καλλίωνος μοίρας ἄνθρωποι τὰ κρέατα ἔσθιον, οἱ πένητες δὲ τοὺς ζωμοὺς σὺν τμήματι ἄρτου βραχυτάτω. Victor.

[εἰτ' ἐταράχθη : Εἴτα συνέβη κινηθῆναι καὶ διαταραχθῆναι τὴν γαστέρα.]

387. [καὶ κλόνος ἐξαίφνης : Καὶ σφόδρος τις καὶ εἰλιγὺς αὐτῇ συνέπεσε. διεκορορύγησε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἤχησε.] κορορυγεῖν λέγουσι τὸ λαλεῖν τὴν γαστέρα. (ἐμιμήσατο δὲ τῇ φωνῇ τῶν ἐντέρων τὸν ἦχον.)

391. ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον φησί. R.

392. ἀπὸ γαστριδίου τυνουτοῦ : Ἀντὶ τοῦ μικροῦ. συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους φησὶ τοῦτο. R. [ποσόν. συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους ἔρει. τύνων γὰρ τὸ μικρόν.] ὅτε ἔλαθεν ὁμολογῶντα τὸν πρεσβύτερον, τότε προσάγειν αὐτὸν ἐπεχειρεῖ τῇ συγκρίσει· καὶ φησι, ὕκαμάξεις, εἰ βροντῶσιν αἱ Νεφέλαι πάντα κατέχουσαι

τὸν οὐρανόν, ὅτε ἀπὸ μικρᾶς οὔσης τῆς κοιλίας σου τοσοῦτος ἦχος τῶν πορῶν γίνεται;

394. τὸ νόματ' ἀλλήλοιν : Δουτικῶς ἔκλινεν. φησὶ δὲ ὅτι διὰ τοῦτο καὶ τὰ ὀνόματά εἰσιν ἀλλήλοις παρεμφορῇ καὶ ὁμοία τῆς βροντῆς καὶ τῆς πορῆς. [ἐπαίξε δὲ παρὰ τὸ ὁμοιοκατάληκτον.]

396. καὶ καταφρύγει : [Ἀέγεται γὰρ ὅτι πολλὰκις ὁ κεραυνὸς ἀντάμενος οὐκ ἀναιρεῖ, ἀλλὰ περιφλέγει μόνον. Ἄλλως. καταφρύγει, καταίθει. περιφλύει δὲ, περικαίει ἐπιπολῆς. τὸ δὲ ζῶντας, τινὲς ἀντὶ τοῦ πλουσίους ἤκουσαν.] οὗς μὲν κατακαίει, οὗς δὲ ζῶντας περιφλέγει (πυρὶ φλέγει. Γ.) R. V. κατακαίει. τοὺς ζῶντας, τοὺς πλουσίους, περιφλύει, εἰς ἐπιπολῆς καίει. Br. τοὺς δὲ ζῶντας περιφλέγει : Ἦγουν τοὺς μὴ ἀποθανόντας μετρίως καίει. LB.

397. ἀφίησιν, ἀποπέμψαι. R.

397. Κρονίων ὄζων : Ἀρχαῖε καὶ εὐηθείας πνέων. ἔστι δὲ Κρόνια παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐορτὴ. ἤγετο δὲ ἑκατομβαιῶνι μηνί. καὶ Κρονίους τοὺς λήρους ἐκάλουν.

βεκκεσέληγε : Ἦτοι ἀπόπληχτε καὶ σεληνόπληχτε 20 καὶ σαλέ. R. (οἷον σεληνόδληγε, ἀπόπληχτε. Ψαμμήτιχος Αἰγύπτου βασιλεύσας ἠθέλησεν ἐπιγινῶναι τίνες πάντων ἀνθρώπων πρεσβύτατοι καὶ πρῶτοι γένοιοντο. ὡς δὲ πάντα πολυπραγμονῶν οὐχ οἷός τε ἦν ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβὲς διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τούτου φιλονεικεῖν, μη- 25 χανᾶται τι τοιοῦτον. λαθὼν ἀρίστοκα δύο παῖδιά εἰς οἴκημα κατέκλεισεν ἀνακεχυρηκὸς παντάπασι. καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὡς αἴγας ὑπέπεμψεν αὐτοῖς, ἅς θηλάζοντα ἐτρέφετο τὰ παῖδιά, οἱ δὲ ὡς τροφούς παρέστησε τὰς γλώττας αὐτῶν ἐκτεμῶν, ὥστε τῆς φωνῆς αὐτῶν 30 μὴ ἀκούειν τὰ παῖδιά. ταῦτα δὲ ὁ Ψαμμήτιχος ἐποίησε βουλόμενος εἰδέναι τίνα ποτὲ τὰ παῖδιά πρῶτην προήσουσι τὴν φωνήν, ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσθήμων κνυζημάτων. ὡς οὖν τριετὴς αὐτοῖς διεγεγόνει χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς, εἰς ἐπέμψεν εἰς τὸν οἶκον τινὰ τῶν φίλων 35 ἐντεταλόμενος σιωπῇ παρελθεῖν. τοῦ δὲ ἀνεψιῆζαντος τὰς θύρας, ὁρῶντα τὰς χεῖρας τὰ παῖδιά βέκκος ἐλάλουν. Φρύγας δὲ φησι τὸν ἄρτον οὕτως καλεῖν, καὶ οὕτως μὲν Ψαμμήτιγον εὐρεῖν καὶ πιστεῦσαι πρῶτους γεγενῆναι Φρύγας. ἐνταῦθα δὲ ἡ λέξις σημαίνει τὸ ἀρχαῖε 40 καὶ ἀνόητε. Γ.) [Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, ἀρχαῖε καὶ μυρε. τοὺς γὰρ μυροὺς ἀρχαίους ἐκάλουν ἀπὸ τῆς ἱστορίας, τοὺς Ἀρχάδας κατὰ τοὺς πρὸ σελήνης χρό- νους ἐν ταῖς ἐρήμοις διάγειν, ἡ ὑπὸ ταῖς ὕλαις ἐκ τῶν ἀποσιπιπόντων καρπῶν διαζῆν. φιλονεικησάντων δὲ 45 ποτε Ἀρχάδων καὶ τῶν Φρυγῶν καὶ Περγῶν περὶ τῆς ἀρχαιοῦτος, καὶ εἰς κρίσιν ἐλθόντων, Ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου λαθὼν δύο ἀρίστοκα παῖδιά, ἐν τινὶ ἀπέκλεισε τόφῳ, καὶ αἴγας ἐποίησε ταῦτα θηλάζειν. ἄλλοι δὲ φασιν οὐκ αἴγας, ἀλλὰ τὰς ἐκνυτῶν μητέρας, 50 ἐκτετμημένας τὰς αὐτῶν γλώττας, ἵνα μὴ δύνωνται διδάσκεισθαι, ὁμιλουσῶν ἀλλήλαις, τὰ παῖδιά. ἔπειτα μετὰ τριετὴ χρόνον ἐκέλευσε σιωπῶντα ἄνδρα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτά. εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ προσεπῆδον τὰ

παιδιά, λέγοντα βέκ. ἔστι δὲ τοῦτο Φρυγιστὶ ἄρτος. ἐκ τούτου Φρύγες ἐφάνησαν ἀρχαῖοτεροι. ἀπὸ ἱστορίας οὖν εἴρηται ἡ λέξις. ἔστι δὲ παρ' Ἑροδότῃ, ἔνθα περὶ Ψαμμητίδου φησὶ. δέον δὲ εἰπεῖν προσέληνε, τὸ βέκ παρὲπλῆξεν, ὅπερ ἔστι κατὰ Φρύγας ἄρτος, οἷον σεληνόβλητε καὶ ἀπόβληκτε.]]

400. σφόδρα γ' εἰς' ἐπίσκοποι : Οὗτοι καὶ ὡς ἐπίσκοποι καὶ ὡς εἰς ἀλλήλους κακοὶ κωμωδοῦνται.

401. Σούνιον. τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀκρωτήριον ὃν τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς. R.

402. τὰς δρῦς γε τὰς μεγάλας : [Ἐπειδὴ τοῖς βυληλοῖς καὶ τοῖς δένδροις ἐμπέπτει ὁ κεραυνός.] σημειωτέον δὲ, ὅτι Πελοποννήσιοι ἀρσενικῶς λέγουσι τοὺς δρῦς.

403. οὐκ οἶδ', ἀτὰρ : Ἐστενοχωρήθη ὑπὸ τῶν τοῦ Σωκράτους λόγων.

404. ξηρός : Εὐδῖος καὶ θερμός καὶ μὴ ἔχων ὑγρασίαν [φησὶ δὲ, ὅτι ἄνεμος ἐμπεσὼν ταῖς Νεφέλαις, καὶ ὑπὸ τίνος ἀνάγκης ἔλαιονόμενος, σφοδρότερον πνεύσας καὶ διαρρήξας ἀπορρήγνυσιν ἐξ αὐτῶν τὸν κεραυνόν.]

20 κατακλεισθὴ δὲ ἀντὶ τοῦ στενοχωρηθῆναι, συσχεθῆ καὶ μεῖζον καὶ σφοδρότερον πνεύσει. [ἐντεῦθεν δὲ δῆλον ὡς πυκνότητος ἔστι τὸ τῶν νεφῶν σῶμα. εἰ γὰρ ἦν ἀραιόν, διεφροεῖτ' ἂν ὁ ἄνεμος κατ' ὀλίγον.]

405. ὅσπερ κύστιν : Τὴν κοιλίαν φησὶ, τὴν πῦσαν. εἴρηται δὲ πῦσα ἀφ' οὗ πύσγειν πέφυκε. [ῥήξας δὲ, διασκαδάσας, διασκορπίσας.] ὑπ' ἀνάγκης, ὑπὸ βίας στενοχωρούμενος διαρρήξας αὐτάς. R.

406. σοβαρός : Αὐθάδης, ὑπερήφανος. Vici.

407. βοῖδου : Ψόφου. ῥύμης : Ὀρμῆς. Vici. ὑπὸ τῆς 30 δρμῆς. αὐτὸς ἐαυτὸν θερμαίνων καὶ ἐκπυρῶν. R.

408. [Διασίοισιν : Ἑορτὴ Ἀθῆνῃσι Μειλιχίου Διός. ἄγεται δὲ μηνὸς ἀνθεστηριώνος ἢ φθινότου. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ἀχαρνέας τὰ Διάσια διακρίνει ἀπὸ τῆς τοῦ Μειλιχίου ἑορτῆς, προσαγορεύεσθαι αὐτὰ λέγων, κα- 35 θάπερ τινὲς φασιν, ἀπὸ τοῦ διαφυγεῖν αὐτοὺς εὐχαῖς τὰς ἄσας.] (Ἄλλως, ἑορτὴ Διὸς Ἀθῆνῃσι τὰ Διάσια, ἐν ᾗ πανδημεὶ ἔξω τεύχους συνόντες ἑορτάζουσιν. ἔστι δὲ τὰ Διάσια τὰ αὐτὰ τοῖς Διυπολλοῖς.) — ἀτέχνως : Ἀμελῶς, ἀμαθῶς. Vici. ἀπειρώς, ἀμαθῶς. V. ἀπειρώς. 40 Rav.

409. κατ' οὐκ ἔσχον : Οὐκ ἔσχαζον. Ἀττικῶς ἔκλινεν. οὐκ ἐκίνουν, οὐκ ἔσχισα. ποιῶσι δὲ τοῦτο, ἵνα μὴ διαρραγῇ. (Ἄλλως. οὐκ ἔσχαζον. εἰώθασιν δὲ κεντεῖν καὶ σχίζειν, διόθεν παρέχοντες τῇ πνεύματι τῶν ἐγ- 45 κειμένων, ὥστε μὴ ἀθρόως ἐξελθεῖν βουλούμενον διαρρήξαι.) [ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ σχάω σχῶ, ἐξ οὗ τὸ σχάζω ὡς ἀπὸ τοῦ γλοῶ γλοάζω, καὶ γνοῶ γνοάζω. — συγγενέσιν : Ἦγουν τοῖς συμπεφυκόσι κοπρίοις. Vici. ἔσχον, ἔσχασα. D.]

50 410. ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾷτο : Ἡ δὲ ὠγκοῦτο ἐπαιρομένων τῶν ὄντων εἰς αὐτὴν ἀρτύσεων. διαλακχάσασα δὲ, διαρραγείσα, λακίς γὰρ τὸ σχίσμα. — διαλακχάσασα : Ἠχάσασα. LB.

411. προσετίλησε : Προσεπράντισεν. οἰκείως δὲ νῦν τῷ προσετίλησε γρήται ὡς ἐπὶ κοιλίας.

414. ταλαίπωρον : τὸ τλητικόν, ἐπίπονον. R. Vici.

416. τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ. V. (μῆτε βίγῳν : Ἐν γὰρ μόνῳ τῷ τρίβῳν διεγείμαζον οἱ φιλόσοφοι, μὴ δὲν 5 ἐσθίνοντες.) — ἀριστῶν : Εὐωχεῖσθαι, τρυφᾶν. Vici.

417. (Τῶν ἀφροδισίων λέγει καὶ τῆς τοιαύτης λαγνείας. τὰ γὰρ ἀνόητα ἀντὶ τοῦ μωρά. μωραίνειν δὲ τὸ ἀφροδισιάζειν. ταῦτα δὲ οὐκ ἐποίει Σωκράτης, ἀλλὰ πίνειν μὲν οἶνον φασιν αὐτὸν πλείστον, νήφειν δὲ καὶ τὰ 10 συνήθη πράττειν.)

ἀνόητων : τῶν ἀφροδισίων. R. ἀφροδισίων, καὶ πάντων τῶν ἐκ μωρίας γινόμενων. E.

418. δεξιόν : Εὐφροῆ. Vici.

419. οὐκ αὐτῇ τῇ γλώττῃ πολεμῶν, ἀλλὰ γλώττῃ 15 καθάπερ ὅπλῳ χρώμενος, τοῦτο γὰρ ὅπλον ῥήτορος, καὶ καταπολεμῶν ἐν αὐτῇ τοὺς ἐναντίους. φησὶν οὖν, εἰ δυνήσῃ πάντων ἀπέχεσθαι ὡς εἰρήκαμεν, δυνήσῃ ἀγωνίσασθαι πρὸς τοὺς ἀντιταττομένους R. V. [τῇ γλώττῃ πολεμίζων : Τῇ γλώττῃ πολεμοῦσι τοὺς ἐναντίους οἱ 20 ῥήτορες. ἐκ τούτων δὲ δέκνυσιν τῶν τριῶν ὡς οὗτος ἀριστος ἐν ἀνθρώποις, ὃς ἐν τε πράξει καὶ βουλῇ καὶ λόγῳ τοὺς ἄλλους νικά.] τὸ δὲ δυσκολοκοῖτου, δυσκό- 25 λως κεῖσθαι ἐώσης. τρυσιθίου δὲ, κεκολασμένης καὶ καταπονούσης τὸν βίον. — γλώττῃ πολεμίζων : Δια- 25 λεγόμενος. Vici.

421. θυμβρεπιδείπνου : Τὰς θύμβρας δυναμένης δειπνεῖν ἔστι δὲ βοτάνης εἶδος, ἀφ' οὗ δηλοῖ ὅτι λάχανα μόνα τρωγούσης εὐτελεῖ. [ἔκ δὲ τοῦ λαχάνου τούτου 30 καλοῦμεν τὸν εὐτελῆ καὶ φειδωλὸς ζῶντα, θυμβρεπιδείπνου. Junt. εὐτελοῦς περὶ τὰς τροφάς. Br. θυμβρεπιδείπνου : Θορύμβον δειπνούσης. LB. τρυσιθίου : Τρύ- 35 σις, νόσος, πόνος. Vici.]

422. ἐπνυχλακεύει : Ἀντὶ τοῦ παίδευσθαι, οἶονεἰ 40 ἄκμων.

424. [τὸ Χάος τοῦτ' : Χάος λέγει τὸν ἀέρα παρὰ τὸ κεχρῶσθαι ἐτίμων δὲ καὶ τὴν γλώτταν καὶ ἥσκουν τὴν πολυλογίαν. — γλώτταν, τὴν στωμυλίαν. E.]

425. [οὐδ' ἂν διαλεγθεῖν : Ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ἂν προσ- 45 εἴποιμι ἄλλον θεὸν οὐδὲ συντυχῶν.] R. ἀτεχνῶς : δι' ὄλου. R. παντελῶς διόλου. V.

427. οὐκ αὐτῇσι : Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀποτεύξῃ ὧν θέ- 50 λεις R. — δυστυχῶν R. [δεξιὸς δὲ ἀντὶ τοῦ πεπαιδευ- μένος.]

428. δεξιὸς : Πεπαιδευμένος. Vici.

430. λείπει ποιήσατε. R.

431. ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου. R.

432. γνώμας ἔλεγον τὰς δημηγορίας.

434. ὅσ' ἐμαυτῷ : Χάριν ἐμαυτοῦ. Br.

στρεψοδικῆσαι : Ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν. καὶ νῦν δὲ γρή- 55 στας τοὺς θανέστας. R. ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. πρὸς ταύτην δὲ τὴν λέξιν καὶ τὸ ὄνομα τῷ γέροντι πεποίηται Στρεψιάδης. τὸ δὲ τοὺς γρηστάς διολισθεῖν, τοὺς θανέστας ἐκφυγεῖν. — διὰ στροφῆς καὶ ποικιλίας

λόγων τὸ δίκαιον διαφθεῖραι. Ε. διὰ στροφῶν καὶ ποι-
κιλίων λόγων τὸ δίκαιον διαφθεῖραι. διολισθεῖν : Ἐκ-
φυγεῖν. *Vict.*

436. προπόλοισι δὲ, πρόσφωξι καὶ θεράπουσι. λέγει
δὲ τοῖς φιλοσόφοις. [πιάζει δὲ, στενοχωρεῖ, ἀναγκάζει.
— προπόλοισιν : Ὑπηρέταις, νεωκόροις. *Vict.*]

438. [τοὺς κοππατίας : Μετὰ τοῦ χαράγματος καὶ
τοὺς ἐκκεκορπάτας αὐτοῦ τὴν οὐσίαν δηλοῖ.

ὅς μ' ἐπέτρεψεν : Ὅς αἰτιός μοι γέγονε πάντων τῶν
συμβάντων κακῶν ἢ δι' ὃν ἐδυστύχησα. — ἐπέτρεψεν :
Ἠφάνησεν. *Vict.*]

439. [νῦν οὖν χρήσθων : Ἡ ἐκθεσις τῆς διπλῆς κί-
λων ἐστὶν ὁμοίουν ἀναπαιστικῶν τη'. ὧν τὸ πρῶτον
τρίμετρον βραχυκατάληκτον τὰ δὲ ἐξῆς δίμετρα ἀκα-
τάληκτα, πλὴν τοῦ δωδεκάτου καὶ ἐπτακαίδεκάτου,
ἀναπαιστικῶν βάσεων παρατελειῶτων καλουμένων, καὶ
τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς ὄντος, καὶ παροιμιακοῦ,
ὡς εἴρηται, καλουμένου. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω
νενευκυῖται.]

χρήσθων : Νῦν οὖν χρήσθωσαν. τὴν μὲν προφορὰν
ὡς δοικὸν ἔχει τοῦ σχηματισμοῦ. πληθυντικῶς δὲ λέ-
λεσται χρήσθωσαν. Ἀπαιτικῶν δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις,
ποιούντων ἐκεῖνοι, φρονούντων ἐκεῖνοι ἀντὶ τοῦ ποιεῖται-
σαν καὶ φρονεῖσθωσαν, ὡς καὶ ἐνταῦθα. νῦν γὰρ, φησί,
τὴν ἐξουσίαν αὐτοῖς ἐπιδίδωμι τοῦ ἐμαυτοῦ σώματος,
τοῖς προπόλοις δηλονότι, (ἡγοῦν τοῖς φιλοσόφοις).

441. κακοῦν, ζηραίνεσθαι καὶ τὸ δέρμα μου εἰς
ἄσκον ἐκδερματίζειν. ὑπὲρ δὲ τοῦ πιστευθῆναι αὐτὸν
ἐμμένειν τοῖς ὑποκειμένοις, προσέθηκε πλεόν (ἢ ἐκεῖνοι
προσέταξαν, καὶ λέγει καταφρονεῖν ἐκδερομένου τοῦ
δέρματος). ὁ γὰρ τὰ μεῖζον ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν,
εὐχερῶς ἂν τὰ ἥττονα ὑπενέγκοι.

442. [ἄσκον δέρειν : Ἀντὶ τοῦ τὸ σῶμα ἐκδέρειν, εἰ
δέοι καταφρονήσκειν ἐκδερομένου τοῦ σώματος. — αὐ-
χμεῖν : Ξηραίνεσθαι, ἀλוצιᾶν. *Vict.*]

445. ἴτης : Ἀντὶ τοῦ ἰταμὸς, σκληρὸς, τολμηρὸς, καὶ
δι' αὐτῶν χωρῶν τῶν πράγματων. — ὀρυμνικός. *Br.*

446. βδελυρὸς : Καὶ τὸν πόρνον οὕτως ἐκάλουν, ὡς ἐν
τῷ κατὰ Τιμάρχου Αἰσχίνης, καὶ τὸν μίσους ἄξιον.
καὶ τὸ μισῆσαι βδελύσσασθαι. καὶ τὸν ἀνελεύθερον. [τὸ
δὲ ψευδῶν συγκολλητῆς ἀντὶ τοῦ ψευδοπλάστῃς.] —
ψευδολόγος. *R. V.* μικρός. *Br.* θρασὺς, ἰσχυρός. *Vict.*
συγκολλητῆς : Συρραφεύς. *Vict.*

447. εὐρησιεπής : Εὐφραγέτης λόγων. *A.* περίτριμμα
δικῶν : Τετριμμένος περὶ τὰς δίκας. *Br.*

448. κύρβις : Ὁ περίεργος, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν
(ἐνεκεν γὰρ μνήμης ἀνέγραπτον εἰς τὰς κύρβιας). κύρ-
βις δὲ σκνίς ἐνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν. ἢ οὕτως.
ἡδέως ἂν ὀτιοῦν ὑπομείναιμι, ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς
λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι. *R. V.* κύρ-
βις : Νόμων πλήρης. *Br.*

(τὸ δὲ κρόταλον ἀντὶ τοῦ εὐγλωττος καὶ εὐστομος ὡς
τὰ κρόταλα.) — πολυλόγος. *Br.*

κίναδος, ἡπατητικός, εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς

ἀλώπεκος. κοινῶς δὲ θηρίον τὸ κίναδος, οὕτῳ ὡς τινὲς
φασι πᾶν ἔρπετόν. *R.* (τὸ δὲ κίναδος εἶδος τι θηρίου,
ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφανίου [*p.* 307, 23]
« τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τάνθρωπινόν ἐστιν. » οἱ δὲ
πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιούσι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ τὴν
ἀλώπεκα. κακοῦργος οὖν, φησίν, ὡς ἀλώπηξ.) [τινὲς
δὲ, κίναδος, ζῶον μικρόν, τὸ αἰδοῖον εἰσποιοῦν καὶ ἐξω-
ποιοῦν.] πανοῦργος. *Br.*

τρύμη : Ὁ τετριμμένος σφόδρα καὶ πεπερονημένος ἐν
τοῖς πράγμασιν, ὃν ἡμεῖς τρύπανόν φημεν. [τρύμα δὲ
καὶ τρήμα τὴν ὀπὴν φημεν.] θάλει δὲ εἰπεῖν εὐτονος ὡς
τρύπανον. [τρύμη οὖν τρύπανον, ὡς πάντων περιγε-
νόμενος. ἢ τρύος καὶ ταλαίπωρος. ἢ τρυμαλιά. —
λεπτολόγος. *Br.*]

449. μάσθλης ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκ-
λυτος. μάσθλης οὖν ἐνταῦθα ὁ πολυγνώμων (καὶ μὴδὲν
βέβαιον μὴδὲ σταθερὸν γινώσκων. ἢ ὁ ἱκαντώδης καὶ
μαστιγίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου ἱμάκτος,
ἢ οὕτως εὐτονος ὡς ἱμάς). λέγει οὖν τὸν ὀλισθηρὸν
καὶ διαβατικόν. — μεμαλαγμένος. *Br.*

εἴρων : Ὁ πάντα παίζων καὶ διαχλευάζων, εἰρω-
νεύμενος, ἀπατεῶν, ὑποκριτής.

γλοιὸς : (Τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μάσθλης. εἴληπται δὲ ἡ
μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βλαναῖσι ἐλαίου πεπηγότος,
ὅπερ τοὺς ἐπιλαμβανόμενους διολισθάνειν πέφυκε.
τοιοῦτος οὖν καὶ ὁ πρεσβύτερος εὐχεταί γενέσθαι τοὺς
τρόπους, ἵνα ὅς περ διολισθάνειν καὶ ψεύγειν δύνηται τοὺς
δανειστάς. καὶ μέχρι δεῦρο τοὺς τῇ γνώμῃ σκάζοντας
καὶ μὴδὲν σταθερὸν φρονούντας, καὶ ἄλλο μὲν ἐπαγγελ-
λομένους, ἄλλο δὲ φρονούντας καὶ πράσσοντας, διὰ τὸ
τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον γλοιόος καλοῦμεν.)
[ἡ γλοιὸς λέγεται ὁ ῥύπος τοῦ ἐλαίου. λέγει οὖν τὸν
ῥυπαρὸν τοὺς τρόπους. Ἄλλως. γλοιὸς ἐπὶ τῷ ῥυ-
παροῦ καὶ μιαιοῦ καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται.
καὶ γὰρ ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν σύνεγγύς πῶς ἐστὶ
τῷ γλοιῷ. ἐπὶ δὲ τὸ ἥθος μετενεχθῆν τὸν μοχθηρὸν δη-
λοῖ καὶ ὀλισθηρὸν καὶ εὐμετάβολον.] γλοιός, μιαι-
ρὸς καὶ ῥυπαρὸς καὶ μικρολόγος. *R.* γλίσχρος. *Br.*

450. κέντρων : Τουτέστι χλεπτός καὶ φρικτός, καθὼ
καὶ τοὺς ἡνίοχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς
κέντροις τοὺς ἵππους τύποντας. (κέντρων λέγεται καὶ ὁ
κλέπτης διὰ τὸ βασανίζομένους τοῖς κλέπταις καὶ κέντρα
προσφέρεσθαι.) [κέντρων δὲ ἐστὶ τὸ ἐπισασσόμενον τοῖς
ὄνοις ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων συρραφῶν σακίων. καὶ
ἐπίσاختα τῶν ὄνων. Ἄλλως. οἱ ἐκ πολλῶν συνη-
θροισμένοι ἐπὶ τοιαυτὰ τινα τοῖς ὑποζυγίοις ῥιπτούμενα
καλοῦνται κέντρωνες. οἱ δὲ τὸν λαΐδρον ἀκούουσιν· οἶονεῖ
κεντροτύπος, ὁ κενεντρωμένος καὶ φρικτός. — πλήτ-
των. *Br.*]

στροφίς : Ἀπὸ τοῦ στροφῆος ἡ μεταφορά. ὅσον εὐ-
στροφος καὶ εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασι. — στρέφων
τὰ πράγματα. ἀργαλέος : Αὐτηρὸς. *Br.* ἀκαταγώνι-
στος. *R.*

451. ματιολογός : Οἱ μὲν τὸν λῆγον, οἱ δὲ τὸν

μικρολόγον, ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστον εἰώθασι λέγειν. οἱ δὲ τὸν μάταια βουλευόμενον καὶ λογιῶντα. (οἱ δὲ τὸν κρουσιμέτρην. μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ὀζύνει δὲ Ἡρωιδανός.) — σμικρολόγος, φειδυλός, καὶ οὐ προιέμενός 5 τι τῶν αὐτοῦ. Br. ματτιολοιγός : Ἐκ μεταφορᾶς τῶν μασσώντων. LB.

453. ὁρώντων ἀτεχνῶς : ἀκριβῶς. οἱ φιλόσοφοι. R.

455. ἀπ' ἐμοῦ γορδὴν τοῖς φιλοσόφοις παραθέτωσαν. γορδὴ δὲ τὸ λεπτόν ἔντερον. ὑπερβολὴ δὲ τὸ τοιοῦτον.

10 R.V.

456. φροντισταῖς : φιλοσόφοις. V. εἰς ἐστάσις. Vict.

(456). λῆμα μὲν πάρεστι : Ἐπέλθεσις τῆς διπλῆς ἀμοιβῆς, ἐκ κωλῶν κ', ὧν τὸ πρῶτον τροχαῖκόν διμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δεύτερον τροχαῖκόν τρίμετρον κα- 15 ταληκτικόν. τὸ γ' δακτυλικόν πενθημιμερές. τὸ δ' ἀναπαι- στικὸν πενθημιμερές. τὸ πέμπτον τροχαῖκόν διμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται Φερεκράτειον ἀτελές. τὸ ἕκτον ἱαμβικὴ βᾶσις. τὸ ἑβδομὸν ἀναπαιστικὸν διμε- 20τρον βραχυκατάληκτον. τὸ ὄγδον ἄμοιον. τὸ ἑνᾶκτον ἱαμβικὸν πενθημιμερές, ὃ προῦχον καλεῖται. τὸ δέκα- 25τον ἄμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ἐνδέκακτον ἄμοιον τῷ ἕκτῳ. τὸ δωδέκακτον τροχαῖκόν πενθημιμερές. τὸ τρισκαίδέκακτον ἀναπαιστικὴ βᾶσις. τὸ τεσσαρεσκαίδέκακτον ἄμοιον τῷ ἐνάτῳ. τὸ πεντεκαίδέκακτον δακτυλικόν ἐπθημιμε- 30ρές, ὃ Ἀλκμάνειον καλεῖται. τὸ ἑκκαίδέκακτον ἄμοιον τῷ τετάρτῳ. τὸ ἐπτακαίδέκακτον ἄμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ὀκτω- 35καίδέκακτον ἄμοιον τῷ ἐνάτῳ. τὸ ἑνεακαίδέκακτον, ὃ πα- ρατέλειτον ὀνομάζεται, δακτυλικὴ βᾶσις. τὸ εἰκοστὸν ἄμοιον τῷ πεντεκαίδεκάτῳ. — λῆμα : Φρόνημα, 40 αἴσιμα. Vict. ἀντὶ τοῦ φρόνημα. R.

458. ἀλλ' ἔτοιμον : ἀλλὰ τολμηρόν. R.

459. οὐρανόμεχες : Μέγιστον. [παρὰ τὸ [II. K, 212] « ἐπουράνιον κλέος εἶη. » πάλιν δὲ ὡς φιλόσοφος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε, διὰ τὸ διδάσκειν τὰ 35 οὐράνια.]

465. τοῦτο : τὸ εὐδαιμονῆσαι δηλονότι. R. τὸ ζῆσαι βίον τοιοῦτον. Vict.

469. [ἀνακαιοῦσθαι : Τὸ ἀνακαιοῦσθαι πρὸς τὸ πρά- 40 γμακα σύναπτε καὶ ἀντιγραφάς. εἰκότως δὲ εἶπε τῇ σῇ φρενί, δεικνύς ἐντεῦθεν, ὡς ἄλλος μὲν ἂν τις οὐδενὸς ἄξια ταῦτα ἐλογίσαστο, σὺ δὲ πλείστου ἄξια. Vict.]

(471). πράγματα κἀντιγραφάς : Οὕτως ἐκάλουν τὰς δίκας διὰ τὰς ἀντιθέσεις καὶ λύσεις τῶν ἐπιφερομένων. [τὸ δὲ ἐξῆς, ἀνακαιοῦσθαι τὰ πράγματα καὶ τὰς ἀντι- 45 γραφάς.]

(474.) ἄξια σῇ φρενί : Τὰ ἄξια πράγματα σὺν τῇ σῇ φρενί βουλευσομένους.

(476). νῦν ὁ Σωκράτης λέγει, μᾶλλον δὲ ὁ γορός· εἴθε γὰρ μετὰ τὸ ἄξιον ἐπάγειν διστιγὰς ὡς ἂν ἄδη τὸ 50 ἀλλ' ἐγγεῖρει. V. [ἀλλ' ἐγγεῖρει : Ἐν ἐκθέσει διστιγον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν. εἰώθασι γὰρ μετὰ τὰς τοιαύτας περιόδους ἐπάγειν διστιγον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ἐπεκρίσεως δύο συνήθως διπλαῖ ἐξω νε- 55 κευκαῖται, τῆς δὲ διστιγῆς παράγραφος. καλεῖται δὲ ταῦτα

πολυσχημάτιστα, διὰ τὸ διάφορα δέχεσθαι μέτρα. τὰ δ' ἐφεξῆς λβ' ἱαμβικά εἰσι ἀκατάληκτα τρίμετρα. ὧν τε- 5 λευταῖον

χώρει, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν ;

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. — ἐγγεῖρει : Ἀρχὴν ποιεῖ. Vict.] 5

481. τειρομαχεῖν μοι διανοεῖ : πρὸς τὰς μηχανὰς ὑπὴντησε. R.V. [ἐντεῦθεν παρίστησι τὴν ἑαυτοῦ διά- νοιαν. τὸ γὰρ μηχανὰς οὐχ ὡς ὁ Σωκράτης, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐνόησεν, ἀλλ' εἰς τειρομαχικὰ ὄργανα. ἐξεπίτηδες καὶ ὁ ποιητὴς ταύτην τὴν λέξιν ἔθηκεν. Junt. ἐντεῦθεν 10 παρίστησι τὴν ἑαυτοῦ ἀνοιαν. τὸ γὰρ μηχανὰς οὐχ ὡς Σωκράτης εἶπεν, αὐτὸς ἐνόησεν, ἀλλ' εἰς τειρομαχικὰ ὄργανα. ἐξεπίτηδες δὲ ὁ ποιητὴς ταῦτα ποιοῦν διλημ- μάτους τῆσιν λέξεσι. Vict.]

484. ὁρεῖται : Χρεωστέταί μοι δάνεισμα παρ' ἐτέ- 15 ρου. Br. κερεώσθηται. R.

486. ἔχεις ἐπιτηδαιότητα ἐν τῷ λέγειν. R.V.

487. [ἀποστρεῖν δ' ἐνι : Πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον, καὶ πρὸς τὸ ἑαυτοῦ ὁ γέρον βούλεμα. τοῦτο γὰρ αὐτῷ σπουδάζεται τὸ ἀποστρεῖν τοὺς θανειστάς.] 20

488. ἀμέλει : Παρέλκει. (Ἄτικτὴ δὲ ἡ φράσις. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀθύρει.)

490. [συναρπάσαι : Ἀντὶ τοῦ συναρπάσει. πρὸς τὸ ὑφαρπάσαι ἐπαίξεν, ἐπειδὴ καὶ οἱ κύνες ἀρπάζοντες ἐσθίουσι.] 25

496. ἀκαρῆ : ἀντὶ τοῦ ὀλίγον χρόνον. R.V. δικάζο- 30μαι : Εἰς δικαστήριον ἀπέρχομαι. Vict.

497. ἴθι νῦν κατάθου : Ἀντὶ τοῦ ἄγε. ὅπερ δὲ ἐπὶ τῶν μουμένων τὰ μυστήρια, ἀποδύσαι αὐτὸν τὴν ἐσθῆκα βούλεται. [ὡς μέλλων δὲ ἐκεῖνος τύπτεσθαι, φησὶν, ἡδι- 35 κηκά τι ; ὃ δὲ ταρτευόμενος ὡς ἐπὶ τῶν μουμένων, γυμνὸν εἰσάγει αὐτόν.]

[ἴθι νῦν, κατάθου θοιμάτιον : Ἐθος ἦν τοῖς τότε φιλοσόφοις ἐν γιγνόμενῳ μόνον ἐνδεδυμένους καὶ ἡμι- γυμνοὺς καθημένους φιλοσοφεῖν. κατὰ τοῦτο οὖν τὸ 35 ἔθος κατὰθου, εἶπεν ὁ Σωκράτης τῷ Στρεψιάδῃ, τὸ ἱμάτιον, ἡγούον ἀποδύσαι. ὁ Στρεψιάδης δὲ ὑπολαβὼν ὅτι ἀποδύσασθαι τοῦτο κελεύει, ἵνα τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ὀβῇ ἀφελῆται, ἡ γυμνωθέντα τούτου ἱμάτι τύψη, διὸ καὶ ἡδίκηκά τι, φησὶ, καὶ διὰ τοῦτο βούλει ἀφαιρεῖσθαι 40 μοι τὸ ἱμάτιον ; Vict.]

498. νομίζεται : ἀντὶ τοῦ νόμιμόν ἐστιν. R.

499. ἀλλ' οὐγὶ φωράσων : (Ἐθος ἦν τοὺς εἰσιόντας εἰς οἰκίαν τινὸς ἐπὶ τῷ ἐρευνῆσαι γυμνοὺς εἰσιέναι, ἵνα μὴ τι ὑπὸ τὰ ἱμάτια κρύψαντες λάθωσιν, ἢ ἵνα μὴ 45 ὑπὸ ἔλθρας λάθωσιν ὑποβαλόντες τὸ ζητούμενον καὶ ζημίας αἰτίαι τούτῳ γένωνται.) οἱ γὰρ μέλλοντες εἰσιέναι, ἵνα ἐπιθεάσωνται γρήματα τοῦ δημοσίου γε- νόμενα, ἢ κατ' ἐρευναν, γυμνοὶ εἰσάσιν, ἵνα μὴ τι ὑπὸ τὰ ἱμάτια κρύψωσι. — εἰσέρχομαι : Καὶ δεῖμα ἐντεῦ- 50θεν γυμνὸν εἰσιέναι, μήπως κρατηθῶ. Vict. ὡς μέλλων τύπτεσθαι τοῦτό φησι. R.

504. ἡμιβήνης γενήσομαι : Ἐπεὶ ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς

τὴν ἰδέαν δ' Χαιρεφῶν, ἅτε φιλοσοφία συντετηκώς· ὅθεν
 νυκτερίς ἐκαλεῖτο καὶ πύξινος. [ἰστέον ὅτι ἰσχνός καὶ
 ὠγρὸς τὴν ἰδέαν δ' Χαιρεφῶν ἦν, ἅτε φιλοσοφία συζῶν,
 καὶ ἐκ ταύτης συντετηκὸς ἔχων τὸ σῶμα. διὸ καὶ νυ-
 6 κτερίς ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ἰσχνόν. Bg. ἡμιθνής: Ἡμιμα-
 θής. Cant. 3. ὠρεῖται εἰπεῖν ἡμιμαθὴς γενήσομαι, ἐπεὶ
 περὶ μαθησεως ὁ λόγος, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν τελείως
 μαθεῖν ἐστὶ τῷ Στρεψιάδῃ ζῶν, διὰ τὸ ἐκ τούτων
 δυνήσεσθαι τοὺς θανειστάς ἀποκρούσασθαι, τὸ μηδὲν
 10 μαθεῖν οἰονεῖ θάνατος, διὰ τὸ μέλλειν ἀποδοῦναι τὰ
 χρέα· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἡμιμαθὴς ἡμιθνής εἶπε. Cant. 3.]
 606. σπεύσας εἰς φροντιστήριον. R.
 (507). μελιτοῦτταν: Πλακοῦντα μέλιτι δεδευμένον.
 ἔφρεον δὲ, ὡς ἐδόκουν, τοῖς ὄρεσι.

508. ὥσπερ ἐς Τροφώνιον: [Ὁ Τροφώνιος ἐγένετο
 λιθοζόος ἄριστος, ὃς κατεσκεύαζεν ἱερὸν ἐν τῇ Λεβα-
 δεῖα τῆς Βοιωτίας ὑπὸ γῆν, καὶ καλεῖται Τροφώνιον.
 ἐκεῖ οὖν οἱ μυσούμενοι καθέζοντο ἐπὶ τοῦ στόματος γυ-
 μνοὶ, καὶ ἀρπάζοντο ὑπὸ τινων πνευμάτων, καὶ φέ-
 20 ρονται ὑπὸ τὴν γῆν. ἐπειδὴ δὲ ἀπαντῶσι θαύμινοι καὶ
 ὄρεσι καὶ ἄλλα τινὰ ἔρπετα, βραστάζουσι πλακοῦντά τινα
 καὶ ῥίπτουσιν ἐπὶ τῷ ἔκφυγεῖν. καὶ μετὰ τὴν μύησιν
 δι' ἄλλου στόματος ἀναρριπτεύονται. Ἄλλως.] (οὕτως
 ὁ Χάραξ ἐν τῷ ὄ " Ἀγαμήδους ἄρχων Στυμφίλου τῆς
 25 " Ἀρκადίας ἐγάμει Ἐπικάστην, ἥς παῖς ἦν Τροφώνιος
 " σκότιος. οὗτοι τοὺς τότε πάντας ὑπερεβάλλοντο εὐ-
 " τεχνίᾳ, τὸν τε ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος ναὸν ἡρῳά-
 " ῃσαν· ἐν Ἡλίδι δὲ ταμειῶν χρυσοῦν κατεσκεύαζαν
 " Αὐγαίᾳ· ὃ καταλείψαντες ἄρμον λίθινον, νυκτὸς εἰσ-
 30 " ἰόντες ἐκλεπτον τῶν χρημάτων ἅμα Κερκυόνη, ὃς
 " ἦν γνήσιος Ἀγαμήδους καὶ Ἐπικάστης υἱός. ὡς δὲ
 " ἡπόρει λίαν Αὐγαίας, ἐπιδημήσαντα Δαίδαλον αὐ-
 " τότε κατὰ φυγὴν Μίνως ἐλιτάνευσεν ἐξηγνεῦσαι τὸν
 " φῶρα. ὁ δὲ παγίδας ἔστησεν, αἷς περιπεσὼν Ἀγα-
 35 " μήδους ἀναιρεῖται. Τροφώνιος δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 " τεμὼν πρὸς τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ἅμα Κερκυόνη
 " φεύγει εἰς Ὀρχομένον. Αὐγαίῳ δὲ κατὰ κέλυσιν
 " Δαίδαλου πρὸς τὴν τῶν αἱμάτων ἔκλυσιν ἐπιδιώ-
 " κοντας, καταφεύγουσιν ὁ μὲν Κερκυὼν εἰς Ἀθήνας,
 40 " ὡς Καλλιμάχος [fr. 143]

« ὅς ῥ' ἔφυγεν μὲν
 " Ἀρκαδίην, ἡμῖν δὲ κακὸς παρενάσαστο γείτων.

« ὁ δὲ ἕτερος εἰς Λεβαδίαν τῆς Βοιωτίας, οὗ κατω-
 " ρυχὴν ποιησάμενος οἴκησιν διατέλει. τελευταίναντος
 45 " δὲ αὐτοῦ μαντεῖον ἀτρεκέως ἐφάνη αὐτότε. καὶ θύουσιν
 " αὐτῷ ὡς θεῷ. περιέλιπε δὲ υἱὸν Ἀλκανδρον. » Ἀλ-
 λως. ἐν [μὲν] τοῖς [παιατοῖς] ἀντιγράφοις οὕτως εὖ-
 ρον. πρῶτον μὲν οἱ περὶ Ἀγαμήδην υἱοὶ Ἀπόλ-
 λωνος καὶ Ἐπικάστης· οἱ δὲ Διὸς καὶ Ἰοκάστης· οἱ δὲ
 50 Ἐργίνου. εἶτα ὡς Δαίδαλος μὲν τὸ τεχνίον ἐπαίησεν,
 αὐτοὶ δὲ κεκλοφότες ἐάλωσαν· καὶ τῷ ἑτέρῳ φεύγοντι
 διέσχεν ἡ γῆ καὶ ἐδέξατο περὶ Λεβαδέαν. ὕστερον δὲ
 Βοιωτοῖς λιμώττουσιν ἔχρησεν ὁ θεὸς Τροφώνιον τιμᾶν.

οἱ δὲ ἀγνοοῦντες ὅπη εἶη τὸ μνῆμα, σμῆναι μελισσῶν
 περιέτυχον ἐξ ὑπορρῶγός τινος ἀνιουσῶν· καὶ στοχα-
 σάμενοι τοῦτον εἶναι τὸν τόπον, ἔκριναν ἐκεῖσε δεῖν
 τινα κατελθεῖν [θεασόμενον]· ὃς εὗρον δύο δράκοντας,
 προσήνεγκε μελιτοῦττας καὶ οὐκ ἡδικήθη. ἐξ οὗ τὸ ἔθος
 6 ἐγένετο. οἱ δὲ βουλούμενοι χρηστηριασθῆναι, ἀγρεύσαν-
 τες ὠρισμένους καὶ στολῇ κεκοσμημένους θεοπροπεῖ,
 κατέλασι τοὺς πλακοῦντας ἔχοντες, πρὸς τὸ βάλλιν τοῖς
 ὄρεσι καὶ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπ' αὐτῶν. καὶ πολλοὶ μὲν
 αὐθημερὸν ἀνεπέμψθησαν δι' αὐτοῦ τοῦ στομίου, οἱ
 10 δὲ καὶ διὰ πλειόνων ἡμερῶν.) [ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις
 οὗτοι· ὁ Τροφώνιος ἀνὴρ ἦν πᾶν φιλόδοξος. ποιήσας
 οὖν ἐν Λεβαδεῖα τῆς Βοιωτίας ὑπόγειον οἴκημα, εἰσαλ-
 θὼν ἐμαντεύεται, καὶ λιμαγρονήθεις ἀπέθανεν. ἐγκα-
 τοικήσαν δὲ δακμονοῦνται τὰς μαντείας ἐτέλει. εἰσέρχοντο
 15 οὖν ἐντὸς οἱ χρησόμενοι, ἔχοντες ἐν ταῖν χερσὶν πό-
 πανα, ἵνα τοῖς ἐκεῖ ἐμφιλόχοιροῦσιν ὄρεσι διδόντες,
 μηδὲν ὑπ' αὐτῶν δυσχερὲς πάσχουσιν. ὁ δὲ εἰσὼν ἐκεῖσε
 λοιπὸν οὐκ ἔτι ἐγάλα διὰ τὴν τῶν ὄρων ἐκπλήξιν. ὅθεν
 καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγέλαιστον καὶ συνοφρωμέ-
 20 νων, ἐς Τροφώνιον μαμάντευται.] — χρηστηρίον ἐστὶν
 ἐν Λεβαδεῖα, ὃ τινὲς Καταβάσιον καλοῦσιν. στόμιον
 γὰρ τί ἐστιν, ὡς τὰ ἄλλα δύνασθαι μόνα τῶν ποδῶν
 χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ γράμμενοι, ἀγρεύσαντες πρῶ-
 τον ὠρισμένας ἡμέρας καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἐρεῶ
 25 τινι σχήματι καὶ ἀμφοτέρας ταῖς χερσὶ τοιαύτας
 μάζας λαβόντες, οὕτω καθίζουσιν ἐπὶ τὸ στόμιον καὶ
 αἰφνίδιον ἀρπάζουσι καὶ καταδύνουσιν ὑπὸ τῆς γῆς.
 τὰς δὲ μάζας λαμβάνουσιν ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι
 ὑπὸ τῶν συναντωμένων ὄρων, ἀλλ' ἐκείνας αὐτοῖς
 30 παραβάλλειν τρυφήν. ἐν Λεβαδεῖα ἱερὸν ἐστὶ Τροφω-
 νίου, ὅπου ὅπως ἦν ὁ μαντεύομενος, ὃς οἱ κατοικοῦντες
 πλακοῦντας ἐβαλλον μέλιτι δεδευμένους. R.

509. τί κυπτάξεις ἔχων: Ἀττικῶς περιτετεύει τὸ
 ἔχων. τὸ δὲ κυπτάξεις ἀντὶ τοῦ στραγγεῖν καὶ διατρί-
 35 βεις οὕτως ἐνταῦθα. — κυπτάξεις: Χρονίζεις, διατρί-
 βεις. Vici.

[περὶ τὴν θύραν: Βαρέως διακείμενος εἰς τὸ εἰσιέ-
 ναι δι' αὐτῆς.]

510. [ἄλλ' ἴθι χαίρων: Τοῦτο διὰ τὸ εἰσαγεσθαι 40
 τὸν χορὸν ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν ὀνομάζεται κορωνίς.
 διὰ δὲ τὸ προτιθεσθαι τῆς παραβάσεως κατὰ τὸ ἔθος,
 ὀνομάζεται κομμάτιον, κώλων ὀκτώ. ὅν τὸ μὲν πρῶτον
 ἀναισθητικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ χοριαμβικὸν
 δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐπιμειγμένον δισπονδείῳ.
 45 τὸ δεύτερον ἀναισθητικὸν μονόμετρον. τὸ τρίτον καὶ
 τὸ ἑτῆς καὶ τὸ ἑβδομον καὶ τὸ μετ' αὐτὸ χοριαμβικὰ
 δίμετρα καταληκτικὰ εἰς ἀμφίβαρυν περιούμενα,
 ἢ βακχείον, διὰ τὸ ἀδιάφορον, Ἀριστοφάνεια καὶ αὐτὰ
 καλούμενα. τὸ πέμπτον χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατά-
 50 ληκτον. τὸ ἕκτον ἀπὸ ἱαμβικῆς βάσεως εἰς χοριαμβικὴν
 ὑπερκατάληκτον.

τὸ συστηματικὸν τότε ἐκ κώλων συνίσταται ἡ'. τὸ
 α' χοριαμβικὸν δίμετρον ἐκ χοριάμβου, σπονδείου καὶ

ἀμφιμάχρου. τὸ β' δακτυλικὸν μονόμετρον. τὸ γ' χο-
ριαμβικὸν μονόμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ δ'
δμοιον τῷ γ'. τὸ ε' ἐκ β' χοριάμβων. τὸ ς' ἐκ διτάμβου,
χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ' ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμ-
φιμάχρου. τὸ η' ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. εἴτα ἡ πα-
ράβασις ἐκ τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν μέ-
συνισταμένη, ὧν τελευταῖος

ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκῆσεται.

λέγεται δὲ τροχαϊκὸν τοῦτο τὸ μέτρον, οὐχ ὅτι μόνον
10 τροχαίους ἔχει, ἀλλ' ἐκ τοῦ πλεονάζοντος καὶ μάλισθ'
ὅτι ἐκ παντὸς τὸν ζ' πόδα τὸν πρὸ τῆς καταληκτικῆς
συλλαβῆς τροχαῖον ἔχει. παράβασις δὲ λέγεται τοῦτο
τὸ σύστημα, ὅτι οἱ ποιηταὶ ὡς ἐκ στόματος τοῦ χοροῦ
ἐξέχουσιν πρὸς τοὺς θεατὰς, ἃ ἐβούλοντο γενέσθαι αὐ-
15 τοῖς ὡς οἰκείας προσώποις τοῖς χοροῖς κεκρημένοι, ὅπερ
καὶ νῦν οὗτος ποιεῖ δι' αἰτίαν τοιαύτην νόμος ἦν Ἀθη-
ναίοις μήπω τινὰ ἐτῶν λ' γεγονότα μῆτε δρᾶμα ἀναγι-
νύσκειν ἐν θεάτρῳ, μῆτε δημηγορεῖν. τούτῳ τῷ νόμῳ
καὶ ὁ κομικός οὗτος εἰργόμενος πρότερον διὰ τὸ μὴ τρια-
20 κονταετῆς εἶναι ὑπάρχειν, ποιῶν δράματα διὰ Φιλωνί-
δου καὶ Καλλιστράτου ἀνεγίνωσκεν εἰς τὸ θέατρον, ὧν
ἐν ἦν τὸ τῶν Δαιταλέων λεγόμενον, ἐν ᾧ δύο εἰσῆγαγε
μειράκιον διαλεγόμενα, σῶφρον τε καὶ αἰσχρόν. καὶ
25 ἐν τούτῳ ὁ ποιητὴς. ἐπιβάς δὲ ἡδὴ τοῦ λ' ἔτους, καὶ
τοῦτο δὴ τὸ τῶν Νεφελῶν ποιήσας δι' ἑαυτοῦ διδάσκει,
καὶ αἰτεῖ παρὰ τῶν θεατῶν, ἃ δεῖ γενέσθαι αὐτῷ, ἥτοι
τὸ νικῆσαι τῷ δράματι. Vict. ἴθι : Πορεύου, ἔλθε.
Vict.]

30 511. κομμάτιον χοροῦ. R.

514. ἀντὶ τοῦ γράσας. R.

516. [χρωματίζεται : Ἀντὶ τοῦ χρωματίζεται. αὐτὸς δὲ
ὁ χρωματισμὸς εἰς πρόσωπον γίνεται. αὐτὸς γὰρ κατὰ
νοῦν ἐχρωματίζεται, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, τὴν αὐτοῦ φύ-
35 σιν, ἢ' ἢ ὅλον καὶ μέρος, διὰ μὲν τοῦ χρωματίζεται
νοούμενου τοῦ ὅλου, διὰ δὲ τοῦ τὴν αὐτοῦ φύσιν, τοῦ
μέρους. Junt., Vict.] πλησιάζεται. R.

517. ἐπασκεῖ : Παιδεύεται. Vict.

518. ὧ θεώμενοι : [Ἡ παράβασις δοκεῖ μὲν ἐκ τοῦ χο-
40 ροῦ λέγεσθαι. εἰσάγει δὲ τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιη-
τής.] παράβασις δὲ ἐστὶν ὅταν ἐκ τῆς προτέρας στάσεως ὁ
χορὸς μεταβάς οὕτως ἀπαγγέλλῃ πρὸς τὸν δῆμον ἀφο-
ρῶν. (εἶδη δὲ παραβάσεων ἑπτὰ· ἀπλὰ μὲν τρία, κατὰ
δὲ σῆμα τέσσαρα. τὰ μὲν οὖν ἀπλὰ ἐστὶ ταῦτα· κομ-
45 μάτιον· παράβασις ὁμωνύμου, ἢ καὶ ἀνάπαιστος κα-
λεῖται, ἐπεὶ πολλὰκί ἐν ταύτῃ τῷ ἀναπαίστῳ χρῆται·
πνίγος, ὁ καὶ μακρόν. τὰ δὲ κατὰ σῆμα, στροφή, ἀν-
τίστροφος, ἐπίρρημα, ἀντεπίρρημα. ἡ μὲν οὖν στροφή
καὶ ἀντίστροφος συνεμπίπτουσι κατὰ τὸ μέτρον καὶ
50 τὰ κῶλα· πάλιν τὸ ἐπίρρημα καὶ τὸ ἀντεπίρρημα.
[τινὲς δὲ προστιθέασιν καὶ ὠδὴν καὶ ἀντιῶδὴν. ἔχουσι
γὰρ καὶ ταῦτα σῆμα πρὸς ἄλληλα.] ἡ μὲν οὖν παρὰ-
βασις ἢ ἐκ τούτων συγκατεμένη τελεία ἐστὶ. εἰσὶ δὲ καὶ

ἀτελεῖς παραβάσεις, ὧν ἐστὶ καὶ αὕτη.) [ἑπτὰ δὲ ὄν-
των τῶν τῆς παραβάσεως μερῶν, ἐπ' ἕκαστον τῶν
ἀπολελυμένων τριῶν τίθεται ἡ παράγραφος. οὐχ ἦτον
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μέλους καὶ τοῦ ἐπιρρήματος, ἀν' μηδὲν
ἀποδιδῶται. ἐὰν δὲ ἐνῇ τὰ ἀνακυκλούμενα, τό τε ἀν- 5
τίστροφον τοῦ μέλους καὶ τὸ ἀντεπίρρημα, ἐπὶ τοῦ ἐπιρ-
ρήματος τίθεται ἢ ἔσω νενευκυῖα διπλῇ ὑπὲρ τοῦ δη-
λώσαι ὅτι ἐστὶ τὰ ἀνταποδιδόμενα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀντεπιρ-
ρήματος ἢ ἔξω νενευκυῖα. ἐν δὲ τοῖς ἀποδιδόμενοις
πάλιν ἐπ' ἑκάστης στροφῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τοῦ 10
τελευταίου κώλου δύο διπλᾶ, ἡ μὲν κατ' ἀρχάς, ἡ
δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἀμφοτέρω μέντοι ἔξω νενευκυῖαι,
δηλοῦσαι ἡμῖν ὅτι ἀνταποδίδονται. τὸ δὲ μέτρον ἀσύ-
στατον Εὐπολίδειον καλούμενον, στίχων τροχαϊκῶν τε-
τραμέτρων καταληκτικῶν με', ὧν τελευταῖος

ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκῆσεται.

τὸ δὲ τροχαϊκὸν μέτρον κατὰ πᾶσαν μὲν χώραν δέ-
ζεται τροχαῖον καὶ σπονδαῖον, πλην τῆς παρατελεύτου,
μὴ ὅντος τοῦ μέτρου χωλοῦ. καὶ κατὰ μὲν τὰς περι-
τὰς τρίβραχυν καὶ δάκτυλον, εἰ τύχοι. τῶν δ' ἀρτίων τὰς 20
μὲν ἑτέρας ἀνάπαιστον, καὶ οὐς ἔφην ἐγγυρῶν πάσῃ
χώρῃ. ἰδίως δὲ τὴν τετάρτην ἐν τούτοις ἱκμεῖον. ἐπὶ τῷ
τέλει παράγραφος. ἐγρῆν δὲ τὴν λέξιν ὑπὸ τοῦ χ
σημειοῦσθαι. ἐγρήφατο γὰρ μετοχῇ αὐτὴ δνόματος.]

κατεροῖ : Ἀργόν. ἐρῶ. ἐλεύθερος : Μετὰ παρρη- 25
σίας. Vic.

519. [νῆ τὸν Διόνυσον : Ἐπεὶ ἐν Διονυσίοις παρῆλ-
θε τὸ δρᾶμα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς ἀγῶσι τὰ
δράματα ἤγαστο καὶ ἐδιδάσκετο. — τὸν Δόνυσον : Συν-
ίζησι. Vict.] 30

520. [οὗτω νικήσαιμ' ἔγωγε : Διπλῇ εἰσθεσις εἰς τὴν
παράβασιν. οὐχ ἡ αὕτη δὲ ἐστίν, οὐδὲ τοῦ αὐτοῦ μέ-
τρου τῇ ἐν ταῖς Νεφέλαις πρώταις, ἀλλ' ὡς ὀλίγῳ πρό-
τερον εἴρηται, τοῦ καλουμένου Εὐπολίδειου.]

523. ἀναγεῦσ' ὕμᾱς : Ἀντὶ τοῦ διδάξαι τὸ δρᾶμα. ὡς 35
ἐπὶ βρωμάτων δὲ λέγει. — ἀναγεῦσαι : Δεῖξαι ὑμῖν
ταύτην. LB. ἡξίωσα : Ἀξίους ἔκρινα τῆς κομωδίας
ἐκείνης. ἀναγεῦσαι : Φαγεῖν. ἢ παρέσχε μοι : Εἰς ἣν
πολλὰ ἐμόγησα. Vict. ἦτις. πόνον. R.

524. [ὕπ' ἀνδρῶν : Τῶν κριτῶν. τοῦτο ἐπὶ τῶν προ-
τέρων Νεφελῶν.] — ἀνδρῶν φορικῶν : Βασκάνων, κρι-
τῶν. Vict.

525. [ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέφομαι : Ἐπεὶ οὐ Κρατί-
νου, ἀλλ' Ἀμειψίου δευτέρος ὤφθη.]

528. [οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν : Ἀντὶ τοῦ ἐλλογίμοις ἢ οἷς 45
ἐπιδείκνυσθαι ἡδύ ἐστιν.]

529. σῶφρον τὴν γῶι : Πρῶτον δρᾶμα γράψας ἐξέθη-
κεν ὁ ποιητὴς τοὺς Δαιταλεῖς, ἐν ᾧ σῶφρον μειράκιον
εἰσάγει καὶ ἕτερον ἄχρηστον. κῆδοκίμησε δὲ σφόδρα ἐν
τούτῳ τῷ δράματι. — καταπύγων : Κίναϊδος, ἀσελγῆς. 56
δα... νος μαλακός. Vict.

ἄριστ' ἡκουσάτην : Ἀντὶ τοῦ κῆδοκίμησαν. οἱ γὰρ
ἐνίκησαν, ἐπεὶ δευτέρος ἐκρίθη ἐν τῷ δράματι. [διόπερ

ἐστὶ μὲν αὐτὸ πρῶτον τῶν δραμάτων, ὑπὸ δὲ αἰδοῦς
οὐ δι' ἑαυτοῦ ἐπεδείξατο αὐτό.]]

530. κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι : Οὐπὼ ἐπέτρεπον ἑμαυτῷ
τὸ λέγειν διὰ τὴν αἰδῶν. οὐ γὰρ δι' ἑαυτοῦ ἐξ ἀρχῆς κα-
ὅ θῆκε τὰ δράματα ὁ ποιητής, εὐλαβῆς ὢν. ἀπὸ δὲ τῶν
Ἰππέων ἤρξατο δι' ἑαυτοῦ εἰσιέναι.

531. [ἐξέθηκα : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λάθρα τικτου-
σῶν καὶ φοβουμένων γνωσθῆναι γυναικῶν, καὶ διὰ
τοῦτο ἐξῶ ῥιπτουσῶν τὰ βρέφη, ἵν' ἰδῶν τις ἀνέλοιτο.
10 Εὐριπίδης [Phaen. 25]

δίδωσι βουκόλοιςιν ἐκθεῖναι βρέφος.

λέγει οὖν Ἀριστοφάνης, ὡς ἐπειδὴ παρανόμως ταύτην
τὴν κωμῳδίαν ἔτεκεν, ὥσπερ τι βρέφος ἐξῶ ἔρριψα.]]

παῖς δ' ἐτέρα : Φιλωνίδης καὶ Καλλίστρατος. ἐπεὶ
15 οὐ δι' ἑαυτοῦ ἐδίδαξε τοὺς Δαιταλεῖς, πρῶτον αὐτοῦ
δράμα. [τὸ δὲ, ἀνείλετο λαβούσα, ἢ ἐκ παραλλήλου ὡς
τὸ, « ἄγνευσας ἐκάθηρεν. » ἢ τὸ μὲν λαβούσα, διὰ τὴν
ἐκ τῆς γῆς ὑπὸ τῶν χειρῶν ἄρειν, τὸ δὲ ἀνείλετο διὰ
τὴν ἀναδοχὴν καὶ εἰσποίησιν. — δηλονότι ὁ Φιλωνίδης
20 καὶ ὁ Καλλίστρατος, οἱ ὕστερον γενόμενοι υποκριταὶ
τοῦ Ἀριστοφάνους. Br. ἀνείλετο : Ἀνεδέξατο. *Viell.*]

532. ἐξεβρέψατε : Ἀριστον καὶ καλὸν ἐκρίνατε. κά-
παίδευσάτε : Ἐπὴνέσατε. *Viell.*

533. πιστὰ παρ' ὑμῖν : Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου φίλα
25 μοὶ ἐστὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς καὶ πιστὰ συνῆχκα. R. V. —
ἤγουν μεγάλη πίστις ἐστὶ μοι πρὸς ὑμᾶς καὶ πληρο-
φορία. εἰρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰς φιλίας δι' ὁρ-
κου ποιοῦντων. Junl., *Viell.*

534. νῦν οὖν Ἠλέκτραν : [Παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Χοηρό-
30 ροῖς ἡ Ἠλέκτρα ἐκ τοῦ βοστρύχου ἐπιγινώσκει τὸν
Ὀρέστην ἐληλυθότα. ὥσπερ ἡ Ἠλέκτρα, φησὶν, οὕτω
καὶ ἡ κωμῳδία κατὰ ζήτησιν ἦλθεν τῶν θεατῶν τῶν
τότε. ἐπιγινώσκειται γὰρ ἂν τι σύμβολον ἐκείνων ἰδῆ, καὶ
τὸν ἔπαινον.] Αἰσχύλου φέρεται δράμα Χοηφόροι, ἐν ᾧ
35 Ἠλέκτρα παραγενομένη εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς ἐκ
τοῦ πλοκάμου τὸν ἀδελφὸν ἐγνώρισεν. καὶ ἡ κωμῳδία
αὕτη τοὺς θεατὰς ἐκείνης τῆς κωμῳδίας, ἀδελφῇ αὐτῆς
οὔσα, ἐπιγινώσκειται, ἂν ἰδῆ. [ἢ Χρυσόθεμις ἀπελθούσα
οὔσαι τῷ πατρὶ, καὶ τὸν Ὀρέστου πλόκαμον ἐνταῦθα
40 εὐροῦσα, εἶπε τοῦτο τῇ Ἠλέκτρᾳ. ἡ δὲ ἀπελθούσα ἐγνώ-
ρισεν αὐτὸν ὄντα Ὀρέστου· εἰ καὶ Σοφοκλῆς τοῦτο οὐ
λέγει. λέγει οὖν ὁ ποιητής, ὅτι, εἰ ἐπαίνεθῆσεται παρ'
ὑμῶν ἡ νῦν κωμῳδία, γινώσκειται ὅτι ὑμεῖς ἐστὲ οἱ καὶ
τὴν πάλα αὐτῆς ἀδελφὴν ἐπαίνεσάντες. Junl.]]

45 535. θεαταῖς οὕτω σοφοῖς : Ἦγουν καθὼς εἰς τὸ
δράμα ἐκείνον ἐφάνητε. *Viell.*

536. [τὰδελφῶν τὸν βοστρύχον : Ὁ ἐστὶ σύμβολον
καὶ ἔπαινον ἐκείνων ἐπιγινώσκειται, ἂν ἰδῆ.]

538. οὐδὲν ἦλθε : Παρέλκει τὸ δὲν· ὡς καὶ παρ'
50 Ὀμήρῳ « οὐδὲν ἔτισε. » θέλει δὲ εἰπεῖν, οὐκ ἦλθε συν-
ήθως.]]

σχύτινον : Εἰσῆσαν γὰρ οἱ κωμικοὶ διαχωσμένοι δερ-
μάτινα αἰδοῖα γελόιου χάριν. [Θέλει δὲ εἰπεῖν αὐτοὺς

φορτικῶς χαριεντιζομένους. — σχύτινον : Δερμάτινον
ἱμάτιον μακρὸν, καθὼς τινες ἕτεροι κωμικοὶ ποιοῦσιν.
Viell.]

539. ἐρυθρὸν : Διγῶς. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἡ ἐρυθρὸν ἐξ
ἄκρου, ἢ ἐξ ἄκρου παχύ. τοιαῦτα γὰρ οἱ κωμικοὶ πρὸς ὁ
γέλωτα ποιοῦν.

540. ἔσκωψα τοὺς φαλακροὺς : Τοῦτο διὰ τὸν Εὐπο-
λιν. Br.

οὐ κόρδαχ' εἴλικυσε : [Τρία εἶδη ὀρχήσεως· ἐμμέλεια
μὲν τραγικὴ, σίκυνις σατυρικὴ, κόρδαξ κωμικὴ, ἥτις 10
αἰσχυρῶς κινεῖ τὴν ὄσφυν.] ἔστι δὲ ὀρχήσεως κωμικῆς
εἶδος ἀσχήμονος, εἰσὶ δὲ τρία εἶδη ὀρχήσεως· ἐμμέλεια
μὲν τραγικῆς, σικινίς δὲ σατυρικῆς, κόρδαξ δὲ κωμι-
κῆς. R. V. κόρδαχα τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς καρυδᾶν
λέγει. τὸ δὲ εἴλικυσε ἀντὶ τοῦ ἐσώτερον εἰσῆγαγε νοεῖ. 15
Br. τὸν λεγόμενον ἰδιωτικῶς καρυδᾶν λέγει. τὸ δὲ εἴλικυ-
σε ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ εἰσῆγαγε νοεῖ. Br. κόρδαχ'
εἴλικυσε : Ἀσεμνῶς ὀρχήσατο. *Viell.* τρία εἶδη ὀρχή-
σεως, ὡς καὶ Ἡσύριος ὁ ἱουστρίου φησὶν, ἐμμέλεια,
καὶ Cant. 2. 20

541. [οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων : Ὡς Εὐπολὶς ἐν τοῖς
Προσπαλτιοῖς. ἡ ὡς εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὐεπίφορον ὄντα
τὸν Ἑρμιππον.]]

542. τύπτει τὸν παρόν· ἀφανίζων : Τοῦτο εἰς Ἑρ-
μωνα λέγει τὸν υποκριτὴν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοῦ γελᾶν 25
χάριν τοὺς ἐγγύς ἐστῶτας ἔτυπε τῇ βακτηρίᾳ. — ἀφα-
νίζων πονηρὰ σκώμματα : τὰ φαῦλα σκώμματα, ὅ
ἐστὶ τὰς εὐτελεῖς πεπλοσμένους κωμῳδίας ἀφανεῖς ποιοῦν,
τουτέστι περικαλύπτων τῷ γέλωτι καὶ τῇ παιδιᾷ. ἡ οἷον
ἐπιτρίβων τὰ σκώμματα καίπερ πονηρὰ ὄντα. R. ἐκτὸς 30
δὲ ἑαυτοῦ ποιήσας τὰ πονηρὰ σκώμματα τοῦτοι τοῖς
γελόις χρηταί. ἔδει δὲ εἰς τὸ χρησίμους τῶν Ἀθηναίων
τὰ πονηρὰ σκώμματα λέγειν, δι' ὧν ἐπαίδευοντο οἱ κα-
κῶς πράττοντες. V. [ἵστεον δὲ ὅτι πάντα ὅσα ἂν λέγῃ,
εἰς ἑαυτὸν τείνει. τοὺς μὲν γὰρ φαίλκτας εἰσῆγαγεν ἐν 35
τῇ Λυσιστράτῃ, τὸν δὲ κόρδαχα ἐν τοῖς Σφηξί, τοὺς δὲ
φαλακροὺς ἐν Εἰρήνῃ, τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν Ὀρνισί,
τὰς δὲ δᾶδας καὶ τὸ ἰοῦ ἰοῦ ἐν Νεφέλαις τοπρωτόν. —
ἵν' ἡ γέλως : Τοῦτο φησὶ διὰ τὸν Ἑρμιππον, καὶ τὸν
Σιμέμμων τὸν τοῦτου υποκριτὴν. Br. — οὐδὲ πρε- 40
σβύτης : Ὁ Σιμέμμων. Cant. 3. Σιμέμμων τις ἕτερος
κωμικὸς ἐν τινὶ αὐτοῦ δράματι εἰσῆζε πρεσβύτην τινὰ
βακτηρίαν κρατοῦντα. Cant. 3.]]

543. (οὐδ' εἰσῆζε δᾶδας : Οὐκ ἔστι δῆλος ἐνταῦθα
τίνι παραινέει· ἀλλ' ἴσως ἑαυτῷ, ἐπεὶ πεποιθήκεν ἐν 45
τῷ τέλει τοῦ δράματος καιομένην τὴν διατριβὴν Σω-
κράτους, καὶ τινος τῶν φιλοσόφων λέγοντας ἰοῦ ἰοῦ.
ἐν δὲ ταῖς πρώταις Νεφέλαις τοῦτο οὐ πεποίηκε. ποιεῖ
δὲ αὐτὸ μετὰ λόγου, οὗτοι δὲ ἀκαίρως.)

544. ἀλλ' αὐτῇ : [Τῇ ἐπινοίᾳ τῆς ὑποθέσεως καὶ οἱ- 50
κονομίᾳ καὶ τῇ χάριτι τῶν ἐπῶν θαρροῦσα.] τοῖς
ἔπεσιν, τοῖς μέτροις. ὅτι καὶ τὰ μέτρα ἔπη καλοῦσι.
R. πιστεύουσα : Θαρροῦσα. ἐλήλυθεν : Εἰς τὸ θεάτρον.
Viell.

545. (οὐ κομῶ : Ἀντὶ τοῦ οὐ μέγα φρονῶ οὐδὲ σεμνύνομαι. χαριέντως δὲ λέγει, ἐπεὶ φαλακρὸς ἦν.) — κομῶ : Ἐπαίρομαι. *Viell.*

546. (δὺς καὶ τρίς : Καίτοι καὶ αὕτη δευτέρα εἰσή-
5 γθη, ἀλλ' ἴσως διάφορος. δοκοῦσι δὲ οἱ πολλοὶ κομικοὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων τὰ αὐτὰ εἰσάγειν δράματα.)

547. καινὰς : Ἀντὶ τοῦ νέας καὶ οὐ τὰς αὐτὰς πάλιν. *R.* νέας. σοφίζομαι : Σοφὸς φαίνομαι, ἡ μηχανῶμαι. *Viell.*

549. ὃς μέγιστον ὄντα : Ὁ Κλέων ἀποθνήσκει ἐπὶ Ἀμεινίου. (πρὸ τούτου δὲ ἔστιν Ἰσαργος, ἐφ' οὗ αἱ
πρῶται Νεφέλαι εἰσέγρησαν. ὁ μέντοι Ἀνδροτίων ἐπὶ Ἀλκαίου φησὶ τοῦ μετὰ Ἀμεινίαν τὸν Κλέωνα τελευ-
τῆσαι δυσὶν ἔτεσιν ὕστερον τῆς τῶν Νεφελῶν διδασκα-
15 λίας.) εἰκότως οὖν ὡς ἔτι περιόντι τῷ Κλέωνι λοιδορεῖται ὁ Ἀριστοφάνης οὐ μόνον ἐν τοῖς προκειμένοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς « ἦν Κλέων τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς. » [ὥσπερ ζῶντος αὐτοῦ διαλέγεται ἐν οἷς φησι « Κλέωνα τὸν λάρον. » καὶ Ἀνδροτίων δὲ φησιν αὐτὸν ἐπὶ Ἀλκαίου τεθνάναι δυσὶν ἔτεσιν ὕστερον Ἰσαργου, ἐφ' οὗ αἱ
πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν. πῶς οὖν δύναται καὶ τοῦ Μαρικοῦ μεμνηθῆναι, ὃς ἐδιδάχθη μὲν
πρὸ τῶν Νεφελῶν, ὡς καὶ νῦν αὐτὸς φησιν; ἐκεῖ δὲ ὁ Εὐπολὶς ὡς τεθνηκότος Κλέωνος μέμνηται. ἡ ἐπεὶ οὐ
25 φέρονται αἱ διδασκαλῖαι τῶν δευτέρων Νεφελῶν, οὐδὲν δυνάμεθα διακρῖναι, εἰ Εὐπολὶς ἐπλάσαστο τὴν Κλέωνος τελευτὴν ἐν Μαριχῇ.]

[[ἐπαῖς ἐς τὴν γαστέρα : Ἐτυψα. ἔγραψε γὰρ κατ' αὐτοῦ τοὺς Ἰππέας. — ἐπαῖσα : Ἐτυψα, ἡ ὅτι γασ-
30 τρήμαχος ἦν, ἡ διὰ τὸ σφετερίζεσθαι πολλὰ τῶν κοινῶν. *Viell.*]]

550. κοῦκ ἐτόλμησ' αὐτὶς : Ἀντὶ τοῦ ἠρκέσθην τῇ μιᾷ κοιμωδίᾳ.

ἐπεμνήθησα : Δεύτερον ἐκοιμώθησα. *Viell.*

551. λαβὴν : Ἀρχήν. *R.* ἀφορμὴν μέμψεως. *Viell.*

552. κολετρῶσ' αἰ : Ἀντὶ τοῦ κατὰ κολου τύπτουσιν. ἀντὶ τοῦ καταπατοῦσιν, ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας καταπατοῦντων. οἱ δὲ τὸ ἐνάλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ [καὶ τύπτειν εἰς τὴν γαστέρα. κολον γὰρ τὸ πυχλὸν ἔντερον].
40 δῆλον δὲ ὅτι πρότερος ὁ Μαριχῆς ἐδιδάχθη τῶν δευτέρων Νεφελῶν. [[Ἐρατοσθένης δὲ φησὶ Καλλιμάχον ἐγκαλεῖν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαριχῆν τῶν Νεφελῶν, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένοιν ὅτι πρότερον καλεῖται. λαμβάνει δ' αὐτόν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδασκαλίαις οὐδὲν τοιοῦτον εἰρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διδασκαλυσθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄτοπον. αἱ διδασκαλῖαι δὲ δῆλον ὅτι τὰς διδασκαλίας φέρουσι. πῶς δ' οὐ συνείδεν ὅτι καὶ ἐν τῇ Μαριχῇ προ-
τετελεύτησε Κλέων, ἐν δὲ ταῖς Νεφέλαις [551] λέγεται

εἰτα τὸν θεοσὶν ἐχθρὸν βυρσοδέψην.]

550 κολετρῶσ' : Ὑβρίζουσι. *Br.* ὁ φασὶν ἰδιωτικῶς κλοτζοκοποῦσι (τζαλαπατοῦσι *D.* κλοτζοκοποῦσιν *E.*). *C.*

553. τὸ δρᾶμα ἐν ᾧ τὸν Ὑπερβολὸν Εὐπολὶς ἐκομῶδει Μαριχῆς ἐκαλεῖτο, *Cant.* 2. παρεῖλκυσε : Εἰς τὸ θέατρον εἰσῆγαγεν. *Br., Viell.*

554. ἐκστρέψας : Ἀπαντα τὰ ἐμὰ, φησὶν, ἔλαβε, προσθεὶς γραῦν μεθύσῃν, τὴν δοκοῦσαν μητέρα εἶναι
5 τοῦ Ὑπερβόλου. [[Εὐπολὶς δὲ ἐν τοῖς Βάπτταις τούναντιον φησὶν, ὅτι συνεποίησεν Ἀριστοφάνει τοὺς Ἰππεῖς. λέγει δὲ τὴν τελευταίαν παράθεσιν. φησὶ δὲ « ἀκαί-
νους τοὺς Ἰππέας | ξυνεποίησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ κἀ-
δωρησάμην. »] — ἐκστρέψας — κακῶς : συλήσας. *V.* μεταβάλων. *Viell.*

555. γραῦν μεθύσῃν : Τὴν μητέρα Ὑπερβόλου. ἦν : Γραῦν. *Viell.*

556. [ἦν Φρόνιχος : Κοιμωδεῖται ποιητῆς ὁ Φρόνι-
χος, ὃς εἰσῆγαγε γραῦν ἐσθιομένην ὑπὸ κήτους κατὰ
15 μίμησιν Ἀνδρομέδας, διὰ γέλωτα τῶν θεομένων. ἴσως δὲ νῦν ἐν ὑπερβολῇ, αὐτὴν τὸ κῆτος ἡσθιεν.]

557. εἶθ' Ἐρμιππος : Ἐρμιππος μὲν δρᾶμα οὐκ ἐποίησεν εἰς Ὑπερβολὸν. ἔοικε δὲ τὰ εἰς τὰς Ἀρτοπώ-
λιδας λεχθέντα κατ' αὐτοῦ σημαίνειν.

558. ἐρεῖδουσιν : Καὶ γὰρ Πλάτων ὅλον δρᾶμα
ἔγραψεν εἰς Ὑπερβολὸν. *R. V.* ἐδραιούσι τὰς ἑαυτῶν
κοιμωδίας. *Viell.*

(559). τῶν ἐγγέλειων : Ἀντὶ τοῦ τῶν λέξεων εἰπεῖν, ἐγγέλειων ἔφη, παρόσον ἐν τοῖς Ἰππεῦσιν [864] ἐμνή-
25 σθη τῶν ἐγγέλειων,

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγεῖλαις θερώμενοι πέπονθα.

[τὸ δὲ διὰ παραβολῆς εἰκάζειν τῆς πόλεως τὰ πράγματα ἐξ αὐτοῦ φησὶν εἰληφέναι τοὺς ἄλλους ὁ Ἀριστοφάνης.]

560. τοῦτοισι γελᾷ : Οἷον, εἴ τις ἐκείνοις τέρπεται
30 καὶ ἡδύως ἀκούει, τοῖς ἐμοῖς μὴ προσίτω. — ἥδεσται. *Viell.*

561. εὐρήμασι : Νοήμασι καὶ ποιήμασι. *Viell.*

562. εὖ φρονεῖν : Παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν, ἐλεύσεσθε, ἐπ' ἀνερχεν, ὅτι φρόνιμοι δοῦτε εἶναι καὶ
35 εὐνοί μοι καὶ εὖ φρονούντες μοι. [[διὸ ἐπισημειοῦσθαι τὴν λέξιν ἔδει τὸ γ.] — ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας : Εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα ἐνιαυτούς. *Viell.*

563. [[ὕψιμέδοντα μὲν : Τοῦτο ᾧδῃ καὶ στροφῇ ὀνομάζεται, διὰ τὸ στροφὴν τινα ποιεῖσθαι τὸν χορὸν ἀπὸ
10 τοῦ πρὸς τοὺς θεατὰς ὁρᾶν καὶ ἄδειν, εἰς ἕτερον ἀφορῶντα μέρος. ἔστι δὲ ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς θεοὺς ἡ ᾧδῃ. ἔστι δὲ ἡ παρούσα στροφὴ κώλων ιβ'. ὢν τὸ πρῶτον χοριαμικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐπιμεμιγμένον διαμῆβῳ. τὸ β' ὅμοιον. τὸ τρίτον δίμετρον καταληκτικόν, ἐπιμεμιγμένον βακχείῳ, ὃ καλεῖται ἐφθημιμερὲς.
15 τὸ τέταρτον καὶ τὸ πέμπτον τῷ πρῶτῳ ὅμοια. τὸ ἕκτον τρίμετρον ἐκ διαμῆβου, χοριαμῆβου καὶ βακχείου. τὸ ἕβδομον δακτυλικὸν τετράμετρον. τὸ ὄγδοον δακτυλικὸν πεντάμετρον. τὸ ἕνατον δίμετρον, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ χοριαμῆβου. τὸ δέκατον ὅμοιον, ἐκ διςπονδέου καὶ
20 χοριαμῆβου, ἡ δακτυλικὸν ἐφθημιμερὲς, τῆς σι ἀντὶ μακρᾶς λογιζομένης. τὸ ἐνδέκατον ἀντισπαστικὸν δίμε-

τρον ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Γλυκύνειον, ἐκ διτροχίου καὶ διαμβου, ὡς ἔχει τὰ Γλυκύνους

κάπρος ἡνίχ' ὁ μαινολῆς
Κύπριδος θάλας ὠλεσε.

5 τὸ δυσκαὶδέκατον ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, τὸ καλούμενον Φερεκράτειον ἐφθημιμερές, ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ βαχχείου, ὡς ἔχει τὰ Φερεκράτους

10 ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν
ἐξευρήματι καινῷ,
συμπύκτοις ἀναπαίστοις.

καλεῖται δὲ ταῦτα πολυσχημάτιστα, διὰ τὸ διάφορα δέχεσθαι μέτρα. ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος [καὶ διπλῇ ἔσω νενευκυῖα *Intl.*], δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν. —

15 ὕμνος εἰς τοὺς θεοὺς ἀπὸ χοροῦ. *Vict.*]

561. [Ἄλλως. τὸν Δία ἐπικαλοῦνται, ὃν οἱ φιλόσοφοι εἶναι οὐκ ἔρασκον, ἀλλὰ ταύτας εἶναι τὸ πᾶν διεθε-
βαιούντο. εἰκότως οὖν καὶ διὰ τούτων σκώπτει τοὺς φι-
λοσόφους. ὃν γὰρ εἶναι οὐκ ἐδοῦξον, αἱ νομιζόμεναι ὑπ'
20 αὐτῶν Νεφέλαι τοῦτον ἐπικαλοῦνται. — Ζῆνα : Τὸν Δία. χορὸν : Ὅτιοι εἰς ἡμέας ἔλθουσιν. *Vict.*]

565. κικλήσκω : Ἀπὸ τοῦ κλῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ
καλῶ γέγονε κλήσω ὁ μέλλων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ
καὶ ἀναδιπλασιασμῷ κικλήσκω, ὡς τρώσω τιτρώσκω.

25 *Vict.*

566. τὸν τε μεγασθενῆ : Ἔθος τοῖς ποιηταῖς τὴν ἀρ-
γὴν τῶν ποιημάτων ἀπὸ τοῦ Διὸς ποιεῖν. ἐν πρώτοις
οὖν, φησί, τὸν Δία ὕμνήσωμεν, μετὰ δὲ τοῦτον τὸν
Ποσειδῶνα, καὶ αὐτὸς τὴν Ὀμηρικὴν τάξιν τῆς ἡλικίας

30 δηλῶν.

[ταμίαν : Ἦγουν φύλακα. τὸν Ποσειδῶνα φησὶν,
ὃς τοὺς τε σεισμούς καὶ τὰς ἐν θαλάσῃ τρικυμίας ποιεῖ·
τὰς μὲν, ὡς κύριος ὢν τῶν ἀνέμων· σείει δὲ τὴν γῆν
διὰ τῶν αὐτῶν τούτων ἀνέμων, εἰσιόντων εἰς τοὺς ἀδή-
λους πόρους αὐτῆς. *Br.* ταμίαν : Φύλακα. *Vict.*]

35 567. γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς : Δοκεῖ γὰρ ὁ Ποσειδῶν οὐ
τὴν θάλασσαν κινεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν. καλῶς
δὲ μετὰ τὸν Δία τὸν Ποσειδῶνα πεποιήκεν ὑμνούσας
τὰς Νεφέλας· ἔχει γὰρ καὶ οὗτος κοινωνίαν τινὰ πρὸς
40 αὐτάς, τῆς ὑγρᾶς οὐσίας δεσπόζων.

568. ἄγριον : Ἰσχυρότατον. μογλευτήν : Κινητήν.
Vict.

569. μεγαλόνυμον : Μεγαλόδοξον· ἐν τούτῳ γὰρ αἱ
νεφέλαι συνίστανται. *Vict.*

45 570. Αἰθέρα : τὸν αἶρα λέγει· ὁ γὰρ αἰθὴρ ἀνέφελος,
καὶ βιοθρέμμων ὁ αἶρ, οὐχ ὁ αἰθέρ· καὶ τὰ ζῷα ἐν τῷ
αἰερί ἔχει τὸ ζῆν. *V.R.* [ἀντὶ τοῦ αἶρα· ὁ γὰρ αἰθέρ δι-
καῆς ὢν ἀνέφελος ἐστὶ. καὶ ἐκ τοῦ βιοθρέμμωνος δῆλον
ἐστὶ αἶρ, οὐχ ἰαἰθέρ. ἡ ἐπειδὴ τὰ ζῷα ἐν τῷ αἰερί ἔχει
50 τὴν ζωήν. βιοθρέμματα δὲ, ἐπειδὴ ἀρδεύει τὴν γῆν.]

βιοθρέμματα : Τὸν βίου καὶ ζωῆς παρεκτικόν. *Vict.*

571. τὸν ὀ' ἵππωνόμαν : Τὸν ἥλιον, (τὸν ἐλαύνοντα
καὶ νομιόντα τὸ ἄρμα, καὶ τοὺς ἵππους ἡνιοχοῦντα).

εἰκότως δὲ τῶν θεῶν τούτων ἐμνημόνευσεν, ἐπειδὴ αἱ
νεφέλαι ἐξ αὐτῶν συνεστάναι δοκοῦσιν· ἀπὸ μὲν Διὸς
ὅτι γενάρχης, ἀπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τῆς ὑγρᾶς οὐσίας
δεσπότης, ἀπὸ δὲ Ἡλίου, ὅτι δοκεῖ διάπυρος ὢν ἔλκειν
εἰς ἑαυτὸν τὴν τῆς θαλάσσης ὑγρότητα, ἐξ ἧς αἱ νεφέ- 5
λαι. — τὸν ἵππους κινούντα ἥλιον. *E.* τὸν ἥλιον τὸν
τοὺς ἵππους κινούντα. *Vict.*

573. πέδον : Ἐδάφος. *Vict.*

575. [ὦ σφωτάτοι θεαταί : Τοῦτο ἐπὶ ῥημα ὀνομά-
ζεται, διὰ τὸ ἐπιρρέπειν αὐθις τὸν χορὸν πρὸς τοὺς θεα- 10
τάς, καὶ χρηστά τινα συμβουλεύειν αὐτοῖς, ἡ σκώπτειν
τοὺς πονηροὺς. ἔστι δὲ ἐκ στίχων τροχίχων τετραμέ-
τρων καταληκτικῶν, ὧν τελευταῖος

ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνίσσεται.

ἐπὶ τῇ τέλει διπλῇ ἔσω νενευκυῖα, δηλοῦσα ἔχειν ἀντα- 15
πόδοσιν.]

580. μηδενὶ ζῶν νῶ : Μηδεμίᾳ διανοίᾳ γινομένη καὶ
χρίσει, ἀλλ' ἀσυμμόρως καὶ ἀκαίρως καὶ μετὰ μηδενὸς
λογισμοῦ, οἷον προπετῶς. [ἐκ τῶν πρώτων δὲ Νεφελῶν
ἐστὶ ταῦτα. θεθενῶς γὰρ ἦν νῦν ὁ Κλέων.] 20

βροντῶμεν ἡ ψεκάζομεν : Ἀἶλλον ἐντεῦθεν ποιούσαι,
ὡς οὐκ ἀποδεχόμεθα ταύτην, ὡς ἀλυσιτελῆ τῆς πό-
λεως. *Br.*

581. βυρσοδέψην : Σκυτοτόμον τὸν τὰς βύρσας θε-
ραπεύοντα καὶ μαλάσσοντα καὶ ἐμβρέχοντα. *Vict.* 25

582. τὰς ὀφρῦς συνήγομεν : Συνέφεραν ἐποιήσαμεν
καὶ ἐγαλεπαινομεν ἡ ἐστηνάζομεν. [Ἄλλως. ἐπεὶ
ὁ Κλέων τοιοῦτος. εἶπε δὲ ἀνωτέρω, ὅτι πάντας μι-
μοῦνται.]

583. (βροντῇ δ' ἐρράγη : Παρὰ τὰ ἐν Τεύκρῳ Σο- 30
φοκλέους

οὐρανοῦ δ' ἀπο
ἤστραψε, βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.)

584. (ἡ Σελήνη δ' ἐξέλειπεν : Ἐπειδὴ ἐκλείψις ἐγένετο
σελήνης τῇ προτέρῳ (τῷ β' V.) ἔτει ἐπὶ Στρατοκλέους 35
βοηθρομῶνι.)

585. τὴν Ὀρυαλλίδα : Τουτέστι τὰς ἀκτῖνας εἰς ἑαυ-
τὸν συνέστειλεν. ἐκλείψις γὰρ ἡλίου ἐγένετο κατὰ τινα
τύχην, Κλέωνος χειροτονουμένου. (ἀπὸ τῶν λύγων
ἡ μεταφορά. φησὶ δὲ οὐχ ὡς τοῦ ἡλίου ἐκλείψαντος, 40
ἀλλ' ὡς ἀπειλοῦντος ἐκλείψειν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
τοῦτο δὲ) παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [*Od. M, 383*]

δύσσομαι εἰς Αἶδα, καὶ ἐν νεκρῶσι φαίνω.

(587. δυσβουλίαν : Τὴν οὐκ ὀρθῶς βουλήν. ἀποτυ-
χόντος, φασί, Ποσειδῶνος τῆς χώρας, τὸ κακῶς βου- 45
λεύεσθαι Ἀθηναίους ἡσκητο· τὴν δὲ Ἀθηναίων παρασχεῖν
δωρεὰν τὸ κακῶς βουλευθὲν ἀποκλίνει καλῶς. καὶ ἦν
τοῦτο λεγόμενον ἐπιχώριον. καὶ Εὐπολῆς

ὦ πόλις πόλις,
ὡς εὐτυχὴς εἶ μάλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

[Ἄλλως. φασὶν ὅτι Ποσειδῶν ἡττηθεὶς τῇ Ἀθηνᾷ δυσ-

βουλῆαν ἐπέβαλεν Ἀθηναίους, Ἀθηναῖν δὲ τὰ βουλευόμενα καλῶς μεταβάλλειν.]

589. ἄττ' ἂν ὑμεῖς : Ὅσα οἱ Ἀθηναῖοι κακῶς ἐβούλευσαντο, δι' ὑπερβάλλουσιν εὐτυχίαν εἰς τὸ χρήσιμον ἀπέβαινε καὶ εἰς τὸ καλόν. [αἰνίττεται δὲ εἰς Ἀθηναῖν.]

590. ξυνοίσει : Λυσitteλήσει, ὠφελήσει. Br.

591. τὸ λάρον : Τὸν ἀρπακτικόν, ὅτι καὶ ὁ λάρος τοιοῦτος. καὶ ἐν Ἰππεῦσι [956]

λάρος κακῶν ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

[[ταῦτα δὲ ἀπὸ τῶν προτέρων Νεφελῶν. τότε γὰρ ἔζη ὁ Κλέων. ἐπὶ δὲ τούτων τέθηκε. καὶ γὰρ Εὐπολις μετὰ θάνατον Κλέωνος τὸν Μαριχᾶν ἐποίησεν. καὶ μὴν ὡς μετὰ θάνατον Κλέωνος φαίνεται γεγραφῶς τὸ δρᾶμα, ὅπου γε τοῦ Μαριχᾶ Εὐπολίδος μέμνηται, δς ἐδιδάχθη καθ' Ὑπερβόλου μετὰ τὸν Κλέωνος θάνατον. ταῦτα δὲ ὡς ἐτι ζῶντος Κλέωνος λέγεται. δῆλον οὖν ὅτι κατὰ πολλοὺς τοὺς χρόνους διεσκέυασε τὸ δρᾶμα· καὶ ταῦτα μὲν οὐ πολλῷ ὕστερον· ἐν οἷς δὲ Εὐπολίδος μέμνηται καὶ τῶν εἰς Ὑπερβόλου κοιμηθῶν, πολλῶ.]]

594. ξυνοίσεται : Συνδραμεῖται. Br.

595. μετὰ τὸν Ἥλιον τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνεῖ. ὁ αὐτὸς δὲ Ἥλιος καὶ Ἀπόλλων. δῆλον καὶ ἐκ τοῦ αὐτε ἀντὶ τοῦ πάλιν· ὥσπερ γὰρ ἀναλαμβάνων πρὸς τὸ ἄνω λέγει. τὸ δὲ ἀμφὶ μοι αὐτε ἐκ τῶν Τερπάνδρου προοιμίων. καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὕτως ἤρξατο « ἀμφὶ μοι αὐτὶς ἄνακτα. » καὶ τὸ προοιμιάζεσθαι δὲ ἀμφιανακτίζειν ἔλεγον. ἀντιπῶδ' ἢ καὶ ἀντιστροφή. R. ἀμφὶ μοι ἄναξ : [[Ἡ ἀντιπῶδ' αὕτη καὶ ἀντιστροφή ὁμοία ἐστὶ τῇ ὠδῇ καὶ στροφῇ κατὰ τε τὰ κῶλα καὶ τὰ μέτρα. μιμεῖται δὲ τῶν διθυράμβων τὰ προοίμια. συνεχῶς γὰρ χροῦνται ταύτῃ τῇ λέξει· διὸ καὶ ἀμφιᾶνακτας αὐτοὺς ἐκάλουν. ἐστὶ δὲ Τερπάνδρου « ἀμφ' ἐμοὶ ἄνακτα ἐκατηβόλον. »

λείπει δὲ τὸ ἔσο, ἢ τὸ χόρευσον, ἢ τι τοιοῦτον. καὶ τὸ προοιμιάζεσθαι δὲ ἀμφιανακτίζειν ἔλεγον. εἰκότως δὲ μετὰ τὸν Ἥλιον ἀνυμνοῦσι τὸν Ἀπόλλωνα. ὅτι δὲ ὁ αὐτὸς ἐστὶν Ἥλιος καὶ Ἀπόλλων, δῆλον. τὸ δὲ αὐτε, ἀντὶ τοῦ πάλιν. ὥσπερ γὰρ ἀναλαμβάνων πρὸς τὸ ἄνω λέγει ἀντίστροφον.] [ἐφραμεν γὰρ ἐν τοῖς χορικοῖς γίνεσθαι τὰς στροφὰς καὶ τὰς ἀντιστροφάς καὶ τὰς ἐπωδούς, ἃ

πινες καλοῦσιν ἐπιρρήματα. κἀνταῦθα οὖν τὴν ἀντίστροφον ἐπήγαγεν ὁ ποιητής, ὥσπερ ἀναστρέφων ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς μέλος, θινεπερ ἐξεστράπη εἰς τὸ ἐπίρρημα. ἀρξάμενος γὰρ ὕμνεῖν τοὺς θεοὺς καὶ παραγενόμενος μέχρι τοῦ Ἥλιου, ἐπήγαγε τὴν ἐκτροπὴν, τουτέστι τὸ ἐπίρρημα. ἀπὸ τοῦ « ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε. » οὔτε γὰρ ἡ διάνοια τοῖς προειρημένοις ἀκολουθοῦσα οὔτε τὸ μέτρον τοῦ λόγου. πάλιν οὖν ἐπανατρέχων ἐπὶ τὸν ὕμνον, τῇ τῶν θεῶν χρῆται ἐπαναστροφῇ. εἰ οὖν τις τὰ ἐν μέσῳ ἅπαντα ὑφελὼν ἐπὶ ταῦτα ἔλθοι, οὐδὲν ἂν οὔτε ὁ λόγος οὔτε ὁ νοῦς ἐπιζητήσῃεν, ἀλλὰ μάλλον ἢ ἀκολουθία οὕτω φυλάττοιο, τὸν θ' ἱππονόμεαν, δς ὑπερλάμπροις ἀκτίσι, καὶ

τὰ ἐξῆς, ἀμφὶ μοι αὐτε Φοῖβ' ἄναξ. φησὶν οὖν, ἀλλὰ σου πάλιν, ὦ Ἀπόλλων, ἔξομαι, καὶ τῶν σῶν ἐπαίνων. οὐ μὴν ἀπλῶς ἐπὶ τὴν ἀντίστροφον ἐλθὼν, θεοῦ τινος ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ἥλιον ἐξῆς τὸν Ἀπόλλωνα φησιν, ἐπεὶ φασὶ τινες τὸν Ἥλιον τὸν αὐτὸν εἶναι τῷ Ἀπόλλωνι.] [ὅτι δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ὁ ποιητὴς κατακολουθῶν μετὰ τὸν Ἥλιον ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἔρχεται ὕμνον, φανερόν ποιεῖ αὐτὸς, λέγων, ἀμφὶ μοι αὐτε Φοῖβ' ἄναξ· τουτέστι πάλιν. οὐδαμοῦ γὰρ νῦν τοῦ Ἀπόλλωνος μέμνηται. τί οὖν ἔδει μνημονεύσαι αὐτοῦ αὐτε, εἰ μὴ τῆς προειρημένης διανοίας εἴχετο; τὸ δὲ μέτρον ἀντιπῶδ' καὶ ἀντιστροφή. ἐστὶ δὲ τὸ μέτρον καὶ ἡ ποσότης ὁμοία τῇ στροφῇ. ὁμοίωται δὲ καὶ τὸ ἐπὶ ἱρρήμα καὶ τὸ ἀντεπίρρημα.]

αὐτε : Πάλιν. ἤγουν ἔσο ἡ χόρευσον. Vict. 15

596. [Κυνθίαν ἔχων : Περιφραστικῶς τὴν Κύνθον. ἐστὶ δὲ ὄνομα ὄρους. τὸ ὑψικέρατα ἀντὶ τοῦ ὑψηλῆν. μεταπλασμός δὲ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ὑψικέρaton.]

599. [ἢ τε Ἐφέσου : Μετὰ τὸν Ἀπόλλωνα εὐθὺς τὴν Ἄρτεμιν, ἣς ἱερὰ ἡ Ἐφεσσος. — πάγχρυσον δὲ οἶκον λέγει, τὸν πολυτελέστατον ναόν· δς ἦν εἰς τῶν θαυμάτων. Junt., Vict. 20

600. ἐν ᾧ κόρα : Ἐνθα σε αἱ Λυδῶν παρθένοι τιμῶσιν, ὧ Ἄρτεμι. (τῆς γὰρ Λυδίας τοπαλαῖον ἡ Ἐφεσσος ἦν.) 25

(604). σὺν πεύκαις : Μετὰ δάδων. παρὰ τὸ Εὐριπίδειον [Hypsipyke prolog.]

Διόνυσος, δς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δορατὶς
[καθάπτος ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν]. 30

σελαγεῖ : Μετὰ λαμπάδων καὶ πυρσῶν χορεύει. διάπυρος γὰρ ὁ θεός. καὶ ὁ Ζεὺς διὰ πυρὸς τῇ Σεμέλῃ συνῆλθεν. οὐ γὰρ ἀργῶς ταῦτα ὁ ποιητὴς παρῆλαβεν.

605. Βάκχαις Δελφίσι : (Ταῖς τὴν Δελφικὴν χώραν κατοικοῦσιν.) κακῇ γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος. — ἐμ- 35
πρέπων : Δικπρέπων. Vict.

606. [κωμαστὴς : Ὅτι καὶ μεθύοντες βακχεύονται, καὶ ὥσπερ ἐκμαίνονται. — τρυφῶν μετ' ὠδῆς. Vict.

607. ἡνίχ' ἡμεῖς : Τὸ ἀντεπίρρημα τοῦτο ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἐπιρρήματι. [καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ στίχων ἐστὶ τροχικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν εἰκοσι. ἐνταῦθα μέντοι ὁ ἐπὶ τῆς τετάρτης χώρας ἱαμβὸς ἐξέλιπεν. ἐπὶ τῇ τέλει διπλῇ ἐξῶ νενευκίᾳ.]

608. [ξυνυγοῦσα : Οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθα τὸ συνυγοῦσα ἀντὶ τοῦ συναντήσασα, ὡς τινες οἰοῦνται, συντάσσοντες πρὸς τοῦτο τὸ ἡμῖν· ἀλλὰ τὸ συνυγοῦσα λέγε ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην φανείσα καὶ εὐρεθείσα, συντάσσων τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ ἐπέστελεν. ἐντυγχάνει γὰρ τῷδε δὲ δεῖνα, λέγει· συντυγχάνει δὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην συμβαίνει. καὶ Θουκυδίδης, « οὕτω ποι ξυντυχόν, » ἢτοι συμβάν. οἱ δὲ ἄλλως λέγοντες ἀμαρτάνουσιν. Br.] 45

609. πρῶτα μὲν χαίρειν : Τὸν Κλέωνα φασὶν ἀπὸ τῆς Πύλου καὶ Σφακτηρίας τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιστελλόντα,

χαίρειν προβαίνειν· ὅθεν γέγονεν ἐν χρήσει. [Πλάτων μέντοι ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιστολῶν τὸ εὖ πράττειν προϋθηνεν. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι τὸ ὑγιαίνειν. [Lucianus De lapsu sal. c. 5 :] « καὶ τὸ γε τριπλοῦν τρίγωνον, τὸ δι' ἀλλή-
 5 « λων τὸ πεντάγραμμον, ᾧ συμβόλην πρὸς τοὺς δημοδό-
 « ζους ἐχρῶντο, ὑγείᾳ πρὸς αὐτῶν ὀνομάζετο. »] (Ἀλ-
 λως· ἀρχαῖον ἦν ἔθος προτάσσειν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς
 χαίρειν. οὐ γὰρ, ὥς τινες, Κλέων οὕτως πρῶτος ἐπέ-
 στείλεν Ἀθηναίους ἐκ Σφακτηρίας.)

10 614. φῶς Σεληναίης : Τῆς σελήνης γὰρ φαινούσης οὐχ ἄπτουσι λύχνον. R. Ἀττικῶν ἐστὶν κτηρικὰ λαμβάνειν ἀντὶ πρωτοτύπων, ὡς καὶ παρθενικὴ ἢ παρθένος. Vict.

615. ἄλλα τ' εὖ ὄραν : Καὶ εἰς ἄλλα ὑμᾶς φησιν εὐεργετεῖν, οὐ παρατηρεῖν δὲ ὑμᾶς ἀκριβῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας.

616. κυδοιοπαῖν : Ἀντὶ τοῦ συνταράττειν, ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. (γίνεται δὲ ἐξ ἑκατέρου. ἐὰν μὲν διὰ τοῦ κ, παρὰ τὸ κυκλῶν, ἐὰν δὲ διὰ τοῦ θ, παρὰ τὸν κυδοιμόν.)

20 [ταράσσειν, ἀνατρέπειν. καὶ γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τεταγμένον ἦν τὸν Δία τιμᾶν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὸν Ποσειδῶνα, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς καθέξῃς. οὗτοι δὲ, ὅτε ἔδει τῷ Διὶ θύειν, τῷ Ποσειδῶνι ἔθουν· ὅτε δὲ τῷ Ποσειδῶνι, ἑτέρῳ θεῷ ἔθουν. καὶ διὰ τοῦτο λέγει τὸ κυδοι-
 25 δοπαῖν. Br. κυδοιοπαῖν γίνεται ἀπὸ τοῦ κύδος ἀρσενικῶς, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν, καὶ τοῦ θψ, ὁπός, ἢ φωνή. γίνεται οὖν κυδοπαῖν καὶ Ἀττικῶς διπλασιασμῷ μετὰ τῆς τοῦ ἰ προσθήκης κυδοιοπαῖν. κύδος γὰρ ἀρσενικῶς τὴν λοιδορίαν, ἐξ οὗ καὶ τὸ κυδᾶω, τὸ λοι-
 30 δορῶ, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ [Aj. 722]

κυδᾶζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

κύδος δὲ οὐδετέρως ἢ ὁδῶα, ἐξ οὗ καὶ κύδιστος, ὃ ἐνδοξότατος. Vict.]

618. Ψευθῶσιν : Ἀποτύχουσιν, [ἧ μὴ δέξωνται τὰς
 35 θυσίας εὐτάκτως].

619. κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν : Ἀντὶ τοῦ εὐτάκτως καὶ ὠρισμένως. διὰ γὰρ τὸ πλανᾶσθαι τὴν τάξιν [τῶν ἡμερῶν], καὶ τὰς ἐορτὰς ὑπερβαίνειν δεῖσθαι.

621. ἀπαστίαν : Νηστείαν (καὶ ἀγευστίαν, παρὰ τὸ
 40 πᾶστασθαι). — νηστείαν, ἀσιτίαν. Br. ἀπὸ δὲ τοῦ πενθεῖν διαβάλλει τοὺς ποιητάς. V.

622. [Μέμωνον δὲ καὶ Σαρπηδῶν υἱοὶ ὄντες Διὸς, ἀποθανόντες ἐν Τροίᾳ, οὕτω παρὰ θεοῖς ἐτιμῆθησαν, τοῦ πατρὸς νομοθετήσαντος, ὡς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν
 45 ἀπέθανον, ἐν πένθει καὶ νηστείᾳ τοὺς θεοὺς διάγειν κατ' ἔτος.]

623. λαχὼν Ὑπέρβολος : Εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀμφικτυόνων πεμφθῆναι εἰς τὴν Πυλαίαν. κατὰ πόλιν δ' ἔπεμπον τοὺς θύσοντας, καὶ συνεδρεύοντας· καὶ ᾗσαν
 50 οἱ πεμπόμενοι Πυλαγόροι καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκέρθη ἐπὶ τῷ Κλυταμνήστρᾳ ὀνόμῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸν ὄνομα σχῆεν τὸν τόπον. ἀπήσαν δὲ εἰς Δελφούς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς

θυσίαις. [ἱερομνήμονας ἔπεμπον εἰς Πυλαίαν καὶ Πυλαγόρας. Ἀριστοφάνης Θεσμοποριάζουσας [fr. 306]

ἀγαθὰ μεγάλη τῇ πόλει
 ἤκειν φέροντάς φασιν τοὺς Πυλαγόρας
 καὶ τὸν ἱερομνήμονα.

6

καὶ εἰσὶν οἷον ἱεροὶ γραμματεῖς. μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλουν. [Hom. Od. Θ, 163 :]

φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων.]

624. τῆτες : Ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει. R. ἐν τῷδε τῷ ἔτει. οἱ δὲ Δωριεῖς σατέας φασιν. ὅθεν σατανίους πυρούς, 10 τοὺς μὴ τελεσορῶντας, ἀλλὰ πρὸ ὥρας θεριζομένους. Junt., Vict.

τῆτες ἱερομνημονεῖν : Ἐξέπεμπον γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι εἰς Δελφούς ἱερομνήμονας, οἱ τῶν τοῦ θεοῦ ἱερῶν προσεστήκεσαν. παρ' ἱστορίαν δὲ εἶπεν τὸ τῆτες. οὐδεὶς 15 γὰρ ἱστορεῖ ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει ἱερομνήμονα εἶναι Ὑπέρβολον, ἐν ᾧ αἱ Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν. οὐδέπω γὰρ διέπρεπε Κλέωνος ἐτι ζῶντος. μετὰ γὰρ τὸν ἐκείνου θάνατον ἠξιώθη.

625. [μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται : Τότε γὰρ μαθή- 20 σεται, ὅτι καλὸν ἐστὶ ζῆν αὐτόν, ὡς πρότερον, καὶ ὡς ἀνάξιος ἦν.]

627. μὰ τὴν ἀναπνοήν : [Ὑποχωρήσαντος τοῦ χοροῦ εἰσίστιν αὐθῖς οἱ ὑποκριταί. ἐστὶν οὖν ἡ παροῦσα εἰσθεσις τῆς διπλῆς ἐκ στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων 25 ἀκαταλήκτων οἱ, ὧν τελευταῖος

οἶαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

ἐπὶ τῇ τῆλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα.] πάλιν εἰς ἀθεότητα τὸν Σωκράτην διαβάλλει διὰ τῆς πολυθείας. δυσφορεῖ δὲ ὁ Σωκράτης ἐπὶ τῇ τοῦ Στρεψιάδου ἀμαθίᾳ. (ἐντεῦ- 30 θέν φασιν τὸν Ἀριστοφάνη χαριζόμενον τοῖς περὶ Ἀνυτον καὶ Μέλητον γεγραμέναι τὸ ὄραμα, διαβάλλοντα εἰς ἀθεῖαν τὸν Σωκράτην διὰ τῆς πολυθείας. *** ὅτι πολὺ λείπεται τοῖς χρόνοις εἰπομεν. διαβάλλει οὖν ἀπλοῖκῶς τοὺς φιλοσόφους, ἐπεὶ καὶ ὁ Σωκράτης προεῖπε 35 [423] μὴ ἡγεῖσθαι θεοὺς, πλὴν τὸ Χάος καὶ τὴν γλῶτταν καὶ τὸν Ἀέρα, τρία ταυτῆ.) — ἀναπνοήν λέγει τὴν τοῦ ἀέρος ἀνάπνευσιν, ἣν ἀναπνεύουσιν ἄνθρωποι· χάος δὲ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ὁ ἀήρ. Br.

629. [σκαῖον : Ἀντὶ τοῦ μυρόν. ἢ οὕτως. σκαίους 40 ἔλεγον τοὺς ἀμαθείας καὶ δυσπαρακολουθήτους.] — ἄπορον : Ἀφυῆ. σκαῖον : Ἀπαίδευτον, φαυλόνοον. Br. ἀπαίδευτον. R. V.

630. σκαλαθύρματι ἄττα : Ἀετὰ καὶ μικρὰ παντάπασι νοήματα καὶ μαθήματα, σακαυφήματα. (ἢ δὲ 45 λέξις σύνθετος ἀπὸ τοῦ σκαλεῦμα καὶ θύρμακα, ὅσον παίγνια καὶ μηδενὸς ἄξια.) [ἐκ τούτου δὲ διαβάλλει Σοικράτη, ὡς εὐτελῆ εἶναι ἂ διδάσκει, καὶ οὐδε-
 νὸς ἄξια λόγου. — μικρὰ καὶ εὐτελῆ παίγνια. Br.]

633. [ἔξει : Ἀντὶ τοῦ ἐξελθε. ἐστὶν εἶω τὸ πορεύο- 50 μα. οὐ παράγωγον εἶμι. ὁ παρατατικὸς εἶν, εἶς, εἶ.

καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς εἰς ω τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ δρι-
στικοῦ παρατατικοῦ δευτέρου ἐστὶ προστακτικόν, οὕτω
καὶ ἐν τοῖς εἰς μι σχηματίζουσιν οἱ Αἰολεῖς καὶ οἱ Ἀθη-
ναῖοι. οἶον [II. Φ, 313] « ἴσθη μέγα χῶμα » ἀντὶ τοῦ
5 ἴσταθι. Ἀριστοφάνης [Av. 1310]

καὶ τοὺς κοφίνους ἀπαντας ἐμπύμπλη πετρῶν.

ἀντὶ τοῦ ἐμπύμπληθι. οὕτως οὖν καὶ ἐκ τοῦ εἴ τρίτου
προσώπου τοῦ δριστικοῦ παρατατικοῦ ἐν συνθέσει, ἔξει,
προστακτικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴω. οὗ ὁ δευτέρος ἀόριστος
10 ἴον, ἴε, ἴε· καὶ μετὰ τῆς εἴς, ἔξει, καὶ κατὰ μετὰθεσιν
καὶ συναίρεσιν, ἔξει. ὡσαύτως καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν
προθέσεων μέτει καὶ οἶει· πλὴν τοῦ πάρει, καὶ σύνει.
ἐνταῦθα γὰρ αἱ προθέσεις τῷ εἴ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις συν-
δοιῶνται.]]

15 ἀσκάνην δὲ τὸν σκίμποδά φησιν, ἢ δίφρου τι εἶδος·
οἱ δὲ τὸν κράβατον. — τὸν σκάμνον, τὸν σκίμποδα.
Br.

635. ἀνύσας : σπεύσας. V.

636. ὥσπερ ἡμεῖς ἐρωτῶμεν τοὺς παῖδας. V.

20 638. πότε· περὶ μέτρων : [[Καλῶς διέστησεν. οὐ
γὰρ εἴ τι μέτρον ἐστίν, ἥδη καὶ ἔπος. εἴ τι δὲ ἔπος,
ἥδη πάντως καὶ ρυθμός καὶ μέτρον. σημειωτέον δ' ὅτι
καὶ ταῦτα τῶν κυκλικῶν μαθημάτων.]] διαφέρει δὲ
μέτρον καὶ ρυθμός. καὶ ὅτι πατήρ μέτρου ὁ ρυθμός, καὶ
25 ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ρυθμῶν διδασκαλία.

639. περὶ τῶν μέτρων : (Λαίπει τὸ θέλω μαθεῖν.
διαβολῇ δὲ τὸ πᾶν, ὅτι τὰ μὴ οἰκεῖα τῇ τέχνῃ ἐπαγγέλ-
λεται διδάσκειν. οὔτε γὰρ ποιητῆς ἐστὶν οὔτε μουσι-
κός.) ὡς ἄγροικος δὲ ὁ πρεσβύτερος ἀπεκρίνατο ὡς ἐπὶ
30 τῶν γεωργικῶν δεξιόμενος. [[ἀκούσας περὶ μέτρων ὁ
Στρεψιάδης, τὸ δημοτικὸν μέτρον, ᾧ μετροῦσι τὰ
σπέρματα, σκαίως ὑπέληφεν, διό, περὶ μέτρων, φησὶν,
ἔγωγε. καὶ ἐκ τούτου διαβάλλει τὸν Σωκράτην, ὅτι τὰ
μὴ οἰκεῖα τῇ τέχνῃ ἐπαγγέλλεται διδάσκειν. οὔτε γὰρ
35 ποιητῆς ἦν οὔτε μουσοποιός. D.]]

640. ἀλγισταμοιβοῦ : Τοῦ ἀντικταλλάσσοντος καὶ
πιπρωσκόντος ἄλφριτα. ἢ τοῦ ἀμείβοντος ἀντὶ ἀργυρίου
ἄλφριτα. [[οὗτω καὶ ἀργυραμοιβοὶ οἱ ἀντὶ ἀργυρίου κέρ-
ματα ἀμείβοντες.]]

40 (παρεκόπην : Ἐξήμιώθην· ἀντὶ τοῦ ἐπλάνησέ με
τῇ μέτρων ποσότητι δύο χοίνικας. — ἡπατήθην. Vict.)

641. κάλλιστον μέτρον : [[Διαβάλλει Σωκράτης. οὐ
γὰρ ποιητικὴν ἢ μουσικὴν ἐπηγγέλλετο διδάσκειν. ὁ δὲ
τὰ προσόντα μὴ λέγων, χαριζόμενος δὲ τὰ μὴ προσ-
45 όντα, ἀμφοτέρων ἐκείνους ἀποστερεῖται, ὁ τοὺς λόγους
ἀμφοτέρων ἀποφαίνειν ἀλλοτρίους καὶ ἀπείρους.]] —
εἶδη μέτρων, οἷς καὶ Ἀρχιλόχος κέρχεται ἐν τριμέτροις
καὶ τετραμέτροις. R. V.

643. ἡμικτέου : Πρὸς τὸ τετράμετρον ἀπήντησε. τὸ
50 γὰρ ἡμικτέον μέτρον ἐστὶ τεσσάρων. ὁ γὰρ μέδιμνος
μέτρα ἔχει μῆ', ὁ δὲ ἑκτεὺς ἦ', τὸ δὲ ἡμικτέον δ'. R. V.
[[Τοῦ τετραχοίνικου, ὁ γὰρ μέδιμνος χοίνικας ἔχει μῆ'.
τούτων τὸ ἕκτον ὀκτώ. τὸ ἡμισυ τοῦ ἑκτοῦ, τουτέστι

τῶν ὀκτῶ, τὰ τέσσαρα. ὁ καλεῖται τετράμετρον. ὁ
οὖν ἡμικτέος τέσσαρας ἔχει χοίνικας. ἐπαίξε δὲ πάλιν
εἰπὼν, οὐδὲν κάλλιον ἡγοῦμαι ἡμικτέου μέτρον· του-
τέστι τεσσάρων χοίνικων. τούτου οὖν τὸ ἕκτον ἐστὶν
ὀκτὼ χοίνικας. τὸ δὲ ἡμικτέον, τουτέστι τὸ δωδέκατον 5
τῶν ὀκτῶ πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, χοίνικας τέσσαρες.]]
(παρρηρητέον δὲ ὅτι διὰ τοῦ ε δεῖ λέγειν ἡμικτέον,
καὶ οὐ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἡμικτέον.)

644. περιδου νῦν ἐμοί : Ἀντὶ τοῦ συνθήκας ποιήσον.
[[παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [II. Φ, 485]

10

δεῦρὸ γε νῦν τρίποδος περιδωμέθαι.

γίνεται δὲ οὕτω· διδῶμι τὸ δεσμεύω. ὁ μέλλων διδῶσθαι,
ὁ δευτέρος ἀόριστος ἔδην, ὁ μέσος ἐδέμην ἔδεσο, καὶ
ἀποβολῇ τοῦ σ ἔδεο καὶ ἔδου· καὶ τὸ προστακτικὸν δοῦ
καὶ περιδου. καὶ Ὀμηρος [II. Λ, 105] « διδῶ μόσχους 15
λύγοισιν. » ὡς ἄγροικος δὲ πάλιν ὁ πρεσβύτερος ἀπε-
κρίνατο. ὁ μὲν γὰρ τὸ τῶν ποιημάτων ἔλεγε μέτρον, ὁ
δὲ ὡς ἐπὶ τῶν γεωργικῶν ἐδέξατο.]]

645. [[εἰ μὴ τετράμετρον : Πρὸς τὸ τετράμετρον
ἀπήντησε. τὸ ἡμικτέον μέτρον ἐστὶ τέσσαρα, ὡς πλεο- 20
νάκις ἴσως τοῦ δέοντος εἰρήναι.]

647. [ταχὺ δ' ἂν : Ἐν εἰρωνείᾳ. λέγει δὲ εἰς τὸ
κιθαρίζειν. ταχὺ δυνηθείης, φησὶ, μεταλαμβάνειν τὸ
κιθαρίζειν.]]

649. κομψόν : Πιθάνον καὶ εὐχαριν ἐν συνόδῳ καὶ 25
τῇ πρὸς ἐτέρους κοινωνίᾳ. [[πιθάνον καὶ ἀστεῖον φαίνε-
σθαι τοῖς συνοῦσιν.]] — πιθάνον καὶ ἡδύν. Br.

650. ἐπαίειν : αἰσθάνεσθαι καὶ νοεῖν. R. V.

651. κατενόπλιον : Εἶδος ρυθμοῦ πρὸς ὃν ὀργαζόντο
σεύοντες τὰ ὅπλα. Ἄλλως, ἐνόπλιον, τὸν ἀμψίμα- 30
κρον, ὃς καὶ Κουρητικὸς καλεῖται ἀπὸ τοῦ τὰ εἰς τοὺς
Κούρητας μέλη τούτῳ τῷ μέτρῳ κεχρησθαι. (Ἄλ-
λως, ἀριθμητικόν ἢ γεωμετρικόν. ἐστὶ δὲ ρυθμοῦ καὶ
κρούματος εἶδος τὸ κατὰ δάκτυλον, ᾧ χρῶνται οἱ αὐ-
ληταὶ πρὸ τοῦ νόμου.) — ὁ κατὰ δάκτυλον, ρυθμός 35
ἐστὶν ὁ ἐν ἴσῳ λόγῳ. ὁ δὲ ἐνόπλιος καὶ προσοδικὸς
λεγόμενος ὑπὸ τινων σύγκειται ἐκ σπονδαίου καὶ πυρρι-
γίου καὶ τροχαίου καὶ ἱάμβου. συνεμπίπτει δὲ οὗτος
ἥτοι τριποδῆ ἀναπαιστικῇ, ἢ βάσει δισίν, Ἰωνικῇ
καὶ χοριαμβικῇ. 40

653. τίς ἄλλος : [Τὴν παρατροπὴν ἑατέον μεταξὺ
τοῦν δυοῖν, ὡς ἐν τοῖς πλείστοις σχεδὸν φέρεται. ὁ πρό-
τερος Σωκράτους

τίς ἄλλος ἀντὶ τούτου τοῦ δακτύλου;

καὶ τάχα ἂν εἴη λέγων τῷ γέροντι, ἑτερόν τινα εἶναι 45
δάκτυλον νομίζεις ἢ τοῦτον; δεικνὺς αὐτῷ ἓνα τῶν δα-
κτύλων τῶν αὐτοῦ. ὅταν γὰρ περὶ ρυθμῶν, οὐ περὶ του-
του τοῦ δακτύλου φησὶν, ἀλλὰ περὶ ἐτέρου. ὡς γὰρ
ἄγροικος καὶ οὗτος ἐρεῖ οὐδὲν ἥττον δείξειν τὸν μέσον
δάκτυλον ἀεχθραίνόμενος. ἐὰν δὲ περιαιρήται, ἀμφο- 50
τεροὶ ἔσονται τοῦ γέροντος ἀσυνδέτως εἰρημένοι. Ἄλ-
λως.]] δεικνυσι τὸν μέσον δάκτυλον αἰσχροῦς. λέγει οὖν

ὅς οὐκ ἔστιν οὐδείς ἀντὶ τούτου τοῦ ἀκτυλίου. καὶ γὰρ παιδίῳ μοι ὄντι ὁ αὐτὸς ἦν καὶ νῦν δὲ γεγενηκότε. — τουτοῖ : Τὴν πόστιν αὐτοῦ ἔδειξε. *Vict.*

655. ἄγριος : Ἀγροῖκος καὶ ἀμαθής. *R.* ἄγροικος. *Vict.* ὦ οἰζυρὲ : Ὁ ζυρὸς καὶ οἰζυρὸς ὁ ταλαιπωρὸς καὶ ἄθλιος, καὶ οἰζὼ, ἡ ταλαιπωρία. *L.B.* ὦ ζυρὲ : Ὡς περὶ ἀπὸ τοῦ αἰ ὁρηννητικοῦ μορίου καὶ ἐπιρρήματος γίνεται ῥῆμα αἰζῶ, τὸ ὁρηνῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ αἴας καὶ αἰανός, ὁ σκοτεινός, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ οἰ ὁρηννητικοῦ ἐπιρρήματος γίνεται μὲν τὸ οἰμῶζω, καὶ ἐξ αὐτοῦ οἰμωγή, ὁ ὁρῆνος, γίνεται δὲ καὶ τὸ οἰζῶ, ὁ σημαίνει τὸ ὁρηνῶ, κατὰ δὲ διὰ λυσιν καὶ μετὰ πλεονασμοῦ οἰζύω, καὶ ἐξ αὐτοῦ οἰζυρὸς καὶ οἰζύς. *Vict.*

657. ὃν εἶπεν ἤττονα. *R.*

661. κῶων, ἀλεκτρυόν : Καὶ ταῦτα γελοῖον χάριν παρείληπται. ἡ καὶ πρὸς τὴν ἀθεότητά τοῦ Σωκράτους, ὅτι καὶ κατὰ τούτων ὤμνουν. (ἐπαίξει δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα ὡς τετράπουον καταριθμήσας, ἵν' ἡ ἀφορμὴ τοῦ λοιποῦ παιγνίου ἐκ τούτου γενήσεται.)

663. [ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸν : Οὐκ ἂν ἄλλως λέγοιτο τοῦτο, εἰ μὴ ἐν εἴῃ ἦν τότε καὶ τὴν θήλειαν ἀλεκτρυόνα λέγειν. σαφές δὲ γίνεται ἐν Ἀμφιράῳ

γύναι, τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; ἀλεκτρυόν τὴν κύλικα καταθέλλει. οἰμῶζουσά γε.

25 καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Δαιδάλῳ

ἐνίοτε πολλὰ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ ὑπηνέμια τίκτουσιν ὡς πολλάκις.

καὶ

ὁ δὲ παῖς ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοθεῖ.]

30 (οἱ Ἀττικοὶ οὕτω καὶ τὰς θηλείας ἐκάλουν, ὡς καὶ Θεόπομπος, λέγουσι δ' αὐτὴν καὶ ἀλεκτρυάιναν.) — τῷ αὐτῷ ὀνόματι. *R. V.*

667. νῆ τὸν Ἀέρα : Μιμεῖται καὶ αὐτὸς τοὺς φιλοσόφους, καὶ κατὰ τοῦ ἀέρος ὁμνυσιν.

35 669. διαλπιτώσω : Πᾶσαν ἀλπιῶν πληρώσω (τὴν κάρδοπον, κάρδοπον δὲ φησι) μαγίδᾳ, ἐν ἣ τούς ἄρτους ἔματτον, ἡ σκαρίδιον ἐν ᾧ ἀναμάττειν καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφιτα. *R. V.*

670. ἰδοῦ, φησί, διήμαρτες ἕτερον, τὴν καρδόπην

40 εἰπὼν κάρδοπον· κοινῶς γὰρ κέκληται. *V.*

673. τῶν πολιτευομένων εἰς ἣν ὁ Κλεωνύμος, ὡς γυναικίζόμενον δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταὶ διαβάλλουσι. φησὶν οὖν, τὴν κάρδοπον ἀρσενικῶς καλεῖς, θεὸν θηλυκῶς· ὥσπερ Κλεωνύμον ἄρρενα καλοῦσιν, οὐδὲν διαφέροντα τὴν αἰσχύνην τῶν γυναικῶν. — πῶς δὲ, φράσον : Ἡ πρὸς τὸ φράσον στίζον καὶ τὸ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν λέγε, ἡ τὸ ὅλον ἐν ἔστω. *Cant. 1.*

674. ταυτὸν δύναται σοι : Ἀντὶ τοῦ ὁμοιοκατάληκτά ἐστι. ἅμα δὲ ὅτι καὶ γυναικώδης ὁ Κλεωνύμος, (ἄλλως τε ὅτι καὶ ταυτὸν γένος σημαίνει διὰ τὴν κατάληξιν).

676. ἐπειδὴ πένθης ἦν ὁ Κλεωνύμος (καὶ παρὰ στίχοις),

SCHOL. ARISTOPH.

διασύρει αὐτὸν ὡς ἀποροῦντα μάκτρας καὶ θυσίᾳ χρωμένον. (μικρὰ γὰρ ἡ θυσία, ἡ δὲ κάρδοπος μεγάλη. ἔχει δὲ ἀδηφραγίαν διαβολὴν. τοῦτο κατὰ Κλεωνύμου. τρόπον γὰρ μάκτρας ἔστω σοι, φησί, Κλεωνύμος.)

678. τὴν Σωστράτην : Πάλιν ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς σκοπεῖ τὸν Σωστράτην, Σωστράτην εἰπὼν, διότι λίαν ἀσελγὴς ἦν καὶ θηλυδρίας. *Junt., Victor.*

680. [καρδόπη, Κλεωνύμη : Τοῦτον ἤδη ὡς κίναιδον διασύρει, ἐπεὶ ῥίψασπις καὶ δειλός. ἐν ἐρωτῇ δὲ ὁ λόγος, καὶ λείπει τὸ ὡς· ἵν' ἡ, ἐκεῖνο δ' ἦν ὁρθῶς ὡς καρδόπη καὶ Κλεωνύμη λέγειν. ὅμοιον δὲ ἦν τὸ λέγειν καρδόπην, ὡς Κλεωνύμην.]

684. αὐταὶ πόρνοι ἦσαν. *V.*

686. οὗτοι ἐπὶ μαλακίᾳ διαβάλλονται. *R. V.*

687. ὦ ἄθλια· τὸ μὲν γὰρ κατηγορεῖ τύχης, τὸ δὲ 15 φύσεως. *V.*

688. οὐκ ἄρρεν' ἐν ὑμῖν ἔστιν : Οὐκ ἄρρενα ταῦτα ὑμεῖς ἡγεῖσθε. *Er*

691. (γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν : Πρὸς τὴν κατάληξιν τοῦ ὀνόματος ἐπαίξεν εἰς διαβολὴν τοῦ ἀνδρός. ἐνταῦθα 20 μὲν εἰς δειλίαν μόνον καὶ μαλακίαν. Κρατῖνος δὲ ἐν Σερφίοις ὡς ἀλαζόνα καὶ κόλακα καὶ συκοφαντήν. Εὐπολὶς δὲ ὡς παραπροσθευτήν, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς Σφητῇ [1271] φάινεται.)

694. [κατακλινεῖς : Τοῦτο κοινόν. τὸ γὰρ κατακλινεῖς 25 θεῖς Ἀττικόν. — Ἰωνικῶς δὲ κατακλινθεῖς. *Junt.*]

695. ἐκφροντίσον τι : Σκέψαι τι τῶν σοι συμπερόντων καὶ ἐνοήθητι.

696. [μὴ δὴθ' ἱκετεύω : Παρεπιγραφεῖ ποιήσῃ γὰρ τὸ προσταχθέν. εἴτα καταθρομβεῖς ἀρνηθήσεται.] 30

(698). οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα : [Εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου σκέψῃ.] τοῦτο, φησί, πάντως δέδοκται καὶ οὐκ ἂν ἐάσαιμι σε, φησὶν, ἕτερον τὶ ποιῆσαι.

699. (ἀντὶ τοῦ σήμερον. καὶ τήμερος) ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ 35 χρόνου λέγεται. καὶ ἐν Ὀκιάσιν « ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσῃ τήμερα, » ἀντὶ τοῦ σημερινῇ.

700. φροντίζει δὴ καὶ διὰ θρεῖ : Ἐκάθισεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου. τὸ δὲ δὴ ἰσοδυναμεῖ τῷ νῦν. [ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων καὶ κύλων δύο πρὸς τοῖς 40 εἴκοσιν· ὃν τὸ πρῶτον ὀμέτρον ἐκ διὰ μέθου καὶ χοριάμβου. τὸ δεύτερον ὀμέτρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ τρίτον ἱαμβικὸν πενθημιμέρες. τὸ τέταρτον ἐκ διὰ μέθου καὶ χοριάμβου τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ πέμπτον ἐκ διὰ μέθου καὶ διτροχαίου ταυτοπα- 45 θές. τὸ ἕκτον τρίμετρον ἐκ διὰ μέθου καὶ κατὰ τὸ μέσον χοριάμβου. τὸ ἕβδομον ἱαμβικὸν ὀμέτρον ἀκατάληκτον. τὸ ὄγδον ὀμέτρον ἀντισπαστικὸν βραχυκατάληκτον, ἡ ἐκ δυοῖν βακχείων ἀκατάληκτον. τὰ ἐξῆς δύο ἱαμβικά τρίμετρα. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἀναπαιστικά 50 ὀμέτρα καταληκτικά εἰς δισύλλαβον· πλὴν τοῦ πεντεκαίδεκατου, μονομέτρου ὄντος. ὁμοίως καὶ τοῦ ἑπτακαίδεκατου καὶ εἰκοστοῦ πρώτου (ἀναπαιστικὰ γὰρ βράσεις) καὶ τοῦ τελευταίου ἀναπαιστικοῦ μὲν ὄντος

ἐφθιμιμερούς, παροιμιακοῦ δὲ, ὡς πολλάκις εἴρηται, καλουμένου. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πολυσχημάτιστα. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ὡς ἐν τοῖς προφθῶσιν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰς ἐλθούσας τῶν διπλαίων οὐκ αἰεὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ μέ-
 5 τρου ἐκφέρουσιν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρου· ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ διαφόρων, ὡς κἀνταῦθα.]] ἀντὶ τοῦ βλέπει. R. βλέπει. V. διάζηρει : Ἀντὶ τοῦ ἀνάκρινε καὶ δοκίμαζε.

701. πάντα τρόπον : Τοῦτέστιν, ἐπὶ πολλὰ τὴν διά-
 νοίαν σου τρέπε.

702. στρόβει : Περίφερε τῆδε κἀκέϊσε, πυκνον τι καὶ συνετὸν ποιήσας φρόνημα καὶ σκεψάμενος.

πυκνώσας : Συναγαγὼν πάντα τὸν νοῦν σου. E.

703. εἰς ἄπορον πέσης : (Ἐπειδὴν δὲ, φησὶν, εἰς τι ἄπορον πέσης, ταχέως ἐπ' ἄλλο νόημα φρενὸς πῆδα. ἄπορον δὲ, οὗ πόρον καὶ λύσιν οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. καθά-
 15 πτεται δὲ τοῦ Σωκράτους, ὥς καὶ αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς ζη-
 τήσεσιν οὕτω ποιοῦντος. ὅταν γὰρ στενοχωρῆται καὶ ἀπορῇ, μεθίσταται εἰς ἕτερον. ὁ γὰρ ὑποτιθέμενος ἄλλω ὁῦλον ὅτι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγει ὑπο-
 20 τίθεται. Ἄλλως.) οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. φησὶ δὲ ὅτι, ἐν ἡ διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον ἐμπέση, μετὰ-
 βῆθι ἐπὶ ἄλλο. σκώπτειν δὲ διὰ τούτου βούλεται τὸν Σωκράτην ὡς γλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. R.V.

707. ἱατταταί : Καταπονούμενος ὑπὸ τῶν κόρεων στενάζει ὁ Στρεψιάδης. [[ἔστι δὲ παρεπιγραφή. κατα-
 κλιθεὶς γὰρ καὶ μὴ δυνάμενος ὑπενεγκεῖν, παρεκάλει.]]
 βακχεῖον δῖρρυθμον. B.

710. οἱ Κορίνθιοι : Ἰσως μὲν ὅτι κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέκειντο αὐτοῖς οἱ Κορίνθιοι, ἅμα δὲ ὅτι παρὰ τὸ χόρις πεποιήνται οἱ Κορίνθιοι. παῖζων οὖν παρονο-
 30 μάζει ἅμα μὲν πρὸς τὸ τῶν κόρεων ὄνομα, ἅμα δὲ διὰ τὸν πόλεμον καὶ ὅτι ἐλθροὶ ἦσαν Ἀθηναίων οἱ Κορίν-
 θιοι. — δέον οἱ κόρεις εἰπεῖν, Κορίνθιοι εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ
 35 Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Κορίνθιοι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ πόλεμον εἶχον καὶ οἱ Κορίνθιοι τὰ τῆς Ἀττικῆς ἐδόχουν. Br.

712. [Ψυχὴν ἐκπίνουσιν : Ἰστέον ὅτι τρεῖς ψυχὰς φασι. τὴν αὐξητικὴν, ἥτις ἐστὶ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀλόγων ζώων καὶ τῶν φυτῶν τὸ αἷμα, ὅπερ ἐστὶ
 40 μόνων τῶν ζώων· καὶ τὴν λογικὴν, ἥτις ἐστὶ μόνων τῶν ἀνθρώπων. Junt. αἷμα. Br.]

717. πῶς δυνατόν, φησὶ, μὴ ἀλλγεῖν. R.

719. φρούδη δ' ἐμβάς : Μέχρι τοῦ εὐτελοῦς κατήμα-
 45 τος. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπολύσασθαι τὰς ἐμβάδας, ὅτε καὶ ἀπεδύσατο ὡς μέλλων εἰσιέναι εἰς τὸ φροντιστήριον. [[Ἄλλως. οὐκ εἶπεν ὅπισθεν ὅτι τὰς ἐμβάδας ὑπελύσατο ὁ Στρεψιάδης, ὅτε εἰσῆγει τὸ ὑπὲρ γῆν ἐκεῖνο φροντιστήριον, ἀλλὰ μόνον, ὅτι ἐξεδύσατο τὸ ἱμάτιον. καὶ οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ τὸ γεγονός μὲν τότε παρῆκε, νῦν δὲ λέγει· τοῦτέστι τὸ ὑπολύσασθαι τὰς ἐμβάδας. ὁ δὲ ἐκεῖ εἶπεν, ἤγουν τὸ ἀποδύσασθαι τὸ ἱμάτιον, νῦν οὐ λέγει. Junt.]

721. φρουρὰς ἄδων : Οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν [[παρὰ-

μυθεῖσθαι]] ᾗδον. καὶ οὕτως ᾗν λεγόμενον ἐπὶ τῶν ἀγρυ-
 πνούτων, φρουρὰς ἄδων. [[Ἄλλως. ἐκ τοῦ παρε-
 πομένου τοῖς φρουροῖς. εἰώθασι γὰρ ἑαυτοὺς ἄδειν ἀπο-
 περισπῶντες τὸν ὕπνον.]] (φρουρὰς ἄδων : Οἷον δια-
 γρυπνῶν περὶ τὴν φρουράν. δις δὲ ἔστιν ἡ γραφή, φρουρὰς ἄδων καὶ φρουράς ἰδῶν. καὶ τὸ μὲν φρουρὰς ἄδων ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἄδων φρουρὰς, τὸ δὲ φρουρὰς ἰδῶν ἀντὶ τοῦ φυλάττειν, ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστηρίου θυρῶν.) [[Ἄλλως. τὸ φρουρὰς ἄδειν παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων καὶ φροντιζόν-
 10 των πάνυ λεγομένη. οἱ γὰρ ἐπιτραπέντες ἐν νυκτὶ τινὰ φυλακὴν ἄδουσιν, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ ὕπνου καταμαλθακι-
 σθέντες ἐκλείπωσιν ὁ φυλάσσουσιν. εἰκότως δ' ἐνταῦθα ἡ παροιμία ἐλήφθη. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν τῇ κλινῇ κείμε-
 15 νος οὐκ ἐκοιμάτο, ἀλλ' ἐφρόντιζεν. ἀστειὺς δὲ πάνυ καὶ τὸ φροδοῦς εἴρηκεν ὁ ποιητής, ἐκ τῶν δύο λέξεων συνθήκης, τοῦ φρουρὰς καὶ τοῦ ἄδων, σχηματίζας αὐτό. Junt. ἔνεκα. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. Br.]

726. ἀπόλωλ' ἀρτίως : Ὑπὸ τῶν κόρεων δηλονότι. ἐπειδὴ Σωκράτης εἶπεν ἀπολεῖ, ὃ ἐστὶ, μέλλεις ἀπο-
 20 λέσθαι, οὗτος λέγει, ὅτι ἀπόλωλ' ᾗδῃ.

727. οὐ μαλθακιστέον πρὸς τὰ τῶν κόρεων δῆγματα. R.V.

729. κάπαιόλημ' : Κίνημα, ἀποπλάνημα καὶ ἀπά-
 25 τήν τινά, πκνούρημα. ἡ οὕτως. δεῖ σε, φησὶ, καλύψα-
 σθαι καὶ σκέψασθαι. ἐπεὶ οἱ εἰς τι τείνοντες τὸν ὀφθαλ-
 μὸν ἀποπλανῶνται τὴν γνώμην. [[ἀπαιόλημα γίνεταί ἀπὸ τοῦ αἰόλλω, ὃ δηλοῖ τὸ ταχέως καὶ δίκην ἀέλλης κινῶ· ἀφ' οὗ Ὁμηρος αἰολοπώλους τοὺς Φρύγας καλεῖ, ἤγουν ταχυίππους, ἡ ποικίλως ἱππαζόμενους. Junt. 30 ἀπάτη καὶ πανουργία. Br. κάπαιόλημα : Αἰόλος ποι-
 κίλος ἡ εὐκίνητος ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν, ὃ ἐστὶ κινεῖν. Vicl.] ἐπιβάλοι : ἀντὶ τοῦ καλύψαι. R.

730. ἀρνακίδων : Ἀρνακίς λέγεται τὸ τοῦ ἀρνόυ κώ-
 διον. ἐπαίξε δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι. δέον γὰρ εἰπεῖν, τίς ἂν με περιβάλῃ ἀπὸ ἀρνακίδων γενόμενον περιβάλοιον, ἐπαίξε παρονομάσας ἀπὸ τοῦ ἀρνὸς καὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι. τὸ δὲ ἀποστερητὶδα ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν, ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβάλοιον. [[ἀρνακίς, τὸ τοῦ ἀρνὸς κώδιον. παίξει δὲ ἐνταῦθα, γνώμην ἐξ ἀρνακίδων εἰπὼν ἀποστερητὶδα, ἤγουν γνώμην ἐξ ἀρνήσεως καὶ ἀποστε-
 40 ρήσεως. ὠφελε δὲ εἰπεῖν· τίς ἂν ὀθ' ἐπιβάλῃ καὶ ἐπι-
 θῇσι σκέπασμα ἐξ ἀρνακίδων, ὡς ἂν γνώμην εὐροίμι ἀποστερητικὴν· ὁ δὲ παῖξας οὕτως ἐξήνεγκεν. Br.]

731. ἔρχεται πάλιν ἐπ' αὐτὸν ὁ Σωκράτης. R.

(733). ἔχεις τι : [Ἐπειδὴ προεῖπεν αὐτῷ, ἀναρτή-
 45 σας τὴν φροντίδα, ὡς ἐπὶ ὀρνιθοθήρῳ εἶπε τὸ ἔχεις.] ὡς ἐπὶ τῶν ἀγρευόντων ἦτοι ὄρνιν, ἢ ἰχθύν, εἶπε τὸ ἔχεις τι, ἀντὶ τοῦ συνεληφῆς τι· ἀναρτῆσαι γὰρ αὐτῷ ἐκέ-
 50 λευσε τὴν διάνοιαν καὶ τὴν φροντίδα. Ἄλλως. γαρ-
 ριέντως τὸ ἔχεις τί, τῇ τῶν ἀγρευτῶν λέξει χρώμενος. τοῖς γὰρ κλειύουσιν ἡ ὀρνιθαγρευταῖς οὕτω φασίν, ἔχεις τί.
 731. ἡ τὸ πέος : (Παρεπιγραφή.) δεῖ γὰρ αὐτὸν κα-

οἴεσθαι ἔχοντα τὸ αἰδοῖν (καὶ μιμεῖσθαι τὸν δερμύλ-
λοντα ἑαυτόν).

735. τι φροντιεῖς : Φροντίζω, τὸ φροντίδα ἔχω, κοι-
νῶς μὲν γενικῇ συντάσσεται· Ἀττικῶς δὲ μετὰ αἰτια-
5 τικῆς, ὡς ἐνταῦθα, ἣ ἐν τῇ [190] « βολβούς ζητεῖτε;
μὴ τοῦτο φροντίζετε. » Juntl.

737. [αὐτὸς δ' τι βούλει : Διαβάλλει αὐτὸν, ὡς μὴ πα-
ρέχοντα εὖρημα τοῖς μαθηταῖς.]

740. σχάσας : Ἀντὶ τοῦ καταπαύσας, στήσας, ἀτρε-
10 μίσας. καὶ Πίνδαρος [Pyth. 10, 79] « κώπην σχάσας »
ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἐνιοὶ δὲ σχάσας ἀντὶ
τοῦ ἀπλώσας. [ὅπισθεν μὲν [108] ἔλεγε παθητικῶς σχα-
σάμενος, νῦν δὲ σχάσας. ἔοικε δὲ ἀμρότερον ἐν γρήσει.
ἔστι δὲ καὶ σχάζειν τὸ τέμνειν τὴν φλέβα, ὡς Ξενοφῶν
15 [Hist. Gr. 5, 1, 58] « σχάζει τὴν παρὰ τῇ σφυρῷ
φλέβα. » Cant. 3.]

741. λεπτήν : Ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς. ἐνθεν καὶ λεπτολό-
γος, περιφρόνει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρεῦνα.

742. διακρίων : Ἀντὶ τοῦ ἀναπτύσσων καὶ δοκιμάζων
20 καὶ διακρίων τὰ ποιήματα καὶ ὅσον διαίρειν αὐτῶν
ποιῶν. σκοπῶν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς καὶ ἐπιμελῶς κατα-
μερίζων περὶ οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ. [Ἄλλως. ὡς
ἐπὶ τῶν μίμων ἐχρήσατο. ὥσαι ἔλεγε κατὰ κεφάλαιον
ἐκζητῶν. — ὁ γὰρ σκεπτόμενος οὕτω, διαίρει τὴν βου-
25 λήν· ὅσον, εἰ τότε ποιήσω, τότε ἀπαντήσεται καὶ εἰ τότε,
τόδε. Juntl., Viet.]

743. ἔχ' ἀτρέμαί : Ἐφ' ἡσυχίας μένει· ὡς αὐτοῦ κινου-
μένου διὰ τοὺς κόρεις. τὸ δὲ κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοημά-
των ἀντὶ τοῦ κἂν ἀπορῆς εἰς νόημα τι. [Ἄλλως. ἰστέον

30 ὅτι οἱ Ἀττικοὶ πάντα τὰ ἐνικά τε καὶ πληθυντικά τρίτα
πρόσωπα τῶν ῥημάτων καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων δοτικὰς
τῶν πληθυντικῶν συμφώνου καὶ φωνήεντος ἐπιφερομέ-
νου μετὰ τοῦ ν γράφουσιν, ὡς ἔστι σαφῶς συμβαλεῖν
ταῖς τοῖς πάλαι σοφοῖς πεπονημέναις ἐντυγχάνοντα βί-
βλους. οἱ δὲ Ἰωνεὺς δίχα τοῦ ν. τοῦτοισι οὖν καὶ ἀμφοτέ-
ροις οἱ ποιητὰι παρακολουθοῦντες, καὶ δὴ καὶ τῇ ἀνάγκῃ
45 τοῦ μέτρου ἐπόμενοι, πολλάκις συμφῶνον μὲν ἐπιφερο-
μένου μετὰ τοῦ ν γράφουσι· πολλάκις δὲ καὶ φωνήεντος
ἐπιφερομένου δίχα τοῦ ν. τοιοῦτον δὴ τι τῇ τοῦ μέτρου

40 ἀνάγκῃ καὶ ἐν τοῖς ν καὶ εἰς γ λήγουσιν ἐπιρρήμασι
ποιεῖν εἰώθασιν, οἷον τὸ πρόσθεν, νέρθεν, ὑπένερθεν·
τὸ οὕτως, αὖθις, πολλάκις, εὐθύς, ταχύς, ἀτρέμας, καὶ
τοῖς ὁμοίοις. τοῦτο δὲ οὕτως ἔχον εὐρήσεις ἀκριβοῦς σκο-
πῶν. Juntl.]

744. ἀντὶ τοῦ καὶ δεύτερον ἐπίστησον περὶ τῶν αὐ-
τῶν καὶ τρίτον. ζυγώρισον δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσασον. Ἄλ-
λως. ἔασον τὸ ἀπορούμενον· ἔπειτα πάλιν ἀνασκοπεῖν
καὶ ὅσον ἀνοίγειν ἀποπειρῶ. τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἔστι τὸ
ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. ἐνιοὶ δὲ τὸ ζυγώρισον, ἀντὶ
50 τοῦ συνάμμιον, σύμπληξον.

745. (κίνησον αὖθις : Ὑποτίθεται πῶς δεῖ φροντί-
ζειν, καὶ τίνα τρόπον. φησὶν οὖν ἂν ὑπεισέλθης, ἔτι
μὴ ἀμελήσης, ἀλλὰ πολλάκις αὐτὸ μέτελθε· καὶ οὕτως
εἰς ἐν συμφορῆσας τὴν ἀρίστην γνώμην ἔλοῦ.)

[ζυγώρισον : Ἀπὸ τοῦ ζυγὸς γίνεται καὶ τοῦ ἀθε-
ρίζω, τὸ ἀποδοκιμάζω, ζυγοθερίσον, καὶ κατὰ συγκα-
πὴν τοῦ ε, καὶ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ α εἰς ω μέγα, ζυγώ-
ρισον. Juntl. σκόπησον, μελέτησον· μεταφορικῶς. Br.]

746. ὦ Σωκρατίδιον : Ὡς ἐνθυμηθεῖς τι ἀνίσταται δ
καὶ βοᾷ.

749. γυναικὰ φαρμακίδ' : Διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ
ὡς γόητες. καὶ μέχρι νῦν γε φαρμακίδες παρ' ἡμῖν αἱ
Θετταλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι Μήδεια φεύγουσα
κίστην ἐξέβαλε φαρμάκων ἐκεῖ καὶ ἀνέφυσαν. τὸ δὲ 10
Θεττάλην Ἀττικοὶ βαρύνουσιν οἱ κατὰ Μένανδρον, ὡς
δαμάλην.

751. λοφεῖον στρογγύλον : Τὴν τοῦ κατόπτρου θή-
κην. ἣ τὴν θήκην τοῦ λόφου τῆς περιεσφαλίας, περι-
φερῆς δὲ αὐτῃ. — λοφεῖον : Ὀγγεῖον. Br.

752. ὥσπερ κάτοπτρον : Ὅ γὰρ τῆς σελήνης κύκλος
στρογγυλοειδής, καθάπερ τὰ ἔσοπτρα. καὶ φασὶ τοὺς
περὶ τὰ τοιαῦτα δεινούς τούτῳ κατὰγειν τὴν θεόν. ἔστι
δὲ καὶ Πυθαγόρου παλίνγιον διὰ κατόπτρου τοιοῦτον.
πληροσελήνου τῆς σελήνης οὐσῆς, εἰ τις εἰς ἔσοπτρον 20
ἐπιγράφειεν αἵματι ὅσα βούλεται, καὶ προσιπὼν ἐτέρῳ
στήναι κατόπιν αὐτοῦ, δείκνυσσι πρὸς τὴν σελήνην τὰ
γράμματα, κακίνοις ἀτενίσας δ' πλησίον εἰς τὸν τῆς σε-
λήνης κύκλον, ἀναγνωίη πάντα τὰ ἐν τῇ κατόπτρῳ γε-
γραμμένα ὡς ἐπὶ τῆς σελήνης γεγραμμένα. 25

754. μηχανέ' ἀντέλλοι : Πρὸς τὸ προειρημένον ὑπ'
αὐτοῦ [17]

ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.

[τελουμένης γὰρ σελήνης οἱ τόκοι ἐδίδοντο. εἰ γοῦν
οὐκ ἀνατέλλοι, πῶς ἂν οἱ θανεισταὶ γνόντες τὸν μῆνα 30
τελούμενον ἀπαιτήσαιεν τοὺς τόκους; Juntl.]

755. (τιητέ δὴ : Παράλληλα. καὶ παρ' Ὀμήρῳ [Il.
Ψ, 409] « τῇ λείπεσθε φέριστοι; »)

756. [ἀργυρίων : Οὕτως ἢ γραφῇ ἀργυρίων παρὰ
Φρυγίῳ κεῖται· ὅτι οἱ κωμικοὶ πληθυντικῶς φασίν, 35
οἱ δὲ ῥήτορες ἐνικῶς. καὶ Σώφρων πληθυντικῶς « ἀρ-
γυρίων δεήσῃ. »]

757. προβαλῶ : Προθήσω, εἰς δ' δεῖ σε μηχανῇν
εὐρεῖν. Juntl.

758. εἴ σοι γράφοιτο : Εἰ κατηγοροίη κατηγορίαν 40
πέντε σε δυναμένην ζημιῶσαι τῶλαντα. Ἀττικῶς δὲ
τοῦ ἀριθμοῦ τὸ πέντε ἐρύλαζε. [Ἄλλως. ἰστέον ὅτι
ἐν τοῖς δικασταῖς οἱ θανεισταὶ ἐρχόμενοι ἔλεγον, ὡς
ὁ δεῖνα αὐτοῖς ὀφείλει. εἴτα δ' τοῦ δικαστηρίου γραμ-
ματεὺς ἔγραψε τοῦτο. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ὀφείλων κα- 45
λούμενος ἀπῆρτετο τὸ δάνειον. Juntl.]

759. πῶψ τρόψω. R.

761. εἴλε τὴν γνώμην : Ἀπόκλησε, ἔφελκε. ὅθεν [ap.
Hom. Il. N, 572] Ἰλλάσιν. R. V. — εἴλω, τὸ στρέψω
παρὰ τοῖς κοινοῖς, περισπωμένους. εἴλω δὲ, βαρυτόνως, 50
παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Juntl. στρέψε. D. E. εἴλλε : Ἀπό-
κλησε. A.

762. ὑποχάλα : Ὡσπερ ἀπὸ ὕψους τινὸς καταβίβαζε.
Cant. 3.

763. μηλολόνην : [Οὕτω γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι.
τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ζωῦφιόν ἐστι χρυσίζον κανθάριον
5 ὁμοιον, ὁ λαμβάνωντες οἱ παῖδες ἀποδεσμοῦσι λίνω καὶ
ἐκπεταννύουσιν. Ἄλλως. τὸν χρυσοκάνθαρον. οὕτως
οὖν, φησί, ὅψόν σου τὴν γνώμην, ἴν', ὅταν ἄρπάξῃ
ἐκ τοῦ ἀέρος τὴν γνώμην, πάλιν ἐπισπάσῃ αὐτήν. —
μηλολόνην : Χρυσοκάνθαρον, ζιναν. Br.] εἶδος ζωῦ-
10 φίου τινὸς παρὰ τὸν κάνθαρον, ὁ τοῖς ἀνέσις ἐπικαθέ-
ζεται. ταῦται οὖν εἰς παιδιὰν ἐγρῶντο Ἀθηναῖσι παῖδες,
λίνον τοῦ ποδὸς ἐξακτῶντες καὶ ζυλῆριον, ὅπερ οὐκ ἐξι-
σχύουσιν ἀνακουφίσαι εἰς τὸν ἀέρα· ἔχοντες ἐξουσίαν
πάλιν αὐτὰς κυνηγετῆσαι. λέγει δὲ τὸν χρυσοκάνθαρον.

15 R. V.

764. ἀποφυγῆν. R.
765. τὰ γὰρ καλὰ ἐπαινεῖ δὲ διδάσκαλος. V.
766. [τοῖσι φαρμακοπώλαις : Φαρμακοπῶλαι κυ-
ρίως οἱ τὰ φάρμακα πιπράσκοντες, τὰ τε λυσιτελοῦντα
20 καὶ τὰ θανάσιμα. παρὰ τοῖς παλαιοῖς δὲ καὶ οἱ τοὺς
τιμαλφεῖς (τούτεστι πολυτίμους) λίθους πιπράσκοντες,
φαρμακοπῶλαι ἐλέγοντο. οὐδεὶς γὰρ τῶν τοιούτων λί-
θων, ὅς οὐκ ἔχει καινοτέραν δύναμιν. Junt.] τὸν κρύ-
σταλλον. R. V.

768. τὴν ὕalon λέγεις : Κατασκευάσμά ἐστιν ὕαλου
τροχοειδές, εἰς τοῦτο τετραπλὸν, ὅπερ ἐλαίω χρίοντες
καὶ ἡλίῳ θερμαίνοντες, προσάγουσι θρυαλλίδα καὶ
ἄπτουσι. τοῦτο οὖν, φησὶν, εἰ ὑρᾶμαι διὰ τῆς ὕαλου,
καὶ προσαγᾶγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γραμμα-
30 τέως, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης. (ὅτι δὲ ὕα-
λος θηλυκῶς, καὶ διὰ τοῦ α. διὸ τὸ γ. Ὁμηρος δὲ οὐκ
οἶδε τὸ ὄνομα, ἀλλὰ παρ' αὐτῶ καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἡλε-
κτρος μὲν ἐστίν, ὕαλος δὲ οὐ.) [Ἄλλως. ὕαλον ἡμεῖς
μὲν ἄρτίως τὸ ἐκ βοτάνης τινὸς κεκαυμένον καὶ διὰ
35 πυρὸς τηκόμενον εἰς κατασκευὴν ἀγγείων τινῶν λέγο-
μεν. οἱ παλαιοὶ δὲ τὴν διαφανῆ λίθον, τὸν ἰδιωτικῶς
λεγόμενον κρύον, εἰκοῖα δὲ ὕαλι. Junt.]

770. ὁ γραμματεὺς : ὁ γράφων τὰ λεγόμενα ἐν ταῖς
δίκαις, ὃν νῦν καλοῦμεν ἐκσκέπτορα. R. V.

773. νῆ τὰς Χάριτας : Πάλιν ἐτέρῳ ὅρκῳ κέχρηται
ὁ Σωκράτης. V. [οὐχ ἀπλῶς ὁμνυσι κατὰ τῶν Χαρί-
των. ὀπίσω γὰρ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν γλυφεῖσαι αἱ Χάρι-
τες ἐν τῷ τοίχῳ, ἃς ἐλέγετο ὁ Σωκράτης γλύψαι. τὸ
γὰρ πρῶτον λιθογλύφος ἦν τὴν τέχνην. αἰνίσσεται οὖν
45 αὐτοῦ τοῦ Σωκράτους εἰς τὴν πρώτην τέχνην. —

Ἄλλως. τῷ μὲν φαινόμενῳ ἀρεσκομένῳ Σωκράτης
δείκνυται τῷ τοῦ Στρεψιάδου νόηματι, καὶ ὁμνυσι τὰς
Χάριτας, ὅτι σωφῶς τοῦτο τὸ νόημα ἐπενόησε τὸ τῆς
τοῦ χάρτου τεφρώσεως. Χαρίτων γὰρ ἔργα καὶ δῶρα
50 σοφία. ἐσχηματισμένους δὲ τοῦ Σωκράτους καθάπτεται
ὁ ποιητής, κωμῶδων τοῦτον ὡς λιθοδόον. Σωφρονίσκου
γὰρ λιθοδόου ἦν υἱὸς Σωκράτης, καὶ τῆς λαξευτικῆς
μετέσχε τέχνης, καὶ ἀνδριάντας λιθίνους ἐλάξευε, καὶ
ἀγάλματα δὲ τῶν τριῶν Χαρίτων εἰργάσατο, Πειθοῦς,

Ἀγαθίας καὶ Θαλείας· καὶ ἦσαν ὀπισθεν τῆς Ἀθηνᾶς
ἐγγεγλυμμένα τῷ τοίχῳ. Junt.]

[οἶμ' ὡς ἤδομαι : Ὁ ἀγροίκος ὡς ἤδη νενικηκώς διὰ
τὸ τῆς εὐρέσεως τοῦτο λέγει. καὶ γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ
πολλάκις λέγομεν τὸ οἶμοι χαίροντός τινος. V. τὸ οἶμοι 5
καὶ ὅμοι ποτὲ μὲν ἐπ' εὐφροσύνῃ καίμενον εὐρηται,
ποτὲ δὲ ἐπὶ λύπῃς. καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ μὲν, ὡς ἐνταῦθα,
οἶμ' ὡς ἤδομαι· καὶ [926] « ὅμοι σοφίας ἐμνήσθης. »
ἐπὶ δὲ λύπῃς ὡς τὸ, οἶμοι τάλας· καὶ [Plut. 850]

οἶμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δαίμονος.

10

καὶ [infra 928]

ὅμοι μανίας τῆς σῆς, πόλεώς τε.

Junt.]

774. (διαγέγραπται : Κατεῖχεται, ἀνήρηται. ἀπὸ
τῆς τοῦ γραμματέως δέλτου, ὅπου αἱ δίκαι ἀνεγρά- 15
φοντο, καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν.) — ἀπῆλειπται,
ἡφάνισται. Br.

(776. ἀντιδικῶν : [Κατηγορῶν καὶ ἐναντιούμενος.]
τοῖς γὰρ γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδείξασιν ἐπεβάλλετο
χρηματικὴ ζημία, καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὠρισμένον ἐξέτι- 20
σεν, ὑπερήμερος γενόμενος ἐξετίνας τὸ τετραπλῶν. οἱ
δὲ μὴ ἔχοντες ἐκτίσαι καθείργοντο ἐν τῷ δικαστηρίῳ.
πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασιν, ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ
Ἀριστογείτονος. — ἀποστρέψαις : Ἀποδιώξαις. ἀντιδι-
κῶν : Ἀντεγκαλῶν, ἀντιλέγων. Br.

25

777. ὀψήσιν : καταδικασθῆναι. R.

778. εὐκολώτατα καὶ εὐχερῇ. V.

781. λείπει τὸ καλῶς λέγω. R. V.

783. ὕλεις : ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖς· ὕλος γὰρ ὁ φλύαρος.

R. V. τὸ δὲ ἄπερρ' ἀντὶ τοῦ φθεῖρου. V. ληρεῖς, φλυα- 30
ρεῖς. Br. ὕλεις : Ὑῶλος, φλυαρία, μωρία, ληρότης.
ἄπερρ' : Ἀποφθεῖρου, πορεύου μετὰ φθορᾶς. Vict.
ἄπαιρε : Ἀπελθε. D.

784. ἀντὶ τοῦ διὰ τί. τὸ δὲ ὅτι περιττόν. R. V.

786. ἀνακρίνει αὐτὸν εἰ μέμνηται. R. V.

788. τίς ἦν ἐν ᾗ : Τὴν χάροδον φησιν. ὥσπερ ἐπι-
λαθόμενος ταῦτα λέγει.

790. [ἐπιλησμοτάτος : Ἰδίως ἐπιλησμονέστατος.
Ἀλεξίς δὲ λέγει ἐπιλησμη, Κρατῖνος ἐπιλησμόνη.]

792. ὑπερβατόν· ἀπολοῦμαι γὰρ. V. γλωττοστροφεῖν : 46
τὴν γλωτταν στρέφειν καὶ ποικίλον ἐν τῷ λέγειν καθε-
στηκέναι. R. V. — τὴν γλωτταν στρέφειν, δι' ἧς ἂν
τοὺς δανειστάς ἀποκρούσωμαι. Junt., Vict.

799. εὐσωματεῖ : Ἐκ τοῦ ἐναντίου συγκατατίθεται.

δέον γὰρ ἂν μανθάνειν τοιοῦτον ὑγιαίνοντα. εἰ μὴ ἄρα 45
τοῦτο λέγει, ὅτι φοβῶμαι αὐτόν. — ναί, ἄκων ἐπιτρέπω.
E. ἀντὶ τοῦ ἰσχυρότερός μου ἐστὶ τὸ σώμα. R. V.

800. εὐπτέρων : (Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, τῶν
μετέρων καὶ υπερηφάνων. ἡ εὐπτέρων τῶν τιμίων
καὶ εὐγενῶν. ἡ τῶν φρονουσῶν τὰ Κοισύρας, ἀντὶ τοῦ 50
μέγα φρονουσῶν. Ἄλλως.) ἡ εὐγενῶν, ἀπὸ τῶν ὀρ-
νέων, ἡ κούφων καὶ ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται. ἡ τὴν Κοι-
σύραν τὴν Μεγακλέους ἀστειζόμενος ὡς δραπέτης αὐτῆς

αὐτοὺς διασύρειν θέλει. — εὐπέρων : Εὐγενῶν, ἐπηρε-
μένων. τῶν Κοισύρας : Ἐκ ταύτης γὰρ ἡ τούτου γυνή
κατήγετο. Br. ἐκ ταύτης τῆς Κοισύρας ἡ τούτου γυνή.
καὶ διὰ τοῦτο εὐγενίζεν ἑαυτήν. D.

801. ἀτὰρ μέτεται : Καὶ δὴ μετέλθω, μεταχειρίζο-
μαι, εἴ πως δυνήσῃ πεῖσαι αὐτόν. Junt., Viet. μέτεται :
Μετελεύσομαι. Viet.

802. ἐξελῶ : Ἐξελάσω. Br.

803. πρὸς τὸν Σωκράτην τοῦτο φησι. R. V.

804. χορίαμβος δίμετρος ἀκατάληκτος. χορίαμβος
δίμετρος δικατάληκτος. ἱαμβος πενθημιμερής. ἀπὸ χο-
ριαμβίου βάσεως εἰς χορίαμβόν. ἱαμβος δίμετρος κα-
τάληκτικός. ἱαμβος δίμετρος ἀκατάληκτος. ἀπὸ χοριαμ-
βίου βάσεως εἰς ἱαμβόν. χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκα-
τάληκτον. χορίαμβος ἐρθημιμερής. V. [κορωνίς καὶ
εἰσθεσις χοροῦ μεσσηδικὴ κώλων διαφόρων δέκα. τούτων
τὸ μὲν πρῶτον δίμετρον ἀντισπαστικὸν ἐκ διτροχαίου
καὶ παλιμβαρχεῖου. τὸ δεύτερον ἐξ ἀντισπάστου καὶ
ἀμφιβράχους. τὸ τρίτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ ἱαμβου
δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ τέταρτον δίμετρον ἐκ
διτροχαίου καὶ ἀμφιβράχους. τὸ πέμπτον τροχαϊκὸν
δίμετρον ἀκατάληκτον, ἀδικατῶρος τῆς τελευταίας οὐσῆς.
τὸ ἕκτον ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἕβδομον
ἐκ χοριαμβίου καὶ διὰμβου δίμετρον. τὸ ὄγδοον χορι-
αμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἕκτον ὁμοῖον τῷ
ἕκτῳ, ἐξ οὐσῆς ἀνάπαιστον τῆς ἀργούσῆς. τὸ δέκατον
χοριαμβικὸν δίμετρον κατὰληκτικόν· εἴτ' οὖν ἐκ χο-
ριαμβίου καὶ βραχέιου.]

807. (ἀντὶ τοῦ ἔτοιμός ἐστι) μισθοῦ σοι χορηγεῖν οὐδ
30 ἂν θέλῃς. R. V.

809. ἐκπεπληγμένον : Ἀντὶ τοῦ, ἐπαινουμένου. λείπει
δὲ τὸ σέ. οἰνεῖ ἐκπλήκτου καὶ μέγα φρονούντος. —
ἐξεστηκότος καὶ ἄγαν προθυμουμένου. E.

810. ἐπηρεζόμενον : Μετεώρω καὶ ἐτοίμου πᾶν ποιήσεις,
35 ὃ ἂν καλεύῃς. E.

811. γνούς ἀπολέψεις : Οἱ λέγοντες τὸ γνούς ἀντὶ
τοῦ αἰσθῆσιν λαθῶν, ἵνα συντάσσωσι τὴν γενικὴν,
οὐ καλῶς λέγουσιν. ἔστι γὰρ αὕτη ἡ γενικὴ πρὸς τὸ
ἀπολάψεις, οὕτω· σὺ δὲ ἀπολάψεις (ἀντὶ τοῦ ἀποκέρ-
40 δησον) ταχέως ὅτι πλείστον δύνασαι ἀνδρὸς ἐκπεπλη-
γμένου καὶ φανερώς ἐπηρεζόμενου. εἴτα ὕστερον ἐπάξεις
τὸ γνούς, ἀντὶ τοῦ, οὕτως ἔχοντα αὐτὸν νοήσας. ἔστι
δὲ ἀπολάψεις ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. δεικνύται
γὰρ ἐκ τῆς κατασκευῆς, ὅτι τοῦτο αἰ Νεφέλαι αὐτῷ
45 ἐπιτάττουσιν. Junt., E. ἀπολάψεις : Ἀποκέρδησον, ἐμ-
φορηθῇς. Br.]

ἀπολέψεις : [Ἀπολεπίσεις. ἐὰν δὲ, ὡς ἐν τοῖς πολ-
λοῖς, ἀπολάψεις, ἐκπλήξῃ ἀπὸ τῶν κυνῶν ἢ μεταφορᾷ,
ἢ ὅσα λάπτοντα πίνειν. καταστρέφει δὲ εἰς τὰ] ἀποκερ-
50 δανεῖς, ἢ ἀραρπάσεις, ἀποσπάσεις. Ὁμηρος [II. II,
161]

ἰάφοντες γλώσσησιν [ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ].

812. [ψιλεῖ γὰρ πως : Ἐθαλῇ ἔχει, συμβαίνει γὰρ

ἄλλως ἀποβαίνειν ἢ προσδοκᾷ τις. ἀντὶ τοῦ, εὐμετά-
βλητοὶ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου τινὲ συμβαλόντες.
εὐμετάβολοι γὰρ αἱ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν γυνῆται.
ἀσύμβουλοι δὲ, φησὶν, ὅτι καὶ ταχέως μεταβαλλόμενοι
ἐπιθυμίας ἤτους ἀλίσκονται.]

814. [οὗτοι μὰ τὴν Ὀμίλῃην : Κορωνίς ἐτέρᾳ ὁμοία,
οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σέ. ὦν
τελευταῖος

πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, καὶ ἐξῆς τὸ χοροῦ ὄφειλε γὰρ 10
κἀναυθὰ θεῖναι χορὸν, ἄχρις ἂν οἱ λόγοι ἐξέλθωσι.]
ὡς μύστης γεγεννημένος τῶν φιλοσόφων τὴν Ὀμίλῃην
ἔμυσει, μιμούμενος αὐτοῦς. V.

815. κίονας : Ἀντὶ τοῦ τοῦς λίθους τῆς Μεγακλέους
οἰκίας· οὗτοι γὰρ μόνον κατελείφθησαν αὐτῷ πάντα 15
καταραγόντι. R. [ὡς ἅπαντα καταραγόντος τοῦ Με-
γακλέους. ὡς εἰ ἔλεγε τὸν πλοῦτον. ἐμφανεῖται δὲ διὰ
τούτων ὡς οὐδὲν αὐτῷ κατελείφθη, εἰ μὴ ἡ αὐτῇ Με-
γακλέους. λέγει δὲ ὅτι πάντα καταναλωτικῶς καταλέ-
λοιπε τοῦς λίθους τῆς οἰκίας· αἰνιττεται οὖν εἰς τὴν 20
ἀσωτίαν τοῦ υἱοῦ, ὅτι πάντα κατηνάλωσεν αὐτοῦ, καὶ
οὐδὲν ἔτι υπολείπεται. — Ἄλλως. ἐντεῦθεν δῆλον
ὅτι ἐν κίονιν ἵστατο ὁ οἶκος αὐτοῦ. δεικνύται δὲ ὅτι
μόνον οὗτοι ὑπελείφθησαν αὐτῷ τῶν ἄλλων καταναλω-
θέντων παρ' αὐτοῦ. Junt.]

817. οὐκ εὖ φρονεῖς : Εἴ γε καὶ αὐτὸς ἐπετιμήθη 25
ἐπὶ τούτοις παρὰ Σωκράτους. ταῦτά δὲ πειρᾶται δι-
δάσκειν τὸν υἱόν, καταγελῶν αὐτοῦ ὡς μὴ δέοντως μήτε
Δία θμύνοντος μήτε νομίζοντος. [τοῦ δὲ Δία τὸ ἀ ἐκτεί-
νεσθαι φησι Σύμмахος Ἀττικῶς. ἐνδεῖ δὲ τὸ γ.]

819. τηλικουτοῖ : Οἷον, τελείαν ἔχοντα τὴν ἡλι-
κίαν, καὶ θρῆσκοντα πάντα εἰδέναι. — σὲ ἥδη τελείαν
ἔχοντα ἡλικίαν. Viet.

821. ἀρχαῖα : Ἀντὶ τοῦ μωρᾶ, εὐήθη, λῆρα. —
ἀρχαῖοι οἱ μωροὶ ἐκαλοῦντο ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ Κρόνου 35
ἐκείνων ἀρχαίων καὶ ἀπραγμόνων ἀνδρῶν. Junt.

824. ὅπως δὲ τοῦτο : Ὡς ἐπὶ τούτῳ φρονούντων τῶν
διδασκάλων. ἡ ὡς καὶ αὐτὸς παρηγγέλθη [143] « νομί-
σαι δὲ ταῦτα χορῇ μυστήρια. » — Ἄλλως. τηρεῖ
τὰς παραινέσεις ἃς παρήνεσεν αὐτῷ πρότερον μαθητῆς 40
Σωκράτους. θρα. Br.

825. [ἰδοὺ τί ἐστὶ : Πλησιάζας αὐτῷ φησὶ τὸ ἰδοῦ.]

826. [αἰδοῖ : Γελῶν λέγει τὸ αἰδοῖ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα
σχετλιαστικόν.]

830. ὁ Μήλιος : Παρ' ἱστορίαν. Ἀθηναῖος γὰρ δ 45
Σωκράτης· ἀλλ' ἐπὶ Διὰγόρας, Μήλιος ὢν, διεβάλλετο
ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτη δὲ ὡς ἄθεον διαβάλλει,
διὰ τοῦτο Μήλιον αὐτὸν εἶπεν. (Ἄλλως. Ἀρισταγό-
ρας ἐγένετο Μήλιος διθυραμβοποιός, ὃς τὰ ἐν Ἐλευ-
σίνι μυστήρια ἐφορησάμενος καὶ ἐξαιρετικῶς ἀσεβέστατος 50
ἐκρίθη. ἀπ' ἐκείνου οὖν τοὺς Μήλιους ἐπὶ ἀσεβείᾳ κο-
μωδοῦσι. [οἱ δὲ Μήλιον, τὸν καταπραῖνοντα τῇ διδαχῇ
τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν. οἱ δὲ τὸν κομῶντα, τὸν αἰ-

σύν.] Ἄλλως. ὁ Μήλιος : Ἐνὲς ἐξεδέξαντο τὸν τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς δύνοντα πρὶν εἰσελθεῖν ἡγριωμένους ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων, μῆλα γὰρ τὰ ῥέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δαυτὸ καὶ αὐγμηρὸν νοοῦσιν αὐτό. οἱ δὲ παρελάβον οὕτως. Διαγόρας ὁ Μήλιος, ὃς τὸ μὲν πρότερον ἦν θεοσεβής, παρακαταθήκη δὲ ὑπὸ τινος ἀποστερηθείς, ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι ἐξέδραμεν, ἐφ' ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν.) Ἄλλως. Διαγόρας γέγονε τις βλάσφημος εἰς τὸ θεῖον, Μήλιος. καὶ ποτε, φασίν, ἐν πανδοκίῳ εὐρεθείς, καὶ μὴ εὐρὸν ζύλα, ἀλλ' ἄγαλμα Ἡρακλέους· ἄγε, φησί, τρισκαιδέκατον ἡμῖν ἐπιτέλει ἄεθλον, καὶ ἔλυσον τὸν φακόν. — ἄλλοι δὲ φασιν ὡς οὗτος ὁ Διαγόρας διδάσκαλος ἦν Σωκράτους. LB., Cant. 2.] — φυλλῶν δὲ ἔγνη λέγει γινώσκειν τὸν Χαιρεφῶντα διὰ τὴν ζήτησιν, [115] φύλλαν ὁπόσους ἄλλοι τοὺς αὐτῆς πόδας. R.V.

832. Ἀττικῶς τὸ μανιῶν ἀντὶ τοῦ (τῆς) μανίας. R.V. τὸ δὲ χολῶσιν ἀντὶ τοῦ μαίνομένους. V.

833. [[πεῖθιν : Οὐκ ἔστι τὸ πείθιν ἀντὶ τοῦ πείθεσθαι, ὡς τινὲς φασιν, ἵνα τὴν δοτικὴν συντάξωσιν· ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη δοτικὴ πρὸς τὸ ἐλῆλυθας, οὕτω. σὺ δὲ εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλῆλυθας ἀνδράσι χολῶσιν ὥστε πείθιν αὐτοὺς σέ. τοιτέστιν, οὕτω τῆς αὐτῶν μανίας μετέσχεας, ὥστε καὶ πείθιν σε περὶ τῶν μα-
25 ταίων. C.]]

831. ἀντὶ τοῦ εὐφῆμει καὶ μηδεμίαν εἴπης περὶ αὐτῶν ἀμαρτιῶν. λείπει ἡ εἰς, ἵν' ἡ εἰς ἄνδρας δεξιούς. V. ἀντὶ τοῦ εὐφῆμει καὶ μηδὲν εἴπης περὶ αὐτῶν βλάσφημον. R. φλαυρον : ἀντὶ τοῦ κακόν. R.V.

835. ὑπὸ τῆς φειδωλίας : (Ὡς κομῶντας διαβάλλει τοὺς φιλοσόφους. ταῦτα δὲ ἐποιοῦν οἱ φιλόσοφοι διὰ καρτερίαν. ὁ δὲ φησιν ὅτι οὐ διὰ ἀρετὴν ταῦτ' ἐποιοῦν, ἀλλὰ διὰ σμικρολογίαν. ἃ γούν ὑπ' ἐγκρατείας ἐποιοῦν οὕτοι, οὗτος ὑπὸ φειδωλίας φησίν.) δοκῶν ἐπαινεῖν, λέγει. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν καρτερίας εἶπε φειδωλίας.
35

838. καταλούει μου : [[Ἐντροφῆς, καταναλίσκει τὴν περιουσίαν. τὸ δὲ καταλούει, καταναλίσκει εἰς λουτρά. ἤδη γὰρ ὥσπερ θεονεωτός μου καταλούει. Ἄλλως. δαψιλῶς ἀναλίσκει μου τὸν βίον. ἐκ μεταφο-
40 ρᾶς τῶν ἐκχυομένων ὑδάτων ἐν τοῖς βαλανεῖοις. ἡ ἐντροφῆς, ὡς καὶ τοῦ βαλανεῖου διὰ τρυφὴν ὄντος.]] ἔθος ἦν μετὰ τὸ ἐκκομισθῆναι τὸ σῆμα καθαρμῶς χάριν ἀπολούεσθαι τοὺς οἰκείους τοῦ τεθνεώτος. λέγει δὲ ὅτι εἰς τρυφὴν καταναλίσκει. (τὴν δὲ κατὰ πρόθεσιν εἰς ἐπί-
45 τασιν παραλαμβάνουσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ καταφαγεῖν. οὕτως δὲ ἐπὶ τοῦ καταλούει μου τὸν βίον.) βίον δὲ τὴν περιουσίαν. ἡ εἰς λουτρά καταναλίσκει. — καταλούει : Δαπανᾷς, ἀφανίζεις. Br.

811. ἀληθές : Ἐὰν μὲν προπαροξυτόνως, αὐτὸ τὸ ἀληθές λέγει, ἔξιν δὲ ὀξύτονως, τὸ πρῶγμα δηλοῖ τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας. — ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς πάνυ. οὕτω λέγει ἐπὶ τοῦ ἐπιρρηματικοῦ. R.V.

812. ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος, ἀνόητος, παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. R.V.

811. (οἷμοι τί δράσω : Πρὸς τὸν πατέρα δικάσσομαι καὶ δεῖξας αὐτὸν μαίνομένον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω.)

815. παρνοίος : Ἀντὶ τοῦ κατηγορήσω αὐτοῦ ὡς παραφρονοῦντος. — παρνοίος : Παραφροσύνη. εἰσαγαγόν : Εἰς δικαστήριον. ἔλω : Νικήσω, λαθῶ. Br. 5

816. σοροπηγούς : [[Τουτέστι τοῖς ποιοῦσι σορούς τοῖς νεκροῖς. χλευάζει δὲ τὸν πατέρα ὡς πρεσβύτην καὶ γειτονεῦντα τῷ θανάτῳ. Ἄλλως. τοῖς σοροποιοῖς, τοῖς τὰς σορούς τῶν ἀποθνήσκόντων ποιοῦσι. τοιτέστιν ἄλλην ἴασιν οὐκ ἔχει ἢ τὸν θάνατον· καὶ δέον αὐτῷ πρὸς τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια κατασκευάζειν, ἵνα ποιή-
10 σωσιν αὐτῷ σορὸν ὀηλονότι ἐγγὺς ὄντι θανάτου. — τοῖς νεκροθάπταις· ἄξια γὰρ θανάτου πράττει. Br.

850. ἀντὶ τοῦ οὕτως καλῆσθαι.

853. τοὺς γηγενεῖς : Διὰ τὸ νεκρώδεις αὐτοὺς εἶναι καὶ ὠγρούς. ἡ ἀσεβείας καὶ θεομάχους, διὰ τοὺς γίγαντας. — γηγενεῖς αὐτοὺς καλεῖ, ὡς ὑπὸ γῆν διατρί-
15 βόντας, ὥσπερ μύας· ἡ ὡς ἀσεβείας καὶ θεομάχους. τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν καὶ οἱ γίγαντες. Br.

855. ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ γήρως. προεῖπε γὰρ [129] « πῶς οὖν γέρων ὦν κάπιλή-
20 σμων (καὶ βραδὺς λόγων ἀκριβοῦς σκινδαλμούς μαθήσομαι) ; » R.V.,

857. καταπεφρόντικα : Εἰς τοὺς φροντιστάς ἀνάλωσα. [[ὡς εἰ ἔλεγε, καταπεφρόνηκα. ἡ] εἰς τὴν παι-
25 δευσιν καταδεδοπνήκα. — τοῖς φροντισταῖς ἀφῆκα. E.

858. τέτροφας : Κατέφαγας, ἐτρέφας. Br.

859. ὥσπερ Περικλῆς : [[Περικλῆς πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει, εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλείεστα ἀνάλωσε. φασὶ δὲ ὅτι καὶ λογισμοὺς διδοὺς, τάλαντα εἰ-
30 κοσιν ἀπλῶς εἶπεν εἰς τὸ δέον ἀνηλικέναι. φησὶ δὲ Ἐφορος ὅτι μετὰ ταῦτα μαθόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι Κλεανδρίδην μὲν ἐδῆμυσαν, Πλειστοάνακτα δὲ ἐ' ταλάντοις ἐζημίωσαν, ὑπολαβόντες δωροδοκῆσαντας αὐ-
35 τοὺς, διὰ τὸ φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς, ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Περικλέα, μὴ θελήσαντα γυμνῶς εἰπεῖν ὅτι δέδωκα τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι τὸ ἐνδές. Ἄλλως. Περικλῆς, Ἀθηναίων στρατηγός, χρήματα τοῦ δημοσίου λαβὼν εἰς τὸ κατασκευάσαι διόλκυσσον ἄγαλμα
τῇ Ἀθηνᾷ, ἐλεφάντινον ποιήσας, τὰ πολλὰ ἐσφετερί-
40 σατο, συμποισάμενος μετὰ Φειδίου τοῦ πλάστου. ἐπεὶ δὲ κατακρινόμενος ὡς πλείεστα ἀνάλωσας ἡρωτάτο πῶς ἀνηλώθη, ὑπὸ μεγαλονοίας ἔλεγεν, εἰς τὸ δέον ἀνήλωσα. Ἄλλως. Περικλῆς τοῖς ἐφόροις Λακεδαιμονίων Κλεαν-
δρίδην καὶ Πλειστοάνακτι χρήματα δέδωκεν ὑπὲρ προ-
45 δόσεως, καὶ τούτων ἀπαιτούμενος ὑπὸ τῆς πόλεως λόγον, οὐκ ἀξίων ἑαυτὸν τε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους κατα-
σχύνειν, ἔλεγεν, εἰς τὸ δέον ἀνήλωσα. τοῦτο δὲ γνόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν μὲν Κλεανδρίδην ἐφρόνευσαν, τὸν δὲ
50 Πλειστοάνακτα δεκαπέντε ταλάντοις ἐζημίωσαν, οἷη-
θεντες αὐτοὺς, διὰ τὸ φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς, δωροδοκῆσαντας ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχωρήσαι. Περικλῆς Ἀθηναίων στρατηγός· λόγον ἀπαιτούμενος ὑπὲρ χρημάτων καὶ δειδωκὼς χρήματα Κλεανδρίδῃ τῷ

ἀρμοστῇ Λακεδαιμονίων ἐπὶ προδοσίᾳ, τοῦτο οὐκ ἐδῆλου, ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν ἀναλῶσαι τὰυτα. R. V.

860. εἴτα τῷ πατρὶ : Προτερησόμενος αὐτὸν τρίτον τὸ αὐτὸ λέγει. V. ἀντὶ τοῦ, ἔχεις ἀπολογίαν ὅτι πατρὶ περὶόμενος ἤμαρτες. σφάληθι καὶ ἀμάρτανε δι' ἐμέ. — ἴθι βᾶθιζ' : Πορεύου, παραγενού. *Vicl.*

862. Οὕτως Ἀττικοὶ βαρύνουσιν ἐξέτει. V. τραυλίσαντι : ἀντὶ τοῦ ψελλίζοντι, ἄσημον φωνὴν προϊέντι. ἡλιαστικὸν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικόν. (ἡλιαία δὲ, τὸ δικαστήριον, διὰ τὸ ὑπαίθριον εἶναι καὶ τῷ ἡλίῳ βάλλεσθαι.) οὐχ ἴστατο δὲ δὲ τῶν δικαστῶν μισθός.

861. Διαισίου : [[Ἑορτὴ τοῦ Διός. ἀμαξίς δὲ, τὸ μικρὸν ἀμαξίον, ἢ πλακοῦντος εἶδος.]] Διάσια, ἑορτὴ τοῦ Διός παρ' Ἀθηναίους. ἀμαξίς δὲ πλακοῦντος εἶδος, ἣν νῦν κοπτὴν φασιν. Σύμμαχος δὲ τὸ μικρὸν ἀμαξίον. τὰυτα γὰρ τοῖς παιδίοις ἡγόραζον. R. V.

865. ἦ μὴν σὺ τούτοις : [[Προαναφωνεῖ αὐτῷ ἃ μέλει ποιήσῃν.]] ἀντὶ τοῦ λυπηθῆσθαι τῷ, ἔαν μάθω δηλονότι. (τούτο δὲ λέγει πεισθεὶς τῷ πατρὶ. διὸ καὶ ὁ πατὴρ ἐπιφέρει, εἴ γ' ὅτι ἐπεισθήσῃ.)

868. νηπύτιος γάρ : Ἀντὶ τοῦ νήπιος. ἐπεκτείνει δὲ τὸ ὄνομα ὁ Σωκράτης, ἵνα καταπλήξῃ τὸν νεώτερον (νῦν εἰσελθόντα). — νηπύτιος : Ἄφρων, ἀνόητος. *Vicl.*

870. (ἔφ' ὧν κρέμονται οἱ φιλόσοφοι.) Ἄλλως. τῶν ὁργάνων τῶν ἀστρονομικῶν καὶ γεωμετρικῶν. κρέμαται γὰρ ἐν τῷ φροντιστηρίῳ. οὕτω μὲν, εἰ κρεμαστῶν γράφεται. τῶν κρεμαστῶν δηλονότι τετριμμένους εἶης ἀεὶ κρεμάμενος.

872. [[Ἰδοὺ κρέμαίῳ γε : Διόκων ὁ Σωκράτης τῇ φωνῇ ἐρεῖ μιμούμενος, ὅτι κακῶς τῷ στόματι εἶπε τὸ κρέμαίῳ γε.]]

873. καὶ τοῖσι γέλεισι διεφρυγχόσι : Ὡς μωρὸν καὶ ἀπειθεύον καὶ ἀνόητον διακεγχήνῃσι τοῖς γέλεισι (τῇ φωνῇ μιμούμενος ὁ Σωκράτης φησί). — διακεγχήνῃσι. *Br.*

875. κλήσιν : Τὴν μαρτυρίαν. γαύνουσιν δὲ τὴν λύσιν τῶν δικῶν, οἷον ἀπάτην καὶ κενὰ ῥήματα ἀναπειθόντα τοὺς ἀκούοντας. (Ἄλλως. γαύνουσιν ἀναπειστηρίαν, ὅταν τοῦ ἀντιδίκου προβάλλοντος λόγους πιθανούς, εἰς τούναντιον τις αὐτοὺς περὶτρέψῃ, καὶ γαύνους καὶ ἀσθενεῖς ποιήσῃ, διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀναπεισας τοὺς δικαστὰς, ὡς ἄρ' Ἀλκibiades λέγει.)

876. [[καὶ τοὶ ταλάντου : Ἀξιοπιστεύονται οἱ διδάσκαλοι λέγοντες, ἔλαττον τοσοῦδε οὐ λαμβάνω ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀναγνώσματι. καὶ ἐπαγγέλλονται προνοήσασθαι τῶν κινῶν μαθημάτων, ὅσων προνοοῦσι μάλιστα.]]

877. θυμώστροφός ἐστι : Ἀντὶ τοῦ εὐφυῆς, εὐμαθῆς, ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ στροφός καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως.

878. δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ μικρόν. R. V.

879. ἀντὶ τοῦ οἰκίης ἐποίησιν ἀπὸ πηλοῦ, οἷα εἰῶθαισιν οἱ παῖδες ποιεῖν. R. V.

880. σκυτίνας : δερματίνας. R. V.

881. σιδίων : Ἐκ τῶν λεπύρων τῶν βροίω. τὰ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμάτων περιέτεμεν τροχούς καὶ ἀμά-

ξια, ἐκ δὲ τῶν βροίω ὅταν καταπράγῃσι τὰ ἐντός, ἐκ τῶν λεπύρων βατράχια ἐγλυφεν. [[εἴτα τὸ πῶς δοκεῖς, θαυμάζων προσφέρεται καθ' ἑαυτόν. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ἐκ παιδὸς ἀποδείξει εὐφυῆ, καὶ γλυφῇν ἀστεύως δυνάμενον.]] — τὸ δὲ πῶς δοκεῖς ὡς θαυμάζων λέγει. R. V. 5

882. μαθήσεται : Γινώσεται, ὄντινα δεῖ μαθεῖν. R.

883. τὸν ἤττονα : Ὅς τᾷδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα. *Vicl.*

885. ἔαν δὲ μὴ οἷός τ' ᾖ τοὺς δύο μαθεῖν, παντὶ τρόπῳ τὸν ἄδικον μαθήσεται. R. V.

886. ἀντὶ τοῦ αὐτοῖ οἱ λόγοι διδάξουσιν αὐτόν. V.

(889). γῶραι δευρί. δεῖξον σαυτόν : Διπλῆ καὶ κορωνὶς ἀπογορησάντων τῶν ὑποκριτῶν. μέλος δὲ τοῦ χοροῦ οὐ κέεται, ἀλλὰ γέγραπται μὲν ἐν μέσῳ χοροῦ, καὶ ἔπειτα εἰσθεσις ἀναπαιστικῇ τῶν ὑποκριτῶν. διὸ καὶ τὰ 15

πρόσωπα οὐ τελείας ἔχει τὰς συζυγίας. ἐστὶ δὲ τὰ πάντα κῶλα οὐδ', ὧν τὰ πρῶτα δ' ἀναπαιστικά. ὑπόκεινται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν πλεκτοῖς οἰκίσκοις οἱ λόγοι δίκην ὀρνίθων μαχόμενοι. τὸ τοῦ χοροῦ πρόσωπον ἐκλείπειν. ἐπιγραφῇ δὲ φέρεται χοροῦ. ὁ δὲ κρείττων λόγος καὶ ὁ 20 ἥττων διαλέγονται. [[Ἄλλως. γῶραι δευρί : Εἰσθεσις διπλῆς κατὰ σχῆμα δικανικὸν ἐκ κῶλων ἀναπαιστικῶν μέ. ὧν τὸ κη' τὸ λε' καὶ τὸ λβ' μονόμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δίμετρα ἀκατάληκτα, τῶν δύο προσώπων ὡς ἐπιτοπλεῖστον δίμετρον κῶλον ἀποτε-

25 λούτων, ὧν τὸ τελευταῖον
κλαύσει· τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις,
ἐφθιμμερές. ἴστέον δὲ ὅτι τὸ κη' κῶλον τετραβραχύν ἔχει, ἥτοι προκελευσματικὸν τὸν πρῶτον πόδα ἀντὶ ἀναπαίστου. διαλύεται γὰρ ἡ μακρὰ τοῦ ἀναπαίστου 30 εἰς δύο βραχίαιας· ὡς καὶ τοῦ ἰαμβοῦ καὶ τοῦ τροχαίου καὶ τῶν λοιπῶν τετρασυλλάβων ποδῶν. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα.]] ὁ κρείττων λόγος καὶ ὁ ἥττων διαλέγονται. *Br.*

891. (ἴθ' ὅποι γογγίζεις : Ἴθι, πορεύου. πάντα δὲ ἐκ 35 Τηλέφου Εὐριπίδου.

ἴθ' ὅποι γογγίζεις· οὐκ ἀπολοῦμαι τῆς σῆς Ἑλένης οὐνεκα.)
892. ἐν τοῖς πολλοῖσι : Ἐνώπιον πολλῶν. *Br.* σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι : Ἐνώπιον πολλῶν παρόντων. *Vicl.* 40
896. [[γνομάς καινάς : Ὡς παρορωμένους τοῦ δικαίου παρὰ Ἀθηναίους. διὸ καὶ μωροὺς αὐτοὺς εἶπεν.]]
897. διὰ τουτουοῖ : Διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἀδικία χαίροντας, τὸ δὲ δίκαιον παρορῶντας. E.

905. τὸν πατέρα οὐκ ἀπώλεσε δῆσας : ἐρωτηματι- 45 κῶς, ὅτι παιδοκτόνος ἦν. R. V. τὸν πατέρα αὐτοῦ Κρόνον οὐκ ἐφθαιρε δεσμεύσας. *Harl.* 5.

906. αἰθῶ : γελᾷ ὁ δίκαιος. R. V.

907. ὁότε μοι λεκάνην : (Ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρίας.) λείπει τὸ ἵνα ἐμέσω. γολῇ γὰρ μοι ἐπι- 51 πλέει διὰ τὰ αὐτοῦ ῥήματα. — χωρεῖ : Αὐξεῖ, προβαίνει. ὁότε μοι λεκάνην : Ὅτι ἐμέσω. *Br.*

908. τυφογέρων : Ἐγκατόγηρος ἢ υπερήφανος. τὸ δὲ ἀνάρμοστος ἀνακόλουθος, μηδενὶ ἀρμοζόμενος. V. μάταιος γέρων. κενόδοξος. ἀνάρμοστος : Ἀηδής, ἀνεπιτήδειος. Br. ἄρρυθμος, ἀηδής, ἄμοστος. Vict.

909. ἀνάσχυντος : Ἀναιδής. Vict.

910. ῥόδα μ' εἰρηκας : Ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ ὑπὸ σοῦ εἰρηκμένα ῥόδα ἐστί.

βωμολόχος : Ἀντὶ τοῦ κακοῦργος καὶ ἀσεβῆς. παρὰ τοὺς λογιῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα θύματα, (ἢ τοὺς θύοντας, ἵνα αἰτήσαντες λάθωσί τι). [βωμολοχία δὲ κυρίως ἡ περὶ τὸ ἐν παιδιᾷ ἡδὺ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ Ἡθικῶν [c. 7], ὑπερβολή. βωμολόχοι τοίνυν οἱ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐρχόμενοι, καὶ ἀντὶ τοῦ τὸ θεῖον εὐχαῖς ἐξιλεῶν πολλοῖς τισὶ λόγοις χρώμενοι καὶ ματαίοις.]

911. κρίνεσιν : Οὕτως ἐκλινεν ὡς ἀπὸ τοῦ τὸ κρίνος, ὡς τὸ τεῖχος. τινὲς δὲ φασὶ μεταπλασμὸν εἶναι. — κρίνεσι : Κρίνον κοινῶς κρίνος Ἀττικῶς, καὶ κλίνεται τοῦ κρίνεος, νους. ἡ δοτικὴ τῶν πληθ. τοῖς κρίνεσιν ἐστί. πατραλοῖας : Πατροπύτης. Vict.

913. πρὸ τοῦ γ' : Πρὸ τοῦ γρυσῶ. μοιζῶδω δὲ, ἀτιμία· ὡς νυνὶ μάλλον τῶν κακῶν ἀνθούτων. διὸ καὶ ἐκεῖνος ἐπιφέρει

νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστίν ἐμοί.

915. ἀρχαῖος : λῆρος. R.V.

916. διὰ σὲ δὲ φοιτᾷν : Τοῦ αὐτοῦ δεῖ πάντα εἶναι τοῦ ἥττονος λόγου. οὐ θέλει γάρ, φησί, τὰ μειράκια διὰ τὴν σὴν εὐθῆθειαν φοιτᾶν, ὡς μαθησόμενα τὰ χρήσιμα μαθήματα. — λείπει τὸ πρὸς ἐμέ. R.

920. αὐχμεῖς : Ῥυπαρὸς εἶναι δοκεῖς. ὡς τοῦ δικαίου παρορωμένου. R. V. πτωχεύεις. αἰσχυρῶς : Ἀτίμως. Vict. εὐ πράττεις : ἀντὶ τοῦ καλῶς λέγεις. R.V.

919. Τῆλεφος εἶναι : Διαβάλλει Εὐριπίδην, ὡς πτωχὸν εἰσενεχόντα τὸν Τῆλεφον, περὶ οὗ καὶ κομωδεῖται. [Ἄλλως. ὁ Τῆλεφος βασιλεὺς ἦν Μυσίας, δὲ πλανηθέντων, ὅτε εἰς Τροίαν ἀπήλθοντο, τῶν Ἑλλήνων καὶ δρῶντων τὴν αὐτοῦ γῆν ἀντὶ τῆς Τροίας, Ἀχιλλεὺς ἔτρωσεν· καὶ πάλιν ἀποροῦντα τοῦ θεραπεύσοντος, τῆς Πυθίας, ὁ τρώσας ἰάσεται, ἀνελοῦσης, παραγενόμενον εἰς Θετταλίαν τῇ χρησμῷ πεισθεὶς θεραπείας ἡξίωσε.

δυστυχήσαντα δὲ ὕστερον πεποιήκεν Εὐριπίδης ἐν δρῶματι πῆραν ἔχοντα καὶ προσαιτοῦντα. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἄρτους καθαρὸς ἢ ξηροὺς τρώγων, Πανδελετίους γινώμας εἶπε, διαβάλλων αὐτὸν κατ' ἄμω, καὶ ὡς ἄτιμον καὶ ὡς πανούργον. ἐπὶ γὰρ πανουργία διεβεβόητο ὁ Πανδελετος. συκοφαντῆς δὲ ἦν καὶ φιλόδοκος γράφων ψηφίσματα. Πανδελετίους οὖν οὕτως εἶπεν ἀντὶ ἄρτων πανουργίαν σιτούμενος μέμνηται τοῦ Πανδελέτου καὶ Κρατίνος Χείρωνσιν. οὗτος καὶ ψηφίσματα ἔγραψε. διαβάλλει δὲ τοὺς ῥήτορας ὡς ἐκ τῶν πτωγῶν πλουτοῦντας.] Πανδελετίους : Δυστρόπους. ὁ Πανδελετος τῶν περὶ τὰ δικαστήρια ἐστὶ διατριβόντων (δικαστῶν ἢ καὶ) συκοφαντῶν (ἔχουν ὁ φιλοδόκιμος καὶ γράφων ψηφίσματα.) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ξηροὺς ἄρτους γνῶ-

μας (καινὰς) εἶπεν. R.V. παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ ἄρτους. Vict.

928. (λυμαινόμενον : Ἀντὶ τοῦ ἐνυθρίζοντα. οὕτως δὲ αὐτοῖς σύνθεσις συντάσσειν, οὐχί, τὰ μειράκια λυμαινόμενον.) [πρὸς δ καὶ τὸ γ.]

929. ἀντὶ τοῦ οὐκ εἶδ' σε διδάξαι. τὸ δὲ Κρόνος ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖος, λῆρος. — ἄφρων. Br. τοῦτον : Τὸν Φειδιππίδην. Κρόνος : Μωρὸς, ἀφύης. Vict.

930. διδάξω. R.

933. ταῦτά φησιν ἐπιλαβόμενος τοῦ μειρακίου. R. V. ἐπιβάλλεις : Αὐτῷ. Vict.

934. [παύσαθε μέτρον : Ἐκθεσις τῆς διπλῆς συστηματικῆς, εἰς δύο περιόδους διηρημένη ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν ἰε' ὦν τῆς πρώτης περιόδου κῶλα διμέτρα ἀκατάληκτα ε'. καὶ ἐν ἐκθέσει ἕτερα δύο ὁμοια διμέτρα ἀκατάληκτα. τῆς δὲ δευτέρας περιόδου κῶλα ὁκτώ' ὦν τὸ πρῶτον μονόμετρον ἀκατάληκτον. τὰ ἐξῆς ἐξ διμέτρων ἀκατάληκτα· τὸ δὲ τελευταῖον ἐφθήμερες, ὁ καλεῖται παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ πρώτου συστήματος παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ δευτέρου δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.]

936. τῷ δικαίῳ φησί. R.

937. τῷ ἀδικῳ. R.

939. κρίνας φοιτᾷ : Ἀντὶ τοῦ φοιτῆσει. ἐὰν δὲ ἦ φοιτᾷ μετὰ τοῦ ν, λείπει ποιήσω τὸν παῖδα φοιτῆσαι τῷ ἐλλογιμωτέρῳ. — κρίνας : Ἐκλεξάμενος ἓνα ὕμῶν παρ' αὐτῶν. Vict.

940. ἀντὶ τοῦ ἄγε δῆ. R.

941. ἐκ τῶν αὐτοῦ. R.

943. ἀντὶ τοῦ μικροῖς. R.

947. ὑπ' ἀνθρωπῶν : Οἱ ποιηταὶ τὰς μελίσσας οὕτω συνεχῶς λέγουσιν. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης [Hist. an. 9, 40, 42] συγγενῇ τῇ μελίσσει τὴν ἀνθρώπην φησί. (κοινότερον δὲ ἐπὶ τῶν μελισσῶν τὰς ἀνθρώπους λέγουσιν. ἐστὶ δὲ εἶδος μελίσσης, ὅμοιον σφηξί.)

949. [νῦν δεῖξτεον : Εἰσθεσις μέλους χοροῦ προωδικῆ, στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ

ὦ καλλίπυργον σοφίαν,

ἐκ κώλων χοριαμικῶν διαφόρως κεκολλημένων δέκα. ὦν τὸ πρῶτον διμέτρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ χοριάμβου. τὸ δεύτερον ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιβράχους. τὸ τρίτον ἐκ διαμβου καὶ χοριάμβου. τὸ τέταρτον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ πέμπτον ἀντιστρόφως τῇ πρώτῃ ἐκ χοριάμβου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου. τὸ ἕκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ χρητικῶ εἴ' οὖν ἀμφιμάρου. τὸ ἕβδομον χοριαμικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ὄγδοον ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἰάμβου, διὰ τὸ ἔχειν τὸν ὅλον πόδα τὴν τετρασύλλαβον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, τὰς δύο δηλαδὴ συλλαβὰς, ἡμιόλιον καλούμενον. τὸ ἕνατον ἐκ χοριάμβου καὶ διαμβου. τὸ δέκατον ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιβράχους.]

τὸ πισύνω : Οἱ πισύνοι. R. οἱ θαρροῦντες. φροντίσι : Σκέψεται. γνωμοτύποις : Ταῖς κατὰ νοῦν τυπουμέναις. Br.

956. ἀνεῖται : Κεῖται, δέδοται· νῦν πρόκειται ἡμῖν ὡς ὑπὲρ ἀπάσης τῆς σοφίας κινδυνεύουσα. ἤγουν παράστασις καταλέλειπται.

959. στεφανώσας : Κοσμήσας. λέγει δὲ τοῦτο πρὸς τὸν δίκαιον. R. V.

958. [λέξω τοῖνον : Εἰσθεσις διπλῆς περιοδικῆς ἀμοι-
10 βιαίας μονοστροφικῆς ὕφ' ἐν, διὰ τὸ εἰς μῆκος ἐκτείνε-
σθαι τὴν περίοδον ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέ-
τρων καταληκτικῶν μῆ, ὧν τελευταῖος

ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων ὁπόταν πλάτανος πετέφῃ ψιθυρίζῃ.

τοῦτο δὲ τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον καλεῖται. ἐπὶ ταῖς
15 ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῇ τέλει διπλῇ ἔξω
νενευκυῖα.] — ταῦτα ἄγαν Ἀριστοφάνης ἀπεδέχετο
ὡς εὖ πεποιημένα. V.

962. λέγων ἦνθουν : Εὐδοκίμησα λέγων.

963. γρύξαντος : Μουγγρίζαντος. Br.

964. [εἰς κιθαριστοῦ : Οὕτως Ἀττικοί. ἐσπούδαζον
20 γὰρ περὶ τὴν κιθάραν οἱ Ἀθηναῖοι τότε μὴ φροντίζον-
τες τοῦ καλῶς πεσεσθαι.] — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδει. V.

965. (κιωμήτας : Τὸ γ, ὅτι κιωμήτας τοὺς ἐκ τοῦ αὐ-
τοῦ ἀμφοδίου καὶ τόπου ἔλεγεν.)

25 [κριμνώδῃ : Ἀντὶ τοῦ παγεῖν σύστασιν ἔχοντα·
παρὰ τοὺς κρίμνους. οὗτοι γὰρ παχύτεροι τῶν ἀλεύρων.
κρίμνος γὰρ εἶδος ἀλεύρου.] κριμνώδῃ : ἀντὶ τοῦ με-
γάλα. V. ψυχρότατα. E.

[κριμνώδῃ : Γράφεται καὶ κριμνώδῃ καὶ κρυμώδῃ.
30 καὶ κριμνώδῃ μὲν ἤγουν μέγιστα καὶ παχέα δίκην
κρίμνων, ἤγουν κριθῶν. οἱ δὲ κρίμνον φασι τὸ παχύτε-
ρον τῶν ἀλεύρων· τὰ γὰρ παχύτερα τῶν ἀλεύρων καὶ
πιτυρώδῃ καὶ κριθώδῃ. εἰ δὲ γράφεται κρυμώδῃ, ἀντὶ
τοῦ ψυχρότερα. Victor.] κριμνώδῃ : κρίμμα εἶδος
35 ἀλεύρου, εἰς οὗ ἡ πιπάλῃ γίνεται, ὅ ἐστι τὸ ἄλευρον.
καὶ τὸ λευκαίνειν παλύνειν. "Ομηρος [II. K, 7] « ὅτε
« πέρ τε γῶιν ἐπάλυνεν ἀρούρας. » R. V.

966. (τὴν μηρῶ μὴ ξυνέχοντας : Ἀντὶ τοῦ, μὴ σφίγ-
γοντας, οἷον ἀνεμεινῶς διάγοντας καὶ μὴ ἐκθλίβοντας
40 τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς.)

967. Παλλὰδα : Ἀρχὴ ἄσματος Φρυνίου, ὡς Ἐρα-
τοσθένους φησί. Φρύνιχος δὲ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἄσματος
μνημονεύει ὡς Λαμπροκλέους ὄντος,

Παλλὰδα περσέποιν κλήζω πολεμαδόκον ἄγναν,
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

45 τὸ δὲ, τηλέπορόν τι βόαμα, καὶ τοῦτο μέλους ἀρχή.
φασι δὲ μὴ εὐρίσκεισθαι ὅπου ποτ' ἐστίν. ἐν γὰρ ἀπο-
σπάσματι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εὗρεν Ἀριστοφάνη. τινὲς
δὲ φασὶ Κυδίου τινὸς Ἑρμιονέως, « τηλέπορόν τι βόημα
50 λύρας. » (σημαίνει δὲ τηλέπορον ὀρθόν τι καὶ ὑψηλόν.)
[Ἄλλως. οὕτως Ἐρατοσθένης. Φρύνιχος αὐτοῦ τούτου

τοῦ ἄσματος μέμνηται ὡς Λαμπροκλέους ὄντος, τοῦ
Μίδωνος υἱοῦ ἢ μαθητοῦ. ἔχει δὲ οὕτως,

Παλλὰδα περσέποιν κλήζω, πολεμαδόκον ἄγναν,
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

καὶ κατὰ Λαμπροκλέα ὑποτίθῃσι κατὰ λέξιν. τὸ δὲ, 5
τηλέπορον βόημα, Κυδίου τοῦ Ἑρμιονέως κιθαρωδοῦ,
ἀπὸ τινος τῶν ἄσμάτων « τηλέπορόν τι βόαμα λύρας. »]

968. τὴν ἄρμονίαν : Τὴν κιθάραν, ὡς συντόνον οὔσης
τῆς παλαιᾶς ἄρμονίας, οὐκ ἀνεμεινῆς, ὡς οἱ νεοὶ ἐπε-
νόησαν.

969. βωμολογεύσαιτ' : (Ἀγοραῖον τι εἴποιτο ἢ εὐτελές.
τὸ δὲ κάμψειν τινα καμπήν) οἰοῦναι κεκλασμένην τῇ
φωνῇ τὴν ὁδὴν προενέγκοιτο. — βωμολογεύσαιτ' :
Φλυαρῆσαι. κάμψειν : Ἐν κεκλασμένην τῇ φωνῇ τὴν
ὁδὴν παραφέρει, παρηγγίσειε παρήγησιν τοῦ μέλους. Br.

15 971. κατὰ Φρύνιν : Ὁ Φρύνιος κιθαρωδὸς Μυτιλη-
ναῖος. οὗτος δὲ δοκεῖ πρῶτος κιθαρίσαι παρ' Ἀθηναίους
καὶ νικῆσαι Παναθηναίοις ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. ἦν δὲ
Ἀριστοκλείδου μαθητής. ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης κιθαρωδὸς
ἦν ἄριστος. [τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου. ἤκμασε δ' ἐν 20
τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά. παραλαβὼν δὲ τὸν Φρύνιν
αὐλωδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. ὁ δὲ Ἴστρος Ἑρῳνος
αὐτόν φησι μάγειρον ὄντα σὺν ἄλλοις δοθῆναι τῇ Ἀρι-
στοκλείδῃ. ταῦτα δὲ σχεδιάσαι εἰοικέν· εἰ γὰρ ἦν γεγονὸς
δοῦλος καὶ μάγειρος Ἑρῳνος, οὐκ ἂν ἀπέκρυψαν οἱ 25
κιωμακοί, πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργ-
γησε κλάσας τὴν ὁδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὡς Ἀρι-
στοφάνης φησί καὶ Ἀριστοκράτης. καθὼ πρῶτος τὴν
ἄρμονίαν ἔκλασεν ἐπὶ τὸ μαλθακώτερον. ἦν δὲ γύνυν καὶ
ψυχρός.]

972. [πολλὰς : Πληγὰς δηλονότι.]

973. ἐν παιδοτρύβου : Εἰς τὸν τόπον ὅπου γυμνάζον-
ται οἱ παῖδες καὶ διατρίβουσιν.

προβαλέσθαι : Τουτέστιν, εὐκόσμως καθεσθῆναι· ὡς
μηδὲν τοῖς περιστάσιν υποδείξει ἀκόσμον. — ἐνδύσθαι, 35
περιβαλέσθαι. προαγαγεῖν, προτείνειν. Br.

974. ἀπηγές : Ἀναίσχυντον, ἀπαίδευτον, Br. σκλη-
ρόν. Vict.

975. συμψῆσαι : [Ἀντὶ τοῦ συγγέαι τὴν κόνιν, ὡς
μὴ σημεῖον ἢ τύπον ἀπολείπεσθαι ταῖς καθέδραις. ἐν 40
γὰρ ψάμμῃ λεπτοτάτῃ ἐγυμνάζοντο.] κατέψων τὸν
τόπον ὅπου ἐκαθίζοντο, ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἔθους ἐαυτῶν
καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς. [παρεγίνοντο γὰρ ὥστε
γυμνοὺς ὁρᾶν τοὺς ἐρωμένους.] — καθομαλίσαι τὴν κό-
νιν. Br.

976. εἰδῶλον : Τύπον. τῆς ἥθης : Τῶν αἰδοίων. Br.

978. γνοῦς : Χνοῦς τὰ λεπτά τῶν ἀγύρων, καὶ γνοῦς
λέγεται τοῦ γενεῖν ἀρξαμένου. Vict. μῆλοισιν : Κυδω-
νίοις. C. προβάτοις. Br.

979. φυραχάμενος : Μηχύνας τῇ μεταβολῇ. Br. μα- 50
λάζας, μολύννας. Vict.

980. προαγωγέων : Μαυλίζων. προαγωγὸς γὰρ ἢ
μαυλίστρια. V. μαστροπέων. Br.

981. κεφάλαιον τῆς βαρυνίδος : [Ὡς θερμὸν καὶ διε-
γεῖρον πρὸς τὰ ἀφροδίσια, παρηγοῦντο ταῦτα. κεφάλαιον
δὲ τὸ πρὸς τοῖς φύλλοις καυλώδες.] ἀντὶ τοῦ κεφαλῆν.
οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον.
983. κίχλιναι : [Ἀντὶ τοῦ, λιπαροῦς ὄρυγας τρώ-
γειν, κίχλας ἐσθίειν. ἢ ἀτάκτως γελᾶν καὶ ἀμέτρως.]
λιπαροῦς ὄρυγας ἐσθίειν, ἡγουν κίχλας. ἄλλοι δὲ ἀτά-
κτως γελᾶν. R. V.

984. Τέττιγον ἀνάμεστα : [Ἀρχαῖον τὸ τοῦς τέττι-
γας ἀναπλέκειν, τοῦτέστι τοὺς κρωθύλους. Ἄλλως. οἱ
ἀρχαιότατοι τῶν Ἀθηναίων τέττιγας χρυσοῦς ἐν τοῖς
τῶν τριγῶν πλέγμασιν εἶχον, διότι οἱ τέττιγες μουσι-
κοὶ ὄντες, ἀνάκεινται τῷ Ἀπόλλωνι, ὃς ἦν πατὴρ τῆ
πόλεως.] τὰ δὲ Διυπόλεια τῶν ἀρχαιοτάτων ἑορτῶν, τὰ
καὶ Διάσια. — οὕτως δὲ ἐλέγετο ἂ τῷ πολιεῖ Διὶ ἐθύετο.
R. V. — τοὺς δὲ τέττιγας παρελάβεν, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ
κατὰ τὴν ἀναπλοχὴν τῶν τριγῶν χρυσοῖ ἐχρῶντο τέτ-
τιγι, τεκμήριον τοῦ φαίνεσθαι ὅτι αὐτόχρονοι εἶεν (οἱ
Ἀθηναῖοι ὡς καὶ οἱ τέττιγες, καὶ Θουκυδίδης [I, 6]

985. Κηκείδου : Διθυράμβων ποιητῆς πᾶν ἀρχαῖος.
μὲνηται δὲ αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις. [Κυκλῆδου :
Κυκλῆδης παλαιὸς ἦν ποιητῆς, ἀφελὴς καὶ ἄχαρις. L.
B. — τὰ δὲ Βουζόνια παλαιὰ ἑορτὴ, ἣν φασι ἀγεσθαι
μετὰ τὰ μυστήρια, ὅτε καὶ βοῦν θύουσιν εἰς ὑπόμνησιν
τοῦ πρώτου φρονευσθέντος βοὸς ἐν ἀχροπόλει, ἁλκαμένου
τοῦ πελάου ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Διυπολίων.] ἑορτὴ ἔτι
παρὰ Ἀθηναίους ἐπιτελουμένη τῇ Ἀθηνᾷ. V. (Ἄλ-
λως.) ἑορτὴ Ἀθηναίων πᾶν ἀρχαία. ἐν γὰρ τοῖς Διυ-
πολείοις φασὶ βοῦν τὸ πόπανον κατακαγεῖν τὸ παρε-
σκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν, καὶ τούτου χάριν βοῦν
θύουσιν ἐν τοῖς Διυπολείοις, διὰ τὸν βοῦν τὸν φαγόντα
τὸ πόπανον καὶ τυθέντα. [Θαύλωνα δὲ τινα, ὡς εἶχε,
τῷ πελέκει ἀποκτείνει τὸν βοῦν, καθὰ καὶ Ἀνδροτίων
μὲνηται διὰ τῆς τετάρτης.]

986. Μαθαῖνονάχρους : Τοὺς ἐν Μαθαῶνι τρωπω-
σαμένους τὴν Δαρείου στρατιάν, ἣν ἄξις ὁ τούτου
στρατηγὸς ἡγάγεν οὕσαν περὶ πεντήκοντα μυριάδας. τὸ
δὲ ἐντετυλῆθαι, τὸ ἐναντίον τῷ γυμνοῦσθαι. οὐκ ἐγ-
κεκλήθηται.
988. Ὡστε μ' ἀπάγγεσθαι : Τότε δηλονότι. Br. πνί-
γεσθαι. D.
ὀργεῖσθαι : Ὁρχοῦντο τοῖς Παναθηναίοις ἐν ὅπλοις
οἱ παῖδες. διὰ δὲ τὸ ἀπρεπὲς, φησί, προσέγοντες τῶν
αἰδοίων τὴν ἀσπίδα. (ὥσανεὶ τούτων ἐν τῇ πομπῇ ἀσπι-
δοφορούντων δέον περικαλύπτεσθαι τὴν αἰσχύνην. ἡῴησε
δὲ τὴν διαβολὴν εἰς τὴν ἀσπίδα τῆς θεοῦ.)
989. τῆς κωλῆς : Τοῦ ποδός· ἕτεροι δὲ φασὶ τοῦ αἰ-
δοίου. Br.

[[Τριτογενεῖς : ἑίδος ὀρχήσεως, ἣ καλεῖται ἐνόπλιος·
διὰ δὲ τὸ εἰς Ἀθηνᾶν ταύτην τελεῖσθαι Τριτογενεῖα κέ-

κληται· τριτὸ γὰρ ἡ κεφαλὴ παρ' Αἰολεῦσιν. ἐγεννήθη
δὲ Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. ἐτέλουν δὲ ταύτην
τὴν ὀρχήσιν οἱ πρότερον μὲν ὠπλισμένοι καὶ τὴν ἀσπίδα
ἐν πλάγιῳ φέροντες· οἱ ὕστερον δὲ ἐμπροσθεν τῶν πο-
δῶν ἔφερον. σημειωτέον δὲ, φασὶ, τὴν σύνταξιν. πρῶ-
τον γὰρ πληθυντικῶς εἰπὼν, εἰς ἐνικὸν ἀποδέδωκεν. ἐν
δὲ τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων, ἀμέλει τῆς Τριτογε-
νεῖας, εὐρήται.]

991. μισεῖν ἀγορὰν : Ἀντὶ τοῦ μαθήσῃ μισεῖν τὴν
ἐκκλησίαν. R. ἐνταῦθα γὰρ οἱ πανούργοι διατρίβουσιν. 10
βαλανεῖων ἀπέχεσθαι : Πάνυ γὰρ οἱ πόρνοι λουτροῖς
ἐχρῶντο. E.

993. ὑπανίστασθαι : Ὑπαναχωρεῖν. Br. προϊοῦσι :
Προερχομένοις. D. θάκων : ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ θόκων.
λέγει δὲ ὅτι τοὺς πρεσβυτέρους προτιμᾶν, καὶ τὸ μὴ 15
ἀπαίδευτα ποιεῖν εἰς τοὺς σαυτοῦ γονέας. V.

994. (μὴ παρὰ τοὺς σεαυτοῦ : Ἀντὶ τοῦ, μὴ παρὰ
γνώμην τῶν σῶν γονέων.) — ἀπαίδευτα ποιεῖν παρὰ
τοὺς αὐτοῦ γονέας.

995. (ἔτι τῆς αἰδοῦς : Ὅπερ μέλλει τῆς αἰδοῦς τὰ 20
ἀγάλματα πληρῶσιν. τὸ δὲ ἀναπλήσειν ἀντὶ τοῦ ἀφα-
νίζειν. — τῆς αἰδοῦς ἀγάλμα, ἡ αἰδὼ περιφραστικῶς.
ἀγαλμ' ἀναπλάσσειν : Τύπον ἐργάσεσθαι. E.) ἀφανί-
σειν. R. ἀναπλήσειν : Τυπώσειν, ἐργάσεσθαι. C. ἀνα-
πλάσσειν : Ποιῆσειν τύπων. LB. ἀναπλήσειν : Πλη- 25
ρώσειν. Vict. ἀναπλάσσειν : Ἡγουν τυπώσειν, ἐργάζε-
σθαι. Victorius, ex vetusto codice.

[[ὅτι μ. τῆς αἰδοῦς τάχ. ἀναπλήσειν : Ἐμὲ τὸν κρείττω
λόγον αἰροῦ φησὶ καὶ ἐπιστήσῃ τὸ καὶ τό· τὸ δ' αἶτιον
τῆς ἐπιστήμης ταύτης, ὅτι μέλλεις ἐπιμελήσεσθαι καὶ 30
τιμῆσειν τὴν αἰδῶ, εἰ ἐμὲ αἰρή καὶ τὸ ἀγάλμα αὐτῆς
ἀναλαβὼν ὡς ἀμελούμενον τελειώσειν ἐν σεαυτῷ δηλον-
ότι, ὥσπερ εἰ καὶ ἄλλου οὐτινοσούν θεοῦ ἀγάλμα ἐν
τῇ σῇ καρδίᾳ ἔστησας ὥστε σέβειν αὐτό· τούτω ὁμοιον
καὶ Δημοσθένης [p. 780, 22] φησὶν ἐν τούτοις « δίκης καὶ 35
« εὐνομίας καὶ αἰδοῦς εἰσὶ πᾶσιν ἀνθρώποις βωμοί· οἱ
« μὲν κάλλιστοι καὶ ἀγιώτατοι ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἐκά-
« στου καὶ τῇ φύσει· οἱ δὲ καὶ κοινοὶ τοῖς πᾶσι τιμᾶν
« ἰδρυμένοι. » Manuel Moschopolus.]

996. εἰσάγειν : Ἐαυτόν. E.
997. μῆλιν βληθεῖς : Ἀντὶ τοῦ ἔρωτι. — οὕτως γὰρ
ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ πτοῆσαι καὶ εἰς ἔρωτα ἀγαγεῖν,
μῆλιν βάλλειν. R. V. [[μυλοβολεῖν γὰρ ἔλεγον τὸ εἰς
ἀφροδίσια δελεάζειν· ἐπεὶ καὶ τὸ μῆλον Ἀφροδίτης
ἐστὶν ἱερὸν.] — τὸ δὲ ἀποθραυσθῆς ἀντὶ τοῦ ἐκπέσῃς. 45
V. ἀποθραυσθῆς : Ἀποπέσῃς. B. , Vict.

998. Ἰαπετὸν : Ἀἷρον, μυρόν. R. V. δ δὲ Ἰαπετὸς
εἰς τῶν Τιτάνων. V. ἀρχαῖον, μυρόν. Br. ἀρχαῖον, μυ-
ρόν καὶ ὑπεργηγνην. ὁ γὰρ Ἰαπετὸς θεὸς ἦν πρὸ τοῦ
Κρόνου. Vict.

999. τὴν ἡλικίαν, τοῦ πατρὸς δηλονότι. τὸ δὲ ἐνεστ- 50
τοτροφῆθης, ἀντὶ τοῦ ἐτράφη. V. μνησικαχῆσαι : Εἰς
μνησικαχίαν ἐμβαλεῖν. Vict. ἐνεστοτροφῆθης : Ὡσπερ
νεοσσὸς ἐτράφη. Br. ἐτράφη δίκην νεοτῶν. Vict.

1001. τοῖς Ἱπποκράτους : Ὑῶδες τινὲς καὶ ἀπαί-
δευτοὶ κωμωδοῦνται, καὶ τάχα ἂν εἴσαν προκέφαλοί
τινες, ὡς ἐν Γευργοῖς καὶ ἐν Τριφάλῃτι. (καὶ Εὐπολὶς
ἐν Δήμοις

5 Ἱπποκράτους τε παῖδες ἐκθόλμοι τινες,
βληχτὰ τέκνα κοῦδαμῶς τοῦ νῦν τρόπου.)

τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περι-
κλῆς.

(βλιτομάμαν : Μωρόν. καὶ γὰρ τὸ βλίτον μωρόν εἶναι
10 δοκεῖ λάχανον.) [εἰκότως δὲ εἶπε καλοῦσι, καὶ οὐ κα-
λέσουσι, πρὸς τὸ εἶξαι. διότι μὲν γὰρ ἅπαξ ἐμελλεν
ὁμοία πείσασθαι, εἶξαι εἶπε· διότι δὲ μετὰ τὴν ὁμοίω-
σιν οὕτως αἰεὶ ἐμελλε καλεῖσθαι, καλοῦσιν εἴρηκε.] —
βλιτομάμαν : Μαλακογνώμονα. Vict.

1003. στωμύλλον : φλυαρῶν R. τριβλεκτράπελα :
15 Ἐκ τοῦ τρίβειν καὶ ἐκτράπελος σύγκειται. ἀντὶ τοῦ
σκληρὰ καὶ ἀπαίδευτα, καὶ ἀπόβλητα [καὶ ἀνώμαλα].
— οὐδαμινὰ, φευκτὰ. Br.

1004. γλίσχραντιλογεζεπιτίπτου : Ἐκ τοῦ γλίσχρου
καὶ ἀντιλογίαν ἔχοντος καὶ ἐπιτίπτου σύγκειται, οἷον
20 τοῦ δυναμένου ἐπιτρίψαι. — γλίσχρου καὶ ἀντιλογίαν
ἔχοντος κατατετριμμένην. Br.

1005. ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν : (Ἐνταῦθα διέτριβον οἱ
φιλόσοφοι. ἦν δὲ γυμνάσιον), [ἀπὸ Ἐκαδῆμου τινός,
καταλείψαντος τὴν κτῆσιν αὐτοῦ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ
25 τόπου. περὶ αὐτὸν δ' ἦσαν αἱ ὄντως ἱερὰ ἐλπίαι τῆς
θεοῦ, αἱ καλοῦνται μορίαι· ἐξ ὧν τὸ ἐλαῖον τῶν Πανα-
θηναίων. τὸν δὲ στέφανον τοῦ καλῆμου προέκρινεν, ὡς
ἀπλοῦστερον ὄντα καὶ ἀπερίεργον· ἡ ὅτι αὐτῷ στέφαν-
ται οἱ Διόσκουροι.]

30 ὑπὸ ταῖς μορίαις : [Αἱ ἱερὰ ἐλαῖαι τῆς Ἀθηναῖς ἐν τῇ
ἀκροπόλει μορίαι ἐκαλοῦντο. λέγουσι γὰρ ὅτι Ἀλιρρό-
θιος, ὁ παῖς Ποσειδῶνος, ἠβέλῃσεν ἐκκοῦσαι αὐτάς, διὰ
τὸ τῆς ἐλαίας εὐρεθείσης κριθῆναι τῆς Ἀθηναῖς τὴν πό-
λιν. ὁ δὲ ἀνατείνας τὸν πέλεκυν καὶ ταύτης ἀποτυχὼν

35 ἐπληξεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε. καὶ διὰ τοῦτο μορίαι αἱ
ἐλαῖαι ἐκλήθησαν. ἡ διὰ τὸ πάντα ἄνθρωπον κεκτημέ-
νον ἐλαίας ἀναγκάζεσθαι μέρος τι παρέχειν εἰς τὰ
Παναθηναία. κέραμον γὰρ ἐλαίου ἐλάμβανον οἱ νικῶν-
τες.] κυρίως μορία λέγεται ἡ ἱερὰ ἐλαία τῆς θεοῦ.

40 ἐπεφύτετο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρα. ἔθος δὲ τοῖς
ἀκουσμένοις ἀλειψάμενοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. — Ἄλλως.
ἡττηθείς τῆς Ἀθηναῖς ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τῇ τῆς ἐλαίας
ἐπιδείξει, ἔπεμψε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀλιρρόθιον ταύτην
τεμῶντα. ὁ δὲ ἀνατείνας τὸν πέλεκυν, ταύτης μὲν ἡστό-
45 χησε· τὸν δὲ πόδα αὐτοῦ πλήξας ἐτελεύτησε, καὶ
οὕτω μορία ἡ ἐλαία ἐκλήθη, ὡς μόρου παρεκτική. ἦν
δὲ ἡ Ἀκαδημία σχολεῖν τι ἐν Ἀθήναις, ἐλαίαις καὶ
ἄλλοις τισὶ δένδροις κατάσχιον. Junt. Vict.]

1006. καλάμῳ λευκῷ : Λεῖος γὰρ καὶ ἀπερίεργος ὁ
50 τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν Διοσκούρων ἵδιον στεφα-
νοῦσθαι καλάμῳ. — τὸ δὲ ἡλικιωτοῦ ἀντὶ τοῦ συμπρά-
κτορος. V.

1007. μίλακος : Εἶδος βοτάνης. [παρέμιξε το ἀπρα-
γμοσύνης. ἀπραγμοσύνη δὲ φυτὸν, ὡς Ἀριστοφάνης δ
γραμματικὸς, ἐν Ἀκαδημίᾳ φύμενον. ἡ λευκὴ δὲ ὁμοία
πλατάνῳ. Ἄλλως.] ἀπραγμοσύνη εἶδος ἄνθους· οἷον
πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας. ἡ ἀπραγμοσύνης, 5
ἀντὶ τοῦ πολυπραγμοσύνης. τὸ δὲ ψιθυρίζει, ἀντὶ τοῦ
πνέοντος ἀνέμου μάλακον καὶ ἡρέμα διὰ τῶν φύλλων
εἰσιόντος. ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιθυρίζειν
λέγεται. καὶ Θεόκριτος [I, I] « ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα. »
— φυλλοβολούσης : Τὰ φύλλα ριπτούσης. Vict.

1009. [ἦν ταῦτα ποιῆς : Ἐκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώ-
λων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν δεκαπέντε· ὧν τὰ μὲν ἰγ'
δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ τεσσαρακαίδέκατον μονόμε-
τρον, ὃ παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ τελευταῖον ἐβρη-
μιερεές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν, ὡς εἴρηται. ἐπὶ τῷ 15
τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος
τοῦ κύλου, ἔξω νενευκυαῖ.]

1010. οἷς λέγω. R.

1013. (γλωτταν βαιάν : Μικράν, ὥστε μὴ φλυαρεῖν.
τὸ δὲ πυγὴν μεγάλην, ἡ γέλωτος χάριν, ἡ διὰ τὴν τρυ- 20
φὴν ἔξεις πυγὴν μεγάλην. πόσθην δὲ τὸ αἰδοῖον. [αἰ-
νίττεται δὲ εἰς τοὺς Ἀθηναίους.] τοῦτο δὲ σωφροσύνης
σύμβολον). — πόσθην : Ψωλήν. Br.

1016. [χροῖαν ὀγχρὰν : Διὰ τὴν ἀταξίαν.] — ὀγχρὰν :
Κίτρινον. Br.

1017. ὤμους μικροὺς : [Γράφεται καὶ λεπτοὺς, καὶ
λευκοὺς.] οἷοι τῶν ἀγυμνάστων καὶ ἀργῶν.

1018. κωλῆν : Μήρόν. Br.

1019. ψήφισμα μακρόν : Τὸ ἐκ πολυλογίας συγκεί-
μενον. [ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ ψηφίσματι γράψαις.] — δι-
κορραφίαν. Br.

1022. τῆς Ἀντιμάχου : Οὗτος εἰς θηλότητα κωμω-
δεῖται καὶ εὐμορφίαν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ
κωμωδούμενος. [τρίτος ὁ Ψακάδος λεγόμενος· τέταρ-
τος ὁ τραπεζίτης, οὗ μέμνηται Εὐπολὶς ἐν Δήμοις· 35
πέμπτος ἱστοριογράφος. τάχα δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ εὐ-
μόρφῳ.] — οὗτος λίαν πόρνος ἦν. Br.

1023. τῆς μάλακίας. V.

1024. [ὦ καλλίπυργον : Ἐτέρα εἰσθεσις μέλους χο-
ροῦ μετωδικῇ ἀντίστροφος, ὁμοία τῇ προρρηθείσῃ 40
στροφῇ, ἐκ κώλων χοριαμικῶν ἐπιμεμιγμένων, ὡς τὰ
τῆς στροφῆς καὶ ἕκαστον ἔχοντων δέκα· πλὴν τοῦ
πέμπτου ἐξ ἐπιτίπτου καὶ διούμβου συγκειμένου, καὶ
τοῦ ἐβδόμου ἐκ χοριάμβου, ἱάμβου καὶ ἀντισπάστου. 45
ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο ἱαμβικοὶ τετράμετροι καταλη-
κτικοί, ὁμοιοὶ τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω
νενευκυαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.] ὕψη-
λοτάτην, μεγάλην. R.V.

1030. πρὸς ταῦτα οἶν, ὃ πανοῦργον ἔχων μοῦσαν. 50
λέγει πρὸς τὸν αἰκῶν. V. ἀντὶ τοῦ πανοῦργον. R.

1033. ἀνὴρ : Ὁ δίκαιος δηλονότι. ἐν ἀνδρῶν γὰρ
σχήματι εἰσῆχθησαν. R. V. οὗτος, ἤχουν ὁ δίκαιος.
Vict.

1034. δεῖν : Χρεῖαν εἶναι. Vict. ἀντὶ τοῦ μεγάλων. R.

1036. [[καὶ μὴν ἀλλ' ἔγωγ' ἐπινυγόμεν· Εἴθεσις ἐτέρας διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἱαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν μθ'. ὃν τελευταῖος

ἔξει τίνα γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι.

5 τὸ δὲ μέτρον Ἰππωνάκτειον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.]]

1037. συνταράξει· Ἀνατρέψαι. *Vicl.*

1038. ἐγὼ γὰρ ἤττων· Ὅτι ποιῶ αὐτοὺς ἡττηθῆναι. [[ἢ ὅτι τὰ ἤττων λέγω ἐπὶ τὸ πάντας ἡττᾶσθαι.]]

10 1039. τοῖς φιλοσόφοις. *R.*

1040. καὶ τοῦτο· Τὸ τινὰ λαβόντα δίκην τῷ ἀδίκῳ λόγῳ νικᾶν. [[τὸ δὲ σκέψαι πρὸς τὸν Φειδιππίδην. — οὐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον μόνον ἐκφέρουσιν, εἰ μὴ παραθήσουσι καὶ τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ

15 παρό. *Harl. 5.*] — στατήρων· εἶδος νομίσματος. *R.*

1042. αἰρούμενον· Προκρίνοντα. *Vicl.* πρὸς τὸν παῖδα φησιν ὅτι ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ἐλέγξω αὐτόν. *R. V.*

1046. κακίστόν ἐστι· Ἐψοῖ γὰρ καὶ χαννοὶ τὰ σώματα. δειλότατον δὲ εἶπεν. ἐκλύει γὰρ. — δειλὸν ποιεῖ

20 τὸν ἄνδρα· Μαλακίας γὰρ αἴτιον. *E.*

1047. μέσον ἔγω λαβὼν σε ἄφυκτον· Ἐγὼ εὐθὺς μέσον λαβὼν. ἢ μεταπορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν τῶν λαμβανόμενων εἰς τὸ μέσον καὶ ἡττωμένων. τὸ δὲ εὐθὺς ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ. — ἐπίσχετος· Σαυτὸν δηλονότι,

25 ἥτοι καρτέρησον. μέσον· Κατά. ἄφυκτον· Οὐ φυγεῖν δυνάμενον. *V.*

1050. Ἡράκλεια λουτρά· (Ἰβυκὸς φησι τὸν Ἡρακλῆα κατὰ θωρεᾶν ἀναδοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ λουτρά θερμῶν ὑδάτων· ἐξ ὧν τὰ θερμὰ τινὲς φασιν Ἡράκλεια λέγεσθαι. οἱ δὲ φασιν ὅτι τῷ Ἡρακλεῖ μογήσαντι ἢ Ἀθηναῖα θερμὰ λουτρά ἐπαφῆκεν· ὡς Πείσανδρος

τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη ποιεῖ θερμὰ λουτρά παρὰ ῥήγμινι θαλάσῃσι.) —

Ἡρακλεῖ πολλὰ καμώντι περὶ Θερμοπύλας Ἀθηναῖα θερμὰ λουτρά ἀναδέδωκεν. Πείσανδρος· « τῷ δ' ἐν — θαλάσσης. » *R.*

1053. ἃ τῶν νεανίσκων· Ὡς ταῦτα τῶν ἀγυμνάστων νεανίσκων λαλούντων· τῶν εὐγενῶν δηλονότι.

1057. ὅτι τὸ ἄν περισσόν ἐστιν Ἀττικῶς. *R. V.*

40 1059. χρῆναι δηλονότι. *R.*

1063. ὁ γοῦν Πηλεῖς· Ὅτε ἀφῆκεν αὐτὸν Ἀκαστος μεταξὺ θηρίων, οἱ θεοὶ δεδωκάσιν αὐτῷ ξίφος πρὸς ἄμυναν τῶν θηρίων. τινὲς δὲ ἐπὶ τῷ Πελλίῳ ἀγωνίᾳ φασὶ τὸν Πηλέα λαβεῖν διὰ σωφροσύνην Ἡρακλῆος τευκτον μάχαιραν. Ἄλλως, ὁ Πηλεὺς ἐγένετο σωφρονέστατος. καὶ

45 ποτε Ἰππολύτης τῆς γυναικὸς Ἀκάστου ἐρασθεῖστος αὐτοῦ καὶ μὴ δυνήθεισος πείσαι, ἀλλὰ διαβολῇ χρησαμένης, ὡς ἄρα ἐπεχείρησε βιάσασθαι αὐτήν, ὁ Ἀκαστος μαθὼν καὶ λαθὼν αὐτὸν εἰς ἐρημίαν, καὶ τῶν ὅπλων γυμνώσας, ἀφῆκεν αὐτὸν καὶ ἀνεχώρησεν, εἰπὼν, Εἰ δίκαιος εἶ, σωθήσῃ· ὡς δὲ ἔμελλεν ὑπὸ θηρίων διαφείρεσθαι, οἱ θεοὶ μάχαιραν αὐτῷ ἐχαρίσαντο Ἡρακλῆος

τευκτον δι' Ἐρμού, καὶ οὕτως ἔφυγε τὸν κίνδυνον.

Ἄλλως.]] Πηλεὺς Φῶκον τὸν ἀδελφὸν κατὰ πατέρα σὺν Τελαμῶνι δολοφονήσας, φεύγει εἰς Φθίαν πρὸς Εὐρύτου τὸν Ἀκτορος, ὅς οὐ καὶ καθαίρεται. ἐκείθεν ἐπὶ τὴν θῆραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου ἔλθων, Εὐρύτῳ ἐντυγχά-

5 νει καὶ κτείνει τούτον ἄκων. πάλιν οὖν ὁ Πηλεὺς ἐκ Φθίας φυγὼν ἐς Ἰωλκὸν πρὸς Ἀκαστον ἀφικνεῖται, καὶ καθαίρεται ὑπ' αὐτοῦ. Ἀστυδάμεια δὲ, ἡ Ἀκάστου γυνή, ἐρασθεῖσα Πηλεῖος καὶ μὴ πείσασα αὐτὸν διὰ σωφροσύ-

10 νην συνελθεῖν αὐτῇ, καταψεύδεται αὐτοῦ πρὸς Ἀκαστον ὡς ἀποπειραθέντος αὐτῆς. ὁ δὲ κτείνει αὐτήν, ὃν καθῆκεν, οὐκ ἠβουλήθη, — ἐκβάλλει δὲ αὐτὸν εἰς τὸ Πήλιον,

ὅπως ὑπὸ θηρῶν βρωθῇ. οἱ δὲ θεοὶ διὰ τὴν σωφροσύνην δεδωκάσιν αὐτῷ μάχαιραν πρὸς τὸ ἀπαλῆξαι τὰ θηρία. *R. V.* [[ἄγει δὲ αὐτὸν εἰς θῆραν εἰς τὸ Πήλιον. ἀπο-

15 κοιμηθέντα δὲ αὐτὸν Ἀκαστος καταλιπὼν, καὶ τὴν μάχαιραν ὑπὸ τὴν κόπρον τῶν βοῶν κρύψας ἐπανερχεται. ὁ δὲ ἐξαναστάς καὶ μὴ εὐρών τὴν μάχαιραν ἤμελλεν ἀπολλυσθαι καταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν Κενταύρων. σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος· ὃς καὶ τὴν μάχαιραν ἐκζητήσας δίδω-

20 σιν αὐτῷ.]]

1065. Ἰπέρβολος· Ὡς λυγροπόλης γὰρ κοιμωδῆται ἐν πολλοῖς. τὸ δὲ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον, ὡς δεῶν δεῖν. ἢ συνάρεσις Ἀττική. *V.* [[οὗτος λυγροποῖς ὢν, πάνυ πανούργος ἦν. οὐ γὰρ χαλκῇ μόνον ἐχρήτο πρὸς τὴν τῶν

25 λύγων κατασκευὴν, ἀλλὰ καὶ μόλιδον ἐνετίθει, ἵνα πολὺ βάρος ἔχοντες πλείονος ἄξιον ᾧσι· καὶ οὕτως ἡπάτα τοὺς πριαμένους.]]

1068. κατ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν· Φασὶν ὅτι τοὺς γινόμενους παῖδας ἐκ τοῦ Πηλεῖος ἡ Θέτις λαμβάνουσα

30 περιέκαιε τὸ θνητὸν αὐτῶν σῶμα, βουλομένη αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖν καὶ πολλοὺς ἔκασσε· καὶ τὸν Ἀχιλλέα οὖν τεκοῦσα ἐπέθηκεν εἰς τὸ πῦρ· καὶ γνοὺς ὁ Πηλεὺς ἐβόησεν. ἢ δὲ λυπηθεῖσα ἐχωρίσθη.

τρυφήτης, γαμητής. *R.*

1070. σιναιμουμένη· Ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μῖξιν, τούτεστι γαμουμένη. σινάμι-

35 ρον γὰρ τὸ πορνικόν. *R. V.* κρόνιππος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀργαῖος, παρ' ὅσον ὁ Κρόνος ἀργαῖος. *V.* [[ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μῖξιν. σινάμιμος δὲ, ἢ μεμορμημένη. σίνος δὲ, τὸ αἰδοῖον· ὅθεν καὶ Σιληνός. σινάμιρον οὖν τὸ πορνικόν,

40 κρόνιππος δὲ, ὁ μέγας λῆρος· κατ' ἐπίτασιν λαμβανόμενου τοῦ ἵππου. — συνουσιάζουμένη. *Br.*]]

1072. λείπει τὰ κακά. ἐὰν σωφρονῆς. *R. V.*

1073. κοττάβων· Ἀντὶ τοῦ τῶν συμποσίων. *R. V.* [[ἐν συμποσίῳ παίγνιον. ἦν δὲ τοιοῦτον· ἐτίθεσαν λέβητα, καὶ τὸ λείψανον τοῦ πόματος ἐνέβαλον, καὶ κύτπον μέ-

45 γαν ἀπετέλουν ἐν τούτοις.]] κιγλισμῶν δὲ ἀντὶ τοῦ γελώτων ἀδιαφρόνων. *R. V.*

1075. τὸ εἶναι λέγεται ἀπόθεσις λόγου. *R. V.*

1077. (ἀδύνατος γὰρ· Οὐ γὰρ δυνατὸς εἶ λόγους νικῆσαι αὐτοὺς ἐναντίον.)

1078. σπατάλα. τὸ αἰσχρὸν νόμιζε μὴ αἰσχρὸν εἶναι. *R.*

1080. ἐπανενεγκεῖν· Τὴν αἰτίαν. *Vicl.*

1081. ἀντί τοῦ ἡτῶται. R.

1083. ἦν βαρτανιδωθῆ· Οὕτω γὰρ τοὺς ἀλόντας μοι-
χοὺς ἤκισον. βαρτανίδας λαμβάνοντες ἔβαλλον εἰς τοὺς
πρωκτοὺς αὐτῶν, καὶ παρατρίλλοντες αὐτοὺς θερμὴν τέ-
5 φραν ἐπέπασσον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι.

1084. τίνα γνώμην· Ἀντί τοῦ, ποίαν ἔξει γνώμην
μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι.

1085. [ἦν δ' εὐρύπρωκτος· Ἐκθεσις τῆς διπλῆς
ἀμοιβαίας· ἥς προτίθενται στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι
10 ἀκατάληκτοι τέσσαρες, τὰ δὲ λοιπὰ κῶλᾳ εἰσιν ἱαμβικά
ὀκτωκαίδεκα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ μέντοι ὀγδοον
καὶ δυοκαίδεκατον τρίμετρον, καὶ τὸ ἐνδέκατον πενθη-
μιμερές. τὸ πεντεκαίδεκατον καὶ ἐπτακαίδεκατον μονό-
μετρον. τὸ δὲ τελευταῖον ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῇ τέλει δύο
15 διπλαῖ ἔξω νενευκταὶ· ἡ μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ
τέλος.] ἀντί τοῦ οὐδέν. R.

1086. τοῦ εἶναι εὐρύπρωκτος. R.

1087. ἦν τοῦτο· Εἰς τοῦτο. ἐὰν εἰς τοῦτο νικηθῆς παρ'
ἐμοῦ, ὅτι οὐδέν ἐστι κακὸν, τὸ εἶναι εὐρύπρωκτος, (τί
20 εἴπῃς;) — τοῦτο· Εἰς τοῦτο. ἐμοῦ· Ὑπό. Vict.

1089. συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων· Ἀντί τοῦ τίνες εἰσιν
οἱ βήτορες; R. V.

1091. τραγωδοῦσιν· Εἰς Φρόνιχόν φασιν αὐτὸν ἀπο-
τείνειν τὸν τραγικὸν χορευτήν. ἐπεὶ διεβάλλετο ἐπὶ μα-
25 λακίᾳ διὰ ποικιλίαν σχημάτων.

1096. τῶν σωφρόνων καὶ τῶν εὐρυπρώκτων θεατῶν
σκόπει πότεροι πλείους. R. V.

1103. οἷ κινούμενοι· Τοῦτο ἄδελον πότερον ὁ κρείτ-
των λόγος φησὶν, ὁμολογῶν ἡτῶσθαι, ἢ ὁ νεανίσκος,
30 ὁ τῶν λόγων κριτής· ὁ καὶ μᾶλλον. ἔτι γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς
ὁ κρείττων λόγος φαίνεται αὐτῷ συνάχθῃσθαι, παρα-
δοθέντι μανθάνειν τῷ ἑτέρῳ. — συνουσιάζονται. E.
ὁ εὐρύπρωκτοι. Vict.

1104. θοιμάτιον· Τὸ ἱμάτιον οἰδῶσιν, ἵνα [ἐξ ἐτοί-
35 μου καὶ] εὐχερῶς αὐτομολήσῃ πρὸς αὐτοὺς, [καὶ μὴ
ἐμποδίζηται τῷ δρόμῳ].

1105. [τί δῆτα· πότερον· Σύστημα κατὰ περιχοπὴν
ἀνομοιομερές στίχων ἱαμβικῶν τρίμετρων ἀκατάληκ-
των ὀκτώ. ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλᾳ ἱαμβικὰ δίμετρα καταληκ-
40 τικὰ ἦτοι ἐφθημιμερῆ. ἔχει δὲ τὸ δεύτερον κῶλον τὸν
δεύτερον πόδα τρίβραχυν ἦτοι χορεῖον. ἐπὶ τῷ τέλει
παράγραφος. — ἐπάγεσθαι· Ἀπελθεῖν. D.]

1107. οἰδάσκε· ἀντί τοῦ παίδευσεν· οἱ γὰρ διδασκόμε-
νοι ἐκολάζοντο. R. V.

1108. στομώσεις· Ἀντί τοῦ ὀξυνεῖς, ὡς ἐπὶ σιδήρου
φησὶ μεταφορικῶς ἀντί τοῦ ἀκονήσεις, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν μαχαιρῶν. θατέρα δὲ ἀντί τοῦ τὸ μὲν ἕτερον μέ-
ρος τῆς γνώθου (οἷαν δικηδούς), τουτέστι δυνατόν καὶ
ἐμπεῖρον δικῶν. ὑποκοριστικῶς δὲ τὸ δικηδούς.

1110. εἰς τὰ ἄδικα, εἰς τὰ ἐμυλίσσασθαι. V.

1111. τὸ ἀμέλει παρέλκει. δεξιόν· οὕτως ἔλεγον πάν-
τας τοὺς πεπαιδευμένους. R. V. κομιεῖ· Αἰψή. Vict.

1112. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κομιεῖ. R.

1115. [τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν· Κἀνταῦθα πα-

ράθασίς ἐστιν. ἔχει δὲ οὐ πάντα τὰ μέρη τῆς παραβά-
σεως, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐπίρρημα, ἐν ᾧ ἔθος ἢ χρηστὰ
συμβουλεύειν τῇ πόλει, ἢ σκώπτειν τοὺς πονηροὺς.
τίθενται γὰρ οὐ μόνον τέλειαι παραβάσεις, ἀλλὰ καὶ
μέρη τινὰ αὐτῶν. ἔστι δὲ τὸ παρὸν ἐπίρρημα ἐκ στί- 5
χων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ἰς' ὃν τε-
λευταῖος

κᾶν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κρίναι κακῶς.]

τόνδε τὸν χορὸν· Τὸν τῶν Νεφελῶν. τοὺς κριτὰς 10
ἀντί τοῦ οἱ κριταί. Ὁμηρος [Od. A, 275] «μητέρα δ'
εἰ οἱ θυμὸς ἐποτρύνει [χαμέεσθαι]» ἀντί τοῦ ἡ μήτηρ.

1116. ὠψελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων· Συναγωνίζονται
καὶ συλλαμβάνονται τι κατὰ τὸ δίκαιον. ἵνα δὲ μὴ
χάριτι δοκῇ νικᾶν καὶ τὴν ψῆφον φέρειν, ἀλλὰ ταῖς 15
ἀληθείαις, προσέθηκε τοῦτο.

1117. νεῖν· Ἀροτριῶν. ἐν ὥρᾳ· Εὐκαίρως. Br. ἀντί
τοῦ ἀροτριᾶν καὶ σπεῖρειν. R. V. ἐν ὥρᾳ· ἀντί τοῦ ἐν
καιρῷ. V.

1119. τεκούσας· (Χαριέντως εἶπεν τὸ τεκούσας καὶ 20
φυλάττει ἐπὶ τῆς βλαστήσεως τῆς ἀμπέλου. λίαν γὰρ
εἰσιν εὐχερεῖς.) αὐμῶν τὴν ζηρσίαν. τὸ δὲ πιέζειν
ἀντί τοῦ καταπονεῖν, ἀφανίζειν.

1125. σφενδόναις· [Ὅτι ἡ γὰλᾳζα ὡς λίθος ἐστίν.]
ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν λίθων καὶ τῶν σφενδονῶν. θέλει 25
δὲ τὴν χιόνα εἰπεῖν. οὐκ ἀκῶρως δὲ τὸ παιήσομεν,
ἐπειδὴ ἀνθούντων τῶν καρπῶν ἡ χιών γίνεται. — ἀπο-
κεκόφονται· Ἀφ' ἡμῶν. E.

1126. ζημία γὰρ τοῖς πλινθεύουσιν, ἐπειδὴν ὑετὸς
γέννηται. R. V. 30

1127. τὰς ἐν τῇ στέγῃ κεραμίδας. V.

1129. [τὴν νύκτα· Ὅτε ἀνάγκη ἐστὶ μετελθεῖν τὴν
νύμφην.]

1130. ἐν Αἰγύπτῳ· [Ὡς ἐπὶ κατάρας], ἐπεὶ ὡς λη-
στευομένη διεβάλλετο ἡ Αἴγυπτος. ἢ βουλήσεται πορ- 35
ρωτάτω εἶναι, ὅπου αὐτὸν οὐ βλάβει ὁ ὑετός· ἐπεὶ ἐν
Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὑεῖν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος [3, 10]
(«ὕσθησαν γὰρ τότε αἱ Θῆβαι, οὐδαμὰ πρότερον ὑσθεῖ-
σαι.») R. V. [ἐπεὶ μὴ ὑεῖν δοκεῖ αὐτόν, ὡς Ἡρόδοτος.
ἐκεῖ οὖν θελήσει τυχεῖν, ἐνθα μὴ βλαθῆσεται ἐκ τῶν 40
Νεφελῶν, ὡς πορρωτάτω τῆς πατρίδος. ἢ ὡς ἐπὶ κα-
τάραν. ἐπεὶ καταρᾶται. ἐλέγετο γὰρ ληστεύεσθαι ἡ
Αἴγυπτος. Αἰσχύλος

δαινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτου.

καὶ Θεόκριτος ἐν Ἀδωνιαζούσαις [47]

45

οὐδεὶς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστῇ.

καὶ αἰγυπτιαῖζεν τὸ ὑπουλα πράττειν.]

1131. πέμπτη· [Κορωνίς εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν
καὶ ἐκθεσις παρὰ τοὺς τετραμέτρους. ἐστὶ γὰρ τὰ ἐξῆς 50
ἱαμβικά τρίμετρα κγ']· ἐξέρχεται δὲ ὁ Στρεψιάδης ἀρι-
θμῶν τὰς ἡμέρας. οὕτω δὲ ἡρίθμουσαν Ἀθηναῖοι — ἀπὸ
τῆς νομικῆς ὁμοίας ἡμῖν ἀριθμοῦσιν, α' β' γ' δ' ἕως

ι'· εἴτα ια' ιβ', τρίτη ἐπὶ δέκα, τετάρτη ἐπὶ δέκα ἕως
εἰκάδος. εἴτα ἦν ἡμεῖς εἰκάδα πρώτην, δεκάτην φθίνοντος
αὐτοὶ φασιν, εἴτα ἐνάτην ἕως ἑνὸς τε καὶ νέας. τὴν
5 δευτέραν εἰκάδα καὶ ἐνάτην φθίνοντος Ἀθηναῖοι ἐκάλουν
καὶ τὴν τρίτην ὀγδόην καὶ τὴν τετάρτην ἐβδόμην καὶ
τὴν πέμπτην ἕκτην καὶ τὴν ἕκτην πέμπτην καὶ τὴν
ἐβδόμην τετάρτην καὶ τὴν ὀγδόην τρίτην καὶ τὴν ἐνά-
την εἰκάδα δευτέραν φθίνοντος, εἴτα τὴν τριακάδα ἑνὴν
τε καὶ νέαν, ἐν ᾗ οἱ τόκοι ἀπῆτοῦντο. R.V. [τὰς μὲν
10 ἀπὸ νομμηνίας ὁμοίως ἡμῖν, λέγοντες πρώτην ἰσταμέ-
νου, δευτέρα ἰσταμένου, μέχρι τῶν δέκα· μεθ' ἣν πρώτην
ἐπὶ δέκα, εἴτα δευτέραν ἐπὶ δέκα. καὶ ἐξῆς ἄχρι εἰκο-
στῆς· ἡ αὕτη δὲ καὶ εἰκάς· μεθ' ἣν ἐνδεκάτην φθίνοντος,
ἡ δεκάτην, ἡ ἐνάτην, ἡ ὀγδόην, ὡς ἐτυχεν ἔχων ὁ μὴν·
15 καὶ ἐξῆς ἀναλύοντι ἄχρι δευτέρας. οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι
ἠρήθουν, οὐ προστιθέντες, ἀλλ' ἀφαιροῦντες καὶ ἀνα-
λύοντες μέχρι τριακάδος, Σόλωνος ἡγησαμένου, πρὸς
τὰ τῆς σελήνης φῶτα οὕτω μειούμενα. μετὰ δὲ δευτέ-
ραν ἀκτέον ἑνὴν, τουτέστι τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς
20 ἡμέραν. Ἄλλως. πέμπτη, τετράς· οὐ προσέθηκε ἀπὸ
φθίνοντος. οὕτω γὰρ, φασιν, Ἀθηναῖοι μετροῦσιν· ἀπὸ
πρώτης ἕως δευτέρας προστιθέασιν τὸ ἰσταμένου· ἀπὸ
τρισακιδεκάτης ἕως ἐννεακαιδεκάτης τὸ ἐπὶ δέκα. εἴτα
ἡ μεγάλη εἰκάς. ἀπὸ εἰκοστῆς πρώτης ἕως εἰκοστῆς
25 ἐνάτης τὸ φθίνοντος, τὴν δὲ τριακοστὴν, ἑνὴν τε καὶ
νέαν, ἐπεὶ μετέχει τοῦ τε παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου φωτός.
ταυτὸν δὲ καὶ Δημητριάδα προσηγόρευσαν. τὴν οὖν
εἰκοστὴν δευτέραν ἐκάλουν ἐνάτην φθίνοντος· τὴν εἰκο-
στὴν τρίτην ὀγδόην· τὴν εἰκοστὴν τετάρτην γ'· τὴν
30 εἰκοστὴν πέμπτην δ'· τὴν εἰκοστὴν ἕκτην ε'· τὴν εἰκο-
στὴν ἐβδόμην δ'· τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην γ'· τὴν εἰκοστὴν
ἐνάτην β'· εἴτα τὴν τριακοστὴν ἑνὴν τε καὶ νέαν, ἐν
ᾗ οἱ τόκοι ἀπῆτοῦντο, ἐπεὶ ἐν αὐτῇ συντελεῖται ὁ μὴν,
καὶ ἀρχὴν ἔχει τοῦ ἑτέρου μηνὸς τῆς σελήνης. ὥστε
35 ἡ μὲν εἰκοστὴ ἕκτη παρ' αὐτοῖς πέμπτη ἀκούει, ἡ δὲ
εἰκοστὴ ἐβδόμη τετράς λέγεται.]

1134. ἑνὴ καὶ νέα· Οὕτω παρ' Ἀθηναῖοις ἡ παρ'
ἡμῖν τριακὰς, ἡ νομμηνία· ἐπειδὴ συμβαίνει ἐν αὐταῖς
καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γενᾶσθαι. τότε δὲ μὴ τα-
40 χέως ἀποδιδόντας τοὺς τόκους ἢ τὰ δάνεια ἀπῆτοῦν,
ὡς ὑπερώρους γενομένων, διὸ λυπεῖσθαι φησιν ὁρῶν ἐνι-
σταμένην ἑνὴν καὶ νέαν. πέμπτη δὲ αὕτη ἐστὶ γ' φθί-
νοντος. [ἑνὴ καὶ νέα, ἡ νομμηνία. διὰ μὲν οὖν τὸ
παρελθεῖν τὸν μῆνα, ἑνὴν, διὰ δὲ τὴν ἀρχὴν, νέαν.
45 Ἄλλως. ἡ καλουμένη νομμηνία, διὰ τὸ τοῦ μὲν παρελ-
θόντος μηνὸς εἶναι τέλος, ἀρχὴν δὲ τοῦ ἐνισταμένου.
τὰς δὲ τριάκοντα ἡμέρας τῆς σελήνης εἰς τρεῖς δεκάδας
Ἀθηναῖοι διαιροῦσι· καὶ τὴν μὲν πρώτην ὡς ἡμεῖς
ἀπαριθμοῦνται, τὴν δὲ δευτέραν οὕτως· πρώτη ἐπὶ
50 δέκα, δευτέρα ἐπὶ δέκα, ἄχρι τοῦ θ'. τὴν γὰρ εἰκάδα
οὕτω καλοῦσι. τὴν δὲ εἰκάδα πρώτην ὑστέρα εἰκάδα·
καὶ τὴν μετ' αὐτὴν θ' φθίνοντος, ἕως β' φθίνοντος,
ἥτις ἐστὶν χθ'. τὴν δὲ τριακάδα ἑνὴν τε καὶ νέαν φασί.]

1136. οἷς μοι πρυτανεῖα· Τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ

χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν εἰσῆγον τοὺς
χρεώστας. (πρυτανεῖα δὲ τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥω-
μαίοις σπόρτουλα.)

1142. ὀλίγον γὰρ μοι μέλει· Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον
φροντίζω λοιπὸν τῶν θανεισῶν διὰ τὸ μεμαθηκέναι
5 δηλαδὴ τὸν υἱὸν τὸν ἥττω λόγον, ὃ περιεγένετο τῶν
δικαίων λεγόντων. — δικαζέσθων· Ἀντὶ τοῦ δικαζέ-
σθωσαν κατὰ ἀποκοπήν. *Vict.*

1145. ἡμὶ· Φημί, ἐνίημι. *Vict.*

1146. πρῶτον λαβέ· Θύλακον αὐτῷ ἐπιδιδούσιν ἀλ- 10
φίτων. καὶ γὰρ ἄνω [669] εἶπε

διαλφίτωσω σου κύκλω τὴν κάρδοπον.

[[τουτονὶ· Τὸν θύλακον, ὃς ἐστὶ μεστὸς ἀλφίτων. C.
τὸν πλακοῦντα. D.]]

1147. ἐπιθαυμάζειν· Ἀντὶ τοῦ δώροισ τιμᾶν. R. Θαυ- 15
μαστῶς τιμᾶν καὶ δεξιούσθαι. *Junst., Br.* Θαυμάζειν·
Θαυμαστῶς τιμᾶν καὶ ἀξιούσθαι. *Vict.*

1149. (ἄρτιως· Ὅτι διαφέρει τὸ ἄρτι τοῦ ἀρτίως
παρὰ Ἀττικοῖς. ἄρτι μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ νῦν, ἀρτίως δὲ
ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου.) 20

1150. [[Ἀπαιολή· Πέπλακεν ὄνομα δαίμονος, σω-
ματοποιήσας αὐτὴν, παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν καὶ κινεῖν καὶ
στερεῖν· ἢ τινα τοιαύτην, ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ Ἀδικία.
Ἀριστοφάνης δὲ δύνεσθαι φησι τὴν ἐσχάτην, Ἀπαιολή.
τὸ δὲ ὥστε πρὸς τὸ μεμάθηκα. τὸ γὰρ ὃ παμβασιλεία 25
διὰ μέσου.] ἀποστέρησις. R.

1152. ἐριστηματικῶς. R.

1154. βοάσμου· ἄρα· [[Ἀπληγ καὶ εἰσθεις εἰς μέλος
ἀμοιβᾶν τῶν ὑποκριτῶν εἰκοσάκωλος. τὸ μὲν πρῶτον
ἐξ ἱαμβικῆς βάσεως, τῶν ἄρα δύο βραχυῶν ἀντὶ μιᾶς 30
μακρᾶς λογιζομένων, καὶ τροχαίου πενθημιμεροῦς. τὸ
δευτέρον ἐξ ἱαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαίου ἐφθημιμε-
ροῦς. τὰ δὲ ἐξῆς δύο ἱαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα.
μεθ' αὐτῶν δακτυλικὰ πενθημιμερῆ τρία. τὸ ὀγδοὺν ἐξ Ἰο-
νικοῦ ἀπὸ μεζύονος καὶ χορείου δίμετρον. τὸ ἕνατον ἐξ 35
ἐπιτρίτων τρίτων δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δέκα-
τον ἐκ διτρογαίου καὶ ἀντισπάστου, εἴτε ἐπιτρίτου τε-
τάρτου καὶ διχάμβου. τὰ ἐξῆς δύο χοριαμβικὰ δίμετρα
βραχυκατάληκτα. τὸ τρισκαιδέκατον ἐκ χοριάμβου καὶ
σπονδαίου. τὸ ιδ' σπονδιακὴ ταυτοποδία. τὸ ιε' ἐκ 40
παίωνος τετάρτου καὶ ἱάμβου. τὸ ις' ἀναπαιστικὸν
δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιζ' δακτυλικὸν δίμετρον ἀκα-
τάληκτον. τὸ ιη' ὁμοιον τῷ ις'. τὰ ἐξῆς ὀγδοὺν. ζητητέον
δὲ περὶ πάντων ἀκριβέστερον.] παρὰ τὰ ἐκ Πηλείως
Εὐριπίδου. ἐπιφέρει γὰρ 45

ἰῶ, πύλαισιν ἢ τις ἐν δόμοις;

(καὶ Φρύνιχος Σατύροις

βοάσμου· τὰρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν.

ὑπέρτονον δὲ, μεγάλην, ὑπέρτονον. φησὶ δὲ, εἰ οὕτως· 50
ὁ παῖς ἐκπεπαίδευται, μέγιστον ὑπὸ χαρᾶς ἐκδοῖσιν-
μαι. εἴρηται δὲ διαλέκτῳ Δωριδί.)

1155. ὦ ὀλοσάταται : Δανεισταί. *Vict.*

1156. τὰρχαία : Τὰ κεφάλαια. *C. D.* τ' ἀρχαία : Οἱ γὰρ πρῶτοι τόκοι παρατεθέντος τοῦ δανείου κεφάλαια γιγνόμενοι τόκους ἄλλους γεννῶσι. *Vict.*

1160. ἀμφήκει γλώττη : Ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἀμφή-
κης ἀκολούθως τῇ [1108]

εὐ μοι στομάσεις αὐτόν.

ἀμφήκει : Ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένη. *Vict.*

1161. πρόβολος : [Προβαλλόμενος,] προστάτης, τεῖ-
10χος, ἀσπίς. *R. V.*

1162. ἀνιάρως : Βλαβερός. *D.*

1163. λυσανίας : Λύων τὰς τοῦ πατρὸς ἀνίας. ἐκτε-
ταμένως δὲ προνεκτέον τὴν πρῶτην καὶ τὴν τρίτην
συλλαβὴν. [πρὸς δὲ τὴν ὀνοματοποιίαν τὸν Σοφοκλέα
15 μυκτηρίζει λέγοντα

Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν,
καὶ παυσανίαν κατ' Ἀτρεϊδῶν.]

1165. ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ τῆς Ἑκάβης δράματι δι'
20 αὐτῆς φησιν [172 sq.] ὦ παῖ παῖ, Πολυξένη δηλονότι,
ἔξελλ' ἔξελλ' οἴκων. *LB.*

1170. τὸ ἰοῦ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾷται. (Ἄλλως.
ἰοῦ ἰοῦ. διπλῇ, εἴτα καὶ) εἰσθεσις. εἰς προαναφώνησιν
τὸ ἰοῦ ἰοῦ, καὶ ἱαμβοὶ τρίμετροι εἰ ἐν εἰσθέσει. *R. V.*

1171. χοῖαν : Ὡς ἐκ τῆς ἀσκήσεως ὠχρίσσαντος.
οἱ Ἀττικοὶ δὲ παροξύνουσι τὴν χοῖαν.

1172. ἰδεῖν εἶ : λείπει ἢ εἰς ἴν' ἦ, εἰς τὸ ἰδεῖν. [ἔξαρ-
νητικὸς δὲ ἀρνεῖσθαι δυνάμενος. — ἰδεῖν. Εἰς τὸ ἰδεῖν.
Vict.]

1174. ἀτεχνῶς : Ἄγαν ἀκριβῶς. ἐπανθεῖ δὲ, πλεο-
νάζει, ἀκμάζει. — ἐπανθεῖ : Ἀκμάζει : *Vict.*

τί λέγεις σύ : Τῷ περὶ τὴν συνήθειαν καὶ ἀνὰ χεῖρα
ἐχρήσατο. εἰκότα μὲν γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντιῶν διαλέξεσι
λέγειν, τί λέγεις σύ; ὅτε γὰρ τοὺς ἐναντίους κατα-
35 πλῆξει βουλοίμεθα, τῇ τοιαύτῃ φωνῇ γρώμεθα· οἱ τε
ἀναισχυντοῦντες παρὰ Ἀθηναίους ἀντιστάμενοι ἔλεγον,
τί λέγεις σύ;

1176. βλέπος : Ἀντὶ τοῦ πανοῦργον τὸ βλέμμα. οἱ
γὰρ Ἀθηναῖοι ἐπὶ πανουργίᾳ καὶ ἀναιδείᾳ διεβάλλοντο.
(τὸ δὲ γὰρ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῆς λέξεως.) — Ἀττι-
κὸν βλέπος : Ἦγουν βλέμμα καὶ ἥθος, οἷον οἱ Ἀθηναῖοι
40 ἔχουσι, δριμύ καὶ τιτανώδες. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς
θρασεῖς καὶ ἐτοιμούς προδῆλως εἰς τὸ ἀδικεῖν. *LB.*

1178. διὰ τὰ χρέα. *R.*

1179. ἔνη γὰρ ἔστιν : Ἀντιλέγει τῷ ὁμολογουμένῳ,
45 ὅτι οὐκ ἔστιν ἔνη καὶ νέα μία ἡμέρα, ἀλλὰ δύο, ἔνη
μὲν ἢ τριακᾶς, νέα δὲ ἢ νομηνία. καὶ οὕτως ὁ Σόλων
τὰς μὲν κλήσεις τῶν δικῶν τῇ τριακάδῃ φησὶ γίνεσθαι,
ὅπως δὲ κληθεῖς εἰς δίκην ἔξη ὅλην τὴν τριακᾶδα εἰς τὸ
σκέψασθαι τὰ περὶ ἑαυτοῦ, ὥστε ἐν ταυτῷ καὶ τὰ πρυ-
τανεῖα θεῖναι ἐν τῷ δημοσίῳ.

1181. ἀπολουντ' ἄρ' : Ζημιώσονται ταῦτα ἅπερ ἀνα-

λώσουσι. [σοφίζεται δὲ ὅτι οὐ δύναται εἶναι τις ἡμέρα ἢ
αὕτη ἔνη καὶ νέα.]

οὐ γὰρ ἐστὶ ὅπως : Ἀδύνατον τὰς δύο ἡμέρας μίαν
γενέσθαι, καὶ δείκνυσιν ὅτι οὐ τῆς μιᾶς ἡμέρας τὰ δύο
ὀνόματα, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς τριακάδος ἢ ἔνη, τὸ δὲ τῆς 5
νομηνίας ἢ νέα.

1181. [γραῦς τε καὶ νέα : Διὰ τοῦτο τὸ παράδειγμα
τῆς γυναικὸς ἔθηκε, διὰ τὸ τὴν ἔνην ἀρχαίαν καὶ πα-
λαιάν καὶ ὥσπερ τέλος τοῦ ὅπισθεν μηνὸς ἡγεῖσθαι, νέαν
δὲ τὴν πρῶτην, ἀφ' ἧς ὁ μὲν ἄρχεται.]

1187. ὁ Σόλων ὁ παλαιός : Ἀρχὴ ἔστιν αὕτη τῆς τοῦ
νόμου δικηγέσεως. Σόλων δὲ ὁ νομοθέτης. ἀπομιμείται
δὲ τοὺς ῥήτορας τοὺς τὰ μὲν ὀνόματα τῶν νομοθετῶν
λέγοντας, μὴ μέντοι τοὺς νόμους εἰδότες.

1188. τουτὶ μὲν : Οὐκ ἀνασχομένος ὁ Στρεψιάδης 15
ἀκοῦσαι πάντα τὸν λόγον ἐκ περικοπῆς τοῦτο φησι, τὸ,
οὐδὲν ἔστι τοῦτο πρὸς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.

1189. τὴν κλῆσιν : Τὴν ἐν ταῖς δίκαις (εἰσαγωγὴν).
καλοῦνται γὰρ εἰς τὸ δικαστήριον.

1191. ἴν' αἱ θέσεις : Αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων 20
ὅπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης. ἐδίδото γὰρ
δραχμὴ τῷ δημοσίῳ.

1192. ἴν' ὦ μέλε : [Ἰνα, φησὶ, παρόντες οἱ ἐναγόμε-
νοι, εἰ συνειδοῖεν ἑαυτοῖς ἀδικοῦσι καὶ ὀφείλουσι, τοῦ δι-
κάζεσθαι ἀπαλλάττοντο, διαλυσάμενοι πρὸς τοὺς θα- 25
νεῖστας διὰ τῆς τῶν τόκων ἀποδόσεως· εἰ δὲ μὴ οἰκείᾳ
ἀποδοίῃ γνώμῃ, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου λυποῖντο. εἰς
σκέψιν οὖν αὐτοῖς, φησὶν, ἐδίδото ἢ τριακοστή. Ἄλ-
λως.] Ἰνα πρὸ μιᾶς ἡμέρας παραστάντες οἱ κατηγορού-
μενοι διαλυθῶσιν· εἰ δὲ μὴ, τῇ νομηνίᾳ δικάζονται. 30
εἰς σκέψιν οὖν αὐτοῖς, φησὶν, ἐδίδото ἢ τριακᾶς.

1191. ἀντὶ τοῦ ἄνευ δίκης *R. V.*

1195. ὑπανθῖντο : Ἀντὶ τοῦ μετὰ βίαις ἀπαιτοῦντο,
μαστιζοῦντο.

1196. διὰ τί οὐκ ἔμεινε τὸ ἔθος, ἀλλὰ τῇ τριακάδῃ
καταβάλλουσι, δέον τῇ νομηνίᾳ;

1197. [ἔνη τε καὶ νέα : Ἀποδεικτικὸς τόπος, ὅτι ἔνη
καὶ νέα λέγεται ἢ τριακᾶς. ἀντιδιέσταλκε γὰρ πρὸς
νομηνίαν. ἀρχαὶ δὲ, οἱ ἀρχόντες.] (πρυτανεῖα δὲ, τὰ
διδόμενα ὑπὸ τῶν δικαζομένων τῷ δημοσίῳ ἀργύρια.)

(1198.) [ὅπερ οἱ προτένθαι : Οὐκέτι γὰρ δίδεται αὐ- 40
τοῖς ἢ σκέψιν ἢ πρὸ μιᾶς, ἀλλ' εὐθὺς ἐπὶ τὸ καταβλεπεῖν
ὀρμῶσιν. εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἀποσκαπτομένους τῇ ἐνδο-
σίμῳ τριακοστῇ, καταβάλλειν χωρὶς δίκης τὸ χρέος,
καὶ μηκέτι τοῦτους λαμβάνειν τὰ πρυτανεῖα. διὰ τοῦτο
τοῖνυν προέλαβον τὴν προλεσιμάν ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητι- 45
κῶς ἔχειν, ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.] προτένθαι δὲ
οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κοιμι-
σθῆναι, [καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος· οἱ νῦν μετά-
βολοὶ καλούμενοι· ἢ ἡγνοί, ἢ ἀκρατεῖς]. — οἱ πρὸ και-
ροῦ τῶν σφαγίων ἀπογενομένοι. *R. V.* λαίμαργοι. *Br.* 50
προτένθαι : Τένθης, λίγνος καὶ γαστρίμαργος. Αἰλια-
νός, τένθης καὶ ὀβοράγος· τένθην δὲ τὸ ἐσθίειν. *Vict.*

1199. [ὅπως τάχιστα : Τοῦτο οὕτω συντάξεις· ὅπως

τάχιστα ὑφελοίατο καὶ λάβοιεν τὰ πρυτανεῖα, διὰ τοῦτο προϋτένθουσιν καὶ προὔλαθον ἡμέρᾳ μιᾷ. δοκοῦσι γὰρ μοι παθεῖν ὅπερ οἱ προτένθαι. ἐποίησε δὲ τὴν σύνταξιν ἀσαφῆ τῷ προτάζει τὴν κατασκευήν. E.]

6 (ὑφελοίατο : Ἀάβοιεν.)

1200. προϋτένθουσιν : (Προελγινεύσαντο. προέλαβον τὴν προθεσίμην ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, ἢ ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.) προϋθέσμευσαν ἡμέραν μίαν. — ἐλαιμάργησαν, προέλαβον. Br.

10 1201. ἀβέλτεροι : Ἀντὶ τοῦ ἀνόητοι. βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος. [ἢ ἀπαίδευτοι. πρὸς δὲ τοὺς θεατὰς ποιεῖται τὸν λόγον. διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος. — ἀμαθεῖς. Br.]

1202. κέρδη : Τρυφή, γέλως, ἀπάτη. λίθοι : Ἀναί-
15 σθητοι. Br.]

1205. [ἄριθμός : Μάταιον πλήθος. (πρόβατ' ἄλλως : Ἀπλούστατοι μάτην. ἀμφορῆς : Μεγαρικὰ σεσωρευμένα. Br. ἀμφορεῖς νενοισμένοι : Ἐσπερημένοι οἶνου ἢ φρονήσεως. LB. νενασμένοι : Ναῖω, νῆω ἢ
20 νάσσω· μέλλων νάσω, νένανχα, νένασμαι, νενάκῃς ἢ μετοχή. Vict.] ματαίως κέραιμοι σεσωρευμένοι, νηῆσαι γὰρ τὸ σωρεῦσαι. R.V.

1205. τὸ τέλειον ἀστέον μοι ἐγκώμιον. R.

1206. μάχαρ ὃ Στρεψιάδης : Ὡς ἄγροικος περὶ τὴν
25 κλητικὴν ἐσφάλη. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ὃ Στρεψιάδῃ. ἐπαι-
ξεν οὖν παρὰ τὴν ἀναλογίαν. [ἔκθεσις δὲ τῆς διπλῆς πε-
ριοδικῆ εἰς μέλος μονοστροφικὸν τοῦ υποκριτοῦ ὁκτά-
κωλος· ὢν τὸ πρῶτον Ἰωνικὸν ἀπ' [ἐλάσσονος δίμετρον
καταληκτικόν· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν πενθημιμε-
30 ρές. τὸ δευτέρον Ἰωνικὸν ἀπὸ μεῖζονος ἐφθημιμερές
ἀντὶ Ἰωνικοῦ ἔχον ἐπίτερον τρίτον. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν
δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ.
τινὲς δὲ ταῦτα τὰ τρία ἀπὸ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τρο-
χαϊκῆς κατακλιθεὶς. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές.
35 τὸ 5' Ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διτροχαίου
καὶ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ Κρητικοῦ· εἰ δὲ βούλει, τρο-
χαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἰαμβου κατὰ τὴν τε-
τάρτην γῶραν, ὡς ἐπὶ τῆς παραβάσεως, τιθεμένου. ἢ
τὸ μὲν πέμπτον Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δ'
ἕκτον ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ δογμαίου συζυγίας.
40 συνῆψε τῇ λέξει καὶ ἑτέραν διαίρεσιν τὴν εἰς ἰαμβικὸν
τρίμετρον ὑπερκαταληκτικὸν καὶ δόγμαιον. τὸ ἔβδομον
Ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ Ἰωνικοῦ καὶ
διτροχαίου· ἢ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ
ὄγδοον Ἰωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ διτροχαίου καὶ σπονδαίου·
45 ἢ τροχαϊκὸν ἰσφαλλικόν. ἐπὶ τῇ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω
νενευκίαι· ἢ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ
καὶ ταῦτα πολυσχημάτιστα κατὰ τὸν εἰρημένον τρό-
πον.]

1209. φήσουσι τοῦτο τὸ μάχαρ ὃ Στρεψιάδης καὶ οἱ
60 φίλοι καὶ οἱ δημόται. R.

1214. [χορωνίς ὁμοία ταῖς ῥηθείαις. οἱ δὲ στίχοι
ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι με', ὢν τελευταῖος

ἐτιγ' ἡ κάλεσας εὐθητικῶς τὴν κάρδουον.

ἐπὶ τῇ τέλει χορωνίς.]

οὗτος δανειστὴς Στρεψιάδου Πασίας, ἄγων σὺν ἑαυτῷ
μάρτυρα, ὃ διαλέγεται ἀσφάλων ἐπὶ τῷ μὴ κεκοιμί-
σθαι ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα. φησιν οὖν, οὐ γὰρ ῥαδίως 5
ἄλλοις προῖεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα. ἐμφαντικῇ δὲ
λέξει ἐγόρησατο, οὔτε διδόναι φήσας· ὁ γὰρ δωρόν τι
λαβὼν οἶδε τάχα τῷ διδόντι χάριν· οὔτε χρῆσαι εἰπών·
ὁ γὰρ δανείσας ἐπ' ὠφελείᾳ δίδωσά τι, ἀλλ' εὖρεν
ὄνομα τὸ προῖεσθαι, μόνον οὐχὶ τὴν δύναμιν τοῦ ῥίπτειν 10
καὶ σκορπίζειν ἔχον. — τὸ δὲ προῖεσθαι, προδιδόναι καὶ
κινεῖν. οὔτε δὲ χαρίζεσθαι ἔφη· οὐδὲ γὰρ ἐχαρίζεσθαι
οὔτε δανείσαι, ἀλλὰ προῖεσθαι, ὃ τὸ ῥίψαι καὶ ἀπολέ-
σαι. V.

1216. ἀπερυθρίασαι : [Ἀντὶ τοῦ, ἀρνησάμενον μὴ 15
χορῆσαι, ἢ χρῆσαντα πράγματα ἔχειν.] ἀναναίσχυν-
τῆσαι εἰπόντα ὅτι οὐκ ἔχω. — ἀπερυθρίασαι ἐκ τοῦ
μὴ διδόναι δάνειον, μᾶλλον ἢ λαθεῖν ὕστερον ὀχλήσεις
ἐν τῇ ἀπαιτήσει. Br.

1217. ὅτε : Ἐπει. Br.

1218. τῷ μάρτυρι φησιν ὅτι καλῶ σε εἰς δικαστήριον
μαρτυρήσοντα. R. V.

1219. ὅτι ἀπαιτεῖ φίλον, ὃ συμβαίνειν εἴωθεν. V. δη-
μότη : ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δήμου τῷ μάρτυρι δηλονότι. R.

1220. κατηγορεῖ Ἀθηναίων, ὡς περὶ τὰς δίκας αἰεὶ 25
διατρίβοντες. Br. ὅτι φιλοπράγμονες οἱ Ἀθηναῖοι. R. V.

1222. ἐς τὴν ἔννην τε καὶ νέαν : Εἰς δικαστήριον δη-
λονότι. ὑπερβατὸν δέ· ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην εἰς
τὴν ἔννην τε καὶ νέαν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ καλοῦμαι.

1223. τοῦ χρήματος : Λεῖπει χάριν, ἢ περὶ, Ἀττι- 30
κῶς. ἔνεκεν τοῦ χρήματος, ὅσον τοῦ πράγματος, [ἔρω-
τηματικῶς. εἴτα ἀποκρίνεται ὁ δανειστὴς, τῶν δώδεκα
μνῶν, καὶ τὰ ἑξῆς.]

1235. τὸν ψαρόν : Τὸν τὸ χρῶμα τοιοῦτον, ἢ τὸν
ταχύν, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν· ὅθεν καὶ αἰψήρως. — ποικίλον. 35
Br. λευκόν. D.

οὐκ ἀκούετε : Αὐτοῦ διαβάλλοντός με. C. αὐτὸν
διαβάλλοντά με. D.

1236. ἱππικὴν : Ταῦτα λέγει ὡς συκοφαντούμενος ὑπ'
αὐτοῦ. R. V.

1238. νῆ τὸν Δί' : Ναὶ ὤμνουν δηλονότι. Vict. ἐξηπί-
στατο : Ἦν μαθὼν. Harl.

1229. τὸν ἀκατάληκτον : Τὸν ἀήτητον· τὸν μηδὲν
καταβάλλοντα. [πρὸ δὲ τοῦ, μὰ τὸν Δία, τὸ ναὶ ληπτέον
ἔξωθεν, οὕτως· ναὶ ὤμνουν· οὐ γὰρ ἠπίστατο μὰ τὸν 45
Δία ὁ Φειδιππίδης· καὶ τὰ ἑξῆς.]

1230. ἔξαρνος : Ἐξαρνούμενος. Vict.

1231. τῆς μαθήσεως· διὰ τοῦτο γὰρ ἔμαθον. V.

1233. Ἦν ὃν : Ἀντὶ τοῦ ὅπου ἂν σε κελύσω ἐγώ. V.
ὅπου τὸ ἵνα μεμερηγνευτικόν ἐστίν. Br.

1235. προσκαταθέην : Τουτέστι καὶ ζημιωθείην ἂν
τρεῖς ὀβολοὺς, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὁμόσαι τοὺς θεοὺς·
οὕτω καταφρονῶ τοῦ ὅρκου. Θεοὶ γὰρ οὐκ εἰσὶ. [τὸ δὲ 50

ἐξῆς, καὶ προσκαταθεῖν ἂν τριώβολον, ὥστε ὁμοσίαν
νῆ Δία. — καὶ προσκαταθεῖν : Μὰ τὸν Δία καὶ
προκαταθεῖν ἂν ἦτοι προκαταβάλλοιμι τρ. Cant. 3.]

1237. διασημίχθεις : Ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκού τὸν
λόγον ποιεῖται, οὔτινες σημήχονοι ἄλσι βελτίονες γί-
νονται· ἅμα δὲ ὅτι τοὺς παραφρονούντας διαβρέχοντες
ἄλσι καὶ ἐλαίῳ, καὶ ὠφελοῦνται. (Ἄλλως, ὡς παχύ-
δερμον αὐτὸν γλεναῖζει. τὰ γὰρ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν
δερμάτων ἄλσι μαλακτόμενα εὐρύτερα γίνονται. ὅναιτο
οὖν, φησὶν, ἀποκαθαροῖς τὴν παχύτητα. ἢ μεταφορᾷ
ἀπὸ τῶν βυσσῶν. ταῦτα δὲ λέγει ἦτοι ἀσκὸν ἢ ἀγγεῖον
χαλκοῦν βαστάζων.) (Ὡς ἐπ' ἀγγείου ἢ ἀσκού· τινὲς δὲ,
ὡς ἐπὶ οἴνου. οἱ γὰρ δεγρόμενοι ἄλλας οὐ τρέπονται.
Ἄλλως, τὴν μεταφορὰν εἰληφεν ἀπὸ τῶν κεράμων καὶ
τοῦ οἴνου, οἷς ἄλλες βιάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξίστασθαι
μηδὲ οἷζεν εὐχερῶς. ἢ ἐπεὶ τοὺς ὑπὸ μέθης ὥσπερ
παραφρονούντας ὑποβρέχειν εἰώθαμεν ἐλαίῳ ἄλσι με-
μιγμένῳ. ὡς οὖν τοῦ θανειστοῦ μὴ καθεστηκότος, ἀλλὰ
καὶ παραφρονούντος, ὡς ἐπὶ ὁμολογημένοις ἑξαρνός
ἔστιν, οὕτω τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο. φησὶν οὖν, οὐ τὰ
τυγόντα οὗτος ὠφελήθει διαβρέχεται ἄλσιν. — καὶ παρ-
θεῖς· τὰ γὰρ πασσόμενα κρέα δυσωδίας καὶ σκωλήκων
καὶ χίρεται. Θ.]

1238. ἐξ χοῆς χωρήσεται ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ.
ἅμα δὲ ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκού ἔμεινε μεταφορᾷς,
ὅς ἐκ σημήχθῃ, πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεπρακτόων ἀπο-
βεβλημένων. R.V. [ἐξ χοῆς : Πάλιν γλεναῖζει ὡς ἐπὶ
ἀμφορέως καὶ οἴνου. ἢ πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἂν σημή-
χθῃ, πλέον χωρήσει. ὥσπερ λήκυθος ἢ ἀσκός, ἢ ἄλλο
τῶν τοιούτων. πλέον γὰρ χωρεῖ τῶν ἐμπεπρακτόων
ἀποβεβλημένων. χοεὺς δὲ ἔστιν εἶδος μέτρου, ὃ με-
τροῦσι τὸν οἶνον. ὁ καὶ κλίνεται χοεῖς, ὡς Πηλεὺς·
ὡς καὶ ἐν Ἰππεῦσι [95] φησὶν

ἀλλ' ἐξενεγκέ μοι ταχέως οἶνον χοῆ.

35 ἐνταῦθα δὲ τὸ χοῆς, εἰ μὲν περισπᾶται, ἐκ τούτου τοῦ
χοεὺς ἔστι, κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. χοῆς γὰρ ὠφείλει
εἰπεῖν ὡς ἱππῆς. εἰ δὲ βαρύνεται, ἐξ ἐτέρας ἔστιν εὐ-
θείας, ἥτις ἔστιν ἡ χοῆ θηλυκῶς, καὶ κλίνεται τῆς
χοῆς.

40 1240. καταπροίξει : Καταφρονήσεις· παρὰ τὴν προῖ-
κα. διωρεᾶν ἐπεγχανῇ μοι.]

ἤσθην : Παραπειραφῇ ἔστι. γελῶν γὰρ τοῦτο φησιν.
ἐκκαχάξει γὰρ τῆς προσηγορίας ἀκούσας τοῦ Διὸς, γέ-
λωτα τὸν ἐκείνου τιθέμενος ἕρκον. ταῦτα δὲ φησιν, ἐπεὶ
45 δεδιδοῦναι μήτε τὸν Δία μήτε τοὺς ἄλλους ἡγεῖσθαι
θεοὺς, ἀλλὰ τὴν τῆς Νεφέλης καὶ τὸν Δῖνον, ὡς ἐφησεν ὁ
Σωκράτης.

1241. τοῖς εἰδοῖσιν : Ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τῷ εἰδότη. [ἢ
τοῖς ἐπιστήμοσι καὶ εἰδοῖσιν, ὅτι ὁ Ζεὺς οὐδεὶς ἔστι. διὸ
50 καὶ γέλωτος ποιητικὸς ὁ Ζεὺς ὁ παρὰ σοί.]

1242. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὧν ἐβλασφήμησεν. V.

1246. εἰπέ μόνον τὸ δοκοῦν σοι. R.V. [ἀποδῶσαι σοι :
Τινὲς τοῦτο τοῦ κλητῆρος εἶναι λέγουσιν. ἢ εἰσελθόντος

τοῦ Στρεψιάδου ὁ θανειστής φησι πρὸς τὸν μάρτυρα.]
τῷ μάρτυρι φησὶν ὁ θανειστής εἰσελθόντος τοῦ Στρεψιά-
δου. R. ὁ μάρτυς φησὶ τῷ Πασιᾷ εἰσελθόντος τοῦ Στρεψιά-
δου, ὅτι τί σοι δοκεῖ δρᾶσεν ὁ Στρεψιάδης. εἰσέρχεται
δὲ ἐκβάλλειν κάρδοπον, ἵνα αὐτῷ διαλεχθῇ καθὼς ἐδι- 5
δάχθη ὑπὸ τοῦ Σωκράτους. V.

1248. (τοῦτι τί ἔστιν : Εἰσελθὼν ὁ Στρεψιάδης προ-
ῆλθε πάλιν τῆς οἰκίας, σκαρδίον ἢ μαγίδιον ἐξαγαγόν.
ἀνερωτᾷ οὖν αὐτὸν καὶ πυθάνεται, ὃ τί ποτε αὐτὸ
προσαγορεύει. ὁ δὲ συνήθως τοῦτο φησιν ἀρσενικῶς, 10
κάρδοπος. οὗτος δὲ ὑπὸ τοῦ Σωκράτους κάρδοπην αὐτὸ
δεδιδοῦναι λέγειν. ἵνα οὖν ἀμαθῇ καὶ ἀποιδεῦτον ἀπὸ
τοῦ πρώτου ἀποδείξῃ τὸν θανειστήν, οὕτω φησὶν.) ἐξ
ὧν ἔμαθε παρὰ Σωκράτους. R.

1252. οὐχ ὅσον γὰρ εἰδέναι : (Ἀντὶ τοῦ ὡς νομίζω.) 15
ἐν ὅσῳ ἐν ἔμου τῷ εἰμι καὶ οἶδά τι.

1253. ἀπολιταρχεῖς : Ἀντὶ τοῦ ἀποδραμεῖ, ἀποσιρ-
τήσεις ἀπὸ τῆς θύρας. ἐνέστι δὲ ἐν τῇ λέξει τὸ ἀργόν,
ὅπερ ἔστι τὸ ταχὺ, καὶ τὸ λίαν. οὐ ταχέως οὖν, φησὶν,
ἀποδραμεῖ. λιταρχισμοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰ σιριτήμα- 20
τα. — ὑποχωρήσεις, ἀπέλθεις. Br.

1255. θήσω πρυτανεῖα : Γραφὴν κατὰ σοῦ ποιήσομαι.
ἐν γὰρ τῷ πρυτανεῖῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς.

1256. προσαποβαλεῖς : Ἀντὶ τοῦ ζημιωθήσῃ καὶ τὰ
πρυτανεῖα πρὸς ταῖς δώδεκα μυαῖς. [ὅ ἐστι τὸ δέκατον 25
τοῦ τιμήματος τῆς οἰκίας· ὅπερ καλεῖται συνωνύμως
παρκακαταβολή.] — ἀπολέσεις, φησὶ, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ
γραφῇ ἀνελώματα, μάτην αὐτὰ ποιήσας, διὰ τὸ πε-
ρίεσθαι σου τὸν υἱόν μου λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λό-
γον. V.

1258. ὅτι ἦν ἔδει σε κάρδοπην, εἰρηκας κάρδοπον.
εὐθηλικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαιδεύτως. R. V. εἰρηκας ἀνοή-
τως. ὡς δὲ βέβαιον ἔχον τὸ νικῆσαι κατειρωνεύεται
αὐτοῦ. V.

1259. [ἰὼ μοὶ μοι : Κορωνίδες ἐτέρα ὁμοία. οἱ δὲ στίχοι 35
ἱαμβικοί τριμετροὶ ἀκατάληκτοι μγ'. ὧν προτίθεται
κῶλα δύο· τὸ πρῶτον ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ἀκα-
τάληκτον· τὸ δεύτερον ἱαμβικὸν μονόμετρον βραχυκα-
τάληκτον. ὁ δὲ τελευταῖος τούτων

αὐτοῖς τροχαῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίδες.]

1261. τῶν Καρκίνου : Ἐπεὶ τραγικῶς ἀνεφώνησε τὸ
ἰὼ μοὶ μοι. οἱ δὲ Καρκίνου παῖδες Ξενοκλῆς καὶ Ξενο-
τιμος, καὶ ὁ μὲν χορευτῆς, Ξενοκλῆς δὲ τραγωδίας
ποιητῆς. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἶπε, δέον παίδων. [Ἄλ- 45
λως. φησὶν ὡς ὁ Καρκίνος οὗτος ποιητῆς ὢν τραγικός,
εἰσήγαγε τινὰς τῶν θεῶν ἐν τινὶ δράματι δαινοπαθοῦντας.
Junt., Viet. δαιμόνων : Δαίμονες οἱ θεοὶ, δαήμονές τι-
νες ὄντες ἡ ζα . . . ροὶ ἢ ἀπὸ τοῦ πάντα μερίζε-
σθαι, δασσέσθαι. Viet.

1263. ὅσον κατὰ σκαυτοῦ νῦν χώρει καὶ μὴ καθ' ἡμῶν.
R. V.

1264. ὦ σκληρὲ δαίμον : Ταῦτα Ξενοκλέους ἔστιν ἐκ

τοῦ Λακωνίου. λέγεται δὲ ὑπ' Ἀλκμήνης Λακύνιον
 τεθνηκέναι ὑπὸ Τληπολέμου. διὸ καὶ ἐπιφέρει « τί δαί
 » σε Τληπολέμος ποτ' εἰργαστά κακόν; » Εὐφρόνιος
 παρὰ Ξενοκλείῃ φησιν εἶναι τὸ χρυσάντυγες, ἐξ οὗ πα-
 5 ραπειοποιῆσθαι τὸ θραυσάντυγες. τοῦτο, ἐπεὶ ἐμνήσθη
 αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πατρός. [Ἄλλοι δὲ τραγικὸν ὑποκρι-
 τὴν εἶναι τὸν Τληπόλεμον, συνεχῶς ὑποκρινόμενον Σο-
 φοκλεῖ. εἰκότως δὲ τούτοις ὁ δανειστής γρήται. διὰ γὰρ
 ἵπποτροφίαν ἐπιώχρυσεν. — θραυσάντυγες : Ἄντυξ,
 10 ἄρματος περιφέρειαι. *Vicl.*]

1267. ὦ τάν : ὦ σὺ, ὦ ἐταῖρε, ὦ οὗτος, ὦ μακά-
 ριος, πρόδρομη τιμητικῇ λέξεως· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ
 εἰρωνείᾳ πολλάκις. *Vicl.*

1269. λείπει τὸ μοῖο. κακῶς : ἀτυχῶς. R.

1271. κακῶς ἄρ' εἶγες : Διὰ τὸ ἀνω εἰρηκέναι, ἰὼ μοῖ
 μοι, καὶ, ἀνὴρ κακοδαίμων, ἐπήγαγε τὸ ὄντως.

1272. ἐξέπεσον : Τῶν χρημάτων. ἦν δὲ καὶ οὗτος
 περὶ ἱππικὴν ἔχων. R. V. [Ἴππους γ' ἐλαύνων : Καὶ
 τοῦτο ἐκ παρωδίας, ἅμα δὲ καὶ αὐτὸς ἵπποτροφῶν ἐδου-
 20 πρόντησεν.]

1273. ὥσπερ ἀπ' ὄνου : Πρὸς τὸ ἀπὸ ἵππου ἀπὸ ὄνου
 εἶπε καὶ ἅμα πρὸς τὸ ληρεῖς. ἐπὶ γὰρ τῶν κατὰ μηδέν
 λόγον πραττόντων εἰώθηται τὸ ἀπὸ ὄνου λέγειν τὴν πα-
 ροιμίαν. τινὲς δὲ ἀπὸ νοῦ λέγουσιν. R. V. [ἐπὶ τῶν ἀλό-
 25 γως πραττόντων ἡ παροιμία καὶ μὴ δυναμένων ὄνοι
 χρῆσθαι, μῆτι γὰρ δὴ ἵπποις. ὁ μὲντοι Πλάτων ἐν τρίτῳ
 Νόμῳ [p. 201, c] τὴν τελευταίαν περισπᾷ ἀπὸ νοῦ λέ-
 γων οὕτως « καὶ μὴ καθάπερ ἀγρίων κεκτημένον τὸ
 » στόμα, βία ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον κατὰ τὴν πα-
 30 ροιμίαν, ἀπὸ νοῦ πεσεῖν, » ἢ ἐπαιξε πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ
 εἰρημένον, καὶ ὅσον εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ νοῦ, εἶπεν, ἀπ' ὄνου.
 Ἄλλως, γράφεται καὶ ἀπ' ὄνου καὶ ἀπὸ νοῦ. κεῖται δὲ
 παροιμία ἀπ' ὄνου. φασι γὰρ ὅτι δύο τινὲς περιτυχόντες
 ὄνον ἐν ἐρημίᾳ, φιλονεικούντες πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ
 35 τίς αὐτὸν λήψεται, ἔλαβεν αὐτοὺς ἄμφω ἀπολέσαντας
 αὐτόν. τοῦτον γὰρ μαχομένον ἀνεχώρησε τὸ ζῶον.]

1277. προσκεκλήσεσθαι : (Ἀντὶ τοῦ διὰ μαρτύρων
 ἀγῶνισσασθαι.) εἰς τὸ δικαστήριον κληθῆσεσθαι. (ἀπὸ κοι-
 νοῦ δὲ τὸ δοκεῖς.)

1279. καινὸν αἰεὶ τὸν Δία : [Νέον ὕδωρ ὕειν νομίζεις,
 φησὶν, ἢ πάλιν ἀντεπαγόμενον αὐτὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου;]
 ὡς ταῦτα μαθὼν παρὰ Σωκράτους κατὰ τὸ σιωπώμε-
 νον. V.

1286. τί θηρίον : [Τινὲς τὸ θηρίον πρὸς τὸν δανειστήν
 45 λέγουσιν εἰρῆσθαι. ἀντὶ τοῦ, ὦ θηρίον, τί ἐστίν ὁ τό-
 κος;] ἐπεὶ γέννημα φαμέν ἐπὶ θηρίου καὶ τόκον.

1289. προβαίνοντος, ἀναλισκόμενου. R. V.

1290. [τὴν θάλατταν : Τί ὁρᾷ ἐστὶν ἂ νομίζεις; καὶ
 τοῦτο δὲ ἔμαθε κατὰ τὸ σιωπώμενον.]

1292. οὐ λυσitelεί τὰς ἐπὶ γῆς πλείονα εἶναι τὴν θά-
 50 λατταν. R. V.

1297. τὸ ἀμυντήριον. R. V.

1298. ὦ σαμφορά : Ταῦτα ἔοικεν ὁ μάρτυς λέγειν
 τῷ δανειστῇ. R. V. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναχωρεῖς; V. [τινὲς

τοῦτο Στρεψιάδου· τινὲς ὅλον τοῦ κλητῆρος. ἀντὶ τοῦ,
 ὦ κλητορ. ὡς ἵππῳ αὐτῷ διαλέγεται.]

1299. σειραφόρον ἀντὶ τοῦ παρήγορον. καὶ πρὸς μὲν
 τὸ ἐπὶ ἄλλων τὸ σὺ, πρὸς δὲ τὸ ἐπιαλῶ τὸ σέ. καὶ ἐστὶν
 ἡ γραφὴ δισση, ἐπὶ ἄλλων καὶ ἐπιαλῶ. καὶ πρὸς μὲν τὸ 5
 περισπώμενον ἐπιαλῶ εἶη ἂν ἀπειλητικῶς λέγων, ὅσον
 ἄξεις καὶ ὁρμήσεις σεαυτὸν ἐντεῦθεν, ἐπεὶ ἄλλῳ σε, ὅπερ
 ἐστὶν ἐλάσω σε καὶ διώξω σε κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν
 ὥσπερ ἵππον παρήγορον· πρὸς δὲ τὴν ἐτέραν γραφὴν
 οὕτως ἡθικῶς λέγοντος, ὅσον ἀπάξεις σὺ τὸν σειραφόρον 10
 εἰς μυλῶνα ἐπὶ τὸ ἄλσῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγέ σου τὸν ἵππον
 κάκειθεν τραπῆσθαι. τινὲς δὲ οὕτως, ἄξεις ἐπιβαλόν.
 [Ἄλλως, ἐπιαλῶ μέλλων ἀπὸ τοῦ ἰάλλω. λέγει δὲ ἐπι-
 πέμψω σε. ἐν ἧθει δὲ τὸ ἄξεις λέγει· οὐκ ἀπάξῃ ποτὲ
 ἐντεῦθεν καὶ πορεύσῃ. τὸ δὲ ἐπιαλῶ, ἀντὶ τοῦ ἐπιπέμψω 15
 σε. συμβουλεύει δὲ αὐτῷ ἀλοάσαντα μισθῷ πορεύεσθαι,
 ἵνα τρέφειν ἔχη τοὺς ἵππους. σειραφόρος δὲ, ὁ ἐξω τοῦ
 ζυγοῦ. Ἄλλως, ἐὰν μὲν οὗτος ὁ λόγος ᾗ ἡθικὸς, ἀπέρχῃ,
 ἢ υποβαλῶ τὴν μάστιγα κεντῶν σε ὑπὸ τὸν πρωκτὸν,
 ὡς σειραφόρον· ἐὰν δὲ ἐπὶ ἄλλῳ, οὕτως, ἀπέρχῃ ἐπὶ 20
 ἄλλῳ κεντῶν σου τὸν σειραφόρον, ἐπὶ τὸ ἐργαζόμενον
 ἐκείθεν τραπῆσθαι· οὐδὲν γὰρ ἐντεῦθεν λήψῃ. οἱ δὲ οὕ-
 τως ἐπιβαλόν σοι τὴν μάστιγα καὶ δέρον τὸν πρωκτὸν,
 ἄξω σε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κεντούμενων ἵππων βρα-
 δέων ὑπὸ τῶν ἡνιόχων. — ἐπεὶ ἄλλῳ : Κινήσω, συν- 25
 τρίψω. B. D. συντρίψω. E. ἐπὶ σ' ἄλλῳ : Συντρίψω. C.]

1300. (ὅπῳ τὸν πρωκτὸν σέ : Μήποτε οὐκ ἔστι σέ,
 ἀλλὰ σὺ· εἰ μὴ ἄρα λέγει, ἄξεις σεαυτὸν ὡς τὸν σειρα-
 φόρον, ὅπου αὐτὸς ἐργάζῃ.)

1302. ξυνωρίσιν : Ξυνωρίς, ἄρμα ἵππων ἐξευγμένον. 30
Vicl. λείπει ἡ σύν. R.

1303. ἐν εἰσθέσει κῶλα τρία, ὧν τὸ πρῶτον Ἴωνικὸν
 ἡμιόλιον. R. V. [χορονίς καὶ εἰσθεσις μέλους ἐξιόντων
 ὑποκριτῶν μονοστροφικοῦ ἐκ κῶλων ιη'. ὧν τὸ πρῶτον
 ἱαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ « φλαύρων » 35
 ποδὸς ἀνθ' ὅλης ἱαμβικῆς κειμένου διποδίας. τὸ δεύτερον
 ἐκ διὰμέβου καὶ Ἴωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον ἀκα-
 τάληκτον, ἢ ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ τρίτον ἱαμβικὸν
 δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὁμοιον, ἢ ἐκ παιώ-
 νων δευτέρων. τὸ ε' χοριαμβικὸν ἐξ ἐπιτρίτων τρίμετρον 40
 καταληκτικόν. τὸ ς' τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν
 ᾗτὸ ἐφθημιμερές. τὸ ζ' ὁμοιον, τρίμετρον μέντοι. τὸ η'
 χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ θ' ἀντι-
 σπαστικὸν ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ πρώτου ὁμοιον. τὸ
 δέκατον ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ια' 45
 καὶ ιβ' ὁμοια τῷ τρίτῳ. τὸ ιγ' χοριαμβικὸν πενθημι-
 μερές. εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν δίμετρον. τὰ ἐξῆς τρία
 ἀντισπαστικά ἐφθημιμερῇ Φερεκράτεια, τροχαϊκῇ
 κατὰ τὴν πρώτην χώραν κειμένης ταυτοποδίας. τὸ πα-
 50 ρατέλευτον ὁμοιον τῷ τρίτῳ· μεθ' ὃ ἱαμβικὸν δίμετρον
 καταληκτικόν, ᾗτὸ ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει χορονίς.]
 (ὅσον τὸ πραγματικὸν ἔρῃν : Αἰνιττεται εἰς τὸν Στρεψιά-
 δην, καὶ λέγει ὅτι δεινὸν ἐστὶ καὶ ἀγῶδες τὸ ἀτόπων
 ἔρῃν.) ἰστέον δὲ ὅτι ἐκαῖνοι διαλεχθέντες ἀπὸ ἐπὶ λυόσιν.

δ δὲ χορὸς ὦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ταῦτα διέξεισι περὶ τοῦ Στρεψιάδου, προαναφωνῶν διὰ τούτων καὶ αἰνιττόμενος, ὃ μέλλει πείσεσθαι ὁ Στρεψιάδης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. — φλαύρων : Φαύλιον, κακῶν, πονηρῶν. *Vicē.*

5 1308. πρᾶγμα' : ἀντὶ τοῦ κακόν. R. V.

1309. τὸν σοφιστήν : Τὸν φιλόσοφον, ἢ τὸν παιᾶνα, ἢ τὸν γέροντα. ἀπὸ τοῦ σοφίζεσθαι. — τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ ἀνθ' ὦν. R. V.

1311. αὐτὸν ἀντὶ τοῦ Στρεψιάδην. R.

10 1317. οἷς ἀντιπαρῆναι καὶ ἀντιλέγει. R.

1320. ἴσως ἴσως : Εὐξεται παρ' αὐτοῦ ἀδικούμενος καὶ δεινὰ πάσχων, τέλεον ἄφρων αὐτὸν εἶναι.

βουλήσεται : Ἐπεὶ μέλλω κακὰ πείσεται ἢ φέρειν οἷός τε εἶναι. B. C.

15 1321. ἰὸν ἰού : [Κορωνίς ἐτέρα εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κγ'. ὦν προτίθεται κῶλον ἱαμβικὸν μονόμετρον. ὁ δὲ τελευταῖος τούτων

καὶ μὴν ὁ τι καὶ λέξεις ἀκούσαι βούλομαι.

20 ἐπὶ τῇ τέλει κορωνίς. κέχρηται δὲ προαναφωνήσῃ τῷ ἰού ἰού. τινὲς δὲ ἀπλοῦν τὸ ἰού φασίν.] (σχετλιαζῶν ἔξισιν ὁ πρεσβύτερος, ὡς ὑπὸ τοῦ παιδὸς τετυμμένος. δῆλον δὲ ὅτι πάντα ταῦτα διαπεπλάσται αὐτῷ τῆς πρὸς Σουκράτη διαβολῆς χάριν, δεικνύναι διὰ τούτων φιλο- 25 τιμουμένῳ, ὅτι μηδὲν χρηστὸν διδάσκει τοὺς νέους, ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον πονηροῦς, ὁπότε καὶ περὶ τοὺς γεγεννηχότας τοιοῦτοι γίνονται, καθίστησι.)

1323. πάση τέχνῃ : Ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ, πάσῃ δυνάμει. τὸ δὲ ἀμύνειν καὶ ἀμυνάθην λέγουσι. ἀπὸ 30 τούτου οὖν ἐσχημάτισται. — ἀμυνάθετε : Βοηθήσατε.

E. ἀμυνάθην, ἀμύνειν, βοηθεῖν. *Vicē.*

1327. πατραλοῖα : Οὐ μόνον πατραλοίας, ἀλλὰ καὶ πατραλώας εὐρηται. *Cant. i.*

(1328). καὶ πλείω : Ἀντὶ τοῦ χεῖρονα [καὶ πλείω 35 τούτων] εἰπέ.

1330. λακκόπρωκτε : Εὐρύπρωκτε. *Br.*

1335. ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ. R.

1338. ἐδιδάξαίμην : Ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξα. παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικῷ. δύναται δὲ εἶναι μεσότητος (Ἀττικῶς), ἀντὶ 40 τοῦ ἐξεπαίδευσαι [δι' ἐτέρου. τὸ γὰρ ἐδίδαξα δι' ἑαυτοῦ. — ἤγουν εἰς διδάσκαλον ἐπεμψα. ἔστι δὲ κατ' εἰρωνείαν. *Br.*]

1340. μέλλεις : Ἐμελλεις. *D.*

1345. [τὸν ἔργον : Εἰσθεσις χοροῦ, στροφῆς μὲν λό- 45 γον ἔχουσα διὰ τὸ ἔχειν καὶ ἀντίστροφον τὸ

οἰμαί γε τῶν νεωτέρων,

ἥς οὐδὲν διενήνοχε· προωδικὴ δὲ, διὰ τὸ προτιθεσθαι καὶ προᾶδασθαι τῆς διπλῆς. ἢ διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς ἐπωδικὴν τριάδα ἢ τετράδα κώλων ἕξ, ὧν τὰ μὲν πε- 50 ριτὰ ὅμοια τοῖς ἀνωτέρω, τὰ δὲ ἄρτια Ἰωνικὰ, ἡμιόλικα διὰ τὸ ἔχειν πρὸς τὴν δλω καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ Ἰωνικοῦ καλούμενα, ἀδιαφοροῦντα τὴν πρώτην συλλαβήν.

τὸ μέντοι τελευταῖον, ὃ καὶ ἐπωδὸς, ὡς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὥδῆς τιθέμενον, λέγεται, ἀντ' Ἰωνικοῦ ἐπίτριστον ἔχει. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο ἱαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς. ἔθος γάρ ἐστι προτιθέναι τῆς διπλῆς διστιχίαν μετὰ τὴν περίσδον τῆς κορωνίδος ἢ 6 τῆς ὥδῆς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλῇ ἕξω νε- νευκυῖα.]

φροντίζειν : Βουλευέσθαι. ὅπη δ' ἂν ἀντὶ τοῦ ὁποῖω τρόπῳ. R. V.

1347. πεποιθὲν : Ἐθάρρει. *Br.*

1348. τολμηρός. R.

1349. ἀλλ' ἔστιν τι ἐφ' ᾧ θαρρεῖ. R.

1352. πρὸς χορόν : [Πρὸς ἐμέ.] οὕτως ἔλεγον πρὸς χορόν λέγειν, ὅτε τοῦ ὑποκριτοῦ διατιθεμένου τὴν βῆ- 15 στον ἐν τοῖς τοιοῦτοις τὰ τετράμετρα, ἢ τὰ ἀναπαι- στικά, ἢ τὰ ἱαμβικά, διὰ τὸ βραδίως ἐμπίπτειν ἐν τούτοις τὸν τοιοῦτον ρυθμόν.

1353. καὶ μὴν ὅθεν γε : [Κορωνίς καὶ στίχοι ὅμοιοι τῷ διστιχίῳ λγ'. ὦν τελευταῖος 20

ἔξετερον ἂν καὶ προυσχόμην σε· σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων.

μεθ' ὃν τρία κῶλα ἱαμβικά διμέτρα ἀκατάληκτα, καὶ στίχος ὅμοιος τῷ ἀνω.]

1354. ἐστιᾶσθαι ἔστι τὸ εὐωχεῖσθαι. οὐχὶ δὲ τὸ παρά 25 τινι πάντως ἔλεγον. R. V.

1355. [λύραν λαβόντα : Ἐν τοῖς συμποσίοις κύκλῳ τοῖς ἐστιωμένοις ὁ ἐστιάτωρ διδοὺς λύραν ἐκέλευεν ᾄσαι ὥδῃν.]

1356. ᾄσαι Σιμωνίδου : Ἀρχὴ ὥδῆς εἰς Κριὸν τὸν Αἰγινήτην « ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως. » φαίνεται 30 δ' εὐδοκίμεῖν καὶ διαφραγῆς εἶναι. R. V. [τοῦτο τὸ μέλος Σιμωνίδου ἐξ ἐπινίκου

ἐπέξαθ' ὁ κριὸς οὐκ ἀεικέως.

ἦν δὲ παλαιστής Αἰγινήτης. Ἄλλως. τῇ πρὸς τὸ 35 ζῶον κοινωνίᾳ τῆς λέξεως συνέπλεξε τὰς κοινωνίας ὁ ποιητὴς λέγων « ἐπέξαθ' ὁ κριὸς οὐκ ἀεικέως, ἔλθων « εἰς δένδρον ἀγλᾶν Διὸς τέμενος. » φαίνεται δὲ εὐδο- κιμεῖν καὶ διαφραγῆς εἶναι. τὸ δὲ ἐπέχθη καὶ διὰ τοῦ ε ψιλῶ ἀπὸ τοῦ πέχω, καὶ δισφωγογραφεῖται. — τοῦτο τὸ μέλος ἐκ τῶν τοῦ Σιμωνίδου ἐστίν. ἐκεῖνος γὰρ οὕτω 40 φησὶν « ἐπέξαθ' ὁ καιρὸς οὐκ ἀκαιρίως. » ἦν δὲ ὁ κριὸς οὗτος παλαιστής Αἰγινήτης. LB., Harl. 5.] ὡς ἐπέχθη : ὡς ἐκάχη. R. V.

1357. ἀρχαῖον : [Μωρόν. παραιτοῦνται δὲ οἱ φιλόσο- 45 φοι τὸ κηφρίζειν ἐν τῷ πίνειν. κάχρυς δὲ, ἀντὶ τοῦ κριθᾶς πεφρυγμένως. ᾄδουσι δὲ αἱ ἀλήθουσιν ὑπὲρ τοῦ παραπέμψασθαι τὸν κάματον.] οὐδενὸς λόγου ἄξιον, ληρώδες, (ἀνόητον). R. V.

1358. ὥσπερὶ κάχρυς : Καθάπερ τινὰ γυναῖκα κρι- 50 θὰς ἀλωῦσαν. διαβέβηκε δὲ λεληθώτως τὸ τῶν γυναικῶν γένος, αἷς ἔργον πίνειν (καὶ ἑτερόν τι διαπραττομένας) — κάχρυς : Πεφρυγμένως κριθᾶς. *Br.*

1360. ὥσπερ εἰ τέττιγας : Πολύλαλον γὰρ τὸ ζῶον. R. V. παρεποίησε τὸ ἄδεν, καὶ φησιν εἶναι τὸ ἄδεν ὡς τέττιγας καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ ὡς γυναῖκα ἄδεν ἀλετρευούσας. — τρέφοντα. Θ.
1361. ἀλλὰ μυρρίνην : [[Μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ἦδον τὰ Αἰσχύλου, ὥσπερ τὰ Ὀμήρου μετὰ δάφνης.]] παρὰ τὰ Αἰσχύλου « σῦνεν' ἐκεῖ ἄνθεα λει- « μόνια. » [[Ἄλλως.]] Δικαίκαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων « εἶτι δὲ κοινόν τι πάθος φαίνεται συνακο- « λουθεῖν τοῖς διερχομένοις εἴτε μετὰ μέλους εἴτε ἄνευ « μέλους, ἔχοντάς τι ἐν τῇ χειρὶ ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγη- « σιν. οἳ τε γὰρ ἄδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις ἐκ πάλαιας « τινος παραδόσεως κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες « ἄδουσιν. »
1365. σκώπτει καὶ Αἰσχύλον καὶ Σιμωνίδην. V.
1366. ἐγὼ γὰρ : Οὐκ ἄσω δηλαδὴ. C.
1367. ἀσύστατον : Οὐ συνεστῶτα οὐδὲ πυκνόν, ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῶδη. τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βσανιζόμενα δὲ οὐδε- « μίαν ἔχει πραγματείαν. (ἀσύστατον δὲ, ὅσον ἀδιάθε- « τον, ἀπιθάνους συνιστάντα τοὺς μύθους.) — ἄνισον. Θ. Brunck.
- στόμακα : συνθέτω λέξει ἐχρήσατο ἀπὸ τοῦ στόμα- « τος καὶ τοῦ ὄμφακος, ἐν ᾧ ἡ λέγων ὄμφακα ἐν τῷ στό- « ματι ἔχοντα. V. [[Ὀκλήρον· παρὰ τὸ στόμα καὶ τὸν ὄμ- « φακα· ὅσον τραχύν. κρηνοποιὸν δὲ,]] μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. — στόμακα : Μεγαλορρήμονα. κρηνο- « ποιόν : Σκληρολέκτην. Θ. Br.
1368. ὀρεγθεῖν : Κινεῖν καὶ συνταράττεσθαι. R. V. κι- « νηθῆναι πρὸς ὀργήν. Θ. ὀρέγχει μίμημά ἐστι τραχέος ἤχου γινόμενον ἐν τῷ σφάζεσθαι βοῦν. Θεόκριτος δὲ [II, 43] ἐπὶ θαλάσσης τὴν λέξιν τίθησι, καὶ ὁμοιότητα τοῦ [Hom. Od. E, 402] « ῥόγχει δὲ μέγα κύμα. » ὁῦλον δὲ « ὅτι καὶ ἐπὶ πατάγῳ καρδίας ἡ λέξις τίθεται. Vict.
1370. [[τὰ σοφὰ τούτα : Ὅτι ἀντὶ τοῦ ἔπη ἐπινοήσαν, ἢ δέον εἰπεῖν, οἵπερ εἰσὶν οἱ σοφοὶ οὗτοι ποιηταί, ὁ δὲ πρὸς οὐδέτερον ἔτρεψεν· ὥσπερ καὶ ἐν Βατράχοις [89] ποιεῖ λέγων « οὐκοῦν ἕτερον ἐστὶ μετράκιον « τραγωδίας ποιοῦντα.]]
1371. ὡς ἐκίνει ἀδελφός : Τὴν Καναχὴν ὁ Μακαρεὺς. τὸ δὲ ἀλεξίκακος διὰ μέσου ἀναπεφώνηται. σημειοῦται δὲ τὴν Εὐριπίδου Αἴολον. ἐκεῖ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ τὰς ἀδελ- « φὰς γαμοῦσιν. Ἄλλως. (γέγραπται Εὐριπίδου Αἴολος « δρέμα οὕτως καλούμενον, ἐν ᾧ παρήγαγε Μακαρέα, « τὸν παῖδα τοῦ Αἰόλου, φεῖραντα Καναχὴν τὴν ἀδελ- « φήν. ἐπεὶ δὲ παρ' Ἀθηναίους ἔξεστι γαμεῖν τὰς ἐκ τῶν « πατέρων ἀδελφὰς, εἰς αὐξήσιν τοῦ ἀδικήματος προσέ- « θηκε τὴν ὁμομητρίαν. εἶτα αὐφρὺς ἐσχετέλικας, ἐπάγων « τὸ ἀλεξίκακος· τούτστιν, ἀποτρόπαιε, καὶ ὅτι τὰ δεινὰ « ἀπείργων. ἴδιον γὰρ Ἡρακλέους τὸ ἐπιθετόν.) — ὅτι « συνῆν ἀθέσμως. Θ.
1373. ἐξαράττω : Κρούω αὐτόν· λοιδορῶ, πλήττω πολλοὺς κακοῖς.
1375. ἀντεβάλλομεν, ἐφίλουεικοῦμεν. R. V.
1376. κάσποδες : Ἑτυπτε. συνέτριβε. R. συνέτριβεν, ἐκονόρτου, ἐσπόδου. V. κονισοῦτο ἐπλήρου. Vict.
1379. Λεῖπει φοβοῦμαι. R.
1380. λείπει τύπτομαι. R.
1381. τραυλίζοντας : Ψελλίζοντας καὶ μηδὲν ἔναρθρον λαβοῦντος. — νοοῖς [νοοεῖς R.] δὲ ἀντὶ τοῦ ἔχεις ἐν τῷ νῷ. R. V.
1382. (βρῦν : Ἀσχημος φωνὴ παιδίων, ὁπόταν πσιῖν ζήτῃ.)
- [[πσιῖν παρέσχον : Οὐ μόνον ἐπέχω, τὸ κωλύω, ἀλλὰ καὶ τὸ δίδωμι. ὥσπερ γὰρ οὐδὲν ἑτερόν ἐστι τὸ παρέχω, τὸ δίδωμι, ἢ παρὰ σοι ἔχω τι, οὕτω καὶ ἐπέχω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ σοι ἔχω τι. ἢ γὰρ παρὰ καὶ ἢ ἐπὶ ταυτοσή- « μαντά εἰσιν. D.]]
1384. κακῶν : Ἀποδύειν τὰ παιδία. πρὶν σε εἰπεῖν, προέτινόν σε ἀπὸ τῆς κλίνης καὶ ἔξω τῶν ἱματίων, ἵνα αποπατήσης. R. V.
1388. ὑπὸ τῶν πλεγῶν. R.
1390. αὐτοῦ : αὐτόθι. R.
1392. πηδᾶν : Ὀρμᾶν. Vict. ἀντὶ τοῦ εἰς ἄ. R.
1395. [[λάβοιμεν ἂν : Οὕτως ἀφανισθήσεται πληγαῖς, ὡς νομίσαι ἡμῖς τὸ δέρμα καὶ τοῦ δέρματος ἐρεθίσθου λεπτότερον αὐτοὺς ἔχειν.]]
- [[ἀπορροῦσι τινες ἐνταῦθα, πῶς οὕτω δέον εἰπεῖν, τὸ 25 « δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιεν ἂν οἱ νέοι, ὁ χορὸς λά- « βοιμεν εἴπεν· λυόντες τινες τὴν ἀπορίαν, εἰς ψυχρὰν λύσιν τὸν λόγον ἀποδιδόασιν. ἀλλὰ σὺ οὕτω λέγεις· οἶμαι τὰς « καρδίας τῶν νεωτέρων πηδᾶν καὶ ὁρμᾶν ἐν ἐκείνῳ, ὅπερ « Φειδιππίδης λέξει, λεγόντων δηλονότι καὶ ἑαυτοὺς τῶν 30 « νεωτέρων τάδε· εἰ γὰρ ταῦτα οὗτος ἐξεργασμένος, εἴτα « λαλῶν καὶ δημηγορῶν ἀναπείσει τὸν πατέρα, ὅτι ἀληθῆ « πεποίηκε, τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν, ἥγουν « ἐκδείροιμεν αὐτοὺς, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ἐρεθίσθου αὐτῶν, « ἥγουν τοῦ αἰδοῦν, φεισάμεθα ἂν δηλονότι· οὕτω τὸ 35 « λάβοιμεν ἀπὸ τῶν νέων νόει. Vict.]]
1396. ἐρεθίσθου : αἰδοῖομαι. Br.
1397. μογλεῦτα : Μογλοῖ, κλειθρα· μογλεύειν, κινεῖν. Vict.
1399. [[ὡς ἡδὺ καινοῖς : Εἴσθεσις ἐτέρως διπλῆς 40 « ἀμοιβαῖς ἐκ στίγων ἱαμβικῶν τετραμέτρων καταλη- « κτικῶν με' ὧν τελευταῖος « τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. τί δὴτα φῆς σὺ. « ὁ μέντοι ἐπτακαίδεκατος τρίμετρος ἱαμβὸς ἐστίν. ἐπὶ τῷ « τέλει διπλῆ ἔξω νενευκία.]]
1400. τῶν καθεστώτων : Τῶν ὀρισμένων. R. V. ἵστα- « μένων, πολιτευσόμενων. Θ. ὑπερφρονεῖν : Ὑπερφηανεῖν. V. ἢ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς κατά. R. V.
1401. προσεῖχον : Προσεκόλλων. Θ.
1402. ἐξαμαρτεῖν : Βαρβαρίσαι, σφαλῆναι. Vict.
1403. τούτων : Τῆς ἱππικῆς. R. V. τῶν κατὰ τὴν ἱππικὴν. Θ.
1404. λεπτολογίαις. Θ. ταῖς τῶν φιλοσόφων. R. V. φροντίσιν. Θ.

1406. ἵππων φρόντιζε. R. V.

1407. τέθριππον : Ἄρμα. Θ. Br. ἐπιτριβῆναι ἀντί τοῦ βλαβῆναι. R.

1408. ἀπέσχισας : Ἐκώλυσας, ἀπεχώρισας. R.V. 6 ἀπέκοψας. Θ. μέτεμι : Μετελεύσομαι. Θ. E.

1410. ἐγωγέ σ' εὐνοῶν : Ναί ἐγωγέ ἐτυπτον εὐνοῶν σου, ἵνα καλῆς ἀναγωγῆς τύχης. Vict.

1413. ἀθῶον : Ἀμέτοχον. Vict.

1415. κλάουσι παῖδες : Παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκήστιδος Ἐὐ- 10 ριπίδου [694]

χαίρεις ὁρῶν φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς ;

τί ἐτι δῆ ; Ἥγουν τί τοῦτό ἐστιν. Vict.]

1416. τοῦτο τοῦργον : Τὸ τύπτεσθαι. R. τὸ τύπτειν. V. τὸ κλαίειν. Br.

1417. δις παῖδες οἱ γέροντες : Παῖδες γὰρ ὄντες 15 ἄφρονες ἦσαν, ὑπεργηράσκοντες δὲ πάλιν ληροῦσι καὶ παιδιῶν φρένας ἔχουσι. R.V. [παῖδες τε γὰρ τὴν ἀρχὴν ἦσαν ἄφρονες, καὶ νῦν ὑπὸ τοῦ τῶν ἐτῶν πλήθους παρατραπέντος αὐτοῖς τοῦ λογισμοῦ παῖδες εἰσι, τῷ 20 νῷ πάλιν ληροῦντες. καὶ Σοφοκλῆς Πηλεῖ

Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὰς μόνῃ
γερονταγωγῷ κἀναπαιδεύω πάλιν·
πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνὴρ.

καὶ Θεόπομπος

25 δις παῖδες οἱ γέροντες ὁρθῶ τῷ λόγῳ.

καὶ Παλάτιον

ἀρ', ὡς ἔοικε, δις γένοιτ' ἂν παῖς γέρων;

καὶ Ἀντιφῶν « γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδο-
τροφίᾳ. »]

30 1419. ὥσπερ : Οἱ παῖδες ἐξαμαρτάνοντες συγγνώ-
μης μάλλον ἄξιοι εἰς τὸ νέον τῆς ἡλικίας. τὸ δὲ ἦττον
ἀντί τοῦ μηδ' ὄλως.

1420. ἀντί τοῦ μηδὲ ὄλως. R.

1421. οὐκουν ἀνὴρ : Ἀντί τοῦ οὐκ ἦν ἀνὴρ. ἐν ἡθικῇ 35 ἔρωτήσεται.

1423. ἦττον τί δῆτ' ἔξεστι κάμοι : Ἀντί τοῦ οὐχ
ἦττον τοῦ παλαιοῦ νομοθέτου. [παρὰ δὲ τινι τῶν νεω-
τέρων κατὰ λέξιν οὕτως· ἀποροῦσι πάντες ἐνταῦθα περὶ
τοῦ ἦττον. τὸ δὲ, ὡς ἐγὼμαι, τοιοῦτόν ἐστιν. εἰπὼν
40 γὰρ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς, ἐπήγαγεν ἦττον·
δεικνύς ὡς εἰ καὶ ἔπειθεν, ἀλλ' ἦττον ἢ ἐγὼ αὐτὸς νῦν·
ἐπειδὴ καὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ μὴ λέγων ὁμοίως νικῶ.
οἱ δὲ τὸ ἦττον πρὸς τὸ τί δῆτα συνάπτοντες ψυχροί
τινὲς εἰσιν. ἢ τὸ ἦττον μὴ πρὸς τι συνάπτεται, ἀλλὰ
45 μόνον λέγε κατ' ἐρώτησιν· οὐκουν ἀνὴρ ἦν ὁ θεὸς τὸν
νόμον τοῦτον ὡς σὺ καὶ ἐγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς
παλαιούς; ἦττον; ἀντί τοῦ, οὐδαμῶς τοῦτο οὕτως
ἔχει. ἢ ὥσπερ ἐν τῷ πρώτῳ τὸ ἦττον πρὸς τὸ ἔπειθε
συνήψαμεν, οὕτω καὶ πρὸς τὸ λέγων συνάπτετον, οὕτω
50 καὶ λέγων ἦττον καὶ ἔλαττον, ἢ ἐγὼ νῦν, ἔπειθε τοὺς
παλαιούς.]

1425. πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι, ὃν τίθημι δηλονότι. R.

1426. ἀφίεμεν : Συγχωροῦμεν. ἀντί τοῦ τυπτήσθαι
ἡμᾶς. R.V. [συγκεκρόσθαι : Τυφθῆναι ἡμᾶς. κατακο-
πῆναι ταῖς μάστιγι.]

1427. βοτὰ : Τὰ βοσκόμενα τὴν πόαν. R.V. βοσκή- 5
ματα, θρέμματα. Vict.

1429. πλὴν ὅτι ψηφίσματα : [Ἀντί τοῦ, δικαστήρια
οὐκ ἔχουσιν.] εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων αἰνίστα-
ται.

1430. διὰ τί δῆ. R. V.

1432. Σωκράτει δοκοίη : τῷ ἐμῷ διδασκάλῳ δηλονό- 10
τί. R. V. [ἀπορήσας λύσεως, ἐπὶ τὴν τοῦ Σωκράτους
δόκησιν ἀναγεῖ πιστοτέραν οὔσαν. τὰ δὲ πρόσωπα οὕ-
τως· ἀπὸ τοῦ οὐ ταῦτόν ἔως τοῦ δοκοίη τοῦ νέου ἐστίν.
ἐν ᾧ τοῦ πρεσβύτου τὸ, πρὸς ταῦτα· τουτέστιν, ἃ σοι 15
νῦν περὶ τῶν ἀλεκτροῦντων εἶπον· τὸ, καὶ πῶς, τοῦ Φει-
διππίδου λέγοντος. ἐν δὲ τισιν ὁ νέος τὸν, οὐ ταῦτόν, καὶ
ἐξῆς στίχον εὐρήται λέγων· τὰ δ' ἐξῆς μέγρι τοῦ, ἢ
δὲ μὴ γένηται, Στρεψιάδης. οἶον, καὶ πῶς ἐμαυτὸν αἰ-
τιάζομαι; ἔξεστι γὰρ μοι τύπτειν σε· ὥσπερ καὶ σοί, 20
ἐὰν ἔλγῃς υἱόν.]

1436. ἐγγράνων : Καταγελάσας R. V. Vict.

(1437). ἐμοὶ μὲν : Τοὺς τρεῖς τοὺς ἐξῆς ὁ πρεσβύτερος
πρὸς τοὺς θεατὰς. [ἐπεικῇ δὲ, ὅμοια, πρέποντα.]

1438. κάμοιγε : Κάμοιγε συγχωρεῖν ὑμᾶς δοκεῖ τοῖς 25
παισὶ, ἃ ἐστι πρέποντα ποιεῖν εἰς ἡμᾶς. Br. — τὰ ἀκό-
λουθα καὶ ὅμοια συγχωρεῖν τοῖς νέοις, τύπτειν ἡμᾶς.

1440. ἀπὸ γὰρ ὁλοῦμαι : Ἐὰν μὴ προσχῶ γὰρ, ἀπο-
λοῦμαι τυπτόμενος παρὰ σοῦ. R. V. οὐ βούλομαι. Br.

1444. [τοῦ] ἔτερον αὖ : Ἐκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώ- 30
λων ἱαμβικῶν ὁκτώ· ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατά-
ληκτον, τὸ β' δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐσθμημιμε-
ρές. τὰ ἐξῆς τρία ὅμοια τῷ πρώτῳ. τὸ ἕκτον τρίμετρον
ἀκατάληκτον. τὸ ἑβδομον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ
τελευταῖον τῷ πρώτῳ ὅμοιον. Ἄλλως. διπλῇ καὶ 35
μέλως ἀμοιβαίον, οὗ ἡ ἀρχή,

τοῦθ' ἔτερον αὖ μεῖζον,

τέλος δὲ,

καὶ τὸν λόγον τὸν ἦττω.

ἔστι δὲ ἱαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα τρία· καὶ τὸ 40
πρῶτον ἱαμβεῖον τετράμετρον καταληκτικόν. τινὲς δὲ
διαίρουσι τοῦτο εἰς δύο, ἐπειδὴ καὶ τὰ πρόσωπα κεχω-
ρισμένα εἰσὶ· καὶ γίνεται μεσσηδικὴ τριάς, δύο ἐκατέ-
ρωθεν ἔχουσα κῶλα. τινὲς δὲ τὸ μέσον τετράκωλον.]

1452 [ταυτί δι' ὑμᾶς : Ἐν ἐκθεσὶ ἱαμβοὶ τρίμετροι 45
ἀκατάληκτοι μα'. ὧν τελευταῖος

ἐμοὶ ποιήσω, καὶ σφόδρ' εἰς' ἀλχόνες.

εἶτα ἀναφώνημα, τὸ ἰοὺ ἰοὺ· καὶ πάλιν ἱαμβοὶ ιε'. καὶ
τελευταῖον τοῦ δράματος ἀναπαιστικόν τετράμετρον
καταληκτικόν· ἐφ' ᾧ κορωνίς ἢ καὶ τὸ δράμα ἀποπε- 50
ρατίζουσα.]

1453. ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέψας. R. V.

1456. τότε : "Οτε τὴν ἀρχὴν προσῆλθον ὑμῖν. E.

1457. ἐπέισατε, ἠπατήσατε. R. V.

1464. [ὦ φίλτατε : Λεῖπει τὸ υἱὲ ἢ παῖ. τοῦτο γὰρ
5 ἐπιγράφεται. πρὸς γὰρ τὸν υἱὸν μετέβη.]

1468. πατρῷον Δία : [Πατρῷος Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων
ἐν Ἀθήναις τιμῶνται, ὁ Ζεὺς μὲν μετὰ τὴν ἐν Ἀρχαδίᾳ,
ἢ ὡς ἕτεροι, μετὰ τὴν ἐν Κρήτῃ ἀνατροφὴν, ὅτε πρῶ-
τον ταῖς Ἀθήναις ἐπέστη καὶ ἐψάνη τοῖς πατράσιν αὐ-
10 τῶν, οἵτινες ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ τιμηθήκασιν αὐτόν.
Ἀπόλλων δὲ, ὅτι Ἑρεχθίδος θυγατέρα ἐγγίμε τὴν Κρέ-
ουσσαν, ἐξ ἧς γίνεται ὁ Ἴων. ὡς πρόγονον οὖν αὐτόν
ἐτίμων καὶ οἱ ἄρχοντες ὅτε χειροτονοῦντο. ἐκ γὰρ τοῦ
μὴ εἰδέναι ξένους αὐτοὺς ἐνόμιζον. Ἄλλως.] οὕτω
15 τιμᾶται παρ' Ἀθηναίοις Ζεὺς πατρῷος καὶ Ἀπόλλων,
διὰ τὸ πρῶτους ὑποδέξασθαι τὸν θεὸν εἰς τὴν χώραν καὶ
θυσίας συντελέσαι κατὰ φροντίαν καὶ δῆμους καὶ συγ-
γενεῖας μόνους τῶν Ἑλλήνων.

1469. ἰδοὺ γε Δία : Ἐξ ὧν ὁ πατὴρ ἐπελάθετο αὐ-
20 τοῦ ἀνωτέρω, ἐκ τούτων καὶ αὐτὸς πειράχται τοῦ πατρὸς
λαμβάνεσθαι.

1473. (διὰ τουτονὶ τὸν Δῖνον : Ὡς ἀγάλματος Δίνου
ὄντος ἐν τῇ διατριβῇ Σωκράτους ὁστρακίνου.)

1474. χυτρεῶν : Δεικτικῶς τὸ ἐν τῷ φροντιστηρίῳ
25 μηχανήμα ὁστρακίνον ὥσπερ σφαῖραν. R. V. [ὁστρά-
κινον, εὐτελές, χύτρας ἄξιον. R. καυκίον τι πῆλινον
ἔφερε καλούμενον δῖνον. Θ. — τὸ ἐν τῷ φροντιστηρίῳ
μηχανήμα ὁστρακίνον περιφερές ὡς χύτραν ὀνοματο-
ποίησεν, καὶ ὄνομα αὐτῷ ἔθετο χυτρεῶν. τουτέστι, μά-
30 ταιον, εὐτελές, χύτρας ἄξιον. ὡς ὁστρακίνου ἀγάλμα-
τος ὄντος πρὸ τῆς διατριβῆς. — χυτρεῶν : Χυτρεῶς,
ὁ τροχὸς ἐν ᾧ ἐργάζονται τὰς χύτρας. Harl. 5.]
1477. ὅτ' ἐξέβαλον : Ταῦτα εἰς διαβολὴν Σωκράτους,
ἐκβαλόντος τὰ δαιμόνια.

35 1478. ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῇ : Τοῦτο οἱ κλέπται πρὸς
τὸν Ἑρμῆν ἔλεγον, ὅτε ἀλισκόμενοι ἐκολλάζοντο, αἰ-
τούμεναι αὐτὸν ἐλθεῖν αὐτοῖς εἰς βοήθειαν. ὦντο γὰρ

διὰ τὸ μὴ τεθυκέναι αὐτῷ, ὡς ἐφόρων κλεπτικῆς ὄντι,
εἰς ταῦτα περιπεσεῖν τὰ δεινὰ.

1480. παρανοήσαντος : Τῇ ἀδολεσχίᾳ τῶν φιλοσό-
φων ὑπαχθέντος καὶ πεισθέντος. R. V. οὕτως δὲ οἱ Ἀτ-
τικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α. V. [Ἀντὶ τοῦ, ἀνοητεύσαντος πα- 5
ρὰ τὸ πρέπον καὶ πεισθέντος. ἀδολεσχία δὲ, ἡ τῶν ἀη-
δῶν ὁμιλία. — φλυαρία τῇ τοῦ Σωκράτους. Br.

1482. διωκάθω : Κατηγορήσω, διώξω. R. V. λείπει
ποίησον. R.

1483. ὡς τοῦ Ἑρμοῦ ἀνανεύσαντος. R. ἀντὶ τοῦ κα- 10
τηγορεῖν. R. V.

1485. δοῦλος αὐτοῦ. R.

1486. ἀντὶ τοῦ δίκειλλαν. R. V.

1488. ἀντὶ τοῦ τὴν στέγην. R.

1489. ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλας αὐτοῖς τὴν οἰκίαν. R. V. 15

1493. ἰοὺ ἰοὺ : Ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον.

Vict. μαθητῆς Σωκράτους. V. εἷς τῶν φιλοσόφων. R. V.

1494. ἰέναι : Πέμπειν. Vict.

1496. διαλέγομαι, ὥσπερ καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη [225]
« ἀεροθατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. » R. V. 20

1500. σμινύη : Δίκελλα, ἀξίνη. Vict. μὴ προδῶ :
Θραυσθεῖσα. E. ἀντὶ τοῦ μὴ κλασθῆ. R. V.

1501. ἀντὶ τοῦ κλάσσει τὸν τράχηλον. R.

1503. πρὸς τοὺς λόγους αὐτῶν. R. V.

1505. ἕτερος φιλόσοφος. ὑπὸ τοῦ καπνοῦ δηλονότι. 25
R. V.

1507. τῆς σελήνης τὴν ἔδραν : [Ἀντὶ τοῦ, τὰς κινή-
σεις τῆς σελήνης. ἔδραν δὲ εἶπεν, εἰς τὸ αἰσχροὺς ἀπο-
τείνων τὸν λόγον. τὴν ἐπιφοράν.] ἐπὶ τίνος ὀχρεῖται
καὶ πῶς καὶ διὰ τί μένει. 30

τὰς ἔδρας : Στήριξιν. E. τὴν στήριξιν. D.

1508. δίωκε : Πρὸς τὸν οἰκέτην. R. πρὸς τὸν Ξανθίαν
ὁ Ἑρμῆς. V. ὡς τῶν φιλοσόφων φευγόντων διὰ τὸ πῦρ.
τὸ δὲ, ὡς ἡδίκουν, γράφεται καὶ, οὗς ἡδίκουν.

1510. τό γε τήμερον : Οἷον ἀρκετῶς ἔχει ἡ τήμερον 35
ἡμέρα. [ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ λόγος.]

ΣΦΗΚΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλοδικὸς ὢν τὴν φύσιν ἐφοῖτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βαδευκλέων δὲ δὲ τούτου παῖς ἀγρόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθεύδων τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περι-
 5 θάλων ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἐκράζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφῆζιν ἐκαστοὺς ἀφομοίωσαντες παρεγένοντο, βου-
 λόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδι-
 10 καστήν. ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δῶμα καστὴν τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἤττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτερος τὸ πᾶν εἶναι σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νοουθετῶν
 15 τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτερος μηδ' αὐτὸς νοουθετούμενος οὐ μεθεῖσι τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ
 20 φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρεи ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου, ὡς σφῆζιν ἐμπερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δῶμα. οἱ δὲ μεν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις
 25 ἐφῆδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασιν, κεντούσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρον ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρον πρὸς αὐλὸν καὶ ὀρχήσιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δῶμα.
 30 Τούτο τὸ δῶμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὥσαντι γενομένης. ἐπὶ πλάσσει γὰρ τὸ θλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικουντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστήναι τῶν δικῶν, καὶ διὰ τοιούτου καὶ τοὺς δικαστὰς σφῆζιν ἀπεικάζει κέντρα
 35 ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποιήται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ πρὸ Ὀλυμπιάδου δευτέρου ἦν, εἰς Ἀθήναια. καὶ ἐνίκῃ πρώτος Φιλωνίδης Προαγῶνι, Λεύκων Πρέσβεισι τρίτος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἴρξας ἄφνω αὐτὸς τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίγῃ διὰ τὴν νόσον. ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ. εἴθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνίεναι τισὶ φρονούντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρον τηρούμενος συμπεῖθε· ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν, ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

SCHOLIA IN VESPAS.

1. (Οὗτος τί πάσχεις : Προλογίζουσι δύο οἰκέται, ἀποδυσπετοῦντες πρὸς τὴν φυλακὴν τοῦ γέροντος δεσπότου. Ἄλλως. κατ' ἀρχὴν στίχοι ἱαμβοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σκῆ', ὧν τελευταῖος

πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκευῶν.)

15

2. φυλακὴν καταλύειν : (Οὕτω λέγουσι τὸ ἀποκοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς φυλακῆς, φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν, ἔχουσαν καταλιπεῖν τὴν τᾶξιν βούλομαι. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μελετῶ καθεύδειν, οἷον νυστάζω.) — χαριέντως ἀντὶ τοῦ φυλάσσειν τοῦτο φησι, παρόσον οὐ διαγρυπνεῖν δύναται. Σύμμαχος φησιν, οὕτως οἶμαι λέγειν τὸ ἀποκοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς φυλακῆς, καταλιπεῖν τὴν τᾶξιν. διδάσκωμαι δὲ ἀντὶ τοῦ μελετῶ καθεύδειν, νυστάζω. R.

3. προῦφειλες : (Οὐδὲν ἄλλο ἐκ τοῦ προῦφειλες ἐκ- 25 δεκτόν ἢ μόνον τὸ ὕφειλες. ἐγερῶσται τι μέγα κακὸν ταῖς πλευραῖς σου καὶ θέλεις αὐτὸ ἀποδοῦναι.) — προῦφειλες ταῖς πλευραῖς κακὸν μέγα, ὅπερ ἀποδώσεις μαστιγωθεὶς δηλονότι. R.

4. (κνώδαλον : Κυρίως ἐπὶ τοῦ θαλαττίου θηρίου. 30 εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γερσαίου κνώδαλον, παρὰ τὸ κυσὶν ἁλίσκεσθαι.)

5. ἀπομερμηρίσαι : μέρμηρα ἢ μέριμνα καὶ ἡ φροντίς καὶ ὁ πρὸς ἐὼ ὕπνος. (ἐκ δὲ τούτου τὸ καθευδῆσαι. οἱ

γὰρ καθεύδοντες ἀποτίθενται τὰς μερίμνας. καὶ πρὸς τὸν ὄρθρον δὲ γίνεσθαι τις ὕπνος ἐν ταῖς ἐπιστάσεσιν ἐλαφρῶς, ὃν τούτῳ τῷ ὀνόματι καλοῦσι.)

6. (παρακινδύνευε : Παρ' ὑπόνοιναι εἶπε, δέον εἰπεῖν κατακοιμῶ, εἶπε παρακινδύνευε. ἐπεὶ ἤμελλε μαστίζεσθαι, ἐὰν κοιμηθῇ, ἐκ τοῦ ἐπομένου εἶπε τὸ προηγούμενον.)

8. (κορυβαντιῶς : Μαΐνη. παρόσον οὗτοι οἱ δαίμονες μανίας καὶ ἐκθειασμοῦ εἰσιν ἐμποιητικοί. ὀνειδίζει δὲ καὶ οὗτος αὐτῷ ὅς ἐλαϊδορεῖτο αὐτὸν, φάσκων κινδυνεύειν ὑπὸ περιπεσόντι.)

9. ἐκ Σαβαζίου : Πρὸς τὸ κορυβαντιῶς εἶπε τὸ Σαβαζίου. ἐκεῖνος δὲ ἐπεὶ παραφρονεῖς συμβουλευόμενος κοιμᾶσθαι. — κορυβαντιῶν τὸ Κορύβασι κατέχεσθαι. τελετή δὲ τις ἦν τῶν Κορυβάντων. ἐνίοι δὲ ἐπὶ ἀπὸ τῶν δακρύων τοῦ Διὸς ἐγένοντο. πάντες ὁμολογοῦσι τῆς Ῥέας μὲν ὀπαδοῦς αὐτοῦς γενονέναι, φύλακας δὲ τοῦ Διός. R. (Σαβαζίου δὲ τὸν Διόνυσον οἱ Ὀρθῆες καλοῦσι, καὶ Σαβῶς τοὺς ἱεροὺς αὐτῶν. παίζει δὲ, ὥστε εἰλεγε, βάρβαρος τις καὶ σκληρὸς ὕπνος. βουκολεῖς δὲ τρέφεις.)

12. Μῆδός τις : Ἡ πρὸς τὸ Σαβαζίου εἶπε καὶ οὗτος τὸ Μῆδος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλθρὸς, ἐπεὶ καὶ ἐστρατεύσαστο εἶπε πολέμιοι γὰρ Ἑλλησιν οὗτοι.

18. ἐπίχλακον : Τὴν ἐξῆθεν γαλαῖαν. τοῦτο δὲ προσέθηκε διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸ ἐρπετόν. δοκεῖ δὲ μοι τὴν ἀσπίδα τὸ ὄπλον ἀπὸ τοῦ τοιούτου ὀνομάσθαι ζῆρον, διὰ τὸ εἰς κύκλους πολλοὺς ἐλισσόμενον καθεύδειν. κυκλικαὶ γὰρ ἦσαν αἱ ἀσπίδες τῶν παλαιῶν, ὡς Αἰσχύλος [Sept. 495]

30. ἄλλω δὲ πολλῇ ἀσπίδος κύκλον λέγω, ἐφριξα δυνήσαντος.

οὗτω δὲ τὸ ζῆρον ὀνομάσται ἀπὸ τοῦ α ἐπιτακτικοῦ μορίου, καὶ τοῦ σπίζω τὸ ἐκτείνω, διὰ τὸν ὄζυν αὐτοῦ συριγμόν. ἢ διὰ τὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ μῆκος, ἀνεκὰς δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνω πᾶν ἐκὰς καὶ εἰς ὕψος.

35 δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνω πᾶν ἐκὰς καὶ εἰς ὕψος.

19. ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον : Μετὰ τῶν ἄλλων εἰς ἃ κοιμωδεῖται δεῖλος λέγεται καὶ ῥίψαςπισ εἶναι. (παρ' ὑπόνοιναι δὲ κοιμωδεῖ αὐτόν.)

20. οὐδὲν ἄρα γρίφου : Ἀντὶ τοῦ παροινίου ζητήματος, οἷον, δύναται τις γρίφον ποιῆσαι καὶ ἀπὸ τῶν Κλεωνύμου πράξεων. ἐπεὶ δὲ ἀναγράφει αὐτῶν γένη δὲ Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων συντάγματι. γρίφοι δὲ λέγεται τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις προβαλλόμενα αἰνιγματώδη ζητήματα.)

45 21. (τοῖς συμπόταις : Ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις προσβαλλόντο οἱ γρίφοι πρὸς λύσιν.)

22. (ὅτι ταυτὸν : Ἐν τῷ ὅτι περιτεύει τὸ ο ἄτικως. τὸ γὰρ σημεινόμενον ἀντὶ τοῦ τί ταυτὸν ἐν γῇ ἐν ἐρωτήσεσιν. καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὕτως· τί τὸ αὐτὸ θηρίον ἐν παντὶ τόπῳ ὁυστυγεῖ περὶ τὰ πολεμικά, καὶ ἐν γῇ 50 καὶ ἐν ναυμαχίᾳ; θηρίον δὲ ὁ ἀετὸς πανταχοῦ περιπτάμενος, ὃ παραβάλλει τὸν Κλεώνυμον.) — ὅτι ταυτὸν

ἐν γῇ. παρόσον ὁ ἀετὸς διὰ τοῦ ἀέρος πέτεται καὶ διὰ τῆς θαλάττης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. R.

θηρίον τὴν ἀσπίδα : Οὐκ ἀπεικόντως θηρίον αὐτὸν εἶπεν, ἐπεὶ μακρὸς καὶ ἄρρυθμος ὁ Κλεώνυμος.

27. δεινὸν γὰρ τὸ ὄναι ἐστὶ τὸ ῥίψασπι, δεινὸν δὲ καὶ 5 τὸ ῥίψαι τὴν ἀσπίδα πρᾶγμα. πρὸς ἐκότερον πέπαιγεν. R. (δεινὸν γέ που 'στ' ἄνθρωπος : Τοῦτο φησιν· οἶδα ὅτι δεινὸν πρᾶγμα ἰδεῖν ἄνθρωπον ἀποβαλεῖν τὴν ἀσπίδα.)

29. (τοῦ σκάφους ὄλου : Ἀεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις 16 πλοίοις παραβάλλουσι. καὶ Σοφοκλῆς.)

30. (λέγε νῦν ἀνύσας : Τὸ ἀνύσας ἄττικοι δασύνουσι. τρώπιν δὲ,) ὥσανεῖ εἰλεγε τὴν ῥίζαν, (ἐπεὶ τῶν δρυόνων ἡ τρώπις ἴσταται πρώτη. Ἄλλως. τρώπιν ἀντὶ τοῦ τὸ μέρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σκάφους. οἱ δὲ τὴν ἀρχήν. ἐπαίξει δὲ πρὸς τὸ σκάφος.) 15

32. (ἐκκλησιάζειν : Εἰς ἐκκλησίαν συνάγειν. πρόβατα δὲ τοὺς Ἀθηναίους ὡσεὶ, διαβάλλων τὸ προβατῶδες αὐτῶν. παλαιὸν δὲ ἦν ἔθος τοὺς ἐντίμους γέροντας τριβονοφοροῦντας ἐκκλησιάζειν μετὰ βακτηρίας.)

34. (τοῖσι προβάτοις μούδοκεῖ : Τὸ πληῆρες τοῖς προ- 20 βᾶτοισί μοι ἐδόκει. καὶ ἐκθλιψὶς καὶ κρᾶσις. φάλαινα δὲ θηρίον θαλάττιον. πανδοκεῦτρια δὲ ἡ πάντα δεχομένη καὶ καταπίνουσα, ἢ πάντα ἐπιτηροῦσα. κοιμωδεῖ δὲ πανταχοῦ τὸν Κλέωνα, σκώπτειν ὡς ἄρπαγα καὶ πολλὰς μηχανὰς ἐπινοοῦντα εἰς τὸ κερδαίνειν. ἐμπε- 25 πρησμένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυσημένης καὶ παχείας. πρῆσαι γὰρ τὸ φουσῆσαι. καὶ τοῦτο δὲ εἰς τὸ χαρακτηριστὸν τοῦ Κλεώνος. πανταχοῦ γὰρ ὡς τοιούτον αὐτὸν διασύρει, φάσκων [Eq. 137] « κυκλοδόρου φωνὴν ἔχων. » καὶ Παφλαγὸνα παρὰ τὸ παφλάζειν τῇ φωνῇ.) 30

35. (πανδοκεῦτρια : Ἡ πάντα δεχομένη. λέγει δὲ τὸν Κλέωνα.)

φάλαινα : Φάλαινα ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ θορὶς καὶ ἰχθύος κητώδης. Vict.

36. ἐμπεπρησμένης : Πεφυσημένης. πρῆσαι γὰρ 35 τὸ φουσῆσαι. ὁ Κλέων ἐκρήτο φωνῇ χαλεπῇ, καθάπερ καὶ ἐτέρωθι [infra 1034] « φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας « ὄλεθρον τετοκυίας. » ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ἀργαλέος. δοκεῖ δὲ ἀσέμνως οὗτος πρῶτος δημηγορῆσαι. R. (ἐμπεφυσημένης, παχείας. πρῆσαι γὰρ τὸ φουσῆσαι. ἐνθεν 40 καὶ ὁ πρηστήρ. καὶ Ὁμηρος [Il. Σ, 471] « εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανειῖσαι. »)

38. ὅς ἐστιν ἀκρίστον : Ὅτι βυρσοπώλης ὁ Κλέων. R. V. Vict.

39. τρυτάνην : Ζυγὸν ἢ σταθμόν. V. Vict.

40. βόειον τὸ ἀναίσθητον. R.

41. (τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται : Πρὸς τὸν δῆμον καὶ τὸ ἴσθη τὸ διιστάναι ἐπήγαγεν. ἀντὶ τοῦ διχωρῆσαι. Ἄλλως. παρὰ τοὺς τόνους δὲ ἐπαίξει, μίξας πρὸς τὰ 50 σηματούμενα. ἄλλως τε δὲ καὶ ἀφ' ἱστορίας τοῦτο φασί. καὶ γὰρ πρὸ δύο ἐτῶν τῆς διδοσκαλίας τούτου τοῦ δράματος, Ἀλεκαδιμονίων περὶ εἰρήνης πρεσβευσανμένων ὁ Κλέων ἀπήλασε τοὺς πρέσβεις.)

42. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος : (Οὔτος ὡς κόλαξ κοιμω-
δεῖται.) — τὸν Θέωρον εἰς κόλακα καὶ μοιχὸν καὶ πο-
νηρὸν κοιμωδοῦσιν. R.
43. κόρακος ἔχων : Καὶ ὡς ἄρπαγα αὐτὸν σκώ-
6 πων, ἐπὶνεγκε τὸ κόρακος κεφαλὴν ἔχει. δ αὐτὸς δὲ ὡς
πονηρὸς καὶ μοιχὸς κοιμωδεῖται.)
44. (Ἀλκιβιάδης : Τοῦτον διαβάλλει ὡς τραυλόν. οἱ
δὲ τραυλοὶ τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ λέγουσιν.)
45. ἀντὶ τοῦ ὀρθῆς. Θέωλος ἀντὶ τοῦ Θέωρος. κόλακος
10 ἀντὶ τοῦ κόρακος. R.
46. (ἐτραυλίσεν : Ὁ τραυλισμὸς τοῦ στίχου εἰς τὸ
Θέωρος, ἐπειδὴ προσεῖρηται κόλαξ. ὅτι δὲ Ἀλκιβιάδης
τραυλὸς, ὁ ἄλλος τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ λέγων.)
47. (ἄλλοκοτον : Γεραῶνδες, ξένον, ἄτοπον, [ἄλλο-
15 φυνέ]. δ δὲ λόγος δεινὸν ἐστὶ τοῦτο τὸ ἐνύπνιον, Θέωρος
γινόμενος κόραξ.)
49. (εἰτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης : Διὰ τοῦτο φησὶ καλὸν,
ὅτι ἀνθρωπος ὢν κόραξ ἐγένετο. διὸ καὶ ἐπιφέρει
ἀρβίης ἀρ' ἡμῶν εἰς κόρακα οἴχεται.)
- 20 ἐπίτηδες δὲ τοῦτο εἶπεν, ὅπως ἂν τὸ βλάσφημον εὐ-
καίρως κατ' αὐτοῦ δόξη λέγειν.)
54. τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος. R.
55. ὑπειπὼν : Ἀντὶ τοῦ προειπῶν, ὥσπερ καὶ τὸν
προγραμμαμὸν ὑπογραμμαμὸν καλοῦσιν. V.
- 25 58. (Μεγαρόθεν : Ἡ ὡς ποιητῶν ὄντων τινῶν ἀπὸ
Μεγαρίδος ἀμύστων, καὶ ἀφ' οὓς σκωπτόντων, ἥ ὡς τῶν
Μεγαρέων γελοίωντων καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιοῦντων.
Εὐπολὶς Πρωσπαλίσις
- τὸ σκῶμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν σφόδρα.
- 30 κεκλαμμένον : Ἀποσπασθέντα. γράφεται δὲ κεκλαμ-
μένον Δωρικῶς ἀπὸ μετοχῆς τῆς κλαπέις, ὡς τραφεῖς.
(ὥσπερ οὖν τεθραμμένον, οὕτω κεκλαμμένον ἔφη.)
59. φορμίδες ἀργεῖά τινα πλεκτὰ εἰς σῦκα ἢ ἕτερόν
τι τοιούτων. R. (ἐκ φορμίδος : Φορμὶς κυρίως ἡ ψάθος,
35 νῦν δὲ ἡ σφυρίξ. ὡς τῶν ἄλλων ποιητῶν διὰ ψυχρότητα
ποιήσεως διὰ βόλου καυρῶν ὑποστελλομένων τὴν κα-
κίαν τοῦ δράματος.)
59. θυϊκόν. R. θυῖλοι βρίπτοντες. V.
60. (οὐθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον : Ἐν τοῖς πρὸ τούτου
40 δεδιδαγμένοις δράμασιν εἰς τὴν Ἡρακλέους ἀπλησίαν
πολλὰ προσεῖρηται. ποιοῦσι δὲ τὸν Ἡρακλέα γελοίου
χάριν κεκλαμμένον εἰς δεῖπνον καὶ δυσχεραίνοντα διὰ τὸ
βραδέως αὐτῷ παραιθῆναι τὰ ὄψα.)
61. ἐνασελγαίνόμενος : Οἷον κατ' Εὐριπίδην πολλὰ
45 λέγομεν ἀσελγῇ. R. (κατακωμωδοῦμενος, ὑβρίζόμενος.
κατ' αὐτὸ γὰρ καθήκει τὰς Θεσμοφοριαζούσας. φησὶν
οὖν, οὐ δεύτερον ταυτολογῆσαι περὶ αὐτοῦ, ὡς οἱ ἄλλοι·
οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ τῷ δράματι εἰσῆκται οὕτως Εὐρι-
πίδης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Προαγῶνι καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρ-
50 νεύσιν.)
62. (οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψεν : Τοῦτο φησιν ὡς τοῦ
Κλέωνος ἀπὸ δυσγενεῶν ἐκλάμψαντος, ὃν ἐκωμώδησεν
ἐν τοῖς Ἰππεῦσι, καθεὶς κατ' αὐτοῦ τὸ ὄραμα. καὶ φη-
σιν, οὐ πάλιν αὐτὸν κοιμωδοῦναι ἐτέραν δι' αὐτὸν κω-
5 μωδῶν ποιοῦμενος. μυττωμένον δὲ ἀντὶ τοῦ συν-
5 τρήφωμεν, ὀριμύζωμεν, ἐκπικρανοῦμεν. μετενήνεκται δὲ
ἀπὸ τῶν σκορδῶν. μυττωτὸν γὰρ ἐστὶ κυρίως τὸ ἐκ
σκορδῶν καὶ τυροῦ καὶ ὄξους τρίμμα, καὶ οὕτως ὀνο-
μάσθη ἀντὶ τοῦ μυσσητόν τι ὄν' παρὰ τὸ μυσάτεσθαι
αὐτοῦ τὴν ὁσμὴν, καὶ τροπῇ Ἀττικῇ τοῦ σ εἰς τ καὶ 10
πλεονασμῷ μυττωτός. εἶγε καὶ ὁ Καλλιμάχος [fr. 282]
φησὶ « Ἴν' ἐτρέψαντο μυσσητόν. »)
64. (ἄλλ' ἐστὶν ἡμῖν λογίδιον : Ὑπόθεσις ἐχρυσά πε-
ριπέτειαν. λογίδιον δὲ εἶπε, μετριάζων. διὸ ἐπιφέρει
ὑμῶν αὐτῶν οὐχὶ δεξιότερον. ἀντὶ τοῦ, ἥττον τῆς ὑμῶν 15
σοφίας.)
66. (φορτικῆς : Ἀντὶ τοῦ οἰκτροῦς τῆς ὑπ' ἄλλων λε-
γομένης, ἐν ᾗ φορτικά τινα εἰσάγουσιν.)
68. (ὁ μέγας : Οὐ τῇ ηλικίᾳ, ἀλλὰ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ
τῇ σεμνότητι. τὸ δὲ ἄνω δεικτικῶς φησιν ἐπὶ ὑπερώου. 20
ὁρᾶται γὰρ ὁ Βδελυκλεῶν ἐπὶ ὑπερώου καθήμενος.)
71. (νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἄλλοκοτον : Ξένην καὶ πα-
ρηλλαγμένην αὐτῇ, παρόσον ὁ μὲν φιλόδοκος, ὁ δὲ
τοῦτο βδελυττόμενος.)
73. (τοπάζετε : Εἰκάζετε, ὑπονοεῖτε, φησὶ, ποίῳ 25
πᾶσι ἤττηται. γράφεται δὲ καὶ ἀπροσώπως, τοπάζε-
ται.)
74. (Ἀμυνίας μὲν : Ὡς μὲν ὡς φιλόκυβος κοιμω-
δεῖται, ἐν δὲ Σεριφίοις Κρατίνου ὡς κόλαξ καὶ ἀλᾶζων
καὶ συκοφάντης.) 30
75. φιλόκυβος οὗτος. τινὲς ἀμοιβαῖα. χαριέστερον δὲ
λέγεσθαι αὐτὰ συνεχρῶς πρὸς ἐνός. . . ἄδελον δὲ εἰ καὶ
ἐν Νεφέλαις τούτου μέμνηται. R.
77. (ἀλλὰ φιλο μὲν ἐστὶ : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀρχὴν
τοῦ ὀνόματος φησὶ τοῦ κακοῦ. τὸ φιλο δὲ εἶπε, παρόσον 35
Φιλοκλεῶν ἐκαλεῖτο. πεποιημένον δὲ τοῦτο παρὰ τὸ
φιλεῖν τὰς Κλέωνος πράξεις. φιλόδοκος δὲ οὗτος καὶ συ-
κοφάντης.)
78. πρὸς Δερκύλον : (Οὔτος ὡς κάπηλος ἢ μεθυ-
στής, πρὸς ὃν Σωσίας τις διαλέγεται. Ἄλλως.) ὁ 40
Δερκύλος κωμικὸς ὑποκριτής. (ὁὗο δὲ εἰσὶ Σωσίαι, ὁ
μὲν Πυθίδος, ὁ δὲ Παρμένειος.)
80. (αὐτῇ γε χρηστέων ἀνδρῶν : Ὡς μεθυστής ὁ οἰ-
κέτης ἐπαινεῖ τὴν μέθην.)
- (81). Σακμβωνίδης : Ἀπὸ δῆμου τῆς Λεοντίδος φυ- 45
λῆς ὁ Σακμβωνίδης. ἐπτόχται δὲ οὗτος περὶ τὰς θυσίας
καὶ μαντείας .
82. (φιλοθύτην αὐτόν : Φιλοθύται εἰσὶν οἱ δεισιδαί-
μονες, καὶ θύουσιν ἀεὶ τοῖς θεοῖς, νομίζοντες ἐκ τούτου
ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι. 50
- ἢ φιλόζενον : Ὁ μὲν πρὸς τὸν ἀγαθὸν τρόπον εἶπε τὸ
φιλόζενος, ὁ δὲ ὡς κύριον ἤρπασε. καὶ γὰρ ὁ Φιλόζενος
ἐκωμωδεῖτο ὡς πόρνος. Εὐπολὶς Πῶς εἰν

ἔστι δὲ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομείων.

καὶ Φρόνυχος Σατύροις.)

83. (μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατε : Οὕτως διὰ δεισι-
δαιμονίαν ὤμουν. ἢ τάχα μιμεῖται τοὺς φιλοσόφους εἰς
5 κύνα καὶ γῆνα ὁμνύοντας.)

85. (ἄλλως φλυαρεῖτε : Ἀντὶ τοῦ μάτην φλυαρεῖτε.
εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λεθόντων. ἀπὸ τοῦ φλύειν,
ὅ ἐστι καχλάζειν, καὶ ἐκ τούτου τὸν ἄφρον ἄποβάλλειν.
καὶ Ὅμηρος [II. Φ, 361] « ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ βρέθρα. »)

88. φιληλιαστής : Ἀντὶ τοῦ φιλόδικος, ἀπὸ τοῦ με-
γίστου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας, ὅπερ οὕτω καλεῖται
διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι καὶ ἡλίῳ βάλλεσθαι. — φιλο-
δικαστής. ἦσαν δὲ ἡλιασταὶ τὸν ἀριθμὸν φ'. ἐδίδοτο δὲ
αὐτοῖς χρόνον μὲν τινα δύο ὁδοὶ, ὕστερον δὲ Κλέων
στρατηγίας τριώβολον ἐποίησε ἀκμαζόντος τοῦ πολέ-
μου τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους. R.

90. ἦν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου : Ξύλον δ' ἡμεῖς βάθρον.
καὶ ἐν Ἀγαρνεῦσιν [25] « (ἐλθόντες ἀλλήλοισι) περὶ
πρώτου ξύλου. »

91. (οὐδὲ πασπάλην : Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ βραχύ. πρὸς
Λυκόφωνα δὲ, ὅτι ἀδιορίστως ἀποδέδωκεν ἐλάχιστόν
τι. τινὲς δὲ φασὶν ὅτι μαγνήτην κέγγρον πασπάλην φασί.)
— τὸ τῆς κέγγρας ἄλευρον. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τυ-
χόντος. R.

92. (κἂν ἄγην : Τὸ λεπτομερές τοῦ στάχυος. καὶ
Ὅμηρος [II. E, 499]

ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἁλώας.)

93. (περὶ τὴν κλειψύδραν : Ἀντὶ τοῦ περὶ τὸ δικαστή-
ριον. κλειψύδρα γὰρ ἀγγεῖον τετρημένον, ἐν ᾧ ὕδωρ
30 ἐβαλλόν καὶ εἶων βρεῖν ἄχρι τινὸς ὀπῆς, καὶ οὕτως ἔπαυον
τὸν ῥήτορα. τοῦτο δὲ ἐποίουν διὰ τὸ φλυαρεῖν τὸν λέ-
γοντα καὶ ἐμποδίζειν ἄλλοις θέλουσι λέγειν, ἵνα τὰ
σπουδαῖα λέξας ἐξέλθῃ.)

95. (τοὺς τρεῖς ζυνέχων : Τούτοις γὰρ κατέχουσι τὰς
35 ψήφους οἱ δικάσταί, τῷ μεγάλῳ καὶ τῷ λιγανῷ καὶ τῷ
μέσῳ.)

96. (νουμηνία : Κατὰ νουμηνίαν γὰρ ἔθος εἶχον λι-
βανωτοὺς ἐντιθέναι τοῖς ἀγάλασι.)

(98. τὸν Πυριλάμπους : Μένεται τούτου καὶ Εὐπο-
40 λισ ἐν Πόλεσιν « καὶ τῷ Πυριλάμπους ἄρα Δήμῳ κυ-
ψέλη | ἔνεστιν. » ἦν δὲ καὶ εὐμορφος ὁ Δῆμος. ἐπέ-
γραφον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ τῶν καλῶν ὀνόματα οὕτως· ὁ
δεῖνα καλός. [ἔγραφον δὲ καὶ ἐν τοῖς καὶ ἐν θύραις,
καὶ θπου τύχη.] καὶ οὗτος, φησὶν, ὡς ἐρωμένου ἑαυτοῦ
45 τοῦ κημοῦ ἔγραφε, κημὸς καλός.

99. (κημὸς καλός : Κημὸς καλεῖται τὸ τοῖς καδίσκοις
ἐπιτιθέμενον, δι' οὗ τὰς ψήφους καθέσαν, ἵνα μὴ ὀλι-
σθάνωσιν. ἔστι δὲ πλέγμα τι δικτυώδες καὶ ἡριμῶδες,
ἀνωθεν πλατὺ, κάτωθεν στενόν.) — κημὸς ἔστι πλέγμα
50 τι, δι' οὗ τὴν δικαστικὴν ψῆφον καθέσαν. Πυριλάμπους
δὲ υἱὸς ἦν Δῆμος ὄνομα, τὴν ὥραν κάλλιστος. ἔθος δὲ
ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὸ τῶν παιδικῶν
ὄνομα. R.

101. (ὅψ' ἐξήγειρεν : Ἐν υπερβολῇ τοῦτο. ἐμέμφετο
γὰρ τῷ ἀλέκτορι, φησί, καὶ ταῦτα ἐσπέρας κράζοντι,
ὡς βραδέως αὐτὸν ἐγείρει.)

102. ὑπευθύνων : Τῶν δικαζομένων. Vict.

103. (ἀπὸ δορπηστοῦ : Λυκόφρων ἀπὸ ἀρίστου. οἱ 5
δὲ ἄλλοι πάντες δόρπα τὰ δεῖπνα. — ἀπὸ δεῖπνου. V.
ἐμβάδας : Εἶδος ὑποδήματος. διὰ τὸ φιλοδικαστῆς
εἶναι οὐ καθεύδει, φησὶν, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετὰ τὸ
δειπνῆσαι, ἀλλ' εὐθὺς ἀναστὰς ἀπὸ τῆς τραπέζης, καὶ
ζητήσας τὰς ἐμβάδας, καὶ ὑποδησάμενος, ἀπέρχεται 10
ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ καθεύδει.)

104. ἐν τῷ δικαστηρίῳ. V. (πρωτὶ πάντων : Ἀντὶ τοῦ
πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ ἀπὼν ἀπονυστάζει ἐπιπίπτων
τῷ κίονι. λεπὰς δὲ κογχύλιόν τι ταῖς πέτραις προσπη-
γνύμενον.)

106. τιμῶν τὴν μακράν : (Προεῖρηται ὑπὲρ τοῦ τοῦ
δικαστῆς ἐν πινακίῳ, ἥτοι ἐπὶ σανίδος κηρῷ ἀληθιμμέ-
νης, ὅποτε καταλαμβάνοιεν τινα τῷ τολμήματι, ἔλκειν
μακράν γραμμὴν, ὅποτε δὲ ἀπολύοιεν, βραχεῖαν. καὶ
ἐξῆς [167] « ὅτε μοι ξίφος ὅπως τάχιστα, ἢ πινάχιον 20
τιμητικόν. » τοῦτο δὲ ἐποίουν μετὰ τὸ ἀποθλέψαι εἰς
τὰς ψήφους τὰς ἐν τῇ κάλπιδι. εἰ γὰρ ἐώρων τὰς μελαί-
νας πλείους, ἐχάραττον τῷ ὄνυγι τὴν μακράν, εἰ δὲ τὰς
λευκάς, τὴν βραχεῖαν. ὅτε δὲ πλείους ἦσαν αἱ λευकाί,
ὁ δῶκων ἐνίκα, ὁ φεύγων δ', ἦν πλείους αἱ μελαναί, 25
κατεκρίνετο.) — ἐιώθασιν οἱ καταδικαζόμενοι ἐν τῷ
γραμματοδίῳ μακράν γραμμὴν ἔλκειν. R.

107. (ὁ βομβυλῖος : Ζῶον μελίτη ὁμοῖον καὶ ὅτι
κηρὸν ποιεῖ.) — ποιοῦσιν οἱ βομβυλῖοι κηρία. R.

108. (ὑποπεπλασμένος : Πεπληρωμένος τοὺς ὄνυχας 30
κηροῦ ὑπὸ τῶν χαραγμάτων. γράφεται ἀναπεπλασμέ-
νος.)

110. (αἰγιαλὸν ἐνδον ἔχων : Ὡς ἐπὶ ζῳοῦ ἔφη τὸ τρέ-
φει. οἶον, ἐγέμισε τὴν οἰκίαν ψήφων.) — ὅτι πλείστα
ἦσαν δικαστήρια Ἀθῆναις. R. παίζει. ἀντὶ τοῦ ἔχει. R. 35

111. (νουθετούμενος : Παρὰ τὰ Εὐριπίδου ἐκ Σθене-
βοίας

τοιαῦτ' ἀλύει νουθετούμενος ἔρως.)

ἀλύει : Ἀλύω, ἀδημονῶ, ἀθυμῶ, ἀπορῶ. σημαίνει
δὲ ἐνίστο τὸ ἀλύω καὶ τὸ χαίρω. Vict. 40

116. τριβώνιον : Ὁ οἱ δικάσταί φοροῦσιν. Vict.

119. (ἐκορυβάντιζεν : Ὡς μαινόμενος καὶ κατεχόμε-
νος ὑπὸ θεοῦ. ἀντὶ τοῦ, τὰ τῶν Κορυβάντων ἐποίει
αὐτῷ μυστήρια, ἐπὶ καθαρμῷ τῆς μανίας.)

120. (εἰς τὸ Καὶνὸν ἐμπέσων : Τόπος ἐν τῷ δικα- 45
στηρίῳ οὕτω λεγόμενος. εἰσὶ δὲ δ', Παράδυστον, Καί-
νιον, τρίγωνον, Μέσον. τελούμενος οὖν, φησὶ, τὰ
μυστήρια τῶν Κορυβάντων, παρ' οὐδὲν αὐτὰ θέμενος,
κατέχων τὸ τύμπανον, ὥρμησεν εἰς τὸ δικαστήριον.)

121. τελεταῖς : Ἐπινοαῖς. Vict.

123. (εἰς Ἀσκληπιοῦ : Ἐκεῖ γὰρ ἱερὸν ἔστιν. ὡς νο-
σοῦντα οὖν ἐκεῖ ἔφερεν.) 50

124. ἐπὶ τῇ κιγκλίδι : (Ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ δικαστηρίῳ

- δ πατήρ.) κιγκλῖς γὰρ ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, (ἣν καὶ καγκλωλιτὴν καλοῦσι. κνεφῆϊος δὲ, ἔτι σκότους ὄντος, καὶ μήπου γενομένης ἡμέρας, ὅτε ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀπῆλθεν.)
125. (ἐντεῦθεν οὐκ ἔτ' αὐτόν : Ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, μετὰ ταῦτα.
ἐξεφρείομεν : Ἐξεφέρομεν.)
126. (ὑδρορροδῶν : Οἱ κοῖλοι τόποι, δι' ὧν χωρεῖ τὸ ὕδωρ τὸ ἐξ ὑετῶν.)
128. (ἐνεθύσαμεν : Ἐπληρώσαμεν, ἐφράξαμεν.
Ὁμηρος [Od. Δ, 131] « νήματος ἀσκητοῦ βεθυσμένον. »
κάπακτώσαμεν : Ἐφράξαμεν, ἐπληρώσαμεν. πακτώ-
σαι γὰρ τὸ σφηνῶσαι.)
- (129). ὥσπερ ἐκ κοιτοῦ : Τοῖς γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ κοιτοῖς
15 [καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις] πηγνύουσι πάτταλον, ἵνα εἰς αὐτοὺς ἄλλοινοτο.
133. (Φιλοκλέων : Ἰδίως εἶπε τῇ φράσει τῷ υἱῷ ὄνομα Βδελυκλέων καὶ τῇ πατρὶ ὄνομα Φιλοκλέων.)
135. (ἔχων τρόπον : Ἀντίπτωσις ἐστίν· εὐθεῖα γὰρ
20 ἐστὶν ἀντὶ δοτικῆς τῆς ἔχοντι. συνήθως δὲ ὀφρύαγμα ἀπὸ τοῦ ὀφρύς, ἡ φρύαγμα, καὶ σεμνὸν ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον.) — σύνθετον παρὰ τὴν ὀφρὺν καὶ φρύαγμα καὶ τὸ σεμνόν. R.
136. (καθεύδετε : Ἐν ἀπειλητικῇ φωνῇ τοῦτό φησιν.)
139. (εἰς τὸν ἱπνόν : Ἱπνὸς κυρίως ἡ κάμινος, νῦν δὲ
25 τὸ μαγερεῖόν φησιν, ἐν ᾧ λαθὼν αὐτοὺς δ Φιλοκλέων εἰσῆλθεν καὶ εἰς τρύπην ὑπέδου.)
140. (μυσπολεῖ : Καταδύεται, ὡς μῦς φοιτᾷ. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ ὑπὸ μῖαν λέξιν. Ἄλλως. πρὸς τὴν λέξιν,
30 ὅτι ἀπὸ τῶν μυῶν ἔοικεν ὀνομαστοποιῆσθαι, τὸ διερευνᾶσθαι κρύφα.)
141. κατὰ τῆς πυέλου : (Αἱ γὰρ πυέλοι τρώγλας εἶχον ἐπὶ τὴν ὀδὸν πρὸς τὸ τὸ ὕδωρ ἐξέρχεσθαι. Ἄλλως. ἡ πυέλος ἔχει τρώγλην, δι' ἧς ἀπολούμενον ἐκ-
35 χέουσι τὸ θερμόν. παίζει δὲ καὶ τοῦτο ὡς ἐπὶ μύδος.) — ἐν τῷ αὐτῷ εἶχον καὶ τὴν πυέλον καὶ τὸ λουτρόν. R.
142. οἰκέτης. R.
143. (κάπηνη : Ἡ καπνοδόχη. ἔστι δὲ τι σωληνοειδὲς ἐπὶ τῶν μαγερεῶν, δι' οὗ ὁ καπνὸς ἔξιεισιν. ὡς οὖν τοῦ
40 Φιλοκλέωνος πειρωμένου δι' αὐτῆς ἐξελθεῖν καὶ κτύπον ποιήσαντος τοῦτό φησι. ταῦτα δὲ πάντα κωμικὰ ἐστὶ τοῦ γελίου χάριν.)
144. Φιλοκλῆς. R.
145. (συκίνω : Ὅτι καὶ οἱ δικασταὶ ὀριμύτατοι καὶ
45 δ γέρον. καπνοποιὸν γὰρ τὸ σύκινον ξύλον. καὶ ὅτι ὁ ἐκ τῶν συκίνων ξύλων καπνὸς ὀριμύτατος καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Προβλήματι.)
147. (οὐκ ἐσερρήσεις γε : Ὡς ἂν τῷ καπνῷ φησὶν, οὐκ εἰσελεύσει μετὰ φθορᾶς;
148. (φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον : Οὐ τῷ πατρὶ ταῦτα λέγει, ἀλλὰ τῇ κάπην. ἡ πρὸς τὴν τηλίαν, ἵνα
50 ἐπιθῇ αὐτῇ ξύλον εἰς βάρος, διὰ τὰς τοῦ πατρὸς μηχανάς.)
149. (ἐνταῦθα νῦν : Ἀποκλείσας τὴν διέξοδον τοῦ μηδυνθῆναι αὐτὸν εἰσελθεῖν ταῦτά φησι.)
151. ὅστις πατὴρ νῦν καπνίου : Τὸν ὑπεκλυόμενον οἶνόν φασι τινες καπνίαν λέγεσθαι. ἐν δὲ τοῖς περὶ Κρα-
5 τίνου διωρίζεται, εἰ τὸν ἀπόθετον ἢ καὶ παλαιόν. (διὸ Ἐκφαντίδην Καπνίαν καλοῦσιν. Ἄλλως. ἅμα πρὸς τὸ καπνῷ εἰκαχέναι ἑαυτόν. εἶπε γὰρ, καπνὸς ἐγώ. ἅμα δὲ καὶ κάπηνη εἶδος ἀμπέλου ξηρότατον καὶ ὀριμύτατον οἶνον ποιούσης, ὁμοίως καπνῷ ποιοῦντα δάκρυα. τινὲς
10 δὲ καπνίαν οἶνον ἐν Βενεθεντῇ τῆς Ἰταλίας γίνεσθαι φασι. καὶ καπνία ἡ ἀμπελος.) — παίζει. R.
153. πρὸς τὴν θύραν, ἵνα αὐτὴν τηρήσω. V.
155. (ἐκτρώζεται : Ἀντὶ τοῦ τὸν μοχλὸν φύλαττε,
ὅπως μὴ τὸ κλειθεὶον φαγὼν ἐξελθῇ.
15 βάλανον : Τὸν μοχλόν. κυρίως δὲ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, δ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανοι τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνονται [Av. 1159] ἀντὶ τοῦ κεκλειδῶνται. καὶ βαλανάγρα ἡ κλείς, παρὰ τὸ ἀγρευεῖν τὴν βάλανον.)
157. Δρακοντίδης : Πονηρὸς οὗτος (καὶ πλείστους καταδίκαις ἐνεχόμενος, ὡς Πλάτων Σοφισταῖς. Καλλίστρατος δὲ ἕνα τῶν λ' φησιν, εἰ μὴ δμῶνυμος. ἔστι γὰρ οὗτος δ τὸ περὶ τῶν λ' ψήφισμα περὶ ὀλιγαρχίας γράψας, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Πολιτείαις.)
160. ἀποκαλῆναι : Ἀποθανεῖν, ἀποξηρανθῆναι. *Viol.*
161. ὁδᾶξ τὸ δίκτυον : Νῦν πάλιν διὰ τοῦ δικτύου φαίνεται ἄνω παρὰ τὴν καπνοδόχην.
165. (ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας : Ἐπαίξεν, ἐπεὶ γέρον ἦν. οἱ δὲ γέροντες ἀποβάλλουσι τοὺς ὁδόντας.)
167. τιμητικόν : (Καταδικαστικόν, ὅπου τὴν μακρὰν χαράσσοντες κατεδίκασον, ἢ τὴν μικρὰν, καὶ ἀπέλυσον.) — εἰς ὃ ἐτίμων καὶ τὰς μακράς λεγομένας εἶχον ἐν τοῖς ἐπάνω. R.
169. (ἀποδόσθαι : Πωλῆσαι.)
170. (κανθηλίοις : Ὅνοις μεγάλοις.)
τὰ ἐπιτιθέμενα αὐτῷ κανθηλία. R. τοῖς κανθηλίοις :
Λεῖπει ἢ σύν. *Viol.*
171. (νουμηνία γὰρ ἐστιν : Ἔθος ἦν Ἀθήνησιν ἐν
νουμηνίᾳ πιπράσκειν.)
173. (τὸν ὄνον ἔξαγε : Τοῖς οἰκέταις φησί.)
174. ὑπέβαλε. πανούργως. V.
175. εἷς τῶν οἰκετῶν. R. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν : Οὐκ ἐπέτυχ' παρὰ τὴν παροιμίαν [Thesm. 928]
αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.
45 (ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν πείρα καθιέντων ἀγχιστρον μετὰ σχοίνου, καὶ μὴ ἐπιτυγχάνόντων ἰχθύος τινός.)
176. τῇ προφάσει. V. τὴν πρόφασιν. G.
178. παρακύναι : Φυλακτόμενος ὑπ' ἐμοῦ ὄντα. *Viol.*
- (179.) κύνων, τί κλέεις : Ὡς βαρουμένου τοῦ ὄνου.
50 ἔφερε γὰρ τὸν γέροντα [ὑποκρεμασθέντα λάβρα], κατὰ μίμησιν τοῦ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ κριοῦ φερομένου, [ἐφ'

ῥτε διαδρᾶσαι τὸν Κύκλωπα, ὅτε τὰ πρόβατα ἐξῆγε τοῦ σπηλαίου, ἐφαπτόμενος αὐτῶν τῆς βράχειος πρὸς τῇ θύρᾳ τοῦ σπηλαίου καθήμενος, ἵνα μὴ λαθὼν ἐξέλθῃ κυπτιὸν δ' Ὀδυσσεύς.] τοῦτο δὲ λαθὼν ἐποίησεν ὁ γέ-
5 ρων. διὸ πρὸς βαρυνόμενόν φησι τὸν ὄνον.

κάνθων : Ὑποκοριστικῶς ὁ ὄνος. *Vict.*

184. (Οὔτις νῆ Δία : Ὅτι καὶ ὁ Ὀδυσσεύς Οὔτις παρ' Ὀμήρῳ ἐκκαλεῖτο.)

185. (ἀπὸ Δρασιπιδίου : Πέπλακε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ
10 ἀποδρᾶσαι, ὥσπερ ἀπὸ φυλῆς, ἢ ἀπὸ γένους φάσκων.)

188. ἴν' : ὅπου. R. (ἰνδᾶλλεται : Φαίνεται μοι ὅμοιος εἶναι πῶλῳ κλητῆρος. Ἄλλως.) οἱ γὰρ πῶλοι ὑποδύνουσι τὰς μητέρας καὶ θηλάζουσιν.

(189). πωλίῳ : Ἀντὶ τοῦ ὄνου, ἡ ἡμίονου, κλητῆρος
15 εἶπεν εἰς φιλοδικαστήν. ἀντὶ τοῦ πῶλῳ ὑποκοριστικῶς. [κλητῆρες δὲ οἱ καλοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον πᾶντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα.]

190. ῥσυγον : Ἄνευ θορύβου. *Vict.*

191. περὶ ὄνου σκιάς : Παροιμία ἐπὶ τῶν περὶ μηδε-
20 νός χρησίου φιλοτιμουμένων. R. παροιμία ἴση τῇ περὶ μῆρνος. καὶ Δημοσθένους. V. (παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόητα φιλονεικούντων, ἣν μετένεγκε νῦν ὁ πρεσβύτης, ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. φασὶ ποτε ἐν Ἀθήναις τινὰ δεηθέντα ὀνηλάτου μισθώσασθαι ὄνον ἐπὶ τῇ τὰ
25 φορτία μόνον βαστάσαι ἐπὶ τὰ Μέγαρχα. καὶ δὴ οὕτω δόξαν αὐτοῖς, ἐπιθέντες τὰ φορτία ὥδεον. μεσημβρίας δὲ γενομένης καὶ τῶν ὑπὸ κύνα καυμάτων σφοδρῶς αὐτοῖς ἐπικειμένον, οὐχ εὐρίσκοντες σκέπην, καθεῖλε τὰ φορτία ἀπὸ τοῦ ὄνου ὁ δεσπότης αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῶν
30 ἑαυτῇ σκιάν ἐποίησε. πρὸς δὲ μαχόμενος ὁ ὀνηλάτης ἔλεγεν ὄνον μεμισθωκέναι ἐπὶ τῇ φορτία φέρειν, οὐ σκίαν παρῆξιν. ὁ δὲ ἔλεγε μεμισθώσθαι, ὅπως ἂν ὡς βούλοιο χρῆσθαι. ἐκ δὲ ταύτης τῆς φιλονεικίας μὴδὲν οὔσης εἰς δικαστήριον κατηνέχθησαν. θθεν ἡ παροι-
35 μία.)

192. (πόρρω τέχνης : Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπὸ τέχνης τινὸς πονηρὸς εἶ, οὐδ' ἀπὸ μελέτης, ἀλλὰ φύσει. παράβολος δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ γνήσιος.) — λέγουσι τινὲς καὶ πονηρὰ
κρέα ἀντὶ τοῦ σαπρὰ. R.

40 παράβολος : Ὁ τολμηρὸς. *Vict.*

194. (ὅταν, φησί, τραφῆς ὑπ' ἐμοῦ ὑπογάστριον. ἀπὸ μέρους δὲ τὴν τροφὴν ἀπλῶς λέγει. ἡ ὅτι ὄνους ἔτρωγον ἐν Ἀθήναις, καὶ τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντες οἱ δικασταὶ ὠνοῦντο τὰ ὑπογάστρια. λείπει δὲ ἡ παρὰ.
45 παρὰ γέροντος ἡλιαστικοῦ, οἷον ἐκ τῆς ἡμετέρας σπουδῆς καὶ τέχνης.)

ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγῃς : Λείπει τὸ γνῶσθαι με. *Vict.*

(195). ὑπογάστριον : [Ἐπεὶ πωλᾶριον ἐμιμεῖτο ἐπὶ τῷ ὄνῳ, τὸ ὑπογάστριον πρὸς τοῦτο. ἐρῶντο δὲ τοῖς
50 ὄνεσις. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν] ὑπογάστριον ὄνου ἡ βροδς, ἔχεις γνῶναι ἄριστόν με ὄντα, εἰ καὶ μὴ νῦν με οἶδας. ἐπεὶ δικαστὴς ἐστίν, ἔφη γέροντος ἡλιαστικοῦ ἀντὶ τοῦ ὄνου.

196. (ὄθει τὸν ὄνον : Τὸ πρῶτον πρὸς τὸν οἰκέτην, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τὸν πατέρα, ὄθει σεαυτόν.)

197. καὶ Κλέων : (Ἐπεὶ δοκεῖ Κλέων μισθοὺς πορίζειν τοῖς δικασταῖς.) — ἐπεὶ ἐδόκει ὁ Κλέων μισθοὺς πο-
ρίζεσθαι τῷ λεπτῷ δῆμῳ. R.

199. (ὄθει σὺ πολλούς : Ὅσον ἐπίθες λίθους ἐπὶ τὴν θύραν, ἵνα μὴ εὐκόλως ἀνοίγῃ.)

200. (καὶ τὴν βάλανον : Τὴν εἰς τὸν μόχλον βάλανον ἐμβάλε εἰς τὸ πῆγμα δηλονότι, τουτέστι κλείσον τῷ κλειδίῳ.)

201. καὶ τῇ δοκῇ : Ἐμβάλεῖν παρακαλεῖται καὶ τὴν δοκὸν, [τουτέστι τὸν ἀντιβάτην] πρὸς τὴν θύραν, (αὐτῇ δὲ τῇ δοκῇ τὸν ὄλμον. κατὰ φύσιν δὲ ἦν μάλλον εἰπεῖν, καὶ τὴν δοκὸν προσθεῖς.)

202. (προκαλύει : Οὐκ εἶπε βάστασον, ἀλλὰ κύλει, 15 δηλῶν τὸ μέγεθος τοῦ ὄλμου, ὃν φησι κάτω πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ ἀντιβάτου προσθεῖναι.)

203. (τὸ βώλιον : Ἡ βώλος ὑποκοριστικῶς. ἐν ὅσῳ δὲ ἔλκει ἐκ τῆς στέγης, ἔπασσε κατ' αὐτοῦ μικρὸς λί-
θος.)

206. ὀροφίαις : Παρὰ τὸ μῦς ὀροφίαις. (λέγονται δὲ 20 μῦς ὀροφίαι καὶ ὄφεις οἱ περὶ τὰς ὀροφὰς διαγόντες καὶ ταύτας περιτρώγοντες.)

207. (στρουθὸς ἀνὴρ γίνεταί : Ἐπειδὴ ἀναπηδᾷ ὁ γέρον, ταῦτά φησιν ὁ οἰκέτης.)

209. σοῦ σοῦ : Ἀποσποβοῦσι τὸν γέροντα, σοῦ, ὡς εἰώθαμεν τὰ ὄρνεα σοβεῖν.

210. Σκιώνην : (Φιλόχορος ἐπὶ Ἰσάρχου φησὶ πρὸ ἐνιαυτοῦ Βρασιδᾶν ἀποστῆσαι Σκιωναίους τῶν Ἀθη-
ναίων.) Ἀθηναίους δὲ φασὶ λ' τριῆρεις πρότερον πέμ-
30 ψαντας Σκιώνην περιτειγίσαι, [ἕστερον δὲ μαχόντας ἀποστῆναι αὐτῶν, ἀποστελεῖν στρατὸν καὶ πολιορκῆσαι καὶ ἀποτειγίσαι αὐτοῖς ὡς τὸ πρότερον]. (ἐστὶ δὲ χωρίον Θράκης πολέμιον Ἀθηναίοις, ἣν ἐφρούρουν ἐπικεικῶς, ἣν πολιορκήσαντες ἀπετειγίσαν.)

(ἀντὶ τούτου : Ἀντὶ τοῦ πατρὸς τούτου, ἵνα ἡ 35 ὁ οἰκέτης λέγων περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ Βδελυκλέωνος.)

213. (ὅσον στίλην : Ὅτι σημαίνει τὸ ἐλάχιστον. Καλλίστρατος δὲ, νομισμάτιόν τι ἐλάχιστον.)

ὅσον ὅσον στίλην : Τὸ οὐδὲν καὶ τὸ τυχόν. ἐστὶ δὲ 40 ὁ σταλαγμός. *Vict.*

214. (ἀλλ' ὦ πόνηροι : Πρὸς τοὺς οἰκέτας τὸ ὦ πόνηροι.)

215. παρακαλοῦντες τουτονί : Ἀντὶ τοῦ ἐκκαλοῦντες. (οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τοῦ ἀξιοῦν. τοῦτο δὲ φησιν 45 εὐκαίρως βουλόμενος τὴν εἰσοδὸν τοῦ χοροῦ ποιῆσαι. ἐκ γὰρ φιλοδίκων ἀνδρῶν συνέστηκεν.) — ἡ παρὰ ἀντὶ τῆς εἵς. V.

216. ὄρθρος βαθὺς : Βαθεῖα νύξ. *Vict.*

217. ὀψέ : μετὰ τὸν καίρῳ τὸν δέοντα. V. *Vict.* 50

218. ἀντὶ τοῦ καλοῦσι. V.

219. μινυρίζοντες : ἄζοντες. V. *Vict.*

220. (ἀρχαιομελί σιδῶνοφρυνηχάρα : Παρὰ τὸ μέλι, ὅπερ ἐστὶν ἡδύ, καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ τὸν Φρύνι-

χον καὶ τὰ ἔρατὰ ἔμιζεν, οἷον ἀρχαῖα μέλη Φρυγίου
 ἔρατὰ καὶ ἡδέα, καθάπερ μέλι περιέχοντα τὸ τῆς Σι-
 δωνος ὄνομα. Φρύγιος δὲ ἐγένετο τραγηδίας ποιητής,
 ὃς ἔγραψε δράμα Φοινίσσας, ἐν ᾧ μέμνηται Σιδωνίων.
 5 τὰ δὲ μέλη εἶπε διὰ τὴν γλυκύτητα τοῦ ποιητοῦ. Ἄλ-
 λως, ὅτι δι' ὀνόματος ἦν καθόλου μὲν ὁ Φρύγιος ἐπὶ
 μελοποιίᾳ, μάλιστα δὲ τὸ ἐκ τῶν Φοινισσῶν αὐτοῦ τὸ
 « καὶ Σιδῶνος προλιπόντα νάον. » ἢ « Σιδωνίων ἄστρ-
 10 καὶ τὸ μέλος καὶ τὸ Σιδών καὶ τὸ Φρύγιος καὶ τὸ ἔρα-
 τόν. Ἀρίσταρχος δὲ φησι γεγενῆσθαι ἀπὸ τοῦ μέλι καὶ
 τοῦ Σιδῶνος καὶ τοῦ Φρυγίου καὶ τοῦ ἔρατον.)

222. βαλλήσομεν : Οὕτω λέγουσιν ἐπεκτείνοντες καὶ
 15 ἄλλα πολλὰ, οἷον παιήσομεν. ὡς ἀπὸ περισπωμένου δὲ
 ἔστι τοῦ βαλλῶ. V. Viet.

223. ὀργίστη : Παροξύνη. Viet.

224. (ὅμοιον σφηκιᾷ : Ἄντι τοῦ σφηκώδεις εἰσὶ καὶ
 κεντρώδεις. ἐν σχήματι γὰρ σφηκῶν εἰσάγονται.)

σφηκιᾷ : Συστήματι σφηκῶν. Viet.

225. ἐκ τῆς ὀσφύος : (Ὅτι ἐν σχήματι σφηκῶν εἰσά-
 20 γει τὸν χορὸν, προβάλλοντα ἐκ τῆς ὀσφύος κέντρον τι
 ὀξύτατον. πεποιήκει δὲ τοῦτο διὰ τὸ τοὺς γέροντας καὶ
 τοὺς δικαστὰς ὀξύγλους εἶναι καὶ δίκην σφηκῶν τιτρώ-
 σκειν τοῖς λόγοις.) — ἐπειδὴ ὁ χορὸς τῶν γερόντων ἔρ-
 25 χεται ὡς σφῆκες διασκευασμένοι καὶ κέντρον ἔχουσι. R.
 ὀσφύος : Ὅσφϋς δὲ παρὰ πλεуроῖς διάκηνος τόπος.
 Viet.

227. φέψαλοι : Σπινθῆρες, οἷον πῦρ πνέουσιν. V.
 Viet. σπινθῆρες. R.

230. (ὦ Κωμία βραδύνεις : Ἄντι τοῦ ἐβράδυνας εἰς
 30 τὸ δικαστήριον ἔλθειν. οἱ τοῦ χοροῦ δὲ ἀλλήλοις ἐγκε-
 λεύομενοι τὴν παράδον ποιοῦνται. ὄνομα δὲ γέροντος ὁ
 Κωμίας. καὶ ἴσως πεποιήται παρὰ τὴν κώμην. κύνεις
 δὲ εὐτόνος τις καὶ ἰσχυρός. Χαρινάδης δὲ ὄνομα γέρον-
 35 τος.) — ἀντι τοῦ ταύρειος κύνεις εἶπεν παρ' ὑπόνοιαν.
 ἀσθενέστεροι δὲ οὗτοι τῶν βοείων. Χαρινάδης εὐρίσκει-
 ται περὶ δικαστήρια καὶ δίκας. R. εὐτόνος τις καὶ ἰσχυ-
 ρός. (ἥδη δὲ καὶ παροιμιᾶν γέγονε.) R. V.

233. (Κονθυλεύ : Κονθύλη ὀξυς τῆς Ἀττικῆς τῆς
 40 Πτολεμαΐδος φυλῆς, ἢ Πανδιονίδος.)

234. (Χάβης : Οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ τρίτῃ τῆς
 καθόλου παρατίθεται τὸ ὄνομα διὰ τοῦ β Χάβης. τὸ δὲ
 Φλυεύς ἀπὸ δήμου. — τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς ὁ
 45 ἢ Φλύη. V.

235. (ἄρρεσθ' ὁ δὴ λοιπὸν : Ὅ ἐστιν ὑπόλοιπον ἡμῶν
 ἤκομεν. οἷον τὸ λοιπὸν καὶ τὸ λείψανον τοῦ συστήματος
 ἡμῶν πᾶρσσι. τοῦτο δ', ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ τὴν πορείαν
 ἐποιοῦντο.)

238. (τῆς ἀρτοπώλιδος : Παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο, δέον
 50 εἰπεῖν, τοὺς πολεμίους ἐχειρωσάμεθα, ἢ λόγον τινὰ
 ἐποίησάμεν.

τὸν ὅλμον : Ὡς ὕλινου ὄντος τοῦ ὅλμου. καὶ Ἡσιό-
 55 δος [Op. 421] « ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν. » Ἄλ-
 λως, ὅλμον τὸ μαχερικὸν ἐργαλεῖον, καὶ ὁ τρίπους τοῦ

Ἀπόλλωνος. καὶ ὁλμειὸς στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κό-
 πουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά.)

(239). τοῦ κορκόρου : Πρὸς τὸν Λυκόφρον, κόρκορον
 λέγοντα ἰγθύδιόν τι. ἠπάτηται δὲ, ὡς φησιν Ἐρατο-
 σθένης. ἔστι γὰρ λάχανόν τι ἄγριον [καὶ εὐτελές] ἐν
 6 Πελοποννήσῳ, ὡς καὶ ἡ παροιμία « καὶ κόρκορος ἐν
 λαχάνοις. » τὸ δὲ κατασχίσαντες, αὐτὸν τὸν ὅλμον
 δηλονότι οὐ γὰρ τὸν κόρκορον.

240. (ὡς ἔστι Ἀλχίτη νυνί : Ἡ δίκη, ἡ τιμωρία,
 ἢ τοιοῦτόν τι. τοῦτο δὲ φησιν, ὡς τοῦ Κλέωνος εἰς δίκην
 10 ἐπαγαγόντος τὸν Ἀλχίτη. στρατηγῆσαι δὲ αὐτὸν φησι
 Δημήτριος ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλέους πρὸ τριῶν ἐτῶν εἰς
 Σικελίαν πεμφθέντα μετὰ νεῶν Λεοντίνους βοηθή-
 σοντα. οἱ δὲ περὶ τὸν Φιλόχορον διαδέξασθαι αὐτόν φασι
 Σοφοκλέα καὶ Πυθόδοκον, οὓς καὶ φυγῇ ζημιωθῆναι.
 15 εἰκὸς γοῦν μετακληθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὴν κρίσιν, ἥς νῦν
 δὲ κομικὸς μνημονεύει.)

241. (σίμβλον δὲ φασι : Σίμβλον κυρίως εἰσὶν αἱ
 θῆκαι, ἐνθα αἱ μέλισσαι ἀποτίθενται τὸ μέλι. ὡς τοῦ
 Ἀλχίτηος δὲ τὰ δημόσια σφετερισμένου καὶ πλουτήσαν-
 20 τος. — ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ὡς φαλακρὸς κομωδείται. V.

242. (γῆδς οὖν Κλέων : Κατ' ἐπιταγὴν δὲ τοῦ στρα-
 τηγοῦ καὶ οἱ δικασταὶ ἐκαλοῦντο. ὥρα δὲ νῦν οὐχ ὁ
 καιρὸς, ἀλλὰ ταχέως.)

(243). ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν : Παρὰ τὸ κηρύττεσθαι
 25 σιτία ἡμερῶν τριῶν τοῖς στρατιώταις ἐπαίξει. [κολου-
 μένους δὲ κατὰ αὐτοῦ κολάσσοντας.]

248. ὦ πάτερ πάτερ : Παρέπονται αὐτοῖς παῖδες
 λύγγον φέροντες, (καὶ πιθανῶς, ἵνα ἡ ὀρχήστρα πλη-
 30 ρωθῇ. παῖς δὲ τις προηγούμενος μετὰ λύγγου προεωρα-
 κῶς πηλόν. τὸ δὲ μέτρον ἐντεῦθεν ἡλλαξεν. ἔστι γὰρ
 μικτόν, συντεθὲν ἐκ τε ἱαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλή-
 κτου καὶ ἰσχυαλικοῦ. ὁ δὲ ἰσχυαλλὸς τροχαϊκὴν συζυ-
 γίαν ἔχει διμέτρον βραχυκατάληκτον, τοῦτέστι τρεῖς
 35 τροχαίους.)

249. (κάρρος χαμάθεν : Ἐν κάρρει γὰρ ἡρέμα τις
 40 προμύσσει. πρὸς τοὺς παῖδας δὲ φησι, τοὺς προπέμ-
 ποντας αὐτόν.) — πρόμυζον, ἐκ τῆς μύζης προάγαγε.
 R.

250. ἀλλὰ τωδὶ μοι : (Δεικτικῶς τῷ λυγανῷ δα-
 45 κτύλῳ. προμύσσειν δὲ εἰς τὸ ἐμπροσθεν βαλεῖν τὸ ἐλλύ-
 χνιον.) — τὸν δάκτυλον δείκνυσιν, ἵνα μὴ κάμψας
 ζητῇ. R.

251. τί δὴ μαθῶν : (Ὡς τοῦ παιδὸς τῷ δακτύλῳ
 ἐπισπασμένου τὸ ἐλλύχνιον, καὶ ἐν τοσούτῳ ἐλαίου
 45 ἐκχυθέντος, εἷς τῶν πρεσβυτέρων, ὃς καὶ πατὴρ ἦν τοῦ
 παιδίου, ἀγανακτήσας κονδύλους αὐτῷ δίδωσιν. Εἰς
 τὸ αὐτό. τοῦτο εἰπὼν δίδωσιν αὐτῷ κόνδυλον.) — ἅμα
 κόνδυλον τῷ παιδαρίῳ δίδωσι διὰ τὸ νώτερον ὄντα μὴ
 φροντίζειν. R.

253. (οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέῃ : Οὐ γὰρ λυπεῖ σε
 50 τὸ ἔλαιον πολλοῦ πιπρασόμενον. οὐ γὰρ αὐτὸς ἀγο-
 ράζεις. πατὴρ δὲ υἱὸς σμικρολόγου.)

257. (τυρβάσεις : Ἄντι τοῦ ταράξεις. ὁ δὲ ἀτταγᾶς

ὄρνενός ἐστιν εὐρισκόμενον ἐν τοῖς ἔλαισι καὶ τερπόμενον ἐν τοῖς πηλώδεσι τόποις καὶ τέλμασιν. ἡμεῖς δὲ ἀτταγῆνα αὐτὸν φασμέν.)

258. ἐν τῇ δικαστηρίῳ δηλονότι. ὡς παραινῶν δὲ λέγει ὅτι μὴ λυποῦ ὅτι ἐτυπτήθης· καὶ γὰρ μερίζονάς σου κολάζω. V.

260. ἀντὶ τοῦ εἶωσι ἡμερῶν τεσσάρων πάντως βετός γίνεσθαι· μύκητος δὲ ἐστὶν ὁ περὶ τὰς θρυαλλίδας σπινθήρ, ὃς διὰ τὴν περιέχουσαν ἰκμάδα ἀποπηδᾷ τοῦ λύχνου, 10 πολεμούμενος τῷ ἐναντίῳ. V.

261. τὸν Δία βετόν. V.

262. (οὗτοί μύκητες : Φασὶν ὅτι βετοῦ μέλλοντος γενέσθαι οἱ περὶ τὴν θρυαλλίδα τοῦ λύχνου σπινθήρες ἀποπηδῶσιν, οὗς μύκητας νῦν λέγει, ὡς τοῦ λύχνου 15 ἐναντιουμένου τῷ νοτερῷ ἀέρι. καὶ Ἄρατος [976]

ἢ λύχνου μύκητες γέρονται περὶ μύζαν, νύκτα κατὰ νοτίην.

τινὲς δὲ φασὶ τὸν μύκητα ζυῖφόν τι εἶναι λεπτότατον 20 πάνυ σκινψί εἰκότος, ὃ δὲ ὑπερβολὴν λεπτότητος τῆς ψύξεως τῆς περὶ τὸν ἀέρα θῆτον ἀντιλαμπανόμενον περὶ τὸν λύχνον ἵπταται, θέρμης ἐπιθυμοῦν, καὶ περικροῦσιν ἐν τῷ λύχνῳ ποιεῖ σπινθήρας· ὅθεν τεκμαίρονται τὸν βετόν. καὶ Καλλιμάχος [fr. 47] « ἄδην ἐγένοντο μύκητες. »)

25 263. φιλεῖ : Ἦγουν ὁ Ζεὺς. Vict.

264. δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων : ὅσα μὴ ἐστὶ τῶν καρπῶν πρῶιμα. V. μάλιστα δ' ὅσα μὴ πρῶιμά ἐστὶ τῶν καρπῶν δεῖται ὕδατος. R. (ἐμφαίνει διὰ τούτων τὸ γεωργικὸν ἦθος, εὖ μάλα δεικνύων ὅτι μέλει αὐτοῖς τῶν 30 καρπίμων. — διηρημένως χρῶνται τῇ τοιαύτῃ διαστολῇ. δέονται, φασίν, οἱ καρποὶ τοῦ βετοῦ, καὶ μάλιστα οἱ μὴ πρὸ καιροῦ σπαρέντες. V.)

266. γινόμενοι περὶ τὸν οἶκον τοῦ Φιλοκλέωνος ὑπομιμνήσκονται αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐωρακότες αὐτὸν μεθ' ἑαυ- 35 τῶν διελθόντες περὶ αὐτοῦ. V.

268. (ἐφοκλὸς ἦν : Ἐφοκλὶς κυρίως λέγεται ἢ λέμβος, ἥτοι ἡ μικρὰ ναῦς ἢ ὕψ' ἐτέρας νεὼς ἐλκόμενη, διὰ βραδυτήτα. φησὶ γοῦν κἀνταῦθα ὅτι οὐχ' ὑπὸ τίνος ἐλκόμενος ἐξήρχετο, ἀλλὰ πρῶτον ἤγειτο ἡμῶν. νυνὶ 40 δὲ τί παθὼν οὐκ ἐξέρχεται.)

269. τοῦ μελοποιῦ τὰ μέλη ἦδεν. ἦν δὲ καὶ τραγικός. V.

270. [στάντες : Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Φιλοκλέωνος 45 στάντες οἱ τοῦ χοροῦ τὸ στάσιμον ἄδουσι μέλος. τῶν γὰρ χορικῶν μελῶν τὰ μὲν ἐστὶ παροδικὰ, ὡς τὸ [Nub. 276] « ἀέναιο νεφέλαι, ἀρθῶμεν φανεραί, » καὶ τὸ προειρημένον ἐνταῦθα « χώρει πρόβαιν' ἐρρωμένως. » τὰ δὲ 50 στάσιμα, ὡς τὸ παρόν. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ [Prom. 397]

« στένω σε τὰς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ. » τὸ δὲ προειρημένον, τὰ δὲ μεσσηδικὰ, τὰ δὲ ἐπισηδικὰ, περὶ ὧν προεῖρηται τίνος χάριν οὕτω καλοῦνται, τὰ δὲ ἐξοδικὰ ἢ υποχωρητικὰ, ἅπερ ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ δράματος ἄδε- 55 ται, ὡς ἐν τῇ Πλούτου δράματι τὸ « οὐκέτι νῦν γ' εἰ-

κὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν εἰς τοῦπισθεν. δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄδοντας ἔπεσθαι. »]

271. ἐπειδὴ ἤθετο τοῖς ἄσμασι, τοῦτο κατ' αὐτὸν ἀπατήσας βούλεται κατενέγκαι. V.

274. (μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμβάδας : Ἐκ τοῦ εἰκότος 5 τὴν τοῦ γέροντος ἐπὶ τὰ ἔθδον διατριβὴν τεκμαίρεται. βουβωνιῶν καὶ τὸν βουβῶνα ἀλγοίη.)

278. οὐκ ἂν τις ἀναπεῖσαι αὐτὸν ἡδύνατο εἰς ἑτερόν τι, φιληδοῦντα τῇ ἡμῶν διατριβῇ. V.

279. (ἀλλ' ὅπταν : Ἦγουν ὁπότε μεταστῆσαι τοῦ 10 δικάζειν παρεκάλει αὐτὸν τις, ὅπως ἂν μὴ αἰδεσθεῖη διὰ τῶν ὀρθαλμῶν, κάτω κύπτων, λίθον ἔψει ἔλεγε. παροιμία δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων γενέσθαι τὸ λίθον ἔψει, ὡς καὶ τὸ πλίνθον πλάνεις, καὶ χύτραν ποικίλεις, καὶ εἰς ὕδωρ γράφεις, καὶ Αἰθίοπα λευκαίνεις, 15 καὶ κατὰ θαλάττης σπεῖρεις, καὶ τὰ τοιαῦτα.)

281. (διὰ τὸν χροσινὸν ἄνθρωπον : Πάλιν στοχάζεται 15 ἑτέραν πρόφασιν τῆς ἀπολείψεως αὐτοῦ, ὡς κρινόμενου τινὸς καὶ διαφυγόντος τὴν καταδίκην ἀναξίως καὶ ἐκ τούτου ὀδυνθέντα καὶ κακωθέντα ἀπολειφθῆναι.) 20

(283. τὰ ν Σάμῳ : [Τὰ περὶ Σάμου ἐννεακαίδε- 25 κάτῳ ἔτει πρότερον ἐπὶ Τιμοκλέους ἄρχοντος γέγονε.] Μιλησίῳ γάρ ποτε καὶ Σαμίῳ μαχομένῳ Ἀθηναῖοι παρακληθέντες ὑπὸ Μιλησίῳ εἰς συμμαχίαν ἐπεστρά- 30 τευσαν κατὰ τῶν Σαμίῳ, Περικλέους ἡγουμένου τοῦ

Ξανθίπου. κακῶς δὲ διατεθέντες Σάμιοι ἐπεχείρησαν πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν ἐπελθεῖν. καὶ δὴ τοῦτο 35 μαθόντες Ἀθηναῖοι τριήρεις πολεμικάς κατ' αὐτῶν κατεσκευάσαν, Περικλέους εἰσηγησαμένου αὐτῶν. τοῦτο δὲ μαθόντες Σάμιοι μηχανὴν τινα κατασκευάσαν κατ' 30

αὐτῶν, ἣν μαθόντες Ἀθηναῖοι ὑπὸ τίνος Καρυστίωνος ἐφυλάζαντο, καὶ Σαμίους μὲν κακῶς διέθικαν, τὸν δὲ Καρυστίωνα ἐτίμησαν σφόδρα μετὰ τοῦ γένους καὶ τῆς 35 αὐτῶν πολιτείας ἡξίωσαν. ὡς οὖν τινος ἐξαπατήσαντος καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν εἶναι τὸν μηνυτὴν τοῦ σκαιωρή- 40

ματος τῶν Σαμίῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπολυθέντος, φησὶν ὠδυνῆσθαι τὸν Φιλοκλέωνα, ὡς ταῖς καταδίκαις μάλ- 45 λον χαίροντα. — τὰ περὶ Σάμον ιθ' ἔτει πρότερον ἐπὶ Τιμοκλέους γέγονε καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξῆς Μορυχίδου. οὐδὲν 50

κωλύει τὸν ἔχθρας κρινόμενον ἀναμνησθῆναι τοὺς δι- 40 καστὰς ἰδίας τινὸς εὐεργεσίας παλαιᾶς γεγεννημένης. Ἀθηναῖοι δὲ Μιλησίους ἐπαγαγόμενοι ἐκάκωσαν τὴν 45 Σάμον καὶ ἐμφορουν ἐποίησαν, τὴν δημοκρατίαν κα- 55

ταστήσαντες διὰ Περικλέους. Σάμιοι δὲ ἀπέστησαν πρὸς βασιλέα. καὶ τότε οἱ Ἀθηναῖοι τελείως αὐτοὺς κα- 45 τεπολέμησαν, ἵνα πάλιν προσηγέσθῃ Περικλεῖ ὅτι 50 Φοίνισσαι νῆες παρείεν βοηθοῦσαι Σαμίους. τοῦτον ἂν εἴη λέγειν πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπηγγελκέναι καὶ ὠφε- 55 λῆσαι τὴν πόλιν. V.

286. (ἀλλ' ὦ γὰρ' ἀνίστασο : Πρὸς τὸν Φιλοκλέωνα 50 φησί. παλὺς δὲ πλούσιος. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου λεπτοὺς τοὺς πένητας φησίν.)

288. ἄδῃλον εἰ δὴ προεῖπε Λάχητα ἢ ἄλλον τινα 55 κρηθισόμενον. V.

290. ἐγγυτριεῖς : (Ἄντι τοῦ φονεύσεις. ἐκ τοῦ παρεπομένου.) — ἀποκτενεῖς. μετενέηνονεν δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων βρεφῶν. R. ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδῶν ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ, καὶ Αἰσχύλος Λαῖῳ καὶ Φερεκράτης. ὅθεν καὶ ἐγγυτριστριάς ἐκάλουν τὰς διακονουμένας τὰ βρέφη. καὶ νῦν οὖν ὡς ἐπὶ ἀπωλείας τοῦ κριθησομένου ἔθηκε τὴν λέξιν. παρ' ὅσον τὰ ἐκτιθέμενα ἢ εἰς ὅρος ἢ εἰς ἐρημον τόπον βάλλεται. V.
290. (ὑπαγε : Εἰς τὴν οἰκίαν δηλονότι, ὡς κατασταθέντων αὐτῶν. παπία δὲ πάτερ.)
297. (οὐκ ἂν μὰ τὸν Δία : Ὡνήσομαι δηλονότι ἰσχάδας, εἰ κρεμασθέντες ἀπάγχουσι.)
300. (μισθαρίου : Τοῦτο φησιν) ὡς τριωβόλου τοῦ δικαστικοῦ ὄντος μισθοῦ, — ἵνα ἕκαστος τούτων ὁβολοῦ λογίσχεται πιπρασκόμενος. ἦν μὲν γὰρ ἄσφατον τὸ τοῦ μισθοῦ. ποτὲ γὰρ διωβόλου ἦν, ἐγίνετο δὲ ἐπὶ Κλέωνος τριωβόλον. Φρύνιχος « τριωβόλον ὅσον υπερηλιτάσμαι. » V.
301. ὡς τριωβόλου ὄντος τοῦ μισθοῦ, ἀφ' οὗ τὸ τρίτον ἀναλίσκεται εἰς ἄλφια, τουτέστιν εἰς ὁβολός, καὶ τὸ ἄλλο ξύλα, καὶ τὸ τρίτον ὄψον. V.
302. (σὺκά μ' αἰτεῖς : Τουτέστι τρυφᾶν βούλει. ὅτι τρυφᾶν φασὶ τὸ ἐσθίειν ἰσχάδας.) — ἐν ἐρωτῇται ταῦτα καὶ ἔθει. V.
306. νῦν : Τῷ δουίῳ ἐρχήσατο οὐ κακῶς· παῖδες γὰρ εἰσι καὶ πατέρες ὡς ἐν πρόσωπον πρὸς ἑν. V.
- πόρον Ἑλλας : Νῦν πόρον τὸν πορισμὸν φησιν. ἐπήνεγκε δὲ παρὰ τὸ Πινδαρικόν [Π. 197]. τὸ Ἑλλας ἱερὸν « Πανδέιματοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἑλλας πόρον ἱερὸν. » — Ἄλλως. ὁ Πίνδαρος τὸν πλοῦν τοῦ Ἑλλησπόντου· νῦν δὲ πορισμὸν. V.
313. (πράγματα βόσκειν : Ὁ λόγος ἐκ Θησέως Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ ταττούμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ. τὸ δὲ ἐξῆς, τὸ ἀνόνητον ἄρα, ἱππολύτος ἐστιν ὁ λέγων ἐκεῖ « ἀνόνητον ἄγαλμα, πάτερ, οἴκοισι τεκῶν. » — ἄγαλμα γὰρ ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ, ἐφ' οὗ ἀγάλλεται. ἄγαλμα λέγεται ἐφ' οὗ τις ἀγάλλεται. ὡς αὐτοῦ δὲ βασιτάζοντος ἔλεγε θύλακον. V.
315. [θύλακion : Ὡς αὐτοῦ βασιτάζοντος θύλακον.]
319. (ὕπὸ τῶνδε : Ὑπὸ τῶν οἰκετῶν.)
321. (ἐπὶ τοὺς καθίσκους : Τοὺς ἐν τῷ δικαστηρίῳ κάδους, ἐν οἷς τὰς ψήφους καθίσταν, ὑποκοριστικῶς λέγει. ὀνομάζει δὲ ἀπὸ μέρους τὸ δικαστήριον, ὡς καὶ πρότερον κλειψύδραν αὐτὸ εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ κειμένου ἐν αὐτῷ ἀγγείου, πρὸς δ' οἱ ῥήτορες ἔλεγον.
- ἐπὶ τοὺς καθίσκους : Τοὺς κάδους ὅπου αἱ ψῆφοι. καθίσκους εἶπεν ὑποκοριστικῶς τὰς κάλπεις, ἔνθα τὰς ψήφους καθίσταν δικάζοντες. ἐκ τούτου δὲ δηλοῖ τὴν ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀφίσιν.)
322. (κακὸν τι ποιῆσαι : Καταδικάσαι τινά.)
324. (καπνὸν ἐξαίφνης : Ὡστε διὰ βραχυτέτα τῶν ὁπῶν τὴν ἐξοδὸν ποιήσασθαι.)
325. ἢ τὸ Σέλλου : Ἐπεὶ καπνὸν εἶπεν, ἐπήνεγκε
- τούτους ὡς πτωχολαχθῶνας, οὓς λέγουσι καπνοὺς, Προξενίδην καὶ Αἰσχίνην τὸν Σέλλου. καὶ ἐν Ὀρνισί [1126] μέμνηται Προξενίδου ὡς ἀλχζονικοῦ.
326. (ψευδαμμάξουν : Εἰδὸς ἀμπελοῦ ἢ ἀμμάξους, ἦν λέγουσιν ἀναδενδράδα. ὅλον δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ψεύ- 5 δεσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ψοφώδη κομιδῇ λέγειν. καὶ τὸ ξύλον γὰρ τῆς ἀμαμάξους καλούμενον ψόφον ἀποτελεῖ. διατινθαλέφ δὲ διαθέρμω.) — θερμῷ. V.
329. (σπόδισον ταχέως : Πλῆξον, καῦσον ὡς ἐν σποδῷ.)
330. (κάπειτ' ἀνελών μ' ἀπορυστήσας : Τῶν γὰρ ἀπανθρακίζομένων ἰχθύων ἀπορυσθῶσι τὴν σποδόν. ἢ παρόσον ἐν τῷ ὁπτεῖν φουσῶσιν, ἵνα πλεόν ἐγερεθῇ τὸ πῦρ καὶ θᾶττον γένηται.)
331. (εἰς ὀξάλμην : Ὡς ἐπὶ ἰχθύων ὁπτῶν ὀξάλμη 15 ἐσθιομένων.)
332. (τὰς χοιρίνας : Ἐν τῷ τῶν ἱππέων δράματι εἴρηται [ad v. 1150] ὅτι χοιρίνας ἐχρῶντο πρὸ τῶν ψήφων οἱ δικασταί. ἦσαν δὲ κόγχοι τινές, ὡς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσι. — τὰς δικαστικὰς ψήφους. 20 εἰσὶ δὲ ὥσπερ κογχύλια λεπτὰ, οἷς πρότερον ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων οἱ δικασταί πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν κυάμων. οἱ δὲ φασὶ καὶ παρὰ τὰς πέτρας αὐτὰς ἔχειν τὴν ὀνομασίαν, ἐξ ὧν ἐκλέγονται τὰ κογχύλια. χοιρίδες δὲ αἱ πέτραι. V.)
333. (ταῦτά σ' εἴρων : Τὸ εἶναι σὺν ἡμῖν καὶ δικάζειν. ὕφεςθε δὲ ὑποχλᾶτε. ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων.)
338. (τοῦ δ' ἐφέξιν : Γράφεται καὶ ὑφέξιν, οἷον τί ὑπισχνούμενός τοι ἐπίσχει σε, ἢ τίνοος χάριν; παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς ἐφεξίς ἢ πρόφρασι. τί προφρασιζόμενος 39 συγκλείει σε; καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ [Od. Φ, 70] « οὐδέ τιν' ἄλλην μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσὴν ἐδύνασθε »). — τίνοος ἔνεκεν. R.
341. (ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι : Δείκνυσιν ἐντεῦθεν τὸ φιλόδικον αὐτοῦ. χανεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν.)
342. (ὁ Δημόλογος κλέων : Ὁ τύραννος καὶ ἀρχοντιῶν. συνέθηκε τὴν λέξιν ἐκ τοῦ δήμου καὶ τοῦ λόγου καὶ τοῦ Κλέωνος, δηλῶν τὸ ἀρχικόν, καθάπερ ἐν τῷ δήμῳ ἄρχειν. τοῦτο δὲ εἴρηκε διὰ τὸν Κλέωνα πολυλόγον εἶναι καὶ τοῖς λόγοις ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον. ἐπὶ 40 δὲ τὸ αὐτὸ ἦθος κατενῆκεται, ἐπεὶ ὁ χορὸς τοῦ Κλέωνος ἐτύγγανεν.)
343. (ὅτι λέγεις : Ὅτι ἀληθὲς λέγεις περὶ τῶν τριήρων, οἷον παρρησίαν ἄγεις περὶ τοῦ δήμου. μελετᾷ δὲ ὁ χορὸς κακουργίαν, φάσκων, ἐπειδὴ ὑπὲρ χρησίου 45 τῆς πόλεως λέγεις, εἰσηγούμενος περὶ τριηραρχίας, ἐγκλείει σε. τινὲς δὲ οὕτως· εἴ τι εἴποις κακὸν περὶ νῶν νεῶν, τοῦτο ἀληθὲς ἐστί. διαβάλλει δὲ τοῦτον. οὐ γὰρ περὶ νεῶν ἐστιν ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τοῦ μὴ δικάζειν αὐτόν. ζυνωμότης δὲ ἔλεγον τοὺς ἐπὶ καταλύσει τοῦ 50 δήμου συνεργομένους. δεῦρο δὲ πρὸς ἡμᾶς.)
346. τῶν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. R.
349. (οὕτω κιττω : Ἐπιθυμῶ, ἀπὸ τῶν ἀρτίως τι- κτουσῶν γυναικῶν καὶ ἐπιθυμουσῶν τινῶν. εἴρηται δὲ

ἐκ τοῦ ὀρνέου τῆς κίττης, ὅπερ ἐπιθυμητικῶς ἔχον τῶν ἀκροδρόων ταχέως δυσαρρεσέεται, ἐξ ὧν δ' ἂν ἐσθίοι, καὶ πάλιν ἐτέρων ἐπιθυμεῖ, καὶ μεταβάσεις ποιεῖται εἰς ἕκαστον τῶν δένδρων.

5 διὰ τῶν σανίδων : Τῶν δρυφάκτων τῶν ταβλιωτῶν τοῦ δικαστηρίου, ἵνα λέγῃ ἐπιθυμῶ ἐν τῇ δικαστηρίῳ ἐλθεῖν. ἢ σανίδων φησὶ τῶν περιεχουσῶν τὰ δνόματα τῶν εἰσαχθσομένων εἰς τὸ δικαστήριον, ποῖον δεῖσει πρῶτον εἰσαχθῆναι καὶ κατὰ τάξιν.)

10 351. ὅτι τὸ παλλάδιον δι' ὑδρορρόας εἰσῆλθον οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσεά. R.

352. οὐδ' εἰ σέρφω : (Ὅτι ἐν Ὁρνισί [82] τινὲς τὸ « εὐδεὶ καταφρονῶν μύρτα καὶ σέρφους » ἐξηγουῦνται καρπὸν τὸν σέρφον. ἔστι δὲ θηρίδιόν τι μικρόν. Κράτης 15 δὲ μύρμηκα φησὶ τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζούφριον κωνοπῶδες, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία

ἔνεστι κἂν μύρμηκα κἂν σέρφω γολή·

παρεγγυῶσα μὴδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.) — σέρφω : παροιμία « οὐδὲ μύρμηκα ὁδὸς ἔστι. » R.

20 353. (ὁρίαν δ' οὐκ ἔστι : Παρὰ τὴν ὁπὴν τὸ ὄνομα. καὶ τυρὸν δὲ λέγουσι ὁπίαν τὸν τῷ ὁπῷ τῆς συκῆς πηγνύμενον.)

354. (μέμνησαι δὲ) : Ὑπομιμνήσκει αὐτὸν παλαιᾶς πράξεως τόλμαν.)

25 355. (ὅτε Νάξος ἐάλω : Τὴν Νάξον ἐπιτετήρηκε πρὸς τὸν γέροντα. ἐάλω γὰρ ἐπὶ Πεισιστράτου. τοῦ δὲ ἐάλω ἐκτείνουσι τὸ α συνήθως. ἔστι δὲ μία τῶν Κυκλάδων νῆσος.)

357. ἰσχυρότερος (ἰσχυρὸς G.) ἐτύγγανον. V.

30 361. σκοπιωρόνται : Κατοπτεύουσι καὶ παραφυλάττουσιν. (Ἐρμιππος δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς σκοπῆς θεωρεῖν.)

364. ἔχοντ' ὀθειλίσκους : Τὸ πλῆρες ἔχοντε, θυϊκῶς. δύο γὰρ εἰσιν οἱ [ἔχοντες ὀθειλίσκους καὶ] τηροῦντες.

35 V. Vict.

365. [ἄλλα νῦν ἐκπόριζε : Ἡ ἀμοιβαία αὕτη στροφὴ εἰσιν εἶναι ἀντιστροφὴ τῆς αὐτοῦ βηθείσης ὁμοίας στροφῆς, ἀλλ' ἔστιν ἑλλειπής. στίχων γὰρ ἔστι καὶ κόλων ὁκτώ, ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊκὸν τετράμετρον καταλη- 40 κτικόν. τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καὶ τὸ γ'. τὰ δ' ἄλλα ὅμοια τῷ πρῶτῳ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

366. (ἔως γὰρ ὧ μελίττιον : Ὁρθρος γὰρ, ὧ προσφιλέστατον μελίττιον. δηλοῦσι γὰρ ὅτι ἡμέρα γάγονεν.)

ἔως : Ἐως ὀρθρος ἡμέρα, ἀπὸ τοῦ ἔως τούτου ἡμᾶς 45 κατακλεισθαι, ἢ διὰ τὸ ἴσθαι ἐν αὐτῇ. Vict.

368. (ἢ δέ μοι Δίκτυννα : Πρὸς τὴν Ἀρτεμιν τοῦτο, ἐπειδὴ ἀγρευτὴς ἦν. παρὰ δὲ τὸ ὄνομα γελοιάζει. παρὰ γὰρ τὸ δίκτυον ἐπήγαγε τὸ Δίκτυνναν Ἀρτεμιν ἵλαον ἐσεσθαι.)

50 369. (ἄνοντος : Ἀντὶ τοῦ ἀνύοντος τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ εὐρίσκοντος. τὸ δὲ ἄνοντος γίνεται παρὰ τὸ ἄνω βαρύτονον, οὗ τὸ τρίτον τοῦ παθητικοῦ ἀνεστῶτος ἀνε- 51 ται. ὡς τὸ [H. K., 251] « μάλα γὰρ νῦν ἄνεται. »)

370. (ἔπαγε τὴν γνάθον : Ἀντὶ τοῦ δάκε τῇ γνάθῳ τὸ δίκτυον. τοῖς δικτύοις ἔπαγε τὴν γνάθον καὶ διάκο- 51 ψον αὐτά.)

374. δακεῖν : Ἀντὶ τοῦ δηγθῆναι καὶ λυπηθῆναι. ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν σώσαντα τὴν καρδίαν. Vict.

375. (τὸν περὶ ψυχῆς : Ἦγουν ἐκφυγεῖν σώσαντα τὴν 6 ψυχὴν.)

376. (ἴν' εἰδῇ μὴ πατεῖν : Καὶ τοῦτο ὡς φιλόδικος. ἐγκλημα δὲ ἦν ὑβρίσαι τὰ μυστήρια. ἢ οὖν πάλιν πλέ- 10 κει αὐτῷ, ἢ δεῖκνυσιν ὡς οὐ γρη τὰ μυστήρια εὐτε- 10 λίσιν, οὕτως οὐδὲ ταῦτα ποιεῖν.)

πατεῖν : Ὑβρίζειν. Vict.

377. τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα : Ἀντὶ τοῦ τὰ ταῖν 15 θεαῖν μυστήρια εἰπεῖν, ψηφίσματα εἶπεν, ὡς ἔδον οὐχ ἤττον περὶ ταῦτα ἢ περὶ ἑκείνα ἔσπουδακέαναι. καθίμα 15 δὲ ὑποχόλα.) — ἀντὶ τοῦ ὄργια. R.

379. καθίμα : Χάλα. Vict.

380. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος : Ὡς παράστη- 20 μά τι τοῦ Διοπείθους ἔχοντος μανιώδες. ἦν δὲ ὁ Διο- πείθης βήτωρ. (μῆποτε δὲ οὕτως ἔστιν ὁ καὶ παρὰ Φρυ- 20 νίῳ.)

381. καλαῖσθαι : (Ἀναρπάσαι, ἀπὸ τῶν τὴν κα- 25 λάμην [τῶν σπερμάτων] ἀνασπώντων, ἕνεκα στέγης τῶν οἰκημάτων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνιμᾶν, ὡς οἱ τοῖς καλάμοις τοὺς ἰχθύας ἀνέλκοντες.) — ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύ- 25 ων τῶν ἐλκομένων καλάμοις. R. — (τὸν πρινώδῃ δὲ τὸν σκληρόν· ἀπὸ τοῦ ζύλου τοῦ πρίνου.) — παρόσον πρί- 30 νου καὶ σχοίνου καὶ ἐλαίας θερμότατον πῦρ. R. (μαν- θάνετε δὲ σκοπεῖτε. τὸ δὲ ἦν τι πάθω, ἀντὶ τοῦ ἐάν 30 συμβῇ με πεσόντα ἀποθανεῖν.)

385. ὀράσω τοίνυν : Βούλεται εἰπεῖν τι αὐτοῖς, καὶ 35 μανθάνετε : Ἀντὶ τοῦ οἰδατε τί ποιήσατε. Vict.

386. ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες : Ἐάν συμβῇ με πε- 40 σόντα ἀποθανεῖν, ἐν τῇ δικαστηρίῳ με θάψατε. δρυφα- κτοὶ γὰρ ζύλινοι θώρακες, τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ πε- 35 ριτεγίσματα, ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα, τὰ νῦν ταβλιωτὰ καλούμενα, τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ζύλα. ἐνταῦθα δὲ τὰ ταβλιώματα τοῦ δικαστηρίου, διὰ 40 τὸ ἐκ σανίδων καὶ ζύλων τῶν ἐκ δρυὸς εἶναι κατεσκευ- ασμένα. λέγει δὲ ἀπὸ μέρους τὸ δικαστήριον.)

389. πρὸς τοῖς δικαστηρίοις Λύκος ἤρως Ἰδρυτο. εἴθουν 45 δὲ αὐτῷ καὶ ἀπένεμον δικαστικὸν μισθόν. R. (ὧ Λύκος δέσποτα : Παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τὸ τοῦ Λύκου ἤρῳον. θθεν φασὶν εἰρῆσθαι Λύκου δεκάς. Ἄλλως. Λύκου ἤρῳον πρὸς τῇ δικαστηρίῳ ἦν, ὧ ἐμέριζον· ὅτε δικα- 45 στήρια ἦν, τὸν παρὰ τοῖς λαχούσι τῶν Ἀθηναίων δικά- ζειν δικαστικὸν μισθὸν τριώβολον.)

κεχάρησαι : Χαίρει οἷς καὶ ἐγώ. Vict.

390. φευγόντων : Τῶν κατηγορουμένων. Vict.

392. παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι : Ὡς τῶν καταδι- 50 κασθέντων ἐυθὺ πρὸς τὸ ἤρῳον ἀποκλαόντων. εὐφημό- 51 τερον δὲ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ κλάων καθῆστο.

394. κάννας : (Τὰς ψιάθους. λέγεται δὲ καὶ κάνης καὶ κλίνεται τοῦ κάνητος. ὡς) ψιάθους δὲ περιπεπρα-

γμένον τοῦ ἡρώου καὶ ἐστεγασμένου (φησὶν, οὐ παρὰ
κάννας οὐρήσω. τοῦτέστιν οὐκ ἐνυβρίσω σου τὸ ἡρῶον,
ἀλλὰ τιμῶσω). — Ἄλλως. ὅταν θυσιάσῃσι, περι-
φράσσουσιν ψιᾶθους κανναδίνας. κάννας δὲ ἔφη τὰς ψιά-
5 θους. V.

398. (ἀνάθαιν' ἀνύσας : Τῷ οἰκέτῃ φησὶ, διὰ τοῦ ἐπέ-
ρου μέρους ἀνάβαινε.)

καὶ ταῖσι φυλλάσι : Ἐπεὶ κλάδοις τισὶ παρακελεύε-
ται παῖδιν αὐτὸν τοῖς πρὸ τῆς οἰκίας, διὰ τοῦτο ταῖς
10 εἰρσιωναῖς εἶπε. τὸ δὲ πρύμναν κρούσασθαι φασὶ τινες
λέγεσθαι, ὅταν μετακαθίσαντες οἱ ἐρέται ἐλαύνωσιν
(ὀπίσω) ἐπὶ τὴν πρύμναν, ὅταν εἰς λιμένα εἰσέρχωνται,
ἵνα τὴν πρύμναν (εἰς γῆν ἔλῃσι νύουσιν, καὶ τὴν
πρῶταν ἔξω, ὅπως ἂν εὐτρεπῆς εἴη εἰς ἔξοδον ἢ ναῦς.
15 τοῦτο οὖν φησι, καίε αὐτὸν τοῖς κλάδοις, ὅπως ἂν ἀνα-
κρούσθαι τὴν πρύμναν, τοῦτέστιν εἰς τοῦπίσω ἀνα-
δράμῃ. ἀνακρούειν γάρ ἐστι τὰς κόπας τὸ ἐπέχειν τοῦ
δρόμου τοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν ναῦν. εἰρσιωναῖς δὲ
ἀπλῶς τοῖς ξηροῖς κλάδοις.)

20 400. τῆτες : Ἐπ' ἔτος. *Vict.*

401. (ὦ Σικυθίων : Τοὺς τοῦ γοροῦ ἐξ ὀνόματος
καλεῖ. κολαχόμεθα δὲ ἀντὶ τοῦ κολάζομεν.)

404. τὸ τῶν σφηκῶν σύστημα. V.

408. ἀποδυσάμενοι διδῶσι τοῖς παιδίοις τὰ ἱμάτια,
25 ἵνα ὀρχήσωνται εὐχόλως. R.

411. ἀνδρα μισόπολιν : Τὸν Βδελυκλέωνα. *Vict.*

412. κἀπολούμενον : ὀρεῖλοντα ἀπολείσθαι. Γ.
Vict.

415. [ὦ γαῖον τὸ πρᾶγμα : Εἴθεσις διπλῆς ἀμοι-
30 θαίας ἐκ στίγων μῆ', ὧν οἱ πρῶτοι τρεῖς τροχαῖοι τε-
τράμετροι καταληκτικοί. οἱ ἐξῆς δύο ἀντισπαστικοὶ
τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐπιμεμιγμένοι ἐπιτρίτοις καὶ
διὰ μῆθοις. οἱ ἐξῆς τούτων ὀκτώ τροχαῖοι τετράμετροι
ὅμοιοι τοῖς πρώτοις. οἱ τούτων ἐξῆς β' ἀντισπαστικοὶ
35 τρίμετροι ὅμοιοι τοῖς βῆθεσιν. δ' β' δὲ τὸν β' ἔχει πόδα
πεντασύλλαθον. οἱ ἐξῆς δὲ πάντες τροχαῖοι τετράμε-
τροι καταληκτικοί, ὧν τελευταῖος

εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν Φιλοκλέους βεβρωκότας.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῇ τέλει διπλῇ
40 ἔξω νενευκυῖα.]

ἀλλὰ μὴ κεκράγατε : Ταῦτα, ἵνα ἀποδὺς ὀρχήσῃται
ὁ χορὸς καὶ ἀπέλθωσιν οἱ παῖδες.

416. ἐς τὸν οὐρανόν : [Ἀείπειν] κεκράζομαι. Γ. *Vict.*

418. θεοσεχθρία : Θεομισητία. V. (καὶ Ἀρχιππος ἐν
45 Πλοῦτῳ « οἶμοι. τί ἔστι; μῶν ἔδωκε; τί σ' ἔδωκεν;
« κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε, κατέβρωσε τίς ἢ πανουργία τε
« καὶ θεοσεχθρία. » ταῦτα δὲ φησιν, ὡς τοῦ Κλέωνος
καὶ τοῦ Θεώρου προστατῶν αὐτῶν ὄντων.) — περὶ
Θεώρου καὶ Γοργίου ἐν τοῖς πρὸ τούτου εἴρηται. V.

50 421. (ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου : Ἐν τῇ δίκῃ. ἀντὶ τοῦ
δικάζοντες. οὗτος δὲ ὁ Γοργίας κωμωδεῖται ὡς προδότης
καὶ βάρβαρος.)

425. (σμήνος οἶον : Κυρίως τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν.

ἐπιτηδεύεις δὲ καὶ ἐνταῦθα τοῦτο εἶπεν, ὅτι σφηκῶδες
τὸ σύστημα τῶν γερόντων.)

427. ἀντὶ τοῦ κέντρα. V.

429. (τὰς χελώνας : Ὅτι μᾶλλον μακαρίσεις τὰς χε-
λώνας τοῦ σοῦ δέρματος. αἰρῇ χελώνης δέρμα ἔχειν, 5
ἵνα μὴ τρωθῇ. ὁπῶδες γὰρ ἔχουσι δέρμα αἱ χελῶναι,
ὥστε ἀντέχειν πρὸς τὰς πληγὰς.)

433. (ὦ Μίδα καὶ Φρύξ : Ὀνόματ' αἰκετῶν.)

435. (εἰ δὲ μὴ ἔν πεδαις παχείαις : Εἰ δὲ μὴ βοηθῇ-
σετε, δέον εἰπεῖν, ἐν πεδαις κάμψασθε, ὃ δὲ εἶπεν, οὐδὲν 10
ἀριστήσετε. ἀντὶ τοῦ δεσμευθέντες οὐδὲν μέλλετε πα-
γεῖν.)

436. οἶδα θρίων τὸν ψόρον : Ὅτι παρὰ τὴν παροι-
μίαν

πολλῶν ἐγὼ θρίων ψόρους ἀκήκοα.

15

τὰ γὰρ θρία καίόμενα ψοφεῖ. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν δι' ἀπειλής θύροθεν καὶ κόμπων ἐμποιοῦντων
δικακηνῆς.

437. ἐν τί σοι : Κέντρον. *Vict.*

438. ὦ Κέκροψ : Ὁ Φιλοκλέων ἐλκόμενος ὑπὸ τῶν 20
οἰκετῶν, τὸν οἰκιστὴν τῆς πόλεως ἐπικαλεῖται. εἰσὶ δὲ
οἱ φασὶ τὸν Κέκροπα διφυᾶ γεγονέναι, καὶ τὰ κάτω
ὄψεως ἐσχηκέναι. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ ὄνομα κεχ-
ρίεντισται.

439. ἀνδρῶν βαρβάρων : Τῶν οἰκετῶν. *Vict.*

25

(140). οὐς ἐγὼ ἰδίδαξα : Μὴ ποτε καὶ τοῦτο παροιμι-
κόν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν πέττειν καὶ διαρτίζειν, κλάειν
εἶπεν.

ἐς τὴν χοίνικα : Ὅτι εἰς τὴν χοίνικα τέσσαρες με-
γάλοι ἄρτοι γίνονται, μικροὶ δὲ ἡ'. δι' ὧν δὲ αὐτοὺς 30
ὑπομιμνήσκει παλαιὰς εὐεργεσίας, διὰ τούτων αὐτοὺς
ἐλέγχει [ὡς μαστιγίας καὶ ἀνδραποδῶδεις. οὐ γὰρ μόνον
τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα].

442. τούτω : Δουϊκῶς τὸ τούτω, ἔν' ἢ ἐπὶ τῶν οἰκε-
τῶν. *Vict.*

35

443. ἀντὶ τοῦ χειροῦνται. R.

444. (κᾶζωμίδων : Ἰμάτια δουλικὰ καὶ ἑτερομά-
σχαλα.)

445. καὶ κυνᾶς : Ταῖς κυνεῖαις περιεφαιλαῖαις πρὸς
τὸν ὄμβρον ἐλθόντο. καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις [268] ὁ πρε- 40
σβύτης τὸν ὄμβρον φοβούμενος

τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἰκοῦσιν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.

446. (ᾧστε μὴ ῥιγῶν : Ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. Δωρίον δὲ
τοῦτο κατακρατήσαν παρὰ Ἀττικοῖς.)

449. (τοὺς βότρους κλέπτοντα : Ὡς παλαιῶν ἀναμι- 45
μνήσκων αὐτὸν εὐεργεσιῶν, παρὰ τὴν ὑπόνοιαν αἰκίαν
εἰς αὐτὸν γινομένην λέγει, δεικνὺς καὶ ἐν τούτῳ τὸ
σκληρὸν αὐτοῦ.)

453. (ἀλλὰ τούτων μὲν : Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων. ἡ
δουϊκῶς χωρὶς τοῦ ν' ἀντὶ τοῦ οὗτοι.) 50

455. (κάρδαμα : Ἀντὶ τοῦ δριμύτατα. τοιαῦτα γὰρ
τὰ κάρδαμα. τῦρε δὲ καίον διώκει. ὃ γὰρ καπνὸς διώκει
τὰς μελίσσας καὶ τοὺς σφήκας.)

438. σοῦσθε : (Ὁρᾶσθε, πορεύεσθε.) — τοὺς σφῆ-
κας ἀπελκύνουσι σοῦσθε λέγοντες. R.

459. (καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην : Ἀντὶ τοῦ καπνὸν
εἰπεῖν ἢ πῦρ, Αἰσχίνην εἶπεν, ἐπεὶ Καπνὸς ἐκαλεῖτο.
5 Ἄλλως. παίζει παρὰ τὸν Σέλλου Αἰσχίνην, καπνὸν δὲ
διὰ τὴν ἀλαζονείαν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν Σέλλου, ἔπαιξεν
ἐπεκτείνας Σελάρτιον, ἵνα πάλιν ὡς καπνὸν κομωδῇσιν
καὶ ψευδόπλουτον, παρὰ τὸ σέλας. δ γὰρ καπνὸς τοῦ
σέλαος γέννημα.) — ἐπειδὴ οἱ σφῆκες φοβοῦνται τὸν
10 καπνόν. V.

462. τῶν μελέων Φιλοκλέους βεβρωκότες : Ὡς αὐ-
στηροῦ κατὰ τὴν μελοποιίαν ὄντος. R. (ὡς τοῦ Φιλο-
κλέους ἀγρίου ὄντος ἐν τῇ μελοποιίᾳ. δ Σοφοκλῆς γὰρ
ἡδύς· διὸ καὶ μέλιττα ἐκαλεῖτο. ἔπαιξεν οὖν, ὥσπερ εἶπεν
15 ἔπερ τὴν πικρίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σκληρότητα εἶχον, οὐκ
ἀν αὐτοὺς βράδιος διέφυγες, ὡς τοῦ Φιλοκλέωνος ὄντος
σκληροῦ σφοδρὰ καὶ τραχυτάτου.)

463. (οὐκ αὐτὰ δῆλα : Οὐκ αὐτῇ, φησὶν, ἢ τυραννίς
ἐπιδῶλως κατὰ τοῦ δήμου ἐστὶ καὶ καθ' ἡμῶν.)

465. ὑπιούσα : Ὑπηρεστομένη ἢ τυραννίς. *Vicl.*

466. (πονυπόνηρε : Ὡς ἀσκήρει καὶ μελέτη πεπο-
νημένε τῆς τυραννίδος. τὸ δὲ Κομηταμυνία συνέθηκεν
παρὰ τὸ κομᾶν, ὅπερ ἐστὶ φρονεῖν μέγα· ἐκ δὲ τούτου
δηλοῖ τὸ λακωνίζειν, παρόσον μέγα ἐφρόνουν οἱ Λάκωνες
25 εἰς ἀνδρίαν· καὶ παρὰ τὸν Ἀμυνίαν, ὃς διεβάλλετο ὡς
μισθόδημος. ἀμφοτέρω οὖν τὰ τῆς συνθέσεως εἰς οὐδὲν
τείνει. ἢ ὡς ἐναντίον ὄντα τῆς πόλεως καὶ τύραννον.)

ὡς πονηρὸν ὄντα τὸν Ἀμυνίαν καὶ κομῶντα. R.

467. τοῦ δικάζειν. V.

469. (λόγον εὐτράπελον : Ἀπολογίαν πιθανὴν καὶ εὖ
30 τετραμμένην.)

470. (αὐτὸς ἄρχων : Προκατάρχων τῆς τυραννίδος
μόνος. κατοξείας δὲ σφοδρᾶς καὶ ὀξείας.)

471. κατ' οἰκίας : Τῆς σφοδρᾶς καὶ τῆς ὀξείας. *Vicl.*

475. (καὶ ξυνὸν Βρασίδα : Ἀντὶ τοῦ λακωνίζων. ὅτι
35 οἱ λακωνίζοντες τοιαῦτα ἐπετῆδουσιν, ὥστε μακρὰ τὰ
κράσπεδα φορεῖν, ὅ ἐστι τοὺς κροσσούς, φαίνεται οὖν τὸ
λεγόμενον εἶναι ὡς λακωνίζων. καὶ Βρασίδης γὰρ στρα-
τηγὸς Λακεδαιμονίων. ἐκ στεμμάτων δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς
ἐρίων. οὐ γὰρ ἱμάτια δὲ, ἀλλὰ κράσπεδα στεμμάτων.
40 τοιαῦτα γὰρ φοροῦσιν οἱ Λάκωνες.) — ὅτι ἀρχαῖοι στέ-
φανοι κατὰ τὸ ὅπισθεν μέρος κράσπεδα εἶχον. R.

478. ἐκστῆναι τὸ παρᾶπαν τοῦ πατρός : Ἀντὶ τοῦ
μὴ εἶναι τὸν πατέρα. V. *Vicl.*

479. (ναυμαχεῖν : Δέον εἰπεῖν μάχεσθαι.)

485. οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ : (Παροιμία ἐπὶ τῶν
μηρῶ κατὰ τοὺλάχιστον διηγουμένων οἷς ἐπέθεντο. με-
τενῆνκεται δὲ ἀπὸ τῶν κήπων. ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις
περιχίποις τὰ σέλινα καὶ πήγχανα κατεφύτευον. βού-
λεται οὖν λέγειν, οὐπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγμα-
40 τος, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις
εἰσίν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἐν γυμνικῷ ἀγωνί, ἡγουν οὐκ
ἐν παιδιᾷ· παρόσον τὰ βρέφη γεννηθέντα εὐθὺς ἐν σε-
λίνοις ἐτίθεσαν. (τὸ δὲ πήγχανον εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ σέλινον

προέταξεν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία « οὐδ' ἐν σελίνοις εἰσὶ. »
φησὶν οὖν ὅτι οὐπω σοι οὐδὲ ἀρχὴ γέγονε τῶν παρ'
ἡμῶν ἐσομένων.)

481. τῶν τριχονίκων ἑπτών : Ἀντὶ τοῦ τῶν εὐτελῶν.
(τὰ τοιαῦτα παρὰ τὰς φωνὰς παίζει, φορτικοῦ ὄντος ὁ
ἀγοραῖος, ἐφ' οἷς μάλιστα τῶν ποιητῶν σκώπτουσιν
Ἄρχιππον. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τῶν εὐτελῶν στίχων.
τούτο δὲ φησιν, ἐπεὶ ἐξ εὐτελοῦς παροιμίας ἤρξατο τῆς
τῶν κήπων. τριχονίκων οὖν ἀντὶ τοῦ τριῶν χονίκων
ἀξίων. ξυνήγορος δὲ ῥήτωρ. καταντλή δὲ καταλέγει, κα- 10
τηγορῇ.)

482. ξυνήγορος : Ὁ ῥήτωρ. *Vicl.*

483. (καὶ ξυνομότας : Ὡς αὐτῶν συνεχῶς λεγόντων
ὅτι ταῦτα τυραννίς ἐστὶ καὶ ξυνομοσία. οὐδὲν ἄλλο,
φησὶ, μεμελέτηται ὑμῖν εἰ μὴ ταῦτα. δέρεσθαι δὲ καὶ 15
δέρειν ἐπὶ τοῦ τύπτεσθαι.)

ξυνομότας : Πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ. *Vicl.*

486. (ἔως ἂν τί μου : Ἀντὶ τοῦ ἔως ἂν λείψανόν μου
ὑπολείπηται.)

ἔως — ἂν τί μου λοιπὸν ᾖ : Ἀντὶ τοῦ ἔως λείψανόν 20
μου ὑπολείπεται. *Vicl.*

488. ὅστις ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης : Ὅστις ἐστάλης
ἐπὶ τῇ τυραννίδι ἡμῶν. *Vicl.*

490. (πεντήκοντ' ἔτων : Ἀντὶ τοῦ εἰς πεντηκστὸν
ἔτος καὶ ἐκ πολλοῦ χρόνου οὐκ ἤδειν τοῦτο τὸ ὄνομα 25
τῆς τυραννίδος.)

491. (ἀξιώτερα : Εὐωνοτέρα καὶ ἐν ἀγορᾷ εἰσισμένη
λέγεσθαι. κυλινδρεται δὲ περιφέρεται.)

493. ὀρφῶς : Εἶδος ἰχθύος. τὸ ὀρφῶς καὶ λαγὼς πε-
ρισπωσὶν Ἀττικοί. R. (ἐν τοῖς πλείστοις ὀρφῶς, ἐν τισὶ 30
δὲ ὀρφούς. μήποτε δὲ καὶ τὸ ἐνικὸν τοῦ ἰχθύος οὕτως
ἐλεγον, ὀρφῶς, ὡς λαγὼς καὶ ταῶς. μεμβρὰς δὲ εἶδος
ἄψυκ.)

496. (ἡδυσμὰ τι : Πρὸς τὸ γήτειν, ὅτι ἡδυσμὰ
ἐστὶν· οὐ γὰρ ὡς ἐν τισὶν ἀναρχαφαῖς τῶν λέξεων, ἀνθε- 35
ρίκῳ τι ὅμοιον. ἐν Ἰππεῦσι δὲ [674] εἰρηται περὶ αὐτοῦ.
ἐστὶ γὰρ εἶδος βοτάνης παρεοικὸς πράσῳ.)

497. (παρὰβλέψασά φησι : Τῷ ἐτέρῳ ὀφθαλμῷ αὐτόν
φησι χαλεπῶς ὑποβλέψαμένη φησὶ, σοῦ ἐστὶ τοῦτο φα-
γεῖν, ὡς οὐκ ἄξιον ἡγουμένη τὸν τυχόντα φαγεῖν γή- 40
τειον.)

499. (ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας : Φησὶν ὅτι διὰ σὲ φύ-
ουσιν αἱ Ἀθήναι ἡδύσματα.)

602. (εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι : Ἀντὶ τοῦ εἰ κατα-
στῆσαι βούλομαι ἐμαυτῷ τυραννίδα. οὗτος δὲ τύραννος 45
δεινός, τοῦ πατρὸς Πεισιστράτου τυραννικώτερος. δ δὲ
Ἰππίος ἐτυράννησεν, οὐ γὰρ ὁ Ἰππάρχος, κοινὸς δὲ πάντες
οἱ Πεισιστρατιδαὶ τύραννοι ἐλέγοντο. παίζει δὲ ἅμα
πρὸς τὸ τῆς συνοσίας σχῆμα. Ἄλλως. χαλεπὴ γὰρ ἡ
Ἰππίου τυραννίς ἐδόκει γεγενῆσθαι, πολλὸ τῆς τοῦ πατρὸς 50
Πεισιστράτου χείρων. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Λυ-
σιστράτῃ [619]. εἰκότως δὲ τεσσάρων ὄντων κατ' ἐνίους
τῶν Πεισιστρατιδῶν, τὸν Ἰππίαν παρέλαθεν. πρεσβύ-
τατος γὰρ ἦν αὐτὸς καὶ τὴν τυραννίδα εἶχε, καθὰ καὶ

Θουκυδίδης [1, 20; 6, 54] φησί. δοκεῖ δὲ ἡ τυραννὶς κατα-
στῆναι, ὡς φησιν Ἐρατοσθένης, ἐπὶ ἑτῇ ν', τοῦ ἀκρι-
βοῦς διαμαρτάνων, Ἀριστοτέλους μὲν τεσσαράκοντα
καὶ ἑν φήσαντος, Προδοτοῦ δὲ [3, 65] ἐξ καὶ τριάκοντα.
5 κελητίζειν δὲ κυρίως τὸ κελῆτα ἐλαύνειν. Ὁμηρος [11.
O, 679)

ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἱπποισι κελητίζειν εὐ εἰδώς.)

506. ὀρθροποιστοσύκορα.. : (Παρὰ τὸ ὀρθρεῦειν καὶ
φοιτᾶν καὶ συκοφαντεῖν καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωρεῖν.) ὑφ'
10 ἐν ὄλον. R.

506. (ζῆν βίον γενναῖον : Πρὸς τοὺς ἀψευδοῖς ποιη-
σαντάς τι τὸν Μόρυχον τῶν πολιτικῶν πεποίθησε πρα-
γματίων, ἀγνοήσαντάς ὅτι τρυφερός καὶ ἡδύβιος κω-
μωδεῖται. ἡ καὶ νῦν ἐν εἰρωνείᾳ. αἰτίαν δὲ μέμψιν καὶ
15 ἐγκλημα.) — εὐγενὴς καὶ τρυφήλὸν φασὶ τὸν Μόρυχον. V.
Μόρυχος εἰς ὀφραγίαν καὶ ἡδυπαθεῖαν ἐκωμωδεῖτο.
ἐν Εἰρήνῃ [1008] φησίν. R.

507. (ταῦτα ὁρᾶν : Τὸ ἐξῆς, ἀπαλλαχθέντα τούτων
πάντων ταῦτα ὁρᾶν.)

508. (ὀρνίθων γάλα : Παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαι-
μονοῦντων καὶ πάντα κεκτημένων, ὡς καὶ ἐκ τῶν
ἀδυνάτων πόρους κομίζεσθαι. ἀδύνατον γὰρ ἐξ ὀρνίθων
γάλα ποτὲ λαβεῖν. οἱ δὲ εὐδαιμονοῦντες καὶ τοῦτο,
εἰ βουληθεῖεν, πορίσαιντο. βατίς δὲ εἶδος ἰχθύος. καὶ
25 βατισκοῦποι οἱ ὀφραγοί.)

ὀρνίθων γάλα : Οὕτως ἐπὶ τῶν σπανίων ἔλεγον.
Vict.

510. βατίσιν : Εἰδὸς ἐστὶν ἰχθύων. Vict.

511. (πεπνιγμένον : Δέον εἰπεῖν ἡψημένον, φησὶ
30 πεπνιγμένον. ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος ὑπὸ τῶν δικαστῶν
τοῖς δικαζομένοις.)

515. (καταγελώμενος μὲν οὖν : Αἰσθάνη καταγελώ-
μενος ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς οὐχὶ μόνον τιμᾶς καὶ σέβειν ὡς
βελτίους, ἀλλὰ καὶ ὡς δεσπόταις ὑποτάττει. λέγει δὲ
35 τοὺς δημαγωγούς, ὧν προστάξει δικάζουσιν, ὑφ' ὧν
καὶ τὸν μισθὸν λαμβάνουσιν.) — οὐκ αἰσθάνη. περὶ τῶν
δημαγωγῶν λέγει ὅτι ὀλίγον τι τῷ λεπτῷ ὄλῳ μισθο-
δοτοῦντες τὰ μέγιστα αὐτοὶ ἐκέρδαναν. R.

517. (ἀλλὰ δουλεύων λελήθας : Ὅτι πρὸς τὰς ὑπο-
40 σχέσεις τῶν δημαγωγῶν ἐδικάζον καὶ ὑπερέτει ἦσαν
αὐτῶν πρὸς τὸ ἐκείνων βούλημα δικάζοντες.)

520. καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα : (Τοὺς φόρους γὰρ
ἐλάμβανον οἱ Ἀθηναῖοι. ὁ δὲ λόγος) τί σοι ἐκ τούτου
Ἀθηναῖοι ὄντι πλέον γίνεσθαι τὸ δικαστικὸν μόνον λαμ-
45 βάνοντι; (οἱ γὰρ δημαγωγοὶ πάντα λαμβάνουσιν.)

521. τοῖς θεαταῖς (τῷ θεράποντι G.) δικάσαι καὶ
ἐγὼ βούλομαι (ἐβουλόμην G.) V. G.

522. (ἄρρετε νῦν ἅπαντες : Πρὸς τοὺς σφῆκας φησιν
ὅτι ἄρρετε αὐτόν. ἡ πρὸς τοὺς οἰκέτας τοὺς κατέχοντας
50 τὸν Φίλοκλέωνα.)

524. τῇ διαίτῃ : Τῇ κρίσει. Vict.

525. (μηδέποτε πίοιμ' : Δέον εἰπεῖν, ἄκρατον ἀγα-
θοῦ δαίμονος, τὸν μισθὸν εἶπεν, ὑπεμφανῶν τὸ φιλό-
δικον.

ἀγαθοῦ δαίμονος : Καὶ ἐν Εἰρήνῃ [300] « νῦν γὰρ
ἡμῖν πάρεστιν ἀρπάσαι ἀγαθοῦ δαίμονος. » ἔθος δὲ
ἦν, ὁπότε μέλλοι ἡ τράπεζα αἰρεσθαι, ἀγαθοῦ δαί-
μονος ἐπιπροφεῖν, ὡς Θεόπομπος φησιν. ὁ δὲ Ἀπολλύ-
διωρος καὶ ὅτι τὸ ποτήριον μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, 5
δεδῆλωκεν ἐν τῇ δ' τῶν περὶ Σώφρονος.)

526. (ἐκ θυμετέρου : Ἐκ τοῦ θυμετέρου. τοῦτο δὲ
πρὸς τὸν Φιλοκλέα, τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς ἡμῖν παλαιστρας.)

527. ὅπως : τὸ πλήρες τοῦ λόγου φανήσῃ καὶ τὸν τι
λέγων. R.

528. ὅπως φανήσῃ : Λεῖπει γενναῖος, ἐγκρατής. V.
Vict.

529. (ἐνεγκάτω μοι : Ὁ παῖς τοῦτο φησιν, ὡς ἐν
τῇ κρίσει γραμματείου τινὸς ὄντος, ὅπου τὰ κεφάλαια
τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς λεγομένων ἀνεγέγραπτο. ἴνα, 15
φησὶ, λαβὼν χάριτην, ἀναγράψαιμι τῶν λεγομένων τὰ
κεφάλαια.)

530. τὰ περὶ τοῦ δεῖν ἐκ παντὸς δικάζειν. R.

531. μὴ οὕτω λέγειν ὡς ὁ νεανίσκος. R.

(μὴ κατὰ τὸν νεανίαν : Τινὲς τοῦτο πρὸς τὰ ἄνω, 20
ὅπως φανήσῃ μὴ κατὰ τόνδε λέγειν, ἀλλὰ δηλονότι
πραγματικώτερον αὐτοῦ καὶ βέλτιον.)

538. μνημόσυνα : (Εἰς τὸ μνημονεῦσαι ἀπογράφου-
μαι.) — τὰ κεφάλαια τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς λεγομένων. R.

539. τὸ τέλειον φατέ, ἐὰν ἡτήθῃ. V.

540. τὸ σύστημα. V.

541. (οὐδ' ἀκαρῆ : Οὐδὲ βραχύ. οὐδὲ τὸ τυρόν.)

542. ὅτι τῷ σκόπτειν ὁμοίως ἡμῖν κέχρηται. οὐδὲν
δὲ ἀναγκαῖον δύναται γὰρ ἀντὶ τοῦ γέλωτα παρέχον-
τες. V.

544. (θαλλοφόροι : Ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γέ-
γραπται. θαλλοφόροι, ἀντὶ τοῦ ἐργάται. [Od. P, 224 :]
« θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι. » οἱ γέροντες γὰρ τὰ
τοιαῦτα ἐν ἀγρῷ οἰκονομοῦσιν. εὐχερεῖς δὲ εἶσι περὶ
35 ὧν μηδὲν ἔσχον εἰπεῖν σαφὲς ἀποσγεδιάζοντες. θαλλο-
φόρους γὰρ ἔφη, βουλόμενος τοὺς γέροντας δηλωθεῖν,
ἐπειδὴ ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλοὺς ἔχον-
τες ἐπόμενον. ὡς οὖν εἰς οὐδὲν ὄντων χρησίμων αὐ-
τῶν ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν, οὕτως αὐτοὺς ἐπέσκωλεν. ὁ
μὲντοι Δικαίαρχος ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ οὐκ οἶδα ἐξ 40
ὅτου ποτὲ καὶ τὰς γραῦς ἐν τοῖς Παναθηναίοις ὑπέ-
ληψε θαλλοφορεῖν, πολλῶν ἀλλήλων ὁμολογούντων
περὶ τοῦ μόνους τοὺς πρεσβύτας θαλλοφορεῖν, Ξενο-
φώντος μὲν ἐν τῷ Συμποσίῳ [4, 17], Φιλοχόρου δὲ
ἐν τῇ δευτέρᾳ, ὅς γε καὶ τὸν καταδόντα τὸ ἔθος Ἐρι- 45
χθόνιον συνίστασι. μνημονεύει τοῦ ἔθους Κρατῖνος μὲν
ἐν Δηλιασί, Φερεκράτης δὲ ἐν Ἐπιλησμῶσιν.

ἀνωμοσιῶν : Τῶν δικῶν. ἀνωμοσίαι δὲ ἐκαλοῦντο,
ὅταν ὁ ἐγκαλούμενος περὶ κλοπῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ
ὁμωμόχῃ πρὸ δίκης, καὶ ὁ ἐνάγων δὲ αὐτὸν ἀνωμο- 50
μόχῃ αὐτὸν εἶναι τὸν ληστήν. καὶ οὕτοι λοιπὸν μάρτυ-
ρες ἐκαλοῦντο.) — τὸ ἐγκλημα ἔλεγον ἀνωμοσίαν διὰ
τὸ ἀνωμονύειν τοὺς ἀδικούντας. R.

545. κέλῳψη : (Ἀντὶ τοῦ καλύμματα δικῶν, ἡ τῶν

ἐγκλημάτων. καλύφῃ δὲ τὰ τῶν ὤρων καλύμματα. ὥσει ἔλεγεν ἀποβλήματα δικῶν.) — τῶν τραχημάτων λεπύριον, ἢ ὄστρακον. R.

546. (ἀλλ' ὦ : Ὁ χορὸς παραθαρσύνων τὸν Φιλο-
5 κλέωνα ταῦτά φησι. — ἀντὶ τοῦ ἀρχῆς. V.)

548. (ἀπὸ βαλθίδων : Ἀπ' ἀρχῆς εὐθὺς. ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν σταδιοδρομούντων. βαλθίς γάρ ἐστιν ἡ
ἀφεταιρία. ἣν δὲ αὕτη γραμμὴ ἐφ' ἧς εἰσπήκσαν, ἕως
ἀν ἀποσημανθῇ ὁ δρόμος αὐτοῖς.)

10 551. (τρυφερώτερον : Τρυφῆς δεόμενον. καλῶς δὲ ἡ
προσθήκη τοῦ γέροντος. ἀσθενεῖς γὰρ περὶ τὰς ἡδονὰς
οἱ γέροντες.)

552. φράγμασι τοῦ δικαστηρίου. V. τοῖς δικαστικοῖς.
Rav.

15 554. ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρα : Ὁ ποιοῦσι τοῖς δικα-
σταῖς οἱ θωπευτικῶς προσιόντες, ἡρέμα ἐφαπτόμενοι
τῆς χειρὸς ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι, (διὰ τὸ μέλλειν κρίνεσθαι
ἐπὶ δημοσίῳ κλοπῇ προκαταλαμβάνοντες.)

555. (οἰκτροχοοῦντες : Οἰκτρῶς χέοντες. καὶ Ὁμη-
20 ρος [Od. T, 521]

ἡ τε πολὺ τραχώσα χεεὶ πολυχῆα φωνήν.)

557. νῦν τὸ ἀγορεύων ὡς ἡμεῖς λέγει. V.

558. (ὁς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδει : Ὅστις οὐδ' ἂν λό-
γῳ με ἡζήωσεν, εἰ μὴ εὐηργετήσῃ ὑπ' ἐμοῦ.)

25 559. (τοῦτ' ἐπεὶ : Ἐν τῷ γραμματεῖῳ ὁ Βδελυκλέων
ἀπογράφεται ὅτι ἀντιβολοῦνται οἱ δικασταὶ, ὡς καὶ
ἄνω εἶρηκεν, ἢ ἔχῃ τοῦτο εἰς κατηγορίαν αὐτῶν. ἀπο-
μορφοῖς δὲ, ἀποβαλὼν.)

30 561. (ἐνδόν τούτων ὧν φάσκω : Ἀντὶ τοῦ ἃ ἐξώθεν
ἐπαγγέλλομαι ποιεῖν, ἐνδόν οὐ ποίω. τοιούτοι γὰρ οἱ
δικασταὶ παρχρησῆμα μὲν ἐπαγγέλλονται, ὕστερον δὲ
ἀρνοῦνται.)

35 563. (κακὰ πρὸς τοῖς οὔσιν : Ἐν στήματι εἶρηκε με-
ταβὰς ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ εἰς τὸ ἐνικόν. ὁ δὲ νοῦς,
ἕως ἂν οὗτοι τὰ κακὰ τὰ ἡμέτερα ἀποφῇνοι τοῖς ἐκυ-
τῶν ἴσα. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τοσαῦτα λέγουσιν, ἕως ἂν
ἀποδείξωσιν ἑαυτοὺς πένητας ὡς ἐγώ.)

40 566. (Αἰσώπου τι γελοῖον : Αἰσώπος τραγωδίας ἐγέ-
νετο ὑποκριτῆς γελοιώδης. — Αἰσχύλου δὲ ἦν ὑποκρι-
τής. V. — προπερισπωμένως δὲ τὸ γελοῖον.)

568. (εὐθὺς ἀνέλκει : Εἰς τὸ βῆμα. διὰ δὲ τὸν οἶκτον
οἱ δικαζόμενοι τοῦτο ἐπιοῦν, ἵνα κἀνταῦθα ἐλεηθῶσιν.)

570. (ἄμα βληθᾶται : Ποιᾶν φωνὴν ἀφίησιν ἐλεεινήν.
ἔκ δὲ τῆς ἀσῆμου φωνῆς δηλοῖ τὴν βραχεῖαν τῶν παί-
45 δων ἡλικίαν.)

571. τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι : Τῆς οἰκῆς παρεκβάλ-
λων. V. Viet.

572. (εἰ μὲν χάρεις ἀρόδος φωνῇ : Παίξει ταῦτα, ἐπεὶ
ἔχεινοι οὕτως λέγουσιν· εἰ μὲν ἄρσενά τις ἔχει, εἰς τοὺς
50 ἄρσενας ἀπίτω· εἰ δὲ θῆλεα, τὰς θηλείας κατοικτεράτω.
λείπει δὲ τὸ ἐλέησον καὶ ἀπόλυσον.)

573. (χοιριδίους : Ἴσως ὅτι χοῖρος προσαγορεύεται τὸ
γυναικεῖον αἰδοῖον.)

574. τὸν κόλλοπα' ἀνεῖμεν : Κόλλοπα τὴν νευράν. τὸ
τοῦ τὰρου τραχηλιαῖον. σκληρότατον τοῦτο. θέλει οὖν
εἰπεῖν τὸ στερεώτατον τῆς ὀργῆς. R. (Ἀντὶ τοῦ τὴν
τάσιν τῆς ὀργῆς, ἡ τὸ στερεώτατον τῆς ὀργῆς, ἀπὸ τοῦ
κατὰ τὸν τένοντα κόλλοπος. ἔστι δὲ ὅρμος στερεώτατον. 5
ἡ καὶ παρὰ τὸν τένοντα [τῆς χορδῆς] κόλλοπα τὸν κόλ-
λοπα. Ἄλλως. κόλλοπος λέγονται οἱ πασσαλίσκοι
τῆς κιθάρας, εἰς οὓς ἀποδεσμοῦνται αἱ νευραὶ, καὶ τεί-
νονται στρεφόμενων. ὀργῆς οὖν κόλλοπα ἀντὶ τοῦ τὴν
τάσιν τῆς ὀργῆς.) — ὀργῆς ὀλίγον χαλῶμεν. V. 10

575. (καταχρῆνη : Κατάγελως, καταφρόνησις.) — γρ.
καὶ πλούτου. R.

577. (καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησο : Καὶ μέμνησο, φη-
σιν, εἰπεῖν, ἃ ἔχεις φάσκων ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος. ἐπει-
δὴ ἔλεγεν ὁ Φιλοκλέων ὅτι οἱ δικασταὶ ἄρχουσιν τῆς 15
Ἑλλάδος.)

578. (παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων : Πρὸς τὸ ἔθος.
Ἀριστοτέλης δὲ φησιν ὅτι ψῆφῳ οἱ ἐγγραφεόμενοι δοκι-
μάζονται οἱ νεώτεροι μὴ ἔδῳν ἢ εἴεν. ἴσως δ' ἂν περὶ
τῶν κρινομένων παίδων εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας λέ- 20
γοι, οὗ ὥς ἐν δικαστηρίῳ κρινομένων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν
πρεσβυτέρων. Ἄλλως. τῶν γὰρ παίδων τὴν ἡλικίαν
δοκιμάζοντες τὰ αἰδοῖα ἐσκόπουσιν διὰ τὸ δεῖσθαι αὐτῶν
εἰς τὸ χρησιμεύειν ἐν ταῖς λειτουργίαις.)

579. κἂν Οἴαρος : Ὅτι τραγικὸς ὑποκριτῆς (ὁ Οἴα- 25
ρος εἶρηται πρότερον. ὡς θυμαζῶν δὲ αὐτὸν φησιν,
ὅτι κἂν ἐκεῖνος ὁ μέγας καταδικασθῇ. ἐκ τῆς Νιόβης δέ.
καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύ-
λου. ἐπὶ χεῖρα δὲ μισθοῦς, τὰ ἀπὸ τῶν χειρῶν κέρδη.)

(582. ἐν φορβείῃ : Φορβεῖαι εἰσι τὰ δέρματα τὰ 30
περὶ τὰ στόματα τῶν αὐλῆτῶν προσδεσμευόμενα, ὅπως
ἂν σύμμετρον τὸ πνεῦμα πεμπόμενον ἡδέϊαν τὴν φωνήν
τοῦ αὐλοῦ ποιήσῃ. ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· ἐπὶ ἀν νικήσῃ
αὐλητῆς, ἀντίδοτον τούτου προπέμπει ἡμᾶς μετὰ τοῦ
αὐλοῦ. ἔθος δὲ ἦν ἐν ταῖς ἐξόδοις τῶν τῆς τραγωδίας 35
χορικῶν προσώπων προηγεῖσθαι αὐλητὴν, ὥστε αὐ-
λοῦντα προπέμπειν, ὅπερ ἔλαβεν εἰς ἰδιότητα τῶν δικα-
στῶν ὁ Φιλοκλέων, ὅτι οὕτως περὶ τὸ στόμα εἶχον οἱ
δικασταί.

583. (ἐπὶ κληρον : Ἐπὶ κληρος λέγεται ἡ νῦν μονο- 40
κληρονόμος καλουμένη.)

ὁ πατήρ τινι ἐκδοθῆναι καταλιπὼν τὴν θυγατέρα. V.

585. καὶ τῇ κόγῃ : (Τοῖς σημείοις.) ὡς κόγῃς ἐπι-
τιθέντων ταῖς σφραγίσιν, ἀσφαλείας ἕνεκα. (κόγῃ δὲ
τῇ κογγυλίῳ τῷ ἐπικειμένῳ ταῖς σφραγίσιν, διὰ τὸ μὴ 45
ἀφανίζεσθαι τοὺς τύπους αὐτῆς.)

586. (ἔδομεν ταύτην : Ἐκρίδομεν αὐτὴν φησι, τῷ
δωροδοκούντι ἡμᾶς.)

587. ἀνυπεύθυνοι : Ἐνοχοι, ὑποκείμενοι. Viet.

588. (μακαρίζω : Λεῖπει ἡ κατά. κατὰ τοῦτο σε, 50
ῶσι, μακαρίζω, τὸ ἀνεγκλήτως πράττειν.)

589. ἀνακογγυλιάζων : Πρὸς τὴν κογγυλὴν πέπαιχεν.
(λέγουσι δὲ βραχέως τὴν δ' συλλαβὴν τοῦ ἀνακογγυ-
λιάσαι. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ καταλύων.)

590. (ἐτι δ' ἡ βουλὴ γὰρ δῆμος : Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ-
μος, ὅταν ἀπορήσῃ πράγματος, τοῖς δικασταῖς ἐπιτρέ-
πει.)

(592). Εὐάθλος : Εὐάθλος ῥήτωρ συκοφάντης, οὗ μνη-
μονεύει καὶ ἐν Ἀχρνεῦσι καὶ ἐν Ὀλκάσιν οὕτως « ἔστι
« τις πονηρὸς ἡμῖν τοσότης συνήγορος, ὥσπερ Εὐά-
« θλος. » μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Ηλιάτων ἐν Πεισάνδρῳ
καὶ Κρατίνος ἐν Θράξταις. κολακύνουμον δὲ εἶπε τὸν Κλε-
ώνουμον. εἴρηται δὲ ὅτι κολᾶς [καὶ ῥίψασις]. τὸ δὲ οὐχί
10 προδύσειν ἡμᾶς, ἐπεὶ λέγουσι τὰ τοιαῦτα οἱ ῥήτορες,
ὡς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγωνίζομαι καὶ οὐχί προδύσω τὴν πόλιν.

591. (κἂν τῷ δήμῳ γνῶμην : Ὅτι ὁ δημηγορῶν ἐν
τῷ δήμῳ, φησὶν, οὐκ ἰσχύει τῆς νίκης τὴν ψῆφον, ἀνευ
τῆς κρίσεως τῶν δικαστῶν, εἰ μὴ πρότερον πρὸς μίαν
15 δίκην δικάσαντες οἱ δικασταὶ παρεῖν καὶ ἐπιτρέψκειν.
κἂν μὴ εἴπῃ τὰ δικαστήρια : Οἷον μηκέτι ἔχειν τὴν
ἐξουσίαν ἀδικον ποιῆσαι, ἀλλ' ἅπαρ κριθῆναι ὑπὲρ τού-
των, καὶ μὴ γενέσθαι ὑπερβόλιμόν τινι ποιήσασθαι
ἐπὶ τῶν γνωμῶν καὶ τῶν ψηφισμάτων, ἀλλὰ τὸ ἅπαρ
20 κριθέν κύριον εἶναι.)

598. (αὐτός : Κατ' ἐξοχὴν τὸ αὐτός. κεκραξιδάμας δὲ
ὁ τῇ βοῇ θαμάζων.)

599. (Εὐφρημίος : Ὅτι Εὐφρημίος τῶν ἄγων ἐπὶ
κολακείᾳ διαβαλλομένων ἐστίν, ᾧ παρεῖκασε τὸν Θέω-
25 ρον διὰ κολακείαν τὰ υποδήματα τῶν δικαστῶν ἀπο-
ψῶντα καὶ ἀλείφοντα. μετῆχται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων.
κυρίως γὰρ περικωνῆσαι ἐστὶ τὸ πισῶσαι τὰ κεράμια.

600. περικωνεῖ : Κύκλῳ περιψῆ. *Viel.*

603. ἐμπληροσ : Κορέσθητι. *Viel.*
604. πρωκτὸς λουτροῦ : ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς κα-
κὸν αὐτοῖς. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων νί-
ψασθαι τῆς κοιλίας φερομένης συνεχῶς. R. (παροιμια-
κὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικούντων. ἡ
ἐπὶ τῶν ἀεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι.

35 ὁ γὰρ πρωκτὸς πλυνόμενος περιγίνεται τῆς καθάρσεως,
καὶ ἔτι μολύνεται καὶ μᾶλλον ἐν τῇ ῥύσει τῆς γαστρός.
εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὴν γαστέρα φερομένων ἐχόντων
καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι νικωμένων τῇ φορᾷ. Ἄλλως.
Εὐφρόνιος μὲν, ὡς τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ματαίας οὕσης,
40 ὅτι ματαίων ἐπιθυμίαις. καὶ γὰρ τὸ μέρος ἐκεῖνο πλυνό-
μενον ἔτι μολύνεται. Καλλίστρατος δὲ φησὶ παροιμία,
πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ, ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς
κακὸν ἑαυτούς. ὡς εἴ τις βιάζεται μὴ ἀποπλύνεσθαι.)

606. (ὅταν οἶκαδ' ἰώ : Ὅτι παλαιὰ ἡ διὰ γυναικῶν
45 τημελία, καὶ οὕτως ἐτημέλουν τοὺς πατέρας καὶ γέρον-
τας, ὥστε μετὰ τὸ νύψαι ἀλείφειν τοὺς πόδας. Εὐφρό-
νιος δὲ καὶ τοὺς παρ' Ὀμηρῷ λιπαροὺς πόδας οὕτως
ἀποδιδόναι τινὰς φησι.)

εἰσήκωνθ' : Προσιόντα. *Viel.*

609. (ἐκκαλαμάται : Ἀποσπᾷ, ἀπὸ τῶν διὰ καλάμου
τοὺς ἰχθύας ἀγρεύνοντα.)

παππαζούσ' : Παππῖαν καλοῦσα. *Viel.*

610. (φυστὴν μᾶζαν : Φυστὴ μᾶζα ἡ ἐξ ἀλγίστων
καὶ οἴνου. ὀξυτώνως δὲ, ὡς φησιν Ἡρωδιανός.)

612. ἐντραχεῖ : Ἐντρύφησον. *Viel.*

613. παραθήσει — καταρασάμενος : Τὸ ἐπαχθέας τῶν
οἰκετῶν σημαίνει. τονθορύσας : Γογγύσας. ἔστι δὲ ποιά
φωνή. *Viel.* ἀριστοποιήση. V.

615. τάδε κέκτημαι : Τὰ ἐκ τοῦ δικαστηρίου γρή- 5
ματὰ. σκευὴν δὲ ἀντὶ τοῦ πανοπλῆαν. βελείων δὲ ἀλεωρῶν
σκέπη.

616. τὸν ὄνον : (Εἶδος ἀγγείου. ἴσως δὲ διὰ τὸ διὰ-
πλασμα ἔχειν ὄνου μορφήν.) — τινὲς τὸν ὄϊνον, ἀντὶ
τοῦ οἰνηρὸν ἀγγεῖον. R. 10

617. οὗτος δέ : (Ὁ ὄνος. ἐπαίξε δὲ ὡς πρὸς τὸ ζῶον.
βρωμαῖσθαι δέ ἐστι τὸ πεινῶντα τὸν ὄνον ὀγκᾶσθαι. ὀϊ-
νος δὲ ἐστὶν ἀγγεῖον τι κεράμειον οἶνου ὅσον πρόχυμα,
βάθιν οὐκ ἔχον, ἀλλὰ κατώθεν ὑπότροχον.) στρατίον δὲ
τὸ εἰς πολλοὺς [τῶν στρατευομένων] διῆκον. (ἐγγρῶντο 15
γὰρ καὶ κήρυξιν ἐν τοῖς στρατεύμασιν.)

κλίνας : Ἀνακλιθεῖς. *Viel.*

621. (ἅπερ ὁ Ζεὺς : Ἄ τῷ Διὶ εἰῶθαι λέγειν.)

626. (κἂν ἀστράψω : Φόβον κατ' ἀρχὴν δαίξω. ποπ-
πύζουσιν : Ἔθος γὰρ ταῖς ἀστραπαῖς ποππύζειν. παρὰ 20
δὲ τὰ εἰωθότα λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοῦ
ὑπερβάλλοντος φόβου λέγει, ὅτε βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ
γίνονται, παίζων.)

631. ἀντὶ τοῦ καλῶς. V.

634. ἄλλ' ἐρήμας : Παροιμία, (οὐκ ἐρήμας τρυγῇ- 25
σεις), ἐπὶ τῶν ἀδεῶς τι πραττόντων, ὡς μηθέως αὐτοῖς
ἀντιπράττοντος, ἐρήμας τρυγήσειν. (ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν
τὰς ἀμπέλους τηρούντων ἀφροντίστως.)

636. (καλῶς γὰρ ᾄδειν : Ἐν εἰρωνείᾳ. τοῦναντίον
γὰρ παραδῆλοῖ, πειθόμενος οὕτως πειθανώτατα ἔμελλον 30
ἔρεῖν.)

ταύτη κράτιστος : Τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐν τῷ δημηγο-
γορεῖν. ἤτοι ταύτῃ τῇ γνώμῃ, ὅτι τοῦ δικάζειν βέλτιόν
ἐστὶ τὸ ἐνδοκὸν καθέζεσθαι. ἡ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πυκτῶν
τῶν κατὰ τὴν ἐτέραν γεῖρα τὴν δύναμιν ἐχόντων.) 35

636. (ὡς δὲ πάντ' ἐπεκλήλυθεν : Θανατᾶζει ὁ χορὸς
τοῦ Φυλοκλέωνος τὴν κατὰστασιν.)

639. (δικάζειν : Δέον εἰπεῖν οἰκεῖν, δικάζειν δὲ ἔφα-
σαν ὡς φιλόδοικοι.)

δικάζειν : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, οἰκεῖν. *Viel.* 40

642. σκορδινᾷται : Σκορδινᾷσθαι ἐστὶν ὁ ποιοῦσιν οἱ
ἐξ ὕψους ἀνιστάμενοι, (καὶ μετὰ χάσματος τὰ μέλη ἐκ-
τείνοντες, φησὶν οὖν ὅτι χαμαῖται καὶ διατείνεται ὑπὸ
τῆς ἄθυμίας.) — οὐκ ἔχει ἑαυτόν. V.

643. σκύτη βλέπει : Ὅ ἐστι πληγὰς σοι ἐμβολῶ. 45
— καὶ τοῦτο φησι παροιμ. ἐπὶ τῶν ἐγγιζόντων κακῶς
τινι. R. (παροιμία δὲ ἐλέγετο ἐπὶ τῶν δειλιώντων.
Ἄλλως. μέμνηται τῆς παροιμίας Εὐπολὶς ἐν Χρυσῷ
γένει. φησὶ γὰρ

ἀτεχνῶς μὲν οὖν τὸ λεγόμενον, σκύτη βλέπει. 50

εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν υποψιαστικῶς διακειμένων πρὸς τὰ
μέλλοντα κακὰ. πεπάναι δὲ μαλάξαι, υποχαλάσαι.)

647. μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι : Ἀντὶ τοῦ μὴ ὑπὲρ

ἐμοῦ, μὴ ἀρέσκοντά μοι λέγοντι. (πάντως γὰρ κατὰ τοῦ δικάζειν ἐμελλε λέγειν.)

648. (μύλην ἀγαθὴν : Νεοκατασκευάστον μύλην. καὶ Ὁμηρος δὲ [Od. Y, III] θηλυκῶς λέγει « ἡ ῥά μύ-
5 λην στήσασα. »)

649. κατερεῖζει : Καταθραῦσαι. (ἄφ' οὗ καὶ τὸ ἐρει-
κτὸν ἀξιοῦσι τινές, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεικόμενων
ὁσπρίων. ὅθεν καὶ τὸ [Il. N, 441] « ἐρεικόμενος περὶ
δοῦρι. » εἴρηται δ' ἐν τοῖς Βατράχοις [508].)

10 650. (δεινῆς γνώμης : Ἀντὶ τοῦ μεζονος ἡ κατὰ
κωμῳδίαν ἐστὶ τὸ ἱσθαι νόσον πεπαλαιωμένην ἐν τῇ
πόλει. λέγει δὲ τὸ φιλόδικον. ἐντετοκυῖαν δὲ ἐγγεννη-
θείσαν, ἢ ἐμφωλεύουσαν.)

652. (μὴ πατέριζε : Πατέρα κάλει. ἐμελλε δὲ εἰπεῖν.
15 σοὶ πάντα δυνατὰ ἐστίν, ὦ Ζεῦ, καὶ διέκοψεν ὁ Φιλο-
κλῆδης.)

654. κᾶν χρῆ : (Κᾶν ὡς ἀνδρόφονος λογισθῶ καὶ τῶν
θυσιῶν μὴ μεταλλάξω. πρὸς τὸ ἔθος δέ,) ὅτι οἱ ἀνδρό-
φονοὶ οὐ μεταλαμβάνουσι θυσιῶν.

29 655. (γαλάσας : Παστάμενος τῆς ὀργῆς. ἔθος γὰρ
τοῖς ὀργιζομένοις αἶρειν τὰς ὀργῆς.)

656. μὴ ψήφοις : Ὡς πρὸς τὸ φιλόδικον εἶπεν. φά-
λως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς. R. (πολλαχρὺ δὴλον ὅτι ψή-
φοις ἐλογίζοντο οἱ παλαιοί, ἀφ' οὗ τὸ ψηφίζειν. νῦν δὲ
25 καὶ ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις, πρὸς ὃ παίζει. τὸ δὲ φά-
λως ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, ἀφελῶς. ὡς φιλόδικος δὲ εἶπε ψή-
φοις.)

658. κᾶζω τούτου : Καὶ τὴν ἔξω διδομένην τοῖς δι-
κασταῖς ὀραχμὴν. ἐκατοστάς δὲ τὰς ὑπὸ τοῦ τέλους
30 χορηγουμένας ἀπὸ τῶν πόλεων. — δικασταὶ λείπει. R.

659. (πρυτανεῖα : Ἄς κατέβαλλον δεκάτας τῶν
χρεῶν οἱ θανεισθῶντες ὑπὲρ παραστάσεως τῶν χρεωφειλε-
τῶν, ὅπως ἂν ἀπαιτηθῶσιν ἅπερ ἦσαν τέλη. καὶ τὰ
ὑπὲρ τῶν μετᾶλλων τοῦ ἀργυρίου εἰσποδιζομένα φησι.
35 καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων τέλη ὑπομι-
μνήσκει.)

δημιόπρατα : Ἐδήμειον γὰρ τινὰς καὶ τὰς οὐσίας
αὐτῶν κοινὰς ἐποιοῦν.)

660. τάλαντ' ἐγγύς : Τὸ ἐγγύς ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. τοῖς
40 ἐξαισιχίλοις γὰρ φησιν ἑκατὸν πεντήκοντα τάλαντα
τοῦ ἐνικαυτοῦ.

662. οὐ γὰρ πλείους κατενάσθησαν τῶν ἑξ. V.

(663). ἑκατὸν δὴ που καὶ ν' : Εἰς ἰ' μῆνας λογίζεται
τὸν ἐνικαυτὸν, ὡς τῶν β' εἰς ἑορτάς προχωροῦντων. ἐκά-
45 στῳ γὰρ τριώβολον τῆς ἡμέρας, [εἰ' τοῦ μηνὸς] τάλαντα
ἐποίει, ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς δῆλον γίνεται.

666. ἐς τούτους : (Ἰὺ τὸ μὴ ὡς ἔτυχεν εἰπεῖν τὸ πλῆθος,
ἀλλὰ τὴν ἀταξίαν προσονειδίσαι. περιπεφθεῖς δὲ ἀπα-
τηθῆεις, κολακευθεῖς.) — εἰς τοὺς δημαγωγοὺς καὶ δι-
50 καστὰς καὶ λέγοντας τὸ οὐχὶ προδώσω. ἀπατηθεῖς καὶ
κολακευθεῖς καὶ θεραπευθεῖς. R.

669. οἱ ῥήτορες ἢ οἱ στρατηγοὶ ὅτε δωροδοκοῦσι,
οὐκ ὀλίγα λαμβάνουσιν, ἀλλὰ ν' τάλαντα, ἀντὶ τοῦ
πολλά. V.

672. τοὺς ἀργελόρους : Τὰ περιττὰ καὶ ἄχρηστα.
(ἀργέλοφοι γὰρ τῆς κηλοτῆς οἱ πόδες, οὓς ποδεῶνας
καλοῦσι, καὶ οὗτοι ἄχρηστοι.)

674. (ἐκ κηθαρίου : Σύρρακα. τὸ ἱκανὸν πλῆθος τῶν
δικαστῶν τὸ συρφετώδες, ἐξ εὐτελῶν τρεφόμενον. κη- 5
θάριον γὰρ πλέγμα ἐστὶ κανισκῶδες, ἐπιτιθέμενον τῇ
κληρωτρίδι τῶν ψήφων. λαγαρίζμενον δὲ τὰ λάγαρα
ἐσθίοντα, ὅ ἐστιν εὐθραυστα καὶ εὐτελῆ τινα. ἡ κηθάρια
τὰ δζύδαφα, ἐξ ὧν τοὺς κύβους ἤφισαν. πλεκτὰ δὲ ἦν
ταῦτα. Ἄλλως. ἐκ κηθαρίου : Τὰ ἐκπέταλα τρύβλια, 10
ἃ Εὐφρόνιος κήθια. μικρὸν οὖν βοφρῶντα ἐκ τρυβλίου
καὶ τρωγαλίζοντα, ὅον κυάμους καὶ ὅσα τοιαῦτα. οὐκ
ἐστὶ δὲ, ἀλλ' ἄγγειον πλεκτὸν, εἰς ὃ τὰς ψήφους κα-
θίσαι, τὸ κήθιον, ὅον ὡς ἀπὸ τοῦ ψηφωφρεῖν μόνον.
καὶ Χαῖρις δὲ τὸ κήθιον τρυβλίον τι εἶδος. καὶ τὸ λα- 15
γρίζειν, τὸ ἀποτρύνοντα θηλάζειν. μήποτε μέντοι
καὶ πρὸς τὴν τῶν κύβων παιδιάν ὁμοίως ἐγγρῶντό τινα
βάλλοντες ἐξ αὐτοῦ. καὶ γὰρ Ἑρμιππος ἐν Θεοῖς

καὶ πρὸς κύβους ἔστηκ' ἔχων τὸ κήθιον.

τὸ δὲ λαγαρίζεσθαι ἕτερον τι ἔοικεν ἐμφανεῖν. Φερε- 20
κράτης Μυρμηκωνθρώποις. — ἀντὶ τοῦ σιδαλεῖν
ἄρα ποτ' ὑμεῖς καὶ τῆς ὁροφῆς τὸν χοῦν κατὰ τῆς κε-
φαλῆς καταμύζονται λαγαρίζμενοι. V. — ἴσως ἂν οὖν
λέγοι ἦτοι ἐκ τῶν ἀγγείων τῆς ψήφου ἀποξύνοντα τὸν
μισθὸν καὶ ἐξ ἄγγους τινὸς πλεκτοῦ, ὅον ὁ κάρταλος, 25
τρωγαλίζόμενον, ὡς ἂν πέννητα. λαγαρίζμενον δὲ ἀντὶ
τοῦ ἀποξύνοντα, ὡς ἀπὸ τῶν δικαστικῶν ἀγγείων. ταῦτα
δὲ ὡς περὶ πενήτων.)

675. Κόννου ψῆφον : Κόννος κιθαρωδὸς ἦν νέος.
(ἐστὶ δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀξίων. Καλλίστρατος 30
δὲ παροιμίαν φησὶ, Κόννον ὀρίον· παρ' ἣν παίζει. Εὐ-
φρόνιος δὲ, ὅτι ἐλέγχθη διὰ τὸ ἡρῶν τινα τὸν Κόννον εἶ-
ναι. οἱ δὲ Κόννον λέγουσι τὸν κιθαριστήν. μήποτε δὲ
οὐδὲ ὅλως ἐστὶ Κόννος, ἀλλὰ Κόννας, ὃν προσενεκτέον
ὡς Μίδα. Κόννου ψῆφος, ὅον τὸ μηδέν. Ἄλλως. 35
Κόννος, εὐτελής. Κόννος γὰρ τὰ πατρῷα κατέφαγε καὶ
πέννης ἦν. ψῆφον δὲ εἶπε διὰ τὸ περὶ δικαστοῦ λέγειν.)

676. ὕραξ : Κεράμινα ἀγγεῖα, (ὑποδεκτικά ταρί-
χων, δύο ὅσα ἔχοντα.) — τὸν καρπὸν φησι. V.

[[δάπιδας : Τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτάς δάπιδας 40
λέγουσι. καὶ δάπισι τοῖς τάπησιν. ἐν δὲ τισι τῶν ἀντι-
γράφων δάπισιν εὐρηται ἐν τῷ Πλούτῳ [527] « οὐδ' ἐν
δάπισιν ἔσται καταδάρβειν. » ἀντὶ τοῦ τάπησιν.]]

677. ὄρμους : Περιττοχρήλιον κόσμον. Vici.

678. πιτυλευσάς : Πίτυλος καλεῖται ἡ καταβολὴ τῆς 45
κώτης. (τοῖς ἐψητοῖσι δὲ, τοῖς ἰχθυοῖσι.) — τοῖς μικροῖς
ἰχθυοῖς. V.

680. (ἀγλιθας : Αἱ κεφαλὰι τῶν σκοροδῶν. ἐξηγεῖται
δὲ τὰς ἀγλιθας. προσεῖπε γὰρ

οὐδεὶς οὐδὲ σκοροδῶν κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν.

50

ἄθνης δὲ καὶ τὸ μετέπεμψα ἀντὶ τοῦ μετεπεμψάμην.
Εὐχάριδης δὲ ὄνομα σκοροδοπώλου.)

681. οὐ φανεροποιῶν. V.

681. (τοὺς τρεῖς ὁβολούς : Τὸν φόρον λέγει, ἀρ' ὧν ἐδίδετο τὸ τριώβολον. τοῦτο δὲ ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδετο, τῶν δημαγωγῶν τὰ πλήθη κολακευόντων, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Πολιταίαις. κατὰ πῦγον δὲ πεπορνευμένον.)

687. (Χαιρέου υἱός : Οἷον οὐδὲ γνήσιος πολίτης. τὸν γὰρ Χαιρέαν Εὐπόλις ἐν Βάπταις ὡς ξένον κοιμηθεῖ.) — οὐ λέγει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. V.

688. (τρυφερανθίς : Ἀντὶ τοῦ μαλακῶς σταθείς.) τρυφερανθίς : Τρυφερωνθίς. Vict.

689. τοῦ ὠρισμένου καιροῦ. V.

690. τὸ τριώβολον οὐ κομίζεται : Ὡς ἔθους ὄντος πρὸς σημεῖον τι ἐκκαίμενον ἀθοροῖσθαι τοὺς δικαστάς. 13 (ἐν ᾗθει δὲ ταῦτα.)

691. (αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν : Ὑπὲρ τοῦ συνηγορήσαι. ἐλάμβανον γὰρ οἱ ῥήτορες δραχμὴν, ὅτε συνηγόρουσιν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἢ ὑπὲρ ἄλλου τινός. ἐκ τούτου δὲ φαίνεται ὅτι μισθοφόρος ἦν ἡ ἀρχή. κληρω- 20 τοὺς δὲ γενομένους δέκα συνηγόρους Ἀριστοτέλης φησίν.)

693. κακουργήσαντε. V.

694. (κᾶθ' ὥς πρίονα : Ὡς οἱ πρίζοντες διαφιλονεικοῦσι, τίς πρὸς ἑαυτὸν ἐλκυσεῖ.) — ἐσπουδακότες. V.

695. (οὐ δὲ χασκάζεις : Ἀντὶ τοῦ ἐπιτηρεῖς, πότε 25 ἔλθῃ δὲ κολακρέτης καὶ ἐνέγκῃ σοὶ τὸ τριώβολον. κολακρέτης δὲ καλεῖται ὁ κατέχων τὰ χρήματα τῆς πόλεως, δ ταμίης τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοῦς ἀναλωμάτων. νόμος δὲ ἦν τὰ υπολειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν, ἃ εἰσιν οἷον δέρματα καὶ κω- 30 λαί. ἐπιτηρεῖς, φησί, τὸν ταμίαν, πότε τὸν μισθὸν λήψῃ.)

696. τὸν θῖνα ταράττεις : (Ἐκ βυθοῦ με κινεῖς. ἀντὶ τοῦ τὴν καρδίαν. Εὐφρόνιος δὲ καὶ σεσημασθῆναι φησιν 35 ὅτι τὸν θῖνα ἀρσενικῶς ὡς καὶ Ὁμηρὸς εἴρηκεν, παρόσον καὶ ὁ θῖς ἐν βάθει τοῦ πελάγους κεῖται καὶ τὸ θυμικὸν ἐν τῇ καρδίᾳ.) — θῖνα τὴν καρδίαν ὡς ἄνεμος τὴν ἄμμον. R.

697. (κοὺκ οἷδ' ὅτι χρῆμα : Εἰς τί με διαθήσεις. 40 τοῦτο δὲ φησιν ὡς ἡδὴ ἠττώμενος καὶ δεδοικώς, ὅτι ἐπὶ ξίφους τὰ τῆς δημηγορίας ἦν αὐτοῦ.)

699. δημιζόντων : Τῶν τὸν δῆμον ἀπατώντων. (ἐγκεκύκλησαι δὲ μεταβέβλησαι.)

701. (πλὴν τοῦτ' ὁ φέρεις : Τοῦτο δὲ φορεῖς ἱμάτιον. 45 ἐκ γὰρ τοῦ τριωβόλου τρεφόμενοι, καὶ εἰς κατασκευὴν ἱματίου θησαυρίζοντες ὀλίγον, διὰ πολλοῦ χρόνου μόγις συνάγουσιν τὴν πλήρη τιμὴν τοῦ ἱματίου. τὸ δὲ ἀκαρτὴ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ βραχὺ καὶ οἰκτρόν.

καὶ τοῦτ' ἐρίω σοι : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὄντα 50 ἀलगύοντων, καὶ δι' ἐρίου ἐπισταζομένου ἐλαιον κατὰ βραχὺ.)

702. ὥσπερ ἄλευρον : (Ἡ εἰκὼν) ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀρρωστουμένων. (οἱ γὰρ κατὰ μικρὸν βουλόμενοι βάλ- 55 λειν ἐρίω ἐνσταζοῦσι.)

704. (τιθασευτήν : Ἐν σ διὰ τὸ μέτρον. τὸν θερα- 5 πεύοντά σε καὶ τρέφοντα καὶ κολακεύοντα.)

ἐπισιζῇ : Λυκόφρων καὶ οἱ περὶ Ἐρατοσθένη τὸ ἐπαριέναι τὰς κύνας ἐπισιζεῖν. ἀπὸ τῆς ἐπιτρεγγείως οὖν ἐπισιζεῖν καὶ τὸ ἐπιρρύξαι ἐφορμῆσαι ὁμοίως τῇ 5 φωνῇ.

707. (πόλεις χίλιαι : Ἀντὶ τοῦ πολλάι. τῇ ἀπηρτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσατο. ἢ καὶ ἀπὸ ἱστορίας τὸ τοιοῦτον ἔλαθεν.)

709. (δύο μυριάδες : Ἐκ πολλῶν φαίνεται περὶ το- 10 σοῦτον ἀριθμὸν τὸ Ἀθηναίων πλήθος προεσταθῆναι. καὶ Δημοσθένης γὰρ φησιν [p. 783, 21] « εἰσὶ δ' ἡμῶν δις » μύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. »)

ἐν πᾶσι λαγῷσι : Ἐν κρέασι λαγῶν, ἐν ἀγαθῶς 15 πᾶσι. (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐν πᾶσι λαγῷσι. ἀντὶ τοῦ ἐν τρυφῇ.)

710. καὶ πῦρ καὶ πυριάτῃ : (Πυριάτῃς τὸ πυρίεσθον ὑπὸ τινων προσκαγορευόμενον, ὃ κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος μετὰ τὸν τόκον.

πῦρ δαινύμενοι κάμπιπλάμενοι πυριάτῃν.

20 ὄθεν) τισὶν ἔδοξε πῦρ μὲν εἶναι τὸ πρῶτον γάλα (οὐτωσὶ λαμβανόμενον), πυριάτῃν δὲ τὸ ἐσθὼν γάλα. (ὁ δὲ Παλαμήδης τὸ αὐτὸ λέγων εἶναι γράφει. ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς παραλλήλως λέξεσιν ἰσοδυναμουσiais χρῆσθαι. — πῦρ : Πῦρ τὸ πρῶτον γάλα, ὃ πήγνυται ἐψόμε- 25 νον. Vict.)

711. (τοῦ Ἰν Μαραθῶνι : Ἐκεῖ γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐνί- 30 κησαν τοὺς Μήδους.)

712. ἐλαιολόγοι : Εὐτελεῖς γὰρ οἱ τὰς ἐλαίας (μισθοῦ) συνάγοντες.

713. νάρκη : Νάρκη, μυρμηκίας, ὀκνηρία. Vict.

714. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι : (Ὡσπερ ὁ Μενέλαος.) 35 τοῦτον γὰρ φασὶν ὁρμήσαντα ἐπὶ τῇ Ἑλένῃ ἀποθαλεῖν τὸ ξίφος. ἢ δὲ ἱστορία παρ' Ἰθύνῳ (καὶ Εὐριπίδῃ. παίζει δὲ, ἐπειδὴ ξίφος ἤττησε, καὶ δρᾷ ἑαυτὸν κατα- κρατηθέντα.)

715. (αὐτοὶ τὴν Εὐβοίαν : Οἱ ῥήτορες τῷ λόγῳ καὶ τὴν Εὐβοίαν διδῶσιν. Ἄλλως. τὴν Εὐβοίαν φασὶν 40 αὐτοὶ κατανεμεμηκέναι ὑμῖν καὶ κληῖρον ἐκάστῳ μεδίμνον ὡς ἐν τοιοῦτῳ σχήματι εἴρηκεν.)

718. (ξενίας φεύγων : Τοιοῦτόν ἐστι, παρόσον ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν πυρῶν ἐξητάζοντο πικρῶς οἱ τε πολῖται καὶ μὴ, ὥστε δοκεῖν ξενίας φεύγειν εἰς κρίσιν καθιστα- 45 μένους. φησὶν οὖν ὁ Φιλόχορος αὖθις πότε τετρακισχιλίους ἑπτακισίους ξ' ὁρῆσθαι παρεγγράφους, καθάπερ ἐν τῇ προκειμένῃ λέξει δεδιλωται. τὰ περὶ τὴν Εὐβοίαν δύναται καὶ αὐτὰ συνάδειν ταῖς διδασκαλίαις. πέρυσι γὰρ ἐπὶ ἀρχόντος Ἰσάρχου ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτῇ, ὡς Φιλό- 50 χορος. μήποτε δὲ περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου διωρεᾶς ὁ λόγος, ἣν Φιλόχορός φησι Ὑαμμητιγὸν πέμψαι τῷ δήμῳ ἐπὶ Λυσιμαχίδου μυριάδας τρεῖς, πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ, ἐκάστῳ δὲ Ἀθηναίων πέντε μεδίμνους. τοὺς γὰρ λαθόντας γενέσθαι μυρίου τετρακισχι-

λίους διακασίους μ'. Ἄλλως. σιτοδείας ποτὲ γενομένης ἐν τῇ Ἀττικῇ, Ψαμμίτιχος δ' τῆς Λιβύης βασιλεὺς ἀπέστειλε σῖτον τοῖς Ἀθηναίοις αἰτήσαντι αὐτόν. τῆς δὲ διανομῆς γενομένης τοῦ σίτου ξηνηλασίαν ἐποίησαν
 5 Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῇ διακρίνουν τοὺς αὐθιγενεῖς εὖρον καὶ ἐτέρους τετρακισχίλους ἐπτακασίους ἐξήκοντα ξένους παρεγγεγραμμένους, τοῦτο οὖν φησι, καὶ ἐν τῷ ἐρευνᾶσθαι μόνις ἑλαβες πέντε μεδίμνους, ἐγκαλούμενος ὡς ξένος, καὶ τούτους οὐδὲ ὑπ' ἐν ἐν συντομίᾳ, ἀλλὰ
 10 κατὰ μέρος, κατὰ χοίνικα ἕνα, οὐδὲν διαφέροντος τοῦ σίτου κριθῶν, ὡς κακοῦ σίτου διανεμηθέντος. Εἰς τὸ αὐτό. ὡς λιμοῦ γενομένου καὶ τῶν ξένων διακριθέντων, τούτεστι δοκιμαζομένων, εἰ πολίτης εἴη ἢ μὴ.)

721. στομαζόντας : Ἀλαζονευομένους εἰς τὸ στομαζ. R. ἀλαζονευομένους ἢ ἐπεγγελῶντας. V.

722. ἐκ παντὸς τρόπου. V.

724. (κωλακρέτου : Περιφραστικῶς τὸν δικαστικὸν μισθόν. παρ' ὑπόνοιαν δὲ, δέον εἶπέν τιζον τινός.) — πάντας σοι, φησί, δίδωμι πλὴν ἀπὸ δημοσίων τροφῆς.

20 Ven.

725. (πρὶν ἂν ἀμφοῖν : Κατὰ τὰ

μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.

ὕγιως δὲ νῦν τὸ ἀμφοῖν καίται. τοὺς σκίμπωνας δὲ τὰς βακτηρίας. ἀτενῆς δὲ μανικὸς, διὰ τὸ ἀεὶ ἀτενὲς βλέπειν τοὺς μανίᾳ κατεγομένους. ἀτενῆ τὸν μανικὸν νῦν εἶρηκεν. ἡγριωμένοι γὰρ εἰσι καὶ ὕψαιμοι τῶν τοιούτων οἱ ὀφθαλμοί.)

728. συγχορευτὰ, ὅ ἐστι συνεργέ. V.

730. ἀτεράμων : (Οἰοῖται μὴ τεράμων, ἀλλὰ) σκληρός. (ἐνθεν δὲ) καὶ ἀτέραμνα (ὄσπρια φαμέν), τὰ μὴ ἐψόμενα διὰ σκληρότητα παρὰ τὸ [II. Γ, 142] « τέρων κατὰ δάκρυ γένουσα » (καὶ Πλάτων [Leg. 9, p. 853, D.] κέχρηται τῇ λέξει, κερασθόλους καὶ ἀτεράμνους λέγων τοὺς σκληροὺς διὰ τούτων « μὴ τις γένηται τῶν πολι-
 35 τῶν κερασθόλος, ἢ ἀτεράμνος. » φασὶ γὰρ τὰ κατὰ τῶν κεράτων βληθέντα σπέρματα ἀτέραμνα γίνεσθαι.)

734. (ἐμφανής : Ἴσον τῷ ἐναργῆς, οὐχὶ τῷ φαινόμενος.)

737. ὃν ἄλικά Ρωμαῖοι καλοῦσιν. V.

738. (σισύραν : Σισύρα καλεῖται παρὰ μὲν τισιν ἡ βαίτη. ἔστι δὲ περιθόλιον ἐκ δερμάτων συνερραμμένων προβατείων ἐχόντων τὰ ἔρια. οἱ δὲ ἀκριβοτέροί φασὶ γλαῖναν παλαιὰν εἶναι ἀπλοῖδα. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ σισύραν καλοῦσι καὶ σισύραν.

740. ὀσφύν : Τὸν παρὰ πλευρὸν διάκνον τόπον. Vict.

743. (γενουθέτηκεν αὐτόν : Ὁ χορὸς ἀναδέχεται τὸ πρόσωπον τοῦ Φιλοκλέωνος. μετέγνω, φησὶν, ἐπὶ ταῖς πεπραγμένοις αὐτῷ πράξει.)

751. (κείνων ἔραμαι : Ῥεῖ Ἰππολύτου Εὐριπίδου [230].

κεῖθι : Ἐν τοῖς δικαστηρίοις.)

752. τίς ἀψήριστος : Ἐνθα ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις

εἰς ταυτὸ συναγόμενοι οἱ δικασταί, τοῦ κήρυκος τὴν κληρωτρίδα προσφέροντος, ἔβαλον τὰς ψήφους. ἐνιοὶ δὲ ἐστὶ ὅτε ὑπὸ φιληθίας κατεῖχον αὐτάς. Ἄλλως. ἐνίοτε μὲν, φησὶν, ἔφερον στάμνον καὶ ἐνέβαλλον κα-
 5 θήμενοι οἱ δικασταὶ τὰς ψήφους, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐγείρομενοι ἔβαλλον. τοῦτο οὖν λέγει, ὁ μὴ ἐψηφορο-
 ρηκῶς ἐγερθεὶς βαλλέτω.

757. πάρες ὃ σκισρὰ : Ἄντι τοῦ ὃ ἀσθενής. R. παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου παίζει ταῦτα. « πάρες, (ὃ σκισρὰ « φυλλὰς, ὑπερβῶ κρηναία νάπη. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς
 10 « αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει στάσιν Εἰνοδία. »)

759. (κλέπτοντα : Ἀπειλεῖ καταδικάσειν τὸν Κλέωνα, εἰ λάθῃ αὐτὸν ἐγκαλούμενον περὶ κλοπῆς. τὸ δὲ ὅλον βούλεται διαβάλλειν τὸν δικαστικὸν τρόπον ὡς σκληρὸν καὶ ἄπιστον, ὁπότε οὐδὲ τῷ Κλέωνι, ἀφ' οὗ
 15 τὸ ὄνομα ἔχει ὁ Φιλοκλέων, πιστόν τι φυλάττει.)

763. (Ἄδης διακρίνει : Ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδου ὁ Ἄτρεὺς πρὸς τὴν Ἀερόπην. κρινεὶ ταῦτα.)

764. (κεχάρηκας ποῶν : Ἀπὸ βήματος περισπωμένου τοῦ χειρῶ, οὗ ὁ μέλλων χειρήσω.)

20

768. ἡ σῆκίς : (Σηκίδα τὴν κατ' οἶκον θεράπειαν λέγουσι. καὶ σεσημειῶσθαι τινὰς ὡς ἀπεκδεχομένων τινῶν τὴν σῆκίδα ὄνομα.) — ἡ διάκονος, ἡ θεράπεινα. οἱ δὲ ὄνομα. R.

769. (ταύτης ἐπιβολὴν : Λέπει δραχμὴν. ταύτης τῆς δίκης μίαν μόνην δραχμὴν ἐπιβολὴν ψηφιεῖ. ἐπι-
 25βολὴν δὲ ἐπιτίμιον ζημίαν, παρὰ τὸ ἐπιβάλλειν.)

ψηφιεῖ : Καταδικάσεις. μίαν μόνην : Λέπει δρα-
 χμὴν. Vict.

771. ἐξέχη : Ἀνίσχη, ἀνατέλλη. Vict.

30

772. (εἴλη κατ' ὄρθον : Ἐλὴ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, ὁσέως, ληφθέντος δὲ δια τοῦ ι, φιλήως. — καὶ εἰρκτόν καὶ ἐπὶ τοῦ ὁδὸν καὶ οὐδόν. V. — γράφεται δὲ καὶ κατ' ὄρθον ἐν πολλοῖς. καὶ ἐξηγουμένους Καλλίστρα-
 35 τός φησι, κατὰ τὸ ὁρθῶς ἔχον· οὐχὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. τὸ δ' ἡλιασὴ (μηποτε δὲ φιλήως προεξεκτέον) παρὰ τὴν Ἥλιαϊν, πρὸς ἥλιον δικάσειν. ἅμα δὲ παίζει παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου ὀνομασίαν. ψυχρῶς δὲ πέπαιχε, φησὶν ὁ Δίδυμος, πρὸς τοῦνομα. ἐπειδὴ γὰρ εἴλη λέγεται ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, Ἥλιαϊα δὲ τὸ δικαστήριον, παίζων
 40 ἔφησε πρὸς τὸ φιλοδίκον ὅτι ἐπειδὴ ἀνάσχη ὁ ἥλιος, ἡλιαζεῖν ἐνέσται σοι. οὕτως δὲ οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ι εἴλην λέγουσιν. οὕτως Δίδυμος. δικάσεις, φησὶ, πρὸς τὸν ἥλιον καθήμενος. ἐπαίξει δὲ παρὰ τὴν Ἥλιαϊν, τὸ μέγιστον δικαστήριον, ὃ ταύτης τῆς ὀνομασίας
 45 ἔτυγε διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ ἀναπεπταμένου βάλλεσθαι τῷ ἥλιῳ.)

774. ὕοντος : Ὑόντος τοῦ θεοῦ καὶ νύοντος, γνώση καθήμενος πρὸς τὸ πῦρ τὴν δίκην.

(κᾶν ἔγρη : Κᾶν βραδέως ἀπὸ τῆς κοίτης ἀναστῆς, οὐδεὶς ἀποκλείσει σε τοῦ δικαστηρίου, ὡς βραδέως ἔχοντα.)

775. θεσμοθέτης : Ὅτι καὶ θεσμοθέτης παρετύγ-
 χανε καὶ ἔθλεπε τὰ δικαστήρια. R. V. (Ἄλλως.

ἐπειδὴ θεσμοθέται καὶ δέκατος δ' γραμματεὺς κληροῦσι τοὺς δικαστὰς τοὺς τῆς αὐτῆς φυλῆς ἑκάστος. Ἄλλως. ἀρχῆς ὄνομα ὢν τοῖς ψηφίσμασιν ἐχειροτονοῦντο οἱ δικασταί. καὶ ἤρχον αὐτῶν οὕτως, ὡς καὶ δύνασθαι
5 ἐκβαλεῖν καὶ μὴ ἔξιν εἰσιέναι εἰς τὸ δικαστήριον. εἶπε δὲ καὶ ἐκάστη φυλὴ πρὸς ἓνα εἰς τὸ τοὺς νόμους εἰσηγεῖσθαι.)

778. (ἀνάκων σεαυτὸν : Ἐπειδὴ ἐνίοτε ἀπὸ πείνης δ' δικαστῆς τὸν λέγοντα καταδικάζει.)

10 779. (πῶς οὖν διαγινώσκειν : Ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ δ' Βδελυκλέων, δύνασθαι δικάζοντα ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐσθίειν, φησί, πῶς δύνησθαι ἐσθίειν δοκιμάσαι τὰ λεγόμενα.)

783. (ἀναμασώμενοι : Ἀντὶ τοῦ διαλογιζόμενοι. νοοῦμενον πρὸς τὸ χρεῖδες ἐνταῦθα παρέλαβεν ἐπὶ
15 τοῦ ἐσθίουτος. Ἄλλως. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀναπεμπάζοντων τὴν τροφὴν ζώων καὶ αὐθις ἀναμασώμενων τὸ ἀναμασώμενοι εἴρηκεν.)

787. Αὐσίστρατος : Σκωπτικός. (καὶ ἐν Ἀγαρνέῦσι [835] « Αὐσίστρατός τ' ἐν Ἀγορᾷ Χολαργεῖον ὄνειδος. »
20 ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Αὐσίστρατος, παῖς Μακαρέως, σκωπτόμενος εἰς κιναιδίαν. Ἄλλως. δυσὶν γὰρ δικασταῖς ἐδόδοτο δραχμὴ μία, καὶ οὕτως ἐμερίζοντο πρὸς τρεῖς ὁβολοί. ὡς τοῦ Αὐσιστράτου ἅμα αὐτῷ εἰληφότος δραχμὴν ὑπὲρ τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, καὶ
25 ἐμπεπιστευμένον κερματίσαι αὐτὴν, ὥστε μερίσασθαι, καὶ παρασχόντος αὐτῷ ἀντὶ ἀργυρίου λεπίδας, ἀγαπητῶς ἔχει τὸ μόνος λαμβάνειν τοὺς μισθοὺς.)

788. (δραχμὴν μετ' ἐμοῦ λαβών : Καθὼ εἰς δύο ἡ δραχμὴ ἐδόδοτο καὶ αὐτοὶ διηροῦντο κερματίζοντες, ἵνα
30 μὴ οἱ κοίλακρέται κέρμα εἰσπρέωσιν.)

789. ἐν τοῖς ἰχθύσιν : Ἐν τοῖς ἰχθυοπωλείοις. (ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς πωλοῦντας εἰπών. λοπίδας δὲ ἄς ἡμεῖς λεπίδας καλοῦμεν.)

(790). κεστρέων : Κεστρεὺς εἰδὸς ἐστὶν ἰχθύς, [ὁ
35 λεγόμενος κέφαλος.] μεγάλην λεπίδα ἔχον καὶ παχεῖαν, ὡς ὑπόνειαν αὐτὴν ἔχειν ἀργυρίου.

791. καὶ ὡς ἑκάψα : Ἐνέκαψα, ἐνέθηκα τῷ στόματι, νομίζων εἶναι ἀργύριον. (πολλοῖς γὰρ ἐστὶν ἔθος ἐν τῷ στόματι φυλάττειν τὸ ἀργύριον.)

40 (ὥσπερ λαβεῖν : Ὅτι δηλοῖ τὸν λεπτόν, ὁποῖός τις ἦν. ἦν δὲ ἀργυρᾷ νομίσματα. ὁσπρόμενος δὲ τῆς δυσωδίας αἰσθόμενος.)

793. (ἀλεκτρονός μ' ἔρασκεν : Ἐπεὶ πάντα πέτ-
τουςιν οἱ ἀλεκτρονὸς θερμοστάτην κοιλίαν ἔχοντες.)

45 795. (ταρὺ γοῦν καθέψεις : Τοὺς ὁβολοὺς ἀργυροῦς εἴρηκεν, ὡς καὶ ἡμεῖς λέγομεν χαλκοὺς, ἀργύρου ὄντος. ἡ καθότι τρεῖς ὁβολοὶ ὄντες ἀργυροῦν τριῷβολον ἐγείνουντο.) — ὅτι καὶ ὁβολοὶ ἀργυροῦ ἦσαν. R.

(ἧ δ' ὅς λέγων : Ἀντὶ τοῦ ἔφη. καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ
50 ἡμί. κέρχεται δὲ αὐτῷ συνεχῶς ὁ Πλάτων ἐπὶ μέλλον-
τας μόνον· οἱ δὲ κοίμακοι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων.)

798. (ταῦθ' ἤζω : Τὰ πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ δικαστη-
ρίου ἐπιτελεῖται.)

799. ἔρα τὸ γρήμα : Ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν, τοῦ υἱοῦ

εἰσελθόντος. οὐκ ἐπ' ἀληθεία δὲ ταῦτα φησιν, ὅτι χρη-
σμός ἐδόθη, ἀλλὰ πρὸς τὸ φιλόδικον αὐτῶν παίζει.

τὰ λόγια : Οἱ χρησμοὶ τοῦ Ἀπολλωνος. V.

801. Ἐκάταιον : (Ἰερὸν Ἐκάτης, ὡς τῶν Ἀθηναίων πανταχοῦ ἱδρυομένων αὐτὴν ὡς ἔφορον πάντων καὶ 5
κουροτρόφον. Ἐκάταιον οὖν Ἐκάτης ἄγαλμα, τὸ Ἐκατήσιον λεγόμενον. τῇ προσωδίᾳ) Καλλιέστρατος ὡς ἐπινίκιον. (ἐν τισὶ γὰρ εὐρηται Ἐκατήσιον.)

807. (ἁμῖς μὲν : Οὐρητρίς, οὐρηρὸν ἀγγεῖον. οὐρη-
τιάς δὲ οὐρήσαι βουλήσῃ, ἡ στραγγουρίας περιπέσης 10
νοστήματα.)

810. (στραγγουρίας : Φυσικῶς τοῦτο εἶπεν. συμβαί-
νει γὰρ τοὺς ἐπέρχοντας τὰ οὖρα στραγγουρίῃν.)

811. (προσέστηκε φακῇ : Ὡσπερ τὸ συκὴ ἀπὸ
συκῆς περισπῶσις, καὶ τὸ ἀμυγδαλῇ ἀπὸ τοῦ ἀμυγδα- 15
λέα, οὕτω καὶ φακῇ ἀπὸ τοῦ φακέα.)

814. βροφήσμαι : Ὡς καὶ φακῆς βροφήματος διδο-
μένου τοῖς ἀσθενούσιν, (ἔπαιξεν, ἐπεὶ οἱ νοσοῦντες
χυλὸν πτισάνης βροσοῦσι.)

815. (τί τὸν ὄρνιν : Ὡς καὶ ἀλεκτρονία ἐξαγαγόντος 20
τοῦ Βδελυκλέωνος.)

817. (ἔξων : Κυρίως τὸ ἄδειν ἐπὶ τοῦ ἀλεκτρονός,
κοκκυζεῖν δὲ ἐπὶ τοῦ κόκκυρος.)

819. (θῆρῶν : Τὸ ἱερὸν τοῦ ἥρωος Λύκου. πόλιν
δὲ καὶ τοῦτο ὡς φιλόδικος.) 25

820. πάρεστι τουτί : Πινάκιον κομίζει, ἐν ᾧ γε-
γραμμένος ἦν ὁ Λύκος.

821. (χαλεπὸν ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν : Ὡς δυσμόρφου γε-
γραμμένου τοῦ ἥρωος.)

822. οἶός περ ἡμῖν : (Ἀρρυθμός καὶ μακρός, προεί- 30
ρηται γὰρ ὅτι φαῦλος ἦν τὴν ὄψιν καὶ κακοσύνθετος
τὸ σῶμα ὁ Κλεώνυμος. τοῦτο δὲ εἶπε) καθὼ καὶ χαλε-
πὸς ἦν δημαγωγός. βίβλασις δὲ ἦν.

823. (οὐδ' αὐτός : Ἐπειδὴ βίβλασις ὁ Κλεώνυμος.
εἶχον δὲ καὶ οἱ ἥρωες πανοπλίαν. καὶ δῆλον ἐκ τῶν 35
Δαιταλέων.)

830. ἄνευ δρυφάκτου : Δρυφάκτος τὸ παρατεινόμε-
νον [ὡς εἴρηται] ζύλον τοῖς δικασταῖς.

831. ὁ πρῶτον ἡμῖν : Ἀπὸ τῶν θυόντων. ἐκείνοι
γὰρ πρῶτον τὸ ἦπαρ ἐπισκοποῦνται, εἴτα σπλήνα καὶ 40
τὰ λοιπά. — ἡμῖν τοῖς δικασταῖς. V.

833. (τό γε παρ' αὐτίκ' ἔνδον : Τὸ παρὰ τὰ εὐρι-
σκόμενον ἀντὶ τοῦ δρυφάκτου.)

834. (τί ποτε τὸ γρήμα : Τοῦτο ὁ νεανίσκος. φιλο-
χωρία δὲ,) ὥστε ἔλαγε τὸ ἐπιχωριάζειν. (δεινόν, φησί, 45
τὰ ἐπιχώρια φιλεῖν, ὅπου καὶ οὗτος τὰ ἐν δικαστηρίῳ
φιλεῖ πάντα.)

835. (βάλλ' ἐς κόρακας : Ἐξίστην ὁ οἰκέτης κυνὶ
ἐγκαλῶν. λείπει δὲ οὐδεὶς ὥφειλεν, ἡ χαλεπὸν, ἡ δει-
νόν.) 50

836. (οὐ γὰρ ὁ Ἀθήνης ἀρτίως : Ἐσθλὴν τις τοῦτων.
τῷ δὲ κυνὶ ὄνομα Ἀθήνης ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν θηρία.
τυρὸν δὲ ἤρπασεν οὗτος. ἀξιοῦσι δὲ τινες ὡς παρὰ
γράμμα κωμωδεῖσθαι Ἀθήνητα τὸν στρατηγῆσαντα

περὶ Σικελίαν ἐπὶ δωροδοκίᾳ, καὶ τὰ ἐξῆς ἐπὶ ταύτην λέγεσθαι τὴν ὑπόνοιαν. ὅτι δὲ νομιστῆς καὶ ὑπὸ ἄλλων κοιμωδείται προείρηται. τοῦτο δὲ κομψόν ἐστιν. οὐ πάνυ δὲ οἰκεῖον δοκεῖ, ἐπεὶ κἂν παρεδήλωσεν αὐτό.
5 ἀλλ' ἔοικεν ὁ Λάβης ὀνοματοποιήσθαι ἀπλῶς, καθάπερ ὁ Δάκης δὲ παρὰ Τηλεκλείδῃ ἐν Πρυτανέσι,

Δάκης τίς ἐστιν ὄντι' ἀνθρώπων ὄρες.

ἱπνὸς δὲ ὁ φοῦρνος. κυρίως μὲν ἡ χάμινος, ἥ δὲ φανὸς, καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. καὶ ἱπνια τὰ ἀποκαθάρ-
10 ματα τοῦ ἱπνοῦ. ἡ τὰ πρὸς τὴν χάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα. Καλλιμάχος δὲ [fr. 216] τὴν κόπρον τῶν ζώων,

σὺν δ' ἄμυδις φορυτὸν τε καὶ ἱπνια λύματ' ἀείρεν.)

838. τροφαλίδα : Τροφαλὶς κυρίως ὁ κύκλος τοῦ τρογοῦ. πολὺς δὲ τυρὸς ἐν Σικελίᾳ. R. (οἱ μὲν τὸν
15 ἐπιμάχη τυρὸν, οἱ δὲ τρογὸν τυροῦ. πολυθρέμμων δὲ ἡ Σικελία, διὸ τυρὸν πολλὸν καὶ κάλλιστον ἔχει.)

841. ἀλλ' ἄτερός φησι κύων : Νῦν τὰ μὲν πρόσωπα τῶν κυνῶν ἐστί, τὰ δὲ πράγματα πολιτικά. εἰσάγει γάρ τινα κλέπτῃν κατηγορούμενον ὑπὸ πολίτου ἐτέρου.
20 φανεροὶ δὲ ἦσαν τοῖς τότε (ἄφ' ὧν λέγει δῆμων). ἅμα δὲ ὡς κυνώδεις αὐτοὺς διαβάλλει.

843. τῷ πατρὶ, ἡ αὐτοὺς τοὺς κύνας. R.

844. χοιροκομεῖον ἐστὶν ἀγγεῖον τι (καννωτὸν), ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. (Ἑστίας δὲ, ἐπεὶ ἐπὶ τῆς ἐστίας
25 τρέφουσι χοίρους. εἰσφέρει δὲ τοῦτο ἀντὶ δρυφάκτου, ἡ κιγκλίδος. ἐν τῇ Λυσιστράτῃ [1073] κλοῖον μᾶλλον ἢ πάσσαλον ἐμφαίνει, ὡς καὶ τούτου ὁμοίως λεγομένου, ὅπου ὁ χοῖρος δέδετα. Ἄλλως. ἔξεισιν ὁ ἕτερος τῶν οἰκετῶν ἀντὶ δρυφάκτων χοιροκομεῖον ἔχων. ἐστὶ δὲ τὸ
30 καλούμενον ζωγρεῖον καννωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται.)

846. (ἄφ' Ἑστίας ἀρχόμενος : Ἐν γὰρ ταῖς σπονδαῖς ἄφ' Ἑστίας ἀρχονται, καὶ οὕτως ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν. ὡς ἐν κοιμωδίᾳ δὲ ὁ θεράπων παίζει φήσας, ἐπι-
35 τρίψω τινά. ἐπὶ γὰρ τοῦ χοιροκομείου μέλλει δικάζειν ὁ Φιλοκλέων καὶ καταδικάζειν ὡς φιλόδικος. ἐστὶ δὲ παροιμία, ἄφ' Ἑστίας ἀρχου. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ καθημένον. τῇ γὰρ Ἑστία τὰς ἀπαρχὰς ἔθος ἦν ποιεῖσθαι. — καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρῶσῃ « ὦ
40 πρῆρα λοιθῆς Ἑστία κλύεις τάδε; » V. — μῦθον δὲ συνέθηκεν Ἀριστόκριτος οὕτως ἔχοντα. μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν, τὸν Δία δεξάμενον τὴν βασιλείαν, ἐπιτρέπειν Ἑστίᾳ λαβεῖν ὃ τι βούλοιο. τὴν δὲ πρῶτον μὲν παρθενίαν αἰτῆσαι, μετὰ
45 δὲ τὴν παρθενίαν ἀπαρχὰς θυομένων αὐτῇ νέμεσθαι πρῶτῃ παρὰ τῶν ἀνθρώπων. κέρχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων ἐν Εὐθύρρῳ [p. 3, A] « βουλοῖμην ἂν, ὦ « Σώκρατες, ἀλλ' ὀρρωδῶ μὴ τούταντίον γένηται. ἀτε-
50 « χνὼς γὰρ ἄφ' Ἑστίας δοκεῖ μοι ἀρχεσθαι κακουργεῖν « τὴν πόλιν, σὲ ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν. ») — τινα : τὸν καταδικασθέντα δηλονότι. R.

847. ἐπειδὴ συνετίμων οἱ δικασταί. R.

848. (τὰς σανίδας : Σανίδας φησὶν ἐν αἷς ἔγραφον τὴν μακρὰν ἢ τὴν βραχεῖαν τῆς δίκης. γραφὰς δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ τὸ γραφεῖον ἐν ᾧ ἔγραφον.)

849. (οἴμοι διατρίβεις : Ἐπειγόμενος εἰς τὸ δικάζειν φησί, δύνamai καὶ χωρὶς γραφεῖου δικάσαι, τοῖς ὄνυξι 5 τὴν τοῦ γραφεῖου τάξιν ἀποπληρῶν.)

850. ἀλοκίζειν : ἀροτριᾶν. (ἀλοκίζειν τὸ τῷ ὄνυγι γράφειν εἰς τὸ τιμητικὸν πινάκιον, οὕτως εἴρηκεν, οἷον αὐλακὰς σχίζειν.)

852. (ὁ πρῶτος ἐστὶν : Ὁ κατηγορῶν. ὡς φιλόδικος 10 δὲ φαντάζεται εἰσαγωγὴν τινος πρώτου.)

853. (ὁτῇ πηλαθόμῃν : Πάλιν ὑπερθέσεως καιρὸν πορίζων, φησὶν ἐπιλεχθῆναι τοὺς καδίσκους.)

855. ἀρυστίγους : (Ἀρύστιγος καὶ ἀρυστις καὶ ἀρυστήρ) ἀγγεῖον ἐστὶν ᾧ ἔστιν ἀρύσασθαι, (κο- 15 τύλη, ἡ κύαθος. ἔχον δὲ, φησὶν, αὐτοὺς πρὸς τὴν διαψήφισιν. ἀρυστίγους δὲ οὓς ἐνίοτε κοτυλίσκους. Ἄλλως. ἀρυστίγους τοὺς οἰνοχόους εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ ἀρύειν ἔσθην καὶ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηθον τὸ τοιοῦτον σκεῦος. ἔβην γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ τέρπεσθαι κατὰ τὰς 20 εὐαγίας προσηγόρευον. καὶ ὁ ποιητὴς τοῖνυν ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας τὴν Ἥθην συνεστήσατο, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς θεοῖς οἰνοχοοῦσιν παρεισέγγαγεν, οἰκεῖαν τῇ τεταγμένη ὑποθέσει τὴν λειτουργίαν αὐτῇ προσμερίζων.)

857. (κλεψύδρας : Κλεψύδρα κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ, 25 ἥτις Ἐμπεδῶν προσηγορεύετο. σημαίνει δὲ τὸ σκεῦος νῦν.)

858. ἥδὲ δέ : (Μήποτε) τὸ αἰδοῖον (αὐτῷ) δεῖκνυσιν (ὁ πρεσβύτης, ὅτι οὐρεὶ ὡς ἡ κλεψύδρα. ἀμῖς γὰρ αὐτῷ 30 παράκειται).

859. κάπιχωρίως : (Οἷον σκωπτικῶς καὶ φιλάρως.) ἐπιχώριον γὰρ ἦν αὐτοῖς τὸ (σκώπτειν καὶ) παίζειν, (ἐκ πολλῆς εἰδήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ.)

861. (μυρρίνας : Μυρρίνας γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ ἀρχοντες. καὶ μυρρινῶν, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν.) 35

862. (ὅπως ἂν εὐζώμεσθα : Ὡς ἐπὶ μεγίστου πράγματος τεραπεύεται. οἱ γὰρ ἐπιχειροῦντες εἰς τι πρᾶγμα εἰώθασιν τοῖς θεοῖς εὐχὰς ποιεῖν καὶ θυσίας.)

863. [καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς : Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος ἔοικεν ἐκθέσει διπλῆς· διὸ καὶ τὸ παρα- 40 τέλευτον ἔχει κῶλον. ἐστὶ γοῦν περίδων τριῶν, καὶ εἰς τῆς πρώτης περιόδου κῶλα τέσσαρα, ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ ἐξῆς δύο δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. μεθ' ὃ ἐν 45 εἰσθέσει ἱαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τῆς δευτέρας περιόδου κῶλα ἑξ, ὧν τὸ πρῶτον ὁμοιον, τὸ δεύτερον ἐφθημιμερές, τὰ ἐξῆς τρία δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ ἕκτον πενθιμιμερές. τῆς τρίτης περιόδου ἀναπαιστικὰ κῶλα δέκα, ὧν τὰ πρῶτα τέσσαρα τετράμετρα καταλη- 50 κτικά, τὸ ε' καὶ ζ' τρίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ ζ' καὶ τὸ η' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ θ' ἀναπαιστικὴ βᾶσις, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται, τὸ δὲ ι' τὸ « τὴν ἀκαλήφην ἀφελῆσθαι, » δίμετρον καταληκτικόν. ἐφ' ἑκάστη πε-

ριόδω παράγραφος. ἐπὶ τῇ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ ἔσω νενευκυῖαι.]

865. (ῥῆμην ἀγαθὴν : Συνευξόμεθα, ὥστε ταῦτα γενέσθαι.)

867. (καὶ τοῦ νείκους : Ἐκ τῆς φιλονεικίας εἰς φιλίαν ἐτράπητε.)

874. (ἰγῆ Παιάν : Ὡς ἐπὶ κακῶν λήξει τὸν Παιῶνα ὕμνον ἄδουσιν.)

875. (γειτόν ἀγυεῦ : Περὶ τοῦ ἀγυεῖος Ἀπόλλωνος Διευχίδας οὕτως γράφει, « ἐν δὲ τῷ ἱατρῷ τοῦτο διαμένει, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐστὶν ὡς ἀγυεὺς τῶν Δωριέων οἰκησάντων ἐν τῷ τόπῳ ἀνάθημα. καὶ οὗτος καταμηνύει ὅτι Δωριέων ἐστὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτοις γὰρ ἐπὶ τὰς στρατιὰς φάσματος οἱ Δωριεῖς ἀπομιμούμενοι τὰς ἀγυαῖς ἱστᾶσιν ἔτι καὶ νῦν τῷ Ἀπόλλωνι. » Ἄλλως. πρὸ τῶν θυρῶν ἔθος εἶχον κίονας εἰς δὲ λήγοντας ὡς θεολίσκους ἰδρύνει εἰς τιμὴν Ἀπόλλωνος ἀγυεῖος.)

878. (ἀντὶ σίραιου : Μὴ σίραιον, ἀλλὰ μέλι παραμύζας. σίραιον δὲ τὸ ἡψήμενον γλυκύος, βραχὺ δ' ἔχον παράπικρον, ὅταν καθεψηθῇ.)

881. (τὴν ἀκαλήφην : Τὴν λεγομένην κνίδην, ἣν προσφέροντες τῷ σώματι κνηστῖαν αὐτὸ ποιοῦμεν. Ἄλλως. μεταφορικῶς τὸ τραχὺ καὶ θηκτικόν, ἣν καὶ ἀκαλήφην λέγεσθαι φησι Κράτης ἐν Φοινίσσαις. ἔστι δὲ καὶ θαλάττιος ἰχθύς οὕτω λεγόμενος ἀκαλήφης.)

886. τῶν παρ' ἡμῶν σοὶ εἰρημένων, ἣ τῶν παρὰ σοῦ ἡμῖν λεγθέντων (βηθέντων G.) V.

887. εὖνοι : Προπερισπωμένους, εἴτε τοῦ εὖνους ἐστί. V.

890. (τῶν γενναιοτέρων : Εἰ μὲν γενναιοτέρων, τῶν σπουδαίων· εἰ δὲ νεωτέρων, τῶν ἐμῆλικων.)

891. Βδελυκῶν μιμεῖται τὸν κήρυκα. V.

892. (ὡς ἡνίκα ἂν λέγουσιν : Ἔθος γὰρ ἦν πρὸ μὲν τῆς καταστάσεως τῶν ῥητόρων κηρύττειν τοὺς δικαστάς, ὅποτε δὲ ἤρχοντο τῶν δικῶν, οὐκέτι εἶων εἰσιέναι τοὺς ὑπεροῦντας δικαστάς. ἀλώσεται δὲ καταδικασθῆσεται.) — οὐκ εἰσφρήσμεν : οὐ συγχωρήσομεν εἰσελθεῖν. R. V. Vict.

893. ἀλώσεται : Ὡς μέλλων καταδικασθῆναι. Vict.

895. (κύων Κυδαθηναίεος : Ἐπαίξει παρὰ τὸν κύνα, Κυδαθηναῖα φάσκων αὐτόν. ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων δὲ ποιεῖται τὴν κατηγορίαν.

Κυδαθηναίεος : Ἀπὸ δήμου τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, Αἰζωνεύς δὲ ἀπὸ δήμου τῆς Κεκροπίδος.)

897. οὕτω κατεγράφοντο καὶ ἔλεγον τὴν τιμωρίαν. οὗτος δὲ ὡς ἐπὶ κυνὸς εἶπε τὸ κλοιός, ὅπερ ἐστὶ τὸ ξύλον τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὸν τένοντα τοῦ κυνός. V. κλωὸς σύκινος : Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν κλων ἔλεγον. (σύκινον δὲ διὰ τὸ βραχὺ τοῦ ξύλου. Ἄλλως. τὸ κολλᾶριον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ὃ εἰώθει τοὺς κύνας προσδεσμεύειν ἐν τοῖς ἀγροῖς. ἔστι δὲ ξύλινον.) — κλωός : Κλοιός μέρος τι τῆς νεώς, ἣ περιτραχήλιος δεσμός. Vict.

898. (θάνατος μὲν οὖν κύνειος : Παίξει ὡς ἐν κωμῳ-

δίᾳ καταδικάζων τὸν Λάβητα κυνέῳ θανάτῳ, ἅμα δὲ ὅτι καὶ χαλεπὸς ἐστὶν ὁ τοῦ κυνὸς θάνατος. δυσχερὲς γὰρ ἀφίησι τὸ πνεῦμα.)

906. (ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει : Ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν. κλέπτον δὲ βαρέως Ἀττικοί, καθὰ καὶ Εἰρηναῖος φησιν.)

901. (οἶον σεσηρὸς : Οἱ γὰρ κύνες μετὰ τὸ φαγεῖν σεσῆρασιν. οἱ δὲ σεσηρότεες κύνες.)

σεσηρὸς : Σεσηρὸς, κεχρηνὸς, διηνογμένον, ἀνοικτὸν ἔχων τὸ στόμα. Vict.

902. (ποῦ δ' ἐδυώκων : Τὸ πληρὲς, ποῦ δὲ ὁ διώκων. ἐκτείνουσι μέντοι καὶ τὸ δ' ἄρθρον. Εὐπολις Αἰξί « τὴν « πανδοκεῦτραν γὰρ ἀνὴρ ὁ γλάμων | ἔχει. »)

903. (αὐ αὖ : Ὁ κύων λέγει ὑπακούων, οἷον ὅτι ὧδε εἰμί. μιμεῖται δὲ τὴν φωνὴν τοῦ κυνὸς διὰ τοῦ αὖ αὖ.)

904. (ἀντὶ τοῦ δ' ἀκατήγορος. ὁ Φιλοκλέων δὲ φησι πρὸς τὸν Λάβητα ὅτι ἀπέρεστιν ὁ κατήγορός σου, ἐν ἧθει.)

904. ὑλακτεῖν : Συνηγορεῖν τῷ κυνί. Vict.

903. τῷ Κυδαθηναίῳ φησι. V.

907. ὁ συνηγορῶν τῷ Κυδαθηναίῳ. V.

909. καὶ τὸ ῥυππαπαί : (Καὶ τὸ ναυτικόν. διὰ δὲ Χάρητα πάλιν τοῦτο λέγει. ἴσως γὰρ καὶ τὸ ναυτικὸν στρατεύμα ἠδίκησεν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τὸ ῥυππαπαί ναυτικόν, ὃ ἐν τῇ κωπηλασίᾳ φασίν, ὡς ἐγκέλευσμα.)

910. Ἄλλως συμβολικῶς τὸ ναυτικόν. τοῦτο γὰρ ἐπιφώνημα ἐστὶ ναυτικόν. (ὡς τῶν ἑρετῶν δὲ καὶ ναυτῶν περὶ πλείστου πειρουμένων τὸν τυρόν.)

911. κατεσικέλιζε : (Τὸν Σικελικὸν κατήσθιεν,) ἐπειδὴ Σικελικὸν ἔφη τὸν τυρόν. (παίξει δὲ ἀντὶ τοῦ ἥσθι καὶ ἐχορέσθη. ἐν τῷ σκότῳ δὲ, ἐπειδὴ ἐν μέρει τῆς οὐσεως ἡ Σικελία. ἐνήρυγε δὲ ἡρεῦζατο.) ἐμυχῆτο, ἔπτυνεν. Vict.

914. (ὁ βδελυρὸς : Τὸ ἐξῆς, κατεσικέλιζεν ὁ βδελυρὸς. ἔνιοι δὲ τὸ δὲ βδελυρὸς τῷ Φιλοκλέωνι διδῶσιν.)

916. κἄμοι — τῷ κυνί : καθὼς δικαστὴς καὶ κυνώδης. πτωχὸς γὰρ. R. Vict.

917. (οὐδὲ τῷ κοινῷ γέ μοι : Τῷ κοινῷ ἀντὶ τοῦ τῷ κοινῷ. οἱ δὲ τῷ κοινῷ ἐπὶ τῶν καλουμένων οὐδὲ μέγρι κοινῷ λόγου. ἔστι δὲ τὰ μὲν πρὸ τούτων τοῦ θεράποντος, τὰ δὲ τοῦ γέροντος.)

918. (ἦττον τῆς φακῆς : Ἐπαίξεν ὡς ῥοσῶν φακῆν. τὸ δὲ ἄνδρα παίζων εἶρχεν.)

(924. ὅστις περιπλεύσας : Ἀντὶ τοῦ τὴν Σικελικὴν [θάλασσαν], διὰ τὰς νήσους. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἶπε διὰ τὸν Χάρητα, ὅτι ἐν Σικελίᾳ ὦν τοὺς Σικελιώτας πάντας ἐπραίδευεν. ἀντὶ τοῦ ὅστις περιελθὼν τὸν τυρόν ἀφείλετο. δέον δὲ εἰπεῖν τὴν θάλασσαν [ἢ τὴν Σικελίαν] ἔπαίξε παρὰ τὴν ὑπόνοιαν. θυσία δὲ ἡ ἱγίς, ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινα ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν, ὡς ἐτέρωθι [Pac. 228] Ἀριστοφάνης

καὶ θυσίαν ἐσπέρης
ὑπερρυτὰ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο,
καὶ τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλευέται.

925. (τὸ σκῆρον ἐξεδήδοκεν : Σκῆρον τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῶν τυρῶν, ὡς Εὐπολὶς Χρυσῶ γένει « λοιπὸς γὰρ « οὐδείς. τροφαλὶς ἐκείνη ἐφ' ὕδωρ βαδίζει σκῆρον ἡμ- « φιεσμένη. » ἀπὸ τούτου καὶ τὰ λίαν προσεχόμενα
5 ἐνεσκιρῶσθαι λέγεται.)

(926). ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' : Ὅτι λέγεται καὶ γῆ σκιρ-
ράς, λευκὴ τις [ὡς γύψος], καὶ Ἀθηνᾶ Σκιρράς, ὅτι τῇ
λευκῇ χρίεται. πρὸς τὴν δμυνυμίαν οὖν. Ἄλλως.
ἐμοὶ δέ γε οὐκ ἔστιν, οἷον οὐκέτι ἔγω οὐδὲ ἐκπλάσαι τὴν
10 ὕδριαν ἐκ τῆς λατύπης, ἀλλὰ πᾶσα ἀνάλωται. εἰώθασι
δὲ τὰ ῥήγματα τῶν ὕδριων τῇ λατύπῃ διαπλάττειν.
ὕδρια δὲ τὸ ἀγγεῖον ἰωτογραφεύμενον, ὕδρεϊα δὲ τὸ
ὕδρευσθαι διὰ διφθόγγου.

927. (οὐ γὰρ ἂν ποτε τρέφειν δύναιτ' ἂν : Ἀντὶ τοῦ
15 εἷς οἶκος οὐ δύναται τρέφειν τοὺς δύο κύνας. εἴρηται δὲ
παρὰ τὴν παροιμίαν, μία λόγμῃ δύο ἐριθάκους οὐ τρέφει.
Ἄλλως. παροιμία, οὐ τρέφει μία λόγμῃ δύο ἐριθάκους.
ἔστι δὲ ὄρνειον ὑπὸ μὲν τινων καλούμενον ἐριθεύς, ὑπὸ
δὲ ἐτέρων ἐριθυλος, ὑπὸ τῶν πλειόνων ἐριθακος.)

930. (οὐ κεκλῆγξομαι : Ἐάν, φησί, μὴ καταδικάσῃς
20 αὐτὸν, οὐκέτι κραυγᾶσω. διὰ γὰρ τῆς βοῆς οἱ κύνες
φρουροῦσιν.)

933. (κλέπτων τὸ χροῖμα : Ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν. ἐπαίξε
δὲ. ἦ ἐν κωμῳδίᾳ εἴρηται τάνδρος καὶ οὐ κυνός.)

934. (ὦ λερνυών : Ὑπέρκειται γὰρ τοῦ δικαστηρίου
25 αὐτοῦ ἀλεκτρυόν, ὡς ἐν τοῖς ἄνω ἐδήλωσεν. καταμύει
δὲ ἐπινεύει. οὐρῇσι δὲ θέλων ἀμίδα αἰτεῖ.)

936. (τοὺς μάρτυρας γάρ : Ὅσα ἐν τῷ μαγειρείῳ
τυγχάνει ἐργαλεία, τοῦ γελοίου χάριν ἄξι φησί ταῦτα
30 εἰς μαρτυρίαν αὐτοῦ. καὶ ὅτι ἐν τῷ μαγειρείῳ ἡρπάγη ὁ
τυρός.)

939. προσκεκαυμένα : Τὰ εἰς τὸ καίεσθαι ἐπιτήδεια.
Vict.

941. (οἴμ' ἐγὼ γεσεῖσθαι : Πρὸς τὸ οὐρῇσαι ἐπήνεγκε
35 τὸ γεσεῖσθαι ποιήσω τὸν Ἀδάητα. ὡς φιλόδοκος δὲ ἀπει-
λεῖ καταδικάσαι αὐτόν.)

943. (ἀλλ' ὁδᾶς ἔχει : Οἷον οὐδὲν φθέγγεται, ἀλλὰ
τοὺς ὁδόντας δηκτικῶς κατέγει δὲ κύων. Ἄλλως.
διασπαράζει βούλει τοῖς ὁδοῦσι τὸν κύνα, ἵν' ἡ τὸ ἔχει
40 δευτέρου προσώπου Ἀττικῶ.)

947. ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθεν : (Θουκυδίδην λέγει
τὸν Μελησίου) [Ἄλωπεκῆθεν]. τοῦτον δὲ ἐξωστράκισαν
Ἀθηναῖοι τὰ ἰ' ἔτη κατὰ τὸν νόμον. (οὐ ξένον δὲ, ὅτι
ἐτέρωθι μὲν ἐξωστραχίσθαι φησὶν αὐτόν, νῦν δὲ φεύγειν.
45 εἶδος γὰρ τι φυγῆς ἐστὶν ὁ ὁστρακισμός. ἐν δὲ τοῖς εἰδῶσι
περιέγεται τὰ γένη. καὶ τὸ μὲν ἐξωστραχίσθαι φεύγειν
ἂν τις εἰκότως εἴποι, τὸ δὲ φεύγειν οὐκέτι ἐξωστραχι-
σθαι.) διαφέρει γὰρ φυγὴ ὁστρακισμοῦ, καθὼς τῶν μὲν
φευγόντων αἱ οὐσαὶ δημεύονται, τῶν δὲ ὁστρακισμῷ
50 μεταστάντων οὐκέτι (κύριος ὁ δῆμος. καὶ τοῖς μὲν καὶ
τόπος ἀπεδίδωτο καὶ χρόνος, τοῖς δὲ οὐδότερον τούτων.
ὅτι δὲ ὁ Ἀθηναίων δῆμος ἀειφυγίαν αὐτοῦ καταγνοὺς
ἐδήμεισε τὴν οὐσίαν, καὶ πρὸς Ἀρταξέρξην ἦκε φεύγων,
σαφὲς ποιεῖ Ἰδομενεὺς διὰ τοῦ β' τὸν τρόπον τοῦτον, « οἱ

« μέντοι Ἀθηναῖοι αὐτοῦ καὶ γένους ἀειφυγίαν κατέγνω-
« σαν, προδιδόντες τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτοῦ ἡ οὐσία ἐδη-
« μεύθη. » Ἄλλως. Θουκυδίδης Μελησίου υἱὸς Πε-
ρικλεῖ ἀντιπολιτευσάμενος. τέσσαρες δὲ εἰσι Θουκυδίδαι
Ἀθηναῖοι, ὁ ἱστοριογράφος καὶ ὁ Γαργήτιος καὶ ὁ Θε-
5 ταλὸς καὶ οὗτος ῥήτωρ ἄριστος τυγχάνων, ὃς κατηγο-
ρηθεὶς ἐν τῇ δικάζειν οὐκ ἡδυνήθη ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ
ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὥσπερ ἐγκατεχομένην ἔσχε τὴν γλῶτταν,
καὶ οὕτω κατεδικασθῇ, εἴτα ἐξωστραχίσθη. Ἄλλως.
πρὸς τὴν ἱστορίαν. μήποτε ὁ Περικλεῖ ἀντιπολιτευσά-
10 μενος. τοῦτο δὲ Φιλόχορος μὲν ἴστορεῖ. ὃς οὐδὲ πάντη
γνώριμος ἐγένετο· ἀλλ' οὐδὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, διὰ τὸ
ἐπ' ὀλίγον στρατείας ἀξιωθέντα μετὰ Κλέωνος ἐπὶ
Θράκης φυγῇ καταψηφισθῆναι. ἐνιοὶ δὲ, ὧν καὶ Ἀμ-
15 νώπιος τοῦ Στεφάνου, * * * καὶ τοῦτο δὲ ὑπὸ τοῖς
ὥσπερ προεῖρηται. ὁ γενόμενος ὁστρακισμὸς ἐμφαίνει
τὸν Μελησίον καὶ τὸν ὁστρακισθέντα. Θεόπομπος μέν-
τοι ὁ ἱστορικὸς τὸν Πανταίνου φησὶν ἀντιπολιτεύεσθαι
Περικλεῖ, ἀλλ' οὐκ Ἀνδρότιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὸν
Μελησίον.)

948. δέον εἰπεῖν τὴν γλῶσσαν. V.

949. (πάρεχ' ἐκποδών : Λακτίσας τὸν κύνα, φησὶν,
ἀναχώρει.) τοὺς συνοφάντας λύκους καλεῖ.

953. (ζυνωμότης : Προδότης. ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου δὲ εἴ-
25 πεν.)

955. (οἶός τε : Δυνατός ἐστι, φησί, προβάτων προ-
ίστασθαι.)

956. τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει : Ἄλλω τρόπῳ, φησί,
βλάπτει. Vict.

959. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται : (Ῥωσεῖ εἶπεν
30 οὐδὲν ἄλλο ἐπίσταται πλὴν τὸ κλέπτειν.) παρὰ τὴν πα-
ροιμίαν « πεζῇ βαδίζω, νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. » (οὐ-
δὲν δὲ πρὸς ἔπος. δέον γὰρ εἰπεῖν ὑπὸ πείνης τοῦτο
ποιεῖ, ὃ δὲ παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο ἐπήγαγεν.)

960. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπίστασθαι. V.

961. κακουργῶν ἐνέγραψ' ἡμῖν : ὡς γραπτὸν δεδω-
κός τοις λόγον τοῦ ἀπολογουμένου κυνός. R. V. Vict.

962. (τῶν μαρτύρων : Ἀπολογουμένων δηλονότι.)

963. τυρόκνηστι : Τὴν ἀπολογίαν. V. (ὡς πρὸς τὸν
Χάρητα πάλιν καὶ τοῦτο, ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.)

964. (ταμειούσα : Ἐν τῷ ταμείῳ ὄψα. ἐν τούτοις
καὶ ὅλῳ τῷ τρόπῳ τῆς δίκης ἐχαρκτήρησε τὰς ἐν ταῖς
εὐθύναις τῶν ἀργόντων ἀπολογίας.)

965. (κατέκνησται : Ἀντὶ τοῦ ἔτεμες, ἐμέρισας τοῖς
στρατιώταις, ἃ ἐλαβες τυρία. ὡς ἐπὶ δημοσίῳ δὲ
45 πράγματος ἀξιοποσίτιον περιποιεῖται τῇ μαρτυρίᾳ, διὰ
τοῦ στρατιώταις εἰπεῖν τετμηκέναι.)

968. (καὶ τραχήλ' ἐσθίει : Τὰ ἄκρα καὶ τὰ εὐτελῆ
κρέα. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι δὲ γέγραπται περὶ τῶν τρα-
χηλίων οὕτως· τὰ ἀποβαλλόμενα τῶν ὄψων, ὡς μικρὰ
50 κλέπτοντος αὐτοῦ. πεπλάνηται δὲ. ἔστι δὲ τραχήλιον τι
βραχὺ τελείως, παραπλήσιον τοῖς κυρτέλοις, τουτέστι
πιτύροις, τοῖς ἀπὸ τῶν κριθῶν ἀποβρέγμασι, τοῖς ἀγύ-
ροις. λέγονται δὲ καὶ ἀρσενικῶς οἱ τραχήλοι. ἔστι δὲ

εὐτελὲς προσόψημα ἐν λοπαδοῖσιν σκευαζόμενον. Ἄλλως. τὰ κεφάλαια τῶν ἐχθρῶν, ὡς ἀκανθώδη. καὶ Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμοσιν « ὅστις παρήθηκε κράνην. » χαρακτηρίζει δὲ τοὺς μικροκλέπτας ἐν τοῖς ἐξῆς. τοὺς οἴκοι μένοντας τῶν πολιτῶν, καὶ ἀρπάζοντας.)

969. (καὶ τὰς ἀκάνθας : Ἄμα μὲν ἐπὶ τοῦ κυνὸς, εὐτελέσι τε βρωμένου καὶ πανταγῇ φοιτῶντος, ἅμα δὲ καὶ ὡς ἐπὶ στρατηγῶν προΐοντος, καὶ Ἀλχῆς γὰρ εἰς τῶν ἐξιόντων στρατηγῶν ἐγένετο ἐν ταῖς ἐξόδοις.)

970. (ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν : Ὁ κατήγορος. εἴη δ' ἂν ὁ Κλέων, ὃν φησιν ἐνδομυγοῦντα τὰ τῆς πόλεως κατεσθίειν. τοὺς οἴκοι οὖν μένοντας τῶν πολιτῶν καὶ ἀρπάζοντας χαρακτηρίζει.)

973. (αἰδοῖ : Ὡς μαλαγθεὶς ὁ γέρονι δυσχερεστεῖται, 13 κακὸν τὴν νομίζων αὐτὸ εἶναι, διὰ τὸ ἀήθες εἶναι αὐτῷ.)

975. οἰκτεῖρατ' αὐτόν : Τὸν γέροντα. Ὡς πάτερ : Ὡς πρὸς δικαστήριον ὁ λόγος. *Vicf.*

976. καὶ μὴ διαφθείρητε : Ὡς πρὸς τὸ δικαστήριον ὁ λόγος καὶ τὸν γέροντα.

977. (ποῦ τὰ παιδιὰ : Ὅτι καὶ τὰ παιδιὰ κλαίει ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν κατηγορουμένων. καὶ ἀνωτέρω δὲ εἴπεν.)

977. (κνυζόμενα : Παρακλαίοντα. ὡς ἐπὶ κυνῶν δὲ εἶπε. κνυζητῶδες γὰρ λέγεται ποιά τις ἐπὶ κυνῶν 25 φωνή.)

979. κατὰβα κατὰβα : Ὅτι συνήθως οὕτως ἔλεγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις κατὰδελθῆναι. *R.* (εἰώθασιν γὰρ λέγειν οἱ δικασταί, ὅταν ἀπολύωσι καὶ πείθωσι τοὺς λόγους, μνηστέι λέγει. πολλάκις γὰρ εἰπόντες τὸ κατὰβα ἐξηπά- 30 τησαν.)

982. ἀντὶ τοῦ λόγων ἀκοῦσαι καὶ ἐλεῆσαι εἶπε βο- ρῆσαι. *V.*

983. ἐγὼ γὰρ ἀπεδάχρυσα : (Κοινόν τι παθὼν ὁ προσδύτης, καὶ ἐπιδακρύσας τῷ τῶν παίδων ὀδυρμῷ, 35 αἰτιᾶται ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τοῦτο πεπονθὼς, καὶ οὐκ ἐξ ἰδίας προαιρέσεως.) φησὶν οὖν ὅτι τὸ βορεῖν κακοῦ μοι ἐγένετο αἴτιον. ἡμβλύθη γὰρ τῆς ὀρυκῆς. (οὐδέποτε γὰρ τὴν γνώμην μου οὐδενὶ εἶπον, εἰ μὴ νῦν, ὅτι ἐρρόρησα τὴν φωνήν. ἅμα δὲ καὶ ὅτι οἱ ἐσθιόντες τὴν 40 φωνὴν ἀβουλήτως θαυράδουσι θερμῆς οὐστῆς αὐτῆς.)

(ἀπεδάχρυσα : Διὰ τὴν θερμότητα. ἐδάχρυσα, φη- σὶν, ὅτι παρὰ τὸ ἔθος ἐποίησα, ἢ ὑπεργάλασα τῆς ὀρ- γῆς καὶ γνώμην ἐμὴν εἶπον.)

γνώμην ἐμὴν : ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμὴν. *R. Vicf.*

985. (χαλεπὸν εἰδέναί : Οὐκ οἶδα ἀκριβῶς.)

986. (ἐπὶ τὰ βελτίω : Εἰς τὸ ἐλεῆσαι μᾶλλον ἢ κα- 45 ταδικάσαι.)

987. τὴνδ' λαθὼν τὴν ψῆφον : Τὴν τετραπλημένην αὐτῷ δαίνουσι ψῆφον. δύο γὰρ ἀμφοτέρω εἰσὶν, ὧν ὁ μὲν 50 κύριος λεγόμενος χαλκοῦς, εἰς ὃν τὴν κυρίαν ψῆφον καθίσταν οἱ δικασταί, ἢ καταδικάζοντες, ἢ ἀπολύοντες. ὁ δὲ ἕτερος ξύλινος, εἰς ὃν τὰς ἀκύρους καθίσταν. ὁπότε δὲ πάντες διεψήφισαντο, εἰς τὸν χαλκοῦν κάδον διηριθμοῦντο αἱ ψῆφοι, καὶ κατεδείκνυντο μὲν αἱ τε-

τραπλημέναι, ἀπέλυντο δὲ αἱ πλήρεις. δεῖται οὖν αὐτοῦ, ἵνα τὴν τετραπλημένην εἰς τὸν ὑστερον τὸν ἀκυρον κα- 10 ταθῇ καὶ ἀπολύσῃ τὸν ἀπολογούμενον. φαίνονται δὲ συνήθως καλοῦντες τὸν κύριον ἀμφοτέρω πρότερον, τὸν δ' ἕτερον ἀκυρον (ὑστερον. Ἄλλως. εἰς τὸν ὑστερον 5 δὲ καδίσκον τὴν ἀποδοκιμάζουσαν ἐνέβαλον ψῆφον.)

988. (μύσας παρῆξον : Ἐπειδὴ παρὰ τὴν προαίρε- σιν αὐτοῦ ἀναπείθῃ αὐτὸν βῆλαι τὴν ψῆφον εἰς τὸν ἀκυρον κάδον, φησὶν αὐτῷ μύσας τοῦτο ποιήσαν, ὡς 10 ἀτόπου αὐτῷ τοῦτο φαινόμενον.)

990. πρὸς τὴν ψῆφον. *R.*

991. ὅδ' ἐσθ' ὁ πρότερος : (Ὁ καδίσκος, ὅπου αἱ τῶν καταδικαζομένων ψῆφοι ἐβάλλοντο. Ἄλλως. 15 ἐναλλάσσει τὰς χεῖρας, περιφέρων τὰς ὑδρίας, ἵνα ἀγνοήσας ἀποδοκιμάσῃ εἰς τὸν ὑστερον καδίσκον τὴν ἀποδοκιμάζουσαν ἐμβάλων ψῆφον. Ἄλλως.) μιμνέ- 20 ται τοὺς ἐν τῷ δικαστηρίῳ πολλάκις ἀπατῶντας. (ἐστῶτος γὰρ τοῦ τε κατηγοροῦντος καὶ τοῦ ἀπολογου- μένου, βάδδον κατέχει παρεστὼς ὁ κῆρυξ, ἢ θεσμοθέ- της, καὶ τούτῳ ἐπιτίθησι τοὺς καταψήφισθέντας, ἵνα 20 μὴ ἕτερος ἀντὶ ἐτέρου ἀπαχθῇ. Ἄλλως. βάλλων ὁ Φιλοκλέων τὴν ψῆφον φησὶ καθῆκα δὲ εἰς τὸν πρό- τερον.)

(αὕτη ντευθενί : Δύο καδίσκοι τῶν ψήφων ἦσαν, εἰς μὲν ὁ ἐλέου, ὁ ὀπίσω, ἕτερος δὲ, ὁ ἐμπροσθεν, 25 θανάτου. παρασκευάζεται οὖν εἰς τὸν τοῦ ἐλέου ἐμβα- λεῖν τὴν ψῆφον. ἀλλάσσει γὰρ τοὺς τόπους αὐτῶν ὁ Βδελυκλέων, ἵνα ἀπατηθεὶς ὁ πατήρ βάλῃ εἰς τὸν τοῦ ἐλέου.)

993. (φέρ' ἐξεράσω : Ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν γῆν μεταβαλῶ 30 τὰς ψήφους. ἔρα γὰρ ἡ γῆ. βούλεται δὲ ἀριθμῆσαι τὰς ψήφους.)

994. (ἐκπέφυγας ὦ Ἀδάης : Ὡς ἀριθμηθεῖσιν τῶν ψήφων καὶ τῶν ἀπολυουσῶν πεισίων οὐσῶν.)

995. ποῦ 'σθ' ὕδωρ : Ὡς παρειμένου αὐτοῦ ψυχρὸν 35 ὕδωρ αἰτεῖ. (ἀκούσας γὰρ τὸ ἐκπέφυγας ὁ Φιλοκλέων ἐλιποψύγησεν. ὅσον γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἦν καταδικασθεὶς.)

997. (ὄντως ἀπέφυγεν : Ὑπεξέλυθον, γενόμενος ἐκτός, τιμωρίας τοῦ φεύγοντος.)

999. ζυνέισομαι : Συγγνώ. *Vicf.*

1001. (σύγγνωτέ μοι : Ὡς μέγα τι ἀτόπημα πράξας 40 ἀπολογεῖται τοῖς θεοῖς.)

1005. (ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ζυμπόσιον : Ἐν ἐστὶν ἐπὶ δεῖπνον εἰς συμπόσιον. οὕτω γὰρ ἐκάλεον, ὥστε μόνον εἶναι τὸν οἶνον κοινόν, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκαστοῦ κομίζεσθαι 45 οὕτω κληθέντα. πανθοιναῖον δὲ ἔλεγον, ὡς φησιν Εὐ- φρόνιος, ὁπότε εἰς κοινὸν κατατιθέντες τὰ κομισθέντα δεῖπνα πάντες ἀπέλαυνον.)

1007. κοὐκ ἐγγχεῖται : (Οὐκ ἐγγελάσει σοι, φησὶν, 50 ὁ Ὑπερβόλος, ὁρῶν σε ταπεινὸν τε καὶ οἰκτρὸν ἐκ τοῦ δικάζειν καὶ τρεῖς ὀβολοὺς λαμβάνειν καὶ δεῖ πένε- σθαι.) ὑπὲρ τῆς πονηρίας δὲ Ὑπερβόλου εἰρηται. (καὶ νῦν δὲ ὀλίγα παραγράψομεν. Ἀνδοκίδης φησὶ τοίνυν « περὶ Ὑπερβόλου λέγειν αἰσχρύνουμαι οὐ ὁ μὲν πατήρ

« ἐστιγμένους ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ ἀργυροκοπέῳ δουλεύει
« τῷ δημοσίῳ, ὡς δὲ ξένος ὢν καὶ βράβηρος λυγρο-
« ποιεῖ. » Θεόπομπος δὲ φησι καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ
καταποντωθῆναι, γράφων ὅτι « ἔξωστράχισαν τὸν
5 « Ὑπέρβολον ἐξ ἔτη ὃ δὲ καταπλεύσας εἰς Σάμον καὶ
« τὴν οἰκῆσιν αὐτοῦ ποιησάμενος, ἀπέθανε. καὶ τούτου
« τὸν νεκρὸν εἰς ἀσχὸν ἀγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος κα-
« τεπόντωσαν. »)

1009. [ἄλλ' ἴτε χαίροντες : Τοῦτο κοιμᾶτιον κα-
10 λείπεται, ὅπερ ἐστὶ προκήρυγμα τῆς παραβάσεως. ἔστι δὲ
κώλυον γροικυβικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις καὶ βαχ-
χείοις καὶ παλιμβάχχοις ζ', ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον κα-
ταληκτικόν, τὸ δεύτερον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸν
πρῶτον ἔχον πόδα πεντασύλλαβον· τὸ τέταρτον δίμετρον
15 ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ β', τὸ ε' ὅμοιον τῷ πρῶτῳ.
τὰ δὲ λοιπὰ ὡς τὸ δεύτερον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

1013. (μὴ πέση φαύλος : Φυλάττεσθε, φησί, μὴ
ἐκχαυλισθῆναι τὴν διδασκαλίαν τοῦ δράματος τούτου.
καὶ πρὸ ἐνός γὰρ ἐνιαυτοῦ τὰς πρώτας Νεφέλας δι-
20 δάξας ἀπεκρίθη. — μὴ εὐτελῶς ὀφείη ἢ ματαίως
ῥηθῆ. ὑπὲρ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ γορός φησι. V.)

1015. (εἰπερ καθάρων : Παρρησιαστικόν, εἰλικρινές,
γνήσιον.)

1017. (πολλ' αὐτοὺς εὖ πεποικηώς : Διὰ τὸ ἐν τοῖς
25 δράμασιν αὐτοῦ ἐλέγγειν τὰς κλοπὰς ἐκάστου.)

1018. (τὰ μὲν οὐ φανεροῖς : Οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ,
φησὶν, ἐπικουρεῖ ὁ ποιητὴς τοῖς θεαταῖς ὑμῖν, ἀλλὰ δι'
ἐτέρων ποιητῶν λάθρα, ἐπειδὴ διὰ Φιλωνίδου καὶ
Καλλιστράτου καθίει τινὰ τῶν δραμάτων. πρῶτον γὰρ
30 δρᾶμα δι' αὐτοῦ καθῆκε τοὺς Ἰππέας.)

1019. τὴν Εὐρυκλέους μαντεύειν : Εὐρυκλῆς μάντις
δι' ἐτέρων ἑαυτὸν ποιῶν καταδῆλον. φασὶν οὖν ὅτι
ὥσπερ Εὐρυκλῆς οὕτως καὶ ὁ εἰδίδουν ἐτέροις. R. (οὐ-
τος ὡς ἐγγαστρίμυθος λέγεται Ἀθήνησι ἀλλήθῃ μαν-
τευόμενος διὰ τοῦ ἐνυπάρχοντος αὐτῷ δαίμονος. τοιοῦ-
35 τον οὖν, φησί, καὶ ὁ ποιητὴς τρόπον ἐποίησεν εἰς τὰ
δράματα, ἐτέροις διακόνους χρώμενος, ὡς εἰ εἶπεν
ἔργον ποιήσας τῶν ἐρότων ἀγαθὸν δαίμονα. ἐγγαστρί-
ται δὲ καὶ Εὐρυκλεῖδαν ἐκαλοῦντο ἐντεῦθεν πάντες οἱ
μαντευόμενοι, ἀπὸ Εὐρυκλέους [πρῶτον] τοῦτο ποιή-
40 σαντος. τὸ δὲ, εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδύς, ἀντὶ
τοῦ εἰπεῖν, ὅτι πρότερον ἄλλοις εἰδίδου τὰς κοιμωδίας.)

1021. (κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν : Διὰ γὰρ τὸν κίνδυνον
οὐδεὶς ὑπεκρίθη τοὺς Ἰππέας.)

1024. (οὐκ ἐκτελέσει φησὶν : Οἶον, οὐ τέλεον ἐπαρ-
45 θῆναι, φησὶν, ἠθέλησε καὶ οὐκ ἐπὶ τέλος ἔδοξεν αὐτῷ
ἐλθεῖν οὔτε τῆς ποιήσεως οὔτε τῶν ἐπαίνων.)

(1025). οὐδὲ παλαίστρας : Οὐδὲ εἰ προσῆλθεν αὐτῷ
τις ἐξώλης, ἀναστραφεὶς καὶ δεόμενος μὴ κοιμωδεῖσθαι
50 ἐμαλάττετο οὐδὲ ἐπέβλετο. Ἄλλως, δι' Εὐπόλιν. ἐν
Αὐτολύχῳ δὲ τοιαῦτά φησι. [τοῦτο δὲ καὶ ἐν Εἰρήνῃ
(702) οὕτω] περιέειπε τὰς παλαίστρας σεμνυνόμενος, καὶ
τοῖς παισὶν ἑαυτὸν δῆλον ποιῶν τῆς νίκης ἕνεκα.

1026. (παιδικὰ δῶζόντως. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθύν-

τικόν. τοῦτο δὲ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς ἐπ' αἰ-
σχροῦ λαμβάνουσι. τὸ δὲ παιδικὰ ἐρώμενον.)

1028. (ἵνα τὰς Μούσας : Τουτέστι τὰ δράματα. εἰ
γὰρ μὴ καταδῆλους ποιήσῃ τοὺς τοιούτους, ἀλλ' ἐπι-
κρύψῃ, οἷονεὶ μαστροποὶ τῶν τοιούτων εὐρεθήσονται.) 5

1029. (ἀνθρώποις : Ἀλλὰ τέρας, φησί, καὶ δαίμο-
σιν. ὁργὴν δὲ γενναῖον φρόνημα.)

1031. (τοῖς μεγίστοις ἐπιχειρῶν : Δηλοῖ ὅτι αἱ διδα-
σκαλαὶ ἴσως φέρουσι τοὺς Ἰππεὶς πρώτους ὑπ' αὐτοῦ
καθιεμένους. περὶ Κλέωνος γὰρ αἰνίσσεται.) 10

1031. (ζυστάς : Ὡς ἐπὶ τῶν παλαιόντων.) — τῷ
Κλέωνι λέγει. V.

1032. Κύννης : Κύννα πόρνη. [Eq. 765 :] « μετὰ
Κύνναν καὶ Σαλαβακχῶ. » Ἐρατοσθένην δὲ ἀννοή-
σαντα τὴν Κύνναν ὅτι πόρνη, (οἱ μὲν τινες προσέφερον αἰ
15 φασὶ κυνὸς, ὡς ἐπ' ἀναιδοῦς, οἱ δὲ πυρός· οὐκ εὖ. θέλων
οὖν παραβαλεῖν τὸν Κλέωνα κυνὶ διὰ τὸ ἀναιδὲς, ἐτέρως
ἐσχημάτισεν. ἐλιγμῶντο δὲ ἔλειγον.)

1031. (φωνὴν δ' εἶχε χρᾶδρας : Ἐπειδὴ πλέον τι τοῦ
χειμάρρου εἰς τραχύτητα καὶ ἀνωμαλίαν εἶχεν. Φερε- 20
κράτης ἐν Ἐπιλήσμοσι « κἄν μὲν σωπῶ, φέρεται,
« πνίγεται, καὶ φησί, τί σωπᾶς; ἂν δ' ἀποκριθῶ, οἷ-
« μοι τάλας, φησί, χρᾶδρα κατελήλυθεν. »)

1035. (φώκης δ' ὁσμὴν : Εἰς καχοσμίαν αὐτὸν δια-
βάλλει, διὰ τὸ βυρσοδέψην αὐτὸν εἶναι. Ὅμηρος [Od. 25
Δ, 442]

φωκῶν ἀλιотρεφέων δλωτάτος δόμη.

καὶ [406]

πικρὸν ἀποπνεῖν αἰὶς ἀλὸς πολυθενέος δόμη.

Λαμίας ὄρχεις : Λάμια θηρίον, ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέ- 30
γαν λαίμῳ, λαίμια τις καὶ λάμια. δραστηκὶ δὲ οἱ ὄρ-
χεις. εἰδωλοποιεῖ δὲ τινὰς ὄρχεις Λαμίας. θῆλυ γάρ.
Δοῦρις δ' ἐν β' Λιευκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέ-
σθαι τὴν Λάμιαν, μυθέντος δὲ αὐτῇ Διὸς, ὑπ' Ἡρας
ζηλοτυπουμένην ἃ ἔπικτεν ἀπολλύναι. διόπερ ἀπὸ τῆς 35
λύπης δύσμορφον γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδεία
ἀναρπάζουσιν διαφθείρειν.

πρωκτὸν δὲ καμήλου : Θερμόπρωκτος γὰρ ἡ κάμη-
λος καὶ ἀγνός. κάμιλος δὲ τὸ παρ' ὀφθαλμοῦ διὰ τοῦ ι.)

1036. δωροδοκηθῆναι ὑπὸ τοῦ Κλέωνος. V. 40

1037. ἀντὶ τοῦ Κλέωνος. οὐχ ἅμα δὲ ἐκωμώδησεν
ἐκεῖ λέγων ἐν ταῖς Νεφέλαις. ἡπιάλους δὲ τοὺς φιλοσό-
φους φησὶν. ἡπιάλοι δὲ εἰσιν οἱ ῥιγοπύρετοι. V.

1038. (τοῖς ἡπιάλοις : Ἠπιάλος τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ
κρύος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ Θεσμοφορίζουσας 45
[fr. 315] « ἅμα δ' ἡπιάλος πυρετοῦ πρόδρομος. » Δίδυ-
μος δὲ φησι, δαίμων, ὃν Ἠπιάλην καὶ Τίτυν καὶ Εὐδῶ-
παν καλοῦσι. τὸ δὲ πυρετοῖσιν ἐπήνεγχε ἀπὸ τοῦ πά-
θους. Ἄλλως. τοὺς βλάπτοντας τὴν πόλιν λέγει
ἡπιάλους καὶ πυρετοὺς. ταῦτα δὲ εἶδη πυρετῶν. ὥσπερ 50
οὖν οὗτοι βλάπτουσι τὰ σώματα, οὕτω καὶ οὗτοι τὴν
πόλιν.)

(πέρουσι : Πέρυσι γὰρ τὰς Νεφέλας ἐδίδαξεν, ἐν αἷς τοὺς περὶ Σιωκράτην ἐκωμώδησεν. ἡπιάλους δὲ αὐτοὺς ὀνόμασεν, ὡς ὠχρότητα παρασκώπτων. ἐν δὲ τοῖς Ἰππεύσι τὸν Κλέωνα, οὗς πρὸ τῶν Νεφελῶν καθῆκε. τὸ δὲ τοὺς πατέρας ἤγχιον λέγει διὰ τὸν ἥττονα λόγον, τὸν πατραλοῖαν. ἢ διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ, ὡς φησι, πέρουσιν εἰσαγθέντα ἐν Νεφέλαις τύπτοντα τὸν πατέρα αὐτοῦ.) — τοῦτο πρὸς τὸν ὑπ' αὐτῶν ἥττονα λόγον, ὃ πατραλοῖας γρόμμενος εἰσάγεται ἐν Νεφέλαις. V.

10 1039. ὅτι νύκτωρ ἐσκέπτοντο. V.

1041. προκλήσεις : [Παρά τὸ προκαλεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας καὶ διαλλαγὰς παρακαλεῖν.] ἐπὶ τῇ προκαλεῖσθαι εἰς δίκας. R.

1042. (ὡς τὸν πολέμαρχον : Ὄνομα ἀρχῆς. οὐ τοῖς 15 πολίταις τοῦτο προσῆψεν, ἀλλὰ τοῖς ξένοις. αἱ γὰρ ξενικαὶ δίκαι ἐπὶ τοῦ πολεμάρχου εἰσήγοντο. οἱ δὲ καὶ βοηθείας δέονται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν κατέφευγον τοῦ πολεμάρχου. ἀλλὰ καὶ οἱ κατηγοροῦντες γονέων κακίωσης πρὸς τὸν πολέμαρχον ἐδικάζοντο, κακείνος ἔκρινεν. Ἄλ- 20 λως. πολέμαρχος, ἀρχων, πρὸς δὲν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους.)

1044. (πέρουσι καταπρούδοτε : Ὅτι πέρουσι διδάξας τὰς πρώτας Νεφέλας ἠτήθη. περιττὴ δὲ ἡ κατὰ.)

1045. (ἄς ὑπὸ τοῦ μή : Τὰς καινὰς διανοίας ἀγνοή- 25 σαντες, ὑπὸ τοῦ μή νοεῖν, παρεκρίνατε. ἀναλθεῖς δὲ ταπεινὰς, ἀσθενεῖς.) — ἀφανεῖς, ξηράς. R.

(1050). εἴπερ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους : Ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρῶν καὶ ἐπιτρέχων. τὸ δὲ συνέτριψεν ἀπὸ τῶν ἐρετῶν ἐπήγαγε, τῶν ὑπὸ βύμης συντριβόντων τὰς κό- 30 πας. [νικήσας, φησὶ, τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἀπώλεσε, τοῦτο γὰρ ἐπίνοιον λέγει, παρακριθεὶς ὑπὸ τῶν κακῶς κρινάντων.] ὁ δὲ βούλεται εἰπεῖν, ὅτι οὐ χεῖρον ἐπαινεθήσεται παρὰ τοῖς σοφοῖς τοὺς ἀνταγωνιζομένους αὐτῷ νικῶν. ἐνοιοὶ δὲ φασιν ὡς ἀπὸ τῶν 35 ἀτυχῶς ἡνιοχούντων καὶ συντριβόντων τὰ ἄρματα τὴν μεταφορὰν ἐδέξατο, ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρελάνων ἐπῆνεγκε τὸ ξυνέτριψε. τὰ νοήματα δὲ τὰ ἐπινοήματα τῶν δραμάτων.

1051. πνίγος τὸ καὶ μακρόν. V.

40 1053. κάξευρίσκειν : καινὰς ἐπινοίας καὶ ὑποθέσεις. V. Vict.

1057. (μετὰ μήλων : Εἰώθασι γὰρ μήλα εἰς τὰς κιβωτοὺς βάλλειν ὡς χάριν εὐοσμίας.) — Ἀττικὸν τὸ σχῆμα ἀντὶ τοῦ ἰμάτια. V.

45 1059. (δεξιότητος : Δεξιὸν δόξετε εἶναι. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν δὲ, ὁσμῆς, δεξιότητος εἶπεν, ὡς πρὸς τὸ πρᾶγμα.)

1060. ὦ πάλοι ποτ' : (Ὁ χορὸς πρὸς ἑαυτὸν,) παρὰ τὸ

πάλοι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ Μιλήσιοι.

1062. ἐν τούτῳ τῷ πολεμεῖν. V.

50 1063. (πρὶν ταῦτα : Τὰ πρὶν κατορθώματα ἀπώλετο. Δίδυμός φησιν ὡς παρόδησε ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Τιμοκρέντος τοῦ Ῥοδίου.)

1065. (κίθ' ἐπανθοῦσι τρίχας : Ἡ τότε αὐτοὺς δεῖ-

ξουσιν οὗτοι τοὺς κροτάφους. οἱ δὲ διαίρουσιν ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο, οἷδ' ἐπανθοῦσι τρίχας, ἔν' ἢ περὶ τῶν νεωτέρων ὁ λόγος. καὶ γὰρ τὰ ἐξῆς περὶ αὐτῶν φησι.)

1066. ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ γήρους. V.

1068. (γῆρας εἶναι κρεῖττον : Διαβάλλει τοὺς νέους δ ποιητῆς μὴ δυναμένους κατὰ τοὺς ἀρχαίους κωμωδεῖν. 5 κικίνουος δὲ ἔλεγον τὰς περιεστεμμένας καὶ τετημελημένας τρίχας. σχῆμα δὲ τὴν σκευὴν καὶ τὸν κόσμον.)

1071. (εἴτις ὑμῶν ὦ θεαταί : Τοῦτο ἐστὶν ἐπίρρημα. 10 τὸ δὲ ἐπίρρημα ὡς ἐπίπαν ὀκτωκαιδέκα στίχων ἢ ἐξ' ἢ ἰς'. ἐνθάδε δὲ εἴκοσι.)

1072. διεσφικωμένον : Εἰς σφῆκας διεσκευασμένον. ταῦτα δὲ πρὸς τὴν σκευὴν, ἣν περιέθετο ὁ χορὸς, τὴν τῶν σφικῶν ποικιλίαν μιμούμενος, περὶ τοῦ σχήματος 15 ἀπολογούμενός φησιν. Ἄλλως. διαδεδεμένον. (κρεῖττον δὲ μέσον σφῆκωμα φαινόμενον. ἔχουσι γὰρ κεντρίδας, ὡς εἰς σφῆκας σχηματιζόμενοι.)

1073. τοῦ κέντρου. V.

1074. (ῥαδίως ἐγὼ διδάξω : Ὁ στίχος Εὐριπίδου ἐκ 20 Σθενεβοίας. τὸ δὲ ἢ [v. 1091] ἀντὶ τοῦ ἦν Ἀττικόν, ὡς τὸ « ἢ παρεσκευασμένος » ἐν Πλούτῳ [77]. τοῦρροπύγιον δὲ τὸ ἐγκεκέντρωμένον λέγει.)

1078. (ὁ βάρβαρος : Τὴν ἐν Μαρθῶνι κατὰ τοῦ Δα- 25 ρεῖου νίκην λέγει.) — συνεχῶς εἰσάγονται τῶν Μηδικῶν μεμνημένοι, ὥστε τὰ γεγνημένα παίδων ὄντων ἑαυτοῖς ἀντιθέσθαι ἐπὶ τῇ τοὺς νέους καταπλήττεσθαι. V.

1080. τάνθρηνα : Νῦν τὰ τῶν σφικῶν κηρία. (κυρίως δὲ τὰ τῶν ἀνθρηνῶν σμήνη.) ἀνθρήνας δὲ οἱ μὲν τὰς μελίσσας, οἱ δὲ ἕτερον ζῷον κηροποιὸν παραπλήσιον 30 σφηκί. (Ἄλλως. οἱ τοποὶ ὅπου κατοικοῦσιν οἱ σφῆκες. δέον δὲ ἦν εἰπεῖν τὰς οἰκίας.) — μενοιῶν : Φροντίζων, μεριμνῶν, προθυμῶν. Vict.

1081. τὸ τοῦ Ἀχαιοῦ ἀπὸ Μώμου δράματος. V.

1082. (θυμὸν δζίνην : Ἀντὶ τοῦ δριμεῖαν ὀργήν.) 35

1083. τὴν χελύνην ἐσθίων : Ἀντὶ τοῦ τὰ χελῖν. οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι ἐνδάνουσι τὰ χελῖν.

(1084. ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων : Τῶν πεμπομένων ὑπὸ τῶν βαρβάρων. τῷ γοῦν ἀπαγγελλαντι, [ὡς ὑπὸ τῶν τοξευμάτων τῶν βαρβάρων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν,] 40 Λεωνίδας ὁ τῶν Ἀλκεδαιμονίων στρατηγὸς εἶπεν ἀγαθὰ ἀγγέλλεις, ὦ ξένε, εἰ ὑπὸ σκιάν μακροῦμεθα.

1086. γλαῦς : Τὸ γλαῦς ὄνομα, φησιν Εὐφρόνιος, οἱ Ἀττικοὶ μὲν περισπῶσιν, οἱ δὲ Δωριεῖς δζύνουσιν. γλαῦκα δὲ τὴν Ἀθηνᾶν καλεῖ. (Ἄλλως. φασὶ κατὰ τὸ 45 ἀληθὲς γλαῦκα διαπτασθαι τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις ἀπαγγέλλουσαν.)

1087. θυννάζοντες : Κεντούντες (ὡς τοὺς θύνους τοῖς τριόδοις, μεταφορικῶς).

θυλάκους : Θυλάκους φασὶν εἶναι τὰ περὶ τοῖς σκέ- 50 λει καὶ τοῖς μηροῖς Περσικά. (εἶδη βμακίων παρὰ Πέρσαις. θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους, ἀντὶ τοῦ εἰσπηδύνοντες εἰς τὰς ἀναξυρίδας.)

1088. (κεντούμενοί : Τοῦτο πρὸς τὴν ὁμοιότητα τῶν σφηκῶν.)

1091. (ἄρα δεινός : Ἡ ἀντιρροή καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ ῥῳδῇ. καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶ καὶ στίχων ἰα', καὶ τὰ μὲν τροχαϊκὰ, τὰ δ' ἔχει ἰαμβικά, πλὴν ἐν τῇ ζ' κώλῳ τὸν τρίτον ἔχει πῶδα γορεῖον. ἐπὶ τῇ τέλει αἱ συνήθειαι δύο διπλαῖ. τὸ δὲ ἡ κἀναυθὰ ἀπὸ τοῦ ἕα κατὰ κρᾶσιν ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον ἐγώ.)

1094. (οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν : Τὸ φροντὶς ἐναυθὰ συνά-
10 πτεται.)

1095. (ῥῆσιν εὖ λέξειν : Ὡς οἱ νῦν ἀσχοῦσι μόνον τὸ εὖ λέγειν, οὐ τὰ πολεμικά.)

1098. (πολλὰς πόλεις : Ἰσως ὑπὸ Μήδους γενομένης Ἀθηναίων.)

1101. ([πολλαχοῦ : Τὸ ἀντεπίρρημα ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἐπιρρήματι, καὶ τοῦτο ἐκ τῶν εἰωθότων στίχων τροχαϊκῶν, ὅψ' ὁ διπλῆ ἔξω νενευκῶν.])

1108. οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔνδεκα : (Ἐτήρουν οἷδε τοὺς δεδεμένους. οὗτοι δὲ νῦν θεσμοφύλακες καλοῦνται. 20 Ἄλλως.) ἡ τῶν ἔνδεκα ἀρχὴ τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας καὶ ἀνδροποδιστάς καὶ λωποδύτας θανάτῳ ἐκόλαζον, τοὺς δὲ ἀρνούμενους εἰς δικαστήριον εἰσῆγον. (εἰσῆγον δὲ καὶ τὰς ἐνδείξεις.) ἐνδείξεις δὲ ἐστὶ δίκη, ὡς φησὶν ὁ Παλαμῆδης, κατὰ τῶν τὰ δημόσια πωλούντων.

1109. (οἱ δ' ἐν ῥῳδῇ : Ἐστὶ τόπος θεατροειδῆς, ἐν 25 ᾧ εἰώθησι τὰ ποιήματα ἀπαγγέλλειν, πρὶν τῆς εἰς τὸ θέατρον ἀπαγγελίας. τοῦτο δὲ φησὶ δεικνύς ὅτι εἰς πάντα τόπον εὐρήσει τις δικαστὰς ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἄλλως. τοῦτο οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν δι-
30 κῶν. τάχα δὲ καὶ τὰς διαίτας δηλοῖ.)

1110. (συμβεβυσμένοι : Πυκνώσαντες ἑαυτοὺς καὶ κάμψαντες διὰ τὸ γῆρας. Ἄλλως. τὸ πυκνὸν πρὸς τὸ ξυμβεβυσμένοι. παῖοντες δὲ μόλις τῇ βακτηρίᾳ, ὡς ἂν γέροντες. ἡ ὑπὸ τοῦ συμπεπυκνωσθαι. ἐδίδοντο δὲ καὶ 35 βακτηρίαι τοῖς δικασταῖς ὁμόχροι τοῖς δικαστηρίοις, ὅπου ἐκάστους εἰσελθόντας δικάζειν ἔδει, ἵνα τὸν διαμαρτάνοντα ἀπελῇξῃ τὸ χροῖμα.)

1111. (ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάρους : Του-
τέστιν ἡρέμα, ὡς οἱ σκώληκες, διὰ τὸ γῆρας. κύτταροι 40 δὲ αἱ τῶν κηρίων κοιλότητες. ἐστὶ δὲ ἡ πυελὶς ἡ περι-
κειμένη ταῖς βαλάνους. Ἄλλως. καὶ τῶν σφηκῶν τὰ κοῖλα καὶ τὰ τῆς πύλης καὶ τὰ τῆς πίτους προανθοῦντα στροβίλια, καὶ ὁ πυθμὴν, καὶ ἡ κατατρησις. οἱ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς κηροῖς τρήματα, ἢ τὰ κοῖλα ἄγγη, καὶ τῶν 45 αἰδοίων τοὺς βαλάνους.)

1114. (ἀλλὰ γὰρ κηρῆνες : Τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λέγει ῥήτορας. κηρῆνες δὲ εἰσιν οἱ ἄρσενες τῶν μελισσῶν, οἵτινες οὔτε κέντρα ἔχουσιν, οὔτε κηρία ἐργάζονται, ἀλλὰ τὰ τῶν μελισσῶν ἔργα ἐσθίουσιν. Ἡσίοδος 50 [Op. 302]

κηρῆνεςσι κοθοῦρας ἱκελὸς ὀρέμην,
οἷτε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἄεργοι
ἐσθόντες.)

1116. ὥσανει ἔφη τὸν γόνον τῶν μελισσῶν. R.

1119. (φλύκταιναν : Φύσκαν ἐν τῇ χειρὶ ἐκ τοῦ κω-
πηλατεῖν.)

1120. ἔμβραχιν : Καθάπαξ, ἢ παντάπασιν τὸ ἔμβραχιν, Ἀττικῇ συνήθεια, (οὐδὲν πλέον δηλοῦσα ἢ τὸ βραχὺ, ὡς ἐμπαγεῖν τὸ φαγεῖν. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ [Phoen. 739] 5 τὸ ἐνδυστυγῆσαι ἀντὶ τοῦ δυστυγῆσαι.)

1122. οὗτοι ποτὲ ζῶν : (Καυνάκην ἀμφιάσαι βούλε-
ται τὸν πατέρα ὁ υἱός, ἀφελόμενος τὸ τριβώνιον.) φησὶν οὖν ὅτι τὸν τριβῶνα οὐκ ἀφαιρῶ (ἑμαυτοῦ. τὸν γὰρ τριβῶνα περισπάσας θέλει αὐτὸν καυνάκην ἐνδύσαι. 10 καυνάκης δὲ γλαῖνα Περσικῇ ἀλλεσινῇ, παρὰ τὸ ἀλαί-
νεσθαι. ὁ δὲ Παλαμῆδης φησὶν καυνάκης ἐστὶ Περσι-
κὸν ἱμάτιον, ἔχον ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους μαλλούς.)
[Ἄλλως. καυνάκης εἶδος ἱματίου, ὅπερ καὶ περσίδα καλοῦσιν. οἱ δὲ σισύραν Θυμαίτιδα, ὅπερ ἔοικε Μορύ- 15 χου σάγματι. σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου, ὡς ἐν τοῖς
ἑξῆς. ἐπεστρατεύσατο δὲ, σφοδρῶς ἐπῆλθε τοῖς ἡμέτεροις
μαχεσόμενος σώμασι.] μήποτε τὸν πνεύσαντ' αἶμα φησι
βορέαν ἐπὶ τῷ Ἀρτεμισίῳ καὶ διαφθεύραντα τὸν τῶν
βαρβάρων στόλον. καλῶς δὲ ἐπεστρατεύσατο. πολλὺς γὰρ 20
ἐπελθὼν κατέδυσεν αὐτῶν τὰ σκάφη, (βοηθῶν Ἀθη-
ναίοις.)

1126. οὐδαμῶς μοι ξύμφορον : Οὐ λυσitelεῖ μοι, φησὶ, πολυτελεῖ ἀμφιένυσθαι. (καὶ γὰρ πρῶην ἰχθυῖδα ἐσθίων ὀπτά, κατασταζάντος ζωμοῦ ἐπὶ τὸ ἱμάτιον, 25 τριβῶλον ἔδωκα τῷ γναφεῖ μισθόν, τουτέστι τῷ πλύ-
νοντι τὰ ἱμάτια.)

1128. ἐπὶ τὸ ἱμάτιον. R.

1132. (τριβωνικῶς : Ἐὰν μὲν τριβωνικῶς, ὥσπερ τριβώνιον τετριμμένον καὶ ἀσθενήσαντι. ἐὰν δὲ γέροντι- 30
κῶς,) ὡς πρέπει γέροντι.

1133. (φυτεύειν : Γεννᾶν.)

1134. ἀποπνίξει : (Διὰ τὸ καῦμα τὸ ἀπὸ τῆς καυνά-
κης.) — ὑπὸ κρύους ἀηλονότι παρὰ τὴν ὑπόνοιαν. και-
νὸν δὲ λαμβάνει ἱμάτιον. R. 35

1136. (τοῦτ' ἐκ τοῦ κακόν : Τὸ καινὸν παρ' ὑπόνοιαν. ἐπεὶ καινὸν παραλαμβάνει ἱμάτιον.)

1137. (οἱ δὲ καυνάκην : Ἔοικε τὸ βαρβαρικὸν εἶναι φόρημα.)

1138. ἐγὼ δὲ σισύραν : Ἀπὸ δήμου. φαίνεται καὶ ἡ 40
σισύρα βαπτῆ. R. (σισύραν εἶπε οὐ τὸ μαλλωτὸν στρώμα,
ἀλλὰ βαίταν. ἐστὶ δὲ ἡ ἀπὸ δερμάτων συρραπτομένη
γλάνις. Θυμαίτιδα δὲ εἶπεν ἀπὸ δήμου τῆς Ἰπποθοων-
τίδος φυλῆς, ὡς ἐκεῖ τῶν βαιτῶν γινομένων, ἀπὸ Θυ-
μῆτου ἥρωος. μήποτε δὲ γραπτέον Θυμοίτιδα.) 45

1139. (εἰς Σάρδεις : Εἰς Σάρδεις γὰρ ἐπολεῖτο τὰ Περσικὰ ἱμάτια. Σάρδεις δὲ πόλις Λυδίας ὑπὸ Πέρσαις, ἀναγκαίως οὖν Περσικὰ ἐφόρου.)

1141. (οὐ τοῖνον γ', ἀτάρ : Οὐκ ἤλθον εἰς Σάρδεις.)

1142. (Μορύχου σάγματι : Μορύχος ὠχρός. σάγματι 50
δὲ τῷ μαλλωτῷ σάγμῳ, ᾧ ἐχρῆτο ὡς τρυφερός πλείονι
θάλλει χρώμενος. Ἄλλως. τῶν περὶ τρυφῆν ἐσπου-
δακόντων ὁ Μορύχος. σάγματι δὲ, ἐπεὶ παχέα. ἴσως ὡς
ἐκείνου παχέϊ σάγματι χρωμένον. Ἐκβάτανα δὲ πόλις

Περσῶν. κρίκη δὲ ῥοδάνη καὶ κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρίκης ὑφαίνεται.)

1144. (χόλιξ : Χόλιξ λέγεται τὸ τοῦ βοῦς ἔντερον μαλλωτὸν, ὃ ἐστὶν ὁ ἐκ κρίκης μαλλός. Ἄλλως. τὰς ἐξοχὰς τῶν κρίκων εἰκάζει χόλικι. τοῦτο δὲ Ἀρτεμίδωρος λέγει, τὰς ἐπὶ τῆς κοιλίας λεγομένας χολάδας. Εὐφρόνιος δὲ οὐ τὰ ἔντερα καθ' αὐτό, ἀλλὰ πᾶν σὺν τῇ λίπει καὶ τοῖς ὑμέσιν.)

1148. ἐριώλην : Ἐρίων ἀπώλειαν, (παρὰ τὸ τὰ ἔρια ἀναλῶσαι).

1151. (κατήρυγε : Κατέπνευσεν, ὡς ἐπὶ τῶν μετὰ τροφὴν ἐρευγομένων.)

1156. (διερρηχέναι : Πρὶν συμπεσεῖν ἀπὸ τῆς ὀπτήσεως τὰ κρέα μου. ἐμβάδας τὰ δικαστικά ὑποδήματα.)

1158. τὰς Λακωνικάς : ἀστειόταται γὰρ αὐταί. R. (ἀνδρεῖα ὑποδήματα. ἢ ἀστειότερα· ὡς αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Θεομοφορίζουσιν [149]

ποῦ τὸ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικά;

ὁ δὲ Φιλοκλέων ἀποσεύεται αὐτὰς, ὡς ἐχθρῶν Ἀθηναίους τῶν Λακεδαιμονίων. κατὰ τὰ δὲ δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.)

1161. (ἔνθες : Ἐνθες τὸν πόδα σου εἰς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας, καὶ περιπάτει ἐρρωμένως. ἔνθες ἀντὶ τοῦ ὑπόδυσαι. ἅμα μὲν πρὸς τὸ ὑπόδημα, ἅμα δὲ πρὸς τὴν χώραν.)

1163. εἰς τὴν πολεμίαν : ἅμα μὲν πρὸς τὸ ὑπόδημα, ἅμα δὲ πρὸς τὴν χώραν. R. (ὁ μὲν εἶπε τὴν Λακωνικὴν ἐμβάδα, ὁ δὲ ὑπενόησε λέγειν αὐτὸν τὴν χώραν.)

1167. (χίμετλον : Ὅτι κυρίως νῦν τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους ἐπὶ τῶν δακτύλων τραῦμα. λέγεται δὲ καὶ μέρος τι τοῦ ποδός, περὶ δὲ τὸ πάχος. καὶ ὅτι χίμετλον οὐ λέγουσιν ἐνίκῳς, πληθυντικῳς δὲ χίμετλα. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγαθὸν οὐδὲν λήψομαι. ὅστις τὰ τῶν γερόντων οὐ λήψομαι.)

1169. διασαλκωνίσσον : (Ἀθρόνθητι καὶ διαθρύψθητι.) οἱ δὲ λυκωνίσσον ἀπὸ Λύκωνος μαλακοῦ, τοῦ Αὐτολύκου πατρός. (Ἄλλως. εἰσικεν ἐμφαίνεσθαι τῇ ὀνόματι τὸ σαλκωνεύεσθαι, τοῦτέστι τὸ σαλεύειν τὸν πρωκτόν. ἐν τισὶ μὲν διαλυκωνίσσον. ἐν δὲ τῇ Ἀρτεμίδωρου συναγωγῇ διαλακωνίσσον. αἰτία δὲ τοῦ λεξιδίου ἡ συνήθεια. μήποτε γὰρ καὶ πεποιήται ὑπ' αὐτοῦ. εἰ δὲ μὴ ἀπεσχεδίσταται τὸ διαλυκωνίσσον, τάχα ἂν λέγοιτο ἀπὸ Λύκου πεντάθλου. φαίνεται γάρ τις καὶ μαλακώτερος γενέσθαι. Ἀμείναις « εἰ μὴ θανοῦσιν ἐστὶ τις τιμὴ καταβῶμεν. » οἱ μὲν τὸν πένταθλον αὐτὸν Λύκωνα. ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν τοῖς Τετραμέτροις « ὕπερον δ' αὐτὸν ἀσπληγόν, ὃς ἀνελιωτημένῃν | καὶ καταλῆξουσιν » εἶδον καὶ σεσαλκωνισμένην. » Ἄλλως. ἀθρόως καὶ μαλθακῶς αὐτὸν διακίνησον. ἀπὸ τινος Σαλάκωνος τρυφήλου. τινὲς δὲ σαλκωνίσσαι φασὶ τὸν πρωκτὸν αἰσχυρῶς κινῆσαι. σαῦλον δὲ καλεῖται τὸ ψαῦλον καὶ διερρηχός.)

SCHOL. ARISTOPH.

1172. ὅτῳ δοθῇνη : Ἀπροσλόγως παίζει. (καὶ τοῦτο τῷ διασαλκωνίσσαι ὁμοιον. ἢ πρὸς τὸν πατέρα ἀμόρφως ἡμιφισμένον τὴν καυνάκην καὶ ἀναρμόστως, ὡς καὶ τὸ σκόροδον τῷ δοθῇνι ἀνάρμοστον ὡς εἰς θεραπειάν. δοθῇν δὲ φῦμα φλυκταίνῃ ἐοικός.)

1173. σαυλοπρωκτικῶν : Σαλεύειν τὸν πρωκτόν. σαῦλον δὲ τὸ κοῦρον.

1177. πρῶτον μὲν, ὡς ἡ Λάμια : Ὅτι οὐκ οὔσαν τὴν Λάμιαν ὑποτίθεται. (διὸ τὸ γ.) τοῦτο δὲ ἐν μύθῳ λέγεται.

1178. (Καρδοπίων : Καὶ τοῦτο ἀρχὴ μύθου. Δίδυμος· ὁ Καρδοπίων ζητητέος. οὐδαμοῦ κωμωδεῖται. ἀλλ' Ἀγχιλίων, ἐπὶ τῷ τὴν μητέρα διατιθέναι. λείπει δὲ ἐτυψεν.) — ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα : Λείπει ἐτύπτησεν. Vici.

1182. μῦς καὶ γαλῆ : (Πρὸς τὴν συνήθειαν, ὅτι τὸν μῦθον προέταττον οὕτως, οἷον, ἦν οὕτω γέρον καὶ γραῦς. καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ [p. 237, B] « ἦν οὕτω δὴ παῖς, « μᾶλλον δὲ μαιρακίσκος· τοῦτόν δ' ἦσαν ἐρασταὶ πάνυ « πολλοί. » Ἄλλως.) ἀρχὴ μύθου μῦς καὶ γαλῆ. (τοῦτο οὐ πρὸς τὸ κατ' οἰκίαν εἰρημένον τῷ Βδελυκλεῖνι, οἰόμενος περὶ μυθάρων αὐτὸν λέγειν.)

1183. Θεογένης : (Ὁ Θεογένης οὗτός ἐστιν) ὁ Ἀχαρνέως, ὃν καὶ ἐπὶ τῇ μεγάλᾳ ἀποπατεῖν κωμωδοῦσιν. — ὁ γλῶσσος δὲ ἐν ταῖς Ὠραῖς. V.

1184. τῷ κοπρολόγῳ : Μεγαλοφυῆς γὰρ ὢν καὶ ἀλαζῶν παρηγεῖτο ὡς μικρὰ ταῦτα ἀκούσαι.

1187. (ὡς ξυνεθεώρεις : Ἐμφαίνει μὲν ὡς περὶ γενναίων τινῶν καὶ λαμπρῶν. Ἀνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σεριφρίους φησὶ δοῦλον καὶ πτωχόν, ἐν δὲ Ὠραῖς ἡταιρη- κόντα Ἀριστοφάνους τὸν αὐτόν. Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδοις καὶ Ἐκφαντίδης βαλλαντιοτόμον. ὁ δὲ Κλεισθένης ἐπὶ μαλακία γνωριμώτατος, ἔτερος δὲ γενναῖος ἢ λαμπρὸς Κλεισθένης οὐ πάνυ. Ἄλλως. δεῶν αὐτὸν εἰπεῖν ἐπίσημα ὀνόματα, τοὺτους εἶπεν, ἵνα αὐτοὺς διαβῇ.)

1189. πληγὴς Πάρον : Ἐπαιξεν ἀντὶ τοῦ ὅτε εἰς Πάρον ἐστρατευσάμην. R. (ἀντὶ τοῦ μισθωτὸς ὢν στρατιώτης. τὸ δὲ Πάριον τοῦ Πόντου πόλις. καὶ παροιμία

ἐν Παρίῳ ψυχρὸν μὲν ὕδωρ, καλὰ δὲ γυναῖκες.)

(οὐ' ὁβολῶ φέρων : Ἀντὶ τοῦ μισθοφορῶν τοσούτου. Πάρον δὲ οἱ μὲν τόπον, οἱ δὲ κατὰ παιδιὰν εἰρῆσθαι κωμικὴν τὴν Πάρον. ἱερῶς δὲ θεωροῦντες τοὺς δύο ὁβολοὺς παρῆγον τοῖς ἀρχιτέκτοσιν.)

1191. Ἀσκωνδὰ καλῶς : (Τὸ γ.) ὅτι περὶ τοῦ Ἐφρουδίνου [ὡς] ἀληθῶς ἱστορεῖται. (Ἄλλως. ὅτι κατεφευγμένοι φαίνονται οὗτοι παγκρατασταὶ ἐπὶ παιδιᾷ. ὁ δὲ Ἀσκωνδὰς καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. εἰ μὴ ἄρα ὁ Ἐφρουδίων ἐστὶν ὁ ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσι φερόμενος Ἐφρουδίων Μαιναλῖος οἱ.)

1195. θώρακ' ἔχων : Τὸν πολεμικὸν ὑπενόησε [χιτῶνα, τοῦ Βδελυκλέωνος τὸ στήθος εἰπόντος. θώραξ γὰρ καὶ τὸ στήθος δηλοῖ, παρὰ τὸ τὸ θεῖον ὦρεῖν, του-

τέσσι φυλάττειν τὸ διανοητικόν, ὃ ἐστὶν ἐν ἡμῖν οἷον. ὅθεν καὶ τὸ θωρήξασθαι, ὡς ἐν Ἀρχνεῦσιν [1132] εἴρηται, οὐ μόνον τὸ καθοπλισθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸ μεθυσθῆναι σημαίνει, διὰ τὸ θερμαίνειν τὸ στήθος. καὶ ἀκρο-
 5 θώρηκας τοὺς ἀκρομεθυστοὺς ἐκάλουν. φησὶν οὖν, πῶς ἂν μαχέσαιο παγκράτιον καθοπλισμένους; ἐπεὶ δὲ νόμος ἦν τοὺς γυμναστὰς γυμνοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα εἰσέρχεσθαι.]

1107. (παρ' ἀνδράσι ξένους: Ἔθος γὰρ ἐπὶ τοῖς ξένοις καχυᾶσθαι.)

1198. (σεαυτοῦ: Ὁ αὐτὸς σεαυτῷ περιεποιήσω.)

1201. Ἐργασίνους: Γεωργίου. Θηλυκῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἀμπελίων (ἢ χάραξ, ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν πρὸς πολιορκίαν. χάραξ δὲ ἐστὶ τὸ λεπτόν ξύλον, ὃ προσδεσμοῖσι τὴν ἀμπελον, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἀνέμων συντριβῇ.)

1203. λαμπάδα ἔδραμες: (Εἰ οἶδας σεαυτὸν λαμπαδοδρομήσαντα.) ὅτι γὰρ καὶ ἡγωνίζοντο δρόμῳ λαμπάδας ἔχοντες ἐν τῇ Κεραμεικῇ φανερόν.

1206. (Φαῦλλον: Εἴρηται περὶ Φαύλλου ἐν τοῖς Ἀρχνεῦσιν [213]. ὁ βούμπαις δὲ ἡλικίας ὄνομα, ὁ νέος ἐφῆλ.)

1207. (εἶλον διώκων: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἐνίκησα δρόμῳ, πάλιν περὶ δίκης φησί. δρομεὺς δὲ ἄριστος ὁ Φαῦλλος. ζυνουσιαστικὸς δὲ κοινωνικός.)

1211. ὦδὶ κελεύει: Νεανικῶς φαίνεται ὅτι πρὸς τῷ στόματι τὰ γόνата ἔχων κατεκλήθη. (γυμναστικῶς δὲ, παλαιστρικῶς. χύτλασον δὲ, διάγυμον σεαυτὸν, ὑγρῶς ἀλειψαι. χυτλάζειν δὲ τὸ μιγνύναι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ κυρίως τὸ ὑγροῦ ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. καὶ χύτλον τὸ ὑδρέλαιον.)

1214. (ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων: Ὡς οἱ ἐν συμποσίοις ἀνακείμενοι πρὸ τοῦ προσφάγια εἰσενεχθῆναι ἐπαινοῦσι τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ σκεύη, καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ.)

1215. κρεῖξ ὄρνειον παραπλήσιον γεράνῳ. R.

1216. (ὕδωρ κατὰ χειρός: Λεῖπει τὸ αἵτησον. οὕτως δὲ ἔθος λέγειν, ὕδωρ κατὰ χειρός, πρὸ τοῦ εἰσυχθῆναι τὴν τράπεζαν· μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι, ἀπονίψασθαι ὁδὸς ὦ παῖ.)

1218. (ἐνύπνιον ἐσιτώμεθα: Ὅτι εἴρηται μὲν τὰ ἐν συμποσίῳ, οὐ μὲν γεγένηται, ὡς ὄνειρόν φησιν ἑορακέναι.)

1221. Ἀκίστορος: Ἐπεὶ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀκίστορα ξένον κωμωδοῦσι τὸν τραγικόν, (ὃς ἐκαλεῖτο Σάκας. Θεόπομπος Τισαμενῶϊ οὐ κοινὸς ξένον, ἀλλὰ Μυσόν·

τὸν δὲ Μύσιον

1220. Ἀκίστορ' ἀναπέπεικεν ἀκολουθεῖν ἅμα.

καὶ Μεταγένης Φιλοθύτη ὁμοίως

ὦ πολλοί, θεινὰ πάσχω. τίς πολιτὴς ὃ ἐστὶ νῦν πλὴν ἄρ' ἡ Σάκας ὁ Μυσὸς καὶ τὸ Καλλίου νόθος;

1222. (τὰ σκόλι' ὅπως δέξῃ καλῶς: Ἀρχαῖον ἔθος ἐσιτωμένους ἄδειν ἀκολούθως τῇ πρώτῃ, εἰ παύσαιτο τῆς ὥδης, τὰ ἐξῆς. καὶ γὰρ ὁ ἐξ ἀρχῆς δάφνην ἢ μυρ-

ρίνην κατέχων ἦδε Σιμωνίδου ἢ Στρησιγόρου μέλη ἄχρις οὗ ἤθελε, καὶ μετὰ ταῦτα ὃ ἐβούλετο εἰδίδου, οὐχ ὡς ἡ τάξις ἀπῆτει. καὶ ἔλεγεν ὁ δεξάμενος παρὰ τοῦ πρώτου τὰ ἐξῆς, κακείνος ἐπεδίδου πάλιν ὃ ἐβού-
 5 λετο, διὰ τὸ πάντας οὖν ἀπροσδοκῆτως ἄδειν καὶ λέγειν τὰ μέλη, σκολιά εἴρηται, διὰ τὴν δυσκολίαν. Ἄλλως. ὅπως παραδέξῃ. ἐν κύκλῳ γὰρ ἦδον τὰ σκολιά, ἃ εἰσι παροῖνοι ὥδαί.)

1223. (ὡς οὐδεὶς γε Διακρίων: Ὡς εἰς ταύτην ἐαυτὸν ἀναπέμπων τὴν τάξιν τοῦ πολιτεύματος, κατὰ γὰρ τοὺς 10 Σόλωνος νόμους τρεῖς ἦσαν αἱ τάξεις, μία μὲν τῶν Παραλίων, ὣν προσιστήκει Μεγακλῆς, ἐτέρα δὲ τῶν Πεδίων, ὣν προσιστήκει Λυκοῦργος, τρίτη δὲ τῶν Διακρίων, ὣν προσιστήκει Πεισίστρατος. τὴν δὲ χώραν τὴν Διακρίαν Πανδίωνά φασι τοῖς υἱοῖς διανεμῖν κατὰ τὴν 15 ἀρχὴν Λύκῳ δοῦναι, Αἰγεῖ δὲ τὴν περὶ τὸ ἄστυ, Πάλλαντι δὲ τὴν παραλίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα.)

1227. (οὐχ οὕτω γε πανοῦργος: Τοῦτο εἶπεν, ὡς διαδεχόμενος αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν τὰ σκολία λεγόντων. οὐδὲν δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἐξῆς τοῦ σκολίου, ἀλλ' εἰς 20 τὸν δῆθεν λέγοντα Κλέωνα αἰνιττεται.)

1234. (ἄνθρωπ' οὗτος ὁ μαϊόμενος: Παρὰ τὰ Ἀλκαίου « ὦνερ οὗτος ὁ μαϊόμενος τὸ μέγα κράτος, ἀν-
 « τρέψει τάχα τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔρχεται βοπᾶς. » ἀντὶ τοῦ ζητῶν μέγα κράτος. οὕτω δὲ Αἰολεῖς.) 25

1235. (ἀνατρέψεις: Ἀνατρέψεις ταχέως τὴν πόλιν, ἥτις πρὸς τοῦτο βέπει. ἐκ τῶν Ἀλκαίου δὲ παρῳδεῖ εἰς Κλέωνα ὡς μαϊνόμενον.)

1239. Ἀδμήτου λόγον: Καὶ τοῦτο ἀρχὴ σκολίου. (ἐξῆς δὲ ἐστὶ) 30

τῶν δειλῶν ἀπέχου γινούς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

(καὶ ἐν Πελαργοῖς

ὁ μὲν ἦδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην, ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἀρμοδίου μέλος.

Ἡρόδοτος δὲ ἐν τοῖς κωμωδοῦμένοις καὶ τὸν Ἀδμήτον 35 ἀναγέγραφε παραθεῖς τὰ τοῦ Κρατίνου ἐκ Χειρώνων

Κλειταγόρας ἄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐτῇ.

Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Χαίριδος, ὡς Ἀρτεμίδωρος φησι, περὶ μὲν τῆς Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ὅτι ὡς ἀνδρῶν μιν ἀναγέγραφε Κλειταγόραν, Ἀμμόνιος ἀπε-
 40 λέγει αὐτὸν, περὶ δὲ τοῦ Ἀδμήτου παρείχεν. αὐτὸς δὲ φησι Φανόδημον λέγειν, ὅτι φυγάς ἐκ Φερῶν Ἀδμήτος ἦλθε πρὸς Θησέα μετ' Ἀλκίητιδος καὶ Ἰππασίου τοῦ νεωτάτου τῶν παίδων καὶ κατωκίσθη παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ· εἰς δὲ τὸ σκόλιον.) [τινὲς δὲ φασιν ὡς Ἀλ-
 45 κήσιδος ὑπεραποθανούσης Ἀδμήτου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, σκολία καὶ πενθήρη πρὸς αὐτὸν ἦδοντο μέλη, μέχρις ἂν ἡ Κόρη ἀνέπεμψεν Ἀλκίηστιν· ὡς δ' Εὐριπίδης, Ἀδὴ μαχεσάμενος Ἰππάρκῃ. οἱ δὲ φασιν ὡς ἔθος ἦν τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τοῖς συμποσίοις ἄσαι δάφνης κλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ἄδειν. ἐνίοι δὲ φασιν 50

ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου προσηγορεύθησαν σκολιά τὰ παροί-
νικα μέλη. ἀπλῶ γὰρ αὐτὰ ἐρῶν εἶναι καὶ εὐκολα, ὡς
παρὰ πότον ἀδόμεινα. οὐκ εὖ δὲ τοῦτο· τὰ γὰρ δύσ-
σημα ἐπὶ τὸ εὐφημότερον μεταλαμβάνεται, οὐ μὴν
τοῦμαλιν· ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς ἡ λύρα τοῖς συμ-
πόταις ἐδίδοτο, ἀλλ' ἐναλλάξ, διὰ τὴν σκολιάν τῆς λύ-
ρας περιφορὰν σκολιά ἐλέγετο.]

1240. (τούτῳ τι λέξεις σκολιόν : Κολακικὸν τὸ σκολι-
ὸν καὶ παρὰ Θεώρου. τοῦτο οἱ μὲν Ἀλκαίου, οἱ δὲ
10 Σαπφούς· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἐν τοῖς Πραξιλλῆς φέρεται
παροιμία.)

1241. (ἀλωπεκίζειν : Πανουργεῖν, κολακεύειν. οὐδὲν
δὲ τοῦτο πρὸς τὸ σκολιόν τὸ εἰρημένον ὑπὸ Θεώρου,
ἀλλ' ὡς κολακα διαβάλλει αὐτόν.)

1244. (ἀήρ σοφός : Ὡς εἰ μὴ σοφός, οὐδὲ μουσι-
κός.)

1245. Κλειταγόρα τε : (Κλειταγόρας μέλος λέγουσι
τὸ εἰς αὐτὴν) Κλειταγόραν, ἥτις ἐγένετο ποιήτρια,
(Θετταλή τις γυνή. Ἀρμόδιου μέλος τὸ εἰς Ἀρμόδιον,
20 καὶ Ἀδμήτου τὸ εἰς Ἀδμήτον. ἐκ σκολιοῦ τινός ἐστιν.
Ἀθηναίους δὲ Θετταλοὶ συνεμάχισαν ἐν τῷ πρὸς τοὺς
τυράννους πολέμῳ.)

1246. (πολλὰ δὲ διεκόμεας : Τοῦτο, φησὶν, ἐπάξω
πρὸς τὸ σκολιόν Αἰσχίνου, ἐπεὶ κομπαστής ἦν.)

25 1250. (εἰς Φιλοκτήμενος : Φιλοκτήμεον ἄσματος οὗτος
καὶ συνεχρῶς δειπνα ἔποιε.)

1251. τὸ δειπνον Χρυσέ : Μεταβαλεῖν θέλει τοὺς
τρόπους τὸν πρεσβύτερον. (εἰ γὰρ πού τις ἐκαλεῖτο εἰς
ἄριστον, ἢ εἰς δειπνον, τὸ ἄριστον ἢ τὸ δειπνον ἑαυτοῦ
30 ἔφερε.) τὸ ὄνμα δὲ τοῦ θεράποντος Χρυσός. (πατάζει :
γράφεται καὶ καταράζει ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν τὴν θύ-
ραν.)

1256. οὐδὲν πείσει ἂν συνῆς (ἀνδράσιν addit G.)
ἀστείοις. R. V.

35 1257. παρητήσαντο : Οἷον παρεμυθήσαντο τὸν ἀδι-
κηθέντα, (ἢ ἐρρύσαντο τῆς δίκης, καὶ ἀπέλυσαν τῆς
αἰτίας. καὶ παρητεῖτο ἀντὶ τοῦ ἐλιπαρεῖ, παρακάλει,
παρ' Ἡροδότῳ [5, 33] « ὁ δὲ ἐλθὼν παρητεῖτο τὸν Πέρ-
« σην· τυγχάνων δὲ οὐδενὸς ὧν ἐδέετο, αὐτὸς ἐλυ-
40 « σεν. »)

1259. (Αἰσωπικὸν γέλοιον : Μῦθοι οὗτοι ἐγένοντο.
καὶ οἱ μὲν Αἰσωπικοὶ περὶ τῶν τετραπόδων ἦσαν, οἱ δὲ
Συβαριτικοὶ περὶ τῶν ἀνθρωπίνων. οὗτοι δὲ οἱ μῦθοι
πολιτικοὶ ἦσαν. τὸ δὲ ἐξῆς· ἐλεῖς ἐν τῷ συμποσίῳ λό-
45 γον, ὃν ἔμαθες, Αἰσωπικὸν ἢ Συβαριτικόν. ἀφείδες δὲ,
ὁ παθὼν δηλονότι.)

1264. ἀπαλλάττονται. V.

1265. (πολλάκις δὴ ῥοῖς : Ὁ ποιητὴς ταῦτα λέγει
ἀπὸ προσώπου τοῦ χοροῦ. παραβατικά δὲ τὰ μελῶδρια.)
50 παραβατικά. εἶτα τὸ ἀντεπίρρημα. R.

1267. ἀλλ' Ἀμυνίας : Κομήτης ὁ Ἀμυνίας, (Προνά-
που υἱός. ὁ γὰρ Σέλλος οὐκ ἦν αὐτοῦ πατήρ, ἀλλ' Αἰ-
σχίνου. ἵνα οὖν καὶ τὸν Ἀμυνίαν καὶ τὸν Αἰσχίνην
κοιμωμένη ὡς πένητας, τοῦτο εἶπεν. ὁ δὲ κρωβύλος

ἔστιν εἶδος πλοῆς ἐπ' ἀνδρῶν εἰς ὅζῳ ληγούσης. ἐκ τοῦ
προειρημένου δὲ προσληπτέον τὸ σκαῖός μοι ἔδοξε.
Σέλλου δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ πένης Αἰσχίνης ὁ Σέλλου. ἐκ
τῶν κρωβύλου δὲ, ὅτι κομήτης, ὡς ἐμπροσθεν εἶπε.) —
κατὰ κοινὸν τὸ σκαῖός. V.

1268. (ἀντὶ μήλου καὶ ροῖας : Τῶν ἐπὶ τῶν θαψιλοῦν
ὄψων. οἷον, ὅτι οὐκ εἶχον ταῦτα, καὶ ἀντὶ τούτων αὐτὸν
εἶδον.)

1270. (ἤπερ Ἀντιφῶν Ἀντιφῶν : τοῦ Ἀνδοκίδου, περὶ
οὗ προεῖρηται. καὶ οὗτος δὲ πένης ἦν ὁ Ἀντιφῶν.) 16

1271. (ἐς Φάρσαλον : Φάρσαλος πόλις Θεσσαλίας.
καὶ Εὐπολὶς ἐμφαίνει τὴν πρεσβείαν ἐν ταῖς Πόλεσιν
« χάμυνίας ἐκεῖνος ἀμέλει κλυύσεται, | ὅτι ὦν ἄγροι-
« κορ ἴσταται πρὸς τῷ μύρῳ. | ὅτι θεῶν ἔνεκα ἔπλευσε
« κακὸς ὦν εἴσεται. » Πενέστας δὲ λέγεσθαί φασι τὸ 15
θητικὸν παρὰ τοῖς Θετταλοῖς. ἔθνος δὲ ἦν πάλα ἀπὸ
Πενέστου τὴν ἐπωνυμίαν ἔχον, ὃς ἀνέφερε τὸ γένος εἰς
Θεσσαλὸν τὸν Ἡρακλέους. δέον οὖν εἰπεῖν μετὰ τῶν
πολιτευομένων συνῆ, εἶπε μετὰ τῶν Πενεστῶν, ἀντὶ
τοῦ μετὰ τῶν πενήτων. καταγεφυμένον γὰρ ἦν ἐκεῖνο τὸ 20
σύστημα τῶν Πενεστῶν, καὶ λοιπον οἱ πένητες καὶ οἱ
ὄητες Πενέσται ἐκαλοῦντο.)

1275. (ὦ μακάρι· Αὐτομένης : Ὁ Αὐτομένης ἔσχε
τρεῖς υἱούς, τὸν μὲν κιθαρωδόν, τὸν δὲ ὑποκριτὴν, τὸν
δὲ τῷ στόματι αἰσχρορρογούντα.) 25

1276. ὅτι χειρ. : Μάλιστα. Vict.

1278. (κιθαροκιδότατον : Τῇ λέξει καὶ Εὐπολὶς κέ-
χρηται ἐν Χρυσῷ γένει « ὦ κατάλαβρ', ὦ κιθαροκιδό-
τατε. »)

1279. (τὸν δ' ὑποκριτὴν : Οὐκ ἔστι σαφές τίς τῶν 30
ὑποκριτῶν Αὐτομένης ἔστιν υἱός.

ἀργαλέον ὡς σοφόν : Ἀντὶ τοῦ δυσχερές εἰπεῖν, ὅπως
ἦν σοφός.)

1280. θυμοσοφικώτατον : (Θυμόσοφοι λέγονται) ὅσοι
ἀπ' ἑαυτῶν εὐρυεῖς εἰσιν.

1272. (ὃν ποτ' ὤμοσε : Τίς ὤμοσεν, εἰ μὴ ἄρα ὁ πα-
τήρ. Ἀρίγνωτον δὲ λέγει τὸν κιθαρωδόν. δῆλον δὲ ἐκ
τοῦ Ἀριφράδην λέγεσθαι υἱὸν Αὐτομένης καὶ ἀδελφὸν
Ἀριγνώτου.) — ὅτι δὲ φίλος ἐφίκει ἔχειν πρὸς τὸν Ἀρί-
γνωτον, ἐν τοῖς Ἰππεῦσι [1278] δῆλον. ὁ πατήρ αὐτῶν 40
Αὐτομένης, ἔστρεψε τὸν λόγον. V.

μετὰ τοῦτο διάλειμμα στίχων ἀνάστατον εἶναι. τῶν
πλείστων δὲ εὗρον ἔνδεκα. μετὰ τὸ διάλειμμα ἐν πολ-
λοῖς φέρεται στίχον ἑνός καὶ τρίτου ὁμοσίου προσπίπτει.
Ἡλιόδωρος, μετὰ τὸν στίχον τὸν « γλυτοποιοῖεν εἰς τὰ 45
πορνεῖ εἰσιόνθ' ἐκάστοτε » εἰσι τόποι ἐπτά ἔχοντες στι-
γμάς, καὶ ἀλόγως, ὧν ἐκ προχείρου μὲν εὐρεῖν τὸν λό-
γον οὐκ ἔστι. τὰ δὲ τοιαῦτα πολλάκις εἶπον ὅτι ὑπο-
λαμβάνω ἐν τοῖς πρώτοις ἀντιγράφοις ψθάρέντα, ὅτι
μὲν τοσαῦτα ἦν τὸν ἀριθμὸν γνωσθῆναι, οὐ μὴν τίνα. V. 50

1284. (εἰσὶ τινες : Ἀδελφον πότερον τῆς Καλλιστρά-
του εἰς τὴν βουλήν εἰσαγωγῆς καὶ νῦν μιμνήσκειται,
ὅτι αὐτὸν Κλέων εἰσήγαγεν, ἢ ἑτέρας κατ' αὐτοῦ γενο-
μένης Ἀριστοφάνους, καὶ καὶ εἰσαγωγῆς, ἀλλὰ ἀπειλῆς

τινος, ὅπερ καὶ μάλλον ἐμαρτυρεῖται. ἐκεῖνά τε γὰρ ἀναπολεῖν ἀρχαιότερα ἔσται, νῦν τε ὡς περὶ αὐτοῦ λέγει. ἔκρινεν ἀντὶ τοῦ ἐκάλεσεν.) — ἐλύπησεν. *Viel.*

1285. (ἡνίκα Κλέων : Ἐπέκειτο γὰρ αὐτῷ ὁ Κλέων ὅτι ἐκωμωδεῖτο ὑπ' αὐτοῦ. ἄδελφον δὲ εἰ μετὰ τὸ διδάσκει τοὺς Ἱππέας λέγει.)

1288. ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι : Ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον δὲ μόνον προεῖδον, εἰ ποτε ὀλιβόμενος ὑπὸ Κλέωνος σκώψω αὐτόν.

1290. ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα : (Τὰῦτα ἐννοῶν φησιν, ὅτι τύπτομαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ οὐδενὶ μέλει, μικρὸν αὐτὸν ἐκολάκευσα.) — ἰδὼν ὅτι βοηθεῖν οὐδεὶς, γελᾶσαι δὲ μόνον σπεύδουσιν, ἐπιθήκισα καὶ ὑπῆλθον αὐτόν. *R.*

1291. ἐξήπατησεν ἡ χάρις : (Παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σωζομένου τὸ σῶζον ἀπατηθῇ, ἢ ὅταν ἐξαπατηθῇ τις πιστεύσας. ἔστιν οὖν παροιμία ἀπὸ τῶν καλῶν τῶν προσδεσμούμενων ταῖς ἀμπέλαις, οἱ ἐνίοτε ριζοβολήσαντες ὑπεραύξονται τῶν ἀμπέλων. νυνὶ δὲ ἡπά-

20 τησα ὑπὲρ τοῦ ποιῆσαι λέγεσθαι τὰς κωμωδίας.) ἐψήφισατο γὰρ ὁ Κλέων μηκέτι δεῖν κωμωδίας ἐπὶ τῷ θεάτρῳ εἰσάγεσθαι, ὅτι δὴ ξένων παρόντων πολίτας ἔσκαμπτον. (Ἄλλως. ὅτι πολλὰς τὰ μεγάλα ἀπεσφάλη τῆς ἰδίας δόξης, πιστεύσαντα ἑαυτὰ τοῖς μικροῖς.)

25 1292. ἰὼ χελῶναι : (Ὁ οἰκῆτης ἐξέρχεται τυπτηθεὶς ὑπὸ Φιλοκλέωνος.) — ἀποδέχεται τὰς χελώνας ὡς παύδερμους καὶ μὴ αἰσθανομένας πληγῶν, ἑαυτὸν δὲ θρηγῇ ὡς λεπτόδερμον. Ἄλλως. ὅτι κοινῶς καὶ τὸ ὄστρακον δέρμα ἔλεγεν, καθὼ καὶ ὄστρακώδερμα κα-

30 λούσιν αὐτὰ οἱ περὶ Ἀριστοτέλη. *V.*

1294. καὶ νοουβυστικῶς : Ἀντὶ τοῦ συνετῶς, (νοῦ πληρωμένος, παρὰ τὸ νοῦς καὶ τὸ βῦσαι, ὃ ἔστι πληρῶσαι. [Od. Δ, 134 :] « νήματος ἀσκητοῖο βεθυσμένον. » καίτοι καὶ ἐν Ἑκκλησιαστικαῖς [411].)

35 1295. (κεράμιον τὸ νῶτον : Ὡς περὶ ὁρόφου στέγης διαλέγεται. ἐνιοὶ δὲ στιχόμενος γράφουσιν, οἷον κεντούμενος. ἐὰν δὲ σταζόμενος γράφεται, καὶ οὕτως ἔσται παρὰ τῶν ψαχάδων· οὕτως πυκνὰ τυπτόμενος.) — τὸ δὲ στιχόμενος ἀντὶ τοῦ κεντούμενος. *R.* (στέγειν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεχῆν. ὅθεν καὶ ἡ στέγη ἡ περιέχουσα.)

40 1297. κὰν ἡ γέρον : Ὡς γέροντος ὄντος τοῦ οἰκέτου. *Viel.*

1302. (οἱ περὶ Φρύνιχον : Τῶν κολάκων ἂν εἴη Φρύνιχος ὁ ποιητής. ὁ δὲ Σύμμαχος φησιν, εὐλογώτατον ἂν εἴη τὸν τραγικὸν ὑποκριτὴν Φρύνιχον.)

1306. (ὥσπερ καχάρων : Ὡς περὶ ὄνος κριθῶν κορεσθεῖς. — ὅτε γὰρ κορέννυνται, μάλλον σκιρτῶσιν. *V.*)

1309. (ῥοικας ἢ πρεσβῦτα : Διδυμὸς φησιν ὅτι ἀδικοσύνητα σκώπτει ἐνταῦθα. τὸ δὲ τρυγί ὡς πρὸς γεγηρα-

50 κῶτα λέγει.)

1310. (κλητῆρὶ τ' : Διὰ τὸ φιλοδικαστὴν εἶναι, καὶ ὅτι ὡς ἐπίπαν γέροντας παρελάβανον κλητῆρας. τὸ δὲ λοιπὸν παιδιᾶς ἔνεκεν, ἢ οὐδὲν πρὸς ἔπος, παρὰ τὴν παροιμίαν, ὅνος εἰς ἀγυρῶνα ἀπέδρα. ὁ δὲ ἀγυρὸς παρ'

Εὐπόλειδι ἐν Χρυσῷ γένει, ὅπου καὶ τὸ Πλάτωνος παράκειται ἐξ Ἀδωνιδος.)

1311. (ὁ δ' ἀνακραγὼν : Καὶ τὰῦτα ἀπρόσλογα, ἐπεὶ καὶ τῷ ἀποδεδρακότε ἀπρόσλογον ἐκεῖνος εἶπεν.)

1312. τὰ θρία τοῦ τρίβωνος : Ἐπεὶ ἐνίοτε ὥσπερ 5 φύλλα ἐμποικιλλοῦσι. Σθένελος δὲ τραγικός, ὃς διὰ πενίαν τὴν τραγικὴν ἀπέδοτο σκευὴν κακῶς πράττων ἐν τῇ τέχνῃ. (περὶ τούτου γέγραπται ἐν Γηρυτάδῃ. « καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμι ἂν βήματα; εἰς ὅτος ἐμ- « βαπτόμενός, ἡ ξηρὸς ἄλας. » — Πλάτων Σκευαῖς 10 « ἄψαι μόνον οὐκ ἂν ἄκρω τῇ μορσίμῳ, ἵνα σου πα- « τήσω τὸν Σθένελον μάλ' αὐτίκα. » *V.* — οὗτος δ' ἐλαύνων ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐνδεικνύμενος διεγχεύαζεν. διακεκαρμένῳ δὲ ἀφρηγμένῳ, πωλησάντι. διεμύλλαινε δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνως τὰ χεῖλη διέστρεφεν ὡς χλευ- 15 ἄζων καὶ μὴ ἠσθεὶς τῷ λελεγμένῳ.)

1317. ἐπὶ τῷ κομῶς : Ἐπεὶ κομήτης ὁ Θούφραστος. ἔστι δὲ καὶ τῶν κολάκων. (ἡ μέγα φρονεῖς. ἐν μέρει δὲ, καθ' ἑκάστον.)

1321. (οὐδὲν εἰκότας : Οὐδὲν ἀρμόζοντα τῷ πρά- 20 γματι.)

1324. ὁδὶ δὲ δὴ σφαλλόμενος : Κινούμενος ὑπὸ μέ- 25 θους.

1326. ἄνεχε, πάρεχε : (Μετὰ λαμπάδων ἔρχεται καὶ μετὰ αὐλητρίδος, ἀποστάσας αὐτὴν ἐκ τοῦ συμποσίου. 25 ὁ δὲ νοῦς παρὰ τὴν ἐν Τρωάδι [309] Κασάνδρῳ « ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρω, σέβω, φλέγω. » οὕτω πάντες. ὅμως ὑστερεῖ ἡ τῶν Τρωάδων κἀσεις ἔτεσιν ἐπτά.) — ἐκ Τροιάδων Εὐριπίδου. Κασάνδρῳ φησιν « ἄνεχε 30 πάρεχε, φῶς φέρω, φλέγω, σέβω. » *R.*

1328. (ἐπακολουθοῦντων ἑμοί : Ἠκολούθουν γὰρ αὐτῷ τινες τῶν τυφθέντων ὑπ' αὐτοῦ.)

1329. (εἰ μὴ ῥρήσεσθε : εἰ μὴ ἀναχωρήσετε. τὸ ὑμᾶς δὲ πρὸς τὸ φρυκτοῦς. τὸ δὲ οἶον ἀντὶ τοῦ οἴως. τὸ δὲ ἐξῆς, οἴως ὑμᾶς εἰς ἰγθύδια πεφυγμένα τῇ δαίτῃ 35 φρυκτοῦς σκευάσω ὀπτήσας. προσκαλούμενοι, εἰς τὸ δικαστήριον δηλονότι.)

1335. (ἰὴ ἰεῦ : Χλευαστικὸν ἐπίρρημα τοῦτο. καταφρονεῖ λοιπὸν καὶ τῶν δικαστικῶν ῥημάτων. τὸ γὰρ καλούμενοι ἀπορρίπτει.) 40

1339. (βάλλε κημούς : Βάλλε ἐς κόρακας τὰ δικαστικὰ σκευή.)

1341. ἀνάβαινε δεῦρο : Ἐταίρα τις ἠκολούθει αὐτῷ, ἣν ἔλαχεν ἐκ τοῦ συμποσίου, ἣ καὶ προσβάλλει καὶ 45 πειρᾶν ἄρχειται.

Χρυσομηλολόβιον : Ἐπὶ τίνος μετεώρου ὁ γέρον ἐφεστὸς προσκαλεῖται προσκοριζόμενος τὴν ἐταίραν. χρυσομηλολόβιον δὲ ζωῦσιόν ἐστι κατὰ κἀνθαρον, ξανθὸν, ὃ καὶ κατέχοντες οἱ παῖδες δεσμεύουσιν ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ ἀψίᾳσι [πρὸς τὸν ἀέρα]. (Ἄλλως. πρὸς 50 τὴν ἐταίραν ὁ γέρον, παρὰ τὸ μηλολόβιον χρυσίζοντα ἔχειν τὰ πετέα. οὐ γὰρ οἴμαι τὸ χρυσόμηλον γνωρίζεσθαι, εἰ δὲ μὴ, σύνθετον ἂν εἴη ἐκ τούτων.)

1342. σχοινίον : (Ἰσως τοῦ πέους. παίζει δὲ. σαπρὸν

δὲ παλαιόν. γέρων γὰρ ἦν. ὑφαιλούμενη δὲ, ἔκλεψα ἐκ τῶν συμποσίων.) — τοῦ αἰδοίου. R.

1346. μέλλουσιν ἤδη λεςβίειν : Τὸ λεςβίειν ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ τάττεται, (ἐπειδὴ οἱ Λέσβιοι αἰσχρουργοῦσι τῇ στόματι μολυνόμενοι). παρὰ τὸ ἱστορούμενον, ὅτι παρὰ Λεςβίοις τοῦτο πρῶτον γυνὴ ἔπαθε. (καὶ παρὰ Θεοπόμπῃ ἐν Ὀδυσσεῖ « ἵνα μὴ τὸ παλαιόν τοῦτο καὶ « ὕρλούμενον | δι' ἡμετέρων στομάτων | εἴπω σό- « ρισμ' ὅ φασι παῖδας Λεςβίων | εὐρεῖν. » Στράτις 10 ἐν Τρωίῳ « ἦ μή ποτ' ὦ παῖ Ζηγὸς, ἐς ταυτὸν μόλῃς. | « ἀλλὰ παραδούς τοῖς Λεςβίοις χλαίρειν ἔα. » καὶ ἐν Πυτίῳ « ἐγὼ δ' ἄτ' ἐλπίνικος, ὀργισθεὶς ἔφη, | τῷ « στόματι δρᾶσω τοῦθ', ὅπερ * * * ».)

1348. φιαλεῖς : [Τῷ ἔργῳ ἐπιθαλεῖς. Ὁμηρος [Od. 15 X, 49] « αὐτὸς γὰρ ἐπὶ ἦλεν τάδε ἔργα. » ἀντὶ τοῦ ἐπι- « θάλλετο. — Φρύγιος Ἐριχλῆς « ὄνομα δὲ τῷ τοῦτ' « ἦν ἔσθωθεν γῆν τε μὴ ἔστω φιάλης ἀνδραγαθίας οὐ- « νεκα ἔτι ἐπιπλάς χρηστὰ λ' ἀπωλόμην. » ἐν δὲ Τρι- 20 « φάλῃτι Ἀριστοφάνης « κοῦδεν' ἀνδρ' εἰς ἄστοπον οὐδ' ἂν « ἐπιήλαμεν. » δύναται καὶ τὸ προθυμεῖσθαι. « οὐ γὰρ ἐπὶ ἦλε τάδε ἔργα » ἀντὶ τοῦ προθυμηθῆναι, V. — καὶ φιαλούμεν τουτέστι τῷ ἔργῳ ἐπιθαλούμεν, ἐπὶ τοῦτο ὀρμήσομεν φιαλεῖν γὰρ τὸ ἄρχεσθαι τοῦ πράγματος. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης [Pac. 431] « ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε 25 « τὴν φιάλην, ὅπως | ἔργῳ φιαλούμεν, εὐξάμενοι « τοῖσιν θεοῖς. Ἄλλως. ») φιαλεῖν μὲν κυρίως τὸ τῇ φιάλῃ πίνειν, νῦν δ' ἴσως καὶ κακεμράτως.

1349. ἐγγανεῖ ἐπὶ τῶν καταγελώντων. ἅμα δὲ καὶ κακεμράτως. V.

1350. (πολλοὶς γὰρ ᾄδῃ γάτέροις : Ἦτοι τὸ αἰσχρὸν γάτέροις εἰργάσω, ἢ ἐκφρεύγεις ἐμέ. καὶ γὰρ ἄλλοις αὐτὸ ἐποίησας.)

1351. ἐάν δὲ γένη : Μιμεῖται τοὺς νεαγίσκους λέγον- 30 « τας [πρὸς τὰς ἐταίρας καὶ ὁμνύοντας], ἐάν μου ὁ πα- « τὴρ ἀπολάνῃ, δώσω σοι πάντα [καὶ συνοικήσω μετὰ σοῦ].

1353. λυσάμενος ἔξω : (Ἀντὶ τοῦ ἐλευθερώσας ἐν τοῦ πορνοβοσκείου.) τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα γόρους λέγουσιν.

1355. καὶ φυλάττομαι σφόδρα : Καθὼ δις παῖδες οἱ 40 γέροντες, (ἢ παρ' ὑπόνοιαν οἱ παῖδες ταῦτα λέγουσιν.) ἀπὸ τοῦ υἱοῦ υἱοῦν ὡς ἀπὸ τοῦ πατρὸς πατρίδιον.

1357. κυμιν. : Παίζει ἐνταῦθα, μικρολόγον αὐτὸν καὶ οὐθύμουν λέγων. κυμινωπρίστας γὰρ τοὺς φειδωλοὺς καὶ μικρολόγους ἐκάλουν. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν μετὰ 45 τοῦ καρδαμῶν διαβάλλων αὐτὸν ὡς οὐθύμουν. — παίζει παρὰ τὸ κύμινον, ὅ ἐστι δριμύτατον, καὶ τὸ μικρολό- γον, πρίστας γὰρ τοὺς μικρολόγους ἐκάλουν, καὶ παρὰ τὸ καρδαμῶν, ὅπερ ἐστὶ δριμύ, τὴν σύνθεσιν ποιήσας, εἰς μικρολογίαν διαβάλλων αὐτὸν καὶ ὡς οὐθύμουν. V.

1358. (περὶ μου δέδοικε : Δι' ἐμοῦ φειδωλός ἐστιν, ἵνα μὴ ἐν ἐξουσίᾳ ἔχων τὰ χρήματα διαφθείρω.)

1359. πατὴρ γὰρ οὐδεὶς : Ἀστείως. (εἰώθασιν γὰρ οἱ παῖδες λέγειν, μόνος εἰμὶ τῷ πατρὶ. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν υἱὸς εἶπε πατὴρ παίζων.)

1361. Θετάς : Τὰς λαμπράδας. (ὡς ἀπὸ τοῦ δέω θετή, ῥηματικῶς, [ἢ συνδεσμένη ἐκ παπύρων]. καὶ Ὁμηρος [Il. A, 534] « καίόμεναί τε θεαταί. » τωθᾶσω δὲ σκώψω· πρὸ τῶν μυστηρίων δὲ ὅτι οἱ μεμνημένοι τοὺς μέλλον- 5 τας μυσεῖσθαι δεδύττονται.) — τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐσκώπτοντο. τοὺς γὰρ μέλλοντας μυσεῖσθαι προλαβόντες δεδύττονται. R. V.

1364. τυφεδανέ : (Ἐπεὶ) τυφογέροντας εἰώθασιν λέγειν τοὺς παραληροῦντας καὶ ἄξιους τετύφθαι. χοιροβλήτῃ δὲ ὁ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀποβλήθων. (ἢ παρὰ τὰς χοι- 10 ρίνας, ὡς φιλοδικαστὴν τὰς χοιρίνας πιέζοντα κοιμω- δῶν.)

τάναντία λοιδορεῖται ὁ γέρον τῷ υἱῷ. R. V.

1365. ὠραίας σοροῦ : (Παρὰ τὴν ὑπόνοιαν ὅσων κό- ρης.) καὶ τοῦτο δὲ ἀντεστραμμένως εἰς γέροντά τὴν 15 αὐλητρίδα [πειρῶντα].

1367. (ἐξ ὅσους δίκην : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κρέα, ἢ ἔτε- ρόν τι, δίκην εἶπε. μισθὸν ὅσων τὰς δίκας λοιπὸν αὐτὸς ὁ Φυλακίων, ὡς εἰς ὕδρεις ταῦτα λέγει τῷ υἱῷ.)

1368. (τὴν αὐλητρίδα : Τὸ γένος τοῦ γελοίου παρὰ 20 Ἀριστοφάνους ἐντεῦθεν ἀρχάμενον.)

1370. ἀπὸ τύμβου πεσών : Καὶ τοῦτο ὡς εἰς γέροντα, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ νοῦ καταπεσών. (Ἄλλως. ἐπεὶ ὡς νέος διαλέγεται. εἰώθασιν δὲ οἱ νέοι γέρονσι τοῦτο λέγειν.)

1371. (ἢ Δαρδανίς : Ἐπεὶ ἀπὸ Δαρδανίας φέρονται 25 αἱ αὐλητρίδες.)

1372. ταῦτη δὲ παρὰ τοῦ γέροντος εἴληψε τὰς δᾶδας. Ven.

1373. ἐστιγμένην : Ἐστιγμένην (λέγει τὴν δᾶδα) ἐξωγραφημένην· ἔγραφον γὰρ καὶ ἐκόσμουσαν τὰς λαμπρά- 30 δας. — παρὰ τοῦ γέροντος εἴληψε τὰς δᾶδας. διεστι- γμένης, διερρηγμένης περὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου. R. (ἢ ὡς Θραξισκὴν καὶ Δαρδανίδα τὴν αὐλητρίδα φησὶν ἐστιγμένην, διὰ τὸ κεκαλλωπισμένην εἶναι, καὶ διὰ τὸ κατέγειν δᾶδας.) 35

1374. (τί δὲ τὸ μέλαν : Περὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἐρωτᾷ τετριγμμένου.)

1375. (ἢ πίττα : Ἐπεὶ καὶ αἱ δᾶδες καίόμεναι πίτ- 40 ταν ἀποτελοῦσιν.)

1377. ὄζος : (Κλάδος. ἅμα καὶ) παρὰ τὸ δωδέναι. 40

1378. ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ εἶ. R. V.

1382. Ὀλυμπάσιν : Νῦν προπαροξύνεται. λέγει γὰρ περὶ τοῦ τόπου. [ἐάν περὶ πράγματος ἦ ὀχλοῦσα ἢ λέξις, ὅσων ὡς εἰ λέγοι τις, δέκα Ὀλυμπάσιν ἐφεξῆς ἐνίκησεν ὁ δαῖνα, προπερισπᾶται. γίνεται γὰρ τὸ μὲν 45 ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπία Ὀλυμπάσι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμ- πιάς Ὀλυμπάσι. καὶ ὅτι τὰ εἰς ἰ λήγοντα τῶν ἐπιρ- ρηματικῶν ζητεῖ τὸν πρῶτον τοῦ ὀνόματος τόνον, ὅσων Ὀλυμπιάς Ὀλυμπάσι, πλὴν τῶν διὰ τοῦ οἰεν. ἐκεῖνα γὰρ ἐνῆλλαζεν, ὅσων ἵππος ἱππόθεν. σεσημαίνεται τὸ 50 οἴσθην.] — ἀρχεται κατὰ τὰ προστάγματα τοῦ υἱοῦ σοφίζεσθαι. V.

1383. ἐπεὶ παρήνεσεν αὐτῷ ὁ υἱὸς πρότερον διηγη- ματικὸς εἶναι. R. V.

1386. (ὕπωπια : Τὰ εἰς τὴν ὄψιν πληγῆματα ἔνταῦθα. εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις [ad Acharn. 551, Pac. 541] ἀκριβέστερον.)
1388. ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβόλῳ : Γυνή τις ὕβρι-
5 σμένην ὑπὸ τοῦ γέροντος δεῖται τοῦ υἱοῦ (βοηθῆσαι αὐτῇ. Δίδουμος δὲ ἀρτόπωλις λέγει). — γυνή τις πρὸς μάρτυρα. R.
1391. ἀπιθήκην : Τοὺς ἐξωθεν τοῦ φορτίου προσθή-
κην ὄντας.
- 10 1391. (λόγοι διαλλάξουσιν : Μιμεῖται τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ.)
1396. (καταπροῖξει : Οὐ μὴ καταφρονήσεις, παρὰ τὴν προίκα. τούτεστιν οὐ δωρεάν μου ἔγχανῃ. καὶ τοῦτο δὲ ἐν ἄλλοις [ad Nub. 1240, Eq. 435].) — ὄνομα. R.
- 15 R. V.
1397. (θυγατέρος : Ὅτι οὐκ Ἀττικῶς εἴρηται τὸ θυγατέρος, ἀλλ' Ἰωνικῶς. τὰ φορτία δὲ τοὺς ἄρτους.)
1402. γυνή. R.
1403. (ὦ κύον κύον : Τὴν ἀρτόπωλιν κύνα εἶπεν.
20 ὕλακτούσης σου, φησὶν, οὐ φροντίζω, ὦ κύον. πυροὺς δὲ σίτους, ὥστε ἄρτους ποιῆσαι. ἐπεὶ ἀρτόπωλις.)
1407. (πρὸς τοὺς ἀγορανόμους : Τοὺς ἐπισκοποῦντας τὰ τῆς πόλεως ὄνια, καὶ διοικοῦντας αὐτὰ, ὡς ἐν Ἀχαρνέσιν [728].) — τοὺς τῶν ὠνίων προστατάς. V.
- 25 1408. (κλητῆρα : Μάρτυρα. τούτεστι τὸν εἰς τὸ δικαστήριον καλοῦντα ὑπηρετήν. Χαιρεφῶντα δὲ τὸν) πύζινον Σωκράτους ἐταῖρον (τὸν φιλόσοφον φησι. πάλιν δ' αὐτὸν εἰς ὠρότητα διαβάλλων εἰσάγει μαρτυροῦντα τῇ ἀρτοπόλιδι.)
- 30 1410. Ῥεμιονεὺς μελοποιὸς Λᾶσος. V. μελοποιὸς δὲ Λᾶσος. R.
1411. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν μοι μέλει τοῦ Σιμωνίδου. V.
1413. ἴν' ἢ ὠχρᾷ, ὡς οἱ κεχρημένοι θάψω. εἰσῆγαγε δὲ Εὐριπίδης τὴν Ἰνὸν ὠχρὰν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας.
35 καὶ ὁ Χαιρεφῶν δὲ τοιοῦτος ἄλλος ἔοικε θαψία. ὠχρὸς γὰρ ὁ Χαιρεφῶν καὶ ἡ θάψος τοιαύτη. ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸ θάπτεσθαι καλῶς πέπαικται. V. [Θαψίνη : Ὁχρᾷ. τοιαύτη γὰρ ἡ θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῖν χρυσόξυλον λέγεται. Θεόκριτος [2, 88]
- 40 καὶ μευ χρώς μὲν ὁμοίως ἐγένετο πολλάκι θαψῶ.
παρὰ δ' Εὐριπίδῃ γέγραπται ἡ Ἰνὸν κρεμαμένη καὶ ὠχρὰ ὑπὸ τῆς κακοπαθείας. πέπαικται δὲ καλῶς παρὰ τὸ θάπτεσθαι.]
1414. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Εὐριπίδου ἐκ τῶν ποδῶν ἡ Ἰνὸν
45 κρέμεται. R. V.
1417. ὦμοι κακοδαίμων : (παρὰγίνεται) τις ἀνὴρ Εὐριπίδης (ὠνομασμένος, κατηγορῶν τοῦ Φιλοκλέωνος ὕβρεως, καὶ κατήγορον ἐπαγόμενος).
1420. (οὐ τρίβων : Οὐκ ἐμπείρος. καὶ ἐν Νεφέλαις
50 [869]
- καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.)
1431. ἔρρωι τίς : (Ἐκαστος, φησὶν, ἣν οἶδε πύγην
- ἐργαζέσθω.) καὶ ταῦτα δὲ ἐν ταῖς παροιμίαις φέρεται.
(1432. εἰς τὰ Πιττάλου : Εἰς ἱατροῦ, [φησὶν, ἀπό-
τρεχε] θεραπευθῆσόμενος τὰς πληγὰς. ἱατρός γὰρ ὁ Πίτταλος.
1433. (ὅμοιά σου : Ὁ Βδελυκλέων ταῦτά φησι πρὸς 5 τὸν κατήγορον.)
1434. (ἂ ν' : Τὸ ἐντελὲς ἂ ν.)
1436. κατέαξ' ἔρχινον : Χύτρας εἶδος ὁ ἔρχινος. V. [ἄγγος τι χαλκοῦν, ἢ καὶ ἐκ κεράμου, εἰς ὃ καθίσταν οἱ δικάζονται τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἃ τινες 10 ἐμαρτύρησαν, καὶ κατασημνῶμενοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐγκληθεῖν ἢ δίκαια, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδουν. τοῦ δ' ἄγγους τούτου καὶ Δημοσθένης μνημονεύουσι καὶ Ἀριστοτέλης. ἔστι δὲ τι καὶ ζῶον χειραῖον καὶ θαλάττιον ὄστρεον. καὶ μὲν δὴ καὶ ἡ γαστήρ τοῦ βοός.] 15
1438. καὶ τὰν Κόραν : (τὴν Περσεφόνην.) [τούτεστι τὸν κόρον, τὴν πρὸς τὸ τρέφεσθαι μέχρι κόρου ὕλην. τοῖς δὲ περὶ Σικελίαν τὸ κατὰ Κόρης ὀμνύειν ἐνεπι-
λοχῶρι. ἐντεῦθεν γὰρ ὁ Ἄδης αὐτὴν ἀρπάσαι μυθεύ-
εται, ὡς οἱ τὰ τοιαῦτα γε ἀλληγορῆσαι δεινοί, διὰ τὸν 20 γινόμενον ἐπὶ γρόνον τινὰ τῶν σπερμάτων κατὰ γῆς ἀφανισμόν.] δωρίζει δὲ ἐπίτηδες. [ἐπίδεσμον δὲ τὸν ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμόν.]
1440. (καὶ τὰ) ἔλκη ἐπέδησας. R. V.
1445. (κλητῆρες ἐπιλείψουσι : Ἐπιλείψουσι μάρτυ- 25 ρες τοὺς κατηγοροῦντας.)
1446. Αἰώσωπον οἱ Δελφοί : (Ὁ μὲν Βδελυκλέων ἀρῶμενος τὸν πατέρα αὐτοῦ Φιλοκλέωνα, εἶσω κομί-
ζει. ὁ δὲ φερόμενος πλάττει μῦθον. διηγεῖται γὰρ τὸν
περὶ Αἰώσωπον λόγον) ὃν φασιν ἐλθόντα ποτὲ εἰς τοὺς 30 Δελφοὺς ἀποσκόψαι αὐτοὺς, ὅτι μὴ ἔχουεν γῆν, ἀφ' ἧς ἐργαζόμενοι διατρέφοντο, ἀλλὰ περιμένονεν ἀπὸ τῶν θεῶν θυμάτων διαζῆν. οἱ δὲ Δελφοὶ χαλεπήναντες φιάλην ἱερὰν τοῖς Αἰώσωπου σκεύεσιν ὑπέβαλον. ὁ μὲν δὴ οὐκ εἰδὼς τὴν ἐς Φωκίαν φέρουσαν ὥρμησεν δόδον. 35 οἱ δ' ἐπιδραμόντες, καὶ φωράσαντες, ἱεροσυλίας αὐτοῦ κατηγόρουν. ὁ δ' ἐπὶ πέτρῃν οὐ πάνυ πόρρω τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς πόλεως ἀγόμενος, ἀφ' ἧς νόμιμον ἦν τοὺς ἱε-
ροσύλους ῥιπτεῖσθαι, τὸν περὶ τοῦ κανθάρου μῦθον
αὐτοῖς διηγέσαστο· οὗ γε καὶ ἐν Εἰρήνῃ [129] μέμνηται 40 διὰ τούτων ὁ ποιητὴς
- ἐν τοῖσιν Αἰώσωπον λόγους ἐξηγρήθη
μόνος πετεινὸν εἰς θεοὺς ἀφικόμενος.
- ἐκεῖ δὲ τὰ εἰκότα λεγθήσεται.
1449. ὡς κἀνθάρα ἀνῆλθεν ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ. R. 45
1441. [ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας : Τὰ τοιαῦτα εἶδη κα-
λεῖται κατὰ σχέσιν. ἔστι γοῦν ἡ παροῦσα στροφή κώ-
λων χοριαμεικῶν ἐπιμεμιγμένον ἐπιτρίτοις διτροχαίοις
διάρμοις δισπονδείοις ἰωνικοῖς καὶ παῖωσι ιβ'. καὶ ἡ
ἀντιστροφή τοσοῦτων, ὥν τὸ μὲν δεῦτερον καταληκτικὸν 50
ῆται ἐφθημιμερές, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα διμετρα ἀκατά-
ληκτα, τὰ μὲν τετρασυνλλάβους ἔχοντα πόδας, τὰ δὲ
πεντασυνλλάβους. διαλύονται γὰρ αἱ μακρὰ συνλαβαὶ

ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰαμβίων καὶ τροχαίων, ὡς εἴρηται, εἰς δύο βραχέας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν τετρασύλλαθων ποδῶν. εὔρηται γὰρ καὶ χορίαμβος πεντασύλλαθος, καὶ δίαμβος, καὶ διτροχάιος, καὶ ἰωνικός, καὶ παῖων. ἐπὶ τῷ
5 τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.]

1455. (ἐπὶ τὸ τρυφερόν : Οἶον ἐπὶ τὸ τρυφᾶν μαλακῶς.) — μεταπίεσεται τὸ τρυφᾶν καὶ μαλακὸν καὶ ἐπιμαλάκων. V.

1460. (γνώμαις ἐτέρων : Οἶον, μεταπεισέντες ἐκ παραινέσεως ἐτέρων.)

1465. (φιλοπατρίαν : Διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡγωνίσθαι, ἢ τοῦ πατρός.)

1467. (ἀγανῶ : Παρῶ, καλῶ καγαθῶ· οἱ δὲ ἀθανάτω. 15 ἐνθεν καὶ ἀγανοφροσύνη, προσήνεια, πραότης. Ὅμηρος [II, B, 164] « σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν. »)

1473. γρ. κατακηλῆσαι, ἵνα σημάειν τὸ ἐξαπατῆσαι μεταπεισέντας ἐπὶ τὸ βέλτιον. V.

1475. (εἰστικεκύκληκεν : Εἰστένεγκεν, εἰστέγαγεν.)

20 1478. (οὐδὲν παύσεται : Ἀντὶ τοῦ οὐ παύσεται, ὡς παρ' Ὀμήρῳ [II, A, 412] « σὲ ἄριστον Ἀχαιοῶν οὐδὲν ἔτισεν » ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτισεν.)

1479. (Θέσις : Ὁ κιθαρωδός. οὐ γὰρ δὴ ὁ τραγικός.)

1480. κρόνους : (Ἀρχαίους, μωρούς, λήρους, ἀναι- 25 σθήτους.) — τὸν νῦν πρὸς τὸν Κρόνον ἀποδείξειν ἀρχαίους τὴν ἐπίνοιαν. R. V.

1482. τίς ἐπαυλείοισιν : Ὁρχούμενος ὁ γέρον παρατραγικεύεται. σχήματος δὲ τοῦ τραγωδικοῦ.

1487. τινὲς ἀπὸ τοῦ πλεῦρᾶν λυγίσαντος Φιλοκλέωνα 30 λέγειν ἕως τοῦ σφόνδουλος ἀγῆ. V.

(λυγίσαντος : Συστρέψαντος, περιπαγύντος, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων.) [Θεόκριτος [I, 97]

τὸν ἦν τὸν ἔρωτα κατεῦχε Δάφνι λιγυεῖν·
ἀρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀρχαίῳ ἐλιγύχτης.]

35 1489. σφόνδουλος : Τράχλος. Viet.
(σφόνδουλος : Ἰσως αἰσχρόν τι πεποίηκε.

πίθ' ἐλλέβορον : Ἐπισημειοῦται τὴν λέξιν κἀναυθα τὸ γ, ὅτι τὸ μὲν πίθι ἐπὶ φαρμάκου λέγουσι. καὶ
λαγὼν ταράχης πίθι τὸν θαλάσσιον.

40 τὸ δὲ πῖε ἐπὶ τοῦ ποτοῦ. ἐκ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου καὶ ἐλλεβοριᾶν, τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι, ὡς Καλλίας φησί, καὶ ἐλλεβορίζειν.)

1490. πτήσσει Φρύνιχος : Παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶν τι πασχόντων, ἀπὸ Φρυνίχου τοῦ τραγικοῦ. υποκρινό- 45 μενον γὰρ αὐτὸν τὴν Μιλήτου ἄλωσιν οἱ Ἀθηναῖοι δακρύσαντες ἐξέβαλον δεδοικότα καὶ υποπτήσσοντα. [πτήσσειν δὲ κυρίως τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι. λέγεται δ' ἐπὶ τῶν ὀρνέων.]

1491. τάχα βαλλήσεις : (Ῥήεις, λίθους θηλονότι, 50 ὀρχούμενος.) — ἀντὶ τοῦ βληθήσῃ, νικηθήσῃ. R.

1492. σκέλος : Ὑψηλὴν φορὰν. R. V. καὶ παρ' Εὐπό- λιδὲ ἐλακτικεῖν. V.

(σκέλος οὐράνιον : Ὡς αὐτοῦ ἐπάρχοντος τὸ σκέλος καὶ ἐπιδείξαντος τὸν προικτόν.) — εἰς ὕψος. R.

1493. (κοτυληδών : Εὐκίνητος ἡ κοτύλη μου στοέ- σεται.)

1497. ἀλλὰ μανικὰ πράγματα : Εἰπόντος αὐτοῦ ὅτι νῦν δὴ ἐκλείνεται, χαλαρὰς γενομένης τῆς κοτύλης, ἐπάγει ὁ παῖς ὅτι οὐκ ἐκλύσεως, ἀλλὰ μανίας ἐστὶ τὰ 5 πράγματα.

1499. ἀντὶ τοῦ εἰς ὄρχησιν ἁγωνισάμενος. V.

1502. (ὁ μέστος : Οὐ τὸν τραγικὸν λέγει Μέστος. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μέσος, καὶ Μένανδρος Καρχηδονίῳ. ἀκριβῶς δὲ εἶκοι λέγειν. τέσσαρες μὲν δὴ εἰσιν· ἀλλ' 10 οἱ τρεῖς χορεύονται, Ξενοκλῆς δὲ ποιητής. καταλέγει αὐτοὺς σαφῶς Φερεκράτης. τῶν τριῶν οὖν μέσος.)

1503. (ἐμμελεῖα κονδύλου : Ἐμμελεῖα τραγικῆ ὄρ- χησις. ὡς εἰ ἔλεγεν ἐμμελεῖα ὀδῆς· εἶπε δὲ κονδύλου. οἶδωμι αὐτῷ, φησί, κονδύλον, καὶ ἀπολῶ αὐτόν. μικρὸς 15 γὰρ ἐστὶ καὶ λεπτός.)

1504. (ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ : Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν οἶδε τοῦ ῥυθμοῦ. Καρκινίτης δὲ υἱὸς Καρκίνου. ὠψώνηκα δὲ εἶπεν, ὡς ὀψάργον αὐτὸν διαβάλλον.)

(1507) πλήν γε Καρκίνους : Παρὰ τοὺς καρκίνους 20 τοὺς [λεγομένους] παγούρους.

1508. καὶ ὁ ποιητὴς αὐτῷ. V.

1509. (ὀξὺς ἢ φάλαγξ : Εἶδος ἀγγείου ὀξυροῦ ἢ ὀξὺς. Ἄλλως. εἰς σμικρὸν τὸν Ξενοκλέα. καὶ τὸ φαλάγγιον 25 μικρὸν καὶ συνεστραμμένον. ὀξλον δὲ ἐκ τῶν Φερε- 23 κοράτους Ἀγρίων « καὶ καρκίνος μὲν τις ἦν ὁ Θωρηκίου « υἱός. ἦσαν δὲ αὐτῷ τρεῖς τινες μικροί, κομῆται τότε « καὶ νῦν εἰσὶ μικροὶ καὶ κομῆται. φίλαρχοι τότε παῖδες « ἦσαν ὄντες νῦν φιλαρχικώτεροι. μὰ τὸν Δι' οὐ τρεῖς « τε ἐκεῖνοι εἰσιν οἱ τέτταρες. ») 30

1510. ὁ πιννοτήρης : Περί Ξενοκλέους ὁ λόγος. δια- βάλλει αὐτὸν ὡς ἀδωράγον. (πιννοτήρης δὲ οὐκ ἄλ- λως, ἀλλ' ἐπεὶ καρκινίον τί ἐστι σύννομον καὶ αἰεὶ ταύτῃ 35 προσδεχόμενον. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ

ὁ πιννοτήρης τοῦδε μάντεως χοροῦ.

35

Ἄλλως.) πίννα ὁστρεὸν ἐστὶ. (τοῦτο ὑποδέχεται καρ- κίνος· καὶ ὅταν εἰσέλθῃ μικρὸν ἰχθυΐδιον, δάκνει τὴν πίνναν, καὶ συστέλλει τὸ ὄστρακον, καὶ ἐναποκλείει τὸ ἰχθυΐδιον. — Ἄλλως. οἱ μὲν ζῳῶν τι λέγουσι σύννομον τῷ καρκίνῳ τὸν πιννοτήρη, οἱ δὲ αὐτὸν τὸν καρκίνον, 40 ὡς ἐπιτηροῦντα τὴν πίνναν. φασὶ γὰρ ὅτι ἡ μὲν πίννα πρὸς τὰς ἀκτῖνας πεσοῦσα τοῦ ἡλίου ἀνοίγνυσσι τὸ ὄστρακον καὶ τὴν θερμὴν εἰσδέχεται, ὁ δὲ ἐπιτηρῶν εἰσέρχεται καὶ δάκνει αὐτήν, ἡ δὲ συστέλλει τὸ ὄστρα- 45 κον καὶ βιβρώσκειται ὑπ' αὐτοῦ.)

1513. τῶν ὀρχίλων : Ὁρχίλος εἶδος ὀρνέου μικροῦ. ἐκ τούτου δ' αὐτῶν ὑπεμψάνει τὸ βραχὺ καὶ κατωφερές. (ἅμα μὲν πρὸς τὴν λαγνείαν, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν ὄρχησιν. ἐμψάνει δὲ αὐτοὺς καὶ μεγάλα αἰδοῦντα ἔχον- 50 τας.)

1515. ἄλμην κύκα : Ὡς πρὸς ἰχθύος ὁ λόγος· ὅτι ἄλμη, 55 ὅτι πάντως ὠμός. καὶ τοῦτο πρὸς τὸ πολυψάγον αὐτῶν. ἵνα γὰρ τὰ κρέα μὴ σήπηται μένοντα, πάττεται τὴ

ἄλμην. (* Ἄλλως. ἐπειδὴ ἄλμην παρασκευάζουσιν ἐπὶ τῇ φαγεῖν ἰχθύδια, ἣ καρκίνους. ὡς καρκίνοις οὖν αὐτοῖς χρώμενός φησιν, ὅτι παρασκευάσον ἄλμην, ἵνα ἔαν αὐτοὺς νικήσω, ὁπτήσω αὐτοὺς καὶ φάγω.)

5 1516. ἐπ' ὀλίγον συσταλῶμεν. R.

1517. βεμβικίζουσιν : (Διακινήσωσιν. ὡς καρκίνοις δ' ὁ χορὸς αὐτοῖς διαλέγεται.) — περιάγωσιν. R.

1524. (καὶ τὸ Φρυγίγειον : Δῆλον ὡς σημειῶδές τι ἦν τὸ Φρυγίγειον, τὸ εἰς ὕψος ἐν τῇ ὀρχήσει ἐκλακτί-
10 ζειν.) — καὶ οὐκ ἄλλως αὐτὸ Εὐπόλις εἶπεν. V. [τὸ δὲ ὥζουσιν ἀντὶ τοῦ θαυμαστικόν τι λέγωσι. σύνθετον δὲ ἐστὶν ὡς τὸ οἰμώζειν καὶ κλώζειν, ἀπὸ τοῦ ω θαυμαστικοῦ.] — τὸ δὲ ὥζειν τῶν παρηγμένων ἐστὶν ὡ λέγειν, καὶ τὸ οἰμώζειν καὶ κλώζειν. ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν λέγωσιν οἱ θεαταί, ὡς παρὰ τὸ οἶμοι οἰμώζω. V.

1529. πληῖζον σεαυτὸν εἰς τὴν γαστέρα, ὃ ποιοῦσι πηδῶντες. V.

1530. ῥίπτε σκῆλος : Εὐφρόνιος οὕτω φησὶν ὀνομάζεσθαι σχῆμά τι τραγικῆς ὀρχήσεως. (βεμβικες δὲ περιφοραί, περιαγωγαί.)

1531. (καὶ αὐτὸς γὰρ : Ὁ Καρκίνος, ψησὶ, προσέρχεται. πρὸς τοῦτο γὰρ καὶ τὸ Ποντομέδων.)

1534. τοῖσι τριόρχαις : (* Ἐπαιξε διὰ τὸ τρεῖς εἶναι. ἔστι δὲ ὁ τριόρχης ὄρνενον.)

1535. (ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτε : Ἐξάγετε, φησὶν, ἕαυ-
10 τοὺς ἔξω.) — εὐχερῶς δέ, ὡς ἐν τέλει, τὴν ἔξοδον τῶν προσώπων βούλεται ποιῆσαι. V.

1536. (οὐδεῖς πω πάρος : Εἰσέρχεται γὰρ ὁ χορὸς ὀρχούμενος, οὐδαμῶς δὲ ἐξέρχεται.)

ΕΙΡΗΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

(Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτες Ἀθήνησιν ὁγούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρειται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἰρᾶς λίθους ἐπιφορτῆσει, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυσίᾳ τρῖβεῖν. καὶ μέχρι μὲν τινος ἐναγώνιος γίνεται ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοῖδουκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἐκάτεροι χρῆσαντες ἀπολλωλεσκέαναι εἰς Θοράκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖν καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευῇν δαίδυκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργοὺς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαθόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμῳ ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι· ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεοῦ πᾶσιν ὀφθείσῃς, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανείσων, συμπάρων ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν ἀποφανομένης πρὸς τοῦτο μνηνύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἧς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χάτερων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμῆν διαγνούς τὴν Εἰρήνην ἰδρύεται, καὶ οὕσα ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. τοῦντεῦθεν οἱ τε τῶν εἰρηνικῶν ὅλων δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοῦμπάλιν κλάοντες, εἰσάγεται ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμωδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναῖος σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας. οὗ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δράμα καθῆκεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἰππῆας καὶ

Ὀλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῶδων τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Ἀμάχων τὸν φιλοπόλεμον αἰεὶ διαβάλλον. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δαικνὺς ὁπόσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκαλοὺς ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δράματων αὐτοὺς ἐδίδασκον. ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου ἐν ἅστει. πρῶτος Εὐπολὶς Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνην, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δράμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, ἡνίκα ἐρμῆν λοισκρότης.)

II.

Ἦδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἑλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανὸς γὰρ διηππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δράμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεϊκίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλέσθαι. παραιοῖς αἰεὶ τοῖνυν γεωργόν, Τρυγαῖον τοῦνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιοῦμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀναλθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πεισόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορεύειν ποιήσει, παραιοῖς αἰεὶ τρέποντα κἀνθαρὸν ὡς ἀναπησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέπειν προστετέτακτο τὸν κἀνθαρὸν, δυσποροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινῶν ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

III.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις δεδιδαχὼς Εἰρήνην ὁμωνύμως ὁ Ἀριστοφάνης. ἀδελφον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἐτέρην καθῆκεν, ἥτις οὐ σοῖζεται. Κράτης μέντοι δύο οἷδε δράματα γράφων οὕτως « ἄλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνέσιν, ἢ « Βαθυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἐτέρᾳ Εἰρήνῃ. » καὶ σποράδην δὲ τίνα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένη οὐκ ἔστιν.

IV.

(ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Τῷ Διὶ φράσαι σπεύδων τὰ κατ' ἀνθρώπους * *
 Τρυγῆος θέλων * * ὡς τοὺς θεοὺς
 ἐξέτρεφεν ὄρνιθας· ὡς δ' ἀνέπτη, κατέλαβεν
 Ἑρμῆν μόνον ἄνω. κατ' ἐπιδείκνυσιν φράσας
 τὸν πόλεμον βρούθηται ἀπρηγμένον
 ἀέριος ἔτοιμόν τ' ὄντα πρὸς κακουχίαν,
 τὴν πρότερον Εἰρήνην δὲ κατορωρύγμεν
 ἰκέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς ἀνάπαλιν ποεῖν.
 τὸ μέλ βαδ' ἐπένευσσε, καὶ τότε
 ἀπάγουσιν αὐτὴν τὴν ἐκ βερέθρου καὶ τάχαθ'.)

SCHOLIA IN PACEM.

[[Ἡ εἰσθεσις τοῦ δράματος ἐξ ἱαμβίων π' συνήθων.
 τὸ μέντοι ζ' μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέ-
 σεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος.]]

Τοῦ δράματος πρῶτοι τρίμετροι ἱαμβοὶ ἀκατάλη-
 κτοι π', ὡς τελευταῖος « ἱππὴρὸν ἐς τὸν αἰρ' ἐπὶ τοῦ καν-
 θάρου. » μετὰ δὲ πεντήκοντα ὁκτὼ ἔστι προαναφώνημα
 τὸ ἕα ἕα, καὶ τὰ ἐξῆς ἱαμβικά. V.

1. αἶρε ἀντὶ τοῦ φέρε. καὶ παρ' Ὀμήρῳ [Π. ζ, 264]
 ἀξιοῦσι τὸ αἶρε ἀντὶ τοῦ διδόναι καὶ προσφέρειν λέγε-
 σθαι ἐν τῷ « μὴ μοι οἶνον αἶρε. » R. V. δύο δὲ εἰσιν
 οἰκέται. ὧν ὁ μὲν τρέφει τὸν κύνθαρν, ὁ δὲ ἕτερος μάτ-
 τει. ὁ τρέφων οὖν λέγει πρὸς τὸν μάττοντα. — ἐπα-
 ναδιπλωσις δὲ τὸ σχῆμα τοῦ λόγου· οἷς γὰρ τῇ αὐτῇ
 λέξει κέχρηται. V.

25 μᾶζαν : Μᾶζα κυρίως ἡ τροφή ἢ ἀπὸ γάλακτος καὶ
 σίτου, παρὰ τὸ μᾶζεσθαι. τὸ δὲ μᾶζαν προπερισπαστέον,
 τουτέστι τροφήν. καταχρηστικῶς δὲ τῇ λέξει κέχρηται·
 οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν νῦν θέλει δηλοῦν· οὐ
 γὰρ αὕτη κύνθαρων τροφή· ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα,
 30 λέγω δὴ τὴν κόπρον· τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν κύνθαρων
 τροφή. πίτυρα δὲ τινα βυπαρὰ μάττουσιν οἱ οἰκέται.
 κόπρον γὰρ φυρᾶν ἀπείησαν.

ὡς τάχιστα : Ἡ τάχος, ἡ διὰ ταχέων. — διὰ δὲ τοῦ
 σπουδαίου τοῦ παρὰ τῶν οἰκετῶν πρὸς τὸν κύνθαρν
 35 ἐμφαίνει τὴν περὶ αὐτὸν τοῦ δεσπότου μεγίστην φρον-
 τίδα. R. V. κύνθαρς δὲ εἶδος ζῴου παρὰ τὰς σίλφας τὸ
 μέγεθος. — ἀναθιβατέον δὲ τὸν τόνον· οὕτω γὰρ Ἀτ-
 τικοί. R. V.

2. (ἰδοῦ : Παρεπιγραφή· ὁ γὰρ ἕτερος τῶν οἰκετῶν
 40 τὸ προσταχθὲν ποιῶν αὐτῷ παραφέρει καὶ ἐπιδίδωσι
 τὴν τροφήν.
 τῷ χάριστ' ἀπολουμένῳ : Διὰ γὰρ τὸ ἀνάγκην ἔχειν

ἄπτεσθαι καὶ ψηλαφᾶν τῆς κόπρου ἀπεχθάνεται πρὸς
 τὸν κύνθαρν.)

3. μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν : Οὐχ ὡς ὄντως τρώγοντος,
 ἀλλὰ πρὸς τὸ μυθεύμενον ἔπαιζεν. ὡς ἐπιτήδες γὰρ
 πεπλάσμενα ἔστι τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα.

5 5. νῦν δὲ : οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀρτίως. (ἐν ἐρω-
 τήσῃ τὸν λόγον νῦν προσάγει. ἐκείνου γὰρ αἰτήσαντος
 μᾶζαν ἑτέραν, φησὶν αὐτὸς, ἣν γὰρ νῦν αὐτῷ προσέφε-
 ρες οὐ κατέφαγεν; ὥστε πῶς; διόπερ ἐκείνου ἀρνούμε-
 νου μὴ βεβρωκέναι τὸν πρότερον πέλεθον, τὸν κύνθαρν
 10 προστίθησι καὶ τὴν αἰτίαν, ὡς περικυλίσας ἐνέκαψεν.)

6. ἄλλο φαγεῖν καὶ ἄλλο καταφαγεῖν καὶ ἄλλο κα-
 ταπιεῖν. φαγεῖν μὲν γὰρ τὸ τᾶξει, καταφαγεῖν δὲ τὸ
 ἀθρόως, καταπιεῖν δὲ τὸ μὴδὲ μασώμενον ἐσθίειν. τὸ
 οὖν ἀδοξάζον τοῦ ζῴου δεικνύς λέγει ὅτι οὐ κατέφαγεν
 15 ἀλλὰ κατέπιεν μὴδὲ μασήσμενος.

7. περικυλίσας : (Περιελκύσας καὶ περισύρας. ἔθος
 δὲ τοῖς κύνθαροις τὰς ὀνίδας περικυλίειν.) λέγεται ὁ
 κύνθαρς εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν καὶ οὕτω περι-
 στρέφειν τοῖς ποσὶν, ὥς ὅταν ἐγγυμνασθὲν τὸ σπέρμα
 20 ἀποδοθῇ καὶ ἐγγεννησῇ. Θῆλυς γὰρ κύνθαρς οὐ γίνεται,
 ἀλλὰ πάντες ἄρρενες γεννῶνται.

τοῖν ποδοῖν : Πρὸς τὴν τάξιν τῶν ποδῶν ἀκολουθῶς
 τὸ οὐϊκόν. — καὶ ἐν Νεφέλαις [150] ἐπὶ τῆς ψύλλης
 « ἐνεβάψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὴν πόδα. » καὶ παρὰ
 25 τῷ ποιητῇ τεσσάρων ἱππῶν ὄντων τῷ Ἑκτορι, δύο
 μὲν δεξιῶν, δύο δὲ ἀριστερῶν, πρὸς σύνταξιν ἀκολουθῶς
 ἐπήνεγκε [Π. Θ, 189] « νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνε-
 τον. » R. V.

9. (κοπρολόγοι : Τοῦτο ἦτοι πρὸς τοὺς ἄλλους ῥή-
 30 τωρς καίτοι χαριεντιζόμενος ἀποστίνεσθαι, διαβάλλειν
 αὐτοὺς ὡς μυσαροὺς καὶ λοιδοροὺς, ἡ διότι τὰς κόπρους
 τοῖς οἰκέταις προστετέτακτο βαστάζειν εἰς τροφήν τοῦ
 κύνθάρου. τοὺς συνεργοὺς οὖν τῶν ὁμοδούλων εἰς ἐπι-
 35 κουρίαν καλεῖ.

προσλάβεσθε : Βοηθήσατε. συνέχει γὰρ τῇ μιᾷ τὴν
 βίαν, τῇ δὲ ἑτέρᾳ μάττει. ζητεῖν οὖν ἔοικε τοὺς δια-
 δεξομένους.)

10. ἀποπνιγέντα : Συνέχει γὰρ τὰς βίνας διὰ τὸ
 φυρᾶν τὴν κόπρον ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀδωδέναι αὐτῷ. μήτε
 40 οὖν διεξίστοντας ἐπὶ τοῦ πνεύματος μήτε τοῦ ἐξωθεν ἀέρος
 σπυμμένου, ἀλλ' ἀποκεκλειμένων τῶν βινῶν τῇ θλίψει
 τῶν ὁκτύλων, ἀνάγκη στενοχωρουμένου τοῦ πνεύμα-
 τος πνίγεσθαι αὐτόν.

11. ἑτέραν ἑτέραν : (Οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ πολλῶν
 45 λέγουσι τὸ ἑτέραν. ἡμεῖς δὲ ἐπὶ δευτέρας μόνως.) ἐπὶ
 τῆς τρίτης ἑτέραν εἶπεν. (ὅπως δὲ ἡ παρατετηρημένη
 ἐπὶ τε τοῦ ἑτέρου καὶ ἄλλου διαφορὰ παρ' Ἀττικοῖς
 οὐκ ἔστιν.)

ἡταιρηκότος : Ἐπειδὴ ἐκείνου δοκεῖ ἡ κόπρος τε-
 50 τρίζθαι ὡς ἡταιρηκότων. ἐκ δὲ τοῦ ἐτοίμως καὶ προ-
 χεῖρως προσενεγκεῖν διχθάλλει τοὺς Ἀθηναίους, ὡς
 πολλῶν καὶ ποιούντων [[τοιαῦτα] παρ' αὐτοῖς καὶ πα-
 σχόντων.

ἴσως ἵνα τοῦ τρίβειν ἀπαλλαγῇ διὰ τὸ τὴν τῶν παίδων τετριμμένην εἶναι καὶ ἐτοιμὴν ἐκ τῶν χρωμένων. R. V.

13. (ἐνὸς μὲν ὧνδρες ἀπολελύσθαι : Τοῦ τρίβειν καὶ 6
φυρᾶν τὴν κόπρον. ἐκέρβανα, φησί, διὰ τὸ μὴ ἴσως
χρῆζειν ἐστὶ τοιοῦτου πόνου τὴν τοῦ ἡταιρηκότος τοῦτου
παίδος κόπρον, ἀλλ' ὥσπερ ἐτοιμὴν καθεστῆκεναι τρί-
βειν καὶ ἀνατερίσθαι ὑπὸ τῶν χρωμένων.)

(14). οὐδεὶς φαίη : Οὐ γὰρ ἂν τις ὑποπεύσειε διὰ
10 τοῦ φυρᾶν ἐμὲ ἤδη καὶ τὴν κόπρον ἐσθίειν. — οὐτοῖν
οὖν ὄντων τῶν περὶ ἐμὲ δυσχερῶν, τῆς τε δυσωδίας
ἣν ἀπὸ τοῦ μαλάσσειν καὶ φυρᾶν τὴν κόπρον συνέβαινε
πάσχειν, καὶ τῆς περὶ τῆς τροφῆς ὑποψίας, ἣδη φαι-
νεῖσθαι τοῦ ἐνὸς ἀπαλλαγείας, τοῦ μὴκέτι καταναγκάζε-
15 σθαι φυρᾶν τὴν κόπρον, ἡγοῦμαι ἀπηλλάχθαι φησί
καὶ τῆς ὑπονοίας τῆς ἐπὶ τῇ τροφῇ οὐδένα γὰρ ὑμῶν
πιστεύειν οἶμαι ὅτι ἐτι μάττων καὶ φυρῶν ἤδη καὶ
ἐσθίω. ὅγῃον δὲ ὅτι πίτυρα ἦν· ἀπίθανον γὰρ κόπρον
μάττειν. Ἄλλως. V. εἰώθασιν γὰρ ἄμα τῷ μάττειν
20 ἐσθίειν. — ἄφ' οὗ καὶ τὴν παυσικάπην ἐπενόησαν,
τροχοιδέες τι, δι' οὗ τὸν τράχῃλον εἶρον πρὸς τὸ μὴ
δυνασθαι τὴν χεῖρα προσάγειν. μέμνηται δὲ ἐν Ἱερο-
σιν Ἀριστοφάνης· « παύσειν ἔοιχ' ἡ παυσικάπη κά-
πτοντά σε. » V.

17. ὑπερέγειν : Ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι
25 τῆς ὁσμῆς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, ἅπερ κινδύ-
νευει τῆς ἀντλίας πληρωθείσης. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι
νικῶμαι μάττων. — Ἄλλως. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ
τόπου τῆς νεὸς ἐξ οὗ τὸ ὕδωρ ἄρρυσιν. φησὶν οὖν ὅτι
οὐ δύναμαι ὑποφέρειν, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ὑπερ-
30 ἄνω μου γεγεννημένου. διὰ δὲ τούτου τὴν ἀδηφαγίαν
τοῦ κανθάρου δηλοῖ, ὡς υπερκεράσαντος ὕδατος τῆς
ἀντλίας. V.

18. ἀντὶ τοῦ τὴν σκάφην. ταῦτα δὲ εἰπὼν προσφέ-
ρει τὸ ἀγγεῖον ἐνθα ἐξύρα. R.

35 19. ἀπόφερε τὴν ἀντλῖαν καὶ σεαυτόν. R. V.

20. (ὕμῶν δέ γ' εἴ τις : Πρὸς τοὺς ἀκροατὰς τὸν
λόγον ὁ ποιητὴς ἄγαν εὐφρῶς ποιεῖται.)

21. μὴ τετρημένῃν : Διὰ τὸ μὴ ὁσφραίνεσθαι τῆς
κόπρου τῶν μυκτῆρων ἀποκλεισμένον.

40 24. ὅς καὶ κύων. κοπροφάγα τὰ ζῷα. R.

ὥσπερ ἂν χέσῃ τις : Ἀντὶ τοῦ ἄτριπτον. ἀνθρώπων
δηλονότι. ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, φησὶν, οὕτως ἐσθίει τὰ
ἀποπατήματα καὶ ὅς καὶ κύων, μὴ δεόμενοι τοῦ μάτ-
τεσθαι αὐτά.

45 25. φαύλως ἐρεῖδει : ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως μαστᾶ-
ται. (ἢ συντόνως ἐσθίει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρετ-
τόντων καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κόπαις. ἐρεῖδειν δὲ
φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὅτιον συντόνως γινόμενον. τὸ
δὲ βρενθύεται.) ἀντὶ τοῦ σεμνύνεται καὶ ἐπαίρεται
50 (Ald. V. μέγα φρονεῖ.) — οὐ μὲν ἀπὸ βρένθους τοῦ φυ-
τοῦ, οἱ δὲ μύρου εἶδος, ὃ χρίονται αἱ γυναῖκες καὶ
ἐπ' αὐτῷ μέγα φρονούσιν. V.

28. ὥσπερ γυναῖκι γογγύλῃν : Αἱ γὰρ γυναῖκες, ἵνα

μὴ δοκοῖεν πολυψάγοι εἶναι, ἐκ τῆς πυκνότητος τῆς
μάζης, μικρὰς εἶναι δοκούσης, ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμ-
φαίνουσι, στρογγύλας αὐτὰς ποιοῦσαι τὰς μάζας.
(γογγύλῃ δὲ παρείκασεν αὐτάς, ἐπειδὴ καὶ αἱ γογγύ-
λαι στρογγύλαι παρ' αὐτοῖς. ἐστὶ δὲ λαχάνου εἶδος, ὃ 5
παρὰ τισι βράνον καλεῖται. — Ἄλλως. ὡς τῶν
γυναικῶν ἐαυταῖς ἐπιμελέστερον τριβουσὶν, ὥστε μὴ
διακεχύσθαι τὴν μάζαν διὰ τὸ ἄτριπτον εἶναι, ἀλλὰ
συνεστράφθαι. παρατετήρηκε δὲ ταῦτα καὶ Σώφρων
καὶ Καλλιμάχος. V. γόγγυλος ἐστὶ λίθος.) 10

(29). ἀλλ' εἰ πέπαυται : Εἰ τῆς τροφῆς ἐπαύσατο
δηλονότι κορροσθεὶς ὑπ' αὐτῆς. — νῦν δὲ τῇ ἐδωδῇ
ἐγρήσατο παρὰ τὸ δωδέναι τὴν κόπρον. πρὸς τὸν
κάνθαρον λέγει πιθανῶς διὰ τὸ θαυμάζειν μὴ ὁρῶσι
τοῖς θεαταῖς παρίστησι. V. παρὰ τὸ δωδέναι ἐγρή- 15
σατο. R.

30. (παροῖζας : Ὁλίγων διανοοῖας τὴν θύραν, ὥστε
ἰδεῖν μὲν τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρακτόμενα, μὴ ὁραθῆναι δὲ
ὑπ' αὐτοῦ. ὅγῃον δὲ ὅτι καὶ τοῦτο παρεπιγραφὴ ἐστὶ·
δεῖ γὰρ αὐτὸν ἡρέμα ἀνοῖξαι καὶ κατανοῆσαι εἴτε ἐσθίει 20
ὁ κάνθαρος εἴτε πέπαυται.)

31. ἐρεῖδει : Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων, ὅταν
προτερεῖδωσι σφοδρῶς τῇ θαλάττῃ τὰς κόπας. V.

32. τέως ἕως : Ὅτι ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ ἕως
καὶ τέως, καὶ ὅτι εἰς ὑπόδειγμα χρήσιμον. Ἄλλως. 25
παρατηρητέον ὅτι ἐνταῦθα διαφόρως ἐγρήσατο τέως καὶ
ἕως. ἐστὶ δὲ χρήσιμα εἰς ὑπόδειγμα. V.

33. οἷον δὲ κύψας : Οἷον ἐγκύψας. διὰ δὲ τοῦ σχή-
ματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. — καὶ γὰρ τῶν
ἀνθρώπων καὶ τῶν θηρίων αὐτῶν οἱ μάλιστα τοὶ ἐδέ- 30
σασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλή-
στως καὶ περισπουδάζτως ἐσθίειν. V.

34. (ὥσπερ παλαιστής : Τῇ μεταφορᾷ ἐγρήσατο
καὶ διὰ τὸ τοὺς κανθάρους μιμεῖσθαι τοὺς παλαιστὰς
διαιρουμένους ἐν τῇ κυλίειν τὴν κόπρον. — Ἄλλως. 35
ἡμῶν μὲν ὡς τῶν παλαιστῶν ἀδηφαγούντων, ἡμῶν δὲ τὸ
ἐπιπερόμενον οἰκείως τῶν παλαιστῶν ἐμνημόνευσε καὶ
τῇ εἰκόνι ἐγρήσατο. δοκοῦσι γὰρ οἱ κάνθαροι, ἐπειδὴ
ἐφέλκονται τὰς κόπρους, τῶν παλαιστῶν μιμεῖσθαι τὸ
σχῆμα, ὅ ἐν ἀρχῇ χρώνται τῆς πάλης. V. παραβαλὼν 40
δὲ) ἀντὶ τοῦ χαλάσας τοὺς ἐμπροσθίους δρόντας, ὥσπερ
καὶ χαλάσαι κόπην λέγουσι παραβαλεῖν.

36. ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία : (Οὕτως ἐστὶ, φησί, κι-
νούμενος, ὥσπερ οἱ ἐργαζόμενοι τὰ σχοινία τὰ μέγала
τῶν πλοίων, ὅτι ἐργαζόμενοι τῷ σώματι καὶ ὅλη τῇ 45
ψυχῇ καὶ τῇ δυνάμει ἐργάζονται ἐν τῷ πλέκειν οὕτως
ὅλη τῇ δυνάμει ὁ κάνθαρος, φησὶν, ἐσθίει κινούμενος.
Ἄλλως. ἐπεὶ οἱ σχοινοπλόχοι συμπεριέρχονται τῇ τῶν
σχοινίων συμπολῇ διὰ τῆς τροχίλειας. παρέλκων
καὶ γὰρ ἐκείνοι δαῦρο κακῆν ἐν τῇ πλοκῇ περιφέρουσι 50
τὴν κεραιλήν. Ἄλλως.) κινῶν γὰρ καὶ μεταβάλλων
ἐσθίει ὁ κάνθαρος, ὥσπερ οἱ τὰ ὄργανα στρέφοντες τῶν
σχοινίων. V. R.

τὸν αὐτὸν τρόπον, ἢ οὕτως, ὁμοίως ἐλίσσων τὰς χεῖρας.

διὰ δὲ τὸ ἐφέλκεσθαι αὐτοὺς τὰς κόπρους ἀνάγκη τὸ σχῆμα τοῦτο ποιεῖν καὶ ἐνὶ παρ' ἐνὶ ἐφέλκεσθαι τῶν ποδῶν. χεῖρας δὲ ἐκάλεσε τοὺς ἐμπροσθίους πόδας. V.

(37). συμπλέκοντες : Συμπλέκοντες (συνδέοντες V.). 6 τούτους δὲ ἐκάλουν καὶ σχοινοσυμβόλους (σχοινοισυνδέτας V.).

38. καὶ κάκισμον : Δικαίως τὰ τοιαῦτα ἐσιώμενα κάκισμά ἐστι. — βορὸν : οὕτως ὀξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀδηφάγον. R. V.

10 39. γῶτος ποτ' ἐστὶ : Ἐπεὶ ἐν ἑκάστον τῶν ὀρνέων ἀνάκειται θεῶ τινι, ὡς ἀπὸς τῷ Διὶ καὶ ἡ γλαυκὴ τῇ Ἀθηνᾷ, (τίνος οὗτός ἐστιν;) οὐκ ἔστιν οὖν, φησί, τῆς Ἀφροδίτης, ἐπεὶ αὕτη μὲν μύροις χαίρει, ὁ δὲ δυσώδης ἐστίν.

15 ἀναφροδίτου γὰρ τὸ ζῶον. V.

προσβολή : Ἡ ζημία, ἡ τοῦ δαίμονος ὀργή. ἀντὶ τοῦ ζῶον εἰπεῖν, ζημίαν εἶπε, καταρώμενος ἑαυτοῦ.

40. μύροις μὲν γὰρ ἡ θεὸς ἥδεται. διὸ καὶ τοὺς ὕας 20 ἀλλοτρίους εἶναι φαμεν τῆς θεοῦ, βορβορώδεις γὰρ, προσφυεῖς δὲ τὰς πελειάδας διὰ τὸ τιθασθὲν καὶ καθαρόν αὐτῶν. R. V.

41. ἐξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἀφροδίτην τῶν Χαρίτων ἐμνημόνευσε. δοκεῖ γὰρ πως κοινωνία εἶναι τούτων τῶν θεῶν οὐδὲν γὰρ ἐπαφροδίτου, ὁ μὴ ἐστὶ Χαρίτων. V.

25 Ἀφροδίτης μὲν γὰρ καὶ Χαρίτων πολλή κοινωνία. R. τίνος ἄρα. V.

42. Διὸς καταιδάτου : Ἀντὶ τοῦ Διὸς ἂν εἴη, καταιδάτης δὲ τιμᾶται ὁ Ζεὺς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ τὸ καταβιδάξιν τοὺς κεραυνούς. ἡ ἀπὸ τῶν κεραυνῶν 30 τῶν ἄνωθεν πιπτόντων. ἡ ἀπὸ τοῦ καταβιδάξιν δι' ἔρωτα τῶν γυναικῶν γυναικῶν. παίζει δὲ καταιδάτην αὐτὴν καλῶν, ἐπεὶ σκάτοις τρέφεται ὁ κύνθαρος.

43. οὐκ οὖν ἂν ἦδῃ τῶν θεατῶν : Ἐνταῦθα θέλων τὴν ὑπόθεσιν δηλῶσαι, σκώπτει τοὺς Ἀθηναίους ὡς 35 φιλολοιδόρους. φησί γὰρ, πάντως τις τῶν θεατῶν βλέπων τὸν κύνθαρν, ἀνίσταται λέγων πρὸς τί τὸν κύνθαρν πεποιήκεν Ἀριστοφάνης; (εἴτα ἄλλος ἐλλόγιμος εἶναι δοκῶν, λέγει, πάντως τὸν Κλέωνα θέλει σκῶψαι ὁμοίως ὄζοντα αὐτῷ. ταῦτα δὲ λέγει τοὺς θεατὰς διαλέγεσθαι

40 πρὸς ἀλλήλους πρὶν μαθεῖν τὴν ὑπόθεσιν. ἰστέον δὲ ὡς βυρσοπώλης ἦν ὁ Κλέων, αἱ δὲ βύρσαι δύσοσμοι.)

45. πρὸς αὐτὸν τις. V.

46. Ἑλληνικός, Ἀθηναῖος. Ἴων γὰρ ἀρχαῖος Ἀθηναῖος. R.

45 47. διὰ τὸ δύσοσμον. καὶ γὰρ αἱ βύρσαι δύσοσμοι. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. ἐπειδὴ οἱ βυρσοδέψαι κακίστον ὀνόμαζον. αἰνίττεται δὲ ἀντὶ τοῦ δηλοῦ. ἰδίως δὲ τὸ αἰνίττεσθαι δηλοῖ τὸ λεληθότως περὶ τίνος λέγειν. R. 50 ἐξ ἀφορισμῆς θέλει εἰπεῖν τὴν ὑπόθεσιν διὰ τὸ δύσοσμον. καὶ γὰρ αἱ βύρσαι δύσοσμοι. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. V.

48. τὴν σπατὶλὴν ἐσθίει : Ἀντὶ τοῦ ἥσθιεν ἀποθανόν γὰρ ἦν ὁ Κλέων σπατὶλὴ δὲ λέγεται ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος. διαβάλλει οὖν τὸν Κλέωνα ὡς σκατοφάγον.

Ἄλλως. τὰ μικρὰ ζύσματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. πῶς δὲ ἥσθιεν ὁ Κλέων ἥδη τεθνηκώς; Ἐρατοσθένης γὰρ ἐπὶ Θράκης τὸν θάνατον Βρασίδου καὶ Κλέωνος ὁκτῶ μῆσι προγεγονέναι φησί· καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τούτοις [v. 269] φησὶν « ἀπολώλει Ἀθηναῖος ἀλγε- 5 τρίςανος. » βῆτέον οὖν ὅτι τὸ ἐσθίει ἀντὶ τοῦ ἥσθιεν. Ἄλλως. σπάτος τὸ δέρμα, σπατὶλὴ δὲ ὁ βύρπος τοῦ δέρματος. V.

49. οὐχ ὡς πίνοντος τοῦ κανθάρου, ἀλλ' ὡς ἐπὶ ἱπποτροφίας. R. 10

52. τοῖς ὑπερβαίνουσι τὴν τῶν ἀνδρῶν ἡλικίαν. ἡ τοῖς ὑπερῆφάνοις. ἡ τοῖς τούτων ἰσχυροτέροις καὶ μάλλον ἀκμάζουσιν. καὶ Ὁμηρος ἡγορή. V.

53. οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς : Διαβάλλει αὐτοὺς ὡς μαινο- 15 μένους μανίαν δικανικὴν.

59. τὸ κόρημα : Τὸ κόσμητρον, τὸ σάρον, (ὃ εἰώθησιν ἀποκαθαίρειν τὸ πλῆθος τῶν ἐν τοῖς οἴκοις βύρπων). μῆκροί τε δὲ ἀντὶ τοῦ παῦσαι ἔρμηον οἰκητόρων ποιῶν διὰ τῶν πολέμων. — ἦν δὲ καὶ ἄρα τις αὕτη τοῖς ἀρ- 20 χαίοις, ὡς που καὶ ὁ Μένανδρος φησὶ « πολλάκις ἐκ κορηθείης σύ γε, » βουλόμενος τὸ ἄρδην ἀπολέσθαι ση- μάνα. R. V.

62. τί δρασεῖς : Ἀντὶ τοῦ ὁρᾶν διανοῆ. [εἰσὼν δὲ ταῦτ' αὖτις ἐφην ὁ Τρυγαῖος. τοῦτο δὲ ὄνομα κύριον, ὃ ὁ μὲν Ἡρωιδανὸς προπερισπᾷ, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς τὸ Τί- 25 μαιος προπαροξύνουσι.]

Τρύγατος (ὄνομα κύριον) ἀπὸ βήματος τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ προαναπέμπει τὸν τόνον. ὡς ἀπὸ τοῦ τιμῷ Τίμαιος, οὕτως ἀπὸ τοῦ τρυγῷ Τρύγατος. ὁ δὲ Ἡρωιδανὸς προπερισπᾷ τὸ 30 Τρύγατος. R. V.

63. λήσεις γεαυτὸν : Ἀντὶ τοῦ, ἀγνοεῖς τέλεον ἀπο- 35 λέσας τὰς πόλεις. ἐκκοκκίσας δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρημώσας καὶ ἀφανίσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοιῶν τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν. — ὅσπερ (γὰρ) αἱ πόλεις σκέπει τῶν ἀνθρώπων εἰσιν, οὕτω καὶ αἱ βοῖαι τῶν κόκκων. 40 καλῶς οὖν ἐχρήσατο τῇ μεταφορᾷ, καὶ μάλιστα ἄγροικος ὢν (ὡς πρέπον ἐαυτῷ τοῦτο εἰρήκεν). R. V. (Τρυγαῖος δὲ ἐστὶν ὁ ταῦτα λέγων ἄνθρωπος γεωργός.)

65. τῶν μανιῶν : Ἀντὶ τοῦ, τῆς μανίας. — καὶ ἐν 40 Νεφέλαις [882] « σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας. » R. V. (λέγεται δὲ καὶ ἐνικῶς ἡ μανία μ' ἐπέρχεται, ὡς ἐπιτοπλεῖσθαι δὲ πληθυντικῶς.)

68. εὐθὺ τοῦ Διὸς : Ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν Δία. καὶ διὰ 45 τούτου τὴν ὑπερῆφάναν αὐτοῦ δηλοῖ. — οὐκ ἀρκεῖ ὅτι ἐπὶ κανθάρου ἐπιβῆται τοῦ οὐρανῶν προσδοκᾷ, ἀλλὰ καὶ εὐθὺ τοῦ Διὸς ἐδούλετο ἐλθεῖν, ὃ ἐστὶ πρὸς τὸν Δία, ὥσπερ εἰς ὠρισμένον τινὰ διατρίβοντας αὐτοῦ τόπον καὶ μὴ πάντα πληροῦντος τὸν οὐρανόν. R. V.

70. [ἀνερριγῆτο : Τὸ πρὸς τοίχους ἀναβαίνειν καὶ 50 χερσὶ καὶ ποσὶν, ἀνερριγᾶσθαι φασί. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀράχνης ἀραχνῶ, καὶ ἐν ὑπερβίβασμῳ ἀνερριγῶ.]

πρὸς τὸ ὕψος ἀνέβαινε. πρὸς δένδρα καὶ τοίχους ἡ σιγίνιον ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀνερριγᾶσθαι λέγε-

ται. (φησὶ δὲ Ἐρατοσθένης Κυρηναίους οὕτω λέγειν.)
εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων· εἶδος γὰρ ἐστὶ κοφίνων,
οὗς εἰώθασιν διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων,
καὶ ἐστὶν ὅσον ἀρχονταί. αὶ δὲ ἀράχνη πολλάκις
6 νήθουσι κατὰ τὰς ἐναερίους δόους. R. V. Ἄλλως, καὶ
τὸ ἀναρριχᾶσθαι δὲ τοῖς Ἀττικοῖς παρὰ τὸ ἀρχαῖον ἐστὶ
γενόμενον ἀρχινῶ, καὶ ἐν ὑπερθέσει τῶν στοιχείων
ἀναρριχῶ, τοῦ μὲν ν εἰς τὴν χώραν τοῦ ρ τεθέντος, τοῦ
δὲ ι ἀμοιβαίως, καὶ τοῦ ρ εἰς τὴν χώραν τοῦ ν, τοῦ δὲ
10 γ πλησίον τοῦ ω. ταῦτα Ἑρωδιανὸς ἐν τῷ ε' τῆς κα-
θόλου. Ἄλλως, τὸ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ βιαζό-
μενον εἰς ὕψος ἀναδιδίκεν ἀναρριχᾶσθαι ἐλεγον. Ἑλλά-
νικος « ἀναρριχῶνται δὲ ὥσπερ οἱ πίθηκοι ἐπ' ἄκρα
τὰ δένδρα. » Ἄλλως, ἀνέναι ἐπειρεῖσθαι εἰς τὸν οὐρανόν.
15 ἐναργεῖ δὲ λέξει ἐρήχαστο τῷ ἀναρριχᾶται, ἐπεὶ διὰ
τῶν χειρῶν δοκοῦσι μάλιστα ἀνέρχεσθαι ἐρειδόμενοι
αὐταῖς καὶ ἐλισσόμενοι οἱ διὰ κλιμάκων τὴν ἄνοδον
ποιοῦμενοι. V.

71. τῆς κεφαλῆς : Παρατετήρηται τοῦτο πολλάκις
20 τὸ σχῆμα· Ἀττικῇ γὰρ ἐπὶ γενικῆς τάττουσιν. V.
72. ἐκφυλαίς : Ἐξελθών. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸ ἐπὶ κακῷ
ἐξελθεῖν που.

(73). Αἰτναῖον μέγιστον κύνθαρρον : Ὑπερμεγέθη·
μέγιστον γὰρ ὅρος ἡ Αἴτνη. ἢ ὅτι διάφοροι κύνθαροι
25 ἐκεῖ εὐρίσκονται. — Ἄλλως, μεγάλοι λέγονται εἶναι
κατὰ τὴν Αἴτνην κύνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώ-
ριοι. Ἐπίταρμος ἐν Ἑρακλεῖ τῷ ἐπὶ τὸν ζωστήρα
« Πυγμαρίων λοχαγὸς ἐκ τῶν κυνθάρων τῶν μειζόνων,
« οὗς φασὶ τὴν Αἴτνην ἔχειν. » τρόπον δὲ τινα καὶ Αἰ-
30 σκύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ
« Αἰτναῖός ἐστι κύνθαρος βίξ πόνοιν. » Σοφοκλῆς Δαι-
δάλῳ « ἄλλ' οὐ μὲν δὴ κύνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως. »
λέγει δὲ πάντως εἰκάζων εἰς μέγαν. Πλάτων ἐν Ἑορ-
ταῖς « ὡς μέγα μέντοι πάνυ τὴν Αἴτνην ὅρος εἶναι φασί
35 « τεκμαίρου, ὅθεν τρέφεσθαι τὰς κυνθαρίδας τῶν ἀν-
« ὁρώντων ἐστὶν λόγος οὐδὲν ἐλάττω. » V. ἢ ἀντὶ τοῦ
μέγαν ὡς τὴν Αἴτνην. ἢ ὅτι οἱ Αἰτναῖοι ἵπποι διαβόη-
τοι καὶ τὸν ὁρόμον ἀξιόλογοι καὶ τὰ ζευγὴ ἐπαινετοί.
— καὶ Πίνδαρός φησιν [fr. 33] « ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἀγλαο-
40 κάρπου Σικελίας ὄχημα. » V.

75. καταφῶν : (Καταπαρῶν, ὥσπερ πῶλον κατα-
φῶντες ταῖς χερσὶν ὀμαλίζουмен.) — ἀντὶ τοῦ κολα-
κεῖν, παρῶν. R.

πῶλον : (Πῶλος καὶ ἵππος. πῶλοι δὲ κυρίως τὰ γεν-
45 νήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν. ἅπερ ἔθρος
ἔχομεν ψηλαφᾶν καὶ κολακεῖν οἱ ἀνθρώποι.) — ὑπο-
κοριστικῶς. R.

76. ὦ Πηγάσιον : Παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐ-
ριπίδου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ Πηγάσου τοῦ περρωτοῦ ἐπε-
60 θύμει εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. « ἄγ' ὦ φίλον μοι Πη-
γάσου πετρὸν. »

διὰ τούτων τὴν περὶ τὸν δεσπότην πλέον ἄνοιαν καὶ
μανίαν δεικνύσι, τιμῇ ἵππῳ παραβάλλοντα αὐτὸν

ἀποφαινόμενος τὸν κύνθαρρον. καὶ χάριν περιποιεῖ πολ-
λὴν τῷ ποιήματι. V.

78. (δικύβλας ὄψομαι : Βούλεται παραγενέσθαι καὶ
θεάσασθαι. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ παρακύνβαι καὶ ἰδεῖν τὸ
λοιπὸν μετέωρον αἰρόμενον πρὸς τὸν δεσπότην ταῦτά 5
φησιν ὡς προδόμενος.)

80. μετέωρος δὲ αἶρεται ἐπὶ μηχανῆς. τοῦτο δὲ κα-
λεῖται ἐώρημα. ἐν αὐτῇ δὲ κατῆγον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς
ἐν αἔρι λαλοῦντας. V.

81. ἐπὶ τοῦ κυνθάρου : Τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ κυνθάρου τὸ 10
γελοῖον μᾶλλον εἰδείξαι καὶ τὸ ἀπίθανον ἤλεγξεν· οὐ γὰρ
ὅσον τε ἵππουσιν ἐπὶ κυνθάρῳ.

82. ἤσυχος : Τὰ ἐξῆς ἰ' κῶλα ἀναπαιστικά, πλήν
τοῦ ι', διμετρα ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῇ τέλει παράγρα-
φος. ὁ δὲ Τρυγαῖος ἐπιβεδικῶς τῇ κυνθάρῳ ταῦτά φη- 15
σιν.]

διπλῇ καὶ εἰσθεσίς εἰς περίοδον ἀναπαιστικὴν τῶν
ὑποκριτῶν Τρυγαίου καὶ τοῦ οἰκέτου ἐννεακαιτριακόν-
τάμετρον εἰκόσι κῶλων. ἔχει μονόμετρον τὸ δέκατον.
Ἄλλως. V. ἀναγκασίως αὐτῷ παρανείη μὴ διώκειν εὐθὺς 20
ἀπ' ἀρχῆς τὰ μετέωρα τῶν ἀερίων, ἀλλ' ἰδρώσαντα
πρῶτον, ἵνα τὸ πυρῶδες κατὰσθημα τοῦ αἰθέρος ὑπο-
μείναι δυνήθῃ τῇ νοτίδι παραμυθούμενος. R. V.

ῥέμα κύνθων : (Κύνθων κυρίως ὁ ὄνος, νῦν δὲ ὑπο-
κοριστικῶς ὁ κύνθαρος. ὁ Τρυγαῖός ἐστιν ἐνδοθεν ταῦτα 25
λέγων καὶ παρακελεύμενος, ἐπιβεδικῶς ἥδη τῷ κυν-
θάρῳ καὶ μετέωρος ἀρθείς, ὥσπερ εὐλαδοῦμενος μὴ
ἐξαρπάσῃ αὐτόν. καὶ τοῦτο δὲ γελοῖον χάριν παρείλη-
πται τῷ ποιητῇ. φησὶν οὖν ἀτρέμα μοι πέτου, ὃ κύν-
θων, ὡς δεδιώς. κύνθωνας δὲ ἔλεγον τοὺς ὄνους, νῦν δ' 30
ἐπαίξας τὸ κύνθων παρὰ τὸν κύνθαρρον.) κύνθαρος λε-
γεται παρὰ τὸν κύνθωνα, τουτέστι τὸν ὄνον καὶ παρὰ
τὸν ὄρον τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κύνθαρος
οὕτω τίκεται· ἐπὶ ἐνθα ὄνον κόπρον στρογγύλην,
μένει κυλῶν τοῖς ποσὶ καὶ ἐν τῷ κυλίειν ἀποσπερμαί- 35
νει, καὶ ἐκ τούτου ὁ κύνθαρος ζῶον γίνεται. — ὅθεν
καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν κύνθωνα τὸν ὄνον καὶ
παρὰ τὸν ὄρον τὸ σπέρμα, κύνθορός τις ὢν. ἢ παρὰ τὸν
θρόνον, ὁ δὲλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ θρόνῳ παρὰ τὸν κύν-
θωνα ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν κόπρον τοῦ ὄνου. ἢ ἐκ τοῦ 40
κύνθωνος ὀρούων.

83. μή μοι σοβαρῶς : (Μὴ ἐκθύμως ἄγαν μὴδὲ σπου-
δαίως. τὰ δὲ τῶν ἵππων πλεονεκτημάτα περιτίθησι τῷ
κυνθάρῳ ἀθρόνυσθαι γὰρ καὶ γαυριᾶν αὐτόν, ὃ μάλιστα
τοῖς καλλιστεύουσιν τῶν ἵππων ἔθος.) — Ὁμηρος [Il. Z, 45
506] « ὡς δ' ὅτε ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ » καὶ [509]
« κυδιῶν, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει. » οὕτως οἱ σοβαροὶ θέουσιν
ἵπποι. τοῦτο καὶ ἱππικῆς ἔμπειρος οὐ βούλεται αὐτὸν
ἀθρόως διαδραμεῖν. V. ἐπιβεδικῶς τῷ κυνθάρῳ τοῦτο
λέγει. τὸ δὲ εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς λέγει ὡς ἵππους ἔμπειρος 50
οὐ βούλεται αὐτὸν ἀθρόως διαδραμεῖν. R.

σοβαρῶς : Σεσοδημένος βαρέως. καὶ ἐν Νεφέλαις
[406] ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ « σοβαρῶς χωρεῖ διὰ τὴν πυκνό-
τητα. » V.

85. πρὶν ἂν ἰδῇς : Ἀντὶ τοῦ πρὶν ἰδρώσης. Ὁμηρος [Od. Γ, 304] — « ἴδιον ὡς ἐνόησα. » καὶ τὸ καὶ μὴ ἰδῶ-
 λιμον, ἰδρώτος περικυστικόν. V. οἱ γὰρ ἴπποι ἐν μὲν
 τῇ ἀρχῇ οὐκ εἰσὶν ὀρεῖς ἐν τῇ δρόμῳ. καμώντες δὲ καὶ
 ἰδρώσαντες διαλυθέντων τῶν μελῶν ὀυζυτεροὶ γίνονται. —
 τὸ δὲ σοβαρώς μὴ ἄγαν σπουδαίως πέτου. R.

87. καὶ μὴ πνεῖ μοι : Μὴ βδέσσης. ἐκ γὰρ τῆς ἄνω
 πνοῆς καὶ τοῦ ἰδρώτος ἡ δυσωδία μᾶλλον ἠύζετο τοῦ
 κανθάρου. (ὁπλον δὲ ὅτι καὶ αὐτὸ πρὸς τὰς τροφὰς αἰ-
 10 νίττεται.)

90. ὃ δέσποτ' ἄναξ : Διὰ τὸ μετάρσιον αὐτὸν ἤρθαι
 καὶ προσδοκᾶν ἐπιβήσεσθαι τοῦ οὐρανοῦ θειοτέρᾳ αὐτὸν
 ἐτίμησε φωνῇ ἄνακτα εἰπὼν.

92. μετεωροκοπεῖς : (Ποῦ δὴ) περὶ τὰ μετέωρα πέ-
 15 τει, καὶ μάτην καὶ ὡς ἔτυχε κάμνεις. μετεωροκοπεῖν
 δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τῷ πλάτει τῆς κόπης ματαίως τὴν
 θάλατταν τύπτειν. — ἔφη δὲ καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις [360]
 μετεωρολέσχας τοὺς φιλοσόφους, ὅτι τὰ οὐράνια περι-
 νοοῦσιν. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ [Eq. 830] « τί
 20 θαλασσοκοπεῖς καὶ πτερυγίζεις; » V.

94. (παλαμησάμενος : Μηχανησάμενος καὶ ἐγγει-
 ρήσας, ἀπὸ τῆς παλάμης, ἥ τὰ πολλὰ κατασκευάζομεν.)

95. τί πέτει : Παρὰ προσδοκίαν, ὥσπερ ἔλεγε τί
 κάμνεις. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ μάτην, ἢ ἡ τί μάτην πέτει.

96. φλύαρον : Ἀντὶ τοῦ φλύαρον, ἀηδὲς, δύσφημον.

97. ὀλολύζειν : Τὸ μετὰ κραυγῆς εὐχεσθαι. — Ὁμη-
 25 ρος [Il. Z, 301] « αἶ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι. » Ἄλλως.
 εὐχεσθαι. καὶ Εὐριπίδης Ἑρεβθεῖ « ὀλολύζει », ὃ γυ-
 ναῖκες, ὡς ἔλθῃ θεὰ χρυσῇ ἔχουσα γοργόν' ἐπικούρος
 30 πόλει. » V.

99. λαύρας : Λαύρας ἐκάλουν τὰς στενὰς ρύμας, ἐνθα
 πᾶσα ἀκαθαρσία ἐστίν, ἥ τοὺς ῥυπαροὺς τόπους. ἀπο-
 φράζει οὖν παρκαλεύεται καὶ πάντας τοὺς κομπῶνας,
 ἵνα μὴ προσπνέοντα ἐρεθίσωσι τὸν κάνηνα. μετέωρος
 35 δὲ ὅν ἐπὶ τὸ κανθάρου ταυτὶ φησι.

102. [οὐκ ἐστ' ὅπως : Τὰ ἐξῆς ἰβ' ἱαμβεῖα, ὧν ἐπὶ
 τῷ τέλει παρὰ γράφω.]

107. γράβομαι : Ἀντὶ τοῦ κατηγορήσω. παῖζει δὲ διὰ
 τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, λέγων καὶ τοῦ Διὸς κατη-
 40 γορήσω ὡς προδιδόντος τὴν Ἑλλάδα τοῖς Πέρσαις.
 τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι Λακεδαιμονίους ἐδοήθουν οἱ Πέρσαι
 ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Πελοποννησιακῷ. — ταῦτα δ' ἂν εἴη
 λέγων διὰ τοὺς αὐτομολούντας τῷ Μῆδῳ καὶ ἀπαγγέ-
 λοντας τὰ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, οὓς καὶ λαμβά-
 45 νοντες ἐκόλαζον. R. V.

(108). Μῆδοισιν αὐτὸν : Λεληθότως τῶν Ἑλλήνων
 καθάπτεσθαι βούλεται, ὡς συνορώντων μὲν τὴν βλά-
 βην, καὶ ὅτι ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἐστὶ, διαφθείρεσθαι δὲ
 αὐτοὺς ἐώντων. ἄλλως τε καὶ φοβεῖν αὐτοὺς βούλε-
 50 ται, δεικνύς ὅτι ἐπεδρεύνοντας ἔχουσι πολεμίους τοὺς
 βαρβάρους, — καὶ ὅτι περ μετὰ πολλῶν χρημάτων
 καὶ πόνων ποιεῖν ἐκείνους ἔδει, ὥστε ἐμβλαεῖν εἰς ρι-
 λονεικίαν καὶ διάστασιν τὸ Ἑλληνικόν, ταῦτα ἐπ' οὐ-
 δενὶ κέρδει ποιοῦσιν ἑαυτοῖς. ἃ γὰρ ὑπὲρ τῶν πολεμίων

πράττεται, ταῦτα οὐκ ἄδηλον ὅτι κατὰ τῶν πραγμάτων
 γίνονται. V.

109. (οὐδέποτε ζῶντος ἐμοῦ : Οὔτε πορεύσῃ οὔτε
 γράψῃ ζῶντος ἐμοῦ.)

111. (οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα : Οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέ- 5
 σθαι, εἰ μὴ ἀνελεῖν εἰς οὐρανούς.)

110. [ὃ παιδία : Διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς περίοδον.]
 (ἀπέρχεται : Δηλονότι ἀπέπτη. ὁ δὲ οἰκέτης πρὸς
 τοὺς παῖδας ἐκείνους λέγει, πῶς καὶ αὐτοὶ δυνηθεῖεν πεῖ-
 10 σαι τὸν πατέρα μὴ ἀναπτῆναι.)

114. ὃ πάτερ : Σύστημα ἕτερον εἰς δύο διηρημένον
 περιόδους. ἔστι δὲ τετράκωλον, καὶ ἕκαστον ὀκτακυλικόν,
 τὸ μὲν πρῶτον καὶ δευτέρον καταληκτικόν, τὸ δὲ τρίτον
 καὶ τέταρτον ἀκατάληκτον. ἀναπαιστικόν δὲ αὐτὸ οὐ
 φαιμεν, ἐπεὶ ἀπὸ τίνος τύχης οὐδὲ ἀνάπαιστον ἔσχειν, 15
 ἀλλὰ πάντας ὀκτακύλους πλὴν τριῶν συλλαβῶν. V.
 [καὶ εἰσι τῆς μὲν πρώτης περιόδου ὀκτακυλικά τετρά-
 μετρα τέτταρα, καὶ ἐν ἐκθῆσει ἐπικὸν ἐν, μεθ' ὃ τὰ τῆς
 δευτέρας περιόδου ὅμοια πέντε. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι πα-
 ρά γράφω.] τὰ τοιαῦτα παραγορηγρήματα καλοῦσιν, οἷα 20
 νῦν τὰ παιδία ποιεῖ καλοῦντα τὸν πατέρα. εἴτα πρὸς
 οὐδὲν ἔτι τούτοις χρήσεται. — τὸ δὲ ἦ β' ἔτυμός γε εἴ-
 ρηται παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου « ἄρ' ἔτυμον φάτιν
 ἔγνωιν, Αἰόλον εὐνάειν τέναα φίλτατα. » R. V.

117. ἐς κόρακας : Δέον εἰπεῖν εἰς οὐρανόν. οἱ δὲ, ἀντὶ 25
 τοῦ μετὰ τῶν ὀρνέων. ἄμα δὲ καὶ ἐφ' ὕβρει. ἐδόκει γὰρ
 ἀνωφελὲς ἀπέναι, ὥσπερ οἱ εἰς τὸ σκότος ἀπόντες. —
 Ἄλλως. πολλάκις εἶπομεν ὅτι εἰς κόρακας ἔλεγον οἱ
 παλαιοί, καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἱστορίαν διηγησάμενοι [ad
 Nub. 133]. ἀστεῖος δὲ, ἐπειδὴ δοκεῖ νῦν ἀναπτῆσθαι 30
 αὐτοῖς. τὸ δὲ μεταμῶνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντο ματαίως καὶ
 πρὸς οὐδὲν χρήσιμον, οἱ δὲ φασιν ἰδίως μεταμῶνιον τὸν
 ἐτέρωθεν μετέωρον σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ
 Σιμωνίδου οὕτως εἰπόντος « κονία δὲ παρὰ τροχὸν με-
 ταμῶνιος ἔρρηθ. » V. ματαίως, πρὸς οὐδὲν χρήσιμον. 35
 παρὰ τὴν ὑπόνοιαν δὲ ἐπήγαγεν. R. Ἄλλως. γελοῖως,
 ἐπειδὴ ἤμελλε πρὸς τοὺς ὀρνίθας πορεύεσθαι. V. R. με-
 ταμῶνιος : Μάταιος ἀνεμωρόρητος, ἀρρεῖος. Vici.

119. καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἔπος
 « δοξάσαι ἐστι, κόραι· τὸ δ' ἐπ' ἔτυμον οὐκ ἔγω' εἶπεῖν. » 40
 R. V. δοξάσαι οὖν ἀντὶ τοῦ ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι.

121. ψακὰς : Τὸ σμικρότατον, ὃ καὶ νηρὰς καλεῖται.
 Ἄλλως. μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν διὰ τὸν πόλεμον.
 — γεωργὸς γάρ ἐστι· διὸ καὶ τῇ ψακᾷ ἀρμοδίως
 ἐρρήσατο. R. V. 45

(123). κολλύραν : Κολλύρα τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου,
 [τινὲς δὲ τὴν κολλύραν εἶδος ἄρτου], ὃ τοῖς παιδίοις
 διδόσκειν. ἔπαυσε δὲ παρὰ τὸ λεγόμενον « εἰ δὲ οἶνον
 αἰτεῖ, κόνδυλον αὐτῷ δός, » ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖ-
 δας μηδὲν τι περιττὸν ζητεῖν. — καὶ πρὸς τῇ κολλύρᾳ 50
 ἀντὶ τοῦ ὄψου κόνδυλον. ἔπαυσε δὲ παρὰ τὸ λεγόμενον.
 Ἄλλως. V. φαίνεται τὸ ἐπὶ τῶν παιδίων λεγόμενον
 ἄρχαιον ὄν· ἦν δ' οἶνον αἰτεῖ, κόνδυλους αὐτῷ δίδου,
 ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδὲν τι περιττὸν αἰτεῖν.

(Δημήτριος δὲ Ζηνοδότεις μεταγράφει κἀνθύλον.) εἶδος δέ ἐστι πλακοῦντος. ἀλλὰ διὰ τὸ ὄφον περιττὴ ἡ μεταγραφή. R. V.

124. [καὶ τίς πόρος σοι : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ὁ ἰαμβεῖων λ' διπλῆ ἐξω νενευκυῖα περατούμενων.] διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς στίχους ἰαμβικούς τριμέτρους ἀκαταλήκτους κέ'. V. πόρος ἀντὶ τοῦ διάθασαι. R.

125. νῆες μὲν γὰρ : Ἀμυχανοῦμεν, φησὶν, ἐνθυμούμεναι πῶς εἰς οὐρανὸν παραγενήσῃ· οὐ γὰρ νεῶς ἐπι- 10 βῆς εἰς οὐρανὸν ἀνέλθῃς.

ὁ λόγος ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. τινὲς δὲ οἴονται ἐκ Βελλεροφόντου παρωδησαι. ἐστὶ δὲ ἐν Σθενεβοίᾳ παρὰ [τῷ] τραγικῷ οὕτως «πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται κράτος ἐνθῆρος ἢ ληστής φρουρεῖται κλύ- 15 θῶνι δεινῇ καὶ βροτοστόνῃ βρέμει πτηνὸς πορεύσει.» V.

126. οὐ ναυοθλώσομαι : Οὐ νεῶς ἐπιβήσομαι. κυ- ρίως δὲ τὸ ναῦν μισθώσασθαι. (λέγεται δὲ καὶ πετεινὸν καὶ πτηνόν. πῶλον δὲ λέγει τὸν κἀνθαρν.) — διχῶς δὲ ἡ ἀνάγνωσις. ἢ ἀρνητικῶς, οὐ πλεῦστομαι ἢ οὕτως, 20 ποῦ δὲ περαιωθήσομαι, ὡς εἰς ναῦν. R. V.

129. (ἐν τοῖσιν Αἰσώπου : Τοῦ μυθοποιοῦ. φέρεται γὰρ αὐτοῦ μῦθος, ἐγθρεῦσαι ἀετὸν καὶ κἀνθαρν ἐκ τοῦ ἐκάτερον αὐτῶν ὁστέρου τὰ ὥα διασπᾶν.)

130. μόνος πετεινῶν : Ὁ λόγος τοιοῦτός ἐστιν. ἀρ- 25 πάζοντος τοῦ ἀετοῦ τοὺς νεοττοὺς τοὺς τοῦ κἀνθάρου, καὶ ὁ κἀνθαρὸς τὰ ὥα τοῦ ἀετοῦ ἐκκλέψας ἐξεκύλισεν ἕως τοσοῦτου, ἕως ἥλθε πρὸς τὸν Δία. κατηγοροῦντος δὲ τοῦ ἀετοῦ προσέταξεν ὁ Ζεὺς τῷ ἀετῷ ἐν τῷ αὐτοῦ (τοῦ Διὸς) κόλπῳ νεοττεύειν. ἐπειδὴ δὲ τὰ ὥα εἶχεν ὁ 30 Ζεὺς, περιέπατο τὸν Δία ὁ κἀνθαρὸς, ὁ δὲ ἐκλαθόμενος ἀνέστη ὡς σοθήσων ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτὸν, καὶ κατέαξε τὰ ὥα. — ὁ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀδίκους ἐστίν, ὅτι οὐδεμία ἐστὶν αὐτοῖς ἀσφάλεια, οὐδ' ἂν εἰς τὸν κόλ- πον τοῦ Διὸς κατὰφυγῶσι, διαφεύζονται τὴν τιμωρίαν. 35 R. V.

134. (ὦ' : Τὸ πλῆρες ὥα.

κἀντιτιμωρούμενος : Ὁ κἀνθαρὸς· πρῶτος γὰρ ὁ ἀε- τὸς ἠδίκησεν αὐτὸν φαιῶν τὰ νεοττία.)

136. τραγικώτερος : Πρακτικώτερος ἢ ἀξιοπιστότε- 40 ρος, [ἢ ἀτυχεστότερος]. αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν Πήγασον καὶ τὸν Βελλεροφόντην Εὐριπίδου.

137. ὦ μελέα : Δυϊκῶς. λέγει δὲ πρὸς ἄμφω τὰ παι- δία. — τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι εἰ εἶχον τὸν Πήγασον, οὗο τροφῶν εἶχον φροντίζειν, τῆς τε ἐκείνου καὶ τῆς ἐμῆς. 45 τὰ γὰρ ἐμὰ ἀφοδεύματα ἐσθίων τρέφεται ὁ κἀνθαρὸς. V.

141. ἐξολισθεῖν : [Πῶς διανήχσασθαι δυνήσεται,] ἐπεὶ τὰ πλείστα τῶν ὀρνέων ἐμπεσόντα εἰς ὕδωρ ἐννή- 50 γεσθαι οὐ δύνανται. — διὰ τοῦτο καὶ τὰ πλείστα οὐ κο- λυμβᾷ. — Ἄλλως. τοὺς τραγικούς παίζει διὰ τὰ περὶ τοῦ Προΐτου γυναικα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρε- σιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατήσθαι ὡς ἔξω γυναικα, καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγᾶσου εἰς μέσσην ῥῖψαι τὴν θά- λασσαν. V.

142. πηδάλιον : Τὸ αἰδοῖον δεικνυσι παλίζων. — πη- δάλιον δὲ ἐστὶ τὸ νῦν καλούμενον αὐχένιον. R. V.

143. Ναξιοργῆς κἀνθαρὸς : Στομάσασθαι, ἐστὶν οὐ- δὲν πλέον ἢ ὅτι πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κἀνθαρὸι, ἐν Νάξῳ γινόμενα, ὡς νῦν σίλφας τινὰ λέγουσιν ἀκατίων 5 εἶδη. ἀλλὰ καὶ Σαμιακὸν τρόπον φησὶν ὁ Κρατῖνος. καὶ ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐγθρόντο αὐτοῖς τοῖς κἀνθάρσι ἐπὶ πλέον. μᾶλλον δὲ οὕτω δεκτέον. κἀ- νθαρὸν μὲν πρὸς τὰ προκείμενα εἴρηκεν, τὸ δὲ Ναξιορ- γῆς οὕτως. πῶν γὰρ πλοίων τὰς εὐρύστας πόλεις τὰς 10 ἀρχιτεκτονίας ἐκάλουν οἱ πρότεροι ἱπποπόλους, οἷον τοὺς νῦν λέμβους Ναξιοργεῖς ὀνόμαζον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ τὸ Κνιδιοργεῖς καὶ τὸν κέρκυρον ἀπὸ Κερκύρας καὶ τὸν πάρωνα ἀπὸ Πάρου. ἀντικρὺς δὲ Μένανδρος ἐν Νουκλήρῳ κἀνθαρὸν εἶπε πλοῖον εἶναι. 15 ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου. — Ἄλλως. V. εἶδος πλοίου ὁ κἀνθαρὸς, ὡς αἱ τριήρεις. διὰ τούτων δὲ βούλεται δεῖξαι ὡς πανταχοῦ γρηυόδης αὐτῷ ὁ κἀνθαρὸς. R. V.

145. ἐν Πειραιεῖ : Ἀπὸ Κανθάρου ἐπιγυρίου ἥρως οὕτω λιμὴν ἐκαλεῖτο ἐν τῷ Πειραιεῖ. ἔχει δὲ Πειραιεὺς 20 λιμένας γ'. R. (ὁ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει τρεῖς, πάντας κλειστούς.) εἷς μὲν οὖν ὁ Κανθάρου λιμὴν (οὕτω) κα- λούμενος (ἀπὸ τινος ἥρως Κανθάρου), ἐν ᾧ τὰ νεώ- ρια, εἶτα τὸ Ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαί ε'. — μέρος τοῦ Πειραιῶς, ὡς Καλλικράτης φη- 25 σὶν ἡ Μενελάης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφον οὕτως «ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς λιμένας τρεῖς, πάντας κλειστούς. εἷς μὲν ἐστὶν ὁ Κανθάρου λιμὴν καλούμενος, ἐν ᾧ τὰ νεώρια ἐξήκοντα, εἶτα Ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ τοῦ λι- μένος στοαί πέντε.» Ἄλλως. μήποτε ὅπου ἡ τῶν τοιοῦ- 30 των πλοίων στάσις ἦν, οὕτως ἐκράτῃσε καλεῖσθαι. τῷ ὄντι γὰρ ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ κύκλῳ λεγομένη οὕτως, κἀνθάρου λιμὴν, οὐχὶ κἀνθαρὸς, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ, ἀπὸ ἥρως ἐπιγυρίου τινός. οἰκείως δὲ τούτου ἐμνη- μόνευσσε, καίτοι πλέονας λιμένας ἔχοντος τοῦ Πει- 35 ραιῶς, διὰ τὸ ζῶον ᾧ ἐπωγεῖτο. V.

147. πρὸς τοὺς θεατάς ὁ λόγος. V. λόγος ἡ ὑπόθεσις. λέγει δὲ περὶ Φυλοκτήτου (καὶ Βελλεροφόντου). κωμω- δεῖ δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς χωλοποιόν. R. V. — Ἄλλως. τοῦτο πρὸς Εὐριπίδην ἀποτίνεται, ἐπειδὴ ἐκεῖνος 40 δρᾶμα ἐποίησε τὸν Βελλεροφόντην, ἐν ᾧ χολὸν εἰσή- γαγεν αὐτὸν διὰ τὸ πεπτωκέναι ἀπὸ τοῦ Πηγᾶσου, βουλόμενον εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν. δεῖ σεοῦν, φησὶ, προσ- ἔχειν μὴ πεσὼν διαθραυσθῆς καὶ γένῃ τραγωδία.

152. σφραγίσσεται : Διασύρων τὴν ὄλην τοῦ κἀνθάρου 45 πραγματεῖαν τοῦτο φησι. ποῖα γὰρ ρίνες εἰσι κἀνθά- ρου, ἴνα καὶ σφραγισθῶσιν ; R. V.

153. κατωκίρα : [Κατωφερεῖς,] ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφα- λῆς πεσεῖν οὕτω λέγουσιν Ἀττικοί, (οὐ διηρημένους ἄλλ') ὅφ' ἐν. — Πίνδαρος [fr. 134] «οἱ μὲν κατωκίρα δεσμοῖσι 50 δέδονται.» — Ἄλλως. ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐστὶ σύνθετον, καὶ σὺν τῷ ι γράφει Ἡρωδιανός. οἱ δὲ, τὴν κεφαλὴν κάτω ποιήσας ῥίψει με βουκοληθεὶς καὶ δελεασθεὶς τῇ ὁδοῇ τῶν ἀποπατημάτων. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ἱππων εἰληπται.

πολλοὶ γὰρ αὐτῶν τὸν τρόπον τοῦτον εἰῶθαι ποιεῖν, ἀποσείσθαι τοὺς ἐπιβάτας. V.

(154). ἀλλ' ἄγε Πήγασε : Μετὰ τὸ παρακελεύεσθαι τῷ ὄλλῳ καὶ τοῖς ἑαυτοῦ παιδίῳ κατὰ μὴδὲν ἐρεῖσθαι τὸν κἀνθαρὸν, τότε παρακελεύεται αὐτῷ. — καὶ τότε ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου « ἴθι χρυσοχάλιν', αἶρων πτέρυγας. » τὸν κἀνθαρὸν τῷ Πηγάσῳ ἀπεικάζων. διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς περίοδον ἀναπαιστικὴν τοῦ πρεσβύτου ὀκτωκαίτριάκοντάμετρος ἰθ' κώλων. V. [εἰσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν διμέτρων ἀκατάληκτων, πλὴν τοῦ τελευταίου. τοῦτο γὰρ ἐφθημιμέρες. ὕφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ. ἐν ἐκθέσει δὲ ἱαμβεῖα ζ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

155. ψαλίων : Τῶν χαλινῶν. — στομίων, χαλινῶν. R.

156. (φαιδρόσι ὥσιν : Πραεσί, μὴ ὀρθοῖς. τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ ἵπποι, ὥσπερ παροξυνόμενοι εἰς ἄκρτον δρόμον.)

159. ῥύμας, τόπους. R.

162. κἀκχης : Ἀντὶ τοῦ κακίας. ἔχει καὶ τὸ κακέμφατον. παρατηρητέον δὲ ὅτι καὶ οἱ ἀργαῖοι τὴν ἀκαθαρσίαν κἀκχην ἔλεγον, καὶ μάλιστα τὸ δύσσομον ἀποπάτημα.

163. ἀντὶ τοῦ ὀνητῶν καὶ ἐπιγείων πάντων. R.V.

165. παρὰ ταῖς πόρταις : Πορνείον γὰρ ᾗν ἔκεισε. ἐμπορίον γὰρ ἔστιν, καὶ διὰ τὸ κατωφερὲς τῶν ναυτῶν ἔκεισε ἔτρεχον αἱ πόρται.

166. οὐ κατορῶνεις : Ἀντὶ τοῦ οὐ συγχώσεις καὶ ἀποκρύψεις (τὴν σαυτοῦ κόπρον). — ἐπιφορῆσεις δὲ, ἐπάξεις καὶ ἐπιβαλεῖς. λείπει κόνιν. R. Ἀττικῶς ἐν σχήματι εἴπεν. ἢ λείπει κόνιν. V.

168. ἔρπυλλον : Εἶδος ἄνθους σαμψύχῳ ὅμοιον. μάλιστα δὲ παρὰ τοῖς ὕδασι θάλλει. — μέμνηται καὶ Θεόφραστος. R.V. Ἄλλως. βοτάνη εὖσμος, ἣν εἰώθασιν παρὰ τοὺς τάφους φυτεῖν. Ἄλλως. εἶδος τι πολυρρίζον φυτρίου. τοῦτό φασι καὶ λέγεσθαι ἔρπυλλον παρὰ τὸ ἔρπειν ταῖς ῥίζαις. τοῦτο δὲ συμβουλεύει ἐπιφυτεῦσαι τῷ ἀποπατήματι ὡς δυνάμενον διὰ τῶν ῥιζῶν περικαλύψαι αὐτὸ καὶ ἀφανίσαι τὴν δυσωδίαν ὑπὸ τῆς εὐωδίας. ἐστὶ γὰρ καὶ εὐωδός. V.

169. καὶ μύρον ἐπιγεῖς : Καὶ ἐπιβάλλεις μύρον εἰς αὐξήσιν. διὰ τὸ τελέως ἀφανισθῆναι τὴν ὁσμὴν. — παρεῖληψε τοῦτο, διόπερ οὐδ' ἀτελῶς ἠρκέσθη ὀλίγον τῆς γῆς ἐπιβαλεῖν, ἀλλ' ἐπήγαγεν ἐκ πολλῶν. V.

171. ἡ πόλις ἡ Χίων : Ἄμα μὲν ὡς Χίων διὰ μαλακίαν εὐρυτέρων ὄντων καὶ ἐτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν, ἄμα δὲ ὡς ἐκ πάσης προφάσεως τῶν Ἀθηναίων συκοφαντούντων καὶ ζημιούντων τὰς πόλεις, καὶ λεγόντων ὅτι Χῖος ᾗν δ' ἀποπατῶν, καὶ διὰ τοῦτο δ' κἀνθαρὸς ἔπεν ἐπὶ τὴν ὁσμὴν. ἡ μᾶλλον αὐτὸς κωμωδεῖ διὰ τὸ ὑπονοεῖν αὐτοὺς ἀποστήσασθαι τῶν Ἀθηναίων. — Ἄλλως. τοῦτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκόπτει. καὶ οἱ πάντες δὲ Ἴωνες τοιοῦτοί εἰσιν, οἱ δὲ Χῖοι ἐξαιρέτως. V.

174. πρόσχε τὸν νοῦν : (Τουτέστιν ἀληθῶς λέξω, ἐπεὶ

τὰ πρῶτα διασύρων δοκεῖ τὸν Βελλεροφόντην.) πρὸς δὲ τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανοποιόν φησι.

175. γρ. καὶ πρᾶγμα. λέγει δὲ τὴν γαστέρα. R.V.

180. [Πόθεν βοροῦ : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις ἀμοιβαία ἐξ ἱαμβείων νς'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς ἱάμβους τριμέτρους ρκς', ὧν τὸ τελευταῖον « καὶ νησιώτας· δεῦρ' ἴ· ὧ πάντες λεῖώ. » ἐπ' ἐνίοις δὲ ἀντιγράφους μετὰ στίχους να' ἔστι κωλάριον τότε « τί φησι; » καὶ μετ' ἄλλους λη' [v. 268] τότε « ἰὴ ἰὴ. » V.

Πόθεν βοροῦ με : (Ἀντὶ τοῦ αἰσθησις ἀνθρώπου εἰσελήλυθεν, ἡ ὁσμὴ, ἡ φωνή, ἑλλειπτικῶς κατὰ τοὺς Ἀττικούς. ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐστὶν ὁ ταῦτα λέγων, ἥδη Τρυγαίου προσπεπελακός τῷ οὐρανῷ.) — θεασάμενος τὸν κἀνθαρὸν ὁ Ἑρμῆς καὶ ἐπικραγεί φησι τὸ ἀναξ Ἡράκλεις. λείπει ὁσμὴ ἢ φωνή. R.V.

181. ἱπποκάνθαρος : Ἑπαιξε παρὰ τὸ ἱπποκένταυρος. R.V.

185. τοῦτο μάλιστα μὲν πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ εἰρημένον « ὧ μίαιρε καὶ παμμιαιρὲ καὶ μιαιρότατε » δοκεῖ ἐξ ἐκείνων λελέγθαι, τὸ δὲ ἀληθὲς τὴν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ Σκείρωνος παρ' Ἑπιγάρμου ἔχει, ἐπεὶ κἀκεῖνος πεποίηκε τὸν φορμὸν ἐρωτηθέντα « τίς ἐστί μήτηρ » ἀποκρινόμενον ὅτι σχίς, καὶ « τίς ἐστί πατήρ » εἰπόντα σχίς, καὶ « τίς ἀδελφός » ὁμοίως σχίς. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἔδοξε πρὸς τὸ ἐρωτώμενον καὶ τὸ ἐξῆς ἀποκρίνεσθαι ἔστι γὰρ τις τοῖς φορμοῖς συγγένεια πρὸς τὰς σηκίδας. ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι κατὰ τὸ συγγενὲς οὗτος ἀπεκρίθη. V.

190. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς : Τὸ μὲν ὄνομα Τρυγαῖος παρὰ τὸ τρυγᾶν πεποιήται, ἄρμόζον γεωργῶ. τὸ δὲ Ἀθμονεὺς ἀπὸ δήμου Ἀττικῆς. — οἱ δὲ τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς, οἱ δὲ τῆς Κεκροπίδος. V.

δεξιός : Ἐδόκουν γὰρ οἱ γεωργοὶ καὶ μάλιστα οἱ δεξιοὶ, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζεσθαι.

192. τὰ κρέα : Ὅτι κατὰ συστολὴν ἔλεγον, οὐ μόνον, ὡς φασὶ τινες, ἐν ἐκτάσει τὰ κρέα. ὡς πρὸς λίχον δὲ τὸν Ἑρμῆν ταῦτα λέγει.

193. δευλαχρίων : Ἀπὸ τῶν κρεῶν συνῆψε τὸ ὄνομα, οἷον ὃ ἄκρως δειλὲ, ἤγουν ἐπίπονε. (ἰδὼν γὰρ τὰ κρέα καὶ λαθὼν αὐτὰ εὐθὺς κατακέχλασται, καὶ τὴν ὀργὴν μεταβαλλόμενος ἔλαε αὐτόν.) — συνέπλεξεν οὖν τοῖς κρέασι τὸ δειλόν. ἀπὸ τῶν κρεῶν. V.

γλίσχρον : ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητὰ, ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι. (γλίσχρωνας δὲ τοὺς ἀτυχεῖς εἰῶθαι λέγειν, καὶ γλίσχραν τὴν ἀτυχίαν, [καὶ γλίσχρως ὀλισθηρῶς]. νῦν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν.)

194. ὡς οὐκ ἐτ' εἶναι σοι δοκῶ : Ὅτι φιλοτιμῶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέβη.

195. ἰὴ ἰὴ ἰὴ : Τὸ μῆκος σημαίνειν τοῦτό φησι. πρόσφθεγμα δὲ ἔστι καταφρονούντος.

196. ἔτ' οὐδὲ μέλλεις : Οὐ μόνον, φησὶν, οὐκ εἴ πλησίον τῶν θεῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέλλεις. μετώκησαν γὰρ δι' ὕμης, (ὅτι οὐ βλέπετε εἰρήνην).

199. ἰδοὺ γῆς : Χλευάζων φησὶν ὅτι εἴπε ποῖ γῆς, ἐν οὐρανῷ αὐτῶν οἰκούντων.

200. κύτταρον : (Κυττάρους καλοῦσι τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις. μεταφορικῶς δὲ τὸ κοιλότατον καὶ μυχαί-
5 ταντον εἶπε τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ λόγος εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἀπόκρυφα μέρη τοῦ οὐρανοῦ.) — τινὲς δὲ κύτταρόν φασι τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ. λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν ὡς περ τοῦ ὧοῦ τὴν λεπίδα. R. V. Λυ-
10 κόφρονά φησιν Ἐρατοσθένης τὸ κύτταρον λέγειν ἐν ᾧ αἱ φηγαὶ ἐγκάθηνται, οὐκ ὀρθῶς. κυττάρους γὰρ καλοῦσι τὰς τῶν κηρίων καὶ σφηκῶν κατατρήσεις, ὥς καὶ ἐν τοῖς Σφηξίν [III] εἴρηκεν « ὡς περ οἱ σκόληκες ἐν τοῖς κυττάρους κινούμενοι. » Θεόφραστος δὲ [II. Pl. 3, 8, 8] κυρίως λέγει προάνθησιν τινα τῆς πύκνης καὶ τῆς πί-
15 τυος, ἥτις ἐστὶν ὡς περ στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν ξηραίνόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγειῶδες. κύτταρον δὲ οὐρανοῦ λέγοι ἂν νυνὶ μεταφορικῶς τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. προεῖπε γὰρ ὅτι πόρρω πάντῃ ἀπικιμιέμενοι εἰσὶν οἱ θεοί. ὁ δὲ λόγος,
20 εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἀπόκρυφα μέρη ἀπεληλύθασι τοῦ οὐρανοῦ. V.

202. γυτρίδια : Καὶ ταῦτα γελοῖον χάριν. (καὶ ἐπι-
δικαύρων ταῦτά φησιν.) — μέγας γὰρ ὁ πλοῦτος, εἰ
ἐν σκευαρίοις ἐστὶ τοῖς θεοῖς ἡ περιουσία. R. V. — ἀμ-
25 φωρεῖς δὲ ἐχάλουν τὰ μέτρα.

203. (ὡς) ἦσαν αὐτοὶ : Ὅπου ὄκουν πρότερον καὶ διέ-
τριβον οἱ θεοί, κατόικισαν τὸν πόλεμον.)

206. τῷ πολέμῳ δηλονότι. R.

207. (ἀνωκίσαντο : Ἀντὶ τοῦ ἀνωκίσαντο καὶ ἀνεχώ-
30 ρησαν, ὥς ἂν μὴ παρείεν αὐτοῖς τὰ δυσχερῆ.)
ἀνωτάτω : Ἀντὶ τοῦ ἀπάντων ἀνωτάτω ὅσον θυνα-
τὸν ἦν.

210. (τοῦ δ' εἶνεχ' ἡμᾶς : Τίνος χάριν καθ' ἡμῶν
τοσαύτην ἔσχον ὀργήν.)

211. ἐκεῖνων πολλάκις : (Τῶν θεῶν ᾗ) τῶν Λακεδαι-
35 μονίων. (ὅτι πολλάκις Λακεδαιμόνιοι βουλόμενοι εἰρή-
νην ἦλθον καὶ οὐκ ἐδέξαθε.)

212. σπονδὰς ποιούντων : (Τῶν θεῶν πρυτανεύοντων
ὑμῖν τὴν εἰρήνην αἰεὶ. — σφῶδρα δὲ Ὀμηρικῶς τῶν
40 μὲν ἀγαθῶν καὶ τῆς εἰρήνης δοτήρ᾽ εἰσι τοὺς θεοὺς,
τοῦ δὲ πολέμου οὐκέτι. [Od. A, 32 :] « οἷον δὴ νῦν βρο-
τοὶ θεοὺς αἰτιῶνται· ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι,
οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν. » V. ἡ ἐπειδὴ ἐν ταῖς σπονδαῖς
ἐπιμαρτύρονται τοὺς θεοὺς. R. V. οἱ λακωνικοὶ : Ὡς
45 φιλοπολέμων ὄντων τῶν Λακωνικῶν καὶ τὴν εἰρήνην
οὐ προσιεμένων πρώτων ἐμνήσθη.

ἐκ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ὅλῃον ὅτι παρὰ τὸν Πελο-
ποννησιακὸν πόλεμον συνετάχθη τοῦτο τῷ ποιητῇ τὸ
ὀρθῶμα ὅλῃον δὲ μάλιστα τοῦτο πεποιήκε νῦν φανερώς
50 τοῦ πολέμου τοῦτου μνημονεύσας. χρησίμως δὲ τῶν
Λακωνίων πρῶτον εἰς ἀδικίαν ἐμνημόνευσεν ὥς φιλοπο-
λέμων ὄντων ἐκεῖνων αἰεὶ καὶ τὴν εἰρήνην οὐ προσιεμέ-
νουν. εἰ γὰρ ἔτυχε τοὺς Ἀθηναίους προτάξας, πρῶτον
μὲν εὐθὺς ἀπήχθετο τοῖς ἀκούουσιν, ἔπειτα διαβολὴν

ἂν ἀπειργάσαστο κατὰ τῆς πόλεως οὐ τὴν τυχοῦσαν. καὶ
γὰρ εἰ μετὰ ταῦτα μνημονεύει καὶ τῶν Ἀθηναίων ὥς
καὶ αὐτῶν ἀποπειπομένων τὴν εἰρήνην, ὁπότε κρατή-
σειαν, ἀλλ' οὖν ἤττων ἢ διαβολή, μάλιστα τῷ τὸν πρῶ-
τον λόγον λεγόντα τῶν ἀκούοντων πλήττειν τὰς ἀκοάς. 5
ἔπειτα τὸ ἀμύνεσθαι τοῖς ἴσοις τοὺς προηδικηκότας συγ-
γνωστὸν παρὰ πᾶσι, καὶ τούτῳ τὴν αἰτίαν δικαίως
ἀποπερομένων τῶν προηδικηκότων. τὸ αὐτὸ δὲ δὴ καὶ
τὸ « Θουκυδίδης συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοπον-
6 νησίων καὶ Ἀθηναίων, » ἵνα αὐτῶν μᾶλλον τὸ ἔργον 10
ᾗ. V.

214. καὶ τὸ σιῶ : Τοὺς Διοσκόρους οἱ Λακεδαιμό-
νιοι σιούς ἔλεγον, ὥς Ἀθηναῖοι θεῷ Δῆμητρει καὶ Περ-
σεφόνῃ. — ἔθως δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τοῦ νῆ τῷ
θεῷ τρέπειν τὸ θ εἰς τὸ σ καὶ τὸ ε εἰς τὸ ι. R. V. 15

(νῦν Ἀττικίων : Ἀντὶ τοῦ τοιοῦτο τι ἔλεγον. ἐὰν μὲν
γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι μικρὸν ἐν τῇ μάχῃ κρατήσωσιν,
εὐθὺς λέγουσι, νῦν οἱ Ἀθηναῖοι θώσουςι δίκας. καὶ πάλιν ἐὰν οἱ Ἀθηναῖοι νικήσωσιν, εἴτα Λα-
κεδαιμόνιοι ἔλθωσιν εἰρήνην ποιῆσαι βουλόμενοι, εὐ-
20 θέως ἀντιλέγουσιν Ἀθηναῖοι, ἐξαπατῆσαι ἡμᾶς βούλου-
ται, ἵνα ποιήσωμεν εἰρήνην, ἐπειδὴ νικώμεν· διὸ οὐ
δεῖ πεισθῆναι ἡμᾶς. σκώπτει δὲ τὸ ὑπερήφανον τῶν
Ἀθηναίων.)

215. (Ἀττικωνικοὶ : Οὕτως ἔλεγον ἐνυβρίζοντες καὶ 25
εὐτερίζοντες καὶ εἰς ἥττον φέροντες ὑποκοριστικῶς τοὺς
Ἀθηναίους ἐν τῷ ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ Ἴωνες ἔγκεινται.
παίζει δὲ, ἐπειδὴ εἶπεν ἄνω Λακωνικοὶ ὑποκοριστικῶς·
διὰ τοῦτο καὶ Ἀττικωνικοί.)

218. (νῆ Δε' οὐχὶ πειστέον : Ἐγὼρ ἂν μᾶλλον αὐτοὺς 30
τὴν πάτριον ὁμῶσαι, λέγω δὲ τὴν Ἀθηναίων καὶ γὰρ
τοὺς Λακεδαιμονίους τοὺς πατρίους αὐτῶν ἐποίησεν
ὁμόσαντας θεοὺς. πλην εἰδέναι δεῖ, διὰ τοῦτο πεποιή-
κεν ὁμνύντας αὐτοὺς διὰ τὸ αὖξιν καὶ ἀποσεμνύνειν τὰ
τῶν Ἀθηναίων πράγματα καὶ ἐν τούτῳ ἐπαίρων τοὺς 35
Ἀθηναίους, ὥς οὐκ Ἀθηναῖ μόνῃ χρῆσαιντο συμμάχῳ,
ἀλλὰ καὶ Διέ.)

219. κῆν ἔχωμεν τὴν πόλιν : Οἱ μὲν πολλοὶ ταύτην
ἐξέβαλον τὴν ἀνάγνωσιν, ἵν' ᾗ δηλούμενον, καὶ πάλιν
ἤξουσιν τῆς εἰρήνης δεόμενοι τυχεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι, 40
ἐὰν ἀσφαλῶς κατέχωμεν τὴν πόλιν. ἐστὶ δὲ ἀμφίβολος
ἡ ἐξήγησις αὕτη, ποίαν πόλιν βούλεται, πότερον τῶν
Λακεδαιμονίων ἢ τὰς Ἀθήνας. ἐν ἀντιγράφῳ δὲ εὐρόν
ποτε « ἦν ἔχωμεν τὴν Πύλον, » καὶ οὐκ ἄκαιρος αὕτη
ἡ γραφή, ἐπεὶ καὶ ἀληθεῖας ἔχεται κατὰ πάντα, καὶ 45
διὰ τοὺς ληφθέντας τριακοσίους ἐν Σφακτηρίᾳ, καὶ διὰ
τὸ ἐπιτείγισμα ὅπερ Ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν Πύλῳ,
καὶ ὅτι ληφθείσης αὐτῆς περὶ εἰρήνης πρῶτοι Λακεδαί-
μόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπέρεσθυσαν. Ἄλλως. οὐχ
ὥς ὠρισμένην τινα πόλιν, ἀλλ' ὥς, ἐπειδὴ πόλιν τῶν 50
Πελοποννησίων προσκείμενοι πιέζωσι, ταῦτα λεγόντων
αὐτῶν. V.

220. ἡμεδαπὸς ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. R.

225. ἐπέβαλεν, ἐπεσώρευσεν. ἔπλον γὰρ πολέμου καὶ ὁ λῶος. R. ἐπεφόρησεν, ἐπεσώρευσεν.

228. θυσία ἀγγείον εἰς ὁ ἐμβάλλοντες τινὰ (ἀρτύματα) τριβόμεν καὶ λειοῦμεν. — τὸ δὲ τριβεῖν ἀντὶ τοῦ ἐν πολέμῳ βούλεται τὰς πόλεις ἐπὶ πολλὰ διατριβεῖν, καὶ ἅμα μὲν παρὰ τὸ τριβεῖν ἐν θυσίᾳ μυττωτὸν, ἅμα δὲ παρὰ τὸ ἐπιτριβεῖν καὶ ὥσπερ αὐτοὺς θαπανᾶν. R. V.

232. καὶ γὰρ ἐξορμᾶν κατ' ἐμὴν γνώμην καὶ ὡς οἴομαι ἐτοίμως ἔχει. εἰώθασιν γὰρ καὶ πληθυντικῶς τῇ συντάξει χρῆσθαι ταύτῃ· καὶ γὰρ ἐξίναται μέλλει κατὰ γνώμης τὰς ἐμάς. V.

234. φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ : Νοεῖν δεῖ τὸν Τρυγαῖον ἀποθεβηκότα τοῦ κανθαρίου ἐπὶ τῆς σκηνῆς ταῦτα λέγειν. — ἔστι δὲ τι καὶ ἄντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς. R.

235. θυσίας : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σάμπιγγος, θυσίας 15 εἶπεν.

236. ἰὼ βροτοὶ : [Κορωνίς ἐτέρα ἐτέρων εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ὅμοιοι τοῖς προηράσασιν ἔγ'. καὶ ἐν ἐκθέσει τροχαῖοι τοῖς ἐξῆς ὅμοιοι δύο. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.] ὁ Πόλεμος 20 ἐξέρχεται ὅλων τριβῆαι μυττωτὸν. σκευὴ δὲ αὕτη ἐκ τυροῦ καὶ σκороδου καὶ μέλιτος (καὶ πράσου). — τινὲς δὲ φασὶ τὸν Δία ταῦτα λέγειν. V.

237. τὰς γνάθους ἀλγήσετε : Ἡ τριβόμενοι ἐν τῇ θυσίᾳ, ἣ τὸν μυττωτὸν ἐσθίουσας, ὃν τριβεῖν παρα- 25 σκευάζεται ὁ Πόλεμος. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐσθίουσιν, (πολέμου δὲ ὄντος ἀργεῖ τὰ δικαστήρια. λέγει οὖν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λιμώττοντες). — διὰ τὸν πόλεμον τοῦτο φησιν· ἐν γὰρ τῇ πολέμῳ λιμώττουσι καὶ διὰ χρόνου ἐσθίουσι, καὶ συμβαίνει ἐκ τῆς ἀργίας τοῦ 30 μὴ ἐσθίειν πάσχειν αὐτοὺς τὰς γνάθους ὕστερον ἐσθίουσας. V.

241. ὁ δεινὸς : Συμβολικὸν ἀπὸ τῶν διὰ δειλίαν ἀπο- 35 πηδῶντων. ταῦτα δὲ φησι θεασάμενος τὸν Πόλεμον μείζονα τὴν ὑπόνοιαν ἔχοντα τῆς πείρας τῆς διὰ τῆς ὀφείας.

(ταχυρίνος : Ὑπομονητικὸς, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.)

242. Πρασιαὶ : Πόλις Λακωνική. ἅμα δὲ πράσα ἐμβάλλων ταῦτα φησιν. — ἔστι δὲ καὶ τῆς Ἀττικῆς 40 ἐπίνειον, ὡς φησι Θουκυδίδης [7, 18; 8, 95] καὶ Φιλόχορος. μὴ ποτε δὲ οὐχ οὕτως ἔχον· οὐκ ἂν γὰρ ἔλεγεν ἐξῆς « οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς αἱ Πρασιαί. » V.

πεντάκις : Ἀντὶ τοῦ πολλάκις. V.

245. οὐδὲ ἡμῖν πρᾶγμα : Πρὸς τὴν ὁμιονομίαν φησὶ 45 τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ Πρασιῶν, ὅτι ἡμεῖς τοῦ κακοῦ τούτου ἀλλότριοι ἐσμέν.

246. ὦ Μέγαρα : (Σκороδα ἐμβάλλων ταῦτά φησιν.) ἣ γὰρ Μεγαρικὴ γῆ σκороδοφόρος. σύμμαχοι δὲ Λακεδαιμονίων Μεγαρεῖς. καὶ ὅτι πᾶσα ἡ τοῦ πολέμου 50 πρόφασις δι' αὐτοὺς δοκεῖ γεγονέναι (χάριν τοῦ τὸ πινάκιον συνθέντος τὸ κατ' αὐτῶν εἰς τὴν Περιελούς χάριν, ὥστε μῆτε γῆς μῆτε λιμένους Ἀττικῶν ἐπιβαίνειν τοὺς Μεγαρεῖς. εἰκότως οὖν εἰς τὸ κεχαρισμένον τοῖς

Ἀθηναίοις τοὺς τούτων ἐχθρούς παρεισάγει ἐκ τοῦ πολέμου συντριβομένους εἰς τέλειον.) ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ὁ Πόλεμος, σκороδα βάλλει εἰς τὴν θυσίαν, ὅθεν καὶ τὸ ἐξῆς οἰκείως ἐπαχθήσεται, τὸ ἀπαξάπαντα (καταμειμν- 5 τωτευμένα).

248. βαθαὶ βαβαιαῖς : Σχεπλιστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ. δέον δὲ εἰπεῖν τὰ σκороδα, παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὰ κλαύματα.

249. κλαύματα : Ἀντὶ τοῦ σκороδα. (οὔτω δὲ εἶπε προσκαταρῶμενος.) τοῖς δὲ ἐσθίουσι τὰ σκороδα δάκρυα 10 εἶπεισι διὰ τὴν δριμύτητα. διὸ φησιν « ὡς δριμέα τοῖσι Μεγαρεῦσι. »

250. Σικελία : Ταῦτα πάντα παρεπιγραφή ἐστι. 15 τυρὸν δὲ ἐμβάλλων Σικελίας μέμνηται· πολλὸν γὰρ ἐκεῖ τυρός. οὐκ ἄδελον δὲ ὅτι καὶ ταύτης τὸ πλέον μέρος 15 πολέμιον ἦν τοῖς Ἀθηναίοις. ἐνθα καὶ τὴν μεγάλην ἐδυστύχησαν ἦσαν.

251. ὅτι πόλιν εἶπε τὴν Σικελίαν νῆσον οὔσαν. καὶ Ὅμηρος πολλάκις τὰς νήσους πόλεις καλεῖ, ὡς τὸ [II. 20 30] « Ἀἴμον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος. » καὶ Πίνδαρος δὲ [Nem. 7, 13] περὶ τῆς Αἰγίνης « ἡ μὲν πόλις Αἰακιδῶν. » καὶ Εὐριπίδης [Ion. 297] Εὐβοί' Ἀθή- ναις ἐστί τις γείτων πόλις. » V.

δικανκισθήσεται : Ἀντὶ τοῦ διαφθαρήσεται. (ὡς ἐπὶ 25 τυροῦ τοῦτο. Ὅμηρος [II. A, 639] « ἐπὶ δ' αἶγιον κνῆ τυρὸν κνήσσι χαλκείῃ. ») δικανκίειν δὲ ἐστι κυρίως τὸ ζῦειν τυρὸν τῇ κνήστιδι. — δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι πάλιν ἐν- ταῦθα τυρὸν ἐπιζῦειν καὶ εἰς τὴν θυσίαν ἐμβάλλων ταῦτα 30 λέγει. V.

252. φέρ' ἐπιγέω : Εὐφρέστατα τοῖς Ἀθηναίοις χαρί- 30 ζεται, σπυνολογῶν τὰ κατ' αὐτοὺς. ὅσω γὰρ μέλι τιμωότερον τῶν σκороδων καὶ τῶν πράσων, τοσαύτω ἀμείνων καὶ ἡ τοῦτο γεωργοῦσα γῆ. εἰπὼν δὲ τοῦτο ὁ Πόλεμος μέλι εἰς τὴν θυσίαν βάλλει. — Ἄλλως. θέα- 35 σαι ὅτι καὶ ἡμεῖς εὐφρῶς, εἴγε μὴ σφαλῶμεν. παρε- τηρήσαμεν ἐν τοῖς προλαβοῦσι τὴν ἐξηγήσιν, εἴγε μειοῦν μὲν ἐν παντὶ σπουδάζει τὰ Λακωνικά, αὐξίνει δὲ τὰ Ἀττικά. ἀμείλει κἀνταῦθα ποιῶν τοῦτο φαίνεται. διὸ τοῖς 40 τε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐπαρώ- μενός τι φαῦλον, ὅσον ἐπὶ μὲν τῶν Πρασιῶν « ἰὼ Πρα- σιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις καὶ πολλάκις, ὡς ἀπο- λείσθε τήμερον, » καὶ ἐπὶ τῶν Μεγάρων « ὡς ἐπιτρέψθε αὐτίκα » καὶ « ἰὼ Σικελία καὶ σὺ δὲ ὡς ἀπόλλυσαι » καὶ « οἶα πόλις τάλανα δικανκισθήσεται. » ὁπότε περὶ 45 Ἀθηνῶν δὲ λέγει, μὴδὲν δυσχερὲς μὴδὲ βλάσφημον ἐπήγαγεν τι, ὅποιον περὶ ἐκείνων φασὶν αὐτὸν εἰρηχέ- ναι. V.

253. παραινῶ σοι : Ἐν πολλοῖς κεῖται τὸ σοί. τάχα 50 δὲ οὐκ ὤρεται διὰ τὸ μέτρον εἶναι, εἰ μὴ ἄρα τὴν αἰ κοινήν λάβοιμεν. V.

254. (τετρωθολον : Ἀντὶ τοῦ πολυτίμητον. οὔτω δὲ 55 λέγουσι τὸ τετρωθολικόν, τουτέστι τὸ τετρωθόλου πω- λούμενον.)

(φρίδου τὰττικοῦ : Οἷον φριδῶ τινὰ καὶ πρόνοιαν ποίει

τοῦ Ἀττικοῦ.) — τοῦτοστι συντήρει καὶ διαφυλάττει τὸ Ἀττικόν. οὐκ ὀκνεῖν γὰρ εἶδει καὶ δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. V.

286. (οὗτοσι γὰρ κόνδυλος : Παρρηγοργή· ἅμα γὰρ 5 τῷ εἰπεῖν διδῶσιν αὐτῷ τὸν κόνδυλον.)

288. ἀντὶ τοῦ ὀριμῦ. R.

(289'. ἀλετριβάνον : Οἱ μὲν θασέως παρὰ τὸ τοὺς 10 ἄλλας τρίβειν, οἱ δὲ ψιλῶς παρὰ τὸ ἀλεῖν. [καὶ δοῖδουζ μὲν Ἀττικόν, ἀλετριβάνος δὲ Ἀσιανόν. λέγεται δὲ καὶ ἀλό-τριψ, ὡς ἐν ἐπιγράμματα (Aristonis Anth. Palaeogr. 306) « καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλότριβα. » καὶ ἀλετρις ἡ μυλωθρός παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 232).] — Κράτης παρατηρεῖν ἀξιοῖ πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι ὁ μὲν δοῖδουζ Ἀττικός, ὁ δὲ ἀλε-τριβάνος Ἀσιανός, καὶ σκυτοδόψης μὲν Ἀττικός, βυρ-15 σοδόψης δὲ Ἀσιανός. V.

290. γῶδες εἰσχωρίσμεθα : Συμβαίνει γὰρ τοῖς νεωστὶ εἰσχωρισμένοις μὴ εὐπορεῖν πάντων τῶν ἀναγκαίων.

291. οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους : Πάλιν λεληθότως σε-20 μνολογεῖ τοὺς Ἀθηναίους ὡς αὐτόθρονους (καὶ γηγενεῖς), ἐκ τοῦ εὐρίσκεσθαι παρ' αὐτοῖς τὰ τῶν πάλαι εἰσχωρι-σμένων, ὃν ἠπόρουσι οἱ νεωστὶ εἰσχωρισμένοι.

293. (ἀνθρώπινα : Ὑποκοριστικῶς. τοῦτο πρὸς τὴν 30 παροῦσαν συμφορὰν μετῶν αὐτούς.)

297. ἀλλ' ὦ Διόνυσ' : Ὡς οἰκίῳ θεῷ εὐχεται τῆς 25 Ἀττικῆς, καὶ κυρίῳ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τῶν ἐν τῇ εἰ-ρήνῃ ἀγομένων.

298. (τὸ δεῖνα γὰρ ἀπολῶν) : Διὰ τούτου τὸ ῥηθισό-μενον ἀήδης ἐκφύγει εὐθείας λέγειν. ὅτε γὰρ τι δυσχε-30 ρές μέλλομεν λέγειν, εἰώθαμεν τοῦτο προτάσσειν, ὡς μὴ εὐθυρημονοῦντες.)

270. ὁ βυρσοπώλης : (Τοῦτο αἰνίττεται πρὸς τὸν 35 Κλέωνα, καὶ) ὅτι μετὰ τὴν Κλέωνος τελευτὴν εἰσῆλθαι τὸ δράμα· ἥδη γὰρ τεθνήκει. (ὡς δὴ αἴτιον τοῦ πολέ-μου καὶ ὡς αὐτὸν συνέχοντα τὸν πόλεμον, ὡς καὶ Θου-κυδίδης ἱστορεῖ.)

271. εὖ γ' ὦ δέσποινα : (Οὕτως τὴν θεόν. τὰς δὲ γυ-ναῖκας Ἀττικὰς, ἵνα μὴ ὁμονύμως. Ἄλλως. ταῦτη 40 εὐχεται ὅτι τῶν Ἀθηναίων ἱερὰ ἡ θεός.) τὸ δὲ εἴη, εὖ γε ποιῶν ἀπόλετο ἐκεῖνος, εἴπερ πρὸ τοῦ ἀπολέσαι τὰ πρᾶγματα ἡμῶν ἀπόλετο.

272. τῷ χρησίμῳ τῇ πόλει. R.

273. ἡ πρὶν γε τὸν μυτιωτὸν : Ἀντὶ τοῦ πρὶν ἡμῶν τὸν πόλεμον ἐπεγεῖραι. ὡς αἴτιον δὲ αὐτὸν τοῦ πολέμου διαβάλλει. — ὡς καὶ Θουκυδίδης ἱστορεῖ. R.

275. (ἀνύσας τι : Ἀπελθὼν ὁ Κυδοιμὸς ἐπανῆλθε, 45 καὶ οὕτως τὴν ἐρώτησιν αὐτῷ προσφέρει ὁ Πόλεμος. ἀνύσας τι : Ἀντὶ τοῦ ἡνυσάς τι καὶ διεπράξω καὶ φέρον ἦκα.)

276. τί πεισόμεσθα : Τί ἄρα παθεῖν μέλλομεν. ἢ ἐν 50 ποίῳ κινδύνῳ καθεστήκαμεν.

277. ἐν Σαμοθράκῃ : Ἐν Σαμοθράκῃ ἦσαν τελευταί 55 τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιστράμακά τινα κινδύνων. ἐν δὲ τῇ Σαμοθράκῃ τὰ τῶν Κορυβάντων ἦν

μυστήρια καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης. καὶ διαβόητον ἦν τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἐνθα τὴν Ἑκάτην ὀργιᾶζειν ἐλέγετο, καὶ τελετὰς ἦγον αὐτῇ τινὰς καὶ κύνας ἐθύον. (καὶ ὁ τὴν Ἀλεξάνδρῳ πεποικηκὸς [v. 77] μέμνηται « Ζήρινθον ἄντρον καὶ κυνοσφαγῶς θεᾶς λιπῶν ἐρμυρόν κτίσμα 5 Κυρβάντων Σάον. » ἐν κινδύνους δὲ γενόμενοι ἐπεκα-λοῦντο τοὺς δαίμονας, οἷς ἐδόκουν μεμυῆσθαι, ἐπιτρα-νῆναι καὶ ἀλεξῆσαι.)

278. μεμυημένος : Τὰ μυστήρια τῶν Καθεύρων. δο-κοῦσι δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα (δικαιοί τε εἶναι καὶ) ἐκ 10 δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμῶνων.

279. ἀποστραφῆναι : (Ὁ ἡμεῖς) διαστραφῆναι (λέ-γμεν. ἀντὶ τοῦ) κλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοῖδουκα. — Ἄλλως. ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι 15 δόδον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν υποστρέψαι. Ἄλλως. εὐζώ-μεθα οὖν, φησί, τοῦ Κυδοιμοῦ τοὺς πόδας, ὥστε μὴ δυνηθῆναι ἐπανελθεῖν αὐτὸν μηδὲ χυλεῖν, μηδὲ κο-μίσαι τὸν ἀλετριβάνον. V.

280. καὶ πάλιν. ἦλθεν γὰρ μηδὲν ἀρόμενος, δι' ὃ 20 ἀσχάλλει. R. V.

282. καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν : Ὁ Βρασιδᾶς ὁ 25 Τέλλιδος παῖς, ὃς ἦν Λακεδαιμονίων στρατηγός. καὶ οὗτος δὲ ἀντίστατο τῇ εἰρήνῃ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Θράκῃ.

283. (εἰς τὰπὶ Βρασιδᾶς χωρία : Καὶ γὰρ εἰς συμμα-χίαν πεμφθεὶς ὁ Βρασιδᾶς ἐπὶ Θράκῃ, κατὰ τὸν αὐ- 30 τὸν χρόνον Κλέωνι τελευτᾷ.)

284. χρησάντες : Ἐν Ἀμφιπόλει γὰρ τῆς Θράκης μονομαχήσαντες ὁ τε Κλέων καὶ ὁ Βρασιδᾶς ἀλλήλους 35 ἀνέκλινον.

285. Διοσκόροι : Οὗτοι παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις 40 ἐτιμῶντο. διὸ νῦν αὐτῶν μέμνηται, ὅτι Βρασιδᾶ τοῦ Λακεδαιμονίου ἐμνήσθη, ἐπὶ δὲ Κλέωνος τῆς Ἀθηνᾶς.

288. ἐγὼ δὲ δοῖδουκ' εἰσίων : Ἐγὼ ἀλετριβάνον εἰσ-10 ἰὼν ποιήσομαι.

289. τὸ Δάτιδος μέλος : Δᾶτις σατράπης Περσῶν, 35 εὐδοκίμης κατὰ τινὰ χρόνον (πολεμῶν), ἐλληνίζεν δὲ βουλόμενος εἰπεῖν ἥδομαι καὶ χαίρομαι, καὶ ἐβαρβάρισεν· εἶδει γὰρ εἰπεῖν χαίρω. ἅμα δὲ οὗτος εἶπε πρὸς τὸ ὁμοιο-κατάληκτον. [οὐκ εἴρηται δὲ τὸ χαίρομαι· αὐτὸ γὰρ τὸ χαίρω αὐτοπαθὲς ὃν προϋφάρπασεν αὐτοῦ τὸ σημαίνόμε- 40 νον. λέγεται δὲ τὸ τοιοῦτο δατισμός.] — στοχάζεται ὅτι εἴη ἂν διαμνημονεύμενος περὶ Δάτιδος τοῦ Πέρσου, ὅτι εἶπε ποτε παρὰ τινά συνουσίαν ἥδομαι καὶ χαίρομαι, ἐλληνίσαι τιέλω. καὶ γὰρ καὶ παρὰ παλαιότερον τινὸς ἐμφανίσται. εἴη δὲ ὑπαρχὸς τοῦ βασιλείως τῶν ἐλθόντων 45 ἐπὶ Μαραθῶνα, ὃν καὶ φυγεῖν φασὶ πολλὸν χροσὸν κα-ταλιπόντα.

Ἄλλως. Δᾶτις τῶν ἐν Μαραθῶνι παρμα-ταξαμένων Ἀθηναίων στρατηγὸς Δαρείου, ὃν φασιν ἀντιποιήσασθαι τῆς Ἀττικῆς ὡς ἰδίαν· ἀπὸ Μήδου γὰρ τοῦ Μηδείας καὶ Αἰγείως ἐδόκει εἶναι. Ἄλλως. Δᾶτις 50 σατράπης Περσῶν βασιλείως, ὅστις συνεχέστερον πρε-σβευόμενος εἰς Ἀθήνας ἤρασθη τῆς αὐτῶν πολιτείας, καὶ μείνας ἐκεῖ ἐδούλετο ἐλληνίζειν τῇ ὁμιλίᾳ, καὶ ἐβαρβάριζεν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους. V. τι-

νές (δὲ) Δᾶτιν λέγουσι τὸν τραγικόν, κακῶς ὑπονοοῦν-
τες· ἐκείνος γὰρ υἱὸς ἦν Καρκίνου οὗτος δὲ ὑπαρχος
Περσῶν. R. V.

295. ἀντί τοῦ στρατηγόν. R.

296. καλῶς τοὺς χρῆζοντας τῆς εἰρήνης καλεῖ εἰς
συμμάχιν. δημιουργοὶ δὲ λέγονται κοινῶς οἱ δημόσια
τινα ἐργαζόμενοι· νῦν δὲ τοὺς ἀρχιτέκτονας λέγει, ἵνα
ἐντέλῃως ἐλκυσθῇ ἡ Εἰρήνη. Ἄλλως. V. πάντες
γὰρ οὗτοι τῶν ἐργῶν ἐκωλύοντο πολέμου ὄντος καὶ
ἡδικοῦντο, οἱ μὲν γεωργοὶ κωλύόμενοι γεωργεῖν, οἱ δὲ
ἐμποροὶ ὑπ' ὧν ἂν περιέτυχον πονηρῶν, οἱ δὲ τέκτονες
ἀναγκαζόμενοι ναυτιγεῖν τριήρεις, οἱ δὲ δημιουργοὶ
στρατεύεσθαι καὶ φρουρεῖν ἀναγκαζόμενοι, οἱ δὲ μέ-
τοικοι εἰσπραττόμενοι μετοίκιον, καὶ οἱ ξένοι ἀπελα-
15 νόμενοι, καὶ οἱ νησιῶται τοὺς φόρους εἰσπραττόμενοι
καὶ ναῦς παρέχοντες. ἡ οὖν τούτων χάριν ἐμνημόνευσεν
αὐτῶν, ἢ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ἐπιθλαβῆς καθόλου ὁ
πόλεμος. R. V.

299. ἐργαλείων ἐμνημόνευσεν ἐπιτήδες εἰς τὸ ἀνελ-
20 κύσαι τοὺς λίθους τοὺς ἐπὶ τῷ ὀρύγματι, ἐν ᾧ ἦν Εἰ-
ρήνη, ὡς ἔφη ὁ Ἑρμῆς, (ἵνα ἐλευθερώσῃ αὐτήν). R.
V. (ἅμας δὲ τὰς πυράμας, ἐργαλεῖά τινα ἐπιτήδεα
πρὸς τὸ ἀνορύττειν.) [καὶ παρομιαί « ἅμας ἀπήτουν, οἱ
δ' ἀπηνόουντο σκάφας. »]

300. ἀγαθοῦ δαίμονος : Φασὶ γὰρ ὅτι δειπνήσαν-
τες μὲν ἐπερρόφουν ἀγαθοῦ δαίμονος, ἀπαλλάττεσθαι
δὲ μέλλοντες ἐπινόουν Διὸς σωτήρος. ὡσεὶ ἔλεγε, νῦν γὰρ
σπεῖσαι ἡ πεινὴ πάρεστιν ἡμῖν ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα.
— Ἄλλως. ἀντί τοῦ νῦν γὰρ ἔστιν ἡμῖν ὑπὲρ ἀγα-
30 θῆς τύχης καμεινὴ καὶ ἀρπάσαι τὴν Εἰρήνην. V.

301. [δεῦρο πᾶς χώρει : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας,
οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοὶ
λη'. καὶ ἡ ἔκθεσις ταύτης κώλων ὁμοίων τροχαϊκῶν ζ'.
ὧν τὰ ε' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ζ' παρατέλειτον.
35 τὸ ζ' ἐφθημιμερές ἰαμβικόν. ὑπ' ὃ αἱ συνήθεις δύο δι-
πλαῖ.]

διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς στίχους τροχαϊκοὺς τριμέ-
τρος καταληκτικούς β', οὗς ἔτι ὁ πρεσβύτερος λέγει.
ὑπ' οὗς κορωνίς τοῦ χοροῦ εἰσελθόντος, καὶ στίχοι
40 ὁμοίως τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοὶ λζ', ὧν
τελευταῖος « μάλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς. » V.

302. ὦ Πανέλληνες : Λεληθότως εἰς ὁμόνοιαν αὐτοὺς
περιάγει, (ὁμορροῖναι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀξίων
καὶ ὁμοθυμαδὸν τῆς εἰρήνης ἀντιταβέσθαι, διὰ τοῦτο
45 καὶ μιᾷ προσηγορίᾳ αὐτοὺς περιέλαβε, δηλῶν τὸ συγ-
γενέες, καὶ ὁμοσυνῶν αὐτοὺς ὡς οὐδὲ τῇ ὀνομασίᾳ δια-
κεκριμένοι πολεμοῦσι πρὸς ἑαυτούς.)

(303). καὶ κακῶν φοινικικῶν : Οἷον αἵματωδῶν,
ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροῖας. Ὅμηρος « φοινίσσεται δ'
50 αἵματι γαῖα. » λέπειν δὲ τὸ ἡσυχάζομεν. Ἄλλως.
τῶν πολεμικῶν· φοινικὶς δὲ γλαμὺς πολεμική. — ἡ
ἀντί τοῦ ναυμαχικῶν. Φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν
ἐν ταῖς ναυμαχίαις. V.

304. μισολάμαχος : Ἀλλοτρία τῶν Λαμάχου τρό-

πων· φιλοπόλεμος γὰρ οὗτος, ὡς καὶ ἐν Ἀχαρνεύσῃ
φησιν. V.

308. φιλαμπελωτάτην : Συντόμως ἐκ τῆς ἀμπελίου
τὴν περὶ τὰς γεωργίας ἐπιμέλειαν ἐδήλωσεν εἰρήνης
οὔσης· πολέμου γὰρ ὄντος τὸ ἐναντίον ἡμελοῦντο. R. 5
Ven.

310. ἐκζωπυρήσετε : Ἀντί τοῦ ἀνάψετε τὸν πόλεμον
ἡδὴ κατεσβεσμένον. ἐκζωπυρῆται δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ ἐκ
μικροῦ πυρὸς φουσῶντα μεγάλην φλόγα κινῆσαι. —
(Ἄλλως. ἀνεγείρητε.) ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρά- 10
κων· καὶ ὁ πόλεμος γὰρ καυστικός. R. V.

312. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἤκειν : Οὐ γὰρ, φησὶ, πο-
λεμικὸν ἦν τὸ κήρυγμα, ἀλλ' εἰρηνικόν. ἐκ τοῦ πα-
ρακολουθοῦντος δὲ τὸν πόλεμον δηλοῖ. — ἀντί τοῦ
πολεμεῖν. οἱ γὰρ πολεμοῦντες πρὸς τρεῖς ἡμέρας λαμ- 15
βάνουσι σιτία εἰς τὸν πόλεμον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς στρα-
τηγοῖς ἀναλογιζομένοις πόσας ἡμέρας ἐμελλον πολέμῳ
σκολάζειν καὶ ἔξω κατέχειν τὸν στρατὸν, κηρύσσειν
τοσούτων ἡμερῶν σιτία ἐπάγεισθαι, τριῶν μόνων ἡμε-
ρῶν ἐκ δημοσίων αὐτοῖς χορηγούντων. R. V. 20

313. (εὐλαβεῖσθε : Νῦν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχετε, φησὶ,
καὶ δεδύττεσθε τὸν Κλέωνα, μὴ ἐμποδῶν τῇ εἰρήνῃ
γένηται.) — καὶ Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς Κέρβερον αὐτὸν
ὠνόμασεν. V.

φασὶ χωρὶς τοῦ ν τὸ κάτωθεν ἐπὶ ῥήγμα λέγεσθαι, 25
ἵνα ἡ Δωριέων μάλλον οἰκείον. γρηῃται δὲ τῷ ὁμοίῳ
καὶ Πίνδαρος [Pyth. 4, 180] « ἄντροθε γὰρ νέομαι
παρὰ Χαρικλοῦς καὶ Φιλίνης. » V.

314. μὴ παφλάζων : Παφλάζειν ἐστὶ τὸ λαλοῦντά
τινα κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι. ὡς οὖν τοῦ Κλέω- 30
νος οὗτω διλεγόμενον τοῦτο φησιν. ἡ διὰ τὸ ταρχαῖ-
δες τοῦ Κλέωνος ἐχρήσατο τῷ παφλάζειν, κυρίως ση-
μαίνοντι τὴν κεκινήμενην θάλατταν.

ἐνθάδ' ἦν : Τουτέστιν ὅτε ἔζη, (ὁπηνίκ' ἦν σὺν
ἡμῖν). 35

315. μὴ ἐλκύσαι : Ὅτι περιττὸν τὸ μὴ. ἤρκει γὰρ
εἰπεῖν ὅτι ἐμποδῶν γένηται ὥστε ἐξελκύσαι. ὅμοια καὶ
τὰ τοιαῦτα, ἀπαγορεύου σοι μὴ ἐξίεναι.

317. [ἰοῦ ἰοῦ : Ἠδομένοιον ἐστὶ τοῦτο, διὸ περι- 40
σπᾶται. ὡς τοῦ χοροῦ τοῦτο λέγοντος.]

τὸ ἰοῦ ἰοῦ τινες τοῦ χοροῦ φασὶν εἶναι, κατὰ στίχον
εἶναι φάσκοντες τὸ ἀμοιβαῖον· καὶ οὕτω καὶ τῶν ἡδο-
μένων ἐστὶ τὸ λέγειν αὐτό. ἐὰν οὖν εἴη τοῦ χοροῦ, πε-
ρισπᾶται. R. V.

321. οὐ σχηματίζειν : Οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν προαίρε- 45
σιν, φησιν, ἡ ὀρχαίς γίνεται, ἀλλ' ἡδὴ διὰ τὴν
ἄσχετον ἡδονὴν αὐτόματα χορεύει μου τὰ σκελη. —
χρησάμενος δὲ πρὸς τὸ πείσαι αὐτοὺς τὴν εἰρήνην ἐλέ-
σθαι οὕτως υπεράγαν αὐτῇ χαίροντα πεποίηκε τὸν
χορόν. R. V. 50

328. (ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον : Ἐν σκελῶς, δει-
κτικῶς, ὑπ' ἡδονῆς δὲ ὁ χορὸς εἰς ὀρχησιν ἐτρέπη. ἐν
μόνον, φησιν, ἔασόν με σχῆμα ποιῆσαι.)

333. (ὥστε μὴ λυπεῖν : Ἐμὲ δηλονότι. συγχωρῶ,

φῆσι, τοῦτε ὅμιν, ὥστε μετὰ τοῦτο μηκέτι ἐνοχλεῖσθαι μοι.)

335. πέπορα : Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων· χαίροντες γὰρ πέρδονται.

5 336. ἥ τὸ γῆρας ἐκδύς : Ὁδομαί, φῆσιν, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα ἥ ἐκδύς τὸ γῆρας. ἥ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄρων.

312. (ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν : Πέμπεσθαι θεωροῦς ἐς τὰς πανηγύρεις. θεωροῦς δὲ ἐκάλουν τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων δημοσίως ἐκπεμπομένους συνθύσσοντας καὶ συμπανηγυρίζοντας.)

313. κότταβίζειν : (Παίξιν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἱ καλοῦνται λάταγες, ἀνέροπτον ἐμβάλλοντες τὸ πόμα. καὶ εἰ ἐγένετο μεζῶν ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. — κότταβος λέγεται τὸ λείμμα τοῦ ποτηρίου, ὃ ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς λάταγας. V. Ἄλλως, κότταβος) παίγινον ἦν παρὰ Ἀθηναίους τοιοῦτον. βράβδος ἦν μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐτέρᾳ ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου. εἰχε δὲ πλάστιγγας δύο 20 ἐξηρηγμένας καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλάστιγγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδρὶας ἦν χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πᾶς τῶν παιζόντων ἀνίστατο ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου, καὶ μηρόθεν ἱστάμενος ἐπεμπευεν ὅλον τὸν ὄνον ὑπὸ μίαν 25 σταγόνᾳ εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ καὶ κατέβῃ καὶ κατελοῦσα κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου, καὶ ποιῇσῃ ἤχον. καὶ εἰ μὲν μὴ ἐκρυβθῇ ἐκ τοῦ οἴνου, ἐνίκα καὶ ἤδει ἐπὶ φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μὴ, 30 ἤτεπτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδρὶας ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένος μάνης.

311. συβαρίζειν : Ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς Συβαριτικῆς τρυφῆς· (φασὶ γὰρ τοὺς Συβαρίτας πολυτελεῖσι χρῆσθαι τραπέζις. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν. ἥ παρὰ τὰ Συβαρίαι ἐπιφθέγματα, ἅπερ ἐστὶ παρ' Ἐπιχάρμου.) 35 — Καλλίστρατος τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς Συβαριτικῆς τρυφῆς· Ἀρτεμίδωρος ἀπλῶς θορυβεῖν. καὶ Φρύνιχος « πολὺς δὲ συβαρισμὸς αὐλητῶν ἦν. » φασὶ δὲ τοὺς Συβαρίτας εἰς τοσοῦτον τραπέζῃ πολυτελεῖ χρῆσθαι, ὥστε 40 καὶ εἰς παροιμίαν φέρεσθαι ἐκνενίκηκεν ἡ Συβαριτικὴ τράπεζα, ἡ πολυτελής καὶ θαυσιλῆς. V.

(316. εἰ γὰρ μοι γένοιτο : [Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ στίχων καὶ κώλων ἐς]. ὧν ὁ πρῶτος τροχαῖκός τετράμετρος καταληκτικός. τὸ β' ἐπὶ ἑπταμέ- 45 ρές. ὁ τρίτος παιωνικός τετράμετρος ἀκατάληκτος ἐκ παιώνων καὶ κρητικῶν. καὶ ὁ γ' καὶ ιγ'. οἱ ἐξῆς δύο ὅμοιοι τῷ πρῶτῳ. τὸ δ' καὶ η' τῷ β'. τὸ ε' παιωνικὸν δίρρυθμον. καὶ τὸ θ' καὶ τὸ ιδ' καὶ ιδ'. τὸ δὲ ια' δίμετρον τροχαῖκον. τὸ τελευταῖον παιωνικὸν τρίρρυθμον. 50 ὑπ' ὁ κορωνίς.] — διπλῇ καὶ εἰσθεσι τῶν ὁμοίων ἐκαίδεκα κώλων, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐστὶ στίχος τροχαῖκός ἐκκαίμενος, καὶ δεύτερος ἐν ἐκθέσει κώλων παιωνικῶν τετράρρυθμος ἀκατάληκτος, καὶ ἐπεκθεῖται τροχαῖκοι β' τετράμετροι καταληκτικοὶ κῶλα δ', ὧν τὰ β' παιων

νικὰ δίρρυθμα, τὸ δὲ τρίτον τροχαῖκον ἐπὶ ἑπταμέρες, τὰ δὲ λοιπὰ τοῖς τρισὶν ὅμοια ἕκαστος ἐκάστῳ. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχος τροχαῖκός δ' « ἐς Λύκειον καὶ Λυκείου σὺν δορί σὺν ἀσπίδι, » καὶ ἐκθέσει κῶλα δ' παιωνικὰ τρίμετρα δίρρυθμα, τὸ δὲ δ' τρίρρυθμον τὸ « εἴλετ' 5 ἀγαθὴ τις ἡμῖν τύχη. » διπλῇ· ἔπεται γὰρ μέλος, οὗ ἡ μὲν πρωτὸς ἐστὶν ἐκ διττυχίας ὁμοίως ἐκκαίμενης καὶ ἐν ἐκθέσει κώλων λγ' τροχαῖκον μετὰ διμέτρων ἀκατάληκτων ε'. καταληκτικὰ δὲ τὰ τελευταῖα, μονόμετρον δὲ τὸ τελευταῖον. ἔστι δὲ τὸ τέλος « ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέ- 10 « ναι. » V.

εἰκότως εἰπὼν ὅσα αὐτοῖς ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπάρχει, πάλιν ἐπανέδραμεν εἰς τὰ τοῦ πολέμου δυσχερῆ, προτροπόμενος αὐτοὺς εἶξαι τῇ Τρυγαίῳ. V.

(317. στιβάδας ἄς ἔλαχεν : Ἰδίως στιβάδας τὰς χα- 15 μαινοῦσας ἐκάλουν οἱ παλαιοί. ὅπερ ἦν πάσχειν ἐπ' ἀναγκῆς τοῖς πολεμοῦσιν, ὑπαθιροῦς ταλαιπωρεῖν καὶ χαμαικοιτεῖν. στιβάδας οὖν, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσι. λέγεται δὲ ὁ Φορμίων νικᾶσαι ναυμαχίαις β' Ἀκαδαμιονίους στρατηγῆσας. λιτὸς δὲ οὗτος καὶ στρα- 20 τιωτικός. τὸ δὲ ἄς ἔλαχεν, ἀντὶ τοῦ ἄς ὑπέμεινε Φορμίων. — φιλοπόλεμος γὰρ καὶ αὐστηρὸς ὁ Φορμίων. στιβάδας δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσιν. ἀναγράφεται δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικᾶσαι Ἀκαδαμιονίους στρατηγῆσας. λιτὸς δὲ οὗτος καὶ στρατιω- 25 τικός. διὸ καὶ στιβάδας εἶπε Φορμίωνος. οἱ γὰρ τὰ πολεμικὰ ἐξασκησάμενοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰθώσαι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχῳ παρ' Εὐπόλιδι μαθανῶν παρὰ τῷ Φορμίῳ τοὺς τῶν στρατηγῶν καὶ πολέμων νόμους φῆσιν, « ὡς οὐκέτ' ἂν 30 * * φάγοιμι στιβάδας ἐξ ὅσου τρυγῶν. » ὁ Φορμίων δὲ οὗτος Ἀθηναῖος τῷ γένει, υἱὸς Ἀσωπίου, ὃς καθαρῶς στρατηγῆσας πένης ἐγένετο. ἀτιμωθείς δὲ τῷ μὴ θύνασθαι τὰς ρ' μνᾶς τῆς εὐθύνης ἀποδοῦναι, ἐν ἀργῷ διέτριβεν, ἕως Ἀκαρνᾶνες στρατηγὸν αὐτὸν ἤτουν. ὁ δὲ 35 οὐχ ὑπῆκουσε, φάσκων μὴ εἶσθαι τοῖς ἀτίμοις. ὁ δὲ δῆμος βουλόμενος λῦσαι τὴν ἀτιμίαν ἀπεμίσθωσεν αὐτὸν τῶν ρ' μνῶν τοῦ Διονυσίου, ὡς Ἀνδροτίων ἐν γ' Ἀττικῶν. αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἰππεῦσι [565] καὶ Νεφέλαις [Lysistr. 804] καὶ Βαθυλωνίοις, Εὐπολὶς 40 Ἀσπρατεύοις. ὁ δὲ δευτέρως ἦν κωφός· μέμνηται. καὶ Στράτις Ἀταλάντῃ. τρίτος μοιρός· Κρατῖνος * * *. τέταρτος Κροτωνιάτης ἀρχαῖος· Κρατῖνος Τροφωνίῳ. πέμπτος ἀρχαῖος Ἀθηναῖος, μετὰ Σόλωνα ἄρξας· Εὐ- 45 πολὺς ἐν Δῆμοις. Ἄλλως, ἄς ὑπέμεινε Φορμίων. πολλὰς δὲ εἶρηται περὶ τούτου ὅτι ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. ἐν δὲ τοῖς Ταξιάρχῳ φέρεται ὡς ἐπίπονος. V.

352. (πολὺ νεώτερον : Ἐπειδὴ γέρων ὁ χορὸς, οἱ δὲ γέροντες πραχμάτων καταδεέστεροι. λέγει δὲ ὅτι 50 πολὺ νεώτερον ἔχοντα τρόπον θεάσῃ με, ὃ ἐστὶ παίζοντα.)

353. ἰκάνον χρόνον : ιγ' γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες. (πολλήν, φῆσι, θλίψιν ὑπεμείναμεν εἰς τὸ Λύκειον

εἰσόντες καὶ συναγόμενοι, καὶ πάλιν ἐξίοντες ἐκ τοῦ Λυκείου καὶ ἀπύοντες εἰς τὸν πόλεμον.) τὸ Λυκεῖον δὲ γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόχουν γυμνάζεσθαι. — πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων ἐξοπλίσεις τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει καὶ ἀποδείξει τῶν μᾶλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν. R. V. τὸ δὲ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Ἀχαιοῦ ἐστὶν ἐκ Μῶμου. οὐδὲν δὲ χεῖρον ἐλόκληρον θείναι τὸ ἱαμβεῖον, ὅπερ οὕτως ἔχει « Ἄρης ὁ ληστής σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι. » V.

361. [φέρει δὲ κατῴω : Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές ἱαμβεῖον κβ'. ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος.]

362. ὦ μιὰρὲ καὶ τολμῆρὲ : Ὁ Ἑρμῆς ἐλλῶν καὶ καταλαβὼν τὴν Εἰρήνην ὡς δῆθεν ἀνασπωμένην καὶ ἐπὶ τούτῳ χαλεπαίνων λέγει τί τοῦτο τολμᾷς;

363. Κιλικίων : [Τὴν νῆσον Μιλήτον τοῦτόν φασι προδοτικῆναι τοῖς Πριηνεῦσι. πυθνανομένῳ δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε πάντα ἀγαθὰ. Θεαγένῃ δὲ τινα ἄνδρα Σύριον τῆς νήσου ταύτης ὑπὸ Κιλικίωντος προδοθείσης, μετοικήσαντα εἰς τὴν Σάμον κρεσπωλεῖν. ἐπιστάντος οὖν τοῦ Κιλικίωντος ὠνήσασθαι παρ' αὐτοῦ κρέας, δοῦναι κρατεῖν αὐτῷ, ἵνα ἀποκόψῃ τὸ περιττόν, καὶ ἀποτεινάμενον τὴν κοπίδα κόψαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ Κιλικίωντος, καὶ εἰπεῖν ὡς ταύτῃ τῇ χεὶρὶ ἐτέραν οὐ προδώσεις πόλιν.]

Ὁὐκ οἶδ' ὅπως φησὶν οὐδὲν πονηρὸν ποιεῖν ταῦτα πράττειν εἶναι ἅπερ καὶ Κιλικίων. ὁ γὰρ τοι Κιλικίων ἐπὶ πονηρίᾳ διαβόητος ἐστὶ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ μὲν Σάμον ἢ Μιλήτον προδοῦναι Πριηνεῦσι. Θεόφραστος [Theopompus] δὲ ἐν τῷ ιγ' τῶν ἱστοριῶν πῶν ἑαυτοῦ Σύρον φησὶν αὐτὸν τὴν νῆσον προδοτικῆναι Σαμίῳ. πυθνανομένῳ δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλοι ποιεῖν, ἔλεγε πάντα ἀγαθὰ. πάντα οὖν ἀγαθὰ φησι ποιεῖν, ὡς ἔφη καὶ Κιλικίων. τῆς δὲ προδοσίας τοιαύτην ὑποσχρῖν τιμωρίαν. Θεαγένῃ τινὰ ἄνδρα Σύριον, τῆς νήσου τῆς ὑπὸ τοῦ Κιλικίωντος προδοθείσης πολίτην, πρὸ πολλοῦ μετοικήσαντα εἰς τὴν Σάμον κρεσπωλεῖν καὶ οὕτως ἀπάγειν τὸν ἑαυτοῦ βίον. ἀγανακτήσαντα δὲ ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ τῆς πατρίδος, ἐπιστάντος τοῦ Κιλικίωντος ὠνήσασθαι

παρ' αὐτοῦ κρέας, δοῦναι κρατεῖν αὐτῷ, ἵνα ἀποκόψῃ τὸ περιττόν. τοῦ δὲ πεισθέντος καὶ κρατοῦντος, τοῦ Κιλικίωντος, προφάσει τοῦ πλεονάζον ἀποκόψαι τὸ κρέας, ἐπανατεινάμενον τὴν κοπίδα κόψαι τὴν χεῖρα τοῦ Κιλικίωντος, καὶ εἰπεῖν ὡς ταύτῃ τῇ χεὶρὶ ἐτέραν οὐ προδώσεις πόλιν. μέμνηται δὲ Καλλιμάχος [fr. 227] « μὴ σύ γε, Θεοίγενες, κόψῃς χεῖρα Κιλικίωντος. » ἱστορεῖ δὲ καὶ Λεάνδρος ἐν δευτέρῳ Μιλησιακῶν προδοῦναι Μιλήτον, καὶ ὅτε ἀνέφρε τὰς πύλας, τῶν πολεμίων πυθνανομένου τινὸς ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι ἀγαθὰ Κιλικίων. Ἄλλως. παρὰ τὴν πονηρίαν ἐπὶ γὰρ τὴν πονηρίᾳ διαβάλλεται. Ἀπολλώνιος δὲ ὄνομα μὲν αὐτῷ φησὶν εἶναι Ἀχαιοὺ παρωνύμῳ Κιλικίωντα, τὸ γένος Μιλήσιον. οὕτως ἐστὶν ὁ προδοὺς Μιλήτον Πριηνεῦσιν. Ἄλλως. οὕτως Ἀχαιοὺ ἐκαλεῖτο, Μέ-

ροπος υἱὸς, Μιλήσιος γένος, προδοὺς τὴν πατρίδα τοῖς Πριηνεῦσι. Κιλικίων δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Κιλικίσης τροφῆς. Ἄλλως. V. ὅτι πονηρὸς. ἀδελφὸν δὲ πότερον κύριον ὄνομα ἢ ἐπώνυμον. Ἀιμιώνιος δὲ ὄνομα ἀναγράφει, καὶ φησὶν ὅτι Λακίων καὶ Κιλικίων ἐκαλεῖτο, ὅς προδεδώκε 5 Σάμον· οἱ δὲ Μιλήτον. εἰπὼν δὲ οὐδὲν πονηρὸν, παρὰ προσδοκίαν ἐπήγαγε τὸ ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλικίων, ὡς εἰ εἶπεν οὐδὲν κακὸν ποιῶ ἀλλ' ἱεροσολῶ. R. V.

364. οὐκ οὖν ἦν λάχῳ : (Παίξει πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ἐπειδὴ ὅτε πολλοὺς κατεδίκασεν οἱ Ἀθηναῖοι ἀποθανεῖν, οὐκ εἰς μίαν ἡμέραν πάντες ἐφονεύοντο, ἀλλ' ἕκαστος ἐκληροῦτο καὶ ἡμέραν, καὶ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἐπῆει. καθ' ἡμέραν οὖν εἰς μόνος ἐτελεύτα. ἐστὶ γὰρ ὅτε μετεμελοῦντο καὶ τοὺς λοιποὺς ἐσώζον. ἐπεὶ οὖν οἱ κληροῖ Ἑρμοῦ, παίζει τούτου λέγει. — παίξει λέγων ἀπο- 15 ὠνήσῃ, ἐνν) λάχῃ μοι, ὡς ἐπὶ τῶν κατεδικαζομένων. οἶδα γὰρ ὅτι ὡς Ἑρμῆς ὑπάρχων ποιήσεις με κληρωσά. R. V.

365. (Ἑρμῆς γὰρ ὢν : Εἰ ὠρίσται, φησὶ, πάντως ἀποθανεῖν, κληρωθῆναι πρότερόν με δεῖ. οἱ γὰρ κληροὶ τοῦ Ἑρμοῦ ἱεροὶ δοκοῦσιν εἶναι, ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον κληρούμενον Ἑρμῆν φασι δεῖν καλεῖν.)

367. (ἡμπολικά πω : Ἐνεπορευσάμην. ἐμπολὴ δὲ φορτίον, ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος, ἢ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. τὸ δὲ ῥῆμα ἐμπολᾶν.) 25

368. ὡς ἀπολούμενος : (Ὅρα ὅτι οὕτως ὑπῆκουσεν ὡς εἰρηκός αὐτοῦ ὅτι στρατεύει ἢ ἀποδημεῖ. οὐδὲν οὖν, φησὶν, ὠνήσάμην ὡς ἀποδημήσων. Ἄλλως.) ὡσεὶ ἔφη, ἀποδημῶν ἢ στρατευόμενος. χαριέντως δὲ καὶ παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὸ ὡς ἀπολούμενος. οἱ γὰρ 30 στρατευόμενοι τυρὸν καὶ ἄλγιστα ἑαυτοῖς ὠνούντο.

369. ἐπιτέτριψαί γε : (Τοῦτο) τὸ ἐπιτέτριψαί ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίᾳ τάττεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρᾳ, ἐφ' ἣ καὶ νῦν.

370. οὐκ ἡσθόμην : (Πάλιν ἐνταῦθα τῇ ἀστεϊότητι 35 ἐγρήσατο, καὶ ὥσπερ χαριεντίζεται τὸν θεόν, τῷ γελοίῳ αὐτοῦ τὴν ὀργὴν καταπραύνειν πειρώμενος. παίζων οὖν εἶπεν τὸ ἀγαθὸν τοσοῦτον λαβών.) — πάλιν ἀστειεύεται τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν καταπραῦναι διὰ τούτου βουλούμενος. R.

371. (ὅτι προεῖψ' ὁ Ζεὺς : Ἀντὶ τοῦ ὠρίσε. κατ' ἐρώτησιν.)

374. ἐς χοιρίδιον : Ὅτι ἡ Δημήτηρ χοιροκτόνος ἦν, ἢ ὅτι τοῖς μουσμένοις ἐστὶν ἔθος χοιρίδιον θύειν ἐξ ἀνάγκης, ἐπεὶ δοκοῦσιν οἱ μεμνημένοι ἐν Ἄδου· πλέον 45 ἔχειν τῶν ἀμυήτων. ὥσπερ οὖν κὰν τοῖς Βατράχοις [454] αὐτὸ λέγει· πρὶν μὲν οὖν ἀποθνήσκειν μυηθῆναι βούλομαι. καὶ πολλοὶ καὶ τοῦτο ἱστοροῦσι. V. ἢ ὅτι Δημήτηρ χοιροκτόνος, ἢ ἐπεὶ οἱ μουσμένοι χοῖρον ἔθουσιν. δοκοῦσι δὲ οἱ μουσμένοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι, ὡς 50 καὶ ἐν Βατράχοις λέγει. R.

376. ὦ Ζεῦ κεραυνόβροντα : Τοῦτο ὁ Ἑρμῆς φησὶν ἐπιβιώμενος τὸν Δία διὰ τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβεῖν τοὺς ἀνασπῶντας τὴν Εἰρήνην.

378. καὶ πρὸς τῶν κρεῶν : Ἐλπίους χάριν τοῦτο, ἵνα δείξῃ καὶ τοὺς θεοὺς ἡττομένους ὑπὸ λήμματος.

380. ἀμαλδυνθήσομαι : Εἰ μὴ κατέπιω ταῦτα τὰ πραττόμενα οὕτως ὑμῖν καὶ διαβάλλω. τορῶς γὰρ, σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. ἐπιτήδες δὲ τραγικαῖς λέξεσιν ἐχρήσατο, τῇ τετορήσῃ καὶ λακκήσομαι. τὸ δὲ ἀμαλδυνθήσομαι ἀντὶ τοῦ ἀφανισθήσομαι. παρατηρητέον οὖν πρὸς τοὺς παρ' Ὀμήρῳ [II. M, 32] ἐξηγουμένους « τεῖχος ἀμαλδύνει », ἀντὶ τοῦ δαμαλίσας.

383. [εἰπέ μοι : Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἐτερόστροφα καὶ εἰσι στίχων καὶ κώλων ἰζ'. ὧν οἱ πρῶτοι δύο καὶ ὁ τῆς στροφῆς α' τροχαϊκοὶ τετράμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ β' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὁ γ' παιωνικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος. ὁ δ' καὶ ὁ ἐξῆς καὶ οἱ α', ε' τῆς δευτέρας στροφῆς ὁμοιοι τῇ πρώτῃ. τὰ δ' ἄλλα παιωνικά διόρουθμα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῇ τελευταίῳ κώλῳ, τῷ « δέσποτ' ἀγαλοῦμεν αἰεῖ, » δύο διπλαῖ ἐξοὶ νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.]

Διπλῇ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχων τροχαϊκῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων β', ὑφ' οὗς διπλαῖ β'. ἔπεται γὰρ ἡ ἀντιστρέφουσα τῇ ἐκκαίδεκακώλῳ, ἥς πρῶτος « μηδαμῶς ὃ δέσποτ' Ἑρμῆ. » τέλος δὲ « ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς. » V. 384. ὦ πόνηροι : Ὡ ἐπίμορχοι. ἐπιτιμᾷ δὲ αὐτοῖς ὡς νῦν σιωπῶσι, δέον αὐτοὺς ἐν καιρῷ λαλεῖν.

386. (εἰ τι κεχαρισμένον : Παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν [II. A, 39] « εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὶν ἔρεψα. »)

387. τοῦτο μὴ φαῦλον : (Μὴ εὐτελὲς νομίζων τοῦ χοιριδίου τυχεῖν) ἐν τῷ λαθεῖν (ἡμᾶς) τὴν εἰρήνην.

389. μὴ γένη καλὶγκος : Ἀντὶ τοῦ ἐναντίος. μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῆς πάλιν καὶ μετανοήσης, ἔφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετήσαι προθυμῇ τε καὶ διανοῇ.

391. εἰ τι Πεισάνδρου : Ἰσως εἰρωνεύεται. ἐπὶ δειλίᾳ γὰρ ἐσκόπτετο παρὰ πολλοῖς. — οὗτος φιλοπόλεμος ἦν καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἐνεκεν. ἦν δὲ δειλὸς καὶ μέγας, καὶ ἐκαλεῖτο ὀνοκίνδιος. ἐχρήτο δὲ τριλοφία καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρείος εἶναι μὴ ὧν. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ἐπαχθῶς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται. R. V.

398. (ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἰεῖ : Ὅτι περισσὸν τὸ αἰεῖ, ἥρκει γὰρ εἰπεῖν τὸ διὰ παντός. ἀγαλοῦμεν δὲ, ἐπικοσμήσομεν. ἴσως δὲ ταυτολογία ἐχρήσατο, τὴν αἰμυνηστον εὐεργεσίαν δείξαι θέλων.)

400. [τὸ ἀντιβῶ σε : Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἐκ στίχων ἱαμβείων κς'. ἐπὶ τῷ τελει παραγράφος.]

(ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα : Ἀντὶ τοῦ ἐποικτεῖρον αὐτῶν τὰς εὐχὰς καὶ τὰς λιτὰς, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὧ φιλάνθρωπότητα.)

402. κλέπτει γὰρ νῦν εἰσιν : Παρ' ὑπόνοιαν. ἔπαιξε δὲ ὡς τοῦ Ἑρμῆ χαίροντος ταῖς κλοπαῖς. οὕτως γοῦν σε τιμῆσαι προαιρούμεθα, φησὶν, ὅτι ζηλωταὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσόμεθα τῶν σῶν, καὶ μᾶλλον ἢ πρότερον ἐν ταῖς κλοπαῖς προσέζομεν. ἐν δὲ τῷ προσθεῖναι

μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ, ἐπ' ἀμφοτέροις διέβαλεν, ὅτι καὶ πρότερον ἔχαιρον καὶ νῦν ἐπιδώσουσι μᾶλλον. Ἄλλως. αἰνίττεται εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλὰ κλέπτοντας.

404. τοῖς θεοῖς ἄπασιν ἐπιβουλεύεται : Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς θεοῖς βουλεύεται.

406. ἡ γὰρ Σελήνη γῶ πανούργος : (Τοῦτο λέγει) διὰ τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰς ἄλλας διοσημίας τὰς κατὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν γενομένας. — βαρβαροῖσι δὲ, εὐφυῶς πάλιν εἰς ὁμόνοιαν αὐτοὺς προτρέπει, πόλεμος δαίνυσιν ὅτι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τοὺς Ἑλλήνας διὰ τὰς στάσεις ἀλλήλους διαφθεῖρειν. R.

407. (ταῖς βαρβαροῖσι προδίδουσι : Δοκοῦσι γὰρ οἱ βάρβαροι τούτους μάλιστα θεραπεύειν τῶν θεῶν. σφῶς δὲ ὑποβολὴ προσώπων εἰς ὁμόνοιαν προσάγει τοὺς ἀκούοντας. λεληθότως δὲ δαίνυσιν πάλιν ὅτι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τοὺς Ἑλλήνας τῇ οἰκείᾳ διαφθεῖρεσθαι στάσει.)

410. τούτοις δὲ : Οἱ βάρβαροι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην τιμῶσιν, ὡς Ἡρόδοτος ἰστορεῖ. ἐπισεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τὸν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην θεῶν μᾶλλον πάντων σέβουσι. διὰ τοῦτο καὶ τὴν Ἀἴαντα καὶ τὴν Ἑφαιστον οὐ διελυμήναντο· ὁ μὲν γὰρ ἥλιος Ἀπόλλων ἐνενόμιστο, ἡ δὲ Ἀρτεμις σελήνη.

413. ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάθοιεν : Ἡμῶν ἀπολλυμένων καὶ τῶν βαρβάρων αὐτοῖς θυόντων. (παρατηρητέον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ τὰς θυσίας κεῖται τὸ τελετάς.)

414. ταῦτ' ἄρα πάλαι : (Συντίθεται ὁ Ἑρμῆς, καὶ φησὶν ὅτι ὁ μὲν ἥλιος παρέκλειπτε τῶν ἡμερῶν, ἡ δὲ σελήνη τοῦ κύκλου.) ἐπὶ γὰρ ἴσαι αἱ ἡμέραι καὶ οἱ μῆνες γίνονται, ἐκλείψις γίνεται. τὸ φῶσι οὖν γινόμενον κλέπτετον εἶπε παλίων.

415. ὑφ' ἄρματωλίας : (Οὕτως ἡ γραφή. μέμνηται Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ια' καὶ Φρόνιχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ οὕτω τίθησι τὴν λέξιν. δέον δὲ εἰπεῖν ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντες, εἶπεν ὑφ' ἄρματωλίας, ἀντὶ τοῦ ψευδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. Ἄλλως.) τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας.

418. καὶ σοὶ τὰ μεγάλα : Οὐχ ὡς καὶ μικρῶν ὄντων τοῦτο φησιν, ἀλλ' αὖθις τὴν χάριν. τῇ δὲ Ἀθηνᾷ ἤγοντο διὰ πάντες ἐτῶν, ὅτε καὶ ἡ ναὺς ἐπὶ γῆς πλείει παρ' αὐτοῖς. (σοὶ, φησὶν, ἄζομεν τὰ Παναθηναῖα) καὶ οὐ τῇ Ἀθηνᾷ, ἐὰν τῆς εἰρήνης τύχῃμεν διὰ σοῦ.

419. (πάσας τε τὰς τελετὰς : Καὶ τοῦτο πρὸς τὰς ἄλλας τελετὰς. σαφέστερον δὲ ἐν τούτοις μᾶλλον, ὅτι οὐ περιγεγραμμένως ἐπὶ τῶν θυσιῶν εἴρηκε.)

τὰς θεῶν : Τὰ τῇ Δήμητρι καὶ Κόρῳ ἀγόμενα οὐκέτι ταύτας, φησὶν, ἄζομεν, ἀλλὰ σοὶ, ὥσπερ καὶ τὰ Παναθηναῖα. (Διπλοῖαι δὲ ἐορτὴ Ἀθηνῆσιν, ἐν ᾗ Πολιεῖ Διὶ θύουσι σκιρροφοριῶνος τετάρτη ἐπὶ δέκα. ἐστὶ δὲ 50 ἀπομίμημα τῶν περὶ τῶν πελάνων καὶ τὰς βοῦς συμβάντων.)

420. τὰ Διπλόλαι : Τὰ Διπλόλαι τῷ Διὶ, τὰ Ἀδώνια τῷ Ἀδωνιδι καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ.

421. (ἄλλαι τέ σοι πόλεις : Τούτο φησίν, ἵνα μὴ δόξη καταισγύνειν τὸ ἀξίωμα τῶν Ἀθηναίων, ὡς διὰ τὸ ἀποκαμεῖν μόνων ἐρώντων τῆς εἰρήνης. οὐ μόνον γὰρ αὐτοί, φησί, τὸν Ἑρμῆν τιμῆσουσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς εἰρήνης τυγχάνουσai, διὰ τὸ χρησιμεύειν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων.)

422. (ἀλεξικάκῳ : Καὶ τὸ ἐπὶ τῇ Ἡρακλεῖ μόνῳ σοὶ ἐπιθήσομεν. ἀλεξικάκος γὰρ Ἡρακλῆς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐτιμᾶτο. Ἄλλως. καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἡρακλέα 10 ἀλεξικάκους τιμῶσι. φησὶν οὖν, οὕτε Ἀπόλλωνι οὕτε Ἡρακλεῖ ὅσομεν ὡς ἀλεξικάκοις, ἀλλὰ σοί.)

423. (δῶρον δίδωμι : Τούτο παρεπιγραφή. τοῦτο γὰρ εἰπὼν φιλήν χυρσὴν δίδωσιν αὐτῷ.)

425. οἴμ' ὡς ἐλεήμων : Δέον εἰπεῖν ἥττων, φησὶν 15 ἐλεήμων. χυρσίδα δὲ τὴν φιλήν. παρ' ὑπόνοιαν δέ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τῆς πόλεως εἰμὶ αἰεὶ ἐλεήμων, ἢ τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῶν ἀνθρώπων, εἶπε τῶν χυρσίδων, διὰ τὴν χυρσὴν φιλήν.

426. ὑμέτερον ἐντεῦθεν : (Διπλῇ καὶ ἐν εἰσθήσει στίχοι 20 τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοί. εἴτα ἐν ἐκθέσει παρὰ τοῖς τετραμέτροις στίχοις ἱαμβικοί β', καὶ ἐπεκθέσει κῶλα β', ὧν τὸ μὲν ἐκ διπλοῦ σπονδαίου, τὸ δὲ ἐκ τοῦ δευτέρου τροχαίου, καὶ αὐτοῦ διπλοῦ. τὰ δὲ ἐξῆς ἱαμβεῖα μέγρι τοῦ « ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κατάγε τοῖσιν 25 κάλως. » ἐπὶ τῇ τέλει κορωνίς. ὁ Ἑρμῆς δὲ ταῦτα παρακαλεῖται. ταχέως δὲ πεποίηκεν αὐτὸν μεταβαλλόμενον τὴν προαίρεσιν, ἵνα μᾶλλον αὐτὸν δεῖξῃ ἥττονα τοῦ λήμματος.) — ἀμὴ γεωργὸν ὄργανον. R.

429. δημιουργικῶς : Ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς τοὺς γὰρ 30 τέκτονες δημιουργοὺς ἔλεγον.

431. ἄγε δὴ σὺ ταχέως : Ἄγε, φησί, πρότερον σπεῖσον τοῖς θεοῖς, ἵνα οὕτω τοῦ ἔργου ἐξώμεθα.

432. ἔργῳ φιλοῦμεν : (Οἷον, ἐπιθῶμεν τῇ φιλήν 35 ἐπὶ τῶν ἔργων, ἢ) ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν, ἐπὶ τοῦτο δρμήσομεν. εἰρηται δὲ καὶ ἐν τοῖς Σφητίζι [1339]. (παίζει δὲ παρὰ τὴν φιλήν τὴν δῶρον αὐτῷ δοθεῖσαν. ἢ ὅτι φιλήν κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Ἄλλως. τοῦ ἔργου ἐπιλαβόμεθα καὶ προθυμηθῶμεν, ἢ ἐπὶ τοῦτο δρμήσωμεν καὶ σπεισώμεν καὶ εὐφρανθῶμεν.)

40 433. σπονδὴ σπονδὴ : Τούτο ἀξιοῦσι τὸν Ἑρμῆν λέγειν σπένδοντα.

435. (σπένδοντες εὐρώμεσθα : Δοκεῖ διὰ τούτων αἰνέττεσθαι τὴν ὑπὸ Μελησίππου λεγθεῖσαν ἀπειλήν. ἐν ἀρχῇ γὰρ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πεμφθεὶς 45 πρεσβευτὴς ὁ Μελησίππος ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς οὐχ ὑπήκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἤξιστο ἀπαλλωττόμενος λοιπὸν καὶ γενόμενος ἐπὶ τοῖς ὁρίοις εἰπεῖν ὡς ἥδε ἢ ἡμέρα πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν τοῖς Ἑλλησιν ἄρξει. ἐπεὶ οὖν τῶν τοῦ πολέμου κακῶν λοιπὸν 50 ἀπαλλοχρήσεσθαι ἐμελλον, εἰς τοῦναντίον πάλιν ὁ ποιητὴς μετέστρεψε τὸν λόγον τὸν ὑπ' ἐκείνου βηθέντα. διπλῇ δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι κδ', ὧν τελευταῖος « ὑπότεινε δὴ πᾶς. »)

437. ξυλλάβοι τῶν σχοινίων : Ἀντιλάβοιτο. σχοινίοις γὰρ αὐτὴν καταχωσθεῖσαν ἀνείκων.

438. μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα : (Μηκέτι πανοπλίαν βαστάσαι.) ἀντὶ τοῦ ἀπείναι τῶν κακῶν τοῦ πολέμου. (χρησίμως δὲ νῦν ἀντιπαρτίθῃσι τοῖς τοῦ πολέμου δυσ- 5 χερέσι τὰ τῆς εἰρήνης ἡδέα, προτρεπόμενος καὶ εἰς ἔρωτα αὐτῆς φέρων αὐτούς.)

440. καὶ σκαλεύοντ' ἀνθρακας : Ἀντὶ τοῦ, ζωποροῦντα τοὺς ἀνθρακας, (οἷον ἐν ἀγρῷ διατρίβοντα. ἐπεὶ οὗτοι 10 ὀπτῶσι βαλάνους καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἀνθρακας ἐν τῷ ὀπτῶν.) ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀνθρακα εἶπεν.

441. ὅστις δὲ πόλεμον : Δύο πρόσωπα ταῦτά φησιν, ὧν ὁ μὲν εὐχεται, ὁ δὲ ἕτερος ἀκολουθεῖ τῇ εὐχῇ καταρόμενος λέγει.

443. ἐκ τῶν ὀλέκρανων : (Ὀλέκρανον) τινὲς τὸν ἀγ- 15 κῶνα, οὐκ ἐπὶ δὲ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὄζυ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος οὗτος τοῖς τραυθεῖσιν εἰς αὐτόν. (Ἄλλως. ἀκίδας τὰ βέλη λέγει. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον τί ποτε αὐτῷ ταῦτα βούλεται. οὐ γὰρ τοῖσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ τῇ συστάθῃ μάχῃ μᾶλλον χαίροντες. ὀλέκρανα δὲ 20 λέγονται τὰ τῶν ὀλένων κράνια, τουτέστι τῶν χειρῶν. ὁ γὰρ οὖν ὅτι τὸ ὄζυ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει, ὃν ἀγκῶνα φασμέν.)

444. (καὶ τις ἐπιθυμῶν ταχίανχεῖν : Οἱ πρότεροι στίχοι πρὸς τὴν ἄνω κατάραν λέγονται. εἴθ' ἕτερον συν- 25 πτει, πάσχοι γε τοιαῦτα. ὥστε καὶ παραγραφὴν εἶναι, ὥστε ἐκείνου προσιπόντος κατάραν, ὁ ἕτερος τὸν λόγον ἐκδεχόμενος ἐπιφέρει, ὅπερ καὶ ἐν ταῖς ἐξῆς κατάραις σαφέστερον φησίν.)

446. Κλεώνυμος : Τουτέστιν ἀσχημονοίη ῥίπτων 30 τὴν ἀσπίδα. ῥίψαςπις γὰρ ὁ Κλεώνυμος, ὡς καὶ ἐν τοῖς Σφητίζι [19] λέγει φανερώτατα.

447. κάπλος ἀσπίδων : Οὐκ αὐτὸς ἀσπίδας ποῖων, ἀλλὰ παρ' ἄλλων λαμβάνων καὶ πωλῶν. καπήλους γὰρ φασὶ πάντας τοὺς μεταδόλους. 35

448. (ἴν' ἐμπολῇ βέλιον : Ἵνα πιπράσκη πλείονος. ἢ ἵνα πορίζῃ πλείον. συνήθως δὲ νῦν τὸ ἐμπολῇ ἀντὶ τοῦ πωλεῖ. πολλάκις δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν, ὡς ἐξῆς « ἐμπολήσαντές τι χρυστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον. » τὸ δὲ 40 χρυθὲς μόνως, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀλφίτα, ἀλλ' αὐτὰς τὰς χριθὰς.)

450. καὶ τις στρατηγεῖν : Δοκεῖ ταῦτα εἰς Ἀλκιβιάδην αἰνέττεσθαι, ὡς πού φησι καὶ Θουκυδίδης [6, 12] ἐν τῇ Νικίῳ δημηγορίᾳ (καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀλκιβιάδου, τὸν μὲν Νικίαν παραινούντα τοῖς Ἀθηναίοις ποῖων, μὴ 45 πειθομένους αὐτῷ πόλεμον ἄρσασθαι τοσοῦτον, οὕτως λέγων « εἴτε τις ἄρχων ἄσμενος αἰρεθείς, παραινεῖ ἐκ- » πλεῖν ὑπὲν ταῦτοῦ μολὶς σκοποῦν, ἄλλως τε καὶ νεώ- « τερὸς ἐστὶ ὢν εἰς τὸ ἄρχειν, ὅπως θαυμασθῇ μὲν ἀπὸ « τῆς ἱπποτροφίας, διὰ πολυτέλειαν καὶ ὠφελήθη, ἐκ 50 « τῆς ἀρχῆς δὲ τούτῃ παράσχητε τῷ τῆς πόλεως κιν- « δύνῃ ἰδίᾳ ἀπολαμπρύνασθαι. » αὐτὸν δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην, ὅτι βούλεται στρατηγεῖν μὴ ἀρνούμενον διὰ τούτων [ib. 16] « καὶ προσθήκῃ μοι μᾶλλον ὦ Ἀθη-

« αἰοι ἐτέρων ἄρχειν· ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, « ἐπειδὴ μου Νικιᾶς καθήλυτο· καὶ ἄξιον νομίζω εἶναι. »)

451. ἡ δοῦλος αὐτομολεῖν : Πάλιν πρὸς Ἀλκιβιάδην, ἐπεὶ πρὸς Λακεδαιμονίους φυγὼν αἴτιος ἐγένετο τοῦ Δε-
6 κέλειαν αὐτοῦς ἐπιτειγίσαι, διὸ καὶ δοῦλον αὐτὸν κα-
λεῖ, (διὰ τὴν Κοισύραν, ἥτις δούλη ἦν, ὡς φησιν ἐν Νεφέλεις.)

452. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο : Οἱ γὰρ δοῦλοι σφαλ-
λόμενοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι καὶ συρόμενοι ἐτύπτοντο

10 ἀνακλόμενοι ἐν αὐτῷ.

453. [ἡ παίων : Ἐρύμνιον εἰς Ἀπολλωνίαν. τὴν δὲ αἰτίαν Καλλιμαχος ἔσπε διὰ τούτων· « Πυθῶ τοι κα-
« τίοντι συνήντετο δαιμόνιος θῆρ, αἰνὸς ὄφης, τὸν μὲν
« σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλω βάλλων ὠκύν ὀϊστον,

15 « ἐπιτύττεις δὲ λαὸς, ἡ δὲ Παῖθ' ὦν, ἔει βέλους. »]

454. ἐπεὶ ἐν τῷ παῖων ἔγκειται τὸ παῖειν. R.

456. Ἐρμῇ, χάρισιν, ὥραις : Δικαιῶς προέταξε τὸν Ἐρμῆν ὡς αἴτιον τῆς ἀναγωγῆς τῆς Εἰρήνης. καὶ τῶν
ἐξῆς δὲ εἰκότως ἐμνήσθη ὡς ἁρμοδίων αὐτῇ· ἐν γὰρ τῇ
20 εἰρήνῃ τούτων ἀπολαύουσι πάντες. (« Ὅραις δὲ ταῖς τοῦ
ἔτους, ὧν οὐδέ τις ἐν πολέμῳ ἀπολαύει, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς
ἔργων. »)

457. Ἄρει δὲ : Πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ Ἐνυάλιον, κατ' ἐπίθετον. τι-
νὲς δὲ Ἄρεως καὶ Ἐνυῶς τὸν Ἐνυάλιον. οἱ δὲ Κρόνου καὶ
Ῥέας. (Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσιν ὅτι μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὅτι δὲ διαιρεῖν. εἰκότως δὲ τούτοις μὴ δεῖν θύειν
μετὰ τὴν εἰρήνην· ὑπεναντίοι γὰρ καὶ ἀλλότριοι τῆς εἰρήνης.) — ἀντὶ τοῦ οὗτοι ἐναντίοι εἰσὶ τῇ εἰρήνῃ.

30 Rav.

459. ὦ εἶα : (Διπλῇ καὶ εἰσθεσις ἀμοιβαίων τοῦ χο-
ροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ ἐν ἐπεκθῆσει καὶ παρεκθῆσει.
Ἄλλως, ἡ ἀμοιβαία αὕτη στροφή κώλων ἐστὶ ἰδ', ἔχει
δὲ ἐξῆς καὶ ἀντιστροφήν ἐξ ὁμοίων ἀρχομένην κώλων.
35 καὶ ἐστὶ τὸ μὲν πρῶτον τρισύλλαβον κατὰ παλιμβάκ-
χειον. τὸ δὲ β' παίων πρῶτος. τὸ δὲ γ' ὁμοιον τῷ πρῶ-
τῳ. τὸ δὲ δ' ἦτοι δακτυλικὸν διπλοῦν, ἢ τροχαϊκὸν πεν-
θημιμερές εἴη ἂν, ἢ ἡμιόλιον ἐκ παίωνος· τὸ μόντοι τῆς
ἀντιστροφῆς κρητικὸν ἔχει. τὸ ε' διπλοῦς παλιμβάκ-
40 χειος. τὰ ε', ζ' ἀναπαιστικά διμέτρα. τὸ η' ἐφθημιμερές
ὁμοιον. τὰ θ', ι' παιωνικά μονόμετρα ἐκ κρητικῶν. τὰ
ια', ιβ', ιγ' ἀναπαιστικά διμέτρα ἐπιμεμιγμένα ἱάμ-
βοις, τὰ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς καὶ δακτύλοις. τὸ ἰδ' ὁμοιον
ἐφθημιμερές. ὑπ' ὃ ἡ ἔσω διπλῇ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.)

45 τὸν Ἐρμῆν καὶ ταῦτα ἐξάρχειν θέλουν. μιμεῖται δὲ
τοὺς βαρβαριστὴ ἐξέλκοντας. δεῖ οὖν νοεῖν ὅτι ταῦτα
ἀνὰ μέρος λέγεται, τὸ μὲν τοῦ Ἐρμού καλεῦντος καὶ
ἐλκόντος, τὸ δὲ τῶν ἐλκόντων ὑπακούοντων. (Ἄλ-
λως, ὁ Ἐρμῆς ἐπιτάττει τοῖς ἐλκουσι, καὶ ἄμα τοῖς μὴ
50 ἐλκουσιν ἐπιτιμᾷ. οἱ δὲ χαίροντες τῇ εἰρήνῃ ἀποκρί-
νονται.)

462. ἔτι μάλα : Ἐτι σφοδρότερον ἢ προθυμότερον.

461. οὐχ ὁμοθυμαδὸν ἔλκουσι. V.

463. οἳ ὀγκύλλεσθ' : (Οἷα, φησὶν,) ἐπερείδεσθε μὲν

τῷ σχοινίῳ προσποιούμενοι ἔλκειν, οὐχ ἔλχετε δέ. ἡ τὸν
ὄγκον παρὰβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε καὶ ὑπερηφά-
νεύεσθε. ἡ ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ εἶλκον (ἡ ὡς ἔκασπον-
δοι).

466. οἰμώξεσθ' : « Ὅτι μὴδὲν αὐτοῖς μέλει τῆς εἰρή- 5
νης. ἐπὶ γὰρ Ἀλκαίου σπονδὰς φησὶ γεγονέναι Φυλόχο-
ρος πεντηκονταετείς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ
τοῖς συμμάχοις πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ
Ἠλείων.

(469) ἀγετον, ζυνέλκετον : [Ὁ χορὸς] πρὸς τὸν Ἐρ- 10
μῆν καὶ τὸν Τρυγαῖον.

470. ἔλκω κἄραρθῆμαι : Ἐμφρασιν πολλὴν ἔχουσιν
οἱ λόγοι αὐτοῦ, ἐμφραίνοντες τὴν σπουδὴν τὴν περὶ τὸ
ἐλκειν, ὅπου γε καὶ συναρτᾶσθαι φησὶ τῷ ἔργῳ, ἀντὶ τοῦ
ἐμπεπάρθαι.

472. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ : Ὁ Ἐρμῆς τοῦτό φησιν ἀπε- 15
λέγων αὐτοῦς, ὅτι λέγουσιν ἔλκειν καὶ οὐχ ἔλκουσιν.

473. [ὁ Ἀμάχ] ἀδικεῖς : Διπλῇ καὶ στίχοι τρίμετροι
ἱαμβικοί ιγ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

471. τῆς σῆς μορμόνος : Παρὰ τὴν Μορμὴν καὶ παρὰ 20
τὴν Μοργόνα, ἣν εἶχεν ὁ Ἀμάχος (ἐπίσημον). οὕτως
δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφρόδητρον, καὶ τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχροῦ
μορμολύκεια, ἀφ' οὗ καὶ τὰ τραγικὰ καὶ τὰ κωμικὰ.
(καὶ ἐν Ἀμυραράῳ « ἀφ' οὗ κωμωδῶν μορμολύκειον
ἔγνων. ») — περὶ δὲ Ἀμαχίου εἴρηται πολλάκις ὅτι 25
φιλοπολεμος ἦν. V.

475. (οὐδὲν Ἀργεῖοι : Ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτερι-
ζόντων μὴπότε δοκοῖται αὐτοῖς. διὸ καὶ Φυλόχορος φησὶ
πολεμοῦντας πάλιν πρὸς Κορινθίους προσλαμβάνεσθαι
καὶ τοὺς Ἀργεῖους.)

476. ἀλλ' ἡ κατεγέλων : (Ἐπεὶ Ἀργεῖοι κατεγέλων
Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων ἀλλήλοισι μαχομένων,
ἐπεὶπερ παρ' ἀμφοτέρων λαμβάνοντες χρήματα ἐπολέ-
μουν.) ἐνετρώσαν οὖν τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου διασθραψίν.
αἰνίσσεται δὲ εἰς τοὺς Ἀργεῖους, ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ 35
ἐπαμφοτερίζοντας· διὸ καὶ πολλὰ ἐκωμωδοῦντο.

477. διγρόθεν : Ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτερίζοντων,
καὶ ἀποκλινόντων, ὁπότε δοκοῖται αὐτοῖς, καὶ πρὸς Λακε-
δαιμονίους. — καὶ ὁ Φυλόχορος φησὶ, πολεμοποιούντας
πάλιν τοὺς Κορινθίους προσλαμβάνεσθαι καὶ τοὺς Ἀρ- 40
γείους. R. V. ἀπεμφραίνει οὖν καὶ ταῦτα διγρόθεν μισθο-
φοροῦντες. (ἤρμωστε γὰρ μᾶλλον οὕτως εἰπεῖν, ὅτι οὐ
προθυμοῦνται πρὸς τὴν εἰρήνην, καὶ ταῦτα μάλιστα
πάντων τρυχόμενοι ἐν τῷ πολέμῳ. μὴ τι οὖν ἐν ἴσῳ
τούτων εἴρηκε, διὰ τὸ διγρόθεν μισθοφορεῖν. περὶ δὲ 45
Ἀργείων καὶ Φερεκράτης ἐν Αὐτομολοῖς « οὗτοι γὰρ
« ἡμῖν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι | ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμπο-
« δῶν καθήμενοι. »)

479. ἀρ' οἷσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν : Καὶ ὁ Θουκυδίδης
[4, 117] ἱστορεῖ, λέγων μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιεῖ- 50
σθαι τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ τοὺς ληφθέντας αὐτῶν
ἐν Σφακτηρίᾳ. λέγει γὰρ οὕτως « τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας
περὶ πλείονος ἐπιούοντο κομισσασθαι, ἕως ὅτε ὁ Βρασί-
δας εὐτύχει. » καὶ ἐν ἄλλοις [5, 15], (« ταῦτα οὖν ἀμ-

φοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ζυμ-
 θασίς, καὶ οὐχ ἦπτον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιθυμίᾳ
 τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομισσασθαι. ἦσαν γὰρ οἱ
 Σπαρτιῖται αὐτῶν πρῶτοί τε καὶ ὁμοίως σφίσι συγγε-
 νεῖς. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐ-
 τῶν πράσσειν. ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι μὲν οὕτω θέλοντες ἐξυ-
 φαιρουμένοις ἐπὶ τῇ ἰσῇ καταλύσθαι, μάλιστα δὲ οἱ
 τῶν δεδεμένων συγγενεῖς ἐνῆγον καὶ ἐσπούδαζον, ὥς
 ἂν εἰρήνῃ γένηται. » Ἄλλως.) ταῦτα οὐ μόνον διὰ
 τὸ κεκημηκέναι τῇ πολέμῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Σπαρ-
 κτηρίᾳ τριακοσίους τοὺς δεδεμένους τῷ ξύλῳ τῆς ποδο-
 κάκης τοῦ νῦν καλουμένου κούσπου.

480. ἀλλ' ὁ γαλιεύς οὐκ ἔξ : Ὅτι ἐδέδοντο καὶ πα-
 ρείκειντο αὐτοῖς πέδιλα.

481. οὐδ' οἱ Μεγαρεῖς : Ὡς καὶ τούτων βαρέως φε-
 ρόντων οὐτ' ἐκσπονδοὶ ἐγένοντο, βουλευμένων δὲ τὴν εἰ-
 ρήνῃ διὰ τὸ μάλιστα πεπιεσθαι τῷ λιμῷ καὶ τῷ πολ-
 έμῳ. (τοῦτο δὲ οἱ καλῶς ἐξηγουμένοι τοῦ Τρυγαίου
 φασίν.)

482. γλισχρότατα : Ὅτι γλίσχρος ἐπὶ δυστυχίᾳ ἐλέ-
 γετο. σαρκάζοντες δὲ, ἤτοι ἐξισχνοῦμενοι καὶ ἡττονηκό-
 τες καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἔλκοντες μολίς, (ἢ οὕτως, ἔλκοντες
 κατὰ τὸν τὸν κυνιδίον τρόπον, οἱ τὰ δασέα περιτρώ-
 γοντες καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν τῷ δο-
 καῖν ἐσθίουσι. φανερὸν δὲ ἐστὶν ὅτι ἐπιτήδες χαρίζόμε-
 νος πάλιν τοῖς Ἀθηναίοις διέσυρεν οὕτως τοὺς Μεγαρεῖς,
 πρῶτον μὲν αὐτοὺς κυσὶ παραβάλων, ἔπειτα τῷ ὑπο-
 κοριστικῷ καὶ τῇ σμικρότητι τῶν κυνιδίων εἰς πλείονα
 καταγαγὼν ταπεινότητά. πάνυ γὰρ καὶ διαπρυσίως
 ἐμισοῦντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων οἱ δὲ εἰρήκαμεν τρόπον.
 καλῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο τηρεῖται πρὸς τὸ Ἱππωνάκειον
 οὔτως ἔχον « σαρκῶν κύων λιμῷ. » οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν
 σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιοῦσι τῶν ἐξηγησαμένων τινές. παν-
 τάπασι γὰρ ἂν εἴη αὐτὸ ὑπεναντίον ἑαυτῷ. ἔργον γὰρ
 τοῦ λιμοῦ οὐ σάρκα ἐμποιεῖν, ἀλλὰ τούναντίον ἀπι-
 σχνοῦν τὰ σώματα καὶ τῶν σαρκῶν παραιεῖσθαι τὸν
 ὄγκον.)

σαρκάζοντες : Οἷον ὑποσεσηρότες καὶ διανοίγοντες,
 ὥσπερ τὰ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινὰ καὶ ἀφέλκῃ
 τοῖς ὀδοῦσι. τὸ δὲ « ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ ἐξολωλότες, » ὅτι
 ὡς λιμώττοντες αἱ Μεγαρεῖς παίζονται. διὰ τοῦτο γὰρ
 καὶ τοὺς παῖδας ἐπιπράσκον τοὺς ἑαυτῶν. καὶ ἐπεθύ-
 μουν μὲν τῆς εἰρήνης, διὰ δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἀνέβαλ-
 λοντο αὐτὴν, ὥς φησι Θουκυδίδης.

483. (ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ : Λιμώττειν αὐτοὺς λέγει,
 ἐπειδὴ ὅτε μὲν εἰρήνῃ ἦν, ἐσθήρχοντο εἰς τὴν Ἀττικὴν
 καὶ ἀπετρέφοντο διὰ τὸ πωλεῖν καὶ συναλλάσσειν· νῦν
 δὲ πολέμῳ ὄντος ἐφοβοῦντο εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν
 καὶ ἀγοράσαι ὧν ἔρχοντο· ἐξ αὐτῶν γὰρ ἐγένετο ἡ αἰτία
 τοῦ πολέμου. ἐξ Ἀττικῆς δὲ ὠνοῦντο τὰς τροφὰς διὰ
 τὸ καὶ πλησιάζειν αὐτῇ, καὶ διὰ τὸ ὀλίγην παντάπασιν
 ἔχειν χώραν τὴν γεωργουμένην. εἰκὸς οὖν ἦν τοὺς Ἀθη-
 ναίους ἐπεξίστηναι αὐτοῖς κωλύειν τὴν παρ' αὐτοῖς γῆν
 γεωργεῖν. ἢ ὅτι εἰς πολιορκίαν κατέστησαν αὐτοὺς οἱ

Ἀθηναῖοι τὴν Νισαίαν ταίρισαντες, — ὅπερ πρὸς τῇ
 θαλάττῃ τῶν Μεγαρέων ἐπίνειον ἦν, ἀπέχον οὐ πολὺ
 διάστημα ἀπὸ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως. ἐπάναναγκες
 οὖν αὐτοὺς λιμώττειν. σαρκάζειν δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τὸν
 κύνα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπο-
 γλύφειν. V.)

484. ἀπαντας δεῖ ὁμονοεῖν. V.

485. ὃ εἶα : Ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἀντιστροφή τῆς ἐρη-
 θεΐσης ἐστὶ στροφῆς, καὶ εἰς τὰ κῶλα καὶ ταύτης ὅμοια
 ἐκείνοις· ἐν τισὶ δὲ καὶ ἐτέρους δέχεται πόδας τοῦ αἵ-
 τοῦ μέτρου ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω
 διπλαῖ. δύο διπλαῖ· ἔπεται γὰρ ἡ ἀντίστροφος τῇ προ-
 τερεῇ περικοπῇ ἀμοιβαία δ' κώλων, ἔχουσα καὶ τὴν εἰς
 τὰ πρόσωπα διαίρεσιν ὁμοίαν, οὗ ἡ ἀρχὴ « ὃ εἶα, » τέ-
 λος δὲ « ἀλλ' εἰς » οἱ κωλύουσιν. » V.

492. οὐ δεινὸν καὶ ἄτοπον τοὺς μὲν ἐξ ἡμῶν τῆς
 εἰρήνης ὀρέγεσθαι διὰ τοῦτο, τοὺς δὲ ἀντιπράττειν.
 καλῶς δὲ τοῖς ὀνόμασιν ἐχρήσατο, τῷ τείνειν καὶ τῷ
 ἀντισπᾶν. V. ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦσθαι. R.

493. ἐπειδὴ ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν μισθὸν ἐλάμ-
 βανον καὶ κατετέλουν. R. V.

496. ὥς κακόνι τίνες εἰσιν ἐν ὑμῖν : Οἷον ἐχθροὶ
 καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὴν εἰρήνῃ.

497. κιττώντες : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυουσῶν γυ-
 ναικῶν. ἤγουν ἐπιθυμοῦντες, καὶ ἐπειδὴ ἀδηφάγον καὶ
 παμφάγον ὄρνενον ἡ κιττα, περιέρχον δὲ καὶ εἰς ἐπιθυ-
 μίαν. κιττῶν οὖν τὸ ἐπιθυμῶν. ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν
 ἐν ἐπιθυμίᾳ γινομένων ἐδωσμάτων τινῶν μετὰ τὸ συλ-
 λαθεῖν.

500. ἄνδρες Μεγαρεῖς : Ἐτερον σύστημα κατὰ
 περικοπὴν ἀνομοιομερές ἱαμβεῖων ἡ'. καὶ ἐν εἰσθεσεῖ
 ἔτερον ἀμοιβαῖον στίχῳ ὁμοίῳ καταληκτικῶν τετρα-
 μέτρων δ'. ἐπὶ ταῖς ἀποθεσεῖ παρὰ γράφος.]

οὐκ ἐς κόρακας : Ἀντὶ τοῦ μετὰ θροῦρας βαδίζετε.
 πολλάκις δὲ εἰρήκαμεν ὅτι ἐπὶ κατάρας τίθεται τὸ ἐς
 κόρακας.

502. τοῖς σκορόδοις : (Ἀντὶ τοῦ ὀριμύτητι, ὅτι πολλὰ
 σκορόδα παρὰ Μεγαρεῦσι.) αἰτίαν εἶχον οἱ Μεγαρεῖς
 ὡς ἀρχηγοὶ γενέσθαι τοῦ πολέμου διὰ τὴν ἀρπαγὴν
 τῶν πορνῶν Ἀσπασίας καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις ὀργὴν Πε-
 ρικλέους καὶ τὸ ψήφισμα, ὡς ἐν Ἀλκωνεῦσι [527]
 φησίν.

504. ἐντεῦθεν : Ἐκ τούτου τοῦ μέρους. λέγει δὲ τοῦ
 μὴ θέλειν ποιεῖν τὴν εἰρήνῃ.

505. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε : Παρὰ προσδοκίαν εἴ-
 πεν οὐ πρὸς τὴν εἰρήνῃ, ἀλλὰ πρὸς τὸ φιλόδικον
 αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλην
 φωνεῖτε οὐδὲν ἔλκοντες. Ἄλλως. οὐδὲν πρὸς τὴν
 εἰρήνῃν τοῦτο, ἀλλ' εἰς φιλονεικίαν αὐτοὺς διαβάλλει.
 φησὶν οὖν ἐν οὐδενὶ ἱκανοὶ ἐστε πλην ἐν τῷ δικάζειν.
 καλῶς δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἀπέσκωψεν, ἵνα μὴ τὸ πᾶν
 διαβάλλῃ ποίημα ὡς ἐν πᾶσιν αὐτοῖς χαρίζεσθαι προαι-
 ρούμενος καὶ ἀποκρύπτων αὐτῶν τὰς αἰτίας, ὅπερ ἂν
 ἔδοξε ποιεῖν μὴδὲ χριεντιστάμενος καὶ πρὸς αὐτοὺς.

δρα τοίνυν πῶς ἀμφοτέρω διαπράττεται, καὶ τὸ ἀδιὰ-
φορον τῶν σκωμμάτων ἀποκρύπτειν τὰ μεῖζονα· ἐπεὶ
εἶγε καὶ αὐτῶν καθάπεσθαι ἐβούλετο, εἰ καὶ μηδὲν
ἕτερον εἶχε κατὰ τῶν Ἀθηναίων εἰπεῖν, ἐγγύθεν γοῦν
ἤδύνατο ἀπὸ τῶν Μεγαρέων λαβεῖν, μνημονεύσας τοῦ
κατ' αὐτῶν ἡγρίστου, ὅπερ μετ' ὀλίγον ποιήσει. ἀλλ'
ἐπειδὴν εἰς ἐκεῖνα γενόμεθα, τὴν ἀρετὴν τοῦ ποιητοῦ
δειξόμεν, λέγοντες τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ νῦν ἐμνημόνευ-
σεν, ἀλλὰ τότε. V.

507. πρὸς τὴν θάλατταν : (Ἰσως διὰ τούτου τῆς
πρὸς τοὺς Πέρσας νίκης ὑπομνησθεὶς αὐτοὺς, ἀναφέ-
ρων ὡς ὅτι καὶ ἐπ' ἐκείνων τῶν χρόνων ἐθαλασσοκρά-
τουν Ἀθηναῖοι. Ἄλλως) καὶ ὁ ἐπιβαίνωντες ἔσμενον
τὴν Ἀκωνικὴν καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον. ἀποχω-
ρεῖτε οὖν, φησί, καὶ ἀποπλέετε εἰς τὰ ἴδια καὶ ὀλίγον
τῆς κατὰ θάλατταν βίας ἐνδοτε. ἐθαλασσοκράτουν γὰρ
τότε. — Ἄλλως. ἐπειδὴ γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς τῇ θαλάσ-
σῃ εἰσιν, ἐκώλουν τοῖς μεσογείοις ἔχειν τὰ ἀναγκαῖα.
φησὶ δὲ ὅτι, εἰ θέλετε εἰρηνεῦσαι πρὸς τὴν ἐαυτῶν γῶ-
ραν καὶ τὸν ἴδιον τόπον καὶ τὸν παρὰ θάλατταν, ὑπο-
χωρήσατε καὶ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθαι· τῶν με-
σογείων δὴλον ὅτι ἤβελον καὶ τῆς γῆς κρατεῖν. V.

509. χωρεῖτε : Τούς μὲν ἄλλους πάντας τοῦ ἔλκειν
ἀπέστειλεν ὁ Ἑρμῆς, τοῖς γεωργοῖς μόνους ἐπιτρέψας
ἔλκειν. διὸ, φησί, νῦν προκόπτει τὸ ἔργον.

512. ἄγε νῦν : [[Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ μονο-
στροφικὴ κώλων ἡ'. ὦν τὸ μὲν α' ἀναπαιστικὴ βᾶσις.
τὸ δεύτερον ὁμοιον δίμετρον. τὰ γ', δ', ε' ἰαμβικὰ δί-
μετρα. τὸ ε' ὁμοιον ἐφθημιμερές. τὸ ζ' παιωνικὸν τρί-
μετρον ὑπερχατάληκτον ἐκ παλιμβακχείων καὶ κρητι-
κῶν. τὸ η' δίμετρον ὑπερχατάληκτον ὁμοιον. ὥρ' ὁ
κορωνίς.] διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς περιόδον κώλων ἡ'
ἀμοιβαίων τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ. τὸ πρῶτον
ἀναπαιστικὸν διπλοῦν. τὸ β' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ
γ' καὶ τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ζ' καὶ ἡ'
δομῶς. καὶ μὴν δομοῦσιν ἤδη ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. R.

515. ἀντὶ τοῦ ἔλκομεν. R.

517. ὦ εἴα ὦ εἴα : Ἀντιγόνη ἡ Εἰρήνη. οὕτω δὲ
εἰώθασιν οἱ ἐπιστατοῦντες ἐπέχειν τὴν ὀρίην τῶν ἐλ-
κόντων.

520. [[ὦ πότνια : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας στίχων
να'. ὦν οἱ μὲν λγ' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι.
οἱ δὲ ἐξῆς ιη' τροχαῖκοι τετράμετροι κατὰληκτικοί. ἐπὶ
ταῖς ἀποθέσεσι παρὰ γὰρ. ἐπὶ δὲ τῇ τέλει ἡ ἔξω
διπλῆ.]

(βοτρυόδωρε : Βότρυς δωρουμένη. ὦ εὐφραντοποιέ.
ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ φύονται αἱ ἄμπελοι. οἰκεῖον δὲ τοῖς γεωρ-
γοῖς καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἐπίθετα, βοτρυόδωρε καὶ μυ-
ριάμφορε, οἷον βότρυς δωρούμενον. μυριάμφορον δὲ,
τίμιον καὶ πολυπληθῆ, μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. ἡ μυρία
κεράμια χωρήσει δυνάμενον. ἀπὸ δὲ τῶν ληνῶν καὶ
πίθων τῇ μεταφορᾷ ἐκλήσαστο.)

522. οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν : Ἄξιον σοῦ ἐπαίνου οὐκ

εἶχον οἴκοι. ἐπαύξησις δὲ τῶν παρελθόντων κακῶν, εἰ
γε μέγρι καὶ τῶν τοιούτων ἐστέρηται βημάτων.

523. χαῖρ' ὀπώρα : Ὡς καὶ τούτων σὺν τῇ Εἰρήνῃ
ἀνελθουσῶν. ὑποτίθεται δὲ αὐτὰς ὡς πόρνας.

526. ἀστρατεῖας : Ἀντὶ τοῦ εἰρήνης, ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ
στρατεύονται. θέλων δὲ εἰπεῖν εὐδοχίας ἢ ἄλλου τοι-
ούτου, τοῦτο παρ' ὑπόνοιας εἶπε.

527. γυλίου : [[Ἀγγεῖον στρατιωτικόν, εἰς ὃ τὰς
τροπὰς ἄγονται οἱ στρατιῶται.] πλέγματος στρατιωτι-
κοῦ σκευοφόρου πρὸς τὸ μὴ κατὰ γυνυθῆναι. φησὶν οὖν
ὅτι οὐ ταυτὸν ὁδῶδεν ὁ γύλιος καὶ ἡ θεωρία. καὶ διὰ
τούτων δὲ σύγκρισιν ποιεῖται τῶν τῆς εἰρήνης καλῶν
καὶ τῆς ἐν τῇ πολέμῳ ταλαιπωρίας. πλέγμα τι στρα-
τιωτικόν, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τυρὸν καὶ ἐλαίος καὶ κρόμ-
μα. ἔστι δὲ καὶ ζῶον, οὗ μέμνηται Σώρων Ἡράκλειος
πνίγος γυλίον τι. ἔστι δὲ ὁ καλούμενος ὑπὸ τινων χοι-
ρογρύλλιος.

528. πλέκος : Ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω
βλεπτός καὶ Ἀττικῶς βλέπος, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ βέω βέος.
ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου τὸ « ἀπέπτυσ' ἐλθροῦ »
φωτὸς ἔλθιστον τέκος. » V.

529. κρομμυσοῦρεγμαῖς : Ἀπεψίας (ὀριμεῖα γὰρ καὶ
ἀγρὸς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ δὲ τῶν κρομμύων καὶ τῆς
δξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συνέθηκε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ
εἰώθασιν κομίζειν εἰς τὸν πόλεμον.) — ἐξ ὧν δυσώδης
καὶ ὁ γύλιος. ἡ καὶ ὅτι ἐπὶ πολλοῦ ἐγκαλυπτόμενος ὁ
γύλιος ἐκ τῶν διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν δξίδος
σύμμικτόν τινα ὁσμὴν ὁδῶδεν, οὐχ ὡς ἡ Θεωρία. V.

530. Διονυσίων : Ἀντὶ τοῦ πλήθους καὶ πολλῶν
Διονυσίων. ἐν γὰρ εἰρήνῃ συνεχῶς ἦν ἡ θέα.

531. αὐλῶν, τραγῳδῶν : Ἐπεὶ καθόλου μὲν ὁ αὐλὸς
ἐν εὐνοχίαις αἰεὶ καὶ θαλαίαις ἐξετάζεται. ἐν δὲ τοῖς ἱστα-
μένοις χοροῖς, οὓς συνίστασαν οἱ χορηγοὶ διὰ τῶν Διο-
νυσίων, πάντως καὶ αὐλητὰς ἔδει προστιέναι, ὡς Δημο-
σθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου [p. 520] μαρτυρεῖ οὕτως
λέγων « εἰ μὴ Τηλεφάνης ὁ αὐλητῆς ἀνδρῶν βέλτιστος
περὶ ἐμὲ ἐγένετο. »

(Σοφοκλέους μελῶν : Ὅτι ἡδέα τὰ μελὴ Σοφοκλέ-
ους. — περιέργως δὲ τινες εἰς τὰ ἐν τῷ Ἰνάλῳ περὶ
τοῦ ἀρχαίου βίου καὶ τῆς εὐδαιμονίας. « εὐδαιμόνες οἱ
τότε γέννας ἀφθίτου θεῖας λαχόντες. » V. θέασαι δὲ πῶς
τὸν μὲν Σοφοκλέα καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἐπαίρει, τὸν δὲ
Εὐριπίδην σμικρύνει, ἐκεῖ μὲν λέγων Σοφοκλέους με-
λῶν, ἐνταῦθα δὲ ἐπουλλίων Εὐριπίδου.)

κεχλῶν : Αἱ κίχλαι εἶδος σερποῦν. δοκοῦσι δὲ πρὸς
τρυστὴν ἐκ τῶν ἄλλων πετηνῶν περισπούδασται εἶναι
μᾶλλον. αἰεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα σεμνολογεῖν βούλεται,
οὐ φιλῶν αὐτὸν ὅσον Εὐριπίδην μισῶν. τὸ κάλλιστον
οὖν τῶν ἐδωμάτων μετὰ τὴν ἐκεῖνου μνήμην εὐθὺς
ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος ὡς πάντων τῶν ἄλλων ἀναγ-
κασιότερα τὰ αὐτοῦ ποιήματα τῇ χρήσει τῶν κίχλῶν
παραβαλλόμενα.

534. (δικανικῶν : Τοιαῦτα γὰρ δικανικώτερα τὰ
Εὐριπίδου, ἔχοντα πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις. ἡ ἐπεὶ τὰ

Εὐριπίδεια ἀντιλογίας πολλάς ἔχει καὶ δικαζομένους εἰσάγει.)

535. τρυγοῖπου : Διυλιστῆρος ἢ πλέγματος, ἔθθα ἐκ τοῦ ληνοῦ εἰώθασιν ἐκπιέζειν. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεία τρύ-
6 γοῖπος προπαροξυτώνως, οὐχ ὁ τρυγοῖπης, ὡς οἰονταί τινες. V.

(προθατίων βληγυμένων : Πάλιν ἐπὶ τὰ τῆς θεωρίας ἐπανέδραμειν ἐγκώμια. δεῖ οὖν ἀπὸ κοινοῦ νοεῖν ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων προσεῖπε καὶ τοῦ ὁδωδεν.)

10 536. (κόλπου γυναικὸς : Ἐπεὶ ὅταν πολλὴ σταῖς κο-
μίζωσιν, ὀλίγον τι κολπώσασθαι τοῦ γιγνώσκοντος ἐκ περιζώ-
ματος ἐκεῖ ἐντιθέσθαι. Ἄλλως. πολλὰς γὰρ ἐν εἰρήνῃ
ὑπὸ κολπὸν φέρουσι τι, καὶ πάλιν εἰρήνης οὐσης αἱ
γυναικες ἀδελφεῖς εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξέρχονται καὶ ἀνθολο-
15 γοῦσιν. γράφεται εἰς ἱπνόν· ἱπνὸς δὲ, ὃ ἡμεῖς καμίνιον
καλοῦμεν.)

537. δούλης μεθούσης : Ὑπερβολὴ εὐωχίας ὅτι καὶ οἱ δούλοι μεθούσιν (ἐν εἰρήνῃ).

ἀνατετραμμένου γούος : ἀνακαμφθέντος ἢ κενωθέντος
20 εἰς γῆν, ὡς οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ μέθης
ἐν τῷ ὑπηρετεῖν ἢ παίζειν τὰ τοιαῦτα εἰώθασιν ποιεῖν.

538. (ἄλλων πολλῶν : Μετὰ τὸ κατὰ μέρος πάντα
εἰπεῖν ἐπήγαγε καὶ τὸ γενικόν, ἵνα καὶ ἄλλων πολλῶν
δόξαν παράσχηται.)

25 539. ἀπλουστερώς ἐκδεκτέον τοῦτο· ἔστι γὰρ ἐν οὐ-
ρανῷ τὰ πράγματα. V.

541. (ὕπνωπιασμένοι : Σφοδρῶς πληγεῖσθαι ὑπὸ τοῦ
πολέμου περὶ τὰ ὑπώπια, ἃ ἔστιν ὑπὸ τῶν ὄψεων τὰ
ὀγκώματα καὶ χροῦσματα, ἅπερ κορδύλας φασίν.) —

30 διὰ τοῦ ἀπαξάπασαι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους θεραπεύει,
ἵνα μὴ οὗτοι μόνον ἀλλὰ καὶ πάντες ἐπταικένοι δόξω-
σιν, ἄλλως τε καὶ αὖθις τοῦ κακοῦ, εἰ μὴ μέρος
ἔλαψεν τῶν Ἑλλήνων ὁ πόλεμος, ἀλλ' ἀπλῶς εἰπεῖν
ἀπάσας τὰς πόλεις. V.

35 542. καὶ κυάθους : Τοῖς κυάθοις προσθλῶσι τὰ ὑπώ-
πια. ἐπεὶ ἐν ὀξυδάρκει χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες
ἡ τοιοῦτοι τισὶν ἀφανῇ ποιοῦσι. — καὶ ἂ πολλοφάνης
ἐν Ἱφιγένει « κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπώπιοις. » R. V.
(Ἄλλως. ὀξύθαφα χαλκῶ πυρῶσαντες καὶ ἐπιθέντες ἐθε-
40 ράπευσαν τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας.)

(544). ἵνα γνῶς : Ἴνα [διαγνῶς καὶ] διακρίνης ἐκ τοῦ
ἱλαροῦς εἶναι καὶ κατηφεῖς, ποῖαν τις αὐτῶν τέγνην
μεταχειρίζεται. οἱ μὲν γὰρ τὰ πολεμικὰ ἀσκοῦντες
ἀγρόμενοι τοῖς παρούσιν, καὶ οἱ ἀργοὶ ἔσονται, στυγνοὶ
45 εἰσιν ἢ κατηφεῖς, οἱ δὲ τὰ εἰρηνικὰ ἱλαροί.

546. τίλλων' ἑαυτὸν : Τίλλειν ἑαυτὸν λέγεται τὸ τῶν
ἑαυτοῦ τριγῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ σπαράττειν τὰς κό-
μας. προσφορώτατα οὖν τὸν λορποποιὸν τῇ κεφαλῇ καὶ
ταῖς θριξίν αὐτοῦ ἐποίησε λωιδώμενον, ἐπεὶ καὶ ὁ λόφος
50 τῆς κεφαλῆς ἐστὶ σκεπαστήριον.

549. ἐσκιμαλίσαι : Τῷ μέσῳ δακτύλῳ συναρμώσας
τὸν μέγαν καὶ πλῆξας ἐφυβρίσει. (Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ
κατεδακτύλισαι· σκιμαλίσαι γὰρ ἐστὶ κυρίως τὸ τὸν
δάκτυλον εἰς τὸν πρῶκτον τοῦ ὀνέου βαλεῖν. οὐ μόνον

δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινὰ
τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες καὶ τοὺς λοιποὺς συνά-
γοντες δεῖξωσιν αὐτῷ.)

553. (ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου : Παρὰ τὰ τοῦ πο-
λέμου κακά. πρῶτην γὰρ οὐδεὶς δόξα σιδήρου ἐξῆλθαι εἰς
5 τὸν ἀγρὸν ὑφορούμενος τοὺς πολεμίου· νῦν δὲ εἰρήνης
οὐσης παρακελεύεται μὴ βαστάσαι σιδήρον.)

554. σαρπῆς : Παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας. (κυρίως μὲν
σαρπὸν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον τὸ σεσηπὸς διὰ τὸν χρόνον.
χρῶνται δὲ αὐτῇ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ.) 10

555. παιωνίσας : Εὐξάμενος καὶ τοῖς θεοῖς χάριν
ὁμολογήσας. παιὼν γὰρ ἐστὶν ὕμνος εὐχαριστήριος.

556. (ὦ πόθεινῃ : Οἱ γεωργοὶ ταῦτ' ὥστις πεισθέντες
τῷ κηρύγματι.)

558. ἄς ἔγωγ' ὀφύτευον νεώτερος : Περισπούδαστα γὰρ
15 πᾶς ἡγεῖται ἅπερ ἂν αὐτὸς ἐργάσθαι. διὰ τοῦτο δὲ
τὸν πολλὸν τοῦ πολέμου χρόνον δηλοῖ, ὅτι νεώτερος ὢν
ἐφύτευσε τὰς συκᾶς, ἄς οὐκ εἶδε γηράσας. καὶ οὐκ ἀρ-
κεσθεῖς τούτῳ ἐπήγαγε πολλοστῷ χρόνῳ.

561. τὰς γοργόνας : (Πᾶν σκεῦος ἀρμόζον ἐν πολέμῳ.) 20
— ταῦτα πάλιν εἰς τὸν Λάμαχον αἰνιττεται. R. V.

562. εἴθ' ὅπως λιταργιοῦμεν : (Εἶτα μετὰ τὸ εὖξα-
σθαι τῇ θεῷ.) ἀντὶ τοῦ συντόμως δραμοῦμεθα. (παρὰ τὸ
λίαν ἀργόν.)

563. ἀγοράσαντες χρήσιμον τι. R.

564. ὦ Πόσειδον : Ὁ Ἑρμῆς ὁρῶν τοὺς ἀγροίκους
εἰς ἀγρὸν ἐξιόντας ψηστὶ τὸ ὦ Πόσειδον.

565. (καὶ γοργόν : Ἐπεὶ διὰ χρόνου ἐξιόντες ἔσπευ-
δον.)

μᾶζα καὶ πανθαίσια : Πανθαίσια ἡ θαψιλὴς καὶ
30 παντοία εὐωχία. μᾶζα δὲ ἐστὶν ὁ στρυμνὸς ἄρτος. Ἄλ-
λως. ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἐστιῶνται, ἐκάστου φέροντος
ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ (πάντα) φαίνεται, πῇ μὲν τὰ προσ-
φάγια φέρόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἐστιωμένων. Ἄλλως.
φασὶ γὰρ πᾶν δεῖπνον, ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῷ κομίζων εἰς
35 κοινὸν κατατίθεται καὶ πάντες πάντων μετέχουσι. (τὸ
δὲ στίφος αὐτὸν εἰκάξει ἀφῆτοις καὶ μᾶζῃ διὰ τὸ πυ-
κνόν. καὶ ἐπειδὴ πυκνοῦνται, ὅπου μὲν τὰ ἄλφριτα, ὅπου
δὲ οἱ ἐστιῶμενοι. πανθαίσια δὲ τὴν ποικίλην καὶ ἐκ
διαφόρων ὄψων εὐωχίαν, ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα
40 ἀνενέγκῃ καὶ καθήται εἰς τὸ κοινόν, ὃ ὅταν πολλῶν
προκειμένων ἐδεσμάτων λάβῃ τις ὃ θέλει. οἱ δὲ πανθαί-
σίαν λάχρον τι, ἔχον παντοῖον ἐδεσμα. τὸ δὲ ὅλον, πυ-
κνὸν οὖν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανθαίσια.)

566. ἡ γὰρ σφύρα : Νοῆσαι δεῖ τὸν χρόνον σφύρας
ἔχοντα, αἷς βιολοκοποῦσι, καὶ θρίνακας καὶ σκευὴ ἄλλα
γεωργικὰ, δι' ὧν τὰς βώλους τῆς γῆς ἐμελλον θραύσειν.

567. θρίνακες : Τὰ πτύα, (ἐργαλεῖον ᾧ ἀποχωρί-
ζουσι τῶν σπερμάτων τὰ ἄχυρα.) [παρέοικε δὲ ἐν ταῖς
ἄλωσι πρὸς τὸν ἄνεμον. ἐπαίρουσι δὲ τὰ ἄχυρα ὑπὲρ
50 τοῦ ἀποπηγῆναι καὶ καθαρισθῆναι τὸν πυρὸν ἢ τὰς κριθὰς
ἢ ἄλλο τι τῶν τοιοῦτων γεννημάτων.]

568. μετόργχον : Τὸ μεταξὺ τῶν ὀρχων. ὄρχοι δὲ κα-
λοῦνται τὰ μέσα τῶν ἐλατῶν καὶ τῶν ἀμπέλων. Ἄλ-

λως. μετόρριον ἔστι τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων παδίον, ἐν ᾧ ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται. παίζων οὖν εἶπεν ὅτι ἡδυνάτο τις διασχίσας αὐτοὺς ποιῆσαι μετόρριον, ἔπειδὴ πολλοὶ εἰσὶ μεταξὺ, ἵνα αὐτοὶ ἀντὶ τῶν φυτῶν γένωνται. Ἄλλως. τινὲς τὸ ὄρριον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. Ἄλλως. μετόρριον τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρρος. καλῶς ἂν τις, φησί, μεταστήσειε τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρίων τῶν σπειρομένων.

670. διὰ χρόνου γήδιον : Ὑποκριστικὸς ἀντὶ τοῦ τῆν γῆν. τριαινοῦν δὲ ἡρέμα σκάπτειν καὶ ἐπισύρειν τὰς βύλους ὑπὲρ τοῦ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα.

671. (ἀλλ' ἀναμνηθέντες : Διπλῆ καὶ μέλος ἀμοιβαῖον. τὸ μὲν, τοῦ ὑποκριτοῦ, δεκακώλῳ τροχαϊκῷ. οὗ ἐν εἰσθεσί ἐννέα ἀκατάληκτα, δίμετρα τὰ ὀκτώ, μό- νόμετρον δὲ τὸ παρατέλειτον. καὶ ἐν ἐκθεσί στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί.) Ἄλλως. ἡ ἐκθεσις αὕτῃ τῆς διπλῆς κώλων ἐστὶν ὁμοίων τροχαϊκῶν ἰα'. ὧν τὸ η' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τελευταῖον ἐφθήμερες. ὑφ' ὃ αἱ ἀμφοτέρω- 20 θεν ἔξω διπλαῖ.]

674. παλασίον : Τῶν πεπατημένων ἰσχύων. τινὲς δὲ τῶν παλάθων· παλάθη δὲ εἶδος βοτάνης.

676. ἀντὶ τοῦ νέου οἴνου. R.

677. τῆς ἰωνίης : Ἰωνία λέγεται ἡ φυτεία τῶν ἰων, ὡς καὶ ἡ τῶν ῥόδων ῥοδιονία, ὅπου τὰ ῥόδα φύεται. Ἄλλως. ἄνθος ἐστὶ τὸ ἶον, διάφορον μορτῶν ἔχον· ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ πορφυρεῖα, ἃ δὲ λευκὰ, ἃ δὲ μελανα. καὶ ἐν τούτῳ τῶν ἰων τὸ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι τῇ ποι- κιλίᾳ τῆς ὁσμῆς αὐτὰ καὶ ἐκνὰ δύναται λειμῶνα πλη- 30 ροῦν.

678. τῶν τ' ἐλαῶν : Παρατηρητέον ὅτι τῶν ἄλλων καρπῶν καὶ φυτῶν ἀπλῶς μνημονεύσας, ἐπὶ τῶν ἐλαῶν ἐπῆγγαγε τὸ ὧν πολυμέν. καὶ ἴσως ἡ ἐπεὶ ὀῶρον τῆς Ἀθηνᾶς, ἣ ὅτι εὐφορός ἐστιν ἡ Ἀττικὴ ἐξαίρετως εἰς τὸν τῆς ἐλαίας καρπόν.

682. χαῖρε, χαῖρ' ὦ φίλτατε : [Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ κώλων κ'. ὧν τὰ α', ζ', ιε' τροχαϊκὰ ἐφθήμερες. τὰ β', ε', ιθ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ γ', η' ὅμοια, Ἰωνικὰ μέντοι ἀπὸ μεζονος. τὰ δ', θ', ιη' δακτυλικὰ πενθήμερες. τὰ ε', ια', ιβ', ις', ιζ' παι- 40 ωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ι' ὅμοιον, ἰαμβικὸν μέντοι. τὸ ιγ' παιωνικὸν ἐφθήμερες. τὸ ιθ' ἀναπαιστι- κὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ κ', κ'. ἐν ἐκθεσί στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἐν τῇ εἰσθεσί τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας μη'. ἐπὶ τῇ τέλει τῶν μὲν τοῦ χοροῦ κορωνίς, τῆς δὲ διπλῆς ἡ ἔξω διπλῆ. ἐπὶ μέντοι ταῖς ἀποθέσειν ἡ συνῆθης παράγραφος.] διπλῆ καὶ τοῦ χοροῦ κῶλα γ' τροχαϊκὰ. ἐστὶ δὲ τὸ ὅλον τροχαϊκὸν ἐξάμετρον. τινὲς γράφουσιν ἐδάμην καὶ 50 φασὶ τὰ μὲν β' τροχαϊκὰ ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ' τροχαϊκὸν καταληκτικόν. εἴτ' ἐν ἐκθεσί παιωνικὸς τετράμετρος καταληκτικὸς καὶ ἐν ἐκθεσί τετράμετρος καταληκτικὸς τροχαϊκός. εἴτα ἐν ἐκθεσί δ' κῶλα, ὧν τὰ γ' παιωνικὰ ὀρθοῦμα, τὸ δὲ παρατέλειτον ἰαμβικὸν δίμετρον.

φιλαθ' : Τὸ τέλειον φιλάτῃ, σκληρῶς τοῦ η συν- λειφθέντος. R. V.

683. ὅτι ἀπὸ πλήθους εἰς ἐνικὸν ἦλθεν. V.

684. δαιμονίως, σφοδρῶς. R.V.

685. (ἀνερπύσαι : Ἀπελθεῖν. ἰδίως δὲ ἔρπειν τὸ τῇ 5 γαστρὶ εἰλεῖσθαι, ὅθεν καὶ ἐρπετόν.)

686. ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον : Ἐπεὶ ἡ εἰρήνη πλείω πάντων τοῖς γεωργοῖς συμφέρει.

693. καθάπανα καὶ φίλα : Ἐκ τῶν ἀγρῶν γὰρ οὗ- 10 τοι πάντα εἶχον αὐτόματα. ἐν δὲ τῇ πολέμῳ ὠνοῦντο καὶ ἐδαπάνουν. (τινὲς δὲ γράφουσι μετὰ τοῦ ι, ἵνα τὸ νοούμενον ᾗ, δαπάνη τε τρυφῶμεν. βέλτιον δὲ χωρὶς τοῦ ι ἀναγινώσκειν, ἵν' ᾗ λέγων μηδὲν ἀναλίσκοντες, διὰ τὸ εἶχεν πάντα ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἣ ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ 15 πολλὰ πάντα καὶ τιμῆς ἐλαχίστης εὐρίσκεται.)

695. χίδρα : Χίδρον τὸ ἀπὸ ἐλύμου γινόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν, ἥτοι τὸ ἀπὸ γλωρῶν κριθῶν, οἱ δὲ εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλαδὴ τὴν εὐετηρίαν. (Ἄλλως. ἐρεκτὰ ἐκ κριθῆς νέας γινό- 20 μενα.) — Ἄλλως. νῦν ἀπλῶς εὐκαρπία. οὕτω καὶ 20 καλοῦσι τὸ ἐκ πυρῶν ἀθλησάμενον βρώμα καὶ τὰ ἐκ νεαρῶν κριθῶν ἄλευρα. V.

693. τὰμὰ δὴ ζυνίετε : Πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ πεποίηκεν (« ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ 25 δὴ ζυνίετε. » ἐστὶ δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόγῳ « ὦ λιπερνῆ- 25 τες πολῖται, τὰμὰ δὴ ζυνίετε ῥήματα. » ὁ Ἑρμῆς δὲ ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τὸ ἐρωτηθὲν ὑπὸ τοῦ χοροῦ, δι' ἣν αἰτίαν τοσοῦτον ἀπέστη αὐτῶν ἡ θεὸς χρόνον. καὶ φησὶ πρῶτον αἴτιον γεγενῆσθαι Φειδίαν.)

695. Φειδίαις : Φιλόχορος ἐπὶ Θεοδώρου ἄρχοντος 30 ταῦτά φησι. καὶ τὸ ἀγαλμα τὸ χρυσοῦν τῆς Ἀθηνᾶς ἐστάθη εἰς τὸν νεῶν τὸν μέγαν, ἔχον χρυσοῦ σταθμὸν ταλάντων μδ', Περικλέους ἐπιστατοῦντος, Φειδίου δὲ ποιήσαντος. καὶ Φειδίαις ὁ ποιήσας, ὁῖσας παραλογί- 35 ζεσθαι τὸν ἐλέφαντα τὸν εἰς τὰς φολίδας, ἐκρίθη. καὶ 35 φυγῶν εἰς Ἰλιν ἐργολαβῆσαι τὸ ἀγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγεται, τοῦτο δὲ ἐξεργασάμενος ἀποθα- νεῖν ὑπὸ Ἰπλείων ἐπὶ Πυθωδῶρου, ὅς ἐστιν ἀπὸ τού- 40 του ἔβδωμος, περὶ Μεγαρέων εἰπὼν, ὅτι καὶ αὐτοὶ κα- τεβῶν Ἀθηναίων παρὰ Λακεδαιμονίους, ἀδόκιμος λέγον- 40 τες εἰργεσθαι ἀγορᾶς καὶ λιμένων τῶν παρ' Ἀθηναίους. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ταῦτα ἐψηφίσαντο Περικλέους εἰπόντος, τὴν γῆν αὐτοὺς αἰτιώμενοι τὴν ἱερὰν τοῖς θεοῖς ἀπερ- γάζεσθαι. λέγουσι δὲ τινες ὡς Φειδίου τοῦ ἀγαλματο- 45 ποιοῦ ὁῖσαντος παραλογίζεσθαι τὴν πόλιν καὶ φυγαδεύ- 45 θέντος, ὁ Περικλῆς ροθήεις διὰ τὸ ἐπιστατῆσαι τῇ κατασκευῇ τοῦ ἀγαλματος καὶ συνεγωνικῆναι τῇ κλοπῇ, ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων πινάκιον καὶ τὸν πολεμὸν ἐπήνεγκεν, (ἵνα ἀπησυχολημένοις Ἀθηναίοις εἰς τὸν πόλε- 50 μον μὴ ὀῦ τὰς εὐθύνας, ἐγκάλεσας Μεγαρεῦσιν ὡς τὴν ἱερὰν ὀργάδα ταῖν θειῶν ἐργασαμένοις. ἄλογος δὲ φάνει- 50 ται ἡ κατὰ Περικλέους ὑπόνοια, ἐπεὶ ἔπει πρῶτερον τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς τῶν περὶ Φειδίαν γενομένων. ὁ Φειδίαις, ὡς Φιλόχορος φησὶν, ἐπὶ Θεοδώρου ἄρχον-

τος τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς κατασκευάσας ὑφείλετο τὸ χρυσίον ἐκ τῶν δρακόντων τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς, ἐφ' ᾧ καταγωνοσθεῖς ἐξημιώθη φυγῇ· γενόμενος δὲ εἰς Ἥλιν, καὶ ἐργολαβήσας παρὰ τῶν Ἰπλείων τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, καὶ καταγωνοσθεῖς ὑπ' αὐτῶν ὡς νοσησιζόμενος ἀνθρώπη.)

606. (εἴτα Περικλῆς φοβήθεις : Εἴτα δὲ Περικλῆς δεδιώς μὴ τῆς τύχης κοινοινήσῃ αὐτῷ, τουτέστιν εὐλαβοῦμενος μὴ καὶ αὐτὸς ζημιωθῇ φυγῇ. ἐδόκει γὰρ δὲ Περικλῆς συνεγνωκέναι τῇ κλοπῇ, ἐπεὶ καὶ ἐργεπιστατεῖν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων χειροτόνηται. φοβήθεις οὖν αὐτοῦ διελεγχθῆναι τὰς κλοπὰς, ἐκίνησε τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ἐλπίσας ταρχαλῆς γενομένης καὶ περὶ τὸν πόλεμον ἀπασχοληθέντων τῶν Ἀθηναίων εὐθύνας μὴ παρασχεῖν.) — τοῦ Φειδίου. R.

607. τὸν αὐτοδᾶξ : Τὸν ἐμπροσθέντα καὶ δάκνοντα, αὐθάδῃ, ὀργίλον. ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὁδοῦσι. (οὐδὲν ἢ δάκνειν βλέποντα.)

609. ἐμβάλων σπινθήρα : Ἐπεὶ ψήφισμα περὶ τῶν Μεγαρέων δὲ Περικλῆς ἔγραψε, μήτε γῆς μήτε λιμένων αὐτοὺς ἐπιβάλλειν Ἀττικῶν, εἰ δὲ μὴ, τὸν λεφόντα ἀγώνιμον εἶναι. (ἐφ' ᾧ κινήθεις πᾶσα ἡ Ἑλλάς τὸν πόλεμον ἐποίησε. τινὲς δὲ φασιν ὅτι ἐπλεξεῖν αὐτοῖς, καὶ κατηγόρησεν αὐτῶν ὡς ἀρπασάντων γυναικᾶς Ἀθηναίων ἐν εορτῇ, συμβουλευσας πολέμεισθαι.)

610. ἐξεφύσση γὰρ : Ἐξεκίνησεν, ἐτάραξεν. ἐξῆξ δὲ ἀπὸ τοῦ σπινθήρος τὸ φυσῆσαι ἔλαβε. καπνῷ δὲ τροπικῶς εἰπὼν, ἐπέμεινε διόλου τῇ τροπῇ.

612. (ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον : Οἰκειῶς πρὸς τοὺς γεωργοὺς λέγων τοιαύταις τροπαῖς ἐχρήσατο· συμβαίνει γὰρ ἐν τῇ συνθέσει τῶν πίθων ἓνα διαρραγῆναι, καὶ τούτου τὰ ὅστρακα πλησιάζοντα διαρρηῖξαι ἕτερον, καὶ τοῦτον πάλιν τὸν ἐγγύς, ὥστε πολλὴν γενέσθαι τὴν βλάβην. τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἅπαξ ἐκινήθη καὶ συνεταρχῆθη τὰ πράγματα τοῦ πολέμου γενομένου, οὐκέτι ἦν οὐδὲ εἰς δὲ ἡδύνατο αὐτὰ παῦσαι, καὶ οὕτως ἡ εἰρήνη παραπώλετο.)

613. (καὶ πίθος πληγεῖς : Τοῦτο λόγον οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ δηλοῖ τοὺς πίθους ὑπὸ τῶν πολέμιων κατὰγνυσθαι.)

616. (προσῆχοι : Συγγενῆς εἶη. τὸ γὰρ προσῆχοι λέγεται ἐπὶ τῶν συγγενῶν. διὰ τοῦτο ἐπήνεγκεν, οὐσα συγγενῆς ἔκειντο. συγγενῇ δὲ αὐτὸν φησιν, ἐπεὶ ἅμα τῇ φυγῇ αὐτὸν ἡ εἰρήνη ἀνεγώρησεν.)

618. (οὐσα συγγενῆς : Ἐπεὶ προσέειπεν, « οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσῆχοι Φειδίᾳς ἡκηκόειν, » πρὸς τὸ προσῆχοι τὸ συγγενὲς ἐπήγαγε· προσήκοντες γὰρ λέγονται οἱ συγγενεῖς. τὸ δὲ ἡκηκόειν, οὕτω διὰ τοῦ ἡ Φρύνιχος ἀναγινώσκει, συγγενῇ δὲ εἶπε τὸν Φειδίαν τῆς εἰρήνης, καθὼς τεχνίτης δὲ Φειδίᾳς, εὐμορφος δὲ εἰσάγεται ἡ Εἰρήνη ὅσα. ὡς πρὸς τὸν Φειδίαν οὖν ἡ καλὰ ῥάνα ποιούσα.)

619. (ῥᾶτ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν : Ὅρα τοῦ ποιητοῦ τὴν

οἰκονομίαν, καὶ ἐκπλαγῆσθαι αὐτόν. πάντα γὰρ τρόπον ἦλθεν ἐν ἀρχῇ τοῦ ποιήματος μὴ προσκοῦσαι τοῖς Ἀθηναίοις, ψάκων ἐτέρους εἶναι τοῦ πολέμου αἰτίους, Βωιωτοὺς τε καὶ Μεγαρεῖς, οἱ, φησί, πρῶτοι τὴν εἰρήνην ἐσκορδοῖσαν. νῦν δὲ πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ἀποφαίνεσθαι αἰτιωτάτους τοῦ πολέμου, δι' ὃν τὸν Περικλέα φησί γράψαι τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, καὶ ἀδικουμένους τοὺς συμμάχους εἰς ἀπόστασιν κεχωρηκέναι. τί οὖν ἡ τοῦ ποιητοῦ τέχνη; ὅτε μὲν θέος ἦν τῆς εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιτυχεῖν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀνήνεγκε τὴν αἰτίαν· ὅτε δὲ αὐτοῖς λοιπὸν κατὰ γνώμην προεχώρηκε τὰ πράγματα, φήμη δὲ τὸ τῆς εἰρήνης τυχεῖν, ἥδη καὶ πρὸς αὐτοὺς παρρησιάζεται, οὐκ ὀνειδίσαι βουλόμενος αὐτοῖς, ἥδη γὰρ ἔγνωσαν ὄντως εἶναι αἰτίοι, ἀλλ' ἀποστῆσαι προαιρούμενος αὐτοὺς τῶν τοιούτων ἐθῶν, ὡς ἂν μὴ τοῖς αὐτοῖς ἐμμένοντες δύσ- νους ἔχῃσι τοὺς ὑπηκόους.)

620. (σεσῆρτάς : Ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορὰ· ὅταν γὰρ ὀργίζωνται, σεσῆρασιν ἀλλήλοις.)

621. (τοὺς φόρους : Ἐδόκουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου ἄπνηγες εἶναι πρὸς τοὺς φόρους οὓς ἐτέλουν οἱ ὑπήκοοι.)

622. (αἰσχροκερδεῖς : Ὅτι αἰσχροκερδεῖς καὶ σμικρολόγοι οἱ Λάκωνες, πρόδηλον καὶ ἐκ τοῦ χρησμοῦ, « ἂ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν. » ἦσαν δὲ καὶ περὶ τοὺς ξένους ἀπάνθρωποι, καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τινὶ αἰεὶ τῆς Σπάρτης ἐπιβάλλειν, ἀλλ' ὠρισμένας ἡμέρας.)

διειρωνόμενοι : Ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους, καὶ ψευδόμενοι δι' εἰρωνείας καὶ ὑποκρίσεως. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ἐνταῦθα ἐποίουν, παρ' οἷς καὶ δὲ τῆς ξενηλασίας κεῖται νόμος.)

627. (τὰς κράδας κατήσθιον : Καὶ αὐτοὶ ἀντέκοπτον τὰς συκᾶς, ὥσπερ ἔκειντο τὰς ἀμπελούς ἡμῶν. Ἄλλως. κράδη εἶδος συκῆς. ἔστι δὲ καὶ μηχανή. κατήσθιον δὲ ἀντὶ τοῦ κατέκοπτον.)

628. τὴν κορώνειον : Κορώνειος ὡς φιβάλειος. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς, καὶ ἐν Ἀχαρνέσιν [802]. ταύτην δὲ καὶ κοράκειον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χροῖμα.

629. (ἐξεθρεψάμην : Ὡς ἐπὶ παιδίου εἶπεν ἡ ἀνθρώπου τὸ ἐξεθρεψάμην, ἐφ' ὅτῃς ἰκανὴν διάθεσιν καὶ στοργὴν ἐμποιῆσαι. ἡ ἵνα φαίνεται ἀχανακτῶν ἐν λόγοις.)

631. (ἐξῆμεδιμονον κυψέλην : Ἐξῆμεδιμονον κυροῦσαν κυψέλην. ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου ἡ μέτρου δεκτικὸν πυρῶν ἢ κριθῶν. οὕτως δὲ εἰρήνη διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἑλπὴν· ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὡσὶ ῥύπος. οὐ μόνον δὲ πλεκταὶ ἦσαν αἱ κυψέλαι, ἀλλὰ καὶ κεραμέαι. διὸ λίθῳ φησιν αὐτὴν κλασθῆναι.)

632. οὐργάτης λεῶς : Διὰ γὰρ τὰς συνεχεῖς τῶν πολέμων εἰσβολὰς ἐσκευαγωγήσαντο εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν.

633. πωλούμενος οὐκ ἐλάνθανεν : Ἐὰν μὲν ἦ οὐκ

ἐλάνθανε, σεμνολογεῖ λεληθότως αὐτοὺς ὡς μάλλον
 συνιέναι δυναμένους τὰς κατὰ τῆς πόλεως βλάβας τῶν
 ἐν τῇ πόλει τραφέντων, καὶ ταῦτα ἀγροίκους ὄντας. ἐὰν
 δὲ οὐκ ἐμάνθανε, φησὶν ὅτι οὐδὲ ὁ ἀγροίκος λεὼς με-
 5 τοικισθεὶς εἰς τὰς πόλεις συνίει τῆς τῶν προδιδόντων
 πονηρίας, ἀλλ' ἠγνόησεν ὑπὸ τῶν πολιτευομένων πω-
 λούμενος, καθάπερ οἱ συνήθως ἀπ' αὐτῶν ἀπατώμενοι.

634. ἄνευ γιγάρτων : [Τῆς σταφυλῆς. διὰ τὸ ἀπο-
 στερεῖσθαι τῆς συνήθους διαίτης, καὶ ἀνακεχωρηκέναι
 10 ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ ἐπιθυμεῖν αὐτῶν.] ἐξ ἄμφοτέρων ὁη-
 λούται ἀπεστερημένους τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπιθυμῶν αὐτῶν.
 οἱ γὰρ ἀγροῖκοι κόποντες τὰ γίγαρτα μετὰ τῶν ἰσχά-
 δων ἐσθίουσιν.

636. ἀσθενοῦντας : Ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείᾳ ὄντας. τὴν γὰρ
 15 τύχην ἰδίως νόσον καλοῦσι.

καθ'ορῶντας ἀλφίτων : Φαίνονται ὅτι συνελθόντες
 εἰς τὸ ἄστυ ἐπένοντο μὴ γεωργοῦντας.

637. δικροῖς : [Δικράνοις. [Callimach. fr. 246 :] « δι-
 κρانون ἤρυγε φιδρὸς ἐπαίρομενον. » ἔδει δὲ εἰπεῖν) ζύ-
 20 λους, ὁ δὲ εἶπε κεκραγμάσιν, ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγο-
 ροῦντες τῇ κραυγῇ ἐπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην. (Ἄλ-
 λως. ζύλοις ἀπώθουν τὴν Εἰρήνην καὶ ἐξέβαλον. κατα-
 σκευάζεται δὲ τὰ τοιαῦτα ζύλα, ἃ καλεῖται δίκρανα,
 ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ, οὗοι γηλὰς ἔχοντα παρεοικότα τοῖς ζυ-
 25 λουμένοις. τοιοῦτοις οὖν, φησί, δικροῖς τὴν Εἰρήνην
 ὠθουν.)

638. πολλάκις φανείσαν : Μετὰ γὰρ τὰ ἐν Πύλῳ
 ἐπρέσθυσαν περὶ διαλλαγῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι· οἱ δὲ
 Ἀθηναῖοι οὐ προσεῖχον.

640. τὰ Βρασιδῶν : Ἀντὶ τοῦ τὰ Λακεδαιμονίων.
 ἅμα δὲ ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ὑπάρχοντων προσεχώ-
 ρουν.

642. (ὠγριῶσα : Οὐ παρὰ τὸ φοβούμενη ὠγριῶσα,
 ἀλλ' ἵσον τῇ ἀθηνεύσῃ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούν-
 35 των. οὕτω γὰρ εἶπε φοβούμενη· τὸ γὰρ ἐξῆς τοῦτο δη-
 λοῖ.)

643. ἄτ' ἂν διαβάλοι : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παραθά-
 λαι, ὡς ἐπὶ τροφῆς, διαβάλοι εἶπε διὰ τοὺς διαβάλλον-
 τας.

644. οἱ δὲ τὰς πληγὰς : Τὸ ἐξῆς, οἱ δὲ ξένοι ὁρῶντες
 τὰς πληγὰς ἃς ἐτύποντο τινες τῶν δημοτῶν (παρὰ τῶν
 40 δημαγωγῶν), χρυσίον προσέφερον τοῖς ταῦτα ποιοῦσι.
 λέγει δὲ τοῖς ῥήτοσιν.

645. ἐθύουν : Ἀντὶ τοῦ ἐπλήρουν, ἔφραττον.

648. ὁ βυρσοπώλης : (Ἐπεὶ μάστιγα ὁ Κλέων ἐνί-
 45 στατο τῇ εἰρήνῃ. σεσημειώται δὲ ὅτι νεκροὺς κοιμωδεῖ.
 διὸ, ἐπειδὴ ἐμνήσθη αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς, παῦε παῦε φησὶν
 ὁ Τρυγαῖος.) ἀποθανῶν γὰρ ἦν, καὶ οὐκ ἦν ἐξὸν τε-
 θνηκῶτας κοιμωδεῖν.

650. σὺς : Ὅτι γρόνιος ὁ Ἑρμῆς καὶ καταιβάτης
 παρὰ Ροδίοις καὶ Ἀθηναίοις.

651. (ἄτ' ἂν οὖν λέγῃς : Διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς μέ-
 λος τροχικόν, οὗ πέντε μὲν ἔστι κῶλα δέμετρα ἀκα-

τάληκτα, τὸ δὲ ε' ἐφθήμερες. ἐν ἐκθέσει δὲ ἰαμβεῖον.
 ὅρ' ὁ αἰ ἄμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ.)

652. (εἰ πανοῦργος ἦν : Αἰληθότως κοιμωδεῖ αὐτὸν
 ὡς τοιοῦτον πάλιν, καὶ ταῦτα παραινῶν ἐκείνον μὴ λαι-
 5 δορεῖν αὐτόν.)

657. ἀλλ' ὅτι σιωπᾶς : Πρὸς τὴν Εἰρήνην φησί· κοι-
 ρὸν γὰρ εἰσάγει τὸ πρόσωπον.)

658. (ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι : Διπλῇ καὶ εἰσθεσις παρὰ
 τὸ τετράμετρον εἰς ἰαμβικά τρίαμετρα ὅτ'. μετὰ δὲ τὰ
 10 λε' ἔστι προαναφώνημα τὸ ὦ ὦ.)

659. (ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς : Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὀργίζε-
 ται. λείπει δὲ ἡ ὑπέρ, ὑπὲρ ὧν ἐπαθεν.)

662. μισοποπαχιστάτης : Ἀντὶ τοῦ μισοπόλεμε,
 παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατὰ τινας μὲν ὁ ἀνα-
 15 φορεὺς τῆς ἀσπίδος, ὡς δὲ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς
 ἀσπίδος σιδήριον, ὃ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

663. (ἔειν, ἀκούω : Ὡς τῆς Εἰρήνης καλεσάσης τὸν
 Ἑρμῆν καὶ λαλησάσης αὐτῷ. τὸ δὲ ἐπικαλεῖς ἀντὶ τοῦ
 ἐγκαλεῖς.)

665. ἐλθοῦσά φησι : Φιλόχορός φησιν οὕτως « Λα-
 20 « κεδαιμόνιοι περὶ διαλύσεων ἐπεμψαν πρέσβεις πρὸς
 « Ἀθηναίους, σπονδὰς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς ἐν Πύλῳ,
 « καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν παραδόντες οὐσας ζ'. Κλέωνος
 « δὲ ἀντειπόντος ταῖς διαλύσεσι, στασιάζει λέγεται τὴν
 « ἐκκλησίαν. ἐρωτήσαν δὲ συνέβη τὸν ἐπιστάτην. ἐνί-
 25 « κησαν δὲ οἱ πολέμειν βουλόμενοι. » (Ἄλλως.) μετὰ
 τὰ ἐν Πύλῳ. ἐπὶ Κλέωνος γὰρ πρεσβευσασάντων Λα-
 κεδαιμονίων, ἐστασίασαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Φιλόχο-
 ρος φησι. (μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καὶ τοὺς αἰγμυκῶτους οὐς
 30 ἔλαβεν ὁ Κλέων, ἐπεμψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθη-
 ναίους ἐπαγγελῶμενοι δώσειν τὰς τριτῆρας ἃς εἰλή-
 φεσαν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ πολέμῳ, ἅμα δὲ καὶ περὶ
 εἰρήνης καὶ σπονδῶν. ἀντεῖπεν οὖν τότε Κλέων, καὶ
 τοῦ ἐπιστάτου τρίτον ἐρωτήσαντος τὴν βουλὴν τί βού-
 35 λεται, εἰρήνην ἢ πόλεμον, εἰλετο ἡ βουλὴ τὸν πόλεμον
 συνεστάναι.)

666. (κίστην πλέαν : Πλήρη κυτίδα. κυτίδας δὲ ἐκά-
 λουν τὰς κίστας. πλέαν δὲ προσέθηκεν, ὅτι ἐξῆν τοῖς
 Ἀθηναίοις τότε ἐκ περιουσίας τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι,
 οὕτω λαμπρῶς τῷ πολέμῳ κεκρατηκόσι.)

667. ἀποχειροτονηθῆναι τρίς : Ὡς τρίς ἀποχειροτο-
 40 νηθείσης. καὶ διὰ τούτων δὲ σεμνύνει τοὺς Ἀθηναίους,
 ὡς ἐξουσίαν ἐσχηκότας ποιῆσαι εἰρήνην.

669. ἐν τοῖς σκύτεσι : (Διὰ τὴν δειλίαν. παροιμία
 « ἐπὶ σκύτῃ βλέπει. » ἢ σκύτῃ ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰ πολε-
 45 μικά. ἢ πρὸς τὸν Κλέωνα, ὅτι σκυτεὺς ἦν.) ἀντὶ τοῦ ἐν
 τῷ φόβῳ τοῦ Κλέωνος (ὁ νοὺς ἦν ἡμῶν).

673. εὐνούστατος μὲν ἦν : Ὅτι βέψασις καὶ δειλὸς
 ἦν.

675. ψυχὴν γ' ἄριστος : Τοῦτο μετὰ εἰρωνείας, ὡς
 50 δηλοῖ καὶ τὸ ἐξῆς, καὶ ὅτι κατέλιπε τὸν λόγον μηδὲν
 αὐτῷ ἐπαγαγόν.

676. οὐκ ἦν ἄρ' οὐπὲρ φησιν : Οὕτε γνήσιος ἦν τῷ

πατρὶ, ἀλλὰ καὶ βίψαςπισ ἦν. τὰ δύο οὖν αὐτῷ προσ-
τρίβεται.

678. ἀποβολιμαῖος : Ἄμα καὶ παρὰ τὸ ἀποβαλεῖν
τὰ σπλά, καὶ παρὰ τὸ ὑποβολιμαῖος εἶναι.

680. [ὅστις κρατύνει. τοῦ λίθου δὲ] ἀντὶ τοῦ βήματος.
ὅστις νῦν διέπει τὰ τῆς πολιτείας καὶ διαπρέπει. πύκνα
δὲ φησὶ τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ δικαστήριον. R. V.

681. Ὑπέρβολος νῦν : Ὅτι μετὰ τὸν Κλέωνα Ὑπέρ-
βολος ἐπολιτεύσατο. (Χρέμητος δὲ υἱὸς ἦν Ὑπέρβολος,
10 ἀδελφὸς δὲ Χάρωνος, λυγροπώλης, φαῦλος τοὺς τρό-
πους. οὗτος μετὰ τὴν τοῦ Κλέωνος θύναστέϊαν διεδέ-
ξατο τὴν δημοαγωγίαν. ἀπ' αὐτοῦ δὲ πρώτου ἤρξαντο

Ἀθηναῖοι φαύλοις παραδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὴν δη-
μαγωγίαν, πρότερον δημαγωγούντων πάνυ λαμπρῶν

15 πολιτῶν. προσέλετο δὲ τοὺς τοιούτους ὁ δῆμος, ἀπιστῶν
διὰ πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους τοῖς ἐνδόξοις τῶν
πολιτῶν, μὴ τὴν δημοκρατίαν καταλύσαιεν. ἐξωστρα-
κίσθη δὲ οὗτος, οὐ διὰ δυνάμειος φόβον καὶ ἀξιώματος,
ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως. ἐν Σάμῳ

20 δὲ διατρίβων, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐλθρῶν ἐπιβουλεύεις
ἀπέθανε, καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ εἰς σάκκον βαλόντες
ἐρριψαν εἰς τὸ πέλαγος.)

682. περιάγεις : Ἀποστρέφεται ἀκούσας τοῦ Ὑπερ-
βόλου τὸ ὄνομα ἢ Εἰρήνην, ἀχθεσθεῖσα ἐπ' αὐτῷ, ὅτι
25 καὶ αὐτὸς κακὸς ἦν. R. V.

684. ἐπεγράψατο : Ἀντὶ τοῦ ἐχειροτόνησε, κατέ-
στησεν. (ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τοὺς προστά-
τας προγραφόντων ἑαυτοῖς.)

686. (γυμνὸς ὢν : Προσεστῶτας δηλονότι.)

30 688. (περιζώσατο : Οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι καὶ
περιζώματος τυχεῖν. ὁ δὲ νοῦς, δι' ἀνάγκην τῆς τοῦτον
ἐζώσατο μὴ ἔχουσα πολυτελέστερον.)

689. (πῶς οὖν ξυνοίσει : Ἐν ἴσῳ εἴρηκε τοῦτο τῷ
πῶς ταῦτα ἡ πόλις οἰκονομήσει καὶ θήσεται. τὸ δὲ ἐξῆς,
35 πῶς συνοίσει τῇ πόλει ταῦτα; ἐρωτᾷ.)

691. (ἐψηλαφῶμεν : Ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος εἰληψε
τὸ ἐψηλαφῶμεν· οἱ γὰρ ἐν σκότῳ ζητοῦντες, τοῦ ζητου-
μένου τὴν ἀκριβεῆ ὄψιν οὐχ ὀρῶντες, ψηλαφῶντες ἀνευ-
ρίσκουσιν αὐτό.)

40 692. πρὸς λύγρον βουλευσόμεν : Ὅτι λυγροπώλης ὁ
Ὑπέρβολος. τινὲς δὲ φασιν αὐτὸν Σύρον. καὶ Κρατῖνος
δὲ ἐν Πυτίνῃ « Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύ-
γροισι γράψαν. »

693. ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς : Γελοῖα ταῦτα. ὥς γὰρ
45 περὶ σπουδαίων τὴν ἔμφασιν ποιούμενος ἐπήνεγκεν,
ὅτι περὶ Σοφοκλέους ἐπύθετό μου.

697. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίνεται : (Ὅτι ἐπὶ μισθῷ
ἐγράψεν τὰ μέλη. καὶ γὰρ) Σιμωνίδης δοκεῖ πρῶτος
συμμερολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὰ ἄσματα καὶ γράψαι
50 ἄσμα μισθοῦ. τοῦτο δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ἰσθμιοῦ-
καῖς [2, 1] φησὶν αἰνιττόμενος· (« οἱ μὲν πάλαι, ὧ
« Θρασύβουλε, φῶτες, οἱ χρυσαμπύκων ἐς οἶκρον Μοι-
« σᾶν ἔβαινον, κλυτὰ φόρμιγγι συναντόμενοι, ῥίμψα
« παιδεύεις ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνου. ἃ μούσα γὰρ

« φιλοκερδὴς οὐ ποτ' ἦν οὐδ' ἐργάτις, οὐδ' ἐπέρναντο
« γλυκεῖαι ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυροῦνταίσι πρόσωπα
« μαλθακόφονοι αἰοδαί. ») τὸ μέντοι περὶ κίβωτων ἐπὶ
Σιμωνίδου λεγόμενον, ὅτι παρακειμένους εἶχε δύο, τὴν
μὲν κενὴν, τὴν δὲ μεστήν, καὶ τὴν μὲν κενὴν χαρίτων
5 ἔλεγεν εἶναι γινώσκον, πλὴν τοῦτο λέγω περιπερῶμενον
εὐρίσκεται. καθ' ἱστορίαν γὰρ οὐδεὶς εἰρηκεν. (Ἄλ-
λως.) ὁ Σιμωνίδης διεβέβλητο ἐπὶ φιλαργυρίᾳ. καὶ τὸν
Σοφοκλέα οὖν διὰ φιλαργυρίαν εἰοικέναι τῷ Σιμωνίδῃ.
λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἐκ τῆς στρατηγίας τῆς ἐν Σάμῳ ἤρ-
10 γυρίσατο. (χαριέντως δὲ πάνυ τῷ αὐτῷ λόγῳ διέσυρε
β. . . . τοῦ ἱαμβοποιοῦ, καὶ μέμνηται ὅτι μικρο-
λόγος ἦν· ὅθεν Ξενοφάνης κίμβικα αὐτὸν προσαγορεύει.
καὶ Σοφοκλέα καὶ Σιμωνίδην διέσυρεν ὡς μικρολόγους.
ἀλλὰ μήποτε ἐδόκει Σοφοκλῆς περὶ τοὺς μισθοὺς καὶ 15
τάς νεμήσεις ὁπότε φιλοτιμότερος γεγονέναι.)

698. γέρων ὢν : (Ἀρχαῖος καὶ παλαιός. ὥς γηρά-
σας φιλάργυρος ἐγίνετο.) — μετὰ τὰ ζ' ἔτη βεβίωκεν.
πῶς οὖν γέρων; R.

699. καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι : Ἀντὶ τοῦ φουγάνου, 20
(ψιάθου. λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ
ἄλλως « θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. » ῥίψ δέ
ἐστίν ἱμαντῶδες φυτὸν, παρὰ τὸ ῥέπω ῥέψ καὶ ῥίψ, καὶ
ρίπτει τοῖς τῆς ἱτέας κλάδοις.)

701. (ἐνέβηλον : Ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθον τῇ πόλει.) 25

702. (ὠρακιάσας : Οἷον ὠρικιάσας, ἢ ἐκλυθεῖς, ἢ λι-
ποψυχήσας, ἢ ἀθυμήσας. ὥς φιλοπότῃν δὲ διαβάλλει
πάλιν τὸν Κρατῖνον, μετὰ ἐκλύσεως ἐσκοτωμένον. ὃ
ἴσως ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ὠριεῖν. τοιοῦτοι δὲ οἱ λιποψυ-
χόντες· τρέπεται γὰρ αὐτὸν ἢ χροιά. Ἄλλως. Λυ- 30
κόφρων τὸ ὠρακίαν ἀντὶ τοῦ ὠριεῖν. Ἐρατοσθένης δὲ
τὸ ὑπὸ ἐκλύσεως ἐσκοτῶσθαι, ὃ ἴσως ἀκολουθεῖ τὸ
ὠριεῖν. ὅτι δὲ φιλοῖνος ὁ Κρατῖνος, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ
Πυτίνῃ σαφὺς λέγει.)

704. γάτρεα πόσ' ἄτ' οἶε : Ὅσπερ ἐκπλαγείσης 35
τῆς εἰρήνης ἐπήγαγε τὸ καὶ ἕτερα ταυῦτα γεγονέναι
ἐν τῇ πόλει.

706. ἴθι νυν : Μίαν τῶν συνανελθουσῶν τῇ Εἰρήνῃ
πρὸς γάμον αὐτῷ δίδωσι. πορευέμεναι δὲ ὅτι συνανειλ-
κίσθησαν αὐτῇ ἢ τε Ὀπώρα καὶ ἡ Θεωρία. ἦσαν δὲ 40
ἐταίραι.

708. (ἐκποῦ σαυτῷ : Οὐκ εἶπε τοὺς παῖδας, ἀλλὰ
τοὺς βότρους διὰ τὴν Ὀπώραν.)

710. διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ : Ὅτι οἱ διὰ χρόνου
ἐσθιόντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται, καὶ οἱ συνου- 45
σιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει Ὀπώρα εἶναι καὶ
ἡ πόρνη, πρὸς ἀμφοτέρω ἐπαίξεν.

711. κατελάσας : Συνουσιάζας. Viet.

712. βληχρινίαν : Βληχρινὸν φασιν Ἀττικοὶ διὰ τοῦ
β, οὐχὶ διὰ τοῦ γ. οἱ δὲ πολλοὶ ὀπώραν ἐσθιόντες, ἐὰν
κυκεῖνα βληχρινίαν πίνωσιν, οὐ βλάπτονται. βρέχοντες
οὖν γλήγωνα ἐπιπίνουσι, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ τὴν καρ-
δίαν κατεσθίεσθαι. ἵνα οὖν ἡ ὀρμιμύτης ἀποστρυφῇ,
γλήγωνα ἐλάμβανον. (Ἄλλως. οἱ ὀπώραν πολλὴν

ἐσθίοντες κυκεῶνα πίνουσιν ὑπὲρ τοῦ πῆξαι τὴν τροφήν καὶ μὴ ναυτιᾶν· καὶ γὰρ τὸ πολὺ τῆς ὀπώρας προσίσταται τῷ στομάχῳ. Ἄλλως. τοὺς ὑπὸ τῆς ὀπώρας βαρυνομένους ἰσθαι φασιν, εἰ ἀποδρέξαντες γλήχωνα εἰς ὕδωρ ποίειν· ἰσθαι γὰρ οὕτω τοὺς τῆς καρδίας πό-
νους.)

713. (τὴν θεωρίαν : Τοῖς μὲν γεωργοῖς φέρουσα τὴν ὀπώραν ἔδωκε, τῇ δὲ βουλῇ τὴν θεωρίαν ἀπένειμεν· ἐδόκει γὰρ ἡ βουλὴ τῆς θεωρίας.)

10 715. τῆς θεωρίας : Ἡ γὰρ βουλὴ τὰς θεωρίας ἐξέπεμπε. — λείπει δὲ τὸ ἐνεκεν. R. (τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ βουλῇ, καὶ συνάπτουσι τὸ σὺ τῆς θεωρίας ὅσον ζωμὸν ῥοφήσεις ἡμερῶν τριῶν, ὡς ψηφιομένης τῆς βουλῆς ὕσαι βοῦς ἐπὶ τούτοις.)

15 716. (ἡμερῶν τριῶν : Ἐπὶ γ' γὰρ ἡμέρας ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ βοῦς ὕσαι. ἀφ' ὧν καὶ ἕτερα ζῷα.)

717. χολικὰς : Τὰ τῶν βοῶν παχέα ἔντερα· ταῦτα γὰρ οὐκ ἱεροῦντο, ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δὲ χολικάς φασιν εἶδος ἰχθύος.

20 722. (ἀστραπηφορεῖ : Ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. παρὰ τὸ ἀστραπαῖς ὑπηρετεῖν.)

724. τὴν τοῦ Γανυμήδους : Ἀντὶ τοῦ τὴν κόπρον. ὅτι οὗτος μόνος θνητὸς ἐν θεοῖς. τινὲς δὲ διὰ τὸ ἐν ἀρχῇ [11] ῥηθῆναι αὐτῷ « ἐτέραν ἐτέραν παιδὸς ἡταιρηκό-
25 τος » ἐδόκει γὰρ καὶ ὁ Γανυμήδης ἐρώμενος εἶναι Διός.

726. (παρὰ τὴν θεὸν : Τινὲς οὐ παρὰ τὴν Εἰρήνην, λέγουσι γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ μέναι καὶ ἐκείθεν ἐνεργεῖν, ὥσπερ καὶ τὸν Πόλεμον οὐδαμοῦ γὰρ αὐτῆς μέμνηται
30 ἐν τοῖς ἐξῆς ὡς κατελθούσης. παρὰ τὴν θεὸν οὖν τὴν Ἀθηνᾶν ἀγαλμα γὰρ ἦν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἀθηνᾶς.)
δεῦρ' ὧ κόραι : Τῇ Εἰρήνῃ καὶ τῇ Θεωρίᾳ καὶ τῇ Ὀπώρᾳ λέγει.

727. (ἔπεσθον ἅμ' ἐμοί : Κατέλυσε τοῦ οὐρανοῦ τὴν
35 ὑπόκρισιν. κάτσει γὰρ ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν κλίμαξιν. ἐγόμενος δὲ τῆς Εἰρήνης καταβαίνει δὲ πρεσβύτερος ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν. ἴσως δὲ καὶ ὁ χορὸς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀναγωγὴν τῆς Εἰρήνης.)

728. (ἐστυκότες : Ἔδει εἰπεῖν ἐστῶτες. τὸ δὲ ἐστυ-
40 κότες ἐγρήσατο διὰ τὴν Εἰρήνην, ὥσπερ διὰ τὸ γαμηθῆναι αὐτῶν τὴν μὲν τῷ Τρυγαίῳ, τὴν δὲ τῇ βουλῇ. πόρνοι γὰρ εἰσιν ἐσκευασμένοι.)

729. (ἀλλ' ἔθι χάρων : Ὁ χορὸς μένων ποιεῖ πα-
ράθασιν οὐ τελείαν, ἀλλὰ κομμάτιον μὲν ἐστὶ τοῦ
45 χοροῦ. ὧν τετραμέτρα καταληκτικὰ τέσσαρα μὲν ἐν ἐκθέσει παρὰ ταύτας. ὅτι εἰσιν ἀναπαιστικοὶ τελευταῖοι τροχίκοι κάτσει τοῖς ἄλλοις. Ἄλλως. ἡ παράθασις αὕτη οὐκ ἐστὶ τελεία. τοῦ γὰρ ἐπιρρήματος καὶ ἀντεπιρρήματος ἐστέρηται. ἐστὶ τοίνυν τὸ μὲν κομμά-
50 τιον στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ἐ'. τὸ δὲ μακρὸν στίχων ὁμοίων λγ'. ἡ δ' ἐκθεσις κώλων δέκα διμέτρων πλήν τοῦ τελευταίου καταληκτικῶν. ἐπὶ πᾶσι παράγραφοις.)

SCHOL. ARISTOTELIS.

(τὰ σκεύη : Τὰς ἄμας, τὰ σχοινία. γυμνὸν γὰρ ποι-
οῦσι τὸν χορὸν οἱ κομικοὶ αἰεὶ, ἵνα ὀρχῇται.)

730. (κυπτάζειν : Κρυφικαῶς διατρέβειν καὶ κρύπτεσθαι.)

733. χρῆν μὲν τύπτειν : (Νῦν παρὰθάσει κέχρηται ὁ
δ χορὸς, μηδὲν περὶ τοῦ προκειμένου λέγων ἢ τὸν
ποιητὴν ἐπαινῶν. παρὰθασιν ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ παρα-
βαίνειν τὸν χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς
τὴν καταντικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν, ὅποτε ἐβούλετο ὁ
ποιητὴς διαλεθῆναι τι ἐξω τῆς ὑποθέσεως ἄνευ τῶν
10 ὑποκριτῶν πρὸς τὸ θεάτρον διὰ τοῦ χοροῦ. ἐστρέφετο
δὲ ὁ χορὸς καὶ ἐγίνοντο στοῖχοι δ'. εἶτα διελθόντες τὴν
καλουμένην παράθασιν ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προ-
τέραν στάσιν. ὁ γὰρ δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταί, τὸ
στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων
15 ἐν τῷ Παιδαρίῳ « εἰ μὲν μὴ λίσαν ὧ ἄνδρες ἡναγκαζό-
« μην | στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέθην εἰς λέξιν τοιαύδ'
« ἐπῶν, » ἅμωι σημάνας, καὶ τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ
παραβαίνειν. Κρατῖνος δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ δηλοῖ ὅτι ἐξ
ἐστὶ ζυγὰ τοῦ χοροῦ. ὁ δὲ νοῦς,) χρῆν μὲν, εἴ τις κω-
20 μωδοποιητὴς ἐαυτὸν ἐπῆνε παραβάσει χρώμενος, τοὺς
ῥαβδοδούχους ἐκείνους τύπτειν αὐτὸν ὡς ἀπρεπές τι με-
ταχειριζόμενον. εἰ δὲ πρόπον ἐστίν, ὧ Μοῦσα, ἐαυτὸν
ἐπαινέσαι τινα, φησὶν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, τούτεστιν
ὁ Ἀριστοφάνης, ἄξιός ἐστιν πολλῆς τιμῆς, ὅστις, Ἀρι-
25 στοφάνης, ἄριστος γεγέννηται. ἦσαν δὲ ἐπὶ τῆς θυμῆς
ῥαβδοφόροι τινὲς, οἱ τῆς εὐχοσμίας ἐμέλοντο τῶν θεα-
τῶν. ἡ ῥαβδοδούχος εἶπε τοὺς κριτὰς τοῦ ἀγώνος, οὓς ὁ
ποιητὴς αἰσχυμνήτας εἶπεν.

735. παρὰθᾶς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις : Παῖσαν παρέκ-
30 βασιν ἀναπαίστους λέγει.

736. παρὰ τὰ Σιμωνίδου ἐκ τῶν ἐλεγείων « εἰ δ'
ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος δῆμῳ Ἀθη-
ναίων ἐξετέλεσσα μόνος. » V.

740. ἐς τὰ βράκεια : Ὡς τοιαῦτα εἰσαγόντων τῶν
35 ἄλλων κομικῶν, (ῥακοφοροῦντας). αἰνίττεται δὲ εἰς
Εὐπόλιν.

καὶ τοῖς φθειρσίν : Ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς ἄνδρας καὶ
ἀδόξους.

741. τοὺς θ' Ἡρακλέας : (Μάττειν τὸ πολλὰ ἐσθίειν. 40
ἀπὸ τῆς ματτομένης ζύμης. αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς
Εὐπόλιν, ὃς ἐποίησεν Ἡρακλέα πεινῶντα καὶ Διόνυσον
δειλὸν καὶ Δία μοιχὸν καὶ δοῦλον κλαίοντα. τινὲς δὲ
φασιν εἰς Κρατῖνον αἰνίττεσθαι, ὡς τοιαῦτα ποιοῦντα
δράματα. ἐπεπόλασε δὲ ταῦτα τότε τὰ λήμματα. καὶ 45
αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα
κοιμῶδεϊ καὶ ἐν Ὀρονισί καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι. καὶ ἐν
τοῖς Σχηζῇ [80] περὶ τούτων φησὶ, τοῦ τε Ἡρακλέους
καὶ τοῦ δοῦλου. ἐπεπόλαζε γὰρ τότε ταῦτα, Ἡρακλῆς
πεινῶν καὶ Διόνυσος δειλὸς καὶ μοιχὸς Ζεὺς,) ὥστε 50
καὶ αὐτοὺς (δοκεῖν) ἀγχεσθαι. Κρατῖνος « ὑπὸ δ' Ἡρα-
« κλέους πεινῶντος ἄγει καὶ σκώπτοντες ταῦτα οὐ
« βοιωτὸν ἐστὶ. » περὶ δὲ τῶν δοῦλων καὶ ἐν Βατράχοις
φησὶν.

745. ἦν δὲ σύνδουλος σκώψας : Ἀντί τοῦ, καὶ τούτους τοὺς δούλους ἐξέφερον κλαόντας τούτου ἕνεκα, ἵνα ὁ σύνδουλος γλευῖζων ἀνέριται αὐτόν.

746. ὑστριγίς : Ἡ ἐξ ὑείων τριγῶν μάστιξ. (ἔστι δὲ καὶ ὑστριγίς θηρίον τρίγας ἔχον ὅς, ἃς ἐν τῷ διώκεισθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.)

(εἰσέβαλεν : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς πόλεις πορ-
θούντων τὸ εἰσέβαλεν. καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ τροπῇ. κυρίως γὰρ εἰσβαλεῖν ἔστι τὸ πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν εἰς πόλιν.)

747. διὰ τὸ πλῆθος τῶν πληγῶν. R.

748. (βωμολογεύματα : Τούτῃ βωμολόχα σκώματα, ὅ ἐστι σκώπτοντας εὐτελεῖς τινὰς καὶ ἀσθενεῖς ἄνδρας.)

749. ἐποίησε τέχνην : Ταῦτα καὶ Φερεκράτης ἐποίησε τὸν Αἰσχύλον λέγοντα ἐν τοῖς Κραπατάλοις « ὅστις γ' αὐτοῖς παρέδωκε τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας. »

καπύργωσεν : Ἀντί τοῦ (ὑψωσεν,) ἠϋξήσεν, ἐμεγάλυνε καὶ ἠσφαλίσατο, καὶ ἐπὶ τὸ σεμνότερον τὰ ποιήματα ἤγαγεν. καὶ ἐν ἄλλοις [Ran. 1001] περὶ αὐτοῦ φησιν « ἄλλ' ὢ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά. »

750. (οὐκ ἀγοραίοις : Οὐ κατημαξευμένοις.)

752. ἄλλ' Ἡρακλέους ὄργην : (Ἐνδοξως πάλιν παρέλαθεν αὐτὸς τὸν Ἡρακλῆν. λέγει γάρ, οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μετρίους τινὰς καὶ φαύλους λοιδορεῖν καὶ κωμωδεῖν προειλόμην, ἀλλ' ὥσπερ Ἡρακλῆς τοὺς μεγάλους ἄθλους ὑπέστη, οὕτω καὶ τοὺς ἀρίστους καὶ μέγα δυναμένους παρ' ὑμῖν κωμωδεῖν εἰλόμην.) Ἡρακλῆα γὰρ μιμούμενος, οὐκ εὐτελεῖς ἄνδρας κωμωδεῖν ἐπεχειρεῖ.

753. διαβάς βυρσῶν ὁδὸν : Ὡσανεῖ ἔλεγε ποταμούς ἢ χαράδρας. ταῦτα δὲ διὰ τὸν Κλέωνα εἰκὸς γὰρ ἦν αὐτὸν ἀπειλεῖν τῷ Ἀριστοφάνει διὰ τὰς ὕβρεις. τὸ βαρ-
35 θαρῶδες δὲ τοῦ Κλέωνος δηλοῖ διὰ τοῦ βαρβαροθύμου· Παφλαγῶν γὰρ ἦν. (τοῦ Ἡρακλέους δὲ μνημονεύσας, ἐξῆς τὸ βυρσῶν ὁσμὴν ἐπήγαγεν, ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Ἡρακλῆς τὴν Λυγέου κόπρον ἐκκαθαρκέναι.)

755. οὗ δεινόταται : Ἐρατοσθένης ἀγνοήσας τὰ κατὰ τὴν Κύνναν, κυνὸς γράφει, (κυνὸς ὡς ἀκτίνες ἔλαμπον). Κύννα δὲ καὶ Σαλαβαχῶ πόρνη Ἀθήνησι. (Ἄλ-
40 λως. τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ καὶ τὴν τραχύτητα τῶν τρόπων δεῖκνυσι διὰ τῶν ὄψεων, ὡς καὶ Ὀμηρος [II. A, 104] « ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην. » τῆς δὲ Κύννης μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Ἰππεῦσι [765] λέγων « καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβαχῶ. » Ἄλλως. Κύννα ἑταῖρα ἐστίν. ὁ γὰρ δὲ ὅτι καὶ ἀναίδης καὶ πόρνης ὀφθαλμοὺς εἶχεν.)

756. ἑκατὸν δὲ κύκλῳ : (Ὡσεὶ ἔλεγεν ὄφειν.) εἰκὸς γὰρ σύστημα τὸν Κλέωνα ἔχειν κολάκων. χαράδρα δὲ
50 ἔστι διώρυξ πλουτοῦ μεστή. δλεῖρον δὲ εἶπεν, οὐ γὰρ ὕδωρ ἔχουσα. δέον δὲ εἰπεῖν ἐλιγμῶντο, ἐλιγνῶντο εἶπε διὰ τὸ λῆγον τῶν κολάκων. Ἄλλως. εἰκὸς γὰρ σύστημα τὸν Κλέωνα ἔχειν μέγα δυνάμενον τῶν υποτροχόντων αὐτόν καὶ θεραπευόντων. ὁ δὲ εἶπεν, ὥσεὶ ἔλεγεν δρα-

κόντων ἑκατὸν κεφαλαῖς αὐτὸν καθωπλίσθαι, καὶ τοῦτο πρὸς ἕνα τῶν Ἡρακλέους αἰνιττόμενος ἄθλων, τὴν ἑκατοντακέφαλον ὕδραν. (καὶ γὰρ Τυφῶνα αὐτὸν εἶπεν ἐν τοῖς Ἰππεῦσι [511] τοσαύταις δὲ ἐκείνος κεφαλαῖς ὄπιστο. ἢ διὰ τοὺς περὶ αὐτὸν κολάκας.)

757. χαράδρας : Ἀντί τοῦ χειμάρρου ποταμοῦ. κατάρχουσι δὲ οὗτοι παντοῦ μετὰ τοῦ βρύματος, οὐκ εἶπε δὲ πηλὸν, ἀλλ' ὀλεθρον.

758. φώκης δ' ὁσμὴν : Θαλάσσιον ζῷον ἢ φώκη. Ὀμηρος [Od. Δ, 412] « φωκάων ἄλιστρεφέων δολωτάτος ὁδμή. »

λαμίας ὄργεις : Δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄργεις. Δίδυμος δὲ εἰδωλοποιεῖ τινὰς ὄργεις Λαμίας· θῆλυ γάρ. ἐντεῦθεν καὶ Λάμος ἡ πόλις τῶν Λαιστρυγόνων. (λέγεται δὲ ἡ Λάμια Βήλου καὶ Λιθύς θυγάτηρ, ἥς ἐρασθῆναι τὸν
15 Δία φασιν, μεταγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἀπὸ Λιθύς εἰς Ἰταλίαν, ἀπ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Λάμια προσαγορεύεται. ἔθνην αὐτῇ συνελθὼν ὁ Ζεὺς, οὐκ ἔλαβε τὴν Ἥραν, ἥτις ζηλοτυποῦσα τὴν Λάμιαν τὰ γινόμενα αὐτῆς τέκνα ἀνῆρει ἀεὶ. ἡ δὲ ἀποθνήσκοντων τῶν τέκνων αὐτῆς βα-
20 ρυνομένη, τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ φθόνον ὑποκλέπτουσα ἀνῆρει. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τίτθας ἐκροβούσας τὰ βρέφη καλεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὴν Λάμιαν. μυθεύεται δὲ ὡς αὐπνος αὕτη διατελεῖ βουλήσει Ἥρας, ἵνα καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ πένθει ἦ, ἕως οὗ αὐτὴν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς
25 ἀφαιρετοὺς αὐτῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίησεν, ὅπως ἂν ἐν αὐτῇ ἦ ἐξαιρεῖσθαι καὶ πάλιν θεῖναι. λέγεται δὲ ἐσχη- κέναι πικρὰ Διὸς καὶ τὸ μεταμορφοῦσθαι εἰς ὅ τι οὖν βούλοιο. οὕτως εὖρον ἐν ὑπομνήματι. ἀλλόκοτον δὲ τι τέρας ὑποστήσασθαι βούλεται τὸν Κλέωνα· τὴν γὰρ
30 Λάμιαν φησιν ἄγριον εἶναι ζῷον καὶ δυσσομνον καὶ ἀνήμερον. οὐκ ἀρκεσθεῖς δὲ τούτοις αὐτὸν εἰκάσαι μόνους, προσέθηκε καὶ ἀπλутον, ἵνα μᾶλλον αὐξήσῃ τὴν περὶ τὸν Κλέωνα δυσσομίαν.)

759. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας : Εἰρηκῶς τῶν σκωμμάτων
35 αὐτοῦ τὸ κατ' εἶδος, ἔσκωψεν αὐτὸν πάλιν ἐπὶ τὸ γενικὸν ἀναδραμῶν, δι' οὗ τέρας αὐτὸν καλεῖ μεζῶνα δόξαν τῶν προειρημένων ἐγκαταλιπὼν ἔχειν τοῖς ἀκη- κοῖσι περὶ αὐτοῦ.

763. παῖδας ἐπεῖρων : (Ὡς τῶν ἄλλων ἐξόντων καὶ
40 δεομένων καὶ νέων καὶ τῶν παίδων εἰς τὸ σπουδάζειν αὐτοῖς, ἵνα νικήσωσιν.) εἰώθασιν δὲ καὶ παιδεραστέιν ἀβρυνόμενοι τῇ νίκῃ. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὐπολιν (καὶ τοὺς περὶ αὐτόν, ὡς παίδων ἐρῶντας καὶ παλαιστρας περιερχομένους.)

764. (παῦρ) ἀνίσας : Ὡς τῶν νικῶντων ταῦτα
45 ποιοῦντων καὶ εἰς ὕβριν ἐξελαχόμενων. ὀλίγα κωμωδῆσας ἢ οὐδὲν λυπῆσας. ὁμοίως τῷ [II. E, 800] « ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείναντο Τυδεΐς. »

765. (πρὸς ταῦτα χρεών : Διὰ ταῦτα ὑμᾶς ἀξιώω συλ-
50 λαμβάνεσθαι, ἢ δι' αὐτὰ τὰ δίκαια.)

767. καὶ τοῖς φαλακροῖς : Τοῦτο εἰς ἑαυτόν· φαλακρὸς γὰρ ἦν ὁ Ἀριστοφάνης. τρωγαλίῳ δὲ ἀντὶ τοῦ

τῶν τραγήματων. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ τραγήματα οἱ παλαιοί.

772. καὶ μὴ ἀφαίρει γεννασιότατο : Μηδὲν ἀφαίρει τῶν παρακειμένων, ἀλλὰ πάντα παρὰθεσ. τὸ δὲ σχῆμα δ' Ἀττικόν, τὸ γενικὴν εἰπεῖν ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὡς καὶ νῦν εἶπε τῶν τραγῳδιῶν ἀντὶ τοῦ τὰ τραγῳδία.

773. λαιπεὶ ἡ εἴξ. R.

774. λαμπρὸν διὰ τὴν φαλακρότητα. ἡ εὐπαρρησία-στον. V. διαλαμπρὸν. R.

10 775. Μοῦσα σὺ μὲν πολέμου : Τὸ γὰρ πρὸς τὴν ἀλλὰ-γῆν τοῦ μέτρον. αὕτη δὲ πολὺ ἐστὶ καὶ ἑλκεῖν. σφοδρὰ δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στρηγύριοις.

μοῦσα σὺ μὲν : [Ἡ ᾧδὴ αὕτη καὶ στροφὴ κώλων ἐστὶ κβ'. τοσοῦτων δὲ καὶ ἡ ἀντιφθὴ καὶ ἀντιστροφὴ.

15 οὐ γὰρ διήρρηται, ἀλλ' ἐρόμεναι εἰσὶν ἀλλήλων, ἐπεὶ οὐ κεῖται μεταξὺ τὸ ἐπὶρρημα. τὰ μὲν οὖν α', ε', ιθ', ις', ιθ', κα' δακτυλικά πενθιμιμερῆ. τὰ δὲ β', δ' προσοδικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ παίωνος β' καὶ χορίαμβου. τὸ δὲ γ' τραγικὸν ἰσχυραλικόν. τὸ ε' ἰαμβι-
20 κὸν πενθιμιμερές. τὸ δὲ ζ' ἀκατάληκτον δίμετρον. τὰ η', θ', ια' δακτυλικά τρίμετρα. τὸ ι' τραγικὴ βᾶσις. τὰ ιβ', ιγ' χοριαμβικά εἰς βακχεῖον περιαιούμενα δί-μετρα. τὸ ιε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βαρχυκατάληκτον. τὰ ις', κ' ἀναπαιστικά βᾶσεις. τὸ ιθ' δακτυλικὸν δίμε-
25 τρον. τὸ τελευταῖον ἰαμβικὸν ἐπθιμιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς κορωνίς.]—διπλῇ καὶ μεταβολῇ εἰς μονοστροφικὴν δυάδα ἐννεακαίδεκα κώλων ἔχουσα τὰς περιόδους, ὧν τὸ α' δακτυλικὸν πενθιμιμερές, τὸ β' περίοδος προσοδικὴ ἐν-
30 δεκάσχημος ἢ δωδεκάσχημος· τὸ γ' ἰσχυραλικὸν καὶ τὸ δ' ὁμοιον. τὸ ε' πενθιμιμερές, ὃ καλοῦσιν ἰαμβέλεγον. τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' δακτυλικὸν τρίπον εἰς δισυλλαβίαν. τὸ η' δακτυλικὸν ὁμοιον. τινὲς δὲ συνάπτουσι τὸ η' καὶ τὸ θ' καὶ γίνεται ἐγκωμιολογι-
35 κὸν εἰς διπενθιμιμερές, ὃ καὶ ἄμεινον. τὰ ἐξῆς ι', ια', ιβ', ὡς μὲν κεκώλισται, ἔστι χορίαμβος ἐπθιμιμερῆς, συνῆπται δέ. δύναται δὲ τὸ α' αὐτῶν μετατεθῆναι ἐκ τῆς ἐξῆς συλλαβῆς, τὰ δὲ λοιπὰ ἐνωθῆναι. τὸ δὲ ιγ' δακτυλικὸν ἐπθιμιμερές. τὸ ιδ' ἀναπαιστικὸν τρίπον.
40 τὸ ιε' δακτυλικὸν τετράπον εἰς τρισυλλαβίαν. τὸ ις' διπλοῦν εἰς δισυλλαβίαν. τὸ ιζ' δακτυλικὸν τετράπον. τὸ ιθ' δακτυλικὸν πενθιμιμερές. τὸ ιθ' εἰς ἰαμβικὸν δί-μετρον καταληκτικόν. V.

778. κλειούσα θεῶν τε γάμους : Ὅτι σύνηβες ᾗν τοῖς παλαιοῖς ᾄδειν θεῶν τε καὶ ἡρώων γάμους. ση-
45 μαιοῦνται δὲ ταῦτα ὁ μόθος πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσεῖα Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν.

Καρκίνος : Τραγωδίας ποιητής, (ὃς εἶχε ταπεινούς τινας παῖδας). Καρκίνος τραγωδοποιός. ἐν δὲ τῷ
50 ἀντιγράφῳ (παροξύτονον) εὗρον τὸ Καρκίνος. ἴσως οὖν συνέστειλεν αὐτὸ, ὡς καὶ Ἄρατος. παῖδες δὲ Καρκίνου τρεῖς, Ξενοκλῆς, Ξενοτίμος, Ξεναρχος. τραγικοὶ δὲ οὗτοι χορευταί, οἵτινες διὰ τὴν σμικρότητα τῶν σω-
ματῶν ὄρυγας ἐκάλουντο.

788. (ὄρυγας οἰκογενεῖς : Δέον ὀρνίθας οἰκογενεῖς εἰπεῖν, ὄρυγας εἶπε, πρῶτα τῆς φύσεως ἀλλότριον, πλὴν εἰ μὴ ὡς μαχίμους διαβάλλει τοὺς παῖδας τοῦ Καρκίνου· φιλεριστικὴ γὰρ τῶν ἀρρένων ὄρυγών ἡ φύσις. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἡμέρους, ἐν οἴκῳ τεθραμ-
5 μένους. προσεῖρηται δὲ περὶ τῶν Καρκίνου υἱῶν, ὅτι μικροί. αἰεὶ μέντοι τὸ ὄρυγας ἐκτείνεται, νῦν δὲ διὰ τὸ μέτρον συνέσταλται.)

γυλιούχενας : (Λυόχενας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος. ὡς μικροὺς δὲ καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐγό-
10 ρεον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. Ἄλλως.) μακροτραχήλους· γύλιος γὰρ πλέγμα ἐστὶ στρατιωτικὸν ἐπίμικτες, τουτέστιν εἰς ὅζῳ λήγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ θῆλον σῆμα. καὶ μόνον τὸν τραχήλον μακρόν. (Ἄλλως. γύλιος πλεκτόν τι σκεῦος στρατιωτικόν, στενόστομον,
15 ἐν ᾧ τὰ σιτία ἐμβάλλουσι. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς λεπρούς καὶ λεπτοὺς, καὶ μακροὺς τραχήλους ἔχοντας. ἐκ τούτων ἐπιπερομένοις δὲ ἐξηγήσεται ὅτι ἐστὶ τὸ γυλιούχενας. ὀργιστὰς δὲ, εἰσέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατήρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀργουμένους.)
20

790. ναννοφυεῖς : Νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν
ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων Ἴννοι λέγονται.

σφυράδων ἀποκνίσματα : Ἀντὶ τοῦ ταπεινοῦς καὶ
μικροῦς, οὐδὲ θῆας σφυράδας. σφυράδες δὲ εἰσι τὰ τῶν
αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. (Εὐπολις Αἰξίς
25 « σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη. » Ἄλλως. ἡ σφυράς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτοὺς. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐ-
τῶν καὶ ἀποπατήμασιν. εὐτελεῖται οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ
30 βραχύ· ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ οὐδὲν ἂν εἴη.)

792. μηχανοδίδρας : Ἀπὸ μέρους τοῦτο· Ξενοκλῆς
γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν
ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Σοφισταῖς : « Ξενοκλῆς ὁ
« δωδεκαμήχανος ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου. »
(Ἄλλως. μηχανοδίδρας εἶπεν αὐτοὺς, ἐπειδὴ πολλὰς
35 ὡς τραγωδοὶ μηχανὰς εἰσέφερον, ἡνίκα θεοὺς ἐμειοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον.)

794. ὁ παρ' ἐλπίδας : (Τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω « μήτ' ἔλθης αὐτοῖς συνέριος. ») καὶ γὰρ εἶπεν ὁ πατήρ γα-
40 λῆν τινὰ (τῆς) ἐσπέρας ἀπάγειν τὸ δῶμα αὐτοῦ, ὅπερ εἶχε παρὰ προσδοκίαν, τουτέστιν ὁ μετὰ μόθου συνεγράψατο. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς νόθον περὶ τὰ κλέμματα. Ἄλλως. δῶμα ἐποίησε τοὺς Μῦς· διὰ τοῦτο καὶ γαλῆν εἶπεν ἀπάγειν.
45

795. (γαλῆν τῆς ἐσπέρας : Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς γαλῆς τὸ δῶμα ἀπαγρῆναι. δῶμα γὰρ ποιήσας ὁ Καρκί-
νος ἡ ὁ Ξενοκλῆς παρῆλθε μέγα καυχώμενος ἐπ' αὐτῷ, καὶ παρελθὼν ἠττήθη. ὡς ἠττηθέντος οὖν εἶπεν, ἐν ᾧ μεγάλας εἶχεν ἐλπίδας δῶμα. ἐπειδὴ δὲ αἱ γα-
50 λῆ καὶ τοὺς μῦς νυκτὸς πνίγουσι, παρὰ τοῦτο παίζει.)

797. (τοιαύδε γρηῃ Χαρίτων : Τῇ στροφῇ ἀποσέδωκε τὴν ἀντίστροφον· πάλιν γὰρ ἐπὶ τὸν οἰκεῖον ἐπανέδρα-
μεν ἔπαινον, φάσκων εἶναι διὰ ταῦτα πάντα γρηῃ τοὺς

Θεατὰς μετὰ πάσης εὐνοίας ἀποδέχεσθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ ποιήματα. ἴδωμεν οὖν τὴν στροφὴν τί ἐστί καὶ πῶς τὴν ἀντίστροφον ἐπήγαγε. κἀν ταῖς Νεφέλαις δὲ εἶπον ὅτι δεῖ πάντως ἀναποδίδοσθαι τῇ στροφῇ τὴν ἀντί-
 5 στροφον, εἴτα ἀμφοτέραις ἐπαγαγεῖν τὴν ἐπωδὸν· ἐκ τούτων γὰρ τὰ χορικά συνεστάναι, στροφῆς, ἀντιστρό-
 10 φου, ἐπωδῶ. ἀντίστροφος δὲ εἰρηται παρὰ τὸ ἀνα-
 στρέφειν ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς νοῦν τοῦ λόγου, μεταξὺ λεγομένων τῶν περιπτῶν, καὶ ὡς περ ἐνθευσιμένων καὶ
 15 θυμαίνων ὑπεξαίρεισθαι, οὐδὲν ἦττον τῆς ἀκολουθίας σωζομένης. ἔχει δὲ οὕτως « ἀνδρῶν τε δαίτας καὶ θα-
 « λίας μακάρων. σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει. » εἴτα
 « τοιάδε γρηΐ Χαρίτων. » διὰ μέσου δὲ τὰ περὶ τῶν
 Καρκίνου παίδων. ἔστι δὲ παρὰ τὰ Στῆσιγόρου ἐκ τῆς
 15 Ὀρεστείας « τοιάδε γρηΐ Χαρίτων θαμῶματα καλλιό-
 « μων ὕμνεϊν, Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἄθρως ἦρος
 « ἐπεργόμενου. » θαμῶματα δὲ τὰ δημοσία ἀδόμενα.
 800. (ὅταν ἡρινή : Καὶ αὕτη πλοκή Στῆσιγόρου.
 20 φησί γὰρ οὕτως « ὅταν ἦρος ὥρα κελαδῇ χελιδόν. »)
 803. Μόρσιμος μὲν δὲ Μελάνθιος : Τραγικοὶ ποιηταὶ
 ἀμφοτέροι. ὁ δὲ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ
 υἱός, πονηρὸς καὶ ἄμετρος. ὁ δὲ Μελάνθιος κωμωδεῖ-
 25 ται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν
 τοῖς Κόλαξιν Εὐπολὺς αὐτὸν ὡς κίναιδον διαβάλλει καὶ
 30 κόλακα. ἀλλὰ καὶ ὡς (λευκὰς ἔχοντα καὶ) λεπρὸν
 Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισιν [150] « ὅς οὐκ ἰδὼν βδελύττο-
 μαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. »

808. (ἀδελφός τε καὶ αὐτός : ὧς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ
 τοῦ Μελανθίου τραγικοῦ ὄντος ἀσήμε. Εἰς τὸ αὐ-
 30 τό. δέχονται τινες ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μελανθίου
 τραγικοῦ ποιητοῦ ὄντος, ἀσήμε δέ. οὐκ ἀνάγκη δὲ
 διαίρειν καὶ ποιεῖν, πρὸς τὸ τὸν χορὸν εἶχε, τὸ ἀδελ-
 φός τε καὶ αὐτός. ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα ἰδίᾳ περὶ τοῦ
 Μελανθίου μέχρι τοῦ χορὸν εἶχεν. ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρ-
 35 χῆς περὶ τε αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, τὰ εἰς ὀψοφαγίαν.
 ὅτι γὰρ ὁ Μελάνθιος ὀψοφάγος, προεῖρηται. καὶ παρ'
 Εὐπολίδι ἐν Ἀστρατεῦσι.)

809. (ἄμφοι : Στικτέον εἰς τὸ ἄμφοι. ὅτι μὲν γὰρ
 τραγικοὶ ἀμφοτέροι, Μελάνθιος καὶ ὁ τούτου ἀδελφός,
 40 δῆλον· τὸ δὲ Γοργόνες καὶ ὀψοφάγοι ἐπὶ Μελανθίου
 μόνου· τοιοῦτος γὰρ οὗτος διαβάλλεται. τινὲς δὲ εἰς τὸ
 εἶχον στίχουσιν, ἵνα Μελάνθιος μὲν ἔχη τὸν χορὸν,
 ἀμφοτέροι δὲ ὥσιν ὀψοφάγοι.)

811. βατιδοσκόποι : Βάτις εἶδος ἰχθύος. ἡ καθόλου οἱ
 45 ἰχθύες. ἄρπυιαι δὲ ἄρπαγες τῶν ἰχθύων· ἄρπυια γὰρ
 ἄρπακτικὸν ζῷον.

812. γρασοῦσαι : Ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβύντες τὰς
 γραῖδας, ὡς μὴ ἀγοράξεν. ἡ γραῖσι συγκοιμώμενοι
 σοδάδας γὰρ τὰς πόρνas λέγουσιν. Εὐπολὺς « παρὰ
 50 τῆδε σὺ τῇ σοβάδι κατηγάγου. » (ὡς γρασοφίλους δὲ
 αὐτοὺς εἰσάγει, καὶ περὶ γραῶν ἐρωτας ἐποημένους.
 ἀντὶ τοῦ γραῦς ὀχεύοντες.)

τραγομάσχαλοι : Ἀντὶ τοῦ δύσοσμοι· οἱ γὰρ ἄρρενες
 τῶν αἰγῶν τοιοῦτοι.

ἰχθυολῶμαι : Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἰχθύς εἶχον ὡς μέγα
 ἔδεσμα.

815. καταχρεμψαμένη : (Μέγα) καταπτύσσα (αὐ-
 τῶν, ὧς Μοῦσα, τῶν προεῖρημένων ποιητῶν καὶ τῶν παί-
 10 δων τοῦ Καρκίνου).

816. ἀφῆκε τὸ βῆμα καὶ τὸ ἀντεπέρρημα. R.

819. ὡς χαλεπὸν : (Κορωνίς· προίσι γὰρ οἱ ὑποκρι-
 ταί. καὶ τὰ πρῶτα ἱαμβικά τρίμετρα ἀκατάληκτα λ'ς.
 ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.) ὁ Τρυγαῖός ἐστι κατελθὼν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ καὶ λοιπὸν τῇ οἰκίᾳ πλησιάσας, καὶ τὸν κόπον,
 10 δὴν ὑπέστη, διηγείται.

822. κακοῖθεις πάνυ : Ἀνθυπηλλάξεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν
 μικρότεροι, παρ' ὑπόνοιαν διαβάλλων Ἀθηναίους ὡς
 κακούργους. δοκεῖ δὲ καὶ τοῖς ἀνὸ τὰ κάτω μικρὰ φαι-
 15 νεσθαι.

824. ἐπυθόμην τινός : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὡς νομίζω,
 ὡς περὶ ἄλλου ψησί.

829. ψυχὰς δὴ ἡ τρεῖς : Διαβάλλει αὐτοὺς ὡς μετεώ-
 ρους, ἐπεὶ περὶ τῶν νεφελῶν λέγουσι πολλά. (συνεγῶς
 δὲ κωμωδοῦσι τοὺς διθυραμβοποιούς ὡς ἐκ τοῦ ἀέρος
 20 καὶ τῶν νεφελῶν σπῶντας τὰς λέξεις, διὰ τὸ συνθέτους
 εἶναι παρ' αὐτοῖς.)

830. ἀναβολὰς : Τὰς ἀρχὰς τῶν ἀσμάτων. Ὁμηρος
 [Od. A, 155] « ἦτοι δ' φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεί-
 25 δεῖν. »

831. τὰς ἐνδοικεῖανερνιχέτους : Κωμωδεῖ τοὺς διθυ-
 ραμβοποιούς ὡς ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀρχομένους, (καὶ λέξεις
 τινὰς αὐτῶν διαβάλλει τῶν διθυραμβοποιῶν ὡς τοιαῦτα
 λεγόντων. Δίδυμος δὲ πεπλάνηται λέγων αὐερνιχέ-
 30 τούς· οὐ γὰρ λέγουσιν αὐέρα οὗτοι. συνεγῶς δὲ αὐτοὺς
 κωμωδοῦσιν ὡς ἀέρας καὶ νεφέλας καὶ τὰ ἐκ τούτων
 σύνθετα ποιοῦντας. μήποτε δὲ οὐκ ἀορίστως μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τινος τῶν διθυραμβοποιῶν λέξεις τινὰς γλευά-
 35 ζει. Ἄλλως.) τὰ προοίμια τῶν διθυραμβοποιῶν ὡς
 ἐπιτοπλεῖστον ἀπάχοντά ἐστι καὶ οὐδὲν πρὸς τὸ πρῆγμα
 35 δηλοῖ. τὸ δὲ τοιοῦτον μετεώρων ἀνδρῶν.

835. Ἴων δ' Χῖος : Διθυράμβων καὶ τραγωδίας καὶ
 μελῶν ποιητής. ἐποίησε δὲ ῥῶδην, ἥς ἡ ἀρχὴ « αἰοῖον
 ἀεροροῖταν ἀστέρα μεΐναμεν, ἀελίου λευκῇ πτέρυγι
 40 πρύδρομον. » φαίνεται δὲ τετελετωκῶς ἐκ τούτων. παί-
 ζων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης αἰοῖον αὐτόν φησιν ἀστέρα
 κληθῆναι. περιθόητος δὲ ἐγένετο. ἔγραψε δὲ καὶ κωμω-
 δίας καὶ ἐπιγράμματα (καὶ παιᾶνας καὶ ὕμνους καὶ
 σκολιὰ καὶ ἐγκώμια καὶ ἐλεγεία, καὶ καταλογάδην τὸν
 45 πρεσβευτικὸν λεγόμενον, δν νόθον ἀξιοῦσιν εἶναι τινες
 καὶ οὐχὶ αὐτοῦ. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ κτίσις καὶ κοσμο-
 λογικὰ καὶ ὑπομνήματα καὶ ἄλλα τινὰ. καὶ πᾶν δό-
 κιμος ἦν. φασὶ δὲ αὐτὸν ὁμοῦ διθυράμβων καὶ τραγωδῶν
 ἀγωνισάμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ νικῆσαι, καὶ εὐνοίας χάριν
 50 προῖκα Χίον αἶνον πέμψαι Ἀθηναίους. Σωκράτους δὲ τοῦ
 φιλοσόφου ἐστὶν εἰς αὐτὸν λόγος λεγόμενος Ἴων. μέ-
 55 νηται αὐτοῦ καὶ Καλλιμάχος ἐν τοῖς Χωλιάμβοις,
 ὅτι πολλὰ ἔγραψεν.) [ὡς δ' ἔληθεν ἐνθάδε, ἀντὶ τοῦ εἰς

- τὸν οὐρανὸν, ἀπέθανεν.] — εἰς τὸν οὐρανόν. ἀπέθανε γάρ. αὐτὸν δὲ τὸν ἔξω. R.
837. (Ἀοῖον αὐτὸν : Ὅτι δὲ μὲν Ἴων ἤδη τεθνῆκε, ὀχλόν. οὐκ ἄλλοι δὲ ἔστιν ὅτι πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τινι τῶν διθυράμβων λελεγειόνην τὸ αἶσος ἀστὴρ παίζει.)
839. οἱ καόμενοι : Οἱ σπινθηρίζοντες, οἱ καλούμενοι διέπτοντες, (οἱ ἐν τῷ λάμπειν τοὺς σπινθῆρας πέμποντες.)
841. ἱπνοὺς : Οὓς νῦν ἡμεῖς λαμπτήρας ἢ φανούς καλοῦμεν. (τοὺς νῦν φανούς καλούμενους λύχνους τινὰς φασὶ λέγειν τῶν παλαιῶν, τὰς δὲ λαμπάδας τοὺς τραγικούς φανούς ἢ φανούς διὰ τοῦ π.)
842. (ταυτηνὴ λαβὼν : Ἐλέγετο ὅτι δύο πόρνας εἶχε τῇ Εἰρήνῃ συναφθείσας, τὴν τε Ὀπώραν καὶ τὴν Θεωρίαν, ἣν τὴν μὲν Ὀπώραν ἔδωκε τοῖς γεωργοῖς, τῇ δὲ βουλῇ τὴν Θεωρίαν. τούτων οὖν τὴν μὲν Ὀπώραν τοῖς οἰκέταις δὲ Τρυγαῖος δίδωσιν ἀπαγαγεῖν εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς αὐτὸς αὐτὴν γαμήσων, καὶ παρακελεύεται τὰ πρὸς τοὺς γάμους αὐτῆς εὐτρεπίσαι. τὴν δὲ Θεωρίαν αὐτὸς φησὶ ἀπομόσας δώσειν τῇ βουλῇ. ἴσως δὲ ἡ Εἰρήνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἔμεινεν· οὐδαμοῦ γὰρ ποιεῖται αὐτῆς μνήμην ὡς κατελευσμένης.)
843. ἀντὶ τοῦ κατακλύζεσθαι ποίησον, ὃ ἔστι γέμισον ὕδατος. R. V.
844. προστακτικόν ἔστι τὸ στόρνυ καὶ ἔστιν ὃ τε σύνδεσμος. R. V.
846. τὴν Θεωρίαν. R.
849. πορνοδοσκοῦσι : Πιθανῶς ἐδήλωσεν ὅτι πόρνας ἦσαν ἡ Ὀπώρα καὶ ἡ Θεωρία.
850. οὐκ, ἀλλὰ : Οὐχ ὡς ἐν ἀποφάσει, ἀλλ' ὥστε εἶπεν, ἀλλ' οὐγὰρ καὶ ἐν τινέσιν εἰσιν ἀπὸ τούτων; ἐπεὶ πῶς ἀπαρνησάμενος συντίθεται πάλιν.
851. ἄγε νυν : Ὁ θεράπων λέγει ἄγε νυν ἴωμεν τῇ Ὀπώρᾳ, εἶτα ἔρωτῇ τὸν δεσπότην περὶ τῆς Ὀπώρας.
854. λείγειν ἄνω : Τοῦτο καὶ τὸ ἐξῆς διὰ τὸ κακέμφοτον τινες παραιτοῦνται, (ὅτι ἐπαμφοτερίζοντος λέλεκται, καὶ πρὸς τὸ πρῆγμα καὶ πρὸς τὸ ἀσελγές).
855. εἰς τὸ κακέμφοτον τῆς πόρνης λέγεται. R. V.
856. εὐδαιμονικῶς : [Στροφή ἀμοιβαία κώλων ζ'. ἔχει δὲ καὶ ἀντιστροφήν τὸ « ἡ χρηστὸς ἀνὴρ. » καὶ εἰσὶ τοῦ μὲν χοροῦ τὰ κῶλα Ἴωνικά ἀπὸ μεζίζονος, τὰ μὲν β' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον· ὃ δὲ τοῦ υποκριτοῦ στίχος ἱαμβικός τετράμετρος καταληκτικός. καὶ αὖθις τὰ τοῦ χοροῦ τρία τοῖς ἄνω κἀτίσα κώλοις.
857. ὅς ἂν παράγραφος καὶ ἡ ἔσω διπλῇ. ἐξῆς δ' ἐν εἰσθέσει σύστημα κατὰ περικατὴν στίχων ἱαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ε'. ὅς ὅς κορωνίς.] διπλῇ ἔπαται γὰρ μέλος ἀμοιβαίον τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ υποκριτοῦ, ὃ ἔστι πρῶτον ἐν ἐκθέσει κῶλα γ' τοῦ χοροῦ, ὃν τὸ μὲν α' καὶ τὸ β' Ἴωνικὸν ἀπὸ μεζίζονος ἐξημιμερῆ συνημμένα, τὸ δὲ γ' Ἴωνικὸν καὶ αὐτὸ ἡμιόλιον. ὃ δὲ τοῦ υποκριτοῦ στίχος, τετράμετρος ὅμοιος τοῖς ἄνω. ταῦτα δύναται εἶναι στροφή καὶ ἀντίστροφος. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς ἐπωδόν. εἰσὶ δὲ τοῦ χοροῦ στίχοι ὅμοιοι τοῖς
- ἄνω ἱαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. δύο δὲ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἱαμβοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. V. εὐδαιμονικῶς δὲ πρεσβύτης τὰ νῦν πράττει ὅσον ἔστιν ἰδεῖν. R. V.
857. τὰ νῦν τάδε : Ἀττικοὶ οὕτως ἔλεγον ἀντὶ τοῦ νῦν. c
- R. Ἀττικῶς οὕτως ἔλεγε ἀντὶ τοῦ νῦν. V.
861. ἀντὶ τοῦ γενόμενος. R. οἷον πάλιν ἀναναέζων. V.
462. μυραλοιφίαις ἀηλιμμένος. V.
863. τῆς Ὀπώρας. οἴμαι, φησὶ, πάλιν νέος εἶναι, ὡς προεῖπον. V.
864. εὐδαιμονέστερος : Ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος, ἐν εἰρωνείᾳ. στροβίλους δὲ φησὶ τούτους ἢ διὰ τὸ τραχὺ τοῦ σώματος, ἢ πρὸς τὸ τοῦ Καραίνου ὄνομα παίζον· δστροβόλοισι γὰρ οἱ καρκίνοι, καθάπερ καὶ οἱ στροβίλοι, [τούτεστιν οἱ κοιλίαι ἢ οἱ θαλάττιοι κήρυκες]. ἡ δὲ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι, (ἐπειδὴ καὶ οἱ στροβίλοι κύνους ἐπέχουσι δίκην). Ἄλλως. στροβίλος ἐστὶν ἡ συστροφή. στροβίλους οὖν εἶπε καθ' ὃ καὶ ἀλλὰ γοῦ [v. 789] γυλιαύχενας.
865. παρατηρήσαντες ὅτι οὐκ ἐπὶ ἀρμάτων μόνον ἔλεγον ὄχημα. R. V.
867. παραγραμμίσαι μοι δοκεῖ τοῦ γελοίου χάριν, ἀντὶ τοῦ πίνειν τε καὶ καθεῦδεν. V.
868. [ἡ καὶ λείλονται : Κορωνίς ἐτέρα εἰσιόντων τῶν υποκριτῶν ἐξ ἱαμβίων μ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]
869. σησαμῇ : (Παρά τὸ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος. ἐδόκου γὰρ ἐν τοῖς γάμοις σήσαμον διδόναι, ὅς ἐστι) πλακοῦς γαμικός ἀπὸ σήσαμων πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον, ὡς φησὶ Μένανδρος. (σησαμοῦς δὲ καὶ σησαμῇ διαφέρει· σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησαμῇ ἦν φασιν ἡμεῖς σησαμίδα. [Av. 159 :] « σήσαμα δὲ καὶ μήκωνες καὶ σισύμβρια. » φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφεῖοι. καὶ σησαμούντια πόπανα.)
872. πρὸς οὐδὲν τὸ τι. V.
873. ἐπαίσαντες : Συνουσιάζομεν, ἡλαύνομεν. πόρνη γὰρ ἐστίν. ἐν Βραχυδῶνι δὲ δῆμῳ τῆς Ἀττικῆς πολλὰ πόρνα. ἐκεῖ δὲ καὶ τὰ Διονύσια ἤγετο, καὶ καθ' ἕκαστον ὄχημον, ἐν οἷς ἐμέθυσον. μεθύοντες δὲ πολλὰς πόρνας ἤρπαζον. R. V.
875. καὶ μόλις ταύτης ἐγκρατεῖς γεγενήμεθα. V.
876. πρωκτοπεντετηρίδα : Παρόσον διὰ πανταετηροῦς χρόνου ἤγοντο αἱ θεωρίαι τῶν Διονυσίων.
879. εἰς Ἴσθμια : Οἱ γὰρ θέλοντες θεωρεῖν προκαταλαμβάνουσιν ἑαυτοῖς τόπους. εἰς Ἴσθμια δὲ εἰρχεν, ἅμα ὅτι καὶ ἄγων Ἰσθμιακός, καὶ διὰ τὴν στενότητα τοῦ αἰδοῦ τοῦ πόρνης, διὸ καὶ εἶπε « τῷ πείν σκηλὴν ποιῶ. » στενὸς δὲ καὶ ὁ Ἰσθμός. πάσας δὲ τὰς πανηγύρεις θεωρίας ἐκάλουν. R. V.
- (στενὸν γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πάντες προλαθεῖν σπεύδουσιν, ἐπεὶ οὐχ εὐρίσκουσι ξενίαν. πιθανῶς δὲ οὕτε Ὀλύμπια οὕτε Πύθια εἶπεν. Ἄλλως.) εἰς τῶν θεατῶν τὰ ἰσχύια τῆς Θεωρίας καταλαμβάνει καὶ ἐφάπτεται περιφέρειν τὸν δάκτυλον. ἅμα οὖν πρὸς τὴν Θεωρίαν τὰ Ἰσθμια. ἐπιτιμῇ δὲ ὁ δεσπότης ὡς ἀπομένῳ τῶν

ἰσχύων αὐτῆς. περιγράφειν γὰρ ἔστι τὸ περιορίζειν ἀπτόμενον. (τῷ δακτύλῳ περιέγραψε τὰ ἰσχύα. Ἄλλως. τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι. προκαταλαμβάνω θήκην ἐμαυτῷ ταῖς ἡδοναῖς. ἐπεὶ δ' ἐν Ἰσθμῷ διὰ τὴν τοῦ τόπου στενοχωρίαν οὐκ ἔστι ξενίας ἐπιτυχεῖν εὐχερῶς, ἔθως τῇ πανηγύρει τῶν Ἰσθμίων πρόπαλαι καταλαμβάνειν τὰς σκηνὰς τοῖς πανηγυρίζειν βουλομένοις.) R. V. διττὴ ἡ ἐρμηνεία. πρὸς τε τὴν Θεωρίαν καὶ πρὸς τὴν γυναικᾶ. V.

10 παρεπιγραφή· ἀπτόμενος γὰρ αὐτῆς τῆς πυγῆς καὶ θαμνάζων καὶ τοῖς θεαταῖς ἐπιδεικνύμενος τὸ αἰδοῖον. πενταετηρίδα δὲ προστέθηκε τὸ ἔργον τῆς θεωρίας· διὰ πενταετοῦς γὰρ ἐπιτελούνται τὰ Διονύσια. ἡ ὅτι διὰ πέντε ἔτην εἶδον τὴν θεωρίαν. V.

15 881. ὁ δυνάμενος φυλάττει τὴν Θεωρίαν, ἕως αὐτὴν παραδῶ τῇ βουλῇ. R.

882. τοὺς θεατὰς ἡ τὸ βουλευτήριον. R.

883. τεχνικῶς περὶ τῆς θεωρίας διαλεγόμενος ἐκείνου ἀνθάττεται ἅμα καὶ ὅτι ἐν ταῖς θεωρίαις ζῶμοι γίνονται ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν θυομένων, ἅμα δὲ ὅτι λεικτής διεβόλλετο ὁ Ἀριφράδης καὶ μεμινώς ἐπὶ γυναιξίν. ὡς φωνικιστῆς γὰρ λοιδορεῖται, ὅπερ καὶ ἐκ τοῦ προσπεσῶν δηλοῖ. R. V.

ἐργὴν ὅτι ὡς ἀρρητοποιῶν αὐτὸν διαβάλλει. ὁρῆς οὖν ὡς ἐπαμφοτερίζουσαι γρῆται ταῖς λέξεσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς θεωρίας διαλεγόμενος κἀκείνου καθάπτομενος. ἐκλάψεται δὲ, ἐκπίεται καὶ ἐκροφῆσει. καὶ τὸ σχῆμα δὲ τῆς αἰσχροφυγίας διὰ τοῦ προσπεσῶν δείκνυσιν. V.

886. τὰ σκεύη : Ἀντὶ τοῦ τὰ μαγειρεῖα διὰ τὸ θύειν ἐν ταῖς πανηγύρεσιν. ἡ πρὸς τὴν Θεωρίαν λέγει φέρουσάν τινα εἰρήνης καὶ γεωργίας σύμβολα. R. V.

887. πρυτάνεις : (Τῆς γὰρ βουλῆς ἐπρυτάνευον δέκα, ἄλλοι δὲ φασιν ὀκτώ.) τὸν λόγον ἀπέτεινε λοιπὸν πρὸς τὴν βουλὴν ὡς παραδιδούς τὴν Θεωρίαν. R. V.

890. ἀναρρυσίς : Ἀναρρυσίς μία τῶν Ἀπατουρίων ἡμέρα. Ἀπατούρια δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίους (τὸ συμβᾶν δηλοῦσα τῇ προσγορίᾳ. καὶ ἀναρρῦειν τὸ ἐπιθύειν, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν Ἀπατουρίων, ὁρραπειν, κουρεῶτις, ἀναρρυσίς. τὴν δ' αἰτίαν καίπερ ἐν ἄλλοις [ad Eq. 146] βῆθεισαν ἡμῖν οὐ χεῖρον κἀνασθῆα θεῖναι. Ἀθηναίων γὰρ περὶ Κελαινῶν πρὸς Βοιωτοῦς πόλεμον ἀραμένων, Ἐάνθος Βοιωτὸς προσεκλήσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἐδέξατο, Μελάνθιος δὲ τις Ἀρκὰς τὸ γένος, ἐν Ἀττικῇ ὦν καὶ οἰκῶν, ὑπέστη τὸ μονομάχιον. καὶ κατελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ ἀφωρισμένον πεδῖον ἐπὶ τὸ μονομαχησάμενος, ὁ Μελάνθιος δόλιφ ἀναιρεῖ τὸν Ἐάνθον. προσίστηναι γὰρ αὐτῷ ἔφη « ἀδίκεις, ὦ « Ἐάνθε, μόνος φήσας παρὰ γενέσθαι καὶ δευτερός πα-

40 « ραγενόμενος. » ἐφ' ᾧ στραφεῖς ὁ Ἐάνθος, ὡς θεασόμενος τὸν ἥκοντα, ἐπρώθη παρὰ Μελανθίου καὶ ἀπώλετο. ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἑορτὴν Ἀθηναῖοι ταύτην ἄγουσιν, ἀπὸ τῆς ἀπάτης Μελανθίου Ἀπατούρια προσαγορεύσαντες. τινὲς δὲ φασιν τὸν Διόνυσον παραστῆναι τῷ

Ἐάνθῳ σὺν ἀγροικικῷ σχήματι, ὃν θεασάμενος Μελάνθιος τὰ εἰρημένα διετράξατο· ὅθεν καὶ αὐτῷ ἦγον τὴν ἑορτὴν ταύτην.)

(πόλεμος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις) συνέστη πρὸς Βοιωτοῦς. ἦγετο δὲ τῶν μὲν Βοιωτῶν Ἐάνθος, ἐβασίλευε δὲ τῶν Ἀθηναίων Θυμοίτης κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῇ ἡλικίᾳ ἤδη γέρον. ὁ οὖν Ἐάνθος ὁ τῶν Βοιωτῶν προσεκλήσατο εἰς μονομαχίαν τὸν Θυμοίτην, ἐφ' ᾧ, εἰ μὲν αὐτὸς νικήσει, κρατήσει καὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀρχῆς, εἰ δὲ ὁ Θυμοίτης, καὶ τῆς τῶν Βοιωτῶν. (ὁ οὖν Θυμοίτης οὐ βουλόμενος διὰ τὸ γῆρας, ἵνα μὴ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν ἡ πατρις ἄλλῃ δουλεύσῃ, ἀνεκέρυσε τῷ μονομαχοῦντι τὴν ἀρχήν.) R. V.

891. (τοῦπτάνιον : Τὸ μαγειρεῖον, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα, ὅπερ καὶ μᾶλλον. Ἄλλως. τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσιν. τὸ κεκάπνικε δὲ, ἐπειδὴ μέλαν ἐστὶ διὰ τὰς τρίγας. καὶ αὕτη διακρίνει ἡ ἐξήγησις τοῦ λέγοντος αὐτὴν ἀποπνευματίζειν, ἣν καὶ ἐπλάσαντο τὴν ἄλλην μὴ νοήσαντες.)

892. καὶ κεκάπνικ' : Ὡς ἀποπνευματισθήσεται. τὸ δὲ κεκάπνικεν ὡς ἐπὶ ὀπτάνιον.

893. τὰ λάσανα : Ὅτι οὕτως οἱ γυτρόποδες. ἐπεὶ δὲ εἶπε τὸ ὀπτάνιον, ἐπήγαγε καὶ τὰ λάσανα. δηλοῖ δὲ τοὺς δασεῖς αὐτῆς μηρούς. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

894. (ἐξέσται πριεῖν : Οὐδὲν εὐρύτερον τῆς παρενθέσεως, ἵνα ἐπὶ πλέον χρῆσασθαι δυνήθῃ τοῖς μέσοις ῥήμασιν.)

896. ἐπὶ γῆς παλαίειν : (Ἀπαντα ὡς ἐπὶ συνουσίᾳ σχημάτων καὶ θεωρίας.) — ὡς ἐπὶ συνουσίᾳ λέγει. R. 30

898. πύξ ὁμοῦ : Παρὰ τὸ λεγόμενον « πύξ ὁμοῦ καὶ τῷ σκέλει. » παρὰ προσδοκίαν οὖν ἀντὶ τοῦ τῷ σκέλει, δεικνύς τε τὰ μὲν ὡς ἐπὶ παλαισμάτων, τὰ δὲ ὡς ἐπὶ γυναικείων σχημάτων.

899. ἱπποδρομίαν : Τὸ γὰρ παλαιὸν ταῖς ὑστέραις 35 ἡμέραις τὰς ἱπποδρομίας ἦγον ἐν τοῖς αὐτοῖς.

900. κέλης κέλητα : Παρὰ τὴν συνουσίαν καὶ τοὺς κέλητας ἱππους, οἳ εἰσι μονότροες.

901. ἄρματα : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σώματα ἄρματα εἶπε. τῇ δὲ τρίτῃ τῶν Ἀπατουρίων ἱπποδρομία ἦγετο. — 40 ἀνατετραμμένα ἀντὶ τοῦ περιεκείμενα ἀλλήλοις τὰ σώματα. R.

902. (προσπινθήσεται : Ὅρα τὸ ἀστεῖον οἷον· ὅθλον γὰρ ἐστὶν ὁ διὰ τῆς τροπῆς λέγει.)

904. (καμπῆς : Συστροφῆς. καὶ κάμπιος δρόμος ὁ 45 οὐκ εὐθύς καὶ ἄπλοῦς, ἀλλὰ καμπῆς ἔχων.)

905. (ἀλλ' ὦ πρυτάνεις : Τοῖς πρυτάνεσιν ἔθος ἦν παραγαγεῖν τοὺς δεομένους εἰς τὴν βουλὴν. καὶ ὅθλον ὅτι ἐδωροδοκοῦντο παρὰ τῶν χρηζόντων προσελθεῖν, καὶ εἰ μὲν τις αὐτοὺς ἐχρημάτιζε, προθύμως συνεπέλαμβάνοντο, τοὺς δὲ προῖκα προσίσταναι θέλοντας οὐκέτι μετ' ἵσσης σπουδῆς προσήγον. σκώπτει γοῦν αὐτοὺς ὡς ἤτους ὄντας λήμματος.)

907. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα : Τοῖς πρυτάνεσιν ἔθος

ἦν προσάγειν τοὺς δεομένους προσόδου ἐν τῇ βουλή.
ἐδωροδοκοῦντο δὲ παρὰ τῶν δεομένων. τήνδ' ἐκχειρίαν
ἅμα μὲν ὡς προσαίτιον « ὅτι ἐκχειρία ἐστίν, οὐ
δυνάμεθα σήμερον προσαγαγεῖν » καὶ μὴ προσαγόν-
των τῇ βουλῇ τοὺς μὴ δεδοκότες αὐτοῖς τῶν δεομένων,
ἅμα δὲ πρὸς τὸ ὑπέχειν τὴν χεῖρα ἐπὶ τῷ λαθεῖν.
(ἀναβάλλονται γὰρ ἐπὶ τῶν μὴδὲν διδόντων οὕτως.
ἐκχειρία δὲ ἡ ἀνοχή τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ἀπέχειν
τὰς χεῖρας· νῦν δὲ παίζει τὸ ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ
τῶν δεομένων.)

908. ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα : Ἀλλὰ κατέλαβόν
σε ὑπέχοντα τὴν χεῖρα ἐτοίμην πρὸς τὸ λῆμμα. ἐπειδὴ
ἐκχειρίει τότε πρὸς τοὺς Ἀχαιῶνας ἦσαν αὐτοῖς, πρὸς
τοῦτο ἔπαιζεν, ἅμα καὶ σκόπτων αὐτοὺς ὡς ἤττους λήμ-
ματος.

(τὴν ἐκχειρίαν : Ἐκχειρία ἡ ἀνοχή, ὅτι δεῖ τὰς
χεῖρας ἐπέχειν τῶν ἔργων. νῦν δὲ παίζει πρὸς τὸ ἔχειν
τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν δεομένων. παρὰ τὴν χεῖρα δὲ
παίζει, εἰς εἰώθασι λέγειν « ἐκχειρία ἐστίν, οὐ δυνά-
μεθα σήμερον εἰσάγειν. »)

909. [χρηστὸς ἀνὴρ : Ἰδοὺ ἡ ἀντιστροφή τῆς « εὐδαι-
μονικῶς » στροφῆς, ἄλλα τε ὅσα ἐκείνη καὶ τὸ κατὰ πε-
ρικκοπὴν ἔρρουσα σύστημα. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ ἀμφοτέρωθεν
ἔξω διπλαί τῆς ἀντιστροφῆς· τὰ γὰρ τετράμετρα τῶν
ἱαμβείων παραγράφῳ περατοῦνται.]

(πολίτης ἐστίν : Οὕτε συμπολίτην οὔτε συνδημότην
λέγουσιν. ὁ μέντοι Εὐριπίδης που [Heraclid. 826] λέγει
« ὦ συμπολίται τῇ τε βοσκούσῃ γῆνι καὶ τῇ τεκούσῃ
« νῦν τιν' ἀρκέσαι γῆρῶν. »)

910. λεπαστὴν : Εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ.
οὕτως δὲ Σύμμαχος. ὁ δὲ Παλαμήδης τὸ πιθάριον ἐκ-
δέχεται.

920. δημότην : Ἀντὶ τοῦ δημοτικόν.

922. [ἄγε δὴ τί νῦν : Κορωνίς ἑτέρα ὁμοία τῇ ρη-
θείσῃ, ἥς οἱ μὲν ἰξ' στίχοι ἱαμβικοὶ τριμέτροι ἀκατάλη-
κτοι. ὁ γὰρ ὁμοῖος τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἐξῆς
δύο κύλια ἀναπαιστικά διμέτρα. ὦν τὸ μὲν ἀκατάλη-
κτον, τὸ δ' οὐ. ὁ τελευταῖος ἱαμβικός τετράμετρος ἀκα-
τάληκτος. ὅρ' ὃν κορωνίς.]

διπλὴ καὶ ἑκθεσίς εἰς ἱαμβοὺς τριμέτρους ἀκατάλη-
κτους ἰξ'. V.

923. χύτρας ἰδρυτέον : (Ὅτε μὲν ταῖς χύτρας ὅσπρια
ἦσαν, ὅτε δὲ ἄλλοι τι πολυτελεῖς ἱερεῖον, καὶ οὕτως ἰδρυόν,
καὶ πρὸς τὸ θυόμενον ἔλεγον, βοὶ ἰδρύεσθαι ἢ κίχρῃ ἢ
προβάτῳ, ἢ ὅσῳ ἂν ᾗ τὸ ἱερεῖον, ὥσπερ ἐν Πλούτῳ.
Ἄλλως. ἔθος εἶχον Ἑρμῆς ἰδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν,
καὶ ἄλλα τινα ἀγάλματα θεῶν, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν
παρὰ τὴν ἀνάστασιν, χύτρας ἀθάραξ ἰδρύεσθαι καὶ
ἄλλοις τισίν. Ἄλλως.) ὁπότε μελλοῖεν θωμὸς καθι-
στῆναι ἢ ἀγάλμα θεῶν, ἔχοντες ὅσπρια ἀπὸ ἥρχοντο
τούτων, τοῖς ἀριδρυμένοις χαριστήρια ἀπονέμουντες τῆς
πρώτης δικαίτης, ὡς οὗτος εἶπεν ἐν Δαναΐς « μαρτύ-
« ρομαὶ δὲ Ζητὸς ἐρκεῖον χύτρας, μετ' ὧν δὲ βομῆς οὖ-
« τος ἰδρύθη ποτὲ. » ποτὲ δὲ καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερεῖῳ

ἀριδρύνοντο· φησὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [1000] « εἰρήνην
« εἴλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖον. » (μεμυρόμενοι δὲ ὡς
πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερουσύναις αὐτὴν ἰδρύσαντο·
« ὡς οἱ μὲν νέφος ὅδ' ἀπωσάμενοι πολέμοιο εἰρήνην
« εἴλοντο, καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖον. ») ἐν δὲ τῷ Πλούτῳ [1098] «
« τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν ἰδρυσάμεθα, λαβοῦσα ἐπὶ
« τῆς κεφαλῆς φέρε. »

924. χύτρασιςιν ὥσπερ μεμυρόμενοι : Ἠγανάκτησαν
ἀκούσαντες ἐν χύτραις ἰδρύεσθαι τὴν Εἰρήνην, ὡς εὐ-
τελοῦς οὗσης τῆς θυσίας ἐκ τῶν ἄλλων. διὸ φασὶν ἄλλαις
ἱερουσύναις αὐτὴν ὡς πολυτίμητον θεραπεύσωμεν. ἐν δὲ
τοῖς ἐξῆς ἱερεῖῳ φησὶ ἰδρύσασθαι αὐτὴν οὕτως· « ὡς οἱ
« μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο εἰρήνην εἴ-
« λοντο, καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖον. »

Ἑρμίδιον : Ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς, ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραις ἰδ-
ρυμένου ἐπὶ πολλῷ, ὡς μέμψεσθαι αὐτόν.

925. λαρινῶν βοί : (Ἐπειδὴ ἑώρα αὐτοὺς πρὸς τὴν διὰ
τῶν χυτῶν καθιζοῦσιν ἄχθουσένας, ἄλλον τρόπον τῆς
καθιερώσεως ὑποτίθεται, καὶ φησὶν, βούλεσθε λαρινῶν
βοί· περὶ δὲ τῶν λαρινῶν βοῶν Ἀνίας μὲν δὲ Φηγίνοιο
ἐπὶ ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον φησὶν ἀπὸ Λαρίνου τινὸς
βουκόλου ταύτην αὐτοὺς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι.
εἰσὶ δὲ τινες οἱ παρὰ τὸν λάρον ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω
καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ρι συλλαβὴν ὁρῶντες, ἔν' ἢ
λαρίνοὺς τοὺς μεγαλορίνοὺς· ἐν δὲ τῇ Χαιονίᾳ φασὶ
τοιοῦτους εἶναι βοῦς, ὅς καὶ Κεστρίνοὺς καλοῦσιν.
Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ καὶ εὐτραφεῖ. τοὺς δὲ ἡπει-
ρωτικούς βοῦς οὕτω λέγουσιν ἀπὸ τινος Λαρίνου βου-
κόλου, παραλαβόντος παρὰ Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνας
βοῦς, (καὶ θρόνῳ εἰς εὐεξίαν. τοῦτο δὲ Ἡρωδιανὸς
ὁρίζει ἐν τῷ ζ' τῆς καθόλου, λαρινὸς ὡς ἀλθρινός, ὥστε
περισπαστέον τὴν δοτικὴν λαρινῶν).]

926. βοηθεῖν : Ἐπὶ μάχην ὀραμεῖν. — πρὸς τὴν ἀρ-
χὴν τῶν ὀνομάτων τοῦ βοῖ καὶ βοηθεῖν ἔπαιζεν. R.

928. Θεαγένους ὑγνία : Ἀντὶ τοῦ μωρία, ἀμαθία.
διεβάλλετο γὰρ ὁ Θεαγένης εἰς μαλακίαν, καὶ ὡς ὑώ-
δης καὶ δύσσομος καὶ πένης. (ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει
δὲ καὶ πένης εἶναι, θρύπτεσθαι δὲ ἐπὶ πλοῦτι. ἦν δὲ
τὸ σῶμα παχὺ καὶ χοιρώδης. τὴν δὲ ὑγνίαν, τὴν δυσω-
δίαν, ἐκ τῶν ὧν, οἵπερ διαφόροις ἐδέσμαις χρωμένοι
δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βορβόρους δὲ κυλίσονται.
ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Θεαγένης, ὁ εἰς Ὀμηρον γράψας,
ὅς καὶ ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο, καὶ ἄλλοι πολλοί.)

930. Ἰωνικόν : Οἱ γὰρ Ἴωνες δισυλλάβως λέγουσιν
ὅς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως καὶ τὰς οἷς καὶ πολλὰ
τοῦ αὐτοῦ γένους. οἱ Ἀττικοὶ συναρῶντες τὸν δῖν
οἶν. οἱ γὰρ Ἴωνες πολλὰ διηρημένως φασίν.

932. οἱ καθήμενοι ὑπὸ τοῦ δέους : Ἰνα ἐπισπένωσι
τῷ εἰσηγούμενῳ πολέμῳ. τὸ γὰρ οἱ ὀδυρομένων ἐστὶν
ἐπιφθεγμα καὶ δυσχεραίνοντων. (Δίδυμος δὲ ἐν ἐκτάσει.
οἱ γὰρ φοβούμενοι οὕτω λέγουσιν.)

935. ἀμνοὶ τοὺς τρόπους : Εὐθήεις, δεῖλοι ὡς οἱ
κρίοι. ἡ πραεὶς καὶ μαλακία. τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον,

δταν ἔχῃ τὴν μέσσην ἡλικίαν, ἀμνὸς καλεῖται. οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἀμνὸν καλοῦσιν.

939. ὥς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ : (Ὁ χορὸς ταῦτα θαυμάζων ὅτι ἡτύχῃσεν ὁ γέρον κατ' ἑαυτόν. εἶτα πρὸς τὸν πρεσβύτερον φησὶ τὸ χωρεῖ κατὰ νοῦν, εἶτα τὰ ἐξῆς πάλιν ἰδίᾳ.) τινὲς δὲ οὕτως « ὁπόσ' ἂν θέλωσιν οἱ θεοί, καὶ ἡ τύχῃ κατορβοί. »

διπλῇ· ἔπεται γὰρ μέλος, ὃ ὑπονοῶ μὲν ἔχειν τὸ ἀντίστροφον ἐν διεργείᾳ, φέρεται δὲ ὡς διάφορον. διόπερ 10 πρότερον παραυθῆσθαι ὡς φέρεται. καὶ εἰκιν ἐνταῦθα τὸ κατορβοῖ περιττεύειν καὶ ὁ τέ σύνδεσμος πρὸς τὸ « σέ τοι θύρασι γρηῃ μένειν ὄντας τινάς. » καὶ τοῦτο δὲ ἀμάρτημά ἐστιν, ὅτι πρῶτα γ' κῶλᾳ ἐστι καὶ μετ' α. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔατέον, ὡς δὲ ἔχει, ἐξηγητέον. τὸ τοίνυν 15 πρῶτον τῶν τριῶν κώλων τοῦ ὑποκριτοῦ ἱαμβος τετράμετρος καταληκτικὸς καὶ ἀναπαιστικὰ δύο δίμετρα ἀκατάληκτον τε καὶ καταληκτικόν. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχος ἱαμβικός τετράμετρος καταληκτικὸς τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ, οὗ τὸ πρῶτον προσοδικόν 20 ἐνδεκάσημον, τὸ β' ἀναπαιστικὸν τρίπουν, τὸ δὲ γ' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τὸ δὲ δ' σύζυγον ἱαμβικὸν ἢ ἀναπαιστικόν, τὸ δὲ ε' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. εἶτα ἐν ἐκθέσει τοῦ ὑποκριτοῦ δίστιχοι ἱαμβοὶ δίμετροι καταληκτικοί. καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ ἐξ κῶλα, ὧν τὸ α' 25 ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ β' ἐξ ἱαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὸ γ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' Ἰωνικὸν ἡμιόλιον. V.

940. ἄλλως ἄλλῳ κατὰ τύχην ἀποθαίνει τὰ πράγματα. V.

941. τούτων : Ἦγουν τῶν εὐτυχῶν ἢ τῶν ἀνθρώπων. *Vicf.*

942. ὡς ταῦτα δηλὰ γ' ἐστίν : Ἀπὸ τούτων γὰρ κατὰ νόμον ἐστίν, εἴ γε γρηῃ τεκμήρασθαι τοῖς παροῦσιν. τὸ δὲ θύρασιν ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐτοίμου.

943. ἐπείγετε : [Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα. εἰσὶ γοῦν τῆς μὲν πρώτης στροφῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δέκα ἐπιμεμιγμένα προκλευσματικοῖς, τούτων δ' ἂ μὲν δίμετρά εἰσιν ἀκατάληκτα, ἃ δ' ἐφθημιμερῇ καὶ βάσει, μετὰ δὲ ταυτα ἱαμβεῖα ζ'. τῆς δὲ 40 δευτέρας στροφῆς τὰ κῶλα τρία, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἱαμβεῖον, τὰ δ' ἄλλα ἀναπαιστικὰ, δίμετρα μὲν ἄμφω, τὸ δὲ τοι δεύτερον καταληκτικόν. ὁ ἐξῆς τοῦ ὑποκριτοῦ στίχος ἱαμβικός τετράμετρος καταληκτικός. τῆς τρίτης στροφῆς τὰ κῶλα ἀναπαιστικὰ τέσσαρα πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. οἱ ἐξῆς αὖθις τοῦ ὑποκριτοῦ ἱαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τῆς δὲ τετάρτης στροφῆς τὰ κῶλα Ἰωνικά ἀπὸ μείζονος ε', ἐπιμεμιγμένα παύσει καὶ κρητικαῖς, ἀκατάληκτα πλὴν τοῦ πέμπτου καταληκτικοῦ καὶ τοῦ ε' ἡμιολίου. ὅφ' ὁ αἱ ἀμφοτέρωθεν 50 ἔξω διπλᾷ. τιθέσθωσαν δὲ καὶ ταῖς ἀποθέσεσιν αἱ παράγραφοι.] ἐν ὅσῳ φησὶν, ἐκ τῶν θεῶν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐκπέπνευκε καὶ λελώφηνεν, σπουδάσωμεν ἰδρύσασθαι τὴν Θεωρίαν, τῶν τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν ἀντισ-

αχθέντων. σοβαρὰ δὲ σεσοθμένην, εὐκίνητος. μετάτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ εὐκρατος μεταβληθεῖσα.

944. κατέχει τὰ ἡμέτερα πράγματα. R. V.

946. ἀντὶ τοῦ ἡ Εἰρήνης. R.

948. ὁλὰς : Ὅτι ἐκέρυπτο ἐν τῷ κανῶ ἡ μάχαιρα 5 ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς στέμμασι. καὶ ἐντεῦθεν κανοῦν, ἀπὸ τοῦ καίνειν. Πλάτων Παιδαρίῳ « φέρε τοῦτ' ἐμοὶ δεῖ- « ζον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο· μὴ μάχαιρ' ἐνι. » — Ἄλ- λως· εἰώθασιν γὰρ ἐπὶ τὸ κανοῦν τὴν μάχαιραν φέρειν κατακρύπτοντες αὐτὴν ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς στέμμασιν. 10 Ven.

951. Χαῖρις : Τῶν περὶ τὰς θυσίας αὐλητῶν ἦν ὁ Χαῖρις. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κιθαρῳδός.

956. οὕτω τὴν χέρνιβι μάλλον προπαροξυντέον κατὰ τὴν ἀναλογίαν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ παροξύνουσιν ὡς ἐν τρα- 15 γωδίᾳ καὶ κωμωδίᾳ. δύο διπλᾷ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιζ'. V.

957. περιθι : Τοῦτο πρῶτον ἐποιοῦν καθαίροντες τὸν βωμόν.

959. οὕτω διὰ τοῦ λ ὁ τὴν κωμικὴν γράψας λέξιν 20 ἀναγινώσκει. V.

τὸ δαλίον : Τὸ ὕδωρ ἐδόκουν καθαίρειν ἀποβάπτον- τέσι τι τοῦ πυρός· καθαρτικὸν γὰρ πάντων τὸ πῦρ, ὡς Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ [928] « μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δε- « ξιᾷ φέρειν, ἐπὶ χέρνιβ' (ὡς βάψειν) Ἀλκμήνης τό- 25 « κος. » διὸ καὶ οὐ γραπτέον, ὡς τινες, δαδίον· ἱκανὸν γὰρ τὸ Εὐριπίδου εἰς πίστιν.

960. πρὸς τὸ ἱερεῖον λέγει. ἐσπούδαζον γὰρ ἐπισπέν- δοντες ἵνα σείσῃ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπινεύειν τοῖς ἱεροῖς δοκῇ. R. V. 30

962. δέον εἰπεῖν « ῥίπτε τῶν ὀλων κριθῶν, » νῦν εἴπε γενικῶς. ὀλαὶ γὰρ αἱ πρὸς θυσίαν κριθαί. V.

963. πρὸς τὴν κριθὴν παίξει, ὅτι τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰ- δοῖον κριθὴν ἔλεγον, τὸ δὲ γυναικεῖον βύρσον. — κα- 35 κεμφάτως τὸ πῶς. R.

968. τῆδε : Σπένδοντες γὰρ ἔλεγον, τίς τῆδε, ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν. εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλε- γον, πολλοὶ κάγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν οἱ σπένδοντες, ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν. R. V. τὸ δὲ ποῦ ποτὲ ἔστι λέγει ἐν ᾗθει. ποῦ 40 εἰσὶν οἱ ἐπιφωνοῦντες, ἵνα αὐτῷ ἐπιλέγοιεν πιθανῶς. ἢ ὡς μηδενὸς ὄντος καλοῦ κάγαθοῦ. V.

969. τοισὶ : Τοῖς χορευταῖς. καταχεῖ δὲ αὐτῶν τὸ ὕδωρ ἐπὶ γέλωτι καὶ οὐδενὶ ἐτέρῳ.

971. διπλῇ καὶ εἰσθεσις εἰς ἀνάπαιστον, περίοδοι δύο, 45 τὴν μὲν πεντεκαίτηρακοντάμετρον ιθ' κῶλων, ὅτι ἔχει μονόμετρα γ', τό τε β' καὶ ια', καὶ ις', τὴν δὲ ἑξκαι- τεσσαρακοντάμετρον κγ' κῶλων, ὅτι ἔχει μονόμετρα τρία. V.

981. παρακλίνασαι : Πικρανοῖξασαι. Ὅμηρος [II. Θ, 50 395] « ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι. »

986. ποιεῖ μηδὲν : Μὴ κατὰ ταυτοῦ ὀλίγον χρόνον ποιήσης ἡμᾶς ἀπολαύσαι σου, ἀλλ' εἰς τέλος φανεράν ἡμῖν σαυτὴν ποιήσαν.

900. Τὸ χ ὅτι οὐ συμφωνεῖ τοῖς χρόνοις ἀ λέγει. καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι [266] φησὶ « ἔκτω σ' ἔτει προσεΐδον εἰς τὰ χωρία. » ἀλλὰ καὶ ὁ Φιλόλογος ἀπὸ Πυθοδώρου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου δοκεῖ γεγενῆσθαι, μέχρι 9
Ἰσάρχου καταριθμούμενος εἰς τὰ ἰγ' ἔτη συνάγει τοὺς χρόνους. πάλιν Θουκυδίδης, κατὰ τὰς τῶν χειμῶνων καὶ θερέων εισβολὰς τὸν πόλεμον γεγενῆσθαι λέγων, οὐδὲ αὐτὸς εἰς τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ἔρχεται, ἀλλ' ἀπολείπεται παρὰ τὰ θ' ἔτη. λεκτέον τοίνυν ὅτι αὐτὸς αὐτοῦ δ' Ἀριστοφάνης τὸ ἐνδόσιμον δεδιωκὺς πῇ μὲν ἀνά-
παυλαν πῇ δὲ πόλεμον γενέσθαι, ὡς καὶ τὴν ἀρχὴν βεβαίαν εἶναι κατὰ τοῦ πολέμου μήτε τῆς εἰρήνης, ὥστε αἱ διαφωνίαι τῶν πραγμάτων εἰσὶν ἀνόμοιαι. Ἄλλως. τὸ χ ὅτι οὐ συμφωνεῖ τοῖς χρόνοις. ἀπὸ γὰρ 15
Πυθοδώρου μέχρι Ἀλκαίου θ' ἔτη. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι δὲ εἶπεν ὅτι 5' ἔτη εἰσὶν ἀφ' οὗ ὁ πόλεμος. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν Ἀχαρνέων διδασκαλίας γ' ἔτη εἰσὶν. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλὰκις ἀποσχεδιάζουσιν εἰς τοὺς χρόνους. τοῦτο ἄ-
λιν τὸ μονόμετρον βέλτιον κατὰ παράθεσιν ἀναγινώ-
20 σκειν τριακάδεκ' ἔτη. V.

991. κορχορυγὰς : Τὰς βοὰς, τὰς ταρχαγὰς, τοὺς θο-
ρύβους.

992. ἀστείως συνέθηκε τὴν λέξιν παρὰ τὸ λῦσαι τὴν
μάχην. R. V.

993. ὑπονοίας : Ὅτι καὶ ὑπονοῶσι τὰς ἀλλήλων σπον-
δάς.

995. ἀντὶ τοῦ φιλαρκοῦμεν. R.

996. μῖζον δ' ἡμῶς : Εἰς φιλίαν ἄγε.

997. φιλίαν χυλῶ : Ὡς ἐπὶ κακομένων. χυλῶ οὖν
30 τῷ ῥοφῆματι.

999. ἡμῖν ἀγαθὸν : Τουτέστιν ἀφρονίαν τῶν ὠνίων
ἡμῖν παράσχες. ἀρμόδιον δὲ τοῦτο τῇ εἰρήνῃ.

1000. ὅτι τὰ σκόροδα ἐκ τῆς Μεγαρίδος, ἔφη καὶ ἐν
τοῖς προειρημένους [502], λέγων « πρῶτοι γὰρ αὐτὴν
35 τοῖς σκόροδοις ἠλείψατε. » V.

1001. σικύων πρῶτον : Ἐν εἰρήνῃ πολλὰ δι' ἐπιμέ-
λειαν καὶ πρῶτα εἶχον. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρῶτοι σικύαι
καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ « ἀρχομένων σικύων καὶ ληγου-
σῶν κολοκυντῶν. »

40 τὸ πρῶτον πρὸς τὸ σικύων· ἐν οὗο δὲ συλλαβαῖς.
ὡς καὶ τῶν σικύων δὲ πολλῶν ὄντων ἐν Μεγαρίδι καὶ
φερομένων ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν
Ἀχαρνεῦσι [520] φησὶν. οἱ δὲ πρῶτοι σικύαι καλοὶ καὶ
ἀβλαβεῖς. ἡ ὅτι οἱ ἐν εἰρήνῃ ὄντες πολλὰ δι' ἐπιμελείας
καὶ πρῶτα εἶχον.

45 πρῶτον : Τῶν πρὸ καιροῦ φαινομένων. διὰ δὲ τὸ
ἀγρὸς τῆς ἐργασίας. V.

1003. καὶ Βοιωτῶν γε : Ὅτι ὀρνιθοτρόφος ἡ Βοιω-
τία, καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι [876] φησὶν « ὥσπερ εἰ χειμῶν
50 ἄλλος ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν φέρων, » ὅτε ἐπὶ τοῦ
Βοιωτοῦ λέγει.

1005. Κωπαῖς λίμνη Βοιωτίας, ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγγέ-
λεις γίνονται, ὡς καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι [883] φησὶ « πρέ-
σβερα πεντήκοντα Κωπαῖδων κορᾶν. »

1007. εὐκαιροῖς τὸ ὀφεινόμενον προσέθηκε πρὸς ἀντι-
διαστολὴν τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ δυσχερῶς ὀφείνουσιν, ἀπη-
σχολημένοι ἐν τοῖς θορύβοις αὐτοῦ καὶ τοῖς κακοῖς. R. V.
Ἄλλως. τὸ ὀφεινόμενον προσέθηκε πρὸς ἀντιδιαστολὴν
τοῦ πολέμου. καὶ γὰρ τότε ἀνάγκη ἦν εἰς τὸ συνίεναι 5
αὐτοὺς, εἴ ποτε τις ταρχαγὴ γένοιτο, κατὰ εἰλας, του-
τέστι κατὰ συστήματα συστρέφεισθαι. καὶ ἐν Ἀχαρ-
νεῦσι [893] φησὶ « μηδὲ γὰρ θανάων σου χωρὶς εἶην
ποτέ. » V.

1008. Μορύχῳ Τελέα : Καὶ τούτους ἀεὶ ἀπεινᾶν 10
βούλεται τῶν ὄλων, διὰ τοῦτο αὐτοὺς κολάζων ὡς
γαστριμάργους, ὡς φησὶν ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν [887]. νῦν
δ' οὐκ οἶδα, ὅπως τὸ ἐναντίον φησὶν. ἴσως οὖν τῇ πα-
ρουσίᾳ τούτων Μελάνθιον λυπῆσαι βούλεται ὄντα καὶ
αὐτὸν λίγνον. ἦν δὲ τραγωδίας ποιητὴς, ὡς προείρη- 15
ται. R. V.

1009. ἀντὶ τοῦ λίγνους. τένδειν γὰρ τὸ ἐσθίειν· « ὅ-
τ' ἀνόσπεος ὃν πόδα τένδει. » Ἡσιόδου [Op. 522]. R. V.
Ἄλλως. οὗς ἡμέτερος συναμύρους. καὶ παρ' Ἡσιόδου τινὲς
ὀρθῶς δοκοῦσι γράφειν « ὅτ' ἀνόσπεος ὃν πόδα τένθει » 20
διὰ τοῦ θ. V.

1011. θρηγνῆν. R. V.

1012. ἐκ Μηδείας : Μήποτε ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μη-
δαίας [96] παραγράφει ἐκεῖνα « οἱ δύστηνος ἐγὼ μελέα
τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν. » (οἱ δὲ αὐτοῦ τοῦ Μελάν- 25
θίου φασὶν εἶναι Μηδαίαν, ἐξ ἧς ταῦτα.)

1014. (λογευομένας : Καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν [894]
ἔφαμεν τοὺς μαγεύρους μετὰ τεύτλων ἔφειν τὰς ἐγγέ-
λεις. ἔπαυσε δὲ εἰπὼν λογευομένας ἀντὶ τοῦ ἐφομένους.
ἡδίστη δὲ ἡ ἔγγελος ἐν τεύτλοις ἐστίν.) 30

1015. τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχάρειν : Τοὺς ὀρῶντας
ἐπιχάρειν αὐτῷ θρηγνῶντι.

1016. διπλῇ καὶ ἑκθεσίς εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκα-
ταλήκτους ζ'. V.

ὅτι ἐξεβλήθη τὸ η. V.

1019. οὐχ ἥδετα : Ταῦτα πρὸς τὸ ἔθνος φασὶ γὰρ
τῇ τῶν συνοικισίων ἐορτῇ θυσιᾶν τελείσθαι Εἰρήνην,
τὸν δὲ βωμὸν μὴ αἵματοῦσθαι, Ἐκατομβαιῶνος μηνὸς
(ἕκτη ἐπὶ δέκα. τινὲς δὲ φασὶν ἐκ τῆς παρούσης αἰτίας
οὕτως αὐτῇ θύειν, αἵματος αὐτοῦ ἀπαλλάσσασαν. Ἄλ- 40
λως. πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολέμου καλῶς ἔφησε μὴ
χαίρειν τὴν Εἰρήνην σφαγαῖς· μόνοι γὰρ οἱ πολέμοιοι
αἵματι καὶ ζώνις χαίρουσι.)

1020. καὶ τοῦτο πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολέμου, ὅς αἵ-
μασι χαίρει. 45

(οὐδ' αἵματοῦται : Ἐν γὰρ τῇ τῶν συνοικισίων ἐορ-
τῇ οἱ μὲν φασὶν Εἰρήνην θυσιᾶν τελείσθαι, ἧς ὁ βωμὸς
οὐχ αἵματοῦται. οἱ δὲ ἐστιώσιν· ὡς ἄρα τότε σώζεται.
καὶ ἰδίως ἀναιμωτῇ Εἰρήνῃ θύουσι.)

1022. χούτων τὸ πρόβατον : Διὰ τὸ μὴ θύεσθαι ἐν τῷ 50
θεάτρῳ, ἀλλὰ τὸν χορηγὸν τῷ δοκεῖν θύειν ἀποκερδαί-
νοντα τὸ θῦμα. τῶν γὰρ ἐντοσίων αἰρομένων παρὰ
τῶν θυόντων, τὸ λοιπὸν σῶμα σωθήσεται τῷ ἱερεῖ,
ἐπὶ τὸν ὕψωσιν.

(τῷ χορηγῷ σώζεται : *Ἦτοι ὅτι τῶν σπλάγγων καὶ τῶν ἐντοσθίων ὑφαίρουμένων δοκοῦσι μέρος τι τοῦ ἱερείου κερδαίνειν οἱ θύοντες.)

1021. σχίζας : Σχιζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, ὡς καὶ Ὁμηρος [Od. Γ, 439] « καίε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρον. »

1026. (μαντικῶς τὸ φρύγανον : Οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μαντευόμενοι τὰ φρύγανα ὑποτιθέασιν εἰς τὸ ἐξάψαι κατὰ τὴν ἐπιστήμην τὴν ἑαυτῶν.)

1027. πῶς δ' οὐγὰρ : Τοῦτο φησιν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι, ὡς οἱ μάντις. αὐτοὶ γὰρ ἑαυτοῖς καὶ τὰ φρύγανα τιθέασιν πρὸς ἐπιστήμην ἑαυτῶν.

ὅσα χρή : Τί γὰρ οὐ ποιεῖς ὅσα χρή τοὺς ἐπιστήμονας;

1029. ἀντὶ τοῦ ὅποσα χρή. R.

1030. εὐπρόριον πρὸς τὸ ἐπινοεῖν. R.

1031. (Στιλβίδην : Ὁ Στιλβίδης εὐδύκιμος καὶ περὶ βόητος μάντις, τῶν τοὺς παλαιούς χρησμούς ἐξηγουμένων. ἀστειότατα δὲ τοῦτο παρέπλεξε. Ἄλλως. τὴν φλόγα, παρὰ τὸ στιλβεῖν, ἅμα δὲ καὶ παρὰ τὸν μάντιν Στιλβίδην, ὃν φησι Φιλόχορος ἀκολουθεῖν ἐν Σικελίᾳ, ἥνικα ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι καὶ εἰς Σικελίαν ἐστράτευον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Εὐπολις Πόλεσιν « ὡς « οὖν τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; πότερος ἀμεί- »

1032. « νουν ἀμφοτέρων, ἢ Στιλβίδης; »)

πιέζει : Ἀντὶ τοῦ λυπεῖ, ὡς λοιπὸν ἐκείνου ἀπορομένου διὰ τὸ τοῦτον εὐδοκιμεῖσαι.

1032. καὶ παιδὸς οὐδὲν δεήσει : Ἐμαυτῷ, φησὶν, ὑπηρετῶ, καὶ χρεῖα οὐκ ἔσται παιδός. φιλοτιμεῖται δὲ περὶ τὰς ὑπηρεσίας κατὰ πάντα τὸν Στιλβίδην πλεονεκτῶν καὶ θύων καὶ ὑπηρετῶν. [Hic desinunt scholia Ravenn.] Ἄλλως. φιλοτιμεῖται περὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἵνα κατὰ πάντα τὸν Στιλβίδην πλεονεκτεῖν δοκῇ, καὶ θύων καὶ ὑπηρετῶν. ἐγὼ οὖν, φησὶν, οἴσω καὶ τράπε- »

1039. ταυτὶ δέδραται : [Κορωνίς εἰσιόντων ἐτέρων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι εἰσι πζ', ὧν οἱ μὲν κδ' ἱαμβικοί τριμέτροι ἀκατάληκτοι, οἱ ἑξῆς μὰ δακτυλικοί ἐξάμετροι. ἐξῆς τούτων κῶλον ὅμοιον ἐκ σπονδαίων. οἱ »

40 ἐξῆς δέκα δακτυλικοί ἐξάμετροι. μεθ' οὓς ἱαμβεῖα ἑβ', ὧν τελευταῖον « οὐκ ἀποπετήσῃ θάπτον εἰς Ἑλύμιον. » ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] διπλῇ καὶ ἐκθεσις εἰς ἱάμβους τριμέτρους ἀκατάληκτους κδ'. V. δέδραται δὲ ἀντὶ τοῦ δέδραται. καὶ Ὁμη- »

45 ρος [Il. V, 169] « περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει. » ὁ δὲ λόγος, ταῦτα πάντα παρεσκεύασται καὶ πέπρακται.

1040. θυλήματα : Τὰ τοῖς θεοῖς ἐπιθυόμενα ἄλριτα. ἐπιρραίνεται δὲ οἶνον καὶ ἐλαίῳ. Τηλεκλειδῆς Στεροῖς « ὦ δέσποβ' Ἐρμῆ, κάπτε τὸν θυλήματων. »

1044. δάφνη τις ἐστεφανωμένος : Οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μάντις δάφνη ἐστεφανοῦντο εἰς γνώρισμα τῆς τέχνης.

1045. ὡς ἀλαζών : Ὡς ἀπὸ τῆς ὀψευς ἀλαζὼν φαίνεται.

1048. Ἱεροκλῆς : Ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινω-

σκομένου μάλλον ἢ περ ἀπὸ τῆς τέχνης. Ἄλλως. οὐτος μάντις ἦν καὶ χρησμολόγος, τοὺς προγεγεννημένους χρόνους ἐξηγούμενος. ὡς ἀρυστὴ δὲ καὶ [οὐκ] ἀκριβοῦς μάντιν αὐτὸν κωμωθεῖν βούλεται. καὶ ὅρα πῶς καθάρως ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι μάντις τις πρόεισιν, ὁ ἕτερος οὐ συγκατέθετο, ἀλλ' ἔφησεν οὐ μὰ Δ' ἀλλ' Ἱεροκλῆς ἐστίν. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινωσκομένου μάλλον ἢ τῆς τέχνης. καὶ Εὐπολις Πόλεσιν « Ἱεροκλεες, βέλτιστε χρησμοδῶν ἀναξ. »

1047. οὓς Ὡρεοῦ : Διαβάλλει αὐτὸν ὡς οὐ πολίτην ἀλλ' Εὐβοέα. διὸ δηλοῖ ὅτι ὡς ξένος οὐκ εὖνοεῖ τῇ Εἰρήνῃ. Ὡρεὸς δὲ Εὐβοίης πόλις, ἣν Ὁμηρος Ἰστιάαν φησίν.

1048. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι : Προείπομεν γὰρ περὶ Εὐβοέων ὡς ἂν ἦσαν προθυμουμένων τῇ εἰρήνῃ.

1050. κατὰ τὴν κνίσαν : Ὡς διὰ προφάσεως τοῦ σχήματος τῆς μαντείας ἐπιστηθῶντος τοῦ Ἱεροκλέους καὶ μετέχοντος τῶν εὐοχιῶν.

1051. μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν : Μὴ προσποιησώμεθα αὐτὸν ἑωρακέναι, μηδ' αὐτῷ προσλαλήσωμεν, ἵνα ἀπορηθεῖς παρέλθῃ μηδὲν ἐνοχλήσας ἡμῖν.

1052. τίς ἡ θυσία : Ἱεροκλῆς ἐπιστάς ἄκλῆτος, καὶ ταῦτα περιεργαζόμενος, τίνοι οὖν, φησὶ, τῶν θεῶν;

1053. ὅπτα σὺ σιγῇ : Ἀπαλαγῆναι αὐτὸν ποιεῖ, μὴ προσέχων μηδὲ ἀκχοκέναι προσποιούμενος. οἷον μηδὲν ἀποκρίνη πρὸς τὸ ἐρωτηθέν.

ἀπὸ τῆς δαφύος : Ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰ σπλάγγνα ὅπτα ἐν σιγῇ. λέγει οὖν, ἀπὸ τῆς δαφύος τὸν ὀφελίσκον ἀπάγαγε. οἷον πρόσχευε μὴ ἄψῃ αὐτῆς. ταύτῃ γὰρ μαντευόνται. Εἰς τὸ αὐτό. ἀναχῶρει ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἀφίστασο, φησίν.

1054. ἡ κέρκος ποιεῖ : Ἡ οὐρὰ καλὰ σημαίνει. ἔθος γὰρ εἶχον τὴν δαφύν καὶ τὴν κέρκον ἐπιτιθέσθαι τῷ πυρὶ, καὶ ἐξ αὐτῶν σημείους τιεῖς κατανοεῖν εἰ εὐπρόσδεκτος ἡ θυσία, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὰ νέμματα σημεῖα λαμβάνειν, περὶ ὧν τὴν θυσίαν ἐποίουν.

1056. τὰπάργραμματα : Τὰς ἀπαρχάς, ἃς εἰώθασιν οἱ ἱερεῖς λαμβάνειν. ὁ Ἱεροκλῆς ταῦτα σημαίνει.

1058. πολλὰ πράττεις : Οἷον πολλὰ περιεργάζῃ καὶ πολυπραγμονεῖς.

1060. γλῶττα χωρὶς τέμνεται : Καὶ τοῦτο παροιμιακὸν ἀπὸ Ὀμήρου [Od. Γ, 332] « ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, » ὡς φησι Καλλίστρατος. καὶ τοῦτο δὲ Ἱεροκλέους πρὸς τὸ ἔθος. προειρήκαμεν δὲ ὅτι χρησμολόγος Ἱεροκλῆς. διόπερ νῦν χρησμοῦ τινὸς αὐτὸν ἀσπράγει μνημονεύοντα.

1063. ἐς κεφαλὴν τοῖς : Ὡς καταρασαμένου αὐτοῦ καὶ βλασφημησάντος φησὶν, εἰς τὴν κεφαλὴν ἔλθοι τὸ δεινόν, ταυτέστι σεαυτῷ μάντευσαι ὅπερ εἴπας δυσχερές. Ἄλλως. μιμεῖται τοὺς χρησμολόγους. ἔστι γὰρ ὡς καὶ ὁ Ἱεροκλῆς χρησμολόγος. διόπερ νῦν χρησμοῦ τινὸς μνημονεύει.

1064. οὐκ αἰόντες : Οὐ νοοῦντες. οἵτινες διὰ τὴν

ἀβουλίαν τὴν ἑαυτῶν τῆς τῶν θεῶν οὐ συνίενται προ-
νοίας.

1065. χαροποῖσι : Φοβεροῖς. πιθήκοις δὲ τοῖς Λακε-
δαιμονίοις. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λένουσιν.

1066. αἰθῶι αἰθῶι : Παρεπιγραφή· ἀκούσαντες γὰρ
τοῦ χρησμοῦ ἐγέλασαν. γέλως γάρ ἐστι τοῦτο τὸ
μῆμημα.

1067. καὶ κέπροι : Εὐθύβης ζῶν δ' κέπρος, οὗ μέ-
μνηται καὶ Νίκανδρος [Alexiph. 170] καὶ Ἀρατος [181]
10 περὶ τῶν διοσημιῶν διαλεγόμενος, καὶ Καλλίμαχος ἐν
τοῖς ἰάμβουσιν [fr. 81]. ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ζῆν αὐτὸν λέ-
γουσιν, ἐσθίοντα τὸν ἄφρον. εἶναι δὲ αὐτὸν πολὺν μὲν
ἐν τοῖς πετεροῖς, ὀλίγον δὲ ἐν τοῖς κρέασι, καὶ κεκρα-
γεῖναι ὠδίνοντα· ὅθεν γενέσθαι τὴν παροιμίαν « κέπρος
15 ὠδίνει, » ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μὲν μεγάλη, μηδὲν
δὲ ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας ποιοῦντων.

τρήρωνες : Οὐκ ἐπὶ τοῦ κέπρου, ἀλλὰ καθ' αὐτό.
κέπροι γὰρ οἱ κοῦροι [ἀπὸ τῶν ὀρνέων], ὅθεν καὶ τοὺς
ἐλαφροὺς ταῖς φρεσὶ κέπροις καλοῦμεν.

20 1068. ὦν δόλια ψυχὰι : Ἀεὶ τοὺς Λακεδαιμονίους
εἰς τοῦτο κοιμωδοῦσιν. καὶ Εὐριπίδης [Androm. 417]
« Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια. »

1069. θερμὸς ὁ πλευμῶν : Κεκαυμένος. ἐσθίοντες
γὰρ τὰ σπλάχνα θερμὰ ὄντα, τοῦτο φασὶ πρὸς Ἱερο-
25 κλέα. Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ λ ὁ πλευμῶν.

1070. νύμφαι : Αἱ ἔρρορι τῆς μαντικῆς νύμφαι.
οὗτοι δὲ εἶπεν, ὥστε ἔλαγεν ἐξεπαίδεον.

1071. Βάκις : Χρησμολόγος ὁ Βάκις. Βάκιδες δὲ
τρεῖς, ὧν πρεσβυτάτος ἐξ Ἑλεῖνος τῆς Βοιωτίας, ὁ
30 δὲ δευτέρος Ἀττικὸς, τρίτος δὲ ὁ Ἀρκὴς ἐκ πόλεως
Καρύνης, ὅς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης, ὡς φησι
Φιλητῆς ὁ Ἐφέσιος. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ θ' τῶν Φι-
λιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἱστο-
ρεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς
35 γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦ-
τον καθαρτὴν δόντος. ἐστὶ δὲ καὶ ἐπιθετὸν Πεισιστρά-
του.

1072. βακίζον : Εἰ μὴ παύσατο μεμνημένος Βάκι-
δος, Βάκιδος μνημονεύων.

40 1074. τοῖς ἀλσί γε : Ἐπίτηδες ἀποκεκοφὼς τὸν
λόγον λέγει. φησὶ δὲ τὰ κρέα χρῆναι πρότερον τοῖς
ἀλσί πασθῆναι τὰ ὀπτηθέντα.

1076. ὕμεναιω : Εἰς γάμους ἄγοιτο. τὸ ἀδύνατον δὲ
εἶπε παρὰ τὸ « ὥς οὐκ ἐστὶ λένουσι καὶ ἀνδράσιν θορκια
45 « πιστὰ, οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄνδρες ὁμόφρονα θυμὸν
« ἔχουσιν. »

1077. ὥς ἡ σπονδύλη : Σίλφη τίς ἐστὶν ἡ σπονδύλη,
βδέλλα προσομοία, δυσώδης ὄντως. ἀρκεται δὲ ἀδια-
νόητα λέγειν τοὺς χρησμοφδοὺς μιμούμενος καὶ τῶν
50 χρησμῶν τὰ λοζά.

1078. γῆ κώδων : Παρὰ τὸ κραυγαστικόν, ἡ κύων τὸ
ζῷον. ἐστὶ δὲ ἀδιανόητον καὶ τοῦτο. παρὰ τὴν παροι-
μίαν « ἡ κύων σπεύδουσα τυφλά τίκτει. » τὸ δὲ ἀκα-
λανθὲς ὅφ' ἐν. ἐστὶ δὲ ἀκαλανθὲς εἶδος ὀρνέου, ἃ τινὲς

βασιλικούς ὀνομάζουσι. κώδων δὲ εἶπεν, ὅτι λάλον τὸ
ζῷον. ταῦτα δὲ πάντα ἐπίτηδες ἀδιανόητους ἔφρασεν,
τὸ ἄσκαφές τῶν χρησμῶν μιμούμενος, ἐπεὶ καὶ παρ'
ἱστορίαν λελέσθαι δοκεῖ· οὐδὲν γὰρ τῶν ζῶων ἐστὶ μὴ
κύων μόνον, σπεύδουσα τὰς ὠδῖνας, τοὺς κύνας τίκτει 5
τυφλοῦς.

ἀκαλανθὲς : Ὅνομα κυνὸς ἐπισήμου, οἱ δὲ ὀρνέου.
ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὡς φυσικῶς ἀπαράλλακτα τὰ εἰρη-
μένα, οὕτως ἀμετάτρεπτα τὰ λεγόμενα. διὸ, φησὶ, τὴν
εἰρήνην οὐκ ἔδει γενέσθαι.

1081. ἡ διακαυνιάσαι : Ἡ διακληρώσασθαι πότεροι
ἐξ ἡμῶν τέλεον διαφθαρῆσονται. καῦνον γὰρ τὸν κλη-
ρόν φασι. καὶ ἐν ἄλλοις [fr. 513] « πόσος ἐσθ' ὁ καῦνος; »
τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν· οὐκ ἔρχην ἡμῶς, φη-
σιν, καταθεῖσθαι τὸν πόλεμον οὐδὲ ἐσπεῖσθαι, ἀλλὰ 15
προσμεῖναι ἕως ἂν εἴς ἐξ ἡμῶν ἄρδην ἀπόληται.
Ἄλλως. καυνιάσαι κληρωθῆναι. καῦνον γὰρ λέγουσι
τὸν κληρὸν. ὁ δὲ νοῦς, ἔδει ἡμῶς μὴ εἰρήνην ἄγειν,
ἀλλὰ κληρωθῆναι ἐπὶ τῷ γνῶναι τίνας ἡμῶν δυστυ-
χήσουσι καὶ τῶν πολεμίων. καὶ Κρατῖνος Πυτινῇ « ἀπὸ 20
πρότερου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις. » Ἄλλως. ἀντὶ
τοῦ κληρωθῆναι. ὡς τῶν Καυνίων μάλιστα χρωμένων,
ὡς καὶ σιφνιάζειν καὶ λεσβιάζειν.

1082. κοινή τῆς Ἑλλάδος : Ἐξ ἀρχῆς γὰρ οἱ Λακε-
δαιμόνιοι τῆς γῆς ἐκράτουν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῆς θαλάσ- 25
σης.

1083. οὐ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον : Οὔτε τοὺς
Λακεδαιμονίους δηλονότι ὀρθὰ καὶ ἀπλᾶ φρονεῖν.

1084. οὐποτε δειπνήσεις : Ὅτι καὶ οἱ χρησμολόγοι
μετεῖχον τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, δῆλον ἐκ τοῦ 30
Λάμπωνος, ὅς τούτου ἠξίωτο. φησὶν οὖν, οὐκέτι ἐστὶ
πόλεμος. τούτου γὰρ μὴ ὄντος οὐδὲν ἐλάμβανεν οὗτος
ἐκ τοῦ δημοσίου· ἐπὶ γὰρ τοῦ πολέμου χρεῖα τῶν μάν-
τεων.

1085. ἐπὶ τῷ πραχθέντι : Ἐπὶ τῷ γενέσθαι τὴν 35
εἰρήνην.

1086. τὸν τραχὺν ἔγινον : Οὐδὲ ὑμεῖς φιλίαν πρὸς
Λακεδαιμονίους. Ἄλλως. κάλλιστα πάμπαν τὸ εἰ-
ρημένον εἰς τὸ αὐτῶν μετήνεγκε πρόσωπον. οὐκοῦν,
φησὶν, οὔτε ἡμῶς πείσεις ἂν ποτε μεταδοῦναι σοὶ τινας 40
οὗτ' ἡπίους σοι γεινόνται, ὥσπερ οὐκ ἂν ποτε λείως
ὁ τραχὺς ἔγινος γένοιτο.

1090. ὥς οἱ μὲν : Ἀστείως πάνυ παρέπλεξε τὰ
Ὅμηρου.

1091. ἰδρύσανθ' ἱερείῳ : Οὐ χύτραις, ὡς ἄνω ἔλε- 45
γον.

1093. ὁδὸν ἡγεμόνευσον : Τῆς θυσίας ἡρξάμην.

1094. κώθωνα : Νῦν τὸ ποτήριον, ἀλλαχρῶ δὲ κύν-
θων. διὰ δὲ τὸ ἡπορῆσθαι τὸν μάντιν ἐκ τῆς θυσίας
αὐτὸν μηδὲν ταύτης ἀποκερῶσαι, ἀλλὰ μηδὲ σπονδῆς 50
μετασχεῖν, τοῦτο ἐπαίξε. κώθωνα δὲ λέγει τὸν νῦν λε-
γόμενον κύθων.

1095. Σίβυλλα : Οὐ γὰρ κεῖται ταῦτα παρὰ Σι-
βύλλῃ τῇ χρησμολόγῳ. Ἄλλως. τὰ ἔφη φησὶ ταῦτα

μη ἐπιγινώσκειν, μόνα δὲ εἰδέναι τὰ Σιδύλλεια. οὐ γὰρ
κεῖται ταῦτα παρὰ Σιδύλλῃ.

1098. ἐπιδημίῳ : Τὸ ἐπιδημίῳ οὐκ ἔστι πρὸς τὰ
προκείμενα, πρὸς ἀλλοχόρους γὰρ ἦν ὁ πόλεμος, ἀλλὰ
5 μᾶλλον πρὸς τὸ πολέμου ἔραται. εἰ μὴ ἄρα τῇ τῶν
Ἑλλήνων ὀνομασίᾳ ἐπιδημίας δοῖται Λακεδαιμονίους καὶ
Ἀθηναίους ὁ πόλεμος.

1101. ὡς οὗτος φοβερός : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ ἵκτινος·
χαλεπὸς γὰρ οὗτος τοῖς σπλάγγνοις. Ἄλλως. εἰώθασιν
10 γὰρ οἱ μάντεις μετὰ τὴν ἐκθάσιν τῶν πραγμάτων λέ-
γειν ὅτι προῆδεν τοῦτο τὸ ἐσόμενον. πρὶν δὲ γενέσθαι
οὔτε προΐσασιν οὐδὲν οὔτε λέγουσιν.

1103. βαλανεύσω : Διακονήσω, ὑπουργήσω, καὶ
ἐγγχεῖν ἐμαυτοῦ τῶν σπονδῶν. ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς ἐπι-
15 χεόντων ὕδωρ, ἢ τὰς βαλάνους κρυπτόντων τῇ πυρί.
Ἄλλως. κυρίως ἐπὶ τοῦ τὰς βαλάνους ὀπτᾶν· νῦν δὲ
ἀπλῶς ὀπτέω. τὸ δὲ σπονδῶν σπονδὴ παρεπιγραφὴ ἐν
εἰσθέσει κώλου διασπονδαίου.

1109. πρόσφερε τὴν γλῶτταν : Κᾶκ τούτου δηλοῖ
20 ὅτι ἰδίᾳ τετμημένην προσεφέρετο ἡ γλῶττα παρὰ τῶν
παλαιῶν.

ἀπένεγκε : Ἀπόπεμπε. ἤτοι μὴ γευσαμένην τῶν
σπλάγγνων μηδὲ μετασχούσαν τῆς σπονδῆς, ὡς βλά-
σφημα καὶ πονηρὰ μαντευομένην.

25 1112. πρὶν κεν λύκος οἷν ὑμειναιοῖ : Ἀντεμπαίζουσιν
αὐτῷ, αὐτοὺς τοὺς στίγους ἀποκρινόμενοι πρὸς αὐτὸν
κατὰ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, οὓς ὀλίγω πρότερον αὐτοῖς
εἶπεν, οὐκ ἐπιτρέποντος ἤδη τὴν εἰρήνην γενέσθαι.

1113. ἄλλως : Ἀντὶ τοῦ μάτην· οὐ γὰρ πείσεις.

80 1115. συσπλάγγνευετε : Συγγεύεσθε τῶν σπλάγγ-
νων.

1118. ἀλλ' ἀρπάσσομαι : Παρεπιγραφὴ· ταῦτα γὰρ
εἰπὼν χλευάζει καὶ ἀναιδῶς ἀρπάζει. καὶ ἐπιδραμόντες
κατέλαβον καὶ ἐτύπησαν.

35 1119. τὸν Βάκιν : Τὸν Βάκιδος χρησμούς λέγοντα.
τυπτόμενος δὲ λέγει ὁ Ἱεροκλῆς μαρτύρομαι.

1120. τένης : Λίγνος· τένειν γὰρ τὸ ἐσθίειν.

1123. ἀλάμβαν' αὐτὸς : Ὡς τῶν μάντεων ἐξαπα-
τώτων καὶ οὐ δεόντως κερδαίνοντων καὶ λαμβανόντων
40 τὰ κώδια.

ἐκβολῆς : Ἐξορύξω. ἀπὸ τῶν τοὺς βολβοὺς χα-
μῶθεν ἐκβαλλόντων ἢ μεταφορὰ ὑπὸ γῆς γὰρ ὄντες
κάκεινοι ὀρύσσονται.

1125. ὁ κόραξ : Κόρακα εἶπεν, ἐπειδὴ ἤρπαξεν.

45 1126. Ἐλύμνιον : Καλλίστρατος φησι τόπον Εὐ-
βοίας τὸ Ἐλύμνιον. Ἀπολλώνιος δὲ ναὸν φησιν εἶναι
πλησίον Εὐβοίας. νυμφικὸν δὲ τινες αὐτὸ φασιν, ὅτι
ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ ἐκεῖ συνεγένετο. μέμνηται καὶ Σο-
φοκλῆς « πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις, » καὶ ἐν Ναυπλίῳ
50 « νυμφικὸν Ἐλύμνιον. »

1127. [ἤρομαι : Κᾶνταῦθα παράθασίς ἐστιν, ἀλλ'
οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη, μόνην δὲ τὴν ὥδην καὶ στρο-
φήν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντιῶδην καὶ ἀντιστροφὴν,
καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν τῆς παρούσης ὥδης καὶ

στροφῆς τὰ κῶλα ἰγ'. τὰ α', θ' χοριαμβικά ἡμιοῖα.
τὰ β', γ', δ', ε' ὅμοια ἐφθήμερη ἐξ ἐπιτρίτων. τὸ
ς' ἀντισπαστικὸν Γλυκίωνειον. τὸ ζ' ὅμοιον ὑπερκατά-
ληκτον. τὸ η' παυονικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ ι',
ια' τροχαϊκά δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ γὰρ λοιπὰ 5
ἐφθήμερη. τὸ τελευταῖον παραγραφέσθω, καὶ τῇ ἔσω
διπλῇ σημειοῦσθω. τῇ αὐτῇ καὶ τὸ ἐπίρρημα. τοῦτο
δὲ ὅλην ὡς τροχαϊκῶν ἐστὶ τετραμέτρων ις', ἔχον καὶ
ἐν ἐκθέσει κῶλα ὅμοια τρία, πλὴν τοῦ τρίτου, δίμετρα
ἀκατάληκτα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ὕφ' 10
ὁ ἡ ἔσω διπλῇ.]

χορωνίς. εἰσελθόντων τῶν ὑποκριτῶν ὁ χορὸς μόνος
καταλιπεῖς διαπεραίνεται συζυγίαν ὁμοιομερῇ τρια-
δικὴν οὐ πυκνῶς γενομένην. αἱ πλεκταὶ ἐπιρρηματικαὶ
δυσαικαὶ εἰσιν, αὕτη δὲ ἔχει μελικὴν μὲν πρώτην ἰγ' 15
κίωλον, στιχικὴν δὲ ις' στίχων, ὃ μάλιστα φιληθεῖ
Ἀριστοφάνης, καὶ ὕστερος τρίκωλος. τὸ α' παυονικὸν
δίρρυθμον. τὸ β' καὶ γ' δ' ἐξ ἱαμβικῆς βάσεως καὶ
τροχαϊκῆς κλειδός. τὸ ε' καὶ ς'. τρίρρυθμος δὲ καὶ
δίρρυθμον ζ' ἡ θ'. ἐν μὲν τῇ β' περικοπῇ ἐστὶ παυο- 20
νικὸν τρίρρυθμόν τε καὶ δίρρυθμα. δύο δὲ ἐν τῇ
στροφῇ. τὸ ι' ια' ιβ' ἰγ' τροχαϊκά δίμετρα, δύο μὲν
ἀκατάληκτα, δύο δὲ καταληκτικά. V.

1129. ταῦτα γὰρ εἰς πόλεμον αἵρουσι. V.

1131. πρὸς τὸ πῦρ : Ἀλλὰ συμπίνω καὶ εὐωχοῦμαι 25
[πρὸς τὸ πῦρ], τουτέστι μέσον τῆς οἰκίας καθεζόμε-
νος.

διέλκων : Διαίγων παρὰ τῇ ἐστίᾳ, ἅμα τε θερμαι-
νόμενος καὶ τῆς τοῦ θερμοῦ διακονίας πλησίον ὢν.

1134. δανότατα : Ξηρότατα τῷ θέρει καὶ εὐκαυ- 30
στότατα, ἃ μῆτε καπνὸν ποιεῖ καὶ εὐκλῶς ὑφάπτε-
ται. V.

1136. κᾶνθρακίζων : Φρύγων τὸν ἐρεθίσθον, καὶ
ξηρὸν ποιῶν. ταῦτα γὰρ ἐσθιόμενα προτρέπεται εἰς
ποτόν.

35 1137. τὴν φηγὸν : Φηγὸς εἶδος φυτοῦ, ὃ τὰς ἀγρίας
βαλάνους φασὶ φέρειν. περισταλμένος δὲ τὸ αἰδοῖον
βούλεται λέγειν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τινες βάλανον καλοῦ-
σιν.

1143. ἐμπιεῖν ἐμοί : Τοῦ θεοῦ ὕντος ἀρέσκει μοι τὸ 40
σχολάζειν τῷ ποτῇ.

1144. ἄφαινε : Φρύζον. τινὲς γράφουσι ἄφαινον,
ἀντὶ τοῦ ζέσον.

1145. τῶν τε πυρῶν : Ἀντὶ τοῦ ἐμβολοῦσα καὶ μί-
ξασα καὶ τῶν πυρῶν σὺν αὐτοῖς· δοκοῦσι γὰρ ἐφέλκε- 45
σθαι τὸ ποτόν. τὸ δὲ ἔξελε ἀντὶ τοῦ πρόελε, ἀνάλεξον
τὰ σῦκα.

1147. οἰναρίζειν : Τὸ ἀποφυλλίζειν· οἶναρα γὰρ τὰ
φύλλα τῆς ἀμπέλου. τινὲς δὲ γράφουσιν ἀμπελοργεῖν,
οὐκ ὀρθῶς. οἰναρίζειν δὲ τὰς οἶνας ἐργάζεσθαι, καὶ 50
οἶναρα τὰ φύλλα.

1148. τυντλάζειν : Πηλοπατεῖν· τύντλος γὰρ ὁ πηλός.
ἢ ἀντὶ τοῦ βυλοκοπεῖν. παρὰ κῶλον δὲ δίσυρρον· οὕτω

γὰρ καὶ Ἀρχίλογος καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ἀμοργίῳ
« σὺν παρδακοῖσιν εἵμασιν σεσαγμένοις. »

1149. σπίνω : Σπίνος εἶδος στρουθοῦ.

1150. πύος : Ὁ πύος δὲυτόνως καὶ ἀρσενικῶς ἐν τῷ
5 ἐ' τῆς καθόλου φησίν. Ἄλλως. τὸ πρῶτον γάλα,
ὃ καὶ ἐξόμενον πηγνύται, ὃ καὶ ἡμεῖς χυτρίτην λέ-
γομεν. τὸ μεταβεβλητὸς αἷμα. τὸ γαλακτωδὲς υγρόν.
γάλα νέον μετὰ χθесισοῦ γάλακτος ἀμελγθέν.

1154. Αἰσχινάδου : Ὡς τοῦ Αἰσχινάδου μᾶλλον
10 τῶν ἄλλων ἔχοντος καρπίμους μυρρίνας. ἡ ἀπὸ τῶν
καρπῶν Αἰσχινάδου. ἡ ἀπὸ τοῦ σγίνου. τῆς δὲ μυρ-
ρίνης ἡ μὲν στεφανώτις, ἡ δὲ κάρπιμος, ὡς φησι Θεό-
φραστος [H. Pl. 6, 8, 3]. [ἡ ὄνομα κύριον αὐλητοῦ, ἡ
φίλου. βωισάτω δὲ βοησάτω.]

1158. τάρματα : Τὰ ἀροτριάματα, παρὰ τὸ ἀρο-
15 τριῶν. τὰ προηροτριωμένα. λέγουσι δὲ ἐνιοὶ καὶ τὰ
ἄλφιστα καὶ τὸν λιθανωτὸν ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπρόλιδι
« καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων » ἀντὶ τοῦ τῶν ἀλφίτων.
ἐκτείνεται δὲ διὰ τὴν συναλοιφήν.

1159. [ἡνίχ' ἄν : Ἡ ἀντιωδὴ αὐτῇ καὶ ἀντιστροφῇ
20 κώλων ἐστὶν ὁμοίων τοῖς τῆς στροφῆς ιγ' καὶ ἰσομέ-
τρων. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ δύο διπλαῖ.]

ἀχέτας : Ὁ τέστις διηγεῖ παρὰ τὸ Ἡσιόδειον [Op.
580] « ἤμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἡχέτα τέστις. » ὃ
25 δὲ Ἀρίσταρχος οὐ φησι τοὺς ἄδοντας ἀρσενικῶς λέ-
γεσθαι, τὰς δὲ θηλείας οὕτως. »

1162. τὰς Ἀημνίας : Εἶδος ἀμπέλου Ἀημνία, ὡς
ἰστορεῖ Ἀνδρότιον ἐν τῷ γεωργικῷ.

1164. φῖτω : Σπέρμα, καὶ φιτῦσαι γεννῆσαι. καὶ τὸ
30 γέννημα φῖτομα. Εὐπολις Αὐτολύκῃ « ἀτὰρ ἡχαγες
καινὸν φῖτομα βοῶν. » πρῶτον δὲ πρῶϊμον, δυσυλλάβως.
— φῖτω τὸ σπέρμα, τὸ γένος. καὶ γὰρ εἰσι φυτὰ πρὸ
τοῦ καιροῦ τοὺς καρποὺς παρέχοντα, καὶ καλοῦνται
πρῶϊμα. καὶ Σοφοκλῆς « οὐτ' ἄλλο φῖτω πρῶον » λέγει,
35 ὃ ἐστὶ πρῶϊμον καὶ ὠρίμον. V.

1165. φήληκα : Τὸν ὀλίγον. λέγει δὲ αὐτὰ ὁ Καλ-
λίστρατος. κυρίως μὲν οὖν ὃ ἥδη σκληρὸς καὶ πά-
ριωρος. ὃ ὅψιν μὲν πεπάννεις ἔχων, ἄωρος δὲ ὢν. καὶ
μήποτε φήληξ τίς ἐστιν ὁ ἀπατεὼν καὶ ψευδόμενος τῇ
40 ὄψει εἰς βρωσίν. καὶ φήλος ὁ ἀπατεων. Μένανδρος
Ἀλκιεῖ « δὴ οἰκίας φηλῶν γερόντων. » καὶ φηλώματα
ἐξαπάτας, παρ' Ἀντιφῶντι. — οὗτος δὲ ἐπὶ τοῦ ὠμοῦ
σύκου κέχρηται, εἰπὼν οἰδαίνοντα· οἰδαίνεται γὰρ
ὅτε ἀρχεταὶ πεπαινεσθαι. καὶ ἐν Ταγηνισταῖς δὲ τῇ
45 λέξει κέχρηται. V.

1167. καπέχω : Τῷ στόματι προσάγω. καὶ Ὅμηρος
[II. I, 489] « ὅθου ἄσαιμι προταμών καὶ οἶνον ἐπισχών. »

1169. κυκῶμαι : Κυκεῶνας ἐσθίω. ἄνω [v. 712] τῷ
πότῳ τῷ ἐπὶ τῆς γλήχμονός φησι χρῆσθαι πρὸς τὴν
50 ὀπώραν, νῦν δὲ τῷ θυμῷ χρωῖνται. μετὰ δὲ τὸ τὴν
ὀπώραν φαγεῖν κυκεῶνα πίνουσι, καὶ οὐ βλάπτονται,
ἀλλὰ καὶ παχεῖς γίνονται.

1170. γίνομαι παχὺς : Ἐπειδὴ ἀργοῦσιν οἱ γεωργοί

τότε τοῦ ἀμητοῦ, ὡς Ἡσιόδος φησιν [Op. 606] « ὁμῶς
ἀναψύζει φίλα γούνατα. »

1173. φοινικίδα : Περιεφεραλίαν φοινικῇ χρώματι
βεβαμμένην. οἱ δὲ κόκκινα περιβλήματα. Ἄλλως.
ταῖς φοινικίσιν μᾶλλον ἐχρόντο Λακεδαιμόνιοι, ἵνα μὴ
5 αἰσθάνωνται τοῦ αἵματος διὰ τὴν ὁμοιότητα, καὶ ἵνα
τρωθέντες μὴ γνωσθῶσι τοῖς πολεμίοις. ὅξεϊαν δὲ ἀντὶ
τοῦ εὐχρουν καὶ ἐρυθρὰν πάνυ.

1174. Σαρδιανικόν : Διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βα-
φαί. — καὶ Ὅμηρος [II. Δ, 141] « ὡς δ' ὅτε τις ἐλέφαντα
10 γυνὴ φοίνικι μίλην. » καὶ Σαπφώ « πόδα δὲ ποικίλος
« μάσθλης ἐκάλυπτε, Λύδιον καλὸν ἔργον. » V.

1176. Κυζικηνικόν : Εἰς κιναιδίαν διαβάλλεται, ὥστε
μηδὲ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν εὐρύτητα κρατεῖν δύνα-
σθαι, — ὡς καὶ Εὐπολις ἐν Πόλεσιν « ἡ δ' ὑστάτη
15 « ποῦ σθ' ; ἥδε Κύζικος πλέα στατήρων. | ἐν τῇδε τοί-
« νυν τῇ πόλει φρουρῶν ἐγὼ ποτ' αὐτὸς | γυναικ' ἐβίονον
« κολλύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα | καζῆν ὀλην τὴν
« ἡμέραν τὸν κύσθον ἐκχορίζειν. » Ἄλλως. τούτῃ
κατασχημονεῖ. οἱ γὰρ Κυζικηνοὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ θηλύ-
20 τητι ἐκωμωδοῦντο. V.

1177. ὥσπερ ξουθός : Ὡς φοινικᾷ πτερὰ ἔχοντα
δηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ πολλάκις κληθέντος ἱπ-
παλεκτρονός, ὃν αἰεὶ κωμωδοῦσιν, ἐν Μυρμιδόσι μέ-
μνηται. — Ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος « ἀπὸ δ' αὐτὲ ξουθός
25 « ἱππαλεκτρονὸν στάζει κηρο... θεν τῶν φαρυάκων πο-
« λὺς πόνος. » θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι πρῶτος φεύγει ὡς ἱπ-
πος καὶ ὄρνεν. V.

1178. ἐγὼ δ' ἔστηκα λινοπτύμενος : Ἐγὼ δ' ἔστηκα
ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ παρατηρῶν καὶ περιβλεπόμενος,
30 ὅπου ἂν ταχθῶ. λινόπτας γὰρ φησιν Ἀριστοτέλης τοὺς
τὰ θηρευτικὰ λίνα φυλάττοντας, ὡς καὶ οἰνόπτας τοὺς
οἰνοφυλάκας. ἀπειρώς δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὰ λίνα πιπτόν-
των ὀρνίθων. οἱ δὲ περιεργότερον τὸ λίνον κατεπτηχέναί,
τοῦτο λινόπτᾶσθαι λέγουσιν.

1181. ἐξαλείφοντες : Ὅτι τοὺς μὲν ἐξῆλειπον, τοὺς
δὲ ἐνέγραφον εἰς τὸν κατάλογον τῶν πολεμίων.

1182. οὐ γὰρ ἤδειν : Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἤδει, ὡς τὸ
[Plut. 696] « ὃ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν. » — ἐνταῦθα τῷ
πρώτῳ ἀντὶ τοῦ τρίτου προσώπου ἐχρήσατο· τὸ γὰρ
40 ὀρθὸν ἦν « οὐ γὰρ ἤδει ἐξίων. » V.

1183. πρὸς τὸν ἀνδριάντα : Εἰς ἐστὶ τῶν ιθ' ἀνδριάν-
των ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ κατάλογοι καὶ τὰ
κηρύγματα. εἶδεν οὖν, φησί, τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα γεγραμ-
μένον ἐν τῷ ἀνδριάντι τοῦ Πανδίωνος. — Ἄλλως.
45 ἐκάστης φυλῆς ἐπώνυμος ἦν ἀνδρίας τοῦ τῶν φυλῶν
ἐξηγησάμενος, Αἰαντίδος, Θησέϊδος, Ἀχαμαντίδος
καὶ τῶν λοιπῶν, ἐνθα ἐτίθεντο τὰ ὀνόματα τῶν ἐπ'
ἐξόδῳ καταλεγεμένων. Ἄλλως. τὸν ὀνόματι τῶν ἐπ'
ἐκπώνυμους καλοῦσιν. ἐπειδὴν οὖν κατάλογον δεήσει
50 γενέσθαι στρατείας, προσγράφοντες τὰ ὀνόματα τῶν
καταλεγόμενων ἐπὶ ἐνὸς προτιθέασι τούτων τῶν ἀν-
δριάντων, ὑπὲρ τοῦ φανερόν ἐκείσε γενέσθαι τοῖς κα-

παλεγομένοις. τούτων οὖν τῶν ἐπινούμων καὶ ὁ Παν-
δίωνος ἐστὶν ἀνδριάς. φησὶν οὖν, ἐξαίφνης ἐπιστάς τις
τούτῳ τῷ τόπῳ, καὶ θεασάμενος ἑαυτὸν ἐγγεγραμμέ-
νον, εἰς ἀμηχανίαν καὶ ἀπορίαν περιίσταται, κατεπει-
5 γούσης τῆς ἐξόδου καὶ αὐτὸς ἀπαράσκευος ὢν. V.

1188. ὁπὸν : Ἀντὶ τοῦ πικρίαν καὶ δριμύτητα ὄρων.
καὶ ὁπὸς δὲ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἀποστά-
λαγμα τοῦ γάλακτος.

1186. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐχθροὶ τὸ παρ' ὑπόνοιαν ἐπὶ-
10 νερχε. V.

1188. αὕτη ἐστὶν ἡ τρίκωλος καὶ αὕτη τροχαϊκὴ,
ἀλλὰ διμετρῶν δύο μὲν ἀκαταλήκτων, ἑνὸς δὲ κατα-
ληκτικῷ. V.

1189. οἴκοι λέοντες : Παροιμία παρὰ τοὺς ἐν τῇ
15 Ἀσίᾳ Λάκωνας ἀτυχήσαντας, « οἴκοι λέοντες, ἐν
Ἐφέσῳ δὲ Λάκωνες. »

1191. ἰοῦ ἰοῦ : Κορωνίς εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν.
οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οἱ.
τὸ μέντοι πρῶτον μονόμετρον ἐστίν. [ἐπὶ ταῖς ἀποθέ-
20 σεσι παρὰ γράφως, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.]

1193. εἴ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτή : Περι-
κεφαλαίαν δίδωσιν, ἵνα τοῖς λόγοις ἀπομάτῃ τὴν
τράπεζαν. ἐστὶ δὲ παρεπιγραφή.

1194. ὄρελός ἐστ' αὐτῆς ἐτι : Πεπανυμένου γὰρ τοῦ
25 πολέμου οὐκ ἐστὶν οὐδεμίᾳ χρεῖα τῶν πολεμικῶν
σκευῶν.

1195. τὰς ἀμύλους : Ἄμυλοι πλακοῦντές τινες, οἱ
δὲ ζωμοὶ πλακουντώδεις. ὃν νῦν ἀμύλατόν φασιν.

1196. κολλάδους : Εἶδος ἄρτων. εἰσὶ δὲ μικροὶ ἀρ-
30 τίσκοι, ἐκ τῶν μεγάλων κεκολληθισμένοι, οὓς κατὰ
παζ ἄρτους οὐκ ἤξιον καλεῖν. καὶ ἐν Βατράχοις [507]
μέμνηται « ἄρτους ἐπειτα κολλάδους. » σχήματος δὲ
ἐστὶν ὄνομα, ὥσπερ κολλάρων λέγουσιν τινες.

1200. οὐδὲ κολλύβου : Εἶδος εὐτελεῶς νομίσματος.
35 ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀβολοῦ.

1202. τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀργούς : Πιπράσκει δη-
λονότι, καδοποιὸς δὲ ἦν ὁ σὺν αὐτῷ.

1203. τῶν δρεπάνων : Χαλκεὺς ὢν δῶρον δρέπανον
αὐτῷ δίδωσιν εἰρήνῃν πρέπον, καὶ ὁμολογεῖ χάριν ὡς
40 τῆς τέχνης αὐτοῦ χρηματιζούσης.

1204. καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει : Σαφῶς ἄγαν ἐπὶ τοῦ
τέλους τοῦ δράματος τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκρο-
ωμένοις, ἐκ τούτων δηλῶν καὶ κρίνων τὰ τε τοῦ πο-
λέμου ἔργα καὶ τὰ τῆς εἰρήνης αὐτοῖς ἄγων ὑπ' ὅλιν,
45 ἵνα εἰς ὃ βούλεται μᾶλλον αὐτοὺς ἀγάγῃ. τὴν δὲ κα-
ταστολὴν τοῦ δράματος ἐποίησεν ὁμοίαν τοῖς Ἀχαρ-
νεύσιν, ἐπεὶ καλεῖ τῷ μὲν πρυτανεύσαντι τὴν εἰρήνῃν
δῶρα δίδοται παρὰ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν Ἑλλήνων,
τῷ δὲ Λαμάρῳ οὐδέν.

50 1210. προθέλυμον : Ὁ ἐστίν, ἄρδην ἀπώλεσάς με
τὴν εἰρήνῃν προξενήσας. φαίνεται δὲ καὶ οὗτος καὶ
ἄλλοι τὸ προθέλυμον ἀντὶ τοῦ προόριζον ἀκούειν. [καὶ
παρ' Ὀμηρῷ (II, I, 541) « πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα. »]
Ἀρίσταρχος δὲ τὸ συνεχές καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ δηλοῦ-

σθαί φησι [II, N. 130 :] « φράζαντες δόρυ δουρί, σάκος
σάκει προθέλυμν. » καὶ [O, 479] « σάκος θέτο τετρα-
θέλυμνον, » τούτῳ τεσσαράς ἐπ' ἀλλήλων ἔχον πτύ-
χας. καὶ ὁ λογοποιὸς δὲ ἐναντία τοῦ δρεπανουργοῦ
φρονῶν, ἔρχεται καταβοῶν Τρυγαίου ὡς πεποικηκός 5
εἰρήνῃν, καὶ μηδὲν χρησιμεύουσιν τῆς τέχνης αὐτοῦ.

1211. λοφῆς : Λόφους πολλοὺς ἔχεις ἐν πρᾶσει. ὄνομα δὲ
πεποίηκε νοσήματος ἀπὸ τοῦ πράγματος, ὡς λέγομεν
τινα ὑδερῖν, ποδαγρῖν, σπληνῖν, [χалаζῖν]. ση-
μαίνει δὲ τὸ πλῆθος ἔχειν λόφων. 10

1215. αἰσχύνομαι : Ἐλάχιστον γάρ ἐστιν ὁ μέλλω
δοῦναι τίμημα.

1216. τὸ σφῆκιμα : Τόπος τῆς περικεφαλαίας ὅπου
τὰ πτερὰ δέδεται. Ἄλλως. τὸ πλέγμα, οἷον ὅτι ἐπι-
μελῶς τοῖς ἱμασίν ἐνδεδεται. καὶ Ὀμηρῷ [II, P, 52] 15
« πλοχμοὶ θ' οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο. »
1219. ἐνεγκε τὰς ἐσχάδας : Ὅτι οὐ μόνον πρὸς γενι-
κὴν εἶπεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγει.

1222. τριχρρρεῖτον : Οἷον οὐκ ἐπιμελῶς συνδεδε-
μένοι εἰσὶν ὑπὸ τοῦ χρόνου γὰρ ἐσάπησαν. καὶ αἱ τρι- 20
χες τῶν ἵππων αἱ ἐν τοῖς λόγοις βέουσιν.

1224. θώρακος κύτει : Περιφραστικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ
θώρακα. τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τῶν θωράκων. εἰσὶ γάρ τι-
νες τῶν θωράκων ἀλυσειδιτοί. τινὲς δὲ φασιν ὅτι ἀνιέ-
μενοι οἱ ὀρθοὶ καὶ τεταμένοι, οὓς εἰς θυσιὰν ὑπέδυνον. 25

1225. ἐνημμένῳ : Συνθετιμένῳ, ἐρραμμένῳ. ἄλλος
δὲ ἐστὶν οὗτος ὀλοφυρόμενος, ὅτι μὴ δύναται αὐτὸν τῆς
ἁΐας ἀποδοῦναι τιμῆς.

1227. ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε : Ὅτι καὶ ἐνταῦθα
ἐπὶ τοῦ πρόσφερε καὶ ἐπὶ αἰδοῦς. ἴσως δὲ διὰ τὸ εἰπεῖν 30
τῆς ἰσωνίας τοὺς Ἴωνας σκώπτει, ὡς ἀβρῶς διαιτω-
μένους καὶ πολλὰ ἀποπατοῦντας, ὡς δηλοῖ τὸ ἐξῆς.

τῆς ἰσωνίας : Τῆς ἴσης τιμῆς, καὶ ὅπου σοι καθέ-
στηκεν ἡ ἐπιώλησας ἄλλῳ.

1227. ἐναποπατεῖν γὰρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ : Δη- 35
λονότι οὐκ ἐστὶν ἀλυσειδιτός, ἀλλ' ὁ λεγόμενος στατός.
εἰκάζει δὲ αὐτὸν λασάνῃ ὀρθῶς σταθέντι, ἐπεὶ τὰ ἄνω
παραπλήσια τοῖς χειρῶν ἔχει τοῦ λασάνου.

1230. τρεῖς λίθους : Καὶ γὰρ παροιμία « τρεῖς εἰσὶν
ἱκανοὶ πρῶκτόν ἀπομάξαι λίθοι. » τινὲς δὲ προστι- 40
θέασιν καὶ τοῦτο, ὡς φασιν, « ἂν ὧσι τραχεῖς, ἂν δὲ
λεῖοι, τέτταρες. » Ἄλλως. ἐνιοὶ φασὶ τοῦτο λελέ-
γθαι, ἐπεὶ οἱ χεῖροντες τρεῖς λίθους παρατιθέασιν, καὶ
ὥσπερ λάσανον ὑπ' αὐτῶν ποιοῦσιν. ἀναγκαιοτέρα δὲ ἡ
πρώτη ἐστὶν ἐξηγήσις. 45

1231. ποῖα δ' ἀποψήσει : Διὰ ποίου μέρους ἀπομά-
ξασθαι τὸν προκτόν δυνήσῃ;

1232. διὰ τῆς θαλαμῆς : Διὰ τῆς ἐκβολῆς τῆς χει-
ρὸς τῆς ἐν τῷ θώρακι τὴν αὐτοῦ χεῖρα καθῆκεν. θαλαμῆα
δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἐοικέναι νεὸς τρυπήματι· κυρίως 50
γὰρ ἡ κάτω τῆς νεὸς τρώγλη θαλαμῆα λέγεται.

1234. ἵνα μὴ γ' ἄλλῳ : Τοῦτο φησὶν εἰς τοὺς τριη-
ράρχας, ὅτι ἀπέφραττόν τινα τρυπήματα, ἵνα τὸν μι-
σθὸν τῶν ναυτῶν κερδαίνοιεν, ἐκ δὲ τῆς ὀψεως τῶν

τρυπημάτων μὴ ἐλέγχωνται. γελώεις οὖν ἀμφοτέρας
ταῖς χερσὶ φησὶν ἀποψῆσαι τὸν πρῶτον, ἵνα μὴ ὡς οἱ
τριηράρχαι κρύπτων τρῆμα τῆς νεῆς ἄλλῃ. ἡναγκάζοντο
γὰρ οἱ ναυκλήριοι τοσοῦτους ναύτας μισθοῦσθαι ὅσα εἶχε
5 τρυπήματα ἢ τριήρης. Ἄλλως. ἐπεὶ οἱ τριηράρχοι
λαμβάνοντες τὸν μισθὸν τοῦ πληρώματος ἀπέφραττον
τὰ τρυπήματα τῶν ἐρετιμῶν, ἵνα μὴ ἐλέγχωνται κλέ-
πτοντες ἐρέτας ἐκ τοῦ τᾶς θαλαμίας εἶναι κενάς. ἐξῆς δὲ
τοῦτο ἀστειῶς ἐπήγαγεν, διὰ τὸ προειρημένον ὑπ' αὐ-
10 τοῦ « τῇδ' διείς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας. »

1235. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ : Καὶ ὑπομενεῖς, φησί,
τοσοῦτον ἀργύριον αὐτοῦ διδοὺς ὥστε λασάνῃ ἀγγεῖν
χρησασθαι.

1239. Ολίθει τὸν ὄρρον : Μιμεῖται τοὺς ἐπ' ἀληθείᾳ
15 ἐνδοιομένους τοὺς θώρακας καὶ διὰ τὸ μὴ ἐνείσθαι Ολί-
θειν λέγοντας τὸν τράχηλον ἢ τοὺς ὤμους. τοιαῦτα δὲ
φασὶ βουλόμενοι διακόψαι τὸ τίμημα. ὄρρος δὲ ἐστὶν ὁ
ὑποκειμένος τοῖς σφαιρώμασι τόπος. δῆλον δὲ ὅτι λα-
βὼν τὸν θώρακα ἐπεκάλυψε αὐτῷ ὡς λασάνῃ, ἵνα
20 μᾶλλον κινήσῃ γέλωτα.

1242. μόλιθδον ἐς τοῦτ' : Ἀντὶ τοῦ μόλιθδον τὸν κώ-
δωνα τῆς σάλπιγγος πληρώσαντες. τὸν κώδωνα δὲ τῆς
σάλπιγγος συμβουλεύει αὐτῷ πωμάσαι μόλιθδον, καὶ
ἐν μέσῳ ἐνείραι βράθδον, ἵνα γένηται κατακτὸς ὁ κότ-
25 ταθος. ζύλον γὰρ αἰωρήσαντες ἐκ τοῦ μέσου καθάπερ
πλάστιγγα, ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐξήπτον ἐλλύχνια
καὶ κυμβεῖα κοῖλα, καὶ τὴν ἀγγεῖον ἐτίθεσαν ὕδατος
πλήρες. εἴτα καθάπερ ἐπὶ τρυτάνης τὸ ἕτερον βαρύ-
νοντες μέρος προῖζειν ἐποίουον, ὥστε πληροῦσθαι τὰ
30 ἐλλύχνια. εἴτα τὸ ἕτερον πάλιν βαρύνοντες μέρος, ἀνάγ-
κην ἐποίουον ἀνεγειρομένῃ καὶ ἀναπηδῶντι τῇ πεπλη-
ρωμένῃ ἐκ τῶν ἐλλυγνίων ἀναπέμπειν τὸ ὕδωρ. ὑπέ-
κειτο δὲ τὰ κυμβεῖα τοῖς ἐλλυγνίοις, ὥστε εἰς ταῦτα
πάλιν ἐμπίπτειν τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ τῶν πλείονων ἐπι-
35 ψυχάσας κυμβεῖων ἐδόκει νικᾶν. κάτακτοι δὲ ἐκλήθησαν
ἀπὸ τοῦ κατάγειν καὶ αὖ πάλιν ἀνάγειν τὸν κότταθον.
περὶ μὲν οὖν τῆς βράθδου καὶ Ἑρμιππος εἶπεν ἐν Στρα-
τιωταῖς « βράθδον ὄψι τὴν κοτταδικήν, ἐν τοῖς ἀγυροῖσι
κυλινδομένην. » μέμνηται δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν Παν-
40 νυχίδι τῶν κυμβεῖων καὶ τοῦ κατακτοῦ κοττάθου. περὶ
δὲ τῆς πάντων τούτων κατασκευῆς καὶ χρήσεως ἐξῆ-
κται καὶ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Ἄλλως. τὸν κώδωνα τῆς
σάλπιγγος συμβουλεύει αὐτῷ πωμάσαι μόλιθδον, καὶ
ἐν μέσῳ ἐνείραι βράθδον. οὕτω γὰρ ἡ χαλκῇ λάταξ ἐν
45 μέσῳ ἐτίθετο ἡρτημένη, ὡς φασιν, ἀπὸ τῆς ὁροφῆς,
ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ τοῦ μέσου, ὥστε ἀποκοτταβίζειν εἰς
αὐτήν. νῦν δὲ καὶ ἀγγεῖον κότταθον εἴρηκε. κατακτὸν
δὲ ἀπὸ τοῦ κατάγειν ἄνωθεν τῇ χειρὶ.

1244. τῶν κατακτῶν κοττάθων : Διττός ὁ τρόπος τῶν
50 κοττάθων, ὧν ὁ μὲν ἕτερος τοιοῦτος· ἴστασαν ζύλον τι
λυγνίῳ παραπλήσιον ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, καὶ ἀπ'
ἐκείνου ἡρτητο ἀγγεῖον ὁμοῖον δξυθάφῳ, εἰς δὲ τὸ κα-
ταλειπόμενον ἐν τῇ ποτηρίῳ ἵκοντιζον, καὶ ὁ ἐπιτυ-
χὼν ἐνίκα. ὁ δὲ ἕτερος τοιοῦτος· κατὰ τοῦ συμποσίου

ἐτίθεσαν ἀγγεῖον ὁμοῖον λεκάνῃ, ὕδατος πλήρες, καὶ ἐν
τῷ ἀγγεῖῳ τοῦτ' ὁμοῖον τι ποτήριον περιεπλήνυσαν,
καὶ κύκλῳ τῆς λεκάνης μυρσίνας, καὶ ἔβαλλον εἰς τὸ
ποτήριον ἐκεῖνο τὸ ἀπολειπόμενον, καὶ ὁ καταδύσας τὸ
ποτήριον ἐνίκα. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ ἀγγεῖον κότταθον εἰ- 5
ρηκεν ἀπὸ τοῦ κατάγειν. Ἄλλως. τῶν κοττάθων
δύο ἦσαν εἶδη, ἐν μὲν τοῦ κατακτοῦ λεγομένου. ἦν δὲ
οἷον λυγνίον ὕληλον, ἔχον ἐν αὐτῷ πρόσωπον, ὁ μάνην
ἐκάλουν, ἐφ' οὗ ἐδοι πεσεῖν καταβάλλομένην τὴν πλά-
στιγγα. ἕτερον δὲ ἀγγεῖον τι ἰοικὸς λουτήρι πλήρες 10
ὕδατος, ἐν ᾧ δξυθάφον ἦν ἐπιπλέον τὸ πλῆθος, ὅπερ
καταδύειν τοῖς λάταξιν ἐπειρῶντο. Ἄλλως. κότταθος
Ἀθηναῖος ἐν τῷ ἐ' [p. 666] φησὶν ὅτι Σικελικὴ τις ἐστὶ
παιδιὰ, πρῶτον εὐρόντων Σικελῶν, ὡς φησὶν Κριτίας
ὁ Καλλιπύχρῳ ἐν τοῖς ἐλεγείοις « κότταθος ἐκ Σικελῆς 15
ἐστὶ χθονὸς, ἐκπρεπὲς ἔργον. » Δικαιάρχῳ δὲ ὁ Μεσ-
σήνιος, Ἀριστοτέλους μαθητῆς, ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου
καὶ τὴν λάταγα αὐτὴν εἶναι φησὶ Σικελικὸν ὄνομα.
λάταγη δὲ ἐστὶ τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τοῦ ἐκποθέontos
ποτηρίου ὕδρον, ὁ συνεστραμμένη τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρ- 20
ρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττάθιον. κότταθος δὲ
ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἄθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ
πότῳ, καὶ τὸ ἄγχι εἰς ὁ ἐνέβαλλον τοὺς λάταγας, ὡς
Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δεικνυσιν. ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν,
Εὐπολὺς ἐν Βάπταις λέγει· « χαλκῷ περὶ κοττάθῳ. » 25
Πλάτων δὲ ἐν Διὶ κακούμενῃ παιδιᾷς εἶδος παροῖνιον
τὸν κότταθον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾗ ἐξίσταντο καὶ τῶν
σκευαρίων οἱ διακυβεύοντες. ἐκάλουν δὲ ἀγκυλὴν τὴν
τοῦ κοττάθου πρόεσιν, διὰ τὸ ἐπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν
χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. καὶ ἀγκυλητοὺς ἔλεγον 30
κοττάθους. ὅτι δὲ ἄθλον προέκειτο τῷ προεμένῳ, προ-
είπομεν. ἐλέγοντο δὲ τινες καὶ κατακτοὶ κότταθοι. ἦν
δὲ λύχνιον ἀγόμενον, πάλιν τε συμπίπτων, ὕληλον ἔχον
τὸν μάνην καλούμενον, ἐφ' οὗ τὴν καταβάλλομένην ἐπι-
πεσεῖν πλάστιγγα, ἐντεῦθεν δὲ ἐμπίπτειν εἰς λεκάνην 35
ὑποκειμένην πληγείσαν τῷ κοττάθῳ. καὶ τις ἦν ἀκρι-
βὴς εὐχέρεια τῆς βολῆς. τοῦ δὲ μάνου πολλοὶ μέμνην-
ται. ἦν δὲ ἕτερον εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δὲ
ὕδατος πληροῦται. ἐπέκειτο δὲ ἐπ' αὐτῇ δξυθάφα κενά,
ἐφ' ᾧ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίῳ ἐπειρῶντο 40
καταδύειν. ἀνηρεῖτο δὲ τὰ κοττάθια ὁ πλείω καταδύ-
σας. ὅτι δὲ τῶν ἐρωμένων ἐμμένοντο ἀριέντες ἐπ' αὐ-
τοῖς τοὺς λεγομένους κοττάθους, δῆλον ποιεῖ Ἀγαιὸς
ἐν Ἀνίῳ καὶ Καλλιμάχος· « πολλοὶ καὶ φιλέοντες ἀκόν-
45 « τιον ἦγον ἔραζε οἶνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λά-
« ταγας. » Σικελὰς δὲ αἰτῆς οὐκ ἀπεικότως ὀνόμασεν,
ἐπεὶ, ὡς προείπομεν, Σικελῶν τὸ εὔρεμα, καὶ ἐσπού-
δασται σφόδρα παρ' αὐτοῖς ὁ κότταθος.

1247. σπαρτίοις ἡρτημένῃ : Τὸ μεσαίτατον, φησὶν,
ἔκδορον σπάρτῳ, ἵνα τρυτάνῃ γένηται ἐκ τοῦ τῆς αὐ- 50
λοῦ σάλπιγγος.

1250. οὗτος κράνη κομίζει δύο. V.

1251. ὅτ' ἀντέδοκα : Τότε με ἀπώλεσας, ὅτε καὶ
ἀντὶ τούτων μνην ἔδωκα.

1254. συρμαῖαν μετρεῖν : Οἱ μὲν ἀξιοῦσι γυλὸν βο-
τάνης εἶναι τὴν συρμαῖαν, ἣ χρῶνται Αἰγύπτιοι πρὸς
διάρροιν, τινὲς δὲ τὸν λεγόμενον ζυθόν, ὡς καὶ φησὶ
Δίδυμος. Ἄλλως φαίνονται τοῦ γυλοῦ τῆς συρμαῖας
5 πίνειν οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς διάρροιν, ὡς Δίδυμος. ἀλ-
μαῖαν ἐκ βαρυνίδων Αἰγυπτιακῇ, πρὸς κάθαρσιν ἐπι-
τῆδειον.

1258. λαβᾶς : Ὠτάρια τοῖς κρίνεσιν, ἵνα γένωνται
κάδοι. δείκνυσιν δὲ τὰ ὄντα αὐτοῦ καὶ ἔστι παρεπιγραφή.

10 1261. τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα : Ἀττικῶς εἶπε τούτῳ
ὠνήσομαι, ἅντι τοῦ παρὰ τούτου ὠνήσομαι.

1265. τὰ τῶν κεκλημένων εἰς δεῖπνον. V.

1267. ἄτ' ἄσεται : Τὸ ἐξῆς, δοκεῖ δέ μοι ἵνα δεῦρο
προσημασθῇ τινα μέλη ἄσαι καὶ προμελετῆσαι.

15 1270. νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν : Οὐδὲν ἀσπειότε-
ρον τῆς εὐρέσεως, δύο γὰρ ὄηθεν ἴσθησι παιδεία ᾗδοντα,
ἵνα ἀφορμὴν σῇ τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὀνειδίσαι, καὶ
δικαζαλεῖν τὸν μὲν ὡς φιλοπόλεμον ὄντα, τὸν δὲ ὡς βί-
ψασιν. πρῶτον οὖν πεποίηκε τὸ τοῦ φιλοπολέμου ᾗδον
20 παιδίον, καὶ θέασι ὡς πρόσφορα αὐτῇ περιέθηκε πρά-
γματα. ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου.

1271. ὀπλοτέρους : Παρὰ τὸ ὕπλον παίζει.

1283. ἔκλυον : Ἀπέλυον, ἐξέλυον. εἴτα ἐν ἐκθέσει
στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι β'. — εἴτα ἐν
25 εἰσθέσει ἐπικοί δύο. V.

1286. θωρήσοντ' : Ἀντὶ τοῦ ἔπινον, παρὰ τὸ εἰς
τὸν θώρακα πέμπειν τὸν οἶνον.

ἄσμενοι οἶμαι : Πρὸς τὸ πεπαυμένοι, οὐ πρὸς τὸ
θωρήσσοντο. εἰ μὴ ὅτι θυμωδῶς θωρήσσεσθαι ἔλεγον
30 καὶ τὸ πίνειν παρὰ τὸν θώρακα, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ὑγρὸν
λέγεται εἶναι.

1288. εἴτα ἐν ἐκθέσει στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκα-
τάληκτοι γ'. εἴτα πούς σπονδαῖος καὶ ἐν εἰσθέσει ἐπικοί
β'. καὶ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δ'. V.
35 καὶ ἐλεγείον Ἀρχιλόχου καὶ στίχοι ἐπικοί β'. — καὶ
στίχοι ἱαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ β'. ἱαμβος
δίμετρος ἀκατάληκτος. V.

1290. Ἀμαχίου : Τοῦ ἀεὶ βουλομένου μάχεσθαι.
ἐπαίξῃ δὲ παρὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀμάχου ὀνόματος. τὸ δὲ
40 αἰβοῖ γελῶν λέγει.

1293. ἐπεὶ μισοπόλεμος ὁ Κλεώνυμος, ὅτι δειλὸς καὶ
ρίψας οἱ Κλεώνυμος, πολλάκις εἰρήκαμεν. V.

1297. οὐ πράγματ' ἄσαι : Οὐδὲν τῆς εἰρωνείας ἥδιον
καὶ γὰρ ὡς κιναιδιζόμενον τὸν Κλεώνυμον κωμωδεῖν
45 βούλεται.

1298. [ἀσπίδι μὲν Σαῖον : Ἀρχιλόχου ἐστὶ τὸ δίστι-
γον. οὕτως δὲ ἐγράφη ἐπὶ τῇ ἀπορρίψει τῆς ἀσπίδος.
ἐπιτῆδεως δὲ καὶ ἐνταῦθα πρὸς ῥίψασιν εἴρηται.
Ἄλλως. Ἀρχιλόχος ποιητὴς ἦν καὶ πάντας διέβαλλεν.
50 ὅθεν καὶ Πίνδαρος Πυθικῶν [2, 99] « εἶδον κατὰ γὰρ
« ἐκάς ὄντα πολλὰ ψογερὸν Ἀρχιλόχον βαρυλόγους ἔχρει
« πικαιόμενον. » Ἄλλως. οὗτος ὁ Ἀρχιλόχος ἐξῆλθεν

εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαῖους μάχῃ· ἔστι δὲ ἔθνος
Θράκης· καὶ βοήθειαι ἔφυγε ῥίψας ἑαυτοῦ τὰ ὄπλα. αὐ-
τὸν οὖν διαβάλλων λέγει.]

1300. πόσθον : Ὑποκοριζόμενοι οὕτως ἔλεγον τὰ
παιδιά. ἢ οὕτω λέγεται τοῦ βρέφους τὸ αἰδοῖον. ὧ 5
αἰσγρέ.

εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἄδεις : Εἰς τὸν Κλεώνυμον,
ὅτι ῥίψας τις.

1301. καὶ τοῦτο Ἀρχιλόχος.

1306. φλᾶν : Κατακάειν. δῆλον δὲ ὅτι τὰ πολεμικὰ 12
ἢ συντρίβειν καὶ γεωργεῖν ἢ τρώγειν.

κενάς παρελκεῖν : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεπτόντων
μὴ βραπτόντων τὰς κώπας, ἀλλὰ τῷ δοκεῖν κενάς περι-
φερόντων. παρακελεύεται δὲ τοῖς ἐπὶ δεῖπνον ἤχουσι
γενναίως ἐσθίειν.

1309. σμώχετ' : Ἐσθίετε, τρίβετε· τὸ γὰρ ἐκλαμ-
πρύνειν σμώχειν λέγεται.

1310. ὅτι παροιμία ἐστίν. καὶ οὕτως « οὐδὲν ἔργον
ἐστὶν ἀνδρῶν λευκῶν, ἣν μὴ τι καὶ μάχωνται. » ἐτι
δὲ οὕτως « οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ἔργον εἰ μὴ σκυτοτο- 20
μεῖν. »

1316. κορωνίς. εἰσάει γὰρ οἱ ὑποκριταὶ καὶ εἰσὶν οἱ
πρῶτοι ἐν ἐπειθέσει στίχοι ἀναπαιστικοὶ δ'.

1319. Ὑπέρβολον : Στρατηγὸς φιλοπόλεμος, εἰρηται
δὲ παρ' ὑπόνοιναν.

1320. διπλῇ καὶ ἐν ἐπαισθέσει περίοδος ἐπτακαίδε-
κάμετρος θ' κώλων, ὅτι ἔχει μόνόμετρον τὸ ε'.

1325. παρὰ τὰ Ἡσιόδου [Op. 332] « αἱ δὲ γυναικες
τίκτουσιν. » τοῦτο γὰρ εὐετηρίας σημείον, τὸ τίκτειν
γυναικας. τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐν εἰρήνῃ ὄντων αἱ γυναῖκες 30
συλλαμβάνονται.

1329. διπλῇ καὶ ἐπὶ τέλει μονοστροφικῶν περίοδος
πεντακώλων Ἰωνικῶν διμέτρων δύο καταληκτικῶν,
τριῶν δὲ βραχυκαταληκτικῶν. εἴτα ἐν ἐπεισθέσει τοῦ χο-
ροῦ τὸ ἴσον. καὶ πάλιν τὰ ε' τοῦ αὐτοῦ μέτρου τοῦ χο- 35
ροῦ.

1333. ἐν τούτοις φέρονται κατὰ τινας παραγραφὰς,
ἵνα ὁ χορὸς ἀνὰ μέρος αὐτὰ λέγῃ.

1335. ἐν τισιν οὐ φέρεται διὰ τὰ μέτρα.

1340. ἅντι ζεύγους αἵρουν αὐτὴν οἱ χορευταὶ ἀνα- 40
λαβόντες.

1344. ἐντεῦθεν ἐν τοῖς ἀντιγράφοις οὐ φέρεται οὐ
πεντάκωλα ἀκολουθῶς ὡς φέρεται καὶ ἐνταῦθα ἐστί.

1345. πράγματ' : τὰ τοῦ πολέμου δηλονότι.

1346. γεωργοῦντες.

1348. τὸ αἰδοῖον λέγει τοῦ νυμφίου, τουτέστι τοῦ
Τρυγαίου.

1349. τὸ τῆς Ὀπώρας αἰδοῖον λέγει ἅμα δὲ καὶ πρὸς
τὸ ὄνομα τῆς Ὀπώρας τὸ σῶκον λέγει.

1353. ὦρ' ἂ κορωνίς τοῦ δράματος. ὑμὴν ὑμέναι' ὦ. 50
οὕτως Ἡλιόδωρος.

1355. πρὸς τοὺς θεατάς.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Δύο εἰσὶν Ἀθηναῖον ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποῖα ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖψ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν θυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαθρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρνισι, πρῶτος Ἀμφιάρας Κωμικαῖς, τρίτος Φρόνυχος Μονοτρόπῳ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλεια ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, ἅγις ὁ Λακεδαιμόνιον στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίσις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπέιχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωροθύτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατὰστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμικοῦς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερώς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν παρηγσία, λελιθότως δὲ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμικοῦς προσκροῦσιν. ἐν δὲ τοῖς Ὀρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἦδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστώτας ἐτέρους ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ

SCHOL. ARISTOPH.

μὲν ἀπότασις αὐτῇ. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάβασμα ἐπιτηδείως ὠκονόμῃται. καίων γὰρ ψῆσι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφρονιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηναίων τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοστρωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου σόχος τοιοῦτος. ἔκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἀντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγγειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαχθῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἄερα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσω· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνιθῶν, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδεῖας ἐνεκεν χρηματίζονται. εἴθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοήσιαν κωμωδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται, ὡς εἰ πεποιθῆ ἕτερος τῷ ἐτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ ψᾶσι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδαῖς τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γυγαντομαχίας συμπλοκὴν ἑῶλον ἀποφανῶν, ὀρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαθρίου τὸ δρᾶμα κατήκεν εἰς ἄστὺ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Ἀθήνας τὸν Ἀμφιάρακον εἰδὼς διὰ Φιλωνίδου. λάθοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀρμίνηστου τοῦ πρὸ Χαθρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἴπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκείθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέψῃ [γ. 145] «μηδαμῶς ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἐν' ἀνα-«κύβεται, κλητῆρ' ἄχου»· ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.»

III.

Ἐξ ὧν πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐελ- πῖς τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολοῖον καὶ κορώνην περιάμενοι παραγίνονται πρὸς ὀρνίθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὀρνίθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι μαθόντες δὲ ὕστερον, ἂ ὠφελθήσονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς. οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἄερί, Νεφε-

λοκοκκυγίαν ὠνόμασαν. ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον
 ἔωσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντεις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοι-
 τῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι· ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ
 πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοί,
 5 διὰ τὸ μὴ ἔσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερῶν ἀνιέναι,
 λιμῷ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὀρνίθας. ὁ δὲ
 σκοπὸς τοῦ δράματος, δικασθῆναι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους
 ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνή ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις.
 ἐγράφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμι-
 10 νίας νεῶς μεταπεμφθῆναι, διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρ-
 μῶν, καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.]]

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
 οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
 ἐλθόντες ἡρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.
 15 εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρῶν μετὰ πλειόνων
 πτηνῶν διδάσκει, τί δύναντ' ὀρνίθων γένος,
 καὶ πῶς ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
 πόλιν κτίσῃσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
 αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φαρμάκου
 20 πτέρυγας τ' ἐποιοῦν· ἡξίωσαν δ' οἱ θεοί,
 ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρῶντες γενομένην.

SCHOLIA IN AVES.

1. Ὁρθὴν κελεύεις : [[Ἡ εἰσθεσις τοῦ παρόντος δρά-
 ματος εὐθὺς ἐξ ἀμοιβαίων ἄρχειται προσώπων. οἱ δὲ στί-
 χοι εἰσὶν ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι σή', ὧν τελευ-
 25 τῶς

ἔσθαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ἐν εἰσθέσει δὲ μετὰ τὸν ρζα' στίχον κυλὸν ἱαμβικὸν μο-
 νόμετρον βραχυκατάληκτον, καὶ μετὰ τὸν ρζγ' ἕτερον
 30 ὁμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ
 ἔξω νενευκυῖα.]] τοῦτο λέγει ἐκ τὸν κολοῖον φέρων ὡς ἐν
 ἀπόπτῳ δένδρου τινὸς ὄντος καὶ τοῦ κολοῖου σημαίνον-
 τος κατ' ἐκείνο πορεύεσθαι. πεποιήται δὲ τὰ ὀνόματα
 τῶν πρεσβυτέρων, τῷ μὲν παρὰ τὸ πείθεσθαι, τῷ δὲ
 παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τῶν ἐλπίδων. — ὡς ἐν ἀπόπτῳ τινὸς
 35 δένδρου ὄντος, καὶ τοῦ κολοῖου σημαίνοντος δῆτα μετ'
 ἐκείνο πορευθῆναι. Br.

2. ἥδε δ' αὖ κρώζει : Τοῦτο ὁ τὴν κορώνην φέρων,
 ὡς εἰς τοῦναντίον τῇ κολοῖῳ παρακλεουμένης πορεύε-
 σθαι. τὸ γὰρ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω. καὶ ἐν ἄλλοις.
 40 κρώζει εἰς τοῦπίσω ἀπελθε. πλανύττομεν : Πλανύ-

μεθα. κοιμικῶς δὲ ἐκτέταται. — ἥδε δ' αὖ : Κορώνη
 κλεουμένη εἰς τοῦναντίον. Br.

4. προποροῦμένοι : Δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς
 τάναντία. προπορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν
 στήμονα τοῖς διαζυμένοις. — ἄλλως : μάτην. R. Br. 5
 προποροῦμένοι : Ὡς κἀκεῖσε πορευόμενοι. Br.

5. τὸ δ' ἐμὲ : Οὐκ εὖθης. Br.

6. (πλεῖν ἢ χίλια : Ἀττικὴ ἢ κρᾶσις τοῦ πλέον
 πλεῖν.)

7. [[τὸ δ' ἐμὲ κολοῖῳ : Ὅτι ὁ μὲν κολοῖον ἐκράτει, 10
 ὥστε δεῖξαι αὐτῷ δῆθεν τὴν πρὸς τὰ ὄρνεα ὁδόν· ὁ δὲ
 κορώνην διὰ τὴν χρείαν. διὸ καὶ μέφονται ἑαυτοῖς,
 ὅτι δὴ τοῖς ὀρνέοις πιστεύσαντες μακρὰν διήνυσαν καὶ
 οὐπω τὸ ζητούμενον εὔρον. Ἀττικῷ δὲ ἔθει εἰρηται
 ταῦτα ἀναπόδοτα, ὡς καὶ ἐν Νεφέλαις 208]

15

τὸ δὲ μὴ κυνὴν οἰκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
 νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ οὐκ εὖθης, ἢ οὐ μωρίας πλέον, ἢ
 τι τοιοῦτο. — τὸ δ' ἐμὲ : Οὐ μωρίας πλέων. Br.]]

8. ἀποσποθῆσαι : Ἀντὶ τοῦ ἀφανίσαι. ἀπὸ τῆς σποδοῦ·
 αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προὑπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων. 20
 (ἢ ἀποκροῦσαι, ἀφανίσαι, τυπτόμενον ἐκβαλεῖν.)

10. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' : Ἐρωτηματικῶς. δύναιο
 δ' ἂν ἐντευθεν τὴν πατρίδα ἰδεῖν, (τουτέστι) τὰς Ἀθή-
 νας. ὡς πολὺ δὲ ἀπεστηκότων ταῦτά φησιν.

11. Ἐξηκεστίδης : Τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ 25
 πλάνον (τὰς ὁδοὺς γινώσκειν). οἱ γὰρ ξένοι μᾶλλον
 ἴσασι τὰς ὁδοὺς. (τοῦτο δ' ἂν εἴη μεμνημένος καὶ ἐν
 τοῖς ἔπειτα, διὰ τούτων 761]

εἰ δὲ θεῦλος ἐστί καὶ Κάρ, ὡσπερ Ἐξηκεστίδης.
 ἐστί δὲ καὶ ἕτερος *** « ἔχων λύραν ἔργον Εὐδόξου τι- 30
 τάνει ψῦθυρον εὐθήθι νόμον. » μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ
 Πολέμων ἐν τῇ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατο-
 σθένηους ἐπιδημίας λέγων. ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης, κιθαρι-
 δὸς πυθιονίκης. νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα
 τὸν ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Παναθήναια δις. Ἄλλως. ὁ 35
 Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμωδεῖται. καὶ Φρόνιμος Μο-
 νοτρόπῳ

μεγάλους πιθήκους οἶδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν,
 Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην.
 ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους ***
 40 ὁ μὲν γε θεῖλος, ὁ δὲ κόλαξ, ***
 ὁ δὲ νόθος.)

12. σὺ μὲν ὦ τᾶν : Παίζων φησί. τουτέστι τὴν εἰς
 τὸ οἶμοι δδὸν βάδιζε.

13. (οὐκ τῶν ὀρνέων : Ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπωλίων. Δί- 45
 θυμος δὲ, δεῖνὰ φάσκειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρνέων πεπον-
 θέναι, ἐπεὶ Ὀρνεαί τῆς Λακωνικῆς εἰσι. πρὸ δὲ ἐπὶ
 δ' κακῶς περὶ Μαντίνειαν ἀπῆλλαξαν, ὡς καὶ τοὺς
 στρατηγούς ἀποβαλεῖν Λάχρητα καὶ Νικόστρατον, καθὰ
 καὶ Ἀνδροτίων φησίν. Ἄλλως. ὅτι οὕτως ἔλεγον καὶ 50
 ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπωλίων, [ὡς τῶν χυτρῶν,
 ἀντὶ τοῦ χυτροπωλίων]. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸ τὸ Ὀμηρι-
 κὸν [Od. N, 407] « ὄχρεις τόν γε σύεσσι παρήμενον, »
 τουτέστι συφεοῖς. ἐξῆς οὖν ἐπάγει « αἱ δὲ νέμονται πᾶρ
 κόρακος πέτρῃ. »)

14. ὁ πινακοπώλης : Ἀντί τοῦ ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λαπαρά τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκιον τιθέντες ἐπώλουν. ἡ πίνις εἶδος ὀρνέου. — τούτου δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [1077] μέμνηται « ἦν ἀποκατέην τις ὑμῶν Φιλοκράτης τὸν 5 στρούθιον, » δὲ ὄρνεα πωλεῖ. R.

15. ὅς τούτῳ ἔφρασκε νῦν : (Οἱ μὲν φασιν αὐτὸν διασῶ-
ρειν τὸν Λισώπειον λόγον καὶ δέον εἰπεῖν τῶν ἀνθρώπων,
λέγειν ἐκ τῶν ὀρνέων, οἱ δὲ οὕτως· ὅς ἐφρασκε μᾶλλον τῶν
ἄλλων ὀρνέων δύνασθαι προηγήσασθαι τῆς ὁδοῦ, καὶ δεῖ-
10 ξαι ἡμῖν αὐτὸν ἐκ τῶν ὀρνέων, οἷον ἐκ τοῦ συστήματος
τῶν ὀρνέων ἐν ταυτοῖς ὄντων. Ἄλλως. ἐφρασκεν ὁ Φιλο-
κράτης. τὸ δὲ νῦν, τουτέστιν ἡμῖν, δεικτικῶς. σημαίνει
ἡμῖν ἐκ τῶν ὀρνέων, τουτέστι διὰ τῶν ὀρνέων, ὅπου τὸν
Ἐποπα εὐρήσμεν. γράσσεται καὶ, ὡς τῷδε, καὶ διαι-
15 ρῶσι τινὲς καὶ προστιθέσιν τὸ ἐξῆς, τὸ, ἐκ τῶν ὀρνέων
ἀπέδοτο τὸν κολοῖον καὶ τὴν κορώνην. βιαίως γὰρ πρὸς
τοῦτο εἰρησθαι σημαίνει ἡμῖν τὸν Ἐποπα ὅς ἐστι,
δειξάντα ἐκ τῶν ὀρνέων. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἴρηκε
τὸ, ὅς ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων. ἔδει γὰρ, ἐκ τῶν
20 ἀνθρώπων.) — ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων, ἔδει εἰ-
πεῖν ἐκ τῶν ἀνθρώπων. τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγέ-
νετο, εἴτα ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοῖον καὶ τὴν
κορώνην. ἡ οὕτως· ὅς ἔλεγε φράσειν τὸν Τηρέα ἐκ τῶν
ὀρνέων καὶ δεῖξιν ὅστις ἐστὶν ἐκ τῶν ἄλλων ὀρνέων.

25 Rav.

17. τὸν μὲν Θαρρελείδου : (Σύμμαχος, Ἀσωπόδω-
ρον. καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου
κεκοιμώθηται, καὶ ὁ κολοῖος μικρὸς ὢν ἐκ τῶν πετρῶν
τὴν σύστασιν ἔχει. Ἄλλως. ἄδελον εἰ Ἀσωπόδωρον
30 λέγει, ὅς κοιμώδεται ἐπὶ σμικρότητι σώματος. ἦν δὲ
καὶ ὁ Θαρρελείδης μικρὸς. Ἄλλως.) οἱ μὲν πλείους
ὑπεπλήρυσαν υἱὸν τινα Θαρρελείδου βραχύν καὶ παρα-
πλήσιον κολοῖῳ κοιμώδισθαι. οὐκ ἔχοντες δὲ υἱὸν αὐ-
τοῦ διὰ τῆς κοιμωδίας εἰπεῖν. μήποτε οὖν, φησὶ, κατὰ
35 περιφρασιν εἴρηκε Θαρρελείδου κολοῖον, ἐν ἱσῷ τῷ
Θαρρελείδῃ, ὅς ἐστι κολοῖώδης. ἡ δὲ κολοῖος αὐτὸν
πωλοῦντα διαβάλλει. (Ἄλλως. ὁ τοῦ Θαρρελείδου
υἱὸς ἐγένετο κολοῖος.) — τὸν μὲν Θαρρελείδου : Ὑῖον.
Brunck.

40 19. τῷδ' οὐκ ἄρ' ἦσταν : Τινὲς διὰ τοῦ ἱσῷ
ἀντὶ τοῦ ἦδεσαν. τουτέστιν οὐδὲν ἦδεσαν ἔξω τοῦ δά-
κνειν. ἡ ἀντὶ τοῦ ἦσαν. τουτέστιν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ
δάκνειν. — οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν : Στίγος [40]

45 Ἀθηναῖοι δ' ἐπὶ τῶν δικῶν
ἄδουσιν πάντα τὸν βίον. » R.

20. [καὶ νῦν τί κέχηνας : Ὡς τοῦ κολοῖου κεχηνό-
τος, κατὰ τῶν πετρῶν δὲ, ὅπου ἐστὶ τόπος πετρού-
δης.]

22. ἦ δὲ μὰ Δ' ἐνταῦθα : Ἐδεικτοποίησεν ὡς παν-
50 ταχρὲν ἀποκεκλημένης τῆς ὁδοῦ. [ἄλλω δὲ ὀνόματι
κέχηται.]

23. ἦ δ' ἡ κορώνη : Ὡς ἤδη φεγγαμένης αὐτῆς.
δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς

γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη. [βρούκουσα δὲ, δάκνουσα
παρὰ τὴν βορρὰν, οἶονεῖ βρούκουσα.]

26. βρούκουσ' : ἐσθίουσα. R.

(28). ἐς κόρακας ἐλθεῖν : Παῖζει. ἐπεὶ εἰς τὰ ὄρνεα
βούλεται ἀπελθεῖν. [ἐν λόγῳ δὲ, ἐν τῇ ὑποθέσει.] 5

31. τὴν ἐναντίαν Σάκκ : Οὗτος ἐστὶν Ἀκίστωρ,
τραχυπόδις ποιητής. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάκκας, διὰ τὸ
ξένος εἶναι. Σάκκαι δὲ ἔθνος Θρακικόν. (Θεόπομπος δὲ
καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σάκκην προσηγόρευσε Τισα-
μενόν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν. εἰς δὲ τὴν 10
ποίησιν αὐτὸν κεχλευάκκσι Καλλίας μὲν ἐν Πεδήταις
« καὶ Σάκκας, ὃν οἱ χοροὶ μισοῦσι. » Κρατῖνος δὲ ἐν
Κλεοβουλίναις « Ἀκίστωρα γὰρ ὅμως εἰκὸς λαθεῖν
πληγὰς, ἐν μὴ συστραχῇ τὰ πράγματα. »)

34. οὐ σοδοῦντος : Ὡς ἐπὶ ὀρνέων τοῦτό φησι. 15
[πάντες γὰρ σοδοῦσι τὰ ὄρνεα.]

35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος : Τὸ μὲν ἀνεπτό-
μεσθα ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων, τὸ δὲ ἀμφοῖν τοῖν
ποδοῖν ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πετροῖν. (ἡ ἐκ τῶν νεῶν,
αἱ οὐριοδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν.) ὁ δὲ 20
νοῦς, παντὶ σθένει, (ὅς ἐστι τελείως. προληπτικῶς δὲ τῇ
τῶν ὀρνέων χρώνται μεταφορᾷ, ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλίγον
ὑστερον ὀρνιθωθήσονται.)

38. ἐναποτίσαι χρήματα : Παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ
ἐμβῶναι καὶ ἐνοικεῖν, εἶπεν ἐναποτίσαι χρήματα. εἰς 25
τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι συκοφαντοῦμενοι πολ-
λοὶ ἀπέτινον χρήματα.

39. (οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες : Παρὰ τοῦτο καὶ ὁ
Φιλήμων « ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ὧ γύναι, λαλεῖ. »
τὸ δὲ ἐπὶ τῶν κραδῶν, ὅτι ἀπὸ ἐνὸς τὰ ἄλλα πάντα 30
δένδρα ἐμψαίνει.) [κράδη δὲ ἡ συκῇ.] — ἀπὸ ἐνὸς τὰ
ἄλλα δένδρα ἐμψαίνει. R.

42. τόνδε τὸν βάδον : (Ἐν παιδιᾷ παρεστραχμάτισται.
ὡς ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος, οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βά-
δος. Ὅμηρος [II. Z, 202] « πάτον ἀνθρώπων ἀλαεῖνων. » 35
Ἄλλως. εἴρηται μὲν ὁ βάδων· ὅμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ
παίζειν εἰώθασιν τὰ τοιαῦτα, ὡς Εὐπόλις Χρυσοῦ γένει
« τισσῶν ὧ ῥαψῳδέ. ») — τὴν πορείαν. R.

43. κανοῦν δ' ἔχοντες : Τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν,
ἵνα οἰκίσαντες ἐπὶ τῇ ἰδρύσει θύσωσιν. ὅτι δὲ χύτραις 40
ἱδρυον εἴρηται ἐν Εἰρήνῃ [928]. Δίδυμος δὲ φησιν ἀμυν-
τήρια αὐτοῦς τῶν ὀρνέων βαστάζειν, ἀντὶ ὅπλου μὲν
τὸ κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας τὴν χύτραν, ἵνα μὴ
ἐριπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπη αὐτοῦς. τὰς δὲ μυρρίνας
πρὸς τὸ ἀποσοθεῖν.

45. ὅπου καθιδρυθέντες : Τοῦτο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, 45
« ἀνεπτόμεθα ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. »
εἴτα ἐφεξῆς, κανοῦν δ' ἔχοντες, καὶ τὰ ἐξῆς. τὰ δὲ ἄλλα
μεταξὺ εἴρηται.

47. λείπει τὸ γενόμενον. R.

48. ὅπου. R.

50. ἄνω τι φράζει : Ὡς ἄνω αὐτῆς νεουόσης ἐπὶ τινα
τόπον ὑψηλόν.

54. [τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν : Πρὸς τὴν τῶν παί-

δων συνήθειαν τοῦτο λέγει. ψασι γὰρ ἔκτεινοι πρὸς ἀλ-
λῆλους ἰδόντες ὄρνεα, ὁδὸς τὸ σκέλος τῇ πέτρᾳ καὶ πε-
σοῦνται τὰ ὄρνεα. τὸ δὲ ἀλλ' οἷόν' ὃ δρᾶσιν Ἀττικῇ
ῥάσι. πρὸς δὲ τὸ εἰρημένον παίζων αὐθις εἶπε, σὺ δὲ
τῇ κεφαλῇ.]

57. τὸν Ἐποπα παῖ καλεῖς : Οὐ πιθάνον, ψησιν,
ἐπὶ οἰκίαν ὀρνέον ἐλθόντα παῖ παῖ καλεῖν. οὐ γὰρ εἰσιν
ἄνθρωποι, ὥστε καὶ παιδάς ἔχειν.

58. ἐποποι : Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνου-
σιν, ἀπὸ τοῦ οἱ ἐποποι· οἱ δὲ περισπῶσιν, ἔν' ἣ ἐπίρ-
ρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. εἰ δὲ προπαροξύνουτο, ὁῖλον
ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἐποπος.

60. [τίνες οὗτοι : Τροχίλος εἰς τῶν ὀρνέων ὑπακούει
οἰκέτης τοῦ ἐποπος.]

61. [τοῦ χασμήματος : Ἐπεὶ πρόσωπον ὀρνέου
ἐποίησεν ὁ ὑποκριτὴς ἔχοντος τὸ βράμπος κεχηνός, διὰ
τοῦτο εἶπεν χασμήματος.]

62. ὀρνιθοθήρα : Νομίζει τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ θηρᾶ-
σαι τὰ ὄρνεα ἐλληθυθέναι.

63. οὕτως τί θεινόν : Τὸ κάλλιον ἀντὶ ἀπολύτου κεῖ-
ται. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ καλὸν λέγειν, τὸ ἡμᾶς ὑποπτεύεσθαι
τοιούτους εἶναι. ἐωρακῶς δὲ αὐτὸν φοβούμενον τοῦτο
ψησιν. (οὕτω θεινὸν πρᾶγμα ἔστιν οἱ ὀρνιθοθήραι. οὐκ
ὥφειλες οὐδὲ ἡμῖν εἰπεῖν.) οἱ δὲ ἐν ᾗθι τὸν λόγον ἀκού-
ουσιν οὕτω· οὕτωςί τι θεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν, του-
τέστιν οὕτω τι θεινὸν ἔχομεν ἐκ τῆς ὀψείας, ὥστε ὀρ-
νιθοθήραι νομίζεσθαι. οὐδὲ λέγειν σε τοῦτο κάλλιον ἔστιν
ὅτι ἐσμεν ὀρνιθοθήραι.

65. Ὑποδεδιδώς : Ὅνομα ἔπλασεν ὀρνέου Ὑποδε-
διδώς. — ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν καὶ ἐκτραπέλων ὄντων
ὀρνέων. R. (Λιβυκὸν δὲ, ἔπει· οἱ Λίβυες βάρβαροι καὶ
δειλοί. ἢ ἔπει πολύορνος ἡ Λιβύη.)

(66). τὰ πρὸς ποδῶν : [Ὑπὸ τοῦ φόβου ἀδιανόητα
ἐφθέγγετο. ἢ ψησιν, ἐρώτα τὰ πρὸς ποδῶν σου ὄρνεα,
εἰ βούλει, περὶ ἐμοῦ. ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν, ὅτι ὄρ-
νεα ἐσμεν, μάνθανε. Ἄλλως.] γράφεται καὶ μὴν
ἐρώτα πρὸς ποδῶν, ὅτι σαφέστερον. καὶ τάχα ἂν εἶη
κατὰ τὴν παλαιὰν σημασίαν γεγραμμένον τὸ ἔρου ἔρω,
μετελῆγθη δὲ εἰς τὸ ω. ἐν τισι δὲ γράφεται, καὶ μὴν
ἐρώτα πρὸς τίνων. ἢ καὶ οὕτω, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς
ποιῶν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τίνων ἐσμεν ὀρνέων ἐρώτα καὶ
τίσι προσήκομεν. ἔστι δὲ τὸ ὅλον λόγον οὐκ ἔχον καὶ
ἐπὶ τὸ καὶ μὴν ἀκαίρως ἔσται λεγόμενον. κάλλιον οὖν τὰ
πρὸς ποδῶν, πυνθάνων τῶν ποδῶν ὅτι ὄρνεα ἐσμεν. λέ-
γει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐναυφεῖως.

68. Ἐπικεχρόνως : Καὶ τοῦτο ὡς ὄνομα ὀρνίθος ἐπαίξε
παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῆψ. φασιανὸς δὲ συκο-
φάντης, παρὰ τὸ φαίνειν μετὰ φασιανῶν εὐρισκόμενος.

69. τί θηρίον πότ' εἶ : Δέον εἰπεῖν ὄρνεον, πρὸς τὸ
τεραστικὸν τοῦ σώματος θηρίον εἶπεν.

70. ὄρνις ἔγωγε δούλος : Σημειῶσαι ὅτι καὶ τὴν εὐ-
θείαν τοῦ ὄρνις ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.

71. ἀλεκτρυόνος : Φυσικόν ἔστι τοῦτο ἐν ταῖς συμ-

βολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων, τοὺς ἡττηθέντας ἔπεσθαι τοῖς
νενικηκόσι. (καὶ Θεόκριτος [22, 72]

ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῦδε κρυομοί.)

76. Φάληρικὸς ἀφύας : (Ὅτι πληθυντικῶς λέγουσι
τάς ἀφύας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται πληθυντι-
κῶς, διὸ τὸ χ.) Φαληρεὺς δὲ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

78. ἔνους δ' ἐπιθυμεῖ : Ἀθάρας. (τορύνῃ δὲ λέγεται
τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. σημειωτέον δὲ ὅτι τορύνῃ
πανταχοῦ ἐκτέταται εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι.)

79. τροχίλος ὄρνις οὗτος : Παρὰ τὸ τρέχω. ἐπεὶ συν-
εχρῶς εἶπε τὸ τρέχω, πέπαυχε τροχίλος εἰπών. ἔστι δὲ
καὶ ὄρνεον τροχίλος. καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιούσι
δὲ τινες τὴν μέσσην δύνειν.

82. μύρτα καὶ σέρφους : Σέρφος σκοληκῶδες ζώ-
φινον, (ἢ μυρμηκῶδες. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. καὶ
ἡ παροιμία « ἐνεσσι καὶ μύρμηκα καὶ σέρφω χολή. »
Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτῃ Γοναῖς

ἄπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια,
σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.)

μύρτα δὲ ὁ τῆς μυρσίνης καλεῖται καρπός, ὃς ἔστιν
οἰκείος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν.

85. κακῶς σὺ γ' ἀπόλοιο : Πρὸς τὸν θεράποντα τοῦ
ἐποπος λέγει εἰσελθόντα (καὶ κεχηνότα).

87. [ὑπὸ τοῦ θεοῦ : Ἰδὼν γὰρ τὸν δοῦλον κεχηνότα
ἐφροδύθη.]

89. ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. R.

90. [ἀπέπειτατο : Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησε τοῦ γελοίου
χάριν.]

91. [ὡς ἀνῶρεος εἶ : Ὡς πολὺ. ἐν εἰρωνείᾳ δέ.]

92. ἀνοίγε τὴν ὕλην : Δέον εἰπεῖν τὴν θύραν ἢ τὸν
οἶκον τὴν ὕλην εἶπεν. καὶ γὰρ ἐν ὕλαις διαγούσιν οἱ
ὄρνευς.

94. τίς ἡ πτέρωσις : Ἐπειδὴ ὀρῶσι ξένην ὄψιν τοῦ
ἐποπος, καταπλήττονται. ἔστι γὰρ τῇ πτερῶσει τὸ ὄρ-
νεον κατάπυκνον, καὶ τρεῖς ἔχον ἄκρας ἐν τῇ λόφῳ.
— ἐπεὶ τρεῖς λόφους ἔχει ὁ ἐποψ. R.

(95). τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες : Εὐθὺς οἰωνιζόμενοι
εἰώθασιν λέγειν πρὸς τὸ, τίς ὁ ζητῶν θεοῦ τινὸς ὄνομα,
ἢ υγιάν, ἢ τι τοιοῦτον. καὶ νῦν οὖν ἔφη, [τίνες οἱ
ζητοῦντές με, πρὸς ὃ ἐπάγει,] οἱ δώδεκα θεοί. τὸ δὲ
ἐξῆς παρ' ὑπόνοιαν, ἐπεὶ ἐκσκευος φαίνεται αὐτοῖς.

96. εἴχασιν ἐπιτρίψαι σε : Δύναται μὲν ἐπὶ τοῦ
ἐποπος λέγειν, οὗτοι ζητοῦσὶ σε ἐπιτρίψαι διὰ τὴν
ὄψιν· δύναται δὲ καὶ ἐρ' ἑαυτῶν λέγειν, εἰόκασιν οὗτοι
ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι ὡς ἐλθόντας. ἐκφωθεῖ γὰρ αὐτοὺς
τὸ προσωπεῖον. [τὸ δὲ εἴχασιν, ἢ εἰόκασιν ἢ παρεγέ-
νοντο.]

99. τὸ τοῦ ὀρνέου πρόσωπον. R.

100. τοιαῦτα μέντοι : Ἐν γὰρ τῇ Τηρεῖ Σοφοκλῆς
ἐποίησεν αὐτὸν ἀπωρινωμένον καὶ τὴν Πρόκην. ἐν 50
ὃ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα.

102. πότερον ὄρνις : (Ἐπαίξε. δέον εἰπεῖν ἀνθρω-

πος, ταῶς εἶπεν. δῖνεται δὲ καὶ περισπᾶται.) ὁ μῦθος δὲ λέγει τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλήσθαι. διὰ τοῦτο φησι, πότερον ὄρνις εἴ σὺ ὁ λεγόμενος Τηρεὺς παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰῶ, ἢ ταῶς. τὸ δὲ ὄνομα περι-
 5 σπῶσιν οἱ Ἀττικοί. — ὄρνις ἢ ταῶς : Ὡς εὐκρίτος ὄρνις, πρὸς τὸ μέγεθος δὲ τοῦτο λέγει ἢ διὰ τὴν ποι-
 κίλῃν ἐσθλῆτα ἦν ἐνεδύσατο. Ἄλλως, ἐπαίξει τὸ γε-
 νικὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπήγαγε τὸ εἰδικόν. V.

104. ἐξερρύχης : Παρόσον ἄνθρωπος ἐξεληλύθει, μὴ
 10 ἔχων περὰ πλὴν τῆς κεφαλῆς ὄρνις ἐπτερωμένης.

106. ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν. R.

107. [ὦ βορώ : Πρὸς τὴν παράθεσιν τῶν λέξεων,
 15 ὅτι ἐκ παραλλήλου ἢ διαφορὰ δηλοῦται. τὸ δὲ χ. πρὸς
 τὸ συνεχῆς τῶν νοητῶν.]

108. ὅθεν αἱ τριτάραι αἰ καλαί : Ἄντι τοῦ ἐξ Ἀθη-
 νῶν. (μέγα γὰρ ἐρρόνον Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ.)

109. Ἡλιαστά : Δικασταί. ἀπὸ τοῦ μεγάλου δι-
 καστηρίου τῆς Ἡλιαίας. οὕτως δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν
 20 ὑπαίθρῳ εἶναι τόπω καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι.

μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου : Πέπονθε. κῆται δὲ ἀντὶ
 25 τοῦ οὐκ, ἀλλὰ θατέρου τρόπου, τουτέστι μισοδικοί.

110. μισοδικοί. τὸ μισοδίκον. R.

111. ὀλίγον ζητῶν : Τοῦτο λέγει, ὅτι οἱ ἄγροικοι
 30 μόνον εἰσὶν οἱ μὴ φιλοδικασταί, ὡς ὀλίγων ὄντων τῶν
 25 μισοδικῶν καὶ τούτων ἀγροίκων. αἰ δὲ τούτους τε καὶ
 τοὺς ἱππεῖς ἐπαίνει. ἅμα καὶ ὅτι τὰ σπανίζοντα τῶν
 σπερματικῶν μᾶλλον παρὰ τοῖς ἄγροικοῖς εὐρίσκεται.

113. ἀντὶ τοῦ εἰς ὀμιλίαν ἔλθεῖν. R.

120. διὰ ταῦτα. R.

121. εὐερον : (Οἷον μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὐερίον.
 30 Πλάτων Ὑπερβολῇ « καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέ-
 « λαυγ' Ὑπερβολος, ὥστ' αὐχμότατος ἐστί. » Κρατῖ-
 νος Πυλαία « γλῶσσαν εὐερίον βοτῶν. » λέγει δὲ περὶ
 τῶν προβάτων.) — ἀντὶ τοῦ εὐέρον. τοιαῦτα γὰρ
 35 ζητοῦσιν οἱ μετοικιζόμενοι. ἢ ὁ βαλεῖν ἀπὸ μεταφορᾶς
 τοῦ ἐρίου. R.

(122). σισύραν : Σισύρα καὶ σισύρα καὶ σίσυς δια-
 φέρουσι. σισύρα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων
 40 ἐπὶ τὰς τρίχας ἔχον σκέπαστρον. τὴν δὲ σισύραν οἱ

κατὰ Λιθύην λέγουσι τὸ ἐκ τῶν κωδίων βαπτόμενον
 ἀμπερόνιον. σίσυς δὲ ἐστὶ παχὺ ἱμάτιον καὶ εὐτελές,
 πρὸς δὲ καὶ μικρόν, ἐπιτήδειον εἰς ἐν ἄπτεσθαι, οἷον
 45 ἐξωμίδιον. — σισύρα γλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον
 ἀπλοῖδος ἢ ἐξωμίδος ἢ τοιοῦτο τινός. Ἀριστοφάνης

ἐν Νεφέλαις [10] « ἐν πέντε σισύραις. » V. ὁ δὲ Ἐρα-
 50 τοθένης ὡς ἐστὶ βραίτη, καθάπερ τὸ δένδρον τὸ αὐτὸ
 καὶ ἄνδραγον καὶ ἀνδρόγην καλοῦμεν, οὕτως ὦντο
 σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκδέχεσθαι, καὶ τρίτην
 προσημειοῦσιν σισύρην οἱ κατὰ Λιθύην τὸ ἐκ τῶν

κωδίων, τὸ ἀμπερόνιον καλούμενον. — καὶ τὴν σισύ-
 55 ραν βραίτην ὑπέλαβον εἶναι τινές. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ἀλη-
 θές, ἀλλὰ γλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμίδα ἢ
 διπλοῖδα ἢ τοιοῦτόν τι. οὕτως ἐν τῷ λεξικῷ. V.

ἐγκατακλιθῆναι : Οὕτως Ἀττικοί, ὡς ἐν Νεφέλαις

[691] « ἀλλὰ κατακλινεῖς θουρι. » τὸ δὲ κλινθῆναι κοι-
 νόν. — μαλθακὴν : μαλακὴν. λέγει δὲ τὴν τῶν προ-
 60 βάτων. V.

123. τῶν Κρανῶν : Τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸ τραχὺ
 καὶ λεπτόγειον. (ἢ ἀπὸ Κρανῶν βασιλείας.)

124. (προσφορωτέρων δὲ νῶν : Ἄντι τοῦ ἡμῖν ἐπι-
 τηδεῖν, ἀλλήν ζητοῦμεν.)

125. ἀριστοκρατεῖσθαι : Ἄντι τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι.
 Ἀριστοκράτης δὲ, Σκελλίου υἱός, ἐπεβούλευσεν εἰς
 110 κατάλυσιν τῷ δήμῳ. (Ἄλλως, ἀρίστους κεκριμένους
 100 θέλεις ἔχειν ἄρχοντας τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως, οἷα
 ἢ παρὰ Λακεδαιμονίους πολιτεία ἦν. ἢ γὰρ τῶν Ἀθη-
 ναίων δημοκρατία ἦν.)

126. καὶ τὸν Σκελλίου : Παρὰ τὸ ὄνομα πέπαιγεν,
 115 ἐπεὶ Ἀριστοκράτης Σκελλίου ἦν υἱός, ὃν δ' ὀλίγωρ Δη-
 100 μοσθένης (ἔγραψεν. ἀριστοκρατία δὲ ἡ ὀλιγαρχία).
 οὕτως οὖν, φησί, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν
 Ἀριστοκράτην μισῶ, ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶί : Νῦν οὐ τὴν πρῶϊαν
 120 λέγει, ἀλλ' ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ πρῶί. (οὕτως γὰρ ἐστὶ τὸ
 20 πρῶί. διὸ δῖνεται. τὸ δὲ πρῶί περισπᾶται.) — οὕτω
 συνοσπλάθως λέγουσι. Εὐπολὺς Βάπτει « ἐκεῖ γὰρ
 ἐξῆς ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῶί. » R.

132. (λουσάμενα πρῶί : Οὕτως Ἀττικοί. δῖνεται
 125 δὲ καὶ τὸ ἐξ εἰ ἀπὸ τοῦ πρῶί γεγόμενον, ὡς ἀπὸ βα-
 25 ρείας καὶ ὀξείας ὄν, ὡς τὸ ἐσταῶς ἐστῶς.)

134. μὴ μοι τότε γ' ἔλθης : Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ
 130 συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίξει δὲ εἰς
 τὸ ἐναντίον. ἢ γὰρ παροιμία ἐστὶ, « μὴ μοι τότ' ἔλθης,
 30 ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς. »

135. ταλαιπώρων : Ἐν εἰρωνείᾳ.

139. ὦ Στιλβωνίδη : Ὡς λαμπρὴ καὶ ἀπὸ βαλανείων
 135 κεκαλλωπισμένη. — ἢ ἀπλῶς ὄνομα κύριόν τινος
 λέγει. R. ἢ Στιλβωνος παῖ. διασύρει δὲ τοῦτον, ὡς
 35 παῖδα ἔχοντα.

141. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας : Ἄντι τοῦ περι-
 140 πλέξω. ὁ μὲν γὰρ τὰς τῆς γαστρὸς τρυφᾶς ἐβούλετο,
 ὁ δὲ τὰς αἰσχυρὰς ἡδονάς. προσηγάγου δὲ, ἀντὶ τοῦ πρὸς
 ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

[142]. ὠρχιπέδησας : Ἄντι τοῦ τῶν ὄρχεων ἤψω καὶ
 145 κατέσχευς αἰσχυρῶς. (δειλακρίων δὲ, δειλότατε, κακό-
 100 δαιμον.) ἐν ᾗθει δὲ, ἢ ἀληθῶς λέγει.

145. παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν : Ἡ ἐρυθρὰ θά-
 145 λασσα παρὰ τὸν ἀνατολικὸν Ὠκεανόν. [κατὰ δὲ ἄλλους
 τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν λέγει.]

147. ἡ Σαλαμινία : Δύο εἰσὶ νῆες παρὰ τοῖς Ἀθη-
 150 ναίοις ὑπερέτιδες, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία. ὅν ἡ
 μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἤγεν, ἣν
 ἐπ' Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμψθῆναι Θουκυδίδης, ἡ δὲ Πά-
 50 ραλος τὰς θεωρίας ἀπήγεν, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμ-
 πόμενα. — ἀντὶ τοῦ μάστουρα. R.

149. τί οὐ τὸν Ἡλείον Λέπρεον : Καθ' ὑπάρξεσιν τοῦ
 155 τὸ Λέπρεον εἶπεν. ἐστὶ δὲ τῆς Τριφυλίας πλησίον,
 πόλις τῆς Πελοποννήσου. Λέπρεον δὲ Δίδυμός φησιν

ὠνομάσθαι ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους, ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεσι λεπτῶσι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὠνομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους (ἢ διὰ τὸ τοὺς πρῶτως οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτη τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι. τοὺς οὖν πλησιοχώρους Λεπρεώτας αὐτοὺς καλεῖν. τοὺς δὲ, μὴ βουλομένους δοκεῖν ἄλθεσθαι τῷ ὀνόματι, Λέπρεον τὴν πόλιν καλέσαι. οὐδετέρως γὰρ λέγεται ἡ πόλις τὸ Λέπρεον. ὁ δὲ ἄρσενικῶς εἶπεν.)

150. [ὁς οὐκ ἰδὼν : Ἄλλ' ἐξ ἀκοῆς μαθὼν. πλεονάζει δὲ τὸ ὅς.]

151. ἀπὸ Μελανθίου : (Μελάνθιος ὁ τραγικὸς κωμωδεῖται λεπρὸς καὶ κακοπράγμων. κωμωδεῖται γὰρ εἰς μαλαχίαν καὶ ὀψοφαγίαν. Πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν Σκευαῖς ὡς λάλον σκώπτει. Καλλιὰς Πεδήταις

τίς ἄρα τοὺς Μελανθίου τῷ γνόσσομαί, οὐς ἂν μάλιστα λευκοπρόκτους εἰσίδῃς.)

εἶγε Μελάνθιος λέπραν. ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλαχίαν.

152. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι : Λεῖπει τόποι. Ὅπου δὲ πόλις Λοκρίδος, (ἥς μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ [331] « Ὅπσεντά τε Καλλιάρῳ τε. ») — Ὅπουντίους δὲ τοὺς τυφλοὺς φασί. R.

153. (ἀλλ' ἔγωγ' Ὅπουντίους : Οὗτος συκοφάντης πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος. ἐπαῖξεν οὖν ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. Ἄλλως. ὅτι ἐτερόφθαλμός τις ἦν, ὅθεν οὕτω τοὺς τυφλοὺς φασίν.)

156. ἐς τὴν τριβήν : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐφῶν ἱματίων, τῶν ὑπουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου. (Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος ἡ μεταφορά, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν διατριβήν.)

157. ἄνευ βαλλαντίου : Ἀντὶ τοῦ, ἄνευ ἀργυρίου καὶ δαπάνης.

158. κίβδηλῖαν : Τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον. μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλα λέγεται παρὰ τὸ ὑπὸ Χίων δεδηληθῆσθαι. [Ἄλλως. κίβδηλα ἐλέγετο νομίσματα τὰ ὑπὸ Χίων δεδηλημένα, ἥτοι βεβλαμμένα, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. Ἀθηναῖοι γὰρ καὶ Χῖοι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο, διὸ τὰ Χίων νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου Ἀθηναῖοι ἐγχαράξαντες ἀπεστρέφοντο, καὶ ἐκάλουν αὐτὰ χίβδηλα ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄντα. παραλαβούσα δὲ ἡ συνῆθεια τὴν φωνὴν τὸ δεδολωμένον νομίσμα κίβδηλον ὠνόμασεν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ εὐγλωττότερον.]

159. εἶδη φυταρίων. R. V.

160. σισύμβρια : Φύλλα τινὰ οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφεῖοι.

161. [νυμφίων βίον : Ἡ ὅτι οἱ γαμῶντες στεφανοῦνται, ἢ εἰς ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.]

162. φεῦ φεῦ : Ἔστι μὲν καὶ σχετλιαστικὸν καὶ θαυμαστικόν, νῦν δὲ θαυμαστικόν.

165. [περιπέτεσθε : Ἀντὶ τοῦ, ἕνα τόπον ἔχετε.] κεχρηνότες : Ὡς μωροί. τὸ γὰρ κεχρηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνότητων παραλαμβάνεται.

166. (αὐτίκα : Οἷον εὐθὺς. ἅμα τῷ πυθέσθαι, ὅτι τις ἄστατος, εὐθὺς ἄτιμον νομίζουσιν.)

167. τοὺς πετομένους ἦν ἔρη : Ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων. ἔστι δὲ Ὅμηρικόν [Il. Z, 239] τὸ σῆμα « εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε. » ὁ δὲ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος. λέγει δὲ ὅτι, ἦν τις ἐρωτήση περὶ τῶν πετομένων, τίς ὄρνις οὗτος, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταῦτα. οὗτος δὲ διεβάλλετο ὡς εὐμετάδελχτος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ (καὶ νομισμῶ) καὶ πονηρίᾳ ὀνειδίζουσι τὸν Τελέαν.

168. (τίς ὄρνις οὗτος ὁ Τελέας : Πλάτων Σύρφακι ἐπὶ τοῦ Τελέου

νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.

κωμωδεῖται δὲ εἰς πολλά. Σύμμαχος δὲ πρὸς οὐδὲν, ἢ ὅτι Τελέας ὄρνειον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [885] ὄρνειόν τι καταλέγει « τελέα καὶ τετράδι καὶ ταῶνι καὶ βασιλίσκῳ. » — διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην. V.

169. ἀστάθμητος : Ἄνιστος. ἄστατος. Vici.

170. (ἀτέκμαρτος : Οἷον, σημειῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων. μωμᾷ δὲ, ψέγεις.) — δόλιος. R.

172. [μίαν πόλιν : Καλεῖ νῦν πόλιν τὸ περιέχον ἅπαν.]

175. βλέπε νῦν ἄνω : Ὡς καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν. [διαστραφῆσομαι δέ,] τὸν τράχηλον κλάσω.

179. ὀρνίθων πόλος : (Τὸ μὲν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι ἔστι τόπος τις αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι, τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος καὶ πόλος. ἐξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημειῖον τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ « καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον, » ὡς αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων.) — πόλος παρὰ τὸ πολεῖσθαι ἐν αὐτῷ πάντα. R.

180. θαυμάζει τὴν λέξιν. R. V.

181. ὅτι δὲ πολεῖται : Ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὸν πόλον.

183. ἦν δ' οἰκίστηε τοῦτο : Οἰοῖται τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐὰν περιτείνιστηε.

184. κεκλήσεται πόλις : Ἐπαίξε παρὰ τὸ πόλος σχηματίσας τὴν πόλιν.

185. ὥσπερ παρνόπων : [Εὐγείρωτοι γὰρ οἱ πάρνο- πες. ἔστι δὲ] εἶδος ἀκρίδων. οἱ δὲ κωνόπων λέγουσι.

186. (τοὺς δ' αὖ θεοὺς : Ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Μηλίων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρχησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρῶτῳ ἔτι Νικίας Μῆλον παρεστήσατο, οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν, πρῶτην ὑποτελῆ οὔσαν.)

λιμῷ Μηλίων : Ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. Μῆλος δὲ ἔστι

πολις Θεσσαλίας. καὶ οἱ Μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων λιμῶ ἐπιέσθησαν καὶ παραδεδώκασι νει-
τους, [ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ].

189. Βοιωτοὺς διόδον αἰτούμεθα : (Πολέμιοι ἦσαν οἱ
5 Βοιωτοὶ τῶν Ἀθηναίων, συμβαλόντες Ἀκεδαιμονίοις
διὰ Δεκέλειαν μαχομένοις. ὅτε οὖν θέλουσιν Ἀθηναῖοι
εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν, δηλοῦσι Βοιωτοῖς παρακαλοῦντες
ὑποχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ. Ἄλλως.) τινὲς φασὶ μετροῦν
Πυθοὺς καὶ Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷόν
10 τε εἶναι ἀπελθεῖν Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ, εἰ μὴ παρέλθωσι
Βοιωτίαν. παίζει δέ τότε γὰρ μόνον διόδον ζητοῦσιν,
ὅταν στρατεύμα διὰ γῆν ὅταν δὲ ὀλίγοι καὶ εἰρηνικῶς
ἢ καθ' ἓνα, οὐκέτι.

192. καὶ τοῦ χάους : Χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος νῦν, ὡς
15 Ἰβυκος « ποτᾶται ὃ ἐν ἄλλοτρίῳ χᾶει. » διαφρῆσσετε,
διαφορήσετε, διαπέψετε. — Πυθῶδες : Πυθὼ ἢ τοῦ
Ἀπόλλωνος πόλις. [Hom. Od. Θ, 80 : « Πυθοῖ ἐν ἡγα-
θέῃ. » Vicl.

194. μὰ νεφέλας : Νεφέλη [οὐ μόνον ἡ καπνώδης τῆς
20 γῆς ἀναθυμίασις, ἀλλὰ καὶ] εἶδος δικτύου θηρευτικῆς.
οὕτω δὲ τὰ προστυγόντα ὤμνουν, μὰ κρήνας, μὰ γῆν,
μὰ ποταμούς.

199. βαρβάρους ὄντας : Ἀντὶ τοῦ ἀφώνους ἢ ἀνη-
κόους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. (ἵνα
25 δὲ μὴ θαυμάσῃ ἀκούσας, σὺ αὐτοῖς διηγήσῃ ὁρνεοῖς
οὔσι, φησὶν, ὅτι νοοῦσιν ἐξ ἑμοῦ διδαχθέντες.)

202. ἐς τὴν λόχμην : Λόχμη δασὺς τόπος. πλα-
γία σύμφυτος καὶ λοχμώδης.

203. ἀηδόνα : Τὴν Πρόκνην γαμετὴν οὖσαν, ἥτις εἰς
30 ἀηδόνα μετεβλήθη.

204. (καλοῦμεν αὐτούς : Ἐν σχήματι εἴρηκεν ἀπὸ
ἐνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικόν. καὶ πρὸς τὸ σχῆμα τὸ γ.)

209. ἄγε σύννομέ μοι : Ὡς μετέφρουσα τοῦ αὐτοῦ βίου
καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὁρνέων. μελικῶς
35 δὲ ἄρχεται. (τὸ δὲ μέτρον ἐστὶ καταληκτικὸν ἀναπαι-
στικὸν δίμετρον.) [κώλων ἰδ'. ὦν τὰ ἰβ' δίμετρα ἀκατά-
ληκτα. τὸ ἰγ' ἀναπαιστικὴ βᾶσις, ἥτοι μονόμετρον ἀκα-
τάληκτον παρατέλειτον. τὸ δὲ τελευταῖον ἐφθημιμερές.
ὕφ' ὁ αἰ συνήθεις διπλαῖ. ἐξῆς δὲ κώλων ἰαμβικὸν μονό-
40 μέτρον καταληκτικόν. μεθ' α' τρίμετρα ἀκατάληκτα,
ὦν ἐπὶ τῷ τέλει περὶ ἄγραφος.]

210. ἀντὶ τοῦ ἄσπον. R.

212. πολὺδακρυον Ἴτυν : Τὸν Ἴτυλον, ὡς Ὀμηρος
λέγει. R. (τὸν Ἴτυν διακόψασα παρέθηκε τῇ πατρὶ πρὸ
45 τῆς ἀπορνεώσεως.) [Ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ Ἴτυς υἱὸς ἦν
Τηρέως καὶ Πρόκνης τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. Πανδίων γὰρ
ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγα-
τέρα εἰς γάμον ἐκδίδωσι τῷ Τηρεῖ Ὀρακῶν δυναστεύοντι.
ὁ δὲ μετὰ τοὺς γάμους ἀρικνεῖται πρὸς Ὀράκην μετὰ
50 Πρόκνης, ἐξ ἧς ἔσγεν Ἴτυν. μετὰ δὲ χρόνον συγχὸν
ποθούσης τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν τῆς Πρόκνης ἰδεῖν,
ὁ Τηρεὺς Ἀθήναζε ἀπελθὼν καὶ λαβὼν καθ' ὁδὸν αὐτὴν
διεκόρυψε, καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν, μὴ δῆλα
θεῖη τὰ πραχθέντα τῇ Πρόκνῃ. οὐ μὴν ἀλλ' ὑφαίνουσα

διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ συμβάν. Πρόκνη μὲν οὖν
μαθοῦσα τὴν συμφορὰν, σφάξασα τὸν υἱὸν Ἴτυν εἰς βρο-
σιν παρέθηκε τῷ Τηρεῖ. ὁ δὲ γνοὺς, ἐδίωκεν αὐτὰς εἰς
ποῦ ποῦ φθεγγόμενος. Φιλομήλα μὲν δὴ Τηρεὺς ἦν
βοῶσα τῷ φθῶνι, Πρόκνη δὲ τὸν Ἴτυν θρηνοῦσα Ἴτυ
5 Ἴτυ ἐλεεινῶς ἐφθέγγετο. τοῦ δὲ Διὸς ἐλεούντος ἡ μὲν
Πρόκνη εἰς ἀηδόνα, ἡ δὲ Φιλομήλα εἰς γελιδόνα μετα-
βλήθεισαι, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Τηρεὺς εἰς ἔσποπα, ταῦτά
φθέγγονται μέχρι καὶ νῦν ἕκαστος, ἃ γε μετὰ τὴν συμ-
φορὰν μὲν πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως δέ. ἐλελιζομένη δέ,
10 θρηνοῦσα.] — ἀντὶ τοῦ σπρεφομένη. R. (διερούς δὲ), δι-
ύγροις ἐκ τῶν δακρύων. [μίλαξ δὲ εἶδος βοτάνης.]

216. ἡγῶ : Ἡ ἱερὰ ἡγῶ ἀνέρχεται. τὸ δὲ χωρεῖ ἀντὶ
τοῦ χωρήσει. — μῖλαξ εἶδος φυτοῦ. R. V.

217. τοῖς σοῖς ἐλέγοις : Ἀντὶ τοῦ τοῖς θρῆνοις. εἴρη-
15 ται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐ εἰ λέγειν. (Δίδυμος δὲ φησιν ὅτι οἱ
πρὸς αὐλὸν ἄδόμενοι θρῆνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον
ὑπελεῖθραι.)

218. [ἀντιψάλλον : Ἀντὶ τοῦ ἀνακροῦν. ψαλμὸς
δὲ κυρίως ὁ τῆς κιθάρας ἥχος.]

222. κύλει : Τοῦτο παρεπιγέγραπται, δηλοῦν ὅτι
20 μιμεῖται τις τὴν ἀηδόνα ὡς ἔτι ἔνδον οὔσαν ἐν τῇ λό-
χμῃ. [κατεμελίτωσεν ἀντὶ τοῦ] ἡδύτης ἐπλήρωσεν.

225. οὐ σιωπήσεις : Πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται.

228. ἐποποῖ ποποπό : [Εἰσθεοῖς μέλους ἐτέρου πε-
25 ριοδικῆ, εἰς τέσσαρας στροφὰς διαιρουσα τὰς περιώ-
δους, ὧν ἡ πρώτη στροφή κώλων δέκα. ὦν τὸ πρῶτον
ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον τὸν πρῶτον πόδα
ἀνάπαιστον, τὸν δὲ δεῦτερον τρίβραχυν. ἐξῆς δύο καὶ
τὸ πέμπτον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμε-
30 τρον. τὸ ἕκτον ἀναπαιστικὸν ὁμοίως κατὰ τὴν τετάρτην
χῶραν προκελευσματικὸν ἔχον. τὰ ἐξῆς τροχαῖα δί-
μετρα πλὴν τοῦ τελευταίου καταληκτικὰ.] ταῦτα ὁἱ
ὀξύτωνος προφέρεισθαι τῇ φωνῇ, ὥστε ὁρνεοῦ ἦχον
προφάνεσθαι κατὰ μίμησιν.

229. ἰὼ ἰτὼ ἰτὼ : Προσκαλεῖται τοὺς ὁρνίθας, ἵνα
συμβουλευσὴ τὴν πόλιν κτίσαι. τὸ δὲ ὄλον εὐκαίρως ὁ
ποιητὴς βούλεται τὸν χορὸν εἰσάξει τῶν ὁρνέων.

230. γυῖας : Ὀδοὺς, πλέθρα. φύλα : Γένη. Vicl.

231. κριθοτράγων : Ἀντὶ τοῦ κριθοτράγων. καίνως 40
δὲ εἶπεν οὐ γὰρ πᾶν ὄρνεον κριθᾶς ἐσθίει.

232. οἱ γέραννοι. V.

233. γῆρυν : Φωνήν. Vicl.

234. ὅσα τ' ἐν ἄλοκι : Ἐν τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου.
ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν βῶλον τῆς αὐλακος.

235. ἀμυιτιτυδίζετε : Ποῖον ἦχον ἀποτελεῖτε.

237. [τιὸ τιὸ : Ἡ δευτέρα στροφή κώλων ἰγ'. ὦν
τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τε-
τραβράχων. τὸ β' ὁμοιον καθάρων. τὸ τρίτον ὁμοιον,
ἔχον τὸν τρίτον καὶ τέταρτον πόδα τετραβράχυν, τὸν
δὲ τέταρτον τρίβραχυν. τὸ ε' ὁμοιον, τὸν α' καὶ β' ἔχον
50 πόδα τετραβράχυν. τὸ ἕκτον ὁμοιον, τὸν τρίτον ἔχον
πόδα τετραβράχυν. τὰ ἐξῆς ἐξ τροχαῖα δίμετρα ἀκα-
τάληκτα ἐπιμεμιγμένα τριβράχυσιν. τὸ δὲ ἰγ', τὸ δτ-

παγᾶς ἀτταγᾶς, τροχαῖκόν διμετρον βραχυκατάληκτον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικὸν ἐκ χρητικῶν.]

μιμούμενος πάλιν τὴν φωνὴν τῶν ὀρνέων καλεῖ αὐτὰ δ' ἔποψ. — ὁμοίως δὲ καὶ τὰυτα ὀζυτονητέον. Rav., qui

5 hinc usque ad v. 391 scholia omittit.

238. ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσιν : Ἀντὶ τοῦ τοῖς κλάδοις. ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς κλάδος, ὡς τὸ τέκος.

240. κοτινοτράχα : Κότινον ἐσθίοντα, τουτέστι ἀγριέλαιον.

10 κομαροφάγα : Κόμαρον ἐσθίοντα.

244. ὅσα θ' ἐλείας : Ἐλώδεις τόπους στενοῦς. τοὺς ἐλείους στενοῦς τόπους. ἀπὸ τοῦ δ' ἐλείος. τὰς ὀζυτό-
μους δὲ, τὰς ὀζυ ἀδούσας.

245. ἐμπίδας : Ζῴων ἐστὶν ἐν ὕδασι γινόμενον ὅμοιον
15 τῷ κύνωπι, μείζον δὲ τῇ περιόχῃ, κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον. [κάμπετε δὲ, καταβάλλετε, ἐσθίετε. ἐρόεντα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικόν, ὡς χαρίεντα. Μαραθῶνος δὲ, ὅτι ἐν Μαραθῶνι πολὺ τὸ ὄρνειον.]

249. ἀτταγᾶς : Ὁ ἀτταγᾶς δ' ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ
20 Μαραθῶνος. τὰ γὰρ λιμνῶδη καὶ ἐλεῖα χωρία κατα-
βάσκειται δ' ἀτταγᾶς. [ἡ τρίτη στροφὴ κῶλων ὀκτώ-
δακτυλικῶν τετραμέτρων, πλὴν τοῦ ζ'. τοῦτο γὰρ ὀα-
κτυλικὴ βᾶσις.]

250. ὦν τ' ἐπὶ πόντιον : Ὁ τέ περιττός. ἔστι δὲ
25 παρὰ τὰ Ἀλκμᾶνος

ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἀνθος ἄμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται.

διὸ καὶ Ἀωρικῶς εἴρηται. τὸ δ' ἐξῆς, ὦν τε φύλα ἐπὶ
πόντιον ὀϊδμα θαλάσσης ἄμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται. [ἡ

30 τοιαύτην περὶ αὐτῶν φασιν, ὡς ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρ-
νεώθη. ἔστι δὲ ἡ Κήρυκος τοῦ Τραχυνίων βασιλείως
γυνή. οἱ ὅλθω μεγίστω ἐπαρθέντες, εἰς τοσούτον ἤλθον
φρυγάματος, ὡς ἀπαΐσιον τοῖς ἰδίους ὀνόμασι καλεῖ-
σθαι. καὶ ὁ μὲν ἐκθάσκει αὐτὸν Δία, ἡ δὲ Ἥραν. καὶ

35 ποτε ἐν θαλάσσῃ αὐτοῦ πλεόντος ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτόν
τε διέφθειρε καὶ τὴν ναῦν. ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ὠδύ-
ρετο τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ, ἣν
ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀπωρνήσας. καὶ ἐκείνον δὲ εἰς ὄρνειον
μετέβαλεν, ὃν κηρύλον καλοῦσιν. ἐθρήνει δὲ τῶν ὧν

40 αὐτῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ κλωμένων. διὸ κατὰ Διὸς οἶκτον
ἰδ' ἡμέρας ἀλκυοντίδας καλουμένας εὐδαινὰς ἔχει τοῦ
ἔτους, ἐν αἷς τίκτουσα ἐκβάλλει τοὺς νεοττοὺς.]

252. τὰ νεώτερα : Ἀπαγγέλματα δηλονότι ἢ πρᾶ-
γματα.

45 254. [ταναοδείρων : Μακροτραχήλων. τὸ μερικὸν δὲ
ἐπὶ πάντων ἔταξεν. οὐ γὰρ πάντα ταναοδείρα τὰ ὄρνεα.]

256. καινὸς γνώμην : Νέαν γνώμην εἰσηγούμενος.

258. [ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους : Ταῦτα τὰ πέντε κῶλα
50 οἶκιν ἐπωδοῦ. καὶ εἰσὶ τὰ μὲν δύο τροχαῖκα διμετρα
ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἱαμβικὸν ἐκ τριβράχων. τὸ δ'
παιωνικὸν ἐκ χρητικῶν διρρύθμων. τὸ πέμπτον ἱαμ-
βικὸν ἐφθημιμερές ἐκ τριβράχων. ἐφ' ἐκάστης στρο-
φῆς παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.]

261. κικκαθαῦ : τὰς γλαῦκας οὕτω φωνεῖν λέγουσιν.
ἔθεν καὶ κικκαθάς αὐτὰς λέγουσιν. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς
Ἀθηνᾶς. οἱ δὲ κικκυμίδας, ὡς Καλλιμαχος [fr. 318]
« κάρτ' ἀγαθὴ κικυμὶς. » καὶ Ὀμηρος δὲ [II. Ξ, 291]

χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδι.

5

τὴν γλαῦκα ἀπὸ τῆς μορφῆς χαλκίδα, ἐπειδὴ χαλκίζει
τῷ χρώματι. Ἄλλως. μίμημα τοῦτο ποιᾶς φωνῆς τῆς
γλαυκός. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. διὸ καὶ εἶδος αὐτῆς
πολὺ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νο-
μίσμασιν ἐγγραττοῦσι τὴν γλαῦκα. διὰ τὸ χαλκῶδες
10 δὲ ἔχειν τὸ περὶ λέγεται καὶ χαλκίς. λέγεται καὶ
κύμινδις.

266. ἐμβὰς ἐπῶξε : Ἐπῶξεν ἔστι τὸ ἐπὶ τοῖς ὥσις
καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν. [ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ
ἐκρύπτετο.] χαραδριὸς δὲ ἐστὶν εἶδος ὀρνέου μεταβαλ-
15 λομένου εἰς τὰ προκείμενα. διγῶς δέ· ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρ-
νέου, χαραδριὸν ὀζυτονητέον· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χαράδρας,
βαρυτονεῖται. ἐπεὶ, φασί, καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ
διὰ τῶν βρυμάτων μελωδίας ποιοῦνται.

χαραδριὸν μιμούμενος : Εὐφρόνιος ἐκ τοῦ χαραδριὸν 20
μιμούμενος ἀξιοὶ δέχεσθαι ἀποκεχυμμένος. ἐπεὶ γὰρ
τοὺς ἱκτερικὺς ὠφελεῖ δ' χαραδριὸς ὀφθαλμοί, οἱ πολλοὶ-
τες αὐτόν, φασί, κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσα-
σθαι τις ἰαθῇ παρέργως. — Ἄλλως. καὶ μὴν κα-
λύπτει ὡς χαραδριὸν περᾶς. V. Ἀνδρέας δὲ φησι τῶν
25 ἱκτερικῶν οὐ τοὺς ἰδόντας, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλ-
λάττεσθαι τοῦ πάθους.

267. τοροτίζ : Οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ ἔποπος λέγουσιν
εἶναι, οἱ δὲ ὀρνιθὸς τινος περιπταμένου. [καὶ τοῦτο δὲ
τῶν εἰρημένων ὀρνέων.] 30

268. [ἀγάθ' ἀλλ' οὕτοσι : Κορωνίς αὐθις ἐτέρα εἰσιόν-
των τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι τροχαῖκοι τετράμετροι
καταληκτικοὶ μ', ὃν τελευταῖος

καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κάμει. τοῦτο μὲν κάμοι δοκεῖ.

ἐν ἐλθέσει δὲ μετὰ τὸν λζ' στίχον κῶλα ἱαμβικὰ διμε-
35 τρα ἀκατάληκτα β'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

καὶ δὴ τις ὄρνις : Τοῦτο ἀποδεδόκε πρὸς τὰ ἄνω α
εἶπεν ὁ ἕτερος « ἄλλως ἄρ' οὐπόψ. » [ταῦς δὲ Ἀττικῶς
περισπᾶται.]

270. οὗτος αὐτός : [Ἀντὶ τοῦ δ' ἔποψ] ἐρεῖ ἡμῖν.

40

272. καλὸς γε καὶ φοινικιοῦς : Ἦν γὰρ φοινικόπε-
ρος. λέγεται οὖν ἀντὶ τοῦ πυρρός. περισπᾶται δὲ τῷ
λόγῳ τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν. καὶ [ἐστὶ] παρὰ τὴν φοινίκος
γενικὴν φοινικίος καὶ φοινικίος ἐν ὑπερθέσει καὶ φοι-
νικιοῦς ἐν συναίρεσει.

45

275. ἐξέδρον χώραν ἔχων : Ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευ-
τέρως Τυροῦς ἀρχή

τίς ὄρνις οὗτος ἐξέδρον χώραν ἔχων ;

ὡς εἰ εἶπε χοριάν. ἐξέδρον δὲ, παρηλλαγμένην. [Σο-
φοκλῆς (Phil. 212) « οὐκ ἐξέδρος, ἀλλ' ἐντοπος ἀνὴρ. »]

276. ὁ μουσώμαντις : Ὁ κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ
μάντιες καὶ οἱ ποιηταί.

50

ἄτοπος ὄρνις : Τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τετραπῶδες τοῦ ὀρνέως ἀφορῶν οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὰ ἐξ Ἰβωνῶν Αἰσχύλου « τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεναις, ἄλλος, ἀβρατεὺς ὃν σθένει. » — ὀρειβάτης : Τῷ ὀρει βαί-
6 νων. *Vici.*

277. Μῆδός ἐστιν : Ὡς τῶν Μήδων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν καμῆλων ὀρουμένων ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἐξῶν. τοὺς δὲ Ἰκβατάνων ὄρνεις Περσικούς φασὶ πρὸς τὸ ξένον τῆς θέας. ζητεῖται δὲ εἰ ὄντως καλεῖται τις ὄρνις μῆδος.

279. λόφον κατειληφώς : Ἄντι τοῦ λόφον ἔχων. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις. τοῦτο δὲ φησιν ἐπεὶ ἕτερός τις ὄρνις ἀναφαινεται λόφον ἔχων ὡς ὁ ἔποψ. διαβάλλει δὲ τὸν Φιλοκλέα ὡς οὐκ ἐφάλον.

281. οὗτος μὲν ἐστὶ Φιλοκλέους : Οὗτος δὲ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδονίδι τετραλογία, οὗ ἡ ἀρχὴ « σὲ τῶν πάντων δεσπότην λέγω. » Ἄλλως. Φι-
15 λοκλεῖ ἐστὶ ὄρεμα Τηρέως ἢ Ἐποψ. Ἄλλως. ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν. εἶτα Φιλοκλῆς.

280 διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν, ἔγω δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐγράψην. τοῦτο δὲ θέλων κομωδῶσαι Καλλιάν ὡς ἀπο-
λέσαντα πάντα τὰ χρήματα. Ἄλλως. ἐν ἐνίοις υπο-
μνήμασιν, ὅτι προκέρχως ἐστὶν ὁ Φιλοκλῆς ὡς ὁ ἔποψ. ἀλλ' οὐδαμοῦ κομωμώγεται. εἴη ἂν οὖν τὸν ἔποπα

285 ἐσκευοποιηκῶς τῇ Πανδονίδι τετραλογία, ἣν καὶ Ἀρι-
στοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις ἀναγράφει. ἐστὶ δὲ ὁ Φιλοκλῆς τραγωδίας ποιητής, καὶ Φιλοπείθους υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφεός. ὅσοι δὲ Ἀλκίωνος αὐτόν φασιν, ἐπιειτικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἄλλη γὰρ ἡ
30 πικρία. γέγονας δὲ Φιλοκλῆς δύο τραγωδιῶν ποιηταί· εἷς μὲν ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκείνου μὲν γὰρ υἱὸς Μόρσιμος· τούτου δὲ Ἀστυδάμας, ἐκ τούτου δὲ Φιλο-
κλῆς καὶ ἕτερος ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπετω-
κῶς τῷ νωτέρῳ Φιλοκλεῖ.

283. Ἰππόνικου Καλλιᾶς : Ὁ Ἰππόνικου Καλλιᾶς ἐδόκει τὰ πατρῷα δισπαρκεῖν εἰς ἀσέλγειαν. κομω-
δεῖται δὲ εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὡς ληθθεὶς μοιχεύων ἀπέ-
τισε χρήματα. κομωμώθηκε δὲ αὐτὸν ἱκανῶς Εὐπολὶς ἐν τοῖς Κόλαξι. Ἄλλως. λέγεται καταψεύδεσθαι τῶν
40 υπομνημάτων, ὅτι οἱ Ἰππόνικοι καὶ οἱ Καλλιᾶι ἀνωθεν ἐκ διαδοχῆς ἀπὸ πατέρων ἐπὶ παῖδας καθήκουσιν. ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. ὁ πρῶτος γοῦν Καλλιᾶς Φαινίππου πατρός ἐστιν, ὁ νενικηκῶς Ἰππῶ τὴν τετάρτην καὶ πεντηκο-
στήν Ὀλυμπιάδα.

285. τίλλεται : Τὸ τίλλεται ἀπὸ τῶν ὀρνέων. νῦν δὲ ἴσον τῷ πλούσιος τὸ γενναῖος. καὶ πρὸς τὴν πορνοκοπίαν τοῦ Καλλιῶ, καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου. —
γενναῖος : Πολλὸν ἔχων ὄλβον. *Vici.*

288. κατωφαγῆς : Ὅτε βαρύνεται, ἐπίθετον· ὅτε δὲ
50 περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τοῦ Κλεωνύμου πολυφαγίαν.

290. οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον : Τὸν τῆς περιεφραχίας, ὡς ῥίψασις καὶ δειλὸς ἀπαβάλλεται Κλεώνυμος.

292. ἐπὶ τὸν δαυλον ἤλθον : Ἐπεὶ οἱ δαυλοδρόμοι·

τες μεθ' ὀπλων τρέγουσιν ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς. Ἄλλως. δαυλος λέγεται ὁ διττὸν ἔχων τὸν ὀρό-
μον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ σταδίων καὶ υποστρέψαι.
δολιγοδρόμοι δὲ οἱ ἐπὶ τὰ τρέγοντες, διὸ καὶ δολιγοδρόμοι.
οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον. 5
Ἄλλως. ὁπλίτην δρόμον· μεθ' ὀπλων γὰρ ἡγωνίζοντο.
[Ἄλλως. δαυλος, ὁ διαστάδιος τόπος ἡ μέτρον πήγμων σ'.
δαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. ὁκτὼ δὲ εἰσιν ἡγωνί-
σματα, σταδίων, δαυλος, δολιγος, ὁπλίτης, πυγμῆ,
παγκράτιον, πάλη καὶ ἄλλα.] 10

ὥσπερ οἱ Κῆρες μὲν οὖν : [Ὡς τῶν Κερῶν τὰ ἐχυρὰ
καταλαμβάνοντων, διὰ τὸ στρατιωτικὸς εἶναι. ἢ ὅτι
ἐν πέτραις ὄκουν ὑπὲρ ἀσφαλείας, ἢ ὅτι λόφον ἔχουσι
ἐπὶ τῶν κρανῶν.] Ἄλλως. γενναίωτατοι οἱ Κῆρες τὰ
πολεμικὰ καὶ τοὺς λόφους καταλαμβάνοντες ἐν τοῖς πο- 15
λέμοις. Ὀχλασσοκρατήσαντές τε πολλὰ μέρη τῆς οἰκου-
μένης κατέλαβον. καὶ τοὺς λόφους ὄκουν, ὡς ἂν ἐχυρωτέ-
ρους, ὅθεν καὶ Κερικαὶ καὶ καραπόλεις ἐλέγοντο αἱ οἰ-
κήσεις.

296. πετομένων τὴν εἰσοδόν : Τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν 20
ἄερα. εἰσοδος δὲ λέγεται ἢ ὁ χορὸς εἰσεῖσιν εἰς τὴν σκη-
νὴν. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις

τί σὺ λέγεις· εἰσὶν δὲ ποῦ·
αἰεὶ κατ' αὐτὴν ἦν βλέπειν τὴν εἰσοδόν.

297. οὗτος περὶδῖς : Ἀπὸ τούτου ἡ καταρτίμῃσι τῶν 25
εἰς τὸν χορὸν συντεινόντων προσώπων καὶ, ἐν περιττῷ
ληθθέντων τῶν προκατειλεγμένων. ὁ δὲ τραγικός ἐ'
πρόσωπα ἔχει. ἐντεῦθεν ἀριθμῆσας εὐρήσεις τὰ εἰκοσι-
τέσσαρα πρόσωπα, ἐξ ὧν ὁ κομικός χορὸς συνίσταται.

299. ὅστις ἐστὶ κηρύλος : Εὐφρόνιος φησὶ τοὺς Δω- 30
ριαεὶς λέγειν, « βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην » τοὺς δὲ Ἀτ-
τικὸς κηρύλον. φησὶ δὲ Δίδυμος, τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα
κηρύλος λέγεσθαι. Ἀντίγονος δὲ φησὶ τοὺς ἄρσενας τῶν
ἀλκυόνων κηρύλους λέγεσθαι, οὓς καὶ γηράσκοντας αἱ
ἡθλεια βασταζοῦσι τοῖς πτεροῖς. μήποτε παρὰ τὸ κεί- 35
ρειν ἐσχημάτικεν. ὁ δὲ Σποργίλος ἦν κουρεὺς. μνημο-
νεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς

τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἐχθιστον τέχος.

τοῦτο οὖν ἔστω σημεῖον τοῦ καὶ τὸν κηρύλον ἴσως παρὰ
τὸ κείρειν ἡτυμολογηθέντι τὸν Ἀριστοφάνην. ἀντέθηκεν 40
οὖν αὐτῷ κουρεῖα. [Ἄλλως. ὁ ἄρσεν ἀλκυὼν κηρύλος
λέγεται. ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. ὁ δὲ Σποργί-
λος κουρεὺς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς εὐτελῆ.]

301. τίς γλαῦξ' Ἀθήναζε : Παροιμία. τὸ δὲ γ, ὅτι
ἤλαξε τὸ τοπικόν. ἔδει γὰρ ἐξ Ἀθηνῶν, οὐκ εἰς Ἀθήνας 45
εἰπεῖν. οὐ προσηγορεῖται δὲ, ὅτι οὐκ ἐν Ἀθήναις τὰ
πράγματα. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην ἐπι-
σφωρεύοντων τινὰ ἐπὶ τοῖς προὔπαρχουσιν, οἷον εἰ τις ἐν
Αἰγύπτῳ εἶτον ἐπαγάγοι, ἢ ἐν Κιλικίᾳ χρόκον. ἐνταῦθα
οὖν, ἐπεὶ Ἀθήνηθεν ἐστὶν ἡ γλαῦξ, κατὰ τὴν παροιμίαν 50
λέγει, τίς εἰς Ἀθήνας γλαῦξ' ἐνήνοχεν; Δῆμων δὲ φησιν
ὅτι οὐ τοῦ ζῆφου μόνον πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ

καὶ τοῦ νομίσματος. καὶ ὅτι οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν γλαυκῇ γράσσουσι τὴν γλαυκὰ. διὸ τὴν παροιμίαν εἰρήνηται. μήποτε δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου εἰκός ἐστι λεγθῆναι μόνου.

302. κορυδὸς, ἐλεῖς : Ὁ κορυδὸς παρὰ Ἀριστοτέλει κορυδὸν λέγεται, εἰ μὴ ἕτερός ἐστι. ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. ὁ δὲ ἐλεῖς μήποτε ἐλεῖς ἐστὶν ἐν τοῖς Καλλιμάχου ἀναγραφόμενος. φησὶ γὰρ « ἔλεια μικρὸν, φωνῇ ἀγαθόν. » ἀναγέγραπται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμὶς καὶ ὁ νέρος καὶ ὁ ἐρυθρόπους καὶ ἡ πορφυρίς καὶ ὁ δρύσψ καὶ ἡ ἀμπελὶς.

303. κεβλήπυρις : Μήποτε οὐκ ἐν ἐστίν, ἀλλὰ δύο, φησὶν ὁ Σύμμαχος. καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται κέβλη. εἶτα μύρμηξ Ἐρμῖπου τετραμέτροις. « καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρῶνός τις ὦν κεβλήπυρις » τις ὀνομάζεται. ὥστε ἐνθάδε ἡ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἐν παρὰ τῇ γραφῇ. Ἄλλως. οὐ δύναται δύο εἶναι, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκασισσαμένων.

304. πορφυρίς : Ἡ πορφυρίς ἀναγέγραπται, κερχνῆς δὲ οὐκ ἀναγέγραπται, ἀλλὰ κέρχνη. [καὶ ἡ κολυμβίς δὲ φαίνεται καὶ ὁ δρύσψ, καὶ ἡ ἀμπελὶς.] Δίδυμος δὲ τὸν μικρὸν ἱερακά φησι.

307. οἷα πιπνίζουσιν : Κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποιήται ἡ λέξις. λέγει δὲ οὗτος καὶ τὸ ποτίζειν πιπνίζειν.

310. [ποποποποπο : Εἴθεσις περιόδου ἀμοιβαίας τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ υποκριτοῦ κώλων στίχων ἢ. ὦν τὰ πρῶτα τρία κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικά πενήτημιμερῇ ἐπιμεμιγμένα τετραθράχσιν. ὁ δ' τροχαῖκος τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἐξῆς πάλιν τρία κῶλα τοῦ χοροῦ. ἀναπαιστικὴ βᾶσις ἕκαστον τούτων. ἐπιμεμιγμένα καὶ ταῦτα τετραθράχσιν. οἱ ἐξῆς πάλιν δύο τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοί. τὸ ἐξῆς τοῦ χοροῦ κῶλον ἀναπαιστικὴ βᾶσις. οἱ δὲ ἐξῆς ἕ' τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοί, ὧν τελευταῖος

κἀστὸν ἦδη που παρ' ἡμῖν· εἰ παρ' ἡμῖν εἴμ' ἐγώ.]

315. [τίνα λόγον : Ἀπὸ κοινού τὸ πάρει.]

317. κοινὸν ὠφελήσιμον : Ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ. ἀσφαλῆ δὲ, τουτέστιν ἀληθὲ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.

318. λεπτὸ λογιστόν : Ἀφίκοντο λεπτοὶ εἰς τὸ λογίσασθαι.

319. ποῦ πᾶ : Διαταράσσονται οἱ ὄρνιθες ἀκηκοότες ἄνδρας παρεῖναι. υποπτεύουσι γὰρ αὐτοὺς εἶναι ὄρνιθοθήρας.

321. ἔχοντε πρέμνον : Στέλεχος καὶ ρίζαν. πράγματος [δὲ πελωρίου.] ὃ ἐστὶ χρήσιμόν τι εἰσηγούμενοι.

322. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτών : Ἐπεὶ ἀνθρώπους ἐδῆξατο θηρευτάς τῶν ὀρνίθων. Ἄλλως. τῶν ἐξαμαρτημένων ἐξότε ἐτέθλην.

324. τῆς συνουσίας : Τῆς ἡμῶν τῶν ὀρνέων κοινωνίας καὶ διαγωγῆς.

326. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ : Εἰ ἐγὼ παρ' ὑμῖν εἴμι, καὶ ἐκεῖνοι παρ' ἐμοὶ εἰσιν.

327. [ἔα ἔα : Εἴθεσις ἐτέρα μέλους χοροῦ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν, ἰὼ ἰὼ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν καὶ παιωνικῶν ὁκτώ. ἥς προτίθεται κῶλον ἱαμβικὸν ἥτοι ἱαμβικὴ βᾶσις. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἀναπαιστικά μεμιγμένα προκλευματικοίς, τὰ δὲ παιωνικά πεντασυλλάβοις. διαλύονται γὰρ καὶ τῶν παιωνίων εἰς βραχεῖας αἱ μακραί. τὸ μὲν οὖν πρῶτον καὶ τρίτον ἀναπαιστικά διμέτρα βραχυκατάληκτα. τὸ δὲ δεύτερον καὶ τέταρτον ὅμοια τῷ δευτέρῳ. τὸ πέμπτον ἐφθημιμερές. τὸ ἕκτον καὶ ἕ' παιωνικά τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ ὄγδοον ὅμοιον ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοὶ τρεῖς. τὸν τρίτον δὲ ἀναπληροῦ τὸ ἐξῆς πρόσωπον εἰσερχόμενον. ἐξῆς δὲ σύστημα ἐν εἰσθέσει τροχαῖκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν δ'. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῇ ἔσω νενευκῖα, τοῦ δὲ συστήματος μόνῃ παράγραφος.]

329. ὁμότροφα : Οἷον τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομήν νεμόμενα.

331. παρέβη μὲν θεσμούς : Ὡς τούτου νενομοθετημένου αὐτοῖς τὸ μὴ συνεῖναι ἀνθρώποις.

336. ὕστερος λόγος : Ὁ ἐστὶν ὕστερον αὐτῷ μαχησόμεθα. ὡς παρ' Ὀμήρῳ [II. A, 140]

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.

338. διαφορηθῆναι : Διασπασθῆναι.

339. αἵτιος μέντοι σὺ : Ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν οἱ πρεσβῦται ἀμνηχανοῦντες ἐκφυγεῖν πως τὸ παρὸν κακόν.

343. [ἰὼ ἰὼ : Εἴθεσις χοροῦ ἐτέρα ἀντίστροφος τῆς ἡδὴ βῆθεσις στροφῆς, ἐκ κώλων ὁμοίων καὶ στίχων ἢ. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ε' ἀναπαιστικά ἀναλόγως τοῖς τῆς στροφῆς. τὰ δὲ τρία παιωνικά, ὡς καὶ τὰ τῆς στροφῆς. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαῖκοι τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔσω νενευκῖα. Ἄλλως. ἔπαγε : Παρκαλεῖνόνται ἑαυτοῖς ὡς ἐν πολεμικῇ παρατάξει, βουλόμενοι κατ' αὐτῶν ὁρμησθαι.]

346. [ἐπίβαλε περὶ τε κύκλωσαι : Ὡς ὅπλον πανταχοῦ. τοῦτο γὰρ τὸ πάντα γε τὴν πτῆσιν τὴν ἐπὶ φόνῳ γενομένην περιάγει.]

348. καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν : [Ἀσκληπιᾶδος φησὶν ἀπὸ Ἀνδρομέδας εἶναι, ὡς καὶ τὸ « σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ ἐκεῖσε δεῦρο. » γράφεται καὶ ῥάμψει. ὅπερ βέλτιον. ῥάμπος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου. ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος. Ἄλλως.] παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας « ἐκθεῖναι καὶ φορβάν, » ὡς Ἀσκληπιᾶδος, τὰ μηδέπω διδασκόμενης τῆς τραγωδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ [v. 423] « σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε, » παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδασκόμενων Φοινισσῶν [273] φησὶν « κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ. » καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον.

349. οὔτε γὰρ ὅρος : Εἰς ἃ μάλιστα ἀπόφευξις τις ἐστὶν ἀσφαλῆς.

353. ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας : Ἀντί τοῦ προηγεσθῶ
τὸ δεξιὸν μέρος. ὡς ἐπὶ πολέμου δὲ τοῦτο φησι. [τῶν γὰρ
ταγματῶν τὸ μὲν μέσον, μέτωπον, δὲ ἐκ πολλοῦ πλήθους
συνίσταται, τῶν δ' ἑκατέρωθεν τὸ μὲν δεξιὸν, τὸ δ'
6 ἀριστερὸν ὀνομάζεται.]

357. ὅτι μένοντες : Ἐπεὶ μὴ δυνάμεθα φυγεῖν, καὶ
μαχασώμεθα μένοντες.

λαμβάνειν τε τῶν χυτῶν : Φοβεῖται γὰρ τὴν χύ-
τραν τὰ ὄρνεα διὰ τὸ μέλαν αὐτῶν.

358. γλαυῆς μὲν οὐ πρόσεισι νῶν : Οὐ διὰ τὴν χύτραν
οὐ πρόσεισι, ὡς Εὐφρόνιος· τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα
τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον.
Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί.

359. τοῖς δὲ γυμψώνυξι : Τοῖς ὑποκόπους ἔχουσιν
15 ὄνυχας.

τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας : Πῆξον αὐτὸν πρὸς τὴν
χύτραν.

361. ἡ τρυβλίον : Ὅτι τὸ τρυβλίον μεῖζον τοῦ ὀδυβά-
φου.

363. ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη : Νικᾷς. ἐκ μεταφορᾶς
τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀγωνιζομένων.

Νικίαν : Φρονιμώτατα γὰρ λιμῶι Μηλίου ἀνείλεν.

364. ἐλελεεῦ : Ἐπὶ φθεγμᾷ πολεμικῶν τὸ ἐλελεῦ. οἱ
προσιόντες γὰρ εἰς πόλεμον τὸ ἐλελεῦ ἐφώνουν μετὰ
25 τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. καθὼ καὶ Ἀχαιοὶ Ἐρετριεὺς
ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλ-
λοντα τοῖς Ἀχαιοῖς.

365. ἔλαε, τίλλε : Καὶ Κρατῖνος « σφάττε, δαίρει,
κόπτε » τὴν χύτραν δὲ, εἰς ἣν ἐπερείδονται, δεικνύντες
30 ὅτι καταφρονοῦσιν αὐτῆς.

368. καὶ φυλέτα : Συμπατριώτα. ὅτι καὶ ἡ Πρόκνη
Ἀττικὴ ἦν Πανδίωνος θυγάτηρ.

369. μάλλον ἡμεῖς ἢ λύκων : Μᾶλλον λύκων φεισό-
μεθα ἢ περ τούτων. ἔστι καὶ παροιμιώδης. ἐπεὶ τὸ πα-
35 λαῖον τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νό-
μος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ δὲ μὲν φονεύουν τέκνον λύκου
τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ τέλειον δύο. ὅθεν καὶ τὸν
Ἀπολλωνία λυκαῖον [καὶ λυκοκτόνον] φασίν.

374. τοῖσι πάπποις τοῖς ἑμοῖς : Ὅπερ ἔστιν ἐκ προ-
40 γόνων ἔχθροι ἡμῖν ὄντες. καὶ Μένανδρος

οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθῆναι μὲν ἔν.

375. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὴ πολλὰ : Φοβούμενος γὰρ
τις τοὺς ἐχθροὺς ὠρελεῖται παρ' αὐτῶν. ὁ γὰρ τῶν
ἐχθρῶν φόβος πολλὰ χρησίμη ἐστ' ὅτε διδάσκει πρὸς
45 φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. [καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἐχθρῶν συνω-
θούμενοι μηχανὰς τινὰς σωφροσύνης εἰς ἑαυτῶν φυ-
λακὴν ἐπινοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι.]

379. ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς : Τὰς τριήρεις.
ταῦτα δὲ εἰς Συρακούσους ἀνίττεται, οἱ ἐνίκησαν
50 Ἀθηναίους, διὰ τὸ ταπεινὰς ἔχειν τὰς πλώρας.

381. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι : Τὸ ἐξῆς, ἔστι μὲν
χρήσιμον τὸ ἀκοῦσαι πρῶτον ἐφ' ὅτῳ ἐληλύθασιν.

383. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος : Ἀντί τοῦ ὑπαναχῶρει ὀλίγον

ὑπὸ πόδα. παρὰ τὸ [Π. Α, 547] « γόνυ γονὸς ἀμείβων. »
τοῦτο δὲ ὡς ὑποποδισάντων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δέους.

384. [καὶ δίκαιόν γ' ἔστι : Τοῦτο δ' ἔπος πρὸς τοὺς
ὄρνιθας, ἐπειδὴ ἔφασαν εἰς λόγους βούλεσθαι ἐλθεῖν τοῖς
ἀνθρώποις.]

386. [μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν : Ἐκθεσις τῆς διπλῆς
ἐκ κώλων ὁμοίων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων ἀναπαί-
στοις καὶ χορείαις ἐς διμέτρων πλήν τοῦ τελευταίου
ἀκατάληκτων, ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλᾶ.]

τὴν χύτραν : Ἐξῶθεν τὴν σὺν τῷ τρυβλίῳ. τῷ
10 δὲ ὀβελίσκῳ ἐχρῶντο ἀντὶ δόρατος. καὶ τὸν ὀβελίσκον
δὲ, φησὶν, ὅστις ἔστιν ἡμῶν δόρου, ἐντὸς τῶν ὅπλων
χρῆ λοιπὸν ἔχειν. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν χυτῶν. ἔθος
δὲ εἶχον ἔσσι τῶν ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα.

387. ἀντὶ τοῦ γάλα αὐτά. V.

388. καὶ τὸ δόρου χρῆ τὸν ὀβελίσκον : Τὸν ὀβελίσκον
ὅστις ἔστιν ἡμῖν δόρου, χρῆ περιπατεῖν ἔχοντας ἐντὸς,
μὴ πόλιν γένηται πόλεμος.

390. τῶν ὅπλων ἐντός : Κέχρηται τῇ λέξει ἀντὶ τῶν
ἱματίων, ὡς ἀνεί εἶπε, καὶ ἔχειν τὸ δόρου παρὰ τὴν
20 ἀσπίδα. οὕτω γὰρ ποιοῦσιν οἱ πολέμιοι, τοῦ μὴ ἐξό-
πλους εἶναι, ἀλλὰ καθωπλισθαι.

παρὰ τὴν χύτραν : Τουτέστι δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας
ἐγγυθῆν αὐτῇ ἔχειν. παραινεῖ οὖν μήτε παντάπασιν
ἀμειβεῖν, μήτε φανερῶς πολεμεῖν.

392. ὡς οὐ φευκτέον νῶν : Ὡς οὔτε φεύγειν οὔτε ἀπα-
ρασκεύαστοι εἶναι.

394. κατορρυθησόμεθα : Ἐπαίξιν εἰς τὴν χύτραν.
ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα ὀρυθήσονται, ἐπεὶ οἱ ἐν πολέμῳ ἀναι-
ρούμενοι ἐν τῷ Κεραιμικῷ θάπτοντο.

395. ὁ Κεραιμικός δέξεται : Οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρού-
μενοι ἐν τῷ Κεραιμικῷ θάπτοντο, ὡς Μενελάος καὶ
Καλλιμάχης [ἐν τοῖς] περὶ Ἀθηνῶν συγγράμμασι φασιν
οὕτω « καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἄπας Κεραιμικός.
« ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος. βαδίζουσι δὲ ἐνθεν καὶ ἐνθεν
35 « εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τοῖς δημοσίοις τεθαμμένοις. * εἰσὶ δὲ
« οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθέντες, οἱ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ
« ὑπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήκασιν. * ἔχουσι δὲ αἱ στή-
« λαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν. » — λέγει δὲ
παρ' ὑπόνοιαν τὰς χύτρας. R.

399. Ὀρνεαῖς : Παρὰ τὰ ὄρνεα ἐπαίξιν. ἔστι δὲ τῆς
Ἀργείας πόλις, ἥς Ὀμηρος [Π. Β, 571] μνημονεύει
λέγων « Ὀρνεαῖς τ' ἐνέμοντο. » ἴσως δὲ, ὅτι ἐν Ὀρνεαῖς
μάχη ἐγένετο Ἀκαδαμικῶν καὶ Ἀργείων. [γελῶν δὲ
40 τὸ, φήσμεν ἀποθνεῖν.]

400. [ἄναγ' ἐς τάξιν : Ἐἴσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπωδικὴ
μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι, προωδικὴ δὲ διὰ
τὸ προστίθεσθαι ἐτέρας περιόδου κώλων ἀναπαιστικῶν
ἐ. ὧν τὰ μὲν τέσσαρα διμέτρα ἀκατάληκτα. τὸ εἰ ἀνα-
παιστικὴ βᾶσις. τὸ ἕκτον ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθεσὶ δὲ
50 κώλων ἱαμβικῶν διμέτρων ἀκατάληκτον ὁμοίον τοῖς ἐξῆς.
ὑφ' ὃ χορώνεις.]

401. καὶ τὸν θυμὸν κατὰθου : (Ὡσεὶ δολιχῇ ἐγκε-

λεῶν τὸ δόρυ καταθέσθαι παρὰ τὴν ἀσπίδα.) — ὁ χορὸς ἐγκλεισέται ἐκὺθι παῦσαι τῆς ὁρχῆς. R.

402. παρὰ τὴν ὁρχήν : Παρὰ τὸ Ὀρχηρικόν [II. Γ, 135]

5 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχρα μακρὰ πέπηγεν.

οἷον ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει (μόνῳ).

407. [καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων : Εἴσθεσις περιό-
δου ἀμοιβαίας κώλων κζ' ἱαμβικῶν διμέτρων μὲν πλὴν
10 τὸ πλὴν τοῦ τελευταίου· τοῦτο γὰρ ἐφθήμερες. ἔτι
γε μὴν τῶν δ', ε', ε', ζ', η' ἀντισπαστικῶν διμέτρων
διὰ μῦθοις ἐπιτρίτοις ἐπιμεμιγμένων καὶ σπονδαίους
πλὴν τοῦ ζ' ἀκατάληκτων· τοῦτο γὰρ φερικράτειον ἔτι
15 τῶν κ', κ', κθ', κγ' παιωνικῶν ἐφθήμερων. τὰ δὲ
τοιαῦτα ὀλῶν ὡς ἀσυνάρτητα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγρα-
φος.]

409. σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος : Ἡ ὅτι σοφῶν οἰκητῆριον
ἢ Ἀττικῇ, ἢ καθὼ οἱ βάρβαροι ἐφρόνων περὶ Ἑλλή-
νων ὡς νοσρωτάτων.

20 414. ἀντὶ τοῦ ὅλον, ἢ εἰς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς. R. V.

416. πέρα κλύειν : Ἡγουν ἀνεπίδεκτα τῇ ἀκοῇ·
ἔστι δὲ καὶ συμφορὰ πέρα τοῦ κλύειν. *Viel.*

417. ὁρᾷ τί κέρδος : Γράφεται καὶ ὀργα τοῦ ι, ἵνα
ἦ προστακτικόν. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι, ἵνα ἦ
25 ἐρωτηματικόν. ὡς ὁ λόγος, ὁρᾷ τις αὐτῶν ὠφέλειαν
διαγωνιῆς μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὐσαν, ἢ κατὰ κράτησιν
ἐχθρῶν, ἢ φίλους ὠφελῆσαι. ἐν οἷς μάλιστα ἤδονται οἱ
ἄνθρωποι. σημειωτέον ὅτι ἐνικὸν ἔπεν ἐπὶ τῶν οὐοῦ,
[καὶ τὸ κρατεῖν συνέταξεν αἰτιατικῇ].

30 418. ὁ ἢ ἀντὶ τοῦ και. οὕτω τινές, ἵνα ἦ ὅ ἔαν ἦ
καιρός. R.

424. ἀντὶ τοῦ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· σά ἐστι καὶ τὸ
τῆδε καὶ τὸ ἐκεῖσε. τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν λέγει. (τὸ
δὲ τῆδε καὶ τὸ ἐκεῖσε, τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διδασκεί-
35 σῶν Φοινιστῶν [273] φησὶ « καλέϊσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ
δόλος τις ἦ. » καὶ ὅλος πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον.
προσβιβᾷ δὲ, συνεφαρμύζει.)

425. προσβιβάζειν τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν. ἢ ἐφαρ-
μύζει, συμβιβάζει. R.

40 427. ἄφροντος ὡς φρόνιμος : Ὡς ἄφροντος, φησὶ, καὶ
μέγιστον φρονῶν ἐρεῖ ταῦτα. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

429. κίναδος : Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔνεστιν αὐτοῖς. τὸ δὲ
κύρμα, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσιν. Ἄλλως.
[κίναδος ἀντὶ τοῦ] πᾶν φρόνιμος. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώ-
45 πηξ.

430. σόφισμα, κύρμα : Ἐπίτευγμα παρὰ τὸ κυρεῖν.
Ἄλλως. ἐντευγμα, σπάραγμα τοῦ νοῦ. τρίμμα δὲ, ὁ
πετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἄλλως. κύρμα
πολλοὺς ἐγκεχυρῶντας πράγμασι. παιπάλημα δὲ πολλὰς
60 ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτόν αἰε-
ρον.)

433. ἀνεπτέρωμαι : Οἰκεῖον ὄρνις τὸ ἀνεπτέρωμαι
ἀντὶ τοῦ μετῴρημαι.

434. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ : Πρὸς τὸν Εὐελπίδην φησὶν
ὁ ἔποψ. ἄμεινον δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας, ὡς ἐν τοῖς
ἑξῆς [656] « ἄγε δὴ, Ξανθία καὶ Μανόδορε. » [εἰσθεσις
δ' ἐτέρως περιόδου στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκα-
ταλήκτων ιζ'. ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] 5

436. εἰς τὸν ἱππὸν εἴσω πλησίον : Ἴππος μὲν ἢ κά-
μινος, καταχρηστικῶς δὲ ἢ ἐσχάρα. ἐπιστάτης δὲ γαλ-
κοῦς τρίπους γυτρόποδος ἐκτελὼν χρεῖαν. οἱ δὲ πῆλινον
Ἡραίστον πρὸς ταῖς ἐστίαις ἰδρυμένον ὡς ἔσθρον τοῦ
πυρός. ἐνίοι δὲ καὶ ξύλον ἐπίμηκες πεπασσάλωμένον, 10
ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη. (Ἄλλως. ἐπι-
στάτην Καλλίστρατος τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύ-
λον. οἱ δὲ πυριστάτην πλαττόμενον τινα ξύλινον ἐν
ταῖς ἐσχάραις, ὡς παρὰ ταῖς καμίνους τὸν Ἡραίστον
ἀναπλάττουσιν.) Ἄλλως. ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ 15
κόρακας ἔχον, ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα.
οἱ δὲ, τρίποδα γαλκοῦν, ὃ ἐπιτίθειται τὸν λέβητα καὶ
υποκαίουσιν. οἱ δὲ, ἀνδριάντα πῆλινον πρὸς ταῖς ἐσχά-
ραις.

(137). σὺ δὲ τούτῳ ἐφ' οἷς : Σὺ τοὺς λόγους διδάξον 20
καὶ φράσον, ἐφ' οἷς τούτους ἤγειρα ἐγώ. [τοῦτο δὲ πρὸς
τὸν ἕτερον τοῖν ἀνδράσιν.]

440. ἦν περὶ ὁ πύθιος τῇ γυναικὶ διέθετο : (Σύμμα-
χος· Αἰσωπίου λόγος ἢ τοιοῦτου τινὸς εἰκοις μεμνη-
σθαι. Καλλίστρατος δὲ τοιοῦτον φησιν, ἐκ διηγηματικῆς 25
τινὸς εἰκλύσθαι. καὶ (Δίδυμος,) ὅτι αἰσχρὸς τις ἦν τὴν
οὖλον συνεχρῶς τῇ γυναικὶ διαπληκτικόμενος, συνέθετο
ἐπὶ φίλων μῆτε τύπειν μῆτε τύπεσθαι μῆτε δάκνειν
αὐτὸν φιλοῦντα, μῆτε δάκνεσθαι. οἷον, σὺ μὲν οὐχ
ἐλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. εἰκοις 30
δὲ Παναίτιον κομωρθεῖν, (ὅν καὶ ἐν Νήσοις « καταλιπὼν
Παναίτιον πύθιον. » ἐνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν
λέγει.) πύθιον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον. —
μαγαιοποιῶν δὲ τὸν μαγείρας ἐργαζόμενον, (ὡς μά-
γειρον. καὶ γὰρ ἐν Νήσοις μαγείρου πατρὸς αὐτὸν φη- 35
σιν. ἢ καὶ αὐτοῖς μαγαιοποιῶν φησιν). R. V. (Ἄλ-
λως. ὁ Παναίτιος μάγειρος μικροφυῆς ἦν.) διαβάλλει
δὲ αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα ἐκ αὐτοῦ μοιχευο-
μένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλῃς οὐσῃς.

442. μῆτ' ὀρχιπέδων ἔλκειν : Μὴ διασπᾶν τοὺς 40
ὀρχεις, μὴ ὀρύπτειν τὸν πρωκτόν. τὸν πρωκτὸν γὰρ
δεικνύς φησιν, οὐτι που τόν. — Ἄλλως. τοῦτο ὁ
ἔποψ ἢ ὁ χορὸς δεικνύς τὸν πρωκτόν. ὡς ἐν κομωρθεῖ
δὲ ταύτην πρώτην τιμωρίαν δρῖζειται. R. V.

444. διατίθειμ' ἐγὼ : Ὑπογνομύμαι, συντίθεμαι. 45

445. ὁμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν : Ἀντὶ τοῦ εὐχομαι.
(οὐκ ὁμνυσι παρὰ, ἀλλ' εὐχεσται. ὁμνυμι μένειν ἐν τού-
τοις. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης, ὁμνυμί
φησι τὸ νικᾶν. Ἄλλως. ἔκριναν ε' κριταὶ τοὺς κω-
μικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ε' ψήφους εὐχαιμούνουν.) 60

446. ἐσται ταυταγί : Ἐπειδὴ περὶ νίκης εὐχεται,
ποιεῖ αὐτὸν ὁ ποιητὴς εὐφημοῦντα, ἔσται ταυταγί.

447. (εἰ δὲ παραβαίην : Πιθανῶς ὡς ἔλαττον τι

ἔξουν, εἰ μὴ πᾶσι νικῶν. ἐποιωνιζόμενος δὲ αὐτῷ τὴν νίκην ταῦτα λέγει.)

448. ἀκούετε λεῖψι : Κῆρυξ ἐστὶν ἡ Πεισθέταιρος. ὁ λόγος ὡς ἐπὶ πολέμιων σπείσασθαι. κήρυγμα εἰρήνης κηρύσσει. παίζει δὲ εἰς τοὺς χυτροφόρους ὀπλίτας φάσκων. τὸ δὲ νυνεὶν, ἀντὶ τοῦ νυνὶ μὲν. πολλὰ γὰρ δὲ οὕτω χροῖνται.

449. πορεύεσθαι. R.

450. (ὅτι ἂν προγράψωμεν : Ἐπὶ τὰς στρατείας οὕτω προέγραψον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν φυλάρχων, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατευσίμους ἐν πίνακι.)

ἐν ταῖς πίνακίσι : Ἐπεὶ ἔθος ἦν τοῖς ταξίάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδομένα, οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι.

451. [δολερὸν μὲν αἰ : Εἰσθεσις μέλους χοροῦ λόγον σπορῆς ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν « πολλὴ δὴ πολλὴ δὴ. » ἔστι δὲ καὶ ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν περιόδον τίθεσθαι· προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς κώλων καὶ στίχων θ'. ὧν ὁ πρῶτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν διμέτρων βραχυκατάληκτων, καὶ ἱαμβικῆς βάσεως διὰ τὴν ἀδιάρκον. ὁ δευτέρως ἀσυνάρτητος ἐξ ἱαμβικοῦ διμέτρου βραχυκατάληκτου καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ὁ τρίτος ἀναπαιστικὸς πεν-

θημιμερῆς. ὁ δ' ἀσυνάρτητος ἐκ τροχαϊκοῦ πενθημιμερῆς καὶ ἀναπαιστικοῦ ὁμοίου. ὁ πέμπτος ὁμοῖος τῷ γ'. ὁ δ' ἀναπαιστικὸς διμέτρος βραχυκατάληκτος. ὁ δ' ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυαλλικοῦ. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετραμέτροι καταληκτικοὶ δύο ὁμοῖοι τοῖς ἐπὶ τῆς ἐξῆς εἰσθέσεως ἔα'. ὁφείλει δὲ εἶναι καὶ ἐν τοῖς εἰρημένους κώλοις διάλειμμα μικρὸν, ἵνα δοκῶσιν ἐκ δύο κώλων συγκεῖσθαι, συνάπτονται δὲ εἰς ἓνα στίχον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν σπορῆς παράγραφος καὶ ἔσω νενευκυῖα. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσθέσεως ἔξω διπλῆ.]

454. παρορῆς : Παρεπινοεῖς ἡ εὐρίτχεις.

456. παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενός : [Ἐγκαταλειπομένην.] ἦν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν. [ἐν τισὶ δὲ οὐ κεῖται τὸ φρενός. ἀζυνέτου δὲ, ἀνοήτου.]

461. (ὡς τὰς σπονδὰς : Ὅτι πρὸ καταγνώσεως, φησὶν, οὐ παρὰ σπονδῆς.)

462. (καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία : Ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἴτα εἰς μάκτρας διενέμεντο. τὸ δὲ ἐξῆς παίζει, ὡς περὶ δαίπνου λέγων, καίτοι λόγῳ μέλλων αὐτοὺς εὐοχεῖν.)

(καὶ προπερύραται : Ἡυτέριπται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἄλευρα φρυγόντων, εἴτα μάζας ποιοῦντων.) [διαμάττειν δὲ, διαπλάττειν.]

463. φέρε παῖ τὸν στέφανον : Τοῖς γὰρ εὐωχουμένοις περιέκιντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον (ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θερμῆς).

465. μέγα καὶ λαρινὸν : (Διὰ τοῦτου πολλῇ τῇ τροπῇ ἐπέμενε τῆς εὐωχίας. ὡς ἐπὶ βόας δὲ τοῦτο φησιν, ὡς ἐν Λαρίσση μεγάλων βοῶν γενομένων. ἔστι δὲ πό-

λις Θεσπρωτίας. Ἄλλως, λαρινὸν) ἀντὶ τοῦ λιπαρόν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γὰρ τινες λάρινοι βόες οἱ λιπαροί. ἡ μεγάλη, ἀπὸ Λαρινοῦ τίνος βοσκοῦ εὐμεγέθους. νέμονται δὲ τὴν ἡπειρον, οὔσαι τῶν Γερρό- νος βοῶν ἀπόγονοι. (ὁράσει δὲ, πραῦνεϊ.) — πείσει, ὡς καταπραῦνεϊ, καταπαύσει. V.

471. (οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας : Ὅτι τὸν λογοποιὸν Αἴσωπον διὰ σπουδῆς εἶχον. ἦν δὲ ὁ Αἴσωπος Ὁρᾶξ. ἡλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἰδμονος τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος, ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων καὶ ἀνα- βιώσαι φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Λάκωσιν οὕτως « καὶ μὴν ὁμοσόν μοι μὴ τεῖνάναι, ψυχὴν δ' ἀνῆκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ. » τῶν δὲ μῦθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζώων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δὲ τινες οἱ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαριτίδας, καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακασπόλῃ. διὰ σπουδῆς δὲ εἶχον τὸν Αἴσωπον. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ εἰπόντα φησὶν αὐτὸν μῦθον ἡδου- κηκεῖναι. φαίνονται τὸ τοιοῦτον ἅπαν Αἰσώπειοι ἀντι- θέντες. τὸ δὲ πατῆσαι ἴσον ἐστὶ τῷ ἐνδοκτεῖλαι, ὡς τὸ ἀφικέσθαι που λέγομεν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀνέγνω. ταῦτα μὲν κωμικώτερον παίζει. τὸν δὲ κορυδὸν ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνιν νομίζουσιν εἶ- ναι.)

475. (ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύζει : Ἐπεὶ λόγον ἔχει ἡ κορυδὸς, θηλυκῶς δὲ εἶρχε τὴν κορυδόν. Πλάτων δὲ ἀρσενικῶς.)

476. [τεθνεὺς Κεφαλῇσι : Προσέπαξε τὸν δῆμον. Κεφαλῆς γὰρ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.]

479. (ρύγχος βόσκειν σε : Οἷον, μωρὸν ἐστάναι μά- την ῥύγχος ἔχοντα. ἡ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ φησὶ μαῖζόν τι ὁφείλεις ἔχειν ῥύγχος. πάλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ῥάμπος.)

480. τῷ ὀρυκολάπτῃ : Ὅρνεον ἐν ταῖς ὀρυσὶν εὐρι- σκόμενον, ζητοῦν σκόληκας, (ὁ καὶ πολλὰς ἀνορύ- τον καταβάλλει). ἐπεὶ οὖν ἡ ὀρὺς τοῦ Διὸς ἐστίν, ἐπαίξε παρὰ τὴν ὀρὺν, ἥ ἐστιν ἰσοὰ τοῦ Διός. ἡ ἐπεὶ ἐκ ζύλου τὸ σκῆπτρον. ὀρὺς δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ζύλον.

484. Δαρείου καὶ Μεγαβάρης : Δαρείος βασιλεὺς ἦν, Μεγαβάρης δὲ σατράπης, (πορθήσας Μέμφιδα). οὗ- τος σατράπης Δαρείου ὁ τὴν Αἴγυπτον ἐλὼν. οὗ μνημο- νεύει Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ [c. 109] γράφων οὕτως « Μεγαβάρην τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσῃν με- « τὰ πολλῆς στρατιᾶς, ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν, τοὺς « τε Αἰγυπτίους καὶ τοὺς συμμάχους μάχῃ ἐκράτησε « καὶ ἐκ Μέμφιδος ἤλασε τοὺς Ἑλλήνας. »

485. ὥσπερ καλεῖται Περσικὸς : Μήποτε τὸν ἀλε- κτρούνα καὶ ἐν τοῖς πρόσθε Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μήδους ἔλεγον.

486. ἀντὶ τοῦ περιέρχεται, περιέπει. R.

487. τὴν κυρθεσίαν : Τοῦτο ἐξ ἱστορίας εἰληρε. πᾶσι γὰρ Πέρσας ἐξῆν τὴν τιάραν φορεῖν, ἀλλ' οὐκ ὁρθήν, ὡς Κλεισάρχης ἐν τῇ δεκάτῃ. μόνον δὲ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὁρθαῖς ἐγρόντο. (τὴν δὲ ἐπὶ κεφαλῇς κίδαριν. ἔστι δὲ αὕτη, καθὰ προείπομεν, τιάρα. τοῖς μὲν ἄλλοις

ἔθος καὶ ἐπτυγμένην καὶ προβάλλουσιν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν, τοῖς δὲ βασιλεῦσιν δρῶν.)

489. ὄρβριον ἄση : Καλῶς τὸ ἄση. κοκκύζει γὰρ κυρίως, ὅτ' ἂν παρ' ἑαυτῷ μετὰ νίκης τῆς μάχης ἄση.

491. τορνευτασιπιδό. : [Οἱ ποιοῦντες τὰς λυράς καὶ τὰς ἀσιπίδας.] — ἔμποροι R.

493. Φρυγίων ἐρίων : Ἡ ἀπὸ Φρυγίας, ἡ ἀπὸ δῆμου. ἐκεῖ γὰρ ἀπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια.

494. ἐς δεκάτην γάρ ποτε : Ὅτι τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ. (καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεί « τί σε μάτηρ ἐν δεκάτῃ τόκου ὠνόμαζεν. » ὁ δὲ Ἀριστοτέλης [Hist. an. 7, 12] ἐν ταῖς ἐδδόμαις φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα, γράφων οὕτως « τὰ πλεῖστα δὲ ἀναρεῖται πρὸς τὴν ἐδδόμην. διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται, ὡς πί-
15 « στεύοντες τότε μᾶλλον τῇ σωτηρίᾳ. ») [τοῦ δὲ ὑπέ-
πινε περιττὴ ἡ ὑπό.] — περιττεύει ἡ ὑπό. R.

495. ἀντὶ τοῦ ἀρχῶν εἶγον τοῦ ὕπνου. R.

496. [Ἀλιμοῦντάδε : Δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.]

498. [ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιον : Ἀντὶ τοῦ ἀφείλετο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων, ἡ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελ-
γόντων.]

501. προκυλινδεῖσθαι : Ἐαρος ἀρχομένου ἵκτινος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδονται (ὡς ἐπὶ γόνυ. παῖδας οὖν ὡς βασιλεῖ φησι τὸ κυλιν-
25 δεῖσθαι). ἴδιον γὰρ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων. Ἄλλως. (τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι. τὸ διὰ μεταβολὴν δὲ καιροῦ γινόμενον εἰς βασιλικὴν ἐπέ-
τρεψε τιμῇ.) οἱ γὰρ ἵκτινοι τὸ παλαιὸν ἔαρ ἐσή-
30 μαινον. οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύνουν αὐτούς.

502. ὀβολὸν κατεβρόγχισα : Ἀντὶ τοῦ κατέπιον, φησὶν, ὃν εἶχον ἐν τῷ στόματι ὀβολὸν, ἵνα ὠνήσωμαι ἀλφита, προσκυλινδόμενος τῇ τοῦ ἱκτινοῦ ἐπιφανείᾳ.

505. κόκκυ : Ποιά φωνὴ τὸ κόκκυ. ἡ ἀντὶ τοῦ ὀλι-
35 γον. ἔστι δὲ [μῶνως] παροξυτόνως. πρὸ θερισμοῦ δὲ φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ Φοινίκῃ. [Ἡσιόδος [Op. 484] « ἤμος κόκκυξ κοκκύση. »

507. κόκκυ, ψωλοὶ : Παρὰ τὴν παροιμίαν, ὅτι ἐπὶ
40 τῶν Αἰγυπτίων ἦσαν ψωλοὶ πολλοί. καὶ ὅτ' ἂν ὁ κόκκυξ εἴπῃ κόκκυ, τότε ὄλοι ἅμα τῇ φωνῇ ἐξήρχοντο εἰς τὸ πεδίον. (Ἄλλως. τὸ αἰδοῖον. ἐπίτηδες δὲ συνήγαγε τὰς δύο λέξεις, ἵνα εἴπῃ αἰσχυρῶς καὶ γέλωτα κινήσῃ. ἔστι δὲ παροιμία παρὰ Φοινίξιν « κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε »
45 ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κράζοντος τὰ πεδία θερίζομεν.)

510. ἐπὶ τῶν σκήπτρων : Ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἔκτυπον ὀρνίθας εἰς κόσμον. μετέχων ὁ τι δωροδοκίῃ : Ἵνα μετέχῃ τῆς αὐτῆς
50 δωρεᾶς. ἐν γὰρ τοῖς σκήπτροις τῶν βασιλέων ἦν αἰετός. ἔστι δὲ δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεὰ δὲ ἐπὶ τιμῆς.

512. ὁπότ' ἐξέλη Πριάμος : Ἐν ταῖς τραγωδίαις (φησὶν) ὑποκρίνεται τις τὸ Πριάμου βασιλικὸν πρόσ-
ωπον, ἔχων ὄρνιν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου, τὸν Λυσικράτην

τηρῶν μὴ δωροδοκῆσῃ. οὗτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο Ἀθηναίων κλέπτης τε καὶ πανουργός. διεβάλλετο δὲ δωροδόκος. (ἔνιοι δὲ τραγικὸν αὐτὸν φασὶ κλέπτην, καὶ σφόδρα ἄσημον.)

(ἐν τοῖς τραγωδοῖς : Ὅτι καὶ νῦν τὸν χορὸν τῶν 5 τραγικῶν. ἐποιοῦν δὲ ἐπὶ τῶν σκήπτρων ὡς ἐπίπαν αἰετούς.)

515. ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς : Δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. (οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος [Pyth. 1, 11] « εὐδαί δ' ἀνὰ σκάπτρῳ Διὸς 10 αἰετός. » καὶ Σοφοκλῆς « ὁ σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διός. » ἡ) ἐπειδὴ εἰώθασιν τὰ ἀφιερωμένα ἐκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἰδρῦεσθαι. τῆς Ἀρχηγέτιδος Ἀθηνᾶς τὸ ἀγάλμα γλαῦκα εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ. ὁ δὲ Ἀπόλλων τὸν ἱέρακα ὡς μαντικὸν ὄρνενον καὶ ὡς θερά- 15 πων τοῦ Διός. ἐπεὶ μικρότερος τοῦ αἰετοῦ ὁ ἱέραξ.

520. οὕτως καὶ τῶν θεῶν εὐδαιμονέστεροι οἱ ὄρ-
νεις. R.

521. Λάμπων δ' ὄμνυσι : (Τῶν εἰκῇ δαιμόνων. ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ ἐπατήρθευσαν οὕτως ὀμνύναι. 20 Σωσικράτης γὰρ ἐν τῷ β' τῶν Κρητικῶν οὕτως φησὶ « Ραδάμανθους δὲ δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν « δικαιοτάτος γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων. λέγεται « δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἔξιν ὄρκους ποιῆσθαι κατὰ « τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι κελεύσαι γῆνα καὶ κύνα καὶ 25 « κρῖον, καὶ τὰ ὅμοια. ») ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν καὶ χρησμολόγος καὶ μάντις. (ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἔνιοι περιάπτουσιν, αὐτὸν ἡγήσα-
σθαι λέγοντες Ἀθηναῖον ὄντα σὺν ἄλλοις θ'.) ὡμνυε δὲ κατὰ τοῦ γηνὸς ὡς μαντικῷ ὄρνέου. ἔτυχε δὲ καὶ τῆς 30 ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. (Ἄλλως. ὅτι οὗτος χρη-
σμολόγος. ἐξῆ δὲ ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας, οὕχ. ὡς τινες, ἐτεθνῆκε. πολλῶν γὰρ ὕστερον Κρατίνος ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα.)

523. Μανῆς : Ἀπὸ τοῦ Μάνης. πρὸς δὲ τὰ ἀνδρά- 35 ποδα καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν. ὥσει ἔλεγε τοὺς δούλους Μανῆς. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλὰκις.

524. ἀντὶ τοῦ μανιώδεις βάλλουσιν ὑμᾶς τοῖς λί-
θοις. R. V.

526. ὀρνιθοθηρευτής. ? 40
527. βάρβδους : [Γράφεται σταυρούς.] ἔστι δὲ εἶδος δικτύου, ὃ χρίουσιν ἰζῶν.

528. δίκτυα : Ἀντὶ τοῦ θηρατικὰ δίκτυα. καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου.

530. βλιμάζοντες : (Ὅτι νειωτερικὴ ἡ λέξις. Καλ-
λίστρατος ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν. εἰσὶ δὲ πλεόν τι σημαί-
νειν, τὸ μετὰ συντονίας. Ἄλλως.) βλιμάζειν κυρίως
τὸ τοῦ υπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἀπτεσθαι, ὅπερ
ἐποιοῦν οἱ τὰς ὀρνίθας ὠνοῦμενοι, οἷονεὶ ὀλιβομάζειν.
Δίδυμος δὲ, βλιμάζοντες, ἀντὶ τοῦ κακοῦντες. ἀπο- 50
τίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσιν.

531. οὗτοι δὲ οὐ μόνον ὑμᾶς ἐφουσιν, ἀλλὰ καὶ
συντρίβουσιν. R. V.

533. ἀλλ' ἐπικινῶσιν : Ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλουσι συν-

τρίψαντες. παρὰ τὸ κναῖειν, τὸ διασθῆρειν. σίλφιον δὲ
ρίζα ἡδύσμος πρὸς ἄλφιτα. λέγει δὲ τὸ ἐν Λιθύῃ γε-
νόμενον. θεραπεύει δὲ πολλὰ καὶ ἔστι πολυτίμητον.
καὶ ἐν Πλούτῳ [921] φησὶν

5 οὐδ' ἀνείδοις γέ μοι
τὸν Πλούτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

535. κατὰχυσμα : Ζωμὸν, παρὰ τὸ χεῦσθαι. γλυκὺ
δὲ, μέλιτι δεδευμένον. (Ἄλλως. οὐδὲν πλεον ἢ κα-
τὰχυσμα, ὥστε ἀπὸ τούτου καὶ τὰ κατὰχυσματα λέ-
γεσθαι.)

10 536. κατεσχέδασαν : κατέχεαν. R. V.

538. ὥσπερ κενεβρίων : Κατὰ ἐναλλαγήν τῶν στοι-
χείων ἀντὶ τοῦ νεκριμαίων. ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν
ποικιλωτέρας ἀρτύσεις δεομένων. (Ἄλλως. τὰ
θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν. [fr. 559 :] « οὐκ ἔσθ' ὧ
15 κενέβριον θταν θύση. »)

539. [πολὺ δὴ : Εἴθεσις μέλους χοροῦ, ἐπωδικὴ
μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι προωδικὴ δὲ διὰ
τὸ προτίθεσθαι ἐτέρας διπλῆς. ἔστι δὲ καὶ ἀντίστροφος
τῆς πορορηθείσης στροφῆς, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐκ κύλων
20 συγκρίσθαι καὶ στίχων ἀσυναρτήτων θ', ὁμοίων ἐκείνῃ.
ἔχει δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει τοὺς συνήθεις δύο στίχους ἀνα-
παιστικὸς ὁμοίους τοῖς ἐξῆς ζα', διπλῇ ἔξω νενευκυῖα
περατομένους. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευ-
κυῖαι.]

25 540. χλεπωτάτους λόγους : Ἀντὶ τοῦ λυπηροῦς, χαλέψαι
δυναμένους.

540. (ἔμῳν πατέρων : Ἐρεθισθέντες ὑπὸ τῶν πρε-
σβυτῶν καταβοῶσι τῶν πατέρων ὡς ἀπολεσάντων τὴν
βασιλείαν.)

30 543. ἐπ' ἐμοῦ : Εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον διεδε-
χόμην.

547. τὰ νεόττια : Ὡσεὶ εἶπεν ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα μου
ἀνὰτῆθιμί σοι ὥστε διοικεῖν. (ταῦτα δὲ εἰῶθαι πρὸς
τοὺς εὐθήεις τῶν ἀνθρώπων λέγειν.)

35 550. ὅτι ὀφείλετε μίαν πόλιν ἔχειν. R. V.

551. τὸ μεταξὺ λέγει γῆς καὶ οὐρανοῦ. R

552. πλίνθοις ὀπταῖς : Φασὶ γὰρ τὴν Βαβυλῶνα
ἀπὸ ὀπτῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἀντὶ γύψου
ἀσφαλτοῦ συνδεθῆναι τὰς πλίνθους. ἢ Σεμίραμις δὲ
40 ἔκτισε τὴν Βαβυλῶνα.

553. [ὦ Κεβριόνα : Ὅρνεόν τί φησι τὸν κεβριόνην.
ἔπαιξε δὲ, ὥσεὶ ἔλεγεν, « ὦ θεοί, ὡς σμερδαλέον τὸ πό-
λισμα. » ἐπιτηδεύει δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέλαθεν, καὶ
ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὅμοιος τῷ Κεβριόνῃ,
45 ὃν ἐχειρώσατο ἡ Ἀφροδίτη. ἐπιτήδεις οὖν τῶν θεομάχων
ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχῆουσιν.]

555. γνωσιμαχήση : Γνωσιμαχήσαι ἔστι τὸ γνόντα
τινὰ ὅτι πρὸς κρείττους αὐτῷ ἢ μάχῃ ἡσυχάσαι.

556. ἱερὸν πόλεμον : Ὁ ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθη-
60 ναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελῆσαι Φωκίαν
τὸ μακτεῖον. νικήσαντες δὲ Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν,
ὡς Φιλόχορος (ἐν τῇ δ') λέγει. δύο δὲ ἱεροὶ πόλεμοι γε-

γόνασιν, οὗτός τε καὶ ὁπότε Φωκεῦσιν ἐπέθεντο Λακε-
δαιμόνιοι. (ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται
ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσοιτο. ἅμα δὲ
τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει τοῦ γενομένου Ἀθηναίοις
πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐσχεδιάσθαι 5
δὲ ὑπ' αὐτῶν. οὐ γὰρ πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τούτου ἐπολέ-
μησαν, ἀλλ' ὑπὲρ Φωκίων, διὰ τὸ πρὸς Λακεδαιμο-
νίους ἔχθος. γεγόνασι δὲ δύο πόλεμοι ἱεροί. πρότερος
μὲν Λακεδαιμονίοις πρὸς Φωκεῖς ὑπὲρ Δελφῶν. καὶ
κρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ Λακεδαιμόνιοι τὴν προμαντείαν 10
παρὰ Δελφῶν ἔλαβον. ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔπει τοῦ πρῶ-
του πολέμου Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ
Φωκίων. καὶ τὸ ἱερὸν ἀπέδωκαν Φωκεῦσι, καθάπερ
καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ' λέγει. καλεῖται δὲ ἱερὸς, ὅτι
περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ 15
καὶ Θουκυδίδης [1, 112] καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' καὶ
Θεόπομπος ἐν τῷ κέ'.)

558. [Ἀλκμήνας : Διὰ τοῦ πληθυντικοῦ ἠϋζήσε τὴν
διαβολήν.]

559. [καὶ τὰς Ἀλόπας : Ἀλόπη Κερκυόνης θυγάτηρ, 20
ἢ καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἰπποβόων.]

562. θύειν ὄρνισι : Πρὸ τῶν θεῶν. [τὸ λοιπὸν δὲ,
εἰς τὸ ἐμπροσθεν. προσνειμασθαι δὲ] μερίσαι καὶ προσ-
οικειῶσαι ἕκαστον ὄρνιν ἐκάστῳ θεῷ, ἱέρακα Ἀπόλ-
λωνι καὶ τὰ ἐξῆς. 25

565. ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ πυρούς : Πυρούς λέγει τῇ
Ἀφροδίτῃ θύειν, ἐπεὶ οἱ ἔρῃοι πυροὶ πρὸς συνουσίαν
ἐγερτικοί. ἡ δὲ φαληρίς ὄρνεόν ἐστι λιμναῖον (εὐπρεπές.
ἐσχημάτισε δὲ παρὰ τὸν φαλλόν).

568. ἦν δὲ Ποσειδῶνι : (Γράφεται, Ποσειδῶνι βοῦν 30
τις θύῃ.) νῆττα δὲ παρὰ τὸ νήγεσθαι, ἐπεὶ ἐνυδρον τὸ
ζῷον. καὶ τῇ Ποσειδῶνι δὲ ἐν ὑγρῷ ἡ δίαίτα.

567. [ἦν δ' Ἡρακλεῖ θύῃ τις : Τὸν λάρον διὰ τὴν
ἀδοξαγίαν Ἡρακλεῖ προσανάπτει. ναστός δὲ, μέγας
πλακουντώδης ἄρτος. ὁ δὲ Ἀσκληπιώδης φησὶν εὐτελῇ 35
πλακούντα. μελιτούττας δὲ, μέλιτι δεδευμένους. τὸ δὲ
πλήρες, ναστούς καὶ μελιτούττας. λείπει γὰρ ὁ καὶ σύν-
δεσμος.]

568. ὄρχιλος ὄρνις : [Διὰ τὰς μοιχεῖας τοῦ Διὸς τὸν
ὄρνιν παρέλαθεν.] ἐπλάσαστο τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος. ἐπεὶ 40
κατωφερὴς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο ὄρχιλον πα-
ρείληγεν διὰ τοὺς ὄρχεις. τὸ δὲ σέρφον ἑνορχιν, ὡς κριὸν
ἑνορχιν. ὅλῃον δὲ ἐντεῦθεν ὅτι οὐχ, ὡς οἰόνται τινες,
σπέρμα τι ὁ σέρφος. [ἔστι δὲ ζῷον μυρμηκῶδες.]

570. ἥσθην σέρφῳ : Ὡς καταφρονῶν αὐτοῦ φησι. 45
καὶ διωρίζει πολλὰκις ἐπιτηδεύουσιν. — σέρφῳ :
Σέρφος μύρμηξ πτερωτός. Vici.

571. ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς ὄρνιθος. R.

574. αὐτίκα Νίκη πέταται : Νεωτερικὸν τὸ τὴν Νί-
κην καὶ τὸν Ἐρωτα ἐπτερωθῆσαι. Ἀργεννον γὰρ φασὶ, 50
τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα, οἱ δὲ Ἀγλαοφῶντα,
τὸν Θάσιον ζωγράφον, πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν Νίκην,
ὡς οἱ περὶ Κραύστιον τὸν Πέργαμηνόν φασιν.

575. Ἴριν δὲ γ' Ὀμηρος : Ὅτι ψεύδεται παίζων.

οὐ γὰρ ἐπὶ Ἰριδος, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας [II. E, 778]

αἱ δὲ βήτην τρήρωσι πελειάσιν ἰθὺαθ' ὁμοῖαι.

(οἱ δὲ ἐν ἐτέροις ποιήμασιν Ὀμήρου φασὶ τοῦτο φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ ὕμνοι.)

579. σπερμολόγων : Ὀνομα ὀρνέων, ἃ ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν οὕτως ἐκλήθη. — καταφαγεῖν. R.

580. παρεχέτω, παρόσον εὐρετίς ἐστι τῶν καρπῶν.

10 Ven.

581. οὐκ ἐβέλῃσει : Ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. Ὀμηρος [II. Φ, 366] « οὐδ' ἐβέλει προρέειν. »

582. οἱ δ' αὖ κόρακες : Ἐπιθεοῦλεται, ψῆσι, τοῖς ἀνθρώποις, ἐὰν μὴ τιμήσωσιν ὑμᾶς. τοὺς γὰρ βούς ἐπὶ γεωργίαν χρεϊώδεις ὄντας ἀνθρώποις τυρλοῦτε καὶ τὰ πρόβατα, (ἐξ ὧν τὴν ἐσθῆτα ἔχουσι). — καταροῦσι : Καταρέσθαι, διαλύειν. Viet.

583. ἐπὶ πείρᾳ : Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βλάβῃ. ἢ ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐσμέν.

584. μισθωφορεῖ δέ : Ὅτι οἱ ἱατροὶ μισθῷ ἱατροῦσιν. R. V. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. (τοῦτο δὲ εἶπεν) ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τεργοδομίας μισθὸν ᾔτησεν.

588. τὰς οἰνάνθας : Οἰνάνθη ἢ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς. [καὶ Εὐριπίδης [Phen. 236] « οἶνα θ' ἃ κα- 25 0μαέριον στάζεις τὸν πολυκαρπον οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν. »]

589. [γλαυκῶν λόγος : Γλαυξ εἶδος ὀρνέου. λόγος δὲ τὸ σύστημα. ὅπερ ἄνω ἔφη νέφος.]

(καὶ κεργνιδίων : Μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν οὐχὶ 30 κεργνῆς γραπτέον, ἀλλὰ κεργνῆς σὺν τῷ ι, ὡς Νηρηῖς. νῦν γὰρ κεργνιδίων εἶπεν.) [κνίπες δὲ εἶδη ζωφίνων μικρά.]

598. γαῦλον κτῶμαι : Γαῦλος Φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπερισπωμένους, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου ὀζυτό- 35 νος. Καλλιμαχος [fr. 217]

(Κυπρόθε Σιδόνος με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.)

*Ἄλλως. γαῦλος, πλοῖον τι φόρτιμον, ὡς καὶ σκάφη ἀπὸ τῶν σκευῶν. Ὀμηρος [Od. I, 223] « γαῦλοί τε σκαφίδες 40 τε. » ὡς αἰρετωτέρου δὲ ὄντος τῶν ἄλλων πάντων καὶ ἀκινδύνου τοῦτο φησι.

601. πλὴν εἴ τις ὄρνις : [Παροιμία ἐστίν, οὐδεὶς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἄλλως.] παροιμία τοῦτο, οὐδεὶς οἶδε τί ὠμίλησα, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν ἀγνώστων.

602. τὰς ὑδρίας : Ἐν ὑδρίαις γὰρ ἔκειντο οἱ θησαυροί.

603. πῶς δ' εἰς γῆρας : Ἀντὶ τοῦ πῶς εἰς πολυχρονιότητα προκόψουσιν.

609. οὐκ οἶσ' ὅτι πέντε γενεάς : Κακῶς καὶ τοῦτο 50 παρὰ τὸ Ἡσιόδειον [fr. 50] παίζει

ἐννέα γὰρ ζῶει γενεάς λακέρυχα κορώνη.

614. [οὐδὲ θυρῶσαι : Τοὺς νκούς ὡς τοῖς θεοῖς. θά-

μνοὶς δέ,] συμφύτοις τόποις. — πρινιδίοις : ἀντὶ τοῦ πρίνοις. R. V. (σεμνοῖς δὲ, τοῖς τιμίοις.)

617. (δένδρον ἐλαίας : Ὅτι εὐρημα θεῶν. Ἀθηνᾶς γάρ.)

618. κοῦκ εἰς Δελφούς : Ἐνθα τὰ μαντεῖά εἰσιν, ἐν 5 μὲν Δελφοῖς τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν δὲ Λίβυσι τὰ τοῦ Ἀμμωνος.

620. [ταῖσι κομάροις : Ὅτι τὰς μὲν κομάρους θη- 10 λυκῶς ψῆσιν, ἀρσενικῶς δὲ τοὺς κοτίνους. εἶδη δὲ δένδρων ταῦτα.]

626. [ὦ φίλτατ' ἐμοὶ : Κορωνίς καὶ εἰσθεῖσι χοροῦ, 15 ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι, προδικὴ δὲ διὰ τὸ προτιθεσθαι ἐτέρας περιόδου στίχων καὶ κώλων ιβ'. ὧν ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ ια' καὶ ιβ' ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ὁ τρίτος ἀσυν- 20 ἀρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν πενθημιμερῶν· ἐξ ἀναπαιστικῶν πενθημιμερῶς αἰολικῶν διὰ τὸ ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα ἱαμβικὸν καὶ τροχαϊκῶν ὁμοῖον πενθημιμερῶς. ὁ τέταρτος ὁμοῖος. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς τὸν 25 δεύτερον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ς' τροχαϊκὸν δι- 20 μετρον ἀκατάληκτον τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβοαχυν. τὸ ζ' ἀναπαιστικὴ βᾶσις. τὸ η' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβοαχυν. ὁ θ' ἱαμβικὸς τρί- 25 μετρος βραχυκατάληκτος. ὁ δέκατος ἀσυνάρτητος ἐξ ἱαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῇ 25 τέλει κορωνίς.]]

ἐξ ἐχρίστου : Ἀπὸ τῆς ἐχθρας εἰς φιλίαν μεταπί- πτων.

628. ἐπαυχῆσας : Ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονήσας διὰ τῶν 30 σῶν λόγων.

629. ἐπηπειλήσα : Ἐπαγγεिलाμένος ὤμοσα.

637. (τάμα τρίψειν : Χαριέντως εἶπε τρίψειν ὡς ἐπὶ 35 ἐσθῆτος.)

638. [καὶ μὴν μὰ τὸν Δία : Εἰσθεῖσι περιόδου ἀμοι- 35 βαιάς ἐκ στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων εἰ- 35 κοσι. ὧν τελευταῖος

καὶ Μανόδορε λαμβάνετε τὰ στώματα.

ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφοις.]]

639. οὐδὲ μελλονικῶν : Ὅτι βραδὺς ἦν περὶ τὰς 46 ἐξόδους, καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐχὶ προνοητικὸς ἦν, ἀλλ' ἁμελητής. τινὲς δὲ φασὶ διὰ τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὲς τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι. — ὁ Νικίας υἱὸς Ἀλκιβιάδου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. R. V.

640. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν : Ὁ ἔποψ' παρα- 45 κελύεται αὐτοῖς εἰς τὴν νοσητὴν εἰσελθεῖν, ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων σχοίη καιρὸν ἢ παραβῆσαι. [τὸ δὲ κάρφη καὶ φρύγανα εἰς παραλλήλου τὸ αὐτό.]

645. Κριῶθεν : Γράφεται καὶ Θρήθεν καὶ ἐστὶ δῆ- 50 μος τῆς Οἰνίδος, ἐὰν δὲ Κριῶθεν, τῆς Ἀντιοχίδος. 50 Ἄλλως. Κριὸς δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Κριῶ- τινος ὀνομασμένος. ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δῆμων καὶ φυλῶν Πολέμων.

648. ἐπανάκρουσαι : [Ἐπανάκαμπε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίκας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς. Ἀλ- λως.] ἀντὶ τοῦ ὑπόστρεψον, ἐπάνηθι. ἐπανάκρουσις δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναὺν μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸν ὄρμον, ἵνα μὴ προσεληοῦσα θραυσθῇ. καὶ νῦν δὲ τὸ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὁπίσω. ἀπὸ τῶν εἰς τοῦμπροσθεν ἐρεσόντων. ἡ ἀντὶ τοῦ ἄσας πρὸ τούτου πάλιν ἄσων καὶ ἐπανάλαβε.
649. πρὸς ἀλλήλους τοῦτό φησι. R.
651. ὅρα νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις : Ὅτι σαφῶς ἀνετίθεσαν Αἰσώπῳ τοὺς λόγους, καὶ τοῦτον τὸν παρὰ τῷ Ἀρχιλόγῳ λεγόμενον, καίτοι πρεσβυτέρῳ ὄντι.
651. μηδὲν φοδὴλῆς : Ἐπειδὴ μετὰ ὀρνίθων ὄντες ἀπορνηθῆναι ἐμελλον, προκατασκευάζει δι' ὧν ἐμελ- λον τούτου τυχεῖν. [τὸ δὲ οὕτω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις. παίσωμεν δὲ, χορεύσωμεν.]
656. ὀνόματα τῶν οἰκετῶν μετὰ τῶν πρὸς ὀρνίθας ἀπικομένων. R. V.
659. ἀντὶ τοῦ μουσικῆν. R. V.
660. ἀντὶ τοῦ συγχορεύσασθαι αὐτῇ. R. V. ἀγαγών. R.
661. [ὧ τοῦτο μέντοι : Εἴθεσις ὁμοίας ἐτέρας πε- ριόδου ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ἐς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, ἐξόντων τῶν ὑποκριτῶν. ἐκ- θίβασον δὲ, ἐκβαλον, ἐξάγαγε.]
662. ἐκ τοῦ βουτόμου : Φυτᾶριον παραπλήσιον κα- λάμῳ, ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες. Ἄλλως. φυτᾶριον παρα- ποτάμιον, (ὃ τοῖς βουοῖ παρασκευάζουσι). τοῦτο δὲ λέ- γεται, ὡς τῆς Πρόκνης ἐγκρυπτομένης τῇ ὕλῃ. [αὐτοῦ δὲ, αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ.]
664. ποικίλον γὰρ καὶ ἄξιον θεάς. R. V.
667. ὧ Ζεῦ πολυτίμη' : Ἐταίριδιον πρόσεισι, τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον, τὴν δὲ κεφαλὴν ὀρνίθος ἔχον ὡς ἀηδόνος.
668. ὡς δ' ἀπαλόν : Ἄμα λέγων ψηλαφᾷ αὐτήν.
670. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν : Ἄμα πρὸς τὸ ποι- κιλόδειρον τοῦ ὀρνέου καὶ πρὸς τὸν πολλὸν κόσμον τῆς ἐταίρας.
672. ῥύγχος ὀβελίσκῳ ἐχει : Εἰς ὃν γὰρ λήγει ἡ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος.
673. ἀπολέψαντα γρή : Ἀντὶ τοῦ ἀφελόντα τὸ προσ- ωπεῖον. ὡς ἐν θυμέλῃ γὰρ προσωπεῖον ἐξήλθεν ἔχουσα. τῇ τροπῇ δὲ ἐγρήσατο. [δέον δὲ εἰπεῖν φαγεῖν, εἶπε φι- λειν.]
676. ὧ φίλη, ὧ ζουή : [Τὸ πρὸ τῆς παραβάσεως τουτὶ κομμάτιον κώλων ἐστὶν ἀσυναρτήτων θ'. ὦν τὸ α' χοριαμβικὸν ἐφθιμιμερές. τὸ β' ἡμιόλιον. τὰ γ', δ', ζ', ε' ἀντισπαστικά γλυκύνοια. τὰ δ', θ' ἐφθιμιμερῆ. τὸ ε' ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.] (ἐλυθεν Ἀριστοφάνης τὸ ζήτημα, εἰ ἡ ὄρνις προγενεστέρα τοῦ ἄρρενος, ἢ ὁ ἄρρεν τῆς ὀρνίθος) ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα δὲ δοκεῖ λέγειν. φυσικώτερον δὲ τινες πρὸς τὴν Μοῦ- σαν, ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὀρνέου. — εὐμορφοτάτη. R.
679. ὧσεῖ ἔλεγε συγχορεύτρια. R. V.
682. ἀλλ' ὧ καλλιθόαν κρέκουσα : Ὡς αὐτὸς γὰρ ἐστὶ φθεγγόμενη. ἡ ἐξήλθεν ἔχουσα αὐτόν. τὸ δὲ κρέ- κουσα νῦν ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα. κυρίως γὰρ τὸ τὴν κι- θάραν κρούειν. πολλάκις πρὸς αὐτὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις.
683. ἡρῖνοις : Ἐαρινοῖς εἶπε, παρόσον τῷ ἔαρι ἐν τῇ Ἀττικῇ φαίνονται ἀηδόνες. τὸ δὲ ὅλον πάλιν πρὸς τὴν Μοῦσαν. ὅτι τῷ ἔαρι ἐν ἄστει τελοῦσι τὰ Διονύσια.
685. [ἄγε δὴ φύσιν : Ἡ παρούσα παράβασις ἐκ στί- χων ἐστὶ λη', ὁῦλον δὲ ὡς ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων 10 καταληκτικῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἀμυροῖς : Γράφεται καὶ ἡμεροῖς.] — ἀμυροῖ- βιοι : Ἀσθενεῖς, ἡγουν ἀμυρόν βίον ἔχοντες καὶ ἀσθενῆ. I. iel.
- φύλων γενεῇ προσόμοιοι : Μετάβασις ἀπὸ τῶν ἔσω 16 πρὸς τὸ θέατρον καὶ ἐστὶν ἀνάπαιστος. ὡς θεοὶ δὲ ἐσό- μενοι προσετέλλουσι τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ τὸ Ὀμη- ρικὸν [Il. Z, 146]
- οἷη περ φύλων γενεῇ, τοῖδε καὶ ἀνδρῶν.
687. ταλαοὶ : Ὡς πληθαίνει καὶ τὰ καθημερινὰ εἰ- 20 δότες, μὴ προσωόμενοι δὲ τὰ μέλλοντα. ἐνίοι δὲ τὸ τα- λαοὶ διαίρουσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί.
691. φύσιν : Καλῶς φύσιν εἶπεν οἰωνῶν, γένεσιν δὲ θεῶν.
692. Προδίκῳ παρ' ἑμοῦ : Ὅτι οὐκ ὀρθῶς Καλλιμα- 25 χος τὸν Προδίκον ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει. σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Ne- φέλεις [60].
693. (Χάος ἦν καὶ Νύξ : Τὰυτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευ- θύνειν πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἢ πρὸς τινὰ ἄλλου τινὸς γε- 30 νεολόγου.)
695. τίκαται πρόωιστον ὑπηνέμιον : Ὑπηνέμια κα- λεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. καὶ τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προσέριπται, ἀλλὰ ἀπὸ ἱστορίας τῆς κατὰ τοὺς Διοσκούρους. φασὶ γὰρ ἐξ ὧσ' αὐτοὺς γεγο- 35 νέναι. καὶ ὅτι σύνθηες αὐτοῖς μᾶλλον ἀνέμιαιον λέ- γειν. καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ [p. 151, E] « γόνιμον ἀνέμιαιον τυγχάνει. »
697. εἰκὼς ἀνεμώκεσι δύναις : Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς εἰκὼς, οἷον ταχύς. ἡ δὲ ὀλη σύστα- 41 σις, ὅτι ἐκ τοῦ πτερωτοῦ Ἐρωτος τὰ ὀρνέα ἐστίν. ἀτό- πως μὲν καὶ ἀπιθάνως τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται.
703. (ἐσμέν Ἐρωτος : Αἰετοὶ υἱοί.)
704. καὶ τοῖσιν ἐρωτοῖ : Σύμμαχος, διὰ τὸ τοὺς ἐρα- στάς ὀρνίθας εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. Αἰδύ- 45 μος δὲ, ἐπεὶ ἡ σίττι καὶ εἰ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτος φαίνεται. « ἐγὼ μὲν, ὦ Αἰκυίππε, δεξιῇ σίττι. »
705. πολλοὺς δὲ καλοὺς : Ἀντὶ τοῦ μετὰ τὴν νεότητα ἡναγκάσαμεν ἀκαίρως ἐταίρειν. (ἀπομωμοκότας δὲ) 50 ἀποταξάμενους. διεμήρισαν δὲ, συνουσίασαν. — τὰς συνουσίας μετέδωκαν. R.
707. [ὃ δὲ Περσικὸν ὄρνεον : Τὰ πολυτελεῖ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐγρήτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν

οὐκ ἰδίως τις ὄρνις Περσικός. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρούνα. οἱ δὲ τὸν ταῦδ.]

709. πρῶτα μὲν ὥρας : Παρὰ τὰ Ἡσιόδου [Op. 446]

5 φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
[ὑψόθεν ἐκ νεφῶν ἐνι αὖσια κεκληγυῖης,]
ἥ τ' ἀρότοί τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην.

711. καὶ πηδάλιον τότε : Καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιό-
δειον [ib. 45]

αὐτίκα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.

10 καὶ [ib. 627]

πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.

712. εἴτα δ' Ὀρέστη : Ὀρέστης μανίαν προσποιού-
μενος ἐν τῇ σκότει τούς ἀνθρώπους ἀπέδυσεν.

713. ἴκτινος αὖ μετὰ ταῦτα : Ἐν Ἑλλάδι καιρῷ
15 ἕαρος φαίνεται ἴκτινας, ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα.
πέκειν δὲ, ποκάζειν.

715. ληδάριον : Θερίστριον ἡ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν.
σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι.

717. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον : Μαντευσάμενοι γὰρ πρῶ-
20 τον ἐκ τῶν ὀρνεομαντῶν οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.
719. ὄρνιν τε νομίζετε : Πάντα γὰρ οἰωνοὺς καλοῦσι
καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

721. (σύμβολον ὄρνιν : Καὶ γὰρ ταῦτα συμβόλους
ἐποιοῦν τὰ πρῶτα συναντώντα καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι
25 προσημαίνοντα. ταῦτα δὲ πάντα Δημήτερι ἀνέκειτο,
ὥς φησι Φιλόχορος.)

θεράποντ' ὄρνιν : Ἐπεὶ πολλάκις εἰωθαμέν τινας τῶν
θεραπόντων καλοῦσθαι λέγειν καὶ καλοινωστούς.

ὄνον ὄρνιν : Λέγεται γὰρ τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικὸς
30 ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου, εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος
ἀναστάντα, ἀκήχοι δὲ ἑτέρου λέγοντος, βλέπει πῶς
ὄνος ὦν ἀνέστη. ὁ δὲ ἐφη, ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ
ἀνέστη.

723. [ἦν οὖν : Ἐκθεσις τοῦ μακροῦ ἐκ κώλων ὁμοίων
35 ἀνιπαιστικῶν ἰδ'. ὦν τὰ μὲν ἰβ' δίμετρα ἀκατάληκτα.
τὸ ιγ' ἀνιπαιστικὴ βάσις, ὁ καὶ παρατέλειτον ὀνομά-
ζεται. τὸ τελευταῖον ἐφθήμερες. ὑφ' ὃ παράγραφος.]
τοὺς ὄρνιθας. R.

724. μάντεσι, Μούσαις : Ὡστε γρῆσθαι ἡμῖν καὶ
40 εἰς μουσικὴν καὶ εἰς μαντείαν. πολλὰ γὰρ τῶν ὀρνέων
μουσικά.

725. ταῖς τροπαῖς. R. V. — χειμῶνι : Ὅτι καὶ ἀνέμους
καὶ καιροὺς προσημαίνουσιν. [μετρίῳ δὲ πνίγει,] συμ-
μέτρῳ καύματι. λέγει δὲ τὸ ἔαρ.

45 728. ὥσπερ ὁ Ζεὺς : Νεφεληγερέτης γάρ.

731. πλουθυγίαν : Ἐμῖζε τὰ δύο, διὸ μάλιστα οἱ
ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι,
ἐκ τούτου ἐμψασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων.

732. γέλωτα : Καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς, δι' ὧν γέλως
50 ἐστὶ καὶ χορεία καὶ θαλία. V. et R. qui καὶ χορεῖται καὶ
εὐωχίαι.

733. γάλα τ' ὀρνίθων : Τοῦτο ἐκ παροιμίας ἐπὶ τῶν
λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. (Ἄλλως.
τοῦτο ἐπὶ τῶν σπανίων ἔταττον. τὰ σπάνια οὖν, φησί,
καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν.)

734. κοπιᾷν : Ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ε
ἀπειρηκέναι μέλλετε.

737. [Μοῦσα λοχμαία : Ἡ στροφή καὶ ὥδῃ αὕτη
κώλων ἐστὶ διαφόρων καὶ ἀσυναρτήτων ις'. ὦν τὸ
πρῶτον πενθήμερες. τὸ β' ἐφθήμερες τοῦ α' ποδὸς
ἐξαβράχους. τὸ γ' τροχαϊκὸν εὐριπίδειον. τὸ δ' ἄσυνάρ- 10
τητον προσωδιακὸν καλούμενον, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τῇ
παραβάσει τοῦ Νεφελῶν δράματος. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'.
τὸ ς' ὅμοιον τῷ δ', οὐκ ἐκ παλίνος δευτέρου ἀρχόμε-
νον ὡς ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ δακτύλου. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β',
πλὴν βραχυκατάληκτον. τὸ η' ἀνιπαιστικὸν δίμετρον 15
ἀκατάληκτον. καὶ τὸ ιδ'. τὸ θ' ἄσυνάρτητον ὅμοιον τοῖς
ῤηθεῖσι. τὸ ι' ὅμοιον. τὸ ια' χοριαμβικὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον, ἐκ διαλελυμένων χοριάμβων, τοῦ α'
ἐξασυλλάβου, τοῦ δὲ δευτέρου πεντασυλλάβου. τὸ ιβ'
τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιγ' δακτυλικὸν 20
ἐφθήμερες. τὸ ιε' ἱαμβικὸν ἐφθήμερες. τὸ ις' ὅμοιον
τῷ πρώτῳ πενθήμερες ἐκ διαλελυμένου χοριάμβου.
ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔσσι νενευκυῖα διὰ τὴν ἀνταπόδο-
σιν. εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα πολυσχημάτια.]

Μοῦσα λοχμαία : (Τὴν ἑαυτῶν λέγει, ὅσον λο- 25
χιμίδα. Δίδυμος, ὅτι ἐγκεχυμένοι ἐν ταῖς λόχμαῖς
εἰώθασιν φωνεῖν. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. Ἄλλως.)
ἀντὶ τοῦ μέλος ὡς ὄρνιθος. οἰκείως λοχμαίαν Μοῦσαν
καλοῦσι. διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα καὶ ἐπιμί-
γνυσι τῇ τῆς ἀνθρωπιείας. ἐστὶ δὲ τὸ ἐξῆς οὕτως Μοῦσα 30
λοχμαία ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροῦ ἀναφαίνω.
ζουθῆς δὲ εἶπε παρόσον τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ζουθὰ
φαίνεται.

745. Πανὶ νόμους : Ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος,
καὶ τῶν ὀρνέων δὲ ἐν ὄρεσιν αἱ διατριβαί. [σεμνὰ δὲ 35
μητρί,] τῇ Ῥέα.

749. ἐνθεν : Ἀπὸ τῶν ἐμῶν ποιημάτων ὥσπερ ἡ μέ-
λιττα ἀπεδόσκετο.

750. Φρύνιχος ἀμβροσίων : Φρύνιχος τραγωδίας
ποιητῆς, ὃς ἐπὶ μελοποιαῖς ἐθαυμάζετο. τέσσαρες δὲ 40
ἐγένοντο Φρύνιχοι. ὁ μὲν εἷς οὗ νῦν μνημονεύει, Πολυ-
φράδμονος παῖς, ποιητῆς ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσιν. ὁ ἕτερος,
Χοροκλέους παῖς, ὑποκριτής. τρίτος, Φρύνιχος ὁ κω-
μικός, οὗ μέμνηται Ἐρμιππος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλ-
λότρητα ὑποβαλλομένου ποιήματα. τέταρτος δὲ ἐστὶν 45
Ἀθηναῖος τὸ γένος ὁ στρατηγὴσας τὰ περὶ Σάμον (καὶ
Ἀστυόχῳ προσθέντος, ἐπιχειρήσας δὲ τῇ τοῦ δήμου
καταλύσει. περὶ ὧν ἐν τοῖς Βατράχοις [ad 1299] ἰκανῶς
εἰρήκαμεν.)

752. [εἰ μετ' ὀρνίθων : Εἰ μετ' ὀρνίθων τις διάγειν 60
βούλεται ἡδῶς, τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἔλθεται.]

754. [διαπλέκειν : Ἡ διαποικίλλειν ἢ διάγειν.]

755. [τῷ νόμῳ : Νόμον νῦν οὐ πάντα τὸν γεγραμ-
μένον φησίν, ἀλλὰ τὸ ἔθος.]

769. αἶρε πλῆκτρον εἰ μάχει : (Πλῆκτρον) ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. κάκει-
νοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα
λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκείνοι πλῆκτρα. πλῆκτρα δὲ εἰσι
5 ἐμβόλα χιλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλῆκτροις τῶν
ἀλεκτρυόνων.

761. [ἄτταγᾶς : Ὁ ἄτταγᾶς γὰρ κατὰστικτός ἐστι
ποικίλοις πετεροῖς.]

762. Σπινθάρου : Οὗτος κοιμωδεῖται ὡς βάρβαρος
10 καὶ Φρυγῆς, [ἔτι δὲ καὶ ὁ Φιλήμων]. — Φρυγίλος δὲ
ὄνομα ὀρνέου. R. V.

764. Ἐξηγεστίδης : Πολλαχοῦ προείπομεν ὅτι ξένος
οὗτος. πολλαχοῦ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κοιμωδεῖται.
νῦν δὲ ὅτι Κάρ.

765. φυσάτω πάππους : Εὐφρόνιος φησι πάππον ὄρ-
15 νόν τι εἶναι. πρὸς τὸ ὄνομα οὖν παίζει, ὅτι εἰ ἀναβάς
τις πρὸς ἡμᾶς γενήσεται πάππος, ἔξει ἀποδεικνύναι
φράτορας, ὅ ἐστι συγγενεῖς. οἱ γὰρ εὐθυνόμενοι ὡς ξένοι
ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πάππους ἀποδεικνύναι ἐκ φατρίας
20 ἀνωθεν ὄντας. Καλλίμαχος οὐκ ἀναγράφει τὸν πάππον.
(τρίτη δὲ μοῖρᾶ ἐστὶ τῆς φυλῆς ἡ φρατορία, οὐστίνας
τριτὺν λέγει.)

766. εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι : (Οὐδὲν σαφὲς ἔχο-
μεν τίς ὁ Πεισίου, οὐδὲ περὶ τῆς προδοσίας. ὅτι δὲ τῶν
25 λίαν πονηρῶν ἐστὶ δημοῖ Κρατίνος ἐν Χείρωσι, Πυλαίᾳ,
Ὄραις. εἴη δ' ἂν τι συμπεπραχὼς τοῖς ἐρμολοπίδαϊς ὁ
Πεισίου, οἵτινες, ὡς Φιλόχορος φησιν, ἐπὶ Χαβρίου
θάνατόν τε κατεγνώσθησαν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστη-
λιτεύθη καὶ ἐδημεύθη, καὶ τῷ κτείναντι κατ' ἄνδρα
30 ἐκηρύχθη τάλαντον. Ἄλλως.) οἱ μὲν τὸν Πεισίαν
εἶνα εἶναι τῶν ἐρμολοπιδῶν, (οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐτη-
ροῦντο δὲ οὗτοι, ὅπως ἂν δοῖεν τῆς περικοπῆς τιμωρίαν).
εἰ οὖν, φησιν, ὁ υἱὸς Πεισίου ὁμοιος βούλεται εἶναι τῷ
πατρὶ, γενέσθω πέρδιξ πανοῦργος. (Κρατίνος Χείρωσι

35 καὶ πρῶτον μὲν παρὰ νυκτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ,
Πεισίαν, Ὀσφύωνα, Διτρέφη.)

767. τοῦ πατρὸς νεόττιον : (Ἦς καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
τοιοῦτου ὄντος, ἀποδρᾶναι ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς πανουρ-
γίας. Ἄλλως.) ὁ πέρδιξ ὄρνενον πανοῦργον, ὅπερ ἐξα-
40 πατῆ τοῦ θηρεύοντος αὐτό. εἰ οὖν, φησὶ, καὶ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ τοιοῦτος βούλεται γενέσθαι, πέρδιξ γενέσθω
ὁμοιος τῷ πατρὶ.

768. ἐκπερδικίσαι : (Διὰ τὸ πέρδικα αὐτὸν γενέσθαι.
εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τοῦ πέρδικας καταλαμβανομένου.
45 ὑπ' ἀνθρώπων, μηχανῶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβά-
νοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσίν, ὑπτίους ἐκρυπτοὺς ῥίπτουσι
καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσι. (Ἄλλως.
ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. διαβάλλει δὲ ὡς κατεγνωσμένον καὶ
φυγῇ ζημιωθέντα. οἱ δὲ πέρδικες πανοῦργοι ὄντες εὐ-
50 χερῶς διαδιδράσκουσι τοὺς θηρευτάς, [πολλάκις ὑπτιοὶ
γενόμενοι καὶ ἐπιβάλλοντες ἐκρυπτοῖς κάρφῃ]. φησὶν οὖν ὅτι
καὶ παρ' ἡμῖν γενόμενος δύναται πάλιν φεύγειν. Ἄλλως.
ἐξάγων τοὺς νεοσσούς ὁ πέρδιξ εἰς κατκνωμένην ἐπὶ ἀν-

θροῖον ἰδῆ, συρίζει· οἱ δὲ ὑπτίους ἐκρυπτοὺς τιθέασιν, ὡς
μηδὲ ψηλαφῶντά τινα ἐπιγινώσκαι. εἴτα ὀλίγον προελθόν-
τος τοῦ ἀνδρός, πάλιν συρίζει ὁ πατήρ· οἱ δὲ ἐξίπτανται.
τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ ἐκπερδικίσαι. Ἄλλως. Δίδυμος ἐν
τῷ περὶ διεφθορείας λέξεως οὗτος. ἐπὶ ἰδῆ τὸν θηρευ- 5
τὴν ἢ πέρδιξ, προκυλινδρεῖται αὐτοῦ ἐπισπωμένη πρὸς
ἐαυτήν. ὡς δὲ γίνεται περὶ τὸ ἀγρεύειν αὐτήν, οἱ νεοσ-
σοὶ φεύγουσιν, εἴτα καὶ αὐτὴ διαδράσσα ὕστερον αὐτοὺς
συνάγει.) — ἐκπερδικίσαι : Ἦγουν ἐκφυγεῖν. Vici.

769. [τοιάνδης : Ἡ ἀντιφθόγη καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία 10
καθ' ἑκάστον ἐστὶ τῇ στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ. ἐπὶ τῷ
τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλᾶ.]

772. [κρέκοντες : Ἀντὶ τοῦ ἡγρῶντες. διὰ γὰρ τῆς
τῶν πετερῶν κινήσεως ὕμνουσι τὸν Ἀπόλλωνα.] — ἰαχ-
χον : Ἐβδών. Vici. 15

774. (παρ' Ἐβρον : Ποταμὸν Θράκης τὰ βέσματα
ἔχοντα ἐκ Ῥοδόπης τοῦ Θρακικοῦ ὄρους.) — ἐν δὲ τοῖς
ποταμοῖς ποιοῦνται τὰς διατριβὰς τὰ ὄρεα. V.

778. [νῆνεμος αἶθρη : Οἶον, ὑπὸ τῆς εὐαερίας λῆξις
κυματῶν ἐγένετο. τοῦ γὰρ ἀέρος εὐδαινεῖν ὄντος καὶ ἡ 20
θάλασσα ἡσύχασεν.] — Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἡσύχασεν
ἢ θάλασσα κυμαίνουσα κατακρηρούμένη. Vici.

780. ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησεν. R.

782. ἀνακτας : Ἀντὶ τοῦ τοὺς θεοὺς. ἐνθεν καὶ ἀνά-
κτορα τὰ ἱερά. 25

783. Ὀλυμπιάδες : Αἱ κατοικοῦσαι ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.
Vici.

784. εὐφύμησαν. R.

785. [οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον : Τὸ ἀντεπέρρημα ὁμοιον
τῷ ἐπιρρήματι. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα.] 30

787. χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν : Ὡς μακρῶν ὄντων
τούτων.

789. [ἐφ' ἡμᾶς : Ἐπὶ τὸ θέατρον.]

790. εἰτε Πατροκλείδης : Δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πο-
λιτικός εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν 35
στρωμάτων, διὸ καὶ χεσᾶς ἐλέγετο. ἐξίδισε δὲ, ἐξετίλη-
σεν, ἀπεπάτησεν.

793. εἰ τε μοιχεύων τις ὕμῶν ἐστιν, ὅστις τυγχάνει :
ἀντὶ τοῦ, μοιχὸς ὅστις ἐστὶν ὕμῶν. R. V.

794. ἐν βουλευτικῷ : Οὗτος τόπος τοῦ θεάτρου, ὁ 40
ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφῆβοις ἐφη-
βικός. παρ' ὕμῶν δὲ, ἐκ τοῦ θεάτρου.

798. ὡς Διτρέφης γε : Εὐφρόνιος τὰ περὶ τῷ τραγῳδῳ
τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἱμαντάρια ἐκατέρωθεν πετρά
καλεῖσθαι, καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἔπλεκεν. ἀμάρτυρα 45
δὲ ἀμρότερα. τινες εἰς πένθητα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκρι-
τον, ὡσεὶ ἐφη, μηδὲν ἔχων ἄλλο ἄλλ' ἢ πίθου πόδας,
ἢ χύτρας ὁμφραλοῦς. ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος ἐνεφαί-
νετο καὶ ἐν τοῖς Ἦρωσι (« καπὸ τῆς Διτρέφους τρα-
πέζης, » εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ), καὶ πανταχοῦ ἄρπας καὶ 50
πονηρὸς καὶ πολυπράγμων. (Πλάτων δὲ ἐν Ἐορταῖς
καὶ ξένον « τὸν μαινώμενον, τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις

- Ἀττικόν. * Ἄλλως. οὗτος θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησεν.)
 799. ὅρνεον μικρόν. ὅρνεον μικρόν ἢ πυτίνη.
 800. ἱππαλεκτρύων : Ἀντὶ τοῦ βουλευτῆς. ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμότητος.
 801. [ταυτὶ τοιαυτὶ : Κορωνίς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι ν'. μετὰ δὲ τὸν ἰθ' στίχον κῶλον ἱαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] [ἐξήλθον μὲν οἱ δύο ἑπτερωμένοι καὶ ἀλλήλων χλευάζοντες τὰ
 802. ὠκυπτέροις : Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτεῖλα, τὰ δὲ πτερὰ, τὰ δὲ ὠκύπτερα.
 803. εἰς εὐτέλειαν : Εὐτελῶς γεγραμμένῳ γῆνι.
 804. ἀποτετιμένῳ : Ἀντὶ τοῦ ἀποκεκαρμένῳ. δύο δὲ
 805. εἶδη κουράς, σκάφιον καὶ κῆπος. (τὸ μὲν οὖν σκάφιον, τὸ ἐν γῆνι ὁ δὲ κῆπος τὸ πρὸ μετώπου κεκοσμηθῆναι.)
 806. [ταυτὶ μὲν ἡκάσμεθα : Διεσκέμεθα.]
 807. κατὰ τὸν Αἰσχύλῳν : Ἐκείνος γὰρ Αἰθυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν.
 808. ὅδ' ἐστὶ μύθων τῶν Αἰθυστικῶν λόγος, πληγέντ' ἀπράκτου τοῖσι τὸν αἰετὸν, εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος· τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεθθα.
 809. πεποίθηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἑπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχουμεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ.
 810. [τοῖς αὐτῶν πτεροῖς : Ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τὸ δὲ, οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιθήκαμεν.]
 811. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν : Ἐν τισιν ὅλον ἓν. ἐν ἐνίοις δὲ τὸ ἄγε δὴ τοῦ ἔποπος.
 812. μέγα : Παράδοξον, ὃ οὐκ ὠνόμασται ποτε. τοῖς θεοῖς : Τοῖς ὄρνισιν δηλονότι.
 813. εἴκοι καὶ ἐκ τούτων Σπάρτη πόλις καλεῖσθαι τότε. V.
 814. οὐδ' ἂν χαμεύνην : (Δίδυμός φησιν, οὐδ' ἂν σπάρτον, ἢ χρησαίμην,) οὕτω μισῶ τὴν Σπάρτην. χαμεύνη δὲ, ταπεινὴ κλίνη. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἰληφεν. Ἄλλως. οὐδ' ἂν τὴν χαμεύνην ὀνομάσαιμι σπάρτην, εἴ γε κειρίας ἔχοιμι, καὶ μὴ σπαρτίον δεῖσαι μοι αὐτῇ ἐντειναι. [ἡ δὲ χαμεύνη εὐτελής ἐστίν.]
 815. ἡ δὲ κειρία εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρειακὸς ἱμάντι, ἢ δεσμοῦσι τὰς κλίνας.
 816. ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. R.V. Νεφελοκοκχυγίαν : Παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρ-

νέου. χαῦνον δὲ ἀντὶ τοῦ πλατὺ καὶ μέγιστον. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἀπλοῦται.

822. ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους : Προεῖρηται ὅτι πένης οὗτος, ἔλεγε δὲ ἑαυτὸν πλούσιον. εἰσὶ δὲ ἄλλοι δύο Θεαγένης, εἰς μὲν ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας, ἕτερος δὲ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ σκαυπτόμενος. (Ἄλλως. λέγεται ὅτι μεγαλέμπορος τις ἐβούλετο εἶναι, περατῆς ἀλαῶν, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνός, ὅτι πολλὰ ὑπὸ σγνούμενος οὐδὲν ἐτίθει. Εὐπῆλις ἐν Δήμοις.)

823. τὰ τ' Αἰσχίνου γε ἅπαντα : Καὶ οὗτος πένης, 10 ὀρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ, καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σελλοῦ. ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφράσεως τοῖς τοιοῦτοις Σελλοῦ, καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι δὲ σελλίζειν.

824. τὸ Φλέγγας πεδίον : Ἐξῶθεν ὑπακουστέον τὸν 15 ἢ διασαφηνικὸν σύνδεσμον. βέλτιον, φησὶ, πιστεύειν τὰ γρήματα τούτων ἐν Νεφελοκοκχυγίᾳ ἀποκείσθαι, ἢ εἰς τὸ Φλέγγας πεδίον. διαβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς κακίον πεπλασμένον ὑπὸ τῶν ποιητῶν. ἔστι δὲ τῆς Θράκης πεδίον. Δίδυμος δὲ φησὶ, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνο- 20 μάτων τῆς Φλέγγας καὶ τῆς Νεφελοκοκχυγίας.

825. καὶ ὁ ὑπερηκόντισαν : Δέον εἰπεῖν κατεπολέμησαν, φησὶ τοῖς ἀλαζονεύμασιν αὐτῶν ὑπερεβάλλοντο αὐτούς.

827. τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον : Τῇ Ἀθηνᾷ πολιᾷδὲ 25 οὕση πέπλος ἐγένετο χαμποίκιλος, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων.

(228). τί οὐκ Ἀθηναίαν : Ὅτι τὴν θεὸν οὕτως ἔλεγον Ἀθηναίαν. διὸ καὶ τὴν πολιτὴν οὐκ Ἀθηναίαν, φεύγοντες τὴν ὁμωνυμίαν, [ἀλλ'] ἀστήν. φαίνονται 30 μέντοι καὶ τὴν πολιτὴν Ἀθηναίαν λέγοντες πανταχοῦ].

829. καὶ πῶς ἂν εἴη γένοιτο : Ἐν τὴν Ἀθηνᾶν στήσωμεν πολιοῦχον γυναῖκα οὔσαν.

831. οὗτος διεβάλλετο ὡς γυναικώδης. R. ὡς γυναικώδης οὗτος κοιμωδεῖται. V. 35

832. τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν : Ὅτι Ἀθῆναις τὸ Πελαργικὸν τεῖχος (ἐν τῇ ἀκροπόλει), οὗ μέμνηται Καλλιμάχος [fr. 283] « Τυρσηνῶν τεῖχοςμα Πελαργικόν. »

833. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν : (Μήποτε νῦν) τὸν ἀλεκτρυόνα 40 λέγει. (Μῆδος γὰρ λέγεται. Ἄρεως δὲ νεοττός, ἐπεὶ ἄλκιμος καὶ μάχιμος.)

835. Ἄρεως νεοττός : (Νεοττοὶ τινες ἀλεκτρυόνες λέγονται ὡς καὶ Μηδοί. ἴσως δὲ τις ἦν καλὸς παῖς νεοττός τοῦνομα, πρὸς ὃν παίζει, ὃ νεοττὲ δέσποτα. 45 οὕτω Δίδυμος. Ἄλλως.) ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυὼν. φησὶ δὲ αὐτὸν ἀνθρωπινον ὄντα κατασταθῆναι ὑπὲρ Ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ Ἡφαιστοῦ, τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἀφίξιν διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης. ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη. φωραθεὶς οὖν ὁ Ἄρης, εἰς τὸ τοιοῦτον αὐτὸν μετέβαλεν 50 ὄρνεον ὡς ἡμεληκότα τῆς φυλακῆς. [ὁ δὲ μεμνημένος, τὴν ὥραν ἐκείνην ἀργεῖται ἄδεν, τὴν τοῦ ἡλίου προαισθόμενος ἄνοδον, καθ' ἣν ὁ Ἡφαιστος εἰσθῆναι ἐπανήκειν οἴκαδε.]

838. ὦσθ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος : Δίδυμός φησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πετρῶν κεῖσθαι. (Ἄλλως. τὸ Πελαργικὸν καὶ αὐτὸ τραχύ. ἀλλὰ διὰ τί ἐπιτήδειος ἐπὶ πετρῶν οἰκεῖν, εἴπερ ἄλεκτροῦν ἐστίν, εἰ μὴ τὸν πελαργόν, ἅμα παίζων καὶ πρὸς τὸ ὄνομα : ἀλλὰ διὰ τί Περσικόν, ἢ Ἄρεος νεοττός.)

839. χάλικας : Λίθους. V.

ἀποδὺς ὄργασον : Κυρίως πίσωσαι. ὀργή γὰρ παρ' Ἰωσὴν ἢ πίσσα. (σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν ὀργίζεσθαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Εὐπολις Προσπαλιότις « ἢ πηλὸν ὀργάζειν τινά. »)

840. (κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος : Τοῦτο ἐκθλυψιν πέπονθε τοῦ κατάπεσε δευτέρου ἀορίστου. οὐ γὰρ ἐν χρῆσει τὸ ἔπεσα, ἵνα καὶ τὸ πέσον.)

841. τὸ πῦρ ἐγκρυπτεῖ αἰεῖ : (Ἰνα σχῇ αὐτὸ, εἰ χρεῖα γυγνέσεται φυλακῆς.) εἰώθασιν γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς πυρκαϊὰς καίειν.

842. κωδωνοφορῶν : Οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐργόμονοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον, καὶ διὰ τούτων ἐφόρουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντες ἀντιφθέγγωνται. (μῆποτε δὲ παρακωμῶδεϊ τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.)

843. εἰς θεοὺς ἄναι : Ἐπεὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἐστὶν ὁ ἀήρ.

846. οἴμωξε παρ' ἐμέ : Παίξων τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ.

849. πομπεύσονται. R.

850. τὴν χέρνιθα : Ἀντὶ τοῦ τοῦ ὕδωρ. [Δημοσθένης 30 [p. 618] « καὶ χερνίζων καὶ κανῶν ἀψόμενον. » εἴη δ' ἂν ἀπὸ εὐθείας τῆς χέρνιψ.]

851. [δμορροθῶι : Κορωνίς καὶ εἰσθεῖσις μετὰ χοροῦ καὶ στροφή κώλων διαφόρου θ'. ὢν τὸ α' περίοδος ἐξ ἱαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὰ ἐξῆς 35 τρία τροχαϊκὰ, τὸ μὲν ἐφθημιμερές, τὸ δὲ πενθημιμερές, τὸ δ' ἀκατάληκτον ὀίμετρον, ὡς καὶ τὸ ὄγδον. τὸ ζ' ἀναπαιστικὴ βάσις, τὸ ζ' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές καὶ τὸ θ'. τινὲς δὲ προστιθέασιν καὶ « ῥῶδαν. » ὑφ' ὁ κορωνίς.]

40 (δμορροθῶι : Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ, τὸ αὐτὸ φρονῶ. δμορροθεῖν δὲ κυρίως τὸ ἄμα καὶ συμφῶνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ τῇ εἰς θεοὺς θυσίᾳ.)

852. συμπαραινέσας ἔχω : Ἀντὶ τοῦ συμπαρήνεσα.

45 853. προσόδια μεγάλα : (Ἀπὸ τῶν προσόδων.) οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένους τοῖς θεοῖς πομπὰς, καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα.

857. Πυθιάς βοά : Βοᾷ δὲ αὐλητής. εἴρηται ὅτι ἐπὶ 50 ταῖς θυσίαις ἡῦλον. Ἄλλως. ἢ μετ' αὐλοῦ γινόμενη βοή. τὸ Πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαύλης γίνεσθαι. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ Πηλέως.

858. Χαῖρις ῥῶδαν : Ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ

ταῖς εὐχαίαις. ἦν δὲ [ὁ Χαῖρις οὗτος] κιθαρωδὸς ψυχρὸς καὶ γέγονεν αὐλητής. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις « φέρ' ἰδὼ κιθαρωδὸς τίς « κάκιστος ἐγένετο; (ὁ Παισίου Μέλῃς. μετὰ δὲ Μέ- 5 « λῆτα τίς; ἐξ' ἀτρέμ', ἐγῶδα, Χαῖρις. » ἐστὶ καὶ) ἔτε- 5 ρος αὐλητής, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

859. [παῦσαι σὺ : Εἴσθεσις συστηματικὴ ἀμοιβαῖας ἐξ περιόδους ἔχουσα. τῆς δὲ πρώτης στίχοι τρεῖς ἱαμβικοὶ ἀκατάληκτοι. καὶ ἐν ἐκθέσει ἕτερος ὁμοίως. ὑφ' ὃν παράγραφος.] ἔξισιν ἱερέα καὶ αὐλητὴν ἔχων. 10

861. [οὔπω κόρακ' εἶδον : Ἰσως ὡς μέλανα σκώπτει. εἴκοι δὲ ὁ αὐλητῆς διεσκευάσθαι εἰς κόρακα. φόρβιον δὲ ἐστὶ τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ.]

(ἐμπεφορβιόμενον : Φορβεῖα ἐστὶν δὲ χαλινός. Ἦρω- 15 διανὸς ἐν τῇ βίβλῳ φησὶ τῆς Ὀδυσσευκαῆς προσωπίδας τὸ φορβεῖα διὰ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεσθαι καὶ ὀζυτόνως.)

864. [ὄρασω τὰδ' ἀλλὰ : Ἡ δευτέρα περίοδος κώ- 20 λων καὶ στίχων ἐστὶ δέκα. ὢν ὁ πρῶτος ἱαμβικός τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' ἀντισπατικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ σπονδαίου. τὸ γ' ὁμοιον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ αὐτὸ τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὁμοιον ὀίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' καὶ ζ' ὀίμετρα βραχυκατάληκτα τροχαϊκὰ. ὁ ζ' ὁμοιος τῷ α', τὸν β' 25 ἔχων πῶδα χορεῖον. τὸ η' ὁμοιον τῷ γ'. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ι' Ἰωνικὸν ἀπὸ μεζίονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐν ἐκθέσει δ' ἱαμβος τῷ πρῶτῳ ὁμοιος. ὑφ' ὃν παράγραφος.]

865. τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθεῖω : Ἐμμιθήσατο τὰ τῶν 30 ἀνθρώπων ἤθη. καὶ γὰρ ἔθος ἀπὸ τῆς Ἑστίας ἀπαρ- χεσθαι (ἐν ταῖς θυσίαις). ἐμῖξε δὲ τὰ ἐπιθετα τῶν θεῶν τοῖς ὀρνέοις, Ἑστία ὀρνιθεῖω καὶ ἱκτίνῳ ἐστιούχῳ.

869. (ὦ σουνιέρακε : Ἐπεὶ περὶ ὀρνίθων ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ Σουνιέρατε. φαίνεται δὲ εἶναι Ποσειδῶνος 35 τὸ ἐπιθετον. καὶ ἐν Ἰππεῦσι [360] « ὦ δελφίνων μεδῶν Σουνιέρατε. » παρὰ τὸ ἐν τῷ Σουνίῳ ἄρκυ τῆς Ἀττικῆς τῆς εὐχᾶς καὶ τὰς ἀράς δέχεσθαι.) [Πελαργικὴ δὲ, ἀντὶ τοῦ Πελαργικῆ. ἄμα δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸν πελαργόν, καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν πελάγους ἔφορος.]

873. οὐκέτι Κολαινίς : (Παρὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοί- 40 τητα Ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἢ Κολαινίς. Μεταγένης δὲ ἐν Αὐραῖς « τίς ἢ Κολαινίς Ἀρτεμῖς; ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύγχα τῆς Κολαινίδος. » φησὶ δὲ Ἑλλάνικος Κό- λαινον Ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν ἰδρύσασθαι 45 Κολαινίδος Ἀρτέμιδος. καὶ Φανόδομος ἐν τῇ δ'. Εὐφρόνιος δὲ φησιν ὅτι ἐν Ἀμαρύνθῳ ἢ Κολαινίς, διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῆσαι αὐτῇ ἐκεῖ κριὸν κάλον. ἐπὶ ταύτης δὲ Καλλίμαχος [fr. 76] λέγει

τὴν ὠγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἵσατο,
τῇ καὶ λίπυρα καὶ μόνωπα θύεται.

89

τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδιάσται. οἱ γὰρ Μυρρινούσιοι Κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν Ἀρτεμιν, ὥσπερ Πει-

ραιεῖς τὴν Μουνυχίαν, Φιλαΐδαι δὲ τὴν Βραυρωνίαν.
— Ἄλλως.) ἔπαιξε πάλιν. κόλαινον γὰρ εἶδος ὀρνέου,
διό φησιν Ἄρτεμιν ὀρνιθεῖαν καλεῖσθαι. ἔστι γὰρ καὶ
Ἄρτεμις Κολαινίς. R.V.

5 Ἀκαλανθίς Ἄρτεμις : Ἡ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν
ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. ὅθεν
κώδωνα προσαγορεύει αὐτὴν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ
[1078], ὅτι ἐπειγομένη τυφλὰ τίττει. ἔστι δὲ καὶ εἶδος
ὀρνέου ἀκαλανθίς.

10 874. [[καὶ φρυγίλῳ : Ἡ τρίτη περίοδος κώλων καὶ
στίχων ἐστὶν ἑπτὰ. ὧν τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον. τὸ β' δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ γ'
ἐφθημιμερές. τὸ δ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.
τὸ ε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερχατάληκτον, ἔχον τὸν
15 β' πόδα τρίβραχυν, εἰ δὲ βούλει, Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτ-
τονος, τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παιώνος. τὸ ζ' ἀνα-
παιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ἰαμβικὸν ἐφθη-
μιμερές. ἐν ἐκθέσει ἰαμβὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. ὕψ'
ὃν παράγραφος]].

20 καὶ φρυγίλῳ Σαθάξιῳ : (Παίζει πρὸς τὸ ὄνομα,
ἐπεὶ οἱ Φρύγες τὸν Σαθάξιον τιμῶσι. τίς δὲ ἐστὶν
οὗτος ὁ θεὸς ὁ Ἡρακλεώτης περὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ
β' φησιν οὕτως « φαίνεται γὰρ ἐξ ὧν εὐρίσκομεν συλ-
25 « λογιζόμενοι πολλαχρῶς ἐν Διόνυσος καὶ Σαθάξις
« τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμὸν. τὸ γὰρ εὐάζειν
« οἱ βάρβαροι σαθάξιν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων
« τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σαθασμὸν λέγου-
« σιν. » Ἄλλως.) παίζει πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπεὶ Φρύ-

30 γες τὸ εὐάζειν σαθάξιν φασὶ καὶ ἐκ τούτου Σαθάξιον
τὸν Διόνυσον λέγουσι. σάθους δὲ ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιε-
ρωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς βράχους τοῦ θεοῦ. ὁ
αὐτὸς δὲ Ὑάς καὶ Εὐάιος καλεῖται. (ἔστι δὲ καὶ εἶδος
ὀρνέου, ὃ καλεῖται φρυγίλος. παρὰ τούτου οὖν ἔπαιξε
35 τὸν Διόνυσον ὀρνιθεῖον φάσκων τιμᾶσθαι. Ἄλλως.
ἐπεὶ Φρυγῶν ὁ θεός. καὶ ἐν Ὁραίς

τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαθάξιον.)

(875). καὶ στρουθὶ μεγάλη : Ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς στρου-
θοκαμῆλου τὸ μεγάλη προσετίθεσαν. ἔπαιξε δὲ διὰ τὸ
40 μέγεθος [τῇ Πέᾳ ταύτην προσεικάσας.]

877. Κυβέλη : Κυβέλην φασὶ τὴν Πέαν, παρὰ τὰ
Κύβελαι ὄρη. ὀρεῖα γὰρ ἡ θεός. διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόν-
τιων ζεύγει. τὸ δὲ μῆτερ Κλεοκρίτου, παρ' ὑπόνοιαν
ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθό-
45 πόδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς ξένος
καὶ δυσγενής. Σύμμαχος προεῖρηκεν ὅτι ξένος καὶ
τάχα ὑποκριτής. νῦν δὲ ἐμφαίνεται, ὅτι καὶ τὴν ὄφιν
στρουθώδης. ὁ δὲ Δίδυμος μητέρα Κλεοκρίτου, ὅτι ὡς
(γυναικίᾳ καὶ) κίναϊδος κοιμωδεῖται. ἐν δὲ τοῖς μυστη-
60 ρίοις τῆς Πέας μαλακοὶ πάρεσι. καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη
τοῦ παρ' Εὐπόλιδος ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι.

(στρουθὲ μῆτερ : Πρωιδιανὸς ἐν τῇ [II. A, 186])

βάσκι' ἱθι. Ἱρι ταχεῖα τὸν Ἑκτορι μῦθον ἔνισπε

ἐπιμερισμῷ φησι τὸν Χάρητα λέγειν βαρύνειν Ἄττι-
κούς τὸ στρουθὸς, ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἐκκαίδεκάτῳ τῆς
καθόλου λέγων καὶ Τρύφωνα μεμνήσθαι ἐν δευτέρῳ
περὶ Ἀττικῆς προσωδίας.)

880. Χίοισιν ἦσθην : Καὶ τοῦτο ἄφ' ἱστορίας ἔλαθεν. ὁ
ἡγῶντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν αὐτοῖς
τε καὶ Χίοις, ἐπειδὴ ἔπεμπον οἱ Χῖοι συμμάχους εἰς
Ἀθήνας, ὅτε χρεῖα πολέμου προσῆν. (καθάπερ Θεό-
πομπος ἐν τῷ ιβ' τῶν Φιλιππικῶν φησιν οὕτως « οἱ
« δὲ πολλοὶ τοῦ ταῦτα πράττειν ἀπείχον. ὥστε τὰς εὐ- 10
« χὰς κοινὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο,
« καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν
« ὁμοίως ἡγῶντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι τὰ γὰρ καὶ
« σφῖσιν αὐτοῖς. » λέγει δὲ περὶ τῆς Χίου καὶ Εὐπόλις ἐν
Πόλεσιν

15

αὕτη Χίος, καλὴ πόλις.

πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακρὰς, ἄνδρας θ' ὅταν δεῇσθαι,
καὶ τάλια πειθαργεῖ καλῶς, ἀπληκτος ὥσπερ ἵππος.

τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμπου καὶ Θρασύμαχος φησιν ἐν τῇ
μεγάλῃ τέχνῃ. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ Δηλιακῷ καὶ ὅτι 20
Χῖοι ἡγῶντο Ἀθηναίους δεδῆλκωκεν.)

882. [[καὶ ἥρωσι καὶ ὀρνισιν : Ἡ τετάρτη περίοδος
κώλων καὶ στίχων ὀκτώ. ὁ α' ἀντισπαστικὸς τετράμε-
τρος βραχυκατάληκτος. ὁ β' Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος τρί-
μετρος καταληκτικός. τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον ὑπερχατά- 25
ληκτον ἐκ παιώνος. τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον.
τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, εἰ δὲ βούλει,
δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ζ' ὅμοιον δακτυλικὸν ἐφθη-
μιμερές. τὸ ζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν. τὸ
ὀγδοὸν ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ὕψ' ὃ παράγραφος.]] 30

883. καὶ πελεκᾶντι : Μήποτε πελέκας προενεκτέον
ὡς ἀλίθας. ὁ δὲ πελεκίνος τῷ πελεκᾶντι προσέρριπται.
πελεκᾶν μέντοι πελεκάνος κοινῶς, πελεκᾶς πελεκᾶντος
Ἀττικῶς. πελεκᾶς πελεκᾶ Δωρικῶς.

884. καὶ φλέξιδι : Ἐπισκεπτέον περὶ τούτων ἐκ τῆς 35
τῶν ζώων ἱστορίας, τίς ὁ τέτραξ καὶ φλέξις καὶ ἐλα-
σῆς. ἡ γὰρ βάσκα καὶ καταρράχται εἰσι παρὰ Καλλι-
μάχῳ ἀναγεγραμμένα. (καὶ ἀντὶ ἐδωλίου εἰδωλίου.)
ὁ δὲ αἰγίθαλλος, οὗτ' ἐρισάλπιγξ. ἔστι δὲ ὑπὸ τὸν ἰε-
ρακα. οὕτως δὲ ὠνομάσθη, ὡς τινες, παρὰ τὸ ἐξ αἰγὸς 40
τεθηλακέναι.

889. [[παῦ' ἐς κόρακας : Ἡ πέμπτη περίοδος ἐκ στί-
χων ἐστὶν ἰαμβικὸν τριμέτρων ἀκατάληκτων ζ'. ἐπὶ
τῷ τέλει παράγραφος.]]

890. [ἐπὶ ποῖον : Τοῦτο εἰς διαβολὴν τοῦ χορηγοῦ, 45
ὅτι μικρὸν δέδωκεν ἱερεῖον.]

891. ἀλιαίετους : Εἶδος ἀετοῦ [δ' ἀλιαίετος] ἐν θαλάσ-
σῃ διαιτῶμενος.

893. ἄπελθ' ἄφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ σέμματα :
Πρὸς τὸν ἱερέα λέγει, ὡς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου καὶ 50
μὴ δυναμῆναι πρὸς τὴν θυσίαν αὐτουργῆσαι.

895. [[εἴτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι : Ἡ ζ' περίοδος ἐν ἐκ-
θεσει κώλων ἐστὶν ὀκτώ. τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον

καταληκτικόν. τὸ β' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. τὸ γ' δακτυλικὸν δίμετρον τοῦ β' ποδὸς προκελευσματικοῦ. τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῶν α' καὶ β' ποδῶν χορείων. τὸ ε' ὅμοιον ἐκ χορείων. τὸ ς' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν τοῦ α' ποδὸς χορείου. δ' ζ' ἰαμβικός τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ η' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερχατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.]

898. εἰ καὶ ἐνὶ μόνῳ ἀρκέσει τὸ ὄμμα. R.

899. μάκαρας ἓνα τινὰ : Εἰπὼν πληθυντικῶς ἔλαθε τὸ ἐνικὸν λέγων ἓνα.]

902. γένειόν ἐστι καὶ κέρατα : Ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκα τοῦτό φησιν. ἐστὶ δὲ παροιμιῶδες, ὥστε ἔλεγε, τρίγες καὶ κέρατα.

903. [[θύοντες εὐξώμεσθα : Εἰσθεσις ἐτέρας περιόδου ἀμοιβαίας κώλων καὶ στίχων ἡ'. ὦν οἱ α', ε', θ', ι' καὶ οἱ τελευταῖοι ἐξ ἰαμβοί. οὗτοι μὲν ἀκατάληκτοι τρίμετροι. δ' θὲ δ' ἐφθημιμερές. δ' δευτέρως χοριαμβικός τρίμετρος καταληκτικός, τὸν πρῶτον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ γ' τροχαϊκὸν πενθιμιμερές. δ' ς' Ἰωνικός τετράμετρος βραχυκατάληκτος. τὰ ζ', ια' δακτυλικά, τὸ μὲν πενθιμιμερές, τὸ δὲ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. τὰ η', ιβ' ἀναπαιστικά ἐφθημιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

904. Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα : Ἐρχεται τις ποιητὴς ὡς ἐπὶ νεοκτίστου πόλεως ἐγκώμια λέγων.

911. δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις : Διὰ τὸ θεράπων, δοῦλος εἶπεν. ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν.

913. περισσὰ τινὲς ταῦτα. R. (θεράποντες ὀτρηροὶ : Ἐπειδὴ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπετίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὀμήρου εἶναι. ἐν ᾧ εἴρηται

Μουσῶν θεοῶν καὶ ἐκθόλου Ἀπόλλωνος.)

915. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρόν : Παίξει παρὰ τὸ ὀτρηροί, 35 ὅτι τετρημένον ἦν αὐτοῦ καὶ τὸ ἰμάτιον.

918. κύκλια τε πολλὰ : Τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἃ αἱ παρθένοι ἤδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπεκτεταμένα. ἐστὶ δὲ διηγηματικόν. (Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατὰ τεχνά. 40 ποικίλα ὅσον ὕμνους, παιᾶνας, προσόδια, καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς παρὰ πλῆσιν. προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα, τὰ παρθενεῖα. ἐστὶ δὲ τὰ εἰς παρθένας ἀδόμενα.)

920. [[ταυτὶ σὺ : Ἐντεῦθεν δικαιρεῖται τὰ πρόσωπα εἰς συστηματικὰς περιόδους ἀμοιβαίας η'. καὶ ἐστὶν ἡ 45 πρώτη περίοδος στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων δ'. ἡ β' στίχων καὶ κώλων ζ'. ὦν δ' πρῶτος χοριαμβικός τρίμετρος καταληκτικός. τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸν δευτέρον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ τρίτον περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ δ' ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. τὸ ε' 50 τροχαϊκὴ βᾶσις ἐκ χορείων. τὸ ς' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον εἰ δὲ βούλει, Ἰωνικὸν ἐφθημιμερές.

τὸ ζ' Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὅρ' δ' παράγραφος.]

922. οὐκ ἄρτι θύω : Πρὸς τὸ ἔθος. εἴρηται δὲ πρότερον ὅτι ἐπὶ ἐνεστώτος. σαφὲς δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν 5 παίδων ἐτίθεσαν τῇ δεκάτῃ.

924. ἀλλὰ τις ὠκεῖα Μουσῶν : Ἡ τῶν Μουσῶν φάτις ταχεῖα ἐστίν, ὡς ἵππος ὠκεῖα. ἥτοι δὲ καθολικῶς λέγει, ἐπεὶ πτερόεντα τὰ ἔπη καὶ ταχέως διαγγέλλοντα τὰ πράγματα, ἡ πρὸς ἐαυτὸν ταχέως γράφοντα τὰ ποιήματα. 10

926. σὺ δ' ὦ πάτερ κτίστορ : Ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων [fr. 71] « ζύνες δ' τὴν λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπὶ νύμμε πάτερ κίστορ Αἴτνας. » ἐπειδὴ δ' ἱέρων ἐκτισεν αὐτήν.

929. παίξει πρὸς τὸ Πινδαρικόν. τῇ γὰρ κεραλῇ ἐπι- 15 νεύουσιν οἱ βασιλεῖς. R. V.

930. ἐμὴν τεῖν : Χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ ἐν τοῖς τοιοῦτοις Δωρισμὸν, καὶ μάλιστα τὸν Πινδάρου, συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμὴν.

931. [[τουτὶ παρέξει : Ἡ τρίτη περίοδος στίχων 20 ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων πέντε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

933. σὺ μέντοι σπολάδα : Πρὸς τὴν σπολάδα, ὅτι διφθέρα ὀνομαζομένη. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ « καταστίχτου « κυνὸς σπολὰς Αἰδύσσα παρδαληφόρον δέρος. » Καλ- 25 λίστρατος δὲ, ὅσον ἔφαπτον δερμάτινον. Εὐφρόνιος δὲ, χιτῶνα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεισθαι, (οὐκ ἐξὸν ἐνεξῶσθαι διφθέραν. τὸ δὲ Σοφοκλείου ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ.) 30

935. πάντως δέ μοι ῥίγων : Ὡς μὴ ἀρκουμένου αὐτοῦ μόνῃ τῇ σπολάδι δ' Πεισιθέταιρός φησι, μετὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὸν ἱερέα. τὸ δὲ ῥίγων Δωρικόν ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ῥιγῶν ῥίγων.

936. [[τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα : Ἡ δ' ἐπὶ περίοδος κώλων 35 ἐστὶ παιωνικῶν μεμιγμένων χρητικῶς καὶ παλιμβαχχείοις τεσσάρων. ὦν τὸ α' τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς παλιμβάχχου. τὸ τρίτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἰαμβικός τρίμετρος 40 ἀκατάληκτος. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐξῆς δ' ἡ ε' περίοδος κώλων ἀναπαιστικῶν πέντε. ὦν τὸ πρῶτον δίμετρον καταληκτικόν, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασύλλαβου. τὸ β' πενθιμιμερές, δ' καλεῖται δογμαϊκόν. τὸ τρίτον Ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου 45 ποδὸς πεντασύλλαβου. τὸ δ' ὅμοιον. τὸ ε' δίμετρον βραχυκατάληκτον παιωνικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

940. ὡς ἐπιμένοντος τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐνοχλοῦντος αὐτοῖς τοῦτό φησι. V. 50

(941. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις : Καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου [fr. 72]. ἔχει δὲ οὕτως « Νομάδεσσι « γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὅς ἀμαξοφόρον « οἶκον οὐ πέπαται. » λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρ' ἱέρωνος

ἦται αὐτὸν καὶ ἄρμα. ὁῖον δὲ ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι.)

[912.] ἀλῆται Στράτων : (Ἀλῆται ἔφη,) ἐπειδὴ οἱ Σχύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφώρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἀμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἐαυτῶν ἀπαίρουν εἰς ἄλλην 5 χώραν. ὁ μὲν ἔχον δὲ ἐκεῖτε ἀμαξάν αἰτίας παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

914. ἀκλεῖς ἔβα σπολάς : Ἀκλεῖς, φησὶν, ἡ σπολάς ἄνευ χιτῶνος (οὔσα. ἀτιμότερος ἀνὴρ. πέπαται δὲ, 10 κέκτηται).

916. [ἔντημ' ὅτι βούλει : Ἡ ἕκτη περίοδος ἡνωμένη οὔσα κώλων καὶ στίχων ἐστὶν ἡ. ὧν οἱ πρῶτοι τέσσαρες ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι. μίαν γὰρ τὰ 15 δύο πρόσωπα τὴν τοιαύτην ποιεῖ περίοδον. τὰ δὲ ἑξῆς τέσσαρα ἀναπαιστικά κώλα, ὧν τὸ α' ἐφθημιμερές. τὸ β' ἀναπαιστική βάσις. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον, τῶν πρῶτων δύο ποδῶν ὄντων προκλεισμα- 20 τικῶν. τὸ δ' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. ὅφ' ὁ παράγραφος.] χιτωνίσκον : Τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος. ἐπεὶ 20 ἀρσενικῶς μόνους χιτῶν λέγεται, ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ χιτῶνιον.

917. τῷ Εὐέλπιδι λέγει. R. V.

919. [κὰς τὴν πόλιν : Ἀπειλῶν ποιήσω τὰ ποιήματα εἰς τὴν πόλιν.]

25 950. διαβάλλει τοὺς ποιητὰς ὡς τῷ κόμπῳ τῶν λέξεων ἀπατώντας, μηδὲν δὲ λέγοντας. R. V.

951. τρομεράν, κρουράν : Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς ὑποτίθεται, παίζων φησὶ τὸ 30 τρομεράν, μὲν, διὰ τὸ ἀστήρικτον· κρουράν δὲ, τὴν κρούς μεταλαμβάνουσαν, διὰ τὸ ἐπ' αὐτὴν καταράσσειν καὶ τὴν ὁρόσον καὶ τὴν ψυχρότητα.

952. νιροβόλα πέδιλα : Ἀντὶ τοῦ νιροβόλον καὶ πολύπορον ὁδὸν κατὰ μεταπλασμόν. μεταπλασμῷ δὲ 35 ἐχρήσατο εἰπὼν νιροβόλα ὡς ἀπὸ τῆς νιροβόλος εὐ- 953. οἷας. ἐπειδὴ δοκεῖ ἐν τῷ ἀέρι οἰκοδομεῖσθαι, παρὰ τὸ βάλλῃσθαι ὑπὸ τοῦ νιροβότου ἐπαίξειν. ἐπίτηδες δὲ ἀδιανοήτως λέγει, ὅπως διὰ τοῦ ὄγκου τῶν λέξεων δοκῇ 40 τινα ψαντασίαν ἔχειν.

954. νῆ τὸν Δία : [Ἡ ζ' περίοδος ἐν ἐκθέσει στίχων 40 ἐστὶν ἰαμβικῶν τρίμετρων ε'. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλάϊ ἔξω νενευκυῖαι.] πρὸς τὸν ἱερέα φησὶ περιελθε καὶ περιέρραινε.

957. πεπύσθαι : Ἀκούσαι· πέπυσμαι, ἀκήκοα, ἔμαθον, ἴδον. *Vici.*

45 959. [εὐφημία ὅτι : Εἰσθεῖς περίοδος ἀμοιβαίας στίχων λς'. ὧν οἱ πρῶτοι ὀκτὼ ἰαμβικοί τρίμετροι, οἱ ἑξῆς δύο ἀσυνάρτητοι παντελῶς καὶ πολυσχημάτιστοι, ἀτάκτως τοὺς πόδας καίμενους ἔχοντες. μιμεῖται γὰρ τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. οἱ δ' ἄλλοι ὡς οἱ πρῶτοι. οἱ 50 μέντοι χρησμοὶ ἐπικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ἐπαίξει πρὸς τὸ εὐφημία εἰπὼν τὸ μῆ.

961. [μὴ φαῦλως φέρε : Ἀντὶ τοῦ μὴ ἀηδίζου ἐπὶ τῷ χρησμῷ.]

962. ὡς ἔστι Βάκιδος : Τρεῖς Βάκιδες, ὡς Φιλητᾶς δ' Ἐρξείδος φησιν, οὕτως. Σίβυλλαι δὲ τρεῖς ἐγένοντο. ὧν ἡ μὲν ἐστίν, ὡς διὰ τῆς ποιήσεώς φησιν, Ἀπόλλωνος ἀδελφῇ. δευτέρα δὲ ἡ Ἐρυθραία. τρίτη δὲ, ἡ Σαρδιανή. καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς, ὁ μὲν ἐξ Ἐλεῶνος 5 τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκάς. Θεόπομπτος δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τοῦ Βοιωτοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων μανείσας (τὰς γυναικας) ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος. 10

966. ἀλλ' οὐδὲν ὅσον ἐστ' ἀκούσαι : Ἀλλ' οὐδὲν κωλύον ἐστὶ καὶ νῦν ἀκούσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως γὰρ 15 ἔλεγον τὰ λυσιστελούντα, οὐδὲν ὅσον, οὐδὲν κωλύον.

968. τὸ μεταξὺ Κορίνθου : Παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμὸν 15

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἔδρυται. Ἄλλως. Αἰσιώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς εἶπεν,

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. 20

εὐφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. τὸ δὲ ὅλον παῖζει. — λύκους δὲ τοὺς γέροντάς φησι μιμεῖσθαι τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. R. V.

971. Πανδώρα : Τῇ γῇ. ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ 25 ζῆν δωρεῖται. (ἀπ' οὗ καὶ ζειδωρος καὶ ἀνησιδώρα.)

974. ἀντὶ τοῦ γέγραπται ἐν τῷ χρησμῷ. R. λαβὲ, φησὶ, καὶ σκόπησον. R. V.

978. αἰετὸς ἐν νεφέλῃσιν : Οὐχ ἀπλῶς τοῦτο φησιν, ἀλλ' ὅτι χρησμός ἦν τοῖς Ἀθηναίοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξήθησεν ὅσον αἰετὸς τῶν ἄλλων ὀρνέων ἐν 30 ταῖς νεφέλαις προὔχει. τοῦτον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν Πεισθέτακρον πλάττεται, ὅπως ἂν τι λάβῃ. (τοῦτου δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἱππεῦσι μνησθῆναι, ὡς εἰς τὴν πόλιν δοκοῦντος εἰρησθαι ἐν τοῖς Βάκιδος.)

982. ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα. R. V. 35

983. αὐτὰρ ἐπὶν ἄκλιτος : Τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται καὶ αὐτὸς χρησμὸν.

984. σπλαγγνεῖν : Σπλάγγων μεταλαβεῖν.

988. μήτ' ἢν Λάμπων ἤ : Χρησμολόγος ὁ Λάμπων. μήτε, φησὶν, ἐὰν αὐτὸς ἦ ὁ Λάμπων, φείδου αὐτοῦ, 40 ἐὰν λέγῃ, ὅτι καὶ ὡς αἰετὸς γενήσῃ. (Ἄλλως. εἴρηται [ad v. 521] περὶ Λάμπωνος. ὁ δὲ Διοσιθέης νῦν μὲν ὡς χρησμολόγος, ἐτέρῳ δὲ ὡς κυλλὸς καὶ δωροδόκος. Σύμμαχος δὲ καὶ μακινώδης φησὶ.) Σύμμαχος ὅτι Διοσιθέης ὁ βήτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τηλεκλείδης ἐν 45 Ἀμφικτύστῳ ὁῖον ποιῇ. (παράκειται δὲ καὶ τὰ Φρυγίου ἐμπροσθεν ἐν Κρόνῳ

ἀνὴρ χορεύει, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά.

βούλει Διοσιθέη μεταδράμω καὶ τύμπααν;

καὶ Ἀμεψίας ἐν Κόννῳ « ὥστε ποιούντες χρησμούς ἐπ' αὐτοῖς | διδοῦσ' ἄδειν | Διοσιθέη τῷ παρματινομένῳ. »)

992. [ἤκω παρ' ὑμᾶς : Εἴθεσις ὁμοίως ἐτέρως περιόδου ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ζ'. ὦν τελευταῖος

θύτοντες εἴσω τοῖς θεοσί τὸν τράγον.

6 μετὰ μέντοι τὸν μὲν κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον καὶ μετὰ τὸν νβ' ἀσυνάρτητοι δύο. ὦν δ' πρῶτος σύγκειται ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς ὁμοίας βάσεως. ὁ δὲ τοι νδ' σύγκειται ἐξ ἰαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. ὁ δὲ νε' ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἐξόντων τῶν ὑποκριτῶν.]

994. Δίδυμος οὕτω, πρὸς τί υποδέδεται τὸ δεξιόν; τίς ἐστιν ἡ ἐπίνοια τῆς ὁδοῦ. R.V. (τίς ὁ κόθορνος : Οἶον, τί υποδεσάμενος πάρει; οὕτω Σύμμαχος πρὸς τὸ τί υποδέδεται τῷ δεξιῷ.)

997. Μέτων : Μέτων ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης. τοῦτο ἐστὶν ὁ ἐνικυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος. φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν. (Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι τῶν δῆμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. τοῦτο δὲ ψεῦδος. Φιλόχορος γὰρ Λευκονοέα φησὶ αὐτόν. τὸ δὲ τοῦ Καλλίστρατου δῆλον. ἴσως γὰρ ἦν τι καὶ ἐν Κολωνῷ. ὁ δὲ Φιλόχορος ἐν Κολωνῷ μὲν αὐτὸν οὐδὲν θεῖναι λέγει, ἐπὶ Ἀψεύδους δὲ τοῦ πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ νῦν οὐστῇ ἐκκλησίᾳ, πρὸς τῇ τείχῃ τῷ ἐν τῇ πυνί. μήποτε οὖν τὸ χωρίον, φασί τινες, ἐκεῖνο πᾶν, ὃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ πυνίξ, Κολωνός ἐστιν, οὗ ἑτέρος ὁ μίσθιος λεγόμενος. οὕτως μέρας τι νῦν συνήθης γέγονε τὸ Κολωνὸν καλεῖν τὸ ὀπισθεν τῆς μακρᾶς στοᾶς, ἀλλ' οὐκ ἐστὶ. Μελίτη γὰρ ἅπαν ἐκεῖνο, ὡς ἐν τοῖς ὁρισμαῖς γέγραπται τῆς πόλεως. ἴσως δὲ ἐν Κολωνῷ κρήνην τινα κατεσκευάσατο. φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονότροπος « τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα « ταύτης φροντιῶν; Μέτων ὁ Λευκονοεύς, ὁ τὰς κρή- « νας ἄγων. » καθέσται δὲ καὶ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Χαθρίου, ὡς εἴρηται. Ἄλλως. ἴσως ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινα κατεμηχανήσατο, ἡ ἄγαλμα, ἡ ἀνάθημα ἀστρολογικὸν κατεσκευάσατο αὐτοῦ.) [ὅτι δὲ Κολωνός ἦν τῶν δῆμων ψεῦδος. Φιλόχορος δὲ Λευκονοέα φησὶν αὐτόν. οὗτος δὲ ἐστὶν Μέτων οὗ ὁ ἐνικυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος.]

1001. [κατὰ πνιγέα μάλιστα : Ὡσπερ, φησὶ, πνιγὲς περικείται τῇ γῇ. τὰ δὲ ἐξῆς ἀδιανόητα. πνιγὲς δὲ ὁ κρίβανος ἡ ἡ κάμινος.]

προτιθεῖς οὖν : Δίδυμος τοιοῦτος ἀήρ ἐστὶ τῇ γῇ περικείμενος, ὁμοῖος πνιγῇ, καθάπερ ἐ πῶμά τι περικείμενος. τὰ δὲ ἐξῆς, φησὶ Σύμμαχος, ἐπίτηδες ἀδιανόητα.

1003. διόλου ἀνοηταίνει. R.

1003. ὁ κύκλος : Παῖζει. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύκλον γενέσθαι τετράγωνον.

1007. λείπει τὸ ἴνα, ὥσπερ ἀστέρες. R.

1008. [αὐτοῦ κυκλοτεροῦς : Ἰνα τοῦ μέσου κυκλο-

τεροῦς ὄντος, αἱ ὁδοὶ αὐτῷ παρεκταθῶσιν ὡς ἀντίνες ἀστέρων.]

1009. ἄνθρωπος Θαλῆς : (Ἐν σαρκασμῷ φησιν. ἐστὶ δὲ) ὁ Θαλῆς οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων, ἐπὶ γεωμετρικῇ διαβεβημένος. (Ἀθηναῖοι περισπῶσιν, ἡ δὲ κοινὴ βαρύνει. καὶ ὅτε μὲν περισπᾶται, Θαλοῦ ἐστὶν ἡ γενικὴ· ὅτε δὲ βαρύνεται, Θάλητος.)

1011. κάμοι πειθόμενος : Ὡς φίλος σοι συμβουλευέω ὑπαναχωρήσαι ἐνθην.

1013. ξενηλατοῦνται : Περὶ τῆς ἐν Λακεδαιμόνι ξενηλασίας Θεόπομπος φησιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ. ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε σιτοδείας γενομένης, ξενηλασία γέγονεν, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ λς' φησίν. — ξενηλατοῦνται : Ἀπελύνονται. Vict.

1014. μῶν στασιάζετε : Ἄρα μὴ εἰς ἀλλήλους μά- 15 γεσθε.

1016. σποδεῖν : Τύπτειν. R. συντρίβειν. Vict.

1017. [ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ φθαίης : Οὐκ οἶδα εἰ φθαίης ἀπέναι, πρὶν ἀποτυμπανισθῆναι. ἄμα δὲ τύπτει αὐτόν.] 20

1018. [ἐγγὺς αὐταί : Αἱ πληγαί. ἄμα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.]

1020. οὐκ ἀναμετρήσει : Ὅτι γεωμέτρης. ἄμα δὲ, οὐ μέτρια φρονήσεις πλάττειν τινα ἀρχὴν καινὴν. οὐδεμία γὰρ Ἀθήνησι. 25

1021. ποῦ πρόξενος : Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ υποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἔρχοντας.

τίς ὁ Σαρδανάπαλος : Οὗτος υἱὸς Ἀνακυνδαράξου βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρ- 30 σὸν καὶ Ἀρχιμάλην ἔκτισεν, ἐκτράπελος ταῖς τρυφαίς. φησὶ γὰρ αἰσχροῦς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι καὶ μυρίζεσθαι τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεφυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἐνδον εὐρεθεῖς, ἀπέθανεν. Ἀπολλόδορος δὲ ταῦτα φησὶν ἐγγεγρασθαι ἐν τῷ 35 τᾶν αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασιν « Σαρδανάπαλος « Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσὸν τε καὶ Αρχιμάλην ἔδει- « μεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε, ὡς τᾶλλα οὐ- « δενός ἐστιν ἄξια. » (ὁ δὲ Ἑλλάνιος ἐν τοῖς Περσικοῖς δύο φησὶ Σαρδανάπαλος γεγονέναι. Ἄλλως. Περ- 40 σὸν βασιλεὺς, ὃς ἐν τρυφῇ ὠρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε τῆς Κιλικίας, Ταρσὸν καὶ Αρχιμάλην. ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφηλὸς καὶ τῷ εἶδει ἐκτράπελος, καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος. διὸ λέγουσιν ἐν τῷ τᾶν αὐτοῦ ἐπιγεγραμ- 45 φθαι τοῦτο τὸ ἐπιγράμμα

εὐ δεδωώς ὅτι θνητὸς ἔφυς, ὃν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι. θανόντι τοι οὐ τις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι Νίνου μεγάλης βασιλεύων.
ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύθουσα, καὶ μετ' ἐρώτων 50
τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα λελειπται·
ἡ δὲ σοφὴ βιότοις παραινέσις οὐδέποτε ἐσθλή,
κεκτῆσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.)

1022. ἐπίσκοπος ἤκω : Πλάττει καινὴν ἀρχήν. οὐ

γὰρ ἦν Ἀθήνησι. λαχὼν δέ, ἀντὶ τοῦ κληρωθεὶς ταύτην τὴν ἀρχήν.

1028. Φαρνάκη : Στρατηγὸς Περσῶν ὁ (Φαρνάκης) Φαρναβάζου. ἀλαζονικῶς οὖν σκῆπτεται κοινωνίαν
6 ἔχειν μετ' ἐκείνου.

1029. θραπίσας αὐτὸν ταῦτα λέγει. R.

1032. παίζει πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ εἰρημνέον. R. [τὸ κάδω : Τὸς κάδους τοὺς ἀμφορικους, εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιᾶσιν.]

10 1033. [ἥδ' ἐπισκόπους : Τὸ ὅλον ἤδη.]

1035. προσέρχεται οὗτος καθ' ἑαυτὸν μελετῶν νόμους οὓς ἐδούλετο ὡς πρὸς νεοκατασκευάστον πόλιν μισθῷ πωλεῖν. V.

1037. οὓς νομορήτορας φαμέν, οἱ τοὺς νόμους ἐπὶ
15 μισθῷ πωλοῦσιν. V.

1040. περισπωμένως ὡς Μηλιᾶς, λέγει γὰρ τοὺς πολίτας. τὸ τέλειον Νεφελοκοκχυγίας, ἐν κράσει. V.

1041. ἀντὶ τοῦ νόμοις. V.

1042. ὑπὸ τῇ Ἀθῷ ἢ Ὀλόφυξος πόλις. πρὸς οὓς καὶ
20 προστάγματα ἐπέμπον Ἀθηναῖοι. V.

1043. [Ὅτοτύζιοι : Ἀπὸ τοῦ ὁτοτύζειν ἐσχημάτισεν.]

1046. (χαλοῦμαι : Γράφομαι, εἰς τὸ δικαστήριον καλῶ.)

25 1047. τότε γίνεται τὸ περὶ ὕθρεων δικαστήριον. ὡς ἐν τούτῳ τῶν ἐναγομένων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν δέ, ἀλλ' ὁ Μαίμακτριών, ὡς Φιλέταιρος ἐν Μησί δηλοῖ « τίς ἐστὶ Μαίμακτριών; μὴν δικάσιμος. » V. (ἔδει εἰπεῖν Μαίμακτριῶνα· εἰς τοῦτον
30 γὰρ ᾗσαν αἱ κρίσεις.)

1049. οὓς τούτου τοῦ ἐγγλήματος ὄντος τὸ μὴ εἰσδέχεσθαι τὸν ταττόμενον ἀρχοντα δικαστήν. V.

1050. (κατὰ τὴν στήλην : Κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφὴν.) — ὅτι τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς νόμους ἐν ταῖς
35 στήλαις ἔγραφον. V.

1053. (διασκεδῶ : Ἀποπατήσας ἀπαλλάττεται τοῦ συκοφάντου.)

1054. κατέχεσας. R. ἀπεπάτησας, ἀπετίλας. V.

1057. οὐσοντες εἴσω : Σκῆπτεται ποιεῖν ἔνδον τὴν
40 οὐσίαν, ἵνα μὴ σφάζῃ τὸ πρόβατον.

1058. (ἥδη μοι τῇ παντόπῃ : Εἰώθασιν μετὰ τὴν τελείαν παράβασιν ἐπιρρηματικὴν ποιεῖσθαι συζυγίαν, ὥσπερ καὶ ἐν Ἰππεύσει πεποιήκεν. Ἄλλως. δευτέρα
45 παράβασις, ὡς ἐν Ἰππεύσει.) [Ἄλλως. ἡ παράβασις αὕτη οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη, ἀλλὰ μόντα τέσσαρα, τὴν ὥδην καὶ στροφὴν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντιῶδην καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἐστὶ γοῦν ἡ ὥδη καὶ στροφή κώλων καὶ στίχων δακτυλικῶν καὶ παιωνικῶν ἰδ'. τὰ α', ε',
50 ς', ζ' δακτυλικά ἐφθημιμερῆ. τὰ β', γ', δ', ι', ια' τετράμετρα. τὰ δ' ἄλλα παιωνικά, τετράμετρα μὲν ἀκατάληκτα τὰ η', θ'. τὸ δὲ ιβ' τρίμετρον. τὸ δὲ ιγ' δίμετρον. τὸ δὲ ιδ' ἐφθημιμερές ἐκ χρητικῶν. ὑφ' ὃ παράγραφος, καὶ διπλῇ ἔσω νενευκῶν.]

1059. παντάρχη : Ἑρμηνεύει τὸ παντόπῃ. R. Viet.

1063. κτείνων παμφύλων : Τὰ μικρὰ λέγει τὰς μυίας. καὶ θηρίοις γὰρ πολέμιοι ὄρνιθες, ὡς λαγωῖς ἀετός.

1065. (νῦν) κάλυκες καταχρηστικῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα. R. V.

1069. ἐρπετὰ καὶ δάκετα : Καὶ τὰ ἄλλα δάκετα, 5 ὥσπερ εἰ τύχοι ὁ σκορπίος. [δάκετα δὲ, θηρία ἰοδόλα.]

1072. ἐπαναχρεύεται : Καὶ λέγεται, καὶ ἀνακηρύττεται. Viet.

1073. Διαγόραν τὸν Μήλιον : Οὗτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Μήλου ὤκει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μυστήρια ἡτέλιζεν, 10 ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελειᾶς. τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὡς φησι Μελάνθιος ἐν τῇ περὶ μυστηρίων. Ἄλλως. ταῦτα ἐκ τοῦ ψηφίσματος εἰληφεν. οὕτως γὰρ ἐκήρυξαν, τῷ μὲν ἀποκτείναντι αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ 15 ἄγοντι δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγῆτο κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποίων καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων, καθάπερ Κρατερὸς ἱστορεῖ. (ἐκκεκρυκται δὲ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μήλου. οὐδὲν γὰρ κωλύει 20 πρότερον. Μελάνθιος δὲ ἐν τῇ περὶ μυστηρίων προσέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιόδοντας Πελλανεῖς. ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα· ἐὰν δὲ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν, τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον· ἐὰν δὲ τις 25 ζῶντα ἀγάγῃ, λαμβάνειν δύο.)

1074. (ἀν τε τῶν τυράννων τίς : Τινὲς, τινά. ὥσει ἔλεγε τινα τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ, ὅς ἐάν φονεύσῃ.)

1075. τὴν τεθνηκότων : [Τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων.] ἐν τοῖς τεθνηκόσιν οὕτω γέγραπται· ἐν ὑπερ- 30 βολῇ καὶ τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν ὥστε μηδ' ἐν *** πλαγιάζονται δὲ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ. λέγει γὰρ, ἐάν τις τινα τῶν τοῖς τυράννοις προσηκόντων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λήψεται· οἷον γύναιον, ἀδελφόν, τέκνον, τοὺς συνωμοσίους καὶ συμπράξαντας τῇ τυραννίδι. 35

1076. ἀνεπιεῖν : Κηρύττειν καὶ ἀναχρεύσασθαι. Viet.

1077. τὸν Στρούθιον : Ἄνω [16] εἶπεν ἐκ τῶν ὀρνέων. Στρούθιον δὲ εἶπεν, ὡς Μήλιον. διὸ καὶ οὕτω προενεκτέον. [συνείρων δὲ, εἰς ὁμαλὸν συντιθεῖς.]

1079. σπίνους : Εἶδος ὀρνέου ὁ σπίνος. τρία δὲ αὐ- 40 τοὺς λυπεῖ, ὅτι θηρεύει, ὅτι πωλεῖ, ὅτι ζ' τοῦ ὀβολοῦ ὡς εὐτελείων αὐτούς.

1081. τοῖς τε κοίφχοισιν : Οἱ κόψχοι γὰρ ὥτοκοῦν- 45 τες κενοῦσι τὰ ὦα. οἱ οὖν ὀρνιθοῦνται πετὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ βράμνη τῇ μαλακότητι τῶν πετρῶν. ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν, ἢ μετὰ τὸ σφάζειν πετὰ ἐπιβάλλουσιν, ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὀραθῆναι πᾶσιν. ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους τὸ ἐγγεῖ. [ἐγγεῖ τὰ πετὰ βιαιῶς ἀντὶ τοῦ διεῖρει.] εἶρον- 50 τες γὰρ διὰ τῶν ῥινῶν καὶ κρεμῶντες ἐπώλουν.

1083. παλεύειν : Ἀντὶ τοῦ θηρεύειν, (προκαλεῖσθαι). εἰώθασιν ἐκτρυφῶντες τινα τῶν ὀρνέων ἰσθάναι ἐν δικτύῳ, ὅπως τῇ φωνῇ προσκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ. καὶ τοῦτο γλωσσηματικὸν παλεύειν ἔλεγον. (Ἄλλως.

Οηρεύειν καὶ προκαλεῖσθαι βοσκόμενα. οὐ περὶ τῶν κο-
φίγων δὲ τοῦτο, ἐπεὶ δεδεμένους ἂν εἶπεν, ἀλλὰ με-
τέβη ἐπὶ περισσεύρας, ἢ φάττας.)

1087. Οηράσατε. R.

1088. [Εὐδαίμον φῦλον : Ἡ ἀντιρῶδὴ καὶ ἀντιστροφὴ
ὁμοία ἐστὶ τῇ ῥῶδῃ καὶ στροφῇ. καὶ αὕτη γὰρ κῶλων καὶ
στήγων ἐστὶ ἰδ'. καὶ τὰ μὲν ἔχει δακτυλικά ἰσόμετρα τοῖς
ἐκείνης, τὰ δὲ παλαιὰ ἐπιμεμιγμένα χρητικοῖς. ἐπὶ
τῇ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ εἴςω νενευκυῖται.] ἐν σχή-
ματι εἴρηται ὁ λόγος, εὐδαίμον φῦλον, οἱ χειμῶνος.
πρὸς γὰρ τὸ σημερινόν τοῦ φύλου πληθυντικὸν ὃν
ἔφη τὸ οὐ.

1090. οὐκ ἀμυιέννυνται. R.

1091. οὐδ' αὖ θερμὴ : Τινὲς τὸ πνίγους κατὰ γενί-
κην φάσιν, ἵνα ἤ, οὐδὲ ἡ θέρους θερμασία ἐπείκειται
ἡμῖν.

1094. φύλλων ἐν κόλποις : Ὡσεὶ ἔλεγεν ὑπὸ τὰ
φύλλα.

1095. ὁ τέττιξ δηλονότι. τρία δὲ γένη τεττίγων, αἱ
μὲν γὰρ ἀγέται καὶ ἄρσενες, αἱ δὲ κερχῶται αἱ θή-
λειαι, ἕτερον δὲ γένος σίγιον καλεῖται παρὰ τὴν σιω-
πὴν. V.

1096. [Ὑπ' ἡλίῳ μανεῖς : Τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνε-
ται τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ.]

1099. ἐαρινά. R. V. παρθένια : (Διὰ τὸ ἐπιμελῶς τὰς
γυναικας καὶ τὰς παρθένους) τὰ μύρτα ἐσθίειν. (λευκό-
τροφα δὲ, ἀντὶ τοῦ) λευκὰ καὶ τρυφερὰ. τοιαῦτα γὰρ
εἰσι μήπω πεπανθέντα.

1100. ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένα ἄνθη. R. V. πλεονάζει
δὲ ὁ τέ. V.

1102. τοῖς κριταῖς : Πολλάκις ἐν ταῖς παραβάσει
καὶ οἱ ποιητὰὶ λέγουσι τινὰ εἰς τὰ ἑαυτῶν χρήσιμα,
διὰ τοῦ χορικοῦ προσώπου, ὡς νῦν πρὸς τοὺς κριτὰς ἀπο-
τείνει τὸν λόγον, ὅποις ἂν αὐτῷ ψηφίσονται τὴν νί-
κην.

1104. πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου : Τοῦ Πάριδος, ὢν
ἔλαθε παρὰ Ἀφροδίτης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δώσομεν.

1106. (γλαυκὲς ὕμῃς : Ἀντὶ τοῦ νομίσματα. ἡ γὰρ
γλαυξ ὄρνειός ἐστιν Ἀθηνᾶς. ὅπερ πάντῃ τιμῶντες Ἀθη-
ναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς τετραδράχοις ἐνεχάραξαν
νομίσματα. αἰνιττεται δὲ καὶ εἰς τὸ φιλόγυρον τῶν
Ἀθηναίων. Ἄλλως. ἡ γλαυξ ἐπὶ χαράγματος ἦν
τετραδράχμου, ὡς Φιλόχορος. ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα
τὸ τετραδράχμον τότε ἡ γλαυξ. ἦν γὰρ γλαυξ ἐπίση-
μον καὶ πρόσωπον Ἀθηνᾶς, τῶν προτέρων διδράχμων
ὄντων, ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων.) — ἐπεὶ ἐν Λαυρίῳ
μέταλλα ἦν ἀργυρίου Ἀθήνησι. V.

1108. κάλλέουσιν : Δέον εἰπεῖν καὶ λεπίσουσι. λεπί-
ζουσαι γὰρ τὸ ὦν ἐκφέρουσι τὰ νεόττια.

1110. ἐρέφωμεν : Διὰ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἀετώματα.
ἀντὶ τοῦ στεγάζομεν πρὸς ἀετώματα. τὰς γὰρ τῶν ἱε-
ρῶν στέγας πετερά καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν, ὡς φησιν Ἴων
ἐν Ἀγαμέμνονι.

1111. [κᾶν λαχόντες ἀρχίδιον : Ὑποκοριστικῶς τὴν
ἀρχὴν. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς ἄρπαγας.]

1112. ὅζῃν ἱεραικόσκον : Ἀντὶ τοῦ ἄρπαγῆν ὀξεῖαν.
Δίδυμος, τάχος ὡς ἱερακας, ἵνα ταχέως φύγῃ.

1113. πρηγορεῖνας : Δίδυμος τοὺς βρόγγρους τῶν ὀρ-
νῶν κυρίως τοὺς λεγομένους προλόβους, ὅτι συλλέγε-
ται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων
πρηγορεῖν πάλιν ὁ βρόγγρος. ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ προ-
βορῶν ἐκεῖ τὴν τροφήν.

1114. ἂν δὲ μὴ κρίνῃτε : Ἐὰν δὲ μὴ ἡμῖς κρίνῃτε ἰο-
νικᾶν, ἐπιθεσθε ὥσπερ οἱ ἀνδριάντες μνηίσκους ἐπὶ ταῖς
κεφαλαῖς. ποιοῦσι γὰρ ἔνιοι, ὥστε μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ
ὄρνεα. Ἄλλως. μνηίσκους, σκεπάσματα (τῶν ἀν-
δριάντων), ἅπερ ἐπιτιθεῖται ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάν-
των διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. φησὶν
οὖν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν. — κατασκευά-
σατε. V.

1115. [μήνην : Μνηίσκον. μήνη γὰρ ἔοικε.]

1118. [τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν : Κορωνίς εἰσιόντων αἰθῆς
τῶν υποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκα-
τάληκτοι ο', ὢν τελευταῖος

τόξευε πᾶς τις. σπενδόνῃ τις μοι δότω.

ἐπὶ τῇ τέλει κορωνίς.]

τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστίν : Τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα.

R. Viet.

(1121). ἀλλ' οὕτωσι τρέχει : Σύμμοχος· οὕτω συντό-
νως τρέχει ὥστε Ὀλυμπιακὸς σταδισδρόμος, [ἡ ἀπὸ
τοῦ παραρέοντος ποταμοῦ. ἀντὶ τοῦ, δίκην βρύματος τα-
χέως φερόμενος]. ὁ δὲ Δίδυμος, παρὰ τὸ Πινδάρου
[Nem. 1, 1] « ἀμπενευμα σεμνὸν Ἀλφειοῦ. » διχῶς δέ τι-
νες, ἄλφειον πνέων.

1126. Προξενίδης καὶ Θεαγένης : Ἐκ τούτων πι-
στοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείγους, ἐπειδὴ καπνοὶ
ἦσαν καὶ κομψασταὶ καὶ μόνον ὑπόσχεσις. τοιαύτη δὲ
καὶ ἡ τοῦ τείγους οἰκοδομή.

ὁ Κομψασεύς : Ἐπαίξει παρὰ τὸν κόμπον. προεί-
ρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἀμφοτέρων ὅτι κομψασταί. Τη-
λεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδοις ὡς παρεμμένον τῷ σώματι
κωμωρεῖ αὐτόν.

1128. ὅσον ὁ δούριος : Οὐ πιθάνον κοινῶς λέγειν
αὐτόν, ἀλλὰ περὶ τοῦ χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀκροπόλει. ἀνέ-
κειτο γὰρ ἐν ἀκροπόλει δούριος ἵππος ἐπιγραφὴν ἔχων
« Χαϊρέδηνος Εὐαγγέλου ἐκ Κοίλης ἀνέθηκε. » δύναται
δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλῳ λαμβάνεσθαι. ἐν ἀκροπόλει χαλ-
κοὺς ἵππος ἀνέκειτο κατὰ μίμησιν τοῦ Ἰλιακοῦ.

1131. [τοῦ μάχρους : Σημεῖωσαι ὅτι τὸ μάχρους
λέγει.]

1133. Αἰγύπτιος πλινθοφόρος : Οἱ Αἰγύπτιοι ἐκω-
μωδοῦντο ὡς ἄθροφόροι. καὶ ἐν Βατράχοις [1406] « οὗς
« οὐκ ἂν ἄραντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι. » Ἄλλως. 50
ὅτι ἴδιον τῶν Αἰγυπτίων ἐνόμισαν τὸ ἄθροφορεῖν.

1137. γέρανιοι θεμελίους : Διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι,
καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδί-
ζουσαν.

- ζεσθαι, λίθους βασιτάξουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτῆσει
ρίπτοιεν, καὶ αἰσθίνοντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ θαλάττης
φέρονται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἦκοι ὁ λίθος, ἀνύ-
ουσι τὴν ὁδὸν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται.
- 5 **Θεμελίους :** Ἡ γούνη προσήκοντα θεμελίω. *Vict.*
καταπεπωκυῖαι λίθους : Ἐπεὶ αἱ γέραναι λίθους
καταπίνουσι καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον παραγίνονται.
1138. τοὺτους δ' ἐτύκιζον : Τύκος ἐργαλεῖόν τι ὧ
τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσιν. ἐπιτήδειον οὖν
10 ἔργον ταῖς μακρὸν ἐρούσαις ῥύγχος. κρεῖττον δὲ εἶδος ὀρ-
νέου, ὅξυ πᾶν τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔργον.
1139. πελαργοὶ μυρίοι : Διὰ τὸ Πελαργικὸν τεῦχος
τοὺς ἀπὸ Τυρρηνίας ἦκοντας ἀναστῆσαι.
1141. οἱ χαράδριοι : Ὠνομαστοποιήθηται τὸ ὄρνεον
15 παρὰ τὸ ἐν ταῖς χαράδραις διατρίβειν.
1142. ἐρωδιοὶ λεκάναισι : Παρὰ τὴν ἔραν πέπαιγεν,
ἐπεὶ ὁ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς. ταῦτα δὲ
ὡς ἐν κωμῳδίᾳ ἐσηματίσται. τὸ μὲν κοινὸν λακάνη
παρὰ τὸ λα ἐπιτακτικὸν καὶ τὸ χαίνω, τὸ δὲ Ἀττικὸν
20 **λεκάνη.**
1143. οἱ γῆνες ὑποτύπτοντες : Διὰ τὸ πλατύποδες
τῶν ἄλλων μάλλον εἶναι τοὺς γῆνας.
1147. [τὶ ὀῖται πόδες : Παρὰ τὴν παροιμίαν
τὶ ὀῖται χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασάτο ;]
- 25 1148. καὶ νῆ Δι' αἱ νῆται : Ἡ νῆται εἶδος ὀρνέου,
ἔχον τὴν πτέρωσιν ἐκ φύσεως ὥσπερ ζώνην λευκὴν.
παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξεν ἔξωσμένην εἰρηκῶς αὐτήν.
ὑπαγωγέα δὲ τὸν ζυστῆρα φησι. πλατὺ δὲ ἐστὶ σιδή-
ρον, ὃ ξέουσι τὸν πηλόν. (Ἄλλως. τινὲς τῶν νησ-
30 ὄντων ἔχουσι πτέρωσιν ὡς ζώνην ἐν κύκλῳ λευκῇ.)
1150. (ἔχουσαι κατόπιν : Ὡς περὶ παιδία βασιτά-
ξουσαι αὐτόν. ὡς εἰώθασιν βασιτάξαι τὰ παιδία. ἀσα-
φῶς δὲ λέγει. λέγει γὰρ τὰς χελιδόνας τὸν ὑπαγωγέα
ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτὰς κομίζειν, τὸν δὲ πηλὸν ἐν τοῖς
35 στόμασι. καὶ ποιοῦσι τοῦτο, ὅταν τὰς νεοσσίδας κα-
τασκευάζουσιν. ὁ δὲ ὑπαγωγέας, ὡς τινες, σιδηροῦν τι
ὡς πευθίδιον, ὃ χρῶνται οἱ κονιαταῖ. οἱ δὲ, ἐργαλεῖον
οἰκοδομικόν, ὃ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλ-
40 λήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα
πηλὸν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι. τοιοῦτον γὰρ τι καὶ
Ἐρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.)
1155. πελαῖαντες : Παρὰ τὸ πελαῖαν τὰ ζύλα, τῷ
ὀνόματι τοῦ ὀρνέου πιθανῶς παίζον ἐχρήσατο. καὶ
ὅτι βράχος ἔχει μέγα.
- 45 1158. τεθύρωται. R.
1159. καὶ βεθαλάνονται : Ἀντὶ τοῦ κεκλειδύεται,
βάλλαναι δὲ λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδῶσεως.
1160. ἐροδεύεται : Ἀντὶ τοῦ διοδεύεται. τὸ δὲ κω-
δωνοφορεῖται [ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται] ἢ τῶν ψυλάκων
50 φρουρά.
1161. φρυκτωρίζαι : (Αἱ διὰ τῶν πύργων φυλακαί.
παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεῖναι.) — οἱ ἐπὶ τῶν πύρ-
γων πυρσοί. R.

1163. ἀπονύβομαι : Ἦν γὰρ ἀπὸ πηλοῦ ἡ κονίας
ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων.
- τᾶλλα ὁρᾷ : Ἀντὶ τοῦ πρᾶττε, προστακτικῶς.
1169. πυρρίχην βλέπων : Ἐνοπλὸν καὶ πολεμικόν
τι. ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἢ πυρρίχη. — ἐσθεῖ : Εἰς- 5
τρέχει. V.
1173. εἰς τὸν αἶρα : Δέον εἰπεῖν εἰς τὴν πόλιν.
1174. ἡμεροσκοπούς : Τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας.
1177. (τοῦτ' ἴσμεν : Πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι [A, 424]
γραφὴν τὴν « γυλίζος ἔβη μετὰ δαῖτα. » οὕτως ἀξιοῦσιν. 10
Ἀριστοφάνην γράφειν.)
- περιπόλους : Τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ
περιπολεῖν. τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκ ἔργῳ περιπόλους πέμψαι.
1179. ἵπποτοξότας : Ἀπὸ μὲν τοῦ ἵππου τὴν ὀρεῖαν
αὐτῶν πτῆσιν ὁηλοῖ, ἀπὸ δὲ τοῦ τόξου τὸ ἐπικαμπές 15
τῶν ὀνύχων.
1180. ἡγκυλωμένος : Ἀγκυλὴ εἶδος ἀκοντίου.
1181. κύμιονις : Τὴν κύμιον οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλ-
λίμαχος. μήποτε οὖν κίσινονις γραπτέον. ὁ δὲ τριόρχης
εἶδος ἱέρακος. 20
1182. ῥύμη : Φορᾷ βιαία.
1183. θονεῖται : Κινεῖται, ταράσσεται, σαλεύει.
Vict.
1185. ὥστε ἐλπίζειν τὴν ἄλωσιν. V.
1188. [πόλεμος αἶρεται : Εἰσθεσις χοροῦ ἐπωδικῆ 25
κώλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείας ἤτοι τρι-
βράχου καὶ δακτύλου πενθημιμερῶν ἢ. ὦν τὰ μὲν
πρῶτα τρία καὶ παιωνικά, εἰ βούλει, ποιήσει ἡμιόλια.
τὸ τέταρτον τροχαϊκὸν ἐκ δακτύλου πενθημιμερές. τὸ
πέμπτον καὶ ἕκτον ἰθυσαλλικά. τὸ ζ' καὶ ἡ' τροχαϊκά 30
πενθημιμερῆ. ἐν ἐκθῆσει δὲ ἰαμβικά τρία. ὦν τὸ πρῶ-
τον διμέτρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ δύο τρίμετροι ἀκα-
τάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]
- πόλεμος αἶρεται : Διὰ τὴν ὑπερβολὴν ἀντὶ τοῦ ἐγεί-
ρεται καὶ μετεωρίζεται. — ἐν τισὶ δὲ τῶν ἀντιγράφων 35
εἰς δύο κῶλα διήρηται τὸ ἐν, ἐν δὲ ἄλλοις συνῆπται.
- Ven.
1190. φάτος : Λεκτός. *Vict.*
1192. αἶρα περινέφελον : Τὴν ἀορασίαν, τὸ σκότος.
1197. πεδασίου : Μετεώρου, πετομένου. παρὰ τὸ 40
ἐκ τοῦ πέδου αἶρεσθαι.
1199. αὕτη σὺ : [Κορωνίς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑπο-
κριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι
ζγ'. ὦν τελευταῖος

καταβιβαλόμενος τῶν νεωτέρων τινά.

45

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] — πρὸς τὴν Ἰρίν φησι κατα-
λαβὼν αὐτήν. V.1213. πλοῖον ἢ κυνῆ : Πλοῖον μὲν, καθὼ ἐπτέρωται
καὶ ἐξωγκυμώμενον ἔχει τὸν γιγῶνα, καὶ τὰ πτερὰ δια-
πέπταται ὡς κόπται. κυνῆ δὲ, ὅτι ἔχει περιεφραλαῖαν 50
τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἐρμῆς ἄγγελος ὦν παρὰ Σοφοκλεῖ
ἐν Ἰνῶχῳ τῆς Ἰριδος « γυνὴ τίς ἦδε; κυκλᾷς Ἀρχάδος
κυνῆς. » φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν

Πελοποννήσῳ. (Ἄλλως. πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὡς ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνὴν εἶπε. καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνὴν καλοῦσι. πλοῖον δὲ διὰ τὸ ἐν ὁρώμῳ αὐτῆς κεκολληθῆναι τὸν γιγῶνα. ἢ ὅτι πετρωτὸς ἦν. αἱ δὲ νῆες ἀντὶ πετρῶν τὰς κόπας ἔχουσι.)

1201. Πάραλος ἢ Σαλαμινία : Αὐται ἱερὰι τριήρεις δημόσαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρεῖας πεμπόμεναι καὶ ταχυνυτοῦσαι. (Ἄλλως. ἐπεὶ ταχεῖαν αὐτὴν εἶπεν.

10 αὐταὶ δὲ αἱ τριήρεις, ὡς ἂν ὑπερέτιδες οὔσαι, ταχεῖαι ἦσαν, Πάραλος καὶ Σαλαμινία. ἐὰν δὲ θαλάσσης ἐν ἄρθρου μέρει, ἔσται ἡ αὐτὴ Πάραλος καὶ Σαλαμινία.)

1206. ἀναπτάμενος τρίορχος : Ἐπεὶ ἐταίρα ἦν, ἔπαιξε τὸ τρίορχος.

15 1210. διὰ ποίον πολῶν. R.

1212. ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοί. R. V

1213. σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν : Οἷον σύμβολον ἐπὶ τῇ συγγωρηθῆναι παρελθεῖν. — ὡς τῶν πελαργῶν φυλάκων ὄντων. V.

20 1214. ὑγιαίνεις μὲν : Ἰγιαίνεις, φησὶ, καὶ οὐ μαίνῃ τοιαῦτα ἔρωτων;

1215. ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος : Πρὸς τὸ ἐπέβαλεν, ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζει, ὃ καὶ ἐνόμισε λέγειν ἢ Ἰρις, διὸ παραιτεῖται.

25 1218. γῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους : Ἀντὶ τοῦ ἀέρος, διὰ τὸ κεχῆσθαι εἰς ἅπλωμα.

1222. πασῶν Ἰριδῶν : Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς ἄλλας Ἰριδας παίζει δὲ ἡ ὡς τοῦ ἀέρος ποικίλης Ἰριδας ποιῶντος, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεαινῶν.

30 [1223]. τῆς ἀζίας : (Λεῖπει) τιμωρίας.

1235. ἀντὶ τοῦ ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ. R. V.

1237. ἀκολαστανεῖτε : Ἀκόλαστα καὶ ἀτακτα πράξετε.

1238. ἐν μέρει τῶν κρείττονων : Ἀντὶ τοῦ κατὰ τι μέρος ἡμῖν ὑποταγῆναι ὀφείλετε. — Ἄλλως. δεῖ πείθεσθαι ἡμῖν τοῖς κρείττοσιν. V.

1239. τὸ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς : Ἐπαῖξεν ὡς ἐπὶ νεῶν. [ποῦ] παρασκευάζῃ καὶ ἐπὶ ποῖαν ὁδὸν τὴν πτήσιν ἔχεις.

40 1232. ἐπ' ἐσχάrais : Ἦγον ἐπάνω. Vicl.

1237. ἀλλὰ μὰ Δι' οὐ τῷ Διί : Ἐπαῖξε πάλιν μὰ Δία εἰπὼν ὡς ἐν κομωδίᾳ.

1240. Διὸς μακέλλῃ : Τοῦτο φησι παρὰ τὸ Σοφοκλείων

45 χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ.

μακέλλῃ : Διέκελλα πλατεῖα. Vicl.

1242. Λικυμνίαις βολαῖς : (Ὁ μὲν Καλλιμάχος γράφων οὕτως « Λικυμνίαις βολαῖς » φησὶ « ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται. ») ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται, « ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας. » ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται (ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κεκρανωμένον ἀπὸ τῆς περιστα-

σεως ἐκείνης. εἴη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευταίᾳ ἐκείνος.) ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσῆχθη τις κεραυνοβολούμενος.

1243. (τῶν παρλασμάτων : Ἐκπερησῶν, ἀναξερμά- 5 των.)

1245. μορμολύττεσθαι : Ἀντὶ τοῦ ἐκροθεῖν. R. V.

1246. εἰ με λυπήσει πέρα : Ἀντὶ τοῦ (πέρα τοῦ) δέοντος. (παρτραγωδεῖ καὶ αὐτός.)

[1247]. καὶ δόμους Ἀμφίονος : Ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. 10 (ἐξέρριπται δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρωδίας.)

1248. κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῆον. R. V.

1250. [παρδαλῆς : Παρδαλέων δοράς. ἔπαιξε πρὸς τὴν πτέρωσιν αὐτῶν. κυάνεοι γὰρ εἰσι.]

1252. εἰς τῶν γιγάντων ἐγένετο ὁ Πορφυρίων καὶ 15 ὄνομα ὀρνίθου. V. — εἰς Πορφυρίων : Ὁ γίγας δὲ τῷ Διὶ πολεμήσας. ὃν ἐχειρώσατο Ἀφροδίτη.

1254. διακηρύξω : Συναυσιάζω, ὡς ἐπὶ κόρης. Vicl.

1256. τριέμβολον : Πολλάκις ἐμβολεῖν δυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δε- 20 κέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. — τριέμβολον οὖν. ἔστι δὲ ἐπίρθεγμα τάχους. R. V.

1258. εὐρὰς πατάξ : (Ἐπιρρήματά τινα ἀνέπλασεν εἰς τὸ κακέμφοτον.) ἔπλασεν ἐπίρθεγμα παρὰ τὸ 25 εὐρέως σοι μιγήσομαι καὶ τὸ πατάξαι. ἔθεν καὶ γκμα- τύποι αἱ πόρνοι. (καὶ Μένανδρος « πρῶν ἄρας ἐπάταξαι. »)

1261. (καταιθαλώσεις : Ταῦτα πρὸς τὴν Ἴριν λέγει ὡς ἐταιριδῖον. καταιθαλώσεις οὖν τῷ ἔρωτι.) — ἅμα 30 δὲ πρὸς τὰ προκείμενα πρὸ ὀλίγου ὑπ' αὐτῆς. V.

1262. [ἀποκεκλήκαμεν : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις μέλους χοροῦ μεσσηδικῆ κώλων παιωνικῶν εἴ. ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἥτοι ἡμιόλια. τὸ γ' δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές. τὸ δ' 35 ὅμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ δὲ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάρκον. ἐν τισὶ δὲ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοις ἱαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος ὅμοιος τοῖς ἐξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορω- νίς.]

ἀποκεκλήκαμεν : Ἀπηγορεύσαμεν. — ἐν τισὶ δὲ 40 κατὰ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. R. V.

1267. τῆδε : Ἐνθάδε. Vicl. ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ πόλις αὕτη. λέγει δὲ τὸν ἀέρα. τὸ 45 ἐξῆς ἱερόθυτον καπνόν. R. V.

1269. δεινόν τε πόν κήρυκα : Τοῦτο Ἀττικὸν τὸ σγῆμα. εἰσι γὰρ αἰτιατικαὶ ἀντὶ εὐθειῶν. ἀντὶ τοῦ ὃ κήρυξ. ἐνδὲ δὲ τὸ σγῆμα. ἔδει γὰρ, ὃ κήρυξ εἰ μὴ νοστήσει. [εἰσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάλη- 51 κτοι μδ'. ὧν τελευταῖος

ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἐξῶ νενευκυῖα.]

1271. (ὦ Παισιθέταιρ'· Ἀγγελος πεμφθεὶς εἰς ἀνθρώ-
πους ἐξ ὀρνίθων ὑποστρέφει λέγων, ὅτι πάντες ἤδονται
οἱ ἄνθρωποι ὀρνίθια κρατεῖν.)

1273. ὃ κατακέλευσον· Οἰονεὶ σιωπὴν κήρυξον. οἱ
6 γὰρ κελευσται πολλὰκις σιωπὴν παραγγέλλειν εἰώθα-
σιν, σιώπα λέγοντες καὶ ἄκους, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω
Δίδυμος. Ἄλλως. ἐπεὶ πολλὰκις εἴρηκεν ὃ καὶ οὐκ
ἐπίσχει αὐτὸν ὁ Παισιθέταιρος, ὁ ἄγγελος ψησι κατα-
κέλευσον, ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι, (καὶ ὃ, λέγει, παύ-
10 σασθαι παρακελευσάι μοι. οὕτω Σύμμαχος). — κατα-
κέλευσον· Σιγὴν πρόσταξον. Vict.

1281. ἑλακωνομάκων· Τῆς τῶν Λακωνίων ἥρων
πολιτείας. (τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπερέχειν τοὺς Λάκω-
νας τῷ πολέμῳ τότε.) ἀργεῖται δὲ διαβάλλειν. διαβάλλει
15 δὲ καὶ τὸν Σωκράτην ὡς βυπαρὸν καὶ πένητα.

1282. ἐκόμων, ἐπεινών· (Εἰπὼν τὸ ἐκόμων καὶ τὰ
ἐξῆς, ἐπιτηδεύεις ἐπάγει τὸ ἐσωκράτουν. τοιοῦτοι γὰρ
οἱ φιλόσοφοι. ἐκόμων δὲ καὶ οἱ Λάκωνες ὡς τρυφῶντες.)

1283. σκυτάλῃ· ἐφόρου· (Σκυτάλη ἥτοι Λακωνικὴ
20 ἐπιστολὴ ἢ βακτηρία. ἐφόρου γὰρ βαρεῖας βακτηρίας
οἱ Λάκωνες. τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ α ἐκτείνεται, ὡς ἐν
Ὀλκάσιν, ἐνθα καὶ τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀπποδότης Γο-
νῶν παρετέθη « οὐκ ἐς κόρακας τῷ χεῖρ' ἀποίσεις
« ἐκποδὸν ἀπὸ τοῦ σκυταλίου τε καὶ τῆς διφυθέρας. »

25 οὕτω Σύμμαχος. ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλη τὰς βακτη-
ρίας, αἷς τὰ σκύταλα τύπτουσιν, ὅ ἐστι τοὺς τραχήλους
*** « ἡ παύσει βάρησιν καλὴν σκύταλα Φρύξ ἀνὴρ. »
Ἄλλως.) σκυτάλη ἐστὶ Λακωνικὴ ἐπιστολή. οὗτοι γὰρ
μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἐποιοῦν

30 δύο ῥάβδους ἰσομήχεις καὶ ἰσομήκεις, καὶ τὴν μὲν τῷ
στρατηγῷ μέλλοντι ἐξίνααι εἰς πόλεμον ἐδίδουν, τὴν δὲ
παρ' αὐτοῖς εἶων. καὶ ὅτε βούλονται ἀπορρητὸν τι ση-
μεῖον τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτη λευκὸν δέρμα πε-
ριελίξαντες, ἔγραψον εἰς αὐτό. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν
35 αὐτὸ καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ ῥάβδῳ ἀνεγίνωσκε.

(σκυτάλῃ· ἐφόρου· Πάλιν ἀντὶ τοῦ ἐλακωνίζον. καὶ
ὅτι Λακωνικὸν τὸ τῆς σκυτάλης.) [[ἔγραψον δὲ οὐ μόνον
ταῖς σκυτάλαις ἐγγράφασσοντες τὰς ἐπιστολάς, ἀλλὰ καὶ
βακτηρίαις.]]

1288. κατῆραν εἰς τὰ βιβλία· Ἐπαίξεν εἰς τὸ φιλό-
10 διονον, εἰπὼν εἰς τὰ βιβλία ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ ψηφίσματα.
Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ὀρνίθων καθεζομένων. ὅσον δὲ εἰπεῖν
εἰς τοὺς λειμῶνας.

1289. εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα· Ἐνταῦθα συναλη-
15 λιμμένον ἀμφιβόλον ἐστιν. ὁ καὶ ἐπιτετέθηκε. διελόντι
δὲ τὸ μὲν ἐστιν ἐνέμοντο, τὸ δὲ, ἀπενέμοντο, τουτέ-
στιν ἀνεγίνωσκον.

1290. ἀντὶ τοῦ τῶν ὀρνίθων ἐπιθυμοῦσιν, ὅ ἐστιν
ἐρημίας. R.

1292. Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος· Ὁ μὲν Πέρδιξ σα-
50 φῶς ὄνομα κύριον. Μενίππῳ δὲ ἐπώνυμον ἦν χειλιῶν.
τὸ δὲ ἐξῆς κατὰ τὸ οἰκεῖον εἰληπται, τῷ Ὀπουντίῳ
λέγει τὸ κόραξ, ὅτι ἀρπαξ καὶ ἀναιδής. ὅτι δὲ καὶ μο-
νὸψαλμος οὗτος προεῖρηται. οὐ πάντως δὲ ὡς ἐπώνυ-

μον. Ἄλλως. κάπηλος ἀντὶ τοῦ μάγειρος. ἔσκαζε
δὲ οὗτος. εἴρηται δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν, ὅτι χωλὸς οὗτος
ὁ Πέρδιξ. ἀφ' οὗ φασὶ τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος,
ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων. Ἄλλως. ὁ Πέρδιξ ὄνομα κα-
πῆλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ 5
ἐν Ἀναγύρῳ καὶ μὴν γῆβς γ' ἦν Πέρδιξ χωλός. (τοῦτου
δὲ πολλοὶ μέμνηνται. ἀπὸ τούτου δὲ φασὶ τὴν παροι-
μίαν, Πέρδικος σκέλος, ἥς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς
ἀμέτροις παροιμίαις μνημονεύει.)

[1293]. Μενίππῳ δ' ἦν χειλιῶν· Διὰ τὸ ἵπποτρόφον 10
εἶναι (καὶ καυτηρίᾳ τοῦτον χρῆσθαι) οὕτως ὀνομασθή.

1294. Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμῶν· (Δίδυμος) ὡς τοιού-
του τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μέγα ῥύγχος
ἔχοντος (καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας, καὶ Εὐπολὶς
ἐν Ταξιδάρχοις. Σύμμαχος· φαίνονται τὸν Λυκούργον 15
Αἰγύπτῳ εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος, ἢ τοὺς τρόπους.
Φερεκράτης Ἀγρίοις « οἷμα δ' αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς
« τὴν Αἰγύπτου οἴκους λῆξεις, ἵνα μὴ συνέλῃ τοῖσι
« Λυκούργου πατριώταις. » μήποτε οὖν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ
Κρατῖνος Δηλιασί « τοῦτοι δ' ὅπισθεν ἴτω δῖφρον 20
« φέρων Λυκούργος | ἔχων καλὰστιν. » ὁ δὲ καλὰστις,
χιτῶν πλατύσημος. ψησὶ δὲ Κηφισόδημος ὅτι Αἰγυπτίῳ
ἢ λῆξις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἢ ὡς ξένον, ἢ ὡς πονηρόν.)

1295. κορυδὸς· Μήποτε ὀκυκέραιος ἦν εἰς τὸ ἄνω
καὶ ὀρνιθόδης τὴν κεφαλὴν. ὅτι δὲ αἰσχυρὸς ἦν καὶ ἐν 25
Θεσμοφοριαζούσαις [168] δηλοῖ.

γηνάλωπηξ· Πανοῦργος ἦν. διὸ ἀλώπηξ. καὶ ὅτι
ἀναισθητός καὶ φθονερός καὶ πονηρός. ὁ δὲ Δίδυμος
Θεαγένῃ καὶ Φιλοκλέα ψησὶν ὀρνιθώδεις εἶναι.

1296. Ἰθὺς Λυκούργῳ· Ἡ ὡς Αἰγυπτίῳ, ἢ ὡς μα- 30
κροσκελεῖ. Ἰθὺς δὲ ὄρνειον πλεονάζον ἐν Αἰγύπτῳ.

Χαιρεῶντι· Ὁ Χαιρεῶν μέλας καὶ ὠγρός προ-
εῖρηται. (νυκτερὶς δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις.) οὕτως δ' ἂν
εἴη Χαιρεῶν ὁ Σωκρατικός.

1297. Συρακόσιῳ δὲ κίττα· (Οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ 35
βῆμα.) καὶ Εὐπολὶς ὡς λάλον ἐν Πόλει διασύρει
(« Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, τοῖς κυνιδίοις
« τοῖσιν ἐπὶ τῶν ταγίων. ἀναβάς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὕλα-
« κτεῖ περιτρέχων. » δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα θεθεικέναι
μὴ κωμωδεῖσθαι ὀνομαστὴν τινά, ὡς Φρύνιχος ἐν Μο-
νοτρόπῳ ψησὶ· ψῶρ' ἔγχε Συρακόσιον. ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ
καὶ μέγα τύχοι. ἀρεῖλετο γὰρ κωμωδεῖν οὐς ἐπεθύμουν.
διὸ πικρότερον αὐτῷ προσφέρονται.)

Μειδίᾳ δ' ἐκεῖ ὀρυξ· ** Ὁ μὲν Δίδυμος οὕτως. ὁ
δὲ Ἀμμωνίος ὥρῃα ἐξ ἐπιθέτου Μειδίαν ὀρυγα καλεῖ- 45
σθαι. γελοῖως διὰ τὸ κυβευτὴν εἶναι καὶ ἐν γύρῳ τοὺς
ὀρυγας κόπτειν, (οὕτως αὐτὸν νῦν Ἀριστοφάνης προσ-
εἶπε. δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης [ἐν Περιαλγεί
« χρῆστον] μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρυγοκώπον. » λέγει δὲ
ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτὸς, ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορος αὐτοῦ 50
ἐσποδαχότος. διαβάλλεται δὲ εἰς τε πονηρίαν, ὡς Πλά-
των ἐν Νίκαις, καὶ κλοπὴν δημοσίων, ὡς Μεταχένης ἐν
Ὀμηρῳ, καὶ συκοφαντίαν. κόβαλός τε ἐλέγετο εἶναι
καὶ πτωχαλῶν, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐριζαλτῇ. ὁ δὲ Σύμ-

μαχος, ἤκεν, εἰώκει. ὀρυγα δὲ λέγει, ὅτι ὀρυγοκόπος ἦν, περὶ οὗ προεῖρηται. φέρεται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις, ὑπὸ συρυγοκόπου. καὶ σαφές οὐδὲν ἔστιν εὑρεῖν. Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος γράφει, ὑπ' ὀρυγοκόπου, καὶ ἐξηγεῖτο, ὅτι ἐγκείται τὸ μ. θέλει γὰρ εἰπεῖν τῶν ὀρυγοκόπων, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν ὀρυγοκόπων.)

1299. [συρυγόκομος ὁ μάχιμος ὀρυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν. (ὄνομα ὀρνέου ἐπλασε) παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὁ συμβαίνει τοῖς ὀρυξιν.]

1301. ὅπου χειλιδῶν : Εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίσσεται « κυανέα χειλιδῶν. »

1302. [ἡ πηνελόπ : Ὁ πηνελόπ νήττη μὲν ἔστιν ὁμοιον, περὶ στερῆς δὲ μέγεθος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Σηησίχορος καὶ Ἰθυκος. Ἄλλως. τὰ μὲν ἄλλα ἐν συμπληρώματι.

1303. ἡ πηνελόπ μείζων μὲν ἢ κατὰ νῆτταν, ὁμοιος δέ.]

1303. ἡ πτέρυγες ἡ (πτεροῦ) τι καὶ ὅπου μέρος τι πτεροῦ ἢ μόριον ὀρνέου ὑπῆρχεν ἐν ποιήματι, ἥδον αὐτό.

1309. (τὰς ἀρρίγους : Τὸ χ διὰ τὸ θηλυκῶς εἰπεῖν τὰς ἀρρίγους, ἡ ἀρρίγη. ἐξηγουῦνται δὲ τινες κόρινον. ἡγητέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι, διάφορον δὲ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν σωράκων τι εἶδος ἀρρίγους.)

1310. ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν λέγει. εἰς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθῶν. R. [ἐμπλήρη πτερῶν : Πρὸς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθῶν αὐτῶν ἀνθρώπων εἴρηται ταῦτα. Ἄλλως. ἐμπλήρη.] (Ἀττικόν. ἦν γὰρ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίπλημι πίπλαθι, ὡς ἴσταθι. ὁμοιον δὲ ἔστι καὶ τὸ

Κύκλωψ τῇ πῆε ὄνον, —

30 παρὰ τῷ ποιητῇ [Od. I, 347]. Ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μὲν τὸ μ εἰς τὸ θ ἐν τοῖς προστακτικῶς, καὶ συσσελλοῦσι τὴν παραλήγουσαν ὡς ἡ κοινή, ἴσθμι ἴσταθι, καὶ πίμπλημι πίμπλαθι, ἀλλὰ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μὲν ποιοῦμενοι πίμπλη καὶ ἴστη λέγουσιν, ὡς περ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι τῇ.) — γέμισον. ἔστι δὲ Ἀττικῶς. R.

1313. [ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα : Ἡ ἀμοιβαία αὐτῇ περίοδος ἔοικεν ἐκθέσει διπλῆς, κώλων οὖσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἱαμβικῶν ἰζ'. ὦν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν οἵμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἱαμβικὸν οἵμετρον κατὰληκτικόν, ἥτοι ἐφθήμερες, ὁ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. τὸ γ' ὁμοιον. τὸ δ' ὁμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὁμοιον τῷ β'. τὸ ζ' καὶ τὸ ζ' ἀναπαιστικὰ πενθήμερη. τὰ η', θ', ιγ' ὁμοια τῷ α', τὰ δ' ἄλλα τῷ β'. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ 45 συνήθεις διπλαῖ.]

1316. ἐμᾶς πόλεως : Λεῖπει ἀνθρώπους. ἔνεκα τῆς πόλεως τῆς ἐμῆς, φησὶ, κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ, ἔρωσιν οἱ ἀνθρωποὶ τῆς ἐμῆς πόλεως.

1317. (θᾶττον φέρειν : Τοὺς κοφίνους τῶν πτερῶν. ὁλῶν δὲ ὅτι ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν.)

1323. ὡς βλακικῶς : Ἀντὶ τοῦ βραδέως. Πεισθεταιρος πρὸς τὸν Μανῆν.

1326. σὺ δ' αὖτις ἐξόρμα : Ἀποστρέφει τὸν λόγον ὁ χορὸς πρὸς τὸν Πεισθέταιρον εἰσιόντα ἐπειῖται τὸν οἰκέτην. τὸ δὲ ἐξῆς ὅρμα αὐτὸν ὠδί.

1329. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός : Ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ δειλίου. πρὸς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τὸν Μανῆν. 5 [εἰσθεσις δὲ χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν τίθεσθαι, προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἐτέρως περιόδου, κώλων ἀναπαιστικῶν ε'. ὦν τὰ α', β' πενθήμερη. τὰ γ', δ' οἵμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' ἱαμβικὸν ἐφθήμερες. ἐν ἐκθέσει δὲ τρίμετρα δύο. ἐπὶ τῇ τέλει 10 χορωνίς.]

1331. διάθεθες τάδε κόσμω : Ἀντὶ τοῦ διακρίνον τὰ πτερὰ κατὰ τάξιν ἐκάστῳ ἀνδρὶ προσοικειώσας. (μουσικὰ δὲ λέγει) κύκλων καὶ ἀηδόνων, ὅτι μάλιστα εὐφρονά ἐστι. μαντικὰ δὲ κοράκων καὶ ἀετῶν καὶ τῶν λοιπῶν, ὅστις 15 οἰωνίζεται. (θαλάττια δὲ) λάρων καὶ αἰθυιῶν καὶ τῶν ὁμοίων.

1333. ὅπως πτερώσας ἕκαστον ἄρμοδιως. R. V.

1335. οὔτοι μὰ τὰς κεργῆδας : Τύπτων τὸν δοῦλον τὸν Μανῆν ταῦτα λέγει ὁ Πεισθέταιρος. — σχήσομαι : 20 Ἀνέξομαι. R. Vici.

1337. γενοίμαν ἀετὸς : [Εἰσθεσις ἐτέρως περιόδου κώλων καὶ στίχων λζ'. ὦν τὰ α' δύο ἀναπαιστικὰ οἵμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἱαμβικὸν ἐφθήμερες. τὸ ζ' κώλον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ' ἄλλοι 25 τρίμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος.] ἐν τοῖς Καλλιστράτου, ταῦτα ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους, πρόσεισι πατράλοῖς ἀκχεῶς τὰ ἐν ὀρνισιν νόμιμα, ὅτι ἐξὸν τὸν πατέρα τύπτειν. — λέγει δὲ ταῦτα ὅς' ἡδονῆς ὁ παμπόνηρος. R. 30

1338. ἀτρυγέτου : Ἀχάρπου ἐπὶ ἀθύρσους καὶ ἡπείρου. Vici.

1339. λίμνας : Καὶ οὗτος λίμναν τὴν θάλασσαν εἴρηκεν.

1340. οὐ ψευδάγγελος : Οὐ ψευδὴ ἀπηγγελέναι. — 35 ἐπειδὴ ἐν τοῖς προτέροις ἔφη ὁ ἄγγελος πολλοὺς ἦξεν ἀνθρώπους. V.

1342. αἰδοῖ : Οὐ μόνον ἐπὶ σχετλιασμοῦ τὸ αἰδοῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς, ὡς καὶ νῦν.

(οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι : Μετὰ τοῦτον ἐνός 40 στίχου φέρουσι τινες διὰλειμμα, καὶ Ἀριστοφάνης πλήρωμα οὕτως

ἔρω δ' ἐγὼ τι τῶν ἐν ὀρνισιν νομῶν.)

1346. πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων : Γῦπες γὰρ καὶ κόρακες περὶ νεκροὺς νέμονται, οἱ δὲ λάροι τὴν θάλατταν. ποίας 45 οὖν νομῆς τῶν πλησίων ἐπιθυμεῖς;

1348. ὡς πατράλοῖς τοῦτον ἀποδέχεται τὸν νόμον. τοιοῦτο δὲ οἱ ἀλεκτρούνες. V.

1349. τὸν ὄρνιν ἐκείνον. V.

1350. ἀντὶ τοῦ πλήττει. R. V.

1352. τὰ χρήματα αὐτοῦ. V.

1354. ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρθεσιν : Κύρθεις γὰρ καὶ 50 στανίδες ἐνθα τοὺς νόμους γράφουσι. κατὰ δὲ ἐνόους,

ἄξοντες τρίγωνον ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλεων νόμοι γε-
γραμμένοι καὶ αἱ δημοσίαι ἱεροποιαί, (καθ' ἅπερ καὶ
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ καὶ
ἅπολλ' ὁδωρος. κύρβει δὲ ἔτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι
εἰς ὕψος ἀνατεταμένον, ἢ ἀπὸ τῶν κορυφάντων. ἐκείνων
γὰρ εὐρέμα, ὡς φησὶ Θεόφραστος ἐν τῇ περὶ εὐσεβείας.)
φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργ-
γῶν λόγον. ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας.
διὸ καὶ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυ-
ποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑπο-
τέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοί, δι-
καιπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ πτερῶν βαστάζουσι τοὺς πατέρας
γενηρακῶτας· οἱ δὲ ἵπποπόταμοι ζῶν ἀδικώτατον.

1360. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς κακοῦ ἀπολαύσεις, οὐδὲν
15 πείσῃ. R.

1361. ὥσπερ ὄρνιν ὄρνικόν· Ὡς μὴ ἔχοντα πατέρα.
θάρρει οὖν. οὐ γὰρ θρέψει τὸν πατέρα. ἢ ὅτι καὶ οὕτως
ἔστιν ὄρνις καλούμενος.

1363. ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ· [Ἀντὶ τοῦ ἦν Ἀττικῶς.]
20 — γράφεται καὶ ἦν. αἰρετώτερον δὲ τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ ἔα.
V. Σύμмахος· καθοπλίζει αὐτὸν τῇ μὲν πτέρυγι ὡς
ἀσπίδι, τῇ δὲ πλῆκτρῳ ὡς ξίφει, τῇ δὲ λόφῳ ὡς πε-
ρικεφαλαίᾳ. Δίδυμος δὲ· ἀντὶ μὲν τῆς πτέρυγος ἀσπίδα
δίδωσιν αὐτῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ πλῆκτρου ξίφος. ἤλθε γὰρ
25 ὡς ἀλεκτροῦν πεπερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκείνους τοὺς πατέρας
τυπτοῦσι.

1365. [πλῆκτρον· Ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλε-
κτροῦσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία, αἶρε
πλῆκτρον ἀμυντήριον. ἀκχεῖναι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα,
30 οἷς μάχονται.]

πλῆκτρον θητέρᾳ· ξίφος ἢ δόρυ αὐτῷ δίδωσι. V.
Viel.

1367. φρούρει, στρατεύου· Συμβουλεύει αὐτῷ ποιεῖν
ἃ πρέπει νέοις (καὶ μὴ μάτην ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφε-
35 σθαι). Ἄλλως. παρακελεύεται αὐτῷ στρατεύεσθαι
καὶ μισθὸν λαμβάνειν, καὶ ἐκ τούτου ἀποτρέφεσθαι.
μισθοῦ γὰρ στρατεύονται ὑπὲρ ἄλλων πόλεων. κωμω-
δεῖ δὲ Ἀθηναίους ὡς μὴ στρατεύοντας.

1369. εἰς τὰ πρὶ Θράκης· Ἐπεὶ συνεχεῖς ἐγένοντο αἱ
10 στρατικαὶ ἐπὶ Θράκης τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ ὅτι ἱερὸν ἐστὶ
χωρίον τοῦ Ἀρεως· ἢ Θράκη.

1372. ἀναπέτομαι δὴ· [Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος
προσῳδῷ χοροῦ ἔοικε, κώλων καὶ στίχων οὐσα ἀναπαι-
35 στικῶν καὶ ἱαμβικῶν ἰ', ἐπιμεμιγμένων τετραθράξε-
σιν. ὦν τὸ α' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές τοῦ α' ποδὸς
τετραθράξος. τὸ β' δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλ-
λαθον. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ', ζ',
η' ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ ε' ἀναπαιστικὴ
βάσις καταληκτικὴ εἰς δισύλλαθον. τὸ σ' ὁμοῖον τῷ γ'
50 τὸ θ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ι' ἀναπαιστι-
κὸν πενθημιμερές.] (ταῦτα παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος
« ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πετεργεσσι κούραις
« διὰ τὸν ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηθῆναι. »

διὸ καὶ τὸ γ' ἔχουσι οἱ δύο στίχοι.) — Κινησίτας διθυ-
ραμβοποιός. R.

1374. ἄλλοι· ἐπ' ἄλλαν· Τὸ ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα
μέλει τρέπεσθαι βούλεται δηλοῦν.

1375. τοῦτ' ἐπὶ πρᾶγμα φορτίου· Διὰ τὸ συνεχῶς εἰς
αὐτὸν λέγειν πέτομαι (καὶ πετεργεσσι). — εἰς τὸ
ἀδιανόητον. ἐκ δὲ τῶν αὐτοῦ Κινησίου περιπλοκῆν
ἔχει. V.

τὴν τῶν ὀρνίθων δῆλον· ἐπίτηδες δὲ ὡς ἀσφαῖ αὐ-
τὸν διακρύπτει. Viel.

1377. σώματί τε νέαν ἐρέπων· Τινὲς ἐπέων. ἐπίτη-
δες ἀδιανόητεύεται, θέλων διαβαλεῖν τὰ Κινησίου
ποιήματα ὡς ἀδιανόητα.

ἀσυνάρμοστον τὸ κῶλον τοῦτο προσέρραται. ἔδει
γὰρ εἰπεῖν, ἀφ' ὧν σώματι (πέτομαι γενεὰν ὀρνίθων 15
ἐρέπων), ἀντὶ τοῦ μετιών. — τὴν τῶν ὀρνίθων δη-
λονότι. R.

1378. φιλύρινον· Καλλίστρατος γλωρόν. ἢ γὰρ
φιλύρα γλωρόν. γλωρός δὲ καὶ οὖτος. Εὐφρόνιος κοῦ-
φον, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸν εὐτελεῖ, καὶ κοῦφα ποιοῦν- 20
τα. τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῦλον κοῦφον καὶ ἑλαφρόν. δια-
βάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ὡς γυλὸν (διὰ τοῦ « πόδα σὺ
κυλλόν. »)

1379. τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλόν· Ὅτι πολλάκις τὸ
μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ ποιητής [II. Φ, 23
331] « ὄρσοο κυλλοπόδιον. » τὸ δὲ γυλὸν ἐπὶ τῆς χειρὸς,
ὡς Εὐπολῖς

ὅτι γυλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' οὐ λέγεις.

(καὶ Εὐφρόνιος μὲν γυλὸν εἶναι τὸν Κινησίαν φησὶν.
ἢ τάχα, ἐπεὶ πολλάκις ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ποδὶ κούφῳ, ἢ 30
ποδὶ λευκῷ, ἢ πόδα τιθεῖς, ἢ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν
προσέθηκεν. Ἄλλως. Δίδυμος μὲν κύκλον, ἐπεὶ κυ-
κλίῳ ἀσματικὸν ποιητής ἐστι, κυλλὸν δὲ, ἐπεὶ γυλός
ἐστίν. εἰρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐν Βακτράχοις [ad v. 1436].
ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις δύο φησὶ γε- 35
γονέναι. Σύμмахος οὕτως. Εὐφρόνιος· ἐπειδὴ κυλλός ἦν
ὁ Κινησίτας, τοῦτο δὲ οὐκ ἐστὶν εὐρεῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ
πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τὸ ποδὶ λευκῷ, καὶ ποδὶ κούφῳ,
καὶ πόδα τιθεῖς, ἢ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν.)
— τὸ δὲ ἀνακύκλον ἐπειδὴ κυκλίων ἀσμάτων ποιητής 40
ἐστὶ. R.

1381. λιγύρφογος ἀνδῶν· Λιγύρφογος ἔφη διὰ τὸν
μόχλον καὶ τὸν ὀρθῆνον τὸν ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν
παῖδα γινόμενον. [γράφεται λιγύρμυθος, ἢ λιγύμο- 45
χθος.]

1382. [πᾶσαις μελωδίῃς· Εἰσθεσις περιόδου ἀμοι-
βαίας στίχων καὶ κώλων κη'. ὦν οἱ μὲν πρῶτοι ια'
ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὰ ἐξῆς ὀκτὼ κῶλα
ἀναπαιστικά ἐπιμεμιγμένα χορείαις ἢ τριθράξεσι καὶ
προκελευσματικαῖς ἔτι τετραθράξεσιν. ὦν τὰ δ' ὀμιε- 50
τρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' τρίμετρον βραχυκατάληκτον.
τὰ δὲ ἐξῆς τρία δίμετρα ἀκατάληκτα οἱ ἐξῆς δὲ τούτων

ὅ' στίχοι ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

1383. ὑπὸ σοῦ πετρωθεὶς : Βούλομαι, φησὶ, πετρωθῆναι ὑπὸ σοῦ, ἵνα διὰ τοῦ αἵματος πετόμενος ἐξεύρω 5 εἰς τὰ προίμια λέξεις νισοδόλους καὶ ἀεροδονήτους. (παίζει δὲ πρὸς τὰ ποιήματα τῶν διθυραμβοποιῶν ἔθος γὰρ αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπιθετα λέγειν. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κοῦρον αὐτῶν.)

μετάρσιος : Ἐπηρμένος, ὑψωθείς. *Viel.*

1385. ἀναβολὰς : Προίμια. R. V. λέξεις. *Viel.*

1387. κρέμαται μὲν οὖν : Οἷον ὕλη ἐστὶ τῶν ποιημάτων ἡμῶν ἢ τῶν νεφελῶν σύστασις.

1390. καὶ πετροδόνητα : [Ἀντὶ τοῦ ταχέα.] ταῦτα γὰρ συμβαίνει τῷ αἵρι. ὅθεν φησὶ τὰς λέξεις αὐτοῦς

15 θηρᾶσθαι.

1393. ἅπαντα γὰρ δίδειμί σοι : Ἄπαντα γὰρ σοι τὰ περὶ τοῦ αἵματος διεξέρχομαι. πλεῖστη γὰρ αὐτῶν ἢ λέξις τοιαύτη, ὃ δὲ νοῦς ἐλάχιστος, ὡς ἡ παροιμία « καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάχιστον. »

20 1395. ὥπ : Παρκαλεύεται αὐτῷ παύσασθαι τοῦ ἄδειν, ὡς οἱ ἐρέσσοντες. κέλυσμα γὰρ ἐστὶ τὸ ὥπ τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

τὸν ἀλαδρόμον : Τὸν εἰς ἄλα δρόμον. λείπει γὰρ ἢ εἰς ἓνα τῇ συνθέσει ἀδιανόγητα ποιοῦσι. ταῦτα δὲ οὐδὲ

25 ταῖς λέξεσι συνετά. χλευάζει δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς.

1397. καταπαύσω : Τοῦτο (ἅμα) λέγων ὁ Πεισθέταιρος παίει αὐτόν.

1398. στείχων : Βαδίζων. *Viel.*

1399. σῶμα : Τὸ ἐμόν. *Viel.*

30 1400. ἀλίμενον αἰθέρος : Τὴν τέλος οὐκ ἔχουσιν, οὐδὲ ὄρμον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν. τρόπον γὰρ πελάγους δοκοῦσι διανήχεσθαι τὸν αἶρα οἱ ὄρνιθες.

1401. χαριέντά γ' ὧ πρεσβύτα : Ἐτι Κινησίτας φησὶ τοῦτο πρὸς τὸν γέροντα τὸν Πεισθέταιρον τὸν τύψαντα 35 αὐτόν. Ἄλλως, ἐπειδὴ κινεῖ αὐτόν ὡς ἰσχνὸν ὄντα τῷ σώματι. λέγει δὲ ὅτι χαριέντως ἐσοφίσω, ἵνα τῷ κινεῖσθαι δοκῇ ἔχειν πτερά.

1402. [πετροδόνητος γενόμενος : Ἀντὶ τοῦ πτεροῖς πληχθεὶς. παίζει δὲ πρὸς τὰ εἰρημένα.]

40 1403. τὸν κυκλιοδιδάσκαλον : Ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιόν. εἴρηται γὰρ ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν. (Ἀντίπατρος δὲ καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι φασὶ τοὺς κυκλίους χοροὺς στήναι πρῶτον Ἀἶσον τὸν Ἑρμιονέα, οἱ δὲ ἀρχαιότεροι Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαιχος,

45 Ἀρίονα τὸν Μηθυμαῖον, Δικαίαιχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων, Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς Κραναικοῖς.)

1404. ὡς ταῖσι φυλαῖς : Ἐκάστη γὰρ φυλὴ Διονύσου τρέφει διθυραμβοποιόν.

50 1406. Ἀεωτροφίδης : Ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. ἢ ὅτι καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦρος. φησὶν οὖν, βούλει τῷ Ἀεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; ἀπὸ γὰρ ταύτης ἦν ὁ Ἀεωτροφίδης.

SCHOL. ARISTOPH.

τίνες δὲ, ὅτι κοῦρος καὶ γλωρὸς ἦν, ὡς εἰκέναι ὄρνιθι. Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπηλίσι

Ἀεωτροφίδης ὁ τρίμετρος (ὡς λεοντίνος εὐχρως τεφάναι καὶ χερεῖς ὥσπερ νεκρός).

Ἄλλως. ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. καὶ 5 ὁ Κινησίτας δέ. Ἑρμιππος Κέρκωνιν

(ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοῖδια Ἀεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.)

Θέλεις οὖν καὶ τῷ Ἀεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάξαι;

1410. ὄρνιθες τίνες οἷδε : Συκοφάντης τις πενόμενος 10 καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ πενίαν ἄδων ἐπειδὴ μηδὲν εἶχεν, ἐκ πρώτων λόγων συκοφαντεῖ τοὺς ὄρνιθας, ὡς ἐναντίως ἔχόντων τὸ σῆμα τῆς φύσεως τῶν ὀρνέων. εἴη δ' ἂν εἰς τὸ σῆμα τοῦ πρεσβυτέρου ἀφορῶν. Ἄλλως. τινὲς παρὰ τὸ Ἀλκαίου « (ὄρνιθες τίνες οἷδε) οἰκεανῶ 15 « γὰς ἀπὸ περράτων ἦνθον, πανέλοπες ποικιλόδεροι « τανυσίπτεροι, » καὶ παρὰ τὸ Σιμωνίδου « ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἄδουδμου κυανέα χελιδόη. »

1412. ἀντὶ τοῦ οὐ φαύλως κακόν. R.

1413. ὀχληρὸς ὢν. R.

1415. ποικίλα μάλ' αὖθις : (Τοῦτό φησι) πρὸς τὸ 20 βυπαρὸν καὶ ποικίλον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

1417. (οὐκ ὀλίγων χελιδόνων : Ἐπεὶ συνεχῶς χελιδόνας λέγει, τοιοῦτόν τι φησὶν ἔαρος χρῆζει. παλαιὸν γὰρ χιτῶνα ἔχει. μετείληψε δὲ τὸν νοῦν τῆς παροιμίας, 25 μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.)

1418. τίς δὲ πτερῶν : Πρὸς τὸ σῆμα ὃ χερῶνται συνεχῶς οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς. (τίς δὲ πτερῶν) ἀντὶ τοῦ τίς πτεροῖ.

1420. [πτερῶν πτερῶν δεῖ : Παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ 30 Μυρμιδόνων « ὅπλων ὅπλων δεῖ. »]

1421. μῶν εὐθὺ Πελλήνης : Ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἑραιοῖς ἄθλον ἐτίθετο χλαῖνα. [χλαῖναι δὲ διαφέρουσαι ἐν Πελλήνῃ γίνονται.] οἱ δὲ, ὅτι Ἑρμῆα ἄγεται 35 ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀρχαίας καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται.

1422. (κλητῆρ εἰμι : Κλητῆρ λέγεται ὁ καλὸν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἢ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. νησιωτικὸς δὲ ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων.)

1424. πραγματοδότης : Πράγματα ἐρευνῶν καὶ ζη- 40 τῶν. *Viel.*

1425. περισσοεῖν : Περιίπτασθαι καὶ εἰς δικαστήριον καλούμενος.

1426. ὑπαὶ πτερύγων τί : Ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων. Ἡσίοδος [Scut. 283]

45

τοί γε μὲν οὖν γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρος ἕκαστος.

Ἀρχιλόχος « ἄδων ὑπ' αὐλητῆρος. » Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ σφοδρότερον φησι τὸ μετὰ πτερύγων καλεῖν.

[1427]. λησταί : Οἱ πειραταί. (καὶ Ὅμηρος [Od. 50 Γ, 73] « οἷά τε ληστῆρες. »)

1429. ἀνθ' ἔρματος : Ἀντὶ τοῦ λίθου. ἐπεὶ αἱ γέροναι

ἐν τῷ στόματι ψήφους ἔχουσιν. Ἄλλως. πολλάκις γὰρ καὶ πτηρίμαχος ἔνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

1432. οὐκ ἐπίσταμαι : Ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. (εἰρηται ὅ δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν

περὶ βαδίζω· νῆν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.)

1435. ἡ δικορραφεῖν : Κατασκευάζειν δίκας. *Vict.*

1442. ὁ Διτρέφης : Ἐπεὶ πλούσιος καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν οὗτος. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω 10 [799], ὅτι ὁ Διτρέφης πυτινοπλόκος ὃν γέγονε φύλαρχος καὶ ἵππαρχος. Ἄλλως. ἵππαρχος γὰρ γενόμενος καὶ εὐτυχῆσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἵππαρχεῖν.

1444. ἄλλος δὲ τις. *R.*

1453. ἐπεὶ ἄρπακτικά. *R.*

15 [1455]. κῆτ' ἐγκεκληκώς : (Ἐγκλημα κατ' αὐτῶν γραψάμενος βραδυτήτος. ἐνθαδὶ δὲ, ἤγουν) εἰς τὸ δικαστήριον.

1456. κῆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν : [Ἵνα πάλιν πετασθεῖς ἐν ταῖς νήσοις ταχέως ἄλλους] προκαλέσωμαι.

20 1457. ὅπως ἂν ὠρλήκη : Ἀντὶ τοῦ καταδικασθεῖν, [πρὶν φθάσαι ἐν τῇ Ἀττικῇ]. τοιοῦτόν τι θέλει λέγειν ἵνα καλεσάμενός τινα εἰς δίκην, σὺ μὲν ὡς ἂν πετόμενος φθάσῃς πρὸ αὐτοῦ, εἴτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἐρήμου, πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ πέτῃ, ἐν ὅσῳ ἐκεῖνος πλεῶν 25 ἐνθάδε παραγίνεται.

25 1459. κᾶπειθ' ὁ μὲν πλεῖ : Ἵνα, φησὶν, ἐκεῖσε ὦν, ὑπερθύνος καὶ ἐτέρως δίκης ὁ ξένος γένηται ὑπὸ τοῦ βράδους, σοῦ φθάσαντος αὐτὸν ἐνθάδε.

1461. βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν : Εὐστροφον καὶ 30 εὐκίνητον δεῖ εἶναι. ὁ δὲ βέμβις ἐργαλειόν ἐστιν, ὃ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἡ παίγνιον τῶν παίδων ὡς τροχός, ὃς μάστιγι δερόμενος στρέφεται.

1463. Κορκυραῖα : Λέγεται τις Κορκυραῖα μάστιξ. 35 συνεῶς δὲ παρὰ Κορκυραίοις ἀταξία γίνεται. διὰ τὸ στασιάζειν οὐν ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλας (καὶ ἐλεφαντοκώποις. Ἄλλως. λέγεται τις Κορκυραῖα μάστιξ. Φρύγιχος Σατύροις «Κορκυραῖαι δ' οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες.» ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ᾗδῃ ἔλθειν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸ 40 Κορκυραῖα μάστιξ λέγων φησὶν οὕτως· «διὸ καὶ τὰς «κώπας αὐτῶν ἐλεφαντίνους ἐποίησαντο καὶ τῷ μεγέ- «θει περικτάς. ὅθεν ἡ Κορκυραῖα ἐπεπόλασε μάστιξ, «καὶ εἰς παροιμίαν ἔλθει.» ταῦτα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.) — ἡ ὅτι οἱ Κορκυραῖοι χαλεπῶς τύπτουσιν. 45 εἰπὼν δὲ τοῦτο τύπτει αὐτόν. *R.*

[1464]. πετῶν μὲν οὖν : (Δυϊκῶς.) ἀντὶ τοῦ πετᾶν τὴν μάστιγιν παρέλαβεν. ἴσως δὲ διπλῇ ᾗν.

1465. ἀντὶ τοῦ στρέφεσθαι. *R.*

1467. οὐκ ἀπολιθάσεις : Συντόνους ἀναχωρήσεις. *Junt.* 50 λιθὰς ἡ σταγῶν· ἥς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ἡ οὐκ ἐξ κόρακας καὶ Λιθύν ἀποφθερεῖ.

1468. στρεψοδικοπανουργίαν : Διχῶς, στρουθοδικο-

πανουργίαν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦτο φησι. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικὸν αὐτοῦ καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν.

1470. [πολλὰ δὲ καὶ καινὰ : Ἡ στροφὴ αὐτῇ κώλων ἐστὶ τροχαίων καὶ ἱαμβικών ἰβ', καὶ ἡ ἀντιστροφὴ 5 τοσούτων. καὶ ἱαμβικὰ μὲν δίμετρα τὰς', ἰβ'. τὰ δ' ἄλλα τροχαῖα, τῇ μὲν δίμετρα, τῇ δ' Εὐριπίδειαι. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.]

1471. ἀντὶ τοῦ ἐπημεν εἰς πολλὰ, καὶ παράδοξα 10 εἶδομεν καὶ θαυμάσια. βούλεται δὲ κωμωδεῖσθαι τινας.

1473. ἐστὶ γὰρ δένδρον πεφυκός : Δένδρῳ αὐτὸν ἀπεικάζει ἡ ὡς μέγαν ἡ ὡς ἀνάσθητον καὶ ζύλινον, ὡς ὁ ποιητὴς [*H. N.*, 437]

ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρον ὑψιπέτηλον.

15

ἐπαῖξε δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνίθων νεμομένων περὶ τὰ δένδρα. εἴτα διηγούμενος ποῖον εἶδεν ἔκτοπον δένδρον, ἐπάγει τὸν Κλεώνυμον. καρδίας δὲ ἀπωτέρω, ὡς ἂν τις εἴποι, μικρὸν ἀπωτέρω πόλεως. ἅμα δὲ καὶ εἰς τὸ ἀκάρδιον καὶ ἀνόητον αὐτοῦ.

20

1474. καρδίας ἀπωτέρω : Διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ 15 δειλόν. ἅμα δὲ Καρδία ἐστὶν ὄνομα πόλεως. μιμεῖται οὖν τοποθεσίαν. ἡ καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμωδεῖ. Καρδία γὰρ πόλις Θράκης, ἥς οἱ πολῖται Καρδιανοί. Ἄλ- 25 λως. ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ μέγας καὶ λαμπρὸς, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ῥίψασπις. (διὸ καὶ καρδίας αὐτὸν εἶπεν ἀπωτέρω, τούτῃστιν καρδίαν οὐκ ἔχοντα.)

1478. τοῦτο μὲν ἦρος : Τῷ γὰρ Μουνυγιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος δικάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

1480. τοῦτο δὲ χειμῶνος : (Ὅτι ἐν τισὶ τὰ δύο κῶλα 30 ἐν ἐστί, λέγω ἀπὸ «τοῦτο δὲ χειμῶνος» ἕως τοῦ, φυλλορροεῖ.) ἐπειδὴ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος. ἐπαῖξε δὲ πάλιν, ἐπεὶ τὰ δένδρα φυλλορροοῦσιν.

1485. [ἐνθα τοῖς ἥρωσι : Διὰ τὸ ὄνομά φησιν αὐτὸν 35 τοῖς ἥρωσι συνοιάγειν.]

1487. ζύνεισι πλὴν τῆς ἐσπέρας : Ἀντὶ τοῦ, (τῇ) 40 σκοτίᾳ. πέπνικται δὲ ἀπὸ τοῦ Σκυθῶν ἐρημία. χαριέντως δὲ τοῦτο, ὅτι σκότους ὄντος Ὀρέστης ὁ Τιμοκράτους λωποδυτεῖ τοὺς προστυγχάνοντας. τὰς νύκτας γὰρ μόνος ἐλθίστευεν Ὀρέστης.

40

1489. ἐντυγχάνειν αὐτόν. *R.*

1490. εἰ γὰρ ἐντύχι τις ἥρωϊ : Ἡρώα αὐτόν φησι 45 διὰ τὴν δημοθυμίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην. οἱ ἥρωες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνε- 50 φήβοις. * * * ὅτι ἀγαθὸν γάμον χειμῶνος ὁ θεὸς οἰδῶσιν, οὐδ' ἥρωσιν εἰς τοῦτο δύνανται, ἀλλ' ἀποπλήκτους μὲν ποιεῖν δύνανται, τὸ δὲ ὠφέλεις οὐ κέκτηνται. διό μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἥρῃα παριόντες σιγὴν ἔχειν, (ὡς Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασί φησίν. ὁ δὲ Ὀρέστης 50 λωποδύτης).

1493. πάντα τὰ πιδέξια : Ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν. οἷον τὰ δεξιὰ τῆς ὀφθαλμοῦ. ἐπλήττοντο γὰρ οἱ συντυγ-

γάνοντες αὐτῷ. ἅμα δέ, ἐπεὶ οἱ ἐντυγγάνοντες νυκτὸς ἥρωσι διέστρεφον τὰς ὄψεις.

1494. οἷμοι τάλας : [Κορωνίς εισιόντων αὔθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι νη΄. τὸ μέντοι ις' κωλὸν ἐστὶν ἱαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῇ τέλει κορωνίς.] ὁ Προμηθεὺς ἀπαγγέλλει αὐτῇ τινὰ συγκεκαλυμμένον.

ὅπως μὴ μ' ὄψεται : Ἦγουν δέδοικα. *Viel.*

1498. πηνίχ' ἐστὶν ἄρα : Ἀντὶ τοῦ, ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ὥρας ἐξήταζον, οὐ καιροῦς.

1500. ἡ περαιτέρω : Πλείω ἔμπροσθεν μετὰ τὸ τέλος ἄλλο. *Viel.* ἡ νύξ. R.

1502. ἀπαθριάζει : Ἀντὶ τοῦ σκορπίζει, εὐδαίην ἄγει. συννεφεὶ δὲ ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη. οὐχ ὁρᾷ γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτὸν νεφῶν ὄντων.

1503. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι : Κακαλυμμένος ὢν ἐκκεκάλυπται, καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ὁ πρεσβύτερος. ἐπαίξε δέ, ὡς γὰρ ἐκεῖνος εἰρηκότος ὅτι ξυννεφεὶ τὰς νεφέλας, καὶ οὐκ ὄψεται σε, φησὶν ἐκκεκαλύψομαι. ἡ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ὡς καλὸν τι ἀκούσας τὸ οἰμῳζε, ἀποκαλύπτεται φανερόν αὐτὸν δεικνύς.

1504. (ὃ φίλε Προμηθεῦ : Γνωρίζει αὐτὸν ἀποκαλυφθέντα.)

1506. ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις : Μέλλεις διαφθερεῖν. *Viel.* ὁ Ζεὺς δηλονότι. R.

1508. τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον : Κατασκευάσμα τι τὸ σκιάδιον, ὅπερ ἔχουσιν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἑλευσίνια ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. δίδωσι δὲ αὐτῷ τοῦτο, ἵνα καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὁραθῇ ὑπὸ τοῦ Διός. — ἐν τοῖς Ἀτταλίοις εὗρον σκιάδιον καὶ ἐν τῷ πελαίῳ τῷ ἐμῷ. V. ὑπέρεγε ἀντὶ τοῦ κάλυπτοι. V.

1512. ἀντὶ τοῦ καλύπτου τὸ σκιάδειον. R.

1514. πηνίχ' ἄττ' ἀπώλετο : [Ἔστι] οὐκ Ἀττικὸν τὸ πηνίχ' ἄττ' ἀπώλετο, (οὐδὲ ἀρχαῖχόν, οὐδὲ ἀκριβές). ἐστὶ δὲ ἀντὶ τοῦ, πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα νῦν. ἀλόγως γὰρ κεῖται. οὔτε γὰρ τὸ τινὰ σημαίνει οὔτε τὸ ἄτινα. οὐδενὶ γὰρ τούτων ἀρμοῖζει τὸ πηνίχα.

1520. θυγλῶν : Θυσίων. *V.*

1521. πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοί : [Δίδυμος] ὥσπερ βάρβαροι. ἀνέπλασε δὲ τι γένος θεῶν βυρβάρων Τριβαλλῶν ἀνώτατον, ὅσων ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων βάρβαρα ἔθνη πορρωτάτω καθεστῆκασιν. περὶ δὲ Θράκην εἰσὶν οἱ Ἰλλυριοί. τινὲς δὲ Περσίδος φασὶν αὐτούς. ὁ γεωργεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι γῆν, ληστεύοντες δὲ τρέφονται. [τὸ δὲ κεκριγότες μίμησις ἐστὶν οὐκ εἰς τὸν ἥχον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀσάφειαν τῶν βρβαρικῶν διαλέκτων.]

1522. κεκριγότες : Οἷον, ποτὶν φωνὴν ἀποστελόντες ἀπὸ λειμῶ οἱ Τριβαλλοὶ θεοί. ἡ τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθησκόντων τρισμός τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. ἀνωτέρω δὲ φησιν

αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι.

1522. ἐπιστρατεύσειεν φασὶν : Ἐφασαν, φησὶν, οἱ Τριβαλλοὶ πολεμεῖν πρὸς τὸν Δία, ἵνα παρέξῃ αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τῶν ἐμποριῶν. παίζει δὲ εἰς τὸν νομιζόμενον 5 τετειγίσθαι ἄρα μεταξὺ, ὡς ἐκεῖνον ἀποκεκλισμένον.

1527. ὅθεν ὁ πατρώος : Ὅτι κατ' ἐλλειψὶν ἐστὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. θέον γὰρ εἶπεν ὁ πατρώος Ἀπόλλων ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν. πατρῶον δὲ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων, ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων, ἐξ 10 Ἀπόλλωνος καὶ Κρεοῦσσης τῆς Ξούθου ἐγένετο. — ὅτι βάρβαρος Ἐξηχεστίδης προεῖρηται. R. V.

1530. (τοῦπιτριβείης : Παρὰ τὸ Τριβαλλός φησι παῖζων γερονέαι τὸ ἐπὶ ὕβρει ἐπιτριβείης.)

1536. καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναικ' ἔχειν : Σωμα- 15 τοποιεῖ τὴν Βασιλείαν αὐτὸ τὸ πρῆγμα ὡς γυναικα. Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία. καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν, ἣν ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Τυδεΐ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν. ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασιλεία. ἐνιοὶ δὲ αὐτὴν 20 ἀθανασίαν καλοῦσι.

1541. [τὴν λοιδορίαν : Ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῶν πολλῶν. εἰς αὐξήσιν δὲ τῆς κωμωδίας τοῦτό φησι.]

τὸν κωλακρέτην : [Ἰὼν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων.] Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς τούτους ταμίαις 25 εἶναι φησι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ. οὐ μόνον δὲ τούτου τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ὡς φησιν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα διὰ τούτων ἀνηλίσκετο, ὡς Ἀνδρότιων γράφει οὕτως « τοῖς δὲ ἰοῦσι Πυθῶδε θεωροῖς τοὺς « κωλακρέτας διδοῖναι ἐκ τῶν ναυκληρικῶν ἐφοδίων ἀρ- 30 « γύρια, καὶ εἰς ἄλλο ὅ τι ἂν δέῃ ἀναλωσάιν. ταμίαι δὲ « ἦσαν, καὶ προσεστώτες τῆς δημοσίας σιτήσεως. »

τὰ τριώβολα : [Μίγνυσιν καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς. οὐχ εἰστέχει δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον. πολλὰ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰληφασιν.] — τὰ 35 τριώβολα, ἅπερ ἐλάβαντο οἱ κριταὶ οἱ ἐν ἡλικίᾳ κρινόντες εἰς μισθόν. R.

1546. ἀπανθρακίζομεν : Ἀντὶ τοῦ, ἀνθρακας ἐσθίουμεν. ἐστὶ δὲ εἶδος ἰχθύος λεπτόν, ὅπερ ὁπτύντες ἐσθίουσιν. Ἄλλως. ὁπτὰς ἐσθίουμεν. ἡ ἀνθρακας ζωपुरοῦ- 40 μεν. ὡς ἐν κωμωδίᾳ δὲ τοῦ εὐτελεστέρου ἐμνήσθη, ἐπὶ ἄλλων μέγιστα ἰσχύοντος τοῦ πυρός.

1548. (θεομιστῆς ἔφυς : Ὁ μὲν φησι τῷ Προμηθεῖ ἴσον τι τῷ πῶ τοῦ θεῶν μισούμενος, διὸ καὶ ὀζυτόνως ἀναγνωστέον, ὁ δὲ τὸ ἔτερον δέχεται μιστῶν θεοῦ, ὡς ὁ Τί- 45 μων ἀνθρώπους.)

1551. (δοκῶ κανηφόρῳ : Ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. Ἐρμίππου Θεῶν « ὥσπερ αἱ κανηφόροι λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐν- 50 « τετριμμένοις. ἐγὼ δ' ἐνέκαψα λαυθάνων τὴν διφρον * * * « φόρον.» Νικοφῶντος Ἐγχειρογραφαστόρων « γεννα * * * « αὐτὸς ὀλίγον ἄναγε ἀπὸ τῆς διφροφόρου. χρηστὸς εἶ « καὶ κόσμιος. »)

1552. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει : Ἐπειδὴ εἶπεν,

ἵνα δοῶσι ἀκολουθεῖν κανηφόρῳ, λέγει παίζων, καὶ δι-
φρον βάσταζε.

1553. πρὸς δὲ τοῖσι Σκιαπόσιν: [Ἡ παρούσα στροφή
κώλων ἐστὶ τροχαικὴν ἐπιμεμιγμένον χοροῖς καὶ
σπονδαίους ε', καὶ ἡ ἀντιστροφή τοιοῦτων. ἐπὶ τῷ τέλει
τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς
κορωνίς.] ταῦτα ἐξηγήσει ἐστὶ τῶν ἀνωτέρω. γένος
δὲ ἐστὶ περὶ τὸν θυτικὸν ὠκεανὸν πρὸς τῇ κεκαυμένῃ
ζώνῃ. ὡς ἀψύγους δὲ διασύρει τοὺς φιλοσόφους (καὶ ὡς
ἐπὶ σκιάς βαδίζοντας). Ἄλλως. τούτους ἔχειν βή-
ματα φασὶ τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ
ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι,
τετραποδῶδον βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν πο-
δῶν, καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐ-
τοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἵσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ
τραχείας καὶ κατὰδυσιν μὴ ἐχρύσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ
καύματος.

1555. ψυχᾶγωγεῖ Σωκράτης: Ἐπειδὴ λιτοὶ (οἱ φι-
λόσοφοι) εἰσι καὶ ἄτρωτοι, διὰ τοῦτο τοὺς Σκιαπόδας
παρέλαθεν. μυθευόμενον δέ τι καὶ τοῦτο τὸ γένος ἐστίν.
ἄλουτον δὲ εἶπε τὴν λίμνην, καθὼ ἀλουτοῦντες καὶ ῥυπο-
φοροῦντες ἐφιλοσόφουν οἱ περὶ τὸν Σωκράτην.

1556. ἐνθα καὶ Πείσανδρος: Οὗτος δειλὸς ἦν. ἦλθεν
οὖν ψυχὴν ἰδεῖν θέλων, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν, ὡς Εὐπολὶς ἐν
Ἀστρατεύτοις « Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο,
« κἀντοῦθα τῆς στρατιᾶς χάσιςτος ἦν ἀνὴρ. » ἅπαντα-
χοῦ δὲ ἦν δειλός. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐεκτήης, ὡς Ἐρμιπ-
πος ἐν Ἀρτοπώλῳ (« ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας
« αὐτὸς ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ζῴων, ἐλαίας ἔρει-
« σιν ὄνον κανθήλιον. » καὶ ὁμοροδοκῆσαι φησιν αὐτὸν
Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους διὰ τούτων « ἡ δὴ αὐτῶν
« τες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πείσανδρου. ») οὗο
δὲ εἰο. Πείσανδροι, καθάπερ Εὐπολὶς ἐν Μαριχᾷ φησιν

ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
ὁ στρεβλός· οὐκ ἄλλ' ὁ μέγας οὐνοκίνδιος.

καὶ Πλάτων ἐν Πείσανδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει.

1559. σφάγι' ἔχων: (Ταῦτ' αὖ φησιν) ὡς ἐπὶ τῶν ἀνα-
καλουμένων τὰς ψυχὰς ἐξ Ἄδου.
κάμηλον ἄμυνον τιν': Ἐπαίξεν εἰς τὸ Ὀνοκίνδιον
αὐτοῦ εἰπὼν ἄμυνον καμήλου· ἐστὶ γὰρ παμμεγέθης·
δέον εἰπεῖν ἢ ἀρνεῖσθαι ἢ ἄλλου τινός.

[1562]. κατ' ἀνῆλθ' αὐτῷ: Ἐκ τῶν γρονθίων ἀνῆλθεν.
(ὡς αὐτοκλήτως δὲ παραβάλλοντα αὐτὸν εἰς τὰ δέειπνα
διαβάλλει.)

1563. [πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου: Εὐφρόνιος, τὸν
λαίμον. καὶ γὰρ προεῖρκεν ἧς λαίμους τεμνόν. οἱ δὲ, ὅτι
τὸ αἶμα. παραπεποίηκε δὲ παρὰ τὸ λαίμον. ἐστὶ καὶ
παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ

καὶ λαῖμα βακχεύει λαθὼν τὰ χρήματα.

γράφεται δὲ καὶ δέριμα. εἴρηται δὲ ἐκείνους οὐδὲν σα-
φές, τοῖς γράφοις δέριμα. οἱ δὲ ὀρυμματα τὸ λαῖμα. ἐτι
μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινες ἐπὶ τῶν ἀναίων καὶ

εὐτόλμων οὕτω λέγουσιν. ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ
παρὰ Μενάνδρῳ.]

1564. [Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς: Ἐπεὶ οὕτε νυκτερίς
ἡμέρας οὔτε οἱ φιλόσοφοι φαίνονται. καταδεδοκότες
γὰρ φιλοσοφῶσι.]

1565. τὸ μὲν πόλισμα: [Κορωνίς εἰσιόντων αὐθις
τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκα-
τάληκτοι ρκά'. ὧν τελευταῖος

ἀλλὰ γαμικὴν γλαμῖδα δότω τις δεῦρό μοι.

μετὰ δὲ τὸν 4 ὁ στίχος κῶλ' ἐστὶν ἀντισπαστικά ε', 10
ἐπιμεμιγμένα διαμέτρους, δισπονδαίους καὶ ἐπιτρίτους,
ἐφθημιμερῇ, πλην τοῦ πρώτου. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι πα-
ράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.] [πρέσβεις παρὰ
τῶν θεῶν Ποσειδῶν καὶ Πρακλῆς καὶ εἰς ἐκ τῶν βαρ-
βάρων θεῶν ἦλθον.]

1567. οὗτος τί ὄρῃς: Τοῦτο λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ
συμπαρόντι αὐτῷ εἰς τὴν πρεσβείαν ὁ Ποσειδῶν, ὡς
οὐκ ἐπιτηδείως περιστελλομένην τὴν ἐσθῆτα, ἀλλ' ἐπ'
ἀριστερὰ περιβαλλομένην, ὥσπερ οἱ Θοῤῃες.

1569. Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν: Ὅτι τὴν κνήμην
εἶχε σαθρὰν ὁ Λαισποδίας καὶ μέχρι τῶν κάτω περιε-
βάλλετο. [καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰ σκέλη περιέβληνται.]
Λαισποδίας δὲ καὶ Δαμασίας ὡς κακόνχημοι διαβάλ-
λονται. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Εὐπολὶς ἐν Δήμοις

ταῖς δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας
αὐταῖσι ταῖς κνήμασις ἀκολουθοῦσί μοι.

τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδῖαν καὶ στρατηγῆσάι φησι Θουκυ-
δίδης ἐν ἡ' [86]. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φρόνιμος ἐν Κωμα-
σταῖς, ὡς πολεμικοῦ γεγονότος. (Φιλύλλιος δὲ ἐν ταῖς
Πλυντρίαις ὡς φιλοδίκου. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας 30
αἰτίας τινὰς, ὡς φησι Στράτις ἐν Κινησίᾳ. διὸ καὶ
κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Παισί.
Δημήτριον δὲ πάντες τὸν Ἰζίονα λέγουσιν ἐν ταῖς Ἀττι-
καῖς λέξεσιν ὡς γλώσσαν ἐξηγεῖσθαι, ὅτι λαισποδίας
ἐστὶν ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὥστε καὶ κτήνη 35
σποδεῖν.)

1570. ὦ δημοκρατία: Ἐμίζεν ὡς ἐπὶ Ἀθηναίων.
ἐπεὶ ἰσοτιμίας οὔσης συμβαίνει δημόδεας ἅμα τοῖς ἀξιο-
πίστοις ἀποστέλλεσθαι, ὥσπερ καὶ νῦν ὁ βάρβαρος εἰς
μηδὲν χρήσιμον σὺν Ποσειδῶνι καὶ Ἡρακλεῖ ἀπεστάλη. 40
[φησὶν οὖν, προάγεις ἡμᾶς ὦ δημοκρατία, ὅτι τοῦτον
ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.] — προδίδῃς: Προάγεις. *Vicl.*

1571. ταῦτα θαυμάζων λέγει, ἐπειδὴ γέρων ἦν ὁ
Πεισθέταιρος. R.

1577. [ἡρήμεσθα: Ἐχειροτονήθημεν.]

1578. [διπλάσις: Ὅσπουτον οὐ φροντίζω διαλλα-
γῶν.]

1582. ἐπικινῶ: Ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλει. — ἐπιτρίβε.
Vicl.

σίλφιον: Εἶδος βοτάνης ἡδυόσμου, καὶ μάλιστα τὸ
Κυρηναϊκόν. τὸ δὲ ὅλον πρόσκνισμα τοῦ Πρακλέους
ποιῶν ὁ Πεισθέταιρος, δοκεῖ πρὸς μάγειρον οἰκεῖον
διαλέγεσθαι ἐπὶ τῷ εὐτρεπίσῳ δειπνον.

(1584). ἐπανιστάμενοι : Ἐπανάστασιν ποιησάμενοι ὡς ἀγρίων ὀρνίθων ἐπιθεμένων τυραννίδι καὶ εἰς βορὰν παραδεδομένους. [αὐτοῖσι δὲ, ἔχουν τοὺς κρέαςιν.]

1589. [ἔλαιον οὐκ ἔνστιν : Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐλεοῦ-
μεν, οὐ πειθόμεθα.]

1590. (λιπαρά γ' εἶναι πρέπει : Δοκεῖ, ἔοικε. τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει ἐξωθεν τοῦ λόγου οἰκείως τῇ γαστριμαργίᾳ.)

1591. (ἡμεῖς τε γὰρ : Λοιπὸν εἰσηγείται ὁ Ποσειδῶν ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἔστι τὸ πολεμεῖν.)

1593. (ἐν τοῖς τέλει καὶ : Ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς φρέσιν. κυρίως δὲ τὸ πηλῶδες καὶ μὴ ἔχον ὕδωρ.)

1594. (ἀλκυονίδας : Ἀντὶ τοῦ, εὐδίων ὄλον τὸν χειμῶνα. οὐ γὰρ νῦν ἔπτα τοῦ χειμῶνος εἰσιν, ὡς φασὶ
15 τινες, αἱ ἀλκυονίδες.)

1595. (αὐτοκράτορες : Τούτων τῶν δογματῶν κρατοῦντες.)

1597. νῦν τ' ἐθέλωμεν εἰ δοκεῖ : Μιμεῖται τοὺς Ἀθηναίους οἷα πρὸς τοὺς βασιλεῖς λέγουσι. τὸ δὲ ἐξῆς (οὕτω)·
20 νῦν ἐθέλωμεν, εἰ δοκεῖ, σπονδὰς ποιῆσθαι.

1598. ἐάν τι δίκαιον : Εἰ ὅλως καὶ νῦν ἐπιγνώσθε τὸ δίκαιον.

1600. εἰς τοῦτίσω. R.V.

1603. ἐμοὶ μὲν ἀπόρη ταῦτα : Ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς
25 ἔχει τὰ σκηπτρα λαθεῖν ὑμᾶς. τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει πεπεισμένος διὰ τὸ ἄριστον.

ἀπόρη : Ἀρεστὰ φαίνονται. Vict.

1604. τί ὦ κακόδαϊμον : Ἐπιπλήττει αὐτῷ ὁ Ποσειδῶν, ὡς διὰ τὴν γαστριμαργίαν προδιδόντα τὸν Δία.

30 1607. κάτω : Κάτω τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς ὄντας, καὶ λέγει πῶς.

1608. οἱ βροτοὶ (δηλονότι). λανθάνοντες. R.V.

1609. ἐπινοήσουσιν : Ψευδὲς ὁμνῶσιν ὑμᾶς. Vict.

35 1611. τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία : Ἀντὶ τοῦ τοὺς ὄρνιθας καὶ τοὺς θεούς. ἀπ' ἐνὸς γὰρ τοὺς πάντας δηλοῖ.

1613. θένων : Τύπτων. Vict.

1614. νῆ τὸν Ποσειδῶν : Τοῦτο ὁ Ποσειδῶν λέγει μηδέπω ἐμφανίσας ἑαυτὸν, καὶ γελοῖως καθ' ἑαυτοῦ ὁμνυσι.

40 1615. ναχαισταρεῦ : Βαρβαρίζων συγκατατίθεται ὁ βάρβαρος θεός. αἱ γὰρ ἄσχημοι φωναὶ ἀντὶ συγκαταθέσεως.

1619. εὐξάμενος : Ὑποσχεθείς. διασφίγγεται : Ἐξαπατᾷ. Vict.

45 1620. μενετοὶ θεοὶ : Ἀνεξίκαχοι καὶ οὐκ εὐθὺς τιμωρούμενοι. Ἄλλως. παροιμία αὕτη μενετοὶ θεοὶ, οὐκ ἀπατηλοί. οἷον ἐπίμονοι καὶ βέλαιοι, οὐκ εὐεξαπατητοί. μισητῆσαν δὲ οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν. καὶ τὸ « περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή » οὕτως ἐξηγῶνται. μήποτε μέντοι γενικώτερον ἔστιν ἀπληστία, ὅ καὶ νῦν ἐμφανίζεται.

1623. λούμενος : Ἀντὶ τοῦ λουόμενος. Vict.

1624. καταπτάμενος ἵκτινος κ, τ. λ. : Ἵνα καὶ ἀρπάσῃ ἵκτινος ἱμάτιον. Vict.

1625. ἀνοίσει : Ἀνάξει. Vict.

1628. ὁ Τριβαλλός : Ἀντὶ τοῦ, ὁ Τριβαλλέ. κατ' ἐρώτησιν δὲ [ὁ λόγος. δέον δὲ] εἰπεῖν, δοκεῖ σοι συνθέ-
σθαι. Ἄλλως. ὁ Τριβαλλός. ἔοικε τοῦ Ποσειδῶνος

εἶναι τοῦτο. πιθανῶς δὲ εἰώθασιν γὰρ τοῖς βαρβάροις 5 διαλεγόμενοι τῇ σχήματι ἐσπουδασμένους λοιοῦρεῖν ἢ καταρᾶσθαι.

1634. ἐγχοῖρῳ ἔχειν ὡς ἔχει. Ἄλλως. οὐ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐροῦμεν. R. V.

1636. ὀλίγον μοι μέλει : Ἀντὶ τοῦ, οὐ φροντίζω 10 Ὀμηρος [II. E, 800] « ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα. » R.

1637. [τὸ κατὰ γῆμα γὰρ ποιεῖν γλυκύ : Τὸν ζῶμον διὰ μέλιτος ποιεῖ. πάλιν δὲ ἐρεθίζει τὸν Ἡρακλέα.]

1638. [ἀνθρώπων ὁμοειδὸν : Παίζει, δέον εἰπεῖν τῶν θεῶν. περὶ δὲ γυναικὸς μιᾶς, ἔχουν τῆς Βασι- 15 λείας.]

1641. ὦ ἥζυρ' : Ἀθλίε. Vict.

1646. περισφίγγεται : Ἐξαπατᾷ. Vict.

1647. δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχόρησον : Ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ 20

δεῦρ' ἐλθε, σὺν σοὶ τάλλα βούλομαι πράττειν.

1648. διαβάλλεται σ' ὁ θεός : Ὅτι τῷ διαβάλλεται 25 χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἀρχιππος ἐν Πλούτῳ

ἔστιν δὲ μοι καλῶς πρόφασις εὐρημένη· τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.

παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικὸν [II. Δ, 6] « παραβλή-
δην ἀγορεύων. » καὶ παρ' Ἀλκαίῳ « παραβάλλεται σε. »

1649. ἀκαρῆ : Μικρὸν, ὀλίγον. μέτεστι : Μετουσία 30 ὑπάρχει. Vict.

1653. ἐπὶ κληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν : Εἰ μὴ ἦν γνησιωτέρη. ἐπὶ κληρος δὲ ἔστιν ἡ μὴ ἔχουσα ἀδελφούς ἐτέρους συγγληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα. νόμος ἦν Ἀθηναίοις, γνησίας μὲν οὐσας θυγατέρας, νό-
θου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόμον τὰ πατρῷα. 25 καὶ νῦν οὖν, φησὶν, εἰ μὴ σὺ νόθος ἦς, οὐκ ἂν ἦν Ἀθηναῖα ἐπὶ κληρος. (παίζει δέ.) τοῦναντίον γὰρ, υἱῶν ὄντων γνησίων, οὐκ ἂν εἴη θυγάτηρ ἐπὶ κληρος. εἰσὶ δὲ καὶ τῷ Διὶ γνήσιοι υἱοί, Ἀρης καὶ Ἡφαιστος. ἀλλὰ ἐπ' αὐτῷ τῆς Ἀθηναίας καὶ τῆς πόλεως τοῦτο φησιν, οὐ 30 προσποιούμενος περὶ τῶν γνησίων.

1654. οὐσαν : Καὶ ταῦτα. Vict. γνησίων : Παίζει, δέον εἰπεῖν νόθων. R. V.

1656. νόθῳ ἔα παθνήσκων : (Γράφεται νοθεῖα ὡς πρεσβεῖα. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοί, φησὶν, ὡς νόθῳ 35 καταλείψει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις.) νόμος ἦν Ἀττικὸς, τοῖς νόθοις μέχρι πέντε μνῶν καταλιμπάνειν. ἢ οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἔαση, ἐκείνοις δὲ τὴν ἀρχὴν. προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα. τὸ ἀργύριον γὰρ τοῖς νόθοις διὰ χειρὸς ἐδίδουν, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν 50 αὐτοῖς συγγληρονομεῖν.

1657. ἐπαίρει : Συνεπιθῆθ. Vict.

1661. ἀγχιστεῖν : Μετουσίαν τῆς οὐσίας. δοκεῖ δὲ πλάττεσθαι νόμον Σόλωνος. — ἀγχιστεῖν : Μετοχὴν καὶ κοινωνίαν τῆς οὐσίας. *Vict.*

1662. γνησίον : Ὁ ἐξ ἰσονομῶν ἕϊος, οἰκεῖος. *Vict.*

1669. ἐς τοὺς φράτορας : Πάλιν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ μετήγαγε τὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐπὶ τοὺς θεούς. διὰ γὰρ τοῦ ἐγγραφεῖναι εἰς τὰς φρατρίας σύμβολον εἶχον τῆς εὐγενείας οἱ Ἀθηναῖοι. (Ἄλλως. εἰς τοὺς τῆς ἡλικίας νόμους. ἢ εἰς τοὺς φυλῆτας. ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα τῶν ζέωνων γράφεται εἰς τοὺς πίνακας.)

1671. τί δῆτ' ἄνω κέχνηας : Ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψαντος μετ' ὀργῆς φησι, τί δῆτ' ἄνω βλέπεις, ὡς τυπτήσων τινά; τινὲς δὲ οὕτως· τί δῆτα ἐς τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις αἰκισθησόμενος, ἔάν τι πάθῃ ὁ πατήρ, ὑπὸ τῶν γνησίων; — αἰκίαν : Ὑγουν μάστιγα, ἤγουν ἀφορῶν αἰκίσαι καὶ μαστιῆσαι τινά. *Vict.*

1678. καὶ μεγάλη : Τὴν καλὴν καὶ μεγάλην κόρην Βασιλείαν γαμῖν. — Δίδυμος οὕτως, εἰ μὴ ὀρνιθιάζει. *R. V.*

1680. μὰ τὸν Δι' οὐχ οὗτός γε : Μὰ τὸν Δία, φησίν, οὐ λέγει παραδοῦναι, ἀλλὰ βαδίζειν καὶ ἀναχωρεῖν. οὕτω δὲ αὐτό φησι βαρβάρως καὶ δυσφράστως, ὥσπερ αἱ χελιδόνες. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν (φησὶ) καὶ Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους, χελιδόνας ἄρσενικῶς φησιν, (ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς καθόλου φησίν. τὸ δὲ βασιλεῖα εἰς τὸ βᾶσιν μετέβαλεν ὁ Ποσειδῶν, παρὸς τὴν δευτέραν ἐξέτείνε. τὸ τελευταῖον κρατήσας ὁ Ἡρακλῆς ἐξ αὐτοῦ κρίνει αὐτόν, θέλων παραδοῦναι αὐτὸν τὴν Βασιλείαν τοῖς ὀρνισιν.)

1681. ὥσπερ αἱ χελιδόνες : Σύμμηχος· οὐκ ἔστιν ὁ τοῦτου νοῦς φανερός. οὐδὲν τι δύναται ἴδιον τῶν χελιδόνων ἢ βάδις, αἱ γὰρ μὴδὲ πορεῖα γρῶνται ὡς τὰ ἄλλα τῶν ὀρνέων, καὶ μάλιστα τὰ μὴ πτηνικά. ὁ δὲ Δίδυμος οὕτω καταλλῆλως εἶπεν, εἰ ἔλεγεν ὡς τὰς χελιδόνας. θέλει δὲ λέγειν, εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς χελιδόνας, διὸ καὶ ἐποίησε

οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.

ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς βαδίζει εἰς Νεφελοκοκκυγίαν.

[1688]. οὗτοι : (Οἱ ὀρνιθες.) εὐκαίρως, φησίν, κατέκοπεν οἱ ὀρνιθες οὗτοι διὰ τὸ ἄριστον τῶν παρόντων γάμων.

1691. τευθείην : σιναμωρίαν καὶ λιγνότηα. *R. V. Vict. Λαμιαρίαν. Vict.*

1692. εἶ : Πορεύη. *Vict.*

1694. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσιν : [Ἐἴθεσις χοροῦ ἐπιδικὴ κώλων τροχαίων ὁκτὼ ἐψημιμερῶν καὶ ἀκατάληκτων ὁμέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις νῦν, φησίν, εἰσὶ. παίζει δὲ, διασύρων τῶν Ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας, παρὰ τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς περὶ τὰ δικαστήρια. καὶ ἄλλως δὲ

Φαναὶ τῆς Χίου χωρίον. καὶ Κλεψύδρα κρήνη ἐν ἀκροπόλει. παρὰ τοὺς ἐγγειρογράφους δὲ πεποιήται. Ἄλλως. κρήνη ἐν ἀκροπόλει ἢ Κλεψύδρα, ἥς Ἰστρος ἐν τῇ ἰδ' μέμνηται, τὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενος. οὕτως δὲ ὀνόμασται, ἐπειδὴ ἀρρομένον τῶν ἐτησίων πληροῦται, παυομένον δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νεῖλῳ, ὥσπερ καὶ τὴν ἐν Δήλῳ κρήνην. εἰς ταύτην δὲ φησιν ἡμαυτομένην φιάλην πεσοῦσαν ὀρθῆναι ἐν τῇ Φαληρικῇ ἀπέροντι σταθίους εἴκοσι. φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθος ἔχειν, τὸ δὲ ὕδωρ ἄλμυρόν. ἔπειθε δὲ πάλιν διασύρων τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐστὶ κλεψύδρα, κατασκευασμά τι ὥσπερ ὠρονομικόν.

1696. [ἐγγλωττογραφστῶν : Παρὰ τοὺς ἐγγειρογράφους πέπαικται.]

1699. συκάζουσί τε : Ὡς ἐπὶ γεωργῶν. συκάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ σῦκα ἐκλέγειν ἀπὸ τῶν συκῶν καὶ τὸ συκοφαντεῖν. ἐνέμεινε δὲ τῇ τροπῇ.

1701. Γοργίαν τε καὶ Φιλίπποι : ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν. ἠϋξήσε δὲ τῷ πληθύνει τὴν κατηγορίαν. Γοργίαν δὲ νῦν λέγει τὸν ῥήτορα οὗ Πλάτων μνημονεύει. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ἱατρός, οὗ μνημονεύει Ἀλκαῖος ἐν Ἐνδυμίωνι. τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργίᾳ μνημονεύει Ἀριστοφάνης. *R. V. Leid.* οὗτοι ὡς βάρεχαι κοιμωδοῦνται. *R. Vict.*

1705. ἡ γλῶττα χωρὶς : Σύμμηχος· πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι μετὰ τῶν σπλάγγνων ἔτεμνον τὴν γλῶτταν. καὶ παρ' Ὀμήρῳ. οὗτος δὲ διὰ τὴν πονηρίαν τῶν δικαιολόγων φησὶν ἐκβεβλήσθαι χωρὶς τὴν γλῶτταν. Δίδυμος δὲ ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἡ γλῶττα ἐτέμενετο, οὐ μετὰ τῶν ἄλλων σπλάγγνων. καὶ Ὀμηρος [Od. Γ, 332] « ἄλλ' ἄγε τέμνετε μὲν γλώσσας. » ἐγένετο δὲ τοῦτο δι' ἄλλην αἰτίαν. οὕτως δὲ βούλεται λέγειν, ὅτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγγνων διὰ τοὺς ῥήτορας ἡ γλῶττα, ἐπεὶ ταύτην τοὺς ἄλλους κακοποιούσιν. Ἄλλως. (ἀντὶ τοῦ, ὅφει- λει τέμνεσθαι ἡ γλῶττα καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ σώματος.)

1706. [ὦ πάντ' ἀγαθὰ : Ἡ συστηματικὴ αὐτὴ εἰσθεσις ἐξ ἰαμβῶν ἐστὶ τριμέτρων ἰδ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ ἄγγελος θεράπων συναναβέ- ληκὴς τῷ Πεισθεταίρῳ.] — ὦ μείζω λόγου : ἃ μὴδὲ λόγος ἰσχύει φράσαι. *R. Vict.*

1713. οὐ φατὸν : Οὐ δυνατόν λέγειν. *Vict.*

1714. Διὸς βέλος : Τῆς βασιλείας. λαβὼν γὰρ τὸν ταμίαν τοῦ κεραυνοῦ καὶ αὐτὸν ἄγει. [εἰώθασιν γὰρ τῷ κεραυνῷ ἐξ ἑκατέρου μέρους πετεῖα προσφύειν.]

1715. ὅσην δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος : [Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ.] (ἀνωνόμαστος δὲ,) ἀντὶ τοῦ πολλὰ καὶ λόγῳ οὐ δυναμένη ὀνομασθῆναι. — ἀνωνόμαστος : Ἀρρητος. *Vict.*

1717. διψαίρουσι : Πρὸς τὴν τῆς λέξεως διαίρεσιν. διψαίρειν δὲ τὸ ἡσυχῇ διακινεῖσθαι καὶ φορεῖν καὶ ψαίρειν ἰστίον λέγομεν. [πλεκτάνην δὲ,] τὴν εἰλησιν. αἱ δὲ αὖραι διακινουσί τὴν πλεκτάνην τοῦ καπνοῦ τῶν

Θυμιακάτων. λείπει δὲ τὸ πνέουσι. — διαψάλλουσι : Ψ'αίρειν, τινάσσειν, ριπίζειν, ἀσθενῶς τι ποιεῖν, ψάειν, σύρειν. *Vict.*

1718. ὅθι δὲ καὶ τὸς ἐστίν : 'Ο καπνός. *Vict.*

5 1720. ἄναγε, δίδεχε : [[Εἰσθεσις μέλους χοροῦ εἰς δύο περιόδους διηρημένη κώλων ιβ'. εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης τροχαϊκὰ ε' ἐπιμεμιγμένα χορείοις καὶ ἰαμβοῖς. ὦν τὰ α', β', δ', ε' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ γ' πενθιμιμερές. τὸ ε' ἐφθιμιμερές. τῆς δὲ δευτέρας ἐξ ἀναπαιστικῶν

10 τὰ μὲν α', δ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ β', ε' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ γ' πενθιμιμερές. τὸ ε' ἐφθιμιμερές. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.]] ἀντὶ τοῦ ὕμνει αὐτόν. γλευράζει δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τρωάδων Εὐριπίδου [308] « ἄνεχε, ἄνεχε, φῶς φέρε. »

15 1731. [[Ἦρα ποτ' Ὀλύμπῳ : Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται τριάς ἐπωδική, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα ε', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ πάντα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος ἐφθιμιμερῆ παντοίοις σύμμικτα

20 τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἐπωδῆς κορωνίς.]] — καλῶς τὸ ἐπιθαλάμιον γέγραπται. *R. V. Vict.*

1734. ἀντὶ τοῦ συνήγαγον. *R. V.*

25 1735. ἐν τοιοῦτῃ, βασιλικῇ. *R. V.*

1736. εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς Μενανδρείοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ἤδετο.

1737. ὁ δ' ἄμφιθαλής : Ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων καὶ μηδενὸς ὠρῶσανισμένος. Ἄλλως. ὁ Ἐρως, 30 φησὶ, παρὰ νύμφος ἦν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. πάροχοι γὰρ λέγονται οἱ παρὰ νύμφου, (παρὰ τὸ) παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀγγίματος γὰρ τὰς νύμφας ἄγουσιν.

1739. παλιντόνους : Ὅπισθοτόνους ἢ τοὺς ἐπὶ θάτερα τρεπομένους. *Vict.*

1740. πάροχος γάμων : Συνακόλουθος. *Vict.*

1744. τῶν περὶ τὸν Δία. *R. V.*

1745. καὶ τὰς χθονίας κλήσατε : Εὐφρόνιος, τὰς φοβερὰς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ τῆς γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γίνο- 5 μένας. ὅτε γὰρ ἡγεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουσμένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. — ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. *R. V.*

1748. [[ὦ μέγα χρύσειον : Εἰσθεσις ἐτέρα μέλους χο- 10 ροῦ εἰς δύο διηρημένη περιόδους κώλων ιη'. ὧν τῆς πρώτης περιόδου ἀναπαιστικὰ ε', πλὴν τοῦ γ' καὶ τελευταίου ἀκατάληκτων. τῆς δευτέρας κῶλα ιβ'. τὸ α' δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ β', γ', θ', ια' ἰαμβικὰ κατὰληκτικὰ δίμετρα. τὰ γ', δ', ε', ζ', ι', ιβ' 15 τροχαϊκὰ ἐφθιμιμερῆ. τὸ η' ἰαμβικὸν ἐφθιμιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς ἡ καὶ τὸ ὄρθμα περατοῦσα.]]

1749. ἀντὶ τοῦ ὦ κεραυνέ. *R. V.*

1751. αἷς ὅδε νῦν χθονία σείει : Ὁ Ζεὺς δηλονότι, ἢ ὁ Πεισθέταιρος λαβὼν τὴν Βασιλείαν. 20

1758. ὄρεξον ὦ μάχαιρα : Πρὸς τὴν Βασιλείαν φησὶ ὁ Πεισθέταιρος. εὐκαίρως δὲ τὴν κωμικὴν ὀρχήσιν ποιεῖται.

1759. (καὶ πετρῶν ἡμῶν : Οἱ γὰρ ὄρνιθες πετροῖς ἀντὶ χειρῶν ἐχρῶντο.) 25

1761. ἀντὶ τοῦ βαστάζω. *R. V.*

1764. τήνελλα : Τὸ τήνελλα μίμησις ἐστὶ φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ εἶπεν Ἀρχιλόχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἄθλον Αὐγέου « τή- 30 « νελλα ὦ καλλίνικε, χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεες, αὐτὸς τε 30 « κλύλαος, αἰχμητὰ δύω. » δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχιλόχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτον ἐπιπεφωνηκέναι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτῶν γυναικῶν σύλλογον ἐποίησατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν ὁμοῦσαι δὲ ἀναπέεσσα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφθείας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθούσα, καὶ προδούλου τινος μετ' ὀλίγον παραθιάσασθαι μετὰ τοῖσιν ὁρμήσαντος, εἴτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπνυθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτον φασι ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεῦτερον δὲ ὅτι πολλοὶ ἄμεινον ταμιεύονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγείς τοῦ θράους ὡς τοὺς συμπροδούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναῖξι λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοιῶς δι' ἀκрасiάν ὡς τοὺς ἀνδρας ἀλίσκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετευσούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς, παραγίνεται· ἡ δὲ γυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν οἱ Ἀθηναῖοι πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς τεκτὸν ταῖς γυναῖξιν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσιν· καὶ Λυσιστράτῃ τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαιμόνος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα τῆς παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης εὐνοίας διαλλάττει ἐν φανερωῖ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἀγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Λυσιστράτῃ κατέσασα τὰς πολιτίδας, ὑπέθετο φεύγειν μὴδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν, ὅπως γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου, τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ μένοισι τ' οἴχοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο, τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν, τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν ταυτὸν διεβουλεύοντο. κῆρυξ ἔρχεται λέγων περὶ τούτων. τῆς δ' ὁμονομίας γενομένης, σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξώρισαν.

SCHOLIA IN LYSISTRATAM.

- (Ἐκλήθη Λυσιστράτῃ παρὰ τὸ λύσαι τὸν στρατόν.)
1. ἀλλ' εἴ τις Βακχεῖον : Καὶ γὰρ πολλὰς ἐορτὰς αἱ γυναῖκες ἔξω τῶν δημοτελῶν ἤγον ἰδίᾳ συνερχόμεναι.
 2. ἡ 'ς Πανός : Πανὶ ὠργιάζον (αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς). καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ « σιωπῇ φασι « τούτῳ τῷ θεῷ οὐ δεῖν προσιέναι. »
 3. ἡ 'πὶ Κωλιάδ' : Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερόν (ἔστιν) ἐν τῇ Ἀττικῇ. ὁ δὲ τόπος καλεῖται Κωλιάς· ἔστι γὰρ ἐγκείμενος ὁμοίως ἀνθρώπου κώλῳ. καὶ οἱ ἐνοικούντες Κώλιοι. ἐνθα ὄστρακα κάλλιστα. καὶ ἡ Γενετυλλίς δὲ γυναῖκεα θεὸς περὶ τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παιδῶν ὀνομασμένη.
 5. κομῆτις : Ἀντὶ τοῦ γείτων. κῶμαι δὲ τὰ ἄμφοδα. ὅθεν καὶ τὸ ἐπικωμάσαι.
 8. τοῖσποισιν : Ἀντὶ τοῦ ἐσχυρωπαχέειν. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὅμηρος [II. O, 102]
 - οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέηνσι ἰάνθη.
 - (καὶ Σοφοκλῆς « ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾷ. »)
 13. (εἰρημένον : Ἀντὶ τοῦ εἰρημένου. Ἀττικῶς.)
 14. φαῦλον : Εὐτελοῦς.
 17. ἐκύπτασεν : Ἀντὶ τοῦ ἐστράγγυσεν. κυπτάζειν ἐστὶ τὸ περὶ τι πονεῖν καὶ διατρίβειν. κομφῶς δὲ τῇ ἀμφιβολίᾳ καὶ χαριέντως ἐχρήσατο, καθὰ καὶ Σώφρων « ἐνθάδε κυπτάζουσι πλεῖστοι γυναῖκες. »
 20. ἀναγκάια.

22. συγκαλέεις : Συνήγαγες.
 23. μῶν καὶ παχύ : Ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον.
 25. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος : Ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον λέγω τὸ πρᾶγμα εἶναι μέγα καὶ παχύ, καθ' ὅν σὺ ὑπονοεῖς.
 27. ἐρριπτασμένον : Γεγυμνασμένον καὶ ἡρτημένον. ὥστε μεριμνῶσάν με ῥιπτάζεσθαι καὶ στρέφεσθαι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μεριμνῶντες. βέλτιον δὲ ἀπὸ τῶν κύβων τὴν μεταφορὰν νοεῖν (ἀνερριμμένων, ὅπως ἂν ἔλθοι. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν κύβων ἀναβάλλομεν, μέχρις ἂν ἔλθῃ τὸ προκειμένον βληθῆναι).
 31. ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἴητο : Ἀντὶ τοῦ μικρὰν ἔχουσι τὴν ἀφορμὴν τῆς σωτηρίας.
 33. ἡ μηκέτ' εἶναι μὴδὲ Πελοποννησίους : Μὴ πεισθέντας ἡμῖν (μῆτε τοὺς Ἀθηναίους μῆτε τοὺς Πελοποννησίους). ὡς φιλόπατρις δὲ ἀπεισιώπησε τοὺς Ἀθηναίους.
 34. μηκέτ' εἶναι νῆ Δία : Πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπῆντησε.
 36. ἀλλ' ἄρελε τὰς ἐγγέλεις : Ἐν γὰρ τῇ Κωπαίδι λίμνῃ μέγισταί εἰσιν ἐγγέλεις, ὧν τε τὴν Βοιωτίαν καὶ οἱ λεγόμενοι Ἐγγελεῖς, περὶ ὧν Ἑλλάδικος ἐν τοῖς Βοιωτικαῖς φησίν. Ἄλλως, ἐπειδὴ ἀπὸ Κωπαίδος λίμνης Βοιωτίας φέρονται ἐγγέλεις Ἀθήναζε.
 37. οὐκ ἐπιγλωττήσομαι : Οὐ φλυαρήσω, οὐ βλασφημήσω.
 38. ἀλλ' ὑπονόησον : Ὅτι ἀπολοῦνται δηλονότι.
 41. ἡμεῖς : Αἱ Ἀττικαί.
 43. ἐξηγησμένοι : Ἀνθὴ φοροῦνται τοῖς ἀνθεσι κεκοσμημένοι, ὅν ψιμυθίῳ καὶ φύκει καὶ τοῖς ὁμοίοις.
 45. καὶ Κιμβερικά' ὀρθοστάδια : Κιμβερικά, ἡ Κιμβερικά, ὡς Ταραντίνα, εἶδος ἐνδύματος, ἀπὸ τόπου. ὀρθοστάδια δὲ οἱ στατοὶ χιτῶνες, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί.
 51. περιβαρίδας : Ὑποδήματος εἶδος αἱ περιβαρίδες, ὡς Θεόπομπος ἐν Σειρήσιν « ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας. »
 53. γῆγγουσα : Τὸ πλῆρες καὶ ἡ ἄγγουσα. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης, ἥς ἡ ῥίζα ἐρυθρὰ, ἥ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες.
 55. διαφανῆ : Οὐ τὰ λαμπρά, ἀλλὰ τὰ ἱσχνά, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν.
 56. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι : Ταῦτα γὰρ ἔστι τὰ ὑποδήματα καὶ τὰ ἐνδύματα, ἃ σώζειν ἡμᾶς προσδοκῶ.
 57. (χροκωτῶν ἄρα : Εἰ ἄρα οὕτως ἔχει, καλλωπισθήσομαι καὶ γραῦς οὖσα.)
 58. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας : Οὐ μετὰ βραδυτήτος ἤκειν εἶδει, ἀλλὰ πετομένας.
 59. ὅψι τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς : Ὡς τῶν Ἀθηναίων ἀεὶ μελλόντων. αἱ τὰς γυναικάς (γυνὴν) ὅψι Ἀττικάς ἀκριβῶς, ὅσον μελλούσας ἐν τῷ πράγματι.
 60. ἀλλ' οὐδὲ παράλῳν : (Τῶν ἐν παράλῳ οἰκουσῶν. παραλία γὰρ μοῖρα τῆς Ἀττικῆς) διήρητο γὰρ εἰς δὲ μερίδας τὸ παλαιὸν ἡ Ἀττικὴ. Πανδίων γὰρ διαδεξά-

- μενος τὴν Κέκροπος βασιλείαν, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἐνεῖμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς δ' μοίρας Αἰγέῃ μὲν τὴν παρὰ τὸ ἄστυ μέχρι Πυθίου, Πάλλαντι δὲ τὴν Παράλιαν, Λύκῳ δὲ τὴν Διακρίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα.
 61. (οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος : Ἡ Σαλαμῖς μοῖρα τῆς Μεγαρίδος.)
 62. ἐπὶ τῶν καλῶν : Κέλῃς εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. καὶ ἵππος δὲ κέλῃς ὁ γυμνός. λέγει οὖν ὅτι ἐν πλοῖῳ εἰσὶν ἐρχόμενοι. ἄφ' οὗ νῦν κακωφάτως ἐπὶ τῶν Σαλαμινίων τὸ αἰδοῖον φησί. ναυτικοὶ δὲ οἱ Σαλαμῖνιοι, (ἐπεὶ καὶ νησιῶται).
 63. τὰς Ἀχαρνέων : Εἰκότως, ἐπεὶ πολεμικοὶ οἱ Ἀχαρνεῖς. Ἄλλως, εἰκότως, ἐπεὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀχαρνέων ἐτετίμητο, διὰ τοῦτο τὰς ἐκεῖθεν προσδοκᾷ γυναῖκας. ὁ δὲ Θεογένης κομπαστῆς Ἀχαρνέως. ἐπειδὴ δὲ κέλῃτα εἶπεν, ἐπήγαγεν ἀκάτιον.
 64. ἀκάτιον τὸ Ἐκάτης ζῶανον. R.
 65. Ἀναγυροντόθεν : Ἀῆμός τις Ἀττικῆς, ἀπὸ Ἀναγύρου ἥρωος.
 66. παρὰ τὴν παροιμίαν, κινήσω τὸν ἀνάγυρον. ἔστι δὲ πόα θυσιώδης.
 71. ἀντὶ τοῦ μεγάλου. R.
 73. δεῖ : Ἀντὶ τοῦ δεῖναι.
 74. ὀλίγου γ' : Ἀντὶ τοῦ πρὸς βραχὺν χρόνον.
 80. σφριγᾷ : Εὐσθενεῖ, εὐσωματεῖ.
 81. εἰς ἐκεῖνο τείνειν ὅτι εὐημέρουν τότε οἱ Λάκωνες. R. καὶ σιῶ : Τοὺς Διοσκόρους λέγει. Λακωνικῶς δὲ φθέγγεται, ὡς αἱ Ἀττικαὶ νῆ τῷ θεῷ, (ἥτοι τὴν Κόρην καὶ τὴν Δήμητρα).
 82. γυμνάδδομαι : Ἐν γὰρ τῇ γυμνάζεσθαι πηδᾷ εἰώθασιν, καὶ οἱ πόδες ἄπτονται τῆς πυγῆς τοῦ πηδῶντος.
 83. ὡς δὲ καλόν : Ὡς ἐκείνης ἀφαιμένης αὐτῆς. τὰ γὰρ ἱερῆα μέλλοντες θύειν ψηλαφῶσιν, εἰ λιπαρά ἐστι.
 84. ψηλαφᾷτε. R.
 87. ποθ' ὑμέ : Ἀντὶ τοῦ πρὸς ὑμᾶς.
 88. καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον : Λέγεται γὰρ ἡ Βοιωτὶς εὐπεδιάς εἶναι.
 89. κομψότατα : Κομψῶς ἔχουσα τὸ αἰδοῖον. ἄπτο- μένη δὲ αὐτοῦ τοῦτο φησι.
 90. βληγῷ γε : Τὴν λεγομένην βλήχωνα. παίζει δὲ εἰς τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον αἰνιττομένη. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ β λέγουσι τὴν βληγῷ.
 91. χάτι : Ἀντὶ τοῦ ἀγαθῇ μὲν, Κορινθία δὲ. παίζει δὲ παρὰ τὸ κεχηνέναι.
 92. Κορινθία : Πόρνη, διὰ τὴν Λαίδα. ἀγαθὴ μὲν, οὐ σώφρων δὲ, ἐπεὶ ἡ Κόρινθος πληθύνει ταῖς πόρνοις.
 93. τάντευθενί : ἄπτομένη τῶν δύο φύσεων ταῦτά φησι. R.
 94. ζυναλίζε : Συνήθροισε.
 95. μυσιδδέτω : Λεγέτω, τί θέλει ἡμᾶς.

100. εὖ γὰρ οἶδ' : Ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οὐδεὶς πάρεστι.
103. φυλάττων Εὐκράτην : Στρατηγὸς Ἀθηναίων ὁ Εὐκράτης, κωμωδεῖται δὲ ὡς δωροδόκος καὶ προδότης καὶ ξένος.
105. ἐκ τᾶς ταγῆς : Ἐκ τῆς τάξεως.
106. πορπακισάμενος : Ὅσον περὸν ἡσάμενος. ἀντὶ τοῦ (ἀπολαβὼν τὴν ἀσπίδα) ἅμα τῇ παρῆναι ἄπεισιν.
107. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ : Σκώπτει δὲ συνεχῶς Μιλησίους καὶ κωμωδεῖ ὡς μοιχοὺς, ἐπειδὴ ἀπέστησαν τῶν Ἀθηναίων, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν νησιωτῶν.
109. φεψῆλως : Ὅσον ὑπέρβουλον καὶ σπινθὴρ.
109. ὀλισθόν : Αἰδοῖον δερμάτινον. καὶ τοῦτο εἰς τὰς Μιλησίας, παίζει δὲ ὡς τοῖς ὀλισθοῖς χρωμέναις.
110. σκυτίνῃ ἐπικουρία : Παρὰ τὴν παροιμίαν, σκυτίνῃ ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. ὁ δὲ εἰς τὴν σκυτίνην μετέβαλε. σκυτινοὶ γὰρ οἱ ὀλισθοί. εἰσι δὲ δερμάτινα αἰδοῖα, οἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες.
113. τοῦγκυκλον : Τὸ περιβόλαιον, (ἡ) τὸ ζωνάριον.
114. ἐκπιεῖν : Παρ' ὑπόνοιαν. δέον εἰπεῖν μάχεσθαι, ἐκπιεῖν εἶπε.
115. πῆχτα : Ὅρνεόν ἐστι τετμημένον κατὰ τὸ μέσον, ὡς οἱ σφῆκες. λέγει οὖν ὅτι καὶ συμβῆ τέμνεσθαι τὸ ἥμισυ μου, βούλομαι.
117. Ταύγετον : Ὅρος Λακωνικῆς τὸ Ταύγετον.
118. ἔλσοιμ' : Τὸ σ' ἀντὶ τοῦ θ'. ἔλθοιμι. ὡς δυσχεροῦς ὄντος τοῦ τόπου.
125. τί μοι μεταστρέφεσθε : Ὡς ἀηδισθεῖσιν αὐτῶν καὶ μεταστραφεῖσιν ἐπὶ τῇ λόγῳ.
126. τί μοι μυῆτε : Ὅσπερ μύες καταδύεσθε, καὶ σκαρδαμύττετε, ἡ μύλλετε, ἡ μυκτηρίζετε. μυῆν γὰρ τὸ τὰ χεῖλι πρὸς ἀλλήλα συνάγειν.
132. παρατεμεῖν θ' ἥμισυ : Πρὸς τὸ παρ' αὐτῆς εἰρημένον.
133. ἀλλ' ἄλλ' ὅτι βούλει : Ἄλλο κέλευε, μὴ μέντοι δίχα συνουσίας ἡμᾶς εἶναι.
135. οὐδὲν γὰρ οἶον : Ἀντὶ τοῦ κοιλῶν. οὕτως Ἀττικοί.
138. οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν : Ἀντὶ τοῦ οὐ ματαίως, ἀλλὰ δικαίως. εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρὸ ταῦτα συντείνειν ἐκθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκᾶφην.
139. οὐδὲν γὰρ ἐσμέν πλὴν Ποσειδῶν : Ἀντὶ τοῦ πλὴν τῷ βουλομένῳ μίγνυσθαι. ὁ γὰρ Ποσειδῶν κατὰ τινὰς λαβῶν εἰς σκᾶφος Μελανίπτην συνῆλθεν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κυλινδομένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μὴδὲν νοεῖν ἀνερχομένων. (ὁ δὲ νοῦς οὐδὲν ἐσμέν, εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίχτειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πηλεῖαν.)
140. σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ : Τῇ Λαμπίτῳ λέγει.
143. γυναῖκας ὑπνῶν : Κοιμᾶσθαι. Ἀττικὸν τὸ ὑπνῶν. τὸ γὰρ κοινὸν ὑπνοῦν.
145. μόνη τούτων γυνή : Μόνη γυνὴ δυναμένη μηχανὴν εὐρεῖν.
146. εἰ δ' ὡς μάλιστα ἀπεγοίμεθα : Εἰ δ' ἀπεγοίμεθα τοῦ πέους, διὰ τοῦτο εἰρήνη γενήσεται; — τὸ ἀπέχεσθαι τῆς τῶν ἀνδρῶν συνουσίας. R. Bar.
148. νῆ τῷ θεῷ : Τὴν Κόρην καὶ Δήμητρα λέγει, ὡς Ἀττικῇ.
149. (ἐντετριμμένοι : Καλλωπισθεῖσαι, τὰς ὄψεις τριβεῖσαι.)
150. τοῖς ἀμοργίνοις : Οἱ μὲν χρώματος εἶδος τὴν ἀμόργην, οἱ δὲ ἀπὸ νήσου Ἀμοργοῦ τοὺς Ἀμοργίνους χιτῶνας, ὡς τὰ Θηραῖα ἀπὸ Θήρας νήσου.
151. δέλτα : Ἀντὶ τοῦ τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον. τοιοῦτον γὰρ τὸ σχῆμα.
152. πλεκοῦν : Συνουσιάζειν, παρὰ τὸ πλέκεσθαι.
155. ὅγ' ὦν Μενέλαος : Ἡ ἱστορία παρὰ Ἰδύκῳ. (τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Λέσχης ὁ Πυρραῖος ἐν τῇ μικρᾷ Ἰλιάδι.) καὶ Εὐριπίδης [Androm. 628] « ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μαστὸν ἐκβαλὼν ξίφος, φίλημ' ἐδέξω. »
- μῆλα πᾶ : Τούς μαστοὺς μῆλα φησίν.
157. ἦν ἀφίως : Ἐὰν παρίδωσιν οἱ ἄνδρες. R.
158. (τὸ τοῦ Φερεκράτους : Ἐὰν ἡμᾶς παρίδωσιν οἱ ἄνδρες, τότε πάλιν ἐξεῖται ὀλισθοῖς χρῆσασθαι, καὶ ἀποδέρειν τὰ ἀποδεδαρμένα σκύτη. Φερεκράτης ἐν δράματι εἶπε τοῦτο, ἐνθεν τάσσεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων αὐθὺς ἐφ' οἷς πεπόνθασιν.)
- κύνα δέρειν : Σχῆμά ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. ἐν δὲ τοῖς σωζομένοις (Φερεκράτους) τοῦ κωμικοῦ τοῦτο οὐχ εὐρίσκεται.
159. (τὰ μεμιμημένα : Ἐπεὶ τῇ ὀλισθῷ χρῶνται ἀντὶ τοῦ αἰδοῖου. φυλαρία φησὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων. λέγει δὲ τὰ εἰρημένα Φερεκράτους.)
160. εἰς τὸ δωμάτιον : Εἰς τὸ κοιτώνιον.
162. παρέχειν χρῆ : Συνουσιάζειν δηλονότι. τουτέστιν οὐκ ἐκ προαιρέσεως, ἀλλ' ἄνευ ἡθονῆς.
165. ἀπεροῦσιν : Ἀπαγορεύουσιν καὶ παύσονται τοῦ πολέμου.
166. συμφέρῃ : Ἀντὶ τοῦ ἀρμόζηται.
170. Ἀσαναίων : Ἀθηναίων.
- ρυχάχeton : Τὸν θόρυβον καὶ συρφετόν.
171. μὴ πλαδοῖν : (Μὴ παραφρονεῖν.) μὴ πολεμεῖν, μὴ πλησιάζειν.
173. οὐχ ἄς σποδᾶς : Οὐκ ἂν ἄγοιεν εἰρήνην οἱ Ἀθηναῖοι, ἔως ἂν ὁθαλασσοκρατῶσιν καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον ἢ παρὰ τῇ θεῇ ἐν τῇ ἀγορῇ. καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀπέχειτο χίλια τέλαντα. (ἤρξαντο οὖν κινεῖν αὐτὰ ἐπὶ Καλλίου ἀρχοντος, ἐφ' οὗ εἰσῆλθη τὸ δράμα, ὡς φησὶ Φιλόχορος ἐν Ἀποθίδι.)
- σποδᾶς : Ἀντὶ τοῦ σπουδᾶς.
175. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εἰ παρεσκευασμένοι : Τὸ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς θεοῦ.
179. θύειν δοκούσας : Προσποιουμένας θύειν.
180. πάντα γ' ἔροι : Πάντα ὃ' ἔροι καλῶς. καὶ τάδε γὰρ ἂν λέγεις καλῶς ἔχει.
183. ὡς ὁμιώμεθα : Ἀντὶ τοῦ ὅπως ὁμώσωμεν.
184. Σκύθαινα : Τὴν ὑπερήτιν λέγει. Σκύθας γὰρ

καὶ τοξότας ἐκάλουν τοὺς δημοσίους ὑπηρέτας ἀπὸ τῆς ἀρχαίας χρήσεως.

188. (ὥσπερ φασὶν Αἰσχύλος ποτέ : Παρὰ τὰ ἐν Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτ' ἐπὶ Θήβαις [42]

ἄνδρες γὰρ ἐπὶ θαύροι λοχαγέται
ταυροσφαγούντες εἰς μελάνδετον σάκος.)

189. μηλοσφαγούσας : Ἀντὶ τοῦ ταυροσφαγούσας μηλοσφαγούσας εἶπεν. εἰ μὴ ἄρα μῆλα πάντα τὰ τετραπόδα.

191. εἰ λευκὸν ποθεν ἵππον : Πρὸς τὸ αἰδοῖον παίζει τὸ λευκὸν ἵππον. λευκὸν μὲν, ὅτι φάλης τὸ αἰδοῖον λέγεται, φάλιον δὲ τὸ λευκὸν ἵππον δέ, ἐπεὶ καὶ κέλης λέγεται. ἡ παίζει κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἀμαζόνων. γυναῖκες γὰρ οὖσαι λευκοὺς ἵππους ἔθουν.

195. κύλικα μεγάλην ὑπτίαν : Παίζει. ἐπεὶ καὶ ἡ ἀσπίς ὑπτία τίθεται.

196. Θάσιον οἴνου σταμνίον : Ἐπεικῶς λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ Θάσια κεράμια σταμνία.

197. μὴ ἵπγειν ὕδωρ : Δέον εἰπεῖν, μὴ λύειν τὴν εἰρήνην, εἶπε μὴ ἐπιγείν ὕδωρ, ἀλλ' ἄκρατον πιεῖν, εἰς μέλην κοιμωδῶν τὰς γυναῖκας.

200. κεραμέων στος : Ὡς μεγάλης οὔσης τῆς κύλικος παίζει.

202. τοῦ κάπρου : Ἀντὶ τοῦ αἰδοίου. ἐπειδὴ οἱ θμύνοντες εἰδῶσιν ἐφάπτεσθαι τοῦ ἱερείου.

205. κάποπτειζεῖ : Ἀπορρεῖ. ταῦτα δὲ λέγει μιμουμένη τοὺς θυσασκούς. (τουτέστι τοὺς ἱερεῖς). ταῦτα γὰρ ἐπέλεγον τοῖς θύμασιν εὐφημίας χάριν.

206. ἥδ' προσόξει. R.

208. καὶ τὴν Ἀρροδίτην : Ἐπεὶ ἡ θμύνουσα πρώτη ἐμελλε καὶ πρώτη πιεῖν, τοῦτο φησιν, ὅτι κλήρω πᾶσαι ἔλχων. ἐμπεδύσατε. ἀσφαλίσате.

216. ὑπολύεσθαι μου τὰ γόνατα : Εἰρηκυῖα τὸν ἕνα στίχον μνησθεῖσα ὅτι χωρίζεται τοῦ ἀνδρός, λέγει τὸ ὑπολύεσθαι μου τὰ γόνατα. ταῦτα τῆς μίας θμύνουσα, τῆς Λυσιστράτης προβαλλομένης τὸν ὄρκον.

217. ἀταυρώτῃ διάξω : Οἷον ἀγνὴ καὶ ἄμικτος. ταῦρον γὰρ τὸ αἰδοῖον λέγουσιν. ἄξευκτος γάμου καὶ ἄζυγῆς. καὶ βοῶπις ἡ Ἥρα καὶ Ζυγία καὶ Γαμηλία. ἐπεὶ οἱ ταῦροι κατωφερεῖς.

221. (ἐπιτυρῇ : Ἐπικαυθῇ καὶ πυρωθῇ ἐπ' ἐμοί.)

227. κακῶς παρεξίω : Συνουσιάζει αὐτῷ δηλονότι, (καὶ οὐ συντερηθήσομαι).

229. τὰ Περσικά : Εἰδὸς ὑποδήματος. ἐκ δὲ τούτου τοὺς πόδας οὐκ ἀναιτῶν, ἐν τῇ στέγῃ συνουσιάζουσα.

231. οὐ στήσσομαι λέαινα : Ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. στήμα δὲ ἐστὶν ἀκθλαστον καὶ ἐταιρικόν. τυρόκηστις δὲ (ἡ) μάχισσα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχηρῶν ἐλεπράννινοι λέοντες γλύφονται ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύσιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἐστῶτες γλύφονται. λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἐπὶ ἀνδρὶ στήσσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

233. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῆ φυλάττουσα. R. Bar.

237. ἐρωτηματικῶς λέγει. R.

238. καθάρισαι : Οἷον καύσαι, καθιερώσω. τὸ μέρος, ὃ φίλη : Καταλείψομαι μέρος, ὅπως ἡ φίλη ἐντεῦθεν ἀρξῆται.

240. τίς ἂ ὁλολυγὰ : Ὀλολυξασῶν τῶν ἐν ἀκροπόλει γυναικῶν (τοῦτο λέγει).

244. τασδί δ' ὁμήρους : Τὰ ἐν συνθέσει διδόμενα ἐνέχυρα ὁμήρους ἐκάλουν.

τασδί : Τὰς θεραπαῖνας φησί.

245. τῇ ἀκροπόλει φησί. R.

246. συνεμβάλλωμεν : Συνέλθωμεν αὐταῖς, ὥστε τοὺς μογλοὺς τοῦ ναοῦ βαλεῖν.

247. ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν. R.

250. ὡς ἀνοῖξαι τὰς πύλας : Ἐπὶ τῷ ποιῆσαι εἰς ῥήνην.

252. ἀντὶ τοῦ μάτην. R.

253. ἄμαχοι : Ἀκαταμάχητοι καὶ δεσναί.

χορὸς ἀνδρῶν γερόντων : Ἡ Στρυμόδαρος.

262. ἔχειν βρέτας : Κατέχειν τὸ ἄγιον βρέτας τῆς Ἀθηνᾶς.

263. λαθεῖν : Ἀντὶ τοῦ καταλαθεῖν.

265. πακτοῦν : Κλείειν, ἀσφαλίζεισθαι.

266. Φιλοῦργε : Ἐάν τῃ Φιλοῦργε ὡς πανοῦργε, ὄνομα κύριον. ἐάν δὲ ὀζυτόνως, ἐπίθετον.

267. τὰ στελέχη τῶν ξύλων. R.

268. ἐνεστήσαντο : Ἐκριναν ποιῆσαι.

269. σωρεύσαντες. R. Bar.

270. ὑπὸ ψήφου μίξ : Ἀπὸ μίξ γνώμης καὶ κρίσεως.

τὴν Λύκωνος : Τὴν Ῥοδίαν λέγει οὕτω καλουμένην, τὴν Αὐτολύκου μὲν μητέρα, γυναῖκα δὲ Λύκωνος, ἐπ' αἰσχροῖς κοιμωδομένην. Εὐπολις Πόλεσιν « ὥσπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος ἔρρει πᾶς ἀνὴρ. »

272. ἐγγανούνται : Ἐπεγγελάσονται.

273. Κλεομένης : Λακεδαιμόνιος ὢν στρατηγός, ἐπιστρατεύσας τῇ Ἀττικῇ μετὰ τινων Ἀθηναίων ἐπὶ τυραννίδι, τὴν ἀκρόπολιν κατέσχε. πολιορκηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀφελθεὶς ὑπόσπονδος, ἀπὶ οἴκαδε πάλιν Ἐλευσίνα κατέσχε. τῶν δὲ μετὰ Κλεομένης Ἐλευσίνα κατασχόντων Ἀθηναῖοι τὰς οἰκίας κατέσκαψαν καὶ τὰς οὐσίας ἐδήμευσαν, αὐτῶν δὲ θάνατον ἐφηρίσαντο. καὶ ἀναγράφαντες εἰς στήλην χαλκῇ ἔστησαν ἐν πόλει παρὰ τὸν ἀρχαῖον νεών.

275. ἀψάλακτος : Ἀπαθής, ἀτιμώρητος.

276. Λακωνικὸν πνέων : Ἰσχυρόν. ἡ τὰ Λακωνῶν φρονών.

277. παραδοὺς ἐμοί : Τῷ δήμῳ τὰ ὅπλα παραδοὺς.

279. ἀπαράτιλτος : Ἀντὶ τοῦ δασύς καὶ ἄκροσμος τὰς τρίχας.

282. ἐφ' ἐπτακαίδεκα ἀσπίδας : Ὅτι τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον, (καὶ αὐτὸς πάλιν Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις

ἰστασθ' ἐφεξῆς πάντας ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.)

ἐπὶ τᾷσιν ἐπτακαίδεκα καθεύδων, ὥστε τὸ βῆθος τῆς φρουρᾶς ἐπτακαίδεκα κατέχειν ἀσπίδας.

283. τασθὶ δὲ τὰς Εὐριπίδης : Τὰς γυναῖκας. μισογυνίας γὰρ ὁ Εὐριπίδης καὶ πολλὰ κατ' αὐτῶν λέγων.

5 284. τοιμήματος : Ἐκείνου περιγενομένην, τῶν δὲ γυναικῶν τοῦ τοιμήματος οὐ περιγένομαι ;

285. μή νυν : Ἀντὶ τοῦ μή ὀψ. τρώπαιον δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τὸ κατὰ Περσῶν. (ἡ γὰρ Μαραθὼν τῆς Τετραπόλεως μέρος. τὰ δὲ λοιπὰ Οἰνῶν, Προβάλινθος, Τρι- 10 κόρυθος.)

286. ἀλλ' αὐτὸ γὰρ μοι τῆς ὁδοῦ : Ἀντὶ τοῦ πλησίον γεγόναμεν τῆς ἀκροπόλεως. καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ μεταξὺ ὁλίγος τόπος δολιπόλεμος.

288. τὸ σιμόν, οἱ σπουδὴν ἔχω : (Τὸ πρὸς τὴν ἀκρό- 15 πολιν.) τὸ σιμόν ὄνομα χωρίου περὶ τὴν ἀκρόπολιν. (τὸ σιμόν) ἀντὶ τοῦ πρόσαντες. ἡ ὄνομα χωρίου. (καὶ ἐν Βαβυλωνίοις « μέσῃν ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν. » καὶ Πλάτων ἐν Νίκαις

τοῦτ' προσκαθῆναι τὸ σιμόν δεῖ.)

20 289. ἐξαμπεύσομεν : Τὸ τῷ ἔλκοντι ζεύγει βοηθεῖν ἀμπεύειν λέγεται. καὶ ἀμπρον τὸ διῆκον σχοινίον. ἐξαμπεύσομεν : Ἐλξόμεν τὸ ξύλον τοῦτο ἄνευ ὄνου.

291. ἐξιπώκατον : Θλίβουσιν, ἢ ἐθλίψατον. τὸ ξύλω 25 δούκως.

293. φουσητόν : Ἐν χύτρᾳ πῦρ εἶχον δι' ἀνθρώπων.

294. μή μ' ἀποσθεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ : Μὴ μετὰ τὸ διελθεῖν τὴν ὁδὸν σθεσθῇ.

φῦ φῦ : Φουσῇ τῷ στόματι. (τοῦτο δὲ παρεπι- 30 γραφῇ.)

298. τὸ ὀφθαλμῷ δάκνει : Δάκνει μου τοὺς ὀφθαλμοὺς ὥσπερ κύων. παρὰ τὰς λήμας δὲ τὸ Λήμιον πέ- 35 παιγεν. ἔστι δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν, Λήμιον κακὸν, παρὰ τὰς Λημνιάδας γυναῖκας.

299. (Λήμιον τὸ πῦρ : Ἀντὶ τοῦ πάνυ γενναῖον. ἢ ἀπὸ τῶν Λημνίων γυναικῶν, πορνῶν οὖσων. ἢ ἀπὸ τῶν καμίνων τοῦ Ἱππασίου.)

300. πάσῃ μηχανῇ : Ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον.

301. (ἔθρουκε τὰς λήμας : Λήμας νῦν τοὺς ὀφθαλ- 40 μούς. ἔστι δὲ κυρίως ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἀκαθαρσία.)

302. σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν : Ὡς πρὸς τινὰ λέγει.

304. φῦ φῦ : Φουσᾷ πάλιν.

307. εἰ τὼ μὲν ξύλω : Δουκῶς πάλιν τὸ ξύλω. λέγει δὲ ἂ ἐβάσταζε ξύλα.

308. τὸν φανὸν ἐγκαταθέντες : Φανὸν μὲν πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκευάζον εἰς ἕξαψιν, ὡς καὶ ἐν Λημνιάσι φησί.

309. κριθόν : Δίκην κριθῶν. κριθὸς γὰρ χαλκοῦν μηχανήμα, ὃ τοῖς τείγξει προσφέρουσιν οἱ βάρβαροι.

312. φεῦ τοῦ καπνοῦ : Ὑπὸ τοῦ καπνοῦ ἀδικούμε- 50 νος τοῦτ' ὤφει.

313. τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν : Δίδυμος καὶ Κρα- 55 τερός φασὶ ταῦτα αἰνίττεσθαι εἰς Φρύνιχον τὸν Στρα-

τωνίδου. ἐκακοθησάτο γὰρ πρὸς τὸν δῆμον ἐν Σάμῳ στρατηγῶν ὥστε ἐψηφίσαντο κατ' αὐτοῦ ὁ δῆμος δη- 5 μόσια εἶναι τὰ Φρύνιχου χρήματα καὶ τῆς θεοῦ τὸ δέ- 5 κατον μέρος, καὶ τὴν οἰκίαν κατεσκάφθαι αὐτοῦ. καὶ ἄλλα πολλὰ κατ' αὐτοῦ ἔγραψεν ἐν στήλῃ χαλκῇ. καὶ 5 ἐν Βατράχοις [689]

καὶ τις ἡμαρτε σφαλεῖς τι Φρύνιχου παλίσμασιν.

Ἄλλως. οἱ ἐν Σάμῳ στρατηγούντες ἐδυστύχησαν πάνυ. λέγει οὖν, τίς ἐκείνων συλλάβοιτο τοῦ ξύλου, ἵνα πλέον 10 δυστυχήσῃ.

314. ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν βράχιν : Ὡς ἀποθέμενος λέ- 15 γει τὰ ξύλα.

317. ζυγγενοῦ : Σύνελθε.

ἐν πόλει : Ἐν τῇ ἀκροπόλει.

318. θέσθαι τρώπαιον ἡμᾶς : Κατὰ τῶν γυναικῶν. 15

320. ὥσπερ πυρὸς καομένου : Γυναῖκές τινες ὑδρο- 20 φοροῦσαι παρακλεῖσονται ἀλλήλαις. αἱ δὲ λοιπαὶ εἰ- 20 σιν ἐν τῇ ἀκροπόλει.

321. πέτου πέτου : Νῦν ἐστὶν ἡμιχόριον τὸ λέγον ἐκ 25 γυναικῶν εἰσερχομένων ἄνωθεν, ἵνα καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν 20 καταχέωσιν ἄνωθεν. τὸ δὲ ἄλλο ἡμιχόριον ἐξ ἀνδρῶν κάτωθεν ἐπερχομένων ταῖς ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς πολιор- 25 κίαν.

πέτου, πέτου Νικοδίκη : Ὀνόματα γυναικῶν τῶν 25 ἐν τῇ ἀκροπόλει.

323. λείπει περὶ. R.

326. μῶν ὑστερόπους : Μὴ ὑστερον τοῦ καιροῦ ἤλ- 30 θον εἰς τὸ βοηθῆσαι.

327. νῦν : Ἀρτίως.

κνεφαία : Ὀρθρία, ἢ ὀρόματος, ἢ ἐσπερία. 30 ὑδρίαν. R.

329. καὶ πατάγου χυτρείου : Ἀντὶ τοῦ κεραμέου. ἐκ 35 μέρους τὸ πᾶν. οὐ γὰρ χύτραις βάπτουσι. συντρίβεται 35 δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις.

330. ὥσπερ ὁμομένη : Ὁμομένη, στενοχωρουμένη. σπι- 35 γματῖται δὲ δούλαις, ἀπὸ τοῦ στίζεσθαι.

332. ἀραμένη : Ἐπάρασεν τὴν ὑδρίαν.

335. τυρογέροντας : Τετυρωμένους γέροντας.

336. ἔρρειν : Ἐπέρχεται.

στελέχῃ : Ξύλῳ.

337. ὥσπερ βαλανεύοντας : Ὡσπερ βαλανεῖον ὑπο- 40 κύσσοντας.

338. ἐς πόλιν : Εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

ἐς τριτάλαντον βάρος : (Ὡς) τριῶν ταλάντων βάρ- 45 ρος.

341. ἄς ὃ θεά : Πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν εὐχεται.

343. Ἑλλάδα καὶ πολίτας : Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἴδοιμι.

345. πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἔδρας : Τὸν ναόν σου κα- 50 τέλαθον.

349. φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν : Ἀντὶ τοῦ ἐπικουρεῖν 50 ἡμῶν καὶ συσθενύνειν.

350. μοχθηροί. R.

353. μάχεται. R.

354. τί βδύλλεθ' ἡμεῖς : Τί εὐτελίζετε. ἡ φοβεῖσθε καὶ τρέμετε.
357. περικατάζει αὐταῖς τὸ ζύλον. R. Bar.
360. (εἰ νῆ Δία τὰς γνάθους : Εἴ τις ἡπείλησε τύ-
6 πτειν καθάπερ Ἰππῶναξ τὸν Βούπαλον.)
361. ἐκκοκκίω : (Ὅσον αἰματώσω.) ἐκβαλῶ. ἡ με-
ταφορὰ ἀπὸ τῶν βροίων. — ὡς πρὸς τὰς γραίας ὁ τῶν
γερόντων χορός. R.
365. Στρατύλλιδος : Ἀντὶ ἐμοῦ.
- 10 367. βρύκουσα : Ἐσθίουσα, δάκνουσα. — ἐξαμῆσω :
οἶον ἐξανύσω, εἰσῶσω. R.
368. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου : Ὅτι κατὰ γυναικῶν
εἶπε. φησὶ γὰρ
- κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.
- 15 370. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν : Ἵνα
σθέσωμεν τὸ πῦρ.
372. ὦ τύμβε : Ὡς πρὸς γέροντα εἶπεν. ἀντὶ τοῦ ὦ
ταρῆναι ἄξιε. [Hinc adv. 405 nulla scholia in cod. Rav.]
- (376. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὥς ἔχω : Οὐκ οἶδα ἐγὼ εἰ
20 ταύτῃ σε τῇ λαμπάδι ὀπτήσω. κυρίως δὲ σταθεύειν τὸ
μὴ λίαν κατοπτᾶν, ἀλλὰ τῷ πυρὶ ἡσύχως χλιαίνειν τὸ
κρέας. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι [1041] « τὰς σηπίδας σταθεύσω. »
τὸ γὰρ μικρὸν οὖν καίειν σταθεύειν λέγεται.
377. ῥύμμα : Τὸ παρ' ἡμῖν σμῆγμα, ἡ νίτρον.
- 25 ἡ ῥύμμα, ἀντὶ τοῦ ῥύπον.
378. καὶ ταῦτα νυμφικόν : Περὶ γαμηλίων λουτρῶν
Μένανδρος ἐν Κρητί φησι καὶ ἐν Ὑποβολιμαίῳ. ἐκ δὲ
τοῦ ἐναντίου εἰς γέροντα εἶπε νυμφικόν.
379. ἡκούσας αὐτῆς τοῦ θράσους : Πρὸς ἐταῖρον αὐ-
30 τοῦ.
380. ἡλιάζει : Δικααίεις. καὶ Ὅμηρος [II. A, 232]
« νῦν ὕστατα λωβήσαιο. » φωνεύει γὰρ σε.
381. σὸν ἔργον ὦ χελῶε : Τὸ ὕδωρ ἅμα κατὰχέουσι.
ταῖς κλῖπσι δὲ παρακλειούνται.
- 35 382. μῶν θερμὸν ἦν : Ἡ ἐπιγέουσα αὐτοῦ τὸ ὕδωρ
λέγει.
384. ἄρῳ σ' ὅπως : Ποτίζω σε, ἵνα νεάσῃς, εἶπε
γέρων ἦν. τὸ γὰρ ὕδωρ αὖξαι τὰ φυτά.
385. ἀλλ' αὐδὸς εἰμι : Ἐπὶ τοῦ ὕδατος δηλονότι τρέ-
40 μεὶ ὁ γέρων.
386. συγγλιανεῖς : Θερμανεῖς.
387. ἐξέλαμψεν : Ἐφανερώθη ἡ ἀταξία καὶ ἡ κακία
τῶν γυναικῶν. προδοῦλεμα δὲ τάγμα ἐν Ἀθήναις. εἰς
οὖν αὐτῶν ἔρχεται.
- 45 388. χῶ τυμπανισμός : Ὁ βούλεται δηλῶσαι, τοῦτό
ἐστίν, ὅτι οὕτως ἐστίν ὁ τυμπανισμός καὶ ὁ Ἀδωνισμός,
οὗ ἤκουον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. τοῦτο δὲ ἔλεγεν ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ ὁ Δημόστρατος, πλεῖν εἰς Σικελίαν. ἐν δὲ τῷ
αὐτὸν λέγειν γυνὴ τις τὸν Ἀδωνιν ὀργουμένη αἰ αἰ φη-
50 σὶν ὕμνουσα. αὐτῆς δὲ ὀργουμένης ὁ Δημόστρατος, ἔτι
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχων, ἔλεγε καταλέγειν Ζακυνθίων
ὀπλίτας. πάλιν δὲ ἡ γυνὴ ἐν γειτόνων ἐπὶ τοῦ τέγους πε-
- πωκουῖα, ἔλεγε κόπτεσθαι τὸν Ἀδωνιν. ὁ δὲ Δημόστρα-
τος ἐβιάζετο ἐξ αὐτῶν θρυλοῦσθαι καὶ μὴ ἔωσθαι αὐτὸν
δημηγορεῖν.
- Σαθάζιοι : Οἱ ὀργισμοὶ τοῦ Σαθαζίου, ὃν οἱ μὲν
τὸν αὐτὸν τῷ Διονύσῳ ὑπείληφασιν τυχεῖν δὲ τῆς προσ- 6
ηγορίας ταύτης διὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν εὐασμόν.
τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαθάζειν ἔλεγον. ὅτι δὲ εἰς
ἐστὶν ὁ θεὸς Σαθάζιος καὶ Διονύσος πολλοὶ μαρτυροῦσι
κωμικοί.
390. ὁ τ' Ἀδωνισμός : Ἐορτὴν γὰρ ἐπετελοῦν τῷ 10
Ἀδωνίδι αἱ γυναῖκες καὶ κήπους τινὰς εἰς τὰ δώματα
ἀνέφερον. τινὲς δὲ ἐκ τούτου τὸ ὄρῳμα Ἀδωνιαζούσας
ἐπιγράφουσιν οὐ καλῶς. παρὰ πολλοῖς δὲ ὀργιάζονται αἱ
γυναῖκες θεοῦ οὐ δημοτελεῖς οὐδὲ τεταγμένους.
392. πλεῖν εἰς Σικελίαν : Ὡς Σικελίας πολέμουσας 15
αὐτοῖς.
- ἡ γυνή : Ἡ ἐν γειτόνων. L.
394. Ζακυνθίων : Ἦθνος περὶ τὴν Κεφαλληνίαν, σύμ-
μαχον Ἀθηναίων.
395. ἡ δ' ὑποπεπτωκουῖα : Ὁ μὲν κατέλεγεν στρα- 20
τιώτας εἰς πόλεμον, ὁ δὲ ἐπὶ ὀργνυε.
396. ὁ δ' ἐβιάζετο : Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐξηνάγκαζε
τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ὥστε ἐξაკουσθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
τοσούτου ὄντος φόρου τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς δώμασιν.
397. Χολοζύγης : Δημόστρατος Βουζύγης ἔλεγετο, ὃν 25
Χολοζύγην εἶπε διὰ τὸ μεταγρολᾶν. καὶ Εὐπολις δὲ ἐν
Δήμοις ὡς μανιῶδῃ αὐτὸν λέγει
- τί κέρραγας ὥσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος;
καὶ ἄλλοι.
402. ὥσπερ ἐνεουρηκότας : Ἵνα ἀποβάλλωνται τὸ 30
ὑδωρ.
403. τὸν ἄλυκόν : Τὸν θαλάσσιον. τινὲς δὲ ὕπονοῡ-
σιν ἀπὸ πόλεως Πελοποννησίων Ἀλύκου, ἐνθα τιμαῖται
ὁ Ποσειδῶν.
404. ζυμπονηρεώμεθα : Ὅρῶντες αὐτὰς πονηρὰ 35
πραττούσας ἀνεχόμεθα.)
407. οἱ λέγομεν : Οἷτινες ἡμεῖς.
ἐν τῶν δημιουργῶν : Εἰς τὰ τῶν δημιουργῶν.
408. τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσχεύσας : Ἀντὶ τοῦ ὄρμου
Ἀττικῶς. ὡς πρὸς τινὰ ἀπὸ τινος.
410. βάλλανος : Ἡ περόνη. ταῦτα δὲ πάντα εἰς τὸ
κακέμψατον λαμβάνεται.
412. πάσῃ τέχνῃ : Παντὶ τρόπῳ.
413. τὸν βάλλανον : δύο ἐννοίας ἔχει, τοῦ αἰδοῦσι καὶ
τοῦ ψελοῦ. R. Bar.
417. τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸν ζυγόν : Μέρος τοῦ 45
σανδαλίου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ζυγοῦ ὁ δάκτυλος ἀπαλὸς
ὢν πιέζεται θλιβόμενος. νῦν δὲ ἀμφιβόλους εἴρηκεν. ζυ-
γὸς δὲ καλεῖται ὁ περικείμενος τοῖς γυναικεῖσι σανδα-
λίοις ἱμᾶς κατὰ τοὺς δακτύλους πρὸς τὸ συνέχειν ἐξυ- 50
γωμένον τὸν πόδα.
419. (γῆλασον : Πρὸς τὸ κακέμψατον.)
420. (εἰς τοιαυτὰ πράγματα : Εἰς τὰς νῦν ὕβρεις.)

421. ἐκπορίσας : Συλλέξας. πρόβουλοι δὲ πρὸς τοῖσδε
ῥεθρήσαν ἄλλοι κ', εἰσηγησόμενοι τὰ δοκούντα (βέλτι-
στα) τῇ πολιτείᾳ μετὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ συμφορὰν.
422. (κωπῆς : Κωπηλάται) — δέοντος. R.
- 5 426. τί κέχρηνας ὧς οὐστῆνε : Πρὸς τινα (λέγει) τῶν
δημοσίων ὑπηρετῶν.
427. ἀλλ' ἢ καπηλείον σκοπῶν : Ὡς μεθύσω λέγει.
434. (δεῖ : Ἀντὶ τοῦ ὀψέσθαι.)
437. (οὐ ξυναρπάσῃ μέσῃν : Ὡς τοῦ δημοσίου φεύ-
10 γοντος.)
439. νῆ τὴν Πάνδροσον : Θυγατέρες Κέκροπος Πάν-
δροσος καὶ Ἀγραυλῆ. ἐκ τῆς Πανδρόσου δὲ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ
Πάνδροσος καλεῖται.
(ταύτη : Τῇ Αὐστιστράτῃ.)
- 15 443. νῆ τὴν Φωσφόρον : Τὴν Ἄρτεμιν οὕτως ἐκά-
λουν, ἐπεὶ ὀφθαλμοὶ, ἢ αὕτη γὰρ τῇ Ἑκάτῃ. — ἢ ἐπεὶ
καὶ τῇ σελήνῃ ἢ αὕτῃ. R.
444. κύαθον αἰτήσεις : Ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις
οὕτως ὑποπιπασθῇ ὑφ' ἡμῶν. γεμίζουσι γὰρ κύαθον
20 θερμοῦ, καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύ-
ται.
447. νῆ τὴν Ταυροπόλον : (Οὕτω) τὴν Ἄρτεμιν ἐκά-
λουν. τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδορος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐκ-
τίθεσται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὕτω καλοῦσιν ὡς
- 25 Ξενομήδης ἰστορεῖ.
448. ἐκκοκκίω : (Ἀνατιλῶ,) ἀνασπάσω. ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν βροίω. (στενοκοκκύτους δὲ) ἐφ' αἷς στενάζει
τιλλόμενος.
451. (ὦ Σχύθαι : Ὡς ὑπηρετῶν.)
- 30 453. ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι : Παρὰ ταῖς γυναιξὶν
ὑπάρχουσι δ' ὅλοι. τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι καὶ παρὰ Λα-
κεδαιμονίους τέσσαρες ὑπάρχουσι ὅλοι, οἷς κέχρηται ὁ
βασιλεὺς.
(τέτταρες ὅλοι : Ἀργότερον τὰ Λακωνίων ἔοικεν ἐξείρ-
35 γάθαι ὁ ποιητής. ὅλοι γὰρ οὐκ εἰσὶ τέτταρες ἐν Λα-
κεδαιμονίᾳ, ἀλλὰ ε', Ἐδωλός, Σίνις, Ἀρίμας, Πλοῦς,
Μεσσοάγης. ὁ δὲ Θεουκυδίδης [3, 38] ζ' φησὶ, χωρὶς τῶν
Σκιριτῶν.)
457. λεκιθολαχνοπόλιδες : Ὡς γὰρ πωλοῦσι καὶ
40 λάχανα καὶ ὄσπρια.
460. ὡς ἥδη κειμένων αὐτῶν. R.
461. παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε : (Τοῦτο) ὡς τῶν ἀν-
δρῶν πεφευγόντων.
462. οἶμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου : Ἀντὶ τοῦ ἡττῆ-
45 θῆσαν καὶ ἡτύχῃσιν οἱ σύμμαχοί μου.
466. ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾗ : Ἐπαιξε διὰ τὸ φί-
λοινον, ὅτι πίνουσαι παραινέουσιν.
470. κονίας : (Νίτρου, ἢ ῥύπου.) — μὴ κεκοινέ-
μοις ὥστε λοῦσαι. R.
- 50 472. κυλοιδᾶν ἀνάγκη : Τὰ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν
μέρη κοῖλα (οἰδεῖν). καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ [1, 38] « ὀθλὰ
κυλοιδιόντες. » — τὴν ὀμὴν οἰδεῖν. R.
475. ὥσπερ σφραγὶς : Ἀπὸ τῶν μελιτῶν μετενένοχε.
βλῖττειν γὰρ κυρίως τὸ ἐκπιεῖν μελί.
- (βλήττη : Κινήσει, ἐρεθίσει.)
477. τοῖσι κνώδαλοις : Τοῖς θηρίοις. κυρίως δὲ τοῖς
θαλακτίοις. κνώδαλα γὰρ τὰ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενα. κα-
ταχρηστικῶς καὶ Ὀμηρος [Od. p, 317] « κνώδαλον
ὅττι οἰοίτο. »
- 5 483. ἀκρόπολιν ἱερὸν τέμενος : Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατέ-
λαβον.
484. ἀλλ' ἀνέρωτα : Ἀναπαιστικὸν τὸ μέτρον.
485. ἀκωδώνιστον : Ἀπείραστον, ἀβασάνιστον. κω-
δωνίσαι γὰρ τὸ διαπειραθῆναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν 10
περιπολούντων καὶ κώδωσι διαπειρωμένων εἰ ἐργηγό-
ρασιν οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ὑπομνημα-
τισταὶ ἀπὸ τῶν ὀρύγων φασὶ μετῆχθαι τὴν λέξιν. τοὺς
γὰρ ὑπομειναντας τὸν ἥχον τοῦ κώδωνος ἐπιτηδεύεις
ἔχειν πρὸς μάχην. ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ τοὺς ἵππους κώδω- 15
σιν ἐξετάζειν.
487. τὴν πόλιν : Τὴν ἀκρόπολιν.
489. (καὶ τὰλλα γε : Λεῖπει διὰ χρήματα.)
490. ἵνα γὰρ Πείσανδρος : Ὁ γὰρ Πείσανδρος ποτὲ
προεστῆκε τῆς πολιτείας μετὰ Θηραμένους καὶ Φρυ- 20
νίου. κωμωδοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ ὡς δωροδόκον, ὡς καὶ
ἐν Βαθυλωνίῳ Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ καὶ δειλός. ἔστι δὲ
καὶ ἄλλος Πείσανδρος, ὁ Ὀνοκλίνδιος, ὡς Εὐπολὶς δια-
κρίνει τὴν ὁμωνυμίαν ἐν Μαριχῇ.
493. διζῶς, ὑμῖν. R.
- 25 499. (ὡς σωθήσει κἂν μὴ βούλῃ : Τὸ ὡς προσέλαβεν
ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ μὴν. διὸ τὸ γ.)
501. καὶ μὴ δέομαι : Καὶ εἰ μὴ δέομαι σωθῆναι.
506. σαυτῇ κρώσας : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων
τῶν δυσκοινώνιστων.
- 30 509. οὐκ ἡρέκατέ γ' ἡμᾶς : (Τὸ) σχῆμα Ἀττικόν. —
ὡς τὸ ἐνοχλῶ. R.
511. κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους : Τὸ ἐξῆς, ἐγινώ-
σκομεν ὑμᾶς κακῶς βουλευσαμένους.
512. εἴτ' ἀλγοῦσαι τᾶνδ' ὀθεν : Τὴν μὲν καρδίαν λυ- 35
πούμεναι, γελῶσαι δέ.
513. τί βεβούλευται : Τὸ ἐξῆς, τί βεβούλευται (ἐν)
τῷ δήμῳ.
514. τί δέ σοι τοῦτ' ἤδ' ὅς ἀνὴρ : Ἐφη ἀνὴρ τις. καὶ
ἐπὶ πλήθους τοῦτο ἐχρῶντο καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσε- 40
νικοῦ, ὡς τὸ ὦ τᾶν.
519. εἰ μὴ τὸν στήμονα : Εἰ μὴ εὐρεθείης, φησὶ,
νῆθουσα τὸν στήμονα. (τὸ δὲ νῆσι) ἀντὶ τοῦ νήσεις.
520. πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει : Παρὰ τὸ Ὀμη-
ρικοῦ [Il. Z, 492].
- 45 521. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ : Λεῖπει ἔφη. οὐκ
ἔστι πολέμιος ἐν τῇ χώρᾳ. μὰ Δί' οὐ δὴθ', ἑτερός τις
ἔφη. ἢ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀττικῇ λόγου ἄξιος ἡμῖν.
Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἄλλος τις ἔφη, οὐ μὰ τὸν Δία οὐκ
ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει.
- 50 526. ποῖ γὰρ : Ἀντὶ τοῦ πότε γάρ.
530. καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούση : Καλύμματα φο-
ροῦσιν, ἐπειδὴ παρηγσία οὐκ ἔχουσι καὶ πόλιν φυλάτ-
τουσιν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τῆς τριχὺς κυριεύουσιν.

καλυμμα : Κόσμιον περὶ τὴν κεφαλὴν.

531. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμποδίων σοι : Εἰς τὸ σιωπῆσαι.

536. ἐξωμένους ὡς γυνή. R.

537. κυήμους τρώγων : Ἡ δικάζων, ἵνα μὴ κοιμη-
5 0ῃς. γέρονι γὰρ εἶ.

539. αἰρεσθ', ὡς γυναῖκες : (Ἀναχωρήσατε ἀπὸ τῶν
καλιπίδων. ταῦτα λέγουσι διὰ μέσου ἑως τοῦ προσώπου
Λυσιστράτης.) — εἰσάγει αὐτὰς ὀργουμένας ἐν τῇ σκηνῇ.
παρκαλεῦνται γὰρ ἀλλήλαις αἱ ὑδροφόροι τῶν καλι-
10 ὶδων ἀναχωρῆσαι, ὅπως ἐν τῷ μέρει ὀργήσωνται. R.

542. οὔτε τὰ γόνατα κόπος : Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὰ γόνατά
μου ἔλαθε καματηρὸς πόνος.

543. ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι : Πᾶν πρᾶγμα ποιῆσαι
πανταχού.

548. ἀρετὴ φρόνιμος : Ἀντὶ τοῦ φρονίμη.

549. ἀλλ' ὦ τηθῶν : Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας,
τηθίδας δὲ τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἢ μητρὸς (ἀδελ-
φάς). τήθας δὲ καὶ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ καὶ ὅστροα θα-
λάσσια. (καὶ) Ὅμηρος [II. II, 747] « πολλοὺς ἂν κο-
20 ρέσειεν ἄνθρωπος δὲ τήθεα διφῶν. » ἀκαλήφρας δὲ λέγουσι
μὲν καὶ τὰς θαλάσσιαις, λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀ-
ττικοί. καὶ κνίδη μὲν ὅσον ἀπαλή ἐστίν, ἐπὶ δὲ σῆχ' τὰς
μητέρας, τούτεστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφρη
λέγεται. ἀκαλήφρας οὖν τὰς γράϊας ἐκάλεσαν, ἐπειδὴ στερ-
25 ραὶ ἦσαν καὶ γενναῖαι. καὶ γὰρ τὸ φυτᾶριον δάκνει. ἐπεὶ
οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδῶν. μητριδίδας δὲ λέγουσι
τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφρης·
δάκνουσι δὲ αὐταί. τοιαῦται γὰρ ἦσαν καὶ αἱ γράϊαι
δριμεῖται.

30 μητριδῶν ἀκαληρῶν : Δριμυτάτων. — λείπει παῖ-
δες. R.

550. καὶ μὴ τέγγεσθε : Ἀντὶ τοῦ βλάπτεσθε καὶ με-
ταβλήθητε. ἔτι γὰρ κρατοῦμεν τῶν ἀνδρῶν. ἀλλήλαις
δὲ παρκαλεῖσθαι.

35 553. κατ' ἐντέλῃ τέττανον : Παράσχη τὴν τάσιν τοῦ
αἰδούλου. ὅταν γὰρ στῇ (τὸ αἰδούον), ὡς βόπαλον γίνε-
ται.

556. ἀγοράζοντας : Ἐν (τῇ) ἀγορᾷ διατρίβοντας.
τινὰ δὲ τὸ « νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην » τοῦ προβούλου,
40 ἢ κατ' εἰρωνεύειν. τινὰ δὲ καὶ συνάπτουσιν (αὐτὸ) τοῖς
ὀπίσω. (γυτῖραι δὲ καὶ λαχάνους ἀντὶ τοῦ) γυτροπω-
λίοις καὶ λαχανοπωλίοις.

558. Κορύβαντες : Ἐνιοὶ τοὺς Κούρητας καὶ Κορύ-
βαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν. ἦσαν δὲ Δίδας τροφεῖς
45 οὔτοι καὶ φύλακες. τινὲς δὲ αὐτοὺς δέχα φασίν, ἄλλοι δὲ
ἐννέα. ἦσαν δὲ τῆς Ῥέας παῖδες.

562. εἰς τὸν γαλκὸν ἐμβαλλόμενον : Εἰς γαλκὴν πε-
ρικεφαλαίαν. (λέκισθος δὲ, ἐπεὶ ἔοικε λεκίσθῳ ὄρῳ.)

563. πέλτην : Ἀσπίδα.

50 564. ἐδεῖσκετο : Ἐφρόβει.
ἰσχυρόπωλιν : Ἰσχυρὴν μὴ ἔχουσαν.
δρυπέτεις : Τὰς ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθείσας ἐλαί-
ας φασὶ δρυπέτεις. νῦν δὲ ἐπὶ τῶν ἰσχυδῶν.

566. φαύλους πάνυ : Εὐχερῶς.

567. κλωστήρ : Νῦν τὸ νῆμα κλωστήρ.

575. τὴν οἰσπωτήν : Τοῦ ἐρίου ὁ ῥύπος οἰσπωτῇ
λέγεται. καὶ Κρατῖνος Διονυσιαλεξάνδρῳ « οὐκ, ἀλλὰ
« βόλιτα γλωρὰ κῶσπώτην πατεῖν. »

576. τοὺς τριβόλους : Τοὺς μοχλητροὺς. ἔστι δὲ ἄκων- 5
θῶδες φυτὸν.

577. συνισταμένους : Συμπεπλεγμένους καὶ πιλοῦν-
τας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων· ὥσπερ γὰρ πολλὰκις τὸ
ἕτερον τῷ ἐτέρῳ κολλᾷται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν
αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως, φησὶν, ἐπὶ τῶν κεκολλημέ- 10
νων ταῖς ἀρχαῖς ὁρμῖτε ἀποχωρίζειν, καὶ εὖνοιαν πρὸς
ἀλλήλους ἔχειν ἅμα.

συνισταμένους : Συνηγούρους.

καὶ πιλοῦντας : Τοὺς θλίβοντας εἰς τὴν πολιτείαν
ἐαυτοῦς.

578. ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι : Ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ἄρχειν.
τούτεστιν ἐνδύνοντας ἑαυτοὺς καὶ συναθροισμένους,
καὶ θλίβοντας εἰς τὴν πολιτείαν. τῶν γὰρ ἐρίων οἱ
μαλλοὶ ἔχουσι τὰς κορυφὰς πεπιλημένας, καὶ ἐπὶ
πιλῶσι, διαλύεται ὁ μαλλός. πρὸς ἑκάτερον οὖν καὶ 20
τὰς κορυφὰς πεπιλημένας τοῦ ἐρίου ἐν τῷ πόκῳ, καὶ
τὰς κεφαλὰς τῶν πονηρῶν καὶ συνισταμένων τοῖς πρά-
γμασι (διαλύσαι χρῆ).

τὰς κεφαλὰς : Ὡς τὰ ἄκρα τῶν ἐρίων.

581. καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι : Αἱ γὰρ γυναῖκες 25
ἐργαζόμεναι ἄρ' ἑκάστου ἐρίου λαμβάνουσιν ἐν τι καὶ
μιγνύουσιν ἄλλους. — ἕκαστον γὰρ τῶν ἐρίων χωρίζε-
ται καὶ ὑπερὸν πάντα μίγνυται. R.

(ἐγκαταμίξαι : Ἐπιτίμους ποιῆσαι.)

582. ἀντὶ τῆς πόλεως. R.

583. κατάγματα : Τὰ τῶν ἐρίων κατασπάσματα
οὕτω ἐκάλουν.

586. τολύπην : Συναγωγὴν.

587. καὶ τολυπεύειν : Ὡς ἐπὶ τῶν ἐρίων. ἐπέμεινε
τῇ τροπῇ.

589. πλεῖν ἢ διπλοῦν : Τὸ ἐντελὲς πλεόν. πλεόν, 35
φησὶν, ἢ διπλοῦν τὸν πόλεμον φέρομεν, γεννώμεν τὰ
παιδιά.

590. μὴ μνησικακήσης : Ἀντὶ τοῦ μὴ μνησθῆς τῶν
κακῶν λέγουσα ὅτι τοὺς παῖδας ἔτι νεωτέρους ὄντας 40
ἐκπέμπουσιν εἰς πόλεμον.

592. καὶ θήμέτερον : Ἀντὶ τοῦ τὸ καθ' ἡμᾶς.

593. περὶ τῶν δὲ κορῶν : Κορῶν περισπωμένως.
οὐκ ἔστι γὰρ τριγενές.

597. ὀττευομένη : Ἀντὶ τοῦ κληδονιζομένη, περὶ 45
γάμου χρησιμωδοῦμένη. αἱ γὰρ χῆραι συνεχῶς μαν-
τεύονται πότε γαμηθήσονται.

599. ἀποθνήσκεις : Ὡς πρόβουλε.

600. χωρίον ἐστί : Εἰς τὸ ὑποδέξασθαι σου τὸ σῶ-
μα· οἷον ἔστι τόπος οὗ τεθήσει.

601. μελιτοῦτταν : Ἡ μελιτοῦττα ἐδίδοτο τοῖς νε-
χροῖς, ὡς εἰς τὸν Κέρβερον, καὶ ὁλόθς μισθός τῇ
πορθεῖ, καὶ στέφανος ὡς τὸν βίον διηγωνισμένους.
καὶ δημάζω : Γράφεται καὶ δὴ μάζω. δημάζω ἀντὶ

τοῦ παίζω. παρ' ὁ καὶ τὸ δημοῦσθαι. κάλλιον (δὲ οὐ-
τως). ὅσον οὕτω μᾶζω μελιτοῦτταν.

603. καὶ ταυτασί : Τὰς ταινίας, ἅς τοῖς νεκροῖς
ἐπεμπον οἱ φίλοι. ἐν ἄλλῃ δὲ εὐρον, τὰς δραχμάς, εἰς
6 μισθὸν τῇ πορθμεί.

605. τίνος δεῖ. R.

607. σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι : Τὸν Χάρωνα ἀηλον-
ότι ἀναπλεῖν.

609. τοῖς προβούλοις : Τοῖς ἄλλοις δηλονότι τοῖς κ'
10 τοῖς ἐκ τῆς συναρχίας. οὐ γὰρ ἔστιν εἰς δὲ πρόβουλος.

610. ὡς ἔγω : Βεβρεγμένον.

611. ὅτ' οὐχὶ προϋθέμεσθ' αὖ : Τοὺς νεκροὺς γὰρ οἱ
ἀρχαῖοι προσέθεσαν πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἐκόπτοντο.

612. ἀλλ' ἐς τρίτην : Ἐπειδὴ τῇ τρίτῃ τὸ τῶν νε-
15 κρῶν ἄριστον ἐκφέρεται.

613. τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα : Ἀντὶ τοῦ τὰ τρίτα
σου ποιούμενα.

615. ἀλλ' ἐπαποδουμέθ' : Ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν.

616. ὅζειν ταδὶ μειζόνων : Τὰ τῶν γυναικῶν πρά-
20 γματα.

619. τῆς Ἰππίου τυραννίδος : Τεσσάρων ὄντων τῶν
Πεισιστρατιδῶν, εἰκότως τοῦ Ἰππίου μόνου ἐξημενόμε-
σαν. πρεσβύτατος γὰρ ἦν οὗτος τῶν ἄλλων καὶ τὴν
τυραννίδα ὑπέθετο, καθάπερ Θουκυδίδης [6, 51] φησί.
25 κατέσχε δὲ ἡ τυραννὶς ἐπὶ ἑτῇ γ', οἱ δὲ δ', Ἡρόδοτος
δὲ ς'. Ἄλλως. οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησε τοὺς
Ἀθηναίους κατωνάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνήθωσι προ-
ενεγκεῖν τὰς γεῖρας. τοῦτον δὲ κατέλυσαν οἱ Λακεδαι-
μόνιοι.

622. ἐς Κλεισθένης : Ἐπεὶ οὗτος γυναικώδης ὁ
Κλεισθένης καὶ ὡς γυναικῶν συναθροισμένων παρ'
αὐτοῦ.

624. τὰ χρήμαθ' ἡμῶν : Τὰ ἐν ἀκροπόλει.

629. λύκῳ κεχηγότι : Ὡς περ οὐδεὶς δύναται πι-
35 στεῦσαι λύκῳ χαίνοντι. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην
χαίνοντων. (ἡ ἐπὶ τῶν ἀλλότρια ἀπαρζώντων.) ὃν γὰρ
τρόπον λύκοις οὐκ ἔστι πίστις, οὐδὲ τούτοις.

630. ἀλλὰ ταῦθ' ὕψην : Ἀλλ', ὡς ἄνδρες, ταῦτα
ἐποίησαν αἱ γυναῖκες ἵνα τυραννήσωσιν.

632. ἐν μύρτου κλαδί : (Ἀντὶ τοῦ κλάδῳ, κατὰ με-
ταπλασμόν. Ἄλλως.) πρὸς τὸ κοιμήσθαι, ὅτι ἐκ τοῦ
σκολιῦ ἔστιν ὅτι ἐν μυρσίῳ κλάδῳ τὸ ζῖφος φορέσο-
μεν, ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ
ἀπὸ τῶν μυρσίνων κλάδων τὰ ζῖζα ἀνασπᾶσαντες τὸν
45 τύραννον κατέβησαν.

633. ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὁπλοῖς : (Ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ
ἀγορᾷ διατρέψω μετὰ Ἀριστογείτονος.) — ἀντὶ τοῦ
ἐγγύς. R.

634. γίνεται : Λαίπει βοηθός. R. L.

635. γλευάζει ὅτι καὶ αὐτοὶ γέροντες. R.

636. οὐ γὰρ εἰσιόντας : Ἀπὸ τῶν πληγῶν τῶν παρ'
ἡμῶν ἀλλοίως γενήσῃ. R. L.

642. ἡρρηγόρου : Οἱ μὲν διὰ τοῦ α, ἀρρηγορία,
ἐπειδὴ τὰ ἄρρητα ἐν κίσταις ἔφερον τῇ θεῷ αἱ παρθε-

νοι. οἱ δὲ διὰ τοῦ ε ἔρρηγορία. τῇ γὰρ Ἑρσῇ πομπεύ-
ουσι, τῇ Κέκροπος θυγατρὶ, ὡς ἱστορεῖ Ἰστρος.

643. εἴτ' ἀλετρίς ἡ : Ἡ ἀντὶ τοῦ ἦν, ὑπῆρχον. γί-
νονται δὲ τινες τῶν εὔ γεγονοῦν ἀλετρίδες τῇ θεῷ
παρθένοι, αἵτινες τὰ εἰς τὴν θυσίαν πόπανα ἀλοῦσι· 5
καὶ ἔστιν ἐντιμον τοῦτο. ἦσαν δὲ καὶ ἱεροὶ μυλῶνες.

ἡ : Ἐὰ καὶ κατὰ συναίρεσιν ἡ.

644. οὐσα τ' ἀρχηγέτι : Τῇ δεσποίνῃ Ἀρτέμιδι, ἡ
Δήμητρι.

645. ἄρκτος ἡ Βραυρωνίος : (Ἄρκτον μιμούμεναι 10
τὸ μυστήριον ἐξετέλουν. αἱ ἀρκετεύμεναι δὲ τῇ θεῷ
κροκωτὸν ἡμιένουντο, καὶ συνετέλουν τὴν θυσίαν τῇ
Βραυρωνίᾳ Ἀρτέμιδι καὶ τῇ Μουνυγίᾳ, ἐπιλεγόμεναι
παρθένοι, οὕτε πρεσβύτεραι δέκα ἔτων οὐτ' ἐλάττους
πέντε. ἐπετέλουν δὲ τὴν θυσίαν αἱ κόραι ἐκμειλισσόμε- 15
ναι τὴν θεόν, ἐπειδὴ λιμῷ περιπεπτώκασιν οἱ Ἀθηναῖοι,
ἄρκτον ἡμέραν ἀνρηκότες τῇ θεῇ. οἱ δὲ τὰ περὶ τὴν
Ἱφιγένειαν ἐν Βραυρωνίᾳ φασίν, οὐκ ἐν Αὐλίδι. Εὐφο-
ρίων

Ἀρχίαλον Βραυρῶνα κενήριον Ἱφιγενείας.

20

δοκεῖ δὲ Ἀγαμέμνων σφαγιάσαι τὴν Ἱφιγένειαν ἐν
Βραυρωνίᾳ, οὐκ ἐν Αὐλίδι. καὶ ἄρκτον ἀντ' αὐτῆς οὐκ
ἔλαφον φονεῦσθαι. θθεν μυστήριον ἄγουσιν αὐτῇ.
(Ἄλλως.) ἄρκτος τις δοθεῖσα εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος
ἡμερώθη. ποτὲ οὖν μία τις παρθένος ἔπαιξε πρὸς αὐτῇ, 25
καὶ ἐξύσθη ἡ ὄψις αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἄρκτου. καὶ λυπηθεῖς
ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ἀνέειλε τὴν ἄρκτον. ἡ δὲ Ἄρτεμις ὀρ-
γισθεῖσα ἐκέλευσε παρθένον πᾶσαν μιμησάσθαι τὴν
ἄρκτον πρὸ τοῦ γάμου, καὶ περιέπειν τὸ ἱερὸν κροκω-
τὸν ἱμάτιον φοροῦσαν. καὶ τοῦτο ἀρκετεύεσθαι ἐλέγετο. 30
— οἱ δὲ καὶ λοιμώδῃ νόσον τοὺς Ἀθηναίους ἐμπεσείν.
καὶ ὁ θεὸς εἶπεν λύσειν τῶν κακῶν ἔσσεσθαι, ἐν τῆς τε-
λευτησάσης ἄρκτου ποινὰς ἀρκετεύειν τὰς ἑαυτῶν παρ-
θένας ἀναγκάσωσι. δηλωθέντος δὲ τοῦ χρησμοῦ τοῖς
Ἀθηναίοις, ἐψηφίσαντο μὴ πρότερον συνοικίεσθαι 35
ἀνδρὶ παρθένον, εἰ μὴ ἀρκετεύσειεν τῇ θεῷ. R.

646. κἀκνηφόρου ποτ' οὔσα : Ταῖς πομπαῖς ἐκα-
νηφόρου αἱ παρθένοι. ἐφόρου δὲ καὶ λοπάδας τινὰς
δοχορύσους.

647. ἔχουσ' ἰσχύδων ὀρμαθόν : Οὕτως ἐπόμενον 40
καὶ ὀρμαθοὺς ἔχουσαι τῶν ἰσχύδων.

651. τοῦράνου γὰρ μοι μέτεστιν : Τοῦ ἐράνου φησὶ
μετέχω. ἄνδρας γὰρ εἰσφέρει εἰς τοῦτο, καθὼς τίκτουσιν
ἄνδρας αἱ γυναῖκες. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψή-
φισμα, ὅστε ἔκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς 45
τὰ κοινὰ χρήματα.

τοῦράνου : Τοῦτό φησιν ὅτι τρέφομεν τοὺς πολεμοῦν-
τας. R. L.

εἰσφέρω : Ἀντὶ τοῦ γενεῶν.

653. τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶνον ἐκ τῶν Μη- 50
δικῶν : Ὡς αὐτῶν τὰ Μηδικὰ χρήματα δαπανησάν-
των. — παρέταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις
εἰ ἐπὶ τοὺς βαρβάρους πολεμοῖεν. R.

654. (εἴτ' ἀναλώσαντες : Τὸ εἴτα παρέλκει.)

656. ἄρα γρυκτόν ἐστιν : Ἄρα γρύξαι ὀφείλετε, ἢ παρηρησίαν ἄγειν. ἀψήκτω δὲ ἀκαταμάκτω, ἢ σκληρῶ καὶ ἀμαλάκτω. κοθόρνω δὲ τῷ υποδήματι.

660. καπιδιώσειν μοι δοκεῖ : Ἀντὶ τοῦ προσθήκην σχήσειν.

663. τὴν ἐξωμίδα : Εὐτελὲς ἱμάτιον.

664. ἐντεθριῶσθαι : Ἐντετυλίχθαι, ἐσκευάσθαι. με-
τενήκεται δὲ ἀπὸ τοῦ λεγομένου θρίου σκευάσματος,
10 ὃ ἐν σύκου φύλλοις εἰλεῖται.

665. λυκόποδες : Λυκόποδας ἐκάλουν, ὡς μὲν Ἀρι-
στοτελής, τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους. τοὺς γὰρ
ἀκμαζόντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ
ἐβάλλον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντὸς εἴ-
15 χον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι περιεκαλυμμένους,
ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. τινὲς δὲ λυ-
κόποδας, διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον
λύκον. (ὃ δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη τοὺς νῦν λεγομένους
Ἕλλησιωνίδας. οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἱπ-
20 πῆαν τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισιστρατιδας ἐτείχισαν
τὸ Λειψύδριον.)

666. Λειψύδριον : Χωρίον τῆς Ἀττικῆς περὶ τὴν
Πάρνηθον, εἰς δὲ συνήλθον τινες ἐκ τοῦ ἄστεος, ὡς φη-
σιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

667. ὅτ' ἦμεν ἐπὶ : Λεῖπει νεώτεροι.

669. κἀναπερῶσαι : Ἐλαφρύνασθαι καὶ ἀνθῆσαι.

673. λιπαρῆς χειρουργίας : Ἀντὶ τοῦ τολμῆς. λι-
παρῆς ἔλεγον τὸ προσεχῆς, ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. φη-
σὶν οὖν ὅτι οὐκ ἀφείχονται προσεχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες.

675. Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος θυγάτηρ τὸ γένος Ἐρε-
σία, ἥτις συνεμάχησε Ξέρξῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ
ἱκανῶς ἠνδραγαθήσεν.

676. διαγράφω τοὺς ἱππέας : Περιαιρῶ, ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν δικαζόντων, οἱ ἐχάρασσαν τοὺς κατεγνω-
35 σμένους. (ἐκ δὲ τούτου εὐτελεῖς ἡγήσομαι αὐτούς.) νικη-
θῆσονται γὰρ ὑπὸ τῶν γυναικῶν.

677. κάποχον : Τουτέστι δυνάμενον ἐποχεῖσθαι. —
παίζει δὲ πρὸς τὴν συνουσίαν.

679. ἃς Μίκων ἔγραψε : Ποικίλῃ στοᾷ Ἀθήνησιν
40 οὕτω λεγομένη διὰ τὴν ἐνοῦσαν γραφὴν. ἐνθα πεποίη-
κεν ὁ Μίκων τῶν Ἀμαζόνων τὴν μάχην. ἦν δὲ Φανό-
χου υἱὸς, Ἀθηναῖος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Μίκων εἰς πε-
νίαν κοιμωδούμενος.

680. τὸν κύφωνα λέγει. R.

682. ζωπυρήσεις : Ἀντὶ τοῦ ἀνεγείρῃς.

683. λύσω τὴν ἑμαυτῆς ὕν : Ἐν τὴν φύσιν λέγει,
τὴν ὀργὴν.

684. καὶ ποιήσω τήμερον : Ποιήσω σε θερόμενον
ἐπικαλεῖσθαι εἰς βοήθειαν τοὺς ἀημότας.

685. πεκτούμενον : Τυλλόμενον, ξεόμενον.

687. ἀλλὰ γῆμιές, ὧ γυναῖκες : Μιμοῦνται τοὺς
τῶν ἀνδρῶν λόγους.

688. ὡς ἄν : Ὅπως ἄν.

τυποῶν ὠργισμένων : Πάνυ ὠργισμένων.

SCHOL. ARISTOPH.

690. ἵνα μήποτε φάγῃ : Ἴνα μὴ εἰς ὄραν ἔλθῃ.
παίζει δὲ ἀπὸ τῶν εὐτελῶν. ἵνα μὴ δικάσῃ μηδὲ
πολεμήσῃ. εἰς γὰρ τὸν πόλεμον φέρουσι σκόροδα. οἱ δὲ
δικασταὶ τρώγουσι κυάμους, ἵνα μὴ κοιμηθῶσιν. ὅθεν
[Eq. 41] « κυαμοτρῶξ, ἀκρόχολος. »

694. (ὕπεργολῶ γάρ : Διὰ μέσου τὸ ὑπεργολῶ γάρ.)

695. αἰετὸν τίκοντα : Λεῖπει τὸ ὤς. παροιμία, ἥς
μémνηται καὶ ἐν Εἰρήνῃ [133]. τὰ γὰρ ὤς τῶν αἰετῶν οἱ
κάνθαροι κυλόντες διαφθεύουσιν. — ἐπεὶ τοὺς καν-
θάρους οἱ αἰετοὶ ἀναλέγονται. R. L.

697. Ἰσμηνία : Ὀνομα γυναικός.

698. οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ : Οἱ γὰρ γέροντες
αἰεὶ ἐψηφίζοντο καλεῖν οὐκ εἰς τὴν πράκτεον καὶ τί μὴ.

700. παιγνίαν : Ἐορτήν.

701. λείπει ταῖς ἐμαῖς. R. τὴν ἐταίραν : Τὸ χ (ἐν- 15
ταῦθα) ὅτι τὴν γυναῖκα ἐταίραν εἶπεν ὡς ἐταῖρον τὸν
συνήθη καὶ φίλον.

702. ἐκ Βοιωτῶν ἔγγελον : Παρὰ προσδοκίαν, πέ-
παιχεν. ἐν γὰρ τῇ Κωπαιδὶ λίμνῃ μέγισται ἐγγέλεις
(γίνονται).

703. διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα : Τὰ ψηφίσματα κω-
λύοντα.

706. ἄνασσα πράγους : Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

707. γυνὴ πρὸς Λυσιστράτην. R.

713. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν : Ἐξ Εὐριπίδου.

715. ἥ βράχιστον τοῦ λόγου : Ἀντὶ τοῦ ἵνα συντό-
μωις εἴπω.

719. ἱκανή. R.

720. διαλέγουσαν : Διορύττουσαν. κακεμφάτως.

721. ἥ τοῦ Πανός ἐστι ταῦτιον : Ὅπου. ἐν τῇ 30
ἀκροπόλει ἱερὸν ἐστὶ τοῦ Πανός.

722. κατελυσπωμένην : Εἰλυσπᾶσθαι κυρίως τὸ
ἐπὶ γῆς ἔρπειν, ὥσπερ οἱ ὄφεις καὶ οἱ σκύωλκες. (ἀπὸ
τοῦ εἰλεῖν καὶ σπᾶσθαι. τροχιλία δὲ ἐστὶν ὁ τροχὸς τοῦ
ζύλου τοῦ φρέατος, δι' οὗ ἰμῶσι. δεδήλωται δὲ περὶ 35
τούτου καὶ ἐν Ὀλκάσι.)

723. τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μέαν : Παρ' ὅσον τὸ ὄρνεον
θερμὸν εἰς συνουσίαν.

725. ἐς Ὀρσιλόχου γῆς : Ὀρσιλόχος πορνοβοσκὸς
καὶ μοιγρὸς, καὶ ἐπὶ θηλύτῃ κοιμωδείται.

729. ἐριά μοι Μιλήσια : Ὡς τῆς Μιλήτου καλὰ
ἐχούσης ἔρια.

730. ὑπὸ τῶν σέων : (Τῶν) σῆτων. πρὸς τὴν κλίσιν
δὲ τῶν σέων ὅτι ἀπὸ τῆς σεὺς εὐθείας.

732. ὅσον διαπετάσασα : Διαπετάσασα τὰ ἔρια. εἰς 45
τὸ κακέμψατον δὲ αἰνιττεται.

734. ἦν τούτου δέη : Τοῦ ἀπολέσθαι. (ἦ) κἂν δέη
ἀπελθεῖν, καὶ χρήξεις μὴ ἀπέλθῃς.

735. τῆς ἀμόργιδος : Τῆς λινοκαλάμης. ἔστι δὲ ἡ
ἄμοργις ὅμιον ἀλεπίστῳ λίνῳ. περιλεπίζουσι δὲ αὐτὸ 50
καὶ ἐργάζονται. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτὸν, ὑπὲρ τὴν
βύσσον, ἣ τὴν κάρπασον. ἥμα δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀν-
δρείου αἰδοίου παίζει, ὅτι καὶ βάμμα γίνεται ἐξ αὐτῆς
ἐρυθρόν.

736. (αὐτὸ ἡτέρα : Αὕτη ἄλλη τῆς ἄλλης κακίων.)
 737. τὴν ἄλοπον : Ἀλέπιστον καὶ ἀκάθαρτον. πρὸς τὴν ὑπόνοιαν.
 738. (χωρεῖ πάλιν δεῦρο : Ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν.)
 5 739. ἐγὼ δ' ἀποδείρασα : Ἀποπλύνασα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ κακέμψαν.
 743. ἔως ἂν εἰς ὄσιον : Ἀντὶ τοῦ εἰς βέβηλον καὶ μὴ ἱερὸν, ἀλλ' ὄσιον εἰς τοκετόν. ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἦσαν. παρθένος δὲ ἡ θεός. περιεφαλαίαν εἶχεν ὥστε
 10 δοκεῖν κύειν.
 746. ὡς τὴν μαῖαν : Ἀντὶ τοῦ ὡς πρός.
 748. ἄρρεν παιδίον : Ἀπτομένη τῆς γαστρός αὐτῆς τοῦτο φησί.
 755. εἰσδᾶσα ταύτην ὥσπερ : Ὅτι ἐν κοιλάμασι
 15 τίκτουςιν.
 757. οὐδ' ἀμυρδρόμια : Δέον παιδίου, εἶπε κυνῆς. κυνῆν γὰρ εἶχε προσποιουμένη κύειν. ἀμυρδρόμια δὲ ἡ δεκάτη ἡμέρα τῶν τικτομένων παιδίων, ἐν ᾗ τὰ ὀνόματα αὐτοῖς τιθεῖσι περιδραχμόντες κειμένοις.
 20 758. οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει : Ἐν τῇ ἀκροπόλει. τοῦτο δὲ ἑτέρα γυνὴ φησιν.
 759. ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον : Τὸν ἱερὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς, τὸν φύλακα τοῦ ναοῦ.
 762. τῶν ταρατευμάτων : Τῶν προφάσεων καὶ
 25 πλασμάτων.
 763. ἡμᾶς δ' οὐκ οἶσι : Οὐ νομίζεις κακείνους ποθεῖν ἡμᾶς.
 770. χελιδόνες : Αἱ γυναῖκες δηλονότι. χρησμός.
 771. φαλήτων : Τῶν μορίων.
 30 772. τὰ δ' ὑπέρτερα νεότερα : Τὰ ἐπικρατέστερα εὐτελέστερα ποιῇσει, τοὺς ἀνδράς δηλονότι.
 773. ἐπάνω καταχειρισμέθα : Ἐρωτᾷ ἐπάνω τοῦ αἰδοίου. κακεμψάτως δὲ ἐδῆξατο.
 774. (δικαῖωσι : Διχῶς ἀποστῶσι.)
 35 776. καταπυγώνεστερον : Μαλακώτερον καὶ πορνικώτερον τῶν χελιδόνων, τουτέστι τῶν γυναικῶν.
 785. (ἦν νεανίσκος Μειλανίων : Μήποτε παρὰ τὴν ἱστορίαν εἶρηκεν. οὐ γὰρ Μειλανίων ἔφευγε μᾶλλον, ἀλλ' ἡ Ἀταλάντη. ἐπίτηδες δὲ τοῦτο ὁ τῶν ἀνδρῶν
 40 χορὸς ἱστορεῖ.)
 789. ἐλαγοθήρα : Ἐκυνηγέτει, λαγούς ἐθήρα.
 790. πλεξάμενος ἄρκυς : Εἶδος δικτύου. λῖνα κυνηγετικά.
 795. κατὰ κοινῷ τὸ μισοῦμεν τὰς γυναῖκας.
 45 796. οἱ σῶφρονες : Ἐσμέν, βδελυττόμεθα.
 798. κρίμμιον τ' ἄρ' οὐκ εἶδ' : Οἷον κλαύσει καὶ χωρὶς κρομμύων. ἡ κατὰ τὸ εἰρημένον ἄνω, ἵνα μήποτε φάγη σκόροδα καὶ κυάμους μέλανας. ἡ δὲ θακρῦεις καὶ χωρὶς τοῦ κρίμμιον ἐσθίειν. ἡ οὐ πολεμήσεις.
 50 799. τὸ σκέλος ἡ τὸ αἰδοῖον. R.
 800. οἷον τιλθήση. R.
 801. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν : Δύο Μυρωνίδαι ἦσαν, ὡς ἐν ταῖς Ἐκκλησιαζούσαις [308] δεδῆλωται. ἐνθάδε τοίνυν μέμνηται τοῦ ἐν Οἰνοφύτοις νικήσαντος.
 802. μελάμπυγός τε : Τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναῖκα κώδεις ἐκωμωδούν.
 804. ὡς δὲ Φορμίον : Φορμίον, στρατηγὸς, σφόδρα εὐδόκιμος, Ἀσωπίου υἱός. ὡς τριγύδης δὲ καὶ αὐτός καὶ μελαίνας πυγὰς ἔχων ἐκωμωδεῖτο.
 5 807. τῷ Μελανίονι : Σοὶ τῷ γέροντι.
 808. Τίμων ἦν τις : Τίμων οὗτος ἦν ὁ λεγόμενος μισάνθρωπος, ὃν φησι Νεάνθης ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χυλὸν γενέσθαι, μὴ προσείμενον δὲ ἱατροὺς ἀποθανεῖν σπέντα. καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ τὸν τάφον ἄβα-
 10 τον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περικραχέντα, ἐν δὲ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Ζωστήρα καὶ Σούνιον φερούσῃ.
 809. ἀντὶ τοῦ ἀβάτος καὶ ἀστατος. R. — αἰδύρους ἀβάτοιςιν : Οἷον ἀκάνθασι τετριχωμένους, σκληροῦς. Ἄλλως. σκόλοφι καὶ παττάλοις ἡσυχασμένοις.
 15 810. τὸ πρόσωπον περιειργασμένος : Ἀντὶ τοῦ σκυθρωπός.
 811. ἀπορρώς : Διὰ τὴν μισάνθρωπίαν.
 815. πολλὰ καταρασάμενος : Ἐπεικῆς ἦν καὶ ἔφευγε τοὺς πονηρούς.
 20 817. ὡς εἰ ἡμεῖς ὑμᾶς.
 821. κατ' ἐρώτησιν.
 822. ἡ εἰρωνεία φησὶν, ἡ ἀληθὺς ἐροθήθη.
 823. λακτίσω.
 824. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
 25 826. ὅτι ἀπεψιλωμένον φησί.
 832. μαινόμενον τῷ ἔρωτι.
 834. τουτέστι τῆς αὐτῆς δόξῃ καὶ διανοίας.
 835. Χλόης Δημήτρος ἱερὸν ἐν ἀκροπόλει, ἐν ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι θύουσι μηνὸς Θαργηλιώνος, ὡς Φιλόχορός 30 φησιν ἐν 5.
 838. κοιμῶδ' ἐκινῆσιν ὡς κατωφερῇ εἰς συνουσίαν. ἦν δὲ διθυραμβοποιός.
 839. πέπαιγεν παρὰ τὸ κινεῖν.
 840. παραλογίζεσθαι καὶ τὰ τὰ τὴν παρακολουθοῦντα 35 πλὴν ὧν συνωμοσάμεθα μὴ ποιεῖν, τουτέστι συνουσιά ζειν.
 841. εἰς ἣν ὠμόσαμεν.
 844. σύν σοι ὀπτήσω τῷ ἔρωτι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρεῶν.
 40 847. λείπει τὸ ἐγγύς.
 ὁ ἐντὸς τῶν φυλασσοῦν γυναικῶν.
 849. ἐν ἡμέρᾳ σκοποῦσα.
 852. παίζει πρὸς τὸ πέος ὡς ἀπὸ δῆμου τινός. ἡ ἵνα διαβάλῃ αὐτὸν ξένον καὶ Θράκῃ.
 45 855. διαπαίζει τὰς γυναῖκας ὡς ἐρώσας τοῦ κινεῖν. διὰ στόματος.
 857. ἀντὶ τοῦ φυλαττέσθαι.
 861. ἐν ἐρωτήσῃ.
 862. τὸ αἰδοῖον δεῖκνυσιν.
 50 863. ἡ ἀργύριον ἡ μερίδα.
 864. ἀπὸ τοῦ τείχους κατελθοῦσα ὅπου ἐφύλασσαν αἱ ἡμεροσκόποι.

873. τὸ πλήρες αὐτόσε οὐ καταθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως.
876. οὐδενὸς γρήζων. ὑπὸ τοῦ ἔρωτος δηλονότι.
877. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπέλθης.
878. πρὸς τὸν παῖδα λέγει.
881. οἷον ἄτρωτον ἀπὸ τῆς θηλῆς τοῦ μαστοῦ. μὴ θηλασθῆν.
883. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ παιδίον.
886. πολεινότερον, πραότερον.
887. ἀλαζονικῶς θρύπτεται. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ βρενθίου μύρου.
888. τὸ ἐντελὲς θῆτά ἐστιν.
889. διὰ τὸ ὠραῖον αὐτοῦ.
890. τῇ μαμμῇ : Ἀντὶ τοῦ ἐμοί.
893. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι : Ὡς αὐτοῦ ἀπτομένου αὐτῆς αἰσχυρῶς.
896. ὀλίγον μέλει σοι : Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον μέλει σοι.
- τῆς κρόκης φορομένης : Διαφορομένης, διασπω-
20 μένης.
898. ἀνοργιάστὰ σοι : Ἀτέλεστά σοι. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργιάσας τῇ Ἀφροδίτῃ.
900. πρὸς Λάκωνας. R.
903. νῦν δ' ἀπομύμοκα : Ἀντὶ τοῦ ὀρκωμοσίαν πρὸς
25 τὰς γυναικῶν πεποίχηκα.
- ἀπομύμοκα : Πρὸς σέ. L.
905. καί τοι σ' οὐκ ἐρῶ : Οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον.
907. ἐναντίον τοῦ παιδίου : Οὐκ ἀποτόμως παραι-
30 τεῖται, ἀλλὰ διὰ προφάσεως πλειονοῦ ἐρεθίζει. — ἔνοι-
μήθης. R.
908. ὦ Μανῆ : Οἰκέτης δὲ Μανῆς.
911. ὅπου τὸ Πανὸς καλόν : Ἐπεὶ ἔρωτικὸς δὲ Πάν. πλησίον δὲ τοῦ Πανείου ἡ Κλεψύδρα ἦν κρήνη.
913. λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ : Ἐν τῇ ἀκροπόλει
35 ἦν κρήνη ἡ Κλεψύδρα, πρότερον Ἐμπεδὼν λεγομένη. ὠνομάσθη δὲ Κλεψύδρα, διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν. ἔχει δὲ τὰς ῥύσεις ὑπὸ γῆν, φέρουσα εἰς τὸν Φλεγρεώδη λειμῶνα. — εἰς τὴν ἀκρόπολιν. R.
917. μὰ τὸν Ἀπόλλω : Οὐκ ἔστιν ὄρκος γυναικῶν.
920. καγὼ 'κδύομαι : Λεῖπει τὸ ἱμάτιον.
923. αἰσχυρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε : Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐπι-
τόνου. λείπει γὰρ ἡ ἐπί. δηλοῖ δὲ ἐπὶ ὀέρματος. (καί)
Ὁμηρος [Od. M, 423] « ἐπίτονος βέβλητο. »
925. καὶ δὴ 'κδύομαι : Λεῖπει τὸ ἱμάτιον.
928. Ἡρακλῆς ξενίζεται : Παροιμία ἐπὶ τῶν βρα-
δυνότων. οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρακλέα βραδύ-
νουσιν. ἀδηφάγος γὰρ ὁ ἦρως.
929. ἀνιστάς ἀναπήδησον : Ἰνα προσκεφάλαιον αὐτῷ
50 θῇ.
930. ἅπαντα ὀῆτα : Κατ' ἐρώτησιν.
933. σισύραν οὐκ ἔχεις : Διφθέραν, ἱμάτιον πυκνόν. ἀκναπτον ἱμάτιον καὶ παχὺ ἡ σισύρα.
936. ἄνθρωπος ἐπιτρέψει με : Ἀντὶ τοῦ ἡ γυνὴ ἡ ἄνθρωπος (εἶπε).
937. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε : Τὸ αἰδοῖον δεῖκνυσι. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἀπήνητες.
943. εἰ μὴ διατριπτικόν γε : Παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναθάλλῃσθαι. ὅσον διατρίβῃς γέμον καὶ βραδυτῆ-
τος· ἐπεὶ καὶ τριδόμενα ἔνια τῶν μύρων ἡδῶι γίνεται. (ἄμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβὴν λέγει.)
944. τάλαιν· ἐγώ : Τοῦτο φησὶν ἵνα πάλιν ἀπέλθῃ. (οὐ τὸ Σύριον.) Ῥόδιον δὲ μύρον τὸ ἀπὸ τῆς Ῥόδου· δ 10 καλοῦμεν ἡμεῖς ῥόδιον.
947. τὸν ἀλάθαστρον : Τὴν μυροθήκην. ἀλλ' ἕτερον ἔχω : Τὸ αἰδοῖον φησι.
948. μὴ μοι φέρε : Τοῦ μύρου.
951. σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ : Τοῦτο εἰρηκυῖα ἡ 15 γυνὴ ἅπεισι.
952. ἀπολώλεκέ με : Ὁ ἀνὴρ ἀπελθούσης τῆς γυναικὸς ὀδύρεται.
953. κάποδεῖρας' οἴχεται : Εἰς τὸ αἰσχυρόν.
955. ψευθεῖς : Ἀντὶ τοῦ ἀπατηθεῖς.
956. πῶς ταύτην παιδοτροφῆσω : Ὡς θυγατρὸς αὐτῆς ἐπομένης. κακαιμφάτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοῖου δύναται ἀκούεσθαι.
957. ποῦ κυναλώπηξ : (Ὁ Φιλόστρατος.) καὶ ἀλλα-
χοῦ [Eq. 1069] « Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ. » ὡς πορ-
25 νοδοσχοῦ ὄντος τοῦ Φιλοστράτου. βούλεται δὲ τίτην μισθώσασθαι, ἵνα θρέψῃ τὸ παιδίον.
962. ποῖος γὰρ ἡ νεερὸς ἀντίσχοι : Πῶς δυνήσῃ στυτὸν ἐπισχεῖν, οὕτως ἡρεθισμένος.
963. ποῖα ψυγῇ : Παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας « ποῖα 30 λιβάδες, ποῖα σειρήν; »
- ποῖος ἂν ὄρρος : Ἀντὶ τοῦ πρωκτός.
966. τοὺς ὄρθρους : Ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ὄρθροις.
973. θωμοῦς : Σιωρὸς ζύλων. θωμοὶ δὲ λέγονται οἱ τῶν πυρῶν σωροί. τυφῶς δὲ ἡ ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς
35 γῆς συστροφῇ, πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν αἶρα.
974. μεγάλω τυφῷ : Μεγάλω καύσωνι.
980. πᾶ τᾶν Ἀσανῶν : Ἀντὶ τοῦ ποῦ τῶν Ἀθηναίων ἐστὶν ἡ γεροσύνη, τουτέστιν ἡ ἐκκλησία, καὶ ἡ σύνο-
δος. διατεταμένος δὲ ᾤλθεν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ποῦ εἰσι καὶ 40 οἱ πρυτάνεις, οἷς θέλω τι νέον εἰπεῖν.
982. Κονίσταλος : Δαίμων πριαπώδης ὁ Κονίσταλος· ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι.
983. ὦ κυρσάνει : (Ἀντὶ τοῦ ὦ νεανία, ὦ ἔφηβε. ἡ) ἀντὶ τοῦ εὐτελέστατε. κυρσὸς γὰρ εὐτελὲς λάρχων. 45
985. κάπειτα δόρυ δῆτα : Διὰ τὸ τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ μέγα εἶναι, ἐξέτεινε τὰ ἱμάτια τῇ χειρὶ. δ δὲ εἶπε δόρυ ἔχεις.
986. (οὐ τὸν Δία : Οὐ μὰ τὸν Δία.)
988. (παλῆος γὰρ νῆ τὸν Κάστορα : Ὡς περ τὸ πῆγα-
50 νον ἔνιοι ἀραιρέσει τοῦ π ἡγανον λέγουσιν, οὕτως ἐν-
ταῦθα κατὰ τὸ ἐναντίον πλειονάζει τὸ π. ἡλῆος, ἀλῆος, παλῆος. τουτέστι λῆρος καὶ μάταιος.)

990. μηδ' αὖ πλὰδδείη : Μηδὲ πλησίον γένοιτό μοι
τὸ στυγεῖν.
991. τί δ' ἐστὶ σοι τοῖ : Τὸ αἰδοῖον δεῖκνυσσι.
σχυτάλα Λακωνικά : Ξύλον ἐστὶν εἰς δύο τεμνόμε-
5 νον. καὶ τὸ μὲν ἐν δίδοται τῷ στρατηγῷ ἐξερχομένῳ,
τὸ δὲ ἄλλο κείται ἐν τῇ πόλει.
992. εἴπερ γε γ' αὕτη ᾗσι : Καὶ ὁ Ἀθηναῖος δεῖκνυ-
σιν αὐτῇ τὸ ἐκαστοῦ αἰδοῖον.
995. ὁρσά : Ἀντὶ τοῦ ὁρῶ.
- 10 πᾶα, πᾶσα, οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ περὶ παθῶν.
996. Πελλάνας δὲ δεῖ : Ὅνομα γυναικὸς ἐταίρας. ἣν
γὰρ παρ' αὐτοῖς πόρνη Πελλήνη τοῦνομα. ἐπιθυμοῦσιν
οὖν τῆς πόρνης, ἥγουν τῆς πόλεως Πελλήνης. ἀντε-
ποιοῦντο γὰρ αὐτῆς οἱ Λάκωνες.
- 15 997. ἀπὸ τοῦ : Ἀπὸ τίνος.
998. ἀπὸ Πανός : Κατ' ἐρώτησιν.
οὐκ. ἀλλ' ἀρχὴ μὲν : Ὁ νοῦς ἤρξατο τὸ κακὸν τοῦτο
διδόναί ἡμῖν ἡ Λαμπιτώ. οἶδ' δὲ (κατ' αὐτοὺς) ἀντὶ
τοῦ οἶμαι.
- 20 1000. ἅπερ : Ὡσπερ.
ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος : (Ἀφρέσεως. βαλβίδος.) ἀπὸ
μιᾶς ἀφρετρίδας, ἥγουν ἀπὸ ἐνὸς κανόνος καὶ καμπτή-
ρος.
1001. ἀπήλων : Ἀπήλασαν.
- 25 ὑσσάκων : Τῶν γυναικείων μορίων.
1002. ἂν γὰρ τὰν πόλιν : Τὸ τέλειον ἀνά.
1003. ἅπερ : Ὡσπερ.
ἅπερ λυγροφορίοντες : Οἱ γὰρ λυγροφοροῦντες κε-
κύφασι διὰ τὸν ἄνεμον..
- 30 1004. οὔτε τῷ μύρτῳ σίγειν : Οὐδὲ θίγειν τοῦ γυ-
ναικείου μορίου.
1007. τουτὶ τὸ πρῶγμα : Οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν κή-
ρυκα.
1013. πατάομαι : Δραμοῦμαι. πετήσομαι.
- 35 1014. γυναικὸς ἀμαχώτερον : Ἐν ἄλλῃ Κινησίας
ἣν ὁ λέγων.
1019. ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ : Ἀπὸ κοινοῦ βεβαίαν φί-
λην ἔχειν με. καὶ ἐξώθεν ὑπακουστέον τὸ ἔχει.
1020. γυμνὸν ὄνθ' οὕτως : Γυμνὸς γὰρ ἦν.
- 40 1023. καὶ τότ' ἀπεῖδον ἐγὼ : Ἀντὶ τοῦ ἀπεδύσαντο
κατὰ τῶν γυναικῶν.
1024. (εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἶ : Εἴτα οὐ καταγελα-
σθήσῃ.)
1025. τόδε τὸ θηρίον : Τὴν ἐμπίδα.
- 45 1026. ἐξέϊλον : Ἀντὶ τοῦ ἐξέλοιμι.
1027. τοῦτ' ἄρ' ἦν : Ἡ ἐμπίς δηλονότι.
δακτύλιος οὗτος : Δίδωσιν αὐτῇ δακτύλιον, ἵνα ἐξε-
νέγκῃ τὴν ἐμπίδα τοῦ ὀφθαλμοῦ.
1028. ἐκκαλέουσιν : Ἐξένεγκε.
- 50 1032. οὐκ ἐμπίς ἦδ' ἐστὶ Τρικορυσία : Ἐμπίς ζῶον
κῶνωπι παραπλήσιον. ὡς ἐν Τρικορύθῳ πολλῶν ἐμπί-
δων γινομένην. ἐστὶ γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος. ἥ ἐπεὶ
πονηροὶ εἰσιν οἱ Τρικορυσιοί.
1033. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ φρέατα ὀρυττόντων εἰς
βάθος ὡς φρέαρ ἀνὸρυττέν φησι. R.
1037. κολακευτικά. R.
1038. κάστ' ἐκεῖνο τοῦπος : Ἐν παροιμίᾳ τοῦτο ἔλε-
γον « κακὸν γυναικὸς, ἀλλ' ὅμως, ὃ δημόταται, οὐκ ἐστὶν 5
οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. » καὶ Ἡσίοδος [Op. 58] « ἐὼν
κακὸν ἀμφοτραπῶντες. »
1043. οὐ παρασκευαζόμεσθα : Λέγει ὅτι ὃ ἄνδρες οὐ
παρασκευαζόμεσθα εἰπεῖν κακῶς τινὰ, ἀλλὰ μᾶλλον
καλῶς, ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ δὲ ἐστίν. 10
1047. ἱκανὰ γὰρ τὰ κακά : Τὸν πόλεμον λέγουσιν.
ἱκανῶς γὰρ ἐκακοπράγουν ἦδη μετὰ τὰ ἐν Σικελίᾳ.
1049. καὶ τὰ παρακαίμενα : Τὴν τῶν γυναικῶν καὶ
ἀνδρῶν στάσιν λέγει τὰ παρακαίμενα.
1050. λεγέτω τίνος δέεται. R. 15
1053. ἔσω ἡμῖν ἐστίν. R.
1055. κὰν ποτ' εἰρήνῃ φανῇ : Δηλονότι οὐδὲν αὐτοῖς
προήκοντα.
1057. ἀντὶ τοῦ κερδάνῃ. R.
- ἀντὶ τοῦ ἀποδοῖ παρ' ὑπόνοιαν. R. 20
1058. Καρυστίους : Κάρυστος πόλις Εὐβοίας. δια-
βάλλονται δὲ ὡς μοιχοὶ οἱ Καρύστιοι.
1064. ἐν ἄλλῃ γενέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐξεστὶ. R.
1066. τὸ ἐλθεῖν. R.
1071. τοῦτο εἰς γέλωτα εἶπεν. R. 25
1072. παρ' ὑπόνοιαν, δέον ἀνεωχθήσεται. R.
1073. ἔχοντες πώγωνας.
1074. διὰ τὴν τοῦ αἰδοίου ἐξοχὴν. (τοῦτο δὲ φασιν,
ἐπεὶ καθελκόμενα εἶχον τὰ ἱμάτια, ὥστε δόξει ἀγγεῖά
τινα ἔχειν αὐτούς.) τὸ δὲ χοιροκομείον ἔοικε πλεκτὸν 30
ἀγγεῖον εἶναι, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδῆ-
σαντες. νῦν δὲ λέγει τὸν πάτταλον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι
τοὺς χοίρους καὶ τρέφουσιν. ἐπεὶ οὖν ἐντεταμένοι ἦλλον,
ἤκασεν αὐτοὺς παττάλοις.
1078. νευρυνμένη δὲ συμφορά : Τὴν ἔντασιν τοῦ 35
αἰδοίου λέγει. νεῦρον γὰρ (τὸ αἰδοῖον).
1079. χεῖρον φαίνεται : Ἀντὶ τοῦ, χεῖρον τῆς τάσεως
τοῦ Ἑρμοῦ φαίνεται. τουτέστι χεῖρον τέταται τοῦ
Ἑρμοῦ. ἐπειδὴ ὁ Ἑρμῆς πριαπῶδες ἔχει τὸ αἰδοῖον
καὶ ἐντέταται μεγάλως. 40
1080. ὅπα, ὅπου. σέλει, θέλει. ἐλσών, ἐλθών. ἀντὶ
τοῦ, πάντα πράττων τις ἀγέτω ἡμῖν εἰρήνην.
1083. ὥσπερ παλαιστάς : Οἱ γὰρ ἀσχοῦντες παῖδες
συστέλλουσι τὰ ἱμάτια, ὅπως μὴ προστρίβωνται (τὰ
αἰδοῖα) καὶ μινυθῇ τὰ ἱμάτια. τοὺς δὲ Ἀθηναίους λέγει 45
τεταμένους. φαίνονται δὲ οἱ ἀσχοῦντες παῖδες, ὡς μὴ
παρατρίβονται τὰ αἰδοῖα εἰς ὑπόμνησιν (τῆς) συνουσίας
ἀπιστάναι τὰ ἱμάτια ἐκ αὐτῶν.
1085. ἀσχητικὸν τὸ χρῶμα τοῦ νοσήματος : Ἀντὶ τοῦ
μέγα. διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰρήνης εἶπε τοῦ νοσήμα- 50
τος.
1087. δεῖκνυσιν. R.
1088. δυοῖα. R.

1089. σπασμός: Τέτανος. — οί γὰρ σπασμὸν ἔχοντες περὶ τὸν ὀρθρὸν αἰσθόνται σφόδρα. R. Bar.
1090. συγκόπτοντες, τὰ ἱμάτια συστειλλόντες. R.
1092. οὐ Κλεισθένη βινήσομεν: Οὗτος Σιθυρίου παῖς ἐπὶ θηλύτῃ κοιμηδοῦμενος.
1093. εἰ σωφρονεῖτε: Τοῦτο φησὶν εἰ μὴ περιθαλεῖσθε, ἀλλὰ φανερά ἐξετε τὰ αἰδοῖα, ἀκρωτηριάσει τις ὑμᾶς τῶν Ἑρμοκοπίδων. ἐξ οὗ δὴλον ὅτι μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ἀπεγυμνώθησαν φορτικῶς πάνυ.
1094. Ἑρμοκοπίδων: Παρόσον οἱ Ἑρμοκοπίδαι ἤκρωτηρίασαν τοὺς Ἑρμᾶς, ὅτε ἐπὶ Σικελίας ἐμελλον πλεῖν πρὸ ἐτῶν τεσσάρων τῆς καθέσεως τούτου τοῦ δράματος. τὴν δὲ αἰτίαν ταύτην οἱ μὲν τοῖς περὶ Ἀλκιβιάδην προσέγραφον, ὡς Θουκυδίδης· οἱ δὲ Κορινθίους, ὡς Φιλόχορος. μόνον δὲ φησὶν οὐ περικοπῆναι τὸν Ἀνδοκίδου Ἑρμῆν.)
1099. ἄνδρες οἱ Ἑρμοκοπίδαι. ἐκδεδαρμένους, τὰ αἰδοῖα ἀνταεταμένους.
1100. οἱ Βοιωτοὶ πρὸς τοὺς Λάκωνας.
1105. παίζει, μὴ μόνον Λυσιστράτην. παρὰ τὸ λύειν τὸν στρατόν.
κἂν λῆτε: κἂν βούλησθε. διαβάλλει τινά.
1110. τῷ σῷ πόθῳ, τῇ σῇ θέλῃ. ὑγῆς ὄρεόν ἐστιν ἐπιτῆδειον πρὸς τὰς τῶν οὐλῶν κακίας.
1113. μὴ συνόντας ἀλλήλοισι μήτε πείραν ἑαυτῶν δεχομένους· ὀργῶντας, πρὸς εἰρήνην.
1114. ὡς πρὸς τινα ἐξυπηρετουμένην ἦν καλεῖ Διαλαγήν. καὶ ὁλως ἐκ τοῦ μέρους τούτου Λυσιστράτῃ ἢ διαλλαγῇ κέκληται τὸ δῶμα.
1117. ὡς ὀλληρῶν ὄντων τῶν Ἀθηναίων ἐν μάχαις.
1119. σκώπτει αὐτοὺς ὡς μακινομένους ἐπὶ τῷ ἔρωτι. τῆς σάτης, τοῦ αἰδοῦ.
1121. ἂν σοι δῶῃ ἢ τὴν χεῖρα ἢ ἄλλο τι.
1123. ὦ Ἀθηναῖοι.
1125. ὁ στίχος ἐκ σφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.
1127. οὐ πεπαίδευμαι κακῶς.
1129. τοὺς αὐτοὺς θεοὺς τιμῶντες οὐχ ὁμονοοῦμεν ἀλλήλοισι.
1131. τοὺς αὐτοὺς ἀγῶνας ἄγομεν, Ὀλύμπια καὶ Πύθια. Ἄλλως. ἐν Πύλαις ἀντὶ τοῦ ἐν Θερμοπύλαις ἐπεμπον γὰρ εἰς τὴν Πυλαϊκὴν πανήγυριν τοὺς λεγομένους ἱερομνήμονας. ὁλος δίκαιος λέλεκται ἐξ Ἑρεχθέως.
1132. εἰ δέον ἐστὶ μοι μακρολογεῖν.
1133. ὡς τῶν Λακωνίων χρωμένων συμμάχοις βαρ-
θάρους.
1137. εἰς σύμβασιν αὐτοὺς καὶ φίλων προτρεπομένη ἄρχεται τοῦ αὐτοῦς υπομιμνήσκειν ὧν ἦσαν ἐξ ἀλλήλων εὖ πεπονθότες. οἱ μὲν γὰρ Ἀθηναῖοι καταπονοῦμένους αὐτοὺς ὑπὸ Μεσσηνίων διέσωσαν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καθέλλον τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα βοηθοῦντες Ἀθηναίους.
1138. ταῦτα καὶ οἱ συντεταγότες τὰς Ἀθίδας ἱστοροῦσιν περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· ὁ δὲ Φιλόχορος φησι καὶ τὴν ἡγεμονίαν τοὺς Ἀθηναίους λαβεῖν διὰ τὰς καταστρώσας τὴν Λακεδαίμονα συμφοράς.
ὁ στρατηγὸς Λακεδαιμονίων.
1141. σημαίνει ὅτι πόλεμος ἦν αὐτοῖς πρὸς Μεσσηνίους.
1142. σείων μέγα, ὁ Ποσειδῶν. σεισμοὶ γὰρ συγχοῖ ἐγένοντο ὅτε ὁ πόλεμος συνειστέχῃ.
1144. Κίμων, μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἰδ' ἔπει ὕστερον. ταῦτα ἦν ἐπὶ Θεαγενίδου. καὶ γὰρ τοῦ Ταυγέτου τι παρεργάγη καὶ τὸ ὄρεῖον καὶ ἔτερα καὶ οἰκίαι πλείσται, καὶ Μεσσήνιοι ἀποστάντες ἐπολέμουν καὶ οἱ ἐλόντες ἐπέστησαν, ἕως Κίμων ἐλθὼν διὰ τὴν ἱκετηρίαν ἔσωσεν αὐτούς.
1148. ὡς πρὸς γυναῖκα. λέγει δὲ τὴν γῆν τῆς Ἀττικῆς λιπαρὰν εἶναι.
1149. ἀφῆσιν τῆς μέμψεως οἶει.
1152. καὶ γὰρ τῶν Θετταλῶν οἱ πλείστοι ἐδοθήθουν Ἰππίᾳ.
1153. Ἀριστοτέλης φησὶ μετὰ τὸν Ἰππάρχου θάνατον χρησμὸν γενέσθαι τοῖς Λάκωσιν καταλύειν τὴν τυραννίδα, τῆς Πυθίας, ὡς οἱ Ἀλκμαωνίδαι ἐμισθώσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς νέον οἰκοδομεῖν, συνεχῶς τοῦτο χρώσας αὐτοῖς μαντευομένοις, ἕως πρότερον μὲν Ἀγχιμόλιον ἔπεμψαν κατὰ θάλασσαν, ἀποκρουσθέντος δὲ αὐτοῦ ὀργισθέντες οἱ Λάκωνες Κλεομένη τὸν βασιλέα σὺν μείζονι ἐξέπεμψαν στόλῳ, καὶ νικήσας τοὺς Θετταλοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸν Ἰππίαν συνέκλεισεν εἰς τὸ Πελαργικὸν τεῖχος, ἕως οἱ παῖδες τῶν τυραννῶν ἐξόντες ἔβλωσαν.
1157. ἀγαθωτέρων.
1162. ἡμεῖς θέλομεν, ἔάν τις ἡμῖν θελήσῃ ἀποδοῦναι τὸ ἔγκυκλον, τρυτέπει τὴν Πύλον, διὰ τὴν τῶν τευχῶν περιβολήν.
1164. ἀντὶ τοῦ ψηλαφῶμεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν.
1166. ἀντὶ τοῦ οἰκίσωμεν.
1169. ταῦτα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐδόκουν οὐκ ἐπιτηδείους ἔχειν. ἐστὶ δὲ ὁ Ἑρμιῶς κόλπος. λιμὴν ἐστὶν ὑπὸ τῶν Ἑρμιῶντος.
1170. σκέλη τόπος οὕτω καλούμενος τῆς Μεγαρίδος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κακέμψατον, οἱ δὲ τὰ Μεγαρικά τείχη.
1171. ὦ μαινόμενε.
1173. ἀπαλλαγείς τοῦ πολέμου γυμνὸς βούλομαι γεωργεῖν, ἀντὶ τοῦ θέλω τὴν εἰρήνην.
1174. ἀντὶ τοῦ κόπρον ἄγειν πρῶτον, ὡς μὴ εὐποροῦντων αὐτῶν ἀροσίμης γῆς.
1176. ὀρᾶν ταῦτα, τὰ τῆς γεωργίας.
1180. κατ' ἐρώτησιν.
1181. τοῖς ξμοῖς.
τοὺς Καρυστίους ὡς μοιχοὺς κοιμηδοῦσιν. ἦσαν δὲ Ἀθηναίων σύμμαχοι.
1184. ἀντὶ τοῦ ὧν εἶχομεν ἐδεσμάτων ἐν τῇ κίστῃ.
1189. ἀποκοπή ἐστὶ τοῦ ἄλλου χοροῦ, ὡς παρ' Εὐπόλει ἐν Κόλαξι.

πορφυρῶν περιβολαίων.

1194. χρυσοφοροῦσι γὰρ αἱ κληνφόροι.

1198. εὖ ἐσφραγίσθαι ὅσα εὐρίσκει ἔνδον.

1200. ῥύτους : τὰς σφραγίδας· ἐκ πηλοῦ γὰρ ὑπῆρχον.

6 1202. παίζουσα λέγει μηδὲν εἶναι ἔνδον. περιβλεπόμενος δὲ, φησὶν, οὐδὲν εὐρήσει.

1204. εἰ δέ τι.

1206. ἀντὶ τοῦ πυροῦς ὑποκοριστικῶς.

1209. μέγας.

10 1211. θυλάκους. πλέγμα δεκτικὸν ἄρων.

1212. ὁ δοῦλος.

1213. γέλωτος χάριν.

1216. ἐπικωμάζει λαμπάδα ἔχων. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι πρὸς τὴν θυρωρὸν λέγει.

15 1218 — 1220. τὸ πρᾶγμα, τὸ ὑμᾶς καῦσαι. ὑμῖν τοῖς θεαταῖς τελειώσομεν τὸ ὄρῳμα. φορτικὸν μὲν ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν μετὰ λαμπάδος καὶ κατὰφλέξει τινά· εἰ δὲ βούλεσθε, ὦ θεαταί, καὶ τοῦτο ποιήσομεν προσχαρίζομενοι ὑμῖν.

20 1222. ἀντὶ τοῦ τὸν ἐγκέφαλον ἢ τὰς τρίχας καιομένης.

1225. ἐξέρχεται τις τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ συμποσίου.

1227. σκώπτει τοὺς Ἀθηναίους ὅτι νήφοντες μὲν καὶ 25 ὥς βουλευόμενοι, μεθύοντες δὲ καλῶς διαπράττονται.

1237. Τελαμῶνος : (Ἀρχή τις σκολίου « παῖ Τελαμῶνος αἰγυμνὰ, » περὶ οὗ δεδῶλται ἡδῆ.) ὁ δὲ νοῦς 30 ὅτι τὰ ἐναντία λέγομεν ἑαυτοῖς καὶ πράττομεν. ὅταν γὰρ τις ἄσῃ ἀπὸ τῶν σκολίων Πινδάρου, λέγομεν ὅτι 30 δεῖ μᾶλλον ἄδειν ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας· ἢ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνική, ἥς μέμνηται καὶ ἐν Ἀναίστιν Ἀριστοφάνης.

1239. αὐθὺς ἔρχονται πάλιν : Τουτέστι συνήχθησαν 35 πάλιν. ἦν γὰρ θεράπων διασκορπίσας αὐτοὺς τῇ λαμπάδι.

1242. ὦ Πολυχάρῖδα : Πιθανώτερόν ἐστι, Βοιωτῶν 40 αὐτὸν εἶναι. ἀλλὰ γὰρ ἐν τοῖς πρέσβεσιν οὐδαμοῦ παρέρωκεν, ὅτι καὶ ἕτεροι παρῆσαν. γυναῖκες μὲν γὰρ ἐλγλύθασιν καὶ Κορίνθιαι καὶ Βοιωταὶ ἐπὶ τῆς πρεσβείας. οὐ λέγει δὲ Λάκων, ἀλλὰ Λάκωνες. ἀπίθανον δὲ ἐστὶ μὴ παρῆναι τοὺς παραληγομένους τὴν Βοιωτίαν καὶ τὴν Κορινθίαν. ἢ μὲν γὰρ Λαμπιτῶ εἰς Λακεδαίμονα ὤχρετο.

1243. ἦν' ἐγὼ διποδιάξω γε : Τοῖς δύο ποσὶ γο- 45 ρεύσω. εἶδος δὲ ὀρχήσεως ἡ διποδία, ἥς μέμνηται καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις « ἄρξει γὰρ αὐτοῖς διποδία καλῶς. » — τοὺς αὐλοὺς, ἀπὸ τοῦ φυσᾶν. R.

1247. ὄρμαον : Ἀρχεται τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ τοὺς αὐ- 60 λους φυσᾶν ὁ Λάκων. ὁ δὲ νοῦς· ὄρμησον, ὦ μνημοσύνη, τῇ ἐφηβῇ τὴν σὴν μοῦσαν. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια, καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους

παρ' αὐτοῖς. (λείπει δὲ ἡ εἰς πρόθεσις, εἰς τοὺς κυρσανίους.)

ἀντὶ τοῦ μέλλοντος ὀρχεῖσθαι. R.

1249. μοῦσαν. R.

1250. τοὺς Ἀθηναίους. R.

1251. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ : Ἄκρα ἐστὶν Εὐβοίας τὸ Ἀρτεμισιον, ἔνθα ἐπολέμησαν τῷ Ξέρξῃ οἱ Ἀθηναῖοι.

1252. τὸ πλήρες θεοεἰκελοὶ ἐμάχοντο, θεοῖς ὁμοιοὶ προσέκρουον καὶ ἐμάχοντο. R.

1253. πρὸς τὰ πλοῖα. R.

1254. Λεωνίδας στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. R.

1255. ἄπερ τὼς κάπρως : Ὡσπερ τοὺς κάπρους· 10 συνεβοήθουν γὰρ κατὰ Περσῶν τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Λακεδαιμόνιοι.

1257. πολλὺς δ' ἄμφι τὰς γένους : Πρὸς τὸ παρὰ τῷ 15 Ἀρχιλόχῳ « πολλὸς δ' ἄφρὸς ἦν περὶ στόμα. » καὶ Σοφοκλῆς [El. 1219]. Αἰσχύλος δὲ « ἀφρὸς βορᾶς βροτείας ἐρρῦη κατὰ στόμα. » — ἀντὶ τοῦ ἤνθει. R.

1259. ἔπαιξεν. ἐπὶ δαιλίᾳ δὲ αὐτοὺς κωμῶδει ὡς 20 ἐναφιέντας.

1260. ἦσαν γὰρ οἱ Πέρσαι οὐκ ἐλάσσονες τῶν ψάμ- 25 μων.

1262. θηροκτόνες.

1263. παρθένης θεά.

1266. τῶν πανούργων ρητόρων.

1274. παραδίδωσι λοιπὸν μετὰ ταῦτα τοῖς μὲν Λά- 25 κωσι τὰς Λακαίνας, τοῖς δὲ Ἀθηναίοις τὰς δημοφύλους.

1276. ἐπ' εὐτυχίας.

1281. ἐπὶ δὲ Δίδυμον : Ἀπὸ Διδύμου τῆς Μιλήτου 30 τόπου Διδυμαῖος Ἀπόλλων καλεῖται. ἢ ὅτι δύο εἰσὶ 30 χοροί, ὁ τῶν Λακωνίων καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων.

1283. μετὰ τῶν βαχχῶν. βλέπει. R.

1285. ἀντὶ τοῦ φλέγοντα διὰ τῶν κεραυνῶν. R.

1286. ὑμνήσατε. Ἦραν. ἢ τὴν Ἀριάδην. R.

1287. δαίμονας : Ἄλλους. καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς κά- 35 λεσον.

1289. τῆς εἰρήνης.

1296. ἐπὶ νέα νέαν : ἐπὶ νεώτερα πράγματα, νέαν 40 μοῦσαν.

1297. ἐκλιπούσα μοῦσα.

1299. κλειούσαι καὶ ὑμνοῦσαι.

1300. οὗτω γαλκιοῖκου Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Λακε- 45 δαίμονι. ἢ Ἀθηνᾶς. διγῶς. ἄνασσαν Ἀθῆνην. γαλκιοῖκος δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται ἐν Σπάρτῃ.

1301. ἀγαθοῦς.

1302. παίζουσιν.

1303. ἄγε. ἐπίφθεγμα παρακλειυστικόν.

1306. ἥτιναι οἱ χοροὶ τῶν θεῶν μέλουσιν.

1308. ἦ τε, ὅπου. ἢ ὡς εἶτε ὥσπερ.

1310. λείπει τὸ κτύπον.

1311. ἀνακινούσαι.

50

1313. θυρσαδῶν : Ὡσπερ αἱ τῶν βακχῶν. ἀντὶ τοῦ θυρσαζουσῶν καὶ παιζουσῶν, παρὰ τὸ δονεῖν τοὺς θύρτους.

1316. παρὰμπυκίδετε : Παρὰπλέκετε, ποικίλλετε.
 ὁ ἀντὶ τοῦ σκέπασον τῇ ἄμπυκι.

1317. οἶον πῆδα. R.

1318. ὥς ἔλαφος. R.

1319. γορῳφελέταν : Ἀντὶ τοῦ, ποίει κρότον ὡφε-
 λοῦντα τὸν γορόν.

1320. καὶ τὰν σιάν ὁ αὐτάν : Καὶ τὴν θεὰν Ἀθηνᾶν. ὁ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

SCHOLIA IN THESMOPHORIAZUSAS.

Προλογίζει Μνησίλοχος κηδεστής Εὐριπίδου.

ὁ χορὸς ἐκ θεσμοφοριαζουσῶν.

καὶ τοῦτο τὸ δῶμα τῶν κατ' Εὐριπίδου πεποιημέ-
νων. ἀπὸ δὲ τῶν θεσμοφορίων τὰς θεσμοφοριαζούσας
5 γυναικας ἐπέγραψεν, ἅρ' ὧν καὶ ὁ χορὸς.

Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίλη, μήτηρ δὲ Κλειτώ.

1. ἐπεὶ εἰώθασιν ἀπὸ χειμῶνος εὐχεσθαι ἕαρ, τῷ δὲ
ἔαρι χειρόνες φαίνονται, οὗτος δὲ ὥσπερ ἐχειμάτῃ
περιαγόμενος ὑπὸ Εὐριπίδου αἰχνοῦται. τοῦτο ἔφη ἐν
ἤθει οἷον πότε ἀπαλλαγῆσθαι τοῦ κακοῦ τούτου,
10 ὥσπερ οἱ ἐκ χειμῶνος ἐπιθυμοῦντες ἕαρ ἀφικέσθαι.

2. ἀλοῶν : Ἐξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν ταῖς
ἄλωσι. καὶ τὸ τύπτειν ἀλοῶν λέγουσιν ἀπὸ τῶν κοπτόν-
των τοὺς στάχυας.

3. οἷόν τε : ὀυνατὸν, ἐρωτηματικῶς.

5. ὁ μὲν τραγικώτερον καὶ ὑψηλότερον φράζει, ὁ δὲ
ταπεινότερον ἢ δεῖ ἀκούει.

11. ταῦτα τῶν φυσικῶν λόγων. χωρὶς, τοῦ ἀκούειν
καὶ ὁρᾶν.

12. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ἀκούειν καὶ ὁρᾶν εἶπε τοῦ
μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν.

15. ἐπεὶ ὁ αἰθὴρ δοκεῖ τρέφειν ἡμᾶς. κινούμενα :
οὐδὲν γὰρ δίχα κινήσεως γίνεται. ζυνετέκνου δὲ ἀντὶ
τοῦ ἐτεκνοποιεῖ.

17. ἀντίμιμον : ὅμοιον. λείπει τὸ περιφερέας.

18. λείπει ὡς.

21. διὰ τούτου ὑπονοεῖ Εὐριπίδου εἶναι ἐκεῖνο τὸ « σο-
φοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ζυνουσίαι. » ἔστι δὲ Σοφοκλέους
ἐξ Αἰάντος Λοκροῦ. ἡ οὖν ἐπίτηδες, ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους
ἐξαπατήσῃ, ἡ συνέμπτωσις Σοφοκλεῖ καὶ Εὐριπίδῃ
30 ἐγένετο. οἷόν γε πού 'στιν αἱ σοφαί : καὶ διὰ τούτου
φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ « σοφοὶ τύραννοι
τῶν σοφῶν συνουσίαι. » ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἰάντος
Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἑρω-
σιν ἀντικρυς ἀποφάνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων

35 [Rep. 8, p. 568, A; Theag. p. 125, D] Εὐριπίδου αὐτὸ
εἶναι ἡγούνται, οὐκ ἔγω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες. εἶκοι δὲ
ἦτοι πεπλανημένος ἢ συνεξαπατήσαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ
ὑπονοῦσι τινες συμπτώσεις τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ
Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τιῶν. τὸ μέντοι δῶμα
40 ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται.

24. ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ.

25. πρόσσεγε ἀντὶ τοῦ μνησθαι.

27. λείπει ἢ διὰ, οἷον σιωπῶ διὰ τὸ θύριον. ἔπαιξε δέ.

31. οἱ περὶ Ἀρίσταρχον καὶ Δίδυμόν φασιν εἶναι
τοιοῦτον Ἀγάθωνα. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἐπειδὴ
βούλεται κωμωδεῖν τὸν Ἀγάθωνα ὡς μήτε καρτερόν
μήτε μέλανα, τοῦτο εἶπεν. ἢ ἀσημόν τινα.

32. ἐπειδὴ οὐ πάλα ἤρξατο διδάσκειν, ἀλλὰ τρισὶν 5
πρὸ τούτων ἔτεσιν.

33. διαβάλλει τὸν Ἀγάθωνα πάλιν ὡς λείον καὶ
ἀποτίλλοντα αὐτοῦ τὰς τρίχας τοῦ πώγωνος.

36. κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν
καὶ φοβεῖσθαι.

38. ὅτε γὰρ δῶμα ποιῆσαι ἤθελον, πρότερον θυσίας
ἐποίουν.

λείπει τὸ ὡς, ὡς εἶκοι.

39. παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὕτω λέγεται, πᾶς ἔστω
λαός.

41. ὁ ἱερὸς χορὸς.

43. ἐπ' ἔχτω.

45. ἐπίρρημα ἐπὶ θαυμασμοῦ λαμβανόμενον.

48. ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν.

52. προοίμια. κυρίως δὲ ὁρῶχοί εἰσιν οἱ ἐντιθέμενοι 20
πάτταλοι ναυπηγούμενης νεώς.

53. ὡς ἀπὸ τῶν οἰκοδομούντων.

54. ὡς ἐπὶ τεκτόνων.

μέλη κολλᾷ.

55. ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος τίθησιν.

56. ὡς ἐπιπηγνύντος καὶ συντιθέντος.

μεταστρέψει.

57. γωνεύει.

58. τοῖς φραγμοῖς τῶν οἴκων.

60. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θρηγχοῦ.

61. συγκαμύνας.

62. ὡς εἰς γόανον τὸν πρωκτὸν ἐμβαλεῖν.

68. ὡς ἀπὸ τῶν λυόντων τὸν κηρὸν ἐν τῷ ἡλίῳ.

ἐπειδὴ δύσκαμπτοι αἱ στροφαί. καὶ Ἀριστοφάνης
[Nub. 971] τὰς δυσκολοκάμπτους αὐτὰς φησιν. εἴρηται 35
δὲ καὶ διὰ τὴν φωνήν, ἐπεὶ λέγεται τι κάμπτειν καὶ ἐν
ταῖς ᾠδαῖς.

71. στενάζει φοβούμενος τὰς γυναικας.

74. τὸ σημείον· οὐ μόνον κηδεστής ὁ ἐκιδούς, ἀλλὰ
καὶ ὁ λαμβάνων.

80. τοῦτο τῶν ζητουμένων ἐστὶ, πῶς καὶ τρίτην καὶ
μέσσην εἶπεν. ἢ γὰρ ἄνοδος, εἴτα ἰβ' νηστεία, εἴτα
τρισκαίδεκάτη καλλιγένεια, ὥστε μέση μὲν εἶναι δύ-
ναται, τρίτη μὲν οὐ, ἀλλὰ δευτέρα. ἀλλ' οὐδὲ ψυχρεύε-
σθαι τις δύναται λέγων ὅτι τρίτη ἢ τρισκαίδεκαταία, 45
ὡς ἐκταία ἐκταίβηλος σελάννα, ἐκκαίδεκαταία· ἢ γὰρ
μέση οὐκ ἔστιν ἰγ', ἀλλὰ δωδεκάτη. ἢ λύσις οὖν ἤδε.
ἐκτάτη ἐν Ἀλιμῶντι Θεσμοφορία ἄγεται, ὥστε τρίτην

μὲν ἀπὸ δεκάτης ἰβ' εἶναι, μέσῃ δὲ μὴ συναριθμου-
μένης τῆς δεκάτης. τοῦτο δὲ αἰνιγματῶδες κατὰ Καλ-
λιμάχου ἂν τις φάιη, ἔνθα μὲν τρίτῃ λέγεται, συνα-
ριθμῆναι τὴν ι', ἔνθα δὲ μέσῃ, μηκέτι συναριθμῆναι. καὶ
6 ὅπου γε λιμῶντουσιν, ἀστείζόμενοι τὴν μέσῃ τῶν
Θεσμοφορίων ἄγειν φασίν, ἐπεὶ αὕτῃ ἡ νηστεία. ἐνδε-
κάτῃ Πυανεψιώνος ἀνόδος. δωδεκάτῃ νηστεία, ἐν ᾗ
σχολὴν ἀγοῦσαι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες ἐκκλησιάζεσθαι
περὶ Εὐριπίδου. τρισκαίδεκάτῃ καλλιγένεια. γ' οὖν
10 συναριθμουμένης ι', μέσῃ δὲ τῆς ἀνόδου καὶ τῆς καλ-
λιγενείας.

83. καὶν Θεσμοφόροι : Ἀπτική σύνταξις καὶ θυική,
ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ τῶν Θεσμοφόρων ἱερῷ, Δήμητρος καὶ
Περσεφόνης.

15 93. αἶε γὰρ τὸν Εὐριπίδην ὡς πανοῦργον διαβάλλει.

94. εἶδος πλᾶκόντος ὁ πυραμῶς. οὗτος δὲ ἐτίθετο
τοῖς διαπανυχιζουσιν ἐπαθλόν, καὶ ὁ ἐργηγορὸς ἕως
πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. νῦν οὖν ταύτῃ τῇ
μεταφορᾷ ἐχρήσατο ὡς νικῶντος αὐτοῦ τῇ πανουργίᾳ
20 πάντας, ἥτοι τὰς γυναῖκας.

96. ἐπὶ ἐκκυκλήματος γὰρ φαίνεται.

98. Κυρήνην : Τὴν ἐταίραν, περὶ ἧς πολλάκις φησί.
τοιοῦτον δὲ τὸν Ἀγάθωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμωδοῦσιν.

100. ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη τοῦ
25 Ἀγάθωνος· τοιαῦτα γὰρ αἱ τῶν μυρμηκῶν ὁδοί. με-
ταξὺ δὲ τῶν δυοῖν ἀξιοῦσιν τινες γράφειν μινυρισμὸς,
ὡς πολλὰ τοιαῦτα παρεπιγράφεται.

101. ὁ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη τέως ποιεῖ. ἀμρό-
τερα δὲ αὐτὸς ὑποκρίνεται.

30 102. μονοῦδ' ὁ Ἀγάθων ὡς πρὸς χορὸν, οὐχ ὡς ἐπὶ σκη-
νῆς, ἀλλ' ὡς ποιήματα συντιθεῖς. διὸ καὶ χορικά λέγει
μέλη αὐτὸς πρὸς αὐτὸν, ὡς χορικά δέ. χθονίαις δὲ τῇ
Δήμητρει καὶ τῇ Κόρῃ.

105. εὐπίστως ἔγω πρὸς τὸ τοὺς θεοὺς ὑμῆσαι καὶ
35 εὐλογῆσαι.

109. ὅς τὴν Ἰλιον ἐτείχευσεν.

117. τὴν παρθένον.

121. τῇ Φρυγίᾳ ἄρμονιᾳ ἡρμωσμένα.

καὶ τὰ κρούματα τοῦ Ἀπόλλωνος κιθάρας σέβομαι,
40 ἐπειδὴ εἶπε κάτω « κιθάραν ματέρᾳ ὕμνων. » Ἀσιὰς
δὲ τὴν κιθάραν λέγει.

122. ὀρχήματα.

123. τὸ σέβομαι κοινόν.

125. εὐτόνῳ. προσέειπε γὰρ ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ
45 χορὸς, ἡ ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ, ἐπεὶ Ἀπόλλων ἐστὶν ὁ κι-
θαρίζων. τῆς οὖν κιθάρας ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ οὕτως φῶς
ἔσσυτο. ἐπάγει δὲ σημείον τοῦ παρὰ Ἀπόλλωνος λελέ-
χθαι.

τῇ θαυμαστῇ φωνῇ καὶ δεδοικισμένη.

50 126. τῆς κιθάρας φῶς ἔσσυτο τοῖς σοφοῖς· ἀπὸ γὰρ
τῆς κιθάρας ἐδιδάχθησαν οἱ παλαιοὶ ἄδοντες καὶ γρά-
φοντες ποιήματα. ἡ τῇ Ἀητοῦ λαμπρότατα ὄμματα
λέγει.

πάλιν δὲ φῶς ἐγένετο αὐτοῖς ἀπὸ τῆς ἡμετέρας φω-

νῆς· ἄνευ γὰρ κιθάρας ἡ ἄνευ ἀνδρὸς τοῦ διδάσκοντος
οὐ μαθήσεται τις.

127. ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιαστικῆς.

129. ὁλοῦζει. παρεπιγραφὴ τοῦτο· εἰπόντος γὰρ τοῦ
Ἀγάθωνος ὁ κηβεστής τοῦ Εὐριπίδου ὁλοῦζει εἰς τὴν 5
θελύτητα αὐτοῦ καὶ μόνον οὐχὶ γυναικὸς εὐχῆν.

130. δαίμων ἡ Γενετυλλίς περὶ τὴν Ἀφροδίτην. φασὶ
δὲ παρὰ τὴν γέννησιν πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα. τινὲς δὲ
περὶ τὴν Ἀστερίην φασιν αὐτὰς τῶν τοκετῶν ἐφόρους,
καὶ πάλιν παρὰ τὴν γέννησιν τὸ ὄνομα πεποιῆσθαι. 10

131. ποικίλον καὶ ἡδύ. ἔστι δὲ εἶδος φιλήματος πολ-
λαῖς γλώτταις μεμιγμένον. γλώττα δὲ ἔστι καὶ ἡ λέξις·
κυρίως δὲ κατεγλωτισμένον ἔστι τὸ ἐγγλωττον φιλήμα.

135. τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν, Ἡδωνοῦς,
Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. 15
λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυ-
σον « ποδαπὸς ὁ γύναις ; »

137. ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν Εὐβουλος ἐποίησατο τοῦ
Διονυσίου, τὰ ἀνόμοια τῶν ἐν τῇ Διονυσίου οἰκίᾳ κατα-
λέγων· ἐπὶ πλέον μέντοι. ἡ κιθάρα. 20

139. ζωνάριον.

141. γρ. σύ τ' αὐτός.

ἀντὶ τοῦ τρέφῃ· τὸ γὰρ τρέφει Ἀπτικό.

142. ἀνδρεῖα ὑποδήματα.

144. στοχάζομαι γε ἐκ τῆς μελοποιίας οἷος ἂν τις 25
εἴη.

147. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην.

152. ἀντὶ τοῦ τὴν σκέψιν.

154. γυναικεῖα ὀράματα λέγεται ἐν οἷς ὁ χορὸς ἐκ
γυναικῶν ἐστίν, ἀνδρεῖα δὲ ἐν οἷς ἐξ ἀνδρῶν. 36

158. ἐπεὶ ὡς ἐπὶ πᾶν ἐστυκτάς τοὺς σατύρους εἰσά-
γουσιν.

160. ἀγροῖκον καὶ πόγωνα μέγαν ἔχοντα.

161. Ἴβυκος ὁ Ῥηγίνος καὶ Ἀνακρέων ὁ ἀπὸ Τέω
(αὕτῃ δὲ πόλιν τῆς Ἰωνίας), καὶ Ἀλκαῖος ὁ Λέσβιος μέλη 35
ἔγραψαν πρὸς λύραν.

162. ἐγγυμον ἐποίησαν. ἐν ἐνόιῳ δὲ Ἀχαιοὺς γέγρα-
πται, καὶ τὰ παλαιότερα ἀντίγραφα οὕτως εἶχεν. Ἀρι-
στοφάνης δὲ ἔστιν ὁ μεταγράφας Ἀλκαῖος· περὶ γὰρ
παλαιῶν ἐστὶν ὁ λόγος, ὁ δὲ Ἀχαιὸς νεώτερος. τὸ δὲ 40
λεγόμενον ὑπὸ Διδύμου πρὸς Ἀριστοφάνην, ὅτι οὐ δύ-
ναται Ἀλκαῖος μνημονεύειν (οὐ γὰρ ἐπεπόλαξε, φησί,
τὰ Ἀλκαίου διὰ τὴν διαίλεκτον), λελήρηται ἀντικρυς.
καὶ ἐν τῇ πρὸ τούτου ὀράματι, τοῖς Ὀρνισι, παρῳδῶ-
ται τὸ « ὀρνίθες τίνες οἶδ' ὠκεανῷ γᾶς ἀπὸ περράτων » 45
οὕτως « ὀρνίθες τίνες οἶδ' οὐδὲν ἔχοντες » καὶ ἐν Σφη-
ξιν « ὠνὴρ οὗτος ὁ μαϊόμενος τὸ μέγα κράτος. » ἀλλα-
χού δὲ ὁ Διδύμος φησιν, ἡ μὲν γραφὴ δύναται μένειν,
οὐκ ἂν δὲ τούτου τοῦ μελοποιοῦ μείνηται, πάλιν τὸ
αὐτὸ λέγω ὅτι οὐκ ἐπεπόλαξε τὰ μέλη, ἀλλ' Ἀλκαίου τοῦ 50
κιθαρωδοῦ, οὗ καὶ Εὐβουλος ἐν Χρυσῇ Γένει μείνηται
« ὦ Ἀλκαῖε Σικελιώτα Πελοποννήσιε. » τί δὲ ἐνταῦθα
κιθαρωδοῦ, περὶ ποιητοῦ ὄντος τοῦ λόγου;

163. ἄβρωϊς.

164. Φρόνηχος δ τραγικός, ἐπεὶ Ἀθηναῖος ἦν.
 168. ἐκ τούτου . . . καὶ ἐν τοῖς Ὅρνισιν [1295]
 οὐκ ἄλλοθεν κορυδὸν αὐτὸν ὠνόμασεν ἀλλ' ἢ ὅτι μικρὸς
 καὶ αἰσχρὸς. καὶ Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις « ἀλλ' ἢ τάλαινα
 5 « Φιλοκλέα * * * οὖν, εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' »
 « ἔχων. »
 τραγῳδίᾳς ποιητῆς αἰσχρὸς τὸ πρόσωπον καὶ σιμὸς
 καὶ μικρὸς τὸ σῶμα.
 173. κακὸς ἤμην.
 10 177. σοφοὺς μάλλον ἔλεγον καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ
 μουσικὴν καὶ ποιητικὴν.
 179. μεγάλη καὶ θαυμαστῇ.
 190. γέρων γὰρ τότε Εὐριπίδης ἦν· ἐκ τῶ γούν ἔτει
 ὕστερον τελευτᾷ.
 15 194. ἐξ Ἀλκίσιτιδος Εὐριπίδου [694].
 199. ἐκφεύγειν.
 203. ἐπὶν τοῦτο ποιήσωμεν.
 214. ἀληθῶς.
 215. τὰ γένεια. ταῦτα δὲ ἔλαβεν ἐκ τῶν Ἰδαίων Κρα-
 20 τίνου.
 220. παρὰ τὸ δουροδόχης ὡς πολλὰ αὐ . .
 221. ἵνα ἀποτεταμένῃς αὐτῆς καλ . . . νεν.
 224. ἀντὶ τοῦ εἰς τῶν Ἑρινύων. ἄσυχον γὰρ εἶχον οἱ
 καταταλαμβάνοντες τὰ ἱερὰ τῶν Ἑρινύων.
 25 227. τὴν μίαν κομῶν γνάθον, τὴν ἑτέραν ἐψιλωμένους.
 231. ὅτι τὸ μύζειν παρῆχται ἀπὸ τοῦ μὴ πολλοῖς ἄλ-
 λους ὁμοίως. μύζειν δὲ ἐστὶ τὸ τοῖς μυκτῆρσι ποῖον ἔχον
 ἀποτελεῖν.
 232. ψιλὴ ἀτίς ἐστὶν ἀγενεστιάτη, ἥτις βάλλεται
 20 ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου γυμνὴ οὐσα ὅπλων, καὶ ἐὰν
 ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναίρειται. τοῦτο δὲ λέ-
 γει, ἐπεὶ ἐψιλῶται.
 235. διαβάλλει τοῦτον ὡς ξυρούμενον.
 236. μετὰ γὰρ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάρια φλογίζονται,
 25 ἵνα ψιλωθῶσιν.
 242. ὡς εἰ ἔλεγεν οἰκίαν.
 245. ἄσβολος καλεῖται ἡ αἰθάλη τοῦ πυρός.
 246. τράμεις δ πρωκτός.
 254. δέον εἰπεῖν μύρου εἶπε προστίου. πόσθιον δὲ ἐστὶ
 40 τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς μετ' αὐ-
 τοῦ ἑταιρίζοντα.
 258. ὅτι τὴν περίθετον οὕτως. καὶ τοῦτο δὲ εἰς μα-
 λακίαν, ἵνα λανθάνῃ νυκτός καὶ ὡς γυνὴ πάσχη. λέ-
 γουσι δὲ περίθετον πρόσωπον, ὡς Ἀριστομένης ἐν
 45 Ἰγόσιν « παντευρίαν δὲ τοῦ Θεοῦ ταύτην λαβεῖν καὶ
 « περίθετον πρόσωπον, δ λαθὼν ἔσταθι. »
 259. πάντα ἔχουσα τὰ τοιαῦτα ἐν ἑαυτῇ.
 261. τῆς κλίνης. στρώμα διδῶσιν αὐτῇ.
 βάθριον τι ἡ κλινὴς εἰσεταιμένον. δῆλον δὲ ὅτι τὸ
 50 ἔγκυκλον ἱμάτιον, δ δὲ κροκωτὸς ἐνδυμα.
 263. χαῦνα. διαβάλλει δὲ πάλιν τὸν Ἀγάθωνα ὡς
 χαῦνον.
 268. ὡς γυνὴ λαλήσεις.
 272. ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδου.
 273. Ἰπποκράτης ἐγένετο Ἀθηναῖος, ὃς εἶχεν υἱὸς
 * * * διεβάλλετο δὲ σὺν αὐτοῖς ὡς ἀπαίδευτος.
 274. ὅτι κατὰ δύναμιν τῆς λέξεως, ἀντὶ τοῦ ἀθρόους
 πάντας. τὸ γὰρ ἄρδην ὁμοῖον ἐστὶ τῷ φοράδην ἐνέγκαι·
 ἢ γὰρ ἄρσις τοῦτο δηλοῖ. εἰ μὴ νῦν τοῦτο βούλεται, 5
 πάντας ὁμοῦ αἶρω.
 276. ἐπειδὴ ἐν Ἰπολύτῳ [608] τοῦτο εἶπεν Εὐριπί-
 δης, νῦν εὐλαβοῦμενος λέγει ὅτι ἡ φρὴν σου ὁμώμοκε
 καὶ οὐχ ἡ γλῶττα.
 277. παρεπιγραφῇ. ἐκκυκεῖται ἐπὶ τὸ ἔξω τὸ θε- 10
 σμοφόριον.
 278. ὅτε ἐμελλε γίνεσθαι ἐκκλησίαι, σημεῖον ἐτίθετο.
 οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐκκλησιάζειν
 σημεῖον τίθεται.
 279. μιεῖται τὴν φωνὴν γυναικός. 15
 282. θυῖόν. τὸ ἐντελὲς περικαλλέει.
 289. ὡς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ κατ' ἐπὶ κλησιν οὕτω
 καλουμένης. ὅσον βοῖδιον ἢ χρυσίον ἢ μύρτιον. ἴσως δὲ
 τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον αἰνιττεται.
 290. ἀναισθήτου καὶ μωροῦ, ἵνα κρατῇ αὐτοῦ. 20
 291. τὸν παιδαρίσκον. ἴσως δὲ παρὰ τὴν πόσθην
 αὐτὸ συνέθηκεν. ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ τὸν νοῦν μου
 ποίησον.
 295. γυνὴ μιμουμένη κήρυκα.
 πεζῇ εὐφημία χρῶνται οἱ κωμικοί, ἐπειδὴν εὐχὴν 25
 ἢ ψήφισμα εἰσάγωνσιν.
 298. ὡς ἀνδρὶ τῆς Περσεφόνης.
 δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσιν ἐν
 ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν.
 299. εἴτε τῇ γῇ εἴτε τῇ ἐστίᾳ, ὁμοίως πρὸς τοῦ Διὸς 30
 θύουσιν αὐτῇ.
 310. ἀπὸ κοινοῦ εὐχεσθε.
 312. ὁ χορὸς ἀπὸ γυναικῶν θεσμοφοριαζουσῶν.
 324. τὸν ὑπὸ τῶν ἀνέμων κινούμενον. πᾶσαν δὲ
 κίνησιν καλοῦσιν οἰστρον. 35
 327. ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος.
 329. ἐπὶ τὸ τελεστικὰ τὰ πράγματα γενέσθαι.
 εἰς τέλος ἀγοίμεν τὰ δόξαντα.
 336. φίλιαν σπένδει.
 339. ἐκ τῆς κατάρας τῆς ἐπὶ τοῖς Παισιστρατίδαις 40
 γενομένης ταῦτα παρέμιξεν. ἔοικε τινα παραμιγνύναι
 τῶν ἐφ' Ἰππίᾳ ψηφισθέντων.
 341. κατεῖπε πρὸς τὸν δεσποτὴν.
 345. ἵνα αὐτῇ συγγένηται.
 346. ἡ καὶ δέχεται δῶρα παρ' ἐταίρας ἐπὶ τῷ προ- 45
 διδόναι καὶ συγγυρῆσαι αὐτῇ τὸν φίλον. γράφεται ἐν
 τισιν ἐταίρα καὶ ἐστὶν ἕτερος νοῦς. Ἄλλως. ἐὰν μὲν
 ἄνευ τοῦ ἢ γρ. ἐταίρα, οὕτως ἡ δέχεται δῶρα ὑπὲρ
 τοῦ ἐταίρα οὕσα προδιδόναι τὸν φίλον. ἐὰν δὲ σὺν τῷ ἢ,
 προδιδούσαν τινα ἐταίραν τὸν ἑαυτῆς φίλον. 50
 347. τοῦ διζέστου. γούς γὰρ δύο ξέσται, χοεὺς δὲ
 ἕξ.
 350. καταρᾶσθε.

365. ὅσαι δὲ προσήκει τὰ ἄριστα λέγειν, ταύτας νικᾶν λεγούσας.
359. ὅρ' ἡμῶν.
363. δηλοῖ ἐνταῦθα ὅτι λέγουσι καὶ ὁμοίως ἡμῖν τὰ 5 ἀπόρρητα, οὐ μόνον ἀπηγορευμένων.
366. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πολεμίους εἶπε Μήδους. κατ' ἐξοχὴν δὲ εἶρηται, ὥσπερ καὶ παρ' Ὁμήρῳ [II. X, 1] « Ζεὺς ἐπεὶ οὖν Ἴρῳάς τε καὶ Ἑκτορα. »
370. συμμαχεῖν.
- 10 373. ἐπιστάτης ἐστὶν ἡ Τιμόκλεια. ἀρχὴ δὲ τίς ἐστιν ἐπιστάτης, ἥτις ἀνισταμένη συμβουλεύει περὶ πολέμου ἢ εἰρήνης ἢ περὶ ἄλλου τινός.
376. ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις περὶ τὰς θυσίας γίνονται. — ἥ, ὅπου. Pul.
- 15 377. χρηματίζειν ἐστὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοισ.
380. ἀντὶ τοῦ στέφανον· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον. τὸ δὲ περιθῶ, ὅπερ ἡμῖν σύνθη- 10 θες ἐπιθῶ λέγειν.
383. καλλιεξία. γυνή.
- 20 386. ὑβριζομένας.
389. ἐπιγίρει, ἐπιζύει. σμῆξις δὲ ἐστὶ τὸ τὸν ῥύπον ἐπιζῶσαι.
- μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ σμῆχειν, οἷον ἐπιτρίβει· σφο- 25 δρὰν γὰρ τινα τρίβειν καὶ τὴν σμῆξιν εἶναι. τάχα δὲ καὶ τὴν σμῶδιγγα εἰρῆσθαι ἀπὸ τούτου. Διόδωρος οὐ μεταφορικῶν, ἀλλ' ἐξ ἔθους γλωσσηματικῶν, καὶ μὴ εἶναι ἐπιτρίβειν ἀλλὰ τύπτειν ἢ σκώπτειν τὸ σμῶγειν. Ἄλλως. ἐπισμῆ· καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐστὶν ἐν Κλεο- 30 βουλίναις τὸ ἐπισμῆ. ἔστι δὲ λοιδορία, ἀπὸ τοῦ καθά- πτεσθαι τῶν σμωμένων.
393. ὁ Σύμμαχος φησι παρὰ τὸ πιπιίζειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δὲ οὐχ ὁρῶ τὸ πιπιίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἀμεινον οὖν, ὥσπερ παιδοπίπης λέγεται, 35 οὕτω καὶ οἶνοπίπης. Ἄλλως. τὰ πλεῖστα οἶνοπίπους ἔχει ἀντὶ τοῦ τὰς μεθύσους ἀπὸ τοῦ πιπιίζειν, ὅπερ ἐστὶν ἐκμύζειν.
395. ὡς ἔτι ἱκρίων ὄντων ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ ζύλων καθημένων. πρὶν γὰρ γενέσθαι 40 τὸ θέατρον, ζύλα ἐδέσμευον καὶ οὕτως ἐθεώρουν.
397. ἀντὶ τοῦ ἐν ὁλοῖς αὐτοῦ τοῖς δράμασι.
401. νεωτέρων καὶ ἐρωτικῶν τὸ στεφανοπλοκεῖν. πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι ἐστεφανηπλόκουν αἱ παλαιοί. Σαπφὼ « αὐταόρα αἰστεφανηπλόκουν. »
- 45 402. περιεργωμένη.
403. ἀντὶ τοῦ εἰς τίναν τὸν νοῦν ἐχούσης σου κατέαγεν ἢ χύτρα.
- ὡς διὰ τὸ ἐρᾶν μὴ προσεχουσῶν ἐπεφώνουν ταῦτα οἱ ἄνδρες, εἰ ἡ γυνή τι ἐκ τῶν χειρῶν ἀφίσι.
- 50 404. ἐκ Σθeneβοίας Εὐριπίδου. διαβάλλει δὲ ὡς μοιχοὺς τοὺς Κορινθίους.
409. ὅτε τίκτουσιν αἱ γυναῖκες.
410. πρὸς τοὺς γέροντας διαβέβληκεν, οἱ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας ἤγοντο.
412. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν ἱαμβον τοῦτον. πᾶν γὰρ μέ- 5 τρον οἱ παλαιοὶ ἔπος ἐκάλουν.
416. ἡπειρωτικούς.
417. φόβον ἀπὸ τῶν προσωπείων.
419. ἐκ τοῦ ταμείου λαθεῖν.
420. ὅτι ἐνικῶς τὸ ἄλφισον.
423. τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλλανά φασιν εἶναι. γομ- 10 φούς δὲ, οὗς ἡμεῖς ὀδόντας. Μένανδρος Μισομένην « Λακωνικὴ κλεις ἐστὶν ὡς εἰσὶ καὶ μοι περιοιστέα. » καὶ φασιν ὅτι ἐξώθεν περικλείεται μογλοῦ παρατιθειμένου ἢ 15 τινος τοιούτου, ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοίξαι.
- περιδόχοι εἰσιν αἱ Λακωνικαὶ κλειδεες.
425. σφραγίδιον παραπλήσιον ὃ ἐσφράγιζεν ὁ ἀνὴρ.
427. ζύλα ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐσφράγιζον.
- θρίπες δὲ εἶδος σκυλίων.
428. ἐξάψαντας ἐαυτῶν.
429. ταραττεῖν καὶ κινεῖν.
441. διὰ τὸ εὐμήχανον ἐν τοῖς δράμασι λέγεσθαι τὸν 20 Ξενοκλέα πρὸς τὰς τῆς γυναικὸς μηχανὰς παρελήθη. γλευάζων δὲ λέγει οὐκ ἀπὸ σπουδῆς, ὡς ἐπὶ συμμέ- 25 τρου. Ἄλλως. ὁ τραγωδοποιός. ἤτοι δὲ διαβάλλει αὐτὸν ὡς ἀφυσί.
442. φανερώς.
445. ὑπὸ Εὐριπίδου.
448. διὰ μυρρινῶν στεφάνους ποιῶσα.
449. ἀντὶ τοῦ πρότερον.
458. οὗς ἡμεῖς ἐκδοτικούς λέγομεν.
459. πρόνημα.
469. ἐπιτήδες ὁ κηδεστὴς ὑπὲρ τὰς ἄλλας γυναῖκας 30 γυναικίζεσθαι, ἵνα διὰ τούτου λάθῃ.
472. ἀντὶ τοῦ μόναι.
- οὐδεμία ἐκφέρουσα τοὺς λόγους πρὸς τοὺς ἄνδρας.
473. διὰ τί.
481. ἔξυεν ἡρέμα, παρὰ τὸ νῆαν.
485. λείπει τὸ ἔρη.
486. ἐλείψακον. ὡς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον.
487. ἵνα ὀλισθηρὸς γενόμενος μὴ ψοφῇ.
489. ἀγυτεὺς οὕτω καλούμενος Ἀπολλῶν τετράγω- 35 νος.
491. τῶν νῦν καλούμενων σταβλίτων ἢ βουρδωνά- 40 ρίων, τῶν τοὺς οὐρῆας κομούντων.
495. διὰ γὰρ τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον ἐφύ- 45 λαττον Ἀθηναῖοι τὰ τεύχη.
499. στολῆς εἶδος.
500. ὅτι καὶ συστολῆς βιαίοις χρῶνται καὶ ἐκτάσει. 45 καὶ ἄνω [176] « ἀλλ' ὄνπερ οὐνεκ' ἤλθον ἀλλ' εἰπεῖν βούλομαι. »
505. ὅτι ἐν χύτρᾳ τὰ παιδιὰ ἐξετίθεσαν.
506. τὸ στόμα πεπληρωμένον. καὶ ἄλλως οὐ γάλα 50 πρότερον τοῖς βρέφεσιν ἐδίδοσαν, ἀλλὰ μέλι ἀπολεί- 50 χειν. Μένανδρος δὲ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ τὰ ἀρτίστωκα γάλα- κτος δεόμενα.
509. ὅσον εἰπεῖν « τὸ βρέφος τὸ ἤτρον τῆς μήτρας ἐλάκτισεν » εἶπε τῆς χύτρας, ἐπειδὴ ἐν χύτρᾳ εἰσῆλθε

τὸ παιδίον. τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας, ὃ καλοῦμεν ἔλυτρον.

516. Θεόφραστος τὴν προάνθησιν φησι τῆς πίτυος καὶ τῆς πεύκης. Ἐρατοσθένης ἀγγεῖον τοῦ σφηκὸς ἢ τῆς μελίττης, ὅπου οἱ σκόληκες ἔπεισιν. ἀλλ' οὐδὲ οὕτως πάνυ σώζεται ἡ ἀκολουθία. δεῖ οὖν χωρίζειν ἐκάτερον οὕτως, καὶ ὡς στρεβλὸν καὶ ὥσπερ κύτταρον, προσόμοιον κυττάρῳ πλήρει καὶ ἔχοντι τὸν σκόληκα. Ἄλλως. κύτταρος καλεῖται τὰ κοιλώματα τῶν μελικηρίδων. 10 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πῶμα τῆς βάλανου, ὅπου ἐγκάθεται ἡ βάλανος, ὅπερ νῦν ἀκουστέον· περὶ γὰρ αἰδοίου λέγει.

519. παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου « εἰ δὲ θυμούμεθα παθόντες οὐδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες. » 15 529. ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀναφερομένων « ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον ὦ ταῖρε φυλάσσεο. » καὶ ἑτέρα « πάντα λίθον κίνει. »

531. τοῦτο ἱαμβικὸν τετράμετρον καταλῆγον.

532. εἰ μὴ ἄλλη γυνή.

20 533. κατὰ τῆς Ἀγραύλου ὤμυον, κατὰ δὲ τῆς Πανδρόσου σπανιώτερον· κατὰ δὲ τῆς Ἑρσης οὐκ εὐρήκαμεν.

536. συντιμωρεῖσθαι αὐτὸν βουλόμεναι, ἐπειδὴ ἐπὶ σκηνῆς εἰσίν.

25 547. τοῦτο μόνον τὸ τετράμετρον ἱαμβεῖον ἀνάπαιστον ἔχει τὸν καταλῆγοντα. ἄξιον οὖν αὐτὸν τηρεῖν.

556. ξύστρας.

557. κατεχρήσατο εἰποῦσα σιφωνίζομεν σῆτον. κυρίως γὰρ σιφωνίζειν τὸ τὰ ὑγρὰ ἀποσπᾶν.

30 560. κατέκολεν. τοῦτο διὰ τὴν Κλυταμηνέστραν, οὐκ ἀπὸ ἱστορίας.

561. οὐκ ἀπὸ ἱστορίας παλαιᾶς εἴληφεν, ἀλλ' ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ τούτου γενομένου.

562. ὡς καὶ τούτου πάλιν γενομένου.

35 564. ὡς καὶ τούτου πάλιν γενομένου. 565. ἐπιτετήδευκεν ὑπαρπάζουσαν τὴν ἑτέραν ποιῆσαι τὸν λόγον, ἐπεὶ ἔλειπε τὸ λαθεῖν.

563. ὡς τῷ χεῖρε. οὐκέτι δὲ τοῖν θεοῖν, ἀλλὰ ταῖν θεᾶν.

40 567. ὅτι ἐπὶ γυναικείων τριγῶν ὡς τὸ πολὺ, καὶ ὅτι παρετυμολογεῖ τὸν πόκον οὐ κακῶς. Λυκόφρων δὲ ἀπλῶς τὰς τρίγας ἐμπλοκὴν δέ τις φαίνεται, καὶ ὡς πλοκαμίδες σπανίως ποτὲ ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεσθαι.

572. ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. καὶ Μένανδρος « ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα. »

45 574. τὰ αὐτὰ μοι πράττουσα.

575. ἐψίλωτο γὰρ ὁ Κλεισθένης τὰς γνάθους γυναικωδῶς.

576. προϊσταμαι.

50 578. πρὸ ὀλίγου.

585. ὅτι ἀναπέμψαι κυρίως. διὸ καὶ ἀνοδος ἡ πρώτη λέγεται, παρ' ἐνίοις καὶ ἀνοδος, διὰ τὴν θέσιν τῶν θεσμοφρίων. ἐπεὶ καὶ ἀνοδὸν τὴν εἰς τὸ θεσμοφρίον ἄρξιν λέγουσιν· ἐπὶ ὑψηλοῦ γὰρ κεῖται τὸ θεσμοφρίον.

600. ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένου. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ [Leg. I, 633, A] καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῃ ἀρχὴ τις κρύπται. ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένου.

602. ὦ προστάτα.

603. Μησιλόχος τοῦτο διὰ τὸ μέλλειν ἔρουναν γίνεσθαι.

612. ἀντὶ τοῦ οὐρε.

616. ἐπισχετικὰ γὰρ ἔστιν οὐροῦ τὰ κάρδαμα καὶ 10 πτύσματος. καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας αὐτοῖς χρῆσθαι. ὅτι μὲν γὰρ χρῶνται καὶ Ξενοφῶν φησι [Cyrop. I, 2, 16.] « φυλάττονται πολλὰ οὐρεῖν, ὥσπερ καὶ « πτύειν καὶ ἀπορμύττεσθαι. »

620. Κοθωκίδα ὁ ἄσμος τῆς Οἰνιίδος φυλῆς.

622. οἱ μὴ δυνάμενοί τι λέγειν τοιαῦτα λέγουσιν.

623. καὶ τοῦτο πρὸς τὴν ἀνοδὸν, ἐπειδὴ ἀνοδος ἦν πρὸς τὸ ἱερόν.

624. φίλῃ συνδίδαιτος. σκηναὶ γὰρ ἑαυταῖς ἐποιοῦν τὸ ἱερόν.

630. διαβάλλει πάλιν τὰς γυναῖκας ὡς μεθύουσας.

631. ἀλλήλας ἐδεξιοῦμεθα.

633. μὴ εὐρίσκων τί εἶπῃ ὁ κηδεστὴς φησιν ὅτι ἀντὶ αἰμίδος σκάψιον ἤτησεν ἡ Ξένυλλα. αἰμὶς δὲ ἔστιν οὐροδόχον ἀγγεῖον.

641. ἀντὶ τοῦ στεῖρα.

646. οὐκ ἐνταῦθα γε. παρατετήρηται καὶ πρότερον.

648. ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ Ἴσθμου εἴλκων Κορίνθιοι, ὥστε μὴ περιεργεσθαι. τοῦτο δὲ διισθμονίσαι ἐκά- 30 λουν.

649. ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα.

656. τῶν ἐγκύκλων ἀποδυσασμένας.

657. ἐπεὶ μόνων γυναικῶν ἔστιν ἡ ἐκκλησία. περιδραμεῖν.

658. τὴν ἐκκλησίαν παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι τοὺς ὄχλους. 35 ἐπεποιήντο γὰρ ἐκκλησίαν. τὰς δὲ σκηναὶ διὰ μέσου εἴρηκε. καὶ γὰρ πρὸς τῇ πυκνῇ σκηναὶ ἦσαν, ὡς καὶ αὐτὸς Ἀριστοφάνης μέμνηται τούτου.

664. παρακαθεζόμενος.

680. ἀντὶ τοῦ διάπυρος ὢν ταῖς μανίαις.

682. γελοιὸς εἶπεν, ὡς Ἀλέξανδρος « ἦσαν ἄνθρωποι πέντε καὶ γυναῖκες τρεῖς. » πέπαικται οὖν τοῦτο ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

684. ἀποδίδωσιν.

688. ἀρπάζει παιδίον μιᾶς γυναίκος, καὶ κατα- 45 φεύγει ἐν τῇ ἱερῇ, λέγων ὅτι ἐάν με τύψῃτε, κατασφάζω τοῦτο τὸ παιδίον. ἀντὶ δὲ παιδίου ἀσκὸν οἶνου λαμβάνει, καὶ αὐτὸν ἐνδοῦε χροικωτὸν, καὶ ποιεῖ αὐτῷ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ φησιν αὐτὸ παιδίον. διαβάλλει, δὲ τὰς γυναῖκας ὡς ἐν ταῖς μάχαις αὐτῶν τοὺς ἀσχοὺς 50 τῶν οἶνων κατέγουσιν.

693. τῶν βιωμῶν, ἀπὸ τοῦ τὰ μηρία ἐπάνω ἀποκεῖσθαι. ἐκ δὲ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον εἶπεν.

697. τροπαῖον προπερισπωμένους ἀναγνωστέον παρὰ,

Ἀριστοφάνει καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τρόπιον δὲ προπαροξυτονῶς παρὰ τοῖς νεωτέροις ποιηταῖς.

701. παροιμία.

710. ἐκ τῶν ἀνδρῶν φησὶν, ὅθεν οὐκ ἔξεστιν. ὁ Σύμ-
μαχος· γελοίως φησὶν ὅθεν ἦκεις φαύλως ἦκεις. ἦκεις,
φησὶν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ὅθεν οὐ φεύξῃ.

714. τοῦτο τὸ παθεῖν.

717. κἀθηται ἐπὶ βωμοῦ ὡς ἱκετεύων, ἥρπακίως τινας
θυγάτριον· φαίνεται δὲ ἀσχὸν ἔχων.

726. πρὸς τὰς γυναῖκας.

728. ὄνομα κύριον δούλης τὸ Μανία. καὶ ἐκτεταμένον
ἔχει τὸ α.

729. σπινθῆρα.

730. εἶδος ἱματίου. ἡμρίζεσται δὲ ὡς παιδίον καὶ
15 ὑποδήματα ἔχει ὁ ἀσχός.

734. ὁ ἀσχός. εἶδος δὲ ὑποδημάτων αἱ Περσικαί.

735. ὦ μέθυσοι.

738. ἅπαντα γὰρ ἔνεκα τοῦ πιεῖν ἐνέχυρα τίθεται
καὶ πιπράσκειται.

742. ἀλλ' οὐ δέκα μῆνας κυοῦσιν αἱ γυναῖκες, ἀλλ'
ἐννέα. εἰώθασιν δὲ οὕτω πληρεῖ ἀριθμῷ χρῆσθαι ἀντὶ
τῶν ἐννέα μηνῶν.

743. τρεῖς κοτύλας οἶνου χωροῦν.

746. τοῦτο πάλιν ὡς ἐπὶ ἀσχοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν
25 ἔτη εἶπε χρόας.

750. εἰώθασιν λέγειν, ἂν τις ἐν Διονυσίοις ἢ Διασίοις
ἢ Σκίροις μικρὸν τι προσεναγισμάτων φησὶν εὐπ.
ἄμα δὲ ὅτι καὶ περὶ οἶνου ἐστὶν ὁ λόγος. Ἄλλως.
οὐτο... λέγοντος ἃ δὲ ἔχει ἐκ Διονυσίων ἢ Ἀπατουρίων,

30 τὸν ὑπερπίπτοντα τῶν μηνῶν ἀριθμὸν οὕτω δηλοῖ τις.
τοῦτο ἔθος ἦν Ἀττικοῖς, λέγειν τὰ ἔτη κατὰ τὸν
ὑπερπίπτοντα ἀριθμὸν ἀπὸ τῶν Διονυσίων.

754. τοῦτο αἵματοδεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν ὁ ποιη-
τὴς ἄμνιον.

35 756. τοῦτο ἄμα εἰπὼν ἐκχέει τὸν οἶνον ὁ κηδεστής
ἐν τῷ βωμῷ.

758. ἀπὸ ἔθους. ἐκδερματώσαντες γὰρ τὰ ἱερεῖα δι-
δάσιν τὰ δέρματα ταῖς ἱερεαῖς. ἐκχέας οὖν τὸν οἶνον
χαρίζεται αὐτῇ τὸν ἀσχόν.

40 760. ἐνταῦθα ἀπέδωκεν ὁ Ἀριστοφάνης τὸ ὄνομα τῆς
γυναίκος, ἥς ἥρπαξε τὸ παιδίον ἥτοι τὸν ἀσχὸν ὁ κη-
δεστής.

766. ὁ Εὐριπίδης.

771. ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῇ Παλαμῆδῃ ἐποίησε
45 τὸν Οἶακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμῆδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς
ναῦς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι αὐτὰ ἔλθωσιν
εἰς τὸν Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαγγείλωσι
τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὥσπερ Οἶαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει
ἐν τῇ Παλαμῆδῃ Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἶαξ ἐγγράττει
60 πολλὰς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμῆδην καὶ ἀφίησιν
εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι τὸν Ναύπλιον προσπε-
σεῖν.

773. πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. πινάκια δὲ ἦσαν ἀνα-
κείμενα.

πινάκες γὰρ ἦσαν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἀπὸ τούτων λα-
βὼν γράφει, καὶ βρίπτει αὐτὰς λέγων « ἀπέλθετε, ση-
μάνατε Εὐριπίδῃ. »

777. ἀνυσιν ἔχοντι καὶ ἐπίνοιαν.

779. σμίλης λέγει ἀντὶ τοῦ γραφεῖου.

5 δλκούς λέγει τὰ σημεῖα, ἐπειδὴ ἔλκομεν γράφοντες.
781. ὡς Εὐριπίδην γράφον, ἐν ᾧ τὸ ρ. ἐν τῷ γράφειν
τὸ τοῦ Εὐριπίδου ὄνομα τοῦτο φησιν.

785. τῇ παραβάσει χρησάμεναι.

790. μήτε καταληρῶναι παρακύντουσαν.

804. πέπλασται τὰ ὀνόματα, ἐπεὶ εὐδοκίμουν οἱ Ἀθη-
ναῖοι τότε τῷ ναυτικῷ. Χαρμῖνος δὲ περὶ Σάμον συν-
εστρατήγησε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον τοῖς περὶ Φρύ-
νιχον. Ναυσιμάχῃ δὲ πόρῃ καὶ Σαλαβαρχῷ. Ἄλ-
λους. συνεμάχησε γὰρ Φρυνίχῳ ἐν Θράκῃ ὁ Χαρμῖνος, 15
καὶ ἴσως οὐδὲν ἀξιόλογον ἔπραξεν. διὸ λέγει « δῆλα
τὰ ἔργα. »

805. Κλεοφῶντα λέγει τὸν λυροποιόν. διαβάλλει δὲ
αὐτὸν ὡς κίναidon.

806. πόρνης ὄνομα.

808. καὶ ἡ Εὐβούλῃ πέπλασται. τὸ δὲ ὅλον τί βοῦ-
λεται, οὐκ ἔστι σαφές. ἀλλ' οὐδὲ παρὰ Πλάτωνι ἐν τῇ
Ὑπερβόλῃ· λέγει γὰρ τι περὶ τοῦ ἐπιλαγγάνειν τοῖς
βουλευταῖς « εὐτυχεῖς ὦ δέσποτα. τί ὁ ἔστι; βουλευεῖν
« ὀλίγου ἴλαχες πάνυ. ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες, 25
« ἦν νοῦν ἔχης. πῶς ἦν ἔγω νοῦν; ὅτι πονηρῷ καὶ
« ξένῳ ἐπέλαχες ἀνδρὶ * * * οὐδέπω γὰρ ἐλευθέρω. »
καὶ ἐν ταύτῃ « ἄπερρ' ἐγὼ δ' ὁμῶν τὸ πρᾶγμα δὴ
« φράσω. Ὑπερβόλῃ (βουλῆς γὰρ) ἄνδρες ἐπέλαχον. »
τὸ βουλευεῖν βουλεῖαν ἔλεγον.

811. λέγει ἀπὸ συμμάχων ἡ στρατείας. τὸ δὲ ζεύγει
ἀντὶ τοῦ ἁμαξίας ἐκφέρειν δεῖ. * * διὸ καὶ οὐκ εἶπεν
οὕτως πεντήκοντα, ἀλλὰ κατὰ πεντήκοντα, τὸ συνεχές
ἐκφαίνειν.

823. σκέπασμά τι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βαλλόμενον, ἡ 35
μέρος τοῦ ἱστίου.

825. τὴν κάμακα τῆς λόγχης λέγει. οἱ μὲν φασι κα-
νόνα αὐτὸν λέγειν τὸ ξύλον τῆς λόγχης, οἱ δὲ τὸν κα-
νόνα τῆς ἀσπίδος.

826. τῷ σιδήρῳ.

828. συνέχευεν καὶ οὗτος ὡς Εὐπολὶς πολλὰς
στρατιὰς μὲν γὰρ τὸ πλῆθος, στρατεία δὲ ἡ στρατεύσις.
829. τὴν ἀσπίδα λέγει· σκιάζει γὰρ τὸν ἄνδρα. αἰ-
νίττεται δὲ καὶ εἰς Κλεώνυμον.

834. ἀμρότεραι ἑορταὶ γυναικῶν, τὰ μὲν Στήνια 45
πρὸ δυεῖν τῶν Θεσμοφορίων Πυκαριμῶνος θ', τὰ δὲ
Σκίρα λέγεσθαι φασὶ τινες τὰ γινόμενα ἱερά ἐν τῇ ἑορτῇ
ταύτῃ Δήμητρι καὶ Κόρῃ. οἱ δὲ, ὅτι ἐπὶ Σκίρῳ θύεται
τῇ Ἀθηνᾷ.

838. εἶδος κουρᾶς δουλικῆς. τὸ ἐξῆς. ὑστέραν τῆς
τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. ἀντὶ τοῦ μιᾶς γυναικὸς ὑστέραν.
ἐὰν δὲ ὑσάτην, ἅπαντων ὑσάτην.

840. πολλὰς εἶπον ὅτι προβάλλει ὁ Ὀμηρικὸς ἐν
τῷ πρὸς Πολύβιον προτακτῷ τίς ἡ Ὑπερβόλου μήτηρ.

- οὐκ ἔχομεν δὲ εἰπεῖν. εἰ δὲ χρὴ τὰ τοιαῦτα ζητεῖν, ζη-
τείτωσαν καὶ τὴν ἐξῆς, τὴν Λαμαάχου· τὸν γὰρ πατέρα
μόνον οἷα Λαμαάχου, Ξενοφάντων.
841. ἐπανεῖ τὸν Λαμαάχον νῦν· ἥδη γὰρ ἐτεθνήκει
5 ἐν Σικελίᾳ τετάρτῳ ἔτει πρότερον.
846. τυφλὸς, διεστραμμένος τὴν ὄψιν. Σώφρων « ἰλ-
« λοτέρειά τ' αὖ κορωνᾶν. »
848. ἄνω γὰρ ἐκέχρητο τῇ ἐκ Παλαμήδους ἐπινοίᾳ.
850. ὑπόγυον δεδιδογμένην.
- 10 852. τὸ κοικύλλειν, φασίν, ἐπὶ τοῦ περιθλίπεσθαι
δύναται καὶ ἐνθάδε. βέλτιον δὲ ἐπὶ τοῦ κακοτεχνεῖν. τὸ
δὲ ἔργον παρέλκει Ἀττικῷ ἔθει.
855. ἐξ Ἑλένης Εὐριπίδου πολλὰ τούτων.
857. μέλανα καὶ συρματίζομενον. ἡ δὲ συρμαία κρί-
15 θινόν ἐστι πότμημα.
861. ἐπὶ πονηρίᾳ διαβάλλεται. τινὲς δὲ καὶ πατέρα
αὐτοῦ φασίν ἀληθῶς εἶναι τούτων.
863. τῆς γυναικείας μιμησεως.
868. ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, καὶ ὅτι μέχρι νῦν οὐκ
20 ἐσπάραζάν σε.
869. σάίνει τὸ ἄσμα.
870. σύνθηες τὸ σχῆμα. Μένανδρος « οἷσθ' ὁ ποίη-
σον. » Σοφοκλῆς Πηλεΐ « μὴ ψεύσον ὦ Ζεῦ· μὴ μ'
ἐλγὸς ἄνευ δορός. » « οἷσθ' οὖν ὁ δρᾶσον » Εὐριπίδης
- 25 Πολυίδῳ.
871. ὁ Εὐριπίδης ἀναλαμβάνει τὸ πρόσωπον τοῦ
Μενελάου καὶ υποκρίνεται.
876. Πρωτεύας οὕτω καλούμενος Ἀθηναῖος, ὃς ἐτε-
θνήκει πρόπαλαι.
- 30 878. διαβάλλει τὴν Αἴγυπτον ὡς ἀλλέμενον καὶ ὡς
κίνδυνον ἐμποιοῦσαν ταῖς ναυσίν.
882. ἐκ τῆς θαλάσσης.
897. ἦν εἶπεν Ὁμήρος [Od. Θ, 366] Εἰδοθέαν.
898. ἀπὸ δήμου τῆς Αἰγυπτίου φυλῆς, ἔνθα τὸ Εὐρυ-
35 σθέως ἀπόκειται σῶμα ἐν τῷ ἀρχωτηρίῳ. ἐπίρρημα δὲ
τὸ Γαργητόθεν.
902. τὰς κόρας σου ἀντιπροσώπους μοι στρέψον.
903. ἐπειδὴ ζυρθεῖς ἦν.
910. δέον εἰπεῖν ἐκ τῶν ὀψων, εἶπεν ἐκ τῶν ἰφύων.
- 40 ἰφύων δὲ ἐστὶν εἶδος ἀγρίου λαχάνου, ὅτι Εὐριπίδης
λαχανοπώλιδος Κλειτοῦς υἱὸς ἦν δηλονότι.
913. καὶ ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλένης, καὶ καθόλου τὰ
πλείστα.
915. ταῦτα λέγει ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ βουλόμενος
45 ἐκφυγεῖν.
917. τὸ γ' παράκειται τῷ στίχῳ. καὶ φησι Καλλί-
στρατος** οὐ τῇ λαμπάδι εἶπεν, ἀλλὰ νῆ τῇ δαδῇ, ὡς
δῆλον εἶναι ὅτι ἑκατέρως ἔλεγον. ἀνάξιος δὲ ἂν εἴη ὁ
Καλλίστρατος πιστεῦσθαι ὡς ἂν περὶ διδασκάλου τοῦ
- 50 Ἀριστοφάνους λέγων.
921. οὐ κυρίως, ἀλλ' οἷον κοινόβουλος.
922. ἐπανουργεῖτε, ὡς δὴ τῶν Αἰγυπτίων πανούρ-
γων ὄντων.
928. ἔως ζῶ.
928. ἡ σπάρτος. ἀντὶ τοῦ ἡ μηχανή. παροιμία ἐπὶ
τῶν ἐπιχειροῦντων τι ποιεῖν καὶ ἀποτυγχάνοντων.
935. ἐπεὶ ἄνω αἰγυπτιάζειν αὐτοὺς ἔφη, οἱ δὲ Αἰγύ-
πτιοι λινοποιοὶ εἰσιν. ὁ πανούργος. ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν τὰ ἄρμενα ραπτόντων.
940. πρὸς σάνισιν ἐδεσμεύοντο πολλὰκις, ὡς καὶ
Κρατῖνος δηλοῖ. « ἐπίτρεψον οὖν τῷ τοζότῃ » φησι
« γυμνόν με πρὸς τῇ σάνιδι δῆσαι. »
941. μετὰ χροκοῦτο τοῖς κόραξιν ἐστίασιν παρέχων.
ἀντὶ τοῦ ἐστίασιν παρέχων. Ἀττικῇ δὲ ἡ σύνταξις, ὅτι 10
τὸ ἐστίαν καὶ δοτικῇ συντάσσουσιν, ὡς καὶ παρ' Εὐ-
πόλιδι ἐστὶν ἐν Αὐτολύκῳ θατέρῳ « ὥστ' οὐτ' ἐκεῖ οὐτ'
« ἐνθάδε δαὶ ξενίζεσθαι. »
944. ὅτι ἐνδυσάμενος καὶ ἐλθὼν εἰς τὰς γυναῖκας
καταδήλος ἐγενόμην.
947. τὸ παίζωμεν οἱ Ἀττικοὶ παίσωμεν ἔλεγον, καὶ 15
τὸ παίσωμεν πάλιν παίζωμεν. καὶ [Hom. Od. Ψ', 131]
« πολυπαίγμονος ὀρχηθμοῖο. »
948. ὅταν τὰ μυστήρια αὐξωμεν, φησίν, τῶν θεῶν.
λέγει δὲ Δημήτρης καὶ Περσεφόνης. Ἄλλως. ὅταν 20
τὰς τελετὰς αὐξωμεν· τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαίρομεν αὐ-
τάς. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀνέχωμεν.
949. Παῦσον ὁ ζωγράφος εἰς πενίαν διαβάλλεται,
καὶ διὰ τοῦτο εἶπε νηστεύει.
968. ὅτι ἐν θεάτρῳ ἦσαν. 25
- ἐπειδὴ μέλλουσιν ἐλθεῖν εἰς τὴν ᾠδὴν.
969. τὸν Ἀπολλῶνα.
971. τὴν παρθένον.
973. Ἥρα τελεία καὶ Ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς
γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. τέλος δὲ ὁ γά- 30
μος. διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία ἡ πρὸ τῶν γά-
μων γινομένην.
977. ἔφορος γὰρ τῶν θρεμμάτων ὁ θεός.
986. τορῶς καὶ τρανώς λέγει τὴν ᾠδὴν.
1001. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὴν αἰθρίαν. βαρβαρίζει δὲ ὁ 35
τοζότης.
1003. ἀντὶ τοῦ δρω. τοῦτο δὲ εἰπὼν πλέον αὐτὸν ἐπι-
σφίγγει.
1007. πορμός ἀντὶ τοῦ φορμός, ψιάθος.
ἀντὶ τοῦ ἵνα φυλάξῃ σε.
1009. ὀρᾷ Εὐριπίδην προσιόντα.
1011. ἀντὶ τοῦ ὡς Περσεύς.
1012. Ἀνδρομέδαν· πιθανῶς· συνδεδίδασκται γὰρ τῇ
Ἑλένῃ.
1015. παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου « φίλαι 45
παρθέναι, φίλαι μοι. » τὰ δὲ ἐπιπερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ
χρήσιμον.
1018. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας.
- πρὸς τὴν ἡχὴν Ἀνδρομέδα λέγει « προσαίδουσσαι τὰς
« ἐν ἄντροις ἀπόπαυσον ἕασον ἄχοι με σὺν φίλαις γόου 50
« πόθον λαβεῖν. »
διὰ τὸ λαμβάνειν ἀποσπάσματα ἀσύνδετον τὸ ὅλον
γίνεται.
1021. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

1022. παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδῃ « ἀνοικτος
 « ὅς τεκῶν σε τὴν πολυπονωτάτην βροτῶν μεθ' ἔχεν
 « Ἄδᾳ πατὴρ ὑπερθανεῖν. »
1021. τὴν τηρήσασαν αὐτὸν ἐν τοῖς θεσμοφοροῖσις.
1025. δέον εἶπεν ἐσώθην, ἀπωλόμην εἶπε χάριν γέ-
 λωτος.
1030. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας, τὸ δὲ ἐπιτερόμενον σκώ-
 πτοντός ἐστι τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους.
1031. παρὰ τὴν ψηφοθήκην. οὐ δικάζω, φησὶν δ' γέ-
 10 ρων.
1033. ἐπεὶ ὀψοφάγος καὶ γαστρίμαργος ὁ Γλαυκέτης,
 ὡς ἐν Εἰρήνῃ [1008] ὀηλοῦται.
1034. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας.
1040. ἀπὸ κοινοῦ λάθωμεν πέπονθα ἄνομα πάθεα.
 15 καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας.
- δεομένη τοῦ βαρβάρου. προεῖπε δὲ « γοᾷσθέ μ' ὦ
 γυναῖκες. » γρ. καὶ φῶτα ἀντομένα· καὶ τοῦτο ἔχει νῦν
 πρὸς τὰ ἐξῆς, φῶτ' ἀντομένα, ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶ-
 τον.
1041. ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου.
1044. ἀντὶ τοῦ κροκοῦτον ἀμπεδυσεν.
1050. ἴσως τὸν ἥλιον ἀστέρα ἐκάλεσεν, ἢ μάλλον τὸν
 κεραυνόν.
1051. διχῶς, τὸν ἄλλον.
1054. λείπει ἔσχον, ἐκ τῶν δαιμόνων τὰ ἄλγῃ ἔσχον.
 25 σκοτεινῇν.
1056. ὑποκρίνεται Εὐριπίδης τὸ πρόσωπον τῆς
 Ἥχους. πατὴρ γὰρ τῆς Ἀνδρομέδας ὁ Κηφεύς.
1059. εἰωθυῖα γελᾶν, γελᾶστρια. ἐπεὶ εἰσήγαγε κα-
 30 κοστέναντον τὴν Ἥχον ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδῃ,
 εἰς τοῦτο παίζει. ἐξήλωσε δὲ αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φι-
 λοπάτωρ ἐν ᾗ πεποιήκε τραγῳδίᾳ Ἀδωνίδι, περὶ ἧς ὁ
 ἐρώμενος αὐτῷ Ἀγαθοκλῆς γέγραπεν, ὁ ἀδελφὸς τῆς
 ἐρωμένης αὐτοῦ πάλιν Ἀγαθοκλείας.
1060. ἐπεὶ πέρυσιν ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέδα.
1064. ἡρέμα ὁ κηδεστὴς τοῦτο πρὸς τὸν Εὐριπίδην.
1065. ὁ Μνησιλόγος ὡς Ἀνδρομέδα.
 τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσβολή.
1066. πορεῖαν.
1069. τοῦτο ἡ ἡχώ λέγει.
1070. καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου.
1072. λείπει μέλλουσα τυχεῖν.
1073. φλυαροῦσα.
1077. τὸ πλήρες ὠγαθή.
1083. χωρὶς τοῦ εἰ γράφεται· ὁ γὰρ Σκύθης βαρβα-
 45 ρίζει.
1085. ἀντὶ τοῦ σοὶ κακόν.
1086. πόθεν ἡ φωνή; θαυμάζει τὴν ἡχώ.
1089. καταγελᾷ μοι.
1090. τοῦτο ὁ χορὸς ἡ δ' γέρων.
1094. ἀντὶ τοῦ οὐ χαιρήσεις.
1095. λαλεῖς.
1096. κάτεχε.
1097. τὴν ἄλλον καὶ κατάρκτον γυναῖκα.
1098. εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα.
 καὶ λοιπὸν ἐπέξευσε τὰ ἐξῆς.
1099. ἐλέγετο γὰρ ὁ Περσεὺς εἰς τοὺς πόδας ἔχειν τὰ 5
 πτερὰ.
1103. τί λέγει περὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Γόργου τοῦ
 γραπτέως, ἐπεὶ προεῖπεν ἐκεῖνος « Γοργόνος κάρα κο-
 μίζων. » ὁ δὲ Γόργος γραμματεὺς, ἀλλὰ καὶ βάρβα-
 ρος.
1105. πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας « ἔα, τίν' ὄχλον τόνδ'
 « ὀρῶ περιρρυτον ἄφρῳ θαλάσσης, παρθένον τ' εἰκό
 « τινα. »
1109. ἀποθανουμένη τολμᾷς λαλῆσαι.
1114. δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον.
1118. οὐ ζηλῶ σε, φησὶν, εἰ ἐρᾷς.
1119. εἰ μὴ τὸν νῶτον ἦν, φησὶ, πρὸς τῇ κανίδι,
 ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς ἐτέτραπτο, οὐκ ἂν σοι ἐφόνεσα ἀπα-
 1 γαγόντι περανεῖν.
1127. ἔλεγε τὸ ξιφομάχιρα ὡς δρεπανομάχιρα.
1130. παρὰ τὰ ἐκ Μηδείας [298].
1151. ὅπου.
1168. λάθρα ποιεῖτε.
1170. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πεπεῖσμεθα.
1172. Εὐριπίδης ἐν σχήματι προαγωγῆς γράς.
 25 ἐταίρας ὄνομα Ἑλλάφιον ὡς Χρυσίον, . . . καὶ τὰ
 ὅμοια.
1174. σημειώτεον τοῦτο. σημαίνει δὲ τὸ ἄβρως βαδί-
 ζειν. ἢ αὐλητρίς.
1175. βαρβαρικὸν καὶ Περσικὸν ὄρχημα ὄχλασμα κα- 30
 λεῖται, περὶ οὗ Ἰόβας μακρὸν πεποιήσθαι λόγον ἐν τοῖς
 περὶ τῆς θεατρικῆς ἱστορίας, ὥστε λελύσθαι τὴν Σελεύ-
 κου πρότασιν. προτείνει γὰρ ἐν τῇ πρὸς Ζήνωνα προτα-
 τικῇ τὸ Περσικὸν ὄρχημα.
1176. διχῶς, κωμοδρίαν.
1180. κατὰ δέρμα.
1185. ὡς στέριφα τὰ τιθία.
1186. πρὸς τὴν αὐλητρίδα.
1187. πρὸς τὸ πέος λέγει ἐπιπλήττων ἐντεινομένῳ.
1190. οὐχὶ φιλήσειν.
1197. τὴν τοξοθήκην. συθήνη αὐλοθήκη. λέγουσι δὲ
 καὶ τὸν φαρετρεῖδνα συθήνην.
1199. παρακελεύεται αὐτῷ τηρεῖν τὸν γέροντα, αὐτὸς
 δὲ εἰσέρχεται μετὰ τῆς ὀρχηστρίδος.
1202. ἐπειδὴ τῶν δόλων ἔφορος ὁ Ἑρμῆς.
1203. τὴν τοξοθήκην καὶ τὰ ὄργανα τῆς ὀρχηστρίδος.
1205. ὄρχμη.
1214. ἐξηπάτησε. παρὰ τοῖς Ἰωσιν. ὁ αὐτὸς ἐν Ὀρ-
 νισιν [1618] « διαβάλλεται σ' ὁ θεός. »
- ἐαυτῷ παρακελεύεται.
1218. ὁ χορὸς ἐμπαίζει τῷ Σκύθῃ, ἵνα μὴ διώκων 50

καταλάβῃ αὐτούς· συνέθετο γὰρ Εὐριπίδης ἔλθων φι-
λίαν πρὸς αὐτάς.

πηχτὶς ὄργανον κιθαριδικόν. ἔφερεν δὲ τοῦτο· ἦν γὰρ
μετ' αὐτῆς ἡ αὐλητρίς.

5 1222. ποίαν ὁδὸν, φησὶ, περιπατήσω.

1224. ὡς αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐκείνην θέλοντος ἀπελθεῖν,
οἶαν ἀπῆλθον οἱ περὶ τὸν Εὐριπίδην.

1226. ἐπιδραμών.

1227. πέπαικται.

1230. ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Περσεφόνη.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἄδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον, πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξιν παρασχεῖν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἥ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ὤχετο, καὶ ὀλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεγθεὶς ἐρμῆ πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν κύκλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαισθεῖται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα ἐν Ἄδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἷ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἰαχχον ἄδοντες ἐν χορῷ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταῦτόν ἐρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ, διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χειμάζονται, εἴτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφραντα παραχθέντες ἀλεώρας τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξιπῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιτῶν τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος

μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρσισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἐμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἄδῃ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποισαμένου καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακοῦειν, ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιάνους ἑκατέρου κατὰ τῆς θατερόν ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος τὸν Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται. οὐ δεδιώλῃται μὴν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή· εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀρκενέεται Θηβαῖον ὄντα.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὐ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγόνης διὰ

SCHOL. ARISTOPH.

Φιλωνίδου εἰς Ἀθήναια. πρῶτος ἦν· δεύτερος Φρύνιχος Μούσαις Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίταρχος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαθὼν τὸ δέσμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημος χορὸς. ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχῇ. Πλούτων δ' ἰδὼν ὡς Ἡρακλεῖ προσέκραυσε διὰ τὸν Κέρβερον. ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγωδίας ἀγὼν, καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δι' Εὐριπίδην.

III.

[ΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ ὅς τ' ὦν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς Ἄδου κατελθεῖν ἡβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχῃ. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, καλεῦσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς Ἄδου κατῆι. ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντῆν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ' Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' αὐτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἄδην, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ, καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάρωνα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεώτας εἰς Ἄδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους, διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσας ναυμαχῇσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιήει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβὰς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιοῦται, καὶ αὖθις Ξανθία συγγίνε-ται, καὶ σὺν αὐτῇ πάλιν ἀψάμενος τῆς ὁδοῦ εὐρίσκει,

ἂ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα·
καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ Ἄδου χο-
ρεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν, καὶ μεταξὺ
πολλῶν τούτῳ συμβάντων, παραγίνεται πρὸς Πλού-
των, καὶ ὅτου χάριν ἤκεν εἰπὼν, ἔσχεν ὑπακούοντα
Πλούτωνα, οὐχ ἔν' Εὐριπίδην ἀναγὰγῃ, ἀλλ' ἔν'
ἀγωνισαμένον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων
ἄριστος τὰ εἰς τέλῃν φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφὼς
ἀνενέγκη πρὸς βίον. τοῦτου δὲ γενομένου, καὶ κρείτ-
τονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου, Διόνυσος τοῦτον λαβὼν
ἀνῆλθε.

Τὸ δὲ δῶμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων.
Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, τοῦ μετὰ Ἀν-
τιγένῃ. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παρά-
θασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις
καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη,
ὥς φησι Δικαιάρχης.]

IV.

[ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.]

Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου
τῷ τότε τῶν Ἀθηναίων ἄρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζό-
μενος, τότε τὸν Πλούτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλου-
τῆσαι τοὺς ἀγαθοὺς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δῶμα κατὰ
τὸ φαινόμενον γράφας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς
συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολέσχου καὶ φυσικοῦ.
[Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν,
κατενόηκα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει
Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς
ἀκαταλήπτου πάντα ἀπέχετο· ὡς οὖν τὸ δῶμα τοῦ
Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηναίων ἀσυμφανῶς
ξυνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέσχου
καὶ ψευδοτύπου τὸ δῶμα τῶν Νεφελῶν] οὕτω καὶ
τήνδε τὴν κωμωδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς
ὑποψύχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀψοῦς καὶ ἀτεχνότατα
γράφοντος, τῷ μεμνηνέναι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα
βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ
τὰ κρείττενα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων. ὡς τῷ
ὑπὲρ φύσιν Ὀμήρῳ τις ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος,
Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλεον εἰπεῖν, Εὐρυτος μὲν
τοξικῇ, Μαρσύας δὲ μουσικῇ τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρήσι
δὲ καὶ Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰ-
γύπτιος Σῶφρις καὶ ὁ Θετταλὸς Σάλμωνεὺς ταῖς
οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κεραυνοῖς
δῆθεν ἀνταστράπτοντες. κατὰ τοιοῦτου παντὸς μὴ
συνιέντος ἑαυτὸν, [ἐξομοιούμενον δὲ φιληταῖς ἀλογί-
στοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοῶσι θορυβωδέ-
στατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητής ἐξέθετο δῶμα. Δια-
σκευὴ δὲ καὶ ἔκθεσις τοιαύτη τοῦ δράματος· πλάττεται

τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διону-
σίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητὴν.
ἔθεν καὶ βουλευθεὶς κατιέναι εἰς ἄδου, ὡς Εὐριπίδην
ἐκεῖθεν ἀνάγειν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόροις, καὶ
λεοντῇν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους, 5
μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὅμοις
δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὁ ἀλλακτὸν δημωδεστέρως
καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἀργους,
ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδοὺς τὰς εἰς ἄδου χρίζων
μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπὰς, ἅτε 10
τοῦ Ἡρακλέους εἰς ἄδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀνα-
γωγῇ τοῦ Κερβερου· εἰ καὶ δυσὶ γυνεαῖς προγενέστε-
ρος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὅσων
ἔχρηξεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην
δὲ πεφθακὼς τὴν Ἀχερουσίαν, αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος 15
δυσὶν ὁβολοῖς περαιοῦται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ', ἀνθ'
ὦν τῇ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ,
τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ
περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ
συγγραμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ 20
καὶ Πλούτῳ, καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐ-
ριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον
νομίσας, καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ'
οὐκ Εὐριπίδην, αὐθις ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.]]

SCHOLIA IN RANAS.

Ὁ Ξανθίας ἐπὶ ὄνου παράγεται καθεζόμενος, ἔχων 25
ἐπὶ τῶν ὅμων ἀνάφορον, ὅπου ἦν τὰ στρώματα.
(εὐθὺς ἐν τῇ εἰσβολῇ διαβάλλει τοὺς τε κωμικοὺς ὡς
γελοῖους γρομένους καὶ παρατρέποντας τοὺς θεατὰς
ἀπὸ τῆς ἀκριβεῖας.)

1. τῶν εἰωθότων : Ἀντὶ τοῦ τῶν εἰωθῶν, ἢ μετοχῇ 30
ἀντὶ τοῦ ὀνόματος καὶ Ὁμηρος [Od. A, 213]

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος

ἀντὶ τοῦ πινυτός. — εἰωθότων : Τῶν συνήθων διαλέ-
γεσθαι εἰς ἡδονὴν τοῦ θεάτρου. Θ. τῶν συνήθων. Br.

2. θεώμενοι : Οἱ θεαταί. Θ. Br.

3. νῆ Δί' ὅ τὴ βούλει γε : Ἴδιον αὐτοῦ τὸ εἰς ταῦτα
ἄλισθαι· ὡς καὶ ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις [fr.
307] ὁ θεράπων φησὶν

ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦπος, οὐ δύναμαι φέρειν
σκευὴ τοσαῦτα, καὶ τὸν ὅμον θλίβομαι.

ἐνταῦθα δὲ φησιν ὅτι οὐ δύναμαι ἀνέχεσθαι τοῦ θλίβο-
μαι λεγομένου.

4. πάνυ γὰρ ἐστ' ἤδη γολύ : Ἀντὶ τοῦ πολὺ. τὸ δὲ
πολὺ, κἂν ἢ γλυκὺ, πικρὸν ἐστίν. (Ἄλλως. ὥσαντι
ἐλγε ναυτίᾳ, διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν τὴν παιδίαν ταύ- 45

την. συνεγὼς γὰρ εἰσῆγον τοὺς τὰ τοιοῦτα λέγοντας.)
— *χολή* : *Λύπη*. *D.*

5. ἀντί τοῦ χωρὶς τοῦ εἰπεῖν θλίβουμαι. *R.* ἀντί τοῦ ἄνευ εἰπεῖν πιέζουμαι. *V.*

6. γέλοιον Ἀττικῶς, γελῶν δὲ κοινόν. ἡ δὲ σημασία ἡ αὕτη.

8. μεταβαλλόμενος : Ἀντί τοῦ μεταφέρειν, μετατιθεῖς ἀπὸ ὧμου εἰς ὧμον. τάνάφορον δὲ ζῦλον ἀμφικοῖλον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βα-
10 σταζοῦσι. — μεταθέμενος τὸ ἐπὶ ὧμου φορτίον. *Θ.* χεζιτιῆς : *Μέλλεις* ἀποπατεῖν. *Vicl.*

9. (μῆδ' ὅτι τοσοῦτον : Μὴ οὕτω ποιήσασι καίτοι ἄχθος τοσοῦτον φέρων.)

10. ἀποπαρῶσμαι : Εἰς τὸ αὐτὸ κατήνησεν ὡς
15 δῆθεν ἄκων. — καθαιρήσει : Καταβιβάσει ἀπὸ τοῦ ὧμου. *Θ.* *Vicl.* καθαιρῶ παροξυτόνως τὸ ἀποπλύνω, καθαιρῶ δὲ περισπωμένως τὸ καταβάλλω. *Θ.* *Vicl.*

11. πλην γ' ὅταν μέλλω ἔξεμειν : Οἶον, εἰ ὅπως λέ-
γεις, τότε εἰπὲ, ὅτε μέλλω ἔξεμειν, ἵνα ἅπαξ ἐμέσω
20 καὶ μὴ καὶ τότε ὅτε λέγεις. Ἄλλως. τότε, φησί, λέγε, ἐὰν θέλῃς, ἐπιτηρήσας, ὅτε μέλλω ἔξεμειν. ῥῆστα γὰρ ἂν ἐξεμίσαιμι, ἐὰν εἴπῃς.

13. Φρύνιχος : Δίδυμός φησιν ὅτι νῦν Φρυνίχου τοῦ
κωμικοῦ μέμνηται, ὡς παρ' ἑκάστα ἐν ταῖς κωμωδίαις
25 φορτικουμένου. ἔστι δὲ πατὴρ Εὐνομίδου. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς ξένος, καὶ ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων, καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων καὶ ὡς κακόμετρα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρύνιχοι. (Φρύνιχος δὲ ὁ κωμικὸς οὐδὲν τούτων ἐποίησεν ἐν τοῖς σοιζόμενοις αὐτοῦ· εἰκὸς δὲ ἐν τοῖς
30 ἀπολωλόσιν εἶναι αὐτοῦ τοιοῦτον τι.)

14. Λύκις : Κωμωδίας ποιητής. ὡς ψυχρὸς κωμω-
δεῖται· λέγει δὲ αὐτὸν καὶ Λύκον· οὐ οὐδὲν φέρεται.
(Ἄλλως. ὁ δὲ νοῦς, εἴπερ ποιήσω μῆδὲν ὧν οὗτοι εἰώ-
θασιν ποιεῖν τοῖς σκευοφοροῦσιν· ἵνα τὸ φέρουσι σημαίνῃ
35 πῶσιν δοτικῇ. Ἄλλως.) τριγῶς λέγεται. ἡ γὰρ σκευοφοροῦσιν, ἡ σκεύη φέρουσιν, ἡ [[σκευοφοροῦσιν ἀντί τοῦ]] σκευοφόρους ἄνδρας ποιοῦσιν. ἔστι δὲ βε-
βαιασμένος ὁ λόγος, εἴπερ ποιήσω μῆδὲν ὧν οὗτοι ποιοῦσι, σκευοφοροῦντας εἰσάγοντες μετὰ πολλῶν.
40 περιλείπεται οὖν ἀκούειν ἀπλῶς ὧν οὗτοι εἰώθασιν ποιεῖν τοῖς σκευοφοροῦσιν, ἵνα τὸ σκευοφοροῦσι ση-
μαίνῃ πῶσιν δοτικῇ. — καὶ αὐτὸς ὡς κακὸς ποιητῆς κωμωδεῖται. *V.*

15. σκευοφοροῦσ' : Τοῖς. *E.* καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς κωμι-
45 καὶ εἰσὶ ποιηταί, σκευοφοροῦντας εἰσάγοντες ἐν ταῖς κωμωδίαις καὶ αἰσγὰ ποιοῦντας. *E.*

17. τῶν πράξεων τῶν ἀπατηλῶν. *Θ.* εἰρωνεία. πανουργευσμάτων, ἀπατηλῶν ποιημάτων. *M.*

18. πλεῖν ἢ νικαυτῶ : Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [*Od. T,*
50 360]

αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάκουσιν.

καὶ τὸ [*Od. O, 357*] « ἐν ὧμῳ γήρῃ ἦρχε. » διὰ τὴν ἀηδῖαν οὖν γηράσκω, φησίν.

19. ἄρ' ὁ πρᾶχλος οὗτος : Ὁ Ξανθίας ἀχθόμενος
ἐφ' ᾧ βαστάζει φόρτῳ λέγει.

20. ὑπὸ τοῦ φορτίου ἐρεῖ. *Θ.*

21. ἀλαζονεία. *R. V.* ἡμετέρα ἀτιμία αὐτοῦ ἀλαζο-
νεῖα καὶ ἐπαρσις. *Θ.*

22. υἱὸς Σταμνίου : [[Δέον εἰπεῖν υἱὸς Διὸς Στα-
μνίου εἶπε παρ' ὑπόνοιαν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος ἐν σταμνίῳ
βάλλεται. ὁ δὲ Διόνυσος εἰς τὸν οἶνον ἀλληγορεῖται.]]
(σταμνία καὶ στάμνους τοὺς ἀμφορεῖς τοῦ οἴνου φασίν.
παίζει δὲ ἅμα καὶ πρὸς τὸ σῆγμα ὅτι υἱὸς εἰμι στα-
10 μνίου. Ἄλλως.) ἐπαίξεν, ἐπεὶ ὁ κέρκμος ἐν ἑαυτῷ
βαστάζει τὸν οἶνον ὥσπερ παῖδα καὶ τρέφει.

23. τοῦτον δ' ὀχλῶ : Ὀρεῖσθαι ποιεῖν ἐπὶ τοῦ ὄνου
γὰρ ἦν καθήμενος ὁ Ξανθίας· [[νοεῖται δὲ τι καὶ αἰ-
σχρόν· ἀντί τοῦ, ἐπιβαίνει αὐτόν. — ὀχλῶ μὲν ἐνεργη-
15 τικῶς τὸ ἀφροδισιάζω καὶ ὀχεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ
πρᾶγμα ὀχεῖα. ὀχνοῦμαι δὲ παθητικῶς ἔχει ἐπιβάτης
εἰμι καὶ ἐφ' ἵππου κάθημαι ἢ ἐτέρου τινός. καὶ ἀπὸ
τούτου ὀχημα τὸ ἄρμα. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ ὀχεῖν ἐνεργη-
τικὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ὀχεῖσθαι ποιεῖν ἐκλαμβάνουσι καὶ
20 ἐπιβάτην καθιστάναι ἑτερον, ὡς καὶ ὁ Ἀριστοφάνης
ἐνταῦθα « τοῦτον δ' ὀχλῶ » ἀντί τοῦ ὀχεῖσθαι ποιεῖν. *Θ.*]

25. ὀχεῖ : ἀντί τοῦ βαστάζει. *R. V.* ἐπ' ὀχλήματος
φέρῃ. *Vicl.*

28. οὐ δῆθ' ὁ γ' ἔχω γῶν καὶ φέρω : Ἐπᾶν γὰρ
25 τοῦ ὄνου καθεζόμενος ὁ οἰκέτης, ἐβάσταζε τὸ ἀνάφορον.
τινὲς εἰς τὸ φέρω δύο στιγμὰς ποιοῦσιν, ἀφαιροῦντες
τοῦ μὲν τὸν Δ' οὐ τὴν μίαν στιγμὴν.

30. πιέζεται : Κατηνέχθη ὁμοῦ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸ
πιέζουμαι.

32. ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον : Ἀντί τοῦ, κατὰ τι μέ-
ρος, (ἡ ἐν τῷ ἴσῳ μέρει) κατὰ τὴν ἀμοιβὴν βάστασαν
τὸν ὄνον.

33. (τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν : Πρὸς τοὺς χρόνους,
ὅτι τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Ἀντιγένοισι περὶ Ἀργίνουσιν
35 ἐνίκων ναυμαχία οἱ Ἀθηναῖοι συμμάχοντων δούλων,
προκακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις, οὕσιναις ἡλευθέ-
ρωσαν· πρὸς τοῦτο οὖν χαριεντιζόμενος λέγει, ὅτι εἴπερ
ἐναυμαχῆσαι, καὶ ἀψείμην ἐλευθερός. ὥστε οἰμώζειν
ἂν ἔλεγον σοι. ἡ δὲ Ἀργίνουσα, πόλις τῆς Αἰολίδος,
40 ἀντικρὺ δὲ Λέσθου κατεμένη καὶ Μαλίας καλουμένης
ἄκρας.)

35. (κατάβα πανοῦργε : Τὸ γ, ὅτι κατάβα φησί.
πρὸς τοὺς ἀξιοῦντας, ὅτι κατὰβηθι λέγεται μόνως. τὸ
δὲ πανοῦργε, ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φημέν, Ἀττικοὶ
45 δὲ ἐπὶ σφοδρᾷ βλασφημίᾳ.)

38. ὡς Κενταυρικῶς : (Πρῶτον μὲν ἕως τούτου υπα-
κούων τῷ Διονύσῳ λέγει ὁ Ἡρακλῆς, ἐνθάδ' ὅστις·
εἶτα τὴν ὄψιν καταπλαγεὶς τὸ μὲν ἀκόλουθον οὐκ ἀνε-
πλήρωσεν, εἰπὼν ὅστις ἐστίν, ἀλλὰ θαυμάσας ἐπηρώ-
50 τησε τίς εἴη.) ἀντί τοῦ ἀκόσμως καὶ ὑβριστικῶς, ὅτι
καὶ οἱ Κένταυροι ὑβρισταί. καὶ τοῦτο οἶδεν Ἡρακλῆς
ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς μάχης. τινὲς δὲ ἀντί τοῦ μαλακῶς
εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς

καὶ τρυφήλος. — Κενταυρικῶς : Αἶαν ἀγρίως, δίκην Κενταύρων. Θ. ἀτάκτως. *Vict.*

39. ὅστις : Ἦν. *Vict.* πρὸς τινὰ τῶν ἐκ τοῦ παιδίου τοῦτο φησιν, οὕτω τῆς θύρας ἀνοίγεισης. *Vict.*

40. ὁ παῖς : Ὁ Διόνυσος νεύει πρὸς τὸν Ξανθίαν, καὶ λέγει μειρακευόμενος, ὡς δέισαντος αὐτὸν τοῦ Ἑρακλέους. καθόλου γὰρ τοιοῦτον εἰσάγουσι τὸν Διόνυσον, ὡς ὄντα δειλὸν, (μόνον δὲ καυχῆματίαν). — ὁ παῖς : Ἦν παῖ. *E.*

41. μὴ μαίνοί γε : Δίδυμος ἀντὶ τοῦ, μὴ μακρῆς. πιθανώτερον δὲ ἀντὶ τοῦ, ὑπέλαβέ σε μακρῆς εἶναι ὁ Ἑρακλῆς. Ἄλλως. μὴ οὕτω μακρῆς, ὡς ὑπολαβεῖν σε τὸν Ἑρακλέα φοβηθῆναι.

46. ἐπὶ κροκωτῶν : Διονυσιακὸν φόρεμα ὁ κροκωτός. 15 ἐφόρει δὲ λεοντήν, ἵνα ᾗ φοβερός ὡς Ἑρακλῆς. Ἑρακλέους γὰρ φόρεμα ἡ λεοντή. [κροκωτῶ, γυναικεῖον ἐκ πηγῆς ἐνδύματι.] — γυναικεῖον ἐνδύματι ἐκ μετά-ξης. Θ. *E.*

47. τίς ὁ νοῦς ἀντὶ τοῦ τί ὁ νοῦς θέλει εἶναι. *V.* ποία 20 διάνοια. *G.*

κόθορνος : Τινὲς ὅτι ὁ κόθορνος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἀρμόζει, οἱ δὲ ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν ἀρμό- 25 τει. (ἔθεν καὶ Ὀθηραμένης κόθορνος ἐλέγετο, ὅτι τοῖς καιροῖς καθομιλεῖν δύναται. ὁ δὲ Ξενοφῶν ἐν Ἑλληνι- κῶς [2, 3, 31] ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἀρμόζειν αὐτὸν φησιν. ἐκπληττεται δὲ ὁ Ἑρακλῆς ὁρῶν τὴν αἰσχρο- ταύτην σκευήν, καὶ ὅτι τὰ ἀμικτα ἔμειζεν. ὁ μὲν γὰρ κροκωτός καὶ ὁ κόθορνος γυναικεῖα ἐστίν, ἡ δὲ λεοντή καὶ τὸ βρόχιον ἀνδρῶν.)

48. ἐπεβάτευσεν Κλεισθένης : Παίξει. λέγεται γὰρ 30 καὶ ἐπὶ νεὸς τὸ ἐπιβατεύειν καὶ ἐπὶ συνουσίας κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀλόγων ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνου- σιάζει. Ἄλλως. Κλεισθένης ὁ Σιθυριεὺς ἐπ' αἰσχρό- τητι κωμωπεύεται. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον· διὸ καὶ εὐ- 35 νοχῶν εἰκάξει αὐτόν. (Ἄλλως. τὸν Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ πασχγιεῖν κωμωποῦσιν. ἐμφανίζει οὖν ὅτι εἰ κατὰ στρατεῖαν ἀπεδύμου, μετὰ Κλεισθένης ἀνέστρα- τευσάμενος. καὶ τὸ ἐπεβάτευσεν ἐκείνῳ, κακεμφάτως. ἐστρατήγησε δὲ νεωστὶ καὶ ἐνίκησεν οὗτος.)

49. κατεδύσχεμεν : Ἐβουθίσσαμεν εἰς τὴν θάλασσαν. 40 *Victor.*

51. σφῶ νῆ τὸν Ἀπόλλω : Θαυμαζῶν (καὶ ἀπιστῶν) λέγει ὁ Ἑρακλῆς τὸ σφῶ. τινὲς δὲ εἰς τὸν Ἀπόλλω δύο 45 στίζουσι καὶ εἰς τὸ ἐξηγρόμην.

52. κατ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην : Σκώπτει τὸν Διόνυσον. καὶ 46 ἐγὼ, φησὶν, ἀνέστην ἐξ ὀνείρου· δηλῶν ὅτι ὄντα ταῦτα ἐπραξεν. οἱ δὲ φασιν ὡς ὁ Διόνυσος ταῦτα λέγει, κατ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην, ὡς τῶν ἐπιτήδεος ψευδομένων ἐπιτε- γόντων τοῦτο, καθ' ὃ δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ εἴκοι τὸ λε- 50 γόμενον. οἱ δὲ τῷ Ἑρακλεῖ προσνέμουσι τοῦτο, [οἱ δὲ τῷ Ξανθίᾳ. καὶ τὸ, νῆ τὸν Ἀπόλλω, τῷ Διόνυσῳ. μόνον γὰρ τὸ σφῶ λέγειν τὸν Ἑρακλῆν.] — σφῶ : ὅμως οἱ θηλυμανεῖς. ἐξηγρόμην : Ἐξηγειρόμην ἐξ

ὑπνου. Θ. *Br., Vict.* ἐξ ὑπνου. *E.* τὸ ἐξηγρόμην λέγει δεικνύς αὐτόν, ὅτι ὀνείρατα φθέγγεται. *E.*

53. τὴν Ἀνδρομέδαν : (Τῶν καλλίστων Εὐριπίδου 53 ὁρᾶμα ἡ Ἀνδρομέδα) διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ολίγων διαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης, Φοινισσῶν, Ἀντιόπης; ἡ δὲ Ἀνδρομέδα ὀδυρῶν ἔτει προεστῆθεν. ἀλλ' οὐ συκοφαντητὰ ἦν τὰ τοιαῦτα.

54. ἐπάταξε : Ἐπληξε. *Vict.*

55. μικρὸς ἥλικος Μόλων : (Παίξει. ἔστι γὰρ μεγα- 55 λώσωμος ὁ Μόλων. Ἄλλως.) Δίδυμος φησιν εἶναι δύο 10 Μόλωνες εἰσιν, ὁ ὑποκριτὴς καὶ ὁ λωποδύτης· καὶ μᾶλ- λον τὸν λωποδύτην λέγει, ὅς ἐστι μικρὸς τὸ σῶμα. Τι- μαχίδας δὲ τὸν ὑποκριτὴν λέγεσθαι νυνὶ Μόλωνα.

56. γυναικὸς οὐ δῆτα : Τινὲς ἀπὸ τοῦ γυναικὸς 56 ἀμοιβῆαι ποιοῦσι, τινὲς δὲ ὅλον φασὶ τὸν Ἑρακλέα λέ- 15 γειν, λογιζόμενον τίνος ἡράσθη Διόνυσος. τοῦ δὲ Διο- νύσου εἰπόντος τὸ ἀτταταί, ὁ Ἑρακλῆς ὑποπτεύει ἀν- δρὸς ἐρασθῆναι Κλεισθένης τὸν Διόνυσον.

57. (ἀτταταί : Γράφεται ἀπαπαταί. διὰ τούτου συγ- 57 καταθεμένου τοῦ Διονύσου καὶ ὁ Ἑρακλῆς ἐπήνεγκε, 20 μὴ τοῦ Κλεισθένης, διὰ τὸ, ἐπεβάτευσεν Κλεισθένης.) — ξυνεγένοι : Αἰσχρῶς ἡνώθης. *Vict.*

58. (οὐ γὰρ ἀλλ' ἔγω κακῶς : Ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ 58 ἀλλὰ τὸ ἀλλὰ παρέλκει ἄτικτως. ἀντὶ τοῦ, ἔγω γὰρ 25 κακῶς.) — Ἄλλως. οὐ γὰρ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ 25 ἀλλὰ. Καλλιμάχος « οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκα. » *V.* οὐ γὰρ τοῦτο ἐστίν. *C.* οὐ γὰρ τούτου ἐπιθυμῶ, ὁ λέγει· ἀλλὰ κακῶς ἔγω. *D.*

59. ἐπιθυμία ἡ ἀγάπη. *V.*

61. δι' αἰνιγμῶν : Ἀντὶ τοῦ δι' ἀσφαλείας. *R. V.* αἰ- 30 νιγματῶν. Θ.

63. ἔτνος : Ὅσπριον πισίνου. ὡς ἀηφάγον δὲ τὸν 63 Ἑρακλέα κωμωποῦσι. (τὸ δὲ ἔτνος εἶδος ἀθάρσας.) [οἱ 35 δὲ ἀνδρεῖοι καὶ πρὸς τὰς μάχας θαυμαστοὶ ἔτνος ἐσθίου- σιν ὡς συντελοῦν αὐτοῖς πλεῖστα, ὡς οἱ περὶ ταῦτα δει- νοὶ λέγουσιν.]

64. ἐτέρω φράσω : Διδάσκω οἷως ἐρῶ, υποβαλὼν 64 σοι τὸν ἔρωτα τοῦ ἔτνος. ἀντὶ τοῦ ἄλλω τινὶ ὑπο- 40 δείγματος, ὅσον ἄλλω τρόπῳ. ἔστι δὲ τὸ ἡμισίχιον ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου.

67. (καὶ ταῦτα τοῦ τεθηνηκότος : Τινὲς βούλονται ἐν 67 πρόσωπον λέγειν ὅλον. τινὲς δὲ διορίζουσι τὸ τοῦ τεθηνη- 40 κότος· ὡς τοῦ Ἑρακλέους λέγοντος αὐτό. οὕτω γὰρ καὶ αἱ διδασκαλῖαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμώνυμον ἐν ἄστει Ἰριγένειαν 45 τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκυμῶνα, Βάκχας.)

71. αὐτοῦ γὰρ τοῦ Διονύσου ἐστὶν ὁ ἀγών.

72. (οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσιν : Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως

σὺ δ' ὦδ' ἔρμος συμμάχων ἀπόλλυσαι·

οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κακοί.)

73. (τί δ' οὐκ Ἰοφῶν : Ὑῖος Σοφοκλέους ὁ Ἰοφῶν. 73 ἠγωνίσαστο δὲ καὶ ἐνίκησε λαμπρῶς ἔτι ζῶντος τοῦ 50 πατρὸς αὐτοῦ. διὸ ἀμφιβάλλει μήποτε τοῦ Σοφοκλέους εἶη εἰρηκὸς τραγῳδῖαν.)

76. ἐπαινέσας αὐτὸν δ' Ἀριστοφάνης ὅτι τοῦτο καὶ μόνον ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθὸν, προελθὼν ἔψεξεν αὐτόν. V. [ὅπως ἔχει : Εἶτε αὐτοῦ δηλονότι τὰ ποιήματα εἶτε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σοφοκλέους. τοιαύτη γὰρ περὶ αὐτοῦ τοὺς πολλοὺς δόξα κατεῖχε.] (πρότερον δὲ, τῇ ἡλικίᾳ, ἢ τιμιώτερον.)

78. οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰσοφῶντα : Κωμωδεῖται γὰρ ὁ Ἰσοφῶν ὁ υἱὸς Σοφοκλέους ὡς τὰ τοῦ πατρὸς λέγων ποιήματα. (Ἄλλως, οὐ μόνον ἐπὶ τῷ ταῖς τοῦ πατρὸς τραγωδίαις ἐπιγραφέσθαι κωμωδεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τῷ καὶ ψυχρὸς καὶ μαλακὸς εἶναι.) — Νικοστράτης δὲ υἱὸς ἦν. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Ἀρίστων τοῦ Σοφοκλέους νόθος υἱὸς ἐγεγονέει ἐκ τινος Θεωρίδος Σικυωνίας. V. τὸ δὲ κωδωνίστω ἀντὶ τοῦ δοκιμάσω, ὅτι τινὰ τῶν ὀρνέων δοκιμάζεται τῇ τοῦ κώδωνος ψόφῳ. (καὶ τοὺς ἵππους οὕτως ἐδοκιμάζον κώδωνσιν εἰ ψοφοδεῖς εἶεν, καὶ τοὺς ὄρνυγας. οἱ γὰρ ὑπομένοντες τὸν ἥχον τοῦ κώδωνος ἐπιτηδεύουσιν ἔχουσι πρὸς μάχην. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν, ἐπεὶ οὕτω δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλακῶν. βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀγγείων· τὰ δὲ ἄλλα ἐσχεδιάσται. Ἄλλως, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν κώδωνι δοκιμαζομένων εἰ θόρυβον ὑπομένειν δύνανται. Δημήτριος δὲ προσλαμβάνει καὶ ὅτι κατὰ τὰς φυλακὰς εἰ ἐγρηγόρασι κώδωσι διεσήμενον, ὅπως ἂν φθέγγωνται.)

79. κωδωνίστω : Δοκιμάσω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. C. διακρούω. D. δοκιμάσω, ἐξετάσω. Viet. 82. εὐκόλος : Ἀπλοῖκός καὶ ἐλευθέριος. τοιοῦτος δὲ ὁ Σοφοκλῆς. — μαλακογνώμων. Θ. Viet.

83. Ἀγαθὸν δὲ : Οὗτος τραγωδίας ποιητὴς (Ἀθηναῖος, υἱὸς Τιταμνεύου). κωμωδεῖται δὲ εἰς θηλύτητα. (ἦν δὲ καὶ κωμωδοποιὸς τοῦ Σωκρατικοῦ διδασκαλείου.)

84. πθεινὸς τοῖς φίλοις : Γράφεται δεξιός, φίλοις δὲ ἀντὶ τοῦ τοῖς σοφοῖς. οὗτος δὲ ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρὰ καὶ φασὶν ὅτι τὸ Πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἐστίασει αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλοσόφων παρ' αὐτῷ καταχθέντων.)

85. ἐς μακάρων εὐωχίαν : Ἦ ὡς περὶ τετελευτηκότος λέγει, ὥστανεἰ εἶπε τὰς μακάρων νήσους· ἢ ὅτι Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεῖ μέχρι τῆς τελευτῆς μετὰ ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ μακάρων εὐωχίαν ἔζη τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις διατριβήν. [τοῦτο δὲ παρ' ὑπόνοιαν.]

86. Ξενοκλῆς : Υἱὸς Καρκίνου, ὃς κωμωδεῖται ὡς ἄξεστος ἐν τῇ ποιήσει (καὶ ἀλληγορικῶς). ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Ξενοκλείτος, Ξενοτίμμος, Ἀδελφίς. (εἰσὶ δὲ, ὡς φασὶ, δύο Ξενοκλείς τραγωδοὶ γεγονότες. τρίτος δὲ ἐστὶ τοῦτοισι ὁμώνυμος, πολιτικὸς, φαῖλου μὲν πατὴρ, τῶν δὲ δῆμων Χολαργεύς.)

87. Πυθαγόρεος δὲ : Τραγωδίας ποιητὴς μοιχθρὸς καὶ ἄσχημος, ὁ Ξανθίας δὲ ὑπομνησθεὶς τῆς Πυθαγόρου φωνῆς φησὶν ὅτι οὐ φροντίζετέ μου Πυθαγόρου καὶ ταῦτα (φροντίζοντες καὶ) μνημονεύοντες. (καλῶς δὲ καὶ πικρῶς ἔδειξεν ὡς δοῦλος τὸ προκειμένον.)

91. (καλίστερα : Πολυλογώτερα. εἰς τοῦτο γὰρ Εὐριπίδης ἐκακίζετο.) πλεῖν ἢ σταδίῳ : πλεόν ἢ σταδίῳ Εὐριπίδου φλυαρότερα. R. V. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ δρόμου, καθὼς καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν. V. ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πειθανολόγοι. R. V.

92. ἐπιφυλλίδες : Κυρίως δὲ ἐπιφυλλίδες· οὕτω λέγεται τὰ βοτρυδία τὰ μετὰ τὸ πατεῖσθαι τῶν στεμψύλων ἐξεργόμενα. ταῦτα δὲ οὐ χρήσιμα. Ἄλλως, V. τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλαις βότρυσιν βοτρυδία. (Καλλίστρατος δὲ, τὰ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ μικρά.) κέλῃται δὲ οὕτως, διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. (ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. Ἄλλως, ἐπιφυλλίδες εἰσὶ τὰ ἐν τοῖς βότρυσιν ἐν ἀρχῇ περιττώματα. οἱ δὲ φασὶ τὰ ἐν κορυφαῖς τῶν κλημάτων. ταῦτα γὰρ οὐχ ὑποκάτω τῶν φύλλων, ὡς οἱ βότρυες, ἀλλ' ἐπάνω φύονται. δεικνύσι δὲ ἐντεῦθεν ὡς οὐδὲν περὶ λόγους εἶσιν.)

93. χελιδόνων μουσεῖα : Παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου

πολὺς δ' ἀνείρπε κισσός, εὐρυὴς κλάδος, χελιδόνων μουσεῖον.

ἀντὶ τοῦ βάρβαρον καὶ ἀσύνητα. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς [680] « οὐ περιθρέμεται Θρηκίᾳ χελιδὼν. — » τὸ χελιδόνων μουσεῖα παροιμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ταπτομένη. τοιοῦτου γὰρ τὸ τῶν χελιδόνων γένος, πλεόν διὰ τὸ πολλὴ τῆς ὁδοῦ ἀνιών τὸς ἀκούοντα· ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραίνειν. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς « οὐ περιθρέμεται Θρηκίᾳ χελιδὼν. » Θ. a m. rec.

94. [ἂ φροῦδα : Ἀφανῆς ὑπὸ τῆς χαρᾶς. ἦν μόνον : Ἦγουν, εἶπερ ἅπας τοὺς περιστῶτας ἐπαινέτας σχοῖεν τῶν δραμάτων.]

95. [προσουρήσαντα : Εὐθυδρομήσαντα, εὐδοκιμήσαντα ἐν τραγωδίᾳ ὁράματι ἐπαινεθέντα. — οὐρίῳ, τὸ ἀπὸ τοῦ οὐρου ἀνέμου. οὐρῶ, τὸ ἀπὸ τοῦ οὐρου, τοῦ ἐκκρινόμενου ὑγροῦ. προσουρήσαντα οὖν, τὸ βραχύν τινα χρόνον διατρίψαντα, καὶ τῶν αὐτῶν λήρων ἐκχέαντα τῇ τραγωδίᾳ. C.]

96. γόνιμον δὲ ποιητὴν : Ἀντὶ τοῦ φυσικόν τινα καὶ μὴ βεβιασμένον. ἢ γεννητικόν.

99. παρακεκινδυνευμένον : Ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν, θλάσ- φημον, (καὶ ὀγκῶδες.) [παράδοξον, ἀσύνητες.]

100. αἰθέρα Διὸς : Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης

ὁμνυμι δ' ἱρὸν αἰθέρ', οἰκησιν Διός.

τὸ δὲ χρόνου πόδα ἐστὶν ἐξ Ἀλεξάνδρου « καὶ χρόνου « προῦθαινα πούς. »

102. γλῶτταν δ' ἐπιπορχήσαντα : Παρὰ τὰ ἐξ Ἰππολύτου Εὐριπίδου [612]

ἡ γλῶσσ' ὁμῶμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει : Ἀντὶ τοῦ σοῖ Ἀττικῶς. (σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ Ἀττικοὶ κέχρηται τῷ τοιοῦτῳ σχηματισμῷ, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις [503] « καταπρονεῖ με καὶ Θῆβας ὅδε. »)

μάλα πλεῖν ἢ μαίνεσθαι : Οἱ μὲν βραχύνουσιν, ἵνα τοῦ ἡ ἐκθλιψίς εἶναι δοκῇ, οἱ δὲ ἐκτείνουσιν τὸ α, κρᾶ-
 σιν πιστεύοντες εἶναι τοῦ ἡ καὶ τοῦ α βραχέος εἰς τὸ α
 μακρόν. V. [μᾶλλον ἢ μαίνεσθαι. οἱ μὲν, φασίν, ἐκτε-
 5 νουσιν· οἱ δὲ συστέλλουσιν.] (μεταλαμβάνεται δὲ εἰς
 τὸ μὲν οὖν, ἢ οὐκ· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. ἡ γὰρ μὴ ἀπα-
 γόρευσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀντὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως πα-
 ραλαμβάνεται. Ἄλλως. ἀλλὰ πλεόν ἢ μαίνεσθαι ἐπ'
 αὐτῷ· τούτῃστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει.)

10 104. κόβαλα : Ἄντὶ τοῦ κακοῦργα καὶ ἀνελεύθερα.
 (Δίδυμος, κατεστρωμυλμένα, ἀπατητικά, καὶ κακοβού-
 λους, κοβάλους.)

105. (μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει : Καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν
 Ἄνδρομαχῇ

15 μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν, ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.)

106. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε : Ἄντὶ τοῦ ἀληθῶς ἢ ὅλως
 καὶ συνόλως, καὶ ἔστιν οἷον ἀδόλως. τέχνας γὰρ ἐλεγον
 καὶ τὸς δόλους. [Hom. Od. Θ, 296 :] « ἀμφὶ δὲ δε-
 « σμοὶ τεχνήεντες ἔχυντο. »

20 107. δειπνεῖν με δίδασκε : [Τοῦτο γὰρ ἐπίστασαι,
 ἐκεῖνο δ' οὐ.] ταῦτά με, φησί, δίδασκε, καὶ μὴ κρίνε
 τραγωδίας, ὅτι ἀδηνάργος ὁ Ἡρακλῆς.

113. κρήνας : [Γράφεται κρημνούς. ἐκτροπαὶ δὲ,
 ἐκνεύσεις τῶν ὁδῶν,] ὅπου τις ἐκτραπῆναι δύναται.
 25 (διὰ τὸ ἐκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ κρύπτεσθαι, ὅταν
 ταραχῇ τις γέννηται τῶν νεκρῶν.) [Ὅσα δὲ οἱ ὁδοιπο-
 ροῦντες ἐπάνω τῆς γῆς εὐρίσκουσι καθ' ὁδόν, ταῦτα
 καὶ αὐτὸς οἰόμενος καὶ ὑπὸ γῆν εἶναι, ἐρωτᾷ περὶ τού-
 των.]

30 115. ἐπειδὴ ῥυπαρὸς οὗτος ὁ τόπος· ὅπου δὲ ῥυπαρία,
 χόρεις εἰσίν. V.

116. ὁ Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Ξανθίαν τὸ ὦ στέλιε. R.
 ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας τοῦ Ξανθίου λέγοντος ὅτι περὶ
 ἐμοῦ οὐδεὶς λόγος, πρὸς αὐτὸν ποιεῖται τὸν λόγον ὅτι
 35 καὶ σὺ τολμήσεις καταβῆναι. V.

118. ἀντὶ τοῦ διὰ ποίας ὁδοῦ. V.

119. μήτε θερμὴν : Μήτε ὅπου ἐστὶ καῦμα μήτε
 δυσχείμερον ὁδὸν εἴητες.

121. θρανίου : Θράνουσι καὶ θρανάτια ταπεινά τινα
 40 διφφρίδια καὶ ὑποπόδια λέγονται· καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ
 θρήνυς· ἐφ' ὧν ἱστάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυ-
 τοὺς, ἀπολακτίζοντες αὐτά. τοῦ δὲ κάλω ἡ εὐθεῖα ὁ
 κάλως.

122. πνιγερὰν λέγεις : Πρὸς τὸν πνιγμὸν τῆς ἀγρό-
 45 νης καὶ ὥσπερ ὁδοῦ καυματώδους. Ἄλλως. V. καυμα-
 τώδη· ἅμα μὲν ἀντὶ τοῦ θερμῆν· πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμι-
 νος· ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ
 θρανίον.

123. σύντομος : Ὅτι οὐ μόνον ἐπίτομον λέγουσιν,
 50 ἀλλὰ καὶ σύντομον. τετριμμένην δὲ, ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ
 ὁδοῦ [κατημαζευμένης], ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κώνειον
 διὰ θείας τριβέσθαι.

125. ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον : (Καὶ ὡς ἐπὶ ὁδοῦ

ψυχρᾶς, καὶ ὅτι κατὰ ψύξιν φρονεῖσι τὸ κώνειον.) [πῆ-
 γνυσι δὲ, εἶπε, τάντικνῆμια.] ἀπὸ τῶν ποδῶν γὰρ οὗ-
 τος ὁ θάνατος ἀρχεται, πρῶτους αὐτοὺς καταψύχων.
 [ὡς τοῦ ζωτικῆς αἵματος περὶ τὴν καρδίαν συστello-
 μένου.]

127. κατάντη : Οὗτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ.
 εὐκολώτεροι γὰρ καὶ ταχύτεροι αἱ ταιαῦται ὁδοί.

128. ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ, ἐμοῦ δηλονότι τα-
 χέως βαδίζειν μὴ δυναμένου. V. ὀζύποδος ἐμοῦ. R.

131. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδα : Τοὺς λαμπαδιστάς 10
 ἀγωνίας. λαμπαδοδρομαίαι δὲ γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κερα-
 μεικῷ, Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθεύς. Κεραμει-
 κὸς τόπος Ἀθηνῆσιν ὅπου συντελῶν οἱ Ἀθηναῖοι
 κατὰ ἐνιαυτὸν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. πρὸς δὲ τῷ τόπῳ
 τούτῳ πύργον τινὰ ὑπάρχειν φασίν. ἐφ' ὃν συμβου- 15
 λεύει αὐτὸν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν
 οἱ πρῶτοι λαμπαδίζοντες ἀφείδωσι, καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
 πύργου ἀφείναι ἐαυτὸν κάτω.

133. εἶναι, τόθ' εἶναι : (Ἀντὶ τοῦ ἀφείναι τοὺς ὁρο-
 μεῖς. τινὲς δὲ γράφουσιν εἴητε, ἀντὶ τοῦ ἀφείητε, οἱ 20
 ὁρομεῖς δηλονότι.) τοῦτο δὲ γνωριμιώτερον ἔχει τὸν νοῦν,
 ἐπειδὴ οἱ θεώμενοι εἵπωσιν ἀφείητε, δηλονότι οἱ τρέ-
 χοντες, καὶ σὺ αὐτόν. (γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς εἶναι, ἀντὶ
 τοῦ εἴητε. μήποτε τὸ δεύτερον εἶναι, τὸ ἐς καὶ σὺ αὐ-
 τόν, ἀμαρτανόμενον τοῦ προτέρου. λέγοι δ' ἂν τις καὶ 25
 τοῦτο λόγον ἔχειν· ὡς τῶν θεωμένων ἐπιτελευτώντων τῷ
 τὸ σημεῖον ἀφίεντι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα, οὕτως εἴ-
 ναι). [Ἄλλως. ὅτι ἐν τῇ ἀφείσει τῆς λαμπάδος ση-
 μεῖον ἦν τοῖς μέλλουσι δραμεῖν, ὡς δεῖ τοῦ δρόμου κα-
 τάρξασθαι. ἦν δὲ τοῦτο πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι παρὰ Τυρ- 30
 σηνοῖς τὴν σάλπιγγα. — εἶναι, τόθ' εἶναι : Τὸ εἶναι
 σημαίνει καὶ τὸ κορευσθῆναι, ὡς ἐν τῷ « ἐξ ἔρον ἔντο, »
 καὶ ἔστι δασυνόμενον ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω καὶ ἔημι τὸ
 πληρῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀφείναι καὶ πέμπειν, καὶ
 τοῦτο δασυνόμενον ὁμοῖον ὡς ἐνταῦθα. κανονίζεται δὲ 35
 οὕτως· ἔημι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ β' ἀόριστος
 ἦν, ἡ μετοχὴ εἰς, ἔντος, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι.

Γict.

131. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου : (Καὶ γὰρ ὁ
 ἐγκέφαλος τῶν ἀνθρώπων ἔχει ὑφ' ἑαυτὸν ὑμένας εἰκο- 41
 τας τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. Ἄλλως.) Ἀρίσταρχος,
 πρὸς τὸ σχῆμα, φησί, τοῦ ἐγκεφάλου. ἔστι γὰρ ὥσπερ
 δύο θρία συγκείμενα. θρία δὲ, τὰ τῆς συκῆς φύλλα,
 καὶ τὰ θρία δὲ οὕτως σκευάζεται. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ
 κατελιθεῖσθαι τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. ἡ δὲ σκευασία 45
 ἐστὶ, στέαρ, μέλι, ῥῖα, σμεῖδαλις. εἰώθασε δὲ καὶ τὸν
 ἐγκέφαλον ὁπταῖν κατελιθίσαντες τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις,
 ἡ μετὰ τῆς ἄλλης τοῦ θρίου κατασκευῆς, ἡ καὶ μόνον,
 πρὸς ὃ καὶ παρέθηκε τὸ θρίον.

135. αἵβυσσος : Ὁν οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται. 50
 Ἰωνες δὲ τὸν βυθὸν βυσσὸν φασί.

139. τυννοτριφί σε : Συναγών τοὺς δακτύλους φησὶν·
 ἀντὶ τοῦ μικρῷ. ὁμοίως δὲ καὶ τυτθὸν, τὸ νήπιον, ἀντὶ
 τοῦ τιτθόν· τὸ ἔτι παρὰ τοῖς τιτθίοις καθεστηκός. φοβεῖ

δὲ αὐτὸν, ἐπίτηδες συμικρύνων τὸ πλοῖον. — τύννος τὸ μικρὸν, ὁμοίως καὶ τυθὸν. R.

140. οὐ δολῶ μισθὸν λαβών : Οὐχ ὡς τοῦτο λαμβάνοντος, ἀλλὰ πρὸς τὸν δικαστικὸν μισθόν, ὅτι δύο ὁβολῶν ἦν. ἅμα δὲ διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὁβολούς, καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάρουν δύο ὁβολοὶ ἦσαν. ἐπιφέρει γοῦν

ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῷ δὲ ὁβολῷ.

141. ἦν δὲ καὶ τριώβολον, τοῦτο τῶν στρατηγῶν κολακείας χάριν προστιθέντων. ἐπὶ δὲ Ἀριστοφάνους καὶ δραχμῇ ἦν λαβεῖν.

141. ἀντὶ τοῦ μεγάλῃν δύναμιν ἔχουσιν. R.

142. Θησεὺς ἤγαγε : Ὅτε κατῆλθε μετὰ Πειρίθου [εἰς Ἀἰδωνέα, ἀρπάσαι βουλομένου τὴν κόρην τῆς Δήμητρος Περσεφόνην. ἡ δὲ τὸ θητεύειν τὸν Χάρωνα διαπορούμεντα.]

144. μή μ' ἐκπληττε : Μή μ' εἰς ἐκπληξιν καὶ φόβον ἐμβάλῃ· οὐ γάρ μ' ἀποστήσεις τῆς δρυῖς. C. δειμάτου : 20 Ἐκφράσει. *Viell.*

146. καὶ σκῶρ αἰεὶ νῶν : Ὅτι τινὲς φασὶ τῷ σκῶρ πρῶτον κεκρῆσθαι Στράτιν ἐν Ἀταλάντῃ δράματι· ψεύδους δὲ, πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων δεδιδάχαται ἡ Ἀταλάντη Στράτιτος. — νῶν δὲ ἀντὶ τοῦ 25 βέον, νῶν νῶν. σκῶρ δὲ ἀποπάτημα, χέσμα. κειμένους δὲ ἀντὶ τοῦ κολαζομένους. R. V. νῶν : Πέον. C. νάον D. σκῶρ : Κόπρον. *Viell.*

149. ἡλοίσεν : Ἐτυψεν. R. Br., *Viell.* ἐφαρύττωσεν. ἡ γεραιὴν γνάθον ἔκρουσε. V.

151. ἡ Μορσίμου : Τραγωδίας ποιητῆς ὑπόψυχρος. (ἔστι δὲ Φιλοκλέους υἱός. ἦν δὲ ὀφθαλμῶν ἱατρὸς ἀγαθός. ἦν δὲ καὶ συμικρός. υἱὸν δὲ ἔσχεν Ἀστυδάμαντα.) — ἀντὶ τοῦ θανάσιμόν τινα λόγον ἔγραψεν, οἷα νῦν 30 πολλὰ γίνονται τοῖς φαρμακοῖς. V.

153. τὴν Κινησίον : Κινησίας διθυραμβοποιός· ὃς ἐποίεισε πυρρίχην. ἡ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐκρῆτο. (τινὲς δὲ οὐ γράφουσι τὸν, νῆ τοὺς θεοὺς, στίχον, ἀλλ' ἀφαιροῦσιν αὐτὸν καὶ τὸν ἐξῆς οὕτω γράφουσιν

ἡ πυρρίχην τις ἐμαθε τὴν Κινησίον.

διὸ καὶ Ἀριστοφάνης παρατίθησι τὸ ἀντίσκιγμα καὶ τὸ σίγμα. Ἄλλως, ὁ Κινησίας ἐπραγματεύσατο κατὰ τῶν κωμικῶν, [ὡς εἶεν ἀγορήγηται. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα 40 ὀκνηρὸς καὶ κατεσκελετευκός. δοκεῖ δὲ καὶ] κατησχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἐκάτης ἀγάλματος. διὸ καὶ ἐν τοῖς 45 ἐξῆς [366] φησιν

ἡ κατατιλὰ τῶν ἑκαταίων, κυκλίοις χοροῖσιν ὑπάδων.

ἦν δὲ Θηβαῖος, μελοποιὸς κάκιστος, ὃς ἐν τοῖς χοροῖς ἐκρῆτο πολλῇ κινήσει.)

156. τοὺς τόπους τῶν μυρρίνων. R. μυρρινῶν ὁ τόπος 50 τῶν μυρρίνων. V. τόπους μεστὸς μυρινῶν. Θ.

158. οἱ μεμυημένοι : [Λόγος γὰρ ἐκράτει παρ' Ἀθηναίοις ὡς ὅ τὰ μυστήρια διδασκόμενοι μετὰ τὴν ἐνθύναν τελευτὴν θείας ἡζυῖοτο τιμῆς. διὸ καὶ πάντες πρὸς τὴν

μύσῃν ἐσπευδον.] — οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια. R. οἱ τὰ μυστήρια διδασκόμενοι. Θ.

159. ὄνος ἄγων μυστήρια : Τοῖς μυστηρίοις εἰς ἄσπετος εἰς Ἐλευσίνα διὰ τῶν ὄνων φέρουσι τὰ εἰς τὴν χρεῖαν· ὅθεν ἡ παροιμία, διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. ὡς ἂν οὖν ὁμοίον τι πάσῃων διὰ τὸ πιέζεσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄρχει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν.

160. (ἀτὰρ οὐ καθεῖξω : Ἄμα τῷ λόγῳ ῥίπτει τὰ σκεῦη, ἵνα ὕστερον φαίνηται γελοιότερος, κελαινόμενος 10 ἄρα τὰ σκεῦη. λέγει γοῦν, πρὶν καὶ καταθέσθαι, εἰπόντος, σὺ δὲ τὰ σπρώματα αὐτοῖς λάμβανε.)

165. τῷ Ξανθίᾳ φησιν ὁ Διόνυσος. V.

168. τῶν νεκρῶν δηλονότι τῶν ἐπὶ τὸ ἀπελθεῖν μελόντων εἰς τὸν Ἄδην. V. ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς τὸν Ἄδην, ἡ τῶν ἐκπερομένων τῆς πόλεως, ἀπ' οὗ καὶ ἐκφορὰ, ἐπὶ τὸν Ἄδην, ὁ κοινῶς ἐξόδιον λέγεται. Θ.

169. ἔάν δὲ μῆδ' ὦρῃ : Ἀντὶ τοῦ, ἔάν δὲ μὴ εὐρῇ. γράφεται καὶ ἔχω, ἡγουν, ἔάν μὴ ἔχω ἀργύριον· ἵνα 20 λείπῃ τὸ ἀργύριον.

171. πρὸς τὸν βασταζόμενον νεκρόν. R. V.

173. πόσ' ἄττα : Ἀντὶ τοῦ, πόσα σκεῦη ἔχετε. γελοιῶς δὲ ὁ βασταζόμενός φησιν, ἀσθενῶς δὲ ἐρεῖ. ἡ δραχμῇ δὲ, ἐξ ὁβολῶν. δώδεκα οὖν ὁβολοὺς αἰτεῖ.

174. (ὑπάγεθ' ὑμεῖς : Ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε. ἀποστρέφεται δὲ αὐτοὺς ὁ νεκρὸς, μὴ βουλόμενος σκευηφορεῖν, διὰ τὸ ἐλάχιστον εἶναι τὸν μισθόν. τὸ δὲ, ὑπάγετε 25 ὑμεῖς τῆς οἰᾶς, ὁ νεκρὸς φησὶ πρὸς τοὺς νεκροφόρους.)

175. ἔάν ξυμβῶ τί σοι : Ἐάν ξυμβῶ σοὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα ξυμφωνήσω σοὶ τι. (ἔλεγον δὲ τὸ ἵνα ἀντὶ τοῦ ἔάν. 30 καὶ Ὁμήρος [II. II, 353] « ἵνα μὴ βέρομεν ὧδε. »)

177. ἐννέ' ὁβολοὺς : Ἀντὶ τοῦ μίαν ἡμισυ δραχμῇ· ἡ γὰρ δραχμῇ ἐξ ὁβολοῖ. R. Θ. μίαν ἡμισυ δραχμῇ δίδωσιν ὁ Διόνυσος. V. ἀναβίωκ' ἔτι νῦν : (Ὁρχούμενος ὑπ' αὐτῶν τοῦτο λέγει. ἐν ᾗθει δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡμῶν 35 οἷον ἀπολοίμην. οἱ δὲ, ὅτι χαλεπὸν ἦν τότε τὸ ζῆν, ὥστε ἄμεινον εἶναι τὸ τεθνάναι. εἰς κατάραν οὖν λαμβάνει τὸ ἀναζῆσαι ἐν Ἀθηναίοις. κατηγορίαν δὲ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν. Ἄλλως, ἐν ᾗθει, ἐπεὶ ἀπλῶς ὁ) ἀνθρώπινος βίος μοχληρός. ἡ ὅτι τότε Ἀθηναῖοι δυστυ- 40 χούτων οἱ ἀπολλύμενοι ἐμακαρίζοντο.

178. ἀντὶ τοῦ βασταζῶ. V. ἐγὼ βασταζῶ. R.

180. ὠὶπ, παραβαλοῦ : Ἐλαττικὸν ἐπίφθεγμα τὸ ὠὶπ. τὸ δὲ παραβαλοῦ ἀντὶ τοῦ ὀρμισσον τῇ γῇ τὴν ναῦν. ἐν τῇ νηὶ γὰρ ὁ Χάρων λέγει. — πλησίάσσον τὸ 45 σκάφος τῷ λιμένι. Br.

181. (τοῦτο λίμνην νῆ Δία : Τοῦτο οἱ μὲν φασὶ τὸν Διόνυσον λέγειν, οἱ δὲ τὸν Ξανθίαν. ἐνταῦθα δὲ τοῦ πλοίου ὀφθέντος ἡλλοιδῶσθαι χρὴ τὴν σκηνὴν καὶ εἶναι κατὰ τὴν Ἀγερουσίαν λίμνην τὸν τόπον ἐπὶ τοῦ λογιείου, 50 ἡ ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας, μηδέπω δὲ ἐν Ἀδου.)

184. χαῖρ' ὦ Χάρων : Δημήτριός φησιν Ἀχαιοῦ ὄλον εἶναι ἐκ τοῦ Αἰθωνος. λέγουσι δ' αὐτὸ οἱ σάτυροι,

Χαῖρ' ὦ Χάρων χαῖρ' ὦ Χάρων χαῖρ' ὦ Χάρων.

ἥ που σφόδρα θυμοί. Ἄλλως. πιθανόν ὑπονοεῖν τρεῖς τοῦτο λέγοντας, ἀσπαζομένους τὸν Χάρωνα, Διόνυσον, Ξανθίαν καὶ τὸν νεκρόν. δεῖ γὰρ ὑπονοῆσαι βούλεσθαι καὶ αὐτὸν συνεμβαίνειν αὐτοῖς.

185. [τίς εἰς ἀναπαύλας : Εἰς ἀναπαύσεις γὰρ ἐκ κοσμητικῶν ὀχλήσεων χωροῦσιν οἱ μελιστάμενοι.]

186. τίς εἰς τὸ Λήθης πεδῖον : Τοῦτο κηρύσσει ὁ Χάρων. ὡς τόπους δὲ καταλέγει. ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ ἀδύνατον τῶν καθ' Ἄδου δηλοῖ, τοῦ (ἥς ὄνου πόκας ἀντὶ τοῦ) ἥ εἰς ὄνου πόκας. ἀδύνατον γὰρ πόκας ἀποκείρασθαι τὸν ὄνον. φαίνεται δὲ καὶ παροιμιώδες ἤδη εἶναι. τὸ δὲ Λήθης πεδῖον, Διδυμός φησι, χωρίον ἐν Ἄδου διακετεύοικεν (οὗτω λεγόμενον, ὡς καὶ τὸν Λυαίνου λίθον ἐπλασεν ἀπὸ τοῦ τοῦ νεκροῦς αὐαίνεσθαι καὶ ἀλίθαντας εἶναι. ὄνου δὲ πόκας τὸ ἀγρηστον οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκες χρησιμεύουσιν. ἡ παροιμία δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων, ἐν ᾧ τρόπῳ φαιμέν καὶ τὸ γύτρην ποικιλίαις, καὶ κόπρον ἀναθυμιῆς. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἄδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνέπλασε

20 ποιητικῶς.) — ἡ ὅς ὄνου πόκας : Εἰς τὸ μηδέν. Vict.

187. ἡ ὅς Κερβερίου : (Τινὲς καὶ παρ' Ὀμήρῳ [Od. A, 14] γράφουσιν « ἐνθάδε Κερβερίων » ἀντὶ τοῦ Κιμμερίων· ἡ μᾶλλον τοὺς Κιμμερίους φασί. παίζει δὲ παρὰ τὸν Κέρβερον. — ὄνομα τόπου κηρύσσει ὁ Χάρων. Κερβερίου δὲ τοὺς Κιμμερίους λέγει. R. περαιωθῆναι μὲν ἐκεῖ οὐκ ἔστι, κατάβασαι δὲ εἰς Ἄδου ἐκεῖ, ὡς μὴεῦσεται. V.

188. σγῆσιν : Ὀρμίσειν. V. ἐλλιμενίσειν. E.

189. [ἐς κόρακας : Παίζει ἐνταῦθα εἰπὼν ἐς κόρακας. Ἀθήνησι γὰρ τόπος ἦν οὕτω καλούμενος, οὐχὶ ἐν Ἄδου. ἡ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκεῖσε ῥιπτόμενοι εἰς ἀπώλειαν ἤρχοντο.]

καὶ μὰ Δία σοῦ γ' εἵνεκα : Παρόσον οὕτως οἱ ναῦται εἰθώσιν λέγειν χαρίζομενοι τῷ ἐπιβάτῃ.

191. εἰ μὴ νεναυμάχηκε : (Τὴν περὶ Ἀργινοῦσαν φησὶ ναυμαχίαν. ἦσαν γὰρ οἱ δοῦλοι τότε ναυμαχίαντες, περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἢ περὶ τῶν ἰδίων κρεῶν, τουτέστι σωματῶν. φησὶν οὖν, ὅσον οὐ περὶ χρημάτων καὶ πατρίδος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἰδίου σώματος. κρέας γὰρ τὸ

40 σῶμα. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφή· τὴν περὶ τῶν νεκρῶν. εἴη δ' ἂν λέγων περὶ τῆς ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχίας, ἐν ᾗ ἐνίκων μὲν οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς νεκροὺς δὲ ἐκωλύθησαν ἀνελεῖσθαι ὑπὸ χεიმῶνος. ἐξ οὗ καὶ τῶν δέκα στρατηγῶν ἀπώλοντο καταδικασθέντες οἱ ὑπομεί-

45 ναντες ἐξ. ἐπεὶ οὖν συνεναυμάχουν καὶ οἱ δοῦλοι, τοιοῦτό τι λέγει, δοῦλον οὐκ ἄγω, εἰ μὴ ἀνήρηται τοὺς ἐκ τῆς θαλάσσης νεκρούς. οὐκ ἔχει δὲ νοῦν τὸ λεγόμενον. ναυμαχίας γὰρ οὐδεμιᾶς ἔδει πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. χεიმῶνι δὲ ἐκωλύθησαν. Ἄλλως. διὰ τί τὸν δοῦλον μόνον

60 ἀπελάνει, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν ἐλευθέρων εἴ τις μὴ ἀνήρηται τοὺς νεκρούς; παρήσι γὰρ τὸν Διόνυσον. ἡ εἴη ἂν λέγων νεκρούς τοὺς Ἀθηναίους, διὰ τὸ ἐσχάτως τότε πράττειν. Ἄλλως.) διάφοροι αἱ γραφαί· οἱ μὲν γὰρ κρεῶν, ὡς Ἀρίσταρχος φησὶν ἐπὶ τῶν σωματῶν λαμ-

βάνεσθαι πολλάκις, καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Χρυσῇ

τοιοῦτας ὦν ἄρξεις τοῦδε τοῦ κρέως.

ἐνθάδε οὖν εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἑαυτοῦ· ὡς ποτὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν περιστάσει γενομένων καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἀγωνιζομένων, προσλαβεῖν τοὺς 5 δούλους καὶ ὕστερον ἐλευθερίας ἀξιώσασιν. ἕτεροι δὲ φασιν αἰνίττεσθαι τὴν περὶ Ἀργινοῦσαν ναυμαχίαν, ἣν διὰ τοὺς νεκροὺς ἡγωνίσαντο, τὴν δευτέραν γραφὴν αἰρούμενοι. — τὴν περὶ τῶν κρεῶν : Τῶν νεκρῶν σωμαμάτων. D.

193. κοῦον περιηρέζει : Περικυκλεύσεις. ὁ Χάρων πρὸς τὸν δοῦλον. ἀντὶ τοῦ οὐ λαμβάνω σε.) [ἀντὶ δὲ τοῦ τρέγων, γράφεται καὶ κύκλω.]

194. παρὰ τὸν Λυαίνου λίθον : Παρὰ τὸ αὖτος τοὺς νεκροὺς εἶναι, ὡς ὅτος τινὸς ἐν Ἄδου οὕτως λεγομένου 15 λίθου. (φασὶ δὲ αὐαίνου λίθον τινὰ λέγεσθαι Ἀθήνησι, παρ' ὃν οἰκείως ἀπὸ τοῦ αὐαίνου παρήχηθη, ἐπειδὴ οἱ πολλὴν χρόνον περιμενάντες τινας εἰθώσιν λέγειν, αἷος γέγονα περιμένον. εἴκοι δὲ θρυλούμενον τοῦτο ἦδη. Ἄλλως. τοῦτο ἀναπλάττει ἀπὸ τοῦ τοῦ νεκροῦς ζηροῦς 20 εἶναι καὶ ἀλίθαντας. ἀμψίβολον δὲ, πότερον ἀπὸ τῆς εἰς ὅς εὐθείας, ἢ ἀπὸ τῆς εἰς ἡς. Ἄλλως. τὸ μὲν φαινόμενον λίθος ἦν Λυαίνου καλούμενος, τὸ δ' ἀληθές οὕτως ἔχει· παρὰ τὸν λίθον αὐαίνου καὶ ζηραίνου. ἡ ὅπου ζηραίνονται οἱ νεκροί.)

25 196. τῷ ξυνέτυχον : Ἀντὶ τοῦ, τίνι οἰωνῷ συνέτυχον ἐκ τῆς οἰκίας ἰὼν; δύνανται δὲ τοῦτο καὶ ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Ξανθίας λέγειν. — ξυνέτυχον : Συνήντησα. ἐξῶν : Τῆς οἰκίας. Vict.

197. (κᾶθιζ' ἐπὶ κώπῃν : Τοῦτο ἀκούσας ὁ Διόνυσος 30 ἐπάνω τῆς κώπης ἐκάθισε.) — κᾶθιζ' ἐπὶ κώπῃν : Ἦγουν ἐπὶ τῷ μεταχειρίζεσθαι ταύτην· ὁ δὲ παρανοήσας ἐπάνω ταύτης ἐκάθισεν. C. ὁ μὲν Χάρων, κᾶθιζε ἐπὶ κώπῃν, εἴρηκε τοῖς ἐν τῷ σκάφει, ὥστε μεταχειρίζεσθαι ταύτην καὶ κωπηλατεῖν. ὁ δὲ Διόνυσος παρα- 35 νοήσας ἐκάθισεν ἐπάνω τῆς κώπης· διὸ καὶ ἐπιπλήττεται παρὰ τοῦ Χάρωνος. Vict.

199. τοπικὸν τὸ οὗ. R.

200. γάστρων : Γαστρίμαργε. (εἰσάγουσι γὰρ τὸν Διόνυσον προγάστορα καὶ οἰδαλέον ἀπὸ τῆς ἀργίας καὶ 40 οἶνοφλυγίας.)

202. πρὸς τὰ βρέματα ἀντιβάς. R. V. μὴ φλυαρήσης ἔχων : Καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ [p. 224, E] « ὅτι ἔχων « φλυαρεῖς, καὶ ἀρχαιότερος εἰ τοῦ δέοντος. » Junt. ἔχων : Περισσόν. C.

203. ὁ κᾶτα ἀντὶ τοῦ καὶ. R. V.

204. ἀθαλάττωτος : (Θέλει εἰπεῖν,) μὴ ὦν ναυτικός. (ἀθαλάττωτος δὲ καὶ ἀσαλαμίνος ταυτὸν ἔστιν. Ἄλ- 50 λως. ἡ διὰ τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν, ἣ ὅτι ἡ μὲν ἑτέρα τῶν ὑπηρετιδῶν νεῶν Σαλαμίνια ἐκαλεῖτο, ἡ δ' ἑτέρα Πάραλος.) — ἀπὸ τῆς νεῆς ἡ ὀνομασία. R. ἀμέτογος θαλάττης. μὴ ναυμαχίᾳ περὶ Σαλαμῖνα. τὰ κατὰ Ξέρξου δὲ οἶμα. Θ.

208. [ὥπ, ὅπ, ὥπ, ὅπ : Εἰσθεσις μέλους χοροῦ
μονοστροφική· ἥς προτίθεται τὸ τοιοῦτον κῶλον δακτυ-
λικὸν ὃν διμετρον ἀκατάληκτον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν
μετρεῖται τὰ δακτυλικά. τὰ δὲ τοῦ χοροῦ κῶλά εἰσι
6 δυοκαίδεκα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον τροχαϊκὰ
ἐφθυμιμερῆ, τὸν πρῶτον ἔχοντα πόδα τρίβραχυν ἥτοι
χορεῖον. εἰ δὲ βούλει, παιωνικά διμετρα ἀκατάληκτα,
ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ ἱαμβίου. τὰ ἐξῆς δύο χο-
ριαμβικά διμετρα καταληκτικά, ἥτοι ἐφθυμιμερῆ. τὸ
10 πέμπτον τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ἕκτον μονόμε-
τρον, ἡ ἱαμβικὴ βάσις. τὸ ἑβδομον διμετρον υπερκατά-
ληκτον Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. τὸ ὄγδον χοριαμβικόν
τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ μὲν πρώτου ποδὸς πεντα-
συλλάβου τῆς πρώτης μακρᾶς εἰς δύο βραχείας δια-
13 λυσμένης ἐκ χορείου καὶ ἱαμβίου· θέν ἴσως καὶ χοριαμ-
βικὸν ἐκλήθη· τοῦ δὲ δευτέρου Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος,
τοῦ δὲ τρίτου διὰμβου. τὸ ἕνατον χοριαμβικὸν διμετρον
ἀκατάληκτον. τὸ ἐξῆς ὅμοιον. τὸ παρατελειωτον τρίμε-
τρον ἀκατάληκτον· ὁ καλεῖται προσωδικόν, διὰ τὸ τὸν
20 πρῶτον ἔχειν πόδα Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. τὸ τελευ-
ταῖον ὡς τὸ πρῶτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] (ὥπ :
ἐλτικὸν ἐπίφθεγμα. ναυτικῶς οὖν κελεύων ταῦτά
φησι.)

209. (βατράχων παρχορήγημα. ἐπίφθεγμα δὲ ποῖον
25 τοῦτο.) κέχρηται δὲ αὐτῷ ὡς ἐφωμνίῳ ὁ τῶν βατράχων
χορός. (Ἄλλως. ταῦτα καλεῖται παρχορήγηματα,
ἐπεὶ οὐχ ὀρῶνται ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ βάτραχοι, οὐδὲ
ὁ χορὸς, ἀλλ' ἐσθωὴν μιμῶνται τοὺς βατράχους. ὁ δὲ
ἀληθὺς χορὸς ἐκ τῶν εὐσεβῶν νεκρῶν συνέστηκεν.)
30 ἐλλείπει ὁ καί, ἵν' ἡ λιμνὴν καὶ κρηνὴν τέκνα. καὶ
γὰρ ἐν κρήναις γίνονται καὶ εὐρίσκονται οἱ βάτραχοι.

212. τὴν μετ' αὐτῶν κοινήν. R. V. ὁμόηχον. Θ.

213. δεῦτε ἵνα. Θ. ἑμᾶν αἰοῖδαν : Τὸ ἡμέτερον μέλος,
ἡ ὃν εἰδώμεν ὕμνον ἡμεῖς προσφέρειν. Θ. Junt.

35 216. Διὸς Διόνυσον ἐν Λίμναις : [Ἀεῖπει παιῖδα.]
(ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν λιμνῶν μεταφέρουσιν ἐπὶ τὸν ἐν
Λίμναις Διόνυσον λεγόμενον. Λίμναι δὲ χωρίον τῆς
Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Διονύσου ἱερὸν.) Λίμνη τόπος ἱερὸς
Διονύσου, ἐν ᾧ καὶ οἶκος καὶ νεὸς τοῦ θεοῦ. R. Καλλι-
40 μαχος ἐν Ἐκάλῃ [fr. 280] « Λιμναῖῳ δὲ χοροστάδας
ἔγον ἑορτάς. » — Νῦσα δὲ τόπος τῆς Ἀραβίας, ἐνθα
γεννᾷται ὁ Διόνυσος. τὸ ἱαχῆσμεν ἀντὶ τοῦ ἱαχόμεν.
V. τὸν ἐν Νύσῃ γῶρα Αἰθιοπίας γεννηθέντα υἱὸν δη-
λονότι. Θ. [Νύσιος δὲ ὁ Διόνυσος τοῖς Ἰνδοῖς ὀνομάζε-
45 ται ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδοῖς Νύσης· οὐ μόνον δὲ Ἰνδοίς, ἀλλὰ
καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς ἀκτῖνα ἔθνεσιν, ὡς φησι Φιλόστρα-
τος ἐν τῇ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανεύου βίῳ (p. 81).] κραι-
παλόκωμος : ὁ κωμῶν ἐν κραιπάλῃ τοῖς ἱεροῖς. V.
τοῦτο μετωνυμία καλεῖται· ὁ κατὰ μέθην γινόμενος
60 ὕμνος.

218. τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι : Χύτροι ἑορτὴ παρ' Ἀθη-
ναίους. ἀγεται δὲ παρὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἣν καὶ Θεό-
πομπος ἐκτίθεται γράφων οὕτως « διασωθέντας οὖν τοὺς
« ἀνθρώπους, ἥπερ ἐθάρρησαν ἡμέρᾳ, τῷ ταύτης ὀνό-

« ματι προσαγορεύσαι καὶ τὴν ἑορτὴν ἄπασαν. ἔπειτα
« θύειν αὐτοῖς ἔθος ἔχουσι, τῶν μὲν Ὀλυμπίων θεῶν
« οὐδενὶ τὸ παράπαν, Ἑρμῇ δὲ γρονθίῳ καὶ τῆς γύτρας,
« ἣν ἔψουσι πάντες οἱ κατὰ τὴν πόλιν, οὐδεὶς γέφυται
« τῶν ἱερῶν. τοῦτο δὲ ποιοῦσι τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τοὺς 5
« τότε παραγενομένους ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ἱλάσα-
« σθαι τὸν Ἑρμῆν. » ἤγοντο δὲ ἀγῶνες αὐτοῖσι οἱ Χύ-
τροινοι καλούμενοι, καθὰ φησι Φιλόχορος ἐν τῇ ἔκτῃ
τῶν Ἀθίδων.

219. [ἑαυτῶν τέμενος λέγουσι τὸ ἐν Λίμναις τοῦ 10
Διονύσου ἱερὸν.] [πρὸς δὲ τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτι ἐν Λί-
μναις εἰσὶν οἱ βάτραχοι. λίμναι δὲ καὶ τὰ ἱερὰ. ἐφε-
ξῆς δὲ σύστημα καὶ περίοδος ἀμοιβαία ἐπτάκωλος
ἱαμβικῶν διμέτρων ἀκατάληκτων, πλὴν τοῦ κώλου,
ᾧ κέχρηται ὡς ἐφωμνίῳ ὁμοίῳ τῷ πρώτῳ τοῦ μέλους 15
αὐτῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

222. ἐγὼ δὲ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι : Ὁ Διόνυσος (λέγει)
δαινοπαθὼν ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν· ὄρρον δὲ, τὸν καλού-
μενον ταῦρον. μέρος δὲ ἐστὶ τῆς πυγῆς. Ἱρωδικανὸς δὲ
(καὶ τῷ λόγῳ καὶ κατὰ τὴν διάλεκτον) βαρέως. 20

223. [ὦ κοῤῥ, κοῤῥ : Διὰ τὸ συνεχὲς αὐτῶν ἐπίφθε-
γμα, παίζων λέγει ὄρρον δὲ, τὸν λεγόμενον ταῦρον,
τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. Καλλίστρατος, τὴν ὀσφύν
καὶ τὸ ἱερὸν ὀστού. Δίδυμος, τὴν τράμιν, οὐχ ὡς τι-
νες τὸ ἴσχιον. ἐνθεν καὶ τὸ ὀρροδεῖν, τὸν ὄρρον ἰδρῶν. 25
Ὁμηρος [Od. γ', 204] « ἴδων ὡς ἐνόησα. » τοῦτο γὰρ
πάσχει οὐκ οὐλοῦμενοι.] τὸ ὀρροπύγιον ἢ τὸ ἴσχιον.
δαινοπαθεῖ δὲ ὁ Διόνυσος ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν. ὄρρον δὲ
τὸν καλούμενον ταῦρον. ἐστὶ δὲ μέρος τῆς πυγῆς.
Ἄλλως. ὄρρον τὸν λεγόμενον ταῦρον· οἱ δὲ τὴν ὀσφύν 30
καὶ τὸ ἱερὸν ὀστού. πῶς οὖν ἐν Λυσιστράτῃ [904] διώ-
ριςται « ποῖα δ' ὀσφύς, ποῖος δ' ὄρρος » ; τῇ προσορᾷ
δὲ Τιμαχίδας ὄρρον ὡς ὀρθόν. Δίδυμος δὲ τὴν τράμιν
φησὶν, οὐχ ὡς τινας τὸ ἴσχιον. ἐτυμολογεῖται δὲ τὸ ὀρ-
ρωδεῖν· οἱ γὰρ δεδοικότες ἰδίους τὸν ὄρρον. V. 35

226. (ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοῤῥ : Σὺν αὐτῷ δηλονό-
τί τῷ κοῤῥ. Ὁμηρος [Il. φ', 8] « ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι
καὶ ἀνδράσιν. »)

228. [εἰκότως : Εἰσθεσις μέλους ἐτέρου μονοστρο-
φικοῦ ἐκ κῶλων διαφόρων ὁκτῶ ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊ-
κὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ δευτέρον Ἰωνικὸν 40
τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς παίωνος
τετάρτου, τῶν δὲ ἐξῆς διτροχαίων. τὸ τρίτον χοριαμ-
βικὸν διμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρ-
του καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. τὸ τέταρτον διμετρον
ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διτροχαίου. τὸ 45
πέμπτον χοριαμβικὸν διμετρον υπερκατάληκτον ἐκ
παίωνος τετάρτου καὶ ἱαμβικῶν συζυγιῶν ἥτοι διὰμ-
βων. τὸ ἕκτον διμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον ἄμφω τὸ
πόδε ἑξασυλλάβου. τὸ ἑβδομον ἱαμβικὸν διμετρον ἀκα-
τάληκτον. τὸ τελευταῖον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορω-
νίς.] 50

(εἰκότως οὐδὲν ἄλλο ἐσμέν ἢ) κοῤῥ· αὐτὸ γὰρ

τοῦτο πράττομεν. [ἢ εἰκότως ἀλλοίως τὸν ὄρρον. πολυπραγμονεῖς γάρ.]

ὦ πολλά πράττων : [ᾧ πολυπραγμονῶν.] ἦτοι ὅτι οὐχ ἡσυχίαν ἔχων πλεῖ, ἀλλὰ γλευάζει αὐτοῦς ἢ ὅτι καὶ εἰς Ἄδου ὑπέμεινεν ἐλθεῖν. ἢ ὅ πολλὰ περιεργαζόμενε.

230. καὶ κεροβάτας : [ᾧ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρνθῶν βαίνων· ἢ ὁ ἐπὶ κέρατος βαίνων. ἢ] ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγοβάταν καὶ τραγοβά-
10 μονα λέγουσιν. — ἢ ὅσον κερατοβάτης. Ἄλλως. ὁ βαίνων ἐπὶ τῶν κεράτων. κέρατα δὲ φασι τὰ ἀκρωτή-
ρια. V. Δίδυμος δὲ φησιν, ἦτοι ὅτι κέρατα ἔχει, ἢ ὅσον κεροβάτης, τὴν βάσιν ἔχων κερατίνην· εἴπερ ἱστορεῖται τὰ κάτω τράγου ἔχων. ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κερο-
15 βάτης. — Ἄλλως. διὰ τὸ κεκρατωμένην ἔχειν τὴν βάσιν. οὕτω γὰρ ὠνύχεται ὥστε δοκεῖν κεκρατωσθαι. οὕτω γοῦν καὶ αἰγίπους. V.

231. καλαμόφθογα : [ᾧ Ἐξ οὗ ἡ σῦριγξ.] ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἔχροντο. ἢ ἥδεσαν μὲν
20 τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆ-
σιν, ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν. Ἄλλως. ἐπεὶ σύριγγι ἥδεσαι ὁ Πάν, ἥτις ἐστὶν ἐκ καλάμων. —
ἡχώδῃ δὲ ἡδὺ ἀπὸ τῆς λύρας ἀνεπέμπετο, ἢ ὅτι κάλα-
25 μος πάλαι ἀντὶ τοῦ κέρατος ὑπετίθετο τῇ λύρᾳ. καὶ διὰ τοῦτο ἐκ συνηθείας κάλαμον καλοῦσι τὸ κέρας, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Αἰγυμάλωτισι « ὑφ' ἡρέθῃ σου κάλαμος ὡσπερὶ λύρας. » V. [δόνακος δὲ, τοῦ λεπτοκαλάμου, μέλος ἀποτελοῦντος τῇ τοῦ ἀνέμου συγκρούσει. ἐν
30 εἰσθέσει δὲ κῶλα πέντε· ὧν τὰ τρία ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ τέταρτον δῆλον. τὸ πέμπτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐξ ἐπιτίτων βραχυκατάληκτον.]

234. ἐν λίμναις : ἐν τοῖς ὕδασι. R.

(236). φλυκταίνας : Τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα
35 ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. — Ἄλλως. τὰ ἔλκη, τὰ οἰδή-
ματα τὰ ἀπὸ καύσεως, ἀ καὶ πῶδας καλοῦσι. νυνὶ δὲ ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. V. λείπει δὲ ἐν ταῖς χερσὶ. — τὸ δὲ ἰδίει ἀντὶ τοῦ ἰδρωτός. καὶ Ὁμηρος [Od. I, 204] « ἴδιον ὡς ἐνόησα. » V. ἰδρώττει. Θ.

40 240. πρὸς τοὺς βατράχους φησὶ διὰ τὸ φιλεῖν ὠδὴν. R.

241. [μᾶλλον μὲν οὖν : Εἰσθεσις μέλους ἐτέρου μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων διαφόρων δέκα· ὧν τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐξ ἐπιτίτων καὶ κρητικῶν. τὸ β'
45 τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τρίτον ὁμοιον, τοῦ τρίτου ποδὸς τριβράχους ἢ χορείου. τὸ τέταρτον ὁμοιον καθαρὸν· τὸ πέμπτον ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ χοριάμβου. τὸ ἕκτον ὁμοιον σπονδαιοκατάληκτον τῷ δευτέρῳ ποδὶ.
50 τὸ ἕβδομον ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὰ ἑξῆς δύο τῷ δευτέρῳ πέφυκεν ὁμοια. τὸ τελευταῖον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

εἰ δὴ ποτ' εὐηλόις : Ἀντὶ τοῦ θερμαῖς. R. V. ὅτι ἐν τῷ χειμῶνι φοβούμενοι φεύγουσι καὶ ἀποσιωπῶσιν,

ἐν δὲ τῷ θέρει ἄφροβοί εἰσιν. — ἢ ὅτι νηνεμίας οὐσης ἄδουσιν οἱ βάτραχοι καὶ θταν τύχῃ ἀνέφελος ὁ ἀήρ. V. ἥλιος γὰρ ὄντος καὶ θαυμαστῆς οὐσης αἰθρίας τὸ τῶν βατράχων γένος ἄνω καὶ κάτω χωρεῖ καὶ πρὸς τὴν γῆν ἔσθ' ὅτ' ἐκφέρεται. Vict.

243. [ἡλάμεσθα : Ἐπηρόησαμεν, ὠρμήσαμεν. κύ-
πειρος δὲ εἶδος βοτάνης.]

244. [καὶ φλέω : Φλέως λοχυμῶδες φυτὸν, οὗ μνημονεύει Θεόφραστος, παραδελθὼν ὅτι ποτάμιος βοτάνη ἐστὶν ὡς τὸ βούτομον. μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμ-
5 φιαράμῳ]

πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;]

(κύπειρον καὶ φελὺς εἶδη βοτανῶν. τοῦ δὲ φελέως γεγεμισμένον ἦν τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, ἀρ' οὗ καὶ ὁ δῆμος ἐκλήθη. Ἄλλως. κύπειρον καὶ φελὺς εἶδη
15 εἰσὶν ἀνθέων φυόμενα παρὰ χειλὶ ποταμῶν. ἢ ὅτι λοχυμῶδες φυτὸν ὁ φελὺς, οὗ μνημονεύει Θεόφραστος, ὅτι ποτάμιος ἐστὶ βοτάνη καθάπερ καὶ τὸ βούτομον. V.

245. νηκτικὸν γὰρ τὸ ζῆον. V.

246. (ἢ Διὸς ὄμβρον φεύγοντες : Τὸν ἥλιον καὶ τὴν 20 ἄλξαν διώκουσιν οἱ βάτραχοι, τὸν δ' ὄμβρον φεύγουσιν, ἴσως ἐπεὶ τῶν χειμάρρων ποταμῶν πληρουμένων ἐκ τοῦ Διὸς ὄμβρου παρασύρονται.)

247. ἐνυδρὸν ἐν βυθῷ χορείαν : Τὴν νῆξιν χορείαν εἶπε. καὶ οὐ φθέγγεται μὲν ἐν τῷ βυθῷ, ἀλλ' ἄνω κέ-
25 κραγεν. ἀπλούστερον δὲ εἶπεν.

248. τὴν πηδητικὴν. R. Θ. M. αἰόλαν : Ποικίλην. Θ. Vict.

249. πομφολυγοπαρλάσμασι : [Ἐν φύσκασι ῥηγνυ-
μέναις καὶ ἡχόν τινα ἀποτελοῦσαις. ἢ ἐν ταῖς δίναις 30 τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ αἱ φλυκταινώδεις δῖναι. τοῦτο δὲ φησιν, ἐπειδὴ τῶν ἐξ ὑετοῦ σταγόνων πιπτοῦσιν ἐν τῷ πηγῶν ἢ λιμνῶν ὕδατι πομφόλυγες ἦτοι φύσκα συνιστάμεναι, αὐτίκα διαφθειρόμεναι ἡχον ἀποτελοῦσιν τινα.] — πομφόλυγες εἰσι τὰ ἐπαναστή-
35 ματα τῶν ὑδάτων. Ἄλλως. βοήμασι καὶ κεκράγμασι. πομφόλυξ δὲ καλεῖται ἡ σταγὼν τοῦ ὑετοῦ καταπεσοῦσα γὰρ ἡλεῖ. V.

251. [τοῦτ' ὑμῶν : Ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἔχθεσις τῶν μελῶν τρισὶ διαίρεται περιόδοις· καὶ εἰσι τῆς μὲν
40 πρώτης περιόδου κῶλα πέντε· ὧν τὸ μὲν πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ δεύτερον τροχαϊκὸν δίμετρον ὁμοιον. τὸ τρίτον ὁμοιον τοῦ δευτέρου τριβράχυν ἔχοντος ἢ χορείον. τὸ τέταρτον ὁμοιον ἐφθημιμερές. τὸ τελευταῖον δῆλον.]

[τὸ λέγειν βρεκεκίς παρ' ὑμῶν ἔμαθον.] — τοῦτο ἀρ' ὑμῶν λαμβάνω, ὅ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἀφαιροῦμαι, ἵνα μὴ λέγητε τὸ κοῤῥ. V.

252. [δεῖν γ' ἄρα πεισόμεσθα : Πάθοιμεν ἂν ἐκ τῆς βοῆς, ἣν ἐπὶ τοσούτον παρατενοῦμεν, ἐφ' ὅσον οἱ 50 τε ὤμεν.] — εἰ μέλλεις ἀπαρτεῖσθαι ἡμῶν δηλονότι τὸ βρεκεκίς. V. εἰ κωλύσεις ἡμᾶς τοῦ βοᾶν. Vict.

257. [οἰμῶ' εἴ, οὐ γὰρ μοι μέλει : Τῆς δευτέρας

περιόδου τὰ κῶλα ὁμοίως πέντε τοῖς ἄνω καθ' ἕκαστον ὁμοίως ἔχοντα. ὁ μὲντοι πρῶτος τοῦ τρίτου κώλου πούς τρίβραχύς ἐστι.]] δεῖ νοεῖν ὡς οἱ βάτραχοι ὑπὸ σκηνὴν εἰσιν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ φανερῇ. ἡ μὲντοι φωνὴ αὐτῶν 5 ἔξ ακούεται, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ κατὰ τὴν λίμνην ἤχουσιν. ἐπεὶ οὖν διαλελοίπασιν καὶ χορὸς ἐγενόνη, διὰ τοῦτο λόγον ἐποίησεν ὁ Διόνυσος, ἔμελλον ἄρα ὑμᾶς παύσειν. ὀηλυκῶς δὲ τὴν φάρυγγα λέγει.

260. γανδάνη: Ἄντι τοῦ δύνηται καὶ ἐξισχύη. R.V. 10 χωρῇ. δι' ἡμέρας: Δι' ὅλης ἡμέρας. Θ. *Niel*.

263. [[οὐ νικήσετε: Τῆς τρίτης περιόδου τὰ κῶλα ὁκτώ. ὧν τὰ μὲν πέντε ὅμοια πάντως τοῖς ἄνω πλὴν τοῦ τετάρτου τὸν δεῦτερον πόδα τρίβραχυν ἔχοντος. τὸ δὲ ἕκτον καὶ ὀγδοὺν ἰαμβιακὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα. 15 τὸ γὰρ ἐβδόμῳ δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]]

264. ἄντι τοῦ ἐπὶ τούτῳ τῇ λέγειν βρεκεκεξ. πάν- 20 τως ἄντι τοῦ παντελῶς, ἔξωθεν δὲ προσληπτέον τὸ νικήσεις. R.V.Θ. M.

268. ἔμελλον ἄρα: Σιωπῶσιν οἱ βάτραχοι καὶ ἔτε- 20 ρος χορὸς εἰσέρχεται, ὡς προεῖπομεν, ὁ τῶν μουσῶν, ὃς ἐστὶν ἀναγκαιός.

269. [[ὦ παῦε παῦε: Κορωνίς ἀμυθιαία εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβιοὶ τρίμετροι ἀκατά- 25 ληχοι μς'. ὧν τελευταῖος

25 ἀλλ' ἤρμεϊ πετῆξαντες ἀχροασώμεθα.

μετὰ δὲ τὸν μς' κῶλον ἰαμβιοὺν ἐφημιμερές τὸ, αὐ- 30 λεῖ τις ἐνδόν· ὁ κατὰ παρεπιγραφήν φασὶ κεῖσθαι. ὡς καὶ ἐξῆς τὸ, διακύλιον προσαυλεῖ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]] — παῦσαι τῆς κωπηλασίας, παραβαλοῦ δὲ τῷ πλοίῳ.

30 R.V.Θ. M. ἡ παῦε τῆς ὁμιλίας. τῷ δὲ πλοίῳ παρα- βαλοῦ. πρὸς τὴν γῆν δὲ θράσας φησὶ ταῦτα. M. παῦε, ὦ Διόνυσε, τῆς κωπηλασίας. πλησίαν τὴν ναῦν τῷ λιμένι. Θ. παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ: Πλησίαν τὴν ναῦν τῇ λιμένι διὰ τοῦ κωπίου. *Niel*.

35 270. ἀπόδος τὸν ναῦλον: Καλλίστρατος ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, καὶ οὐχὶ τὸ ναῦλον εἰῶθαι λέγειν. διασώζεται δὲ (καὶ ἐν τισιν) ἡ γραφή. καὶ ἐστὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος « ἡ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεῶς 40 ὀφείλεται. » οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ οὗο λλ λέγεται ναῦλλος καὶ ναῦλλον.

ἔχε δὴ: Ἄντι τοῦ κράτει. ἐν Ἀδου λοιπὸν τὰ πράγματα.

271. ἦ Ξανθίας: Ὅντως ὑπάρχει ὁ Ξανθίας, ὃν 45 ὀρώ; Br.

272. ἰαῦ: [Μίμημά ἐστι συριγμοῦ.] — τοῦτο ὁ Ξανθίας φησὶ. R.V.

274. μεταβέβληται ἡ σκηνὴ καὶ γέγονεν ὑπόγειος. μεταβέβληται δὲ καὶ ὁ χορὸς τῶν βατράχων εἰς τοὺς 50 μύστας. ἵνα δὲ κωμωδῶσιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς τοιούτους σκώπτει τοὺς ἐν τῇ θεάτρῳ, λέγων ὅτι καὶ νῦν ὀρῶ ἐνταῦθα τοὺς πατραλοίας. V.

275. ὁ Ἡρακλῆς ὀηλονότι. R. ἄντι τοῦ ὁ Ἡρακλῆς. Ven.

276. καὶ νυνὶ γ' ὀρῶ: Τοὺς ἐν τῇ θεάτρῳ πείδους ὀρᾶν φησιν.

280. ἡλαζονεύετο: Ἄντι τοῦ ἐβελύετο. καὶ Μέναν- 5 ὀρος « ἀλλ' ἀλαζὼν καὶ θεοῖσιν ἐγθῆρος. »

281. γενναῖον. R.Θ. γενναῖον, ἰσχυρὸν, πολεμικόν. 5 M. ἐπιδεικνύμενος. Θ.

282. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον: Παρὰ τὰ ἐκ Φιλο- 10 κτήτου Εὐριπίδου

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ.

κενοδοξῶν. R.M. κομπαστικόν. Θ.

284. ἀγώνισμα: Ἀθλοῦ κατόρθωσιν ἀξίαν. 10

286. ἐξοπίσθι νῦν ἴθι: Ὁς φοβούμενος ὁ Διόνυσος ταῦτα λέγει. ὅθεν δὲ αἰσθάνεται τοῦ ψόφου, ἐκεῖθεν αὐτὸν ἄγει καὶ προβάλλει.

291. (φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω: Ὁς κατωφεροῦς τοῦ Διο- 15 νύσου ἐπιτηδεύς.)

293. Ἑμπούσα τοῖνον: Φάντασμα δαιμονιώδης ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον. καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὴν μο- 20 νόποδα εἶναι, καὶ ἐτυμολογοῦσιν οἰοεὶ ἐνίποδα (διὰ τὸ ἐνὶ ποδὶ κεκρῆσθαι). οἱ δὲ ὅτι ἐξηλλάττετο τὴν μορφὴν. δοκεῖ δὲ καὶ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατωχομένοις ἐναγίζωσιν. ἐνιοὶ δὲ τὴν αὐ- τὴν τῇ Ἑκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Τραγικισταῖς (« γήονία θ' Ἑκάτης σπείρας ὄρεων ἐλελίζομένη. » εἴτα ἐπιφέρει « τί καλεῖς τὴν Ἑμπούσαν; ») 25

294. καὶ σκέλος χαλκῶν ἔχει: Τῷ χαλκῷ προσέ- 30 θηκε τὸ βολίτινον ἐπιτηδεύς. ἐνιοὶ δὲ ὄνου σκέλος λέ- γουσι. διὸ καὶ παρὰ τισι καλεῖσθαι ὀνόκωλον. τὸ δὲ ὅλον, φησὶ Κράτης, εἰοικέ τι εἶναι φάντασμα παντο- δαπνὸν γινόμενον. τινὲς ἐν πρόσωπον ὅλον λέγουσι. R.V.Θ. βολίτινον δὲ, ὄνειρον. βολίτος γὰρ κυρίως τὸ τῶν ὄνων ἀποπάτημα. [[τὸ αὐτὸ δὲ καὶ βολίτιος.]]

297. ἱερεῦ διαφύλαξον: Ἱερώς τινὸς ἀκολουθοῦντος αὐτῷ μέμνηται. R.V.Θ. M. (ἐν προσδρίξῃ κήθηται ὁ τοῦ Διὸς ἱερεὺς. ἀποροῦσι δὲ τινες πῶς ἀπὸ τοῦ λογείου 35 περιελθὼν καὶ κρυφθεὶς ὀπισθεν τοῦ ἱερώς τοῦτο λέγει. φαίνονται δὲ οὐκ εἶναι ἐπὶ τοῦ λογείου, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας, ἐν ᾗ ὁ Διόνυσος ἐνέβη καὶ ὁ πλοῦς ἐπε- τελεῖτο, ὥστε μηκέτι ὁμοίως λόγον εἶναι, ἀλλὰ μὴν οὐ διὰ παντὸς ὀπισθε δεῖ γενέσθαι αὐτόν. Ἄλλως, 40 V. παρὰ ταῖς θέαις προσδρίξῃ ἐτετίμητο ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου. πρὸς συνήθειαν οὖν καλεῖ ὁ Διόνυσος τὸν ἱερέα. Ἄλλως. ἤδη γὰρ ἦν τῶν μεμνημένων κατὰ τὴν σκηνὴν γενόμενος.)

[[οἱ δὲ φασιν ἄτοπον εἶναι νομίζειν ἀκολουθεῖν αὐτοῖς ἱερέα· μὴ γὰρ ἐμφανέσθαι· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχειν· οἱ μεγάλοις κακοῖς περιπίπτοντες, πρὸς ἱερεῖς ἐρχόμε- 45 νοι, ἰκέτευον αὐτοὺς εὐχὰς ὑπὲρ αὐτῶν ποιείσθαι εἰς ἀπαλλαγὴν. κατὰ οὖν μίμησιν ἐκείνων καὶ οὗτος νῦν λέγει. ἔχειν δὲ φασὶ καὶ λόγον εἶναι τινος τὸν στίχον 50 ποιητοῦ νῦν διασπόμενον.]]

298. Ἠράκλεις: Εἴγε γὰρ σχῆμα Ἠρακλέους ὁ Διό- νυσος. ἡ καὶ ὡς ἀλεξίκακον Ἠρακλέα καλεῖ.

299. μ' ὠνόρωπε : (Πρὸς τὸ συνεχὲς τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου στίχου· διότι ἀπὸ συναλοιφῆς ἀρχεῖται.) εὐ-
λαβεῖται δὲ καταφανῆς γενέσθαι ὁ Διόνυσος.

300. τοῦτο γ' εἴ' ἦττον θατέρου : Πιθανῶς τὸ τοῦ
δ εἰλοῦ ἦθος, τὸ μηδαιμῶς θέλει φανερόν γενέσθαι. θέλει
δὲ εἰπεῖν ὅτι τοῦτο χεῖρόν ἐστι τοῦ ἑτέρου.

301. ἴθ' ἥπερ ἔργει : Τοῦτο ἔμψανιν παρέχει, ὡς
προερχομένου αὐτοῦ πρότερον ὀπίσθιν τοῦ ἱερέως ὄντος.

302. πεπράγαμεν : Ἐπάθομεν. Br.

10 303. Ἠγέλογος : Τραγιδικὸς ὑποκριτῆς, ὃν καὶ ἐν τῷ
Ὅρεσθι Εὐριπίδου, προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος
ἐν τῷδε τῷ στίχῳ [269]

ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ γαλῆν' ὀρῶ·

(αἰφνιδίως ὀφθῆναι συνελόντα τὴν συναλοιφήν.) τοῦτον
15 δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει. — ὅτι
Ἠγέλογος δὲ τραγιδικὸς ὑποκριτῆς ὢν τοῦ Εὐριπίδου Ὅρε-
στην ὑποκρινόμενος οὕτω προηέγκατο ὥστε μὴ ὑπο-
χωρῆσαι ἐκ τῆς συναλοιφῆς τὸ γαλῆνά, ἀλλὰ διαχω-
ρῆσαι μᾶλλον, ὥστε δοῦναι τὴν γαλῆν αὐτὸν εἰπεῖν. διὸ
20 καὶ ἐνθάδε πειρατέον οὕτω προερέσθαι. ἐν ἐνίοις μέντοι
τῶν Εὐριπίδου εὐκρινῶς γράφεται γαλῆνά. ὡς δ' ἀξιοῦσιν
τινες Ἀττικοὶ γαλῆν περισπῶσι λέγοντες ὡς χρυσῆν.
πῶς ἔδοξεν ὁ Ἠγέλογος ἐκ τῆς συναλοιφῆς γαλῆν εἰπεῖν;
τὸ μὲν γὰρ περισπαιόμενος προσεηέγκασθαι οὐ πιθάνον.
25 μήποτε οὖν οὐκ ἔλεγον οὕτως, ἀλλὰ γαλῆν. ὡς ἀηδὴς
δὲ τὴν φωνὴν κομωμεῖται ὁ Ἠγέλογος. V. ἔστι δὲ πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν διαφυγόντων τὰ λυπηρά. οἱ δὲ λέγοντες
ποιήτριαν εἶναι τὸν Ἠγέλογον Ἀθήνησι τούτῳ συνεχῶς
χρωμένην τῷ ἔπει καὶ ἄλλ' ἅττα τῶν αὐτοσχέδιως συν-
30 τιθέντων οὐκ ἀνεκτὰ τερατεύονται. — ἀποροῦσιν ἐν-
ταῦθα πῶς ἐν Εὐριπίδῳ μὲν Ἠλέκτρῃ τοῦθ' εὔρηται,
ὁ δὲ λέγει, ὥσπερ Ἠγέλογος. Cant. 2.

308. (ὁδὶ δὲ δέισας : Ὁ τοῦ Διονύσου ἱερεύς. πυρρὸς
γὰρ ἦν κατὰ φύσιν. παρ' ὑπόνοιαν δὲ τὸ ἐπυρραΐασε
πρὸς τὸ ὠργίσασεν. Ἀρίσταρχος δὲ φησιν ἐφ' ἑαυτοῦ
35 λέγειν τὸν Ξανθίαν· καὶ γὰρ διότι πυρρὸς, οὕτως ἐπι-
κεκληθῆσθαι, καθάπερ Πυρραΐας καὶ Σικρινῆς· ὁ δὲ
Ἰξίων, ἐπὶ τινος τῶν καλοημένων, ξανθὸν τὸ χρῶμα
ὄντος. ἐν ἔθει γὰρ εἶναι δικακώπειν τοὺς ἀχρωμένους,
40 ὡς καὶ Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ ποιεῖ. Εὐπολις δὲ τὸν τοῦ
Διονύσου ἱερέα ὀνομάζει αἰγίπυρρον ἀντὶ τοῦ πυρρὸν.
τὸ γὰρ ἄνωγ' ἔχειν φησὶ Δημήτριος (ικανῶς ἐρυθρόν.)
— ἐκκαλύψας τὸ αἰδοῖον εἶπε τοῦτο πρὸς τὸ ἐπυρραΐασε
παίζων. πυρρὸν γὰρ ἦν καὶ τὸ αἰδοῖον. V. ὑπερπυρ-
45 ράσας : Ἐξεκαῦθι κατὰ τὸ πρόσφον. Θ. Br.

311. αἰθέρα Διὸς : Ἀντὶ τοῦ τὸν Εὐριπίδην· αὐτοῦ
γὰρ ὁ ἱαμβός. ἡ τὴν ἐπιθυμίαν Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα
λέγοντος. R. V. Θ. M. πρὸς τὸ ἄνω εἰρημένον. αὐτὸς
γὰρ αἴτιος τοῦ ταῦτα παθεῖν τὸν Διόνυσον. (V. Θ. M.)
50 καὶ γὰρ δι' αὐτὸν κατήλθεν εἰς Ἄδου. V.

312. κατήκουσας : Περισθῆ ἢ κατὰ. R. V.

αὐλαί τις ἐνδοθεν : Παρεπιγραφή. σημαίνει γὰρ ὅτι
ἔσωθέν τις ἠλῆψε μὴ ὀρώμενος τοῖς θεαταῖς.

314. [αὐρα τις : Μακροκαταληκτεῖ. τὰ γὰρ εἰς ρα εἰ
μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πῆρα.
εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκαταληκτεῖ· πλὴν τοῦ αὐρα,
καὶ Φαίδρα παρ' Εὐριπίδῃ [Hipp. 48]

Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω καλόν.] 5

ἀποροῦσι τινὲς ἐνταῦθα, πῶς οὐ θέριμη δάδων εἶπεν,
ἀλλὰ αὐρα. καὶ φαμέν, ὅτι τοῦτο λέγει δαιμόνιος, ὅτι καὶ
δαΐδας οἱ μύσται ἔφερον, καὶ θεῖα πνοή τις ἐξ αὐτῶν
ἔφερετο. Junt.

μυστικωπάτη : Τῶν ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίων. τινὲς 10
δὲ εἰς τὸ μυστικωπάτη δύο ποιοῦσιν.

315. ἡρέμα : Ἠσύχως. Br. πτήξαντες : Συστειλαν-
τες ἑαυτούς. C.

316. Ἰαχ', ὦ Ἰαχ' : (Ἡ πάροδος τῆς ᾠδῆς ταύ-
της τοῦ τῶν μυστῶν χοροῦ κώλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν 15
δύο διμέτρων βραχυκαταληκτων. ἐξῆς δὲ τούτων σύ-
στημα ἀμοιβαῖον ἐκ στίχων ἱαμβίων τριμέτρων ἀκατα-
λήκτων πέντε.) — μετεβλήθη ὁ χορὸς εἰς μύστας. R. V.

319. ἔφραζε : Ὁ Ἡρακλῆς. V. R.

320. ὅνπερ Διαγόρας : Διαγόρας μελῶν ποιητῆς 20
ἄθεος, ὃς καὶ καὶνὰ θαυμάσια εἰσηγείτο, ὥσπερ
Σωκράτης. (καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Διαγόρου νῦν
μνημονεύειν φησὶν οὐχ ὡς ἄδοντας αὐτοῦ τοὺς θεοὺς,
ἀλλ' ἐν εἰρωνείᾳ κειμένου τοῦ λόγου, ἀντὶ τοῦ γλευ-
άζοντος, ἐξοργισμένου. ἀνακινεῖ οὖν τοὺς Ἀθηναίους 25
ὁ κωμικός· ὅθεν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς διαγλευάζον-
τος τοὺς θεοὺς καταψήφισάμενοι ἀνεκέρησαν τῷ μὲν
ἀναιρήσαντι ἀργυρίου τάλαντον, τῷ δὲ ζῶντι κομί-
σαντι δύο. ἐπειθον δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους,
ὡς ἱστορεῖ Κρατερὸς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ψηφισμάτων. 30
ἦν δὲ οὗτος Τηλεκλύτου παῖς, Μήλιος τὸ γένος, τὸν
χρόνον κατὰ Σιμωνίδην καὶ Πίνδαρον. οἱ δὲ τὸ δι' ἀγο-
ρᾶς περισπῶσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ Ταρσεύς, καὶ φα-
σιν — Ἰαχον λέγειν, ὃν ἄδουσιν ἐξ ἄστεως διὰ τῆς
ἀγορᾶς ἐξιόντες εἰς Ἐλευσίναν. γέγονε δὲ καὶ ἕτερος 35
κωμικοῦς ἐπὶ μεγέθει. Ἐριμπίπος ἐν Μοίραις

μείζων γὰρ ἢ νῦν δὴ 'στὶ, καὶ δοκεῖ γέ μοι,
ἐάν τι τούτων ἐπιδιδύωται ἡμέρας
μείζων ἔσεσθαι Διαγόρου.

V. [Ἄλλως. διθυραμβοποιὸς ὁ Διαγόρας ποιητῆς, συν- 40
εχῶς Ἰαχ' Ἰαχ' ἄδων. ἡ κωμικός διθυραμβικά,
τουτέστι Διονυσιακὰ δράματα ποιῶν.]

324. [Ἰαχ' ὦ πολυτιμητοῖς : Ὡδὴ καὶ στροφή
κώλων ἰσ' ὢν τὸ πρῶτον ἀντισπαστικὸν διμέτρον ἀκα-
τάληκτον· ὁ καλεῖται Γλυκύνειον. τὸ δεύτερον διμέτρον 45
κατάληκτικόν, ἡ ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου. τὸ
τρίτον ὁμοιον ὁποτέρῳ τῶν ἐν τῇ παρόδῳ. τὸ τέ-
ταρτον ἐκ διτροχαίου ἀντισπαστικοῦ καὶ βακχείου,
Ἀλκαϊκόν, φασί, καλούμενον. τὸ πέμπτον Ἰωνικὸν δι-
μέτρον ἀκατάληκτον ἀνακλώμενον καὶ Ἡρακλείωνα
καλούμενον, ἀντ' Ἰωνικῶν παλίων τρίτον καὶ ἐπίτρι-
τον δεύτερον ἔχον. τὰ ἐξῆς δύο τὸν αὐτὸν τρόπον. τὸ
ὄγδον Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττωτος πενθημιμερές. τὸ ἕκτον

ἐξ ἀντισπάττου καὶ βακχείου δίμετρον, ἡ ἐφθημιμερές.
τὰ ἐξῆς δύο Ἴωνικά ἐκ παιώνων τρίτων καταληκτικά
ἢ ἐκ παίωνος καὶ, εἰς ὃν συναίρεται, βακχείου. τὸ
δωδέκατον Ἴωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον καθαρὸν.
5 τὸ τρισκαίδεκατον καθαρὸν μὲν, καταληκτικὸν δέ. τὸ
τελευταῖον, ὡς τὸ δυοκαίδεκατον, ἐπιμεμιγμένον μέν-
τοι ἐπιτρίτῳ δευτέρῳ, ἡ διτροχαίῳ. ἐπὶ τῷ τέλει πα-
ράγραφος καὶ διπλῇ ἐξῷ νενευκυῖα. ἐξῆς δὲ τριστιχία
ἱαμβικὴ παραγράφῳ τερματιζομένη· μεθ' ἣν ἀντιδῶ
10 καὶ ἀντιστροφή, παραπλησίως καθ' ἑκάστον σχεδὸν τῇ
τε ποσότητι καὶ ποιότητι τῶν κύλων ἔχουσα τῇ στρο-
φῇ. ἐρ' ἥς τῷ τέλει δύο διπλῇ ἐξῷ νενευκυῖαι, ἡ μὲν
ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.]]
Ἰαχχ' ὦ πολυτιμήτοισι· Μία τῶν μυστηρίων ἐστὶν
15 ἡ εἰκὺς, ἐν ἣ τὸν Ἰαχχον ἐξάγουσι. πολυτιμήτοις δὲ
ἐν ἑδραῖς, καθὸ συνιδρύται τῇ Δήμητρι ὁ Διόνυσος. εἰς
γούν οἱ φασὶ Περσεφόνης αὐτὸν εἶναι· οἱ δὲ τῇ Δήμη-
τρι συγγενέσθαι. ἄλλοι δὲ ἕτερον Διονύσου εἶναι τὸν
Ἰαχχον, οἱ δὲ τὸν αὐτόν. τινὲς δὲ φασὶ, πολυτιμήτοις
20 ἐν ἑδραῖς, καθὸ φιλοτιμότεροί εἰσιν οἱ μεμνημένοι ἐν
ᾧδου, ὡς σαφεὲς ποιεῖ ἐν Εἰρήνῃ [375]

δαὶ γὰρ μυθήνηαι με πρὶν τεθνηκέναι.

ναίων· Κατοικῶν. *Vicl.*

326. ἀνὰ λειμῶνα χορεύουσιν· Ἐν τοῖς λειμῶσι τὰς
25 χορείας ἐποιούντο διὰ τὰ ἄνθη, χορεύοντες ἐν τῇ προ-
φανεῖ ἐν χοροῦ σχήματι. — ἀνὰ λειμῶνα· Διὰ γὰρ τὰ
ἄνθη ἐν λειμῶσι τὰς χορείας ἐποιούντο. *Vicl.*

327. θιασώτας· Τούς χορευτάς. *R.* συγχορευτάς. *Θ.*
οὕτω λέγει, οὐχ ὡς τινες, συνθιασώτας. *V.*

30 328. τινάσσων· Κινῶν. *Θ. Vicl.*

329. βρύνοντα· Ἀνθούοντα. *V.* θάλλοντα. *Θ. Vicl.*

330. στέφανον μύρτων· Μυρσίνῳ στεφάνῳ ἐστεφα-
νοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὡς τινεὲς νομίζουσι, κισ-
σίνῳ. ὁ δὲ Ἐπολλόδωρος καὶ τοὺς θεσμοθετάς φησὶ διὰ
35 τοῦτο μυρσίνῃ στέρεσθαι, ὅτι οἰκειὺς ἔχει πρὸς τὸ φυ-
τὸν ἡ θεὸς καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀπέρρωται. — ἡ μυρσίνη
ὡκειώταται τοῖς χθονίοις θεοῖς, Διονύσου δεδωκότος, ὅτε
ἀνῆγαγε τὴν Σεμέλῃν. τρία γὰρ αὐτῇ ὡκειώταται, κισ-
σὸς, ἄμπελος, μυρσίνη. μυθολογοῦσι δ' ἐν Σάμῳ μόνῃ
40 θεῶν μὴ προσφέρεσθαι τῇ Ἥρᾳ. ἐπεὶ γὰρ, ὡς φασιν,
ἐξῆτειτο τὴν ψυχὴν τῆς Σεμέλης τοὺς κάτω θεοὺς, κα-
θάπερ ἦν ἐπηγγεμένον, ὑποσχέσθαι λέγουσιν αὐτῇ τὸν
Ἄδην τοῦτο δρᾶσιν, τοῦ Διονύσου τῶν μάλιστα τερ-
πόντων αὐτῇ ἀντίψυχον ἀντ' ἐκεῖνης πέμψαντος· τὸν δὲ
45 Διόνυσον πυθόμενον τὰ παρὰ τῶν κάτω θεῶν ἐπεσταλ-
μένα σοφίσασθαι πρὸς ταῦτα καὶ τριῶν ὄντων αὐτῷ
μάλιστα ἡγαπημένων, τοῦ τε κισσοῦ καὶ τῆς ἀμπέλου
καὶ τῆς μυρσίνης, ἀποστεῖλαι τοὺς κάτω θεοὺς αὐτήν.
δηλοῖ δὲ καὶ Ἰοφῶν ὁ τραγικός. *V.*

50 331. λείπει γέραιρε ἡ αὔξανε. ἀκόλαστον δὲ τὴν μὴ
δεομένην κολάσεως, τὴν ἀναμάρτητον, ἣν οὐκ ἂν τις
κολάσειε χορείαν. *R. V. Θ. M.* τὴν ἱεράν. *R. V.*

ἀκόλαστον· Μανιώδῃ, βακχικῇ, ὁσίαν· οὐ γὰρ δὴ

αἰσχρὰν καὶ ἀσελγῆ. τὸ δὲ ἐγκατακροῦν πρὸς τὸ ὁσίῳις
μύσταις. — ἀκόλαστον· Μὴ κολάσεως ἀξίαν ἦγουν
μέμψεως. *Vicl.*

335. ἀντὶ τοῦ χαρίτων πεπληρωμένην, ὅ ἐστι κεχα-
ριτομένην. *R. V.*

336. λείπει γεραίρων. *R.*

338. τοῦτο εἶπε διὰ τὸ κρεοφαγεῖν ἐν τοῖς Θεσμοφο-
ρίοις καὶ ὅτι Δήμητρι καὶ Κόρῃ θύουσι τὸ ζῆον. *R.*
ἐπειδὴ ἐν τοῖς Δήμητρίοις χοῖροι θύονται. *V. Θ.* ἔνιοι δὲ
φασιν οὕτω λέγειν τοὺς Ἀττικοὺς περισπωμένως τὸ
10 κρεῶν. οὐκ ἄλογος δὲ ἡ περισπωμένη· γέγονε γὰρ τὸ
πάθος ἐν αὐτῇ τῇ γενικῇ, κρεῶν ὡς γεράων, εἴτα κρεῶν
ὡς γερῶν. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ χοιροσπαθεῖν τοῖς Θε-
σμοφορίοις. θύουσι γὰρ ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ Διονύσου
καὶ τῆς Δήμητρος τὸν χοῖρον, διότι λυμαντικός ἐστὶν
15 ἀμροτέρων. *V. Θ.*

[[χοιρείων κρεῶν· Παρόσον χοῖροι τῇ Δήμητρι καὶ
τῷ Διονύσῳ ἐθύοντο, ὡς λυμαντικοὶ τῶν θεῶν δωρη-
μάτων. εἰκότως δ' ἐν ᾧδου ὧν ἐπιβοᾶται τὴν Περσεφό-
νην.]] — χοιρείων κρεῶν· Πνοῇ δηλονότι. *Vicl.*

339. χορῶδες λάδης· Ἡ εἰλησις ἡ τῶν ἐντέρων ἐστὶ
χορῶδῃ. ἦν εἰλητὸν καλοῦμεν ἡμεῖς.

340. ἔγειρε φλογέας· Νοητέον οὕτως, ἔγειρε φλογέας
λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων. [ἥκει γὰρ νυκτέρου τε-
λετῆς φωσφόρος ἀστήρ.]

343. φωσφόρος ἀστήρ· Τὸ μυστηριακὸν πῦρ φωσφό-
ρον λέγουσι. λέγει δὲ, ἐπεὶ τὴν νύκτα λέγουσιν αἰνι-
γματωδῶς, διὰ τὸ λαθεῖν τοὺς ἀμυήτους, ἡ ὅπρην νυκτὶ
ἄγεται τὰ μυστήρια. (ἀξιοῦσι δὲ τινες αὐτὴν τὴν λαμ-
πάδα φωσφόρον ἀστέρα λέγειν. ὁ δὲ λόγος κολοβός
ἐστὶν, εἰ μὴ τὸ τινάσσων ἀντὶ τοῦ τινασσόμενος λαμ-
βάνεται.) [[ἐν δὲ τισιν ἐκλείοιπε τὸ τινάσσων. Ἰαχχ',
ὦ Ἰαχχε, ἀναλόγῳ τῇ στροφῇ γράφουσι καὶ τὸ χερσὶν
εἰς τὸ ἔγειρε συνάπτουσιν ἥκει γὰρ κατὰ ἀναστροφήν.
νύκτωρ δ' ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια. ὧν τῆς τελετῆς οὐ
35 μόνον χορευτῆς, ἀλλὰ καὶ ἑξαρχος ἦν ὁ Διόνυσος. καὶ
μὲν δὴ Διονύσου ἐν Ἐλευσίνῃ ἱερὸν ἐστὶ καὶ ἐν Διону-
σίοις ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια.]]

344. φλέγεται δὲ λειμών· Λειμὼν γὰρ ἀνάκειται καὶ
ἄνθη ἀνεμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ. δηλοῖ δὲ καὶ
40 Σοφοκλῆς. — φλέγεται· καταλάμπεται. *R. V. C.* φέγ-
γεται· Καταλάμπεται. *E.*

345. διὰ τὴν χαρὰν νεάζουσιν οἱ γέροντες, ἡ δὲ δύ-
ναμις ἐν γόναντι, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει. — ὡς τῶν
μυστῶν ὄντων γερόντων. *V.*

346. ἀντὶ τοῦ τὸ βαρὺ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ γήρως.
50 *V.* [[χρόνιων τ' ἐτῶν· Εἰ μὲν οὕτω γράφεται, Ἰωνικὸν
ἐστὶ πενηθμιμερές ἐκ παίωνος τρίτου ἀναλόγως τῷ ἐν
τῇ στροφῇ ὁδόμῳ. εἰ δὲ χρόνιων τ' ἐτῶν, ὡς ἐν τοῖς
πλείοσιν, ἱαμβικὴ ταυτοσημία. — ζητεῖται ἐνταῦθα,
πῶς εἶπεν ἐνιαυτοὺς ἐταῦν, ἐπεὶ ἔτος καὶ ἐνιαυτός ταυ-
τόν. λύεται δὲ παρὰ τῶν παλαιῶν οὕτως· τὸ ἱαυεῖν
ποτὲ μὲν ἐπὶ ὕπνου καὶ ἀνακλίσεως τίθεται, ὡς παρ'
Ὅμηρῳ «τῇ παριαύων τερεπέσθω,» ἡ γοῦν παρακεί-

μενος· ὡς ἐπὶ πολλὸν δὲ ἡ λέξις ἐπὶ διατριβῆς καὶ ἀργίας λέγεται, ὅθεν καὶ ἐνιαυτὸς ὁ μακρὸς καὶ πολλὴν ἔχων διατριβήν. διὸ καὶ τὸ ἐτέον ἐνιαυτοῦς ἀντὶ τοῦ διατριβάς ἐξεληγφασιν. *Vict.* ἐνιαυτοῦς : Διατριβάς.

5 *Vict.*]

350. λαμπάδι : ἄπτων τῇ λαμπάδι. *R. V.* φλέγων : Λάμπων. *Θ. Vict.* προβάδην : προβαίνων τῷ ῥυθμῷ. *R. V.*

351. πάνθηρον ἔλειον : Προσληπτέον τὸ εἰς. ἔξαγε 10 εἰς τὸ πάνθηρον καὶ ἔλειον δάπεδον. πάνθηρον δὲ παντοδαπῶν θηρίων δεκτικόν. τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσιν ἐπ' ἀνθηρόν. — ἀνθηρόν : Ἀνθῶν πλήρες. *Br.* ἔλειον : ἑλῶδες. *R. V.*

352. Τὴν εὐωγίαν, τὴν εὐτονίαν, τὴν χορείαν. *V.* 15 χοροποιὸν ἔβην λέγει ἡ τὴν αὐτοῦ τοῦ Διονύσου ἡλικίαν τὴν τοὺς χοροὺς καθιστῶσαν, ἡ τοὺς χορεύοντας μύστας. *C.* ἔβην : Ἰμᾶς χορευτάς. μακάρ : *Ω. Vict.*

354. εὐφημεῖν χρῆ : Ἀρίσταρχος ἐπὶ τούτων λέγει 20 τὸν χορὸν μεμερίσθαι (εἰς μερικά ἀνάπαιστα, ἄλλα δὲ ἀμειβεσθαι τὸν χορὸν. καὶ τί ἄρα συνεῖδεν ὁ Ἀρίσταρχος; δύναται δὲ καὶ ἐνσύζυγον εἶναι τὸ λεγόμενον, ὥστε εἰς δώδεκα καὶ δώδεκα διαμεμερίσθαι.) [*Ἀλ-* 25 *λως.* εὐφημεῖν χρῆ, στροφή καὶ εἰσθεσις χοροῦ ἐπιρρηματική. ἔθος γὰρ ἐν τῷ ἐπιρρηματι χρῆσθαι συμβουλευεῖν τῇ πόλει, ἡ ἐλέγχειν τοὺς πονηρευομένους. ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ὁκτωικίδεκα, ὧν τελευταῖος

καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῆδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

30 ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος. ὁ δὲ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ, καίτοι δοκῶν εἶναι χοροῦ. ἰστέον δὲ ὅτι εἰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἄλδου μύστας φαίνεται λέγειν, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ διὰ τοὺς ἐν Ἐλευσίνοι. ἐνταῦθα καὶ ὑφίστατο ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος. — καζίστασθαι : ἐκχωρεῖν. *V.*

35 356. μὴ ἐμυήθη. ὄργια δὲ τὰ μυστήρια. *R.*

357. μήτε Κρατίνου : Πρὸς τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον 30 οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαλθον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς « Διονύσου τοῦ ταυροφάγου. » ἡ ὅτι φίλιονος ἦν καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ 40 Διονύσου αὐτῷ περιτιθέσθαι. (οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον ὅλον τὸν λόγον ἀποδιδόσκει. μήτε Κρατίνου βακχεῖ ἐτελέσθη, ἃ ἐστὶ τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου.) ἡ τολμηρόν (ἀπὸ τῶν βακχῶν). τολμηροὺς γὰρ διέσυρε τοὺς Ἀθηναίους ἐν τοῖς δράμασι. βωμολόχοις δὲ, τοῖς πρὸς 45 χάριν λέγουσι καὶ ἀπὸ κολακείας. ἀπὸ δὲ τῶν λογόντων περὶ τοὺς βωμοὺς καὶ βουλομένων τι λαβεῖν μετνήκεται ἡ λέξις. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν βωμῶν πολλὰ λιπαροῦσι κολακεύοντες λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων. [τινὲς δὲ, τοῦ ταῦρον ἔπαλθον λαμβάνοντος. ἡ τοῦ 50 λαιμάργου.] — μὴδὲ Κρατίνου : τινὲς βούλονται τὴν φίλονεικίαν αὐτοῦ δηλοῦσθαι ἐκ τοῦ ταυροφάγου, ὅ ἐστι Διονύσου. ταυρόχερις γὰρ ὁ θεός. Εὐριπίδης [*Bacch.* 918]

καὶ ταῦρος ἤμῃν πρόσθεν ἡγείσθαι δοκεῖ.

οἱ δὲ οὕτως. μὴδὲ Κρατίνου βακχεῖα ἐτελέσθη, ἃ ἐστὶ τοῦ ταυροφάγου Διονύσου, ἀπὸ τοῦ συμβαινόντος ταῖς 5 βάκχαις. διέσπων γὰρ βούς καὶ ἥσθιον ὠμὰ κρέα. Ἀπολλώνιος δὲ φησι ταυροφάγον τὸν Διονύσον ἀπὸ τῶν διδομένων τῶν διθυράμβου βωθῶν. *V.*

359. ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. *R.* ὁ ἐναντίος τῷ 5 δυσκόλῳ. *V.*

360. τοῦτο πρὸς τοὺς ῥήτορας. *R. V.*

361. ἤγουν πρὸ τῆς πόλεως. δῶρα λαμβάνει. *R.*

362. ἡ προδίδωσι φροῦριον : (Πρὸς τοὺς ποιήσαντας 10 τοὺς Φερεκράτους Πέρσας. τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἤκουσαν ὡς νῦν ἡμῖν ἔθος. διὸ καὶ ἐντεῦθεν λαιδορεῖται τῷ Θωρυκίῳ καὶ αὐτὸς ὅσον μὴ οἶδεν. ἀπόρρητα δὲ ἔλεγον τὰ ἀπειρημένα ἐξάγεσθαι. ἐν γοῦν τούτοις ἐπιφέρει ἀσκήματα καὶ λίνα καὶ πίτταν. δῆλον ὅτι οὐδὲν ἔδει 15 ἀποπέμπειν τούτων ἐξ Αἰγίνης, ὧν Θωρυκίων τὰ ἀπόρρητα Ἀθήνηθεν ἀποπέμπει. ὅτε οὖν πρὸς τοὺς Πελοποννησίους ἦν ὁ πόλεμος, ἀπόρρητον ἦν τὰ πρὸς ναυπηγίαν ἐξάγειν. ἥτοι δὲ ὁ Θωρυκίων ἐξ Αἰγίνης ὦν, ἡ εἰς Αἶγιναν ἐξάγων. καθὼ δὲ κοινὸν ἐμπορίον ἦ 20 Αἶγινα.) οὗτος ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς τῶν Ἀθηναίων, ὃς πίσσαν ἔπεμψε τοῖς ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. ὅθεν γνωσθεῖς ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ προδοσίᾳ. (τινὲς δὲ Θωρυκίων γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν Θωρυκίων μιμούμενος.) — τὰ πόρρητ' : 25 τὰ τῆς πόλεως μυστήρια. *R.*

363. εἰκοστολόγος : Τὰ εἰκοστὰ ἐν τῇ κρίσει συνάγων. — ἐπεὶ οἱ στρατηγοὶ ἀπῆλθον τὰς εἰκοστὰς τῶν 30 λιμένων καὶ τῶν νήσων καὶ οὕτως ἀνήλiskon εἰς τὰ πολεμικά. *V.*

364. ἀσκήματα : Εἰς διφθέρας γὰρ τὰς διανοίας τὰς 35 ἑαυτοῦ γράφας ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λακωνικῇ. (ἄσκημα δερμάτιόν τι, ὃ ἐν ταῖς τριήρεσι χρώνται, καθ' ὃ ἡ κώπη βάλλεται.) — δέρματα. *Br.*

(Ἐπίδαυρον : Πόλιν Λακωνικὴν.)

365. (ἡ γρήματα : Κῦρος γὰρ Λυσάνδρῳ ἔπεμψε 35 γρήματα τότε εἰς πόλεμον δανείου χάριν.)

366. τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων. *R. V.* τοῦτο δὲ εἰς 40 Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιόν· οὗτος γὰρ ἄδων κατετίλησε τῆς Ἑκάτης. *R.* Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιόν 45 κωμωδεῖ, ὃς εἰσῆνεγκεν ἐν δράματι τὴν Ἑκάτην καὶ κατετίλησεν αὐτῆς. ἡ ἐπειδὴ ἡρυθρίασε ποιήμα γράφας εἰς Ἑκάτην. *V. Θ. M.* [ἡ κατατίλξ : Ἦγον ἀσεβῶς 50 διάκειται περὶ τὰ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματα, ὅτε πανηγυρίζει. Κινησίας δὲ τοῦτο πεποίηκε.] — ἡ κατατίλξ 45 τῶν Ἑκαταίων, ἥτοι κατὰ τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἑκάτης κόπρον ἐκκρίνει διάρρυτον, τοῦτέστι ὑγρὰν, ὑπάρχον τοῖς χοροῖς κυκλίοις ἤγουν λυρικοῖς ποιήμασιν. *Vict.*

367. τοῦτο εἰς Ἀρχῖνον. μήποτε δὲ καὶ εἰς Ἀγύρριον. 50 μέμνηται δὲ τούτων καὶ Πλάτων ἐν Σκευαῖς καὶ Σανυρίῳ ἐν Δανάῃ. οὗτοι γὰρ προῖσταί μιν τοῖς δημοσίαις τραπέζης τὸν μισθὸν τῶν κωμωδῶν ἐμείψαν κωμωδοῦντες. *V. M.* [ἡ τοὺς μισθοὺς : Οὗς ἔλαβε παρὰ τῆς

βουλῆς αὐτοῖς παρασχεῖν. λέγει δὲ διὰ τὸν Ἀρχῖνον.]

368. [τελεταῖς : Τὸ τέλος ἐξαχῶς λέγεται· σημαίνει γὰρ τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα, τὸ τῶν πραγμάτων πέρας, τὴν ταῖς πόλεσιν φοιτῶσαν πρόσοδον, τὸ ἀξίωμα, 6 ὡς Εὐριπίδης [Sophocles Antig. 67]

τοῖς ἐν τελεί βεβῶσι πείσομαι.

τὸ θαπνάνημα, ὡς ὁ αὐτός

μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος.

καὶ τὴν μυστικὴν καὶ οὕτω τελοποιοῖν ἐορτήν. θθεν καὶ 10 ἡ τελετὴ λέγεται καὶ τελεῖσθαι, τὸ μυσεῖσθαι καὶ τελοῦμενοι, οἱ τὰ μυστικά ἤτοι θεῖα διδασκόμενοι. Θ. a m. sec. Viet.]

369. (τούτοισιν ἀπαυδῶ : Παρὰ τὴν τοῦ ἱεροφάντου καὶ ἀγαθοῦ προόρρησιν τὴν ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ.)

372. χῶρει νῦν : [Εἴσθεσις ἐτέρα μέλους μονοστροφικοῦ διαιρεθέντος τοῦ χοροῦ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν 15 ἰ, ὦν τὰ μὲν ἄκρα καὶ τὸ δ' καὶ ε' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ δεύτερον καὶ ἔκτον ἐφθήμερη. τὸ τρίτον καὶ τὸ ὄγδοον δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὰ δὲ λοιπὰ 20 τρίμετρα καταληκτικὰ εἰς συλλαβὴν. ἐξῆς δὲ στίχοι δύο ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὡς ἐξ ἐτέρας στροφῆς. ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος.] ἐντεῦθεν Ἀριστάρχος ὑπενόησε μὴ ὅλου τοῦ χοροῦ εἶναι τὰ πρῶτα τοῦτο δὲ οὐκ ἀξιόπιστον. πολλάκις γὰρ ἀλλήλοις οὕτω 25 παρακελεύονται (οἱ περὶ τὸν χορόν). — τῶν καθ' Ἄδου. οἱ τοῦ χοροῦ δὲ μῦσταί ἀλλήλοις παρακελεύονται. R.

374. ἐγκρούων : (βαίνων εὐρύθμως. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλων.) — ἤτοι βάλλων ἢ βαίνων. R.

376. ἡρίστηται : Ἀριστον γεγέννηται τὸ τῆς τελετῆς. 30 ξμβὰ δὲ, ἀντὶ τοῦ χόρευε.

377. χόρευε. R. V.

378. αἰρεῖς τὴν Σώτειραν : (Οἷον ὑψώσεις τοῖς ἐπαίνοις.) ἔστιν Ἀθηνῆσι Ἀθηνᾶ Σώτειρα λεγομένη, ἥ καὶ 35 θύουσιν. — ῥῶπως αἰρεῖς : Σκόπει ὅπως μεγαλύνεις.

379. C. ῥῶπως αἰρῆς : Καὶ σκόπει ὅπως ὑψώσης. D.

380. μέλπω μολπάω ὡς τρέχω τρώω τροχάζω. V.

381. εἰς νέωτα. R. V.

382. ὁ γὰρ πόλεμος αὐτῷ ἔλυσι τέλει. R. V. M.

383. ἔτερον τρόπον. R. V.

384. Δήμητερ : [Εἴσθεσις ἐτέρα μέλους μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων ἱαμβικῶν δέκα· ὦν τὸ πέμπτον καὶ τὸ 40 δέκατον ἐφθήμερη Ἀνακρεόντια, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ὦν τελευταῖον « - κήσαντα ταινιοῦσθαι. » ἐξῆς δὲ ὡς ἐξ ἐτέρας στροφῆς κῶλα τέσσαρα, 45 ὦν τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον ἱαμβικά· τὸ μὲν τρίμετρον, τὸ δὲ δίμετρον. τὰ δὲ λοιπὰ τροχαῖα δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἰθυφαλλικά καλούμενα Ἀρχιλόχεια. ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος.] — δίμετρα ἀκατάληκτα ἱαμβικά. ἕως τοῦ « τίς σὰς παρήειρε φρένας. » V. M.

388. παῖσαι : Ὅπερ ἡμεῖς παῖζι. Ὅμηρος [Od. Θ, 251] « παῖσατε, ὡς γ' ὁ ξείνος. » — παῖσαι : Ἀντὶ τοῦ παῖζαι Ἀττικῶς. Viet.

393. ταινιοῦσθαι : Ἀντὶ τοῦ στεφανοῦσθαι. ταινία γὰρ τὸ ῥάμμα τοῦ στεφάνου.

395. τὸν ὥραιον : Τὸν κατὰ καιρὸν φαινόμενον Διόνυσον. [ἐπεὶ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος τὰς ἐορτὰς αὐτοῦ ἤγον, καὶ τὰ κομικά δράματα ἐν ταύταις εἰσῆγετο.] 5 — ἄγ' εἶα : Τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ, ὅτε ἔδευον, ἀπὸ τοῦ Κεραιμεικοῦ εἰς Ἐλευσίνα προέπεμπον τὸν Διόνυσον. Viet.

396. ξυνοδευτήν. V.

398. [Ἰαχχε : Εἴσθεσις ἐτέρου μέλους διαιρεθέντος 10 αὐθις τοῦ χοροῦ, ἐκ κώλων ὀκτωκαίδεκα· ὦν τὰ μὲν α', β', δ', ε', ιβ', ιγ', ιε' τρίμετρα καταληκτικά· τὰ δὲ γ', η', θ', ιδ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ ε', ια', ιε' καὶ τὸ τελευταῖον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ ζ' καὶ ι' ἐφθήμερη. τὸ δὲ ιε' τετράμετρον καταληκτικόν. ἐν 15 ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος.]

μεμιγμένως λέγει τὰ μὲν πρὸς τὸν Ζαγρέα Ἰαχχον, τὰ δὲ πρὸς τὸν Διόνυσον. V.

399. συνακολούθει : Τοῦτο, ἐπεὶ δεύουσιν ἀπὸ τοῦ Κεραιμεικοῦ εἰς Ἐλευσίνα προέπεμποντες τὸν Διόνυσον. 20 [τὸ δὲ ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις, ἀντὶ τοῦ, μεθ' ἡμῶν ὦν βαδίαν πάνυ τὴν ὁδὸν ποιήσεις. ἢ ὅτι ἐν τοῖς ναοῖς διατρίβων, εἰ φανείης ἡμῖν ἐξαίφνης ἐπικαλεσαμένοις, ἐνταῦθα δεῖξεις τὰς ὁδοὺς ἄνευ πόνου τοῖς 25 θεοῖς ποιεῖσθαι. πάντα γὰρ αὐτοῖς εὐπετέη. — πάντα γὰρ εὐπετέη φασὶ τοῖς θεοῖς. Cant. 2.]

400. τὴν Δήμητραν. V.

401. περαίνεις : Εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεως μέχρι Ἐλευσίνος πολλὴν ὁδὸν πορεύεται. V. ἀπὸ ἄστεως μέχρι Ἐλευσίνος. R. τελείς, διέρχῃ. εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεως 30 εἰς Ἐλευσίνα ἐπορεύοντο. Viet.

404. σὺ γὰρ κατεσχίσω : Ἴσον τῷ διὰ σὲ κατεσχίσθη. εἴρηται γὰρ ὁ αὐτός Ἰαχχος τῷ Διονύσῳ κατὰ 35 τινας. τῷ δὲ Διονύσῳ αἱ κομωδοὶ ἀνάκεινται. εἴοικε δὲ παρεμφανεῖν ὅτι λιτῶς ἡδὴ ἐχορηγεῖτο τοῖς ποιηταῖς. (ἐπὶ γοῦν τοῦ Καλλίου τούτου φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι σύνδου ἔδοξε χορηγεῖν τὰ Διονύσια τοῖς τραγωδοῖς καὶ 40 κωμικοῖς· ὥστε ἴσως ἦν τις καὶ περὶ τὸν Ληναϊκὸν ἀγῶνα συστολή, χρόνῳ δ' ὕστερον οὐ πολλῷ τινι καὶ καθάπαξ περιεῖλε Κινησίας τὰς χορηγίας· ἐξ οὗ καὶ Σπράττις ἐν τῷ εἰς αὐτὸν δράματι ἐφῆ σκηνὴ μὲν τοῦ 45 χοροκτόνου Κινησίου.) — ἡ οὕτως. κατηρτίσω καὶ σχιστὰ ὑποδήματα φορέσαι ἐποίησας. R.

406. καὶ τὸ ῥάκος : Ἐτι δύνανται καὶ ταῦτα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχειν. ῥάκος δὲ οἱ μὲν τὸ τριβώνιον, οἱ δὲ 45 τὸ προσωπίον, ὅτι ῥάκει κατακολλᾶται. — ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ πρὸς τὸ εὐτελεῖν. R. V.

407. ὅτι σύνηδες ἦν τὸ ἐπιλέγειν, ὁπότε ἐπαινοῖέν τι ἢ συνομολογοῖεν, καὶ Εὐπολὶς Κόλαξι. καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν κεῖται. V. M.

408. ἀπὸ τοῦ ἄστεως μέχρι Ἐλευσίνος. V.

410. ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀρτίως. R.

411. συνεχόμενον γὰρ καὶ αἱ γυναῖκες. R. V.

411. [καὶ μετ' αὐτῆς : Τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω τὸ, συμ-

παιστρίας. μετ' αὐτῆς τῆς συμπαιστρίας δηλονότι.]

415. καὶ γὰρ πρὸς : Τινὲς τοῦτο τοῦ Διονύσου φασὶ μεταξὺ παρεμβάλλοντος λέγειν.

416. [βούλεσθε δὴτα : Στροφὴ καὶ εἰσθεσις χοροῦ
ἐπιπρωματικὴ ἐκ κύλων πεντεκαίδεκα ἱαμβικῶν ἐφθη-
μιμερῶν, πλὴν τοῦ γ', σ', θ', ιβ', καὶ τελευταίου τρι-
μέτρων ἀκχαλῆκτων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τὸ
δὲ πρὸς λαγνείαν ἐπιρροπὴς ἀμφοτέρων σκύπτων, τοῦ
τε δεσπότου καὶ τοῦ δούλου, τοῦτο φησιν. ὁ δὲ Ἀρχέδη-
μος ὡς ξένος παρ' αὐτοῦ κωμωδεῖται. νόμος γὰρ ἦν
τοὺς ἐξ ἄλλοδαπῆς Ἀθήνησι κατοικεῖν ἐθέλοντας εἰς
πολίτας, ἐνταῦθα χρόνον ὀλίγον διατρίψαντας ἐγγρά-
ψεσθαι. ὅπερ Ἀρχέδημος οὐκ ἐποίησε. θέον οὖν εἰπεῖν
ὅτι οὐκ ἐπολιτογραφῆθη, ὥστε τοὺς πολίτας ὥσπερ
15 συγγενεῖς ἔχειν, οὐκ ἔφυσεν, εἶπεν. ἐξῆς δὲ ταύτης τῆς
στροφῆς ἐν εἰσθέσει σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοι-
βαῖον ἐκ κύλων ἀναλόγως τῇ στροφῇ κειμένων ὦν τὸ
τελευταίον παραγράφῳ σημειοῦται.]

418. οὐκ ἔφυσεν φράτορας : (Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, οὐκ
20 ἔφυσεν ὀδόντας, εἶπε φράτορας, ἵνα ὡς ξένον διαβάλῃ.
ἡ δὲ παροιμία, ἐπείτῃς ὦν ὀδόντας οὐκ ἔφυσεν. Ἄλ-
λως.) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας φραστῆρας, φράτορας
εἶπε, τουτέστι συγγενεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων,
οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη ἔφρουσι πάντας τοὺς ὀδόν-
25 τας. λέγει οὖν ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἠδυ-
νήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας. οὗτος ὡς ξένος
κωμωδεῖται. καὶ Εὐπολὶς Βάπτει « ἐπιχώριος δ' ἔστ'
ἢ ξένος ἀπὸ γόνος; »

419. ἀντὶ τοῦ ἄρχει τοῦ δήμου. R. V.

30 420. ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς : Οὐχ ὡς Ἀπολλώνιος πρὸς
τὴν ἐξήγησιν τὴν

εἰ μὴ νευαυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν,

ὅτι διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους λέ-
γουσι ψυχρὸν γὰρ ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας
35 ἄνω νεκροὺς φασιν, (ὅτι κατετρίβησαν ἐν τοῖς κακοῖς
ὑπὸ τῶν στρατηγῶν). [Ἄλλως. νεκροὺς τοὺς Ἀθη-
ναίους λέγει ἢ διότι τὸ ἀρχαῖον φρόνημα ἀποβεβλήκα-
σιν· ἢ διότι οἱ ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωποι, εἰ καὶ ζῶσιν,
ἀλλὰ τοῖς τοῦ βίου ματαίοις ἐγκυκλιδοῦμενοι, δεινότερα
40 τῶν τεθνηκότων πάσχουσι ζῶντες κολαζόμενοι· ἢ διότι
πολλοὶς κακοῖς ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν κατατρίβόμενοι
ἀναισθητῶς ἔχουσιν ὡς νεκροί, αὐτοὺς ἀτιμωρήτους
ἔδωκεν. χρίεν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν νεκρῶν τοὺς ζῶντας κα-
λεῖσθαι νεκροῦς.] — ἵνα διαβάλλῃ τοὺς Ἀθηναίους ὡς
45 ἀσθενεῖς καὶ νεκροῦς. V.

421. τῆς ἐκείθεν μοιρηρίας : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, δημα-
γωγίας, ἢ πολιτείας, μοιρηρίας εἶπεν, χρίέντως πρὸς
τὰ κατὰ αὐτῶν. — τὰ πρῶτα ἔχων. R. V.

422. τὸν Κλεισθένη : Διαβάλλει τὸν Κλεισθένη ὡς
60 φυλόβιον, καὶ πρὸς τοῦ Σεβίνου πορνεύομενον. διὸ καὶ
δεῖνοπαθούντα φησιν ἐπὶ τῇ τούτου τελευτῇ. — τὸν
Κλεισθένην : Ἀντὶ τοῦ τὸν Καλλίαν. R. τὸν Καλλίαν.
C. V. ὑποτίθεται υἱὸν Κλεισθένης, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ

εἶπε. καθ' ὁμοιότητα γὰρ τοῦ πατρὸς ἐν ταῖς ἐρημίαις
καὶ περὶ τὰς ταφὰς καὶ τοὺς τάφους κακῶς ἔπασεν.
Ven.

423. ἐν ταῖς ταφαῖσι : (Ταφαί, ὅπου οἱ ἐν πολέμῳ
ἐνδόξως τετελευτηκότες μετὰ τιμῆς ἐθάπτοντο δημο-
6 σία. Ἄλλως.) τοῖς κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανούσι δη-
μοσίᾳ τάφους προτίθεσαν. τὸ οὖν τίλλειν τὰς τρίχας
καὶ κόπτεσθαι ἄμα μὲν ὡς ἐπὶ τετελευτηκότι (ἀναγ-
καίως), ἄμα δὲ εἰς μαλακίαν καὶ τὸ κόπτεσθαι κακω-
φάτως. 10

427. Σεβίνον, ὅστις ἐστὶν Ἀναφλύστιος : Ὀνομάτο-
ποιεῖ τοῦτο, ὡς πρὸς τὴν μαλακίαν Κλεισθένης, (παρὰ
τὸ αἰσχροῦ). πιθανῶς δὲ τὸ ὅστις ἐμφανίει οὐ τὸν ὑπὸ
ἐνὸς μόνον παραινόμενον. πέπλασται δὲ αὐτῷ ὥσπερ ὁ
Σεβίνος, οὕτω καὶ ὁ Ἀναφλύστιος. ἀναφλῶν γὰρ ἔλε-
15 γον τὸ μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον. — καὶ ὑποσύρειν τὸ κα-
λύπτειν τὴν βάλανον δέρμα. βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ ἄκρον
τῆς πόσθης. Vici. (καὶ Σεβίνος ἴσως παρὰ τὸ βινεῖν.
ἐστὶ δὲ καὶ Σεβίνος ὀνομασμένος παρὰ Πλάτωνι ποιη-
τῇ.) ἐστὶ δὲ καὶ δῆμος Ἀττικῆς Ἀναφλύστιος. 20

429. (τουτονί τὸν Ἰπποβίνου : Παρεργαζομένης διὰ
τὴν ἀσέλγειαν παρὰ τὸ Ἰπποβίνου εἰς πορνομανῆ. τὸ
δὲ ἵππος πολλαχοῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου λαμβάνουσιν ἵπ-
πόπορνε. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὁ Καλλίας ὡς σπαθῶν τὴν
πατρικὴν οὐσίαν, καὶ μάλιστα ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς. ἡ 25
τοῦ κτηνοβάτου). — τοῦτον : Ὅν πάντες ἴσασι δηλονό-
τι. C.

430. ἐνημμένον : Ἐνδεδυμένον. Θ. Vici.

431. Διόνυσος. ἄλλοι δὲ Ξανθίας. ἐρωτᾷ. R.

434. μηδὲν : Τὸ δὲν παρέλκει. R. V. 30

435. ἐρωτήσης με. R.

436. τὸ ὁμοῖον καὶ ἐν Γηρυτάδῃ. V.

437. αἶροι' ἄν : Ἀάβοις ἄν. Θ. E. τὰ στρώματα δη-
λονότι. V.

439. ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος : (Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ 35
αὐτὰ συνεχῶς λεγόντων.) τῶν Μεγαρέων ἀποστάντων
Κορινθίων, ἀπεστάλη κῆρυξ πολλάκις λέγων ὅτι οὐκ
ἀνέξεται ὑμῶν ὁ τοῦ Διὸς Κόρινθος· καὶ ἐπέμενε τε τὸ
αὐτὸ λέγων, ἕως οἱ Μεγαρεῖς σιγῇ ἀνέκριντο, παῖε
παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον, καὶ παροιμία ἐλέγχετο ἐπὶ τῶν 40
ταυτολογούντων αἰεὶ καὶ ταυτὸ πραττόντων. ὁ δὲ Διὸς
Κόρινθος, παῖς Διὸς, βασιλεὺς Κορίνθου. Μεγαρεῖς δὲ
ὑποτελεῖς ἦσαν Κορινθίοις. — παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν
τὰ αὐτὰ λεγόντων. προφέρονται δὲ παρὰ τὸν Διὸς Κό-
ρινθον. καὶ Πίνδαρος μνημονεύει τῆς παροιμίας ἐν Νε- 45
μεονίαις. Μεγαρεῖς ὑποτελεῖς ἦσαν τοῖς Κορινθίοις καὶ
ἀπαιτούμενοι, φησιν, αἰ ὑπὸ τοῦ κήρυκος ταῦτα λέ-
γοντος, οὐ τιμᾶτε τὸν Διὸς Κόρινθον. ὁ δὲ Διὸς Κό-
ρινθος παῖς Διὸς βασιλεὺς Κορίνθου. οἱ δὲ ἀπέκτειναν
αὐτὸν ἐπιτρυνόντες παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον. ἐνθεν 50
ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόν-
των. Ἄλλως. Μεγαρεῖς συνήκουν Κορινθίοις καὶ
πολλὰ πάσχοντες κακῶς ὑπ' αὐτῶν ἀπέστησαν. εἴτα
πρὸς αὐτοὺς ἀπελθόντες πρέσβεις ἤξιον ἐπανελεῖν

καὶ συνεχῶς ἔλεγον, ὁ Διὸς Κόρινθος ὑμᾶς ποθεῖ, ὁ
 Διὸς Κόρινθος δι' ὑμᾶς λυπεῖται, καὶ συνεχῶς τὸ ὁ
 Διὸς Κόρινθος ἔλεγον, ὅθεν εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ
 τῶν τὸ αὐτὸ ποιούντων. Ἄλλως. Κόρινθος παῖς ἦν
 5 τοῦ Διὸς, ἔκτισε δὲ τὴν Κόρινθον. καὶ ἀποθανόντα τοῦ-
 τον ἐσέβοντο οἱ Κόρινθοι. Κερκυραῖοι δὲ ἄποικοι ὄντες
 Κόρινθίων καὶ ὑποτελεῖς ὄντες τῇ μητροπόλει ὕστερον
 ἀφρωσιώθησαν. καὶ οἱ Κόρινθοι ἐπικηρυκευόμενοι πρὸς
 αὐτοὺς ἔλεγον, μνήσθητε τοῦ Διὸς Κόρινθου. καὶ οὕτως
 10 ἀπειρηκότες οἱ Κερκυραῖοι ἀπήλασαν τὸν κήρυκα λέ-
 γοντες παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον. V.

410. ὁ λόγος πρὸς τὸν χορόν. R.

[ῥωρεῖτε νῦν : Εἰσθεῖς ἐτέρου μέλους προωδικὴ δι-
 αιρεθέντος αὐθις τοῦ χοροῦ, καὶ τοῦ μὲν τὴν προωδὴν
 15 ἄσαντος, τοῦ δὲ τὴν ἀντιστροφὴν. καὶ εἰσι τῆς μὲν
 προωδὸς τὰ κῶλα ὁκτώ. τὸ πρῶτον Ἰωνικὸν ἀπὸ μεί-
 ζονος τρίμετρον καταληκτικόν, τοῦ δευτέρου ποδὸς ἐξα-
 συλλάβου. τὰ β', δ' καὶ τελευταῖον παιωνικὰ δίμετρα
 καταληκτικὰ ἐκ παιώνιος πρῶτου, ἡ τετάρτου, καὶ βακα-
 20 χείου, ἡ ἀμμιβοράχου. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίμετρον.
 ἀκατάληκτον. τὸ πέμπτον καὶ ἑξῶμον ἐπιγοριαμβικὰ
 δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ διυάμβου, ἡ ἐπιτρίτου τρίτου,
 καὶ χοριάμβου. τὸ ἕκτον τροχαῖον ἰθρυπαλλικόν. τῆς
 δὲ στροφῆς τὰ κῶλα ἐξ καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς το-
 25 σαῦτα. ὧν τὰ πρῶτα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ
 δευτέρα καταληκτικὰ ἦτοι ἐρημιμαρῶν. τὸ μέντοι τῆς
 ἀντιστροφῆς τρίβορχυν ἔχει τὸν δευτέρον πόδα· ἔνθα
 καὶ ἀντὶ τοῦ ἰλαρόν, ἱερὸν γράφεται. τὰ τρίτα Ἰωνικὰ
 ἀπὸ μείζονος δίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παιώνιος δευτέρου
 30 καὶ κρητικῷ ἦτοι ἀμμιμάκρου. τὰ πέμπτα καὶ τὰ
 ἕκτα ὁμοίως. τὰ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς ἀντ' Ἰωνικῶν
 ἔχει παιώνιας δευτέρους. τὰ τελευταῖα Ἰωνικὰ ἡμιόλια
 ἦτοι δίμετρα βραχυκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν
 προωδοῦ καὶ τῆς στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστρο-
 35 φῆς κορωνίς.]

(ῥωρεῖτε : Δύνανται πάντες οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἀλ-
 λήλοις παρακελεύεσθαι, καὶ μὴ εἰς ἀμοιβαῖαν διαιρεῖ-
 σθαι. ἀλλὰ τοῦτο εἰς οὐδὲν φαίνεται ἂν οἰκονομούμενος.)

411. ἦτοι Κόρης ἡ Δήμητρος. R.

40 413. οἷς μέτεστιν, οἷς ὄσιον. R.

415. τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ τὸ φέγγος οἶσιν. R. V.
 Θ. M.

418. πολυρρόθους : Πολυήχους. Bar.

45 420. τὸν ἡμέτερον : Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἡμέτερον
 τρόπον καὶ ὡς ἔθος ἔρχομεν παίζοντες.

423. Μοῖραι οἱ θεομοῖ. R. M.

426. ὅτοι μεμυήμεθ' : Ἀντὶ τοῦ ἐμυσταγωγῆθημεν.
 μυστήρια δὲ ἐκλήθη παρὰ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ
 στόμα, [καὶ μηδὲν ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δὲ ἐστὶ τὸ
 40 κλειεῖν τὸ στόμα]. — τοῖς μυσταῖς. R. V.

429. καὶ τοὺς ἰδιώτας : Ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἰδίους, τοὺς
 πολίτας. ἀντέστραπται δὲ τοῦτο τὸ ἶδιον ἀντὶ τοῦ ἰδιω-
 τικοῦ, καὶ οὕτω πολλάκις εἴρηται. σημειωτέον δὲ ὅτι
 καὶ ἰδιώτης λέγεται ὁ πρὸς γένος ἴδιος καὶ ὁ ἀμαθής. —

ἀντὶ τοῦ ἰδίου. ἐν παραγωγῇ ἴδιος ἰδιώτης. V. καὶ
 ἰδιώτας : Τὸ ἰδιωτικὸν κατὰ τοὺς παλαιούς τέσσαρα
 σχημαζόμενα ἔχει. σημαίνει γὰρ τοὺς ἰδίους ἢ συγγενεῖς
 ἢ πολίτας, ὡς ἐνταῦθα. σημαίνει καὶ τὸν ἀμαθῆ. ἐλέ-
 γοντο καὶ ἰδιωτικὰ τὰ ἀντιδιαστελλόμενα πρὸς τὰ θεῖα, 5
 ἦτοι τὰ ἀνθρώπινα, ὡς ὅταν φῶμεν θεῖα χρήματα καὶ
 ἰδιωτικὰ. καὶ πέταρτον τὸ ἀντιδιαστελλόμενον πρὸς τὸ
 δημοτικόν. Viet.

460. [ἄγε δὴ : Κορωνίς εἰσιόντων αὐθις τῶν ὑπο-
 κριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι 10
 οδ'. ὧν τελευταῖος

ἔμοῦ δεηθείς ἂν, εἰ θεὸς θέλαι.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

ἐπανάληψις τὸ τίνα. R. V.

461 ὡς ἐπὶ ξένων. R.

462. ἀντὶ τοῦ ἄψαι. V. ἄψαι. Ἀττικῶς. Θ.

463. τὸ φρόνημα. R. V. Θ.

465. εἰς τῶν ἐν Ἄδου λέγει. τινὲς δὲ τὸν Αἰακὸν λέ-
 γουσιν ἀποκρίνασθαι ὅπερ ἀπίθανον. V.

467. παραπλήσιά ἐστι τοῦτοις τὰ ἐν τῷ Θησεῖ πε- 20
 ποιημένα παρ' Εὐριπίδῃ. ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἦν σπουδά-
 ζων καὶ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸν Μίνωα. διστάσαι δὲ
 ἂν τις μὴ καὶ ταῦτα μιμῆται Ἀριστοφάνη. προσείρη-
 ται ὅτι πολλὸς ἐν τούτῳ τῷ γένει ἐστὶν Ἀριστοφάνης. V.

468. ἀντὶ τοῦ ἀπέδρασας. R. V.

469. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος : Ἀντὶ τοῦ, μέσον ἐλή- 25
 φθης. τοῦτο δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. τὸ ἔχει δὲ,
 οὕτως Ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἔγχε· ἀπὸ τοῦ ἔρχομαι δευτέρου
 προσώπου.

470. μελανοκάρδιος : Διὰ τὸ τῆς λέξεως φοβερόν
 εἶπε μελανοκάρδιος πέτρα. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἢ πέτρα. 30
 [ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, οὓς διὰ τὴν ἐνού-
 σην αὐτοῖς ἀγριότητα μελανοκαρδίου φασί.] — ἐκ
 Θησεῶς Εὐριπίδου. Θ. (καὶ τὰ μὲν ἐαυτῷ πλάττων
 λέγει, τὰ δὲ ἐξ Εὐριπίδου, πρὸς φόβον Διονύσου.)

472. περιδρομοί : Οἷον πανταχοῦ δυνάμενοι περι- 35
 στρέφεσθαι· λέγει δὲ τὰς Ἑρινύας.

473. (Ἐγιδνά θ') ἑκατοντακέφαλος : Ὁ τόπος οὗτος
 παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου

κάρα τε γὰρ σου συγχῶδ' κόμαις ἑμοῦ,
 βανῶ τε πεδὸς' ἐγάεζλον, ὁμαίων δ' ἀπο 40
 αἰμοσταγείς πρηστῆρες ὕσσονται κάτω.)

474. πνευμόνων : Ἀττικοὶ τὸν πνεύμονα πλεύμονα
 λέγουσιν, ὡς καὶ τὸ νῆτρον λίτρον. R. V. Cant. 2.

475. Ταρτησία μύραινα : Μύραινα, δαίμων φοβερὰ·
 παρὰ τὸ μύρεσθαι. παρὰ τὰ ἐν τῷ Θησεῖ Εὐριπίδου. 45
 Ταρτησίαν δὲ εἶπε μύραιναν πρὸς τὸ ἐκπληκτικώτερον,
 διὰ τὸ ἐκτετοπισμένον. λέγουσι δὲ Ταρτησίαν γαλῆν,
 ἀντὶ τοῦ μεγάλην. ἡ δὲ Τάρτησος Ἰδρυκὴ πόλις περὶ
 τὴν Ἀορνον λίμνην. μύραινα δὲ ἰγθύς θαλάσσιος. ἀντὶ
 δὲ τοῦ εἰπεῖν ἔγιδναν, μύραιναν εἶπε. (τὸ γὰρ Στυγὸς 50
 ἐπὶ πλησίον εἶπε τοῦτοις. ἐστὶ δὲ ταῦτα ἐν Θησεῖ πε-
 ποιημένα Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπινδαῶν
 ὁ Εὐριπίδης οἷος ἐνταῦθα παίζων.)

477. Γοργόνες Τιθράσαι : Ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. οὐκ εἰκὴ δὲ τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' εἰκασί τὸν δῆμον τοῦτον διαβάλλειν ὡς κακοπράγμονα. εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀπὸ Τιθραντος τοῦ Πανδίωνος παιδὸς ἐπώνυμοι. εἰς δὲ τὴν Αἰγυπτὶδα φυλὴν κατανενέμηνται. (Ἄλλως. Τιθράσιος, τόπος τῆς Λιβύης, ἐνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον). — διασπαράζουσι. τόπος τῆς Λιβύης. R.

478. ἀντὶ τοῦ νικῆσω.

479. οὗτος, τί δέδρακας : Ἰδὼν δ' Ξανθίας διὰ τὸν φόβον ἀποπατήσαντα τὸν Διόνυσον, φησὶν, οὗτος, τί δέδρακας; τὸ δὲ κάλει θεὸν τινὲς οὕτως ἀποδεῶν κασιν. ἐν τοῖς Ἀθηναϊκοῖς ἀγῶσι τοῦ Διονύσου δ' ἀδοῦχος κατέγων λαμπάδα, λέγει, καλεῖτε θεόν. καὶ οἱ ὑπακούοντες βοῶσι, « Σμελετή! Ἰακχε πλουτοδότα. » ἡ πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον. ἐπειδὴν γὰρ σπονδοποιήσονται, ἐπιλέγουσιν, ἐκχεύεται, κάλει θεόν· πρὸς δ' ἐξεῖλεται εἰς τοῦτο. Ἄλλως. κάλει θεόν : Πρὸς βοήθειαν κάλει θεόν. οὐ γὰρ Διόνυσος θεὸς ἦν, ὅτι εἶπεν αὐτῷ, κάλει θεόν. τοῦτο δὲ ὅς ἐν κοιμωδίᾳ πέπλασται.

20 [Ἄλλως. εἰώθασιν οἱ μεγάλοις κακοῖς περιπίπτοντες θεὸν ἐπικαλεῖσθαι πρὸς ἀρωγὴν θυσίας τινὸς ὑποσχέσει. δεικνύσι δὲ ἐντεῦθεν ὡς ὁ Διόνυσος οὐκ ἔστι θεός, ὡς ἐν κοιμωδίᾳ παίζων. τὸ δὲ ἐγκέχλοτα ἀπὸ τοῦ χέζω μέσος παρακείμενος.]

25 481. ἀλλ' ὠρακίω : Ἀντὶ τοῦ ὠχρίω, φροντίζω. ὦρα γὰρ ἡ φροντίς. ἐκ δὲ φροντίδος ἐκλύεσθαι τις. (ὠρακιῶσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχρίασαι· ἀπὸ τοῦ τὴν ὥραν αἰκίζειν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράω σατυρικῷ. τὸ ὠχρίασθαι) θλιβομένης τῆς καρδίας. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται.)

482. ποῦστιν : Ὁ Διόνυσος φοβούμενος λέγει, ποῦ ἔστιν ἡ καρδία μου; — ποῦ ἔστιν ἡ καρδία σου; ὡς χρυσοὶ θεοὶ, ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν, ἐνθα μου τὴν χεῖρα προσήγαγες; C.

35 483. ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν : [Ἐνθα μου τὴν χεῖρα προσήγαγες· ἤγουν περὶ τὸν πρωκτόν.] λαμβάνει δ' Διόνυσος τὴν χεῖρα τοῦ Ξανθίου, καὶ προστίθῃσιν εἰς τὸν πρωκτόν. ὁ δὲ τίθησι τὸν σπόγγον εἰς τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ γέλωτος χάριν.

40 487. πῶς δειλός : (Δειλός εἰμι ἐγὼ, ὅτι ἤτῃσά σε σπογγίαν;) τοῦτο δὲ ὡς θαυμάζων ἑαυτὸν ὁ Διόνυσος λέγει, ὅτι οὐκ ἂν ἄλλος ἤτῃσέ σε, ὦ Ξανθία, σπόγγον, ἀλλ' ἐσιώπησεν ἄν. (τοῦ γὰρ δειλοῦ τὸ οἰκεῖον σιωπᾶν, οὐ τὸ λαλεῖν.) [τὸ δὲ ἐγὼ ἢ μόνον κατ' ἐρώτησιν, ἢ

45 καὶ ὁμαλισμὸν μέχρι τοῦ δειλός.]

489. (ὁσφραίνόμενος : Οἱ τῷ φόβῳ ἐκλυόμενοι ὁσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν. ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.)

490. ἀπεψήσαμην : [Κατεμαζάμην.] (ἀποψᾶν λέγουσι τὸ ἐκμάσσειν. καὶ ἐν Πλούτῳ [818] « ἀποψύμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι. ») — ψῶ σημαίνει πέντε. τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιλὸν στρατιώτην λέγομεν τὸν ἀοπλον καὶ γυμνόν. τὸ ψαύω καὶ προσεγγίζω, ἐξ οὗ καὶ ψώρα καὶ τὸ ἀπείψασαμην. τὸ τέμνω, ἐξ οὗ καὶ ψυμὸς ὁ εἰς μι-

κρά τεμνόμενος. τὸ συντρίβω, ἐξ οὗ καὶ ψύχοντες τοὺς στάχους ἀντὶ τοῦ ταῖς χερσὶ συντρίβοντες. καὶ ψῶ τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ ψυλὸς δαλὸς ὁ κεκαυμένος καὶ ψυλός εἶδος κεραυνοῦ. Θ.

494. ἴθι νῦν : Τὸ ἴθι ἀντὶ τοῦ ἄγε. (συνοικονυμεῖ γὰρ τὸ δεῦρο, δ' σημαίνει καὶ τὸ ἄγε.)

ληματιῶς : Λημά ἐστι τὸ φρόνημα. ληματιῶς οὖν, μέγα φρονεῖς. (γράφεται καὶ ληματίας, χωρὶς τοῦ ἰοῖον μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός.)

496. [Ἀφοβὸς σπλάγγνος : Ἀφοβός. ἐπειδὴ περὶ φόβου, ὡς φασιν, ἐν τοῖς σπλάγγνοις ἔστιν. ἡ δὲ ἡ καρδία ἐν τοῖς σπλάγγνοις, περὶ ἣν ὁ φόβος γίνεται.]

497. (ἀνὰ μέρος) ἐν ἰσῇ μερίδι. R. V.

498. φέρε δὴ ταχέως : Οὐδαμῶς, φησὶν, ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοι πιστεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλῃ μοι αὐτὰ διδόναι.

499. εἰς τὸν Ἑρακλείου Ξανθίαν : Αὐτὸς Ξανθίας ἐκαλεῖτο. παραπλήσια δὲ ὅπλα τοῖς Ἑρακλέους εἶχε. συμμιγνύς οὖν τὰ δύο [δμοῦ] εἶπεν Ἑρακλείου Ξανθίαν.

501. οὐκ Μελίτης μαστιγίας : Ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐκ Μελίτης Ἑρακλῆς. ἐν γὰρ Μελίτῃ δήμῳ τῆς Ἀττικῆς ἐμυήθη Ἑρακλῆς τὰ μικρὰ μυστήρια. ἔστι δὲ ἐκεῖ καὶ ἱερὸν Ἑρακλέους. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μελίτης νύμφης, (ἡ ἐμίγη δ' Ἑρακλῆς). μαστιγίαν δὲ ὡς πρὸς δοῦλον. (παρὰ δὲ τὴν ὑπόνοιαν σκώπτει, ἐπειδὴ ἐν Μελίτῃ ἔστιν ἐπιφανέστατον ἱερὸν Ἑρακλέους ἀλεξικάχου, ὁ δὲ Ξανθίας ἀντιμετετέληρε τὴν τοῦ Ἑρακλέους σκευὴν. τὸ δὲ τοῦ Ἑρακλέους ἄγαλμα ἔργον Γελάδου τοῦ Ἀργείου, τοῦ διδασκάλου Φειδίου. ἡ δὲ ἰδρύσις ἐγένετο κατὰ τὸν μέγαν λοιμόν· ὅθεν καὶ ἐπαύσατο ἡ νόσος, πολλῶν ἀνθρώπων ἀπολλυμένων. Ἀπολλώνιος δὲ οὐ κακῶς ὑπονοήσθαι φησὶ τὸ κοιμωδεῖσθαι τινα. ἴσως δὲ ὅτι ἤρχε, διὰ τοῦτο οὐκ ὀνομάσθη. ἡ ὀλίγον πρότερον [429] εἰρησθαι. Καλλίας γὰρ ὁ Ἰππονίκου ἐν Μελίτῃ ὄκει. παρεικάζει δὲ αὐτὸν ἅμα τῷ Ἑρακλεῖ, ἅμα χλευάζων διὰ τὸ λεοντῇ ἐν ταῖς μαχαῖς χρῆσθαι, ὡς ἐν τοῖς ὀπίσω

κύθου λεοντῇ ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

ἐπεὶ εἴ γε ὄντως ἐπὶ τὸν Ἑρακλέα ἀνέφερε, τί μάλλον εἶπε τὸ ἐκ Μελίτης, καὶ μὴ ἐξ ἄλλου δήμου; πανταχοῦ γὰρ Ἑρακλεία ἐπιφανῆ. σὺνηθές τε οὐχ οὕτω λέγειν ἐπὶ θεῶν, οὐκ Μελίτης, ἀλλ' ὁ ἐν Μελίτῃ, ὡς καὶ Ζεὺς ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ἐκ Μελίτης, ἐξ Οἴου, ἐκ Κοθωκιδῶν. πῶς δὲ καὶ παλαιότερον εἶναι Ἀριστοφάνους τὸ ἄγαλμα, εἰ ἀκαύζοντος τοῦ λοιμοῦ ἰδρύθη; σχεδὸν γὰρ μεираκίσκος ἦδη ἤπτετο τῶν ἀγῶνων.)

503. θεράπεινα Περσεφόνης (Ἰδου R.) λέγει ταῦτα πρὸς τὸν Ξανθίαν ἔχοντα τὴν λεοντῇ. R. V. Θ. θεράπων, ὡς δὲ τινες φασιν, δούλη (οἱ δὲ φασιν δούλην G.) Περσεφόνης. V.

504. ἡ Κόρη δηλονότι. R.

505. κατερικτὴν χύτρας : Τῶν κατακεκομμένων ὀσπρίων, ἡ τὴν κυάμων τῶν σχιζομένων. (λέγει δὲ τὰ

σχιζόμενα ὄσπρια, τοὺς κυάμους), [τὰ ἐρείκόμενα. καὶ τὴν ἐρίγκην δὲ ἐντεθεὶν ἐτυμολογοῦσί τινες.]

506. ἔντος ἐστὶν ἀθάρα μετὰ γάλακτος. R. [ἔντους : *Οὐ νῦν φάθα οἱ ἰδιῶται καὶ οἱ ἄγροικοι, τὸ διακελυ-
6 μένον ὑπὸ τῆς ἐψήσεως καὶ τῆς τορύνης. τορύνη δὲ, ὁ χυτορόπος. Ἄλλως. πρῶτον εἰπὼν καθολικῶς κατερι-
κτῶν, ἥτοι κατεσχιζομένων ὄσπριων, ἐπειδὴ οὐδὲν ἄλλο
τῶν ὄσπριων σχιζόμενα ἀλλ' ἢ τοὺς κυάμους, ὅταν ἔντος
ποιῆσαι θελωμεν, ἐπήγαγε τὸ ἔντους. ἔχαιρε γὰρ τούτῳ
10 πᾶν ὁ Ἑρακλῆς. ἢ τὸ ἔντους ἐρμηνεία τοῦ κατερι-
κτῶν.]

507. κολλάθους : Λέγει τοὺς ἄρτους, τοὺς ἐοικότας
τὴν πλάσιν τοῖς κολλάθους τῆς κιθάρας. οἱ δὲ εἶδος πλα-
κοῦντος τετραγώνου, ἢ ἄρτου μικροῦ, παρὰ τὸ ἐκ με-
15 γάλων κολλυβίζεσθαι. [Ἄλλως. ἄρτοι νέοι ἐκ πυρῶν.
καὶ οἱ λάσταυροι ὑπὸ Σικυωνίων λέγονται. καὶ ἡ νευρὰ
τοῦ ὄργάνου.] — τὰ γὰρ ὀπτὰ καλὰ τὰ ἐξ ἀνθρώπων
ὀπτούμενα. V. Θ. τοὺς λεγομένους κολλικας. φασὶ δὲ
κολλάθους καὶ τὰ τῆς μουσικῆς ἰδιωτικῶς λεγόμενα κα-
20 θάλια. Θ.

508. ἐπαιῶν : Οὐ βούλομαι εἰσελθεῖν. *Vicē*.

511. ἔρρυγε : Ἐτηγάνιζε. *Vicē*. (κῆνον) ἀντὶ τοῦ καὶ
οἶνον. R.

512. πᾶν καλῶς : (Παραιτούμενοι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον,
25 κάλλιστ' ἐπαιῶν, καὶ, ἐπῆνουν. νῦν οὖν παραιτούμενος
εἰσιέναι φησὶν ὁ θεράπων,) ἀντὶ τοῦ ἔασον.

ληρεῖς ἔχων : Τοῦτο λέγει κρατῶν αὐτὸν ὁ Διόνυσος,
καὶ μὴ συγχωρῶν αὐτὸν εἰσελθεῖν ἅμα τῇ θεραπαίνῃ
τῆς Περσεφόνης. περὶ τὸν δὲ τὸ ἔχων.

513. [καὶ γὰρ αὐλητρίς : Αὐτὴ ἡ κατασκευὴ πρὸς
30 τὸ, ἀλλ' εἰσθ' ἅμ' ἐμοί.]

514. τὸ τέλειον ἦδε. V.

515. εἰσάγεται καταφερῆς Διόνυσος. V.

[516. ἡβυλλιώσαι : (Ἡβῶσαι καὶ αἰσχυρὸς τίλλου-
35 σαι τὸ αἰδοῖον. ἢ) ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν.

[ἄρτι παρατετιλμένα : Ἐκ τούτου δείκνυται ὅτι
παρέτιλλον, καὶ οἶονεῖ ἐξέδερον ἢ ἔτυπτον τὸ γυναικεῖον
αἰδοῖον. οὕτως γὰρ πάλαι ἐψίλουν. καὶ δορίαλος τὸ γυ-
ναικεῖον αἰδοῖον, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ [fr. 336] αἱ
40 γυναικες τὸν δορίαλον φράγγνυνται. » τίλλουσι δὲ τὰς
τρίχας αἱ νεόνυμφοι. ἢ ἐσπασμένοι τὰς ἐπανθούσας τῷ
προσώπῳ τρίχας, καὶ τὰς τῶν ὀφρῶν. κρεῖττον γὰρ
ἐστὶ τοῦτο τοῦ ξυρεῖν.] — παρατετιλμένα : λείπει τὰς
τρίχας. R. αἱ γὰρ μελλόνουμοι τίλλουσι τὰς τρίχας.
45 R. V. Θ.

517. [τεμάχη : Τὰ κόμματα τῶν ἰχθύων.]

518. [ἄφαιρεῖν : Ἀντὶ τοῦ κόπτειν, ἢ διαιρεῖν ἐκ τῶν
ὀβερίσκων, ἢ κλέπτειν.

ἐσῆρετο : Νῦν ἀντὶ τοῦ εἰσφέρειτο.]

520. αὐτὸς : Ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης.

521. τῷ Διονύσῳ φησὶ. R. ὁ Ξανθίας πρὸς τὸν Διό-
νυσον. μετεστώλισται γὰρ ὁ Διόνυσος εὐλαβηθεὶς καὶ
περιβέβληται τὴν τοῦ Ξανθίου στολήν. V.

522. ἐπίσχος : Κρατεῖ τὸν Ξανθίαν ὁ Διόνυσος. [τὸ

δὲ οὔτι που, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα ἢ πρὸς τὸ οὔτι που σι-
κτέον. τὸ δὲ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν λέγει. οὔτι που, ἦγουν
οὐδαμῶς σπουδὴν ποιεῖς ἤγουν ἀληθῆς τοῦτο ἐνόμισας,
ὅτι σε παίζων Ἑρακλέα ἐσκεύασα;] ἄρα, φησὶ, νο-
μίζεις σεαυτὸν Ἑρακλέα εἶναι, ἐπεὶ ἐποίησα παίζων 5
(σχῆμά σε παραπλήσιον ἔχων τοῦ Ἑρακλέους, διὰ
τὴν λεοντῆν καὶ τὸ βόπαλον;)

526. οὐ δῆπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ : Ἀντὶ τοῦ ὄν-
τως διανοῇ, ὥστε ἀφελέσθαι με τὰ ὄπλα. ἢ γὰρ οὐ ἀρ-
νησις συγκατάθεσιν ὀηλοῖ.

527. οὐ τὰχ' ἀλλ' ἤδη ποῶ : Οὐδ' ὅλως, φησὶ, δια-
νοοῦμαι, ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιρούμαι· ὁλον, οὐ διασώζω.
— ἐπεὶ εἶπε σπουδάσεις, λέγει οὐ σπουδάσω λόγους
ἀλλ' ἔργω. V.

528. τὴν λεοντῆν. V.

529. ἀνατίθηναι. R. V.

530. τὸ προσδοκῆσαι σεαυτὸν Ἑρακλέα εἶναι. V.

531. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶν : [Εἰσθεσις μέ-
λους χοροῦ προσωδικῆς στρωφῆς λόγον ἔχουσα, (ἔχει γὰρ
καὶ ἀντίστροφον, τὸ, νῦν σὸν ἔργον ἐστίν) ἐκ κώλων τρο- 20
χαῖων ἰ, ὦν τὰ γ', γ', θ', ὁμέτρα καταληκτικὰ, ἥτοι
ἐφθημιμερῇ Εὐριπίδεια, τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα·
πλὴν τοῦ τελευταίου τετραμέτρου ὄντος καταληκτικοῦ.
ἐξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, ἀνα-
λόγως τῇ στρωφῇ τῇ τε ποσότητι καὶ ποιότητι τῶν κώ- 25
λων. ἐπὶ τῇ τέλει ἑκατέρου παραγράφου καὶ ἔσω νενευ-
κυῖα διπλῇ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.] ταῦτα λέγει ὁ χορὸς
διὰ τὸν Διόνυσον· ἐπειδὴ οὗτος, ὅτε ἐφοβήθη διὰ τὰς
τοῦ διακόνου ἀπειλὰς, τὸν Ξανθίαν ἐποίησεν ὡς δε-
σπότην, ἑαυτὸν δὲ δοῦλον. ὅτε δὲ ὁ θεράπων τοῦ Ἄδου 30
ἀπήγγειλε τῷ Ξανθίᾳ, ὅτι ἡ κόρη (θεῖπον καὶ) ὄψα
ἐποίησε, δεσπότην πάλιν ἑαυτὸν ποιεῖ, τὸν δὲ Ξανθίαν
δοῦλον. ἀποδέχεται δὲ τὸν Διόνυσον ὁ χορὸς ὡς μὴ μέ-
νοντα ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.

532. ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τετριμμένος. R.

536. (μετακυλίνδεν : Ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐ-
ριπίδου

οὐ γὰρ ποτ' εἶων Σθένελον ἐς τὸν ἐτυγχῇ
χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστρεφείν.)

[παροιμία δέ ἐστι, πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον βέ- 40
πειν, ἐπὶ τῶν περὶ τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς αἰετρεφόμε-
νων. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπιβάτων τῆς νεώς,
ὅταν θατέρου μέρους αὐτοῖς κατακλυζομένου, πρὸς τὸ
ἕτερον οὗτοι μεθίστανται.] — τὴν μεταφορὰν εἶπεν ὡς
ἐπὶ τοῦ ἐπιβάτου· ὅταν γὰρ παραχρῆ ἢ θάλασσα καὶ 45
κινδυνεύῃ τὸ πλοῖον, ὁ ἐπιβάτης σωφρονῶν τὸν μὲν
ἕτερον τοῖχον ἔξ, εἰς δὲ τὸν ἕτερον μετακυλίνδαι ἑαυ-
τόν. V.

537. τὸ καλῶς πρᾶττον μέρος. R.

538. ἡ γεγραμμένην : Ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύοντα· 50
ὅτι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι.

539. μεταστρέφειν : Μεταστρέφεσθαι. C.

τὸ ἡδύτερον καὶ εὖ ἔχον. V.

541. **Θηρακμένης** : Οὗτος τῶν τὰ πολιτικά πραττόντων σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς εὐμετάβολον ὄντα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζοντα. οὗτος δὲ γέγονεν ὁ **Θηρακμένης** διδάσκαλος Ἰσοκράτους, (στρατηγὸς δὲ καὶ υποκριτὴς εὐμετάβλητος, Ἀγωνος παῖς, Στειριεύς τῶν δῆμων. τούτῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παρανενομίηται, ὅσο δὲ τὰ μέγιστα καὶ σχετιώτατα, ἣ τε τῶν ἐν Ἀργεννούσῃ στρατηγῶν ἀπαγωγή, ἣν αὐτὸς συνεστήσατο μετὰ Καλλιζένου, καὶ ἣ τῶν λ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κα-
10 τὰστας. τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξίως τῆς τελευτῆς ἔτυχεν· ὑπὸ γὰρ αὐτῶν τῶν λ' ἀνῆρθεη, Κριτίου κρίναντος αὐτόν. ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ καταφυγόντα αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐστίναν ἀποσπασθῆναι. τοῦτον διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἥθους Κόθωρον ἐκάλουν, ἐπειδὴ ἑκατέρῃ
15 στάσει τῇ τῶν πολιτευομένων ἐκὺντον παρετίθει, καθομιλῶν τῶν καὶ καίριος καὶ τὸ συμφέρον ἑαυτοῦ τοῦ πιστοῦ προτάσσων, ἐπειδὴ καὶ ὁ κόθωρος ἀνδράσι καὶ γυναῖξιν πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἀρμόττει. δοκεῖ δὲ οὗτος καὶ τὰ τρία ψηφίσασθαι ἐπιζήμια, ἡ δεσμεύεσθαι ἐν τῇ ξύλῳ, ἡ πεινῶν κύνειον, ἡ ἐκφυγεῖν. δοκεῖ δὲ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου εἶναι, οὐκ εἶναι δὲ γνήσιος, ἀλλὰ ποιητὸς υἱὸς τοῦ Ἀγωνος. ὁ Θουκυδίδης δὲ [8, 68] αὐτὸν ἐπαίνει.)
20 Ἄλλως. ὁ **Θηρακμένης** οὗτος ἀνὴρ πανοῦργος ἦν, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς μεταβαλλόμενος. Χῖοι γὰρ καὶ Κῖοι πόλεμον εἶχον πρὸς ἀλλήλους. ὅτε οὖν παρὰ Χίοις ἦν, Χῖον ἑαυτὸν ἐκάλει· ὅτε δὲ παρὰ Κίοις, Κῖον· τῇ δὲ ἀληθείᾳ Χῖος ἦν.]

542. ἐν στρώμασι Μιλησίοις : Ἐκεῖ γὰρ ἐν Μιλήτῳ καλὴ ἡ τῶν στρωμάτων ἐργασία. (καὶ τὰ Μιλήσια στρώματα ποικίλα καὶ ἀπαλὰ γίνεται καὶ διάφορα.)
30 [εἰς τρυφὴν δὲ οἱ Μιλήσιοι διαβάλλονται, καὶ εἰς τὸ στολῆς πολυτελέες· ἐσθῆτες τ' ἐνταῦθα κατεσκευάζοντο ποικίλαι καὶ τάπητες· ὡς καὶ Θεόκριτος [15, 125]

πορφύρεσι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνου,
ἀ Μιλάτοι ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταδόσκων.]

ἀμίδα δὲ, τὴν οὐρητριδα, τὸ οὐρηρὸν ἀγγεῖον.
543. ἀνατετραμμένος : Ἀνακείμενος καὶ φιλῶν ὀρχηστρίδα. R.V. ἄνω χάσκων. V. ἀνακεκλιμένος καὶ ἐξηπλωμένος. κινῶν : Συνουσιάζων. E.
544. ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον : Ὅρων γὰρ ὁ Διόνυσος συνιόντα τῇ ὀρχηστρίδι τὸν Ξανθίαν, καὶ ὥσπερ ἐρε-
40 οῦζόμενος τοῦ αἰδοῦ τοῦ ἐδραττόμενον (φησὶν) ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ὁ δὲ Ξανθίας γνούς αἰε καὶ αὐτὸς πρότερος τὰ αὐτὰ ποιῶν ἐπάταξεν ἄν με.
545. τοῦ ῥεβίνθου : Τοῦ αἰδοῦ. τὸ δὲ ὄλον, ὡς ταῦτα τοῦ Ξανθίου ποιοῦντος, ἐπειδὴν διακονῇ τῇ Διονύσῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιγνόντος ἂν αὐτὰ, εἰ ἀνὰ μέρος ἐποίησι ὁ Διόνυσος. — ἡ κυρίως ἐρεβίνθου· εἰώ-
45 θασι γὰρ οἱ δοῦλοι ἐν ταῖς τῶν δεσποτῶν πόταις εἰς παρκαμυθίαν ἑαυτῶν τοιαῦτα περιφέρειν. V.
548. τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας, εἶπεν χορούς. Διόνυσος γάρ ἐστιν ὁ τῶν χο-
60 ρῶν προστάτης. τὸ δὲ ὄλον παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

549. **Πλαθάνη, Πλαθάνη** : [[Κορώνις ὁμοία εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι μὰ', ὃν τελευταῖος

δέχομαι τὸν ὄρκον κατὰ τούτοις λαμβάνω.]]

πανδοκεῦτρια πρὸς Πλαθάνην θεράπειαν ἑαυτῆς λέγει. εἰσάγει δὲ τὸν Ἑρακλέα νῦν βεβρωκότα τι. (551) ἀνημιωβολιμαῖα δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἕκαστον αὐτῶν ἥμισυ ὀβολοῦ ἦν, ἄξιον ἡμιωβολίου. (ἡ ὥμὰ ὄντα κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἄλλως. ὅτι ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβολίου πω-
10 λούμενα. ἀπὸ δὲ συντάξεως ὀνόματα γίνεται καλὸς καὶ ἀγαθός, καλοκαγαθία· θεοὺς ἐχθρός, θεοεχθρία· οὕτως ἂν ἡμιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖον. ὁγλοὶ δὲ ἡμιω-
βόλου ἄξιον. ἐπισημειοῦσθαι δὲ τὴν λέξιν ἔδει τῷ γ. ἀνάθραστα δὲ,) ζεστὰ, ἡψημένα. — ζεστὰ, παρὰ τὸ
15 βράσειν. V.

ἀνημιωβολιαῖα : Ἄξιον ἡμίσεος ὀβολοῦ ἐν ἕκαστον. C. παλαιόν : Ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ ἀγαθὸς σύνθετον ὄνομα γίνεται καλοκαγαθία, καὶ ἀπὸ τοῦ θεός καὶ τοῦ ἐχθρός θεοεχθρία, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἥμισυ καὶ τοῦ ὀβολός, ἡμιωβολιαῖον, τὸ ἡμιωβόλου 20 ἄξιον. διὸ καὶ ἐπισημειοῦσθαι τὴν λέξιν τῷ γ. Cant. 2.
550. ὅτε ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κέρβερον. V.

551. ἡ ἑτέρα πανδοκεῦτρια. R.

552. τῷ Διονύσῳ δηλονότι. R.V.

554. ἀντὶ τοῦ ὁ Διόνυσος. ὁ Ξανθίας δὲ ἡρέμα λα- 25 λεῖ. V.

555. [ληρεῖς ὧ γύναι : Οὐ δείνυνται Ἑρακλῆς σκορῶδων γευσάμενος. διὸ πρὸς ταύτην φησὶ, ληρεῖς, ὧ γύναι.]

556. [οὔμενον με προσεδόκας : Οὐ προσεδόκας με 30 γυνῶναί σε, ἐπειδὴ κόθωρος τοῦ Διονύσου ἐστίν, οὐ τοῦ Ἑρακλέους.] — κοθόρρους τὰ ὑποδήματα. R.V.

558. τὸ τάριχος : Οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοί, οὐδετέ-
35 ρως. ἐπελαθόμεν δὲ, φησὶν, εἰπεῖν τὸ τάριχος.

559. νέον, ἀπαλόν. V.

560. αὐτοῖς τοῖς ταλάροις : Ἐτι ὄντα, φησὶν, ἐν τοῖς μικροῖς καλαθίσκοις. — ταλάροις : Τυροβόλοις. Borg. τοῖς μικροῖς καλαθίοις, ὅπου ὁ τυρός ἐστι. R. αὐτοῖς : Σύν. ταλάροις : Καλαθίσκοις. λέγει δὲ τὰ λεγόμενα ἰδιωτικῶς τυροβόλια. C.
40

561. ἀπήτουν. V. Θ.

562. κάμυχατο (κάπεμυχατο E.) : Ἐπεβριμήσατο. D. E. πικρὸν ἐβρυχάτο, ἐμήνιεν. R. V. Θ. M.

563. οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ : Τὸ πρῶγειν καὶ μὴ διδόναι, φησὶ, τὸν μισθόν. τοῦτο δὲ ὁ Ξανθίας, ἐπαί-
45 ρων κατὰ τοῦ Διονύσου τὰς γυναῖκας.

564. (μαίνεσθαι δοκῶν : Καὶ παρ' Εὐριπίδῃ μαινό-
μενος Ἑρακλῆς καὶ σπῶν τὸ ζῆτος. πρὸς τοῦτο οὖν παίζει.)

565. ἀντὶ τοῦ δεῖσθαι θυϊκῶς. R.V.

566. κατήλιφα : Τὴν μεσόδομον, (ἣ τὴν κλίμακα). — κλίμακα. Br. σανίδα, ἐν ἣ πάντα τὰ πωλούμενα τιθέσκιν, εἰς ἣν ἀναβαίνοντες οἱ κατοικίδιοι ὄρνις ἐκεῖ κοιμῶνται. νομίζουσι δὲ Ἑρακλέα τὸν Διόνυσον εἶναι

ὡς ἥραπακότα τὰ χρεϊώδη καθ' Ἄδου, ὅτε κατῆλθεν ἐπὶ τὸν Κέρβερον. V.

567. τὰς ψιάθους : Οἷον καὶ τὰ στρώματα τοῦ πανδοκείου. ἐν δὲ τῷ Καλλίστρατῷ γέγραπται τοὺς ψιάθους, καὶ ὅτι σεσημειώται τοῦτο, ὅτι ἀρσενικῶς εἶπε. — ὅτι ὥδε ἀρσενικῶς, ὥδε δὲ θηλυκῶς, διὸ τὸ γ. V. Θ. (τὸ δὲ, ἀλλ' ἐγρῆν τι ὁρᾶν, δύναται καὶ ἡ γυνὴ λέγειν, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι). — ἐγρῆν ὑμᾶς τι ὁρᾶν περὶ αὐτόν. Br.

568. τὸν προστάτην Κλέωνα : Ἦν γὰρ ἀποθανὼν τότε. τὰ δὲ δράματα καθ' Ἄδου νῦν. Κλέωνα δὲ τὸν βυρσοδέψην, εἰς ὃν γέγραφε τοὺς Ἰππέας. Ὑπερβόλον δὲ, εἰς ὃν καὶ Εὐπολις ἔγραψε τὸν Μαρικᾶν. ἀπώλετο δὲ περὶ τὴν Σάμον, πολεμούντων αὐτῷ τῶν Σαμίων.

570. ἐάνπερ ἐπιτύγχῃς : Ὡς καὶ τοῦ Ὑπερβόλου τεθνηκότος. παρατηρητέον δὲ ὅτι τέσσαρες ἐπὶ σκηνῆς διαλέγονται.

573. [φορτία : Ψώμους, κρία, τυρούς, καὶ ἄλλα. τινὲς δὲ ἤκουσαν τὰ κόπρια φορτικῶς.]

574. τινὲς φασὶ τὸν Διόνυσον λέγειν τοῦτον τὸν στίχον. R. ὄρυγμα ἐν Ἀθήναις, εἰς δὲ ἐβάλλοντο οἱ κακοῦργοι. V.

576. κόλικας : Ἦ ἄρτους, ἢ ἔντερα. τὸ δὲ ὦ, οὐ πρὸς τὸ ὀρέπανον, ἀλλὰ πρὸς τὸν λάρυγγα.

κατέσπασας δὲ ἀντὶ τοῦ κατεβρόχθισας.

578. ἐκπηνιέται : Ἄ ἔφαγεν ἡμῶν, ἀφελκύσει. ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρυομένων εἰς πηνία. (Ἄλλως. ἐξελκύσει ἀπὸ τοῦ πηνίου. Ὁμηρος [II. Ψ, 702] « πηνίον ἐξέλκουσα. ») [ἢ ἐξάξει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κατὰ μικρὸν ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξαγομένης πήνης. εἰ δὲ διὰ τῆς οἱ διβρόγγυο γράφεται, μετὰ τιμωρίας ἀπαιτήσεται.]

31 τὸ ἐκποινιέται ἢ διὰ τοῦ ο καὶ ἰ γράφεται, ἀντὶ τοῦ μετὰ τιμωρίας ἀπαιτήσεται. ἢ διὰ τοῦ η, ἢν ἢ ἀντὶ τοῦ ἐξάξει. ἐπειδὴ καὶ τὴν μέταξαν καταρχῆς ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξάγομεν κατὰ μικρόν. πῆνῃ δὲ ἢ μέταξαν. C. E. ἐξελκύσει. D. ἐκποινιέται : Μετὰ τιμωρίας λάβοι. E.

προσκαλούμενος : Ἀντὶ τοῦ ἐγκαλῶν, εἰς δικαστήριον ἔλκων, (κατηγορῶν αὐτόν).

579. (κακιστ' ἀπολοίμην : Ἐνταῦθα φοβούμενος ὁ Διόνυσος ὑποκρίνεται φιλίαν πρὸς Ξανθίαν, ἵνα πάλιν Ἡρακλῆς γέννηται, καὶ αὐτὸς Ξανθίας κελεύόμενος ὑπὸ Διονύσου.)

582. [καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης : Ἀπερ πρὸς αὐτὸν ὁ Διόνυσος πρότερον ἔλεγε, ταῦτα λέγει καὶ αὐτὸς εἰρηνεύόμενος καὶ παίζων.]

588. γλάμων : (Ὁ ἔχων λήμας, ὁ ἀκάθαρτος), [παρόσον ἐρώμενος, φασίν, ἦν Διονύσου.] Καλλίστρατός φησιν ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο Γλάμων, ὡς Χάρων. ἄλλοι δὲ, τὸν λημῶντα καὶ διύγρον τοὺς ὀφθαλμούς. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν ἐπὶ τινῶν ὀρνέων « τοὺς γλαυμοῦς » κατὰ φορβάν. »

589. καπὶ τούτοις λαμβάνω, ἐπὶ τῷ μὴ ἀφαιρεῖσθαι με τὸ Ἡρακλέους σχῆμα. V.

590. νῦν σὸν ἔργον : [Εἰσθεσις μελῶν χοροῦ περιδικῆ καὶ ἀντίστροφος ὁμοία τῇ προρρηθείσῃ, καὶ τὸ σύστημα τοῖς αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ στροφῇ κατὰ τε πυσότητα καὶ ποιότητα κώλοις συγκείμενον ἔχουσα. ἥς ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τοῦ δὲ συστήματος δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.] — ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ξανθίαν. R. V. (τὸ δὲ ἐξῆς) νῦν σὸν ἔργον ἐστὶν ἀνανεάζειν.

593. ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέους. R. V. μωραίνων ληψύῃσιν. V.

594. παραληρῶν : [Ἄγεές τι ποιῶν, καὶ οὐ τῆς Ἡρακλέους σκευῆς ἄξιον.] — οὐδὲν πλεον τοῦ ληρῶν. R. V.

595. ἀντὶ τοῦ μαλακισθείς. R. V. ἀντὶ τοῦ ἂν εἴπῃς τι. V.

603. ὀρίγανον : [Ἀντὶ τοῦ ὀριμύ. τοιοῦτον γὰρ τὸ φυτόν.] — πρὸς τὸ ἄνω. δεῖν δὲ εἶναι ὀριμὴν βλῆσιν. R. V.

604. ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. R. V.

605. ξυνδεῖτε ταχέως : [Κορωνὶς αὔθις ἐτέρᾳ εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ξέ. ὧν τελευταῖος]

πρότερον ποιῆσαι πρὶν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ὁ ζ' μέντοι ἱαμβικὸς ἐφθημιμερής. εἴτα κῶλον ἀντισπαστικὸν ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου ἡμιόλιον. μετ' ὃ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, καὶ Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει πάντων κορωνίς.] τὸν κλέψαντα τὸν κύνα τὸν Κέρβερον.

[606.] ἤκει τῷ κακόν : Ὁ Διόνυσος τοῦτο λέγει, ὅπερ καὶ ὁ Ξανθίας περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω. ἀμέλει δούσει δίκην. (ἡσυχῇ) δὲ ταῦτα λέγει.)

607. μὴ πρόσσιτον : (Οὐκ εἰ οὐδὲ κυρίως τὸ πρόσσιτον προκαλεῖται. δύναται δὲ ἄλλοις μὲν λέγειν τὸ πρόσσιτον ἐπομένους αὐτῷ, ἄλλους δὲ εἶτι καλεῖν.) ὧν καὶ τὰ ὀνόματα εἴρηκεν ὡς δούλων, ἢ τοξοτῶν βαρβάρων. τινὲς δὲ φασιν, ἐκ τοῦ, εἶεν καὶ μάχει, τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος ἐξελθόντα λέγειν ἕως τοῦ, κλέπτοντα τὰλλότρια. τὸ δὲ μᾶλλ' ὑπερφωθῆ, Διόνυσον λέγειν. εἴτα πάλιν τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος, σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ. ἔνιοι δὲ φασὶ πάντα αὐτὸν λέγειν τὸν Πλούτωνα, ἀνακατοῦντα ἐπὶ τῷ τύπτεσθαι τοὺς ἀκολούθους ὑπὸ Ξανθίου, ἀπὸ τοῦ εἶεν καὶ μάχει, ἕως τοῦ, σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ. — εἶεν ταῦτα ἃ λέγεις καὶ μάχῃ ἡμῖν. Br.

610. εἴτ' οὐχὶ δεινὰ : [Εἴτ' οὐχὶ δεινὰ, κλέπτοντα τοῦτον τὰ ἀλλότρια πρὸς τούτῳ τύπτειν.] — δεινὰ ἀντὶ τοῦ μεγάλα. R. V. οὐ δεινὸν, φησὶν, ὅτι καὶ τύπτει κλέψας; R.

611. (μᾶλ' ὑπερφωθῆ : Τυμαχίδας βραχέως ἄξιον προφέρεσθαι, οὐ πιθανῶς, συναλοιφῆς οὕσης ἐκ τοῦ μὴ καὶ ἀλλά. ὅτι γὰρ τῷ μὴ πολλαγῇ ἀντὶ τοῦ οὐ χροῶνται, πολλακίς εἴρηται.)

614. ἀντὶ τοῦ τυχόν. R. V.

- 615 σοι : Χάριν σου. C. γενναῖον : Ἀντὶ τοῦ εὐγενέος. R. V.
616. βασιάνιζε γὰρ τὸν παῖδα : Λέγεται βασιανίζειν καὶ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, ἀπὸ τῆς βασιάνου 5 λήθου. — τὸν Διόνυσον. V.
618. ἐν κλίμακῃ δῆσας : Τὸ ἐν πρὸς τὸ δῆσας, ἀντὶ τοῦ ἐνδῆσας κλίμακῃ. ἀντὶ τοῦ, εἰς κλίμακα δῆσας, ὡς Ὁμηρος [Il. A, 593] « κάππεσον ἐν Λήμνῳ. » ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Λῆμον.
- 10 619. ὑστριγίδι : Ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν τριγῶν μάστιγ. R. V. ἐξ υἱῶν τριγῶν μάστιγι. Br.
621. ὀπτάς πλίνθους. V. πλὴν πράσῳ μὴ τύπτει τοῦτον : Ἐπεὶ οἱ ἐλεύθεροι πρὸ τούτου πράσοις ἐδέροντο καὶ σκορόδοις. (τὸ δὲ χ πρὸς τὸ ἔθος τοῦ τύπτειν. οἱ δὲ 15 ὅτι διωρίζαι τὸ πράσον ἀπὸ τοῦ γητείου. τινὲς γὰρ οἴονται εἶναι τὸ τοῦ πράσου φύλλον. δύναται μὲν οὖν ἐν ἡβῇ τὰ ὄντως χαλεπὰ προσθεῖς, ἐπιφέρειν· πλὴν μὴ τούτοις αὐτὸν τύπτει, ἅπερ ἐστὶν ἐλαφρότατα. δύναται δὲ καὶ ἄντικρυς· βασιάνιζε πανταχῶς αὐτὸν, μὴ ἐν 20 παιδιᾷ, μηδὲ ὡς τοὺς ἐλευθέρους παῖδας τῷ ἐκκαυλήματι τοῦ πράσου τύπτουσιν ἢ τοῦ γητείου.)
623. κἄν τι πηρώσω : Ἐὰν βλάψω μέρος τοῦ σώματος τοῦ παιδίου τύπτων, τὴν τιμὴν λήψῃ.
625. μὴ δῆτ' ἔμοιγε : Οἷον ἄνευ τιμῆς, οὐδὲν θέλω 25 ὑπὲρ αὐτοῦ. [τινὲς δὲ, μὴ δῆτ' ἐμέ γε, τοῦτον δὲ βασιάνιζ' ἀπαγαγόν. αὐτὸν μὲν οὖν. εἶναι δὲ καὶ ὅλον τοῦ Ξανθίου.] — μὴ δῆτ' ἔμοιγε πηρώσης αὐτὸν, ἀλλ' ἀπαγαγόν αὐτὸν, οὕτως ὡς ἔφην βασιάνιζε. E.
626. ἢ κατὰ ἀντὶ τῆς ὑπό. R.
- 30 627. κατὰθου : Ἀπειλῶν τῷ Διονύσῳ λέγει τὸ κατὰθου.
628. μηδὲν ψεῦδος : Ὁ γὰρ τόπος οὐ δέχεται ψεῦδος, ὅπου πᾶσα χρίσις. τὸ δὲ ἀγορεύω ἐν ὀργῇ λέλεται.
- 35 632. ταῦτ' ἀκούεις : Ὁ παρὰ τοῦ Πλούτωνος τοῦτό φησι τῷ Ξανθίῳ. ἀντὶ τοῦ, ὄντως εἶ δοῦλος.
636. οὐ καὶ σὺ τύπτει : Τὸ τύπτει δεύτερον πρόσωπον, Ἀττικῶς. — [ὁ Διόνυσος πρὸς τὸν Ξανθίαν] ὅτι Ἡρακλέα σαυτὸν λέγεις. R. V. τινὲς φασὶ τοῦ Ξανθίου ὅλον εἶναι. (τινὲς δὲ, τοῦ Διονύσου πρὸς τὸν Ξανθίαν.) 40 [θεὸς γὰρ ὁ Ἡρακλῆς, ὃν ὁ Ξανθίας ἐμιμείτο.]
638. ἢ προτιμήσαντά τι : Φροντίσαντα τῶν πληγῶν, Ἀττικῶς. ἢ ἐπιστραφέντα, τοῦ δακρύσαι ἢ ἀποιμῶξαι ἔνεκα. — προτιμήσαντα : Φροντίσαντα, ἢ αἰσθησιν 45 λαβόντα. Br.
- [614]. παρακινήσαντα : Κινήθέντα, ἢ σαλευθέντα, (ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος. ἢ αἰσθανθέντα, παρόσον ὁ αἰσθανόμενος μάστιγος κινεῖται.) — ἀποκινήσαντ' : Ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος. E.
645. ἤδη πάταξά σ' : Πιθανὸν τὸν Ξανθίαν πρῶτον τύπτεσθαι. (οὕτω γὰρ καὶ τὸ « οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἐφρόντισα, ὅπου' Ἡρακλεία τᾶν Διομείδος. » τινὲς [μὲν ὅτι Ξανθίας]. εἰς αὐτὸν [γὰρ] ἐλευσεται, ἅτε δὴ Ἡρακλέα τέως ὄντα. τινὲς δὲ, ὅτι Διόνυσος. ἔχει δὲ καὶ 50 τοῦτο λόγον, ὅτι θεράπων νῦν ἐστὶν ὁ Διόνυσος καὶ πρῶτος τύπτεται.) προσποιεῖται γοῦν (ὁ ἕτερος) μὴ αἰσθάνεσθαι, λέγων, οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
646. πηνίκα : Ὡς μὴ αἰσθανόμενος καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος λέγει· πότε με ἔτυψας. 5
647. κἄτα πῶς οὐκ ἔπταρον : Οὐκ ἤσθόμην. ὁ γὰρ παρμὸς κεφαλῆς κινήσις καὶ αἰσθησις. ἢ ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται, ἢ ὁσφραίνονται προσεγγκόντες. οὕτω, φησὶν, ἥψατό μου ἢ πληγῇ, ὃν τρόπον ἄπτεται κάρφος μυκτῆρος. 10
649. οὐκ οὐν ἀνύσεις : Οὐ σπεύσεις· αὐτὸς ὁ μαστιγούμενος ἐπικελεύων τῷ τυπτοντι.
651. τᾶν Διομείδος : Ἀῆμος τῆς Αἰγιδος φυλῆς, ἀπὸ Διόμου (ἐρωμένου) τοῦ Ἡρακλείου. ἐστὶ δὲ Ἡρακλείων αὐτόθι. περὶ οὗ καὶ Ῥιανὸς φησὶ δηλῶν, ὅτι Δίος 15 Ἡρακλῆς ἐγένετο. — τοῦτο ὡς ἀληθῆς φησί. R.
652. ἐπὶ τὸν ἕτερον, ἵνα τύψῃ αὐτόν. R. ἄνθρωπος ἱερός : Ἀποδέχεται αὐτὸν ὁ τύπτων ὡς δερόμενον καὶ φροντίζοντα τῶν μυστηρίων. [τυπτόμενος γὰρ θεὸς τελετῆς μέμνηται.] 20
653. τὸ ἰοῦ ἰοῦ ὡς αἰσθόμενος ὁ Διόνυσος λέγει. R. ἰππέας ὁρῶ : Ὡς θαυμάζων ἰππέων ἐφοδόν. προφάσεις δὲ ἐξευρίσκουσι γελοιῶς.
654. κρομμύων ὁσφραίνομαι : Τοῦτο γὰρ συμβαίνει, τὸ δακρύειν ἀκούσιως, τοῖς ὁσφραίνομένοις κρομμύων. 25 — ταῦτα γὰρ παρεκτικὰ δακρύων. Θ.
655. (ἐπειτα προτιμᾷς οὐδὲν : Καὶ νῦν οἷον οὐκ ἐπιστρέφῃ. δύναται δὲ τὸ αὐτὸ πρόσωπον λέγειν ὅλον.)
657. τὴν ἄκαυθον ἔξελε : Ὁ Ξανθίας ἀληθῆς λέγει. R. ἐπάρας (τὸν πόδα) τὴν πτέρναν δείκνυσσι. 30
658. τί τὸ πρῶγμα τουτί : Ὡς δυσκρίτως ἔχων τοῦτο λέγει ὁ Αἰακός.
659. (Ἀπολλων, ὅς που : Ἀδελφὸν προσποιεῖται αἰσθόμενος ὁ Διόνυσος. οἱ γὰρ ἀγοῦντες τοὺς θεοὺς ἀνακαλοῦνται.) 35
661. (ἱάμβον Ἰππώνακτος : Ὡς ἀληθῆς καὶ συγχευόμενος οὐκ οἶδε τί λέγει· ἐπεὶ οὐχ Ἰππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου. ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτόφ 40
- ἢ Νάξον, ἢ Μίλητον, ἢ θείαν Κλάρων ἱκου καθ' ἱέρ', ἢ Σκύθας ἀφίξειαι.) 40
662. τὰς λαγόνας σπῶδει : Κάθαιρει. σποδεῖν γὰρ κυρίως τὸ τοὺς βιομοὺς καθαίρειν.
664. ὁ ἕτερος τῶν τυπτομένων λέγει. R.
665. (ὁς Αἰγαίου πρῶνας : Παρὰ τὰ Σοφοκλέους ἐκ Λαοκῶντος « Πόσειδον, ὁς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας, ἢ 45 « γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας, ἐφ' ὠψηλαῖς σπιλά- « δεσσι στομάτων. »)
668. ἀμφοτέροι γὰρ ὠδυνήθησαν. R. V.
670. ὁ ἄδης. R. ὁ Πλούτων. -Θ. τὸν θεὸν ἐξ ὠμῶν. R. V. 50
675. [Μοῦσα χορῶν ἱερῶν : Κἀνταῦθα παράθασίς ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἔχει πάντα μέρη τῆς παραθάσεως, ἀλλὰ μόνον τὰ τέσσαρα, τὴν ὠδὴν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντιφ-

δὴν, τὸ ἀντεπέρρημα. ἔστι γοῦν ἡ παροῦσα ὥδῃ ἐκ κώλων πολυσχηματίστων 16'. ὦν τὸ πρῶτον τετράμετρον βραχυκατάληκτον ἀσυνάρτητον προσοδιακὸν ἀναπαιστικὸν καλούμενον, ἡ δακτυλικὸν τετράμετρον

5 ἱκατάληκτον. τὸ δεύτερον ἀναπαιστικὸν δίμετρον κατὰληκτικόν. τὸ τρίτον ὅμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον, κατὰ τὴν τρίτην χώραν τῆς μὲν ὥδῃς ἀμειβόμενος, τῆς δ' ἀντιῶδῃς κρητικῷ κειμένον. τὸ τέταρτον χοριαμικόν, τοῦ δευτέρου ποδὸς ὄντος διτροχαίου, τρίμετρον 10 βραχυκατάληκτον. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ σ' δίμετρον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριαμβίου ἀκατάληκτον. τὸ δὲ τῆς ἀντιῶδῃς ἐκ διαμβίου καὶ διτροχαίου, τὸ ἐξ ὁδοῦ δακτυλικὸν πενθημιμερές, τὸ ὁδόσον χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, συνίζον ἔχον 15 εἰς τὸ Θρηϊκίαι, διὰ τὸ ἡμιόλιον εἶναι τὸ τῆς ἀντιῶδῃς ἐκ διτροχαίου. τὸ ἕνατον ὅμοιον τῷ πέμπτῳ καὶ τὸ δέκατον. τὸ ἐνδέκατον μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δωδέκατον τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἰθυφαλλικόν. ἡ δὲ ἀντιῶδῃ ἰσόμετρος. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ὥδῃς παρά 20 γραφὸς καὶ διπλῇ ἔσω νενευκυΐα· τῆς δὲ ἀντιῶδῃς δύο διπλᾷ ἔξω νενευκυΐαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.] — Μῦσα : Τερψιγόρη. Θ.

679. Κλεοφῶντος : Κλεοφῶν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. καὶ εἰς τοῦτον τὸν δημαγωγὸν ὅλον δῶμα φέ- 25 ρεται Πλάτωνος καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως αὐτῷ Κλεοφῶν. τοῦτον δὲ κωμῶδεῖ ὡς ξένον καὶ ἀμαθῆ καὶ φλύαρον (καὶ δυσγενῆ. Θράκη γὰρ αὐτὸν ἔλεγεν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως).

681. (Θρηϊκία χελιδὼν : Ἵνα διαβάλλῃ αὐτὸν ὡς 30 βάρβαρον. κωμῶδεῖται δὲ ὡς υἱὸς Θράσσης. οὗτος δὲ ἦν ὁ καλούμενος Κλεοφῶν ὁ λυροποιός. καὶ Πλάτων ἐν Κλεοφῶντι δράματι βαρβαρίζουσιν πρὸς αὐτὸν πεποίηκε τὴν μητέρα. καὶ αὐτὴ δὲ Θράσση ἐλέγετο.) [χελιδὼν δὲ, ἀπαιδευσία. ἀηδόνιον δὲ νόμον, παρόσον 35 ἡ ἀηδὼν τὸν ἑαυτῆς υἱὸν ἴπην θρηγεῖ. καὶ τοῦτον ἐπὶ κλαυτὸν ἄδειν λέγει συνευδία ἐκ αὐτῷ δεινύοντα περὶ τὴν πόλιν πεπανουργηκότι.] — ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς Θράκη. R. V.

684. γοερὸν, θρηνητικόν. R.

685. καὶ ἴσαι γένωνται : Αἱ ψῆφοι δηλονότι [αἱ 40 λευκαὶ καὶ αἱ μέλαιναί.] υπερβολικῶς δὲ εἶπεν, ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. πρὸς τὸ ἔθος δὲ, ὅτι ὁ φεύγων ἀπολύεται ἴσων τῶν ψήφων ἐνεχθεισῶν, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ὁρέστην 45 γενομένου. Εὐριπίδης ἐν Ἰριγενείᾳ τῇ ἐν Τάυροις [1469]

ἐξέσωσά σε
καὶ πρὶν γ' Ἀρείους ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
κρίνας, Ὁρέστα.

686. παράβασις τοῦ χοροῦ πρὸς τοὺς θεατάς. ἐπέρ- 50 ρημα. V. τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι : Τὸ τοιοῦτον παράβασις καλεῖται, ὅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος ὅταν καταλιπὼν τὰ

ἑξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλευέσῃ τοῖς θεωμέ- νοις, ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς λέγῃ τῆς ὑποθέσεως. [σύγκειται δὲ ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν κ'. ὦν τελευταῖος

ὑστέρῳ χρόνῳ πότ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔσω νενευκυΐα διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.]

688. ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας : Τοῦτέστιν, ἐντίμους 60 ποιῆσαι τοὺς ἀτιμωθέντας. τοιαύτη γὰρ κατὰστασις ἐνειστήκει, καθ' ἣν ἐφυγαδευθῆσάν τινες τῶν πολιτῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο. — δημοκρατίαν ποιῆσαι. R. Θ. M. 10 (Ἄλλως.) Ἰσως κἀνταῦθα περὶ τῶν δ' λέγει στρατηγῶν, οἷον, καὶ εἰ τις ἤμαρτε σφαλῆς, ἀπολογησάσθω κατακληθείς. δείματα δὲ τὰς ἀτιμίαις λέγει, τοὺς φόβους ἀφελεῖν ἀπὸ τῶν εὐλαβουμένων. — τὰ δείματα : Τοὺς φόβους τοῦ ἐπικειμένου πολέμου. Vict. τὸ δὲ Φρυνίχου 15 παλαίσμασιν, ἐπεὶ ὁ τραγικὸς Φρυνίχος ἐν Ἀνταίῳ δράματι περὶ παλαισμάτων πολλὰ διεξῆλθεν, ὡς πρόκειται. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ κωμικοὶ παρακωμῶδεῖν τοὺς τραγικούς, ὅταν πολλάκις καὶ συνεχῶς χροῶνται τοῖς αὐτοῖς. [Ἄλλως. στρατηγόντος αὐτοῦ ἡττήθησαν 20 Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτοῦ προσεχρούσθησαν, ὡς προδόντες τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὅς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσήγε καὶ παλαίοντας.] ἐγένετο δὲ στρατηγός, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἤμαρτον τῶν στρατηγῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο. 25

690. τοῖς ἡμαρτηκόσιν. R. V. ἐγγενέσθαι : Εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. Vict.

692. (εἰτ' ἄτιμον φημί χρῆναι, ἕως τοῦ, κἀντὶ δοῦ- 30 λων δεσπότης : Ἐπειδὴ τοὺς συνναυμαχῆσαντας δούλους ἐλευθέρους ἐποίησαν. καὶ Πλαταιῆς δὲ εἶπεν, ὡς καὶ τῶν Πλαταιέων ἀφέντων ἐλευθέρους τοὺς συνναυμαχῆσαντας περὶ Σαλαμῖνα.)

694. καὶ Πλαταιῆς : (Ἀντὶ τοῦ Πλαταιέας.) τοὺς 35 συνναυμαχῆσαντας δούλους Ἑλληνικός φησιν ἐλευθερωθῆναι, καὶ ἐγγραφέντας ὡς Πλαταιεῖς συμπολιτεύσασθαι αὐτοῖς, διεξῶν τὰ ἐπὶ Ἀντιγένους τοῦ πρὸ Καλλίου. (Καλλίστρατός φησιν οὐ συναλωφῆν εἶναι, ἀλλὰ διαλέκτον ἰδίαν, σημαίνουσιν τὸ δέον εἶναι.) [ἡ ὁμοίους ἡγεῖσθαι τοῖς ἐν Πλαταιαῖσι τὸ Ξέρξῳ νενικη- 40 κόσι πεζόν.]

695. οὐ μέφομαι ὑμῖν. V. M.

697. λείπει τούτοις. R.

698. χοὶ πατέρες ἐναυμάχσαν : Ἰσως περὶ τῶν δ' 45 στρατηγῶν λέγει τῶν σωθέντων ἐκ τῶν δέκα τῶν περὶ Ἀργένουσιν ναυμαχῆσάντων. κατεδικάσθησαν γὰρ αὐτοὶ μὴ ἀνελόμενοι τοὺς νεκρούς. καὶ οἱ μὲν ἐξ ὑπομείναντες θανάτῳ ἐκολάσθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ δ' ἐφυγον· οὓς Ἀριστοφάνης κατακαλεῖσθαι φησὶ δεῖν καὶ ἐπιδίκους εἶναι. (ἡ δὲ Ἀργίνουσα κόμη ἦν τῆς Αἰολίδος. συμβα- 50 λόντες γὰρ ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους καὶ νικῆσαντες ἐπανῆλθον. ἐν δὲ τῇ δὲψῃ χειμῶνι περιπεσόντες πολλοὶ τεθνήκασιν αὐτῶν καὶ τούτους ἐάσαντες οἱ στρατηγοὶ ἐπανῆλθον οἱ '. καὶ οἱ μὲν ἐξ ἐκολάσθησαν,

οὐ δὲ ὁ ἔφυγον. ἴσως δὲ καὶ ἐν τῇ, εἴτις ἤμαρτε Φρυ-
νίχου παλαισμάσι, περὶ τῶν αὐτῶν ὁ λέγει· οἶον, καὶ
εἴτις ἤμαρτε σφάλλεις, ἀπολογησάσθω κατακληθείς.)

703. εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεθ' : Ἐὰν δὲ ὡς μεγάλη
5 ἁμαρτήματα υπερφρονήσωμεν καὶ μὴ θελήσωμεν ἀνεί-
ναι τοῖς συναναμυχήσασι. [ὑπερφρονήσωμεν, ἀλαζ-
νευθώμεν, μεγαλαυχήσωμεν.]

704. κυμάτων ἐν ἀγκάλας : (Δίδυμός φησι παρὰ
τῷ Αἰσχύλῳ. ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ

10 ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλας.

θέλει δὲ εἰπεῖν,) καὶ ταῦτα ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνους.
ἐνειστήκει γὰρ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος.

705. [ὑστέρῳ : Ὅτε βαλκυσσόμεθα τῷ πολέμῳ.]

706. (εἰ δ' ἐγὼ ὀρθῶς ἰδεῖν : Τοῦτο Ἰωνὸς ἔστιν ἐκ
15 Φοίνικος ἢ Κινέως « εἰ δ' ἐγὼ ὀρθῶς ἰδεῖν βίον ἀνέ-
ρος, ὃ πολίτῃται. » θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι εἰ δύναμαι κρί-
νειν.) [οἰμώζεται δὲ, τιμωρηθῆναι ὀφείλει. τὸ δὲ οὐ
πολὺν, σύναπτε εἰς τὸ χρόνον.] — ἐπιστήμων καὶ δυ-
νατός. R.

20 707. πολὺν : Συνάπτεον εἰς τὸ χρόνον. Θ. ὁ πίθηκος :
Ὁ εἰσικός κατὰ τὴν ἡλικίαν πίθηκω. Θ. Vict.

709. ὁ μικρὸς : [τῷ σώματι δηλονότι.] [ψάινεται
δὲ ὁ Κλειγένης περὶ τὰ πολιτικά. καὶ τῶν πλουσίων
μὲν ἔστι, ξένος δὲ καὶ βάρβαρος οὗτος.]

25 710. ὁπόσοι κρατοῦσι : Δέον εἰπεῖν, ὁπόσους κρατοῦσι
γῆς, οὐκ εἶπεν, ἀλλ' ἐπήνεγκεν, ὅσα παρέχεται βαλα-
νεὺς τοῖς λουομένοις σμήγματα. — οἱ βαλανεῖς τοῖς
λουομένοις ἐγορρήγουν σμήγματα· τοῦτον δὲ ὡς βαλα-
νέα ἐξάγει. V. Θ. M.

30 711. κυκησιτέφρου κτλ. : Ταῦτα τοιαῦτα καθάρ-
ματὰ ἔστιν, οἷς οἱ λουόμενοι χρῶνται τῶν βαλανεῶν
πολούντων. γίνεται δὲ κυκησίτεφρον ἀπὸ τοῦ κυκῶ, τὸ
ταράσσω, καὶ τοῦ τέφρα. Vict.

712. καὶ Κιμωλίας γῆς : Μία τῶν Κυκλάδων αὕτη
35 ἡ νῆσος (ἡ Κιμωλία), νηροποῖς γῇ, (ἐξ ἧς τὸ νήτρον
ἢ τῶν Ἐρυθρῶν τῆς Ἰωνίας ἀκρωτήριον, φέρον ἄμμον
στυπτικήν). τὸν οὖν Κλειγένην ἐν τοιοῦτῳ ἦλπε λέγει·
ὥσπερ εἰ ἔλεγε, πονηρότατος ἔστι πάσης γῆς, ὁπόσους
οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, Κιμωλίας καὶ τέφρας καὶ τῆς
40 λοιπῆς τῆς τοιαύτης. — ἔστι δὲ εἶδος λευκῆς γῆς. R.

714. εἰδὼς δὲ τάδε : Ἄ πείσεται, οὐκ ἀσπλος διάγει,
ἀλλ' ἐν χειρὶ ξύλον αἰε φέρει, μήποτε καὶ ἀποδυθῇ.
πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι. Br. ἀντὶ τοῦ βιώσεται ὅτι
οἰμώζεται. R.

45 715. οὐκ εἰρηνικός : Ἀντὶ τοῦ οὐχ ἥσυχος, ἀλλ'
οἷον ἐνοσπλος. εἰδὼς δὲ, φησί, τάδε, προσποιοῖτο πρό-
φασιν καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολι-
τῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχον περιφέρει, δι' ἧς ἡμύνετο
τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ. — ἵνα μή ποτε κ. τ. λ. :

60 Πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι. Vict.

717. [πολλάκις ἡμῖν ἔδοξε : Τὸ ἀντεπίρρημα ὅμοιον
καὶ πάντα τῷ ἐπιρρήματι, ἐκ στίχων κ' τροχάκιον τε-

τραμέτρων καταληκτικῶν συγκαίμενον, ὃν δὲ τελευ-
ταῖος

ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσετε.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα.]

τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστὰς τῶν
ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥσπερ γὰρ τῷ 5
παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῶ ὄντι, ἀλλὰ τῷ
καινῷ κακῶ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ
χρώμεθα καλοῖς οὔσι, τοῖς δὲ νῦν στρατηγοῖς κακοῖς
οὔσι χρώμεθα. — πεπονημένοι : Ἀντὶ τοῦ πεπονημένοι.
διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοπονήρους. R. 10

720. (εἰς τε ἀρχαῖον νόμισμα : Τῷ προτέρῳ ἔτει
ἐπὶ Ἀντιγένοῦς Ἑλλάνικος φησι χρυσὸν νόμισμα κο-
πῆναι. καὶ Φιλόχορος ὁμοίως τὸ ἐκ τῶν χρυσῶν Νικῶν.)

721. (οὐ κεκιθῆλευμένοι : Ἀντὶ τοῦ, οὐ κακούρ-
γοις, οὐδὲ κεκαπηλευμένοις, ἀλλὰ καθαροῖς. τοῖς πα- 15
λαιοῖς δηλονότι ἀνδράσι.)

723. κεκωδονισμένοις : Δεδοκιμασμένοις, (ἐκλεγε-
γμένοις ἀκριβοῦς). — χαρχαθεῖσιν, ἐζητασμένοις καὶ δε-
δοκιμασμένοις. Θ.

725. τοῖς πονηροῖς χαλκίοις : (Τοῖς χαλκοῖς κτί- 20
σμασι,) τοῖς ἀδοκίμοις καὶ μεμιγμένοις χαλκῷ. ὡς ἐπὶ
νομίσματων. (χαλκία δὲ ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι,
χαλκὰ σκευή. νῦν δὲ ὡς κακὸν νόμισμα τὸ χρυσὸν οὐ-
τως εἶπεν. δύναται δ' ἂν καὶ τὸ χαλκοῦν λέγειν. ἐπὶ
γὰρ Καλλίου χαλκοῦν νόμισμα ἐκόπη. 25

726. (γῶές τε καὶ πρῶν : Ἀντὶ τοῦ καινοῖς. ὡς ἐπὶ
νομίσματος δὲ τῷ κόμματι.)

730. προσελούμεν : Ἀντὶ τοῦ προσηλακίζομεν, ἐλαύ-
νομεν, ἐκβάλλομεν. — προσελούμεν : Ὑβρίζομεν, ἀτι-
μάζομεν. Br. ἀτιμάζομεν. Vict. προσελείν τὸ ὑβρίζειν 20
Ἀττικοὶ φασίν. E. προσελείν τὸ ὑβρίζειν. Vict.

καὶ πυρρίαις : Ἀντὶ τοῦ δούλοις. ὄνομα γὰρ δούλου ὁ
Πυρρίας. [ἀπὸ τινος δούλου Πυρρίου, ὡς καὶ Ξανθίας
ἀπὸ Ξανθίου τινός. ὃν δὲ μὲν πυρρὸς ἦν τὴν κόμην, ὁ
δὲ ξανθός. φαρμακοῖσι δὲ,] τοῖς λεγομένοις καθάρμα- 35
σιν. — καθάρμασιν. Br. φαρμακοῖσι, καθάρμασι. τοὺς
γὰρ φαύλους καὶ παρὰ τῆς φύσεως ἐπιβουλευομένους εἰς
ἀπαλλαγὴν αὐγμοῦ ἢ λιμοῦ ἢ τινος τῶν τοιούτων ἔθουν,
οὓς ἐκάλουν καθάρματα. C.

736. χρῆσθαι δηλονότι. R. ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου : 40
Παρὰ τὴν παροιμίαν, ἀπὸ καλοῦ ξύλου καὶ ἀπάγχα-
σθαι. θέλει οὖν λέγειν, βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γε-
ναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις.
καὶ γὰρ δέη παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πά-
σχειν.

738. νῆ τὸν Δία τὸν Σωτήρα : [Ἀϊκάως ἢ] Πλού- 45
τωνος οἰκέτης πρὸς τὸν τοῦ Διονύσου Ξανθίαν. [κορω-
νὴς δὲ εἰσιόντων αὐθὺς τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμ-
βικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ος'. ὃν τελευταῖος

ἐσπουδάκωσι, κλάμωθ' ἡμῖν γενήσεται.] 50

746. [βινεῖν : Συνουσιάζειν, γαμῖν. ὅτι οἱ κομίζον-

τες τὴν ἡλικίαν τὸ συνουσιάζειν ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου. ἄλλαι δὲ παρὰ τὸ βυεῖν δεδιόχασιν.]]

711. ἐξελέγξαντ' ἀντικρυς: (Γράφεται ἐξελεγχθέντα.) λέγει δὲ τὸ θαυμάζω, ἣ τοιοῦτόν τι. — φανερώς. R. V.

713. [οἶμωξε μὲν τ' ἄν: Ἄντι τοῦ ἔφευγον καὶ εἶπον αὐτὸν οἰμώζειν, εἰ ἔτυψέ με.]

τοῦτο μέντοι δουλικόν: Τὸ λοιδορεῖν τὴν δεσποτὴν ἀπόντα.

715. μάλ' ἐποπτεύειν δοκῶ: (Σύμμηχος οὕτως αὐτῇ 10 τῇ λέξει φαίνεται συνεγῶς λέγειν· εὐφημοῦντες τὴν τῶν μυστηρίων ἐποπτεῖαν.) οἱ δὲ μυστήρια παραλαμβάνοντες, μύσται καλοῦνται. οἱ δὲ παραλαβόντες τὰ μυστήρια τῇ αὐθις ἐνικυτῶ ἐφορῶσιν αὐτὰ καὶ ἐποπτεύουσι, καὶ ἐποπτεύοντες γαίρουσιν ἐπὶ τῇ πολλᾷ 15 πράττειν. (δὲ νοῦς·) ὅταν, φησί, λάθρα καταράσσωμαι τῷ δεσποτῇ, λίαν οὕτως ἥδομαι, ὥς δοκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν καὶ ἐοράσκειν. τὸ δὲ μάλλ' εἶπεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄλλὰ· ἐν οἷω τρόπῳ λέγομεν, οὐχ ὅσον ἥδομαι, ἀλλ' ὑπερήδομαι. [ἔστι δὲ καὶ ἄλλη γραφή, μάλα γ' 20 ἐποπτεύειν δοκῶ. ἔτι δὲ καὶ, μάλ' ἐποπτεύειν μοι δοκῶ. τονθορύζων δὲ, ψιθυρίζων, ἡρέμα γογγίζων, ἣ λάθρα φθεγγόμενος, ὑποτρέμων, τὰ χεῖλη κινῶν. τὸ δὲ, πολλὰ πράττων, ἣ ἀντὶ τοῦ, χαίρεις τονθορύζων, ἡνίκα πολλὰ μογρῆς κλεψύοντος τοῦ δεσπότου, νοητέον· ἣ οὕτω, 25 τί δὲ χαίρεις πολλὰ πράττων, ἥγουν πάσῃ, ἣ μογῶν· ἢ τῇ δὲ τοῦ Αἰακοῦ λόγος κατ' εἰρωνείαν. ἣ τοῦ οἰκέτου λέγοντος οὕτω· χαίρω ὥς μὰ τὸν Δία οὐδὲν ἄλλο οἶδα, εἰς δὲ χαίρω ἐγώ.]]

719. πολλὰ πράττων: Πάσῃ. D.

750. Ὁμόγνιος Ζεῦ: Τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων, λέγει· οἶον, ὃ ὁμοιωτέος. (τὸ δὲ παρκαοῦν, οὐχ ὥς ἡμεῖς εἰδῶμεν λέγειν, καταφρονεῖν τῶν λεγομένων παρὰ τῶν δεσποτῶν, ἀλλ' ἴσως τὸ λάθρα ἐπακροῦμενος, ἐνθεν καὶ 30 ὠτακουσὰς οἱ Ἀττικοί φασι.) [τὸ δὲ, πλεῖν ἡ μαίνομαι, ἀντὶ τοῦ, ἐξανίσταμαι ἑαυτοῦ ἐκ τῆς ἀξίας.]]

752. τοῖς θύραζε: Τοῖς ἐκτός. Br.

753. καχμαίνομαι: Οὕτως ἔλεγον τὸ ἀποσπερματίζειν, ὥς οἱ ὄνειρώττοντες. τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι ἥδομαι ὥσπερ ἀποσπερματίζω. — ἀποσπερματίζω, ἀγνισμὸν 40 λογιζομαι. Br.

756. ὁμομαστιγίας: (Ὡσπερ φημὲν ἑταιρεῖος Ζεὺς καὶ ὁμόγνιος καὶ ἱκέσιος καὶ ξένιος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὕτω καὶ δούλιος, ὃ τῶν δούλων ἑφορός. εἶπε δὲ οἱ δοῦλοι μάστιγι ὑπόκεινται καὶ πληγαῖς, διὰ τοῦτο ὁμομαστιγίας εἶπεν. ἣ βουλόμενος εἶπεν, ὃς ἡμῶς νῦν εἰσήγαγε, παίζων παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν ὁμομαστιγίας. Ἄλλως.]] ἀντὶ τοῦ εἶπεν ὁμόγνιος, (ὥς ἐμπροσθεν, ἣ 45 ἡμάδεστος,) εἶπεν ὁμομαστιγίας, οἶον ὁμόδουλος. σινητέον δὲ ἐπὶ τοῦ μαστιγίας, μέλλων γὰρ αὐτοῦ πυνθάνεσθαι περὶ τίνος πράγματος δουλικῷ, σιωπᾷ, ἀκούσας ἐνδον γενομένου θορύβου, περὶ οὗ καὶ ἐξῆς πυνθάνεται. οὐ γὰρ ὀρκίζει αὐτὸν κατὰ τοῦ Διός, ἵνα εἴπῃ αὐτῷ περὶ τῆς ἐνδον βοῆς. δύναται δὲ συνάπτεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ, καὶ μὴ φράσον, μέχρι τοῦ, γὰρ λοιδορησμός.

761. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ: Ἀπὸ τίνος νόμος ἐστὶν ἐν τῇ ἡδῇ, τὸν βελτίονα ἄνδρα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων ἐγγύς τοῦ Πλούτωνος καθέζεσθαι.

762. τῶν μεγάλων. R.

764. (στίθῃσιν αὐτὸν: Ταῦτα μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν 5 τῇ Ἀττικῇ ἐθῶν εἰς τὰ καθ' ἡδου.)

765. [τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς: Ἀντὶ τοῦ, ἐγγύς τοῦ θρόνου τοῦ Πλούτωνος.]

767. τῇ εὐρισκομένῃ σοφῇ. R.

772. [βαλάντιτόμοις: Τοῖς τὰ βαλάντια τέμνουσιν, 10 ἃ ἐν ταῖς ζώναις ἀπχωρημένα φέρουσιν ἄνθρωποι.]

774. ἀντὶ τὸν πληῖθος τῶν τοιούτων ἐστὶν ἐν Ἀδου. R.

775. τῶν ἀντιλογίων: Παρίστανει αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαθρόν. καὶ ἐν ἄλλοις [fr. 542] «στρεψίμαλ- 15 «λος τὴν τέγγην Εὐριπίδης.»

λυγισμῶν: Καμπῶν. [γράφεται λογιμῶν, τουτέστι] παραλογισμῶν. τὸ δὲ κάμπτειν, ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ἐξελλίττειν καὶ ἀναδύεσθαι. Ὅμηρος [Il. A, 105] «οἶδ' ἡ μὸσχοισι λούγοισι.» Αἰδύμος δὲ, λυγισμῶν, [ἀπὸ τῶν συνδέσεων τοῦ λόγου]. 20

776. [ὑπερεμάνησαν: Ἀντὶ τοῦ, λίαν ἐχάρησαν. τοῦτων γὰρ οἱ τοιοῦτοι ὀρέγονται, ἵν' ὁπότε φωραθῶσι κλέπτοντες, διὰ τοῦτων τοὺς κεκρατηκότας φεύγωσι. διαβάλλει δὲ Εὐριπίδην ἐνταῦθα ὥς λίαν πανοῦργον καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς δράμασιν ἐπιτηδεύοντα.] 25

778. οὐκ ἐβάλλετο: Αἰθίοις δηλονότι. εἴτα οὐκ ἐλιθόβολετο, φησί, τοῦτο ποιήσας.

781. οὐράνιον γ' ὅσον: Ἀντὶ τοῦ, πολὺ (καὶ μεγάλως ἐδόησαν).

783. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν: Δείκνυσιν ὥς πρὸς τὸ 30 θέατρον. μινυεῖ δὲ τὰ ἐνθάδε τοῖς ἐκεί. νῦν γὰρ οὐ κατ' Ἀδου ἔφη.

789. ὁ Σοφοκλῆς. R.

790. (κακείνος παρεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου: Καλλι- 35 στρατος, οὐχ ὥς παραδεδοκόςτος Αἰσχύλου τὸν θρόνον τῷ Σοφοκλεῖ, ἀλλ' ὥς παραδεξιμένου αὐτὸν καὶ ὑποκεχωρηκότος.)

791. (Κλειδημίδης: Καλλιστρατος, ὅτι ἴσως Σοφοκλέους υἱὸς οὗτος. Ἀπολλώνιος δὲ, ὅτι Σοφοκλέους ὑποκριτής. τοῦτο δὲ πόθεν, σκέψασθε. διαβάλλει δὲ καὶ 40 Κλειδημίδην ὥς κακῶζονεν.)

792. ἐφεδρός: Κριτής. Br. ἐφεδρός, ὁ μαχομένων τινῶν παρκαθημένος, καὶ μέλλων τῷ νενικηκότῳ μαχήσασθαι. Br.

793. (ἔξειν κατὰ γῶραν: Ἀντὶ τοῦ, ἔατειν οὕτως ὥς 45 εὔραν Αἰσχύλον καθέζεσθαι.)

795. ἀντὶ τοῦ ἄρτι. R.

ζυγοστατηθήσεται. V.O.

798. μειγαυγήσους τὴν τραγωδίαν: Μείων λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια [οἷς] ὑπὸ τῶν 50 πατέρων εἰσπερομένους, διὰ τὸ ἐπιφωεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερέου, μείων μείων. ὅτι δὲ ἴστατο, Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον, ἀπὸ τῶν κούρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο.

μεῖον δὲ, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζημιῶν
τι τοῖς ἦττον εἰσάγουσιν ἀπεδέδοτο, καθάπερ αὐτοῖς
φῃσιν Ἀριστοφάνης

(ἀλλ' εὐχομαι ἄγωγ' ἑλκύσαι σε τὸν σταθμὸν,
ἵνα μὴ με προσπράττωσι γράυιν οἱ φράτορες.)

μειαγωγὸς δὲ ἔλεγτο ὁ προάγων τὸ ἱερεῖον, (ὅτι μεῖον
τὸ ἱερεῖον ἔλεγον, τὸ παριστάμενον ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς
φράτορας εἰσφερομένων. μεῖον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ συμ-
βαίνοντος. ἔδει γὰρ αὐτὸ ἔλαττον ἔχειν σταθμοῦ τινος
ὠρισμένου διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας. οἱ δὲ φράτορες, ἵνα
μεῖζονας νέμονται μερίδας, ἐπεφώνουν, οὐκ ἔωντες
ἱστάναι, διὰ τοῦ μεῖον ἐστίν.) « Ἄλλως. ἐάν τις εἰσάγῃ
εἰς τοὺς ἰδίους φράτορας υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον, πα-
ρίστη αὐτοῖς ἐπὶ ὠρισμένῳ σταθμῷ ἱερεῖον, πρὸς ὃν
ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖζον παρασγεῖν. ὅτε δὲ
ἐντεθεῖται τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγόν, περιεστώτες ἐβόουν,
μεῖον μεῖον· τοῦτο δηλονότι ἔλαττον ἐστίν. παρὰ τοῦτο
οὐκ λέγει καὶ μειαγωγεῖν τὴν τραγωδίαν, τουτέστι πρὸς
τὸν ζυγὸν προσάξουσι καὶ στήσουσιν. » (Ἄλλως. ἐπεὶ
εἰώθασιν προσφέρειν οἱ εἰς τοὺς φράτορας γραφόμενοι
πρόβατον, καὶ οἱ ἱστάμενοι ἔλεγον, μεῖον μεῖον. καὶ τὸν
εἰσάγοντα μειαγωγὸν ἐκάλουν.) — μειαγωγήσουσι :
ὥς πρόβατον στήσουσι. R. V. ζυγοστατήσουσι. Br.

799. τοὺς κανόνας : Κυρίως τὸ ἐπάνω τῆς τρυτάνης
ὃν καὶ εἰς ἰσότητά ταύτην ἄγον.

800. καὶ πλαίσια : Τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα. —
ὥσπερ πλινθία, ἐν οἷς πλινθεύουσι. τὸ δὲ ξύμπηκτα πρὸς
οὐδὲν, ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά. τοῦτο δὲ πρὸς Εὐρι-
πίδην. R. V. Θ. M. καὶ διαμέτρους τοὺς διαθῆτας ὡς
30 « Ὀμηρος [II. B, 765] « σταφύλην ἐπὶ νῶτον εἴσας. » V.
[πλαίσιον γὰρ, πλινθίον τετράγωνον. Ἀφθόνιος [p. 106,
16 W.] καὶ τὸ σχῆμα πλαίσιον τυγγάνει τοῦ μηχανή-
ματος. διάμετρος δὲ, ἡ ἐν τῇ κύκλῳ κέντρον τέμνουσα
μέσον γραμμῇ. διαθῆτης, σταφύλη· ὅπερ ἐστὶν ὄνομα
35 παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσιν ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολύβδου
τιθέμενον. Ὀμηρος « σταφύλην ἐπὶ νῶτον ἔχουσα. »
οὐδὲν δὲ ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά. ἡ διὰ τούτων δεί-
χνουσιν ὅτι παντοδαπῶς ἐξετασθήσεται.] — ξύμπηκτα :
ἠνωμένα. Br.

801. ἀπὸ (ἀντὶ V.) τοῦ καθιεμένου μολίβου. R. V.
804. ταυρηδόν : Τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμε-
νος ὁ Αἰσχύλος.

807. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισιν : Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἤρρεσκον.
R. [ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων οὐκ ἐστοί-
45 χησεν.] — ξυνέβαινε : Ἐχαιρεν, ἀπεδέχετο αὐτοῖς.
Brunck.

808. [τοὺς τοιχωρύχους : Τοὺς προσέχοντας Εὐρι-
πίδῃ πονηροῦς.]

809. λῆρόν τε τάλλ' ἡγήτο : [Ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἄλλους.]
50 Ἀθηναίους μὲν συνετοὺς ἡγήτο, πονηροὺς δὲ τοὺς πλεί-
στους. διὸ μὴ ἐπιτρέψαι αὐτοῖς τὴν κρίσιν. τοὺς δὲ ἄλ-
λους ἀνθρώπους λῆρον ἡγήτο πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξέ-
τασιν.

811. αὐτοῦ γὰρ ὁ ἄγων. R.

812. ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπότες : Ὅταν γὰρ οἱ δεσπό-
ται σπουδάζωσι θῆττόν τι ἀπαρτισθῆναι, ἐπιπλήττουσι
τοῖς δούλοις, ἵνα θῆττον ἐνεργῶσιν.

814. [ἦπου δεινὸν ἐριθρεμέτας : Κορωνίς καὶ εἰσθε-
5 σις μέλους χοροῦ μονοστροφικῇ, τέσσαρος περιόδους
ὁμοίους ἔχουσα. τὰ κῶλα δ' ἐκάστης περιόδου εἰσὶν
ἐπτὰ ἰσόμετρα. ὧν τὰ μὲν πρῶτα καὶ τρίτα καὶ πέμπτα
δακτυλικά. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐφθημιμερῇ, τὰ δὲ πέμπτα
πενθημιμερῇ. τὰ δευτέρα καὶ τέταρτα καὶ ἕκτα ἀναπαί-
10 στικά ἐφθημιμερῇ. τὰ δ' ἑβδόμα τροχαῖκά ἐφθημιμερῇ
Εὐριπίδειαν. μετροῦνται μέντοι καὶ κατὰ δύο δακτυλι-
κοὺς ἐξαμέτρους καὶ ἓνα πεντάμετρον καὶ ἓνα τροχαί-
κον δίμετρον καταληκτικόν.]

ἦπου δεινὸν ἐριθρεμέτας : Ὁ Αἰσχύλος πρὸς τὸ 15
βροντωδῶς τῶν ῥημάτων καὶ κομπῶδες· οἷα ἐστὶ κά-
κεινα ἐν ἀρχῇ τοῦ Προμηθέως

χθονὸς μὲν ἐς τηλοῦρον ἤκομεν πέδον,
σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἦραστε, σοὶ δὲ γρή μέλειν ἐπιστολάς,
20 ἃς σοι πατήρ ἐφέιτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμους τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
ἀδαμαντίνων δεσιῶν ἐν ἀρρήτοις πέδας.

καὶ πάλιν

ἀδαμαντίνου νῦν σφηγὸς αὐθάδῃ γνάθον
στέρνων διαμπᾶς πασσάλῃν ἐρρωμένους.

ἐριθρεμέτας : Ὁ μεγαλόφωνος Αἰσχύλος. Br.

815. τὸν ὀξέως λαλοῦντα. R. V.

θῆγοντος ὀδόντας : Ἀπὸ μεταφορᾶς εἶπε τῶν χοί-
ρων, οἱ ὅταν εἰς μάχην παρασκευάζωνται, τοῦτο ποι-
30 οῦσι. στροβήσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ ταραχθήσεται.

816. Εὐριπίδου. R.

817. ταραχθήσεται. R.

818. ὑψιλόφων τε λόγων : Τῶν τοῦ Αἰσχύλου· διὰ
τὸ ὑψηλόν. [τουτέστι μετῴρων, μεγάλων.] χαρακτη-
35 ρίζει δὲ ἀμφοτέρους, Εὐριπίδην καὶ Αἰσχύλον.

819. σκινδαλμῶν τε παραξόνια : Σκινδαλμὸς κυρίως
τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. παραξόνια δὲ,
οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα, περὶ τὸν τροχὸν ἐλκό-
μενα. (καὶ ἄνω [99] ἔφη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Εὐριπίδου
40 « τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον. » Ἄλλως. πα-
ραξόνια, κινδυνώδη.) ἀπὸ τοῦ ἄζονος. αἱ γὰρ τὸ μέρος
τοῦτο κινδυνεύει. σμιλεύματα δὲ, τὰ ἐκβαλλόμενα ἀπὸ
σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, ἐρεθίσματα. — σχιν-
δαλμῶν : Λεπτολογίῳ. Br. φιλονεικήματα. R.

820. [φρενοτέκτονος : Τοῦ ἐκ τῆς αὐτοῦ φρενὸς τε-
κταινομένου καὶ συντεθέντος Αἰσχύλου. ταῦτα δὲ λέγει,
ἐπειδὴ τοιοῦτος ὀνόμασιν Αἰσχύλος ἐκέχρητο κτύπον
ἀποτελοῦσι. τὸ δὲ ἐξῆς, φωτὸς ἀμυνομένου, τουτέστι
τοῦ Εὐριπίδου ἀμυνομένου τὰ ἱποβιάζοντα ῥήματα τοῦ
50 φρενοτέκτονος ἀνδρός· τουτέστι τοῦ Αἰσχύλου.]

821. παρὰ τὴν βᾶσιν τῶν ἴππων. R.

822. φρίζας δ' αὐτοκόμου : Ὡσεὶ εἶπεν, ὀργισθεὶς ὥσπερ σὺς·

πάν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται.

(εἰς ἐν δὲ συνήγαγεν ὁμοῦ ἀμφοτέρους τὰς Ὀμηρικὰς εἰκόνας, τὴν τε ἐπὶ τοῦ λέοντος, [ἐν τῷ, λασιαύχενα χαίταν,] καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ σὺς.)

813. [ἐπισκύνιον ξυνάγων : Ὀμηρος (II. P, 136)]

πάν δέ τ' ἐπισκύνιον ἥττω ἔλκεται, ὅσπερ καλύπτων·

τὸ περὶ τὰς ὀφρῦς δέρμα· κατὰ μετὰθεσιν τοῦ λ εἰς·
10 σκύλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα· ἐνθεν καὶ σκυλοδέλης, ὡς
βυρσοδέλης. τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος ἔστι δέρμα.
τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου. ὅθεν καὶ σκύζεσθαι, τὸ
ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιέθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος
15 τοῖς ὀργιζόμενοις, καὶ ἐπισκύναι, τὸ χαλεπῆναι· ἀπὸ
τοῦ τὸ ἐπισκύνιον καθέλκειν τοὺς χαλεπαίνοντας. Junt.
ἐπισκύνιον ξυνάγων : Συστέλλων. C. ἐπισκύνιον ξυνέ-
γων : Συνάγων, ὥσπερ οἱ θυμούμενοι ὀφρῦς. D.]

[824.] γομποπαγῇ : Ἀκριβέστατα, πολυσύνθετα,
(σκληρὰ, καὶ ἥχον ποιοῦντα, ὥσπερ αἱ κεκαρπωμέναι
20 σανίδες).

πινακῆδον ἀποσπῶν : Ἀποσπῶν τὰ ῥήματα ὡς-
περ πίνακας ἀπὸ πλοίων, οὐχ ὡς Εὐριπίδης, σκινδαλ-
μούς. πινακίδες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων,
[οἷκην σανίδων τῶν ἐκ νεῶς ἀποσπωμένων ἐν τρικυ-
25 μίᾳ].

825. γηγενεῖ φουσῆματι : Ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε
σεισμούς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ πνευμά-
των (κατεχομένην) σειεσθαι τὴν γῆν.

826. λίσπη : Τῷ τόνῳ ὡς κίσπη. Ἀπολλώνιος δὲ
30 ὀξύνει ὡς ψιλῇ. λίσπη δὲ ἡ ἐκτετριμμένη καὶ λεῖα.
οὕτω γὰρ λέγονται οἱ τοιοῦτοι ἀστράγαλοι· ἀπ' οὗ καὶ
οἱ λίσποι τὰ ἰσχία. Καλλίστρατος δὲ θηρίδιον λεπτὸν
σφόδρα· ἀπ' οὗ καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοὶ λίσποι λέγονται.
Ἄλλως. λίαν ἐκτετριμμένη καὶ ὀλισθηρὰ γλῶσσα· διὰ
τὸ ἐν τοῖς λόγοις εὐαπόφυκτον. [Ἄλλως. λίσπους κα-
35 λῶσι τοὺς ὕψι μὲν καλούμενους στρυφνοὺς ἀστρα-
γάλους. οἱ τοιοῦτοι δὲ δυστροπικοὶ εἰσιν ἐν τῷ παίζειν.
λέγει δὲ τὴν Εὐριπίδου. πρὸς δὲ τὸ ἵπποδάμονα, καὶ
τὰ λοιπὰ, τὸ ἰνοῦσα χαλινούς εἶπε. φθονερούς δὲ, ὡς
φθονομένου τοῦ Εὐριπίδου ἐπὶ σοφίᾳ. δαιτυμένη δὲ,
40 δαιμερίζουσα, διαίρουσα, κατατέμνουσα τὰ Αἰσχύλου
ῥήματα. καταλεπτολογῇ δὲ, τὴν τοῦ Αἰσχύλου λε-
πτολογίαν λεπτῶς βασανίζει ὁ Εὐριπίδης.]

828. διαμερίζουσα, διαίρουσα. R.
45 τὴν τοῦ Αἰσχύλου λεπτολογίαν καταλεπτολογῇ
ὁ Εὐριπίδης. R.

829. (πνευμόνων πολλὸν πόνον : Τὰ γὰρ τοιαῦτα
ῥήματα μετὰ πολλοῦ ἐξέρχονται πόνου.)

830. οὐκ ἂν μεθεῖναι : [Γράφεται καὶ μεθείμην. κο-
50 ρωνίς δὲ εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβι-
κοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι με'. ὧν τελευταῖος

ὁ μῦθος δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ἐπάσατε.

ἐπὶ τῇ τέλει κορωνίς.] — πρὸς τὸν Αἰσχύλον Εὐριπί-
δης. R.

832. [αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου : Ὃν λέγει, ὡς οὐ πα-
ραχωρήσει σοι τοῦ θρόνου, φάσκων εἶναι σου κρείτ-
των.]

833. ἀποσεμνυνεῖται : Ἀντὶ τοῦ, ἀπονοεῖται σιωπῶν.
ὑπερηφανεῖ πάλιν, ὅπερ ἐποίει ζῶν. Ἄλλως. σεμνό-
τητος γὰρ ἔνεκα ἐπιπολὺ ἐσιώπα Αἰσχύλος, ἐν τοῖς
θεάτροις εἰσιών. — σεμνῶς ἑαυτὸν σχηματίζει. Br.

834. ὡς τοῦ Αἰσχύλου τερατευομένου ἐν ταῖς ἀρχαῖς 10
τῶν ὀρχαμάτων. R.

835. λείπει κατ' αὐτοῦ. R.

837. ἀγριοποιὸν : Ἀγρίους εἰσάγοντα καὶ ὠμούς τοὺς
ἥρωας.

838. (ἀπύλωτον στόμα : Φρύνηος, ἀθύρωτον. οἱ
δὲ γράφουσιν ἀπύλωτον, ἀντὶ τοῦ ἀνεωγμένου καὶ 15
πύλην μὴ ἔχον, μὴ χαλιναγωγούμενον, μηδὲ κρατού-
μενον.)

839. ἀπεριλάλητον : Ἦτοι οὐκ εἰδότα λαλεῖν, ἢ ὅσον
οὐκ ἂν τις περιλάλησαι. (κομπορακελορρήμονα δὲ,) 20
βαρυρρήμονα, [σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἔπη λέγοντα].
φάκλοι γὰρ τὰ βαρέα [καὶ συνδεδεμένα] φορεῖα τῶν
ξύλων. — σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἔπη λέγοντα. Br.

840. ἄληθες ὦ παῖ : (Ἐν ἐρωτῇ. ἀντὶ τοῦ, ὅντως
δὴ σύ. (ὅτι δὲ λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν Κλειτοῦς ὁ Εὐ- 25
ριπίδης, (Ἀλέξανδρός φησιν. εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ
τὰ Εὐριπίδου)

ἀληθες ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ.

βαρυτονητέον δὲ τὸ ἄληθες. [ἀρουραῖας δὲ, διότι τὰ
λάχνα ἐκ τῆς γῆς φύεται.]

842. [πτωχοποιεῖ : Ὁ τὸν Τήλεφον τὸν βασιλέα 30
Μυσῶν πτωχὸν ποιήσας. στωμυλοσυλλεκτὰ δὲ, ὁ
πολυλογίας συνάγων.] — ἀντὶ τοῦ στωμύλα ῥήματα
συλλέγων. R. Θ. πολυλογίας συλλέγων. Br. [βακισυρ-
ραπτὰ δὲ, ὁ τὰ ῥάκη συρράπτων καὶ ἐνδύων τοὺς
35 βασιλεῖς. ἢ ὁ τὰ τῶν ἄλλων ποιητῶν συλλέγων καὶ
οἰκεία ἑαυτοῦ λογιζόμενος.] — τὰ ῥάκη συλλέγων. R.

844. [σπλάγγνα θερμῆς : Θυμὸς γάρ ἐστι ζέσις
τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος, δι' ὅρεξιν ἀντιλυπῆσεως
κινούμενος. ἡ ὀργὴ ἐναρρμομένη. κότος δὲ, ὀργὴ θυμὸν
40 ἐπιτηροῦσα. μῆνις δὲ ὀργὴ εἰς παλαιῶσιν ἀποτιθεμένη.
χολὸς δὲ, ὀργὴ διοιδῶσα. ὀργὴ δὲ, ἐπιθυμία τιμωρίας
τοῦ ἡδικοῦντος δοκοῦντος (ἡγουν προσηκόντως. Vict.).]
ἡ λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι.

846. τὸν χολοποιὸν : Διὰ τοὺς τρεῖς, Βελλεροφόντην, 45
Φίλοκλήτην, Τήλεφον.

847. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν : Ὡς τοιαύτης γινομένης
θυσίας τῷ Τυφῶνι ἐπὶ τῷ λῆξαι τὰς καταγίδας. —
ἄρν' ἄρνα μέλαιναν : Τοιαῦτα γὰρ ἔθουον τῷ Τυφῶνι,
δοῦτε στροβιλωδὴς ἐκινήθη ἄνεμος. τῶν γὰρ τοιούτων
οὕτως ἐστὶν ἔφορος. εἰκότως δὲ μέλαιναν, καὶ οὐ λευκὴν, 50
ἐπειδὴ καὶ ὁ Τυφὼς μέλας. Br.

818. τυφῶς γὰρ ἐκθαίνει : (Ὅσον ἀθρόως ἐκθαίνειν μέλλει.) τοὺς δὲ καταιγιδοῦσας ἀνέμους τυφῶς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα. εἰς τὸν Αἰσχύλον δὲ τοῦτο.

5 819. ὦ Κρητικὰς μὲν : (Ἐν γὰρ τοῖς Κρησὶν Ἰακρον μονωδοῦντα ἐποίησε. καὶ) οἱ μὲν εἰς τὴν τοῦ Ἰακρου μονωδίαν ἐν τοῖς Κρησί. θρασύτερον γὰρ δοκεῖ εἶναι τὸ πρόσωπον. Ἀπολλώνιος δὲ, ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσσαις εἰρῆσθαι· ἣν εἰσέγαγε πορευοῦσαν. οἷμα δὲ διὰ τὰ ἐν τῷ Αἰδῷ. Τιμαχίδας δὲ, διὰ τὴν (ἐν τοῖς Κρησί) μίξιν Πασιεγῆς πρὸς τὸν ταῦρον. [Ἀλλως, ἐκ τῶν ἐν τῷ Αἰδῷ Κανάρης καὶ Μακαρέως, ἧ, ὡς τινας, Δανάης καὶ Μεγαρέως ἀδελφῶν. ἐδόκει γὰρ τοῖς παλαιοῖς πάνυ ἐναγὲς εἶναι ταῖς ἀδελφαῖς μίγνυσθαι. ἢ ὅτι ἡ Φαίδρα, ἥς τὸ πάθος ἐδραμματούργησε, Κρήσσα ἦν. καὶ γάμους ἀνοσίτους λέγει, διὰ τὸ αὐτὴν ἐρασθῆναι μὲν Ἰπολύτου, ὃν ὁ Θησεὺς ἐξ Ἰπολύτης ἔσχε, μίᾱς τῶν Ἀμαζόνων, μὴ δυνηθεῖσαν δὲ τελέσαι τὸν ἔρωτα διὰ τὴν Ἰπολύτου

20 820. σωφροσύνην, ἀγρόνη χρήσασθαι.]
822. πόνηρον ἐνταῦθα ἢ τὸν κακὸν νοεῖ, εὐρηται γὰρ καὶ οὕτως, ἢ τὸν γεωργόν. Cant. I.
824. ἵνα μὴ κεφαλαίῳ : Ἀντὶ τοῦ ἀδρῶ. καὶ ἐν Νεφέλαις [981] κεφάλαιον βραφανίδος,

25 οὐδ' ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς βραφανίδος.

κεφαλαίῳ : Καθολικῷ καὶ μεγάλῳ. Br. κεφαλαίον ἐστὶ τὸ πρὸς τὰ φύλλα καλυπόμεν. οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μήκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὰς βραφανίδας. Vici.

825. ἐκρέη τὸν Τήλεφον : Ὡσανεῖ ἔφη τὸν ἐγκρέφα-
30 λον. ἰδιώματα δὲ τὸν Τήλεφον κομωθεῖ.

827. ἔλεγχ' αὐτὸν, ἐλέγχον παρ' αὐτοῦ. C. D.

829. ὥσπερ πρίνος : Ὅτι ἡ πρίνος καιομένη ψόφον ποιεῖ. — ἐστὶ δὲ ἡ πρίνος ξύλον πικρότατον. R. V. Θ.

861. ὡς ἐπὶ ἀλεκτρούων. R. V.

35 862. τὰ κεφάλαια. R.

864. κάτι μάλα τὸν Τήλεφον : Ὡσεῖ ἔφη, καὶ ὃν κομωθεῖς Τήλεφον, εἰς μέσον φέρε.

868. ὅτι ποιήσις οὐχὶ συντέθηκεν : Ἐπεὶ τὰ Αἰσχύλου ἐψηφίσαντο διδάσκειν. κομωθεὶς δὲ τοῦτο ἔφη.

40 τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μετὰ θάνατον ᾄδονται τὰ ποιήματα. — ἐτιγῇ : Διότι. ποιήσις : Π. D.

869. τούτῳ δὲ συντέθηκε : Συναποθανοῦσα παρέστιν ἐνθάδε ἐν τῷ Ἄδῃ, καὶ ἐξεῖ αὐτὴν ζύμυαχον.

874. ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις : Πρὸς τὸν χορόν. ἴσον

45 τῷ προάσατε, ὡς υπογραμμὸς, προγραμμὸς τις ὢν.

875. [Διὸς ἐνένεα : Κορωνίς καὶ εἰςθεσις ἐπωδικὴ διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα τίθεσθαι, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν μὲν διμέτρων ἐποθιμιμερῶν κατὰ τὰς περιττὰς χώρας, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίας ἀντισπαστικῶν ἡμιολίων ἐξ

50 ἐπιτρίτου τετάρτου, ἢ καὶ πεντασυλλάβου, πλὴν τοῦ τρισυλλαβικοῦ ἰαμβικοῦ καθαρῶ ὄντος ἐποθιμιμερῶς· ἐφ' ᾧ κορωνίς. ἐξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοι-

βαῖον. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δέκα· ὧν τελευταῖος

ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ἐπὶ τῷ τέλει παραγράφος.] — ἀντὶ τοῦ θυγατέρες. R. Ven.

876. περὶ Αἰσχύλου. R. V.

877. γνωμοτύπων : [Τῶν τὰς οἰκείας γνώμας διὰ τῶν λόγων τυποῦντων. ἢ τῶν τύπους αὐτὰς τοῖς ὕστερον καταλιμπανόντων. ἢ] τῶν ταῖς γνώμας ἀλλήλους τυπόντων.

10 ὀζυμερίμοις : Τοῖς μετὰ σκέψεως εὐρισκομένοις καὶ ἀσάφει.

881. ῥήματα καὶ παραπρίσματα : Τὰ μὲν ῥήματα πρὸς τὸν Αἰσχύλον, τὰ δὲ παραπρίσματα πρὸς τὸν Εὐριπίδην λεπτολόγον ὄντα.

15 886. Δήμετερ ἢ ὀρέψασα : Παρόσον Ἐλευσίνιος τῶν δήμεων ἦν ὁ Αἰσχύλος. [ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελείτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου.]

887. λείπει ποιήσον ἢ δός. R. M.

20 888. τὸν καρπὸν. R. καλῶς : Ὅτι καὶ νῦν τὸ καλῶς ἐπὶ παραιτῇσι. ἀποστρεφόμενος δὲ καὶ παραιτούμενος ὁ Εὐριπίδης λέγει τὸ καλῶς.]

889. ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι : Ἄτε δὴ Σωκρατικὸς ὢν καὶνὰ δαιμόνια ἐπλάσεν.

890. ὡς ἐπὶ νομισμάτων. R.

891. (τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς : Τινὲς ἐν τῷ θεοῖς δύο τιθέασιν, ἵνα ἐν τῇ τῷ, ἴδιοι τινὲς σοὶ κόμμα καίνον.)

892. αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα : (Καὶ Σωκράτης ἐν Νεφέλαις [627]

μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ χάος, μὰ τὸν ἄερα.)

χακρατηρίζει δὲ Εὐριπίδην, εὐεπίφορον ὄντα ἐπὶ τὸ ὀνομάζειν αἰθέρα. στρόφιγξ δὲ, ἀπὸ τοῦ στρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεῖσθαι. — ἀντὶ τοῦ στροφῇ, κίνησις. R. [μυκτῆρες δὲ ὁσφραντήριοι, ὡς συντελούντων τῶν μυκτῆ-
35 ρων εἰς τὴν φωνήν.]

894. λείπει τὸ ποιήσατε R. δότε ἢ θελήσατε. Θ.

895. [καὶ μὴν ἡμεῖς : Κορωνίς καὶ εἰςθεσις χοροῦ προωδικῇ, ὅτι προτίθεται τῆς διπλῆς, ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ἰδ' ὧν τὰ μὲν α', β', ε', ζ', η', θ', ια', ιβ', ιδ' 40 δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δ' ἄλλα ἐποθιμιμερῇ, πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου ἀκατάληκτου ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

896. [λόγων ἐμμελειαν : Ὅτι καταχρηστικῶς νῦν τὴν εὐρυθυμίαν. κυρίως γὰρ ἡ μετὰ μέλους τραγικὴ ὄρ-
45 γησις. οἱ δὲ, ἢ πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις.] — ἔπιτε : ἐπέλθετε. R. D.

897. δαίαν ὁδόν : Ἀγωνιστικὴν, ἔμπειρον, (ἀπὸ τοῦ δαῖαναι). — ἢ φιλόνεικον. R. ἤγουν μαθεῖν. Vici. ἐπὶ

τούτοις δὲ δαίαν ὁδόν, ἔμπειρον. ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον.

900. (προσδοκᾷ οὖν : Ἐθὺς τοῖς ποιηταῖς προλέγειν,

ἀ εἰς τὸ ἐξῆς λέγειν μέλλουσι. κἀνταῦθα οὖν οὗτος τοῦτο ποιεῖ.)

902. κατερρινημένον : Ἐξεσμένον. ῥίνη γὰρ ἐργα-
λεῖον τεκτονικόν, (ὃ ῥινοῦσιν. ἢ εὐτελές, ὅτι ἐξευτελί-
5 ζομεν τῇ ῥίνι). — τὸν Εὐριπίδην. R.V.

903. αὐτοπρέμνοις : Δυσκόλοις, προρρίζοις, ἢ με-
γάλοις. — τὸν Αἰσχύλου. V.

904. ἀλινδῆθρας : (Συναγωγὰς, στροφὰς, λεπτολο-
γίας, πλοκάς τοῦ Εὐριπίδου.) — ἀλινδῆθραι ἀπὸ τοῦ
10 ἀλίζω, τὸ συναθροίζω. Vici. κυλίστρας, R.

905. [[ἀλλ' ὡς τάχιστα : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας
ἐκ στίχων ἰαμβικῶν Ἰππωνακτείων τετραμέτρων κα-
ταληκτικῶν ζς' ὧν τελευταῖος

πέπτοικεν ἐξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

15 ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ζζ'ω νευκυῖα.]]

907. οἶον τὸν ἐμὸν χαρακτήρα. R

908. ἐν τοῖς τελευταίοις. R.

910. παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας : (Ἀπατεῶν γὰρ, ὡς
ἀφελέστερος ὁ Φρύνιχος. νῦν δὲ) Φρύνιχον λέγουσι τὸν
20 τραγωδοποιητήν. τοῦτον δὲ ἔπαινοῦσιν εἰς τὴν μελο-
ποιάν. νυνὶ δὲ ὡς ἀφελούς ὄντος αὐτοῦ μνημονεύει ὁ
Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ πρὸ Αἰσχύλου.

911. ἐγκαλύψας : Ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράματι
τινὰ κεκαλυμμένον. ὁ Ἀχιλλεύς δὲ καλυπόμενός ἐστι καὶ
3 οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγρα-
φομένῳ Φρυγῖν ἢ Ἐκτορος λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλ-
λεύς φθέγγεται. (Ἄλλως, εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυγῖν
Ἀχιλλέα ἢ Ἐκτορος λύτροις ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὅς
μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται.)

913. (οὐδὲ τοῦτ' : Εἰκὸς αὐτὸν ἀποκροτοῦντα τῷ θα-
30 κτύλῳ δεικνύνει τὸ οὐδὲ τοῦτ'). [τὸ δὲ, οἱ δ' ἐσίγων, ὁ
Ἀχιλλεύς, φασί, καὶ ἡ Νέσθη.]]

914. σιωρούς. R.

916. καί με τοῦτ' ἕτερες : Μᾶλλον τῇ σιωπῇ ἕτε-
35 ρόμην ἢ τοῖς νῦν λαλοῦσιν. ὅτι οἱ πολλοὶ ἐν σκηνῇ
ἐλάλουν.

917. πρὸς τὸν Διόνυσον. R.

918. ὁ δὲῖνα : Ὅτι ἐπὶ δεξιῶς. δείκνυσι γὰρ τὸν
Αἰσχύλου παρόντα.

920. διχῆι : Ἀνόιστο (ἂν, εἰς τέλος ἂν ᾔλθεν).

921. [ὦ παμπόνηρος : Ἦ ἐγὼ, ἢ αὐτὸς νόει. καὶ πρὸς
μὲν τὸν Διόνυσον, ὃ παμπόνηρος ἐγὼ, ὁ εἰς πάντα πο-
νηρευόμενος καὶ πάντα ἐξετάζων, οἷα φενακίζομην ὑπ'
αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ· πρὸς δὲ τὸν Αἰσχύλου, στίζον εἰς τὸ
45 παμπόνηρος, καὶ τὸ ὦ ἀντί τοῦ φεῦ ὦ παμπόνηρος
ὑπάρχει αὐτὸς, ταῦτα πονηρευόμενος εἰς ἀπάτην τῶν
θεατῶν.]] — ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου. R.

922. τί σκορδίνῃ : Οὕτως ἔλεγον τὸ παρὰ φύσιν τὰ
μέλῃ ἐκτείνειν, σκορδίνῃσθαι. γίνεται δὲ περὶ τοὺς ἐγει-
ρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμάθῃς ὄντας ἐκτείνωσι τὰ
50 μέλῃ· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλους πως βασα-
νιζομένους καὶ διαστρεφόμενους τὰ μέλῃ. — σκορδονίῃ :
Δριμύτατα βλεπεί, ὀριμέα γὰρ τὰ σκόροδα. Cant. 1.

921. βόεια : [Μεγάλα καὶ κτύπου πλέα, ὁφρὺς
ἔχοντα.] ὑψηλὰ καὶ υπερῆφανα.

925. μορμωροπᾶ : Καταπληκτικὰ, φοβερά. ἐκ με-
ταφορᾶς τῆς μορμῶς, τῆς τὰ βρέφη φοβόσης.

926. ἄγνωτα τοῖς θεομένοις : (Ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος. οὐ δ
γὰρ παρασχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἄγνως εἰς οὐδέτερον
γένος, ὡς φησιν Ἡρωδιανός.) — ἄγνωστα. R.

928. ἡ Σακαμόδρους : Χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο·
ὅτι πολλὸς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμοῦς καὶ ὄρη λέγειν.

929. γρυπαιέτους : Ἐπίσημα ἀσπίδος ἀλλόκοτα. 10
(εἰώθασιν γὰρ ζωγραφεῖν εἰς τὰς ἀσπίδας αἰετούς.) ζη-
τεῖται δὲ, πῶς μᾶλλον τὸ ἢ συναπτέον· εἰς τὸ, ἢ π'
ἀσπίδων ἐπόντας· ἢ τοῖς ἄνω· ἢ τῷ γρυπαιέτους χαλ-
κηλάτους. — Ἄλλως, ἐπὶ ἀσπίδων ὄντας. R.

931. ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ : Παρὰ τὸ ἐξ Ἰππολύτου 15
[378]

ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ.

932. προεῖρηται ὅτι ἐκ τῶν Μυρμιδόων ἐστὶν ἐπὶ
νεῶς « ἐπὶ δ' αἰετὸς ζουθὸς ἱππαλεκτρῶν. » τὸ δὲ ἱπ-
πος ἐπὶ τοῦ μεγάλου. R. ἱππαλεκτρῶνα : Γράφεται 20
κολοκτρῶνα, ὡς γένος τι Περσικὸν ἀπτελᾶθαις ὅμοιον.
[[Ἄλλως, ἱππαλεκτρῶν εἰ καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἀπηγό-
ρευται μὴ εἶναι, ἀλλ' ἐστὶ τῇ ἀληθείᾳ ζῶον θαλάσσιον,
ὃν καὶ τις τῶν καθ' ἡμᾶς εὐδῶν κατὰ τύχην ἐξιόντα
ἀπεικονῶς καὶ πᾶσι νεκρὸν δεῖξας, ἐνεγράψεν ἐν τῇ 25
σημαίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀσπίδι, ὡς ἂν καὶ τοῖς μὴ εἰδό-
σιν ὁ ἄλλος κηρύττετο. τινὲς δὲ τὸ ἱππος ἐπὶ τοῦ με-
γάλου.]]

934. Ἐρυσιν : Οὗτος γὰρ ὡς ἄμορρος καὶ ἀηδὴς
διαβάλλεται. — ἵνα διαβάλλῃ αὐτὸν ὡς ἄμορρον. R. V. 30
Θ. M. οὗτος γὰρ ὡς κτηνοβάτης ἐκωμῶδεῖτο, ἢ ὡς
ἀηδὴς. Θ.

937. ὥσπερ σύ. R.

938. παραπετάσμαισι : [Ταῖς σκηναῖς,] τοῖς Περσι-
κοῖς βήλοισ, [ἢ βηλοθύροις.] 35

939. ἐγὼ ὠηλονότι. R.

940. κομπῶδῃ οὔσαν. R.V.

941. ἔξυσα. R.

942. [ἐπυλλίοισιν : Ἀντί τοῦ λογίους μικροῖς· ὡς δὲ
βρέφος βρεφύλιον, καὶ εἶδος εἰδύλλιον· οὕτω καὶ ἔπος 40
ἐπύλλιον.]]

περιπάτοις : Εἰώθασιν γὰρ οἱ κακούμενοι περιπατεῖν.
ἢ ἀντὶ τοῦ διατριβαῖς. ὡς ἐπὶ ἀσθενοῦντος δὲ διαλέγε-
ται. [ἐκ μεταφορᾶς τῶν λεπτυνομένων σωματῶν διὰ
τῆς καθάρσεως.]

[τευτλοῖσι : Εἰώθασιν οἱ τῶν ἱατρῶν παῖδες τὰς τῶν 45
σωμάτων καθάρσεις διὰ περιπάτων καὶ τεύτλων λευ-
κῶν καὶ ἐτέρων ποτῶν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐπυλλίους ἀντὶ
τοῦ λογίους μικροῖς. Cant. 1. 2. μικροῖς : Γράφεται λευ-
κοῖς.]

943. χυλὸν διδοῦς : Οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ 50
ἡθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. [γράφεται δὲ καὶ ἀπηθῶν,
ἀντὶ τοῦ ἐκλεγόμενος. μονωδίας δὲ, γυμνάσματα μο-
νοδικοῖς.]

944. Κηρισοφῶντα : Ὅτι ἐδόκει δοῦλος ὢν ὁ Κηρισοφῶν συμπονεῖν αὐτῷ, καὶ μάλιστα τὰ μέλη, ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμωδοῦσιν. (ἕτερος δέ ἐστι Κηρισοφῶν ὁ καὶ τὸ ψήφισμα εἰσενεγκὼν ὑπὲρ τοῦ

5 εἰρχθῆναι τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.)

946. τὴν ὑπόθεσιν. R.

947. [ἢ τὸ σαυτοῦ : Ὅτι δυσγενὴς ὁ Εὐριπίδης. ἐπῶν δέ, τῶν ἱαμβείων. ἐπὶ γὰρ καὶ αὐτὰ καλοῦσιν.]

948. [ἄργον : Ὡςπερ σὺ τὴν Νιόβην καὶ τὸν Ἀχιλ-
10 λέα ἐποίησας μηδὲν λέγοντας.]

949. ἡ γυνὴ τέ μοι γῶ δοῦλος : Ἀντὶ τοῦ τὰ αὐτὰ. καὶ εἰς τοῦτο κωμωδεῖται ὁ Εὐριπίδης, ὅτι διαφοροῖς τοῖς προσώποις ἀνοικείους λόγους περιτίθησιν.

950. ὅτι καὶ παρθένος ἐν τραγωδίαις λέγει. R. V.

15 951. [ταῦτα : Τὸ τοὺς δούλους τοῖς δεσπόταις ἰσοτί-
μους ποιεῖν.]

952. δημοκρατικὸν : Τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότη-
τος, φησὶν, ἔασον. ἐμὸν γάρ ἐστι μᾶλλον ἐμπεριπατῆ-
σαι περὶ τούτου, οὐ σόν. παρόσον ἡσυχίας καὶ εἰρήνης
20 ὁ θεὸς αἵτιος. (ἔασον οὖν ὃ τᾶν· ὀρθῶς γὰρ σου κα-
τηγορεῖ ἐπὶ τῇ πάντων ἀδολεσχείᾳ ὁ Αἰσχύλος, καὶ οὐκ
ἂν ἔχοις ἐμπεριπατῆσαι οὐδὲ ἐπαινεῖσαι σεαυτὸν ἐπὶ
τούτῳ.) [Ἄλλως. οὐ δεῖ σε, φησὶ, ζητεῖν ὅπως ἂν ἀπο-
δείξῃς ὡς κάλλιστα τοῦτο ἐποίεις. οὐ γὰρ καλὸν ἐξ ἴσου
25 τοὺς δούλους τοῖς δεσπόταις παρρησιάζεσθαι. περίπατος
δὲ διατριβή.]

954. τοὺς ἐν δράματι. R.

956. γωνιασμούς : Πλαγιασμούς, ἀπάτας. καχυπο-
τοπεῖσθαι δέ, ἀντὶ τοῦ κακὰ ὑπονοεῖν, ἐάν τις εἰς αὐτοὺς
30 τεχνάσῃται. — ἀποφυγὰς καὶ ἀπαγωγὰς. R. M.

958. κάλ' ὑποτοπεῖσθαι : Τὸ τέλειον κακὰ ὑπονοεῖν.
R. V. ὑπονοεῖν, ἐάν τις εἰς αὐτοὺς τεχνάσῃται. E.

960. εἰ κακῶς ἔλεγον. R. V.

961. οὐκ ἐκομπολάχουν : Κενοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους.
35 οὐκ ἔλεγον κομπῶδη ὡς ὁ Αἰσχύλος. — ἐμεγαλορρημό-
νουν. Θ.

962. ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας : Οὐ τὴν φρόνησιν
αὐτῶν ἀφελόμεν, ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ συνεῖναι τὸ λε-
γόμενον ἀποσπάσας αὐτοὺς.

40 963. [Κύνους : Ὅτι δύο Κύνιοι ἐγένοντο· ὁ μὲν
Ἄρεος υἱός, ὁ ὑπ' Ἡρακλέους φονευθείς, ὡς ἐν τῇ
Ἀσπίδι Ἡσίοδος, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, ὁ ὑπ' Ἀχιλλέως
ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ.]

κωδωνοφαλαροπώλους : Ἀπολλωνίος φησιν ὅτι πα-
45 ρήνεγκε χρωμένους κώδωσί τινας. [κώδωνας ἐν τοῖς φα-
λάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων ἔχοντας.]

965. Φορμίσιος : Δίδυμός φησιν ὅτι Φορμίσιος δρα-
στικὸς ἦν καὶ τὴν κόμην τρέφων καὶ φοβερός δοκῶν
εἶναι. διὸ καὶ Αἰσχύλου μαθητὴν αὐτόν φησιν εἶναι.
50 βαθύς δὲ ἦν καὶ καθεῖε τὸν πύγωνα. κωμωδεῖται δὲ καὶ
εἰς δωροδοκίαν.

Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης : Ὁ Μεγαίνετος, ὅτι οὐ πάν-
τως βάρβαρος, ἀλλ' ἀναίσθητος καὶ οὐκ ἀστείος. αὐ-
θάδης δὲ οὗτος καὶ τῶν στρατηγόνων ἐστὶ καὶ ἄλλως

θρασύς. τινὲς δὲ δούλων ὀνόματα. — Μεγαίνετός θ' ὁ
Μάνης : Ἀμφοτέροι βάρβαροι. A.

966. σαλπιγγολογῃνηνάδι : Σάλπιγγας καὶ λόγγας
καὶ ὑπῆνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίσιον ἀπο-
τείνει — ὡς μέγαν ἔχοντα πύγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως
5 τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πύγωνος. R.
V. Θ. M.

σαρκασμοπιτυοκάμπται : Ὡς σαρκάζοντας μὲν καὶ
προσποιομένους τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιού-
τους· ἰσχύος δὲ ἐπιμελουμένους. διὸ καὶ τὸν Μεγαίνε-
10 τον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον.
ἐπιτήδεις δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις διὰ τὸ Αἰσχύλου
ἦθος. — ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. R. V. [Ἄλλως. σαρκασμο-
πιτυοκάμπτης συνετέθη παρὰ τὸ σαρκασμός καὶ τὸ
πίτυς καὶ τὸ κάμπτω. ἐστὶ δὲ σαρκασμός ἐῖρωνεία δα-
15 κνηρὰ καὶ βαρύτης, ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει ὡς οἶά
τι θηρίον σαρκὴ ἐμψυμέν. ἄλλοι δὲ σαρκασμούς νοοῦσι
τοὺς μαλακοὺς καὶ φοβεροὺς ἀπὸ τοῦ τὰς σάρκας κάμ-
πτειν, ἥτοι συνθλίβειν δίκην πίτυος. ἐστὶ δὲ καὶ πιτυο-
κάμπτης φάρμακον φοροποιόν, ὡς ἐν τοῖς νόμοις εὐ-
20 ρηται. Victor. βυκινικοκονταρογέναι. μαλακοὶ καὶ φο-
βεροί. Θ.]

967. Θηραμένης : Ὡς ἀστείος (καὶ πιθανός), Κλει-
τοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμωδεῖτο. νῦν δὲ ὡς παλιμβολον
καὶ πανοῦργον βούλεται τοῦτον ἀποδείξαι, καὶ παρα-
25 πλήσιον Θηραμένει. — ὁ ἀστείος. R.

970. οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος : (Ὅτι δοκεῖ προσγεγρά-
φθαι τῇ πολιτείᾳ, Ἀγωνος αὐτὸν ποιησαμένου, ὡς Εὐ-
πολὶς Πόλεσις. Ἀρίσταρχος δὲ ὡς γεγραμμένου Κῶος
ἐξηγεῖται· ὅτι πρὸς τὸ Κῶος εἰσῆγαγε τὸ Χῖος. τὸν γὰρ
30 ἀντίστροφον τῷ Χίῳ λέγεσθαι.) τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι
οὐδέποτε κακοβολεῖ ὁ Θηραμένης ὡς ἐν ἀστραγαλούς,
ἀλλ' ἐπιτυγχάνει. ἐπιπλήττει δὲ αὐτῷ ὁ Δημήτριος,
ὡς τελέως ἀγνοοῦντι ὅτι Κῖος ἦν. (παραλείπει δὲ ὁμοῦ
καὶ αὐτὸς ὅτι οὐδὲν ἤττον παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἴρηται
35 ἀντὶ τοῦ Κῶος Κῖος. Δίδυμος δὲ φησιν ὅτι δύναται καὶ
τῆς παροιμίας μεμνησθαι, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος, παρό-
σον ποικίλος τις ὢν καὶ ἀγρίστροφος, καθωμίλει τοὺς
καιροὺς, πρὸς τὸ κρεῖττον μέρος αἰεὶ διδοὺς ἑαυτόν. Κῶος
δὲ ἐλέγετο εἶναι.)

971. τοιαῦτα μέντοι γῶ φρονεῖν : Τὸ πληρὲς μὲν-
τοι ἐγώ. [εἴσθεσις τῆς διπλῆς εἰς δύο περιόδους διηρη-
μένη, ἐκ κώλων ἱαμβικῶν ὁμέτρων ἀκαταλήκτων κα'.
εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης περιόδου κῶλα θ', τῆς δὲ δευ-
τέρας κῶλα δυοκαίδεκα. ἦς τὰ η', ια', ιβ', καταληκτικά
45 εἰσιν. ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς μὲν πρώτης περιόδου παράγρα-
φος, τῆς δὲ δευτέρας δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ
κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφοτέραι ἐξῶ νενευ-
κυαίαι.]

973. τῇ τραγωδίᾳ. R. V.

974. διαγινώσκειν. R. V.

976. καὶ τὰς οἰκίας : Προσέχειν τῇ οἰκίᾳ καὶ οὐ
πολέμοις.

980. ἐκ τῆς λεπτολογίας Εὐριπίδου μεμαθηκώς καὶ πεπαιδευμένος. R. V.

983. ποῦ ὅστιν ἡ χύτρα : Ταῦτα πάντα μικροπρεπείας παραδείγματα.

985. τὸ πινάχιον. οἱ δὲ φασὶ τὸ σαλτζάριον. Θ.

986. τέθνηκέ μοι : Ἀντὶ τοῦ κέχλασται, (ἡ ἀπώλετο, πρὸς τὰς λέξεις Εὐριπίδου).

988. τῆς ἐλάας : Μέχρι καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτωσιν. (ἐλάα δὲ ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας. καταχρηστικῶς δὲ θάτερον ἀντὶ θατέρου λαμβάνεται.)

990. Μαμμάχουσι : (Ἀρίσταρχος φησιν ὠνοματοποιῆσθαι. πῶς οὖν, Δημήτριος φησιν, εἰ μὴ σύνθεσις αὐτοῖς τὸ ὄνομα, οὗ καὶ δρᾶμα ὅλον οὕτως ἐπιέγραπται Μαμμάχουσι; ὁ τινες Πλάτωνος λέγουσιν. Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ μαμμόθρεπτοι. Δίδυμος, ὅτι Μαμμάχουσι καὶ Μελητιδῆς ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο, καθάπερ καὶ ὁ Βουταλίων καὶ ὁ Κόροιβος. (Μελιτιδῆν δὲ, τὸν εὐήθη· παρὰ τὸ μέλι. ἡ καὶ γέγονε τις οὕτω μωρός.)

992. τάδε μὲν λεύσεις φαίδιμ' : [Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ, ἐπωδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλὴν κείσθαι, προωδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς, ἐκ κώλων γ'. ὦν τὸ α' ἀναπαιστικὸν διμέτρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἱαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ γ', δ', γ' τροχαϊκὰ ἐρωτημιμερῆ. τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα καὶ διμέτρα, πλὴν τοῦ μονομέτρου παρατελεύτου. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, ὅμοιοι τοῖς ἐξῆς διπλῆς ἀμοιβαίας εἰσθέσεως ἐβδομήκοντα κώλοις, ὧν τελευταῖον καὶ μινθῶσαι τὸν ἔσσιτον ἀκχῶς τινα λωποδυτῆσαι. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν προωδικῆς κορωνίς τῶν δὲ τετραμέτρων διπλῇ ἔξω νενευκίᾳ.] πρὸς τὸν Αἰσχύλον ὁ χορὸς ἀπὸ τῶν αὐτοῦ. ἔστι δὲ ἀρχὴ αὕτη Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τοῦτο δὲ παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

995. ἐκτός οἶσι : (Ἀντὶ τοῦ, ἐκτός τῶν ὀρισμένων λόγων.) ἐμφανὲς δὲ τὸ ὀρισμένον λέγειν, καὶ μάλιστ' ὡς ἐπ' ἄκρου ἱπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ' ἃς ἐξέφροντο οἱ ὑποπίπτοντες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτός τοῦ προκειμένου. ἡ ἐπεὶ εἶπεν ὁ Διόνυσος

τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;

παρὰ τὸ παρέτραγε παίζων ὁ χορὸς τοῦτο φησι

μή σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας
ἐκτός οἴση τῶν ἐλαῶν.

[Ἄλλως. ἐν τῷ τέλει τοῦ τόπου οὗ ἐτελεῖτο ὁ δρόμος, ἐλαῖαι στιγχῶδ' ἴστανται, οὔσαι κατάντημα τοῦ δρόμου, καὶ οὐδεὶς ἐπέκεινα τούτων ἐχώρει. ὅστις οὖν πέρα τοῦ δέοντος ἐπραττέτι, ἔλεγον ὡς ἐκτός τῶν ἐλαῶν φέρεται. ἐπεκράτησε δὲ εἰς παροιμίαν.] — σημειώσαι δὲ ὅτι μὴ μόνον ἐλαία, ἀλλὰ καὶ ἐλάα παρὰ ποιηταῖς τε καὶ λογογράφους εὔρηται. Cant. i.

1000. [χρώμενος τοῖς ἱστίοις : Λεῖπει ὁ καί. ἔστι γὰρ, καὶ ἄκροισι χρώμενος.] [τοῦτο δὲ εἶρηκεν ἐκ

μεταφορᾶς τῶν πλεόντων, οἱ, ὅταν πνεῦμα σφοδρὸν ἐμπνεύσῃ, συστέλλουσι τὰ ἱστία, ἵνα μὴ τῇ βιαίᾳ τοῦτου φορᾷ ἀνατραπείη τὸ σκάφος. χρωδύντες δὲ ἥδη κατὰ μικρὸν ἄγουσι τὴν ναῦν εἰς τὸ πρὸς τοῦ πλοῦ. ἄκροισι δὲ τοῖς ἐν ἄκρῳ δεχομένοις τὸ πνεῦμα καὶ μὴ ὡς κατὰ τὸ μέσον.]

1001. ἐπάξεις τὸν λόγον κατ' αὐτοῦ. R. V.

1004. [πυργώσας : Ἐπὶ ὁ χορὸς αὐξήσας καὶ μεγάλαν οὖν εἰπών.]

1005. τραγικὸν λῆρον : (Παρ' ὑπόνοιαν,) ἀντὶ τοῦ τοῦ τέχνης. τραγικὸν δὲ, ὅτι ἀλλήλους διαβέλλουσι κωμικοὶ καὶ τραγικοί.

1011. ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων : Ἄλλ' ἀπὸ καλῶν κακῶς καὶ αἰσχροτέρους ἐποίησας. μοχθηροῦς δὲ, ἀντὶ τοῦ αἰσχροτέρους.

1012. (τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα : Οὐδὲ τοῦτο συκοφαντήσαν, ὅτι νεκρὸν λέγει τεθνάναι. ἴσως γὰρ πρὸς τὸ γελοῖον ἐπιτετήδευται.) γελοίου χάριν εἶπεν. ἥδη γὰρ ἀπέθανε.

1014. διαδρασιπολίτας : Ἀντὶ τοῦ, δειλοῦς. μὴ ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν.

1015. κοβάλους : [Ἐκ παραλλήλου κοβάλους καὶ] πανούργους.

1017. ἐπαθεοῖους : Ἀντὶ τοῦ μεγάλους· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τοῦ Αἴαντος.

1018. [χρανοποιῶν : Κράνη καὶ λόφους διηγούμενος ἀφανιεῖ με τῷ πατάγῳ τῶν ὀνομάτων.]

1021. τοὺς ἔπ' ἐπὶ Θέβας : Οἱ Πέρσαι πρότερον δεδιδαγμένοι εἰσὶν εἴτα οἱ ἔπ' ἐπὶ Θέβας. νῦν δὲ τὸ ὕστερον πρότερον εἶπε. (πλὴν οὐδὲ τῷ ποιητῇ ἐγκλη-
30 τέον.) οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἀκριβῶσαι τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τοῖς ἀπελέγγουσιν αὐτόν.

1023. (Θηβαίους γὰρ πεποίθησας : Ἀἴαντον ὡς οὐ φίλον ὄντων τοῖς Ἀθηναίοις τῶν Θηβαίων, ἀλλὰ διαφερομένων.) — ἀνδρεσιτέρους : Τῶν Ἀργείων, ὧν πολλοὶ
35 κατὰ πόλεμον κλέος. Θ. Br.

(1025. ἀλλ' ὑμῖν αὖτ' ἐξῆν : Ὑμῖν ἐξῆν τοῖς Ἀθηναίοις μιμήσασθαι [καὶ ἀσκαῖν τὰ πολεμικά]. — αὖτ' : Τὰ πολεμικά. Br.

οὐκ ἐπὶ τοῦτο : Ἄλλ' εἰς ἐγκλήσεις καὶ διχορραφίας· κατηγορεῖ δὲ Ἀθηναίων ἐντεῦθεν.

1026. (τοὺς Πέρσας : Αἰσχύλου δρᾶμα οὕτω καλούμενον. τὸ δὲ εἴτα, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, οὐ θέλουσιν ἀκούειν πρὸς τὰς διδασκαλίας, ἀλλ' ἐν ἴσῳ τῷ καὶ τοῦτο ἐδιδάξα καὶ τὸ ἔτερον.)

1028. ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα : Ἐν τοῖς φερομένοις Αἰσχύλου Πέρσαις οὕτε Δαρείου θάνατος ἀπαγγέλλεται οὕτε χορὸς τὰς χεῖρας συγκρούσας λέγει ἱκανοί, ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκειται ἐν Σούσοις καὶ περὶ φόβος ἐστὶν ἡ μήτηρ Ξέρξου ἐξ ὄνειρου τινός· χορὸς
50 δὲ Περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτὴν, εἴτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίαν καὶ τὴν Ξέρξου φυγὴν. (Χαίρις δὲ φησι τὸ Δαρείου ἀντὶ τοῦ Ξέρξου. σύνθεσις γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐπὶ τῶν

υἱὼν τοῖς τῶν πατέρων ὀνόμασι χρῆσθαι. πρὸς ὃν ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐν τῷ δράματι [207] λέγεται

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ᾗ τε καὶ βλέπει φάος.

Ἡρόδοτος δὲ φησι διττὰς γεγονέναι τὰς καθέσεις, καὶ τὴν τραγωδίαν ταύτην περιέχειν τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου δεδιδᾶσθαι ἐν Συρακούσαις, σπουδᾶσαντος Ἰέρωνος, ὡς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν γ' περὶ κωμωιδιῶν. Ἄλλως. Δίδυμος, ὅτι οὐ περιέχουσι θάνατον Δαρείου οἱ Πέρσαι τὸ δρᾶμα. διὸ τινὲς διττὰς καθέσεις τοῦτέστι διδασκαλίας τῶν Περσῶν φασί, καὶ τὴν μίαν μὴ φέρεσθαι. τινὲς δὲ γράφουσι Δαρείου τοῦ Ξέρξου. οἱ δὲ ὅτι τοῖς κυρίοις ἀντὶ τῶν πατρωνυμικῶν κέχρηται, καὶ ὅτι ὁ Ξέρξης, οἱ δὲ, ὅτι εἰδωλον Δαρείου φθέγγεται, ἑκείνου τεθνηκότος δηλονότι.)

1032. Ὅρφεὺς γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν : Ὅτι πολλὰ δόξα κατέχει περὶ Ὅρφέως, ὡς τελετὰς συντετάχῃ.

1033. Μουσαῖος δὲ : Τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλου Φιλόχορος φησιν. οὗτος δὲ παραλύσεις καὶ τελετὰς καὶ καθαρμούς συνέθηκεν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησιμολόγον αὐτὸν φησι.

Ἡσιόδος δὲ : Ὡς πρώτου ὄντος Ἡσιόδου μέμνηται.

1035. (χρήστ' ἐδίδαξε : Τινὲς συναλοιφὴν λέγουσιν. χρῆστὰ δὲ ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.)

1036. (καὶ μὴν οὐ Παντακλέα : Διαβάλλει τὸν Παντακλέα ὡς ἀμαθῆ ἐν τῷ δπλιῆσθαι. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Εὐπολις ἐν Χρυσῷ γένει α' Παντακλέης σκαιός.)

1037. ἐπόμπευεν. R.

1038. τὸ κράνος πρῶτον. περιδησάμενος : Δέον ἐπιδήσαντα τὸν λόφον τότε τὸ κράνος περιέσθαι. καὶ Ὅμηρος [H. Γ, 336] ἐμφαίνει τοῦτο

κράτι δ' ἐπ' ἰθίμῳ κυνὴν εὐτυχτον ἔθηκεν, ἵππουριν, (δεινὸν δὲ λόφος καθυπερθεῖν ἐνευε).

1039. [Ἀμάχος ἥρωας : Ὁ Ἀμάχος οὗτος ἄριστος ἦν τὰ πολεμικά. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αἰσχύλου καὶ Ἀριστοφάνους, στρατηγὸς Ἀθηναίων. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Ἀλκωνεύσιν. ὅθεν δὲ, ἤγουν ἐκ τοῦ Ὀμήρου.]

1040. ἀπομαζάμενη : Τὸ ἀπομαζάμενη ἀπὸ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν σπόγγῳ ἢ τινι τοιοῦτῳ σώματός τινος ἱμάδα ἀραιρουμένων, καὶ τοῦτο νοτίδος πληρούντων, ὥσπερ ἦν ἐκεῖνο τὸ σῶμα πρότερον διάβροχον. 1040. Vict.

1042. ἀντεκτείνειν : Ἀνταποδιδόναι, δμοιοῦν, ἐξισοῦν.

1043. οὐ Φαίδραξ : Διὰ τὸν Ἰππόλυτον, δρᾶμα Εὐριπίδου. Σθενέβοια δὲ ἐστίν, ἣν Ὅμηρος Ἀντιαν λέγει, ἥτις ἡράσθη τοῦ Βελλεροφόντου. [οὐ μὴ ὑπακούοντος κατεψεύσατο πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα Προῖτον ὡς βιαζομένη. καὶ ὅς ἐπειψε τοῦτον εἰς τὸν πενθερόν

αὐτοῦ ἀναιρεθῆσόμενον. ἔλθοντας οὖν ἐκῆψε Βελλεροφόντου καὶ καθαροῦ φανέντος, μὴ φέρουσα τὴν αἰσχύνην ἢ Σθενέβοια κωνεῖω ἐχρήσατο.]

1047. ὥστε καὶ τὸν σε : Ἵνα διαβάλῃ τὴν γυναῖκα τοῦ Εὐριπίδου. [τὸ δὲ ἂ γὰρ εἰς τὰς ἀλλοτριὰς ἐποιεῖς, 5 διπλῶς νοητέον· ἢ ὅτι τὰς τῶν ἄλλων μοιγεύων γυναῖκας καὶ αὐτὸς ὕφ' ἐτέρων τοῦτ' πέπονθας· ἢ ἂ ἐποιεῖς περὶ τὰς ἐτέρας, λέγω δὴ Φαίδραν καὶ Σθενέβοιαν, μοιγευόμενας αὐτὰς λέγων, τοῦτοις ἐπλήγης. ἀντὶ τοῦ, καὶ αὐτὸς τὴν γυναῖκα μεμοίχευσται.] — 10 μεμοίχευσται γὰρ τὴν γυναῖκα. Br.

1051. κώνεια πίνειν : Ὅτι πληθυντικῶς (εἶπε) κώνεια, ἔνεκα τοῦ πολλὰς εἶναι. ἦν δὲ καὶ ἐνικῶς εἰπεῖν. τάχα μέντοι μᾶλλον πρὸς τὸ περὶ γυναικῶν ἱστορούμενον. πολλὰ (γὰρ) τὴν Σθενέβοιαν μιμησάμεναι 15 πτοῦσαι κώνειον ἐτελεύτησαν.

1054. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν : Ὁ διδάσκαλος τοῖς μικροῖς· ὁ δὲ ποιητὴς τοῖς ἡβώσι.

1056. ἀντὶ τοῦ χρήσιμα. R.

1057. καὶ Παρνασσῶν : Οἷον ῥήματα ὄρεσι παρα- 20 πλῆσια. ὁ δὲ Λυκαβητὸς ὄρος τῆς Ἀττικῆς, Παρνασσὸς δὲ Φωκίδος. [ἢ τὸ Λυκαβηττοῦς καὶ Παρνασσῶν μεγέθη Αἰσχύλος ἐν τινι τῶν αὐτοῦ πιποίηκε ὄραματων. ἔστι δὲ Λυκαβητὸς ὄρος Ἀθηναίων.]

1058. συμμετρως. R. μετρίως. V.

1059. (γυνωμόν καὶ διανοιὸν : Σημειωτέον ὅτι πρὸς γενικὴν ἔταξε τὸ ἴσα.)

1060. ἀξιοπιστοτέροις. R.

1062. ἂ μου χρηστὸς : [Τὸ λέγειν τοὺς ἥρωας μείζω ῥήματα, καὶ πρὸς τὰς μεγίστας διανοίας καὶ 30 τοὺς λόγους τοιοῦτους προάγειν.] — ἅπερ ῥήματα. Venet.

1063. ῥάκι' ἀμπίσχον : Διὰ Οἰνέα καὶ Τηλέφον καὶ τοὺς ἄλλους.

1066. περιειλόμενος : Ἀντὶ τοῦ περιειληθεὶς ἢ 35 συστραφεῖς. εἴλλειν γὰρ τὸ συστρέφειν.

1067. οὐλῶν ἐρίων : Ὁ Διόνυσός φησιν, οἷον ἐνδε- 40 θυμένος ἐνδοθεν ἐρίων χιτῶνα. περιεῖληται γὰρ ῥάκη προσποιούμενος εἶναι πένης. — λείπει τὸ πένεσθαι. Rav.

1068. παρὰ τοὺς ἰχθύς ἀνέκυψε : Ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ ἰχθυοσώλια. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἀττικόν. Εὐπολις

περιῆλθον ἐς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμνα.

φησὶν (οὖν) ὅτι ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοσώλια ἀγορασεῖων· ἀντὶ τοῦ τρυφῶν εὐρίσκειται.

1069. (στωμυλίαν : Σκώματα, κολακείαν, πανουργίαν.)

1071. τῶν μεικαρίων στωμυλλομένων : Ἄπειροι οὗτοι ἐκκλησίαις. φησὶν οὖν ὑπὸ Εὐριπίδου διατριφέν- 50 τας ἐπὶ τὸ λέγειν δρυῆσαι. παράλους δὲ τοὺς κωπηλά- 50 τας. Πάραλος γὰρ καὶ Σαλαμινία τριήρεις εἰρηναρχικά. κωνῶς δὲ παράλους τοὺς ἐκ τῶν τριήρων ναύτας.

οὐ γὰρ ἰδίῳ τι λέγοι ἂν περὶ τῆς παράλου τριήρους
νεώς. αἱ τοὶ δὲ οὗτοι ἦσαν.

1073. ῥυππαπαί : Ἐπιρθεγμα ναυτικόν, παρασκευ-
αστικὸν κωπηλασίας τὸ ῥυππαπαί. — ἐπιρῳήμα ναυ-
5 τικόν. *Br.*

1074. τῷ θαλάμακι : τῷ κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κατώ
μέρει τῆς τριήρους. οἱ δὲ θαλάμακες ὀλίγον ἐλάμβανον
μισθόν, διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις παρὰ τὰς
10 ἄλλας τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν, οἱ μᾶλλον εἰσιν ἐγγύς
τοῦ ὕδατος. (ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν καὶ ἡ
μὲν κατώ, θαλαμίται, ἡ δὲ μέση ζυγίται, ἡ δὲ ἄνω
θρανίται. θρανίτης οὖν, ὁ πρὸς τὴν πρύμναν ζυγίτης
δὲ μέσος· θαλάμιος δὲ πρὸς τὴν πρῶταν. καὶ θαλαμία
15 καθέδρω παρδεῖν.)

1075. (μινθῶσαι : Διοσφρᾶναι, δυσοσμίας ἀναπλη-
σαι, μῖαναι, ῥυπῶσαι. μίνθη δὲ τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύο-
σμον. οἱ δὲ τὸν θύμον.) [ἡ κόπρον αἰγῶν.]

1076. [νῦν δ' ἀντιλέγει : Εἰσθεσις τῆς διπλῆς εἰς δύο
20 περιόδους διηρημένης ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν
κγ'. ὧν τὰ μὲν πρῶτα δύο κῶλα δίμετρα ὄντα ἀκατά-
ληκτα τῇ διπλῇ συνάπτεται. τῆς δὲ πρώτης περιόδου
εἰσὶ κῶλα ἰα' ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ τελευταίου ἐρη-
μιμεροῦς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τῆς δευτέρας ἔχει. τὸ μὲν-
25 τοι παρατέλειτον ἀναπαιστική ἐστι βάσις. ἐπὶ τῷ τέλει
τῆς μὲν πρώτης περιόδου παράγραφος, τῆς δὲ δευτέρας
δύο διπλᾶ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ
τέλος.]

ἀντιλέγει δὲ παράλος καὶ οὐ κωπηλατεῖ. *R.*

30 1080. [καὶ τικτούσας : Ἐγραψε γὰρ τὴν Αὐγὴν ὠρί-
νουσαν ἐν ἱερῷ.]

1081. [τοῖσιν ἀδελφοῖς : Ὡς αἱ τοῦ Αἰδίου θυγατέ-
ρες.]

1082. καὶ φασκούσας οὐ ζῆν : Ἔστι μὲν παρὰ τὰ ἐκ
35 Φριζίου Εὐριπίδου
τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν;

ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φριζίος, οὗτος δὲ ὡς παρὰ γυναικὸς
εἰρημένον αὐτὸ λέγει. (ἰδεῖν οὖν γρή, μήποτε τὸν αὐ-
τὸν νοῦν παρ' Εὐριπίδῃ γυνὴ λέγη, καὶ μήποτε τὸ
40 ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐν Ἰππολύτῃ λεγόμενον

ἀλλ' ὅτι τούτου φίτρον ἄλλο,
σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις

καὶ τὰ ἐξῆς.)

1084. ἀνεμεστώθη : Ἀνεπληρώθη τῶν γραμματεῦσιν
βουλομένων καὶ μὴ στρατεύεσθαι. ἡ καὶ ἐπὶ κακοπρα-
γμοσύνῃ τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει. « ὁλεθροὺς γραμμα-
τεὺς συκοφαντῶν. » [Ἄλλως. ἐπειδὴ ἀφέντες τὰ γεν-
ναῖα πράγματα φορολόγοι γεγέννηνται· οἱ δὲ μετιόντες
τὸν λόγον κέρδους ἐνεκα τούτοις εἴποντο. δημοσιόητους
50 δὲ τοὺς πανούργους περὶ τὸν δῆμον, ὡς τὸ ζῶον δὲ πί-
θηκος. ἡ τοὺς τὸν δῆμον κατακλύοντας καὶ πείθοντας.]

SCHOL. ARISTOPH.

1087. λαμπάδα δ' οὐδεὶς : (Ῥδεὶ γὰρ λαμπαδουεῖν
ἐν Ἡραϊστείοις καὶ Παναθηναίοις.) ἐν Ἀθήναις ἐστὶ
γυμνάσιον, ἐν ᾧ ἐλαμπαδοφόρον οἱ γυμναζόμενοι.
ὅτι τῆς λαμπάδος ἀγὼν Ἀθήνησιν ἔγετο, Προμηθεῖα,
Ἡραίστεια, Παναθηναῖα.

1089. [ἀπεφυσάνθη : Ἐξηράνθη.]

1092. ἐν ἐνὶ λευκοπίῳ ἀντὶ τοῦ λιπαροῦ. ἀντὶ
τοῦ ὀπίσω ὄν. *R.*

1093. κῆβ' οἱ Κεραιμῆς : (Οἱ τὸν Κεραιμεῖον οἰκοῦν-
τες.) δῆμος δὲ Ἀθηναίων. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. 110
(καὶ ἐν Πλούτῳ πρῶτον « τῶν λαμπαδοφόρων τε πλεῖ-
« στον αἰτίαν τοῖς ὑστάτοις πλατείῳ. » τοῦτο δὲ φησὶν
Εὐφρόνιος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Κεραιμεῖῳ ἀγῶνος τῆς
λαμπάδος, καὶ τοὺς ὑστάτους τρέχοντας ἀπὸ τῶν ἀγο-
ραίων τύπτεσθαι πλατείαις ὑπὸ τῶν νεανίσκων χερσὶ 115
καὶ λέγονται αἱ τοιαῦται Κεραιμεῖαι πληγαί. ἐμφαί-
νεται δὲ ἀπὸ τούτων ὅτι παρὰ τοῖς Κεραιμεῖοις τοῦτο
μάλιστα γίνεται.) πύλαις δὲ ταῖς εἰσόδοις (τοῦ ἀγῶνος).
— ταῖς εἰσόδοις τοῦ δρόμου. *Θ.*

1096. ταῖς πλατείαις : (Ταῖς πλατείαις) χερσὶ δηλον- 20
ότι. ἡ μάστιξ. ἡ οὕτω λεγομένης Κεραιμεῖαις πλη-
γαῖς πλατείαις.

1098. ἀνεχώρει καὶ ἔφρευεν. *R.*

1099. [μέγα τὸ πρῆγμα : Ἡ παροῦσα στροφή καὶ
ἀντιστροφή κώλων ἐστὶν ἑκατέρω δέκα ἐπιμεμιγμένων 25
τριβράχεσιν· ὧν τὰ α', δ', ε', ι' τροχιακὰ τετράμετρα
καταληκτικὰ· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ
μὲντοι ζ' τῆς στροφῆς ἀναπαιστικὸν πενθιμιμερὲς, καὶ
τὸ ἐξῆς δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς
μὲν στροφῆς παράγραφος· τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.] 30

1100. διακρίνειν. *R. V. Θ.*

1101. φιλονεικήσῃ. *R. V.*

1102. ἀντιλέγειν. *R. V.* σφῶς, ἀκριβῶς. *R.*

1103. μὴ 'ν ταυτῷ κἀθήσθον : Ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν τῷ
αὐτῷ τόπῳ καὶ λόγῳ καὶ τρόπῳ τὰς ἀντιλογίας ποιεῖ- 35
σθε.

1104. εἰσβολαὶ : Ἀφορμαί, ἀρχαί, φιλονεικίαι, εἴσ-
οδοί.

1106. ἐπέρχεσθε, ἐπιπορεύεσθε. *R. V.* ἀναδέρετον :
Ἀνακαλύπτετε. *C. D.* ἀνακαλύπτετε, καὶ εἰς τὸ μέσον 40
προφέρετε. *E. Cant. I.*

1108. κἀποκινδυνεύετον : Κινδυνεύοντες λέγετε, του-
τέστι τολμῶντες.

1112. [οὐκ ἔθ' οὕτω : Ὡς τῶν Ἀθηναίων οὐχ ὁμοίως
πρότερον γεγυμνασμένων ἐν τοῖς ποιητικοῖς σοφίσμα- 45
σιν.]

1114. τὰ δεξιὰ : Δεξιὸς νομίζουσιν τοὺς ἐστρατευ-
μένους καὶ ἐπαινῶν ἀξίους· τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας
τὰς στρατείας φιλοδίκους εἶναι καὶ συκοφάντας. ἡ τὸ
ἐναντιόν, ἵνα ἦ, πάντες οἱ ἀμαθεῖς ἐξῶ ἐστρατευμένοι 50
εἰσιν.

[ἐν εἰρωνεῖα δεξιὰ.]

1116. παρχώνηνται : Παρωξυμμένοι εἰσιν οἱ θεαταὶ
(δηλονότι).

[[ἐκ μεταφορᾶς τῶν ξιφῶν, ἅπερ ἀκονῶσιν εἰς μάχην ἐργόμενοι οἱ ἀνθρωποι. οἰκειοῦται δὲ ἐνταῦθα ὁ Ἀριστοφάνης τοὺς θεατάς.]]

1119. [καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς : Κορωνίς ἐτέρᾳ εἰσιόντων τῶν υποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρλβ'. ὦν τελευταῖος

μελοποιῶν ὄντα καὶ ποιῶντα ταῦτ' αἰεὶ.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] — εἰς τὰ προσήμια δηλονότι. ὁ γὰρ πρόλογος μέρος πρῶτον τῆς τραγωδίας, R.

1121. τοῦ δεξιού : (Ἀντί τοῦ ἐπιδεξιού.) ἐν εἰρωνείᾳ δὲ τοῦτό φησι.

1122. γράφεται καὶ ῥημαῖαν. R.

1124. (ἐξ Ὁρεστίας : Τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὁρεστίαν αἱ διδασκαλῖαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδα, Πρωτέα σατυρικόν. Ἀριστάρχους καὶ Ἀπολλωνίου τριλογίαν λέγουσι, χωρὶς τῶν σατυρικῶν.)

1126. πατρώϊ' ἐποπτεύων : Τὸ πατρώϊα κεκίνηκε τὴν ἀμφιβολίαν. ἦτοι γὰρ τοῦ ἐμοῦ πατρός Ὁρέστης φησὶν, ἡ τὰ καθ' Ἰδοῦ λέγει πατρώϊα κράτη τοῦ Ἑρμοῦ, καθ' ὁ καὶ γρόνιος ὁ Ἑρμῆς, [ὁ ἐκ πατρός ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας ἐπιτηρεῖν. δέον δὲ εἰπεῖν πατρώθεν, πατρώϊα εἶπε πρὸς τὸ κράτη. ὅλγον δὲ ἐκ τοῦ, « πατρώϊον τοῦτο κέκτηται γέρας. »]

1127. [σωτήρ γενοῦ μοι : Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ὃν ἀγωνίζομαι, θέλων τιμωρῆσθαι τῷ πατρί.]

1130. (ἀλλ' ἡ τρία : Ἐξῶθεν προσληπτέον τὸ ἔπει, ἡ ἱαμβεῖα.)

1133. [προτοφείλων : Χρεωστῶν αὐτῷ καὶ ἐτέραν μέμψιν πρὸς τῇ προτέρᾳ, ἡ τιμωρηθῆναι.]

1136. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς : Ὁ Αἰσχύλος φησὶ πρὸς τὸν Διόνυσον, ὡς ἀπατώμενον ὑπὸ Εὐριπίδου. διὸ ἐπιφέρει Διόνυσος, « ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει. »

ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι : Οὐ μέλει μοι ὑβριζομένῳ, ἀλλὰ καταφρονῶ σου. οὐ φροντίζω, φησί, κἂν λέγῃς ὅτι ἤμαρτεν.

1144. [οὐ δῆτ' ἐκείνον : Τὸν δόλιον δηλονότι, ἀλλὰ τὸν Ἑριούνιον.]

πρὸς τὴν ἐκδοχὴν τοῦ Ἑριουνίου, ὅτι οὐκ ὀρθῶς. (Ἀριστάρχους δὲ φησι τῶν ἐξηγήσεων τοῦ στίχου τὴν προτέραν κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι, ἣν ὁ Εὐριπίδης ἔφη. τὰ τοῦ ἐμοῦ πατρός κράτη ἐποπτεύων, ὃς κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ Αἴγιον ἀπώλετο.)

1146. τοῦτο κέκτηται : Τὸ εἶναι γρόνιον, ὡς νῦν ὁ πατήρ. [ἡ] τὸ ἐποπτεύειν τὰ υπογρόνια.

1149. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρός τυμωρῶντος : Οἷον τυμωρῶντος πατρός. [ἐπειδὴ ὁ γρόνιος λέγεται μὲν καὶ ὁ γήϊνος λέγεται δὲ καὶ ὁ ὑπὸ γῆν τὰ δ' ὑπὸ γῆν οἱ κλέπται ζητοῦσι.] τοῦτο ὁ Διόνυσος λέγει. ὑποτεμνόμενος τὸν Εὐριπίδου λόγον, διὰ τὸ ὑπερσπεύδειν, ὡς καὶ Ἀριστάρχους φησιν. οὕτω γὰρ εἰκότως Αἰσχύλος ἐπήγαγε

Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθροσμία.

1150. Διόνυσε πίνεις οἶνον : (Οἶον κραίπαλλας [ἱκανοῖς] καὶ ληρεῖς, σκληρὸν οἶνον πῖον, ἀλλ' οὐχ ἡδὺν οὐδὲ

ἀπαλόν.) οἶον, μεθύεις· ἵνα μὴ κατ' ἐρώτησιν λέγῃ, ἀλλ' ἐν ἀποφάνσει. (ἀνθροσμία δὲ ὁ εὐώδης, ἐγκαιμένον τοῦ ἀνθους καὶ τῆς ὀσμῆς. καὶ γέγονε παράγωγον ἀνθόσμιος καὶ ἀνθροσμία.) [ἡ οὕτως· ὁ οὐκ ἀποδέχῃ ἀκούεις· φληνάφους φημί καὶ λόγους ἀπρεπεῖς.]

1151. σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάθος : (Ἐβλάψεις αὐτὸν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, ἡ) τὸ ἀμάρτυμα.

1154. τὸ ἥκω, φησί, ταυτὸν ἐστὶ τῷ κατέρχουμαι.

R. V.

1159. μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον : (Εἴρηται ἐν τοῖς πρόσθεν ὅτι τοῦτο ἀρχαιότερόν ἐστι τὸ τὰς μεταλήψεις τῶν λέξεων τῶν ἰσοδυναμουσῶν ἐπιτηδεύειν. Πλάτων Ποιητῇ « ὁρᾷς τὸ διήρης ὑπερῶν. ») [ῶς τὸ παρ' Ὁμήρῳ [II. A, 163]

Ἐκτορα δ' ἐκ βελῶν ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κούρης, ἔκ τε ἀνδροκτασῆς ἔκ τε αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ.

καὶ τὸ [II. H, 279]

μηκέτι παῖδε φίλῳ πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον,

πρὸς Ἐκτορα καὶ Αἴαντα μονομαχοῦντας ἀπὸ τοῦ Ἰδαίου κήρυκος εἰρημένον. καὶ τὸ [Od. Y, 241]

μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θανάτον τε μόρον τε ἤρτυον.

καὶ τὸ [II. B, 8] « βᾶτ' ἴθι οὐλὲ Ὀνειρε· » καὶ « βᾶσ' ἴθι Ἴρι ταχέϊα. »]

1161. ταῦτ' : Οὕτως.

1162. κατὰ τί λέγεις διαφορὰν ἔχειν. R. V.

1163. (ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν : Ἐλθεῖν μὲν εἰς τὴν πόλιν, ὅταν μετῇ τινι τῆς πατρίδος, ὅταν δὲ φυγὰς ἔλθῃ, τότε καὶ κατέρχεται. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν φυγάδων χρῶνται τῷ κατέρχεται.) — ὃ ἐξουσία ἐστὶ τῆς πατρίδος. R. V.

1168. οὐ πιθὼν : Διὰ τοῦ ἰ γραπτέον καὶ ὀξυτονήτεον τὸ πιθὼν, ἵνα ἡ δευτέρου ἀορίστου καὶ μέλλοντος. [τοῦτο δὲ ὅτι οἱ τὰς διωξεις ποιῶντες οἱ αὐτοὶ τοὺς ὑπομεινάντας ἐπαναγούσι.]

1171. σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν : Ἀντί τοῦ παρατήρει τὸ κακῶς λεγόμενον. (τὸ δὲ, τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ, τὰ ἐξῆς τοῦ προλόγου.)

1176. ἐξικνούμεθα : Ἀντί τοῦ ἀκούμεθα, [εἰσακουσθῆναι δυνάμεθα]. — παραγινόμεθα. V.

1178. κἂν που οἷς εἶπω ταυτὸν : Κἂν τι ἐλάχιστον ῥῆμα ἡ περισσὸν εὖρος καὶ παρεῖλον ἐν τῷ λόγῳ.

ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων.

στοιβὴν : Σωρεῖαν λέξιν ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ πρέποντος, παρὰ τὸ πρέπον. Br.

1180. οὐ γὰρ μοῦστίς : Γινώσκαι πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι. Br. ἀντί τοῦ πάνυ γάρ. R.

1182. ἦν Οἰδίπους : Ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. [ἐστὶ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος.]

1185. ἀποκατεῖν τὸν πατέρα : [Παρὰ τὰ Εὐριπίδου] ἐν Φοινίσσαις [18] εἰρημένα περὶ Οἰδίποδος καὶ Λαίου. (καὶ ὁ χρησμός δὲ οὕτως ἔχει.)

[πρὶν καὶ γεγονέναι : Ἡ τὸ φῦναι καὶ γεγονέναι ἐκ παραλλήλου ἐστίν· ἡ σύναπτε τὸ φῦναι πρὸς τὸ ἔφθ· τὸ δὲ γεγονέναι πρὸς τὸ ἀποκτενεῖν. εἰ δὲ τις εἴποι ὡς μετὰ τὸ γεννηθῆναι καὶ εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔλθειν τοῦτον ἀπέκτεινεν, ἐροῦμεν ὅτι ἐξ οὗ ἐσπάρη μετὰ τῶν ἀνηρημένων ἦν ὁ Λαΐος. τὸ δὲ ἐπαύσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ αἰεὶ δυστυχοῦντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρόσθεν μὲν εὐδαιμονοῦντος, ὕστερον δὲ προσκεκρουκότος τῇ τύχῃ.]

1190. χειμῶνος ὄντος : Τοῦτο ἔχει διασκευὴν παρ' αὐτῶ, τὸ χειμῶνος ὄντος. τὸ δὲ ἐν ὁσπράκῳ, ἐπεὶ ἐν χύτραις ἐξετίθεισαν τὰ παιδιὰ. διὸ καὶ χυτρίζειν εἶλεγον. [ἤρρησε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρρεῖν τοῦ σημαίνοντος τὸ μετὰ φθορᾶς ἔλθειν.] — ἤρρησεν : Μετὰ φθορᾶς ἦλθεν. Br.

1196. μετ' Ἑρασιπίδου : (Εἷς) τῶν περὶ Ἀργέννουσαν στρατηγησάντων δυστυχῶς. ἀπέθανε δὲ δημοσίᾳ, οὗτός τε καὶ οἱ ὑπομειναντες, Θράσυλλος, Περικλῆς, Λυσίας, Ἀριστοκράτης, Διομέδων, ὡς φησι Φιλόχορος. (Δημήτριος δὲ φησι, περιττότερόν τι γενέσθαι τῶ Ἑρασιπίδῃ, τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλκήσποντον χρημάτων.)

1198. ξέσω, δοκιμάσω. R.

1202. ποῖς γὰρ οὕτως : Οὕτω γὰρ τοὺς λόγους ποιεῖς ὡς πάντα προσδέξασθαι. (ὅτι μικροπρεπὲς τὸ κωδάριον. οὐχ οὕτω δὲ θύλακον ἀλλ' ἐάν τις ποιήσῃ θυλάκιον, ἔγγυρεῖ.)

1206. (Αἴγυπτος, ὡς δὲ πλεῖστος ἐσπαρται λόγος : Ἀρχελαῦ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή, ὡς τινες ψευδῶς. οὐ γὰρ φέρεται νῦν Εὐριπίδου λόγος οὐδεὶς τοιοῦτος. οὐ γὰρ ἐστὶ, φησὶν Ἀρίσταρχος, τοῦ Ἀρχελαῦ, εἰ μὴ αὐτὸς μετέβηκεν ὕστερον, ὃ δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον εἶπει.)

1211. Διόνυσος, δς : Ὑψιπύλης ἡ ἀρχή. [κἀπαπτος οὐ ἀντὶ τοῦ πυρφόρος, φωτεινός, διὰ τὰς δᾶδας. Ἄλλως.] [κἀπαπτος : Τιμαχίδας, ὡς ταρχιδῆς, καθιεμένος. τὸ δὲ ἐτέρως λεγόμενον δηλοῖ τὸ ὅσον καθάπτεσθαι.]

1213. (πῆλ᾽ ἡγορεύων : Προσθήρτησε τὸ, ληκύθιον ἀπώλεσεν. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἱάμβου « παρθένους σὺν Δελπίειν. »)

1219. ἡ δυσγενὴς ὦν : Τὸ λοιπὸν τοῦ ἱάμβου « πλου- « σίαν κροῖ πλάκα. » [Σθενεβοίαις δὲ ἡ ἀρχή. διαβάλλει δὲ τὴν ὁμοειδίαν τῶν εἰσβολῶν τῶν δραμάτων. [ὑπέσθαι δὲ,] ὑποχωρῆσαι, εἶσαι, [ὑποχαλάσαι, ἐνδύουσαι.]

1220. ὡς ἐπὶ ἀνέμου σφοδρῶ λέγει. R.

1223. τὸ λέγειν τὸ ληκύθιον. R.

1224. [κἀπέχου : Τουτέστι, σκόπει μὴ τοιοῦτόν τι εἶπης, ὡς προσεφθῆναι τοῦτ' οὐ δύνασθαι λήκυθον.]

1225. Σιδωνιόν ποτ' ἄστου : Τοῦ δευτέρου Φριζίου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή. [τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ στίχου « ἔκετ' ἐς Θήβης πέδον. »]

1227. ἀποπρίω τὴν λήκυθον : (Ἦτοι πρὸς Εὐριπίδην δὲ λόγος, ὅτι ἀγόρασον παρ' Αἰσχύλου τὴν λήκυθον ἢ πρὸς Αἰσχύλον, ὥστε πωλῆσαι.) ὥσαι εἶπεν, ὦνῃσαι αὐτὴν καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλυίας. τὸ δὲ πρίω ἐν

ἴσῳ τῶ ὦνῃσαι. ἀλλ' ἐν τοῖς ἐξῆς φησὶν Εὐριπίδης, ἐγὼ πρίωμαι τῷδε· ὥστε ματαῖα ἢ παρατρήσεις τῶ Συμμάχῳ.

1229. ἐγὼ πρίωμαι τῷδε : (Ἀντὶ τοῦ, ἀγοράσω τὴν λήκυθον καὶ ἀποδώσω τὴν ἀπολωλυίαν· δῆλον γέγονεν ὅτι τὸ ἀποπρίω ἀντὶ τοῦ ἐξῶνῃσαι. λέγει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ συνεχῶς ἐκαῖνος, ληκύθιον ἀπώλεσεν. τὸ δὲ πρίωμαι) ἴσον τῶ ὦνῃσωμαι.

1233. θαῖται ἦπποις : Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἱάμβου « Οἰνομάου γαμεῖ κόρην. » [Ἰφιγενείας δὲ τῆς ἐν Ταύροις ἡ ἀρχὴ αὕτη.]

1235. ἀπόδος πάτη τέγγη : Λήκυθον αὐτῷ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωμένης. ἐπιλέγει δὲ, λήψαι ὁδοῦ πᾶν καλὴν. [διὰ τούτων δὲ ὁ Διόνυσος ἐμφανεῖ ὡς ἐπειδὴ ἐν τοῖς προλόγοις τοῖς σοῖς ἀποδίδεται ἡ λήκυθος, ὥσπερ δοκεῖ αὐτὴν ὀρεῖλαιν Αἰσχύλῳ. οὐκ οὖν ἀγοράσας ταύτην ἀπόδος αὐτῷ.] — ἀντὶ τοῦ πύλῃσον. R. V.

1238. Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς : (Ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ ὀρμάματος

Καλυδῶν μὲν ἦρε γαῖα Πελοπίας χθονός.)

[τὸ δὲ λείπον τοῦ στίχου « οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι. » Οἰνεὺς δὲ τῆς αὐτοῦ γῆς εὐφορησάσης ἀπαρχὰς πᾶσι θεοῖς θύσας, Ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυσεν. ὅθεν ὀργισθεῖσα σὺν μέγαν κατὰ τῆς χώρας αὐτοῦ ἀφῆκεν, ἵνα ταύτην λυμῇνηται. ἐπὶ τούτων τὸν κᾶπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσεν, καὶ τῷ κρατύναντι τὸν θῆρα τὴν ὀρὰν δώσειν ἀριστεῖον ὑπέσχετο. συνελθούσης δὲ μετὰ τῶν ἀριστείων καὶ Ἀταλάντης τῆς Σχοινείας, κοινῇ τὸν κᾶπρον περιέστησαν ἅπαντες, ἐπεὶ δὲ τὸ θέρας τῇ Ἀταλάντῃ πρώτῃ τὸν κᾶπρον τοῖς εὐσάσῃ δὲ Μελεάγρος χαριζόμενος ἔδωκε, καὶ οἱ πρὸς μητρός αὐτοῦ θεοὶ, ἀγανακτοῦντες εἰ τὰ ἀριστεῖα γυνὴ λήψεται, τὸ θέρας μὲν Ἀταλάντης ἀπέλκοντο, ὑπὸ δὲ Μελεάγρου ἐφρονέθησαν, ὀλίγον ὕστερον καὶ αὐτοῦ, τῆς μητρός ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν ἀδελφῶν λυπηθείσης, καὶ ἀναψάσῃς τὸν Μοῖρων θαλόν, ἀποθανόντος.]

1240. διχῶς, πολύδοτρον. R.

1243. πρὸς τοῦ γὰρ εἰπάτω : Εἰς δὲ μέλλω λέγειν, εἰπάτω τὸ ληκύθιον. [ἀκόλουθον τοῦ εἰπεῖ προστακτικῶς τὸ τρίτον εἰπέτω, ὡς λεγέτω τοῦ δὲ εἶπον, εἰπάτω, ὡς γράψον γράψάτω.]

1244. Ζεὺς ὡς ἐλέαται : Μελανίππης (τῆς σοφῆς ἢ) ἀρχή.

1245. (ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν : Ἐπεὶ οὐ προσέθηκε τῶ ἡμισυτρίῳ τὸ ληκύθιον ἀπώλεσε, πεποιήκα τὸν Διόνυσον ὥσπερ ὑπαρπαζόντα τὸν λόγον.)

1247. ὥσπερ τὰ σῦκα : Σῦκα λέγει τὰ συκώματα, ἢ ἔλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλούμενον. (Ἄλλως. τὰ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν συκώματα λεγόμενα σῦκα ἔφη.) — σῦκον, εἶδος παθήματος αἰεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος φύομενον ὃ φανερὶ ἰδιωτικῶς συκᾶμινον. Junt.

1248. [τράπου : Τοῦτο ἢ πρὸς τὸν Αἰσχύλον δι' Εὐ-

ριπίδην, ἥ πρὸς Εὐριπίδην δι' Αἰσχύλον· εἰ καὶ Εὐριπίδης τὸν λόγον προήρπασε. τὸ δὲ ταῦτ' αἰεὶ ἀντὶ τοῦ ταυτά. διὰ δὲ τὴν συναλοιπὴν ἀναριθμᾶται ὁ τόπος. οὐ δαί δὲ περισπᾶν, ὡς ἐν τῷ Πλούτῳ εἴρηται.]

1251. [τί ποτε πρῆγμα : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ ἐπιθροική διὰ τὸ κεῖσθαι μετὰ τὴν κορωνίδα (ἐνίοτε δὲ καὶ μετὰ τὴν διπλὴν, ὡς πολλάκις εἴρηται), ἐκ κώλων ἀντισπαστικῶν ἐπιμεμιγμένον ἐπιτρίτοις καὶ διυάμβοις καὶ διτροχαίοις δέκα. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατά-
10 ληκτον ἐκ πεντασυλλάβου ἀντισπᾶστος· ὁ καλεῖται γλυκύνειον. τὸ δεύτερον ἐκ παιώνιος τετάρτου καὶ διυάμβου ὁμοιον. τὸ τρίτον τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου κατὰληκτικόν. τὸ τέταρτον ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου ἀκατάληκτον. τὸ ε' ὁμοιον τῷ β'. τὸ
15 ἕκτον ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου πρώτου. τὸ ζ' ὁμοιον τῷ β'. τὸ η' κατὰληκτικὸν ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχεος. τὸ θ' ὁμοιον τῷ β'. τὸ ι' ὁμοιον τῷ ὁγδόῳ. ἐξῆς δὲ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι γ'. ἐξῆς δὲ τίθεται κῶλον ἱαμβικὸν ἐφθμιμερές, τὸ, διαύλιον προσαυλεῖ. ὅπερ κατὰ παρεπιγραφὴν τίθεται. ὥσπερ καὶ τὸ, αὐλεῖ τις ἔνδον καὶ ἄλλα
20 πολλά. φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡσυχίας πάντων γενομένης ἔνδον ὁ αὐλητὴς ᾄσῃ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς κορωνίς. τοῦ δὲ συστήματος παράγρα-
25 ψος.]

1256. τῶν μέχρι νῦν ὄντων ποιητῶν. R.

1259. τὸν βακχεῖον ἄνακτα : Τὸν Αἰσχύλον, οἷον τὸν ἄριστον μελοποιόν, τὸν ὥσπερ ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήσει. ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἔρχεται ἐπὶ τὰ μέλη αὐτοῦ.
30 — τὸν ἔνθεν ἄρχοντα τῶν μελῶν, τὸν ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήσει. Br.

1262. εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα : Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος περατούμενα πάντα· ἐπεὶ κακείνος εἶπεν, ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

1263. καὶ μὴν λογιῶμαι : Ἀντὶ τοῦ ἀριθμῆσω, ψηφίσω. (ἐπεὶ προσεῖπεν Εὐριπίδης, εἰς ἐν συγκεφαλαίωσμαι αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη. Ἐρατοσθένης δὲ τῶν ψευδαρκτικῶν τινὰς γράφειν φησὶ, τῷ ψήφῳ λαβὼν, ἵνα καὶ τὰ πεπλασμένα δράματα, ἐν οἷς τὸ παράπαν
40 τοῦτο ἡγνόνηται, δοκῇ μὴ σεσολοικίσθαι.) — λογαρίσσω. Θ.

1264. (διαύλιον προσαυλεῖ τις.) τοῦτο παρεπιγραφὴ, ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλάκις. φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡσυχίας πάντων γενομένης ἔνδον ὁ αὐλητὴς ᾄσῃ.

R. V.

45 Φθιώτ' Ἀχιλεῦ : Εὐριπίδης ἐστὶ τὰ Αἰσχύλου λέγων. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. R. V. Θ. M. [τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλεὺς Αἰσχύλος πεποιήκεν. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. προσφέρει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα συναγαγόν.
50 διὸ καὶ ἄσφαῖ, μίαν ἀρμονίαν οὐκ ἔχοντα. οὐκ ἄρα τὰ μὴ ξυνετὰ ζητητέον. ἀνδροδάκτον δὲ, τὴν ἀνδρῶν φόνον ποιοῦσαν. τὰ δὲ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα, ὡς Ἑραριστῶν [c. v, p. 128] φησίν· ὅσα πάν-

τως διαιρεῖται ἡ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἡ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν. ἔστι δὲ τῆς μὲν ὥδης ταύτης τὰ κῶλα ἀναπαιστικά ε'. ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον κατὰληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ὁ καλεῖται Αἰολικόν, διὰ τὸ ἱαμβὸν ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα. τὸ δεύτερον καὶ τὸ 5 ε' δίμετρον ὑπερκατάληκτα. τὸ γ' πενθμιμερές. τὸ τέταρτον ἐφθμιμερές, ὁ καλεῖται, ὡς εἴρηται, παροϊμακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τοῦ δὲ συστήματος τὰ κῶλα ὅμοια πέντε, πλὴν τοῦ τετάρτου τῷ δευτέρῳ τῆς ὥδης ὁμοίου, ἐφθμιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει 10 παράγραφος. τῆς δὲ ἐξῆς ὥδης τὰ κῶλα εζ'. τὸ πρῶτον ὀκτακυλικόν ἐφθμιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικὸν ἐφθμιμερές. τὸ γ' καὶ τὸ ε' ὡς τὸ β' τῆς ἄνω ὥδης. τὸ δ' ὀκτακυλικὸν τετράμετρον. ἔστι δὲ κῶλον ἐκ χοροῦ, ὡς ἀνέγκων ἐν Ἀγαμέμνονι δράματι Αἰσχύλου. τὸ ε' ὁμοιον 15 δίμετρον. ἔστι δὲ ἡμιτελὲς ἐνταῦθα. τὸ γὰρ τελειόν ἐστιν, « αἴσιον ἀνδρῶν ἐκτελεῶν » ὅπερ ἐφθμιμερές ἐστιν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων εζ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ὁ 20 μέντοι ἕκτος στίχος ἐν τισιν οὐ κεῖται· οἷον, ἴθι δὴ πέριναίε.]

1266. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον : Ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχγωγῶν. (προσέρεται δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν, καὶ ἐπιλέγει τὸ 25 ἰχκοπον), [κυρίως ἐκείνων τῶν στίχων ὃν, τοῦ, Φθιώτ' Ἀχιλεῦ.]

[τοῦτο ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχγωγῶν. τὸ δὲ Ἑρμᾶν μὲν τίονεν λέγουσιν οἱ Ἀρκάδες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ Κυλλήνῃ, ἥ ἐστὶν ὁρος Ἀρκადίας, ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς. 30 διὰ γούν τὴν ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων τιμὴν ὡς πρόγονος τοῖσι ἐδόκει. ᾄδουσι δὲ καί τινα ἱστορίαν μυθώδη. λίμναν δὲ λέγει τὴν Στυμφαλίδαν, ἐν Ἀρκადίᾳ γὰρ καὶ αὕτη. Cant. 1.]

1267. ἴστεόν ὅτι τὸ ἰχκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν 35 παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἱαμβείων ὃν, τοῦ, Φθιώτ' Ἀχιλεῦ. Barocc.

1270. (κύδιος· Ἀχαιοί : Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισεψάσθε πόθεν εἰσὶ. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου. Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.)

1274. εὐφημεῖτε μελισσονόμοι : Ἐξ Ἱερεῶν Αἰσχύλου. R. V. [οἱ διανεμόντες τὰ τῆς πόλεως, ἡ οἰκοῦντες ἐν τῇ πόλει.] — εὐφημῶς λέγετε οἱ δίκην μελισσῶν νεμόμενοι ἐν τῷδε τῷ τῆς θεᾶς ἄλσει. Br.

1275. [ἰχκοπον : Τινὲς ἀξιοῦσι τὸ ἰχ ψιλόν, ὅταν 45 μὴ ἦ ἐν ὕμνῳ. ἐκεῖ γὰρ ἀσύνετα. ὡς ἐρυμνίῳ δὲ κέχρηται τῷ ἰχκοπον οὐ πελάθεις.]

1276. ὅσιον κράτος : (Ἐν τοῖς πλείστοις αἴσιον. Ἀσκληπιάδης τὸ ὅσιον. ἔστι δὲ) ἐξ Ἀγαμέμνονος Αἰσχύλου [104]. βουθωνιῶ δὲ ἀντὶ τοῦ φλεγμαίνω τοὺς 50 βουθῶνας. — ὅσιον : Ἀγίαν καὶ δικαίαν ἐπικράτησιν. Cant. 1.

1278. ἐπεὶ συνεχῶς εἶπε τὸ ἰχκοπον. Θ.

1279. λείπει τὸ ἀπελθεῖν. R. V.

1281. στάσιν μελῶν : Στάσιμον μέλος, ὃ ἄδουσιν ἰστάμενοι οἱ χορευταί. — σύνοδον, διήγησιν. R. V.

1282. ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν νόμων : Τιμαρχίδας γράφει, ὡς τῷ ὀρθίῳ νόμῳ κεχρημένου τοῦ Αἰσχύλου καὶ ἀνατεταμένους. — ἀντὶ τοῦ ζήτην τραγωδιάν. R. Ven.

1283. ἐν τισι οὐ κεῖται. V.

1285. [ὅπως Ἀχαιοὶν : Ὡδὴ κύλων ιδ'. ὦν τὸ πρῶτον ἱαμβικὸν ἐβριθυμιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικὸν ἐβριθυμιμερές. τὸ δ' αὖ δακτυλικὸν πενθυμιμερές. τὸ ε' Φερεκράτειον. τὸ ζ' τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ η' δίμετρον. τὸ ι' ὁμοιον τῷ α'. τὸ ια' ὁμοιον τῷ β'. τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐπιμειμιγμένον διτροχαίῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τὸ δ' ἐφύμιον δίμετρον ἱαμβικὸν ἀκατάληκτον.]

Εὐριπίδης ὁμοίως τὰ Αἰσχύλου χορικά μέλη διασπαστικῶς λέγει ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων δραμάτων. [τοῦτο μέντοι ἐξ Ἀγαμέμνονος. οἰθρονον δὲ κράτος, αὐτόν τε καὶ τὸν Μενέλαν. ἀκμήν δὲ τὴν νεότητα. 20 ἔστι δὲ ἀναπόδοτον.] — καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος. R. V.

1286. (τὸ φλαττοδραττόφλατ : Τοῦτο λέγει χλευάζων ὡς ἄσυνετοιπῶν. τινὲς δὲ καὶ σημειοῦνται αὐτὸ, ὅτι τῶν διορθωτῶν τινὲς περιεῖλον τὰς τοιαύτας ἐν τοῖς μέλεσι προσθήσεις.) [Σφιγγα δὲ δυσαμερίαν, τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ Θηβαίοις φανείσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου. θούριος δὲ ὄρνις, ἡ πολυμοῦσα Θηβαίους τύχη. τὸ δὲ ζὺν δορεὶ καὶ χειρὶ πράκτορι, ἐξ Ἀγαμέμνονος, ἐκ τῆς συνεπειᾶς τοῦ 30 « κύριός εἰμι θροεῖν. » ἐπειδὴ δὲ οἱ τῆς Σφιγγὸς πόδες λεοντώδεις ἦσαν, ὃ δὲ τοῦ λέοντος ὄνυξ δίκην ὀδοντος πλήττει, διὰ τοῦτο ὀδονταί εἶπεν.]

1291. ἐπιτυχεῖν. R. V. Θ.

καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος. R. V. ἀντὶ τοῦ ἀνασύντοισ. R. [ἱταμίς κυσὶ : Τοῖς ἄρπακτικοῖς ἀετοῖς. ταῦτα δὲ ὡς ἀσφαῖν παρέλθου.] — διὰ τοῦ ἀέρος φοιτώσας. V.

1294. (τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι : Τιμαρχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνόις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλωνίως δὲ φησιν ἐκ Ὀρθισσῶν αὐτὸ εἶναι.)

1296. [τί τὸ φλαττόφλατ : Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές στίχων ἱαμβικῶν τρίμετρων ἀκατάληκτων ιγ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]

ἐκ Μαραθῶνος : (Ἐπεὶ ὁ φλέως ἄνθρωπος ἐν Μαραθῶνι, 45 ὃν οἱ ἰδιώται φλόμον.) διὰ τὸ ἔχειν τὸ φλατ ἐν ἀρχῇ παράμειον τῷ φλέῳ. ὡς ἐν Μαραθῶνι οὖν τοῦ φλέω πολλοῦ ὄντος· ἐλώδης γὰρ ὁ τόπος.

1297. ἱμονιοστρόφου : (Οἷον σχοινιοστρόφου μέλη, 50 ἃ εἰκὸς ἄνδρα ὕδατα ἀρπύμενον ἄδειν.) ἱμονία γὰρ καλεῖται τὸ τῶν ἀντλημάτων σχοινίον, καὶ τὸ ἄσμα, ὃ ἄδουσιν οἱ ἀντληταί, ἱμαῖον. (Καλλιμάχος [fr. 42]

ἄειδει καὶ πού τις ἀνὴρ ὕδατος ἱμαῖον.)

1298. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν μετένεγκα :

Ἐγὼ, φησὶν, εἰς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ αὐτὰ μετένεγκα. (ἐκ γὰρ τοῦ κιθαρωδικοῦ καλοῦ ὄντος εἰς τὸ τραγωδικὸν μετένεγκα, ἵνα μὴ εἰς ταῦτα τοῖς ὑπὸ Φρυγίου μέλεσι προσιτηγμένοις ἐμπέτω.) ἀποδέχονται δὲ πάντες τοῖς μέλεσι τὸν Φρυγίον ἐπιτυχάνοντα.

1299. (ἤνεγκον ἤνεγκον ἤνεγκον μὲν ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω· ἤνεγκα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνεῖκω.)

ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυγίον : Ἴνα μὴ τὰ αὐτὰ τῷ Φρυγίῳ μελοποιῶ. ἦν δὲ οὗτος μελοποιὸς ἡδύς. ὃ δὲ λόγος, ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν εἰς τὸ τραγικὸν (γένος) μετένεγκα. τοῦτο γὰρ ὁ Εὐριπίδης προεῖπεν.

1302. σκολίων : Σκολιὰ λέγονται τὰ παροίτια ἄσματα. τὰ δὲ Καρικά αὐλήματα (καὶ μέλη) ὀρηκώδη ἔστιν. [ἡ Καρικῶν, βαρβαρικῶν, δουλικῶν.]

Μελήτου : Προεῖρηται ὅτι τραγικὸς ποιητὴς ὁ Μελήτης. οὗτος δὲ ἔστιν ὁ Σωκρατῆν γραψάμενος. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. [χορείων δὲ, μικροπρεπῶν, καὶ οἷα ἐν τοῖς χοροῖς ἄδουσι. λύριον δὲ τὴν μικρὰν λύραν,] ὥστε ψάλλαι τὰ Εὐριπίδου.

1305. ἡ τοῖς ὁστράκτοις : [Ἀπορία λύρας ὁστράκα τινὲς λαμβάνοντες ἦχον μὲν ἀπετέλουν, πάνν δὲ ἄσχημον. διεβάλλει δὲ ἐντεῦθεν Εὐριπίδην ὡς κακὸν μελοποιόν. Ἄλλως.] ὅτι φαίνονται τινες ἄγοραῖοι κρούοντες τοῖς ὁστράκοις καὶ προσάδοντες τῷ κρούματι τῷ διὰ τοῦτων. λέγεται δὲ εἰς τὴν Ὑψιπύλῃν ταῦτα, (ἡ καθόλου τὴν μῦσιν αὐτοῦ. ἐπιλέγει γὰρ « δεῦρο μῦσα Εὐριπίδου. » Δίδυμος δὲ προσεθήσιν ὅτι εἰώθασιν ἀντὶ λύρας κογγύλια καὶ ὁστράκα κρούοντες ἐνρυθμόν τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὁρχοῦμένοις.)

1308. αὐτῇ ποσὶ ἡ Μοῦσα : Ἐν ἐρωτῇσεὶ λέγει. αὐτῇ οὐκ ἡσχροποίει ; (καὶ ἐν Σφηξίν [1316] ἐπὶ τῆς αὐλητρίδος)

μελλοῦσαν ἤδη λασθεῖν τοὺς ἑυμώτας.)

λεσθιάζειν δὲ τὸ παρὰ νόμῳ πλησιάζειν. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ τούτῳ οἱ Λεσθιοί. (καὶ ἐν τῷ εἰς Φερεκράτην ἀναφερομένῳ Χείρωνι

δώσει δὲ τοι γυναικὰς ἐπὶ Λεσθιάδας. καλὸν τὸ δῶρον, ἐπεὶ ἔχριν λαυκαστρίας.)

1309. ἀλκυόνες : Χαρακτηρίζει τὰ Εὐριπίδου μέλη, 40 ὡς ἐκλελυμένα. [ἀλκυόνες δὲ ἐπάνω τοῦ τῆς θαλάσσης ὕδατος καλῆμεναι τὰ αὐτῶν ὡς ἐν τῷ βυθῷ κείμενα θερμαίνουσι. καθ' ὃν δὲ καιρὸν τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλκυονίδες αὐταὶ αἱ ἡμέρας καλοῦνται, καὶ ἔστιν ἐν αὐταῖς μεγίστη ἡσυχία ἀνέμων τε καὶ κυμάτων. οἱ δὲ φασιν ὡς ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῆς ψάμμου τοῦτο ποιοῦσι.]

1310. κύμασι στωμούλατε : Διὰ τοῦ στωμούλατε πάλιν εἰς αὐτὸν παίζει. ἐξ ἄλλων δὲ καὶ ἄλλων Εὐριπίδου δραμάτων κόμματα συντίθησιν καὶ οὐδὲν κατὰ 50 τὸ ἐξῆς λέγει μέλος. (ἔστι δὲ τὸ προσγεκείμενον ἐξ Ἰργενείας τῆς ἐν Αὐλίδι.)

1311. τέγγονται νοτεραίς : Τὸ ἐξῆς, νοταίαι βράνισι πετερύγων χροά δροσιζόμεναι.

1314. εἰεῖεῖεῖ : Ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἰ εἰ εἰλίσσεται κατὰ μίμησιν (εἰρηται) τῆς μελοποιίας.

5 φάλαγγες : [Αἱ λεγόμεναι καμακτηραί.] (ἀράχνην τι ἢ φάλαγγ. λέγουσι δὲ καὶ τῶν δακτύλων τὰ ἄρθρα φάλαγγας, ἅπερ νῦν μάλλον λέγει.)

1315. ἰστότονα : [Τοὺς ἰστούς, οὓς ἐν τῷ ἀέρι οἱ ἀράχνηι ὑφαίνουσι. λάμβανε δὲ ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὰς με-
10 λέτας τὸ εἰλίσσεται οὕτως· καὶ εἰλίσσεται μελέτας κερκίδος ἀοιδοῦ· τουτέστιν, ὥσπερ αἱ ὑφάντριαι διὰ τῶν κερκίδων γυναικες ἐν τῷ ὑφαίνειν ἄδουσιν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὧ ἀράχνηι. πηνίσματα δὲ, ὑφάσματα. τὸ δὲ κερκίδος ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. τὸ δὲ, ἴν' ὁ φίλαυλος,
15 ἐξ Ἡλέκτρας (438).] φίλαυλος δὲ ὁ τοὺς αὐλοὺς καὶ τὰ μέλη ποιῶν. αἰνίττεται δ' ἴσως εἰς τὸν Ἀριόνιον μῦθον. κυανεμβόλοις δὲ ταῖς ἐν τῷ μέλανι βυθῷ χωρούσαις.

1316. καὶ ταῦτα Εὐριπίδου. ἔστι δὲ ἀσυνάρτητα. V.

1320. οἰνάνθας : Παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου
20 « οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν. » ἡ πρώτη δὲ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου οἰνάνθη λέγεται. [καὶ τὸ, περίβαλ' ὧ τέκνον, ἐξ Ὑψιπύλης.] — ὁ οἶνος. R.

1323. ὀρθῆς τὸν πόδα τούτων : (Ὡς καὶ τοιαῦτα ἀμοιβαία ἐν τοῖς μέλεσιν ἐπιτηδεύοντος Εὐριπίδου.) καὶ
25 ταῦτα δὲ αὐτὸς προστίθησιν ἀναμωκώμενος Εὐριπίδην, ὡς τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ ἐπιτηδεύοντα. [πόδα δὲ, τὸν βυθὸν, ἢ τὸ μέλος· ἀπὸ μέρους.]

1328. Κυρήνης μελοποιῶν : Κυρήνη τις ἐταῖρα ἐπίσημος, δωδεκαμήχανος ἐπικαλούμενη, διὰ τὸ τοσαῦτα
30 σχήματα ἐν τῇ συνοσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ (παρὰ τὰ) ἐξ Ὑψιπύλης (Εὐριπίδου « ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἀντρων. ») [ἐκ δὲ τοῦ λέγεσθαι, ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης, ἤγουν ἀνὰ τὰς δώδεκα ἐκεῖνης αἰσχρὰς μηχανάς, δείκνυσιν αὐτὸν πᾶν φαυλότατον.]

35 1331. ὦ Νυκτὸς καλαινοφάνης : [Φασὶν ὡς πάντα ταῦτα τὰ ἔπη ἐκ τινος δράματός ἐστιν Εὐριπίδου.] (Ἀσκληπιάδης,) παρὰ τὰ ἐξ Ἑκάβης Εὐριπίδου (68) (ἐν μιμῇσι δηλονότι. οὕτω γὰρ παραγέγραπται) « ὦ στεροπὰ Διὸς, ὦ σκοτία νύξ, (τί ποτ' αἶρομαι ἔννυγος
40 οὔτω;) » [πρόσπολον δὲ, ὑπερέτην. ψυχὴν δὲ, ὡς φαινόμενον· ἄψυχον δὲ, ὡς ἄυλον καὶ εὐθείας οἰγόμενον. νυκτὸς δὲ παῖδα ἐνταῦθα εἰρηκε, καίτοι ἐν Ἑκάβῃ μελανοπετερύγων ὄνειρων εἰπὼν τὴν γῆν μητέρα.] — ἀντὶ τοῦ μελαινά. R.

45 1333. πρόμολον : Πρόδρομον καὶ θανάτου σημαντικόν. E. Cant. I. [μελανοκευέμενα δὲ, μέλανα καὶ νεκρικά ἱμάτια φοροῦντα ὡς θανάτου σημαντικόν.]

1337. [μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα : Ὡς πᾶν τὰς ψυχὰς σπαράττοντα.]

50 1338. (ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι : Ἀπολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν Τημενίδων.) — Ἀπολλώνιος ἀπὸ τῶν Εὐμενίδων φησὶν εἶναι. Cant. I.

1340. Ὀνειρον ἀποκλύσω : Καὶ τοῦτο μιμεῖται ὁ Αἰσχύλος. τοῦτο δὲ λέγει παρόσον ἀποδιοπομπεῖσθαι εἰώ-

ἴασιν τοὺς χαλεπωτάτους τῶν ὀνείρων. ἀπρόσπλοκα ταῦτα καὶ ἀσυνάρτητα σὺν τοῖς ἐξῆς πᾶσι. [τὸ δὲ ὄναρ, ὃ εἶδε, τοιοῦτον εἶναι δοκεῖ, ὡς γυνὴ τις ἐκ γαιτόνων οὔσα αὐτῇ, Γλύκη καλούμενη, τὸν ἀλεκτρυόνα αὐτῆς ἀρπάσασα ὤχετο. ἐπικαλεῖται δὲ τὸν Ποσειδῶνα ὡς ὁ πλησίον τῆς θαλάσσης ἰδοῦσα τὸν ὄνειρον.]

1344. Νύμφαι ὀρεσίγονοι : Ἐκ τῶν Ξανθῶν Αἰσχύλου, (φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὖρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινὶ τῶν διασωθέντων· « Νύμφαις * * * * * ὁσαῖσιν ἀγείρω, « Ἰνάχου Ἀργεῖου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. » εἴοικε δὲ 19 τὸ ὅλον ἐπιτηδεύειν ἀνυπότακτα. ἄλλως οὐδὲ παρ' Αἰσχύλου ἤρμوزه τὰ τοιαῦτα λαμβάνεσθαι.) [τὸ δὲ Μανία ἔλλαβε, νῦν λέγει διὰ τὸν ἄσπονον ὄνειρον, εὐχομένη μανίας τυχεῖν, ἵνα μηδενὸς τούτων αἰσθάνοιτο. τὸ δὲ ἐγὼ δ' ἂν τλάμην, πρὸς τὸ, φροῦδῃ Γλύκῃ, 15 τὴν ἀκολουθίαν. κνεφαῖος δὲ, ἐωθινή. κνέφας γὰρ τὸ λυκόφως.]

1348. ἀντὶ τοῦ ἄτρακτον κλώθουσα. R. V. Θ.

1350. εἰς ἀγοράν φέρουσα : Πάλιν ἐπὶ πενίαν καὶ μικροπρέπειαν αὐτὸν κωμῶδει.

1353. ὅτι ἐν τοῖς μέλεσι δις τὰ αὐτὰ λέγει Εὐριπίδης.

1356. ἀλλ' ὦ Κρήτες, Ἰδης : Τοὺς Κρήτας λέγει. ἔστι δὲ ἐκ Κρήτων Εὐριπίδου. R. V. Θ. M. [οὐ μόνον ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κρήτῃ Ἰδῆ ἐστίν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησὶν. ἐπεὶ δὲ ἐν Κρήτῃ ἦν ἡ τοῦτο λέγουσα, διὰ 25 τοῦτο λέγει, Ἰδης τέκνα τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνετε. Δίκτυναν δὲ λέγει τὴν Ἀρτεμιν διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τῶν κυνηγετῶν ἐστὶ τὸ δίκτυα φέρειν. ἔφορος δὲ κυνηγίας ἢ Ἀρτεμῖς, φασι δὲ ὅτι νύμφη τις Βριτόμαρτις καλούμενη, ὠηρεύουσα ποτε δικτύοις τισὶ κατὰ τύχην ἐνέπεσε, καὶ 30 ὑπὸ Ἀρτέμιδος βυθθεῖσα, Δικτύνης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο. Ἑκάτην δὲ καὶ Ἀρτεμιν οἱ μὲν τὴν αὐτὴν φασιν, οἱ δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην· ὡς κἀνταῦθα. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου.]

1358. τὰ κῶλα : Τοὺς πόδας ὑμῶν. Br.

35 [1360]. κυνίσκας : Ἀντὶ τοῦ τὰς κύνας. (ὡς φιάλας καὶ φιαλίσκας· διπύρους δὲ, ἀντὶ τοῦ διπλᾶς.)

1361. ἢ ἀντὶ τοῦ διαπύρους. ἢ ὅτι λαμπράδας ἔχει διττάς. V. διακαεῖς, ἢ διπύρους, ἤτοι διπλᾶς. C.

1363. εὖρω, ἐρευνήσω, ζωράσω. R. ἐρευνήσω, εὖρω, 40 θεωρήσω. V. Θ.

1367. τὸ γὰρ βάρος : Τινὲς φασιν ἕως τῶν ἐνταῦθα τὸν Αἰσχύλον λέγειν, τὰ δὲ ἐξῆς τὸν Διόνυσον.

1369. τυροπωλῆσαι : Πρὸς γὰρ τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. — τυροπωλῆσαι τέχνην : Τυροπωλικῶς ζυγῆ- 45σαι. Θ. E.

1370. [ἐπίπονοι γ' οἱ δεξιοί : Κορωνίς καὶ εἰσθεσις μέλους χοροῦ προφαιδῆ, διὰ τὸ προτιθεσθαι τῆς κορωνίδος, ἐκ κώλων τροχαίων ἐπιμειγμένων χορείοις καὶ ἰάμβοις ἢ. ὦν τὰ γ' ἐφθομιμερῆ· τὰ δ' ἄλλα δίμετρα 50 ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ τελευταίου ἰθυραλλικοῦ ὄντος. ἐπὶ τῇ τέλει κορωνίς.] — οἱ εὐπαίδευτοι. R. σπουδαῖοι, μηχανικοὶ, οἱ ἐπιτήδαιοι, οἱ φρόνιμοι. Θ.

1371. μὰ τὸν : Ἑλλησιπικῶς ὀμνύει. καὶ οὕτως ἔθος

ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεὸν [εὐ-
λαβεῖας χάριν]. εἰώθεισαν δὲ τοῖς τοιούτοις ὅροις χρῆ-
σθαι ἐπευφημιζόμενοι, ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τὸν, ὄνομα
δὲ μακρέτι προσθεῖναι. (καὶ Πλάτωνι δὲ τῷ τοιούτῳ
κεκρῆσθαι. λέγει δὲ, οὐκ ἂν ἐπειθόμεν, οὐδὲ εἴ τίς μοι
ἔλεγε τῶν ἐπὶ τοῦ πράγματος *πυρόντων*.) [τὸ δὲ ἐπιτυ-
χόντων, ἀντὶ τοῦ συνελθόντων. ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς σύν.] —
μὰ τὸν : Δεὸν εἰπεῖν μὰ τὸν Δία, μὰ τὸν εἶπε μόνον.
καὶ ἔστι τοῦτο εὐλαβεῖας ἴδιον, τὸ ὑπερισμένους καὶ
ἐλλειπτικῶς τοῦ ὅρκου ἅπτεσθαι. E.

1378. [Ἰθὺ νῦν παρίστασθον : Κορινθίς ἐτέρα εἰσιόντων
τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίγμι ἱαμβικοί τριμέτροι ἀκατά-
ληκτοι ριζ' ὧν τελευταῖος

νῆ τὸν Δ' οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

15 ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

παρὰ τὸ πλάστιγγ' : (Παρὰ τοῖς νῦν λεγομένοις
ζυγίοις. τὸ δὲ *σχῆμα* Ἀττικόν, ὡς τῷ χεῖρε, τῷ πόλει καὶ
νῇ τοῖ σιῶ.) πλάστιγγ' δὲ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ
μέρος, ὃ ἐπιτίθεται τὰ ζυγά. — τὸ ἰδοῦ ἀμφοτέροί
20 φασι. R.

1380. κοκκύσω : Συρίσω, σύνθημα δῶ, [ὄϊκην ἀλε-
κτρυνὸς βοήσω. τὸ δὲ « εἶθ' ὦφελεν » ἀρχὴ τοῦ Μη-
δεῖας δράματος Εὐριπίδου.]

1383. βούνομοι : Ὑπὸ βῶδιν καταστρεφόμεναι ἤγουν
25 κατανεμόμεναι. ἐστὶ δὲ ἐκ Φιλοκτῆτος Αἰσχύλου.

1386. ἐριτοπωλικῶς : Ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες, βρέ-
χουσιν αὐτὰ, ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σταθμῷ. [τὸ δὲ, « οὐκ
ἔστι πειθῶς, » ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. τὴν δὲ πειθῶ
χρῆμα νοῦν οὐκ ἔχον φησίν, ὅτι τὸ πείθειν ποικιλία καὶ
30 στροφή λόγων ἐστὶ, παράγουσα τοὺς ἀκούοντας, καὶ
οὐκ ἀληθῆς διάνοια. τὸ δ' ἐξῆς ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου.]

1390. ἦν' ἰδοῦ : Ἦν' ἰδοῦ ἐκ παραλλήλου. Θ. *Viel.*

1400. βέβληκ' Ἀχιλλεύς : Ἀρίσταρχος φησιν ἀδε-
σπότως τοῦτο προσφέρεσθαι, ὡς Εὐριπίδου πεποιηκότος
35 κυθεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, ὅς καὶ περιεῖλε. (μήποτ' οὖν
ἐκεῖθεν ἦν. μάλλον δὲ ἐσχεδιακῶς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης.
οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προσφερόμενον. ἀλλὰ τὸν
Διόνυσον γλευάζοντα. τινὲς δὲ, ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ ἦν
ὁ τόπος. οἱ δὲ ἐν τῇ Ίριγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. ἐμφάνει δὲ
40 καὶ Εὐπόλις τοῦτο εἰδὼς

ἀποθραεῖς δὲ δύο κύβη καὶ τέτταρα.

τοῦτο δὲ Διόνυσος ὑποβάλλει αὐτῷ γλευάζων.) [Ἄλλως.
ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυθεύοντας. ἔθος
δὲ τοῖς κυθεύουσιν οὕτω λέγειν, β', δ', γ', ε'. τοῦτο δὲ
45 λέγει ὁ Διόνυσος δεικνὺς ὡς Αἰσχύλος νενίκηκε. τὸ δὲ
σιδηροβριθὲς, ἐκ Μελεάγρου. τὸ δὲ, ἐφ' ἄρματος γὰρ
ἄρμα, ἐκ Γλαύκου Ποτνιέως Αἰσχύλου. τὸ δὲ ἐξηπάτη-
κεν εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαίστων. ἐκείνοι γὰρ
ἀπατῶντες τοὺς ἀντιπάλους νικῶσιν.]

50 1401. σφῶν : Γρ. καὶ νῶν. R.

1402. ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. R.

1403. ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου. R.

1406. [ἐκὰτὸν Αἰγύπτιοι : Πολλαχρὺ ὡς ἄχθομένων
τῶν Αἰγυπτίων μέμνηται.]

1408. (Κηφισφῶν : Καὶ διὰ τούτου δηλοῖ πάλιν
σχεδὸν τι τὸ συναμφοτέρον, ὡς Κηφισφῶν συνεποίει
τὰ ὀράματα, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἶχεν. Ἄλλως.
5 οὐχ ὡς μόνον συμποιοῦντος αὐτῷ τοῦ Κηφισφῶντος
τὰ ὀράματα, ἀλλὰ καὶ ὡς συνόντος αὐτοῦ τῇ γυναίκα.)
[οἱ δὲ γράφοντες γὰρ Κηφισφῶν, εἶναι δ' ἀξιοῦντες
ἀνάπαιστον τὸν τελευταῖον πόδα, σκευάσθωσαν εἰ ἢ
προπαρὰ λήγουσα συστέλλεται.]

1413. τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σφῶν : Τὸν Αἰσχύλον
σφῶν, ἥδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ. R. σφῶν μὲν Εὐριπί-
δην λέγει, ἥδεσθαι δὲ τῷ Αἰσχύλῳ. οὕτως Ἀρίσταρ-
χος. ἄλλοι δὲ τὸ ἐναντίον, καὶ ἐκάτερόν συνηγορεῖν καὶ
μάλιστα, ὅτι ἥδεται Εὐριπίδῃ, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ
15 προεῖπεν.

1414. οὐδὲν ἄρα πράξεις : Ἀπολλώνιος τοῦ Πλούτω-
νος τοῦτο εἶναι φησι, (καὶ γίνεται πρόσωπα ἐν τῇ
σκηνῇ δ'. τινὲς δὲ τοῦ χοροῦ.

1417. πύθεσθε : Ἀκούσατε. Br.

1418. τοῦ χάριν : Οὐκ ἔστιν ἄλλου προσώπου τὸ τοῦ
χάριν, ἀλλ' ὁ Διόνυσος ἐαυτῷ ἀνθυποφέρει.

1422. πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου : Περὶ τῆς
δευτέρως αὐτοῦ λέγει ἀποχωρήσεως, ἣν ἐκὼν ἔφυγε,
κατελθὼν μὲν ἐπὶ Ἀντιγένοῦς πρὸ ἐνιαυτοῦ τῶν Βα-
25 τράχων, διὰ δὲ τὸ πιστεῦσαι Ἀντιόχῳ τῷ κυβερνήτῃ
τὸ ναυτικὸν καὶ ἡγετῆσθαι ὑπὸ Λυσάνδρου δυσχερα-
νθεὶς ὑπ' Ἀθηναίων. (Ἀνδρῶν δὲ διαφέρεται πρὸς Ξε-
νοφῶντα περὶ τῆς καθόδου. Καλλίστρατος δὲ φησιν
ὅτι οὗτος ἦν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἐκὼν ἔφυγεν ὁ Ἀλκι-
30 βιάδης. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος φησι, καθ' ὃν ἐκπεσὼν ἐν
Λακεδαιμόνι διατρίβων ἔπεισε Λακεδαιμονίους Ἀθη-
ναίους Δεκέλειαν ἐπιτελεῖσαι· τελεῶς δὲ πταίουσι. λέ-
γει οὖν περὶ τῆς δευτέρως ἀποχωρήσεως, ἣν ἐκὼν
ἔφυγε. γεγόναι δὲ Ἀλκιβιάδῃ τέσσαρες.) [δυστοκεῖ
35 δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἐκ
μεταφορᾶς τῶν δυστοκουσῶν γυναικῶν. ἢ δυστοκεῖ λέ-
γει ἀντὶ τοῦ, κακὰ γεννήματα προάγει. Ἀλκιβιάδης
γὰρ φύσει Ἀθηναῖος ὢν ἔφυγε μὲν καὶ πρόσθεν διὰ
τινα αἰτίαν ἐκ πόλεως, κατελθὼν δὲ ὕστερον καὶ ναύ-
40 αργος καταστάς ἐνεπιστεύσατο τὸ ναυτικὸν Ἀντιόχῳ·
οὗ καὶ ὑπὸ Λυσάνδρου ἡγετῆσθαι φεσθαι Ἀλκιβιά-
δης μεταχωρεῖ πρὸς Λακεδαιμονίους, οὓς καὶ πείθει
Ἀθηναίους ἐπιτελεῖσαι Δεκέλειαν. ἢ δὲ Δεκέλεια
χώρα ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἥς τειχιθεῖσθαι μέγας ἦν κίνδυ-
45 νος Ἀθηναίους μὴ δυναμένοις ἐξελεῖν.] — πρὸς τοὺς
ποιητὰς δ' R.

1425. (ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ : Παρὰ τὰ ἐκ τῶν
Ἰωνος Φρουρῶν, φησὶ ἢ Ἑλένη πρὸς τὸν Ὀδυσσεά
φησὶ

σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται γε μὴν.

δὲ δὲ λόγος, ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον, μισεῖ δὲ ὡς τυ-
ραννικόν.) [ἢ ὡς εἰς Λακεδαιμονίους χωρῆσαντα.]

1427. μισῶ πολίτην : Ἀυτῇ Εὐριπίδου ἡ γνώμη, μὴ καταδέχεσθαι καθάπαξ Ἀλκιβιάδην. (χαρκτηρίζει δὲ αὐτὸν ἄμα. ταῦτα δὲ φησιν Εὐριπίδης περὶ) Ἀλκιβιάδου, ὡς ὄντος αὐτοῦ τοιούτου, βραδέως μὲν ὤφε-
λοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

1432. μάλιστα μὲν λέοντα : (Μάλιστα μὲν) μὴ ἀνατρέψειν φρόνημα, ἐὰν δὲ ἀνατρέψη, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασθῆναι. ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, 10 ἢ μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξαμένους τροποφορεῖν. (ἐν τισι δὲ μετὰ τὸ πρῶτον παραγραφῇ· ὥστε εἶναι τὸ μὲν πρῶτον ὁμολογουμένως Αἰσχύλου, τοὺς δὲ ἐξῆς ἄδελον τίνος. ἡ γὰρ Εὐριπίδης οἷς ἐστὶν ἀποφηνάμενος, ἢ ὁ Διόνυσος ἀντὶ τοῦ ἀκούειν ἐκείνου αὐτὸς 15 λέγων καὶ ταῦτα, ἐπεξεργαζόμενος τὸ παρ' Αἰσχύλου λεγόμενον· ἢ ὁ χορός. ἐν τισι δὲ ἐνός ἐστι τὰ τρία, τοῦ Αἰσχύλου πρῶτον μὲν ἀποφατικῶς λέγοντος, τὰ δὲ ἐξῆς δύο μαλακώτερον ὑποτιθεμένου.)

1434. σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος, σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπί-
δος. R.

1437. εἴ τις πετερώσας Κλεόκριτον Κινησίαν : Ὁ Κινησίαν λεπτὸς ἦν, ὁ δὲ Κλεόκριτος μοχθηρός. φη-
σιν οὖν ὅτι (εἴ τις ἀντὶ πετερῶν) Κλεοκρίτῳ Κινησίαν 25 παραβάλῃ, ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους, συμβήσεται αὐτοὺς ὁλέσθαι αὐτοφροήτους γενομένους. [Ἄλλως. εἴ τις πετερώσας : Ὡς λεπτὸς σφόδρα ὢν κωμωδεῖται καὶ ὡς ξένος καὶ ὡς κολάζ. ἐμνήσθη δὲ καὶ τοῦ Κινη-
σίου ὡς τοῦτου καὶ τοῦ Κλεοκρίτου ὁμοφρονούντων. ἀθετεῖ δὲ τοὺς πέντε ἐφεξῆς στίχους ἕως τοῦ

30 βραίνουεν εἰς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντιῶν

Ἀρίσταρχος. ὅτι φορτικώτεροί εἰσι καὶ εὐτελεῖς, διὰ τοῦτο ὑποπευδύονται. Ἀπολλωνίος δὲ οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι οὐ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἔχουσι τι. ἐρομένω δὲ αὐτῶν ἑκάτερος μίαν γνώμην λέγει.]

35 1440. κατέχοντες ὀξίδας : Ὁξυθάφους κατέχοντες βραίνουεν ὀξεῖ τοὺς πολεμίους. (ὀξίδας δὲ κεράμια μικρά. ἢ εἶδος λοπάδος ἢ ὀξίς. ταῦτα δὲ ἠθετημένα μετρίως ἂν τις νομίσειεν ἐνδισκευάσθαι. καὶ γὰρ ἐστὶ φορτικά. τὰ δὲ ἐξῆς κείμενα πρέποντα καὶ τῇ ποιητῇ καὶ τῇ 40 ὑποθέσει.) [ὅταν, φησὶν, οὓς νῦν ἔχουμεν παρειραμένους καὶ δοκοῦμεν ἐχθροὺς τῆς πόλεως, τούτους ἐπανάγω-
μεν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, καὶ πιστοὺς νομίσωμεν· οἷς δὲ νῦν χρώμεθα ὡς πιστοῖς, τούτους ἀπίστους καὶ φθορέας τῆς πόλεως ἡγώμεθα, σωθῆναι ἢ πόλιν. 45 τοῦτο δὲ λέγει, διότι τοὺς καλοὺς καὶ λυσitteλῶντας ἄνδρας τῇ πόλει ἀφέντες, ὡς καὶ ὅπισθεν ἐν τῇ παρα-
βάσει ἔφη, μοχθηροὺς καὶ φαύλους ἐγρῶντο πρὸς τὰ κοινά.]

1445. ἀμαθέστερόν πως εἶπε : [Ἀγροικότερον καὶ 50 παχυρότερον.] ἀπειδυτότερον, ἢ κοινότερον. παρὰ τὴν παροιμίαν

σαφέστερόν μιν ἀμαθέστερον γράσσιν.

1451. εἴ γ' ὦ Παλαμήδης : [Πρὸς τὸν Εὐριπίδην· ὅτι εἶδος ἐκ Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα.] [ἢ ἐπειδὴ ὁ Παλαμήδης μηχανικός καὶ ἐφευρετής ἦν. εὗρε δὲ καὶ οὗτος μηχανὴν σωτηρίας τῇ πόλει. διὰ τοῦτο Πα-
λαμήδην τοῦτον καλεῖ.] 6

1452. (ταυτὶ πότερ' αὐτὸς : Συναθετεῖται τοῖς ἄνω καὶ οὗτος. μένων γὰρ ἀκυροὶ τὴν ἐκείνων ἀθέτησιν, ἐν 7 ἢ φαίνεται τὰ μὲν πρότερα Αἰσχύλος λέγων, τὰ δὲ ἐξῆς Εὐριπίδης.)

1453. (τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν : Τιμαχίδας πόρ- 10 ρωθεν ἐκ λαχνοποώλιδος φησι τὸν Εὐριπίδην διὰ τὰς ὀξίδας.)

1455. [πόθεν : Ἀρνητικῶς ἴσον τῷ οὐδαμῶς. πρὸς βίαν δὲ, πρὸς ἀνάγκην· ἐπειδὴ τούτους ὁ καιρὸς ἤγαγεν.]

1456. ἐν ἐρωτήσῃ. R. 15

1459. ἡ μήτε σισύρα : (Χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμίδα ἢ ἀπλοῖδα ἢ τι τοιοῦτον.) [καὶ ἀλλαχοῦ (Ecc. 421)

χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας θρεῖσθαι.

τινὲς δὲ ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχὺ, περιδόλιον ἀγροί- 20 κικόν, δουλικόν, παλαιόν· ἢ γιτών δερμάτινος. Βορέη δὲ λέγουσιν Ἠλίω τε τοιαύτην ἔριν γενέσθαι, ὁπότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιπορῶντος τὴν σισύραν ἐκδύσῃ.] ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς μήτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει. πρὸς δὲ τὴν διαφοράν. ἐν τισι καὶ σισύρα καὶ σισύρνα ἐκ 25 τρίτου τὸ αὐτὸ, πλὴν ὅτι ἡ μὲν σισύρα δοκεῖ βατὴ εἶναι ἐκ δερμάτων αἰγείων, ἡ δὲ χλαῖνα ἀπὸ ἐρίων.

1460. [εἴπερ ἀναδύσει : Ἐπανάβη ἐκ τῆς δυστυ-
χίας ὥσπερ ἐκ βυθοῦ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν βυ-
θιζομένων νηϊν.] 30

1461. [ἐκεῖ φράσαιμι· ἂν : Ἐν τῷ βίῳ. ἐπιθυμῶν δὲ ἀναβῆναι τοῦτο λέγει.]

(1462). ἀλλ' ἐνθάδ' ἀνίει τάχαθ' : [Ἀντὶ τοῦ ἀνά-
πεμπε.] παρὰ τὴν παροιμίαν

ἐκεῖ βλέπουσα, δεῦρ' ἀνίει τάχαθ'.

1463. τὴν γῆν ὅταν νομίωσι : Τὴν Περικλέους γνώ-
μην λέγει. (εἰ τὴν μὲν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἐάσουσι 35 τέμνεσθαι, ἢ καὶ οὐ τέμνουσι, τὴν δὲ Λακωνικὴν περι-
πλεύσουσιν. Ἄλλως. ἐπὶ τὴν Περικλέους φέρεται γνώμην, ὅς συνεβούλευσε περιπλεῖν τὴν πολεμίαν, μὴ 40 μάχεσθαι δὲ τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς.) [Ἄλλως. τοιαύτην γνώμην καὶ Περικλῆς συνεβούλευσεν Ἀθη-
ναίοις, Λακεδαιμονίους εἰσβαλλόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μέγα βοήσας ἀπὸ τοῦ βήματος, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἐσται 45 τοῖς πράγμασι σωτηρία, εἰ μὴ τὸ κατὰ γῆν μάχεσθαι
τούτοις ἀφέντες περιπλευσόμεθα Λακεδαιμόνα πλήθει νεῶν.]

1465. πόρον δὲ τὰς ναῦς : Καὶ τοῦτο κατὰ τὴν Πε-
ρικλέους γνώμην, ὅς ἐκέλευεν Ἀθηναίους, ἐμβολόντων 50 Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξίεναι, ἀλλ' εἴσω τεύχους μένειν, αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι
τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖ-

σθαι, τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτον ἡγεῖσθαι πόρον. (ἢ καὶ οὕτως· ἓνα μὲν πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχει· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τῆς γῆς ᾗ, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν· οἷον τὰ θεωρικὰ, ἢ δι-
 5 καστικά, ἢ ἐκκλησιαστικά. συμβουλευεῖ οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορί-
 σαι. πρὸς ταύτην δὲ τὴν ἔνοϊον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκλόουλον. φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος, « πλὴν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος, » ὡς πολλῶν ὄντων τῶν δαπα-
 10 νωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν.) τοῦτο δὲ παρ' ὑπό-
 νοιαν εἶπε. [νοεῖται μὲν γὰρ κατὰ τὸ φαινόμενον, ὅτι ἐγὼ μόνος ὁ δικάζων ὑμῖν κατὰ νοῦν ταῦτα λαμβάνω καὶ ἀποδέχομαι· τῇ δὲ ἀληθείᾳ κατηγορίαν Ἀθηναίων ἐμφανίζει, ὡς δικορραφούντων καὶ μισθοὺς πολλοὺς περὶ
 15 τὰς δίκας διδόντων. τὸ δὲ κρίνεις ἄν τινες τὸν Πλού-
 τωνα λέγειν ἀξιοῦσιν. αἰροῦ δὲ τοὺς φίλους ἀντὶ τοῦ ἐμὲ λάβει.]

1409. οὗς ὥμοσας : Πρὶν καταλθεῖν. C.

1470. τοὺς φίλους : Ἑμέ. Br.

20 1471. ἡ γλῶττ' ὁμώμοκε : Παρὰ τὰ ἐξ Ἰππολύτου [611]

ἡ γλῶττ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

1475. τί δ' αἰσχρὸν ἦν μὴ : Παρὰ τὰ ἐξ Αἰδίου Εὐ-
 ριπίδου

25 τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖσι χρωμένους δοκῇ;

1478. τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν : Παρὰ τὰ ἐκ Φριζίου Εὐ-
 ριπίδου. τὸ δὲ κώδιον προσέθηκεν, ἐπειδὴ καθεύδειν ἔφη. [Ἄλλως. τοῦτο ἐκ Πολυΐδου δράματος

30 τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ καθθανεῖν,
 τὸ καθθανεῖν δὲ ζῆν, ὑπὸνυ δὲ τὸ καθθανεῖν.

Ἀριστοφάνης δὲ φησι

τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον.

πεποίηκε δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἕτερον ἡγάπα ἢ δειπνεῖν καὶ καθεύδειν ἐν μαλακοῖς στρώμα-
 35 σιν, οἷά ἐστιν τὰ ἐκ κωδίων.]]

1481. τῷ ἐστιᾷσαι· ὡς ἀθηγάος. τρυφερὸς γὰρ.
 Ven.

1482. [μακάριον : Κορωνίς καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπω-
 δική, διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα κεῖσθαι, ἐκ κώλων
 40 τροχαίων ἐπιμεμιγμένων χορείας καὶ ἱάμβους καὶ ἀναπαίστοις διμέτρων ὀκτωκείμενα· ὧν τὰ μὲν α', β',
 γ', δ', ε', ια', ιβ', ιδ', ιε' καταληκτικὰ ἦτοι ἐφθymi-
 μερῇ Εὐριπίδει, ἢ ληκύναι· τὰ δ' ἄλλα ἀκατάληκτα,
 πλὴν τοῦ θ' καὶ τελευταίου βραχυκαταλήκτων ἰθυσαλ-
 45 λικίων. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.] λείπει τὸ πρᾶγμα, ἵν' ᾗ,
 μακάριον τὸ πρᾶγμα. [φίλους δὲ νῦν ὡς καὶ ἡμεῖς.
 πολλὰχρὸν δὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους.] — ζύνε-
 σιν : Ἀντὶ τοῦ φρόνησιν. R. V.

1491. (γάρην οὖν : Ὅτι νῦν τὴν πρὸς Σωκράτην
 50 ἑταίριαν δηλοῖ. Παναίτιος δὲ ὅλα ταῦτα περὶ ἐτέρου

Σωκράτους φησὶ λέγεσθαι, τῶν περὶ σκηναῖς φλυαρίων,
 ὡς Εὐριπίδης.) [Ἄλλως. τὸν Σωκράτην ἐνταῦθα κα-
 τηγορεῖ. ζῶν γὰρ οὕτως ὡς πολυλόγος κατηγορεῖτο, ὅτι
 πολλοὺς λόγους ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ τραπέζαις διεξ-
 ἤρχετο περὶ φιλοσοφίας. λέγει οὖν ὅτι καλὸν ἐστὶ, μὴ 5
 μετ' αὐτοῦ τινα διάγειν, ἀφέντα τοὺς ποιητὰς τοιοῦτους
 ὄντας ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἀναβιῶν αὐθις δύνανται·
 οὗ νῦν Αἰσχύλος ἔτυχε.]

1497. καὶ σκαριψιμοῖς : (Συνεστυμμένοις καὶ στυ-
 γνοῖς. παρὸς οὐκ ἀνεδείξαι οἱ φιλόσοφοι διαλέγονται. ἢ) 10
 οἷον σκαριψιμοῖς καὶ λεπτολογίαις, εὐτελείαις, σκιαγρα-
 φίαις. σκαριψεύειν γὰρ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι
 (πρῶτον τοὺς γραφομένους). [καὶ σκαριψήσασθαι ἐπὶ
 τοῦ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσή-
 15 κουςαν ἀκριβεῖαν σκιαγραφεῖν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι 15
 λόγοι ὥσπερ σκιαὶ καὶ αἰνίγματα διὰ τὸ ἀερωδὲς αὐτῶν
 καὶ λεπτόν.] [ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ
 σκάρψος,] [ἤγουν τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον· μᾶλλον δὲ
 ἢ γραφίς.] — σκαρηψιμοῖσι : Σκιαῖς. C.

1499. παραφρονούντος ἀνδρός : Λεῖπει τὸ ἐστίν, (ὡς 20
 καὶ τὸ Ὀμηρικόν [Od. Δ, 834]

εἰ δ' ἦδη τεθνήσκει, καὶ εἰν αἰδοδομοῖσι.

λείπει γὰρ κἀνταῦθα τὸ ἐστίν.)

1500. [ἄγε δὴ χαίρων : Ἐκθεσις τοῦ δράματος, ὃ
 καὶ ἐπιλογος καλεῖται, ἐκ κώλων διμέτρων ἀναπαιστι- 25
 κῶν κζ'. ὧν τὰς ε', ια', ιε', κδ', κζ' ἐφθymiμερῇ· τὰ δὲ
 λοιπὰ ἀκατάληκτα, πλὴν τῶν η' καὶ ιγ' μονομέτρων.
 ἐφ' ἑκάστης περιόδου τέλει καὶ συστήματος παράγρα-
 φος.]

1501. τὴν ἡμετέραν : [Πάντως γὰρ οἱ θεοὶ αὐτὴν 30
 φιλοῦμεν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐσέθειαν.] — τοῦτο ἔφη
 ὁ Πλούτων, ἐπεὶ προσήκει ἡ Ἀττικὴ Δήμητρει καὶ
 Κόρῃ. V. Θ. M.

1504. καὶ δὸς τοῦτ' Κλεοσῶντι : Ἰσως σχοινίον ἐπι-
 δίδωσιν αὐτῷ ὁ Πλούτων πρὸς ἀγρόνην, ἢ τι τοιοῦτον 35
 σύμβολον θανάτου. ὡς ξένος δὲ ὁ Κλεοφῶν κωμωδεῖται.
 [ἢ ὅτι γέρον ὦν ἔμελλε μετ' ὀλίγον τεθνήξασθαι. ἢ ὡς
 ἀγρόνης ἄξια ἔπραττε.]

1505. καὶ τούτοις τοῖσι πορισταῖς : [Τοῖς φορολό-
 γοις.] (τούτους λέγει, τοὺς περὶ πόρου χρημάτων εἰση- 40
 γουμένους. εἴη δ' ἂν σχοινίον, ὃ ἐπιδίδωσιν αὐτοῖς.)

1506. (Μύρμηξ ὁ ὁμοῦ : Ὀνόματα κύρια. ἐπὶ πο-
 νηρίᾳ δὲ οὗτοι ἐκωμωδοῦντο. οὐ πάντως δὲ ὁ Μύρμηξ
 τῶν ποριστῶν ἐστιν, ἀλλὰ δὴ οἶονται ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς·
 οὐδὲ γὰρ ὁ Νικόμενος. ἀλλὰ ἦτοι ὁ τραγικὸς ὑποκρι- 45
 τὴς, ἢ ὁ πολίτης, περὶ ὧν προεῖρηται. τί δ' ἂν εἴη
 διδούς; τάχα βρόχους πρὸς ἀγρόνην, ἢ τι τοιοῦτον.)
 [ζυμποδίσας δὲ, συνδύσας τοὺς πόδας.]

1513. τοῦ Λευκολόφου : (Εἴη ἂν οὗτος ὁ τοῦ Λευκο-
 λοφίδου, οὗ καὶ Πλάτων μέμνηται ἐν τῷ Πρωταγόρῃ 50
 [p. 315, E]. ἦν γὰρ τῶν περὶ τοὺς καιροὺς τούτους στρα-
 τηγούντων· ἡγεῖτο δὲ τοῦ μέρους τοῦ ναυτικοῦ. τάχα δ'
 ἂν οὗτος εἴη, ὃν καὶ παρεγγεγραμμένον λέγουσιν. οἱ-

κεῖον γὰρ αὐτοῦ τὸ, στίξας αὐτούς· ἦν γὰρ ξένος. Ἄλ-
λως.) στρατηγὸς ἦν τοῦ ναυτικοῦ. καὶ Εὐπολὶς μέμνη-
ται ἐν Πόλεσιν οὕτως περὶ τοῦ Ἀδειμάντου

οὐκ ἀργαλέον δῆτ' ἐστὶ πάσχειν τοῦτ' ἐμὲ
τὸν Λευκολερίδου παῖδα τοῦ Πορθάονος;

1516. τῷ Σοφοκλεῖ δηλονότι ὁ Εὐριπίδης. R.

1517. [ἦν δ' ἄρ' ἐγὼ ποτε : Ἀπαγορεύει ὡς οὐκ ἔτι
πάλιν εἰς Ἄδου ἀφίξεται.]

1523. [μὴδ' ἄκων : Οἷον, μὴδὲ εἴ τινες ἄκοντα τοῦ-
τον λαβόντες καθίσαι ἐβελήσουσι.]

1524. [ψαίνετε : Πρὸς τὸν χορόν. ἀντὶ τοῦ, ἀνάπτετε
ὦ μύσται.]

1528. πρῶτα μὲν εὐοδίαν : [Ἡ τελευταία ἔχθεσις τοῦ
δράματος ἐκ στίχων ἐστὶ δακτυλικῶν ζ'. ἐπὶ τῷ τέλει
15 κορωνίς ἡ καὶ τὸ δρᾶμα ἀποπερατοῦσα. εὐοδίαν δὲ, εὐ-
κολίαν περὶ τὴν ὁδόν. ταῦτα δὲ] (παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ
Ποτνιεῖ Αἰσχύλου « εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος
χέομεν. ») — ἀντὶ τῷ Αἰσχύλῳ. R.

1531. [παυσανίμεθ' ἂν : Ἐὸ παυσανίμεθα εἶπεν ὁ χο-
ρὸς, διότι τῷ μὲν δοκεῖν ἐν Ἄδου ἦν, τὸ δ' ἀληθὲς Ἀθή-
νησιν, ἔνθα ἐτελεῖτο τὸ δρᾶμα. ξυνόδων δὲ, συμπλοκῶν,
ἀς ἡ πόλις νυνὶ πάσχει.] — τῶν πολεμικῶν ἀργαλείων. R.

1532. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω : (Παρόσον, ὡς Ἀριστο- 5
τέλης φησὶ, μετὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν Λα-
κεδαιμονίων βουλομένων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ' οἷς
ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν ἐπὶ τοῦ Καλλίου,
Κλεοφῶν ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέξασθαι, ἐλθὼν εἰς
τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θώρακα ἐνδεδυκώς, οὐ φά- 10
σκων ἐπιτρέψειν ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι τὰς πόλεις οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι. οὗτος δὲ ὁ Κλεοφῶν ὡς ξένος κωμωδεῖται
οὐ καὶ ἄνω [678] ἐμνήσθη, εἰπὼν « φιλοτιμότεραι Κλεο-
φῶντος, ἐφ' οὗ χεῖρες ἀμφιλάτοις θεινὸν ἐπιθρέμει
Θρηϊκία γελιδών. ») μαχέσθωσαν οὖν, φησὶ, Κλεοφῶν 15
καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι τούτῳ ὅμοιοι εἰσι ξένοι, ἐν ταῖς πα-
τρίσιν αὐτῶν, καὶ μὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ κινεῖτωσαν πολέ-
μους· οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτῶν πατρίς αὕτη.

1533. (πατρίοις ἐν ἀρούραις : Ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἀρού-
ραις. κωμωδεῖ δὲ αὐτοὺς ὡς ξένους.) 20

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι, καὶ ἐκκλησιάσασθαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μίᾱς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολὴν, προνοήσασθαι καὶ προασκήσασθαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μίᾱ δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχρον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν « ὦ λαμπρὸν ὄμμα. »

II.

(ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

- 10 Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας, περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτριῶν τριχῶν. ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μίᾱ 15 δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν θλων τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξιν μυρίων ἐκέλευσε τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.)

SCHOLIA IN ECCLESIAZUSAS.

- 20 1. Ὡ λαμπρὸν : Πραξαγόρα λύχρον ἔχουσα προέρχεται. (ὕποπτεύεται δὲ ὁ ἱάμβος ἢ τοῦ Ἀγάθωνος ἢ τοῦ Δικαιογένοους, διὰ τὰς ἐταίρας ἐγκαθιζομένας. ὁ πρὸς οὐδὲν εἶπεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὰς ἐταίρας δεῖ πως.) βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι τοὺς ἄνδρας προλάβωμεν εἰς τὴν 25 ἐκκλησίαν.

τοῦ τροχηλάτου : Διὰ τὸν κεράμεον τροχόν. καταχρηστικῶς δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ ἐν τροχῷ ἐλαύνεται, ἀλλὰ τύπῳ γίνεται.

2. κάλλιστα : Ἡ ἐννοία, κάλλιστα τοῖς σοφοῖς εὐρη-

μένον, τοῖς εὖ σχεπομένοις. οἱ δὲ τοῖς φύλαξιν, ἢ μετὰ λύχρων σκοποῦσιν. (ρύμης δὲ τῆς ὀρμῆς.)

6. ὄμμα φλογός : Σύμβολον ἡμῖν δίδου περὶ τῶν συγκεκριμένων διὰ τῆς φλογός.

10. χορδουμένων : Κινουμένων. τοῦτο δὲ λέγει, 5 ἐπεὶ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται.

12. ἀπορρήτους μυχοῦς : Τὸ αἰδοῖον λέγει τῆς γυναικός, διὰ τὸ μηδένα αὐτὸ βλέπειν.

13. (ἀφάων : Ἀποξυρῶν.)

τρίχα : Τοῦ αἰδοῖου τὴν ἐπικειμένην τρίχα.

14. στοάς : Τὰ ταμεία στοάς λέγουσι. καὶ γὰρ παρὰ μίχῃ. — ἐν αἷς ὁ σῖτος. R. 10

18. Σκίροις : Σκίρα ἐορτὴ ἐστὶ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς, Σκιροφοριῶνος ἑβ'. οἱ δὲ Δήμητρος καὶ Κόρης. ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἐρεχθέως φέρει σκιάδειον λευκὸν, δλέ- 15 γεται σκῆρον.

22. ἄς Σφυρόμαχος : (Γράζεται) ἄς Κλεόμαχος. (καὶ) φασι Κλεόμαχον τραγικὸν ὑποκριτὴν. οὗτος φαίνεται ὑποκρινόμενός ποτε εἰρηκέναι ἑδρας ἐν δράματι καὶ ἐσκόρῃθαι διὰ τὸ κακέμφοτον. ὁ δὲ Σφυρόμαχος ψή- 20 φισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι καὶ τὰς ἐταίρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων.

26. θαίματια, τὰ ἱμάτια. R.

30. ὦρα βαδίζειν : Μία τῶν ἐρχομένων γυναικῶν πρὸς τὴν Πραξαγόραν τὰτα λέγει. — κῆρυξ ὁ ἀλέκτωρ. R. 25

34. θυρογνώσα : Ἡσύχως κνώσας.

36. ὑποδουμένη : Τὰ ὑποδήματα βάλλουσα. κνίσμα σου τὸν ἡρεμάτιον κνισμὸν.

38. Σαλαμίnius : Ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν Σαλαμίνων καὶ κατωφερῶν. δύνανται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμίνιας νεὸς νοεῖσθαι τὸ Σαλαμίnius, ὡς ἀπὸ τῆς Παράλου Παράλιος.

45. κἀρεβίνθων : Ὑποπίνοντες γὰρ ἑκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.

46. τὴν Σμικυθίωνος : (Λεῖπει) γυναῖκα.

47. ἐμβάσι : Ἐμβὰς ἀνδρεῖον ὑπόδημα.

48. κατὰ σχολήν : ἀντὶ τοῦ μόλις ἢ ἀψοφητί. R. L.

49. Γευσιστράτην : Παρὰ τὴν Λυσιστράτην εἰρηται.

50. τὴν λαμπάδα : Τὴν δᾶδᾶ λέγει διὰ τὸ νύκτα εἶναι.

53. ἔστ' ὄρεος : Ἀντὶ τοῦ αἰ εὐγενεῖς.

56. τριχίδων : Λέγει τῶν καλουμένων νῦν θρισσῶν. αὐταὶ δὲ ἐσθίωμεναι βῆχα ἀνεγείρουσιν.

60. ἔχω τὰς μασχάλας : Ἐθρεψαν γὰρ τρίχας, ἵνα 45 ὅταν χειροτονώσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι.

61. λόγμης : ἀντὶ τοῦ συμφύτου τόπου. R.

64. πρὸς τὸν ἥλιον : Ὡςτε μέλαινα γενέσθαι ὡς ἀνήρ. 46

66. ἔρριψα : Ξυρὸν ἔρριψα, ἵνα μὴ βλέπουσα αὐτὸ
ἐρεθιζομένη πρὸς ξυράν.
71. Ἐπικράτους : (Οὗτος εἰς δασύτητα κομῶδεῖται.)
ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. οὗτος μέγαν πώγωνα
ἔχων, ἐπεκαλεῖτο σακεσφόρος. καὶ Πλάτων δὲ κομικός
φησιν
ἀναξ ὑπὴνης Ἐπικράτες σακεσφόρε.
74. Λακωνικός : Εἶδος υποδήματος.
77. Λαμίου : Λάμιός τις πένης καὶ ἀπὸ ξυλοφορίας
ζῶν. (διὸ καλὴ βακτηρίαν ἐξενέγκασα αὐτοῦ φησιν εἶναι.
κομῶδεῖται γὰρ καὶ ὡς δεσμοφύλαξ. ἀρσενικῶς δὲ Λα-
μίαν. ὑπὲρ ἧς δὲ Κράτης λέγει ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι,
ὅτι σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο.)
78. ὢν πέρδεται : Ἀντὶ τοῦ ὢν φέρεται. ἡ ἴσως ὑπὸ τοῦ
βάρους ἐπέρδετο. — τὸ σκύταλον τὸ ῥόπαλον. R. Γ.
80. (τὴν τοῦ πανόπτου : Τοῦ τὴν ἰὼ φυλάττοντος.
αἰνίττεται δὲ ὡς ὄντος αὐτοῦ δεσμοφύλακος. ἀναφέρει
δὲ τοῦτον ἐπὶ τὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνῶχῳ Ἄργον.)
81. εἴπερ τις ἄλλος : Ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὸν δῆμον.
20 βουκολεῖν δὲ ὡς τὴν ἰὼ δὲ Ἄργος ἐν Ἰνῶχῳ. Σοφο-
κλέους. R.
87. ὑπὸ τῷ λίθῳ : Ὑπὸ τῷ βήματι.
88. ταυτὶ γε τοι : Γυνὴ ἔρχεται φέρουσα καὶ ξαίνουσα
ἔρια, πρὶν ἀπελθεῖν ἐκεῖσε.
89. πληρουμένης : Οἷον ἕως συνάγονται. φθάσαι
γὰρ, φησὶ, δεῖ, καὶ μὴ μείναι ἕως πληρωθῆ.
94. παραφῆναι : Παραδείξαι ὡς πρὸς ἄνδρα.
96. υπερβαίνουσιν : Ὑπὲρ τὸ βῆμα ἀναβαίνουσιν.
97. Φορμίστιος : (Καὶ) οὗτος δασὺς (ἦν). αἰνίττεται
30 δὲ τὸ (γυναικεῖον) αἰδοῖον.
100. ἀντὶ τοῦ ὅτε κατήμεθα. R.
102. Ἀγύρριος : Ὁ Ἀγύρριος στράτηγός τις θηλυδριώδης,
ἄρξας ἐν Λέσβῳ. καὶ τὸν μισθὸν δὲ τῶν ποιητῶν συνέ-
τεμε, (καὶ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν δέδωκεν). δὲ Πρό-
35 νομος αὐλητῆς μέγαν ἔχων πώγωνα, Ἀγύρριος δὲ εὐρύ-
πρωκτος. οὗτος οὖν τὸν Προνόμου ἔχων πώγωνα
λανθάνει ὢν γυνή.
105. τούτου γέ τοι : Νῦν γὰρ ὑπόκειται ἔτι. ὑπερ-
βατόν· καὶ τὸ ἐξῆς· τούτου γέ τοι ἔνεκα τοσοῦτον τόλ-
40 μημα τολμῶμεν, νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν, ἣν πῶς πα-
ραλαβεῖν.
109. νῦν μὲν γάρ : Παρὰ τὴν παροιμίαν
ὅκ' ἀργύριον ἢ πάντα θεὸς κάλαυνεται.
ὅ ἐστιν οὔτε ἀνέμοις οὔτε κύναις πλέομεν.
110. (καὶ πῶς γυναικῶν : Ἐκ τραγωδίας τοῦτο.)
113. σποδοῦνται : Κινοῦνται.
114. (κατὰ τύχην : Ἦγουν κατὰ συνουσίαν.)
115. ἢ μὴ ὑπειρία : Ἀντὶ τοῦ ἢ ἀπειρία.
116. ἐπίνηδες : Ἀντὶ τοῦ ἐκ σπουδῆς. R. Γ.
117. ἄτινα. R.
118. περιδομένη : Περιδεσμεύουσα τὴν τριγίνην
γενειάδα. γένειον γὰρ ὁ τόπος.
121. περιδου : Περιθεῖς.

122. περιδήσομαι : Ὅτι καὶ οἱ δημαγωγοὶ ἐστέ-
φοντο.
124. (τάλαν : Παρέλκει τὸ τάλαν.)
125. καταγέλαστον : Τὸ ἡμᾶς πώγωνας ἔχειν.
126. σηπίαις : (Σηπίαι εἶδος ἰγθύος.) ἀπρόσλογος δὲ 5
ἢ εἰκασία. — λευκαὶ γὰρ αἱ σηπίαι. R. ἐσταθευμέναις
δὲ, ἐξ ἐπιτολῆς ὀπτηθείσαις. (σταθεύειν γὰρ τὸ μὴ λίαν
ὀπτῆσαι. ἡ χλιανθείσαις πυρί.)
128. περιστράχος : Ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμε-
νος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίστια γὰρ τὰ καθάρσια.
129. Ἀρίφραδες : Ὡς ἀναμεμιγμένον αὐταῖς. λοιδο-
ρεῖται δὲ πρὸς γυναικας αἰσχρὸς ὢν κιθαρωδός.
131. στεφανοῦνται γὰρ οἱ δημηγοροῦντες. Γ.
132. πρὸς τὸ τῶν γυναικῶν φίλοιον. R. Γ.
133. ἐστεφανωσάμην : ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν τοῖς συμπο-
σίοις ἐστεφανοῦντο. R. Γ.
137. οὐ μόνον ζωρὸν, ἀλλὰ καὶ εὐζωρον, ἄκρατον. R.
138. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμουμένου. R. Γ.
139. μεθυόντων ἐστὶ : Μανικὰ. διαβάλλει τοὺς Ἀθη-
20 ναίους ὡς αἰεὶ κακὰ βουλευομένους.
145. μὴ ἔχειν τοῦτον τὸν πώγωνα. R. Γ.
146. ἀφαικνῶσομαι : Ξηρανθήσομαι.
148. ἐργάζεται : Τὸ πρᾶγμα ἀνύεται. λέγει δὲ ὅτι
λοιπὸν πρωΐας ἐγένετο.
150. διερεισαμένη : Οἷον διαπηξαμένη, ἀσφαλισα-
μένη.
151. (τῶν ἡθῶν : Τῶν ἔθους ἐχόντων λέγειν.)
152. ἡσυχος : ἀντὶ τοῦ ἡσυχὰ τάδε τοιαῦτα ἐστί.
Rav.
153. (ἐμὴν μίαν : Λεῖπει γνώμην.)
155. μὰ τὸ θεῷ : (Ἐπειδὴ γυναικῶν δὲ ὄρκος.) παί-
ζει. οὐ γὰρ δεῖ σε, φησιν, ὑποκρινομένην ἄνδρα γυναι-
κεῖον ὄρκον ὁμῶναι τὰς θεάς.
162. ἀκριβωθήσεται : Ἀκριβῶς μελετηθήσεται.
167. Ἐπίγονόν γ' ἐκείνον : Οὗτος κομῶδεῖται ὡς
μαλακὸς καὶ ὡς μετὰ γυναικῶν αἰεὶ εὐρισκόμενος.
169. ἀποφθείρου, πορεύου μετὰ φθορᾶς. R. Γ.
171. τὸν στέφανον. R.
172. ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. R.
175. τὰ τῆς πόλεως : Ἐντεῦθεν ἡ ὑπόκρισις τῆς
δημηγορίας.
185. οὗτος πονηρός ἐστι. R.
188. τοὺς μισθοφορεῖν : Τοὺς μισθοὺς βουλομένους
λαβεῖν. καὶ γὰρ παρὰ τῶν δημαγωγῶν λαμβάνουσι, καὶ 45
δὲ μὴ λαβὼν μισεῖ θέλων λαβεῖν.
193. τὸ συμμαχικόν : Τὸ πρὸς τοὺς συμμαχοὺς δι-
καιον. R. Γ. ἡ μὲν γνώμη τίς ἦν καὶ ὑπὸ τίνος ἀδελον.
περὶ δὲ τοῦ συμμαχικοῦ Φιλόχορος ἱστορεῖ ὅτι πρὸ δύο
ἑτῶν ἐγένετο συμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν.
196. δὲ τοῦτ' ἀναπέσας : Κόνωνα λέγει.
198. γεωργοῖς : Ἐβάρουντο γὰρ (ταῖς) τριηραρχίας.
199. Κορινθίοις : Ἦσαν γὰρ διάφοροι. τὸ δὲ σοὶ ὡς
πρὸς τὸν δῆμον.

201. Ἱερώνυμος σοφός : Κατ' εἰρωνείαν. ὁ γὰρ Ἀργεῖος σοφός, ὁ δ' Ἱερώνυμος ἀμαθής. ταῦτα δὲ εἰς τὸ κοιμηθῆσαι τινας. τὸ δὲ Ἀργεῖος ὄνομα κύριον.

203. Θρασύβουλος : (Οὗτος αὐθάδης καὶ ὠροδόκος,) ὁ ὑπερόπτης (ὦν) τοῦ δήμου, ἡβούλετο δι' αὐτοῦ πάντα πράττειν.

204. διὰ τὸ ἀνὴρ. R.

206. (τὰ δημόσια γὰρ μισθοροοῦντες : Ὅπως μὲν αὐτοὶ κερδανέιτε, σκοπεῖσθε· ὅπως δὲ φροντίσετε περὶ τῶν κοινῶν, ἐξ ὧν μισθοροῖαι, ἀμελεῖτε τοῦ κοινού.)

208. Ἀτίμος : Χωλὸς ἀτίμος καὶ ἀμαθής. — ἀτίμος οὗτος καὶ χωλός. τὸ δὲ κοινὸν ὅτι τὸ κοινὸν ἀμελεῖτε. σκοπεῖσθε δὲ, τί κερδανέιτε. R.

209. (σωθήσεσθ' ἔτι : Παρέλκει τὸ ἔτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.)

212. (ταμίαις : Ἐφόροις, φύλαξι, διοικηταῖς.)

216. βάπτουσι : Πλύνουσι. — οὐδὲν καινοτομοῦσι, φησί. R.

217. ἀπαξάπασαι : ἀντὶ τοῦ πᾶσαι. τὰ δὲ ταῦτα 20 Ἀττικά. μεταπειρωμέναις : μεταβαίνουσας, μεταβαλλομένας ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα. R.

220. εἰ μὴ τι καὶ ἄλλο : Ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ ἐπολυπραγμόναι καὶ καινὰς ἔφερε πολιτείας. — ἀντὶ τοῦ, εἰ ἐφύλαττε τὸν ἀρχαῖον νόμον. R.

25 φρύγουσι : Λεῖπει τὸ κριθάς. ἐπιτρέδουσι, μοιχεύουσιν, ἢ ἐν τῷ μηδὲν πράττειν.

226. παρῶνονουσιν : Ἀντὶ τοῦ λάθρα ὀφωνοῦσιν.

227. εὐζωρον : Ἀκρατον.

230. μὴ περιλαῶμεν : Μὴ φλυαρῶμεν.

30 232. σκεψάμενοι : Ὅσον ἐκ τῶν ἐπαγομένων λογισάμενοι.

236. πορίζειν : Εὐρίσκειν, συνάγειν.

239. τὰ δ' ἄλλα : Μετὰ τὸ ἔασω στικτέον. τὸ δὲ ταῦτα, ὅσον ταῦτα συμβουλευόν.

35 243. ἐν πυκνί : Ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς ἀποκεχυμένον ἐκείνων τῶν μερῶν καὶ δυναμένων ἐκεῖ κρύπτεσθαι ἐπὶ τῆς φυγῆς τῶν τριάκοντα.

245. (ὦ μέλ' ἦσθα : Παρέλκει τὸ μέλει.)

40 246. οὐ ματαίως καὶ ἐτωσίως. δεινὴ καὶ σοφὴ, ἱκανὴ ἐν τῷ λέγειν. R. αὐτόθεν : Ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου.

248. Κεφάλός σοι : Δημαγωγός οὗτος ἕτερος, οὐχ ὃν λέγει Δημοσθένης, ἀλλὰ λοιδορός.

252. τρύβλια : Εἶδος οὐδάρου τὸ τρύβλιον.

253. κεραμεύειν : Ἀπὸ κοινού τὸ κεραμεύειν, ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ κεραμεῖος πατὴρ ὁ Κεφάλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά.

254. Νεοκλειδὴς ὁ γλάμων : Ἐκωμωδεῖτο ὡς συκοφάντης καὶ ξένος καὶ κλέπτης. ὁ λημῶν· ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας.

50 255. ἐς κυνὸς πυγῇ : Παροιμία παιδικὴ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμίωντων, ἐς κυνὸς πυγῇ ὄραν καὶ τριῶν ἀλωπέκων.

256. ὑποκρούσωσί σε : Ὑποβάλλωσί σε, λαμβάνωνταί σου.

257. πολλῶν κρουμάτων : Καὶ μετὰ τούτου ἔπαιξε πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τῆς συνουσίας.

259. ἐξαγκωνιῶ : Τὸς ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω. οὐδέποτε γὰρ οὕτω μέση ληθθήσομαι. (Ἀλλοις. παραδώσω, ἵνα τῶν χειρῶν ἔλῃ με, καὶ μὴ μέσην ὁ ἄρας με γυνῇ ὅτι γυνὴ εἰμι ἐκ τῶν τιθίων.)

260. ὠδὶ, οὕτως. R.

263. τίνι. (262) ἔσκεπται. R.

265. αἴρειν τὸ σκέλη : Ἐν τῇ συνουσίᾳ· λέγει τὰς χεῖρας αἴρειν, ὥσπερ οἱ ῥήτορες οἱ κρινόμενοι.

267. ἐξωμισάσαις : Ἄχρι τῶν ὠμων γυμνωσάσαις.

269. ὑποδείσθε : Ὑποδεσμεύσατε.

273. ἀκριβῶς ποιήσετε. R.

276. ἐπαναβάλεσθε : ἀντὶ τοῦ περιστολίσασθε. R.

280. προῖωμεν αὐτῶν : Προηγγησώμεθα τῶν λοιπῶν 15 γυναικῶν.

281. ἀντικρυς : ἀντὶ τοῦ αὐτίκα. R.

284. ὑπαποτρέχειν : Ὅπισω τρέχειν.

πάτταλον : Τὸ τυχόν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐλθόντες οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

285. τὸ ἀνδρας. R.

286. ἐκπέσῃ. R.

288. (ἐνδούμεναι : Καταδύμεναι εἰς τηλικαύτην τὸλμαν λάθρα.)

289. (χωρῶμεν : Τοῦτ' ἔστι τὸ μέλος ὃ εἶπεν ἔνδον 25 αὐταῖς τὸ ἀγροικικόν.)

291. πρῶ μονοσυλλάβως. ἀντὶ τοῦ ἔτι κνέφους ὄντος.

κεκονιμένος : ὅσον σπουδάζων πάνυ καὶ σχεδὸν κόνεως πεπληρωμένος. R.

292. ὑπότριμμα : Ἀντὶ τοῦ ὀριμύ. οἱ γὰρ δικάζοντες ὀφείλουσι ὀριμεῖς εἶναι.

στέργων : Ἠδόμενος σκορδόις. καὶ τοῦτο ἀγροικικὸν ἐμφαίνει.

293. ἀναπλάττει ὀνόματα. R.

295. μηδὲν παραγορῶεις : Παρὰ ῥυθμὸν ποιήσεις, μηδὲν παραφθέγγῃ, ἀλλὰ δεῖ εἰπεῖν ὅπως. σύμβολον δὲ τι δηλοῖ φανερόν ἦδη.

296. ἀντὶ τοῦ σεαυτόν. R.

297. πλησίον ἀλλήλων. R.

298. ὁπόσ' ἂν : Ὅπόσ' ἂν ὀνὴ χειροτονεῖν τὰς ἡμετέρας φίλας. R.

300. ὅρα δ' ὅπως : Ὅρᾳ ἄνδρας προσιόντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

302. ἐνθα οἱ στέργωνοι πλέκονται. ὡς διὰ τὴν εὐτέ- 45 λειαν τοῦ μισθοῦ δικάζειν θελόντων. R.

303. Μυρωνίδης : Τῶν εὐδοκιμούντων οὗτος ὁ στρατηγός.

304. παρεγίνετο. R.

306. ἐν ἀσκιδίῳ : Πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημειώται. 50

310. πληθοροοῦντες : Ὡς χειροτέχναι καὶ μισθωτοί.

317. ὁ Κοπρεαῖος : Βούλεται εἰπεῖν ὡς ὅτι ἡπειρό- μνη ἀποπατήσαι.

318. ἡμιδιπλοῖδιον : Τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον, ἡ ἀνα-
βόλαιον γυναικῶν.
319. περσικάς : Εἶδος ὑποδημάτων.
ὀφέλομαι : Ἀντὶ τοῦ περιδεδεμένομαι, ὑποδέδεμαι.
320. ἐν καθαρῷ : Οἷον ἐν ἐρημίᾳ.
330. Κινησίας : οὗτος μαλακός. R.
332. (χροκώτιον : Ὑποκοριστικῶς. εἴρηται δ' ἐν Βα-
τράχοις [46], ὅτι ἐνδυμά ἐστι Διονυσιακὸν ὁ χροκωτός.
ἐνταῦθα δὲ δῆλον ὡς γυναικεῖον. ἀμπισχόμενος δὲ)
10 περιβεβλημένος.
337. ἐκτετρώπηκεν : ἀντὶ τοῦ λάθρα ἐξῆλθεν. R.
338. νεώτερον : Καίνον καὶ ἄτοπον.
346. (κοθόρνῳ : Κοθόρνος εἶδος ὑποδήματος, ἀρμόζον
ἀμφοτέροις πασίν.)
347. (τὴν σισύραν : Τὸ μαλλωτὸν στρώμα. φανὴ δὲ
λαμπρά, καθαρὰ.)
349. γνώμην ἐμήν : Οἷον κατὰ τὴν ἐμήν γνώμην καὶ
οἴησιν.
350. ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. R.
351. ἱμονίαν : Ἴμονιὰ καλεῖται τὸ σχοινίον, ἐν ᾧ
ἀρύονται τοῦ ὕδατος. ταῦτα δὲ λέγει, ὡς αὐτοῦ μακρὰ
ἀποπατοῦντος καὶ χέζοντος.
355. ἀχράς τις : Στένωσιν τῇ γαστρὶ παρέχει (ὁ
λεγόμενος παρ' ἡμῖν ἄπιος. οὕτω γὰρ καὶ Πλάτων ἐν
25 Νόμοις ἄπιους εἴρηκεν. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ παρ'
Ἀλέξιδι· καὶ ἐν Ἀγρίοις Φερεκράτει,
πρὶν ἀνακυῆσαι τοὺς ἄπιους ἀραξέτω.
ἐπέχει δὲ τὴν γαστέρα ἡ ἀχράς.)
356. Θρασύβουλος : Οὗτος ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς
30 Λακεδαιμονίων πρέσβεσι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν,
εἶτα διωροδοκήσας, ἀχράδας προσέποιήσατο βεβρωκέ-
ναι, καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν.
357. οἷον ἐπικίεται καὶ θλίβει. R.
359. ἀλλ' ὅταν φάγω : (Ἀγωνιῶ δὲ, ἐὰν φάγω, οὕτω
25 τὴν γαστέρα στενούμενος,) εἰς ποῖον τόπον χωρήσει ἡ
ἐνδον κόπρος.
361. (βεβαλάνωκεν : Ἐκλείδωσεν. βάλανος γὰρ τὸ
εἰς τὸν μογλὸν σιδήριον, ὁ καλοῦμεν μάγγανον. ταῦτα
δ' εἴρηται καὶ ἐν ἄλλοις.)
362. Ἀγραδούσιος : παρὰ τὴν Ἀγραδά. ἔστι δὲ δῆ-
μος τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς Ἀχεροδούς. R.
365. Ἀμύνων : Ῥήτωρ ἡταιρηκὸς, οὐκ ἱατρὸς ὁ
Ἀμύνων.
366. Ἀντισθένης : ἱατρὸς θηλυδριώδης. καὶ οὗτος
45 τῶν καταπρώκτων. R.
367. σφιγμάτων. R.
369. Εὐδείθια : Ἐπεὶ αἱ ὠδίνουσαι ἐπικαλοῦνται
τὴν Ἠλείθιαν. καὶ αὐτὸς οὖν στενοχωρούμενος ἐπικα-
λεῖται αὐτήν.
370. κατεγόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. R.
371. σχωραμίς : (Ἄμῃς μὲν ἐν ᾧ οὐροῦσι,) σχωρα-
μῖς (δὲ) ἐν ᾧ ἀποπατοῦσιν.

372. (οὗτος τί ποιεῖς : Ἀνὴρ τις ἐπανιών ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας Χρέμης.)
378. ἡ μίλτος : Κατὰ γὰρ τὴν ἀγορὰν ἐσθβουν εἰς
ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθηναίους μεμιλωμένῳ σχοινίῳ.
(μίλτος δὲ χρόματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ Ὁμηρος [Π. 5
B, 637] « νῆες μιλτοπάρηροι. » προσέρρανιν δὲ, προσέβα-
λον. θύλακον δὲ ἀρτοθήκην σημαίνειν καὶ ἐν Πλούτῳ
ζητητέον. αἰσχύνομαι, ψησίν, ἐπεὶ κενὸς ἔσται.)
379. ἐβαλλον κύκλῳ. R.
382. τῶν ἀλφίτων, ἐπεὶ κενὸς ἔστι. R.
385. σκυτοτόμοι : Ἐπειδὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σχιτῇ κα-
θεζόμενοι ἐργάζονται, τοῦτο ἔφη.
386. οὐ γὰρ : καὶ γάρ. R.
390. τὸ δεύτερον : Ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν τρίτον κοκκύ-
ζει.
392. ἀποίμωζόν με : Παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμι-
δόων
- Ἀντίλογ', ἀποίμωζόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μάλλον.
393. τὰ μὰ γὰρ διοίχεται : Ἀντὶ τοῦ ἀπολωλα. 20
395. ἐν ὥρᾳ : Ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.
398. παρείρπυσεν : Ὡς ἐπὶ ὄψεως εἶπεν, ἐπειδὴ τυ-
φλὸς ἦν.
402. οὐκ ἐσώσατο : ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔσωσε. R.
404. ὁπῶ : Πάνυ γὰρ δριμύτατος ὁ ὁπός. τιθύμαλ- 25
λος δὲ εἶδος βοτάνης δριμυτάτης. ἴσως δὲ αὕτη παρὰ
Λάκωνιν εὐρίσκεται. εἰώθασιν δὲ οἱ ἱατροὶ καὶ πατρί-
δας ὑπ' ἀλαζονείας τῶν βοτανῶν ὀνομάζειν, (οἷον Κυρη-
ναϊκὸν ὀπὸν καὶ Σμυρναϊκόν. ἦν μέντοι διαβόητος καὶ
ὁ Λακωνικὸς τιθύμαλλος).
408. πένης οὗτος. R.
416. ἥλιος τραπῆ : Εἰς χειμερινὴν δηλονότι τροπὴν.
417. πλευρίτις : εἶδος νοσήματος. R.
423. ἀντέλεγεν. R.
424. τοῖς πένησι. R.
425. κλάειν μακρὰ : Τοῦτο λέγει γέλωτος χάριν.
426. Ναυσικύδους : Οἱ μὲν ὅτι ἀλφитаμοιβός. οἱ δὲ
ὅτι πένης· οἱ δὲ ὅτι οἱ ἀλφитаμοιβοὶ τοῦ Ναυσικύδους
τοῦτο ἀπέλαυσαν.
428. γυναικώδης οὗτος. R.
433. ἀνεβορβόρυξαν : Ἀνετάρτατον.
νοῦν γὰρ εἶχον, νῆ Δία : Αἱ γυναῖκες εἰς ἄνδρας
σκευασθεῖσαι.
440. ἄλλως ἀντὶ τοῦ ματαίως. τοῦτο δὲ ὡς ἐν ἔρω-
τήσει. R.
441. νοουβυστικὸν : Νοῦ πεπληρωμένον.
443. ἀντὶ τοῦ τοὺς Ἀθηναίους. R.
446. συμβάλλειν : Μεταδιδόναι, κιχρᾶν.
449. ἀποδιδόναι. R.
450. τὸ ἀποστρεῖν. R.
452. εἰς ἀγορὰν φέρειν. R.
453. βλάπτειν. R.

467. φήμ' ἐγώ : Ὡς φιλοῦντων αὐτῶν τὰ μὴ γενόμενα καινοποιεῖν.
468. τοῖσιν ἡλίκοις : Ἀντὶ τοῦ τοῖς γέρουσι.
471. ἀηδές. R.
473. λόγος τέ τοι τίς ἐστι : Λέγεται, ὅτε Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονέκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, νικῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν. καὶ φασὶν ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταρᾶσθαι τῇ πόλει, καὶ λέγειν αὐτὸν ὅτι γένοιτο τοὺς Ἀθηναίους αἰεὶ κακῶς βουλευέσθαι, ἀκούουσιν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν προσθεῖναι ὅτι κακῶς βουλευέσθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν.
478. (ἐμβρα, χώρει : Ἐξέρχεται ὁ χορὸς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.)
480. τὸ ἀνδρεῖον. R.
483. ψόρον ποιῶν. R.
498. παραβλέπουσα : Μὴ ἀτενίζουσα, φησὶν, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.
499. ἥπερ ἦσθα : ἀντὶ τοῦ ὡς ἦσθα. R.
502. σάκον λέγει τὸν πώγωνα.
507. τὰ ὑποδήματα. R.
508. συναπτούς : Τὰς συναπτούσας καὶ δεσμευούσας τὰ ὑποδήματα.
511. παρερπύσασα : Ὁρέμα εἰσελθοῦσα.
519. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. R.
520. ἀνὴρ Πραξαγόρας. R.
523. ἐξερυνῆσαι. R.
531. ὠδινούσης. R.
533. μηδὲν κλέψας ἐνδοθεν. R.
534. ἥτις μετεκάλεσέ με. R.
536. τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. R.
537. προκείμενον : Νεκρόν.
538. στεφανώσασα : Εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.
540. ἀλεαίνοιμι : Θερμανοίμην.
544. ἵνα σε μιμησάμεν ὡς οἰσὶν τὸ ἱμάτιον. R.
547. πυρῶν ἐκτέα : Τριώβολον ἴσως ἦν. λέγει οὖν ὅτι οἴκοι μένων τὸ τριώβολον ἀπολώλεκεν. R.
550. προσποιουμένη ἐρωτᾷ ἐπίτηδες εἰ γέγονεν ἡ ἐκκλησία ὡς ἀγνοοῦσα. R.
551. οἷον ἐντρύψα διὰ τὴν ἐξουσίαν. R.
556. Ἀττικόν ἐστὶν ἀντὶ τοῦ πάντων. R.
562. ἄλλος Βλέπυρος ἐλθόν. R.
563. μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον : Διοικοῦσα μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν.
567. μὴ νεκροαζόμενον : Τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς δικαζομένοις ἐνέχυρα διδόναι τὴν ἑαυτῶν οὐσίαν.
574. πολίτην : Τὸν τῆς πόλεως. R.
587. ἄλλης ἀρχῆς : ἀντὶ τοῦ ἀρχεῖν τὸ καινοτομεῖν. R.
592. οἷον μηδὲ τὸ τυχόν. R.
595. (σπέλεθον : Κόπρον. καὶ ἀλλαχοῦ [Ach. 1189] καταέξει βουλόμενος ἐν σκότῳ λάθῃ τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχασμένον.)
596. ἔρθῃς μ' ὑποκρούσας : Ὅτι ὑπεκρούσω καὶ ἠρώτησας πρότερόν μου.
599. θρέψομεν. R.
602. θαρειακὸς εἶδος νομίσματος. R.
603. διὰ τὸ ἐπιωρεῖν. R.
605. ἐν πενίᾳ δράσει : Ἀντὶ τοῦ, οὐδεὶς αἰσχροὺς τι δράσει, ἢ ἐργάσεται τι, παρακειμένον ἀφρόνως ἀπα- σιν.
611. σκαλαθῦραι : Συνοουσιάζειν.
612. τῶν κοινῶν χρημάτων. R.
616. συνοουσιάζειν. R.
617. αἱ φαυλότεραι : αἱ ἄμορφοι. R.
620. οὐκ ἐπιλείψει : οὐκ ἀρκεῖται. ἐκεῖσ' : πρὸς τὰς εὐμόρφους. R.
622. τὸ περὶ τούτων μάχεσθαι. R.
625. τὸ τοὺς ἀμόρφους. R.
627. τόποις. R.
630. ἡ Λυσικράτους : σιμὸς καὶ αἰσχροὺς ὁ Λυσι- κράτης. R.
631. καταχρῆν : Κατάγελως.
632. τῶν πλουσίων. R. Γ.
633. γεροντικόν τι καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα. R.
640. ἀγνῶς ἦ : ὁ πατήρ. R.
643. λείπει ὁ καὶ σύνδεσμος. R.
644. οὗτοι αἰσχροί. R.
647. Ἀρίστουλλος : αἰσχροποιὸς οὗτος. R.
648. καλαμίνθης : Δυσώδης βοτάνη (ἡ καλαμίνθη) καὶ ὅπως ἐλαύνει καιομένη.
649. γενέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐγενήθη. R.
652. δεκάπουν : Ἡ τοῦ ἡλίου σχιὰ, ὅταν ᾖ δέκα ποδῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτε γίνεται τὸ ὀψινόν.
657. ὡς πρὸς φιλόδοκον τοῦτο ὁ χορὸς. R.
658. γνώμην ἐθέμην : Οἷον καὶ μοὶ τοῦτο δοκεῖ σύμ- φορον εἶναι τὸ μὴ εἶναι δικαστήρια.
663. τῆς αἰκίας : τῆς ὕβρεως. R.
665. ἀπὸ τῆς μάχης : Ἀπὸ τῆς τροφῆς, φησὶν, ἧς λαμβάνει ἀπὸ τοῦ δημοσίου, δίδωσι τὴν ζημίαν.
667. οὐδ' αὖ : ἐρωτηματικῶς μετὸν : μέτεστι. R.
670. αὐτὸς δώσει : Ὁ ἀποδιδόμενος ἐκὼν, ἐξὸν αὐτῷ βέλτιον λαθεῖν.
672. ἕνεκα τίνος. καὶ οἱ κυβευταὶ γὰρ οἴκην πα- ρεῖχον. R.
673. τὴν καθ' ἐκάστην τροφήν. R.
677. βῆμα : ὁ λίθος ἐν τῷ δικαστηρίῳ. R.
681. κληρωτήρια : Τὰς κληρωτὰς ἀρχάς.
683. γράμματα δειπνεῖ : Δέον εἰπεῖν δικάζειν, εἴπε δειπνεῖν.
685. βασιλεῖον : ἐπεὶ τὸ βασιλεῖον ἀπὸ τοῦ β ἄρχε- ται. R.
- ἐς τὴν παρὰ ταύτην : Τοὺς θῆτας, τοὺς μισθωτοὺς οὐ εἰς τὸ Θησεῖον ἐπεὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ θῆτα ἄρχεται.
687. τὸ κάπτωσιν ἀπὸ τοῦ κ. διὸ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ κ ἔρῃ.
691. σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ. R.

693. διόδους : Τὰς δόδους. ἀπὸ τοῦ διοδεύειν.
 694. συναντῶσαι. R.
 702. οἱ ἀμωρότεροι. R.
 705. ἀντὶ τοῦ τοῖς ἀμώροις. R.
 5 708. διφόρου συχῆς : Ἡ παρὰ τὴν δίκην τὸ διφόρου, ἢ ὅτι καὶ διφωροὶ εἰσι. τοῦτο δὲ ἵνα κνησμὸν αὐτοῖς τὸ φύλλον ἐμποιῇ.
 713. δυναμένην μεγάλη βοῆσαι. ὡς κήρυκα. R.
 714. ῥημένην : κεχειροτονημένην. R.
 10 724. κατωανάχη : (Ἰμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος, τουτέστι διφθέραν, περιεραχμμένον. ἐνθαῦτα δὲ) δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτῶν.
 729. προχειριούμαι : Εὐτρεπίσω. — καῖετάσω : ἀναζητήσω, ἐρευνήσω. R.
 15 730. κιναχύρα : Ὀνομα δούλης.
 731. τῶν χρημάτων : ἀντὶ τοῦ καλλίστην πάντων τῶν χρημάτων μου. R.
 732. ἐντετριμμένη : Ἀντὶ τοῦ σμηχθεῖσα, ἢ εἰδυῖα. στρέψασα δὲ κλέψασα. — κανηφορῆς : τὰ κανίσκια
 20 ἔχουσα. R.
 733. κλέψασα. R.
 734. διφωρόφωρος : Ἡ τὸ σελλίον (ἢ τὸ καθιστήριον) βασιτάζουσα.
 ἡ χύτρα δεῦρ' ἐξίθι : Ὡς ἐν κωμωδίᾳ καὶ τὴν χύ-
 25 τραν ἔξω καλεῖ χάριν γέλωτος.
 736. μελαίνεταί : Ὡς τοῦ Λυσιστράτου φαρμάκῳ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολίας.
 737. κομμώτρια : (Ἐμπλέκτρια, ἢ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας.) — ἣν καλοῦμεν νῦν κουρίδον. R.
 30 739. κηαρῳδός : Ἡ ἀλετρίς.
 740. ἀναστήσασα : ἀλήθουσα. R.
 741. ἀωρὶ νύκτωρ : ὄρθρου. R. τὸν ὄρθριον νόμον : Οὕτω καλούμενος νόμος κηαρῳδικὸς ὁ ὄρθριος.
 742. τὰ κηρία : Ἰσοῖς τοὺς κηρῶνς λέγει.
 35 743. καθίστη πλησίον : Τοὺς τῆς ἐλαίας χλάδους, ὡς ἐν πομπῇ.
 747. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. R.
 748. ἐξερευνήσω. R.
 750. τὰ χρήματα. R.
 40 751. πρὸς ἔπος : Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἔνεκα μηδενός.
 753. μετοικίσει θέλων. R.
 756. κατὰ τάξιν. R.
 757. πέμπεται : Κῆρυξ οὗτος ὅστις τὰ πιπρασκόμενα ἐκῆρυττε. τὸ δὲ πομπὴν ὅτι ὡς ἐν πομπῇ αὐτὰ ἐξάγει.
 45 758. (ἀβέλτερον : Ἀνόητον, ἀσύνετον.)
 781. διδόναι τὰγαθὰ : Ἐπειδὴ ὡς ἐπιτοπεῖστον τὰ ἀγάλατα τῶν θεῶν ὑπτίας τὰς χειρας ἔχουσιν.
 784. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν : (Τοῦτό φησιν) ἀνὴρ ὁ θέ-
 λων καταθεῖναι.
 50 794. εἰ γένοιτο : Εἰ γένοιτό τι σύμβολον, οὐκ ἐπιτε-
 λοῦσι τὰ δόξαντα.
 794. εἰ μὴ γοιμ' ὅποι : Ἐὰν ἐμβραδύνων, μὴδὲ ὅπη
 καταθῶ αὐτὰ εὖρω.
 796. εἰς τρίτην. R.

798. παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο. R.
 806. πένης οὗτος καὶ εὐρύπρωκτος. R.
 809. Καλλίμαχος : Καὶ οὗτος πένης καὶ χαμαιδι-
 δάσκαλος. (αὐτοῖσι δὲ σὺν αὐτοῖς.)
 810. Καλλίου : Καλλίας τις ἐγένετο πλούσιος, ὃς εἰς 5
 πόρνας τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν κατηγάλωτε, καὶ λοιπὸν πέ-
 νης ἐγένετο.
 813. ψηφίσματα : Ἐψηφίσαντο γὰρ αὐτοὺς εὐωνο-
 τέρους εἶναι, καὶ τὸ ψήφισμα ἄκυρον γέγονε.
 825. τῆς τεσσαρακοστῆς : Οὗτος ἔγραψε τεσσαρα- 10
 κοστὴν εἰσενεγκεῖν ἀπὸ τῆς οὐσίας εἰς τὸ κοινόν.
 828. ταυτολογία καὶ λῆροι. R.
 831. φυλάζομαι : Ὡστε ἐπιμέλειαν ἡμῶν ποιεῖσθαι.
 833. ἀνάφορον : Ἐξὺλον ἀμφίκολον, ἐν ᾧ τὰ φορτία
 ἐξακτῆσαντες οἱ ἐργάται βασιτάζουσιν. 15
 834. κοινή πάντες ἀστοὶ γεγενήμεθα. R. Γ.
 835. ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτήν. Ἀττικά γὰρ ἐστὶ τὰ τοι-
 αῦτα. R. Γ.
 838. ἐπινενασμένοι : Πεπληρωμένοι.
 840. σισυρῶν : Τῶν μαλλωτῶν στρωμάτων. (ῥαπί- 20
 δων δὲ) τῶν ταπήτων.
 842. ῥιπίζεται : Ἀντὶ τοῦ ὀπτᾶται. τὸ γὰρ πῦρ οἱ
 ἄνθρωποι ἐρρίπιζον, ἵνα ὀπτῇσιν.
 844. (τραγήματα δὲ) τὰ τραγᾶλια λέγει. (ἔτνος δὲ)
 εἶδος ἀθάρas ἀπὸ φασηλίων. 25
 846. Σμοῖος : Κύριον ὄνομα. αἰσχροποῖος εἰς γυναι-
 κας, καὶ ἱππεύσας πρότερον, καὶ τοῖς ναύταις διανεμὼν
 τὰ τρύβλια.
 848. κονίποδα : Στενὸν σανδάλιον.
 852. διόγετε διγῶς. R.
 853. ἀνὴρ ὁ μὴ καταθεῖς. παρέλκεται τὸ ἔχον. Ἀττι- 30
 κὸν γὰρ τὸ τοιοῦτον. R.
 862. ἣν δὲ κωλύσωσιν : Ἐξ ὧν πρῶην αὐτὸς μὴ βου-
 λόμενος τὴν οὐσίαν καταθεῖναι ἐπηρώτα.
 864. εἰς τὸ αὐτό. R.
 865. εἰς δικαστήριον. R.
 867. ὁ καταθεῖς. R.
 868. παμπησίαν : Τὴν πᾶσαν κτήσιν.
 869. ξυμβαστάσω. ὁ μὴ καταθεῖς. R.
 871. προσποιῇ : Μὴ προσποιῇ διαφέρειν. 40
 873. σὺν τοῖσδε. R.
 874. τῶν ματτομένων : Τῶν προσψημάτων.
 880. μινυρομένη : Ἀντὶ τοῦ ἡρέμα ᾄδουσα.
 883. τῶν Ἰωνικῶν : Τῶν τρυφλῶν. Ἰωνες (γὰρ)
 τρυφλοί. 45
 888. προσελκύσαι. R.
 888. ἐπιθαρές. R.
 890. ἡ γραῦς τῷ αἰδοίῳ λέγει. R.
 893. ᾄδει ἡ γραῦς. R.
 895. τὸ ἐμπειρον. R.
 896. ταῖς γραῖσι. R.
 900. ἀντάδει ἡ νέα τῇ γραί. R.
 903. ταῖς παρειαῖς. R.

904. γραῦ : Ἡ τὰς πολιὰς σου παραλέλειται. ἡ ἐπλέξω
τὰς τρίχας μίαν παρὰ μίαν.
905. ἐσμήθητι ψιμυθίω. R.
906. τρήμα : (Ἡ τὸ τοῦ κόσμου λέγει, ἡ αὐτὸ τὸ
5 τρήμα, τὸ αἰδοῖον.) εἶδος κοσμοῦ τὸ ἐπικλιντρον. ὅφιν
ἡ τὸ ζῶον ἡ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου.
915. ἀλλ' ὦ μαῖα : Πρὸς τὴν γραῦν. (ὀφθαλμόραν δὲ)
τὸ αἰδοῖον.
918. τὸν ἀπὸ Ἰωνίας : Ὡς μαλακίων ἐκεῖνων ὄντων.
- 10 920. λάβθα : Λακκάζουσιν οἱ Ἀέθιοι ἀπὸ τοῦ ἄργον-
τος στοιχείου.
922. τὰμα δὲ παίγνια : Ἀντὶ τοῦ τοῦς ἐμοὺς ἐραστάς.
927. τὴν ἡλικίαν. νικῆσεις. R.
926. ἐπ' ἐκποράν γε : Ὅτι τῶν γραῖδων ἐκφέρουσι
15 τὴν οὐσίαν οἱ ἐρωμένοι. — καινόν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἐκπο-
ράν. R.
929. ἡ ἄγχοστα : Ἡ ἄγχοστα βοτάνη δηλονότι, ἡ
ἐγρῶντο εἰς τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες.
932. Γέρης : Φαλακρὸς οὗτος καὶ πένης. οὐ γὰρ παρὰ
20 τὸ γῆρας.
933. ὁ Ἐπιγένης. R.
936. ἀπέργομαι : Ἰνα αὐτὸν ἐρεθίσω. — ἡ νεωτέρα.
Rav.
940. ἄμορπον. R.
- 25 943. τὰ 'πὶ Χαρὶζένης : Εὐθῆνης καὶ μωρὰ ἡ Χαρ-
ζένη.
954. πολλὺς ἡ ὑπὲρ τὸ δέον. R.
956. ταῦτα εἰποῦσα εἰσέρχεται. R.
958. ὑπὸ τοῦ ἔρωτός φησι. R.
- 30 963. φίλον : ἀντὶ τοῦ ὅ φίλη. R.
961. πληκτίζεσθαι : διατύπτεσθαι. R.
973. μέλημα : ἀντὶ τοῦ τίμιον. R.
974. καλλώπισμα. R.
977. ἡ γραῦς ἐξελοῦσα. R.
- 35 979. Ἀναφύσιστον : Παρὰ τὸ ἀναφύαν παίζει.
981. εἴκοσι γάρ : Ἀπὸ τῶν δικῶν. ἔλεγον γὰρ αἰεὶ
τὰ πρὸ τούτων ἐτῶν δικάζομεν.
987. Παιτοί : Ἐθνὸς μὲν ἐστὶ Θρακικόν. ἔπαιξε δὲ
παρὰ τὸ παισίν.
- 40 988. τὸν πρωκτὸν λέγει. R.
991. κρησέραν : Τὸ περιβολαῖον τῶν κορίνων. ἔστι
δὲ δι' ἔρωτος. τοῦτο οὖν ὡς πρὸς γραῦν.
996. ζωγραφεῖ : Τοιαῦτα γὰρ τινα ἐν τοῖς μηνίμασιν
ἔγραφον.
- 45 998. ἔγωγε νῆ Δία : Βούλομαι σε ἀπέναι ἐπὶ θάνα-
τον. πρὸς γὰρ τοῦτο παίζει.
999. μὰ τὴν Ἀφροδίτην : Ὡς ἐταῖρα οὕσα τοῦτο
φησι.
- 50 1002. τί ὄητα κρεάγρας : Τοῦτο ὅτι στερεῶς αὐτοῦ
εἴχεται ὡς κρεάγρα.
1007. τὴν πεντακοσιστήν : Εἰ μὴ ὑπὲρ ἐμοῦ κατέ-
βαλες τὴν πεντακοσιστήν. νόμος γὰρ τοῦ μὴ φέροντος
τὴν οὐσίαν δαμοσίαν εἶναι.
1020. ἀνατί : Μὴ τιμωρομένους ὑπὲρ τῆς βίας. —
τοῦ πέους. R.
1021. προκρούστης : Ἐπεὶ πολλάκις εἴρηται τὸ
κρούειν.
1023. ἐὰν ἀπὸ σοῦ ἀφαιρῇται με. R.
- 5 1025. ὑπὲρ μέδιμον : Νόμος ᾧν ταῖς γυναῖξιν μὴ
ἐξεῖναι ὑπὲρ μέδιμόν τι συναλλάσσειν. οὐκ ἐσονται οὖν,
φησὶν, οἱ ἄνδρες οὐδενὸς ὑπὲρ μέδιμον κύριοι, ἐπειδὴ
ἀντέστραπται ἡ πολιτεία.
1026. ὁμόσαι ὡς οὐκ ἂν δυνάμην. R.
- 10 1027. ἔμπορος : Προφασίσσασθαι εἶναι ἔμπορος, ὡς
ἐπὶ κινδυνεύοντων, ἐπειδὴ οὐκ ἐστρατεύοντο οἱ ἔμποροι.
1029. Διομήδεια : Ὅτι Διομήδης ὁ Ὁρᾶς, πόρνας
ἔχων θυγατέρας, τοὺς παριόντας ζήνους ἐδιόχετο αὐταῖς
συνεῖναι, ἕως οὗ κόρον σχῶσι καὶ ἀναλωθῶσιν οἱ ἄνδρες. 15
ἄς καὶ ὁ μῦθος ἔππου ἀνθρωποφάγους εἶπεν.
1032. ταινίωσαι : Στεφάνωσαι ὡς οἱ νεκροί
1033. κατὰθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας : πρὸ τῆς
θύρας τὰ καλούμενα ἀρόδνια. R.
1034. στεφάνην : Εἶδος κοσμοῦ. διαπσεῖσθαι δὲ, 20
τεθνήξεσθαι.
1035. κηρίων : στεφάνων. R.
1036. διαπσεῖσθαι : τεθνήξεσθαι. διαρρυῆναι. R.
1042. Οἰδιπόδων : Ἐπειδὴ ὁ Οἰδίπους τὴν μητέρα
ἐγάμησε.
- 25 1043. ὦ μισητή. R.
1048. παχεῖαν τὴν χάριν : Κακεμάρτας.
1050. τῶν νόμων. R.
1053. χεῖρον. R.
- 30 1054. ὁ νεώτερος. R.
1056. ἐμπονά τις : Ἐν καλούμεν νῦν ὀνοσκειῖδα.
θέλει οὖν εἰπεῖν δαίμονα.
1057. φλύκταιναν : Ἦτοι ὡς ἐχούσης τῆς γράος κρο-
κωτὸν, ἡ ὡς ἔλκος ἐχούσης.
1058. μαλακίων : ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μαλακῆ εἶπε μα- 35
λακίων. ὑποχωριστικὰ δὲ τὰ τοιαῦτα. R.
1063. μὴ πλέον : Τουτέστι, μὴ πλέον με ἀναγκάσης
συνελθεῖν ἢ περ βούλομαι. τὸ δὲ καὶ γὰρ ἴσως διὰ τὴν
ἀνωτέρω ἱστορίαν περὶ τῶν Διομήδους θυγατέρων εἰ-
ρημένην.
- 40 1065. ἀξιοχρεως : ἀξιολόγους. R.
- μή μοι : ἄλλη γραῦς τρίτη πρὸς τὸν νεώτερον. R.
1070. χεῖρον. R.
1071. διαβάλλει αὐτὴν ὡς ἄμορπον. μαστός. R.
1073. παρὰ τῶν πλειόνων : Παρὰ τῶν νεκρῶν. 45
1074. δύο γὰρ αὐτὸν κατέχον. R.
1086. πορθηγῆς : Ἐπειδὴ οἱ πορθηγῆς τοὺς παριόντας
ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαινεῖν.
1087. ἀπεκναίετε : Διεφθείρετε.
1089. κατὰ τὸ Κανόνου : Ὑψίστου γεγράφει κατε- 50
χόμενον ἐκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι τὸν κατ' εἰσαγγελίαν
κρινόμενον. (Κρατῖνος δὲ καὶ πρὸς κλειψύδραν κλεῖσται.
Ξενοφῶν δὲ εἰς τὸ βράβηρον ἐμβληθέντα ἀποθανεῖν καὶ
τὴν οὐσίαν ἀπολέσαντα.)

1090. διαλελειμμένον : Μέσον εἰλημμένον.

1092. βολβῶν χύτραν : Ἐπιτήδειοι γὰρ πρὸς συνουσίαν οἱ βολβοί.

1101. Φρύνην : Φρύνη ἀρχαία γυνή. οἱ δὲ ῥυτίς. λή-
5 κυθος δὲ, ῥῶδηκυῖα.

1106. κασαλβάδων : (Κασαλβάς ἡ πόρνη, ἀφ' οὔ
ποιεῖ. αἱ γὰρ πόρναι καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τοὺς
ἐραστάς· σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι.
παρὰ τὸ καλεῖν οὖν καὶ τὸ σοβεῖν.) — τῶν πορνῶν, ὡς
10 ἐπὶ κινδύνου καὶ θαλάττης. R.

1111. διὰ τὴν αἰτίαν καὶ πρόφασιν. R.

1119. ἀμφορείδια : τὰ κεράμεια. R.

1121. (τὸ ἄνθος. καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς ἰδίοις τὰς
θείας μορφὰς ἐν ἀρχῇ φανεῖσας.) ὡς ἐπὶ τῶν ἀνθῶν
15 εἶπε τὸ ἀπανθήσαντα. ἀντὶ τοῦ ξηρανθέντα.

1123. εὐφρανεῖ τὰ ἀμφορείδια. R.

1124. ἐπιλεγόμενας ἡμᾶς τὰς . . . τερα. R.

1126. δεσποίνης. R.

1133. οὐ δεδείπνηκας μόνος : Παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει
γὰρ εἰπεῖν ὅτι μόνος εὐτυχεῖς τῶν πολιτῶν.

1138. τασθὶ τὰς μεύρακας : Τὰς τοῦ χοροῦ.

1148. ἀληθῶς λέγει ὅτι οἴκοι γενόμενοι εὐροῖεν τί
δειπνήσειαν. R. 5

1151. διατρίβεις ἔχων : Τὸ ἔχων παρέλκεται. Ἀττι-
κὸν γὰρ τὸ τοιοῦτο. R.

1158. μὴ τὸν κλῆρον : Ἐπεὶ τοῦ πρώτου εἰπόντος ὡς-
περὶ ἐμιαίνετο. τὰ ποιήματα δὲ τῶν ἐξῆς λεγόντων.

1159. προεῖληχα : Ὅτι πρῶτος, εἶπεν, ἐκκληρώθην. 10
(τὸ χρῆμα ὁρᾶν.) ἀντὶ τοῦ ἐξιέναι.

1165. ῥυθμός ἐστι Κρητικός.

1169. γαλῆ εἶδος ἰχθύος.

1174. ἀπὸ τῶν τραγανῶν καὶ τῶν πετρῶν.

σιραίῳ βαφέντα, ὃ ἐστὶν ἐψήματι, ὃ ἡμεῖς γλυκιδίῳ. 15

1177. (κόνισσι : Γυμνάσθητι.)

1178. ἰσχυρῶς καὶ δεύτερον δειπνεῖν δυνηθείης.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

[Βουλούμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τούνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρό-
5 πους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τίνος αὐτῷ θεράποντος ἔλθων εἰς Ἀπόλλυ ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς, εἰ γρὴ τοιούτων τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδὴ περ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ
10 πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδὲν, ὅτι δὲ ἐξιών ἐντύχοι, τούτῳ ἐπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ᾧ δὲ οὗτος ὁ Πλούτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅστις οὗτός ἐστι. ὁ συγ-
15 ραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μάλιστα αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅπου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἤσθησάν τε καὶ βου-
20 λὴν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπευσαὶ πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τὰς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγον τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανάγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ
25 μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεγόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ ὄραμα Πλούτος Ἀριστοφάνους.]

II.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφινεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον
30 ἄβρόν τε μετασταίῃ βίον. τοιόνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός. γρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιώντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἐπεσθαι, ᾧ πρῶτῳ συντύχῃ. καὶ ὅττι τυφλῷ γέροντι συντυγῶν εἶπετο πληρῶν τὸν χρησμόν. ᾧ δὲ Πλούτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς
35 Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω

πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παρ-
γίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασιν· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφύτης γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισερό-
5 των, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερῶσαντο Πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα. προλογίζει δὲ θεράπων, δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἡσχύνετο.

III.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, 10
κατανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὸ τηνικαῦτα εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχεῖσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμε-
νος πότερον τὸν παῖδα σωφρονέως ἀναθρέψει, καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ᾧ γὰρ οὗτος χρηστός), ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν 15
οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἔκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ᾧ τινι πρῶτον ἐξιών συντύχῃ, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζο-
μένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ 20
Ἀδμήτῃ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλούμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι'
ἐκείνου καθῆκε, Κώικαλον καὶ Αἰολοσίκωνα. 25

V.

[Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ ὀράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡρέας καὶ τοῦ αἰμύλλου τὸ ἀπατῶ εἰρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίον ἐξελλη-
νίζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κῆρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν 30
καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἥτοι ἐν δοῦλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἥτοι πτωχός, ὁ βλέπων ἀεὶ ποτε εἰς τὸν δῆμον.]

VI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαντεύεται δίκαιος ὧν τις καὶ πένης
εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.
ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ὥπερ ἂν
ἀνέρι περιτύχη. Πλούτος ὁπτάνεται τυφλός.
γινούς δ' αὐτὸν, ἥ γαγ' οἶκαδ', ἄλλους δημότας
καλέσας μεταστρεῖν εἴθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
ἔσπευδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
ἡ δ' ἄφνω Πενία διεκώλυσεν.
οὕτως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλοῦτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τάχα ἰδέσθαι.

SCHOLIA IN PLUTUM.

[Ἡ εἰσθεσις τοῦ θράματος ἄρχεται ἐκ συστηματικῆς
περίοδου, καὶ ἐξ ἀμοιβαίων. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἐκμυ-
κοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ὧν τελευταῖος, « τί γὰρ ἂν
τις οὐχὶ πρὸς σέ τάληθ' ἰλέοι. » ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι
15 παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῇ τέλει κορινθίς, καὶ ἐξῆς τού-
των τὸ χοροῦ. ὠφελεῖ γὰρ χορὸν θεῖναι καὶ διατρέψαι
μικρὸν, ἄχρις ἂν ὁ Καρίων συμμίξῃ τοῖς γέροισιν.
Ὅρων ὁ Καρίων τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην Χρემύλον μετὰ
τὸ ἐξελθεῖν τοῦ μαντείου τυφλῷ ἀνδρὶ ἐπόμμενον, σχε-
20 τιλάζων καὶ δυσφορῶν φησὶν τὸ ὡς ἀργαλέον ἦτοί τὴν
ἀρχήν. Σχόλιον τοῦ λογιστάτου μαγίστρου, ex cod.
Parisino.]

1. (Τοῦ ὡς πέπλεκται ἡ διάνοια ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ
καὶ σχετλιασμοῦ. τὸ γὰρ ὡς ἐπίρρημα ἐπαμφοτερίζει,
25 ἡ ἐνταῦθα εἰληπταὶ ἐπιτάσεως δηλωτικόν. ἀπαυδᾷ δὲ
οὐ διὰ τὴν τύχην, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπαχθὲς τῶν δεσποτῶν.)
ὡς ἀργαλέον· Ὁ θεράπων δυσφορεῖ τοῦ δεσπότου
ἐπομένου τυφλῷ ἀνδρὶ. τὸ δὲ ἀργαλέον, χαλεπὸν, δύ-
σκολον, δυσχερές. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ ἄλγος ἀλγαλέον
30 καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ ἀργαλέον (ὡς ποδαργία,
ποδαργία. ἡ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δυσχερές· ἐκ
τούτου παραγωγὸν ἀργαλέον· ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀπύω.)
— ὡς ἀργαλέον· Ἀργαλέον τὸ βαρὺ καὶ δύσκολον καὶ
λυπηρὸν ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀργαλέον ὡς ποδαργία, πο-
35 दाργία· ἡ ἐκ τοῦ ἔργου τὸ δύσκολον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐρ-
γῶδες, κατὰ παραγωγὴν ἐργαλέον καὶ ἀργαλέον. ἀρ-
γαλέον τὸ μετέργον ἄλγους· ὥπερ καὶ θαρσαλέον τὸ
μετέργον θράσους. Dv. ὡς ἀργαλέον· δύσκολον, δυσχε-
ρές. R. λίαν δύσκολον καὶ βαρὺ. Θ. et cod. Nanian.
40 in Catalogo p. 477. ἐστὶν· Ὑπάρχει. θεοὶ· Ἠ. Nan.
[Ὁ Ζεῦ· Τὸν Δία παρέλαθε κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων
θεῶν, ὡς τὸ [Hom. II. N, 1]

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὐν Τρωᾶς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσε.]

[κακεῖ γὰρ τὸν Ἑκτορα ὀνομάζων κατ' ἐξοχὴν πα-
ρεῖληψε.] — προτάττει τὸν Δία θεῶν κρείττονα ὄντα.
Θ.

2. δοῦλον γενέσθαι· Χαλεποῦ ὄντος (φύσει) τοῦ
δουλεύειν, χαλεπώτερον γίνεται, ἔαν καὶ ἀνοήτω τις δ
δεσπότη ὑπηρετῇ. — δοῦλον· Τινὰ ἀνθρώπον
υπάρχει. Θ. Nan. παραφρονούντος· μαινομένου. Nan.
μαινομένου, οὐκ εἰδότος τί δεῖ ποιεῖν. Θ. δεσπότου·
Αὐθέντου. Nan.

παραφρονούντος· Ἥγουν μαινομένου, οὐκ εἰδότος 10
τί δεῖ ποιεῖν, ἥτοι ἀνοηταίνοντας καὶ μωροῦ, παρὰ τὸ
εἰκὸς φρονούντος. ἡ γὰρ παρὰ ἐνταῦθα τὴν ἐξω σχέσιν
δηλοῖ. Junt.

Τὸ θλον οὐ πρὸς τὴν τύχην ἐστίν· οὐ γὰρ ὅτι δοῦ-
λός ἐστι λυπεῖται· ἀλλὰ πρὸς τὴν διαφορὰν τῶν κεκτη- 15
μένων ἔθηκε καὶ παραφρονούντος. G.

3. τὸ ἦν ἀπόστροφον λαμβάνει, ὃ ἐστὶν ἀντίστρο-
φον. ἐστὶ δὲ ὥσπερ καὶ ἄλλως τούναντίον ὁρῶν. καὶ
τοῦτο γὰρ ἀντίστροφον δέχεται. ἐστὶ γὰρ τὸ ἐναντίον
ὁρῶν. ἡ δὲ ἀπόστροφος ἀντίστροφος καλεῖται. Ἀρίσταρ- 20
χος γὰρ τοῦτο σημειοῦται. ὃ ἐστὶν παρ' ἡμῖν ἀπόστρο-
φος, ἀντίστροφος αὐτῇ καλεῖται. G.

τὰ· Περισσὸν Ἀττικῶς. Θ.

λέξας τύχη· Περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ λέξῃ. Θ.
Junt.

4. [μὴ ὁρᾶν ταῦτα· Οἱ γράφοντες ταῦτα οὐ καλῶς
γράφουσιν· εὐρηται γὰρ ἐν πολλοῖς τῶν παλαιῶν ἀντι-
γράφων τὸ ταῦτα, καὶ ἐστὶ κρείττον ἐκεῖνου.] — ἂ δ
θεράπων λέξει. γράφεται ταυτά. Θ. ταυτὰ· Ὁμοία τῇ
ἔχοντι αὐτόν. A. B. D. Θ. ταυτὰ· Καὶ τὰ ὅμοια. Harl. 6. 30

5. μετέργειν ἀνάγκη· (Πρὸς) τὸ ποιητικόν [Hom.
Odi. P, 332]

ἡμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποκρίνεται εὐρύσφα Ζεὺς
ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δούλον ἡμαρ ἔλῃσι.

τί γὰρ κακώτερον τοῦ τὰ ἐναντία ἑαυτῷ διαπράττεσθαι 35
τινα, ἐν τῇ μὴ ποιεῖν ἂ βούλεται, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν
ἄλλων ἀφροσύνης ἀνέχεσθαι;

[τῶν κακῶν· Τῶν ἀφροσυνῶν ὧν ὁ δεσπότης ἔχει·
ἦγουν τῶν πληγῶν, αἱ τοῖς ἀπειθοῦσι τοῖς δεσπόταις
ὁφείλονται. εἰσώθασι δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἄρθρα πλεονά- 40
ζειν. ὥσπερ οὖν ἐν τῷ « τὰ βέλτεστα » περισσὸν ἦν
Ἀττικῶς τὸ ἄρθρον, οὕτω κἀνταῦθα τὸ « τῶν. » καὶ ἐν
τοῖς ἐξῆς τὸ « τό, » ὡς ἐν τῷ « τὸ ποῖον. » τὸ δὲ [v. 8]
« ταῦτα » τὸ δεύτερον οὐκ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ταύτη, ὡς
οἶονταί τινες, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ταῦτα πάλιν Ἀττικῶς.] — 45
τῶν ἐκ τοῦ δεσπότου πληγῶν καὶ τιμωριῶν. Θ.

6. τοῦ σώματος γὰρ· Οἶον, αὐτὸν ἑαυτοῦ τὸν δοῦ-
λον οὐκ ἐξ κρατεῖν· μάλιστα γὰρ κύριος τοῦ σώματος
ἐκαστος αὐτὸς ἑαυτοῦ. — σώματος· Τοῦ οἰκείου. οὐκ
ἐξ· Οὐκ ἀφίησι. Θ.

7. κρατεῖν· Ἐξουσιάζειν. Junt.

δ δαίμων· Ἡ τύχη. R. Θ. Junt. dv.

(τὸν ἐιωνημένον· Ἀντὶ τῷ τὸν ὀνησάμενον, ἀπο

τοῦ ὠνούμαι. λέγεται γὰρ καὶ ἡ ἐφεξῆς τοῦ ῥήματος κλίσις. τοῦ δὲ ὀνόματος τὸ πληθυντικὸν οὐκ ἔστιν ὠνησάμενοι. διὸ μεταβαλόντες αὐτὸ ἐπὶ ἑτέραν φωνὴν πριάμενοι λέγουσιν Ἀττικοί.) — τὸν ἀγοράσαντα. Θ.
 5 Ἄλλως. διγῶς εὔρηται τὸ ἐώνημαι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἡγοραχότος καὶ ἐπὶ τοῦ ἡγορασμένου· καὶ ἐπὶ τοῦ μὲν ἡγοραχότος ὡς ἐνταῦθα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἡγορασμένου, ὡς παρὰ Συνεσίῳ [Epist. 3] « ἡ γὰρ Λατὶς ἀνδράποδον ἦν Ὑκαρικὸν ἐκ Σικελίας ἐώνημένον. » Junl.

10 8. τοῦτο παρεπιγραφεῖ λέγεται. R.

(καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα : Καὶ ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· ἔστι δὲ τὸ σχῆμα ἀποθετικὸν τῆς πρώτης διανοίας.) — κύκλος. Θ.

τῷ δὲ Λοξίᾳ : Τῷ Ἀπόλλωνι· ἦτοι τῷ λοξῇν ἴαν
 15 πέμποντι· λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός. ἡ τῷ λοξῇν πορείαν ποιοῦμένῳ· αὐτὸς γὰρ ἔστι τῷ ἡλίῳ. — τῷ Ἀπόλλωνι· ἐπειδὴ πλάγιος ἐν τῷ ζωδιακῷ φέρεται δὲ αὐτὸς ἥλιος ὢν· ἡ ἐπεὶ πολλοὺς καὶ ἀσφαεῖς τοὺς χρησμοὺς δίδωσι. V. τῷ δὲ Λοξίᾳ : Ἡ τῷ Ἀπόλλωνι λοξὰ
 20 μαντευσόμενῳ· ἡ ἐπειδὴ ὁ Ἀπόλλων εἰς τὸν ἥλιον ἀλληγορεῖται, Λοξίαν τοῦτον εἶποις, ὡς λοξῇν τὴν πορείαν ποιοῦμενον. DV.

9. δς θεσπιωδεῖ : Ἐτραγικεύσατο τῇ φράσει. ἡ δὲ
 25 Πυθίᾳ ἐπὶ τρίποδος καθήμενῃ χρησμοῦδεῖ. καλεῖται δὲ τὸ μέρος, ἐν ᾧ καθήται, θῆμος. Ἄλλως. τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὅμηρος [Il. A, 70]

θς ἦδη τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.

τινὲς φασὶν οὗτοι κτήσασθαι [τὸν Ἀπόλλωνα] τὸν τρί-
 30 ποδα. ἄλλοις [ἐν Μιλήτῳ τινέ] μισθῷ βόλον ἔριπτον, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον εἴη τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. συμβεβήκε γοῦν ἀντὶ ἰχθύων τρίποδα χρυσοῦν περιλαβεῖν αὐτοὺς τῷ δικτύῳ. ἐφιλονεικῶν οὖν περὶ αὐτοῦ, οἱ μὲν ἄλλοις, ὡς ἰχθῦς πεπραχάσιν, οὐ τρίποδα· οἱ
 35 δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν καὶ πᾶν ὅ τι τύχοι ὠνήσαντο. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἀνείλεν αὐτοῖς ταῦτα,

40 ἔχοντε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἔρωτᾷ·
 δς σοφῇ πάντων πρώτος, τούτου τρίποδ' αὐδῶ.

προσῆγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς· ἕκαστος δὲ
 τούτων παρηγεῖτο σοφὸς εἶναι, διόπερ ἐγνώκασιν, ὡς σοφωτέρῳ πάντων, ἀναθῆναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι·
 45 ὅθεν φασὶν ἐσχηκέναι αὐτὸν τὸν τρίποδα. [ἡ δὲ λέξις ἡτυμολογῆται ἢ παρὰ τὸ θέσπιν ᾧδῃν, ἢ παρὰ τὸ τὴν Θέμιν ἔχει τὰς μαντείας ἄγειν.] (χρυσοῦς δὲ ἔστιν ὁ τρίποδος, ὅτι τιμὰ ἢ ὕλη· καὶ οἱ διδόμενοι χρησμοὶ τίμιοι.)

[[οὕτω φασὶν ἐσχηκέναι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα.
 50 ἄλλοις μισθῷ δίκτυον ἐν θαλάττῃ ἔριπτον, ἵνα τὸ ἀγρευθὲν εἴη τοῦ τὸν μισθὸν διδόντος αὐτοῖς. συμβεβήκει γοῦν ἀντὶ ἰχθύων τρίποδα χρυσοῦν περιλαβεῖν αὐτοὺς τῷ δικτύῳ. φιλονεικούντων οὖν τῶν τε ἁλίων καὶ τοῦ

μισθώσαντος, καὶ τῶν μὲν λεγόντων ὡς οὐ τρίποδα πεπραχάσιν, ἀλλ' ἰχθῦς, τοῦ δὲ ὡς πᾶν ὅ τι τύχοι ἔχρησεν οὖν ὁ Ἀπόλλων, τῷ σοφῷ τοῦτον ἀνενεγκεῖν. ἀγαγόντες οὖν τοῦτον ἐπὶ τοὺς ἑπτὰ φιλοσόφους, ἐπεὶ ἀπαρνεῖτο εἰς ἕκαστος μὴ εἶναι σοφὸς, ἀνέθηκον τῷ Ἀπόλλωνι εἰκότως· μάντις γὰρ ὢν, τοὺς τρεῖς χρόνους εἶδε, τὰ τ' ὄντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα. Par. μαντεύεται καὶ χρησιμοδοτεῖ καὶ θείας φωνὰς λέγει. χρυσηλάτου : Ἐκ χρυσοῦ πεποιημένος. Θ.]

11. ὅτι ἱατρός ὢν καὶ μάντις : Τῶν δυοῖν ἀρετῶν
 10 τοῦ θεοῦ μέμνηται κατὰ τὸ παρὸν, θεσπίσεώς τε καὶ τῆς κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμης. [εὐκαίρως δὲ τούτων τὴν μνήμην ἐποίησατο ἱατρικῆς μὲν, ὅτι ἀνάστων ἀπέπεμψε τὸν δεσπότην, καὶ τὴν μὴ προσοῦσαν πε-
 15 रिψέ μελαγχολίαν. θεσπίσεως δὲ, διὰ τὸ προσεχῆς (τῆς ἐκεῖθεν ἐξόδου). τὴν δὲ μουσικὴν κατέλιπε, μὴ χρεῖαν αὐτῆς ἔχων.] (τριῶν οὐσῶν τεχνῶν, ὧν μετεῖχεν ὁ θεός, νῦν μέμνηται μαντείας καὶ ἱατρικῆς, παρῆκε δὲ τὴν μουσικὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος μὴ
 20 χρεῖαν αὐτῆς ἔχων· ἡ δὲ τοῦ σοφοῦ τὴν μουσικὴν αἰνίσσεται. πρὸς τὸ χάριεν οὖν διαβάλλει τὸν θεόν, ὅτι τῶν ἄλλων ἱατρός ὢν, οὐκ ἱάτρυσεν αὐτὸν, ἐξέπεμψε δὲ πρὸς τούτῳ καὶ τῆς προσοῦσης αὐτῷ συνέσεως τε καὶ σοφίας ἀπεστέρησεν, ἐκτραχάζας διὰ τῆς μαντείας.
 25 τοῦτο οὖν ὅμοιε λέγειν, ὅτι διὰ τῶν ἑαυτοῦ μάλλον οἰκείων ἐβόλας τὸν δεσπότην.)

[[ἱατρός ὢν καὶ μάντις : Οὐ μόνον ἱατρὸν καὶ μάν-
 30 τιν φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ καὶ μουσικόν· τὸ μὲν μουσικὸν παρῆκε, διὰ τὸ μὴ χρεῖαν ἔχειν· τῆς δὲ ἱατρικῆς καὶ μαντικῆς ἐμνήσθη, τῆς μὲν, ὅτι ἔδει ὡς ἱα-
 35 τρὸν νοσοῦντα τὸν αὐτοῦ δεσπότην θεραπεῦσαι, ἀλλὰ μὴ εἰς μανίαν μάλλον κινήσας· τῆς δὲ μαντικῆς, ὅτι οὐκ ἔχρησεν αὐτῷ, ἀ ἐβόουλετο, ἀλλὰ μάτῃ ἀπέπεμψε. DV.] τὸ ὅς φασιν ὡς ἀπιστῶν φησιν ἐξ ὧν αὐτὸς ἐπειράθη. R.

12. ψεύδεται ὁ δοῦλος· οὐ γὰρ ἀληθῆ λέγει ὅτι με-
 40 λαγχολῶ μου ὁ δεσπότης, ἐπεὶ ἐκεῖνος κατὰ πρόσταξιν τοῦ θεοῦ τοῦτο ἐποίησεν. οὐ μὴν ἀληθῆ ἦν. V.

μελαγχολῶντα : Χολᾶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ μαί-
 40 νεσθαι· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς τὸ θυμοῦσθαι. Junl.

13. οἱ γὰρ βλέποντες : Τὸ εὐθὺς καὶ μανικὸν κατη-
 40 γορεῖ τοῦ δεσπότου ἐκ τοῦ κατὰ τὸν περίπατον ἐναντίου· ἡγεῖσθαι γὰρ προσῆκεν, οὐχ ἔπρεσθαι τυρλῶ. — τὸ εὐθὺς ἡ μανικὸν τοῦ δεσπότου λέγει ἐκ τῆς ἐναντιώσεως· ἡγεῖσθαι γὰρ προσῆκεν, οὐχ ἔπρεσθαι τυρλῶ.
 45 Ἄλλως. τὸ εὐθὺς ἡ μανικὸν κατηγορεῖ τοῦ δεσπότου ἐκ τῆς κατὰ τὸν περίπατον ἐναντίον τῷ δέοντι σχέσεως. V.
 ἡγοῦμεθα : Ἠγοῦμαι τὸ προσδοποῖω, πρὸς δοτικὴν ἀποδιδομένην δοκεῖ κατὰ τὴν σύνταξιν ἑλλειπῶς ἔχειν· εἰ γὰρ κατὰ τὸ πληρὲς λεγθῆι, γενικῇ ἂν καὶ αὐτὸ
 50 συνταχθῆι, ὅσον, ἡγοῦμαι σοι τῆς δόου. Junl.

16. καὶ με προσβιάζεται : Ἠγουν, σὺν τῷ ἀκολουθεῖν αὐτὸν τῷ τυρλῶ καὶ με τοῦτο ποιεῖν ἀναγκάζει. Junl.
 50 ἀχλονότι ἀκολουθεῖν. R.

17. ἀποκρινομένοις : Τοῦ τυρλοῦ ἢ τοῦ Χρεμύλου. D. τοῦ τυρλοῦ ἀπόκριται διδόντος. Borg. τὸν Πλοῦτον φησίν. μὴ ἀποκρινομένοις τὸ παράπαν οὐδὲ ὀλίγον. V. οὐδὲ γὰρ : βραχύ. ἔστι δὲ ὄνυχος ῥύπος. τινὲς δὲ παρὰ τὸν γρυλισμὸν, τούτεστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος· γὰρ γὰρ τὸ μικρὸν καὶ βραχύν-
 5 ται. ὅθεν καὶ γρύττει τὰ λεπτὰ σκευή· καὶ γρυτο-
 πώλης, ὅπερ οὐκ εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιαῖς, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ῥυτοπώλης καὶ γρυτάρης. κέχρηται δὲ τῇ
 10 λέξει ἐπιτείνων τὸ στεγανὸν τῆς ἀποκρίσεως ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς ὄνυχας ῥύπου, ὃς μικρὸς καὶ εὐτελής. ὅταν δὲ θέλωμεν ἐκφρασεῖν τινὰ, φαμέν οὐδὲ γὰρ φθέγγε-
 σθαι, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ τυρόν· οὐδὲ γὰρ ἔχει τινὰ σύ-
 15 στασιν ὁ τοῦ ὄνυχος ῥύπος, πλὴν ὅσον ἀπὸ τῆς θέας μόνον δοκεῖ τι. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολυ-
 κτημόνων ἀνθρώπων, ὡς ὄχλον διὰ τούτων ἐχόντων. τὸ δὲ σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν. — οὐδὲ γὰρ : Οὐδ' ὅτι οὐδ'.
 γὰρ ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος· καὶ τὰ μικρὰ τῶν γρύλων, ἥτοι τῶν χοίρων. ἀπὸ τούτου δὲ λέγεται ἐπὶ οὐδαμινού
 20 πράγματι· ὅταν οὖν θέλωμεν φρασεῖν τινὰ, λέγομεν ὅτι οὐδὲ γὰρ φθέγγεται, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ τυρόν· οὐδὲ γὰρ ἔχει τινὰ σύστασιν ὁ τοῦ ὄνυχος ῥύπος, πλὴν ὅσον ἀπὸ τῆς θέας μόνον. Dv.

18. ὅπως σιγήσομαι : Τὸ ὅπως μεταληπτικῶς ἀντὶ
 25 τοῦ ὅτι. ἔστι μὲν γὰρ τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ὡς, τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἀντὶ τοῦ, οὐδαμῶς σιωπήσω, κατὰ περί-
 φρασιν Ἀττικὴν. Junt.

20. πράγματα : Τὰς ὀχλήσεις φησὶν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πολυκτημόνων ἀνθρώπων, ὡς ὄχλον διὰ τούτων
 30 ἐχόντων. Junt. δώσω ὀχλήσεις. Dv. ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσεις. Ven.

21. οὐ γὰρ με τυπήσεις : (Ἔθος τὸν εἰς θεοὺς ἀπι-
 όντα στεφανοῦσθαι, καὶ ἀνεύθυνον εἶναι.) πρὸς τὸ ἔθος,
 35 ὅτι καὶ ἀνακαυσιζόμενοι ἐκ τοῦ μαντείου ἐστεφανηρό-
 ρουν. [ἔθος ἦν εἰς τὸν Ἀπόλλω ἀπιόντας μετὰ στεφά-
 νων ἐντεῦθεν ἀναχωρεῖν. ὡς οὖν στέφανον ἔχων ὁ Κα-
 ρίων παρρησιάζεται πρὸς τὸν δεσπότην καὶ τούτου
 40 φησίν. P.] (Ἄλλως.) ἡ στεφανηφορία διακόσμησις τοῖς εἰς τὸν θεὸν ἀπιούσιν ἰστοίμωις δούλοις τε καὶ ἐλευθέ-
 45 ροις ἐδίδοτο, οὐδὲν πλεονεκτήματος τεκμήριον ἐλευθε-
 ροῖς δωρουμένη· οὐδὲ μὴν δούλοις ὀνειδίζουσα τὸ τῆς τύχης ὑποδείξις. ἐπαίξε δὲ ἅμα χαριέντως καὶ δυσωπη-
 τικῶς ὁ Καρίων· καὶ ὡς στέφανον ἔχων παρρησιάζεται καὶ τούτῳ φησι. — τὸ δὲ τυπήσεις Ἀττικὸν ἐστὶν ἀπὸ
 50 τοῦ τυπτεῖν ἀχρηστὸν θέματος. Junt.

22. καθέκοιτο γὰρ ἂν οὕτω μᾶλλον τῆς κεφαλῆς. δέχεται γὰρ τὸ σκέπας τὸ ἐν ταῖς καλύψεσι τὸν τῶν προσπιπτόντων φόρον πληγῶν. ἥτοι τοῖς τοῦ στεφάνου περιθέμασι σπερισκόμενος· ἢ ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς δεχό-
 50 μενος τὰς τῶν πληγῶν καταγωγὰς, διὰ τὸ γυμνὸν κα-
 θικνεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ λόγου παρ' ὑπόνοιαν. V.

23. λῆρος, οὐ γὰρ παύσομαι : [Εἰ μὲν ἐμπαῶς « τὸ λῆρος » πρὸς τὸν δεσπότην εἶπεν, ἀντὶ τοῦ περιττολο-

γία εἶπεν· εἰ δὲ τὸ « οὐ γὰρ παύσομαι, πρὶν ἂν φράσης μοι, » εἰς ἐπήκοον αὐτοῦ εἶπε, τὸ δὲ « λῆρος » καθ' ἑαυτὸν, οὕτως εἰποις· λῆρος καὶ φλύαρος εἰ ταῦτα λέ-
 γων. —] τινὲς δὲ φασιν ἐσχηματισμένους εἰρῆσθαι ἀντὶ τοῦ λῆρος, ἡγουν μαντικῶς. Junt. (ἀντὶ τοῦ ληρεῖς, ὃ 5
 ἐστὶ φλυαρεῖς. Ἄλλως.) χαριέντως καὶ τὸν σκοπὸν ἡγυσε καὶ ὑβρίζειν οὐκ ἔδοξε, καίτοι λυπούμενος. ἐπεὶ τὸν δεσπότην ἐμελλεν ὑβρίζειν, εὐστόχως οὐκ εἶπε λη-
 ρεῖς, ἀλλὰ λῆρος ἀορίστως. R. V.

25. [πάνυ σφόδρα : «Οἱ σύνθητες Ἀττικοὺς παράλ- 10
 ληα τιθέναι τὰ ἰσοδυναμοῦντα· δηλοῦται δὲ ἐν τι ἐξ ἀμφοτέρων. οὕτως ἔχει καὶ τὸ « τυρόν ἴσως. »] — Ἄλλως. εἶπεν ἀμφοτέρω καὶ τὸ πάνυ καὶ τὸ σφόδρα δηλῶν τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας. τὸ δὲ πυνθάνομαι, τὸ ἐρωτῶ καὶ τὸ ἀκούειν ὧν τὸ μὲν πρὸς γενικὴν συν- 15
 τάσσεται, τὸ δὲ ἀκούω πρὸς ἀπαρέμφρατον, ἢ πρὸς αἰτιατικὴν. Junt.

27. κλεπτίστατον : Κερδαλέον, συνετόν· ἀντὶ τοῦ φρονιμώτατον, πανουργώτατον. Ὁμηρος [Od. T, 306] « κλεπτοσύνη τε. » Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἡγοῦμαι σε 20
 εὐνούστατον καὶ φρονιμώτατον, τὸ παρ' ὑπόνοιαν ἐπή-
 γαγε κοιμικῶς παίζων. V. [τὸ σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εὐνούστατον, παίζων κοιμικῶς ἅμα καὶ
 χαριεντιζόμενος διὰ τὸ τῆς κοιμωδίας μειδιαστικόν, ἅμα δὲ καὶ τὸν οἰκέτην ποιεῖ ἀποδοχῆς τε τυγχά- 25
 νοντα καὶ χλεύης ἐκ τοῦ δεσπότη· ἦν γὰρ ἐλπίς συμ-
 φώνως τῷ πρώτῳ λεγθῆσθαι τὸ δεύτερον· ἢ ἀντὶ τοῦ κερδαλέον καὶ συνετόν. Ὁμηρος [Il. A, 132] « κλέπτε νόμῳ » ἀντὶ τοῦ παραλογίζου. εἰθάρμεν δὲ καὶ ἐν τῇ
 κοινῇ συνθῆσιν κλεπτὴν τὸν φρόνιμον λέγειν· ἡ μυστη- 30
 ριακώτατον· τὰ γὰρ μυστήρια κρυφίως γίνονται. — Ἄλλως. δέον οὕτως εἰπεῖν, πιστότατον ἡγοῦμαι σε καὶ
 εὐνούστατον, ὁ δὲ παρ' ὑπόνοιαν κλεπτίστατον εἶπεν. αἰεὶ γὰρ οἱ δούλοι τὰ τῶν δεσποτῶν ὑπαιροῦνται. Junt.

[κλεπτίστατον : Ἡ ὅτι τὸν φρόνιμον οἱ Ἀττικοὶ 35
 κλέπτην ἐκάλουν. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κλεπτῶν τούτου φησὶ. φρονιμώτεροι γὰρ οἱ κλέπτοντες ἑαυτῶν γίνονται, ὅταν κλέπτωσιν, ἀναγκαζόμενοι παντὶ τρόπῳ συγκαλύπτειν ὕπερ ἔδρασαν. ὡς καὶ ἡ ἐτυμο-
 λογία δείκνυσσι τοῦ ὀνόματος. κλέπτης γὰρ ἀπὸ τοῦ κα- 40
 λύπτω ἐτυμολογισθαι δοκεῖ. B. φρονιμώτατον. D.]

28. καὶ δίκαιος ὧν ἀνὴρ : Ἐπεταί τῷ θεοσεβεῖ τὸ δίκαιον εἶναι, γνώρισμα γὰρ αὐτοῦ τούτο. ὁ γὰρ θεοσεβὴς, ἃ τῷ θεῷ ἐστὶ φίλος, ταῦτα πράττει. Junt.

29. ἦν : ἀντὶ τοῦ ἡμεῖν Ἀττικῶς. (αἰνιττεται δὲ πρὸς 45
 τί τοῦ δράματος ὁ σκοπός.) R.V.

30. ἱερόσυλοι, ῥήτορες : Ἦν οὐ στίζουσιν εἰς τὸ ἱερόσυλοι· οἱ ῥήτορες (γὰρ) ὡς φαῖλο διεβάλλοντο· διὸ εἶπεν ἱερόσυλοι ῥήτορες.

31. καὶ συκοφάνται : Λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀ- 50
 τικῇ τινὲς λάθρα τὰς συχὰς τὰς ἀπειρωμένους τοῖς θεοῖς ἐκαρποῦντο· μετὰ δὲ ταῦτα εὐθιγῶς γενομένης, κα-
 τηγόρουν τούτων τινὲς, καὶ ἐκαίθην συκοφάνται λέ-
 γονται. [Ἄλλως. ἀπειρήτο Ἀθήνησι μὴ ἐξάγειν

ἐντεῦθεν ἄλλοσέ που σῦκα· βουλομένων οὖν τινων
ἐξενεγκεῖν, ἱστάμενοι ἐν ταῖς τῶν πυλῶν ἐξόδοις ἄνδρες
πανοῦργοι τὸ τούτων ἐξήλεγχον τέχνασμα, ὃ περὶ
τὴν ἐξαγωγὴν ἐποιοῦν. ἐκαλοῦντο οὖν οὗτοι συκοφάν-
ται, ὡς τὰ σῦκα φαίνοντες. ἐπεκράτησεν οὖν ἐξ ἐκεί-
νου τοῦνομα πρὸς πάντας τοὺς πανοῦργους. — εὐρη-
ται δὲ περὶ τούτου καὶ ἑτέρα ἱστορία πάνυ ψυχρά.
P. πείθομαι: Πιστεύω. Dv.

32. [ἐπερησόμενος οὖν: Ἐπερωτήσω τὸν Ἀπολ-
λωνα. ὡς τὸν θεὸν δὲ, πρὸς τὸν θεόν. τὸ δὲ ἐξῆς, ὥχό-
μην οὖν πρὸς τὸν θεόν, ἐπερησόμενος καὶ ἐρωτήσω, ὡ-
νομίζων τὸν βίον μὲν ἐμοῦ αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχε-
δὸν ἀντικρυς ἐκτετοξεῦσθαι καὶ κεκνωθῆναι, πευσόμε-
νος δὲ καὶ ἐρωτήσω, εἰ χρήματα θαλάσσας τοὺς τρόπους
τὸν υἱόν, ὃς μόνος μοι τυγχάνει, εἶναι πανοῦργον, ἄδι-
κον, μηδὲν ὑγιές (ὃ γὰρ ἄδικος καὶ ἄρπαξ οὐχ ὑγιαίνει
τῇ ψυχῇ) ὡς νομίσας τούτο αὐτὸ συμπεῖραι ἐν τῷ πα-
ρόντι βίῳ. εἶπε δὲ τὸ πευσόμενος κατ' ἐπανάληψιν,
ἐπειδὴ ἐπερησόμενος προσιπὼν εἴηκε διὰ μέσου, τὸν
ἐμὸν μὲν, μέχρι τοῦ βίου.] — ὡς: Εἰς. Cant. 1. 2. ἀντὶ
τοῦ πρὸς τὸν θεόν. V.

33. τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ: Ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ Ἀτ-
τικῶς. Junt.

[τοῦ ταλαιπώρου: Τοῦ τλητικοῦ, ἡ τοῦ τετλη-
κότες. ταλαιπώρος δὲ παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὃ
ἐστὶ πένθος. ὅτι δὲ πῶρος πένθος ἐστὶ, καὶ Ἀντίμαχος
φησι,

πῶρός τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέσσιν ἔκαστος.]

34. ἐπερωτῶν πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ὥχόμην, τὸν
ἐμὸν, φησί, βίον νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι, ὃ ἐστὶν ἐξαγα-
λῶθῃναι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων καὶ ἐκδαπα-
νώντων τὴν φαρέτραν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἐξοίχεσθαι
πρὸς ἀπόλησιν τῆς ἐν αὐτῷ διατριβῆς ἐκπίπτοντα. Ἄλ-
λως ἀπολέσθαι ἀπὸ τῶν τοξευόμενων, ἡ τῶν ὅλα τὰ
βέλη ἀμείντων τοξοῦν. V. ἐκκνωθῆναι. V. ἐγγὺς ἀπω-
λείας εἶναι διὰ τὸ γῆρας. V. ἐκτετοξεῦσθαι: Τετλειώ-
σθαι, ἀνηλῶσθαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων, ὅταν
τὴν φαρέτραν κενώσωσιν. Junt. ἐκκεκνωθῆναι, ἀνηλῶ-
σθαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξείᾳ ἀναλίσκόντων
τὰ βέλη. R. ὑπολαμβάνων κατηναλῶσθαι, ἡφανίσθαι
τὴν περιουσίαν. Br. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦτο τῶν
τοξοῦν, ὅταν τοξεύοντες πάντας τοὺς ἐαυτῶν οἰστοὺς
ἀφῆσωσιν. B.

35. τὸν δ' υἱόν: Ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ υἱοῦ Ἀττικῶς.
καὶ Μένανδρος ἐν Περιχειρομένη, τὸ δὲ κεφάλαιον οὕτω
λογίζομαι τὸν δεσπότην. V.

36. πευσόμενος: Ἐρωτήσω. Dv. τοὺς δικαίους. R.

37. διαβάλλει τὸ δικαίον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως.
ἀντὶ τοῦ μηδὲν τῶν δικαίων φρονεῖν αὐτόν. V. εἰς τὸ
φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων σκώπτει. V. (a m. sec.) R.

39. ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων: Ἡ λέξις Εὐριπίδου.
ἀντὶ τοῦ ἔχρησε. G. (τραγικώτερον δὲ τοῦτο ἐξ Εὐριπί-
δου, διασύρων τὸν Εὐριπίδην. οἱ γὰρ τρίποδες δάφνη

ῆσαν ἐστεμμένοι καὶ ἡ προφῆτις. Ἄλλως.) ἀπὸ τῶν
στεμμάτων τῆς προφητείας· ἐστεφανηφόροι γὰρ ἡ Πυθία
(δάφνη. τινὲς δὲ καὶ θεσφάτων. Ἄλλως. γράφεται
σκεμμάτων), ἐπεὶ οἱ μαντευόμενοι ἐγγράφῳ ἀνακοινώ-
σει πρὸς τὸν θεὸν τὰς πεύσεις ἐποιοῦντο, γεγραφότες ἐν
πυκτίῳ τὸ κατὰ προαίρεσιν αὐτοῖς κείμενον, στεφάνῳ
τε ἀμφιέσαντες ἄβρῳ, τῇ μαντιπλῳῇ ἐχειροτόνουν· ἡ
δὲ ἐντυχούσα σύμφωνον τοῖς προτεινομένοις ἐποιεῖτο
τὴν ἀπόκρισιν. οἱ δὲ, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν στεφάνων καθη-
μένη ἔλεγεν ἡ Πυθία· ἡ δὲ δάφνη ἔστεπτο ὁ τρίπους,
ἐφ' οὗ καθῆστο ἡ Πυθία καὶ ἀλλαχρῷ [Eq. 1016] « ἔχεν
ἐξ αὐτοῦ διὰ τριπόδων ἐριτίμῳ. » — Ἄλλως. στέ-
φανοι ἐπὶ τοῦ τρίποδος ἔκειντο, οὓς ἡ Πυθία ἐν τῇ κε-
φαλῇ φοροῦσα ἐμαντεύετο. [ἡ τὸν τρίποδα λέγει διὰ τὸ
κυκλοτερές αὐτοῦ. Dv.] ἦν δὲ ἡ Πυθία γυνή, ἥτις, ὡς
φασιν, ἐπικαθημένη τῷ τρίποδι τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ
διαιροῦσα τὰ σκέλη πονηρὸν κάτωθεν ἀναδιόδομενον
πνεῦμα διὰ τῶν γεννητικῶν ἐδέχετο μορίων, καὶ οὕτω
μανίας πληρουμένη, καὶ τὰς τρίχας λύουσα, καὶ ἄφρον
ἐκ τοῦ στόματος ἀποπέμπουσα, καὶ τᾶλλα πάντα
ποιοῦσα, ὅσα οἱ μαινόμενοι ποιεῖν εἰώθασιν, τὰ τῆς
μαντίας, ἡ μᾶλλον μανίας, ἐφθέγγετο ῥήματα· ἡ καὶ
δαίμων τις ἦν οὕτω καλούμενος πύθων, ἀπ' οὗ ἡ Πυθία
παρωνομάζετο· ἡ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων Πύθιος ὀνομα-
ζόμενος, διὰ τὸ τοῖς πυνθανομένοις χρησμούς διδόναι
περὶ ὧν ἂν βούλοιντο. Junt.

40. [πεύσεις: Οἱ Ἀττικοὶ τὰ τῶν παθητικῶν χρόνων
δεύτερα πρόσωπα αἰεὶ διὰ διφθόγγου γράφουσιν. ὡς καὶ
ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς εὐρήσεις· οὗτος γὰρ, εἴπερ τις,
τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ χρῆται. ἡ δὲ κοινὴ διαλέκτος μό-
νου τοῦ βούλει, καὶ ὄλει, καὶ οἶει τὰ ἐνεργητικὰ μὴ ἐν
χρήσει εὐροῦσα, τῇ Ἀττικῇ ἐπομένη συνηθεῖα αἰεὶ διὰ
διφθόγγου τὰ τρία ταῦτα ἐκφέρει. ἀπαγορευτικοῦ δὲ ἡ
αἰτιολογικοῦ μορίου τεθέντος, οἱ Ἀττικοὶ οὐχ οὕτω τὰ
δεύτερα πρόσωπα ἐκφέρουσιν, ὡς εἴρηται, ἀλλ' ὑπο-
τακτικῶς.]

εἶπε: Ἐμαντεύσατο. V.

41. ἐξιών: Ἐκ τοῦ ἱεροῦ δηλονότι. R. V.

42. μὴ μεθίσταθαι μ' ἔτι: Τὸ μεθίημι ἐνεργητικῶς
πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται· ὡς Συνέσιος [Epist. 4, p. 40
161, D] « μεθῆκε τὸ πηδάλιον ἐκ τῶν χειρῶν. » παθητι-
κῶς δὲ πρὸς γενικήν, ὡς ἐνταῦθα. Junt. μὴ μεθίστασθαι
μηδὲ ἀναχωρεῖν. V.

43. πείθειν: Ἐκεῖνον· πείθειν δ' ἐκεῖνον ἐμοὶ ξυνα-
κολουθεῖν ἕως εἰς τὸν οἶκον. Dv. ξυνακολουθεῖν: Σὺν
αὐτῷ πορεύεσθαι. Cant. 2.

44. τῷ ξυναντάς: Τούτῳ συναντίσας. Dv. τῷ:
Τίνι. E.

45. οὐ ξυνίης: Οὐ νοεῖς. R. οὐ γινώσκεις. V.

τὴν ἐπίνοιαν: (Τὸ αἰνίγμα,) τὴν γνώμην καὶ τὴν
κληρόν. R. V.

46. σκαϊότατε: ἀπαίδευτε. V. Θ. Br.

47. τὸν ἐπιγύριον τρόπον: Τὴν ἐπιγύριον πολιτείαν
(τῶν Ἀθηναίων). αἰνιττεται δὲ αὐτῶν ἥτοι τῆς πολι-

τείας τὸ ἰταμόν τε καὶ δυσοικονόμητον. — μετέρχεσθαι τὸ τῆς χώρας ἔθος. Θ.

48. τῷ τούτῳ κρίνεις : Τίνι σημείῳ τούτῳ κρίναι θέλεις. V. ποίῳ σημείῳ. R. ἐν τίνι πράγματι καὶ σημείῳ. Θ.

5 καὶ τυφλῷ : (ἦτοι) πρὸς τὸν Πλοῦτον αἰνιττόμενος, ἡ τὸν πηρὸν τῇ νῶϊ (νοῦς γὰρ ὄρα καὶ νοῦς ἀκούει. καὶ καθάπερ ὁ τυφλὸς τὴν πορείαν εὐθεῖαν οὐ ποιεῖται. πρὸς τὸ Ὀμηρικόν δὲ [Od. Θ, 195]

καὶ κ' ἄλλος τοι ξεῖνε διακρίνει τὸ σῆμα.

10 τυφλῷ δὲ οὐχὶ ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ τὴν καρδίαν, ὃ ἐστὶν ἀνοήτω. παροιμία δ' ἐστὶ, τυφλῷ δῆλα τὰ μαρτύρια. τὸ δὲ ἔστι, ὅτι σφόδρα ἐστὶ τοῦτο συμφέρον, τὸ μὴ δὲν ὑγιὲς ἀσκεῖν.) — Ἄλλως. παροιμία ἐστὶ, τῷ τυφλῷ δῆλον, ἐπὶ τῶν πάντων αψοστάτων λεγομένη· τὰ γὰρ τοῖς

15 τυφλοῖς δῆλα τοῖς βλέπουσι σαφέστατα σφόδρα. λέγει δὲ, ὡς ὁ κελεύσας σε τυφλῷ ἀνδρὶ ἐπακολουθεῖν δῆλόν σοι ἐντεῦθεν καθίστησιν, ὡς καὶ τυφλὸς ἂν γνοίη τούτῳ, ὡς ὁ πάντες μετέρχονται, τούτῳ δεῖ καὶ τὸν σὸν υἱὸν μετελθεῖν. ἡ ὅτι ἐπειδὴ πάντες τὴν ἀδικον πολιτείαν

20 μετέρχονται, εἴπε σοι ὁ Ἀπόλλων, ὡς ἦ ἂν ἐντύχοις, πάντως τοιοῦτος ἔσται καὶ ἀκολουθεῖ αὐτῷ, ἡγουν τὴν αὐτὴν αὐτῷ καὶ σὺ μετέρχου ὁδόν. Junt. ὁληνοτιή : Φανερόν γὰρ ὅτι. γινώκει. N. ὡς. φανερόν ἐστιν ὅτι καὶ τυφλῷ νοῆσαι δοκεῖ τούτῳ. Br. φανερόν ἐστι...

25 τυφλῷ εἰς τὸ νοῆσαι. Θ.

49. σφόδρα... συμφέρον : Ὅτι λίαν ὠφέλιμον. Θ.

50. ἀσκεῖν ὑγιὲς : Μετέρχεσθαι δίκαιον. Θ.

51. ῥέπει : Φέρεται, ἀποβλέπει, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ. Junt. ὡς περ ζυγοῦ εἶπεν. R. ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρεται.

30 μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ. V.

54. ὁ Πλοῦτος, τίνος ἕνεκεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπήντησεν, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς. V. εἰς Δελφούς. R. τίνος χάριν ἦλθεν εἰς τὸ χρηστήριον τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ τίνος χρεῖαν εἶχεν σὺν ἡμῖν εἰς Δελφούς. Θ.

35 55. τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅτι νοεῖ : Καὶ Πλάτων Νόμων ἡ' [p. 837, E] « τὸν δὲ νόμον ὑμῶν ὃ τι νοεῖ περὶ τὰ τοιαῦτα οὐδὲν με ἐξετάζειν δεῖ. » Junt. ὃ τι σημαίνει. R.

57. ἡ τὰπὶ τούτοις : Τὰ ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ καὶ γὰρ ἡ 40 πεῦσιν ἄνω ἀπειλητική. λέγει οὖν, βέλτιόν σοι ἐστὶν ἐξεῖπεν λόγῳ πεισθέντα ἢ βιασθέντα· ἡ ὡς μὴ λέγοντός σου, βιαιόν τι διαπράττομαι. Ἄλλως. ἡ τὰπὶ τούτοις : Ἦγουν τὰ ἀκόλουθα τοῖς μὴ ἐθέλουσιν ἑαυτοὺς ἐκφαίνειν. τὰ δὲ ἐστὶ πληγαὶ καὶ τραύματα.

45 λέγειν γρη' : Τὸ λέγειν ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ ὀνομάζειν καὶ ἐπὶ τοῦ φράζειν. Junt. πρὸ τοῦ τυφθῆναι σε. Θ.

58. οἰμῳζέιν : Οἰμῳζέω, τὸ θρηνῶ. ἀφ' οὗ οἰμωγῇ, ὁ θρηῖνος, καὶ οἰμωγὰ οὐδετέρως παρ' Αἰσχύλῳ [Sept. 8]

50 οἰμῳγμᾶσιν ὅ' ὦν Ζεὺς ἀλεξήτριος.

ἐκ τούτου δοκεῖ καὶ οἰμοὶ θρηνητικὸν ἐπίρρημα γίνεσθαι.

Ms. ap. Br.

60. σκαιῶς : Ἀταιδεύτως, σκληρῶς, ἀποτόμως. Θ.

61. τοῦτο πρὸς τὸν Πλοῦτον. πρόσκεισαι. εὐσεβοῦς, δικάϊον. ἀποστρεφὴν τὸ σῆμα. Θ. ἀντὶ τοῦ εὐσεβοῦς. (ἀπὸ μέρους δὲ ἀγαθού.) R. V.

62. κλέειν : Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ κλαίνειν. Borg.

63. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν : Τὴν κληδόναν, (τὴν μαντείαν), καὶ τὸ σύμβολον. οὕτως δ' Ῥόδιος Ἀπολλώνιος [I, 304] « μῆδ' ὄρνις ἀεικελή πέλε νηί. » κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐκφευκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν ὄρνιν καλοῦσιν. ὄρνις, ἐπιφώνησις, παταμός, καὶ τὰ τοιαῦτα, 10 ὡς αὐτὸς ἐν Ὀρνισι [720] ἐδήλωσεν. Ἄλλως. τὴν μαντείαν τοῦ Ἀπόλλωνος ὄρνιν λέγει, ἐπειδὴ περ οἱ παλαιοὶ οὐ μόνον διὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ δι' ὄρνιθιν ἐμαντεύοντο. — καὶ ὅτι οἱ παλαιοὶ πᾶν τὸ ἐπὶ σημείῳ καὶ τεκμηρίῳ τινὶ παραλαμβανόμενον ὄρνιν ἐκάλουν, 15 ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ τὸ μάντευμα καὶ τὸ σύμβολον. Junt.

64. [μὰ τὴν Δήμητρα : Εἰκότως ταύτην ὄρνιν λαμβάνει ὡς γεωργός· ἡ γὰρ Δημήτηρ τῆς γῆς ἑφορος.] — διὰ τὸ μὴ φράσαι οὐκ εἰ γαιρήσεις. V.

65. ἡν μὴ φράσης : Ἐὰν μὴ εἴπῃς. Br.

66. ὃ τᾶν : Ἀντὶ τοῦ ὃ ἐταίρε. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι οὐ πρὸς ἓνα μόνον τὸ ὃ τᾶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. καὶ Κρατῖνος « ἄρά γε, ὃ τᾶν, ἐβλήσεται. » [Ἄλλως. ὃ τᾶν, ὃ φίλοι, πληθυντικῶς νοητέον. ἡ ἀντὶ τοῦ ὃ φίλε. 25 ἔν' ἡ τὸ μὲν ὃ τᾶν πρὸς μόνον τὸν Χρεμύλον· οὗτος γὰρ αὐτῷ ἡπείλει· τὸ δὲ ἀπαλλάχθαι πρὸς ἀμφοτέρους· ἐπειδὴ καὶ ἄμωυ τούτῳ ἡνύχλον. ὁ καὶ κρεῖττον. εἰώθαμεν γὰρ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ ἐστὶν ὅτε τοὺς λόγους οὕτω ποιεῖσθαι.]

πώμαλα : Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· ἐστὶ δὲ Ἀττικόν. (ἐστὶ 30 γὰρ ἐπίρρημα ἀρνήσεως.)

67. (καὶ μὴν ὁ λέγω : Τινὲς ἐν πρόσωπον αὐτὸ εἶναι λέγουσι τὸ δούλου ἀπὸ τοῦ πώμαλα ἕως τοῦ ἐκτραχχίλισθῇ πεσόν.)

70. ἐκτραχχίλισθῇ : Τὸν τράχχλον καταχλασθῇ (R. 35 V.), ἐκσπονδυλισθῇ. Junt.

72. ἀλλ' ἡν πύθησθ' μ' ὅστις εἴμ' ἐγώ : Οὕτω τὴν αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς, καὶ ἀντὶ δοτικῆς τὴν αἰτιατικὴν Ἀττικοὶ λέγουσιν, [ὡς Θουκυδίδης [I, 28] « εἰ οὖν τί 138 σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστόν ἐπὶ θάλατταν. » 40 καὶ Σοφοκλῆς [Aj. 584]

οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλώσσά σου τεθνημένη.

ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ με.] ὡς ἐπὶ ἀψύχου τὸ ἀναθεῖς. ἡ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι.

74. ἐὰν βούλῃ γε σύ : [Τούτῳ διττῶς νοητέον. νῆ τοὺς 45 θεοὺς ἀφήσομεν σε, ἂν βούλῃ γε σύ εἰπεῖν ὅστις εἶ. ἡ οὐκ ἀφήσομεν, ἐὰν βούλῃ σύ μὴ εἰπεῖν ὅστις εἶ.] — ἐὰν βούλῃ καὶ δοκῇ σοι, ἀφήσομεν σε. τοῦτο γὰρ προσληπτέον. V. ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ, ἀπολύομεν. τοῦτο δὲ φασιν ἀπολύσαντες αὐτόν. Ἄλλως. ἐὰν δὲ σοὶ δοκῇ, του- 50 τέστι τὸ ἀπολυθῆναι. προσληπτέον τὸ ἀφήσομεν. V. a manu sec.

75. μέθεσθε παροξυνόντως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. R.

Εἰρηναῖος φησὶ παροξυστόνως Ἀττικοὺς λέγειν τὸ μέ-
 05 σεσθε. V.

77. Ἰδοῦ. *Dr., Br.* μέθεσθε ἀντὶ τοῦ ἀπολείθρητε
 καὶ πόρρω γίνεσθε. κανόνιστον ἔημι τὸ καταλείπειν, ὃ
 5 μέλλων ἦσο. δευτέρως ἀόριστος ἦν. ὃ μέσος ἔμην, ἔσο,
 καὶ τὸ προστακτικὸν ἔσο, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ κράσει
 τοῦ ε καὶ ο εἰς ου διέθρογγον οὗ, καὶ μετὰ τῆς μετὰ
 10 προθέσεως καὶ συγκοπῆς καὶ τροπῆς τοῦ ψιλοῦ εἰς δα-
 σὺν, μελοῦ, μεθέσθω, μέθεσθον, μεθέσθων, μέθεσθε,
 15 μεθέσθουσιν. P. /

77. [ἢ παρσεκουασμένος : Τὸ ἦ ἄνευ τοῦ ν ἀντὶ τοῦ
 ἤμην. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ ἦν καὶ ὑπῆρχον ἐνὶ ἡ φασιν,
 οὕτως· ἀπὸ τοῦ εἰμι τὸ ὑπάρχω γίνεται ὁ παρατακτικὸς
 εἶν διὰ διφθόγγου· (ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ εἶδημι ἤδειν· P.) καὶ
 15 διαλύσει Ἰωνικῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ε καὶ α γίνεται
 ἔα, ὡς καὶ τὸ ἤδεα, καὶ τὸ τιθεῖσι τιθέασιν. ἡ γρῆσις
 δὲ παρ' Ὀμήρῳ [II. E, 887], ὡς τὸ « οὐ γὰρ ἀμενηνὸς
 ἔα » εἰτα κινῶντες τὸ ε καὶ α εἰς η, ἦ φασιν, ὡς καὶ
 ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς εὐρήσεις.] — ἀντὶ τοῦ ἤμην.
 20 R. τινὲς ἄνευ τοῦ ν αὐτὸ γράφουσι τὸ η μόνον ἀφιέν-
 τες. ἀντὶ τοῦ ἤμην, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ν. οἱ δὲ οἱ ἐπὶ
 τρίτου προσώπου τίθεται τὸ ῥήμα. οἱ δὲ τάσσεται καὶ
 κατὰ τοῦ ἤμην ὁλόν ἐκ τοῦ Ὀμήρου [II. Ω, 426; Od.
 T, 315] « εἰποτ' ἔην γε. » V.

78. μιαινώτατε ἀνδρῶν ἀπάντων : (Πεφυλαγμένους
 ποιεῖται τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ὑπέρβειν, ἵνα μὴ θεῶν
 25 ὑπεριθελίς, κακείνους πάθει υποτάξῃ. ἡ οἱ ἐν σχή-
 ματι ἀνδρὸς ἐφάνη ὁ Πλούτος.) δεῖ δὲ ἐννοεῖν τὸν
 Πλούτον φυπῶντα καὶ ταπεινὸν ὄντα τὸ σχῆμα.

79. [εἴτ' εἰσίγας : Εἰ μὲν οὕτω τὴν σύνταξιν τρέψεις,
 τὸ εἶτα ἄργον ἐρεῖς, καθὼς ἐν ταῖς ἀποδόσεσι τῶν με-
 30 τοχῶν ποιεῖν εἰσώμεν. ὃ μιαινώτατε ἀνδρῶν ἀπάντων,
 ὧν Πλούτος εἶτα εἰσίγας. εἰ δὲ τὸ εἶτα ἐν ἀρχῇ θήσεις,
 οὐκ ἄργον νοήσεις. εἰσώμεν γὰρ ἐν τοῖς τῆς βαρύτητος
 35 σχήμασιν ἐν ἀρχαῖς πολλάκις τίθεναι τὸ εἶτα, οὕτως·
 εἶτα ὃ μιαινώτατε ἀνδρῶν ἀπάντων ὧν Πλούτος εἰσί-
 γας ;]

83. αὐτότατος : Ἡ αὐτότατος ἀντωνυμία πέπαικται
 κωμικῶς. τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν πραγμάτων ἀνεπίτατα.
 40 εἰ οὖν ἡ ἀντωνυμία ἐπὶ οὐσίας παραλαμβάνεται, κατὰ
 τοῦτο ἐπίτασιν οὐ δέχεται, ὡς τὰ ἄλλα μέρη. [Ἄλ-
 λως. ἐπαιξεν αὐτότατος ὑπερθετικῶς εἰπὼν, ἵνα δεῖξῃ,
 ὡς ἀληθὲς αὐτός ἐστιν· ὥσπερ καὶ τὸ μονώτατος.
 45 ἱστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν μονώτατος εὐρητὰ ἐν τοῖς λογο-
 ποιῶσι, τὸ δὲ αὐτότατος οὐ.] — αὐτότατος οὐ λέγεται,
 ὡς οὐδὲ ἐγώτατος ἀπὸ τοῦ ἐγώ. τοῦ γελοίου δὲ χάριν
 οὕτω πέπαικται. Θ.

81. τὸν Πατροκλῆα κωμωδεῖ ὡς Ἀθηναῖον μὲν καὶ
 πλούσιον, σκνιπὸν δὲ καὶ φειδωλόν. ἦν δὲ τραγωδίας
 50 ποιητής, ἄλλως δὲ καὶ κακὸς καὶ φιλοχρήματος, ὡς
 καὶ ἐν τοῖς Πελαργοῖς εἰρηται περὶ τούτου, ὅστις ἐνε-
 κεν τῆς φειδωλείας οὐδένα εἶα προσέειπαι φυλακῆς
 ἐνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. (ἦν δὲ οὗτος
 εἰς τῶν τὸν Ἀκωνικὸν ζηλούντων βίον. Ἄλλως. οὐ-

τος ὁ Πατροκλῆς Ἀθηναῖος φιλοχρήματος, ὃς ἐφύλαττε
 τὰ χρήματα καὶ ἦν βυπαρὸς τῷ βίῳ καὶ ἡδύμει.) —
 ἔκ Πατροκλέους : Ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Πατροκλέους.
Bruck.

86. τοῦτ' δὲ τὸ κακὸν : Ἦγουν τὴν τύφλωσιν. *Br.* 5
 87. φρονῶν : Φρόνος παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ἡ ἐπ'
 ἄλλοις ἀγαθοῖς λύπη, ἥτοι ἡ ζηλοτυπία, ὡς ἐν-
 ταῦθα· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν ἡ μεμψις, ὡς Εὐριπίδης
 [Hec. 288] « ἀποκατείνειν φρόνος γυναῖκας. » *Junt.*

88. ἐγὼ γὰρ ὧν μειράκιον : Τοῦτο φησιν, ἵνα τὸ 10
 προπετὲς τῆς ῥήσεως ἀναφέρῃ ἐπὶ τὸ ἐξηγούμενον καὶ
 δοξῇ συγγνώμην ἔχειν ἡ ἀμαρτία, ὅτι μειράκιον ὧν
 ἡπειλήσας. καὶ μὴν οὐκ ἔστιν ἀμαρτήμα τὸ τοὺς μὲν
 φάλους καταλιπεῖν ὁμολογῆσαι, καταλαθεῖν δὲ τοὺς
 15 χρηστούς. πῶς οὖν ὁ Ζεὺς νοσούμενος εἰς τὸ πρῶτον 15
 αἴτιον, καὶ μᾶλλον βουλούμενος τοὺς ἀγαθοὺς εὐ πράτ-
 τειν, ἐτύφλωσε τὸν Πλούτον εἰπὼντα τοῦτο ; λέγομεν
 οὖν, ὅτι εἰ πάντως τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς ἀρετῇ ἀσκοῦσι
 παρείπετο τὸ πλουτεῖν, πάντες ἂν διὰ τὸ πλουτεῖν με-
 21 τήσαν τὴν ἀρετὴν, οὐ δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν. ὁ δὲ Ζεὺς 21
 βουλούμενος τοὺς ἀνθρώπους οὐ διὰ τι χρησίμους καὶ
 ἐπωυλὲς τὴν ἀρετὴν μετιέναι, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν
 ἀρετὴν, τοῖς ταύτην ἀσκοῦσι καὶ ἀποτυχεῖν χρημάτων
 ἐσθ' ὅτε δίδωσιν ἐν τῷ βίῳ, ἵνα ἕκαστος ἐφίηται τῆς
 ἀρετῆς δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, καὶ μὴ διὰ τὸ ἐλπίξειν 25
 25 ὅτι πάντως διὰ τῆς ἀρετῆς εὐπορήσει χρημάτων.

90. ὁ δὲ μ' ἐποίησε τυφλόν : Ἐπεὶ ἐμελλεν ἀνατρέ-
 30 πειν τοὺς ἀδίκους, οὐκ εἶπεν ὁ Ζεὺς. τῷ μὲν γὰρ
 Πλούτῳ συνέφερον, ὅτι καλῶς αὐτῷ ἐχρῶντο, ἐκείνῳ δὲ
 οὐ. V. παροδῶνται ἐκ τῶν Ἡσιόδου [Op. 42] 30

κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν.

ἡ ὅτι ἀνόσιος ὁ διὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ πλούτου φόρτος τοῖς
 δίκαιοις, εἰ χαννωθεῖεν ἐκ περιουσίας.

93. [εἰτὰ τοὺς χρηστούς γε : Ἰστέον ὅτι ἡ διὰ πρό-
 35 θεσις οὐ μόνον γενικῇ συντάσσεται, ὅταν ὁλοῖ ἐνέρ-
 35 γειαν, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὡς ἐνταῦθα· εὐρήσεις δὲ
 τοῦτο καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν. καὶ μὴν ὅταν δη-
 λοῖ αἰτίαν, αἰτιατικῇ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συντάσσεται·
 ἀλλὰ καὶ πρὸς γενικὴν εὐρηται σπανίως.]

94. ὁμολογῶ σοι : Ἀντὶ τοῦ συναινῶ σοι. R. συμ- 40
 φωνῶ σοι, ὁμοῖά σοι λέγω ἐν τούτῳ· εὐρίσκεται δὲ καὶ
 πρὸς αἰτιατικὴν. *Junt.*

φέρε, τί οὖν ; ἄγε δὴ. ἔστι δὲ μετὰ θάλασσαν τοῦ λόγου. R. V.

96. ἤδη : ἀντὶ τοῦ λοιπὸν ταχέως. R. V.

97. ὡς : ἀντὶ τῆς πρὸς. V. 45

98. πολλοῦ γὰρ αὐτοῦς : Διὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον·
 ταῦτα γὰρ εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων φησὶ πολιτείαν, ἀπο-
 σκώπτων [αὐτοὺς] ὡς πονηροὺς.

99. καὶ θαῦμα γ' οὐδέν : Οὐδέν φησι παράδοξον, εἰ
 50 τυφλὸς ὧν οὐχ εὐρακας — αὐτότος, ἐπεὶ καὶ ἐγὼ βλέπω 50
 μὲν, ἀλλὰ νῦν γε αὐτοὺς οὐχ ὁρῶ. V.

100. ἴσταν : ἀντὶ τοῦ ἐγνώκατε. τὸ δὲ ἴσταν διυκόν.
 ἀντὶ τοῦ ἐάσατε· ἐγνώκατε γὰρ. V.

101. ἀντερχομένη σου, ἐπειδὴ Πλούτος εἶ.

103. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ : Πεποιήται παρὰ τὸ ἀντομαι καὶ βάλλωι τὸ ἀντιβολῶ. [ἔχει δὲ τὴν ὁρμὴν πρὸς τὸ « ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ἐξομένθ σου. » τὸ δὲ οὐκ ἡγόρεον ὥσπερ διὰ μέσου.] τὸ δὲ πιθοῦ περισπᾶται· ἔστι γὰρ δευτέρος ἀρίστος, (ὡς καὶ ἡ γραφή δηλοῖ καὶ τὸ μέτρον βούλεται). τούτους δὲ οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι καὶ ἡ χρῆσις ἡκολούθησε τῇ διαλέκτῳ. ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος.

106. μὰ τὸν Δία : Τὸ μὰ τὸν Δία ἢ πρὸς τὸ ὅπισθεν σύναπτε, καὶ μόνον λέγε, ἢ ἢ βεβαιωτικὸν τοῦ οὐχ εὐρήσεις, ἢ πρὸς τὸ ἐπαγόμενον σύναπτε. Junt., P.

109. ἀτεχνῶς : Ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, καθάπαξ, (ὅ ἐστιν ἐνὶ λόγῳ, ἀληθῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· τὸ δὲ ἄνευ δόλου ἀληθές.) ὁ γὰρ τόνος διαστέλλεται τὸ σημανόμενον, τὴν τε τῆς τέχνης στέργουσιν καὶ τὸ διάφορον τῆς χρήσεως. ἀτεχνῶς οἰνοῖ ἀτεχνῶς μετὰ περὶ τοῦ γ. (Ἄλλως. ἀπλῶς, ἄνευ τέχνης· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν μὴ τέχνη νικούντων, ἀλλὰ θυγάμει. ἡ καθάπαξ, ἡ ἀδόλως. ἐν δὲ τις παρὰ τὴν τέχνην λέγει τι ἢ ποιῇ, οὐκέτι περισπωμένως, ἀλλὰ βαρυτόνως· ἀτέχνως ποιεῖς, ἀτέχνως λέγεις. ὁ δὲ νοῦς, κἂν φύσει τις ἦ χρηστός, ἐπὶ τὸ χεῖρον μενίσταται ὑπὸ τῶν χρημάτων.)

ὑπερβάλλουσι : Ὑπερβάλλω καὶ ὑπερβάλλομαι τὸ αὐτὸ, ὡς ποιῶ καὶ ποιοῦμαι· καὶ συντάσσεται πρὸς μὲν τὸ πρόσωπον αἰτιατικῇ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα δοτικῇ, οἶον, ὑπερβάλλω τὸν δαῖνα λόγῳ. ὑποβάλλω δὲ λόγους, ἀντὶ τοῦ ὑποτίθηναι· ὅθεν καὶ τὸ « υποβλήθην » παρ' Ὀμήρῳ [II. A, 293] καὶ υποβάλλω βρέφος· ὅθεν καὶ τὸ υποβολιμαῖος· καὶ υποβάλλομαι παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑποκείμαι· καὶ υποβάλλεται ἡ θεμελιὴ τῷ τοίχῳ ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεται· καὶ υποβάλλεται ὁ χόρτος τῇ στρωμνῇ. προσβάλλω τὸ εἰς τοῦμπροσθεν τίθηναι, ἀφ' οὗ πρόσβολοι· προσβάλλομαι δὲ μάρτυρα. Junt.]

ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ : Τῇ κακίᾳ ἐπὶ τὸ χεῖρον μενίστανται ὑπὸ τῶν χρημάτων. Junt.

[III]. ἀλλ' ἀπαξάπαντες : (Δύο μέρη τοῦ λόγου τὸ ἀπαξάπαντες.) οὐ φησὶ πάντας, ἀλλ' ὁμοῦ πάντας. τὸ γὰρ ἀπαξ ἐπὶ ἐπιτάσεις λαμβάνεται. (ὅψ' ἐν δὲ ταῦτα τάττει· καὶ προσφέρονται ὡς δηλαδὴ, ἀπαξαπλῶς.)

113. ὁρμησόν σου τὸν νοῦν, καὶ ὅρα ἵνα μάθῃς. V.

115. τῆς ὀφθαλμίας : Ἀντὶ τοῦ τῆς πηρώσεως ἰδῶς δὲ ὀφθαλμίαν τὴν πῆρυσιν τῶν ὀφθαλμῶν φησι· διὸ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ μεταπεποιήται

τῆς συμφορᾶς ταύτης σε παύσειν ἥς ἔχεις.

[Ἄλλως. ὀφθαλμία κυρίως ἡ κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς ἀπὸ νοσήματός τινος γινομένη βλάβη, ἣτις καὶ ἰσχυρὸς ἐστίν· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τῆς τυφλώσεως παρεληφται· τυφλώσις γὰρ ἐστίν ἡ παντελὴς τῆς ὁράσεως στέρσις. Junt.]

119. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων : Τὰ τῶν ἀνθρώπων πάντα εἰδὼς, ἐπεὶ οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· με-

ταπεποιήται δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῷ δευτέρῳ. — Ἄλλως. εἰ μὲν γράφεται μῶρ' ἐμ' εἰ, οὕτω συνταχθήσεται, ὁ Ζεὺς μὲν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρα ἔπη, εἰ πύθοιο ἐμὲ ἀναβλέψαντα, ἐπιτρέψεται με. εἰ δὲ μῶρ' ἔπη, τὸ πύθοιτ' ἂν διὰ μέσου ἔσται· τουτέστι, γνοίη ἂν ταῦτα καὶ οὐδὲν αὐτὸν λήσεται. Junt.

121. περινοστεῖν ἔα : Ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνειν. R. ἀντὶ τοῦ περιπατεῖν τὸν σφαλλόμενον καὶ καταπίπτοντα. V. (νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπ' ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἐπάνοδος, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τόπου [εἰς τόπον μεταβάσις καὶ] πορεία.)

[[περινοστεῖν ἔα : Περιέρχεσθαι ἀφίχθαι, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνειν· ἡ περὶ ἐνταῦθα τὸ κύκλιον δηλοῖ· τυρλὸν γὰρ ὄντα εἰκὸς μὴ ὁρθῶς βαδίζειν αὐτόν. ὑπονοστεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ υποχωρῆσαι. Dv.]]

122. ὀρρωδῶ πάνυ : [Φοβοῦμαι, ἀπὸ τοῦ ὄρρου, ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς· ἔστι γὰρ τρομερὸν τὸ μέρος.] ὀρρωδεῖν κυρίως μὲν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀλόγων δέουσιν. πεποῖται δὲ παρὰ τὸ σεῖοντα τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος. ἡ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τούτῳ τῷ μέρει τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν. ἡ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος πρῶτος ἰδρῶν. — ὀρρωδῶ λέγεται τὸ φοβοῦμαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν διὰ τῆς οὐρᾶς δεικνύντων τὸ δέος. εἴωθε γὰρ ταῦτα φοβηθέντα συνάγειν τὴν οὐρὰν ἐντὸς τῶν μηρῶν. ἡ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος πρῶτος ἰδρῶν. P. ὄρρος δὲ ἐστὶ τὸ ἐπάνω τῆς πυγῆς ὅσπουν, ἐξ οὗ ἡ οὐρὰ τῶν ζώων φύεται. (ὁ καὶ ὀρροπύγιον λέγεται. P.) Junt., P.

123. (ἀλγῆς : Ἴσον ἐστὶ τῷ ὄντως. ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρῶτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ· ἐστὶ δὲ ἐπίρρημα ὁυμωσμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λέγεις.)

125. τοὺς κεραυνούς : Τὰ μέγιστα ἀμυντήρια τοῦ Διός· ἐκ δὲ τούτων τὴν δύναμιν αὐτοῦ λέγει.

126. κἂν μικρὸν χρόνον : Τὸ κἂν δηλοῖ τὸ καὶ ἐάν· (νῦν δὲ ἐπὶ τῆς συνηθείας, ὁ σπανίως εὐρήται.)

127. (ἄ, μὴ λέγ' : Ἐπίρρημα ἐπιτιμητικόν.) [[ἐπίρρημα τοῦτο ἐκπληκτικόν. Dv. πόνηρε δὲ, ἤγουν γεωργεῖ, ἡ ἀθλίε· εὐρήται γὰρ καὶ οὕτως μετατιθεμένου τοῦ τόνου Ἀττικῶς. — ὦ πονηρὲ : Ὅτι πόνηρος ὁ γεωργὸς ἀπὸ τοῦ πονεῖν. πόνηρος ὁ ἀσθενὴς ἀπὸ τοῦ αἵρειν πό-40 νους. πόνηρος ὁ κακὸς τρόπος ἀπὸ τοῦ εἵρειν ἢ πλέκειν πόνους. Borg.]]

132. ὅτι μάρτυρος τάξιν ἀναπληροῖ ὁ δοῦλος. εἰπὼν δὲ ὁδὶ τὸν Πλούτον δεῖναι. V.

133. θύουσι δ' αὐτῷ : Ὅπερ ἐπὶ τῶν δυναστευόντων ἀνθρώπων συμβαίνει, τοῦτο ἐπὶ τοῦ Διὸς μετήγαγεν. — θύω σφαγιάζω, ὡς τὸ θύω βοῦν, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. θύω δὲ ἀντὶ τοῦ θυσίαν ποιῶ, καὶ συντάσσεται δοτικῇ. P. τουτονί : τὸν Πλούτον δηλονότι. V.

134. ἀντικρυς : Δι' ἐναντίας, φανερώς. ὁ δὲ ποιητὴς 50 [II. Γ, 339] ἐκτεταγμένως λέγει καὶ δῖχα τοῦ σ, « ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπαρῶν. »

136. ὅτι τί δῆ : Ἦγουν, πῶς ἂν τὸ τιμᾶσθαι τὸν Δία καὶ βασιλεύειν τῶν θεῶν παύσω; ἤγουν, πῶς ἄρα, ἡ

διὰ τὴν τρόπον τοῦτ' ἐλεῖσθαι. Junt. ἤγουν τὸ τιμᾶσθαι τὸν Δία καὶ βασιλεύειν τῶν θεῶν πῶς οὖν παύσει, ἀντὶ τοῦ διατί ἡ πῶς ἄρα. P. ὅτι τί δὴ : Διατί. Br. ἀντὶ τοῦ διὰ τί ἡ πῶς ἄρα. V.

137. θύσεις : Ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ θυμιάσαι τὸ θύειν. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ βοῦς σφάζειεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ψαιστοῦ θύσειεν. ψαιστον δὲ κυρίως ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ πόπανον. — Ἄλλως. εἶδος πλακοῦντος ἐξ ἀλφίτων γενομένου. V.

138. ψαιστόν : Ἔστιν ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον. ἔστι δὲ τὸ κοινῶς λαλᾶναι.

139. ὅπως : οὐκ ἔσθ' ὅπως : Τὸ πρῶτον ὅπως εἰ μὲν καθ' ὑποστιγμὴν νοεῖς, ἀντὶ τοῦ πῶς νοήσεις· εἰ δὲ κατὰ ἀπόφασιν, ἀντὶ τοῦ ὅτι.

140. δῆπουθεν : Ἀπὸ τίνος πόρου. C.

141. ἀργύριον : Ἄργυρος ἡ οὐσία τοῦ ἀργύρου. ὅσπερ καὶ χρυσὸς ἡ οὐσία τοῦ χρυσοῦ. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦτου κέρμα ἀργύριον καὶ χρυσίον. P.

142. καταλύσεις : Καταλύω τὸ ἀφανίζω, καὶ διαλύω,

δὲ καὶ μεταβάλλει συντασσόμενον μετὰ αἰτιατικῆς, ὡς κἄνταῦθα. καὶ ὁ Φάλαρις [Ep. 5] « εἰ βούλεσθε τὸν πρὸς ὑμᾶς καταλύσαι πολέμον. » καταλύω καὶ τὸ ἀναπαύομαι ἀμεταβάτως, ἀπ' οὗ καὶ καταλύμα, ἡ ἀνάπαυσις. Junt. τὴν δύναμιν... καταλύσεις : Τὴν βασι-

λεῖαν ἀφανίσεις, ἣν ἐκείνός σε λυπῇ. P.

143. [φήμ' ἐγώ : Ὅτε ἀναδιβάζεται ὁξεῖα, πάλιν ὁξεῖα ὀφείλει τίθεσθαι. οὐ μὴν περισπωμένην· ἄτοπον γὰρ, ὅσπερ ἐνταῦθα τὸ φήμ' ἐγώ· καὶ τὸ χρῆσθ' ἔδρασε· καὶ τὸ δέιν' ἄττα· καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ ὅτε περι-

σπωμένη ἐν τινι λέξει καίται μονοσυλλαβῶς, εἰ μὲν πρὸ δύο συλλαβῶν ἔστι τόνος, ἐχλινέσθω· ὅσιν [Rau. 525], οὗτοι που σπουδὴν ποιεῖς, [Pl. 399] οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματα ἐν τούτῳ· εἰ δὲ πρὸ τριῶν συλλαβῶν ἔστιν ὁ τόνος, ἄτοπον τὴν περισπωμένην ἀναδιβάζειν

καὶ ὁξεῖαν ποιεῖν, ὡς ἐν τῷ [Pl. 177] ἐνεκα σοῦ μύθους λέγει, καὶ τοῖς τοιοῦτοις· χρῆ γὰρ ἀκίνητον τηρεῖν τὴν περισπωμένην, καὶ μὴ διὰ τὸν πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν χρότον ἄτοπα τινα καὶ ἀνάρμοστα πᾶν καίνοτομεῖν· ἐνθα δὲ ἀνάγκη τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἂν ἄλλως ἔλχῃ ῥηθῇ· ναι, οὐ καίνον ἔστι καίνοτομῆσαι τι· ὅσιν ἐπὶ τοῦ μέμνηταί μου, καὶ τῶν τοιοῦτων. ἄνευ δ' ἀνάγκης τοιαῦτα καίνοτομεῖν, οὐ μοι δοκεῖ λόγον ἔχειν.]]

144. τὸ καλὸν ἐπὶ τοῦ ἐραστοῦ λέγεται, τὸ χάριεν ἐπὶ ἡδονῆς· τὸ δὲ λαμπρὸν ἐπὶ ὀψεως. P.

145. χάριεν : οἱ Ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι· τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινὸν γάρτιεν. R.V.

146. ἅπαντα τοῦ πλούτου ἔστιν ὑπήκοα καὶ ὑποτεταγμένα. Ἄλλως. οὐδὲν γὰρ ἐν ἀνθρώποις ἀνευ ἀργυρίου πράττεται. V.

τῷ πλουτεῖν : Τῷ πλούτῳ. P.

147. διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον : Καλῶς τὸ μικρόν. οὔτε γὰρ πολυτίμητοι οὔτε ἀξιόπιστα οἱ δοῦλοι. (ἐξηγέτισε δὲ ἐαυτὸν πρὸς τὸ ἐπιτυγεῖν τοῦ σκοποῦ.) [διαφέρει δὲ ἡ ἔγωγος τῆς ἐγὼ τῇ τὴν μὲν ἔγωγος ἐπὶ ἀρχῆς μόνον

τίθεσθαι, καὶ ἔστιν Ἀττικῇ· τὴν δὲ ἐγὼ καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μεταξὺ, καὶ ἔστι κοινή. τὸ δὲ ἴσως ἡ διστακτικόν, ἡ ἐπίσης τοῖς ἄλλοις. — τὸ δὲ « γε τοι » ἡ ἀντὶ τοῦ δέ, ἡ ἀντὶ τοῦ γάρ, ὁ καὶ χρειττον. εὐρηται δὲ καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, ὡς ἐξετάζων εὐρήσεις. 5

Λιθάνιος γὰρ φησι [Epist. 1044] « σὺ δὲ οὕτω πικρὸς

« ὥστε καιροῦ παραπεσόντος ἐτιμωρήσω. Ἰούλιός γε

« τοι τῶν μὲν ἄλλων γράμματα ἐκόμισε, παρὰ σοῦ δὲ

« σιγῆς αἰτίαν. » Junt.]]

148. δοῦλος γεγέννημαι : πρότερον ὢν ἐλεύθερος. R. 10

149. τὰς γ' ἐταίρας : Δηλοὶ ὡς ἀπὸ τῆς Λαίδος· Κο-

ρινθία γὰρ ἦν. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Λαῖς, Κυρήνη,

Λέαινα, Σινώπη, Μυρσίνη, Σικιῶνη. R. τὰς πόρνας·

πολλὰ γὰρ ἐν Κορίνθῳ εἰσι πόρνοι, Σινώπη, Λαῖς,

Κυρήνη, Λέαινα. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἐπιστήμους πόρνας 15

ἐν Κορίνθῳ εἶναι. τὸ δὲ πειρῶν ἀντὶ τοῦ πειράζων ἔστι

καὶ παρακαλῶν. V. πόρνας. Λαῖς, Κύρκη, Λέαινα, Σι-

νώπη, Πυρήνη, Σικιῶνη. P. ἡ Λαῖς πρώτη ἐταίρις ἐν

Κορίνθῳ. Dv.

150. πειρῶν : Προσβάλλων ἡ συνουσιάζων. τοῦτο 20

γὰρ δηλοῖ τὸ πειρῶν. R. δοκιμάζων, προσβάλλων. P.

151. οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν : Οὐ μόνον ὅτι οὐ θέ-

λουσι σὺν αὐτοῖς βιώσκει, ἀλλ' οὐδὲ προσδιαλέγονται.

— προσέχειν τὸν νοῦν : Προσκολλᾶν τοῖς λεγομένοις

ἐκείνῳ δηλονότι. P. 25

152. τὸν πρωκτὸν : Ἦγουν εὐθὺς εἰς αὐτὸν τὸν πει-

ρῶντα τρέχειν καὶ περιπλέκεσθαι P. τὸν πρωκτὸν αὐ-

τάς : Πρὸς τὸ ἐρεθίζειν αὐτούς, ἄτοπον δὲ τὴν γυναῖκα

τὸ ἐμπροσθεν μόριον ἐπισείειν. σφόδρα δὲ ἄσμενον τὸ

βαδίζουσιν ἐγκρούειν τῷ πρωκτῷ. — πρωκτὸν : Κῶ- 30

λος. Dv.

153. κεκράτητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ τιμωρία τῆς

παιδικῆς φύσεως ἀσχημοσύνης. διὸ καὶ οἱ ἐρωτικῶς

γεγραφότες περὶ παιδίων ἔτυγον διὰ βίου. V.

ἐνταῦθα διασύρει τὴν τῶν Ἀθηναίων διαγωγὴν, ὅτι 35

ἦσαν ἀρσενικοῦται καὶ φαῦλοι. Dv.

154. οὐχ ὅτι ἀγαπῶσιν αὐτούς· ἀπιοιστοὶ γὰρ εἰσιν.

R. V.

155. χρηστοὺς : Οὐ τοὺς σεμνοὺς καὶ ἐπιεικεῖς φασι

τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ τοὺς ἀσελεγεῖς, τοὺς ἀναιδῶς τὸ κακὸν 40

πράττοντας. P.

ὅτι ἀρσενικῶς ὁ πόρνος καὶ θηλυκῶς· ζητεῖσθω δὲ εἰ

καὶ οὐδετέρως. (πόρνοι λέγονται οἱ κακὰ βουλευόμενοι

κατὰ τινῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ πονεῖν αὐτοὺς ποιεῖν οἷς

κακὰ τινα βουλευόνται.) R.V. 45

156. αἰτοῦσιν : Αἰτοῦμαι τὸ αὐτὸ, ὅσπερ ποῶ καὶ

ποιοῦμαι· πλὴν ὅτι τὸ μὲν αἰτῶ τὸ ἀπλῶς ζητῶ, τὸ δὲ

αἰτοῦμαι τὸ μετ' ἱκεσίας. Junt.

τί δαί : Σύνδεσμος ἐρωτηματικῶς· διὰ τὴν ἔκτασιν δὲ

διὰ διφθόγγου γράφεται. 50

157. ἵνα ὁ μὲν ἱππικὴν, ὁ δὲ θηρευτικὴν μεταδιώκει.

ἀγαθὸν δὲ ἄγαν θέοντα. V..... ἱππου· ὁ δὲ θηρευτι-

κὴν..... διώκει. λόγῳ ἐτέρῳ διὰ τὸ αἰτεῖν ἱππον ἡ τοιοῦ-

τόν τι. R. ἀγαθόν : Ἐπιτήδειον εἰς ὁρόμον, ἤγουν ἄγαν
 ὁέοντα, ἀρετὴ γὰρ ἵππου τοῦτο. P.

158. αἰσχυνόμενοι : Αἰσχύνομαι ἐγὼ ἀμεταβάτως
 αἰσχύνω δὲ ἕτερον. Par.

5 159. ὀνόματι : Ἴππου ἢ ἄλλου τινὸς καλύπτουσι τὴν
 κακίαν. Dv. ὀνόματι : Τοῦ ἵππου. P. (περιπέττουσι :
 Διὰ τὸ τῷ προσθέτω κοσμεῖσθαι κόσμῳ. ὁ αὐτὸς Θε-
 σμοφοριαζούσαις [fr. 310]

δο' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων,
 ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

μογθηρίαν δὲ τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, ἢ τὴν τῆς
 αἰτήσεως τοῦ ἀργυρίου. τὸ δὲ περιπέττειν ἦτοι ἀπὸ τοῦ
 περιπετάσματος εἰρηται, ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῇ ζύμῃ
 τὰ ἄλγιστα περιλαμβανόντων καὶ τούτοις περικαλυπτόν-
 15 των τινά. ἐκεῖνοι γὰρ τὰ καταλυμπανόμενα ἀφ' ἐκάστου
 ἄρτου μιγνύντες ποιοῦσιν ἄρτον. φησὶν οὖν ὅτι εἰώθασι
 καταχρῆσθαι τῷ ὀνόματι τοῦ ἵππου εἰς τὴν μογθηρίαν.)
 — Ἄλλως, περιβάλλουσι τὴν μογθηρίαν, ὡς τὴν φι-
 λαργυρίαν κοσμεῖν. περικαλύπτουσι καὶ ἀφανίζουσι
 20 καὶ διὰ τινος ὀνόματος περικαλύπτουσι τὴν ἀσέλγειαν.
 V. δι' ὀνόματος ἑτέρου περικαλύπτουσι τὴν ἐπιθυμίαν
 τοῦ ἀργυρίου. Br. περιπέττουσι : Σκέπουσι. P. μογθη-
 ρίαν : Τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, τὴν βδελυρίαν καὶ
 τὴν κακίαν αὐτῶν. P.

25 160. τέχνη δὲ πᾶσαι διὰ σέ : Οἷον μηχαναί, πλοίων
 κατασκευαί. — τέχνη λέγονται τὰ τῶν ἀνθρώπων σο-
 φίσματα, ὅσων χαλκευτική καὶ τεκτονική, χρυσοχοϊκή
 καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται. τέχνη λέγεται καὶ ἡ μηχανή,
 καὶ ὁ δόλος, ἀφ' ἧς καὶ τεχνάζουμαι ἀντὶ τοῦ δολιεύο-
 30 μαι καὶ μηχανῶμαι. σοφίσματα δὲ λέγουσι. Θ. Junt.
 τὰ διὰ λόγων μαθήματα. — τέχνη λέγονται τὰ τῶν
 ἀνθρώπων ἐπιτηδεύματα, χαλκευτική, χρυσοχοϊκή καὶ
 ὅσα τὰ τοιαῦτα. τέχνη λέγ. καὶ ἡ μ. κ. ὁ δ. ἀφ' ἧς τε-
 χνάζουμαι λέγεται ἀντὶ τοῦ δολιεύομαι καὶ μηχαν. σο-
 35 φίσματα τὰ διὰ λόγων μαθήματα. σοφίσματα ἐφευρέ-
 σεις τεχνῶν ἢ εἰδῶν μὴ προὔπαρχόντων. οὐ γὰρ πάντα
 ἦν εὐρημένα. P. τέχνη : Ἐπιστήμη. σοφίσματα :
 Ὑπὸ σοφίας μηχανήματα. P.

161. ἔσθ' εὐρημένα : Τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ οὐδέτε-
 40 ρον τελευταῖον ἀπέδωκε λέγω δὴ, τὸ εὐρημένα πρὸς
 τὸ σοφίσματα. — εἰσὶν ἐπινενοημένα. ἕνεκα τοῦ λαθεῖν
 τι δηλονότι. P.

162. σκυτομοεῖ : Ἀντὶ τοῦ σκυτομόμος ἐστὶ, ὁ τέ-
 μων τὰ σκύτη. P. ὑποδήματα ῥάπτει. V.

45 163. χαλκεύει : Χαλκεύς ἐστι. τεκταίνεται : Τέκτων
 ἐστὶ. P.

164. χρυσοχοεῖ : Χρυσοχόος ἐστὶ, χρυσὸν ἀπὸ σοῦ
 δεξάμενος. P.

165. τὰ ἱμάτια σιλῶν λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον λέγε-
 50 ται. ὁ δὲ τοιχωρυγεῖ μειδιασμοῦ ἕνεκα παραπλέκει
 ἅμα τὰ γελοῖα καὶ τὰ ἀστεία. R. λωποδυτεῖ : Κλέπτεις
 ἐστὶ σιλῶν τὰ ἱμάτια. τοιχωρυγεῖ : Τοίχους οἰκων

διορύττει, τὰ ἐντὸς τούτων ὑφαιρεῖσθαι σπουδάζων. P.
 τρυφεῖ τοῖχον. Dv.

166. κναφεύει : Διαφόρως μὲν διὰ τοῦ κ, διὰ τὴν ἐν
 τῇ κνήστει ζέσιν. κναφεύει δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους
 γνάφιν. Ἄλλως. V. Ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ, κοινὸν δὲ
 5 δὲ τὸ διὰ τοῦ γ. οἱ παλαιοὶ δὲ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ παρὰ τὸ
 κνάφος. ἔστι δὲ ἀκναθῶδες τι, ὃ ζύουσι τὰ ἱμάτια. οἱ
 δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ παρὰ τὴν γνάφιν. (κναφεύς μὲν
 παρὰ τὸ κνώ, ὃ σημαίνει τὸ ξύω. Ὅμηρος [Il. A, 638]
 « ἐπὶ δ' αἰγείον κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ. » γναφεύς
 10 δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάφιν, ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ
 γάνος τὸ λαμπρόν.) — κναφεύει : Γναφεύω, τὸ τὰ δέρματα
 ξέω. γναφεῖν, ὁ τόπος, ὥσπερ κουρεῖν. γνάφαλλα, τὰ
 ἀποξέσματα. καὶ γναφεύς, ὁ γνάφω. ἀπὸ τοῦ γνάφω,
 γναφεύω ἄρδω, ἀρδύω. πάντα οἱ Ἀττικοὶ ταῦτα διὰ
 15 τοῦ κ γράφουσι. τὸ κναφεύει Ἀττικῶς διὰ τὸ κ. κοινῶς
 διὰ τὸ γ. κνάφος ἐστὶν ἀκναθῶδες φυτὸν, ὃ ζύουσι τὰ
 ἱμάτια. τὸ διὰ τοῦ γ, παρὰ τὴν γνάφιν τὸ δὲ διὰ τοῦ
 κ, ἀπὸ τοῦ κνώ, τὸ ξύω, γίνονται. καὶ Ὅμηρος « ἐπὶ
 δ' αἰγείον κνῆ τυρὸν. » γναφεύς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φά-
 20 ρους γνάφιν, ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. C.
 Ἀττικὸν ἐστὶ τὸ κναφεύειν, ἤγουν πλύνειν, παρὰ τὸ
 καὶνὰ φαίνειν τὰ λευκανθέντα. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ γνα-
 φεύειν γράφουσι, παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Cant. 2.
 3. 4. κναφεύς μὲν ἐπὶ ἱματίων λέγεται. γναφεύς δὲ ἐπὶ
 25 δερμάτων. Ταυτ. κναφεύει : Διὰ τοῦ κνάφου τὰ ἱμάτια
 καλλωπίζει. ἔστι δὲ κνάφος εἶδος ἀκάνθης. P. βάπτει
 ἢ λευκαίνει. Dv. κώδια : Δέρματα. P.

167. ἕτερος δὲ τὰς βύρσας ἔχει. λέγονται δὲ βύρσαι
 τὰ δερμάτια τῶν βοῶν. P.

168. ἄλους : Κρατηθείς. P. (διὰ σέ γε, ὦ Πλοῦτε, ὁ
 ἄλους γε μοιχὸς παρατιλλεται, ἵνα δούς χρυσὸν ἀπο-
 λυθῇ. λέγει οὖν, ὅταν ὁ μοιχὸς μὴ ἔχῃ ἀργύριον, διὰ σέ,
 ὦ Πλοῦτε, παρατιλλεται. παρατιλλοῦσι γὰρ ἵνα λάβωσι
 35 χρυσὸν καὶ ἀπολυθῶσιν. Ἄλλως.) διασείεται, τὰς
 τρίχας τοῦ πρωκτοῦ τιλλεται αὕτη γὰρ ὠριστο δίκην
 τοῖς μοιχοῖς πένησιν, ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλλοί.
 οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες ἀπελύοντο. πα-
 ρατιλλεται οὖν, φησι, διὰ τὸ ἀπορεῖν σοῦ καὶ μὴ δύ-
 νασθαι χρήμασι λυτροῦσθαι (τὴν φυγὴν). δημοσίᾳ γὰρ
 40 ταῦτα ἔπασχον. — παρατιλλεται : Ἦγουν τὰς περὶ
 τὸν πρωκτὸν τρίχας ἀφαιρεῖται. ἤγουν διὰ τὸ μὴ
 ἔχειν ἀργύριον δοῦναι εἰς ἀπαλλαγὴν, τὰς ὑπογαστρίους
 παρατιλλεται τρίχας, καὶ τέφραν ζέουσαν περιπάσσε-
 45 ται. P.

170. μέγας δὲ βασιλεὺς : Τὸν τῶν Περσῶν λέγει
 [οὕτως γὰρ ἔλεγον] αὐτὸν διὰ τὸ πλεῖον δυνάμει χρη-
 50 σθαι τῇ Περσικῇ. [κομᾷ δὲ εἶπεν, τουτέστι, σεμνύνε-
 ται τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀρχῆς, ἀπὸ τῶν μέγα φρονούν-
 των τῇ κομῇ.]

μέγας βασιλεὺς : Τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, ὡς
 πάσης τῆς Ἀσίας ἄρχοντα, μέγαν ἐκάλουν. P.

κομᾷ : Ἐπαίρεται, θάλλει. P. κομᾷ τις ἀντὶ τοῦ κό-

μην ἔχει. καὶ κομᾷ τις τῷ πλούτῳ, καὶ κομᾷ τις διὰ τὸν πλούτον. P.

171. ἐκκλησίαι δέ : [Ἵνα πόρον εὐρὴν χρημάτων.] [ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἢ τῶν ἰδίων τι σῶσαι βουλόμενοι, ἢ τῶν ἀλλοτρίων σφετερισσάμενοι. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλοδικίᾳ τῶν Ἀθηναίων τριώβολον.] — διώβολον γὰρ ἐδίδοτο εἰσιῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν βουλεύεσθαι περὶ πόρων. διαβάλλει δὲ τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων. V.

ἐκκλησίαι : Π συνέλευσις κριτῶν. Di. ἐκκλησία γίγνεται : Συνάνθρωποις ἴσταται. P. ἐλάμβανον γὰρ οἱ δικάζοντες καὶ ἐσπέραν τριώβολον.

172. τὰς τριήρεις : Οἱ γὰρ εὐποροὶ τῶν τριηραρχῶν πλεονίας ναύτας ἔτρεπον, καὶ διὰ τοῦτο ἐπλήρουν τὰς ναῦς, οἱ δὲ πένητες οὐδαμῶς.

173. τριήρεις : Τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας τρεῖς κώπας, ὅ φασι κοινῶς τριζέριον. Θ.

πληροῖς : Πεπληρωμένους ναυτῶν δεικνύεις. P. ὁ γὰρ τῶν ναυτῶν μισθὸς καὶ τὰ τούτων ἐροῖται ἐκ πλούτου γίνεσθαι. P.

174. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ : (Φασὶ τοὺς Κορινθίους διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπικρατὲς συμμαχίᾳ κεχρῆσθαι τῇ ξενικῇ δυνάμει. ἦν δὲ καταστήσας ἐν Κορίνθῳ τοὺς ξένους Κόνων ὁ Ἀθηναῖον στρατηγὸς, καθελὼν Λακεδαιμονίους, ὅπως φυλάττοι τὴν ἑρσὶν αὐτῶν. Ἄλ-

175. λως. ὡς τῶν Ἀθηναίων δι' αὐτῶν μὴ βουλομένων πολεμεῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθουμένων δὲ ξένους εἰς τὸν πόλεμον καὶ τρεφόντων αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν πολέμων διαγράφεται. Ἄλ-

176. λως. ὡς αἱ ξενικὴν τι ἐχόντων Κορινθίων, καὶ οὐχ ὡς ἔνιοι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον· δηλὸν δὲ ἐκ τοῦ ἐν δευτέρῳ φέρεσθαι, ὅς ἔσχατος ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰκοστῷ ἔτει ὕστερον· εἰ μὴ, ὅπερ εἰκόσ, ἐκ τοῦ δευτέρου Πλούτου τοῦτο μετενήνεκται. ἐκεῖ γὰρ ὁρθῶς ἔχει. ἥδη γὰρ ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος συνέσθη τρισὶν ἢ τετάρτῳ ἔτει

177. πρότερον τοῦ Ἀντιπάτρου, ἐφ' οὗ ἐδιδάχθη, καὶ τὸ συμμαχίον ἐπαυλῆριστο ἐν Κορίνθῳ· τὸ δὲ Λακεδαιμόνιον ἐν Σικυονί. Ἄλλως. μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν καὶ αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων συνεκρότησαν πόλεμον κατ' αὐτῶν· συνέλαβον

178. δὲ αὐτοῖς Ἀθηναῖοι, καὶ ἔσχον τὴν Κορίνθον ὁμηγήριον, εἰς ἣν ἐπεμψαν ξενικὸν στράτευμα, καὶ αὐτοὶ ἔτρεπον αὐτό. τοῦ δὲ στρατεύματος ἦρχεν Ἰφικράτης ὁ στρατηγός.) — Ἄλλως. τοῦτον καὶ Δημοσθένης ἐν α' Φιλιππικῶν [p. 46, 19] μέμνηται « ὅτι καὶ πρότερόν ποτ' ἀκούει ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ Πο-

179. « λύστρατος ἡγεῖτο καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας καὶ ἄλλοι τινες, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς συστρατεύεσθαι· καὶ οἷα ἀκούουσιν ὅτι Λακεδαιμονίους παρακαττόμενοι μεθ' ὑμῶν ἐνίκων ὕπτοι οἱ ξένοι καὶ ὑμεῖς μετ' αὐτῶν. » V. τινες δὲ φασὶ Κορινθίους ἀδικουμένους ὑπὸ Λακεδαιμονίων συμμάχους πέμψαι Ἀθηναίους, οὓς ἔτρεπον Κορίνθιοι. [Ἄλλως. διελθὼς ἄρεται ἡ ἱστορία· ἢ ὅτι Κορινθιοὶ Λακεδαιμονίους ὑφορώμενοι ἐμισθοῦντο τινὰς τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν αὐτῶν φυλακὴν· ἢ Ἀθηναίους

ἐροῦσθαι, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν δουλαγωγηθεῖεν, καὶ διὰ τοῦτο ξένους τινὰς ἐν Κορίνθῳ ἔτρεπον, ἀσφαλείας ἔνεκα.] — ξενικὸν : Τὸ ἀπὸ ξένων ἐλθὼν, στράτευμα δηλονότι. P.

174. ὁ Πάμφιλος δέ : [Ὁ Πάμφιλος οὗτος καὶ ὁ Βελονοπώλης ἀμφοτέρωθεν δανεισάται Ἀθήνησιν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πλουτοῦσιν εἶπεν οὐχὶ κλαύσονται·] [ὁ Πάμφιλος δὲ δημαγωγὸς ἦν καὶ ἐκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, ὡς καὶ Πλάτων φησὶν Ἀμφικράτῳ « καὶ νῆ Δι' εἰ Πάμφιλόν γε « φαίης κλέπτειν τὰ κοινὰ, ἅμα τε συκοφαντεῖν. » οὗτος οὖν ἀλοῦς ἐπὶ κλοπῇ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἀθρόως ἐξέπεσε δημευθεὶς, ταύτην οἴκην πεπονθώς.] τινὲς δὲ τὸν Βελονοπώλην παρατίτον φασὶ τοῦ Πάμφιλου· δυστυχοῦντος οὖν τοῦ Πάμφιλου ἀνάγκη καὶ αὐτὸν συνδυαζεῖν. — Πάμφιλος, ὅστις γεγέννηται κλέπτης τῶν δημοσίων, οὐσίαν ἐδημεύθη. ἐκ τούτων δὲ ἐσπουδακότες πλουτεῖν κλαύσεσθαι φησὶν ἀλόντα ἐπὶ κλοπῇ δημοσίων. κοιμωδεῖται δὲ καὶ ὡς δειλός. Ἄλλως. δημαγωγὸς ἦν καὶ κλέπτης τῶν τοῦ δήμου. ὁ δὲ Ἀγύρριος ἐπὶ μαλακίᾳ διαβάλλεται καὶ εἰς θρασυτέτα κοιμωδεῖται. V. Πάμφιλος : Κλέπτης. κλαύσεται : Κλαύσει καὶ τιμωρηθήσεται. P.

ὁ Πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐνοσφίζετο τινὰ τῶν δημοσίων χρημάτων. ἐπεὶ οὖν ἐμελλε φωραθῆσθαι καὶ δώσειν οἴκην ὡς κεκλοφῶς τὰ δημόσια, κοιμωδεῖ αὐτόν. εἶχε οὗτος ὁ Πάμφιλος καὶ τινὰ κλάκα παρασίτου βελονοπώλην καλούμενον, ὃς ἐμελλε παραπολαύσειν τῇ Πάμφιλου τῶν κακῶν. P.

175. Ἀριστοτένης ἐλέγετο παρασίτος. οὗτος πρότερον βελονοπώλην, ὕστερον δὲ πεπλούτηκε καὶ ἀλαζονευόμενος. εὐρέθη δὲ καὶ οὗτος μετὰ τοῦ Πάμφιλου κλέπτην. ὁ τὰς βελονοπώληας πωλῶν. V. παρασίτος τοῦ Πάμφιλου. P.

176. Ἀγύρριος δέ : Οὗτος πλούσιος ὢν πολλὰ πάντα ἤσθιε. παρέπεται δὲ καὶ τοῖς τρυφῶσι καὶ πολλὰ ἐσθίουσι τὸ πέρδεσθαι. ἢ ὡς εὐρύπρωκτον αὐτόν, ἢ ὡς τοῦτο ποιοῦντα αὐτὸν ὅτε πασχίτιζ. V. [Ἀθηναῖος οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ τοσοῦτον διαβάλλεται, ὡς καὶ πορὸς ἀπίεσθαι. καὶ εἰς θρασυτέτα δὲ τὸν Ἀγύρριον κοιμωδοῦσι. πέρδεται δὲ, στρογγύλῃ πλουτῶν, ἐπεὶ τοῖς πολυφάγοις παρέπεται τὸ πέρδεσθαι.] — Ἀγύρριος πένης ὢν καὶ μὴ ἔχων ὄθειν τὸν βίον πορίζεσθαι, ἐκορδακίζε τε καὶ ἔπερδε, καὶ ἕτερα αἰσχρὰ ἐποίει, ἵνα λάθοι ἀργύριον. ἢ τοῦτο λέγει, ὅτι πορνευόμενος τοῦτο ἐποίει. P. πέρδεσθαι : Κλάνει. Di.

177. Φιλέσιος : Οὗτος πένης (ὢν λέγων ἱστορίας ἐτρέφετο). τερατώδης δὲ καὶ λάλος διαβάλλεται, [ὡς ὁ Πλάτων ὁ κοιμικός.] — Ἄλλως. οὗτος ὡς λάλος καὶ πονηρὸς κοιμωδεῖται. λαλῶν δὲ ἱστορίας καὶ μύθους καὶ παίγνια οὕτως ἐτρέφετο. V. μύθους λέγει : ἱστορίας πλάττει, μυθοπλαστεῖ. P. Φιλέσιος καὶ οὗτος πένης ἦν, συντίθει οὖν μύθους γράιεντας, ἔβαλε τοὺς ἀκούοντας καὶ οὕτω τὴν τροπὴν αὐτῷ ἐπορίζετο.

178. ἡ συμμαχία : Ἐπὶ Ἀμασιδοῖς Αἰγυπτίων βασι-

λέωσι ἐν σιτοδείᾳ ὄντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεμψαν πρὸς αὐτὸν αἰτοῦντες σῖτον· καὶ ἐπεμψεν αὐτοῖς ἱκανόν. ἐκ τούτου Ἀθηναῖοι ἐπεμψαν τοῖς Αἰγυπτίοις συμμαχίαν εἰς τὸν πρὸς Πέρσας πόλεμον, καὶ εἶχον φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους. ὕστερον μέντοι ἐλύθη, καὶ συνεμάχισαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς βασιλείῳ στρατηγοῖς κατὰ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσικράτους ἡγουμένον. [ἦσαν γὰρ ἄμφω αὐτοῖς φίλοι. διὸ καὶ Ψαμμίτιχος λέγεται πέμψαι πυρρῶν μυριάδας τρεῖς. Ἄλλως. Ψαμμίτιχος χαλεπὸς Αἰγυπτίων τύραννος καὶ σκαλιώτατος, Βούσιριν υπερηκοντικῶς, οὗ καταλήψισάμενοι οἱ ἀρχόμενοι πρεσβεύουσι πρὸς Ἀθηναίους, διὰ σίτου ἀποπομπῆς ἀμοιβᾶν αἰτοῦντες, καὶ ἀμειλίκτον ἄργοντα τοῦτον ἐκβαλόντας. Ἄλλως. ὅτε Ξέρξης ἐπ' Αἰγυπτίους ἐστράτευτο, οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχίαν αὐτοῖς ἀπέστειλαν. — ὁ Ξέρξης ἐπ' Αἰγυπτίους ἐστράτευσεν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι συνεμάχησαν αὐτοῖς. Ἄλλως. Καμθύσης βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων· τούτῳ Ψαμμίτιχος πόλεμον συνεκρότησεν, Αἰγύπτιοι δὲ ἐπεμψαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ εἰλήφασιν συμμαχίαν. σίτου δὲ ἐπέμψε τοῖς Ἀθηναίοις μυριάδας τριάκοντα. V. [Ἄλλως. Ἰνάρως ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἀπέστειλε τοῦ βασιλείῳ Ξέρξου μαῖράν τινα τῆς Αἰγύπτου, καὶ χρήματα πέμψας (τοῖς Ἀθηναίοις ἐλάθε συμάχους. Junt.), οἵτινες καὶ διαπεράσαντες εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἐν τινι τῶν τοῦ Νεῖλου στομάτων ἀναπλεύσαντες, προσέσχον τοῖς ἑλεσι. Μεγάβαρος δὲ ὁ τοῦ βασιλείῳ Περσῶν στρατηγὸς τὸν ποταμὸν διακόψας καὶ ἀλλαχόσε τρέψας εἶλεν ἐκείνους ἐπὶ ἐξέρξης καὶ ἀπέκτεινεν.] — διὰ σέ : Ἐγένετο ὁγλ. Par.

179. ἐρξ Λαίς : [Ὅτι Ἀριστοφάνης οὐ λέγει σύμφωνον κατὰ τοὺς χρόνους· ληφθῆναι γὰρ φασιν αὐτὴν ἐν Σικελίᾳ πολυγνίου τινὸς ἀλόντος ὑπὸ Νικίου ἐπέτειν· ὠνηθῆναι δὲ ὑπὸ Κορινθίου τινὸς καὶ πεμφθῆναι δῶρον τῇ γυναικὶ εἰς Κόρινθον.*** ἵνα δὲ ἐπὶ Χαβρίου τις αὐτῶν γενέσθαι δῶ, ὅτε εὖ ἐπραττον Ἀθηναῖοι ἐν Σικελίᾳ. ἔστι δὲ ἕως Διοκλέους ἔτη ιδ', ὥστε ἄλογον διὰ ὀνόματος αὐτὴν ἐπαίρειν. ἐμφαίνει δὲ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐπτακαίδεκάτῳ ἔτει ὕστερον διδραχθέντι ἐπὶ Φιλοκλέους, ὡς μικρὴ αὐτῆς οὖσης. δύναται μέντοι καὶ αὐτῆς ζώσης λέγεσθαι. Φιλωνίδην δὲ οὐ τὸν ποιητὴν φησὶ τὸν ἐν τοῖς Ἀριστοφανεῖσι ἐγγεγραμμένον ὀράμασιν, ὡς οἱ περὶ Καλλίστρατον ἐν τῇ ὁμωνυμίᾳ πλανηθέντες· ἀλλὰ παιδιὰς ἔνεκεν τὸν αἰσχιστον καὶ ἀπαίδευστον. κομωδεῖται δὲ ὡς εὐπορος καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι καὶ ἡλίθιος. Νικοχάρης Γαλατταῖα·

τί δὴτ' ἀπαίδευτοτερος εἰ Φιλωνίδου
τοῦ Μελιτέως;

50 περὶ δὲ τοῦ μεγέθους Φιλόλλιός φησιν

ἥτις κάμπλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην.

καὶ Πλάτων δὲ Λαίῳ φησὶν

οὗχ ἄρξ, ὅτι

Φιλωνίδην που τέτοκεν ἡ μήτηρ ὄνον
τὸν Μελιτέα κοῦκ ἐπαθεν οὐδέν;
καὶ Θεόπομπος Ἀγροδιότιος
ὄνος μὲν ὠγκᾶθ' ὁ Μελιτέης Φιλωνίδης·
ὄνον μίγεις; μητρὸς ἐβλασσε τῇ πόλει.

5

δόξειε δ' ἂν ἐρᾶσθαι τῆς Λαίδας ἐκείνης ὑπαγομένης αὐτόν. οὐ γὰρ ἐκείνου ἡράσθη Λαίς, ἥ Διογένης ὁ φιλόσοφος ἐπιγράφει τῆς Ἑλληνικῆς ἀκρασίας τὸ τρόπαιον. Φιλωνίδης οὗτος πλούσιος ἐν Κόρινθῳ. τούτου δὲ προσεποιεῖτο ἐρᾶν διὰ τὸν πλοῦτον Λαίς. αὕτη δὲ 10 θυγάτηρ ἦν Τιμάνδρας, ἥτις ἐξ Ὑκκάρων τῆς Σικελίας ἦν. [ταύτην δὲ Φιλοξένῳ τῷ διθυραμβοποιῷ δέδωκε Διονύσιος ὁ ἐν Σικελίᾳ τύραννος. εἰς Κόρινθον οὖν ἦλθεν ἅμα Φιλοξένῳ, καὶ ἐπίσημος ἐκεῖ ἐγένετο, καὶ ἐφιλήθη ὑπὸ πάντων, καὶ περιδόχτος ἦν ἑταίρις. λέγουσι δὲ ὅτι ἅμα Ἀλεξάνδρῳ ἀπεδήμησεν εἰς Πέρσας 15 ἐκ Κόρινθου. ἡ δὲ Λαίς ἐπιστημοτέρα γέγονε τῆς μητρὸς ἐν Κόρινθῳ. ὕστερον δὲ καὶ αὕτη ἀπεδήμησεν εἰς Θεσσαλίαν, ἐνθα Εὐρυλόχου τινὸς τῆς Ἀριστοκίτου ἡράσθη, παρ' ᾧ καὶ ἐβίωσε τὸν λοιπὸν χρόνον. αὐτῆς δὲ 20 πολλοὶ τῶν Θετταλῶν ἡράσθησαν, καὶ τῷ ἔρωτι τὰ πρόθυρα αὐτῆς οἶνον ἔρρανιν. καὶ φασὶν, ὅτι ζηλοτυποῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες ἐφόνευσαν αὐτὴν ξυλίναις χελώναις τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀγροδίτης, πανηγύρειος οὖσης, ἐν ᾗ ἄνδρες οὐ παρέρχοντο. διὸ τούτου 25 ἕνεκα λοιμοὶ κατέλαβεν τὴν Θετταλίαν, ἕως ὕστερον ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίτας Ἀγροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τετολήμασι φόνον.]

ἐρξ : Ἐρωτα ἔχει. P.

Φιλωνίδου : Φιλωνίδης ἀνὴρ τις ἦν πλούσιος, 30 οὗτινος ἀμόρφου ὄντος, διὰ τὰ χρήματα ἐρξ Λαίς αὐτοῦ, ἡ ἐν Κόρινθῳ ἡδωμένη πόρνη. P.

180. ὁ Τιμόθεος δὲ πύργος : (Οὗτος εἰς τοσοῦτον ἤρθη τύχης, ὥστε καὶ ἐν ὄψει τούτῳ τὴν δαίμονα φαίνεσθαι. κατασκευάσας δὲ πύργον οὐκ ἀπὸ τύχης 35 ἔφη κατασκευασκέναι, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρείας. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ τύχη πένητα αὐτὸν ἐποίησεν. οὐκ εἶπας δὲ εἰπεῖν, διὰ τὸν πλοῦτον ἐγένετο, ἀλλ' ἐπήγαγε παρ' ὑπόνοιαν ἐμπέσοι γέ σοι. Ἄλλως.) ὁ Τιμόθεος πλούσιος, ἅμα δὲ καὶ ὀλίθιος ἀνὴρ, στρατηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος οἰκοδομήσας εἰς τοσοῦτον ἤρθη τύχης, ὡς τὴν δαίμονα φαίνεσθαι ἐκ ὄψει τούτῳ. καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ ἐν εἰκόσιν ἐποίουν αὐτὸν κοιμώμενον οἱ ζωγράφοι, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ (εἰς δίκτυα πόλεις καὶ παρθοῦντα αὐτὰς, αἰνιττόμενοι) τὴν εὐδαιμονίαν (αὐτοῦ. ἀλαζο- 45 νεύομενος δὲ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος ἔφη μάλλον αὐτοῦ εἶναι ἢ τῆς τύχης τὰ πραττόμενα. διὸ καὶ ἡτύχην ὕστερον, νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς Τύχης, πολλοὶ δὲ Τιμόθεον κομωδούντων νῦν δὲ τοῦ στρατηγοῦ μέμνηται, δὲ ὑψηλὸν πᾶν πύργον ἐποίησεν ὡς πλούσιος.) 50

ὁ Τιμόθεος δὲ πύργος : Οὐκ ἐγένετο διὰ σέ. Dn. P. ὁ Τιμόθεος στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίων, δὲ εἰς τοσοῦτον ἦλθε τῆς τύχης, ὥστε οἱ ζωγράφοι, αἰνιττόμενοι αὐτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν, ἐν δικτύῳ ἐξοργάσθησαν φέρειν

αὐτὸν τὰς πόλεις. ἀλαζονευσάμενος δὲ ὑπερὸν ἡτύ-
χῃσε, ἐποίησε δὲ πύργον πολυτελέστατον ἐν Ἀθήναις. P.

ἐμπέσοι γέ σοι : Παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο φησι, δέον
εἰπεῖν θαυμαστός καὶ μέγας. — ἐμπέσοι : Τοῦτο παρ'
5 ὑπόνοιαν. V. ἀντὶ τοῦ· εἶθε ἐπάνω σοῦ πεσεῖται.
σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν. P.

181. αἱ πράξεις πᾶσαι... ἐνεργοῦνται. P.

182. μονώτατος γὰρ εἶ σὺ : Λυκοῦργος κατὰ Λεω-
κράτους [p. 159, 3] « τοιγαροῦν ἡ μονώτατος ἐπὶ νομῶν
10 τῆς χώρας εἰσί. » Junt. οἱ αὐτότατος πέπαικται. R.
αἵτιος : Πρόξενος, πάροχος. P.

183. διὰ σὲ ἡ κλοπὴ καὶ τὰ λοιπά· διὰ σὲ καὶ τὰ
καλλίστα ἐν τοῖς ἀνθρώποις. Dv. καὶ τῶν καλῶν :
Καλὸς ἐπὶ τῷ σώματι, ἀγαθὸς ἐπὶ ψυχῇ. Borg.

184. κρατοῦσι γοῦν : [Χρήμασι γὰρ ἐπισπῶνται
συμμάχους καὶ περιγίνονται.] — οἱ γὰρ πλούσιοι φέ-
ροντες χρήματα καὶ παρέχοντες ἐπισπῶνται βοήθειαν
καὶ νικῶσι. V. ἄρχουσι. Dv. νικῶσι. P. (τὸ ἐκάστοτε)
ἀντὶ τοῦ αἰεὶ· οὐ γὰρ λέγεται πάντοτε. R.V.

185. ἐπικαθεζέσθαι : Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν
ἐπικαθεζεσθαι γὰρ τὸ βαροῦν λέγομεν. — ἐνυπάρχει. P.

186. τσαυτά : Ὅσα λέγεται. P.

187. καὶ μὰ Δία : Ὅτι καὶ ἐπὶ κατωμοτικῷ τὸ μὰ
Δία, ὅταν αὐτοῦ προτάσσῃται τὸ ναί.

188. ὥστ' οὐδὲ τῶν ἄλλων, φησί, πάντων ἡμῖν
ἐστὶ κόρος, τοῦ πλοῦτου δὲ οὐδαμῶς. ἂν γάρ τις κτή-
σῃται δέκα, θέλει ποιῆσαι δεκαπέντε. V. μεστός :
Κεχορτασμένος. Dv. πεπληρωμένος. P.

189. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ : Παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν
30 [II. N, 636]

πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότῃτος.

ἄλλων : Πραγματῶν ὑπάρχει πλήρωσις, κόρος. P.
πλησμονή : Χορτασία. Dv.

190. ἔρωτος : (Ὁ δοῦλος λέγει) τὰ πρὸς τὴν γαστέρα,
35 πρὸς τὸ θυμῆρες τῆς κωμωδίας τοῖς [ὑπὸ τοῦ δεσπό-
του λεγομένοις] σπουδαίοις ταῦτα παραπλέξας. — ὅρα
πῶς ὁ δεσπότης τὰ πράποντα αὐτῷ λέγει, ὁ δοῦλος
τὰ συμφέροντα αὐτῷ. Dv.

τραγημάτων : Τὰ μετὰ τὴν εὐωχίαν τῇ τραπέζῃ
40 τιθέμενα καλοῦσι τραγήματα· ὅθεν καὶ παροιμία, ἐκ
τραγημάτων τὴν εὐωχίαν· λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ
τῶν ἀπὸ τῶν ἡττόνων τὰ μείζω θαυμαζόντων. Junt.
τρωχάλιον. P.

191. πλαχούντων : Χλανιδίων. Θ. P. ἀνδραγαθίας :
45 Τροπαιουγίας. P.

192. φιλοτιμίας : Δόξης, ἐπιδείξεως. μάχης : Ἄρ-
του μὴ ὄντος ἄξου. στρατηγίας : Ἡγεμονίας στρατοῦ. P.
φακῆς : Φακῇ θηλυκῶς ἡ ἐψηθεῖσα, ἄρσενικῶς δὲ
ὁ ἀνέψῃτος. [περισπᾶται δὲ, ὥσπερ συκῇ, ἀμυγδαλῇ,
50 καὶ τὰ τοιαῦτα. Θεόκριτος [10, 54]

καλλίον, ὃ πικρὸν καὶ φιλόφρον, τὸν φακὸν ἐψέιν.]

193. μεστός : Πεπληρωμένος. V.

194. τάλαντα : Ἰστέον, ὅτι ἡ δραχμὴ ἐξ ὀβολῶν εἰσίν.

ἡ δὲ μναῖ ἑκατὸν δραχμαί· τὸ δὲ τάλαντον ὀγδοήκοντα
μναί. καὶ ὁ στατήρ τὶ νόμισμα. Dv. τάλαντον λέγεται
τὸ ἀπὸ θεοῦ δωρηθέν τινι δῶρον, ἦγουν ἡ σοφία, ἡ
πλοῦτος, ἡ ἄλλα τι τοιοῦτον. λέγεται τάλαντον καὶ τὸ
νόμισμα. λέγεται τάλαντον καὶ σταθμὸς χρυσοῦ πεπο- 5
σωμένος. P.

195. [ἔκκαϊδεκα : Οἱ γράφοντες ἐξκαῖδεκα, καὶ
φάσκοντες οὕτω καλλίον γράφειν, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἐξ
πρόθεσις, ἵνα συμφώνου ἐπαγομένου ἐκ γένηται, οὐ
καλῶς, οἷμαι, λέγουσιν καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ ἔκτου καὶ 10
τοῦ ἑκτός, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκτικῷ λεγομένου πυροῦ· οὐ
γὰρ μόνον ἐν τῇ προθέσει τὸ ζ τρέπεται, ἀλλὰ καὶ ἐν
ἑτέροις, ὡς δηλοῖ τὰ εἰρημένα· τὸ γὰρ ἐκτικὸν ἐκ τῆς
ἐξως γέγονε, καὶ τὸ ἐκτός ἐκ τοῦ ἔξω, καὶ τὸ ἔκτον
ἀπὸ τοῦ ἔξ.]

196. ἀνύστη : Ἀναπληρώσῃ. Dv. εἰς τέλος ἀνάγῃ ἡ
λάβῃ. βούλεται : Λαβεῖν. P.

197. ἡ φησιν : Εἰ μὴ λάθοι. P. βιωτὸν : Βιώσιμον
τὴν ζωὴν. P. οὐκ εἶναι βιώσιμον, ἄξιον ζωῆς. Dv. εἰ μὴ
λάβῃ, λέγει μὴ εἶναι αὐτῷ τὸ ζῆν ἡδύ. V.

198. ἀντὶ τοῦ δέ. R.V. φαίνεσθον : Τοῦ Χρεμύλου
εἰπόντος μόνου, δούκως ὁ Πλοῦτος ἴσως εἶπεν, ὅτι
Ἀττικὸν ἔθος ἐστί. Ἄλλως, ἀντὶ τῆς ἐνικῆς πτώσεως
ἐπήγαγεν, ὅτι ἡ σύνταξις Ἀττικῇ. V. φαίνεσθον : Δο-
κεῖτε. πάνυ : Σύναπτε τοῦτο πρὸς τὸ εὔ. P.

199. [πλὴν ἐν μόνον δέδοικα : Τυρλὸς γὰρ ὢν οὐ δύ-
ναμαι ἐπελθεῖν, εἰ καὶ μοι τσαυτὴ δύναμις ἐστί. δέον
οὖν ἐστὶν ἀναθελῆναι με. — καὶ δέδοικα μὲν ἐγὼ ἀμε-
ταβάτως, δεδότησθαι δὲ ἑτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσό-
μενον. Junt. τοῦ περὶ : Ἀντὶ τοῦ ἐνεκεν τίνος δέδοι- 30
κα; P.]

200. ὅπως : Ἀντὶ τοῦ πῶς. δύναμιν : Ἰσχύον. P. δέ-
δοικα ἔχων δὴ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φασὶ ἔχειν με,
πῶς γενήσομαι ταύτης κύριος, μεγάλη γὰρ τίς ἐστί καὶ
δυσκόλως ἂν τις κτήσεται ταύτην ἐξουσιαστικῶς. τοῦτο 35
δέδοικα, ὅπως, ἦγουν πῶς, γενήσομαι δεσπότης τῆς
δυνάμεως ταύτης ἣν ὑμεῖς φασί. Br.

201. δεσπότης : Ἐγκρατής. V. κύριος. P.

202. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ καὶ λέγουσιν : Οὐ σὺ μόνος
λέγεις σαυτὸν δειλὸν, ἀλλὰ καὶ πάντες. τοῦτο δὲ εἶπεν, 40
ἐπειδὴ ὁ Πλοῦτος εἶπεν, πλὴν ἐν μόνον δέδοικα. [τὸ
δὲ νῆ τὸν Δία κατωμοτικῶς] ἀντὶ τοῦ ἔσῃ κύριος τῆς
δυνάμεως. — οὐ μόνον σὺ λέγεις δῆλον, ὅτι δειλὸς εἶ,
ἀλλὰ πάντες. P.

203. (δειλότατον ἔσθ' ὁ πλοῦτος : Ἐπεὶ ἀγωνιστὴν αὐ- 45
τοῖς ἑδοξεν εἰ δύναται τὴν δύναμιν ἣν φασιν αὐτὸν ἔχειν.
λέγεται δὲ περὶ τῶν πλούσιων ὅτι δειλοὶ διὰ τὸ ἀγωνιστὴν
περὶ τῶν χρημάτων. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὐριπίδην· ἐκεί-
νος γὰρ φησιν [Phoen. 600]

δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόφρον κακόν.)

[ἀναφέρεται δὲ ἐπὶ θεὸν ἡ τῶν χρωμένων κατηγορία.]

204. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ διπλασιάζουσιν, ἀσφαλίζονται
δὲ οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας αὐτῶν. καὶ ὅτι οἱ πλούσιοι

δελιοί, μή πως ἀπολέσωσι τὸν πλοῦτον. Ἄλλως. V. περὶ πολλοῦ γὰρ ποιοῦνται τῶν οἰκιῶν τὴν ἀσφάλειαν οἱ πλοῦστοι· καὶ τις τῶν κοινικῶν φησι

τί ποτ' ἐστὶ χλωρόν, ἀντιβολῶ, τὸ χρυσίον;
δέδωκεν ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ πάντων ἀεί.

πρόγλωρον γὰρ δοκεῖ εἶναι. Ἄλλως. οἱ γὰρ εὐποροὶ τῷ φόβῳ τοῦ μὴ ληρῆσθαι τὰ χρήματα δειλοτέρους γίνονται. τὸ ἐπ' ἐκείνων οὖν μετέγενεκεν ἐπὶ τὸν Πλοῦτον.

10 διέβαλ'· Ἐσυκοφάντησεν. Dn. διέστρεψεν, διέσυρεν. P. εἰσδὺς· Λάβρα ὑπείσθλων· τοῦτο γὰρ τὸ εἰσδὺς σημαίνει. R.V. εἰσέλθων. P.

206. [[ἀπαξάπαντα· Ἀντὶ τοῦ τέλεον. τὸ δὲ ἐξῆς, εἶτα εὐρὺν ἀπαξάπαντα κατακεκλησμένα.]]

15 207. ἐὰν λάβῃ. διότι ἐπρονοήσάμην, ἐκάλεσέ με δειλόν. V. πρόνοιαν· Τὴν πρόγνωσην, τὴν περὶ ἐμῶν προμήθειαν. P. τύχῃ λέγεται ἐπὶ τῶν συμβαινόντων καλῶν ἢ κακῶν, μηδενὸς βουλευομένου περὶ αὐτῶν· πρόνοια δὲ ἐπὶ θεοῦ, ἀπὸ τοῦ προνοεῖσθαι. P.

20 208. μελέτω· Φροντὶς ἔστω σοι. ὥς· Ὅτι. P.

209. ἀνὴρ πρόθυμος· Ἐὰν προθυμηθῇς καλῶς μετελθεῖν ταῦτα τὰ πράγματα, ὥστε τοῖς μὲν δικαίοις συνεῖναι, τοῖς δὲ πονηροῖς μηδ' αὖτις. — πρόθυμοι· Σπουδαῖοι. πράγματα· Ἄ ἡμεῖς βουλόμεθα ποιῆσαι.

25 Par.

210. ἀποδείξω· Ἀποφανῶ. ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως· (Τοῦ ἀδελφοῦ Ἰδα, ὡς δ' αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησὶν, υἱὸς Λιγύπτου. ἐροῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ· ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν.) τοσοῦτον δὲ ὀξυπέστατος ἦν, 30 ὡς καὶ δι' ἐλάτης ἰδεῖν Καστορά δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφόν, ὡς φησι Πίνδαρος [Nem. I, 115]. [καὶ Ἀπολλωνίως δὲ φησι περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς [I, 154]

εἰ ἐτεόν γε πέλει, κλέος, ἀνέρα κείνον
ῥηθιδῶς καὶ νέρβην ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.]]

35 (γεγονάσι δὲ Λυγκεῖς διάφοροι· εἷς παῖς Λιγύπτου· καὶ ἄλλος Ἀφραεῖος παῖς, ὁ Λάκων, λέγεται Λυγκεύς, οὗ μέμνηται καὶ Θεόκριτος ἐν τῷ εἰς Διοσκόρους ὕμνῳ [22, 137],

40 [τῷ μὲν ἀναρπάξαντε δύο φερέτην Διὸς υἱὸν δοῖας Λευκίππου κόρας· δοῖα δ' ἄρα τότε ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὸν υἱ' Ἀφραῆος γαμβρῷ μελλογᾶμο Λυγκεύς καὶ ὁ καρτερὸς Ἰδας.]

δὲ ἐλέγετο εἶναι πάννυ ὀξυδερκέστατος, ὥστε καὶ τὰ 45 ὑπὸ γῆν ὄραν. οὕτω μὲν μυθολογοῦσι· πρὸς δὲ τὸ πιθανόν τοῦ λόγου ἐπινοήσεται, ὅτι πρῶτος οὗτος εὔρε μετὰ τὰ χρυσοῦ καὶ σιδήρου καὶ τῶν ἄλλων· ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους μεταφέρειον ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν καὶ τὸν 50 σίδηρον, καὶ τὰ λοιπὰ· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ὅτι Λυγκεύς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὄρα καὶ καταδύνων ἀργύριον ἀναφέρει.)

211. τὸ ποιῆσαι με βλέψαι· θεοῦ γὰρ δεῖται τὸ τοιοῦτον ἔργον. P. Θ.

212. καλῶς ἐλπίζω. P.

213. Πυθικὴν σείσας δάφνην· Φασὶν ὡς πλησίον τοῦ τρίποδος δάφνη ἴστατο, ἣν ἡ Πυθία, ἡνίκα ἐρχε- 5 σμῶρδαι, ἔσειεν. Junt. μαντικὴν. V. οὕτω γὰρ μαντεύεται. R.V.

214. καχεῖνος· Ὁ Ἀπόλλων. R.V. Θ. ζύνουδε· Συγγινώσκει. φῆμ' ἐγώ· Ναί. P.

215. ὄρατε· Σκέψασθε. V. μήπως ὁ Ζεὺς ἀκούσας 10 χαλεπήνῃ. μὴ φροντίζετε μηδέν· Μηδενὸς ἔχετε φροντίδα. P.

218. χῆττεροι· Καὶ ἕτεροι ἡμῖν. συνίζησις. Θ.

219. οὐκ ἦν ἀλφίτα· Ἀντὶ τοῦ (οὐκ ἦν) χρήματα, ἀπὸ μέρους τοῦ πᾶν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἀλφίτων τὴν περιου- 15 σίαν δηλοῖ. R. Junt. ἡ ἀπὸ τοῦ προηγούμενου τὸ ἐπόμενον. Junt.

220. παπαῖ, πονήρους εἴπας· Τὸ παπαῖ σχετικόν ἐνταῦθα. πονήρους δὲ, ἐπιπόνους, ἀτυχεῖς, ἀθλίους· ἢ τοῦ πόνου φροντίζοντας. ἴσον τῷ ἀσθενεῖς, 20 ἀπράκτους. ὡς φαμέν, πονήρως ἔχει τὰ πράγματα ἡμῖν. [στικτέον δὲ εἰς τὸ πονήρους· σημαίνει γὰρ νῦν τὸ ἐπιπόνους.] — πονήρους· Γεωργοὺς ἀσθενεῖς. πόνηρον· Γεωργόν. Dn. ζυμάρχους· Βοηθούς. P.

221. οὐκ, ἣν γε πλουτήσωσιν· Οὐκ ἔσονται, φησὶ, 25 μοι θηροὶ καὶ ἐπίπονοι ἀπαξ πλουτήσαντες. — πλουτῶ ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ πλοῦτον ἔχειν καὶ πλουτῶ μεταβατικῶς πρὸς αἰτιατικὴν, οἷον πλουτῶ ἀρετήν· καὶ πλουτῶ μεταβατικῶς πρὸς γενικὴν, ὡς παρὰ Λιβανίω, « πλουτῶ ῥημάτων, » ἥγουν ἕνεκα τῶν ῥημάτων. Junt. 30 οὐκ· Οὐκ ἀσθενεῖς ἔσονται. πλουτήσωσιν· Πλοῦτον σχῶσι. P.

πάλιν· Ὡς καὶ πρόην. Junt.

222. πρὸς τὸν θεράποντά φησι τὸ ἔθι. τοῦτον δὲ ἀποστέλλει τοῦ καλέσαι τοὺς φίλους αὐτοῦ πένητας 35 ὄντας καὶ δικαίους, ὅπως καὶ αὐτοὶ τοῦ πλούτου μεταλάβωσι καὶ μὴ κακῶς τὸν βίον διάγωσι. V. ἀλλ' ἔθι· Τὸ ἔθι ῥῆμα μὲν ὃν μετὰ μέλλοντος μετοχικῶς συντάσσεται, οἷον, ἔθι ποιῶσιν τότε· ἐπὶ ῥημα δὲ παρακλευματικόν, ὥσπερ τὸ ἄγε, μετὰ προστακτικῶς, οἷον, ἔθι 40 ποιῶσιν τότε. Junt. ἀπιθι πρὸς τὸν θεράποντα φησὶν. P.

223. τοὺς ζυγγεώργους· (Ζυγγεώργος) βαρυτόνως σύνθετον γὰρ, ὡς πάγκαλος, πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα συντιθέμενα βαρύνονται. R. Junt.

224. ταλαιπωρουμένους· (Ταλαιπώρους καὶ δυστυ- 45 χῶς διακειμένους.) τοῦτο γὰρ εἶπεν διὰ τὸ δύσπερον τῆς Ἀττικῆς· πετρώδης γὰρ ἐστιν. R. V. κακοπαθοῦντας. Θ. κοπιώντας, ταλαιπώρους. P.

225. ὅπως· Ἰνα. ἴσον· Κατὰ, ἥγουν ἐπίσης. παρών· Παράγενόμενος. P.

226. ἡμῖν μετάρχη· Ὡς περ μεταλαμβάνω τούτου καὶ τοῦτο φαμέν, οὕτω καὶ τὸ μετ' αὐτῷ διπλῶς συντάσσεται· καὶ ὅτε μὲν ἐστὶ γενικὴ, τὸ μετὰ ἔχει τὴν δύνα- 50

μιν ὅτε δὲ αἰτιατικῇ, τὸ ἔγω, ἢ τὸ λαμβάνω. Junt. μετὰ σχη : Κοινωνήσῃ. P.

227. καὶ ὁ δὲ ἥδη. P. τοῦτο τὸ κρεάδιον : Ὁ ἔργεται ἀπὸ τῆς θυσίας ἔχων ἐκ τῶν Δελφῶν. οἱ γὰρ ἐκ 5 θυσίας ἰόντες, ἔφερον ἐξ αὐτῆς τοῖς οἰκείοις κατὰ νόμον τινά. Ἄλλως. ὅπερ ἔχον ἀγοντες λοιπασθέν ἀπὸ τῆς θυσίας. ἐνιοὶ δὲ, τὸ λεβήτιον. — κρεάδιον : Τὴν γύτραν. Θ. Dr. Br. P. κρεάδιον τὴν γύτραν λέγει, ἐν ἣ τὰ κρέα ἐδόνται καὶ κατεσθίονται, καὶ δαπανῶνται ἐφό- 10 μενα, ἣν ἐν τῇ δόξῃ ἔφερον χρεῖας ἑνεκα. P.

228. τῶν ἐξεργασμένων ἀπὸ τῆς οἰκίας εἰσαγαγέτω. P.

229. ἐμοὶ μελήσει τὸ εἰσενέγκαι, φησί, τὸ κρέας. τὸ δὲ ἀνύσας Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ἄνυσον, σπούδαςον. Ἀττι- 15 κοὶ δὲ δασύνουσιν αὐτό. V. [ἐμοὶ μελήσει : Τοῦ εἰσε- νέγκαι, φησί, τὸ κρεάδιον. τὸ δὲ ἀνύσας ἀντὶ τοῦ ἄνυσον.] — μελήσει : Διὰ φροντίδος ἔσται. ἀνύσας : Σπεύσας. P.

230. σὺ δ', ὦ κράτιστε : Τὸ κράτιστε ἦτοι ἐγκωμιάζων φησὶν, ἢ ὅτι προσεβόλαξεν, ὡς καὶ θεῶν ὁ Ζεὺς δι' 20 αὐτὸν βασιλεύει. R. V. Θ. Junt. Ἄλλως. παρεπιγραφεῖ, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν ἔφθασαν. τοὺς δὲ λόγους πάντας ἐκεί- νους ἐργόμενοι ἐν τῇ δόξῃ ἔλεγον. Junt.

232. δεῖ : Ἐνδέχεται. P.

233. καὶ δικαίως καθόκως : Τὸ δικαίως ἄλλως προσ- 25 εῖρηται ἀντὶ τοῦ πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ καὶ παντὶ τρόπῳ τὸ δὲ ἀδόκιμος ἀπλῶς ἔρριπται, οὐκ ἀπειλητικῶς δὲ, ἀλλὰ μειλικτικῶς προσαγγέλλει. ἢ ὅτι γελοῖον χά- ριν, ἢ μεταβληθεὶς τοὺς τρόπους. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρό- 30 πῳ. οὕτως Ἀττικοί. V. [τὸ ἀδόκιμος ἀπλῶς ἔρριπται, οἷον πάσῃ τέχνῃ. οὐ γὰρ ὑπόκειται αὐτῷ, ἀδόκιμος οὗτος οὐκ ἀπειλητικῶς δὲ, ἀλλὰ μειλικτικῶς προσαγγέλλει.] (Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ οὕτως Ἀττικοί. — παντὶ τρόπῳ. P. Vict.

234. ἄχθομαι : Ἀντὶ τοῦ φορτικὸν ἡγοῦμαι. V. βαρύ- 35 νομαι. εἰπὼν : Εἰσελθὼν, εἰσεργόμενος. Θ. εἰσεργόμε- νος. P.

235. ὡς τοῦ Πλούτου ἰδίαν οἰκίαν μὴ ἔχοντος. αὐ- τοῦ δὲ πώποτε ἀντὶ τοῦ αὐτόθι, τοπικὸν ἐπίρρημα. λέγει 40 δὲ αὐτοῦ τοῦ εἰσελθεῖν. V. ἄλλοτρίαν : Ξένην. πάνν : Τοῦτο πρὸς τὸ ἄχθομαι συναπτέον. P. Θ.

236. αὐτοῦ : Τοῦ εἰσεργεσθαι. Θ. Dr. εἰσελθεῖν. P. ὥσπερ κατηγορεῖ σου τότε φαιμέν, οὕτω καὶ ἀπολαύω σου τότε. ἴστέον δὲ ὅτι τὸ πώποτε ποτὲ μὲν τὴν δύναμιν 45 ἔχει τοῦ ποτέ, ποτὲ δὲ, τοῦ πῶς. P.

237. φειδωλὸν : Φειδωλός ἐστιν ὁ φεύγων τὸ δοῦναι, 50 δὲ περὶ ψήφου. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φειδομαι καὶ τὸ δοῦναι, (φειδωλός τις ὢν, καὶ τροπῇ τοῦ ὁ εἰς λ φειδωλός). — φειδωλὸν : Φειδόμενος ἔσθαι οὐ δεῖ. P. εἰσελθὼν τύχω : Εἰσελθῶ. Vict.

238. κατώρυξεν : Κατορύξας ἔκρυψεν ἑμέ. P. κατέ- 50 γωσε. Dr. κατορύττω τι τὸ φανερὸν κρύπτω. ἀνορύττω δὲ τὸ κρυπτόμενον εἰς φῶς ἔλκω. P.

239. κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς : Ἵνα τὴν ὑπερβολὴν

τῆς φιλαργυρίας σχιμάνῃ προκεκριμένης καὶ τῶν χρηστῶν φίλων.

240. αἰτῶν : Ζητῶν. P. ἀργυρίδιον : Ἡ δανείου χά- ριν ἢ δωρεὰν ἀπλῶς. Θ. P.

241. ἔξαρνός ἐστι : Ἀπαρνέεται. P. ἰδεῖν : Βλέψαι. 5 Vict.

242. παραπλήγα : (Ἀφρονα.) μωρὸν, (ἀπὸ τῶν κρου- μάτων τῶν διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ). 10 ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. — ἐν κακίᾳ μανικὸν καὶ ἀκόλαστον. Θ. μανικόν. Dr.

παραπλήξ δὲ παραπαίων ἦτοι ὁ μαινόμενος, ὁ παρα- κεκομμένος τὴν ψρόνησιν. καταπλήξ δὲ ψυροδεής, ὁ 15 δεδοικώς τὰ πάντα. P.

243. παραθεβλήμενος : Ἐκδεδομένος. P.

244. θύραξ : Ἐκτὸς τῆς θύρας, ἐν ἀκαρεῖ : Ὀλίγω. 15 Θ. P. ἐπ' ὀλίγω. R. ἐν ἀκαρεῖ : Ἐν ὀλίγω. ἐπίρρημα τὸ ἀκαρεῖ, ἐξ οὗ παρῆχται τὸ ἀκαρὲς ἐπίρρηματικὸν ὄνομα. V. (πεποιήται δὲ παρὰ τὸ ἀτιμητὸν τοῦ χρόνου, ὡς καὶ τῆς καιρομένης τριγῶς, ἀκαρὲς δὲ τὸ ἀτιμητὸν Ἄλλως.) τῷ ἐλαχίστῳ, ὃ οὐχ οἷον τε διακείραι καὶ δια- 20 κόψαι διὰ τὸ βραχύτατον τοῦ χρόνου. πεποιήται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριγῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. (Ἄλλως. ἐπίρρημα τὸ ἀκαρῶς, ἀπ' οὗ τὸ ἀκαρὲς ἐπίρρηματικὸν ὄνομα. ὅπερ δὲ πάσχουσιν ἐκεί- 25 νοι δι' ἀσωτίαν γυμνούμενοι, τοῦτο εἰς αὐτὸν ἐπή- γαγε.)

245. μετρίου : Ἐλευθερίου, μέτρον καὶ τάξιν ἔχον- 30 τος ἐν τῷ βίῳ. Θ. P. (μετρίου γὰρ ἀνδρὸς : Τουτέστι, ταῦτα πάσχεις, ἐπεὶ οὐδέποτε μετρίου ἀνδρὸς ἐπέτυ- χες.)

246. τούτου τοῦ τρόπου : Τῆς μετριοτήτος δηλονότι. 35 πῶς εἴμ' αἰεῖ : Εἰμὶ καταπολύ. Θ. P. πῶς εἴμ' αἰεῖ : (Τὸ πῶς θαυμαστικὸν ἐστὶν) θαυμάζει γὰρ αὐτὸν ὡς αἰεῖ ποτε σύμμετρον ὄντα. (μετρίου δὲ λέγει ἀνδρὸς, τοῦ διαμετροῦντος αὐτὸν τῷ ἔξῃ.)

247. φειδόμενος : Ἀρετῆς γὰρ ἐστὶ τῷ θέοντι καιρῷ 40 ἄρμοζόμενον καὶ φείδεσθαι καὶ δαπανᾶν. — φειδόμε- νος : Ἀκριβολογοῦμενος τῶν χρημάτων. ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ : Χαίρει. P.

248. ἀναλῶν : Ἀντὶ τοῦ δαπανῶν. V. Χαίρω, ἡνίκ' 40 ἂν τοῦ φείδεσθαι χρεῖα ἦ. P. ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ : Τὸ ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ κοινῶς λάμβανε, καὶ πρὸς τὸ ἀνα- λῶν, καὶ τὸ φειδόμενος. Junt.

249. ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι : (Ὅζῃ ἴνα ὁ Πλούτος ἴδῃ 45 τὴν γυναικα καὶ τὸν υἱόν, τυφλὸς γὰρ ἦν, ἀλλ') ἴνα ἐκείνοι τὸν Πλούτον ἴδωσιν· οὕτω γὰρ πρέπει. Ἀττικὸν δὲ τὸ πλεονάζειν τοῖς ἄρθροις. — δεῦρο εἰσελθωμεν. ὡς : Ὅτι. Θ. P.

250. μόνον : Μονογενῆ. P.

251. ὃν ἐγὼ : Δεῖκνυσιν, ὡς καὶ τῶν παίδων αὐτῶν 50 πλέον τὸν πλοῦτον φιλοῦσιν οἱ ἀνηρωποὶ. P. Vict. περ- ἷθομαι : Χαριέντως τοῦτό φησιν· οἶδα γὰρ ὅτι καὶ τέ- κνων προσιμᾶς τὸν πλοῦτον. — ἢ ὅτι σε φιλεῖ μάλιστα μετὰ τὸν υἱόν.

252. τί γὰρ ἂν τις : Ἡ κατασκευὴ αὕτη, ἥ τί γὰρ ἂν τις, πρὸς τὸ, ὃν ἐγὼ φιλοῦ μάλιστα μετὰ σέ, τὸ δὲ πείθουμαι διὰ μέσου τῷ Πλούτῳ εἴρηται. Junt. τί γὰρ ἂν : Διατί. P.
- 5 253. [Ὡς πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίης ἐκ στίχων ἱαμβικῶν ἐννέα πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, ἄχρι τοῦ, « ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην, » ὃν οἱ μὲν μὲ τετράμετροι εἰσι καταληκτικοί, οἱ δὲ, « βληχλώμενοι τε προβατίων, » καὶ, « αἰγῶν τε κιναθρώντων
- 10 μέλη, » ἔτι δὲ, « ἡγούμενον τοῖς προβατίοις, » καὶ « εἰκὴ δὲ καταδραθέντα που, » τέσσαρες ὄντες, δόμετροι εἰσιν ἀκατάληκτοι. καὶ τὸ μὲν τετράμετρον Ἰππωνάκειον καλεῖται, διὰ τὸ κατακώριος αὐτὸν τούτῳ γρήσασθαι. οἷόν ἐστι καὶ τὸ [Hipponactis ap. Hephaest. p. 30]
- 15 « εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλὴ τε καὶ τέρευνα, » τὸ δὲ δόμετρον Ἀνακρεόντειον, οἷόν ἐστι τὸ, « καὶ μαίνομαι κοῦ μαίνομαι. » ἐρ' ἐκάστῳ συστήματι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῇ τέλει τῶν στίχων διπλῇ ἔξω νενευκυῖα. ἰστέον δτι, ὅτε τίθεται ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τῶν υποκριτῶν προσ-
- 20 ὡποις ἐν ἐκθέσει κῶλὰ τινα μετὰ τὴν περιόδον τῶν στίχων τοῦ αὐτοῦ μέτρου ὄντα, ἡ καὶ ἐτέρου (εὔρηται γὰρ καὶ οὕτως) ὁ τοιοῦτος σχηματισμὸς καλεῖται διπλῇ, διὰ τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων τὸ σημεῖον ἐκτὸς τίθεσθαι τῆς διπλῆς· ὅπερ τριγώνου πλαιγίου σχήματι
- 25 ἔοικεν τῆς βάσεως μόνης λιπούσης· μεθ' ἣν οὐδὲ χοροῦ πάροδος αἰετ γίνεται, ἀλλὰ σπανίως. ὅτε δὲ οὐ τίθεται κῶλα τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν οἷς ἤρξαντο στίχοις, ἐν τούτοις οἱ υποκριταὶ παύονται, τὸ τοιοῦτο καλεῖται κορωνίς, διὰ τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων τὸ σημεῖον τῆς
- 30 κορωνίδος τίθεσθαι· ὅπερ γραμμὴ τίς ἐστι βραχεῖα, κυμπὴν τινα υποκάτω ἔχουσα· ἥς ἐξῆς αἰετ τίθεται κορωνίς ἐτέρα χοροῦ, ἐπιπαραγίζουσα οἷον τὰ ῥηθέντα. ἐν δὲ ταῖς στροφαῖς καὶ ἀντιστροφαῖς καὶ τῇ μεταξὺ τούτων τῶν υποκριτῶν περιόδῳ παράγραφος τίθεται, ὡς Ἡφαι-
- 35 στίων φησίν, ἥς τὸ σχῆμα γραμμὴ τίς ἐστι βραχεῖα, ὅπερ τινα στυγμὴν ἐν τῇ ἄκρῳ ἔχουσα. ὅγλα δὲ ἐστι τὰ τοιαῦτα σχήματα καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ κείμενα· μεθ' ὧν ἐστι καὶ ὁ ἀστερίσκος, οὗ τὸ σχῆμα ἀστέρι ἔοικεν. Ἡφαιστίων δὲ φησιν [p. 133] ὅτι κατὰ τὴν Ἀριστοφά-
- 40 νειον ἐκδόσιν ὁ ἀστερίσκος ἐπὶ ἑτερομετρίας ἐτίθετο μόνως. χρώμεθα δὲ, φησὶ, τῇ κορωνίδι ἐν τοῖς ὁράμασιν κατὰ τρόπους τρεῖς· ἥτοι ὅταν, τῶν υποκριτῶν εἰπόντων τινα καὶ ἀπαλλαγέντων, καταλείπηται ὁ χορὸς· ἡ ἔμπαλιν· ἡ ὅταν μετὰ θάσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γίνεσθαι
- 45 δοκῇ τῆς σκηνῆς· τῇ δὲ παραγράφῳ ἥτοι κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαία, ἐν τε τοῖς ἱαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τῆς τε στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς. ἐὰν μὲντοι ἡ στροφή ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκαίμενη, οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλοῦσαι, ὅτι πεπληρωται ἡ στροφή, ἡ παράγραφος, ἐπιπερομένης ἄλλης στροφῆς, ἐπεὶ καὶ
- 60 ἐρ' ἐκάστου κώλου οὐδὲν ἦττον τίθεται· ἀλλὰ κεῖται καὶ ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῇ· τοῦτο δὲ, ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρηται, ὡς, ἐὰν γε μεταβολὴ μόνον ἢ στροφῶν, ἢ ἔξω βλέπουσα τίθεται.]
253. πολλὰ : Πολλάκις. ταῦτον : Ὅμοιον. P. θῆμος ἐστὶ τὸ ἀγριοκρόμιον, ὃ δ' ἄκραν ἀπορίαν χροῶνται οἱ πένητες. ἔχει δὲ τὸ υ βραχύν. τὸ δὲ θυμός, ὁ δηλοῖ τὴν ψυχὴν, μακρόν. P. εἶδος βοτάνης. πρὸς τὸν χορὸν τῶν γεωργῶν. V. ταῦτόν θυμον : Ἀντὶ τοῦ, τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες· θυμός γὰρ εἶδος βοτάνης εὐτελοῦς. 5 τινὲς δὲ φασιν ὅτι παρώδεται ἐκ τῶν Ἡσιόδου [Op. 41]
- οὐδ' ὅσον ἐν μαλᾶχῃ τε καὶ ἀσποδῶνι μέγ' ὄνειρα.*
- ἀντὶ τοῦ, ὃ δίκαιοι, τὰ εὐτελεῖ θέλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν· ἅμα δὲ καὶ τὸ τραγὺ (καὶ ἄκαρ- 10 πον) τῆς γῆς διαβάλλει. (οὐδετέρως δὲ τὸ θυμόν λέγεται καὶ βραχυπαράληκτως καὶ βαρυτόνως· ἐκτεινόμενον γὰρ καὶ ὀξύνομενον καὶ ἀρσενικῶς κλινόμενον δηλοῖ τὴν ψυχὴν.)
254. δημόται : Ἦτοι οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δήμου. τοῦ 15 πονεῖν ἔρασται : Τοῦ κοπιᾶν ἐπιθυμηταί. P.
255. ἴτ', ἐγκονεῖτε : Ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε, ταχύνατε· (ἐπεὶ οἱ τρέχοντες κόνους πληροῦνται. ἡ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν ἐν κόνει γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον. ἡ ὅτι πρὸ τοῦ τῆς κόνους ἄψασθαι νικῶσιν.) — πρόστιτε, κόνιν ἐγεί- 20 ρετε, ὅτι ὁ καιρὸς οὐχὶ βραδύνειν ἐστί. P.
- (ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλειν : Οὐ τοῦ μέλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι καιρὸς ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ σπεύδειν καὶ κόνιν πέμπειν.)
256. ἡ δὲ παρόντ' : Καθ' ἣν ἀχμεῖ δεῖ παρόντας 25 βοληθεῖν. P.
257. οὐκοῦν : Τὸ λοιπόν. δριμυμένους : Κινουμένους. πάλαι : Πρὸ ὥρας. P. πάλαι προθύμως : Συντόνως, δεικτικῶς. (τὸ δὲ πάλαι οὐ μόνον βραδυτῆτος ἐστίν ἐπίρρημα, ἀλλὰ καὶ ταχυτῆτος.) 30
258. ὡς εἰκὸς ἐστίν : Ὅμοιῃν. ἀσθενεῖς : Ἀδυνάτους. ἡδῆ : Ἀπὸ τοῦ νῦν. P.
259. ἀζίστοις : Ἄξιον κρίνεις. ἴσως : Ὅμοιως. P. ὁμοίως σοι τρέχειν. Θ. ἴσως μεθεῖν : Ἐξίσου σοι τρέχειν. τὸ δὲ λοιπόν ἐν ὑπερβατῇ· καίτοι γε ἐξῆν εἰπεῖν, καὶ 35 ταῦτα πρὶν φράσαι μοι.
260. οὔτου : Οὐτινος. P.
261. οὐκοῦν πάλαι δήπου : (Σύνδεσμος ἀποδεικτικός· τοὺς γέροντας δὲ παίζει μηδὲν εἰπὼν, καὶ υποκρίνεται εἰρηκέναι, διὰ τὸ αὐτῶν τὰ ὦτα γῆρα πεπηρω- 40 θῆναι.) ἐπεγγεῖλξ οὖν τῷ ἀμυδρῷ τῶν αἰσθησέων διὰ τὸ γῆρας. — Ἄλλως. δέον ἐλεᾶ εἰπεῖν πρὸς τὸ πάλαι, ὁ δὲ λέγω εἶπε δεικνύς, ὡς οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ πάλαι καὶ νῦν λέγει. παίζων δὲ ὁ θεράπων τοῦτο φησιν· οὐ γὰρ προεῖπεν αὐτοῖς τίνος χάριν αὐτοὺς καλεῖ. Junt. δήπου 45 λέγω : Θέλω ὡς κωφούς διαβαλεῖν φησίν. ἀκούεις : Ἐμοῦ. P.
262. φησιν : Ὑπισχνεῖται. P.
263. ψυχροῦ βίου : Ἦτοι τοῦ ταλαιπώρου. ἡ ἐπιμεμφόμενος διὰ τὸ γῆρας τοῦτο φησιν, [ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς 50 τὸ δὲ ἐξῆς, ὑμᾶς ἅπαντας ἀπαλλαγέντας ψυχροῦ καὶ δυσκόλου βίου ζήσιν.] — ψυχροῦ : Νεκροποιού· ποιούτος γὰρ ὁ τῶν πενήτων. δυσκόλου : Δυσπορίστου. ἀπαλλαγέντας : Ἐλευθερωθέντας. P.

261. τί δέ ἐστιν... ὁ φησιν : "Οπερ ὑπισχνέται. *P.*
262. φέρον ἦλθεν ἐνταῦθα. *P.* ἀφίχται : Παρχγέ-
γονε. *Vict.* πόνηροι : Γεωργοί. *De.* *P.*

266. βρυπῶντα : Αἰχμοῦ μεστόν. ἔστι καὶ βρυπῶν, ὧ,
καὶ βρυπῶν, ὡς ἐνταῦθα, καὶ βρυπαίνω. *Junt.* βρύπον
ἔχοντα. *V.*

κυρὸν : Κυρτόν. ἄθλιον : παρὰ τὸ ἄθλον, ἐπίπονον.
R.V. βυσὸν δέ, βρυτίδας ἔχοντα. (μαδῶντα : φαλακρόν.
V.) νωδὸν δέ, ὀδόντας μὴ ἔχοντα διὰ τὸ γῆρας· οὐ γὰρ
10 δὴ ἀφρωνον· λαλεῖ γούν δ' Πλούτου : [ψωλὸν δέ, ἀσχή-
μονα κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου· μαδῶντα δέ, φα-
λακρόν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.]

μυδῶντα : Γράφεται καὶ μυδῶντα καὶ μαδῶντα.
καὶ μυδῶντα μὲν ἀντὶ τοῦ δυσώδη ἀποπέμποντα· μα-
15 δῶντα δὲ ἀντὶ τοῦ κόμην μὴ ἔχοντα. *Junt.*

βρυπῶμενον, ζαρμαχούλον, κυρτόν, ὡς κουκινὸν ἐξε-
ματισμένον, βρυτίδας ἔχοντα, φαλακρόν, κυρὸν ἢ κυρ-
τόν. *Θ.* βρυπῶντα : Περυπωμένον. κυρὸν : Κυρτόν. *P.*
κεκυμμένον. *Vict.* ἄθλιον : Δυστυχῆ. βυσὸν : Βρυτίδας
20 ἔχοντα. μαδῶντα : Φαλακρόν. νωδόν : Ἐστερημένον
ὀδόν. *P.* ἐστερημένον ὀδόντων. *Θ.*

267. ψωλὸν : Εἰς τὸ αἰσχρὸν μεταβέβηκε. τουτέ-
στιν ἀσχήμονα κατ' ἐπέκτασιν τοῦ μορίου. καλῶς δὲ
τὸ οἶμαι, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα πάθη τοῦ σώματος εἰς
25 ὅλῃν ἑώρα, τοῦτο δὲ κρυφῇ ὄν καὶ μὴ ὁρῶν αὐτὸ ἀπὸ
εἰκασμοῦ λέγει. *V.* ψωλὸν : Κηλήτην. *B. Θ. P.* ἀσχη-
μόνως κηλήτην. *C.* ἐσπασμένον. *D.* ὡς μετὰ τῶν ἄλ-
λων κακῶν καὶ τὸ τῆς κήλης πάθος ἔχει τὸ γῆρας, γρυ-
νωθέντος τῇ χρόνῳ τοῦ σώματος. — διαβάλλει δ' ποιη-
30 τῆς αὐτῶν τὴν κωφότητα· ἕτερα γὰρ εἰπόντος, ἕτερα
ἀκούειν ἔδοξαν. μὴ λάθης δὲ ἔξωθεν τὴν διὰ εἰς τὸ
ἐπὶ. ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ γρυσόν. ὡς φαιμέν
σωρὸν χρημάτων. τὸν γὰρ γρυσὸν ἀγγείλας ἐπὶ, ἀντὶ
τοῦ ἐπὶ λέξας γρυσὸν παριστῶντα. *P.*

35 268. ὃ γρυσὸν ἀγγείλας ἐπὶ : Ἀττικὴ ἢ σύνταξις·
ἀντὶ τοῦ, ὃ πλούτου ἐκ τῶν ἐπὶ ἀγγείλας ἢ ἀντὶ τοῦ,
ὃ τιμωτάτον εἰπὼν λόγον.

ἀγγείλας : Εἰπὼν, μηνύσας, ἐπὶ : Διὰ τῶν. *P.*

269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἔχειν χρημάτων
40 ἔχοντα : (Ὡς πολυπείροι συνήκων τὴν τοῦ Πλούτου [ἐν
μύθοις οὕτως ἔχουσιν] υπογραφήν.) κυρίως δὲ σωρὸς
τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος, παρὰ
τὸ σῶ (ὃ ἔστι σῶζω) συνάγω· (σωρὸς δὲ θηλυκῶς ἐπὶ
τοῦ τάφου καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ ἐπὶ δὲ τῶν καρπῶν
45 ἀρσενικῶς καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου.) καλῶς οὖν ἀπὸ
τῶν καρπῶν φαίνονται εἰρηκότες· οἱ γὰρ εὐθηνούντες
καὶ πλούσιοι εἰσιν. ἡ δὲ γεωργοὶ ταύτην κέχρηται τῇ
παρβολῇ. — δηλοῖς : Παριστάς. αὐτὸν : Τὸν σὸν δε-
σπότην. σωρὸν : Πλῆθος ἔλθειν χρημάτων φέροντα. *P.*

50 270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν : Διὰ τὸ τῷ γῆρα ἐπισθαι
ταῦτα τὰ συμπτώματα· [ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δηλῶ.] —
πρεσβυτικῶν : Μᾶλλον μὲν οὖν... *P.*

271. μῶν : Μὴ οὖν. *V.* φενάκισας : Φενάκη τὸ προ-
κόμιον, οἶον τοῦ φαινομένου κρυφίου τὸ ἄκος, καὶ

σκέπη — Ἄλλως. φενάκισας, ἀπατήσας· φενάκισμός
γὰρ ἡ ἀπάτη. *V.* ἄλλως δὲ κεφαλῆς τριγῶν πενομένης
ἄκος. φενάκη δὲ κυρίως ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ
κόμη, ἀπὸ τῶν κατεργηκυῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως
ἀπατουςὶν διὰ τῆς ἐπιστάτου κόμης. — μῶν ἄξιός : 5
Ἄρα ἄξιον κρίνεις... φενάκισας : Ἀπατήσας. ἀπαλ-
λαγγῆναι : Ἐλευθερωθῆναι. *P.*

272. (ἄξήμιος : Ἀντὶ τοῦ ἀβλαβῆς· κυρίως δὲ ζημία
ἢ τῆς ζωῆς μείωσις, ἢ τὸ ἐν τῇ ζωῇ μισρόν. βακτη-
ρία δὲ, ἥτοι ἡ τὴν βᾶσιν ποιούσα ἐδραῖον· ἢ βακτηρία 10
τίς οὖσα, ἢ τῆς βᾶσεως αἰτία, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ.
Ἄλλως. πάντες οἱ γέροντες ἐν ταῖς Ἀθήναις δύο βα-
κτηρίας ἐβάσταζον. ἦν δὲ προσηγορικῶς, ἀσθενεῖς γέρον-
τας ἡδὴ. εἶχον δὲ ἡ διὰ τὸ ἐπερείδασθαι αὐτῇ, ἢ διὰ τὸ
ἀμύνασθαι ταύτῃ μὴ δυναμένους γερσί.) — ἄξήμιος : 15
Ἀθῶς, ἔχοντας : Φέροντας, βασιλεύοντας. *P.*

273. πάντως γὰρ : Ἀληθῶς γὰρ νομίζετε με τοιοῦτον
ἄνθρωπον τῇ φύσει εἰς ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς εἰπεῖν.
— πάντως : Κακῶς κρίνετε. *P.* τοιοῦτον : Ἀπατεῶνα. *De.*

274. ὑγιὲς : Οὐδὲν (πρᾶγμα) ὑπολαμβάνετε ἀληθὲς 20
εἰμὲ εἰπεῖν. *P.*

275. ὡς σεμνὸς : Κατ' εἰρωνεῖαν. οὐπίτριπτος : Ὁ
ἄξιος ἐπιτρέψεως, τῆς ἀπολείας. *P.* ἐπιτριβῆναι ἄξιος.
Vict. αἱ κνήμαι : Οἱ ἄντεες. *De.* οὐπίτριπτος : Ὁ ἐπι-
τρέψας καὶ βλάβης ἄξιος. ἐπιτρέψαι γὰρ τὸ διατρεῖ- 25
ναι. κυρίως δὲ γοίνικας καλοῦσι πᾶν περιφερὲς ὡς καὶ
τὸ μέτρον. συμπλέκει δὲ οὐχ ὡς ἕτερον σημαῖνον, ἀλλὰ
τὸ μὲν ὡς γένος, τὸ δὲ ὡς εἶδος. ὅτι τῷ εἶδει καὶ
τῷ γενικόν. αἱ γὰρ γοίνικες πέδαι εἰσὶ τινες. πέδας δὲ
τῆς ἀλύσεως, αἱ ἐξήρτηνται τοῦτοις καὶ ἐμποδίζουσι 30
τὴν πορείαν. τὸ δὲ τοῦ ἰοῦ ὡς τῶν πεπεδημένων οὕτω
σχετλιαζόντων. *V.*

276. τὰς γοίνικας καὶ τὰς πέδας : Ἐν τῷ εἰδικῷ
καὶ τὸ γενικὸν ἐπήγαγεν· αἱ γὰρ γοίνικες πέδαι τινὲς
εἰσὶν γοίνις δὲ πᾶν περιφερὲς· διὸ καὶ τὸ μέτρον γοίνις 35
καλεῖται. — γοίνικας : Τὰ δεσμὰ, καὶ τὰς ἰδιωτικῶς
λεγόμενας κλάπας. ποθοῦσαι : Ὁνειδίζει αὐτὸν ὡς
δοῦλον. *Θ. P.*

277. σορῶ : Μνήματι. *V.* τάφῳ. λαχὼν : Κληρω-
θέντος τοῦ γράμματος σου αἰτιῶν. *Θ. P.* λαχόντος. *D.* 40
ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὼν : Δέον εἰπεῖν αὐτὸν ἐν τῷ δικα-
στηρίῳ σου τὸ γράμμα ἔλαχεν, εἶπεν ἐν τῇ σορῷ,
ἐπεὶ γέρον. οἱ δὲ γέροντες πλησίον εἰσὶ τῆς σοροῦ. *V.*
παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις δέκα ἦσαν φυλαί. ἕθος οὖν ἀπὸ
παστῶν τῶν φυλῶν δικαστὰς καθίστειν· εἴτα ἀπὸ 45
μιάς ἐκάστης ἐλάμβανον ἄνδρας πέντε τοὺς ἐπιστημο-
τέρους· καὶ πάλιν ἐκ τῶν πέντε ἕνα τὸν κλήρω λα-
χόντα ἐποιοῦν δικάζειν. ἀντὶ οὖν τοῦ εἰπεῖν ἐν τῷ δι-
καστηρίῳ κληρωθὲν τὸ γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα, ὃ
ἐστὶν ὁ κλῆρος, δικάζειν σε καὶ δικαστὴν καθίστησιν, 50
ὡς πρὸς γέροντα παρ' ὑπόνοιαν παίζει. Ἄλλως. ἐν
ταῖς Ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια. καὶ ἐν τισὶ μὲν
εἰδικάζον περὶ φονικῶν πραγμάτων, ἐν τισὶ δὲ περὶ δι-
μοτικῶν καὶ ἐκαστων δὲ τοῦτων εἶχεν ἐν τι τῶν στοι-

χεῖων εἰδικὸν ὄνομα. ὅσον ἦν τι τῶν δικαστηρίων λε-
 γόμενον ἄλφα, ὁμοίως ἄλλο βήτα, ἄλλο γάμμα, καὶ
 ἐξῆς τὸ δ καὶ τὸ ε καὶ οὕτως ἕως τοῦ κ. δέκα γὰρ ἦν
 δικαστήρια τὰ πάντα ἐν Ἀθήναις, καὶ πρὸ θυρῶν δὲ
 5 ἐκάστω δικαστηρίου ἐγγεγραπτο πυρρῶ βάμματι τὸ
 στοιχεῖον, ὅτινι τὸ δικαστήριον ὀνομάζετο. ὅσοι δὲ
 δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕκαστον δι-
 καστήριον εἶχε δέλτον, (τουτέστι πινακίον, ἐν ᾧ ἐγγε-
 γραμμένοι ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαστηρίου.
 10 εἶπε δὲ καὶ ῥάβδον ἅμα τῇ πινακίῳ καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ
 ῥάβδῳ ἦν τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου ἐγγεγραμμένον
 ὅτε οὖν συνέβαινε καιρὸς τοῦ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες
 οἱ δικασταὶ καὶ τὴν ἀγορᾶν, καὶ ἐκὶ κλήρους ἐβαλλον
 καὶ ὅσους ἂν ἐκληροῦτο κλήρον ἔχοντα τὸ α, ἀπῆρχετο
 15 εἰς τὸ α δικαστήριον, ὁμοίως εἰς τὸ β καὶ τὰ ἐφεξῆς. καὶ
 πρῶτον μὲν ἐδείκνυε τῇ κήρυκι τοῦ δικαστηρίου τὸν
 κλήρον τοῦ στοιχείου· ὁ δὲ κήρυξ λοιπὸν εἰδὼς αὐτῇ
 τὸ πινακίον αὐτοῦ καὶ τὴν ῥάβδον, εἶτα οὕτως δικάζειν.
 εἰ δὲ τις δικαστὴς εἰσῆι μὴ κληρωθεὶς εἰς τὸ δικαστή-
 20 ριον, κατηγορεῖτο καὶ ἐξημιούτο διαφόρους.) [Ἄλλως
 ἔρχεται ἕκαστος εἰς τὸ πινακίον ἔχων ἐπιγεγραμμένον
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου καὶ
 γράμμα ἐν τι μέχρι τοῦ κ, διὰ τὸ πάλαι δέκα φυλάς εἶ-
 ναι Ἀθήνησι, διήρηντο γὰρ κατὰ φυλάς. εἶτα οἱ θε-
 25 σμοθεῖται κατὰ φυλὴν ἕκαστος καὶ δέκατος ὁ γραμματεὺς
 ἐκλήρουν τὰ γράμματα μέχρι τοῦ κ. καὶ τὰ λαχόντα ἴσα
 τὸν ἀριθμὸν τοῖς μέλλουσι κληροῦσθαι δικαστηρίοις
 ὑπηρετίας φέρων ἐτίθει καθ' ἕκαστον δικαστήριον ἓν εἶτα
 πάλιν ἀπεκκληροῦντο οἱ τὰ εἰληχρότα γράμματα ἔχοντες
 30 τίνες δικάσουσι καὶ τίνες οὐ. τοῦτο οὖν ἔστιν, ὃ λέγει,
 ἀμείψας τοῦ γελοίου χάριν. ἀνθυπῆλλαξε γὰρ εἰπὼν ἐν
 τῇ σοφῇ, δέον ἐν τῇ Ἠλιαίᾳ. ἐγράφοντο δὲ, ὅτι, ἐπεὶ
 ἦν πέντε δικαστήρια, ἐκκληροῦντο πέντε γράμματα ἀπὸ
 τοῦ α ἕως τοῦ ε. εἶτα τὸ πρῶτον ἀνερχθὲν ἐπὶ τοῦ α
 35 προσετίθετο δικαστηρίου, ὡς ἂν ἔτυγεν, καὶ οἱ δικάζον-
 τες ἐκκληροῦντο εἰς ὅσον ἕκαστος λάχῃ δικάσαι.] (τοῦτο
 δὲ ἐγίνετο, ἵνα μὴ διαφθερίηται τὰ δικαστήρια,
 ἀκρίτως ἐργομένων τινῶν χωρὶς κλήρου εἰς τὸ δικαστή-
 ριον δικάσαι.) [τὸ δὲ, « ὁ Χάρων τὸ ζύμβολον αἰδῶσι, »
 40 τοιοῦτόν ἐστι. τοῖς λαχοῦσι δικάσαι εἰσελθούσιν ἐκάστῳ
 σύμβολον δίδοται δημόσιον παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ εἰλη-
 χυίας ἀρχῆς, ἢν' οἱ ἐξιόντες καὶ τοῦτο προσφέροντες
 λαμβάνουσιν τὸν δικαστικὸν μισθόν. εἰπὼν οὖν σορὸν
 ἐπήγαγε Χάρων. δέον δὲ εἰπεῖν ὃ ἄρχων τὸ σύμβολον
 45 αἰδῶσιν, ὅς ἐστιν ὁ μισθὸς ὁ δικαστικὸς, εἶπεν ὁ Χάρων,
 ὡς γερόντων αὐτῶν καὶ μελλοθανάτων. — Ἄλλως.
 δέον οὕτως εἰπεῖν, ὅτι καιρὸς ἦλθεν ὑμᾶς πλουσίους
 γενέσθαι, ὑμεῖς δὲ μέλλετε, ὃ δὲ οὐχ οὕτως εἶπεν, ἀλλ'
 50 τοῦ θανάτου· σκώπτει δὲ οὐ καθαρῶς, ἀλλὰ διὰ τοῦ
 ἔθους, ὃ Ἀθηναῖοι ἔχον περὶ τὰς δίχας· ἦν δὲ τοιοῦτο,
 δέκα δικαστήρια ἦσαν παρ' Ἀθηναίους, τὸ μὲν φόνου,
 τὸ δὲ μοιχείας, τὸ δὲ ἐτέρου τινός. οὐδὲν δὲ καὶ ἰ φυ-
 λῶν, ἐξελέγοντο ἐξ ἑκάστης φυλῆς ἓνα ἄνδρα, καὶ

ἔταπτον αὐτοὺς εἰς τὰ τοιαῦτα δικαστήρια κριτὰς εἶναι·
 πλὴν ἔγραψον πρότερον τὰ τῶν ἀνδρῶν ὀνόματα, καὶ
 κλήρου γινομένου, ὃ μὲν εἰς τοῦτο, ὃ δὲ εἰς ἐκεῖνο δι-
 κάζειν ἐλάγχρυνεν. εἰδὼς δὲ ὁ κήρυξ αὐτοῖς ῥάβδον, ἥτις
 ἦν σύμβολον τοῦ δικάζειν, ἵνα ἕκαστος καθ' ἑσπέραν 5
 ἀποδιδούς τῇ πρυτάνει τὴν ῥάβδον τριώβολον λαμβάνη
 μισθὸν τῆς δικάσεως. ἀντὶ οὖν τοῦ εἰπεῖν ἐν τῇ δικαστη-
 ρίῳ τὸ γράμμα σου λαχὼν δικάζειν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ
 κήρυξ αἰδῶσί σοι τὸ σύμβολον, ὃ δὲ σκώπτων αὐτοὺς ὡς
 γέροντας καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντας ψῆσιν ἐν τῇ σοφῇ καὶ 10
 ὁ Χάρων. ἔστι δὲ ἡ σύνταξις σολοικοφανής· λαχόντος
 γὰρ τοῦ γράμματός σου ὦφειλεν εἰπεῖν· ὃ δὲ εὐθεὶαν
 ἔθηκεν ἀντὶ γενικῆς, Ἀττικῷ ἔθει ὑπερηφάνους· ἔθος
 γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς οὕτω ποιεῖν, ἐπὶ μὲντοι τῶν οὐδετέ-
 ρων μετοχῶν. ἔστιν οὖν ἡ σύνταξις καὶ ἡ διάνοια 15
 τούτου αὐτῇ· λαχόντος τοῦ γράμματός σου δικάζειν σὲ
 ἐν τῇ σοφῇ, ἤγουν ἐν τῇ δικαστηρίῳ, σὺ οὐ βαδίζεις,
 ὃ δὲ Χάρων, ἤγουν ὁ κήρυξ αἰδῶσί σοι τὸ σύμβολον τοῦ
 κριτῆν εἶναι, τουτέστι τὴν ῥάβδον. πάντῃ δὲ ἀστεῖως
 καὶ τὸν κήρυκα Χάροντα ὀνόμασεν· ὁ γὰρ Χάρων 20
 κατὰ ἀναγραμματισμὸν Ἄρχων λέγεται. Junt.

278. [ὁ δὲ Χάρων τὸ ζύμβολον : Περὶ τοῦ παραδι-
 δομένου τοῖς εἰσιούσιν εἰς τὸ δικαστήριον συμβόλου
 Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει
 « τοῖς γὰρ δικαστηρίοις χρῶμα * * * ἐπιγράφεται 25
 « ἐφ' ἑκάστῳ ἐπὶ τῇ σφηκίσκῳ τῆς εἰσόδου. ὃ δὲ λαθὼν
 « τὴν βακτηρίαν βαδίζει εἰς δικαστήριον τὸ δμόχρονον
 « μὲν τῇ βακτηρίᾳ, ἔχον δὲ τὸ αὐτὸ γράμμα, ὅπερ ἐν
 « τῇ βαλάνῳ. ἐπειδὴν δὲ εἰσέλθῃ, παραλαμβάνει σύμ-
 « βολον δημοσίᾳ παρὰ τοῦ εἰληχρότος ταύτην τὴν ἀρ- 30
 « χῆν. » ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὁ κήρυξ, ἡ δὲ δῆμος, ἀπήν-
 τησε πρὸς τὴν σορὸν.]

ἀντὶ τοῦ τεθνάναι μέλλεις. V.

279. διαρραγίης : Διασχισθείης. μόθων : Λίαν αἰ-
 σχροῦς, ἀνόητος, κόθαιλος : Φλύαρος. P. μόθων : Φλύα- 35
 ρος, κόθαιλος : Ὑβριστής. Dr. μόθων : Λίαν ὑβριστής.
 Br. Μόθων : Φλύαρος, αἰσχρός, ἄτιμος, φορτικὸς,
 δουλοπρεπής, ἀπὸ Μόθωνος τινὸς αἰσχροποιοῦ. Br. μό-
 θων : (Εἰδὸς αἰσχροῦς καὶ δουλοπρεποῦς ὁρχήσεως· οἱ δὲ)
 Λάκωνες τοὺς παρκετρωμένους τοῖς ἐλευθερίοις παιδάς 40
 μόθωνας καλοῦσιν. (Ἄλλως. μόθων, φλύαρος, φορ-
 τικὸς, ἄτιμος, αἰσχρός. λέγουσι γὰρ τοὺς Ἀθηναίους
 χειρωσαμένους τοὺς Μόθωνας [δουλικῇ καὶ ἀγεράστῳ]
 περιστεῖναι τύχῃ, ὅθεν καὶ Ἀττικοὶ μόθωνες. ἡ ἀπὸ
 Μόθωνός τινος αἰσχροποιοῦντος καὶ αἰεὶ ἐν τοῖς πότοις 45
 ὁρχουμένου.) [ἡ ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. ἄλλοι δὲ λέγουσι,
 δουλοπρεπεῖς, σπερμολόγους.] — κόθαιλος δὲ ὁ λάλος,
 ὁ ῥήτωρ. V.

[κόθαιλος : Κόθαιλοι δαίμονες εἰσὶ τινες σκληροὶ περὶ
 τὸν Διόνυσον. — ἀπατεῖνες. Junt. ἀπατεών. Viet.] 50

280. τέτληκας : Ὑπέμεινας. P.

281. κέκληκες δούρο : Ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἐνταῦθα. Harl.

282. οἱ : Οἵτινες, ἡμεῖς δηλ. P. μοχθήσαντες : Κο-
 πιάσαντες. Dr. P. σχολῆς : Ἀναπαύσεως. P. οὐκ ἄγον-

τες σχολὴν χάριν τῶν ἔργων. V. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὄντος καιροῦ. R. V.

243. πολλῶν θύμων : [Τὸ πολλῶν θύμων ῥίξας ἐκπε-
 ρῶντες τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν. οἱ τὴν Ἀττικὴν οἰκοῦν-
 5 τες πένητες, ἐπεὶ μὴ εἶχον τὰς ἐκ τῶν σπερμάτων
 τροφὰς (ἀνεπιτήδεως γὰρ ὁ τόπος ἦν εἰς γεωργίαν,
 κατὰ τὴν ὥν), ἤσθιον θύμους, οὐς οἱ κοινοὶ βολβοὺς ἢ
 ἀγριοκρόμμου φασίν. λέγει γοῦν ὁ χορὸς τῶν πενήτων
 10 ὅτι ἡμεῖς πολλὰ κοπιάσαντες, καὶ ταῦτα οὐκ οὐσας
 μὲν : Ἀγριοκρόμμουν. Du. σκυλοκρομμύν. P.] ἀντὶ
 τοῦ πολλοῦ ἀγρού. θυμοφῶρος γὰρ ἡ Ἀττική. R.

διακπερῶντες : Ἄντι τοῦ παρορῶντες καὶ παρατρέ-
 χοντες ὑπὸ τῆς ἄγαν σπουδῆς, καὶ αὐτὰς δὴ τὰς τῶν
 15 θύμων ῥίξας πολλοῖν ὄντων, ἃς ἐξ ἔθους εἶχομεν συλ-
 λέγειν. Junt. ἀνασπῶντες. Du. διασπῶντες. P.

281. ἀλλ' οὐκ ἔσ' : Οὐδαμῶς. Πλουτὸν : Τὸν θεόν. P.

285. ἄγων ὁ θεσπότης : Ἄγω, τὸ φέρω, τὸ ὀδηγῶ·
 ἄγω, τὸ νομίζω, ἄγω τὸ τιμῶ καὶ ἄγω τὸ συντρίβω,
 20 ἄρ' οὐ τὸ κατεῖχον, ἀντὶ τοῦ συνέτριψαν. Junt. ποιήσαι :
 Καταστήσαι. P.

286. ὄντως : Ἔστι πλουτῆσαι ἡμᾶς. P. ἡμῖν εἶναι :
 Ἐν Σοφοκλεῖ εἰρηκται περὶ τοῦ ἡμῖν, ὅτι καὶ βραχὺ
 ἔστι, διὸ καὶ ὀξύνεται. P.

287. Μίδας μὲν οὖν : Μίδας, βασιλεὺς ὢν Φρυγίας
 πλουσιώτατος, ὧτα ὄνου ἔσχε. τοῦτο οὖν παροιμιωδῶς
 ἐλέγετο ἐπὶ τοῦτου, ἥτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστάς εἶχεν,
 ἢ ὅτι κώμην Φρυγίας κατέσχευ, ἥτις Ὄτα ὄνου ἐλέ-
 γετο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πικτυλὸν χρυσὸν βρῦσαι.

30 λέγεται δὲ αὐτὸν πάλιν εὐχάσθαι ὥστε πάντα γενέσθαι
 χρυσόν, ὦν ἂν ἄψαιτο. ἢ ἐπεὶ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν
 ἄλλων ζῶων πλὴν μῦθας καὶ Μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακου-
 στάς εἶχεν. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ψέδας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ
 Μίδας μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι ὄνους τοῦ Διόνυσου

35 παριόντας ἠδίκησε· διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ὧτα ὄνου αὐτῷ
 περιήρπεν. οἱ δὲ, ὅτι ὧτα μεγάλη φύσει εἶχεν. [Ἄλ-
 λως. οὗτος ὁ Μίδας σφόδρα πλουσίος ἦν· ἤτησε γὰρ, ὥς
 φασι, τοὺς θεοὺς, ὅτι ἂν εἰς χεῖρας λάθῃ χρυσόν γί-
 νεσθαι καὶ τυχῶν τῆς εὐχῆς, λιμαγρονήθεις ἀπέθανεν·

40 ὅσα γὰρ ἐλάμβανεν [εἰς τροφήν Junt.] εἰς χρυσόν με-
 τεβάλλετο. μυθεύονται δὲ αὐτὸν καὶ ὧτα ὄνου ἔχειν,
 ὅτι τὰ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν, οἷά περ
 ὄνος· τὸ δ' ἀληθές, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὠτακουστάς, ὥς
 πάντ' ἔχειν γινώσκαι τὰ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῷ χώρα λεγόμενά

45 τε καὶ πρακτόμενα. τὸ δὲ μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ δέ. ἐμφαί-
 νει δὲ ἐντεῦθεν, ὥς οὐχ ἄπλωις πλουσίους ποιήσῃ, Μί-
 δας δὲ οἷον εἰ ὑπερβολικῶς πλουσίους, οἷος ὁ Μίδας.]

288. ὡς ἤδομαι : Αἶαν εὐφραίνομαι. P.

290. θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα : [Ἡ τοῦ Κύκλωπος
 50 ἱστορία δὴλη· ὅτι ποιμὴν ὢν καὶ λύραν κατέργων, ἡ γαῖα
 τοῖς αὐτοῦ ὀρέμμασι, καὶ ὅτι αὐτὸν Ὀδυσσεύς ἐτύφλω-
 σεν. ὥσπερ οὖν ἐκεῖνος, οὕτω καὶ οὗτος ἦν πρὸς τοὺς
 γέροντας, ἄδων καὶ πορευόμενος μετ' αὐτῶν. ἔστι δὲ τὸ

θρεττανελὸ τῆς λύρας ἀπήχημα, καὶ οὐ συνάπτεται
 πρὸς τὴν σύνταξιν· ἀλλὰ διότι καὶ αὐτὸς ἦδε, τούτου
 χάριν ἐνέθηκεν. οἱ δὲ λέγοντες τὸν θρεττανελὸν Κύ-
 κλωπα, ἥρουν τὸν ἄδοντα τὸ θρεττανελὸν, καὶ διὰ τοῦτο
 καὶ τὸ λωι μεγεθύνοντες, ἀμαθείς. τοῦτο δὲ ἐκ Κύκλω-
 5 πος Φιλοξένου ἐστὶ· πεποίηκε γὰρ οὗτος τὸν Κύκλωπα
 κιθαρίζοντα. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ
 παρυσκαλεύων, ἔδειξεν ὅτι πρὸς τὴν πυγὴν αὐτοῦς τῇ ποδὶ
 ἔτυπεν.] (τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ μὴ ἐγὼ βουλήσομαι ὑμᾶς
 ἄγειν. διασύρει δὲ Φιλοξένον τὸν τραγικόν, ὅς εἰσῆγγαγε
 10 μὲλος καὶ χρουμάτιον ἐστὶ· τὸ δὲ, « ἀλλ' εἴα τέκεα θα-
 μίν ἐπαναθοῶντες, » ἐκ τοῦ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστὶ.)

Φιλοξένον τὸν διθυραμβοποιόν (ἡ τραγωδοδιδάσκα-
 λον) διασύρει, ὅς ἐγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν
 15 ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ· εἴτα κιθάρας ἤγον μιμούμενος ἐν τῇ
 συγγραμμάτι, τοῦτο φησὶ τὸ ῥήμα θρεττανελό. ἐκεῖ
 γὰρ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα
 τὴν Γαλατείαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορὸς, « ἤδομαι καὶ
 τέρομαι καὶ βούλομαι χορεύσαι, » ὁ οἰκῆτης φησὶ, 20
 « καὶ γὰρ βουλήσομαι χορεύειν. » καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ
 μέλος ἐκεῖνο. ἢ γὰρ κιθάρα χρουμάτιον τοιοῦτον μέλος
 ποιεῖ, θρεττανελὸ θρεττανελό. — τινὲς ἀγροικικὴν εἴ-
 ναι φασὶ τὴν φωνήν. V. Ἄλλως. ὁ Φιλοξένος δὲ δι-
 θυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἦν παρὰ Διονυσίῳ. λέγουσι δὲ 25
 ὅτι ποτὲ Γαλατεῖα [τινὶ] παλλακίδι Διονυσίου προσέ-
 βαλε· καὶ μαθὼν Διονύσιος ἐξώρισε αὐτὸν εἰς λατο-
 μίαν. ψεύγων δὲ ἐκέλευεν ἔλθειν εἰς τὰ ὄρη τῶν Κυθέρων,
 καὶ ἐκεῖ ὀρθῶς τὴν Γαλατείαν ἐποίησεν, ἐν ᾗ εἰσῆγγαγε
 τὸν Κύκλωπα ἐρῶντα τῆς Γαλατείας· τοῦτο δὲ αἰνιτιό- 30
 μενος εἰς Διονύσιον· ἀπέειπε γὰρ αὐτὸν τῷ Κύκλωπι,
 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος οὐκ ὤξυδόραει.

291. ὡδὶ : Οὕτως. παρυσκαλεύων : Μετρίως κινῶν,
 ἔτυπε γὰρ αὐτοὺς πρὸς τὴν πυγὴν. P. παρυσκαλεύων :
 Παρακινῶν. Viet.

292. ἄγειν : Ὀδηγεῖν. ἀλλ' εἴα : Ἄγε. θαμίν' : 35
 Συγχῶς, πολλάκις λέγοντες. P. χλευάζει αὐτοὺς ὡς γέ-
 ροντας. R. V.

293. βληγώμενοι : (Ποιᾷ φωνῇ χρώμενοι· βληγᾶσθαι
 γὰρ τὸ τὰ προβάτια ποιᾷ κεχρῆσθαι φωνῇ. τὸ δὲ ἐξῆς, 40
 βληγώμενοι μέλη ὡς οἱ τράγοι ἔπασθ' ἀπομύζοντες
 ἑαυτούς. κινάθρα δὲ ἡ δυσωδία τῶν μασχάλων, ἢ τῶν
 αἰγῶν· κιναθρώντων οὖν, τῶν δυσωδίων ἐρόντων ἢ τῶν)
 δυσωσμίαν ποιοῦντων ἐκ τῶν μασχάλων. κυρίως δὲ ἡ
 τῶν κυνῶν βορὰ, κυνοβορὰ τις οὖσα. — βληγώμενοι : 45
 Βοῶντες, ἄδοντες, λέγοντες. τὸ βληγᾶσθαι ἐπὶ προβά-
 των. συνάπτεται πρὸς τὸ προβατίων. P.

294. κιναθρώντων : Ὁσμὴν ἀποπειμπόντων. μέλη :
 Ἄσματα. P.

295. ἔπασθ' : Ἀκολουθεῖτε τὰ αἰδοῖα δεικνύοντες. P. 50
 τράγοι δ' ἀκρατεῖσθε : [Τὸ ἐξῆς, τράγοι δ' ἀπεψώλη-
 μένοι ἀκρατεῖσθε] [λείπει] τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὡς τράγοι
 ἀκρατῇ πράσσετε· ἐπεὶ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι
 λείγουσιν ἑαυτῶν τὰ αἰδοῖα ἐν τῷ ἄκρῳ μέρει. — ἀντὶ

τοῦ φάγοιτε. V. ἤγουν δίκην τράγων τοὺς ὄρχεις λεί-
γετε. P. λείγετε τὰ αἰδοῖα δηλονότι. Br.

296. θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα : Ὡσαυτὸν παρεί-
κασας. P.

5 297. βληγώμενοι : Ἀναβοῶντες. καταλαβόντες :
Ὡσπερ ἐκείνον δ' Ὀδυσσεὺς, κρατήσαντες. P.

298. πήραν ἔχοντα : Φιλοξένου ἐστὶ παρηγμένον
καὶ τοῦτο τὸ ῥητόν. τοιοῦτον γὰρ τὸν Κύκλωπα εἰσά-
γει, πήραν ἔχοντα καὶ ἐπὶ ταύτῃ λάχανα ἄγρια.

10 ταῦτα δὲ φησι καὶ τὰ ἐξῆς, ὡς καὶ τῆς τυρλώσεως αὐ-
τοῦ οὐσης ἐν τῷ ποιήματι. — Ἄλλως. ἐνταῦθα δ'
ποιητῆς παιγνιωδὲς ἐπιφέρει τὰ τοῦ Φιλοξένου εἰπόν-
τος πήραν βαστάζειν τὸν Κύκλωπα, καὶ λάχανα ἐσθίειν.
οὕτω γὰρ πεποίχῃ τὸν τοῦ Κύκλωπος ὑποκριτὴν εἰς τὴν
15 σκηνὴν εἰσαγόμενον. ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς τυρλώσεως,
ὡς οὐσης ἐν τῷ ποιήματι. ταῦτα δὲ πάντα διασύρων
τὸν Φιλοξένον εἶπεν, ὡς μὴ ἀληθεύοντα. δ γὰρ Κύ-
κλωψ, ὡς φησιν Ὅμηρος, κρέα ἤσθιε, καὶ οὐ λάχανα·
ἀ τοίνυν ἔφησεν ἐκεῖ δ' Φιλόξενος, ταῦτα δ' χορὸς εἰς τὸ
20 μέσον ἀναφέρει. Junt.

πήραν : Σακούλιον, ὥσπερ ἐκεῖνος. λάχανα : Ἄ
συνῆγεν ἐκεῖνος εἰς τροφήν. ἐμέθυσε γὰρ ἐκεῖνον Ὀδυσ-
σεύς. ὁροσερὰ : Τρυφερά. κραιπαλῶντα : Μεθύοντα. P.
καὶ κραιπαλῶντα : Ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα,
25 μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τῶν καιριῶν σφάλλῃσθαι. — κραι-
πάλη γὰρ ἡ χθελὴν μέθη καραπάλη τις οὖσα. V.

299. ἡγούμενον : Προσδοποιοῦντα τούτοις, οἷς ἡμῶς
ἀπεικάζει. Θ. P.

300. εἰκῇ : Μάτην, καὶ ὡς ἔτυχεν ἢ ἀκαίρως. θθεν
30 καὶ εἰκαῖος, δ μάταιος. Junt.

(εἰκῇ δὲ καταδάρθεντα : Ὡς ἔοικε κατακοιμηθέντα
που, ὡς τὸν Κύκλωπα, ὃν μιμεῖται. τοῦ δὲ οἰκέτου
μνησθέντος τοῦ Κύκλωπος, οἱ γέροντες ἐπάγουσιν α'
ἐπαθε παρὰ τοῦ Ὀδυσσεὺς δ' Κύκλωψ.) — καταδαρ-
35 θέντα : Καὶ ὑπνώσαντα καταπεσόντα. P.

301. [σφηκίσκον.] ξύλον ὠξύμμενον, ἐπεὶ καὶ δ σφῆξ
ὀξύς ἐκ τῶν ὀπισθεν. (Ἄλλως. ἐπιτηδευτὴ ἡ λέξις
παρὰ τὸν σφῆκα· τὰ γὰρ μακρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξύ
συνηγμένα σφηκίσκους καλοῦσιν, ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες
40 τὴν κοιλίαν ἐπισυνεσταλμένην ἔχουσιν, ἱσχνοὶ ὄντες
ὀπισθεν. καὶ τοὺς λαχαροὺς δὲ τοῖς σώμασιν ἀνθρώ-
πους καὶ μὴ προκοιλίους, σφηκώδεις φασίν.) — Ἄλ-
λως. ξύλον τὸ μὲν ἄνω ἔχον παχὺ, τὸ δὲ κάτω λεπτόν.
Ἄλλως. ὡς καὶ τῆς τυρλώσεως τοῦ Κύκλωπος περικει-
45 μένης ἐν τῷ ποιήματι. V. (ἐκτυρλώσαι σέ φησιν, ὡς τὸν
Κύκλωπα, ὃν μιμῆ.) — ἡμμέον : Κεκαυμένον. σφη-
κίσκον : Πάλον. Θ. Dv. P. δαλόν. Br.

302. [ἔγω δὲ τὴν Κίρκην : Ἐκθεσις τῆς διπλῆς συ-
στηματικῶν στίχων καὶ κώλων εἰκοσι. εἰσι δὲ τοῦ
50 πρώτου συστήματος στίχοι καὶ κῶλα ἑπτὰ. τούτων δ'
πρώτος τετράμετρος ἀκατάληκτος, ὅσον τὸ τοῦ Ἀλ-
καίου,

δεῖξαι με κωμάζοντα, δεῖξαι, λίσσوماί σε, λίσσوماί.

δ δευτέρος τετράμετρος καταληκτικός, ὡς τὰ πρὸ τοῦ-
των· δ δὲ τρίτος δίμετρος ἀκατάληκτος· δ δὲ τέταρτος
τετράμετρος καταληκτικός ὁμοίως τῷ δευτέρῳ· δ δὲ
πέμπτος ὁμοίως τῷ τρίτῳ· δ ἕκτος τρίμετρος ἀκατά-
ληκτος· δ δὲ ἑβδομος δίμετρος καταληκτικός· ὡς ἐκείνα 5
τοῦ Ἀνακρέοντος

ὁ μὲν θέλον μάχεσθαι,
πᾶρσσι γὰρ, μαχέσθω.

ἐφθιμιμερῇ δὲ τὰ τοιαῦτα καλεῖται, ὡς τρεῖς ἔχοντα
πόδας καὶ συλλαβὴν· ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος.]] — 10
τὴν Κίρκην : Τὴν Λαίδα. P. ἀνακυκῶσαν : Ταραττου-
σαν. Dv. ταραττουσαν, μιγνύουσαν. Θ. P.

303. ἐταίρους τοῦ Φιλονίδου : (Δέον εἰπεῖν Ὀδυσ-
σεύς, δ δὲ Φιλονίδου εἶπε. κωμῶδεῖ δὲ αὐτὸν ὡς πλού-
σιον καὶ παρασίτους ἔχοντα καὶ διὰ τὸν Λαίδος ἔρωτα 15
ἐν Κορίνθῳ διάγοντα. κωμῶδεῖται δὲ καὶ ὡς συῶδης
σὺν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ, οὓς κάπρους εἶπε. τὴν δὲ
Λαίδα Κίρκην εἶπε, ἐπεὶ τοὺς ἐραστὰς ἐφαρμάκευεν.
Ἄλλως. ὥσπερ καὶ Κίρκην φησὶ παίζειν τὴν Λαίδα
φαρμάσσουσιν τοὺς ἐρῶντας. τροπικῶς δὲ παίζει εἰς 20
ταύτην ἐκείθεν ἄγων τὴν ἱστορίαν· δηλὸν δὲ ἐκ τοῦ
περὶ Φιλονίδου διειληφέναι. κάπρους δὲ φησι τοὺς
ἐταίρους τοῦ Φιλονίδου τῷ ὄλῳ ἦθει,) ἡ τῷ διαβεβλη-
μένῳ ὡς ὑῶδης. καὶ ταῦτα εἰς Φιλονίδην τὸν Μελι-
τέα, ὡς [οὐ μόνον μέγαν, ἀλλὰ καὶ] ἀμαθῆ καὶ ὑῶδη. 25
καὶ Νικογάρῃς ἐν Γαλατείᾳ

τί δῆτ' ἀπαιδευτοτέρους εἰ Φιλονίδου
τοῦ Μελιτέως;

[Ἄλλως. ἐν τῇ νήσῳ τῶν Λαιστρυγόνων ἡ Κίρκη ἦν,
πάσας γυναῖκας παρελθούσα μαγείαις. προσέσχεν οὖν 30
Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τὸ φυγεῖν τὸν Κύκλωπα,
καὶ πέμψας τινὰς τῶν αὐτοῦ ἰδεῖν, τίς ἂν εἴη ἐνταῦθα,
ἔρημος γὰρ ἦν δ' ἡ ὥρος, ἐπεὶ ἀπελθόντες οὗτοι, καὶ
τὴν Κίρκην εὐρόντες, χοῖροι ὑπ' αὐτῆς διὰ τίνος ποιοῦ
γεγόνασιν, αὐτὸς εἰς τὴν τούτων ἀφίκετο ζήτησιν. ἐν 35
τυχῶν οὖν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ τῷ Ἑρμῇ, καὶ παρ'
αὐτοῦ μαθὼν τὰ περὶ τῶν ἐταίρων, καὶ λαβὼν παρ'
αὐτοῦ τὸ μῶλον, ἥτις ἐστὶν ἀντιφάρμακος βοτάνη, τὸν
τῆς Κίρκης οἶκον κατέλαβε· ἐπιχειρησάσης οὖν καὶ
αὐτὸν τὰ ὅμοια ὁρᾶσαι, τὸ ξίφος κατ' αὐτῆς ἀνέτεινεν. 40
θθεν αὐτὴ φοβηθεῖσα τοὺς τε ἐταίρους αὐτοῦ πρὸς τὴν
ἀρχαίαν μορφήν ἀποκατέστησε, καὶ πρὸς μίξιν αὐτῇ
συνελθεῖν ἐπεθύμησεν. δ δὲ καὶ ἐμίγη, καὶ παῖδα
ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Τηλέγονον, ὕψ' οὗ καὶ ὕπερον κατ'
ἀγνοίαν ἀνῆρθεῖ κέντρῳ τρυγόνος. ὅλων οὖν δ' ποιητῆς 45
σχωῖλαι τὸν Φιλονίδην, ὅτι αὐτοῦ ἦρα Λαῖς, ἀντὶ τοῦ
εἰπεῖν τοὺς ἐταίρους τοῦ Ὀδυσσεὺς, Φιλονίδου εἶπεν·
ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐν τῇ νήσῳ τῶν Λαιστρυγόνων, ἐν
Κορίνθῳ εἶρχεν, ὡς ἐκεῖ τῆς Λαίδος οἰκούσης.]] —
ἔδει δὲ ἄρα καὶ τὸν Ὀδυσσεῆα θανάτῳ περιπεσεῖν ... 50
μέμνηται [τῆς] ἱστορίας καὶ δ' Ὀππιανὸς ἐν Ἀλιευτι-
κῶν β. Cant. I. ἡ τοὺς ἐταίρους : Τοῦ Ὀδυσσεὺς ὥφει

λεν εἰπεῖν. σκώπτων δὲ τὸν Φιλωνίδην, οὗ ἦρα Λαίης τις ἐν Κορίνθῳ πόρνη, τοῦτο φησιν. *P.* Φιλωνίδου : Ὀδυσσεύς. *Du.*

304. ἔπεισεν : Κατέπεισεν. ὄντας κάπρους : Ὑπάρχοντας καὶ ἀγριοχοίρους. *P.*

305. μεμαλγμένον : Μεμαλγαγμένον καὶ ἐξημωμένον. *P.* μ. σκῶρ : Μεμαλγαγμένον κόπρον. *Θ. Du.* σκῶρ : Κόπρον, σκάτον τρώγειν. αὐτὴ : Ἡ Κίρκη δὲ ἐμάλαττε τοῖς ἐταίροις. *P.* ἔματτεν : Ἐμάλαττεν. *Du.* 10 ἐμάλαττε τοῖς ἐταίροις. *Θ.*

306. πάντας τρόπους : Τῆς Κίρκης τοὺς τρόπους μιμήσομαι φησι. *P.* φησὶ μιμήσομαι. *R.*

307. γρυλλίζοντες : Φωνῇν (μικρῶν) χοίρων ἀφιέντες γρυλισμὸς γὰρ ἡ τῶν (μικρῶν) χοίρων φωνή. *R. V.* 15 ὁμοίως χοίροις βοῶντες. *Θ. Du.* χοίρων φωνῇν ἀφιέντες. *P.* *Vict.* φιλιθίας : Φιλιθονίας. *Du.* φιλιθίας : ὑπὸ φιλιθονίας καὶ ἀνοίας. *R. P.*

308. ἔπεσθε : Παροimia ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων λεγομένη. μητρί : Ἑμοί. *P.*

20 309. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην : [Τοῦ δευτέρου συστήματος στίχοι καὶ κῶλα ἑπτὰ. ἔχουσι δ' ὁμοίως τῇ προεφάσθῃ περιόδῳ καθ' ἕκαστον.] — τὸ ἐξῆς, οὐκοῦν σε λαβόντες κρεμῶμεν. *V.* οὐκοῦν σε λαβόντες κρεμάσσομεν. *R.* ἀνακυκώσαν : Μιγνύουσιν. *Du.* *Vict.* ἀναταράττουσαν. *P.*

310. μαγγανεύουσιν (μαγεύουσιν *Vict.*) : Γοητεύουσιν. *P.* μολύνουσιν : Μιαίνουσιν. *P.* *Vict.*

311. [λαβόντες : Οὕτω καὶ τοῖς παλαιῶς τῶν ἀντιγράφων εὑρεται, ἢ ἡ ὁμοίον τῷ ἄνω τρίτῳ κώλῳ. 30 τὸ δὲ, ἢ λαβόμεν, οὐ πᾶν δόκιμον.] — λαβόντες : Κρατῆσαντες. φιλιθίας : Φιλιθονίας. *P.* *Vict.*

312. τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν : Δέον εἰπεῖν ξίφος ἐπιφερόμεν σοι, καλῆ καὶ Ὀδυσσεὺς τῇ Κίρκῃ, ὃ δὲ, ὃ συμθέσθηκε τῷ Ὀδυσσεὶ κατὰ τὴν τοῦ ἔρινεοῦ ἐποχὴν 35 ἐν τῷ στομίῳ τῆς Χαρύβδως, ἐπὶ τὴν Κίρκην μετήγαγεν. ἢ, ὡς ἐκεῖνος Μελάνθιον ἐκρέμασεν. — Ἀκρίτου : Υἱὸν δὴλ. τὸν Ὀδυσσεύ. τῶν ὄρχεων : Ἀπὸ τῶν ὄρχεων. *P.* τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν : Ὡς περ ἐκεῖνος τὸ ξίφος κατὰ τῆς Κίρκης ἀνέτεινεν, ἢ ὡς 40 ἐκεῖνος Μελάνθιον ἐκρέμασε. *Vict.*

313. (μινθώσομεν : Μίνθον οἱ μὲν τὸν ἡδύσμον· οἱ δὲ τὴν ἱυγὰ, ὡς κεῖται ἐν τῇ κομικῇ λέξει. οἱ δὲ εἶδος ἄνθρωπος ἐν τῇ κόπρῳ φουμένον, ὃ χαίρουσιν οἱ τράγοι. Ἄλλως.) μίνθος λέγεται ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν. 45 ἔπειδ' ἂν δὲ οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας, καὶ οὕτως τῇ δυσωδίᾳ πετάρμωδον θεραπεύειν τὸ πάθος. ἐκ τούτου οὖν φησιν ὅτι 50 ἀγρίοισιν σε, ἐπεὶ καὶ αἱ αἰγὲς ἐκ τῆς κόπρου ἀγρίζονται. (Ἄλλως. κοπρώσομεν· μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ φύομενον, ὃ χαίρουσιν οἱ τράγοι. οἱ δὲ μίνθον φασὶ τὴν ἀνθρωπίνην κόπρον, ἣ γρῶνται παρὰ τρίζοντες οἱ ποιμένες ἐν τῇ δυσενεργήτῳ τῶν τράγων

πετάρμῳ.) — μινθώσομεν : Πάσομεν. *Du.* κόπρῳ χρίσομεν. *Vict.* κόπρῳ πάσομεν. ὅταν γὰρ ὑπὸ κορύζης οἱ τράγοι κατασχεθῶσιν, οὕτω πρὸς ἀπαλλαγὴν πάττονται. μίνθος γὰρ ἡ κόπρος. *Θ. P.* ὅσπερ τράγου : Ὅταν οἱ τράγοι ὑπὸ κορύζης κατασχεθῶσι, κόπρῳ χρίονται εἰς 5 ἀπαλλαγὴν τοῦ πάθους. *Vict.*

314. σὺ δ' Ἀρίστυλλος : (Ὁ Ἀρίστυλλος αἰσχροῦς καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις [617] μέμνηται αὐτοῦ ὡς αἰσχροποιοῦ. λείπει δὲ τὸ ὄνομα, ὡς ὁ Ἀρίστυλλος αἰσχροποιοῦντος κεχηνὸς. αἰσχροποιοῦν γὰρ αὐτὸν φησι ποιητὴν,) 10 ὃς διὰ τὴν αἰσχροπορίαν αὐτοῦ ἀεὶ ἐκεχῆναι. τοῦτο οὖν φησιν, ὥς περ ὁ Ἀρίστυλλος κεχηνὸς ἑρέει, ἔπεσθε μητρί χοῖροι, [ἀντὶ τοῦ ἐμοί· τοῦτο δὲ παροϊμιῶδες εἶναι φασιν· οἱ γὰρ παῖδες τοῦτο εἰώθασιν λέγειν, ἔπεσθε μητρί χοῖροι· παροϊμιᾶκόν οὖν ἐστί, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων 15 φασὶ λέγεσθαι.] — ῥίνα : Τὴν μήτην. *P.* ὁ Ἀρίστυλλος οὗτος μαλακὸς ἦν καὶ τῷ στόματι χάσκων, ὡς τοῖς δρωῦσι κινεῖν γέλωτα. *P.* *Vict.*

316. [ἄλλ' εἶα : Τῆς τρίτης περιόδου στίχοι καὶ κῶλα 20 ἐξ, ὧν τὸ μὲν πρῶτον καὶ τελευταῖον τετράμετρα κατὰ ταληκτικὰ, τὰ δὲ μετὰξὺ δίμετρα ἀκατάληκτα· ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ ἔξω νενευκίαι, ἡ μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.] — σκομάτων : Ὑθρεων. *Du.* Ὑθρεων ἐλευθερωθέντες. *P.* ἀπαλλαγέντες : Ἀποστάντες. *Vict.*

317. ἐπ' ἄλλ' εἶδος : Εἰς ἄλλην ὁδὸν τινα. *P.* ἄλλο 25 τι ἐναντίον, εἰς τὸ μηκέτι σκώπτειν. *R. V.*

318. ἐγὼ δ' ἰὼν : Δείκνυσιν ἐντεῦθεν, ὡς τοιαῦτα οἱ δοῦλοι ποιεῖν εἰώθασιν. *Θ. Junt. Vict.* ἰὼν : Πορευθεὶς· λάθρα : Κρυφίως τοῦ δεσπότου δηλ. *P.*

319. τοῦ δεσπότου : Δείκνυσιν ἐνταῦθα, ὡς τοιαῦτα οἱ δοῦλοι ποιεῖν εἰώθασιν. *P.*

321. τῷ κόπρῳ : Τῷ ἔργῳ καὶ τῇ περὶ τὸν πλοῦτον ἐπιμελείᾳ. ἀπὸ θέματος δὲ τοῦ μαστοῦ δευτέρας συζυγίας τὸ μακτώμενος, ὡς γελώμενος. — μαστο. τὸ λοιπόν, 35 οὕτω : Εἰς τὸ ἐξῆς. *P.* κόπρῳ : Τῇ ταλαιπωρίᾳ συνυπάρχειν ... τῷ ὑστέρω, εἰ ἄρα τούτου δεῖσεται. *Paris.*

322. χαίρειν μὲν ὑμῶς : [Κορωνίς, ὅτι εἰσίσιν οἱ ὑποκριταί. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι 40 γ', ὧν ὁ τελευταῖος· « καὶ δὴ βαδίζω. σπεῦδε νῦν· τοῦτ' « αὐτὸ δρῶ. »] ὁ Χρεμύλλος, ὡς καινισθεὶς τῇ τύχῃ, καινότεραν προσηγορίαν ἐπινεσὶ· τὸ γὰρ χαίρειν παλαιὸν ἐστί. ἀμέλει οὖν ἐπιφέρει τὸ ἀσπάζομαι ὅτε δὴ καινότερον.

(περὶ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ χαίρειν τοῦ τε ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, γέγραπται Διονυσίῳ μονόδιθλον περὶ αὐτοῦ· καὶ λέγει μὲν ὑπὸ Κλέωνος πρῶτον αὐτὸ τετάχθαι, γράφοντος πρὸς Ἀθηναίους ὡς ἔλοι τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ, Κλέων Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. λέγει δὲ αὐτὸ καῖσθαι περιττόν καὶ περὶ τὴν σύνταξιν ἀσύστατον. ἐκ δὲ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου φασὶν ἀσύστατον, εἰ μὴ τις αὐτὸ λάθοι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ [II. Δ, 71]

πειρᾶν δ', ὡς καὶ Γρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοῦς.)

[[ἐμφαίνεται ἐντεῦθεν, ὡς οἱ ἐξαίφνης καὶ παρ' ἐλπίδα εὐτυχήσαντες ἕτεροι τοῖς τρόποις γίνονται, καὶ πρὸς ὑπεροψίαν χωροῦσιν· καὶ γὰρ οὐκ ἔστι τὸ χαίρειν κακόν· ἀλλὰ διότι πένθος ὦν πρώην πρὸς τοὺς συνήθεις τοῦτο ἐχρήτο, διὰ τοῦτο αἰτιάζει αὐτὸ, θέλων μετὰ τοῦ βίου καὶ τὰ προσήματα μεταβαλεῖν. συναπτε δὲ τὸ ἔστι πρὸς τὸ ἀρχαῖον. Junt. ὁ ἄνθρωπος δημόται : Ὁ ἄνθρωπος οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δήμου. P.]]

323. (ἀρχαῖον δὲ ἀντὶ τοῦ παλαιόν.) ἐκ παραλλήλου τὸ ἀρχαῖον καὶ σαπρόν. (διαβάλλει τὴν λέξιν ὡς παλαιάν.) R. V. ἀρχαῖον : Τὸ ἔστι λέγει ἐνταῦθα. Dv. ἐνταῦθα τί ἔστι λέγει. Θ. ἐνταῦθα τὸ ἔστι λέγει καὶ χαίρεται. P. σαπρόν : Σεσηπωμένον. P. ἐξίτηλον, ληϊῶδες. V.

324. ἀσπάζομαι : (Ἀσπάζομαι φησιν ἄτε καινότερον. 15 παρὰ τὴν ὑπόνοιαν δέ· εἰπὼν γὰρ μὴ ἐρεῖν χαίρειν, ἀσπάζομαι φησιν.) — ἀσπάζομαι : Καταφιλοῦ καὶ περιπλέκομαι. Θ. Dv. P.

325. καὶ συντεταγμένως : (Καθωπλισμένως μετὰ τάξεως καὶ σπουδαίως καὶ) γοργῶς καὶ μετὰ συγκροτήματος 20 τός τις. καταβλακευμένως δὲ ἀντὶ τοῦ βραδέως (καὶ τρυφερῶς)· βλάξ γὰρ ἔστιν ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα· καὶ βλακεία ἡ μετ' ὑπεροψίας βουλία. — συντεταγμένως : Σπουδαίως. Dv. μετὰ τάξεως. C. συντεταγμένως : Μετὰ τάξεως. P. σπουδαίως, γοργῶς. Θ. σπουδαίως. D. καταβλακευμένως : Ραθυμῶς ὡς οἱ τρυφῶντες Θ. Dv. ραθυμῶς. D. καταβλακευμένως : Βλακεία ἡ ἀπὸ τῆς τρυφῆς ἀνεσις, ἡ ραθυμία. P. ἀντὶ τοῦ βραδέως καὶ τρυφερῶς. C. οὐ κ. : Ἀντὶ τοῦ οὐ ραθυμῶς. V.

326. ὅπως : Ὅρῳ καὶ σκοπεῖτε. συμπαράσταται : 30 Σύμμαχοι, βοηθοί. P.

327. διὰ τὴν τύφλωσιν. R. ἔσεσθε : Γενήσεσθε. σωτήρες : Φύλακες. τοῦ θεοῦ : Τοῦ Πλούτου. Θ. P. τοῦ Πλούτου. παιζων δὲ λέγει· ἔταν γὰρ βέλγη, ὀνομάζει αὐτὸν θεόν, ἔταν πάλιν, ἄνθρωπον. V. ὁντως : Κατ' 35 ἀλήθειαν. C.

328. δόξεις μ' Ἄρη : Ὡς αὐτὸν τὸν Ἄρεα τὸν θεὸν ἔξεις με σύμμαχον. δόξεις με, φησὶ, τὸν Ἄρεα ὁρᾶν, ἀντὶ τοῦ κατωρθωτικὸν καὶ πρακτικόν. (ἄκρως καὶ ἀπειλητικῶς, φησὶ, βλάβῃ πρὸς τοὺς βιαζομένους.) — 40 Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παντὶ σθένει συμπαράττειν καὶ συναίρεσθαι εἰς βοήθειαν. Junt. θάρρει : Ἔγχε θάρρος. ἀντικρυς : Φανερώς. δόξεις : Νομίσεις, ἡμᾶς τὸν χορὸν ὀηλ. μ' Ἄρη : Πολεμικώτατον. P. ἀνδρεῖον ἡδὴ καὶ σπουδαιώτατον καὶ πᾶν ὑπὲρ τούτου, εἰ θέοι, παθεῖν ἔτοιμον. P.

329. [[εἰ τριωβόλου : Ὅτι οὐχ ἴστατο τοῦ δικαστικοῦ ὁ μισθός, ἀλλὰ κατὰ καιρὸν μετέβαλλον. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τινων ἐκ τούτων δικαστῶν ὄντων.]] — δεινόν : Χαλεπόν. τριωβόλου : Ἐνεκα τριῶν ὁβόλων. P.

330. [ὡςτιζόμεσθ' : Ἀντὶ τοῦ ὠλοῦμεθα. καὶ Ῥωμαῖοι ὥστικα τὰς θύρας φασὶ παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ οὐδεὶς εἰδείκαζεν, εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν ζ' ἐνιαυτῶν· ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ εἰδείκαζον δέ.

τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστάς ἐποίησαν φανερόν· τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ πείσαντες τὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριωβόλον. ἀρῆλξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο.] — ὡςτιζόμεσθ' : Εἰσερχόμεθα ἀλλήλους 5 ὠλοῦντες πάντοτε. Θ. Dv. P. ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ὥστικα τὰς θύρας φασὶ καὶ τὸν θυρωρὸν ὡςτιζάριον. ἀπὸ τούτου οὖν ὡςτιζῶ τὸ εἰσερχομαι γίνεται. ἔστιν δὲ ὡςτιζῶν τὸ εἰσερχεσθαι τινας ἀλλήλους ὠλοῦντας ἐπὶ τῆς θύρας. P. ἐκκλησία : Τῇ συναγωγῇ. P.

331. παρείην : Καταλείβωμι, παραχωρήσωμι τι. 10 Θ. P. καὶ· ἑαυτὸν ὁ Βλεψίδημος σκέπτεται. V.

332. Βλεψίδημον : Βλεψίδημος ὁ πρὸς τὸν δῆμον βλέπων, καὶ τούτου τὰ πρὸς ζῶην ποριζόμενος. ὑπηρέτης γὰρ ἦν τῶν τὰ δημόσια ἐνεργούντων. Junt., Dv. 15

333. προσίοντα : Προσερχόμενον. P.

334. βαδίσει : Περιπατήσει. τάχει : Συντομίᾳ. P.

335. πόθεν : Ἀπὸ ποίας αἰτίας. τρόπῳ : Σκοπῇ. P.

336. ἐξαπίνης : Καὶ ἐξάπλιν. γίνεται παρὰ τὸ ἀφανῆς, ἄφινα, καὶ ἄπλιν. Junt. οὐ πείθομαι : Οὐ πι- 20 στεύω. P.

337. λόγος : Φήμη. Πρακτέα : Ὡς ἀποτρόπαιον τῶν κακῶν. Θ. P.

338. ἐπὶ τοῖσι κουρείοις : Διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς διημερεύοντας ἐπὶ τῶν κουρείων ἀργῶς (καὶ ἐν τοῖς 25 ἱατρείοις ποιουμένους τὰς συντηγίας). — κουρεῖα δὲ ἦσαν ἐργαστήρια, ἐν οἷς οἱ βουλόμενοι [καίρειν Junt.] τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος [ἀπιόντες Junt.] ἐκαίροντο, ὅποτε ἐκβαίεν τοῦ μέτρου. Junt., P. κουρεῖα τὰ κοινῶς μπαρμπερεῖα. P. κουρείοις : Νέοις. Dv. 30

339. ὅτι ἐξαίφνης ὁ ἀνὴρ ἐγένετο. P.

340. θαυμαστόν : Ἐκπληκτικόν. P. ἄξιον θαύματος. Dv.

341. ἀγαθὸν τι ποιεῖν ... μετακαλεῖται. P.

342. οὐκ οὖν ἐπιχωρίον τι : (Σκώπτει πάλιν τοὺς 35 Ἀθηναίους ὡς ἐπιφθόνους.) οὐκ ἀκολουθεῖ, φησὶ, τῇ Ἀθηναίων διαγωγῇ. καὶ ἀλλοχρῶ [Nub. 1176] « ἐπὶ τοῦ προσώπου γὰρ ἔστιν Ἀτικὸν βλέπος. » — ἐπιχωρίον : Ἐντόπιον, σύνθηες. Dv. σύνθηες τῇ χώρᾳ. Θ. οὐδαμῶς σύνθηες τῇ χώρᾳ τι πρᾶγμα ποιεῖ. P. διαβάλλει ἐντεῦθεν Ἀθηναίους ὡς φθονερούς καὶ καχογνώμονας καὶ μὴ μεταδιδόντας τοῖς φίλοις χρηστοῦ τινος. P.

343. ἀλλ' οὐδὲν σε ἐγκαλύψας λέξω. P.

344. ἄμεινον : Κρεῖττον ποιοῦμεν. Dv. κρεῖττον ἢ πρὸ 40 ποιοῦμεν, διάγωμεν. P.

345. τὴν εὐπραγίαν σοι. εἴ γὰρ τῶν φίλων : Ὑπάρχεις γὰρ ἀπὸ τῶν φίλων. P. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις. V.

346. ἀληθῶς : Ὁμολογουμένως. P.

347. ἔσομαι : Γενήσομαι. αὐτίκα : Τυχῶς πάνυ. P. εἰ μὴ τι δεινὰ πάθω. θεὸν δὲ ἢ τὸν Πλούτον ἢ ἄλλον 50 τινά. V.

348. ἐνι : Ἐνεστι. κίνδυνος : Φόβος. P. ἐὰν ἀποτύχωμεν ὀηλονότι. R. V.

349. λέγ' ἀνύσας : Οἱ λέγοντες τὸ ἀνύσας ἀντὶ τοῦ

άνυσον καὶ τὸ λέξας ἀντὶ τοῦ λέξον οὐ καλῶς λέγουσιν. ἔχει δὲ οὕτως. λέγει ὅτι φῆς ποτε ἀνύσας, καὶ τελέσας τοῦτο· τουτέστιν, εἰς τέλος καὶ διασάφησιν ἀγαθὸν σὸν λόγον. Junt. ὁσος : Μέγας. ἀνύσας : Σπεύσας. σύναπτε
5 τὸ ποτέ πρὸς τὸ ἀνύσας. Θ. P.

350. καταθρόνισωμεν : Ἄ βουλόμεθα. Θ. ἂ βουλεύομαι. P.

351. σφαλῶμεν : Ἀστοχῶμεν, ἀποτῶμεν τοῦ-
του. Θ. P. ἐπιτετρίβηται : Τοῦτο εἶπε φοβούμενος, μὴ
10 ἀποτυχὼν ἐγείρῃ τὸν Δία πρὸς ὀργήν, καὶ ἐπιτρίβῃ αὐ-
τούς. Junt., P. ἀφανισθῆναι λέγω παντελῶς. Θ. P.

(τὸ παράπαν : Ἀντὶ τοῦ παντελῶς,) κατὰ πάντα
τρόπον, ἐξ ὁλοκλήρου. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. ἀρέσκει με
γὰρ φησι.

352. φορτίον : Τὸ βάρος πρὸς ὃ δυσχεραίνεις καὶ δει-
λιῖς. P. τὸ πρᾶγμα. Br. τὸ φορτίον διγῶς λέγεται. τὸ
βάρος. φορτίον καὶ ἡ μέμρις. P.

353. ἀρέσκει : Ἀρεστὸν ἐμοὶ δοκεῖ. ἐξαίρνης ἄγαν :
Παραυτίκα λίαν. P. καὶ μ' οὐκ ἄρ. : Ἐμοί. Br.

354. οὕτως : Ὡς ἄρεται καὶ ὡς αὐτὸς λέγεις. Θ. Dv.
P. αὖ δεδοικέναι : Πάλιν δειλιᾶν, φοβεῖσθαι. P.

355. πρὸς : Περισσόν. Br. ἀργόν. P. ἡ πρὸς περισσῇ
Ἀττικῶς, ἐστὶ ἴδιον δηλ. κακοῦ. P. ἀνδρὸς : Ἰδιὸν ἐστι.
Dv. P. ὑγιές : Ἀληθές. Dv. δρθόν. εἰργασμένου : Πρά-
25 ξαντος. P. πρὸς ἀνδρὸς : Ἢ πρὸς ἐνταῦθα οὔτε περισσή
ἐστίν, ὡς οἴονται τινες, οὔτε ἀντὶ τῆς ὑπὸ κεῖται, ἀλλὰ
τὸ καθήκον σημαίνει· ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ [Aj. 581]

οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ
θροσὲν ἐπιφθάζ.

356. πῶς κτλ. : Ἰδιὸν ἀνδρὸς εἰργασμένου. P.

357. ἥκεις : Πῶθες. P. ἀργύριον ἢ χρυσίον : Ἄ ἀνα-
τιθέασιν ἀνθρώποι τῷ θεῷ. Dv. P.

358. ἴσως : Τάχα. μεταμέλει : Μεταμέλεια γίνε-
ται τῆς κλοπῆς. Θ. P. μεταμέλει ἀντὶ τοῦ μεταφροντί-
35 ζεις φοβούμενος τὸ ἀλῶναι. Θ.

359. ἀποτρέπαις : Ὡς ἐν ἀρνήσει εἴληφε τὴν τοῦ
θεοῦ ἐπίκλησιν. — ἀποσοβήτᾳ τῶν κακῶν. Θ. Dv. P.
Δ' ἐγὼ μὲν οὐ : Οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησα. P.

360. φλυαρῶν : Περισσολογῶν. οἶδα : Γινώσκω φα-
40 νερώς, ὅτι ἐπανούργησας. P. ὅτι πεπανούργηκας. Θ.

361. ὑπονοεῖ : Ὑπόπτει. Θ. P. (φεῦ : Ἀποδυσπε-
τεῖ, ὡς ἡρνημένου Χρεμύλου τὸ κακούργημα.)

362. ὑγιές ἐστίν οὐδενός : Οὐδεὶς, ὃς δοκεῖ ἔχειν
πλεονέκτημα, ἀρετῆς ὑγιῶς ἔχει. — Πλάτων Φαί-
45 δων [p. 67, D] « τελευτῶν δὴ θανά προσκρούων μισεῖ
τε καὶ πάντα ἡγεῖται οὐδενός οὐδὲν ὑγιές εἶναι τοπα-
ράπαν. » Junt. ἀτεχνῶς ὑγιές : Φανερώς ἀληθές. Θ. P.
οὐδενός : Ἀνθρώπου. P.

363. κέρδους ... ἥττονες : Νικώμενοι ὑπὸ τοῦ κέρ-
60 δους, ὥσπερ οὗτος ἥττάται καὶ τὸ ἀληθές οὐκ ἐθέλει
λέγειν. Θ. P.

364. ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς : Ἐπεὶ τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ
ὑποπτεύεις. Θ. Junt. οὗτοι : Οὐδαμῶς, δοκεῖς : Φαίνεται.
Paris.

365. μεθέστηχ' ὢν πρότερον : Πρώην γὰρ χρηστός
ὢν, νῦν πανούργος γέγονεν. Θ. Junt. Dv. ὡς πολλῶν : Λίαν
καταπολύ. μεθέστηχ' : Μετεβλήθη. εἶχε : Ἐκέκτετο.
Paris.

366. μελαγχολᾷς : Μαίνῃ. P.

367. τὸ βλέμμι αὐτοῦ : Αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς. P.
κατὰ χώραν δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ πρέπον. R. κατὰ χώ-
ραν ἔχει : Κατὰ τὸ καθεστηκός καὶ ὡς δεῖ. Dv. κατὰ
τάξιν. P.

368. ἐπίδηλόν τι : Ἄλλ' ἐστὶ τὸ βλέμμα αὐτοῦ 10
ὅμοιον πεπανουργηκότη βλέμματι. — ἐπίδηλον : Φα-
νερόν. Dv. πεπανουργηκότη : Αὐτῷ πανουργίαν ἐργα-
σμένῳ. P. πεπανουργηκότη : ἀντὶ τοῦ πεπανουργη-
κότης. R.

369. οἶδ' ὃ κρώζεις : Ὁ βράχος ὃ λέγεις. V. παροιμία 15
ἐπὶ τῶν μάτην θρυλούντων, ὡς αἱ κορώναι· (ἀντὶ τοῦ,
σὺ ἄνω καὶ κάτω περὶ τοῦ κεκλοσθέναι μοι διαλέγῃ.) —
γινώσκω, διὸ φωνεῖς, ἀκαίρως φθέγγῃ καὶ ὀγλῇς ἡμᾶς,
ὡς κορώνη. Θ. Dv. P.

ὡς ἐμοῦ τι κεκλοσμένος : Τὸ ὡς οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθα 20
ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς οἴονται τινες· οὐ γὰρ ἐστὶ πρὸς τὸ ζη-
τεῖς ἀλλὰ πρὸς τὸ κεκλοσμένος· καὶ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ καθὰ·
στῆζων οὖν πρὸς τὸ κρώζεις, τὸ λοιπὸν λέγει κομματι-
κῶς. Junt.

370. ζητεῖς μεταλαθεῖν : Τῆς κλοπῆς. Θ. Dv. γρή- 25
ζεις κοινωνῆσαι, μετασχεῖν. μεταλαθεῖν : Τοῦτο διὰ
μέσου εἴρηται. τίνας : Πράγματός. P.

371. οὐ τοιοῦτον : Ὅ σὺ ὑπονοεῖς. Θ. P.

372. ἥρπακας : Κατεδυνάστευσας. κακοδαίμονος :
Μαίνῃ, ἄθλιος εἶ καὶ κακοδαίμων. P.

373. ἀπεστέρηκας : Ἀποστέρω ἐστίν, ὅταν παρακα-
ταθήκῃ τινός λαθῶν εἰς διαβολὴν χωρήσῃ, καὶ οὐκ
ἐθέλω διδόναι αὐτῷ, ἂ ἔλαβον. Junt. Dv. ἀπεστέρηκας :
Τινός δηλονότι. Θ. τινός οὐδένα ἀνθρώπων. P.

374. οὐ δῆτ' : Οὐδαμῶς, ἐποίησα δηλ. ὧ Ἡρά- 35
κλεις : Φεῦ. P. φέρε : Τί ἂν τις εἴποι ἕτερον; Θ. Dv. P.

375. φράσαι : Εἰπεῖν. P.

376. κατηγορεῖς : Ναὶ οὐ θέλω δηλ. πρὶν μαθεῖν :
Πρὸ τοῦ γνωρίζαι. μου : Σύναπτε τό μου πρὸς τὸ κα-
τηγορεῖς. P.

377. [ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ : Ὡς πρὸς εὐρηκό-
τα ἢ διαλέξεις. γρηῃται δὲ τῇ περικύτῃ ἀντὶ ποσότη-
τος.] — ὧ τᾶν : Ὡ φίλε. σμικροῦ : Ὀλίγου. P. τοῦτ' :
Ὁ πεπανούργηκας. σμικροῦ : Ἀναλώματος. Dv.

378. ἐθέλω : Χρηζῶ. P. διαπραΐσαι : Οἰκονομῆσαι. 45
πυθίσθαι : Μαθεῖν, ἀκούσαι. Dv.

379. τὸ στόμι' ἐπιθύσας : (Φράζας· ὅθεν ὁ βυθὺς ὃ
πεφραγμένος. τείνεται δὲ πρὸς τοὺς ῥήτορας, ἐπεὶ εἰώ-
θασιν τοῖς ἔρμαιον κεκληρωμένοις ἐπιπορτίζεσθαι ὡς
κοινοφελῇ μοίραν τοῦ εὐρημένου. κέρμασι δὲ τοῖς κέρ- 50
δεσι.) ἐπιθύσας : ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσας. ὡς Ὅμηρος
[Od. Δ, 131] « νήματος ἀσκητῶο βεβυσμένον. » R. κλεί-
σας. Θ. Dv. P. κέρμασι : Νομίσμωσι. Dv. δωρήμασι,

νομίσμασι, ἐν ᾧ εἴταν καταστῆς εἰς κρίσιν, συνηγοροῦν-
τας αὐτοὺς ἔχῃς διὰ τὴν δωροδοκίαν. Θ. *Dv. P.*

380. εἰρωνικὸν τοῦτο. Θ. *Dv. P.* φίλος : Προσφιλῶς.
Θ. *C. P.* ἐπιθυμητικῶς. ἐν εἰρωνείᾳ. V.

381. μνῆς : Λίτρας. ἀναλώσας : Ἐξοδιάσας. λογι-
σασθαι : Λογαριάσαι ἡμῖν. Θ. *Dv. P.*

382. ἀντὶ τοῦ ὀφρμαι εἶπε τὸ ὁρῶ. R. V. καθεδού-
μονον : Καθίζοντα. *P.*

383. (ἰκετηρίαν ἔχοντα : Ἰκετηρία ἐστὶ κλάδος
10 ἐλαίας ἐρίῳ πεπλεγμένους. οἱ γὰρ ἰκετεύοντες αὐτὸν κα-
τεῖχον τὸν κλάδον.) — ἰκετηρίαν : Κλάδον ἰκετικὴν
κρατοῦντα. *P.*

384. διοίσοντ' : Διαφορὰν ἔχοντα. Θ. *P.*

385. [τῶν Παμφίλου : Ὁ Πάμφιλος οὗτος γραφεὺς
15 ἦν· ἔγραψε δὲ τοὺς Ἡρακλείδας ἰκετεύοντας [εὐθέως
P.] μετὰ κλάδων ἐλαίων, ὅτε αὐτοὺς ἐκ Πελοποννή-
σου ἀπήλασαν. ἰκετηρία δὲ ἐστὶ κλάδος ἐλαίας ἐρίῳ
λευκῷ περιειλημένος, ὡς Πλούταρχος ἐν Παραλλήλοις
[Thes. c. 18] φησί· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα ἰκεσία.
20 ἐχρῶντο δὲ ἐλαίνῳ κλάδῳ, ἵνα διὰ τούτου πρὸς ἔλεον
τοὺς δικαστὰς ἔλκουσι. *Dv. P.*]

τῶν Παμφίλου : [Πάμφιλος ζωγράφος ἦν, ὅστις
τοὺς Ἡρακλείδας ἔγραψεν ἰκετεύοντας τὸν τῶν Ἀθη-
ναίων δῆμον.] (μετὰ γὰρ θάνατον Ἡρακλέους Εὐρυ-
25 σθεὺς διώκει τοὺς Ἡρακλείδας, διὰ τὸ πρὸς τὸν [Ἡρα-
κλῆα τὸν ἐκεῖνον] πατέρα ἐμφύλιον μῖσος. ταύτην τὴν
ἱστορίαν ἔγραψε Πάμφιλος ζωγράφος· κατὰ δὲ τινὰς
τραγικὸς ἦν, ὃς τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν τύχην χιρα-
κτῆρι ὑφηγήσατο. Ἄλλως. Πάμφιλον μὲν Καλλι-
30 στρατος καὶ Εὐφρόνιος τραγωδιῶν ποιητὴν φασὶ καὶ
διδάξαι Ἡρακλείδας. τὰ δὲ λῖαν ἐπιτετηδευμένα
ὑπομνήματα διστάζει, πότερον τραγικὸς ποιητὴς ἢ
ζωγράφος, ὃν καθηγήσασθαι φασιν Ἀπελλοῦ. ἐν μέντοι
ταῖς Διδοσκαλίαις πρὸς τούτων τῶν χρόνων Πάμφιλος
55 οὐδεὶς φέρεται τραγικὸς. γραφὴ μέντοι ἐστὶν οἱ Ἡρα-
κλῆιδαι καὶ Ἀλκμήνη καὶ Ἡρακλέους ζωγράφῳ Ἀθη-
ναίους ἰκετεύοντας, Εὐρυσθέα δεδιότας, ἥτις Παμφίλου
οὐκ ἐστίν, ὡς φασιν, ἀλλ' Ἀπολλοδώρου. ὁ δὲ Πάμφι-
λος, [ὡς εἰοικε, καὶ] νεώτερος ἦν Ἀριστοφάνους. Ἄλ-
46 λως.) οὗτος τραγωδοποιός· ἔγραψε δὲ τοὺς Ἡρακλείδας
ἰκετηρίαν ἔχοντας· ὁ γὰρ Εὐρυσθέας μετὰ θάνατον
Ἡρακλέους τοὺς Ἡρακλείδας ἐδιόξζε, καὶ οὗτοι μετὰ
τῆς Ἀλκμήνης παρεκάλεσαν τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι
αὐτοῖς, ὅπερ καὶ ἐγένετο. τὰ οὖν συμβάντα αὐτοῖς
55 ζωγράφος τις Πάμφιλος Ἀθηναῖος εἰς τὴν στοὰν τῶν
Ἀθηναίων ἔγραψε, καὶ αὐτοὺς ἰκετεύοντας. τοῦτο οὖν
λέγει, ὅτι οἱ καταδικαζόμενοι μετὰ τῶν παιδίων καὶ
τῶν γυναικῶν παρακαλοῦσιν ἐλευθερωθῆναι τοῦ ἐγκλή-
ματος.

386. οὐκ, ὧ κακοδαίμων : Εἰ γὰρ, ὡς σὺ φῆς, ἐκε-
60 κλόφειν, φαῦλος ἂν ἦν τὸν τρόπον· φαῦλος δὲ ὢν, οὐκ
ἂν παρέσχον ἄλλῃ τινί. νῦν δὲ τοῖς χρηστοῖς προηρη-
μένους δοῦναι, ὅλην ὅτι ἀγαθὸς εἰμι· εἰ δὲ ἀγαθός, οὐ

κέκλωρα. — οὐκ : Ὅψαι ἐμὲ οὕτως ἔχοντα, δυστυχέ-
στατε. Θ. *Dv. P.* χρηστούς : Ἀγαθοὺς. *P.*

387. σώφρωνας : Εὐτάκτους. *P.* καὶ τοὺς δικαίους.
Θ. σώφρων λέγεται κυρίως ὁ εὐλαβὴς ἄνθρωπος. λέγε-
ται σώφρων καὶ ὁ σώαν ἔχων τὴν φρόνησιν, ἐξ οὗ καὶ 5
σωφροσύνη ἢ τῶν φρονῶν ἀκεραιότης. *P.*

388. ἀπαρτί : (Ὁξυτώνως, ἀντὶ τοῦ ἀπρητισμένου)
ἐπὶ ῥῆμα δὲ ἐστίν ὡς ἀμογητὶ, παρὰ τὸ ἀπρητισμέ-
νον καὶ πλήρες. κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἡρόδοτος [2, 158]
λέγων, « ἀπὸ τούτου εἰσι στάδιοι ὁ ἀπαρτί. » καὶ Φέ- 10
ρεκράτης ἐν Κραπατάλοις « φράσον μοι. ἀπαρτί δὴ
που προσλαβεῖν » (συνονυμείῃ ἡ λέξις· ἐσθ' ὅτε γὰρ καὶ
χρονικὸν ἐπὶ ῥῆμα δηλοῖ ὡς καὶ Καλλιμάχος.) — καὶ
Πλάτων [Lys. p. 215, C] ἐπὶ τοῦ νῦν « ἥδη ποτέ σου
« ἤκουσα λέγοντος καὶ ἄρτι ἀναμνησκομαι. » ταῦτα 15
ἐκ τῶν Διδύμων περὶ διεσθροῦς λέξεως. V. ἀπρητισμέ-
νως, τελείως. Θ. *Dv. P.* ἀπὸ τοῦ νῦν. *D. Cant.* 2. νεω-
στί. *C.*

389. ὡς κοινωνοῦν πάντας ποιῆσαι. *Dv. P.*

390. ἀπολεῖς : Φθερεῖς. οἰήσονται γάρ τινες, ὡς ἀληθῆ 20
λέγεις, ἀπολεῖς, οὐκ ἐθέλων τάληθες εἰπεῖν. σεαυτὸν :
Μᾶλλον ἀπολεῖς. *P.*

391. μόχθηρε : Κακέ. *P.*

392. ἔχω : Κέκτημαι. ὁποῖον : Ἀττικόν. *P.* ἐρωτη-
ματικὸν ἀντὶ τοῦ ποῖον. *C.*

394. [οὐκ ἐς κόρακας : Τόπος ἦν ἐν Ἀθήναις κορυμνῶ-
25 δης Κόρακες καλούμενος, διὰ τὸ κοράκων εἶναι κατα-
γώγιον· εἰς δὲ τοὺς κακούργους ἐρριπτον ὑπὸ κοράκων
ἀναλωθησόμενους· ἐλήφθη δὲ εἰς παροιμίαν τὸ, [ἐρρ'
P.] ἐς κόρακας. [ἀντὶ τοῦ ἀπελθῶν φάνηθι. *P.*] *Dv. P.* 30
οὐκ ἐς κόρακας : Ἀπελθῆς καὶ ἀπαλεύσῃ, νῆ τοὺς θεοὺς :
Ναί. *P.*]

395. [πρὸς τῆς Ἑστίας : Ἡ Ἑστία θυγάτηρ ἦν Κρό-
νου, καταρχὰς τὴν οἰκίαν εὐροῦσα, ἣν ἐντὸς τῶν οἰκῶν
ἔγραφον, ἵνα τούτους συνέλῃ, καὶ τῶν οἰκούντων εἴη 35
φύλαξ. οὕτω καὶ ἐφέστιον Δία καλοῦσιν, ὃν εἰς φυλακὴν
τῶν οἰκῶν γράφουσιν. *Junt.* ἔνεκεν αὐτῆς τῆς Ἑστίας
τῆς θεᾶς. *P.* Ἑστίας : Περιττὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ λέγω,
διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ὀφείλει δὲ ἄνω καίεσθαι,
ἀπὸ κοινοῦ γὰρ λέγεται ἀπὸ τοῦ λέγεις. *P.*]

396. θαλάττιον : Παίζει αὐτὸν ἐνταῦθα. Θ. *Dv. P.*
παίζει δὲ ταῦτα λέγων. *V.*

397. διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τὸν Βλεψίδημον ἀκοῦσαι
λόγον ἐλόκληρον παρὰ Χρεμύλου, ἀλλὰ ἀφ' ἑκαστον
ἕπος περιτριπτόν αὐτόν, ἐμπαίνει δὲ ποιητὴς τὴν γνώ- 45
μην τῶν ἐπιθυμούντων τίεσθαι τι παρὰ τοῦ. *P.*

398. διαπέμψεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους : Ὅτι
οὐ μετεστείλατο τὸν Βλεψίδημον ἀχρηστῶς δὲ ἦλθε. ἢ
δὲ διὰ ἀντὶ τῆς μετὰ. — τοὺς φίλους : Τὸν Πλοῦτον
δηλ. *P.*

399. τούτῳ : Ἐν τῷ πέμψει. *R.* τῷ διαπέμψειν. Θ.
Dv. P.

400. οὐ τῷ μεταδοῦναι : Κατέστη τὰ πράγματα δηλ.
δεῖ : Ἐνδέχεται. τί : Ἐνδέχεται. *P.*

411. βλέψαι ποιῆσαι νό : Ὅτι τὸ νό ἀντὶ τοῦ αὐτός· ἡ ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι. — νό : Τὸ χ καίεται, ὅτι τὸ νό ἀντὶ τοῦ αὐτόν ἡ ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτόν βλέψαι εἴρηται. Θ. P.

402. ὥσπερ τὸ πρότερον : Ἐπερπε δηλ. P. ἐνὶ γέ τῳ πρότῳ : Ἐνὶ, ἥγουν μῆ τινα μηχανῇ. Dv. ἀντὶ τοῦ συντόμως. V.

403. νῆ τὸν οὐρανὸν : Διὰ τὸ λαμπρῶδες τοῦ οὐρανοῦ τοῦτον ὀμνυσι πρὸς τὸ τυφλός. Θ. Dv.

404. οὐκ ἐτός : Οὐκ ἀλόγως, ἀλλὰ δικαίως. ἡ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀληθῶς. ἐπιρρηματικὸν γάρ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἐτῶς ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς συνρηγμένου. — ἐτός : Μάτην (Θ.), οὐκ ἀλόγως. P. ὡς ἔμ' : Εἰς ἐμέ. Θ. Dv.

406. οὐκοῦν : Τὸ λοιπὸν. εἰσαγαγεῖν : Εἰσκαλέσασθαι χρή. P. ἐρῶν : Πολλὰκις οἱ Ἀττικοὶ λαμβάνουσιν τὸν παρατατικὸν ἀντὶ ἐνεστώτος, ὡς τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐστίν, καὶ τὸ ἐρῶν ἀντὶ τοῦ χρή. P.

407. ὅτι συνεσταλμένον τὸ ἱατρός. R. χλευάζει τοὺς Ἀθηναίους ἱατροὺς καὶ τοὺς θεραπευομένους, τοὺς μὲν ὡς ἀγνώμονας, τοὺς δὲ ὡς ἀδόξους. Ἄλλως. συνεσταλμένους μὲν τὸ ἱατρός. Ἄλλως. καινοποιεῖται τὸν διασυρμὸν καὶ κατὰ τῶν ἱατρῶν καὶ κατὰ τῶν θεραπευομένων. τῶν μὲν ὡς ἀτέχνων, τῶν δὲ ὡς φειδωλῶν. V. τίς δὴτ' ἱατρός ἐστι : [Διασύρει καὶ] διαβάλλει τοὺς ἱατροὺς ὡς ἀμαθεῖς καὶ τοὺς θεωρούμεν ὡς μικρολόγους. — τίς δὴτ' : Οὐδεὶς. ἐν τῇ πόλει : Ἐντελής δηλ. P.

408. μισθός : Οὐ κατ' ἀξίαν δίδονται. P.

409. οὐκ ἔστιν : Ἱατρός δηλ. P.

410. [μὰ Δί' ἀλλ' ὅπερ πάλοι : Τὸ ἐξῆς, ἀλλ' οὐκ ἔστι μὰ Δία, ἀλλ' ἐκεῖνο κράτιστόν ἐστιν, ὅπερ πάλοι παρεσκευαζόμενον, κατακλίνει αὐτόν.] — μὰ Δί' : Οὐκ ἔστιν ὅλη. παρεσκευαζόμενον : Ἡύτρεπιζόμενον. P. ὠκονομούμην. Dv.

411. κατακλίνειν : Καταθήσειν. Θ. Dv. P. εἰς Ἀσκληπιοῦ : Τὸν ναόν. Θ. Dv. τὸν οἶκον δηλ. P.

412. πολὺ μὲν οὖν : Κράτιστόν ἐστι. Θ. P.

413. μὴ διάτριβε : Μὴ βράδυνε. Θ. Dv. νῦν διάτριβ' : Δὴ βράδυνε, χρόνιζε. ἄνυσ : Σπεῦδε. ἐν γέ τι : Πρᾶγμα. P. ἀντὶ τοῦ πρᾶγμα τι. R.

414. [σπεῦδέ νυν : Τοῦτο τὸν νυν καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγνωστέον, ἵν' εἴῃ ἀντὶ τοῦ δὴ. ἐγκλίνεται γὰρ αἰεὶ, καὶ βραχύ ἐστι, φωνήεντος ἐπιφερομένου· ὡς τὸ

σίγα νυν ἐστὼς, καὶ μὲν ὡς κυρεῖς ἔχων,

παρὰ Σοφοκλεῖ [Aj. 87] τὸ δέ γε νῦν τὸ περισπώμενον ἐπιρρημὰ ἐστι χρονικόν, καὶ μακρὸν αἰεὶ εὐρίσκειται διὸ καὶ περισπᾶται.] — τοῦτ' αὐτὸ : Τὸ σπεῦδειν. P.

415. [ὦ θερμὸν ἔργον : Κορωνίς ἐτέρᾳ ὁμοίᾳ οἱ δὲ στίχοι, ὡς οἱ προσθάντες, ἰαμικαὶ εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι οἳ, ὡς τελευταῖος

ἔχου τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἐτι.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

θερμὸν ἔργον : Παράδοξον, ἡ τολμηρὸν, ἡ εὐκίνητον.

Πενία παραβάλλουσα μάχεται πρὸς Χρεμύλλον καὶ Βλεψίδημον. — θερμὸν ἔργον : Σπουδαῖον καὶ τολμηρὸν. Dv. τολμηρὸν πρᾶγμα. ἀνόσιον : Ἄδικον. P.

416. ἀνθρωπαρίω κακοῦ : Ἐν ἀνθρωποὶ δυστυχεῖς. Paris.

417. ποῖ, ποῖ : Ποῦ ποῦ πορεύσεσθε. τί φεύγετον : Διὰ τί; μενεῖτον : Προσκαρτερήσετε ἐμέ. P. προσκαρτερεῖτε. Dv.

418. αὕτη ἡ κατασκευὴ τὸ « ἐγὼ γάρ, » πρὸς τὸ « οὐ μενεῖτον » ἔχει τὴν δύναμιν. P. ἐξολῶ : Ἐξολοθρεύσω. Θ. Dv. ἀφάνισω, φθερῶ, ὄντας κακούς. P.

419. ἀνασχετόν : Ὑπομονητόν. Θ. Dv.

420. ἀλλὰ τοιοῦτον, οἷον ἄλλος οὐδεὶς ἐτόλμησε οὐδεπωποτε. P.

421. ἀπολώλατον : Ἐρθάρητε. Dv.

422. ὠγρά : Ὀγροὶ γάρ εἰσι οἱ πένητες διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἴσως φαγεῖν. V. κίτρινος. P. τοιοῦτοι γάρ οἱ πένητες. R. Θ. Ivn.

423. ἴσως Ἐριννύς ἐστι : (Ἐπισκώπτει αὐτὴν διὰ τὴν τῶν Ἐριννύων Εὐριπίδου ἡ Αἰσχύλου ὑπόθεσιν· παρειαγόνται γὰρ μετὰ λαμπάδων δεινοπαθεῖν, ὡς καὶ Εὐριπίδης [Orest. 261] « Γοργῶπες, ἐνέρον ἱερίαι, δεινὰ θεαί. » Ἄλλως. εἰώθασιν οἱ τραγωδοὶ Ἐριννύς εἰσφέρειν μετὰ λαμπάδων) τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγωδοῖς μᾶλλον ἀρμόττει. — ἐκ τραγωιδίας : Ὡς οἱ ποιηταὶ ποιοῦσιν οἱ τραγικοί. P.

424. [βλέπει γέ τοι : Τὸ γέ τοι ἡ ἀντὶ τοῦ δέ, ἡ ἀντὶ τοῦ γάρ· ὁ καὶ κρεῖττον. εὐρηται δὲ καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, ὡς ἐξετάζων εὐρήσεις.]

[τραγωδικὸν : Ὀρθῶδες, καὶ οἷον ἐν ταῖς τραγωδαῖς οἱ ποιηταὶ εἰσάγουσι.] — βλέπει : Ὀρθῶς ἔρης δηλ. P. γέ τοι : Γάρ. μακινόν : Ἄγριον. Dv. ἀσυμπαθές. P. τραγωδικόν : Δαιμονικόν. Dv. θρηγῶδες. P.

425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δῆδ' : Ἐπειδὴ παρὰ (τὴ) σγῆμα ἤλθε· καὶ γὰρ ἐν ταῖς τραγωδαῖς μετὰ λαμπάδων εἰσέρχοντο αἱ Ἐριννύες. [τὸ δὲ γὰρ ἄργον, ὡς ὑποτασσόμενον τοῦ ἀλλά.] — ἔχει : Κρατεῖ. P. μετὰ δῆδ' ὡν εἰσέρχοντο τὰς Ἐριννύας, δεικνύντες τὸ θερμὸν καὶ διάπυρον τῶν καταρῶν. P.

οὐκοῦν κλαύσεται : (Ἀντὶ τοῦ οἰμώζεσθαι) ὡς μὴ οὐσα κατὰ φύσιν φρενῆρα, ἀλλὰ μάτην ἀπατώσα ἡμᾶς.

426. πανδοκεῦτριαν : Ἀντὶ τοῦ κάπηλιν, παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας, εἴρηται κάπηλιν παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ὅθεν καὶ ἀμπελος, οἷον εἰ μπηλὸς οἶσος, ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. — αἰσθε : Νομίζετε. P. πανδοχεῦτριαν : Ξενοδόχον. Θ. Dv. πανδοκεῦτριαν : Καπέλῃσαν. P.

427. ἡ λεκισθώπων : (Ἀπὸ τοῦ χροσιζόντος τοῦ ὠοῦ, ὠσπώλιν· λέκινθος δὲ κυρίως τὸ ξανθὸν τοῦ ὠοῦ, διὰ τὸ τῇ λέπει κεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ) εἶδος ὀσπρίου, ὁ καλεῖται πίσος διὰ τὸ θοικέναι τὴν γροῖαν λεκίθῳ ὠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν τὴν ὀσπρίσθωλιν ὀλοῖ. καὶ ἐν τῇ Λυσιστρατῇ [561] κέχρηται τῇ λέξει·

(ὦ Δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαχσοῦντ' εἶδον ἐφ' ἑππῳ

εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκινον παρὰ γραύς.)

λεκυθόπωλιν: Ὀσπριοπόλιν. λέκυθος εἶδος ὀσπρίου. ἢ ὠσπώλιδα. λέκυθος γὰρ καὶ ὁ κροκὸς τοῦ ὠσῦ. Θ. ὀσπριοπόλιν. *Dv.* ὀσπριοπόλιν μετὰ ὠσῦ πωλοῦσαν. *P.* 6 λεκυθόπωλιν λέγεται ἢ τὰ ἐλίκια ἀγγεῖα κυρίως πωλοῦσα. *P.* τοςουτονί: Μέγα. *Dv.*

428. ἐνέκραγες: Ἐλοιδοῖραις, ὥσπερ αἱ κύνες ποιῶσι. ἀνέκραγες: Ἡπειλεις. ἡμῖν: Παρ' ἡμῶν. *Dv.* ὥσπερ ἐκεῖναι ποιοῦσιν ἀλόγως καὶ δι' ἄρα προφάσεως 10 αἰεὶ θόρυβον ἐγείρουσαι. Θ.

429. ἀληθες: Ἀληθῶς τοῦτο λέγετε· ἐστὶ δὲ εἰρωνι- 15 κόν. Θ. *Dv.* τοῦτο λέγετε, ὅτι οὐκ ἠδίκησατε ἐμὲ μεγάλως. *P.* τὸ μὲν προπαροξύτονον ἀληθες ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνεται, ὡς κἀνταῦθα. τὸ δὲ ὀξύτονον τὸ ἀλη- 15 θές, οἷον τἀληθές γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι, ὀνομά ἐστι. *P.*

430. χώρας ἐκβαλεῖν: Τῶν Ἀθηναίων ἀποδιώξει. *P.* ἐκβαλεῖν: Ἀποδιώξει. *Dv.*

431. τὸ βάραθρον: Χάσμα τι φρεατῶδες καὶ σκοτει- 20 νόν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὀγκίνοι, οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω. (ἐνταῦθα τὸν Φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐνέβαλον ὡς μεμνηότα, ἐπεὶ δὲ προέλεγεν ὅτι ἔρχεται 25 ἡ Δημήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς Κόρης. ἢ δὲ θεὸς ὀργι- σθεῖσα ἀκαρπίας ἐπειμῖε τῇ χώρᾳ· καὶ γνόντες τὴν 25 αἰτίαν διὰ χρησμοῦ, τὸ μὲν χάσμα κατέρωσαν, τὴν δὲ θεὸν θυσιάς ἴλαον ἐποίησαν.) — ὑπόλοιπον: Περιλειμμένον. *P.* τὸ βάραθρον: Ὁ ἄδης. *Dv.* ὁ κρημνός. *P.*

432. αὐτίκα μάλα: Ἦγουν λίαν συντόμως. *Dv.* τὸ πρᾶγμα λέγειν, οὐ τὸ ὄνομα. *R.*

30 433. ἐκεῖνη εἰμὶ δὴλ. ἢ κτλ. σφῶ: Ἰμῖν. δίκην: Τιμωρίαν. *P.*

434. ἐνθάδ': Ἀπ' ἐντεῦθεν. *P.*

435. καπήλις: Κάπηλις προπαροξυτώνως ἢ τὸν ὄλ- 35 νον πιπράσκει γυνή, ἀπὸ τοῦ κακύνειν, ὅ ἐστι δο- λῶν, τὸν πλὸν, ἥτοι τὸν οἶνον. — ὡς καὶ ἄμπελος ἢ ἔμπηλος οὔσα. *P.* καπήλις δὲ ὀξύτόνως ὑποκοριστικῶς, ἢ ταύτης ὑπηρετῆς τῆς καπήλειος. *Junt.* ἢ κάπηλις: Ἡ οἰνοπώλις. Θ. *Dv.* ἢ κ' τῶν γειτόνων: Ἦτοι ἢ πλησίον οὔσα. *P.*

40 436. (ἢ ταῖς κοτύλαις: Ἀντὶ τοῦ παρακλέπτουσα με ταῖς κοτύλαις· ἥτις, φησὶ, κοντομετροῦσά με βλάπτει οὖν ταῖς μεταφοραῖς τῶν μέτρων ἀπατώσά με, [ἢ μετὰ ὕδατος μινύουσα δίδωσιν] ὡς τοῦ Βλεψίδημου πεπω- 45 κότος καὶ δεδωκότος ἀργύριον. κοτύλη δὲ ἐστὶν εἶδος μέτρου, ὃ λέγομεν ἡμέεις ἡμίζεστον.) — τοῖς μέτροις ἐν οἷς πιπράσκει τὸν οἶνον ζημιῶ. Θ. *Dv.* κοτύλαις: Καρ- τελοῦραις. (Θ.) διαλυμαίνεται: Ἀφανίζει. *P.* λυμαίνε- 50 ται με, φησὶ, ταῖς κοτύλαις, ἐπεὶ οὐ πλήρεις αὐτάς μοι δίδωσιν, ἢ μετὰ ὕδατος μινύουσα δίδωσι. κοτύλη δὲ οὐ μόνον τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, ἀλλὰ καὶ εἶδος μέ- 50 τρου, ὃ ἡμέεις ἡμίζεστον λέγομεν. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν τοῦ πολυπόδος καὶ τὸ ἰσχίον τοῦ μηροῦ.

437. Πενία μὲν οὖν: Οὐκ εἰμὶ ἦν λέγετε. Θ. *Dv.* μὲν οὖν: Εἰμὶ. ξυνοικῶ: Συνοπάρχω. *P.*

438. ἀναξ' Ἀπολλόν: Ἰδίως τὸν Ἀπολλῶνα ἢ ὡς ἀλεξίκακον καὶ χρησμούς παρέχοντα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δεινῶν, ἢ ὡς πατρώον θεόν. — παρεπιγραφή: ὅτι 5 Βλεψίδημος ἐφύγεν ἀκούσας ὅτι ἡ πενία ἐστίν. Θ. *Dv.* ποί: Ποῦ. *P.*

439. τί ὄρξας: Παρεπιγραφή. ὄρξ γὰρ τοῦτον φε- 10 ροντα. *P.*

Θηρίον: Δειλότατον μὲν αὐτὸν λέγει διὰ τὴν παροῦ- 10 σαν φυγὴν· Θηρίον δὲ διὰ τὸ θηριωδῶς πρὸς Χρεμύλον πρῶην διατεθῆναι καὶ ἐλέγγειν αὐτόν. *P.*

440. [ἥκιστα πάντων: Ὡσπερ φάμεν μάλιστα πάν- 15 των, καὶ ἐστὶ τὸ μάλιστα ἐπίτασις ὑπερθετική, οὕτω καὶ ἥκιστα πάντων, καὶ ἐστὶν ἀπαγόρευσις ὑπερθετι- 15 κή.] — οὐδαμῶς. (R. Θ.) ἀργόν. *P.*

442. πόνηρ: Γεωργέ. *Dv.* ταλαίπωρε. οὐδαμοῦ: Ἐν τινι τρόπῳ. *P.*

443. ἐξωλέστερον: Ἀπολέσθαι ὀφείλον, ἢ ἐξολοθρευ- 20 τικώτερον, ἢ μᾶλλον ἐξολέσαι δυνάμενον. — ἐξωλέστε- 20 ρον: Ὁλεθριώτερον. Θ. *Dv.* φθαρτικώτερον, μᾶλλον ἐξολέσαι δυνάμενον. *P.*

444. ἀντιβολῶ: Παρακαλῶ. ἐγὼ μὲν οὐ: Στή- 25 σομαι. *P.*

445. παρὰ πολὺ: Κατὰ πολὺ, σφόδρα· ὡς παρὰ Θου- 25 κυδίδῃ ἐν πρώτῳ [c. 29] « καὶ ἐνίκησαν Κερκυραῖοι πα- 25 ραπολύ. » — παρὰ πολὺ: Κατά. *Dv.* παραπολύ: Ἀντὶ τοῦ πάνυ πολὺ. καὶ Θουκυδίδης « ὅτι ἐνίκησαν Κορ- 25 κυραῖοι παρὰ πολὺ. » *R.*

446. τὸν θεόν: Τὸν Ποῦτόν φησι. *V.* 30

447. ἔρημον: Ἐρημος κυρίως ἢ μονωθεῖσα τῶν ἐνοι- 30 κούντων γῆ, παρὰ τὸ ἔραν μόνην ἔχειν.

[ἀπολιπόντες ποι: Τὸ ποι ἐνταῦθα οὐκ ἐστὶν ἐρωτη- 35 ματικόν, ἀλλ' ἀόριστον· ἐπὶ μὲν γὰρ κινήσεως μόνον τὸ ποῖ διὰ τῆς ο καὶ ἰ διεφθόγγου γράφεται. διὰ δὲ τοῦ η 35 γραφόμενον καὶ ἐπὶ στάσεως καὶ κινήσεως τίθεται· καὶ 35 δῆλον ἐκ τοῦ, « πᾶ βῶ; πᾶ στή; » παρ' Εὐριπίδῃ [Hec. 1057]. εἰ δὲ που καὶ διὰ διεφθόγγου εὔρηται ἐπὶ στάσεως, 40 κατὰ παράχρησιν ἐστίν.] — που φευζόμεθα: Ἐν τινι τόπῳ ἀποδράσμεν. *P.* 40

448. τηνυδὶ: Τὴν πενίαν. (V.) διαμαχούμεθα: Ἐναν- 40 τιωθῶμεν. *Dv.* μαχεσόμεθα. *LB.* μὴ θελήσομεν προ- 40 μαχεσασθαι. *V.* ἥτοι μὴ θελήσομεν προμαχίσασθαι. *P.*

449. μαχούμεθ' αὐτῇ: ἀσθενεῖς γὰρ ἔσμεν πρὸς μά- 45 χην ὑπὸ τῆς ἐνδείας. Θ. *Dv.* ἢ ποῖα δύναμις θαρροῦντες. 45 *Paris.*

450. θώρακα: Ὀπλον. *Dv.* λουρίκην. *P.* ἀσπίδα: 45 Σκουτάριον. *Dv.* σουσάνιον. *Gl. ap. Ducang. Gloss. p.* 1413.

451. οὐκ ἐνέχυρον: (Δῆλον ὡς οὐ μόνον ἐνέχυρά φα- 60 σιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον. φαίνεται δὲ καὶ τῶν ἀπηγορευ- 60 μένων εἶναι μὴ θεῖναι τὰ ὅπλα ἐνέχυρα. λέγει οὖν ἐτι αὕτη τῇ ἐκαστῇ βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τοὺς νόμους παρα- 60 βαίνειν τοὺς θεσπίσαντας ὅπλα ἐνέχυρα μὴ τιθέναι.)

[δόνειν εἰπεῖν ὅτι οὐ τιτρώσκει, ὡς ἐπὶ τῶν ὄντων ἐν πολέμῳ εἶπεν οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν.] [εἰκότως δὲ τίθησι καὶ οὐ τίθεικε, δεικνύς τὸ ἀεὶ οὕτω ταῦτα γίνεσθαι ἐν τοῖς πένθησιν· αἱ γὰρ ἀποροῦντες ἐνέχυρα τίθενται.] — ἐνέχυρον : Σημάδιον. *Dv.*

453. τροπαῖον : Οἱ παλαιοὶ Ἀπτικοὶ προπερισπῶσιν, οἱ δὲ νεώτεροι προπαροῦνουνσιν. [ὥς παρὰ τουτῷ τῷ ποιητῇ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις [696]

γυναῖκες οὐκ ἀρχεῖται· οὐ πολλὴν βοήν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον;

10

καὶ οἱ κατ' ἀναλογίαν τοῦτο μάλλον παρὰ στίβιν ἢ τοῦτο προφέρεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτου τὸ τρίταιον, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρά τὸ οὐραῖον. ἔστι δὲ τρόπαιον, ὃ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, τοῖχον ἢ λίθον μέγαν ἱστάν-
τες, καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ, ἃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων
ἔργα δεδράκασιν. ἐκαλεῖτο δὲ τρόπαιον διὰ τὸ ἐπὶ τῇ
τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γεγενῆσθαι.] — τρόπαιον : Νίκην.
Dv. ἀναστήσαιο : Ἐγερεῖ. *P.* τῶν αὐτῆς τρόπων : Τῶν
κακῶν ἐθῶν, ἃ εἰς τοὺς ἔχοντας αὐτὴν ἐργάζεται. *Θ.*

20 *Dorvill.*

454. τὸ τυχόν φθέγγεσθαι. καθάρματα δὲ αὐτοὺς φη-
σιν ἀντὶ τοῦ εὐτελεστάτους. ἐπὶ αὐτοσώρῳ δὲ, ἐπὶ φανε-
ροῖς ἐλέγχοις συνευημένοι. *V.* [ὧ καθάρματα : Καθάρ-
ματα ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσει λοιμοῦ τινος ἢ τινος
ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς. τουτὶ δὲ τὸ ἔθος καὶ
παρὰ Ῥωμαίοις ἐπεκράτησε· λέγεται δὲ καὶ καθαρι-
σμός.] — γρύζειν : Προσῶς φθέγγεσθαι. καθάρματα :
Βδελύγματα. *Dv. P.*

455. ἐπ' αὐτοσώρῳ εἰλημμένῳ : Φανερώς, ἐπ' αὐτῷ
τῷ ἔργῳ κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν κλεπτῶν τοῦτο λέγεται· φῶρ
γὰρ ὁ κλέπττης. *Θ.* φανερώς ἐπ' αὐτῇ τῇ κλεψίᾳ κρα-
τηθέντες. *Dv.* ἐπ' αὐτοσώρῳ : Ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματος.
εἰλημμένῳ : Κεκρατημένῳ. *P.* κρατηθέντες. *Θ.*

456. [τί λοιδορεῖ : Τὸ λοιδοροῦμαι παθητικῶς δοτικῇ
συντάσσεται, ἐνεργητικῶς δὲ αἰτιατικῇ· ὁ καὶ ἀγνοοῦντας
τινας λοιδορεῖς ἐνταῦθα γράφουσι, τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ προσ-
ελθούσα συνάπτοντες.] — κάκιστ' ἀπολουμένη : Μέλ-
λουσα κακίστως ἀφανισθῆναι. *P.* λοιδορῇ : Ὑβρίξει.
Dorvill.

457. οὐδ' ὅτι οὖν : Οὐδόλως. *P.*

458. ὧ : Ἄνδρες. *Dv.*

459. πειρωμένῳ : Βουλόμενοι ποιεῖν ἀναβλέψαι. *P.*

460. τοῦτό σε : Κατὰ τοῦτό σε. *P.*

461. ἐκπορίζομεν : Ἐξευρίσκομεν, περισσὴ (δὲ) ἢ
πρόθεσις. *R. V.* παρέχομεν. *P.*

462. ὅ τι : Ἀγαθὸν ἐξεύρομαι. *P.*

463. ἐκβαλόντες : Ἀποδιώξαντες. *Dv.* ἐκδιώξαντες.
Paris.

465. κακὸν : Ἄλλο. *P.*

466. ἐκ κοινοῦ κακὸν μέγιστον. *R.* δρᾶν μέλλοντες :
(Ἀντὶ τοῦ,) εἰ μέλλοντες ἐκβαλεῖν σε ἐπιλαθοίμεθα.
μέγα κακὸν πράττομεν τότε, (εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες,
τὸ ἐκβαλεῖν σε, ἐπιλαθοίμεθα. Ἄλλως, ἐκ παραδόξου

εἰρηλῶς φησι, δρᾶσθαι μεν κακὸν ἀντὶ καλοῦ. ἢ εἰκῇ ἢ
ἀπόκρισις.) — ἐπιλαθοίμεθα : Κακὸν μέγιστον ἐργα-
σόμενοι ἀπὸ κοινοῦ. *P.*

467. περὶ τοῦτο : Τοῦ ἐκβαλεῖν με. σφῶν : Ὑμῖν. *P.*
σφῶν : Ὑμῖν συνίζησις. *Dv.* δοῦναι λόγον : Ἦρουν ὁ
διαλεγθῆναι. *Θ. Dv. P.*

468. τὸ πρῶτον αὐτοῦ : Τὸ αὐτοῦ ἐπισηματικῶς,
ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα· ἢ σύναπτε τῷ τούτου, ἐν ᾧ, περὶ αὐ-
τοῦ τούτου· ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτοῦ. *Junt.* τὸ πρῶτον :
Κατά. *P.* αὐτοῦ : Τοπικόν, ἢ μάλλον χρονικόν. *C.* ἐν-
ταῦθα, ἢ τὸ τούτου καὶ τὸ αὐτοῦ ἐκ παραλλήλου. *Θ. E.*
ἀποφῆναι : Ἀποδείξω. *Θ. P.*

469. (οὔσαν αἰτίαν ἐμὲ : Ἰστέον, ὅτι ἡ Ἀπτική ἐλ-
λειψις ᾗτοι ἐν ἀρχῇ γίνεται, ὡς τὸ, ὅπως μὴ ποιήσης
τόδε, νοουμένου ἐξῶθεν τοῦ σκόπει· ἢ ἐν τῷ τέλει, ὡς
ἔχει τὸ ἐν Νεφέλαις [267]

τὸ δὲ μὴ κυρτὴν οἰκοῦν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον· ἔχοντα·

κάκει γὰρ νοεῖται ἐξῶθεν τὸ οὐ σκαιόν· ἢ ἐν τῇ μέσῃ,
ὡς τὸ παρ' Ὀμηρῳ [Il. A, 135]

ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάρμοι Ἀχαιοί;

20

λείπει γὰρ τὸ παύσθαι, ἢ ἡσυχάσω. καὶ Θεουκλῆδῃ
καταρχῆς τοῦ τρίτου τῆς συγγραφῆς [c. 3] « καὶ εἰ μὲν
« συμβῇ ἢ πεῖρα· εἰ δὲ μὴ, Μιτυληναῖοις εἰπεῖν ναῦς
« τε παραδοῦναι καὶ τεύχεα καθελεῖν. » τὸ δὲ σχῆμα κα-
λεῖται ἀνυπαπόδοτον, ὅ καὶ νῦν Ἀριστοφάνης ἐχρή-
σατο· οὐ γὰρ ἀποδέδωκε τὴν σύνταξιν ἐνταῦθα· ἔδει
γὰρ εἰπεῖν, κἂν μὲν ἀποφῆναι μόνην ἐμὲ ἀγαθὸν οὔσαν
αἰτίαν, ἐάσατε· εἰ δὲ μὴ, ποιεῖτον ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.)
— οὔσαν αἰτίαν : Ὑπαρχουσαν πρόθεσιν ... πρότερον.
Paris.

470. ὑμῖν δι' ἐμὲ τε ζῶντας : Αἰεῖται καταγνώσεσθε
ἑαυτῶν· καὶ ἐάσατε παρ' ὑμῖν. ὅμοιον δὲ τὸ σχῆμα τῷ
Ὀμηρικῷ « ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας· εἰ δὲ κε μὴ
« δώσωσιν » *R.* προσυπακουστέον τὸ παύσασθε τῆς ἐπι-
χειρήσεως. *Dv. D.* ἐάσατε δηλονότι — *C.* ὑμῖν : Καὶ
ἀποδείξω. ὑμῖς : Παύσασθε τοῦ ἐγχειρήματος. εἰ δὲ μὴ :
Ἀποφῆναι, εἰ δὲ ἀδυνατήσω ἀποδείξαι τοῦτο ὑμῖν. *P.*

472. τουτὶ : Τὸ εἶναι σε αἰτίαν πάντων τῶν ἀγαθῶν,
ἢ ὅτι ἡμεῖς διὰ σε ζῶμεν. *P.*

473. διδάσκου : Μάθανε τοῦτο ἐξ ἐμοῦ. *Θ. P.*

474. ἄμαρτ. : Ἐξω τῆς ἀληθείας λέγοντας. *P.* ἄμαρ-
τάνω σημαίνει δύο. ἄμαρτάνω λέγεται τὸ ἄμαρτάν
ποιῶ· ἄμαρτάνω λέγεται καὶ τὸ ἐκπίπτω. *P.*

475. εἰ : Ἐπεὶ τοὺς ἀγαθοὺς λέγεις κτλ. *P.*

476. ὧ τύμπαν· [Τοῦτό φησιν, ὡς τῆς Πενίας τῶν
τοιούτων ἀξίας οὔσης.] (τύμπαν· ξύλα, ἐφ' οἷς ἐτυμ-
πάνιζον· ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ· ἢ βάλαν,
παρὰ τὸ τύπτειν· ἔχουν ξύλα, οἷς τύπτονται ἐν τοῖς
δικαστηρίοις οἱ τιμωρούμενοι.) κύφων δὲ δεσμός ἐστι
ξύλινος, ἐν οἷς μὲν κλοιόν, οἱ δὲ καλὸν ὀνομάζουσιν·
ἐνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται δὲ κα-
πὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων, καὶ κυρῶνι-

40

35

30

σμός ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχιλογος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ἀλέθριος. εἴρηται δὲ κύφον παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν, (διπλῶς ἅμα κολαζομένους, τῇ τε τοῦ τραχήλου πίεσει καὶ τῇ μηδαιμῶς ἀνανεύειν δύ-
 5 νασθαι). Ἄλλως. ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν κατὰδικων, ἵνα μὴ εὖρωσιν ἀνακούψαι· (καὶ γὰρ τὸν κρινόμενον ποιῶσι κύφειν.) — ταῦτόν εἰ-
 10 πείν ἀντὶ τοῦ ὄργανα τιμωρητικά. βοηθήσατε. P. ἀρή-
 ξατε : Βοηθήσατε. Dv. κολαστήρια ὄργανα ἀμφοτέρω-
 15 τὰ τύμπανα καὶ οἱ κύφονες· τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι τούτων ἀξία ἡ Πενία. Dv. κολαστήρια ὄργανα τὰ τε τύμπανα καὶ οἱ κύφονες, τοῦτο δὲ λέγει δεικνύς, ὅτι τῶν τοιού-
 των ἀξία αὕτῃ ἐστίν. τὰ δὲ τύμπανα, ὡς μὲν τινες φα-
 σίν, ξύλα, δι' ὧν τοὺς καταδικούς ἐτυπτον. κύφον δέ
 20 ἐστὶ ξύλον ὅμοιον ζυγῷ, ὃν τιθέασιν κατὰ τῶν τραχή-
 λων τῶν δικαζομένων, κύπτειν αὐτοὺς παρασκευάζων, ἵνα διπλῶς αὐτοὺς κολάζῃ, καὶ μὴ ἔδω ἀυτοὺς ἀνα-
 νεύειν οὐδ' ὀλως. P.

477. οὐ πρέπει δαινοπαθεῖν καὶ κραυγάζειν, πρὶν ἂν
 20 γνωρίσῃς. P.

478. βοᾶν : Κράζειν. ἰοῦ, ἰοῦ : Ἐπίρρημα θρηνητι-
 κόν. P.

480. τί δῆτά σοι τίμημα : Ἐπέβαλλον γὰρ ἐνίοτε
 25 ζημίαν τοῖς ἀλοῦσιν ἢ γράμματα καταθέσθαι, ἢ τι τοιού-
 30 τον. (τῇ δίκῃ δέ, τῇ τιμωρίᾳ.) — τίμημα : Εἴδος τι-
 μωρίας. Θ. Dv. P. τίμημα· ἐπιγράψω : Πρόστιμα ἐπι-
 θῶ τῇ κρίσει. P. τῇ δίκῃ : Τῇ ὀφειλομένῃ σοὶ τιμωρίᾳ.
 Θ. Dv.

[[τῇ δίκῃ : Ἦγουν τῇ κρίσει ἢ τῇ ὀφειλομένῃ σοὶ
 30 τιμωρίᾳ· ἤγουν, ἐπειδὴ ὀφειλομένον ἐστὶ δίκην δοῦναι
 σε, ἐὰν ἡττηθῇς, τίνα κολασιν ὑπόσχῃς. ἔθος δὲ ἦν
 πάλαι τοῖς δικαζομένοις γράφειν πρὸ τῆς κρίσεως, ὡς
 τιμωρίαν ἡττηθείς δοῖν, εἴτα δὲ ἐπιγράφειν, τοῦτέστιν,
 35 ἐπὶ τῇ προτέρᾳ γραφῇ καὶ τοῦτο γράφειν, ὡς καὶ
 40 τοιάνδε τιμωρίαν, ἢ βίου τυχόν ἀφαίρεσιν, ἢ κεφαλῆς.
 Junt.]]

481. ἀλῶς : Κρατηθῆς. Dv.

482. τὸ γὰρ αὐτὸ, ἐὰν ἡττησῃς : (Ἀντὶ τοῦ, τὴν
 αὐτὴν ζημίαν·) τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ὅπερ ὀρίσῃτε
 40 πρόστιμον, ἐὰν ἡττηθῶ, τοῦτο ὁριστέον ὑμῶν ἡττημέ-
 45 μένων. Ἄλλως. τιμωρίαν· εἵριστο γὰρ τὸ τῆς ἡ-
 ττης ἥδη καὶ πρόστιμον ὁρίζομενον ὑπὸ τῶν κρινομέ-
 νων. — τὸ γὰρ αὐτὸ : Τίμημα. ἡττησῃς : Νικᾷσθες.
 σφῶ : Ὑμᾶς. P.

483. ἱκανοὺς νομίζει : Ἀντὶ τοῦ ἀρκούντας· (ὁ γὰρ
 45 ἱκάνων, ὅ ἐστι παρὰκρινόμενος, ἤρκεσε πρὸς τὴν δόδον.)
 — ἱκανοὺς : Ἀρκετούς. Dv. νομίζει : Ὡ Χρεμύλε.
 Dv. P.

484. ἀπογράψουσι : Ἀπόγραψι ἐπὶ ἐνεστώτος ἀντὶ τοῦ
 50 ἀρκετόν ἐστι, καὶ ἀπογράψα δίκη ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀντὶ
 τοῦ ἀρκετῆ ὑπάρχει, καὶ ἐπὶ μέλλοντος ἀπογράψει,
 ἀντὶ τοῦ ἀρκετόν γενήσεται. Junt. ταύτῃ γε : Ἦγ. τῇ
 Πενίᾳ νομίζ. ἱκανοὺς θαν. εἴκοσι. P. οὖν : Ἡμῖν· συν-

ίζησις. Dv. ἀπογράψουσι : Ἀρκεσουσι. Θ. Dv. ἀρκετοὶ
 γενήσονται. P.

485. τοῦτο πράττοντες : Ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντες. οὐκ
 ἂν, φησὶν, ἀναβάλῃσθε ἀποθανόντες· (ἀντὶ τοῦ ταχέως
 ἀπελθόντες τελευτήσατε. εἰ γὰρ νικήσατε, οὐκέτι δι-
 5 καίον ἐστιν. Ἄλλως. οὐκ ἂν μὲ, φησὶ, νικήσατε·
 ἐὰν δέ γε νικήσητε, οὐχ ὑπάρχει δίκαιον.) — οὐκ ἂν
 φθ. : Ἀντὶ τοῦ ταχέως τοῦτο πάθῃτε. P. τοῦτο διπλοῦν.
 ἢ ταχέως πείσεσθε τοῦτο, ἡττηθέντες· ἢ ταχέως
 ποιήσατε τοῦτο πρὸς με ἡττηθείσαν. πράττω γὰρ καὶ 10
 τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πράττειν. Dv., Bt.

486. ἀνταπεῖν : Ἐναντιωθῆναι, ἡνίκα ἡττηθῇ. P.

487. ἀλλ' ἥδη γρῆν τι λέγειν : (Κοιμᾶτίον ἐστὶ δύο
 στίχων ἡ τριῶν· οὐδέποτε δὲ υπερβάλλει τὸν τέταρτον.
 τὸ δὲ ἑξῆς, γρῆν λέγειν ὑμᾶς ἀντιλέγοντας.) — Ἄλ-
 15 λως. παρὰβασις· ὁ γὰρ ποιητὴς δοκεῖ τὸ σκέμμα γυμνά-
 ζειν. V. τὸ (δὲ) μέτρον ἀναπαιστικὸν τετραμέτρον (κα-
 ταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν). δέχεται δὲ ἀνάπαιστον,
 σπονδεῖον καὶ δάκτυλον [παρὰ τοῖς δραματοποιόις·
 σπανίως δὲ καὶ προκαλευματικόν. Ἄλλως. ἀλλ' ἥδη 20
 γρῆν τι λέγειν : Εἰσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων
 ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, ὧν τελευ-
 τῆος

τοὺς δὲ πέντητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν, πρὶν καταθεῖναι.

καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον διὰ τὸ κα-
 25 τακόρως αὐτὸν τοῦτω χρησασθαι, οὐ μὴν εὐρηκῆναι
 πρῶτον· ἐπεὶ καὶ παρὰ Κρατίνῳ καὶ πρὸ τούτου παρ'
 Ἐπιχάρμῳ καὶ Ἀριστοφάνει τῷ Σελινουντίῳ Ἐπιχάρ-
 μου πρεσβυτέρῳ, ὡς Ὑφαιστίῳ φησὶ, τοῦτω τινὰ τῷ
 μέτρῳ μνημονεύεται γεγραμμένα. ἐπὶ ταῖς ἀποθεσεσι 30
 τῶν συστημάτων παρὰγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν
 στίχων διπλῇ ἔξω νενευκυῖα.]] — φθ. Δι' οὗ. P.

488. μαλακὸν δ' ἐνδωσέας μὴδέν : Ἡρόδοτος ἐν
 Θαλίᾳ [3, 105] « τὰς δὲ θηλέας ἀναμιμνησκομένας ὧν
 ἔλιπον τέκνων ἐνδοιδόνα μαλακὸν οὐδέν. » Junt. τοῖσι : 35
 Ἡμετέροις. ἀντιλέγοντες : Ἐναντιούμενοι. μαλακὸν :
 Χαλνόν. ἐνδωσέας : Ὑποχαλάσατε. Θ. P. ὑποχαλάσατε.
 Dv. ἀντὶ τοῦ μὴ μαλακισθῆτε τῇ Πενίᾳ. Θ.

489. φανερόν : Ἐγνωσμένον. P. ὁμοίως : Ἐπίσως.
 Viet.

490. εὖ πράττειν : Εὐτυχεῖν. P. εὐτυχεῖν ἐστὶ τοὺς
 δίκαιους· δυστυγοῦσι δέ. V.

491. πονηροὺς : Κακοὺς καὶ ἀσεβεῖς. τούτων : Τῶν
 χρηστῶν. δήπου : Ἐστὶ δίκαιον πράττειν, ἤγουν δυσ-
 45 πραγεῖν. P. περὶ σχολῆς καὶ ἀργίας· ὥστε ἡ σχολὴ 45
 μόχθου δηλωτική. V.

492. τοῦτ' οὖν : Τὸ πλουτεῖν μὲν τοὺς χρηστούς,
 δυστυχεῖν δὲ τοὺς κακοὺς. P. ἐπιθυμοῦντες : Ποιῆσαι
 δηλονότι. Viet.

493. βούλημα καλόν : Βούλεμα μὲν τὸ ἴδιον, βού-
 50 λημα δὲ τοῦ δημοσίου ἢ γνώμη. [καίτοι ἐν τοῖς πα-
 λαιοῖς τῶν Σοφοκλείων [Αἰ. 41] ἀντιγράφων

ἢ καὶ τὸ βούλημ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τὸδ' ἔην,

εὐρηται, οὐχὶ βούλευμα. ἐν δὲ τῇ ὥστε γενέσθαι πα-
ραπληρωματικὸν κεῖται τὸ τε, ὡς καὶ ἐν τῷ ὅλον τε. τὸ
δὲ βλέψη, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστέῃ, ὁλοῖ ἐκ πα-
ραλλήλου ταύτων σημαίνειν. τὸ δὲ βαδιεῖται, καὶ φευ-
6 ξεῖται, οὐ μόνον Αἰολικᾶ, εἴτε Δωρικᾶ, ἀλλ' ἥδη καὶ
Ἰτατικᾶ. τὸ δὲ δῆπου βεβαιωτικόν. τὸ δὲ τοὺς δὲ πο-
νηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, δις ἐνταῦθα εἰρηται διὰ τὸ καί-
ριον· κεῖται δὲ καὶ μετ' ὀλίγα. τὸ δὲ τούτων, εἰ μὲν
ἀρσενικόν, τῶν χρηστικῶν ἀνθρώπων· εἰ δὲ οὐδέτερον,
10 ὢν εὖ πάσχουσιν οἱ χρηστοί. τοὺς δὲ τὰ θεῖα σέβοντας,
ὡς ἐναντίους τοῖς ἀθέοις ἔθετο· ἐνταῦθα δὲ ὅρα τὸ σέ-
βοντας, νῦν μὲν λεγθὲν ἐνεργητικῶς, παρὰ δὲ τοῖς ὕστε-
ρον τὰ πλεῖον παθητικῶς· τὸ δὲ πάντας χρηστούς, ὅτι
οἱ πονηροὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἰδόντες διὰ τοῦτο εὖ πράττον-
15 τας, ἐβελήσουσι τὸν πρότερον ἀφέντες βίον μεταπεσεῖν
ἐπὶ τὰ ἀμείνω, ἵνα δι' αὐτὸ τοῦτο εὖ πράττωσιν. τὸ δὲ
καὶ τοι· τούτου τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἀμεινον, ἐπικριτικόν
ἐστὶ σχῆμα δι' ἐρωτήσεως ἀναντιρρήτως βεβαιούμενον,
ἐν ᾗ τὸ τίς ταύτῃ ἐστὶ τῇ οὐδεὶς, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις
20 μυριαχῶ φαίνεται. τὸ δὲ ἀνερῶτα ἢ περιττὴν ἔχει τὴν
πρόθεσιν, ἢ δηλωτικὴν ἐστὶ τοῦ πολλάκις ἐρωτᾶν. ἐν-
ταῦθα δὲ σημαίνει ὅτι ἔθος τοῖς ποιηταῖς ἐν ταῖς ἐρωτή-
σεσι, καθ' ἃς οἰεταί τις ἀντιλογίαν εὐρεῖν πολεν, παρά-
γειν πρόσωπον φιλικὸν ἀποκρινόμενον τὸ ἀρέσκον τῷ
25 ἐρωτῶντι· ὡς καὶ ἐνταῦθα δὲ Βλεψίδημος ποιεῖ· δεδιώς
γὰρ μή ποτε ἡ Πενία πρὸς τὴν τοῦ Χρεμύλου ἀπαντήσῃ
ἐρώτησιν, ἀποκρίνεται αὐτὸν τὸ δοκοῦν τῷ Χρεμύλῳ.
ἐν δὲ τῇ κακοδαίμονιαν τ' εἶ τι μᾶλλον, δοκεῖ χειρόν μα-
νίας ἢ κακοδαίμονιαν εἶναι. ἴσως δὲ καὶ ἐπιδιορθωτικῶς
30 αὐτὸ εἰρηται, ὡς τῶν κατὰ βίον ἀταξίων μανία μὲν
οὐκ ἂν εὐκρινεῖν, δυσδαίμονιαν δὲ μάλιστα.]
βούλευμα : Σκέμμα. χρήσιμον : Ἐπωφελὲς εἰς πᾶ-
σαν πρᾶξιν. P.

494. νυνὶ βλέψη ... περινοστέῃ : Ἐκ παραλλήλου
35 περιφέρηται ἄνω καὶ κάτω. *Dv. Vict.* πλανᾶται. P.

495. ὡς : Εἰς. βαδιεῖται : Βαδίζει. ἀπολειψέι :
Ἐάσει. P.

496. πονηροὺς : Κακοτρόπους καὶ ἀσεβεῖς φυγεῖ. P.

497. σέβοντας : Τιμῶντας. P.

498. τούτου : τοῦ πάντας ἀγαθοὺς ποιῆσαι. R. V.
ἐξεύροι : Ἐπινοήσαιτο. P.

499. οὐτις : Οὐδεὶς ἐπινοήσει· δηλ. ταύτην : Τὴν
Πενίαν δηλ. P.

500. ὡς : Καθὰ. ἡμῖν : Ἐν ἡμῖν. P.

501. μανίαν : Διὰ τὸ ἀτάκτως φέρεσθαι. Θ. *Dv.*

502. πλουτοῦσι : Χρήματα ἔχουσι. P.

503. ἀντὶ τοῦ ἐν πλεονεξίας αὐτὰ εἰληφότες καὶ κτη-
τάμενοι. V. αὐτὰ ζυλλεξάμενοι : Ἄ ἔχουσι συναγαγόν-
τες. Θ. *Dv.* αὐτὰ : Ἄ ἔχουσι. P.

504. πράττουσι κακῶς : Πάσχουσι, δυστυχοῦσι. *Dv.*
δυστυχοῦσιν. τὰ πλεῖστα σύνεισιν : Περισσότερα
υπάρχουσιν. P. συνέρχονται. R. V.

505. οὐκοῦν εἰναί φημι : Ὅ νοῦς, οὐκοῦν εἰ παύσει
ταῦτα δὲ Πλοῦτος, ἦν ποτε βλέψη, φημί εἶναι ὁδόν,

ἦντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἂν μείζω πορίσειε.]
(κακόμετρος οὗτος ὁ στίγος· ἐν ἐνίοις δὲ καὶ ἄμετρος. ὁ
δὲ νοῦς δῆλος)· οὐκοῦν εἰναί φημι ὁδὸν ἐπέραν, ἦν βα-
δίσας τις ἀγαθὸν τι μείζον τοῖς ἀνθρώποις ἐργάσεται.
λέγει δὲ ὅτι δεῖ τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαι ποιῆσαι. ἐὰν δὲ
5 τις προσθῇ τὸν καί, ἴσταται ἡ φράσις· οὐκοῦν ἦν βλέψη
ποτέ δὲ Πλοῦτος, φημί εἶναι ὁδόν, ἦντινα ἰὼν παύσει
ταῦτα καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἂν μείζω πορίσειεν.
Ἄλλως. τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν ἐστὶν ὅτι ἐὰν βλέψη ὁ
Πλοῦτος καὶ παύσῃ τὴν Πενίαν, οὐκέτι κακοδαίμονιαν
10 εἶη. τὸ δὲ ἐξῆς, οὐκοῦν εἶναί φημι ὁδόν, ἦντινα ἰὼν ὁ
Πλοῦτος βλέψῃ ταύτην, καὶ τὰ ἀγαθὰ μείζω πορίσειε
τοῖς ἀνθρώποις. [Ἄλλως. οἱ γράφοντες φημί, ὀλίγα
τοῦ ἄρθρου τοῦ ἦ, στοχάζεσθαι τῶν μέτρων δοκοῦσιν
οὐ μᾶλλον ἀκριβοῦς τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως ἔχει, οὐκοῦν εἶναί
15 φημι ὁδόν, ἦτις παύσει ταῦτα, ἦν βαδίσας τις ἀγαθὸν
τοῖς ἀνθρώποις πορίσειεν. ἡ δὲ ἐστὶν, ἦν βλέψη πόθ' ὁ
Πλοῦτος. οἱ πολλοὶ δὲ λαμβάνουσιν ἕξωθεν γάρ. πρὸς
τὸ φημί· οὐκοῦν παύσει ταῦτά ποτε ὁ Πλοῦτος, ἦν
βλέψη· φημί γὰρ εἶναι ὁδόν, ἦντινα ἰὼν πορίσειε τοῖς
20 ἀνθρώποις μείζω ἀγαθὰ.]

506. ὁδὸν ἦντιν' ἰὼν : Μέθοδον ἦντιν' ἐλθὼν
Πλοῦτος. C. μέθοδον. ἰὼν : Ὁ Πλοῦτος. P. πορίσειεν :
Δώσοι. *Borg.* παράσχοι. P.

507. ῥᾶπ' : Εὐχερῶς. ἀναπεισθέντ' : Οἱ καταπει-
25 σθέντες τὰς φρένας. P.

508. συνθιασώτα : συγχορευταί· θίατος γὰρ ὁ χορός.
V. συγχορευταί καὶ κοινωνοί. Θ. *Dv.*

509. πάλιν δῆλον ὅτι οὐκ οἶδεν ἡ Πενία τὴν Χρεμύ-
λου γνώμην καὶ τὴν τοῦ Πλοῦτος ὅτι πρὸς μόνους
30 τοὺς δικαίους ἦξει. — λυσιτελεῖν : Οὐδαμῶς λέγω
χρησιμεύειν καὶ ὠφελεῖν ὑμῖν. P.

510. διανέμεις : Διαμερίσεις πᾶσιν ἐπίσης. Θ. P.

511. σοφίαν μελετῶη : Σοφίαν ἐνταῦθα καλεῖ τὴν
περὶ τὰς τέχνας πανουργίαν καὶ μηχανήν, τέχνην δὲ
35 τὴν μεταχείρησιν αὐτὴν καὶ ἐνέργειαν. *Junt., Dv., Vict.*
σοφίαν : Μάθημα. P.

512. ἀμφοῖν : Τῆς σοφίας καὶ τῆς τέχνης. τὸ δὲ
ἐξῆς, τίς ἐβελήσῃ. R. V.

513. χαλκεύειν... ναυπηγεῖν : Χαλκεύς, ναυπηγὸς
40 εἶναι. τροχοποιεῖν : Τροχὸς ποιεῖν ἀμάξης. P. ἀμάξας
ποιεῖν καὶ τροχούς. V.

514. σκυτοτομεῖν τὸ δέρμα, ἦγον ὑποδήματα κα-
τασκευάζειν. V. σκυτοτομεῖν... πλινθουργεῖν : Σκυτοτό-
μος εἶναι, πλινθῶς ποιεῖν. P.

515. Δηοὺς θέρισσασθαι : [Ἀντὶ τοῦ γεωργίας ἐπιμε-
λεῖσθαι.] ἥδη τὸ ἔπος τοῦτο τῆς μέσης κωμικῆς ὀξείας
(καρπὸν οὖν Δηοῦς τὸν σῖτον λέγει.) — ἀρότροις ῥήζας :
Δι' ἀρότρου σχίσας, τεμὼν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς.
Θ. *Dv.* P. δάπεδον : Τὸ ἔδαφος. *Dv.* Δηοῦς : Τῆς
50 γῆς. P. *Vict.*

516. ἐξῆς ζῆν ἀργοῖς : Πρὸς τὸ ἀνώτερον· τίς ἐβελήσῃ
τέχνην μετελθεῖν, ἐὰν ἕξῃσιν ὑμῖν ἀργοῖς ζῆν τούτων
ἀμελοῦσιν. [Ἄλλως. τὸ ἐξῆς ζῆν πρὸς τὸ, ἐβελήσῃ

τίς, ἔχει τὴν δύνανται. διότι δὲ μετὰ ταῦτα μὲν τίθεται, τὴν δὲ τῶν τεχνῶν ἀπαιρθησιν προέταξε, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ τούτων. οἱ δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὸ, ἣν ἐξῆν, λέγοντες, καὶ σκοπεῖτε ἔξωθεν λαμβάνοντες οὐκ ὀρθῶς ὄνουνται.]] — ἐξῆν : Ἄδεια ὑπάρχει. πάντων : ὧν ἔργον. P.

517. λῆρον ληρεῖς : Ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον. — φλυαρίαν φωνεῖς. V. Ἀττική δὲ ἡ φράσις. (καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ μανίαν μανίη,) [[καὶ θλῶς ἐφ' ὧν τῇ πράγματι 10 ἐπάγεται τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος βῆμα, ὡς τὸ, ὕδριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις.]] — λῆρον ληρεῖς : Φλυαρεῖς. P. Ἀττικὴ παρήχησις. κατέλεξας : Ἀπαιρήμασας. Θ. Dv.

518. μογρήσουσιν : Οἱ δοῦλοι μετὰ μόχθου ἐργά- 15 σονται. ἔξειε : Κτήσει δοῦλους. P. λούβεις. Dv.

519. ἀργυρίου : Διά. P.

520. κέρδος κυρίως τὸ εἰς χεῖρας διδόμενον ἀργύριον 20 χέρδος τι ὄν. R.V.

521. ἔμπορος ἤκων : Ἐμπορος ὁ πραγματευτικὸς 20 ἀνθρώπος· κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν, παρὰ τὸ πόρος· πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται καὶ εὐπορος δὲ ἔχων αἰετὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ 25 ὁδατικῷ πόρου. διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ (καὶ αἰσχροκερδεῖς) καὶ ἄπιστοι· αἰετὶ γὰρ τὰ Θετταλῶν ἄπιστα, [[ἡ παροιμία φησὶν]]. καὶ Εὐ- 30 ριπίδης (ἐν Ἰνοῖ)

πολλοὶ παρήσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί.

δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσονος, ὃς ἡνδραπόδισε τὴν Μή- 30 δειαν. ἀνδράποδον δὲ εἶρηται ὁ πούς ὁ ἐν ἀνδράσιν, ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῷ ὄλῳ ὑπόκειται γὰρ τῷ δεσπότη ὁ οἰκέτης καθάπερ ὁ πούς τῷ ὄλῳ καὶ 35 ἀνωτέρῳ σώματι.

παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν : Καὶ αὐτὸς παρὰ 35 ἀνδραποδιστῶν λαβῶν. εἶρηται δὲ ἀνδραποδιστῆς παρὰ τὸ ἀνδρας ἀποδιδόσθαι, τουτέστι πωλεῖν. — Ἄλλως. ἀνδραποδιστῆς οὐ μόνον ὁ πούς ἐλευθέρους δι' ἀπάτης ἀπάγων εἰς δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ πούς δούλους ἀπὸ 40 τῶν δεσποτῶν ἀποσπῶν εἰς ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν ἀλλοτρίῳ καὶ διαπωλῆσαι. διεβάλλοντο γοῦν οἱ Θεττα- 40 λοὶ ὡς οὐ μόνον τούτοις χυίροντες, ἀλλὰ καὶ ληστεῖαις. ἀφ' ὧν οἱ ἔμποροι ἀνδράποδα ὠνούμενοι εἰς ἑτέρας ἐπώλουν ἡπειρούς, ἀφ' ὧν καὶ ἀνδραποδιστὰὶ ἐκαλοῦντο. Θ. Junt. εἰπὼν ἐκ Θετταλίας, ἐπήγαγε, παρὰ πλεί- 45 στων ἀνδραποδιστῶν. δεικνύς θτι τὸ τῶν Θετταλῶν γένος ληστεῖαις ἐχρήτο καὶ ἀνδραποδισμοῖς· ἀφ' ὧν οἱ ἔμπο- 50 ροι ἀνδράποδα ὠνούμενοι εἰς τὰς ἑτέρας ἐπώλουν ἡπει- ρούς. C. ἔμπορος : Κατὰ θάλατταν πραγματευόμενος. παρὰ πλείστων : Ὡνίσταται δηλ. P. ἀνδραποδιστῶν : Ληστῶν, τῶν τοὺς ἀνθρώπους δεσμούντων. Θ. Dv. P.

522. πρῶτον : Προηγούμενως. Θ. P.

521. κινδυνεύουν περὶ τῆς ψυχῆς : Οἱ γὰρ ληστεύον- 55 τες ἡ ἀλλοιὸς ἡ σφᾶς αὐτοὺς ἀπολλύουσιν, ὅταν ἐλάττους τῶν ληστευομένων ᾖσιν. Θ. ψυχὴ ἡ λογικὴ, καὶ ἡ ἐν

τοῖς ἀλόγους ζώοις. ψυχὴ καὶ ἡ σῆσις, ὡς παρ' Εὐρι- 1 πίδῃ [Sophocle] « ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς. » ἤγουν τῆς ἐμῆς φύσεως. ψυχὴ καὶ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς, καὶ ἀπλῶς ἡ ζωὴ. Junt. κινδυνεύων : Κινδυνὸν ὑπαστάμενος. 5 τοῦτο ποιεῖσαι : Ἐξανδραποδίζειν. P. τὸ ληστεύσαι. Dv. 525. ὥστ' : Καὶ σὺ... ἀροτριᾷν. P.

526. ὀδυνηρότερον, μογρηρότερον, πολλὸν βίον τοῦ νῦν 5 διὰξεις ἢ διατρίψεις, διατελέσεις. V. διατελέσεις. R. διαβιδάσεις. Θ. τρίψεις βίοντον : Διαβιδάσεις ζωῆν. τοῦ νῦν : Ἠγ. τοῦ πένητος. P. εἰς κεφαλὴν σοι : Ἀποπόμ- 10 πησις συμβόλου φευκτοῦ. V. εἴη τοῦτο ὃ λέγεις. Θ. ὃ λέγεις. Dv. ἐς κεφαλὴν σου : Εἴθε ἐπάνω πεσ. P. τὸ ἐς κεφαλὴν σου εἶπεν, ἐπειδὴ ἤκουσεν παρ' αὐτῆς, ὡς 15 ὀδυνηρότερον μογήσει καὶ βιώσει. P.

527. καταδαρθεῖν : [[Κατακοιμηθῆναι]] κυρίως δὲ 15 καταδαρθεῖν τὸ ἐν δέρμασι κοιμηθῆναι. — ἔτι : Πρὸς τοῖς εἰρημένοις. καταδαρθεῖν : Ὑπνώσαι. P.

528. ἤτοι τάπησι. οὕτως γὰρ Ἀττικοί. R. ἐν τάπησιν 20 οἱ γὰρ πένητες ἱστουροῦσιν, ἵνα τραφῶσι. R.V. τάπη- σιν : Τάπητες λέγεται τὰ πεύκια· εἰσὶ δὲ τάπητες οἱ 20 μὲν ἐξ ἑνὸς μέρους πολλὸν ἔχοντες, ἀμφιτάπητες δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς δάπης, δάπι- 25 δας. Dv. τάπητες λέγονται τὰ ἐπεύχια. εἰσὶ δὲ τάπη- τες μὲν, οἱ ἐξ ἐν. μ. πολλὸν ἔχοντες, ἀμφι. δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων. καὶ θηλυκῶς δάπις, δάπιστος. εὐρηται 25 δὲ καὶ τάπις, τάπιδος· καὶ δάπης, δάπητος· ἀλλ' οἱ Ἀττικοὶ τάπητες γράφουσιν. P. τάπητες λέγονται τὰ ἐπεύχια, εἰσὶ δὲ τάπητες μὲν οἱ ἐξ ἑνὸς μέρους πολ- 30 λὸν ἔχοντες, ἀμφιτάπητες οἱ ἐξ ἀμφοτέρων εἶρηται δὲ καὶ τάπις, ἤτος, καὶ τάπις, τάπιδος, καὶ δάπις, δά- 30 πιδος, καὶ δάπης, δάπηδος· οἱ μὲν Ἀττικοὶ τάπις, τάπητος γράφουσιν. Vict. ὑφαίνειν : Ὑφαντῆς εἶναι. Paris.

529. μύροις μυρίσαι στακτοῖς : Τοῖς ὑγροῖς καὶ 35 χρισίμοις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. — μύροι- σιν στακτοῖς : Ἦγουν βοδοστάμασιν. Dv. βοδοστάμα- σιν. Θ. P. ἀγάγηθον : Ἐν τῷ οἴκῳ. Θ. Dv. ἀγάγετε ἐν τῷ οἴκῳ. P.

530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν : (Ἀλλοχρώων) βαπτὰ 40 γὰρ ἱμάτια φοροῦσιν οἱ νυμφεῖοι, πρὸς τὸ φαίνεσθαι 40 τεκμηρίον τῆς φθορᾶς. οὐκ ἔστι σοι οὐδ', φησὶ, ποικίλα ἱμάτια ἐπὶ τῷ κοσμηταί τὴν νύμφην. — δαπάναις : Ἀναλώμασιν. Θ. Dv. ἐν ἀναλώμασιν. P. κοσμήσαι : Καλλωπίσαι. Θ. Dv. καλῶναι. P. ποικιλομόρφων : Ἐνχοιμωμάτων. Dv. ἐχόντων μορφᾶς ποικιλίας. P. διαφό- 45 ροις χρώμασι πεποικιλμένων. Θ.

531. καὶ τοι τί πλέον πλουτεῖν : Τίς χρεῖα ἐστὶ τοῦ 50 πλουτεῖν, ὅτε ἀποραῖ τις ὧν χρήζει. — τί πλέον : Οὐ- δὲν ἐστὶ τὸ πλέον. P.

532. εὐπορα : Εὐπόριστα. δεῖσθον : Χρεῖαν ἔχετε. 55 Paris.

533. τὸν χειροτέχνην : Ἐπὶ τ. χ., τὸν διὰ τῶν χει- 50 ρῶν ἐργαζόμενον. P. τὸν πτωχόν. Dv.

531. βίον ἔξει : Ζωὴν λούβεις. Dv. ζωὴν λήψεται. P.

535. πλὴν φώδων ἐκ βαλκανείου : Φλυκταίνων ἐκ βαλκανείου δὲ, διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀπορρύντας ἐνδουμάτων διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλκανείοις καθεύδειν καὶ ἐκ θέρμης [ἡ ἀέρος κτύπος ἐξόντας παραχρῆμα προσβα-
5 λόντας] φλυκταίνας ποιεῖν. Ἀπολλοδώρου τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα, ἡ ἐκ ψύχους, ἡ τοὺς τύλους, καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς, [ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτοσυργεῖν τοῦτο πασχόντων. τὸ δὲ πλὴν οὐκ ἐν-
10 ταῦθα ἀντὶ τοῦ χωρὶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰ μή, πρὸς τὸ κολοσυρτόν, ὅς ἐστιν ἥχος φρυγάνων συρομένων.] — οὐδὲν, ὃν λέγεις, παρέχοις τοῖς ἀνθρώποις. *De. πλὴν :* Εἰ μή. *P. φώδων :* Φούσκα. *De. τὰς κοινῶς λεγόμενας στιβίλλδας. P. ἀναστρέφοντες οἱ πένητες ἐκ βαλκανείου οἰκάδε, ἡ λουόμενοι, ἡ ἐν τῇ ἐκεῖ καμίνῳ διὰ τὸ ψύχος*
15 *θερόμενοι, ἀέρος αὐτοῖς παραχρῆμα προσβαλόντος, φλυκταίνας ἀνθοῦσι τῷ σώματι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀρκούν ἐπικάλυμμα. P. βαλκανίου :* Λουτροῦ. *P.*

536. ὅταν γὰρ πεινώσιν οἱ παῖδες κράζουσιν. *R.V. ὑποπεινώντων :* Μετρίως πεινώντων. *Vict. γραιῖδων :*
20 *Ὅτι πεινώσιν αἱ γραιῖαι βοῶσιν ὡς τὰ παιδία. Θ. Vict. κολόσυρτός ἐστι κυρίως δὲ τῶν φρυγάνων ἥχος, ὃν ποιοῦσι συρομένα. ἀλλὰ γὰρ εἰσιν ἥτοι ξύλα συρόμενα. P., Vict.*

537. σύναπτε τὸ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐδὲ λέγω σοι. ἡ
25 ψύλλα θηλυκῶς. *P. οὐδὲ λέγω (σοι) τὸ πληθὺς ὅσον. R.V.*

538. αἱ βομβοῦσαι : Ἰδίως τὰς ψύλλας ἀρώνους οὐσας βομβεῖν φησιν κωνόπων γὰρ [μᾶλλον] τοῦτο ἴδιον. [Ἄλλως, ἐντεῦθεν πλανηθέντες τινὲς θηλυκῶς εἰ-
30 ρῆσθαι ὠήθησαν τὰς κώνωπας : ληροῦσι δὲ ἀρσενικῶς γὰρ λέγονται οἱ δὲ Δωριεῖς ἀρσενικῶς λέγουσι τὸν ψύλλον. θηλυκῶς δὲ τινες τὴν κώνωπα κατὰ τοὺς Ἀτ-
τικούς : ἡροῦσαι, φρεῖν, αἱ κώνωπαι : καὶ γὰρ ἡροῦσα περιπταται. οὐκ ἐστὶ δὲ, ἀλλὰ πρὸς τὰς ψύλλας ἀποδέ-
35 δωκεν.] ἰδίως δὲ εἶπε τὴν ψύλλαν βομβεῖν οὐ γὰρ προῖχτι φωνήν. [κώνωπας δὲ λέγει τὰς ἐμπίδας.] — βομβοῦ-
σαι : Βοῶσαι. *De. ἡροῦσαι. P. κεφαλὴν :* Ἀπὸ τοῦ κα-
θολικωτέρου τὸ περὶ τὸ οὗς μέρος ἐδῶλκε. *R.V. τοῦ πένητος. ἀνιῶσιν :* Λυποῦσιν. *P.*

539. ἐπεγεῖρουσαι : Διανιστῶσιν καὶ λέγουσι, πει-
40 νάσεις, ἐκ καθεύδῃ. *P. φράζουσαι :* οὐ γὰρ αὐταὶ τοῦτο φασιν, ἀλλ' ὅτι οἱ πένητες τοῦτο λογίζονται. *R.V. ἐπανίστω :* Ἐγείρου. *P.*

540. τοῦτοις : Τοῖς εἰρημένοισι. *P. ῥάκος :* Διεργη-
γμένον χιτῶνα. *Θ. De. P.*

541. στιβάδα : Συναγωγὴν. *Θ. De. στρωμνὴν, σχοί-
45 νων :* Σπάρτον πεποιημένην. μεστήν : Πεπληρωμένην, ἡ τοὺς κοιμωμένους ἀνιστᾷ. *P., Vict. Σοφοκλέους τὸ ἡμιστίχιον « ἐπειγομένους κερκίδος ὕμνοις, ἡ τοὺς εὐ-
δοντας ἐγείρει. » στιβάδα δὲ σχοίνων χυμυμένη ἐκ βο-
50 τάνης σχοινίου. V. τοὺς κοιμωμένους ἀκονομένους ὑπὸ τῶν κόρων. Θ.*

542. φορμὸν : Φορμὸς πᾶν πλεκτόν, ἐνταῦθα δὲ τὸ ψάθιον. *Junt. φορμὸν :* Ψιθῖον. *Θ. De. P. φορμὸς πᾶν*

πλέγμα, εἴτε ψάθιον, εἴτε ἄλλο τι. *P. τάπητος :* Πευ-
χίου. *Θ. De. P.*

543. ἀντὶ μὲν ἄρτων : Διενήνοχεν ἄρτος καὶ μᾶζα, ὅτι ὁ μὲν ἄρτος πάλαι μέμακται, ἡ δὲ μᾶζα νῦν. —
5 σιτεῖσθαι : Ἐσθίειν. *P.*

544. ἰσχνῶν ῥαφανίδων : Ἀττικοὶ ῥαφανίδα φασιν ἣν ἡμεῖς ῥέφανον· πάλιν δὲ ῥάφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι. λόγος γὰρ ὡς σπειρομένη θάπτον ἀνείσιν. — μαλάχης πόρ-
10 θους : Μολόχης κλάδους. *Θ. De. P. μάζης :* Ἄρτου. *Θ. P. ἄρτου ξηροῦ. De. φύλλ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων :* Λεπτῶν κράμβων. *P. εὐτελῶν, λεπτιῶν. Vict. εἰδὸς λαχάνων. V.*

545. ἀντὶ δὲ θράνους : Θράνος, ὑποπόδιον, (ὁ καὶ θρήνος ἴσως παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ νηὶς θράνος) ἐνθεν
15 καὶ θρανίτης. [ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θραεῖν ἄνω, ἡ παρὰ τὸ θρήσθαι, ὅ ἐστι καθίσαι. τὸ δὲ στάμνου δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρησθαι, ὡς δηλοῖ τὸ κατεαχτός, οὗ τὸ θέμα ἄγω, τὸ κλῶ, παρακείμενος ἥχα, ὁ μέσος ἥχα. καὶ ἐν διαλύσει ἔαχα· θέν μετοχὴ δ' ἐαχώς καὶ τὰ ἐξ
20 αὐτοῦ. ὅρα δὲ ὅτι στάμνου κεφαλὴν λέγει μεταφορικῶς τὸ ἄνω πρὸς τῷ στόματι οὗτω δὲ καὶ πιθάνης πλευρὰ τὸ ταύτης πλάγιον. εἰ δὲ στάμνου κεφαλὴν λέγει, εἴη ἂν αὐτὸ σύμφωνον τῷ « πύθου κρήδεμνον » παρὰ τῷ
ποιητῇ [Od. Γ, 392]. κεφαλῆς γὰρ φόρημα τὸ κρήδε-
25 μνον. ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στάμνου ἡ τοῦ στάμνου καὶ Ζεὺς λέγεται Στάμνιος δηλώσει που καὶ ὁ κωμικὸς [Ran. 22]. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων, ἀντὶ στάμνου κεραμίου γρά-
φεται.]

ἀντὶ δὲ μάκτρας : Ἡ σκάφη ὅπου μάττουσι τὰ ἄλευρα. 30
*R. V. σκάφης, ἐν ᾗ ζυμοῦνται τὰ ἄλευρα. Θ. [μάκτρα κατὰ τοὺς παλαιούς θυνεῖα ἐπιμήκης, ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα, θέν καὶ γίνεται παρὰ τὸ μάσσω γὰρ ἡ μά-
κτρα, θέν καὶ μεμαχμένον προεῖρηται [ad v. 305], καὶ ἡ μᾶζα γίνεται. Πενίας δὲ πάντως δῶρον καὶ ἡ τοιαύτη
35 μάκτρα ἡ ἐκ πιθάνης, καὶ οὐδὲ αὐτῆς διόλου συνεχρῶς, ἀλλὰ διεργωγμένη τὴν πλευρὰν, ἐν ᾗ τὸ μάγμα γίνεται. ὑποκοριστικῶς δὲ λέγεται ἡ πιθάνη, κατὰ τὸ πολίγηρ. ὅρα δ' ἐν τοῖς προεκθεταμένοις καὶ σχῆμα καλλίους ἐπαναφορικὸν διὰ τῆς ἀντὶ προβέσεως τοιοῦτον γὰρ τὸ
40 ἀνθ' ἱματίου, ἀντὶ τάπητος, ἀντὶ προσκεφαλαίου, ἀντὶ ἄρτου, ἀντὶ μάζης, ἀντὶ θράνους, ἀντὶ μάκτρας : ἔχει δὲ τι καὶ ἐπιμονῆς τὸ τοιοῦτον σχῆμα. ἀστεῖως δὲ ὁ Χρεμύλος καὶ πρὸς τὴν κλίνην, ἣν ἡ Πενία εἶπε, καὶ τοὺς τάπητας, καὶ τὰ μύρα, καὶ τὰ νυμφικὰ ἱμάτια.
45 τὴν ῥηθεῖσαν στιβάδα καὶ τὸν φορμὸν ἀντέθετο, καὶ τοὺς κακῶς ὀδωδῶτας κόρις, καὶ τὸ ῥάκος, προσθεῖς τὰ λοιπὰ ἐπέκεινα εἰς ἐπαύξησιν τῶν τῆς πενίας κακῶν.] — θράνους : Ἦτοι ὑποποδίου ἥχα. θράνους. *P. θράνου. P. ὑποποδίου. De. C. στάμνου :* Κεράμου. *P. κατεα-
50 γότος :* Τεθραυσμένου. *De. συντεθλασμένου. P. κλασθέντος. ἄγω τὸ συντρίβω. ὁ μέλλων ἄξω, ὁ μέσος πα-
ρακείμενος ἥχα καὶ Ἀττικῶς ἔαχα ῥήσσω, ὁ μέσος πα-
ρὰκείμενος ἔρηγα, καὶ τροπὴ τοῦ ἡ**

εἰς οὐ μέγα ἔρρωγα. Vict. μάκτρας : Σκάττης. *Dv. P.*
 516. πιθάκης : υποκοριστικῶς ὡς πολίγνης. *R.* κε-
 ράμου ἢ πιθήκου κεκλασμένου. υποκοριστικῶς δὲ αὐτὸ
 εἶπεν ὥσπερ πολίγνη. *V.* υποκοριστικῶς μικροῦ πίθου
 5 ἐσχισμένου. *Θ.* πίθου μικροῦ. *Θ. P.* ἔρρωγῶν : Τε-
 θραυσιμένῃ. *Θ.* συνετριμμένην. ἄρά γε : Συμπέρα-
 σμα εἰρωνικόν. *Θ. P.*

517. ἀποφάνω σ' αἰτάν : Ἀποδεικνύουσαι. *Dv.* ἀπο-
 δεικνύω πρόξενον. *P.* αἰτάν : Πρόξενον συνίζησις.
 10 *Dv.*

518. ὑπεκρούσω : Ἐρθέγξω, [ἀνεκρούσω,] ἀπὸ με-
 ταφορᾶς τῶν κρουόντων τὴν κιθάραν, (ἥ τινας ἄλλου
 τοιοῦτου ὄργανου. διενήνοχε δὲ πτωχεῖα πενίας, ὅτι ἡ
 μὲν πενία μεμετρομένη ἐστὶν ἐνδεα, πόνη τὰ χρειώδη
 15 θηρῶσα· ἡ δὲ πτωχεῖα παντελὴς τῆς κτήσεως ἐκπτώσις·
 καὶ ὁ μὲν πένης παρὰ τὸ πένεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐνεργεῖν,
 εἴρηται, καὶ ἐκ τούτου πορίζειν τὰ χρειώδη, ὁ δὲ πτωχός,
 παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας.) — τὸν ἐμὸν βίον : Τὴν
 ἐμὴν διαγωγὴν. ὑπεκρούσω : Ἐδήλωσας. *P.* αἰνιγμα-
 τωδῶς ἀπήγγεας. *C.* ὠνεῖδισας. *P.*

550. οἷπερ καὶ Θρασυβούλῳ : Τὰ μὴ θμοια φησιν
 αὐτοὺς θμοιοῦν, ὡς εἰ τις λέγοι Διονύσιον τὸν ἐξώλη τύ-
 ραννον εὐκείναι Θρασυβούλῳ τῷ Λύκου, (ἀνδρὶ φιλοσό-
 25 λιτῇ καὶ παντὸς κρείττονι λόγου, διὰ τε τὰς ἐπιφανεῖς
 αὐτοῦ κατὰ τῶν πολέμων νίκας καὶ διότι κατέλυσε τὴν
 τῶν λ' τυραννίδα. εὐπορος γὰρ ὢν καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκπε-
 σὼν μετὰ ταῦτα Φυλὴν καταλαβὼν καθέλειν αὐτούς.
 Ἄλλως. μήποτε ὁ ἀξιωματικὸς καὶ αὐθάδης, ὡς Στρά-
 30 ττις ἐν τῷ Κινησίᾳ. Διονύσιος δὲ ὁ μὲν τις φαίνεται μαι-
 νόμενος, ὁ δὲ, ὡς εἰσικεν, ἐχθροπώλης.) — Ἄλλως. ὁ
 μὲν ἀξιωματικὸς καὶ αὐθάδης, ὁ δὲ μαινόμενος καὶ, ὡς
 εἰσικεν, ἐχθροπώλης. Πολύζηλος,

ὁ μαινόμενος ἐκείνοισι Διονύσιος
 χρυσὸν ἔχων χλιδῶνα καὶ τρυφήματα
 35 ἐν τῷ μύρῳ παρ' Ἀθηναίων μακαρίζεται. *V.*

(μήποτε δὲ καὶ περὶ τὴν θῶιν ἀποσικώπτει. — ἡ ὅτι ὁ
 μὲν Διονύσιος τύραννος, Θρασύβουλος δὲ δημοφιλής.
V. μᾶλλον δὲ ἂν τις ὑπονοήσειεν ἕτερον Διονύσιον Θρα-
 συβούλου τοῦ Κολλυτῆως ἀδελφὸν ἔγγιστα συγγενεῖας
 40 εἶναι. καὶ ἐν τῇ Πιάδι σαφέστερον οἶδεν ἢ κατὰ Δίδυμον.
 ὡς εἰ τις λέγοι Διονύσιον τὸν ἐξώλη τύραννον εὐκείναι
 Θρασυβούλῳ τῷ Λύκου, ἀνδρὶ φιλοσόφῳ καὶ παντὸς
 κρείττονι λόγου, διότι κατέλυσε τὴν τῶν λ' τυραννίδα.
 Ἄλλως. οἱ Λακεδαιμόνιοι κρατήσαντες τῶν Ἀθηναίων
 45 ἐξαΐξαν λ' τυράννους ἀπὸ τῆς πόλεως ἐν Ἀθήναις διατρί-
 βειν. ὁ οὖν Θρασύβουλος ἐραστής ὢν τῆς δημοκρατίας
 κατέλαβε Φυλὴν τῆς Ἀττικῆς μετὰ τινων ἄλλων, μεθ'
 ὧν κατέλυσε τοὺς λ'. Διονύσιος δὲ τύραννος ὥμοδος ἐν Σι-
 κελίᾳ. Ἄλλως. ὁ μὲν Διονύσιος ἐμμανής· ὁ δὲ Θρα-
 50 σύβουλος εὖνους. ἡ Διονύσιος τύραννος, ὁ δὲ Θρασύ-
 βουλος ἀτελής καὶ πένης, πλὴν θρασύς.) — Ἄλλως.
 ἡ Πενία φησιν ἐν τῷ πρὸς τὸν Χρεμύλον, ὅτι τὰ μὴ θμοια
 θμοια λέγεις εἶναι, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν Σικελίας τύραννον

Διονύσιον θμοιοῦν εἶναι τῷ Θρασυβούλῳ ἀνδρὶ χρηστῷ
 καὶ κοσμίῳ. *Junt.*

[[Διονύσιον : Ὁ μὲν Διονύσιος ἦν Σικελίας τύραν-
 νος· ὁ δὲ Θρασύβουλος ἀνὴρ χρηστὸς Ἀθηναῖος· ὁρῶν
 οὖν τὴν ἐαυτοῦ πόλιν ὑπὸ τῶν τριάκοντα τυράννων, 5
 οὓς ἔστησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, τυραννουμένην, φίλην
 μίαν καταλαβὼν τοὺς τυράννους λάθρα ἀπέκτεινεν·
 ἤδετο οὖν παρὰ πάντων, ὡς Ἀθηναίων εὐεργέτης. *Dv.*
 ὑμεῖς : Φατέ δὴλ. Θρασυβούλῳ : Τῷ ἀγαθῷ δὴλ. Διο-
 νύσιον : Τύραννον. *P.]]* 10

551. μέλλει : Πείσεσθαι. *P.*

552. πρὸς τὴν διαφοράν τῶν ὀνομάτων. *V.*

553. φειδόμενον : Ἀκριβολουόμενον. *Dv. P.* προσ-
 ἔχοντα : Προσκαίμενον. *P.*

554. περιγίνεσθαι δ' αὐτῷ : περιγίνεσθαι σημαίνει 15
 μὲν καὶ τὸ νικᾶν, σημαίνει δὲ καὶ τὸ περιττεύειν, ὡς
 ἐνταῦθα. *Junt.*, Vict. περιγίνεσθαι : περιλιμπάνεσθαι.
R. V. περιττεύειν. *Θ. Dv.* περιττὸν γίνεσθαι. ἐπιλεί-
 πειν : στερεῖσθαι. *P.*

555. ὡς μακαρίτην, ὃ Δάματερ : Ὅτι ἀπλῶς καὶ 20
 ἀσυνήθως κατεχρήσατο ἀντὶ τοῦ μακάριον· εἰ μὴ ἄρα
 παίζει, οὔν νεκροῦ βίον. [[Ἄλλως. ὥσπερ εἰώθασιν
 οἱ Ἕλληνες, ἐπειδάν τι παράδοξον ἀκούσωσι, σχετιάζ-
 ζειν καὶ βοᾶν Ἡράκλεις, ἢ Ἀπολλων, ἢ ὦ Ζεῦ, οὕτω
 καὶ οὗτος ἀκούσας τῆς Πενίας τοιαῦτα λεγούσης ὥσπερ 25
 σχετιάζων βοᾷ, ὢ Δάματερ· εἰκότως δὲ πρὸς τὴν γῆν
 ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς γεωργός.]] — μακαρίτην : Μα-
 καριστόν. *Θ. Dv.* εὐδαίμονα. *P.* τὸ μάκαρ ἐπὶ τῶν
 ἁγίων λέγεται μόνον. τὸ μακάριος καὶ μακαριστὸς ἐπὶ
 ζώντων καὶ ἀποθανόντων. μακαρίτης δὲ ἐπὶ τῶν ἀπο- 30
 θανόντων μόνον. *P.* ὢ Δάματερ : Τοῦτο διὰ μέσου. *Θ.*
Dv. κατέλεξας : Κατηριθμήσω. *P.*

556. μογήσας : Κοπίσας. ταρῆναι : Ὡστε. *P.*

557. σκώπτειν : Διασύρειν. *P.* εἰρωνεύεσθαι. *Θ. Dv.*
 κωμωδεῖν : Ὑβρίζειν. *Dv.* ἐπὶ γέλωτος. *P.* σπουδάζειν : 35
 τῶν σπουδαίων. *R.* τοῦ λέγειν τὰ σπουδαῖα ἢ σπου-
 δαιολογεῖσθαι. *V.* σπουδαίως λέγειν. *P.* σπ. λ., ἐπιστη-
 μόνως ἀποδεικνύειν ὅτι κρείττων ὁ πλοῦτος τῆς πενίας.
Vict.

558. γινώσκων : Ἐπιστάμενος. *P.* 40

399. τῇ μὲν : τῇ Πλούτῳ δηλονότι. *V.* ποδαγρῶντες :
 ὅτι Ἕλλησιν τὸ ποδαγρῆν. (τινὲς δὲ φεύγοντες αὐτὸ
 ποδαλγῶσι λέγουσι.) *R. V.* ποδαλγῶντες : Τοιοῦτοι γὰρ
 οἱ πλούσιοι γίνονται ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ὅπερ ἀσελγείας
 καὶ φαυλότητος βίου δηλωτικόν ἐστι. γράφεται δὲ καὶ 45
 ποδαλγῶντες καὶ ποδαγρῶντες· ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πάθος
 καὶ ποδάγρα λέγεται καὶ ποδαλγία. *Junt.* τὴν γνώμην :
 Τὴν φρόνησιν. *Θ. Dv.* τὴν ἰδέαν : Τὴν μορφήν. *Θ. Dv.*
Br. κατὰ τὸ εἶδος. *P.* παρ' αὐτῷ : Τῷ Πλούτῳ. ποδα-
 γρῶντες : Ποδαγροί. *P.* 50

560. ὑπὸ ἀργίας μεγάλοι γίνονται καὶ παχεῖς τὰ σώ-
 ματα. (ἀσελγῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀτόπως διὰ τὴν ἀσελγειαν.)
R. V. ἀντὶ τοῦ καταπερεῖς. *R. V.* παχ. καὶ πίνοντες : Πα-
 χεῖς ταῖς σαρκὶν ἀσωφρόνως λιπαροί. ἀσελγῶς : Αἰ-

σχρῶς. Θ. *Dv.* ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λίαν πίονες. *C.* λιπαροὶ ἀτόπως. *D.*

(561). σφηκώδεις : Λεπτοὶ κατὰ τὸ μέσον, ὡς σφηκες ἢ πικροὶ, ἐπεὶ καὶ τὸ ζῆλον πικρόν ἐστι σφόδρα. 5 ἅμα μὲν ὅτι καὶ ὀριμύτεροι, ἅμα δὲ ὅτι καὶ ἰσχνότεροι γίνονται οἱ λιμώττοντες ὡς σφηκες. Ἄλλως, σκληροὶ, ἢ λεπτοὶ, μάλιστα τὰ κάτω τῶν γαστέρων, διὰ τὸ γοργὸν καὶ εὐκίνητον τοιοῦτοι γὰρ οἱ σφηκες τὸ μέσον.

τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαιροί : Ὁ γὰρ ταῖς σαρξὶ μὴ βαρύνομενος, ἀλλὰ κοῦφως ἔχων τοῦ σώματος, ῥᾶπ' ἂν 10 καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀντιπαράταξται. τοιοῦτοι δὲ οἱ πένητες διὰ τὸ μὴ εὐσαρκεῖν ἀπορία τροφῶν. — ἰσχνοὶ καὶ σφ. : Λεπτοὶ τὰ σώματα ὥσπερ οἱ σφηκες. ἀνιαιροί : Λυπηροὶ. *Dv.* λύπην ἐπάγοντες τοῖς ἐχθροῖς. *P.*

562. σφηκώδεις : Τὸ λεπτοὺν. *P.*

563. [περὶ σωροσύνης ἤδη : Καταλέξατα τὰ ἀγαθὰ, 15 ἃ δι' αὐτὴν ἀνθρώποις γίνονται, νῦν βούλεται ἀποδείξαι ὅτι καὶ σωροσύνης αἰτία ἐστίν, ὥσπερ ὁ Πλούτος αὐτὸν ἀνάντιον. εἰκνύως δὲ εἶπε τὸ ἀνυπολόγιστον καὶ γὰρ ὅτε γαστρώδεις ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ πλούτου γίνεσθαι, καὶ ἀσελγείας ἔδειξε· οἱ γὰρ πλεῖστα ἐπιόντες καὶ πρὸς τοῦτο κατάρροποι εἰσιν. — συμπεραίνω τὸ συλλογίζομαι, ἄρ' οὐ καὶ συμπεράσμα παρὰ φιλοσόφοις, τὸ ἐκ τῶν προτάσεων συναγόμενον· τὸ γὰρ κύριον μέ- 20 ρος τοῦ συλλογισμοῦ οὐδὲν ἐστὶν ἕτερον ἄλλο ἢ τὸ συμπεράσμα. σύγκειται γὰρ ὁ συλλογισμὸς ἐκ δύο προτάσεων καὶ συμπεράσματος· καὶ ἐστὶ τὸ συμπεράσμα ἀπόδειξις τοῦ ζητουμένου ἀναντίρρητος. *Junt.* ἤδη τοίνυν περὶ αὐτοῦ : Ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποδείξω. *Dv.* συλλογίζομαι 30 ὁ μὲν. *P.*]

564. κοσμιότης : Εὐταξία, καὶ σεμνότης. Θ. *Dv.* ὑβρί- ζειν : Λίσσῃ πράττειν *Dv.* τὸ ἀσελγαίνειν. *P.*

565. πᾶν γόνιν : Ἐν εἰρωνείᾳ, ἐπεὶ οἱ πένητες κλέπτουσι διὰ τὴν ἀπορίαν. — εἰρωνικῶς. κόσμιον : Ὡρε- 35 λικον. *Dv.* εὐτακτον. *P.*

566. πῶς οὐχὶ κόσμιον : (Τὸ πειρᾶσθαι λαθεῖν.) τοῦτο δὲ ὅτερος πρεσβύτης πειράζων λέγει καὶ γλευάζων ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἢ κλοπῇ, εἰ μὴ φωρα- 40 θεὶς κλέπτων ὑπῆρχεν. [Ἄλλως. εἰ γὰρ ὁ κλέπτης : Ἀπόκειται μὴ γνωσθῆναι. *P.* ἀπόκειται. Θ.

567. σκέψαι : Λογίζου. *Dv.* ἐξέτασον. *P.* τοὺς ῥήτο- ρας : Τοὺς κριτάς. ὡς : Ὅτι. *Dv.*

568. περὶ τὸν : Εἰς τόν. *Dv.*

569. ἀπὸ τῶν κοινῶν : Ἀπὸ τῶν δημοσίων χρημάτων. *Dv.* πράγματων. Θ. *P.*

570. [ἐπιβουλεύουσι τε : Διαβάλλει τοὺς ῥήτορας, ὡς δῶρα λαμβάνοντες παρὰ τῶν πολέμιων ἀσύμφορα 5 τῇ πόλει συμβουλεύουσιν, οὐκ εἰδότες αὐτὴν τούτους ἀμύνεσθαι.] — ἐπιβουλεύουσι : Ἦγουν κακῶς βου- 60 λεύουσιν. *Dv.* ἐπιβουλοὶ γίνονται. πολέμοισιν : Μάχονται. *P.*

571. καίπερ σφόδρα : Συναινέει διςχυριζόμενος κατὰ τὸ τῶν ῥητόρων σχῆμα, διασύρων αὐτήν. τὸ δὲ βιά-

σκανος ἀπλῶς ἐπὶ λοιδορίᾳ τιθέασιν. — ψεύδει : Ψευ- δὲς λέγεις. *P.* τούτων : Ὡν περὶ τῶν ῥητόρων λέγεις. Θ. *Dv.* ὦν εἴπας. βάσκανος : Ἐγχορή. *P.*

572. ἀτὰρ οὐχ ἤττον : (Ὅμως, φησὶν, εἰ καὶ ἀλη- 5 θεύεις, μὴ μέγα φρονήσεις· οὐδὲν γὰρ ἤττον τὰ αὐτὰ πείσῃ. κομῆσης δὲ ἀντὶ τοῦ) ὑπερηφάνητης, παρὰ τὸ τοὺς κομῶντας καυχιητῆν. [ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἃ τὴν κόμην ὑψοῦ ἔχουσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ ὑπερρρονες, ὑψοῦ τὴν γνώμην αἵροντες.] — τοῦτο δὲ 10 διὰ μέσου εἰρηται, καὶ ἐστὶ τὸ, ὅτι ζητεῖς, πρὸς τὸ κλάσει. *Junt.* διὰ τῶν λόγων ὦν εἴπας, ἀλλὰ ἐπίσης τιμωρηθῆσθαι δηλ. *P.* ταύτης κομῆσης : Ἀπὸ τούτου ἐπαρθῆς. *Dv.* ἐπαρθῆς. *P.*

573. ὅτι ζητεῖς : Ἐπεὶ ἐξετάξεις. *P.*

574. ἐλέγξαι μ' : Ἐμὲ ψευδόμενον. *P.* (Περὶ τοῦ 15 μὴ) διαφέρειν με τοῦ Πλούτου. *R.V.*

575. καὶ πετερυγίζει : (Κοῦφα καὶ μάταια διαλέγῃ. 20 ἀπὸ τῶν νεοσσῶν, ἃ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται· οὕτω καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀν- τειπεῖν καὶ πειράξεις, οὐδὲν δὲ ἀνύεις. Ἄλλως. ἀλλὰ 20 φλυαρεῖς διὰ λόγων) τὸ γὰρ πτερόν ἤχῳδεις καὶ θορυ- βητικόν· ἢ κοῦφα λαλεῖς· ἢ ματαιοπονεῖς, ἀπὸ μεταφο- ρᾶς [τῶν] ὀρνέων τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, πειράξεις 25 πολλὰς ἀνηνύτους ὁρμάς, καθάπερ καὶ οἱ νεοττοὶ πει- ράζοντες τὴν πτέρυγα καὶ γυμνάζοντες ἀπρακτον ἔχουσι τὴν τῆς πτήσεως φορὰν. — φλυαρεῖς : Πολυ- λογίσεις. *P.* πετερυγίζεις : Ματαιάζεις. Θ. *Dv.* ἀδύνατα 30 λέγεις. ἅπαντες : Ὅλοι. *P.*

576. βελτίους : Καλοὺς. σκέψασθαι : Μαθεῖν. *Dv.* 30

577. ἀπὸ τῶν παίδων : Δυσχερές ἐστὶ μαθεῖν τὸ δί- καιον, ὅπου γὰρ καὶ οἱ παῖδες διὰ τοῦτο μισοῦσι τοὺς πατέρας. — φρονούντας ἄριστα : Ποιούντας καλῶς. *Dv.* ἄριστα : Ὡρελίκια. *P.*

578. διαγινώσκειν : Διακρίνειν. *P.* σύναπτε τὸ δί- 35 καιον ἐναυῖθα. *Dv.* χαλεπὸν : Δυσχερές. *P.* δίκαιον : Τὸ νὰ εὕρῃ τις τὸ δίκαιον, δύσκολόν ἐστι πρᾶγμα. *P.*

579. [τὸν Δία φήσεις : Τὸ μὲν φήσεις λέγεται πρὸς τὴν Πενίαν. τὸ δὲ, ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμψει, πρὸς τὸν Βλεψίδημον. ἢ καὶ τὸ φήσεις πρὸς τὸν Βλεψίδημον, 40 ἢ γου, εἴποις κατὰ τὸν αὐτῆς λόγον.] — ὀρθῶς : Ἀπται- στως. κράτιστον : Δυσειτελές. *P.* Τιν' μετὰ τοῦ ν τὸν κράτιστον. *R.*

580. κάκεινος : Ὁ Ζεὺς. *P.*

581. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις : (Ἦγουν, ἀρχαίαις 45 μυριάσι σκοτισμένοι τὸ φρονεῖν. παροιμία δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀμβλυνοπώντων, ἤτις εἰρηται καὶ ἐν Νεφέλαις [326]. ἀντὶ δὲ τοῦ γνώμαις γράφεται λήμης.) λήμη δὲ ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαλεζόμενον βλά- 50 πτει τοὺς ὀφθαλμούς. (τοῦτο δὲ διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς γέ- ροντάς φησι. τὸ γὰρ τῶν γερόντων δάκρυον παχὺ ὄν λήμης μεγάλως ποιεῖ.) σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμης ἔχοντες τῶν ὀφθαλ- μῶν ἐμποδίζονται τὰς ὕψεις. — Κρονικαῖς : Παλαιαῖς

καὶ μωραῖς. Θ. *Dv.* παλαιαῖς καὶ μεγάλαις. *P.* λήμαις : Τζιμβλαῖς. *D.* λημῶντες : Τυφλώττοντες. *Dv.* τυφλώττοντες ἢ τετυφλωμένοι ὄντες. Θ. τυφλώττοντες, βεβλαμμένοι. *Vicl.* λημῶντες : Οἱ τζυμβλωττοντες. ἄμρωι :

5 Ὀμοῦ οἱ δύο. *P.*

582. πένεται : Πένης ἐστί. φανερώς : Καθαρῶς νουθετήσω. *P.*

584. δι' ἔτους πέμπτου. : Κατὰ γὰρ ε' χρόνους ἐγίνετο. Θ. κατὰ πεντέχρονον ἐγένετο εἰς τὰ Ὀλύμπια συνάθροισις. *Dv.*

585. ἀνεκέρυττεν : Ἀνηγόρευεν. Θ. *Dv.*

586. κοτίνου στεφάνῳ : (Κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας ἀνεκέρυττε τοὺς νικῶντας. Ἄλλως. οὐ κοτίνῳ ἐστέφανοτο, ἀλλὰ τῷ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας κλάδῳ.) οὐκ ἀκριβῶς οὖν καλλιστεφάνος γὰρ ἡ ἐλαία λέγεται. 15 τοῦτ' ὅτι ἤρμοττεν ἐκφυλίζοντι (λέγειν κοτίνῳ. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ οὕτω φησὶ [*Mirab. ausc.* c. 51] κατὰ λέξιν περὶ αὐτῆς, « ἐν τῇ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται « δὲ καλλιστεφάνος ταύτης δὲ ἔμπανιν τὰ φύλλα ταῖς 20 « λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἔξω γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς « ἔχει τὰ λευκά. » ἀφίησί τε τοὺς πότρους, ὥσπερ ἡ « μύρτος, (εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους). ἀπὸ ταύτης « λαβὼν καρπὸν Ἡρακλῆς ἐφύτευεν Ὀλυμπίᾳσιν, ἀφ' « ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται. ἐστὶ δὲ αὕτη 25 « παρὰ τὸν Ἰλισθὸν ποταμὸν, σταδίους ξ' τοῦ ἱεροῦ « ἀπέχουσα· περιωκοδόμηται δὲ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ « θιγόντι αὐτῆς ἐστίν. ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες « Ἠλεῖοι τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους. » [τῷ δὲ κοιμικῷ, φασὶν, ἤρμοττεν ἐκφυλίζοντι τὸ 30 πρῶγμα λέγειν, ὡς ἐκ κοτίνου ἐστεφανοῦντο, ὃ δηλοῖ τὴν ἀγριελαιον, καὶ ἄμα διότι καὶ χρήσιμος αὐτῷ ἡ λέξις ἐν τοῖς ἑξῆς· καταρρητορεύσει γὰρ ὁ Χρεμύλος καὶ ἡ- τηβείς ἐρεῖ]

ἀλλὰ σ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσει κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας· 35 τοῦτέστι, λότον σοὶ θέμενος περὶ τὴν κεφαλὴν· παρήχη- ται γὰρ ὁ κότινος τῷ κότῳ, δι' οὗ δηλοῦται μεγάλη ὀργή. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιοῦτου κοτίνου, τοῦ φυτοῦ δηλαδὴ, καὶ νῆσος Κοτινοῦσα τὰ Γάδιρα, διὰ τὸ τοιοῦτοις ἐνευ- θνηεῖσθαι φυτοῖς, ὡς καὶ ὁ Περικηγῆτης [*v.* 456] δηλοῖ. 40 ὡς δὲ καὶ ἕτεροι τόποι ἀπὸ φυτῶν τὴν κλῆσιν ἔσχον, τεθρούλληται καὶ αὐτὸ Μυρρινόες γλῶν δῆμος ἐν Ἀττικῇ μυρρινάς ἔχων· ὅθεν αὐτὸς Μυρρινόεις, καὶ κατὰ συν- αἵρεσιν Μυρρινόες· ὥσπερ ἕτερος Παμνοῦς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ φυομένων βράμνων, ὧν οἱ δημόται Μυρρινούσιος 45 καὶ Παμνούσιος. καὶ ἡ Ἐρεικοῦσα λέγεται διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐρείκας· καὶ ἡ Ποντικὴ δὲ Κερασσοῦς ἀπὸ τῶν φυ- τῶν τῶν κεράσων κέκληται· καὶ Πιτυοῦσα ἡ Μιλητός ποτε διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυας κλήθησθαι. οὕτω καὶ τῆς Πιτυοῦσιος ἀπὸ τόπου ἑτέρου πολλὰς ἔχοντας πίτυας, 50 ἐξ ὧν ἐκεῖνος καὶ παρωνόμασται· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἄλλοι τόποι πεπόνθησι. ἰστέον δὲ ὡς, εἰ καὶ κρατεῖ παρὰ τοῖς ἀπειροτέροις κότινον στέφανον εἶναι, ἀλλ' αὐτὸς μὲν φυτοῦ, ὡς ἐρρέθη, κλήσις ἐστίν. ὁ δὲ κοιμικὸς ἐδήλωσεν ἐντελὲς καὶ σαφὲς εἶναι τὸ μὴ κότινον τὸν τοιοῦτον λέ-

γασθαι στέφανον, ἀλλ' ἐκ κοτίνου στέφανον. οὕτω δὲ καὶ ταινία οὐχ ἀπλῶς οὕτως στέφανος, ἀλλ' ἡ ἐκ ταινίας περιετλήσις ἐν τῇ κεφαλῇ· ταινία δὲ, στενὸν τι καὶ ἐπίμηκες ὕψος, κοινότερον δὲ εἰπεῖν, φασκία.]

κοτίνῳ : Ἐλαίνῳ. Θ. *Dv.* *E.* κοτίνου στεφάνῳ : Ἐν 5 τῷ μὴ χρυσῷ, ἀλλ' ἐξ ἐλαίας στεφανοῦν. Θ. ἐξ ἀγρίας ἐλαίας ἤγ. ἀπὸ κοτίνου πεπονημένου. . . διὰ χρυσοῦ στεφανοῦν δηλ. *P.* ἐγρήν : Ἐπρεπε. *Dv.*

587. οὐκοῦν : Τὸ λοιπόν. τοῦτ' ὅτι : Τῷ τρόπῳ. *Dv.* οὐκοῦν τοῦτ' ὅτι : Διὰ τὸ κοτίνῳ στεφάνῳ στεφανοῦν τοὺς 10 ἀθλητάς. ἐκεῖνος : Ὁ Ζεὺς. *P.*

588. φειδόμενος : Ἀκριβο λογοῦμενος. μηδὲν : Μέρους ἀναλῶσθαι. *P.* δαπανᾶσθαι : Ἀναλίσκεσθαι. *Dv.*

589. [λήροις ἀναδῶν : Εὐτελεῖται τὸν Ὀλυμπιακὸν στέφανον, ὡς μὴ σπουδαῖον, λήρον δὲ πως ὄντα, καὶ 15 οἷον ἐκφυλρίζεσθαι, καθά τις ἐξη τῶν παλαιῶν, του- τέστι περιφρονεῖσθαι. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ παίζειν φασὶ τὸν κοιμικὸν πρὸς ὁμοιότητα ἤχου τοῦ κατὰ τὸν λήρον, τὸν διὰ τοῦ ἡ γραγομένου, καὶ τοῦ παρὰ τὸ λείριον, ὃ γράφεται μὲν διὰ διφθόγγου κατὰ τὴν ἄρχουσαν, ση- 20 μαίνει δὲ τι ἄνθος, ἀφ' οὗ καὶ [*Hom. Il. Γ,* 152] « φωνὴ λειριόεσσα, » ἡ ἀνθηρά· καὶ κύριον Ποδαλείριος, οἷον ἐλ ἀνθηρόπους, ἡ διατρίβων ἱατρικῶς περὶ τὰ λείρια· περὶ οὗ καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι· ἵνα ἐν τῷ λέγειν, λήροις ἀναδῶν 25 τοὺς νικῶντας, δοκῇ διγῶς νοεῖν, ἢ ὅτι ἀνθηρῷ στε- φάνῳ στεφανοῖ, ὡς οἷον λειριόεντι· ἢ ὅτι λήρῳ τῷ κατὰ φυλαρίαν. τοιοῦτόν τι παίζει καὶ περὶ χειρὸς ἐν Ὀρ- νισί [306], ἔνθα καὶ διὰ τοῦ ἡ νοεῖται ἡ λέξις, ὡς ἐπὶ ὄρνιθος οὕτω λεγομένου· καὶ διὰ διφθόγγου δὲ διὰ τινα 30 κούρεα, ὡς ἀπὸ τοῦ κείρου. τὸ δὲ ἀναδῶν ταυτόν ἐστιν ἐνταῦθα τῷ στεφανοῦν, ἐξ οὗ καὶ ἀνάδετος γυναικεῖος κόσμος, ὃς καὶ ἀναδέσμη λέγεται· ἔχει δὲ ἀπεναντίον πρὸς τὸ ἀναδῶν τὸ ὑποδῶν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπόδημα· τὸ μὲν τοι διὰ δόχη ἐπὶ κόσμου βασιλικῷ τοῦ περιδουμέ- 35 νου δι' ὅλου σώματος.] — λήροις : ἀναδῶν εὐτελεῖσι 35 στεφάνοις. *R. V.* φαύλοις πράγμασι στεφανῶν· ἀφ' οὗ ἀνάδημα ὁ στέφανος. Θ. παγνίσιος. *D.* λειροις : Ἀνθε- σιν. *C.* λήροις ἀναδῶν : Φλυαρίαις στεφανῶν. ἐξ : Ἀφίησι. παρ' αὐτῷ : Κεῖσθαι. *P.*

590. τὸ γὰρ ἀπατᾶν τοῦ πένεσθαι χεῖρον, ἐπειδὴ πρό- 40 που κακία ἐστίν. *R. V.* τοῦτο δεικνυμένως. *V.* [ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι : Ἴσον ἐστὶ τῷ προσάψαι· λέγεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνάψαι, ὡς παρ' Ὀμήρῳ [*Od. B,* 86] ἐν τῷ « ἐθέ- λεις δὲ κε μῶμον ἀνάψαι. » ἐστὶ δὲ τι καὶ ἄλλο σημα- νόμενον τοῦ περιάπτω, ἐξ οὗ τὰ γοητευτικὰ περιάπτω· 45 δηλοῖ δὲ ἀπαϊώρησιν τινα ἡ λέξις, ὅθεν καὶ τὰ θρηθέντα περιάπτω, ὧν ἀπαυρουμένων τοῦ σώματος δοκοῦσιν οἱ φαῦλοι εὖ ἔχειν τοῦ ζῆν· αὐτὰ, ὡς εἶναι μάλλον αὐτοὺς ἀπαυρουμένους τῶν τοιοῦτων, οἷς ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτά. ὁ δὲ ἀνελεύθερος κακίᾳ παρωνόμασται τῇ 50 ἀνελευθερίῳ. ἐστὶ δὲ κατ' ἀρετὴν μὲν ἄνθρωπος ὁ ἐλεύθερος, ὃς ἀντιθέτως τῇ φειδωλῇ δαπανᾷ δεδόντως· ἀνελεύθερος δὲ ὁ μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κίμβικας καὶ σκιφοῦς διακείμενος· ὁ δὲ φιλοκερδὴς εἰς ταῦτόν

ἤκει τῶ ἀνελευθέρῳ εἰκὸς γὰρ τὸν φιλοκερδῆ καὶ συμ-
κρολόγον εἶναι, εἴτ' οὖν ἀνελευθέρων. τὸ δὲ κοτίνου στε-
φάνῳ στεφανώσας, παιγνιωδῶς διττολογεῖται· κείται
γὰρ καὶ ἀνωτέρω. ἔθος δὲ τῶ κωμικῷ πολλὰ χροῦ διττο-
λογεῖν ἐπὶ γέλωτι. — αἵσιμον· Αἰσχρότερον, ἀτιμότε-
ρον. Θ. περιάβαι· Περιβῆναι. Θ. *Dv. P.*

591. ἀνελευθερος· Φειδωλός. οὕτως· Κεθὼς αὐτὸς
λέγεις. Θ. *Dv. P.*

592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς· Τοῦτο εἶρχκεν ὁ Χρεμύλος
ἐπιστομηθεὶς παρὰ τῆς Πενίας, καὶ μὴ δυνάμενος ἀν-
τιλέγειν εἰς κατάραν τὸν λόγον ἔτρεψε. *Junt.* τοῦτο παί-
ζων ὁ Χρεμύλος λέγει. *Dv.* ἀλλὰ σε ὁ Ζεὺς· Εἴθε. ἐξο-
λέσειεν· Πεντελὴ φθορὰ δόκη. *P.*

593. [τὸ γὰρ ἀντιλέγειν· Ὅτι σχῆμα κείται καινὸν
ἐλλειπτικὸν ἐνταῦθα τόδε· τὸ γὰρ λέγειν τολμᾶν ὑμᾶς,
ὡς οὐ πάντ' ἐστὶ τάγαθ' ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν· λείπει
γὰρ φανερώς ἐνταῦθα ἔννοια τις ἀκεραία τοιαύτη, τίς
ἂν ἀκούων ἀνάσχοιτο, ἥ, πῶς οὐκ ἂν εἴη φορτικόν, ἥ,
πῶς οὐκ ἀντιλέγοιτο, ἥ τοιοῦτόν τι ἵνα λέγῃ ἡ Πενία

594. ὅτι, τὸ γὰρ τολμᾶν ὑμᾶς λέγειν, ὡς οὐ δι' ἐμὲ ὑμῖν τὰ
ἀγαθὰ, πῶς ἂν εἴη φορητὸν ἀκούεσθαι· καὶ σημειώσαι
τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς ἐλλείψεως ἐνδοικτικὸν ὃν θυμικὸν
ἦθος, καὶ ἐγκοπτομένης τῆς τελείας φράσεως διὰ τὸ
πολὺ τῆς ὀργῆς. — Ἄλλως. αὐτὴ ἡ κατασκευὴ πρὸς

595. τὸν τοῦ Χρεμύλου λόγον ἐστίν, ὥσπερ τῆς Πενίας αὐτῷ
λεγουμένης ὅτι οὐ δεῖ δυσχεραίνειν πρὸς τοὺς ἐμούς λό-
γους· δεινὸν γὰρ τὸ τολμᾶν ὑμᾶς ἀντιλέγειν ἐμοί, ὡς
οὐ πάντ' ἐστὶ τάγαθὰ ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν· ἡ γὰρ ἀν-
τιλογία ὑμῶν εἰς τούτους ὑμᾶς τοὺς ἀσεβεῖς λόγους καὶ
596. ἄκοντας ὥθησεν· ἀσεβεῖς γὰρ ἐστὶ τὸ λέγειν τὸν Δία φει-
δωλόν, καὶ τὰ τοῦτ' ἐπόμενα. *Junt.*, *Dv.* ἀντιλέγειν·
Ἐμοί. ὡς· Ὅτι. ὑμῖν· Ἐν. *P.* οὐ μωρόν, Θ.]

597. παρὰ τῆς Ἐκότης ἔξεστι· (Τὴν Ἐκότην ἐν
ταῖς τριόδοις ἐτίμων τὸ παλαιόν, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σε-
598. λήνην καὶ Ἀρτεμιν καὶ Ἐκότην καλεῖσθαι. κατὰ δὲ
νομικὴν οἱ πλούσιοι ἐπεμνον δεῖπνον ἐσπέρας, ὥσπερ
θυσίαν τῇ Ἐκότη ἐν ταῖς τριόδοις· οἱ δὲ πένητες ἤρ-
χοντο πεινῶντες, καὶ ἤσθιον αὐτὰ καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ
Ἐκότη ἐφαγεν αὐτά. λέγει οὖν, παρὰ τῆς Ἐκότης μά-

599. θωμεν [τῆς ἐπισταμένης] τί καλὸν, πενία ἢ πλοῦτος·
αὕτη γὰρ ἐπίσταται τίνας παρέχουσιν αὐτῇ δεῖπνα καὶ
τίνας ἐσθίσουσιν αὐτά. «Ἄλλως. ἔθος ἦν ἄρτους καὶ
ἄλλα τινα κατὰ μῆνα τιθέναι τῇ Ἐκότη τοὺς πλου-
σίους, λαμβάνειν δ' ἐξ αὐτῶν τοὺς πένητας· ἀπὸ τῶν

600. ἱερῶν γὰρ οἱ πτωχοὶ ζῶσιν. — διὰ τὴν πενίαν· Οὐ
μωρόν ἐστι· *Dv.* οὐ καλὸν ἐστὶ δηλ. *P.* Ἐκότης· τῇ
Ἐκότη θύουσι τῇ τριακάδῃ. *R.* σελίνης. *Dv.* ἔξεστιν·
Δυνατὸν ὑπάρχει· μαθεῖν. *P.* πυθέσθαι· Μαθεῖν. *Dv.*

601. βέλτιον· Λυσιστέλης. *P.* ἢ εἰς τούτους σε τοὺς
ἀσεβεῖς ὥθησε λόγους λέγειν τὸν Δία φειδωλὸν καὶ τὰ
ἐπόμενα τῇ φειδωλίᾳ. Θ.

602. δεῖπνον· Ἐξ ὧν καὶ τυροῦ τετηγανισμένου.
Θ. *Dv.* κατὰ μῆνα προπέμπειν· Εἰς τὴν γέννησιν, προπ.
εἰς τὰς τριόδους. *P.* ἤγον φανείσης τῆς σελήνης. Θ.

603. τοὺς δὲ πένητας· Ἐκ τῶν ἱερῶν οἱ πτωχοὶ
ἔζων. *Gl. Θ. Dv.* ἀρπάξιν· Ἐτοίμως λαμβάνειν. *P.*
πρὶν· Προτοῦ. *Dv.* καταθῆναι· Κάτω θῆναι. *P.*

604. [ἄλλα φείρου καὶ μὴ γρύζης· Ἐκθεσις τῆς δι-
πλῆς ἐκ κύλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν κα', ὣν τὸ πρῶ-
τον οἰόμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δεύτερον μονόμετρον ἀκα-
τάληκτον, τὸ γ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ, τὸ δ' καὶ τὸ πέμπτον
ὅμοια, τὸ ε' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ, τὸ ἑξῶτον ὅμοιον τῷ α',
τὸ η' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ, τὸ ἔνατον ὅμοιον τῷ α',
τὸ δέκατον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ, τὸ ια' ὅμοιον τῷ πρώτῳ,
τὸ ιβ' ὅμοιον τῷ β', τὸ ιγ', τὸ ιδ', τὸ ιε', τὸ ις', τὸ ιζ',
τὸ ιη', τὸ ιθ' ὅμοια τῷ πρώτῳ, ἦτοι οἰόμετρα ἀκατά-
ληκτα· τὸ κ' ὅμοιον τῷ β', ἀναπαιστικὴ βᾶσις, ἦτοι
μονόμετρον, ὃ καὶ παρατέλεστον ὀνομάζεται· τὸ κα',

καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν,

15

οἰόμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ἦτοι ἐφθήμερες,
ὅμοιον τῷ Κρατίνου ἐν Ὀδυσσεῦσιν,

σιγὰν νῦν ἅπας ἔχε, σιγὰν,
καὶ πάντα λόγον τάχα πεύσθη.
ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστι,
πλέομεν δ' ἅμ' Ὀδυσσεὶ θεῷ.

20

καλεῖται δὲ παροιμιᾶκόν, ὡς Ἑραριστίων φησὶ, διὰ τὸ
παροιμίας τινὰς ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ εἶναι· οὐκ εἰκό-
τως δέ· εἰσὶ γὰρ παροιμίαι ἐπικαὶ καὶ ἱαμβικαί, καὶ οὐ
τούτου μόνου τοῦ μέτρου. εἴτα δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν
ἀρχῇ τοῦ τελευταίου κύλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος· ἀμφο-
τέραι ἔξω νενευκνύαι.]

(καὶ μὴ γρύζης· Μὴ φθέγγῃ. κυρίως δὲ γρύζειν ἐστὶ
τὸ τοὺς μικροὺς χοίρους φωνὴν προΐεσθαι.) — φείρου·
Ἀφανίσθητι. *Dv.* ἤγουν μετὰ φθορᾶς ἀπέρχου. *P.* καὶ
μὴ γρύζειν· Καὶ μὴ φθέγκεσθαι δίκεν χοίρου ποσὶς.
Dv. φθέγγου δίκεν μικροῦ χοίρου. Θ. μὴ γρύζης· Μὴ
τὸ τυχόν λέγε, εἰς τὸ ἐξῆς μηδὲν τι. *P.*

605. μηδ' ὅτιον· μηδὲ ὀλίγον οὖν, μηδὲ τὸ τυχόν.
V. μηδ' ὅλως. *P.*

35

606. οὐδ' ἦν πείσης· Ἐν υπερβολῇ λέγει, ὅτι καὶ
πείσης, οὐχ ἔξεις ἡμᾶς πειθομένους σοι [οὐδὲ ἐὰν πι-
θανῶς διαλειτουργήσῃς, πείσεις ἡμᾶς συνθέσθαι σοι, καὶ
τὸν Πλοῦτον καταλιπεῖν.]

607. ὦ πόλις Ἀργούς· Ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπί-
δου τραγικεύεται. [μετεληγμένα δὲ ὁ στίχος ἐκ Φοινισ-
σῶν Εὐριπίδου, Πολυνείκους λέγοντος. οὐδὲ γὰρ ἀκο-
λούθως καλεῖ ἐν Ἀθήναις οὖσα. διεβάλλει δὲ τοὺς Ἀρ-
γείους ὡς πένητας.] — τοῦτο Εὐριπίδου ἐστίν ἐκ Φοι-
νισσῶν, Πολυνείκους λέγοντος. Θ. κλύεθ'· Ὡ Ἀργεῖοι.
Paris.

608. Παύσωνα καλεῖ τὸν ζύσσιτον· Σύντροπον καὶ
συνδιακτητὴν. ὁ Παύσων δὲ ἐπὶ πενίᾳ κωμωδεῖται ζω-
γράφος ὢν. — μετακαλῶ σύντροπον τὸν Παύσωνα.
κωμωδεῖται δὲ ἐπὶ πενίᾳ ὁ Παύσων ζωγράφος ὢν.
P. Παύσωνα· Οὗτος ζωγράφος ὢν πάντα πτωχὸς ἦν.
τὸν ζύσσιτον· Τὸν σύντροπον τὸν σόν. Θ. *Dv.*

603. τί : Ἰνα. τλήμων : Ἀθλία, ἤγουν ἡ δυστυχής. *P. ἡ ἀθλία. Dv.*

604. ἐς κόρακας : ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπώλειαν καὶ θοοράν. Βοιωτοῖς γὰρ ἀναστάτοις ἀπὸ Θρακῶν γενομένοις καὶ περὶ ἀποικίας μαντευομένοις εἶπεν ὁ θεὸς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐνθα ἂν ἴδωσι λευκὸν κόρακα. οἱ δὲ ἐν Θετταλίᾳ περὶ τὸν Παγασητικὸν κόλπον εἶδον περιπταμένους τοὺς τοῦ Ἀπολλωνίου ἱεροῦς κόρακας, οὓς παῖδες ἀρῆκαν γυψώσαντες ὑπὸ μέθης, καὶ τελεῖσθαι τὸν χρησμὸν φήσαντες ἐνταῦθα κατήκχησαν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ζήλου λείγεσθαι τὴν παροιμίαν φασίν· ἐν γὰρ τοῖς ἐρημοτέροις τόποις ἐπιτρέφει τὰ πτώματα. *V. Ἐρρ' : Μετὰ φθορᾶς ἀπέργου. Θ. ἀπελθε εἰς τοὺς κόρακας ταχέως. P. θῆττον : Ταχέως. Dv.*

605. εἶμι : Ποῦ πορεύσομαι. *Θ. Dv. ἐλεύσομαι. ποῖ γῆς : Εἰς ποῖον μέρος. P.*

606. ἐς τὸν κύφωνα : [Κύφων] ὁ ξύλινος δεσμός, ἐν ᾧ δεσμεύονται οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ, [ὄν καὶ κυφῶνα περισπωμένους λέγουσι]. τινὲς δὲ Κύφωνα ὄνομα κύριον τῶ πτωχοῦ τινος. [οἱ δὲ χρημὸν οὕτω καλούμενον.] — ἐς τὸν : Ἀπελθε δηλ. *P. οἱ μὲν τὸν κύφωνα τιμωρητικὸν ὄργανον φασίν, ὃν καὶ κυφῶντα περισπωμένους λέγουσιν· οἱ δὲ ἄνδρα καθ' ὑπερβολὴν πέννυντα· οἱ δὲ χρημὸν οὕτω καλούμενον. P.*

25 (ἀλλ' οὐ μέλλειν : Ἀλλ' οὐ γρή σε, ψησί, βραδύνειν, ἀλλ' ἐπειγέσθαι εἰς πλεονεξίαν.) μέλλειν : Βραδύνειν. *Dv. βραδύνειν. Θ. P.*

607. τινὲς μετὰ τοῦ τ ἀνύτειν· πλεονάζουσι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ τ. *R. V. Θ. ἀλλ' ἀνύειν : Ἀνύω τὸ τελειῶν καὶ ἀνύω τὴν ὁδὸν, ἥτοι σπουδαίως βαδίζω. Junt., P. Vict. γρή : Πρέπει. Dv. ἀνύειν : Σπεύδειν. Br. γρή σ', ἀλλ' ἀνύειν : Συντόνως ἐργασθαι. P. ἀνύττειν : Σπεύδειν τῆς πορείας. Dv.*

608. ἤ μὴν : Ὅντως δέ. *Θ. Dv. ὀρκωμοτικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ καὶ μὴν. V. P.*

609. μεταπέμψεσθον : Μετακαλέσασθον. *Θ. μετακαλέσετε. Dv. P. μετακαλέσασθε. Borg.*

610. τότε νοστήσεις : Ὅτε μεταπεμψόμεθά σε. ἐν ᾗθει δὲ καὶ τοῦτο. — ὅτε μεταπεμψόμεθά σε, ὑποστρέφεις νῦν δὲ μετὰ φθορᾶς ἀπέργου. τοῦτο ἐν ᾗθει. *P. νοστήσεις : Ἐπαναστρέψεις. Θ. Dv.*

611. κρείττον : Καλλίον. *P.*

612. κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν : Λεῖπει τὸ τύπτουσαν ἢ οὐδὲν λείπει, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ κλαίειν ὅλον τὸ σῶμα καὶ σεκυτήν. [Ἀττικὸν τὸ σχῆμα.] — εἶν : Κατακλιμπάνειν. *Dv. ἡ τὴν κεφαλὴν τύπτουσα δηλ. λέγει. αἱ γὰρ γυναῖκες, ὅταν κλάωσι, τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτουσιν. ἡ τὸ κεφαλὴν πρὸς τὸ κλάειν σύναπτε, καὶ μὴδὲν ἐξώθεν λάμβανε. P., Vict. τὴν κεφαλὴν : Τύπτουσαν δηλαδὴ. Dv.*

614. εὐωχεῖσθαι : Εὐφραίνεισθαι ὁμοῦ. *Dv. τρέφεσθαι. P.*

616. ἀντὶ τοῦ ἀνθηρὸς, παρὰ τὸ λίπος· στίλβει γὰρ τὸ ἔλαιον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνγλιμμένου. *R. V. Θ. τὸ λιπαρὸς*

ἢ ἀντὶ τοῦ τρυφήλους νοητέον· ἢ διότι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς μετὰ τὸ λελούσθαι ἐλαίῳ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἀλείφεσθαι, ἵνα οἱ πόροι ὑπὸ θερμῆς ἀνεωγθέντες κλεισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιπομακτικοῦ ὄντος, καὶ μὴ δεξύνωνται ἀέρα ἔκτοθεν. *Junt., Dv., Vict. λιπαρὸς : Φαιδρός. P. χωρῶν : Ἐργόμενος. Dv. βαδίζων, κινούμενος. P. βαλκανεῖου : Λοστρόυ. Dv.*

617. τῶν χειροτεχνῶν : Τῶν πενήτων. *V. τῶν πτωχῶν. Dv.*

618. καταπαρδεῖν : καταγεῖλιν. *V. καταφρονεῖν· παίζει δέ. Θ. Dv. καταποπαρδεῖν : Καταφρονεῖσαι. P.*

619. αὐτὴ μὲν ἡμῖν : Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλίσκτων ὁκτώ· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ ἐξῆς τὸ χοροῦ. ἀνταῦθα γὰρ χορὸν ὥφειλε θεῖναι, καὶ διατρέψαι μῆκρον, ἄχρις ἂν τις ἐξ Ἀσκληπιοῦ ἀναστρέψει τὴν τοῦ Πλούτου ἀπαγγέλλων ἀνάβλεψιν. — ἡ πίτριπτος : Ἡ ἀξία ἐπιτετρέφθαι. *Θ. Dv. ἡ ἀξία τοῦ ἐπιτριβῆναι, ἡ ἡ μεγάλη φεγγαρομένη, ἐπεὶ περ ἔλεγε « τῶν χειροτεχνῶν καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν. » R. V. Θ. P. οἵχεται : Ἀπῆλθεν. Θ. Dv. ἀφανὴς γέγονε. P.*

620. ὡς τάχιστα : Δίαν ταχέως. θεὸν : Τὸν Πλούτον. *Θ. P.*

621. [ἄγωμεν εἰς : Ἄγειν, τὸ διεξάγειν στρατεύμα· ὅθεν καὶ ἀγὸς ποιητικῶς ὁ ἡγεμὼν. καὶ, τσαυτὰ πράγματα ἄγει τις, ἥτοι διευθετεῖ. ἄγειν τὸ νομίζειν καὶ ἡγεῖσθαι, ὡς παρὰ Συνεσίῳ « ἡμέρα μὲν οὖν ἦν, ἦντινα ἄγουσι Ἰουδαῖοι παρασκευήν. » ἄγειν καὶ τὸ φέρειν ἐπὶ ἐμφύχων, ὡς τὸ, ἄγει τὸν νέον εἰς τὸ διδασκαλεῖον. ἄγειν καὶ τὸ συντρέβειν, ἀφ' οὗ τὸ κατέαγε, καὶ κατεαγῶς, καὶ παρ' ἱατροῖς κάταγμα, τὸ τῶν ὀστέων σύντριμμα. *Junt. ἐγκατακλινοῦντ' : Καταθήσονται. Θ. ἐγκαταθήσονται. εἰς Ἀσκληπιοῦ : Τὸν ναὸν δηλαδὴ. Θ. Dv. P.*

εἰς Ἀσκληπιοῦ : Τὸν ἐν ἅστει λέγει Ἀσκληπιόν· δύο γὰρ εἰσιν, ὁ μὲν ἐν ἅστει, ὁ δὲ ἐν Πειραιεῖ, [ἡ ἐν Ἀχάρναις, ὡς φησι].

622. καὶ μὴ : Ὅρα μὴ ἀργῶμεν. *P. μὴ : Ἰνα. ἐκ παραλλήλου τὸ πάλιν αὐτῷ. Θ. Dv. τίς : τῶν φίλων. P.*

623. διακωλύτῃ : Ἐμποδίστῃ. τῶν προὔργου : Τῶν σπουδαίων, τῶν ἀναγκαίων. *P. τῶν ἀναγκαίων. Θ. Dv. τῶν ἀναγκαίων, τῶν σπουδαίων, τοῦ πλουτεῖν. R. V.*

624. παῖ : Δούλε. *Θ. ἐκφέρειν : Ἐξάγειν. P.*

625. [αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλούτον : Τοῦτο ὡς περ διὰ μέσου εἰργκεν· οὐ γὰρ τὸν Πλούτον ἐμελλεν ὁ Καρίων ἀγαγεῖν, ἀλλὰ τὰ στρώματα καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα αὐτοῖς εἰς τὴν γῆν χρεῖαν παρεσκευάστω. τὸ δὲ, ὡς νομίζεται, ἡ πρὸς τὸ ἐκφέρειν σύναπτε, ἢ ἡ, ὡς νομίζεται, καὶ νόμιμόν ἐστι τοῖς δούλοις ποιεῖν ἢ πρὸς τὸ ἄγειν, ἢ ἡ, ὡς νομίζεται ποιεῖν τοὺς ἄγοντας ἀσθενῇ εἰς Ἀσκληπιοῦ. ἢ καὶ τὸ, ἄγειν αὐτόν τὸν Πλούτον, πρὸς τὸν Καρίωνα, ἤγουν, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτον ἐξένεγκε. *Junt.] ὡς νομίζεται : ὡς πρέπει καὶ ὡς ἔθος ἐστίν, ἀντὶ*

τοῦ ὡς δίκαιόν ἐστι. V. Θ. ὡς νόμιμόν ἐστιν ὁδηγεῖν τὸν τυυλόν. P.

626. ἔνδον : Τῆς οἰκίας. ἡντρεπισμένα : Ὁκονομημένα. P. εὐτρεπισμένα : τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῦ Ἀσκληπιού. V. R. Θ.

627. [Ὡς πλείστα Θησεῖοις : Ἐτερον σύστημα ἀμοιβαῖον τῶν ὑποκριτῶν. εἰσὶ δὲ οἱ πρῶτοι ἵ' στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκταάληκτοι· ὁ ἐνδέκατος ἀντισπαστικός τρίμετρος βραχυκατάληκτος, ἐπιμεμιγμένος ἐπιτρίτω β'· ὁ δωδέκατος ἱαμβικός τρίμετρος· οἱ ἐξῆς δύο ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι βραχυκατάληκτοι τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου, τουτέστι διτροχαίου (αἱ γὰρ βραχεῖαι κατ' ἀρχὰς συλλαβαὶ ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς λογιζέσθωσαν), τοῦ δὲ δευτέρου ἐπιτρίτου δευτέρου. ἐπὶ τῇ 15 τέλει παράγραφος. σημειῖναι ἐντάλλει ὅτι δέον χορὸν διὰ μέσου θείναι, μέχρις ἂν ἐκείνοι ἐς Ἀσκληπιῶν ἐλθόντες ἀναβλέψαιεν τὸν Πλοῦτον, ὁ δὲ παρχαρχῆμα τὸν Καρίωνα εἰσφέρει εὐαγγελίζοντα τοῖς γέρονσι περὶ τῆς τοῦ Πλοῦτου ἀναβλέψεως. ἐποίησε δὲ τοῦτο οὐκ 20 ἄλλως, ἀλλὰ τῇ τε τῆς νέας κομωοῖδας συνηθείᾳ, ἐν ᾗ αἱ παραβάσεις ἐπαύσαντο, ὡς προεῖρηται, καὶ ἅμα δεῖξαι βουλόμενος ὡς ἄρα τάχιστα πάντῳ ὁ Πλοῦτος ἀνέβλεψεν.]

Ὡς πλείστα Θησεῖοις μεμυστιλημένοι : [Ὁ θεράπων 25 ἔρχεται ἀγγέλλων τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαντα.] μετὰ τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Θησέα, Λυκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα· ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Σκύρον διήγας παρὰ Λυκομήδει τῷ δυνάστη τῆς νήσου, ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλῳ. Ἀθηναῖοι δὲ λοιμώζαντες καὶ 30 κλειυσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ Θησεῖ, τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνέϊλον, τὰ δὲ ὅσα μεταστευλάμενοι καὶ τὸ Θησεῖον οἰκοδομήσαντες ἰσθλοῦς αὐτῷ τιμὰς νέμουσιν. — Ἀλλως. Ταῖς ὁγδόαις τὰ Θησεῖα ἦγον καὶ ἀνείτο ἡ ὁγδοή πᾶσα τῷ Θησεῖ, ἐν Ἀθήναις δὲ δημοτελὴς ἐορτὴ συντείνουσα πρὸς τὴν τοῦ ἥρωος τιμὴν. ἐκαρύκευον δὲ 35 ζωμόν. Ἄλλως. V. (δικονομαὶ καὶ εὐωχίαι τοῖς Θησεῖοις ἐγένοντο. ἐορτὴ δὲ αὐτῷ ἐπετελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττικὴν, πρότερον σποράδην καὶ κατὰ 40 κώμας οἰκουμένην.) [μεμυστιλημένοι, εὐωχημένοι, ζωμόν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις καὶ μύστρια μιμουμένοις. θῆεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις, οἷον μυστλῖον τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἐορτῇ πάντες προῖκα ἤσθιον καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά.] Ἄλλως. ὁ κοῖλος ἄρτος 45 μυστιλὴ καλεῖται, ἦγον ἀθάραν· ἐν γὰρ τοῖς Θησεῖοις ἀθάραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς, ὃ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες, καὶ εἰς οὐδὲν ἐστιαθέντες, νῦν δὲ εὐτυχήσαντες. — Ἀλλως. τὸ Θησεῖοις εἰ μὲν διὰ τῆς οἱ διφθόγγου γράψεως, τὴν ἐορτὴν τοῦ Θησεῖος εἰρήεις· εἰ δὲ ἡ, ἀντὶ τοῦ μι- 50 σθαριναῖς νοήσεις. τὸ δὲ μεμυστιλημένοι ἀντὶ τοῦ τεθραμμένοι καὶ ζωμόν βοφήσαντες· μιστυλλᾶν γὰρ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δευτέρως συζυγίας τῶν περισπωμένων, τὸ διὰ μιστυλλῆς (ἅ ἐστιν ἄρτου κοῖλου, οἷα δοῖδουκος) ζωμόν ἀρῦσθαι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ μείστον,

ὅ ἐστι τὸ σμικρότατον· ἀλλὰ τὸ μὲν μείστον διὰ διφθόγγου γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ μείον γεγόμενον· καὶ γὰρ ἐκεῖνο διὰ διφθόγγου. τὸ δὲ μιστυλλὰ διὰ τοῦ ι· οὐδὲν οὖν καινόν, εἰ τὸ μὲν μείστον διὰ διφθόγγου γράφεται, τοῦτο δὲ διὰ τοῦ ι, ὅπου γε καὶ ἐπὶ τοῦ χερεῖων χεῖρι- 5 στος, ἀρείων ἄριστος τοῦτο γέγονε. Junt. μεμυστυλλημένοι : Εὐωχηθέντες. P. τεθραμμένοι καὶ ζωμόν βοφήσαντες ἐν τμηματι ἄρτου κοιλασθέντος ὥσπερ δοῖδουκος. Θ. Du.

628. ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις : Τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρ- 10 τοῖς τοὺς ζωμούς ἀρυσόμενοι ταχέως κορέννυνται δι' ἐνδεῖαν ἄρτων. ὁγδόη δὲ τὰ Θησεῖα ἦγον καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἐπανηγυρίζον εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὴ ἡ μυστιλὴ, παρὰ τὴν μάθησιν. [Ἄλλως. ἡ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἀνή- 15 λισκον· ἡ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες καὶ ὑπὸ τούτου κορηνύμενοι.] — ὀλίγοις ἀλφίτοις : Ἄρτοις, βρώμασιν. P.

629. ὡς : Λίαν. P. λίαν, ὄντως. Θ. Du. ὡς : Ὅτι. πεπράγατε : Εὐτυχήσατε. P.

630. μέτεστι : Μετουσία ἐστί. P.

631. τί δ' ἐστίν, ὧ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων : [Ἀντὶ τοῦ περὶ τοὺς σαυτοῦ φίλους· οἷον τῶν δημομαστιγῶν. οἰονεῖ] οὐκ ἄλλων τινῶν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων σοι 20 μαστιγιῶν. [ἡ τρόπων, οὕτως· ὧ βέλτιστε, τί τῶν σαυτοῦ τρόπων ἐστίν; ἀντὶ τοῦ, τί ἀγαθὸν ἡμῖν ἀγγέλλεις; 25 εἰκὸς γὰρ σε καλλίστοις χρώμενον τρόποις πρὸς τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἀγγελίας ποιεῖσθαι.] — τῶν : Ἐνεκα. Paris.

632. ἄγγελος : Μηνυτής. P.

633. πέπραγεν εὐτυχέστατα : Εὐτυχῆς γέγονε. P. 30 εὐδαιμονέστατα. Du.

635. ἐξωμμάτῳται : [Ἐκ Φινεῶς Σοφοκλέους ὁ στίγος. ὅρα πῶς τοῖς σπουδαίοις γελοῖωδῃ καταμῖξας λανθάνει, εἰρηκὸς ἐξωμμάτῳται καὶ λελάμπρυνται. ἡ δὲ λέξις] ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως δρᾶ· ἡ γὰρ ἐξ ἐπίτασιν 35 δηλοῖ, ὡς τὸ [Hom. II. I, 486] « ἐκ θυμοῦ φιλέων. » ἡ μᾶλλον παίζων ἐπὶ στερέψεως λέγει. — ἐπαίξεν εἰπὼν ἐξωμμάτῳται. τὸ γὰρ ἐξωμμάτωσθαι ἐστι τὸ ἀποθεβληκέναι, ἡ ἐπιτεταμένως δρᾶν. ἡ γὰρ ἐξ ἐπίτασιν 40 δηλοῖ, ὡς τὸ « ἐκ θυμοῦ φιλέων. » V. Ἄλλως. δέον εἰπεῖν, ἀνέβλεψε καὶ καθαρὸς ἔσχε τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξωμμάτῳται εἶπε καὶ λελάμπρυνται· παίζων γὰρ ἐπαμφοτερίζουσας λέξεις ἔθηκεν· ἐξωμμάτῳται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐκκέκοπται τοὺς ὀφθαλμούς δύναται νοεῖσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀφῆρθε τὸ κάλυμμα. 45 ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λελάμπρυνται καὶ ἀντὶ τοῦ, καθαρὸς ἔσχε τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἀντὶ τοῦ, λεύκωμα ἐν αὐτοῖς ἔσχε. ἔχει δὲ τὸ λελάμπρυνται τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνίκων ὁμόφωνον τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν ὡς τὸ ἐξήρανται, καὶ κατῆσγυνται, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Junt. 50 ἐξωμμάτῳται : Ὁματωθή, ἀνεωγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. Θ. Du. ὁμματα ἔλαθεν. λελάμπρυνται κόρας : Λαμπρὰς τὰς ὤψεις ἔσχε. P. λελάμπρυνται καὶ

ἀντὶ τοῦ καθαρῶς ἔσχε καὶ ἀντὶ τοῦ λευκώματα ἐν αὐ-
τοῖς ἔσχε. Θ.

636. Ἰ' Ἀσκληπιοῦ παιῶνος : Παιὼν μὲν ὕμνος ἐστὶν
εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παύσει λοιμοῦ ἄδόμενος, ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ παύσει πολέμου· πολλὰκις δὲ καὶ προσδοκωμένου
δαιμονίου· καὶ παικνίζειν ῥῆμα ἀπὸ τούτου τὸ παιῶνα
ἄδεν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παῦω, παύαν, καὶ παιᾶν.
παιῶν δὲ, ὁ καὶ παιῶν, ὁ ἱατρὸς καὶ θεραπευτὴς
τῶν νοσημάτων· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ παῖω, τὸ θερα-
πεύω, παῖων καὶ παιᾶν, ὡς Μαχάων, καὶ κατὰ τρο-
πὴν τοῦ α εἰς ἡ παιῶν, καὶ αὖθις κατὰ συγκοπὴν
παιῶν. Junt., Vict. παιῶνος : Ἰατροῦ. Dv. εὐμενοῦς :
Συμπαθοῦς. P.] ἀντὶ τοῦ εὐμενεστάτου. ταῦτα δὲ ἐκ
τοῦ Φινεῖος Σοφοκλέους ἔλαθεν. V.

637. λέγεις μοι χαρὰν : Ἰνὰ γελᾷ τῶν τραγικῶν.]
ἀπαγγέλλεις μοι, φησί, χαρὰς ἄξιον, ὥστε καὶ βῶν τῇ
χαρᾷ νικώμενον.

[[λέγεις μοι χαρὰν : Τὸ συστηματικὸν τοῦτο κώλων
ἐστὶ δ'. τὸ α' τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἀντισπά-
στου, ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ δύο συλλαβῶν, ἡμίσεως
ποδὸς οὐδῶν. τὸ β' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον.
τὸ τρίτον καὶ τέταρτον τρίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παιῶ-
νων δύο καὶ συλλαβῶν τριῶν λειπουσῶν μιᾷ συλλαβῇ
εἰς ἀναπλήρωσιν τελείου ποδός. Junt. λέγεις μοι χαίρειν.

βῶν : Ἰφ' ἦδονῃς. P.]

638. χαίρειν : Εὐφραίνεσθαι. Dv. ἦν τε βούλησθ' ἦν
τε μῆ : (ἀντὶ τοῦ) παντὶ τρόπῳ. R. V.

639. ἀναθοάσσομαι : Ἀνυμνήσω, φησί, τὸν Ἀσκλη-
πιὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις. πολλοὶ γὰρ παῖδες
τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Ποδάλειριος, Μαχάων, Ἰασώ, Πανά-
κεια, Ὑγίεια. ἀναπέπλασται δὲ τὰ δνόματα παρὰ τὸ
ἵσθαι καὶ πάντα ἀκείσθαι καὶ παρὰ τὸ ὑγίαιαν παρέ-
χειν. τὸν εὐπαιδα δὲ ἡ τὸν καλοὺς ἔχοντα παῖδας, (ἡ
αὐτὸν καλὸν παῖδα). [[ἐπαμφοτερίζει γὰρ τὰ τῆς χρή-
σεως ἐπὶ τε τοῦ καλοῦ παῖδος καὶ τοῦ καλοῦς παῖδας
ἔχοντος. ἡ τὸν καλοῦ πατρὸς παῖδα. ὁ δὲ νοῦς πέπαι-
κται εἰς τραγωδίαν· ὁ γὰρ χαρακτήρ τραγικός, ὡς ἐν
Ὁρέστη [981] « ἀναθοάσσομαι πατρὶ Ταντάλῳ. »]]

ἀναθοάσσομαι : Ἀνυμνήσω, θαυμάσω. Θ. ἀνυμνήσω.
Dv. ἀνευφημῶ. τὸν εὐπαιδα : Τὸν καλοὺς παῖδας
ἔχοντα. P. εὐπαιδα λέγει τὸν Ἀσκληπιὸν ὡς καλλί-
στους ἔχοντα παῖδας, Μαχάωνα, Ποδάλειριον, Ἰασώ
καὶ Πανάκειαν. Dv. P.

640. φέγγος δὲ ἀντὶ τοῦ τὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀν-
θρώποις. R. φέγγος : Σωτηρίαν. P., Vict.

641. [[τίς ἡ βοή ποτ' ἐστὶ : Κορωνὶς εἰσιόντων ὑπο-
κριτῶν· οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι,
ρξθ'· ὢν τελευταῖος

ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαι γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ἐπὶ τέλει ἐκάστου συστήματος παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῇ
τέλει πάντων τῶν στίχων κορωνίς, καὶ ἐξῆς τὸ κομμά-
τιον τοῦ χοροῦ· κἀνταῦθα γὰρ χοροῦ τι μέρος ὥφειλε

θεῖναι, καὶ διατρεῖψαι μικρὸν, ἄχρις ἂν ὁ Κάρων ἐκεί-
νοις συμμείξεν. — ἀγγελεῖ : Μηνύει. Dv.

642. χρηστὸν τι : Εὐτυχεῖς τι. τοῦτο : Τὸ ἀκοῦσαι
ἀγγελίαν ἀγαθὴν. P. ποθοῦς : Ἀγαποῦσα. πάλαι :
Πρὸ πολλοῦ. Dv.

643. ἔνδον : Ἐντὸς τῆς οἰκίας. περιμένονσα : Ἐκ-
δεχόμενη τοῦτον τὸν θεράποντα. P. ἐκδεχόμενη. Θ. τὸν
θεράποντα. R. V.

644. ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον : Ἡνίκα ἦν ἀπαγγε-
λία, ἔθος ἦν πίνειν οἶνον. (διαβάλλει δὲ αὐτὴν ὡς φιλοῦ-
σαν τὸν οἶνον.) — ταχέως : Συντόμως. Dv.

645. καυτὴ πῆγς : Καὶ ἐγώ. Θ. Dv. διαβάλλει ὡς
μεθύσῃν. P. φιλεῖς : Ἀγαπᾷς ποιοῦσα. Dv.

646. ἀντὶ, τούτου ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ. R. συλλαβόμενος
καὶ συλλαβητικός. V. ὡς : Ὅτι. συλλήβδην : Ὅμοῦ
συλλαβῶν. Θ. Dv. ὡς ἀγαθὰ : Ἰσθι ὅτι. συλλήβδην :
Ὅμοῦ. P.

647. ποῦ 'στιν : Τὰ ἀγαθὰ δηλ. Dv. P. ἐν τοῖς ... :
Ἐν τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώσῃ ἴσως. P. εἴπει τάχα :
Γνώσῃ ἴσως ἡ ταχέως. Θ. γνωρίσει ταχέως. Dv. 20
γνώσῃ. V.

648. πέραине : Εἰς τέλος λέγε. Dv. τελειοῦ, πληροῦ.
P. ἀνύσας : Σπεύσας, τελειώσας. Dv.

649. προκατάστασις. Θ. [[ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ
τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλὴν σοι : Τὸ μὲν φαινόμενόν
ἐστὶ τοῦτο τὸ, ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐρῶ τὰ πράγμα-
τα· νοεῖται δὲ καὶ ἕτερον τι πᾶν αἰσχρὸν καὶ ἄξιον
τῆς τῶν δούλων ἀσελγείας καὶ μοιροληρίας. ἡ γυνὴ δὲ
πράγματα τὰς ὀχλήσεις ἐνόησε, καὶ διὰ τοῦτο λέγει

μὴ δῆτ' ἐμοίγ' ἐς τὴν κεφαλὴν.]

τοῖνον : Τὸ λοιπόν. P.

650. ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἡ παρὰ τὸ ἐς
κεφαλὴν σου, ὅπερ ἡ συνήθεια ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβά-
νει. R. V. ἐκ τῶν ποδῶν : Ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους.
Dv. ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἐμφαντικόν. P.

651. διὰ τὸ οἰηθῆναι διαπόμπησιν λελέχθαι. V. τὰ
ἀγαθὰ εἶπε, μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα ἐρεῖς. Dv. ἐμοί :
Ἐμοῦ. ἐς τὴν κεφαλὴν : Τὰ πράγματα ἐρεῖς δηλ. P.
μὴ τάχαθ' : Οὐκ ἐρῶ. Dv.

652. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα : Σαφῶς νῦν τὰ
πράγματα χαλεπὰ καὶ ἀνιαιρά. ἀκριβῶς δὲ δεδῆλωκεν
ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον τὰ πράγματα. καὶ Μένανδρος δὲ
ἐν Γεωργῷ « ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις. » ἐν ᾗθει δὲ
ἀναγνωστέον.] — νῦν : Πρὸ ὀλίγου. πράγματα : Τὰς
ὀχλήσεις. P.

653. διήγησις. Θ. ὡς : Ἐπειδὴ. P. ἀφικόμεθα :
Ἐπορεύομεν. Dv.

654. πάλιν αὐτὸν ἄνδρα εἶπεν ὥσπερ καὶ ἐν τῇ
ἀρχῇ. ἄθλιον δὲ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι. εὐδαίμονα
δὲ διὰ τὸ θεραπευθῆναι τοὺς ὀφθαλμούς. V. ἀθλιώτα-
τον : διὰ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν κάκωσιν. R. διὰ τὴν τυ-
φλωσιν. Θ. Dv. διὰ τὴν πῆρυσιν. P.

655. νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον : Λέον, εἴπερ τις ἄλλος,

εἰπεῖν, εἴπερ τιν' ἄλλον εἶπε πρὸς τὴν ὀπισθεν αἰτιατικὴν. Junf. εἴ τιν' ἄλλον : Ἀντὶ τοῦ ὡς οὐδένα ἄλλον. P. μακάριον : Διὰ τὴν ἀνάβλεψιν. Θ. Dr. εὐδαίμονα : Εὐτυγχῇ. Dr. διὰ τὸ ἀναβλέπειν. P.

6 660. ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν : Εἵθιστο γὰρ τοῖς ἀργαίοις ἐκεῖ καθαίρειν τοὺς ἀφρωσιωμένους, ὡς καὶ Ὁμηρος [II. A, 314] « καὶ εἰς ἄλλα λύματα ἔβαλλον. » εἵθιστο τοῦτο ποιεῖν, ὡς εἴοικε, τοῖς ἐκεῖ ἀφικνουμένοις θεραπευοῦσθαι. Θ.

10 667. ἔπειτ' ἐλοῦμεν : Ἀπὸ τοῦ λόῳ, ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλοῦμεν κατὰ συγκοπὴν. — Ἄττικόν τὸ ἐλοῦμεν ἀντὶ τοῦ ἐλοοῦμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐλοῦμεν. Br.

νῆ Δ' εὐδαίμων : Ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντὶ τοῦ κακοδαίμων (τὸ γὰρ εὐ ἀντὶ τοῦ δυσ μορίου. τὸ δὲ ψυχρᾷ θαλάττῃ, διὰ τὸ τῆς οὐσίας ψυχρὸν τὼν γερόντων. τὸ δὲ ᾤμεν) ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεθα διὸ μετὰ τοῦ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ εἶναι.

659. ἤμεν : Ὑπὲρχομεν. Dr. ἤμεν : Ἐπορευόμεθα. P. C.

20 660. (ἐπὶ δὲ βωμῶν : Ἀντὶ τοῦ, ὁσιωθείσης τῆς θυσίας καὶ τῶν ἀπαργμάτων ἐπὶ τῶν βωμῶν τεθέντων, ἄπτονται τοῦ βωμοῦ ἢ τοῦ κανοῦ καὶ ἐπιφθέγονται θύει, καὶ τότε ἐξεστὶ τοῖς ἀπὸ τῆς θυσίας ἀδεῶς χρῆσθαι.

25 καὶ προθύματα : Γράφεται καὶ θυλήματα. σημαίνει δὲ τὰ προκατάργματα, ἢ τὰ πρὸ τῆς θυσίας γινόμενα θυμιάματα, ἢ πλακούντια.)

πόπανα : Γλυκύσματα. Dr. P. προχύματα : Τὰ κατὰ χύματα. Dr. τὰ πρὸ τῆς θυσίας γινόμενα. P. α πρὸ τῆς θυσίας ποιεῖν ἔθος. Θ. Vict.

30 661. καθωσιώθη πέλανος : (Τοῖς καθήκουσι νόμοις ἀνιερώθη, καθηγνίσθη, ἢ ὁσίως ἀνέστη.) ἐπειδὴ δὲ ὁ πέλανος τῇ Ἐφαισίου φλογὶ καθωσιώθη καὶ τὰ πόπανα καὶ τὰ προθύματα. προθύματα δὲ ἦτοι τὰς θύρας, παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερῶν ἢ κηρίας ἢ λιθινοῦτον. τὸ δὲ ἐξῆς, ἐπεὶ δὲ βωμῶν προθύματα καθωσιώθη Ἐφαισίου φλογὶ, καὶ πόπανα καὶ πέλανος. [Ἄλλως. δέον εἰπεῖν, καὶ πέλανος, ὁ δὲ ἄσυνδέτως πέλανος εἶπεν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸν μὲν πέλανον ἐν τῷ πυρὶ ἔριπτον, τὰ δὲ πόπανα καὶ τοὺς πλακούντας καὶ ἄλλα ἐν μέρει τοῦ βωμοῦ ἐτίθεσαν. ἢ τὸ πέλανος ἐρμηνεία ἐστὶ τοῦ προθύματα, οὕτως, ἐπεὶ δὲ τῷ βωμῶν καθωσιώθη τὰ πόπανα, καὶ τὰ προθύματα καθωσιώθη τῇ φλογὶ τοῦ Ἐφαισίου, ὁ πέλανος λέγω ὃ καὶ κρεῖττον.] —

40 καθωσιώθη : Καθιερώθη. Dr. ἀνέστη, ἀνιερώθη. Θ. P., Vict. πέλανος : Εἶδος ὁσπρίου. Θ. Dr. P. Ἐφαισίου : Πυρός. Dr.

662. κατεκλίνχμεν : ἢ κατὰ ἀντὶ τῆς ἀνά. οὕτως λέγουσιν Ἀττικοί. V. ἀντὶ τοῦ κατεθίχμεν. Θ. εἰκός : Πρέπον. P.

663. παρεκατέετο : Ἐκ συλλογῆς ὑπηρετίετο ἀπὸ τῶν κατευμάτων. κατεύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάδες οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρου. λέγει οὖν ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ὑπηρετίζομεν.

στιβάδα : Στρωμνὴν ἐκ σχοίνων πεποιημένην. Θ. τὴν ἐκ χόρτων στρωμνὴν. Vict. στιβάς ἢ ἐκ χόρτων στρωμνῇ, ἢ τοιοῦτο τι. καὶ γίνεται παρὰ τὸ στεῖβαιν, ὃ ἐστὶ τὸ περιπατεῖν. στιβάς γὰρ κυρίως ἡ πεπιλημένη καὶ οἷον καταπεπατημένη. Vict. τὸ παρεκατέετο ἀντὶ 5 τοῦ συνῆγε καὶ συνετίθη σχοινία, ἃ ἰδιωτικῶς ψάσι βροῦλα, ποιῆσαι εἰς στιβάδα στρωμνῇ. Dr. συνετίθει. Θ. Br. ἐσωρεύετο. Dr.

664. δεόμενοι : Χρῆζοντες. Dr.

665. εἰς μὲν γε Νεοκλείδης : (Καὶ εἰς πολλὰ κεκομωμένης οὗτος) εἰς ῥήτορα καὶ τὰ δημόσια κλέπτοντα καὶ ξένον καὶ τὰς ὀφείας λελωθῆμενον. εἴρηται δὲ καὶ ἐν Πελαγονίᾳ περὶ αὐτοῦ ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης ἐστίν. — ναί. εἰς μὲν γε ... P. τυφλός : Ἀνόητος. Dr.

666. κλέπτων : Δωροδοκῶν. τοὺς βλέποντας : Τοὺς 15 φρονίμους. ὑπερχοντίσεν : Ὑπερέβαλεν. Dr. ὑπερέβη. P. ὑπερέβαλεν. ἀπὸ τῶν ἀκοντιζόντων. V. ὑπερέβαλεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἀκόντια ῥιπτόντων. Θ. Borg.

667. παντοδαπά : Παντοῖα. Θ.

669. παραγγέλλω δοτικῇ συντάσσεται. καθυόδειν : 20 Ὑπνοῦν, ἢ καῖσθαι ἡσύχως. Θ. κοιμᾶσθαι. P.

670. πρόσπολος : Ὁ νεώκορος, δούλος. Θ. Dr. ὁ πρόσπολος : Ὁ ἱερεύς. V. P. αἰσθηται : Εἰς αἰσθησιν ἤσθον. Dr. συντάσσεται τὸ αἰσθάνομαι καὶ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Θ. νοήση κύπου. P.

671. κοσμίως : Εὐτάκτως. Dr. εὐτάκτως καὶ ἡσύχως. Θ. P., Vict.

673. ἀθάρης γύτρα τις : [Ἀθάρα, μόνη ἢ σεμιδάλις.] (Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ η ἀθάρης, [Αἰολεῖς ἀθάρης,] ἢ δὲ κοινῇ διὰ τοῦ α ἀθάρης. ἐστὶ δὲ ἄλευρον ἡψημένον.) — Ἀττικοὶ ἀθάρης, Αἰολεῖς ἀθάρης. λέγει δὲ τὴν σεμιδάλιν. R.

ἀθάρης : Ὑγρον κουργούτης. ἀθάρα λέγεται ἡ ἰδιωτικῶς λεγομένη κουργούτη. ἤγαγε δὲ αὐτὴν γραῦς τις τῇ Ἀσκληπιῷ· εἰκότως· αἱ γὰρ γραῖαι τοὺς ὀδόντας 35 ἀποβαλῶσαι οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀθάραν ἐσθίουσιν· τοιοῦτον ἐγρῆν καὶ δῶρον αὐτὰς προσφέρειν τῷ θεῷ. Dr. C. D. ἀθάρα... εἰκότως. καὶ γὰρ αἱ γραῖαι τοὺς ὀδόντας ἀποβάλλουσαι ὡς ἐπιτοπλεῖστον τῇ ἀθάρᾳ χρῶνται εἰς βρωσιν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ τὴν ἀθάραν 40 δῶρον ἀνέτιθον. Vict. ἀθάρης : Σεμιδάλεως. P. ἐξέπληττε : Ἐτάραττεν. Dr. ἐνέβαλεν. P. εἰς ἐμπληξιν ἔφερε καὶ θαῦμα. Θ. εἰς ἐκπλήξιν καὶ θάμβος ἔφερεν. Vict.

675. ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι : [Πε- 45 ρισσὴ ἢ μία ἐπὶ. ὡς εἰς τῶν ἱερῶν ὄψεων δηλονότι.] ἐφερπύσαι δὲ, βαδίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρπετῶν. ἐκ τούτου δὲ τὴν ἡσυχον κλοπὴν τὴν ἐπὶ τὴν γύτραν δηλοῖ. — δαιμονίως : Ἐπιτηδεύεις. Dr. δεξιῶς, ἐπιτηδεύεις. Θ. P. ἐφερπύσαι : Βαδίσαι. P.

677. τοὺς φθοῖς : Ἀττικοὶ μὲν μονοσυλλάβως οἱ φθοῖς· ὁ δὲ Καλλιμάχος φθοῖας ἀντὶ τοῦ πλακούντας, πέμματα. — οὕτως μονοσυλλάβως σύνηθες αὐτοῖς λέγειν. Καλλιμάχος « ὅθ' αὖθις παρὰ φθοῖας », ὡς μάν- 50

τίας. ἔστι δὲ πλακοῦντας ἢ πέμματα. V. τοὺς φθοῖς :
τοὺς πλακοῦντας. Θ. *Dr.* πλακοῦντας, ἢ λαλάγγια.
P. τὰς ἰσχάδας : Τὰ σῦκα. Θ. *Dr.*

678. ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς : Εἰσὶ γὰρ τράπεζαι
ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν αἷς τιθέασιν τὰ εἰσφερόμενα.

679. περιήλθε : Περιέδραμε. ἐν κύκλῳ : Ψήλαφῶν
δηλ. καὶ ἐρευνῶν. P.

680. καταλελειμμένον : Ἐγκαταλειφθέν. *Dr.* ἐνα-
πολειφθέν. P.

681. εἰς σάκταν τινά : (Γράφεται καὶ εἰς σάκκον, ὅσον
εἰς θύλακον, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. ὁσόν δὲ εἰπεῖν εἰς τὸν
βωμὸν ἤγιζε, φησὶν εἰς τὸν σάκκον. ἤγιζε δὲ ἀντὶ τοῦ
ἑθαλλέν εἰς δευμάτινον σακκίον, ὅπερ θύλακον λέγομεν.
τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἁγίου ἀπετίθετο. παίζει δὲ τοῦτο ὡς
ἐπὶ ἱερῶν.) ἀρσενικῶς δὲ δὲ σάκτας, ὡς αἱ γοήσεις δι-
δάσκουσιν. — σημαίνει δὲ τὸν θύλακον. R. [[ἤγιζεν :
Τὸ ἤγιζε γελοιωδῶς εἵρηκεν ἀπὸ τοῦ ἡγίαζε κατὰ συγ-
κοπήν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις παρὰ τοῖς παλαιοῖς μὴ
μόνον τὸ καθάριον, ἀλλὰ καὶ τὸ μαινένον καὶ τὸ ἄγιον
δ' ὡσαύτως οὐ μόνον τὸν καθαρὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν μαιρὸν
καὶ ἐναγῆ καὶ ἐξάγιστον καὶ ἁγιστεῖα ὡσαύτως λέγε-
ται οὖν ἐνταῦθα τῷ μὲν δοκεῖν, ὅτι εἰς σάκκον τινὰ
ἱερῶς ἐτίθει, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ὅτι εἰς ἄγρος τι ἔθενον
αὐτὰ πρὸς ἑαυτὸν ἐλάμβανεν. *Vict.* ἤγιζεν : Σεβασμῶς
ἐνετίθει. Θ. σεβασμῶς ἤγεν. *Dr.* ἐτίθει, ὡς ἄγια ἐνέβα-
λεν. C. ἱερῶς ἐπετίθει. P. σάκταν : Σάκκον. τοῦτο κατ'
εἰρωνείαν. Θ. *Dr.* σάκκον. P.

682. κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν : Ἀντὶ τοῦ ὁσιότητα.
δοῖας, φησὶν, ὅτιον εἶναι τὸ λαμβάνειν τι ἀπὸ τῶν ἐν
τῷ ἱερῷ, ἐπεὶ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐλάμβανεν. (Σύμμαχος δὲ
φησὶν ὅσα λέγειν αὐτοὺς τὰ μὴ ἱερὰ, ἀλλ' ὧν ἔστι
θιγγάνειν.) — νομίσας : Ὑποθαβῶν. ὅτιον τὸ λαμβά-
νειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, καθότι καὶ ὁ ἱερεὺς ἐλαμ-
βανεν. Θ. P. ὁσίαν : Ἀγιότητα. *Dr.* πολλὴν ὁσίαν τοῦ
πράγματος : Κατὰ πολὺ ὅτιον δηλαδὴ τὸ λαμβάνειν
τι τῶν ἱερῶν. *Br.* δικαιοσύνην. Θ.

683. γύτραν : Τὸ τζυκάλιον. *Dr.* ἀνίσταμαι : Διεγεί-
ρομαι. P.

684. ταλάντατ' : Ἀθλιώτατε. Θ. οὐκ ἐδεδοίκασι : Οὐκ
ἐφοβήθης. P.

685. μὴ φθάσεις με : [Βαδίσας ἐπὶ τὸν βωμὸν δη-
λονότι.] διαβάλλει τὸν θεὸν ὡς κλέπτειν. ἐφοβήθη οὖν
μὴ ἔλθων καὶ αὐτὸς κλέψαι φθάσει με ἐπὶ τὴν γύτραν.
[Ἄλλως. πάνυ καλὸν καὶ σεβάσιμον τὸ πρᾶγμα, ὃ
ἐκείνος ἐποίησε, ἡγησάμενος, καὶ οὐκ ἀσεβὲς κρίνας ἀνέ-
στην καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν γύτραν τῆς ἀθάρκας. ἐν τούτῳ δὲ
δεικνύει, ὡς αἰεὶ οἱ δοῦλοι περὶ τὸ φαγεῖν τὸν νοῦν ἔχου-
σιν. τὸ δὲ ἔχων τὰ στέμματα λέγει διὰ τὸ γράφειν τὸν
Ἀσκληπιὸν αἰεὶ στεφανηφόρον, ὡς υγιείας αἵτιον
(καὶ ἄθλον τούτῳ παρέργον τὴν υγιείαν λαβόντα τοὺς
στεφάνους. *Dr.* P.).] — ἔγωγε : Ἐδεδοίκαμεν δηλαδὴ.
Dr. P. ἐδεδοίκαμεν τὸν θεόν. δηλονότι καταλάβοι. Θ. τὸ
ἐγώγε καὶ μάλιστα οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ναὶ λαμβάνου-
σιν. P. φθάσεις : Προλάβῃ. P.

686. ἐλθὼν : Ὁ Ἀσκληπιὸς φορῶν. P. ἔχων : Φο-
ρῶν. *Dr.* στεφανηφόρος γὰρ ὁ Ἀσκληπιὸς αἰεὶ στενάζων.
υγιείας γὰρ ἔστιν ἔφορος. P. στέμματα : Ὡς υγιείας
ἔφορος στεφανηφόρος. P.

687. ὁ γὰρ ἱερεὺς : τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ 5
τοὺς βωμοὺς δηλονότι βαδίσας προσεβιάζε με. V. ἤγουν
τὸ προσβῆσαι δηλ. καὶ λαβεῖν τὰ πέμματα. Θ. P.

688. ἤσθετο : Ἐγῶ. P. τὸ αἰσθάνεσθαι πρότερον
πρὸς γενικὴν συντάξας, νῦν πρὸς αἰτιατικὴν ἀπέδωκεν.

Vict. ψόρον : Κτύπον. *Dr.* ἀντὶ τοῦ ψόρου. R.V. 10

689. τὴν χεῖρ' ὑψήρει : (Ἐκτείνει κατὰ τῆς χύτρας,
ἵνα μηδεὶς αὐτὴν λάβῃ. [ἡ ἐξέτεινε. καὶ] Μένανδρος
« ἐξάραντες ἐπικροτήκατε. ») συρίζας δὲ οὕτω μόνως
φασιν Ἀττικοὶ καὶ συρίκτης καὶ σύριγμα καὶ οὐ συρίσας.
ἀκολουθοῦν δὲ τῷ ὑπερβῆσαι τὸ συρίζαι. ἕκαστον γὰρ τῶν 15
ζώων ἰδίαν φωνὴν ἔχει, ὡς αἱεὶ τὸ μηχανάζειν, βοῦς τὸ
μυκάσθαι, κορώνη τὸ κρώζειν, καὶ τᾶλλα ὁμοίως· οὕτω
καὶ ὁ ὄφις τὸ συρίζειν. — ὑψήρει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκτείνειν.
V. τὴν χεῖρ' ὑψήρει : Ἐν ᾗ τὴν γύτραν κατεῖχεν λάθρα.
Θ. *Dr.* κατεῖχε λάθρα. *Dr.* τὴν χεῖρ' ὑψήρει : Λάθρα 20
ἐκίνει. C. λαθραίως ἐξέτεινε. συρίζας : Συριγμόν τινα
ποιήσας. P.

690. (ὁδᾶς ἐλαθόμην : Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτὴν ἐλαθον,
ὅσον ἔδακον αὐτήν.)

ὡς παρείας ὦν ὄφις : Εἴδος ὄφειος. εἴρηται δὲ παρὰ 25
τὸ ἐπῆρθαι τὰς παρείας. φασὶ δὲ αὐτὸν μὴ δάκνειν, ἢ
καὶ δάκνοντα (μὴ) λυπεῖν. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δη-
μοσθένης [p. 313, 25] « τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας » φά-
σκων, (καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Δημάδου λόγῳ. ἔστι
δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος καὶ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ). τὸ δὲ 30
τοιοῦτον εἶδος εὐρίσκεται ἐν τοῖς ἱεροῖς (τοῦ Διονύσου).
— ὁδᾶς : Ἦτοι τοῖς ὁδοῦσιν. P. μετὰ τῶν ὁδόντων
ἠψάμην. Θ. ἐλαθόμην : Ἠψάμην. *Dr.* τῆς χειρὸς τῆς
γραίας. P. παρείας : Μέγας. *Dr.* οἱ γὰρ συρίζοντες ὄφεις
μεγάλας ἔχουσι παρείας. Θ. εἴδος ὄφειος ἀπὸ τοῦ ἐπαί- 35
ρειν. P.

691. ἡ δ' : Ἡ γραῦς. ἀνέσπασεν : Εἰς ἑαυτὴν συν-
έσπειλεν. *Dr.* συνέσπειλεν εἰς ἑαυτὴν ἀφείσα τὴν χεῖρα.
P., *Vict.*

692. δέους : Φόβου. *Dr.* P. βδέουσα : Πέρδουσα. Θ. 40
Dr. πέρδουσα. ὅθεν καὶ τὸ βδελυρὸς καὶ τὸ βδελύττομαι.
P. γαλῆς : ἡ γὰρ γαλῆ ὀριμύτατον ἀφίησι τὸ πνεῦμα.
R.V. κάττας. Θ. *Dr.* γαλῆ ἡ κάτα, μυγαλὴ ἡ νυμφίτις.
P. πάνυ γὰρ δύσσομός ἐστιν ἡ τῆς γαλῆς πορδή. Θ.
Victor.

694. ἔφρων : Ἀντὶ τοῦ ἥσθιον, ἐμασώμην. λείπει δὲ
προφῆν. φλᾶν δὲ νῦν τὸ μετὰ ψόφου ἐσθίειν. [καὶ γὰρ
φλᾶν τὸ θλᾶν, ὡς [Hom. II. A, 268] « φηρσὶν ὀρεσκαώσι-
σιν. »]

πολλὴν : Μερίδα δηλ. P. ἔφρων : Ἀνῆλίσκον, συνέ- 50
τριβον. Θ. *Dr.* P. *Vict.*

695. μεστός : Πλήρης τῆς ἀθάρκας. Θ. *Dr.* ἐμπλεος ἡ
κεκορεσμένος. P.

696. (ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν : Ἀντὶ τοῦ προσ-

- έσχε. Ἰωνικῶς, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ [Hom. II. Γ, 388] « ἤσκειν εἶρια καλὰ. » ἀντὶ τοῦ ἤσκει· τρίτου γὰρ ἔστι προσώπου.) — οὐ προσήειν : Οὐκ ἔγωγε. *De.* οὐ προσήλθεν. *Θ.* *P.* τὸ προσήειν ἐνταῦθα τρίτου προσώπου διὰ τὴν χασιμωδίαν προσελθὼν τὸ ν, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθος ἔχουσι ποιεῖν οἱ Ἀττικοί. *Vict.* οὐδέπειν : Οὐπω ἦν ἐλθών. *P.*
697. τοῦτο : Τὸ φαγεῖν. *P.* γελοῖον : Ἀστεῖον. *De.*
698. προστόντος : Προσερχομένου. *De.*
699. ἀπέπαρδον : Διὰ τὴν ἀθρόαν τῶν πνευμάτων ἐκπήδησιν. θέν καὶ πάροδος· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἐπερυστό μου : Ὑπὸ τῆς ἀθάρης δηλονότι. ποιεῖ γὰρ αὕτη πνεύματα τῇ γαστρί. — ἐξώγωτο ἐμπνευματωθεῖσα. φυσώδη γὰρ τὰ ὄσπρια. *Θ.* ἤγουν ἐξώγωτο (ἐμπνευματώθη add. *Vict.*) *D.* φυσώδη γὰρ τὰ ὄσπρια, ὑπὸ τῆς ἀθάρης. *P.*
700. ἐβδελύττετο : (Ἐμίσει σε.) χαριέντως τὸ ἐβδελύττετο πρὸς τὸ ἀπέπαρδον, ὡς παρὰ τὸ βδέειν. ἔπεται γὰρ τῷ βδέειν τὸ βδελύττεσθαι. *P.* ἦπου : Ὁντως. *P.* ἐβδελύττετο : ἐμίσει. *De.* *P.*
701. οὐκ : Ἐβδελύττετο. *P.* (ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις : Οὐκ ἐφίκει. διότι προσήκει τῷ Ἀσκληπιῷ ἢ Ἰασῷ παρὰ τὴν ἱακὴν ὠνομασμένην. ἀλλὰ καὶ θυγατέρα τοῦ Ἀμφιαράου αὐτὴν εἶπεν ἐν ἐκείνοις
702. ἀλλ' ὦ θύγατερ ἐλεᾷ, Ἰασοῖ, πρηνεμένης.
- εἰ δὲ καὶ τὴν Ἰασὼ Ἀσκληπιῷ θυγατέρα, ὥσπερ καὶ τοῦ Ἀμφιαράου, ἄξιον ἀπορεῖν· ἐπεὶ καὶ Ἑρμιππος ἐν τῷ [πρώτῳ] ἱάμβῳ τῶν τριμέτρων Ἀσκληπιῷ καὶ Ἀμφιαρείᾳ τῆς Ἥλιου λέγει Μαχάνα καὶ Ποδαλείριον καὶ Ἰασὼ καὶ Πανάκειαν καὶ Αἰγλήην νεωτάτην. ἐνίοι δὲ προσπιθέασιν Ἰανίσκον καὶ Ἀλεξήνορα. ἔστι δὲ καὶ Ἀμφιαράου θυγάτηρ Ἰασώ. — Πανάκεια δὲ παρὰ τὸ ἄκος, τὴν θεραπεῖαν. Ἄλλως.) παρὰ τὸ ἵσθαι τὴν Ἰασὼ πεποίηκε θυγατέρα Ἀσκληπιῷ, καθάπερ καὶ τὴν Πανάκειαν καὶ τὴν Ὑγίειαν. *R.V.* ἐπακολούθησ' : Τῷ Ἀσκληπιῷ δηλονότι. *Θ.*
702. ὑπερυβρίσας : Μετρίως πῶς ἐτράπη καὶ ἡδέσθη. *Θ.* *P.* ἀπεστράφη : Εἰς τοῦπίσω. *De.*
703. οὐ λιθανωτὸν γὰρ βδέω : Ἄλλο λιθάνος καὶ ἄλλο λιθανωτόν· λιθάνος μὲν [γὰρ] αὐτὸ τὸ δένδρον, λιθανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ. [ἔστι δὲ καὶ ὅρος Λιθάνος καλούμενον.] — ἐπιλαδοῦς' : Κρατήσασα. *P.* λιθανωτὸν : Εὐθὺς ὥσπερ ὁ λιθάνος πέρδω. *Θ.* *De.* ἤτοι μεμυρισμένον πέρδω. *P.*
704. αὐτὸς δ' ἐκείνος : ὁ Ἀσκληπιός. *R.* τῆς ῥιγὸς οὐκ ἐπελάθετο δηλ. οὐδ' ἐφρόντισεν : Οὐκ ἤσθετο. *P.* ἤγουν οὐ μόνον οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησεν. *Θ.*
705. ἄγροικον : Ἀναίσθητον. *Θ.* *De.* ἀπαίδευτον. *P.* τὸν θεόν : Τὸν Ἀσκληπιόν. *De.*
706. ἀλλὰ σκατοφάγον : Ἀναίσθητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ Βουνοῖς βῶν, οἱ διὰ τὴν πολλὴν ἀναίσθησιν σκατὰ ἤσθιον. ἐτερόκλητος δὲ ἔστιν ἡ σκατὸς γενικῇ, ἀπὸ εὐθείας τῆς σκώρ. — οὐκ ἔγωγε : Οὐ λέγω
- ἐκείνον ἀναίσθητον. σκατοφάγον : Ἀναίσθητον. *Θ.* *P.* αἰ τάλαν : Διότι τοιαῦτα λέγεις. *De.* ἐπιρρημα σκευλιαστικόν. *R.* *V.* *P.* τὸ σκατοφάγον λέγει, ἡ διότι οἱ ἱατροὶ ἐκ τοῦ τὰ σωματίων κενώματα βλέπειν καὶ οὐρα τοὺς μισθοὺς λαμβάνουσιν. ἡ ὅτι ὁ τῆς ἱατρικῆς ἡγεμὼν Ἰπποκράτης ἀνθρωπίνων κόπων, ὡς φασιν, ἐγεύσατο, βουλομένος περὶ τίνος νοσούντος μαθεῖν, ἢ ἄρα ζήσεται ἢ τεθνήσκει. *P.* τὸ σκατοφάγον λέγει ἡ διότι οἱ ἱατροὶ ἐκ τοῦ σκοπεῖν τὰ τῶν ἀσθενούντων οὐρα καὶ σκύδαλα τοὺς μισθοὺς λαμβάνουσιν, ἡ ὅτι ὁ τῆς ἱατρικῆς ἡγεμὼν Ἰπποκράτης ἀνθρωπίνων κόπων ἐγεύσατο, ὡς φασιν, βουλομένος μακρῶς περὶ τῶν νοσούντων, εἰ ἄρα ζήσονται ἢ τεθνήσκονται. *Vict.*
707. συνεκαλυψάμεν : Ἐκρύβην εἰσω τῶν ἱματίων. *Θ.* *Paris.*
708. δαίσας : Φοδηθείς. *De.* *P.*
709. σκαπῶν : Ἐπιτηρῶν. *P.* περιήειν (— εἰ *P.*) : περιήρχετο. *De.* *P.* Ἰακῶς τὸ περιήειν. *V.* ὅμοιον τῷ προσήειν. κοσμίως : Εὐτάκτως. *Θ.*
710. παῖς : Δούλος τις. *P.* *De.* θυεῖδιον : Ἰγδίον λήθινον. *Θ.* ἰγδίον. *De.* θυεῖδιον : Ἥτοι ἰγδύον. *P.* ἰγδίον. παῖς ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ παῖς τὸ αἰδοῖον καὶ κατὰ συναίρεσιν παῖς, παῖς δὲ ὁ δούλος ἀπὸ τοῦ παῖω τὸ τύπτω. *Borg.*
711. παρέθηκε : Πλησίον αὐτοῦ ἔθηκε. *P.* δοῖδουκα : Κοιλιάριον. *De.* κοιλυάριον. *P.* κιβώτιον : Ὁν ἱατροὶ καλοῦσι παντέκτην. *Θ.* σενδούκι, ὃ λέγουσιν οἱ ἱατροὶ παντέκτην. *De.* σενδούκην. *P.*
- (712). οὐ δῆτ' οὐχὶ τὸ γε κιβώτιον : [Παίζων πρὸς τὸ πρῶτον ἀπήντησεν, οὐχὶ τὸ κιβώτιον.] ἐπὶ τὸν ὅτι τὸ κιβώτιον λήθινον ἦν, ὥσπερ ἑαυτοῦ τὴν λήθην ἐπανορθούμενος φησι, μὰ Δι' οὐκ ἦν λήθινον τὸ κιβώτιον. — μὰ Δι' οὐ δῆτ' : Αἰθινον ἦν, ἀλλ' ἢ θεία. *P.*
713. ἐώρας : Ἐβλεπες. *P.*
714. διὰ τοῦ τριβώνιου : Νῦν τοῦ παλαιοῦ καὶ τετριμμένου ἱματίου [τὸ γὰρ τριβάνον ἱμάτιον οὕτω καλοῦσιν Ἀττικοί.] ὁπᾶς δὲ τὰς τρώγλας ἔθην καὶ ὥπες οἱ ἀρθραμοὶ ἀνοίγματα γὰρ ἔστι. — τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν καὶ διερρηχὸς ἱμάτιον. τριβώνιον καὶ τὸ τῶν φιλοσόφων ἱμάτιον, ὡς εὐτελείας ἀντιποιουμένων. θέν καὶ τὸ περιβλήμα αὐτῶν εὐτελές. ἦν δὲ τὸ τοιοῦτον τριβώνιον μέχρι τῶν ποδῶν διῆκον, καὶ χειρίδας ἔχον πλατείας, καὶ κεκολλημένον. *P.* καὶ κεκαλυμμένον εἶναι λέγει. *De.* ἐγκεκαλύφθαι : Ἐγκεκρύφθαι. τριβώνιον : Ἐβλεπεὶν δηλ. *P.*
715. ὁπᾶς : Τρύπας. *De.* *P.* οὐκ ὀλίγας : Ἀλλὰ πολλὰς 45 δηλ. *P.*
716. Νεοκλείδῃ : τοῦτον, ὡς ἔφαμεν, διαβάλλει ὡς ἄρπαγα τῶν δημοσίων. *V.* οὗτος ἄρπαξ τῶν δημοσίων. *Paris.*
717. καταπλαστὸν : Τῶν φαρμάκων τὰ μὲν καταπλαστὰ, τὰ δὲ χριστὰ, τὰ δὲ ποτὰ. (χυρίως δὲ ὀρυστόνως τοῦτο γράφουσι.) τινὲς δὲ προπαροξύνουσι, κατάπλαστος. [ἔστιν οὖν παστὸν τὸ πασάμενον, πλαστὸν τὸ

πλαττόμενον, ὃ καὶ καταπλαστὸν λέγεται, καὶ πιστὸν τὸ πινόμενον.]]

[[ἐνεχείρησεν : Οἱ γράφοντες, ἐνεχείρισε τρίβειν, διὰ τοῦ ἰ, ἀμαθεῖς· οὐ γὰρ ἐμφανῶς θεράπευσεν ὁ Ἀσκλη-
 5 πῶς, ἵνα καὶ τῷ Νεοκλείδῃ ἐγχειρίσαι αὐτὸν λέγωμεν τρίβειν τὸ φάρμακον, ἀλλ' ἀφανῶς κατὰ τὴν νύκτα. ἔχει δὲ οὕτως, ἐνεχείρησε πρῶτον πάντων τρίβειν τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον καταπλαστὸν καὶ ἔστιν ἡ δοτικὴ αὕτη πρὸς τὸ τρίβειν περιποιητικῶς· ἡ γὰρ τρῖβις ἐκείνῃ
 10 ἦν, τουτέστι, δι' ἐκεῖνον ἐγίνετο.]] — ἐνεχείρησε : Ἡρ-
 ζατο. P.

718. τρεῖς Τήνων : [[Ὅτι ἐν τῇ Τήνῳ μῆ τῶν Κυ-
 κλάδων νῆσος ὄφρις καὶ σκορπίοι δεινοὶ ἐγίνοντο· ἡ ὅτι
 ἡ Τήνος δριμύτατα σκόροδα φέρει.]] δοτικῶν. R. ὅτι ἡ
 15 Τήνος, (νῆσος μία τῶν Κυκλάδων), θεριώδης δοκεῖ εἶναι. (σκόροδα οὖν Τήνια εἶπεν ἀντὶ τοῦ δοτικῆς, παρὰ τὴ
 θηρίαι.) δηλοῖ καὶ Εὐπολὶς Πόλεσι « Τήνος αὕτη, πολ-
 λὸς ἔχουσα σκορπίους (ἔχεις τε συκοφάντας). » Καλλι-
 στρατος δὲ ἐπὶ τὸ σαφές κατηνέβη, ὡς σκοροδοφόρου
 20 τῆς γῆς οὕσης· (διὸ καὶ τὸ παρ' Ἀντιμάχῳ « Τήνου τ'
 ὀφριέσσης » οὐ καλῶς ἔχειν δοκεῖ.) — σκόροδων : Σκόρ-
 δων. Dv. Τήνος νῆσος ἐν ᾗ δριμύτατα γίνεται σκόροδα.
 Θ. Τήνος νῆσος σκοροδοφόρος ἀπὸ τίνος Τήνου ἀνδρός.
 P. ἐφ' ἧς δὲ ἀντὶ τοῦ τρίβειν ἡ ἤλει. V. ἐφ' ἧς : Συνέτρι-
 25 βε. Dv. ἐτριβε. P.

719. ὁπὼν : Γάλα σκύλλης. Dv. γάλα σκυλλῆς, ἥτις
 βοτάνη ἐστὶ θανατηφόρος, ἐξ ἧς τὸ σκυλλητικὸν ὄξος.
 Θ. P.

720. (καὶ σχῖνον : Σχῖνον νῦν φησι τὴν σκύλλαν·
 30 δοτικῆς γὰρ βούλεται πάντα εἶναι, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς πα-
 ράκειται καὶ ἐκ τῶν Θεοφράστου, ὅτι ἑτερόν τι ἡ
 σκύλλα καὶ ἡ σχῖνος. παρὰ τὸ σχίζεσθαι καὶ δακρύνειν
 ἡ αὕτη γὰρ τῇ μαστίχῃ.) — σχῖνον : ἀντὶ τοῦ μαστί-
 χην. R. τὰ ἄκρα τῆς σκύλλης ἡ μαστίχην. Θ. τὰ ἄκρα
 35 τῆς σκύλλης. Dv. σχῖνον : Ἦγουν σκύλλαν. P. σχῖνος τὸ
 δένδρον, ἢ σχοῖνος δὲ τὸ βρύλλον, δίστρωγον οὐ καὶ ἢ. P.
 ὅζει διέμενος : Διαθρέγων καὶ διωγραινών, ὃ νῦν ἐγ-
 χυματίζειν φασι. (Σφηττίῳ δὲ) τῷ δριμυτάτῳ ἡ ἀπὸ τοῦ
 δήμου· πικροὶ γὰρ οἱ Σφηττίοι καὶ συκοφάνται. ἡ παρὰ
 40 τοὺς σφῆκας· θυμικοὶ γὰρ. (ἡ ὅτι δριμύ ὄξος παρὰ
 Σφηττίοις ἐγίνετο.) — βρέχων ὄξος δριμύ. Dv. βρέζας
 ἐν. P. Σφηττός τόπος ἐν Ἀθήναις, ὅθεν καὶ Σφηττοῖ
 ἐπίρρημα, καὶ ὁ πολίτης Σφηττίας· Σφηττίας οἶνος καὶ
 Σφηττίον ὄξος. ὡς εἴκοις δὲ δριμύτατον ὄξος Σφηττοῖ ἐγί-
 45 νετο. P. βρέχων. Σφηττός τόπος, ἐνθα δριμύ ὄξος γί-
 νεται. Θ.

721. κατέπλασεν : Τοῦτο τὸ φάρμακον. Θ. P. ἐκ-
 στρέψας : Ἐξεστραμμένα ποιήσας. P. ἀναστρέψας. Dv.

722. δδυνῶτο : Λυπεῖτο, ἀλγεῖ. Dv. δδύνῃ ἔχει πε-
 50 ρισσότερον. P. οὐ τοσαύτη γὰρ ἂν ἦν ἡ δδύνῃ, εἰ ἐπάνω
 ἔπλαττεν. Θ.

723. ἀνάϊζας : Ὀρμήσας. Θ. Dv. P. θεός : ὁ Ἀσκλη-
 πίος. V.

(725). ἴν' ἐπομνύμενον : Ἀντὶ τοῦ ἐκκαλούμενον.

ἐπωμοσία δὲ ἐστίν, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ βουλόμενος ἀντει-
 πεῖν ψήφισματι εἰσφερομένῳ. ἐκκαλοῦνται δὲ εἰς τὸ
 δικαστήριον πολλὰς. Σαλούστιος δὲ φησιν ὡς μέλ-
 λοντες εἰς τινα δημοτικὴν ἀποστελλεσθαι χρεῖαν παρὰ
 τοῦ δήμου, πολλὰς ἐπόμενοντο μὴ δύνασθαι αὐτὸ
 5 ποιεῖν, ἵνα συκοφαντοῖσιν οἴκοι μένοντες. Ἄλλως.
 ἐπωμοσία ἐστὶν ἀπόδοσις αἰτίας, δι' ἣν οὐκ ὑπαντᾷ τις
 πρὸς τὴν δίκην. Ὑπερίδης « καὶ ἐμοὶ μὲν συμβάσης
 « ἄρρωστίας, καὶ ὑπομοσθεῖσας ταύτης τῆς γραφῆς,
 « ἀνεβλήθη δ' ἀγών. » οὕτως ὁ Τῆλεφος. ἐπωμοσία ἐστίν
 10 ὄνομα δίκης, καθ' ἣν οἱ μέλλοντες ἡττᾶσθαι, νοσεῖν
 προκασιζόμενοι, τὴν κυρίαν ἀνεβάλλοντο καὶ πάλιν ἐξ
 ἀρχῆς ἐδικάζοντο. τινὲς δὲ ἐπομνύμενόν φασὶ τὸ θυμῶσαι
 μὴ δικάσασθαι καὶ παραδόντα τοὺς ὄρκους δικάσασθαι
 ὕστερον. ἐκκλησίαις δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, 15
 ταῦτα δὲ φησιν, ὡς τοῦ Νεοκλείδου διὰ κακοουργίαν
 τοιαῦτα ποιῶντος. Ἄλλως. ἐπομνύμενον μὲν ἀντὶ
 τοῦ ἐφεδρεύοντα ταῖς ἐκκλησίαις καὶ συκοφαντοῦντα ὑπὲρ
 τοῦ κερδαίνειν· ἡ ὑποφείροντα, ἵνα συνέλθωσιν οἱ δι-
 κασταί, καὶ βοηθήσωσιν οἷς αὐτὸς βούλεται· ἡ κακοურ- 20
 γῶντα· οἱ γὰρ συνωμόται ἐπὶ κακῷ ὄμνουν. Ἄλ-
 λως. ἐπωμοσία ἐστὶν ἡ δευτέρα τοῦ δικαστηρίου κρίσις
 λεγομένη μετὰ τὴν τῶν ἀποκλήρων παρουσίαν. — ἐπο-
 μνύμενον : Ἐφεδρεύοντα καὶ συκοφαντοῦντα καὶ
 ὁμνύοντα πρὸς ἀπάτην. Θ. ἐφεδρεύοντα, ἐπιπορεύοντα καὶ 25
 συκοφαντοῦντα. Dv. ἐπιπορεύμενον. P. τῆς ἐκκλησίας :
 Τοῦ συνεδρίου. D. τὰς ἐκκλησίας : Τὰς συναθροίσεις. P.

726. ὡς φιλόπολις : Καθὸ τὸν λυμεῖον τῆς πόλεως
 ἡμῶν. — ὁ δαίμων : Θεός. σοφός : Πάντα εἰδώς. P.

727. τῷ Πλούτῳ : [[Τὸν Πλούτον Πλούτωνα εἶπε 30
 παίζων· ἡ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς
 ἐκάλεσεν, ὡς Σοφοκλῆς Ἰνὰχῳ

Πλούτωνος δ' ἐπείσεδος·

καὶ πάλιν

τοῖονδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεφίτας χέριν.

35

Ἄλλως.]] τὸν Πλούτον οὕτω λέγουσι· καὶ εἰκότως τὸν
 αὐτὸν τῷ Πλούτῳ τὸν Ἀδην νομίζουσι· καὶ γὰρ
 Ἡσιόδός φησιν [Op. 463]

εὐχεσθαι δὲ Διὶ χρονίῳ Δημήτερι θ' ἄγνῃ,
 ἐκτελέα βριθεῖν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν.

40

παίζει τῷ Πλούτῳ εἰπών. Θ.

729. ἡμιτύβιον : [[Ἀντὶ τοῦ σουδάριον· ῥάκος ἡμι-
 τριβὲς λινοῦν τι, ὅσον ἐκμαγεῖον. καὶ Σαπφῶ « ἡμιτύ-
 βιον σταλάσσω. » ἡ δίκροσσον φακιδίον.]] — ἡμιφάριον
 ἡ παχὺ ἱμάτιον, ἡ ἡμιτριβὲς, ἡ διπλοῦν ἐκμαγεῖον, ὃ 45
 δίκροσσον καλοῦσι. κυρίως δὲ τὸ ἐπὶ στολῇ νεκροῦ ῥά-
 κος. ἀντὶ τοῦ σουδάριον ἡ φακιδίον κροσσὸς ἔχον
 ἀμφοτέρωθεν. V. ἡμιτύβιον : Μαντίλιον. Dv. μανδύλιον
 (Θ.), μανδύλιον. Br. φακιδίον. P. σουδάριον. ῥάκος. ἡμι-
 τριβὲς. λινοῦν τι. ἡ φακιδίον, κροσσὸς ἔχον ἀμφοτέρω- 50
 θεν. R. τύμβος ὁ τάφος ὑπὲρ ἑχων τῆς γῆς κατὰ κύκλον.

ὥσπερ ἡρίον τὸ κατὰ γῆς καὶ μὴ ὑπεριστάμενον καθ' ὁμοιότητα τοῦ τύμβου. καὶ ἡ κεφαλὴ οὕτως ὀνομάζεται διὰ τὸ εἰκέναι τύμβω. ἡμιτύβιον οὖν τὸ ἐξ ἡμισείας τῶν κεφαλῶν καλύπτειν. P.

730. περίψησεν : ἀπέματτεν. R. ὠμάλισεν, ἐσπόγγισεν. V. περισπόγγισεν. Dr. περιεκάθηρεν. P. βλέφαρα αἱ πύχες τῶν ὀφθαλμῶν, ἔχουν τὰ ὀματόφυλλα. βλέφαρδες δὲ αἱ τρίχες αἱ ἐμπεφυκυῖαι τοῖς βλέφαροις. P.

731. κατεπέτασ' : Περιεσχέπασεν. Θ. Dr. φοινικί-
10 δι : Πυρρῷ περιβολαίῳ. R. V. πέπλῳ κοκκίνῳ. Θ. Dr. Paris.

732. ἐπόμπυσεν : Ἐσούρισεν, ἵνα οἱ ὀράκοντες ἐξέλθωσι (δηλονότι). — ἐπόμπυσεν : Ἐσούρισεν. Θ. P.

733. ἐξηξάτην οὖν δύο ὀράκοντες : (Κοινῶς μὲν καὶ
15 τοῖς ἄλλοις ἥρωσι ὀράκοντες παρετίθεντο, ἐξαιρέτως δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ.) ὀράκοντες δὲ λέγονται ἀπὸ τοῦ ὀρέκω, ὃ ἐστὶ βλέπω· ὁζυδερκέας γὰρ τὸ ζῆον. ἀφίερωται δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ, ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει καὶ ἡ ἱατρικὴ δὲ φυλάττει φῶς τὸ νέον, ἐξωθούσα τὰ νοσήματα. —

20 ἐξηξάτην : ἐξῆλθον. R. Θ. Dr. P. ἐξώρμησαν. Vict. ἐξηξάτην κανονίζεται ἀπὸ τοῦ αἵσω, τὸ ὀρμῶ, ὃ μέλλων αἶψω, ὁ ἀόριστος ἥϊσα καὶ κράσει ἥϊσα, ὃ μέσος ἥϊσάμην, τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἥϊσάτην, ὡς ἐξηξάτην. Vict. εἰκότως φησὶν ὑπερρέτας ἔχειν τὸν Ἀσκληπιὸν ὄφει. ἐπειδὴ γὰρ
25 οἱ ὄφεις τὸ παλαιὸν αὐτῶν ἀπεκδυόμενοι δέρμα ἀεὶ νεάζουσιν· οὕτως καὶ ὁ θεὸς τῶν ἀσθενούντων τὰς νόσους οἷα νέαν λευκρίδα ἀπορίπτων νεάζοντας δεικνυσιν. Dr., Vict.

734. ὦ φίλοι θεοί : Θαυμαστικόν. P.

30 735. τούτω : δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ οὔτοι. V. οὔτοι οἱ ὀράκοντες. ὑποδύνη' : Ὑπαισελθόντες. Θ. P. ὑπαισελθόντες ἡρέμα. Dr.

736. ὥς γέ μοι δοκεῖν : Καλῶς τὸ ἐμοὶ δοκεῖν οὐδὲ γὰρ ἑώρα αὐτοῦς εἶσω τῆς φοινικίδος ὄντας. — οὐ γὰρ
35 οἷόν τε ὄρῃν κεκαλυμμένον τῇ κεφαλῇ. Dr.

737. καὶ πρὶν σε κοτύλας : Ὡς εἰ ἔλεγε πρὶν εἰπεῖν σε πέντε λόγους ἢ πρὶν πύσαι. κοτύλη δὲ εἶδος μέτρου, ὃ νῦν καλεῖται ἡμίσεσον. σκώπτει δὲ τὰς γυναῖκας ὡς μέθυσους. — ἔπειθε δὲ εἰς τὸ φίλινον εἶναι τὴν
40 γυναῖκα. V. [δέον οὖν εἰπεῖν, πρὶν εἰπεῖν σε λόγον ἕνα, εἶπε, πρὶν ἐκπιεῖν κοτύλας οἴνου δέκα.] — διαβάλλει αὐτὴν καὶ αὐθις ὡς μέθυσον. δέον γὰρ εἰπεῖν, πρὶν εἰπεῖν σε λόγον ἕνα, ἥ τι τοιοῦτον πρὸς τὴν συνήθειαν, ὃ δὲ οὕτως εἶπεν. εἶδος δὲ μέτρου ἡ κοτύλη, ὃ καλεῖται
45 ἡμίσεσον. R., P. κοτύλας οἴνου : Πεπληρωμένας. P. καρτελούρας. Dr.

738. ὦ δέσποινά γ' ἐσθήκει : Ἀνεστηκῶς ἦν. C. P.

739. ἀνεκρότησ' : Ἀναεῖνας ἔπληξεν. P.

740. τὸν δέσποτ' ἤγειρον : Ἐκάλεσεν. Dr.

741. (ἡφάνισεν αὐτὸν : Ἀφανῇ ἐαυτὸν ἐποίησεν ἐμοῦ συγχροτήσαντος.) — ἡφάνισεν : Ἀφανῇ ἐποίησεν (Θ.). ὄφεις : Ἐβησαν. Dr. νεῶν : Ἐδυσαν δὴλ.
50 διαβάλλει καὶ αὐτὸν ὡς λίαν ὑπνώττοντα. P.

742. ἐγκατακείμενοι : Ἦτοι οἱ ἀσθενεῖς. P. παρ'

αὐτῷ : Τῷ ναῷ. Θ. Dr. P. πῶς δοκεῖς : Θαυμαστικόν, ἀντὶ τοῦ λίαν. C. P.

743. τὸν Πλούτων ἡσπάζοντο : Ἀντὶ τοῦ ἐφιλοφρονεῖν. κυρίως δὲ ἀσπάζασθαι ἐστὶ τὸ περιπλέκεσθαι
5 τινα, διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι εἰς ἐαυτὸν τὸν ἕτερον καὶ περιβάλλειν τὰς χεῖρας (ἐν τῷ φιλοφρονεῖσθαι).

744. ἐγρηγόρεσαν : Ἐξυπνοὶ ἦσαν. Dr. P. ἔως : Ἰωνικῶς. διελαμβεν : Διηγάσεν. P.

745. πάνυ σφόδρα : Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. Ἀπ-
10 τικὸν δὲ τὸ ἔθος, ὡς τὸ τυγὼν ἴσως. καταχρηστικῶς τὸ ἐπῆνουν ἐπὶ τοῦ θεοῦ· κυρίως γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπου τὸ ἐπαινεῖν.

746. ταχὺ : Ἀντὶ τοῦ ταχέως. P.

748. ὅσῃ ἔχεις τὴν δύναμιν : Θαυμαστικόν τὸ ὅσος. R. (ταῦτα ἡ γυνὴ τοῦ Χρυσύλου θαυμάζουσα τὸν θεὸν
15 διὰ τὴν τοῦ Πλούτου ταχέως ἀνάβλεψιν.) — ὅσῃ : Θαυμαστικόν, ἔχουν πολλὴν καὶ μεγάλην ἔχεις τὴν δύναμιν. ὦ νὰς δέσποτα : Βασιλεῦ Ἀσκληπιέ. P.

749. ὄρασον : Εἰπέ. Θ.

750. ἦν : Ὑπῆργε. Θ. ὑπερρυῆς : Πολύς. Θ. Dr. ὑπ.
20 ὅσος : Ὑπερρυῆς μέγας. ὅσος : Θαυμαστικόν, ἦτοι πολὺς. P.

752. ὀλίγον : Βραχύ. P. ἡσπάζοντο : Ἐχαιρέτουν. Dr. ἐδεξιοῦντο. P.

753. ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες : Ἀντὶ τοῦ ταῖς δεξιαῖς ἡσπά-
25 ζοντο. Ὅμηρος [II. K, 542]

δεξιῇ ἡσπάζοντο ἑπείσε τε μελιχρίσιν.

ἐδεξιοῦνθ' : Τὰς δεξιὰς ἐνέβαλλον αὐτῷ ἀσπαζόμε-
νοι. Θ. Dr. ἦτοι τὰς δεξιὰς ἐνέβαλλομεν. P. τῆς ἡρόνης :
Τῆς χαρᾶς. Dr.

754. οὐσίαν τ' εἶχον συγνήν : Πλούτων ἐκέκτηντο
30 πολύν. P. οὐσίαν : Περιουσίαν. συγνήν : Πολλήν. Θ. Dr. πολλήν. R. V.

755. ἐκ δικαίου : Πόνου δηλ., ἀλλ' ἐξ ἀδικίας τὸν
βίον κεκτημένοι. P. κεκτημένοι : Ἐχοντες. Dr.

756. ὀφρὺς συγῆγον : Σκυθρωπῶς προσέβλεπον. V.
35 τοῦτο δεῖγμα κατηφείας. Θ. Dr. δεῖγμα κατηφείας, ἦτοι κατηφεῖς ἦσαν. ἴδιον γὰρ τῶν λυπουμένων τὸ τὰς ὀφρὺς συνάγειν. P.

757. οἱ δίκαιοι γελῶντες καὶ ἐστεφανωμένοι ὄντες
ὀπίσω τοῦ Πλούτου ἠκολούθουν. V. οἱ δ' : Οἱ δίκαιοι.
40 κατόπιν : Τοῦ Πλούτου. P. ὀπίσω τοῦ Πλούτου. R.

758. εὐφημοῦντες : Τὸν Πλούτων. Θ. Dr. ἐπαινούντες τὸν Πλούτων. P.

759. ἐμβάς : τὰ ὑποδήματα. R. τὸ ὑπόδημα. Θ. τὰ
45 ὑποδήματα τῷ τούτοις ἐμβαίνειν. V. τὸ ὑπόδημα τῶν... P. ὑποδήματα. Dr. εὐρύθμοις : Εὐτάκτοις. Θ. P. ἀτάκτοις. D. (τὸ δὲ προδήμασιν) ἀντὶ τοῦ πηδήμασιν. R. V. προδήμασιν : Προπομπαῖς. Θ. Dr. πηδήμασιν. P.

762. οὐδείς : Τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὄντων. P. εἰσιούσιν :
50 Εἰσελθούσιν. ἀγγελεῖ : Ἀεῖσει. Dr.

763. ἀλφιτ' : Ἦγουν ἄρτοι. Dr. ἄλευρα. P. ἐν τῷ θυ-

λάκω· νῦν τῇ ἀρτοθήκῃ. R. τῇ ἀρτοθήκῃ σκυτίνῃ. Θ. ἐν τῇ ἀρτοθήκῃ. *Dv.* P.

764. νῆ τὴν Ἑκάτην : Καθὰ γυνὴ τὴν Ἑκάτην δμνύει. Θ. P. ἀναδῆσαι β. : Στεφανῶσαι θέλω. *Dv.*

765. ἐν κριθανῶτων δρμαθῶ : Ἐπειδὴ ἐκείνος εἶπεν ὅτι οὐκέτι ἔσται ἐν σπάνει ἄρτων, ἀλλ' ἐν εὐπορίᾳ, διὰ τοῦτο αὐτὸν ἄρτοις ἀναδῆσαι βούλεται καὶ στεφανῶσαι. (κριθανῶτων δὲ δρμαθῶ, ἀντὶ τοῦ ἄρτων δέσμη ἐν κριθάνῳ ὠπτημένων, δέον εἶπεν στεφάνῳ. κριθανὸς δὲ

10 παρὰ τὸ κρῖ, καὶ τὸ βαῦνος, ὃ κριθῶν δεκτικός. παίζει δὲ διὰ τὸ ἀδυνατεῖν αὐτοῦ.) [Ἐγράφεται δὲ καὶ, ἐκ κριθανῶτων δρμαθῶ.] — εὐαγγελία : Συχαρίσας. *Dv.* γάρ. P. κριθανῶτων : Ἦγον ἐκ κριθίνων μαζῶν· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λαίμαργον. Θ. *Dv.* ἐν κριθ. : Πλήθει

15 ἄρτων ἐν κριθάνῳ ὠπτημένων. P. στεφανῶσαι... ἐκ κριθίνων μαζῶν... διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λαίμαργον. *Bv.* μαθῶ : Ὁρμαθὸς σύνδεσμος, στίχος. *Vici.*

766. τὸ ἐξῆς τοιαῦτα ἀπαγγέλλοντα εὐαγγελία. V. ἀπαγγέλλοντα : Μηνύοντα. P. μέλλ' : Βράδινα. *Dv.* 20 βράδυνα. P.

767. ὡς : Ὅτι οἱ. *Dv.*

768. φέρε νῦν ἰοῦσα : [Πρὸς τὸ ἔθος τὸ παρ' αὐτοῖς· τῶν γὰρ νεωνήτων δούλων τῶν πρώτως εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἀπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰκονίσασθαι τι ἀγαθὸν 25 ἐδούλουντο καὶ τοῦ νυμφίου, παρὰ τὴν ἐστίαν τραγήματα κατέγειον εἰς σημεῖον εὐετηρίας, ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν (ἐν Ἰδιούχασι

φέρει σὺ τὰ καταχύσματα
ταχείως κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης.
εὖ πάνυ λέγεις.)

30 ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ Πλούτος ἐν πρώτοις εἰσέρχεται, τοῦτό φησι.] σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τρωγάλων, ἰσχάδων καὶ καρῶν, ἅπερ ἤρπαζον οἱ σύνδουλοι. (χυρίως δὲ ἐλέγοντο, ὅτε δούλων 35 ἡγούραζον· ἔφερον γὰρ αὐτὸν παρὰ τὴν ἐστίαν καὶ καθίζοντες κατὰ τῆς κεφαλῆς κατέγειον κολλύβια καὶ ἰσχάδας, καὶ φοινίκας, καὶ τρωγάλια καὶ ἄλλα τραγήματα, καὶ οἱ σύνδουλοι ταῦτα ἤρπαζον. ἐλέγοντο οὖν ταῦτα καταχύσματα. διὰ τὸ τοῦ Πλούτου τοὺς ὀφθαλμοὺς νεω- 40 στὶ ἀναβλέψαι ὑπὸ Χρεμύλου. ὡς ἐπὶ δούλου οὖν νεωνήτου εἰληφῶς, τὰ καταχύσματα εἶπεν.) — ἰοῦσ' εἶσω : Ἐλθούσα ἐντός, ἴνα... P.

769. ὥσπερ νεωνήτοιςιν ὀφθαλμοῖς : Δέον εἶπεν δούλοις, ὀφθαλμοῖς εἶπεν, διὰ τὸ ἀναβλέψαι τὸν Πλού- 45 τον. — νεωνήτοιςιν : Νεωστὶ ἡγορασμένοις δούλοις. *Dv.* δούλοις, ὠφείλεν εἶπεν ὀφθαλμοῖς. Θ. P.

770. ἀπαντῆσαι : Συναντῆσαι. P. ἀπαντῆσαι κυρίως τὸ λόγοις ἀντιπεσεῖν καὶ ἐναντιωθῆναι· καὶ ἔργois· καὶ τὸ εἰς τινα τόπον καταντῆσαι. ὑπαντῆσαι δὲ τὸ 50 συναντῆσαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς εἶπεν. *Cant.* 2.

771. [καὶ προσκυνῶ γε : Κορωνίς ἐτέρα εἰσιόντων ὑποκριτῶν· οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ', ὧν τελευταῖος

ἀνίσταθ' ὡς ἀρπαζόμενος τὰς ἰσχάδας.

ἐφ' ἐκάστου συστήματος παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων κορωνίς, καὶ ἐξῆς τὸ χοροῦ αὐθις· ἀνταυθα γὰρ χορὸν ὠφείλε θῆναι καὶ διατρέψαι μικρὸν, ἄχρις ἂν ἐξέλθοι τις ἀπαγγέλλον, ὅπως εἰσιόντος τοῦ Πλούτου 5 πάντα τὰ τούτων πρὸς τὸ βέλτιον μεταβέβηται.] —

ἤλιον : Τοῦτον γὰρ ἀναβλέψας πρῶτον ἐώρακα. Θ. P.

772. τῆς Ἀθῆνας. Θ. ἐνδοξοῦ Ἀθηνᾶς ἐνδοξὸν ἔδω- 10 φος. *Dv.* P. κλεινὴν πόλιν, τὴν ἀκρόπολιν δηλονότι. V. τὴν ἀκρόπολιν. R. *Harl.* 5661, *Baroc.* 127.

773. γώραν τε πᾶσαν Κέκροπος : (Παίζει πρὸς Ἀθη- 10 ναίους φιλεγκωμίαν ὄντας.) Κέκροψ Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος ἦκισε τὰς Ἀθῆνας. ὅθεν οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδας λέγονται, τινὲς δὲ φασὶ τοῦτον καὶ διφυῆ γεγενῆσθαι, οἱ μὲν, ὅτι τὰ μὲν ἄνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηρίου· ἕτεροι δὲ, ὅτι νόμους πολλοὺς ἐφεῦρε τοῖς ἀνθρώποις 15 καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναῖξι, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδὸς, αὐτὸς νόμους 20 θέμενος, ὥστε φανερώς συγγίνεσθαι αὐταῖς καὶ μιᾷ στοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὐρὸν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, τούτου χάριν διφυῆς ἐκλήθη. — γώραν : Τὴν Ἀστικὴν. P.

774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἑμαυτοῦ ξυμφορὰς : Τὰ 25 συμβάντα μοι, φησὶν, αἰσχύνομαι· εἰς γινώσκω δὲ ἐλθὼν καὶ αἰσθησὶν ὧν ἔπραττεν, αἰδεῖται, γινούς ὡς μετὰ ἀδίκων ἦν. — τὰς ἐμ. ξυμφορὰς : Διὰ ξυμφορὰς : Ὅτι ἐφευγον τοὺς δικαίους. P.

775. οἷσις : Ὅποιοις, κακοῖς. *Dv.* κακοῖς. Θ. θαυμα- 30 στικὸν ἀντὶ τοῦ κακοῖς, ἀδίκους, ξυνὼν : Ὅμιλῶν. P. ἐλάνθανον : Ἐμαυτόν. *Dv.* P.

776. τοὺς ἀγαθοὺς. V.

777. ὁ πλῆμων ἐγὼ : Ὁ ἄλλιος. *Dv.*

778. οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτα : Οὔτε ἐφευγον τοὺς 35 ἀγαθοὺς οὔτε μετεδίδωνον τοὺς φαλούς. [οὔτε τοὺς καλοὺς πλουτιζῶν οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς ἀφαιρούμενος τοῦ πλούτου.] — ὡς : Ὅτι. Θ. ὄντως. *Dv.* ἐκεῖν' : Τὸ συν- εἶναι τοῖς κακοῖς. Θ. *Dv.* τὸ φεύγειν τοὺς δικαίους. P. ταῦτ' : Τὸ μὴ συνεῖναι τοῖς ἀγαθοῖς. Θ. *Dv.* τὸ συνεῖ- 40 ναι τοῖς ἀδίκους. P.

779. ἀναστρέψας : Ἰκανὴ γὰρ ἀποδείξεις ἀκουσίτου 45 ἁμαρτήματος ἢ διόρθωσις. — ἀναστρέψας : Διεγείρας. *Dv.* εἰς τὸ ἐναντίον μεταβολῶν. P.

780. τὸ λοιπὸν : Εἰς τὸ ἐξῆς. *Dv.*

782. βᾶλλ' ἐς κόρακας : Ὁ Χρεμύλος ἀγανακτεῖ 45 πολλῶν αὐτὸν ἀσπαζομένων καὶ περιεργόντων, οἵτινες πρὸ τοῦ οὐδὲ ἐώρων αὐτὸν πένητα ὄντα, νυνὶ δὲ πλου- τήσαντα κολακεύουσιν. [ἔστι δὲ τὸ « βᾶλλ' ἐς κόρακας » παρ' ὑπόνοιαν παραποικηθῆν ἐκ τοῦ, « βᾶλλ' ἐς μακα- 50 ρίαν », περὶ οὗ ἀλλաχρῶ δεδῆλωται· δηλοῖ δὲ τὸ ρίψον ἑαυτὸν εἰς φθοράν· τοιοῦτον γὰρ τι ἐς κόρακας. τὸ δὲ παρχαρχῆμα νῦν ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς εἶπεν παρχαυτικά, οὐ μὴν πρὸ τοῦ πράγματός· διὸ ἐρμηνεύων ἐπήγαγεν, ὅταν πράττει τις εὖ, ἤγουν, ἐν

- αὐτῇ τῇ εὐπραγίᾳ, οὐ πρὸ αὐτῆς. — βάλλ' ἐς κόρακας : Σεαυτόν. Θ. ἀπ' αὐτοῦ. Δν. βάλ' : Ἀπ' αὐτοῦ. χαλεπόν : Πρᾶγμα. Ρ. τοῦτο εἰώθασιν οἱ δυσχεραίνοντες λέγειν, ὃ νῦν καὶ Χρεμύλος λέγει, πρὸς τοὺς ἐπιπεσόν-
 5 τας αὐτοῖς κολακκὰς καὶ φιλοτρονουμένους. Ρ.]
 783. παρχαρχήμα : Παρὰ προσδοκίαν. πράττει τις εἷ : Εὐτυχῇ. Δν.
 784. θλίβουσι, ζύουσι, συντρίβουσι. R. V. τιτρώ-
 σκουσι, κόπτουσι, συντρίβουσι τῇ προσκυνήσει καὶ τῇ
 10 προκαλινδεῖσθαι. Θ. νύττουσι : Τιτρώσκουσι. Δν. Ρ. φλώσι : Συντρίβουσι. Δν. συντρίβουσι, θλίβουσι, ζύουσι. Ρ. ἀντικινήμα : Ταῖς ἀντζαῖς. Δν. ἀντικινήμα ἐστὶ τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα καλὰμαῖα τῶν ποδῶν. κνήμη δὲ ἡ λεγομένη ἀντζα, ὅπισθεν τοῦ καλαμίου. λέγεται δὲ
 15 οὕτως, ὡς κενὴ καὶ πλήρης οὖσα αἵματος. Ρ.
 785. εὐνοιοιαν : Ἦγουν ἀγάπην. Δν. Ρ.
 786. προσεῖπε : Οὐ χαίροις εἶπε, ἐχαίρετίσε. MS. *Ducungii*. προηγόρευσε καὶ ἐχαίρετίσε. ποῖος οὐκ ὄχλος : Πάντες. Ρ.
 20 787. περισσετέρωνοσεν : Ἐτίμησεν. Δν. Ρ. πρεσθυτικός : Γεροντικός. Θ. Δν.
 788. ὦ Πλοῦτε καὶ ὦ ἄνερ καὶ ὦ Βλεψίδημε [χαί-
 ρετε]. R. V. Θ. φίλατ' : Ποθεῖνότατα. Ρ. καὶ σὺ, καὶ
 σὺ : Ἠλοῦτε καὶ σὺ Χρεμύλε. Δν. Ρ.
 25 789. νόμος : Σύνθηθές ἐστι. Δν. συνθήθεια. Ρ.
 790. μηδαμῶς : Τοῦτ' ποιήσης. Ρ.
 791. ἐμοῦ γὰρ : Πιθανῶς, ἵνα μὴ ἐν τῷ φανερῷ καταχρή τὰ τραγήματα (διὸ καὶ ἐπιφέρει, « ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν, » τούτεστι φορτικόν τι
 30 ὄρν. [ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον : Τὸν φορτικὸν γέλωτα, ἵνα μὴ γελασθῶμεν.] — εἰσιόντος : Πρωθύτερον, εἰσ-
 ελθόντος. Δν. εἰσερχομένου. Ρ.
 792. βλεψάντος : Ἀναβλέψαντος. ἐκφέρειν : Ἐξά-
 γειν. Ρ.
 35 793. πρεπῶδες : Πρέπον ἐστί. Δν. προσῆχον Ρ. εἰσφέ-
 ρειν : Εἰσάγειν εἰσω. Δν. Ρ.
 794. δέξει ὅητα τὰ καταχύσματα : Αἰψὴ τὰ ἐπάνω σου μέλλοντα καταχεῖσθαι. Ρ. ἤγουν τὰ πλακοῦνται.
 Δν.
 40 795. παρὰ τὴν ἐστίαν : Πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι παρὰ τῇ Ἐστίᾳ ἐποιοῦν τὰ καταχύσματα. — τὴν ἐστίαν : Τὴν οἰκίαν. Δν. δέξομαι ὁγλ. Ρ. νόμος : Συνθήθεια. Δν. ἀντὶ τοῦ ἔθους. παρὰ τῇ ἐστίᾳ κατέχουν. Ρ.
 796. τὸν φόρτον : τὴν χλεύην. R. V. τὴν μέμψιν,
 45 καὶ τὴν κατηγορίαν. Δν. τὴν μέμψιν, τὴν κατὰκρισιν. Ρ. ψόγον, χλεύην, μέμψιν. Βρ.
 797. οὐ γὰρ πρεπῶδες : Ἐμφασίς τοῦ Ἀριστοφάνειου προσώπου· ὃ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους πρὸς δια-
 50 συρμόν, οἱ διὰ τὸν αὐτῶν βόλον ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγειν. καὶ ἐν τοῖς Ψηφῖν [58] ἐσεμνύ-
 νετο, ὅτι οὐκ ἐστὶ παρ' αὐτῶ ὅτε χάρυα (ἐκ φορμίδος δούλι διαιριπτόντες τοῖς θεωμένοις). φαίνεται μέντοι τὸ τοιοῦτον οὐ διὰ τῶν χορηγῶν, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν διδασκάλων (γινόμενον, ὡς Ἐρατοσθένους) ἐπισημαίνε-
 ται. — πρεπῶδες ἐστὶ : Ἦγουν δίκαιον ὑπάρχει ἐμοὶ ὁγλ. Δν. ἐστὶ : Τοῦ πλουσίου. τῇ διδασκάλῳ : Ἐμοὶ τῇ Ἀριστοφάνει. Ρ. τοῦτο τῷ μὲν δοκεῖν ἀπὸ τοῦ πλού-
 5 του ἐστὶ, τῇ δ' ἀληθείᾳ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Δν. οὐ γὰρ πρεπῶδες : Ἐμφασίς ἐνταῦθα τοῦ προσώπου τοῦ κω-
 6 μικοῦ. ὃ δὲ λόγος αὐτῇ πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους οἱ διὰ τῶν ὀβελῶν ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγειν. φησὶ γὰρ οὐκ ἐστὶ πρέπον προτιθέναι ἐν τοῖς ἡμῶν ὀβελισμοῦς τινὰς καὶ διαγραφὰς καὶ ἀφανισμοὺς αὐτῶν ἢ ἐτέρων ποιημάτων ὥστε ἐκ τούτων ζητεῖν εὐδοκίμειν.
 10 Cant. 3.
 τῇ διδασκάλῳ ... προβαλόντ' : Ἀπικόν τὸ σχῆμα. [Hom. II. A, 512 :] « αἰεὶ σοὶ φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπο-
 νόςφιν ἐόντα. » Ρ.
 798. πάντα τὰ τραγήματα ἰσχάδας ἐκάλουν. R. Θ. 15
 πάντα τὰ τραγήματα οὕτως ἔλεγον. V. ἰσχάδια : Σῦκα. Δν. τραγῆλια : Τραγήματα. οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Vici. τοῖς θεωμένοις : Τοῖς θεαταῖς. Δν. τοῖς ἀκραταῖς, τοῖς θεαταῖς. Ρ.
 799. προβάλλοντ' : Προτείνοντα. Δν. προθέντα. Θ. 20
 Ρ. ἐπὶ τούτοις : Τοῖς θεαταῖς. Δν. ἐπαναγκάζειν : Ἦτοι ἄκοντα παραινέειν. Ρ. γελᾶν : Ὡστε γελᾶν. Δν.
 800. ὡς Δεξιόνκος : Οὗτος πένθος ἦν, καὶ κωμωδεῖται, ὡς τὰ ὅλα ἀρπάζων, καὶ λίγνος. τινὲς δὲ καὶ στρατηγὸν φασιν αὐτόν. — διαβάλλει τοῦτον ὡς ἀρπαχὰ ἢ ὡς 25
 πένθητα. Δν. δ. τ. ὡς ἀρπαγον. C. ὡς : Ὅτι. C.
 802. [ὡς ἡδὺ πράττειν, ὡς ἄνδρες : Εἴσθεσις συστη-
 ματικῆς περιόδου, ἐκ στίχων ὁμοίων κβ', ὧν τελευ-
 ταῖος
 30
 ἐνδον μένειν ἦν· ἔδανκε γὰρ τὰ βλέπαρά μου. 30
 ἐπὶ τῇ τέλει παράγραφος. ἐγρῆν κἀνταῦθα μετὰ τὴν περίοδον τοῦ παρόντος συστήματος κομμάτιον τι θεῖναι χρὸν, ἄχρις ἂν ὅσας ὁ Χρεμύλος ἐξέλοι· ὃ δὲ ἱκανὸν εἶναι τὸν καιρὸν λογιζάμενος, ὥστε ὅσαι αὐτόν, ἐν ὅσῳ τοὺς λόγους τούτους ὁ Καρίων διεξίσιν, ἐξάγει 35
 εὐθὺς αὐτὸν συνταγεῖν, ὡς μὲν τινες, τῷ δικαίῳ ἄτο-
 πον γὰρ εἶναι φασιν καὶ ἀπρεπὲς ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ δίκαιον ὁμιλεῖν μετὰ δούλου· ὡς δ' ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὗρηται, τῇ γραί.]
 ὡς ἡδὺ : Ὡς ἡδὺ πρᾶγμα ἐστὶ τὸ ἐν εὐπορίᾳ βιά- 40
 ζεσθαι ἢ ἐξετάζεσθαι. Ἄλλως. V. ἡδὺ τὸ εὐτυχεῖν, καὶ μάλιστα ὄχι ἀναλωμάτων γινόμενον. — ὡς ἡδὺ πράττειν : Λίαν γλυκὺ εὐτυχεῖν. Δν.
 803. μηδὲν : Πρᾶγμα. ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν : Διαπα- 45
 νήσαντα, ἐκβαλόντα ἐκ τῆς οἰκίας. Δν. ἐξαγαγόντα. Paris.
 804. σωρὸς : πλῆθος. V. Θ. Ρ.
 805. ἡδονήκοσιν : Περὶ ὑπόνοιαν. R. παίζων τοῦτο φησιν, ὡς τῶν πολλῶν, καὶ μάλιστα τῶν Ἀθηναίων, ἐξ ἀδικίας μόνως πλουτούντων. (τὸ δὲ ἐπεισπέπαικεν, 50
 εἰσπαῖδησεν, εἰσῆλθε· κυρίως δὲ ἐπὶ στρατείας πολε-
 μίων· (διὸ παίζων ἐπήνεγκεν, οὐδὲν ἡδονήκοσιν.) —

ἐπεισπέπαικιν : Ἐπεισῆλθεν. Θ. *Dv.* σφοδρῶς ἐπεισῆλθεν καὶ εἰσεπήδησεν. *P.*

806. (οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ : Ἀδιανόητος ὁ ἱαμβός· ἢ πρὸς τὰ ἄνω

5 καὶ ταῦτα μὲν ἐξεναγκόντ' αἴθεθεν·

οὕτω γὰρ ἡδὺ τί ἐστὶ πρῶγμα τὸ πλουτεῖν.) — γνώμη. τὸ πλουτεῖν : Ἦγον δὲ πλούτος. ἡδὺ : Εὐφραντόν. *Dv.*

807. ἡ μὲν σιπὺν : Σιπὺν ἢ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ 10 παρὰ τὰ ἐν Ἰνάχῳ Σφοκλέους, ὅτε τοῦ Διδὸς εἰσελθόντων ἀλγίστων. ἤρξατο δὲ ἐκ τῆς τῶν ἀναγκαίων εὐπορίας. — σιπὺν : Ἡ ἀρτοθήκη. Θ. *Dv.* ἡ κοινῶς ἄρχλα. λευκῶν : Καθαρῶν. *P.* ἀλγίστων : Σεμιδαλίων. *Dv.*

808. μέλανος ἀνθοσμίου : Μέλανος, ἐρυθροῦ. Ὅμη- 15 ρος [Od. E 205] « μέλανος οἶνου. » ἀνθοσμίου δὲ, ἡδέος, εὐδίσμου, ὥσπερ τὰ ἄνθη· ἢ ὡς ἀπὸ τόπου ἀνθοσμίας· ἢ ὡς ἀπὸ εἶδους ἀμπέλου. ἢ τοῦ ἡδέος καὶ περιόσμου καὶ ἀνθηροῦ· τὸν δὲ χυδαῖον (οἶνον) καρθεχάρτην ἐλεγον. — ἀμφορῆς : Τὰ κοινῶς μαχαρικά. Ἀττικὸν ὡς 20 οἱ βασιλῆς. Θ. ἀμφορεῖς : Τὰ μαχαρικά. *Dv. P.* ἀνθοσμίου : Εὐδώδους. *Dv.* εὐδώδους (Θ.), μοσχάτου. *P.*

χρυσίον : Τσοῦτον. *P.*

809. τὰ σκευάρια : Τὰ σενδούκια. πλήρη : Γεγεμισμένα. *Dv.*

810. (τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν : Παραπαίζει πρὸς 25 τὴν ἐναντίαν εἰς τύχης μεταβολήν.) [Ἰλκυθοὶ δὲ τὰ ἐλαιολόχα ἀγγεῖα.] — τὸ φρέαρ : Τὸ πηγάζιον. αἱ ἰλκυθοὶ : Τὰ ἐλαιολόχα ἀγγεῖα. *V. Θ. Dv.* τὰ ῥώγια, τὰ ἐλ. ἄ. *P.*

811. τὸ ὑπερῶν : Τὸ τέγος. Θ. *Dv. P.* ἰσχάδων : Συκῶν. Θ. *Dv.* σύκων. *P.*

812. ὅξις δὲ πᾶσα : [Ὅξις] ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. ἢ 30 λοπάδος εἶδος, παρὰ τὸ εἰς ὅδ' ἰλγείν. (λοπάδιον δὲ καὶ αὐτὸ εἶδος κεραμίου.) [Ἰλθυηροὺς δὲ πινακίσκους,] τοὺς ἐπιτηδεύουσιν ἰλθύν χωρῆσαι. (ἢ ἐν ᾧ οἱ ἰλθύες πλύνονται.) — ὅξις : Τὸ τοῦ ὄξους ἀγγεῖον. Θ. *Dv.* ἄγγος ὄξους δεκτικόν. *P.* λοπάδιον : Ὁ λεγόμενος κουρελός. Θ. *Dv.* γύτρα : Τζυκάλιον. Θ. *Dv.*

813. πινακίσκους : Τὰ σκουτέλια. *Dv.*

814. τοὺς ἰλθυηροὺς : Τοὺς ἰλθύας δεχομένους. Θ. 40 *Dv.* τοὺς ἐπιτηδεύουσιν εἰς υποδοχὴν ἰλθύν. *P.*

815. ὁ δ' ἵπνος : Τὸ μαχειρεῖον ἢ ἡ καπνοδόχη· ἢ ὁ 45 λεγόμενος φανός, (ἢ ὁ χυτρώπους, ἢ ὁ δίφρος). καὶ ἐν Εἰρήνῃ [811] « ἵπνους ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἵπνοισι πῦρ. » — ἵπνος : Τὰ φανάρια. *Dv.* τὸ φανάριον. Θ. τὸ φουρνεύτιον, ἢ τὸ μαχειρεῖον. *P.* ἐξαπίνης : Ἐξαίφνης. Θ. *Dv.*

816. στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν : [Εἶδος 50 νομίσματος. οἱ οἰκέται οὖν, φησί, νομίσμασιν ἀρτιάζομεν, ἀντὶ τοῦ παῖζομεν ἄρτια ἢ περισσά,] τὸ ἐν τῇ συν-ηθείᾳ λεγόμενον ζυγὰ ἢ ἄζυγα. (παιδιά τις ἦν, καθ' ἣν ἐγένετο πεῦσις τε τοῦ κατασχόντος καὶ ἀπόκρισις τοῦ προσπαζόντος, ἥτοι ἀρτίας κατοχῆς ἢ περιττῆς, ἢ νῦν

ζυγὰ καὶ ἄζυγα καλεῖται. τινὲς δὲ ἀρτιάζειν λέγουσι τὸ ἀρπαγῇ παῖζειν ἀπὸ τοῦ ἐταίρου, ἴσως δὲ τὸ σφαιρίζειν.) — στατήρσι : Νομίσμασι. *Dv. P.* νομίσμασιν, ἢ καὶ οἰδραγμα λέγεται. ἔχει δὲ ὁ στατήρ κεράτια τριακοντάς. Θ. ἀρτιάζομεν : Τὰ ἄρτια καὶ τὰ περιττὰ 5 παῖζομεν, ἢ φασὶν ἰδιωτικῶς ζυγὰ μονά. Θ. *Dv.* τὰ ἄ. κ. τ. π. παῖζομεν, τὰ κοινῶς λεγόμενα παρὰ τοῖς ἰδιώταις μονά, ζυγὰ. *Bt.* τὸ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον μονά ἢ ζυγὰ. *Bt.* τὰ ἄρτια παῖζομεν. *P.*

817. ἀποφύομεσθα : Ἀπομασσόμεθα, καθαίρομεν 10 τὴν πυγὴν. *V.* τοὺς πρωκτοὺς σπογγίζομεθα· οἱ γὰρ τρυφῶντες συνεχρῶς χέζουσι. Θ. *Dv.* ἀποσπογγίζομεν τὸν πρωκτόν. *P.*

818. σκοροδοῖς ὑπὸ τρυφῆς : Τοῖς τῶν σκοροδῶν 15 φύλλοις. (γελώεις ἀντὶ τοῦ σαθάνους. ἐπειδὴ δὲ ἥσθιον ἐκαστοτε σκόροδα, τοῦτ' ᾤησιν, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης, εἴρηται δὲ σκόροdon ἴσως, [σκαῖον τι ῥόδον δν, παρὰ τῷ] σκαῖον ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδοῖς, τοῖς τῶν σκοροδῶν κυκλοῖς. λιμῶ γὰρ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρῆσαντο. — χάριν 20 δὲ γέλωτος εἶπεν ἀντὶ τοῦ καυλοῦς. *V.* Ἄλλως, οὐχ ἁπλῶς τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτη μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἂ πρότερον ἡσθίομεν ἀγαπητικῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀπομασσόμεθα. Ἄλλως, μήποτε τοῦ σκοροδοῦ λέγει τὸν καυλόν. ἐστὶ γὰρ ἀσφο- 25 δέλιω ὁμοιοί [κακείνους ἐπιτιθήσεις εἰς τοῦτο]. εἰ δ' ἄρα ὀηκτικὸν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκῶς.) — σκοροδοῖς : Τοῖς τῶν σκοροδῶν φύλλοις. *R* ἐκαστοτε : Καθ' ἡμέραν. *Dv.*

819. βουθυτεῖ : Καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ βουθυσία, 3 δηλοῦσα τὸν τε ὄγκον τοῦ μεγέθους καὶ τὸ ἐντελές τῆς θυσίας, ἣν ἐκατόμβην καλοῦσιν. ἐντελής δὲ θυσία, ἡ ἐξ ὕδους, τράχου, κριοῦ, ἣν καλοῦσι τριτύνη. — Ἄλλως, μεγάλην θυσίαν ποιεῖ οὐ γὰρ, ὡς πινες, βοῦν θύει, οἷς τὸ ἐπιφερόμενον ἐναντιοῦται. *V.* ὁ δεσπότης : Ὁ ἡμέ- 35 τερος. *Dv.* βουθυτεῖ : (Βοῦν θύει. *P.*) Μεγάλην θυσίαν ποιεῖ, ἢ ἁπλῶς θύει. Θ. *Dv. P.* βουθυτεῖν κυρίως τὸ βοῦν θύειν. ἐκάλουν δὲ τὴν ἐντελῆ θυσίαν ἐκατόμβην διὰ τὸ ἐκ βοῶν ἐκὰτον γίνεσθαι. ἦν δὲ καὶ ἄλλη ἐντελής θυσία τριτύτης λεγομένη, ἡ ἐκ χοίρου καὶ κριοῦ καὶ 40 τράχου, ἣν καὶ ἐνταῦθα λέγει. *P.*

820. ὦν : χοῖρον. *I. Dv.*

821. ἐξέπεμψεν. : Ἐξέβαλεν. *Dv.* ἔξω ἐπεμψεν. *P.* οἷός τε : Δυνατός. *Dv.*

822. ἔδανκε γὰρ τὰ βλέφαρά μου : Μεταβολὴ πάν- 45 των, εἰ δὲ μὲν δεσπότης ὑποφέρει τὸν καπνόν, ὁ δὲ δοῦλος οὐ. — μένειν : Καρτερεῖν. *Dv.* ἔδανκε : Ἐθλίβε. ὁ καπνός. *P.* τὰ βλέφαρα : Τοὺς ὀφθαλμούς. *Dv.*

823. [ἔπου μετ' ἐμοῦ, παιδάσιον : Κορωνὶς ἐτέρα 50 εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κζ', ὧν τελευταῖος

χαριέντα γ' ἤκεις ὥρα τῷ θεῷ φέρων.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

ἔπου μετ' ἐμοῦ : Πλάτων Μενεξένω [line] « ἀλλ' εἰ
μὴ πιστεύεις, ἀκολουθεῖ μετ' ἐμοῦ. » Junt. ἔπου : Ἀκολο-
υθεῖαι. *Dv.* παιδάριον : Ὡ. ἴνα : Ὅνα. τὸν θεόν :
Τὸν Πλούτων. *Dv.*

824. ἴωμεν : Πορευθώμεν. *Dv.* ἔα : Ἐπίρρημα ἐκ-
πληκτικόν. *Dv.* *P.* Vict. ὁ προσίων : Ὁ ἐρχόμενος. *Dv.*

825. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος : Δίκαιος ἀνὴρ οὗτος
πρότερον πενόμενος, ὃ διαλέγεται ἢ ὁ Χρεμύλος, ἢ ὁ
οἰκέτης. τὸ δὲ, κοιμῶν μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ, παντάπασι
10 μὲν οὖν. — εἰμί. *P.* ἄθλιος : Δυστυχήs, εὐτυχής : Πλού-
σιος. *Dv.*

826. δῆλον : Φανερόν. χρηστῶν : Ἀγαθῶν. εἰκας :
Φαίνεσθαι. *Dv.*

827. μάλιστα : Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ναί. τοῦ δέει : Τί-
15 νος χρειάν ἔχεις. *P.* τίνος χρῆζεις. *Dv.* πρὸς : Εἰς. *P.*

828. ἦκω : ἸΠλοθον. *P.* γάρ μοῦστιν : Τὸ τέλειον, με-
γάλων γάρ μοι ἐστίν. *R.V.* αἵτιος : Προΐξενος. *Dv.*

829. ἱκανὴν οὐσίαν : Ἀρκετὸν βίον. *P.* οὐσίαν : Πε-
ριουσίαν. *Dv.*

830. ἐπέρχου : ἐχορήγουν. *R.V.* ἐδοθήουν. *Θ.* *Dv.*
P. δεομένους : Χρῆζουσι καὶ πενομένοις. *Θ.* *P.*

831. εἶναι : Τοῦτο. *Θ.* νομίζων : Ὑπολαμβάνων. χρῆ-
σιμον : Ὡφελιμον. *Dv.*

832. ἦπου : Ὅντως. *Θ.* *Dv.* *P.* ταχέως : Συντόμως.
25 *P.* ἀπέλιπεν : Ἀρῆκε. *Θ.* *Dv.* ἐπέλιπε : Ἀρῆκε. *P.*

833. κοιμῶν : Λίαν. *Θ.* λίαν ταχέως. μετὰ ταῦτ' :
Μετὰ τὸ ἀναλῶσαι ταῦτα. *P.* ἄθλιος : Ὡς μὴ ἔχων πε-
ριουσίαν, ἀλλ' ἐν ἐνδείᾳ ζῶν. *Θ.* ἐπειδὴ ἀνῆλωσας εἰς
τοὺς δεομένους. *R.V.*

834. κοιμῶν : Λίαν. ὥμην : Ὑπελάμβανον. τέως :
30 Πρώην. *Dv.* πρώην ἢ πρὸ ολίγου. *P.* πρώην, πρότερον.
Brunck.

835. ἔξιν : Κτήσασθαι. *Dv.* λήψεσθαι. *P.*

836. ὄντως : Ἀληθῶς. *Dv.* βεβαίους : Ἀληθεῖς. *P.*
35 δεξιήν : Εἰς χρειάν ἔλθοιμι. *Dv.* χρειάν σφόδρην τίνος.
Paris.

837. ἐξετρέποντο : ἀπέφευγον. *R.* ἔφευγον. *V.* μετε-
βάλλοντο, ὡς πρὸς ἑτέραν δὸδον ἐτρέποντο, πόρρωθεν
θεασάμενοί με. *Θ.* (ἐξένευον. *Dv.*) μετεβάλλοντο. ἐδό-
40 κουν : Ἐνομίζον *Dv.* *P.*

838. οὐ μόνον ταῦτ' ἐποιοῦν, ἀλλὰ καὶ... *Θ.* *Dv.* *P.*
κοιμῶν : Λίαν κατεγέλων. *P.*

839. αὐχμὸς γὰρ ὢν : Τὸ ἐξῆς, ἀπώλεσέ με ὁ ὢν
αὐχμὸς τῶν σκευαρίων. ἢ τὸ ὢν ἀντὶ τοῦ δῆ. Ἀττικῶς
45 εἶπεν ἀντὶ τοῦ ξηρὸς γενόμενος ὑπὸ πενίας ἀπώλεσε τὰ
σκευάρια, ἀπώλεσε τῶν σκευαρίων. Ἄλλως. μετω-
νυμικῶς, ἀπώλεσά με τὰ σκευάρια ἐποίησεν, — ἢ πάλιν
ξηρὸς γενόμενος ὑπὸ πενίας καὶ τῶν σκευαρίων
ἠψάμην. *V.* Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεια. μεταφέρεται
50 δὲ ἀπὸ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ αὐχμὸς ἐπιγένηται ἥδη τῶν
ἀσταγῶν ἀδρυνόμενον, ἀρκαλίζεται ὁ πυρὸς καὶ κατα-
καίεται. εἴρηται δὲ παρ' ὑπόνοιαν, οἷον πυρὸν καὶ κρι-
θῶν. — αὐχμὸς : Στέρησις. *Θ.* *Dv.* στέρησις, ξηρα-
σία. τῶν : Ἐμῶν. *P.* τῶν σκευαρίων : Τῶν χρειῶν.

Dv. τῶν εἰς χρειάν πραγμάτων ἠφάνισεν. *P.* τῶν εἰς
χρειάν ὄντων. *Θ.* τὸ ὢν ἢ ἀντὶ τοῦ οὐ νοητέον, τρεπο-
μένης Δωρικῶς τῆς οὐ διφθόγῃ εἰς ωμέγα· ἢ ἀντὶ τοῦ
ὑπάρχων, οὕτω ἀπώλεσε γὰρ ἐμὲ αὐχμὸς τῶν σκευα-
ρίων ὢν καὶ ὑπάρχων ἐμοί. πέπρακα γὰρ ταῦτα, καὶ
5 διὰ τοῦτο εἰς γέλωτα πᾶσι προῦκείμεν. παρὰ τὸ μὴ
ἔχειν τὰ σκευάρια τι, ἀπώλῃεν. ἐρόντων γὰρ τι τῶν
σκευαρίων, ἥδη ἠρθευόμεν. διακένων δ' ὄντων αὖτος καὶ
ξηρὸς ἦν ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πενίας, ὃ γούν ἐπασχευεν ὁ
δίκαιος οὗτος, ἀντιστρόφως τοῦτο τὰ σκευάρια, φησὶν,
10 ἀπώλεσεν. *C.*

840. ἀλλ' οὐχὶ νῦν : Ἔσται τοῦτο (*Θ.*). ἀνθ' : Ἐνεκα.
Dv. *P.*

841. προσευζόμενος : Μέλλων προσεῦζειν καὶ παρ-
καλέσειν. *P.* ἦκω : ἸΠλοθον. *Dv.*

842. τὸ τριβώνιον δὲ : Τὸ παλαιὸν ἱμάτιον. τοιοῦτον
γὰρ ὁ οἰκέτης αὐτοῦ ἐβάσταξεν. — τὸ τριβώνιον : Τὸ
παλαιὸν ἱμάτιον. *Dv.* τὸ διερχόμενον. *P.*

843. φέρει : (Ἄγει *P.*) βαστάζει. *Dv.* *P.* τουτί : Τουτί
πρὸς τὸ παιδάριον. *Dv.* ἢ τουτί πρὸς τὸ παιδάριον, ἢ
20 τουτί τὸ τριβώνιον. *Θ.*

844. ἀναθήσων : Ἀφιερῶσων. *Θ.* *P.* ἀ. ἐρχομαι :
Ἀφιερῶσω, ἀνάθημα ποιήσω. πρὸς : Εἰς. *Dv.*

845. μὲν οὖν ἐμυθήσας : Παίζει παρὰ τὸν Ἐλευσί-
νιον νόμον· ἔθος γὰρ ἦν, ἐν οἷς τις (ἱματίοις) μυθηεῖν, εἰς
25 θεοῦ τινος (ταῦτα) ἀνατιθέναι, ὥσπερ δηλοῦν καὶ Μελέανθιος
ἐν τῇ περὶ Μυστηρίων « πάτριόν ἐστι ταῖς θεαῖς ἀνιε-
ροῦν καὶ τὰς στολὰς τοὺς μύστας, ἐν αἷς τύχοιεν μυη-
θέντες. » μυστήρια δὲ δύο τελεῖται τοῦ ἐνιαυτοῦ· Δῆμη-
τρι καὶ Κόρη, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα· καὶ ἐστὶ τὰ
30 μικρὰ ὥσπερ προκαθαρίεις καὶ προἀγνευσις τῶν μεγά-
λων. (Ἄλλως. σκώπτων εἰς τὰ ἱμάτια τοῦτο φησιν, ὅτι
ῥυπαρὰ ἐστὶ. λέγει δὲ μυστήρια. ἔθος δὲ εἶχον ἐν οἷς
τις μυθηεῖ ἱματίοις, ταῦτα εἰς θεοῦ τινος ἀνατιθέναι. ἔνιοι
δὲ τὰς τοιαύτας στολὰς εἰς τέκνον σπάργαντα φυλάττουσι·
35 καθαρά καὶ δὲ πάντῃ ὑπάρχουσι καὶ νῦν.) [Ἄλλως. μεγάλα
καὶ μικρὰ μυστήρια ἐτελοῦντο ἐν Ἐλευσίνι τῆς Ἀττι-
κῆς. μὴ ὄντων δὲ πρότερον μικρῶν, ἐλθόντος Ἡρακλέους
καὶ θέλοντος μυηθῆναι, ἐπειδὴ νόμος ἦν Ἀθηναίοις μη-
δένα ξένον μυσεῖν, αἰδεσθέντες τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ
40 ὅτι φίλος τε ἦν τῆς πόλεως καὶ υἱὸς τοῦ Διὸς, ἐποίη-
σαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύθησαν. ἦσαν δὲ
τὰ μὲν μεγάλα τῆς Δῆμητρος, τὰ δὲ μικρὰ Περσεφό-
νης τῆς αὐτῆς θυγατρὸς, ὁ δὲ μυούμενος τὸ ἱμάτιον, ὃ
ἐφόρει ἐν τῇ μυήσει, οὐδέποτε ἀπεδύετο, ὥς ἕως ἂν
45 τελείως ἀφανισθῇ διαρρεῦν. ὅπερ δὲ πρὸς Ἡρακλέα,
τοῦτο καὶ πρὸς Διοσκόρους ἐποίησαν.] — μὲν : Ἄρα
δῆ. ἐμυθήσας : Ἐδιδάχθης. *Dv.* ἐμυθήσας : Ἐδιδάχθης.
αὐτῷ : Τῷ τριβωνίῳ. *P.* τὰ μεγάλα : Μυστήρια δη-
λονότι. *R. Θ. Dv.*

846. ἐνεργήσω : Ἐν αὐτῷ ἐρίγωσα, ἤγουν ἐξεργά-
50 μασα. *Dv.* μετὰ ῥίγῳ διεβίβασα. ῥιγέω ῥιγῶ ἐπὶ ψυ-
χῆς, ῥιγῶ δὲ ῥιγῶ ἐπὶ σώματος. *P.*

847. ἐμβάδια : Τί δύναται. ἤγουν τὰ καλίγια. *Dv.*

ὑποδήματα. *P.* συνεχειμάζετο : Σὺν τῇ ἱματίῳ. *Θ.*
Dv. P.

818. ἀναθήσων : Ἀφιερώσων. *Dv.* ἀνάθημα ποιήσων.
P. νή : Ναί. *Dv.*

849. χαρίεντα : Ἠδύτατα κατ' εἰρωνείαν. φέρων :
Κομίζων. *P.*

850. [οἷμοι κακοδαίμων : Κορωνίς ἐτέρα θυμία· οἱ
δὲ στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ρθ', ὧν τελευταῖος

νῶ δ' εἰσώμεν, ἵνα προσεῦξη τὸν θεόν.

10 ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, καὶ ἐξῆς χοροῦ αὐθις. ἐγρῆν γὰρ
κάνταυθα θεῖναι χορὸν, εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν ἐν-
τός, ἄχρις ἂν τις ἐπέλθῃ ὑποκριτῆς ἑτερος.] — κα-
κοδαίμων : Δυστυχής. ὥς : Ὅτι λίαν. *Dv.*

852. καὶ ἰοῦ ἰοῦ : Καὶ φεῦ. *P.*

15 853. οὕτω πολυφόρῳ : Πολλά μοι κακὰ ὕφ' ἕνα
καιρὸν φέροντι, ἢ ποικίλῳ ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδε-
χόμενον οἴνου· ἤγουν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κα-
κόν. εἴρηται δὲ, ὅτι πολυφόρον μὲν ἔλεγον τὸν πολλὴν
χορᾶσιν δεχόμενον, ὀλίγοφορον δὲ τὸν ὀλίγην. (πολυφό-
ρῳ οὖν τῷ πολλῶν ἀτυχιῶν κομιστικῷ.) ἢ μεταφορικῶς

20 ἐκ τῶν πολυκάρπων χωρίων, ἢ πολυανθῶν δένδρων.
[Ἄλλως. συγκέκραμαι, μεταφορικῶς ὥς ἀπὸ οἴνου
καὶ ὕδατος τῆς συγκράσεως γινωμένης.] — πολυφόρῳ :
(Πολλαπλασίῳ *Dv.*). Πολλά κακὰ φέροντι. *Θ. Dv. E.*

25 *P.* συγκέκραμαι : Μεμιγμένους εἰμί. *Dv.* ἤνωμαι. *P.*
πολύφορος γῆ, ἢ πολλὴν φορὰν καὶ καρπὸν παρέχουσα,
καὶ πολύφορος οἶνος, ὁ πολὺ ὕδωρ δεχόμενος ἐν τῇ
μίγνυσθαί τούτῳ. ἐκ τούτου μεταφορικῶς καὶ ὁ πολύ-
φορος δαίμων, ὅθεν ἐπήγαγε τὸ συγκέκραμαι, ὅπερ
30 ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. *P.*

854. ἀποτρόπαιε : Διώκτα τῶν κακῶν. *P.*

855. ποτ' : Ἄρα. πέπονθεν : Ἐπαθεν. *Dv.*

856. σ'χέτλια : Χαλεπά. *Dv.* ἐλσεινά. *P.* πέπονθα :
Ἐπαθα. νυνὶ : Ἀρτίως. *Dv.*

35 857. ἀπολωλεκῶς : Φθειράς. τῆς οἰκίας : Τῆς ἐμῆς
δηλαδὲ. *Dv.*

858. τὸν ἐσόμενον : Τὸν γενησόμενον Πλοῦτον. *Dv.*

859. ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι : [Ἀντὶ τοῦ,] ἐὰν
τὸ δίκαιον παραμείνῃ. σκώπτει πάλιν ὥς βίαιον οὐ-
40 σαν τὴν ἐν δικαστηρίῳ κρίσιν. — πάλιν αὖθις : Ἐκ
παραλλήλου. αἱ δίκαι : Αἱ κρίσεις καὶ τὸ δίκαιον. *Θ.*
Dv. P.

860. σχεδὸν : Ἀντικρύς. *Dv.* φανερώς. *P.* ἀντικρως,
φανερώς. *Θ.*

45 861. προσέρχεται : Παραγίνεται. κακῶς πράττων :
Δυστυχῶν. *P.* κακῶς : Ἠγουν δυστυχῶς. πράττων :
Ποιῶν. *Dv.*

862. εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος : (Κόμμα), εἶδος
φαύλου νομισματος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συστή-
ματος, πονηροῦ κόμματος εἶπεν, ἐπειδὴ περὶ πλούτου
50 δ' λόγος. (εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθῶνων νομι-
σμάτων, διὰ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχειν χρυσόν, πλείονα δὲ
χαλκόν. ἐπεσημνήνατο δὲ τὴν λέξιν συνήθως τὸ χ, ἐπειδὴ

μὴ ἐπὶ νομισμάτων τὸ κόμμα εἴρχεν.) — ἀντὶ τοῦ λεί-
ψανον. πεποιήται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κεκομμένων
νομισμάτων ἐξ ὀλίγου τινὸς χρυσίου ἀποκεκομμένου.
φασὶ δὲ πονηρὸν κόμμα τὸν παραχαρπτόμενον ἄργυ-
ρον. κόμματος οὖν ἀντὶ τοῦ λειψάνου, ἢ λείμματος τῶν 5
ἀόικων. τὸ χ οὖν πρὸς τὸ κόμμα. *V.* κόμματος : Τοῦ
χαράγματος. εἴρηται δὲ εἰς μεταφορὰν τῶν κιθῶνων
νομισμάτων. *Θ. P.*

863. καταρᾶται τῷ Πλούτῳ. *R.* νή Δία : Κατ' εἰρω-
νείας. καλῶς ποῶν : Δικαίως πάσχων. *P.* ἀπόλλυ- 10
ται : Φθείρεται. *Dv.*

865. ὑποσχόμενος : Λέγων. εὐθὲως : Παρχυτικά. *Dv.*

866. ἐξαρχῆς : Ὡς τὸ πρότερον. *Dv.* ὁ δὲ : Ἰδεῖν. *P.*

867. πολὺ : Κατά. *Dv.* πολὺ μᾶλλον : Μᾶλλον πρὸς
τὸ μὴ ποιῆσαι πλουσίους [τινάς]. *R.V.P.* ἐστὶν ἐξολω- 15
λεκῶς : Ἀπόλωλεν. *P.* ἐνόους : Ἡμῶν. ἐξολωλεκῶς :
Ἀπολωλεκῶς. *Dv.* Ἀττικὸν δὲ τὸ ἐξολωλεκῶς.

868. δέδρακε : Ἐποίησεν. *Dv.* Τίνα ἀπόλωλεν. *Θ.*

869. ἐν ᾗθει. *R.V.* ἢ : Ὅντως ἄρα. *Θ. Dv.* ᾗσθα :
Ἵπῃρχες. τοιχωρύχων : Κλεπτῶν. *Dv.* διὰ τοῦτο 20
ταῦτα ἔπαθες. *Θ. P.*

870. οὐμενον ἐσθ' ὑγιές : Οὐδαμῶς ὑπάρχει ἀλη-
θές. *Dv.* οὐμενῶν ἔ. ὅ. ὑμῶν οὐδενός : Ἀντὶ τοῦ, οὐδεὶς
ὑμῶν ἔχει τι ἀγαθόν. *Br.* ὑγιές : Ὅρθον καὶ ἀληθές. *P.*

871. οὐκ ἐστ' ὅπως : Οὐδαμῶς. *Dv.*

872. ὥς σοδαρός, ὃ Δάματερ : Σοσοθημένος, ἐπί- 25
τριπτος. καταμωκόμενοι δὲ τῶν Δωριέων τὸ ὃ Δά-
ματερ λέγουσιν. ὁ δὲ νοῦς, πῶς ἐπηρμένος καὶ μέγα
φρονῶν καθ' ἡμῶν εἰσῆλθεν. — ὥς : Λίαν. *Dv.* σοδα-
ρός : Ἐπηρμένος. *P.* Δάματερ : Γῆ. εἰσέλθυσεν : 30
Ἡλθεν. *Dv.*

873. [ὁ συκοφάντης : Οὕτω καλοῦνται οἱ ἐπηρεά-
ζοντες ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τὸ παλαιὸν ἀπειρημένος ἦν
σῦκα ἐξάγειν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, τοῦ φυτοῦ κατ' ἀρχὰς
θαυμαζομένου. τοὺς πικρῶς οὖν διερευνώντας τὸ τοι- 35
σῦτον, οὕτως ὀνομασθῆναι λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὀπώρας.
παρασχῆιν οὖν καὶ τοῖς ὀπωσοῦν μάτην ἐγκαλοῦσι τὴν
ὀνομασίαν, ἅμα καὶ τοῦ φαίνειν τὸ ἐγκαλεῖν ἢ εἰς δίκην
εἰσάγειν δηλοῦντος. ὅτι δὲ ἀπὸ τούτων γέγονεν, ἐκ τῶνδε
δῆλον· συκαστὴς γὰρ τοὺς φιλεγκλήμονας ἔλεγον καὶ
40 συκοβίους καὶ συκορροὺς καὶ συκολόγους καὶ φιλοσύ-
κους καὶ συκοδείς καὶ συκοσπαδίαις, ἴσως ἀπὸ τοῦ πάν-
τας ἐγκλήματα ἐφέλκεσθαι.]

βουλιμῆ· Πάνυ λιμῶνται, (καὶ) πεινᾷ λίαν· ἀπὸ
τοῦ βου ἐπιρρήματος, ὅπερ ἐπιτάσῳς ἐστὶ δηλωτικόν, 15
ἀντὶ τοῦ λίαν· ὥσπερ καὶ ἐν τῇ βούπεινα, ἢ μεγάλῃ
πεῖνᾳ, καὶ βουγάσιος καὶ βούγλωστος· τινὲς δὲ εἶδος
νόσου φασίν, ἐν ᾗ πολλὰ ἐσθιόντες οὐ πληροῦνται· [τῶν
γὰρ συκοφαντῶν τοιοῦτος ὁ τρόπος.] — μεγάλως λι-
μῶνται. *Θ. Dv. P.*

874. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν : Τοῦτο πρὸς τὸν θερά-
ποντα· τὸ δὲ « οὐκ ἂν φθάνοις » ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν πέρας
σχοίης τῶν κακῶν. — εἰς ἀγορὰν : Εἰς συνάθροισιν δι-
καστηρίου. *P.*

- (876). ἐπὶ τοῦ τροχοῦ : Τροχός τις ἦν, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ εἰκάζεται ἐκολάζοντο. [τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἄδικος πρὸς τὸν θεράποντα.] — ἐπὶ τοῦ τροχοῦ : Εἰς δὴ τοὺς καχοὺς κολάζουσι. Θ. *Dv. P.*
876. πεπανούργηκας : Κέκλοφας. *Dv.* πονηρῶς ἐποίησας. *P.* οἰμῶς : Κλαίει. *Dv.*
877. πολλοῦ : Τιμῆματος. *Dv.* εἰ : Ἐπειδὴ. Θ.
879. τοὺς συκοφαντάς : πεποιήται τὸ ὄνομα ἐκ τῆς τῶν σύκων κλοπῆς φωράσεως. *R.V.* ἐξολοῖ : Ἐξολέσει, 10 φθереῖ ὄντας καχοὺς.
880. οἰμοὶ τάλας : Φεῦ ὁ ἄθλιος, ἄρα καὶ σὺ κοινωνὸς ὢν. *P.* ὡὖν : Ἄρα. μετέχων : Κοινωνῶν. *Dv.* καταγελάς : Ἐμοῦ δὴλ. *P.* γελῶ αἰτιατικῇ, καταγελῶ δὲ γενικῇ. *P.*
881. ἐπεὶ πόθεν : Ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ μετείχες δὴλ., ἀπὸ 15 ποίου τρόπου. τοῖ : Τοῦτο. *P.* εἰληφας : Ἀντὶ τοῦ ἐπρίω. *R.V.*
882. ἔχοντ' : Φοροῦντα. τριβώνιον : Ἰμάτιον διερρηγμένον. *P. Dv.* τριβᾶν ἰμάτιον. *R.V.*
883. οὐδὲν προτιμῶ σου : Οὐ φροντίζω σου. ἡ φράσις Ἀττικῇ, εἴρηται δὲ τὸ προτιμᾶν ἐπὶ τοῦ λόγον ἔχειν (καὶ ἐπιστρέφουσαι). λέγει οὖν, οὐ φοβοῦμαι σε ἔχων φυσικὸν 25 δακτύλιον. δακτύλιον δὲ, τὸν λεγόμενον φαρμακίτην. Εὐπόλις Βάπτταις μέμνηται καὶ Ἀμεψίας, ὁ δ' Εὐδαμος 25 φαρμακοπόλης ἡ χρυσοπόλης, τετελεσμένους δακτυλίους πωλῶν. φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὐδαμος φυσικοῦς δακτυλίους ποιεῖν πρὸς δαίμονα καὶ ὄφεις καὶ τὰ τοιαῦτα. [θεράπευσον γὰρ τοὺς ὀφιοῦς καὶ μύλλον δὲ τὴν ἀρχὴν οὐκ εἶδον ὑπ' ὄφειν δάκνυσθαι.] — προτιμῶ σου : 30 φροντίζω. Θ. *Dv. P.* πριάμενος : Ὠνησάμενος. *P.*
884. τὸν δακτύλιον τὸνδ' : (Ἀλεξητήριον τῶν δηλητηρίων δείκνυσιν αὐτῷ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, δὴ καλοῦσι φαρμακίτην· πρὸς δὲ θεράπων,) 35 κἂν ἔλῃ φαρμακίτην δακτύλιον, ἀλλ' οὐ πρὸς δῆγμα συκοφάντου, ὡς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων, πρὸς ἃ δὲ δακτύλιος πεποιήται. (ἀλλ' οὐκ ἰσχύει, φησὶν, οὗτος δὲ δακτύλιος πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ συκοφάντου. τοῦτο δὲ ὁ ἕτερος πρεσβύτερος λέγει ὁ τὸν τριβῶνα κομίσας· οἱ γὰρ δύο τὸν συκοφάντην ἐκφλαυροῦσι. λέγει δὲ ἐν ἤθει 40 ὅτι οὐκ ἔστι τις ἐν τῷ δακτυλίῳ ἐπὶ ῥῆ, ἡ φάρμακον πρὸς δῆγμα τοῦ συκοφάντου. ἐπεὶ εἰσῆσαι λέγειν οἱ τὰ περίπτα πολιοῦντες ὅτι χρησιμεῖναι τότε πρὸς τὸδε. λέγει οὖν, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄκος καὶ ἡ ἀντιπᾶναι οὐδὲν ἰσχύει πρὸς δῆγμα συκοφάντου. τὸ δὲ δῆγμα σκληρὰ λέξις ἀπὸ 45 τῶν ἑρπετῶν εἰλημμένη. Ἄλλως, μὴ λάβῃς εἰς τὸ δῆγματος ἐξῆθεν τὸ ἀποτρεπτικόν, ὡς οἰονταί τινες, ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ δακτύλιος οὕτως, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ δακτύλιος δῆγματος συκοφάντου, τουτέστιν, οὐκ ἔχει ἰσχὴν πρὸς τοὺς συκοφάντας, ὥσπερ εἰς τὰ τῶν 50 ὄφειν δῆγματα.) — δραχμῆς : Ἐνεκα. *P.* νομίσματος, ὁ ἔχει κεράτια νή', ἥτις ὀλκὴ καλεῖται. Θ.
885. ἐνεστι : λείπει φάρμακον. *R.* τῷ δακτυλίῳ δύναμεις ἀποτρεπτικῇ. *Dv.* ἤγουν ἀλλ' οὐκ ἰσχύει πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ συκοφάντου. *P.*
886. ὕβρις : Μέμψις. ταῦτ' : Τὰ λεγόμενα ἀρ' ὡμῶν. σκώπτειτον : Σκώπτετε. *P.* Ὑβρίζετε. *Dv.*
887. ποιεῖτον : Ποιεῖτε ἐνταῦθα οὐκ ἐλέξατε. *Dv.* ἐν- 5 ὁδ' : Ἐνταῦθα. εἰρήκατον : Εἶπατε. *P.*
888. ἔστων : Ἐστέ. *P.*
889. οὐκοῦν τῷ γε σῶ : Ἀγαθῷ δηλονότι. — τῷ γε σῶ : Ἐπὶ τῷ σῶ ἀγαθῷ. ἰσθ' : Γίνωσκε. *Dv.* σαφῶς γίνωσκε. Θ. ἐπὶ ... οὐδόλως... φανερώς γίνωσκε. ἡ οὐ- 10 δόλως ἐσμέν ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ τῷ σῶ. *P.*
890. τῶν ἐμῶν : Πραγματῶν. *Dv.*
891. [ὥς γ' ἐπ' ἀληθείᾳ : Λεῖπει δειπνεῖς.] μετὰ τοῦ μάρτυρος : (Κλητόρα γὰρ ἤγετο, ἵνα αὐτοὺς 15 εἰς δίκην καλέσῃ. Ἄλλως.) τῷ συκοφάντῃ ἔπειτα καὶ 15 ὥστε μαρτυρεῖν. (ὡς ἀρχοῦς οὖν τοῦ συκοφάντου τῆς μάρτυρα, ἵνα εἰς δίκην καλέσῃται, τοῦτο φησί.) — ἐπ' ἀληθείας : Ἀντὶ τοῦ σωζομένης τῆς ἀληθείας. *P.* μάρτυρος : Ὅτι τινὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ἤκεν ἄγων, ἵνα, ἐάν τι παρ' αὐτῶν ἀκούσῃ, συμμαρτυρήσῃ αὐτῷ πρὸς 20 τοὺς δικαστάς. *P.* δὴ μετὰ σοῦ κομίζεις. Θ.
892. διαρραγείης : Σχισθείης, ἀφανισθείης. *Dv.* δια- σχισθείης. *P.* μηδενός : Ἀγαθῷ. *Dv.* πράγματος. *P.*
893. ἐνδον : Τῆς οὐσίας ἐστίν. *P.*
894. τεμαχῶν : Κομματικῶν ἰχθύων. τέμαχος γὰρ κύ- 25 ρίως ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται. *Dv.* χρῆμα τεμαχῶν : Πρᾶγμα τεμαχῶν ἰχθύων. ὠπηγμένον : Ἐν τῷ πορὶ καιομένων. *P.*
895. ὅ ῥ' : [Διὰ τῶν ψιλῶν τούτων ὑ δείκνυσιν, ὅτι χοι- 30 ρείων κρεῖον ὁσμῇς ἤσθετο. Ἄλλως. ὅ ῥ' ἐπίρρημα 30 θυμαστικόν, ὅπερ ἐν τῇ συνθεσίᾳ λέγομεν. ὡς ὁσφρα- νόμενος τοῦτο φησί. — τινὲς δὲ ὁ δίκαιος. *R.*
896. [τοῦ ψύχους γ' ἴσως : Ἐπεὶ τὰ ζῶα, ἐσόμενου ψύχους αἰσθανόμενα, πολλάκις ὁσφραίνεται.] — κακό- 35 δαιμον : Ἀθλιε, ὁσφραίνεται τι : Ἐπὶ τὴν ὁσφρησιν ἔχεις. 35 ψύχους : Αἰσθάνεται δὴλ. *P.* τί : Κατὰ τι. τοῦ ψύχους : Τοῦ κρύους. *Dv.*
897. τοιούτων : Οἷον φορεῖ. ἀμύχεται : Ἐνδύεται ἰμάτιον. *P.* περιβέβληται. *R. V.* τοῦτο : Φαῦλον. ἀμπ. : Ἐνδύεται. *Dv.*
898. ἀνάσχετ' : Ὑπομονητά. Θ. *Dv. P.*
899. ὕβρίζειν : Ἀτιμα ποιεῖν. ὡς ἄχθομαι : Φεῦ, 40 λίαν. *P.* οἴμ' : Φεῦ. ὡς : Λίαν. ἄχθομαι : Λυποῦμαι. *Dorr.*
900. φιλόπολις : Τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν, Ἀττικὸν δὲ τὸ φιλόπατρις. — χρηστός : Ἀγαθός. *Dv. P.* — φι- 45 λόπολις Φιλόπατρις. *Dv.* φιλῶν τὴν πόλιν. *P.* πά- σχω κακῶς : Ἦγουν δυστυχῶς. *Dv. P.*
901. ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ : Χρηστός εἰμί. *Dv.* οὕτως εἰμί. *Paris.*
902. καὶ μὴν : Τὸ λοιπόν. *Dv.* ἐπερωτηθείς : Ἦτοι 50 ἐκ δευτέρου ἐρωτηθείς. *P.* ἀπόκρινε' : Ἀπολογίζου. *Dv.* τὸ τί : Μέλλω ἐρωτηθῆναι. *P.*
903. [μελαγχρολᾶν μ' οὕτως οἶε : Ὡσπερ οἱ μαινό- 24.]

μενοι τὴν ἐν τοῖς πλήθεσι διατριβὴν ἀπαναινόμενοι ἐν ἐρημίαις φέρονται, διὰ τοῦτο καὶ τὴν τῶν γεωργῶν διατριβὴν μελαγχρολίαν ὠνόμασεν, ὡς ἐν ἀγροῖς γενομένην.] — γεωργὸς εἶ: Γεωργεῖν ἐπιστάμενος. *P.* μελαγχρολῶν: Ὑπολαμβάνεις ἐμὲ μαινόμενον. *Dv.* μαίνεται, ὥστε ἀποτρέχειν εἰς τὰς ἐρήμους, οἷς οἱ γεωργοί.

Θ. *P.*

904. σκήπτομαί γ', ὅταν-τύχῃ: Τινὲς τῶν πολιτῶν, ἡνίκα χρημάτων ἢ εἰσφορὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἐμπορίαν ἐπροφασίζοντο, τὴν εἰσφορὰν βουλόμενοι φυγεῖν, ἀζήμιοι γὰρ οὗτο διεφύλαττοντο, ὡς φησὶν Εὐφρόνιος, ὡς τὴν πόλιν ὠφελούντες πλεῖστα διὰ τῆς αὐτῶν ἐμπορίας. διὸ καὶ ὁ συκοφάντης λέγει ὅτι, ὅταν γένηται (τις) καιρὸς πολέμου [καὶ εἰσφορᾶς], ἔμπορον ἐμαυτὸν ἀποκαλῶ. [Ἄλλως. ὅταν, φησὶν, ἀνάγκη γένηται πράγματος, σκήπτομαι τότε ἔμπορος εἶναι. προφασίζομαι, φησὶν, ὅτι πέμπομαι εἰς τὸν πόλεμον.] — ἔμπορος: Πραγματευτής. *Dv.* κατὰ θάλατταν ἐμπορίαν ποιούμενος. *P.* σκήπτομαι: Ἀντὶ τοῦ προφασίζομαι.

20 Θ. *Dv.* προφασίζομαι τοῦτο ἔχουν τὴν ἐμπορίαν. *Vicl.*

905. τί δαί: Ἀποφαντικόν. τέχνην: Ἐπιστήμην. *P.*

906. πῶς οὖν διέζης: Μερικῶς τίνα εἶχες ζωὴν. Θ. *Dv.* ἡ πόθεν: Ἀπὸ ποίου τρόπου. *P.*

907. τῶν τῆς πόλεως εἰμ': Τῶν δημοσίων πραγμάτων φροντιστής, οἷον χορηγίας, τριηραρχίας, καὶ τῶν τοιούτων. ἰδίων δὲ, τῶν καθ' ἑκάστον, οἷον εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ δικάζοιτο πρὸς τινα, αὐτὸς ἐφροντίζειν. ἰδίων τῶν ἰδιωτικῶν. καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσας.

30 τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητής: Διοικητής εἰμί. *Dv.* τῶν δημοσίων καὶ πολιτικῶν φροντιστής. Θ. *P.*

908. τῶν ἰδίων: Τῶν χωρικῶν, ἰδιωτικῶν. *Dv.* τῶν ἰδιωτικῶν ἥτοι τῶν καθ' ἑκάστον. Θ. *P.* βούλομαι: Βουλευτής καὶ σύμβουλος εἰμι τῶν θελόντων. Θ. βουλευτής εἰμί. *Dv.* μαθεῖν. *P.*

909. [πῶς οὖν ἂν: Ὁ νοῦς: πῶς ἂν οὖν χρηστὸς σὺ, δ' λυπούμενος καὶ ἀγανακτῶν εἰς μηδὲν σοὶ διαφέρων.]

910. εἰ σοὶ προσήκον μηδὲν: Εἰ (διὰ) τῶν πραγμάτων τῶν σοὶ μηδὲν διαφέροντων ἀπεχθάνει τοῖς ἀνθρώποις, (διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν ἄλλοτρίοις πράγμασιν. ὁ γὰρ ἄλλοτρίων προΐστάμενος μισεῖται). — σοὶ προσήκον μηδὲν: Ὅπου, οὐδενὸς διαφέροντος καὶ προσήκοντός σοι. *Dv.* εἰ πρόποντος, ἀρμυζόντός σοι μηδενός, μισήτορ γίνῃ τοῖς πολλοῖς διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν ἄλλοτρίοις. *P.* τὸ εἶτα τρισσῶς λαμβάνεται, εἶτα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶτα ἀντὶ τοῦ ἄρα, καὶ εἶτα ἄργον, ὡς ἐνταῦθα. *P.*

911. προσήκει: Διαφέρει ἢ πρέπει μοι. *P.* καὶ ἀνήκει καὶ ἀρμόζει. Θ.

912. ὦ κέπρε: Ὅρνεον ὅπερ φιλεῖ ἄφρον θαλάττιον ἐσθίειν· καὶ οἱ παῖδες τῶν ἀλίων (λαμβάνοντες τὸν ἄφρον) ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν, εἶτα ἐγγύτατα, εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἄφρον, καὶ οὕτως εὐχερῶς ἀγρεύουσι. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν τοῦτο εἰς παροϊμίαν. *R. V.* Ἄλλως. ἀνόητε, κοῦφε, ὦ τὸν νοῦν με-

τέρωρε. ὄρνις γὰρ θαλάττιος τὸ κέπρε, κορυφώτατον σφόδρα τῷ ἄφρῳ διατρεφόμενον διὰ τῆς θαλάττης καὶ πάνυ ὀλίγον ἔχον σαρκώδες. Ἄλλως. ὦ εὐτελέστατε καὶ λάλε. φασὶ γὰρ τὸν κέπρον εὐτελεῖ καὶ λάλον. *V.* [ὦ εὐτελέστατε καὶ λάλε· φασὶ γὰρ τὸν κέπρον εὐτελέστατον 5 καὶ λάλον ὄρνεον γὰρ ἄφρον, ὅπερ φιλεῖ ἄφρον θαλάττιον ἐσθίειν· τοῦτο βουλόμενοι οἱ τῶν ἀλίων παῖδες χειρώσασθαι, ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν ἄφρον, εἶτα ἐγγύτατα, εἶτα φέρουσι τοῦτο ἐν ταῖς χερσίν, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπατῶντες εὐχερῶς ἀγρεύουσι τοῦτο 10 ἐμπεσόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἰληπται οὖν εἰς παροϊμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων. καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος.] — ὁ κέπρος ὄρνεόν ἐστι θαλάττιον, ἀτελὲς καὶ λάρον καὶ ἀφελές, ὁ καλοῦσι κοινῶς λάρον· ὅπερ φιλεῖ ἄφρον θαλάττιον ἐσθίειν. τοῦτο . . . 15 φέρουσι τοῦτον ἐν ταῖς χερσὶ . . . ἀνοήτων. *P.* εὐεργετεῖν: Εὐεργεσίαν παρέχειν. *Dv.* κέπρε: Λάρε. Θ. *Dv.* *P.* σθένει: Δύναμαι. Θ. *P.*

913. πολυπραγμονεῖν: Τὸ πράγμασι καὶ κακουργίαις ἑαυτὸν ἐνδιδόναι καὶ διχορραφεῖν. Θ. ταῖς πανουργίαις 20 ἑαυτὸν ἐκδεσθῆναι. *Dv.* τὸ πέρα τοῦ δέοντος ἐξετάζειν. *Paris.*

914. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν: Τοῦτο ἐστὶ τὸ εὐεργετεῖν. Θ. *Dv.* μᾶλλον μὲν οὖν ὑπάρχει εὐεργετεῖν. καί μενοι: Τεταγμένοις. *P.* ἐνεργουμένοις καὶ πολιτευομένοις. Θ. 25

915. ἐπιτρέπειν: Παράχωρεῖν καὶ ἐνδιδόναι. Θ. παράχωρεῖν καὶ ἀμαρτάνειν· διδόναι ἄδειαν παρὰ τὸ πρόπον. *Dv.* συγχωρεῖν. *P.* ἑξαμαρτάνη: Ὅτι οἱ ἀμαρτάνων ἐξω τοῦ καλοῦ πίπτει. Θ. *P.*

916. ἐξεπίτηδες: (Ἐξ ἀνάγκης ἢ) μάτην οὕτως 30 Ἄττικοι. (ἀργῶς καὶ μάτην. κοινότερον δὲ, καὶ τὰς τοιαύτας ψιλὰς ἐπιστάσις καὶ λειτουργίας ἀρχὰς ἐλεγον· καὶ τὸ βουλεύσασθαι ἀρξαι.) [γράφεται δὲ καὶ ἐν σχήματι ἀποφατικῷ, οὐκ οὖν. τὸ δὲ ὁ βουλόμενος ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐπιμελητής, ὁ κατήγορος, ὁ προϊστάμενος.] — 35 δικαστὰς: Κριτὰς. *P.* ἐξεπίτηδες: Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ. Θ. ἐπ' αὐτὸ τοῦτο. ἐσκεμμένους ἥτοι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ. *P.*

917. ἄρχει καθίστησιν: Ὅτι παρ' αὐτῶν βοηθοῖντο οἱ νόμοι δηλαδὴ. Θ. ἄρχοντας εἶναι ποιεῖν. Ὅτι παρ' αὐτῷ βοηθοῦνται. *Dv.* καθίστησιν: Τάττει, κατηγορεῖ: 40 Συνηγορεῖ. Θ. *P.* κατηγορῶ κατὰ τινος λέγεται, ὁ καὶ ἀπὸ γενικῆς πρὸς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ὡς τὸ κατηγορῶ σου ἀμαθίαν. κατηγορῶ τὸ καταφάσκω παρὰ φιλοσόφους γενικῇ συντάσσόμενον. κατηγορῶ τὸ ἐφωδρίζω καὶ αὐτὸ γενικῇ. κατηγορῶ δὲ τὸ παριστῶ 45 αἰτιατικῇ ὡς τὸ «κατηγόρησε ἡ Ὀλύμπις μακροφύλον.» Θ.

918. ὁ βουλόμενος: Ὁ θέλων. *Dv.* *P.* ἐκείνος: Ὁ κατηγορῶν. *P.*

919. ἔχει: Ἀνήκει, ἀνατρέχει. *P.*

920. νῆ: Μά. πονηρὸν: Κακότηρον. προστάτην: 50 Φροντιστήν. *Dv.* ἐπιμελητὴν τῶν πραγμάτων αὐτῆς. Θ. ἐπιμελητήν. *P.* ἔχει: Ὅτι πόλις δηλαδὴ. *Dv.*

921. ἵσυρίαν ἄγων: Ὑποχάζων. *P.*

922. προβατίου βίον: Μωροῦ καὶ ἀνοήτου. [διὰ τὸ

ἀδρανές τῆς διανομῆς τῶν πραγμάτων·] τὰ γὰρ πρό-
βατα μηδὲν ἐργαζόμενα ζῆ. — ζῆν ἀργός· Ἄπρακτος,
ματὴν. *προβάτου βίον*· Ἄντι τοῦ μωροῦ καὶ ἀνοή-
του. *προβάτου ζωὴν, ἀγροίκου. P.*

923. διατριβὴ τις τῇ βίῳ· Ἐπιτήδευμα, ἀσχό-
λημα, δίαίτα, διαγωγὴ, πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν
περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. — διατριβή· Πολυ-
πραγμοσύνη. Θ. ἐπιτηδεύτης. *Dv.*

924. οὐδ' ἂν μεταμάθοις· Ἄντι τοῦ παύσαι. κυ-
ρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἑτερόν τι
μαθεῖν ἀφ' ἐμὸν τοῦ πρώτου. — ἦγγον ἀντὶ τῆς πολυ-
πραγμοσύνης ἄλλην ἑτέραν τέχνην μάθοις. Θ. οὐδ'
ἂν· Οὐδαμῶς. *Dv.* μεταμάθοις· Καταλείψας τοῦτο
ἑτερον μάθοις. *P.* δοίης· Δώσης. *Dv.* οὐ μεταμάθοις

925. ὁληνόντι, εἰ παρὰσχολοῖ. *P.* παρὰσχολοῖ. Θ.
926. καὶ τὸ Βάττου σίλφιον· Βάττος Κυρηνήν· ἔκτι-
σεν, [ἐλθὼν ἀπὸ Θήρας, τῆς κατὰ Κρήτην νήσου·]
ὃν τιμῆσαντες Διόους ἐχαρίσαντο αὐτοῦ τὸ κάλλιστον
τῶν λαχάνων τὸ σίλφιον, καὶ ἐν νομίματι αὐτὸν ἐχά-
ραξαν, τῇ μὲν βασιλείᾳ, τῇ δὲ σίλφιον (παρὰ τῆς πό-
λεως δεχομένον, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυρηναίων πο-
λιτείᾳ· ἐνθεν καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διαφόρων [καὶ
ἐξόχρων] τιμᾶς δεχομένων. Ἄλλως. σίλφιον βοτάνη
πολυτιμῆτος· ἡ δὲ αἰτία τοιαύτη ἐστί. Βάττος, ὁ καὶ
Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρηνήν [λεγομένην]
ἐκτίσας κατὰ τὸν δαθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος
χρησμόν· καὶ οἱ πολῖται οἱ Κυρηναῖοι ἀνταπόδοσιν τῆς
εὐεργεσίας βουλόμενοι χάρισσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν
δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ
τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ
καυλὸς καὶ ὁ ὀπὸς καὶ ἀπλῶς τὸ πᾶν αὐτοῦ πολλῆς τι-
μῆς ἄξιόν ἐστιν. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται δὲ ἔθνος Λιβύης, εἰς
Δελφούς ἀνέβησαν καυλὸν σιελφίου, ὡς φησιν Ἀλεξαν-
δρίδης.) — σίλφιον· Τὸ λεγόμενον βαλταμέλαιον. *Dv.*

927. Βάττου σίλφιον· Ὅνομα κύριον τὸ κοινῶς βάλταμον.
P. ὁ Βάττος οὗτος ἔκτισε τὴν Κυρηνήν, ἐνθα τὸ σίλ-
φιον γίνεται, οὗ δ' ὀπὸς πολλοῦ ἄξιός ἐστι. τιμῶντες οὖν
αὐτὸν οἱ Κυρηναῖοι ὡς ἀρχηγέτην, χρυσὴν αὐτοῦ τὴν
εἰκόνα πεποιήκασιν, τὸ σίλφιον ἐν τῇ δεξιᾷ φέρουσιν,
40 λίθοις καὶ μαργάραις κεκοσμημένον. λαμβάνεται οὖν
εἰς παροιμίαν τὸ τοῦ Βάττου σίλφιον ἐπὶ τῶν πολυτε-
λῶν. *P.*

928. κατὰθου· Ἀπόριπτε. *Dv.* ἀντὶ τοῦ καταθα-
λοῦ, ῥίπον. *P.* θοιμάτιον· Ὁ φορεῖς. *Dv.*

929. ὑπόλουσαι· Τὰ ὑποδήματα. Θ. *Dv.* τὰ ὑποδή-
ματα ἄρελε. *P.*

928. προσελθῶ· Ἐμπροσθεν. *Dv.*

929. Οὐκ οὖν ἐκεῖνός εἰμι· ἐγὼ· Ἐκεῖνός εἰμι ἐγὼ,
φησὶν, ὁ μέλλων σοι προσελθεῖν. [τοῦτο ὁ θεράπων
ἀποσπώπων λέγει.] ἅμα δὲ καὶ μιμεῖται τὰ παρ' αὐ-
τοῦ ἄνω εἰρημένα, ἐν ὅσῳ δὲ λέγουσιν, ἀπέδυσεν. —
ἐκεῖνος· Ὁ βουλόμενος ὁληνόντι προσελθεῖν. *P.*

930. μεθ' ἡμέραν· Ἄντι τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. Ἀττικὸν δὲ
τὸ σῆμα· (μεθ' ἡμέραν γὰρ φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.) —

ἀποδύομαι· Ἄντι τοῦ τὰ ἱμάτια ἀφαιροῦμαι. *P.* ἀπο-
δύομαι λέγεται τὸ βιαίως καὶ ληστρικῶς τὰ ἱμάτια
ἀφαιροῦμαι. *P.* μεθ' ἡμέραν· Κατὰ τὴν ἡμέραν. *Dv.*
Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. ἐν νυκτὶ γὰρ πάσχει
τοῦτο ἐνίοι ὑπὸ τινῶν λοχόντων αὐτούς. Θ. τὸ γὰρ κατὰ
5 νύκτα ἀποδύεσθαι τινα ὑπὸ τῶν λόγων τῶν λωποδυτῶν
ἴσως φορητὸν, ὅτι λάθρα τοῦτο ποιοῦσι τοὺς νόμους φο-
βούμενοι καὶ τὰ δικαστήρια, ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦτο πάσχω περιφανῶς. *Vict.*

931. ἀξιοῖς· Ἄντι τοῦ δικαιοῖς. *V.* ἄξιον κρίνεις. 10
Θ. *Dv.* ἄλλότρια πράττων· Ξένα ἀπαιτῶν. *P.* ἐνεργῶν
ἢ ἀπαιτῶν. Θ.

932. μαρτύρομαι· Εἰς μαρτυρίαν τίθημι. Θ. *Dv.*
μάρτυρα καλῶ, ἢ διὰ μάρτυρος παραστήσω. *P.*

933. οἴχεται φεύγων· Εἶδε γὰρ αὐτὸν ἀποδύμε- 15
νον καὶ ἐφοβήθη, μὴ καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια πάθῃ. Θ. *Dv.*
Vict. οἴχεται· Ἀπῆλθε. ὃν· Ὅντινα. *P.*

934. ὡς φηγόντος τοῦ μετ' αὐτοῦ μάρτυρος. *R.V.*
περιεληνμαι· Κατὰ κύκλον ἐλήφθη. *P.* κεκράττημαι.
Θ. *Dv.* 20

935. οἴμοι μάλ' αὖθις· Τὸ ἡμιστήριον ἐξ Ἡλέκτρας
Σοφοκλέους [1416] (τὸ οἴμοι μάλ' αὖθις, ὅτε τὴν Κλυ-
ταιμνήστραν οἱ περὶ Ὀρέστην φονεύουσιν). *R.V.* ὁδὸς σὺ·
ᾧ παιδάρειον. Θ. *Dv.*

936. ἀμφιέτω· Ἐνδύσω. Θ. *P.* 25

937. ἱερὸν γάρ ἐστιν· Ἱερὸν λέγουσι πᾶν τὸ ἀνατι-
θέμενον τοῖς θεοῖς. — μὴ δῶθ'· Μηδαμῶς. *Dv.* μὴ
ἀμφιέσης. *P.*

938. κάλλιον· Κρεϊττόνως. Θ. κρεῖττον. *Dv.* ἀνα-
τεθῆσεται· Ὡς ἀνάθημα κρεμασθήσεται. Θ. *P.* 30

939. ἡ· Παρό. *P.* τοιχωρύχον· Κλέπτῃν. *Dv.*

[940. κοσμεῖν· Καλλωπίζειν. *Dv.* καλλύνειν. *D.*
σεμνοῖς· Ἀκαμπροῖς. *Dv.* εὐτάκτοις προσήκει κοσμίους.
Paris.

941. ἐμβάδοις· Ὑποδήμασι. *Dv.* 35

942. ταῦτα· Τὰ ἐμβάδια. αὐτίκα· Συντόμως. *F.*

943. ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω· Ὅτι ἐπὶ τῶν
κοτίνων καὶ ἄλλων δένδρων πανταχοῦ πρὸς τοῖς ἱεροῖς
προσπατταλεύουσι τὰ ἀναθήματα. (Ἄλλως. εἰσθῆαι
τοῖς δένδροις κῶλα καὶ κρανία προσπατταλεύειν πρὸς 40
ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ζηραν-
θῆναι αὐτά. Ἄλλως. ἔθος ἦν τοὺς θηρώντάς τινα
ἄγραν μέρος τι τοῦ θηρωμένου, ἢ τὴν κεφαλὴν ἢ πόδα,
προσηλοῦν πασσάλῳ ἐπὶ τινος δένδρου εἰς αὐτὴν τὴν
ὕλην,) πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτεμίδος. — κοτίνῳ· Ἀγριε- 45
λαίᾳ. Θ. *Dv.* στεφάνῳ. *P.* προσπατταλεύσω· Προση-
λώσω, κρεμάσω. Θ. *Dv.* προσηλώσω, προσκαρπώσω. *P.*

944. ἀπαιμι· Ἀπέρχομαι. Θ. ἤγγον ἀπέρχομαι.
γινώσκω· Ἦγγον ἐπίσταμαι χεῖρων ὑπάρχων κατὰ
πολύ. *Dv.* *P.* 50

945. σύζυγον· Βοηθὸν, ἤγγον σύνδρομον. *Dv.* *P.*
βοηθὸν, σύμμαχον. Θ.

946. καὶ σύκινον· Ἰσον τῷ ἀσθενέστατον· τὸ γὰρ
ξύλον τῆς συκῆς ἀσθενές [καὶ χαλὸν· ὅθεν καὶ συκίνη

ἐπικουρία, ἀντὶ τοῦ ἀσθενῆς καὶ ἀνωφελῆς]. ἡ σύκινον τὸν συκοφάντην κεκαλυμμένως λέγει, ἀπὸ τῆς συκῆς σχηματίσας [τὸ ὄνομα]. — ἐν εἰρωνεῖα τοῦτο. R. σύκινον : Ἀσθενῆ. *Dv.* ἀσθενῆ, ἀδύνατον. *P.* ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς συκῆς, διότι ἐν ἡ συκῇ ἀνίσχυρος, καὶ θραύεται εὐκολως. *Dv.* ἰσχυρὸν θεόν : Τὸν δυνάτον. *Dv.* τὸν Πλούτον. *P.*

917. τῆμερον : Ἀττικόν. Θ. σήμερον. δοῦναι δίκην : Τιμωρίαν. *Dv.* τιμωρίαν, ἔχουν τιμωρηθῆναι. *P.* τιμωρηθῆναι. Θ.

918. Ὅτι : Διότι. περιφανῶς : Ὑγουν φανερώς. *Dv.* καταλύει : Ἀφανίζει. περιφανῶς : Ἀριδῆλως καὶ φανερώς. Θ. *P.*

919. οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν : Ἀντὶ τοῦ πείσας. ὅσα δ' ἂν τῇ βουλῇ ὁδῶν, ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρεται. καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφιζόμενα ὑπὸ τῆς βουλῆς κυροῦνται. — πιθὼν : Καταπείσας. Θ. *Dv.* πείσας. *P.*

920. τὴν τῶν πολιτῶν : Ὑγουν τοὺς πολίτας ὅλους. *D.* τὴν ἐκκλησίαν : Τοὺς δικαστάς. Θ. *Dv.* τὴν συνάθροισιν τῶν κριτῶν. *P.* ἔθος ἦν ἐν δημοκρατίᾳ ὅταν ψηφίσματα ἐγένετο, δεικνύειν τοῦτον τὴν βουλὴν· εἴτα τοὺς κριτάς. *Dv.*

921. ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν : Ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὴ ἐγένου κατ' ἐμέ, ὅτε ἤμην πένης. (λόγους δὲ συκοφάντου μιμεῖται.) — τὴν πανοπλίαν : Τὸ ἱμάτιον παίζων. Θ. *Dv.* τὰ ἐνδύματα. *P.* πανοπλία κυρίως ἡ τῶν ὅπλων πάντων διασκευὴ· ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς. *Dorv.* πανοπλία μὲν ἡ τῶν ὅπλων πάντων παρασκευὴ, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἱμάτιον καταχρηστικῶς λέγει, μᾶλλον δὲ παίζων, ὅτι ἐν εἰγῇ τοῦτο μόνον ἀντὶ πολλῶν ἄλλων ἱματίων. *Vict.*

922. ἔχων : Φορῶν. *Dv.* *P.* βαλανεῖον : Λοετρών. *Dv.* τρέχει : Συντόμως ἔρχου. *P.*

923. κορυφαῖος : Ἐπεὶ περιίσταντο περὶ τὸ πῦρ, ὥσπερ χορὸς ἐν τοῖς βαλανεῖοις. (οὐκ ἐξῆν δὲ ξένον χορεύειν ἐν τῷ ἀστικῷ χορῷ· παρὰ τοῦτο πέπαιγεν· ἐν δὲ τῷ Ἀθηναίῳ ἐξῆν· ἐπεὶ καὶ μέτοικοι ἐγορήγουν. κορυφαῖος δὲ ὁ ἐν γόρῳ πρῶτος. [τὸ δὲ θέρου ἀντὶ τοῦ] θερμάνθητι. ὥσπερ ἀνδρὶς ἐπὶ κεφαλῇ. — κορυφαῖος ἐστγῶς : Πρῶτος ὁρθῶς. θέρου : Ὑγουν θερμαίνου. Θ. *Dv.* *P.*

924. τὴν στάσιν : Τὸ εἶναι κορυφαῖος τὸ βαλανεῖον. *Dv.* τὸ εἶναι ἐμὲ κορυφαῖον καὶ πρῶτον. *P.*

925. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς : Λέγουσι γὰρ οἱ πολλοὶ ἔλαττοσι τὸν ἄερα τῶν λουτρῶν, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἔλκοντες. — βαλανεὺς : Ὁ τοῦ βαλανεῖου ἐπιστάτης. ἔλξει : Ἐλκύσει. *P.* θύραξ : Ἐκτὸς τῆς θύρας. Θ. *Dv.*

926. τῶν ὀρχιπέδων : Τῶν ὀρχεων. *R.V.* Θ. Τῶν αἰδιδίων. *Dv.* ἀπὸ τῶν ὀρχεων. γινώσκει : Γνωρίζει. *P.*

927. τοῦ πονηροῦ κόμματος : Ὡς ἐπὶ νομίσματος εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων τῶν κακῶς κοπέντων. — πονηροῦ : Ἀδίκου. *P.* τοῦ πονηροῦ κόμματος : Ὑγουν τῆς μερίδος τῆς πονηρᾶς· χαρά-

γματος. *Dv.* τοῦ χαράγματος. Θ. τοῦ λείμματος. *R.* 928. νῶ : Καὶ ἡμεῖς. Θ. ἡμεῖς. εἰσώμεν : Εἰσεέλθωμεν. *Dv.*

929. [Ἄρ' ὦ φίλοι γέροντες : Κορωνίς ἐτέρᾳ ὁμοία. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι πδ', ὧν τελευταῖος

στεφάνων γέ τοι καὶ ὁδ' ἔχων πορεύεται.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

Ἄρ' ὦ φίλοι γέροντες : Γραῦς ἐστί (τις), ἥτις [πρώην] ἐμισθώσατο νεανίσκον δίκαιον ἐπὶ τῷ γαμῖν αὐτήν. 10 οὗτος δὲ πλουτήσας νῦν, ὡς δίκαιος, εἶσεν αὐτήν· διὸ καὶ καταδοῖ τοῦ Πλούτου. — φίλοι : Προσφιλεῖς. *P.*

930. ἀρτίμεθ' : Ἠλθομεν. *Dv.* ὄντως : Κατ' ἀλήθειαν. *P.* τοῦ νέου τοῦτου θεοῦ : τοῦ Πλούτου. Θ. *Dv.* τοῦ νεωστὶ φανεέντος. *Gl.V.*

931. τοπαράπαν : Διόλου. *Dv.* παντελῶς *R. V. P.* ἡμαρτήκαμεν : Ἐσφάλημεν, ἡστοχῆσαμεν. Θ. *Dv.* ἐξεπέσομεν. *P.*

932. ἀλλ' ἴσθ' : Οὐχ ἡμάρτηκας· γίνωσκε. ἀτιγμένη : Ἐλθοῦσα. Θ. *Dv.* *P.*

(933). ὦ μειρακίσκη : Προσπαίζουσι τῇ προσθύτιδι οἱ γέροντες. [καὶ μειρακίσκην μὲν διὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὠραίσμου.] ὠρικῶς γὰρ ἀντὶ τοῦ νεωτερικῶς, ἡ ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, ἡ πιθανῶς ἡ κατὰ καιρὸν. — πυνθάνη : Ὑγουν ἐρωτᾷς. ὠρικῶς : Νεωτερικῶς. 25 *Dv.* ὠρικῶς : ἀντὶ τοῦ νεωτερικῶς. παίζουσι γὰρ τῇ γρατὶ οἱ γέροντες. *R.* νεωτερικῶς, ἔχουν ὡς πυνθάνονται αἱ ἐν ὄρα οὔσαι γυναῖκες, ἥτοι ἐν ἥβῃ τῆς ἡλικίας. *P. Vict.*

934. φέρε νῦν : Δή. Θ. ἄγε δή. τὸν ἐνδοθεν : Τὸν ἐντός. *Dv.* τῶν ἐνδοθι : Ὑπαρχόντων τῆς οἰκίας. *P.* ἐξεργομένων ὀηλονότι. Θ.

935. μὴ δῆτ' : Καλέσης ὀηλονότι. *P.* ἐξεληλύθα : Ἐξῆλθον. *Dv.*

936. ὅτι : Διό. Θ. διότι. ἐχρῆν : Ἀντὶ τοῦ χρή. 35 *Dorv.*

937. πέπονθα : Ἐπαθα. *Dv.* ἔπαθον. *P.* δεινὰ : Χαλεπά. παράνομ' : Ἀδίκᾳ. *Dv.* τὸ φίλτατε κωμικὸν καὶ γεροντικὸν τὸ πρόσωπον. Θ.

938. ὁ θεὸς οὗτος : Ὁ Πλούτος. *Dv.* ἤρξατο βλέ- 40 πειν : Ἀρχὴν ἐποιήσατο ὁρᾶν. *P.*

939. ἀβίωτον : Κακοβίωτον. *Dv.* οὐ βιώσεως ἄξιον. Θ. *P.* τὸν βίον : Τὴν ζωὴν. *Dv.*

940. τί δ' ἐστίν; ἥπου καὶ σὺ συκοφάντρια : Ἐπειδὴ εἶδε τοὺς πονηροὺς τῶν ἀνδρῶν ἀτυχήσαντας βλέψαν- 45 τος τοῦ Πλούτου, φησὶν ὅτι ἄρα καὶ σὺ ἐν ταῖς γυναῖξι πονηρὰ εἶ; ὥσπερ δὲ πανδοκεύτρια, οὕτω καὶ συκοφάντρια. — ἥπου : Ὀντως ἄρα. συκοφάντρια : Ὑγουν ψεύτρια. *Dv.*

941. οἶσα : Ὑπάρχεις. ἐγὼ μὲν οὐ : Οὐχ ὑπῆρχον. 50 *Dv.* ἔχουν οὐκ εἰμὶ συκοφάντρια. *P.*

942. ἀλλ' οὐ λαχούσ' ἔπινες : Παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ εἰδικαζες. (ὅτι δὲ κατὰ γράμματα ἐκληροῦντο,

προέρχεται· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐβούλευον οὕτω τῷ πρὸ
 τούτου εἶτε ἀρξάμενοι. φησὶ γὰρ Φιλόχορος, ἐπὶ Γ' λαυ-
 κίππου, καὶ ἡ βουλὴ κατὰ γράμμα, τότε πρῶτον ἐκα-
 θέζετο· καὶ εἴτι νῦν ὁμνυσιν ἀπ' ἐκείνου καθεδεῖσθαι ἐν
 5 τῷ γράμματι ᾧ ἂν λάγωσι. Ἄλλως·) τοῦτο ἀπ'
 ἐτέρου ἐστὶν ἐρμηνεύσαι· Ἀθηναῖοι γὰρ ἀπὸ τῶν φυλῶν
 ἐποιοῦν τοὺς δικαστάς κατὰ γράμμα, οἷον ἡ πρώτη τὸ
 α ἔσχε σημεῖον, καὶ ἡ δευτέρα τὸ β, καὶ αἱ ἄλλαι
 10 ὁμοίως ἕως τοῦ κ. [δέκα γὰρ φυλῶν οὐσῶν δέκα ἐγίνοντο
 δικασταί·] ὁ οὖν λαγὼν τὸ α πρῶτος ἐδίκασε, καὶ οἱ
 ἄλλοι ὁμοίως. (Ἄλλως· ὡς ἐπὶ τῶν ῥητόρων· οἱ γὰρ
 λαγόντες μόνον ῥητορεύουσι· λέγει οὖν ὅτι ἄρα ὁ κλη-
 ρός σου οὐκ ἀνῆλθεν. Ἄλλως· ἐκληροῦντο γὰρ πρὸς
 τὸ γράμμα καὶ οὕτως ἐδίκασον. τάχα οὖν σὺ, φησί,
 15 λαγοῦσα οὐκ ἐδίκασες, ἔπινες δὲ διὰ τοῦτο εἶπεν, ἵνα
 διαβάλλῃ τὰς γυναῖκας ὡς φιλοῖνους. ἐρωτηματικῶς
 οὖν. ἐπειδὴ καὶ γέροντές εἰσιν οἱ δικάζοντες· διὸ εἶπε
 πρὸς τὴν γραῦν, « ἄλλ' οὐ λαγοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμ-
 ματι. » — ὑδρίζει αὐτήν. *Dv.* λαγοῦσ' : Κληρωθεῖσα.
 20 ἔπινες : Ἐδίκασες. γρ. δικαστηρίῳ. *P.* κληρωσαμένη,
 ἐν τῷ δικαστηρίῳ. *Θ.* δέον εἶπεν, ἀλλ' οὐ λαγοῦσ'
 ἔκρινες ἐν τῷ γράμματι, ὡς ἐμπροσθεν τὴν ἱστορίαν
 εἵπομεν εἰς τὸ [277] « ἐν τῇ σοφῇ νυνὶ λαγὼν τὸ γράμμα
 σου. » ὁ δὲ διαβάλλων αὐτήν ὡς μέθυσον, φησὶν·
 25 « ἄλλ' οὐ λαγοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. » *Br.* παρ'
 ὑπόνοιν. οὕτω γὰρ ὠφείλει εἶπεν· ἄρα οὐ κληρωθεῖσα
 ἐν τῷ γράμματι ἐδίκασες; ὁ δὲ τὸ τῶν γυναικῶν φί-
 λουον σκώψαι θέλων ἔπινες φησὶ. *P.*
 973. ἐγὼ δὲ κατακέκην. : Ὑπὸ ἔρωτος πάσχω. *Θ.*
 30 *Dv.* ἐρωτικῶς λελύπημαι. *P.* δειλάκκα : ἡ ἄκρω ἀθλία.
V. *Θ.* *Dv.* ἀθλία. *P.*
 974. τὸν κνισμὸν τίνα : (Ἀντὶ τοῦ κατακνισμῶν.
 ἐπίτηδες δὲ) ὡς καπρῶσαν σκώπτει τὴν γραῦν. (Ἀλ-
 λως. κνισμός ἐστι κυρίως ἡ πρὸς τὴν μίξιν βαχχεῖα
 35 καὶ πύρωσις. ἐνταῦθα οὖν κατακνισμαί, ἀντὶ τοῦ
 ὑπ' ἔρωτος πάσχω.) — οὐκ οὖν ἐρεῖς : Λέγεις. ἀνύσσα :
 Τελειώσσα. *Dv.* τελείσσα, σπεύσσα. *Θ.* ἐρεῖς ἀνύ-
 σσα : Εἴποις σπουδάσσα. *P.* τίνα : Κατακέκνισαι.
Θ. *Dv.* *P.*
 975. νῦν : Δή. *Θ.* νῦν : Λοιπόν. φίλον : Ἠγαπη-
 μένον. *Dv.*
 976. πενιχρὸν : Πτωχόν. εὐπρόσωπον : Ὠραῖον. *Dv.*
P. ὠραῖον. *Θ.* ἄλλως : Κατ' ἄλλον τρόπον. *P.*
 977. χρηστὸν : Ἀγαθόν. τοῦ : Τίνος. (καὶ τίνος. *Θ.*)
 45 δεηθεῖν ἐγὼ : Εἰς χρεῖας ἦλθον χρήζων ἐγὼ. *Dv.* ἐδε-
 ήθην. *Θ.* *P.*
 978. κοσμίως : Εὐτάκτως. καλῶς : Ἠγουν πρεπόν-
 τως. *Dv.*
 979. ὑπηρετοῦν : Ἐδίδουν. *P.*
 980. ὅτι : Διότι. ἐδεῖθ' : Ἐχρηζε. ἐκάστοτε : Πάν-
 50 τοτε. *Dv.*
 981. ἐκνομίως : Ἀντὶ τοῦ υπερφυῶς, υπερβαλλόν-
 τως, μεγάλως. (κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νανομισμένον.) —
 οὐ πολλὰ : Ὑπηρετοῦν αὐτῷ. *Dv.* ἐδεῖτο ὀηλονότι. *P.*

ἐκνομίως : Ὑπερφυῶς καὶ πέρα τῆς συνηθείας. *Θ.*
 ὑπερφυῶς, ἐπέκεινα νόμου. *Dv.* υπερβαλλόντως, υπερ-
 φυῶς, ὑπὲρ τὸ νανομισμένον. ἤσχυντο : Εὐλαθεῖτο.
Paris.

982. ἤτησ' : Ἐχτήτησεν ἐμέ. *Dv.* τὸ εἶχουσιν Ἀττικὸν
 μετὰ τοῦ ν. *V.*

983. εἰς ἱμ. : Χάριν. εἰς υποδήματα : Ἠγουν χάριν
 ἀγορᾶς. *Dv.*

984. [ὅτι] τὸ ἀγοράσαι νῦν συνήθως ἡμῖν φησιν ἀντὶ
 τοῦ ὠνήσασθαι. *R. V. Θ.*

985. ἐκέλευσε : Εἶπεν ἐμέ. θοιματίδιον : Μικρὸν
 εἰμάτιον. *Dv.*

986. πυρῶν : Σίτου. *Θ.* ἐδεήθη : Εἰς χρεῖας ἦλθεν.
 μεδίμων : Μοδίων. *Dv.* μοδίων τεττάρων. πάντα
 ταῦτα παρῆγον. *Θ. P.*

987. οὐ πολλὰ : Εἰρωνικῶς φησὶ παίζων· πολλὰ γὰρ
 κατέλεξεν. *R. V.* εἰρωνικῶς ὁ λόγος. *Θ. Dv.*

988. ἤσχυντο : Ἐδεῖτο. *Dv.*

989. οὐχ ἔνεκεν μισητίας : [Πορνείας, οἷονεὶ μισγη-
 τίας, παρὰ τὸ μισγέσθαι.] καὶ ἐν τούτοις μισητίαν 20
 φησὶ τὸ εἰς τὰς συνουσίας εὐεπίτροπον. οὐχ ἔνεκα, φησὶ,
 τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ. — μισγοτίας : Μί-
 ξεως, συναφείας. *Dv.* μισητίας : Μίξεως, συναφείας,
 ἀπὸ τοῦ μίσγω δὲ μισγητία καὶ μισητία. *Θ.* πορνείας,
 μίξεως. *P. Br.*

990. αἰτεῖν : Ζητεῖν. ἔρασκεν : Ἐλεγεν. *Dv.*

991. οὕτω μεμνητο ὡς Ἡρωδιανός φησιν ἐν τῇ τῆς
 Ὀμηρικῆς προσφώδις. τοῦτο δὲ ἐν εἰρωνείᾳ καὶ γλέυῃ.
V. μεμνητο : Ἐνθυμοῖτο. *Dv.*

992. ἐρῶντ' : Ἐπιθυμοῦντα. *Θ.* ἐκνομιώτατα : ἀντὶ 30
 τοῦ σφοδρῶς. *R. V.* υπερφυῶς, ὑπὲρ τὸ νανομισμένον
Θ. Dv.

993. ὁ βδελυρὸς : Ὁ αἰσχροός. *Θ.* *Dv.* μυσταρός. *P.*
 εἶτι : Εἰς τὸ ἐξῆς. *Dv.* νοῦν : Σκοπόν. *P.*

994. μεθεστήκεν : Μετεβλήθη. *Θ. Dv.* μεταβέβληθη- 35
 ται. μεθιστῶ τὸ μετάγω. *P.* μετετέθη τῆς διαθέσεως
 μετεγλήχθη. *Br.*

995. [τουτονὶ : Εἰκότως εἶπε τουτονί. ἔφερε γὰρ ἐν
 ταῖς χερσὶν διὰ τὸ πέμψαι μὲν αὐτὴν ἐκείνῳ, μὴ δέ-
 ξασθαι δὲ αὐτὸν, ἀλλ' ἀποπέμψαι πάλιν αὐτῇ.] 40

996. τὰ πὶ τοῦ πίνακος : Ἐντὸς τοῦ πίνακος. *Dv.* σα-
 νὴς ζωγραφουμένη. πίναξ τὸ ἄκος τῆς πείνης, ἤγουν ὁ
 θεραπευτὴν τὴν πείναν διὰ τῶν ἐν αὐτῇ βρωμάτων.
Θ. Vict.

997. ἐνόντα : Ἐνυπάρχοντα. ὑπαιπούσης : Κρυφίως 45
 μηχανάσης. *Θ. Dv.* οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ εἰπούσης, οἱ δὲ
 ἡρέμα φθιγγαμένης, ὁ καὶ ἄμεινον. *R. V.*

998. ἔδρασ' : Ἐποίησεν. *Dv.*

999. ἄμητά τε προσέπεμψεν : Εἶδος πλακοῦντος γα-
 λακτώδους, οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρά μου, ἀλλὰ 50
 καὶ οἴκοθεν ἐπέμψεν μοι ἄλλο πλακοῦντιον, (ὥστανεὶ λέ-
 γων μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με.) — ἄμητα : Τὴν λεγο-
 μένην ἰδιωτικῶς φλεψίαν. εἶγε γὰρ αὐτὸν ἐν ταῖς χερσὶ.
Θ. Dv. τὰ κοινῶς ταρχανά. *Dv.*

1000. ἐφ' ᾧ τ' ἔκεισε : Ἐπὶ τῷ ἔκει. Θ. *Dv.*

1001. πρὸς ἐπὶ τούτοις : Ἐκ παραλλήλου. ἀποπέμ-
πων : Τὴν πρὸς ἐμὲ ἀποδιώκων συνήθειαν. Θ. *Dv.* εἰς
τοῦπίσω πέμπων. *P.*

5 1002. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι : Τινὲς φα-
σιν, ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἰσχυρότατοι ἦσαν οἱ
Μιλήσιοι καὶ ὅπου προσετίθεντο πάντως ἐνίκων. Πο-
λυκράτης οὖν ὁ Σάμιος συγχροτῶν πόλεμον πρὸς τινὰς
ἠθελήσεν αὐτοὺς λαθεῖν εἰς συμμάχϊαν, καὶ εἰς τὸ μαν-
10 τεῖον ἀπῆλθεν ἐρωτήσεων περὶ τούτου· ὁ δὲ θεὸς ἔχρη-
σεν

ἦσαν πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

(Ἄλλως. περὶ τῆς παροιμίας ταύτης Δήμων οὕτω φησὶ
« τῶν Καρῶν περὶ τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς Ἀμπρακίω-
15 « τας βουλευσαμένων, ἀλκιμωτάτους ὄντας τῶν ἐν πο-
« λέμῳ γειτόνων, τινὰς γρη' ποιεῖσθαι συμμάχους, οἱ
« μὲν τοὺς Μιλησίους ἡγοῦντο δεῖν παρακαλεῖν καὶ
« γὰρ εὐημέρουν [τότε] μάλιστα τῶν περιούκων καὶ
« [διὰ τὸ] γειτνιάει τῇ Κερύει τὴν τούτων γῶραν· οἱ δὲ
20 « διαλύσασθαι πρὸς τοὺς Πέρσας συνεβούλευον, τὴν
« τούτων ἀρχὴν μεγίστην γεγονέναι φάσκοντες καὶ πάν-
« των ἀλκιμωτάτους εἶναι κρατοῦντας τῆς Ἀσίας. ἔδο-
« ξεν [οὖν] τοῖς Καρῶν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα πότε-
« ροι τὸν χρησμὸν ὁρθῶς ἐκλαμβάνουσι. τὸν δὲ θεὸς
25 « ἀποκρίνασθαι

πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

« τοῦ δὲ χρησμοῦ διαδοθέντος εἰς τὰς Ἀσιατίδας πό-
« λεις, οἱ μὲν Μιλήσιοι τὴν προφητὴν αἰτισσάμενοι
« διεφθάρθαι χρήμασιν ὑπὸ τῶν μηδίζοντων πανδημεῖ
30 « τοῖς Καρῶν βοηθήσαντες, καὶ τοῖς Πέρσας μετ' ἐκεί-
« νων συμβαλόντες, σχεδὸν ἅπαντες ἀπέθανον. τὸν δὲ
« χρησμὸν διὰ τὴν ἀλήθειαν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν φασιν.
Ἄλλως. ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι, [ὥς] καὶ Ἀνα-
κρέων φησὶ. πολέμουμένους γὰρ Κῆρας ὑπὸ Δαρείου τοῦ
35 Ὑστάσπου, τοῦτον λαθεῖν τὸν χρησμὸν, πυθθανομένους
εἰ προσλάβοισιν [συμμάχους] τοὺς Μιλησίους. ὁ δὲ νοῦς
τοῦ λεγομένου τοιούτος.) ἀντὶ τοῦ πάλαι συνῆν σοι, νῦν
δὲ οὐ. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐ-
δαιμονούντων νῦν δὲ ἀτυχοῦντων. — ἄλκιμοι : Ἰσχυ-
40 ροί. Θ. *Dv.* οἱ Μιλήσιοι πάλαι ἐπ' ἀνδρία θαυμαζόμενοι,
καὶ σύμμαχοι τοῖς βουλομένοις ἐγίνοντο. ἐλθόντες οὖν
τινὲς εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ πυθθανόμενοι αὐτοῦ, εἰ δέη
Μιλησίους συμμάχους λαθεῖν, χρησμὸν ἔλαβον, ὅτι
« πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. » ἐπεκράτησε δὲ
45 τοῦτο εἰς παροιμίαν. *Dv.*

1003. δῆλον : Φανερόν. μοχθηρὸς : Ὑγρον κακότηρο-
πος. *Dv.*

1004. [[ῥδεται φακῇ : Εἰκότως παρεικάζει φακῇ τὴν
γραῦν διὰ τὸ τοῦ ὀσπρίου γαῦνον· τοιαῦται γὰρ καὶ
50 αἱ γρᾶες· καὶ διὰ τὸ ἐσθίειν φακῇ τὰς γρᾶς οὐκ ἐγού-
σας δόδοντας.]] — ἔπειτα : Μετὰ ταῦτα. *Dv.* πλουτῶν :
Πλουτὸν ἔχων. *P.* ῥδεται : Εὐφραίνεται. *Dv.* φακῇ :
Ἐσθίων. *P.*

1005. πρὸ τοῦ : Πρότερον, προῖτον. κατήσθιεν :
Ἐτρωγεν. *Dv.*

1006. ὁσημέραι : Πάντοτε. νῆ τὼ θεῶ : Τοὺς θεούς.
Θ. τὸν Ἐρωτα καὶ τὴν Ἀφροδίτην. *Dv.*

1008. ἐπ' ἐκφορᾷ : πρὸς τὸ ἐκφέρειν καὶ λαθεῖν. *R. V. 5*
ἡγουν ἐπ' ἐξαγωγή τινος πράγματος. *Dv.* τοῦ ἐξαγαγεῖν
σε ὡς νεκράν. *P.* ἐκφορᾷ : Ἐνταφιασμόν. *Br.*

1009. ἐρῶν : Οὐ τῆς φωνῆς σου ἐρῶν ἀκοῦσαι ἤρχετο.
Θ. ἐπιθυμῶν. λαθεῖν : Μᾶλλον ἔνεκα. *P.*

1010. αἰσθοίτο : Νοήσεις. *Dv.*

1011. νιτάριον καὶ βάτιον : εἶδη φυτῶν εἰσι τό τε
νιτάριον καὶ ὁ βάτος. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ὡς ἄνθη με
εἶχε. (Σύμμαχος δὲ φησιν ὅτι Νιτάριος ἐπὶ μαλακίᾳ
διαβάλλεται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ὀράμασιν, ὁμοίως καὶ ὁ
Βάτος. καὶ τὰς μικρὰς δὲ θηλείας βατύλας ἔλεγον. καὶ 15
Θεοπόμπου ὀρθῶς ἐστὶ Βατύλη. [Ἰδύμεος δὲ φησιν
ὑποκορίσματα πρὸς γυναῖκας· νιτάριον δὲ, νεώττιον,
οἶονεῖ κοράσιον.] Ἄλλως. φιλοφρονητικὴ ἡ προσφώ-
νησις. Νιτάριος δὲ πορνοβοσκὸς ἐγένετο. Ἄλλως. Νι-
τάριος τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτομένων. τὸ δὲ βᾶτον 20
ἐκτεταμένως εἴρηται παρὰ τὸ βάταλον τὴν ἔδραν, τὸ δὲ
συνεσταλμένως ἀναγινώσκειν ἀνόητον. ἡ δύναται βᾶτον
ἀντὶ τοῦ τρυφεροῦ καὶ μαλακῶν, οἷος ὁ βάτος τὸ ἰχθυΐδιον.)
— Νιτάρος καὶ Βάτος ἄνδρες ἦσαν θηλυπρεπεῖς καὶ
ὠραῖοι· παρῆχ' αὖ οὖν αὐτὴν τούτοις ὑποκορίζομενος· 25
ἄλλοι δὲ νιτάριον καὶ βάτιον φασὶν εἶδη ἀνθρώπων, ἵνα
λέγοι, ὡς ἄνθη με εἶχεν καὶ ἐκολάχευεν. *Dv.* νιτάριον
καὶ βάτιον εἶδος φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἄνθη με εἶ-
χεν, ἀντὶ τοῦ οὖν τοῦτο ἡ μετὰ τὸ εἰπεῖν λέγει νιτάριον
καὶ βάτιον ἦγον ὥσπερ ταῦτα τὰ ἄνθη, ἃ καλοῦσι νι- 30
τάριον καὶ βάτιον. *P.* ὑπεκορίζετο : Ὑποκοριστικῶς
ἐκολάχευεν. Θ. ὑποκοριστικῶς ἔλεγε. *Dv.* ὑποκοριστι-
κῶς ἐλάλει. *P.*

1012. ῥητς : Ἐζήτησεν. *Dv. P.*

1013. μυστήριος τοῖς μεγάλοις : Ἐπεὶ ἐστὶ καὶ μικρὰ 35
μυστήρια γινόμενα δι' Ἡρακλέα. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιστάς
ἡζῖστο μυεῖσθαι. ἔθος δὲ ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ξένον μὴ μυεῖν·
μὴ βουλόμενοι οὖν λῦσαι τὸ ἔθος μὴδὲ ἀπῶσαι τὸν εὐερ-
γέτην [Ἡρακλέα], ἐπενόησαν μικρὰ μυστήρια εὐμετά-
δοτα. 40

[[ὀχομένην : Ὀχος ποιητικῶς τὸ ἄρμα τὸ ἐκ τῆς
ἀμάξης κατεσκευασμένον, καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων κινού-
μενον καὶ ὀχοῦμενον· καὶ ὀχοῦμαι τὸ ἐπὶ ἄρματος τοιού-
του φέρομαι.]] — ὀχομένην : Ἐπικαθημένην, φερομέ-
νην. Θ. καθήμενην. (πορευομένην *Dv.*) *Dv. P.* 45

1014. [[ἐπὶ τῆς ἀμάξης : Αἱ γὰρ τῶν Ἀθηναίων γυ-
ναῖκες ἐπὶ ἀμαξῶν ὀχοῦμεναι εἰς τὰ μεγάλα Ἐλευσίνα
ἀπήρχοντο. ὡς ἐπὶ ἀμαξῶν οὖν ὀχομένων αὐτῶν, ἐπὶ
εἰς Ἐλευσίνα βαδίζουσιν εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, καὶ
λοιδοροῦσιν ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ τοῦτο εἶπεν· ἔθος γὰρ 50
ἦν αὐταῖς τοῦτο.]] — ἐπὶ : Ἐπάνω. ὅτι· Διότι ἔβλ.
πρὸς ἐμὲ. *P.* προσέδωκε : Ἐνευσεν, ἐθέασεν. *Dv.*

1015. ἐτυπτόμην : Ἐδερόμην. *Dv.* διὰ τοῦθ' : Διὰ τὸ
προσβλέψαι. ὀλγν : Δι' ὀλγν. *P.*

1017. Ἐν τῇ οἰκείᾳ διαγράφεται δηλονότι. V. μόνος : Μεμονωμένος. P. ἥδεθ' : Εὐφραίνεται. ὡς εἰκεν : Ὡς φαίνεται. ἐσθίων : Ἀναλίσκων τὰ σά. Dv.
1018. παγκάλους : Ἐπιτηδείους. Dv. ὠραίαι καὶ ἡδεῖς. P.
1019. προτείνουσιν : Αὐτῶ. Θ. δώσει ἐν αὐτῶ. Dv. παρὰσχουσιν. P. ὀραχμάς : Νομίσματα. Θ. νομίσμασιν. Dv.
1020. ὅζειν : ἀντὶ τοῦ ὁσμὴν ἡδεῖν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματος μου. R. V. ἀπὸ τῆς χροᾶς ἔλεγε γλυκύ. ἐλέγετο ὅζειν τῆς χροᾶς ἐμοῦ ἡδύ, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς χροᾶς ὁσμὴν ἡδεῖν ἀποπέμπεσθαι, ἥτοι ἡδυτάτην εἶναι τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος μου ὁσμὴν φερομένην. P. ὅζειν δὲ τὰς χροᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου : Ὅσμην ἐξίεναι ἀπὸ τοῦ σώματος. C. ὁσμὴν εὐώδη πέμπειν. Θ.
1021. εἰ Θάσιον ἐνέχεις : Ἐκεῖ γὰρ ἐν Θάσῳ ὦκει Στάφυλος ὁ ἐρώμενος τοῦ Διονύσου· διαφέρει γὰρ ὁ Θάσιος οἶνος. τὸ δὲ ἐνέχεις ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας. — Θάσιον : Οἶνον δηλ. ἐνέχεις : Ἐκίρνας. Θ. Dv. P. εἰκότως : Ἐποίει τοῦτο. Θ. ἔλεγε τοῦτο. Dv.
1022. μαλακὸν καὶ καλόν : Ἡπιον καὶ χαρίεν. Θ. Dv. ἥμερον καὶ ὠραίον. P.
1023. σκαῖος : Ἀπαίδευτος, μωρὸς, ἀνόητος. P. ἡπίστατο : Ἐγίνωσκε. Dv.
1024. [γραὸς καπρώσης τὰφόδια : Ἐρωτομανοῦς, μαχλώσης, ὀρεγομένης συνουσίας τὰ ἀναλώματα, τὴν οὐσίαν. ἐξοδος θηλυκῶς, ἡ ἐπέλευσις τινός· ἐφόδιον δὲ οὐδετέρως, καὶ ἐφόδια πληθυντικῶς, τὰ ἐν τῇ ὁδῷ κυρίως γινόμενα ἀναλώματα. ἐνταῦθα δὲ ἀπλῶς λέγει τὰ ἀναλώματα.] — καπρώσης : Ἐρωτομανοῦς. Θ. Dv. μαινομένης, συνουσίας ὀρεγομένης. P. τὰφόδια : Τὰ ἀναλώματα. Dv. τὰ ἀναλώματα τὰ περὶ τὴν οὐσίαν. P. ἐφόδια λέγονται κυρίως ἃ ἔχει τις εἰς δαπάνην ἐν τῇ ὁδῷ· νῦν δὲ κατὰχρηστικῶς τὰ περιόντα αὐτῆς πράγματα· ἐποίησε δὲ τοῦτο, ἵνα διὰ τῆς συναλοφῆς καὶ τὰ πράγματα, καὶ τὰ κόπρια νοῶνται. Dv. ἐφόδια λέγονται τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν συντείνοντα. P. κατεσθίειν : Δαπανᾶν. Dv.
1025. τὸ ὦ φίλ' ἄνερ σκωπτικῶς κατὰ τῆς γραῶς. P.
1026. φάσκων βοηθεῖν : Καίπερ λέγων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τοὺν ἀντίον ποιεῖ, ἐκείνου τοῦ ἀδικούντος με προϊστάμενος. [Ἐπειδὴ τοῖς δικαίοις, ὡς ἀδικουμένοις, προσεκλήθη.] — καίπερ αὐτὸς λέγων. Dv.
1027. ποιήσει : Ὁ Πλούτος δηλ. P. πεπραῖζεται : Πραχθήσεται. Dv. μετ' ὀλίγον πραχθήσεται. P.
1028. ἀναγκάσαι : Βιάσασθαι, διεγείρει. P. ἀναγκάζομαι, βιάζομαι. τὸ μὲν λέγεται ἐπὶ ἐμφύγων, τὸ δὲ, ἥγουν τὸ βιάζομαι, ἐπὶ ἀφύγων. ἔστι δ' ὅτε θάτερον ἀντὶ θάτερον λαμβάνεται. P. νῆ : Μά. Dv.
1029. εὖ παθόνθ' : Εὐεργετηθέντα. P.
1030. ἡ μηδοτιῶν δίκαιον : Ἡ δίκαιόν ἐστι μὴδ' ὀτιοῦν ἀγαθὸν ἔχειν τὸν νεανίσκον. — δηλονότι ἄλλους πένεσθαι. Θ. ἡ μὴδ' ὀτιοῦν : Ἡγουν εἰ μὴ ἀντευποιήσῃ, οὐδὲ ἐν κτλ. ἀγαθὸν ἐστ' ἔχειν : Ἡγουν εὐεργετηθῆναι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. P. ἐλλέπει ἐγρῆν. R.
1031. οὐκοῦν : Τὸ λοιπόν. ἀπεδίδου : Τοῦς μισθοῦς. Dv.
1032. ἐκείνη μὲν τὸ καταλιπεῖν ἔφη ὅτι οὐδέποτε με ἔλεγεν ἀφῆσιν, ὁ δὲ χορὸς τὸ ἀπολαθεῖν ἐπαίξεν. V. ὀρθῶς γε : Ἀληθῶς λέγεις. (γάρ. Θ.) οἶεται : Νομίζει. 5 Θ. Dv.
1034. ἄλγους : Τῆς λύπης. κατατέτηκ' : Ἀέλωμαι, ἰσχνῇ γέγονα. Dv. ἀντὶ τοῦ ἡφανίσθην. P.
1035. ἀλλὰ κατατέσηπας : Ὡς καταπεποιημένης αὐτῆς ὑπὸ τοῦ γήρως καὶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς λύπης. 10 γελοῖου χάριν οὐ κατατέτηκας εἶπεν, ἀλλὰ κατατέσηπας. — οὐκ : Ἥγουν οὐ κατατέτηκας. P.
1036. διελκυσταῖς : Διαβιβάσαις. Dv. οὕτω λεπτῇ εἰμι. R.
1037. ὄν τηλία : (Κοσκίνου κύκλος, ἡ σάνις πλατεία, ἐφ' ἧς ἀφιτοπωλοῦσιν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτως· τοῦτο τί ἐστιν οὐκ οἶδα· ὅτι δὲ συμβάλλεται πρὸς τὸ ἐν Μαριχᾷ Εὐπόλιδος, οἶδα· κακεῖ γὰρ τὴν Ὑπερβόλου μητέρα τηλία εἰκάζει τῇ πλατείᾳ σανίδι· τινὲς δὲ τηλίαν ζύλον φασὶ πλατὺ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ἡραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν τὸ τῆς καπνοδόχης πῶμα, ὃ ἐστὶ περισερές. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἔλκυσθῆναι, ἐὰν ᾗ ὁ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ ὡς παχέας αὐτῆς οὐσῆς καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἔλκυσθῆναι, ἀλλὰ τηλίαις. Ἄλλως· τηλία τὸ πλατὺ ζύλον εἴτε μακρὸν εἴτε ἄλλο τι ἐφ' ἧς ἀλφίτα πωλοῦσι. ἔχει δὲ καθ' ἑαυτὸ ἄπορον· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἐν Μαριχᾷ προσέλθῃ, ἔνθα εἰς τηλίαν φησὶ τὰ τοῦ Ὑπερβόλου ὅσα ἐμβεβλήσθαι, ἀπορώτερον ἔσται· ζητητέον οὖν.) τηλία μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀτρύπητος σάνις· ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, ἀψὶς γίνεται. λέγει οὖν, εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοσοῦτον ἔχει τρύπημα, ὡς δοκεῖν εἶναι τηλία, (οὐκ ἂν διελθούς. Ἄλλως.) σάνις ἡ λεγομένη κάρδοπος· τηλία δὲ ἡ σηλία, ὥσπερ τὸ σήμερον τήμερον. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περιφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾗ ἄλφιστα ἐπιπράσκοντο· καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὀρτυγας συνέδελαν ἐν τούτῳ. — εἰ τυγχάνει : Ναι, διελκυσσε σέ τις δηλ. P. ὁ δακτύλιος : Ὁ γύρος. τηλία : Κοσκινόγυρος. Dv. D. P. κοσκίνου κύκλος. C. κύκλος κοσκίνου. V.
1038. (καὶ μὴν τὸ μεираχίον : Πρόσεισιν ὁ παῖς στεφάνους κομίζων τῷ Πλούτῳ διὰ τὸ πεπλουτηκέναι.) 40
1039. οὐπερ : Οὐτινος. πάλαι : Πρὸ ὀλίγου. Dv.
1040. εἴκοι : Φαίνεται. κῶμον : Μέθην. Dv. τὸ ἐπὶ κῶμῳ βαδίζειν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μέθην· ὁ γὰρ μεθύων ἐπὶ μέθην βαδίζει αὐτῷ τῷ μεθύειν· καὶ οὐκ ἔστιν ἡ βάδις αὐτοῦ οὐχ ἕτερον ἢ μέθη. Dv. ἐπὶ κῶμον : Μετὰ μέθην. P.
1041. ἔχων : Κρατῶν, φορῶν. Dv. πορεύεται : Βαδίζει. P.
1042. [ἀσπαζομαι : Κορωνίς ἐτέρα ὁμοία. οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι πεντήκοντα ἔξ, ὃν τελευταῖος 50

ὥσπερ λεπὰς, τῷ μεираχίῳ προσίσχεται.

μετὰ δὲ τὸν δέκατον στίχον, κῶλον ἱαμβικὸν μονόμε-
 6 τρεν βραχυκατάληκτον. ἔστι δὲ βραχυκατάληκτον, ὡς
 εἴρηται, τὸ λειπόμενον ὁλοῦ ποδὸς πρὸς ἀπαρτισμὸν
 τῆς συζυγίας τῶν ποδῶν, ἢ τοῦ μονομέτρου τυχὸν ἢ
 τοῦ διμέτρου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, καὶ ἐξῆς τὸ χοροῦ
 αὐθις. ἐγρήν γὰρ κἀνταῦθα θεῖναι χορὸν εἰσιόντων ἐντὸς
 τῶν ὑποκριτῶν, ἄχρις ἂν τις ἕτερος ἐπέλθοι ὑποκρι-
 τῆς.]

(ἀσπάζομαι : Ὡς διὰ χρόνου αὐτὴν ἀσπαζόμενος
 10 φησί. μεθύων δὲ οὐ λέγει χαῖρε, ἀλλ' ἀσπάζομαι. ἢ δὲ
 αἰὲ τὸ ἄτοπον [δοκοῦν] τῆς προσρήσεως ἐρωτᾷ, τί φη-
 σιν.)

ἀσπάζομαι : Προσφθέγγομαι. Dv. χαιρετῶ. P. ὡς
 διὰ χρόνου ἰδὼν αὐτήν, ἀσπάζομαι φησί, καὶ οὐ χαῖρε·
 15 ἢ δὲ διὰ τὸ ἄτοπον δοκοῦν τῆς προσρήσεως ἐρωτᾷ τί
 φησί· « τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕθρεως ἥς ὑδρίζομαι. » LB.
 διὰ τοῦ ἀρχαία ὡς γραῦν (αὐτήν) σκώπτει. R.V. τὸ
 ἀρχαία τὴν γραῦν σκώπτει. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ αἵτιος αἰτίου
 αἰτία, καὶ ἀπὸ τοῦ εὐδίου εὐδίου εὐδία, οὕτω καὶ ἀπὸ
 20 τοῦ πολιὸς πολιτοῦ πολιὰ. πολιὸς ἦν ἀνὴρ, ὁ τὴν πολιάν
 ἔχων, ἥτοι ὁ γηραιός. καὶ πολιὰ θρίζ ἀπὸ τούτου ἢ
 λευκή. P.

1043. πολιὰ : Λευκή τὴν τρίχα. Θ. πεπολιωμένη.
 ταχὺ : Ταχέως. Dv. νῆ τὸν οὐρανόν : Διὰ τὸ καὶ τὸν
 25 οὐρανὸν λευκὸν φαίνεσθαι πολλάκις. Θ.

1044. τάλαινα : Ἀθλία. Dv.

1045. ἔοικε : Ἐπεὶ τοιαῦτά σοι λέγει. Θ. φαίνεται ὁ
 νεανίας. ἐωραχέναι : Θεάσασθαι. Dv. διὰ τοῦ ο μικροῦ
 τὸ ἐωραχέναι διὰ τὸ μέτρον. R.

30 1046. ἐπεὶ μετὰ ταύτης παλαιᾶς οὔσης πρότερον
 συνδιήγεν. V.

1047. πολλοῖς : Μεθύσοις. P.

1048. μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει : Οἱ
 γὰρ μεθύοντες οὐχ ὀρώσι. παίζει οὖν, ὅτι ὀξέως ἐθεά-
 35 σατο τὰς πολιὰς αὐτῆς ὁ νέος, ἀμυροῦσθαι ὀφείλων
 τὴν ὄψιν ἐκ τῆς μέλης. μεθύων δὲ φησιν, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ
 κῶμον ἀπήει, ὡς ἔφη. [τοῦναντίον δὲ, εἶπε, τοῖς ἄλλοις
 πέπονθεν, ἐπειδὴ νήφων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ μεθύων, γραῦν
 οὔσαν.] — εἰκότως φησὶ τοῦτο οὕτω προσιόντα τὸν νέον
 40 ἰδόν· οἱ γὰρ μεθύοντες μάλιστα οὐχ ὀρώσι. παίζει οὖν,
 ὅτι ταχέως ἐθεάσατο τὰς πεπολιωμένας αὐτῆς τρίχας ὁ
 νέος ἀμυροῦσθαι ὀφείλων τὴν ὄψιν ὑπὸ τῆς μέλης.
 μεθύων δὲ ἔφη, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ κῶμον βαδίζειν ἀνωτέρω
 εἴρηκεν. LB. ὀξύτερον : Διορατικώτερον. Dv. καθαρῶ-
 45 τερον. P.

1049. ἀκόλαστος : Ἀσελγής. Θ. αἰσχροῦς, ἀναίσχυν-
 50 τος. LB. οὐκ ἔστιν ὅτι ἀπαίδευτος. Dv. ἀπαίδευτος.
 P. κολάσεως ἄξιος. R.

1050. θεοὶ πρεσβυτικοὶ : Οἱ τοῖς πρεσβύταις ἐφιστά-
 50 μενοι θεοί· ἐπεὶ καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν πρεσβυτέρων ἔστι
 θεῶν, (καὶ οὐχ ὁμοίος ἔστι Διονύσω ἢ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ)
 Ποντοπόσειδον ἢ ὁ πόντιε Πόσειδον ἢ μεταφορικῶς
 ἀπὸ τοῦ πόντου, ἀντὶ τοῦ ὧ μέγιστος Πόσειδον. (καὶ
 Σώφρων γὰρ φησι πόντος ἀγαθῶν, πληθος καὶ μέγεθος

ὁλέων σημάδιαι. Ἄλλως, ἐπεὶ γραῦς ἔστιν αὐτῇ, διὰ
 τοῦτο καὶ ὁ νεανίσκος πρεσβυτέρους θεοὺς ὁμοσεν, ὡς
 τοῦ ὅρκου τούτου πρεσβυτικοῦ ὄντος. ἢ ὧ τῶν πρεσβυ-
 τέρων ἐνόηται. ἢ οὐ πάντως, ἀλλ' ἐν παιδιᾷ μετ' ἐκ-
 5 πληξέως φαίνεται καὶ μεγάλης τινὸς ἐμφάσεως γρηθῆναι
 τούτῳ.) — ὧ Ποντοπόσειδον : Φεῦ βασιλεῦ τοῦ πόν-
 του. Dv. πρεσβυτικοὶ : Γερωντικοί. Θ. Dv. LB. θεοὶ
 πρεσβυτικοί· οἰκεῖον τῇ γραίᾳ λέγειν τοῦτο τὸν νέον·
 καὶ γὰρ γέροντες γέρονσιν ἀρμόζουσι· ἔστι δὲ ὁ Ποσει-
 δῶν τῶν γερόντων καὶ οὐ τῶν νέων, ὥσπερ ὁ Ἀπόλλων
 10 καὶ ὁ Διόνυσος, καὶ ὁ Πάν. τὸ δὲ Ποντοπόσειδον ἀντὶ
 τοῦ, ὧ ἀναξ τῆς θαλάσσης, ἢ, ὧ θαλάσσιε Πόσειδον.
 LB. πρεσβυτικοὶ θεοὶ οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοί. καὶ γὰρ καὶ
 πρεσβυτικούς θεοὺς ἔλεγον τοὺς ἀρχαίους ὡς πρὸς Διό-
 νυσον ἢ Ἀπόλλωνα. P.

1051. τῶν βυτίδων : Τῶν βυτιδιωμάτων. LB. βυτί-
 15 δες, ἅς οἱ κοινοὶ λέγουσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου ζαρώματα.
 Vici.

1052. ᾧ ᾧ : Ὡς τοῦ νεανίσκου προσφέροντος τὴν
 δῶδα αὐτῇ, τοῦτο λέγει· ἔστι δὲ ἐπὶ ῥημα ἐκπλήξεως 20
 καὶ κελεύσεως. — ᾧ, ᾧ : Ἐπιρρήματα, ἐπὶ ῥημα ἐκ-
 πλήξεως. Dv. ἐπὶ ῥημα ἐφεκτικόν. μή μοι πρόσφερε·
 Μηδαμῶς πλησίον ἐμοῦ φέρε. LB. ἐμπροσθεν. Dv.

1053. λάβη : Καταλάβη. LB. ἄψεται. Dv.

1054. ὥσπερ παλαιὰν εἰρесиῶνιν : [Ἐιρесиῶνιν στέμ- 25
 ματα πρὸ τῶν πυλῶν περιελημένα πλακουντικοῖς τισι
 κολλύροις καὶ ἄλλοις τριουτοτρόποις τοῖς τε ὠραίοις
 καρποῖς καὶ ἐλαίαις ἀποκρεμάμενα. λιμοῦ γὰρ ἐνσκή-
 ψαντος ἀνείλεν ὁ θεὸς τὰς εἰρесиῶνας πρὸ τῶν θυρῶν
 κρεμάσαι.] (θαλλὸς ἐλαίας, ἡ δάμνην, ἐξ ἐρίων συμπε- 30
 πλεγμένος, ἔχων ἄρτον ἐξηρτημένον καὶ κοτύλην· ἔστι
 δὲ μέτρον [δ νῦν χαλοῦμεν ἡμίζεστον]· καὶ σῦκα [καὶ
 πάντα τὰ ἀγαθὰ]. ταύτην δὲ τὴν εἰρесиῶνιν πρὸ τῶν
 οἰκημάτων ἐτίθεντο οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατ' ἔτος αὐτὴν
 ἤλλαττον· εἰδόμεναι δὲ παῖς ἀμφιπληγῆς ἀμφ' αὐτῇ ταῦτα 35
 λέγειν,

εἰρесиῶνιν σῦκα φέροι καὶ πίνοντας ἄρτους
 καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι,
 καὶ κύλικ' εὐζωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθυέδῃ.)

Ἄλλως, κλάδος ἦν ἐλαίας ἐρίοις πεπλεγμένος· ἐξήρτητο 40
 δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραία πάντα. ἔτασαν δὲ αὐτὸν πρὸ τῶν
 θυρῶν κατὰ παλαιὸν χρηστήριον· οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι
 λιμοῦ, οἱ δὲ καὶ ὅτι λοιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν κατασχόν-
 45 τος ὁ θεὸς εἶπε προφησίαν τῇ Διῇ [ὑπὲρ ἀπάντων
 ὅσαι θυαῖαν] Ἀθηναίους· οὐ ἕνεκα χρηστήρια παν-
 ταχόθεν ἐκπέμπουσιν Ἀθῆνας [τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρ-
 χάς]. — πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ λοιμοῦ. τελεῖται δὲ ἡ θυ-
 σία αὕτη παρὰ τῶν παίδων τῶν Ἀθηναίων. R. [Ἀλ-
 50 λως. Πυανεψίους καὶ Θαραγγίλους Ἠλίω καὶ Ὠραις
 οὔουσιν Ἀθηναῖοι· φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατε-
 λεγμένα ἀχρόδρα, καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμάσει.
 κατὰ τι δὲ χρηστήριον πρὸς ἀποτροπὴν λιμοῦ ταῦτα
 ἐποιοῦν.] — Ἄλλως, στεφανώματα καὶ ἑῷς τῆς

σήμερον ἔχουσιν οἱ Ἑβραῖοι ἐπάνω τῶν τραπεζῶν. τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχὰς ἐν καιρῷ τινι ταύταις ἀνεκρέμουν, ἐν δὲ ἑτέρῳ ἔκαιον. V. παλαιὰν : Κατάζηρον. εἰρεσιώνην : Κλάδον ἐλαίας ξηρόν. LB. ἐλαῖνον
 5 κλάδον ἢ στέφανον ἐξ ἀνθέων ἢ κλάδον πεπληγμένον. Θ. στέφανον, κλάδον ἐλαίας. DV. καύσεται : ἀντὶ τοῦ καύσει. R.

1055. [[ποῖ τάλαν : Τὸ ποῖ σκωπτικόν· δηλοῖ γὰρ ἀκολασίας τόπον ζητούσης. — διὰ χρόνου : Διὰ πολ-
 10 λού. πρὸς με : Εἰς με. παῖσαι : Ἀπὸ τοῦ παίω, γράφεται παῖσαι. P. ἀπὸ τοῦ παίω παῖσαι. τὸ δὲ παῖσαι ἀπὸ τοῦ παίω ἐφ' ἑτέρου. V. παῖσαι Ἀττικῶς. Θ. ποῖ τάλαν : Οὐκ ὦ ἄθλιε. LB.]]

1056. παιδιὰν τίνα : Οὕτως Ἀττικοὶ βραχυκαταλή-
 15 κτως καὶ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ παιγνίου. — αὐτοῦ : Ἐνταῦθα. DV. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. P. κάρυα : Καρύδια. παιδιὰν τίνα : Παίγνιον ποταπόν. LB.

1057. πόσους ἔχεις ὀδόντας : Δέον εἰπεῖν κάρυα, εἴ-
 20 πεν ὀδόντας, ὡς πρὸς γραῦν. — τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπε κομωδῶν αὐτὴν ὡς πάνυ γραῖαν· εἶδε γὰρ εἰπεῖν, πόσα ἐν χερσὶν ἔχω, ὥσπερ εἰώθασιν λέγειν οἱ τὰ ἀρ-
 25 τια περισσὰ παίζοντες. Junt. (Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ, πόσα ἔχεις κάρυα. παιδιὰ γάρ ἐστι τοιαύτη· δραξάμε-
 25 νός τις καρύων καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐρωτᾷ, πόσα ἔχω· καὶ ἐὰν ἐπιτύχη, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί· ἐὰν δὲ ἀμάρτη κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὐρεθῇ ἔχων ἐν τῇ χειρί. — γνώσομαι : Γνωρίσω. P.

1059. ἀπότισον : Ἀπόδος, ἡττηθεῖσα τὸ συμπεφω-
 30 νημένον. LB. ἀπόδος. Θ. συνθηκοποιήσαν. V. γόμριον : Γονιῶν ὀδόντα. Θ. LB. γωνιακὸν ὀδόντα. DV. P. φορεῖ : Φέρει. Θ.

1060. τάλαντα : Ἀθλιώτατε. Θ. ὑγιαίνειν : Τὸν νοῦν. DV. ὑγιῶς ἔχειν τὸν νοῦν. P.

35 1061. πλυνόν με ποιῶν : Ἐφύθριστον πλῦμα. πλυ-
 νός δὲ ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ, παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον. — πλυνόν : Ἐφύθριστον· πλυνὸς λεκάνη. DV. ἄτιμον· πλυνὸς γὰρ ἡ λεκάνη ἐν ᾗ τὰ ἱμάτια πλυνόμενα ἀφίχθαι τὸν ῥύπον. Θ. ἄτιμον. LB. ἐφύθριστον,
 40 καταπεπλυμένην ὀνειδέσει καὶ μυκτηρισμοῖς. Bt. ἐφύθριστον ἥτοι καταπεπατημένην. P. καταγελᾷ τὸν ἀσχήμενον. V.

1062. ὄναιο : ὠφελείας τύχοις. R. ὠφελθεῖς. Θ. DV. ἐκπλύνει : καχεμφάτως (ἐπὶ συνουσίας) εἶπε τὸ
 45 ἐκπλύνει σε. R. V. ἀποκαθαρεῖ. ἐπὶ συνουσίας εἶπεν ἐκπλύνει σε. P. αἰσχροῦς νοητέον τὸ ἐκπλύνει σε ἐπὶ συνουσίᾳ. Θ.

1063. καπηλικῶς ἔχει : Ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς· ἐπεὶ οἱ κάπηλοι (χρίειν καὶ ἀναποιεῖν τὰ ἱμάτια εἰώθασιν.
 50 καὶ) τὸν οἶνον δὲ ὀνηλεύουσι, συμμιγνύντας αὐτῷ σαπρόν. — κομωτικῶς καὶ ἐπιθυσιάζων ἔχει, καὶ οὐ τὴν κατὰ φύσιν χροῖαν ἔχουσα, ἀλλὰ νόθον καὶ ξένην. Θ. Junt. οὐ δὴτ' : Οὐδαμῶς. DV. καπηλικῶς : Κομωτικῶς ὀφείλων κἀνταῦθα εἰπεῖν, καπηλικῶς

πάλιν εἶπε παίζων. LB. πανουργικῶς. P. ἔχει : Διὰ-
 50 κείται. DV.

1064. ἐκπλυνεῖται : Ἐκπλυνθείη. LB. ἀποπεσεῖται. Paris.

1065. ὄψει κατὰδὲλα : Θεάσει λίαν φανερά. LB. ὄψει : Θεάσει. κατὰδὲλα : Τὰ φανερά. P. τὰ βράχη : τὰς ῥυτίδας. R. τὰς ῥυτίδας τὰς ἐπιδιπλώσας τοῦ δερ-
 5 ματος. Θ. ἤγουν τὰς ῥυτίδας. LB. ῥυτιδώματα. P. ῥά-
 10 κος τὸ διερρηγμένον ἱμάτιον· μεταφορικῶς οὖν φησιν ἐνταῦθα βράχη, ἤγουν τὰς ῥυτίδας τοῦ διεφθαρμένου 10
 αὐτῆς προσώπου ὑπὸ τοῦ γήρους. LB.

1066. ὑγιαίνειν : Ὑγιῶς ἔχειν. DV.

1067. πειρᾷ : Συνουσιάζει σε. LB. συνευεί. Θ. DV. P. τιθίων : Τῶν μαστῶν. LB. Θ. DV. P.

1069. ὡς πόρνη τὴν Ἀφροδίτην ὁμνυσιν. τῶν μα- 15
 στῶν ἐφάπτεται. ἀναίσχυντε, λάργε. Θ. οὐκ ἐμοῦ γ' : Ἐφάπτεται. βεβελυρῆ : Μισήτε, ἀναίσχυντε. LB.

1070. εἰ ἡράμην τῶν τιθίων. R. τὴν Ἐκάτην οὗτος ὡς σώφρων ὁμνυσιν. Θ. ὡς σώφρων. DV. οὐ δῆτα : Οὐδαμῶς ἐφάπτομαι αὐτῆς. LB. 20

1071. οὐκ εἶδ' : Οὐκ ἐφίημι. LB. οὐκ ἐάσω. DV. τὴν μείρακα : Παίξει μείρακα τὴν γραῦν ὀνομάζων. Θ. τὴν γραῦν. LB.

1072. ὑπερφιλῶ : Λίαν φιλῶ αὐτήν. LB. ὑπέρ : Λίαν. DV. 25

1073. τί κατηγορεῖ : Ἐμοῦ ἢ γραῦς. LB.

1074. ὑβριστὴν : Ἀλαζόνα. LB.

1075. πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ Μιλήσιοι : τινὲς τοῖς Κυπρίοις φασὶ τοῦτο ῥηθῆναι βουλομένοις ἔχειν συμ-
 30 μάχους. Θ.

1076. τὸ τί : Οἱ χαλεπαίνοντες οὕτως ἔλεγον, τὸ τί. — ἐγὼ : Οὐκοῦν. οὐ μαχῶμαι : Οὐ διενεθρήσομαι. DV. Οὐ μαχέσομαι. LB. εἰ βούλει λαθεῖν ταύτην εἰς γυναικα. Θ. τὸ τί : Οὐ μαχέσθαι ἐμοί· LB.

1077. αἰσχνυόμενος : Ἐντροπόμενος, εὐλαθεύμενος. 35
 LB. τὴν ἡλικίαν : Τὸ σὸν γῆρας. Θ. DV.

1078. τοῦτ' : τὸ συνουσιάζειν. R. P. ἐπέτρεπον : Ἐνεδίδουν. LB. συνεχόρουν, ἐνεδίδουν. P. ποιεῖν : Ὁ βούλεται. LB.

1079. συλλαθὼν : Μετὰ σοῦ. τὴν μείρακα : Τὴν 40
 γραῦν. LB.

1080. τὸν νοῦν : Ὁ λέγεις. ἀζιῶς : Ἄζιον κρίνεις. LB. οὐδαμῶς ἄζιον κρίνεις συνοικεῖν. P.

1081. ὁ δ' ἐπιτρέψων : Ἀντὶ τοῦ [[τίς αὐτὸν ἐξ ἀνα-
 45 χωρήσει· ἢ αὐτὸς ὁ Χρεμύλος, ὅτι οὐ συγχωρῶ σοι 45
 ἔἵσαι αὐτὴν. δύναται δὲ τὸ, ὁ δ' ἐπιτρέψων, τοῦ νεα-
 νίσκου εἶναι, [ἢ ᾗ] τίς μοι ἐπιτρέψει συνεῖναι αὐτῇ·
 εἴτα ὡς παραιτούμενος ἐπιφέρει, ὅτι οὐκ ἂν αὐτῇ δια-
 λεχθείην διεσπεκλωμένη [[ἤγουν ἐξηραμμένη, γαμη-
 50 θείσῃ, ἐν τῇ συνουσίᾳ κατατετριμμένη, ἢ ἀγρήσῃ 50
 πρὸς συνουσίαν διὰ τὸ γῆρας]]. σπεκλοῦν γὰρ τὸ συνο-
 υσιάζειν, παρὰ τὸ πλέκεσθαι· σπέκλωμα γὰρ ὁ ἥχος τῆς
 συνουσίας. ἢ διαλελυμένη, κυρίως ἐπὶ σχοινίων τῶν
 πλακέντων, εἴτα διαλυθέντων ἐν χρόνῳ. ἢ ὑπεσπληνι-

- σμένη. διεσπεκλωμένη οὖν, πρὸς συνουσίαν ἀρχίστου γενομένη καὶ πεπαλαιωμένη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐν συνουσίᾳ τετριμμένη. [τὸ σπεκλῶν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσιν, οὐχ ὡς προηγουμένως τοῦτο σημαίνει, ἀλλ' ὅμοιον πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιούντες, καὶ μάλιστα ἐφ' ὧν τὸ εὐθυρρημονεῖν ἐνίσταται.] — εἶναι μετ' αὐτῆς : Καὶ διὰ τοῦτο ταῦτά φησι τοῦτον λαθεῖν με. Θ. διὰ τοῦτο ταῦτα φῆς. *Dv.* ὁ δ' ἐπιτρέπων : Ὁ ἄδειαν διδούς. *LB.* ἐπιτρέψων : Λαθεῖν. *Dv.* συγχωρήσων. *P.*
1082. διαλεχθεῖν : Ὁμιλήσαιμι. *Br. P.* διεσπεκλωμένη : Ὡ γεγαυμένη. *LB.* γεγαυμένη. *P.* γεγαυμένη. σπέκλωμα γάρ ἐστιν ὁ τῶν ὀργῶν κύπος. Θ. συνουσιασμένη, διεφθαρμένη. *C.* οὐκ ἂν διαλεχθεῖν διεσπεκλωμένη· ἢ ὑπὸ τῆς συνουσίας ἡφαισμένη, ἔχει δὲ τὴν
- 15 παραγωγὴν ἀπὸ τοῦ πλέκω, καὶ ἀπὸ τοῦ πλέγμα· καὶ κατὰ μετὰθεσιν πλέκωμα. δύναται δὲ καὶ κλητικὴ εἶναι τὸ ἐσπεκλωμένη καὶ δοτικὴ, οὕτως, ὡς διεσπεκλωμένη, οὐκ ἂν διαλεχθεῖν σοι καὶ, οὐκ ἂν διαλεχθεῖν σοι τῇ διεσπεκλωμένη, καὶ τὰ ἐξῆς. *LB.*
- 20 1083. [ὑπὸ μυρίων ἑτῶν : Λεῖπει ἀνδρῶν. ὁ δὲ γέρον τὸ ἑτῶν προσέθηκε, σκώπτων (αὐτὴν) ὡς γραῦν.] — λίαν πολλῶν πολιτῶν. *LB.* χρόνων ἢ πολιτῶν. *Dv.* πολιτῶν. *P.*
1085. καὶ τὴν τρύγα σε : Πολλάκις καὶ τὸν νέον οἶνον τρύγα ἐκάλουν· νῦν δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ', ὡς ἡμεῖς, τὴν ὑποστάθμην. — συνεκποτέ· ἐστὶ : Ἀντὶ τοῦ συνεκποτέον. *Dv.* συνεκποτέον ἐστὶ : Ἄξιον ἐστὶ ἐκπιεῖν. *LB.* τὴν τρύγα : Τὴν ὕλην. *Dv.* τὴν τοῦ οἴνου ὕλην. Θ. *LB.*
1086. κομιδῇ : Λίαν (Θ). σαπρά : Σεσαπρωμένη. *LB.*
- 30 1087. οὐκοῦν τρύγοιπος : Ὁ ὕλιστήρ [δ σάκκινος. πρὸς ᾧ οὖν εἶπεν ὁ νεανίσκος, ἀπῆντησεν ὁ γέρον]. — οὐκοῦν : Τὸ λοιπόν. τρύγοιπος : Τὸ σακελιστήριον. ἦγον τὰ αὐτῆς χρήματα. Θ. *Dv.* τρύγοιπος : Σακελιστήριον. *LB.* τρύγοιπος : Τρὺς τρυγὰς ἢ τοῦ οἴνου ὕλη· τρύγοιπος δὲ λέγεται· ἂν κυρίως, δι' οὗ τὴν ὕλην τοῦ οἴνου σακελίζομεν. *LB.*
1088. εἴσιθ' εἶσω : Εἴσελθε ἐντός. τῷ θεῷ : Τῷ Πλούτῳ. *LB.*
- 40 1089. ἀναθεῖναι : Ἀναθῆσαι. τούσδ' οὐς ἔχω : Τούτους οὐσπινὰς κρατῶ. *LB.*
1090. αὐτῷ : Τῷ θεῷ. *LB.*
1091. ὁ Χρυσύλος ἢ ὁ θεράπων. *R.* οὐκ εἴσεμι : Οὐκ εἰσελεύσομαι. *LB. P.* εἰσέρχομαι. *Dv.* θάρρει : Ἐχε
- 45 θάρρος. *LB.* ἢν αὕτη εἰσέλθῃ. Θ.
1092. [οὐ γὰρ βιάσεται : Ὁ ποιοῦσιν οἱ ἄνδρες, τοῦτο ἐπὶ τῆς γράας φησιν, οὐ γὰρ βιάσεται σε ἡ γραῦς.] — τὸ βιάσεται ἐπὶ ἀνδρός· *Dv.* οὐ γὰρ βιάσεται : Σε ὁ νέος, ὥστε μὴ εἰσελθεῖν. *LB.* οὐ καθελκύσαι παρὰ γνώ-
- 50 μῃν. *P.*
1093. ὑπεπίττον χρόνον : Πίσσειν τὸ λέπος περιαιρεῖν τῶν κριθῶν. ἢ ἀντὶ. . . *V.* ἀντὶ τοῦ ἡσέλγουν, ἢ κατεφίλουν. πιττῶν δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναῦς πίσση χρεῖν· ἔθεν οὖν μετῆνεγκε τὴν λέξιν. (ἢ

- ἀντὶ τοῦ ἐβλῶν, συνῆλθον.) — ἱκανόν : Ἀρκετόν. *P.* ὑπεπίττον : Ἐγάμουν. *LB. Dv. Br.* πρότερον ἐπίττον· ἦγον ἡσέλγαινον, κατεφίλουν, ἐσυνουσιάζον· πιττῶν δὲ κυρίως τὸ πίττη χρεῖν τὰς ναῦς. *LB.* ἐπείραινον, συνουσιάζομεν. *P.* ἀντὶ τοῦ ἐγάμουν κατ' εὐφημισμὸν. 5 Θ. ἐπίττον : Τουτέστιν ἐφίλουν, ἐμηνύμεν, πιττῶ δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ τὰς νῆας πίσση χρεῖν, καὶ τὸ τὰ διεργώγῃ τῶν ζώων ἐνόν. *C.*
1094. βάδιζ' : Ἀπέρχου. κατόπιν : Ὁπισθεν. *LB. Dv.*
1095. ὡς : Λίαν. εὐτόνως : Ἰσχυρῶς (Θ. *P.*). τὸ γρατί· 10 διον : Ἡ γραῦς αὕτη. *LB.* συνίχης. *Dv.*
1096. ὥσπερ λεπὰς : (Ὡσπερ ὅσπερ ἐν πέτρᾳ προσκολλώμενον δυσάποσπαστόν ἐστι, οὕτως αὕτη τῷ νεανίᾳ προσέφυσε. λεπὰς δὲ ἐστὶν εἶδος ὁστρέου τὸ καλούμενον πατέλιν,) ὁ ταῖς πέτραις προσήγνυται, δυσάποσπά- 15 στως ἔχον, ἐπειδὴν τις αὐτοῦ βουληθεὶς λαθεῖν. (εὐεπίφορος δὲ ἐστὶν εἰς τὸ λεπὰς ὁ Ἀριστοφάνης.) ἐστὶ δὲ τὸ λεπὰς εἶδος ἰχθύος. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἶπεν (ὥσπερ λεπὰς τῷ μεираκίῳ). — ὥσπερ : Καθὰ. λεπὰς : Εἶδος ὁστρέου. *Dv. LB.* παταλίδας. *P.* ἡ λεπὰς εἶδος ὁστρέου 20 ἐστίν· ἥτις ἐμπεφυκῆα τοῖς θαλασσίαις βράχεσιν ἔγεται αὐτῶν ἄγαν ἰσχυρῶς. *LB.* λεπὰς ἐστὶν εἶδος ὁστρέου, ὅπερ λαθόμενον πέτρας ἀπισχυρίζεται καὶ δυσάποσπαστως ἔχει. καὶ
- οὐκ ἂν τις αὐτὸ ἑρῶδως ἀποσπάσαι, 25 πρὶν ἂν τι τῆς πέτρας ἀπορρήξῃ μέρος.
- τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ πολὺποδος λέγεται. *C.D.* λεπὰς ἐστὶν εἶδος ὁστρέου· ὁ ταῖς πέτραις πεσὼν, ἐκείνων ἰσχυρῶς ἐξέγεται καὶ δυσάποσπαστως ἔχει. ἢν οἱ κοινοὶ πατα- 30 λίδας καλοῦσιν. *P.* τῷ μεираκίῳ : Τῷ νέῳ. *LB.* τῇ πέ- *Dv.* προσίσχεται : Προσκαλλᾷται. *LB. Dv. P.*
1097. [τίς ἐσθ' ὁ κόπτων : Κορωνίς ἑτέρα ὁμοία· οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοὶ τριμέτροι ἀκατάληκτοι οὗ, ὧν τελευταῖος
- ἐν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι μοι δοκῆς. 35
- ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]
- τουτὶ τί ἦν : Ὁ Ἑρμῆς ἔκοψε, καὶ ἐξελθὼν ὁ Κα- 40 ρίων οὐδένᾳ εὔρε. (παρ' ὀλίγον γὰρ ὑπεχώρει.) [τὸ θύριον καὶ οὐ θυρίον. τὰ γὰρ εἰς οὐδέντερον ἀπὸ βραχέος ἀργόμενα προπαραφύσσονται, οἷον, ἔριον, θύριον, ὅριον, 40 καὶ ἕτερα.]
- ὁ κόπτων : Ὁ κρούων. *Dv.* κρούων, Ἀττικῶς. Θ. κόπτει τις τὴν θύραν, ὅταν ἐξωθεν κρούῃ ψοφεῖ, ὅταν ἐσωθεν. *Dv.* ὁ κόψας : Ὁ κρούσας. *LB.* κόπτειν, ψοφεῖν, καὶ κλαυσιῖν τὴν θύραν διαφέρει· κόπτειν μὲν γὰρ λέ- 45 γεται, ὅταν εἰσιέναι τις μέλλῃ, καὶ τὴν θύραν ἐξωθεν πλήττῃ· ὡς τὸ, « τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν; » ψοφεῖν δὲ, ὅταν ἐξεργόμενός τις αὐτὴν ὑπανοίγοι καὶ ἦγον τινὰ ἀποτελῇ· ὁ τοιοῦτος γὰρ ἦχος φόρος καλεῖται· ὅταν δὲ ὑπ' ἀνέμου κινήται μόνῃ, καὶ ἦγον τινὰ ἐκ τούτου ἀπο- 50 τελῇ, ὁ τοιοῦτος ἦχος ἡ τρισμός κλαυσιῖν λέγεται. *LB.* τουτὶ τί ἦν : Ὁ ἤκουσα. *LB.*

1098. οὐδείς ἔοικεν : Κόψας αὐτὴν φαίνεται. δῆτα : Ἀληθῶς. τὸ θύριον : Ἡ θύρα αὐτή. *LB.* φαίνεται. *Θ.* ἡ θύρα Ἀττικῶς. *Θ. Dv.*
1099. φεγγόμενον : Βοώμενον. ἄλλως κλαυσίχ : 5
Μάτην τὰ τῶν κλαίωντων μιμεῖται. *P.* ματαίως ἤχεῖ. *Dv. LB.* ἄλλως : Μή τινος κινούντος. μάτην. κλαυσίχ : Ἦχεϊ. *Θ. Br.* (ἀντὶ τοῦ) ματαίως ἐφόρησεν. *R. V.* σέ τοι λέγω : Τὸ λέγω ὅτε μὲν πρὸς μόνον πρόσωπον λέγεται, αἰτιατικῇ συντάσσεται ὡς ἐνταῦθα, σέ τοι σέ τοι λέγου 10
Καρίων, ἀνάμεινον. παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ [*Prom.* 941] « σέ λέγω τὸν σοφιστήν. » ὅτε δὲ καὶ πρᾶγμα ἐπιφέρεται, τότε τὸ μὲν πρόσωπον δοτικῇ, τὸ δὲ πρᾶγμα αἰτιατικῇ, ὡς τὸ λέγω σοι λόγον. *Θ.*
1100. ἀνάμεινον : Καρτέρησεν. *Dv.* πρόσκεινον. *LB.*
1102. μὰ Δ' : Οὐ. ἐμελλον : Κρούειν. *Dv.* κόψειν σφόδρα. *Θ.* κόψειν περισσότερον. *LB.* φθάσας : Προφθάσας. *Dv.* προλαβών. *Θ. LB.* φθάνω τὸ καταλαμβάνω 15
εἰ ἔχουν ἀνθρωπὸν τινα, ἢ τόπον· ἐκ τούτου φθάνω καὶ τὸ προλαμβάνω, ὅσον, ἐφθῃ εἰπών· ἐπὶ τούτου τοῦ σημειωμένου λέγεται κἀνταῦθα καὶ ἡ σύνταξις, εἴτα 20
ἀνέωξας τὴν θύραν δηλαδὴ φθάσας, ἢ προλαβών ἐμὲ μέλλοντα κόπτειν αὐτήν. *LB.*
1103. ἐνταῦθα συναπτέον τὸ ταχῆ. *Θ.* ἐκκάλει : Ἐξῶ κάλει. *LB.*
1105. τοὺς θεράποντας : Τοὺς δούλους. *Dv.* αὐτοῦ, τοὺς συνδούλους σου. τὴν κύνα : Τὴν σκύαν. *LB.*
1107. ὃ πόνηρε : Ὡ γειωργέ. *LB.* κακότροπε. *P.*
1108. εἰς ταυτὸν : Εἰς ὅμοιον, εἰς ἓν. συγκυκῆσας : Συναθροίσας. *LB.* συνταράξας. *V.* συμμίζας, συνταράξας. *Θ.* συμμίζας. *Dv.* συνταράξας, συντρέψας. *P.* τριβλίον : Ἀγγεῖον. *Dv.* ἀγγεῖον, ὀξύβαρον. *V.* ἰγρόιον ἢ 30
ἀγγεῖον ὀξύβαρον. *P.*
1109. ἀπαξίπαντας : Ὅμοῦ ὅλους. *LB.* εἰς τὸ βράχθρον : τόπος ὅπου κολάζονται οἱ ἀσεβεῖς. *R.* ὅπου οἱ ἀσεβεῖς ἐρρίπτοντο. *V.* εἰς τὸν ἄδην. *Dv.* ἐμβαλεῖν : Πρίψαι, ἐνθεῖναι. *LB.*
1110. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι : [Ἀγχιὸς νοεῖται] ἡ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ Ἑρμῇ δίδοται, ἐπειδὴ τῶν λόγων δεσπότης ἐστίν· (ἡ τῶν καταρυσμένων ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀρχή. 40
Καλλίστρατος τῶν θυομένων φησὶ τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι διὸ καὶ τὸν ποιητὴν τῷ Ἑρμῇ ποιεῖν τεμνομένης αὐτάς. [καὶ τοῦτο δὲ] πρὸς τὸν Ἑρμῆν λέγει ἔχοντα παρὰ Διός. Ἄλλως. κολακεύων [αὐτόν] φησιν ὅτι τῶν ἱερέων ἡ γλῶττα τῷ Ἑρμῇ δίδοται ἐν ταῖς δημωτελείαις θυσίαις. Ἄλλως. εἰρωνικῶς, 45
ὥστε ἔλεγε, κακὰ συλλέγει, καὶ ἡμεῖς ἀδίκως αὐτῷ θύομεν τὰς γλώσσας. Ὅμηρος « ὅδ' ἐν πυρὶ βάλλε γλώττας. » πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον ἐπαιξεν, ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι.) — τῷ κήρυκι : Ἡ τοῦ κήρυκος. *Dv. LB.* τῷ Ἑρμῇ, ἢ χάριν σου τοῦ κήρυκος. *P.* τούτων : Τῶν ζώων. τέμνεται : Κόπτεται, δίδοται. *LB.* ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων διττῶς τοῦτο· ἡ γλῶττα τούτων, ἥχουν τῶν ζώων, τέμνεται τῷ κήρυκι, ἥχουν σοι· τουτέστιν, 50
ἐνεκεν σοῦ· ἀποδίδοται γὰρ σοὶ τῷ ὄντι κήρυκι τῶν θεῶν καὶ ὑπηρετῇ· ἡ ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τῶν ἀγγε-
λιῶν, τουτέστι σοὶ τέμνεται· ἀντὶ τοῦ, εἴθε ἐκκοπή. *LB.*
1114. λιθωνοτὸν : Λίθωνον. *LB.*
1115. ψαιστὸν : πέμμα ἐστὶν ἡ εἶδος πλακοῦντος (ἐκ 5
σεμιδάλεως καὶ γάλακτος). *R. V.* Αλαγγίον (*Dv.*) ἱερεῖον : Θυσίαν. *LB.* θῦμα. *Θ. Dv.*
1116. ἐπιθύει : Θυσιάζει. *LB.*
1117. ἐπεμελεῖσθ' : Προεννοεῖσθε. *LB.* ἐφροντίζετε. *Dorvill.*
1118. ἥττον μέλει : ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. *R. V.* ἐλάττονος φροντίς ἐστι. *LB.* οὐδαμῶς διὰ φροντίδος ἐστὶ μοι. *Dv.*
1119. σωφρονεῖς : Ἀντὶ τοῦ, μόλις ἐπεστράφη· ἡ 15
καλῶς λέγεις. — ἀπόλωλα : Ἐσθάρην. ἐπιτετρίμμη : Ἠφάνισμαι. *Θ. LB. Dv.* ἀπόλωλα : Ἐσθάρην, εἰς παντελῇ κατέστην ἄφανισμόν. *P.* σωφρονεῖς : Ἦγουν καλῶς ποιεῖς μὴδὲ τί λέγων περὶ τῶν ἄλλων θεῶν. *LB.*
1120. πρότερον : Πρὸ τοῦ τὸν Πλούτων βλέψαι. *P.* ταῖς καπηλίαις : Τῶν καπηλίδων. *LB.* κάπηλις καὶ κα- 20
πηλὶς διαφέρει· κάπηλις μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ τὸν οἶνον πωλοῦσα· καπηλὶς δὲ ἡ θυγατὴρ αὐτῆς. *LB.*
1121. οἶνοῦτταν : Οὔτως τὴν ἐν οἶνῳ πεφυραμένην μᾶζαν. τινεὶ δὲ οἶνοῦτταν, εἶδος πλακοῦντος μετ' οἶνου καὶ μέλιτος γινόμενον. — ἔωθεν : Ἐκ προῖτας. οἶνοῦτ- 25
ταν : Μουστόπιτταν (*Θ.*) *LB.* οἶνοῦττα μὲν ἐστὶν ἡ κοινῶς λεγομένη μουστόπιττα. μελιτοῦττα δὲ, ὃ κοινῶς εἰώθηται λέγειν ἀπόθερμον. *Br.*
1122. ἰσχάδας : Σῦκα. *Θ.* ἐσθίειν : Τρώγειν. *LB. Dv.*
1123. ἀναβάδην : (Ἀντὶ τοῦ κάθημαι πεινῶν.) ἄνω [φησὶν] ἔχω τοὺς πόδας ἐν τῇ στήλῃ κοιμώμενος· (οἱ γὰρ διακονοῖ τοὺς πόδας ἄνω εἶχον πρὸς τὸ μὴ βρεθῆ- 30
σθαι ὑπὸ τοῦ δρόμου.) — ἀναβάδην ἀναπαύομαι : Ἦγουν, ἐπάνω ἔχω τὸν πόδα εἰς τὸν ἄλλον. *LB.* ἥχουν, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ πόδ' ἔχων καίμαι. *Dv.* ὑπτιος, τιθέμενος τὸν ἓνα πόδα ἐπάνω τοῦ ἑτέρου. *Br.* ἡ ἄνω ἔχων τοὺς πό- 35
δας· ἡ ἄλλως ἐπ' ἄλλῳ ἔχων τὸν πόδα, ἥχουν ἐκτεταμένους. *P.*
1124. (οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν : Ἀντὶ 40
τοῦ, ἐποίεις ζημιουῖσθαι τοὺς ταῦτα τὰ ἀγαθὰ σοι παρέχοντας.) [ὁ γὰρ Ἑρμῆς τοιαῦτα ποιεῖ· καὶ ὁ Αἴσωπος γὰρ ἐν ταῖς μύθοις τὰ αὐτὰ λέγει.] — οὐκοῦν : Λοιπὸν *LB.* τὸ λοιπὸν. *Dv.* δικαίως : Πάσχεις τοῦτο. *LB.* δι- 45
καίως, φησὶ, πάσχεις ταῦτα, ὅστις ἐνότις ἐποίεις τοὺς σοὶ ταῦτα προσάγοντας ζημίαν ὑβρίστασθαι. *LB.* ἐποίεις : Ἡμῖν. *LB.*
1125. ἐνότις : Ποτέ. *LB.* πάντοτε. *Dv.* ἔχων : Ἀφ' ἡμῶν. *LB.* παρ' ἡμῶν. *Dv.*
1126. τοῦν τετραδί πεπεμμένον : Ἡ τετραὶς ἐνομιζέτο 50
τοῦ Ἑρμοῦ· καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπετίθεντο τῷ Ἑρμῇ. ἐξῶ τῶν ἑορτῶν ἱεραὶ τινες τοῦ μηνὸς ἡμέρας νομίζονται Ἀθῆνῃσι θεοῖς τιεῖν, ὅσον νομ-
μηνῇ καὶ ἐβδόμῃ Ἀπόλλωνι, τετραὶς Ἑρμῇ, καὶ ὀγδόῃ

Θησεϊ, — Χάρισι τρίτη. V. οἶμοι : Φεῦ. πλκκοῦντος :
 "Ενεκεν τοῦ. LB. ἔνεκα. πεπεμμένον : "Εξυμωμέ-
 νου. Dv. ἐν ἐκάστη τετράδι ζυμουμένου καὶ διδομένου
 μοι. LB. τὸν τετράδι πεπεμμένον. ἤτοι τοῦ καθ' ἐκά-
 5 στην τετράδα τοῦ μηνὸς πεπεμμένον, ἤτοι ζημουμένου
 καὶ κατασκευαζομένου. ἐκάστος γὰρ μηνὸς ἡ νομηνία
 καὶ ἡ ἐβδόμη ἀπέρρωτο τῷ Ἀπόλλωνι· ἡ δὲ τετάρτη τῷ
 Ἑρμῇ· ἡ δὲ ἕκτη τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ ἄλλη ἄλλῳ. LB.

1127. [[ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς :
 10 Ἑρακλῆς πλέων μετὰ τῆς Ἀργούς εἰς Κόλχους σὺν
 Ἰάσωνι ἐν Κίῳ τῇ νήσῳ ἐξελεύθων, καὶ πέμψας τὸν ἐρώ-
 μενον αὐτοῦ Ἰλλαν ὑδωρ ἀντλήσαι, περιέμενον αὐτόν·
 τοῦ δὲ ὑπὸ Νυμφῶν ἀρπασθέντος, Ἑρακλῆς πολλὴν
 χρόνον ἐξήτει· ὕστερον δὲ ὑπὸ τινος αἰθερίας φωνῆς
 15 ἤκουσε

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

ἐλήφθη οὖν τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν μάτην προ-
 δοκούντων. — δ Ἑρακλῆς εἶχεν ἐρώμενον τὸν Ὑλαν·
 ὅτε γὰρ παρὰ τοῦ θησοῦ δ Ἑρακλῆς ἐπέμψθη ἐπὶ τῷ
 20 λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, εἶχε καὶ τοῦτον μεθ'
 ἑαυτοῦ. πέμψας οὖν τοῦτον λαβεῖν ὑδωρ, παρὰ τῶν πη-
 γῶν ἡρπάσθη, ὡς ἰστορεῖ Θεόκριτος· καὶ τοῦ Ἑρα-
 κλέους τοῦτον ζητούντος παρὰ τῶν πηγῶν, τοῦτο ἤκουσε
 « ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. » Dorn.]

25 1128. οἶμοι δὲ κωλῆς : [[Τοῦ κώληκος λεγομένου.]]
 κωλαὶ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερῶν. ἔστι δὲ ἱερὸς
 Ἑρμοῦ δ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων. (Ἄλλως.) τὰς
 ἀγκύλας φησίν, αἱ δασύδεις εἰσὶ. διαβάλλει οὖν ὡς
 δασέα τοῖς θεοῖς προσφέροντας. — κωλῆς : Τοῦ μηροῦ
 30 (Θ.), τοῦ ἐντέρου. LB. κωληναρίον· κώλα τὰ ἐμπρόσθια
 μέρη τῶν ἱερῶν. τὰς ἀγκύλας, αἱ δασύδεις εἰσὶ. δια-
 βάλλει οὖν ὡς δασέα τοῖς θεοῖς προσφέροντα. P. κατή-
 σθιον : Ἑτρωγον. LB. Dv.

1129. ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα : Ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἤγον
 35 τὰ Ἀσכולία, ἐν ᾗ ἐνήλθοντο τοῖς ἀσκόις εἰς τιμὴν τοῦ
 Διονύσου. δοκεῖ δὲ ἔχθρον εἶναι τῇ ἀμπελῷ τὸ ζῶον.
 ἀμέλει οὖν καὶ ἐπιγράμμα [Eveni in Anth. Palat. 9, 76]
 φέρεται τῆς ἀμπελὸς πρὸς τὴν αἶγα οὕτως ἔχον,

40 κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίξῃν, ὅμως δέ τι καρπορρήσω,
 ὅσσον ἐπιλειψαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

(ἀσκολιάζε δὲ ἀντὶ τοῦ ἄλλου· κυρίως δὲ ἀσκολιάζειν
 ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἄλλεσθαι ἔνεκα τοῦ γελωτο-
 ποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκούς περυ-
 σσημένους καὶ ἀηλιγμένους, εἰς οὓς ἐναλλάσσοντο ὠλί-
 45 σθιανον, καθάπερ Εὐθύουλος ἐν Δαμαλείᾳ φησὶν οὕτως,

καὶ πρὸς γε τούτοις ἀσκὸν εἰς μέσον
 καταθέντες εἰσάλλεσθε καὶ καχῶζετε
 ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κλεψύσματός.)

[[οὗτω καὶ Δίδυμος. Ἄλλως. ἀσκολιάζειν ἔλεγον τὸ
 50 ἐνάλλεσθαι τοῖς ἀσκόις ἢ τὸ ἐπὶ ἐνὸς ποδὸς ἄλλεσθαι.
 Ἄλλως. Ἀσכולία ἑορτὴ Διονύσου· ἀσκὸν γὰρ οἶνον

πληροῦντες ἐνὶ ποδὶ τοῦτον ἐπήδων· καὶ ὁ πηδήσας
 ἄθλον εἶχε τὸν οἶνον.]] — ἀσκολιάζ' : Πήδα. LB. πήδα·
 Ἀσכולία ἑορτὴ τοῦ Διονύσου. Dv. ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα :
 Ἀσכולία ἦν ἑορτὴ τοῦ Διονύσου, ἐν ᾗ ἀσκούς διαρυ-
 σσύντες καὶ ὀγκοῦντες, ἐρρίπτουν καὶ ἄνωθεν ἤλλοντο 5
 ἐπάνω αὐτῶν ἐνὶ ποδὶ, ἐκίνουν δὲ γέλωτα καταπίπτον-
 τες· ὁ μόντοι μὴ καταπεσὼν ἐλάμβανεν αὐτὸν οἶνον
 πλήρη. LB. ἐνταῦθα : Αὐτοῦ. πρὸς τὴν αἰθρίαν : Ἐν
 τῇ εὐδίᾳ. LB. εἰς τὸν ἀσκαπῇ τόπον. P. αἰθρίαν :
 Εὐδίαν. Dv.

1130. σπλάγγων : Οἶμοι ἀπὸ κοινοῦ. τῶν ἐγκάτων
 τῶν ζώων. ἡνίκα γὰρ ἐξήγον ταῦτα τοῦ ἱερείου, παρὰ-
 τίκα αὐτοῦ ἔθουν. Θ. καὶ οἶμοι ἔνεκεν. LB. οἶμοι ἀπὸ
 κοινοῦ. Dv. θερμῶν : Τῶν ζώντων. LB.

1131. δόδυνη σε πρὸς τὰ σπλάγγνα : Ἀντιστρόφος· 15
 ἐπὰν γὰρ πνεῦμα δι' ἐντέρων ὑποδύη, [τὸ τοιοῦτον γί-
 νεται]. δέον οὖν εἰπεῖν πνεῦμα, δόδυνη εἶπεν. [[πρὸς τὰ
 σπλάγγνα δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ κωλῇ καὶ τοῖς σπλάγγνοις.]]
 — δόδυνη : Πόνος, διὰ τὸ κενοῦς εἶναι ὑπὸ τοῦ μὴ
 ἐσθιῖν. Θ. ἤγουν πόνος. Dv. πρὸς : Κατά. LB. ἐπι- 20
 στρέφειν : Ἐχειν. Dv. ἔχειν, κινεῖν. LB. κινεῖν, ἐνο-
 χλεῖν. Θ.

* 1132. ἴσον ἴσῳ κεκραμένης : (Οἶνου καὶ ὕδατος· ζω-
 ρότερον γὰρ τὸ τοιοῦτο κρᾶμα. παίζει δὲ πρὸς τοὺς κα-
 πήλους.) ζητεῖται διὰ τί τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς δίδονται 25
 ἄκρατος σπονδῇ, τῷ δὲ Ἑρμῇ κεκραμένην [καὶ φαρμέν]
 ὅτι καὶ τῶν ζώντων καὶ τῶν τετελευτηκότων ἀρχεῖ καὶ
 παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται. — ἴσον ἴσῳ : Ὑδωρ
 οἶνω. Θ. Dv.

1133. [[ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις : 30
 Οὐκ ἂν πέρας σχοίης τῶν κακῶν· οὐκ ἂν ἀναβάλῃς.]]
 — ταύτην : Παίζει· αὐτίκα γὰρ τῷ Ἑρμοῦ λόγῳ ἀπέ-
 παρδε. Θ. ἦν ἐπαρδον. LB. ἐπιπιὼν : Δι' ὅλου πιὼν.
 Paris.

1134. [[τὸν σκυτοῦ φίλον : Τοῦτο λέγει, ἡ διότης καὶ 35
 αὐτὸς διάκονος καὶ ὑπηρετῆς ἦν τῶν θεῶν, ὥσπερ οὗ-
 τος Χρεμύλου· ἡ διὰ τὰς βοθηθείας, ἃς προΐων ἐρεῖ.
 εἰώθημεν γὰρ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν εἰς ἀνάγκην ἐμπέ-
 σωμεν, εὐνοῖαν πρὸς τοῦτον πλάττεσθαι, ἀφ' οὗ ἂν
 ἡμῖν ἔσται ὠφέλεια. — τὸν σκυτοῦ φίλον : Πολλὰ 40
 τέγναι ἀνάκεινται τῷ Ἑρμῇ, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ τῶν κλε-
 πτῶν· ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ θεράποντες κλέπται, τούτου ἔνεκα
 φίλον ἑαυτὸν Καρίωνι λέγει. LB. τ. σ. φ. : Τούτεστιν
 ἐμέ. P.]]

1135. εἰ του : Τινός (Θ). δέει : Χρῆζεις. ὧν : Ἀφ' 45
 ὧν. Dv. δέη : Τινὸς χρεῖαν ἔχεις. LB.

1136. πορίσας : Δούς. Θ. εὖ πεπεμμένον : Καλῶς
 κατεσκευασμένον. LB. πεπεμμένον : Ἐξυμωμένον. Θ.
 ζημωμένον. Dv.

1137. καταφαγεῖν νεανικὸν : Νέον. Dv. νεανίᾳ πρέ- 50
 πον. P. ἀντὶ τοῦ δυνάμενον χορτάσαι νεώτερον. R.
 πολλὸν, δυνάμενον χορτάζειν νεανίαν. V. ἱκανὸν νεανίαν
 χορτάσαι. Θ. νεανικὸν κρέας λέγει ἐνταῦθα τὸ ἀρκοῦν
 νεανίᾳ εἰς τὸ χορτάσαι αὐτόν. P.

1138. ὠφελήσας δηλ. Θ. *Dv. P.* (ἀλλ' οὐκ ἔκφορα : ὧς ἐν ἐνείαις θυσιαῖς λεγομένου τούτου. καὶ χρῶνται αὐτῷ οὐ κατ' οὐδέτερον πληθυντικόν, ἀλλ' ἐνικῶς κατὰ θηλυκόν· ὡς Θεόπομπος,

5 εἰσω δραμῶν αἵτησον, ἀλλ' οὐκ ἔκφορά.

καὶ εἰ μὲν οὐδέτερον εἶη πληθυντικόν, προπαραζύνουσιν· εἰ δὲ θηλυκόν, ὁζύνουσιν.) — ὦν : Ἄφ' ὧν. ἔνδον : Ἐντός. *LB. Dv.* οὐκ ἔκφορα : Οὐκ ἔξω φερόμενα. Θ. εἰσι τὰ κρέατα, ὥστε φέρεσθαι ἔξω. *LB.* ἀλλὰ οὐκ 10 εἰσι τὰ κρέατα ἔκφορα, ἥγουν ἔξω διδόμενα· ἐκέλευσε γὰρ ὁ Πλούτος μηδὲν διδόναι ἔξω. *LB.* ἥγουν ἀξία ἐκδελθῆναι. *Dv.* ἀλλ' οὐ καλὸν ἐκφέρεισθαι ταῦτα. *P.*

1139. ὁπότε : Ἡνίκα. τί σκευάριον : Ἀγχιεῖον τι. *LB.*

1140. ὑπείλου : Ἐκλεπτες (Θ.). λανθάνειν : Τὸν 15 σὸν δεσπότην. *LB.* σε λανθάνειν ἐποιοῦν : Ὑπέβαλον γὰρ πονηρίας τῷ σῷ νῷ. Θ. *Dv.*

1141. διὰ τοῦτο σε λανθάνειν ἐποιοῦν, ἵνα καὶ αὐτὸς μετὰ σοῦ τοῦ κλέμματος ἔχω. *V.* ἵνα λάθῃς καὶ αὐτὸς τὸ μέρος σου. *R.* ἐφ' ὅτι : Ἐπὶ τῷ. Θ. *LB.* μετέχειν : 20 τοῦ κλέμματος. *Dv.* τοιχωρύχῃ : Ὡ κλέπτῃ. *LB.* κλέπτα. *Dv.* κλέπτα, κατ' ἀστέισμόν. Θ.

1142. ἦκεν : Ἡλθεν. *LB.* ναστὸς εὖ πεπεμμένος : [πλῆκοῦς ἦ] θερμὸς ἄρτος μετὰ ἐλαίου. *R.V.* ἄρτος καλῶς κατεσκευασμένος. *LB.* ἄρτος καλῶς ἐξυμωμένος. 25 Θ. *Dv.* δύο εἰσι ναστὸς καὶ κοῖλος. καὶ ναστὸς μὲν λέγεται, ὅτινα καλοῦσιν οἱ κοινοὶ ὀλόβολον· κοῖλος δὲ ὁ ἔχων ἔσω κοιλότητα. *P.* δύο εἰσὶν αἱ τῆς ἐπιπέδου ἐπιφάνειαι κατ' ἐναντιότητα θεωρούμεναι ἄκραν, ἥ τε κοίλη καὶ ἡ κυρτή. τὴν γοῦν κυρτὴν φασὶ καὶ ναστὴν. 30 ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἄρτος κυρτὸς ἐστὶ τὴν ἐπιφάνειαν, διὰ τοῦτο ναστὸν ἐνταῦθα τοῦτον προσηγόρευσεν. *Vic.*

1143. ἤσθιον γὰρ καὶ αὐτὴ ἐξ ὧν προσέφερον τοῖς θεοῖς. Θ.

1144. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς : Ἀντὶ τοῦ 35 ἴσον. ἀρχαῖον καὶ Ἀττικὸν τὸ σῆμα. *V.* [οὐ μόνον μετέχω τοῦδε, ἀλλὰ καὶ μετέχω τότε φασί· καὶ εἴροις ἂν τοῦτο οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ λογοποιοῖς.] — μετεῖχες : Ἐλάμβανες. *LB.* ὅμοιον τῷ [226] « ἡμῖν μετὰ σῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος· » ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς 40 ἐλάμβανες, ἡ μετ' ἐμοῦ ἐλάμβανες. *LB.* ἴσας : Ὅμοιας. *LB.*

1145. ληφθεῖν : Κρατηθεῖν. πανουργήσας : Κλέψας. *LB. Dv.* ἀντὶ τοῦ κλέψας. *R.V.*

1146. Ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ ἐπλούτησας, μὴ ἐπαρθῇς, μὴ 45 μέγα φρονήσῃς. *R.* (εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες : Ὅτι μετὰ τὸ κατελθεῖν τοὺς μετὰ Θρασυβούλου Φυλὴν καταλάβοντας καὶ νικήσαντας ἐν Πειραιεῖ τοὺς τριάκοντα ψηφίσασθαι ἔδοξε μὴ μνησικακήσῃ καθαπαῖς ἀλλήλοις μηδὲν τοὺς πολίτας. ἀλλὰ ταῦτά γε οὕτω ἐπέπρακτο 50 οὐδὲ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἡδὴ ἦν, ἀλλὰ καὶ, ὡς Φυλόχορός φησιν, πέμπτω ἔτει ὕστερον τῆς Θρασυβούλου γενομένης Κριτίδας ἐν Πειραιεῖ τελευτήσῃ. τοῦτο οὖν ἔοικε τις ἐκ τοῦ δευτέρου Πλούτου μετενεγκὼν ἐνθάδε ὀλιγω-

ρῆσαι τῆς ἀλογίας ταύτης, ἥ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὕστερον ἐνθελῖναι. ἀπὸ τῶν συνθηκῶν τῶν Ἀθηναίων γενομένων πρὸς τοὺς καταλαβόντας. Φυλὴν δὲ, τὸν δῆμον, ἀφ' οὗ Φυλάσιοι. — συνέβητο γὰρ μετὰ τὸ μεταγαγεῖν μὴ μνησικακήσῃ. Φυλὴ δὲ τόπος οὕτω καλούμενος. *V.* 5 Ἄλλως. Θρασύβουλος βουλόμενος καταλῦσαι τοὺς λ' καταλαβόντων Φυλὴν, τόπον τινὰ, καθεῖσε συμμάχους λαβὼν, κατέλυσε. καὶ ἐπεὶ ἀλαζονικὸν ἐφθέγγατο, ἤκουσε, μὴ μνησικακήσῃ, καὶ ἐγένετο παροϊμικόν. Φυλὴ δὲ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Φυλά- 10 σιοι. τὸ δὲ, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες, ἀντὶ τοῦ, εἰ ἐπλούτησας, εἰ μέγας γέγονας, Φυλὴν καταλαβόμενος, καὶ τοὺς λ' τυράννους μεταχειρισάμενος. Φυλὴ γὰρ τόπος οὕτω καλούμενος. περὶ δὲ Θρασυβούλου εἴρηται διὰ τὸ ἐπαινέσθαι, ὅτι ἐκεῖ ἐφόνευσε τοὺς λ' τυράννους.) 15

[Φυλὴν κατέλαβες : Προεγράφη ὅπισθεν [ad v. 550] ἡ ἱστορία, ὅπως Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίους τριάκοντα τυράννους κατέστησαν, Ἀθηναίους ὄντας καὶ αὐτούς· οἱ τοὺς Ἀθηναίους κακῶς ἐποιοῦν τοὺς δημοφύλους καὶ συμπολίτας. ἀλλὰ Θρασύβουλος τις Ἀθηναῖος φιλόπα- 20 τρις καὶ μισοτύραννος Φυλὴν κατέλαβε χωρίον τῆς Ἀττικῆς μετὰ ὀκτακοσίων ἀνδρῶν, καὶ συμβαλὼν τοῖς τριάκοντα καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν νικᾷ τε αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν τῆς τυραννίδος ἡλευθέρωσεν. ἐπεὶ δὲ ἦσαν τινὲς ἐν τῇ πόλει, πρὸς οὓς ἐφέροντο καλῶς οἱ τύραννοι, ὅτε 25 ἤρχον, οὗτοι τοὺς ἀναίρετας τῶν τυράννων δεδιότες, ἡνίκα τινὲς αὐτῶν συναντήσῃαν, ἔλεγον, μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες· ὅθεν καὶ ψήφισμα ἔβητο ἀλλήλους μὴ μνησικακεῖν Εὐκλείδου δημαγωγῆσαντος. φησὶ δὲ Ἐρμῆς, ὃ Κερῖον, μὴ μνησικακήσῃς ἐμὲ ἔνεκεν 30 τῶν ὀπίσθεν· ὡς οὐδὲ οἱ μετὰ Θρασυβούλου τοὺς μετὰ τῶν τυράννων, εἰ κατέλαβες τὴν Φυλὴν, ὡς ὁ Θρασύβουλος· τουτέστιν, ἐὰν ἐπλούτησας. *LB.* μὴ : Ὅρα ἵνα. μνησικακήσῃς : Ὅργισθῇς. Φυλὴν : Τὴν. τὸ χωρίον. κατέλαβες : Εὗρες. *LB.* φυλὴν : Ὄνομα τόπου. *Dv.* εἰ 35 σὺ φ. κ. : Τουτέστι εἰ ἐπλούτησας. *P.*]

1147. σύνοικον : Μεθ' ὑμῶν. πρὸς θεῶν : Ἐνεκεν τῶν. *LB.*

1148. ἀπολιπὼν : Ἀφείς (*Dv.*). ἐνθάδε μενεῖς : Ἐνταῦθα προσκαρτερήσεις. *LB.*

1149. τὰ γὰρ : Ναί (Θ. *Dv.*). τὰ παρ' ὑμῖν : Τὰ ἐνταῦθα. βελτίω πολὺ : Κρείττονα κατὰ πολὺ. *LB.* κρείττονα τῶν ἐν θεοῖς. Θ. *Dv.*

1150. [ταῦτο μολαῖν : Αὐτόμολός ἐστιν ὁ οἰκείῃ θελήσει λιπὼν ἐκείνους, μεθ' ὧν ἦν, καὶ πρὸς ἄλλους ἐλθὼν. τὸ 15 ἐξέρχεσθαι ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ εἰσερχεσθαι πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους, ἀστέιον ἐστίν. *Br.* αὐτομολαῖν : Τὸ ἐνταῦθα ἐλθεῖν καὶ διατρίβειν. ἀστέιον : Πεπαιδευμένον. *P.* φρόνιμον, καλόν. *LB.* καλόν, χάριεν. Θ. χαρίεν. *Dv.*

1151. πατρίς γὰρ : παρὰ τὴν παροϊμίαν· ὅπου γὰρ οὐ ἀγαθόν ἐστιν, ἐκεῖ μοι πατρίς. *V.* ναί. πᾶς : Ὅλοις τοῖς ἀνθρώποις. *LB.* ἵν' : Ὅπου. *Dv.* ἵν' ἂν : Ὅπου εὐτυχῇ. *P.* πράττη τις εὖ : Εὐτυχῇ. *LB.* εὐήμερῇ. *Dv.* πᾶσι. ὅπου. πάσῃ. Θ.

1152. ὄφελος : Ἦγον ὠφέλεια. *Dv.*

1153. στροφαῖον : [Ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν ἄλλων κλε-
πῶν. στροφαῖος, παρὰ τὸ στρέφασθαι καὶ πανουργεῖν.
λέγεται δὲ ὁ Ἑρμῆς, στροφαῖος, ἐμπολαῖος, κερδῶος,
5 δόλιος, ἡγεμόνιος, ἐναγώνιος, διάκονος. Ἄλλως.]

(στροφῶν, ἐπεὶ στροφοὶ λέγονται οἱ συμπεπλεγμένοι λό-
γοι καὶ δολεροί. Ἄλλως.) στροφαῖον ἐκάλουν ἰδρυ-
μένον παρὰ τῇ θύρᾳ [τὸν]· δαίμονα· ἅμα δὲ παρὰ τὸ
στρέφειν τὰ πράγματα· οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες πανοῦργοι

10 λέγονται. ἐστὶ δὲ ἐπωνυμία Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ταῖς θύραις
ἰδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν (οἷτοι γὰρ
ὁπίσω τῶν θυρῶν εἰσθῆσι καὶ ἀναδύεσθαι καὶ θλῶς πα-
νουργεῦσθαι.) — στροφαῖον : Πυλωρὸν, ἔνθα καὶ ἔνθα
στρεφόμενον. *Θ. Dv.* στρεφόμενον. ἰδρῦσασθε : Ποιήσατε.

15 *LB.* πυλωρὸν. *P.* ἐπωνυμία ἐστὶ τοῦτο τοῦ θεοῦ· παρὰ
τὸ ταῖς θύραις ἰδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλε-
πτῶν. στροφαῖον οὖν περὶ τὴν θύραν ἀντὶ τοῦ φύλλα
τῆς θύρας ἀπὸ τῆς στρόφιγγος. ὁ δὲ θεράπων τὸ στρο-
φαῖον ἐπὶ τῶν δολίων καὶ συμπεπλεγμένων λόγων
20 ἐκλαμβάνει· ἐπεὶ σημαίνει καὶ τοῦτο ἡ λέξις· στροφαῖον
γὰρ φαμέν ἀνθρωπον, τὸν εἰδῶτα συμπλέκειν καὶ στρέ-
φειν λόγους καὶ μηχανάς. *P.*

1154. στροφαῖον : Πανοῦργον. *P.* στροφαῖον ; Ποιή-
σομέν σε ; *LB.* ἀλλ' οὐκ ... στροφῶν : ἀντὶ τοῦ οὐ χρεῖα
25 ἐστὶ πανουργεῖν. *R. V.* χρεῖα ὑπάρχει οὐδαμῶς ἡμῖν
κινήσεων. *LB.* ἀλλ' οὐδεμία ἐργασία ἐστὶ δολιοτήτων.
P. στροφῶν : Πανουργίῳ καὶ ποικιλίᾳ καὶ στροφῶν
λόγων. *Θ.*

(1155.) ἀλλ' ἐμπολαῖον : Πραγματευτήν, ἢ ἀντὶ τοῦ
30 ἀγοραῖον, καὶ τῆς καπηλείας προσετώτα. παλιγκάπη-
λοι δὲ λέγονται οἱ τὰ αὐτὰ πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες.
Ἄλλως. πέντε εἰσὶν αἱ διαφόροι τῶν πωλούντων, αὐτο-
πώλης, κάπηλος, ἐμπορος, παλιγκάπηλος, μεταβο-
λεύς, καὶ ἐστὶν αὐτοπώλης μὲν ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πωλῶν
35 τὴν ἑαυτοῦ πρόσδοτον· κάπηλος δὲ ὁ ἀγοράζων ἀπὸ τοῦ
αὐτοπώλου καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ ἡγόρασεν·
ἐμπορος δὲ ὁ ἀγοράζων καὶ ἐπὶ ξένης πωλῶν [ἢ ἀπὸ
τοῦ αὐτοπώλου ἢ ἀπὸ τοῦ καπήλου.] παλιγκάπηλος δὲ
ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου ἀγοράζων καὶ πωλῶν. μεταβολεύς
40 δὲ ὁ κατὰ τὴν κοτύλην πωλῶν, ὥσπερ οἱ νῦν λεγόμενοι
κάπηλοι· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ συνεγῶς μεταβάλλειν.
καὶ αὗται μὲν εἰσὶν αἱ σημασίαι κυρίως τῶν πωλούν-
των καταχρηστικῶς δὲ πᾶς πωλῶν κάπηλος λέγεται. —
ἀλλ' ἐμπολαῖον : Ποιήσας πράττειν. *LB.* πραγματευ-
45 *Dv.* πραγματευτικόν. *P.*

1156. Ἑρμῆν : Τὸν. παλιγκάπηλον : Τὸν μεταπρά-
την. *LB.* καπηλεύοντα τὰ πωλούμενα. *Θ. Dv.* δεῖ :
Ἀπόκειται. ἢ πρέπον ἐστί. *LB.*

1157. δόλιον : Ἐφορον τοῦ δόλου ποιήσατε. ἥκιστα
60 γε : Ποιήσομέν σε οὐδαμῶς. *LB.* οὐδαμῶς. *Θ.*

1158. Ἐργον : Χρεῖα ἐστὶν ἡμῖν. ἀπλῶν τρόπων :
Ἀδολεῦτων ἡθῶν. *LB.*

1159. ἀλλ' ἡγεμόνιον : Κατὰ χρησμόν οἱ Ἀθηναῖοι
ἡγεμόνιον Ἑρμῆν ἰδρῦσαντο. παρὰ δὲ τὸ τοῖς τυρλοῖς

τοὺς βλέποντας ἡγεῖσθαι, ἐπὶ ἡγεμενία δὲ ἐπὶ τοῦ Πλούτου,
φάσκων αὐτὸν ἤδη βλέπειν, καὶ μὴ δεῖσθαι ὁδηγοῦ. —
ἡγεμόνιον : Προοδοποιόν. *Θ. Dv.* προοδοποιὸν ποιήσατε.
LB. ὁδηγόν. *P.* ὅτι ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ λόγος καὶ τὸ λογικόν
καὶ ἐφευρήσεις καὶ πανουργίας καὶ ἀπορρήδας. ἡγεμόνιος
5 δὲ λέγεται καὶ ὁ ὁδηγὸς τῶν τυρλῶν διὸ φησὶ, Ἀλλ' ὁ
θεὸς ἤδη βλέπει. *LB.* ὁ θεὸς : Ὁ Πλούτος. *LB.* ἤδη :
Ἀπὸ τοῦ νῦν. *Dv.* ἀντὶ τοῦ ὁ Πλούτος, ὥστε μὴ δεῖσθαι
ἡγεμόνος καὶ ὁδηγοῦ. *R.*

1160. ἡγεμόνος : Τινὸς ὁδηγοῦ (*Dv.*). οὐδὲν : Οὐδα-
μῶς (*Dv.*). δεησόμεν' ἐστὶ : Χρεῖαν ἐξομεν εἰς τὸ ἐξῆς. *LB.*
εἰς χρεῖαν ἔλθομεν. *Dv.*

1161. ἐναγώνιος : Ἐπιστάτης τῶν ἀγώνων καὶ πα-
νηγύρειν. *LB.* ἀγῶνας καὶ πανηγύρεις ἐργαζόμενος. εἰς 15
ἀνατροπὴν τούτου. *Θ. Dv.* μοῖραν γὰρ ἐν τοῖς ἀγῶσιν
ἔχει ὁ Ἑρμῆς. *R. V. P.* ἐρεῖς : Λέξεις. *LB.* λέγεις. *Dv.*

1162. συμφορώτατον : Λίαν συμφέρον. *LB.* ἀρμόδιώ-
τατον. *Dv.* ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον. *R. V. Θ.*

1163. μουσικούς : Λογικούς. *P.* μουσικός : Χορούς. 20
Dv. γυμνικούς : Παλαίστρικας, δρόμους καὶ τὰ τούτοις
ἄμους. *Θ.* παλαίστρικας. *Dv.* χοροὺς, ὀρχήσεις, παλαί-
στρικας, δρόμους καὶ τὰ τοιαῦτα. *P.* χορούς καὶ ὀρχή-
σεις. *Θ.*

1164. ὥς : Λίαν, ὄντως. *Θ. Dv.* ὥς ἀγαθόν : Λίαν 25
συμφέρον. *LB.* ἐπωνυμίας : ὥσαντι ἔλεγε πολλὰ ὀνό-
ματα ἔχειν. *R.* ὀνομασίαις (*LB.*). ἔχειν : Κρατεῖν. *Dv.*

1165. ἐξεύρηκεν : Διὰ τῶν πολλῶν ἐπωνυμιῶν. *Θ.*
Dv. βιώτιον : βίον, ὑποχωριστικῶς. *R. V.* μικρὰν ζωὴν.
Θ. LB. Dv.

1166. οὐκ ἐτὸς ἅπαντες : Ὡσαντι ἔλεγεν, οὐ ματαίως
ἄρα σπεύδουσι πολλὰ ὀνόματα ἔχειν, ἵνα, ἐὰν ἀποτύ-
χωσιν ἐνός, εἰς ἄλλο δικάσωσι δικαστήριον. (ὁ τούτων
νοῦς ἐκ τῶν προειρημένων [ad v. 277] περὶ τῆς κληρώ-
σεως τῶν γραμμάτων καὶ τῶν δικαστηρίων ὅλος. 35
ἐποιοῦν δὲ τοῦτο οἱ δικάζοντες, ἵνα, ἐὰν ἀπολειφθῶσιν
ἐνός, ἐν τῷ ἄλλῳ δικάσωσι, τὸν πεσοῦν καὶ εἰς τὸδε
καὶ εἰς τὸδε ἐμβάλλοντες τῶν δικαστηρίων.) — οὐκ
ἐτὸς : Οὐ ματαίως. *LB.* οὐ μάτην, οὐ ψεκτῶς. *P.* —
ἐτὸς : Μάτην. *Θ. Dv.* πάντες : Ὅλοι. οἱ δικάζοντες : 40
Οἱ κριταί (*Dv.*). θαμὰ : Συνεγῶς (*Θ.*). *LB.* οὐκ ἐτὸς
ἅπαντες : Οὐ ματαίως ἄρα οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις, φησὶ,
δικάζοντες σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμα-
σιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. περὶ δὲ τῶν γραμμάτων καὶ
δικαστηρίων Ἀθηναίων ἐξημεν ὅπισθεν, πῶς ἐν ἐκάστῳ 45
ἦν γεγραμμένον στοιχεῖον· ἐν μὲν τῇ τοῦ Ἀρεοπάγου
δικαστηρίῳ πρὸ τῶν θυρῶν ἐπεγεγράφτο α'· ἐν δὲ τῇ
Ἡλιαίᾳ ἡ· ἐν δὲ τῇ ἐν Φρακτοῖ δ', καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς
ὡσαύτως· διὰ τοῦτο ἔφη, σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγρά-
φθαι γράμμασιν. *LB.*

1167. (γεγράφθαι : Ἀντὶ τοῦ ὀνομάσθαι, ὥστε καὶ
ἡλιαστάς εἶναι καὶ πανταχοῦ ἑαυτοὺς ἐγγράφηναι σπου-
δάζοντες. βούλονται δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, βούλονται δὲ
καὶ ἐν ἄλλῳ δικαστηρίῳ ἀναστρέφεσθαι, διὰ τὸ μὴ ἀργεῖν 50

δλως.) — σπεύδουσι : Σπουδάζουσι. ἡγεγράφθαι : ἡγεγράφεσθαι. *LB.* γράμμασι : Δικαστηρίοις. *Θ.* δικαστηρίων. *Dv.* ἐν πολλοῖς γεγρ. γρ. : Ἐγγεγραμμένοι εἶναι δικαστηρίοις. *Br.* ὀνομάσθαι ἐν πολλοῖς δικαστηρίοις.

5 *Paris.*

1168. οὐκοῦν : Λοιπὸν βούλει ἵνα. *LB.* τὸ λοιπόν. *Dv.* εἰσὶν : Εἰσέλθω. *Θ.* *LB.* *Dv.* καὶ πλυνέ γε : Ναί. *Dv.*

1169. τὸ φρέαρ : Τὸ πηγάδι. *LB.*

1170. ἵν' εὐθὺς : τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἑρμῆς, ὡς Ὅδυσσεύς· « Ἑρμείας δ' οὐκ ἔστι διάκτορος. » *V.* ὅπως παρ' οὐδὲς ὑπέρβητος καλὸς ὑπάρχειν φαίνεται. *LB.* διακονικός διακόνου διαφέρει· διακόνος μὲν γὰρ ἔστιν ὁ ὑπέρβητος· διακονικός δὲ ὁ δυνάμενος ὑπηρετεῖν. *LB.*

1171. « τίς ἂν φράσειε : Κορινθίος ἑτέρᾳ ὁμοίᾳ ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος, οἱ δὲ στίχοι ἱαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι λζ', ὧν τελευταῖος

τῆς γραφῆς ἐπιπολὴς ἐνεῖσιν αἱ χύτραι.

ἐξῆς δὲ τούτων καὶ τελευταῖοι παντὸς τοῦ δράματος στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετραμέτροι κατὰληκτικοὶ β'. ἐξῆς δ' αὖ τούτων ἡ κορινθία ἡ καὶ τὸ δρᾶμα περατοῦσα.]

ὁ τοῦ Διὸς ἱερεὺς παραγγέλλονεν πεινῶν καὶ αὐτὸς καὶ μηδὲν ἔχων φαγεῖν. τοῦ Πλούτου γὰρ ἀναβλέψαντος παρορῶνται καὶ οἱ ναοὶ αὐτοῖ. *V.* φράσειε : Εἴποι. σαφῶς : Φανερώς. *LB.* *Dv.* ἐνταῦθα σύναπτε τὸ ἐμοὶ καὶ

25 τὸ σαφῶς. *Θ.*

1172. ὦ βέλτιστε : ὦ κάλλιστε. τί γὰρ ἄλλ' : Ἐστίν. ἡ : Παρό. κακῶς : Ἐγὼ. *LB.* καλῶς : Ἐγὼ δηλαδὴ. *Dv.* λείπει τὸ ἔργον. *R.*

1173. ἀφ' οὗ : Καίρου. *LB.* δι' οὗτινος. *Dv.*

1174. ἀπολώλα : Ἐφθάρην. *LB.* ἐφθάρηκα. *Dv.* λιμοῦ : Τοῦ. τῆς πίνης. *LB.* *Dv.*

1175. τοῦ σωτήρος : Ἐν ἅσπερ Δία σωτήρα τιμῶσιν, ἔνθα καὶ σωτήρος Διὸς ἔστιν ἱερὸν· τὸν αὐτὸν δὲ ἐνίοι καὶ ἐλευθερίον φασί.

1176. τίς : Ποταπῇ τοῦ λιμῶνται σε. ὦ : Ἱερεῦ. πρὸς : Ἐνεκεν. *LB.* τοῦ μὴ ἔχειν σε. ἱερεῦ. *Θ.*

1177. θύειν : Θυσιάζειν. *LB.* *Dv.* τίνος ἕνεκα : Χάριν. *Dv.*

1179. ὁ μὲν : Τίς. ἤκων : Ἐλθών. *LB.* ἤλθον. *Dv.* ἔμπορος : Ἦγουνπραγματευτής. *LB.* *Dv.* Πραγματευτής, κυρίως ὁ κατὰ θάλατταν. *Θ.*

1180. (ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθεὶς : Ἀντὶ τοῦ θυσίας ἐπετέλει· ἡ ἐξίλευστο τὸ θεῖον ἐπὶ τοῖς μέλλουσι.) [μετεκάλει δ' εἶπε τὸν ἱερέα, ἐπειδὴ νόμος ἔστι τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν.] — ἔθυσεν : θυσίας ἐπετέλεσεν. *R.* ἑόρταξεν ἐν τῷ οἴκῳ καὶ θυσίαν ἐποίησε. Ἦγουν ἔθυσάξεν. *Dv.* ἱερεῖον : Ὀῦμα. σωθεὶς : Φυλαχθεὶς. *LB.* ἐκ χειμῶνος. *Θ.* *Dv.* ὁ δὲ τις : Ἄλλος. *LB.*

1181. δίκην : Κρίσιν. *LB.* κατὰ δίκην. *Dv.* ἀποφυγών : Ἐθυσεν. *LB.* δίκην ἀπ. : Κρίσιν, τιμωρίαν διαδράς. *P.* δὲ ἂν : Ἄλλος. *LB.* ἐκαλλιερεῖτο : Ἐθυσιάζε. *LB.* *P.* ἑόρταξεν ἐν τῷ οἴκῳ. *Dv.*

SCHOL. ARISTOPH.

1182. μετεκάλει : Μετεπέμπετο. τὸν ἱερέα : Ἑμέ. *LB.* τοῦ Διὸς δηλαδὴ. *Dv.*

1183. θύει : Θυσιάζει. τὸ παράπαν : Τὸ παντελῶς. *Dv.* παντελῶς (Θ). εἰσέρχεται : Ἐν τῷ ναῷ θυσιάζων. *LB.*

6

1184. πλὴν : Εἰ μὴ. ἀποπατησόμενοι : Χέζοντες. *LB.* *Dv.* εἰ μὴ χέζοντες. *Θ.* τὰ ἀφοδήματα ἀπορρίπτοντες. *P.* ἀπόπατος λέγεται τὸ ἀροδευτήριον, καὶ ἡ αὐτὴ ἡ ἀπόκρισις τῶν περιττῶν. λέγεται δὲ πάτος ἡ τροφή· θεν καὶ πάσασθαι τὸ φαγεῖν· ἐκ τούτου οὖν ἡ ἀπόκρισις τῶν περιττῶν λέγεται ἀπόπατος. *LB.* πάτον λέγουσι μὲν καὶ τὴν πεπατημένην ὁδὸν, καὶ κατατετριμμένην, ἀπὸ τοῦ πατεῖσθαι, περὶ ἧς καὶ Ὀμηρος λέγει [II Z, 201]

« πάτον ἀνθρώπων ἄλλεσίνων. » λέγεται δὲ καὶ πάτος καὶ ἡ τροφή, θεν καὶ πάσασθαι τὸ φαγεῖν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀπόπατος, ἡ ἔκκρισις καὶ ἀποσκυβάλλις τοῦ πάτος καὶ τῆς τροφῆς. ἤγουν καὶ ἐπεὶ παρά τισι πάτος λέγεται ὁ πρωκτός, εἰκότως ἀποπατεῖν λέγεται καὶ τὸ ἐκ τοῦ πρωκτοῦ τὰ σκύβαλα ἀπορρίπτειν. *Vict.* πλεῖν : Πλέον. *LB.* *Dv.* ἡ : Παρό. γίλιοι : Πολλοί. *LB.*

20

1185. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα : [Τῶν ἀροδευμάτων, παίζων, τοῦτο δὲ δέον εἰπεῖν, τὸ δέρμα καὶ τὰς κωλᾶς,] ἐπειδὴ νόμος ἔστι τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν. Ἄλλως. τὰ ἔθιμα τῶν παρεχόμενων τοῖς ἱερεῦσι δέρματα καὶ κωλαί. φησὶν οὖν ὅτι καὶ τῆς κόπρου τὰ νομιζόμενα λαμβάνει, [τὰ ἔθιμα τῶν παλαιῶν]. — τὰ νομιζόμενα : Τὰ συνήθη καὶ ἅ ἐκ νόμου τοῖς ἱερεῦσι λαμβάνειν δέδοται. παίζει δέ. *Θ.* τὰ ἐκ νόμου συνήθη. *LB.* συνήθη. *Dv.* τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὀφειλόμενα. *Br.* τὰ ἔθιμα, τὰ κατὰ νόμους ἀνήκοντα. *P.* νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τοῦ ἱερείου τὸν ἱερέα λαμβάνειν, δέρματα καὶ κωλᾶς. παίζων οὖν κἀνταῦθα φησὶ λαμβάνειν αὐτὸν τὰ νομιζόμενα ἐκ τῶν ἀροδευμάτων. *Br.*

1186. καυτός μοι δοκῶ : Νομίζω συμφέρειν. *LB.*

1187. χαίρειν ἑάσας : εὐφήμεως εἶπε τὸ χαίρειν. *V.* φερίρεσθαι ἀφείς. *LB.* *Dv.* *Br.* φερίρεσθαι. *Θ.*

1188. θάρρει : Ἐγὼ θάρρος (*Dv.*). καλῶς ἔσται : Τὰ σὰ γενήσεται. *LB.* ταῦτα καλῶς γενήσονται. *Dv.*

11. ὁ σωτήρ : τὸν Πλοῦτον λέγει. *R.* τὸν Πλοῦτον ἐνταῦθα φησὶ. *V.* ἤγουν ὁ Πλοῦτος. *Θ.* *Dv.* πάρεστιν ἐνθάδε : Ἐνταῦθ' ἔστιν. *LB.*

1190. αὐτόματος : Αὐτόκλητος. *LB.* αὐτοπροαίρετος. ἀπὸ τοῦ αὐτός καὶ τοῦ μῶ, τὸ δρῶν. ἔστι δὲ φιλόσοφος λέξις. *P.* τὸ αὐτόματος γίνεται ἀπὸ τοῦ αὐτός καὶ τοῦ ἵημι, τὸ ἐργαζομαι, ἤγουν ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐρχόμενος. *Vict.* ἤκων : Ἐλθών. ἀγαθὰ : Τὰ. τοῖνον : Λοιπόν. λέγεις : Ἑμοί. *LB.*

1191. τὸ ἐξιδρυσόμεθα τὸν Πλοῦτον. *R.* ἰδρυσόμεθα : Στήσομεν. *Θ.* *Dv.* ποιήσομεν, στήσομεν. *LB.* ἰδρυσόμεθα : Καθιδρυσόμεν, ἐγκαταστήσομεν. *P.* ἰδρύναι τὸ καθιδρύναι, τοῦτέστιν ἡ νὰν ἀνεγείρω, ἡ ἀγαλμα καθεστῶ. *Vict.* ἰδρυσόμεθα οὖν : Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ τῶν Ἀθηναίων ἦν θησαυροφυλάκιον· φησὶν οὖν τὸν Πλοῦτον, ἥτοι ἀφιερῶμεν αὐτὸν ἐκεῖσε, καὶ

ἀναθήσμεν, ὅπερ ὑπῆρχε πρότερον ἰδρυμένος, ἔχουν πεποιημένους καὶ ἀναθεθιμένους. σὺ δὲ περίμενε, διὰ μέσου. φυλάττων δὲ Πλούτων τὸν ὅπισθεν οἶκον τῆς θεοῦ. *LB.* αὐτίκα μάλ' : Συντόμως λίαν. περίμενε : Πρόσ-

μενε. *LB.* τοῦτο διὰ μέσου. *Θ.*

1192. ὅπερ : Ἐκεῖ ὅπου. ἦν ἰδρυμένος : Ὑπῆρχεν κατεσκευασμένος, ἱστάμενος. *LB.* ἱστάμενος, καθήμενος. *ἢ.* ἀπερωμένους. *P.*

1193. τὸν ὀπισθόδομον αἰεὶ φυλάττων : Ὅπισω τοῦ νεοῦ τῆς καλουμένης πολιᾶδος Ἀθηνᾶς διπλοῦς τοῖχος ἔχων θύραν, ὅπου ἦν θησαυροφυλάκιον. (*Ἄλλως.) ἐπεὶ τὰ χρήματα ἐν τῷ ὀπισθόδομῳ ἀπέκειτο. μέρος δὲ ἐστὶ τῆς ἀκροπόλεως, [ἐνθα ἦν ταμειὸν, ὅπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ]. τῆς Ἀθηνᾶς δηλονότι. εἰς τὴν ἀκρό-
πολιν ἀνέφερον τὰ χρήματα, κἀνταῦθα ἐφυλάττοντο, καθὰ καὶ Θουκυδίδης φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ [C. 13] οὕ-
τως « ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει αἰεὶ ποτε ἀργυρίου
« ἐπιστήμου ἐξακισχίλιον ταλάντων· τὰ γὰρ πλεῖστα
« τριακισίων ἀποδόντα περιεγένετο, ἀφ' ὧν ἕς τε τὰ
« προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ ἕς καὶ τὰλλα οἰκοδο-
« μήματα, καὶ ἕς Ποτῖδιαιν ἐπανηλώθη. »
τὸν ὀπισθόδομον : Τὸ ὀπισθεν τοῦ οἴκου, ἔχουν τοῦ ναοῦ.
LB. τὰ ὀπισθεν τοῦ δόμου. *Dv.* τὸν ὀπισθεν τοῦ ναοῦ.
P. τῆς θεοῦ : Τῆς Ἀθηνᾶς. *LB. P.*

1194. (ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο : Ὅτι Λυκόφρων, ὡς δ' Ἐρατοσθένης φησὶν, ᾤθηται πρῶτον τοῦτον δᾶδας ἡτη-
κέναι. πεποιήκε δὲ καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις αὐτό. ἀλλὰ γὰρ Στράτις πρὸ ἀμφοτέρων τούτων τοὺς Ποταμίους διδάσκων εἰς Φιλιύλιον ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα·

30 ὑμεῖς τε πάντες ἔξτε ἐπὶ τὸ Πύθιον, ὅσοι πάρεστε μὴ λαθόντες λαμπάδας μὴν ἄλλο μὴδὲν ἐχόμενον Φιλιύλιον.)

ἐκδότω : Ἐξὺ δότω ἡμῖν. δεῦρο : Ἐνταῦθα. ἡμέ-
νας : Πῦρ ἐχούσας. *LB.* ἀπτομένας. *Θ. Dv.*

1195. ἔν' ἔχων προηγῆ τῷ θεῷ : Τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς μέλλοντος προῖέναι τοῦ Πλούτου. — ἔν' ἔχων : Ὅπερ κρατῶν. *LB.* ἔχων : Κρατῶν. *Dv.* κατέχων. *P.* προηγῆ σὺ τῷ θεῷ : Προοδοποιῆς τῷ Πλούτῳ. *LB.* προηγῆ : Προοδοποιεῖ ὡς ἱερεῦ. *Dv.* πρ. τῷ θεῷ : Ἡγεμὼν γένῃ τῷ θεῷ. *P.* πάνυ μὲν οὖν : Λίαν γρὴ τοῦτο ποιῆσαι. *LB.*

1196. δρᾶν : Ποιεῖν. γρὴ : Πρέπει. *LB.* κάλει : ἀντὶ τοῦ καλέσει. *V.*

1197. (τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν : Ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ἀγαλμάτων ὁσπρίων ἡψυμένων χύ-
τρας περιπομπεύεσθαι ὑπὸ γυναικῶν ποικίλως ἡμφιε-
σμένων.) [καὶ τούτων ἀπῆρχοντο χαριστήρια τοῖς θεοῖς ἀπονέμοντες.] — ποῖω : Ποιῶσω. *LB.* τὰς χύτρας : Τὰ πζυκάλια. *Dv.* τὰς χύτρας : Ἀφιερῶντές τι ἐν ναοῖς, ἢ καθιδρύοντες αὐτοὺς ἔθος εἶχον προσάγειν χύτρας ἀθά-
ρας καὶ σεμιδάλεις μεστὰς, ἢ πελᾶνον καὶ ὁσπρίων ἀληγεσμένον· προωδοποιοῦν δὲ φέρουσαι ταῦτα ἐπὶ κεφαλῇς γυναικες σεμναὶ τινες. *LB.* αἷς : Δί' ὧν. τὸν θεὸν : Τὸν Πλούτων. *LB.*

1198. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς : Ἐπειδὴ, ὅποτε μέλλοιεν βωμοὺς ἀφιδρύειν, ἢ ἀγαλμα θεοῦ, ἔχοντας ὁσπρια ἀπῆρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, εὐχαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης· ὅθεν καὶ ἐν ταῖς Δα-
ναΐσι

μαρτύρομαι ἐκ Ζηνὸς ἐρκείου χύτρας παρ' αἷς ὁ βωμὸς οὗτος ἰδρῆθη ποτέ.

ἰδρυσόμεθα : Τάξομεν, κατασκευάσομεν. *LB.* στή-
σομεν. *Dv.* ἐπὶ : Ἐπάνω. τῆς κεφαλῆς : Τῆς σῆς. φέρε : Βάσταζε. *LB.* ἄγε. *Dv.*

1199. [αὐτὴ ποικίλα : Λεῖπει τὸ ἱμάτιον, ἔν' ἢ ποι-
κίλα ἱμάτια ἔχουσα σεμνῶς ἦλθες. πορφυροῖς γὰρ καὶ ποικίλοις ἱματίοις ἐπόμπευον. δεῖ δὲ ὑπονοεῖν, ὅτι ἡ γράυς ἐδιάσαστο καὶ συνεισῆλθε τῷ νεανίσκῳ· καὶ ὅτι ἡ γράυς ποικίλα ἦλθεν ἔχουσα ἱμάτια.] — σεμνῶς :
Εὐτάκτως. *LB.* ἐντίμως, μεγαλοπρεπῶς. *Θ.* ἐντίμως. *Dv.* ἔχουσα : Φοροῦσα. *LB. Dv.* αὐτὴ : Σὺ. ποικίλα : Διάφορα ἱμάτια. *LB.* ἱμάτια. *Dv.* λείπει ἱμάτια. *R. Θ.*

1200. ὧν δ' οὐνεν : Ὡν τινῶν χάριν· τί γενήσεται ; *LB.* πάντα : Ἄ βούλει. *Dv.* πεπράζεται : Πραχθήσε-
ται. *LB.* γενήσεται. *Dv.* τί γενήσεται. ἂ βούλει γενή-
σεται. *Θ.*

1201. ἥξει : Ἐλεύσεται. *LB.* ἔλθῃ. *Dv.* ὥς σε : Εἰς σέ. *Θ.*

1202. εἶγε μέντοι : Εἴπερ ὁμοῖ. νῆ Δί' : Μὰ τόν. 25
ἐγγυᾶ : Ἐγγύην δίδως. *LB.* ὑπόσχῃ. *Dv.* ἀντὶ τοῦ ἐγγυον καὶ ὑπόσχῃ δίδως. *P.* ἐγγυᾶ ἐνεργητικῶς· ἐπὶ γαμικῷ συναλλάγματος. ὅσον ἐγγυᾶ ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. ἐγγυῶμαι δὲ σοι παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπισχνουμαί σοι. ὅθεν καὶ ἐγγύη ἢ ὑπόσχεσις. *P.* 30
Vict.

1203. ἥξιν : Ἐλθεῖν. οἶσω : Κομίσω. *LB. Dv.* τὰς χύτρας : Τὰ πζυκάλια. *LB.*

1204. μὴν : Λοιπόν. *LB.*

1205. αὐται : Αἱ χύτραι. ταῖς ἄλλαις χύτρας : Τῶν 35
ἄλλων χυτῶν. *LB.*

1206. ἡ γράυς ἔπεστ' ἀνωτάτω : (Ἐν τῷ ὑπερξεῖν τὰ μαγειρευόμενα ὁσπρια.) γράυς γὰρ καλεῖται ὁ ἄφρὸς ὁ ἀνώτατος τῶν χυτῶν, (ἢ τὸ ἐπιπηγνύμενον ἐλαιῶδες τῷ ζυμῷ, ἢ ἐπιφάνεια τῆς ἀθάρας. τὸ δὲ, οὐκ ἐτι τοί-
νον καὶ τὰ ἐφεξῆς) ἐκ τοῦ ποιητοῦ διὰ τοῦ χοροῦ. — ἡ γράυς : Τὸ λίπος. *LB.* ἡ κοινῶς ἄθῃ. *LB.* ὁ ἄφρὸς. φασὶ γὰρ ἰδιωτικῶς τὸν ἄφρὸν γράυν διὰ τὸ λευκόν. *Θ.* ἔχουν ὁ ἄφρὸς διὰ τὸ λευκόν. *Dv.* ἔπεστ' ἀνωτάτω : Ἐπάνω. *Θ.* ἐπάνω ὑπάρχει. *LB.* ἡ γράυς ἔπεστ' : Ἡτοι 45
ὡς ἄφρὸς. *P.* γράυς λέγεται τὸ ἀφρῶδες καὶ ἐπάνω τῆς χύτρας, ὅταν ἐψυμένον τι ἔχοι ἐντός. παίζει οὖν ἐν-
ταῦθα, ὅτι τὴν γράυν κατέπεισαν βαστάσαι τὰς χύ-
τρας, ἥς ἄνω ἦσαν αἱ χύτραι· ἐπασχε δὲ αὐτὴ τὸ ἐναν-
τιον· ἔπει ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις, φησὶ, χύτρας ὑπάρχει 50
ἄνω ἡ γράυς, ἢ τὸ ἀφρῶδες· ταύτης δὲ τῆς γράυος ὑπερ-
ἄνω εἰσὶν αἱ χύτραι. *LB.*

1207. τῆς γράδος : Τῆς γυναικός. *Dv.* ἐπιπολλῆς : Ἐπάνω. *LB. Dv. Vict.* ἐπιπολλῆς : Ἀπὸ τῆς ἐπὶ προ-
θέσεως καὶ τοῦ πολλῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν γίνεται, καὶ
ἔστιν ἐπίρρημα τοπικόν. ἔνεισιν : Ὑπάρχουσιν. *LB.*
ὁ δὲ πάρχει. *Dv.*

1208. οὐκ ἔτι : Οὐδαμῶς. τοίνυν : Λοιπόν. μέλλειν :

Βραδύνειν. εἰκός : Ὑπάρχει πρόπον. ἀναχωρεῖν : Με-
ταβαίνειν. *Θ. LB.*

1209. εἰς τοῦπισθεν : Ἐμπροσθεν γὰρ Χρεμύλου καὶ
τῶν ἄλλων ἴσταντο. *Θ.* μέρος. δεῖ : Πρέπει. κατό-
πιν : Ὁπισθεν (*Dv.*). ἄδοντας : Ὡδὴν λέγοντας. ἔπε-
σθαι : Ἀκολουθεῖν (*Dv.*). *LB.*

ADNOTATIO

IN

SCHOLIASTAS ARISTOPHANIS.

ACHARNENSES.

ARG. I. 3 ἐφέστηκεν Reg. (membr. 2712, quem contulimus). — 5 ἐξ κ. Reg. Ceteri ut videtur ἐξάπτοντας. — 11 πολεμικωτάτοις κατακέλευσιν R., postremum etiam Reg. — 12 ἀπολογήσασθαι R. Ald. — 15 τοῖς τοῦ Τηλ. Reg. — 16 ἀχαρίστως R. — 17 περὶ om. Reg. Brunck. τοῦ τε. — 26 παρσκευασμένα, 27 τούτων Reg. — 30 τινὰς Reg. — 33 προσαποστελλόντων Reg. Ald. — 36 τὸν στρατηγὸν R. — 40 ἐπανάξει post ἀνάλυον in Reg. — 4 οὐ σώζονται post Νουμηνίαις transponi mavult Elmsleius.

ARG. II. 10 πάλιν om. R. — 16 ὡς ἔκανῶς Ald. Correxuit Brunckius.

SCHOLIA.

1, 28 θαυμαστικῶς ἀντὶ R., qui totum scholion proximo scholio postponit, post φάσκων. — 29 συμ. om. R. — 32 ἐπεὶν ἢ κ. R. — 34, 35 τὸν ἐμ. θυμὸν Ald. 38 addit R. ὅσα : Τὸ μόνον τοῦτο ἀόριστον ὃν πληθὺς ἀριθμοῦ σηκίνει. — 1 ὡς καὶ om. R.

3, 7 ψαμμοκῶσια et infra l. 9 et 28 ψαμμοκῶσιους Suidæ codex Paris. A. Scribebatur ψαμμοκ-. — 12 Αἰμνίαις Kusterus. Legebatur Αἰμναις, et sic Suidæ cod. Paris. pro vulgato Αἰμναις. Est fragm. 327. — 13 πᾶς' ἐγάρχαϊρ' Toupius Emend. vol. 3, p. 200. Legebatur πᾶσα γάρχαϊρ'. — 14 post ἡμῖν addendum ἐστὶν ἀνδρῶν ex Macroβii Saturn. 5, 20. — 15 ἂ δὲ Suidas. ἂδὲ Ald. Locum aliquot verbis auctum affert Athen. 6, p. 229, F. — 22 ἀπὸ τοῦ Suidas. Legebatur ἀπό τε, recte, si cum Kustero scribatur ἀπό τε τῆς ψάμου καὶ τῶν γαργάρων. δ γάρ—. DIND. — 33 τοῦ γ ex Suida addidit Dind. — 37 sic Kusterus. ἀρίστων ἀνδρῶν Ald. Cod. Laur. ἀνδρῶν κρατίστων μάρμαϊρε (quo deletio superscriptum κάρμαϊρε) π.

6, 47-50 Ἀτλήστως — ἱππέας infra post Θεόπομπος habet R.

8, 10 ὁλοίτην Elmsleius. Probabilior Dobræi conjectura ὁλοίατ'. DIND.

10, 17-23 pro his R. κεχρήνη συναλεί ἀπὸ τοῦ κεχρήνεα ἄττι. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνίθων τῶν νεοττῶν προσδεχομένων καὶ κεχρήν- νότων. — 23 οἶον οἶν τρ. μ. ἦν τὸ ἀκούσαί τι τῶν Αἰσχύλου Suidas. s. Κεχρήνη. — 29 ἐνιχυτῶ λ' Palmerius. Legebatur ἐνιχυτῶν.

11, 35 ἐκ τῶν τριάκοντα. V. Xenoph. H. Gr. 2, 3, 2. Χιὼν Suidas s. Θέογνις et Ψυχροῦ βίου. Scribebatur Χίλων. V. v. 138-140. DIND.

12, 36 ἔνσειστον ὅσταν τῇ φ. μ. ἐξέσεισε R. Εὔσειστον correxit Dind. ex Laur. Vulgo ἄσειστον. Laur. τῇν φύσιν.

13, 41 Laur. Τινὲς οὕτως. δ M.

15, 48 τάτες R. τῆδες Ald. Suidas s. Τῆτες : τοῦτο δὲ οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσι καὶ διὰ τοῦ δ τῆδες.

16, 51 δ δὲ X. ὁστος R. ὅσον δὲ τὸ κυψάνει Ald., et ὠλητής. — 53 ὡς δηλοῖ καὶ om. R. — 1 om. R., qui 2 Ἀχαιοῖσι με, reliquis omissis.

17, 7 σμήχεσθαι (γρ. καὶ σμᾶσθαι) Laur. — τοῦ τ Suidas s. ῥύπτει. τοῦτου Ald. — 8 ῥύπος Suidas. ῥύπος γὰρ Ald.

18, 12 κόνιν R. et Suidas. κονίη Kusterus. — 13 σμώμενοι Kusterus. δσμώμενοι R. Ald. et Suid.

19, 17-22 pro his R. εἰσὶ δὲ κύρια γ τοῦ μηνὸς Ἀθηνῆσι [sic], πρώτη—τριακὰς αἱ κύρια. αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον καλοῦνται σύγκλητοι. De hoc scholio dictum ab Schœmanno De comit. p. 29, 31, 32, 43. Lin. 17 κύρια addidi ex Suida s. Ἐκκλησία κυρία. DIND. — 18 ἡ πρώτη, καὶ ἡ δεκάτη, καὶ ἡ τριακὰς etiam Suidas. At aliter Ulpianus, Demosthenis interpres, in Timocrateam; qui primam ἐκκλησίαν κυρίαν apud Athenienses non primo die mensis, sed undecimo habitam esse tradit. Verba ejus hæc sunt : Ἰστέον γὰρ, ὅτι κατὰ μῆνα τρεῖς ἐκκλησίας ἐποιοῦντο, βουλευόμενοι περὶ τῶν ἐν

πόλει πραγμάτων. ... καὶ ἐγένετο ἡ πρώτη, ἐνδεκάτῃ τοῦ μηνός. ἡ δὲ δευτέρα, περὶ τὴν εἰκοστήν. ἡ δὲ τρίτη, περὶ τὴν τριακοστήν. Ex hoc igitur loco Ulpiani Petitus De leg. Attic. p. 196 scholiasten nostrum emendandum esse censet : cui assentior. Kust. — 19 συναγόμεναι margo cod. Bruxell. Suidæ. ἐναγόμεναι Ald. Suidæ codex Paris. et Leid. προσκλητοῖς ἐναγόμεναι. — 21 sq. τὰ κατεπεύγοντα Ald.

22, 37 εἰσῆλυνον R. εἰς τὰς ἐκκλησίας Ald. — 39 addit R. τοῦτο ἐμνηχνῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. — 41, 42 unciis inclusa omittit Suidas s. Μεμιλωμένον et Σχονίον, ab recentiore grammatico addita. Kuster. κοκκίνῳ χειρῆσμένον.

26, 8 κατερχόμενοι Suidas s. Ἄθροι.

30, 17 πληθώρας scripsit Dind. Legebatur πληθωρίας. — 22 ἀλογίας ex scholis philosophorum petitum. Porphy. De abstin. 1, 34 : ἐχθαρχεομένη ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῆς ἀλογίας ἀναπηδᾷ τε ποιεῖ καὶ ἐκδοᾷ καὶ κεκραγέναι. Tour. Emend. vel. 2, p. 175.

31, 24 ξύω Suidas in Ἀπορῶ. — 25 παιδιάς τινας Suidas. Legebatur παιδιᾶς τινος. — δὲ om. R. — 26 τῶν Suidas codices : sed τῶν s. Παράτλλεται. R. τὰς ἐκ τῶν μυκτ. ἡ τῶν μασχ. τρίχας, ἃ ποιοῦσιν. — 27 Ald. τὸν δὲ χρ. — 28 ἀπορίας καὶ ἀμνηχνίας Suidas s. Ἀπορῶ. Sequuntur hic in R. superiora l. 21, 22, 19, 20. — 29 προσδοκωμένου Suidas. προσδοκουμένου Ald. προκειμένου Suid. s. Παρατ. — 30 διατίθενται Suidas. τίθενται Ald. — 31 καὶ ἐπὶ Ald. ἐπιγράφουσιν Suidas.

34, hæc post scholion v. 36 ponit R., τοῦτο omittens. Post ἴδιον addit Ald. et Laur. τὸ λέγειν πρίω (καὶ add. Laur.), ἴστασο ἴστω. ἦν γὰρ ὁ Δικαιόπολις Ἀχαρνέως.

36, 40 πρίω R.

37 codex ἀσφαλῶς.

44, 51 σφάζειν Ald. — 52 αὐτοῦ om. R. — 53 Δημήτρας R. — 1 Ἄλλως om. R. ἡ Laur. — καθαίροντο R. Fort. ἐκαθαίροντο. — 3 εὐχας accessit ex Laur., qui deinde τότε καὶ δημ. κελεύει. — 6 ex eodem Laur. addita.

47, 9, 10 Δημήτρας Τριπτόλεμος R.

49, 22 μάμας R. — 23 τηθαλλαδούς τὰς Pierson. ad Merin p. 259. V. Eustath. p. 957, 33. τηθελᾶς τοὺς Lobeck. ad Phrynich. p. 299.

52, 25 ποιεῖσθαι Ald.

54, 37 Suidas s. Τοξόται habet Σπυσίνιοι et Σπυσίνος : de qua διτογραφία Kusterus citat Jungermann. ad Polluc. 8, 132, et sua observata ad Suidam l. c. Σπουσίνιοι et Σπουσίνου Photius, Πευσίνου Laur.

58, 43 τῇ om. R.

61, 49 οἱ πρέσβεις : οὕτως Ald. οἱ π. β. : οὗτος Π.

R. — 50 οὕτως δὲ καὶ ἄλλους Ald. — 52 δὲ πολλή ἐστι Laur. — 53 ἐπὶ προγ. Laur. — 1 ἐπὶ ῥητοῖς λ. πέρασι. Scribendum est γέρασι : i. e. cum certis honoribus et iuribus, vel prerogativis. Thucydides 1, 13 : πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλείαι. V. nos etiam ad Suid. v. Βασιλεὺς, ubi locus hic scholiastæ adducitur. Kust. Dindorfius recepit γέρασι. — 3 μὲν γὰρ Laur. — 5 εἰσφέρει Laur. — 7 τὸν om. Laur., 8 idem τῆς τρ.

63, 11 ἔφη Laur.

66, 16-18, Διὰ — κέρδους post scholion v. 78 habet R. cum lemmate ἐπέμψαθ' ἡμᾶς. — 20 τὸν χρόνον τριβόντων R.

67, 25 ἐπὶ Γλαυκίνου R., Ald. ἐπιγίνου. De quo dixi in præf. ad Eurip. Alcest. p. 8. DIND. — 26 μὲθ' — κατελύθη om. R. Tum sequuntur illa 18-21 πρὸς δώδεκα — μισθὸν λαμβάνειν.

68, 28 πλησίον Λυδίας om. R.

69, 34 δὲ τὸ R.

72, 45 φορεῖτο ψ. R. — 46 ἡ φορυτῶνται ἐκ φρεϊγάνων R.

75, 50 τέτριπται Dindorfius. Legebatur τέτραπται.

81, 12 ἐκτρέπεσθαι Ald. — 13 καὶ Ὅμ. om. R.

84, 29 Ἀρταφέρνης Suidas s. Πανσελήνῳ. Legebatur Ἀντιφέρνης. V. ad schol. Equit. 781. — 31 οὖν om. R.

86, 36 τοῦτ' τί ἐστιν, ὥς ἂν ἐκάστω τὸ κρίβανον. Corrigendum τοῦτ' τί ἐστιν; ὥς ἀνεχᾶς τὸ κρίβανον. Formula est mirantis, τοῦτ' τί ἦν; sive τοῦτ' τί ἐστιν; frequens in comædia; quæ vocem etiam ἀνεχᾶς admisit, significantem ἀνωτάτω vel πᾶν ἐκάς, ut redditur Erotiano in Lex. Hipp. et in scholio in Aristoph. Vesp. v. 18, quod plenius legit Suidas in v. Ἀνεχᾶς, Eupolidis laudans et Cratini versum. VALCKENAR. Diatrib. in Eurip. p. 285. Recepit Dindorfius. — 46 ἰδὼν om. R. προσυπακουστέον Ald.

91, 3 τὸ μέτρον om. R.

92, 9 addit Ald. οἷς ὥς συνάρχοις χρῆται, ὥς Ἀριστοτέλης Πολιτικῶν γ' κατὰ λέξιν οὕτω φησίν. « ἄτοπον δ' ἴσως ἂν εἶναι δοξείεν, εἰ βέλτιον ἴδοι τις δυοῖν ὅμμασι καὶ δυοῖν ἀκοαῖς κρίνων, καὶ πράττων δυοὶ ποσὶ καὶ χειρσίν, ἢ πολλοὶ πολλοῖς, ἐπεὶ καὶ νῦν ἀρθαλμοὺς πολλοὺς οἱ μόναρχοι ποιοῦσιν αὐτῶν καὶ ὅττα καὶ χεῖρας καὶ πόδας. τοὺς γὰρ τῇ ἀρχῇ καὶ αὐτοῖς φίλους ποιοῦνται συνάρχους. »

93, 11 πρέσβους R.

95, 17 δὲ ἦτο om. R. — 23 τρόποις Ald.

97, 41 ὥς δέρματα ἐξηρητημένα R. — 46 τρίμα R.

100, 47 ὥς τῇ om. R.

104, 52 ἰοναῦ R., qui hæc post schol. v. 106. — 53 ἀντὶ τοῦ Ἀθῶναι Ald. — 1 ἰονος R. — 2

Schneiderus De scholl. Ar. p. 35, βαρβαρικὸν ἄ.

108, 10 κρίστη Ald. εἰς ἄ R.

112, 17 πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ Suidas s. Βάμμα et Ἰναμή et Σαρδός. — 25, 26 τοῦτό ἐστι παρ. R. — 27 μὲν et ὅμ. δὲ κατ. om. R.

114, 30 Σπερχεῖ Ald. σὺ γε R.

115, 36 δεῦν Ald. — 38 δὲ om. R.

118, 39, 40 ἐγ' ὧδ' οὗτος δ' Κλεισθένης R. Deinde ἐπὶ τὸ idem.

120, 48 τὴν τύχην Hermannus ex Aesopi Fab. 69 Fur. (82 J. G. Schneid.) : ὅ πύθηκε, τὸ ταιαύτην τύχην ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων βασιλεύεις.

122, 50 τῷ γενεῖω R.

125, 3-5, pro his R. ἀγχονὴ τὸ πάθος, ἀγχόνῃ τὸ σχοινίον.

127. Turbata scholiastæ verba ita ordinanda videntur : τοὺς δὲ ξενίξειν οὐδέποτε ἴσχει γ' ἡ θύρα : Παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοῦς ξένους ὑποδεχομένους· μέμνηται καὶ Εὐπολῆς ἐν Φίλοις

Νῆ τὸν Ποσειδῶν, κοῦδέποτε ἴσχει γ' ἡ θύρα.

ELMSL. Qui in Addendis Eupolidis versum sic corrigi maluit, νῆ τὸν Ποσειδῶν, κοῦδέποτε γ' ἴσχει θύρα. Porsonus νῆ τὸν Ποσειδῶν οὐδέποτε γ' ἴσχειν ἡ θύρα. — 12 ἔχε γὰρ τέγος Bentleius. ἔσχε' ἐς γῆν τέγος Ald. ἔχε γὰρ τεῖχος Suidas s. Ἐκάλη. — 16, 17. Hæc sic redintegranda videntur, δέχονται εἰς τὸ πρυτανεῖον καὶ ξενίζουσιν ἐν αὐτῷ. DIND.

132, 21, 22 τὴν γυναικα τὸ προσπελάζειν — τὴν ποιητὴν R.

133, 24 ἐννεοί R., Ald. et Suidas s. Κεχρήνατε.

137, 36 ἔγραψας τὸν χορὸν εἰ πολλὸν R.

140, 42, 43 τῷ ψυχρῷ τὸ ψυχρὸν παρέβαλε καὶ πάνυ χαρ. R.

144, 51 ἦν om. R. — 2 φύλλοις δένδρων Suidas s. Καλοῖ et Ὁ δεινὰ, qui proxima scholia ora. — 4 φλοιοῖσι Aristænetus 1, 10. — 5 ὅσσ' Bentleius. ὥς Ald.

145, 10 sic Dindorfius. Legebatur τὸν παρ' αὐτοῖς παραπέμποντα. — 11 Τήρης Kusterus. Legebatur Ἀήρης. — 12-14 σύμπαχος — καὶ Valckenar. ad Herodot. 4, 80. Legebatur σύμπαχος Ἀθηναῖος μέμνηται. Θουκυδίδης προστίθησι καὶ. — 14 Σάδωκον Ald.

146 scholion totum exscripsit Suidas s. Ἀπατόρεια, respiciturque ab schol. Pac. 890. — 22 τοῦ ἀναρρῦειν addit Kusterus. — 25 ἐν ᾗ — Σιτάλκου supra post ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας habet Suidas, qui addit τοῦ Θρακῶν βασιλέως. — 26, 27 περὶ Κελαινῶν etiam Suidas. At Mich. Apostolius 3, 74, Μελαινῶν : quam lectionem præfert Holstenius ad Stephan. Byzant. v. Μελαινεῖς. Kust. — 27 scribatur Ξάνθιος et infra Ξανθίου. — 36 βωμὸν additum ex Apostolio. ἐδομήσαντο Suidas.

150, 41-43 sic R. εἶδος ἀκριδῶν οἱ π. ὡς πολλῶν — Ἀττικῇ.

154 in R. infra legitur post v. 157 sic depravatam, μαχημώτατον φευ δε πῶς ἀσθ. ἡ δὲ δλ. ὄντων.

158, 49 ἀπέτιλε Dind. Legebatur ἀνέτιλε. Deinde ἀπεφύλλισε Kusterus. ἀπεφύλλισε Ald. — 52 ἔχουσιν R.

162, 7 ζυγῖται Suidas s. Θρανίτης. ζευγῖται Ald. — 8 καλῆμιοι, et οἱ ἀδάμαντοι R. — 9 ὅμιν R. ἡμῶν Ald. — 10 καμώντες Ald.

165, 20 καταβαλεῖς R. et om. δέ. — 28 ἐσχορδισμένοις R.

172, 35 ἔνησι R.

176, 46 μήπωγε Ald.

179, 49 δαφνήσεως Dindorfius. Legebatur αἰσθήσεως. Deinde τῇ ἀναφορᾷ Suidas s. Ὠσφροντο.

180, 1 συμπατούνται ex Polluce 7, 38 Elmsleius. — 6 πρίνους γὰρ R., omittens ἀροῦν. — 7 ἀνένδοτοι om. R., qui l. 7-12 supra ponit l. 1, post συνάπτονται. — 8, 9 δσπρέων — λέγονται R.

181, 13, εἶδος ζύλου σκληροῦ Suidas s. Σφενδάμνιοι.

184, 20 τοὺς λίθους Dindorfius. Legebatur τῶν λίθων.

187, 23 ἀνάγωνθι et γέσσαι trajecta in Ald.

195, 49. Vide Bœckh. De Dionysiis p. 67, 68. DIND.

202, 3 αὔσω Ald. in textu et in scholio. De hoc scholio dictum a Bœckhio p. 66. — 7. Non probabile mihi videtur τραγωδὸν ἀγῶνα dixisse Menandrum. Quamobrem, nisi plura hanc turbata sunt, τραγωδῶν ἦν vel τραγωδίας γὰρ ἦν ἀγών, Διονύσιαι, corrigendum suspicor. DIND.

204, 9 ἡ πάροδος Dobræus. παρωδία Ald. — 17 τὸ δὲ τῇ R. — 19 σὺ om. Ald., 21 habet τῇ, 22 τῇ τε. — 26 ἐκθέσει Ald. — 29. Immo tria tantum τρίρρυθμα, cetera δίρρυθμα. BENTL.

206, 34 ἐὰν Suidas s. Ξυλλαθεῖν. εἰ Ald. — 38 συλληψόμεθα αὐτόν Suidas.

207, 46 τὸ μὴ λέγειν Ald.

211, 5 τῶν πεζῶν Ald. — 7-9 ἡβῶμ' — Ἐκτωρ om. R. — 9-11 Ὀμηρος — περιέβηκεν om. R.

217, 29 τοῦ ἀντίχειρος restituit Dindorfius ex Suida s. Ἀπεπλήξατο. Legebatur τῆς χειρός.

220, 43 Αἰκατεῖδας ἐκάλουν R. et Suidas s. Αἰκατεῖδας.

234, 10-20 hoc ordine habet R. δέον γὰρ — παλλήνηδε. οἱ Παλλήνεῖς — συνέστη πόλεμος. ὃ δὲ — μάχην. — 16 ὃ δὲ ἔλεγε εἰπεῖν R. Fort. ἡθελεν εἰπεῖν. DIND. — 17 ὥμῳ Suidas. ὁμοίως Ald. et Suidæ codex unus.

236, 30 τοῦτο δὲ ἐτ. Suidas s. Ἐμπλείμην.

237 hæc sola habet R. μέλλων θύειν Δικαιοπόλις.

239, 43 προσεδόμενος R.

242, 48 παρὰ τὴν Suidas s. Κανὸν, et 49 ἐορ-
τὴν Ἀθήνησιν αἱ εὐγενίδες ἔκανηφ., 51 πάντων.

243, 5 codd. et Ald. Ἐλευθέρων — Ἐλευθῆραι.
De re v. Lobeck. Aglaoph. p. 660. — πόλεις R.
— 6 τὰ ἀγάλματα Ald.

245, 26 τὸ ζωμάρυστρον Schneiderus in Lexico.
Nominativo ἡ ζωμάρυστρος utitur Suidas s. Ἐτνή-
ρυσις ex codd. correctus : nam ed. Mediol. ζωμά-
ρυστρις. DIND. — 33 πίσσινον Ald.

246 scholium habet Suidas s. Ἐλατήρ.

254, 43 οἱ om. R.

257, 3 αὐτὸν Ald.; τινὰ posuit Suidas s. Πρό-
βαινε.

270, 41 οὗτος om. R., et 43 οἱ Ἀθηναῖοι, deinde
habet ἡ μετὰ Ἀλκ.

272, 46 ὠραῖαν ξυληφόρον R. — 49 ὠρικῶς Do-
braeus; ὁρη ὡς Ald.

273, 2-4 sic R. μέμνηται καὶ ἐν N. τοῦ Φελλέως.
οἱ δὲ, ὅτι ὄρος Φ. οὕτω καλ. Ald.

275, 8 καταγιγασίαι Suidas s. Καταγιγασίαι. —
13 ὁστώδη H. Stephanus in Thesauro s. Γίγατρον.
Legebatur ὁσπεριώδη.

279, 18 καπνέω restituit Pierson. ad Moerin
p. 292; τῇ καμίνω volebat Elmsleius. R. et Ald.
καπήλω, Suidas (s. Φεψάλω), καπηλείω. — 19 καὶ
ἀλλαγῶ Valckenar. apud Pierson. Legebatur ὡς
καλλίας δηλοῖ, quæ omittit R. — 20 μονῆ Ald.
— 23 Ἡσιόδος R. — 25 ἐνθα Ald.

284, 35-27, pro his R. γελοίου δὲ χάριν τῆς μὲν
κεφαλῆς οὐ φροντίζει, τῆς δὲ χύτρας προνοεῖται.
Sequentia omittit ad finem scholii. — 37 συντρί-
ξειν Meinek. ad Menandr. p. 29. Legebatur
συντριβεῖν.

285, 7 ὡς μιὰ R.

297, 19 αὐτὸ R.

303, 37 λέγει ὅτι Suidas s. Μακρούς. λέγουσι ὅτι
R. λέγουσι δὲ ὅτι Ald.

308, 50 ἔρχων Ald. — 53 αἶς ἐπ. R.

309, 3 ἐλλαβήθη R.

320, 20 Eadem habet Suidas s. Καταξάνειν et
s. Φοινικίδα. Huc etiam spectat locus ille Phi-
lostrati in Epist. p. 386 (Collect. Epist. Græc.
ad Genev.) : οἱ Ἀλκεδαμόνιοι φοινικοβαφεῖς ἐνε-
δύνοντο θώρακας, ἡ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς πολεμίους τῶ
φοβερόν τῆς χορίας, ἡ ἵνα ἀγνοῶσι τὸ αἶμα τῇ κοινω-
νίᾳ τῆς βαφῆς. KUST. V. Haas. ad Xenoph. De
rep. Lac. p. 193 seq.

321, 33 ὁ διακεκαυμένος ἀνθραξ Suidas s. Κα-
ταξάνειν : ἀνθραξ om. s. Φοινικίδα. — 37 voca-
bulo θυμάλωφ præmittendum videtur εἶπε vel
ἔφη. DIND.

322, 40 ὦ om. R.

326, 41 ταῦτα γὰρ λ. R.

327, 45 Ὀμηρα ἐκάλουν Ald.

332, 53 προσεήνοχεν Ald. — 2-11 habet R.
ἀντὶ τοῦ γνώσομαι.

334, 15 ἔστι δὲ καὶ παρὰ Suidas s. Ἀποσιώπησις.
— 16 προσειπὼν Ald. et Suidas.

336, 18 τοῦ αὐτοῦ Ald.

339, 26 Ἀλκ. εἴ τι σοῦ φ. R. — 31 Παίωνα
Ald. Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας memorat Demosthenes
Olynth. 1, p. 13, 4.

346, 46 δὲ om. R.

348, 3-8 est recentioris grammatici annota-
tio, vitiosa scriptura Παρνάσιοι decepti. DIND.

350, 11, 12 ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπανθράκῃς σποδιᾶς R
— ἐναφιῆσιν Suidas s. Ἐπετίλησεν.

352, 19 καλοῦνται addidit Dindorf. ex Suida
s. Δεινόν, ceterum omittente s. Ὀμφακίαν. —
21 τὰς Suidas. τοὺς Ald.

366, 49, 50 edidimus σχημάτων. Legebatur
σχωμάτων, quibus hic non est locus. — 50 λέγειν
Ald. — 51 τὸν δὲ τυνουτοσί R.

368, 53 ἀσπίσι R.

373 οἷον οἱ ῥήτορες R.

381, 28, 29 κωμωδιστὴν? DIND. — 31 λέγειν
δεῖν Ald.

384, 37, 38 τὰ γὰρ—καὶ om. P

388, 41 δ δὲ ἱερ. R. — 46 κωμωδιστῶς ὡς κου-
ριῶντα (κουρευῶντα codd.) Suidas s. Ἀἶδος κυνῆ.
κωμικῶς τὸν Ald. παῖζας om. Suidas.

391, 49 Ὀμήρω R. — 50 ὅς R. Ald. κέρδιστος
ἐπιχθονίων Ald.

394, 52-1 sic habet R. ἀντὶ τοῦ βαδιστέον.
μεταβολή—Εὐριπίδου. — 4 πολεμιστέα Ald.

396, 9 δεσπότη. Hic διὰ δὲ τοῦ δοκοῦντος ἐπαίνου
διαβάλλει τὸν Εὐριπίδην (sequentia om. R.), ὅτι
δαινοὺς ἐπιδείκνυσσι τοὺς δούλους καὶ ἐν ταῖς τραγω-
δίαις addit Ald. Delevi. Recte leguntur infra ad
v. 401. DIND. — 9, 10 εἰ—συνετός in principio
scholii habet R.

398, 16 τῶν ἔσω R. et Suidas s. Ἀναβάδην et
s. Οὐκ ἐνδον. ἐνδον Ald. — 17-24 R. habet τὰ Εὐ-
ριπίδου ἰάμβια ἐπύλλια ἔφη.

406, 38 τῆς Ἀσωντίδος apud Stephanum Byz.
et Harpocrationem.

408, 44, 45 ἐγκύκλιμα R. hic et Suidas s.
Ἐγκυκλήθητι. — 46 διαπράττεσθαι Ald. — 48 ἐγέ-
νου quattuor libri Suidæ : sed Paris. Α γενοῦ.

410, 3 ἀντὶ τοῦ κέκραγας R. supra ante φαίνεται
habet. — 4 φωνεῖν Bekker.

415, 13 πῶς Portus. πᾶς Ald. — 15 παλαιός ex
Homero additum.

418, 27 παραδέδωκε R.

421, R. διεργ. ἱμ. αὐλάκας (sic).

426, 42 οὗτοι δ' εἶπεν om. R., qui sequentia
ἔχειτο—Βελλεροφόντου post scholion v. 424 ponit.
Ald. πλησίον καὶ B.

436, 2 ἐπὶ σκηνὴν λέγειν Ald.

443, 13 edebatur οὐ τὰ ἀν.

444, 18 R. ἐξουθενήσω, χλευάσω τῷ μ. δ. Ald. δακτυλίῳ.

446, 25 καλῶς ἔχοι μοι Dobræus.

454, 35 πείθεσθαι θέλεις Brunckius.

461, 45, 46 R. om. ἢ et τὸ.

463, 48 legebatur καὶ τιθέασι.

469, 8 ἰσχνὰ δὲ om. R., qui μεμαρμένα. —

11 δὲ φύλλα Ald.

478, 17 ἐλέγετο om. R. — 18 γὰρ ἢ R.

497, 43. Hunc versum ab Euripide sumpsit Alexis apud Athen. 15, p. 691, F. DIND.

517, 26, 27 ὅθεν καὶ π. Ἀθ. π. Ald.

519, 31 ὑπαρξίν αὐτῶν Ald.

520 τῆς om. R. Sequentia in Ald. ex Suida s. Σίκου; illata sunt.

521, 34 vulgo ἄλός in lemmate. Correxerit Elmsleius.

524, 42. Quod tradit schol. hujus furti auctorem fuisse Alcibiadem, temere dictum videtur, nec bene cum temporis rationibus conciliari potest. ELMSL.

526, 50 φουσίγγη Suidas s. Πεφουσιγγωμένοι. φουσίττη Ald. — 53 ἢ φουσῶν (φυσσῶν Ald.) — οἰδοῦντες om. R.

527, 2 ἀπαγορεύων Suidas. Legebatur ἀπαγορεύων. — 3 τῶν Ἀθηναίων R. et Suidas. — 4 Περικλέους om. Suidas. — 5 λόγων ῥήτορικῶν. Vide annotationem ad Athenæi 5, p. 219, B. DIND. — 6 γαμετὴ αὐτοῦ Suidas.

528, 9 ὥς οὐκ Ald.

530, 11 Πρωτος Ὀλύμπιος delendum videtur. DIND. — 15 δ' additit Toupius ad Longin. 34, 4. Deinde οἱ ἀγαθοὶ ὁρμηεῖς Ald. — 16 ἐκκαίδεκα ποδῶν Ald. In vitio ἐκκαίδεκα consentiunt Aristides vol. 2, p. 129, ejusque scholiastes et Olympiodorus ad Platonis Alcibiadem p. 29. « Recte ἐκ δέκα Grot. Exc. Comic. p. 499. Ilæc enim est menscomici: *Pericles quum inconcionem prodiret, ut egregius cursor, quandoquam decem pedum intervallo post suos adversarios cursum inivit, tamen eos consequitur ac prævertit, sic reliquos oratores dicendi copia vicit ac post se reliquit.* Germanam lectionem servarunt Themistius Orat. 27, p. 339, C: λέγων αἰρήσεις οὐκ ἐκ δέκα μόνον (sic enim lego pro μόνων) ποδῶν, ἀλλ' ἐξ εἰκοσιν ἴσως, τυχὸν δὲ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σταδίου τοὺς ῥήτορας τοὺς ἀλλοχόθεν et Isidorus Pelusiota Epist. 4, 205, p. 102: πῶς γὰρ Περικλῆς ἐάλω, ὅς ἀπὸ δέκα ποδῶν ἤρει τοὺς ῥήτορας, καὶ προσέτι γε κατὰ τὸν χωμικόν, πειθώ τις ὅκει ἐν τοῖς χειρίσι. » WYTTEBACH. ad Plutarch. Moral. vol. 7, p. 310. — 17 ταχὺς Portus. ταχὺν Ald. ταχὺν λέγεις (sic schol. Aristidis)

μὲν Meinekius, ut alius interlocutoris verba.

532, 22 δὲ om. R. — Scolium hoc legitur etiam apud Suidam s. Σκολίον: ejusdemque meminit Isidorus Pelusiota Epist. 2, 146, ubi ait: ἔθορς γὰρ ἦν παλαιὸν μετὰ τὴν συνεστίχαιν ἄπτεσθαι λύρας, καὶ ἄδειν. Ἀπόλλοιο, ὃ Πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῇ φανείης, μήτε ἐν θαλάσῃ. KUST. — 24 legebatur μήτ' ἐν γῇ, 25 φανήμεναι. — 30 τοῖς Τιμοκράτους R.

541, 40 ὥς συγγυμνάζων Ald. — 41 post φησιν addit R. ἢ Σέριφος νῆσος εὐτελεστατή πρὸς τὴν Θράκην. — 44 ἡμῶς Ald. λέγειν ὅτι R. — 46 ὑμῶν Ald. — 51 ἐλάβετο τι Ald.

546, 3 τοῦ θορόβου τῶν πρακτόρων τῶν βρώντων Ald.

547, 6 χρυσουμένον ἐν ταῖς R.

548, 10 ἀπέκειτο Dindorfius; legebatur ἐπέκειτο.

551, 22 θρίσας Ald.

554, 33 τρῆμά ἐστι Ald.

559, 42 καὶ ἀπεκρούσω Ald.

577, 14 ἀπαγορεύει R.

581, 19 εἴλεον Aldina. Εἴλεον Portus et Kusterus, σέλεον Suidas in Εἰλιγγιῷ. V. Valckenar. ad Adoniaz. p. 248, A.

582, 26 Μορμῶν et Σαπρῶ addidi ex Suida s. Μορμόνα. Respiciat ad Eq. 693, μορμῶ τοῦ θράσους. DIND.

584, εἰώθασιν—χρῆσθαι. Iisdem verbis utitur Galenus apud H. Steph. in Thesaurο s. Δυσσεμῆς. DIND.

586, 30 δὲ ἐπὶ Ald. sine φησί.

589, 33 τὸν om. R. — 36 αὐτῇ Suidas s. Κομπολακίθου. αὐτῇ Ald. — 37 δὲ Suidas. γὰρ Ald. — 38 ληκύθου συντίθειται Suidas. Deesse videntur versus 34–38 in R.

590, 39 ἐστὶν om. R.

603, 51 εὐώδης, 52 ὑπερχώος R. — 3 scribebatur Διομείαν. Διομεία Kusterus. Præstat tamen fortasse Suidæ scriptura (s. Πανοῦργος), Διομειαζόντας δὲ ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου, ὅς—. Deinde legebatur τὸν δῆμον ὄντα. DIND.

604, 5 γῶος R., qui 6 δὲ om.

610, 21 ὅσο Suidas s. Ἐνῇ. ὅσω Ald. utrobique.

617, 35 ἀπόνιπρον ἀπὸ R. et Suidas s. Ἀπόνιπρον. ἀπόνιπτρα ἐκ Ald. Deinde R. βραχὺ λέγειν τῶν παριόντων ἐξίτω ὄνομα. — 36 ἐξίτω λέγειν Kusterus. ἐξω λέγειν Ald. ἐξίτω λέγειν Suidas. — 37 τὸ ἐκ. R. — 42 καὶ R., non ἦ. — 45 αὐτοῦς additum ex R. qui αὐτοῖς.

634, 14 Ἑλλήνων Suidas s. Ξενικοῖς.

637, 20 δὲ ἄλλως ὅτι Ald.

638, 21 παρομείαν τὸ Ald. τὸ deleuit Kusterus. — 26 εἴ που Ald.

640, 34, 35 habet Suidas s. Ἀλῆς. Non ἐσθίων,

sed τὰ λιπαρὰ κάπτων dixerat Aristophanes, ut est apud Athenæum 3, p. 96, C.

642, 39 ἐποίησα R.

649, 51, 52 ὅτι οὐς αὐτοὶ σκόψῃ τούτους R.

652, 4 ἡμᾶς R.

665, 34 φέγγουσα Ald.

671, 47 λάγυνον Ald. Deinde στόμα Suidas s. Θασίαν. σῶμα Ald. — 48 οὐδέπω γὰρ τότε Suidas. Legebatur οὐδέποτε γάρ. — 51-53 ἐκ τῶν — Θασίαν ἔλμην om. Suidas. — 52 Κρατίνος εἶδες Dobræus. Legebatur κρατήσῃ δὲ εἰς. Cratini versus attulit Athenæus 4, p. 164, D. — 53 ἢ ex Suida accessit. — 1 sic Suidas. Legebatur Θασίας ζωμὸν ἔλμης, εἰς δὲ ἀπέθ. Totum scholium omittere videtur R.

681, 20, 21 παρεξηλεῖσθαι λέγομεν αὐλοὺς τοὺς τὰς γλωσσίδας διερρηγμένους Ald.

682, 25 πατεῖν Dindorfius. Legebatur παντί.

683, 28 τῷ λίθῳ τῷ β. R.

686, 39 συντόνως Kusterus. συντόμως Ald.

687, 46 πέταυρα Suidas s. Σκανδάληθρα. — 49 σκανδάληθρα R. — 50 Ἀρχιλοχος] ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον apud Etym. M. p. 715, 44, ubi vulgo Ἀρίσταρχος: sed Ἀρχιλοχος codd. Dorvill. et Leid.

688, 1 ὑπὲρ ἄγαν R. — 2 πᾶν γηράσαντος Suidas s. Ἀνδρὰ Τιθωνόν. Legebatur πανουρήσαντος.

690. Vide de hoc scholio Hemsterh. ad Lucian. vol. 1, p. 7.

699 διωκόμεθα δὲ om. R.

708 habet Suidas s. Ἀχαιά. — 52, 53 δὲ παρεῖχον ἐν τοῖς περὶ τὴν γέφυραν Ald. Scribendum, δὲ παρεῖχεν τοῖς περὶ τὴν Γέφυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιοῦσιν. Quorum sensus est: Achæa Ceres dicitur ab æris sono, quem dedit Tanagraeis Athenas migrantibus. Gephyra eadem est quæ Tanagra. RUHNKEN. ad Vellecium p. 15. Ruhnkenii emendationem confirmat Orionis Etymol. p. 18: Ἀχαιά ἢ Δημήτηρ. μέμνηται τοῦ ὀνόματος Ἀριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγους τοῦ ἐπὶ τῇ Περσεφόνῃ. τινὲς δὲ ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. τοῖς Ταναγραίοις μεταστῆσιν ἐκ τῆς Τανάγρας ἐκέλευσε κατ' ὄναρ ἢ Δημήτηρ, φανείσα αὐτοῖς, ἀκολουθῆσαι τῷ γινομένῳ ἤχῳ, καὶ ὅπου ἂν παύσῃται, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· καὶ διώδευον ἀκούοντες ψόφον κυμβάλων καὶ τυμπάνων. καὶ παυσάμενον περὶ τὴν Ἀττικὴν ἐκτίσαν πόλιν καὶ ἰδρύσαντο ἱερὸν Ἀχαιῶς Δημήτρος. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι εἰς Ἀριστοφάνην. DIND.

710, 4 δὲ Εὐαθλος R. — 60 post συνήγορος Elmsleius τοῖς παλαιοῖς addit. Deinde Εὐαθλος adjecit Dindorfius ex schol. Vesp. 592 et Suida s. Εὐαθλος et s. Τοξότης. — παρ' ὑμῖν Elmsleius. Legebatur ἡμῖν.

717, 20 ᾠρῇ R. ἑξεί Ald.

720, 25, 26 ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει Pierson. ad Mœrin p. 70. Legebatur ἔστι τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί.

724, 29 τοῦ λείπειν R. — 30 Λεπρέου Suidæ libri meliores s. Ἀγορανομίας. Scribebatur Λεπρίου. — 33 Λέπρειον Suidas. Λέπριον Ald. — 39 τί δ' οὖν τὸν ἥλιον R. et Suidæ cod. Paris. Λέπρεον Suidæ libri vulgati: sed λεπρὸν codex Paris. οἰκίζεται R. et Suidæ cod. Paris. — 40, 41 pro φραγγέλαις Suidas rectius habet φραγγαλίαις: ut legendum esse censet Menagius ad Diog. L. 6, 90. Kusr. V. Casaub. ad Athen. 14, p. 647, F. — 41 τοὺς om. Suidas.

729, 49 σχηματίσας R.

733, 4 ἡμῖν τὸ νῦν R.

737, 10 ἐπειδὴ R.

740 R. habet glossam τοὺς μικροὺς σῶς.

741, 33 δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος Ald.

743 τὰ πρῶτα δὲ ἡγουν τὰς ἄκρας Ald.

744, 38 Τὰ βυγία om. R.

747, 45 τῶν θυομένων Ald. — 46 μυστήρια Ald.

In R. ad hunc versum adscriptum ποιη.

751, 51 διαπνόμεν Suidas s. Διαπνέωμεν. — 3 ἀποδυόμενοι Suidas.

752, 7 τὸν αὐλὸν Ald.

759, 23 με παίζει R.

760, 24 Νισαίη, male. Nam eo tempore nondum erat Nisæa sub Atheniensium potestate, quæ octavo tantum anno belli Peloponnesiaci sub eorum imperium venit, ut narrat Thucydides 4, 69. Multo melius alius scholiastes, qui veriorē reddit causam, διὰ τὸ θαλαττοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἔφη, βυεῖς αὐτῶν ἄρχετε. Ad quod addo, quod, quamvis Athenienses nondum Nisæam haberent, tamen non erat liberum Megarensibus salium negotium, eo quod Minoam insulæ Nisææ vicinam et portui imminentem tenebant præsidio, ut ait idem Thucydides 3, 51. PALMER.

763, 35 ἀγλιθας Ald. hic et infra. ἀγλιθας τὰς R. — 37 πασσαλῶ R. τῷ πασσαλῶ Ald.

772, 5 θυμιτιδῶν Ald. — 7 θυμοίτας R.

774, 13 Διοκλέα R.

778, 22 σιγᾶς Ald.

781, 28 λέγει R.

785, 33 ἢ μὴ τέλειον Ald. τέλειον R. et Suidas s. Κόλουρα.

786, 36-39, pro his R. habet οἷον τὴν τοῦ ἀνδρός. κήρυθρᾶν, πυράν (scr. πυράν). λέγει δὲ τοῦ ἀνδρός τὸ αἰδοῖον. εἰ τρέφειν ἐθελεις χοίρους.

802, 16 ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχνάινεσθαι Suidas s. Φίδιαλις. Legebatur ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχνᾶσθαι.

807, 20 ἀρόρον Ald.

- 811, 30 ἐν εὐδόμῳ Ald.
 813, 33 τοσαύτην ἦλθον πενίαν R. ὦστε τὰ Ald.
 816, 39, 40 hoc ordine R. ἐμπορ. πραγμ. τὸ
 πλῆρες δὲ Ἑρμᾶ—γένοντο.
 822, 53 νῦν om. R.
 827 Μεγαρέα Vict.
 833, 15 δὲ om. R. — 20 λέγοντες. Corrigendum
 λέγουσιν, nisi aliquid excidit. DIND. — 25 κᾶννις
 Ald.
 836, 30, 31 ita correxit Dindorfius. Ald. τοῦ
 χοροῦ, μονοστρωφικὸν (vulgo μονοστρωφικὴν) περιόδον
 ἐξᾶκωλον δ'.
 842, 41 Παρχαλέπτων om. R. Deinde ὅτι ὀψώνια
 Ald.
 843, 47 ὡς—Πρέπις post Πρέπιδος in R. — 48
 κιναιδεῖας Ald.
 845 φανὴν δὲ λαμπράν. οἶσι δὲ διελεύσῃ Ald. post
 scholion proximum.
 846, 1 φιλονεικὸν Ald.
 850, 8, Anacreon apud Athen. 12, p. 533, E.
 — 11 legebatur δηλώσειν. — 12 δὲ om. R.
 852, 21 εἶπε om. R.
 856, 31 πορφυρᾶς τῆς θαλασσίας Dindorf. Le-
 gebatur πορφυρᾶς τῆς θαλάσσης.
 858 in lemmate πρὶν ἢ Ald.
 860, 38 ἰσάτω R. — 40 τύλον δὲ καὶ τύλαν....
 κῶς ἔλεγον R. τύλον δὲ ἄρσενικῶς ἔλεγον Ald. τύλα
 καὶ τύλος ἀρσενικῶς Suidas s. Τύλα. Deinde τοῦ
 ὤμου τὸ R. et Suidas. τὸν ὤμον τὸν Ald. — 41
 πεπιλημένον Suidas, qui καὶ τετριμμένον ἐκ omit-
 tit. πεπιλημένον Ald.
 862, 48 δὲ οἱ Ald.
 863, 52 ὀφθαλμῶσιν Suidas s. Πρωκτός. Lege-
 batur ὀφθαλμοῖς. — 3 in versu Ἑκκλησιαζουσῶν
 legitur ἐς κυνὸς πυγῇ δρᾶν.
 866 R. habet ἀπὸ τοῦ Χαίρις, οὗ ἐμνήσθη ἐν ἀρχῇ.
 Ἀττικὴ ἢ συνήθεια ἀπὸ τοῦ χαίρις χαίριεῖς, ἀπὸ τῆς
 περισσεύσεως περιστεριδεῖς. βομβύλιος δὲ εἶδος μελίτσης.
 867, 16 Ἰόλαος ἥρως, 17 τὸ δὲ, 19 τὸ δὲ ἐπι-
 χρίτωις, hæc omnia om. R.
 875, 32 ἀφύας addidit Kusterus.
 877, 35 στορεννὺς R. et Suidas s. Χείμων. στρων-
 νὺς Suidas s. Ὀρνιθίας et ed. Mediol. s. Χειμών.
 Vulgo στορέννυσιν.
 879, φ. ἀσπάλακας Suidas s. Σκάλωπας. V.
 Schneider. ad Aristot. H. A. vol. 4, p. 131. DIND.
 880 ἱκτιδᾶς : εἶδος ζώου ὡς οἱ κέστορες. ἡ ἐνυδρον.
 ἔστι δὲ ἰχθυοσφάγον Ald. Correxuit Dobrens.
 882 sic R. δ Δικ. λέγει ἄσμενος ὁός μοι πρὸς (ser.
 προσειπεῖν) κοιπαῖδας.
 883, 48-51 δ στίχος Αισχύλου πρὸς τὴν Θέτιν,
 δέσπ. R. — 1 χορῶν Bentleius. κορᾶν R. χορόν Ald.
 887, 7 κομωδεῖται Ald.
 888, 11 ἀρουλᾶν Ald. — 12 δὲ om. R.

- 895 γὰρ τὸ τίμ. α. ποῦ ἔστιν Ald.
 896, 25 λογιστᾶς dicit ἀγορανόμους : vid. schol.
 ad 723.
 899, 30 δύο στιγμαὶ novæ personæ nota.
 900, 32 ἀ τοῖς Βοιωτοῖς οὐκ εἰσὶν Ald.
 911, 47-49 ἐκ τῆς Θήβης ἴσ... ἰστῶ δευὰ δεικτι-
 κῶς τὸ τοῦ δε... τι ἡδικοημένος R. Quæ sic corri-
 genda ἐκ τῆς Θήβης, ἴστω δ Ζεύς. τῶ δ' ἐμά δεικτι-
 κῶς ἀντὶ τοῦ τοῦ δ' ἐμά. τί δαί παθὼν : τί ἡδικοημένος.
 DIND. — 47 ἴτω Ald. pro ἴστω.
 916, 4 καὶ δ. R. et Suidas s. Θρυαλλίς. τούτου δ.
 Ald.
 920, 6-9 Τίτην—βορέαν post ἑλκυσθῶσιν ponit
 R. — 9, 10 καὶ—ναῦς et deinde δὲ om. R.
 927 habet Suidas s. Φορυτὸς.
 933, 37, 38 πυροραγῆς κέραμος δ ἐν πυρὶ ῥηγνύ-
 μενος Ald.
 936, 40 ἑλκῶν Elmsleius collato Polluce 7, 151.
 Legebatur ἁλῶν. R. habet ἡ (ser. εἰς) τὸ ἐπιτρίβειν
 τὰς δίκας.
 945, 1 κατὰ κορυφῇ Ald.
 946, 3 ἐδεσμεύσατε Ald. — 5 τὸ δ. τὸν σ. in R.
 leguntur ante scholion v. 937.
 947, 7 ὅτι τὰ δρ. τ. om. R. : habet Suidas s.
 Θερρίζειν. — 8 πολλοῦ R. et Suidæ libri optimi.
 πολλοὺς Suidæ ed. Mediol. Legebatur πολλοί.
 954, 21 δὲ om. R. — 22 δ Ἀθηναῖος Ald.
 959, 31 ὁός μοι R., qui deinde mutatis sedibus
 ἐγγέλων—κίχλας.
 961, 34 post Πυανειφῶνος R. addit ἤγετο δὲ ἀπὸ
 Ὀρέστου, ὅτε ἦλθεν εἰς Ἀθήνας καθαρθεῖναι βουλό-
 μενος τὸ τῆς μητρὸς αἵμα. — 37 scribendum Πιθοί-
 ρια—Χύτρους. DIND. — 5 κίστη apud Homerum.
 966, 23 ὀφθαλμοῦ Ald. — 24 λέγεται τὸ om. R.
 968, 31 λυγὸν R. et Suidas s. Ἀπολιγνάνει. λυγὰ
 Ald. — 32 τοὺς ἱμάντας, οὓς οἱ ἀγορανόμοι ἔχοντες
 ἔτυπον Suidas. ᾗδ om. R.
 971, 37 fortasse μέλος χοροῦ, ὅφ' — DIND. — R.
 hæc habet, ὁ χορὸς ἐπιοχωρησάντων τῶν ὑποκριτῶν.
 974, 47 πρέφωμεν Ald. — 50 δὲ om. R.
 980, 6 Ἀρμόδιον R. et Suidas s. Οὐδέποτε' ἐγὼ et
 Πάροις. — 7 vide Athenæum 15, p. 695, B.
 Scribatur φιλάτατε Ἀρμόδιε. — 9. Post τυραννίδα
 addit Ald. ἐπέθεντο δ' αὐτοῖς τιμωρίας χάριν, ἀλλ'
 οὐκ ὑπεροχῆς, ὡς Ἀριστοτέλης Πολιτικῶν ε', διὰ τὸ
 προπηλακίσαι μὲν τὴν Ἀρμοσίου ἀδελφὴν, ἐπηρεάσαι
 δ' Ἀρμόδιον· ὁ γὰρ Ἀρμόδιος διὰ τὴν ἀδελφὴν, ὁ δ'
 Ἀριστογείτων διὰ τὸν Ἀρμόδιον. Quæ omittunt R.
 et Suidas. Videntur ejusdem esse auctoris qui
 Aristotelis locum inseruit scholio v. 92. DIND.
 9-11 habet Suidas. In R. gl. est οἷον μέθυρος καὶ
 ὑβριστής. — 10 τὸ δὲ Λάμπωνος. Lege Τελαμῶνος :
 vid. Lys. 1239, et Athen. p. 695 ; at Λάμπωνος

Suidas in Οὐδέποτε et in Πάροινοσ. BENTL. Cujus emendationem recepit Dindorf.

984, 17 καὶ οὐκ ἦν. Ald. καὶ post ἀλλὰ om. R. — 18 τὰς χώρας Ald.

989, 29 οἶον R. et Suidas s. Δεῖγμα. τὰ πετερά. οἶον Ald. — 30 πρόκειται om. Suidas. — 31 & additum ex Suida, ubi om. codex Paris. A. τυθέντων καὶ πα θέντων R., quasi παρατεθέντων voluisset. — 32 προέβαλλε Suidas. αὐτὰ προέβαλεν R.

992, 42 ἔγραψε τὸν Ἑρ., 43 δὲ νοῦς. Ald.

993, 47 ἰσχύσω σε τρία [sic] γαμήσαι R.

995, 49-54 R. νέα μοσχίδια τὰ νέα βλαστήματα — λύγοισι. πρῶτα μὲν : ἀλληγορικῶς ἐπὶ συνουσίας. ἀντὶ τοῦ — ὡς γεωργός.

1002, 10 κωμῶδεῖται Ald. ἐσκώπτετο Suidas s. Ἀσκός. — 11 πρῶτον τινὰ Suidas. χόα Suidæ codex A. — 14 ἐφ' οὗ ἔδει τοὺς Suidæ ed. Mediol. : ἔδει om. codices. — 15 προπιόντα Suidas, ex quo δὲ additum.

1008, 24-31 διπλῆ—καταληκτικοί. Horum loco Portus et Kusterus hæc dederunt, διπλῆ καὶ περιόδος δεκάκωλος ἀμυθαία. τούτων δὲ τῶν δέκα κώλων τὰ μὲν α' β' γ' δ' ε' ζ' η' ι' ἰαμβικά διμέτρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ γ' ε' ζ' ι' διμέτρα καταληκτικά.

1018, 35 ληρθεΐσας. Legebatur καὶ ληρθεΐσας.

1020, ἐσπείσατο μόνος εἰρήνην πρὸς Ald.

1021, 45 οἶον δάν. Ald. — 47 καπήλησιν R. καπήλισον Ald. — 48 ἡ om. R.

1026, 6 λέγει δ' ὅτι ἐν R.

1029, 16 μου om. R.

1030, 18 καὶ δημόσιοι delendum videtur. DIND.

1032, 25 τοὺς μαθ. τ. δὲ εἶπεν Ald. — 26 ὡς ἂν οὖν εἰ ἔλεγεν R.

1035, 30 στροίθος R. — 31 ἡ λεπτῇ om. R. Idem λίγξ.—34, 35 τοῖν γεωργῶν δὲ om. R., qui τῶν τὴν γῆν ἐργαζομένων.

1039, δηλονότι. στάθευς δὲ om. R.

1043, 47 lacunam notavit Dindorfius.

1047, 48 πρῶρίζετε Suidas s. Ξανθίζετε. χρίετε Ald. πυρὰ R.

1048. Lemma Δικαιόπολις est in R., qui om. Ἔργεται.

1051, 5 hic posuimus. Legebatur post scholium 1053. Omittit R.

1055 scholium Rav. excerpit Suidas s. Χιλιῶν.

1058, 19 ἀστειεούμενος Portus. ἀστειούμενος Ald.

1063 habet R. κατ' ἐρώτησιν. τὴν τοῦ μύρου λήκυθον.

1065, 32 κατατάττωσι. τῷ etc. R.

1075, 54 δὲ om. R. — ὡς χιόνος οὐσης Ald.

1076, 1 Θεόπομπος. Vid. schol. Ran. 218. — 2 χύτραν Suidas s. Χύτροι. χύτρας Ald. — 8-11 ἐν μίτῃ — Δίδυμος l. 1 ante Θεόπομπος collocat R.

1082, 26 ἀκαταμάχητον R. et Suidas s. Γηρούνης. δυσκαταγώνιστον Ald.

1083, 34 δηλονότι om. R.

1084, 36 εἰς δεῖπνον καὶ φησί Ald.

1086, 37-39 in fine scholii ponit R. — 39 ἐψήματα καὶ κρίστιν καὶ χοῦ Suidas s. Χοῦ. — 40 κρίστιν δὲ τὴν Ald. — 42 κρίστη R. κρίσται Ald. et Suidas. — 44 κοιωνήσῳσιν Suidas et 45 τῷ Ὀρέστη.

1092, 51, καπυρώδη Suidas s. Ἰτρία. καὶ πυρώδη Ald.

1101, 11, 12 σαπροῦ—νέου in fine scholii habet R. et om. δὲ hic et ante τι. — 14 λεκιθώδους ὠμὸν R. et Suidas. Emendavit Kusterus. Deinde ἀποτελεῖται R. ἀπετέλει Suidas. — 18 φύλλοις Suidas. φύλλῳ Ald.

1109, 23 τῶν λόφων om. Ald.

1111, 27 ζῶον κατεσθίον τὰς τρίχας οἱ σῆτες δὲ ὀρέψ R.

1112, 32 μίμαρις om. R. — 34 καρυκικὴν R.

1115, 42 ἐρχῆτο τῇ δ. Ald.

1118, 45 πάντα τὰ εἰς πόλεμον ζῆται, δὲ ἀντιστρόφως τὰ εἰς εἰρήνην Ald.

1119 om. R. : habuit supra ad v. 1040.

1121, 51 τοῦθελίσκου, 52 γ. μὴ ἐλκύσαι Ald.

1122, 53 ξύλα R. et Suidas s. Κυλλίθαντες. σκευάσματα Ald. — 1 ἐπιτιθέασι Ald. Ib. διαπνύμενοι addit R., quod in διαναπνύμενοι mutavit Dindorf. ex Suida.

1123, 6 αἰ om. R.

1128, 10 λαμπρότερος γέννηται Suidas s. Κατάγει. — 16 εἰς αὐτὴν λέγει Suidas. — 18 ἐκλαμψιν Suidas.

1133, 23 καὶ μεθύειν Ald. — 25 ἀκροθώρακας Suidas s. Θωρήξασθαι. θώρακας Ald.

1141, 34 ἐπετήρουν τὰς διοσημείας Ald

1150, 50 καὶ Ὀλυμπικός Suidas s. Ἀντίμαχος et s. Ψεκάς. καὶ om. Ald. — 51 οὕτω καλούμενος. ἐδόκει Suidas s. Ψεκάς. — 54 χορὸν Suidas. Legebatur καίρον. — 1 χορευόντων Suidas s. Ψεκάς.

1158, 10 R. om. καὶ, 11 om. πάραλος δὲ ἀντὶ τοῦ, 12 om. ἡ.

1174, 34. λεπτὸν ἐρίδιον Photius s. Λαμπάδιον. λεπτὸν χειρίδιον Suidas. Legebatur λεπτὸν χοιρίδιον.

— 35, 36 νάρθηκα — ναρθηκίζοντα — τὸ σφυρὸν — ἔμμοτα Suidas. Legebatur νάρεγχα — δρυγκίζοντα — τὸν σφυρὸν — ἔμμοτα.

1182, 51 R. habet glossam εἰς ὕψαλον πέτραν. — 6—8 λέγεται — ναῦς illata videntur ex Suida s. Ὑδρορρόα. DIND.

1190, 11 κατεγχεῖναι δὲ om. R.

1201, 19 γλῶσσαν R. — 21 utitur verbis Aristophanis Thesm. 131, ubi est, ὡς ἡδὺ τὸ μέλος

Arcadii Epitome p. 172, 27 (ubi corrupte βαθί) et p. 148, 26 (ubi cod. Paris. φθέ, Havniensis φθι, i. e. φαθί) apparet, oxytonum usu invaluisse dicit. Apparet ex his consensisse Apollonium et Herodianum de analogia, quae φάθι barytonum postulet. De scriptura autem si forte dissenserunt, longe facilius Apollonium quam Herodianum aliquid novasse credam. Ab hac igitur parte praestare videatur codicis Veneti scriptura. Nihilominus vulgatam scripturam retinui, quacum conspirat grammaticus in Cramerii Anecdotis vol. 2, p. 468, et quam postulant sequentia verba παραλόγως γὰρ δύνεσθαι, quae om. V. DIND.

24, 37 ἀπτ. τὸ αἰδοῖον R. — 39 τὴν-ἐκκρίσιν anonymus. ἐγκρίσει R.

27, 45 legebatur ἦν καὶ τὸ (καὶ τοὺς Θ.) παρὰ τοῦς. Addidi δούλους. Τοὺς δούλους post φεύγειν addebat anonymus. DIND. — 46 τι om. V. — 47 παρὰ τοῦ Θ. — 51 ἀποδοκιμάσουσι τὴν V. — 52 V. habet glossam σημείον.

32, 14 ὅτι et ἂν om. R. — 17-19 θεοὺς; μαρτυρίῳ, παραδείγματι. πείθεις, παραινέεις V. — 19 παίξεις δ. R.

38, 32 δεικνύουσιν ἡμῖν φησι, 33 ἐὰν χαίρωσι R.

39, 36 μέτρον ἔπος Franckius in libro de Callino p. 82. V. Θ. Ald. ἔπος μέτρον. Conf. schol. Thesmoph. 412, quod Franckii emendationem confirmat.

41, 44 sq. τὸν πρόπον accessit ex R. κυαμοτρῶξ ἄγριος V. — 48 ἄλλως, δικαστικός V. — 52 ὑπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενος R. τρεφόμενος ὑπὸ κυάμων Suid. s. Κυαμοτρῶξ. Deinde πρό γὰρ τῆς εὐρέσεως τῶν R. et Suidas. ἐπεὶ ἀντὶ ψήφ. Ald. — 54 ὥς καὶ R. — 2 post πλέον Suidas ita pergit: καὶ αὖθις, Κρινεῖ δὲ τοὺς οὗ κυαμοτρῶξ Ἀττικός, quem versus Bergkii (Comment. p. 428) quum Aristophani tribuisset, Dindorfius intellexit multo esse recentiorem. Pauli Silentarii esse docuit Boissonadius in Hlstephani Thes. v. Κυαμοτρῶξ.

42, 14 ὑπόκωφον δὲ εἶπεν τὸν δῆμον ὅτι V. δὲ om. R. — 15 ὅτι πολλάκις ἀκούων οὐ προσεποιεῖτο R.

43, 19 ὅτι εἰς τὰς νεομηνίας καὶ οἱ R.

44 R. habet διὰ τὸ ἐμβρέγειν τὰ δέρματα διαβάλλει ὥς δύσσομον, καὶ ἀφ' οἷας τύχης ἐρμώμενος ἐπρώτεως τῶν Ἀθηναίων. — 23 αὐτὰ ἡμέραις V. — 25 μολυνομένων Suidas s. Βυρσαίετος. Ex quo additum διαβάλλει οὖν ὥς δύσσομον. 26 idem δεικνύς τ.

46 R. habet ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ οἱ παλαιοὶ χωρὶς τῆς κατὰ γνῶναι τὸ μαθεῖν. — 35 γν. γὰρ V.

49, 52 κασσυματίων. κασσυματίους Θ.

51, 5 ὅλου V. — 6 παλαῖον V. Θ. ἀλλ' ἐὼν Ald. πάλιν M. — 9 ἀποστέλλεται Θ. ἀποστέλλετε V. Ald.

55, 16 ἄλευρα μαλάξαντος καὶ ἀρτοποιήσαντος Ald. — 17 κατόρθωμα τὸ ἐν Πύλῳ Ald. τοῦτο δὲ Θ.

sine ἄλλως. — R. habet ὁ Κλέων ἐδοξεν κατορθοῦν πλέον Δημοσθένους ὑφαρπάσας τὸ τέλος τῶν ἐκείνου πόνων. στρατηγὸς γὰρ ὢν Ἀθηναίων ὁ Δημοσθένης ἀποσταλὲς εἰς Σικελίαν διὰ τὸν αὐτόθι πόλεμον πολλοὶ (sic, sine lacunae indicio inter πόλεμον et πολλοὶ) τῶν Λακεδαιμονίων ἀπ. ἐν τῇ μ. ἐννοιοι κατα-

πονούμενοι κατέρυγον εἰς Φακτηρίαν. τόπος δὲ αὐτῆς Λακωνικῆς στενός. οὓς καταστήσας εἰς πολιορκίαν μετεπέμψατο στρατιὰν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. ὁ οὖν Κλέων γνοὺς αὐτοὺς ὑπὸ λιμοῦ καὶ δίψης μὴ οἶους τε ὄντας ἀντέγειν, ἐπηγγείλατο εἰ λάβοι δύναιμιν, ἣν αἰτεῖ Δημοσθένης, ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀναστῆσαι τοὺς πολιορκουμένους. ἐκπέλυσας οὖν αὐτοὺς ἔλαθεν.

— 20 De Demosthene non recte scholiasta Aristoph. ἀποσταλὲς εἰς Σικελίαν διὰ τὸν αὐτόθι πόλεμον. Sunt et alii ibi illius errores, veluti quod Pylum confundit cum Πύλαις, ubi Leonidas cecidit, quo nomine etiam eum notat Holstenius ad Stephan. v. Πύλαι, et quod Leonidam Macedonum et Lacedaemoniorum regem vocat. Duker. ad Thucyd. 4, 2. — 21 προσβαλὼν Θ., et M. a sec. m. — 22 εἰλ. στρατιώτας Θ. — 24 ἄλλο Θ. M. — 26 ἀλογῶν δὲ αὐτῶν Θ. — 30-32 Λεωνίδας τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς πρότερος ἅμα Σπαρτιάταις ἀνέστη Ξέρξῃ τῷ Περσῶν idem. — 34 Ἐπιάλτου Ald. — 38 τοῦ στρατ. V. αὐτὸς δὲ Θ. — 42 κατεμέμψατο Θ., qui 47 παρελθὼν et seqq. omittit. — 48 λάβῃ, et κατεπηγγείλατο V. — 49 εἶχα (sic) ἡμ. V. x' Ald. — 52 ὑφαρπάσας V.

59, 4 ἐναλλαγὴν στοιχείου ἐργασάμενος post Κλέωνα addit Ald., om. R. — 6 μυρρίνην ἔχων ἀποσοβεῖ τὰς μνίξας Ald. τὰς μύξας R. τοὺς μύξας V. — 7 ἀπὸ τοῦ μυρσίνῃ additum ex Θ. Deinde ταύτῃ γὰρ ἀπεσώθουν τὰς μνίξας καὶ τῇ αὐτῇ Suidas s. Παραγρμματισμός.

61, 12 εἰκὸς Kusterus. εἰκότως Ald. Deinde γέρων — δῆμος om. V. Θ. Glossam ὁ δεσπότης τουτέστιν δὲ δῆμος habet V. Pro versibus 12-17 habet R. χρησμολόγος γὰρ ἡ Σίβυλλα. σιβυλλιᾷ, χρησμῶν ἐρᾷ ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται. Ὁ δεσπότης τουτέστιν ὁ δῆμος. Aliud scholion Suidas s. Σιβυλλιᾷ addit, ἢ οὕτως· χρησμοῦδεῖ, φησὶν, ἐπειδήπερ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἔψευσατο, ἀλλ' ἐν ταῖς εἰκοσιν ἡμέραις, ὅς ἐπηγγείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥστερ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν.

62, 18 τὰ μωκοῦντα φρονοῦντα ἀνοηταίνοντα. μωκῶ γὰρ καὶ λωμῶ ἐγένοντο Θ. Λαιμῶ Suidas s. Μεμακχοακότα.

63, 24 αὐτὸ V. qui 26-28 Ἄλλως—καταψεύδεσθαι omittit.

67 ὥς ὄνομα V.

73, 49 τοῦ αὐτ. V

78, 4-17 hæc habet R., Χαόσιν εἶπεν. Θράκης δὲ ἔθνος οἱ Χαόνες παρὰ τὸ κλέπτειν. Εἰσὶ δὲ Κεχροπίδαι (scr. καὶ Κρωπίδαι) δῆμος. τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ παρρηγμαμάτευσεν. ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τὸ πρᾶγμα λέγει. οὐκ ἐν Αἰτωλίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ αἰτείν.

84, 21-27 sic in R., δ Θεμιστοκλῆς ἐπὶ προδοσίᾳ ψευδεὶ πρὸς ἀνξέρῃν κατέρυγεν καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ ἐπηγγεῖλατο τὸ κ. — 24 δὲ πρὸς V. — 25 τὸν Πέρσου V. τοῦ Πέρσου O. et Suidas. — 26 καὶ ποτὸν additum ex Suida. λαβὼν Θ. sine præcedente ὡς. — 28 καταδουλώσασθαι Θ. — 29 στρατεύματι Suidas. Legebatur στρατηγῷ. Victor. στρατῷ. — 30 καὶ γνοὺς R. εἰ οἱ δι' αὐτὸν Ald. et Suidæ ed. Mediol. — 31 δουλεύουσι R. καταδουλεύουσιν Θ., i. e. κατὰ δουλεύουσιν. Ald. Ἑλλ. εἴτα δουλ. — 32 βούλεται Suidas βούλοιο—Αευκώφρουι om. R. — 33 Αευκώφρουι V. Αευκώφρουιδι Θ. Αευ-

κώφρουι Suidas δι' ἀρτέμι R. καλουμένη om. Suidas. ὑπερθεὶς Θ. — 34 καὶ ante γανδ. om. R. et Suidas, qui 35 εὐθὺς et sequentia omittit. δ Θεμιστοκλῆς om. R. — 37 ὅπερ R. et οὕτως om. — 40 πρὸς τοὺς Θ. τοὺς ἐργάτας V. — 43 legebatur Ἀλακιδέας. Ἀλκιθέας Θ. Deinde ἐπινοήτως (vel ἐγκότως) anonymus. Legebatur εἰκότως. — 44 δὲ om. Θ. — 46 ἐν om. V. — 50, 51 διχαγῆσαι τὸ—ζευγμα Θ. — 53 legebatur Κλεάνθης. Correctum ex Plutarchi Vita Themist. c. 29. In Θ. ὡς δὲ λέγουσιν αὐθὺς καὶ Περικώτην. — 1 δὲ παραλαβὼν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ πόρθησιν Θ. — 9 ψεύδεσθαι. Vid. Duker. ad Thucyd. 1, 138. — 12 ταύρειον πσιῖν. Legebatur ταύρου γ' ἐκπιεῖν. ταύριον πσιῖν Brunckius. Altero versu vulgo μή γε, Θ. μήτε. Scribendum μή τι, collata annotatione mea ad Soph. Trach. 944. Deinde legebatur πλείω, quod recte habet si ὁσσημίαν scribitur. πλείων Θ. DIND.

85, 16-18 αἰρομένης—Ἄλλως in fine scholii ponit R. (θεοῦ καὶ αἰρ.) omisso ἄλλως. — 17 τὸν δεῖπνον Θ. ἄκρατος οἶνος Suidas s. Ἀκρατος. ἐκαλεῖτο ἡ χρᾶσις Ald.

89, 28 ἡ χρῆσις V. — 29 ὀζυτόνος Θ. — 31 ῥέον ὕδωρ Θ. — 34 τὸν ἄν. Suidas, τὸ ἄν. Ald.

91, 37 οἶνος ἀέξει om. R. — 39 βουλευέσθαι Suidas s. Εἰσηγήσαντο. Legebatur βασιλεύεσθαι. At κρατεῖν Suidas s. Οἶνου. Idem εἰσηγήσαντο. εἰσηγήσαιτό τι Θ. εἰσηγήσαντό τινας Ald., et 40 βουλευέσθαι τι. Suidas περὶ τούτου. Legebatur π. τούτων. Post μέθη pergit Suidas, εἰ δὲ εἰσηγήσαντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήροντας. — 41 Ἄλλως add. Θ., qui Ἡρόδοτος· φασι μ. Legebatur φησὶν οὖν Ἡρόδοτος.

92, 44 ἀρχόμενος Θ. μὲν γὰρ V. σκώμματος Ald. — 45 κοιμῶδαι Θ.

95, 49 οἱ γόες add. R. — 51 Ἀθήνας περὶ δῖωνα

Θ. τὸν om. R. et Suidas. — 1 Ἀθηνῶν et συντυχίαν τινὰ Θ. — 3 κοινωνήσας V. κοινωνῶν R. δὲ om. Θ. — 4 ἡγησάμενος Ald. — 5 πίνωι, ἕνα Suidas. πίνωι ἐν R. πίνωιεν Ald.

97 ἀπεργάστη καὶ θήσῃ ἀντὶ τοῦ τίνος κακοῦ αἵτιος ἔσῃ V. ἀντὶ—αἵτιος ἡμῖν ἔσῃ Θ.

100 sic R. ἐλευματίων (scr. βουλευματίων) διὰ νοημάτων (scr. διανοημάτων) λεπτῶν καὶ μεμ. κατακλινήσομαι. (Hoc ex v. 98.) τὸ νοεῖον ὑποκοριστικόν. παρήγαγεν δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ οἱ νοῖ. τὰ ἐπιπασσόμενα etc. — 12 ἐν add. Θ. — 13 πληθυντικὸν ὀνόματος ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ λοιδορησμένων καὶ ὀνειδισμῶν ἀπὸ Θ. — 15 κακῶς om. Suidas s. Νοεῖον.

103 16 μέλιτι R. τῷ ἔτνει Ald. τῷ σώματι Suidas s. Ἐπίπαστα, qui ἔτνος—πινπράσκειται omittit. — 17 scribebatur πίσσινον. πισσινόν V. — 18 ἄλλως. ἔθος εἶχον Θ. — 20 καὶ ἐκ τούτου ἡναγκάζοντο πσιῖν πολλά addit Suidas post ἀλμυρά. — 22 δημιόπρατα δὲ τὰ δημ. R. — 23 οὐσιῶν Kusterus. θυσῶν V. Θ. Ald.; omittit cum sequentibus Suidas s. Δημιόπρατα. — 24 scribebatur δημόπρατα. — πράγματος Θ., qui 25 ἡ pro Ἄλλως. — 27 αὐτοῖς Θ.

104, 28 συμβαίνει. Vide Galen. vol. 4. p. 436, 437 ed. Lips. DIND.

105, 33 ἔκχεε ἐγκάνωσον. λέγει δὲ Θ. ἐκκένωσον Kusterus. Legebatur ἐγκένωσον.

107, 39 πολλὸν χρόνον Θ. — 40 γινομένων V. — 41 τὸν τοῦ Θ. — 42 Πράγματιος Θ.

112, 48 δέδουχ' ὅπως μὴ διὰ R. — 49 τοῦ κακοδαίμονος Ald.

113, 50 μόνος γὰρ γεν. R. — 51 ἐτέρων ἀδέεστερος Θ. — 52 ἐκφέρῃ R.

115, 1 ῥέγεται καὶ πέρδεται. ὁμοιοκαταληκτικῶς Θ.

116, 4 Κλέων ὡς om. V. ὡς om. Θ. — 5, 6 τοῦτο—ἔχοντος om. Θ. σφωτάτους V.

119, 11 δὲ, τοῦτέστιν omi. R. τῇ βίβλῳ Θ.

120, 12 δὲ om. R. — 13 ἀντὶ τοῦ λάβε. ἐν τοῖς μαντείσις κράτει V. ἀντὶ τοῦ λάβε R.

123, 17 Ἀσκρός. Immo Ἀρχάς. Vid. schol. Pac 1070, Av. 962. DIND.

129, 29 ἡ addidit Kusterus. Εὐκράτη Ald. — 30 στυπάζ V. R. habet glossam καθέζει, διουκῆσει. — 31 στυπιοπώλης Ald. — ἐν ἐτέροις. In scholio v. 254. — 32 διχαχειρήσει V.

132, 36 Λυσικλέα. Conf. Hesych. s. Προβατοπώλης. — 37 ἐλέγετο υἱὸς Ἀσπασίας Suidas s. Προβατοπώλης, inepte.

137 R. habet ποταμὸς χειμάρρους μετὰ ψόφων γε ὦν (scr. ῥέων) ὀκυκλόβορος. τὴν κακοφωνίαν τοῦ Κλέωνος ἤμασε τῷ ἡγῶν τοῦ ποταμοῦ. Eadem fere Suidas s. Κεκοράκτης et Κυκλόβορος. — 46 τῶν om. V. Θ. οὐκ αἰεὶ δὲ Θ. — 47 καθάπερ γὰρ δ V. — 2 post Ἀγαμέμνονα addit Ald. λέγων, δημοδόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις. — 3, 4 ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθεῖς

om. V. Θ. — 6 ἔγωγε τὸν Brunckius. Rectius fortasse anonymus καθίεναι. DIND. — 8 ἔφαζεν Θ.

140, 11 καὶ βανούσους om. V. Θ.

141, 13-14 θαυμ. καὶ ὑπ. ἐξαίρει δέ, et αὐτοῦ post τῆς τέγης l. 15 R. — 15-18 sic V. Θ. τὸν Ἀγ. λέγει. ἐκβαλεῖν (ἐκβάλλειν Θ.) μέλλων καὶ ἐξολῶν (ἐξωθεῖν Θ.) τῆς πολιτείας τὸν Κλέωνα. οὕτως αὐτῷ πέπλασται κατὰ κομικὴν παιδείαν. Verba ἐμβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς π. τὸν Κλέωνα post scholion v. 170 habet R. — 19 καὶ ἐξωθεῖν additum ex R. Θ.

142 γονυπετῶ habet V., om. G.

147 sic R. τοὺς ἐξαίρωνs γινομένους (φαινομένους Suidas s. Κατὰ θεῖον) — ὄφθαι. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ — ἐπεφάνη, οὕτως εἶπεν. Et sic fere Suidas. ἐπεὶ καὶ ὁ — ἐπεφάνη αὐτοῖς Ald.

149, 27 διαβαίνειν ἐστὶν τὸ ἐπὶ τὸ λόγιον εἰσιέναι, ἴνα R. — 28 scribatur λόγιον hic et infra. λογιῶν vulgo apud Suidam : sed λόγιον Paris. A. — 31 λέγεται καὶ Θ. — 32 τοῦ om. Suid.

150, 36 εἰσάγει R.

152, 40 τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον R. — 42 βάλλον δ' εἰνελεῖσι R. — ἦν V.) ἐλεοῖσιν ἔθηκεν Ald. εἰν ἐλεοῖσιν ἔχρυσεν est Il. I, 215.

159 ἡγεμῶν. καὶ om. R.

161 R. habet glossam γλευαῖς. — 7 πολιτευτῶν Piersonus ad Mærin p. 327. Legebatur πολιτῶν.

164 habet R. gl. ἡγεμῶν, δημαγωγός. — 15 ἐλεοῦ Bentleius collato v. 152. Legebatur λαοῦ. Hesychius : Ἀργέλας· τὸν ἐπιστάτην τοῦ Λυκαίου παρὰ τὴν ἀρχὴν οὕτως ὠνόμασεν (ὠνόμασαν Musurus). ἔνιοι δὲ τὸν ἄρχοντα τοῦ ἐλαίου (ἐλεοῦ Bentleius) θέλουσιν ἀκούειν.

165, 16 τῶν στοργείων Ald. — 17 R. nihil nisi εἶδει γὰρ πνυκός.

166, 19 καταπονησῆ R. — 22. Nimirum κλᾶν ἄμπελον Graecis est, *putare vitem*. Photius in Lexico : Κλᾶν ἄμπελον, τέμνειν. Hesychius : Κλᾶν, τέμνειν ἄμπελους· ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν. Themistius Orat. 15, sub init. : ὀπηνίχα δεῖ κλᾶν τὰς ἀμπέλους. Kust. τῶν περιτεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπείοις Suidas.

167, 28 παρ' αὐτοῦ Θ. — 30 εἰδίδουν Θ. ἀπεδίδοντο Suidas s. Πρυτανεῖον. — 31 παρ' ὑπόνοιαν, δέον R.

170, 34, 35, sic R. In Ald. ἀπὸ τ. σ. καὶ αὐτὸς ὠνόμασε, βουλόμενος δηλῶσαι τὰς κυκλάδας νήσους κύκλω κειμένας. — 36 περιβλεψά V. περιβλεψέ Ald. δολάδας — ἔλκειν om. V.

174, 40 Καλχηδὼν Θ. Καρτάφανα idem. Καρταγένα V. Inepte de Carthagine cogitavit grammaticus vitiosus deceptus scriptura Καρχηδών pro Καλχηδών.

187 ὑπάρχεις om. R. V. Θ. Corruptum videtur

ex ὑπάρχει σοι. DIND. ὅσον πλ. V. — 3 πλ. ἐστὶ σου καὶ ἔχεις R. — 5 φασι Θ.

189, 10 παίδεύονται V. — 11 ἐχώρει R. et Suidas s. Ἐγκύλιον. χωρεῖ Ald. χωρεῖται Θ. — 16 κακὸν κακῶς Θ. Deinde φησὶν R. pro ἐστὶν.

190 ἥ γὰρ ἂν ἀμείνων ἦσθα μηδὲ — πειραθεῖς Ald.

191, 28 ἀζίζιος λόγου Θ.

193 παρώση Θ.

196, 34 φέρονται ἀπὸ Θ.

197, 40 βυρσάιετον τὸν Κλ. R. — 41 δὲ om. R. — 42 ἀετοῦ Suidas s. Βυρσαίετος. Vulgo αἰετοῦ. —

46 ἀγκύλας — ἔχων om. V., habent Θ. et Suidas s. Ἀγκυλοχειλῆς. — 47 αἰετὸν αὐτῷ ἀπ. V.

198, 50 κωλύοντα Θ. Conf. schol. v. 221. —

51 παύειν Θ. — 52-54 sic R. ἔγκειται (scr. σύγκειται) δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ ἡλέματος καὶ τὸ (scr. τοῦ) κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν. — 53 τό τε ἡλέματον, ἦγουν τὸ μάταιον Suidas s. Κοάλεμος. — 54 ἔλεγον Θ. — 2

αἵματοποτεῖ R., qui post πληροῦσιν, l. 4, habet illa ἔγκειται δὲ ἡ λέξις etc. — 4 καὶ ἀλφίτων πυρῶντες πληροῦσιν Suidas s. Αἵματοπότης. Legebatur ἡ ἀλφίτων πυρῶντες. Θ. φύρουσιν. — 5 ἡ ὥσπ. Θ.

199, 7 τῆς et 9 ἐπειδὴ II. ἦν. om. R.

203, 11 scribatur ἐξήνεκται.

210, 17 καταθελγθῆ R. qui 18-23 sic : λοιδορίαις. ἐὰν μὴ ἐξαπατηθῇ τῇ τῶν λόγων περιδρομῇ. αἰκάλλει, κολακεύει, κινεῖ, προτρέπεται. δυνατός εἰμι ἐπίτροπος διοικεῖν καὶ ἄρχειν. φυλόδατον, ῥάδιον, ἀπλόων, εὐχερέας. — 22 ἐπιτροπεύειν — φυλόδατον δὲ om. V., qui praebet ῥάδιον, εὐτελής, βρ.

214, 27 χρεῖται V. — 31 οὖν om. Θ. — 33 παντὸς τοῦ φυχράματος Suidas. πάντα τοῦ φύρματος Ald. Pergit Suidas, οὕτω γόρδευε καὶ τάραττε καὶ τὰ πολιτικά καὶ συντάραττε καὶ συμφύρα τὰ πράγματα.

216, 40 Ald. ἀρτύμασι, λόγοις κολακευτικοῖς καὶ γλυκέσι.

219, 42 αὐτῶν om. Θ. — 43 καὶ V. pro ὡς.

221, 49 τινα δαιμόνια Θ.

225, 5 τάγματά εἰσιν V.

226, 12 κατηγόρει V. αὐτῶν additum ex Θ.

228 ἡμῶς ἀποδεχόμενος Θ.

230, 19 ὥσι τοῖς αὐτῶν V. — 25 ἀπεκρίνατο V.

236, 35 δημοφρονήσῃτε V. Θ.

237, 43 χωρία τότε V. ἦν τὰ χ. Θ. — 48 καὶ ὑμῖν V. — 51. Peccat hoc loco in chronologiam scholiastes, et non consuluit Thucydidem, qui facem lucidissimam praefert ad intelligentiam nostri Comici. Nam Euclides erat archon anno quinto belli Peloponnesiaci et sexto ineunte : at

Chalcidensium rebellio a Brasida sollicitata evenit anno octavo ejus belli ; ut ait Thucyd. lib. 4, quo tempore Isarchus erat archon ; cujus prae-turae desinentis tempore Sciona rebellavit, ut scripsit Philochorus, referente scholiaste infra

ad Vesp. v. 210. Sed et non satis accurate pensavit Aristophanis verba, quæ innuunt quidem suspitionem rebellionis futuræ; non quadrarent vero, si jam erupisset. Nam absurdum fuisset accensare Demosthenem et Niciam, quasi Chalcidenses ad rebellionem sollicitarent, si jam rebellio facta fuisset duobus annis antea et plus. Quod si quis pertendat de Potidææ rebellionē debere intelligi, tunc multo major absurditas emergeret. Nam Potidæa rebellaverat ante bellum Peloponnesiacum inceptum, Pythodoro archonte, ut Thucyd. lib. 1 et 2. PALMER.

238, 1 δι' ἐλάχιστα V.

242, 7 ἱππέας (ἱππεῖς Θ.). εἷς δὲ τῶν ἱππέων δ V. Θ. Glossa in V. Σίμων καὶ Παναίτιος ὑπαρχοι.

243, 10 δ μέγ. Θ. — 11 μὲν om. Θ.

245, 16 ἥδη Θ. ἥδε Ald.

247, 21 ταρασσόντα V. Θ. — 23 καὶ αὐτοὶ om. Θ. — 25 διαφθείροντά τε τὸ V.

248, 38 ἀρπάζοντος V.

253, 48 τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν Θ. — 52 legebatur μύλων ἀρχή.

254, 53 κ. ἀλθόνται Suidas s. Τὰς δόδας. — 1 δὲ λέγονται Θ. αἱ ἀλθλεσμέναι Suidas s. Κάγγρος et Κυρήθια et Τὰς δόδας. πτυσάνη Θ. — 4 Εἰκράτες om. Θ., qui deinde μυλωνῶν.

255, 8 μάλιστα δικ. Θ. — 12 τοῦ τριωβόλου Θ. — 15 πατριεῖς Ald. πατρίου Θ. — 17 libri ἡμὲν ἄμφ. — 18 Θ. πάρα. — 19 δ utrumque om. Θ. — 21 ὑπὸ τοῦ ἡλίου V. Θ. — 22 τοὺς δικαστὰς τοὺς συνεληθόντας V.

256, 25 καὶ ἀδίκου additum a Dindorfio.

258, 33 τῶν πρὸ V.

259, 35 κέλῃται Ald. et Suidas s. Ἀποσυχάζεις. — 37 διεβλήθη Ald. et Suidas. — 38 sqq. Suidas: Ἀποσυχάζεις, συκοφαντεῖς, δοκιμάζεις. ἀποσυχάζειν γὰρ τὸ τὰ πέπειρα σῦκα διαλέγειν. διόπερ προσέθηκε πιέζων· ἐκθλίβοντες γὰρ δοκιμάζομεν τὰ σῦκα, εἰ πέπειρά ἐστιν, ἢ μὴ. ἐπεὶ τοίνυν συκάζειν λέγεται καὶ τὸ συκοφαντεῖν, καὶ τὸ σῦκα κλέπτειν, ἅπαξ εἰπὼν τὸ συκάζειν ἐπὶνεγκεν τὸ πιέζων· ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ σῦκων· ἅμα δὲ, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς θλίβει τοὺς συκοφαντούμενους, καὶ πιέζει δωροδοκῶν καὶ διασειῶν τοὺς ὑπευθύνους, τουτέστι τοὺς μὴ λογισμοὺς προσεσχηκότας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπιστεύθησαν. — 39 εἰ Suidas. Legebatur ἢ ὠμά. — 46 διαπεισθῆναι Θ.

261, 4 οἶον ἀφιλοπράγμονα Θ.

262, 6 τοῖς Ἀθηναίοις, 7 πυρῶν Suidas s. Χερρόνηρος. — 8 ὡς om. Θ., δέ om. V. Θ. — 16 κατὰξ, μετακαλεσάμενος post ὑποσκέλιστας legebantur. Transposuit Dobræus. — 19 διαλαδὼν Kusternus.

263, 24 ἀργυρέη Suidas.

264, 28 λέγειν ὠλεσται V., non G. — 29 ἀλλ' εἴ τι

καὶ V. ἀλλὰ καὶ τὶ Θ. — 30 ἀνακρίνει καὶ ἀναζητεῖ Θ.

265, 34 Εὐλαθούμενος καὶ φοβούμενος Suidas s. Ἀμνοκῶν. — 36 γὰρ διὰ δειλίαν καὶ (ita etiam Θ.) ἥθος V. γὰρ διὰ δειλίαν καὶ τρόπων Suidas. — 37 συνεπιλεγόμενος Suidas. — 38 καταστῆτας Suidas. Legebatur καταστῆσαι. — 39 ἐπιδράζειν V. et Suidas.

269, 49 αὐτόν Suidas s. Ὑπέρχεται. αὐτοὺς Ald.

270, 51 ἐκπανουργεῖ Suidas. ἐπιχειρεῖς V. — 54 μετὰ ζύλου ex Suida addidit Dindorf. — 1 κορνοφόρους Θ. — 2 παιδεῖαν V. Θ.

276, 18 μουσικοποῦς Θ. — 19 καὶ ἐπινίκιον V.

277, 21 περιγένη δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ ἀναίσχυνταίς, οὐδὲν ἦτον ἡμέτερον τὸ τερματίον, τουτέστιν ἡ νίκη Suidas s. Τήνελλα. — 23 legebatur καὶ ἡ σῆς. Suidas ὡς σῆτάμους δ διὰ σῆτάμης. Postremum etiam in V. Θ. — 35, 36 ἀρτύσεων—Ἀθηνῶν Suidas s. Ὑποζώματα. ἀρτύσεων—Ἀθηνῶν Ald. — 37 ἐπειδὴ ἤρχον καὶ νήσων τινῶν addit Suidas

281, 39 τῆς πόλεως Suidas s. Ἐκθεῖ — 41 τῇ λέξει Θ. — 42 ἐκαπετηδικότῃ Θ. πεπηδηκότα Ald. — 43 ἐημοσιτήσεις V.

282, 49 κρέα V. — 51 ὡς τῶν Θ. — ἔτοι Bekkerus. Legebatur καίτοι. — 52 μὴ παραιτησάμενον Θ. — 54 κρέα Θ. ἐπειδὴ Ald. — 1 legebatur ἀφίειν.

284, 6-9 Διπλῆ—καταληκτικὰ post scholion v. 301 ponit V. περιδικὴ om. V. Θ. κώλων δεκαεννέα τροχαίων, ὧν—δίμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ δ' ἐναλλάξ ἀκατάληκτον Θ. Facile intellectu est hæc sic esse corrigenda ut post versus quindecim ἀμοιβάτους quattuor sequi dicantur ab una pronuntiati persona, quorum quartus dimeter sit catalecticus. DIND. — 8 δίμετρα καταληκτικά V. — 9 μήποτε εἰσὶ δίστιχα τετράμετρα καταληκτικά. Videtur scholiasta de quattuor postremis versibus loqui, quos in tetrametros catalecticos redigi posse dicit, ἀλλότρια τοίνυν σφίζει καὶ σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν | ἀδεκατέτους τῶν θεῶν ἱεράς ἔχοντα κοιλίας. Nam dactylo illo καὶ σε φᾶ | νῶ tanto minus offensum eum fuisse credibile est, quum versu proximo haud dubie ἱεράς in libro suo legerit, quod ipsum quoque dactylum præbet. DIND. — αὐτίκα μάλα. Legebatur αὐτίκα δὲ μάλα, quod om. V. Θ. Totum scholion om. G.

289, 15 καὶ om. V. Θ. — 16 οὐδετέρως Suidas s. Κυνοκοπήσω. V. τὸν νῶτον.

290, 19 τῶν ἀλᾶζοντιῶν. τὸ δὲ περιελᾶσω ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων Suidas s. Περιελῶ.

292, 30 καὶ σκαίρειν Suidas s. Ἀσκαρδαμυκτί.

— 31 ἰλλώπειν Suidas, sed ἰλλώπειν codex A.

294, 37 ἀλλαντοπώλου Θ. — 38 ἐκφορήσω addit Ald. — 40 τὰ ἐντερα V.

295, 46 ἐκφορήσμαι V. Θ. ἢ ὡς βύρσαν δέλω Hemsterhusius apud Dobræum.

498, 6 πλεονεκτεῖ Kusterus. πλεονεκτῶ V. Θ. Ald. ἐκείνων Θ.

301, 16 διδόναι. ὁ Κλέων δὲ (δὲ om. Θ.) λέγει οἷον αἰδεδέχαστον ἔχων (ἔχειν Θ.) οὐσίαν V. Θ.

311 ἀναταράττει Θ.

313, 48 τὴν πόλιν λαμβάνειν αὐτοῦς Suidas s. Θυννοστόκος. Deinde ὁν. δὲ Θ.

314, 52 συρράπτεται Suidas s. Καττύεται. βᾶπτει Ald.

316 ἰσχυροῦ λεπτου καὶ βύρσου. καὶ δὴ ὡς Θ.

317, 7 τοῖς αὐτῶν ὡς καὶ τὰς Θ.

325 V. Θ. post παρακολουθεῖ addunt μόνη (μῶνως V.) γὰρ ζησι προηγείται τῶν βητόρων ἢ ἀναίδεια, omittunt autem sequentia καθάπτεται τῶν βητ. ὡς ἀν. In G. totum scholion hoc est, προηγ. τῶν β. ἢ ἀναίδεια, προέστηκε, παρακ. μόνη.

326, 42 ἀπανθίζεις, ἀποδρέπεις Θ. ἀποδρέπεις etiam V. — 44 αἰῶνος Θ. et οἱ κλέπτοντες.

327, 46 εἶναι om. Suidas s. Αἰέθεται. — 48 Ἀθήνησι Θ. et π. μὲν οὖν. — 50 τοῖς om. Θ. θαυροῖς Suidas. — 53 Θούριος. Hesych. : Ἰπποδάμου νέμης· τὸν Πειραιῆ Ἰπποδάμος Εὐρυπῶντος παῖς, ὁ καὶ μετεωρολόγος, διεῖλεν Ἀθηναίους. οὗτος δὲ ἦν καὶ ὁ μετοικήσας εἰς Θουρίους, Μιλήσιος ὢν. Hinc Θούριος vocatur ab scholiasta. BEKK. Comment. p. 53. — 54 λείπει δὲ ὁ ἀρθαλμός· addit Ald. post ἦν. — 1. Hujus scholii auctor Ἰπποδάμος, non Ἰπποδάμου, legit, errore manifesto, quem notavit Schneiderus ad Xenoph. Hist. Gr. 2, 4, 11. DINN. — 2 ὡς οὖν καὶ τῷ Θ. — 3 δὲ om. V. Θ. Dindorfius : His addam quæ de scholiis ad h. v. disputavit Meierus in ephemeridibus quæ inscriptæ sunt *Philologische Blätter* (Vratislav. 1817, fasc. 2, p. 178-185), omissis nonnullis quæ ad futile illud additamentum spectant, λείπει δὲ ὁ ἀρθαλμός, quod nostrorum codicum auctoritate ejecimus. « Duæ in scholiis explicantur lectiones, vera prior ὁ δ' Ἰπποδάμου, falsa altera ὁ δ' Ἰπποδάμος. Nisi enim Hippodamum intelligis hominem aliquem de vulgo, alias ignotum, ut non inepte suspicatur scholiasta postremus, illum nobilem Hippodamum, quem prior scholiasta intellexerat, et temporum et rerum ratio excludunt. Locus classicus de Hippodamo Milesio est apud Aristot. De rep. 2, 6 (al. 8), ubi ut primus illorum celebratur, qui quum rem publicam non attigissent, civitatem tamen condidissent non manibus sed mentibus. Præter hanc liberalium artium honestæque vitæ laudem non minus celebratur ejus nomen in architectura; urbium enim divisionis auctor est : τὴν τῶν πόλεων διαίρεσιν εἶρε, Atheniensibus in Piræo exstruendo operam navavit, τὸν Πειραιῆ κατέτευκε, quod quale sit κατατεμεῖν, ut divinari quodammodo potest ex

antecedente διαίρεσιν, ita nos in diversum trahunt tum virorum doctorum Aristotelici loci interpretationes tum Lexicographorum notæ, quorum fere alius alio verbo utitur, ad hanc ab Hippodamo Piræo impensam operam significandam. Lambinus : *Piræeum ab urbe sejunct.* Victorius : Piræeum *discidit*. Meursius in Piræeo cap. 2, et *P. dissecuit*; Harpocr. s. v. Ἰπποδάμεια, forum in Piræo vocatum Hippodameum ab Hippodamo Milesio architecto τοῦ οἰκοδομησαμένου Ἀθηναίους τὸν Πειραιῆ, quæ eadem repetit Suid. s. v. Ἰπποδάμεια ἀγορά. Hesychius : Ἰπποδάμου νέμης· τὸν Πειραιῆ Ἰπποδάμος Εὐρυπῶντος παῖς (sic ex Aristot. legendum esse pro Εὐρυπῶντος monuit jam Meursius l. l.) διεῖλεν Ἀθηναίους· οὗτος δὲ ἦν καὶ ὁ μετοικήσας εἰς Θουρίους (sic Valesius ad Harpocr. rescripsit pro inepto Σατυρικὸς), Μιλήσιος ὢν. Photius, διένειμεν Ἀθηναίους τὸν Πειραιῆ. Lex. rketor. in Anecd. Bekk. p. 266, 27 : Ἰπποδ. ἀγορά· τόπος ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀπὸ Ἰπποδάμου Μιλήσιου ἀρχιτέκτονος ποιήσαντος Ἀθηναίους τὸν Πειραιῆ καὶ κατατεμεῖν τῆς πόλεως τὰς ὁδοὺς· quibus accedat denique schol. noster συνεγγαγεν τὸν Πειρ. κατὰ τὰ Μηδικὰ, quod, si Meursio fides, *conjunct* interpretandum est. Sed utut fuit opera ipsa, tamen temporum nota κατὰ τὰ Μηδικὰ facit, ut ad id tempus referamus, quo Themistocles prætor Piræus muniri cæptus est, cujus annus neque est Ol. 71 $\frac{1}{2}$, quum, qui ibi in fastis legitur Themistocles, diversus esse debeat ab illo magno et aut, ut Lydiatus putavit, hujus patruus aut ne ulla quidem cognatione cum eo conjunctus (Corsin. F. A. vol. 1, p. 336 sqq.; vol. 3, p. 143); neque, quod Dodwellus opinatur, Ol. 74 $\frac{1}{2}$ cum ἀρχὴ illa Themistoclis debeat post relictam a Persis Græciam pugnamque Plataensem incidere, Corsin. vol. 3, p. 160 sqq.; libenter itaque cum Corsinio annum magistratus Themistoclis Ol. 75 $\frac{1}{2}$ dixerim, quo ipso anno Themistocles non quidem ἀρχὴν ἐπώνυμον, sed aliam administravit, nescio quam. Sed redeo ad Hippodamum nostrum, qui quoniam Ol. 75 $\frac{1}{2}$ certe tricesimum ætatis annum egit, quippe vix prius ad tantam artis laudem pervenire potuit, ut Milesius tanto operi perficiendo et quidem Athenis adhiberetur, eo anno, quo hæc Equitum fabula acta est, Ol. 88, 4, octogenarius saltem fuit, qua quidem ætate cum Cleone nullas suscipere potuit inimicitias, neque omnino unquam suscepit, si Milesium fuisse memineris, Thurios, quum hæc colonia conderetur, profectum. Sed nimis jam multa de Hippodamo Milesio, ita tamen claro architecto, ut ab eo singularis condendi ratio nominetur νεώτερος καὶ

Ἰπποδάμειος τρόπος Aristot. Polit. 7, 11, § 4, ed. Schn., quem locum laudavit Schneider. ad Xenoph. H. Gr. 2, 4, 11: liceat tamen monere in scholiasta Aristophanis mutandum esse verborum ordinem: etenim, ut nunc leguntur, facile suspicareris, Archeptolemum ab aliis Milesium, ab aliis Thurium appellari, quum hoc potius de Hippodamo dicendum sit; itaque scribe meo Marte: *καρπούμενον· καὶ οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ Θεόριον, οἱ δὲ Μιλήσιον· λείπει δὲ ὁ ὀρθολύσιμος.* Ἄλλως (de conjectura addo). *λυπεῖται, φησὶν, ὁ Ἀρχεπτόλεμος· οὗτος γὰρ πολλὰ ὠπλίσθη τὴν πόλιν· Κλέωνος δὲ ἐχθρὸς ἦν.* Ἄλλως etc. Transeamus jam ad Archeptolemum, quem hic significari dixi, et jam multo ante dixerat Casaubonus, cujus adnotatio alioquin non ita optima est. Est enim idem Archeptolemus, qui memoratur in hac fabula v. 791, ubi Agoracritus Cleoni vitio vertit, quod—*Ἀρχεπτόλεμον δὲ φέροντος Τὴν εἰρήνην ἐξουκιδεσθαι τὰς πρεσβείας τ' ἀπειλῶναι· Ἐκ τῆς πόλεως ἄναπυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.* Scholiastæ error, qui ad hunc locum poetam contra historiam censet Archeptolemum legatum nominasse, quum in ea legatione, quæ octavo (debebat nomen dicere) belli anno superstita Cleone ad annuas inducias componendas missa erat, nullus Hippodamus nominetur, ab aliis, velut a Palmerio, notatus jam est, qui idem prudenter monuit, in ea fabula quæ Ol. 88, 4 doceatur, non de ea posse legatione dici, quæ Ol. 89 suscepta fuerit, sed intelligendum esse hunc locum de iis pacis conditionibus, quas Lacedæmonii anno septimo belli Ol. 88, 3, ante Pylum penitus captam Athenas tulissent, Thuc. 4, 16: quas etsi lautissimas Cleon potissimum auctor fuit Atheniensibus ut repudiarent; sed erravit idem Palmerius ad h. l. cum iis, qui ejus auctoritatem sequuntur, Hudsono et Dukero ad Thucydidem 4, 16, si ex hoc Aristophanis loco Archeptolemum coryphæum legationis fuisse expiscati sunt. Quippe, qui supra summo luctu ob Cleonis impudentiam et flagitia affectus dicitur, Archeptolemus, Atheniensis, pacis studiosus et Cleonis inimicus, idem haud dubie est atque is, cui nunc Cleon maxime adversari traditur. Neque injuriam me puto sermonis usui facturum, si φέρειν τὴν εἰρήνην de eo intelligam, qui legationem Lacedæmoniorum in concionem introduxerit, eam pacemque ab ea allatam civibus suis commendaverit. Certissimum autem argumentum, quo probatur Archeptolemum Hippodami filium utroque loco intelligendum esse, id est, quo hunc Cleonis furiosus et turbulentis concionibus semper se opposuisse, magis paucorum quam

populi dominatui deditum, magis pacis quam belli fuisse studiosum probatur, ex ejus vitæ fine ducitur. Etenim hic Archeptolemus, qui, instituto quadringentorum virorum imperio, cum Antiphonte et Onomacle eam suscepit legationem, cujus mentionem facit Thucydides 8, 71: *ἐκπέμπουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως, βουλόμενοι διαλλάττειναι.* Pseudoplutarchus in Vita Antiphontis ex Cæcilio psephisma nobis servavit, quo uterque, Antiphon et Archeptolemus, restituto populari imperio in judicium vocabantur, eamque pœnam, ad quam condemnati sunt: in *καταδίκη* diserte legitur: *Προδοσίας ὄψλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγρύλῃθεν·* in ipso psephismate et catadice post Taylori, Vit. Lys. vol. 6, p. 120 ed. Reisk., Ruhnkennii, Vit. Antiph. p. 241 in Opuscul., aliorumque conatus, remanserunt tamen nonnulla aut emendanda aut explicanda: ipso initio nisi statuas excidisse *Αἰαντὶς* (vel alia quælibet *φυλῆ*) *πρώτη—δεκάτη ἐπρυτανεύει* post τῇ *βουλῇ*, legendum suadeo pro τῆς *πρυτανείας* numerum aliquem ordinalem *πρώτης, τρίτης* etc.—*δεκάτης*: quem, nescio. Legatos hos infectis rebus Lacedæmone rediisse, auctor est Thucyd. 8, 91: *ἐπειδὴ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος πρέσβεις οὐδὲν πράξαντες ἀνερῶρχεσθαι τοῖς ξύμμοις ξυμβατικόν*, quem locum, tam qui scholiastæ auctoritate interpretantur « nulla pactione cum universis Lacedæmoniiis facta » (qui sensus neque ex verbis elici potest, neque rebus est aptus, quum pax inter singulos homines nulla sit, quam qui τοῖς ξύμμοις delendum putant aut intelligendum esse « plane, omnino, » errant: οὐδὲν πράξαντες τοῖς ξύμμοις ξυμβατικόν, h. e. quum nihil confecissent, quod omnibus sc. Atheniensibus esset *ξυμβατικόν*, sed quæ confecerunt erant quadringentis quidem utilia, sed non item plebi. Discimus autem ex hoc nostro psephismate, legatos Athenienses ex exercitu hostili, h. e. ex classe illa duarum et quadraginta navium Peloponnesiacarum, quæ in ora Laconica stationem habebat et in Eubœam navigationem parabat, profectos esse hostili navī, ap-pulsos vero Attico littori per Deceleam, quod castellum Agis tum tenuisset, terra Athenas ivisse: in *καταδίκη* ipsa pro τῷ δὲ *δημάρχῳ ἀποσφηναι τ' οἰκίαν ἐς τὸν lege τῷ δὲ δημάρχῳ* (nani duos demarchos opus fuisse patet, quum Antipho Rhamnusius, Archeptolemum autem Agryleus esset, *ἀποσφηναι τὰς οἰκίας* [imo τὴν οἰκίαν ex codd.] αὐτῶν. Redeo ad schol. Aristophanis 791, in quo nomina legatorum restitui possunt ex Thucydide 4, 119, tum autem, mutato verborum ordine ita lege, *Τολμαίου καὶ οὕτως ἡ πρεσβεία*

τοῦ Κλέωνος ἐτι ζῶντος, ἡ εἰρήνη μετ' ἐνιαυτὸν ἐγένετο· ἐγένετο δὲ πόλεμος ἐτι ὕστερον (hæc de conjectura addo) ἐπὶ δεκτωκίδεα ἐτη· vulgo καὶ—ἐγένετο male leguntur post ἐγένετο—ἐτη. Fœdera enim 30 annorum, quæ ferierunt Athenienses cum Lacedæmoniis anno decimo belli Ol. 89, 3, Thuc. 5, 18, quum jam solverentur Ol. 89, 4, Thucyd. 5, 43, si octodecim annos addas, incidens in Ol. 94, 2, quo anno finita est seditio Athenis. »

328, 8 μεταληκτικὸν V.

330, 13 παραδράμη σε V. παραδράμοι Θ. — 15 πείσεις om. V.

331, 21 φαι V. Θ. — 23 τὰ om. V.

340, 51 ἀποκρίνεσθαι Θ. ὑποκρίνασθαι V. — 53 ὑπεκρίνετο Θ.

341, 1 om. V., qui 2 εἰπόντος οὐ.

342, 6 Κἄνθ om. V. — 7 εἰκνός ἐγὼ V. — 8 βημάτων om. Θ. — 10 καὶ om. Θ. post γάρ. — 11 καρύκη Suidas s. h. v. καρύκη Ald. μονθυλευτήν Θ. et Suidas. μονθηλευτήν Ald.

345, 15 ἀστῆεις V. Θ. οὕτως Ald. — 17, 18 legebatur κατορθώσεις οὐδὲ διανύσεις. — 20 ἡ νεοσπ. Θ. — 3 γὰρ ἤδυσμα λέγει τὸ Θ.

348, 34 ἐργηγόρουσι V.

349, 37 δὲ om. V. τῷ λόγῳ καὶ τὴν ἀπειρίαν Θ. — 40 ταλαιπωρῶν καὶ om. Θ. qui et 42, 43 om. — 46 τοῦτω δεῖται δεῖγματι χρῆσθαι Θ. — 48 κικλῶν Θ.

350, 51 ξένιου, 52 ἐπὶνεγκας Θ. — 54 εἰς ἐτέραν om. Θ.

352, 1 πεπληρωμένην τῶν Θ.

355, 8-12 Λοιδορήσω—Ἀθηναίων post alterum scholion ponunt V. Θ. prefixo ἄλλως. — 8 κασιχθῆς addidit Toupius Emendat. vol. 4, p. 546. — 9 ἀντὶ τοῦ δι' ἀγορᾶς Dindorfius. Legebatur ἀπὸ (Ald. ἐκ) τοῦ Διαγράφα. — 11 ἀντιτίθεικε Θ. — 14 τοῖς ἡρημένους V., non Suidas. — 16 ἔχουσι—σθεῶσθαι Θ. — 18 ἀλλοστρίους om. Θ. — 20 ἐπεὶ om. V.

356, 23, 24 μηχανάζοντα—μηρυκάζει Ald.

357, 30 βοροουμένων Suidas. ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ ἀπλήτως ἐκροσύντων Ald. — 31 μηδ' ἀποπλύνας Θ. — 34 legebatur μὲν οὖν θ. V. Θύνω. — 35 ἀντιθεῖς V. Θ.

358, 38, 39 τὸν—τμηθέντος—τοῦ V. Feminina habet Suidas s. Λαρυγῶν. — 40 δὲ om. V. Θ. — 42 καλθῶσθαι Θ. σελθῶσθαι V. — 42 οὕτω om. V. — 44 δυσουώνιστος Valckenar. Diatr. Eurip. p. 109. Legebatur δυσώνητος. — 46 δὲ om. V. Θ.

361, 50 καὶ om. V. ante ἀρ., habet Suidas s. Λάβραξ. — 52 καταπίνειν Θ. — 53 sq. τὸ ἡνυστρον καὶ τᾶλλα ἀντέθηκεν Θ. — 1 δέοντος V. οὐκ εἰκός Ald. — 3, 4 τοῦ ἡνύστρου καὶ om. Θ. — γὰρ ἦν V.

ἀν om. Θ. — 5 λάβρακα Θ. Legebatur λάβρακα. — 6 Κλονεῖν hic omissum mox pro ταρασσεῖν ponit Θ. — 7 τῆς Ἀσίας om. Θ. — 8 γίνονται additum ex Suida, qui deinde διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν. — 9 τὴν om. V. Θ., qui omittit 11 καὶ οὕτως—Μιλησίου.

362, 17 ἐξόδους Θ. — 18 τὰ μέτ. Θ. et Λαυρία.

364, 21 βάλλεται V.

367, 32 δὲ δεσμοῦ scribit Valesius ad Harpocrat. p. 246.

369, 42 sq. ἵνα ἀπαλαὶ γινόμεναι διαλάθουεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου Suidas s. Ξαίνειν.

370, 46 ἀπὸ τοῦ δέρματος Bentleius. — 47 κλεμμάτων Θ.

371, 51 πάτταλον Θ.

372, 53 ὑπὸ τῶν Suidas s. Περικόμματα, ubi ἀπὸ duo codd. — 54 περιαιρόμενα V. δὲ—τοιοῦτόν ἐστι om. Θ.

373, 5 τῶν βλεφάρων ἐκτὶλιν V. — 6 ἀπομαδίζειν est depilare. Conf. Ducang. s. Μαδίζειν, quod legitur in scholio proximo, ubi Victor. adscripsit μαδίσαι, τὸ τὰς τρίχας ἀποβαλεῖν· μάδος τὸ ψιλωθρον.

374, 8 λεγόμενον, 12 οὕτω, et 13 τέμνειν καὶ om. Θ.

376, 16 πασσάλῳ Suidas s. Χαλαξῆ. — 20 ἐν πασσάλοις Θ. — 23 ἐξῆραι τὴν γλώττην ἢ ἐξεῖραι. ἀντὶ τοῦ ἀνασπάσαι, ἐκλῦσαι Θ.

379, 25 ἐπιγινώσκμεθα V., qui om. πολυπραγμονήσομεν.

381, 29 νόσσημα. Vid. Schneider. ad Aristot. H. A. vol. 3, p. 656. DIND.

382, 34 παινικὴ Θ. — 35 πρῶτον καὶ τρίτον. Legebatur πρῶτον, δεύτερον. In V. est ᾱ β̄ γ̄. Id est ᾱ καὶ γ̄ DIND. — 2 εἰλήφμεν Θ. — 4 ἀναιδεῖαν ὑπερηχόντισε τὰς ναυτικῶν Θ. Verba corrupta. — 6 αὐτοῦ V. Θ. τὴν — δοκεῖ et 7 θυμμάζει om. Θ. — 8 ἀνδρεῖαν Ald.

385 Οἶον οὐ φάλλον et οὐδὲ ἀνόητον om. Θ.

387, 23 μάλα Θ. pro μεγάλη.

388, 27 μεταλαμβανόμενον Θ. Dindorfius conjicit μεσολαβούντων vel μέσον λαμβανόντων. — 28 τούτου κρείττονων γενομένων Kusterus. τοῦ κρείττονος γενομένου (γινομένου Θ.) Ald.

392, 32 οὕτως V. — 36 ποιήσας Θ. — 39 σπείροντα Θ. — 40 προσπαρίζειν Θ.

393, 42 τοῦ τῶν αἵχμ. Θ. — 43 Λακεδαιμονίων, οὓς ζῶντας ἄξειν Kusterus. οὓς ζῶντας ἔξειν Λακεδαιμονίων Ald. — 44 ἐμπροσθεσίων Θ.

395 ἐνεὸν Suidas s. Μακχοῦ. Legebatur ἐν ἐθει.

400, 1 δοκίμων ἄγαν Θ. et Suidas s. Κώδιον. εὐδοκίμων ἄγαν V. ἄγαν εὐδοκίμων Ald. — 3 post μισθῷ Suidas ponit illa ὡς ἐνουρητὴν οὖν καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. Tum pergit ὅθεν καὶ παρο-

ζυνθελαις—. — 4 τοῦ om. V. — 6 δὲ χέρρηται Suidas. Legebatur τε κερρημένον. — 9 αὐτῷ Θ. αὐτοῦ Ald. et Suidas, quī λαθεῖν, et παρατυγόντας, pro quo legebatur περιτυγόντας. — 10 ποιῆσαι Θ. περιποῆσαι Ald. ποιῆσαι Suidas. — 12 αὐτὸν Θ. Deinde Meinekius Hist. Com. p. 48 μὴ κοιμωδοῖν μηκέτι, σχολάζει δὲ τῇ μ. Legebatur μὴ κοιμωδοῖ ἢ μηκέτι σχολάζει τῇ. In Θ. ὅτι μηκέτι κοιμωδοῖν σχολάζειν τῇ. Apud Suidam ὅτι μὴ κοιμωδοῖ μηκέτι μηδὲ συγγράφει, σχολάζει δὲ τῇ μ. Sequentia non habet Suidas. — 13 πολυμαθείας Θ. — 14 ἐπανα-τρέψαι Bentleius. ἐπανατρέψαι Ald. — 15 βουλό-μενος Θ. βούλομαι γ' Bentleius. Fritzscheius Quaest. Aristoph. I, p. 263, βούλομαι εἰς τὸν νῦν λόγον. — πρότερον om. V. — 16 ἔχων γυναῖκα Θ. γυναῖκα ἔχων—πρὸς ἐτέραν om. V. κακῶς Bentleius. Ceterum haec tam corrupta et defecta sunt ut ex conjectura restitui nequeant. — 20 οὖν κώδιον αὐτοῦ, ἴνα Θ.

401, 24 ἀραῖς V. ἀρών G.

402, 27 δὲ εἶρχε Θ. — 28 ὡς ἀπὸ Θ.

404, 35 προσλοῖς V. — 36 ἔδοξε γὰρ δ Κλέων Suidas s. Ὡ περὶ πάντα. Idem τοῦ—κατορθώματος. — 40 περιγίνεσθαι Θ. — τὸ ἔργον post χάμνοντος addit V. — 41 προαιρ. ἐστὶν ἐλεγχος Suidas s. Ἐν-θεσις. — 45 τὴν τροφήν. ἐνθεν (scr. ἐνθεσις) γὰρ ἡ τροφή. τὴν ἐν τῷ V.

405, 48 corrigendum ἐπὶ συμφ. ex versu Aristophanis. DIND.

407, 51 οὖν οὗτος V. — 53 ἐντ. τίθεικε Θ. Idem ἐπὶ τῶν νεωτέρων τοῦ πράγματός ἔγοντος. — 2 ἀνά-γοντα, 3 ἀνακρουόμενον Θ. — 4 legebatur πυρρο-πίπην. «Codex Taurinensis 165, fol. 52, ad vocem παιδοπίπης recitat ea quae scholiastes Aristophanis habet, atque scribit τοῦτον δὲ δ Κρατῖνος πυρροπίπην λέγει. Mendose πυρροπίπην dat scholiastes atque Eustathius ad Iliad. Γ, p. 287.» PEYRON. ad Etymol. M. p. 999. — 5 παρέχοντος V.

408, 10 βάχχας Θ. — 11 ἔφερον Θ. — Ξενοφάνης Kusterus. Legebatur Ξενοφάντης. — 12 libri ἐστῆσι. ἐλάτῃ Θ. ἐλάτῃ V. περὶ δῶμα πυκινόν Θ. — 13 στεφάνου Θ. et Suidas s. Βάχχος. στεφάνης Eudocia Violar. p. 87. — N. ἐν ᾧ καὶ τῶν Θ. — 15 libri βάχχοιτι. Deinde περὶ ἀνθή στεφάνους V. πολυκνήστιν ἐστέψαντο Suidas.

409 om. Θ. διπλῇ καὶ στίχοι ἵαμβοι λβ', ὧν τελευ-ταῖος, ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι V., reliquis omissis.

411, 29 καὶ post ὑποστάς om. V. Θ. — 30 scribendum Ἀκαρῶνας vel Ἀκαρνανίαν.

414, 37 ἀποδλήμια Ald. Pergit Θ. ἡ τῶν κ. — ἥτις ἦν λίπας Θ. — 40 θυμῷ V. — 41 εἰς additum ex Suida s. Ἀπομαχθάλιζ. Ald. καὶ τὸ λίπας. — 42 ἐρρίπτουν Suidas, et ᾧ. δ Ald. — 43 ἀπεμάττοντο

Θ. — 44 ἀπερίπτουν V. ἀπερίπτου G. ἀπέρριπτον Θ. ἐπερρίπτουν Ald. ἀπέρριπτον Suidas.

416, 48 χρυσάορον δ' V. — 5 addit Ald. καὶ κο-βαλεῖα ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιὰ καὶ κό-βαλος δ ταύτῃ χρῶμενος. εἴκοι δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος δευτέρῳ Ἀθιδος· «οὐ γὰρ, ὡς ἐνιοὶ λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον νομιστέον τὸν Διόνυσον.» Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζῶων ιστο-ρίας τὸν ὄτον φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορ-χοῦμενον ἀλίσκεσθαι. Quae illata sunt ex Harpo-creatione s. Κοβαλεῖα.

419, 6 παρομιμῶδες δ λόγος. ὁλ. Θ. — 7 τὸ δὲ λέγει, ἐστὶν V.

422, 23 μετὰ τῶν χελιδόνων Θ. — 28 κνησμο-νὴν V. κνήθειν Θ. κνησμὸν G. κνηστιᾶν dixit scho-liasta Vesp. 884. — 29 γρᾶσθαι V., non G. Addit Ald. Ἄλλως. ἀκαλήφῃ κνήθῃ, καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογγυλίον τι. Φερεκράτης Λυτο-μόλοις «νὴ τὴν Δήμητρον ἀνιάρῃ ἦν τὸ κακῶς ᾄδοντος ἀκούειν βουλομένη γὰρ καὶ ἀκαλήφῃς τὸν ἴσον χρόνον ἐστειρανῶσθαι.» τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφῃς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ζῶων, καὶ Θεόφραστος ἐν ἐβδομῷ φυτικῶν. Quae illata sunt ex Suida (s. Ἀκαλήφῃ), qui non ex scholiasta Aristophanis sumpsit, sed e grammatico Bekkeri Anecd. p. 370, 18. DIND.

424, 31 τὸ μεταξὺ Suidas s. Κορώνη. καὶ Ald. Suidae locum om. codices Gaisfordi. Post ἰσχίον addit Suidas τὸ κοινὸς καλούμενον μεσόςκελον. — 32 libri σκηναῖς. Θ. ἀπολαμβανόμεναι. — 33 συσπά-σαι Θ. Legebatur συσπᾶσθαι. Est ἀλλὰ συσπάσαι exitus trimetri. — τὰς κορώνας. Fortasse τὰ κορών-να. DIND. — 34 Ἀρχίππῳ. Nomen fabulae Πίνων addit Pollux 2, 183. — 35 οὐδετέρως. Annotatio grammatici pravo accentu decepti. DIND.

426, 36 glossam προστήσεται habet V., om. G. — 39 pro καὶ προῖδειν in V. ἀλλὰ καὶ συ προηίδειν, in G. ὡς προειδὲν. — συνιδὲν τῶν ἄλλων πλέον Θ.

427 τῶν πραγμάτων πρόδηλον Θ.

428, 47 φησὶν Θ. — 50 ἐν τῷ πρωκτῷ δ κλέπτουν Θ. κρέας V. καὶ om. Θ. — 51 ἤσθιεν αὐτὸς Θ. Idem ἀσέβειαν. — 52 ὡς μὴ V. Θ. καὶ μὴ G. περὶ τὴν V. τὰ om. V. Θ.

430, 3 καθήμενος Θ.

431, 5 Πάλλιν om. G. — 7 δι' αὐτῶν, et 11 τῆς om. Θ. — 12 αὐτῷ V. Θ. — 13 καθὼς καὶ βού-λεται, 14 ἐπὶ μηδεμιᾷ Θ.

433, 22 σε Θ. — 26 λοιδορεῖσθαι Θ.

434, 29 κατὰ τῆς Θ. — 31 λέγεται πόλις τῆς πύλου καὶ τὸ ὕδωρ δ σύρεται εἰς τὴν ναῦν Θ. — 35 scribebatur εἰσδέχεται. — 36 ζητητέον om. Θ. — 37 τοῦτο, 40 σκοπεῖν θάλει, et οὐδὲ, 41 καὶ ὄντι κινήσῃ καὶ ταράξῃ τὴν γῆν τε καὶ τὴν θάλα. Θ., ex

quo ἀσφαλές additum. — 44 τῆς ἀντλήας Θ., qui 45-47 omittit.

435 μου ἐγγλῆ habet Suidas s. Καταπρόϊζη. Addit Ald. καταγέλᾶσαι μου χωρὶς ζημίας· πρόϊκα γὰρ ἔλεγον τὴν ζημίαν. καὶ ἀλλαγῶ (Thesm. 566) « οὗτοι μὲν τῷ θεῷ σὺ καταπρόϊζει λέγουσα ταυτί. » ἡ πρό δὲ ἀντὶ τῆς παρὰ. προΐκνεισθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴζεσθαι, ὅ ἐστι δωρεάν τινα λαβεῖν. Ἡρόδοτος « οὐ γὰρ δὴ ἐμὲ γε ὥδε λωθησόμενος καταπρόϊζεται. » Ἀρχιλόγος « εὖ δ' ἐκείνος οὐ καταπρόϊζεται. » Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἴσσω φησί. καὶ Ἀρχιλόγος « προτείνω χεῖρα καὶ προΐσσομαι. » Quae interpolata sunt ex Suida s. Καταπρόϊζεται.

436, 1 ἡ καὶ om. Θ. καὶ om. V. — 3 κάλους Θ. 437, 8 πρίσας αὐτὸν V. — 11 πνεῖν additum ex Θ. — 14 νότον. Stulte : nam Cæcias a solstitio æstivo flat. BENTL. — 16 κακίαν καὶ συκοφαντίαν Θ. — 17 αὐτὸν Θ. — 18 κάκ' ἐφ' αὐτὸν ἔλκων ὡς δ κακίᾳς νέφη Bentleius. Aliorum scriptorum locos qui hoc proverbio uni sunt indicantur Wyttenebachius ad Plutarchi Moral. p. 88, D, vol. 6, p. 621, et Schneiderus ad Theophrast. vol. 4, p. 701. DIND.

438, 23 Ἀθηναίους Θ. — 24 οἱ om. V. Θ. — 25 σφῶν Dobræus. Legebatur ἐφ' ὧν. — 26 ἐξανδραποδίσαντες V. — 32 αὐτοῦ Θ. — 33 μὴ ἄλλως Valckenar. ad Herodot. 4, 77. Legebatur μὴ μάτην, ἀλλ' ὡς περὶ. Dind. conjicit μὴ τηγνῶν. — 34 τὸν om. V. Θ. — 35 legebatur προβάλλεσθαι.

439, 37 τὸν Κλέωνα. Imo τὸν ἀλλαντοπώλην, ut nota hæc cum præcedentibus conveniat. Kust. — 38 τῶν ταλάντων V. Θ. — 39 ἐνδοῦναι om. Θ.

440, 43 πρ. καλοῦσι καὶ οὕτως Θ. — 45 ὑπερῖδη V.

441, 4 κακίαν καὶ συκοφαντίαν Θ. — 5 ἔφη Θ. ἐαυτοῦ γίνεσθαι V.

442, 9 γὰρ om. Θ. — 10 φησὶ γὰρ ὅτι Θ. ἐκατονταλάντους Dobræus. ἐκατόν Θ. δέκα V. Ald.

445, 13 Κυλωνίου, 14 συγχεισθέντες, 17 αὐτὸν Θ. — 20 Μεγαρίδου V. — 21 θυγατέρα Θ. γυναῖκα Ald. — 24 προσλαμβάνει Θ. — 26 ἐλήστυς καὶ additum ex Θ. Idem ἐλήφθη δὲ καὶ. V. ἔλ. δὲ φησι καὶ. — 29 ἀποσπᾶντες Portus. ἀπαντήσαντες V. Θ. ἀπατήσαντες Ald. τοὺς δὲ V. Θ. — 33-38 om. Θ. In fine addit Ald. ἐκλήθησαν δ' ἐντεῦθεν οἱ ἀλιτήριοι. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλεωρα διήρπαζον· ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ τῆς αιδοείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. Ἔστι δὲ καὶ παραγῶγος ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὅ ἐστιν ἀμαρτάνειν. λαμβάνεται δὲ τὸ ἀλιτηρίων καὶ ἀντὶ τοῦ ἀστοργεάντων καὶ ἀποτυγόντων. Inserta sunt ex Suida s.

Ἀλιτήριοι, qui a grammatico Bekkeri sumsit Anecd. p. 377. DIND.

448, 39 φρουροῦσι V.

449, 44 εἶπερ τῷ Ald. — 46 δ om. V. Θ. — 52 videtur aliquid deesse : nam sententia certe imperfecta est ; ea ita suppleri potest : γεγονέναι, τὸν ἀλλαντοπώλην ἀντιδιαβάλλειν τὸν Κλέωνα, ὡς ἐκ τῶν ἐπιβουλεύσαντων cet. DUKER. — 54 Μυρίνη et mox Μυρίνην V.

452, 10 scribebatur ἀνταράται, quod correxit Kusterus.

453, 13 διακελεύεται, 14 κῶλον αὐτοῦ Θ.

456, 17 κωλύσεις V. — 18 τοῦ κώλου τῶν ἐντέρων, 19 τοὺς αὐτὸν Θ.

462, 26 πολλοῖς τρόποις καὶ λόγοις ἐκέχρητο Θ.

463, 28 videtur συναρμύζοντες vel saltem συναρμυζόντες scripsisse. DIND.

464, 30 Ἀττικοὶ om. Suidas s. Ἀμαξουργοί, addit λέγουσι. Scholion om. Θ.

465, 45 τῇ πόλει—γενέσθαι Θ. Vulgo παρρησίχ.

468, 50 ἐπειδὴ δ Κλ. τεκτονικοῖς ἐχρήσατο ὀνόμασιν Θ. — 52 δὲ ἐπήνεγκεν Θ.

469, 3 τοῖς τῶν λ' Λακ. V. τοῖς ἀπὸ τῶν Λακ. Θ. — 5 ὤλεσθαι V.

471, 11 δουλείαν Θ. pro δοῦναι.

478, 22 sq. Ἀργεῖους καὶ Λακεδαιμονίους συνιέναι V. — 27 fortasse διαβολῆς οὐχ ἄπτεται τῆς. DIND. ἀπατᾷτε Θ.

481, 39 ἰδρις δ θεὸς λέγεται εἶναι Θ.

482, 45 ἔργοις δ. ἴνα γ. καὶ π. ἐν πρώτῳ Θ.

485, 50 δραμῆ γὰρ scripsimus. V. δραμεῖται. Edebatur δραμῆ. — ἔμελλον θεός. Θ. ἔμελλε θεῦσεσθαι Ald.

490, 8 βοτούλους Dobræus. Legebatur βούλους.

491, 10 ἄς ἔμελλε V.

492, 14 δὲ καλ. et κηρωματηταί Θ.

493, 16 τοδί Θ.

497, 30 κάκιστα δὴ τοῦτο δ πρώτος διαβαλὼν Θ. — 37 ἐπ' ἄμμετρον δὲ ἐστι Θ. — 47 legebatur ἐξ Ἰολάου. Sed V. ἐξ Ἰοκλέους. V. Dindorfium ad fragmenta Sophoclis. δὲ add. V. Θ.

503, 2 ἐξῆς ἡ ἀναστροφὴ καὶ μετὰ ταῦτα τὸ ἐπίρρημα Θ., postremum etiam V. — 6 δ' om. V. — 7 ἐτέρων ἄπων [sic] V.

507, 8-16 om. Θ. — 9 ἀνάπαιστοι V. — 10 μβ'. G. — 16 ὧως ἐκ Θ.

508, 22 ἀπῆρχται Θ. ἀπῆρτηται Suidas s. Παράβασις. Deinde ἐστᾷσι μὲν Suidas. εἰ μὲν (sic cum lacuna) V. Ald. ἔμνε G. οἱ μὲν Θ. — 24 εἰ πρὸς τὴν V. εἰς τὴν Θ. — 26 τὸ θέατρον Suidas. Qui addit, εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στήσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταί, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν.

511, 40 ἐκ πυρῶν Suidas s. Ἐριώλῃ. — 41 εἶπεν V. ἀν om. V. Θ.

515 αὐτὸν anonymus. αὐτοῦ Ald.

517, 47 ἐσχημάτισται Suidas s. Πειρῶν, qui 48 προσθάλλειν. Ald. προσθαλεῖν. — 49 ὡς V. Θ. — 50 σημείωσαι V. Ald.

518, 53 τρέπον om. V.

519 om. Θ. — 4 τῶν ποιητῶν τουτέστι τοῖς V.

521, 9 φασὶ V.

522, 12 βαρβιτιστὰς Suidas s. Μάγνης. Legebatur βαρβιτιστὰς. Conf. Meinek. Hist. Com. p. 33 seq. — ἀν λέγοι Suidas, etiam in cod. Paris. A. (omittunt 3 codd. et ed. Mediol.) τάσσουν οἱ λόγοι V. τάσσουν ὀλίγοι Θ. τάσσουν οἱ λόγοι τοὺς βαρβατιστὰς ἀν λέγοι Ald. — 17 ἐγρέοντο V. τῷ βατραχίῳ Suidas. τῷ βατραχίῳ Ald. τῶν βατραχείων V. τῶν βατραχίων Θ.

526, 23 ἀν βέωσι V. βέουσι Ald. — 24 Φιλιππικῶ, 25 Πυθῶνος Θ. Legebatur τυρῶνος. — 26 αὐτὸς additum ex Θ. — 28 τροπὴν ταύτην Θ. — 30 Cratini versus attulerunt Suidas in Ἀφείλεια et in Δωδεκάχρουνον στόμα, Tzetzes Hist. 8, 184, et Exegesi Homerica p. 12, 11. τοῦ βρούματος Suidas s. Ἀφείλεια. — 31 καναχῶσι Suidas. Legebatur καναχῶσι. τὸ στόμα Porsonus apud Kidd. ad Dawes. p. 356. — 32 εἰλιστὸς Θ. τῇ φάρυγγι V. et Suidas. τῇ φάρυγι Porsonus. τί om. Suidas in Δωδ. εἴποιμ' ἐτι Dindorfius. Legebatur εἴποιμί σοι : sed σοι om. V. Θ., Suidas et Tzetza. — 33 ἐπιμύσει V. Θ. — 34 ἅπαντα ταῦτα om. Suidas, qui pro ποιήμασιν habet στόμασιν in Ἀφείλεια, λόγοισιν in Δωδ.

527, 48 addit Ald. ἡ ἀφελῶς, ἀπλῶς. ὅν τὰ ἐπιτόλεια ἀφελῶς γράφειν. καὶ ἀφελῆς γυνή ἢ ἀπόνηρος καὶ δοσίπυγος, ὡς τὸ, « μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίην. » δύναται δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἀπλῶν, οἷον ἀπλῆς φράσεως. Quæ interpolata sunt ex Suida s. Ἀφελῆς. — στάσις (sic) — ποταμῶν a m. rec. habet V. — 49 τὰ ἄνω χώματα Θ. — 52 sqq. glossam τοὺς περὶ Καλλίαν habet V., om. G.

529, 7 φησὶν ἐτέραν ἐν συμποσίῳ Θ. — 8 προκταλαμβάνοντας V., non G. — 9 αὐτοῦ Θ. αὐτοὺς G.

530, 14 Εὐνειδῶν Fabricius. (V. Meinek. Hist. Com. p. 57.) Legebatur Εὐμενίδων. — 15 συντεταμένον V.

532, 21 ἐλεφάντινα addit Dindorf. ex Suida s. Ἠλεκτρα. — 23 ὠφθαλμισμένους Suidas s. h. v. et s. Ἠλεκτρα. Legebatur ἡσφαλισμένους. ἀσφαλισμένους V. — 24 uncis inclusa habet Suidas. — 27-29 om. Θ.

533 om. Θ. — 31 καθεσάτων Suidas s. Ἀρμονία et s. Ἠλεκτρα. κρασάτων V. χρομάτων Ald.

534, 41 τῇ Θ. — 42 φιλοστέφανος Suidas s. Κονῆς. φιλήση idem. Legebatur νικήσει. Conf.

Meinek. Com. I, p. 222. — 43 μηδέπω Ald. et Suidas. Fort. μηδεπώποτε. — 44 δύπει Ald.

537, 53 Meinek. Hist. Com. p. 59 πρῶτον. τὰ addit Kusterus. — 1 ἐξωνεῖτο τοὺς θεατὰς ... Fortasse ex aliorum comicorum, quos Crates aduersarios habuit, fabulis petitum. MEINEK. Hist. Com. p. 62. — 2 τραγικός. Reponendum κομικός, nisi is scholiastæ error est nostrum Cratetem cum philosopho eodemque tragædiarum poeta confundentis. MEINEK. p. 60 seq. — 3, 4 glossam λοιδορίας, μέμψεις habet V. Addit Ald. (ex Suida s. Στυφελισμούς) καὶ ἐν μυθικοῖς ὅτι στυφελῶν ἀπὸ πετρῶν ὁστρακόνεστα νοῦτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

538, 5 ἡδέως γράφων Θ. Sequentia om. V. Θ.

539, 9 ὑπονοίας conjicit Meinek. l. c. p. 61. — 10 τὰ γράμματα V. ἡ δ. τὸ x. om. V. Θ. : habet Suidas s. Κραμβοστάτου. — 11 legebatur ἀπὸ τοῦ χρ. — 13 καρχαμβλή Θ. — 14 desideratur verbum aliquod, quale est βέλτασθηκάναι. DIND. — 16 scribebatur ἐπαφηνέαι. — 27 εἶναι δοκῇ Θ.

542, 40 legebatur μετηρύθμισται.

546, 49 θεῖν ἢ additum ex Θ. — 50 ὅταν γὰρ συν. ἐπὶ π. ἀριθμῶν V. Θ. — 51 scribebatur προέργεται. — εἰς τοῦτοπροθεν (sic) Θ. — 52 πέμψαι Θ. — 54 κωπ. ἐλαυνομένη, 1 ἐπαράτειν Θ. Vocabulum corruptum.

547, 8-10. Hæc nihil ad rem faciunt. Nam tempore Aristophanis poetæ comici et tragici carmina sua non amplius e plaustris recitabant, ut tempore Thespidis poetæ, sed, ut notum est, e scena theatri. KUST. Vide Bakium ad Cleomedem p. 435. DIND.

550, 12 φ. τῷ προσώπῳ Θ

551, 16 δὲ βουλ., 17 τὸ αὐτοῦ ἐπιτήδευμα Θ. — 20-25 τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν ἱαμβικὴν — ἀκατάληκτον (τῶν κ' χοριαμβικῶν ἔχον ἐπιμεμιγμένον ἀκατάληκτον Θ.) καὶ τὸ β' ὅμοιον ἀκατάληκτον καὶ τὸ γ' καὶ τὸ δ' (utrumque τὸ om. Θ.) ὅμοιον καὶ τὸ ε' χοριαμβικὸν ἀκατάληκτον καὶ τὸ ἕκτον καὶ ἑβδομον ὅμοιον καὶ τὸ ὄγδον ἀκατάληκτον καὶ τὸ θ'. τὸ δὲ ι' (τὸ δέκατον Θ.) ἀναπαιστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν, τὰ δὲ λοιπὰ δ' ἀναπαιστικά τρίμετρα, τρία μὲν γλυκύνειαι, τὸ τελευταῖον δὲ φερικράτειον V. Θ.

552, 31 καὶ κτυπεῖν om. Θ.

559, 45 δὲ τὸ ἀπρ. τὸ Ἀττικόν Θ.

561, 48 κρημνίστην Ald. — Εὐριππος V.

563, 6 Ἀθ. καὶ δ Φορμίων περὶ V.

565, 9 τετράμετρον τραγικὸν ἀκατάληκτον V. — 10 Ἀριστοφάνης Kusterus. V. schol. ad Pac. 1127. Legebatur Ἀρίσταρχος.

566, 16 θεῖ Θ. — 19 ἀραιῶν Ald. ἐρεῶν Suidas, qui deinde εἶναι. ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ δ' Ἐγκ. (Ἐκκέλαδος V.) — 24 ἐνεγράψαν τοὺς idem. τὰς ἀριστείας Ald. Quæ in fine addit Εὐριπίδης

Ἐκάβη (466) « ἡ Παλλάδος ἐν πόλει τὰς καλλιῖδ' φρου
Ἀθηναίας ἐν κροκίῳ πέπλῳ ζεύζονται ἄρματι πόλους. »

570, 29 πελάγη V. πελάγει G.

571, 32 ψευδόπωμα Suidas s. h. v. et s. Ἀπε-
ψησάμην. ψευδόπωμα V. Ald.

574, 43 στίσιςιν Θ. hic et mox. — 47 τι om. V.
— 52 μαχέσασθαι V. — 1 δεῖν om. Θ. — 4 τοῦ
Κλέωνος Θ.

575, 13 ἑμοῦ τῶν τε, 14 διδόντων, 15 sq. τῇ
πόλει ἀγ. Θ., ex quo 19 τὴν additum. — 20 στρα-
τείας Θ.

580, 25 γαυριᾶσθαι Suidas s. Κομφ. — 28 ἔλαιον
ἀφειλομένοις (scr. ἀλειφομένοις) καὶ στάζουσι. σπλεγ-
γίς δὲ ἡ ζύστρα τοῦ ἐλαίου. ἄλλως. κεκαρμένοις V. Θ.
κεκαθαρμένοις Kusterus. — 29 μεταστῆναι τοὺς
νέους. Videtur aliquid deesse : nimirum, τῆς πρό-
τερον διαίτης : vel simile quid. Sensus enim est,
Cineam et Phrinum auctores fuisse populo, ut
juvenes priorem vivendi rationem mutarent,
sive ab ea discederent. Kust. Schneider. ad Ari-
stotel. Polit. p. 110. DIND. — 32 scribebatur
Ἀππίων. Θ. Ἀσπίων. — 33 ἀπεστλ. et sequentia
om. Θ. — 34 scribere praestat, ἐκκεκαρμένοις,
ἀπομακτομένοις. Kust. — 38 corrige οὐδ' ἐστὶν ex
Suida s. Σπλεγγίς. αὐτῇ scholiasta Platonis p. 334
ed. Bekk. αὐτῇ Ald. DIND. — 40 Ald. γυναικῶν. ἡ
δὲ σπλεγγίς τῶν πρὸς ἄλλο τι. οὐ γὰρ πρὸς τὸ περι-
ξέσθαι ἂν τις αὐτῇ χρῆσαιτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς
τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. Haec scholiis veteribus adsuta
sunt ex Suida v. Σπλεγγίς : qui ea descripsit ex
Alex. Aphrodis. in Topica p. 222. Kust.

581, 44 ἀρίστην V. — 48 τῆς νίκης V.

589, 52 ἤτις τοῖς V. — 1 συνέστης Θ. — 5 ἔστι
δὲ καὶ ὅτε καὶ (καὶ om. G.) V. — 10 αἱ μὲν γυναι-
κες om. Θ. — 13 γὰρ om. V.

595, 20 ὥσπερ Θ., qui om. 22-24. — 23 ἱπ-
πέων V.

597 in V. a m. rec. γράφεται ἐπαγωγούς, quod
om. G.

600, 30 καὶ om. Θ. — 35 addit Ald. ἄλλως.
κώθων εἶδος ἐκπώματος ὁσπραχίνου, ἡ εἶδος ποτηρίου
Λακωνικοῦ καὶ στρατηγικοῦ. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ
ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. Ἀππιανός
« ἔφερε δὲ δῶδα συγκεκομμένην καὶ θεῖον ἐν κώθωσι. »
καὶ κωθωνίσαι τὸ μεθύσαι, ὡς τὸ « ἐρῶν δὲ καὶ κωθω-
νιζόμενος ἀφ' ἡμέρας. » Illata illa et huic scholio et
Pacis 1094 sunt ex Suida s. Κώθων et Κωθωνίσαι.

602, 41 ἐπὶ τῶν ἵππων Θ. Deinde ἐπὶ. ἀττικόν
V. — 43 ἀποτελούμενος G. τελούμενος Θ.

603, 45 σκπρόραι Θ. — 46 scribebatur. σάμ.
σάμα V. Θ. Conf. schol. Nub. 23.

604, 48 τῶν ἵππων Θ. — 50 τὸ πρὸ θυμον Θ.

606, 53 τῆς παρ' G. — 1 δὲ καὶ Θ. τριφυλὸς V.
τριφυλὴς Θ. — 3 φέρει Θ. ἐκάστη δὲ βυτάνη πόα λέ-

γεται. ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει
καὶ Λυσίᾳ addit Ald., inserta ex Suida s. Πόα, qui
accepit a Photio. Conf. Lobeck. ad Phryn. p.
496. DIND. — ἀντὶ λόγου Μηδικοῦ. Haec non ca-
pio. Puto scholiasten scripsisse, ἀντὶ γόστου Μη-
δικοῦ. Nam paulo ante in hac ipsa nota πόα per
γόστους exponitur. Kust. ἀντὶ λόγου Μηδικοῦ Val-
ckenarius in Diatrib. in Eurip. p. 131. Nihil mu-
tandum. DIND. λόγου om. Θ. — 4 πεδιάς Hem-
sterh. apud Valckenar. Μηδείας V. Ald. Μηδείας
Θ. — 5 εὐφορὸς τε ἦν V.

607, 9 μόνους additum ex Θ. — 12 ἐμπορίαν V.,
non G. ἐπήρειαν Θ.

608, 13 ἔφθη Θ. ἐφθη Ald. — 19 prius καὶ om. V.

609, 27 Παλαίμωνι V. — 29 σ' om. Θ.

615, 45 ἐποίησαν Θ.

616, 50 ὁκτὼ κώλων Θ. ἐπτάκωλος V. — 51 τρο-
πρίμετρον

χαϊκὸν τετράμετρον καταληκτικόν. τὸ β' ἐν Θ. — 53
τετράρρυθμον et infra δίρρυθμον V. Θ.

624 in V. est διπλοῖ (scr. διπλῇ). στίχοι ἵαμβοι
τρεῖς μετὰ ἀκαταλήκτων νθ', (quae om. G.) et l. 26
ἐλασίβρονται. — 31 τραχέως Suidas. Legebatur τα-
χέως. Θ. ὅστις ταχ. ἐφθ. ἡ ὅτι τραχέϊαν. Deinde ὡς
ταχέως Suidas. Legebatur ὡς ταχέϊαν. Sequentia
om. Suidas. — 32 ἡ πρὸς Θ. — 34 τὴν γῆν post
σαλεύειν V. Θ. — 35 τοῦ om. Θ. Idem προξυτό-
νως, 36 ἐλασίβροντον.

627, 42 εἰς τέτταρα Suidas s. Ἴππεῖς : qui ζυ-
γίτας addit. — 47 ἤττους Suidas. — 49 γένοιτο,
ἵππον ἕκαστον Suidas. Legebatur γένηται ἵππων,
ἕκαστος. — 50 τὸ μὲν πρῶτον ἐξακόσιοι Suidas et
qui μὲν τοπρῶτον post ἀριθμὸν ponit Θ. Legebatur
τὸ μὲν πρότερον γ'. — 51 ἀριθμὸν. μετὰ δὲ Θ. πλη-
θυνούσης Suidas. — 1 ἐπιτιμᾶν addidi ex Suida. Er-
ror grammatici, qui fluxisse videtur ex Aecharn.
6. DIND. — 2 παρ' αὐτοῖς om. Θ. οἷς οὐκ ἐφείτο
ἄρχειν Suidas. — 3 ἡ. Corrigendum videtur εἰ
μη. ἀλλ' ἡ Suidae ed. Mediol. : sed ἀλλ' om. codi-
ces Gaisfordi. DIND. καὶ om. Suidas.

628, 10 ἀποσπᾶσμάτα Θ.

630, 15 ἀτράρυξις, 18 ψευδατραψύζους Θ. hic et
infra.

631, 29 δὲ om. V. Scholion om. Θ.

634, 34 προσφέρεται Θ. — 35 Ἄλλως om. Θ, qui
deinde αὐτὸν καὶ θρασύνων. — 36 ἔπλασε V. — 37
σχύταλοι, 38 πον. καὶ εὐτ. Θ. De hoc nomine
Σχίτων vide Dobraeum ad Photium p. 789. — 39
γναφεύς Θ. — 41 ἀνόητα κοῦντες om. V. ἡλέματα
κοῦντες Suidas s. Κοάλεμοι. — 44 ἐπωνυμίαν Θ.
— 48 δ' om. V.

636, 54 ὅτε Θ. ἐπεκαλούμην Ald.

639, 5 παρεῖληψε restituit Dindorfus. Conf.

schol. ad v. 721, ubi παρέλαθε in re eadem. Legebatur παρείλε.

640, 9 προσήνεγκε τὰ τοιαῦτα Θ.

641, 10 τὸ Θ. τὸν V. τὴν Ald. 11 θυσιαστηρίου, 12 καταληπτέον Θ. ἄς τινὲς Suidæ codex Leid. s. Κιγκλίδας. Legebatur ἄστινας. δικλείδας Θ. φασίν additum ex Suida. ιδίως om. Θ. — 13 ἀνέωξε V. ἡνέωξα Θ. — 16 sqq. Glossam δὲ Πελοποννησιακὸς δηλονότι habet V., om. G.

645, 20, 21 om. V. Θ. Post ἄγαν addit Ald. αἷς δὲ πηλὸς γένεσις ἐστὶ πᾶν ἰλυόδης, ὅταν συστῇ καὶ γένηται μέλας, φύσει τινὶ ἀπορρήτω εἰς ζωᾷ μεταβάλλεται πᾶμπολλα. οὐδὲν δὲ δέονται τροφῆς. ἀπόγρηγε μὴν ἀλλήλας περιλυμήσασθαι. ἄγρα δὲ αὐτῶν εἴματα λεπτὰ· εἰς δὲ ἄλλων ἰγθύουν θήραν ἤχιστον. συμβαίνει δὲ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἔβρυσθαι. ὅθεν καὶ παροιμία, ἀφύα ἐς πῦρ, ἐπὶ τῶν τέλος οἷον λαμβανόντων. ἐνικῶς δὲ οὗτος ἐν Ταγηνισταῖς εἶπεν ἀφύη· ἐν ἄλλοις δ' αἰὲ πλεθυντικῶς τὰς ἀφύας, λέγεται δὲ καὶ ἀφρὺς διὰ τὴν λευκότητά. ἔστι δὲ ἡ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἐγγραυλὶς καὶ ἀφύων τιμὴ τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῇ ἔβρονται. καὶ ἀφύας φαληρικὰς τὰς μεγάλας. Φαληρεὺς δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. ἔστι δὲ γένη πλείονα. ἡ μὲν ἀφρῖτις λεγομένη, ἥτις οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσῃ ἀφροῦ καὶ πηλοῦ ἰλυόδους, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη. ἑτέρα δὲ ἐστὶν ἡ λεγομένη κωβίτις, ἡ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωβιδῶν. ἐξ αὐτῆς δὲ ἕτεραι, αἱ ἐγκραστῆροισι καλοῦνται. καὶ ἄλλη, ἥτις ἐστὶ γένος μακρινῶν. καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος. καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων. ἔστι δὲ προηγούμενη ἡ ἀφρῖτις. Priora αἷς — ἔβρυσθαι illata sunt non sine scripturæ vitii ex Æliano N. A. 2, 22, reliqua ex Suida sunt transcripta s. Ἀφύα. DIND. — 22 εὐωνότερους V.

646, 26 τὸ V. Θ. — 27 τὴν ναυτικὴν Θ.

648, 32 οἷον et 33 καὶ om. Θ. αὐτῷ V.

650, 37 sic codices et Suidas s. Δημιουργός. τὰς παρεστώσας — γυναικας Ald.

651, 43 ἤσθοντο καὶ V. Θ.

658, 52 ἐν ταῖς, 54 βόλιτοι δὲ λέγονται οἱ Θ. — 5 δίκην Dindorfius. Legebatur δίκην.

660, 11 Καλλιμαρχος (sic) πολυμαρχος Θ. πολυμαρχος Ald. — 13 ἂν πάλιν Θ. — 15 χιμάρους Θ. cum altero inter lineas.

662, 18 scribebatur θρίσας.

663, 21 ἀπέβλεψεν Ald. — 22 προσέθετο V. παρ' Ὀμήρῳ Θ.

665, 28 δῆμου om. V. ἄρχοντος G.

673 ἐρρέτω τουτέστιν οὐδεμίαν φρ. π. ποιούμεθα Θ.

675, 42 ὑπήγοντο Ald. — 44 δρῦζακτοι δὲ εἰσι τὰ Θ. — 45 post ξύλα sequentia et 49-51 om. Θ.

680 lemma Aldium ὑπερεπῆρουν. Sed refe-

runtur hæc ad ὑπερεπιπάζοντο, quod ponit Suidas s. h. v. Γράφεται καὶ om. Θ. et Suidas. Et recte fortasse. DIND.—4 με om. Θ. ὅσον om. Suid.

683 glossam κεκοσμημένον habet V., om. G.

692, 26 λέγεται Θ. — 30 δὲ om. V.

693 γράφεται καταπινόμενος V. a m. rec., quod om. G. — 37 ἀπὸ (pro λείπει) δὲ τοῦ ὡς Θ.

694, 43 ἀνθυποσχόμενος Θ.

696, 3 κεραινοῖς Θ. — 5 πολέοντες, Suidas s. Κεραινοῖς addit οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες. ἀργῆται Θ., qui om. 7-13, 17-20.

698, 22 ἡ — ξενισθῆναι om. V. — 28 ἐκβάλω σε V. ἐκβάλω τῆς γῆς ταύτης Θ. — 29 ἐκπαγῶ Θ.

700, 32 ἀνατιθεῖς V. — 33 καὶ om. Θ.

708, 53 πάλιν. Lemma ἀπονυχίῳ σου præfixum in Ald. πρὸς μαγειρον ἔσκωνε Θ.

709, 2 ἀποκλείσω, ἀποφράξω Θ. Omittit Suidas s. Ἀπονυχίῳ, nec apta sunt huic verbo interpretando. Ad aliam lectionem ἀπομυχίῳ refert Dobraus. DIND.

711, 9 μάλλον ἰσχ. et εἶπε Θ., qui om. 9 τὸ κακ. et sequentia ad l. 17.

716, 21 addit Ald. τίθας οὖν τὰς τροφούς, τὰς μάμμιας, ὡς τὸ «ὅσα δὲ ἀργία μεμάρανται καὶ βρθυμία διεφθαρταὶ μειράκκια, ταῖς τίθαις ἀπομύττειν καὶ ταῖς γυναιξὶ λούειν ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις, στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων ἐάσωμεν.» Inserta ex Suida s. Τίθη.

717, 23 τῆς ῥαδιουργίας Θ.— 25 μὴ δύπασας V. μὴ σύμπασας G. τὰς et 26 τὰ παιδία om. Θ. — 28 τοῖς παιδίοις, 33 ἐπὶ τῷ θηλάζειν τὰ βρέφη Θ. — 34 παρὰ additum ex Suida s. Κατασπᾶν. — 36, 37 om. Θ., εὐρὺν — πένητα om. V.

721 om. Θ.

723, 43 εὐδοκίμειν Θ.

725, 50 αὐτῷ Θ. — 52 idem om. ὅττα.

729. Cum hoc scholio comparandum schol. Pluti v. 1055. — 6 οἰκουμένην χώραν Θ. — 8 legebatur Ἀθηναίων. Correctum ex schol. Pluti ὁσσεῖαν—Ἀθηναίων om. V. — 11 τὰς om. Θ. — 12 Ἀθαρῖν Maussac. ad Harpocrat. p. 8, et est apud Suidam s. Ἀθαρῖς. Legebatur βάρην. τὴν om. V. — 14 Ἀθάριδος Maussacus. Legebatur Βάριδος. βρασίδας Θ. Ald. addit, τινὲς δὲ τὸν Θησέα φασὶ κατ' ὃν καιρὸν εἰς Κρήτην ἔπλει προσχόντα Δῆλῳ διὰ χειμῶνα, εὐχᾶσθαι τῷ Ἀπόλλωνι καταστέψεσθαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σωθῇ τὸν Μινώταυρον ἀποκτείνας, καὶ θυσιάσειν. καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψαντα εἴησαι γύτρην ἀθάρης καὶ ἔτνους, καὶ βωμὸν ἰδρύσασθαι. διὸ καὶ Ἡυανέβια δοκεῖ λέγεσθαι οἷον κυανέβια. τὸ γὰρ πρότερον τοὺς κυάνους, πυάνους ἐκάλουν. ἤγον δὲ ἐσθ' ὅτε ἐπὶ τῇ ἀποτροπῇ λοιμῶν. ἤδον δὲ παῖδες. Quæ illata ex Suida s. Εἰρεσιώνη, λέγεται γὰρ Θησέα in τινὲς δὲ τὸν Θησέα φασὶ mu-

tato. De 17-19 vide ad schol. Pluti citatum. 18 ἀνεψφασθαι Ald., quæ post 19 addit, μετὰ δὲ τὴν ἐορτὴν ἔξω τῶν ἀγρῶν τιθέασιν παρ' αὐτάς τὰς θύρας. Κράτης δὲ δ' Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν, ἀφορίας ποτὲ κατασχρούσης τὴν πόλιν, θαλλόν φησι καταστέψαντας ἐρίοις ἰκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. Hæc quoque ex Suida illata, qui non ex scholiasta sumpsit, sed ex Pausaniæ Lexico, de quo vid. Eustath. p. 1283. DIND. — 20 ὄραισιν Θ. — 22 scribebatur περιειλημμένους. τό τε θάλος ἐρίοις (ἐρίοις Θ.) περιειλημμένον V. Θ. — 24 θαλῶν V. Deinde δὲ πῶραι, si quid mutandum sit, proponit Porsonus.

742 scholia invertit Θ., ex quo 38 ἄμα δὲ et καὶ addita.

743, 44 ὁμηρικὸν ἔξευρ. V., ex quo 45 alterum μόνος additum. — 48 αὐτῷ Θ.

748 καὶ ἀντ. τίς ἐστὶ σοι Θ.

749, 54 ἐκκλησ. τοπαλαῖον Θ.

751, 2 χρῆναι παρ. Θ. παρῆναι V.

755, 7 Σῦκα om. Θ. — 9 κατεσθίουσι Θ. τρόπον om. V. — 11 εὐχρῶς οὐδὲν Θ. — 14 ἐν et 15 αὐτῶν om. Θ. — 19 μελιττουργοί, 21 καὶ χειμ., 24 ῥίπτουσι—ποσὶ Θ. Legebatur τριβόουσιν—παισί. In V. ταῖς μελιτταῖς τριβόουσιν, intermediis omissis. — 25 et sequentia om. Θ. περιτιθέντες Berglerus. Legebatur παρτιθέντες.

756 habent V. Θ. διπλῆ καὶ στίχοι (διπλῆ ἢ στίχων Θ.) εἰ, ὧν δ' μὲν α' καὶ δ' καὶ ε' ἱάμβοι τετραμέτροι καταληκτικοί, δ' δὲ β' καὶ γ' (δ' γ' V.) ἐξ ἱάμβων διμέτρων, εἴτα ἐν ἐκθέσει ἐστὶ τὸ ἔθιμον διπλῆ ἀνάπαιστος τετραμέτρος καταληκτικῇ, ὅφ' δ' (οὗ Θ.) διπλῆ καὶ ἐξῆς (ἐξ Θ.) στίχοι (στίχων Θ.) ὁμοίως ζ' (ζ' om. Θ.)—40 Εὐριπίδου. Vide Hephæst. p. 94 ed. Gaisf. — 47 et seqq. om. Θ. Post 51 addit Ald. ὁμοία δὲ τῇ, πάντα λίθον κίνει. τοῦ γὰρ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολεοῖποι. πριάζμενος οὖν Πολυκράτης δ' Ἀθηναῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐξήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέβαινε, πέμψας εἰς Δελφούς ἐπηρώτα πῶς ἂν εὔροι. τὸν δὲ Ἀπόλλων ἀποκρίνασθαι φασί, πάντα λίθον κίνει. καὶ ἐν ἐπιγράμματι

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τότε. διή γὰρ ἐπ' αὐτῷ ὥνῃ τοὺς Μουσέων πάντα ἐσείσε κάλως.

Inserta sunt ex Suida s. Πάντα κάλων, additis Crinagoræ versibus, qui leguntur in Anthol. Palat. vol. 2, p. 193. DIND. — 4 αὐτοῦ Suidas s. Κάλως. αὐτόν Ald. — 6 in mente habuit Homericum θούρος Ἀρης. Etiam 8-16 om. Θ.

759, 9 συνέτους V.

762, 21 om. Θ. — 22 μολίθινον V. — 23 δ. ἐσκευασμένον Θ. — 26 Ἀγρίους Kusterus. Legeba-

tur Ἀγροῖς. — 27 κεροῦχος, δς Salmas. Exerc. Plin. p. 402. Legebatur κέρδος. — 28 τοῦ δάφους V. τοῦ ἐδάφους G. — 29 Thucydidis locus est 7, 41, ubi scholiastes eosdem versus Pherecratis expressit, quod observavit Meinek. Com. I, p. 258. — 30 addit Ald. τὴν ἐξηρητημένον ἔχουσαν δελφίνα τοιούτον· ἐν γὰρ τῇ ἐβδόμῃ «ἐπειτα» φησὶν «αὐτοὺς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν εὐπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὀλκᾶδων δελφίνοζόροι ἡρμέναι ἐκώλυνον.» Δελφίνιον δὲ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον, ἐνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον. καὶ χωρίον ἐν Χίῳ. — 32 εἰς αὐτὴν V.

766, 42 μηδὲν σπουδαῖον διαπραζάμενος (διαπραττόμενος V.) Ἄλλως. μηδὲν V. Ald. — 43 γὰρ om. V.

767, 51 ἄβηταις Kusterus: de quo voc. v. Duncang. Legebatur σαγήναις. Sequentia, τουτέστιν (sic pro Ἄλλως) in principio scholii habet V., om. Θ.

768, 1 στηθαῖοι, 6 τεμνομένας Θ. — 7 ἴν' ἦ om. V. Θ.

770, 13 αὐτοῖς τοῖς περικόμμαισι τῶν κρεῶν εἰ μή σε φιλῶ Θ., in quo sequuntur 8-11. — 14 Εἰ—βήμασιν om. Θ. — 15 πιστεύσεις, 16 δεύτερον Θ. ὅρκ. μέγαν V.

771, 20 παρείληψε τοῦ αὐτοῦ τὸν ὄρκον Θ., ex quo καὶ Ὅμο. — (22) πράσους additum. Ald. παρείληπται. — 23. Totum hunc locum scholiastæ descripsit Phavorinus v. Μυττωτῶ: apud quem plenius legitur, πρὸς τὸν Ὅμηρικόν κυκαῶνα: unde scholiastes supplendus est. Kust.

772, 29 κρέατα V. Ald. — 31 ἀλλ' om. V. — 32 legendum videtur ὡς καὶ ταύτην. — 34, 35 ad δῆμος, et 41 ἦσαν τε καὶ om. Θ.

778, 2 τῶν τοῦ ἄλλ. Θ.

780, 3 σῶν om. Θ. — 15 ἐκδύειν Θ.

781, 8 τῆς Ἀττικῆς om. V. ἦν ἐνώρυμψε Θ. ἀνὴρ-μησαν Ald. ἐνώρμιασαντο vel ἐνώρμιαστο Suidæ libri s. Διεξιφίσω. — 9 Ἀρτάβαζος. Immo Ἀρταφέρνης: v. Herodot. 6, 119; 7, 10. Conf. schol. Acharn. 84. — 11 αὐτῷ Suidæ codices. — 13 seq. καὶ οὕτω—δυνάμειος V. Θ. et Suidas. ὡς ἐξιωθῆναι τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν τῇ Περσῶν Ald. Post δυνάμειος V. Θ. τῆς Περσικῆς καὶ addunt, τῆς τε Περσικῆς δυνάμειος περιγέγοντο καὶ Suidas edit. Mediol., omittunt codices Gaisfordi. — 16 fortasse στόλον addendum post Περσῶν. DIND.

782, 18 σεμνολ. τὰ ἐκείνων om. V. τὰ ἐκείνων om. Θ. τὰ ἐκείνων κατορθώματα Suidas.

785, 28 δὲ om. Θ. Dübnero legendum videtur ἀπὸ δὲ, non ἀντὶ. — 32 γὰρ ἐν ταύτῃ Ald. et Suidas. — 34 πέτρα ἐστὶν, 39 ἐκαθέστη Suidas, omittens 40 ἐρ. — 47.

786, 49 ἐστὶ θυμ. Θ. — 52 πολλάκις om. V.

— 53 ἀπηνέγκαν Θ. — 54 φθάσ. δὲ V. — 1 τοῦτό γέ τοι Ald

788,6 εἶλες δὲ om. V. Θ. et ἤγρευσας—ἐποίησας ante δελεάσασιν ponunt.

791, 7, 8 om. Θ. Post θῆναι Ald. addit καὶ ἀλλαχού (Eccles. 121), περιδου καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ. καὶ αὖθις (Ach. 772), εἰ βούλει περιδου μοι περὶ θυμῆιδος ἁλῶν, τουτέστι συνθήκας ποιησώμεθα. — 8 γε om. V. τρίποδα G.

792, 12 πίθοις κοίταις Θ. et om. ὅτι.

793, 20 οὗς καὶ οἱ, 22 φωλαῖς V. Κράτης Suidas s. Γυπαρίους. Legebatur Κρατίνος.—26 Οὗ κα- τοικτ. et δὲ om. Θ. — 27 παύσασθαι om. V. — 28 διὰ τοῦτο V., om. Θ. — 29 ἐπειδὴ om. V. Θ. τῶν Ἀθηναίων Θ. — 31 μάλιστα additum ex Θ. — 34 εἶναι om. Θ. Corrige ἀπιστότερος ex Thueydide.

794, 35—37 om. Θ. In V. nihil nisi hoc, βλ. ἐστὶ τὸ ἐκπιέζειν τὰ κηρία τῶν μελ. — 38 παρ' ἱστορίαν. Nugatur scholiasta. Non enim de ea legatione loquitur Comicus, per quam annua fœdera facta sunt; quæ non fuit explosa a Cleone, quando fœdus illud annuum obtinuit: sed aliam intelligit, quæ a Lacedæmoniis septimo anno missa fuit ad obtinendam pacem, et recipiendos viros, qui in insula Sphacteria ad Pylum obsessi tenebantur; quæ quidem legatio repulsam tulit, suadente Cleone: ut fuse narrat Thucydides lib. 4. Et ex hoc loco discimus, Archeptolemum fuisse ejus legationis coryphæum: cuius nomen tacuit Thucydides. Ea vero legatio, de qua loquitur scholiastes, nondum missa fuerat, quum prodiit in scenam hoc drama. Nam in fine tantum belli octavi, vel sub initium noni, eæ legationes missæ, et fœdus factum est. V. Thucydidem 4, 119. PALMER. Conf. quæ ad schol. v. 327 dicta sunt. — 44 Thucydides 4, 119: Ἐυνέθεντο δὲ καὶ ἐσπένδοντο Λακεδαιμονίων μὲν οἷδε, Τάυρος Ἐγετιμίδα, Ἀθήναιος Περικλείδα, Φιλοχαρίδας Ἐρυξιδάδα (Ἐρυξιλάδα Valekenar. ad Herodot. 4, 150), Κορινθίων δὲ Αἰνέας Ὠκύτου, Εὐφραμίδας Ἀριστωνόμου, Σικυωνίων δὲ Δαμότιμος Ναυκράτους, Ὀνάσιμος Μεγακλέους, Μειγαρέων δὲ Νίχασος Κεκάλου, Μενεκράτης Ἀμφιδόρου, Ἐπιδαυρίων δὲ Ἀμφίας Εὐπαίδα, Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ Νικόστρατος Διτρέφους, Νικίας Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. Ex his corrige scholia. — 45 legebatur Ἐγετιμίδης (ἔγετημίδης Θ.) — Περικλείδας (—ης Θ.) — Σισυφαιμίδα (—ιδας Θ.). — 46 δημοτικὸς Θ. Ναυκράτου Ald. — 51 μετ' om. Θ. — 52 χερσάμενος (sic codd.) τῷ ὀνόματι accessit ex V. Θ. — 54 γὰρ addit Dindorfius. οὐ κατεδέξατο V.

796, 4 τῇ πυγῇ τῇ χειρὶ, 5 χειρὶ πλατεία V. ἢ πλατεῖ Suidas. — 6 τῇ πυγῇ om. Θ. — 7 ἐχρήσαντο V. — 8 εὐκαίρως Kusterus. Legebatur εὐχαρῶς.

800, 20 περιεργασάμενος ἢ ἀπὸ Θ. περιεργαζόμενος Ald. — 21 προσθήσεται Θ. — 22 excidit verbum aliquod, velut πλάττει. DIND.

803, 25 δυσχερῶς V. — 27 sq. ἀέρος καὶ διαχυοῦς τάσσεται Θ. — 28 ὅλος νοῦς V. — 30 ἀσχολ. μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα Θ. — 31 πανουργεῦματα V.

806, 34 κρίμνα Casaubonus ad Athenæi 14, p. 648, B. κρίμνα Ald. — 35 τὰ Kusterus. τὸ V. Θ. Ald. — 36 γίδρα Θ. — 40 ἀποπιάσματα V. Pro 24 περιπίτσματα legebatur περιπύσματα. περιπιτ- σματα Θ. Conf. ad schol. Nub. 45.

807, 44 τῶν στρατιωτῶν et μισθοφορίας Θ.

814, 12 ἐντολήν, 20 ἥσχαλεν, 22 δὲ om., 23 καὶ τοῖς, 25 τοῖς λεγομένοις μηδὲ τοῖς βουλομένοις Θ. τοῖς λεγομένοις μηδὲ τοῖς λεγομένοις (λεγομένοις om. G.) V. — 29 κατεπαγγέλλετο Ald. ἐπηγγέλλετο Θ. — 35 Πελοποννήσιοι om. Θ., ex quo 37 εὐρὼν additum. — 38 πόλιν Θ. pro οὖσαν. — 39 scribendum ἀπομασσόμενον, ut intelligi possit, mensura non cumulata, sed cujus cumulus radio fuit vel hostorio dirutus. VALCKENAR. ad Theocrit. Adonias. p. 388, A. ἀπολειπόμενον Suidas.

815, 43 διὰ τὰ Θ., qui om. 44—47. — 45 λε' Imo Piræus 40 stadiis Athenis distabat. V. Meurs. in Piræeo cap. 1, et in Lect. Attic. lib. 3, c. 4. KUST. In animo Phalerum habuit, cuius hoc ab urbe 35 stadiorum intervallum erat. MEURSUS. — 47 ἐπιφέρεται V. — 48 προσπαρέθηκε Suidas s. Προσέμαζε. — 50 συναγεῖν τὰ ἄλεια Suidas. Deinde προσέθηκε V. — 52 παρ' αὐτοῖς τοῖς Θ. — 1 παρὰ Ald. σημεῖων, id est, quinque milliaribus, quæ continent 40 stadia. Nam in unum milliare Romanum octo stadia vulgo computabantur. KUST. Conf. Ducang. s. Σημεῖον. Θ. habet ἀπὸ οὐ σημεῖων τῆς πόλεως. καὶ ἀπέχεε τῆς πόλεως σταδίους λέ.

816, 3 ἐκ Πειραιῶς αὐτοὺς ἐποίησεν Θ.

817, 9 om. Θ. Ald.

819, 14 Θειμιστοκλῆν Θ. — 16. Conf. Schneid. ad Theophr. vol. 4, p. 277. DIND.

821, 20 σκέρβολλα V. Θ.

827, 43 legebatur μύστιλλον. Correctum ex Suida s. Μυστιλάται. — 47 ἀρούσασθαι Θ.

829, 47 ἔλ. δὲ τὸ αἰρήσω ἀπὸ τοῦ χαίρῃω Ald. Sequentia om. Θ. — 48 κλοπῆς συγκατηγορήσας V. Correxuit Dindorf. σε vel σου κατ. Edebatur συγκατηγορήσεως.

830, 5 ῥήματα V. et Suidas s. Πλατυγίζει. δειγ- ματα Ald. Conf. ad schol. Ran. 983. — 6 ἀντὶ τοῦ πλατ. Suidas. — 7 προσερείδει Θ. et Suidas. Legebatur προσερείδεται. — 8 τῇ εἰρεσίᾳ om. Θ. — 10 πλατυγίζειν Θ.

834, 12 διὰ τὸ δῶρα διδόναι ἀναπείθειν Θ. — 13

καὶ om. V. — 15 πάλιν οἱ om. Θ. — 17-19 Κλέωνος παῖδας μὲν ἦβ. καὶ γυναῖκας ἀποκτεῖναι ἐψηφίσαντο, ἐξηγροποδίσαντο δὲ τὴν πόλιν πᾶσαν, ναῦν δὲ ἀπέστειλαν ἀγγέλλουσιν Θ. Vide Thuecyd. 3, 18, Diodor. 12, 55. — 21 προτερείς additum ex Θ. — 23 corrigendum videtur καὶ οὐδενός (οὐδενός etiam Dobræus) ἀντιλέγοντος, τοῦ Κλέωνος δὲ παρακλεινομένου τοῖς. DIND. — 26 καὶ om. Θ. τῶν Mit. Θ. Fort. τὰ τῶν M. — 31 προτερέας τρ. Θ., qui 33 προθύμους—ψθάσαιεν omittit. ψθάσαιεν V. — περὶ τῇ εἰρεσίᾳ V., om. Θ. — 38 ἐκείνην ἔπεισε πλεῖσαι Θ. ἐκείλυσσε addidit Portus. τοσοῦτος Θ. — 39 κινδ. ἦλθεν εἰς Μιτυλήνην Θ. — 40 ἐπιδείξειν om. Θ. et V. qui etiam sequentia omittit ad φησὶν αὐτὸν, l. 44, librarii lapsu. « Delendum δὲ, aut corrigendum διαβάλλει. » DIND. — 42 λαβόντων πρὶν ἢ ἀμυνᾶς Θ. πλὴν ὡς μνᾶς Ald. — 44 πρότερος additum ex Θ., δέκα ex V. — 45 πόλεις Θ. — 46 αὐτὸν om. V. Ald.

836, 48 εἰς ἰάμβους τριμέτρους καταληκτικούς σέ Θ. qui scholia v. 837-845 omittit.

837, 53 εἰς τέλος om. G.

841 παλαιστή V. παλαιστῇ G.

843, 14 περὶ τριάντης εἰπὼν καὶ σεῖων V.

845 ἐπὶ στόμα ἔχειν τὸν κατ' ἐμοῦ. λέγων καὶ διαβάλλων, μηδὲ φ. Hæc corruptissima sunt, quæ sic legenda puto : ἐπὶ στόματος ἔχειν τὸν κατ' ἐμοῦ λεγόντων καὶ με διαβάλλόντων· μηδὲ φωνὴν ἔχιν προΐναι. KUST.

846, 21 θρυλεῖ Suidas s. Ἐμοὶ δὲ τοσοῦτον. Scribatur θρυλλεῖ, ut fere ubique — 22 πολέμιον Suidas. πολέμων Ald. — 24 τὰ δπλα Πύλου Suidas. ὅπλα om. Θ., qui om. 27-29.

849, 30 αὐτοῖς τοῖς ὀχάνους Ald.—31 ὀχανός Ald. et Suidas s. Πόρπαξ. — 34 αὐταῖς V. Θ. αὐτοῖς ἔχουσι Suidas. χρᾶσθαι Θ.

852, 36 σύστημα, τάξις πολεμική, ἢ φάλαγξ, στροφή, πλῆθος συστάσεων Ald., quæ interpolata sunt ex Suida s. Στίφος, qui glossam ex Photii Lexico sumpsit. DIND.

854 om. Θ. In fine Ald. βριμᾶσθαι γὰρ τὸ δργίζεσθαι καὶ ἀπειλεῖν. παρὰ δὲ τίτι καὶ τὸ ἔχον ἀποτελεῖν. ὡς τὸ, « ὑπὸ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βριμωμέναις ὁ τῆς μιᾶς ψόφος ῥαδίως ἐλάνθανετο. » Inserta sunt ex Suida s. Βριμούμενος. Suidas ibidem ex hoc l. Βριμήσανο, δργισθείης

855. Hoc scholion exscripsit Philemo in Ὀστρακίνδα. Vid. Luzacii Dissertat. de ostracismo, repetitam in Diarii classici fasc. 38, p. 348, 353 — 355. DIND. — 44 ὀστρακίνδα ἔστι μὲν οὖν ὄνομα Θ. præpositis quæ infra 7-9 unciis inclusa leguntur. — 45 θελήσεις Ald. — 47 εἰσφέρειν Schemann. De comitiis p. 204. Legebatur εἰσφέ-

ρων. Deinde εἰσφράττετο Θ. — 49 οἱ εἰσιόντες V. Ald. οἱ om. Philemo et, ut videtur, Θ. — 49 ὀστρακα, 50 ὑπογραφὴν, 52 ἔλαττον Θ. τῶν ἔξακ. V. — 53 ἐν δέκα ἡμέραις om. Θ. — 3 Κίμωνος Ald. Addit Ald. et Philemo, τῇ ἀδελφῇ Ἑλπινίχῃ συγκοιμηθεὶς καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας. Est hoc recentioris grammatici additamentum ex Suida ductum s. Ὀστρακισμός. Commentum autem huius absurditatem ostendit Meierus De bonis damnatorum p. 5, 233. DIND.—4 male Alcibiadem nominat, cui imminuisse tantum constat ostracismi periculum.—5 ὑπ' Θ.—9 addit Ald. et Philemo, διαφέρει δὲ φυγῆς ὀστρακισμός, ὅτι τῶν μὲν φυγῆς διόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ ἀποστάντων οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος, καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος, οἱ δὲ φεύγοντες οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. οἱ κακονούσασται δὲ τῷ δῆμῳ δοκοῦντες ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φευγόμενου. Inserta sunt ex Suida s. Ὀστρακισμός.

857, 10 ψθάσαντος V., non G. ὥσανεῖ ἔλεγον τὰς Θ. — 12 εἰσβολὰς δὲ om. V.

858, 14 Ὄστε τὰς, ὥσπερ τοῦ Θ.

859, 18 βοῆ Θ. et Suidas s. Κρουσιδημῶν. βουλή Ald. et Favorinus. — 20 ἔστι δὲ Θ. παρακρουσόμενον Ald. Probabilis Kusteri conjectura est ἔστι γὰρ ῥῆμα κρουσιμετρεῖν, δ—. Valckenar. Animadv. ad Animon. p. 191, ἔστι γὰρ παρὰ τὸ κρουσιμετρεῖν, δ—. DIND. λέγεται παρὰ τοῖς μετροῦσι V. Θ. — 21 παραλογίζομενον G.

865, 28 θηρώντες V.

874, 33 παῖεν V. — 34 τοῖς om. V. Θ. δακτύλων τῶν γ. καὶ ποδῶν μὴ κλ. Θ.

877, 36 οἱ μὲν Γρύπον ἀντὶ τοῦ Dobræus. — 37 τῆς πορνείας ἐξαλείψας. Hæc vel delenda vel ita legenda, ἐξαλείψας : τῆς πολιτείας. DOBRÆUS. Θ. inter lineas ἀπαλείψας. — 40 κατάφορον V. κατάξηρον Ald. καταπύγων dicitur ab Suida s. Γρύττος.

880, 46 τοὺς τοιοῦτους Θ.

882, 49 οἱ δὲ δουλικοῦ. Pollux, Hesychius, et Etymologus, ἀμφιμάσχαλον χιτῶνα ingenueiorum fuisse dicunt, ἑτερομάσχαλον vero servorum : quorum potior apud me est auctoritas. Præterea ex hoc ipso loco Comici patet, ἀμφιμάσχαλον χιτῶνα fuisse hominum liberorum gestamen. Est autem ἀμφιμάσχαλος χιτὼν tunica utrimque habens manicas : qua de re v. quæ collegit Meursius ad Lycophr. v. 1100. KUST. — 50 ἕτερος μάσχαλος, 51 ἔχων Θ. Libri χειρίδας. — 52 τῶν μάσχαλῶν ἐκατέρωθεν V.

888, fin. ἀγν. περὶ μέθην V. Ald.

894 unciis inclusa habet Suidas s. Σὺλφιον, omittit 27 ὁ Ἀπολλωνίος καὶ Κυρήνης. Θ. ὁ Ἀπολ-

λων πρώτος. — 28 ἐφεῦρε Θ. εἶρεν Suidas. Sequentia om. Θ.

899. Suidas : Ἀνὴρ κόπριος : ὡς ἀπὸ δόξου. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον· ἢ κηπουρὸν etc. De Copro, Hippothontidis tribus demo, dictum ab Bæckhio in Inscript. vol. 1, p. 216, 903. « Νῆσος si verum est, insula demus fuit » ut Salamis : sed fortasse scribendum δῆμος. » BOECKH.

901, 37 Πυρίον V. Πυρρία Θ. — 38 Πύρανδρος V. Θ. — 40 εἰς δὲ οἱ V. Θ. omisso βωμολόχοι.

905, 45 ὀζυβάριον, 47 δὲ εἶπε Θ.

906, 48 λέγει, 50 πώματα Θ. πάσματα Suidas s. Κυλίχινον.

909, 53 καὶ ὥστε τὰς Θ. — 1 περιψεῖν V. et Suidas.

911 om. Θ. — 4 seqq. τριάκοντα πάντων ἱάμβου, ὦν τὰ πρῶτα δύο μονόμετρα, τὰς δὲ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ τελευταῖον τὸ θ' τρίμετρον καταληκτικόν V. Quæ sic corrigenda, κώλων τριάκοντα πάντων ἱαμβικῶν, ὦν τὰ πρῶτα δύο (dicit duplex illud ἐμοῦ μὲν οὖν, quorum alterum Allantopolæ, alterum Paphlagonis est) μονόμετρα, τὰ κς' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ τελευταῖον (i. e. verba βουλούμενος ἐσθίων ἀποπινεῖς) τὸ κθ' τρίμετρον καταληκτικόν. DINN.

912, 10 λειτουργία γάρ... Addendum videtur τοῦτο, vel τὸ τριηραρχεῖν ἦν. DINN. — 12 idem correxit εὐπρεπῆ. Edebatur εὐπρεπῆ. Ibid. παρασκευάζει εἰς τὴν Θ. Dindorf. conjecit παρασκευάζει εἰς δὲ τὴν—. — 19 glossam οὐ παύσει habet V., et διαπράττει V., non G.

919, 26 ὑπαχθέντος Θ. — 27 μαγείρω. Intelligendum vel addendum διαλέγεται. DINN. Qui deinde κθ' κώλον posuit, pro vulg. θ' κώλον. Vide supra ad v. 912. — 30 τρίμετρα καταληκτικά Θ. — 31 βράζει V.

921, 33 τῶν δετῶν Dindorfius. Legebatur τῶν δάδων, omittit Θ. — 35 ὑπερκειμένω, 39 ἀπαρρύνεται et ὑπερχέηται Θ. ὑπογέηται Ald.

922 κρεάγρην. Imo potius ζωμήρυσιν sive trullam : propter vocem præcedentem ἀπαρρυσίων. Nam κρεάγρην erat instrumentum culinarium dentatum, sive fuscina (unde σιδηροδάκτυλος dicitur in epigrammate apud Suidam v. Κρεάγρην), qua extrahi quidem aliquando ex olla poterat, sed non hauriri. KEST. Scholion om. G. ὡς μάγειρος Θ.

924, 43 ἀπατῆσαι V. Ald. πιεζόμενος om. V. Θ. Suidas : Ἰπποῦμενος : πιεζόμενος, ἀναγκαζόμενος.

926, 45 εἰς σὲ om. Θ. — 47 πρ. τῶν πλουσίων τέχματι Ald. — 48 γενήσονται V. γενήσονται Ald. Glossas ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι et εἶδος ἰχθύων et ποιὸν ἔχον ἀποτελῶν habet V., om. G.

935 προσλάθοις V.

941, 4 χοροῦ δίκωλος ἐν, 7 καταληκτικοῦ, 8

ἐπίσημον. τὸ δὲ ἕτερον, 10 ἐπιτηδὲς δὲ διαλελυμένη, et ἔστι δὲ καὶ πολλὰ παρ' Θ. Dindorfius : « Quæ de metro hujus versus traduntur recentioris grammatici verba sunt : antiquior interpretes illa tantum scripserat ἐπίτηδες—σεσημειωμένα, sic fortasse corrigenda, ἐπίτηδες διαλελυμένα εἰς τὸν πεζὸν λόγον. ἔστι δὲ πολλὰ τοιαῦτα καὶ παρ' Εὐπολίδι σεσημειωμένα. »

948, 27 μου, et διοικήσει Θ. — 28 πρυτανεῖα. Perverse scholiasta sola πρυτανεῖα nominat. Notavit Bæckh. De æconomia civ. Athen. vol. 1, p. 180. DINN.

950, 30 Κλ., πλείονα ψ. Θ.

954, 34 θρίον libri hic et infra. — 35 οὐ delendum, nisi aliquid excidit. DINN. — 38 ἴσσει V. — 39 σκ. ἔστι Θ. τι Suidas s. Θρίον. — 42 ἐπιγίται Kusterus. ἀπογίται Ald. Deinde εἰ τὴν περιλαμβ. Θ. — 47 correctæ a Dindorfio et Kustero. Legebatur εἶτα ἐπαίρεται ἐκ τῶν ἄλλων περιαιρ.— 49 ἔψεται G. ἐψέται V. ἐψέται Ald. Deinde libri ὅτε ἰκ. Θ. ἔχει. V. Ald. ἔχον. Codex Taurinensis 165, fol. 122, apud Peyron. ad Etym. M. p. 896, ἐψήθη. — 50 ἐξαίρεθὲν μέλιτος ἐπιθέντος (scr. ἐπιγυθέντος) παρατίθεται Θ. Codex Taurinensis εἰς βρώσιν addit. — Post 52 addit Ald. ἄλλως. θρία τὰ φύλλα τῆς συκῆς. καὶ θρίόν ἐστι σκευασμά τι παρ' Ἀθηναίοις, ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἐρίφειον καὶ σμυδιῶν καὶ γάλα, καὶ λεκυθώδους ὠμὸν πρὸς τὸ πηγνυσθαι, καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβάλλόμενον ἥδιστον ἀποτελεῖ βρώμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκλειτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρίον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ σκευαζόμενος καὶ ἐλισσόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώμενος. ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχια βαλλόμενα βρασάσσονται. περὶ δὲ θρίου καὶ ἐν Βατραχίοις εἴρηται ἐν τῷ « ἄλλ' ἀπολῶσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο. » Illata sunt ex Suida s. Θρίον, aucta inutili appendice de loco Ranarum. Suidas autem sumpsit ex scholio Acharn. 1100. DINN.

956, 2 Κλ. λέγει V., om. G. γάρ om. Θ. — 3 διὰ βῆμα V.

958 om. Θ.

963, 10 Ἡρόδοτος. Phainus videtur transtulisse ad Hippemolgos quæ tradit Herodotus de Arimaspiis. DOBEREUS. τοὺς Μολγούς additum ex Θ. — 11 ἦ πέν. Θ. — 14 οὕτω δοκεῖ Θ. ὅτου—πόλει; Brunckius, probatus Bergkio ad frag. Ar. p. 100, qui sequentem verum, alius personæ responsum, ita restituit : Ἐμοὶ μὲν αἶνεον μολγόν; οὐκ ἀκήκοας; Θ. om. οὐκ. — 17 τοῦτοις, Comicis. — 19 οὐκ om. Θ. ἀλκμαῖον Θ. Comicis μολγός tribuit Suidas, non μολγης. — 20 οὕτω Σωκράτης. Procul dubio corrigendum οὕτως ὁ Κράτης. Crates enim grammaticus intelligitur, et aliorum poetarum interpretes et Hesiodi. VALCKENAB. ad Phœniss.

p. 608. Σωκράτης Meinek. ad Euphorion. p. 175 defendit ex Etym. M. p. 389, 18, ubi δ' ὀγκραματικὸς Σωκράτης memoratur : qui locus ipse quoque vitii suspectus est. DIND.

964. Præmittit Ald. hoc scholion, ψωλὸν γενέσθαι : Ψωλὸς δ' λειποδερμος, ὀζυτόνως, καὶ ἀκρόβωλος, ὃ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. ἡ δ' ἀσχημὸν κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. ἐνταῦθα δ' ἰδίως ἐπὶ τῶν μέγρι πολλοῦ διεσχυμένων (διελκυσμένων Photius, διελκυσμένων Proverb. Append. Vat. 4, 49. Kusterus διεσχυμένων, Toupius Emend. vol. 3, p. 549 ἐπὶ τῶν μέγρι πλουτὶ διεσχυμένων vel διεσχυμένων). παρὰ δὲ Διοφίλῳ ἐν τοῖς Ἐνχαρίσμασι παραπεποιήται ἄλλῃ τοῦ λάρυγγος. Scholion hoc non ex veteribus in Aristophanem commentariis peti- tum, sed ex duabus Suidæ glossis Ψωλὸν et Ἀπεσχυμένους compositum, verbis ἐνταῦθα δ' ἰδίως substitutis pro eo quod apud Suidam legitur ἐλέγχθη δέ. Suidas autem sua non ex scholiasta Aristophanis, sed ex Photio sumpsit, quem vide p. 657, 7-11. DIND.—26 ἐσχυλῶνθαι Portus. σχυλῶνθαι Ald. ἀποκεχυλῶνθαι Suidas s. Ψωλός, id est ἀπεσχυλῶνθαι. — 27 πεποιχλῶνθαι ineptum est et suo loco motum videtur. Est enim glossema adjectivi κατὰπαστον v. 968. DIND.

967, 31 ἐπεισθῆναι Θ.

969, 42 Σμικύθης. Quæ de Smicythe Thracum rege dicit scholiastes, mihi sunt valde suspecta. An voluit Miltocythen, de quo Xenophon Anab. 2, 2, 7? DOBRAUS.—43 Κυροῦ [sic] τὸν Ἀρταξέρτην, 45 τοὺς Λυδίας Θ. βασιλεύειν G. a pr. m. — 46 Bekkerus Λακεδαιμονίους προσθέμενος εἰς πόλ. τὸν πρὸς Ἀθ. ἐλ. γρ. Sequentiā om. Θ. — 50 ὃ om. V.

973, 6 scribebatur ἀπλοῖ.

975, 10 πονηρῶ ὄν V. πονηρὸν ὄντα G. — 11 ἅπαντα Θ.

979, 12 Σύμмахος om. Θ. et 13 ὁ. Idem παραιτεῖται Θ. ἀπορεῖται Dobraus. Recte habere videtur παρεῖται. Hoc enim dicit, interpretes locum hunc non attigisse. DIND. — 15 διαβάλλη Θ. — 18 ἐκείνοι οἱ V. — 19 ἄμα—Ἀθηναίων om. Θ.

984, 21-23 hæc V. παρ' ὑπόνοιαν ἐπήνεγκε. Τορύνη δὲ τὸ τῆς χύτρας κινητήριον. Παρ' ὑπόνοιαν δοῖδου ἀΐξει—λίαν μικρῶν. Ταῦτα ὡς πρὸς Κλ. π. — 22 Ald. μικρῶν. ἡ ἐπὶ τῶν ἀξανομένων, φησὶν ὁ Χρυσίππος. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μικρὸν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. ὁ γὰρ δοῖδου μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος. Quæ ex Zenobii Proverb. 3, 40 illata esse animadvertit Dindorfius, ubi recte legi μὴ ἀξανομένων. — 23 Ald. χύτρας. πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται, εἰ καὶ παρ' Εὐπρόλιδι « τορύνην τέως δὴ ξίφος ὑπεξωσμένος. » καὶ αὖθις « καὶ τὰν ἐπιδοδόνον (corruptum ex ἐντοδόνον) τορύναν. Illata ex Suida s.

Τορύνη, qui illa quidem, πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται εἰ μὴ (sic enim scribendum) παρ' Εὐπρόλιδι, ex scholio ad Avium v. 78 sumpsit, de suo autem Leonidæ adjecit exemplum ex Anthol. Pal. 6, 305, καὶ αὖθις « καὶ τὰν ἐντοδόνον τορύναν. » Reliqua nunc sunt verba τορύνην τέως δὴ ξίφος ὑπεξωσμένος, in quibus ad senarij formam revocandis frustra laboratum est. Neque enim Eupolidis hæc verba sunt, sed scriptoris alicujus prosaici, quæ ante πανταχοῦ δέ translocanda sunt, τέως in τε ὡς mutato. DIND. — 24 addit Ald. καὶ ὑγνεία (scr. ὑγνία hic et paullo post) ἡ μωρία, ὡς ἀλλαχοῦ Ἀριστοφάνης (Pac. 928) « ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑγνεία. » Τινὲς δὲ ὑγνείαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν φασιν, ὅπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. Hæc quoque Musurus adjecit ex Suida s. Ὑγνία, qui ex scholio ad Pacis v. 928 sumpsit. Κουτάλη est glossema græcobarbarum vocabuli τορύνη. DIND. — Schol. 988 om. G. Θ.

989, 27 καὶ om. V. — 30 μαθεῖν ἄλλην θέλει V.

994, 36 ἀντεποιεῖτο Θ. Legebatur μετεποιεῖτο.

997 om. Θ. — 38-43 in V. est διπλῆ, ὅτι εἰώθασιν (scr. εἰσίσαισι) οἱ ποικριταί, καὶ εἰσὶν ἱαμβοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιη'. — 43 ἄλλως. Ἐξεῖσιν ἐπὶ V. — 47 ὁμοίως om. V.

998, 50 correxit Dindorfius. Edebatur φησὶν ὡς καὶ ἐνδον (δὲ hic adjiciunt V. Θ., non G.) ἄλλον. — 51 ἐκφέρειν om. Θ.

1001, 53 ἐξήγαγε, 54 συνοικίαι καὶ μικραὶ Θ. αἰ om. etiam V.

1004, 4 τὸν Γλάνιν τὸν Βάκιν εἰπών. ἔστι γὰρ Θ.

1008, 6 ἰχθύος Θ. — 8 glossam ἐπαίξε a m. rec. habet V., om. G. — Subjicit Ald. hoc scholion : 1011. πέος δάκοι : Ἐνταῦθα οὐ τὸ σπηλαῖον, ἀλλὰ τὸ αἰδοῖον, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ (Ach. 1060) « ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. » Καὶ αὖθις (ib. 138) « τίς τὸ πέος ἀποτεθρίσκει, » καὶ ἐν Νεφέλαις (734) « τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ. » Intulit Musurus ex Suida s. Πέος, qui quod σπηλαίου mentionem fecit, σπέος in mente habuit. DIND.

1013, 9 χρησμός. Vid. scholia ad Aristid. vol. 1, p. 196, 14 Jebb. DIND. — 11, 12 om. V. Θ. Habet V. in alio scholio, ὃ δὲ δοθεὶς χρησμός τοῖς Ἀθηναίοις ἔστιν οὗτος, εὐδαίμων—πάντα. Totum oraculum V. repetit infra post scholion v. 1028. — 13 ἤματα πάντα om. V. Θ. : habet V. in scholio altero. — 14 ἅπαντας Θ. αἰετὸς V. — 15 ὀρνέθων Θ. Pergunt V. Θ. οὗ νῦν μέμνηται. τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ καὶ ἐν Ὁρν.

1014 in V. ἐν ἐκθέσει στίχοις ε', quæ om. G.

1016, 25 post ἐνδοξον addit Ald. περὶ δὲ τοῦ ἐν Δελφοῖς τρίποδος εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς εἰς τὸν

Πλοῦτον λεγθέντων, οὐ χειρον καὶ τὰ παρὰ Πλου-
τάρχῳ ἱστορηθέντα παραλλήλων Σόλωνι κἀνταῦθα
παραθέσθαι. τοὺς μὲν γὰρ ἄλιεις Κώους, τοὺς δὲ τὸν
βόλον πριαμένους ἐκ Μιλήτου ξένους ὑπάρξει φησίν.
τὸν δ' ἀναφανέντα χρυσοῦν τρίπουν, Ἑλένην πλέου-
σαν ἐκ Τροίας αὐτόθι καταθεῖναι χρησμοῦ τινας ἀνα-
μνησθεῖσιν παλαιῶν. γενομένης δὲ τοῖς ξένοις ἄχρι
πολέμου διαφορᾶς, τὴν Πυθίαν ἀνελεῖν τῷ σοφωτάτῳ
τὸν τρίπουν ἀποδοῦναι. ὅθεν πρῶτον μὲν πρὸς Θά-
λητα ἀπεστάλθαι, εἴτα πρὸς Βίαντα, τοῦ Θάλεω
σοφώτερον αὐτὸν ἀποφάναντος. ἀπ' ἐκείνου δ' αἰθίς
εἰς ἕτερον ἀναπεμπόμενον, τέλος εἰς Θήβας ἐκ Μιλήτου
κομισθέντα τῷ Ἰσμενίῳ Ἀπόλλωνι, κατὰ δὲ Θεό-
φραστον τῷ ἐν Δελφοῖς καθιερωσθαι. εἰς ὃν δὲ ὕστατον
ἐπέμψθη, τινὲς μὲν Θαλῆν, τινὲς δὲ Βίαντα, εἰσὶ δ'
οἱ καὶ Σόλωνι ἱστορήκασιν. — σῶζεσθαι δὲ om. V. Θ.,
σώζειν — ποιεῖσθαι om. G. Θ. Addit Ald. καρχαρό-
δοντα : τραχεῖς ὀδόντας ἔχοντα. καρχαρόδοντα δὲ
ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας
ἔχουσι, λέων, κύων, πάρδαλις, αἰτίδες, καὶ ἰχθύων
γένος ἃ σαρκογάχα εἰσὶ. Inserta sunt ex Suida,
servata ultimorum verborum corruptela, quam
sanavit Musgravius, ἔτι δὲ καὶ ἰχθύων γένη ὅσα —.

DIND.

1018 γρ. λάσκων a m. sec. habet V. προσοῦ V.

1021 in V. καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἱαμβικοί θ', quae
om. G.

1028 γράφεται ἐγὼ δὲ V. a m. rec. habet.

1034, 4 ἀφ' ἡρπάζον Θ., inter lineas ἀφ' ἡρπασεν.
Deinde κύνες εἰς, 6 καταλειφθῆ Θ. — 8 οὗτοι. Le-
gebatur οἱ. οὗτω Θ. — 9 ἀναχωρεῖν καὶ Θ., qui 11
om. *Οτι. — 13 φόρους Kusterus.

1035. Θ. post scholion v. 1040 habet ἐν
εἰσθέσει ἐπικὰ δ' καὶ ἐν εἰσθέσει (scr. ἐκθέσει) ἱαμβοὶ
δέκα.

1040, 26 τὴν ἀκρόπολιν Θ. — 29 ζῦλινον καὶ ἐξῆς
Θ. Scriptores qui oraculum hoc attulerunt, non
sine scripturae diversitate, indicavit Kusterus
ad Suidam s. Ἀνεῖλε. — 31 ἰόντα. Excidit versus
proximus πολλὸν ἀπ' ἡπείρου στρατὸν ἤσυχος, ἀλλ'
ὑποχωρεῖν. — 32 ἐπιστρέψας recte alii.

1044, 39 προεῖρηκε et ἀντιλέοντος Θ.

1046 Ἀντί — ζῦλινον a m. rec. habet V., om. G.
In lemmate ζῦλινον in ζῦλων est mutandum : nam
hoc legit scholiasta.

1049, 46 ἐμβάλλονται Suidas s. Πεντεσυρήγγη.

1051 in Θ. τοὺς ἐχθροὺς κορώνας φησί. ἑαυτὸν
λέγει. ἀντὶ τοῦ ἐμέ. ἔπαιξεν ἀντὶ τοῦ κούρους.

1053, 1 τοὺς τούτων αἰχμαλώτους, οὓς Θ. Vid.
Wessel. ad Diodor. 12, 63.

1054, 3 πέρουσι γὰρ ὑπέσχετο Porsonus. Lege-
batur πέρας γὰρ ὑπέθετο. — 5 ἕως om. Θ.

1055, 10 καταγαγών V.

1056, 11-27 Ἄλλως om. Θ. — 12 ὃ τε Αἴας
om. V. καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Αἴας G. — 28 λέγει,
29 λέγει δὲ οὐ τὸ, 30 ἀλλὰ τοῦ, et τοῦτο δὲ Θ.

1059. Conf. Eustath. ad Homer. p. 1394, 46.

1060 πύλος — ἀπολούνται om. Θ.

1069, 3 ὁ οἶν. V. Θ. Proximum καὶ om. Θ.

1070, 14 ἐκέρδανον Θ. — 18 v. Duker. ad
Thucyd. 3, 19.

1076, 19 φησιν om. V. — 22 addit V. ἐκπη-
δῶντες τῶν νηῶν τοὺς ἀγροὺς πορθοῦσι.

1078, 23 τούτων τῶν περὶ τῶν V.

1079, 27 οἱ στρατιῶται ἐξερχόμενοι V.

1081, 33 διὸ δὲ Θ. Legebatur διότι καὶ. — 37
καὶ om. V.

1082, 39 scribebatur κοιλαινούντων. Θ. om.
ἡνέξατο.

1083 om. V. τί πλάττωσι, τί λέγουσιν Θ.

1085, 44-47 uncis inclusa ex Suida V. Κυλλὸς
videntur sumpta. Eupolidis versus emendate
scriptus in scholio Av. 1379. — 47 οἶν Θ. οἶν οὐ
V. δὲ Ald. — 48 super ἐταῖρος Θ. inter lineas
ἑταρος.

1086. Vid. schol. ad v. 1013.

1089, 54 γῶρας πόλ. om. Θ. πόλεις om. V. —
1, 2 ὦν — ἐθέριζεν om. V. Θ. μόνον om. Θ. In
fine addit V. ἐν τῇ Περσίδι. Σοῦσα γὰρ καὶ Ἑκβά-
τανα πόλεις αὐτόθι. ὦν ἐν μὲν τῇ ἑτέρᾳ ἐχέμαζεν ὁ
βασιλεὺς, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἐθέριζεν.

1091, 12 Μυσκέλῳ Ald. : sed infra Μύσκελλος.
Scholion infimae ætatis. De Archia v. Duker. ad
Thucyd. 6, 3.

1093, 35 ἐπιγ. — 39 ἔστ. recentissimi gram-
matici annotatio ex Suida s. Γλαυξ ἔπταται, ut
videtur, composita. DIND. — 39 χρυσῷ om. Θ.
ζῦλῳ V.

1094, 42 μόνον τὰ ὑγρά, ἀλλὰ καὶ στερεὰ Ald.
et Suidas s. Ἀρύβαλλος. — 43 ὁ καὶ νῦν Θ. Ald.

1099, 52 addit Ald. ὁ δὲ καὶ ἐν Νεφέλαις (1419)
παρέβημεν ἐν τῷ οἷς παιδες οἱ γέροντες.

1109, 8 τροπικὸν Θ. — 9 αἱ ἔπποι V. δὲ om.
Θ. Ald.

1110, 11 τὰς ἡνίκας Ald.

1111, 14 καὶ ἐν εἰσθέσει μέλος Θ. καὶ om. V.
ante μέλος. — 15 ἀμοιβαῖων Θ. — 16 ἐν om. V.
— 17 ἰωνικῶς ἀπὸ V. ἰωνικῇ ἀπὸ Θ.

1121, 23 ἐν om. V.

1124, 27 δὲ οἱ Θ. — 28 ἡλίθιος V., non G. ἡ
om. Θ.

1130, 37 καὶ λαμπροῦ om. Θ. Deinde post
πλουτήσαι δολεῦσαν [sic] addit V., δουλεύη Θ., qui se-
quentia omittit.

1131, 40 πάντων Θ.

1136, 53 τύχη Θ. om. V.

1139, 2 δημεύει δὲ Θ., qui 3 om. ἡ παρὰ—δεῖπνείς.

1150, 11 κημὸς om. Θ. δικαστῶν Kusterus. διδασκόντων Θ., quod δικαζόντων esse potest. Sed scholiasta fortasse δικαστηρίων scripserat. DIND. — 14 καθίσταν τῶν δικαστηρίων Θ. — 14 σχολίον Θ. γοίνιον Ald. Hesychius: Σχοίνιος ἡθμός: δι' οὗ τὰς ψήφους εἰς τὰς ὑδρίας οἱ δικασταὶ καθίσταν. — ἰθὺμόν V. ἰσθμόν G. — 16 ἀμφορείς Dobræus. ἀμφοτέρω Ald. ἀμφοτέρω εἰς V. Conf. schol. Vesp. 981. — 18 postremum καὶ om. Θ. — 21 ταῖς σχολίναις V. — 30 sic codices. Legebatur τὰ ἐκ Πηλέως Σοφοκλέους. — 31 πλεκταῖς δὲ Θ. Ceteri etiam πλεκταῖς, correctum a Kustero aliisque. — 32 κημὸς τοὺς δεσμούς Θ. — 34-37 om. Θ. Χάρος est vox recentioris Græcismi, significans *camum*, vel *fiscellam*, vel *capistrum*, quod equorum circumdatur. Moschopolus: Κημὸς, ὁ κοινῶς χάρος, ὁ περιτιθέμενος τῷ στόματι τῶν ἵππων. Vid. Ducang. Gloss. in voce. Kusr. — 37 μῦσαι G. Ald. κημῶσαι καὶ μῦσαι V. Sublata igitur ditto-graphia correxi κημῶσαι. Addit Ald. ἄλλως. κημὸς ἐκαλεῖτο τὸ πλέγμα τὸ ἐπιτιθέμενον τῷ κάρῳ, δι' οὗ οἱ δικασταὶ καθίσταν τὰς ψήφους. Ἄλλως. κημὸς πλέγμα κωνοειδές, δι' οὗ καθίσταν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάρον. καὶ ἀλλοῶν (Vesp. 754) « καπισταίνην ἐπὶ τοῖς κημοῖς. » καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον. καὶ γυναικεῖον προκόσμημα. καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί. καὶ κρίκου τι γένος. καὶ πόα τις, καὶ ὄσπριον τι παρὰ Θορξί. καὶ μηχανήκον τι πυρφόρον μηχανήμα. Hæc inserta sunt ex Suida s. Κημὸς, qui non ex scholiasta sumpsit, sed ex Photii Lexico p. 161, 13, additis nonnullis quæ scribi a Photio non poterant. DIND. — 41 τὸ πλέγμα τὸ ἐπιτιθέμενον τῷ κάρῳ Θ. — 44 τοὺς κλοπάς V. Sequentia om. Θ. — 46 ἀπὸ τῆς Ald.

1151, 52 om. Θ. αἰρ' εἰς V. — 2 ἐλέγοντο, 4 θανοῦσαν Θ. — 8, 9 αὐτοῦ (αὐ V.) ἄνθη—παρκαλεῖσθαι. Locus non integer. Verborum quæ exciderunt sensum supplere licet ex scholio inferiore. DIND. — 11 seqq. in Θ. est ἄλλως. παροιμιώδες. ἀπὸ Μπακρίας τῆς Ἡρακλέους θυγατρὸς ἐπιδιδούσης ἑαυτὴν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἀποθανεῖν. ἔθελον δὲ αὐτὴν Ἀθηναῖοι θαυμάσαντες καὶ μεγάλως μακαρίσαντες. — 21 Ἡρακλείδης. Vid. Elmsl. ad v. 475, et conf. schol. Pluti 385. DIND.

1159, 32 sqq. scholion recens, quocum comparetur Etym. M. s. Βαλθίς. Idem.

1169, 52 Ἀθηναῖς νοσὶ Dindorfius. Codex Ἀθηναῖοι. Conf. schol. Pac. 605.

1170, 4 ἀγ. διὰ τούτου V. Θ. reliquis omissis.

1171, 11 πάλιν διὰ τὸ ἐν Πύλῳ κατόρθωμα V. om. Θ.

1181, 26 τινὲς δὲ—Εὐριπίδης V. Legebatur Εὐριπίδης (εὐρήται Θ.) δὲ πεπτά, consentiente Suida s. Ἐλατήρ, qui ibidem πέλαντοι ex Euripide affert, Hel. 1354. Apud scholiastam suspectum mihi est nomen Euripidis. Quamobrem vel ἕτεροι δὲ πεπτά corrigi velim, vel, si quid tribuendum codicis Veneti scripturæ, τινὲς δὲ πεπτά, ὧν εἷς καὶ Εὐφρόνιος. DIND. Qui in Addendis: « Euripidis nomen si recte legitur, post ὧν εἷς καὶ nomen grammatici alicujus excidisse putandum est, reliqua autem sic fere redintegranda erunt ex schol. ad Acharn. 245, εἰσὶ δὲ καὶ λαγάρωδεις παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ πέλαντοι παρ' Εὐριπίδῃ. Utriusque loci scholia conjunxit Suidas hoc modo, εἰσὶ δὲ καὶ—παρ' Εὐριπίδῃ. καὶ ἐλατήρος πέμματος. εἶδος ἀζύμου. Εὐριπίδης πεπτά. » — 28 ἐμπορίαν V.

1185, 32 ἐγκολίων Θ. Ald. ὕλην Suidas v. Ἐντερόνια. Libri—ξύλην. — ταῦτα. Numerus pluralis jure offendit Kusterum. Exspectes saltem τοῦτο. Breviter Suidas Ἡρ. συστέλλει καὶ προπαροξύνει. Deinde καὶ ἡ—(40) ἔκτασις sunt Herodiani verba. DIND. — 34 προπαροξύνειν Θ. — 36 νεῶς ἤγουν τὸ σ. V. — 37 μήστρα V. — 40 ἡ om. Θ.

1189, 44 ἐγρήσατο om. V. — 45 τὰ δύο καὶ τρία Θ. — 46 ὧς om. Θ., 49 βωμ. δὲ om. V. Θ., βωμ.—λυστρικόν om. G. Θ.

1195 αὐτὸν V.

1196, 2 ἐρωτηματικὸν Θ. τίνες om. V. Θ. — 6 om. G. Θ. Addit V. ἀπατήσας τὰ Κλέωνος ἡγάγε τῷ δήμῳ, quæ om. G.

1203, 11 οἱ στρατηγοί, 12 ἐπινοίας ἔλεγον τοῦ θεοῦ Θ. τῇ θεῷ V.

1215 διγῶς om. G. πῆδιον V.

1220, 30 om. Θ.

1225, 31 τὸ τοῖ V. Δωρικῶς τουτέστιν ἀντὶ Θ. sine τῷ τύ. — 34 εἰλωτας V. Θ. ἤλωτας Ald. Respicit ad ignoti poetæ drama Helotas, de quo dixit O. Müllerus in Niebuhrii Museo Rhenano vol. 3, p. 488. DIND. Uti debebat hac notatione scholiastæ Meinekii in fragmento 6 Helotarum Eupolidis, p. 482 seqq.

1236, 39 τὸ μαγειρεῖον Θ. μαδιστήριον etiam Suidas s. Εὐστρα. ἀπὸ τοῦ εὐρω Θ. — 41 βοσκὸν Θ. corruptum ex μουσικόν. Ἄλλως et sequentia om. idem. — 42 ὠρίμη Albert. ad Hesych. s. Ἀμφίκλυσις. Legebatur ὀρεινή. — ἀμφίκλυσις. Hesychius: Ἀμφίκλυσις (ἀμφίκλυσις codex): ἡ πρώτη τῶν ἀσταγῶν ἐκφυσις. λέγεται δὲ καὶ καῦσις.

1240 ἐκ τοῦ Θ. Scholion om. G. — 50 ἄνδρας Θ.

1247 V. habet glossam ταρχοπωλεῖον. Scholion 1251 om. Θ., 1254 om. V. Θ.

1256, 14 φέρεται τις Θ. — 15 πάνυ om. Θ. — 16 φιλόδοικον Portus. Edebatur φιλόδοικον. — 17 φανεροποιῶν Θ. φανερά ποιῶν V. Ald. φανερώων Suidas s. Φανός, ubi cod. Leid. φανερά ποιῶν. — 19 φιλόνομος Ald. — 20 υπογραφεύς. ἐλέγετο δὲ ὁ τοῦ Θ. — 21 δημοσίου δὲ γενομένου. Verba sensu destituta notavit Bæckh. De æcon. civ. Athen. vol. 1, p. 202. Videtur aliquid excidisse. DIND. ἀμφοτέροι ἐγχαρον Θ.

1262, 23, 24 ἐπαίξε παρὰ Ἀθηναίων ὡς ληρούτων αὐτῶν. ἀπὸ δὲ Θ., qui 25 om. ὡς—προνοούντων.

1263, 27 scribebatur προσωδίου. — 29 ἀρχομένοις ἢ καταπαυομένοις Θ. — 30 ἐλάττηται V. — 31 ἥς Dindorfius. Legebatur ὡς. — 33 ἱαμβον, 35 καὶ τρίπον εἰς διτύλλαθον Θ. — 37 τὸ δὲ δ' V. δ' ἐσθημιμερές τροχαῖον Θ. — 38 τὸ ε' ἐκ τροχαῖκῆς βάσεως καὶ δακτυλικῆς πενθημιμερές. τὸ ζ' V. Θ. ἱαμβον Θ. — 39 ἀκατάληκτον om. V. Θ. τὸ ζ' ὁμοίως τῷ ε'. τὸ η' προσοδικόν V. τὸ ζ' καὶ ἡ διατόρως προσέβαλον. τὸ θ' Θ. — 42 ἱαμβον τρ. καταληκτικόν Θ.

1274, 5 Περιφράδους V. Contrario errore in versu Sophoclis Antig. 348 ἀριφραδῆς pro περιφραδῆς memoria errore posuit Eustath. ad Homer. p. 135, 25. DIND. — 6 ὡς ἀσχιμονοῦντος Θ., qui om. scholion ad 1276.

1277, 12 τούτου δὲ Θ. — 14 sq. Ἀριφράδους—γινωσκόμενου om. V. Ἀριφράδους—λέγει om. Θ. — 16 Ἄρ. γάρ Θ.

1278, 26 ὕστατός ἐστιν Θ.

1279, 28 εἴ τις Ald. — 31 ἄλλως om. Θ. qui παροιμία δὲ.

1281 om. V. Θ., 1286 om. Θ. et mentionem Cratini 44, 45.

1289 τὸ τούτου Θ. Qui omittit scholia 1291-1300.

1291, 51 Εὐπολῆς. Vid. schol. Nub. 552.

1293, 2 ἐμψαντικῶς Dindorfius. Scribebatur ἐκψαντικῶς. — 3 σιτούνης. Legebatur σιτούνης. Correxī ex Suida s. Σιπύη, licet apud hunc quoque codex Paris. A σιτούνη habeat. Minus corrupte σιτοβοῖη Etym. M. p. 714, 9. DIND.

1302, 8 Οὐδὲ αἰσθῆσθε om. Θ. Post αἰσθῆσθε addit Ald. τὸ γὰρ πυνθάνομαι παρὰ τοῖς ῥήτορι καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν ὡς τὸ « αἰσθρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσομένοις πυνέσθαι. » καὶ, « πυνέσθαι γὰρ Κύπρονδὲ μέγα κλέος. » καὶ, « πυνθόμενος ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο. » καὶ, « κείνου γὰρ καὶ θλεθρὸν ἀπυθία θῆκε Κρονίων. » ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας « τούτῳ συμβαλεῖν πυνθάνομενος. » καὶ Δεινάρχος ἐν τῇ κατὰ Φιλοκλέους « εὐτυχεῖτε ὅτι οὐκ ἐν μεζῶνι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν. » Inserta sunt ex Suida s. Πυνθάνεσθαι. — 9 Ἀλαμῶνως. Alemæ-

onem τὸν διὰ Ψωφίδος intelligendum esse ostendi in præfat. ad Eurip. Alcest. p. 9. DIND. — 11-12 om. G. Θ.

1304, 17 μετ' αὐτῶν V.

1306, 18 οὐπω om. Θ. — 19 τριηράρχη Θ.

1307 utrumque τὸ om. V. Idem ἀποδοθῆναι.

1312, 29 οἰκετῶν. Non solum servis, sed etiam quibusvis supplicibus templum Thesei olim asylum erat; ut præter alios clare docet Etymologus v. Θησεῖον. Hæc ratio est, quare apud veteres scriptores promiscue nunc οἰκέτας, nunc ἱκέτας ad templum Thesei confugisse legamus: quæ diversitas partim proficisci potuit a libris, qui voces illas οἰκέται et ἱκέται ob soni affinitatem inter se confunderent; partim etiam ab ipsis scriptoribus, qui scirent, tam servis, quam aliis etiam supplicibus, ut diximus, Thesei fanum pro asylo patuisse. Hic tamen scribere præstat ἱκετῶν et ἱκέται, pro οἰκετῶν et οἰκέται, quoniam triremes, quæ per prosopopæiam quandam hic aiunt se ad templum Thesei vel Eumenidum, ut asylum, confugere velle; ut homines liberi, non ut servi, a Comico in scenam inducuntur. Certe Suidas v. Θησεῖον, qui locum hunc scholiastæ descripsit, pro οἰκέται legit ἱκέται. Kust. Suidæ οἰκέται ex cod. Paris. B et Bruxellensi restituit Gaisfordus.

1313 om. G. — 32 ὑβρίσειεν V. σάφας δὲ om. Θ. — 33 habet Θ. πάλιν δὲ ὡς λυγροπώλην αὐτὸν διαβάλλει Ald. In V. est glossa ὅτι λυγροπώλης, quam om. G.

1317 ἦσαν om. Θ.

1320, 42 ἀγυαῖους Berglerus. Legebatur ἀγυαῖους. ἐπιτελῶμεν Θ.

1323 ἔα στεγ. ἵον ἄνθος ἐστὶ καὶ μέλαν καὶ λευκόν Θ.

1325, 8 οὐτος—ἐστραγγήρησε et 11, 12 om. Θ.

1332, 23 τῆς Θ. τῶν τῆς Ald. τὴν τῆς V.

1334, 29-31 om. Θ. — 33 οὐ παρέστησαν ἐν M. νευμαγήσαντες Θ. — 34 αὐτοὺς om. V.

1340, 41 ταιούτοις Portus. ταιούτοι V. Θ. Ald.

1344, 44 ἐκουφίζου Θ. — 46 ἀναπτεροῦσθαι Suidas v. Ἀνορταλίζειν. — 47-54 om. Θ. — 1 ἀνέταινας Suidas s. Ἐκερουταῖας. ἀνέταινας Ald. — 2 κερατοφορούντων Suidas. Idem γίνεσθαι. Ald. τινὲς δὲ, ubi δὲ om. Θ. et l. 3. — 4 κερατοφορούντων Suidas. — 5 ἐξῆς καὶ τὸ Θ.

1347, 8 τοῖς λόγους Θ.

1348, 10 θεωροῦσαι Perizon. ad Ælian. V. H. 6, 1. Legebatur θέουσαι. — 11 ὑπὲρ (ὑπὸ Θ.) τοῦ μηκέτι καίεσθαι V. Θ.

1352, 16 τὸ δικαστικόν καὶ τὸ Θ.

1354, 19 κατέπιπτε, 20 ἀτενέει Θ.

1360 ἦν μὴ χρινεῖται Θ.

1362, 29 ἐβάλλον, 30 ποιεῖ Θ.

1363, 31 legebatur ὅταν. — 32 ἐπὶ τῶν τρ. ἀπεκρεμῶν Θ.

1368, 42 λιτόπυγας φησι Θ. Scribendum λισποπύγους cum Kustero ad Suidam s. Λίσποι. DIND. τὸν et 44 ἐπὶ om. Θ., qui ὑπὸ τὴν πυγὴν. — 46 γὰρ αἱ Θ.

369, 48 ἐν τῷ καταλόγῳ om. Θ.

1375, 3 Ἀττικοὶ V. Θ. — 4 μυροπολίῳ V.

1377, 7 ἐπ' αὐτοφώρῳ θανάτῳ Θ. — 8 post μειράκιαι addit Θ. γο. τ' οὐκ ἀπέθανε.

1378, 12 ἐπιθεῖς Θ.

1381, 21 διὰ τὸ κατάλληλον Θ., qui 23 Ὀκλαδίας omittit.

1385, 26 ἐπειδὴ τοῖς, 27 ἄνορχιν Θ. Id est ἔνορχιν.

1389, 5 τὰ μετανοίας V., τὴν μετανοίας G. pro verbis μετὰ Εὐβ.

1392, 13 καὶ Ἀθηναίοις om. Θ. — 14 οὖν αὐτῶν V. Θ.

1407, 26 οὗς ἐλ. Ald.

NUBES.

Argumenta desunt in Rav. In Ven. leguntur hoc ordine, II, IV, III, VII, V, I, VI.

ARG. I. 5 Ἀριστοφάνους. Sequuntur in Aldina et codice Regio 2712 (membranis Brunckii) quæ supra posita sunt inter Prolegomena de comœdia, sectio VII.

ARG. II. 7 cod. et Ald. Μελίτου, 14 ἀστυκοῦ.

ARG. III, a Brunckio ex codicibus emendatum. — 25 φοιτήσαντος V. φοιτήσαντος Ald. — 30 mirum nī ἐκκυκληθείσης scripsit grammaticus. Ἐκλύειν de aperiendo dici non potuit. Et observat Dindorfius ἐκκυθείσης legisse grammaticum recentem qui Arg. X exaravit, p. 79, a, 24, καὶ τῆς διατριβῆς διαλυθείσης. — 33 τελεῖ Ald. διδάσκει C. Brunckii. — 35 ἄερα, αἰθέρα καὶ τὰς νεφέλας ἀνακκλεῖται Mut. a. — 3 ἀποστᾶσαι V. — 4 μνηστῶν V. — 6 διὰ γων V. Mut. a. Ald. Deinde κατὰ β. V. — 8 καὶ διαγ. V. — 10 διδάσκει V. — 12 κατώρθωκός Brunck. κατώρθωκός Ald. Mut. a. — 14 προσκαλούμενος, 15 ἀπὸ V. — 16 σύγχρισιν Reg. 2712, Mut. a. Ald. — 18 Σωκρατιστῶν Brunck., non ex membranis suis (Reg. 2712).

ARG. IV. AP. ΓΡΑΜΜ. additum a Dindorfio. — 19 Σωκρ. προτρέπεται Ald. — 23 ὡς ἐπιλέγων V. — 25 «legebatur ὑπ' ἀνδρός. Ὑπὲρ ἀνδρός V., ortum fortasse ex ὑπ' ἀνδρός.» DIND. Præferenda videtur Hermanni conjectura ὑπ' ἀνδρός ἔτι κατ. Possis αὖ κατ. — Sequebantur verba τὸ δὲ δῶμα . . . τεχνικώτατον, quæ Dindorfius hinc ablata in fine Argumenti VII posuit. Trimetros versus esse animadvertit Meinekii Hist. Com. p. 48, superioribus adjungendos :

τὸ δὲ δῶμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιήσεως
καλλιστον εἶναι φησι καὶ τεχνικώτατον.

Sic Aldina; in Ven. deest ταῦτο, fortasse etiam εἶναι. Idem codex φασι, sed φησί refertur ad fabulæ vers. 522, ut vidit Hermannus.

ARG. V. 28 ἐν ᾧσται, 29 μὲν γ' ἐνίκα V. — 30

διαρριφεῖς, 31 ἀναδιδοῦσας Ald. — 32 καὶ addidit Dindorf. Ald. καταμείψεσθαι.

ARG. VI. 1 T. δὲ ταυτό Ald. — 2 αὐτῷ V. — 6 πέπλεκται Ald. — 7 sic Dindorfius. Legebatur ἀ δὲ ὁλοσχερῇ. Ven. ὁλοσχερῆς. — 8 αὐτίκα μάλα ἦ, 10 καὶ ἔτι ἦ V.

ARG. VII. 13 μὲν om. V. — 15 εἰσάγοντα V. —

16 καὶ om. V. — 19 Μέλitos V. De sequentibus v. dicta ad finem Arg. IV.

ARG. VIII. «VIII, IX, X recentiorum grammaticorum sunt Argumenta ex antiquioribus quæ supra exhibuimus composita.» DIND. — 21 Μέλitos Ald. — 28 ἐαυτοῦ Ernestius. Legebatur τοῦτου. — 32 ἐπ' ἐκείνου Hermannus. Monac. ἀπ' ἐκείνου. — 33 οὖν Monac. γὰρ Ald. — 34 ἐν ex Monac. et. Arg. X additum. Ernestius ἐπὶ ex Hom. — 39 βουλήσει ex Monac. et Arg. X. Ald. νοήσει. — 43 Ald. γεγενῆσθαι. Sequentia in codice Matritensi (Iriart. Catal. p. 236) ita leguntur: διὰ τούτων δὲ δείκνυσιν Ἀριστοφάνης ἄθρον τὸν Σωκράτην, ὡς ἀφέντα τοὺς συνήθεις θεοὺς καὶ νομίζοντα Νεφέλας καὶ Ἄερα. ὅθεν καὶ Νεφέλαι ὀνομάσθη ἢ παροῦσα κομωμένη.

ARG. IX ex codice Matrit. editum l. c. — 6 τοῦ πατρὸς addidit Harlesius. — 7 codex φοιτήσαντος. — 15 codex μὴ καταγν. Correxerit Hermannus.

ARG. X edidit Dindorfius ex codice Taurinensi 34. Habet Regius 2821, confirmandas emendationes l. 23 et 36 indicatas.

SCHOLIA.

1, 5 συν' Kusterus. Ald. σμέ. «Numerantur soli trimetri, omissis brevioribus versibus.» HERM. Reg. σξ' — 7 ἐν ἐκθέσει Hermannus, «i. e. posteriore parte horum colloquiorum inde a v. 222.» Legebatur ἐν εἰσέσει. — 9 τρίτον, *quartum* in editis.

Scholia ad v. 1-3 hoc ordine habet R. : 2, 3, 1. Θ. orditur a verbis παρεπιγραφή· συγκ. περιβλ., l. 42-44. — 15 R. ἔστι δὲ σχ., et om. γάρ.

2, 21 νομ. τοῦτο V. — 24 μὲν om. R. — 26 ἐπὶ

τὰς R. — 28 προβ. ἐλίσσετο καὶ τῷ ὑπόθεσιν, 3ο γρήμα
δὲ τὸ μέγ. V.

3, 39 διὰ τῷ τουτῷ R.

5, 3. In V. ad v. 4 adscriptum Ἀττικοῖς (scr. Ἀττικόν) τὸ σχῆμα. — 4 οὐ om. R., μόνον om. V. — 5 οἰκίαν καθεύδοντας ὡς V. καθεύδουσιν οὖν πάντες, ὡς Ald. — 6 μὲν om. R. V. Deinde R. αὐτὸν δὲ φροντίζοντα. — 7 καὶ pro δὲ R. Θ. — 10 V. βαθέως καθεύδειν, additis τοῦτο καὶ δριζόμενος δύνανται λέγειν, quæ in G. superius sunt adscripta ad v. 2. — 15-18 habet R. πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ. — 17 ὑπὸ τὴν γεωπ., ut videtur, V. ὑπὸ τὴν περὶ τὴν Θ. ὑπὸ τὴν Ald., quæ deinde ἀσχολῖαν, ut Θ. ἀσχολοῦντας G.

6, 21 σώματα αὐτῶν ἀπ. V. — 22 sic. codd. pro vera scriptura Ἀργεννούςας. — 24 ἐξόν R. — 25, 26 ἐργασαμένους εἰς τοὺς ἀγρούς V. — 27 ad 36 σῶσι habet codex Taurin., qui 3ο τοῖς ναυμαχοῦσι . . . ἀπολαύσει. Ald. ἀπολαύσειν. — 34, 35 κολάζειν τοὺς δοῦλους ἐν τοῖς πταίσμασι Taur.

8, 41 ἡμῖν γέγ. om. R.

10, 43 vocī ἐγκεκαλ. præmittit Suidas ἐντετυλιγμένος. — 46 τὸ addidit Dind. ex Suida, qui ἐξέχον. — 48 τῶν ῥητορικῶν Suidas corrupte. — 49 κεφαλῆς V. et Suidas v. Ἐγκεκορδ., κεφαλῇ ejusdem codices duo s. Νιδάριον, πρὸ κεφαλῆς ejusdem codex Leidensis s. v. Φακιδίον. — 50 κιδάριον Kusterus. In V. κιδάνιον. «Suidas νιδάριον, quod vitium repetitur vv. Νιδάριον et Φακιδίον, quas glossas recte omittit codex Paris. A.» DIND. — 51 ἀντὶ τοῦ additum ex Suida, qui ἐνεληγμένως. Idem Suidas καὶ ἐγκρύψας, V. ἐκρύβεν sine καὶ. — 52 δῆλον ἐκ τῶν Suidas. — 3 R. αὐτοῦς· σισύρα δὲ παρὸν περιβλήμα. Scholium Tzetze ad hunc versum de σισύρα v. apud Kusterum ad schol. Ran. 1459. τοιούτω addidit Dindorf. ex scholio Aldino, ex quo correxit sequentia Veneti συμπεριβεβλημένους, ὅθεν καὶ ἐμπεριβόλαια (i. e. ἐπεριβόλαια) βεβλήσθαι. — 5-16 omittunt codd. R. V. — 7 «σισύραις Θ. σύραις Ald. Neutrum ferri potest. Scribendum videtur βράταις, quo voc. Photius, schol. Vesp. 1138, alique grammatici ad explicandum σισύρα utuntur.» DIND. — 8 inter περιβλήματ' ἰστέον in Ald. et Θ. ponuntur liii. 26-29, 14-16, 19-23, περιειλήμασιν. Ἄλλ' εἰ δοκεῖ βέγκωμεν. ἰστέον. — 15 ἐνελημα Θ.

11, 20 μιμητάμενος τὸ σχ. τ. v. R. — 22 ἀποκρύψας V. — 23 περιειλήμασι Ald. Θ.

12, 30 ὑπὸ τῆς ἱππ. δοκεῖ R. ὑπὸ τῆς ἱππ. καὶ τῶν ἀναλ. V. — 31 τὸ ἵπποτροφεῖν V. — 34 μέρει. Addit Suidas : ἔστι δὲ αὕτη· Οἰκοδομά σε λάθω καὶ ἀμβολὰ ἔτε ἵππος, καὶ ἡ γυνὰ τοι μοιχὸν ἔχοι. — 35 προσκεκλίσθαι Θ. — 36 τῶν γρ. R. Deinde π. νῦν δηλοῖ μὲν γὰρ V. — 37 sic G. παρὰ τὸ τῶν x. V. ἀπὸ τῶν x.

Ald. Δαπάνην δὲ om. V. Θ. — 38 δεσμάς V. ἐξῆς καὶ ἀκολ. Ald.

14 om. V., 42 καὶ τοῖς . . . et 43 om. R. φθονεῖτε Θ. φθονῇ Ald.

15, 48 γρῆ π. ἱππ. ἔγει Θ. — 49 ὄν Hermannus.

16, 53 περινοεῖς V. — 1 καὶ οὕτως ἐσπούδακε τῷ πράγματι R. καθεύδοντα V. καθεύδων τὰ ὄν. Ald. — 2, 3 ἄλλο δὲ ἔστι τὸ ὀνειροπολεῖν καὶ ἄλλο τὸ ὀνειρώττειν· τὸ μὲν ὄν. R. — 5, 6 τοῖς ἐρῶσιν ἐκτόπως συμβαίνει, ὁρίζασι Ald.

17, 11 τὰ δάνεια αὖξει τοὺς τόκους R. — 13-18 om. etiam Θ.

18, 20 παρπερίγραφα V. — 21 ἄψασθαι R. Ald. — 22 τὸ σύμβολον, ἔπ. Θ, qui 24 om. λογαριάζομαι.

21, 26-29 Rav. τοῦτον ὡς ἵπποτροφόν ἐμνημόνευσεν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς διὰ τοῦτο πάσχει.

22, 31 διαπορῶν Hermannus. Legebatur διαπορεῖν. — 32 τὸ ἐξ. V. G.

23, 38 Ald. et ut videtur V. ἐγκεχάρκωτο. Koppa intelligitur, nec opus est correctione Salmasii κ σημεῖον. — Ὡς καὶ σαμφ. τοὺς ἔχοντας τὸ σ. R. — 39 καὶ τὸ ν Ald. et Suidas. — 40 «Addidi καὶ κόππα. Rationem redditurus scholiasta cur σαμφόροι et κοππατίει, non σιγμοφόροι et καππατίει dicantur, literas alphabeti c et x equis inustas non σῖγμα et κάππα, sed σάν et κόππα appellari ait. (41) συζευγμένου duo libri optimi ap. Suidam. Legebatur συνεζευγμένου.» DIND. — 42 ἀρ. κατανοεῖσθαι Suidas. — 43 κόππα Suidæ codex Paris. A. Scribebatur τὸ κ. — γραμματισταῖς Suid. Totum locum sic scripsit Scaliger ad Euseb. Chron. n. MDCXVII : τὸ γὰρ σ καὶ τὸ π χαρασσόμενον σαμπὶ ἔλεγον (sic etiam Hermannus) . . . τὸ σχῆμα τοῦ C ἀρ. δ. v., οὗ προηγείται τὸ π. Salmasius ad Solinum p. 626 : . . . καὶ τὸ Π χαρασσόμενον . . . γὰρ τοῦ Π καὶ C, τὸ σχ. τοῦ π ἀριθμοῦ δ. v., οὗ προηγείται τὸ C. Quod recepit Hermannus. Dindorfius : «Hoc dicit homo ineptus, e signis koppa et san copulatis signum prodire numeri nonagenarii (cujus figuras vide apud Corsinum), cui designando tanquam proprium et primarium adhiberi τὸ κόππα, nulla habita τοῦ σάν ratione. «Bernhardys vere observasse videtur : «quid ἀριθμοῦ ad naturam episemi, quidve δύνανται νοεῖσθαι ad figuram stata quotidianaque ratione compositam?» et statuere lacunam. Voluit grammaticus, si recte conjicio, monstrare antiquam figuram koppa et san hoc modo : συνεζευγμένου γὰρ τοῦ π καὶ σ (σάν) τὸ σχῆμα τοῦ π ἀριθμοῦ [πεποιήται, ἐξ οὗ τὸ σχῆμα τοῦ σάν] δύνανται νοεῖσθαι. Ex sanpi vel vulgari nota numeri nonagenarii facile posse colligi formam literæ san. Præcedere autem literam ἐπίσημον sanpi alteram koppa : sic enim (fort. καὶ γὰρ παρὰ τ.) docent

grammatici (vel calculones), et *hoppa* vocant notam ζ . Nam melius ex Suidæ codicibus optimis legetur, καλ. κόππα τὸ ζ . Hæc fere Dübnerus. — 45 καὶ κολάζοντα V., om. Suid. — 46 sic Suid. Legebatur οὐδὲν δύτως. — οὐ γὰρ Ald. et, ut videtur, V. — 49 οὗ τελευτήσαντος G. Θ. — 50 βουκέφαλον (— δλου Ald.) Ἀλεξάνδρειαν Ald., Suid.

24, 53 ἀντὶ τοῦ R. pro φησὶ δέ. — 54 πατάξας Ald. Pro l. 52-54 Θ.: ἀφῆρέθην. παρὰ τὸν (τὸν etiam Ald. et fort. Ven.) κοππατίναν δὲ παίζει εἰπὼν τὸ ἐξεκότην.

25, 4 νεανίσκος om. V. — 5 ἀπορβ. Θ. ἀνειροπολῶν λέγει V. Deinde idem ὡς τὸν συννη., quod corrector codicis Θ. in τῶν συνηγορούντων mutat. — 7 τῶν αὐτοῦ ἱππ. V. — 8 ὅσιον ἐμποδίζοις V. θέη ἐμποδίζειν G. ὑποθέει Θ. — 10-13 omitt. V., 11-13, τὸ δὲ . . . ἦν., om. Θ.

28, 19-21, 32-34, prope eadem leguntur in cod. Taurin., cujus in margine eadem manu: ὅτι τρεῖς δρόμοι μάλιστα ἦσαν πεζῶν ἐπλίτων [sic], ὁ δίαυλος καὶ ὁ δόλιχος. καὶ οἱ μὲν τὸν ἐπλίτην τρέχοντες δρόμον, ὃς ἐκαλεῖτο καὶ σταδίακος, πανοπλίας ἐνδεθυμένοι ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας ἔτρεχον καὶ μεγρὶ νόμου καμπήτρος. οἱ δὲ τὸν δίαυλον θέοντες οὐ πανοπλίας ἐνδεθυμένοι, μόνας δὲ ἀσπίδας καὶ περισκεφαλίας καὶ ὄφρυ κατέχοντες ἀπὸ βαλιδίος μεγρὶ καμπήτρος ἀνέθεσαν καὶ τοῦ καμπήτρος πάλιν εἰς τὴν ἀφετηρίαν κατέθεον. οἱ δολιγοδρομοῦντες δὲ ψιλῶς ἐπτάδρομον ἐποιεῦντο τὸν δρόμον, τρεῖς μὲν ἀνιόντες, τρεῖς δὲ κατιόντες καὶ πρὶς τὸν καμπήτρον τὸν ἑβδόμον δρόμον ἐκτερματοῦντες. οἱ δίσφοι δὲ καὶ τὰ ἄρματα δωδεκάκις τὰς καμπηρίας ἐποίουν. — 28 ὁ ὅπλ. Hermannus.

30 R. habet κατέλαβέ με τί δὴ μετὰ ταῦτα. — 38 δὲ Θ.

31, 41 φρίσκους καλεῖ R. — 42 ἐψ' ὁ ἦν. R. — 43, 44 recte legitur in V. et apud Suidam, διὰ τὸ κοῦφους εἶναι καὶ μικρούς τοὺς ἀγωνιστικούς. — 44 κατὰ τὸν ἀγωνιστικὸν Θ. — 45 Ἀμ. δὲ V. Ἀμ. καὶ οὗτος Θ. — 49 Ἀμυνίας Θ. Ἀμυνίας τῆς V. τοῦ Dindorfius. Ald. Ἀμυνίας Προνάπου. Θ. πυνά. — 50-53 Ald. et Θ.: ἐκείνον οὖν ἐπισκῶψαι θελήσας, παρέτρεψε τὸ ι εἰς τὸ υ, καὶ παρεγραμμάτισε γελοίως· ἐπεὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ νόμος φανερώς (ἐπεὶ νόμος π. τ. Ἀθ. μὴ φανερώς Θ.) ἐκώλυε τὸν ἄρχοντα κοιμῶδεῖν. Ἀμυνίαν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀμυνίαν (διὰ τοῦτο καὶ Ἀμυνίας εἶπεν οὐκ Ἀμυνίαν [sic] Θ.). — 51 ἐκώλυσε G.

32 habet Θ. εἰς τοῦπίσω — ἀπὸ τοῦ ἀλίξω τὸ συναθροίζω. οὐκ ἡλισθῆναι ποιήσας, ὡς τινὲς φασι. — 4, 5 Hermann., «ἀλινδήθρας», τὰ ἐγκυλ. Deinde κυλίσας posuit Dindorfius; codex κυλισθῆναι.

33 in Θ. glossæ sunt: ἐξέθαλε. παραγμάτων. ἀλλ' ὃ μέλεε: Ἀπὸ τοῦ ἀπαγορευτικοῦ ἐπιρρήματος καὶ τοῦ ἐλέους.

34, 10, 11 ἐπιτάσει γρηῃται Θ., reliquis omissis. — 12 ἐπὶ τὸ ζ., 13 ἐπιτείνεται, 14 ἐπὶ τῷ Θ. Qui inferius hoc scholion addit: Δίκη ἢ παρὰ τοῖς Ἑλλησι σωματεὶσθαι θεά. δίκη καὶ ἡ τιμωρία καὶ ἡ κόλασις. δίκη καὶ ἡ δικαιοσύνη. δίκη καὶ τὸ δικαστήριον καὶ ἡ κρίσις. — 17 om. Θ. — 18 τοῦ τόκου, 20 ἐνεχυρίζαι Θ.

35, 23 τοῦτο V.

36 om. V. In Θ. φροντίζεις, ἀγανακτεῖς· τοιαῦτα γὰρ πάσχουσιν οἱ φροντίζα τινὰ ἔχοντες.

37, 29-47 «partim ex Harpocracione illata partim aliunde» DIND. Conf. Suidam vv. Δήμαρχος et Ναυκρανικά. — 29 τὸν κ. ἡ om. Θ. — 31 χρεῶν Ald. — 33 ἦνεχ. Dindorf. et Reg. 2712, qui habet l. 30-34. Legebatur ἐνεχ. — 34 Ἀρ. ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ Harpocrat. Hinc sequentia ad 47 om. Θ. — 35 ἔχοντας Harp. ἐλόντας Ald. — 36 ναυκρ. Harp. ναυκλ. Ald. hic et ter deinceps. — 37 ἀντὶ τῶν et 39 πρότερον Hermannus. Ald. αὐτῶν . . . πρῶτον. — 45 ἄρχοντες post δῆμον lectum delevit Hermannus. — 47 παίζει. — 48 ψύλλα om. V. ὡς ἔλεγεν ἡ κ. ἡ ἡ ψ. R. qui sequentia omittit. — 49, 50 δῆμ. παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ πρῶτην ναύκραροι καλούμενοι, οἵς ἔξῃ ἐνεχυρίζεσιν V. et Suid. δῆμ. οἱ ἐνεχυρίζοντες τοὺς Θ. In fine δοῦκα Reg. 1821.

38, 1 et 2 V. sic, κατακοιμηθῆναι, κυρίως δὲ κατακαρθεῖν τὸ ἐπὶ δ. κοιμηθῆναι. — παροξυτόνως Θ. — 4 κοιμᾶται. Ἀττικοὶ δὲ παροξύνουσι κατακαρθεῖν [sic] V. ἀρχεται ὑπνοῦν Θ. Qui infra addit hoc scholion: κοιμηθῆσθαι· κυρίως δὲ τὸ ἐπὶ δερμάτων κεῖσθαι. δρῶ τὸ κοιμῶμαι καὶ κατὰ παραγωγὴν δρῆθω· δεύτερος ἀόριστος ἔδραθον καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν γραμμάτων ἔδραθον καὶ τὸ ἀπαρέμψαντα δαρθεῖν.

41, 16 ἰδία τὸ φεῖ V. — 17, 18 ἡ προζ. ἢ προν. τὸν γάμον R. προμν. δὲ καλ. ἢ προν., ἣν νῦν προξενήτριαν φησὶν (φασίν G.) V.

42 om. Θ. R. habet ἀντὶ τοῦ ἐχλύνουσε καὶ ἡπάτης. — 22 οἰκουρὸν φάσκουσιν V., sed recte Suidas. — 23 ἐχούσης Suid., qui initio scholii γῆμαι ἀνέπεισε addit.

44, 30 sq. ὥσπερ αὖ—ἀστικῶν om. V. — 31 αὖ Suidas s. Εὐρωτιῶν. οὖν R., qui τὸ δὲ om. — 33 κειμένου, 34 ὥσπερ νοτιζόμενα Θ., omittens liu. 35. Infra scholion habet hoc, σεσημμένους, ἀπὸ τοῦ εὐρῶς δ σκόληζ. ἀνεπιμέλητος, ἀκαλλώπιστος. κορῶ γὰρ τὸ ἐπιμελοῦμαι.

45, 43 αὖθων καὶ πληθύνων Suidas s. Ἀχόρητος. — 44 κυρίως λέγεται om. Θ. — 45 ἐλαίων hic et 49 Θ. Legebatur περιπίσματα hic et paullo post. περιπτύσματα bis Θ. Idem vitium correxi in scholio Equit. 803. DIND. — 46 ἀνάπαλιν om. Θ. — 47 τὸ Θ.

46 ἐδιπλασίασε τὸ ὄνομα a m. sec. habet V., om. G. εἰρωνεύμενος—αὐτὸς om. Θ., qui 2 διε-

εάλλετο δὲ. Inepta sunt quæ scholiasta de Megacle tradit, de quo v. Bæckh. Explicat. Pindar. p. 303. Servus ille non magis fuit quam serva Cæsya, quod traditur in scholio v. 64 et Pac. 450. DIND. 6 et 5 παρ' Ἑρετριεῦσιν om. Θ.

47. Scholion totum habet Suidas s. Ἀγροίκος. οὐκ ἀργῶς—(13)λεληθότως om. Θ. — 17, 18 δόξαν γυναικῶν ex Suida sunt (inquit Dindorfius) redintegrandæ, ἀδοξεῖν γὰρ εἰώθαμεν ἐπὶ τοῖς ἀγροίκοις. ἔπειτα δὲ κακείνην θεραπεύει τὴν ἀντίθεσιν (scr. τῇ ἀντιθέσει), τῇ ὑποτετάχθαι αὐτὸν τῇ γυναικί. δεσπόζειν γὰρ εἰώθασιν οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν. Omittit hæc et sequentia Θ.

48, 23-25 om. Θ. — 24 ὑπέρογκον καὶ ἐπ' αὐτῇ μέγα φρονοῦσαν R. — 27-31 om. V. Θ. Hæc tantum habet R., κεκαλλωπισμένην. ἔστι δὲ Ἑρετριακὸν—τυραννεῖν. ἡ ἔθνος—μυσαρὸν ἡ om. Suidas. Qui 32 post τυραννεῖν addit, λέγει δὲ τὴν περιεργίαν τῆς κομμωτικῆς. πολλοὶς γὰρ, οἷα εἶκος, ἐκέχρητο καλλωπίσμασιν, τουτέστι νίμμαισι καὶ τοῖς τῆς κεφαλῆς πλέγμασι καὶ τοῖς ἄλλοις οἷς κοσμεῖσθαι γυναικάς ἔθος. ἐγκοκισυρωμένη οὖν ὅσον τρυφῶσα, ἀπὸ Κοισύρας γυναικὸς πλουσίας, Ἀλκμαίωνος γαμετῆς. Θ. habet, ἱματίοις καὶ τῇ ἄλλῃ θαπάνῃ περισσῶς κεκοσμημένην, κεκαλλωπισμένην τῇ Κοισύρᾳ.

50, 37 τριῶν om. V. — 42 πόκων περιουσίας τουτέστι πλῆθους G. — 44 sq. R. habet τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης—ψύχεται τὰ σῦκα.—45-47 ἡ ante ὅπου et καὶ ταριχεύεται—καὶ τὰ ἐκείνης δέ om. Θ. — 53 R. habet περιουσίας τουτέστι πλούτου. Scholion excerptit Suidas s. Τρασία.

51, 7 et 8 om. V. Suidas, Καταγλωττίσματα: περίεργα φιλήματα, καταπάσματα, παντοῖαι μυραλοφίαι, ἡ περιπαλήματα· ἡ εἶδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλωττίσμα· ἡ κολλήνευμα. In quibus verba καταπάσματα, παντοῖαι μυραλοφίαι, quæ nihil commune habent cum καταγλωττίσμασιν, ex scholio verborum præcedentium ἡ δ' αὖ μύρου, χρόκου, illata videntur. DIND. Codex Taurin. καταγλωττίσμα κυρίως ὅταν ἐν καιρῷ—στόματι. 6 δὲ λαφυγμὸς κατὰ μὲν τινὰς τὸ αὐτὸ ἔστι καταγλωττίσματι· κατὰ δὲ—θαπάνῃ. κυρίως γὰρ λάπτω καὶ λαφύσω τὸ φροῶ· ὅθεν παράγεται—γυναικάς τοιαῦτα πράττουσιν ὑπὸ τῆς ἄγαν τρυφῆς. Κωλιὰς δὲ ἡ Ἀφροδίτη οὕτως εἴρηται. ἀνὴρ γὰρ τις φθειράς κόρην ἐκ τῶν κώλων ἦτοι τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ἐκρεμάσθη καὶ λυθεὶς ἐκ τῆς θεοῦ ἱερὸν ἰδρύσατο κωλιάδος Ἀφροδίτης ἑπονομάσας. Γενετυλλὶς δὲ ἐκλήθη ὡς γενέσεως αἰτία.— 14-17 in Ald. scholio v. 52 ad λαφυγμοῦ sunt postposita. Mutatum ex scholiis Brunckiano et Taurinensi.

52, 18 Τῆς—ἀσωτίας, sic habet R. ἀθηφαγίας καὶ τῆς πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτελείας, V. ἀθηφαγίας καὶ πολυτελείας, τουτέστι ἐκδεδηγημένης πολυτελείας

τροφῆς. Totum scholion om. Θ. — 19 λαφυγμὸν γὰρ—ἐσθίειν om. R. — 25 ἀπὸ additum ex scholio proximo. — 27 τῶν κώλων. Reizius τὰ κώλα τῶν δεσμών. — 33 Τυρρηγῶν a Valesio positum. Ald. τυράννων. — 35 Τυρρηγοῦ Hermannus: τυράννου Ald. — 40 καὶ δεσμώτης δουλεύων παρ' αὐτοῖς V. et Suidas s. Κωλιάδος. δεσμῶ δουλεύων R. — 42 legabatur οἰκίαν, correctum e libris Suidæ melioribus. Post οἰκίαν iterum τοῦ ἔχοντος addit R. οὕτως ἐλ. καὶ R. et Suidas. — 44 seqq. Κωλιὰς δὲ ἐκλήθη ὅτι θύοντος τοῦ ἱερέως ἱερεῖον κωλῆς ἱέραις ἤρπασεν καὶ ἐπέκεινα τῷ τόπῳ ἐπεκαθέσθη, ὅθεν 6 τόπος κωλιὰς ἐκλήθη. V. Eadem fere, sed post κατεπονείτο addita, habet Suidas, οἱ δὲ, ὅτι Ἴωνος θύοντος ἱερεῖον κωλῆς (scr. ἱερέου κωλῆν cum Hemst.) ἐζήρπασε (ἤρπασε codex Leid.) καὶ ἐπ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐκάθισεν. ὅθεν—ἐκλήθη. μέμνηται καὶ Καλλιμάχος ἐν Ἑκάλῃ.—5. corrige ἡ πὶ Κωλιάδ' ἡ 'ς Γεν.

54. Scholia ad hunc v. om. Θ. et ad reliquam fabulæ partem vix ulla habet: habet vero tenuia excerpta scholiorum et glossemata. Codex Taurin. σπαθῆν, ἀπὸ πάντων σπουδαίων γυναικῶν εἰληπται ἀπὸ τοῦ συντόμως κινεῖν ὑφαντικὰς σπάθας.— 9 καὶ διὰ Ald. — 10 εἶπεν additum ex Suida. Post ἀργὸς ἦν sequitur in Ald. additamentum ex Gregorio Cor. p. 62 illatum, Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηται λέξεσιν (καταλήξεσιν ex codd. quibusdam correctum apud Gregor.), ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρ' Ὀμηρῷ «κλυτὸς Ἴπποδάμεια.» καὶ Εὐριπίδης «τὸ δ' αὖ λίαν παρείλες ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος.» — 12 ἐχρήσατο Suidas. χρῆται Ald. quod om. R. V.

57 πότης 6 πολὺ ἀναλίσκων λύχνος V. a. m. sec. Omittit G.

59 om. V. ἀντὶ τοῦ ἐλλυγνίων. ἡ (ἡ delendum) ἀπὸ θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύγνια habet R. Codex Taurin. Θρυαλλὶς κυρίως ἡ ἐξαψὶς τοῦ κατὰ τὸν λύχρον φωτός· νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὸ κοινῶς λεγόμενον φυτίλιον. Corrigendum φυτίλιον ex scholio Thomæ M. ap. Ducang. Glossar. p. 1673: θρυαλλὶς τὸ κ. λεγόμενον φυτίλιον· γίνεταί γὰρ ἀπὸ (τοῦ) φύειν τρεῖσιον.

60, 35 ἐπιτιμῆσαι τὸν δεσπότην V. sine τῷ οἰκ. — 37 ἀλλ' ἀναγνωστέον F. A. Wolfius. Ald. ἀλλ' ἀναγνωστέον, quod om. V. — 39 οὕτως ὡς G.

62, 43 Ἑστασιάζομεν ex Suida (v. Ἑλοισδορούμεθα) Dindorfius, qui hæc recte digessit. Ald. στασιάζόμενος. Suidas ὡς ὑπὸ τ., 44 τραπήνην.

64, 47-49 sic R. V. μέγα φρονοῦσα πάντως ἐπὶ τῷ προγόνῳ Μεγακλεῖ τῷ νικήσαντι τρεῖς Ὀλ. — 50 κατελθόντι τὸν ἵππον R., τοῦ ἵππου V. sine ἐκ τ. φ. — 52 malim ἔπειτα καὶ K., nisi hæc alius scholiastæ verba sunt. DIND. — 3 πλουτῆσαι Palmerius.

νικῆσαι Ald. — 7 οὖν om. R. — 8 ἐκονοῖναι V. — 9 ἄρα om. V., qui ἦν φαμέν. Conf. ad v. 46. — 10 Περικλέους Μεγακλέους εἶναι μητέρα. τὸ ὄνομα δὲ τὸ Ξανθίπου V., qui ita pergit, νῦν δυνάμενον ἀμφοτέρους δηλῶσαι, omissis παρῳδῆται—Μεγακλέους.

67, 18 τοῦτο—μέρος om. V.

68 scholion om. V. οἷα τοῖς μικροῖς παιδίοις ἔθος χαριεντιζομένους προσπαίζειν τοὺς γονεῖς Suidas s. Ἐχορίζετο.

70, 26-28 sic R., ξυστὺς λ. τὸ πορφυροῦν ἱμ., ὅπερ οἱ ἡνίοχοι χρῶνται ἐν τῇ ἵππικῃ. V. om. πομπύοντες.—30 σωσάνιον ab aliis σουσάνιον dicitur: v. Ducang. s. Σούσον.

71, 33 sq. αἱ δὲ αἰγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν Suidas s. Φελλέα. — 36 Ἄλλως. τόπος Ald., praemisso scholio inutili, τόπος οὕτω καλούμενος ἐν Ἀττικῇ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν Διόνυσον ἐστὶ τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φέλλος καλούμενη (haec ex Suida sumpta, ubi est καὶ ἑορτὴ τις περὶ τὸν Διόνυσον Φελλὸς καλούμενη.) ἥτις τῶν Διονυσίων ἀρχεται. Λουκιανὸς δὲ ἐν τῇ περὶ τῆς Συρίας θεοῦ (c. 16), « φιλῶν, » φησὶν, « Ἐλλήνες τῷ Διονύτῳ ἐγείρουσιν ἐπὶ τῶν καὶ τοιόνδε τι φέρουσιν, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. καλέσται δὲ τάδε νευρόσπαστα. » καὶ παρχακτιῶν δὲ « ἐν τοῖς προφυλαίοις τοῦ Συρίης θεοῦ ναοῦ πολλοὶ ἐστῶσιν, οὓς Διόνυσος ἐστήσατο. » — 37 φελλέτας Suidas.

72, 40 sq. om. V. — 43 ἱσάλην corruptam esse ex ἱζαλῇ (i. e. *pellis caprina* : ab ἱζάλος, *capra*) recte monuit Casaubonus De satyr. poes. 1, 4, et ad Theophr. Charact. p. 147. Corruptionem tamen illam satis antiquam esse oportet : si quidem Galenus in Lex. Hippocr. jam meminit vocis ἱσάλην, eamque exponit διωθέραν, δέρμα. Apud Pollucem 4, 118, corrupte legitur ἱζάνην, pro ἱζαλῇ, vel ἱσάλην, ut a viris doctis jam observatum est. Vide etiam Foesium in OEconom. Hippocr. v. ἱζάλην. Kust. In fine γούνην Reg.

74 R. habet ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἵκτερον οἶον ἵππικόν ἔρωτα ἢ νόσον ἵππικήν. Codex Taurin. ἵππερον : ἵππικόν ἔρωτα. ἐπαίξε τὴν λέξιν παρὰ τὸν ἵκτερον, ὡς κυρίως (ὅς ἐστι Reg.) νόσημα, ξανθῆς χολῆς παρὰ τὴν τοῦ δέρματος ἐπιφάνειαν περιχρυσόμενον (scrib.—νῆς)· διὸ καὶ τὸ κατέρχεσθαι κατὰ λόγον ἐπέφερε. — 47 ὕτος δὲ καὶ τ. χρ. αὐτὸν ἐπιθ. φ. αὐτοῦ ἵππ. V.

80, 3 φύλιας R. Totum scholion om. V.

81, 12 scribendum δεξιᾶς, cum libris quibusdam Euripidis.

82, 24 ἰδοῦ Reizius. εἶδος Ald.

83, 31 ἄλλοι δὲ ἀφίδρ. Ald.

88, 40 ἱματίων post καὶ ἔκστρ. ponit R. et Suidas s. Ἐκστρεψον. καὶ ἐκστρεφομένων om. V. — 43 μεταβαλῶν Ald.

91 sic Ald., ἐπεὶ οὐκ ἐπιτρέπει τὸν Ποσειδῶνα ὀμνύναι, μεταβαλὼν τὸν Διόνυσον ὀμνυσιν. — 48 τὸ δεῦρο R.

92, 51 αὐτὸ τὸ et πάντα τὰ τῆς φ. V. τῆς φ. εἰς πάντα Ald. — 52 τὸ δὲ—ἐλθέ om. V.

94, 6 ἐστὶ τὸ Hermiannus. — 18 παῦλον ἔχει κινήσεως καὶ ζ. Ald. quae παῦλον ἔχον per typogr. errorem habet infra 21 post θᾶκος. Correctum ex Platone. — 20 ἡ συν. R. V. — 21 τῶν σφῶν ἥτις καὶ θᾶκος V. Ἀττικῶς R. G. Ἀττικόν V. — 23 Σωκράτην, ἐπειδὴ ἐφρόντιζον περὶ ἀλλήλων ἢ διὰ τὸ μηδ. V. περὶ om. Ald. ἀλλοτρίων Reizius.

96, 33 Κράτης Ald. Deinde scribebatur Ἰππῶντος. — 38 προθεῖς Kusterus. Legebatur προσθεῖς. — 42 Dindorfius delevit quod post ἐγκλημα addebatur φαίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ὁ Ἰππῶν κωμωδῆσθαι φάσας (φαίνεται οὖν ὁ Ἰππῶν καὶ ἐπὶ τούτῳ κ. φθ. V.). Deinde legebatur τὸ δὲ τῶν ἐγκλημάτων οὐδὲ. Quod idem correxit adjuvante. V, in quo ὁ δὲ τὸ ἐγκλημα τοῦ δὲ σύνολον ἐπ. φιλοσοφίαν. — 43 ἐπαγγέλλοντες V. — 44 ὡς om. V. — 45 τὸν φύλον V. Deinde scribebatur οἱ δ'. — 46 Dindorf. ὁ addidit. — 48 de Diphilo iambographo v. Meinek. Hist. Com. p. 449, qui de Bæda : « Nomen viri, sive illud Βοῖδας fuit sive Βοιδᾶς, Siculum vel Italum philosophum fuisse subindicat. » Adde Dindorfium in Thes. Steph. s. v. Ald. Βοιδαν. — 49 διὸ οὐκ εἰς Ald. Correxuit Hermannus, praecunte Reizius, qui δι' οὗ εἰς scripserat. — 50 ὁ addidit Reizius. — 53 sqq. Eupolidis versus sunt ex tetrametris. Post ἐπίδειξιν exciderunt syllabae duae. DIND. Post Στρηγιόρου Hermannus addidit πρὸς τὴν λύραν ex scholio v. 180.

98, 6 οὐδὲν ἔφακας, 8 τὸ αὐτὸ τοῦτο γνωρίσαι V. — 9 ἂν om. V. — 10 τῶν περὶ αὐτοῦ V.

102, 12-18 τοὺς φιλοσόφους οὕτως ἐκάλουν. R. τὸ δὲ πόνηροι ἀντὶ τοῦ ἐπίποναι R. V. τὸ δὲ ἀλαζόνας, ἰδίως ἀλαζόνας τοὺς ψεύστας καλεῖ. εἰκότως οὖν καὶ τούτους οὕτως λέγει. V. Reliqua omittunt.

104, 21 λεπτόφωνος R.

105, 22 ὁ πρέσβυς, 23 αὐτοῦ R. ἀληθῶς, 24 μηδὲν δὲ V. — 25 μηδὲ μειρακιῶδες om. V. — 26 ἀπὸ τοῦ μηδὲ τὰ νήπια παιδία εἰδέναι τι Ald.

106, 29 ὡς ἄγροικος om. V. Ald.

107, 34-37 τὸ δὲ σχασάμενος, ἀντὶ τοῦ καταπαύσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσχίζομένων καὶ διαχωμένων ὑδάτων. Ἄλλως. καταλύσας, κατασπάσας, ἀποστᾶς τοῦτου Ald. ἀντὶ τοῦ παυσάμενος τῆς ἵππικῆς, ἢ ἀποχωρήσας Suidas s. Σχάσον. — 37 σχάσαι γὰρ δεῖ (δὴ Suidas) καὶ Dind. addidit ex V. et Suida. — 39 καὶ Πίνδ. et sequentia om. V. — 40 σχάσαι Suidas. σχάσαι Ald. σχάσον apud Pindarum. — 42 τὸ Hermannus. τὸν Ald.

108, 45 ὀμνύει R.

109 codex Taurin. : Φασιανούς ἵππους φησίν, ἀλλ' οὐκ ὄρνις. ἐλέγοντο δὲ οἱ ἵπποι φασιανοὶ ἀπὸ τοῦ τὸν Φῶσιν ποταμὸν, ἀφ' οὗ οἱ ἵπποι ἐπωνομάζοντο, παραρρῆειν τὴν Κολχίδα. — 51 Ἀρίσταρχον Rubin-kenius præfat. ad Hesych. vol. 2, p. vii. Ἀρχίλογον Ald. et Suidas s. Φασιανούς. — 1 Μόρυχε τέως Suidas. Μόρυχε τε νῦν Ald. — 2 ἡ Kusterus. ἡ Suidas. ἡ Ald. — 3 τερπνῶς Suidas. τερπνὸν Ald. Meinek. Com. I, 2, p. 652. — 4 β' om. Suidas. — 5 φασιανοὶ δὲ οἱ ἔχοντες idem. Legebatur οἱ δὲ ἔχοντας. — 6 ἐν (ἐν om. duo codd.) τῷ μηρῷ φασιανὸν ἵπποι. A. Suid. — 7 πολιτευομένων idem. — 10 post ἵπποτρόφου addit Junt. Ἀθήναιος (9, p. 387, A) « καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνέθων ἔγωγες ἀκούω, καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων, ὥς οἱ πολλοί, τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὄρνεις φασιανούς. κοιμῶδεται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὥς γαστρίμαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεί. Non animadvertit Francinus verba illa Athenæo ab lectore quopiam esse illata ex scholiasta Aristophanis. De quo dixi in annotatione ad locum Aristophanis. DIND. — 11 imo ἐκχεχαρχαμένοι. — 13 προ-πολιτευομένων V. — 18 περὶ Ἀρχίλογον codex.

110, 22 παρακαλῶ σε V.

111, 23 ἔμμελλε Θ. ἔμελε Ald. — 24 θέλημος ἡ ὤρελος Θ.

112, 29 Αὐδηρήτης codex. — 32 εἶναι om. V.

120, 37 οὗ γὰρ ἂν V. οἶον οὐχ Ald. — 39 φιλ. ἀποκείρονται Kusterus. — 40 ἡμαυρωμένος. Addit Ald. αἰσχρὸς καὶ διεσθαρμένος γενόμενος. οἱ γὰρ ἵπποις ἐν γυμνασίοις καὶ παλαιστραῖς διέτριθον. οὐ γεν. V. εἰ γ. — 41 φησὶν om. V. — 42 εὐχροι Ald. et Suidas s. Διακκεναισμένη. — 45 φθονεῖτε, 48 εἰ ἀπολιπὼν τὸ σῶμα κοσμεῖν V. — 50 uncis inclusa pertinent ad v. 124.

121, 3 φάγη, θρέψῃ V. θρέψῃ om. R.

122, 5 Ζύγιοι δὲ καλοῦνται ἵπποι V. 6 λέγονται R., qui οἱ—ζυγῶ post ἀριστερός ponit.—7 ὁ μεσαριστερός καὶ ὁ μεσοδεξιός V.

123, 13 πείθειν V.

127, 28 δηλοῖ. εἶπη (scr. εἶποις) γὰρ ἂν διδάξομαι τὸν V. — 31 νῦν μὲν εἶναι V. — 33 sqq. ἔμαυτὸν διδάξομαι ἔφη, ἅτε βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον. τὸ δὲ ἔμαυτὸν λείπει τοῦ μ. οὐκ ἐπ. Ald. εἰπεῖν διδάξω G. διδάξας V. — 36 πρὸς ἄμφω τὰς διαθέσεις dicere debebat. Monuit Reizius.

129, 39 sqq. νῦν οὐκ ἐπὶ τῆς σωματικῆς κινήσεως εἰληφε τὸ βραδύς, ἀλλὰ V., ex quo νῦν additum. — ἀγχίνους εἶναι. ἄνωθεν δὲ τὰ τῆς διανοίας δηλοῦν θέλει Ald. Veram scripturam habuit etiam Suidas s. Βραδύς.

130 glossam λεπτολογίας habet V. — 43 ἰσχυρὸν Junt. ἰσχυρὸν Ald. — 46 ἐξάσκησις conjecit Ku-

sterus. — 47 λόγων addidit Dukerus. — 48 τὰ λε-πτὰ R. καὶ τῶν καλ. R. V. — 49 ὀξυτονεῖται R. τῶν ἄλλων πλαγίων cod. Taurin. et Reg. 2821. — 50 προπαροξύνεται V.

131, 1 σταλαγμός, καὶ κλίνεται στραγγός. ἀφ' οὗ κατὰ σπράγγα οὐρεῖν καὶ στραγγεῖν βῆμα τὸ ἐκ-θλίβω, ἤγουν τὸ κοινῶς στραγγεῖν (στραγγίζω. Reg.) Taurin. — 132 scholio ad v. 133 postponit V. et Ald. — 10 ἔσω, ἀλλ' ἐψόφει καὶ τις τὴν θύραν Suidas. ἀλλ' ἐψόφηκε τὴν θύραν τις Kusterus.

133, 14 Βοιωτῶν γὰρ ἀναστάτων—γενομένων V. Dativos ponit V. in scholio ad Pluti v. 604. In Regio 2712 est Βοιωτοῖς ἀναστάτοις—καὶ ὑπὲρ ἀπ. μαντευσόμενοι—ἐκεῖ κατοικήσαι—τὸν παγκρατικὸν—περιπταμένους τοὺς ἱερούς—ἀπὸ μέθης—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου φησὶ λέγεσθαι—τόποις ἐπὶ πλέον διατρέθει ταῦ-τα. — 15 μαντευσόμενων V. — 16 λευκοὺς κόρακας Ald. — 17 Πηγασητικὸν Wesselingius ad Diodor. 19, 53. Παγασητικὸν R. V. Παγασιτικὸν Ald. ἴδον R. — 18 τοὺς τοῦ ἡλίου Ald. — 22 addit Ald. Ζη-νόδοτος (scrib. Ζηνόδιος) δὲ ὁ τὰς Τάρβριου καὶ Δι-θύμου παροιμίας ἐπιτεμὼν, « Βοιωτοῖς, » φησὶν, « Ἄρην ποτὲ διοικοῦσι προσέρητο ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ-πεσεῖσθαι, λευκῶν κοράκων φανέντων. νεανίσκοι δὲ ποτε μεθυθέντες, καὶ συλλαβόντες κόρακας, γυμνώ-σαντες ἀφῆκαν πέτεσθαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἐτα-ράχθησαν, ὥς τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος, καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι, τὸν θόρυβον φυγόντες, ὥκη-σάν (ὥκισάν Wolfius) τινα τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κό-ρακας. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβάλοντες τοὺς Βοιωτοὺς οἱ Αἰολεῖς, ἔσχον τὴν Ἄρην οἰκείαν οὔσαν· καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας μεθιστᾶσιν εἰς τοὺς Κόρακας καλου-μένους. » Quæ Musurus ex Zenobii Proverb. 3, 87 intulit.

134, 23 Κικυνῆς R. κικυνισταὶ Ἄλ. V. — 24 Ἀπολλώνεια Ald.

136 διόπερ et sequentia om. V.

137 codex Taurin. : Ἀμβλοῦν λέγεται τὸ τὸ ἔμ-βρουον ἐν τῇ γαστρὶ φθειρόμενον ἐξῖον (scrib. ἐξωθεῖν vel ἐκβάλλιν ἐξῖον) τῆς μήτρας μήπω τελεσιουργηθέν. ἀπὸ τούτου λέγεται καὶ τὸ ἀμβλωτρίδιον (Reg. ἀμβλω-θρίδιον). ἐνταῦθα οὖν διὰ τῆς λέξεως ταύτης κοιμῶδῃ Σωκράτην λέγοντα τέγγην ἔχω κραιπνὴν, καὶ διὰ ταύτης ποιῶ τοὺς νέως χύματα (ἀποτίκτειν κυήματα Reg.) τῆς ψυχῆς εὐγενῆ. — 35 δὲ ἰδίως Ald., Suidas s. Ἐξήμβλωκας. — 38. Usitatum est ἀμβλωθρίδιον. DIND. ἰδίως—(44) ἐξήμβλωκας om. V. καὶ σκέψιν. ἰδίως δὲ R., qui hoc scholion postponit scholio v. 138. — 40 προσιπομεν R. — 43 τοῦτο Reizius. τοῦτον Ald.

138, 48 πρὸς om. R. σχ. ὅτι οὐ γρ. πόρρω τῆς πόλεως, ἐπὶ τῶν ἀγρίων ἄγροικος εἰμὶ V. — 49 ἀθλον δὲ Ald. sine Ἄλλως. — 50 πόρρω ἀγροίκων αὐτὸς Ald. — 51 μακροῖς V. — 52 παρὰ τῇ Εὐριπίδῃ V.

140, 8 τῶν om. V. — 9 οἷς G. οἱ V. πολλοῦ om. Suidas s. Ἄλλ' οὐ. — 10 εἰ μὴ τοῖς μαθηταῖς habet V. om. G.

144, 12 ἐπόθετο om. V. — 18 αὐτοῦ δοκεῖ σῶζε-σθαι Suidas s. Χαιρεφῶν. — 19 πᾶν θερμὸς Suidas. — 22 συμφωνοῖεν V. σωρρονοῖεν Ald. συμφωνοῖεν Suidas cum Xenophonte. — 23 τοῦτο V. — 26 σοφὸς δ' ἀπάντων Σωκράτης ὁ Θηβαῖος V. σοφώτερος R. ἀπάντων—σοφώτατος Pseudo-Lucian. Amor. c. 48. — 27 τούτου Ven. — 28 legebatur φησὶ τὴν Πυθίαν τοὺς γ. — 29 καὶ εἰ ἔστι δὲ V. — 30 εἰ Suidas s. Συγχρωτίζεσθαι et Diog. L. 7, 2. πῇ Ald., quod om. V., in quo εἰ inter καὶ ἔστι legitur, loco alieno illatum. Ald. V. πῇ συγκεχωρῆ-σθαι (συγκεχωρῆσθαι V.) τῇ χρημῶν δύναται. Correxerit Toupius Emendat. vol. 2, p. 207, ex Diogene Laert. 7, 2 : χρηστηριαζομένου αὐτοῦ (Zenonem dicit) τί πράττων ἀρίστα βιώσεται, ἀποκρίνασθαι τὸν θεόν, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· θένεν ξυνέντα τὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγινώσκειν. — 32 δηλονότι V., quod correxit Dindorfius. — 40 Νεπαίου Lobeck. Aglaoph. p. 267. Legebatur γονναπαίου. Apollinem ναπαῖον ab Lesbii cultum fuisse constat ex Macrobij Saturn. 1, 17, et Suida s. Ναπάται, quam gl. om. codd. Paris. A et Leid. — 41 Suidas, ἀνάθημα : πᾶν τὸ ἀφιερω-μένον θεῷ. « αἰτοῦντος (libri deteriores αἰτοῦντι) τῷ Πέλοπι ἀνάθημα τὴν ἄρνα τὴν χρυσὴν, ἕτερα παρέχοντι κειμήλια ἔχρησεν, ὅο βούλομαι δὸς, μὴ διδοῦ δ' ὁ μὴ θέλω. » — 42 παρέχοντι Suidas. παρέ-χοντα Ald. Deinde « scribendum ἔστι δ' οὗτος vel ἔχει δ' οὕτως. » DIND.

145, 47 καὶ vel delendum vel in γὰρ mutan- dum. Praecedit in R. ἐπινενοημένην, quod retuli ad v. 137, ut factum est in V. DIND. — 51 νῦν addidit V. — 1 τοιούτου R. Ald. — 3 δῆλον δὲ et se- quentia om. V. ὅτι ταῦτά φησι Ald. σῦραι R. — 4 μηδενὸς ἐχόμενα. διδ Ald. — 6 αὐτὸ R.

146, 9 παρελήφει V. τοῦτο. διὰ τοῦτο οὐδὲ R. αὐτικά δὲ G. — 10 τινὸς et ἡ τοῦ—γελόιου om. V. ἡ τούτου R., et, omissis ἐν ἐκατέρῳ γελόιου, per- git, ὁ μὲν γὰρ Χαιρεφῶν βαθείας ἔχει τὰς ὀφρὺς, ὁ δὲ Σωκράτης φαλακρὸς ἦν. ὁ Χαιρεφῶν et ὁ Σωκρά- της om. V.

150, 13 δοῦκῶς, 14 ἱστορεῖ καὶ πόδας ἔχει V. — 15 ψυγείῃ δὲ ἀντὶ τοῦ om. R.

151. Ἔστι. In Ald. praecedit, εἶδος ὑποδήματος αἱ Περσικαὶ, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. ἐπεὶ δὲ καὶ δένδρου ὄνομα ἔστι Περσικαὶ, διὸ καὶ περιέφυσαν εἶπεν, ὡς ἐπὶ δένδρου, scholion novitii grammatici. Herodotus memoriae errore nominatur, fortasse propter 1, 195, ubi Babyloniorum ὑποδήματα me- morantur. DIND. — 17 ὑποδήματά τι R.

152 sic Ald., βδύναντον. οὔτε γὰρ ὑπόδημα δύναται

φορέσαι ψύλλα, οὔτε ὑπολύσασθαι, οὔτε μετρήσαι τῷ προσπλασθέντι κηρῷ τοῖς ποσὶ τὸ διάστημα τοῦ ὑποδήματος, ἀλλ' ἀδύνατον ἀδυνάτων ἐπήγαγεν. οὔτε γὰρ τὰ ὑποδήματα ἐκ κηροῦ φῦσαι φύσιν ἔχει, οὔτε τῶν τῆς ψύλλης ποδῶν ταῦτα δυνατὸν ἦν ἐξελεῖν καὶ δια- μετρήσαι τῷ τοῖς ποσὶν αὐτῆς προσπλασθέντι κηρῷ τὸ δ. τοῦ ὑποδήματος. — 21 αὐτὴν V. — 22 ἐξέλκειν R. τοῦτο R. V.

157, 27 διαλογίζεται Ald. — 28 verba οὗς ἡμεῖς κώνωπας λέγομεν habet R., V. autem in fine scholii v. 158, ἐμπίδες δὲ καλοῦνται δὲς ἡμεῖς κώνω- πας λέγομεν. Codex Taurin. ἐμπίδας τινὲς τοὺς κώ- νωπάς φασιν· οὐχ οὕτως δὲ ἔχει, ἀλλ' ἐμπίδες εἰσὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα κανάρια. γίνεται δὲ ἐμπὶς ἀπὸ τοῦ ἐμπεῖν (ἐμπνεῖν recte codex Regius 1821) ἥτοι ἄδειν.

158, 32 καὶ βοᾶν Ald. τοῦ οὐρροπυγίου (οὐροπ. G.) V., i. e. τοῦρροπυγίου. Codex Taurin. et Reg. 1821, ὀρροπύγιον κυρίως τὸ ὀρθοπύγιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον κολουράδης. ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ προκτοῦ εἴρηται. — 33 μὲν om. V. — 35 ἰδεῖν ἂν Ald. — 38 προΐεναι V., quod om. G. ἐὰν οὖν V. εἰ γὰρ τοῦτο λάθοιο καὶ οὔτε φθέγγεται τὸ ἐγκέλαδον οὔτε Ald. — 39 καὶ καλὸς om. V. — 41 seq. διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα πάντα καλεῖται τὰ ἐν- τομα κατὰ V. — 42 βομβύκια. Vid. Schneider. ad Aristot. H. A. vol. 3, p. 373. ἐντόμια Ald. — 43 ἐντέτμηται Kusterus. ἐκτέτμηνται Ald. οὖν διατέ- τρηται V. — 44 καὶ καλᾶδων V.

163 καὶ προστενῶ τῶν ἐντέρων V. προκείμενον uterque.

165 τοιαύτη γὰρ ἡ σάλπιγξ, κατὰ τὸ ἄνω στενὴ καὶ πρὸς τὸ ἄκρον κοίλη R. μὲν, δὲ et διὸ καὶ ὀξὺ ἄδει om. V.

166, 54 τοῦ εὐρέματος om. R. περὶ G.

169, 9 codex Reg. 2712 ἐκ. λέγεται, ἀσκ. καὶ γαλεώτης. μυγαλὴ ἀπὸ τοῦ ἀλίσκειν τοὺς μύας, ἀσκα- λαβώτης ἀπὸ τοῦ εἶλα σκάλας βαίνειν. Codex Taur. et Reg. 1531 ἀσκαλαβώτην καὶ γαλεώτην ἐνταῦθα τὸν αὐτὸν φησιν, ἥγουν τὸν μῦν. ἀλλοὶ δὲ ἀσκαλα- βώτην πᾶν ζῶον φασὶ τὸ χωρὶς κλίμακος ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰ μετέωρα τῶν οἰκιῶν. γαλεώτην δὲ οἱ μὲν τὸν μῦν φασιν, οἱ δὲ τὴν κάταν· ἄλλην δὲ τὴν νυμφίτζαν, ἣν καὶ μυγαλὴν φασιν.

173, 11 καὶ ὀροφῇ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὄροφος R. καὶ ὀροφῇ δὲ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄροφος. V.

— 14 τὸν Ἡερισικα V. Scribendum τῷ Περσικᾷ.

175, 22 εἶχεν V.

176, 23 τοῦ om. R., qui τὸ δὲ—ἀντὶ τοῦ omittit. — 24 ἐμην., ἐνόησεν V.

177, 28 λεπτὴν. καὶ γὰρ τὴν ὅμ. V. λέγει post ἀλφίτων addit G.

178, 33 ὥσπερ ὀγκινῶν εἶδει Ald. i. e. ὀγκινωειδῇ. DIND. — 36 ὠπησαν et ἐπῆραν (ἐπειραν G.) V —

37 μὲν οὐκ ἦν G. — 38 πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν Ald. — 39 τὸ καμφοῦλιναι τοῦτον ἦν γρ., ἔτι δὲ μέλλων εἰπεῖν ὅτι ὑφείλετο, ὀρθὸν Ald. — Et 41 seq. τοιζῶτα-βούλονται om. V. — 43 κάμψας R. — 46 διαθήκης δὲ ἐστὶν ἐργαλεῖον V. — 47 εὐχρηστὸς τέχναις πολλαῖς R. et περσεικῶς. — 48 περιάπτοντες R. παράπτοντες R.

179, 1-3 scholio proximo postponit V., sequentia autem ἐμφαίνει-δρῶν postposita scholio v. 186. τοῦτο om. R., ὑπὸ om. G. — 4, 5 ἐμφαίνειν διὰ τούτων βούλεται ὅτι παιδεράστῃς ἦν Σωκράτης καὶ ταῖς παλαιόταταις τὰ πολλὰ εἶς, ἵνα τοὺς παῖδας ὁρ. V. — 7-12 παρ' ὑπ. εἶπεν. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν κατέγραψέ τι ὁ προσέχροντες οὐκ ἐπὶνήσαμεν, ἐπὶνήγε-κεν R. — 8 αὐτὴν εἰς τὰ ἀλφ. V., qui sequentia omittit.

180 sic Ald., οὗτος ἐγένετο τῶν ἐπτά σοφῶν εἷς, Μιλήσιος· ὁς πρῶτος τὰ περὶ οὐρανὸν ἐξεῦρε. παρα-τηρητέον δὲ, ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς δ' Ὀυλῆς, ὡς Ἑρμῆς, Ἑρμῆν, Ὀυλῆν, καὶ Ἑρμῆας, ὡς Ὀυλῆας, διγῶς δὲ τοῦνομα ἐκφωνητέον· βαρύντον μὲν, Ὀυλῆς, ὡς Χρέμης· οὗ ἡ γενικὴ Ὀυλῆτος, ὡς Χρέμητος, Ὀυ-λῆτι, Ὀυλῆτα, ὡς τὸ, «Ὀυλῆτα χρημάτων ἐλεύθερον.» εἰ δὲ καὶ περισπωμένως Ὀυλῆς, ὡς Ἑρμῆς· καὶ Ὀυ-λοῦ, ὡς Ἑρμού. De illo Ὀυλῆτα χρημάτων ἐλεύθερον, quod ab recentissimo grammatico additum vide- tur, recte iudicat Dobræus: «Legendum videtur Ὀυλῆς Ὀυλῆτα χρημάτων ἐλευθεροί, errore scho- liastræ pro Κράτης Κράτητα. Vide Menag. ad Diog. Laert. 6, 87, et Boissonad. MSS. du Roi vol. 10, p. 164, 289.» DIND. — 22 ἱστέον δὲ ὡς V. τῆς Ὀυλοῦ idem (non G.) — 23 ἐκλινε dedit Suidas s. Ὀυλῆς. V. ἐκλινας, qui ἐκφωνητέον omittit. — 25 Ἑρμῆς. Sequitur in Ald. ἄλλως. ὁ Ὀυλῆς οὗτος Μιλήσιος ἦν, εἷς τῶν ἐπτά σοφῶν. οὗτος ἄρκος μηχανικὸς ἦν. στρα- τεύσαντος γὰρ Κρόισου πρὸς Κύρον, καὶ μὴ δυναμένης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ διαβῆναι τὸν Ἄλυν ποταμὸν μέ- γιστον ὄντα, τοιόνδε τι μηχανῆται· ἄνω τῆς στρατιᾶς ἰὼν τέμνει τὸν ποταμὸν ἐτέρωσε βεῖν, οὐ πάντα, ἀλλὰ τὸ βεῖθρον αὐτοῦ σχισθὲν τὸ μὲν ἐν εἰς τὴν ἀρ- χαίαν πορείαν ἐχώρει, θάτερον δὲ ὑπ' ἀγκάλῃς εἶχε τὴν στρατιάν (δὲ πρὸς τὰ ὀπισθεν μέρη τῆς στρατιᾶς codex Reg. 2821, qui hoc scholion habet). καὶ οὕτως ἐπεραιώθησαν (Reg. καὶ οὕτω σμικρυνθέντος τοῦ βεῖθρου, ἡ στρατιὰ διέβη βράδιος τὸν ποταμὸν). ἐποίησε δὲ τὴν εἰς δύο τομήν, ἵνα καὶ ἐπαιόντες περ- ριωθήσωνται Narratio ducta ex Herodoto 1, 75. — μηχανητῶ δὲ ἀντὶ τοῦ om. R.

184, 29 καθευμένους Ald. — 30 ἔχοντας G. Ald. ἐχόντων R. V.

186, 35. Ἡλός V. pro Κλέων. τοὺς τριακοσίους τοῦτους R. In V. et apud Suidam s. Ἑστιάσι solum τοὺς est. — 36 Ald. addit προανύσαντος τὸν πόλε- μον Δημοσθένους καὶ Νίκιου. Conf. schol. Equit.

55. — εἰκότως R. — 38 διὰ τοῦτο V. πολιορκεῖσθαι R. V. — 39 καὶ om. V. et Suidas. — 41 δυσειδείς Suidas. Legebatur δυσώδεις. — 42 δὲ om. V. ἔχει ὁ τόπος R. — 43 Κορυφάσιον. Geographi veteres sibi non constant, dum alii Pylum etiam Cory- phasium appellatum fuisse tradunt: alii vero diversa ea fuisse loca et Coryphasium prope Pylum situm fuisse scribunt. Vide Steph. Byzan- tium v. Πύλος et v. Κορυφάσιον, et Luc. Holste- nium ad utrumque locum. Kust. — 45 Ἀχχης. Demosthenem recte nominant scholiastæ Equit. 1050, 1053, 1057. Monuit Reizius. — 49 ἑπτα- κοσίους. Apud Thucydidem 4, 8, numerantur quadringenti et viginti, præter Helotas. HERM.

190 Ald. ὡς ἄγρ. φησιν εἰδέναι τῶν π. Σ. ἀκριβέ- στερον, ἐνθα οἱ β. φύνονται. — 13 Σ. διὰ τὴν ὠχρότητα ποῦ V.

193, 25 ὅπερ κακ. V.

195, 32-34 Ἄλλ. om. V. — 35 ἀντὶ τοῦ ὀνό- ματος παραλαμβάνουσιν οἱ ποιηταὶ Suidas. s. Ἐκεῖνος. ὀνομάτων παραλαμβάνουσι Ald. — 36 που om. Suid. 200, 44 legebatur ζωγραφίαν. Conf. schol. ad 207. Hermannus γεωγραφίαν.

203, 50 πολεμῶν πόλιν V. — 52 κλήρω τὴν γῆν Ald. αὐτῶν V. — 1 Αἰγυπτίους. Aegyptios geometria usos forsam volebat scholiastes. DOBRÆUS. Fort. γεωργούς vel γεωπόνους. DIND. Locum Herodoteum 2, 6 male fidæ memoriæ mandatū videri respi- ci ab hoc scholiasta, et scribendum esse τὴν αὐτῶν γῆν εἰς γεωργίαν ex Regio codice 2821 mo- nit Dübnerus.

212, 18 addit Ald. ἐπιμήκης γὰρ ἦν. κλίνεται δὲ ἡ Μάκρης αὕτη διὰ καθαροῦ τοῦ ο. διὸ καὶ ὁ νησιώτης αὐτῆς Μακρίους. ἦν δὲ καὶ αἰγυπλὸς οὕτω λεγόμενος, κλινόμενος δὲ διὰ τοῦ δ. ἐλέγετο δὲ Μάκρης καὶ τῶν Κυκλάδων μία, ἡ Ἰακρος· ἀπ' ἧς νομίζουσι τινες εἰρησθαι καὶ τὸ Ἰαχρίον πέλαγος. Quæ Musurus intulit ex Eustathio ad Dionys. Perieg. 520. DIND.

213, 24 τῆς λέξεως Ald. Correxī ex V., qui τῆς θέσεως post αὐτῷ ponit. DIND. — 25 Ἀθ. καὶ διὰ V. — 26 πρὸς τὸ est alius scholii initium. οὕτω πρὸς τὸ Ald. καὶ οὕτω πρὸς τὸ V. Delevi καὶ οὕτω, quod nihil aliud est quam quod alibi ἄλλως vel ἡ καὶ ἄλλως scholiis præscribitur. DIND. παρατίτταται Kusterus. περιτίτταται Ald. παρὸν τίταται V., qui 27 seq. om. ἐπὶνεχε τὸ παρετάθη. — 28 οὐ πρυσέ- κειντο V. ἔτι περ. R. (?) — 30 præstat Περικλέους γὰρ. DIND. — 32 καταστραφῆναι, Ἑστίων V. Conf. Thucyd. 1, 114: καὶ Ἀθηναῖοι πάλιν ἐς Εὐβοίαν διαβάντες, Περικλέους στρατηγούντος, κατεστρέψαντο πᾶσαν. καὶ τὴν μὲν ἄλλην δημολογίαν κατεστῆσαντο, Ἑστιάδης δὲ ἐξουσίαν αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον. — 34 νικήσας Kusterus. νικήσαι Ald. — 42 φόρους codex Brunckii (Reg. 2821, qui 37-45 habet). φόρους Ald.

215 om. V. In Ald. ita, τοῦτο πᾶν φροντίζετε: τοῦτο λέγει, ὅτι προσέκειτο Ἀθηναίοις. (De his verbis dictum ad v. 213.) γράφεται μέγα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. τὸ δὲ φροντίζετε, ἀντὶ τοῦ μεταβουλεύεσθε. ἐγγὺς δὲ ἡμῶν διὰ τοῦτο φησι, διὰ τὸ ἐν χωρογραφίᾳ σύγγεγυς παρῆναι· ἐπεὶ οὐκ εἰσὶν οὗτοι ἀστυγέιτονες. — 48 ex hoc loco habet Suidas. — 49 μεταβουλεύεσθαι R.

218 Ἀντὶ τοῦ ὑπόθου om. V. ἀ. τῆς ὑπὸ Ald. Correctum ex Suida, qui φέρει interpretatur ὅον ὑπόθου, εἶγε ὄν. — 1 ἀρχαία δὲ Suidas, δὲ om. V. — 2 ἥς προτάσσεται et τὸ φέρει om. V. — 4 Ald. ὥσπερ Δημοσθένους. Ib. ὥσπερ Δημοσθένης, εἰ δίκας ἀπειτήσκειν (sic) V. ἀν ἡμᾶς ἀπαιτήσωσιν Ald. Apud Demosthenem εἰ λόγον ὑμᾶς ἀπαιτήσκειν. — 5 παρήκατε G. παρήκασθε Ald. — 6 λέγειν, οὕτω δὲ ὑποθέμεθα V. Hic addit Ald. κρεμάθρα δὲ λέγεται, διὰ τὸ μετέωρον εἶναι αὐτὴν κρεμωμένην. ἔστι δὲ σκευὸς, εἰς ᾧ τὰ περιτεύοντα ὅλα εἰσώμεν ἀποτίθεσθαι. Ἄλλως om. V. qui ib. παρεγκύκλημα δὲ τὸ ἐπὶ τῆς κρεμάθρας. δεῖ. — 11 νῦν μὲν τὰ R. ἐν αἷς μέντοι οὕτως αὐτὴν νῦν G. αὐτὰς R. — 12 τοῦ δὲ γελοίου γ. V. τῷ om. R.

219 τιμῷ G. τίω V.

220, 17 τοῦτο ὅον om. R. — 18 ἀλλ' αὐτὸς β. V., qui μέγα om.

223, 19 ὑποχωριστικῶς R. — 24 τὴν ὄψιν om. V., Suidas s. Ὡ' φήμερε. Ib. σελήνη παρ. V. παρεμπερὴς εἶναι Suidas. — 26 φωνὴν τὴν τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ Suidas. φωνὴν τὴν παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ V. Legebatur ὅον τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ φωνήν. — 27 παράγον τὸν Σειληνὸν Suidas. παράγοντος Σιληνοῦ V. παραγαγὼν Ald. — 28 Ὀλύμπῳ Suidas. Legebatur Ὀλυμπίῳ. — 29 ἐφάμερ Hermannus. Vulgo ἐφήμερ. νήπια Kusterus. νήπιε libri. Ib. γρήματα μοι διακομπέων om. V. διακομπέων Ald. et Suidas, quod correxit Hermannus. — 32 οὕτω τὸ ἐφ. Suidas. οὕτως ἐφ. Ald.

225, 36 sq. τὸ δὲ—δρόμον om. V. ἀντὶ τοῦ περιεργάζομαι τὸν ἥλιον, τὸν τούτου δρόμον. ἐπιθαίνω τῷ ἀέρι. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ—καθήμενον. ἔχειται δὲ ἅμα καὶ τὸ τοῖς πολλοῖς ἀσεβὲς διὰ τῆς λέξεως. ἴσον γὰρ τῷ καταφρονῶ Ald. τὸ δὲ περισκοπῶ R. — 40 ὑπερφρονῶ Ernestius. περιφρονῶ Ald. καταφρονῶ recte codex Reg. 2821.

226, 47 sq. Ἀττικοὶ τὰ ἐκ σχολίων πλέγματα ταλάρους τοὺς καλῶσιν καλοῦσι V. Ἀττικῶς, τὰ ἐκ σχολίων πλέγματα. τοὺς γοῦν καλάμους τοὺς γεωργικοὺς ταλάρους καλοῦσι Suidas s. Ταρροί. — 49 νῦν δὲ et sequentia om. V. — 51 αἱ ἀλεκτορίδες, 53 κρεμάθραν Suidas.

227, 4 post τῆς γῆς pergīt V. εἶπεν (scr. εἶπερ) ἄνθρωπον ὄντα (adde δεῖ) διαγῶναι τὸν ἥλιον καὶ τοὺς θεούς. ἐπὶ δὲ τῆς γῆς βεβηκῶς ἀπολογεῖται πρὸς

— ὁ Σωκράτης. ψυχρὰν — λύτιν. ἐξεῦρον — λέγει.

228 Ald. ἐξεῦρον ὀρθῶς· ἀκριβῶς. τὰ μετέωρα· τὰ ὑψηλὰ καὶ οὐράνια. — 8 περὶ—ζητήματα om. V. Uncis inclusa Hermannus refert ad v. 231, Εἰ δ' ὦν χαμαί.

230. Codex Reg. 2821 : Εἰς τὸ Εἰ μὴ κρεμάσας κάθων ἐλάμβανε τὸ ἐσκόπου, λέγων οὕτως· εἰ μὴ ἐσκόπου κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα· καὶ γὰρ ὁ τὸ σῶμα κρεμάμενος καὶ τὸν νοῦν κρεμάμενον ἔχει, καταμίζας ταύτην εἰς τὸν ὅμιον ἀέρα λεπτήν. ἢ ἐλάμβανε ἔξωθεν τὸ ἐμυτὸν, λέγων οὕτως· εἰ μὴ κρεμάσας ἐμαυτὸν ἐσκόπου καταμίζας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα λεπτήν εἰς τὸν ὅμιον ἀέρα· ὅμιον δὲ εἶπε τὸν ἀέρα τῇ φροντίδι διὰ τὸ τὸν νοῦν ἀσώματον εἶναι. — 15 περιθεωρεῖν Kusterus. περιθεῖν Ald.

232 R. τὸ οὐ γὰρ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ Ἀττικῶς. V. ἀντὶ τοῦ καὶ Ἀττικῶς. Totum scholion habet Suidas s. Οὐ γάρ.

234, 30-35 habent codices Taurin. et Reg. 2821. — 37 Εἶδος—Περσ. om. V. — 38 σφάκον Kusterus. σκάφον Ald. τὰ καὶ γὰρ αὐτὰ τῶν R. — 40 τοῦ ὑγραίνεσθαι R. ἐπισπώμενα ξηρὰ ταῦτα καθίστησιν Reg. 2712.

236, 42 δέον δὲ V. et om. δὲ. R. ἔλκει ἢ τὰ x. — 45 ἀμαθίαν Θ. ἀμάθειαν Ald. ἀγνωσίαν Reg. 2821.

239, 49 γὰρ τούτων V. φθάσαντι. Inepte. Nam Nubes editae sunt olymp. 89, 1, Pax ol. 89, 3. DIND.

240, 53 δανειστῶν κακῶν. χρήστας γὰρ ὁ V. — 1 μὲν om. R. — 2 χρ. λ. om. V. — 7 φεῦγε, pro quo φεύγειν apud Suidam est S. Χρήσται, scholiastae esse additamentum animadvertit Ernestius. Deest initium et finis versus. In initio fortasse μηδέποτε fuit. — 8 μὴ σέ γ' Suidas s. Ἀπειτέων, ubi Paris. A μὴ γε, duo alii μὴ γε σε. μὴ σ' Suidas s. Χρήσται, ubi Paris A iterum μὴ γε. — Codex Taurin. : Χρήστης καὶ δανειστής διαφέρει· δανειστής μὲν γὰρ ἔστιν ὁ πρὸς τὸ λαβεῖν τόκους ἢ καὶ ἄνευ τόκων δανείζων χρήματα, χρήστης δὲ ὁ διδούς τινα ἱμάτια ἢ σκεύη ἀργυρᾷ ἢ τοιαῦτά τινα πρὸς χρήσιν βραχεῖαν, ἵνα πάλιν ἀπολάβῃ ταῦτα συντόμως. Addit Reg. 2821, ἐνταῦθα δὲ ὁ ποιητὴς κατὰ παρέχρησιν χρήστας τοὺς δανειστάς φησιν.

241 εἰς ἐνέχυρον habet R.

242, 19 ἐτριψεν V. ἐπέτρεψεν G.

247, 33 κατὰ τὴν V. — 34 ἡσέβει Ald. ὁμνῶναι V. Ald. — 35 καὶ πρ. τ. πλάττανον om. V. προσκυνῶν om. Ald. — 36 ἀπομνήμασι V. Voluit fortasse ὑπομνήμασι. DIND. — 41 ὥς Hermann. εἰς Ald. ὥς εἰς Kusterus. — 43 lacunam indicavit Kusterus. φασὶ γὰρ τριπλάσιον γένος θεῶν inserit Reizius. — 46 Οὐρανίωνας, καλεῖ addit Hermannus. — τοὺς Wollius addidit : qui locum de iis intelligit, qui in gratiam Jovis imperium eorum, qui ante

regnauerant, everterunt. Ernestius κατανύσαντας. HERM. — 48-52 proximo scholio postponit R. — 48 ἀσυναρτήτων, 49 ὁήσεν R., qui 51 om. ἀλλ' ἔτι—θεοὺς.

249, 3 χαλκοῦ ἢ χρυσοῦ, ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ Ald. ἐξεδέξατο V., qui om. 5 ἔδει—νομ. — 6 λεπτῷ δὲ νομίσματι Suidas s. Νόμισμα. — 10 legebatur σιδαρέοις νομίσμασι. Delevi νομίσματι. σιδαρέοις autem genere masculino dictum est, quemadmodum οἱ χαλκοῖ dicuntur. DIND. Hermannus et Meinekius ex Reisigii emendatione, petita ex grammatico De constr. verbor. p. 1384 Herm. et Georgio Leap. in Matthai Leect. Mosq. p. 71, ἔπου σιδαρέοις νομίζουσιν. Suidas : Νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται.—11 Ἄλλως om. V. ἐδόκει τὸ τῶν Βυζαντίων νόμισμα ἐλάχιστον εἶναι πάντων καὶ φαυλότατον, ἅτε σιδηροῦν ὑπάρχον Ald. ἐδόκει δὲ φαῦλον εἶναι τὸ νόμισμα τῶν Βυζαντίων ὡς σιδηροῦν V. — 12 malim τῆς ὕλης : nisi ὑπάρχον scribendum cum Ald. DIND.

250, 15 οὐχὶ θεοὺς V. — 17 ἀλλ' οἱ τὰ V. ἀλλὰ τὰ G. — 19 ἄτινα G. τίνα V.

253, 22 Ὡς—σικαῖς om. V. — 23 ταῖς ἡμῶν θεαῖς om. R. τὰ γὰρ—(25) ἀπορ. καὶ σικαῖς om. V. καὶ νεφέλας σικαῖς ὀνόμ. R. ὀνομάζομεν Ald.

254. Suidas s. Σκίμπους, ἱερὸν σκίμποδ' ἔχουσιν Ἄρ. ἐν N. ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν ἢ τὸν κράβατον. — 30 τὸν χρ. σκ. λέγει Ἀττικῶς R., quæ om. Suidas. — 31 σχολοκραβᾶτιον V. σχολοκραβᾶτιον G. σχολὸν κραβᾶτιον Ald. Recte Suidas σχολοκραβᾶτον, pro quo duo codd. σχολοκραβᾶτον. — 32 σκιμβάζειν Suidas. Scribebatur σκιμπάζειν. Ib. γολαίνειν V. — 33 τὸν Suidas. τὸ V. Ald. et Suidæ codex Bruxell. σκιμβός Ruhnkenius (collato Hesycho, Σκιμβός, σχολός). σκαμβός V. Ald. Suidas, qui ἔχοντα. ἔχειν V. Ald. ἔχον G.

257, 7 σέσωστο duo codices Regii. — 14 καὶ μέλλοντα V.—22 vocabulum inter Ἀθάμας... ἀλλ' oblitteratum ἐτύθη haud dubie fuit. DIND.

258, 24 περιβάλλει V.

260 habet V., περιτετριμμένους ἐν λόγοις, εὐγλωττος, εὐστομος. παιπᾶλη δὲ ἀντὶ τοῦ τραχύς, δυσκατάληπτος, ἐπεὶ παιπᾶλα καλοῦμεν τὰ τῶν ζωρίων ἡδύμακα (scrib. δύσβατα). — 36 ταῦτα μὲν λέγων ὁ Σ. R. — 37 legebatur Σωκράτης εἰς τὰ θύματα παρατρίβων ὀρεινοὺς λίθους καὶ χρούων. Correxuit Dindorf. ex R., in quo est Σωκράτης παρατρίβων οπω... λιτωρίνοὺς καὶ χρ.—41 post τρίμματα μὲν pergit R. αὐτὸν ἔσεσθαι λέγει παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν (fort θλίβειν) πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους, reliquis τὴν ἀπὸ—κρόταλον omisiss. — 43 περιτρίμματα Hermannus. πολυτρίμματα Ald. — 2 codex ἐντριβός, ut videtur.

261, 6 παρακλεῖσθαι αὐτῷ σιωπᾶν καὶ εὐφημεῖν,

ἵνα εὐζηται μὴδὲν βλάσφημον εἰπεῖν V. Quæ sunt ex scholio v. 263. — 9 σωκρά^τ codex. — 14-21 om. V. — 15 αἱ N. διέχθωσιν [sic] R., quod correxit Dindorf. Legebatur ἐλθωσιν αἱ N.

263, 34-36 om. V., de quo v. ad 261.

264, 42 ἐδογματίσαντο Ald. — 48 ἐτι πλάτεια δ' υἱὸς ἡνιογείται ἐν τῷ ἀέρι V. In R. hic est ordo scholiorum vv. 264, 265, δόξα τις — ἀέρι. ἰδίως — εἰπών. δὲ παρελθῆρας — λαχῶσα τόπον. ἀκατάληπτε — διωρίσαντο εἶναι.

265, 50 τὸ τοῦ ἡλίου Ald. — 53 αἰθέρα λ. εἰπών om. V. — 2 Ἐρινῦς G. Ἐρινῦς V. — 4 νενομίσται Ald. — 5 ἀλλήλων γὰρ προερχομένων Ald. Correxuit Kust. Hoc et seqq. om. V. — 7 τῷ συνθέτῳ, 10 ἀστράπτει ἢ ὅτε σκηπτὸς ἐπιπέμπει Ald. καὶ ἄλλως R.

267, 22 ἐπαναδίπλωσις, 24 χρῆσθαι ἐμφανῶς Ald. χρᾶσθαι V., qui omittit ἐμφανῶς et sequentia. — 25 φασίν R. — 27 γὰρ ἐορτῇ Wolfius.

268 περιεπαλαίνω ut glossam habet R.

271, 49 λείπεται hic et mox iterum G.

272, 53 κατ' αὐτὸν G. — 1 Αἰγύπτιος. Idem ex Heliodoro Atheniensi narrat Athenæus 9, p. 229, E. Est hæc inepta, si qua alia, narratio : sed longe ineptior scholiasta est, qui propterea Nilum hic memorari autumat. DIND.

273 V. αὕτη Σκυθίας ἐστὶ λίμνη. περὶ ταύτης καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. σκοπελὸν (ἐν ᾗ καὶ σκοπελὸν G.) καὶ νιφόντα ψυχρότατον αἰε νιφόμενον, et habet glossam ὄρος Θράκης. Θράκης etiam Suidas. Est vero Ionæ.

275, 31 τὸ ις' Hermannus. τῷ ις' Ald. — 38 αὐταῖς V. — 43 παχυνομένη σωματοειδῶς om. V. Hæc in Ald. sic, ὀρεῖμα Νεφέλαι ἅτε ἐξ ἀέρος καὶ πνεύματος οὐσίας παχυνομένη σωματοειδής. ἀναοὶ δὲ διὰ παντὸς νόσους, ὡς ἀέναντος ποταμοῦ δ' ἀδιαλείπτως ῥέων. — 44 περιόδους Ald. Correxuit Spanh. Conf. schol. Vesp. 270. — 47 sq. ἀρβῶμεν δὲ ἀναπ. om. R.

278, 12 εἴτ' ἐπ' Ὡκ. V. — 15 δυνηθῇ om. V. G. ἅτε τὴν ἐαυτῶν γένεσιν γινώσκουσαι εὐθὺς διωρίσαντο πόθεν εὐρεθῆναι δεήσει V. — 17 βαρυχέρος V.

280 in V. est ἔφαμεν ὅτι τοῖς — ἐπικάθηνται αἱ νεφέλαι (ut R). δεινροκόμοις δὲ ταῖς κομούσαις (scr. κομώσαις) κορυφαῖς τοῖς δεινδρεσι. τηλεφανεῖς δὲ ἀφ' ὧν — καταφανῆ γίνεται.

283 ἄγαν θεῶν habet V. et ἡχίματα. Victorianus videtur Κρότους, βοᾶς scripsisse. DIND.

287, 48 ἀποβαλοῦσαι om. V.

289, 52 ἀθνατάς Hermannus. ἀθνατάς Ald. — 3 legebatur ἀντὶ τοῦ ἐπιφανῶμεν, ἐπισκῆψομεν et post τοῦ χοροῦ addebatur ἐπίδωμεν καὶ σκεψώμεθα. Illud ἐπιφανῶμεν glossema est verbi ἀρβῶμεν v. 276. DIND. — 4 om. V.

292, 14 μηχανὰ addidit Nagelius e scholio ad

v. 294. Vide de his machinis Heron. in Mathem. vet. p. 263. DIND.

293 glossas προσκυνῶ et ἀντηρῆσαι habet V.

294, 28-32 om. V. — 29 ἀμειφορεὺς libri meliores Suidas s. Βροντή. — 30 ἔχων ἢ θαλ., 31 κυλιούμεναι R. In codice Reg. 2821 hoc scholium ita scriptum : Φασὶν εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ μελάνημά τι, βρονταῖον (sic) καλούμενον· οὗ ὁ κύππος εἰς βροντῆς ἀπήρῃσιν ἐσχηματίζεται. ἦν δὲ ἀμειφορεὺς ἢ λέβης χαλκοῦς, ψηφιδας ἔχων ἐντὸς, ὃς κυλιόμενος ἦχον ἀπετέλει. πρὸς τοῦτο οὖν μελάνημα ἀποβλέπων ἔφη, ἥσθου φωνῆς καὶ βροντῆς. — 34 τῇ λέξει V.

295 R. habet gl. εὐσεβὲς ἐστὶ καὶ μή. — 37 ἐκυτόν ἀνασχεῖν Ald. — 39 μεῖζ. ἀνάγει ἐξαγρόμενος V. Idem om. δαίκνυσιν.

296, 44 αὐτοῦ Ernestius. αὐτὸς Ald. — 53 πολλῇ τῇ Hermannus. — 5 addit Reg. 2821 γάρνιν τοῦ μὴ γινώσκεισθαι.

297, 7 Suidas, Σμῆνος, πλῆθος μελισσῶν, οἶονεῖ ἐσμός. ἰδίως δὲ σμῆνος καλεῖται etc. — 12 ὥδων. Interpretatur quasi ἀοιδῶν scriptum sit. DIND.

298 R. habet glossam ὄμβρον (scr. fortasse ὄμβρον) γέμουσαι. — 22 ὤψεν V. — 25 συζευγνύει, 31 ἐπισπεύσωμεν, 33 γρηῃ Ald. — 34 ἔφημεν V.

299 R. habet glossam τὰς Ἀθῆνας. — 41-45 λιπαρὰν δὲ τὴν εὐθῆναν οὐκ ἀπ. σοῦ καλ. (sic scribit) — δαίκνυσται post locum Pindari ponit V. — 42 δόξη V. — 43 καὶ om. V. ἡμετέρων V. — 44 τὸ λιπαρὸν τῆς ἐλαίας φυτὸν om. V. — 47 Ἀθῆναι Ald. V., qui sequentia omittit.

301 ad Κέκροπος V. repetit scholion Pluti v. 773.

302, 2 σεβάσμια Ernestius. — 3 ἐξαγγέλεισθαι R. V. — 5 ψηφιδας Μεγαρέων, i.e. contra Megarenses. Sic Thucyd. 1, 140 : εἰ τὸ Μεγαρέων ψηφισμα μὴ καθέλοιμεν. Vales. ad Harpocrat. s. Ἀνθεμόκριτος citat Ernestius. DIND. Addit Ald. ἄλλως. εἰκότως πρὸ πάντων σεμνολογοῦσι τὰ Ἑλευσίνια. κοινωνίαν γὰρ ἔχρουσι πρὸς τὰς θεάς, ὅσον ἐκ τῆς τοῦ ἔτους φορᾶς, καὶ τῆς τῶν καρπῶν αὐξήσεως. αὐταὶ δὲ τὸν Ἰακχον ἐχόρευσαν ταῖς θεαῖς Νεφέλαις μυστικαῖς, ὡς Ἡρόδοτος. φησὶ γὰρ ἐν τῇ παρὰ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ, πολλὸν λειπομένου τοῦ Ἑλληνικοῦ πλήθους τῶν νεῶν τῶν Περσικῶν, συμμαχῆσαι Ἀθηναίους τὰς θεάς, μέγιστον τῆς συμμαχίας ἐπιδειξαμένους καὶ ἐναργέστατον τεκμήριον. μελλόντων γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων εἰς χεῖρας ἔξεν, πρῶτον μὲν πλεῖστον ὅσον κοινορτόν, αἰρόμενον ἀπὸ Ἑλευσίνος ἐπὶ τὴν συμβολήν, παντὶ τῷ στρατῷ ὅληον γενέσθαι. εἴτα τοῦτον εἰς οὐρανὸν ἀνιέντα καὶ νέφος γινόμενον, διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου χωροῦντα, τὸν Ἰακχον βοᾶν. μυστικὸς δὲ ὁ λόγος ὁ περὶ τὰ ἀπόρρητα μυστήρια. λίαν γὰρ αὐτοῖς τὸ μὴ ἐξαγγέλλεσθαι ταῦτα ἐσπουδάζετο. Quae emendatis scripta adjunguntur scholio v. 304, auctore V.

303, 7 τοὺς om. R.

304, 12 ἀγιωτάτας V. — 13 τοῖς om. R. — 15 τινα om. V. — 16 pro τελειουμένων V. ἐπιτελους. ἐπιτελουμένων conj. Dindorf. — 17 τὸ βρέγειν, et ὄμβρον, 18 βρέγειν ἢ γεωργεῖν V. (hoc non in G.) — 19 Ἰακχον om. V. — 29 sq. διὰ τοῦ στρατοπέδου μέσου παρίπτασθαι τὸν Ἰακχον βοᾶν V.

305, 32 τῶν οὐρανίων θεῶν ἢ Δημ. V. τοῖς οὐρ. R. V. καὶ θ. R., qui υπερβαλλόντως om. — 34 τινα om. R. — 36 τιμῶσι post πάντας ponunt R. V.

307, 43 καὶ θρησκεία περὶ τοὺς θεοὺς R., om. V., sed habet glossam θρησκεία.

308, 48-50 εἰς τὸ κοσμεῖν καὶ ἀναδεῖν τοὺς νέους, πληροῦν δὲ τοὺς βομῶδες ἱερείων καὶ θυσιῶν V.

310, 3 τοὺς ὀπόσους θύουσιν R.

311, 6 Βρομῖα — χορῶν om. V., sed scholion proximo subjungit, ἄλλως, οἱ Διονυσιακοὶ ἀγῶνες, ἐν οἷς αἱ τῶν χορῶν (adde ἀμιλλαι).

312, 9 Ald. προσηύλουν γὰρ τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς, ἐπηύλουν δὲ προηγουμένως τοῖς κυκλί-οις χοροῖς. εὐκαλάδων δὲ τῶν εὐμούσων. — 11 κυκλί-ους Benteius. κυκλικὸν R. V. Ald. — 13 ὑπόγ. α. π. om. R., qui 14 δράματα αὐτῶν.

314, 18 εἰσθεσις Hermannus. Ἐκθεσις Ald.

315, 25 φησὶ om. G. σεμνὸν γὰρ τὸ R. — 28 τὸ δὲ ἡρῶναι (id est ἡρῶναι : nam codex 1 ubique adscriptum, non subscriptum habet. ἡρῶ-ναι G.). Ἀττικῇ ἐστὶ συναίρεσις ὡς ἡῖθεοι (ὡς ἡῖθ. om. G.) V. Reg. 2821 addit ἡῖθες, ἡῖνες. — 30 αὐτοῖς, Atticis.

316, 32 τοῖς σοφοῖς V.

317, 50 excidit fortasse καὶ πέρα. DIND. — 14 ἀγροικότερον. Sic etiam Suidas habet. Sed vera lectio est ἄρδωτερον, quod verbum proprium est in hac re rhetoribus. ΡΗΥΗΚΕΝ. — 21 κρούσιν addit Ernestius. — 23 legendum est, τὰ σαθρὰ κρού-μενα. Nam verbum κρούειν Graeci scriptores adhibere solent de vasis, quae pulsando explorantur, an solidum crepent, ut cum Persio loquar. Lucianus in Parasito c. 4 : καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι διακρούόμεναι, μὴ σαθρὸν ἀποφθέγγεται. Plutarch. Moral. p. 64, D : ἂν διαπειρώμενος κρούσης (sc. τὸν κόλακα), σαθρὸν ὑπὸ γαίᾳ καὶ ἀγεννές. Scholiastes ad Ran. v. 78, ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σα-θρῶν· ἐπεὶ οὕτω δοκιμαζοῦσι διακρούοντες. KUST. — 25. Eandem artis definitionem tradit Lucianus in Parasito c. 4 : Τέχνη ἐστὶ σύστημα ἐγκαταλήψεων (rectius scholiastes noster, ἐκ καταλήψεων) ἐγγε-γυμνασμένων, πρὸς τι τέλος εὐχρηστον τῶν ἐν τῷ βίῳ. Et paulo post : δεῖ τοίνυν εἶναι καὶ ταύτην, ὥσπερ καὶ πᾶσαν τέχνην, σύστημα ἐκ καταλήψεων. Quintilianus Instit. orat. 2, 17, *Artem dicit constare ex perceptionibus consentientibus et coexercitatis ad finem utilem vitae*. Ad verbum nimirum dictam

definitionem Græcorum expressit. Vide etiam Sext. Empir. Adv. Mathem. p. 66, ubi eadem *Artis* definitio traditur. Kust.

319, 30 λείπεται codex. — 32 τὸ δὲ πεπότηται ἀντὶ τοῦ ἀνέστη καὶ V. om. R. — 33 ἤδη om. R. [V. ?]

31 ο, 37 seq. παρὰ τὸ μεταρσιολεσχεῖν δὲ τὸ στενολεσχεῖν εἰληπται, καὶ τὸ μηδὲν Ald. Correctum præeunte Suida s. Στενολεσχεῖν. — 38 τὸ μεταρσιολεσχεῖν — ἀπολογήσονται om. Suidas, qui sequentia excerpit s. Ασπτολογεῖν.

321 ἀντὶ τοῦ om. et συνάψας postἀντιθεῖναι ponit R.

323, 50 βλέπει νῦν ἡσύχως δευρὶ πρὸς τὴν Ἡέρνηθα V. — 51 Ἡέρνης δὲ ὅρος τῆς Ἀττικῆς. τοῦτο καὶ ἄρσενικῶς λέγεται, ὡς τὸ, ἐς κόρακας ἤζω φέρων τε δεῦρο τὸν Ἡέρνηθα ὄλον· καὶ θηλυκῶς ἐν ἐνταῦθα Ald. Quæ Musurus interpolavit ex Stephano Byz. s. Ἡέρνης.

324, 7 πᾶν πολλὰ om. V., qui deinde καὶ loco πρὸς præpositionis. — 9 τὰ ὑπὲρ τῶν κρινόμενων V.

327, 15 23 om. V. ὁρᾷς αὐτὰς δηλονότι R. — 16 κολοκύνθας R.

328, 26 κατέχρουσι G. Verbum om. R.

331, 28 σοφιστὰς πάντας τοὺς πεπαιδευμένους V. 31 ἀγορεύειν Ald. Correctum ex Suida s. Σοφιστής, qui προσαγορεύειν ὠκνησεν (sic) οὔτω. — 34 καταχρηστικῶς Suidas. καταχωρῶν Ald. — 35 ἐπὶ Dind. addidit ex Suida, qui ἐπὶ π. τέγης εἶλαθε.

332, 40 ἀπὸ δὲ τοῦ γενικοῦ προῆλθεν εἰς τὰ ἰδιὰ V. Cum Ald. consentit Suidas s. Θουριομάντις. — 41 sqq. V. habet τοὺς εἰς Θούριον πεμφθέντας πόλιν Σικελίας παρὰ Ἀθηναίων ἐπὶ τῷ κτίσει αὐτῇ. — 42 καὶ τίνας om. Suidas. — 49 post Θουρίας Stephani Byzantii verba (S. Θούριαι) inseruit Musurus, ὕστερον δὲ Ἀπίαι (Κωπίαι ap. Steph.). λέγεται καὶ Θουρία καὶ Θούριον· ὡς ἐν τῷ Ἡρόδοτον ἐπιγράμματα «Ἡρόδοτον Αὐξέω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα, Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρῦτανιν, Δωριέων πάτρης βλαστόν» ἀπο, τῷ γὰρ ἀπληκτον μῶμον ὑπεκπροφυγῶν, Θούριον ἔσχε πάτρην.» τὸ ἑθνικὸν ὁμωνύμως Θούριοι, καὶ Θουριακοί. καὶ Θουρίνος οἶνος, ὡς Στράβων. Ηἰουσανίας δὲ Ἀνθειαν αὐτὴν καλεῖ. — 50 μάντεων Ernestius. εἰς Θουρίαν Ald. — 1-3 habet Suidas s. Ἰατρός, qui post ἄερον addit ὁρέων. Est fortasse dittographia præcedentis vocabuli. Dind. — 5 κεκοσμημένους V. — 7 ἐπιμελεῖα G. — 8 αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐγκυκλίπτειν, 9 μόνον V. «Tibicines intelligit Lessingius in Epistolis antiquariis, ep. 23. Vide Plin. H. N. 37, 3.» HERM.

333, 11. De Philoxeno propter temporum rationem cogitari non posse ostendit Meinek. Hist. Com. p. 89, qui de Cinesia quoque dubitat p. 228. Itaque illud quoque falsum est quod schol. ad v. 335 vocabulum στρεπταίγλαν ab Aristophane ex Philoxeno afferri credit. Errores autem hi scholiastarum fortasse eo sunt orti quod, quum

hujusmodi locutionum exempla ex Philoxeni dithyrambis cognoscent, ad hæc respicere Aristophanem conjecerunt, quem antiquiorum poetarum dicta in mente habuisse temporum ratio docet. Nam Philoxenus quo tempore Nubes actæ sunt duodecim annorum puer fuit. Dind. — 13 κυκλικῶν V., qui ἁματοκάμπτας δὲ, ὅτι om. — 14 διὰ δὲ V. — 17 διὸ καὶ Ald. et Suidas. s. Κυκλίων.

19 προσελθὼν μᾶλλον αὐτ. V. — 22 τὰς κατὰ Φρῦνιν om. V. — 24 καὶ Καλλ. V. — 26 νόθα Suidas. Callimachi verba om. V. — 27 διθυραμβοποιούς Hermannus. ἁματοκάμπτας φησὶν addit V. καμπτὰς G. R. — 35 φεν. γὰρ ἔστι τὸ ἀπατᾶν V. [?]

335, 38 λείπεται G. — 39 δὲ ἐν διθυράμβους V. στρ. δὲ τὴν om. R. — 40 αἰγλήν V. et Suidas. s. Στρεπταίγλαν. εἶπεν non clare scriptum. — 45 sq. τοῦτο δὲ Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς εἶπεν ἐν διθυράμβῳ τινὶ V. et, omissis ἐν διθυράμβῳ τινὶ, Suidas. — 46 οὗτος Hermannus. αὐτὸς Ald. — 48 τοιαύτης V. — 49 διὰ τὸ ἐξεστραμμένον Suidas. τῷ ἐξεστραμμένῳ Ald. ἐξεστραμμένη διὰ τὴν V. — 50 τούτων τῶν ἐν Suidas. ἐκείνων ἐν V. ἐκείνην ἐν G. Correxuit Dindorf. ex scholio Ravennate. ἐν τοῖς συνθέτοις om. V., habet Suidas cum schol. Rav. — 1 ἐνικὸν Dobræus. ἐνὸς Ald.

336, 5 V. habet συστροφὴ ἀνέμου ἢ θύελλα — 6 ἀντὶ τοῦ om. R. V. — 7 λάρως V., qui 8 μέσον ἱστῖον om.

337, 10 γ. δὲ τοὺς πλαγίους. λέγει δὲ τὰς νεφέλας V. — 13 addit Ald. «Ομηρος, οἰωνοῖσί τε πᾶσι. — 14 ἀερονηγεῖς δὲ τὰς V.

339, 23 ἀλλ' οἱ μὲν τὰς Suidas. s. Κεστρεῶν. — 24 οἱ δὲ οὐ ταύτας, ἀλλὰ τι διάφορον ἄλλο γένος ἰχθύων Suidas. — 25 κεστρεῶς δὲ καλοῦσιν ἰχθύς π. κ. V. — 29 δὲ V. πυρῶν Suidas. s. Κεστρεῶν, πυρῶν s. Τεμάχῃ. Parum accurate hic grammaticus præcipit: recte Phrynichus p. 21: Τεμάχος κρέως ἢ πλακοῦντος ἢ ἄρτου οὐκ ὀρθῶς ἔρει τις, ἀλλὰ τόμος κρέως ἢ πλακοῦντος· τὸ δὲ τέμαχος μόνον ἐπὶ ἰχθύος λέγεται. — 30-39 sic in V. κιχλήλιν δὲ ἀντὶ τοῦ κιχλῶν δηλονότι. καταχρηστικῶς καὶ ἐπ' ὀρνίθων κρέα εἶπε. βέλτιον οὖν καταχρηστικῶς αὐτὸν (αὐτὸ G.) νῦν ἐκδέχεσθαι καὶ ὑφ' ἐν ἀναγινώσκειν κρεατορνήθει, ἵνα μόνος μνημονεύειν δοκῇ ταῖς νεφέλαις προσοικειωμένον — πτηνῶν. τοῦτο δὲ εἰς τοὺς εὐνοχουμένους ἐν πρυτανείῳ διθυραμβοποιούς τείνει καὶ πρὸς τοὺς ἐστιωμένους παρὰ τοῖς χορηγοῖς μάντις καὶ χρησμολόγους.

344, 1 οὖν ὅσα ἐν, 3 ἐστῶτες καὶ κρυπτόμενοι, 4 ἡκούετο V., — 5 κατὰστᾶται G. μήπω V.

346, 8 γίνεσθαι om. V. — 9 διηγῆσάτο V., qui pergit π. γὰρ ἰδεῖν φησὶν παρωμοιωμένας ζώους τισὶν ἢ φυτοῖς ἢ ἀνθρωποειδεῖς γινομένας ἢ ἄλλην τινὰ τοιαύτης ὅψεως εἰκόνα φαινούσας· φησὶν οὖν. — 14 τούτων δὲ μόνων ἐμνημόνευσε δι' ὧν, 16 λέγεται V.

348, 17 habet Suidas s. Κλειτός. — 18 κολλο-
ποδιώκτας Ald. Vide Eustath. p. 1915, 16. — 19
Ἰερώνυμον et sequentia om. V. — 20 ἢν υἱὸς Sui-
das. π. δὲ παῖδας R.

351, 34 sq. Reg. 2821 ὁ Σίμων οὗτος τῶν κοινῶν
πραγμάτων ἐπιμελητῆς ὢν, πολλὰ ἐσφαιροῖτο. —
36 γράματα V., qui sequentia omittit.

353 V. habet ὁ Κλειώνυμος ὡς δειλὸς ἐν πολλοῖς
κωμωδεῖται. — 44 διὰ π. π. Ald. αὐτός Herman-
nus. ὁ αὐτός Ald. — 48 ὑπόγυα R. et Suidas s.
Κλειώνυμος.

355, 1 Κλεισθένης Ald. — 5, 6 Ald. et codices λ.
ἔχων. γράφ' αὐτός (γράφων αὐτὸν vel αὐτῶν vel αὐ-
τῶν Suidae codices) ἐν ἐπεισοδίῳ, γελοῖος ἔσται Κλεισθένης
(Κλεισθένης Suidas) κυβεύων (hic desinit Suidas). ἐν
τῇ τοῦ κάλλους ἀκμῇ. Piersonus ad Mœrin p. 391,
probante Hermanno, verba ἐν ἐπεισοδίῳ post λέ-
γων οὕτως posuit. De ἐπεισοδίῳ in comœdia Mei-
nekus Com. I, p. 757 sq. præter alia memorat
grammaticum Bekkeri Anecd. p. 253, 19: Ἐπει-
σοδίων κυρίως μὲν τὸ ἐν τῇ κωμωδίᾳ ἐπιφερόμενον τῷ
δράματι γέλωτος χάριν ἔξω τῆς ὑποθέσεως, παρα-
χρηστικῶς δὲ ἀπλῶς τὸ ἐξαγώνιον παραγίνα. Verba
poetæ ληρεῖς — ἀκμῇ constituit Bentleius. « Sed
quæritur, inquit Dindorfius, quid illis γράφ' αὐ-
τὸν ἐν ἐπεισοδίῳ faciendum sit, de quibus operæ
pretium est Bergkii commemorari conjecturam
in Commentationibus de comœdia Att. exposi-
tam p. 206: « Scripsisse videtur Cratinus:

« Α. ληρεῖς ἔχων. γράφ' αὐτὸν
« ἐν ἐπεισοδίῳ. Β. γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων
« ἐν τῇδε τοῦ κάλλους ἀκμῇ.

« Ita enim tanquam homo effeminatus et
« profligatus irridetur. Ipse poeta explicans
« verba prægressa ἐν ἐπεισοδίῳ dixit ἐν τῇδε τοῦ κά-
« λους ἀκμῇ: de illa voce v. Pollux 2, 170, 174
« et 224, Etym. M. p. 363, 56. Ἐπεισίον autem,
« non ἐπίσειον vel ἐπίσιον scribendum esse et
« optimi codices probant et Lycophronis versus
« 1385 arguit. Tale autem quid requiri, suadet
« vel similitudo alius versus ex hac ipsa fabula,
« ubi Hyperbolus, quoniam lucernas vendeat,
« pariter vexat; legitur autem hic versus ap.
« schol. Aristoph. Pac. 691: ὅτι λυγροπόλης ὁ
« Ὑπέρβολος — καὶ Κρατίνος δὲ ἐν Πυτίνῃ.

« Ὑπέρβολον δ' ἀποσθέσας ἐν τοῖς λύγροις γράψον.

« Hinc satis superque perspicitur supra quo-
« que recte restitutum esse γράφ' αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ.»
Ingeniosa hæc, sed falsa tamen Bergkii conje-
ctura. Miro enim et incredibili modo dictum
γράφ' αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ, perversaque sententiarum
consecutio est, quum non appareat quomodo ei
qui Clisthenem pudendo muliebri adscribi vo-

luerat, responderi ab altero potuerit ineptum
esse qui Clisthenem, florente ætate virum, tes-
serarum ludo vacare velit. Recte vero procedet
sententia verbis γράφ' αὐτὸν ἐν... post ἀκμῇ
transpositis: ex quo sequitur neque ἐπεισοδίῳ
neque ἐπεισίῳ scripsisse Cratinum, sed recon-
ditione quodam usum vocabulo, qualia plurima
in Cratini fabulis fuisse constat, et ad rem præ-
sentem accommodatissime ficto dixisse, γράφ'
αὐτὸν ἐν σποδείῳ. Dixerat aliquis Clisthenem
κυβεῖν adscribi oportere. Huic alter respondet,
Ineptus es qui Clisthenem tesserarum ludo in
floræ ætatis oblectari vis; lupanari eum adscribe.
Hoc enim convenit viro juveni, tesserarum ludus
seni imbecillo, ad oblectamenta venerea inerti.
Σποδείῳ quum σποδίῳ scriptum esset, facillime in
ἐπεισοδίῳ corrumpi potuit. Verba autem ἐν σπο-
δείῳ haud dubie ipsa terminationis similitudine
ad ἐν κυβεῖν relata fuerunt, quibus alterius per-
sonæ sententia finita fuit, velut hoc modo, τὸν
Κλεισθένην δ' ἐγὼ γράφω τὸν λείον ἐν κυβεῖν. Κυβεῖν
nomen ex uno adhuc cognitum fuit loco Æschinis
et glossa Hesychii: Κυβεῖν, τόπος ἐν ᾧ συνήσαν
κυβεύοντες. Confer ἑταιρεῖον et πορνοβοσκεῖον. Ce-
terum κυβεῖν et σποδεῖν apud Cratinum de Σκίρῳ
vel σκιραφεῖν intelligenda videntur, de quo loco
Steph. Byz. s. v. Σκίρος, Ὁ τόπος δὲ ἀπὸ Σκίρου
ἤρως. ἐν δὲ τῇ τόπῳ τούτῳ αἱ πόρνοι ἐκαθεζόντο.
ἴσως καὶ τὸ σκιραφεῖν, ὅπερ διηλοῖ τὸν τόπον εἰς ὃς
οἱ κυβευταὶ συνέλθουσιν. quorum comparandi aliorum
scriptorum loci ab Hemsterhusio collecti ad
Polluc. 9, 96 et Gaisf. ad Suidam s. Σκιραφεῖν.
Σκιραφεῖα, τὰ κυβεῖα apud Photium p. 520, 22
scriptum pro Σκιραφεῖα, τὰ κυβεῖα. Quæ præ-
clare disputata sunt. Sine transpositione Meine-
kii ad Metagenis fragmenta p. 758 ita scripsit:

Ληρεῖς ἔχων. γράφ' αὐτὸν
ἐν ἐπεισοδίῳ. γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων
ἐν τῇδε τῇ κάλλους ἀκμῇ.

Moneri Cratinum, ut Clisthenem in episodio
describat et spectatorum risui exponat. Probat
enim Fritzscheii sententiam hæc Comœdiæ verba
esse conjunctis.

358, 11 sq. τοὺς γὰρ — ἔλεγον om. V. — 12 πα-
λαιὸς πρεσβύτας Ald.

361, 26-49 hoc ordine habet V. ἐπὶ καθαιρέ-
σει — μετεωρολόγος Κίος τὸ γένος. ἤκμασε — ἡδονῶν.
— 27 Κεῖος Suidas. Κίος V. Χίος Ald. — 28 πεν-
τηκοντάδραχμον Suid. — 33 pro τόνδ' lege-
batur τούτων. Hermannus et Bergkii τούτων τὸν
ἄνδρ' ἢ β. διέφθιρεν G. Ald. et Suidas. — 36
κλάειν Suidas. κλαῖειν Ald. κλέων V. — 39 οὗτος
om. Suidas, Ald. — 40 καὶ γὰρ — ποσὶ om. Suid. —
44 καλούσας Suidas. — 47 πλὴν μόνου Προδίκου

ἐπὶ καθ. R. — 48 διαφερόντως Ald. δὲ καὶ V.

362, 50 ἔχουν ἀποσ. R., in quo hæc ἔχουν—
δρᾶς scholio proximo inserta sunt post μέγα
φρονεῖς. Omittit V., nisi quod ταυρηδὸν (παρ' ὁδὸν
G.) δρᾶς in fine scholii proximi habet post καρ-
πομένους. — 51 μεγαλοφρονεῖς V. — 1 ἐπιδοκώτεες.
Intelligit scholiastes inflatos, quoniam hi quasi
se ipsos augent. HERMANN. ad Viger. p. 738,
n. 132. ἀποδοκώτεες V. et Suidas s. Βρενθύεσθαι.
— 3 κενὴν ἡμῖν V. et Suidæ codices omnes, x.
μόνον ed. Mediol. — 4-8 om. V. — 5 ἀνθρωποι R.
— 8 περὶ-εἰσθῆαι addita ex Suida s. Τῷφθαλμῷ.

371, 15 τὸ ἄρχειν G. — 16 τοῦτο ἦν ἔργον om.
V. — 18 ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. Videtur ad scholia
fabulæ deperditæ respicere. Nam in Pluto v. 1130
αἰθρίαν correpto iota legitur. DIND. — 19-27 ex-
cerpsit Suidas s. Μύσκελλος. Conf. Diodor. Exc.
Vatic. p. 9, 10 ed. L. Dindorf. — 35 καὶ ἀμυχανῶν
Dobräus. Frustra, ut videtur Dindorfio. Postre-
ma hujus scholii pars in cod. Leidensi sic scripta,
παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ μηχα-
νωμένου περὶ τὴν κτίσιν, παρακαθίσας τὴν παλλακίδα
δακρύουσαν καὶ δαυρομένην. καὶ τέλος ὑπολαβὼν τὸν
χρησμὸν εἰληφέναι, ἔκτισε τὴν πόλιν. — 36 ἰδὼν
addidit Dobräus.

374, 43 τοῦ φοβεῖσθαι καὶ τρέμειν V., qui se-
quentia omittit.

380, 2 Ἀναξαγοραίων Ald. «Vide Wielandi
Museum Atticum 2, 3, p. 62.» HERM.

380, 3 Ἐγγύθεν δὲ R. Totum scholion om. V.

385, 19 vide Apollon. Alex. De syntaxi 2, 19,
20. HERM.

386, 23 ἐν om. R. V. — 25 προειρήκαμεν (παρὰ
πάντων ἄζεται Ald.). Hic quoque ad scholia fabulæ
perditæ respicitur. DIND. — 26 οὖν παρὰ τοῖς
Ἀθηναίοις, 27 τελευτούμενον V.

387, 43 εἰλιξ Ald. ἱλιξ Suidas s. Διεκορκορύγησε.
— 45 κορκορύσσειν λέγει V. λεῖ V. — 46 ἐμιμήσατο
δὲ Suidas. μόνον δὲ ἐμιμ. V. ἢ ἐμιμ. Ald.

392, 53 φησὶ θαυμαάζειν V. — 2 τῶν πνευμάτων
V. sine γίνεται.

397, 17-19 sic R. Legebatur οἷον ἀρχαϊκῆς εὐη-
θείας ὁδωδός. ἔστι δὲ Κρόνια παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐφορτῇ
τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα Σατουρνάλια ἢ Ἀπα-
τούρια, postremum absurde. Buttmannum in Com-
ment. Acad. Berol. a. 1814, p. 183, citat Her-
mann. — 20. Ad βεκκεσέληνε in Ald. hoc exstat
scholion, Σεσόγγωσις δ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων
κοσμοκράτωρ γεγονὼς ἠθέλησε γινῶναι τοὺς ἀρχαιοτέ-
ρους τῶν ἀνθρώπων. καὶ τροφὸν τινα γλωττοτομήσας
ἀπέκλεισε μετὰ βρέφους. αὐξήθέντος οὖν καὶ βοῶντος
βέκ, ἤκουσε καὶ ἔγνω δ βασιλεὺς, ὅτι ἀρχαιοτέροι
ἦσαν οἱ Παφλαγόνες. παρ' αὐτοῖς δὲ ὁ ἄρτος βέκ λέ-
γεται. συνθέτως δὲ εἶπε τὴν λέξιν βεκκεσέληνε· ἐπεὶ

καὶ οἱ Ἀρκάδες προσέληνοι ἐλέγοντο. Ἀπολλώνιος
«Ἀρκάδες, οἱ καὶ πρόσθε σεληναῖος ὑδέονται.» τοῦτο
δὲ τοῦπος οἱ περὶ τὸν Δούκιλλον τὸν Ταρραῖον καὶ
Σοφρόκλειον καὶ Θέωνα ἐρμηνεύοντες, τάδε φασίν· οἱ
Ἀρκάδες δοκοῦσι πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι· ὡς καὶ
Εὐδόξος ἐν τῇ Περιόδῳ. Θεόδωρος δὲ ἐν τῇ εἰκοστῇ
δευτέρᾳ, ὀλίγῳ πρότερον φησι τοῦ πρὸς Γίγαντας
πολέμου Ἰπρακλέους τὴν σελήνην φανῆναι. καὶ Ἀρι-
στίας δ Χίος ἐν ταῖς Θέσεσι, καὶ Διονύσιος δ Χαλκι-
δεὺς ἐν πρώτῳ Κτίσεως, καὶ ἔθνος φησὶν Ἀρκαδί-
ας Σεληνίτας εἶναι· Μνασέας δὲ φησι Προσέληνον Ἀρ-
κάδων βασιλεύσαι. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Τεγεατῶν
πολιτείᾳ φησὶν, ὅτι βάββαροι τὴν Ἀρκαδίαν ὥκησαν,
οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν νῦν Ἀρκάδων πρὸ τοῦ
ἐπιτελεῖν τὴν σελήνην. διὸ καὶ προσωνομάσθησαν
προσέληνοι. Δοῦροι δὲ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τῶν
Μακεδονικῶν Ἀρκάδα φησὶν, ἀπ' οὗ ἡ Ἀρκαδία κα-
λεῖται, Ὀρχομενοῦ υἱόν. διὸ καὶ ποταμὸν τῆς Ἀρκα-
δίας Ὀρχομενόν. τινὲς δὲ φασιν Ἐνδυμίωνα εὐρηκέ-
ναι τὰς περιόδους τῆς σελήνης, ὅθεν καὶ προσεληνούς
τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι. ἔνιοι δὲ ὑπὸ Τυφῶνος. ὑπὸ
δὲ Ἀτλαντος καὶ Ξευχόραας εἰρηκεν. Horum prima
de Sesonchosi (Psammetichum nominare debe-
bat) Musurus ipse videtur composuisse, reliqua
ex scholiis ad Apoll. Rh. 4, 264, transcripsit.
DIND. — 21-41 iisdem fere verbis apud Suidam
s. Βεκκεσέληνε. Ψαμμήτιγος Suidas. Ψαμμήτιγος
V. hic et infra. — 22 ἠθέλησε γινῶναι Suid. — 23
legebatur πρεσβύτεροι. — 24 δὲ πάντω Suid. — 26
τι et ἀρτίτοιχα addita ex Suida. — 28 ἄς Suidas.
αἷς V. — 31 ὁ add. ex Suida, qui 33 τῇν om. — 34
τῆς add. ex Suida. — 35 φιλάτων, 37 βέκκος Sui-
das. βόκος V. βέκκος G. βέκος Herodotus 2, 2, et
codex Reg. 2821. In quo aliud scholion sequenti
simile ita conceptum: Ἦρισαν πρὸς ἀλλήλους περὶ
ἀρχαιότητος Φρύγες καὶ Παφλαγόνες. ἐμβαλόντες
οὖν εἰς οἶκον ἀρτιγενέος νήπιον, προσέταξαν τῇ τοῦτου
μητρὶ ἵνα μετὰ σιγῆς εἰσιούσα τοῦτο θηλάξῃ. αὐξη-
θέντος οὖν τοῦτου καὶ πρῶτον εἰπόντος βέκ, ὁ Φρυ-
γιστὴ ἄρτον δηλοῖ, δηλὸν ἐγένετο ὅτι Φρύγες ἀπάντων
εἰσὶν ἀρχαιοτέροι.

401 Ald. καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηναίων· Χάρις
ἔστιν ἐκ στίχου τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς ἔφη Διονύσιος δ
Ἀλικαρνασσεὺς ἐν τῷ περὶ ἐρμηνείας. οὐκ ἐστὶ γὰρ ὁ
Ζεὺς κομωδεῖσθαι δοκεῖ, ἀλλ' Ὀμηρος καὶ ὁ στίχος
(excidit δ) Ὀμηρικός. Quæ Musurus ex Demetrio
περὶ ἐρμηνείας § 150 transcripsit, memorie er-
rore Dionysium Halicarnassensem nominans.
10 Ἀτλαντίδος R. Antiquitus Leontidis fuit, post-
modum Attalidis. DIND. — 12 δὲ om. R.

404, 16 μηδεμίαν θερμασίαν ἔχων Ald. — 17
seqq. μετεωρισθεὶς δὲ καὶ ἐπαρθεὶς ἢ ἐμπεσὼν habet
V., cetera omittit.

405, 24 κύστιν τὴν κοιλίαν, τὴν V. φύσαν et φύσα

libri. — 25 post πέφυκε Musurus addidit κύστις δὲ κοιλίας διενήνοχε. τὸ μὲν γὰρ τῆς ὑγρᾶς περιττώσεως δεκτικὸν μόριον ὀνομάζεται κύστις· τὸ δὲ τῆς ξηρᾶς, κοιλία· ὡς Ἀριστοτέλης περὶ ζώων ἱστορίας α΄.

408, 33 δ' Ἀχαρνέως suspectum est, et ex nomine simili corruptum videtur, qualia sunt δ' Ἄταρνέως vel δ' Τυανεύς. Tyanensis Apollonii librum de sacrificiis Atheniensium (περὶ θυσίων) memorat Philostratus p. 156. DIND. — 34 λέγει R. — 36 ἄτας Ald. — 37 θύοντες έορτ. V.

409, 41 seqq. κατ' οὐκ ἔσχον ἀμελήσας. οὐκ ἐκίνουν—διαρρηγῇ R. οὐκ ἔσχον ἀντὶ τοῦ οὐ διείλον. οὕτως ἐκλινεν Ἀττικῶς. εἰσθᾶσι—διαρρηγῇ V. — 44 παρέχοντες V. χαριζόμενοι Ald.

410, 51 νοητῶν αὐτῆς ἀρτύς. V.

411 προσεράντισεν. ὡς ἐπὶ κοιλίας ἐγρήσατο τῇ λέξει R.

414 ἐπίπονον, πλητικὸν Victor.

416 οἱ γὰρ φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίῳ διειρήμαζον μόνῃ μηδὲν ἐσθιόντες V. αἰσθάνοντες Vict.

417 οἶνον τ' ἀπέγει· τὸ αὐτὸ οὐκ εἶπε Σωκράτης—μὲν αὐτὸν φησι πλείστον—πράττειν. ἀνοήτων· τῶν ἀφροδισίων, τῆς τοιαύτης λαγνείας. τὸ γὰρ ἀνοηταίνειν μωραίνειν διὰ τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον Ald. R. habet ἀνοήτων, τῶν ἀφροδισίων. — 7 τοιαύτης om. G. — 8 τοῦ τὰ μωρὰ V. τὰ om. G. — 9 vide Platon. Sympos. p. 220, A.

419, 15 τῇ om. V. — 16 τῷ δπλω V., qui 17 καὶ et 19 τοὺς omittit. Ibid. ἀντιπραττομένους R. — 23-25 δυσκόλως κοιμωμένης, καταπονούσης τὸν βίον R. Postrema tantum, καταπονούσης τὸν β., habet V., pergitque θυμβρεπιδείπνου δὲ τὰς.

421, 27-29 θύμβρα, εἶδος λαγάνου. ἀφ' οὗ δῆλον ὅτι λάχανα μόνον ἦσθιον εὐτελεῖ Ald. Veram scripturam habuit Suidas s. Θυμβρεπιδείπνου. Scholion codicum Reg. 2820 et 2821: Θύμβρη ἢ καὶ θύμβρον οὐδετέρως λέγεται, βοτάνη τίς ἐστιν ἐλαχίστη καὶ φαύλη· ἣν ἰδιωτικῶς καλοῦσι θρύμβην. τὸν οὖν εὐτελεῖς, etc. ut in Junt.

422 R. om. οἰονεὶ ἄκμων. Solum παιδεύεσθαι habet V., om. G. παῖεσθαι Hermannus.

427 οὐκ ἀποτεύξει. ἀντὶ τοῦ τεύξει ὧν ἐθέλει Ald. πεπαιδευμένος habet R. V., om. G.

432 καὶ τὰς V. γνώμας μεγάλας. δημογραφίας Ald.

434, 52 καὶ τὸ νόημα V. τῷ νόημα G. πεποίηται om. V. — 53 sq. διολισθεῖν δὲ τὸ ἐκφ. V. — 2 ποι- κιλίας λόγων scribendum ex Reg. 2821.

436 προσπόλοισι δὲ om. R. Totum scholion om. V., sed habet gl. πρόσφυξι, quod om. G.

438 codex Reg. 2820: Κοππατίας ἵππους ἔλεγον τοὺς ἐν τῷ μηρῷ κάππα ἔχοντας. ἄλλοι δὲ φασι τοὺς ἄνω καὶ κάτω χωροῦντας καὶ κοπτομένους τοῖς δρόμοις οὓς οἱ θοασεῖς τῶν ἵππων ποιοῦσιν. — 10 κακῶν δι' ὧν R.

439, 14 τρίμετρον dicit quia in Aristophane legit vñ οὖν γρησθῶν ἀτεχνῶς δ' τι βούλονται. HERM. — 22 ἢ συντάξις αὐτῆς, 24 μὲν γὰρ G. — 26 προσπόλοις R. δηλονότι om. V.

441, 27 κακοῦν et καὶ om. R. — 29 ἐκείνο V. ἐκείνω G. — 32 ἐπενέγκοι R.

445 ἀνακίδης Ald. pro σκλ., τολμ.

446, 38 ἐκάλουν βδελλυρὸν (βδελυρὸν G.), ὡς καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμ. V. — 40 βδελύζασθαι R. V.

448 Scholia ad hunc v. sic interpolata sunt in Ald. κύρβις: Ἡ σάνις, ἔθνα ἦσαν οἱ νόμοι γεγραμμένοι. λέγει οὖν, εἰ τὰ τε ἄλλα δόξαίμιν τοῖς πολλοῖς, καὶ ἔμπειρος εἶναι τῶν νόμων καὶ τῶν λόγων, ἡδέως ἂν ὑπομείναιμι πᾶν ὅτιοῦν παθεῖν. Ἄλλως. κύρβις, ὁ περίεργος, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἡ μνήμων. καὶ γὰρ αἱ κύρβεις πρὸς μνήμην εἰργάζοντο. Ἀπολλόδωρος δὲ φησι, πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δόξαν ἀναγράφοντες, οὓς μὲν ἀπὸ τῆς σταάσεως στήλας· κύρβις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως. ὕστερον δὲ τὰ ξύλα λελευκιωμένα γράφοντες, ὁμοίως ἐκάλεσαν. κύρβις οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη· ἡ ὡς Ἐρατοσθένης φησὶν, ἄσων Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οἱ νόμοι περιέχονται. Πλούταρχος δὲ ἐν τῷ Σόλωνος βίῳ περὶ αὐτοῦ λέγων, « ἴσχυον δέ, » φησὶ, « τοῖς νόμοις πᾶσιν εἰς ἐκάτον ἔδωκεν ἑναιαυτοὺς, καὶ κατεγράψαν εἰς ζυλίνους ἄσωνας ἐν πλαισίοις περιέχουσι στρεφομένους, ὧν ἔτι καθ' ἡμᾶς ἐν πρυτανείῳ λείψανά τινα διασώζεται. » καὶ προσηγορεύθησαν, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ, κύρβεις. καὶ Κρατίνος δ' κωμικὸς εἰρηκὲς που « πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος, οἷσι νῦν φρύγουσιν ἡδὴ τὰς κάγχους τοῖς κύρβεσιν. » ἐνιοὶ δὲ φασι ἰδίως, ἐν οἷς ἱερὰ καὶ θυσαί περιέχονται, κύρβεις, ἄσωνας δὲ, τοὺς ἄλλους ὀνομάσθαι. Quomodo illa Ἀπολλόδωρος—περιέχονται ex scholiasta Apollonii Rh. 4, 280, sequentia ex Plutarchi Vita Solonis c. 25 vix ullo verbo mutato sumpsit Musurus. DIND. Quem vide ad HSteph. Thes. v. Κύρβις. — 46 ὁ περίεργος Suidas s. Κύρβις. δ om. R. V. — 48 κύρβις δὲ, 49 ὑπομείναιμι ὅτι οὖν V. — 6 post ἀλώπεκα addit Ald. καὶ Σφοχλῆς (Aj. 103), ἢ τοῦπίτριπτον χίναδος ἐξήρουν μ' ὅπου. — 8 εἰσωθῶν καὶ ἐξωθῶν Ald. Correxerunt Portus. ἀνακίδης exponitur χίναδος in Reg. 2821. — 9 δ τετριμμένος V. δ περιτετριμμένος Ald. — 10 ἡμῆς τρυπᾶν Suidas, qui om. τρύμα—φαμέν. τρύμην δὲ R. — 11 καὶ τρίμμα R. εὐτόνος V. εὐτόνων R. εὐτόνως Suidas. λεπτολόγος καὶ εὐστόμος Ald. — 12 περιγενόμενος Hermannus. περιγενόμενον Ald. — 13 τριὸς in τρυσσὸς mutat Hermannus, collata Hesychii glossa, Τρυσσός: νοσερός, ἀσθενής, λεπτός. Quod τρυσσός potius scribendum. Sed scholiasta fortasse τρυσσίβιος scripserat, Aristophanis utens vocabulo v. 420. DIND.

449, 15-19 Ald. μάσθλης: ἰδίως καλεῖται δ' ἰταμός, δ' κατειργασμένος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης οὖν, ὁ πολυγνώμων, καὶ μηδὲν βέβαιον, μηδὲ σταθερὸν γινώσκων, ἀλλ' ἄλλο μὲν νοῶν, ἄλλο δὲ ποῶν, οἷον αἱ τοῦς τρόπους ἔκλυτος. μάσθλης οὖν, ὁ μεταλαγχόμενος λῶρος. — 15 κυρίως δ' G. — 21 τὸ δὲ εἴρων ὁ πάντᾳ et καὶ εἴρων. V. — 22 ἀπατῶν καὶ ὑποκριτής R. — 23 τὸ δὲ γλοιὸς τὸ V. — 27 διολισθάνειν hic et infra Suidæ codex Paris. A s. Γ' τοῖς. Scribebatur διολισθάνειν. — 29 καὶ ἄλλᾳ, 30 ἄλλᾳ δὲ Ald. et Suidas. — 31 τοῦτους γλοιὸς G. — 32 ἡ γλοιὸς—τρόπους om. Suidas, qui 34 μικροῦ καὶ βυπαροῦ. Ald. μικροῦ. — 35 πῶς ἐστὶ additum ex Suida. — 36 τὸ μοχλ. Suidæ codex Paris.

450, 39 φανερός κλέπτει, ὅτι βασανιζομένοις αὐτοῖς κέντρα προσφέρουσιν. ἡ κέντρων τουτέστι Ald. — 43-48 apud Suidam sic scribuntur, ἡ κέντρων ὁ ἐκ πολλῶν συνεραμμένος, ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ὑποζυγίοις συρράπτοντες καλοῦσι κέντρωνας. ὡσαύτως καὶ λόγους ἐκ διαφύων συνειλεγμένους καὶ ἕνα σκοπὸν ἀπαρτίζοντας, οἳ εἰσι τὰ Ὀμηροκέντρα. οἱ δὲ τὸν λοῖδυρον ἀκούουσιν, οἷον κεντροῦπον. — 45 οἱ ἐκ τῶν ἄλλων Ald. Correctum ex Suida. — 50 τοῦ στρέφω R. τοῦ στρόφιγγος Ald. οἷον om. V. — 51 post πράγμασι addit Ald. λέγεται δὲ στρόφιγξ τὸ τοῖς σωλῆσιν ἐμβαλλόμενον ὥστε τὴν τοῦ ὑδάτος ἐπέχειν, ὅτε τις θελήσει, καὶ αὐτὸν πλῆναι ἀνέιναι φεράν.

451, 54 ματιολογὸς δὲ V. ματαιολογὸς δὲ G. Sic Ald., ἥτοι ὁ κρουσιμέτρης. μάτιον γὰρ, εἶδος μέτρου. ἡ δ' φειδωλὸς καὶ σμικρολόγος, ἡ δ' μυκτηριστής. ὁξύνει δὲ Πρωδικνός. ἡ μάταιον, τὸ ἐλάχιστον. ἥτοι τὸν μάταια βουλευόμενον καὶ λογιώτα. Cum Ven. fere consentit Suidas s. h. v. — 1 μικροφάγον R. μάτιον G. μάταιον R. V.

455, 9 χορδῇ—έντερον om. G. ὑπερβολῇ—τοισῶν om. R.

456 in V. sic scriptum, ἡ περίοδος έννεακῶλος, ὧν τὸ πρῶτον χορικμικὸν ποιεῖ συζυγίαν, τὸ β' ἀνάπαιστον προσωδιακὸν (scr. προσοδιακόν) δωδεκάσημον. τὸ γ' ἱαμικὸν πενθημιμερές. συνῆπται δὲ καὶ τὸ ἐξῆς ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές. καὶ γὰρ τὸ β' (scrib. δ') ἔπος, τὸ καὶ θακτυλικὸν πενθημιμερές. καὶ τὸ ζ' καὶ τὸ η'. συνῆπται (scrib. πενθημιμερές τῶν ε, καὶ τὸ ε' τῶν ζ, καὶ τὸ η' συνῆπται) δὲ τῶν ἐξῆς ὅντι ἀναπαιστικῶν. καὶ γὰρ τὰ β' (id est τὰ δύο, *ambo*) τῶν λεγομένων χοιριλείων. (Versum dicit ἄξια σῆ φρενὶ συμβουλευομένους μετὰ σοῦ.) ἡ περίοδος έννεακῶλος, ὧν τὸ μὲν πρῶτον τροχαϊκόν—τὸ ε' ἱαμβική βάσις. τὸ ζ' ἀναπαιστική προσωδιακή (scr. προσοδιακή) περίοδος δωδεκάσημος καὶ τὸ η'. ἀλλὰ συνῆπται τῶν ἐξῆς ἱαμβικῶν πενθημιμερεῖ. τὸ ι' θακτυλικὸν (adde κατὰ) τροχαϊκόν. τὸ ια' τρισύλλαβος κατὰ πόδα χρητικόν. Apparet hæc ita esse transponenda ut primum de periodo έννεακῶλῳ agatur,

quæ comprehenditur verbis λῆμα μὲν—ὀφρομαι, deinde de έννεακῶλῳ, ἄρ' αὖ γε τοῦτ'—μετὰ σοῦ. Me- tra quomodo descriperint metrici veteres, ex ipsis eorum verbis manifestum est. In scholio Veneto memorabile est quod κῶλα συνῆπται dicuntur; ut in schol. ad Eq. 973, ubi de systemate versuum glyconeorum agitur, συνῆπται δὲ τῇ λῆξει καὶ μόνον διακέκριται τὸ φερεκράτειον, quo indicatur ternis quibusque versibus in unum conjungendis pherecrateum subjici. Ceterum V. per totum scholion scribit ἐφθημιμερές et πενθημιμερές. Dico. — 16 sq. τὸ ε' φερεκράτειον ἀτελές V.

471, 43 τὰς δίκας πάσας πράγματα κἀντιγραφὰς Ald.

474 σὺν τῇ σῇ φρενὶ βουλευομένους μετὰ σοῦ. οὐδέτερον (δὲ addit G.) ἐπεκράτησε V.

476, 49 εἶπε γὰρ V. Totum scholion om. G.

488 παρέλκει τὸ ἀμείλει R. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει. Ἀπτική ἡ σύνταξις V., omisso παρέλκει. Scholion om. G.

490 ἐπαίξε δὲ διὰ τοῦ ὑπαρπάσαι, ἀνιπιτόμενος τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν. ἴσως δὲ κακείνος ἐκ τῶν κυνικῶν φιλοσόφων ἔλαβε τὸ κυνηδόν Ald.

497, 28 ὅπερ καὶ V. — 29 νοουμένων τὰ R. — 39 γυμνωθέντα τοῦτου Hermannus. γυμνωθέντα τοῦτο Victor. Regius 2821 γυμνωθέντα τοῦτον.

499, 43-50 V. ita, οἱ γὰρ μέλλοντες — ἵνα μὴ τι ὑπὸ τὰ ἱμάτια (adde κρύψωσι), ἢ ἵνα μὴ πολλάκις ἐχθροὶ ὄντες καὶ μὴ ἔχοντες ἀποδείξιν αὐτοὶ παραιο- ενεγκόντες τὸ ζητούμενον ὑποβῶλωσι, omittens Ἔθος — εἰσιέναι. — 48 θεάσσονται R. V. — 49 γυμνωμέ- νου, et μὴ τι πάντα ἱμάτια R.

504, 1, έντετεκῶς V. — 2 κυστερεῖς ἐκ. R. νυκτε- ρινὸς ἐκ. V.

507 μᾶζαν τῷ μ. δεδευμένην Ald.

508, 22 τῷ Kusterus. τὸ Ald. — 23 δι' ἄλλου. Ernestius volebat δι' αὐτοῦ (certe διὰ τοῦ αὐτοῦ), quod sic Pausanias, qui ipse oraculum Trophonii adiit, 9, 39. At contra Philostratus Vit. Apollon. 8, 19: ἀναδίδωσι δ' ἡ γῆ τοὺς μὲν οὐ πόρρω, τοὺς δὲ πορρωτάτω. καὶ γὰρ ὑπὲρ Λοκροὺς ἀναπέμπονται, καὶ ὑπὲρ Φωκέας, οἱ δὲ πλείστοι περὶ τὰ Βοιωτῶν ὄρια. Vide ibi Olearium. HERM. οὗτος δ' V. — 24 Στυμφήλου V. Στυμφέλου Ald. — 27 scribebatur ἐργολάβησαν. — 29 vide de hac fabula Valckenar. ad Herodot. 2, 120. — 30 Κερκύνοι V. hic et infra. Κερκύνοι G. Κερκύνι Ald. — 32 αὐτόσσε Vale- kenar. I. c. ἐκτόσσε Ald. αὐτόσσε κατὰ φύγην om. V., qui διὰ Μίνωος. — 37 εἰς τὸν, 38 ὑπὲρ τὴν τ. α. ἔκρυ- σον Ald. — 39 καταρ. ἅμα Κερκύνοι εἰς V. — 40 ὧς om. V. — 43 ὁ δὲ Τροφώνιος Ἐργεῖνος (Erg. om. G.) εἰς Λεβαδίαν τ. B. φεύγει, οὗ κατορυγὴν V. τῶν Βοιω- τῶν Ald. et 44 τελευτήσαντι δὲ αὐτῷ. — 45 ἐφάνη αὐτοῖς, 46 περιελείπετο V. — 50 μὲν τότε νῶον ἐπ.,

1 ἵπποιον ἂν εἴη, et σιμήνη V. — 2 ἐξ om. V. ὑπορρω-
γος Gelenius. ὑπορρωγα Ald. ὑπορρωγῶ V. ὑπ'
ὀρρωγῶ G. — 3 τοῦτο, et ἔκριναν ἀρμύτιον (τινα
hic addit G.) ἀφ' ἐαυτῶν τινα κατέλθ., 5 προήνεγκε
μὲν μελ. V. προσήγαγε μελ. Ald. — 8 λόγχαξ ἔχ. et
τοὺς ὄρεις Ald. — 9 καὶ om. V. ante πολλοί. — 10
ἀνεπέμψθησαν Suidas s. Τροφώνιος. ἐπέμψθησαν
Ald. δι' οὗ στομάτου κατέλθον, πολλοὶ δὲ καὶ διὰ Sui-
das, ex quo ἡμερῶν additum. — 11-21 est in Re-
gliis 2820 et 2821, qui 19 ὅθεν ἡ παρ., ἐν Τρ. μ.,
ἐπὶ τῶν κατηρῶν λεγόμενῃ. — 21-31 descripsit
Suidas l. c. paucis verbis mutatis. — 25 ὠρισμέ-
ναις ἡμέραις, 30 συναντωνῶν Suidas.

509, 35 στραγγεῖν Ald. στραγγεῖν V.

510, 47 τὸ addidit Hermannus. — 53-28 in
codice Regio. 2821. — 20 διὰ Φιλωνίδου Regius,
ut emendaverat Hermannus. Vict. καὶ Φιλ. — 24
ἐπινέθη Regius.

516, 32 sq. corrigendum ex Regio ἐπεὶ δὲ ὁ
χρωμ. — γίνεται, αὐτὸς δὲ κατὰ ν.

518, 39-41 παρὰ θάσις τοῦ χοροῦ R. V. — 41 ἐκ-
τός προτ. R. — 42 οὕτως V. et, ut videtur, R., in
quo literæ evanuerunt. ἀπαγγέλλη R. Ald. ἀπαγγ-
γεῖλη V. — 43 εἶδη δὲ τῆς παραθάσεως ἀπλᾶ γ καὶ
κατὰ σχέσιν V. — 46 τῇ ἀναπ., 47 πν. ὁ μακρός V.
— 1-9 ἐπτά δὴ (δὲ Kusterus) — νενευκνῖα, ex He-
phæstione p. 135 ducta. — 5 ἀποδιδοῦται et ἐνῇ
Hephæstio. ἀποδίδοται et ῇ Ald. — 25 ἀργόν.
Abundare dicit præpositionem. HERM.

520, 33 τῇ Dobraeus. τοῦ Ald.

523, 35 τοῦ διδάξει θρέψαι τὸ δράμα ὡς ἐπὶ βρω-
μάτων V. sine δὲ λέγει.

525. Vide Geelium in Bibl. crit. nova vol. 4,
p. 8. HERM.

528 εἰς (scr. οἷς) τὸ ἐμὲ ἐπιδείκνυσθαι ἡδὺ ἔστιν
ἢ ἐλλογίμοις Ald. ἐν λογιμοῖς R.

529, 48 σοφὸν μειρ. V. — 50 λάγνος conjecit
Hermannus. — 52, 53 om. V. εὐδοκίμησαν hic R.
οὐ γὰρ τότε ἐνίκησεν Ald.

530, 3 οὕτως ἐπέτρεπον V. — 4 τὸ om. R. Pro
sequentibus Ald. δημοσίᾳ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας.
οὐ γὰρ πρῶτον δι' ἐαυτοῦ καθίει τὰ δράματα ὁ ποιη-
τῆς εὐλαβούμενος· ἀπὸ δὲ τῶν Ἰππείων ἤρξατο εἰσιέ-
ναι, νόμος δὲ ἦν μὴ εἰσελθεῖν τινα εἰπεῖν μήπω τεσ-
σαράκοντα ἔτη γεγονότα· ὥς δὲ πινες, τριάκοντα. In-
eptum commentum de ætate oratorum notavit
Schœmann. De comitiis p. 106. Legem de cho-
regis observatam esse scholiastæ suspicatur Do-
braeus : de qua vid. Æschines C. Timarch. p. 2,
23. Geelium in Bibl. crit. nova vol. 4, p. 12 citat
Herm. δι' αὐτοῦ R. — 6 διὰ ἐαυτοῦ R. V.

531, 14-16 om. V. Φιλωνίδης Kusterus. Κλεω-
νίδης Ald. Φιλωνίδης καὶ Κκαλλίστρατος om. R.
Vide de hoc loco et quibusdam in præcedentibus

scholiis egregie exponentem Bergkium ad fragm.
Aristoph. p. 14 seqq. ἐπεὶ οὐ Dindorfius. ἔστιν
οὐ R. Legebatur οὐ γὰρ.

534, 29-38 in Ald. Αἰσχύλος ἐποίησε δρᾶμα
Χοηφόρους. ἐν ᾧ Ἡλέκτρα παραγινόμενῃ εἰς τὸν
τάφον τοῦ πατρὸς, ἐκ τοῦ πλοκάμου τὸν ἀδελφὸν
ἐγνώρισεν. αὐτῇ, φησὶν, ἡ κοιμηθῆς ἀδελφῇ οὖσα τῆς
πρώτης (ὥς ἐν ταῖς Χοηφόροις Αἰσχύλου Ἡλέκτρα,
ἐκ τοῦ πλοκάμου τὸν ἀδελφὸν ἐπινύουσα καὶ παραγε-
νόμενον, πρὸς τὸν τάφον, ὅπως αὐτὸν γνωρίσῃ, ἦλθεν)
εἰς ζήτησιν ἦλθε τῶν τότε θεατῶν. ἐπινυνώσεται γὰρ,
ἐάν τι ξυμβολοῖ ἴδῃ ἐκείνων. — 33 πότε R. — 38 ἐπι-
γνώσεται om. V. De sequentibus v. Stanlei. ad
Æsch. Choeph. 166, p. 119 Butl. — 44 τὴν ἀδελ-
φὴν αὐτῆς ἐπικινύσαντες πάλαι recte Reg. 2821.

538, 1 V. habet φ. χαριεντιζόμενοι (sic).

539 totum scholion om. V. ἡ ἐξ ἄχρου om. R.

540 Ald. τοὺς φαλακροὺς : Εὐπολις, ἔσκωψα τοὺς
φαλακροὺς, τοῦτο δ' ἀδωρησάμην, quæ om. R. V.
ἔσκωψα τοὺς φαλακροὺς Aristophanis verba sunt,
τοῦτο δ' scholiastæ est, corruptum ex τοῦτο διὰ,
ut ex scholio codicis Brunekiani apparet, ἀδωρη-
σάμην autem ex Eupolidis fragmento est quod
ad v. 554 affertur, corruptum ex ἀδωρησάμην.
DIND. — 11-13 εἶδος ὀργήσεως κοιμητῆς ἀσχημοσύ-
νης. ὅτι τρία εἰσι εἶδη ὀργήσεως — σίκινης δὲ σατυ-
ρικῆς καὶ κόρδαξ κοιμητῆς V. Totum scholion om.
G. — 13 σικινης R. Conf. grammaticum in Mon-
tefale. Bibl. Coislin. p. 610, et annotationem ad
Athenæum 14, p. 610, B. DIND. Reg. 2821 κόρ-
δαξ — ὁ λεγόμενος ἰδιωτικῶς καριδᾶς.

541, 22 Προσπαλτίσις Casaubonus ad Athen.
7, 22. Προσπατῆσις Ald.

542, 24 sq. τοῦτο εἰς om. R. Σέρμωνας V. λέ-
γουσι G. Pro his Ald. in præcedente scholio post
Ἐρμιππον addit οἱ δὲ Σισέρμιον τὸν ὑποκριτὴν. —
27-34, pro his Ald. τὸ δὲ ἀφανίζων, ὅ ἔστιν ἐκτο-
πίσας, καὶ ἀποφυγὼν τὰ σκώμματα, δι' ὃν ἔδει σω-
φρονίζειν τοὺς κακῶς πράττοντας· ἐκτὸς ἐαυτοῦ ποιῶν
τὰ πονηρὰ σκώμματα, ἢ τὸ ἀφανίζων, ἀντὶ τοῦ ἀφα-
νεῖς ποιῶν, τούτεστι περικαλύπτων τῶ γέλωτι τὰς
εἰκὴ διεσκευμένους αὐτοῦ κοιμηθῆας καὶ εὐτελεῶς πε-
πλάσμενους. — 27-30 in R. scholio præcedenti sunt
præposita. — 34-38 recentioris grammatici an-
notatio, non cogitantis Lysistratam, Vespas,
Pacem, Aves posteriores Nubibus fabulas esse.
40, 41 Σιμέρωνων — Σιμέρωνω codex. Simplex
histrionis nomen Ἐρμων fuit, ut in scholio co-
dicum R. V. scribitur, compositum cum Σίμος
autem Σιμέρωνων fuit. Si constaret scriptas ab eo
comædias fuisse, quod ex verbis Aristophanis
temere collegit scholiasta codicis Cantabrigien-
sis, nomen ejus restituendum foret Epimerismis
Homericis in Crameri Anecdosis vol. 1, p. 102, 8:

τὸ δὲ παρὰ μιμηθεῖν αὐτὸν Zeῦ πολυτίμηθ' ὡς καλὰ καὶ ἡνὶ αἱ γυναῖκες εἰ μὲν περισπασίς, ἀποκοπὴ ἐκ τοῦ γυναικῆς etc. DIND.

543, 45 ἀλλὰ καὶ ἐκαστῶ, 49 ὡς μετὰ V. κατὰ λόγον G.

545 glossam οὐ μέγα φρονῶ habet R. — 2 δὲ λέγει V. λέγει om. G.

546, 5 ἔσος V. (non G.) καὶ οἱ ἄλλοι κοῦμ. Ald.

549, 11 πρὸ δὲ τούτου ἐστὶν V. ἦν G. verbum omittit Ald. — 12 Ἀνδρότιον οὗτος V. — 14 conf. schol. Pacis 48. — 17 ἦν Κλέων-κλοπῆς om. V. — 20 sq. ὕστερον Ἰσάρχου Kusterus. Legebatur ὕστερον. Ἰσάρχος δὲ φησιν. Ib. ἀρ' οὗ Ald. Correctum ex scholio superiore. — 25 δευτέρων Elmsleius in Diario classico fasc. 11, p. 136. Legebatur δύο. — 29 Ἰππίας. Delevi quod addebatur ἔτυχα ἐν τοῖς Ἰππεῦσιν. In principio scholii ponebat Ruhkenius. DIND. Glossam ἐν τοῖς Ἰππεῦσιν habet R.

550, 32 κοῦκ ἐτόλμησ' αὐτῆς lemma addidit Ruhkenius. ἀρκέσθαι V. ἠρκέσθαι G. — 33 πρώτῃ Ald.

552 legebatur κατὰ τοῦ κολου τύπουσιν, quae verba om. V., R. autem infra ponit post δευτέρων Νεφέλων sic scripta, λέγει ὅτι ἀντὶ τοῦ κατὰ κολου τύπουσιν. — 37 ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι κοῦμωδοὶ καταπατούσιν V. ἢ καταπατοῦσιν Ald. — 38 καταπατόντων V. ὁ δὲ λέγουσι κοκέρειν (i. e. κολετρᾶν) addit Victor. οἱ δὲ τὸ V., quae verba in R. legi non possunt. ἢ τὸ Ald. — 40 πρότερος Hermannus. Libri πρώτος. Μακαριχῆς V. (non G.), et τῶν β N. — 50 εἰς — ἐλθὼν τὸν β. Ald. Quae pergit Εὐπολις δὲ ἐν τοῖς — ἀδωρητάμην. Κλέων ἀποθνήσκει — λάρων δώρων. (Haec Κλέων — δώρων ex scholio v. 549.) καὶ τὴν μητέρα: τὴν Ὑπερβολῶν. τὴν δοκούσαν ἐν ταῖς Ἀρτοπόλιν. πολλὰ κατ' αὐτοῦ εἶπεν Ἐρμιπιπτος. ἐκστρέψας: πάντα — ἐλαβεν. ἦν Φρύνιχος: φέρεται etc.

554, 4 sq. ἀπαντα — μεθύσῃν om. R. — 7 Ἀριστοφάνει Kusterus. Ἀριστοφάνης Ald. — 8 conf. schol. Equit. 1291. κακείνους Hermannus. κακείνος Ald. — 9 ξυνεποίησα schol. Equit. Scribatur συνεποίησα. τούτῳ addidit Hermannus et ἀδωρητάμην scripsit. ἀδωρητάμην Ald. hic et in scholio v. 540.

556 sic Ald., φέρεται Ὑπεύθυνος Φρυνίχου. Ejusmodi fabula Phrynichi non exstitit. Vid. Meinek. Hist. Com. p. 152.) μήποτε οὖν ἐκείνην φράζων ὡς γραῦν ἐκκεκλήνην τῷ κήτει. καὶ ἴσως ἐν Ὑπερβολῶν ἂν λέγοι αὐτὸς ὅτι τὸ κῆτος ἦσθιεν. Ἄλλως. εἰσῆγε (Hermannus κήτει, καὶ ἴσως ἐν ὑπερβολῇ ἂν λέγοι, αὐτὸς ὅτι τὸ κῆτος. Ἡσθιεν) εἰσῆγε) γραῦν Φρύνιχος ὑπὸ κῆτους ἔσθιουμένην, κατὰ μίμησιν Ἀνδρομέδας, διὰ γέλωτα τῶν θεατῶν. ἦν δὲ καὶ αὐτὸς κοῦμωδός

ποιητής. — 17 αὐτῇ R. Scribendum αὐτὴν, aut ὅτι αὐτὴν, aut τὸ ἦν. DIND.

557, 20 καθ' αὐτοῦ R. — 21 γὰρ om. V.

559, 24-27 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λέξεων εἶπεν ἐγγέλειον. ἐμνημόνευσε γὰρ ἐγγέλειον ἐν Ἰππεῦσι, ὅπερ οἱ — πεπνυμένοι V. R. Glossam ἀντὶ τοῦ τῶν λέξεων habet R. — 29 addit Victor. glossam ἐγγέλειον, δρᾶμα οὕτω κηλούμενον, et scholion non minus absurdum, ἐν τῷ τῶν Ἐγγέλειον δρᾶματι φησιν ὁ Ἀριστοφάνης, ὅτι οἱ βουλόμενοι θηρεύσαι (θηρεύειν Reg. 2821) ἐγγέλεις, εἰ μὴ ταράξωσι (Reg. ταράξαιεν) τὸ ὕδωρ, λαβεῖν (hoc ex Regio addidi) αὐτὰς οὐκ ἰσχύουσιν.

560 sic in R., ὅστις ἐκείνους τέρεται, τοῖς ἐμοῖς μὴ προσίτω.

562, 34-36 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐλεύσεσθε τοῦτο (τοῦτο om. V.) παρ' ὑπόνοιαν ἐπήνεγκεν ὅτι φρόνιμοι δοξετε εἶναι (εἶναι om. V.) R. V. — 36 εὐνοί μοι Dobræus. εὐνομοί Ald. — 37 τῷ γ Hermannus.

563, 41 ἄδειν, ἐπὶ τὸ ἄδειν εἰς Hermannus. — 48 χοριάμβου Regius 2821 et Hermannus. χορι-αμεικῶ Ald. — 4 θάλος Hephæstio p. 56. θάλλος Ald. — 11 συμπτύκτοις Hephæstio. συμπτύστοις Ald.

566, 27 ποιεῖσθαι, 28 μετὰ ταῦτα δὲ τὸν V., qui 30 post δηλῶν pergit, Ἄλλως. εἰκότως δὲ-ἐξ ὧν αἱ νεφέλαι. Quae post scholion v. 572 posita sunt auctore R.

570, 51 ὡς τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς πᾶσι τοῖς ἐμψύχοις παρεκτικόν ἢ προφάσα ἀπάντων ζώων, φυτῶν καὶ ζωοφύτων Reg. 2821.

571, 3 γεννάρχης Ald. — 4 δὲ om. R. — 5 ἐξ ὧν R. V.

580, 17 γινόμενη om. R.

582, 26 τὸ δὲ ψεκάζομεν ἀντὶ τοῦ συνένεργον V. — 27 ἐχλεπήνομεν R. ἐχλεπήναμεν Ald. ἐστου-γμάζομεν [sic] V. (non G.) ἐστουγνάσαμεν Ald.

583, 30 παρὰ τῷ ἐν Σφοκλέους (Σφοκλεῖ G.) Τεύκρῳ V. τὰ ἐκ Τεύκρου Σφοκλέους Ald. — 32 οὐρανὸν ἀπήστραψε, βρ. V.

584, 36 βοηθρομῶνι Kuster. βοηθρομῶ Ald. In V. hoc scholion infra positum est post χειροτονουμένου sic scriptum, ἐκλειψίς δὲ καὶ σεληνῆς ἐγένετο τῷ β ἔται ἐπὶ Στρατοκλέους βοηθρομῶνι.

585 ἀπὸ τῶν λύχνων ἢ μεταφορὰ — φαινῶ. ἄλλως τουτέστι — χειροτονουμένου V. τὴν ἀκτίνα εἰς ἐκαστὸν συστείλας. ἀπὸ τοῦ λύχνου δὲ ἡ μεταφορὰ. οὐχ ὡς τοῦ ἡλίου ἐκλείψαντος, ἀλλ' ὡς ἀπειλοῦντος ἐκλείψειν, εἰ στρατηγήσει Κλέων. οἷον παρ' Ὀμήρῳ, δύσομαι — φαινῶ. ἡλίου δὲ ἐγένετο κατὰ τινα τύχην ἐκλειψίς Κλέωνος χειροτονουμένου Ald. Emendavi ex V., qui utrumque scholion habet, et ex R., qui in altero verba ἀπὸ τῶν λύχνων — τοῦτο δὲ omittit. DIND. — 41 στρατηγήσῃ V. non G.

587, 44 Τὴν οὐκ ὀρθῶς βουλὴν om. V. — 45

φασὶ Kusterus. φησὶ V. Ald. — 46 ἄθ. ἤτακτο V. et Suidas s. Ἀθηναίων δυσβολία. Legebatur ἐν-σκηψαὶ αὐτοῖς. — 47 βουλευέσθαι μὲν, ἀποκλίνει δὲ καλῶς Ald. — 48 τοῦτο τὸ V. — 49 om. V. et Suidas. — 50 εὐτυχεῖ V. εὐτυχεῖς Ald. εὐτυχεῖν Suidas. Emendatum ex Athenæo 10, p. 425. — 51 τῆς Ἀθηνᾶς Kusterus. Reg. 2821 Π. πρὸς Ἀθηνᾶν εἰρείσας (sic) ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἤττ., δυσβ. ἐνέβαλεν Ἀθηναίους, ἣν Ἀθηνᾶ πάλιν μετέβαλε πρὸς τὸ βέλτιον. Scholion 589 om. V.

591, 7, ὅτι—τοιοῦτος om. V. — 8 πέτραν R. — 14 δὲ Hermannus. δ Ald.

595, 24 τῶν περὶ ἀνδρῶν R. Terpantri versum integrum servavit Suidas, ἀμυρί μοι αὐτὸν (duo codd. αὖ τὸν. Corrigendum αὐτῆς ex scholio Ravennate) ἀναγρῖ ἐκαταβόλον ᾄδετω φρήν· ubi ἡ φρήν Ernestius, rectius Hermannus ἐκαταβόλον ᾄδέτω ἡ φρήν. DIND. — 30 τῶν διθυραμβοποιῶν Ernestius. — 38 ἀντιστροφός. ἔφαμεν V. — 39 τὰς ἀντιστροφὰς καὶ τὰς ἐπωδὰς, ἄστινας, 40 ὥσπερ οὖν κανταῦθα τὸ ἀντ. V. — 41 ὥσπερ om. V., qui καὶ ἐπὶ V. — 44 τοῦ ὅλου Ald. — 45 καὶ δεῦρο V., qui 51 ἡ et οὕτω om. — 52 ἱππονόμαν δεῦρ V. — 1 Φοῖβε V. omisso ἀναξ. — 11 αὐτοῦ Ernestius. τοῦ Ald.

596, 17 sq. Ald. ἔστι δὲ ὅρος Δήλου ἡ Κύνθος· τὸ δὲ ὑψικέρατα πέτραν ἐπωδός ἐστι. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ μέλει τῷ πρώτῳ, καὶ ἕξῃς οὕτω. ἔστι δὲ παραγώγως ἀντὶ τοῦ ὑψικ.

599, 19 τὸν Ἥλιον εὐθ. ἡ Ἀρτεμῖς Ald. — 20 ἥς ἱερὸς Ἑφ. R. ἥς ἡ Ἑφ. Ald.

600 τῆς γὰρ—ἦν. ἔθλα σε κόραϊ αἱ τῶν Λυδῶν παρθένοι δ' Ἀρτεμῖ τιμῶσιν V.

604, 26 μετὰ δάδων om. V. — 28 Δ. ἐν πεύκαις V. δὲ πεύκαισι Ald. Mutavit Dindorfius ex Ran. 1211. νευρῶν V. — 30 παρθένοις σὺν Δελφίσιν restitutum ex scholio Ranarum. σὺν παρθένοις Ald., omisso Δελφίσιν. — 31-33 habet R. δὲ καὶ V., qui 32 δ ante τοὺς om. — 33 pergit V. τὸ δὲ Βάκχαις Δελφίσις ἐμπρέπων, ὅτι καὶ ἐκεῖ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος. Δελφίσι καὶ (scrib. δὲ) ταῖς τὴν Δελφικὴν χῶραν κατοικοῦσαις.

607, 39 τοῦτο om. R., totum scholion V.

609, 52 conf. schol. Pluti 322. φησιν R. V. — προθεῖναι Ernestius. προσθεῖναι libri. ὅπερ ἐν χρήσει γέγονεν V., qui 7-9 sic, ἀρχαῖον ἔθος τὸ ταῖς ἐπιστολαῖς προστιθεῖναι τὸ χαίρειν, καὶ οὐκ ἔστι Κλέων ὁ πρῶτος οὕτως ἐπιστείλας, ὥς φασι τινές.

615 Καὶ—εὐεργετῶν in fine scholii collocat V., post scholion v. 618 habet R. — 15 δὲ ὑμᾶς om. R. V.

616, 17 sq. solum συνταράττειν habent V. Ald. — 18 sq. γράψεν [sic] δὲ εἰς ἑκατέρου τὸ ταράττειν, καὶ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κυκλῆν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ V.

619, 36 κατὰ λόγον τὸ εὐτ., 37 γὰρ τοῦ V. τὸ

om. R. — 38 τὴν ἐορτὴν V. ὑπερβαίνειν τὰς δεήσεις καὶ τὰς ἐορτὰς ἀνάγκη Ald.

621, 41 verba διαβάλλει τοὺς ποιητάς habet R. ante scholion v. 618. Reg. 2821 ἀπαστῖα γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ πάω πῶ τὸ κτῶμαι, οὗ δὲ μέλλων πάσω· ἀπ' οὗ καὶ πάσασθαι τὸ φαγεῖν παρὰ ποιηταῖς.

623, 6 ἱεροὶ Ernestius. ἱερεῖς Ald.

624, 13 ἄλλως praeponit V. et γὰρ om. — 14 ἱερῶν R. ἡμερῶν V. — 16 μόνον V. pro Ὑπερβολῶν.

625, 22 ὡς ἂν ἄξιον ἦν Hermannus.

627, 28-30 πάλιν—ἀμαθία om. V. — 31 χαριεντιζόμενον Ald. — 32 Μέλιτον. V. Ald. Deinde V. διαβάλλει εἰς ἀθεότητα τὸν Σ., omittens διὰ τῆς πολυμαθίας Aldinae, quod ex scholio Ravennate in πολυθεῖας mutavit Dindorfius et lacunam indicavit: « Fortasse τοῦτο δὲ excidit. » — 36 τὴν ἀναπνοὴν Ald.

629, 41 τοὺς μωροὺς ἀπὸ τῆς σκαιᾶς addit Ald.

630, 44 σκαλεύματα σμικρὰ καὶ λεπτὰ Ald. — 45 νοήματα καὶ μικρὰ σκ. R. σκαριφεύματα Suidas s. Σκαλαθυρμάτια. — 46 sq. ἔγκειται δὲ καὶ τὸ ἀθυρμα, ὁῖον ἐπὶ παύνῃ, καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστα Ald. et similiter Suidas.

633, 50 ἀντὶ τοῦ ἐξελθε habet R., ἐξελθε φησὶ V. Scholion futile legitur maximam partem apud Favorinum in Aldi Hortis Adon. fol. 54 recto. DIND. — 4 μετὰ κύμα Ald. — 15 τὸν ἀσκάνην δὲ τὸν G.

638, 23-25 in fine scholii v. 643 ponit R. ὅτι διαφέρει V. — 24 πατήρ μέτρου ὁ ῥυθμός, Longini dictum fragm. 3, 1. Conf. Maximum Planudem in Walzii Rhetoribus vol. 5, p. 473. DIND. δ om. R. Ald. In Reg. 2821 scholion est de utilitate studiorum, in cujus fine haec, δεῶν οὖν ἔστι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ περὶ μέτρων μακθάνειν· οὕτω γὰρ ἂν καὶ πολλὰ τῶν ποιητικῶν στίχων παραφθαρέντα τῷ χρόνῳ διορθοῦν ἔχοι τις.

639, 26 Λεῖπει—μαθεῖν om. G., 27 et 28 om. V. μουσικός Ernestius. κωμικός Ald. Conf. schol. v. 641. — 29 δὲ om. R. πάλιν V. Qui sic scribit sequentia: ἀπεκρίνατο. ὁ μὲν γὰρ τὰ τῶν ποιημάτων ἔλεγε μέτρα, ὁ δὲ ὡς ἐπὶ τῶν γεωργῶν (scr. γεωργικῶν) μέτρων ἐδέξατο. λέγει δὲ ὅτι ἐγὼ γῆς ὑπὸ μετρητοῦ ἐξημιόθην δύο χοίνικας. ἀλφитаμοῖβοι δὲ οἱ τὰ ἀλφита ἀμείβοντες ὡς (scr. καὶ) πιπράσκοντες (ὡς π. om. G.). Conf. schol. v. 643.

640 ἀλφитаμοῖβοι οὖν οἱ τὰ ἀλφита ἀμείβοντες καὶ πιπράσκοντες R. reliqua scholii parte omitta.

643, 51 ἐκτέρας R. ἡμιεκτέον V. — 8 χρ. ἡμιεκτέον V. χρ. διὰ διφθόγγου ἡμιεκταίου Ald.

644, 10 sqq. Inapte scholiasta περιῖδον, quod est a περιιδόναι, ab verbo περιδεῖν derivat. — 15 ὀίδει Ald. Seqq. ex scholio v. 639 petita sunt.

647, 23 ἀισθάνεσθαι καὶ μεταλαμβάνειν Ald. male interposita interpretatione verbi ἐπαίειν, ut observat Hermannus.

649, 26 κοιν. ἐταίρους V. τὸ δὲ ἐπαίειν ἀντὶ τοῦ αἰσθ. V.

651 codex Taurin. Κατ' ἐνόπλιον ῥυθμὸς στίχος ἦν συγχεόμενος ἐκ δύο δακτύλων καὶ σπονδαίου, ὃ μέτρον καὶ πυρρηγμικὸν ἐλέγετο ἀπὸ Ἡρόρου τινὸς οὕτω κληθέν. ἔλεγον δὲ τοῦτο σὺν ὅπλοις κινούμενοι — 30-40 in Ald. ὅπλα. ἔστι δὲ ὁ ἐν ἡμιολίῳ· ἡ γὰρ μακρὰ πρὸς τὰς δύο βραχείας ἴσον τι ἔχει ῥυθμὸν ἐκ τριποδίας ἀναπαιστικόν, ὃς δέχεται πάντας τοὺς δισυλλάβους πόδας, οἱ δὲ ἐνόπλιον, τὸν ἀμρῖμακρον, ὃς καὶ Κρητικὸς καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰς τοὺς Κούρητας ἀναγομένου μέλους. τούτῳ γὰρ τῷ μέτρῳ προσωροῦντο σείοντες τὰ ὅπλα. καλεῖται δὲ ἐνόπλιον κατὰ δάκτυλον, ὃ γρῶνται ζῆται τίνες. ἴσως δὲ λείπει τὸ, οἱ αὐληταί. (Hoc qui scripsit in codice suo post γρῶνται aliquot syllabarum lacunam invenit, quam ego ex V. explevi.) κατὰ δάκτυλον : ἀριθμητικὸν ἐστὶ μέτρον. ἔστι δὲ ῥυθμὸς κρούματος εἶδος κατὰ δάκτυλον, ὃ γρῶνται οἱ αὐληταί. ὁ κατὰ δάκτυλον ῥυθμὸς ἐστὶν ὁ ἐν ἴσῳ λόγος· ὁ δὲ ἐνόπλιος, καὶ προσωδικὸς καλούμενος ὑπὸ τινων, σύγκειται ἐκ σπονδαίου καὶ πυρρηγμικοῦ καὶ τροχαίου καὶ ἰάμβου. συνεμπίπτει δὲ οὗτος ἥτοι τριποδία ἀναπαιστικῇ, ἡ βράσει δυσίν, ἀναπαιστικῇ καὶ Ἰωνικῇ. Emendavi ex R. V. DIND. Ad illa scholii Aldini verba ἔστι δὲ ὁ ἐν ἡμιολίῳ hæc annotavit Hermannus : « Hemiolium dicit e tribus pedibus constantem, propterea quod bini pedes dipodiam anapaesticam efficiunt. Sic versus ithyphallicus τροχαϊκὸς ἡμιόλιος dicitur ab Hephæstione p. 48; v. schol. ejus p. 52. Quæ sequuntur, ita nos emendavimus, ἡ γὰρ μακρὰ πρὸς τὰς δύο βραχείας ἴσον· καὶ ἔχει—. Hemiolium rhythmum dicit, qui e duobus dactylis et spondeo constat, ut recentior scholiastes, et enarrator Hephæstionis p. 91, de versu heroico : κατ' ἐνόπλιον μὲν οὖν ἔστι τὸ ἔχον δύο δακτύλους καὶ ἓνα σπονδαίον, οἷον,

ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.

Hunc rhythmum ne quis dubitet hemiolium esse, addit hæc : ἡ γὰρ μακρὰ πρὸς τὰς δύο βραχείας ἴσον, quo ostendat spondem parem esse dactylo, atque idcirco etiam dimidiatam dipodiam anapaesticam. Confundit enim numerum κατ' ἐνόπλιον, qui in versu heroico dicitur, cum eo, qui vocatur προσωδικός. Propterea hæc adjicit, καὶ ἔχει ῥυθμὸν ἐκ τριποδίας ἀναπαιστικόν, dactylis scilicet in prima et secunda sede anapaestis vicem sustinentibus. Prosodiacus enim versus spondeo constat et duobus anapaestis, quem grammatici Ionico majore et choriambō metiuntur :

— ο ο | — ο ο —
αὐτὰ δὲ σὺ, Καλλιόπα.

Vide Hephæstionem p. 49, et scholiasten ejus p. 52. De eodem prosodiacō κατ' ἐνόπλιον illa sunt intelligenda : ὃς δέχεται πάντας τοὺς δισυλλάβους πόδας. Sed imperitus homo ita loquutus est, quasi in eadem sede omnes pedes bisyllabi admitterentur. Verum nihil aliud vult quam reperiri in isto versu pedes bisyllabos omnes, si binæ semper syllabæ conjungantur :

— | ο ο | — ο | ο —

id quod alius scholiastes clarius sic dixit : ὁ δὲ ἐνόπλιος, ὁ καὶ προσωδικὸς καλούμενος ὑπὸ τινων, σύγκειται ἐκ σπονδαίου καὶ πυρρηγμικοῦ καὶ τροχαίου καὶ ἰάμβου. Vide Elem. doct. metr. p. 351 sq. — 31 Κουρ. V. et Suidas s. Κατ' ἐνόπλιον. Κρητικὸς G. Κουρητικῶν nomen præoni tertio tribuit scholiasta Hephæstionis p. 161. Idem p. 82 palimbacchium nominat ἐνόπλιον. Vide Platon. De rep. 3, p. 400, B, schol. Plat. p. 401, Aristot. fr. rhythm. p. 300, Aristid. Quint. p. 34-40. HERM. ἀπὸ τούτου εἰς R. — 32 Κουρητικὸς V. Κρητικὸς G. — 33 Suidas : Κατὰ δάκτυλον : εἶδος ἀριθμητικὸν ἢ γεωμετρικόν, ἡ ῥυθμὸς καὶ κρούματος — Santenium ad Terent. Maur. p. 84 citat Hermann. Veneti ῥυθμὸς Dindorf. correxit ex Suidæ l. c. et ex Hesychii gl. Δάκτυλος : οὕτω καλεῖται ῥυθμὸς εἶδος καὶ κρούματος. γρῶνται δὲ αὐτῷ μάλιστα οἱ αὐληταί. — 35 ἐστὶ ῥυθμὸς R. — 36 ἴσον λόγον vocant, si altera pars pedis prioris mensuram æquiparat, quod est in dactylo et anapesto. Vide schol. Hephæst. p. 11. HERM. προσωδικός R. V. ὁ καὶ προσοδ. Hermannus. — 39 οὗτος ἐν τῇ τριπ. R. V. In fine V. ἱαμβικῇ καὶ χορικῇ. — In Junt. scholion est κατ' ἐνόπλιος (error typothetæ pro ἐνόπλιον) ὁ μετὰ δύο δακτύλους ἔχων σπονδαίον κατὰ τὸ πάλιν καὶ πάλιν, οἷον « ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ. » λέγοιτο δ' ἂν ἴσως κατ' ἐνόπλιον, διὰ τὸ πρέπειν μὲν ῥυθμὸν τοιοῦτον καὶ τοῖς ἄλλοις κινουμένοις μετὰ συντονίας, ἐπὶ πλέον δὲ τοῖς μεθ' ὅπων σεμνῶς πηδῶσι καὶ πυρρηγίζουσι. Quæ transcripta sunt ex Eustathio p. 1899, 62. DIND.

653, 41 τὴν παραγραφήν recte corrigere videtur Dobræus. Intelliguntur autem duo puncta (:), quibus ad personas distinguendas utebantur. Quo significato παραγραφή dictum ex schol. Pac. 444 memorat Dobræus, idemque scholio Ran. 1432 restituit. Adde schol. ad Pac. 1334. DIND. Qui 45 ἂν addidit. — 47 verba ἔταν γὰρ περὶ ῥυθμῶν tenere huc esse illata ipsum illud ἔταν ostendit, quod non habet quocumque construat. Proxima in hanc fere sententiam corrigenda videntur, ὁ δὲ Στρεψιάδης οὐ περὶ τούτου τοῦ δακτύλου φησίν, ἀλλὰ περὶ ἑτέρου. ὡς γὰρ ἄχροικας

« καὶ οὗτος » (scil. ὁ δάκτυλος) ἐρεῖ « εὐδὲν ἤττον, » δειξάς τὸν μέσον, etc. DIND.

655, 12 καὶ μετὰ πλεονασμοῦ Dindorfius. Vict. et Reg. 2821 καὶ μεταπλασμόν. Lobeck. Paralip. p. 175 κατὰ πλεονασμόν.

661, 15 Καὶ om. V. — 16 προσίληπται V. — 17 ὅτι κατὰ τοῦτον R.

663, 23 ἐσθ'· ἀλεκτρυόν Brunckius. ἐστίν. ἡ ἀλεκτρυόν Ald. — 24 οἰμώζουσα Brunckius, recte, ut videtur, quamvis veteres Attici οἰμώζονται dicere soleant. DIND. — 25 ex Aristophanis Dædalo hæc afferunt Athenæus 9, p. 374, G, et Photius Suidasque s. Ὑπηνέμια, quo confirmari videtur quod Clemens Alex. commodè ab Ernestio allatus narrat Strom. 6, p. 628, multa communia fuisse utriusque Dædali. Vide Bergkium ad Aristoph. fragm. p. 129 seq. — 26 ἐνίοτε om. Athenæus. Certis temporibus, inquit, multæ gallinæ perpetuo irrita pariunt ova. Verno tantum tempore hæc fieri auctor est Plinius 10, 80. HERM. Porsonus ἐν ἴστε· πολλὰ etc. βίγα additum ex Athenæo, Photio, Suida. — 27 ὑπηνέμια Ald. Correctum ex iisdem grammaticis. — 28 καὶ huc transposuit Hermannus. Legebatur ante ὑπηνέμια. — 29 παῖς ὅδ' ἐνδον Heinsius. — 31 Theopompī verba apposuit Athenæus l. c., ἀγθομαι δ' ἀπολωλεκώς | ἀλεκτρυόνα τίκτουςαν ὥς πάγκαλα.

667, 34 ὁμνύς V.

669, 36 παγίδα V. — 37 ἡ σκάψην ἐν ᾗ R. et ἀναφύρειν.

670 R. habet ἰδοῦ, . φησί, διήμαρτες. V. τὴν κάρδοπον.

673, 41—51 sic in Ald., ὥσπερ καὶ Κλεώνυμον· σύ, φησι, τὴν κάρδοπον καλεῖς ἄρσενικῶς, δέον θηλυκῶς· ὥσπερ Κλεώνυμον ἄρρενα καλοῦσι τινες, οὐδὲν διαφέροντα τῇ αἰσχύνῃ τῶν γυναικῶν. ταυτὸν δύναται σοι· οἷόν το αὐτὸ γένος. σημαίνει δὲ τὴν κατάληξιν. ὅ ἐστι, δοκεῖ σοι δημοιοκατάληκτον εἶναι. ἅμα δὲ καὶ ὥς γυναικῶδῃ σκώπτει τὸν Κλεώνυμον, καὶ ὥς ἀηφάγον διατύρει, τῷ ἀλφειῶν δεκτικῷ λέγων ὅμοιον. τῶν πολιτευομένων δὲ εἰς ἣν· καὶ ὥς γυναικῶδῶμεν αὐτὸν οἱ ποιηταὶ διαβάλλουσιν. — 42 αὐτὸν post ποιηταὶ ponit V. — 45 τῇ αἰσχύνῃ V. Ald. — 49 ἄλλως præponit V. τοῦ om. R. — 50 εἰσίν R., qui ὅτι om.

676, 52 δ Κλεώνυμος om. V. — 1 οὐία V.

691, 19 τὴν om. V. — 21 δειλίαν αὐτὸν κωμωδεῖ. Κρατῖνος V. Κράτης Ald. Σερίφοις καὶ ἀλαξ. V. δερίφοις Ald. — 23 δὲ καὶ παραπρεσβευτὴν V.

695 καὶ ἐννόησον G. ἀντὶ τοῦ σκέψαι καὶ διανοήθητι περὶ τῶν ἰδίᾳ σοι συμφερόντων πραγμάτων Ald.

698 ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου habet R. — 33 οὐκ ἀνίημι αε εἰλόντα ποιῆται l. Ald.

699, 34 καὶ τημερινὸς emendandum videtur

Dindorfio. τήμερον G. — 36 ἐν Ὀλασίῳ Ald. ἐν τῇ Εἰρήνῃ R. V. et Suidas s. Τήμερος. Conf. Dindorf. ad fragm. 354. — 37 ἄρα om. V.

700, 39 εἰσοδυναμεί τὸ νῦν R. — 45 διτροχάϊον Ernestius. τροχάϊον Ald. — 47 χοριάμβου Ernestius. διτροχάϊον Ald. Reg. 2821 ἐκ διάμβου, χοριάμβου καὶ διάμβου. — 7 καὶ ἀνὰρ. V. ἀνὰκρινε καὶ (καὶ οἱ. R.) δοκίμαζε huc retulit Ruhnkenius (ad διὰθρεῖ). Legebatur ad v. 702 ante περιώρερε, consentientibus R. V.

701 ἐπὶ πολὺ V. τρέπει R. στρέψε Ald.

703, 13—19 sic in V., ἐν ἀπορήσῃς εἰς τι, ταχέως εἰς ἄλλο πηδῆμα καὶ διανόημα μετάβηθι. διαβάλλει δὲ τὸν Σωκράτην ὡς καὶ αὐτὸν ἐν ταῖς συζητήσεσιν, ὅτ' ἂν στενογυροῖται — ὑποτίθεται. — 21 ἐὰν ἡ διάνοια εἰς Suidas s. Μεταπήδα. ἐὰν εἰς διάνοιαν R. V. — 22 καὶ τὸν Σ. V.

707 totum om. V.

710, 30 χρόνον R. κατ' ἐκεῖνο καιροῦ Ald. — 31 πεποιήται R.

719, 45 ὅτι καὶ G. — 47 τὸ ὑπὸ γῆν recte Reg. 2821.

721, 54 παρὰ. om. etiam Suidas s. Φρουρός. — 2 φρουρὰς ἄδων V. — 5 post φρουρὰν addit Ald. παρὰ δὲ τὴν λέξιν τὴν φρουρὴν τοῦτο πεποιήκα. Ibid. διγῶς δὲ λέγεται ἡ γραφή Suidas. — 6—9 τὸ μὲν φρουρός ἄδων, ἀντὶ τοῦ συνεγῶς ἄδων φρουρός. τὸ δὲ φρουρὰς ἄδων, ἀντὶ τοῦ φυλάττων· ἐπεὶ φύλακες ἦσαν τῶν φροντιστηρίων θυρῶν Ald. καὶ τὸ μὲν—τὸ δὲ Suidas. τὸ δὲ—καὶ τὸ V. — 8 καὶ addit G. post ἐπειδὴ. — 9 post θυρῶν addit V. ἄλλως δὲ τὸ φρουρὰς ἄδων ἀντὶ τοῦ διαγρυπνῶν, Suidas autem φρουρὰς δὲ ἄδων ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν. Post διαγρυπνῶν in V. sequuntur illa οἱ γὰρ φρουροῦντες—φρουρὰς ἄδων. Sic etiam apud Suidam, omissis tamen postremis καὶ οὕτως—φρουρὰς ἄδων. — 16 ἐκ τῆς τῶν Regius.

730, 34 ἀρνῶν V. et Suidas s. Ἀρνακίδα. ἀρνὸς Ald. — 35 δέον δὲ V. εἰπεῖν ὅτι τίς R. — 36 ἀρνακιδῶν V. hic et infra. ἀρν. ἐν ᾗ μὲν ἐστὶ περιβόλαιον R. ἀρν. σισύραν Ald. — 37 ἐπαῖξας δὲ V. παρονομάσας Suidas. παρναομύσας R. παρνομήσας V. ὀνομάσας Ald. τῶν ἀρνῶν Ald. et Suidas. Post ἀρνεῖσθαι addebatur τοὺς δανειστὰς τὸ (τὸ om. R. V.) ἐξ ἀρνακιδῶν. τὸ ἐξ ἀρνακιδῶν omittit Suidas, habet vero τοὺς δανειστὰς, quod delendum esse vidit Kusterus. Post ἀρνακιδῶν pergit R. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν, reliquis omissis. — 43 καὶ ἐπιθείη Regius.

733, 49 συνειληφέν τι V. quod correctum ex Suida qui ἀντὶ τοῦ εἰληφας (εἰληψε codex Leid.) τι. ἀναρτίσαι V. ἀναπτῆναι Suidas.

734, 1 καὶ μιμ.—αὐτὸν habet Suidas. ἐρμύλοντα V.

740, 9 κατασπάσας Ald. Conf. schol. ad v. 106. ἀτρεμήσας V. Ald. — 15 τῷ μηρῷ Harlej. 5.

742, 20 τὰ πράγματα Suidas s. Διαιτῶν. — 21 τὸ δὲ σκοπῶν ἀντὶ V. — 22 ποιεῖ R. — 23 ἐπὶ τῶν νομισμάτων Toupius Emendat. vol. 3, p. 52. Conf. schol. Ran. 78.

743, 27 μένε ἐφ' ἡσυχίας V. Qui post κόρεις addit, τὸ δὲ ἀπορεῖς ἀντὶ τοῦ κἄν ἀπορῆς εἰς νόημά τι, quae correxit Dindorfius. — 40 τοῖς εἰς ν Reg.

744 sic in Ald., ἀρεῖς ἀπελθεῖ: ἔασον τὸ ἀποροῦμενον· ἔπειτα πάλιν ἀνασκοπεῖν καὶ οἷον ἀνοίγειν ἀποπειρῶν. τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστὶ τὸ ἐξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. ἐνιοὶ δὲ ζυγώθρισον, συνάρμοσον, σύμπλεξον. κίνησον δὲ αὐθις, ἀντὶ τοῦ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἐπίστησον· περὶ τῶν αὐτῶν ζυγοστάτησον, ἴσωσον. — 46 ζυγώθρισον G. hic et infra. ζυγώθρισον R. — 49 τὴν θύραν post ἀναζυγοῦν collocat G. — 50 σύμπλεξον etiam Suidas s. Ζυγώθρισον.

745, 51 ἄλλως prae fixum in V.

749, 7 διαβάλλονται δὲ οἱ V., in quo illa Ἄττι-κοὶ βαρύνουσιν οἱ κατὰ Μένανδρον ὡς θαμάλην in principio scholii posita sunt. — 8 μέχρι καὶ νῦν Suidas s. Θετταλὴ γυνή, ubi καὶ om. cod. Paris. A. αἱ Θετταλαὶ om. R. αἱ Θεσσαλαὶ V. Hermannus νῦν αἱ φαρυ. παρ' ἡμ. Θετταλαὶ κ. — 9 ἡ Μήδεια Suidas. φυγοῦσα R. Ald. — 11 Menandri comœdia fuit Θετταλὴ. Codex Regius: Αἱ ἐκ Θετταλίας γυναῖκες λίαν ἦσαν γοήτων καὶ μάγων ἔργα ἐπιτελοῦσαι· καὶ μὴ μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. φασὶ γὰρ περὶ τῆς Μηδείας ὡς ἤνικα ἐκ Κόλχων ἔφυγε μετὰ τοῦ Ἰάσονος, ἐν Θετταλίᾳ τὸ αὐτῆς βαλάντιον μεστὸν ὃν φαρμάκων λάθρα πεσὺν ἀπόκλεισεν. ὃ περιτυγόντες οἱ Θετταλοὶ ἐξ αὐτοῦ πάσης φαρμακευτικῆς καὶ γοητικῆς ἀνεπλήσθησαν τέχνης.

751, 14 sq. ἔστι δὲ αὕτη περιφερὴς V.

752, 17 ὡς ἔσπετρον Suidas. φησὶ R. V. — 18 τοῦτω Suidas. τοῦτο V. οὕτω Ald. — 19 Πυθαγόρα V., non G. Πύθαγος corrupte Suidas. Vide Menag. ad Diog. Laert. 8, 36. διὰ τοῦ καὶ V. Ald. — 20 εἰς addidit Dan. Heinsius. — 22 στῆναι Suidæ ed. Mediol. et ut videtur, codex Paris. A. Legebatur σταίη. — 23 καχεῖον V. et Suidas. ἀτενίσας Suidæ ed. Mediol. Legebatur ἀτενίσαι, quod est in Suidæ codd. ὁ om. R. V. et Suidas. — 25 ἐπὶ om. R. V. Apud Suidam vulgo ἐν τῇ σελήνῃ, sed ἐν om. tres codd., τῆς σελήνης habet Paris. A.

755, 33 τίη τιητί λείπεσθαι φέριστοι V. τιητί δὲ λείπεσθαι ἄριστοι Ald. Ex Homero correctum.

756 scholion illatum videtur ex integriori codice Etymologici M. p. 137, 28, ubi nunc hæc tantum leguntur, ἴστέον ὅτι πᾶν νόμισμα — εἰσθλασιν ὀργύριον καλεῖν, καὶ οἱ μὲν ῥήτορες ἐνικῶς, οἱ δὲ κοινικοὶ ὀργύρια πληθυντικῶς. DIND.

758, 40 κατηγορίαν addidit Dindorf. — 42 τὸ πέντε ἐφύλαξε, id est πεντατάλαντος dixit, non πεντατάλαντος. Fortasse tamen scribendum τὸ ε ἐφύλαξε, cum Porsono. DIND.

763, 14 τὸν om. R. — 19 τὰ τε Hermannus. Vulgo, etiam in Reg., τὰ γε.

768, 26 τροχοειδές, ἡ ἡλέκτρον Suidas s. Ὑάλη. — 27 καὶ om. R. χρίσαντες καὶ ἡλίω θερμήναντες Suidas. — 28 ὅτι εἰ V. διὰ τῆς ἡλέκτρον Suidas. — 29 προσάγοιμι Suidas. Libri προσάγοιμι. τοῦ τε γρ. V. — 30-33 ὅτι—οὐ in principio scholii collocat V. sic scripta, καὶ διὰ τοῦ χρυστάλλου δυναμένου ἐναεῖν· παρὰ δὲ Ὀμήρῳ καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἡλεκτρος μὲν ἐστίν, ὕελος δ' οὐ· tum pergit, ἄλλως. κατασκευάσμα etc. — κεκαυμένον Hermannus. κεκαυμένης Junt. καυμένης Reg. — 36 τὸν Hermannus. αὐτὸν Junt. In Reg. est τὸν δ. λ. αὐτὸν, τὸν id.

770, 39 Exceptorem dicit. De quo vocabulo vide utrumque Glossarium Ducangii. Codex Reg. Γραμματεὺς κυρίως ὁ τοῦ δήμου, ὃς βωμικήως ταβελλίων καλεῖται· ὑπογραφεὺς δὲ τοῦ βουλευτοῦ καὶ τῶν κριτῶν· γραμματιστῆς δὲ ὁ γραμματιδιδάσκαλος, ἥτοι ὁ τὰ στοιχεῖα καὶ τὴν λοιπὴν προπαίδειαν παραδιδούς.

773, 54 εἰργάσατο cod. Regius. τριηργάσατο Junt. — 4 καὶ γὰρ καὶ G. ἔστι γὰρ καὶ V., recte, si λεγόμενον corrigatur.

776, 19 μὴ ἀποδεικνύουσιν V. — 21 ἐξετινύετο τετραπλοῦν V. ἐξετινύετο τετραπλοῦν Suidas s. Ὀσλήσειν. ἐξέτιε τετραπλή Ald. Quod in διπλῇ recte mutare videtur Dobræus. Scribendum igitur διπλοῦν. DIND. — 22 εἰς τὸ δικαστήριον (θεσμοπότηριον Ernestius) Ald. — 23 καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογείτονος πατήρ V. et Suidas.

783, 31 ληρότης Dindorfius. Codex ληρό...

784 τὸ δὲ ναὶ περισσόν V.

788 ὡς ἐπιλαυθανόμενος V.

790, 39 ἐπιλήσμονι R. Ald. ἐπιλησμοσύνη Suidas s. Ἐπιλησμοτάτων. ἐπιλήσμοσι Gaisfordus ex versu Cratini apud Hephaest. p. 14. ἐπιλησμονή Abresch. in Act. Traj. 1, p. 229. ἐπιλησμονή Dindorfius, « ut δυσφρόνη et εὐφρόνη pro δυσφροσύνη καὶ εὐφροσύνη dicta novimus. »

792, 42 καθεστηκέναι, ἡ ἐκστρέφειν τὰ πράγματα καὶ εὐπορεῖν ἐν τῷ λέγειν Suidas s. Ἰλωττοστροφεῖν.

800 sic in Ald., ἀντὶ τοῦ εὐγενῶν. ἀπὸ τῶν ὀρνέων ἡ κόρυς, ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται. φρονουσὼν τὰ Κοισύρας· ἀντὶ τοῦ, μεγάλη φρονουσὼν. εὐπτέρων δὲ, τῶν εὐγενῶν. ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν ὀρνέων. ἡ τῶν μετεώρων καὶ ὑπερφηάνων. ἡ ἐπηρμένων. ὡς δραπέτας δὲ αὐτοὺς διαβάλλει. Nonnulla excerptit Suidas s. Εὐπτέρων. — 50 τῶν φορούντων τὰς V. — 53

τοῦ Μεγακλ. G. Deinde δραπέτις αὐτῆς ἡ μήτηρ vel simile quid requiri observat Dindorfius.

804, 13 ἱάμβος δ. ἀκατάληκτος et 14 sq. χοριαμεικὸν—ἐπρωτημιμερής om. G. 19 καὶ ἱάμβος addidit Hermannus.

807, 30 ἂν θέλῃς G. ἐὰν θέλῃς V. ἐὰν βούλει R.

811, 36 τὸ om. Junt. — 37 ἵνα τὴν γενικὴν συντάξωσι, ληροῦσιν, 38 ἀπολάψεις καὶ ἀποκέρῃσον, 41 ὕστ. ἐπαγάγῃς MS. E (Reg. 2820). — 47 ἐν addidit Hermannus. — 48 ἀπολάψεις Suidae codex Paris. Legebatur ἀπολάψῃς et ἐκπῆῃ, quod ex Suida correctum. — 49 sq. ἀπολάψεις, ἀφαρπάξεις, ἀποκέρῃσαι V. et, omisso ἀπολάψεις, R. — 52 λάψαντες Ald.

812 τουτέστι συμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν ἢ ὡς προσδοκᾷ τις. εὐμετάβολοι γὰρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἐπὶ τι μάθημα ἐργόμενοι Suidas s. Φιλῆι γὰρ ποιεῖ. — 3 εὐμετάβολοι (sic G. εὐμετάβουλοι V. εὐμετάβλητοι Ald.)—γνώμιαι om. R., habet V. — 4 ἀσύμβουλοι—ἀλίσκονται, quae in Ald. leguntur in fine scholii v. 800, huc transposuit Ernestius.

814, 7 οὗ codex Reg. 2821.

815, 15 κατελείφθησαν Suidas s. Ἄλλ' ἔσθιε. κατελείπησαν R.

817, 27 ταῦτά Hermannus. Legebatur ταῦτα. V. περιᾶται καὶ δ. — 28 μὴ δὲ ὄντος μὴ δὲ διανομίζοντος V. Δία ante νομίζοντος collocat R. — 30 δὲ τοῦ Ernestius.

821, 34 τὸ δὲ ἀρχαῖα ἀντὶ τοῦ V. qui λῆρα om.

824, 37 ὡς ἐπὶ τούτῳ φθονούντων τῶν δ. Hermannus ὡς ἐπὶ τῶν φρονούντων (φθονούντων R. V.) δ. Ald. Dindorfius conjicit ὡς ἐπιφθονούντων τῶν δ. Post μυστήρια haec verba collocat R.

830 hoc ordine V., τινὲς ἐδῆξαντο—μήλον ἐκάλεσαν. ἄλλως. Ἀρισταγόρας—χωμωδοῦσι. ἄλλως. τοῦτο παρ' ἱστορίαν—αὐτὸν εἶπεν. — 45 τοῦτο παρ' ἱστορίαν λέγει, 46 ἐπειδὴ V. — 48 Ἄρ. — 51 sic in Ald., ὁ Μήλιος, ἀντὶ τοῦ ὁ ἀσεβής. Ἀρισταγόρου γὰρ τοῦ Μηλίου μαθητῆς ὁ Σωκράτης. διεβέβληντο δὲ ἐπὶ ἀθείᾳ οἱ Μήλιοι ἀπὸ Διαγόρου, ὃς χρήματα παραβέμενος τινι καὶ ἀποστερηθεὶς, εἰς ἀθείαν ἐτράπη· ἡ δὲ Μήλιον ἐπολέμησαν Ἀττικαί. οἱ δὲ, ἐπειδὴ τις Ἀρισταγόρας διθυραμβοποιὸς ἐξωργίσαστο τὰ Ἐλευσίνια. — 48 sq. ἐγένετο δὲ καὶ Ἀρισταγόρας Suidas s. Σωκράτης. Et huic et scholiastae Διαγόρας restituendum arbitratur Hermannus ob scholion Ran. 323. — 52 post χωμωδοῦσι Suidas τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βλασφημιῶν addit, sequentia οἱ δὲ—δασύν omittit. — 53 τῶν μαθητῶν Ernestius. Legebatur τῶν Μηλίων. — 1 ἐδῆξαντο V. et Suidae ed. Mediol. τὸν et 5 οὕτως om. V. αὐτὸ Suidas. Deinde V. ἀντὶ τοῦ Διαγόρας. — 7 ἔδραμεν V. et

Suidas. ἐφ' οὗ V. — 8 Μῆλον ἐκάλεσαν V. — 15 διὰ om. R. — 16 ἄλοιτο V. ἄλοιτο R.

832 R. cum lemmate μανίων.

834, 27 λείπεται δὲ εἰς V., correctum ex R. ἔν' ἢ εἰς om. R.

835, 30 ἄλλως. ὡς V., in quo haec ὡς—συμμορφογίαν post εἶπε φειδωλίης posita sunt. — 31 ταῦτα—οἱ φιλόσοφοι et 33 seq. ἡ γούνη—τῇσιν om. V. — 42 ἐκκομισθῆναι Suidas s. Καταλόγη. εἰσκομισθῆναι R. V. μετὰ τὴν ἐκκομιδὴν τοῦ νεκροῦ λούεσθαι τοὺς κατ' οἶκον καθαρικοὺς χάριν Ald. — 44 τρυφῇ Suidas. τροφῆς R. V. — 45 λαμβάνει, ὡς G. — 46 καταλούει G. καταλούειν V., qui om. βίον δὲ—καταναλίσκει. — 47 εἰς τὰ λουτρά Suidas.

841, 52 ῥηματικοῦ R.

842 ἀντὶ τοῦ et παχὺς om. V.

845, 3 τὸ δὲ εἰσαγαγῶν [sic] ἔλω ἀντὶ τοῦ κατ. V.

846, 10 οὗ ἔξει Ald. ἔστιν οὐκ ἔστιν ἐξίεναι τὸν 0. R. — 11 τὰ πρὸς τὴν ταφὴν ἐπ. V., qui ἵνα—θανάτου om.

853 cod. Reg. 2821: Γηγενεῖς τούτους εἶρηκεν ἡ διὰ τὸ δίκην μυρμηκῶν ἐν ὑπογείοις εἶναι, ἡ διὰ τὸ νεκροῖς εἰσικέναι κατὰ τὴν χορίαν· ὅμοιοι γὰρ νεκροῖς οἱ περὶ Σωκράτην.

855, 20 ὑπὸ—ἐτῶν om. V. — 21 γήρους G.

857, 24 ἀνάλωσα V. et Suidas s. Καταπεφρόντιχα. ἀνῆλωσα G. R. ἡνάλωσα Ald.

859, 30 ἀνάλωσε Suidas s. Δέον. ἡνάλωσε Ald. Deinde διδοὺς πεντήκοντα ταλάντων Suidas. Decem talenta numerat Plutarchus in Vita Periclis c. 22, quindecim grammaticis in Montefale. Bibl. Coislin. p. 608. — 31 εἰπεῖν Ald., correctum ex Suidae ed. Mediolan.: nam codices εἰπεῖν. — 33 Κλεάνδρον Suidas. Πλειστιάνακτα Ald., correctum ex Suidae cod. Paris. A, et Thucydide 2, 21. — 4 Κλεάνδρῳ—Πλειστιάνακτι Ald. Correctum ut supra. Πλειστιάνακτα iterum infra Ald. — 49 ἐφόνευσαν. Minus crudeliter scholiasta prior ἐδήμευσαν dicit. ἐφυγάδευσαν Dobraeus.—54 Κλεάνδρῳ R. V.

860, 4 τὸ δὲ πειθόμενος ἀντὶ τοῦ ἔγ. V.

862, 7 ἐξέτι V. ἐξέτει σοι G. — 8 τραυλίσαντι δὲ ψελλίζοντι V., qui g et sequentia omittit, sed habet glossam ἐκκλησιαστικὸν, qua caret G. ἐκκλησιαστικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ om. R. ἐκκλησιαστικὸν dicit consueto grammaticis errore pro δικαστικόν. Conf. ad schol. Pluti v. 329. «Vid. Boeckh. OEcon. publ. Athen. vol. 1, p. 248, Schœmann. De comit. p. 69, et praefationem meam in Nubes.» HERM.

864, 13 sq. ἐορτῇ παρ' Ἀθηναίοις τὰ Διάσια τοῦ Διὸς. ἀμαξίδα δὲ πλακοῦντος εἰδὸς τί φησιν, ἣν νῦν etc. V. — 14 δὲ om. V.

865, 17 τὸ δὲ ἀρθέσῃ ἀντὶ V., qui haec τὸ δὲ—μάθω post ἐπέσιθης collocat, et om. δηλονότι, et 18 om. δὲ.

858, 20 νήπιος γάρ ἐστιν R. V. sine ᾧ. τοῦ. Regius 2821 : Νηπίσιος ὁ μὴ φρονῶν, ἀλλ' ἐσπερημέ-
νος τοῦ πεπνῦσθαι ἦτοι τοῦ φρονεῖν. εἰκοι δὲ ἀπὸ τοῦ
νηπίσιος γίνεσθαι καὶ τὸ νήπιος κατὰ συγκοπὴν, ὅτε
ἐπὶ τοῦ ἄφρονος λέγεται.

870 in *inverso ordine* τῶν—*κρεμάμενος*, τὸ ὄργανον
—γράφεται R. ἀλλὰ σὺ γ' αὐτός : ἐκ τῶν κρεμαστῶν
δηλονότι τετριμμένος εἴης ἀεὶ κρεμάμενος. λέγει δὲ
τῶν ὀργάνων—γεωμετρικῶν. κρεμάθρα γὰρ ἐν τῷ
φροντιστηρίῳ γράφεται, ἐπεὶ αὐτὸς ἐπὶ κρεμάθρας ἦν
Ald. Duplex in libris inventa fuit scriptura κρε-
μαστῶν et κρεμαστῶν.—24 τὸ ὄργανον R. V. κρέμ-
μαται V.—26 γράφεται om. V. τῶν κρεμαστῶν
R. τῶν κρεμαστῶν V. Ald.

872, 29 ἐρεῖ Ernestius. ἔριν Ald. Ad præce-
dentem versum hoc scholion est in Regio : Τὸ
καταρῶμαι κοινῶς μὲν αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς τὸ
« τὴν συκῇν ὁ θεὸς οὕχ ἀπλῶς καταράσαστο ». Ἀττι-
κῶς δὲ δοτικῇ, ὡς ἐνταῦθα.

873, 32 διακεκρῆνσι G. διακεκρῆνσι R. V. φησὶ
διακεκρῆνσι τοὺς χαίλεσι Ald.

875, 35 δὲ τὴν om. R.

876, 42 ἀξιοπιστεύονται Suidas s. Ἀναπιστη-
ρίαν : de quo verbo vide Lobeck. ad Phrynich.
p. 567. ἀξιοπιστόν τι ἀεὶ Ald.—43 ἔλαττον τοσούδε
Suidas. ἔλαττοῦνται τόνδε Ald.—45 κινῶν Sui-
das. κοινῶν Ald.

881, 53 περιέτεμνον Suidas s. Σίδια.—2 βατρά-
χους G. Aid. ἔγλυψε G. εἴλυψε V. γλύφουσι R. Ald.
et Suidas.—5 δὲ om. R.

885 δὲ et μαθεῖν—μαθήσεται om. R., sed habet
glossam παντὶ τρόπῳ.

889 Τὸ τοῦ χοροῦ—διαλέγονται. ἄλλως. διπλῇ—
ἀναπαιστικά. ὑπόκεινται—μαρμόμενοι V.—15 εἰσέσεις
ἀναπαιστικῇ Hermannus. εἰς θέσιν ἀναπαιστικῇν
Ald. ἐν θέσει ἀναπαιστικῇ V. διὸ καὶ Ernestius. καὶ
διὰ Ald.—16 οὐδὲ τελ., 19 πρόσωπον διαλέ-
γεται V.

891, 35 τὰ addit V. post δὲ, om. G. Dindor-
fius : « Malim ταῦτα. » —38 σῆς om. V.

907, 49 ante ὡς habet Ald. ἵνα τὴν γολὴν ἐμέ-
σω.—50 φύραξ. ἥ τὸ V.

908 μηδενὶ ἀρμυζόμενος. ἐσχατόγηρος ἢ ὑπερίψα-
νος R.

910, 6 τὰ (ἐμοὶ τὰ V.) παρὰ (περί V.) σου R.
V.—8 τὸ δὲ βωμολόχος ἀντὶ τοῦ, 9 παρὰ τὸ ἐν τῷ
τοῖς λογιῶντας ἐν τοῖς βωμοῖς (τοῖς βωμοῖς λογιῶντας
τὰ G.) V. Codex Regius : Οἱ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐνε-
δρεύοντες καὶ τὰς θυσίας ἀρπάζοντες καὶ κατεσθίοντες
βωμολόχοι ἐκαλοῦντο· λέγεται δὲ ἡ λέξις μάχιστα
καὶ ἐπὶ τῶν ἀσέβων· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ πάντων
κακῶν. ἐνὶ δὲ φασὶ τὴν βωμολογίαν φλυαρίαν καὶ
πολυλογίαν σημαίνειν, παρὰ τὸν ἐν τοῖς βωμοῖς ἐρχό-
μενοί τινες ἀντὶ τοῦ—ἐγρῶντο.

911, 15 τὸ om. R.—16 μ. αὐτὸν εἶναι V.

913, 20 χρυσῷ Kusterus. Legebatur χρυσοῦ
μολ. καὶ R.

916, 27 ὡς om. V.

919, 35 καὶ τῶν Ἑλλ. Ald. Ruhkenius πλα-
νθέντων τῶν Ἑλλήνων, ὅτε, uti scriptum in Re-
gio.—42 ἄρτους κραύρους Ruhkenius, qui de
hac voce dixit ad Timaeum p. 168.—46 ψήφι-
σματα Suidas s. Πανδελειτεύς. ψήφων ψήφισματα
Ald.—48 Χείρωσιν Suidas (χειρωσίη cod. Paris.
A). Χείρωσιν Ald.—50 Δυστροπούς om. V.—52
scribendum esse φιλόδικος monet Dindorf.

928, 3 ἐμβριμίζοντα καὶ ἐβρίζοντα V. Habet R.
ἂ. τοῦ ἐνυβρ. et glossam τὰ μεράκια.—5 λυμαι-
νόμενα V.

926, 6 διδάξει et τὸ δὲ Κρόνος om. R.

934, 15 ἐθέσει Hermannus. εἰσέσει Ald.

939, 26 ποιεῖν ἀπακρεμμάτως Ald.—27 ἐνλογι-
μωτέρῳ R. ἐλλογιμωτάτῳ Ald.

947 εἶδος σπηχὸς ἢ ἀθρήνη. καταχρῶνται δὲ οἱ
ποιεῖται καὶ ἐπὶ μελίττις· συνεγὼς. ὁ δὲ—μελίττις τὴν
ἀθρήνην φησὶ V.—33 Ἀριστοφάνης R. Addit Re-
gius 2821, ἕτεροι δὲ τὰ κοινῶς κανάρια λέγουσιν
εἶναι, παρὰ τὸ ἀναθορεῖν ἦτοι ἀναπηδᾶν.

949, 47 ἀντισπάστου codex Reg. ἀντισπαστι-
κοῦ Ald.—1 glossam θαρρύντες habet V., non G.

958, 14 post καλεῖται legebatur ἐπεὶ εὐδοκίμησε
λέγων ὡς ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια ἤσκουν καὶ σωφροσύνη
νενόμιστο. τοῦτο οὖν ἄγαν Ἀριστοφάνης ἀπεδέχετο
ὡς εὖ πεποιημένον. Hermannus, ἐπεὶ αὐτὸ ἄγαν,
ceteris ejectis, quæ versum ὅτ' ἐγὼ ἤνθουν expo-
nunt. Dindorf. : « Ἐπεὶ servari potest, si sen-
tentia sic redintegretur, ἐπεὶ κατὰ κόρως αὐτῷ ἐ-
χρήσαστο ὁ Ἀριστοφάνης, ut loquitur scholiasta
Pluti v. 487 » —16 ἐπαδέχετο G.

952. Hoc scholion Hermannus eruit ex ver-
bis scholii Aldini modo allatis.

964 V. habet ἐσπούδαζον δὲ εἰς κηδάραν μανθάνειν.
—21 τότε Ernestius. τότε μανθάνειν Ald.

965, 23 κομῆτας δὲ οἱ τοὺς V. omittens τὸ γ.
—24 ἔλαγον Ald.—35 γίν., τοῦτο τὸ R.

967 sic in Ald., εἶδη ἁσμάτων ἀμρότερα, τὸ.
Παλλὰδα περστέπολιν θεῶν, καὶ τὸ, Ἐγλέπορον τι
βόημα. τὸ μὲν οὖν πρότερον Λαμπροκλέους εἶναι φα-
σιν Ἀθηναῖοι, τοῦ Μίδωνος υἱοῦ (Reg. 2821 ἔστι δὲ
τὸ μὲν A. τοῦ M. u.). ἔχει δὲ οὕτως :

Παλλὰδα περστέπολιν κληίζω πολεμαδόκον ἄγρῶν,
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

τὸ δὲ, Ἐγλέπορον τι βόημα, μὴ εὐρίσκεισθαι ὅπου
πότ' ἐστίν. ἐν γὰρ ἀποσπάσματι εὐρεῖν Ἀριστοφάνη
ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. τινες δὲ φασιν αὐτὸ Κυδίδου Ἐρ-
μιονέως, Ἐγλέπορον τι βόημα λύρας Ald. τὸ δὲ Κυδί-
δου Ἐρμιονέως, π. τι β. λ. Reg.—41 ἄσμι. φησιν ὡς

Ἐρ. Φρύν. V. — 44 περσέπολιν R. V. περσέπολιν Suidæ codex Paris. A s. Τηλέπορον, ubi verba Παλλάδα περσέπολιν Ἀθάναν leguntur, sed Παλλάδα abest a codd. Paris. et Leid. κληίζω R. V. πολεμοδόκον V. ἀγνὴν G. — 45 δαμάσιππον om. R. V. Ad didi ex scholio Aldino. δαμνηπῶλον est apud scholiastam Aristidis vol. 3, p. 538, δαμόπωλον apud Tzetam Hist. 1, 683. Iidem finem huius versus initiumque sequentis addunt αἶστον παρθέον. Suspectum tamen est αἶστον quum propter se ipsum tum propter unius dactyli defectum. Ceterum Lamprocli an Stesichoro hi versus tribuendi sint in medio relinquit scholiasta Aristidis, Stesichorum confidenter nominat Tzetza, qui sua ex scholiasta Aristidis sumpsit. DIND. — 46 ἡ τηλ. R. βόημα V. — 47 πότε ἐστιν V. — 48 ἀριστορά R. ἀριστοράνους V. Fragmentum codicis dicit in bibliotheca Alexandrina ab Aristophane grammatico repertum. — 49 Κυδίου Bernhardus apud Buttmann. ad Platon. Dialog. ed. novæ Heindorf. vol. 1, p. 67. Κυδίου R. V. — 3 legebatur περσέπολιν δαινὴν θεὸν ἐγρεκύδοιμον ποτικληίζω. Verba δαινὴν θεὸν ἐγρεκύδοιμον memoriae errore aliunde sunt illata. δαινὴν, ἐγρεκύδοιμον Minervam vocat Hesiod. Theog. 925. Verbi autem ποτικληίζω syllabæ ποτι ortæ sunt ex præcedenti περσέπολιν. Aristophanes autem quod Παλλάδα περσέπολιν δαινὴν scripsit, δαινὴν, usitatum illud Palladis epitheton, versus explendi caussa adiecit. Omisit qui huic locum imitator Dio Chrys. vol. 1, p. 427: καὶ νῦν ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν οἰκείτε τὴν πόλιν καὶ τοὺς υἱέας παρασκευάζετε, ὥς δυνάτοὺς ἐσομένους χρῆσθαι τοῖς τε αὐτῶν καὶ τοῖς δημοσίοις πράγμασιν, ὅταν ἱκανῶς καθαρίσωσιν ἡ Παλλάδα περσέπολιν, ἡ τῷ ποδὶ βῶσι πρὸς τὴν λύραν, ubi Παλλάδα περσέπολιν Ἀθηνᾶν legitur, Ἀθηνᾶν ab interprete illato, ut in loco Suidæ s. Τηλέπορον. Contra de verbis τηλέπορον τι βόημα λύρας, Aristophanes omisit incommodum metro vocabulum λύρας DIND. — 6 Κυδίου legebatur.

969 Ald. κάμψαιεν: ἀντὶ τοῦ εἰ κακοηθεύσαιτο· κεκλασμένη τῇ φωνῇ τὴν ῥῆδην ἀνενέγκοιτο, οἷον καταισχύνων τῷ μάλθακῳ τῆς φωνῆς. — 13 προσενέγκοιτο Suidas s. Βοιωλογενέσταιτο. προσενέγκοιτο R. V.

971, 16 scribebatur Μιτυλ. V. Μιτυλληναῖος. — 17 παρὰ Παναθηναῖος V. Παναθηναῖα Ald. et Suidas s. Φεβῆνις. — 30 fieri potest ut ex Suida intulerit Musurus. DIND. — 24 Ἀριστοκλείδῃ Suidas. Ἀριστοκλείδῃ Ald. σχεδίοις εἴκοιεν Suidas s. Φεβῆνις et sub Σχέδιον, ubi ταῦτα δὲ σχεδίοις εἴκοιεν tanquam Aristophanis verba afferuntur. Conf. Kuster. ad schol. Ran. 78. — 25 οὐκ ἂν ἐσιώπων, 27 κατακλάτας Suidas, qui ἔθρος—ψυχρός omittit. Codex Reg. κομῶδεται δὲ ὅτι πρῶτος τὴν ἀρχίαν

κομῶδῃν ἐλάττει ἐπὶ τὸ μάλθακίον. ἦν δὲ πᾶν ἄμουτος καὶ ψυχρός. — 28 Ἀριστοκράτης. Valckenarius apud Burgesium in Diario classico fasc. 44, p. 280, Ἀριστόξενος. Burgesius ipse Φερεκράτης: quod probabilius. Phrynīs memoratur in fragmento Pherecratis ex Chirone apud Plut. Moral. p. 1142. Fortasse tamen delendum καὶ Ἀριστοκράτης. DIND.

973, 34 εὐκόσμως V. et Suidas s. Ἐν παιδοστρίβου. εὐκόσμως Ald.

975, 42 αὐτῶν R. V. — 43 τοὺς ἐραστάς V., non G.

980 glossam μυλίζων habet R. Thomæ M. scholion ex cod. Paris. ap. Ducang. Gloss. p. 890: Ἐκδιδοὺς ἐαυτὸν εἰς λαγνείαν, καὶ προαγωγὴν τὴν καὶ μυλίστριαν, ποιοῦν τοὺς ὀρθαλμοὺς διὰ σχηματῶν τινῶν.

981, 3 ἀντὶ τὴν R. δ. τοῦ τὴν V. — 4 ἔτερον Ald. δὲ om. R. V. Addit Ald. φησὶ διὰ τὴν κεφαλὴν, quæ in V. sic scripta sunt, φησὶ δὲ τὴν κεφαλὴν, ἦγουν τὸ πρὸς τοῖς φύλλοις καυλῶδες.

983, 7 τούτεστι κίχλας. ἔτεροι δὲ V.

984, 10 τοὺς κρωθινοὺς Ald. — 14 sq. τὰ λεγόμενα Διάσια ταῦτα καὶ Διυπόλεια (Διυπόλεια V.) R. V. — 16 δὲ om. R. τὸ δὲ τετρίγων ὅτι (adde ἀρχαῖον) τὸ τοὺς τέττιγας ἀναπλέκειν τούτεστι κρωθίλους· ἡ ὅτι οἱ παλαιοὶ V. — 18 τοῦ φαίνεσθαι G. διὰ τὸ φαίνεσθαι R. V.

985, 24 Κυκλίδης διθυράμβων π. V. Hinc corrigit Dindorfius Photium p. 160, 19, Κηλίδης: διθυράμβοι ποιητῆς ἀρχαῖος. — 30 Διυπόλεια Suidas s. Βουφόνια. Διονυσίων Ald. — 32. Βουφόνια ἑορτὴ R. Διυπόλεια V. — 33 φησὶ R. V. — 34 sq. καὶ τούτου—τυθέντα ex R.; prima tantum verba καὶ τούτου χάριν βοῦν θύουσιν habet V. — 36 Θαύλων Suidas s. Βουφόνια et Θαύλων. Βαύλων Ald. In scholio Regii codicis βουφόνια ἑορτὴ πολυτελεῖς vocantur.

986 omittere videntur R. V. — 39 πρῶτος. Regius, Ald.

988, 48 post ἀπίδα pergit V., τὸ ἐξῆς τὴν ἀπίδα τῆς Τριτογενείας. καὶ (scr. ὥς) ἐν τῇ πομπῇ ἀσπιδοφορούντων αὐτῶν, δέον περικαλύπτεσθαι τὴν αἰσχύνην. unde Dindorf. correxit vulgatum διὰ τὸ ἐπικαλύπτεσθαι.

994, 19 addebatur ὅπερ μέλλει μολύνειν τὴν αἰδῶ, e proximo scholio illatum.

995, 21 πληρῶσαι V. Deinde γράφεται δὲ καὶ ἀφανίζειν. Ald. — 28 sqq. Moschopuli scholion editum a Creuzero ad Plotin. De pulcritudine p. 370.

997, 41 γὰρ om. R., qui 45 habet glossam ἐκπέσας, et 50 τοῦ πατρός.

1001, 2 sq. καὶ τάχα—Τριπύλητι om. R. προχέφαλοι Suidas. προσκίεφαλοι V. — 3 Γεωργοῖς φησὶ καὶ Suidas. — 4 Δήμιον V. Δήμιος G. om. Suidas s.

Ἰώδεις. — 5 εἰς Ἱπποκράτους (Ἱπποκράτου G.) V. εἰς Ἱπποκράτους Suidas ibid. τε om. Suidas s. Ἐμβόλιμοι et Ἰώδεις. δὲ Suid. ed. Mediol. s. Τοῖς Ἱπποκράτους. πόδας G. pro παῖδας. ἐκβόλιμοι L. Dindorf. in Thesouro Stephani s. Ἐμβόλιμος. Legebatur ἐμβόλιμοι. — 6 βληχτήν V. βληχτήν Suidas s. Βληχτή. κοῦδαμῶς τοῦ νῦν τρόπου Kusterus et Bentleius. καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου V. Ald. et Suidas s. Βληχτή et Τοῖς Ἱπποκράτους: nam s. Ἐμβόλιμοι et Ἰώδεις haec verba omisit. Fritzscheus probante Bergkio κοῦδαμῶς τοῦ σοῦ τρόπου. Vide Meinek. Com. I, p. 477-79. — 8 καὶ Δρυ. V. In Regio post haec nomina, διεβάλλοντο εἰς ἀπαλότητα καὶ φρενῶν

ἐλαφρίαν. — 9 τὸ δὲ ^β κλιτομάμμαν (βλιτομάμμαν G.) ἀντὶ τοῦ μορών. καὶ γὰρ τὸ κλιτὸν V. βλιτόν G.

1003, 16 τοῦ τριβόλου. καὶ ἐκτραπέλου R. V. — 17 σκηρὰ V. ὀκηρὰ G. καὶ ἀπόβλητα post σκληρὰ ponit R. Regius, Τριβ., ἥτοι ἐπιτριβούσας λέξεις τοὺς τῷ λέγοντι αὐτὰς πλησιάζοντας.

1005, 36 αἰ addidit Hermannus. — 39 κέρτην. Vide Meursii Lect. Att. 4, 6. Kust. — 40 μορία δὲ κ. λ. V. ἡ om. R. — 41 δένδρη Suidas s. Μορία (in codd.: δένδρη in ed. Mediol.). δένδρον Ald. — 42 ἀσκομένοις R. V., non G. — 48 δένδρεσι κατακομον Regius.

1007, 1 εἰδ. β. om. R. — 2, 3 est etiam in Reg. — 4 ὁμοίως καὶ ἡ ἀπραγμ. V. — 5 sq. ἡ ἀπραγμοσύνη ἀντὶ τοῦ οὐ (οὐ om. V.) πολυπράγμων ἦν R. V. — 6 τὸ δὲ ψιθυρίζει, ἀντὶ τοῦ om. R. V. — 7 ἡρέμα V. Ald. — 8 προλαλεῖ V.

1013, 19 σωφροσύνης ζύμβολον. οἷον μὴ φλυαρολογεῖν Ald. — 20 τὸ δὲ et μεγάλην om. V. τρυφήν Ruhnkenius. Libri τρυφῆν.

1017, 27, οἷον V.

1022, 32 sq. οὗτος ὡς κίναϊδος καὶ εὐμορφος καὶ θηλυμανῆς κομῶδείται. δεύτερος δ' Ald. κομῶδείται post εὐμορφίαν ponunt R. et Suidas s. Ἀντιμάχου. — 34 Ψαδάκος Ald. Correctum ex Suida, qui Ψεκάδος. Conf. schol. Acharn. 1150 — 36 τάχα — εὐμόρφῳ, additamentum ineptum, quod om. Suidas. Addidi δ. DIND. Reg. οὗτος ἱστοριογράφος ἦν ὡς φασὶ ποιητής.

1033 Ὁ δίκαιος δηλ. om. G. δηλονότι om. V.

1038 ἤττων λόγος (hoc om. V.) ἀντὶ τοῦ ἄδικος, ἡ ποιῶ (καὶ ποιῶν V.) αὐτοὺς ἡττηθῆναι R. V.

1040, 11 λαρόντα Hermannus.

1042, 17 αὐτῶν V., qui ἐλέγξω αὐτόν om.

1047, 21 Τὸ μέσον λαβὼν σε ἀφυκτον ἔγω V. Τὸ ἐξῆς λαβὼν σε ἀφυκτον ἔγω V. — 22 ἡ δὲ μεταφορὰ V. λαμβάνει δὲ τὴν μεταφορὰν G.

1050, 28 καταδοῦναι δωρεάν τῷ V. — 29 φασιν om. V. — 30 sq. in V. est οἱ δὲ φασὶ τὴν Ἀθηναίαν

χαρίσασθαι τῷ Ἡρακλεῖ θερμὰ λουτρὰ, ὡς Πείσ. Regius ὡς καὶ Πίνδαρος φησιν, τῷ δ' ἐν omittens, et ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀναδοθῆναι τῷ Ἡρακλεῖ θερμὰ ὕδατα dicit. Ἡρα nominatur ab schol. Soph. Trach. 633. ἐξανῆκεν Ernestius.

1053 Ὡς τὰ αὐτὰ V., qui τῶν εὐγ. δ. om. — 39 ὅτι τὸ ἄνω R. et ἔστιν om. eum G.

1063, 43, 44 τινές — μάχαιραν infra post ἀπαλέξιν τὰ θηρία habet V. paullo aliter expressa, Ἄλλως. ἐν τοῖς ἐν Πελίᾳ ἄθλοις διὰ τὴν σωφροσύνην ἔλαβεν ἡραιστέοντοκον μάχαιραν ὁ Πηλεὺς. Valckenarius ἐν τῷ ἐπὶ Πελίᾳ. De omnibus his fabulis videndi Apollodorus p. 255 seq. et Heynius ad eum p. 785, schol. Apollonii ad 1, 224, Verheyk. ad Anton. Liber. p. 257, Suidas in Ἀταλάντῃ. HERM. — 2 πρᾶ R. πατέρα jam conjecerat Valckenar. ad Callimachi fr. p. 114. πατρίδα Ald. — 3 Φθίαν libri. — 4 καθαιρεῖται R. — 7 Ἰολκὸν R. ἰαολκὸν V. Recte Regius. — 12 ἐβουλήθη V. — 13 τὴν om. R. — 14 ἀπαλλάξιν V. De μάχαιρα addit Regius, δι' ἧς καὶ τοὺς Ἀαπίδας κατεπολέμησε.

1065, 23 διαίρεσις V.

1068 om. R. V. — 30 γεννωμένους Regius, qui haec pluribus verbis narrat. — 33 ἐνέθηκεν Ernestius. — 34 addit Ald. ἄλλως. ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ἐνέβαλλε τοὺς ἐκ Ἠληείως γεννωμένους, γινώσκειν βουλομένη εἰ ὀνητοῖ εἰσιν· ἐτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίος φησι. καὶ ὁ πολλῶν διασθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κοῦδσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. Σωφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλείως ἐρασταῖς φησιν ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλαμπῆν αὐτόν. Στάχυλος δὲ ἐν τῷ περὶ Θεσσαλίας φησὶ Νεῖρωνα σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ἐμπειροῦ βουλόμενον τὸν Πηλέα ἐνδοξον γενέσθαι, μεταπέμψαι τὴν Ἀκτορος θυγατέρα, τοῦ Μυρμηδόνο, καὶ λόγους διασπείραι ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν Πηλεὺς, Διὸς διδόντος αὐτῷ, οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὀμβροῦ καὶ χειμῶνος ἤξουσιν. ταῦτα φημίσας παρετήρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὕδατα πολλὰ καὶ πνεύματα ἐξείσια, καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήχαν. καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη. Quæ Musurus ex scholiis Apoll. Rh. 4, 816, intulit uno alterove verbo mutato.

1070 Regius cod. τὸ μὲν χρόνος παρεῖληπται ἀντὶ τοῦ μορός· τὸ δὲ ἵππος ἀντὶ τοῦ μέγας, ὡς καὶ παρὰ Σωφοκλεῖ «ἵππομανῆς Αἴας» ὁ μέγας μανεύς.

1072 λείπει om. V. Glossema prius ad ἀνεστιν, alterum ad μέλλεις ἀποστερεῖσθαι refertur. τὸ ἐκν σωφρ. V.

1075 τοῦτο καλεῖται ἀπ. V.

1083, 2 ἄλδωντας R. V. non G. — 3 ῥιζίζοντο V. Ald. et Suidas s. Ὑραφάν. recte R. καθίσταν εἰς, 4 τούτων Ald. et Suidas. Idem θερμὴν τέφραν. λεπτὴν τέφραν R. V., errore veteris librarii, qui in memoria habuisse videtur v. 178, καταπάσας λε-

πρὶν τέτταρον. — 5 addit V. ὅτι καὶ παρετίλλοντο τέτταρον αὐτοῖς ἐπιπραττομένοις (scr. ἐπιπαττόμενοι) εἰς τὸν πρωκτόν.

1084 R. hæc tantum habet τοῦ εἶναι εὐρύπρωκτος.

085, 11, sq. τὸ μέντοι ἑβδόμον καὶ ἐνδέκατον τρίμετρα καὶ τὸ δέκατον πενθιμιμερές Ald. Correxuit Hermannus. Octavum versum dicit καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους σκόπει, undecimum καὶ τουτονὶ γούν οἷδ' ἐγὼ καῖκινον, decimum τοὺς εὐρύπρωκτους. Nam sic versus sunt descripti in Ald.

1087, 18 εἰς τοῦτο om. V. λείπει ἡ εἰς, ἵνα ᾗ εἰς τοῦτο. οὗο προθέσσω ἐλλείψεις ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο νικηθῆς ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κακὸν εὐρύπρωκτον εἶναι Ald. νικηθῆς ἐμοὶ R., εὐρ. εἶναι R.

1091, 24 ἐπειδὴ, 25 καὶ διὰ ποικ. V.

1103, 29 φησὶν om. R. — 31 ἄρθεσθαι σὺν αὐτῷ V.

1107 γὰρ κολαζόμενοι παιδεύονται V. Ceterum κολάζε, non δίδασκε lemma præfigendum erat.

1108, 45 ὀζύνεις, ἣν εὐστομον ποιήσεις Ald. — 46 φημὲν V., om. Suidas s. Στομώτης, ex quo ἀντὶ τοῦ additum. — 47 sqq. μαχαίρων. τὸ ἡμέτερον μέρος τῆς γνάθου. τουτέστι δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίχας. ἀντὶ τοῦ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίχας. ὑποκριστικὸν δὲ τὸ δικηδίοις V. — 49 post δικηδίοις addit R. ἀντὶ τοῦ δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίχας.

1111 παρέλκει τὸ ἀμέλει πάντως δὲ τοὺς πεπαί-
δευμένους δεξιούς ἔλεγον V.

1115, 2, τὸ ἐπύρρημα τῆς παραβάσεως Ald. Postrema delevit Hermannus. — 10-12 in V. est ἀντὶ εὐθείας αἰτιατικὴ ἀντὶ τοῦ οἱ κριταί. Ὁμηρος, μητέρα δῆτοι θυμὸς ἐποτρύνει, ἀντὶ τοῦ ἡ μήτηρ. — 12 ἦτοι R. pro εἰ οἱ. Apud Homerum est ἐφορμαῖται.

1119, 20-22 est recentioris grammatici annotatio, quem vitiosa decepit scriptura τεκούσας, de qua in annotatione ad hunc versum dixi. DIND. — 22 ἔστιν εὐγρές Aldina: quæ infra in ea pagina, quæ v. 1381-1411 Br. continet, fragmentum habet scholii in vulgatis edd. omisum. Id sic scriptum est: τεκούσας καὶ φυλάττει ἐπὶ τῆς βλαστήσεως τῆς ἀμπέλου· λίαν γὰρ ἔστιν εὐγρές ῥεῖν ἀλλὰ ταῖς ἀληθείαις, προσέθηκε τοῦτο. Inde ῥεῖν addidimus; quod de fructibus dicitur. Postrema verba e scholio ad v. 1114 petita sunt. HERM. Mirum est quod de editione Aldina narrat Hermannus. Neque enim in meo neque in quinque aliis quæ inspicere licuit editionis Aldinae exemplaribus ullum alterius quod Hermannus dicit scholii vestigium vidi. Iudicet igitur de hac re qui F. A. Wolfii exemplar Aldinum possidet, quo usus est Hermannus quum scholia ederet. Illud autem εὐγρές ῥεῖν, quod etiam Schneidero fraudem fecit ad Theophrast. vol. 3,

p. 398, ex εὐγρεῖς esse corruptum docet codicis Veneti scriptura. DIND. In numero exemplorum quæ Dindorfius inspexit si non est illud quod ego possideo, olim J. M. Gesneri et postea L. Kulenkampii, septimum accedit. Quare suspicor in illo Wolfii exemplo casu servatum esse folium, cui damnato typographus aliud substituit. Eo modo etiam Theocriti exemplaria Aldina differunt, de quibus v. Reiskii præfat. p. vi, et Euripides J. Lascaris, de quo dictum in Wolfii Analectis litt. vol. 1, p. 472 seqq. HERMANN. αὐγμὸν et τὸ δὲ et ἀντὶ τοῦ om. R.

1125, 27 ἐπειδὴ γὰρ V. ἐπειδὴν γὰρ — γένηται R.

1130, 35 διαβάλλεται R. et 37 om. φησιν. — 38 τότε Suidas. πρότερον V. οὐ θαμὰ V. οὐδαμᾶ Suidas.

1131, 50 εἰσθεσις et εἰσὶ γὰρ R. — 51 δὲ om. V. — 52 ἡρίθμουν τὰς ἡμέρας ἅθ., 1 ἑως 1 τρίτης, 2 ἡμέρας κα V. δεκάτην Dindorfius ex scholio infurior. ἐνάτην Ald. ἐνάτην V. ἐννάτην R. G. φθίνοντος om. V. — 3 αὐτὸς φησιν R. ἐνάτην Dindorfius indidem. Legebatur ὀγδόην. — 4 legebatur δευτέρην καὶ εἰκάδα. Dindorfius: «Scribendum δευτέρην εἰκάδα καὶ ἐν. Est hoc alius scholii initium. Δευτέρην εἰκάδα idem significat quod τὴν εἰκοστέην δευτέρην. Similiter et supra et infra aliquoties: nisi his locis omnibus notæ numerales κα' κβ' sunt restituendæ.» — 8 τὴν λ V. — 9 quæ post ἐννὴν τε καὶ sequuntur in R. legi non possunt. In Θ. et Regio sæpe memorato 2821 scholion hoc est, οἱ Ἀττικοὶ οὕτω διήρουν τὸν μῆνα, πρώτη ἱσταμένου, δευτέρα ἱσταμένου μέχρι τὸν δέκα. εἴτα μία ἐπιδέκα, οὗο ἐπιδέκα μέχρι τῆς ἐννεαδεκάτης. τὴν δὲ εἰκοστέην ἔλεγον μεγάλην εἰκάδα. εἴτα ἀναποδίζοντες τὸν ἀριθμὸν τὴν μὲν κα δεκάτην ἔλεγον φθίνοντος (φθίν. Reg.), τὴν δὲ εἰκοστέην δευτέραν θ', τὴν δὲ κγ' η. καὶ καθέξῃς οὕτω τὸ φθίνοντος περιτιθέντες προστιθέντες μέχρι καὶ τῶν λ' ἐννὴν δὲ καὶ νέαν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐφεξῆς μηνὸς ἐκάλουν Reg., qui hic finit scholion ἤγουν ζ' ε' δ' καὶ τρίτη καὶ β' ἤγουν κβ'. εἴτα τὴν τριακοστέην ἐννὴν καὶ νέαν ἔλεγον, ἐπεὶ ἐν αὐτῇ τέλος τε καὶ ἀρχὴ ἐκ τῆς σελήνης ἀριθμούμενος μὴν ἔχει. τὴν κα' ι, τὴν κβ' θ', τὴν κγ' η', τὴν κδ' ζ', τὴν κε' ε', τὴν κς' δ', τὴν κζ' γ', τὴν κθ' β' καὶ τριακοστέην ἐννὴν καὶ νέαν. Lexicon rhetor. in Dobrevi appendice ad Photium p. 668 confert Dindorf. — 17 post ἡγησάμενος Hermannus posuit quæ in fine proximi scholii leguntur ὥστε ἡ μὲν — τετράς λέγεται. — 19 idem «fortasse ἐπακτέον» — 27 ταύτην δὲ Hermannus. Vide Harpocrat. s. Ἐνὴ καὶ νεά.

1134, 41 ὑπερόρους R. V. Ald. et Suidas s. Ἐνὴ καὶ νέα. Correctum in editione Londinensi Thesauri Steph. p. 6957. ὑπερημέρους Ernestius

φαν V. ὁρῶν Suidas. ὡς ὁρῶν Ald. quæ om. V In R. literæ evanuerunt inter ῥησιεὶ ἐ. γη positæ. — 42 δὲ om. R. καὶ R. Suidas. καὶ V. ῥ' posuit Dindorfius. — 43-46 om. Suidas, qui 47 τὰς γὰρ, 48 διήρουν Ἀθηναῖοι, 49 ἀπαριθμούντες, 50 ἄχρι τῆς ἰ΄, 51 τὴν δὲ καὶ ὑστέραν δεκάδα. Ald. δεκάδα. Dindorfius : « Corrigo ὑστέραν εἰκάδα. Sic vicesimum primum mensis diem vocari dicit, oppositam cogitans τὴν μεγάλην εἰκάδα, quo nomine vicesimum diem esse appellatum traditur in scholio superiore l. 24 et Florentino in annotatione ad l. 9 posito. » — 52 μετ' αὐτὴν Suidas. μετὰ ταύτην Ald. — 53 τε om. Suidas.

1136, 54 δεκάτας V. et Suidas s. Πρυτανεῖον. δεκάδας R. Ald. Conf. Polluc. 8, 38. — 1 καταβάλλοντες (hoc accentu) G. ἀποβάλλοντες R. πρυτανεῖσιν Suidas. Legebatur πρυτανεῦσιν. — 2 πρυτανεῖα δὲ om. V., qui τὰ νῦν καλ. (λεγόμενα G.) — σπόρτουλα in principio scholii collocat. « Aliud erant apud Romanos *sportula*, et aliud πρυτανεῖα apud Athenienses : quæ proinde male scholiastes hic confundit. Nam *sportulae* apud Romanos iudiciis cedebant : πρυτανεῖα vero apud Athenienses ad fiscum sive ararium redibant. Vide præter alios Henr. Valesium in notas Maussaci ad Harpocrat. p. 252 et nos ad v. 1182, ubi rem hanc clarius exponimus. Kust. Vid. Casaubon. ad Athen. vol. 3, p. 395 ed. Schweigh., Schneide- rum ad Xenoph. De republ. Athen. p. 107, Buttmannum in Bibliotheca critica quæ Hildesie edebatur, a. 1821, fasc. 5, p. 394. Addit Ald. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλιμάχον παραγραφεῖ. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα. ἦν δὲ ἀργυρίον τι ὅπερ κατετίθεισαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφοτέρω, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. Ἄλλως, δίκας, ἑκταγὰς· αὐτὴν γὰρ εἰς τὸ πρυτανεῖον συνήγοντο. τὸ δὲ ἦν δημόσιον τι θησαυροφυλάκιον. Priora μέμνηται — ὁ διώκων illata ex Harpocrate s. Πρυτανεῖα. Dind. Posteriora δίκας — θησ. sunt in Regio codice.

1142, 4 ὀλίγον ἥττον φρ. R. V. — 6 ὅς περιεγ. V.

1147 θυμωστέη Junt.

1150, 26 ἀποστερήσεις R.

1154, 28 καὶ addidit Dindorf. — 37 καὶ ἀντισπάστου Hermannus. ἀντισπαστικῶ Ald. — 43 legebatur τῷ ἰς', quod falsum est. Scholiastes videtur legisse ut nos emendavimus, ἀπιθὶ σοι λαβών. Atque ita hæc verba eodem metro sunt, quo illa, αἶε σοὶ πατρός, in quibus scholiastes primam in αἶε corripuit. Herm. Fallitur. In Regio scriptum ἀπιθὶ σὺ λαβών, respondens sedecimo ὄδ' ἐκείνος ἀνὴρ, cum hac explicatione : τὸ γὰρ θι κοινή ἐστι συλλαβή, ὡς λήγον εἰς μέρος λόγου. γρῶνται δὲ ταῖς τοιαύταις κοιναῖς συλλαβαῖς οἱ ἰαμβογράφοι

ἐν μόνοις ἰαμβολοικοῖς καὶ ἀναπαιστικοῖς στίχοις, ἐν ἰαμβολοικοῖς δὲ οὐδαμῶς. — 44 ταῦτα ἐκ τοῦ Πηλέως Σοφοκλέους V., qui 45-49 ἐπιφέρει-βοῶν omittit. — 46 ἡ τις Hermannus. Scribebatur ἥτις. ἐν om. R. — 48 τὰρα Hermannus. γὰρ ἄρα Ald. — 50 ὑπέρ-τονον δὲ om. V.

1156 Victorianum scholion Thomæ M. tribuitur apud Ducangium Gloss. s. Κεφάλαιον.

1160 παρὰ τὰ εἰρημένα ὑπ' αὐτοῦ, εὖ μοι στομώ-σεις αὐτόν. ἀπὸ εὐθείας τῆς ἀμφήκης V. — 6 ἀκαλ. τὸ R. — 7 αὐτὸν ἐπὶ μὲν ὅσπερα οἶαν δικιθίους Ald.

1161 V. τὸ δὲ πρόβολος προστ.

1163, 13 προσηγνέον V. προσεσηγνέον R. προσ-σηγνέον Ald. — 16 Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν Suidas s. Αὐσανίας. Ζεῦ ἄνοτος ἄγοιτο Ald. — 17 κατ' Ἀτρεΐδην Bentleius. Legebatur καὶ Ἀτρεΐδαν. Hermannus τὸν Ἀτρ.

1170, 22 ἰοὺ ἰοὺ R. ἰὼ καὶ τὸ ἰοῦ Harlei. 5. καὶ τὸ ἰὼ καὶ τὸ ἰοῦ ἐνταῦθα ἐπὶ γ. λαμβάνεται· τὸ δὲ ἰοῦ ἐπὶ γ. λαμβανόμενον περισπ. Reg. — 23 εἰ πρὸς ἀναφώνησιν R.

1171 Ὡς om. V. διγριάσαντα V.

1172 εἰς, ἔν' ἡ om. R.

1174, 30-37 εἰῶθαι — λέγειν τί λέγεις σύ; καταπληῖξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. ἀκριθῶς πάνυ. πλεονάζει R. τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν — λέγειν τί, καταπληῖξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. τὸ δὲ ἀπεργνῶς ἀντὶ τοῦ ἄγαν ἀκριθῶς πάνυ. τὸ δὲ ἐπανθεῖ ἀντὶ τοῦ πλεονάζει, ἀμαρτίζει V. — 32 τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κατὰ χεῖρα Suidas s. Τί λέγεις σύ, omisso ἐχρήσατο.

1176, 38 κακοῦργον Suidas l. c. et s. Βλέπος. τὸ om. R. V. — 39 οἱ γὰρ Ἀθ. διαβάλλονται ἐπὶ ἀναιδεῖα V. Apud Suidam (s. Βλέπος) οἱ γὰρ Ἀ. εἰ. ἀ. διεβάλλοντο. — 40 τὸ δὲ — λέξεως in scholio v. 1179 post ὁμολογουμένῳ habet V. Addit Ald. τοὺς μὲν γὰρ Ἀττικοὺς ἐπὶ ἀναιδεῖα διεβάλλον, τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδεῖα καὶ τῷ ἱκανοῦς εἶναι λέγειν. Apud Suidam (s. Τί λέγεις σύ) τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδεῖα καὶ τῷ δραστηκοῦς εἶναι διεβάλλον.

1179, 44 post ὁμολογουμένῳ addit V. τὸ δὲ γ. πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῆς λέξεως (ex superiore scholio) ἔηνν τε καὶ νέαν. — 45-50 Ald. δύο. ὅτι οὐ δυνατὸν τὰς δύο ἡμέρας μίαν γενέσθαι· καὶ δεῖκνυσιν ὅτι οὐ τῆς μιᾶς ἡμέρας ἐστὶ τὰ διόματα, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς λ' ἔηνν, τὸ δὲ τῆς νομηνίας ἡ νέα. Ἄλλως. παῖζει ἐνταῦθα ἐρωτῶν, ἐνὶ γὰρ ἐστὶ καὶ νέα τις ἡμέρα; ὥσπερ καὶ εἰς τὸ ἀλεατρύαινα καὶ ἀλεατρῶν. ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶν ἔηνν καὶ νέα. ἡ γὰρ τοῦ μηνὸς πρώτη ἀρχὴ τέ ἐστι τῶν ἐπιολόπων καὶ νέα. ἐκ ταύτης γὰρ τὰ τῆς σελήνης χωρεῖ πρὸς αὐξήσιν· et ad v. 1189, εἰς οὐ' ἡμέρας : ἐγγχειρεῖ λέγειν ὅτι οὐκ ἐστὶ μία ἡμέρα ἔηνν καὶ νέα, ἀλλ' ὅτι δύο· ἔηνν μὲν ἡ λ', νέα δὲ ἡ νομηνία. τὰς οὖν κλήσεις τῶν δικῶν τῇ λ' ψασί γενέσθαι, ὅπως ὁ κληθεὶς εἰς τὴν δίκην ἔχῃ τὴν τριακοστὴν ὅλην

εις τὸ σκέψασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀποτομίῃ ζημιωθῇ. ὥστε καλεῖσθαι καὶ τὰ πρυτανεῖα θεῖναι ἐν τῷ δήμῳ. οὐ γέρον δὲ καὶ τὰ παρὰ Πλουτάρχῳ περὶ Σόλωνος (c. 25) παραθέσθαι. «συνίδων γάρ, φησι, τοῦ μηνὸς τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν κίνησιν τῆς σελήνης οὔτε θυμένῳ τῷ ἡλίῳ πάντως, οὔτε ἀνίσχοντι συμπεριμένῃ, ἀλλὰ πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ καταλαμβάνουσιν καὶ παρεργομένην τὸν ἥλιον, αὐτὴν μὲν ἔταξε ταύτην ἔνῃ καὶ νέαν καλεῖσθαι· τὸ μὲν πρὸ συνόδου μόριον αὐτῆς τῷ παυομένῳ μηνί, τὸ δὲ λοιπὸν ἦδη τῷ ἀρχομένῳ προσήκειν ἡγούμενος· πρῶτος, ὡς εἰκιν, ὀρθῶς ἀκούσας Ὀμήρου λέγοντος,

τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἰσταμένου·

τὴν δ' ἐφεξῆς ἡμέραν νομηνίαν ἐκάλεσεν· τὰς ἀπ' εἰκαδὸς οὐ προστιθεῖς, ἀλλ' ἀφαιρὼν, καὶ ἀναλύνων, ὥσπερ τὰ ὥντα τῆς σελήνης ἑώρα, μῆτρι τριακάδος ἡρίθυμῃσιν. » Plutarchi locum quemadmodum hic de suo adjecit Musurus, ita priori scholio post αὔξῃσιν hæc addidit Francinus in ed. Junt. Πάτων (scrib. Πλουτάρχος) περὶ τοῦ μὴ δεῖν θανείζεσθαι (p. 827), τὴν δὲ τράπεζαν ἢ καλὴ Αὐλὴς, ἢ Τένεδος ἀντικαταστήσει τοῖς κερυμείοις καθαρωτέροις οὔσι τῶν ἀργύρων. οὐκ ὅζει τόκου βαρὺ καὶ δυσχερές, ὥσπερ εἰ οὐ καλὴ ἡμέραν ἐπιπρυπαίνοντος τὴν πολυτέλειαν· οὐδὲ ἀναμνησεί τῶν καλαινδῶν καὶ τῆς νομηνίας, ἣν ἱερωτάτην ἡμερῶν οὔσαν ἀποφράδα ποιοῦσιν οἱ θανεισταὶ

καὶ στύγιον. — 46 αὐτῷ R. pro οὕτως. — 47 τῇ λ, 48 τὴν λ, 49 αὐτοῦ V. ἐν αὐτῷ R. Codex Regius: Ὅτι εἰ καὶ ἀλλ' αὐτῷ διὰ β' ἢ ν' εὐρεται τὸ ἔνθ, ἀλλ' ἐνταῦθα πανταχοῦ ὁ Ἀριστοφάνης δι' ἑνὸς ν τῇ ἔνθ γρῆται. φυσικῶς γὰρ δι' ἑνὸς ν ὀρεῖται γράφεσθαι καὶ θασύνεσθαι ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐν γίνεσθαι. αἰολικῶς δὲ διπλασιάζεται τὸ ν καὶ ψιλοῦται.

1181, 51 ἄπερ ἂν R. — 4 τῆς μιᾶς εἰσι τὰ G. — 5 ἀλλὰ om. G. τῆς om. R. V.

1184, 10 πρῶτην Reizius. τριακοστὴν πρῶτην Ald.

1189 δίκαις κληῖσιν δηλονότι V. καλεῖται G.

1191, 20 αἱ καταβολαὶ V. et Suidas s. Θέσεις. αἱ δίκαι καὶ αἱ μεταβολαὶ Ald. In R. literæ supersunt ταβολαί, præcedentes evanuerunt. — 21 ἄπερ Ald. ὥσπερ Suidæ ed. Mediol. — 22 δραχμὴ R., in quo evanuerunt verba τῆς δίκης. εἰδίδοτο γὰρ. Ald. Ἄλλως. θέσεις τὰ δικαστήρια, παρὰ τὸ τοὺς δικαζομένους δραχμὴν τῷ δημοσίῳ διδόναι. «Confudit cum παραστάσει.» Воечки. De œcon. civ. Athen. vol. 1, p. 372.

1192 glossam οἱ ἐναγόμενοι habet R., οἱ ἐναγόμενοι καὶ κατηγορούμενοι V. — 24 συνειδοῖεν Dindorfius. Legebatur συνίδειν. — 29 μιᾶς ὅτε παρᾶστ., 30 καταλυθῶσιν V. — 31 οὖν om. V. αὐτοῖς ἢ τριακοστῇ συνεχωρεῖτο, ἵνα παρόντες τῇ κλήσει συνίδειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς μετὰ τῶν ἐχθρῶν δικάζοντο Ald.

1195 ἀπαιτούμενοι V.

1196 Ald. ἔθος γὰρ ἦν καταβάλλειν τῇ νομηνίᾳ.

1197. R. V. inferius habent glossam οἱ ἄρχοντες. — 38 δὲ om. V. — 39 ὑπὸ Ernestius. ἀπὸ V. Ald. δικαζόντων V.

1198 καταβλεῖν Dindorfius. Vide ad schol.

1199. καταβάλλειν Ald. — 45 ἀπὸ τοῦ Ald. Correcum ex scholio v. 1200. — 47 προλαμβάνοντες καὶ προσεθόντες Ald. τὰ om. V. — 50 τῶν προσφάγιων Suidas.

1199, 5 addit Ald. οὐκέτι γὰρ δίδεται αὐτοῖς ἡ σκέψις ἢ πρὸ μιᾶς, ἀλλ' εὐθὺς ἐπὶ τὸ καταλαβεῖν ὁρμῶσι.

1200, 6 προϋτένθουσιν δὲ προσλ. V. προσελιμθεύσαντο, προσελιγνέουσιντο Ald. — 7 ὑπὸ τοῦ Ald. ἀπὸ τοῦ V. ἢ additum ex Suida. — 8 προϋθ. εἰς (hoc om. Ald.) ἡμ. μ. R. om. V. et Suidas.

1201, 11 θεατὰς Suidas s. Νενημένην. Legebatur θανεισταί.

1205, 21 νοῆσαι V. νῆσαι G. et Suidæ editio Mediol.

1206, 24-26 τοῦτό μοι εἴπουσιν (εἴπωσι G.) καὶ οἱ φίλοι καὶ οἱ ὁμότιμοι, τὸ ὃ μάκαρ ὃ Στρεψιάδης. ὡς δὲ ἄγροικος ἐσφάλη περὶ τὴν κλίσιν· εἶδει γὰρ — ἀναλογίαν V. Στρεψιάδῃ μὲν ἢ κλητικῇ· ἀλλ' ἵνα παύσῃ εἰς τὸ ὄνομα, διέστρεψε τὴν κλητικὴν καὶ ὡς ἄγροικος ἐπταισεν Ald. — 31 ἐπίτρίτον τρίτον Hermannus. Aberat τρίτον. — 36 τρίτου addidit Reizius. — 40 sq. ἱαμβικὴν τρίμετρον ὥσπερ κατακληκτικὴν καὶ δόγματιν Ald. Correxit Reizius. Triplicem rationem distinguendum versum commemorat scholiastes: primam, ut vulgo,

χοὶ δημόται ζηλοῦντες,
ἦνίκα' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας,

alteram,

χοὶ δημόται ζηλοῦντες, ἦ-
νίκα' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας,

tertiam,

χοὶ δημόται ζηλοῦντες, ἦνίκα' ἂν σὺ νικᾷς
λέγων τὰς δίκας. HERM.

1214, 3 αὐτῷ, 4 τὸ R. — 5 φασιν V., non G.

9 ὁ γὰρ θανεισάς et 10 τὸ om. V. ῥίπτειν R. — 12 οὔτε γὰρ V.

1216, 16 ἀπαναισχυντήσαι R. et Suidas s. Ἀπερυθρῖσθαι. ἀπαναισχυντίσαι G. ἀναισχυντήσαι V. Ald.

1218 μαρτυρήσονται φησὶν ὅτι καλῶ αὐτὸν εἰς δικαστήριον R.

1219, 24 Dindorfius addidit αὐτοῦ.

1222 ὑπερβατόν. καλοῦμαι — νέαν. ἔστι δὲ ἀπὸ κοινοῦ καλοῦμαι R. ὑπερβατόν. ἀλλὰ — νέαν. τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ δικαστήριον V. Codex Reg. τὸ καλοῦμαι παθητικῶς. οὐκ ἔστιν αὐτικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργη-

τικοῦ / αμθανόμενον, ἀλλὰ δικαστικὴ λέξις ἐστίν, ὡς ὀηλοὶ τὸ παρόν.

1223, 30 ἡ περὶ R. χάριν, ἢ ἡ Ἄττ. V.

1225 codex Reg.: Ψ' αὐτός, ἡ δ' ποιικίλος κατὰ τοὺς ψᾶρας, ἡ δ' παρὰ ἀπὸ τοῦ ψαύειν τῆς αὔρας· ψαυρὸς δ' ψαυρὸς· οἶονε δ' ψαύων καὶ πλησιάζων ἦτοι ἰσοδυναμῶν τῷ τάξει ταῖς αὔραις τοῦ αἵρος.

1229 glossam τὸν ἀήττητον habet R., τὸν μηδὲν καταβαλλόντα V. Suidas, Ἀκατάβλητον: ἀήττητον, παρὰ τὸ μὴ καταβάλλειν. τουτέστι τὸν μηδὲν καταβάλλοντα. Ex his correxi quod legebatur τὸν μηδενὶ καταβάλλόμενον. Qui τὸν μηδὲν καταβάλλοντα interpretatus est grammaticus, eo sensu dictum accepit quo τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα λόγον dixit Aristophanes v. 245. DIND.

1233, 50 μεθερμηνευτέον Hermannus. Recte Regius: ἵνα· ὅπου. τὸ ἵνα μεθερμηνευτικόν ἐστὶ τοῦ ταῦτα (versu praeced.).

1135, 51 ζημιωθῆναι R. — 53 οὕτω γὰρ V.

1237, 4 κεράμῳ ἡ ἀσκού V. Genitivum ἀσκού ponit Suidas s. Ἀσσί. — 5 οἱ (sic) σμηρόμενοι — (13) τρέπονται habet Θ. — 6 ἄμα καὶ R. Ald. ἄμα δὲ καὶ Suidas, qui βρέχομεν. — 8 αὐτὸν διαβάλλει Θ. — 9 ματτόμενα V. γίνεται Suidas. γίνονται V. Ald., quae addit ὡς πλέον χωρεῖν μέτρον (μέτρον Θ.), onissa in V. et Suida. — 10 sq. ἡ — βυρσῶν om. V. — 11 ἦτοι G. ἦτοι ὅτι V. ἡ Ald. ἡ δι' ἀσκὸν ἡ δι' ἀγγεῖον Θ. — 12 καὶ ἀσκού Θ. — 15 ἐμβάλλοντα Hermannus. — 16 ὥσπερ Suidas. καὶ ὡς Ald. Quod ex καὶ ἄλλως corruptum videri posse observat Dindorf. — 18 τοῦ Στρεψιάδου, 19 ὃς ἐπὶ ὁμολογουμένοις Suidas.

1238, 24 ἐξ ἡχᾶς (ἡχᾶς V.) χωρήσεται om. R. καὶ παροιμία ἐξ γ. γ. ἐπὶ τῶν παραληρούντων. τουτέστιν ὁ ἐγκέφαλος etc. Suidas s. Χοᾶ. — 25, 26 ἄμα δὲ — ἐμπεφρακτόων Suidas. ἄμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου τοῦ κεράμου ἡ ἀσκού μεταφορᾶς, ἡ ἀγγεῖον· ὡς ἐν ἐμπεφρακτόων R. ἄμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου ἡ ἀσκού μεταφορᾶς, ἡ ἀγγεῖον, ὃς ἐν σμηγῇ, πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακτόων V. — 28 πρὸς τὰ ἀνωτέρω Kusterus. πρὸς τῷ ἀνωτέρω Ald. — 29 τέλειον χωρήσει Ald. Correctum ex scholio proximo. — 30 ἐμπεφρυγῶτων ἀποπεπληγμένων Hermannus. — 39 similiter disputat addit Regius, ἐπεὶ δὲ ἐν τισι τῶν ἀντιγραφῶν εὑρήται ἡχᾶς, ὁηλονότι ἀπὸ τοῦ ἡχῶς γίνεται, ὡς ἀπὸ τοῦ βῆος βόας.

1240, 43 ἐκκαγχᾷ V. Ald. ἀκούσας om. V. τοῦ Hermannus. Legebatur καὶ τοῦ. — 46 ἀλλὰ Hermannus. ἀλλ' ἡ Ald. ἀλλ' om. R. V, recte, si τοὺς ante ἄλλους deleatur. DIND.

1241, 48 Ἄντι — εἰδότε om. G.

1246, 5 ἐκβάλλειν V. Verbum ἐκβάλλειν non aptum. Expectes ἐκτρέφειν. DIND.

1248, 8 σκαρβίδιον Dindorfius ex scholio v. 669.

σκαρβίδιον V. Ald. — 9 αὐτῷ V. — 11 ὑπὸ Hermannus. ἀπὸ Ald.

1252 onittit V.

1253 habet Suidas s. Ἀπολιταργεῖς. In Ald. λιταργισμοὺς ἐκάλουν τὰ σκιρτήματα. ἀποδραμῇ, ἀπὸ σκιρτήσεως, καταλείψει ἀπὸ τῆς θύρας ἥτις ἐστὶν ἡ λίτη. ἡ ἀπὸ τοῦ ἀργεῖν, ὁ ὀηλοὶ χαρὴ καὶ τὸ λιπεῖν. οὐ παρῆως οὖν, φησιν, ἀποδραμῇ. — 17 ἀποδραμῆς G. hic et 20. ἀποσκιρτήσει V., non G. — 18 ἀπο om. G. — 19 καὶ τὸ λίαν Suidas (et Regius). καὶ τὸ λύον R. τὸ λείον V. Conf. schol. Pac. 561 et Etymol. M. — 20 καλεῖ V. Addit Reg. λέγεται δὲ τοῦτο ἰδιωτικῶς ἀπολιταρεῖσθαι.

1255, 22 σοῦ θήσομαι V.

1256 Τὸ δὲ προσαποβάλλεις R. V. — 25 τὰς — μῆς V. non G. ταῖς — μῆς (sic) R. — 27 ἐπὶ τῇ Suidas s. Παρκαταβολή. ἐν τῇ V.

1258, 32 εὐθῇ. τουτέστιν ἀπ. R.

1259 in V. est προαναφώνημα τὸ ἰὼ μοῖ μοι καὶ τὸ ἔα. διὸ διπλῇ καὶ στίχῳ ἱαμβικοῖς τρίμετροι τεσσαράκοντα γ'. — 38 βραχυκατάκηκτον. Nam scholiastes ἔα extra versum legebat. HERM.

1261, 42-45 in Ald. παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν ἀντὶ τοῦ παίδων· ἐπεὶ τραγικῶς ἀνεφώνησε τὸ ἰὼ μοῖ μοι. Καρκίνου δὲ παῖδες, Ξενοκλῆς, Ξενοτίμος, καὶ Δημότιμος. καὶ οἱ μὲν χορευταί· Ξενοκλῆς δὲ τραγικῶς ποιητής. ὡς βέβαιον δὲ ἔχον τὸ νικᾶν, κατεριωνεύεται αὐτοῦ Ald. De filiis Carcini conf. schol. Ran. 86, Pac. 782. — 44 Ξενοκλῆς δὲ R., licet paullo ante Ξενοκλῆς habeat. — 45 δέον γὰρ V.

1263 ὅσον om. R.

1264, 54-6 in Ald. τοῦτο Ξενοκλέους ὑπὸ Τληπόλεμου. διὸ καὶ ἐπὶνενκε· τίθαί σε Τληπόλεμος. ἐπεὶ δὲ Ξενοκλέους τοῦ Καρκίνου ἐμνήσθη, καὶ τὰ αὐτοῦ τραγωδαί, εἰρηκῶς, ὡς σκληρῶς δαίμων. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ἄνω εἰρηκέναι, ἰὼ μοῖ μοι, καὶ, ἀνὴρ κικκοδαίμων. Εὐφρόνιος δὲ φησι, τὸ, ὦ Παλλὰς, ὡς μ. ἀπώλεσας, Ξενοκλέους εἶναι ἐκ τοῦ Λικουμνίου, λεγομένου ὑπὸ Ἀλκμήνης, τοῦ Λικουμνίου ὑπὸ Τληπόλεμου ἀνηρημένου, διὸ καὶ ἐπὶνενκεν αὐτὸς, τίθαί σε Τληπόλεμος ποτ' εἰργασται κακόν. καὶ τὸ χρυσάμπυγες παραπεποιθῆσθαι. — 1 Λικουμν — bis R. V. ὑπὸ R. — 2 τί δὲ R. V. — 4 sq. Ξενοκλεῖ εἶναι φησὶν εἶναι τὸ (Ξενοκλεῖ φησὶ τὸ V.) χρυσάμπυγες (χρυσάμπυγες V.) παραπεποιθῆσθαι τοῦτο. ἐπεὶ R. V. χρυσάμπυγες emendat Hermannus est. Scholion codicis Regii 2821: Φασὶν ὡς ὁ Καρκίνος, — ut supra 46, 47) — δεινοπαθεῖντας. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι τριῶν ὄντων παίδων αὐτῷ, ὁ μὲν εἷς τραγικῶς ἦν ποιητής· οἱ δὲ λοιποὶ δύο ὑποκριταὶ δῶρυονότατοι. ἐπεὶ οὖν ὁ δανειστής οὗτος δῶρυονός τὸ οἶμοι ἐδόθητε, κωμωδῶσαι βουλόμενος τοὺς τοῦ Καρκίνου παῖδας ὁ ποιητής, ἔνα τούτων εἶναι λέγει τὸν δανειστήν. οἱ μὲν φασὶν ὡς ὁ Τληπόλεμος οὗτος, ποιητής ὢν, πεποίηκε τὸν Φιλό-

ξενον ταῦτα τὰ ἱαμβία (sic) ἄδαν ἀπὸ τοῦ ὧ σκληρῆ
θαίμον μέχρι τοῦ ὧς μ' ἀπόλεσας. ἄλλοι δὲ φασιν ὡς
Σοφοκλῆς ἐποίησε τὸν Τληπόλεμον ταῦτα λέγοντα.
εἰκότως νῦν τούτοις δὲ δανειστῆς γρῆται διὰ γὰρ ἵππο-
τροσίαν ἐπιτόλμευσεν. ἔοικε δὲ μάλλον τοῦ Σοφοκλέους
εἶναι ταῦτα. διὸ καὶ ἐπάγει· τί δὲ Τληπόλεμος σε κα-
κὸν εἰργασται; ὡς τοῦ Τληπολέμου ταῦτα εἰπόντος. τὸ
δὲ ὧ Παλλὰς λέγει ἢ ἀντὶ τοῦ ὧ φρόνησις ἢ με πρὸς
ἵπποτροσίαν κινήσασα ἀπολώλεκας, ἢ ἀντὶ τοῦ ὧ
Ἀθηνᾶ. πολεμικὴ γὰρ ἡ θεὸς καὶ ἐπιστάτης ἀρμάτων.

1269 λείπει τὸ ἀτυγῶς ἐμοί R. Correxuit Dindorf.

1271, 15 εἰρηκέναι ἀνὴρ κακοζαίμων καὶ ἰώ μοί
μοι R. V. ἐπήγαγε τὸ ὄντως om. R.

1273, 22 syllabae inter ληρεῖς et κατὰ evanue-
runt in R. μὴ κατ' οὐδένα V. — 24 ἀπόνου V. ἀπ'
όνου G. — 27 ἀπὸ τινος νοῦ Suidas s. Ἄπ' ὄνου. —
35 αὐτὸν Hermannus. αὐτοῦ Ald.

1277, 38 τὸ om. R. κατὰ κοινῶ Ald.

1279, 42 Σωκράτην V.

1286 in fine addit V. τὸ θηρίον τοῦτο τί ἐστι καὶ
τόκος.

1290 κατὰ τὸ σιωπώμενον. Neque enim de his
rebus coram spectatoribus disputatum erat.
DIND.

1298 ἀναχωρεῖς G. ἀναχωρῇ V.

1299, 3-12 in Ald. ἄξεις; ἐπιαλῶ: ἡ γραφὴ
δισσῇ, καὶ ἐπὶ ἄλω, καὶ ἐπιαλῶ. καὶ πρὸς μὲν τὸ
περισπωμένως τὸ ἄξεις ἀπειλητικῶς γρῆ λέγειν· ὅσον
ἄξεις, ὁρμήσεις τούτεστιν, ἐπεὶ ἄλῶ σε· ὃ ἐστιν,
ἐξελάσω σε· εἰ διψογογογραφεῖται· καὶ διώξω σε κεν-
τῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν, ὥσπερ ἵππον παρήγορον. πρὸς
δὲ τὴν ἐτέραν γραφὴν; ὡς ἡλικίως λέγοντος, ὅσον,
ἀπᾶξεις σὺ τὸν σειραφόρον εἰς μύλωνα ἐπὶ τὸ ἀλῆθιν,
ἀντὶ τοῦ, ἄπαγε σὺ σεαυτὸν ἵππον· καλεῖθιν τραπήσῃ.
Cum R. V. fere consentit Θ., nisi quod ab initio
sic scribit, ἡ γραφὴ δισσῇ περισπωμένως καὶ παρο-
ξυτόνως. καὶ πρὸς μὲν τὸ ἐπ. — 3 στραφόρον V., non
G. σειραφόρον καὶ R. — 4 τὸ ἐπὶ ἄλλων V. Corri-
gendum πρὸς μὲν τὸ ἐπὶ ἄλω (ἄλων grammatico
relinqui debuisse animadvertit Dindorfius; conf.
12 ἐπιθαλῶν) τὸ σὺ, πρὸς δὲ τὸ ἐπεὶ ἄλῶ τὸ σέ. ἐπὶ
ἄλω qui legebant, ἄξεις ab ἄγειν, qui ἐπεὶ ἄλῶ,
ab ἄσσειν derivabant. Monuit Dobræus. Deinde
ἐπὶ (ἐπεὶ G.) ἄλῶ V. — 5 ἐπὶ ἄλλων καὶ ἐπὶ (ἐπεὶ
G.) ἄλω V. Vulgo ἐπιαλῶν. — 6 ἐπεὶ ἄλῶ G. —
7 ἄλῶ V. — 8 ἔλῶ σε Θ., qui διώξω R. V.
κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν om. R. — 10 ἀπᾶξ. σεαυτὸν
se. V. — 11 ἐπὶ τῷ V. Θ. Ceterum V. in textu
habet ἐπὶ ἄλλων, in margine γρ. ἐπεὶ ἄλῶ. τῷ
ἀλῆθιν, ὅσον ἄπαγε σεαυτὸν ἵππον Θ., qui 12 sq.
τινὲς δὲ—μέλων omittit. — 14 πέμψω σοι Θ. Ald.
ῆς τὸ Hermannus. ἐν τῷ Ald. — 18 ἡλικίως Ald. —
25 κινήσω, συντρέψω Hermannus. νικήσω, συντρέ-
φεις codices. Regius συντρέψω σε.

1300, 27 ἄλλως μήποτε, 28 εἰ μὴ ὅτι ἄξεις V.

1303, 32 τρία κῶλα V. — 33 ἡμιόλειον R. Se-
quentia ad 51 omittit etiam Θ., qui in fine ad-
dit, κορωνίς δὲ καὶ μέλος τοῦ χοροῦ κῶλον ἡ', ὧν τὸ
πρῶτον ἱαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. καὶ ἐν
εἰσθέσει κῶλα τρία, ὧν τὸ πρῶτον ἰωνικὸν ἡμιόλειον.
τὰ δὲ τρία κῶλα τροχαῖκα ἀκατάληκτα ἐκ κατακλί-
σεως (scr. κατακλείσεως) καὶ βράσεως τρίμετρον ἀκα-
τάληκτον, καὶ τὸ ἐκ χοριάμβου βράσεως καὶ χοριάμ-
βου ἡμιόλιου, ὥστε συλλαβὴν ἐνδεῖν τοῦ καλουμένου
σαπφικῷ ἐνδεκασυλλάβου. — 39 παιόνων Ald. Et
sic alibi non raro. — 40 τρίμετρον Hermannus. ἢ
ἱαμβικὸν τρίμετρον Ald. — 48 τροχαῖκῃς Herman-
nus. διτροχαῖκῃς Ald. — 49 πρώτῃν τοῦ πεντεκαί-
δεκάτου (Φερεκρατείου Hermann.) γῶραν Ald. — 54
δὲ om. R.

1308 lemma πρᾶγμ' addidit Dindorfius. καλὸν
R. V.

1309, 7 σοφίσασθαι R. V. Sequitur in G. ἀντὶ
τοῦ ἀνθ' ὧν.

1320, 12 καὶ om. R.

1321, 15-21 in Θ. διπλῇ ἢ εἰσθεσις εἰς ἱαμβους
τρίμετρος ἀκατάληκτους εἴκοσι τρεῖς. — 21 ἰοῦ ἰοῦ
ὧ γείτονες. σγελτιάδων V. — 22 ἀπὸ τοῦ, 24 Σω-
κράτους et τοῦτον V. — 25 φιλοτιμουμένῳ Herman-
nus. Legebatur φιλοτιμούμενος.

1323, 28 καὶ πάσῃ V. — 29 λέγει V. Idem ha-
bere videtur R.

1328 omittit G.

1338, 39 τοῦ ἐνεργητικοῦ R. εἶναι καὶ G. Suidas
in principio scholii addit ἐπαίδευσάμην δι' ἐτέρου·
αὐτὸς ἐπιμεληθεὶς τούτου.

1345, 8 βούλεσθαι (καὶ addit G.) V. Deinde ἀν-
delendum monet Dindorfius.

1349 ἐφ' ὃ R.

1352, 13 ἔλεγε V. — 14 ὅταν τοῦ R. Ald. ὅ-
αὐτοῦ V. — 15 ὠρχοῖτο G. ὀρχῇται Ald. Sequentia
ita in R. V. Θ. διὸ καὶ ἐκλέγονται ἢ τετράμετρα ἢ
ἀναπαιστικά (ἀνάπαιστα Θ.) λέγειν (λέγων V. λέ-
γοντες G.). ὁ γὰρ ῥυθμὸς ῥαδίως προσπίπτει τούτοις.
1353 est in Θ. στίχοι ὅμοιοι τῷ διστίχῳ λγ', ὧν
τελευταῖον «ἐξέφερον ἂν καὶ προδύσχημν.»

1354, 25 πάντες V.

1356, 32 ἐξ Valckenar. ad Herodot. 6, 50. καὶ
Ald. «Sic ἐπίνικιοι δρομέται inscripta fuerunt car-
mina Simonidis memorata ab Herodiano in Ban-
dini Catalogo codd. Flor. vol. 2. p. 146.» DIND.
In Regio post versum eodem modo scriptum,
ἦν δὲ ὁ κριος οὗτος ἐξ Αἰγίνης παλαιστῆς ἐπίσημος,
οὗ νικήσαντος ἐν Ὀλυμπίᾳ γράφει ἄμα δὲ Σιμωνί-
δης. — 37 δένδρον ἀγλαῖν. Recte, ut videtur,
Valckenar. ἀγλαοδένδρον. Verba poetae non integra
attulit Scholiasta. DIND. Hermannus conje-
cit δένδρεων (vel δενδρεῶν) ἐσελθὼν τέμενος ἀγλαῖν

Διός, non feliciter. — 40 τῶν τοῦ om. LB. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, ἐπὶ ἡσυχίᾳ δ' ἡρεσὶς οὐ κακὰ ἔργα. ἢ δὲ οὗτος δ' ἡρεσὶς παλαιὸς αἰγινήτης Harl. 5. Idem in lemma τὸν κρήν ὡς ἐπὶ ἡρεσὶ.

1357 ἀρχαῖον ἔζη ἀντὶ τοῦ μωρόν. παραιτοῦνται γὰρ—πίνειν habet Θ. — 45 τὸ additum ex Θ.

1358, 50 κρήναις περὶ γυναικας ἀλγύουσιν Θ.

1364, 6 ὥσπερ—δάρης om. Θ. et 8-14. — 9 μουσικῆς Ald. μουσικῶν R. V., cui Dindorfius de suo subiecit ἀγώνων. ἔτι Hermannus. ἐπὶ libri. Ald. ἀεὶ φαίνεται. — 11 ἔχοντας ἐν τῇ R. V. ἔχοντά τι τῇ Ald. διήγησιν V. In Regio, ἢ ὅτι ἐν Αἰσχύλου δρᾶματι εὐρηγὰι τις μυρρινοφόρος ἦδον· ἢ ὅτι κλάδους κατέχοντες μυρρίνης ἦδον τὰ Αἰσχύλου ποιήματα.

1367 in V. ἀσύστατον, ἀδιάθετον, ἀπιθάνως συντεθέντα (scr. συντεθέντα) ἢ συνιστῶντα, οὐδὲ πυκνόν, ἀλλ' ἀραιόν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπώδη. τὰ γὰρ Αἰσχύλου βήματα φαντασίαν—πραγματικῶν V. — 25 στόματι ἔχοντα, his τὸς μύθους addit V., quod ex superiore scholio irrepsit. Glossam ἀντὶ τοῦ τραχύν habet R.

1371, 41 K. ὦ μακάριε V. — 43 sq. ταῖς ἀδελφαῖς συγγίνονται V. Ἄλλως om. R. — 46 τοῦ additum ex V., in quo est τὸν παῖδα τοῦ Αἰδου μακάριον διαφθέρωντα. φθέρωντα Ald. et Regius, qui Κανάρην scribit. — 47 δὲ παναθηναίους V. ἔξῃ Reg. — 49 ἐπάγων om. V. — 50 τὸν ἀλεξίκακον Ald. τὸ ὦ ἀλεξίκακος Reg.

1381, 7 τοῦ ἂ ἐν τῷ νῷ ἔχεις V.

1382 lemma Aldinae μαμμῶν correxit Dindorf. παῖδων V. παιδῶν λαλούντων Ald. ζητῶσι G.

1395, 23 τὸ δέμα addidit Hermannus.

1399, 44. Versu 1415 non habebat scholiastes in suo exemplo verba τίη δῆ. HERM.

1417, 22 πάλιν additum ex Clem. Alex. Strom. 6, p. 748, et Tryphone De tropis in Museo Cantabrig. 1, p. 49. — 27 ἄρ' Hermannus. ἄρ' Ald. — 28 vide Rubnken. in Reiskii Orator. vol. 7, p. 829. HERM.

1421 ἐν ἡθ. ἐρωτ. ἀντὶ τοῦ—ἀνήρ. V.

1423, 37. Hic νεωτέρων τις est scriptor scholiorum in Regio 2821. — 41 ἔγωγ' αὐτός, 42 ἐπεὶ, 43 συνάπτοντες οὐκ οἶδα πῶς ἀντὶ τὸν λόγον συμπερά-

νοισιν. ἢ τὸ, 45 ἐρώτησιν, ὥσπερ καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ, οὕτως, οὐκ. Reg.

1426, 2 συγχωρῶμεν R. om. G.

1429, 8 εἰς om. V., qui 11 φησὶ pro δηλονότι, quod om. G.

1432, 14 ἔως τοῦ οὐ ταῦτα τοῦ Ald. τοῦ πρὸς ταῦτά Reizius. τοῦ δοκούη Dindorfius.

1437 ὁ πρεσβύτερος καὶ τοὺς V.

1438 Ald. κατὰ τὸ προσῆκον καὶ ἀκόλουθον. συγχωρεῖν τοῖς ἐπιεικέσι, συγχωρεῖν αὐτοῖς.

1440 πρόσχω R.

1441, 43 μεσσηδική τριάς, δύο ἐκατέρωθεν. Legebatur μεσσηδική, τρία ἐκατέρωθεν. At stropham putat hæc verba esse:

τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.

τί δ', ἦν ἔχων τὸν ἥττω.

antistropham autem hæc:

εἰς τὸ βάραθρον μετὰ Σωκράτους,

καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.

Quæ media sunt, μεσσηδὸν vocat, et tribus trimetris constare putat, ut ante dixit, hoc modo:

λόγον, σὲ νικήσω λέγων, τὴν μητέρ' ὡς

τύπτειν χρεών; τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταυτί ποιῆς,

οὐδὲν σε κωλύσει σεαυτὸν ἐμβαλεῖν.

Hos versus alii, ut in vulgatis edd., in quatuor versus dividebant, quorum tres priores dimetri acatalectici essent, quartus autem trimeter: unde illa addit, τινὰς δὲ τὸ μέσον τετράκωλον. HERM.

1452, 49 τὸ τελευταῖον Hermannus.

1468, 17 καὶ εὐγενεῖς V.

1473 post σφάραν (25) ponit V., præmisso ἄλλως. — 22 ὄντος οἶνον G.

1477, 34 ἐκβάλλοντος V.

1478 ad verbum in Regio; quare mirer si sint hæc in R. V.

1507, 29 τὴν περιφορὰν Hermannus.

1508, 33 ὁ Ἑρμῆς: nam Mercurio hi duo versus tribuuntur in R. V. — 34 τὸ δὲ ὡς ἡδ. om. R.: una cum sequentibus γράφεται καὶ οὗς ἡδίκουν, quæ habet R., omittit V.

1510. In V. subscriptum κεκόλλισται ἐκ τῶν Πλωδῶρου. παραγράφεται ἐκ τῶν Φαείνου καὶ Συμμάχου καὶ ἄλλων τινῶν.

VESPÆ.

ARGUMENTUM I. 4 πύσειν R. Ald. — 7 ἐκ τοῦ μη προκείμενον, 10 ἦνον R. — 13 εἶναι hic V., post πρεσβύτης Ald. Hoc et σελδὸν om. R. — 14 scribatur ἐξάριον. — 17 μόνον τοῦτο ποιεῖ Ald. τοῦτο ποιεῖν μόνον et cum Aldina τοὺς—δικάζειν Brunckii editio. — 19 πολιτευτικῶς Ald. — 20 ἐκφέρει V.,

qui συνεχῶς et μέλων—φέρει ψῆρον omittit. — 21 ἀποδικάζουσιν Brunckii editio. κατὰδικάζουσιν R. Ald. — 22 τοῦ ποιητοῦ ἐκ R. V. — 23 εἶναι V. Ald. — 28 ἀρτόπωλις Portus. ἀρτοπώλης V. Ald. — 29 γελαιοποιεῖ Ald. — 36 libri Ἀμύνου. Correctum nomen ex aliorum scriptorum locis,

quos v. apud Clinton. Fast. Hell. vol. 2, p. 68. ἐν τῇ πύῳ ὀλυμπιάδι Kanngiesserus De comædia Attica p. 268. ἐν τῇ πόλει ὀλυμπιάδι R. V. ἐν τῇ πόλει ὀλυπών Ald. πόλει ortum ex πθη, et verba ipsa ab recentiori grammatico inserta esse statuit Dindorf. — 37 εἰς Ἀθήναι. Hæc verba supra potius collocanda post Φιλωνίδου, ut in didascalia Ranarum ἐδιδάχθη—εἰς Φιλωνίδου εἰς Ἀθήναι. DIND. — 38 προαγῶνι vel προάγωνι R. V. προάγων Ald. Λευκῶν R. V. Γλυκύων Ald. πρεσβεῖς τρεῖς V.

ARG. II. 2 οἰκοῦντα θ' V. οἰκοῦντα γ' Ald. — 4 παρόντες ἐκ ταυτοῦ κακοῦ R., qui hunc versum proximo postponit.

SCHOLIA.

1, 12 τοῦ γέρ. τοῦ ὁσιπότητος V. — 15 διασκεδᾶν V. διασκεδᾷ G.

2, 16 τὸ ἐπινυστάζειν Ald. — 17 φυλακὴν κ. v. ἔχουν et 18 βούλομαι om. V. — 21 Συμμ. φησὶν οὐ σῶμαίτε λέγειν τὸν R. Correxit Dindorfius, qui 22 malit καὶ καταλιπεῖν. — 23 διασκόμενος R.

4, 30 θαλασσίον V., qui 31 om. κνώδαλον (habet G.). δὲ et παρὰ — ἀλίσκεσθαι omittit R. [P]

5, 33 sq. μέρμηρα ἢ εἰς ὕπνον καταφορὰ περὶ (παρὰ V.) τὴν ἔω. μέρμηρα ἢ μέριμνα καὶ φροντίς. ἐκ V. Ald.

8, 9 μανίας δὲ καὶ V. Fortasse τε καὶ. Idem δνειδίζειν, et 11 om. ὕπνω.

9, 12 ἐπήγαγε τὸ V. Ald. — 13 ἐπὶ τοῦ περιφρονεῖν συμβουλεύει καὶ ἀποκοιμηθῆναι V. Ald. — 15 ἀπὸ τῶν θαλασσίον τοῦ Διός. Hanc fabulam narrat scholiasta Platon. p. 51 (377. Bekk.) DIND. — 12 in R. scholion erasum est πρὸς τὸ ἐπεστρατεῦσατο παρέλαβε τὸν Μῆδον. ἐν γὰρ στρατιᾷς οὐ... cetera legi non possunt.

19, 36 Ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων ὦν V. Ald., qui 37 λέγεται et εἶναι omittunt.

20, 39 παροινίου καὶ V. — 42 vide Athen. 10, p. 448, C.

22, 48 ἐν γῇ τ' ἀποβαλεῖν ἐν V. — 3 θηρίον δὲ εἴπεν οὐκ ἀπεικόντως, ἐπεὶ, 4 ἄρhythmos R. 6 om. V.

27, 8 ἀποβαλεῖν ὅπλα V.

29, 10 Σοφοκλῆς. Lobeckium ad Ajac. 1072 citat Dindorf.

32 R. habet ὅτι τὸ παλαιὸν βακτηρίαις εἶχον διὰ χειρός. — 18 παλ. γὰρ ἔθος V.

34, 20 τοῖς om. V. — 21 μου V. — 26 καὶ om. V. — 27 τὸ ἀρπακτικόν Ald.

36, 39 ἄλλως. ἐμπεψυσημένην, παχεῖαν V., qui hoc scholion post τῇ φωνῇ l. 30 addit.

41, 47 Πρὸς τὸ τὸν, 48 διαχωρῆσαι V.

49, 18 ὦν φησι κόραξ V.

58 R. habet οἱ Μεγαρίκοι ποιηταὶ ψυχροὶ τινες ἦσαν καὶ ἄλλως φορτικῶς ἐγελοῖσιν. — 29. Aspasius ad Aristotel. Ethic. p. 53 b, 16: Μυρτίλος ἐν τιτανόπαισι (Τιτανόπαισι) τὸ, Δεινῆς ἀκούεις Ἡράκλειος, τουτέστι σοὶ τὸ σκόμμι' ἀσελγὲς καὶ μεγαρικόν καὶ σφόδρα ψυχρόν γελῆς, ὁρᾷς τὰ παιδία. (Malim γελῶσιν, ὡς ὁρᾷς, τὰ παιδία. KIDD. ad Porsoni Miscell. p. 384.) διασύρονται γὰρ οἱ Μεγαρεῖς ἐν κοιμῶντι, ἐπεὶ καὶ ἀντιστοιχοῦνται αὐτῆς ὡς παρ' αὐτοῖς πρῶτον εὐρεθείσης. Vide Meinek. Com. I, p. 522 sqq.

58, 33 σύκῃν ἑτερόν R. — 36 διὰ βόλου Hemst. ad schol. Pluti 797. Legebatur δι' ὁβολοῦ.

60, 39 πρὸς Ald.

61 ἀνσελεγανόμενος lemma Ald. Scribendum κατ' Εὐριπίδου. DIND. — 45 κατακοιμ. καὶ βαριζόμενος V. Errat scholiastes: nam Thesmophoriazuzæ longo post Vespas tempore sunt commissæ. — 48 οὐ μόνον ἐν τοῖς Δράμασιν εἰσῆχται V., quod præferendum erat scripture Aldinæ. — 49 Προαγωγῶ V.

62 in R. συγχόλωμεν. ἀπὸ δὲ τοῦ μυττωτὸν μετενήνεκται. κυρίως δὲ λέγεται τὸ διὰ σκορόδων τρίμμη. — 5 μυττωτεύσωμεν V. — 6 δριμύζωμεν Bastius ad Gregor. Cor. p. 891. δριμύζωμεν V. δριμύσομεν Ald. — 7 de μυττωτῶ Schneiderum ad Theophr. vol. 3, p. 576, citat Dindorf.

64, 15 δεξιώτατον V.

73 R. habet glossam ὑπονουεῖτε. — 26 τοπάζεται Florens Christianus. τοπάζετε V. Ald.

74, 29 legebatur Σπρίφοις. Κρατίνου additum ex V., in quo κρατην est.

75, 31 τινὲς ἀμοιβαῖα. Hoc sic intelligendum videtur, fuisse qui illa Ἀμυνίας—αὐτὸν Sosie, ἀλλ' οὐδὲν λέγει Xanthiæ tribuerent. DIND. γὰρ καὶ R. — 32 Post ἐνός oblitteratum videtur προσώπου. Deinde ὁτλον vel δηλον codex. Scribendum ἄδηλον. Dubitatum esse videtur an idem hic esset Amynias qui in Nubibus memoratur v. 31, ubi vide scholia. DIND.

77, 36 πεποιημένου V. πεποιημένως G.

78, 41 Παρμενίωνος Ald. De Πυθίῳ dubitat Dindorfius.

82, 52 γὰρ om. V.

85, 9 τὰ δ' ἀνέφλυε V.

88, 12 ἀπὸ τοῦ ἐν αἰθρίᾳ δημηγορεῖν καὶ ἐν ὑπαίθρῳ Ald. — 13 sqq. Insigne hoc scholion est de mercede iudicium, quo planissime confirmantur aliorum quorundam grammaticorum testimonia minus diserta, de quibus dixi ad Aristoph. Vesp. 661. DIND. — 14 δ' ὁβολοὶ R.

90, 18 ἔθω. ἄλλη τὴν περὶ V. ἔθω. ῥῆθ π. Ald.

91, 22 μαγνήτιν πέτρον Ald., quæ inaudita vocabuli significatio foret. κέγγρον non solum ab scholio codicis Ravennatis confirmatur, sed etiam

aliorum grammaticorum locis, quos indicavit Albert. ad Hesych. s. Πασπάλη. Corruptum autem est *μχνίτην*. DIND.

93, 29 *τετριμμένον* V. — 30 *τῆς ὀπ.* Ald. — 33 *λέγων* V.

96, 37 *ἔθος γάρ* V. *ἄρα Δήμιω* Meinek. Com. I, p. 515. Legebatur *Δήμιω ἄρα*. — 44 *αὐτοῦ* G. ὡς *ἔρῳ* Ald. — 45 *τὸν κηλὸν* V.

101, 2 *ἐσπέραν* V.

104, 14 *κογγύλιον*, τὸ G.

106, 17 *ἤτοι-ἀλληλιμμένης* om. V. — 19 *ἀπολύειν* V. — 25 *ὁ φεύγων-ὁ διώκων* recte Florens Christianus in Comment. p. 328.

107, 28 *βομβύλιος μελίττη* ὄμ. V.

108, 51 *ὑπὲρ τῶν* V.

110, 35 *τρέφειν ὅσον ἐγέμισα* V.

111, 38 *supplendum* ex Plut. Mor. p. 71, A, *νοθετούμενος δ' ἔρως | μᾶλλον πιέζει*.

119, 44 *αὐτὰ* V.

120, 46 sq. legebatur *Παράδουτος, Καινός, Τρίγωνος, Μέσος* (μέσου V.) Correx. Dindorfius collato v. 120 et Polluce 8, 121. — 48 *θεμένου* V. — 49 *κατέχω* V. non G.

124 R. glossam habet *κυχλίδες αἱ θύραι τοῦ δικαστηρίου*. — 1 *γυγλῆς* V. — 2 *καγκελιωτὸν* codex Taurinensis 165 fol. 148, apud Peyron. ad Etymol. M. p. 921 — 3 *ἡμέρας* om. V., habet G. *ὅτε* Dindorfius. *ὅτι* V., om. G. Ald.

135, 20 sq. *συνήθως ἀπὸ τὰς ὁρῶς* V.

139 *post χάμινος* addit Ald. *Αἰσχύλος* (Prom. 365) *ἰπνούμενος* (lectio vitiosa pro ἰπνούμενος) *ρί-ζαισιν Αἰτναίαις ὕπο*.

141, 33 *ἐπὶ τῇ ὁδῷ* V., qui cum Ald. *omittere* videtur τὸ alterum.

143, 39 *scribebatur μαγειρίων*.

147 glossa *οὐκ εἰσελεύσῃ* est in R. — 51 *σανίς* καὶ *βαθεῖα* εἰς ἤν V.

151, 5 sq. *καπνίαν*. οἱ δὲ τὸν ἀπόθετον καὶ παλαιόν R. — 6 *εἰ τὸν* Dindorfius. Legebatur *ἡ τὸ*. Bekker. *ὅτι τὸ ἀπὸ*. — 7 Gaisford. ad Hephæstion. p. 97, et Nakium De Cherilo p. 51 citat Dindorf. — 8 *πρὸς τῷ* V. καὶ *τῷ* Ald. — 11 *Βενεβεντῷ*. Vide ad Athenaei 1, p. 31, E. DIND.

155, 17 *μάγχανον*. Conf. schol. Eccles. 361, schol. Thucyd. 2, 4.

157, 23 *vide* Xenoph. Hist. Gr. 2, 3, 2. — 24 *ὁ καὶ περὶ τ.* V.

167 glossam *παρὰ τὴν τιμωρίαν* addit V., om. G.

170, 36 addit Ald. *Ξενοφῶν* *ὅτι « ἐν Βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μείον ἢ πλεθραῖοι τὸ μέγεθος γίνονται. οἱ δὲ πιεζόμενοι ἀπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται, ὥσπερ ὄνοι κανθῆλοι. » καὶ Πολύβιος « ἐν γὰρ τοῖς ἐπιθεδε- μένοις φοροῖσι τὰ κανθῆλια λαβόντας ἐκ τῶν ὀπισθεν προβέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς πεζοὺς· οὗ γενο-*

μένου συνέθη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γενέσθαι πρόβλημα. » Quæ inserta sunt ex Suida s. Κανθῆλιος.

173 *πρὸς τὸν οἰκέτην* Ald.

175, 44 *ἔτυχε* V. Ald. — 46 *δὲ* om. V. Fort. *τῶν ἐπὶ πείρῃ*. Idem codex *καθιέντων καὶ ἀποσυγ-χανόντων*, ceteris omisiss.

179, 52 *τοῦ* ante Ὀδυσσεῖος om. V.

188, 11 *μοι* om. V. — 13 *θελόνουσι* V.

191, 19 *παρ.* *περὶ τῶν μηδ.* R. — 24 *ἐπὶ τὸ* V. — 27 *ὑπὸ κύνων* V. Recte, inquit Dindorfius, si *ὑποκύνων* scribatur. — 28 *διὸ καθέλει*, 29 seq. καὶ *δι' ὧν αὐτῷ σκ.* V. Res postulare videtur ut scribatur *δι' αὐτοῦ*. — 33 *χρησθαι* V. — 35 addit Ald. *τῆς δὲ παροικίας μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν τῷ Ἐγγειριδίῳ. λέγουσι δὲ ὅτι Δημοσθένης ὁ ἐξέτωρ ἀπο-λογούμενος ὑπὲρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχόμενον τῶν δικαστῶν, εἶπεν « ἀκούσατε ὦ ἄνδρες διηγή-ματος τερπνοῦ. νεανίσκος ποτὲ ὄνον ἐμισθώσατο Ἀθήνηθεν Μέγαράδε. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης καταλύσας τὸν γόμον ὑπέβη τὴν σκίαν τοῦ ὄνου. ἐκ-βαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου πρὸς βίαν, διεσέρετο μεμισθωκέναι καὶ τὴν σκίαν λέγων, ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ ὀνηλάτου, καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον μεμισθωκέναι, εἰς δικαστήριον εἰσῆλθον ἀμφοτέροι. » εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τῆς δίκης τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπεν ἀναβῆς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος « ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν ὦ ἄνδρες ἐπιθυμεῖτε, ἀνθρώπου δὲ κινδυ-νεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ τῆς φωνῆς ἀνέχεσθαι; » ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισθώσατο. ὅθεν, φασί, καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς φησί, καὶ ὁ Πλάτων δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί. καὶ Ἀρχίππῳ δὲ κωμῳδία γέγονεν Ὅνου σκιά. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν περὶ μηδενὸς χρη-σίμου φιλοτιμουμένων. Quæ illata ex Zenobio Proverb. 6, 28.*

194, 41 *τράγῃς* Dobræus. — 45 *ἡλιαστοῦ* Ald.

197, 5 *λεπτῷ pauperi*, ut ad v. 286, 515. DIND.

201, 12 *τῇ δοκῷ* V.

206 in R. *ὁροφίας*. λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὄρις. — 23 *κατατρώγοντες* Ald.

209 *σοῦ* R. Legebatur ὡς *στρουθόν*.

210 hæc tantum habet R., *φασὶν Ἀθηναῖους τριήρεις λ' πέμψαντας Σκιώνην περιτείχεσθαι*. — 28 *πρὸς*, 29 *Βραδείας* et *Σκιωνεῖς* V. *Σκιωνεῖς* Ald. — 30 *φασί* om. V. — 31 *πέμψαντας Μενεδαῖ-μον ἐν ἐλεῖτ Σκιώνην* δὲ *περιτείχεσθαι* V. *Μενεδαῖ-μον* simile est *Μενδαίων* nomini, ἐλεῖτ autem verbo ἐλεῖν : sed neutri locus est, nisi plura excidisse statuas. DIND. — 33 Ἄλλως V. *pro ἔστι* *δέ*. — 36 *τοῦ πατρὸς* om. V.

215, 44 *καλοῦντες* R.

219, 52 *ῥόομεν* Victor.

220 hæc tantum habet R., τὸ μὲν μέλη (scr. μελί) τὴν γλυκύτητα τοῦ ποιητοῦ σημαίνει. τὸ δὲ ὀρυνίχρατα τόπος. τὰ δὲ σιδῶν τὸ μέλος τείνει. — 54 ἡδὺ ἢ τὰ μέλη Ald. — 3 Σιδῶνος, 4 Σιδωνίους V. — 5 τὸ δὲ μέλι εἶπε scribendum videtur Dindorfio. — 8 προλιποῦσα τὸν νόον Ald. — 9 legebatur λιποῦσα. Correxī ex Hesychio, Γλυκερῶ Σιδωνίω: ὁρᾶμα δὲ ἐστὶν ἐν ᾧ τῆς θυμέλης ἀρχεται οὕτως « Σιδωνίον ἄστν λιπόντες καὶ ὁροσερὰν Ἀραδον. » (Codex καίδρος ἐραναδάρον. καὶ ὁροσερὰν Schowius, Ἀραδον Th. Bergk.) διεβεβόητο δὲ τὸ μέρος τοῦτο. DIND. οὖν ἡ, 12 τῆς Σιδῶνος V., omittens καὶ τοῦ ἐρατόν.

222, 13 Τοῦτο λέγοντες Victor. Bekkeri et Dindorfii editiones ἐπιτεκνιόντες. — 14 καὶ οἶον, 15 βαλῶ Vict. et om. ἐστι.

227 οἶον προσπένουσι G.

230, 35 τοῦ addidit Dindorf. — 37 οὐ (μέντοι addit G.) πρὸ τοῦ γ' εὐτονος V. — 38 παρομιμαστικὸν G.

233 R. habet glossam ἀπὸ δῆμου. — 40 Πανδωνίδος G. Πανδωνίδος V. Πανδῶνος Ald.

234 R. habet glossam Χάλης στρατηγός. — 43 Πτολεμαῖδος etiam Hesychius. Antea Cecropidis fuit: vide Stephanum Byz. et Harpocrat. et monumentum Atticum apud Bœckh. vol. 1, p. 309. DIND.

238, 50 ἐχειρόμεθα V., non G. λόζον V. — 51 ἐποιήσατε V., non G. — 53 τρίποδα V.

239 R. habet glossam αὐτόν, τὸν Ὀλμον. — 6 κόρυκος V. — 7 λαχάνοισι V. et Hephæstio p. 46 λαχάνοι Ald. et Suidas s. Κόρυκος.

240, 13 vide Diodor. 12, 54.

241, 19 εἰσὶν οἰγλυκοὶ V. οἱ γλυκοὶ G.

243, 26 ἐπιτίξεν οὖν V.

248, 28 αὐτῷ G. — 29 λύχρον φέροντες om. V. Ald. ὀρχ. πληθῆ (scr. πλησθῆ) V. πληθυνθῆ. G. — 31 γὰρ om. V. — 32 μικρὸν V. διμέτρον ἀκατάληκτου Dindorfius. Legebatur τριμέτρον ἀντιληκτικῶ (ἀντιληκτοῦ V.).

249, 37 προμύσσει om. V.

250, 41 scribatur προδύσσειν. Ex scholio Ravennate v. 249 appareat grammaticos non πρόδυσον, sed πρόμυζον legisse. DIND.

257, 3 ἀττάγην G.

262, 19 σκηψὶ Dindorfius. σκῆψ' V. σκηψὶν G. σκῆψαι Ald. σκηψὶ Portus. εἰσιῶς V. — 22 περικρούειν (παρὰκρούειν G.) τὸν λύχρον καὶ ποιεῖν τοὺς σπινθῆρας V. — 23 scribatur ἄδδην. Glossam σπινθῆρες habet R.

264, 28 seq. εὔ δὲ τὸ γεωργικὸν ἦθος ἐμφαίνει. μέλει γὰρ αὐτοῖς τῶν καρπῶν V.

268, 37 ἐτέρως μεγίστης νεὼς Ald. Ad hunc v. præterea hoc scholion habet V. ἐφελάκμενος ὑπὸ βραδυτήτος. (Hanc gl. habet etiam

R.) κυρίως δὲ ἐφοκλῆς καλεῖται ἢ ἀφ' ἐτέρας νεὼς ἐλκομένη διὰ βραδυτήτα.

270 habet R. glossam λείπει μέλος. — 45 παρῶδικα, 51 δὲ ἐξῶδικα Ald.

277 R. habet glossam τὸν βουδῶνα πάθοι.

278 R. habet glossam οὐκ ἠπατάτο.

279 sic in V., ὅποτε, φησὶ, παρεκαλεῖτο ὑπὸ τινος ἐπ' ἐτέραν προᾶξιν ὀρμηῆσαι ἐπὶ τῆς (τὰ G.) κάτω κύπτων ἔλεγε λίθον ἐβλεῖ. παρομιμία δὲ—γενέσθαι. τὴν παρομιλίαν εἶπεν, πλίνθον πλύνει καὶ γύτρην ποικιλλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐδιωροδοκεῖτο ὑπὸ τῶν δικαζομένων κάτω κύπτων, ὅπως ἂν μὴ αἰδεσθῇ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. Ad sequentem versum R. habet glossam τὸ παρομιμῶδες.

281, 19 sq. διαφεύγοντας τὴν δίχην φησὶν αὐτὸν ὠδυνηθῆναι Ald. καὶ ante κακ. om. V., habet G.

283, 22 legebatur ἐπὶ Περικλέους, correctum ex scholio inferiore. — 23-38 proximo scholio postponit V. sic scripta ab initio, Ἄλλως Μιλησίον ποτὲ μετὰ Σαμίων μαχομένων etc. — 27 Π. ἀπειθόντες V. — 29 αὐτῶν vel delendum vel in αὐτοῖς mutandum observat Dindorf. — 37 Φιλ., ἐπεὶ φιληθεῖται κατὰδίκαις, 39 Δαρυλίδου, 42 ἐπαγόμενοι, 43 καὶ ἐνφροῦριον, 46 προσαγγελθεῖ, 47 τοιοῦτον ἂν V. — 48 λέγων conjieit Dindorfius.

289, 2 post παρεπομένον addit Ald. καὶ ἐγγύτριάι, αἱ τὰς γοῆς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι. Μίνως ἦ περὶ νόμου. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταγυτρίσαι, ὡς ἐτέρωθι Ἀριστοφάνης. ἐγγυτρίας δὲ λέγεισθαι καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγρεῖς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου καὶ τὰς θρηνητρίδας. ἔτι γε μὴν καὶ τὰς μαῖας τὰς ἐκτιθείσας ἐν γύτραις τὰ βρέφη. Quæ Musurus inseruit ex Suida s. Ἐγγυτρίστριαι. — 5 Αἰσγ. λαῖον, καὶ ἐγγυτρίας V.

300, 15 ὄντος om. R. — 18 Phrynichi versum sic corrigit Hermannus, τριώβολον γ', ὅσουςπερ ἡλιζομαι.

306 R. nihil nisi hoc habet, πορισμὸν λέγει παρὰ τὸ Πινδαρικὸν ὑπερπόντιον ἑλᾶς (sic) πόρον. — 28 Πρὸς τὸν πόρον βούλεται λέγειν οἷον πορισμὸν. ἐπὶν. V., ex quo 29 τὸ Ἑλλάς (ἐλλᾶς codex) ἱερὸν additum. — 30 πανδείματι Ald. Corruptum, ut videtur, ex πᾶν δέμα τοι, sententia autem ab scholiasta non integra est apposita: nam deest verbum. DIND. ὑπὲρ πόντιον Bœckhius. ὑπερπόντιον Ἑλλάς V. Ald.

313, 35 τῶν Μινωταύρων G. τῷ Μινωκενταύρῳ Ald. Pergit V. καὶ τοῦτο παρὰ τὰ ἐκ Θησέως. ἐστὶ δὲ Ἰππόλυτος ὁ λέγων ταῦτα, ἀνόνητον ἄγ. V.

315 habet V.

321, 47 legebatur Τοὺς κάδους τῆς κλεψύδρας (τὴν κλεψύδραν V.). τῆς κλεψύδρας fortasse præcedenti scholio addendum, commate post ἔλεγον posito. DIND. — 49 ἐκ δὲ τούτου V.

325 in R. est τῶν ἀλαζόνων τις ἦν ὁ Προξενιάδης, ὡς καὶ ἐν Ὅρνισι δηλοῖ. ἐπεὶ καπνὸν εἶπεν, ἐπήγαγε τούτους τοὺς ἀλαζόνας, οὓς καὶ καπνοὺς λέγουσι. — 1 legebatur καπνὸν, correctum ex scholio Ravenate.

326, 5 εἴρηκε, 6 καὶ κομιδοῖ V.

332, 17-20 Ἐν τῷ—λέξῃσι om. V. — 24 χοιρίδες. Hæ χοιράδες potius dici solent. DIND.

338, 28 sqq. hæc, Γράφεται—συγκλείει σε, sic corrigat Dobræus, τοῦ δ' ἐφεξῖν : γράφεται καὶ ὕφειξιν. οἷον ὑπόσχεσιν. τί ὑπισχνούμενος. τοῦ δ' ἐφεξῖν : τί ἐπίσχει σε, ἢ τίνας χάριν. τί προφασίζόμενος συγκλείει σε. παρὰ—ἐφεξῖς ἢ πρόφασις. Pro verbis οἷον τί ὑπισχνούμενός σοι ἐπίσχει legebatur οἷον ὑπόσχεσιν τι ὑπισχνούμενός τι (σοι V.) ἐπίσχει. DIND. — 30 ἐφεξῖς Ald. — 32 ἐδόνασθαι V.

342, 37 sq. καὶ τοῦ Κλέωνος καὶ τοῦ λόγου, 39 ἄρχει V.

349, 54 ἐπιθυμοῦσι V. — 1 ἐπὶ τοῦ, 7 εἰσελθεῖν Ald. τῶν om. V.

351 διυδρορόα... ἦλθεν οἱ in codice.

352, 14 σμικρὸν V. Κράτης Dobræus. Legebatur Κρατῖνος.

353, 21 τὸν ὀπίαν—πυκνούμενον Ald.

361 καὶ φυλάττουσιν R.

366, 43 μέλι V. μελίτιον Ald.

368 habet R. παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ δικτύου γελοιᾶζει. — 47 ἀγρευτῖς, legebatur ἀγρευτος. ἀγρευτῆ V. Quod ἀγρευτικὴ esse potest. DIND.

376, 10 δείκνυσιν ὅτι ὡς Ald. δείκνυσι καὶ οὐ V.

380 in R. sic, τοῦ Διοπαίου ἔχων τὸ μανιῶδες. ἦν δὲ εἰς τῶν ῥητόρων.

381, 30 συμβεβῆκη V. Posse συμβεβῆκη scriptum fuisse putat Dindorfius.

386, 37, 38 scribebatur ταυλωτὰ et ταυλώματα, ut 349, 5 in Aldina est ταυλωτῶν.

389, 43 Λύκου. ἱερὸν ἦν καὶ ἡρώον Ald. — 44 Λύκου δεκάς. De hac pluribus explicat Harpocration s. Δεκάζων. Vide Bernhard. ad Eratosth. p. 214-216. In Ven. Λύκου δικάζεσθαι. Proximum scholion manifestum est ab recenti imperiticoque grammatico esse scriptum, cujus verbis nonnihil lucis affert scholion codicis Ravennatis. DIND. — 45 ἦν post δικαστηρίῳ om. V. — 46 ὅσον παρὰ, 47 δεκαστικὸν V.

392, 51 εὐθύς παρὰ κλαόντων V. Ald.

394 in R. sic, ψιλάθους παραπετραχμένους τοῦ ἡρώου καὶ στεγασμένους. — 1 sq. φησὶν οὖν οὐδέποτε σου ἐνυδρίσω τὸ ἥρ. V.

398, 11 καθίσταντες V. ἐλάνουιν V. Ald. — 14 ἄν εὐτρεπῆς Valckenar. ad Herodot. 8, 84. Legebatur ἄνευ τροπῆς.

408, 25 ἀρχήσονται R.

412 ἀπολέσθαι Victor.

415, 41 ἵνα δυστορχήσεται V.

418 Archippi fragmentum sic videtur esse digerendum, A. οἱμοι. B. τί ἔστι; μὲν ἔδοκε; τί σ' ἔδοκεν; | A. κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε καὶ θορυζέ με. | B. τίς ἡ πανουργία τε καὶ θεοσεργία; DIND. μὲν ἔδοκε Florens Christianus. Meinekius Com. I, p. 725, versus ita constituit, — μὲν ἔδοκε τί σε (vel ἔδοκε σέ τις); | A. ἔδοκε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε καὶ θορυζέ τις. | B. τίς etc. — 47 θεοσεργία [sic] V. θεὸς ἐργία G. — 48 ὡς τοῦ Θ. καὶ τοῦ Κλ. V.

421, 51 δὲ ὁ Γοργίας om. V.

425, 53 sq. ἀντὶ τοῦ σύστημα. κυρίως δὲ τὸ τῶν μελισσῶν καὶ ἐπιτηδεύω νῦν. σφικτῶδες γὰρ τὸ σ. V.

429, 4 μακαρίζεις V. — 5 αἰρή G. αἰρή V. ἐρή Ald.

435, 10 κάπτετε φησιν οὐδὲν V.

436 sic in R., παρὰ τὴν παροιμίαν ἐγὼ θρίων ψόρου ἀκήκοα. τοῦτο δὲ φαίνεται ὅτι οἷδα τὰ τοιαῦτά ἐστι μέχρι ψόρου κενῶ γῶ... καὶ ἀπειλῆς. — 17 ἀπὸ τῶν V.

438 ὅτι ὁ Κέκροψ... τῷ δράκοντος εἰ... ὦν. R. πρὸς τὸ ὄνομα κεχαρίτισται, ὅτι ὁ Κέκροψ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν, οὗτος δὲ δρακοντίδης καλεῖται. εἰσι δὲ—ἐτρχμένοι V.

440 ἀντὶ τοῦ πέττειν καὶ διατρίβειν habet R.

445 in R. sic, κυνᾶς τὰς σκυτῖνας περιεφθαλαίας αἷς..... ὁμοῖον ἔχοντο. καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις ὁ πρεσβύτης, τὸ δὲ μὴ κυνῆν. — 39 κυνῖας V. — 40 ταῖς et 42 ἔχοντα om. V.

459, 4 ἡ πῦρ εἰπεῖν, 6 ἀλαζόνειν V.

462, 13 ὁ γὰρ Σοφ., 16 Φιλοκλέους V. — 17 δριμυτάτου Ald.

469 Οὗτε ἀπολογίζιν V.

475, 37 κροστούς V. κρωστούς Ald. ρ. οἶν καὶ τὸ, 39 στέμματος V.

480, 46 διην. οἷς ἐπέθεντο om. G. — 51 ἡ οὐκ, 52 πεδιᾶ, πρὸς ὃν, 1 προσέταξε, 3 ἡμῖν V.

491, 27 ἀγορᾶ ἀξιωτέρα λ. V.

493, 32 ἔλεγον ὡς ταῶς καὶ λαγῶς V.

497, 40 ἡγουμένους δὲ τυρόντα V.

502, 49 post συνωμοσίας (sic scribit Ald.) σχῆμα addit V. Ald. τὸν (τὸ V.) Ἰππίαν ἔλαθεν, quod aut delendum aut corrigendum παίζων—τὸν Ἰππίαν παρελάθεν. DIND. — 1 ἐδόκει, 2 τ' ἀκριβῶς V. Injuria autem scholiasta reprehendit Eratosthenem, quem manifestum est numero illo non solum regni, sed etiam exsilii Pisistratidarum tempus esse complexum. Deinde, l. 3, legebatur Ἀριστοφάνους. Suspectum est Aristophanis nomen, quum grammatici mentionem in hac causa factam esse minus probabile videatur. In Ἀριστοφάνους recte mutavit Bentleius. Cui non obstat quod ab Aristotele Polit. 9, 23, anni numerantur

triginta quinque : τρίτη δὲ ἡ τῶν Πεισιστρατιδῶν Ἀθήνησιν· οὐκ ἐγένετο δὲ συνεχής· δις γὰρ ἔφυγε Πεισιστρατος τυραννῶν· ὥστε ἐν ἑτεσι τριάκοντα καὶ τρισὶν ἑπτακαίδεκα ἔτη τούτων ἐτυράννησεν· ὀκτωκαίδεκα δὲ οἱ παῖδες· ὥστε τὰ πάντα ἐγένετο ἔτη τριάκοντα καὶ πέντε. Neque enim ex hoc loco sententiam Aristotelis excerpit scholiasta, sed, ut ex scholiis Lysistr. 666, 1155, colligi potest, ex πολιτεία Ἀθηναίων, quo in libro Aristoteles computationem illam videtur esse secutus quam Clintonus exposuit in Fastis vol. 2, p. 202, Isocratisque confirmavit testimonio, qui, quod eodem redit, annos numeravit quadraginta in oratione περὶ τοῦ ζεύγους p. 351, D. DIND. — 4 vide Wesseling, ad locum Herodoti.

506, 11, Πρὸς (τὸ addit V.) τοὺς ἀψευδεῖς ποιήσαντάς τι. Verba et corrupta et defecta, quibus interpretum quorundam opinionem aliquam impugnatum esse usitatum illud πρὸς τοὺς—et quod sequitur ἀγνοήσαντας ostendit. τι fortasse ex ὅτι, πεποιήκει ex πεποιήκασι corruptum : quo pacto l. 13 ἀγνοήσαντες scribendum foret, quod ipsum præbet V. (Et in Addendis:) Comparanda similis annotatio in Ran. 362 : πρὸς τοὺς ποιήσαντας τοὺς Φερεκράτους Πέρσας· τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἤκουσαν ὥς νῦν ἡμῖν ἔθος. Cujus exemplo hic corrigi possit, πρὸς τοὺς Μεταλλεῖς (fabulam Pherecrati a multis adscriptam) ποιήσαντας ὅτι τὸν Μόρυχον τῶν πολιτικῶν πεποιήκασι μετέχοντα πραγμάτων, ἀγνοήσαντες —. Articuli ejusdem bis deinceps positi, τοὺς τοὺς, exempla plura sunt. DIND. — 15 post Μόρυχον pergit V. οὗτος τύραννος δεινὸς etc. ex scholio v. 502.

508, 25 βασιτισκόποι sumpsit ex Pac. 811, ubi recte βασιδοσκόποι.

511 in R. est gl. ὀπτημέρον, id est ὠπτημένον.

515, 32 sq. καταγελῶμενος μὲν οὖν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ὑπ' ἀνδρῶν οὓς οὐχ ἰ. τιμῶσι V. — 37 τῶν λεπτῶν ὄλγων codex.

520, 44 ὄντι προσγίνεται V. Ald.

525, 4 ὥς δ' Ἀπολλ. V.

526, 8 τὸν Κλέωνα Ald.

528 Λεῖπει om. Vict. γενναῖοι, ἐγκρατεῖς V.

544 glossam ἐργάται habet R. — 42 ὑπελιζέσθαι, 43 εἶναι τοῦ, quod in περὶ τοῦ mutavit Dindorfius. Schneiderus De schol. Aristoph. p. 20 εἶναι τοῦτ' ἔθος τοῦ. — 45 καταίδοντα Ald. et Favorinus s. Θελλοφόροι. Valckenarius corrigi καταδείζαντα, recte, ut videtur Dindorfio. — 50 δρωμόκει — ἀνταμωμόκει V. Ald. — 51 αὐτὸν om. V. — 52 μάρτυρας ἐκάλουν Hudtwalekerus in libro De dietetis p. 75.

546 Ὁ χορὸς om. V.

548, 8 ἐστῆκεσαν V., non G. — 9 αὐτῆς G. αὐτῶν Ald.

551, 11 ἀσθενεῖς παρὰ τὰς ἡδ. γέρ. V.

554, 15 τοῖς δικασταῖς om. R. — 16 ἐφάπτονται R. — 18 προκαταλαμβάνοντες om. V.

566, 38 Αἵσωπος. Inepte : scribendum Οἶαγρος et annotatio ad v. 579 referenda. DIND.

568, 41 διὰ γὰρ, 42 ἐλεγεῖν V.

571 παραβάλλων V.

572, 50 ἀπήτω V. ἀπιδέτω Tyrwhittus. θήλεια V.

574, 4 ἡ ἀντὶ τοῦ τὸ, 6 κάλλοπα (κόλοπα G.) τὸν κάλλοπον V.

578. Ultima scholii absurda sunt : sed ψῆφον intellige gentiliciorum et curialium iudicium, non publicorum in dicasteriis forensibus : οἱ ἐγγραφόμενοι sunt ii, qui olim in κοινὸν γραμματεῖον relati erant : quod enim de gymniciis ludis dicitur, id eatenus tantum potest verum esse, quatenus tum ad puberum gymnasia admissi sic probati pueri. ΒΟΕΚΗ. in Indice lectionum Berolini per ætatem a. 1819 habitatum, p. 4. — 19 ἐ' Ald.

579 Οἶαγρος τραγικὸς ὑποκριτής habet R.

582, 30 φορβιαῖ ἐστὶ τὰ V. — 31 ἀθλητῶν V. Ald. Correctum ex R., in quo sunt verba τὸ στόμα τῶν αὐλητῶν, et ἐν γὰρ ταῖς ἐξόδοις τῶν τραγικῶν ἡύλου.

583 in V. νῦν ὁ καλούμενος μονοκληρονόμος. Edebatur κληρονόμος. — 41 addit Ald. ὅταν δὲ παῖς ὀρφανή, πατὴρ καὶ μητὴρ ἀδελφῶν τε οὖσα ἔρημος, καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑποκειμένη οὐσία, ταύτην καλοῦσιν ἐπὶ κληρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἡδὴ γεγαμημένην, ὅταν ἡ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλη καταλειμμένη. καλοῦσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κληρον. καλεῖται δὲ ἐπὶ κληρον καὶ ἡ μηδέπω γεγαμημένη, ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα, καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλοῦνται δὲ ἐπὶ κληροὶ καὶ οὗοι καὶ πλείους. τινὲς δὲ τὴν ἐπὶ κληρον καλοῦσιν ἐπιπταματίδα καὶ πατροῦχον. νόμος δὲ ἦν Ἀθήνησιν, γνησίας μὲν οὖσης θυγατρὸς, νόθου δὲ οὐοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῴα. Quæ ex Suida sunt illata s. Ἐπὶ κληρος.

585, 44 φυλακῆς ἐνεκεν R.

589, 52 πέπαικται πρὸς τὴν κογχύλην R. — 54 καταλύων Toupius Emendat. vol. 4, p. 411. Legebatur κωλύων.

592 οὗτος ῥήτωρ, et κολακώνυμος ἀντὶ τοῦ Κλεώνυμος habet R. — 5 sq. conf. schol. Acharn. 710. Scribebatur οὗτός ἐστιν ἡμῖν πον. V. πον. ἡμῖν. — 11 ὥς om. V.

594, 12 ὁ om. V. — 13 ἴσχει Ald. — 15 ἐπιτρέψωσι, 16 τινὰ ἐξουσ. V.

599, 24 κολακίς, et mox κολακίαν V.

604, 41 παροιμία φησὶ V. — 43 ἐαυτοῖς V., ut R.

609, 50 ἀποσπᾶται V.
 610, 53 μάχα V. Ald. ἡ om. V.
 615, 6 σκευὴν (σκέπην V.) ἀ. τοῦ ὅπλα R. V.
 616, 8 διὰ τὸ om. V. — 9 ἔχων V.
 617 in R. οὗτος δ οἶνος. κεχηνός. δεινός ἀγγεῖον.
 R. — 12 τὸ πίνοντα, 13 κεράμιον, 14 ἔχων V.
 στρογγύλον κάτω Ald. — 16 κύλιζιν Ald.
 626, 20 ταῖς ἀστραπαῖς, vide Hemsterb. ad Polluc. 7, 185 in Addendis. DIND. — 22 φόβου.
 παίζει δέ V. mediis omissis.
 635, 33 τὸ δικάζειν, 34 τοῦ ἔνδον V.
 639 δὲ εἶπεν ὡς φιλόδοκος Ald.
 642, 41 Σκ. ἐστὶν om. R.
 643, 46, de proverbio vide ad Athen. 13, p. 568, E. DIND.
 649, 6 ἐρεκτὸν HStephanus in Thes. ἐρεκτὸν Ald. ἐρεγμὸν V.
 650, 11 πεπαλωμένην, 13 ἐμφολεύσασαν V.
 656, 25 sq. φάυλος ἀντὶ τοῦ om. V. Ald.
 658 R. καὶ ἔξω διδομένη τοῖς δικασταῖς δρχαμῇ.
 ἑκατοστὰς ὑπὸ τοῦ τέλους χορηγουμένης. V. καὶ ἡ
 ἔξω τοῖς δικασταῖς διδομένη δρχαμῇ. — 29 ὑπὲρ V.
 Ald.
 659, 31 κατέβαλον V. — 32 χρεωφειλετῶν Ku-
 sterus. Libri χρεωφειλῶν.
 660, 39 πᾶσιν ὁμοῦ R. V. omissis τὸ ἐγγύς. —
 40 ἐξακισχιλίους ... ρν τάλαντα R.
 663, 45 τῆς ἡμέρας Dobræus. τοῦ μηνός V. Ald.
 672, 3 καὶ οὗτοι καὶ ἄλλοι V.
 674 R. habet glossam ἐσθίοντα. — 5 δικαστῶν
 τὸν ὀγλῶδη καὶ συρφετώδη Ald. τρεφόμενος V. — 6
 ἐστὶ κοσινῶδες Dobræus. — 7 κληρωτρίδι Dindor-
 f. Vide schol. v. 752, 2. Edebatur κληρώτιδι.
 — 8 εὐθραυστα vel εὐθλαστα Dobræus. εὐθραυστα
 V. Ald. ἡ κήθια, 9 ἡμίζισαν V., qui 11 ἀ om.
 — 12 τρωμαλίζοντα V. — 14 ψηφοροεῖν Ald.
 ψηφῆρ. οὐκ μόνον V. — 16 λαρυγίζειν V. — 19 τὸ
 addidit Porsonus. — 20 λαγαρίζεσθαι Portus. λα-
 γαρεύεσθαι V. Ald. — 21 Μυρμηχανθρώπων Ald.
 ἀντὶ τοῦ σκαλεῦεν recte Meinek. Com. I, p. 313,
 quem vide de fragmento Pherecratis. — 23 κα-
 τακοιμήσονται λαγυριζόμενοι V. — 25 pro ἄγρους
 V. ἀν', G. ἄλλου. ὁ νάρταλος Ald. — 26 τρωγαλι-
 ζόμενος G. τρωγαλιζομένην V. τραγαλιζόμενος Ald.
 πέννητα Dobræus. Legebatur πέννητας.
 675, 31 δὲ παροιμίαν ψηφί om. V. παρ' οὗ π., 33
 λέγεσθαι τὸν V. — 34 προσενεκτέον Portus. προσενε-
 κτέον Ald. οὐδὲ προσενεκτέον ἀλλ' ἐπὶ βαρὺ V. «In
 quo latet βαρύνοντας.» DIND.
 676, 38 κεράμια R. κεράμια V. κεράμια G. et
 Suidæ ed. Mediol. s. Ὑρχας: nam Suidæ codices
 nihil præter lemma glossæ habent.
 678 Πιτύλη R. — 46 post κώπης Ald. addit καὶ
 κτυπητής, φαντασισκόπος. καὶ πιτυλὶζω ῥῆμα. ὡς τὸ

«οἷόν ἐστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλί-
 ζουσιν.» Quæ ex Suida sumpsit s. Πίτυλος.

680 ἀγλίθας V. Ald. ὅτι ἐξηγεῖται V. — 51 le-
 gebatur εὐθες. — 52 addit Ald. ἀποκναίεις: λυ-
 πτεῖς, ὀδυνᾷς, ἀπολλυεῖς, ἀποκόπτεεις, παρεκτείνεις.
 «τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν.» Μέ-
 νανδρος Μισομένην. Quæ composita sunt ex dua-
 bus glossis Suidæ s. Ἀποκναίει et Ἀποκναίειν, qui
 sua a grammatico Bekkeri sumpsit Anecd. p. 428.
 DIND.

684, 3 ἐδίδο. τὸν δικαστικὸν μισθὸν τὸ τριώβολον V.
 691, 18 ἐδημηγόρουσιν ὑπὲρ, 19 ἐκ τοῦ ποιήματος
 φαίνεται V., qui ἦν om. De κληρωτοῖς vide Schæ-
 mann. De comitiis p. 108.

695. Conf. Dindorf. ad HSteph. Thes. v. Κω-
 λακρέτης.

699 τῶν om. R.

701, 45-47 ἐκ γὰρ τοῦ—τιμὴν τοῦ ἱματίου huc
 transposuit Dobræus. Legebantur infra post
 ἔλαιον κατὰ βραχὺ. — 45 φερόμενοι Ald. — 48 καὶ
 μικρόν Valckenar. Animadv. ad Ammon. p. 19.

702, 53 ἀσθενοῦντων V. Ald.

704, 3-6 sic in R., Ἐρατοσθένης τὸ ἐπαφέναι
 κύνες ἐπιστίζειν ἀπὸ τῆς ἐπιφθέγγεως. — 5 ἐφορ-
 μῆσαν ὁμοίως παρὰ τῇ φωνῇ V. παρὰ τῇ φωνῇ ἐφορ-
 μῆσαν G. omisso ὁμοίως.

709, 10 πολλῶν Clinton. Fast. Hell. vol. 2, p.
 70. Legebatur πολλοῦ. — 11 sq. περίστασθαι.
 Δημ. ψηφίαν εἶσθαι ὁμοῦ V. — 14 χρ. λαγώσις R.

710, 20 Cratini ex Ὀδυσσεῦσιν fabula versus
 secundum probabilem Porsoni conjecturam ad
 Athenæi 3, p. 99, F, in Miscellaneis p. 235.
 Legebatur πύον δαινόμενοι καὶ ἐμπ. Porsonus πυ-
 ριάτη. — 21 vulgo πύον.

712, 30 συλλέγοντες R.

714, 32 μαλθακός. ἀντὶ τοῦ M. R. Conf. schol.
 Lys. 155.

715, 37 λόγῳ γὰρ V. — 40 τοῦτο ἐν σχήμ. Do-
 bræus: sed fortasse plura exciderunt.

718, 42 οἱ τότε πολ. V. Ald. — 11 δεδήλωται. τὰ
 περὶ Dobræus ad Plut. v. 178. Legebatur δεδή-
 λωται περὶ, puncto post Εὐδοίαν posito. παρὰ τὴν,

47 συνάγειν V. — 48 Ἰππάρχου Ald. — 49 ὠρεῖς λ^ε
 V. — 51 ἐπὶ Λυσимаχίδου. De hac largitione facta
 ante annos viginti tres non est verisimile intel-
 lexisse Aristophanem. Nam Lysimachides fuit
 archon anno 4 Olymp. 83. PALMER. μυριάδας δ'
 Dobræus ex Plutarchi Vita Pericl. c. 37. Nu-
 meralem notam Ald. om. — 52 πέντε ἐκάστῳ δὲ
 Ἀθηναίων V. Ἀθηναίῳ Ald. Addendum videtur
 δοῶσθαι, quod Dobræus pro Ἀθηναίῳ substitue-
 bat. Ceterum si triginta millia medimnorum in-
 ter cives 14240 divisa sunt, non πέντε μεδίμνους
 singuli, sed paullo minus quam πέντε ἡμιμέδιμνα

acceperunt. Confundit scholiasta (neque enim in Philochorum hujus erroris culpa cadit), antiquiorem illam largitionem cum Euboica quinque medimnorum. DIND. — 52 τοὺς δὲ Dobræus. — 9 τούτοις V.

721 Ad hunc v. Ald. ἐπ' ἔργῳ γελώντας. καὶ στομφάσαι τὸ ἀλάζονευσθαι. σύνθετος δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τῆς ὀμφακος. Quorum illud ἐπ' ἔργῳ γελώντας corruptum est ex ἐπεγελώντας, sequentia autem ex Suida sunt illata S. Στόμφακας. DIND.

725, 22. De hoc versu veterum testimonia collegerunt Thucydidis interpretes in indice scriptorum in scholiis citatorum vol. 2, p. 878 ed. Bauer. πρὶν ἂν—ἀκούσης om. V. Glossam τὰς βακτηρίας habet R.

730, 30 ἀτέραμα, 31 ἐψόμ. et διὰ τὸ τέρεν R. — 34 sq. διὰ τούτων—ἀτέραμος post ἀτέραμα γίνεσθαι ponit V.

738. De hoc scholio v. Hemsterh. ad Polluc. 10, 64. Conf. schol. Av. 122. — 40 μὲν τινὰς V. — 41 βαίτη Portus. Legebatur βαπτῆ. Conf. schol. 1138. συνερραμμένον V. — 42 προβατίων V. Legebatur προβάτων.

751 Lemma Aldinum μή μοι τούτων correxit Dindorf. Conf. Valckenar. ad locum Euripidis.

752 R. sic, ἐνίστε μὲν ἐφέρετο σταθμὸς καὶ ἐνέβαλλον—ἐγειρόμενοι. τελευταῖος δὲ θέλει στῆναι τῷ κημῷ ἵνα τὸν πλείστον χρόνον τὴν ψῆφον κατέχῃ ἐν τῇ χειρί. — 2 κληρωτῖδα Ald. κλήρω τριάδα V. ἥτοι τὸν κάδον addit Ald., om. V. κληρωτῖδα pro κληρωτῖδα restituendum Suidæ S. Κληρωτῖρα ex codicibus. DIND. ἐμβαλόντας ψήφους, 3 αὐτὰ V.

757, 9 Βελεροφόντου R. — 11 Εἰνοδίας Valckenar. Diatr. Eurip. p. 166, ἐνοδίας Ald. εὐοδίας V. εὐοδίας G.

763, 17 ἐν κρίσαις V.

764, 20 ὁ παρακείμενος κεγάρχηα Ald.

768, 21 διάκονον ἦν θεράπειαν Ald.

769, 25 λείπεται G. — 27 addit Ald. Ἄλλως. ἦν οἱ ἄρχοντες ζημίαν ὀρίζουσι τοῖς ἀλοῦσιν ἐξημαρτηκένοι περὶ ὀργανῶς ἐπιτρόποις, ἡ καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλῶς διοικησάντων, ἡ τοῖς κατέχουσι τὰ ἀλλότρια καὶ μὴ εἰς ἐμφανὲς καθιστάσιν, ἐπιβολὴ καλεῖται, καὶ τὸ βῆμα ἐπιβάλλειν. Quae inserta sunt ex Suida s. Ἐπιβολή.

772, 31 εἴλη V. Ald. In R. est ἔλη ἡ τ. ἡλ. αὐγῇ καὶ ἡλιαία τὸ δικαστήριον. παίζων ἔφη. — 34 κατόρθον, 35 οὐχὶ ἐν ἐτῶι V. — 36 τὸ δ' Kusterus. Legebatur τῷ δ'. Ald. ἡλιάσεις. προσενεκτέον Kusterus. προσενεκτέον V. Ald. — 41 ἔφη, et ἐπεὶ ἔαν V., qui 42 δὲ hic omissum post εἴλην ponit V.

774 Οἶον ὕοντος καὶ νίφοντος εἰς εἰργμὸν ἀλλὰ

καθήμενος πρὸς τὸ πῦρ γνώσεις τὴν δίκην. V. νίφοντος πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος R. (omissis γνώση et τὴν δίκην).

775, 53 ἐτύγχανε V. — 1 sq. vide schol. Pluti 277. — 5 seq. δικαστήριον. εἶχον δὲ καὶ ἐκ. φυλὴ ἓνα θεσμοθέτην καὶ γραμματέα Ald. Schæmann. De comit. p. 254 citat Dindorf.

783, 13 Τὸ μασσώμενοι ἐπὶ τὸ διαλογιζόμενοι V.

787, 19 Α. τε V. Α. ἔστιν Ald.

789, 31 ἰθυσοπώλαις V. Ald.

790 εἶδος ἰχθύος μεγάλην ἔχοντα καὶ etc. V.

791 τῷ στόματι ἐνέθηκα νομίζων εἶναι ἀργύριον R. ἐνέθηκα om. V.

795, 46 χαλκοῦς μοι ὀφείλειν ἀργυροῦ ὄντος. εἰ μὴ καθότι V. — 50 ἐπὶ μέλλοντος. Absurde. Videtur in mente habuisse quæ de subjunctivo ἥς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος posito præcipit Ammonius p. 67. DIND. — 51 τῶν om. V. χρόνων om. G.

790 sic in RV., οὐκ ἐπ' ἀληθεία (-ας V.), ἀλλὰ πρὸς τὴν φιλοδικίαν παίζει.

804, 5 ἰδρυμένων Ald.

814, 17 φακῇ V. φακῇ Ald. διδομένης V. διδόμενα G. διδομένη Ald. — 18 ἀσθενέσιν R.

817, 23 γὰρ ἐπὶ V.

820, 26 Εἰκόνα πινάκιον, ἐν R. omisso κομίζει. — 27 ἔσται R. Fort. ἔστί. ἥρωος γεγραμμένου V.

822, 31 παῦλός ἐστι V., qui 32 om. τοῦτο δὲ εἶπε. καθὼ δημαγωγὸς χαλεπὸς ἦν καὶ βίψαςπις R. ὦν καὶ βίψ. V.

823, 35 καὶ ante δῆλον om. V.

830, 37 περιτεινόμενον V. παραγενόμενον R. — 40 τὸ et 43 τοῦ om. V.

834, 44 φιλ. δὲ om. V. — 47 πάντα φιλεῖ V.

836 glossam ὄνομα κυνὸς habet R. — 1 Σικ. ἐπὶ θήρα (θηρία V.). τυρὸν δὲ ἥρπασεν οὗτος ἐπὶ (ἐπὶ om. V.) δωροδοκία Ald. Verba θηρία—οὗτος ex superioribus repetita. DIND. ἐπὶ ταυτὸν Ald. — 3 ἐστὶ κομψόν V.

838, 15 τυροῦ Σικελικοῦ Ald.

841, 18 τῶν om. V. — 19 ὕψ' ἐτέρου πολίτου V. — 20 τότε καὶ ὅς κυν. R. καὶ ἅμα δὲ ὡς σκαιώδεις Ald.

843. Dubitat scholiasta αὐτῷ an αὐτῷ legendum sit. DIND.

844, 23 ἔστιν om. R. κανωντὸν V. hic et infra; κανωντὸν Ald. — 24 οἱ om. R. ἐπεὶ om. V.

846, 36 καὶ δικάζειν V. — 38 ἔστι V. pro Ἐστιά. — 46 δὲ om. V. — 48 ὀρωδῶν V.

848, 3 τοῦ γράφειν V.

849, 5 δύνασαι V.

855, 15 ᾧ ἔστιν R. οἶον V. Ald. — 16 κύαθος, ἄλλως. ἐγὼ γὰρ εἶχον ἕως τοῦ ἀρυστέχου πρὸς τὴν διαψήφισιν V. — 17 κυλίσκους, 22 ὑπεστήσατο Ald.

857, 26 προσαγορεύεται V.

859 R. habet ἐπιχώριον ἦν αὐτὸ τὸ παίζειν.

875, 9 ἀγυεὺς Ἀπολλώνιος V. — 10 Διευτυχίδας V. ἰδίως εὐτυχίας Ald. Correctum ex Harpocrate s. Ἀγυεὺς, ubi Διευχίδας ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Μεγαρικῶν citatur ex emendatione Casauboni : nam codices δευχίδας. Deinde V. ἐν δὲ τῷ ἱατρῷ τούτῳ δ. ἔτι καὶ νῦν ἔστι καὶ ὡς ἀγ. Quae Dindorfius ita corrigenda esse putat, ἐν δὲ τῷ ἱατρῷ τούτῳ διακρίνεται ἔτι καὶ νῦν, ἔστῃ βωμὸς ἀγ. — 12 οὕτως Ald. — 13 τὰ om. V. Post verba ἐπὶ τὰς στρατίας aliquid excidit. — 17 Ἀπ. ἀγυεὺ [sic] ἱερὸς αὐτοὺς ὄντας V. Post ἀγυεὺς addit Ald. ἄλλως. ἀγυεὺς κίων εἰς ὅξιν λήγων, ὃν ἰστέται πρὸ τῶν θυρῶν. ἰδίως δὲ φασιν αὐτοὺς εἶναι Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ Ἀμφίων. ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ' ἂν οἱ παρ' Ἀττικοῖς λεγόμενοι Ἀγυεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκίων βωμοί, ὡς Σοφοκλῆς μετὰ γων τὰ Ἀθηναίων ἔθῃ εἰς Τροίαν φησὶ « λάμπει δ' Ἀγυεὺς βωμὸς, ἀλμύζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμοὺς βαρβάρους εὐσομίας. » ἄλλως. Ἀγυεὺς δὲ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κωνοειδοῦς κίων, ἱερὸς Ἀπολλωνος, καὶ αὐτὸς θεός. Φερεκράτης Κραπατάλλοις « ὡς δέσποτι Ἀγυεὺ, ταῦτα σὺ μέμνησά μου. » Quae illata sunt ex Suida s. Ἀγυαί, omissis illis quae de συναλοιφῇ accusativi ἀγυαῖς dicuntur, ex quibus ipsis manifestum est Suidæ annotationem non esse ex scholiis ad hunc versum excerptam, sed ex Harpocrate, additis ex alio grammatico verbis postremis Φερεκράτης — μου, quae non leguntur apud Harpocratem, leguntur apud Zenobiam vol. 1, p. 20. DIND.

878, 19 scribebatur ἐλγήμενον.

884, 24 κκαλήφην V. Postea ἐν addidit Dind. Φοίνισσαι Aristophanis sunt : vide fragm. 473.

887 ἀπὸ τοῦ proponit Dindorfius.

892, 37 ἔλθειν Victor. et altero loco V.

895, 41 Κυδαθηρνία V. Κυδαθηρνία Ald. — 43 lemma Aidinum Αἰζωνέα correxit Dindorf. — 44 Αἰζωνεύς G. ἀζωνεύς V. Πανδ. φυλῆς ἡ τῆς Κερ. Ald.

897 R. hæc modo habet, οἱ Ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν κλωὸν ἔλεγον. — 48 οἱ om. V. Ald. — 51 προσδ. Dindorfius. προδεσμεύειν V. δεσμεύειν Ald.

898, 54 θάνατος ὡς ἐν V.

900, 5 βαρέως. Fuerunt enim qui κλεπτόν scriberent ὀξύτωνος, ut est in libro Ravennate. DIND.

902. Scholion hominis valde imperiti. Aristophanem ποῦ μούδιώκων scripsisse ostendi in annotatione ad hunc versum. In versu Eupolidis ἀνὴρ ἐ γλάμων correxi. ἀνὴρ δὲ γλήμων (τλήμων V.) Ald. Minus probabilis conjectura Porsoni, ἀνὴρ delentis. DIND. Conf. Meinek. Com. I, p. 432 sq. 903, 16 ὁ Βδελυκλέων Portus.

905 Κυδαθηρνῆ V. hic et mox iterum.

909 R. habet τὸν ἀττικόν. τὸ γὰρ βυπαππαὶ ἐπιφώνημα ἔστι ναυτικόν. — 25 παρακλέυσμα Ald. — 28 ποιούμενου V.

914, 35 scribebatur Φιλοκλεῖ. Verba ὁ βδελυρὸς οὗτος quum in aliis libris ad Philocleonis orationem referri annotet scholiasta in suo libro servo tributa invenit. Quo spectat ejus annotatio, τὸ ἐξῆς, κατεσκευάζειν ὁ βδελυρὸς. DIND.

917, 38 sq. τῷ κοινῷ ἀπὸ κοινῷ νῷ. οὐδὲ τὸ κοινὸν ἐπὶ τῶν V.

924, 47 ἐπαίδευσεν Ald. περιπλεύσων τὸν V.

925, 1 σκίρον hic et infra V. Scribebatur σκίρον in lemmate et in scholio. — 2 ὡς om. V. Versus fortasse sic redintegrandus, λοιπὸς γὰρ οὐδὲις (τυρὸν intelligit), πλὴν τροφαλῆς ἐκείνη etc. τροφαλῆς ex Eupolide Photius, σκίρος ex eodem annotavit Etym. M. DIND. Articulum modo addit, ἡ τροφ., Meinek. Com. I, p. 538.

947 hæc habet R., τοῦτον ἐξωστράκισαν οἱ Ἀθηναῖοι ἰ ἔτη. διαφέρει γὰρ φυγῆ [sic] ὀστρακισμοῦ ὅτι τῶν μὲν φυγόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ μεταστάντων οὐκέτι. — 41 Θουκυδίδης λέγεται V. — 42 scribebatur Μιλησίου hic et ter in scholiis proximis. δὲ om. R. V. — 43 καὶ τὸν V. — 46 ἐξωστρ. τὸ φεύγειν V. et Ald. — 47 τὸ δὲ φεύγοντα V. — 5. ὁ Γήτειος Ald. — 6 καὶ om. V. — 14 καταδικασθέντα Ald. — 15 Dindorfius indicavit lacunam. ὑπεῖδοι, 17 τὴν Μελ. V.

949, 23 τοὺς δὲ λύκους τοὺς συκοφάντας V. Ald.

959, 32 παίζει βᾶδ. V. Ald. παίζων βᾶδ. R. Correctum ex scholio Av. 1432 et Suida s. Πεζῇ.

965, 47 περιτετμημένα V.

968, 49 παρὰ τραχηλίων, 51 ἔστι γὰρ ὀστράκιον τι, 52 τοῖς κρηναῖοις V. — 54 οἱ om. V. προσέψημα ἐν λοπαδοῖς Ald. — 3 ἐν ἐπιστολῇ μονόστις V. ἐν ἐπιστολῇ μονόστις τις Ald. Emendavit Meinek. Hist. Com. p. 82 sq. ἐν Ἐπιλήσμονι (sic, non plurali numero), « ὅστις παρήθηκε τραχήλια. »

973, 15 ἀηθες om. V.

975, 17 δικ. ὅλον τὸν γέροντα R. καὶ om. V. — 21 κατηγ. δὲ καὶ ἄνω V.

977, 2 κνυζησμός V.

983, 36 οὖν om. R., qui αἵτιον ἐγένετο. — 37 ἡμελύνθη G. ἡμελύνθη R. V. ἡμελύνθη Ald. — 39 ἐτι om. V. — 40 κλαίουσι καὶ θ. Ald.

987, 49 ῥῆσιν Ald. — 53 τὸν om. V. Ald. — 2 εἰς τὸ ὑστερον τὸ V. — 5 τὸν δὲ ἄκυρον ὑστερον Ald. τὸν δ' ἔτερον ἄκυρον R. sequentia omittens. — 6 ἀπέθελον ψῆφον. συνήθως γὰρ καλοῦσι τὸν μὲν κύριον ἀμφορέα πρότερον, τὸν δὲ ἄκυρον ὑστερον Venet.

991, 13 βᾶλλονται V. — 20 τοὺς et 22 τὴν ψῆφον et 25 ὁ ante ἐλέου om. V. — 26 εἰς τὴν τοῦ ἐλέου βαλεῖν V.

995, 36 αἰτήσῃ R.

997 Ἐξελύθη V.

1005, 47 καταθέεντες Ald. κωλυθέντα, 48 ἀπέκλων V. ἀπήλαυνον Ald.

1007 hæc modo habet R. ὑπὲρ πονηρίας Ὑπερβολῶν εἰρηται. — 50 et 52 τῆς om. V. — 53 vide Sluiteri Lect. Andoc. p. 240. — 54 αἰσχ. σοὶ μὲν V. — 2 δ δὲ ξ. Meinek. Quæst. scen. 2, p. 27. Dindorfius malit αὐτὸς δὲ ξένος. — 5 πέντε ἔτη Meinek. Hist. Com. p. 194, not. — 6 ἐκεῖ V. pro αὐτοῦ. καὶ om. Ald., quæ 8 καθεπόντισαν.

1018, 26 sq. τὰ μὲν οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ, ἀλλὰ δι' ἐτ. V.

1024, 46 φησὶν om. V.

1025, 52 περιήει τὰς om. V. — 53 sequitur in Ald. παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι ἄλλα τε οὐκ ὀλίγα καὶ τὸ ἐνταῦθα. καὶ ἐν τοῖς Ἀγγλιώδεις δὲ ἐρασταῖς ὁλόω ὡς οὕτως ἐξεῖληται. ἐπιδόντων γὰρ τι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικεῖαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοίνιξ «παπαὶ τὰ παιδικὰ, ὡς ὄρεξ, ἀπώλεσας.» καὶ Κρατῖνος Πανόπταις «μισεῖ γὰρ τὰς γυναικας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπεις νῦν.» ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναικας, Εὐπολῖς. φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις «ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖσι παιδιοῖς.» καὶ Κρατῖνος δὲ ὄρεξ τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ «μακάριος τῶν παιδικῶν.» οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πᾶν κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαίδρῳ «ἐσπούδακας ὦ Φαίδρε ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμεν, ἐρεσγελήσω σε.» λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριώδες, ὅλον τὸ ἀρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσεληγῶς ἐρωμένων. ἄλλως. Quæ inserta sunt ex Suida s. Παιδικά, qui a Photio sumpsit. Eadem leguntur apud grammaticum Coislin. Montefalc. p. 474 sive in Bachmanni Anecd. vol. 1, p. 324. DIND.

1028, 4 ποιήσουσι Ald. — 5 ἐπικρύψει V. ἐπικρύπτουσι Ald. Deinde scribebatur μαστροποιοί.

1032, 13 Κύννα om. V. Ald. πόρνη ἢν G. κατὰ Ald. — 14 Κύναν V. Σαλαβάκχην Ald. om. V. Totum hoc μετὰ — Σαλαβάκχῃ om. G. — 14 Ἐρατοσθένης R. V. ἡγήνησεν R. — 15 τὴν κύναν V. — 16 φασὶ κοινῶς Ald. ἐπ' ἀναιδούς Valcken. ad Adonias. p. 361. Legebatur Ἐπιμενίδης. Deinde εἶ. τῇ δὲ κυνῇ παρέθελε τὸν V.

1034, 21-23 vide Meinek. Com. I, p. 275.

1035, 24, 25 αὐτὸν αὐτὸν om. V. — 30-37 copiosius leguntur in scholio ad Pac. 758.

1038, 47 Τίφον V. Τίφην Ald. — 48 καλοῦσι om. V. — 50 ταῦτα γὰρ V. — 7 sequitur in Ald. ad v. 1041, ἀντωμοσίας, γράμματά τινα γραψάντων, περὶ

ὧν ἡ δίκη, ὅτε κατηγοροῦμενος καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀντὶμνυν, ὁ μὲν τἀληθῆ κατηγοροῦσιν, ὁ δὲ τἀληθῆ ἀπολογίσεσθαι. ἄλλως. ἀντωμοσία γραφὴ κατὰ τινος ἔνορκος, περὶ ὧν ἡδικῆσθαι φησι. διωμοσία δὲ ὁ ἑκατέρωθεν γινόμενος ὄρκος ὑπὸ τῶν δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πράξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἐπραξεν ἀποφάττειν. ἐξωμοσία δὲ ἄρκους σὺν ὄρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν. Quæ inserta sunt ex Suida s. Ἀντωμοσία.

1041, 13 προσκαλεῖσθαι R.

1042, 18 ἄλλως οἱ V. — 21 addit Ald. ἄλλως. ἀρχὴ τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίους οὕτω καλουμένη. ἐστὶ δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰσάγει δίκας τὰς τε τοῦ ἀποστατοῦ, καὶ κλήρων τοῖς μετοίκους, καὶ ἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἀρχων ἐστὶ, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ πολέμαρχος, καὶ ἐπικλήρων. παρὰ δ' Αἰτωλοῖς τὸν πολέμαρχον συνέβαινε κλεῖναι τὰς πύλας καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίκαιαν ἐπὶ τῶν πωλίων. ἐστὶ δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός. Quæ inserta sunt ex duabus glossis Suidæ s. Πολέμαρχος et Πολέμαρχοι, quarum prior ex Harpocrate, altera ex Polybio est. DIND.

1044, 23 τὰς πρώτας τὰς V.

1045, 25 sq. προσκρίνατε καὶ ἐποιήσατε ἀσθενεῖς V.

1050, 29 ἐρεττόντων ὑπὸ βύμης σ. τὴν κόπην V. — 34 φασὶ om. V. — 36 ἐδέξαντο V.

1053 ἐπιθέσεις V.

1057, 42 εἰς τὰ κιθώτια Ald. — 44 ἱματίου V.

1059, 46 δεξιότητος om. V.

1060 vide schol. ad Plut. 1003.

1063, 51 φησιν ὡς om. V.

1065 habet R. δεικνύουσιν τοὺς κροτάφους. — 1 δειξ. ὅτι τοὺς V. — 2 οἶδ' om. V. τρίγες V.

1068, 8 κοκκίνους V. κοκκίνους Ald. ἔλεγεν V.

1071, 11 εἴ Ald pro ὅτ. — 12 δὲ om. V., qui pro εἴκοσι habet εἴ.

1072 in R. sic, μιμούμενος τὸ σῆμα τῶν σφηκῶν λέγει. ἀπολογούμενος οὖν φησι διεσφηκωμένον διαδεμένον.

1074, 23 τὸ ἐγγεγραμμένον V.

1078, 24 κατὰ τοῦ Δαρείου om. V. — 29 scribebatur ἀνθρήνων. Conf. schol. Nub. 944. — 30 κηροποιῶν Ald. et R. — 31 οἱ τόποι. Confundit homo imperitus voces ἀνθρήνας et ἀνθρήνια. Id quod fecit etiam scholiastes ad Nicandri Alexiph. v. 545. Rectissime autem distinxit Suidas. Tourf. Emend. vol. 1, 21. — 32 δὲ ἦν om. V.

1081 scribendum τὸ σὺν ὁρῇ σὺν ἀσπίδι τοῦ Ἀλ. Sed est Sophoclis potius, ut videtur: vid. ad schol. Pac. 352. DIND. Deinde sigla α V. in pro ἀπὸ. ἐκ est in scholio Pacis.

1083 δάκνουσι R., qui om. ἀντί τοῦ.

1084, 42 εἰ om. Ald.

1086, 43 Τὸ γλαῦκα V. οἱ om. Ald. ὅτι Ἀττι-
καὶ V.

1087, 50 θυλάκους γὰρ παρὰ τοῖς R. τὰς παρὰ
τοῖς V. Ald. περὶ scripsit Dindorf. — 51 Περσικάς
V. Ald. εἶναι εἶδη παρὰ Πέρσαις. ἄλλως. ἀντί τοῦ
εἰσπηδῶντες εἰς τὰς ἀναξυρίδας. θυλάκους γὰρ τὰ
παρὰ τοῖς σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς Περσικά V.

1091, 7 sq. τὸ ἥ κατὰ χρᾶσιν ἀπὸ (ἀπὸ habet G.
om. V.) τοῦ ἔω ἀντί τοῦ ὑπῆρχον V.

1108, 19 νομοφυλάκας sunt Polluci 8, 102.
Vide Ullrichii dissertationem De undecimviris
p. 267, et Schneider. ad Xenoph. Opusc. polit.
p. 127. DIND. — 22 δὲ om. R. — 23 ὡς φησιν et
24 τὰ om. V. — 29 οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ
πλήθος τῶν δικῶν. Indoctum scholiastæ commen-
tum, quod notavit Schoemannus in dissert. De
sortitione iudicium p. 43. DIND.

1110, 34 καὶ om. V. Conf. schol. Pluti 278.

1111, 40 ἔστι δὲ ὁ ποικίλος δὲ περὶ καίμενος (περι-
καίμενος V.) Ald. Correctum a Dobræo collata
Suidæ annotatione paullo post apponenda. — 41
legebatur τοῖς βαλάνοις. τοῖς βαλάνοις V. Deinde
legebatur σφρηκίῳ. Conf. ad schol. Pac. 198. De
vocabulo σφρηκίῳ V. supra ad v. 1106 σφρηκίᾱ
καὶ τὰ τῆς πεύκης — αἰδοίων τὰς βαλάνους. — 43
στροβίλια, vide Lobeck. ad Phryn. p. 397. — 45
addit Ald. ἄλλως. κύτταρος τὸ πῶμα τῆς βαλάνου,
ὅπου ἐγκάθεται ἡ βάλανος, ἡ τῆς βαλάνου πυελὶς καὶ
κατάτρησις. ἡ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσι
γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν, ὥσπερ τοῦ ὠοῦ τὴν λε-
πίδα, τὸ κοιλότατον καὶ μυηλότατον. Θεόφραστος δὲ
κυρίως λέγει κύτταρον τὴν προκύθησιν τῆς πίτους,
ἥτις ἐστὶν ὡς στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν,
ξηραίνόμενος δὲ θυλακίζεσθαι καὶ ἀποσπίπτει. οἷον οὖν
ἀγγειῶδες φησι κύτταρον οὐρανοῦ. ὁ αὐτὸς Ἀρι-
στοφάνης ἐν Θεσμοποριάζουσιν «πόσθιον τῷ σφῷ προσ-
όμοιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.» Quæ Musurus
inseruit ex Suida s. Κύτταρος, non animadvertens,
Suidam hæc maximam partem ex scholio Pac.
198 descripsisse. DIND.

1120, 5 ὡς τὸ ἐμφ. V. Vide Elmslei. ad Eurip.
Bacch. 508, p. 68 ed. Lips. — 6 ἀντί om. V.

1122, 9 οὖν et τὸν om. V. — 12 sq. Παλαμήδης
ὑρασμα μαλὸς ἔχον ἐκ τοῦ ἐπ. μέρους, 18-20 μή-
ποτε δὲ διαφθείρας τὸν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ τῶν βαρβάρων
V., qui om. καλῶς δὲ ἔπεστρ. — 21 ἔλθων R.

1132, 30 τετραμμένῳ καὶ ἀσθηνίσαντι om. V.

1138, 42 βαιτόν V. — 44 ἀπὸ om. V.

1139, 47 Πέρσας V.

1144, 4 ἔντ. ὃ ἐστὶ μαλὸν, ὃ ἐστὶν, 5 Ἀρτεμι-
δῶρου V. ὑπὸ τεμιδῶρου (sic) G. — 6 ἐπὶ ταῖς δυσκο-
λίαις λεγ. V. — 7 οὐ om. V. Glossam γολὰς habet R.

1148, 10 ἀναιῶσαι καὶ ἀλῶσαι V.

1167, 31 τραῦμα om. V.

1169, 36 καὶ om. V. — 37 λυκόνισον R. δια-
σαλκωνίσον. V. Ald. Σαλκωνίος Ald. τοῦ Αὐτολ.
om. R. — 38 sq. πατρός. ὡς ὅσον σαλεύειν τὸν πρω-
κτόν. ἄλλως — σαλκωνεύεσθαι γὰρ ἔν τισι V. — 41
διελακωνίσεν Ald. ἡ om. V. σύνταξις Dobræus. —
43 διαλακωνίσον Ald. ἀπὸ Αὐτολύκου vel ἀπὸ Λύκω-
νος Αὐτολύκου Meinek. Com. I, p. 712, quem v. de
fragmento Amipsiæ. — 45 τις μὴ Ald. — 46
πέντ. ἂν τὸν V. — 47 τοῖς διμέτροις, καὶ στρατ. Ald.,
sequentia duo verba corrupta omittens. — 49
σεσαλκωνισμένην Schneiderus in Lexico. Lege-
batur σεσαλκωνισμένην. ἀδρῶς V.

1172, 1 οὐ πρὸς λόγον G. — 2 σαλκωνίσαι Ald.

1173, 6 σαυλεύειν V., non G. σαῦλος V.

1177 sic in R., ἐν μύθῳ λέγεται ὅτι οὐκ οὔσαν τὴν
λαμίαν ὑποτίθεται. Scribebatur Λαμία — Λαμίαν.

1178, 13 κακῶς διατιθέναι Portus. — 15 scri-
bebatur ἐτύπησεν.

1182, 16 τὸν et 17 οὕτω om. Ald. — 20 μῦς
καὶ γ. addita ex R.

1183, 23 ὅτι Θ. Ald. — 24 ἀποδάτειν V. ἀπο-
παρδεῖν Ald.

1187, 30 scribebatur Σέρφοις. — 31 ἡταιρηκότα
αὐτὸν Ald. ἡταιρηκότα ἄρα τὸν αὐτὸν V. Emen-
davit Th. Bergk. — 32 ἐν Ἡσιόδοις Dindorfius
addidit ex V., in quo scriptum ἐν τοῖς δυς. — 34 ἡ
λαμπρὸς ἡ V.

1189, 39 μισθωτὸς ὢν στρατιώτης. Immo θεωρός.
Errorem scholiastæ notavit Bæckh. De æcon.
civ. Athen. vol. 1, p. 230. — 39 legebatur Πά-
ρον. Πάρον in versu Aristophanis legit scholiasta,
nisi Πάρον insulam eum Παρίῳ urbe Pontica con-
fudit. DIND. — 40 ἐν Παρίῳ Casaubonus ad
Athenæi 14, p. 644, B. ἐν δὲ Παρίῳ V. Ald. ἐν δὲ
Πάρῳ Kusterus. — 41 ἄλλως. μισθ. V. — 42 εἰρῆσθαι
om. V. — 43. Hic quoque scholiasta in versu
comici Πάρον videtur legisse. Deinde inepte de
theorico cogitat. DIND. ἱερῶν V.

1191, 45 Ἐρωδιῶνος Ald. hic et l. 48, 49. περὶ
ἐτέρου δῖνων V., qui recte infra 48, 49. Apud He-
sychium Ἐρωδιῶν. — 46 κατεψυγμένοι δὲ φ. Ald.
κατεψυγμένως φ. V. Emendavit Bernhardus ad
Eratosth. p. 220, qui et οὔτοι οἱ π.

1195, 51 om. V. ἐνόησε Ald., quæ 53 alterum
τὸ post παρὰ om.

1197 ἐπὶ τῶν ξένων Ald.

1198 ὅτι V. ἐκρυπῇ G. περιεποίησε V. περιε-
πονίσω Ald., quod alii in περιεπονίσω mutarunt.

1201 Γεωργίου τοῦ V., quod του esse potest.

1203 sic in R., ὅτι ἡγωνίζοντο δρόμον λαμπράδας
ἔχοντες δῆλον. — 16 λαμπροδρόμ. — V. Ald. — 17
φανερὸν ἐκ τῶν εἰς Βατράχους Ald.

1211, 24 Νεανικῶς om. V. — 25 τὰ om. R.

1214, 31 εἰσαχθῆναι τὰ βρώματα Ald., in qua non est προσφάγια.

1215. Ex hac annotatione apparet κρεάδια ornamenta quaedam esse similia avi κρέξ vel κρέα dictae. DIND.

1216, 35 αἶτησαι Ald. — 40 editur ἑωρακῆναι.

1221, 43 Τισαμένω V. Ald. — 45 sq. ἄμα καὶ Μεταχενῇ Φιλοθύτῃ V. Correxit Dindorfius. — 47 sq. ἐστὶ πλὴν ἀριστάκας V. ἐστὶ πλὴν ἀρσάκας Ald. Correxit idem. Conf. Meinek. Com. I, p. 758.

1222, 51 τὸ πρῶτον Ald. — 8 legebatur παροίνοια.

1223, 11 sq. μὲν τῶν Παράλιων Portus. ἐν τῷ παραλίῳ V. Ald. Conf. schol. Lys. 58. — 12 προστήκει V. hic et infra, 14 Διακρίων, 16 παρὰ τὸ V.

1227, 18 ὡς δεχόμενος V.

1234, 23 ὦνται οὗτος δ V. ὦνσεν οὗτος καὶ Ald. Vera scriptura restituta ex schol. Thesm. 169. — 24 ἀντρέφει τάχα Seidlerus. τρέφεις τάχα V. τάχα τρέφει; Ald. τὴν V. Ald. — 25 ζητῶν Seidlerus addidit. Nam sic grammatici μαίεσθαι interpretari solent.

1239, 29 τοῦ σχολίου R. — 31 γνούς R. cum Athenaeo 15, p. 695, C. πίουσ' V. ποιοῦσ' Ald. — 34 μέρος V. — 35 legebatur Ἀρμόδιος. Ἡρόδικος vel Ἀρτεμίδωρος Dobraeus. Praetuli Ἡρόδικος, cuius commemorata memorantur ab Athenaeo. DIND. — 36 ἀναγέγραφε Dobraeus. Legebatur ἀνάγει γραφὴν. τὰ (vel τὸ) addidit Dobraeus. Scribebatur Χειρόνων. — 37 ἄδει V. — 38 Ἀρτεμίδωρου V. — 40 ἀνδρῶν Schneiderus in Lexico. Legebatur ἀνδρῶνόμενον. — 41 ante παρεῖχεν aliquid excidit. DIND. — 43 μὲν Ἀλκ. V. τὸν Ἀ. Ald. — 44 sq. παίδων κατωκισθέντων ὑπὸ Θησεῖος ἢ Εὐριπίδου, εἰς ὃν τὸ σχολίον V. — 47 σχολιά Ald. — 49 post Ἡρακλῆς addit Ald. Διακίρχος δὲ ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ὁδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἑνὰ ἐξῆς, τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει, ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σχολίον. ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλιος δ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλῖνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες ἦδον γυνώμας καὶ ἐρωτικά σύντονα· ἡ δὲ περίσδος σχολιά ἐγένετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν. Quae ex Suida esse illata, qui ex scholiasta Platonis sumpsit, jam ad Ran. 1337 monui. DIND.

1240, 9 τοῦτο, scolion praecedente versu memoratum.

1244, 16 sequitur in V. ad v. 1245, χρήματα πλουσίου ὠδήματ' [sic] Αἰσχίνης συνέθηκε πενίτιον (scr. πενιγρόν) τῷ ἀλαζόνι. Κλειταγόρα δὲ συνέπλεξεν ἐκ τοῦ σχολίου.

1245 in R. sic, Κλειταγόρα ἦτις εγενετο ποιήτρια. συνέπλεξε δὲ ἐκ τοῦ σχολίου. — 17 Κλειταγόρα Ald.

1251 sic R., ὅτι ὄνομα θεράποντος χρυσός. μεταβαλεῖν θέλει τοὺς τρόπους τοῦ πρεσβύτου. — 29 εἰς τὸν ἄριστον ἢ τὸν δεῖπνον V. — 31 καταβαλεῖν θύραν. γράφεται πταῖζαι V.

1257, 35 om. V., qui ἀνεμυθίσαντο.

1259, 42, 43 legebatur Σοβαριτικοί—Αἰσωπ κοί. Correctum ex scholio Av. 471. — 43 post ἀνθρωπίνων addit Ald. Αἰσωπος δὲ ὁ τῶν μύθων ποιητῆς Σάμιος, δοῦλος οὐ τὴν τύχην μᾶλλον ἢ τὴν προκίρῃσιν, οὐκ ἄφρων μὲν, οὐδὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἀνὴρ. ὃ γὰρ ὁ νόμος οὐ μετεδίδου παρησίας, τοῦτω προσηκόν ἦν ἐσκιαγραφῆναι τὰς συμβουλάς καὶ πεποικίλμένας ἡδονῇ καὶ χάριτι παρατρέφειν, ὥσπερ καὶ τῶν ἱατρῶν οἱ μὲν ἐλευθροὶ τὸ δέον ἐπιτάττουσιν, ἐὰν δὲ τις οἰκείτης γέννηται τὴν τύχην καὶ τὴν τέχνην ἱατρὸς, πράγματα ἔχει, κολακεύειν ἅμα καὶ θεραπεύειν τὸν δεσπότην ἀναγκαζόμενος. φασὶ δὲ τινες τὸν Αἰσωπον ἀναθῖναι· καὶ Πλάτων δ κωμικός· ἀκαὶ νῦν ὁμοσόν μοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα. ἐγὼ ψυχῇ δ' ἀπὸ νίκης ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ.» Inserta sunt ex Suida s. Αἰσωπος. Et priora quidem verba usque ad ἀναγκαζόμενος Suidas ex Juliano sumpsit Orat. 7, p. 388, reliqua ex scholio Av. 471. DIND. — 44 post ἦσαν addit Ald. μῦθος δ' αἶνον διαφέρει τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιθῆσθαι, καὶ μὴ πρὸς ψυχραγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραίνεσιν τι καὶ διδάσκειν· ὅπερ καὶ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς. Quae inserta sunt ex Suida s. Αἶνος.

1267, 3 δὲ εἶρον (υἶον vel αὐτὸν conjicit Dindorf.) εἶπεν V., qui deinde ὁ omittit.

1270, 9. Hunc locum Sluiterus in Lectt. Andocid. mutilum esse censet, quod Antiphon Andocidis filius dicatur. — 10 ἦν om. R.

1271, 11, Φ. τῆς Θ. V. — 12. Ad hunc locum respicit schol. Nub. 691. — 13 scribebatur γλώμνις. ὦν addidit Porsonus. — 14 μύρω Porsonus. Legebatur μορίω. θεῶν εἶνεκεν V. Hunc versum sic corrigit Porsonus, θεῶν ἐνεχ' ὡς ἐπλευσε κακὸς ὦν εἴσεται. Meinek. Com. I, p. 513 probabilius, ὦν θ' ἐνεκ' ἐπλευσε ταῦτα κακὸς ὦν εἴσεται. — 16 τὸ Ἡρακλέους θητικὸν V. Idem πάλαι δὲ ἔλνος ἐστὶ. — 19 scribebatur πενέστων hic et infra. — 20 καταλειμμένον Ald.

1275, 25 τῷ om. V.

1278, 28 καταλαβρ', ὃ Meinek. Com. I, p. 540. καταλαβρὲ Portus. καταλβρὲ V. Ald. καθαρχοῖδον (sic) V. καθαρχοῖδον G.

1272, 38 sq. λέγεσθαι ὡς υἶον αὐτοῦ Ἀριστομέους ὡς σοφῶς ἀριγνωτάτου ἀδελφός λέγεται, 39 φίλος et ἔχει V. — 43 scribendum μετὰ τοῦτο διὰ. Unius versus defectum qui notarunt, primi tantum ἀντεπιρρήματος versus defectum animadverterunt: undecim versuum lacunam qui posuerunt, recte

judicant non solum verum illum, sed etiam antistrophum strophæ πολλὰ κίς—ὦν ἐλάττων οὐ—δενός periisse. Sequentia verba καὶ τρίτου ὁμοίου (ὁμοίως οὐ?) προσπίπτει corrupta sunt et defecta. DIND. — 48 ὑπολαμβάνω ὅτι V.

1284, 53 legebatur κατ' αὐτὸν. In Ald. ἐτέρου—γενόμενου. — 2 αὐτοῦ V. Paulo ante Dindorfius malit ἔστι.

1288, 7 Ἀντὶ τοῦ om. R. δὲ om. V. Ald. — 8 εἶδον R.

1290, 11 φησιν om. V.

1291, 15 Παροιμία om. V. — 16 τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον Ald. et Suidas s. Χάραξ. πάθῃ Suidas pro ἀπατηθῇ. Ald. et V. pergunt χωρὶς (παροιμία V.) τοῦ εἶτα νῦν ὅταν. — 17 τις om. V. — 18 προσδεδεμένων Ald. — 22 ἐπὶ θεάτρων V. Ald. δὴ om. R. πολιταῖς R. πολιτείας V. — 24 πιστεύσας G.

1292, 30 codex Ἀριστοφάνη, correctum a Dindorfio.

1294, 32 πεπληρωμένος V.

1302, 44 φησιν om. V.

1309, 49 ὡς ἐνταῦθα. τὸ δὲ τρυγὶ εἰς γεγηρακότα V.

1310, 51 κλητῆρι μὲν εἰς φιλοδικαστήν καὶ ὅτι V. — 54 ἄχυρῶνας Ald. ἄχυρος V. Ald.

1312, 6 ποικίλλουσι R. τραγικὸς ὑποκριτής Ald. Codices alterum omittunt. Athen. 9, p. 367, B: Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ. — 7 post πράττων sequuntur in Ald. οὗτος—διεγλυέυζεν, nunc infra posita cum V. — 8 περὶ τούτου γέγρ. ἐν om. V., qui Γυριάδῃ. Est fragment. 205. — 10 ἡ λεπτὸς ἄλλας Pollux 6, 65. Corruptissimum est quod sequitur Platonis comici fragmentum. Post ἄψι μόνον et ἄκρῳ expectes δακτύλῳ. DIND. Conf. Meinek. Com. I, p. 659. — 13 περὶ τοῖς Ald. Glossam τὸ χεῖλος διέστρεφεν habet R.

1317, 17 sq. Θούραστος ἔστι καὶ τῶν κολάκων R. — 18 φρονεῖ V.

1321 τὸ πρᾶγμα V. — 1324 om. R.

1326, 27 οὕτω πάντες. ὁμοίως. Legebatur τοῦτο πάντες ὁμοία (ὁμοίαι V.). Dobræus: «Lege οὕτω πάντες· ὁμοίως δ' ὑστερεῖ—vel πάντες ὁμοίως ὑστερεῖ δ'—». Verte, ita omnes grammatici, Didymus puta, Symmachus etc.» Similiter in scholio Av. 347 notantur parodiæ versuum ἐκ τραγωιδίων μηδέπω διδραμεισῶν. Sunt tamen hi loci tales ut fortuita verborum similitudo grammaticis fraudem fecisse videatur. De sequentibus ἔστιν ἐπὶ τὰ vide Clinton. Fast. H. vol. 2, p. 75. DIND.

1329, 35 ὡς ἰχθ. πεφρ. om. V., sed habet glossam ἀντὶ τοῦ καύσω. φρυκτοὺς τὰ πεφρυγμένα ἰχθυόδια.

1341, 48 χρυσολόνθιον δὲ ἔστι κατὰ κ. V. χρυσολόνθιον δὲ τι ἔστι κατὰ κανθάρου ξανθὸν R. — 50 ἀμφιῖσιν, 52 ἔχουσιν τὰ V.

1346, 3 Αεσθίειν οἶν R. τοῦ om. V. Ald. — 5

μολυνόμενοι om. V. — 6 ἡ γυνή V. Ald. — 8 δι' ἡμετέρων στομάτων si sunt Theopompi verba, altera pars versus excidit. DIND. Nihil hic excidisse probabilior sententia est Meinekii Com. I, p. 805. — 10 ἧ et ταυτὸν Dobræus. Legebatur ἧ et ταυτὸ. — 11 παραδῶς V. — 12 Πυτίσω, nomen manifeste corruptum. Fortasse Πανσανίη vel Κινησίη. ἐγὼ δ' αὖτ' ἐλπίνικος Bentleius. ἐγὼ δ' αὖτ' ἐπίνικος Ald. ἐγὼ δὲ τοῦπίνικος V. Sequenti versu ταυθ' ἄπερ Ald. Post ὅπερ indicavilacunam, deletis quæ addebantur verbis τοῦ αἰσχροῦ τάττεται, quæ ex initio scholii sunt repetita. Fortasse excidit χοὶ Αέσθιοι, a quo prope absuit Florens Christianus, quum ἄπερ τοὶ Αέσθιοι conjiceret. DIND. Conf. Meinek. Com. I, p. 778.

1348, 14 Οὐδ' ἐπιβάλῃ ἀποδοῦναι. Ὅμ. V. — 15 ἐφίηλε τὰδ' Ald. — 16 Ἐπιβάλῃ V. Corruptissima Phrynichi verba sic emendavit L. Dindorfius ad HSteph. in Ἐφιάλλω, p. 2566, D, ὄνομα δὲ τούτῳ γ', ἣν τε σωθὼ γ' ἣν τε μὴ | ἔστω φιάλης ἀνδραγαθίας οὐνεκα, | ὅτι ἡ πύλης γρ. — 19 Τριφάλησιν Ἄρ. κοῦδὲν ἄνδρα—οὐδ' ἂν ἐπιῖλαι μὲν V. Sententia non integra omiſsis quæ post ἐπιῖλαμεν sequiebantur. DIND. Bergkiiſus tentavit κοῦδὲν ἂν ἔδρας ἄτοπον. — 20 τὸ προθυμαί (sine accentu) V. — 265 scribatur τοῖς θ. — 27 καὶ om. R.

1350, 31 εἰ καὶ ἐκρ., 32 εἰργάσω Ald.

1351, 33 λέγοντας om. R.

1353, 38 χοιρίδιον δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λ. Ald.

1355, 39 καθὰ V. Ald. καθὰ—γέροντες post πατριδίον ponit R. — 41 υἱίδιον ἀπὸ (παρὰ V.) τοῦ υἱοῦ V. Ald.

1359 εἰώθασι λέγειν πλὴν ἐμοῦ habet R. — 53 οἱ παῖδες et 54 εἴπει π. π. om. V.

1361, 1 τὰς λαμπάδας post ῥηματικῶς ponit V. — 3 δαιόμεναι Ald. — 5 τοῖς γὰρ μ. ἐσκόποντο infra post ὁ γέρον τῷ υἱῷ ponit R. — 6 ἐσκόποντο V.

1364, 10 ὁ om. V. — 11 εἰς φιλοδ. et πιέζων. τάναντία γὰρ λοιδορεῖται τῷ υἱῷ ὁ γέρον V. et statim post iterum τάναντία—υἱεῖ [sic].

1365, 15 δὲ et τῇν om. R., qui post ἀντεστραμμένως addit παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

1370, 22 ὡς om. R.

1371, 25 Ἐπεὶ om. V.

1373, 30 ἐξωγραφισμένην V.

1377, ὅζος παρὰ τὸ R.

1382, 42 sq. om. V. — 43 ἡ δηλοῦσα ἧ Ald. — 45 προπερισπᾶται. Hoc non librariis, sed scholiastæ imperitiæ tribuendum videtur. Correctione amovere volebat Gœtting. ad Theodios. p. 232. DIND. — 46 Ὀλυμπίω Ald. —

1386, 1 τὸ—πλήγμα V.

1388, 4 τις om. R.

1391, 8 ἔσωθεν V. Ald.

1396, 14 ὄνομα Referendum ad Μυρτίας.

1397, Ἀττικὸν — Ἰωνικὸν G. εἴρηται om. V.

1403, 20 σου et ὦ κύον om. V.

1408, 27 πύξινον. Vide schol. Platon. p. 331 ed. Bekker. DIND. τὸν φιλόσοφον λέγει, ἵνα πάλιν κομωδῇ αὐτὸν, ὡς ὥχρον εἰσάγει αὐτὸν μαρτ. V.

1410 in Ald. Αἴσας, Χαρβίνου Ἑρμοιονέως, πόλεως τῆς Ἀχαΐας, γεγωνὸς κατὰ τὴν νῆ Ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρείος δ' Ὑστάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ἐπὶ σωφοῖς, ἀντὶ τοῦ Περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε, καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριστικούς εἰσηγήσατο λόγους. Eadem ad v. 1411: ὀλίγον μοι μέλει, τοῦ Σιμωνίδου δηλονότι. λέγει δ' ἴσως Σιμωνίδην τὸν Λεοπρεπτοῦς, τῆς ἐν Κέφῃ τῇ νήσῳ πόλεως λυρικόν, μετὰ Στήσιχρον τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. προσηύρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλᾶ, καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς ἑκτῆς καὶ πεντηχοστῆς Ὀλυμπιάδος· οἱ δὲ δευτέρως καὶ ἐξήκοστῆς γεγράφασι. καὶ πρῆτεινε μέχρις οἱ βίου ἔτη ἢ πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωριδοὶ διαλέκτῳ ἢ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλείᾳ, καὶ Ξέρξου ναυμαχία, καὶ ἢ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίᾳ, δι' ἐλεγείας, ἢ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς. ὁρῆνοι, Παιῖνες, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, τραγωδίαι, καὶ ἄλλα. τὸν δὲ Αἴσον καὶ Σιμωνίδην ὡς ἀντιτεχνούοντας ἀλλήλοις ὁ ποιητὴς εἰσάγει. quae illata sunt ex Suida s. Αἴσος et Σιμωνίδης, paucis verbis mutatis et additis.

1413, 33 θαψίω, 34 ὑπὲρ τῆς V. Correcta ex R., in quo haec ad hunc versum sunt annotata, ὥχρος δ' Χαίρεψων καὶ ἡ θάψος τοιαυτή. εἰσήγαγεν γὰρ Εὐριπίδης τὴν Ἰνώ ὥχρον ὑπὸ τῆς κακοπαθείας. καὶ δ' Χαίρεψων τοιοῦτος. — 43 Addit Ald. Ἰνώ δὲ κατὰ γόλον Ἦρας μανείσα ἔρριπεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἄμικ τῷ υἱῷ αὐτῆς Μελικέρτῃ. ἐμίσει γὰρ πάντας τοὺς Θηβαίους ἢ Ἦραν, διότι παρ' αὐτοῖς ἐτέλθη δ' Διόνυσος. καὶ αὐτὸς δὲ δ' Διόνυσος ἐξέμνηνε τὰς τούτων γυναικας, μὴ προσιεμένον αὐτὸν ὕστερον τῶν Θηβίων. Εὐριπίδης δ' ἐν Μηδείᾳ φησὶν αὐτόχειρα τῶν δύο παίδων γενομένην, Λεάρχου καὶ Μελικέρτου, αὐτὴν ὕστερον εἰς θάλασσαν ῥίψαι. οἱ δὲ φασι ὡς Ἀθάμας κατετόξευσε Λεάρχον τὸν ἐξ Ἰνούς γεγόμενον αὐτῷ παῖδα, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Ἰνώ μανείσα τὸν ἔτερον ἐαυτῆς παῖδα Μελικέρτην ἐπισφάζουσα ἤλατο σὺν αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν· οὗς δὲ εἰς Κόρινθον ἐκβρασθέντας ἀναληφθῆναι προστάζει τοῦ Σισύφου, ὡς καὶ ἀγῶνα Ἰσθμίων ἐπὶ τῷ Μελικέρτῃ θῆναι, καὶ τὴν μὲν Λευκοθέαν, τὸν δὲ Παλαίμονα μετονομασθῆναι. Transscripta sunt ex schol. Euripid. Med. 1284.

1417, lemma ὦμοι κακοδαίμων ponit R., προσκαλεσμαι σ' ὦ γέρον Ald. Pergit V. ἄλλος κατη-

γορῶν τὸν Φιλοκλέωνα, reliqua omittens. — 47 ἀνὴρ τις Εὐρ. R.

1431, 53 φησὶν om. V. — 1 δὲ om. R. Idem φέρονται. V. φέρουσι.

1433 Βδελυκλέων πρὸς τὸν κλητῆρα V.

1438, 22 δὲ om. R. et habet ante ὠρίζει haec

pene oblitterata οὐχ ἴνα... νοῦς.

1440 ἐπιδήσω. R. Fort. ἐπεδήσω. DIND.

1446, 27-31 Βασταζόμενος λόγον λέγει. φησὶ γὰρ τὸν Αἴσωπον εἰς θεοὺς ἐλθόντα ἀποσκῶψαι εἰς τοὺς Δελφούς ὅτι μὴ ἔχ. V. φασὶ γὰρ Αἴσωπον εἰς θεοὺς ἐλθόντα ἀποσκῶψαι εἰς τοὺς Δελφούς ὅτι μὴ ἔχ. R. — 32 διετρέφοντο, ἀλλὰ παραμένειν ἀπὸ τῶν θυμάτων τοῦ θεοῦ διαζῶντες R. — 33-44 οἱ δὲ (δὲ om. R.) Δελφοὶ πρὸς τοῦτο σφόδρα λυπηθέντες πρὸς αὐτὴν τὴν (τὴν om. R.) ἔξοδον τοῦ Αἰσώπου ὑπέβαλον ποτήριον τῶν τοῦ θεοῦ (ὑπέβαλλον τῶν τοῦ θεοῦ ποτήριον R.) τοῖς σκέυσειν αὐτοῦ. κακείνος οὐκ εἰδὼς ἐξώρμησεν. οἱ δὲ προσδραμόντες καὶ τὸ ποτήριον εὐρόντες ἐφόνευσαν R. V.

1455, 8 sic corrigenda, μεταπίσεται (vel potius μέγα πίσεται) ἐπὶ τὸ τρυφᾶν (vel τρυφῶν) καὶ μαλακόν. DIND.

1460, 10 παραπεισθέντες V., qui om. 12 Διὰ τὸ et 13 ἡ τοῦ πατρός.

1480, 25 τὸ χρόνου V.

1482 παρατραχικεύεται. σχήματος δὲ om. R.

1487, 31 περιχαγρόντος καὶ ὑπὸ βρώμης V. — 33 scribebatur τὶ θῆν.

1489, 38 τὸ μὲν om. V. — 39 λαγοῦν V. Est Amipsiae versus: vide Athen. 9, p. 400, C; 10, p. 446, D. DIND. — 40 legebatur πίε. — 41 ἐλλεβορίαν. Conf. Etym. M. p. 331, 30.

1490, 43 κακῶς R. — 44-46 τραγικοῦ. ὃν Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐξημίωσαν ἄλωσιν Μιλησίων τραγωδῆσανται. ὃ δὲ Φρόνιχος οὗτος Ἀθηναῖος ἦν, υἱὸς Μελανθῆ. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε, Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. ἐπείκει καὶ Πυρρίχας Ald. Quae inepte interpolata sunt ex Suida s. Φρόνιχος. — 46 ἐξέβαλλον R.

1491, 49 Ῥήφεις om. V. — 50 βληθήσῃ. Hic scholiasta βαλλήσῃ legit. DIND.

1492, 51 παρ' ἐμπολίδι V.

1497, 4 ὅτι διεκκλύμαι R.

1502, 8 legebatur μέσας. «Scribendum Μέσας, quod pro nomine proprio habuit hic scholiasta. Hinc arripuit imperitus auctor epistolarum Enripidearum ep. 5, ubi Ἀγάθων καὶ Μέσας conjunguntur. Conf. Benth. Phal. p. 62.» MEINER. Hist. Com. p. 514. — 9 Καρχηδονίῳ Meinek. Legebatur Καρχηδονίους. V. Καρχηδόνιος. — 10 δὴ om. V.

1504, 18 ὦψώνηκα δὲ εἶπεν om. V. — 19 ὡς ὀφθαλμός διαβάλλεται V.

1509, 23 sq. ἀγχείον ζῆρὸν (ζῆρὸν om. G.) ἡ φαλάγγιον. ἄλλως. εἰς μικρὸν V. σκώπτει vel κωμῶδει εἰς intelligit Dindorfius. — 24 Φύλοκλέα Ald. — 26 Ἀγρίων Florens Christ. Legebatur ἀγχείων. — 28 καὶ ante κομῆται om. Ald. — 30 οἱ τέσσαρες V. ἡ τέσσαρες G. «Ita fere corruptissimum fragmentum, in quo alia temere repetita, alia cum scholiastæ verbis confusa sunt, emendandum videtur :

Τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται καὶ φιλορχικοί τότε παῖδες ὄντες· νῦν δέ γ' εἰσὶ καὶ φιλορχικώτεροι.

B. ἀλλὰ μὴ Δί' οὐ τρεῖς ἐκείναι γ' εἰσὶν ἀλλὰ τέσσαρες. Cetera non Pherecratis, sed scholiastæ verba esse suspicor. Videntur autem ea ante ἄλλον etc. ponenda et in hunc fere modum supplenda esse : καὶ Καρκίνος μὲν τραγωδίας ποιητὴς ἦν, Θωρυκίου υἱός· ἦσαν δὲ αὐτῷ παῖδες τέσσαρες. » MEINEK. Hist. Com. p. 515 coll. Com. I, p. 259.

1510, 31 Ὁ πινοτήρ ἔως [sic] τοῦ τραγωδοῦ. δῆλον ὅτι περὶ Ξεν. V., qui om. διαβάλλει—ἀδηφάγον. R. de sequentibus habet πῖνα ὄστρεον, et ὁ ἐπιτηρῶν τὸ ἐσθίειν. — 33 ἀλλ' ἐπικαρκίνιον V.

1513, 46 μικρὸν V. Ald. — 47 δ'—τὸ om. V. κατὰφρέες R. — 48 ἅμα μὲν—λαγχναῖαν om. V.

1515, 51 Ὡς—ζωμός. καὶ om. R. ἰγθύας G. ἰγθύς τοὺς τοῦ καρκίνου. ὅτι V. — 53 μένοντα, ἀλλὰ πλάττεται R. μένοντα om. V.

1517, 6 post διακινήσωσιν addit Ald. βέμβηξ δὲ ὁ ξύλινος στρόμβος. ἐν ἐπιγράμματι «οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβηκας ἔχοντες, ἔσπερον εὐρεῖν παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.» καὶ ἀλλαχοῦ Ἀριστοφάνης. «βέμβηκος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ» ἀντὶ τοῦ εὐκίνητον καὶ εὐσπερον εἶναι δεῖ. ἔστι δὲ βέμβηξ ἐργαλεῖον, ὃν μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἡ παίγνιον τῶν παίδων, ὡς τραγός· ὃς μάστιγι τυπτόμενος στρέφεται. καὶ βεμβηκῆν τὸ περιστρέφεσθαι. Quæ inserta sunt ex Suida s. Βέμβηξ, qui partim ex schol. Av. 1461 sumpsit.

1524, 10 αὐτὸς V. Conf. schol. ad 1492. — 13 ὥζειν G. σώζειν V. Idem ὡς λέγειν.

1530, 4 σγ. τῆς R. σγ. τι τῆς V. τραγωδικῆς et βέμβηκας V. Ald. — 5 περιαιωγὰι τουτέστι (τουτέστι om. G.) σφαί V.

1534 R. habet glossam ἔπαίξε.

PAX.

ARGUMENTUM I om. R. — 3 ἀναφερόμενος V. — 4 ἀκούει Gelenius. ἀκούσας V. Ald. Legebatur μετοικησαμένων. — 6 ἐνοικησάμενος V. ἐνοικίσας Ald. — 7 ἄντρον τι εἰρῆας V. τὴν Εἰρ. καθείρξας Ald. ἐπεφόρησε Ald. — 8 seqq. sic in Ald., μέχρι μὲν οὖν ἐπὶ ξυροῦ, φασίν, ἀμῆς τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκινδύνευε πράγματα. ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου παρ' Ἀθηναίων τοῦ Πολέμου δοῖδουκα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων, καί κεινὸν μὲν τὸν Κλέωνα, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν Ἐράκῃ τὸν Βρασίδαν ἀπολωλέναι φασκόντων, οὗς ὁ ποιητὴς ὡς κυκλῶντας τὴν Ἑλλάδα δοῖδουζιν εἰκάσεν, οὗτος μὲν εἰσέρχεται δοῖδουκα ποιήσων αὐτοχειρί. ἐν τοσούτῳ δὲ μηχαναῖς τῶν περὶ Τρυγαίων γεωργῶν τὴν Εἰρήνην ἀνελκυσάντων, οὐκ ἔνευ τῆς Ἑρμοῦ συνεργίας, τῶν χειροτεχνῶν ὅσοι μὲν ἢ λόφους ἢ ἀσπίδας ἢ ἄλλο τι τῶν κατὰ πόλεμον χρησίμων κατασκευάζοντες διέζων, κατηφεία συνείχοντο, τῶν ὅπλων ἥδη διὰ τὴν Εἰρήνην γενομένων ἀξίων. ὅσοι δὲ βίον εἶχον ἐκ τῶν εἰρηνικῶς ἀσκουμένων ἐπιτηδεύματων, οἷον εἰπεῖν ὀρεπανουρούς καὶ χαλκῆς σμινυθὺς καὶ ὅλους γεωργούς, Τρυγαίῳ συγχαιρήσοντες παραγίνονται· μεθ' οὗ κρεοσφαγγήσαντες ὡς ἐπὶ δεῖπνον καὶ γάμον κωμάζουσιν. Est hoc, inquit Dindorfius, recentissimi supplementum grammatici, qui argumentum in codice suo mutilum invenerat. — 21 τε τὰ περὶ V. — 22 δέοντα G. δέω V. — 32 ὅπλων γεωργοί, 35 γελλωτοποιούς V. — 36 ἄγαν ἐπιτετηδευμένων conj.

Dindorf. Idem 40 καθῆκεν. V. τέθεικεν. — 9 ἐνίκησε ad finem sunt in Ald. — 11 πρῶτον—δεύτερον V. — 13 verba ἡνίκα ἔσ' ἦν ὑποκριτῆς (ut ἡνίκα ἐπὶ ἐπὶ σκηνῆς ἦν ap. Procopium Hist. arc. p. 50, C), si recte sic correxi vitiosam codicis scripturam ἡνίκα ἐρμῆν λοιοκρότης, significant Apollodorum eum intelligendum esse qui tum temporis histrio, postmodum poeta fuit : quæ multorum poetarum conditio fuit, velut Cratetis. Apollodorus autem ex obscurioribus ætatis illius poetis fuisse videtur, de quibus nihil præter nomen in grammaticorum notitiam pervenit. DIND.

ARG. II. 23 ἐκτρέχει Kusterus. Legebatur ἐκτρέχει. — 29 δυσφοροῦντος V.

ARG. III. Ἄλλως præscriptum in libris. Φαίνεται ἐν V. — 34 ὁμοίως ὁ Ἀρ. R. V. ὁμωνύμως correxit Dindorf. In Ald. est, φέρεται ἐν ταῖς διδ., ὅτι καὶ ἐτέραν δεοῖδαν ὁμοίως Ἀρ. εἰρήνην. Conf. Bergk. ad fragm. Aristoph. p. 175 sqq. — 36 δύο εἶπε Ald. — 39 σπ. διὰ τιν V.

ARG. IV om. R. Ald. Dindorfius : « v. 1. 2 indicavi lacunas. v. 2 Τρ. ἐλθὼν? v. 3 ὄρνιθ'? v. 4 scripsi Ἑρμῆν. V. μῆν, G. μῆ. V. κατεπιδείκνυσιν. v. 5 duorum versuum reliquæ confusæ videntur. v. 8. ἀγρόν? v. 9 quoque duorum versuum lacinæ, ut videtur. G. τὸ μὲν καδδ' ἐπ. v. 10 delendum τῆν. Post τὰγθῶ nonnulla exciderunt. »

SCHOLIA.

1, 15 τελευταίος G. τελευταῖ V. — 20 ἐν τῷ et 22 πρὸς om. V. τῷ μάττοντι G. et Ald. — 23 τὸ σχολιὸν τοῦ V. Emendavit Bekkerus. — 26 μάζεσθαι R. et Suidas s. Μᾶζα. μάττεσθαι V. Ald. ἄλλως, τὸ μᾶζα περισπαστέον R. V. Ald. — 28 scribebatur φουρασθεῖσαν. θέλει λέγειν R. — 29 καθάρου V. ἀλλὰ τὸ—καθάρων τροφή additum ex R. Similiter Suidas. — 32 ἀδύνατον Ald. ἀπιστον Suidas. — 33 διαταχέως V. Ald. — 35 τὰ περὶ αὐτῶν V. τὴν περὶ αὐτῶν G. Post αὐτὸν repetit R. πρὸς τὸν κάθαρρον, omittit vero τοῦ δεσπότου. — 36 τὰς στίραις R. — 38 ἀναδελφαστέον etc. referendum videtur ad νῦν δὴ v. 5, quas particulas fuerunt qui νῦνδῃ scriberent ἐν ἐνὶ τόνῳ, ut refert Eustathius ad Hom. p. 174, 5. DIND. Ἀττικῶς R.

2, 40 αὐτῷ om. V. — 42 sq. sic in Ald., ἀπεχθάνεται τὸν κάθαρρον διὰ τὸ ἀπτεσθαι τῆς κόπρου. — 1 τῆς κόπρου G. τοῦ κόπρου V.

3, 3 sq. in Ald. πρὸς τὸν μεθυόμενον ἔπαιζεν. οὐ γὰρ ὄντως ἦσθιεν. R. V. ὄντος. In iisdem hoc scholion iterum adscriptum post v. 6. Ap. Bekkerum ὡς οὕτω τρώγ. — 4 ἀλλὰ καὶ R. loco priore, καὶ om. altero—5 εἰσὶ V. πεπλασμένως εἰσάγεται Ald.

5 lemma νῦν δὴ habet R., om. V.

6, 14 μήτε R. V. μασσόμενον G. — 16 μήτε R. V. μασησόμενος V. μασσόμενος G.

7, 17 περιειλήσας καὶ περισυρῆσας Ald. — 20 ὡς ἂν τὸ σπ. ἐγγ. ἀποδοθῇ V. Ald. — 21 ἐγγενήσῃ R. ἐγγενήσῃ V. Wytenb. ad Plut. Mor. p. 355, B, p. 183, citat Dindorf. — 22 γενῶνται V. Qui addit, οὐχ ὡς ὄντως οὖν τρώγονται (τρώγουσιν G.), ἀλλὰ πρὸς τὸ μεθυόμενον ἔπαιζεν, ex scholio v. 3. — 26 ἴππων om. V. — 27 δύο ἐκ δεξ. V.

9, 31 ῥήτορας τε V., non G. — 32 τοὺς κόπρους V. — 37 ζητεῖ οὖν Ald.

11, 45 sq. om. etiam G. — 46 τὸ ἐτέρως V. — 47 τρίτης οὖν V. (non G.) Ald. — 51–54 ἐκ δὲ τοῦ—πασχόντων infra post ἐκ τῶν χρωμένων R. Idem ὡς πολλῶν καὶ ποιούντων ὄντων παρ' αὐτοῖς καὶ πασχόντων. Quæ verba bis habet V., altero loco cum R. consentiens, nisi quod ὄντων omittit, altero sic, ὡς ποιούντας παρ' αὐτοῖς καὶ πάσχοντας. Ald. ὡς καὶ ποιούντας τὰ τοιαῦτα καὶ πάσχοντας. Ex quibus Dindorf. addidit τοιαῦτα. — 1 τοῦ πείθειν R. Hoc quoque scholion his scriptum in V., uno loco ut editum, altero sic, διὰ τῶν πικρῶν τετριμμένην εἶναι καὶ ἐτοίμην τῶν χρωμένων (τῷ χρωμένῳ G.).

14, 9 Οὐδὲ V. — 10 ἤδη om. V., qui δυσὶν οὖν. — 11 ὄντων τοῖν G. — 14 τοῦ μηκέτι Dindorfius. Legebatur τὸ μηκ. — 17 ἔτι μάττων Lud. Dindorfius. Legebatur ἐπιμάττων. — 18 δὲ ἦν ἔτι,

20 πασικάν V. — 21 τροχοειδὲς G. τροχειδὲς V. ἦρον G. — 23 παυσικάν V. πασικάν G.

17, 25 post πλοίων addit Ald. οἷς προσφέρεται ἡ ἀντλία, καὶ τὸ ἀγγεῖον οὕτως λέγει, ἐν ᾧ ἐφύρα. ἀντλία δὲ ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. καὶ Ηυσίδης, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. Quæ interpolata ex Suida s. Ἀντλία. — 26 πληρωθέντα Suidas s. Οἶος.

21 τῆς et τῶν μ. ἀποκ. om R.

24, 41 Ἀντὶ τοῦ ἀτριπτῶν (codex ἀτριπτῶν) additum ex R. ἀνθρῶπος V. Ald. — 42 ὅπως ἂν γέσῃ τ. ou ἐσθίει R. — 44 αὐτά om. V.

25, 45–49 βρ. om. R., inferius habens φάτως ἐρεῖδει, ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως ἐσθίει. — 45 ἀπεριέργως R. et Suidas s. Φαύλως. ἀπεριεργάστως V. Ald. — 46 συντόνως Kusterus. συντόμως V. Ald. et Suidas. ἐρεσσόντων G. — 48 συντόνως Suidas. Legebatur συντόμως. — 49 ἀντὶ τοῦ σ. καὶ ἐπ. om.

V. Sequitur in R. βρεν 3ῃ εἶδος μύρου ᾧ χρώμεναι αἱ γυναῖκες μέγα φρονούσιν. Glossam σημνύεται, ἐπαίρει habet V. — 51 χρεῖνται V., non G.

28, 53 γὰρ om. V. — 3–6 τὰς μάζας γογγύλας, αἱ εἰσιν εἶδος λαχάνου. καὶ γογγυλίζειν τὸ μεταστρέφειν Ald.

29, 11 Ἐὰν τῆς, 12 ἄρτου δηλονότι (δηλ. om. G.) V. sine κορεσθείς. Ib., ὁρῶσαι V. (non G.)

33, 28 Οἷον ἐγχύψας et δέ et 29 τὴν om. R. Ald. — 31 δοκοῦσιν ἀπλήστως Suidas s. Οἷον. δοκοῦσι μάλιστα ἀπλήστως V.

34, 34 legebatur διὰ τὸ τοὺς παλαιστὰς μιμεῖσθαι διαιρ. In V. διὰ τοῦ καθάρου (σκανθάρου G.) μιμεῖσθαι τοὺς παλαιστὰς διαιρούμενος.

36, 49 τῆς τριχλείας V. παρῆλκων G. παρακατάσων παρῆλκων V. ων R. præcedentibus syllabis oblitteratis. Quæ verba glossema esse videntur ad παραβαλὼν τοὺς γομπίους referendum. Corrigendum autem παρακατάσων. Simile compositum est περικατάσσω, quod περικατέσσω scriptum est in glossis vetustis. DIND.

38, 7 Δικαίως τὰ om. R. τὰ om. V. τρώγοντα pro ἐστ. et εἰσιν pro ἐστὶ V. in gl. — 8 οὕτως om. R.

39, 12 τίνος οὗτός ἐστιν om. etiam G. et spatio vacuo V., qui φασι, quod om. G. Ald. — 13 μὲν om. R. — 14 ἐστὶν om. V.

40, 18 μὲν om. V. ὕας R. καὶ ὕας V. — 20 τίθασον R. ἀτίθασον V.

41, 22 οὐδὲ τῶν χαρίτων. ἐξῆς V. non G.

42, 28 ὁ om. R., qui παρ' Ἀθηναίους, quæ verba om. V. — 29 sq. ἡ ἀπὸ—πιπτόντων om. R. — 32 σκατοῖς R. κόπροι Ald.

43, 35 ὡς φιλοκερδεῖς καὶ φιλοδίκους καὶ φιλολοιδορούς Ald. φησι γὰρ om. R., qui πάντων. εἰς τῶν θεωμέων V. Ald. — 37 sqq. R. habet σκώπτει δὲ τὸν Κλέωνα. — 38 σκῶψαι διὰ τὸ καθάρῳ ὁμοίως V.,

« recte, si ὅζειν αὐτόν scribatur. » DIND.—39 post αὐτῷ addit V. ἡ καὶ ὡς βυρσοπόαις (scr. βυρσοπόλης) πνεῖ. — 40 ὑπόθεσιν ὡς περ οὐκ ἔδει φήσιν V.

46 in V. ἔλληνι α ἰὼν ἀρχαῖος. Om. G.

48, 52 sq. ἀπέθανε γὰρ δ R. — 53 λέγεται om. V. ἡ τῶν ἀνδρῶν κ. R. — 54 addit Ald. ἡ τὸ ἀπό-
ξυσμα τῶν βυρσῶν τὸ μικρὸν, ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν
σκυτέων. — 7 ἀπλή δὲ codex. Idem 13 ἡνόρει.

59, 16 τὸ σάρον τὸ κοσμητήριον R. — 17 τὸ πλῆ-
θος om. G. Post ῥύπων addit V. πᾶσαι ποτε (τί ποτε
G.) οὖν ὦ Ζεῦ. τὸ δὲ κόρει ἀντί τοῦ. — 18 τὸ δὲ μὴ
κόρει Ald. παῦσαι addidit Dindorfius, ex πᾶσαι in
verbis codicis Veneti memoratis: « deinde ποιῶν
præter codices etiam Suidas s. Κόρημα. Aldinum
μὴ ποιεῖ ab eo positum est qui non animadvertis-
set imperativum παῦσαι excidisse, quo Suidæ
quoque codex caruit. » — 19 καὶ et 20 που καὶ δ
om. V. πολλάκις om. Suidas, « recte, ortum for-
tasse ex præcedente που καὶ », Dindorf. — 21 βου-
λόµενος hic R., post ἀπολέσθαι V. — 22 σηµᾶναι
Dindorfius. σηµαίνει R. συµῆναι V. συµῆναι G.

62, 23 Ἄρα τί διανοῇ V. Ald. — 27 τρυαῖος R.
Idem τῆς πρώτης.

63, 34 καὶ ἀφανίσας om. V. — 35 ἐκβαλλουσῶν
R. et Suidas s. Ἐκκοκίσας. Ceteri καθαίροµένων.
— 38 πρέποντος et δ Τρυγ. V.

65, 42 µανή Ald. et V., ut videtur.

68, 45 Ald. δηλοῖ τῷ θέλει κανθάρω εἰς τὰς τοῦ
Διὸς εἰθεῖν αὐλάς. V. ἀρκεῖ γὰρ. — 47 τὸν om. R.
— 49 τοῦ οὐρανῶ V. non G.

70, 53 sq. sic in R., τὸ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ
βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν ἀναρριγῆσθαι ἔλεγον.
— 2 ἀρρ. ὅ ἐστι κ. R. — 6 sq. παρὰ τὸ — ἀρχινῶ.
Hujus etymologiæ gratia grammatici quidam
ἀναρριγῆσθαι simpliciter scribi jusserunt. Phrynich.
in Bekk. Anecd. p. 19, 25 : ἀναρριγῆσθαι : πᾶν
Ἀττικῇ ἢ φωνῇ. σηµαίνει δὲ τὸ τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς
χερσὶν ἀντερόµενον ἀναβαίνειν, οἷον ἀνέροντα. οἱ δὲ
δύο ῥρ γράφοντες ἀμαρτάνουσι. Vid. Hemst. ad
Thom. M. p. 61. Verbi simplicis ἀρριγῶμαι testem
Hipponactem memorat Etym. M. p. 99, 20,
compositique ἀναρριγῆσθαι imperfectum non ἡναρ-
ριγῶµην, sed ἀναρριγῶµην formari tradit. Mihi
probabilius videtur Atticos, nulla habita obsoleti
istius ἀρριγῶμαι ratione, ἀναρριγῆσθαι et ἀναρριγῶ-
µην dixisse. DIND. Qui scripturam Veneti ἀρχινῶ
correxuit ex Etym. M., ubi Herodianus ἐν τῷ περὶ
παθῶν citatur. — 11 καθολικῆς V. καθολικῆς προσ-
ωδίας G. — 12 ἔλεγεν V. — 13 ἀναρριγῆται δὲ
ὡς περ πίθηκος Suidas s. Ἀναρριγῶντο. — 15 ἐναρτία
δὲ λε (λέγει G.) V. Correxī ἐναρτεῖ, ut est in schol.
Equit. 403, et 601 : ἐναρτεῖ δὲ λέξει κέχρηται.
Eodem sensu dictum ἐμφαντικῇ δὲ λέξει κέχρη-

ται ibid. 281, et in schol. Nub. 1216. DIND.

73, 27 Ἡρακλεῖ τῷ ἐπὶ τὸν ζωστῆρα, nomen fa-
bulæ aliunde non cognitum. Intellegitur Hercu-
les zonam Hippolytæ petiturus. Πυγμαρίωνι (sic
V. et G.), nomen suspectum, cujus ego satis habui
terminationem correxisse metri indicio. Quodsi
Πυγμαρίων recte scripsi, comparandum nomen
Πυγμαλίων. DIND. — 28 λογαγωγός G. Probabilius
videtur Dindorfio ἦν τῶν κ. Qui 31 πονῶν corri-
gendum esse putat. — 32 ἀλλ' οὐδὲ V. Metrum est
anapaesticum. Post κάνθαρος excidit οὔτος vel ἐστίν.
DIND. — 34 πᾶν Meinekius. Codex πάλαι. — 35
ἔθεν τρέψεσθαι. Reliquiæ tetrametri anapaestici in
brevius contracti vel ab scholiasta vel ab librariis.
DIND. — 36 λόγος ἐστίν V. Correxuit Meinekius.

76, 49 Εὐριπίδου. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Πηγάσου R.
sequentibus omissis.

78, 3 Βούλεται om. V.

80, 8 αἰώρα hæc machina dicitur a Polluce 4,
127. — 9 πολοῦντας Suidas s. Ἐώρημα.

82, 17-23 om. G. — 17 ἀναπιστικῇ, 18 ἐννέα
καὶ τριάκοντα μέτρον, 21 τῶν μετεώρων V. — 24-36
legebatur ἀτρέμας μοι πίτου, ὃ κάνθαρε. τοῦτο δὲ
λέγει ἐπιθεσθῆναι ἡδὴ δ Τρυαῖος τῷ κανθάρω καὶ
μετέωρος ἀρθεῖς καὶ θεδιώξ. κάνθων δὲ κυρίως δ ὄνος.
νῦν δὲ ὑποκοριστικῶς ὃ κάνθαρε. κάνθαρος δὲ εἴρηται
παρὰ τὸν κάνθωνα τὸν ὄνον, καὶ τὸν θορόν, τουτέστι
τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι κάνθαρος οὕτω τίκεται·
ἐπὶ ἐύρη ὄνον κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίῳν τοῖς
ποσὶν αὐτῇ καὶ τῷ κυλίῳ ἀποσπερµαίνει, καὶ ἐκεί-
θεν οἱ κάνθαροι. — 31 ἐπαιξε τὸν κάνθων V. — 32 sic
R. et Suidas s. Κάνθαρος. τουτέστι παρὰ τὸν ὄνον
V. — 33 ὄρον, 34 τοῦτω τίκετ. V. — 36 γίν. ζῶων V.
τὸ ζῶων γ. Suidas. — 38 ὄρον Suidas. ὄρον V. κᾶν-
θαρος Suidas. καθὼ ὄρος V. — 39 ἡ δ θορῶν περὶ
(πρὸς in cod. Paris. A) Suidas. δ θορῶν V. — 40
περὶ τὴν Suidas.

85, 3 περικαυστικόν G. παρακαυστικόν V. Emen-
dandum puto ἰδρωτός περιποιητικόν, καυστικόν. Sic
αἵματος περιποιητικόν dixit Eustath. ad Hom. p.
1170, 18. Καῦμα ἰδάλιμον (ex Hesiodi Op. 417)
grammatici per ἰδρωτοποιῶν interpretari solent.
DIND.

87, 7 μὴ βδέσσης (codex βδέσσης) additum ex R.,
qui τῆς ἀναπνοῆς, ut Ald

90, 12 τὸν οὐρανὸν V.

92, 15 πέτη R. Ald. Alterum καὶ om. iidem et
Suidæ codex Paris. s. Μετεωροκοπεῖς. — 16 τὸ om.
V. πλάτη, 17 θάλ. συγκόπτειν Ald. — 18 μετεωροσο-
φιστῶν est in loco Nubium. περισκοποῦσι Suidas,
ex quo 19 δὲ additum. — 20 περυγίζεις καὶ ἐν-
τεῦθεν V.

95, 24 δὲ om. R. πέτη R. Ald.

96 sic R. et Suidas s. Φλαῦρον. ἀναιδές, δ., φλ. Ald. φλ., ἀναιδές, δ. V.

97, 27 sq. Ὀμηρος . . . δης δολούσαν R. reliquis omissis. Scribebatur ἀλλ' εὐχέσθαι, et Εὐριπίδης ἐρχέσθαι. «Quæ correxi. In verbis Euripidis fortasse δολούζατ', si quid tribuendum fragmento scholii Ravennatis δολούζαν.» DIND. — 29 ἔλθῃ θεά, χρυσῆν Seidlerus. ἐλέχθη (θελχθῆ anonymus) θεά ἢ χρυσὴν V.

99, 31 scribebatur Λαυράς. ἐκάλουν om. R. — 32 ἦν. τοὺς Ald. ῥυπαροτόπους V. — 34 Ald. κἀναθαρν, καὶ κατασπᾶσθαι κάτω δυσωδίαν πνέοντα.

107, 41 Λακεδαίμονιους R. — 43 τῷ Μήδῳ aptius post ἀπαγγέλλοντας collocabitur. DIND.

108, 48 τῶν πόλεων Ald. — 49 αὐτοὺς οὕτε πορεύσει ὅρ' ἐαυτῶν V., ex scholio v. 109.

114, 22 ἦρ', 23 τὸ ἐξ V. Idem ἦρ' ἔτυμος. Perierunt hæc literæ in R., quæ φάτιν. V. φάτειν. — 24 εὐρον R. pro ἔγνων. Αἰῶλες V. (quod ex Αἰῶλες s' corruptum esse posse animadvertit Dindorfius), om. R.

117, 25-27 sic in R., ἀντὶ τοῦ μετὰ ὁρνεῶν — ἀπιόντες. δεῶν [sic] εἰπεῖν εἰς οὐρανόν. — 26 τῶν om. R. Ald. ἔτι addidit Dindorf. — 29 τοῦτο V. — 36 πρὸς τὴν codex.

121, 42 post ἐγρήσκατο ponit R. — 43 ἄλλως V. ἀντὶ τοῦ Ald., quod om. R.

123, 51 post λεγόμενον quæ exciderunt, ex scholio Aldino suppleri possunt. — 53 εἰ—κίτῃ V. ἦν ὁ παῖς οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ ὀίδου Suidas s. Κόνδυλον. — 1 κόνδυλον V. Demetrii lectionem sequi videtur Photius p. 129, 15 : κόνδυλος (κάνδυλος codex) : σκευασία ὀψοποιικὴ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης. Quem locum fortasse non debebam inter fragmenta ponere 624. DIND. — 3 addit R. κολλύρα δὲ τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου.

124, 6 εἰς addidit Dindorfius.

125, 9 sq. οὐ γὰρ—ἀνέλθης om. R. — 13 sqq. Insanabilis est locus Euripidis, ex quo plura excidisse manifestum est. Codex 14 κράτ, 15 πορεύγει. G. πορεύει. βαρυστόνῳ conjeci in Thesaurο HSteph. vol. 2, p. 433, A. πτηγὸς πορεύσει non liquet utrum tragici sint verba an Aristophanis ex versu proximo. DIND.

126, 16 νῆδς, 17 ναῦς V. Ald. λέγεται—πτηγόν infra post ὡς εἰς ναῦν ponit V., illa autem πῶλον κἀναθαρν omittit. — 19 δὲ om. V. — 20 πῶν δὲ περικυβήσομαι qui legerunt, πῶλος delere debuerunt. DIND. ὡς εἰς ναῦν om. R.

130, 27 ἔως οὗ ᾗθις Ald.—31 ἀνέστη V. ἀνείη R. ἀνέστηκεν Ald., quæ ἀποσοθήσων cum V. — 32 ὁ πρὸς R. — 33 ὥφειλα V.

134, 38 νεόττις V. νοσσία Ald.

136, 39 πρακτικώτερος om. R. — 40 et 42 δὲ om. R. V., ἄμω om. R.

141, 47 ἐπειδὴ et ἐκνήχθηαι R. νήχθηαι Ald., quæ post δύνανται addit διαβάλλει δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου παρὰ τῶν τραγικῶν λεγόμενα. — 52 ἐξαπατῆσαι Suidas s. Τραγικώτερος. V. ἀπ. καὶ ἐξὸν γ

142, 2 ἐστὶ κῶς τὸ V. ἐστὶ κυρίως τὸ G.

143. Scholion Aldinum est πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κἀναθαρν, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ. καὶ Κνιδουργίς δὲ ἄλλας ναῦς ἀπὸ Κνίδου. καὶ τὴν Κέρκυρον ἀπὸ Κερκυράς, καὶ τὴν Πάρωνα ἀπὸ Πάρου. — 6 σωμακὸν (συμακὸν G.) τρόπος τρόπων φησὶν V. Apud Suidam s. Νάξουργης de hac scholii parte nihil superest præter verba Κρατίνος δὲ λέγει. Σαμιακὸν τρόπον ex Archilochis Cratini memorat Photius p. 498, 10, quocum comparetur Hesyehius. De utroque dixit Nækius De Chærolo p. 155. — 10 εὐροῦσας correxit Dindorf. ex Suida et πόλεις addidit ex eodem. εὐρόπας V. εὐρόπας G. — 11 ἀρχιτεκτονίας ἐποίουσαν Suidas. ἀρχιτεκτονικὰς V. — 13 Κνιδουργίς ἀπὸ Κνίδου libri Suidæ præter Paris. A. καὶ κέρκυρα Suidas. — 15 scribebatur κἀναθαρς. Bekkerus : «Hujus vocis prima syllaba a correctore est, secunda non α sed η habuisse videtur. Neque εἴπε πλοῖον voces sunt a prima manu.» — 16 καὶ additum ex Suida. — 17 ὡς καὶ R. διὰ τούτου V.

145, 22 scribebatur κλειτούς. — 25 sq. Καλλικράτης—ἡ Μενεαλῆς. Conf. schol. Av. 395. — 26 περὶ α⁰ γράφει V. Fortasse corrigendum Ἀθηναίων συγγράμματα. DIND. — 27 scribebatur κλειτούς. — 28 ὁ καν⁰ V. κἀναθαρς G. — 29 vocis ἐξήκοντα loco desideratur verbum aliquod, ut ἐξήσκητο vel ἐξωκοδόμητο. DIND. — 31 ἦν οὗ ἔαρ. V. — 33 καν⁰ (κἀναθαρς G.) λιμὴν οὐχὶ καν⁰ V.

147 V. præterea habet glossam πρὸς τοὺς θεατάς φησι, om. G. — 37 λόγος ἢ ὑπόθεσις ex hoc loco petiit Suidas s. Λόγος. V. hæc sic habet, ἡ υ^π δὲ λ^ε. — 39 sq. Ἄλλως ἀποτείνεται om. R., in quo est ἰδιότῃ δῖμα ἐστιν Εὐριπίδου Βελλεροφόντης, ἐν ᾧ γῶλον etc.

153, 48 ὅτι om. R. — 49 οὕτω . . . Ἀττικοὶ R. κατωκᾶρα λέγουσιν Ἀττικοὶ V. κατωκᾶρα λέγεται Ἀττικῶς Ald. — 50. Post ὅρ' ἐν in R. nonnulla sunt oblitterata; tum sequitur ἀντὶ τοῦ νεμηθήσεται, πρὸς φήσεται. Quæ sic restituenda esse arbitror, τὸ δὲ βουκολήσεται ἀντὶ τοῦ μεθήσεται, ἀποστραφήσεται. DIND. δεσμοῖσι δέδενται Suidas s. Κατωκᾶρα. δεσμοῖσιν δέδεντε V. — 52 Ἡρωδιανός. Joann. Alex. Τὸν παραγγ. p. 29, 23, citat Dind. — 53 τῇ δὲ ἡ V. Ibidem βουλῆθαι et Bekkeri et Dindorfii editiones. Post scholion de κατωκᾶρα

sequitur in Ald. βουκολήσεται, ἀπατήσεται. καὶ βουκόλημα τὸ θελγητρον· ὡς τὸ (Babrias), καὶ ὅπως ἔχη τι βουκόλημα τῆς λύπης, ἀνέθηκε τοῖς τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων. Quae inserta sunt ex Suida s. Βουκολήσας.

154, 6 χρυσεογάλινε, 8 διπλῇ δὲ εἰσθεσις codex. Fort. δὲ καὶ εἰσθεσις. Idem περίοδον ἀναπαύσους, 9 ὁκτὼ καὶ τριακοντάμετρος. Ald. ἐκθεσις, 12 εἰσθέσει.

162, 21 κάκην R.

165, 24 ἐμπορεῖον V. Ald.

166, 27 codex ἐπιφορήσει.

168, 31 ἐν τοῖς Suidas s. Ἐρπυλλος.

169, 40 τέλεον V.

171, 43-45 in Ald. τοῦτο ὡς ἐκ παροιμίας τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως. — 44 εὐρυκόπρων V. — 48 sq. ὁσμὴν. κοιμῶν δὲ Χίους ὡς εὐρυπρώκτους ὄντας καὶ ἐτούλους πρὸς τὸ ἀποπατεῖν Ald. — 49 τῶν πολεμίων R.

174. Ante hoc scholion legitur in Ald. οἷμ' ὡς δέδοικα, πρὸς τοὺς ἐν τῇ θεάτρῳ μηχανοποιούς. Male hic relata sunt τουτέστιν — Βελλεροφόντην, quae interperantur verba κοῦκέτι σκόπτων λέγω. — 1 δὲ om. R.

175 γρ. καὶ πνεῦμα R.

180, 6 ἐκθεσις V. — 9 sq. να', post v. 230, λή, post v. 268. Qui locus quum parum aptus videatur ejusmodi interjectioni, videtur in numero erratum esse. DIND. — 13 Ἐρμείας et ἤδη καὶ V. 185, 19 μάλιστα om. G. ὑπὲρ τοῦ V., non G.

190, 30 Τὸ μὲν γὰρ V. — 31 παρὰ τὴν τρύγα et γεωργούς V. Ald. — 32 scribendum videtur οἱ μὲν τῆς.

192, 37 τὰ χρέα om. V.

193, 39, 40 diversa scholia sunt. — 43 est lemma γλίστρον in R.

194 Ἀντί τοῦ φιλ. R.

196, 52 μετόπισιν R. γὰρ φησιν ὅθεν δι' ὁμᾶς V.

199, 3 legebatur σφηκίων. — 4 κοιλαίτατον Ald.

6 legebatur μέγχι τοῦ. Correctum ex scholio inferiore. δὲ om. R., qui φασὶ κύτταρον. — 11 σφηκίων V. σφηκῶν Suidas s. Κύτταρος. σφηκῶν in scholio Vesp. 1111. — 14 sqq. Satis inepte florem masculinum auctor scholii descripsit, nisi verba sunt vitiosa. SCHNEIDER. ad I. Theophrasti vol. 3, p. 145. — 16 ὄον Suidas s. Κύτταρος. οἱ V.

202, 23 γὰρ om. V.

207, 29 παροῖεν V. non G. αὐτοῖσι V. — 31 ἀντί τοῦ repetitum ante ὅσον in R.

212, 41 πολέμου οἰκέται, 43 ἢ ὅτι ἐν V. — 51 ἐμνημόνευσεν post Λακωνίων ponit G. — 1 οὐ τὴν τυχοῦσαν G. οὐ γὰρ τυχοῦσα V.

214, 12 Οὕτω τοὺς V. Ald. — 16 legebatur εἰ

μὲν. — 17 κρατήσωσιν V. κρατήσουσιν, 19-21 δίκας. εἰ δ' Ἀθηναῖοι νικήσουσιν, εὐθὺς ἀντιφθέζονται Λακεδαιμόνιοι. καὶ εἰ ἔλθωσι μετὰ τὴν ἤτταν εἰρήνην ζητοῦντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ἐξ-απατῆται Ald. — 22 ἐπεὶ νικ. V.

215 in Ald. εὐτελεῖζοντες καὶ ἐνυδρίζοντες τοὺς Ἀθηναίους. ἢ πρὸς τὸ Λακωνικὸν ἐπαίξεν.

218 in Ald. ἐγρῆν μόνον αὐτοὺς τὴν πάτριον ὁμῶσι. ἀλλ' ἐπαίρων τοὺς Ἀθηναίους τοῦτο φησιν, ὡς οὐκ Ἀθηνᾶ μόνῃ χρῆσαιντο, ἀλλὰ καὶ Διί. — 30 αὐτὴν V., qui 31 γὰρ om. «Malim λέγω δὴ.» Dindorf.

219, 38-49 ἣν ἔχομεν τὴν Πύλον· τοῦτο διὰ τοὺς ληφθέντας ἐν Σφακτηρίᾳ τριακασίους καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ὅπερ Ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν Πύλῳ. ὅτι ληφθείσης αὐτῆς, περὶ εἰρήνης πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπρέσβευον Ald. ἐὰν πόλιν γρ. λέγει ὅτι καὶ πάλιν ἤζουσι δεδεμένοι τῆς εἰρήνης τυχεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐὰν ἔχομεν ἀσφαλῶς τὴν πόλιν. ἄδηλον δὲ ποίαν πόλιν λέγει, τὴν Λακεδαιμονίων ἢ τὰς Ἀθήνας. ἐὰν δὲ γράφῃται Πύλος, ἀληθεύς μᾶλλον ἔρχεται διὰ τοὺς ληφθέντας τριακασίους ἐν Σφακτηρίᾳ, καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ὅπερ Ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν Πύλῳ καὶ ὅτι ληφθείσης—ἐπρέσβευσαν R. — 40 τὴν εἰρήνην V. Correctum ex R. — 44 ἔρχμεν et ἀκί-ρως V.

228, 3 θυσία et 5 καὶ et 7 ὥσπερ αὐτοὺς om. R.

234 sic in R., Τρυγαῖον ἀπὸ τοῦ κανθήρου ἀπο-βεβηκότα ἀπὸ (hoc etiam G.) τῆς σκηνῆς. ἔστι δέ τι καὶ ἄντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς. τὸ δὲ θυσίας ἀντὶ τοῦ σάλ-πιγος.

236, 19 τῶν ὑποκριτῶν Kusterus. τῶν om. Ald.

— 20 σκ. δὲ αὐτοῦ, correctum ex R., qui αὐτῇ.

241, 32 Συμβολικοῖς et ἀποτιλώντων V. ἀποτι-λόντων G. — 33 ταῦτα δέ R., om. V., qui 34 μεί-ζονα γὰρ ὅν.

245, 44 ἐποννυμῖαν V. Ald.

246, 47 ταῦτα λέγει V. — 48 γὰρ om. R., qui 2-4 ἄμα—ἅπανς ἅπαντα supra ante ἡ Μεγαρκὴ γῆ habet. — 4 καταμεμυτωμένα Ald. μεμυτωμένα V.

249, 9 τοῦ τὰ σκόροδα R. — 11 ὕπαισι V

250, 14 ἐμβαλὼν R.

251, 22 πολλὰκις Αἰακ., 23 ἐστὶ γείτων V. Qui post πόλιν pergīt, ὡς ἐπὶ τυροῦ δὲ δ' Ἀριστοφάνης τῇ λέξει ἐχρήσατο. καὶ Ὁμηρος (x. Ὁμ. om. G.) — χαλκείῃ διαφθαρέσεται. διακνήω δέ ἐστι κυρίως τὸ τυρόν etc. — 24 Ἀντί τοῦ om. V. — 25 sq. κνεῖ τυρόν. κναῖεν γὰρ Ald. — 26 κνήστη V. κνήσται G. — 27 τὸ τὸν τυρόν ζύειν V. Ald. τῇ κνίστιδι R. Scribebatur τῇ κνίστῃ.

252, 30-32 sic in R., χαριζόμενος Ἀθηναίους τὸ μέλι τούτοις προσένειμεν. ὅσῳ γὰρ καὶ τῶν σκορόδων καὶ πράσων καὶ τοῦ τυροῦ τὸ μέλιτος (scr. μέλι ἐστὶ) τιμιώτερον, τοσοῦτον ἀμείνων. — 34 μέλιτος εἰς τὴν

θουείαν (μέλιτος τῇ θουείᾳ G.) ἐμβάλλει (βάλλει V.) V. Ald. — 35 σφάλλομεν V.

254, 52 τὸ τετραβολοῖον V.

259, 7 ἀπὸ τοῦ ἄλας, 8 ἀπὸ τοῦ ὑλεῖν (sic) V. πρὸς τὸ bis Suidas s. Ἀλετρίθανος. Ex quo illata 8-12, καὶ — Καλλ. — 13 ὁ δὲ τριθανος V.

261, 20 εἰσοικισμένον R. εἰσφικισθέντων V. — 21 εἰσοικισμένον R. οἷς πρόνοια τῶν νεωστὶ εἰσοικισμένων Ald.

267 ὡς οἰκ. θεῶ τ. Ἀ. καὶ εὐχεταὶ τῷ Διονύσῳ R. reliquis omissis. — 25 θεάτρῳ τῶν V.

270, 33 τέθνηκεν V.

271, 37 legebatur γυναικας αὐτάς. — 38 τὸ ἐξῆς R. — 39 ἀπόλετ' V. ἀπόλωλ' Ald.

273, 42 Μυττωτὼν δὲ ἀντὶ τοῦ πράγματα ἡμῶν ἀντὶ τοῦ, 43 ἐγείρει R.

275, 45 Ἀπελθὼν τοίνυν, 46 προσφέρει ὁ Ζεὺς V. De quo conf. schol. v. 236 in fine.

277 sic in Ald., οἱ ἐν κινδύνους γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τούτους τοὺς δαίμονας τοὺς ἐν Σαμοθράκῃ τοὺς τε Κορύβαντας καὶ τὴν Ἑκάτην. ἐξ ἧς καὶ διαβόητον ἦν τὸ Ζήρινον ἄντρον, ἐνθα ταύτῃ ὠργίζον καὶ ἡλευθεροῦντο. — 52 πρὸς ἀλεξιφάρμακον κινδύνων τινῶν Suidas. s. Ἄλλ' εἴ τις. πρὸς ἀλεξιφάρμακα κ. τινῶν s. Σαμοθράκῃ. — 3 τινὰς om. R. — 4 Ἀλεξάνδρειαν, 5 sq. λιπὼν ἐρυμνὸν κυβάντων (Κορυβάντων (i.) σὼν V. — 7 μεμνῆσθαι editiones Dindorfii et Bekkeri.

278, 9 τοῦ Καθείρου Ald. — 11 ἐκ τῶν κακῶν R.

279, 13 λέγομεν. ἄλλως (ἀλλὰ G.) ἀντὶ τοῦ V. δοῖδουκα. ὥστε μὴ υποστρέψαι αὐτόν R.

282, 22 Τέλειδος V. Πέλειδος G. Conf. Thucyd. 3, 69. — 23 τῆς εἰρήνης V. Ald.

285, 30 παρὰ τὴν (τῶν G.) Λακεδαιμονίων V.

288 ἐγὼ δὲ ἀλετρίθανον λαβὼν ποιήσομαι καὶ μηχανήσομαι V.

289, 35 scribebatur Δάτις. — 36 δὲ om. R. — 44 γὰρ ὡς παρὰ V., non G. — 47 Δάτος V. Δάτις G., 50 Δάτις V. In quo 54 post λόγους sequitur ἄλλως cum scholio Aldino, quod supra legitur 35-38 Δάτις ὁμοιοκατάληκτον. — 2 Καρκίνου, vide schol. Ran. 86.

296, 10 οἱ μὲν γὰρ V. — 11 πονηρῶν G. τριήρων V. τριηρῶν R.

299, 21 ὡς καὶ ἔφη Ἑ. V., qui 22 om. ἐργαλεῖα — ἀνορύττειν. — 23 καὶ παροιμία — σκάφας in Ald. leguntur ad v. 289, post δατισμός, l. 41.

300, 25 δειπνήσοντες Florens Christ. — 27 ὡς ἔλεγε V. ἔλεγε Ald.

381, 37 ἐκθεσις V.

302 εἰς ὁμόνοιαν ἄγει τοὺς Ἑλληνας λεληθότως διὰ τοῦδε τοῦ ἔπους R. reliquis omissis.

303 R. habet φοινικίς γλαυὺς πολεμική. Idem 304 habet μισοπόλεμος. φιλοπόλεμος γὰρ ἦν ὁ Λάμα-

χος στρατηγὸς ὢν. — 52 ἀντὶ τοῦ Suidas s. Φοινικίων. ἀντὶ τῶν V. Ibid. ναυτικῶν Suidas. — 54 ἀκολαμάχου (fort. ἀπὸ Λαμάχου) praeimit V., non G.

308, 4 ἐπιμονήν, 5 ἡμέλουν V.

310, 9 φυσῶντας V. Ald. — 10 ἀναγείρητε V. ἀνεγείρετε G. δὲ om. R. — 11 γὰρ ναυτικός R.

312, 12 φασὶ V. (non G.) Ald. — 13 εἶη τὸ V. Ald. — 14 δὲ τὴν πόλιν Ald. — 16 σῖτον, 17 λογιζομένοις, 20 χορηγῶν V.

313, 27 ἀντρόβε V. πατρόβε G. Deinde ex Pindaro corrige Φιλύρας.

315, 36 Ὅτι om. V. Totum scholion om. R.

317, 41-43 κατὰ — λέγειν αὐτὸ om. R. — 42 τὸ om. V.: habet in alio scholio, βέλτιον ἂν εἶη καὶ ἀναγινώσκεισθαι καὶ τῷ ἐξῆς συνάπτεσθαι, ἵνα τοῦτο μὲν εἶη ὁ χορὸς λέγων. κατὰστιχόν τε γὰρ ἐστὶ τὸ ἀμυθῖον καὶ τῶν ἡδομένων ἀκούειν τὸ τοῦ τοῦ ἀναφωνῆσαι.

324, 46 φησὶ post ἐμὴν Ald., omittit V. — 47 τὰ μέλη Ald. — 48 γρ. γὰρ R.

333 R. habet ἀντὶ τοῦ συγχωρῶ. — 2 μοι om. V.

336, 6 ἦτοι ἐκδύς G.

342, 9 post πανηγύρεαι addit Ald. κατὰ θεωρίαν παραγίνεσθαι. ἀντὶ τοῦ παίζειν. δὲ ἐκάλεσε G. — 10 legebatur δημοσίων. V. συνθύσαντας καὶ συμπανηγυρίσαντας.

343, 12 παίζειν Suidas s. Κοτταβίζειν. Legebatur παίζειν, τρυφᾶν. τρυφᾶν spectat ad συβαρίζειν. — 13 λαταγεῖα Suidas. ἐνέριπτον Ald. ἀνερρίπτουν α

ἐμβ. τι Suidas. — 18 μικρὰ π. ἐν τῇ χειρὶ Suidae cod. Paris. A. — 20 ὕδατος om. V. Ald. — 21 χαλκῶν ἦν V. ἦν om. Suidas. — 25 βαρηθῆ R., qui 26 om. κατελοῦσα. — 27 τοῦ ὑπὲρ V. — 28 ἦν μὲν Suidae ed. Mediol. γυθῆ sine μὴ V. Ald. — 29 αὐτὸς et 30 κεκρυμμένος om. R. — 31 μάνης Suidas. Scribatur μανῆς.

344, 32 sq. Παρὰ τὴν Συβαριτῶν τρυφήν Ald. πεποιήται καὶ (dele καὶ) παρὰ τὰ συβάρια ἐπιφλέγμυα (ἀποφλέγματα G. et deteriores libri Suidae s. Συβαριτικαῖς), ἅπερ ἐστὶ (ἃ ἐστὶ G.) παρ' Ἐπιγάρμω. ἢ παρὰ τὴν τῶν Συβαριτῶν τρυφήν. λέγουσι γὰρ τοὺς Συβαρίτας πολυτελεῖσι τραπέζαις χρῆσθαι V. — 35 Συβάριαι Suidas. Scribatur Συβάριαι. — 38 συβαριασμός V. Ante ἦν deest syllaba una, velut ἄρ' ἦν vel ἐπ' ἦν. Meinek. Hist. Com. p. 151 τότε ἦν. DIND.

346, 50 Dindorfius addidit εἴσθεσις. — 53 τετράρβυθος V. simplici ρ et reliqua huiusmodi infra. — 1 παιώνια διωνικά διρ. V. — 6 τις om. V. Idem τύχη . . . ρους οὐ ἢ μὲν V., erasis aliquot verbis. Idem supra ad v. 337 διπλῆ· ἔπεται γὰρ μέλος ἀπὸ προ . . . reliquis erasis: unde veram lectionem concinnavi. Tota autem annotatio,

quam om. G., referenda ad v. 337-345 μή τι — κεκραγένοι. DIND. — 7 πρόσδος ἐστὶν ἐκ διστίλ. V.

347, 25 στρατηγήσας om. Suidas s. Φορμίων. Idem λιτὸς δὲ ἦν καὶ, et 27 ἐξησκημένοι, et 28 Ταξιάρχαις, omittens 29 sq. παρ'—φησὶν. μανθάνων Bergkii Comment. de Com. Att. p. 361. Legebatur μανθάνων.—30 στρατηγιῶν coniecit Meinek. Com. I, p. 526.—31 κοίτην excidisse putat Meinek. l. c. p. 528. στιβάδας Bergkii l. c.; quo recepto lacunae signa delenda erant. Codex στιβάδος. φάγοιμι Suidas. φύγοιμι et ἐξ ὅσου Suidae cod. Paris. A: reliqui libri ἐξόσου. φύγον Suidas. φάγον V. Sequentia om. Suidas.—34 ρ' μνῆς et 38 ρ' μνῶν Bergkii. Vide Böckhii ap. Meinek p. 527 sq. Edebatur βράμνους (βράμνας V.) et βράμνων.—34 εὐθύνης G. εὐθύμης V.—38 μνῶν θυσίαν τοῦ Διονύσου Böckh. l. c.—42 Ἀταλάντη infra post Κρατίδος lectum huc transposui, indicata illic lacuna. Nam Atalanta Strattidis fuit, Cratini vero fabulae nomen excidit. DIND.—45-47 in R. est τὰς γαμεινίδας ἅς ὑφίσταντο οἱ πολέμιοι. περὶ δὲ τοῦ Φορμίωνος πολλαχού εἴρηται ὅτι ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ ἐν ταῖς [sic] Ταξιάρχαις δὲ φέρεται ὡς ἐπίπνοος R.

353, 2 εἰς τὴν πόλιν Ald. τὸ et δὲ et 4 τινὲς om. R.—5 ἐγένοντο V. διὰ τὸ πᾶσα κείσθαι R.—6 τῶν μᾶλα libri Suidae deteriores.—7 δὲ δορὶ σὺν ἀσπίδι codex. Ib. Ἀχαιοὺ ἐκ Μῶμου. Idem tradit schol. Vesp. 1081. Chæroboscus Bekkeri p. 1364: τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν Μῶμῳ Σοφοκλέους προκειμένον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρους ἐστίν. Achæi tragediam Μῶμον aliunde non novi: contra Sophoclis Μῶμος ex aliquot scriptorum testimoniis cognitus est. DIND.—9 δορὶ codex.

362, 15 τούτων R. et om. λέγει.

363, 21 κρεωπωλεῖν Ald.—27 Κιλικῶν V. hic et infra præterquam in locis tribus postremis. Κιλικῶν dicitur apud Suidam s. h. v., Καλλικῶν s. Πονηροῖς, et Καλλικῶν s. h. v. ὁ γὰρ Dindorfius. Legebatur οὐ γάρ.—29 Θεόπομπος Prellerus De Polemone p. 59.—31 εὐρον [sic] φασὶν αὐτὸν V. εὐρον αὐτὸν φησὶ G.—32 μέλλει Suid. s. Κιλικῶν.—37 κρεωπωλεῖν codex.—46 Θεόγενες V. et Suidae codex Paris. A (qui theogenēs). Correctum ex scholio Ravennate et tribus Suidae (s. Πονηροῖς) codicibus. Θεοίγενες Suidae ed. Mediol. κόψης R. κόψας V. κόψαις Suidas. Καλικόνωντος V. Καλλικόνωντος Suidas. Recte schol. Rav.—49 πυνθανόμενου Suidas. πυνθανόμενον V.—50 Καλλικῶν V. Καλλικῶν Suidas. Deinde παρὰ τὴν παροιμίαν scribendum putat Dindorf.—2 Κιλικῶν Suidas s. h. v. τροφῆς G.—4 δὲ om. R.—5 καὶ Λάκων Κιλλ. Schneiderus De scholl. Ar. p. 92. οἷς προδ.

V.—7 ἐπήγαγεν ἀλλ' V.—8 addit R. ὑστερον μὲν οὖν παρὰ Θεογένους εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέα, κακείνος ὑποδείξει ἐκέλευσεν πόθεν κόψαι θέλει. προτείνας δὲ τῇ χειρὶ (προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα Suidas s. Πονηροῖς) ἀπέκοψεν τὴν ἑαυτοῦ (scrib. αὐτοῦ) χεῖρα καὶ εἶπεν, ταύτη σου τῇ χειρὶ οὐ μὴ προδώσῃς πόλιν ἐτέραν. μέμνηται καὶ Καλλιμάχος, « μὴ σύ γε Θεοίγενες κόψης χεῖρα Κυλλικόνωντος. »

364, 10 scribebatur ἔταν.—11 ἡμέραν om. V. spatio vacuo, G. sine spatio.—12 τῷ κληροῦντι, 13 ἡμ. δὲ, 14 ἐπειδὴ, 16 διακζομένων V. et 17 om. ὅτι.—18 ποιήσεις G. ποιήσης R. V.

365, 21 τὸ πρ., 22 φησι δεῖν καλεῖ V. δεῖν φησι καλεῖν G. φησι καλεῖν δεῖ Ald.

369, 32 τὸ ἐπιπρίψαι V. Ald.

370 Ald. πάλιν—ἐχρήσατο, ὥσαντι τῷ τελείῳ, τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραύνων. παίζων οὖν εἶπεν.—36 τὴν θεόν, τὸ γελῶν V. τῷ γελῶν G.

374, 47 λέγει. δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι. πρὶν R.

376, 52 δ om. R.

380, 3-7 ἐπίτηδες τραγικοῖς—λακρήσομαι, ἀντὶ τοῦ σαφηνιῶ, ὃ ἐστὶ δηλώσει. τορῶς γὰρ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς ἀντὶ τοῦ ἀφ. R.—4 διαβάλλω V.—9 τοῦ ἀφανίστας R.

389, 32 εὐεργετήσας R.

394, 33 ἴσως om. R.—36 prius καὶ om. V.—37 ὑπὸ τοῦ V. 38 ἐπιλαμβάνεται Suidas s. Εἴ τι Πεισάνδρου. λαμβάνεται R. V.

398 R. habet ἀντὶ τοῦ κοσμήσομεν· ἐστὶ δὲ αὐτολογία.

402 sic in R., αἰνίττεται—κλέπτοντας. λέγει δὲ παρ' ὑπόνοιαν ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χαιρόντος ταῖς κλοπαῖς. οὕτω γούν σε τιμῆσαι προαιρούμεθα φησὶν ὅτι—ἐν ταῖς κλοπαῖς προσέξομεν.—52 προαιρούμενος V.—2 sq. αἰνίττεται δὲ R. Ald.

404, 5 ἐπὶ om. R.

406, 8 scribebatur διοσημεῖας.—9 γενομένης om. R. V.

407, 14 τῶν et 15 εἰς om. V. Legebatur ἀπόνοιαν, quod correctum ex scholio Ravennate.

410, 19 Ὅτι οἱ β. V.—20 post ἱστορεῖ addit V. Ald. εὐφυνῶς δὲ (δὲ om. V.)—διὰ (τὰς add. V.) στάσεις—διαφθεῖρει, quae scholio v. 406 addita sunt auctore R. Ib. ἐπαικῶς—(24)σελήνη duobus locis habet V., qui loco primo om. 21 μᾶλλον, et 22 præbet διὰ τούτου δὲ καὶ, altero διὰ τούτου δὲ καὶ, 23 primo loco νερόμιστο.

413, 25 Ἡμ. τῶν ἀπολομένων R., qui 26 θυντων. διὰ (id est λείπει διὰ in verbis ταῦτ' ἄρα. DIND.) ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα.

414 R. verba τοῦ κύκλου δὲ ὅτι ἐπειδὴν ἴσαι—παίζων ponit infra post ἡνιοχείας, l. 38.—29 ὅτι

διὰ ταῦτα Ald. διὰ ταῦτα glossema est ad ταῦτ' ἄρα adscriptum. DIND.—30 ἐπὶ V. ἐπὶ G. ἐπειδὴ R. Ald., quæ 32 ἐκλέπτετον.

415, 34 Ἡρόδοτος, 35 τιθέασι, 37 φειδόμενος V.

418, 39 καὶ om. V.—41 δύο ἐτῶν R., qui 42 καὶ οὐ et sequentia ut novum scholion habet.

419, 48 ἄγομεν R. V.—49 Διυπόλεια Ald. Διυπόλεια et ἡ πολλοὶ V.—51 τῶν πελάγων καὶ τῶν τοῦς βοῦς Ald.

420 Τὰ Διυπόλεια R. V. Τὰ Διυπόλεια Ald. τὰ Ἀδώνια Ἀδωνι καὶ Ἀφροδίτη R.

421, 3 ὁρώντων V., non G.

422, 10 ἀλεξίκακον V.

425, 15 ἐλεγχόμενον et δέ post ὑπόνοιαν om. R.—16 αἰὲ καὶ ἐλ. Ald.—17 τῶν post εἶπε om. V.

426, 19 ἐν om. V., qui ἐκθέσει cum Ald.

431, 31 πρ. θύσον, 32 τοῦδε ἔ. ἐξόμεθα V. ἐξόμεθα corruptum fortasse ex ἐχώμεθα. Conf. Lobeck. ad Phryn. p. 721. DIND.

432, 34 ἡ om. V.—35 ὁρμήσωμεν G. Ald. προσέφηται ἐν R.—36 φιαλεῖν Ald.

435, 2 Μελησιόπου. Narratio hæc sumpta ex Thucyd. 2, 12.—47 κακῶν V. pro λοιπῶν.

437, 1 ἀντιλαμβάνοιτο Ald. R., qui σχοίνοις.

440, 11 ἀνθρακας (quod om. R.) λέγει Ald.

441, 13 καταρρέμενος om. R.

443, 16 sic etiam Suidas s. Ὀλέκρνον. ἀγκῶνα, ἡ τὸ ἐπὶ τῇ Ald.—18 ἀσπίδα μὲν τὰ V.—19 οἶ, 20 μάλλον, 21 λέγονται om. V.—22 ὅτι ἐπικαμπές τῶν χειρῶν καὶ ὅζῳ λέγει τὸν ἀγκῶνα V., omissio φαιμέν.

446, 32 φανερώς V. Ald.

447, 34 ἄλλου V. Ald.—35 φησι R. τοὺς μεταβόλους φασί V.

448, 37 οὖν συνήθως τὸ V.

450, 44 sqq. Inapte ab scholiasta comparari quæ de Alcibiade narrat Thucydides, ex temporum ratione manifestum est. Eodem modo errat schol. v. 451. DIND.—46 πειθομένοις Ald.—49 εἶτι om. V.—51 παράσχηται V.—52 pro ἰδίᾳ legebatur διὰ τὸ. Correctum ex Thucydide. ἀπολαμπρύνεσθαι Ald. ἐλλαμπρύνασθαι apud Thucydide.—53 μὴ ἀρνούμενων τούτων V.—2 νομίζων Ald.

451, 5 ἐπιτεύχισαι om. R.—7 vide ad schol. Nub. 46.

453, 12 Callimachi locus est ex Hymno in Apoll. 100.

456, 21 τῶν αὐτῶν ἔργων V.

459, 31–44 in V. est διπλῇ καὶ ἐκθεσις ἀμοιβαίων τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ ἐν ἐπεκθέσει καὶ παρεκθέσει, ἥς τὰ πρῶτα εἴ' κατὰ κώλων. ἔχει γὰρ ἄλλα γὰρ (γὰρ om. G.; scrib. ἀλλαγήν) τῶν προσώπων δέ εἶσι (scr. εἶσι δέ) τὸ μὲν πρῶτον καὶ γ'

τρισύλλαβα κατὰ παλιμβάχειον. τὸ δὲ β' παίων πρῶτος, τὸ δὲ δ' ἦτοι δακτυλικὸν διπλοῦν ἢ τροχαϊκὸν πενθημιμερές εἶη ἄν. τὸ ε' διπλοῦς παλιμβάχειος. Tum ad v. 463, τὰ ἐξῆς τρία ἐν παρεκθέσει ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐν καὶ κατὰληκτα (ἀκατάληκτα G.) β'. Ad 466, εἶτα ἐν ἐκθέσει τρισύλλαβοι κατὰ πόδα κρητικόν. Ad 469, εἶτα ἐν ἐκθέσει ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὰ ἐξῆς δύο ἀναπαιστικά ἐν εἰσθέσει (ἐν εἰσθέσει om. G.) δίμετρα ἀκατάληκτα. Ad 472, ἐπεκθέσει καταληκτικὰ δίμετρα.—31 ἐκθεσις Ald.—45 Ἐρμῆν δὲ V. Ald.—46 βαρβάρους τι R., quod præferendum fuisse videtur.

465, 2 καὶ ὑπερηφανεύεσθε additum ex R. et Suida s. Ὀγκύλλεσθαι.

466, 6 γὰρ τοῦ V. Ald.—7 Ἀλκαίου Palmerius. ἀλκῆν V. Ἀλκιβιάδου R. Ἀλκμαίωνος Ald. Vide Thucyd. 5, 17. σπονδὰς αὐτοῖς Ald.

472 ἀπελλέγγων R.

474, 22 εἰσφύητρον R. sine τὸ, 23 μορμολύκια idem, qui τὰ ante τραχ. omittit cum Ald.

476, 31 Ἐπεὶ ἄρα κατ.—34 ἀλλ' ἐνετρυφῶν R. διαφθειρομένοις V. Ald.

477, 41 ἀντεμφαίνει V. ἐμφαίνει Ald.—44 τρυχομένων V.—47 scribebatur ἐπαμφοτερίζουσιν. ἐκποδῶν V.

479, 50 sqq. Scholiastæ interpretationem recte reprehendit Palmerius p. 451 seq. Commentariorum ed. Lips.—53 εἰς ἑτ' R. ὡς εἶτι apud Thucydide.—4 ὁμοίως φησὶ V. Ald. Correctum ex Thucydide.—5 ἥρξατο, 6 οὕτω μὲν V.—7-9 μάλιστα—γέννηται non leguntur apud Thucydide. ταῦτα om. V., διὰ om. R.—11 sq. τριαχοσίους τοὺς et 6 τῷ ξύλῳ—κούσπου om. V. De v. κοῦσπος vide Ducangium.

481, 15 βαρ. φορούντων Ald.—17 πεπιέσθαι Dindorfius. Legebatur πεπεσθαι.

482, 20 γλίσχρον—ἐλεγον R.—24 περιτρώγουσι Suidas s. Σαρράζων. Idem τῷ δοκεῖν. Scribebatur τὸ δοκεῖν.—25 εἶστι et 28 τῶν et 31 ἄν om. V.—32 σαρκῶν κύων λιμῷ Schneiderus in Lexico. Legebatur σαρκοκύων λιμόν. Hesych. : Σαρκῶν : σεσηρώς. Fortasse autem transponendum κύων σαρκῶν λιμῷ. DIND.—34 ἐαυτοῦ G.—38 Σαρράζοντες δὲ οἷον R. Idem συνοήγοντες.—41 διὰ γὰρ τοῦτο R. Ald.—44 αὐτῆς R.

483, 53 ἐπεξιοῦσιν et παρ' αὐτῶν Ald.—54 πολυορκίας (sic) V.—1 Νισαίαν Kusterus. ναικείαν V. νικίαν Ald.

493 τῶν ἡμέρων R., qui καὶ κατετέλουν omittit.

496, 22 lemma κακὸν εἵτινες correxit Dindorfius. Οἷον ὡς κακόνει ἐχθροὶ R.

497 in R. ἀντὶ τοῦ οἱ ἐπιθυμοῦντες. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν καὶ ἐπειδὴ ἀδελφάγον τὸ ὄρνειον ἢ χίττα καὶ περιέρρον εἰς ἐπιθυμίαν. In V.

παφλάγον (sic) γὰρ τὸ ὄρνειον ἢ κίττα ἐξ ἧς μετῆχται (μετῆνεκται G.) εἰς τὰς κυρούσας τὸ κιττῶν.

500, 34 Μετακροικῶς βαδ. V. βαδίζετε R. — 35 τὸ ἐς κόρκακας om. V.

502, 38 sic R. αἰτίαν δὲ εἶχον ἀρχηγοὶ V. Ald.

505. De scholiis ad v. 505 hæc habet Ald. : ἐν οὐδενὶ ἱκανοὶ ἐστὲ πλὴν ἐν τῷ δικάζειν. δέον δὲ εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ δικάζετε ἐμποδίζετε. — 48-52 οὐδὲν πρὸς—ποίημα habet etiam R. — 52 διαβάλλει V. — 1 Dindorfius scribendum putat κατὰ τὸ ἀδιάφορον vel τῷ ἀδιαφόρῳ.

507, 13 ἐκωπτον V. ἐκοπτον G.

509, 25 διὸ—ἔργον om. G.

517, 38 οὕτω γὰρ V. Ald.

522, 53 σου R. V. τοῦ Ald. — 2 γε καὶ μέγρι R. ἐστέργονται V. γρημάτων Ald.

523, 3 σὺν τῇ Ὠρᾷ V. Ald.

527, 9 πλέγματτα στρατιωτικὰ, τούτων καὶ V., qui τῶν om. — 13 πλέκος, πλέγμα. τοιούτος γὰρ ὁ γρύλλιος πλέγματι σκευοφόρον στρατιωτικὸν V. et partim Ald. — 14 ἀποτίθενται R. κατετίθεντο V. Ald. et Suidas s. Γύλλιος. κρούμα R. — 15 καὶ om. V. Ald., quæ non habet οὐ — γύλιον τι. Ἡράκλεις πνίγος γύλιον τι om. R. Verba corrupta, quibuscum aliquid similitudinis habet minus Sophronis ab Eustathio ad Homer. p. 561 memoratus ex Herodiano, Ἡρακλῆς ἠπιάλητα πνίγων. Apud Suidam scriptum est ἐστὶ δὲ καὶ ζῶον ὁ καλούμενος χοιρογρύλλιος. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς γύλλιος. καὶ γύλιον ἀγγεῖον πλεκτόν. DIND. — 16 ἐστὶ δὲ om. R.

χοιρογρύλλιος Suidas χοιρογρύλλιος R. χοιρογρύλλιος Ald. χοιρόγλυος V. χοιρόγρυλλος G. et correctus V.

528 lemma πλέκος addidit Dind. — 18 Ἐσχημάτικε δὲ ὡς, 20 Τηλέφου ἢ Τληπόλεμου codex.

529, 22 ἀπεψείας Ald. Ἀπεψίαις—ἐρυνή et δὲ et 25 τὸν om. V., qui πόλεμον cum Suida s. Κρομμυσοῦρεγμία. πότον Ald.

531, 34 πάντων R. πάντας V. — 36 καὶ εἰ V. — 41 γενεᾶς ἀφθίτου λαχόντες θείου codex. Emendarunt Dindorfius et Bergkii in Dissert. de Soph. fragm. p. 13. — 50 πάντων τῶν ποιημάτων Suidas s. Στρουθός.

534 R. habet glossam ἐργόντων πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις. — 54 τὰς πεύσεις V.

535, 4 τῆς ληνοῦ V. — 8 εἰ om. V.

537, 19 lemma ἀνατετραμμένου χῶος habet R., qui ἀνακαλυφθέντος, ut Ald. et Suidas s. Χῶος. — 20 ὑπὸ μέθης om. R. — 21 τὰ om. V.

538, 23 ἄλλοις πολλοῖς G.

541, 27 Σφόδρα V. et Suidas s. Ὑπωπιασμένα, qui ὑπὸ τοῦ πολέμου omittit. παρὰ τοῦ V. — 28 παρὶ Suidas. παρὰ Ald. καὶ παρὰ V. Deinde Ald. ἂ ἐῖσιν ἐκκαύματα ὄψεων καὶ κρούσματα. ὑπὸ τῶν

ὄψεων om. Suidas, qui κρούματα et 29 κονδύλους φασίν. — 34 ἅπαντας τὰς V.

542, 35 προσθλῶσι R. et Suidæ (apud quem vulgo προσφλῶσι) codices duo. προσθῶσι V. — 36 ἀνατρέθοντες V. et Suidas. συντρέθοντες R. — 38 ἐν Ἰριγέροντι om. Suidas.

549, 52 ἀντὶ τοῦ κατεδ. Dindorf. ἀντεκατεδ. V. Legebatur ἡ κατεδ. — 54 τὸν μέσον τῶν δακτύλων Suidas s. Ἐσκιμάλυσεν. — 1 ἐνυβρίσαι idem. — 2 ἐκτείνοντες V.

553, 6 τοὺς om. V

554, 8 Ἀρχαῖας ἢ ἀντὶ τοῦ παλαιᾶς R. Scholia v. 555, 556 om. G., 13 φασί om. V.

558, 17 πολὺν τοῦ om. V. χρόνον τοῦ πολέμου R.

561, 21 τοῦτο V., qui om. αἰνίσσεται.

562, 23 legebatur συντόμως. πρὸς τὸν λίαν V.

564, 27 εἰς ἀγρόν om. V. Ald. φησὶν ὦ R.

565, 30 sq. Πανδασία—ἄρτος infra post ἐστειμένων, l. 34, ponit R. — 31 κραταῖα εὐωχ. R. Idem om. Ἄλλως hic et 34. — 35 sq. sic in R., πανδασίαν φασί τινες ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομίζων εἰς τὸ κοινὸν θήσῃ καὶ πάντες πάντων μετέχωσι. γὰρ om. V. — 36 μετέχωσι, 39 τὴν ἐκποικίλῃν V. ἐκ ποικίλων G.

566, 47 θραύειν

567, 49 τὰ σπέρματα τὰ ἄχυρα V.

568 sic in R., μετακινήσειεν. τινὲς μετοργίον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων ὅπερ λέγεται ὄργος. καλῶς ἂν φαίη μεταστήσειε τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων. ἢ μετόργιον ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ὄργων—γένωνται. — 2 ὁ σῖτος ἐν ἄλλῃ ἐσπαρται V. εἰ om. R. — 7 καλῶς ἂν φαίη μετ. V.

570, 11 κρύπτειν V. κύπτειν Ald.

571, 13 τὸ μὲν dicit respiciens ad μέλος χοροῦ v. 582. Ceterum, nisi plura exciderunt, corrigendum δεκάκωλον τροχαϊκόν. Δεκάκωλον dicit omisso versu catalecticō. Sed vereor ne ἑνδεκάκωλον τροχαϊκὸν scripserit, post παρατέλευτον autem versus catalectici notatio exciderit. DIND.

574, 22 παλάθαι R. et Suidas s. Παλάθαι.

577, 25 ὡς ἢ et φύονται V. — 26 ἄλλως, 28 τὸ om. R. — 29 δύνανται V.

578, 33 τὸ om. G. τὸ ἐποθοῦμεν R. ὁ ποθοῦμεν V.

582, 49 τινὲς γράψουσιν ἐδάμην. Apparet ex his scholiastarum legisse, quod ego ex conjectura restitui, ἐδάμην, pluralem autem numerum, qui in libris legitur, correctori deberi. 51 τετράμετρος, sunt verba δαιμόνια βουλόμενος εἰς ἀγρόν ἀνερπύσαι. Deinde scribendum καὶ ἐν ἐπεκθέσει, 53 autem scribendum videtur εἴτα ἐν παρεκθέσει. Ineptit 54, ἱμβικὸν ὀίμετρον dicens. DIND. ὀίρυμα V., ut solet. παρατελεύσιον G. — 2 συναλιφθέντος R.

583 εἰς ἐνικόν. Hæc quocunque annotatio, quam om. G., ad ἐδάμην referenda. Δαιμόνιος, σφροδρῶς,

584, refertur ad δαίμονια, quod R. V. pro vulgato δαίμονα præbuerunt. DIND.

585, 5 ἔρπειν om. V.

586 Ἐπειδὴ ἡ εἰρ. πλέον τῷ γεωργῷ συμφέρει R.

593, 9 οὔτοι om. V. — 13 legebatur λέγειν.

595, 16 Χίδρα, 18 ἡ εἶδος V. Ald. — 21 ἀλλη-
λεσμένον codex.

603, 24 ὃ addidit Dindorfius. — 28 αὐτοῖς V.
ἀπ' αὐτῶν G. — 29 αἷτιον Dindorfius ex codicis
Ven. scriptura αὐτόν.

605, 30 Θεοδώρου. Libri Πυθοδώρου. «In no-
minibus archontum erratum est. Primo loco re-
scribe Φυλόχορος ἐπὶ τοῦ Θεοδώρου. Secundo loco
(l. 38) ὑπὸ Ἡλείων ἐπὶ Πυθοδώρου. Nam ex Dio-
doro (12, 31), Eusebio et ipso scholiaste supra
constat legendum Θεόδωρον primo loco, septem
annos ante belli Peloponnesiaci initium, quo
tempore Pythodorus fuit archon, iisdem auctori-
bus et ipso Thucydide lib. 2 initio. Et rursus ubi
legitur (54) ὡς Φυλόχορός φησιν ἐπὶ Πυθοδώρου,
lege ἐπὶ Θεοδώρου. PALMER. Consentient Corsinus
Fast. Att. III, p. 218, Elmsleius ad Acharn. p. 2,
et alii: nihilominus recte observavit Müllerus ad
fragmenta Philochori, minime necessariam esse
emendationem illam et Πυθοδώρου percommode
posse explicari. — 32 τὸν νεὼν τὸν μέγαν, Parthe-
nonem. — 33 μδ'. Quadraginta numerat Thucyd.
2, 13; quinquaginta Diodorus 12, 40 DIND. —

38 libri Σκυθοδώρου. — 40 π Ἀκκαδαϊμονίους λέγων
ἀδίκως εἰργεσθαι R. — 49 ἐξήνεγκεν V. Ald. — 52
ἡ κατὰ Ἀριστοφάνους ὑπόνοια corrigendum esse
putat Maximilianus de Seguer. — 54 libri Πυθο-
δώρου. — 6 ὑπὸ Ald. ὑφ' V., non G. Non ingratum
puto lectoribus fore de morte Phidiæ hunc
Apsinæ locum ex Rhetorica inedita: Κατὰ στάσιν
ἀνακεφαλαίωσις γίνεται, ὅταν τὰ περὶ στάσεως ἐκτι-
θώμεθα· ὅον· ἔστιν Φειδίας, ὡς μὲν νομιστάμενος ἐν
τοῦ Ὀλυμπίου (sic) χρυσίον, βασιανίζόμενος καὶ τεθνη-
κώς· ἡ ἀνακεφαλαίωσις· «Ἐπέδειξα τοῖνον μήτε
ἄφηρημένον Φειδίαν χρυσίον (ὑπερ στοχαστικόν), ὅτι
τὲ, εἰ καὶ ὑφελετο, κλέπτῃς, οὐχ ἱερόσυλος ἦν (ὑπερ
ἐστὶν ὀριστικόν)· εἰ δὲ, εἰ καὶ ἱερόσυλος ἦν, κρίνειν
ἐχρῆν πρότερον, οὐ βασιανίζειν εὐθύς· ἔτι δὲ, εἰ ἔδει
κρίνεσθαι, παρ' Ἀθηναίοις ἔδει (ὑπερ ἐστὶ μετὰληψις).»

606, 8 δεδιώς κατὰ τῆς τύχης κοινοῦνός V. — 14
τῶν om. V. — 15 κατασχρεῖν V. ἔχρειν Ald. Correxuit
Bekkerus.

607, 16 sq. Τὸν δάκνοντα τὸν ἐμπεσόντα ἡ αὐθάδη
καὶ ὀργίλον R. — 17 τοῖς ὁδοῦσι R. et Suidas s. Αὐ-
τοδάξ. Legebatur τοὺς ὁδόντας. — δάκνειν κλέ-
πτοντα V.

609, 22 ἀγ. ἔστι R. V.

610, 28 φουσᾶν V. Ald. — 11 ἔμεινε R.

612, 34 τῇν om. V.

616, 43 λέγει V. — 44 ἐκείνη Ald.

619, 3 πολέμου τὰς αἰτίας V. — 7 Μεγ. πινάκιον
Ald. — 12 φησὶ δὲ Ald. — 16 sq. ἐμμενάντες δύσ-
νους ἔχουσι V.

621, 22 ὑπάρχουσι Portus. ὑπέρκειται V. Ald.

622, 30 τῆς ἱππηλασίας V.

627 R. habet glossam τῶν Ἀκχώνων.

628, 37 κορώναιως ὡς φιβάλειος R. κορώναιον ὡς
φιβάλειος V. κρώνειον ὡς τριβάλειον Ald. — 38 καὶ post
δὲ additum ex Suida s. Κορώνειος. — 39 κορακίον V.

629, 43 ἀγ. κατὰ λόγον V.

631, 45 εἶδος σκεύους δεκτικόν κριθῶν ἡ πυρῶν,
49 αἱ κυβελίδες et κεράμειοι V.

633, 54 εἴη R. V. — 2 ἀνέναι V. — 4 οὐδὲ om.
V. — 5 συνῆκε V. Ald. — 6 σπητρίας πονηρίας R.
— 7 ὑπ' αὐτῶν πολιτευόμενοι Ald.

636, 15 καλοῦσι om. R.

637, 18 sq. Callimachi verba in Etym. M. p.
276, 23 sic scripta, δίκροον φίλτρον ἀειραμένη.
Scribendum δίκροον ἤρυγε φίτρον ἀειραμένη. DIND.
ξύλοις Suidas s. Δικροῖς. Legebatur ξύλοις δικράνοις.
Tum addit Ald. τουτέστι διφυεῖσι. — 20 κεκράγμα-
σιν R. et Suidas. δικράνοις κεκράγμασιν V. Ald. —
24 ἐξέχοντα παρεοικόντων V.

640, 31 ἐπὶ αὐτοῖς R.

642 R. habet glossam ἀσθενοῦσα. — 33 φοβοῦ-
μενον V.

645 ἔφρασσον V. Ald.

648, 48 οὐκ ἐξῆν τεθν. V. Ald.

651, 53 sq. sic in V., οἱ δ' ἔμιν εἰσὶ κῶλα δίμε-
τρα ἀκατάληκτα, τελευταῖον δὲ ἐστὶν ἐν ἐκθέσει στίχος
τετράμετρος καταληκτικὸς τροχαϊκός.

658, 9 sq. μετὰ λς' ἔστι V.

663, 18 αὐτὸν V.

665, 21 δὲ περὶ V. ἐπέμψαντο πρ. idem. παρ'
Ἀθ. ἐπέμψαντο etiam Ald. — 26 sq. μετὰ τὰ ἐν
πύλῳ om. V. — 27 ἐπὶ Κλεωνύμου R. — 30 ἔλαθε
Κλέων, 31 καὶ ἐπαγγ. et εἰλήφεισαν V.

666, 37 κυτίδα Coraes ad Heliodor. p. 155.
Legebatur κυτίδα. — 40 λαμπρῷ Ald.

669, 45 ἡ σκύτη om. G. — 46 sq. ἀντὶ ἡμῶν
om. V.

675, 51 κατέλειπε V., non G.

676, 1 καὶ om. V.

678, 3 ἔμα μὲν V. Ald. διὰ τὸ Ald. — 4 εἴναι om. R.

680, 6 πύυκα R. — 7 φησι om. V.

681, 9 Χρέμιδος Ald. Schol. Luciani Timon. c.
29, vol. 1, p. 142, citat Dindorf. — 12 δὲ om. V.

689, 33 τοῦτο τῷ Dindorfius. Legebatur τούτῳ.
τοῦτο V.

692, 43 scribebatur λύχνοις.

695, 44 Γελώις R.

697, 48 ὁ Σιμ. R. — 50 Ἰσθμιοικαῖς V. Ηυ.

θιονίχαις R. V. om. Ald. — 52 sq. legebatur χρυσάμπυκες ἐς δ. μοι συνανέβαινον. — 53 συναντῶμενοι Ald. συναντωμέναις V. — 54 παιδίους V. παιδία G. — 1-3 οὐ ποτ'—ἀοιδάι omi. Ald. — 2 γλυκεῖαν V. — 5 μὲν alterum om. V. — 6 πάλιν τούτου G. περιφερόμενος V. — 12 β τοῦ ἱαμβοποιῶν V. Legebatur τοὺς β ἱαμβοποιούς. Indicavi lacunam: nam excidit substantivum aliquod. DIND. — 13 συμικρολόγοι Ald. — 14 Σιμωνίδῃ V. — 15 παρὰ V., non G. — 16 νεμήσεις Tyrwhittus. Scribebatur νεμέσεις.

698, 18 καὶ φιλάργυρος V.

699, 20-22 Ἀντί—ἄλλως om. V., qui habet παροιμία θεοῦ θελ.

702 in R. ἀντί τοῦ λιποψυχίας. εἰς οἶνοφλυγίαν δὲ δ Κρατίνος διαβάλλεται. — 26 ἐκλυθεῖς V. et Suidas s. Ὠρακιάσας. ἐκλυθεῖς Ald. λιπ. V. λειποψ. Ald. et Suidas, hic et 29. — 29 ἴσον V. τὸ ὥρακιάσας Ald. — 32 σκοτῶσθαι et ἴσου V. ἴσον G.

704, 36 καὶ om. V.

706, 38 συνελθουσῶν V. — 39 συνανελκύσθησαν R. G. συνελκύσθησαν V. Sic ξυνέλκυσον ex ξυνανέλκυσον corruptum videtur in verbis poetae v. 417. DIND.

712, 52 γλήχωνα V. — 53 ἀπαστύρη R. Ald. — 54 γλήχωνα Suidas s. Διὰ χρόνου. γλήχωνας R. Ald. γλήχωνος V. γλήχωνα G. γλ. πίνουσιν Suidas. ἐσθίνοντες πολλὴν V. — 2 τὸ γὰρ, 3 sq. τοὺς βλαπτομένους ὑπὸ τῆς πώρας et γλήχωνα V.

717, 18 δὲ om. R. γολικα V. Ald.

724, 22 Ἀντί τοῦ et 23 οὗτος et διὰ om. R., qui monos παρ' αὐτοῖς θνητός. τινές.

726, 32 τῇ θεῇ V.

728, 40 sq. τὸ γεγυμμέναι αὐτὴν V., et om. τῷ.

729, 47 καὶ χάτισσι Ald.

733, 11 διὰ τὸν χορὸν V. — 12 legebatur στίχοι. Correxit Dindorfius duce Suida s. Παράβασις. — 16 μὲν om. V., habet Suidas. Post λίαν desunt syllabæ tres ου-: nam metrum est Eupolideum. Meinekius supplet ὑπὸ τοῦδ'. — 22 αὐτοῦ, 23 μεταχειριζόμενος R. μεταχειριζομένους V. ἐστὶ μοῦσαν τινὰ ἐαυτὸν ἐπαινέσαι R. — 27 τινές πρὸς εὐταξίαν τῶν θ. R. — 29 αἰσυμνήτας, vide Ebert. Dissert. Sicul. p. 21. Addit V. ἀναπαιστικ. ἐφ' ἣ ἀπλή καὶ ἐπέχθεσις εἰς τὴν παράβασιν ἀναπαιστικὰ τετράμετρα κατὰ γκεντικὰ λ', ὧν τελευταῖον παῦρ' ἀνιάσας.

735 παρέχθασιν R. παραθασιν V. παράθασιν G. Ald., quæ deinde ἀνάπαιστον καλεῖ.

736, 32 fortasse δεῖ δ'. DIND. — 33 codex θυγτέρη et δῆμος, 34 ἐξέτελεσα.

740, 36 δὲ καὶ V. Ald.

741, 41 ματτ. μάζης V. — 42 Εὐπολιν Do-bræus. Legebatur Εὐριπίδην. Ald. Ἡρ. πίνοντα.

— 51 ἔχθασθαι Ald. — 52 ἄγει καὶ σκώπτοντος ταῦτα R. ἄγε ταυ (ταῦτα G.) καὶ σκώπτοντος V. ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος Ald. Vel ante vel post ταῦτα plura exciderunt. Deinde οὐ βιωτὸν V. « Neque verba neque metrum satis expedire possum. Sed illud video, pro οὐ βιωτὸν legendum συσβοιωτῶν. » PORSON. præfat. ad Hecub. p. LVIII. Conf. Meinek. Com. I, p. 224.

745, 2 ἤφερον V. ἔφερον G. — 3 ἀναιρεῖται V. ἐπανέρχεται Ald.

746, 4 Ὑστρίγλις δὲ ἡ R.

749, 15 Τοῦτο R. Ald. — 16 ἐν κρα πάντων ἄλλοις (ἄλλων G.) V. — 17 legebatur ὅστις αὐτοῖς—παρέδωκε. « Lege ὅστις γ' αὐτοῖς et παρέδωκε. Verba sunt Æschyli de se loquentis eodem fere modo, quo loquitur apud Aristophanem Ran. 1045 et seq. » PORSON. præfat. ad Hecub. p. XLVIII. — 19 ὕψωσεν om. R. V. ἐμεγαλυνεν, ἡσφαλίσατο V. Ald. — 22 ῥήματα σεμνὰ om. R.

752, 25 τῷ Ἡρακλεῖ V. — 29 seq. ἀντί τοῦ Ἡρακλέα μιμ. R. — 31 ἐπεχείρισται Ald.

753, 34 αὐτῷ V. τὸν Ἀριστοφάνην R. — 25 διὰ τὸ (τοῦ Dindorfius) βαρβαροθύμους R. διὰ τοὺς βαρβαρισμούς V. Ald.

755, 39 Ἐρατοσθένους, conf. schol. Vesp. 1032. — 40 legebatur ἐλάμποντο. — 44 οἱ et εἴκτην omi. V. — 46 scribebatur Κόννη.

756, 49 πλῆθος V. Ald. — 50 διώρουζ R. Ald. διώρουζ V. δὲ εἶπεν om. R. V. — 51 ἔγω. δέον V. — 54 αὐτῷ V. Ald. — 1-3 καὶ τοῦτο—ὑδραν infra post κολακας habet V. — 3 post ὑδραν R. ponit superiora illa χαράδρα δέ—τῶν κολάκων. Idem omittit l. 6-11.

758, 15 Ἀζμεια, 17 Ἀ. λέγεται V. — 21 βαρυθυμοῦσα Ald. — 22 φοβούσας, 25 δ Ζεὺς post ἔως οὔ, 26 αὐτῆς post ὀφθαλμούς, 27 ἐξαίρεσθαι ἐαυτῆς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ, 34 δυσσομαίν ὡς προκτὸν αὐτὸν (hæc ὡς πρ. α. non habet G.) V.

763, 41 δεομ. τῶν νέων V. — 42 αὐτοὺς G. Ald. δὲ καὶ om. R.

767, 52 Καὶ τοῦτο R., qui 53 om. δ Ἄρ. τρ. δὲ.

772, 4 προκειμένων Ald. — 6 τὰ om. R.

774, 8 λείπεται λαμπρὸν codex λείπεται remansit ex gl. λείπει ἡ ἐξ. DIND. φαλάγγαν codex.

775, 12 Στησιγύρειον, 18 προσφωδίακὰ Ald. — 28 κώλων Dindorfius, « nisi ἐννεκακιδεκακώλους scribendum. » Codex κῶλα. — 29 ἐνδεκάσχημος Dindorfius. Codex δεκάσχημος. Ad sequentia καὶ τὸ δ' ὅμοιον idem annotat: « Aut scribendum καὶ τὸ δ' ὀκτακώλων ὅμοιον, aut verba καὶ τὸ δ' ὅμοιον transponenda post ὀκτακώλων πενθημιμερές l. 29. Sequens ἱαμβόλεγον refertur ad verba ἀνδρῶν τε δαίτας

καὶ θαλάσας, μακάρων.» — 35 ἐξῆς π' α', 36 κεκώ-
λισται et ἐφθιμιμερές codex. — 37 αὐτῶν om. G.

778, 46 δ μόλθος, id est Apio, cujus hoc fuit
cognomen. Monuit Hemsterhus. apud Gaisford.
ad Suidam vol. 1, p. 466. Bekkerus citat Apol-
lon. De syntaxi p. 92, 6 suae edit. — 47 Ἄρεος
V. Ald. — 49 τραγωδοποιός G. τραγωδοποιεῖ V.
Fort. scrib. ἐν δέ τῳ. — 50 τὸ om. V. Idem Καρ-
κίνος V., idque ante παροξύτονον. Vide Meinek.
Hist. Com. p. 513 sqq.

788, 2 ὄρυγας δὲ V. — 3 διαβάλλοι Ald. — 4
ἡ ante τῶν ponit V. — 7 τὸ ὄρυγας ἐκτείνεται.
Idem docet Athenaeus 9, p. 393, B, ex eoque
Eustathius p. 1108, 49. Mirus hic error est
grammaticorum, quibus nominum κήρυκος et
δοιδύκος mensura frandem fecit. DIND. — 9 ἔχοντα,
10 εἰς μικρ. δὲ γ. V. — 15 γύλιος et 19 δ πατήρ om. V.

790, 21 Νάννοι γὰρ V. Ald. — 22 ἱνοὶ Suidas
s. Σφυράδες. ἱνοὶ V. νάννοι Ald. — καὶ προβάτων
om. V. — 26 ἀνάμειστοι scribendum videtur Din-
dorfio. — 29 καὶ ἀποτυγχάνειν Suidas. εὐτ. δὲ V.
— 34 δ δωδεκαμήχανος. Non tetigit scholiastes
causam joci Platonici. Nam allusit ad nomen
meretricis cujusdam famosae, quae δωδεκαμήχανος
vocabatur, ob varia σχήματα, et multiplicem
patientiam, de qua in Ranis v. 1361 et ibi scho-
liastes. Nomen scorti erat Cyrene, de qua etiam
Suidas in Δωδεκαμήχανος. Traduxit igitur Plato
Xenoclem antagonistam ad populum, eo quod
machinas inducebat in theatrum plures more
Tragicorum, et nomine ejus scorti vulgo noti
eum ridicule vocavit. PALMER. — 35 μηχανοθαφεῖς
V. — 36 προσέφερον Ald.

794, 4 ὁρ. τοῦτο R. — 43 ὡς νοῦθρόν περὶ τὰ σκέμ-
ματα restituit Meinek. Hist. Com. p. 108. — 44
Μῦες drama videtur scholiastae esse commentum.

795, 48 ὁ om. V. — 51 παραπαίζει V.

797 ἀντιφθὴ ἡ καὶ ἀντιστροφὴ adscriptum in V.,
quae om. G. — 2 sq. καὶ πῶς τε ἀντιστρόφους V. τὴν
ἀντιστροφὴν Ald. — 4 ἀντεπιδίδοσθαι V. — 5 τὸν
ἐπωδόν Ald. — 6 τοῦτου, 10 καὶ οὐδὲν, 13 παρὰ τῶν,
14 παρὰ Στρηγιόρῳ V. — 16 legebatur ἐξευρόντα.

803, 25 ἀλλὰ om. R. λεπρόν R. G. λεπρὸς V.
λεπρὰς Ald. — 27 Λέπριον V.

809 R. habet glossam φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν.
— 43 δὲ ἦσαν V.

812, 47 τὰς om. R. — 48 γράσι R. et Suidas s.
Γραισόςθοι. γράει V. Ald. — 50 post τῆς deest syllaba
una, fortasse τοι. DIND. κατήγου Ald. εἰς γρ. V. — 52
ἄχροντες V. ὀχέοντας Ald. — 1 ἰχθύς R. ἰχθύας V. Ald.

819, 10 alterum καὶ om. V.

822, 12 Ἀνθυπῆλλαξεν om. V. — 14 καχοῦργεῖν
ἐτοίμους Ald.

830, 23 Τὰς om. V. Ὅμηρος et 24 καλὸν ἀείδεν
om. R., addens φησὶν Ὅμηρος.

831, 26 sq. ἡ κομωδῆ—ἀρχομένους in fine post
μετεώρων ἀνδρῶν ponit R. — 29 ἀνερνηγέτους, 30
ἀνέρα Ald. οὔτοι est Attici. Æoliam enim αὐήρ. —
33 καὶ τινας Ald.

835, 39 ἡεροφοῖταν R. ἀμεροφοῖταν Bentleius.
Qui μείναιμεν restituit. μῆνα μὲν R. μείνωμεν V. Ald.
ἀελίου λευκοπτερυγα Bentleius. — 41 φησὶν αὐτὸν
V. — 42 κομωδίας. Hic scholiastae error est. — 46
legebatur φαίνεται δὲ. Χίου κτίσις Bentleius. — 49-
53 ἀγ. Ἀθῆναι καὶ νικήσαντα, ἐκάστω τῶν Ἀθη-
ναίων δοῦναι Χίον κεράμιον. υἱὸς δὲ ἦν Ὀρβομένους,
ἐπὶ κλησὶν δὲ Ξεῦθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγωδίας διδά-
σκειν ἐπὶ τῆς δγδοηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος.
δράματα δὲ αὐτοῦ δώδεκα. οἱ δὲ τριόκοντα, ἄλλοι δὲ
τεσσαράκοντά φασιν Ald. Quorum illa υἱὸς δὲ ἦν—
φασιν inserta sunt ex Suida s. Ἴων. DIND. — 51
Ionem dicit dialogum Platonium.

837, 5 αἰῶν Ald. παίζων καὶ ὁποῖως (ὁ ποῖος G.
fort. ὁμοῖως) αἰῶν αὐτὸν φασὶν ἀστέρα (ἀστέρα om.
G.) κεκληῆσθαι. V.

841, 10 λυγρούχους Schweighæuserus ad
Athen. vol. 8, p. 342.

842 R. habet glossam ἀντὶ τοῦ τὴν ὁπώραν. — 13
π. εἶπε, 15 ἦν μὲν ἔδωκε τοῖς γεωργοῖς τὴν ὁπώραν, 17
ὁ Τρυγαῖος δίδωσι τοῖς οἰκέταις ἀπαγαγεῖν ὡς τὴν V.

844 τὸ στόνυσθε R.

850, 32 συντ. πάντα R. — 33 νῦν R. V.

854, 36 παραιτοῦνται, reprehendunt. Conf.
schol. Av. 1215. DOBBÆUS. ἐπαμφοτερίζοντων V.,
qui 37 πρὸς om. V.

855 λέγεται om. R. Ald. ad hunc versum κανᾶ:
κανίσκια. Est interpretatio lectionis corruptae
recentiorum codicum.

862 μυραλιφίς codex.

864, 17 Ἡ οὕτως. στρ. R. — 18 καθὰ V. Ald.

865 ἄρματος—ἐλέγετο V., qui 23 τε om.

869, 27 σησαμὴ πλακοῦς R. — 28 σησάμου Ald.

874, 35 ἡλαύνομεν, συνουσιάζομεν V., qui hæc
verba infra collocat post θεωρίας ἐκάλουν, l. 48.
Idem Βραχυρῶνα πόρνη. — 36 om. V. ἐστιν om. R.
De sequentibus verbis hæc habet Ald., Βραχυρῶν
πόλις τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἡγοντο καὶ με-
θύνοντες πολλὰς πόρνas ἤρπαζον. — 37 sq. καθ' ἕκαστον
δῆμον, ἐν οἷς ἐμέθυον et δὲ om. V.

876 διὰ γὰρ πενταετηροῦς χρόνου ἄγονται αἱ R.

879, 52 καταμανθάνει V. — 54 δὲ om. V., qui
hæc ἐπιτιμᾷ—περίεγραψε τὰ ἰσχία post scholion
v. 876 collocata habet — 2 ἀπτομένους V. — 7 ταῖς
σκηναῖς codex. Correxuit Dindorfius.

883, 20 ἅμα καὶ ὅτι R. λίκτης V. Ald. — 21
μέμνηε R.

886, 29 μεγειρεῖα, 31 συμβολήν R.

890, 35 Ἐπιτελεῖν. ἔστι δὲ ἀνάρρυστις μία τῶν Ἀπατουρίων. παρὰ δὲ τὸ αἶρην τὰ σκέλη ἐπαίξει. τὸ αἰδοῖον δὲ δεῖκνυσιν αὐτῆς. ἄλλως. ἀνάρρυστις μία V. Ἀνάρρυστις κυρία Ald. et Suidas s. Ἀναρρῦστις. — 37 ἀναρρῦσιν Suidas. Legebatur ἀναρρῦσιν. — 42 scribebatur Ξάνθιος. — 44 Μέλανθος schol. Equit. — 45 ὦν καὶ om. V. — 47 χωρίον ἐπὶ τῷ μόν., 49 φήσας διαμάχῃσθαι, 50 θεασάμενος V. θεάσασθαι G. — 7 δ γάρ V. — 8 τὸν om. V. — 10 καὶ om. R. Qui post Βοιωτῶν habet παρὰ δὲ τὸ αἶρην τὰ σκέλη ἐπαίξει τὸ αἰδοῖον δεκνύς αὐτῆς. γ' δὲ ἦσαν ἡμέραι τῶν Ἀπατουρίων, δόρπεια κουρεῶτις ἀνάρρυστις.

893, 23 ὀπτανεῖον V. Ald. λάσσανα V. — 24 αὐτῶν R.

900 Πρὸς τὴν V.

901, 39 σίμακτα περικείμενα ἀλλήλων ἄρμ., 40 ἄγετα Ald.

907, 2 alterum δὲ om. V. — 5 βουλῇ καὶ μὴ δευκοτῶν αὐτοῖς τοῖς δεομένοις, 6 τὰς χειρὰς Ald. ἐπὶ τὸ R. — 8 δὲ om. V. Scribendum πρὸς τὸ ἔχειν ex scholio v. 908. DIND.

908, 11 Ἄλλως. ἀλλὰ R. — 12 ὑπ. ἐτοιμὴν χεῖρα V. Ald. Post λήμμα pergīt R. σκώπτει δὲ αὐτοὺς ὡς ἤττονας λήμματος. — 18 περὶ τῶν δεομένων V., om. Ald.

909, 28 legebatur ἐμπολιταί.

923, 42 ὄσπριον V., non G. — 43 ἥψων V. Ald. ὥπτουν G. πολυτελέστερον Ald. — 45 ἂν εἴη, 47 καὶ ὑπὲρ V. — 50 legebatur ἀγάλακτα. Correxīt Dindorf. ex schol. Plut. 1199. — 53 ἐρκίου V., qui 1 καὶ om. — 2 εἴλαντο V. — 6 ἰδρυσόμεσθα R.

924, 9 ὅσπερ V. Ald. — 15 Ἀντὶ τοῦ εὐτελέος om. R. V. ἦ ὡς R. — 16 ὡς καὶ μέμφεσθαι R. V.

925, 21 Λαρινοῦ, 22 αὐτὸν Ald. ἀνεσχημέναι V. — 25 λαρίνου Suidas s. Λαρινοί. Scribebatur λαρινούς. — 26 Κεστρινούς Suidas. — 28 scribebatur Λαρινοῦ. — 29 τοὺς V. Ald.

928, 35 ἀμαθία om. R. — 36 διεβάλλετο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν ὡς R. [dele καὶ in text.] εἰς μαλ. καὶ [haec tria verba om. V.] ὡς μωρὸς καὶ ὑώδης. ἦν V. Ald. — 38 ἐν πλ. V. — 39 χοιρώδης Suidas s. Ὑηνεία. Legebatur λοῖδορος. Pergīt Suidas τινὲς δὲ ὑηνείαν τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων φασίν, ὅπερ δ. — 40 ὑῶν V. ἄπερ Ald. χρώμενοι—ἀποπατοῦσι Suidas. χρώμενα—ἀποπατῇ V. Ald. — 41 καὶ om. V. εἰς βρόδρον διαλύονται Suidas. Legebatur κυλίεται.

930, 45 sq. καὶ πολλὰ μονοσυλλάβως R. οἱ om. V. — 47 διερρημένα R.

935, 52 Ἀντὶ τοῦ πράσις ἡ εὐθήεις ἀπλοὶ ὡς R. — 1 ὡς ὅταν V. — 2 ἄρνα λέγουσι R. sine ἀμύν.

939, 6 δὲ om. R. θελήσωσιν R. Ald. — 9 φέρεται Schneider. De scholl. Ar. p. 121. Legebatur φέ-

ροντι. — 11 Scholiasta legit θέλη τε χη τύχη. — 12

ὄντας G. ὄν V. Legitur nunc v. 1023 χορὴ μένοντα τοῖνον : de quo vide quæ in annotatione dixi. DIND. — 15 τῶν om. V. Ibid. τοῦ ὑποκριτοῦ, « immo τοῦ χοροῦ. » DIND. ἱαμβοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ καὶ ἀναπαιστικὰ δύο, 17 κατὰ. τε καὶ ἀκατ., 18 στίχοι ἱαμβικοὶ τετράμετροι V. — 20 τριποδ. V. Fortasse ἀναπαιστικὴ τριποδία. DIND. — 21 δ' συζυ V.

942, 32 γάρ om. V. — 33 τεκμαίρεσθαι V. Ald. — 34 scribebatur θύραισιν. τὸ δὲ θύραισιν om. R.

943, 1 σοβαρὰ δὲ om. R., μετὰτροπος δὲ om. V., eadem et μεταβληθεῖσα hic om. R., sed inferius habet μετὰτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ μεταβληθεῖσα. Idem εὐκράτης.

Scholia v. 948-1005 non exstant in editione Aldina, in qua post μεταβληθεῖσα legitur λείπει. Primus edidit Antonius Francinus in editione Juntina a. 1525, quem manifestum est codice usum esse Ravennate.

948, 5 Ἀντὶ κριθάς. ὅτι Junt. — 7 καίνειν V. et Etymol. M. κνεῖν R. Junt. et Suidas s. Καννῶν. Φέρε τοῦτο δὴ Dobræus. — 8 μοι om. V. δεῦρο μὴ Dobræus. Libri δεῦρο πῇ. Conf. Meinek. Com. I, p. 647, qui de l. 6 : « Ante καὶ ἐντεῦθεν aliquid excidit, quod facili opera suppleas ex Etym. M. p. 489, 9. »

951, 12 Λοιπὸν σπεύσατε καὶ ἐπείρθητε πρὶν ἰδῆ Χαίρις ἡμῶς· ὁ δὲ Χαίρις αὐλητὴς ἐπὶ ταῖς θυσίαις. ἦν δὲ V.

959, 20 τὴν κωμωδίαν γράψας G. — 22 lemma δαδίον correxit Dindorf. τὸ ὕδωρ δὲ R., in quo hoc scholion infra legitur, post ἱερείους δοκῇ, l. 30. ἐδόκουν ἀποβάπτοντας τοῦ πυρός R. Junt. — 26 sq. hoc tantum in R., γράφεται δὲ καὶ δάλιον (scr. δαδίον). V. τινὲς δαδί. — 31 lege ὀλῶν.

965, 34 βύττον Gelenius : quocum comparari potest glossa Hesychii, qui βύττος explicat γυναικὸς αἰδοῖον. Sed verum videtur μύρτον, quod præbet Suidas s. Κριθή. DIND.

968, 36 Οἱ σπένδοντες V. — 39 ἐκχωροῖεν R. et Suidas s. Τίς τῇδε. ἐκχωρεῶσι V. — 41 ἐπιλέγη ἀπιθανῶς V.

969, 44 γέλ. πρὸς οὐδ. R. Junt. ἐτέρως R.

981, 51 ἡδ' ἐπιθῆναι additum ex V. Qui ad v. 982 : καὶ αὐλείας ἔλεγον οὐ μόνον ἔλεας, quod gl. omittit G.

986, 52 κατὰ ταύτας, 54 σεαυτὴν V.

990, 2 in Acharnensium loco est προσεῖπον ἐς τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσματος. — 5 Εἰσάργον V., non G. — 9, 10 correxit Dindorf. Legebatur τοῖνον δ αὐτὴς—τὸν ἐνδ. — 18 τοῦτο G. τουτέστι V. — 20 τριακάδεκα codex omisso ἔτη.

996 ἄγε om. R. Junt.
 1000, 34 sq. αὐτῶν τῶν σκορόδων V.
 1001, 36 legebatur πολλήν. Correctum ex scholio proximo. — 37 πρῶτα εἶχον indidem correxit Dindorf. πρῶτα σικύα R. πρῶτα σικύα γίνονται Junt. σίκυοι Suidas s. Πρωτ. — 38 δηλοῖ om. R. δηλῆ Junt. — 39 κολοκυνθῶν Suidas. — 40 σικύων. Quum scholiasta infra forma: οἱ σικύαι utatur, scribendum σικυῶν, quod supra quoque in lemmate scholii ponendum. DIND. — 43 σικύα G. σικυῖαι V. — 44 ἐπιμελείαν [sic] V., in quo post εἶχον sequuntur illa ὅτι δὲ—κολοκυνθῶν (sic).
 1003, 50 ἤλθε V. ὀρνίθι R. Junt.
 1005, 52 ἐνέλεις R. ἐγγέλους Junt. — 53 καὶ om. V.
 1007, 1 Ὀψ. εὐκαίρως V. — 2 ὠψώνει ἀπησχολημένους R. — 8 χωρισθείην V.
 1008, 11 τῶν ὅρων om. V. διὰ τοῦτο R., qui 15 ἦν δὲ om.
 1009, 17 sq. ὅταν ὅστος V. hic et infra. ὅτ' ἀνόστος R. — 18 Ἡσίοδος om. V.
 1012, 24 παράγει Elmsleus ad Medeam p. 98. — 25 τε πνοῇ πῶς ἂν ὀλόμαν R. — 26 ἐξ ἧς. Verba quae παρωδεῖ Comicus, Iasonis in Melanthii Medea fuisse videntur. ELMSLEIUS.
 1014, 30 ἡδ. γὰρ V.
 1019, 37 συνοικεσίων Kusterus. συνοικεῖων V. et Ald. γυναικείων R. — 38 τὸ δὲ β. V. — 39 ε. καὶ ἐπὶ V.
 1020, 46 συνοικεσίων Kusterus. Legebatur οἰκεσίων. — 48 δὲ ἰστυῖσιν V. ἐστίσιν Meierus in Diariis Halensibus a. 1826, fol. 23, p. 196. Quum proxima verba ὡς ἄρα τότε σώζεται, quae ad illum versum spectant χούτω τὸ πρόβατον τῇ χορηγῇ σώζεται, sensu careant, plura hic excidisse manifestum est. DIND. — 49 καὶ om. V. ἀναίματι idem.
 1022, 50 τὸ om. R. — 51 δοκεῖ V. δοκεῖν μὲν G. — 52 ἐνδοσθίων R. V. αἰρουμένων R. Ald. — 54 θύουσι, 1 ὅταν τῶν V.
 1024, 6 σγίζαις R. δ γέρων om. V.
 1027, 11 γὰρ ἐπ' αὐτοῖς Ald. — 12 τὴν ἐπιστήμην V. αὐτῶν Ald. — 13 Σὺ γὰρ ποιεῖς ὅσα V. Ald.
 1031, 17 Στιλβιάδης V.; sed mox Στιλβίδην. — 20 περὶ τὸ V. — 24 αὖ τίν' Ald. — 25 ἀμφοτέρους V. — 27 εὐδοκίμειν R.
 1032, 29 ἔστι R. — 30 παρὰ τὰς V.
 1039, 43 leg. εἴθεσις. — 46 καὶ om. V.
 1040, 48 Στεροῖς Ald.
 1046, 2 μάντις ἐστὶ V. — 7 ὄν. τοῦ γιν. V. — 9 Eupolis imitatur Aeschyli Sept. c. Th. 39 Ἐπεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ. DIND.
 1053, 28 ἀπὸ τῶν ὀβελίσκων V.
 1060, 42 παρομιμαχῶς ὡς ἀπὸ V.

1063, 48 scribebatur βλασφημίσαντος. Deinde legendum videtur εἰς τὴν σὴν κεφ. — 49 ὅπερ ἂν εἴπης V.
 1067, 10 διὸς σημειῶν V. διοσημείων διαλεγόμενοι Ald. — 12 πολὺ V., qui 13 alterum ἐν om. — 17 ἐπὶ τοῖς κέπρους V. — 19 κέπρους Hemst. ad schol. Pluti 913. Legebatur κόπρους.
 1069, 24 γὰρ om. V. Ἰεροκλῆν Ald.
 1071. Cum hoc scholio conf. schol. Equit. 123, Av. 963. Totum excerpit Suidas s. Βάκις. — 28 Βάκις δὲ, 29 πρεσβύτατος ὁ Βουκότος, δεύτερος Ἀττικὸς V.
 1074, 42 τὰ ὠπτημένα Ald.
 1078, 51 alterum τὸ om. V. — 5 τὰς ὠδ. V.
 1081, 13 κλῆρον λέγουσι, 19 ὑμῶν δυστυχῶσι V. — 21 ποτέρου Dindorfius et Meinek. Com. I, p. 130, quem vide. — 23 λεσθιάζειν G. βιάζειν V. Conf. Meinek. l. c.
 1086, 37 ἡμεῖς V. — 38 Ἄλλως om. V., qui τοῦ εἰρημένου. — 39 μετήνεγκε Dindorfius. Legebatur μετήνεγκαν. — 40 οὔτε om. V. — 41 scribebatur οὐδ'. — 42 γέννηται V.
 1094, 52 addit Ald. εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ μονώτου ὀστρακίου, ὃν ἐρισκὸν καλοῦσι πλυτάριον. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. καὶ κωθωνίσαι, μεθύσαι, ὡς τὸ, «ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνίζμενος ἀφ' ἡμέρας.» Quae hic et ad Equit. 597 inserta sunt ex Suida s. Κώθων, Κώθωνες et Κωθωνίσαι.
 1095, 1 Σιβύλλια V.
 1101, 11 ὅτι προήδεια V. — 12 οὔτε προΐσασιν οὐδὲν V. [G.?] οὔτε προΐσασιν οὐδὲν Ald. οὐδὲν οὔτε προΐσασιν V.
 1103 ἡ τοὺς Ald. ἡ τοῦ β. V., qui 16 τοῦ om. Idem codex ad v. 1105: καὶ ἐν ἐκθόσει ἐπαὶ κ' ἄλλοι. παρὰ τὸ ἀπ' αὐτοῦ εἰρημένον αὐτοὺς τοὺς στίχους ἀποκρινόμενοι πρὸς αὐτὸν οὗς ὀλίγω πρότερον αὐτοὺς εἶπε μὴ ἐπιτρέπων τὴν εἰρήνην γενέσθαι. Quae emendatius leguntur in scholio V. 1112.
 1109, 22 Ἀπόπεμπε om. V. — 23 μετασχοῦτα—βλάσφημον V.
 1112, 27 αὐτοὺς, οὕτω τὴν V.
 1115, 30 Συγγεῖεσθε τῶν σπλ. om. V. συγγεῖεσθαι Ald. et in lemmate συσπλαγγνέσθαι.
 1118, 33 scribebatur ἐπιθραμύντες.
 1123, 39 οὐδὲν ὄντως V. Ald. — 42 ἐπὶ γῆς Ald.
 1126, 45 τόπος, 46 δ' Ἀπολλ., 48 ἐκείσε V.
 1134, 30 εὐκάστοτα [sic] V.
 1137, φέρει V. ἔχειν Ald.
 1144, 42 γράφουσι ἄφανσε V. Qui fortasse ἄφανσαι voluit. DIND.
 1147, 48 οἶνα γὰρ, 51 τὰ φυτά V.
 1148, 1 καὶ Ἀρχιλόχου παρδοκὸν δι' ἐπιόιον V. Fortasse Ἀρχιλόχος, παρδοκὸν διὰ χωρίον. DIND.

Ald. de sequentibus nihil nisi καὶ Σιμωνίδης. — 2 συμπαρακῆσιν ἱμάσιν. Correxī ex Strabone 13, p. 619, ubi ex Simonide affertur σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες ἱμάσιν (recte Tyrwhittus εἵματα). DIND.

1150, 5 πρὸς τὸ πρ. V. — 6 γυτρίπην Ald. — 12 sq. Θεόπομπος V. In Ald. non sunt 11, 12 Αἰσχ. usque ad Θεόπ.

1158, 15 ἀροτριώματα Ald. — 18 εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. De his Ammon. p. 62 Valek. citat Dind.

1159, 26 sq. sic in Ald., τοὺς ἄρρενας δὲ ἄδοντας τῶν τεττήρων. οὕτως Ἀριστάρχος. Verbo λέγεσθαι superscr. γινέσθαι in V. a m. rec.

1162, 28 sic V. ἐν τοῖς γεωργικοῖς G. Singulari numero utitur Athenæus 3, p. 75, D; 82, C.

1164, 30 legebatur αὐτάρ. Correxī ex Photio et Suida s. Φῶτῳ et schol. Plat. p. 211 (445 Bekk.), ubi αὐτάρ ἡγάγας καινὸν (τὸ addit Porsonus) φῖτῳ τῶν βοῶν. In Etym. M. p. 795, 33, ἡγάγας καινὸν φῖτῳ. DIND. Meinek. Com. I, p. 442 sq. — 33 καλεῖται G. — 34 codex ἄλλο σπέρμα φῖτῳ. Medium vocem delevit Bergk. Commentt. p. 345.

1165, 39 sq. τὴν ὄψιν Ald. Menandri fragmentum (p. 4) integrius servatum ab aliis grammaticis.

1173, 4 κόκκηρα V. non G. — 5 μᾶλλον om. Ald.

1174, 9 αἱ Κυζικηναὶ Ald.

1176, 16 ἡ δὲ K., 17 sqq. φρουρῶν ποτ' αὐτὸς, ἐκίνουν δὲ γυναῖκα κολύβου καὶ παιῖδα καὶ γέροντα δ καξήνὸ τὴν ἡμέραν τὸν σκύθον ἐκκ. V. Correxī Hermannus Opusc. vol. 5, p. 296. ἐκίνουν posuit Dindorfius. Post στατήρων excidisse quædam vidit Meinek. Com. I, p. 510.

1177, 24 κομ. λεγθέντα ἐν Μυρμηρόσιν V. — 25 vitiosum est ἀπὸ δ' αἵτε, quod nec primo nec secundo senarii pedi accommodari sine vitio potest. Nihil ad hujus loci emendationem confert scholion codicis Ravennatis Ranar. 932, ubi tanquam Æschyli verba afferri videntur ἐπὶ δ' αἰετὸς ζουθὸς ἱππαλεκτρῶν. Trium hæc videntur versuum fragmenta esse. . . ζουθὸς ἱππαλεκτρῶν | σταζει ο — ο — ο — ο — ο — | κηρὸς λυθέντων φαρμάκων πολλὸς πόνος. DIND.

1178, 31 ἀν ταχθῶ G. ἀνταχθῶ Ald. — 35 λέγουσι καὶ ἀξιοῦσι V.

1182, 40 ἀντὶ τοῦ τρίτου om. G., qui προσώπω.

1183, 51 sq. δεήσει γεγενῆσθαι V.

1189, 16 immo δ' ἄλλωπεας. Vide annotationem ad hunc V. DIND.

1191 sic V., κορωνίς. εἰσίσαι γὰρ οἱ ὑποκριταὶ καὶ κατ' ἀρχὴν προαναφώνησις τὸ ἰοὺ ἰοὺ. ἐξῆς δίστιχοι (scr. δὲ στίχοι) ἱμυθικοὶ (ἱμυθοὶ G.) τρίμετροι καταληκτικοί (scr. ἀκαταληκτοί).

1196, 30 κεκολλητισμένον V.

1204, 42 utitur celebribus Eupolidis verbis.

τῶν ἀκρωμένων V. — 49 καταστολὴν, i. e. καταστροφὴν. DIND.

1210, 1 φησι. καὶ Ὀμηρος φράζαντες V. Deinde legebatur καὶ σάκος. — 3 θ' ἐστὶ δ' ἐπ' ἀλλήλους; 5 φροῶν V.

1219 ἐνεργε τὰς ἰσχύδας additum ex V. Scholion om. G. — 18 εἴπων V. τῶν ἰσχύδων Ald. Respicere videtur scholiasta ad v. 1153, ubi genitivo usus poeta dixit ὧν ἐνεργε. DIND. αἵτ. λέγουσιν Ald.

1222, 21 ἔππων ὑπὸ τοῖς V.

1224, 24 ἀλυσίδωτοί Kust. Cum diphthongo iterum in schol. v. 1227.

1227, 30 ἐπὶ τοῦ δίδου Valckenar. ad Theocr. Adonias. p. 327, B. — 31 ἀθροδαιτωμένους, 33 ὅσον σοῦ Ald. κατέστηκεν V.

1227, 37 τεθέντι V., non G.

1230, 40 πρ. αἰμάζαι, 41 ὧς φασι τὸν Σωφράτην ἂν, 44 sq. ἡ πρώτη δὲ ἀναγκαιοτέρα V.

1232, 49 sq. θαλαμῖαν δὲ εἶρηκε V. — 51 θ. γίνεται V., non G.

1234, 52 τριήραρχους et infra τριήραρχοι Ald. — 5 ἄλλως add. G., om. V.

1239, 18 δῆλον δὲ Dind. V. δῆλον καὶ, Ald. δῆλον.

1242, 29, 30 προῖξιν—μέρος om. V. — 37 Στρατιώταις. Μοίραις est ap. Athenæum 11, p. 487, E; 15, p. 668, A, qui βάβδον δ'. — 38 scribebatur ἀχύροις. — 45 ἡρτημένον V. ἀπὸ μὲν τῆς Ald. — 47 καὶ om. V. Qui hæc ad v. 1243, καὶ ἐρματα στρατιώταις περὶ τῆς βάβδου, βάβδον δὲ ὄψει τὴν κοτταβικὴν ἐν τοῖς ἀχύροις κυλινδομένην, ex superiore scholio corrigenda.

1244, 52 ἡραεῖτο τὸ ἀγγ. V. ἡραεῖτο τὸ G. ἡρῆη τὸ Ald. — 11 Meinek. Com. I, p. 83, restituit ὀξύβαζων ἦν ἐπιπλόνωντων πλῆθος, ἅπερ etc. ἅπερ καταλούειν ταῖς λάτ. V. — 13 ἐστὶ τις V., non G. — 15 Σικελικῆς V. Ald. — 16 scribebatur Μεσσηνίος. — 19 ἀπὸ τοῦ V. — 25 ἐν om. V. — 26 καλούμένω V. Ald. — 28 ἐκάλουν sqq. ex Athenæo 15, p. 667, C, sq. — 30 ἀγκυλητοὺς Athenæus. ἀγκυληγούς V. (qui ἐλεγεν) Ald. — 34 καταβιλλομένην Athen. καταβιλλομένην V. κυβιλλομένην Ald. — 39 ἐπικείται ἐπ' V. — 41 καταδύειν Athen. Legebatur καταλούειν. — 44 ἐν Διωνῷ addit V. Recto accentu ap. Athen. p. 668, A. — 45 οἰνοπόται V. cum Athen. οἰνοπότη Ald.

1258, 9 ἐαυτοῦ V.

1283, 23 εἰσθέσει, 24 εἶδ' Ald. — 25 ἐκθέσει ἐπικά codex.

1300, 4 Ὑποκρινόμενοι V. Ex quo accesserunt scholia versuum 1301—1353.

1301 præstat Ἀρχιλόχου. DIND.

1310, 19 ἦν om. V., qui ἔστι pro ἔτι.

1329, 33 πάντα κώλον, 34 βραχέων καταλήκτων, 35 τοῦ κόρου codex.

1335. Hæc verba habet Ald. præfixo lemmate
 τρυγῆσθμεν αὐτὴν. Recte Dobræus corrigere vide-
 tur ἐν τισιν οὐ γέρεται τὰ δ' μέτρα, *quattuor versus*.

In fine scholiorum adscriptum in V. κακώλισται
 πρὸς τὰ Ἡλιοδώρου, παραγέγραπται ἐκ Φαείνου καὶ
 Συμμάχου. Similiter in fine Nubium.

AVES.

ARGUMENTUM I. 4 τῆς ὁδοῦ Kusterus. Lege-
 batur τοῖς ὁδοῦ. — 11 post Μονοτρόπῳ Ald. addit
 ἔστι δὲ λε'. Non posse hanc fabulam trigesimam
 quintam dici ostendi ad Fragm. p. 37 sq. ed. Lips.
 p. 524 ed. Oxon. DIND.

ARG. II. 26 ἐπὶ Kusterus. ἐπεὶ R. V. Ald. —
 27 τὰ om. R. Idem ἐγγεγραθέντων. — 29 κωμικῆς
 Ald. — 31 τοῦτω duo codices Brunckii. — παρ-
 ρησία. Libri ἐκκλησία. Vocabulum omittunt
 Brunckii membranæ (non Reg. 2712, in quo
 Aves non leguntur, nisi fallor egregie). — 34-36
 ἄλλην τινὰ—καθεστῶτων om. R. αἰνίσσεται, ὥσαντι
 συγκεχυμένων τῶν καθεστῶτων Brunckii membra-
 næ. — 2 προδείσθαι R. — 3 Ἀθηναῖων Brunckii editio.
 Ἀθηναίων R. V. τῶν Ἀθηναίων Ald. — 4 τῶν ὄντων
 om. R. V. αὐτοῦς R. ἐαυτοῦς V. Ald. — 5 στόχος
 Dobræus. Legebatur στίχος. — 10 γῆς ἀπάσης
 Ald. — 16 καὶ τοὺς θεοὺς V. Ald. — 19 τῶν ποιη-
 τῶν τὰ ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογούμενα αἰεὶ μὲν
 διελέγγειν Brunckii membranæ, lectione, ut supra
 aliquoties, interpolata. ἐν μὲν ἄλλοις ex uno codice
 addidit Brunckius. εἰ μὲν R. — 20 διελέγγειν R.,
 qui τὴν om. — 22 παρὰ τῆς V. — 23 Καλλιστρά-
 του Kusterus. Libri Καλλίου. — 30 ἐπεπερώθη Ald.
 — 33 ἥμιν post θάλασσαν ponit R. θάλατταν
 Brunckii editio. θάλασσαν R. V. Ald., quæ 34
 ἔσθθεν.

ARG. IV. 16 δύναιτ' ἂν V. — 19 παραλήφονται
 R. V.

SCHOLIA.

1, 31 τινὶ δένδρου, 33 τὸ—τὸ, 34 τὴν ἐλπίδα V.
 Ald.

2, 38 παρακλεούμενος V. Ald., qui omittunt
 πορεύεσθαι. — 39 γὰρ et καὶ ἐν ἄλλοις om. V. —
 40 κρώζει γὰρ V. Ald. κρᾶζει—ἐκτέταται om. G.
 πλανύττομεν om. R. — 1 Ἀττικῶς δὲ παρῆται V.
 Ald.

4, 3 sq. εἰς τάναντία om. R. τὸν στήμονα Suidas
 s. Προπορούμενοι. τὴν στ. libri scholiorum.

8, 21 καὶ τυπτόμενον Suidas s. Ἀποσποδῆσαι.

10, 22 sq. ἐντεῦθεν δύναιτο δ' ἂν R.

11, 30 post ἕτερος indicavi lacnam. Excide-
 runt enim nonnulla, in quibus fuit nomen poetæ
 cuius illa sunt verba ἔχων—νόμον. DIND. — 33
 ἀποδημίας V. κισθαρωδός. Conf. Hesych. s. Ἐξήκα-
 στιδαλκίδα. — 34 Καρναίων Valckenar. ad Hero-

dot. 7, 206. Καρίων Ald. ἱκαρίων, 35 παναθήναις,
 36 εἰς ξένον V. — 38 οἷδ' Dobræus. οἱ δὲ V. Ald.
 — 39 sq. ἀνομ. Ald. Sunt hæc alterius per-
 sonæ verba. «In fine versus excidisse videtur
 νῆ Δία vel simile quid.» Meinek. Com. I, p. 588.
 — 40 δειλὸς Dobræus. Legebatur δεινός. Post
 κολᾶς Dobræus addit ὁ δὲ ξένος (Excectides).
 Meinekio scribendum videtur ὁ δὲ κολᾶς ἔσθ', ὁ δὲ
 νόθος, ξένος δ' ὁ τέταρτος.

13, 46. Ὁρνεῖον legisse videtur Didymus. DIND.
 — 47 Ὁρνέαι V. Ald. — 48 δ' Dobræus. Legeba-
 tur δύο. Μαντίνεαν V. Ald. — 51 ἀντὶ τῶν V.
 ὀρνεοπωλείων Ald. τ

14, 4 in R. Φιλοχρά.

15, 8 λέγειν Dindorf. Legebatur λέγει. — 12
 δεικτικῶς corruptum videtur ex θυτικῶς. DIND. —
 17 σχιμανεῖν Dobræus. Legebatur σχιμαίνειν. — 18
 δαΐξαντας Dobræus.

17, 27 Ἀσωπόδορος Suidas s. Θαρρελείδης, ad-
 ditis nonnullis de Didymachia, Asopodori fratre;
 quod nomen ex Διδυμίας corruptum esse ostendi
 in Thes. H. Steph. vol. 2, p. 1417, B. DIND. — 28
 καὶ μικρὸς V. — 32 τινα εἶναι V. Ald. — 34 τῆς et
 φησὶ om. R. Fort. φασί. — 35 εἴρηται R. — 38
 γέγονε G.

19, 40 ἤστην Porsonus. — 41 οὐδὲν om. V. Ald.
 — 42 τουτέστιν om. R.

20, 46 Ἀντὶ τοῦ R., qui 47 κατὰ—ἔπου om.

22, 50 πανταχοῦ V. Ald. ἀποκεκλιμένης R.

23, 52 Ὡς ἤδη. Scholiasta in libro suo legebat
 ἤδ' ἡ κορώνη: vide annotationem meam ad v. 23.
 DIND. — 1 δὲ R. pro γράψουσιν.

31, 6 Ἀκέστωρ. οὗτος ἦν R. νόσον νοσοῦμεν τὴν
 ἐναντίαν Σάκκ. Σάκκας δ' Ἀκέστωρ. οὗτος δὲ V. Conf.
 schol. Vesp. 1221. — 8 Σάκκαι Suidas s. Σάκκας.
 Legebatur Σάκκας. Σ. γὰρ V. Ald. Post Θρ. V. sic
 pergit, ἄλλως. Σάκκας οὗτος ἐστὶ τραγωδίας—Σάκκας
 γὰρ ἔθνος Θρᾶκῆς εἰσι. Θεόπομπος. — 9 legebatur
 Σάκκ. — 12 Σάκκας (vel Σάκκων) ὃν οἱ Dobræus, Σά-
 κων οἱ V. Ald. δὲ addidit Dindorf. — 13 Κλεοβου-
 λίναις Kusterus. Legebatur Κλεοβούλοις. ὅμως Σά-
 κων εἰκὸς Bentleius. Ἀκέστορ' ἐστὶ τὰρ ὅμως; Bergkiius
 Commentt. p. 123. — 14 συστρεφῆ Dobræus.
 συστρέφῃ V. Ald. συστρέφῃ Bentleius et Meinek.

34 Τοῦτο ὡς ἐπὶ ὀρνέων R., reliquis omissis.
 Scholion om. V.

35, 18 sq. ἄμφοιν ποδοῖν ἐκ τῶν ὀρνέων V. Ald.

19 ἡ ἐκ — πλέουσιν habet Suidas s. Ἀμφροίν.
 38, 26 οἱ πολλοὶ V. Ald.
 39, 29 τὸ Bentleius. αὐτὸ V. Ald.
 42, 36 μὲν οὐ βᾶδος Meinek. Com. I, p. 543. —
 38 τισσῶν corruptum. τί σσῶνος ὦ V.
 43, 40 οἰκίσαντες Suidas s. Κανοῦν. Legebatur
 οἰκίσαντες. ἐν τῇ V. Ald.
 45, 46 δ' ἐκ V. Ald., qui omittunt τοῖν. — 47
 κανοῦν ἔχοντες R.
 50, 52 ὑψηλὸν τόπον R.
 54 R. habet παίζει πρὸς τῷ σκέλει
 57, 6 πιθανῶς V. Ald.
 58, 9 προπαροξυτόνως R. ἀπὸ — ἔποποι om. V.
 Ald. δὲ περισπωμένως, 11 ἐκν δὲ R.
 60, 14 τοῦ om. R.
 62, 19 εἰς ὄρνεια ἐλθεῖν V. τὰ ὀρνίθια R.
 63, 21 ὕμῃς R. — 27 sq. λέγειν σε κάλλιον ὀρني-
 θοθήρῃ ἐσμεν V. δδ
 66 R. habet ἀντὶ τοῦ ὀπο (scr. τοὺς πόδας) ἐρώτα
 καὶ περιθλέπου ὅτι ἐσμεν ὀρνιθες. ὡς ὑπὸ τοῦ δέουτος
 ἀποπατησάντων ὁ τοὺς πόδας. — 36 καὶ μὴν om.
 Ald. — 37 legebatur τὰ πρὸς. ὅτι om. V., qui σα-
 φέστερα. — 38 σημασίαν τὸ ἔρρο ἔρου, μετεβλήθη
 Ald. Hoc dicit scholiasta, EPO more antiquo
 scriptum ambiguum esse utrum ερου an ερω
 significet : unde factum ut alii ἐροῦ τὰ, alii ἐρώτα
 legerent. DIND.
 68, 46 ὄνομα om. V. Ald. — 47 δὲ om. V.
 69, 50 τερατικὸν R. Ald.
 76, 6 δὲ om. R.
 78, 9 Εὐπολίδι, ὡς εἴρηται Ald. Conf. schol.
 Equit. 980, ubi v. notam. Draco Straton. p. 86,
 22 : ἡ δὲ τορύνη Ἀττικῶς ἐκτέταται. Εὐπολὶς δὲ αὐ-
 τὴν συστήλλει πανταρχοῦ· ubi πανταρχοῦ post Ἀττι-
 κῶς transponendum videtur. DIND.
 79, 10 Παρὰ τὸ τρέχῳ om. V. Ald. Pergit R.
 ἐπεὶ συνεχῶς αὐτὸ εἶπε. — 11 πέπαιχε V. παρὰ τὸ
 τρέχῳ R. Ald.
 82 sic in R., μύρτα καλεῖται ὅτι (scr. ὁ) τῆς μυρ-
 σίνης καρπὸς — ἐσθίειν. σέρφος δὲ σκωληκῶδες ζῴω-
 φιον. — 16 παροιμία. Conf. schol. Vesp. 351. —
 19 σέρφους δὲ V.
 85, 22 τοῦ om. V. Ald. θερ. τοῦτο τὸ ἔπος R.
 91 εἶρ. τὸ ὡς R.
 92, 30 sq. ἡ—εἶπεν om. V. Ald. Idem ἀλλ' ἐν—
 ὀρνιθες.
 95, 39 τι om. V.
 96, 42 ἐπιτρέσαι V. — 44 δύνανται δὲ R. καὶ om.
 V. — 35 εἰ ἐφόβει V. Ald.
 102, 2 δὲ om. R. — 4 ταῖς. ἡ ἔπαιξε τὸ γενικὸν
 εἰπὼν, εἶτα ἐπαρχῶν τὸ εἰδικόν. τὸ Ald. — 6 sq.
 ποικιλότῃ τῆς ἐσθῆτος, 8 ἔπειτα ἐπ. G.

109, 17 Δικαστῆς R. — 18 ἐν om. R., ex quo
 19 τόπῳ additum et ex Suida s. Ἡλιαστῆς. τοῦ om.
 V. — 20 πέπονθε δὲ τοῦτο Suidas, om. R.
 111, 24 οἱ μισοδικασταὶ Ald. — 25 καὶ τῶν ἀγρ.
 et δὲ τοὺς τε ἴππ. V. Ald.
 121, 30 εὐερὸν scribendum. — 31 τῆς εὐερίας
 V. et Suidas s. Εὐερὸν. ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος Do-
 bræus. Legebatur ἀπολέλαυκεν ὁ Ὑπέρβολος. Me-
 trum est Eupolideum. ἀπολέλαυκεν V. et Suidas,
 omisso ὁ Ὑπέρβολος. — 32 ὥστ' αὐχμώτατος Do-
 bræus (sed v. Meinek. Com. I, p. 671). ὥστε αὐ-
 χμώτατος Ald. ὥστε ἀθλιωτάτος V. ὥστε ἀθλιωτάτη
 Suidas. — 33 Πυλαία (πυλαίαν sine acc. cod. Paris.
 A) γλώσσαν Suidas. Πυλ. om. Ald. πυλαίαν γλώσ-
 σαν V. βορῶν Suidas. — 35 ὁ βαλεῖν fortasse cor-
 ruptum ex ὁμαλῇν. εὐάερὸν πόλιν interpretatur
 etiam Suidas. DIND.
 122. Conf. schol. Ran. 1459. — 39 σκεπασμα
 V. στέγαστρον scholiasta Platonis p. 250 Ruhmk.
 (466 Bekk.) : Σισύραν · Ἐρατοσθένης σισύραν φησὶ
 στέγαστρον ἐξ αἰγείων δερμάτων τετραγώνων· σι-
 σύραν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων ξαπτόμενον ἀυπερόνιον,
 ὁ γούρναν φασίν. Vide annotationes ad Etymol. M.
 p. 1030, et Hesychium. DIND. — 43 ἐξωμίδα
 Ald. — 45 Νεφ. ἐνώσι σύρεισι, 46 βέτην V. et infra
 βέτην. — 47 ἀνδρόγαλον V. Deinde ἀνδρόγαλον Por-
 tus. ἀνδρόγαλον Ald. ἀνδρόγαλον V. De ἀνδρόγαλῳ vide
 Schneider. ad Theophrast. vol. 5, p. 311. Cete-
 rium non intelligere me fateor quomodo Erato-
 stheni in mentem venire poterit hoc nomen
 cum illis comparare de quibus hic agit scholiasta.
 DIND. — 48 αὐτοῦ μετέχουσιν Ald. — 51 τινές et
 53 τι om. V., non G. — 1 ἀλλ' ἐγκατακλινῆς δ. τὸ δὲ
 ἀλλόκοινον, τοῦτέστι τὸ ἐγκατακλινθῆναι Ald. δὲ κα-
 τακλινθῆναι G.
 123, 4 Ἀθηνάϊων, 5 λεπτόγαλον R. λεπτόγειον
 Suidas s. Κρανάων.
 125, 9 Σκελίου hic et infra V.
 126, 17 οὕτω φησὶ R., ex quo 18 μισῶ addi-
 tum.
 129, 19 πρωῒαν, 20 πρῶ R. πρωί V. Ald. — 23
 ἔξεις correxit Dindorfius, probante Meinekio.
 132, 25 ὡς om. V.
 134, 29 τότε γ' ἐλθῆς V.
 135 ἐν εἰρωνείᾳ om. V., τὸ νῆ Δία addit R.
 139, 33 κύριον. In codice est κῆ.
 141, 36 Ἄ. τ. περιεπλ. et γάρ om. V.
 142, 40 Ἄ. τοῦ et 42 ὁ om. R.
 147, 47 ὑπηρ. καὶ ταχυδρόμοι Suidas s. Σαλα-
 μινία. — 48 ἐγκαλουμένους R. et Suidas. ἦν καὶ
 Suidas.
 149, 52 καθ' ὕψους V. Ald. — 53 Τριφυλλίας
 R. Ald. Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. 3, 2, 25

citāt Dindorf., qui 54 correxit quod legebatur πολλὴ τῆς, ex Suida s. Λέπρεον, qui τῆς Πελοποννήσου omittit. — 1 αὐτὸ V. Ald. λεπρῶν conjecit Toupius ad Suidam, qui 4 post λεπριῶσι sequentia omittit.

151, 14 sq. Suidas s. Βεβλύττεσθαι, οὗτος εἶγε λέπραν. ἐκωμῶδεῖτο δὲ καὶ κακοπράγμων καὶ ὀλοπράγος καὶ λάλος. — 15 Σκευαῖς Pierson. ad Mær. p. 122. Legebatur Σκύθαις. — 17 πῶς ᾄρα Dindorf. et Meinek. Com. I, p. 739. Μελανθίου Dindorf. Legebatur Μελανθίους. — 18 alterius personæ verba. — 19 εἶγε δὲ V. Ald.

152, 21 Ὀπούντιοι τόποι R.

153, 25 συκοφάντης om. Ald. πονηρὸς Suidas s. Ὀπούντιος. ὀπούντης πονηρὸς V. ὀκνηρὸς Ald. R. habet glossam ἔχουν τυφλός.

156, 29 εὐθύων Suidas s. Τριβή. Conf. aunot. ad Soph. Trach. 602. DIND. — 30 εἰς συντριβὴν καὶ V.

157 Ἀντὶ τοῦ ἄνευ om. R.

158, 37 κίβδηλεύεται R., qui seqq. omittit, et Suidas s. Κίβδηλία. ὑπὸ Χίων positum ex scholio proximo, quocum conf. Etym. M. p. 512, 43, Suidam s. Κίβδηλον et quem Gaisfordus citat, schol. Gregor. Naz. Stelit. 1, p. 7. ὑποκινῶς V. Ald. ὑπὸ Κίους δεδομένον Suidas, qui fortasse δεδολωμένον voluit. DIND. — 38-46 om. etiam Suidas. — 46 addit Ald. μήκων δὲ ὄνομα φυτοῦ ἢ σπέρματος οὐκ ἄδρην. ἔστι δὲ καὶ μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολυπόδος τοῦ ἰγθύος, ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἰνοῖ κύστις ἐν ἐαυτῇ ἔχουσα τὸν θόλον, ὡς ψησιν Αἰλιανὸς ἐν τοῖς περὶ ζώων. Quæ inserta sunt ex Suida s. Μήκων.

160, 48 τινὰ om. V. — 49 στέφονται R. ἐστεφανοῦντο Ald.

162 καὶ θαυμαστικὸν om. V.

167, 9 σκωπτικὸς R. et Suidas s. Τελέας. σκωπτίλος V. Ald. λέγει οὖν ὅτι (hoc om. V.) ἔαν V. Ald. — 11 δὲ om. R. διαβάλλεται Ald. — 13 τὸ Τελέα V. τῷ Τελέα G.

168, 16 γλ. φθέγγεται Suidas. — 19 scribendum τέτρακι.

175, 26 Ὡστε, 27 εἰ τὸν τρ. R.

179, 28 sq. τὸ προειρημένον Suidas s. Πόλος. τῶν προειρημένων V. Ald. — 29 τόπος Suidas. καὶ τόπος V. Ald. — 30 δὲ additum ex Suida. — 35 ὡς om. V. et Suidas.

181 ὑπετυμολογεῖν V. Ald. Frequens in libris scriptis corruptela ἐτοιμολογεῖν pro ἐτυμολογεῖν. Hinc natum ὑπετυμολογεῖν, quod ὑπετυμολογεῖν scriptum oportebat, ut scribit Rav. DIND. τὴν πόλιν V. Ald.

183 Οἷον εἰς τὸ R.

186, 45 Εὐχ. γὰρ οἱ ὄρνεις οἱ ἀρνοπες R. — 46

ἀκρίδος—κύνωπες V. λέγουσι additum ex R.

186, 48 κατὰ τῶν M. Kusterus ad Suidam. Μηλίων Palmerius. Μηλιαίων V. Ald., om. Suidas s. Λιμὸς Μηλιαῖος. Μηλιέων Bekker. «Melios fame ad deditionem adactus esse ab Nicia assertit scholiastes. Sed de Nicia nulla post pacem Thucydidi 5, 32, mentio, neque extra urbem cum imperio fuisse videtur. Diodorus quidem diserte Νικίου στρατηγούτος Ἀθηναῖοι εἶλον Κύθηρα καὶ Νίσαιαν, τὴν τε Μῆλον πολιορκήσαντες ἡβηδὸν ἀπέσφαξαν, nempe Athenienses: non Melum quidem ductu Niciæ, sed alio tempore atque Cytheram etc. Nescio ergo an reponendum apud schol. Aristoph. Τισίς: vide Thucyd. 5, 84, et Plutarch. in Alcibiade p. 199. Cautē Strabo 10, p. 484: Ἀθηναῖοι δὲ ποτε πέμψαντες στρατείαν ἡβηδὸν κατέσφαξαν τοὺς πλείους. Vide Aristoph. schol. ad Aves 362, ubi Niciæ consiliis deberi hanc deditionem ait. Wass. ad Thucyd. 5, 116.

Non video quomodo Suidæ et scholiastæ Aristophanis Melios fame coactos se Niciæ dedidisse scribentibus contra disertam narrationem Thucydidi fides haberi possit. Duker. ibid. Scholiastæ error fortasse ex prima Atheniensium in Melios ductu Niciæ expeditione progenitus. Neque id recte, quod anno ante Aves ab Aristophane in scenam productas Melum oppressam prodit: redacta enim in victoris populi potestatem est anno Olymp. 90 quarto. Id rerum gestarum ordo a Thucydide diligentissime digestus evincit. WESSELING. ad Diodor. 12, 80. — 53 M. γάρ V. ἔστι om. R. — 2 ἐπέισθησαν Porsonus. ἐπέισθησαν libri et Suidas. — 11 Βοιωτῶν. ἢ οὕτως. μόνον γὰρ τότε δίδωον, 12 87. ἂν δὲ καθ' ἓνα καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἓνα R. εἰρηνικοὶ V. Ald.

192, 14-16 sic in R., Τοῦ ἀέρος νῦν λέγει. διαφορήσεται, διαπέμψεται R. — 15. Scholiastes Hesiodi Theogon. 116, p. 393 Gaisf.: Βαχυλίδης δὲ χάος τὸν ἀέρα ὀνόμασε, λέγων περὶ τοῦ αἵτου, Νωμᾶται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χεῖ. Quæ non diversa esse poetarum loca recte suspicatur Ruhnkenius Epist. crit. I, p. 91 ed. sec. (175 ed. tert.). Nam ἄλλοτρίῳ ex Aristophane in lyrici verba per errorem intulisse scholiastam manifestum est. ποτᾶται Suidæ cod. Paris. A s. Χάος. DIND.

194, 21 Plutarchus V. Demosth. c. 9: Ἐρατοσθένης μὲν φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς λόγοις πολλὰ γού γεγονέναι παράβαχον· ὁ δὲ Φαληρεὺς Δημήτριος τὸν ἔμμετρον ἐκείνον ὅρκον ὁμῶς ποτὲ πρὸς τὸν δῆμον ὥσπερ ἐνθουσιῶντα «μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.» DOBRÆUS. Sequitur in Ald. ad v. 195, κομψότερον: κομψόν, περίτρανον, περίγαλον, πανοῦργον, ἀπατητικόν, πιθανόν, τεχνικόν. καὶ κομψεῖα ἐλαφρία, ἀστείότης, πιθανολογία,

ἀλαζονεία. Quæ inserta sunt ex Suidæ glossis duabus. DIND.

199, 23 ἢ om. R. — 26 φησὶν om. V.

202 R. hæc tantum habet, τόπος σύμπτως.

203, 29 Ἐπεὶ ἡ Πρόκνη γαμετὴ αὐτοῦ ἦν, ἥ τις R. — 30 εἰς ἀηδόνα. Videtur hic scholiastes putare, Procnem uxorem Terei in lusciniam transformatam fuisse, quum sit vulgata, et melior, credo, opinio, eam in hirundinem, Philomelam vero sororem in lusciniam, mutatas fuisse : et sic quidem ex nominis notatione ratio suadet. Nam Philomela ἀπὸ τοῦ φιλεῖν τὰ μέλη dicta est, quod lusciniæ apprimè convenit; quæ et plus et multo melius canit, quam quæcunque altera avis; nullo modo vero hirundini, quæ vocem exilem, raucam et minime gratam emittit; et plures ex antiquis ita censuerunt. Hyginus certe, qui de fabulis ex professo scripsit, cap. xlv eam totam fabulam narrat, et Procnem in hirundinem, Philomelam in lusciniam mutatas asserit : quod a quodam antiquo Græco procul dubio acceperat : forte ex Nicandro in Ἑτεροισυμένους. Et maximæ auctoritatis poeta Virgilius Georg. 4 ita sentit, quum ait :

Absint et picti squalentia terga lacerti
pinguibus a stabulis; meropesque, aliæque volucres,
et manibus Procne pectus signata cruentis.
Omnia nam late vastant, ipsasque volantes
ore ferunt, dulem nidis inmitibus escam.

Quæ omnia hirundini conveniunt, nequaquam lusciniæ. Nam hirundines apes et alia insecta volatilia assequuntur volando, et ea depascuntur : at lusciniæ vermes terrestres, erucas, et alia id genus sectantur : et ibi nugatur serio Servius, qui sic scribit : *Nomen posuit pro nomine. Nam Philomela in hirundinem versa est.* Et Virgilio vim facit, ut eum ad suam traducat sententiam, et ei errorem attribuit, ut Procnem pro Philomela posuerit. Et quamvis in eodem libro inferius eam rursus proferat sententiam Virgilius, dum ait :

Qualis populea mœrens philomela sub umbra,
amissos queritur fœtus, quos durus arator
observans nido implumes detrahit : at illa
illet noctem, ramoque sedens miserabile carmen
integrat, et mœstis late loca questibus implet.

Ubi palam Virgilius per Philomelam lusciniam intelligit : nulla enim alia avis (præter lucifugas, quæ dirum quid ejulant) nocte canit. Ibi tamen pertinax Servius rursus Virgilio vim facit, et ait : *Philomela pro quavis ave : nam species est pro genere.* Et rursus ad hæc verba ejusdem libri :

Revocato a sanguine Teucri :

SCHOL. ARISTOPH.

ait solitos esse poetas nomina de vicinis mutare, et adducit hoc exemplum :

Et manibus Procne pectus signata cruentis.

Pro Philomela. Contra Servium tamen aperte pugnat Martialis Epigr. lib. 14

Flet Philomela nefas incesti Tereos, et quæ
muta puella fuit, garrula fertur avis.

Nam muta puella non fuit Procne, sed Philomela; nec avis ulla magis garrula quam lusciniæ, quæ canendo fere rumpitur. Tamen, ne quid dissimulem, scholiastes videtur sequi Aristophanis sententiam, qui satis clare innuit, se putare uxorem Terei in lusciniam, ἀηδόνα, mutatam fuisse, dum Epopem seu Tereum dicentem inducit, τὴν ἐμὴν ἀηδόνα, et, ἅγε σύννομέ μοι : et multo expressius, quum ait lusciniam alloquens, τὸν ἐμὸν καὶ τὸν πολύδακρυον Ἴτυν. Itys enim erat Terei et Procnæ, non vero Philomelæ; et Aristophanis sententiam secutus est Varro. Sed in ea quæstione non est altercandum, utra sit verior sententia, quando fabula ficta et a veritate aliena est. Sed quum conveniat lusciniæ nomen philomelæ, iis accedo, qui Philomelam lusciniam vocant, Procnem vero hirundinem. PALMER.

209, 35 δὲ om. R.

212, 45 sqq. Cum hoc recentissimi grammaticî scholio confer Eudociam p. 327. DIND.

216 Ἡλὼ ἀντὶ τοῦ ἡ φωνῇ σου. ἀντὶ τοῦ χωρήσει R.

217, 15 Ἐλέγοις τοῖς θρήνοις R.

218, 19 Ἀντὶ τοῦ om. R. — 20 γὰρ κυρ. R.

225 διελέγοντο V.

228, 33 τὸ δὲ ἐποποιὶ καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ Ald. — 34 τῇ φωνῇ om. V. Ald.

231, 40 κοινῶς R. V. — 41 εἴπεν· ἐπεὶ οὐ V. Ald. — 44 τῇ om. R.

244, 12 ὁ ἐλεῖος Ald. ὁ ἐλείας V.

245, 17 ἐσθίετε. Hæc interpretatio spectat ad κάπτετε, cui superscripta est in V. DIND.

249, 20 ἐλεῖα V. Ald.

250, 29-42 iisdem verbis leguntur apud Eudociam p. 36. — 37 παρὰ τῷ σὺλλω. Imo vero παρὰ τῷ αἰγυλῷ. Lucianus etiam in initio Halcyonis, ἀπὸ τῶν αἰγυλῶν, et plerique alii halcyonem ἐν τοῖς αἰγυλοῖς quiritari tradunt. HEMSTERHUS. ad Lucian. Halcyon. c. 1, p. 178. Vir doctus penes quem olim fuit exemplar meum editionis Kusteri hæc adscripsit : « Σὺλλω] Endocia p. 36 dat τύμβω, quod habet et Varinus, unde sua hausit ψευδευδοκία, quæ, nisi me omnia fallunt, est ipse Varinus. V. me ad Varinum. » Recepi Hemsterhusii emendationem. τύμβω vero

scripturæ corruptæ σίλωφ interpolatio esse videtur. DIND.

256 εἰσηγούμενος Suidas s. Κανός. Legebatur εἰσηγούμενος.

261. Hæc duo scholia in V. leguntur ordine inverso. — 2 ἰέρεια Ald. — 3 κιχυμοῖδας V. Ald. — 6 τῆς φωνῆς V. — 10 διὰ τὸ om. V, habet G. — 11 ἔχειν (sine δὲ) τὸ περὶν κύμιδις (sic etiam Ald.) λέγεται V.

266, 16 μεταβαλλόμενον Suidas, ubi genitivum habet codex Bruxellensis. — 18 φασὶ om. Suidas s. Χαραδριός. αἱ om. V. — 19 μελωδίαν ποιοῦσι Suidas. — 21 ἀποκεκρυμμένους Ald. ἀποκεκρυμμένον G. — 23 φησὶ malit Dindorf. — 24 περιέρχως Suidas. καὶ — περνάς (πέρνας V.). Hipponactis versus est, apud Suidam sic scriptus, καὶ μὴν καλύπτει (καλύπτει Paris A) μῶν χαραδριὸν περνῆς; apud scholiastam Platonis p. 121, καὶ μιν (scr. καὶ μιν) καλύπτει μῶν χαραδριὸν περνῆς; DIND.

267, 28 Οἷμαι καὶ πάντα τοῦ ποικιλομένου, οἱ V. Εἶναι δὲ οἷμαι καὶ πάντα τοῦ G. — 29 ὀρνέου περιπαμένου V. sine τιнос.

268, 34 εἰσθέσει Ald. — 38 ὁ ἔποψ V., non G.

272, 44 φοινικίους Kusternus ad Suidam s. Φοινικιοῦς. φοινικίους Suidas. Legebatur φοινίκεος.

275, 46 sq. Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους ἀρχῇ V. — 49 om. G. εἰ om. V., qui εἶπε παρηλλαγήμενην τὴν χοροῖαν.

276, 3 ἐξ ἡδόνων V. Legebatur τί (τίς Suidas s. Μουσόμεναις) ποτ' ἔσται. Correctum ex versu Aristophanis. ἄλλος codices Suidæ, cuius ed. Mediol. ἄλλος. V. ἄλλο. — 4 ἀκρατοῦς. In scriptura corrupta ἀθρατῦς consentit Suidas, qui ὅν σθένει omittit, quod fortasse ὅσον σθένει est. DIND.

277, 6 τὸ om. V. — 8 ὄρνεις V. ὄρνις G. et Ald. — 9 legebatur δεόντως. Fort. εἰ καὶ ὄντως. DIND.

279, 12 ἐπειδὴ ἕτερος ὄρνις V.

281, 17 σὲ τὸν V. Videtur σὲ τῶνδε scripsisse. DIND. λέγω om. V. Deinde idem Φερεκλεῖ. — 20 ἐγὼ δ' ἔποπος, 23 ὁ Σοφοκλῆς Ald. — 27 τραγωδίας Kusternus. Legebatur κωμωδίας consentiente Suida s. Προκέφαλος et Φιλοκλῆς. Vide Meinek. Hist. Com. p. 521 sq. — 30 Φιλοκλεῖς δύο, vide Clinton Fast. Hell. vol. 2, p. xxxv. — 31 legebatur γὰρ ἄρης. Suidas s. Φιλοκλῆς, Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδόος, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον τὸν τραγικὸν, οὗτινος γίνεσθαι Ἀστυδάμας ὁ τραγικός, τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς τραγικός. Bœckhius ad Marmor Parium, epoch. 67, totum locum sic emendavit : γεγόναι δὲ Φ. δύο τρ. π., εἷς μὲν ὁ Φιλοπείθους υἱός, ἕτερος δὲ ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος. ἐκείνου μὲν γὰρ ἦν Μόρσιμος, ἐκ τούτου δὲ Φι-

λοκλῆς καὶ ἕτερος Ἀστυδάμας, ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικ. etc.

283, 42 ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. Accusat scholiastes Comicum falsi eo, quod primus Callias fuit Phænippi filius; sed non ideo mendax Aristophanes. Nam ab illo primo Callia alternatim Hipponiei et Calliæ sibi invicem successerunt plures. PALMER. De Calliæ gente v. Bœckh. De œcon. civ. Athen. vol. 2, p. 15, Schneider. ad Xenoph. De vectig. 4, 15, Meinek. Hist. Com. p. 131 sqq. Scribebatur Φανίππου, quod Dindorfius correxit ex Herodoto 6, 121

285, 46 παρνοσκοτίαν anonymus.

288, 49 ὀζύνεται Boissonadius ad Herodian. Epimer. p. 284. βαρύνεται Suidas s. Κατωφαγῆς. 290, 53 βέλσπας καὶ διαβάλλει τὸν Κλεώνυμον V.

292. Hæc scholia V. hoc ordine habet, 2. 3. 1. — 1 τρέχοντες ἔχουσι V. — 7 πῆχων οὐ aut ὀρυγίων σ' Idelerus in Commentatt. philolog. Acad. Berol. 1812, p. 177. — 18 sq. corrigendum videtur ἔθεν καὶ Καρικαὶ ἐλέγοντο οἰκήσεις. καὶ κάρηνα αἱ ἀκροπόλεις. κάρηνα per ἀκροπόλεις explicant grammatici respicientes versum Homeri Il. B, 117 : ὅς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσσε κάρηνα. DIND.

296, 24 κατὰ ταύτην V.

297, 28 ἐπαυῖθα Ald. Comparandum scholion Equit. 589.

299, 31 βάλλε δὲ βάλλε κηρύλος εἶην V. Ald. Correxī βάλλε δὴ βάλλε κηρύλος εἶην ex Suida s. Κηρύλος. Quæ sunt Alemanis verba apud Antigon. Caryst. Hist. mirab. 27 et schol. Dionysii Thracis in Bekkeri Anecd. p. 946, 11 DIND. — 32 κήρυλον, 33 κήρυλος V. — 36 ἐρχημάτισται Suidas.

301, 47 Ἄλλως, quod præcedenti scholio, infra post λεγθῆναι μόνον collocato, præfixum in V., hic addidit Dindorfius. — 49 ἐπαγάγη Ald. ἀπαγάγοι V. — 52 μόνου V.

302, 5 κόροιδος et μοχ χοροῖδων V. — 8 ἀναγραφόμενος Bastius Append. ad Epist. crit. p. 36. Legebatur ἀναγραφόμενοις.

303, 14. Locum hunc sic scribendum et distinguendum esse puto : εἶτα πυρίς. Ἑρμιππος Τετραμέτροις. Quæ autem sequuntur, καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρῶνός etc., emendatione itidem indigent, sed non absque ope meliorum codicum, ni fallor, tentanda. Kust. μύρμυξ Ald. In Hermippo qu. an legendum κοπρώνης. Nescio, sed credo ὡς τις ὢν κοπρώνης. DOBRÆUS. — 17 περὶ τὴν γραφὴν Dobræus.

304, 19 κερχνῆς G. κερχνῆς V. Ald. — 20 οὐκ ἀναγέγραπται (ἀνεγεγράφει G.) V. οὐ ἀλλὰ κερχνῆ

Ald. ἀλλὰ κερουμή V. ἡ κολουμῆς Beutleius ad Cal-
limach. p. 469.

307, 24 οὗτος dubium. πιπιλίζειν G. πιπιλύειν
Ald.

319, 43 ὑπόπτειον δὲ αὐτοῦς V. ὑπόπτειον αὐ-
τοῦς G. εἶναι om. V.

322, 48 θηρατᾶς Ald. ἡμαρτημένων V

326, 53 ἐμοὶ γὰρ εἰσιν V.

329, 19 νεμόμενοι V.

336, 22 Ὅτι ὕστ. V.

348, 48 πάντα ταῦτα V. — 50 legebatur καὶ
ἐκείσε καὶ δεῦρο μηδὲως τίσση (μηδ' ὅλως τίσση V.).
— 51 παρὰ πᾶσι correxit Dindorfius ex scholio
424. Legebatur παραπλήσιον. De re ipsa confe-
rendum scholion ad Vesp. 1326. Post τοιοῦτον V.
ponit illa superiora γράφεται—βύργος, l. 43 seq.

353, 2 κατὰ τὸ δεξ. Ald.

357, 7 καὶν μείνωμεν V. — 9 legebatur διὰ τὸ
μέλος.

358, 10 Οὐ om. V. Qui ad hunc versum, πο-
λέμει (πολεμεῖ G.) προσυπακουστέον τὸ (τὸ om. G.)
πρὸς τὴν χύτραν.

361 Μεῖζον τὸ τρ. V.

363. Suidas v. Ὑπερακοντίσεις integrioribus
scholiis in hunc locum usus fuisse videtur;
quippe qui sic habet: Ὑπερακοντίσεις σύ γ' ἦδη
Νικίαν τὸν στρατηγούντα μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατη-
γήμασι. Σύμмахος πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύ-
νιχος Μονοτρόπῳ «ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολλὸν τὸν Νι-
κίαν στρατηγίας πλήθει καὶ εὐρήμασιν.» ἡ δὲ φρο-
νιμώτατα Μηλίου λιμῶ ἀνείλεν. Hæc sane ex bene
antiquis et optimæ notæ scholiis descripta esse
apparet. Kust. στρατηγιῶν πλήθει τε καὶ εὐρήμασι
Toupius. — 22 φρονιμώτατα om. G. γὰρ om. V.
λιμῶ γὰρ G. Conf. ad schol. v. 186.

364, 24 οἱ γὰρ πρ. V. ἐλελεεῦ Ald. — 25
Ἑρετρεὺς V. Achæi versus apud Suidam s. Ἐλε-
λεῦ hi sunt: ὦρα βοθεῖν ἔστ'. ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνου λαβῆ· σάλπιγγι δ'
ἄλλος ὡς τάχος σημαίνειτω. ὦρα ταχύνειν· ἐλελεεῦ.

368, 31 συμπατριῶται V. συμπατριῶτα G. ζυμ-
πατριώτας Ald.

369, 35 ἀπέκτενον tres codd. Suidæ s. Φεισό-
μεθα, i. e. ἀπέκτενον. Eustathius p. 1604, 9: ἡ
δὲ ἐν τῷ ἀνενείκατο ἀννέγκατο τροπῇ τοῦ ι εἰς ν καὶ
ἐπὶ ἄλλων ἐφάνη γίνεσθαι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ αἰεὶ αἰέν,
φαινὸν φαινόν, κλεινὸν κλεινόν. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ
τοῦ κτείνω κτέννω· οὗ γὰρ καὶ ἐν τῷ, Τὸ παλαιὸν
λύκους ἀπέκτενον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυ-
κοκτονεῖν (scr. λυκοκτονεῖν), καὶ τῷ κτείναντι μὲν
τέκνον λύκου τέλαντον εἰδοσθαι, τῷ δὲ τέλειον δύο.
Κτέννειν tanquam vitiosum ab criticis ubique
rejici solet, etsi non raro ab libris fide dignis-
simis oblatum. Sic in Isocratis Panathen. p. 263,

D, ταῖς πολιτείαις ταῖς οὐκ ἀρεσκούσαις μαχομενος
καὶ καταλύων καὶ τοὺς πρὸς αὐτῶν ἀποκτείνων.
In Stephano Byzant. v. Δυρβασίαι: οὗτοι οὐτε ἀδικοῦσιν οὔτε ἀπο-
κτείνουσιν ἀνθρώπων οὐδένα, liber Seguerianus
(Montefalc. Bibl. Coisl. p. 282) ἀποκτείνουσιν
ἀποκτείνει Nicarchus in Anth. Pal. 11, 395.
DIND. τῇ om. V.

374, 41 legebatur ἀπολλύμεθα. ἀπολλύμεσθα V
Correctum ex Suida s. Ἀπ' ἐχθρῶν.

379, 49 sq. οἱ—Ἀθηναίους—ταπεινὰς ἔχειν τὰς
πρώρας Dobræus. Legebatur οὗς—Ἀθηναῖοι—τα-
πεινούς ἔχειν τοὺς πύργους. (ταπεινούς πύργους
ἔχειν V.)

383, 1 παρὰ τὸ om. V. — 2 ὡς ὑποδεισάντων
Ald. ὑπὲρ τοῦ V, non G.

386, 10 ἐξώθεν τῷ τρυβλίῳ V. — 11 δὲ om. V.

390, 21 ἐξόπλος V. ἐξ ἐπλων Ald. — 22 καθω-
πλίσαι V. καθοπλίζεσθαι Ald. — 23-25 sic in V.,
παραινέει ἂν (μὴ G.) παντάπασιν ἀμελεῖν μῆτε μὲν
φανερῶς πολεμεῖν. τουτέστι (hoc om. G.) δεῖ καὶ
μὴ φοροῦντας αὐτὴν ἐγγύθεν ἔχειν. Scholion se-
quens om. G.

395, 33 Καλλίστρατος Ald. Καλλιστράτης R. V.
et codices Suidæ s. Κερραμεικός. Correxī ex scho-
lio Pac. 144, ubi est ἡ Καλλιχράτης. et ἡ fortasse
hic quoque pro καὶ restituendum. Quo facto
φρσι præstabit vulgato φρσι. Eadem hujus no-
minis corruptelæ sunt in libris Harpocratonis
s. Ἐκατόμπεδον, Ἐρμαῖ et Κερραμεικός, libris ta-
men quibusdam recte Καλλιχράτης præbentibus,
ut scriptum apud Photium est s. Ἐρμαῖ p. 15,
17. Eximendum igitur hoc opus scriptis Calli-
strati a Clintono enumeratis Fast. Hell. vol. 3,
p. 530. Ceterum Harpocratio s. Κερραμεικός in-
verso ordine Καλλιχράτης ἡ Μενεκληῆς, ut scho-
liasta Pacis. In reliquis grammaticorum locis
Μενεκληῆς ἡ Καλλ. Verba ἐν τοῖς ante συγγράμμασι
ponit G. Numero singulari ἐν τῷ—συγγράμματι
recte utuntur schol. Pacis et Harpocratio s. Κε-
ραμεικός. Deinde περὶ Ἀθηναίων R. V. et Suidas.
Hoc vitium corrigendum etiam apud Harpocra-
tionem et Photium s. Ἐρμαῖ. DIND. φρσιν οὕτω
V. et Suidas. Legebatur φρσι, omisso οὕτω. Sui-
das post οὕτως pergit ἔστι δὲ καὶ δῆμος Κερραμεικός.
εἰσὶ δὲ ἔθνη καὶ ἔθνη στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τε·
θαμμένοις, ἔχρουσι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν.
— 34 ἄπας om. V. Ald. Idem ἔθνη καὶ ἐντεῦθεν.
— 36-38 verba εἰσὶ δὲ—τετελευτήμασιν scholia·
stæ esse, non Meneclis aut Callicratis, observat
Dindorfius. — 37 οἷον R. Ald.

399, 41 Ἀντὶ τοῦ παρὰ R.; quod ferri potest,
si post ὄρνεα interpungatur. DIND. ἔστι δὲ τις ἐν
Ἀργεὶ ἰὰς π. Ald. — 43 λέγων ᾧ R. Ὀρνεὰς R. V.

401, 53 Ὡσπερ G. In V. est Ὡσεὶ ὁπλίτην κελεύων ὡς εἶπε τὸ ἐπὶ τὴν ὁργὴν παρὰ τὸν Ὅμηρικόν ἀσπ. — 2 codex ἐγκ. τῷ παῦσαι.

402, 5 μακρὰ π. om. R. V. — 6 πολέμια μόνον G.

409, 17 σοφὸν V., non G. οἰκιστήριον Ald.

417, 24 εἴη R. V. bis. — 28 ἐνικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ δύο R.

424, 32 sq. ὅτι πάντα τὰ (τὰ om. R.) ἐν τῷ κόσμῳ σύνεισι καὶ τὸ τῆδε — γῆν (omisso λέγει) V. τὸ δὲ ταῦτα πάντα ἂ ἐν τῷ κόσμῳ ἐστί. τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε ἔτι. ἤγουν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν Ald. — 33 τὸ κεῖσε R. — 35 legebatur φησὶ καὶ τὸ κεῖσε. Ald. om. μὴ-ῆ. V. δεῦρο δηλὸς τις ῆ. — 36 τὸ τοιοῦτον Dindorfius correxit ex schol. 347. Legebatur τοιοῦτος. τὸ τοιοῦτος V.

427, 40 ἀφάτως, 41 μεγίστως Ald.

429, 44 φρόνιμος παιπαλῆμ' ὅλον R.

430. Infra post v. 436 V. a m. rec. κυρμα ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσι. ἄλλως. κύρμα ἐπιτακτικὸν παρὰ τὸ κυρεῖν — ἐγκεχυρῆκώς πράγμασι. — 47 ἡ R. pro Ἄλλως. — 49 πολλοῖς ἐντετυχηκὼς V.

433, 53 μετεώρημαι V. μετεώρισμαι Ald.

436, 7 ἐπιστάτης δὲ R. ἐπιστάτης Suidas s. h. v. ἐπιστάτη δὲ θηλυκῶς V. Ald. — 9 ταῖς ἐστάις R. et Suidas. τὰς ἐστάις V. Suid. — 13 τινα Suidas. ὅτινα V. — 14 ὡς παρὰ ταῖς Suidas. ὡς ταῖς V. ὥσπερ ἐν ταῖς Ald. — 16 ἔχων V.

437, 20 Οὐ τοὺς V.

440, 25 δὲ om. V. — 26 οὕτως R. pro ὅτι. Ex eodem ἦν additum. τῇ ὁλῇ R. — 27 διαπληκτιζόμενος Suidas s. Διαθήκην. πληκτιζόμενος R. V. πλησιαζόμενος Ald. διέθετο Suidas. — 28 φίλῳ V. — 29 ὡς αὐτὸν. Suidas. — 31 τὸν Παναίτιον Suidae codices. Idem ὡς καὶ ἐν. — 32 sq. αὐτὸν λέγει om. V. εἶναι λέγει αὐτόν Suidas. — 34 μαχαίρας R. μαχαίρ' V. μαχαίραις Suidas. — 35 καὶ — φησιν. ἡ καὶ om. Suidas, qui 36 αὐτόθεν οὖν φησιν αὐτὸν μαχαιοποιόν. — 37 μάγειρος καὶ μικρ. Ald. — 38 αὐτοῦ R. V. et Suidas s. Γυνὴ μεγάλη et s. Διαθήκην. — 39 οὕσης · μικροφυῆς αὐτὸς ὢν Ald.

442, 41 τὸν πρωκτόν om. V. Ald. — 42 που om. R. V. — 44 τιμωρίαν ἐργάζεται V. κωμωδίαν δρίζεται R.

444 Ὑπισχυομαι om. R., qui συντίθημι ἀντὶ τοῦ συντίθεμαι V. Scholion om. G.

445, 48 sq. τούτοις ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾷ χαριέντως καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης. ἄλλως V. — 49 ἔκριναν γὰρ Suidas s. Ὁνυμι. Pro ε' legebatur of, quod om. V. et Suidas.

448, 5 εἰς τὰς χύτρας R. V. ὁπλίτου V. — 6 νῦν μενὶ libri.

450, 10 φυλάρχων Dobræus. Legebatur φυλετῶν.

454 om. V., qui 38 ὃν ἤμεις.

461, 40 Ὅτι om. V., qui 41 παρασπονδοῦμεν.

462 R. habet εὐτρέπισται. — 46 Εὐτρεπίζεται. ἡ μ. κατὰ V.

463, 50 στέφανοι Suidas s. Κατὰ χειρός. Legebatur οἱ στέφανοι. — 51 μέθης καὶ θέρμης Suidas.

465, 52 Καὶ εἰ τούτου, 1 Θεσπρωτίας V., qui om. λαρινόν, ἀντὶ τοῦ om. R. — 3 ὡς λιπ. V. βοσκοῦ R. νομέως Ald. βοσκοῦ haud dubie fuit in V., qui nunc a correctore habet ῥωμέως, unde in G. factum ῥωμαλέου. — 5 R. habet πείσει.

471 R. habet glossam ἀντὶ τοῦ ἀνέγνω. — 7 Ὅτι et 8 ὁ om. V. — 9 Ἰδμων vocatur ab Herodoto 2, 134, et ab Suida s. Αἰσωπος. Ἰδμονος est apud Heraclidem Ponticum in Gronovii Thesaurο vol. 6, p. 2827, ejus verba descripsit scholiasta. τοῦ σοφοῦ Portus : quæ correctio optime convenit Ἰδμονος nomini. Sed in χωροῦ consentit Heraclides. DIND. — 10 πρῶτον Heraclides. Legebatur πρῶτος. — 11 leg. ἀναβιώναι. — 12 τὸ σῶμ'. ἐγώ. ψυχ. Suidas s. Ἀναβιώναι. ἀνήκειν vir doctus apud Gaisfordum ad Suidam, alii ἐπανάκειν (Meinek. Com. I, p. 640). Legebatur αὐ ἦκειν. Apud Suidam ἀπὸ νίκης. Egregie hos versus restituit Cobet. Observatt. crit. in Plat. com. p. 95 sq., τεθνάναι. B. τὸ σῶμα γε. ψυχῇ δ' ἐπανήκεν, ὥσπ. A. π. — 14 εἰσὶν om. V. — 16 Μνησίμαχος Menagius ad Diog. L. 2, 18. Legebatur Μνησιλογος. — 19-24 sic in Ald., εὐδοκιμηκέναι. περὶ δ' Αἰσώπου καὶ ἐν Σφηξί. τὸ δὲ πεπατήκας ἀντὶ τοῦ — εἶναι. φαίνονται δὲ τοιοῦτον — λέγομεν.

475, 25 Ἐπεὶ δὲ V., i. e. ἐπειδὴ, ὁ κορ., 26 τὸν Ald. De Platone v. Ruhnken. ad Timæum p. 164.

480, 33 sq. Ὅρνεα — εὐρισκόμενα — ζητοῦν (ζητοῦντο G.) V. — 35 ἄλλως, ἐπαίξει δὲ V. — 36 παρὰ τὸ δρῦς G.

484, 39 δὲ στρατηλάτης V. Ald. Μέμφιδας V. — 41 πρ. τῶν ζυγγραφεῶν οὕτως G. — 44 μάχη om. Ald.

487, 51 τῷ (scr. τὸ) τιανοφορεῖν, 53 χίταριν V.

494, 10 ἐν τοῖς τιχομένοις R. et qui recte ἐπὶ habet Suidas s. Δεκατεύειν. ἐν τοῖς γεννηθεῖσι V. Ald. Deinde καὶ τὰ ὀνόματα τότε ἐπίθεντο. ὅτι τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τιχομένοις καὶ ἐν αὐτῇ etc. V., qui ante ὅτι ponere debebat ἄλλως. — 11 τίς σε Suidas. Legebatur μᾶτερ. — 12 δεκάτῳ V. τόκον Ald. — 16 μᾶλλον τότε Ald.

498 habet Suidas s. Ἀπέθλισεν.

501, 24 ἐκυλινδοῦντο Suidas s. Ἰκτινος. — 25 πέσας V., πέρσας G. pro παῖζας. V. pergīt οὖν φησὶ βασιλεὺς, φησὶ τὸ x. — 26 βασιλείων V. et Suidas. In R. ἐστὶ δὲ ἴδιον β. τὸ γ. — 29 ἔκρ εἰς ἡμικρ ἐσ. V. — 31 αὐτόν R.

503, 33 ἐν om. V.

507, 41 εἶποι R., qui ἄμα τῇ φωνῇ ἐξήρχοντο, pro quibus ψωλοὶ ἤρχοντο V. Ald.

510, 46 sq. proximo scholio postponit V., præfixo ἄλλως, omittit R. — 49 θεωροδικίας V. Ald.

515, 9 εἶπεν ἐπὶ (ἐκ codex) τῆς κεφαλῆς additum ex R. ὁ om. V. — 10 δ' ἀνασκάπτῳ V. δ' ἀνὰ σκῆπτρα G. γ' ἀσκήπτῳ Ald. «Scribendum δ' ἀνὰ σκάπτῳ.» Dindorf. — 11 init. αἰτός G. σκηπτοβάμων recte Victor. — 12 εἰώθασιν, 14 γλαῦκαν R. — 15 ὡς θεοί. δὲ V. Ald.

521, 21 Σωσιχράτης Kusterus. Legebatur Σωκράτης hic et apud Zenob. Proverb. 5, 81. De Sosicrate dictum ab Heinsterhusio in Anecdotis vol. 1, p. 197, et ab Geelio in Biblioth. critica nova vol. 1, p. 62. Legebatur τῷ ἰβ'. Correxī ex Zenobio. DIND. — 22 δεξιόμενος, 24 οὐδένα οὐκ εἶν V. — 26 δὲ om. R., καὶ om. V. — 27 Σύβαριν. Vide Taylor. ad Lysiam vol. 2, p. 107 Reisk., Wesseling. ad Diodor. 12, 10. DIND. σύβαριν V. σύμβαριν G. — 30 καὶ om. R. — 31 Εἰς (τὸ add. G.) αὐτό. ἔτι V. — 32 δὲ καὶ V. — 33 πολλὰ γὰρ ὕστερον Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει. Fallitur scholiastes qui Cratinum in Nemesi fabula longo post Aves editas tempore, h. e. post Olymp. 91, 1, Lamponis ut vivi vigentisque mentionem iniecisse scribit; quod falsissimum esse vel ex eo intelligitur, quod Nemesi fabula post Periclis obitum doceri vix potuit. V. Plutarch. Pericl. c. 3. ΜΕΙΝΕΚ. Hist. Com. p. 44. Post ζῶντα addebatur καὶ ταῦτα πολλὰ ὕστερον.

523, 37 μάνεις V., om. R.

527 ἔστιν εἶδ. R. ἔστι δὲ om. V. παγίδας, εἶδος G.

530, 45-47 Ὅτι—συντομίας post κατεσθέρουσιν ponit V., præfixo ἄλλως, quod Dindorfius ante βλιμάζειν addidit. — 46 καλλ. ψηλαφῶν φησὶν αὐτὰ V. — 47 legebatur συντομίας. — 49 τοὺς ὄρν. Ald. Cum his confer Etyim. M. p. 200, 46, qui ex plenioribus ad hunc versum scholiis sua petiisse videtur.

531, 52 ὅτι οὐ R.

533, 1 συντρέθουσι G. — 2 sq. ἡδύσμος. προσάρτυμα. σιφίον : τὸ ἐν Λιβύῃ γενόμενον. θεραπεύει δὲ (ὁ θεραπεύει V.) πολλὰ, ἔστι δὲ καὶ πολυτίμητον V. Ald. Ad voc. προσάρτυμα hæc Kusterus : «In Ms. Vat. U. rectius πρὸς τὸ ἄρτυμα. Deinde additur, ὅπερ ἐν Λιβύῃ γίνεται. θεραπεύει δὲ πολλὰ. ἔστι δὲ πολυτίμητον.» — 5 μοι om. V.

535 lemma γλυκὺ καὶ λιπαρὸν in R. V. — 7 πὰρὰ τὸ γέεσθαι Ald. παρχεύεσθαι V.

538, 11 Κενέβριον κατὰ V. κατὰ μεταφορὰν τοῦ στοιχείου Ald. — 12 νεκριμέων R. — 14 οὐκ ἔσται κεν. Ald. — 15 Scribebatur κενέβριον. Erotianus p. 204 : Κενέβρεια : τὰ νεκριμαῖα κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης «οὐκ ἔσθ' ὁ κενέβρειον «ἐταν θύγῃ τι καλεῖ με.»

539, 25 χαλέψαι in κλέψαι corruptum ap. Suidam s. Χαλεπωτάτους, ,

540, 27 Ἐρ. δὲ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων V.

547, 33 sq. ταῦτα—λέγειν ante ὡς εἰ εἶπεν collocat V., omisso δέ.

553, 41 sq. Ὀνομα ὀρνέου. ἐπαιξεν ὥσει R., qui 44 καὶ ὅτι ὄρνις καὶ om. Idem Κεβρίονι.

555, 48 om. R., ἡ μάχη om. V.

556, 50 Βοιωτούς. Immo Δελφούς. DOBREAUS. Qui βουλομένους. Legebatur βουλομένοις. — 52 λέγει om. V. — 1 οὗτος δὲ R. ὁ τότε καὶ Ald. καὶ om. R., qui ἔθεντο. — 11 τρίτῳ ἔπει. Longe brevius tempus intercessisse, illum autem numerum negliger inspecto Thucydide posuisse scholiastam ostendit Clinton. Fast. Hell. vol. 2, p. 258. Deinde πρὸς Βοιωτούς dicere debebat. Conf. Hesychium in Ἰερὸς πόλεμος cum annotationibus interpretum. DIND.

558, 559 habet G., qui 18 τὸ πληθυντικὸν ηῦξ.

562, 22 Πρὸ τ. θ. om. V. — 23 προσνεύμασθαι habet R.

565, 29 φαλόν V. Eadem Athenæi opinio est 7, p. 325, B. DIND.

566, 30 δὲ ποσ. V. — 31 δὲ et 32 καὶ om. R

557 R. habet τὸ δὲ μελιττοῦτα ἀρσενικῶς (vel ἀρσενικόν). ἔστι δὲ ἐπιθετον τῶν ναστῶν.

568, 41 μοιγῆς V., non G. — 43 ὅτι om. V. — 44 σπερμάτιον ὁ R.

570, 45 Ὡς om. R. aut V., alteruter totum scholion.

574. Νεωτερικόν. Vide Valckenar. ad Eurip. Hippol. p. 301. Ἀρχεννος R. V. Ἀρχέννους Ald. Ejusdem nominis corruptelæ sunt apud Plinium H. N. 36, 5, *Archermus*, *Achermus*, *Chermus*, *Anthermus*. Ἀρχένιος sculptor antiquissimus est in monumento apud Bœckh. Corp. Inscr. vol. 1, p. 38, quod nomen comparavit Silligius in Catalogo artificum p. 51. Deinde libri φησι καὶ τὸν Βουπ. DIND.

575, 5 αὐτοῦ om. Ald. ὕμνοι Berglerus. κύμνοι V. Ald.

579, 6 ἂ om. R. V. — 7 ἐκλήθησαν R. ὠνομάσθησαν Ald.

580 εὐρετής codex.

581 ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται post προρέειν ponunt R. V. Totum scholion om. G.

582, 13 Ἐπιβουλεύεται V. ἐπιβουλεύετε Ald. — 14 ἡμᾶς V., non G., qui omittit scholion ad 584.

588, 24 οἶνανθ', 25 στάζει καὶ Ald.

598, 36 κυπρόθεος V. Σιδώνιος Ald. — 37 sq. σκάφη κατὰ τῶν θεῶν V.

601, 42 παρομιμαχῶς V. (non G.) Ald.

609, 49 verba καὶ τοῦτο respiciunt ad scholion v. 575. — 51 γενεὰς ζώει V.

614, 2 glossam τιμίοις habet V., om. G.
 617, 3 εἴρεμα V. θνητῶν G.
 618, 5 Ἐνταῦθα μ. V. Scholion om. G.
 620, 9 φασιν Ald. Veram lectionem habuit etiam Suidas s. Κομάρους.
 626, 27 πίπτων R.
 629 Ἐπαγγεῖλόμενος ὁμοια V.
 637 Χαριέντως εἶπε om. V.
 639, 42 διὰ om. R. — 44 υἱὸς Ἀλκιβιάδου. Inepte. Alcibiades auctor fuit expeditionis Siculae, Niciæ autem patri nomen fuisse constat Nicerato. In Ἀλκιβιάδου consentiunt Suidæ codices s. Μελλονικῶν, ubi ed. Mediol. Νικηράτου. DIND. ἀνεβλέτο Suidæ codex A.
 640, 46 νεοσιάν V. Ald. — 48 ἐκ παραλλ. τὸ αὐτό habet R.
 645, 49 prius καὶ om. V. — 51 κυρίως R. V. pro Κρίδος.
 648, 3 ἐπάνιθι etiam Suidas s. Ἐπανάκρουσαι. Ald. ἐπανέθιθι. — 4 καὶ μεθ' V. καὶ om. R. G. et Suidas. καὶ μεθορμίσαι Ald. — 5 θραύση. R. V. et Suidæ libri præter A, qui καὶ θραύση. Pergit Suidas τὸ δὲ πάλιν. — 7 ἄσας Suidas. ἀνίσας R. ἀνύσας V. ἐάν ῥας Ald.
 654, 15 sq. R. habet οἷον ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις.
 662, 28 Πρόκνης φησὶν ἐνακρυπτομένης R., qui αὐτοῦ δὲ omittit.
 673, 41 sq. ὡς ἐν θ. πρ.—ἔχουσα. ἄλλως. ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον R. ἀπολέψαντα δέον φαγεῖν. ὡς—ἔχουσα. ἄλλως. ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον V.
 676, 51 ὀρνίθος πάντων, 52 μὲν δοκαῖ V.
 682, 4 πολλάκις γὰρ V. Ald.
 683, 8 ὅτι τὸ ἔαρ R. ὅτι ἔαρι V. τελοῦνται R.
 685, 15 Παράθασις G. R. in margine habet παραθάσις.
 687, 21 πρ. καὶ τὰ R.
 691 καὶ γένεσιν θεῶν R. V.
 695, 36 αὐτοῖς, id est Ἀττικοῖς. Pro ἀνειαῖον legebatur ἀνείμιον hic et in verbis Platonis, consentiente Suida s. Ἄνεμος. Veram scripturam habent grammatici in Bekkeri Anecd. p. 81, 32; 401, 14. DIND.
 697, 41 πτερωτοῦ Dobræus. Libri πτεροῦ τοῦ. — 42 μὲν καὶ R. V. δὲ καὶ Ald.
 703 Λεῖπεται ἴν' ἢ υἱὸς V. υἱὸς δηλονότι G.
 704, 44 τὸ om. R. V. — 47 ὃ Λευκίππε Bentleius. Legebatur ὡς Λευκίππη (λευκίπη V.). ὃ Λευκίππη Suidas s. Ἀεὶ τοῖς. Versus haud dubie Hipponactis.
 705. Scholion hic om. V. : habet glossam ἀποταξαμένους, qua caret G. Infra post scholion v. 719 V. διὰ τὴν νεότητα ἡναγκάσαμεν ἀκαίρως

ἔταιρεῖν. — 49 μετὰ om. R. — 50 ἀκ. ἐρεῖν R., qui 51 om. διेम. δὲ σ. — 52 idem μετέδωκεν.
 707 R. V. habent glossam τὸν ἀλεκτρούνα (τὸν ἀλέκτορα G.) et V. δεδωκότες ἡμῖς (ἡμῖν G.).
 709, 3 τὸ Ἡσιόδειον, 4 φράζω δ'—φωνῆς V. ἐπακούσαις Ald., om. R.
 711, 10 sq. om. R.
 712, 13 προσπ. ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ R.
 713, 14 Ἐν τῇ Ἑλλάδι Ald. καίρη om. R. Ald. — 16 πέκειν δὲ om. V., una cum ποκάζειν om. R. Totum scholion om. G.
 715, 18 σημ. δὲ ὅτι om. R. σημειώτεον ὅτι V. ἐν συστολῇ δὲ εἶπεν τὸ πρ. R. Absurde, quasi alia huius verbi mensura esse possit. DIND.
 717, 19 γὰρ om. R.
 721, 23 Ἐπειδὴ συμβόλους Suidas s. Ξύμβολον. ξυμβόλους V. συμβούλους Ald. — 24 ζυναντώντα ξυμβόλους Ald. Masculinum posuit, ex quo καὶ additum, Suidas, τοὺς πρῶτα συναντώντας καὶ—προσημαίνοντας. — 25 legebatur προσημῆναντος. προσημαίνοντος V. 28 καλλόποδας — καλλοιωνίστους V. Eadem diversitas apud Suidam s. Ὄνον ὄρνιν et Οἰωνοί. — 29 συμβολικῶς V. et libri Suidæ s. Ὄνον, præter Paris. A. — 32 ἀνέστη R. a. pr. m. pro ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη Dindorf. addidit ex Suida.
 724, 39 καὶ et 43 συμμετρώ om. R., qui 44 τῷ καύματι. Ibid. δὲ τῷ ἔαρι V., in quo glossa μακρὸν τὸ πνίγος, quam om. G. Scholion 728 om. R.
 731 lemma παίδων παισὶν correxit Dindorf.
 733, 1 T. ἐν παροιμίᾳ V. τ. καὶ ἐν Σρηξίν. ἐν παροιμίᾳ δὲ Ald. — 2 κεκτημένων ὀρνίθων V. Ex quo 3 Dindorf. ἔταττον addidit, correctæ scriptura codicis ἔλαττον. Idem cod. φασί.
 734, 6 μέλλετε etiam Suidas s. Γάλα ὀρνίθων. φήσετε Ald.
 737, 27 ὁ λόγος—ποιητοῦ om. V., qui infra post ἀναφαίνω ponit ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων (hæc quatuor verba om. G.). τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν ἀνθρώπων ξουθὰ φαίνεται. — 28 ὀρνίθων R. Ald. — 30 τὸ τῆς R. V. — 31 post ἀναφαίνω addit R. superiora illa ἢ ὅτι ἐνεκερρυμένοι ἐν ταῖς λόγμαις εἰώθασι φωνεῖν. Sequentia ξουθῆς—φαίνεται hic omittunt R. V.
 745, 35 post διατριβαῖ addit R. ὁ λόγος ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. et τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν ἀνθρώπων ξουθὰ φαίνεται. — 36 τῇ Πέζ om. V.
 749, ἡ additum ex R. Veram lectionem esse ὥσπερ ἐλπίτα annotavit Dindorfius.
 750, 39 sq. τραγωδοποιὸς V. μελοποιίας R. δὲ om. R. V. — 41 νῦν om. V. — 45 δέ om. R. — 47 δὲ καὶ τῇ V. — 49 εἰρήκασι V., non G.
 755 R. habet νόμον νῦν τὸ ἔθος.

759, 4 οἱ δὲ πλῆκτρα Suidas s. Ἀῖρε πλῆκτρον. — 5 ἐμβολα τὰ γ. V. τὰ ἐμβολα γ. R.

762, 9 Σπίνθαρος κομ. R. V. — 11 pergit R. καὶ Κάρ. προείπομεν ὅτι—πολλυχροῦ καὶ—ὅτι Κάρ. V. autem ὡς Φρύξ δὲ καὶ (hæc om. G.) δ (δ δὲ G.) Φιλῆμων κομωδεῖται. ὡς Κάρ. πρὸς δ εἶπομεν ὅτι ξένος οὗτος πολλυχροῦ καὶ παρὰ τοῖς (τοῖς om. G.) — ὅτι καὶ Κάρ.

764, 12 delendum fortasse πολλυχροῦ, ex verbis proximis πολλυχροῦ δὲ καὶ, ut videtur, illatum. Scholiasta si hoc dicere voluisset, πολλάκις potius dixisset, de quo confer exempla ad scholion Thesmoph. 840 afferenda. Προείπομεν autem referendum ad schol. v. 11. DIND.

765, 17 πάππους R. V. ἐπιδεικνύουσι Ald. — 19 ἔκ τε φρατρίας R. Ald. — 20 ἀναγράφει Bentleius. Legebatur ἀναγράφω. Deinde πάππος avis intelligitur. — 21 sq. in V. supra post ὅτι καὶ Κάρ leguntur sic scripta, τρίτη μοῖρα δὲ εἰσὶ (τρίτη δὲ μοῖρα ἔστι G.) τῆς φυλῆς (φυλίας G.) ἡ φρατορία οὐστinas τριτοὺς λέγει. — 22 τριτὺν Ald.

766, 23 scribebatur hic et infra constanter Πισ—. — 24 scribebatur οὕτε περὶ, quod rectum est si scribatur οὕτε τίς ὁ Παισίου. — 25 scribebatur Χείροσι, Πυλαίαις. — 28 θανάτω Ald. τε om. V., ex quo 29 accessit καὶ ἐδημεύθη (adde ἡ οὐσία). — 33 Φαίνεται εἶναι (hæc om. G.) λέγεται εἶναι V., et in marg. a m. sec. γρ. βούλεται. — 34 scribebatur Χείροσι. — 35 πρῶτον Porsonus. Legebatur πρῶτα. Meinek. πρῶτα μὲν οὖν. — 36 Παισίου—Διτρεφῆ (scribebatur Διτρεφῆ). Hæc nomina locum non habent in metro anapaestico. Videtur addidisse scholiasta, quemadmodum Eupolidis versibus in scholio Nub. 997 Hippocratis filiorum nomina sunt adscripta. Suidas : Πισίαν : τρία κνύδαλά φησιν Ἀριστοφάνης, Πισίαν, Ὅσφρῶνα (ὁσφῶνα Paris. B et Bruxell.), Διτρεφῆ. DIND. Quæ Hanovii quoque et Meinekii sententia est Com. I, p. 153. Bergkio Comment. p. 242 ipsius esse Cratini verba videntur, et versus glyconeus præmisso cretico : quod metrum cum tetrametro anapaestico consociatum deprehendebat in fragmento Comici veteris ap. Plut. Mor. p. 27, C. Conf. Meinek. ib. p. 161.

767, 39 Εἰς αὐτό V. pro Ἄλλως. Idem pergit ὁ πέρδιξ πανουργία ἐξαπατᾷ τοὺς θερευτάς. εἰ οὖν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ βούλεται ὅμοιος αὐτῷ γενέσθαι.

768, 44 sq. καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων μηχανῶνται οὕτω τὴν σωτηρίαν R., qui 46 γὰρ om. — 49 κατεγν. ἐπὶ φυγῇ, 52 φυγεῖν V. — 1 scribebatur τιθεῖσιν. — 6 ἐπισπωμένους, 8 διαδράσται V. διαδιδράσκει G.

769 in V. adscriptum ἡ ἀντιφθὴ ἥτοι ἀντιστροφῆ.

772, 14 πετέργων Ald. τὸν ἥλιον R.

774, 16 Θράκης ποταμὸς—ἔχων V. — 18 οἱ ὄρνοι Victor.

782, 25 τὸν ἱερέα V.

787, 31 μικρῶν R.

790, 35 sq. λόγιος. διεβάλλετο δὲ ὡς καταχέσας τὰ στρώματα αὐτοῦ. ἐξετίλ. R. ἄλλως δὲ V. et Suid. s. Χεζητιῶν. δὲ om. Ald. — 36 καὶ οὐέσας V.

793, 38 ὡμὸν ἂν ὅστις R.

794, 41 βουλευταῖς βουλευτικὸς R. V. ἐφῆβοις ἐφηβίης V. — 42 δὲ om. R. ἀπὸ ἀντὶ θ. V. Ald. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ θ. Kusterus.

798, 43 τῷ om. V. — 44 ἱμάνταρια Suidas s. Διτρεφῆς. Legebatur αἱμάνταρια. — 49 καὶ ἀπὸ (ὑπὸ V.) τῆς Διτρεφῆς V. Ald. — 51 καὶ πολυπράγμων additum ex R. — 52 καὶ ξένον grammatici, non comici esse videtur. Quod ex Suida confirmari monet Meinek. Com. I, p. 626. τὸν

μόσις V. τὸν μου G. — 1 Ἀττικῆς G. θάλινα, 2 ἱππ. καὶ ἐπλ. V. Qui in fine addit οὗτος πολυπράγμων.

799, 5 sq. Verba Παρὰ—Αἰσχύλου spectant ad proximum ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν, de quo vid. schol. Pac. 1177. DIND. Μυρμηδόνων V. γε. . . δὲ ἀρτίως (ἤδη Ald.) μέγ. R. sine ὅτι.

800, 9 ἐντιμότερος R. τιμιώτερος Ald.

801, 13 sqq. ἐξῆλθον καὶ (δὲ Ald.) οἱ δύο ἐπτερωμένοι καὶ ἄλλοι καθὼς εἶπομεν habet G.

806, 19 ἀποκακομμένῳ Ald. — 21 τῷ ἐχθρῷ, ὁ δὲ κ. τῷ προμετώπῳ κακοσμημένος V.

807, 25 sqq. Æschyli versus affert Suidas s. Οὗ γ' ἑπ' ἄλλων (ubi primum versum omisit) et Ταυτὶ μέν. — 25 δδ' Suidas. Legebatur ὡς δὲ. ὦδ' ἔστι μύθων τῶν Αἰσχύων τὸ κλέος scholiasta Aphthonii in Walzii Rhett. vol. 2, p. 12. μῦθος V. — 28 αὐτῶν Ald. αὐτοῖς V. — 29 ἀλισκόμεθα Suid. Ceteri ἀλισκόμεθα. Vide Porson. ad Eurip. Medeam 139, VIII, qui aliorum scriptorum locos quosdam indicavit, quibus Galenum adde vol. 5, p. 144 ed. Charter. : καὶ τάχ' οὗ γ' ἑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περὶ τοῖς ἀλισκόμεθα. DIND. — 30 αἰετὸν V. τρωανόμενον καὶ λέγοντα V. Ald. — 31 ταῦτα om. R.

809, 38 Ἐν τισιν om. V. — 39 τοῦτο ἔπ. V. Ald.

816, 44 sq. legebatur οὐδ' ἄσπαρτον. — 49 μοι αὐτὸν R. V. — 50 ἡ χειρὶς δὲ V. παραιοκυῖα R.

822, 3 Προείρχεν V. Ald. — 5 εἰς μὲν, Rheginus, de quo vide Kuster. ad Suidam s. Θεαγένης. Hic et 6 ὁ om. V. — 7 περαίτης, voc. dubium, omittit Suidas.

823, 13 τὸ om. V. δὲ om. R.

825, 22 εἰπεῖν et 23 αὐτῶν om. V. Ald. ὑπερέβαλλον V. ὑπερέβαλον Ald.

827, 26 ἔφερον R. — 27 Παναθηναίων Berglerus. Legebatur Ἀθηναίων.

828, 31 ἐνιαυτῷ fortasse scripsit. DIND.

832, 36 Ὅτι om. R.

833 hic om. V., illa autem, Μῆδρος — μάχμιος, infra post αὐτὸν μετέβαλε l. 50 habet, omisso δὲ post Ἀρεως.

835, 47 ὑπὸ Ἀρ. R., ex quo 50 sq. τοιοῦτον et ὡς—φυλακῆς addita.

836 Δίδουμος om. V., qui sic, Τὸ γὰρ Πελαργικὸν — νεοττός. φασὶ τὸ—καῖσθαι. — 5, 6. Locus non est integer. Nam post πελαργὸν verbum aliquod desideratur vel παρελάθεν vel παρελήφεν, in sequentibus autem vel Περσικὸν in Περσικὸς, vel νεοττός in νεοττὸν mutandum. DIND.

839, 11 πηλὸν ὀργάζειν Ruhnken. ad Timæura p. 180. Legebatur πηλὸς ὀργιζέειν.

841, 15 sq. ἵνα—φυλακῆς post καίειν ponit V., præfixo ἄλλως.

842, 18 οἱ τὰς Suidas s. Κωδωνοφορῶν. Aberat οἱ. — 20 καὶ τοῦτους ἐψόρουν Suidas. — 21 ἀναφθέγγωνται V. Post ἀντιφθέγγωνται addit R. ὅπερ ἐξηασάμην καὶ τὸς ἔγωγε ἐν τῇ ἐμῇ πατρὶδι τελοῦμενον. Est librarii additamentum. — 22 legebatur Εὐριπίδην. — 23 δεδεγμένον V.

846 Παιζων φησὶν εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ R. φησὶ τοῦτο V.

852 παρήγεα R. V. Scholion om. G.

853, 45 οὕτως εἰλεγον R. — 46 πομπὰς etiam Suidas s. Προσόδια. θυσιὰς Ald. — 47 προσόδια om. R. — 48 τοῖς λυρικοῖς V.

857, 49 βοᾷ δ R. ῥοαί, αὐλητῆς εἴρηται (εἴρ. δὲ καὶ V.) ὅτι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσιαῖς ἡῦλουν V. Ald. Locus hic emendari potest ex scholiis interlinearibus codicis Vat. U, in quibus sic legitur : Πυθιάς βοή. ἀντὶ τοῦ αὐλητῆς. ἡῦλουν γὰρ ἐν ταῖς θυσιαῖς. KUST. — 50 Ἄλλως om. R. αὐλοῦ Portus. αὐτοῦς R. V. Ald. — 51 scribebatur πυθαυλῆς. — 52 καὶ—Πηλέως hic om. R. V., sed supra habent τοῦ παιᾶνος (παιῶνος V.) εἰκός. ὡς (ὡς om. R.) τοῦτο ἐκ Π.

858, 2 αὐλητῆς. Χαῖρις κιθαρωδός R. V. — 4 δ addidit Musgravius apud Porson. ad Toup. Emend. vol. 4, p. 481. μετὰ Μέλῃτα (Μέλῃτος Suidas s. Χαῖρις ἦν, ἔχ' ἀτρέμας. ἐγ' ὦδα V. Ald. Correxit Porsonum. Dobræus, quem sequitur Meineke. Com. I, p. 257, μετὰ τὸν Μέλῃτα δ' ἦν — ἔχ' etc., quæ sunt alterius personæ.

859, 9 εἰσθέσει Ald.

861, 16 τῷ βίβλῳ V., qui 17 τῆς ei om.

864, 28 εἰσθέσει Ald.

865, 32 ἔμειξ δὲ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν θεῶν R. V.

873, 41 Παρὰ τῶν φωνῶν V. — 43 τίς ἡ om. Ald. — 45 legebatur ἱερὸν αὐτῆς ἰδρ. — 47 ἀμαράνθῳ V. ἀμαρῆθῳ G. — 48 ἐκαὶ χρῖον Dobræus. Legebatur ἐκ τοῦ κηροῦ. — 50 τὴν ὠγαμέμνων Bentleius. Le-

gebatur τὴν Ἀγαμέμνων. — 51 λείπουρα Ald. — 52 scribebatur Μυρρινούσιοι. — 1 Πειραιεῖς Portus. Legebatur παῖρα ἐπὶ. ἐπὶ (ortum ex syllaba εἰς) deleuit Meursius. Φυλιάται Hemsterhus. ad Pollucem 9, 74. Φυλιάται Ald. φυλάτης V. Ibid. Βραυρωνίαν V. Βραυρωνίαν G. Φαυρωνίαν Ald. — 3 φασιν Ἀρ. ὄρνιθα καλ. ἔστι γὰρ ὄρνευμικολανίς V. — 5 Ἡ κύων om. V. — 7 κύνα πρ. Ald. προσαγόρευον V. προσηγόρευον G. — 8 ἔτι om. V. Ald., qui ἐπειγομένην — τίκτειν. Deinde καὶ om. V.

874, 18 εἰσθέσει Ald. — 22 ὁ αὐτὸς θεὸς V. Ἡρακλειώτης est Nymphis, ejus tredecim fuisse περὶ Ἡρακλείας libros constat ex Suida. Harpocratio, Σαβόαι—οἱ μὲν Σαβόας λέγεσθαι τοὺς τελοῦμενους τῷ Σαβάζῳ, τοῦτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν δὲ αὐτὸν εἶναι Σαβάζιον καὶ Διονύσον φασιν ἄλλοι τε καὶ Ἀμφίθεος δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας ubi librorum varietates sunt ἀμφιτέλος, ἀμφιτέλος, ἀμφιτέλειος, corruptæ, ut videtur, ex Νύμφαις. Pro β' scribebatur ιβ'. Correxì ex Harpocratiōe. Neque enim probabile est circa finem demum operis de hac re dictum esse. DIND. — 24 legebatur συλλογίζόμενος. — 26 θίασον V. — 27 καθάζειν idem, non G. — 28 σεβασμόν V. — 31 λέγουσι om. V. Ald. — 32 αὐτῷ κοινῇ τόπους V. τὰς βάκχας R. τοὺς βάκχους Suidas s. Σαβάζιος. Et sic Plutarchus quoque Moral. p. 671, E. — 33 Ὑας om. V., spatio vacuo, quod in G. expletum est verbis καὶ φρυγίλος καλεῖται. Εὐχίος R. V. Εὐχίος Ald. Legendum est Εὐχίος : ut recte ad marginem exemplaris Postelwaythiani emendaverat vir doctus. Bacchum enim ab acclamatione illa bacchantium εὐοῖ dictum fuisse Εὐχίον, res satis nota est. Sed quod idem vir doctus pro Ὑαν scribendum censebat Εὐχῶν, non possum non emendationis illius gratiam ei facere. Bacchum enim dictum etiam fuisse Ὑαν, vel Ὑην, dubitare nos non sinit Plutarchus in libro de Iside et Osiride pag. 364, ubi inquit : Καὶ γὰρ Ἑλλήνες καλοῦσι τὸν Διόνυσον Ὑην, ὡς κύριον τῆς ὑγρᾶς φύσεως, οὐχ ἕτερον ὄντα τοῦ Ὀσίριδος. Vides Plutarchum satis clare innuere, Bacchum vocatum esse Ὑαν, ἀπὸ τοῦ ὕειν, i. e. pluere : unde simul apparet omnem mendì suspicionem ab illo loco abesse. KUST. In vett. edd. est Εὐχίος, quod Toupius (Em. in Hesych. vol. 4, p. 126) in Εὐχίος mutandum censuit ; Vossius, qui de his rebus acutissime scripsit (mythol. Br. vol. 2, p. 3), tanquam si nihil obstaret, sub vexillo retinuit ; mihi Εὐχίος vel Εὐχίος legendum videtur, ab εὐοῖ, ut Iacones pro εὐ σοῖ (bene sit) dixisse auctor est Etymol. M. p. 391, 10 ; quod Baccho ob inventum tympanum (ρόπτρον enim scribendum est pro κάττοπρον) acclamatum fuisse Arignote tradit

ap. Harpocr. p. 132. » *Λοβεῖται*. De morte Bacchi dissertat. 2, p. 1, qui de his nominibus iterum dixit Aglaoph. p. 1044. Ὁ γὰρ καὶ Σαβάζιος Larcherus in annotationibus ad Etymol. M. Orioni additis p. 196. ἔστι δὲ εἰδ. V. — 34 τοῦτο δὲ G. — 35 ὁρνίθειον Portus. Legebatur ὁρνιόθειον.

875, 38 Ὅτι ἐπὶ τοῦ G., qui 39 sq. ἐπαιξίει—προσετάσσας omittit.

877, 41 παρὰ τὸ τὰ V. — 42 καὶ om. R. — 44 διαβαλεῖν Suidas s. Κυβέλη. — 46 καὶ θυτγ. om. R. Ald. — 46 fortasse præstat προειρήκαμεν vel προεῖρηται, colo post Συμμάχος posito, ut hæc ipsius Symmachi verba sint. Respicitur ad Ran. 1437. DIND. — 47 φαίνεται R. V. — 50 παρῆσαν Suidas s. Κλεόκριτος, sed πάρεσι s. Κυβέλη. — 51 scribendum παρ' Εὐπρόλιδι, nisi κομωφδομένον excidit. DIND. Δῆμος V., qui 52 ἄλλως. Ἦρ. — 1 Ἀττικὸς τὸ σερ. Kusterus. Ἀττικῇ στρούθῳ V. Ald. — 3 Τρύφων. Kusterus. Legebatur τρυφόν. Herodian. II. μόν. λέξ. p. 42, 14 : σημειώδεις τὸ στρούθῳ ὁζυνόμενον. ἱστίχαις (corr. Χάρης) δὲ φησὶν Ἀττικὸς βαρύνειν τὸ ὄνομα, ὡς καὶ Τρύφων μένηται ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς προσωδίας. ἐν δευτέρῳ om. V.

880, 7 Χίρσι V. Ald., qui omittunt ἐπειδὴ—προσῆν. — 8 ἔταν R. — 11 κοινὰς et 13 ὁμοίως om. Ald. — 20 Δηλιακῷ Meursius Lectt. Attic. 3, 5. Legebatur χαλκῷ. Conf. Ruhnken. Histor. orat. in Reisk. Oratt. vol. 8, p. 149.

883, 31 πελέκας, vide Lobeck. in Wolfii Anal. 3, p. 58. προσενεκτέον καὶ ἀλλόθας R. — 33 πελεκᾶς δὲ Ald. et Suidas s. Πηλεῶντι. — 34 πελεκᾶς καὶ πελεκᾶ V.

884, 37 καταράσσεται V. — 38 ἀντὶ ἐδωλίου εἰδωλίου. Sed in loco Aristophanis legitur ἐρωδιῷ. Quamobrem aut in textu legendum ἐδωλιῷ, aut in scholiis, quod malo, ἀντὶ ἐρωδιῷ εἰδωλίου. BENTL. ad Callimachi fragm. p. 469. — 39 αἰγίβαλος V. Ald. Ante verba οὐτ' ἐριστάλιπγς aliquid excidit, nisi οὐτ' corruptum est. Ceterum hæc avis rectius ἡριστάλιπγς dici videtur ab Hesychio. DIND. ὑπὲρ τὸν V.

893, 51 μὴ δυναμένου R. δυναμένου καὶ αὐτοῦ V. Ald. Deinde corrigendum ἀνταρξῆσαι arbitrat. Diindorfius.

895, 2 β' ποδὸς Kusterus. α' ποδὸς Ald. — 3 καὶ β' addidit Kusterus.

899, 11 ἐνικὸν Bentleius. ἐνυτοῦ Ald., et R., ut videtur.

902, 13 ἀπὸ προοιμίας οἷν V. Ald.

904, 25 Εὔχεται R. Ald. τις om. V.

911, 27 Διὰ τοῦτο V. δ δοῦλος G.

913, 29. Annotatio περισσὰ τινὲς ταῦτα ad verba κατὰ τὸν Ὀμηρον referenda videtur, a metricis, ut videtur, ejecta. DIND.

915, 34 τὸ ὀπτηρὸν, 35 τετριμμένον V.

918, 36 Τῆν τοιαύτην R. Vulgatum habet Suidas s. Κύκλια. — 37 ἐλεγον. παρθενεῖα δὲ ἀντὶ Ald. παρθενεῖα Schweighæuserus ad Athen. 14, p. 631, D, vol. 7, p. 444 : nam sic hæc differre, ut παρθενεῖα sint ἂ οἱ παρθένοι ἦδον, παρθενεῖα vero τὰ εἰς παρθένοὺς ἄδόμενα. — 39 Ἄλλως om. V., habet G. ἤτοι κατὰτ. V. — 40 προσωδία libri et Suidas. — 42 τὰ παρθενεῖα om. V. Idem διδόμενα.

922, 4 δὲ om. R. Ald., quæ ἄλλως. σαφ.

924, 9 ἦ om. R. V.

926, 12 sq. recte alii scriptores ὅ τοι λέγω et δμῶνυμε.

929, 15 Πινδάρειον V.

930, 18 ἐν om. V. Ald. Δωρισμὸν Gelenius. διορισμὸν libri.

933, 25 legebatur σπ. καὶ βύσσα. Correctum ex Suida s. Σπολάς. — 29 ἐφρχεν V., qui τοῦ om.

935, 34 τοῦ οὐ Pierson. ad Morin p. 339.

940, 49 ἐπιμένοντα V. ἐπιβαίνοντα G. — 50 φατι V., non G. Ad versum proximum adscriptum in V. τῆς διανομῆς ἔχῃ τὸν βίον, quæ om. G.

941, 51 Καὶ om. V. — 52 τὸ ἐκ V. Νομάδεσι Ald. hic et in lemmate. — 53 ὡς V. ἀμαξοφόρητον Hermannus. Scribatur ἀμαξοφόρητον. — 54 post πέπαται legebatur ἀκλεῆς ἔβα τῶνδε (ἀκλεῆτε βάτην δὲ V.), quæ ex inferiore versu sunt illata. Servari possunt, si ita corrigatur ἀκλεῆς ὃ' ἔβα : λαβὼν γὰρ — ut novi scholii initium fiat. λαβὼν δὲ Berglerus. Aberat δέ. 1 legebatur καὶ ἔπει αὐτὸν καὶ ἀρμάδιον (ἀρμάδιον V.). Male Berglerus ἀρμάτιων, quum litera δ indicio sit syllabas διον e proximo δῆλον esse natas. Addidi πρὸς ex scholio Aldino allato ad v. 944. DIND.

942, 5 ἀπαίρουσιν Suidas s. Νομάδες et Ὑφαντοδόνητον. Legebatur αἴρουσιν.

944, 8 δῆλον ὅτι γιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι. ἀκλεῆς Ald. φησὶν om. R. — 9 πέπαται δὲ κέκτηται om. V.

946, 19 sq. ἐπὶ ἀρσενικῷ V. Deinde legebatur γιτῶνος. δὲ om. R. V. οὐδετέρου Ald., a correctore positum, qui non perspiceret mentem scholiastæ.

949, 23 τὰ et 27 τὸ om. R.

952, 34 τῆς νισοδόλας R. V. — 36 τοῦ om. V. Ald. — 37 δοκῇ—ἔχειν om. Ald., quæ post ἐξέσεων addit ἀπατῶντας μηδὲν δὲ λέγοντας διαβάλλει τοὺς ποιητάς. Quæ ex scholio v. 950 sumpta sunt.

954, 41 τὸ δὲ περιγῶρει πρὸς τὸν ἱερ. φησὶν ἀντὶ τοῦ π. καὶ πέριαι Ald. περιέριαι V.

959, 51 εὐφρημάσθω V.

961, 54 ἐπὶ τοῖς γρησμοῖς Suidas s. Φαύλως.

962, 2 delendum οὕτως, quum non apposita sint ipsa Philetæ verba. DIND. — 6 τῆς om. R. — 7 ἐν τῷ θ' V. Deinde legebatur τὰ τε ἄλλα πολλὰ.

Correx. Dindorf. ex schol. Pacis 1071. — 8 τοῦ Βάκχιδος τοῦ Βοιωτοῦ V.

966, 12 ἄλλως. οὕτως V. — 13 τὸ λυσιτελοῦν V. Ald.

968, 16 legebatur hic et infra eis τὸ μ. κρίσαι. Correctum ex Athenæo 5, p. 219, et Suida s. Eἰ τὸ μέσον. — 22 λύκους. τοὺς γέροντας V. Deinde Dindorfius corrigendum putat φησι. μιμεῖται. —

974, 27 φησὶ om. R. Ad v. 976 in V. Ἀριστοφάνης τὸ ἐκ τοῦ ἀναλαμβάνειν γελοιάζειν, quæ om. G.

978, 30 αὐξήσεσθαι R. V. — 32 δὲ om. V. Eadem quæ R. omittit G. Ἰππεῦσι, ubi vide schol. ad 1010.

983, 37 χρησμὸν om. R. χρησμούς G.

984 Σπλ. ἐπιθυμεῖν R.

988, 39 χρησμοιογῆ R. V. — 44 sq. Σύμμαχος — ἦν addita ex R., quibus verbis omissis Ald. post μανιώδη φησὶ habet τὸν Διοπεῖθ τὸν ῥήτορα. — 45 ὡς καὶ Ald. — 46 scribebatur Ἀμφικτυόσι. — 48 sq. scribebatur ἀνὴρ — μεταδραμῶ. Conf. Lobeck. Aglaoph. p. 981. — 50 Κόνω Florens Christianus. Legebatur Κοινῶ. — 51 αὐτοὶ διδάσκειν Dobræus. Legebatur αὐτοῖς διδοσθαι δεῖν. Schneiderus De scholl. Aristoph. p. 65 αὐτοὶ φασὶ δεδόσθαι.

994, 12 Καὶ δίδυμος οὐ τί R. A. οὐ πρὸς τὸ τί V. τοῦτί G. — 13 ἐπ. τοῦ θεοῦ G. Sequentia om. R. G. Verba ὅον — πάρεστι habet V. DIND.

997, 17 τουτέστιν R. V. — 18 ἀνάθημά τι Suidas s. Μέτων. ἀναθήματα R. ἀνάθεμά τι V. Ald. — 19 ἀστρονομικὸν Suidas. τὸν δῆμον V. et deteriores libri Suidæ. — 20 τοῦτο μὲν οὖν V. δὲ pro γὰρ Ald. Libri. Λευκωνέα. — 23 τοῦ addidit Dindorfius. Idem de his conferri jubet Ideler. in Commentatt. Academiæ Berol. 1814, p. 239, et in libro De chronologia vol. 1, p. 326, et C. O. Müller. in Ephemer. Gottingensibus a. 1822, fol. 47, p. 459. — 26 πᾶν ὃ περιλαμβάνεται. — 27 οὗ Dobræus. Legebatur δ. Sensus est, alii quærent an sita fuerit pnyx in demo Colono, a quo diversus fuerit alter Colonus δ μίσθιος. μίσθιος Meursius Reliq. Attic. cap. 6. Legebatur μίσθος. Vid. Harpocrat. s. Κολωνίτας. — 30 ἐν τοῖς ἑρσιμοῖς. Vide Casaub. ad Athen. 12, p. 540, D. — 33 φροντῶν Dindorfius. Legebatur φροντίζων. ταύτης omittit Suidas s. Μέτων. Λευκωνιεύς V. et Suidas. Λευκωνιεύς Ald. Deinde legebatur οἷδα (οἷδ' Suidas) δ τάς. οἷα ab librario additum censebat Dindorfius. Aliter alii; v. Meinek. Com. I, p. 589. — 35 Χαθρίου Bentleius. Legebatur χωρίου. ὡς addidit Dobræus. εἴρηται, in argumento fabulæ. — 36 κατεμνησθήσατο Suidas. κατὰ μνησθῆναι τέως (τε V.) οὕσαν V. Ald. — 37 κατεσα.

αὐτῷ om. V. — 38 legebatur τῷ δῆμῳ. Eadem corruptela schol. Ran. 86. Scribendum γὰρ pro δέ, ut supra l. 20. Ald. Λευκωνέα. DIND.

1001, 41-43 proximo scholio postponit R. præfixo ἄλλως, scribens Ὡς πνιγὲς οὖν περιέχεται. — 43 δὲ οὗτος δ Ald. — 45 καθάπερ R. — 46 φησὶ V. φησὶν δ Ald., quod om. R.

1005. Scholion hoc om. V.

1009, 4 δ Θ. οὗτος ἐστίν, 5 γεωμ. περιβόητος R.

1013, 10 ἐκ Λακεδαιμόνος Ald. — 11 ξενηλασίας γέγονε V., quod in γεγονούας mutandum foret, nisi ex scholio inferiore illatum videretur. DIND. — 12 σιτοδείας V. σποδιάς Ald. et Suidas s. Ξενηλατεῖν. — 13 τῇ om. V. τριακοστῇ ε' R. Aut hic numerus, quem om. Ald., aut superior corruptus. Videtur superior. DIND.

1020, 23 ἐτι οὗ γεωμετρήσεις V. Ald.

1021, 29 Σαρδανάπαλλος scribendum ubique. — 32 καὶ μυρίζεσθαι om. Ald. et Suidas s. Σαρδ. — 34 πεπυρπολημένος G. τῷ οἴκῳ R. V. — 35 ἐπὶ τῷ V. Ald. De inscriptione sepulcri accuratissime disseruit Nækius in libro de Chæriilo p. 238 sqq. — 37 legebatur Ἀγγίλων. — 39 post ἄξια addit R. ὠρίζετο δὲ οὗτος ἐν τρυφῇ τὴν εὐδαιμονίαν, sequentibus omissis. Ἐλλάνικος. Callisthenem ἐν β Περσικῶν nominat Photius Lex. p. 500, 12. DIND. — 43 Κιλικίας Gelenius. Λυκίας V. Ald. — 46 ἐπίγραμμα. De quo vide Nækius p. 218-243. — 50 ὅσ' ἐφαγόν τε καὶ V.

1022 sq. λαχὼν—ἀρχὴν om. R. V. Post ἀρχὴν addit Ald. ἄλλως, οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ἐπικρούς πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἐκάστοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο. οὗς οἱ Λάκωνες ἄρμουςτὰς ἐλεγον. Quæ ex Suida sumpsit s. Ἐπίσκοπος.

1035, 11 οὐ V. pro οὗτος. μελετῶν τὸν νόμον ὃν G.

1042, 19 post πόλις addit V. ἦν δὲ καὶ (καὶ om. G.) ὑπὸ Ἄθω.

1046 εἰς τὸ om. V.

1047, 26 ἀναγομένων G. — 28 Μῆνες fabula aliunde nondum cognita. — 29 sq. sic in Ald., ἐς τὸν μουνιγῶνα : ἐς τὸν μαιμακτηριῶνα γὰρ εἰσιν αἱ χρ.

1053 om. V. ἀποπάτησας fortasse corruptum ex ἀπεπάτησας, quod proximo versui adscriptum fuit. Ad v. 1052 in V. ὀφειλὴ τῇ θεῷ, quod om. G. In gl. ad v. 1054 codex ἀποπατήσας ἀποτίλας. DIND.

1063, 1 λέγει om. R., qui μῦας. — 2 γὰρ om. V., qui ὡς λαδῆγῳ. G. λαγῷ.

1065, 3 κάλυκος καὶ V.

1069 sic in R., Δάκετα μικρὰ ἐρπετὰ, σκορπίο καὶ τὰ λοιπὰ.

1073, 10 εὐτέλιξεν R. V. — 11 τῆς additum ex

R. et Suida s. Διαγόρας — 12 γ. πολῆ R. πόλει V. στήλῃ Suidas. Post πόλει addit V. πλάττεται τὸν συκοφάντην. — 13 Μελάνθης Ald. Conf. schol. Pluti 846. — 15 sic etiam Suidas. τὸν μὲν ἀποκτείναντα—τὸν δὲ ἀγαγόντα Ald., quae 18 om. καὶ μικρὰ ποιῶν. Κρατερὸς. Conf. schol. Rau. 320. — 20 οὐδὲν γὰρ καλεῖται vel οὐδὲν δὲ καλεῖται Bergkiius Comment. p. 176, ut scholiasta dicat nihil obesse quominus Diagoram ante Meli expugnationem exterminatum esse statuamus. — 21 Μελαν δὲ V. Μένανδρος δὲ Ald. — 23 prius καὶ om. V., qui Πελανεῖς. — 25 ἀργύριον V. — 26 ζῶν G.

1074, 28 εἰπέ τινα V. δ' ἐν V., non G.

1075, 30 ὑποβολῇ R. — 31 μηδὲνα G. Lacunam probabiliter explevit Schneiderus De scholl. Ar. p. 21, ὥστε μὴδ' ἐν Ἀδου σώζεσθαι τινα. — 32 πλασιάζονται Ald. πλαγίζονται adscripserat Victorius. Schneiderus confert schol. Homeri Il. Δ, 59: πλαγιασθεῖς δὲ ἐντεῦθεν Ἡσίοδος νεώτερόν φησι τὸν Δία. ἐν om. V. Ald. — 35 συνομοσίου R. V., non G. Voc. suspectum, fortasse ex συνομόσαντας corruptum. DIND.

1077, 38 προτενεκτέον R.

1079, 40 δ' ἐπίνοος additum ex R. — 42 ὥς om. V.

1081, 46 κορυζῶσιν Suidas s. Κόρυγχος. Libri κορύζωσιν. — 49 βιαίως δὲ τὸ ἐγγεῖ, χρημοῦντες Ald.

1083, 52 ἱστᾶν V. — 54 γλωσσημαντικὸν V. Ald.

1088 ἀντιπῶδ' ἦτοι ἀντιστροφῇ adscriptum in V. — 11 τὸ πληθυντικὸν R.

1091, 14 γενικὴν Kusterus. Legebatur ἐνικὴν. Scholiasta πίνιγος? legit. — 15 ἡ—θερμασίᾳ ἐπικαίεται Dobraus. Legebatur ἐν—θερμασίᾳ ἐπικαίεται. — 16 ὑμῖν V. Ald.

1094 Ἐν κόλποις τῶν φύλλων. ὥσαι R.

1095. Eustath. ad Homer. p. 396, 1: σημειωτέον δὲ ὅτι τὸν μὲν μέγιστον τέστινα ἀγέταν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ κατὰ Πausaniam, κερκώπην δὲ τὸ ἐλάγιστον τεττίριον, τὸ δ' αὐτὸ καὶ καλαμῖον, τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τιτιγόνιον, ἔσως παρὰ τὸ τιτίζειν. κερκώπην memorant Aelian. N. A. 10, 44, et Liban. vol. 4, p. 143: sed γένος σίγιον, quod dicit schol., alibi nominatum non vidi. DIND. — 21 τὴν σκοπὴν G.

1099 R. habet τὰ μύρτα ἐσθίειν post πεπαυθέντα. — 27 γάρ et 29 ἀντὶ τοῦ om. V., qui ibid. πλέον δὲ δ.

1102, 34 αὐτοῖς V. Ald.

1104, 36 ὅν ἐλ. V., qui 37 δὲ om.

1106, 40 τετραδράμοις, 42 sq. χερράματα ἦν τετραδράμιον, 44 τότε γὰρ γλαυὺς ἐπίσημος, 47 μάτελα ἦν V.

1108, 49 λαπίζουσι γὰρ R.

1110, 51 στεγάσωμεν R. V. ἀέτωμα R. τὰ γὰρ τ. ἰ. στεγάσματα Suidas s. Ἀετώματα. — 52 αἰετοῦς V.

1112, 3 Ἀντὶ τοῦ et 4 Δίδυμος et ὥς om. R.

1113, 5 Κυρίως τῶν ὀρνίθων δ' λεγόμενος πρόλοβος. ἐκότερον δὲ ἀπὸ τοῦ συναθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. Δίδυμος δὲ Ald. — 6 κυρίως additum ex R. et Suida s. Προηγχορῶνας. προλόβους R. V. et Suidae codex Paris. A. — 8 ἐκ τοῦ V. συναθροίζειν Ald. ἀθροίζειν Suidas.

1114, 10 μὴ κρίνητε μὴ ἡμῶς R. V. — 11 τίθεσθε Ald. — 13 sq. τῶν ἀνδρ.—κεφαλαῖς om. G. — 16 ὑμῖν V.

1121, 27 ὥς Ὀλ. V. ἡ om. Suidas s. Ἀλφειός. — 31 ἄλφιον V.

1126, 38 legebatur Ἡρώδω.

1128, 42 δοῦρειος V. Reperta est hæc inscriptio in rudieribus acropolis; v. Rossium Journ. des Sav. 1841, Avr. p. 244 sqq. — 44 δ om. V. ἐν ἀκροπόλει R. V. præfixo lemmate ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν (οἶν R.). ἐν ἀκροπόλει δὲ Ald.

1133, 48 Οἱ et 49 οὗς om. R. V. — 50 ἄραιντ' ἂν Ald. ἂν ἄρετ' R. V. ἂν ἄραιτ' G. — 51 ἐνόμιταν om. R. Ald.

1137, 53 τὰ om. V.

1138, 9 περιτύκουσι R. Ald.

1141, 14 Ὀνοματοποιήσεται R. V., qui 15 om. ἐν.

1142, 17 δ om. R. Ald. — 18 sic etiam Suidas s. Λακάνη. Λεκάνη δὲ τὸ κοινόν Ald. — 19 ἀπὸ τοῦ λα ἐπιτακτικῷ μορίου καὶ τοῦ G.

1145, 22 τῶν ἄλλων εἶναι μᾶλλον τὰς χῆνας V. μᾶλλον τῶν ἄλλων εἶναι τὰς χῆνας G.

1148, 27 παρὰ additum ex R. τοῦτο οὖν ἐπαίξεν. ἐπαίξεν οὖν (sic) ὥς ἂν (hoc etiam Ald.) ἐξωσμ. V.

— 28 γῆσι om. R. Ald. — 29 ξέουσι R. G. ξαίουσι V. ζύουσι Ald.

1150, 31 sq. βασταζουσιν αὐτὸν ὥσπερ εἰώθασι βασταζειν τὰ παιδιὰ infra post ἐμφανίξει habet V., om. G. — 33 δὲ om. V. — 34 τῶν ὄτων V. — 37 γρῶνται V. et Suidas s. Ὑπαγωγεύς. ἐγρῶντο Ald. — 39 sqq. οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἑρμιππος «ζύνεστι γὰρ δὴ δεσμῷ μὲν οὐδενί, τοῖσι (τοῖς codex A) δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις» Suidas. Non videntur hæc Hermippi verba esse. DIND. Vide Meinek. Hist. Com. p. 97. ὥσαι εἶπε (εἶπεν V.) κεκλείδεται (hoc om. V.) ὅτι βάλανος λέγ. V. Ald.

1161, 51 διὰ om. Ald.

1163, 2 ὥς κατὰ τῶν ἔργων ὥς ἐκπλαγέντος αὐτοῦ V.

1177, 12 κατὰ τοῦ V.

1181, 19 κίμινδης Ald.

1192, 39 καὶ τὸ V. — 41 παιδου R.

1203, 48 sq. καθὼς ἐπτερόνται αἱ τριήρεις καὶ τὰ πτερὰ Suidas s. Κυνῆ. καὶ—χιτῶνα accessit ex R., qui ἔχιν, 50 διαπέτασθαι. διαπίτταται Ald. διατέταται Suidas. — 51 πέτασσον R. hic et infra. Idem om. δ — 52 ἐπὶ τῆς Ald. et fort. B. κυκλὰς Tou-

pins Emend. vol. 2. p. 465. κυληνᾶς Ald. συληνᾶς R. V. — 53 κυνῆς Toupius. Legebatur κυνῆ. δὲ τὸν κυνέα, 2 φορεῖν V., ex quo additum ὡς. Idem τὴν κυλήνην, 3 τὸ πέτασον.

1204, 9 ταχυθανατοῦσαι V. ταχὺ θανατοῦσι G.

1206, 13 Ἐπεὶ δὲ V. — 18 ἐπὶ τὸ R.

1215, 24 παραιτεῖται, vide ad schol. Pac. 854.

1218 Ἀντὶ R. Χάους Ald. Scholion om. V.

1222, 27 sq. Ἀντὶ—παίξει δὲ om. V. Ald.

1227 πράξῃ V. πράξῃ R.

1240, 43 φησι om. R.

1242, 48 fortasse γράφει: quanquam incerta correctio est, quum ex sequentibus verbis nonnulla excidisse manifestum sit. Dobræo corrigendum videbatur δ μὲν Καλλίστρατος γράφων, τοῦτο ἐκ Λικουμνίου Σοφοκλέους, φησὶν ταύτης αἱ διδασκαλῖαι οὐ μέμνηται. Recte fortasse postrema corrigi: sed Callimachi nomen nihil causæ erat cur mutaretur. Quæ desunt sic explet Schneiderus De scholl. Ar. p. 86, δ μὲν Καλλίμαχος «Ἀριστοφάνης γράφων οὕτως Ἀ. β.,» φησὶ, «ταύτης—οὐ μέμνηται.» DIND. Λικουμνίους, 49 οὐδὲν μέμν. V. Sequentia 15-17 ἐν δὲ—γέγραπται in fine post κεραυνοβολοῦμενος ponit R. σχολικῶν R. V. — 50 ὑπομνήματα Ald. Fort. ὑπομνημάτων. — 51 ἐπιγραφόμενοι, 53 εἰ τοιοῦτό τι λέγει κεκεραυνωμένον. V. — 3 Λικουμνίους δὲ V. Ald.

1243 legebatur ἀναζητημάτων. Correctum in Lexico septemvirali s. Πάφλασμα, ubi ἐκθρασμῶν pro ἐκφρασμῶν scriptum.

1247, 10 ἔστι δὲ ἐκ Ν. Αἰσχ. infra post τὸ ζῶον l. 12 ponit R. — 11 scribendum videtur ἐξέρριπται δὲ (nisi ἐνέρραπται δὲ scripsit) τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρῳδίας. Hoc enim dicere debuit, quoniam hæc parodia esset Æschyli verborum, conjecisse Pisthetærum illud dictum totum in Jovem, quamvis ei non Amphionis, sed Jovis esset domus nominanda. HERMANN. Opusc. vol. 3, p. 53. Legebatur enim ἐξ. δὲ τ' Ἀμφ. ἐκ μονωδίας. Recte autem Hermannus ἐνέρραπται, nisi προσέρραπται malis, quod legitur infra in scholio ad v. 1377; προσέρριπται ad v. 696. DIND.

1250, 13 παρδάλων Ald. — 16 ἀντὶ τοῦ δ γίγας R.

1256, 19 ἐμβάλλεσθαι Suidas s. Τριέμβολον. — 22 post οὖν aliquid excidisse videtur, quo τριέμβολον explicaretur. DIND. τριέμβολον οὖν ἐπιφθεγμα τήρους Suidas. τρ. οὖν ἀντὶ τοῦ (ἀντὶ τοῦ om. G.) ἐπ. V. Proximum εὐράξ πατάξ dicit.

1258, 25 ἐπιφθ. τήρους ἀντὶ τοῦ εὐρ. R. — 26 εὐρ. συμμιγῆσθαι Ald. χαμῖστοποι R., qui αἱ πόρνοι om. — 27 idem habet παρὰ Μενάνδρῳ R. ἄρας Bentleius. Legebatur ἄρας. Ceterum dubitari potest an hæc non Menandri verba sint, sed Ari-

stophanis Equit. 1127, τοῦτον δ', ὅταν ᾗ πλέως, ἄρας ἐπάταξα. Lucianus Amor. c. 53, ab Dobræo indicatus, εἴτ' ἀπὸ μηρῶν προσημασάμενος, κατὰ τὸν κοιμῶν, αὐτὸ ἐπάταξα. DIND.

1267, 43 Τὸ τῇδε ἀντὶ τοῦ V. Idem τῷδε τῷ. — 44 ἔστι πόλις R. πόλις ἀντὶ τοῦ δι' ἄερος V. Scholion hoc om. G.

1269, 46 Ἀττικὸν om. V. — 47 ἔστι—αἰτιατικὴ—εὐθείας Ald. ἔστι—αἰτιατικὸν—εὐθείας G. — 49 post νοστήσει addit V. (non G.) ἄλλως. ἀντὶ τοῦ δ κήρυξ. αἰτιατικὴ ἀντὶ εὐθείας.

1273, 4 Οἷον εἰς σ., 5 κελευταὶ R. V. καταγγέλλειν Ald. — 6 ἀκούει R. — 7 εἰρήται Ald. — 8 αὐτῷ R.

1281, 13 sq. τοῦτο—τότε infra post πέννητα ponit V., sic, ἄλλως. τὸ ἐλακωνομάουν εἶπε—τότε. — 15 βυπῶντα G.

1282, 16 sq. Εἰπὼν—ἐσωκράτουν om. V., qui τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ. — 18 sic habetur in R., οἱ φιλόσοφοι ἐκόμουν, ὡσαύτως καὶ οἱ Λάκωνες.

1283, 21 οἱ om. V. — 22 sq. Ἀφοδότης τὸ γ παρέθεντο V. — 24 τε addidit Dindorfus. Conf. Meinek. Com. I, p. 848 sq. — 25 σκυτάλι ἐτοίμως (sic) τὰς V. — 26 τοὺς om. V. Post τραχήλους indicavi lacunam. Sequuntur verba corruptissima poetæ ignoti, in quibus παύσει fortasse in παῖσει mutandum. «Epicharmo lubens adscripserim, nisi quis de Sophrone potius cogitet, quod apud schol. Aristoph. ad Av. v. 1285, ἡ πλῆξεις (vel παισθείς· nam vulgatum παύσει nullus est pretii) βάκτρφ καλίνφ σκύταλα Φρυξ ἀνήρ. Σκύταλα certe pro cervice vox Sicula teste Hesychio, quem una litera corruptum emendabis, Σκύταλον, τράχῃλον, Σικελοί.» HERMANN. ad Lucian. vol. 1, p. 363. Φρυξ ἀνὴρ de ministro publico intelligit Toup. ad Suidam s. Φρυξ ἀνὴρ, ceterum dubitat Sophronis an Epicharmi hæc verba sint. Non esse Epicharmi manifestum est. DIND. — 27 κατασχύτα Φρ., 29 εἰς πόλεμον V. — 34 sq. Ald. εἰς αὐτὸ καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. δ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ, καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ βράβῳ ἀνεγίνωσκε. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ νομίμων, τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι; καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν μαρτύρων δίδοναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἔχρωντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίῳ πολιτείᾳ μὲν. Quæ interpolata sunt ex Suida s. Σκυτάλη, qui hæc non ex scholiasta, sed ex Photii Lexico descripsit. DIND. καὶ δ στρ. V. — 36-39 om. G. Πάλιν et καὶ om. V., qui 37 τὸ σκυτάλη V.

1288 sic in Ald., ὡς ἐπὶ—λειμῶνας. ἔπαιξε δὲ εἰς —βίβλια, τοῦτέστιν εἰς τὰ ψήφισματα.

1289, 45 pro voc. διελόντι R. διὰ, V. διατί.

1292, 53 καὶ ἀγῶγῃ Ald. — 54 εἴρηται V., qui 1 om. Ἄλλως. — 6 καὶ μὴ Πέρδις χυθὲς ἦν χυλός R. γ' Porsonus. Legebatur γάρ.

1294, 14 ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας. Idem poeta, diversus, ut videtur, a Stratride, qui Atalantam scripsit, citatur ab Hesychio s. Διονυσιοκοροπουρίωνων. DIND. Conf. Meinek. Hist. Com. p. 225. — 15 Ταξιάρχῃ V. Ταξιάρχαι Ald. — 17 αὐτὸ V. — 20 post Αἰγυπτον exciderunt syllabæ tres, velut ἄγοντα. φέροντα οἰκείας λέξεις scripsit Portus, sententiæ, non metro consulens. DIND. — 20 Κρ. δειλίας V. τούτοις δ' Dobræus. Legebatur τούτοις δὲ. φέρων δίφρον Ald. V. Meinek. Com. I, p. 31 sq. — 22 Κιφισόδημος V.

1295, 24 ἦν om. V. ἐν τῷ ἄνω Ald. om. V. — 25 δὲ καὶ R. Ald. Post ἦν V. Ald. καὶ om. — 27 διὸ om. V. — 28 ὅτι οὐ μόνον (διδώνυμον V.) ἀναισθητον, τοῦτο γάρ (γὰρ τοῦτο V.) καὶ φανερόν, ἀλλὰ καὶ πονηρόν V. Ald. — 29 Θεαγένην καὶ Φιλοκλήν R.

1296, 30 Αἰγύπτιον V. — 31 μακροσκελοῦς R. μακρυσκελοῦς V. μακρὸς Ald. ἔστι δὲ Χαῖρ. R.

1297, 35-43 sic in R., Τοῦτον καὶ Εὐπολίς ὡς λάλον διασύρει, Συρακοῦσιον δὲ ἢ ὡς ξένον ἢ ὡς πονηρόν.—36 Πόλεσι Kusterus. πύλεσι V. πύλαις Ald. — 37 sq. κυνιόισι τοῖσις Bentleius. Legebatur κυνιόις τοῖς. — 38 τειγίων Dobræus. Legebatur τειγίων. τὸ om. Ald. — 39 ψήφισμα, v. Meinek. Hist. Com. p. 40. — 41 ψῶρ' ἔχε corruptela manifesta. Sensum probabilem restituere licet, ψῶρα δ' ἔχοι Συρακοῖσιον. Sed plura hic excidisse videntur. Proximum ἐπιφανῆς in ἐπιφανῆς mutandum videtur et ὄνομα intelligendum. DIND. Elegantem conjecturam Cobetus protulit, cuius v. Obs. critt. in Plat. com. p. 38 sq. αὐτῷ om. V. — 44 Didymi excidit explicatio. DIND. — 45 Μειδίαν R. V., non G. — 46 γύρω Paulus Leopard. Emendat. 2, 5. Libri πυρῷ. σίρῳ Lobeck. Aglaoph. p. 1316. Sed verum vidisse Leopardum Dindorfius observat ex Suida in Ὀρτυγόποδος. — 47 σκοπεῖν V. — 48 Ἀριστοφάνης. Immo Plato. Scholiasta Luciani vol. 2, p. 696 : ὁ δὲ Μειδίος ὀρτυγόποδος ἦν, ὡς Πλάτων Περιαλγῇ. καὶ ὡς πονηρόν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστῆν Φρόνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν. Deinde in V. spatium vacuum quod absurde explevit librarius in G. verbis Μειδίος δ' ἐκεῖ ὀρτυξ' ἐκαλεῖτο. DIND. — 49 χρηστόν γε Bergk. Commentt. p. 425. Χρηστόν (τιν' ἄνδρα) μηδὲ κατὰ τὸν Μειδίαν τὸν ὀρτυγόποπον Cobetus l. c. p. 171. — 50 ὁ αὐτός. Immo Phrynichus. Apparet plura in antecedentibus excidisse : nisi

hæc olim inferius lecta sunt post Φρόνιχος ἐν Ἐπιτάτῃ. Vide Cobet. l. c. DIND. ἀλέκτορος V. ἀλέκτορα G. — 51 δὲ καὶ εἰς V. — κλοπὴν Schneiderus De scholl. Arist. p. 77. Libri κλοπῆς. — 53 συκοφαντίαν Dindorfius. Legebatur συκοφαντία. — 54 scribebatur Ἐπιτάτῃ. ὁ δὲ—εἰώκει om. G. — 1 ἦκειν V. ἦκον Ald. — 2 ἐν om. V. — 4 Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος. Nisi legendum *Dionysius et Zopyrus*. Nam ut Laertius 6, 100, notat, Dionysius et Zopyrus Colophonii sub Menippi cynici nomine libros ediderunt. FABRICIUS Bibl. Gr. vol. 2, p. 802 (4, p. 413 ed. Harles.). — 5 εἰπεῖν ὀρτυγόποπον V.

1299, 7 ὁ δὲ λέγεται ὁ μ. ὄρτ. ἢ παρὰ R.

1301, 11 corrige γελιδοῖ ex scholio v. 1410.

1303 om. G.

1309 R. habet glossam εἶδος κοφίνου. — 19 Ἡ ἀρετήν θηλυκῶς V. — 22 νῦν ἔτι Suidas s. Ἀρετῆς.

1310, 29 οἷον ἐπεὶ φάγας ἀνδρόμεα κρέα Ald. — 33 ἵσταθι αὐτοὶ καὶ ἵστη πίπλημι πίπληθι. Ἀττικοὶ δὲ τελείαν ἀποβολὴν τῆς εἰς μι ποιούμενοι πίπλη λέγουσιν ὥσπερ καὶ κατὰ τοῦ τῆμι V. Ἀττικοὶ δὲ τ. ἀ. τῆς μι ποιοῦσι, πίπλη λέγοντες καὶ ἐμπίπλη Suidas s. Ἐμπίπλη.

1317, 51 ὅγλον ὅτι τὰ πρὸς V.

1323, 53 addit V. πρὸς τὰ ἄνω γράφεται καὶ μετὰσχεῖν, quæ om. G. τὸ δὲ ἐξόρμα R.

1329, 4 Ἀποφατικῶς R. — 10 εἰσθέσει Ald.

1331, 14 κύκνον καὶ ἀγρόνα V. Ald. καὶ ὅτι R. V.

1337, 28 πρόσσεισι δὲ V.

1342, 41 Ἀριστοφάνους conjecit Dindorf. — 43 ἔγωγε Ald.

1354, 52 Κύρβεις R. V. — 4 κύρβεις Ald. κύρβιδες V. — 5 κατὰ τῶν V. — 6 libri Θεόπομπος. Scribendum Θεόφραστος. Inter Theophrasteos hic liber recensetur a Diogene Laert. 5, 50. Emendationem vero plane confirmant Porphyrius et Photius, illa ipsa verba, quibus κύρβεις a Corybantibus nomen invenisse dicuntur, ex Theophrasto afferentes. Alter De abst. anim. 2, 21 : μαρτυρεῖται δὲ ταῦτα οὐ μόνον ὑπὸ τῶν κύρβεων, αἱ τῶν Κρήτηθέν εἰσι Κορυθάντικων ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα τινὰ πρὸς ἀλήθειαν. Sic ille locus scribendus. Alter Lexico : Κύρβεις.—Θεόφραστος δὲ, ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυθάντων· τῶν γὰρ Κορυθάντικων ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοῦς εἶναι. RUHNKEN. Hist. crit. oratorum p. 163 ed. Reisk. — 7 ζητῇ δὲ Ἀριστοτέλης. Vide Suidam v. Ἀντιπαραγγεῖν et nos ad illum locum. KUST. — 8 αὐτοῦς R. V. μέροπας habet Aristot. H. A. 9, 13, cui ἀερόποδας restituendum esse ostendit Schneiderus vol. 3, p. 399. — 9 καὶ om. R. Ald. μὲν ἀέτον R. — 13 addunt V. Ald. περὶ μὲν οὖν τοῦ (τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν. περὶ τοῦ V.) τοῦς πελαργοὺς ἀντιτρέφειν τὸν πατέρα Ἀρι-

στοτέλης ιστορεῖ, προσθεῖς αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀέροπας, λέγων οὕτως· περὶ μὲν οὖν (οὖν om. V.) τῶν πελαργῶν ὅτι ἀντιτρέφονται, θρυλεῖται (θρυλλεῖται V.) παρὰ πολλοῖς. ψατὶ δὲ καὶ τοὺς ἀέροπας τοῦτο ποιεῖν. Quæ omittunt R. G. et Suidas.

1363, 24 αὐτὸν R.

1365, 31 αὐτῷ χειρὶ διδ. Victor.

1372, 51 ταῦτα om. V., qui perit τὰ ἀνακρέοντα. Fort. Ἀνακρέονταια. — 52 δὴ additum ex Hephaest. p. 52, qui priorem versum attulit. — 53 ἐμοὶ παῖς ἐθέλει Porsonus. Legebatur ἐμοὶ θέλει.

1374. Hoc scholion om. V., qui γ ἀνόητον.

1377, 12 διαβάλλειν R. — 15 παραπέτομαι V.

1378, 19 φιλόρυα V. et Suidas s. Φιλόρυιμος. φιλόρυα Ald., et in lemmate φιλλύρινον πολιτεῖαν. — 20 ποιοῦσα V. — 22 ὡς om. V. Ald.

1379, 27 ὡς ἐπὶ V. — 28 οὐ λέγεις om. R. χεῖρα σφόδρα schol. Equit 1085. — 30 ἡ παχὺν ἐπεῖ, 31 τὸν κυλλὸν V. — 34 χωλὸς ἦν Ald. — 38 πολὺ om. V.

1381, 42 Λυγύφθογον ἔφη R. Scholiasta λιγύμωθος legit. DIND.

1383, 4 πετάμενος V. Ald. — 5 ἀεροδινήτους Ald. — 7 ἔθος—ἄμα δὲ om. V.

1387 Οἶον om. V., qui ἐστὶ γὰρ (γὰρ om. G.) τῶν. Ald. κατὰ τῶν.

1393, 16 sq. γὰρ σοι τὰ ἐξ ἀέρος δ. V. γὰρ δειμὶ σοι δ. G. — 19 διθυράμβων V. et Suidas s. hac v. διθυράμβοιων R. Ald. Conf. ad 1404.

1395, 20 αὐτὸν V. — 23 Εἰς τὸν ἀλάδρμον R. — 24 ἐνικυτῇ συνθ. V. ἐν τοιαύτῃ σ. G. ἐνία δὲ τῇ σ. Ald.

1401, 35 ὄντα et 36 δὲ om. R., qui 37 δόξης.

1402. 39 παταγθεῖς Valck. ad Herodot. 5, 120.

1403, 41 ἐγκύκλιον G. ἀντὶ πατρὸς ὡς Εὐφρόνιος V. — 43 λαγὼν Ald. λέγων V. Λασὼν Gelenius. Ἀσος apud Suidam s. Κυκλιοδιδασκαλος. — 45 Δήμαρχος μὲν V. Ald. — 46 Καραναῖκος, 49 διθυράμβων V.

1406, 52 Λεωτροφίδη V., qui 1 δὲ om. — 3 sq. λεόντιος; Gelenius et φᾶναι Portus. Bergkiius ὡς Λεόντιος, εὐχρως τεθνάναι τε καὶ γ. Locus nondum intellectus. Conf. Meinek. Com. I, p. 800. — 6 Κέρκοψιν R. V. Κέχροψιν Ald. Adde οἱ γὰρ πενόμενοι ex Athenæo 12, p. 551, B. — 7 Hermippos βούδια scripserat, quod ex hac fabula memorat Attiatic. in Bekk. Anecd. p. 85, 29. DIND. Hos versus habet etiam Suidas s. Λεωτροφίδης. — 8 τοῦ μάντιδος V. τῆς μάντιδος G.

1410, 11 ἐπεὶ V. ἐκ δὲ πρ. R. — 13 δ' οὖν R. — 14 Ἄλλως om. R. Ald. — 16 γᾶς Seidlerus in Niebuhrii Museo Rhenano vol. 3, p. 220. Legebatur γάρ. Conf. ad schol. Thesm. 169. ἀπυπεράτων R. ἀπὸ περάτων Ald. ἀπὸ περάτων Seidlerus. ἦλθον V. Ald. παναίλοτες R. V. Similem

Ibyci locum apud Athen. 9, p. 388, E, comparavit Kusterus. — 18 κλητὰ ἔαρος καὶ ἀδ. V. Ald.

1415, 21 Τοῦτο om. V.

1417, 24 χελιδόνα V., non G.

1421, 33 sq. τοῖς Ἑρατοῖς—Ἑρμια. Photius: Πελληνικαὶ γλαῖναι, διάφοροι. καὶ τοῖς νικήσασιν τὰ Ἑρμια ἐδίδοντο. Qui locus notandus est, quod firmat lectionem inter Ἑρμια et Ἑρνια fluctuantem apud schol. Aristoph. ad Av. 1421. Pellenæ celebrata esse Ἑρμια certum est e scholiaste Pindari ad Ol. 8, 156; 9, 147. RUHNKEN. ad Timæum p. 216. γλαῖναι—γίνονται infra post θίθεται ponit R., sic, οἱ δὲ ὅτι γλαῖναι διάφοροι ἐν Πελλήνῃ ἐγίνοντο.

1422, 38 ὁ τὰς νήσους συκοφαντῶν, 39 ἔχων V.

1426, 46 οὖν additum ex R., qui αὐλητῇρι.

1429, 1 ἐν τοῖς στόμασι ψ. ἐν τῷ πέτεσθαι Ald.

1432, 6 βαδίζων σκάπτειν (σκάπτειν V.) οὐκ V. Ald. Correctum ex schol. Vesp. 959.

1442, 10 scribebatur πιτυνοπλόκος.

1455, 16 ἐπὶ τὸ R.

1456 V. habet glossam προκαλέσομαι.

1457, 20 Ἀντί—Ἀττικῇ om. V. δικασθείη Ald. — 24 ἐν ᾧ ἐκείνου R. V. πλέων post ἐνθάδε G.

1459, 27 ὑπὲρ τοῦ R. V. — 28 βραδέως φθ. R. αὐτοῦ R. V.

1463. Conf. Hesych. s. Κερκυραία μάστιξ et Zenob. Prov. 4, 19. Ald. ubique Κερκ.— 34 παρὰ om. V. Ald. — 36 κεκρήσθαι V. — 36 ἐλεφαντοκόποις Ald. — 38 v. Meinek. Com. I, p. 597. δὲ V. Ald. — 39 legebatur Ἀριστοφάνης. Correctum ex Hesychio. — 43 sq. αὐτὸν om. V.

1467, 49 συντόμως Kusterus. συντόμως Junt συντόμως ἀναχωρήσεις ex Suida s. Ἀπολιθάξεις sumptum. — 51 οὐκ εἰς κόρημας V., ex quo καὶ additum et ex Suida s. Οὐκ ἀπολιθάξεις.

1471, 10 ἀντὶ τοῦ R. τὸ δὲ ἐξῆς Ald. om. V. πολλὰ παράδοξα καὶ θαυμάσια εἶδομεν R. πολλὰ καὶ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα καὶ ἴδομεν V.

1473, 15 ἀλλά τε V. στήλη καὶ Ald. ὑψιπέτηλον om. R. V. — 16 πετομένων τὰ Ald. — 17 εἶπεν V., om. G. ἔκτ. εἶδεν ὄρνιν, ἐπ. Ald. — 18 καὶ om. R. Ald.

1474 sic in R., Καρδία ὀνομά ἐστι πόλις Θρακικῆς. καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμῶδεῖ. ἥς οἱ πολῖται Καρδιανοί. οὗτος ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ—ρίψασις. — 22 ἐστὶ πόλις V. τούτην V., τοῦ τῇ G. pro τουτέστιν. οὐκ ἔχει x. Ald.

1478, 28 Μουσυχῶνι. Conf. schol. 1047. — 29 γυμνάζονται R. V.

1480, 31 ἕως τοῦ φυλλορροεῖ om. V. — 32 ἐπεὶ δὲ V. Ald. ἦν δ Ald., quæ δὲ om. — 35 διάγειν R.

1487, 37 ἀπὸ τῶν R. V. — 38 Ὁρέστης ὁ Τιμ. om. V. — 39 παρατυγχάνοντας R.

1490, 42-44 ἤρωα—Ὁρέστην hic om. R., sed post σιγὴν ἔχειν addit, ὁ δὲ Ὁρέστης λωποδύτης. ἤρωά φησι διὰ τὴν—υἷόν. — 44 οἱ ἤρωες δυσόργ. R. δυσόργητοι etiam Suidas s. Ὁρέστης. δυσόργοι Ald. — 46 Συνεργήθους Heringa. συνερίθους R. V. συνερίθους Ald. Post hec voc. indicavit Dindorf. lacunam. ὁ om. V. — 47 οὐδ' ἤρωσιν εἰς τοῦτο δύνανται, ἀλλ' V. οὐδ' ἤρωσιν. ἀλλ' R., spatio vacuo. οὐδ' ἤρωες κείς τοῦτο δύνανται, ἀλλ' Ald. ἀποπληκτως R. V. — 48 δύνανται—κέκτηται R. — 50 Τιτανωπάσι V. τῇ τανοπάσῃ Ald. τιτάνω πασιφάσι G.

1493, 52 καὶ additum ex R. et Suida.—1 αὐτῶ ἢ τὰ ἰπιδεῖται ὀφθαλμοὺς κεφαλῆς. ἅμα R. — 2 ἤρωσι R. et Suidas. ἤρων V. ἤρωσ Ald. διεστρέφοντες anteriores libri Suidæ.

1494, 8 αὐτοὺς R. V. Fort. αὐτοῖς.

1498, 11 sq. ἐξήταζον εὐκαίρως Ald

1502, 15 Ἄντι τοῦ post σκορπίζει ponit R. σκορπίζει νεφέλας Kusterus. εἰ (εἰς G.) εὐδίαν V.

1503, 19 legebatur πρεσβύτερος.

1508, 28 Κατασκευάσµα, huic voc. κατασκευάσµα superscriptum in cod. Paris. A Suidæ s. Σκιαδεῖον. — 29 τὸ σκιάδιον addidi V. Conf. Valcken. ad Theocr. Adonias. p. 343. DIND. — 31 τοῦτο αὐτῶ, 32 Ἀτταλῶς V.

1514, 37 ἀκριβές Suidas s. Πηνίξ' ἐστίν. ἀκριβῶν V. Ald. — 40 prius τὸ om. R. V. οὐδὲν et τῶ Ald. et Suidas.

1521, 42 sq. Αἰδύμος· ὥσπερ βάρβαροι post τρέφονται ponit R. — 43 δέ om. R. V. — 45 δέ om. R., post Θράκην ponit V. — 2 οἱ om. R. V.

1522, 3 φησὶν om. V. — 4 παρῆξει V. Conf. ad scholion Pac. 430. — 5 τῶν ἐμποριῶν hic om. R., sed habet ut glossam. V. τὴν ἐμπορίαν.

1527, 7 Ὅτι om. V.

1536, 15 sq. Σωματοποιεῖ—γυναικα post καλοῦσι ponit V. præfixo ἄλλως. Ibidem habet R. ἢ ὥς γυναικα σωματοποιεῖ αὐτήν. — 17 δοκεῖ τὰ V.

1541, 26 δικαστοῦ V. — 29 θεωρηκοῖς R. — 30 τῶν νῦν κληρικῶν εἰς ἐφόδια, 31 ὁ ἄν V. — 32 σιτίσεως R. ταμίαι δέ—σιτήσεως non videntur esse Androtonis verba.

1546, 39 legebatur ὁ παροπτῶντες. Correctum ex Suida s. Ἀπανθρακίζομεν, cuius tamen cod. Paris. A ipse quoque ὁ παροπτῶντες præbet. — 41 sq. ἐπεὶ ἄλλα μέγ. V. ἰσχύοντα G.

1548, 43 Οἱ μὲν φασι V.

1551 R. habet ταῖς γὰρ κανηφόροις ἐπάνω τῶν κεφαλῶν σκιάδεα ἐπέκειτο. — 49 Θεοῖς Kusterus. Non opus. DIND. — 50 Meinek. Com. I, p. 390 : * Legendum videtur ἐντετοιμμένος. Describi enim

videtur aliquis qui canephororum habitum imitaretur, quas capillis farina conspersis in publica pompa incessisse constat ex Aristoph. Eccl. 732. » ἐνέκαψα λανθάνων Porsonus. Legebatur ἐνεκα ψαλάθων. ἐνέκαψα restituerat Valckenar. ad Herodot. 2, 93. — 51 Νικοφῶν δὲ Ald. ἐγγειογαστόρων V. ἐγγειογαστορα G. ἐν Χειρογαστόρων Ald. γέννα αὐτὸς Ald. γέννα ὁ οὗτος (quod ὁ οὗτος esse videri potest) V. Probabilis Dobræi conjectura est ὦ γεννάδα, σὺ δ' (vel νῦν vel δαῦρ) αὐτὸς ὀλίγον ἀνάγαγε | ἀπὸ—. DIND. Vix dubito quin verum sit, γενναῖος ἵσθ', ὦ οὗτος, ὀλίγον ἀναγε (vel ἀνάγαγε) δὴ | ἀπὸ etc. MEINEK. Com. I, p. 853.

1553, 7-9 ταῦτα—φιλοσόφους infra post καύματος l. 17 ponit R. præfixo ἄλλως, post scholion v. 1558 habet V. — 10 Ἄλλως addidit Dindorf. — 13-15 τετραποδὴρδον—ἴσης addidit idem ex Suida s. Σκιαπόδες. — 16 καταδύσεις Suidæ cod. Paris. A. οὐκ ἐγ. V. Ald.

1555, 20 δ' ἔτι V. δὲ ἔτι R. — 21 malim ξυπαροφροῦντας. Neutrum verbum aliunde cognitum. DIND.

1556, 25 ἐστράτευε V. — 26 τῆς στρατιᾶς Porsonus. τῆς σῆς (σῆς om. R. V.) στρατείας Ald., πάσης τῆς στρατιᾶς Cobet. Obs. critt. in Plat. com. p. 127, qui delet ἀνὴρ. 27 καὶ om. Ald. — 28-30 Fragmentum hoc Hernippi quid aliud appellesquam disjecti membra poetæ? Certe omnia sic turbata sunt, ut ea absque ope meliorum codicum ad numeros suos revocare difficile sit. Kusr. Emendationem tentavit Meinek. Hist. Com. p. 179 coll. Com. I, p. 385. et Cobet. l. c.

λλ
p. 128. — 30 φασιν G. — 31 βαβῦ V. διαβάλλει G. ὧρ' αἰτῶν coniecit Dindorfus, quo recepto Bergkii ἢ ὧρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πειτάνδρου πορίσειεν, probabiliter statuens ex parabasi petitum esse verum. — 35 μέγας ὁ κίνδιος R.

1559, 38 ἐν Ἀδου R. — 41 ἄλλου τινός. ἀντὶ καμήλου ἁμόν V.

1563, 46 εἰς λαίμους Ald. — 49 λῆμα R. λαίμα Bentleyus. — 1 ἐκτόλμων Suidæ codices.

1564, 4 φαινόνται om. R., qui καταδεδοκότες.

1567, 18 περιστρελλόμενον R. περιστρελλόμενος V. στελλομένῃ Ald. — 19 περιβαλλόμενον R.

1569, 20-22 Ὅτι—περιβέβληνται om. V. — 21 σαθρὴν Suidas s. Αἰσιποδίας. σαπρὴν R. Ald. — 23 δέ om. V. — 25 δὲ delet Elmsleius ad Eurip. Med. p. 109. Ad locum Eupolidis respiciunt Plutarch. Mor. p. 712, A, Eunap. p. 99. — 28 ἐν τῇ η' Ald. et Suidas. — 29 sq. Φιλύλλιος—Πλουτρίαις Casanbon. Animadv. ad Athen. 7, 23. Legebatur Φιλύριος (Φιλύριος V.)—Πλουτηρίαις. — 30 εἶγε Suidas. ἔγει V. Ald. — 31 Στράτις G.

Στράτων Ald. — 32 Παισί Jungermann. ad Pol-
luc. 7, 65. Legebatur Παιῖσι. — 33 legebatur
Δημήτριος δὲ καὶ πάντες τὸν Ἰζίωνα λέγουσιν. Hic
quædam mendosa esse puto, quæ sic in in-
tergram restituo : Δημήτριον τὸν Ἰζίωνα πάντες λέ-
γουσιν ἐν ταῖς etc. Demetrius enim grammaticus
cognomento vocabatur Ἰζίων, ut docet Suidas
v. Δημήτριος ὁ ἐπὶ κλην Ἰζίων. Kust. Correxī Δη-
μήτριον et deleui καὶ. Πάντες intelliguntur omnes
interpretes, quorum excerptis usus est scholia-
sta. Sic in schol. Equit. 1381, Vesp. 1326. Sim-
pliciter Ἰζίων apud Suidam s. Λαϊσποδίας. DIND.
— 35 κτήνωσιν V. κτήνωσιν G. — 36 σπονδαῖν V.

1582, 50 Ἔστι δὲ τὸ σίλφιον εἶδος λαχάνου
ἡδυόσμου R. — 51 πρόκνισμα V. — 53 ἐπὶ τὸ R.

1590, 7 λέγει om. V.

1591 εἰσῆκται et πολεμεῖν ἀποφαίνων Ald.

1594 R. habet glossam ἀντὶ τοῦ εὐδινάς.

1598 Εἰ καὶ ὅλως καὶ R. V.

1603, 26 τὸν ἄρ. R. — 28 αὐτὸν V. — 29 τὴν
om. R.

1611, 34 sq. τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ὄρνιθας R. V.

1614, 38 καὶ ἑαυτὸν R.

1620, 47 οἷον μόνιμοι Ald. — 48 παρὰ Ἀριστο-
φάνους G. — 49 sq. περὶ—γυνή. Est Archilochi
versus secundum probabilem conjecturam Ja-
cobsii ad fragm. 27, p. 302 ed. Gaisford. Et
παχεῖα ex hoc versu afferre videtur Eustath. p.
1329, 36. DIND. παχεῖα καὶ μισ. Ald. — 50 ἐξ-
γούνο R. — 51 τί ἐστίν V.

1628, 5 τούτου V. εἰώθ. καὶ R. Ald. τοὺς βαρ-
βάρους διαλεγόμενος (διαλεγόμενους G.) V.

1648, 22 Ὅτι τὸ R. V. — 23 καὶ om. V. — 25
εὐρημένη Bentleius. Libri εἰρημένη.

1653, 31—33 Εἰ μὴ—οὔσα infra post περὶ τῶν
γνησίων R. V. — 31 Εἰ μὲν R. V. — 32 ἐστίν ὡς
μὴ V. — 33 ἐταίρους R. Ald. συγκαληρόνομος R. μο-
νόκληρος R. V., sed μονοκληρονόμος Suidas s. Ἐπί-
κληρος. Conf. ad schol. Vesp. 583. — 36 οἶν om.
R. Deinde scribebatur ἦς. V. Ald. ἀν ἡ Ἀθ. —
37 ἐπικλήρου R. V. γὰρ ὡς ὄντων γν. R. — 38 ἐπὶ
κλήρου R. ἐπικλήρου V. — 49 prius καὶ om. R. —
41 οὐ προσποιοῦμενος. Conf. schol. v. 302.

1656, 44—46 γράφεται—τοῖς γνησίοις infra post
τὸ νοθεῖα l. 49 ponit V. præfixo ἄλλως. — 47
Ἀττικοῖς R. V. μέχρι δέκα Meursius Lectt. Attic.
1, 21, comparato Harpocrat. s. Νοθεῖα. — 49
post νοθεῖα addit R. ἄλλως, εἰ τὰ μὲν γρήματα ἐμοὶ
καταλείπει ὡς νόθῳ, τὴν ἀρχὴν δὲ τοῖς γνησίοις. —

50 ἐδίδοσαν V. Ald. — 51 κληρονομεῖν R. Ald.
1669, 7 τοὺς φράτορας Ald. τὴν εὐγένειαν R.

1671, 12 τὸν om. V. βλέψαντος R. τί δῆτ' εἰς
τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπει V. — 14 τί δὲ τὰ
ἄνω R.

1678, 19 γαμεῖ R. V. γάμῳ παραδίδομαι G. Post
γαμεῖν addit Ald. οὕτω Δίδυμος. Δίδυμος—ὀρνιθιά-
ζει referendum ad βατίζει v. 1680.

1680, 21 Καὶ μὰ, 23 αὐτῷ V. — 25 ῥομφάλη
G. — 27 καθολικῆς V., qui φησὶν et δὲ om. Fort.
εἰς τὸ βαδίζειν vel τὴν βάσιν vel τὴν βάδισιν, ut in
scholio proximo. 28 Τὸ τελευταῖον et sequen-
tia spectant ad v. 1684. DIND.

1681, 34 ἡ om. R. V. αἶ γε μὲν πορ. R.

1688, 42 φησὶν ἐκόπησαν, 43 τὸν ἄριστον R.

1694, 51 νῦν om. R. — 53 παρὰ τὰ R. — 1 ἀκρο-
πόλει. Legebatur ἄργει. Correctum ex scholio
proximo. ἄσται Bentleius. Sequentia verba spe-
ctant ad v. 1694, ubi πέπαικται scriptum pro
πεποιήται. — 3 Ἰστρος om. V. — 4 ἐν τῇ κομφοδία
G, τοῖς om. R. — 5 οὕτω δὲ ὠνομάσθαι R.

1699, 17 τῶν om. R. V.

1701, 20 τὴ πληθυντικὸν R. V. — 22 ἔστιν δὲ V.

1705, 28 δικαιόγων Lobeck. ad Phryn. p. 643.
— 29 γλῶσσαν V. et mox γλῶσσα. — 35 ἄλλως ha-
bet R., licet sequentia verba omittat.

1706, 42 ἰσχύσει Victor. — 44 Ἀντὶ τοῦ τῆς R.

1717, 53 εἰλησιν V. — 1 λέγει δὲ τὸ Toup.
Emend. vol. 4, p. 130.

1720, 12 τὸ δὲ ἐξῆς ἀναγχε (sic) ὀίεγε ἀντὶ τοῦ
Ald.

1736 sic R. Legebatur ad v. 1740, ὁ μὲν ὦ
ὁ μὲναι' ὦ : ἥδετο τοῦτο ἐν τοῖς γάμοις. εἴρηται δὲ
τοῦτο ἐν τοῖς Μενανδρείοις. Omittit V.

1737, 29 μηθένος Ald. μήτε ἐνός R. V.

1744 τοὺς περὶ V.

1745, 5 γνομ. R. et Suidas s. Χθονίας. γενομ.
V. Ald.

1758 ὁ Πεισθέταιρος om. V. Ald.

1764, 29 Ἦρ. γεμιστῶν ἄθλων αὐτοῦ R. ἄθλον
αὐτοῦ V. — 30 aberat ὦ et legebatur Ἠράκλειος
αὐτός τε καὶ Ἰδλαος. Vid. ad finem scholiorum in
Acharn. — 31 αἰχμητῆς R. δύο libri δὲ om. R. —
32 ἑαυτοῦ V.

In fine scholiorum in hanc fabulam subscri-
ptum in V. est παραγγέλλεται ἐκ τῶν Συμμάχου
καὶ ἄλλων σχολίων. Eadem verba ex codice Lei-
densi protulit Dobræus.

LYSISTRATA.

ARGUMENTA primus edidit Kusterus, ex codice, ut videtur, Palatino. Codice Augustano usus est Brunckius. DIND. Sunt etiam in *Put.*, i. e. exemplo editionis Frobenianæ, ejus marginibus Claudius Puteanus scholia ascripsit ex libro optimo et, si novitias aliquot glossas detraxeris, Ravennatis simillimo. Servatur in bibliotheca Regia.

ARG. I, 3 sq. ὁμοιωσαι δὲ ἀναπ. μὲν Ms. Kusteri. ὁμῶσα Baroccianus (Gratiani de S. Bavone, i. e. Joannis Alberti, in Observv. miscell. Amstelod. vol. 7, p. 125). — 5 ἀλλήλοις Brunckius. ἀλλήλων R. Put. K. (i. e. Kusteri editio). — 6 ἐμπριλᾶς ex R. Aug. [et Bar.] accessit [Put. ἐμπριλᾶς] : lacunam posuit Kusterus. Fort. ἐν πύλαις. Sed desideratur etiam verbum finitum respondens proximo αὐτῇ δὲ—ἀπαντᾷ. DIND. Fabula ipsa et quæ sequuntur μετὰ τῶν οἰκειῶν monstrosi vocabuli correctionem certam ostendunt EICHIPIΔAC, εἰς πατρίδας, ut sit τὰς μὲν ἔξω (exteræ mulieres) ἀπιούσας εἰς πατρίδας. Nam ἔξωπιούς quoque ab hoc loco alienum est. R. Put. κατὰλείπουσα. Defendi potest structura sine verbo finito, quamquam integrum esse locum minime præstiterim. — 10 ὀλίγων, 11 τοῦτων K. — 14 ἐπιτρέψουσι Brunckius, incertum de suo an ex codice Aug. ἐπιτρέπουσι R. Put. K. — 15 ταμιεύονται Put. K. — 16 καταπαύσωσιν R. Put. Aug. — 17 καταπληγείς R. Put. τὸ θράσος K. Put. — 21 ἐγκαρτεροῦσαι K. Put. — 23. Ex loci sententia facile intelligitur quid significet participium χυτρομοῦσα, *irridens, ludibrio habens, ludificans*. Geminum esse Græcum verbum χυτρομοεῖν nec affirmare nec negare ausim : quibus secus videbitur, per me licet legant κερτρομοῦσα. BRUNCK. ἀπαγγέλλεται Put. — 24 σπουδάζειν Put. — 26 ἐμψανίζοντες ἄμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας scire velim quomodo intellexerint editores. Mihi sunt tenebræ, nisi scribas ἐμψανίζοντες ἄμα καὶ τὰ περὶ τὰς γυναῖκας. — 27 οἱ Ἀθηναῖοι addidit Kusterus. Post πρέσβεις in Aug. est lacuna, quam Brunckius quinque punctis designavit. — 32 ἀναμνήσασθαι K. Put., in quo inesse possunt vestigia vocabuli φιλίας, quod hoc loco excidisse puto. τῆς om. R. Put. Aug. παλαιᾶς—γενομένης Aug. Put. — 33 γενομένης K. εὐνοίας de suo addidit Kusterus. — 34 ἐκάστους K. — 35 Κλύκαριτον Put. Λεώκαριτον K. Est olymp. 92 ann. 1.

ARG. II. Ἀριστ. γρ. addidit Dindorfius. — 10 τιθέμενοι et ἐξώρισαν Brunckius. Libri ἐξέρρησαν.

SCHOLIA.

Ἐκλ. — σπατόν additum ex L. Bar.

2, 14 φασί Porsonus. Libri φησι. — 15 δειν R. et Suidas s. Πανικῶ δειμάτι. Ceteri δαῖ. — 17 ἔστι L. Ceteri ὅτι. — 18 ἐκκείμενος restituit Dindorfius ex Photio p. 196, 15, ad HSteph. Thes. v. Κωλιάς, et ὅμοιος ex eodem Photio et R. καὶ οἱ μὲν οἰκοῦντες (ἐνοικ. K.) L. K. — 19 Γεν. γὰρ R.

8, 24 ἐσκυθρωπαχένοι L., 25 τοιοῦτον L. Bar., 27 κυανέησιν Bar. Ceteri ἐσκυθρωπηχένοι—τοιοῦτο—κυανέοισιν. — 28 Διὸς μέτωπον schol. Hom. II. O, 101 et Suidas s. Τόξοποιεῖν. Ceteri μέτωπον Διὸς. ἐκταθῇ schol. Hom. ἐκτανθῇ L. ἐν ταύτῃ K. ἰάνθη Suidas.

17, 31 ἐστράγγευσεν Berglerus. ἐστράγγευσεν R. Ceteri ἐστράψουσεν. Bar. in fine scholii : σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἐπικύπτειν καὶ στρατεύειν. Put. διέτριβεν, ἀνεβάλετο. — 33 καὶ χαριέντως R. Edebatur καὶ χάριτες. Verbum de suo addidit Dindorfius.

20 Put. ἀναγκαῖα καὶ πρὸ πάντων.

25 Put. περὶ αἰδοῦον ὃ καταλαμβάνεις. — 4 εἶναι om. L. K. — 5 καθὼς σὺ R. Bar.

27, 6 ὑρρημένον etiam Suidas s. Ἐρριπτασμένον. L. ὑρρημένον, quod ἐρριμμένον esse posse animadvertunt Gaisfordus ad Suidam et Dobræus. εὐρημένον Bar. — 7 « στρογγύθαι (quod στρογγύθαι potius scribendum) L. » Dindorf. Kusterus ex eodem codice στρογγύεσθαι enotaverat. — 9 μετὰφ. ποιεῖν Bar., qui sequentia omittit. Suidas ὅπως εὖ ἔλθῃ. Scribendum videtur ἔως εὖ ἔλθῃ. — 10 ἄχρις ἂν εὐρεθῇ τὸ Suidas.

33, 15 ἤμιν τε τοὺς Ἀκαδαίμονιους R. Excidit εἶναι.

36, 21 sq. ὅκουν—Ἐγγελεῖς addita ex R. Conf. Unger. Paradox. Theb. I, p. 20 sqq. — 22 ὦν καὶ L. — 24 addit Bar. ὅθεν καὶ οἱ λεγόμενοι ἐγγελεῖς, περὶ ὧν φησιν Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς.

43, 30 scribatur ψιμυθίω.

45, 32 Κυμθερίνα R. Κυμθερίνα? Ταρυντίνα R. Ceteri Ταρυντινᾶ. — 33 sq. οἱ στατοὶ οἱ ὀρθοὶ (οἱ στατοὶ superne adscriptum in L.) χιτῶνες ὀρθοσταδιοὶ καλοῦνται L. K. — 36 λαβὼν om. Bar.

48, 39 δὲ βοτάνῃ R. — 42 φαίνεται Bar. — 44 τὰ om. R.

55, 47 sic R. Ceteri Οὐ γὰρ (γὰρ om. L.) μὰ Δία μετὰ βρ. R. βραδύτης.

56, 51 ἀκριβῶς om. L. K. ἢ Bar. pro οἶον.

58, 53 διηρεῖτο libri præter R., qui γὰρ om. — i δὲ ex R. accessit. — 3 τῷ ἄσται Bar. περὶ τὸ ἄστυ

in schol. Vesp. 1223. μέχρι Πυθίου in margine habet L. — 4 Πάλλαντι R. Ceteri Πάλλαντι. Sunt hæc ex Philochoro: v. Strabon. 9, p. 392.

60, 8 μικροῦ om. Bar., qui pergit καὶ ἵππος κέλῃς ὁ γυμνός. διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἀκάτιον. — 9 λέγεται, 11 ναυτικός δὲ ὁ Σαλαμίνιος R. — 12 addit Bar. τὸ δὲ ὄρθρια γράφεται καὶ ὄρθια. Quæ sequuntur scholia v. 62-126 absunt a cod. L.; ex Bar. edidit Kusterus.

62, 13 οἱ et 14 ἄλλως om. R. καὶ ἄλλως K., qui om. εἰκότως. ἐπειδὴ K. — 16 Θεαγένης K. κοπαστής. R.

64 scribendum Ἐκάτειον τὸ, ut interpretatio docet. τὸ ἐκ τῆς Ἐκ. codex. DIND.

67, 19 Ἀττικῆς om. K., qui 21 καὶ παρὰ et κινεῖς.

80 εὐσωματεῖς R.

81, 27-30 sic in R., ὡς αἱ Ἀττικά νῆ τὸ θεῶ. λέγει δὲ τοὺς Διὸς κούρους. λακωνικῶς φθέγγεται.

83, 35 ἐστὶ additum ex R. et Suida s. Ψαλάσσετε.

89, 40 Put. κομψῶς καὶ πανούργως καὶ τεχνικῶς ἔρυσσεν τὰ αἰδοῖον παρατετιμμένον. — 41 γὰρ αὐτοῦ, 44 βλάχωνα K.

90 παίζει—κεχηγνέναι om. K., non Bar.

91 R. habet lemma. Ceteri cum superiore scholio jungunt Κορινθία δὲ ἡ πόρνη.

92 φύσ. τοῦτο λέγει μὲν οὐ σώφρων δὲ Put., præcedentibus huc delatis. Quid sint φύσεις explicat Ducang. in Gloss.

94 ὁμῆς K., non Bar.

103 sic R., Εὐκράτης στρ. Ἀθ. ὡς ὄωρ. δὲ καὶ πρ. καὶ ξ. κομψοδεῖται.

105 ἐκ τοῦ (sic) τάξωος Put.

106, 7 Οἶον om. K. — 8 ἄμα τὸ R. ἀπεισιν καὶ οὐκ ἂν ἀπέλθοι τῆς μάχης Suidas s. Ἄλλ' ἐμός.

107, 9 sq. Σκώπτει—καὶ additum ex R. Habet etiam Put. — 10 μοιχούς τοὺς Μιλησίους K. — 11 R. addit scholion ἀπέστησαν γὰρ τῶν Ἀθηναίων.

109, 14 παίζει δὲ om. K., qui χρωμένας. — 18 αἷς R.

113 Τὸ om. K. ἡ om. etiam Put.

114, 20 παρ' ὅπ. δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀμπέγχεσθαι K. Lemma præfixit Dindorfius.

115. Errorem scholiastæ notavit Schneiderus in Lex. Sequitur in K.: 116. παρταμοῦσα θ': γράφε, παρταμοῦσα δ' ἤμισυ.

117 Ταύγετος ὄρος Λακ. K.

118, 27 δυσχερῶς K., et R. ut videtur. Ex Put. addidi τοῦ.

126, 31 ἡ μύλλετε additum ex R. et Suida v. Μυῦτε. μυῶν γὰρ K., non Bar.

133, 35 Ἄλλο τι Δ (? ductus ejusmodi, quem non extrico) κέλευε Put.

135 Ἀντὶ τὸ R. Ἀττικοὶ om. L.

138, 39 Ἀντὶ τοῦ hic et 42 om. R. Put. — 21 τὰ παιδία ἐν σκάφει Put. σκάφην Bar.

139, 43 sq. κατὰ τινος additum ex R. — 44 λαβὼν σκάφος Μετανίππῃ συνεσχέληεν Bar. ἀνέχθεν Put. Addunt hic L. K. εἰς τὴν Τυρῶ δὲ Σοφοκλέους αἰνιττεται καθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφος. — 45 καὶ om. Bar. καὶ—R. Ceteri καὶ—, præter Put., cujus ductus hic obscuriores ostendunt ανκ— vel αγ-κυλινδουμένων, fortasse, quod apud Suidam est s. Οὐκ ἐτός, ἐγκυλινδουμένων. — 46 ὁ δὲ v. et seqq. om. etiam Put. — 47 ἐσμέν L. et Suidas. ἴσμεν K. — 48 τῇ additum ex Suida.

140 Πρὸς τὴν Λαμπι R. sine λέγει.

143 Κοιᾶσθαι additum ex R. Ἀττικόν. «Immo Λακωνικόν: nisi scholiasta ὑπνῶν ab Atticis dictum voluit dicere ut ῥιγῶν.» DIND.

145, 53 Λέξις ἡ ἐκ τούτων δυναμένη L. Δυναμένη Bar. Δυναμένη δηλονότι ἀγαθὰς ἐπινοίας εὐρίσκειν Put.

146, 3 δηλονότι τῆς Bar. sine τὸ ἀπ. Eadem habet Put. ad v. 143. Referendum ad τουτογί v. 147.

148 Δήμητραν R.

150, 9 τὴν ἀμοργίαν sive ἀμοργίον Put., qui lemma habet ἀμοργίνοις. Deinde libri omnes et Suidas s. Ἀμόργεια habent insulæ nomen Ἀμοργοῦντος. — 10 Θηραῖα Pierseus ad Moerim p. 44 ex Etym. M. p. 85. Legebatur Θήρια. L. Θηρία. Put. et Suidas Θήρεια.

151, 11 τὸ γυναικ. αἰδ. Bar. — 12 τοιοῦτον L. Ceteri τοιοῦτο.

152 lemma habet Put. ἦτοι πλ. K., quæ om. Bar.

155 sic Bar., Ἡ ἴστ. παρ' Ἰβ. καὶ Εὐριπίδῃ. ἀλλ' ἐσεῖδε μαστὸν εἰσβαλὼν ξίφος φίλῃ παρενιδόν. — 15 Πυραῖος L. Temere K. Λέσβιος. — 16 ἀλλ' om. K. ὡς εἶδε R. L. ἐσίδεν (sic) Put. — 17 φίλ. ἐδ. om. K. Habent R. Put. — 18 præcedenti scholio anteponunt R. Put. Καὶ μασθοῦς R. Μασθοῦς Put. μάλα K.

158, 22 ἀπολαβεῖν Bar. — 24 ἄλλο Suidas s. Κύνα δέρειν. Legebatur ἄλλως. Ex eodem Suida Dindorfius addidit αἰθῖς. — 25 Σγῆμα—αἰδοῖον infra post εὐρίσκειται ponit R. Qui habet cum Put., Τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων λέγειν διὰ τὸ εἰρημένον Φερεκράτους· ἐν γὰρ τοῖς—εὐρίσκειται. Post εὐρίσκειται eadem habet Bar. sic scripta, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν ἄλλων διὰ τὸ εἰρημένον Φερε. Hæc ex sequenti scholio illata putat Dindorfius. At quæ ibi l-

guntur φλυαρία φησὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων sunt nihil. Ejusmodi aliquid dixit scholiasta, τοῦτο ἐκ τῶν ἀπολωλότων, εἰ δὴ τὸ εἰρημένον Φερεκράτους· ἐν γὰρ τοῖς σωζομένοις τοῦ κοίμ. etc. Sic in simili re schol. Ranar. 13.

162, 32 δῆλον ὅτι R. Ceteri δὴλόν ἐστι. — 36 ἀρμόζει K. — 39 μὴ παρ. om. etiam Bar.

173 sic in Put., Οὐκ ἂν γένοιεν (sic) εἰρήνη τοῖς Ἀθηναίοις ἐν θαλασσοκρατῶσι. καὶ . . . τὸ ἄβυσσον παρὰ τῇ ἀκροπόλει. καὶ γὰρ . . . ἀπέκειντο X. τάλ. Præmittit Bar. ἀντὶ τοῦ σπουδῆς τὸ λαθεῖν τὸ ἀργύριον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς θεοῦ. — 41 ἀγοιμεν, 42 τὸ δὲ ἀργ., 43 ἦν K. — 44 ἀπέκειντο Suidas s. Ἄβυσσος. Legebatur ἀπέκειντο. — 45 ἀπὸ Kxλλ. L.

179 Put. προσδοκουμέναις θ. ταῖς πρεσβυτάταις.

180, 52 ἂ λέγεις om. Put. ἔχειν R.

184 Σκύθας et sequentia om. Put.

188, 4 ἐπὶ Θήβας apographum Benteianum codicis Leid., teste Blomf. ad Æsch. Sept. p. 1. Sed Θήβας esse in codice arguit silentium Dindorfii.

189, 8 sq. εἰ μὴ—τετράπ. om. Put.

191, 11 τὸ λευκὸν ἔππον additum ex R. τὸ λευκὸν ὅτι φαλλὸς τὸ αἰδ. Put. λευκὸς μὲν, 12 ἔππον δὲ K. (L. Bar.). — 13 iidem διὰ τὸν ἔππον τῶν, nisi quod L. τύπον. — 14 λευκὸν ἔππον Put. Qui addit scholion ad v. 193: Ποῖ ἀντὶ τοῦ τίνος ἔνεκα λευκόν. οὐ μοι δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι λευκὸν θῆσαι ἔππον.

195, 16 ἐτίθετο K. — 18 οἱ om. Put. — 21 κομῶδεϊ Put.

198 ἄρατον ἀντὶ τοῦ ἀφάτως Put.

200. Scholia v. 200-266 absunt a codice L., edita ex Bar.

201 ἡσθεῖη: εὐφρανθεῖη Put.

202, 25 ἱεροῦ K., non Bar. Ad sequentem versum Put. φιλικῆς δεξιώσεως.

205, 27 μιμουμένη Put. Legebatur μιμημένη. Bar. μιμημένος. τουτ. τοὺς ἱερεῖς addidi ex Put.

208, 31 πρώτη καὶ K., non Bar. — 32 ἔλαχον Dobræi conjectura inconsideratius recepta. Hoc dicere non poterat Calonicæ. Libri omnes αἱ Λάχαιναί. ὅτι κλήρω esse videtur δηλονότι κλήρω (ad λᾶχης), depravatam ob præced. φησίν. Πᾶσαι in sequenti versu exponit scholiasta supplendo αἱ Λάχαιναί, ob vocativum qui sequitur, Λάχυσθε πᾶσαι τῆς κύλιος, ὃ Λαμπιτοῖ. Deinde in Put. ἐμπεδῶς ἀσφαλίσαι. Pertinent ad v. 211.

216, 34 articuli τοῦ loco in Put. est lacuna octo novemve literarum. In eodem ταῦτα—ῥαχον sunt novum scholion.

217, 39 ἄγευστος γάμου Valckenar. Anim. ad Ammon. p. 41, conjectura probabilis. DIND. ἡ (i. e. ῥ) ἄγευστος Put. ἄζυγος K.

221 ἐπικαυθῆ habet Put. ἐπιταυθῆ ἐν ἐμοί Bar. 227, 44 καὶ om. Put., qui οὐ συντ. ut novum scholion habet.

229, 46 ἐν om. Put. cum lacuna latiore.

231, 48 δέ habet solus R. — 52 ὅτι addidi ex Put.

238, 3 ὄον om. K. ὄον κάσσω om. Put., qui habet sequens lemma. — 4 prima persona καταλείβομαι tolerari non potest. Bar. καταλείβομαι, in quo veræ scripturæ vestigia, servatæ in Put., Κατάλειψόν μοι, ὅπως etc. — 5 ἄρζεται K.

244, 8 ἐν συνθήκῃ Put. — 9 ὅμυχρον R. ὅμυρα Put. — 10 λέγει K.

245 in Put. ἡ σύνταξις· ἡμεῖς δὲ σὺν ταῖς ἄλλαις γυναιξὶ ταῖς ἐν τῇ πόλει οὖσαι, εἰσινοῦσαι ἐν ἀκροπόλει ἐμβάλλωμεν τοῖς (sic) μογλοῦς καὶ ἀσφαλῶς τὰς θύρας κλείσομεν.

247 Put. habet lemma ἐφ' ἡμῶς. Idem addit μετὰ δόλου. ἡ γὰρ ἐπὶ τῇ αἰτιατικῇ συντασσομένη δόλον δηλοῖ.

250 ἐπὶ τοῦ K. Ad præcedentem versum Put. τουτέστιν ἐὰν μὴ συνέλθωσιν καὶ ὁμονήσωσιν ἐκείνοις, δηλονότι οἷς ἡμεῖς εἰπομεν· ἐπὶ τε τὸ (l. τῶ) ποιῆσαι εἰρήνην, οὐ δυνήσονται τὰς πύλας ἀνοῖξαι.

252 ἀντὶ τοῦ ματαίως Put.

253, 19 Στρ. γῶρει Δράχης K. Dubitat scholiasta chorusne an Strymodorus pronunciet versus 254, 255.

262, 20 ἄγιον βρ., 22 ἀντὶ τοῦ addita ex R.

266, 24 om. K. In Put. post Φιλοῦργε lacuna est. — 25 κύριον om. Put. K. ἐπίθετον πανούργε Bar.

268 ad μετῆλθον hoc scholion refert Put.

270, 29 Ὑπὸ K. Bar. — 34 τὴν om. Bar. συνέρρει K. « Ad locum Eupolidis respexit scholiasta Platonis p. 332 ed. Bekk. » Dindorf.

273, 36 ὦν στρατ. om. Bar. Put. — 39 καὶ αἰρεθεῖς Bar. — 41 καταλαβόντων L. τὰς οὖς. ἐδήμ. καὶ τὰς οἰκ. κατέσκη. K. — 43 κατεψήφισαντο K., non L. ἐν στήλῃ χαλκῇ K. Bar. — 44 τὸ ἀργ. Put.

279, 49 ἄκοσμος R. et Suidas s. Ἀπαράτλιτος. Ceteri, etiam Put., ἀκόσμητος.

282, 51 Καὶ γὰρ τὰς R., qui hæc καὶ—ἔλεγον in fine ponit post κατέχειν ἀσπίδας. Non ita Put., qui habet 52-54, omittit 1, 2 ἐπὶ—ἀσπίδας. Ὅτι om. Put. — 51 ἐπιστάθῃ Bar. — 1 ὥς τὸ K.

283, 4 λέγει Bar.

284, 6 περιγίνομαι R. περιγεγένημαι Bar.

285, 7 Παροῦστῶνως, ἀντὶ K. — 9. Tetrapoli accensetur Οἰνόν. Ita Strabo 8, p. 383 et Steph. Byz., frustra dubitante Berkelio. Ms. tamen (Barocc.) Οἰνώνης, quæ Æacidarum est insula.

ALBERTUS. Deinde legebatur Προβόλινθος, Τρι-
κόρινθος, quæ correxit Dindorfius.

288, 15 τὸ om. R. Bar. σιμὸν δὲ Bar. χωρίου
τοῦ πρὸς τὴν K. γ. τὸ πρὸς L. γ. τοῦ πλησίον τῆς
ἀχροπόλεως Bar. — 16 ἢ ὄν. γ. additum ex R. —
18 Πλάτων Elmsleius ad Acharn. 377. Legeba-
tur πλατὺ, etiam ap. Suidam s. Σιμός. — 19 δεῖ
idem Elmsl. restituit. Legebatur ἀεί.

289, 21 ἄμπρον R. et Suidas s. Ἀμπρεύοντες.
ἄμπρος K. Bar. σχοινίου R. — 22 sq. habet Put.

291 sic in Bar., ἐξεπιώκατον. ἀντὶ τοῦ ἐθλιψαν.
τῷ ξύλῳ. διίκ. μέρος. — 24 ἢ ἐλίψατον L. ἢ ἐθλιψαν
K. om. R. — 25 διίκῳς L. καὶ διίκῳς R. *ἐνιμέρος K.

293. Hoc scholion ad v. 297 refertur in Put.,
qui ἔχων δι'.

294 Put. τῆς ὁδοῦ (quæ verba non sunt in
Frobeniana) δηλονότι μὴ μετὰ etc. — 29 δὲ om.
Bar., in quo τοῦτο παρεπιγραφή refertur ad v.
296.

298, 31 μου R. L. Put. με Bar. πρὸς K. — 33
κακὸν Ἀήμιον K. — 34 hæc a superioribus dis-
juncta in Put. sunt sequentis scholii vice.

300 Ἀντὶ τοῦ om. R. Put. Qui ad sequentem
versum habet glossam ἔδακε. — 44 δὲ om. R.

308 ἐγκαταθέντες videtur fuisse in codice quo
usus est Puteanus. — 46 φαῖνον R. Bar. φαῖον Put.
φαίνόμενον L. ἀμπελινῶν Put.

309 lemma habet Put. χρὶὸν γὰρ R.

312 habet Put. τὸ φορτίον : τὰ ξύλα. Scholion
Ἵπὸ—φησι ad v. 311 καπνῷ πιέζειν refert.

313 lemma habet Put. — 52 Κρατερὸς Bar. Ce-
teri Καρτερὸς. — 53 φησὶ ταῦτα R. Put. Ceteri
ταῦτά φασι. — 1 Στρατονίκου Put. — 3 τῆς θεοῦ
R. Ceteri τοῖς θεοῖς, quod τῆς θεᾶς scribendum
esse monuerat Meierus De bonis damnat. p. 181,
215. — 4 κατακεχόφθαι L., qui 5 om. κατ' αὐτοῦ.
— 9 πλεῖον K.

316 Put. : σὺν ἐμοὶ κομίσεις.

320, 16 τινες om. K. — 17 ἀλλήλας R.

321, 19 ἔσται R. Νῦν et 20 καὶ et αὐτῶν (hoc
cum lacuna) et 21 ἄνωθεν et 22 ταῖς om. Put. —
24 Ὀνομα R.

326, 27 Μήπως ὕστερον Put. ὕστερον etiam R.
et Suidas s. Μῶν. Ceteri ὕστερος.

327, 30 κνεφαία habet Put., omittit ἢ ἐσπερία.
— 31 idem τὴν οἰκίαν ὑδρίαν δηλονότι. Ravennas
in poetæ verbis οἰκίαν habet pro ὑδρίαν.

329, 33 οὐ γ. γ. βάπτ. in fine post χρήναις po-
nit Suidas.

332 Ἐπάρασα τὴν ὑδρ., περικατάξαι αὐταῖς τὸ
ξύλον Bar. Sic Albertus. Confer scholion 357,
ubi adde Put.

336 Ἐπέρχασθαι R. Ceteri, etiam Put., σπέρ-
χασθαι.

337, 42 ὑποκαύσαντας R. ὑποκαύσαντες Put. —
44 Ὡς om. etiam Put.

343 Ἄπὸ κ. Put. Scribebatur Κατὰ κοινοῦ.
Idem cod. ad sequentem versum : ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὧν
ἔνεκα, ἔχουν περὶ τῆς εἰρήνης. Delendum videtur
ἐφ', ex poetæ verbis illatum.

349, 51 συσβ. R. ἐσθεννύειν L. Put. σθεννύειν K.

354 Τί φοβεῖσθε, τί τρέμετε Put. Qui versu 358
habet ἀγγεῖα (ad κάλπιδας), 361 ὄνου (ad βουπά-
λου), 362 τὰς γνάθους δηλονότι.

365 Ἄντ' L. Ad v. 366 Put. ἔχουν τὰς πολιὰς
ἐκσπάσω.

367, 11 ἐξκύνσω habet Bar., ἐξοίσω ἐξώσω L.
ἐκθηρίσω Put.

370 σκενάσωμεν τὸ K. et Bar. ut videtur.

372, 17 ὦ om. R. Put.

376 Put. habet ὀπτῆσω. σταθεύω τὸ ὀπτῶ. — 20
σταθμεύειν L. Bar., et infra similiter. — 22 κρεά-
διον Bar. In Acharnensium versu est στάθευα.

378, 27 Κρητί Albertus. Scribebatur Κρήτη.

380 Δινεύσεις Bar.

381 in Put. Ἀχαρναίων (sic) ποταμὸς δ' Ἀχελῷος.

385 Ἀπὸ τοῦ L. Bar. Lemma est τρέμων.

388, 45 βούλεται Bekkerus. Legebatur βου-
λεύεται. — 50 ἔτι L. ὅτι K. — 52 ἐπλίτας Dindor-
fius et Dobræus ex v. 394. K. ἅπαντας, Bar.
πάντα. — 1 fort. πεπτωκυῖα. Dubito an πεπτωκυῖα
dixerit eo sensu de quo in schol. ad v. 395. — 2
ἑωσῶν Kusterus. Libri ἐουσῶν. Put. habet ἔχουν
αἱ ἑορταὶ τοῦ Διονύσου πυκναὶ καὶ συνεχεῖς. Σαβάζιος
δὲ δ' Διόνυσος.

389 Put. ἔχουν τὸ τὸν Ἀδωνιν καλεῖν ἢ ὀρηγεῖν.
— 13 ὑπογράφουσιν Bar.

395, 21 ἐπὶ ὀρύσσουσιν Bar.

397, 25 Διμόστρ. Bar. Φιλόστρατος K. — 26
καὶ om. K. — 27 Δήμοις Kusterus. Legebatur
Δήμω.

403 Put. πάσχομεν (ad δίκαιά γε). ἀλυκὸν ἐν
ἄλλῃ βίβλῳ. ἔχουν ὀριμύν. — 33 legebatur Ἄλυ-
κοῦς. Bar. ἀλυκόν. Correxit Dindorfius collato
Steph. Byz. s. Ἄλυκος. — 36 αὐχόμεθα L.

408, 40 ὡς πρὸς—τινος om. P.

410 τὸ om. Put., qui post δὲ et post κακέμψα-
τον lacunas habet.

413 τὴν βάλανον Put. ψελλίου Put. Bar. Addit
Put. τῇ γυναικὶ δηλονότι (ad ἔκλειν), et ad v. 414
ἐξ ἡμῶν (ad τις), ad 416 : Ἀντὶ τοῦ τῶν ποδῶν,
Ἄττικῶς. τοῦ ποδὸς ἐν ἄλλῃ βυβλῳ (sic). In multis
enim τὸς πόδας.

417, 46 sq. Μέρος τοῦ σανδ. proximo scholio
postponit R., om. Put. — 47 ἀπὸ τοῦ ζ. R. sine
ἀντὶ τοῦ. — 49 γὰρ καλ., 50 συνέχιν ἐξαγόμενον K.
Bar. Scholia ad 419, 420 habet Put.

421, 2 διηρέθησαν R. κ' R. L. γ' Put. Bar. K.

εἰσηγαγόμενοι Bar. βέλτιστα om. etiam Put. — 3 τῇ πόλει Put., recte. κατὰ τὴν K. L. — Scholia 422-437 om. Bar.

422 δέοντος, χρεία ὄντος Put., qui ad v. 424 οὐδεμία χρεία.

426 lemma τί κέχηναι habet Put. et λέγει in fine ponit.

427 Ἀντὶ τοῦ ὥς μ. R. — Put. ad v. 429 ἐνθ' ἐνδὲ δ' ἐγὼ, ἐν ἄλλῃ.

439, 12 καὶ Ἀγραυλος Brunckius. δὲ ἡ Ἀθ. Put.

443. Hoc scholion cum additamento Ravenatis Put. habet ad v. 447, νῆ τὴν ταυρόπολον, et schol. 447 omittit.

444, 18 προσθῆς ταῖς R. Put. et Suidas s. Κύαθος. προσθῆς ταῖς R. In Put. cum lacunis ταῖς . . . μίζουσι γὰρ κύαθον . . . κολλῶσι . . . θεραπεύεται. — 21 ὑπωπιασθῆς καὶ τυφθῆς Suidas.

447, 24 ἔστι καὶ ὅτε τὴν R. — 25 intelligendus est Xenomedes Chius historicus a Dionysio memoratus vul. 6, p. 818 Reisk. Ejus nomen in Ξενομήδῃ corruptum in scholio Victor. ad Hom. II, 2, 328. Ἐνομήδης δ' τὰ θεία γράψας citatur ab Etym. M. p. 445, 8, ubi codex Paris. ἐνομήδης, id est Ξενομήδης. DIND.

448, 27 στενάζεις K.

453, 31 δ' R. om. ceteri, etiam Put. — 32 ὑπάρχουσι ἢ (? ductus obscurus) λόχοι Put. — 36 ε' L. Bar. ε' K. πλόας L. — 37 sic L. Bar. Μεσοάγης K. Μεσοάτης O. Müller. Dor. vol. 2, p. 238. Conf. schol. Thucyd. 4, 8, § 9. — 38 νικηριῶν L. νικηριῶν Bar. Scribe Σκαριῶν ex Thucydide. Vide Valekenar. ad Herodot. 9, 53, O. Müllerum Dor. vol. 2, p. 233. DIND.

457, 39 Ὡὰ πωλοῦσαι K. — 40 ὁσπερα R.

460. Pertinet ad versum 461, μὴ σκυλεύετε. Put. ad v. 459 γρ'. οὐκ (sic) ἐλξετε, δ καὶ χρειέττον. Multi enim cum Rav. οὐκ ἐξέλκετ'.

472, 50 sq. R. et Put. Ὅτι οἶδεν (εἶδεν Put. Scr. οἶδεῖ) τὰ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν μέρη κοῖλα. — 52 κοιλοῖδ. Put. κυλοιδιόνοντας K.

474 Put. ἤγουν μηδὲ τὸ τυγὼν ποιοῦσα.

475 delendum lemma. Recte Put. κινήσει, ἐρεθίσει. ἀπὸ τῶν μελ. μετ. βλίστειν (ceteri βλήττειν) γὰρ—μέλι.

477, 3 ἄλα κιν. καὶ καταχρ. Ὅμ. R., ex quo 5 ὅτι δίδωτο additum. τὸ χειρᾶιον λέγει parenthesi inclusa addiderat K., quæ non sunt in L.

482 Ἀντὶ τοῦ καὶ ἐπὶ τούτοις, ὅτι ἔλαβον τὸ ἱερὸν τέμενος Put. (ad ἐρ' δ' τι).

483, 6 τὸ ex Put. additum.

484 sic Dindorfius. R. ἀντισπαικὼν γὰρ τὸ μ. Put. ἀντὶ πεστικὸν (sic). Glossa in L. ἀντιπαιστικός. K. ἀναπαιστικός.

485, 9 ἀπείραστον et 11 περιπολούντων R. Put.

et Suidas s. Ἀκωδώνιστον. K. ἀπείραστον—περὶ παραλούντων. Ibid. κώδωνι Suidas, qui non habet τοὺς γὰρ—ἐξέτ., 14-16.

490, 20 τῆς et 21 alterum καὶ ex R. — 23 seq. vide schol. ad Av. 1556, Meinek. Hist. Com. p. 177 sqq.

493. Hæc non video quo pertineant.

511, 34 ἡμᾶς R. βουλευσαμένους Bar. βουλευομένους K. om. R.

512, 36 γελᾶται Put. sine δέ.

513 Put. παραγράφαι: Ἦγουν παρὰ τοῖς ἄλλοις γεγραμμένοις ἐκεῖσε καὶ ἄλλα γράψαι.

514, 39 ἀνὴρ τις ἐν τῇ στήλῃ R., quod restare videtur ex scholio aliquo ad παραγράφαι. Put. δ' ἀνὴρ δὲ ἔφη ἂν, τί ταῦτά σοι. οὐ σιγήσει; ἔφη ἀνὴρ τις ἐν τῇ στήλῃ. — 40 τοῦτο R.

519, 43 ἀνήσεις R. — Ad v. 522 Put. νοουθετήσαι.

524 sic Put., Ἐν Ἀττικῇ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ λόγου ἄξιος ἡμῶν, δηλονότι οὐκ ἔστι πολέμιος ἐν τῇ χώρᾳ. ἢ ἄλλος τις ἔφη οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει. — 46 Λεῖπει om. R. — 48 ἡμῶν R. Put.

530, 52 Κάλυμμα Put. K. Præmittit Put. Εἰς τὸ σιωπῆσαι (ad κάλυμμα), quod ad v. 531 legitur. — 53 ὅτι παρηγο. et καὶ πάλιν φυλάττουσιν. ὅτι οὐδὲ R. Put., i. e. ni fallor, κεφαλὴν καλύπτουσιν, ὅτι etc. Illa certe quæ leguntur, καὶ πόλιν φυλάττουσιν, ab hoc loco prorsus aliena sunt.

537, 4 ἴνα R. ἢ ἴνα K. Conf. schol. 690, 4. — 5 γὰρ ἦν K.

542, 11 Ἀ. τοῦ om. R. — 12 καματηφόρος R. κόπος K.

549 ex R. Put. et Suida s. Τήθη emendatum. — 18 ὁστρεῖα, 20 κορέσεις τήθηα K., quocum consentire videtur Bar. Ib. δὲ om. R. ἀκαλ. λέγουσι μὲν δὲ τὰς θαλ. Put. — 22 κνίδα Put. ἐς ὅσον ἂν ἄπ. Suidas. Ib. ἔχῃ, 23 τὰ σπέρματα τὰς σφαίρας K. — 24 sq. ἐπειδὴ καὶ . . . ὀρμίσαι δὲ στερεαί . . . ἦσαν. καὶ γὰρ Put. Unde 25 vitiosum γενναῖαι corrigas. Ib. ἐπεὶ οὖν—μητριδίων om. Put. — 26 δὲ λέγει R. Put. — 28 τοιαῦται R. Put. L. Bar. τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γράϊαι Suidas, recte omisso ὀρμίσαι. γὰρ om. R. Apud K. erat δάκνουσι δέ. αὔται γὰρ ἦσαν.

550, 33 sic. R. Put. ὅτ' ἂν μὲν (γὰρ L.) κρατῶμεν K. ἀλλήλαις παρακλύουσιν in principio scholii ponunt R. Put. R. ante ἀλλήλαις habet μὴ μελήσετε.

556, 39 et 40 quid sibi velint illa τινὰ δὲ—τινὰ δὲ, quæ in R. legi perhibentur, nemo facile dixerit. τινὲς μὲν—τινὲς δὲ recte Put., alterum etiam ceteri codd. Priore loco K. τὸ δὲ νῆ. — 40 αὐτὸ Dindorfius addidit ex L., ignorant R. Put. — 42 λαχανοπωλοῖς χυτροπωλοῖς R.

558, 43 τοὺς R. Put. et Suidas s. Κορύβαντες.

τοῦ χοροῦ K. — 45 sq. ἄλλοι δὲ ἐννέα om. Put. R. habet ἄλλοι θεοί. Pro παῖδες esse ὀπαδοί in schol. ad Vesp. 9 monet Dindorfius.

563 recte R. Put. πέλη, ἀσπίς ἵπτον μὴ ἔχουσα. Dele 564, 51 ἰσχυρόπωλιν : ἰσχυρὸν μὴ ἔχουσαν.

564, 52 ἐλάας K. — 53 φασὶ ὀρυπέπεις R. om. Put.

566 lemma τρύλως habet Put.

575, 2 οἰσπώτη recte Put., qui 3 om. Διονυσάλ. cum lacuna. — 3 οὐκ ἀλλὰ R. καὶ ἄλλα Put. Sunt codices qui οὐκ ita decurtant. οὐ καλὰ K. — 4 βόλιτα—καυσπώτην Porsonus Advers. p. 284. Libri βόλδιτα—καὶ οἰσπώτην.

576, 5 τοὺς μογθηρούς additum ex R., sed vereor ne non recte enotatum, quum illa ipsa verba apud Aristophanem legantur. Recte Put. τριβόλους τοὺς κακοτρόπους. ἔστι δὲ τριβόλος ἀκ. φ. K. ἔστιν ἀκανθῶν φ.

577, 8 ἀπὸ—ἐρίων additum ex R. et Suida s. Συνισταμένους. — 10 φασὶ καὶ ἐπὶ K. — 11 εὐνοίαν Suidas. Legebatur εὐνοῦς.

578, 16–18 Put. ταῖς ἀρχαῖς διαζῆναι : τῶν γὰρ ἐρίων etc. Idem 19 ἐπάν et 21 τοῦ ἐρίου omittit cum lacunis. — 23 διαλύσαι γρή, quod Dindorfius addidit ex Suida s. Διαζῆναι, habet Put.

581, 29 Ἐπιτίμους Dobræus. Legebatur ἐπιτόμους. — 32 οὕτως L. — 34 τῶν om. K.

589, 37 ἐπιφέρομεν K., qui 40 om. λέγουσα.

592 Ἄ. τοῦ om. R. τὸ om. Put. ἡμῶν K.

597 sic in Put., ὀττεομένη : κληδονίζομένη. αἱ γὰρ—γαμηθήσονται. περὶ γ. γρησµ.

600 Put. habet lemma. Εἰς—σῶμα post τεθήσει ponit R. τεθήση K.

601, 52 μισθὸς habent L. Bar., Suidas v Μελιττοῦτα. om. R. K. — 53 καὶ additum ex R. στέφανον et διηγωνισμένους L. διηγωνισμένων codex Puteani, qui corrigi ex Suida. — 54 Διὰ τοῦ δήμου ἄξω ἀντὶ R.

603 Put. habet lemma καὶ ταύτας. — 4 ἐν ἄλλοις δὲ Put. ὀρχαγµὰς R.

607 legebatur ὀχλον κωλύεις ἀναπλεῖν. κωλύεις om. R.

609, 9 τοῖς κ' προβούλοις τοῖς Put. — 10 ἐκ τῆς συναρχίας R. Put. ἐν ταῖς συναρχίαις K. συνεργίαις Bar. εἰς προβούλους (sic) Put. εἰς ἔστιν K.

610 βεβρεγμένος Put. K.

612, 14 τῆς τρίτης Bar. τὸ om. R. — 15 ἐφέρετο K.

613 Put. habet lemma τὰ τρίτα. — 17 ποιῶμεν R.

615 τουτέστιν ἐγχειρίσωμεν K

616 Put. habet lemma ταδί.

619. Scholiorum ordinem intervertit R. Put. sic, τοῦτου τοῦ Ἰππίου κατέσχευεν ἡ τῦρ. — 51. οὗτος

ἐποίησε—Λακεδαιμόνιοι. τεττάρων ὄντων—Θουκ. φησί. — 21 τεττάρων Put., qui om. τῶν. — 22 εἰκότως δὲ Put. — 24 τυραννίαν R. et Suidas s. Ὀζειν. τυραννίδι ἐπέθετο Portus ad Suidam. — 25 ἐπὶ ἔτη τρία, οἱ δὲ ἔαι, Ἡρόδοτος 51 Put. « Quum Herodotum 5, 55, quattuor Hippiae imperii annos numerare videret Wesselingius, in scholio verborum sedem mutari voluit. Recte, si de solo Hippiā dixerit scholiasta. Sed scholion ad Vesp. v. 500 iisdem ferme verbis perscriptum comparanti vix dubium videbitur quin de Pisistratidarum cunctorum tyrannide egerit scholiasta : ut annorum numeros loci exemplum corrigi oporteat, ἔτη ν', οἱ δὲ μ', Ἡρόδοτος δὲ λς'. » DIND. — 26 sq. τοὺς Ἀθηναίους posui ex Put. et Suida. Edebatur τοῖς Ἀθηναίοις. — 27 κατ.....φορεῖν.....μὴ Put. προσενεγκεῖν R. Put. περιενεγκεῖν Bar. — 28 κατέλυσαν Meursius Pisistr. c. 19. Legebatur κατέλευσαν. Conf. schol. v. 1153. οἱ om. R. K.

622, 30 in Put. γρ' ἐς Κλεισθένους. ἐπὶ δὲ οὗτος. Rav. enim et alii codi. ἐκ Κλεισθ. in verbis poetæ. — 31 καὶ add. R. Put.

628 Διαλλάττω δοτικῇ· ἡ δὲ πρόθεσις οἶμαι πλεονάζει Put.

629, 36 χαίνόντων R. et Suidas s. Διαλλάττειν. κεχρηγόντων χαίνόντων Put. χαίρόντων K. et Suidæ edit. Mediol.

630 Put. ἐπὶ τυραννίδι : ἔνεκα τυραννίδος.

632, 40 Ἐν μυρσίῳ κλάδῳ κρύπτω ξίφος R., ex quo edita πρὸς τὸ σχολίου ἔστιν. — 42 φορέσομεν R. et Suidas s. Ἀγοράσω. φορήσω idem s. Φορήσω. φορήσομεν Put. φορέσομαι K. — 45 κατέβαλον Suidas. κατέλαβον R. Put. κατέβαλλον K.

633 Νῦν ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ δ. μ. Ἀρ. Put.

636, 52 ἡμῖν R. γενήσεται L.

642, 53. Οἶμαι K. Εἰ μὲν Suidas s. Ἀρρηφορία, quod hic scribebatur ἀρρηφορία. — 1 εἰ δὲ Suidas, qui ἐρσεφορία K. ἐρσιφορία.

643, 3 η ἀντὶ τοῦ ἡα R. (et Put. cum lemmate ἡ δεκέτις), ubi ηα etiam ἔα esse potest. DIND. ἀντὶ τοῦ ἡσαν Put. — εὖ γεγον. Put. εὐγεγονυῶν R. εὐγενῶν K. — 5 τὴν om. Put. — 6 εἰσὶ δὲ K. μύλωνες Put.

644 Τῇ σοί (sic) Ἀρτ. Put. ὡς Δῆμ. K.

645. Comparandus Suidas s. Ἄρχτος.—10 legebatur ἀρχτωμιμούμεναι. — 17 ἀρχτον ἡμέραν. Disertiora de his ap. Suidam, qui sequentia οἱ δὲ—(23) αὐτῇ ignorat. — 20 de versu Euphorionis. v. Meinek. p. 147. Corrige typogr. vitium Ἀρχίαλον. — 21 ἀγιάσαι Bar. — 24 Βραχυρώνιον, τόπος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἐτελεῖτο. κροχωτὸν ἀρχτος : ἀρχτος τις δοθ. Put. ἐδόθη—καὶ ἡμερώθη K. τῆς om. Put.—25 ἐπαίξε πρὸς αὐτὴν Put. recte.

Suidas προσπαίζειν αὐτῇ. — 28 πᾶσαν παρθένον Put. rectius. πᾶσαν om. K. — 30 ἱμάτιον om. K. Idem πορροῦσα.

646, 38 καὶ ἀσπίδας R. Put., qui sequens scholion ita cum conjungit, ὀλογρῦσους καὶ ὀρυμα-
θοὺς ἔχουσαι τῶν ἰσχυράων. καὶ οὕτως ἐπομπέουσιν. — 41 καὶ om. K.

651, 43 καθότι τίχτ. Put. — 45 ὥστε R. Put. et Suidas s. Μηδική et Παππῶν. ὅταν ὥς K. συμβά-
λεσθαι R. — 46 χρήματα, ἅπερ ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις εἰ—πολεμοῖεν Put. recte, ut vel ex Suida apparet. — 47-49 ἀνδρας εισφέρω : ἀντὶ τοῦ γεννῶ. τοῦτ' ὀφθῃ, ὅτι—πολεμοῦντας Put. — 47 τοὺς πολίτας L. — 49 Ἄ. τοῦ om. R.

653. Imo 654 cum lemmate εἴτ' ἀναλώσαντες. — 52 sq. παρέταξεν corrigendum ex Put., in quo hæc suo loco posita esse vidimus ad l. 46. ταῦτα δὲ ἔταξεν, 53 εἰ τοῖς βαρβάροις Suidas.

656, 3 sq. ἄγειν. ὑποδήματα. ἀψιχτῶ : σκληρῶ καὶ ἀμαλάντῳ R. Excerpsit Suidas s. Ἀψιχτῶ.

660, 5 Ἄ. τοῦ om. R. πρόσθεσιν Put.

664 lemma habet Put. — 10 ἐν συκοφύλλοις R. Put.

665 habet Suidas s. Λυκοπόδες. Conf. Photium p. 235, 17. — 12 τοὺς om. K. — 14 ἔλαθον scribendum ex Suidæ codice Bruxell. — 15 λύκου Put. κακαλυμμένους idem et Suidas. — 16 καίεσθαι K. περιέχοντος. ἄλλοι δὲ, διὰ Put. ἢ διὰ Suidas. — 17 ἐπίσημον K. — 20 Ἰππ. αὐτῶν τυρ. Bar. — 21 τὸ Λειψ. om. L. Suidas τὸ Λειψ. τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος, εἰς δ' etc.

666, 22 sq. περὶ τὴν Πάρνηθον ex R. recepit Dindorfius, cuius hæc nota est : « τὸ ὑπεράνω Πάρνηθος K. (Idem in Put. sine τὸ.) τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος Suidas et ὑπὲρ Πάρνηθος dixit Hesychius. Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Παιονίης ap. Herodot. 5, 62 ; ὑπὲρ Σπάρτης Eustath. ad Hom. p. 461, 20. De forma autem Πάρνηθος, ἢ, pro Πάρνης conf. schol. Nub. 322. »—τινες additum ex L. et Suida. Sunt Alemæonidae.

667 Put. habet lemma ὅτε ἤμεν.

669 Ἐλαφρόναι Put

673, 27 Ἄ. τοῦ om. R. Pro tribus his verbis habet Put. προσεχεῖς (sic). — 29 προσεχῶς L. Bar.

675, 30 Ἀρτ. — Ἐφεσία ex R. additum, qui Λυγδαμίδος. Herodotus 7, 99 Λυγδάμιος. — 31 αὕτη συνεμ. et καθ' Ἑλλ. K. Qui in fine addit ἦν δὲ τὸ γένος Ἐφεσία.

676 lemma διαγράφουμαι habet L. Correxuit Dindorfius. Idem correxit περιαίρω R. περιαρῶ K. — 34 ἐπάρασιν τοῖς κατεγνωσμένοις K.

679 sic Put., Ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφὴν ἐποίη-
σεν δ' M. — κομφοδύμενος. λέγεται δὲ ποικίλῃ διὰ

τὴν γραφὴν. — 40 λεγομένην R. — 41, 42 Μήκων K. Φανόχου R. L. Φεινόχου Put. Φανίλου Bar. Φα-
νίχου K. — 42 καὶ om. Put.

680 λέγει addidi ex Put.

682 Ἄ. τοῦ om. R. ἀνεγείρεις R. Put.

683 Ἐν τὴν Put. ὅν om. ceteri.

684, 48 σε δαιρῶμενον R. Id est δαιρῶμενον. DIND.

685 ξανόμενον K.

688, 53 ἄν om. R. — 54 lemma αὐτοδαξ habet Put., deinde ὀργιζομένων.

690 Put. om. 1, 2 Ἰνα—εὐτελῶν, habet sequen-
tia et scholion 694. K. L. sic : Ἰνα μὴ δικάσῃ. ἢ Ἰνα μὴ εἰς ὄραν ἔλθῃ, μὴδὲ πολεμήσῃ. παίζει δὲ ἀπὸ τῶν εὐτελῶν, οἱ (οἱ om. L.) εἰς τὸν etc.

695, 7 Ἄ. τὸ ὥς om. K. — 8 τῶνδε τῶν ἀετῶν Put. κίετῶν K. — 9 ἐπὶ τοὺς, 10 ἀναλύονται L. Bar.

698, 13 κελεύοντες Kusterus. Legebatur κο-
λύοντες. Ib. καὶ τί R. Put. ἢ τί K.

701, 15. Legit scholiasta Ravennas ταῖς παισί. DIND. Et ταῖσι παισὶ ex codice quo utebatur eno-
tavit Puteanus. Τὸ χ om. Put., qui 17 post φίλον

pergit εἰς (sic) Τηλέρου Εὐριπί.

703 Τὰ κολύοντα Put. omisso ψηφ.

706 Ἐκ T. Εὐρ. hic iterum Put., addens ἄνασ-
σα πρόχους : γυνή τις πρὸς Λυσιστράτην λέγει.

715 Put. ἢ : ἢ ἐν ἄλλῃ βίβλῳ.

720 κακέμψατον K.

721 Put. sic : ἢ τοῦ Πανός : ἐν τῇ ἀκροπόλει τὸ
ἱερὸν τοῦ Πανός.

722, 22 Εἰλυσπ. R. ἱλυσπ. K. — 34 εἰλεῖν Din-
dorfius ex Hesychio s. Κατελυσπωμένην. Lege-
batur εἰλεῖσθαι. τροχίλιας Bar. τροχίλιον K.

723 Put. lemma habet ἐπὶ στρουθοῦ.

729, 41 κακὰ R. — Sequenti versu Put. habet
σὺς σέως ὁ σκόληξ. Et posito lemmate scholii quod
omittit ad v. 732 : πρὸς τὴν κλ. τῶν σέων, ὅτι.....
σεύσεσθαι, quod male lectum.

734, 47 τὸ ἀπ. K. ἢ habet Put., sed omittit 48
καὶ—ἀπέλθῃς. Recte Bekkerus ἀπελθεῖν καὶ χρεῖζῃς,
μὴ ἀπ.

735 ita Put., Ἀμοργίς (sic, ut Suidas in ea v.)
κυρίως ἢ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεται ἱμάτια (ἐνδύματα
Suidas) ἀμόργινα. ἅμα καὶ ἐπὶ ἀνδρείου αἰδοίου
παίζει. γίνεται ἐξ αὐτῆς βάμμα ἐρυθρόν. — 50 ἀλε-
πύστῳ Bar. — 51 ὑπὸ τὴν R. L. et Suidas. — 52
κάρπαθον L. Bar. — 53 ὅτι τι K., qui om. γίνεται.

738 habet Put.

739, 6 δὲ εἰς τὸ K.

743, 8 ἐπειδὴ δὲ Bar. — 9 sq. περιεπαλαίαν—
κῦσιν in Put. recte adscribitur versui 751, ἔχου-
σα τὴν ἱερὰν κυνήν. Conf. schol. 757.

746 ὥς ex R. additum. Sequentis scholii lemma est τί τοῦτ' ἔχεις.

755, 15 τίχουσιν αὐται Put.

757, 16 sq. Δέον—χύνειν om. Put. — 17 γὰρ εἴπε K. — 19 κειμένους om. Put. κειμένους R., quod verum; κείμενα non scripsit ob præcedens ὀνόματα.

762, 24 καὶ R. τῶν K.

770 δῆλον Put. K., om. R. χρησμός addidi ex Put.

772 Put. : τὰ ἐπικρατέστερα, ἔχουν καταπονήσει τοὺς ἀνδρας. — 31 ποιήσει R. θήσει. λέγει δέ K.

773 Ἐρωτῆ additum ex R.

776 καταπυγνίστερον lemma in L. — 36 τῶν χειδόνων posui ex Put., et est haud dubie in R. qui habet τῶν γυναικῶν. K. τῆς χειδόνος—τῆς γυναικός.

780 Put. καταλείψομεν.

785 R. habet glossam παριστορεῖ.

795 τοῦ μισ. K. μισουμένους τὰς R. Put. hic habet βδελυττόμεθα, quod inepte ponitur ad v. 796 post ἐσμέν.

796 Διὰ τὸ βδελ. K.

798, 46 Οἶον omnes præter K., qui om. κλαύσει R. Put. Ceteri κλάσῃ. — 48 ἵνα μήτε φάγη... σκόροδα Put. cum lacuna. Idem om. μεγάλους. — 47 δακρύσεις recte Put., qui om. ἢ οὐ πολ., quæ accesserunt ex R. L. Bar., quorum postremus πολεμήσειν.

801, 54 Οἰνοψύταις Put.

804, 4 legebatur Ἀσωπού. (Put. Ἀσωπού). Correxī ex schol. Pac. 347. Dixi. K. om. R. Put.

808 sic in Put., Τίμων τις αἰδρυτός ὁ μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ καθάρως (sic : Suidas v. Τίμων, ubi eadem, καθαρός. « Scribendum κατάρτος ». Kust.) ἀδάτοις ἐνὶ σκόλοις περιειγμένος Ἐρινύων ἀπορρώξ· ὃν φασιν ἀπὸ ἀγράδος—γενέσθαι οἶον ἀκάνθαις τετριγγωμένον καὶ σκληροῖς σκόλοις καὶ παπτάλοις (sic) ἡφρανισμένον. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπός. — 8 ἀπὸ ἀγράδος R. Put. et Suidas s. Ἀπορρώγας et Τίμων. ἀπὸ γαράδος K. — 9 γλωρὸν R. ἱατρὸν Put. et Suidas s. Τίμω. — 10 τὸν τάρον et 11 ὑπὸ θαλ. cum sequentibus om. Put. ἄδατον γεν. R. Put. et Suidas. αὐτοῦ γεν. ἄδ. K. — 12 Πειραιῶς L. et Suidas. πειραιῶς R. πειραιῶς K. φερούσης Kusternus. Legebatur φυγούση, ut in codicibus Suidæ s. Ἀπορρώγας, quorum in Bruxelensi superscriptum φερούση. Editiones Suidæ ἀγοίση.

809, 14 Τετριγγωμένος R. et Suidas s. Ἀπορρ. Idem s. Τίμων, τετριγγωμένος. Put. τετριγγωμ. Recte Kusternus τετριγγωμένος. Legebatur τετριγγωμένος. Deinde καὶ σκληροῖς σκόλοις Put. et Suidas s. Τίμων. — 15 Ἄλλως R. ἢ σκ. K. et Sui-

das s. Ἀπορρ. ἡσφαλισμένος Kusterus. Legebatur ἡφρανισμένος consentiente Suida.

815, 20 ἔφυγε K. Scholia quæ sequuntur versuum 817-889 ex R. primum edidit Dindorfius.

822 recte Put. ἢ ἐν εἰρωνείᾳ.

826 (corr. 827), pro his Put. τουτέστι γηραιὸν καὶ γονὴν μὴ ἔχοντα, ex mala acceptione loci.

832 (corr. 831). Ad versum 832 Put. κεκαλυμμένον, ad 833 Ἀφροδίτη δῆλον (δηλονότι), et τὰ Κύθηρα νῆσος.

834 Put. τουτέστι—διανοίας ἔχε (ἔχου?) εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς.

839 om. Put. Idem ad sequentem versum habet ὑπεροπείν (sic) : ἀπατῶν, et superius scriptum παραλογίζεσθαι καὶ τὰ τοῦτων (sic recte pro ταύτην) παρακολουθούντα, ut ad ὁπταὶ καὶ στρέφειν referre voluisse videatur.

840, 36 ita Put. ad 841, ἔχουν ἐκαῖνα ἃ τῇ κύλικι συνωμοσάμεθα—συνουσιάζειν.

844, 40 addit Put. σταθεύω τὸ ὁπτάω ὦ. Et ad 845, ὁ σπασμός καὶ ὁ τέτανος, ἔχουν ὁ γαργαλισμός καὶ ὄρεξις τοῦ ἔρωτος.

847, 41 om. Put., qui 849 recte ἢ ἐν ἡμ. σκ.

852, 44 τινός om. Put.

862 et 863 continuanda ut in Put. et ad 863, τοῦθ', referenda.

864, 52 ἐνθεν Put. pro ὅπου. Idem ad 866, in quo codices ξυνῆλθεν : ἔχουν σὺν ἡμῖν ταῖς γυναιξί.

869 Put. : ἀντὶ τοῦ ἔστυσσας ἐβδελυζάμενη τὰ βρώματα. στύζω γὰρ καὶ στύγω τὸ μισῶ. ἢ ἀνατεταμένον ἔχω τὸ αἰδοῖν.

871 (ad μὴ κἀλει) Put. : πρὸς Λυσιστράτην ἢ Μυρρίνην ταῦτα λέγει. τούτῳ, ἔχουν ἕνεκα τούτου τοῦ ἐμοῦ ἀνδρός Κινησίου. Et ad 872, ἔχουν τί με ἀπορεύεις καὶ οὐκ ἔρχη ἐνταῦτα (sic).

873 sic Put., τὸ πλῆρες αὐτόσε, ἀντὶ τοῦ αὐτόσε ἐνθα σὺ εἶ. οὐ καταβήσομαι ἐκ τῆς ἀχροπόλεως, ἀλλ' ἄπιθι χαίρων.

875 Put. : οὐ καταβήσομαι. καὶ γὰρ εἰ μὴ χρεῖαν μοῦ εἶχες, οὐκ ἂν ἐκάλῃς (sic) ἐμέ. οὕτως οἶμαι. ἢ οὕτως· χρεῖαν ἐμοῦ οὐκ ἔχων, εἰς μηδὲν καλεῖς. διὰ τοῦτο οὐκ ἔρχομαι.

877 Put. habet ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦ παιδός. Omittit 878.

881 ἀθῆλατον, ἄτροπον—μαστοῦ Put. Qui om. μὴ θηλ.

887 Put. hæc habet, χαλεπαίνει, et μεγαφρονεῖ (sic), ἀποσεμνύνεται.

894 Put. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ, et ad 895 (χεῖρον) ἀντὶ τοῦ κακίστα.

896, 17 sq. μέλει σοι om. R. — 19 sq. pro his Put. χρόκη τὸ ἰδιωτικὸν (l. — κῶς) ὑφάδιον. Idem ad v. 897 : ἐμοὶ νῆ Δία οὐ περὶ χρόκης μέλει· ἀλλὰ τὰ

τῆς Ἀφροδίτης ἱερὰ, ἃ ἔστιν ἀνοργίαστα, ἤγουν ἀτελέστατα ὑπὸ σοῦ καὶ ἀνεόρταστα, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ οὐκ ὠργίσας καὶ οὐκ (sic) ἐώρτασας.

988, 21 sic R. ἀτελέστατα Put. K., sed ille addito ὑπὸ σοῦ. — 22 τῆς Ἀφροδίτης Bar.

907. Hoc scholion ad v. 910, ποῦ γὰρ ἂν etc., refert Put. — 29 ἀπότως (sic) Put. — 30 πλειόνως K. ἐκοιμήθης ad κατεκλίνης referendum v. 906.

911 Put. lemmatis instar τοῦ Πανός ἱερόν. — 34 Πανίου R. Put.

913, 36 πρότερον .. μπεδὼ Put. — 38 ὑπὸ τὴν φέρουσαν R. Put. — 39 τὴν K. φλεγρῶ δὴ δ' (i. e. δον) ex R. enotatur. In Put. est φλεγρῶ.....

Πδον. Ut valde incertus sit ille Φλεγρεώδης λειμών. In scholio ad Av. 1694 est Φαληρικόν.

923, 42 sq. ἐπὶ τόνου R. ἐπὶ τοῦ ἐπιτόνου Put.

928, 47 Ἑρακλῆν L. Ἑρακλῆ K. — 49 sq. αὐτῷ θῆ R. προσκ. θῶ K.

931 Put. τὴν ζώνην.

933 sic R. Διεφθαρμένον ἱμάτιον K. — 53 ἄκαμπτον R. Put.

943 Put. habet lemma διατριπτικόν, omittit 5 sq. Παρὰ—βραδυτήτος, quorum priora παρὰ—ἀναβάλλεσθαι ponit post Σύριον l. 10. — 7 καὶ om. Suidas s. Μύρον διατριπτικόν. Post γίνεται Put. addit δηλοῖ δὲ τὸ κακέμψατον.

947, 12 in Put. lemma ἀλάστρον.

951, 16 post ἀπεισι pergit Put. ὁ δὲ ἀνὴρ—δδύρεται.

956, 21 αὐτὴν Bar. — 22 καὶ additum ex R. — 23 νοεῖσθαι K.

957, 24 Ὁ Φιλ. om. etiam Put. — 26 τίθην..... μισθ. Put.

961, 28 δύνῃ R.

962, 30 τὸ K., qui ποία λιβάς σειρήν. Pluralem dedit R., ποία R. L. Bar.

973, 34 ζύλων R. et Suidas s. Θωμούς. ξύλου Bar. ζύλα K. — 35 πυρῶν R. et Suidas πυρῶν K.

974 Put. : ἀνέμου συστροφῇ ἢ πυρός. περηστῆρι : καυστικῷ. καταλείψας, in quo verbi ξυγγογγυλίσας interpretatio, ut κατακάμψας, latere videtur. Idem ad 976 ἀπέλθοις.

980, 40 διατεταγμένος Bar. ἀπὸ κοινοῦ—εἰπεῖν om. Put. κοινοῦ ὅπου R.

982, 43 μίγνυσθαι R. et Suidas s. Κονίσταλος· μίσεσθαι K. Put. habet Κονίσταλος, ὅ τὸ (l. ὅτι) πλεῖον αὐτοῦ μέρος ἦν αἰδοῖον.

983 ita Put., κυσάνιε (sic) : νεανία, ἔφηβε, ἢ εὐτελέστατε. κυρὸς—λάχανον. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάχανους τὰ..... καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους. Supple μειράκια ex Suida v. Κυράνιε. — 45 κυρὸς γὰρ Put. Bar. et Suidas. κυρὸς γὰρ R. κυρίως δὲ K.

985, 46 alterum τὸ om. R. — 47 ἐξέτεινε—χειρί

R. L. συνέχει—χειρί K. Put. habet : το μάλῃς ἴσως τόπος ὑπογαστρίος.

988, 52 ἡλαιοὺς ἀλαιοὺς παλαιούς Bar.

991, 5 τὸ ἐν, 6 καὶ τὸ ἄλλο R.

992, 8 δέικν. αὐτοῦ τὸ αἰδ. K.

995, 9 R. om. Ἀ. τοῦ, 10 addit πᾶσα. In Put. ὁρθῇ πᾶσα Λακεδαιμόνων.

996, 11 Πελλάννα γυνὴ ἑταίρα Put., qui 13 om. πόλεως. — 14 αὐτοῖς K.

998, 17 sq. Ὁ νοῦς—Λαμπιτῶ om. Put.

1000, 22 ἤγουν ἀπὸ R. et Suidas s. Ὑσπλάτιδος, quod erat etiam in lemmate scholii, correctum ex Bar. ὥσπερ ἀπὸ K. ὦν

1001, 24 sic Put., ἀπῆλαον, ἤγουν ἡλαυνον, ἀπῆλασαν.

1004, 30 verbo θίγειν adscriptum in Put. γρ' σίγειν.—31 idem γυναικεῖον αἰδοῖου ἔωσιν ἡμᾶς. ἀντὶ τοῦ τοῦ μύρτου θωρικῶς.

1007 τὸν om. R. Put. sic, πρὸς κήρυκα λέγει.

1013 lemma πωτάσμαι in Put.

1014 sic Put., ἡ χορὸς ἢ Κυνησίας ταῦτα λέγει. Idem ad 1016, ταῦτα συνίεις ὅτι ἄμαχαι (sic) ἐσμέν;

1019, 38 ὑπακ. τὸ ἔχειν Put. K.

1023, 40 Ὅτι ἀπεδύς. R. Put.

1032, 50 Put. post ὀρθαλμοῦ l. 48 pergit, ἐμπίς δὲ ἐστι ζῶων.—51 legebatur Τριχορίνθω. Put. τριχορίνσω (sic). Τριχορούσω Suidas s. Ἐμπίς.—53 Τριχορίνθοι Bar. Desinunt hic scholia codicis Leidensis.

1033, 1 τὰ et 2 φησι om. Put.

1037 Put. : ἀλλὰ μὴ ὥρας : τουτέστιν ἀλλ' οὐ κατὰ τὰς ὥρας καὶ τὸν καιρὸν ἔκοισθ' ἂν· νῦν δὲ γέροντα ὄντα με κολακεύετε.

1038, 4 verba Ἐν παρ. τ. ἔλ. in Put. adscribuntur versui 1039. λέγουσι K. — 5 sq. κακὸν—κακοῦ, Susarionis qui dicitur versus, de quibus v. ad Prolegom. c. 9.—6 οἰκεῖν additum ex R., qui τὸ ἐδν.—7 ἄμπαγαπάζων R. Put.

1043, 10 δὲ ἐστιν om. Put. — 12 τὰ om. R.

1064 corrigendum videtur ἐν ἄλλῳ γρ. ἔδεσθε, quam veram esse lectionem in annotatione diximus. DIND. In Put. est γρ' τέθυχ' ὥστε τὰ χρέα.

1072 δέον εἰπεῖν ἀνευχθ. Put.

1074, 29 sq. καθελκόμενα—αὐτοὺς suppleta ex Bar., qui præbet etiam τὸ—δὲ πλεκτὸν. K. ἐπεὶ... ἀγγεῖον.—30 δὲ om. R., τὸ δὲ et 31 εἶναι om. Put., qui πεδῆσαντες, recte.—32 δεσμοῦσι Put. δεσμεύοντες R. omisso καὶ sequenti.—33 ἔχον K.—34 εἶχασεν Put. K.

1078, 35 ἔντασιν R. ἔκτασιν Put. ἐπίτασιν K.

1079 Put. lemma habet τετερωδῶσθαι (sic).—38 φαίνετε, ἤγουν χ. Put.—39 τὸ om. R. Put. Schedæ

Bentleii (apographum Barocciani, ni fallor) in Diar. class. Lond. fasc. 27, p. 146 : ἐν ἄλλῳ δὲ τεδερωδῶσθαι (sic) γραίας.

1080 K. ἀλλ' ὅπα θέλει : ὅπου θέλεις. Et ad v. 1081 ἔλσών : ἀντὶ τοῦ ἔλθών.—42 ἀγέτω R. λεγέτω Bar. θέτω K.

1083, 43-45 Οἱ—ιμάτινα in fine post ἐαυτὸν ponunt R. Put., et est recentius additamentum.—45, Λέγει τοὺς Ἀθ. τεταμ. φαίνονται δὲ et sequentia usque ad l. 48 Put. habet ad v. 1082. δὲ om. etiam R.—46 οἱ et παῖδες om. K.—47 διατρίβοιτο Put.—48 ἀφίστανται R. Put. ἀφιστῶν K.

1085 Ἀντὶ τοῦ μέγα ex R. accessit.

1087 est in Put. : οὗτοι τοιοῦτοι : κατὰ ἀνδρὲς καὶ ἡμεῖς τοιοῦτο (τοιοῦτοι). ἀνατεταμένοι ἐσμέν οἱ εἰσι καὶ οὗτοι οἱ Λάκωνες. Prima verba κατὰ Ἀνδρέαν (nam hoc ipsum compendio illo monstratur) referenda esse videntur ad novitium illum grammaticum, cujus scripta duo recenset Fabricius. Iterum memoratur in scholiis Putcaneis ad Thesmoph. 702. An alia ejus vestigia exsunt in Aristophanicis, ignoro.

1089, 1 οἱ δὲ σπ. Bar.

1090 συσκόπτοντες Put.

1093, 7 τις om. Put., in quo 8 ἐξ . . . μετὰ cum lacuna. προσελθεῖν K.—9 ἀπογυμνήθησαν (sic) Put.

1094, 11 Σικελίαν Put.—12 καθέσεως Hemsterhusius. Legebatur καταθέσεως.—14 Θουκυδίδης, ad cuius 6, c. 61 v. notam Dukeri, qui l. 15 οὐ adjecit; nam K. φησι περικοπ.—Scholia 1099-1237 ex R. primum edidit Dindorfius.

1099 ἄνδρες om. Put., qui ἐκδεδεραμένους.

1105, 22 Put. καὶ λῆτε, ἤγουν βούλητε (sic). παίζει παρά τὸ λύειν τὸν στρατόν (quæ l. 20 sq. om.)· ἢ διαβάλλει τινα.

1110, 23 πόθῳ, θέλει Put. ἔξ R. ἐστὶν om. Put., qui 24 κακίας. καὶ Θεόκριτος. Idem ad 1112 λέγομεν ἢ βουλόμεθα.

1113, 25 ἀλλήλους R. Put. ων

1114, 27 Put. ἐξυπηρετουμένην. Qui sequens scholion habet ad 1116.

1119, 31 ἐπὶ om. Put., et 33 om. ἢ prius.

1125 οἱ στίχοι ex Put.

1129 Put. habet lemma μιᾶς τε χέρνιβος.—38 idem ἀλλήλας (sic).

1130, 40 Ἄλλως om. Put.—42 idem om. ὅλος—Ἐρεγθέως, de quibus verbis Dindorfius : « Hæc annotatio dubitari potest an non sit referenda ad verba Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, præsertim quum scholiasta totum versum dicat. Tragicæ dictionis colorem habent et præcedens versus [ad quem reliqua scholia ascribuntur in Put.] βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ζυγγενεῖς, et qui mox

sequitur ἐξ ἑθρὸν παρόντων βαρβάρων στρατεύμασιν. »

1132 om. Put. εἰς δ. ἐ. μὴ μ. R.

1137 Put. habet lemma εἴτ' ὦ Λάκωνες.

1138 Put. οὐκ οἶσθ'. Περιχλείδας, στρατηγὸς Λακεδαιμονίων (quæ infra l. 3 om.). ταῦτα δὲ οἱ συντ.

1141 Put. recte ὅτε πολ., omisso σημαίνει, ad τότε referens.

1144, 8 πλατεαῖς R. Put.—9 olymp. 78, 1.—10 παρράγη (sic) ὑπὲρ (l. ὑπὸ) τῶν σεισμῶν καὶ Put. ὄδιον R. Put.—12 ἀπέστησαν Put. Qui sequens scholion omittit.

1152 καὶ γὰρ καὶ τῶν Suidas. s. Κατωνάκη.

1153 in Put. lemma ἱππίους (sic).—19 Aristoteles ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ut liquet ex scholio 666. Rem totam uberius narrat Herodotus 5, 62-65. DIND.—22 ἐμισθ. γὰρ ἐν Δ. Put.—24 Ἀγχιμολιον Herodotus. ἀγχιμολον R. Put. ἐπεμψεν Put.—28 hinc corrigenda esse Herodoti c. 65 verba Πελασγῶν τείγει· monet Dindorfius. Sequentem glossam om. Put.

1162 Put. habet lemma λώμεσθα.—33 τριγῶν Put. περιβολήν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβολαίων. τουτέστιν, ἣν ἔχομεν καὶ περιβαλλόμεθα Suidas s. Τούγκυκλον.

1164 ψηλαφῶντες—ἐπιθυμοῦντες Put.

1169, 36 sq. ταῦτα—κόλπος om. Put.

1170, 40 τὰ πεμπρικὰ τείγῃ Put.

1180 om. Put., qui pro verbis 50 sq. τοὺς—σύμμοχοι habet ὡς μοιχοῖς.

1184 Put. nihil nisi ὦν ἐδεσμάτων.

1189, 53 sq. om. Put. « Hæc duplicem fabulæ chorum fuisse docent. » ΜΕΙΝΕΚ. Com. I, p. 484.—1 πορφ. καὶ λεπτῶν π. Put.

1213 Put. refert ad 1214, τὴν ἐμὴν.

1218 Put. recto ordine, φορτικὸν μὲν ἐστὶ τὸ εἰσελθεῖν—ἑμὴν. τὸ πρᾶγμα—δρᾶμα.

1237, 27 Ἄϊαν αἰγμητὰ ap. Athen. 15, p. 695, C. δεδῆλωται ἤδη referri ad scholia in fabulas deperditas observat Schneider. De scholl. Ar. p. 35. δὲ om. R. δ δὲ νοῦς om. Put., qui habet lemma ἄδοι.—29 ἐκ τῶν Bar. σχολίων Put. λέγ. δὲ ὅτι K.—30 δεῖ Dindorfius. δὲ R. δέον Put. οὐ K. τῆς ποιητρίας Λακωνικῆς, ἥς μέγαν. Put.

1242 habet Put. post scholion in v. 1248, post κύρσανίους, l. 2.—36 Βουωτὸν, 38 ὅτι δὲ ἔτ. Put., quod verum videtur. καὶ ex R. additum.—41 γάρ ἐστι Bar. παραλειψομένους Put.—42 καὶ Κορινθίας K., qui om. μὲν. γὰρ addidit Dindorfius, habet Put., qui om. ὥχeto. Ad voc. φυσατήρια recte idem habet l. 47, τοὺς—φυσᾶν.

1243 Put. habet lemma διποδιᾶζω.—46 ἄρξει—καλῶς addidi ex R., deleto ἢ ante διποδιᾶ [quod est etiam in Put.]. In apographo scholiorum Cantabrigiensi, ex quo scholia edidit Ku-

sterus, legi ἀρξη γὰρ αὐτοὺς διποδία καλῶς ex literis Dobræi cognovi. DIND. Meinek. Com. I, p. 109, ἀρξει γὰρ αὐτοὺς διποδίας καλῶς, ex Runkelii correctione, addens « Ante καλῶς fortasse excidit καλῆς. »

1246 Put. : ὀρχομένους (sic) : ἀντὶ τοῦ μ. ὀρχ., quæ non suo loco ponuntur infra l. 3.

1247, 48 Ἀντὶ (τοῦ) ὀρχησον. ἀρχεται τῇ ἰδίᾳ δ. Put. Edebatur τῇ ἰδίᾳ δ., quod recte correxit Giesius De dialecto Æolica p. 316, cetera sic constituens : ἀρχεται τις φουσὼν τοὺς αὐλοὺς· ὁ δὲ Λάκων τῇ ἰδίᾳ δ. φέγγεται. Fortasse ex superiori glossa irrepsertur verba τοὺς αὐλοὺς φουσὼν, vel ex παρεπιγραφεῖ, τοὺς αὐλοὺς φουσᾷ (πολυχαρίδας ille). K. φ. τοὺς αὐλ.— 49 ὁ δὲ νοῦς om. Put. Λάκων. ἀντὶ τοῦ ὀρχμ. R. — 50 τὴν σὴν, quia codex Rav. et alii τὰν τεσὴν habent in verbis poetæ. Ad 1248 Put. μνημοσύνη.

1251, 7 οἱ om. R. Put.

1252 sic Put., θεῖκελοι : τὸ πλῆρες θεοεικελοι, θεοῖς ὅμ., προσέκρουον δὲ, προσεμάχοντο, recte.

1253 Put. habet lemma ποττὰ κάλα.

1255, 12 τοὺς κάρπους Put. κάρπους K. sine artic. ὅσπ. τ. κ. et 13 γάρ om. K. Verba συνεθο-ήθουν—Λακεδαιμόνιοι habet Put. ad v. 1244, et iterum ad v. 1250.

1257, 15 Πρὸς τοὺς K. — 16 πολλὸς Porsonus. Libri πολλὸς. περὶ τὸ στ. K. — 17 βορρᾶς Put. βορῆς K. — 18 ἐρρύη κατὰ Porsonus. Libri ἐρρυχότα.—

Scholia 1259-1276 et 1297-1311 ex R. primum edidit Dindorfius.

1259 ἐπὶ—χωμφδεῖ Put. habet post scholion sequens, K. in fine præcedentis, post στόμα, uterque omissis ὡς ἑναρ., quæ habet Bar.

1274 habet etiam Bar., qui 27 vitiose τοὺς νομοφύλους.

1281, 29 τοῦ M. K. Μερίτου R. Put.

1283 in Put. lemma Μαινάσι. Cum eodem distinxι βλέπει, quod ad δαίεται refert.

1286 Ἦραν τὴν Ἀριάδην enotatur ex R. Verum præbuit Put.

1287 Εἴτα δὲ τοὺς ἄλλους θ. κ. Put., qui 37 om. τῆς.

1299 Put. recte κλείουσα καὶ ὑμνοῦσα. θεόν.

1300, 42 sq. οὔτω—Ἀθήνην om. Put.

1308 ὡς. εἴτε Put. distinguit.

1313, 1 Ὠσπερ.—βακχῶν om. K.

1316, 4 ποικ. om. K. παραπλέκεται, ποικίλλεται. σκεπάζετε (sic) τῇ ἄμπ. Put. — 5 ἡ ἀντὶ τοῦ σκεπάζετε K. σκέπτου R., de quo Dindorfius : « Legit scholiasta παραμπύκιδες, et recte quidem. » Iterum inspiciendus Rav., quum Put. σκεπάζατε monstret.

1317 in Put. γρ'. πᾶδδῃ. οἶον πῆδᾳ. R. πηδᾶν.

1318 Put. ὥσπερ, sine ἔλαφος.

1319 Ἀντὶ τοῦ om. R. Put. sic, γρ' πόη. ποι-εἴτε κρότον τὸν ὠφελοῦντα τὸν χ.

1320 θεὸν Put. Et ad v. 1321 πολεμικὴν.

THESMOPHORIAZUSÆ.

Hæc scholia ex R. primum edidit Bekkerus, deinde longe accuratius excusso codice Dindorfius. Puteanus Frobenianæ editionis exemplo, quod in bibliotheca Regia servari dixi, scholia quædam adscripsit aliunde ducta et recentiora.

1, 5 ἐπέγραψεν Dindorfius. Codex ἀπεγρ.— 6 Χοιρίνη R. et Suidas s. Εὐριπίδης, cuius tamen codex Bruxellensis Χοιρίλλην, « ut Vita Eurip. in codice Havniensi regio 3549. Restitui scripturam in qua consentiunt vitæ Euripidis scriptores. » Dindorfius. Alterum nomen Fritzscheius tueri conatur versu 289. — 9 ἀλλύοντος codex.

2 excerptis Suidas sub Ἀλοῶ, verbis leviter mutatis. Suspectum est Ἐξωθεν, quod ex lemmate ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθενοῦ ortum videtur. Eadem fere Schneideri sententia est De scholl. Ar. p. 7. DIND.— 13 τύπτειν καὶ ἀλ. codex. καὶ delevit etiam Schneider.

5, 17 ἡ δὲ Dindorfius. Codex obscuris literarum ductibus ἡδῃ vel ἡδῶ.

11, 18 λόγων μνησται codex. Delevi μνησται, quod ex gl. v. 25 irrepsit. Χωρὶς initium est lemmatis χωρὶς γὰρ αὐτοῖν. Nam ad αὐτοῖν refertur explicatio τοῦ ἀκούειν καὶ ἑρᾶν. DIND.

18 λαίπει ὡς. Error grammatici vitiosa scriptura ἀκοὴν δὲ γράνης decepti. DIND. Intelligerem si scholiasta in codice suo invenisset editorum aliquot scripturam ἀκοῆς δὲ γράνην.

21 Put. (ad οἶον) ἐπὶ θαυμασμῶ. Deinde : ἐδεῖ εἰπεῖν, οἶον τὸ σοφοῖς ἀνδράσι συνομιλεῖν τινα, εἴτα ἀναμνησθεὶς ποιητοῦ τινός, εἴπε ποῦ ἐστὶν τοῦτο τὸ αἰ σοφαὶ ζυνουσίαι. — 27 τὸ ex inferiore scholio addidit Bekkerus.— 31 hoc lemma post scholion v. 41 legitur in codice.— 35 alios testes collegit Fritzscheius p. 8 sq.— 38 ἡ transponendum ante ὥσπερ cum Schneidero p. 4.— 39 σύμπτωσις vel

συνέμπτοις γενέσθαι τῷ Dindorfius et Schneiderus.

22 Put. μάθοιμι δηλονότι, ad πῶς ἂν οὖν, ut videtur.

25. Hoc scholion a m. rec. in codice. Put. ad v. 27, ἤγουν διὰ τὸ θυρίον.

32, 5. Ex hac computatione aut Agathon 414 primum vicerit, aut Thesmophorizusæ 413 data fuerit. Sed Agathonem novimus Euphemo archonte vicisse atque eorundem scholiorum alio loco hanc Aristophanis fabulam sexto anno ante quam Euripides mortem obierit actam fuisse traditur, quod tempus alia testimonia confirmant. Itaque inter primam Agathonis victoriam et Θεσμοφορίζουσας actam *quinque*, non tres anni interjecti fuerunt. CLINTON. Fast. Hell. p. xxxiii ed. Kriig.

39, 14 ante πᾶς excidisse videri εὐφημος recte animadvertit Dindorfius.

52 καταχρηστικῶς δὲ προσίμια Suidas s. Δρύοχοι, post νεῶς l. 21.

53 οἰκοδομούντων Bekkerus. Codex οἰκούντων.

61 codex συγκαύας.

68, 35 τὰς abesse malim. DIND. Idem ad τὸ σημείον, l. 39: «Quod plerumque dicitur σημείωσαι vel σημειώσεον.»

80, 41. Eandem quæstionem proponit Hesychius, Τρίτῃ Θεσμοφορίῳ: ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην Θεσμοφορίῳ εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τετάρτῳ οὐσῶν ἡμερῶν. Cum proximis scholiastæ verbis consentit Photius p. 87, 21: Θεσμοφορίῳ ἡμέραι δ'· δεκάτῃ (δεκάτῃν dicit Πυανεψιώνος) Θεσμοφορία (sic κατ' ἐξοχὴν dicta), ἐνδεκάτῃ καθόδος, δωδεκάτῃ νηστεία, τρικαίδεκάτῃ Καλλιγένεια· et ommissa dierum mensis notatione Alciphro 3, 39: ἡ νῦν ἐστῶσα σεμνοτάτῃ Θεσμοφορίῳ ἐορτή· ἡ μὲν γὰρ ἄνοδος κατὰ τὴν πρώτῃν γέγονεν ἡμέραν, ἡ νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι παρ' Ἀθηναίους ἐορτάζεται, τὰ Καλλιγένεια δὲ εἰς τὴν ἐπιούσαν θύουσιν. Dissentit Plutarchus, qui νηστείαν diei decimo sexto Pyanepsionis adscribit, suo potius, ut opinor, errore quam, quæ Prelleri sententia est, librariorum culpa, in Vita Demosth. c. 30: κατέστρεψε δ' ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Πυανεψιώνος μηνός, ἐν ᾗ τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίῳ ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ θεῇ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. Ceterum quam Photius καθόδον dicit, non diversam esse ab ea quam ἄνοδον vocat scholiasta, ex scholio 585 apparet. Ἀνόδου nomen Στηγίοις tribuit Photius p. 538, 9, die nono mensis Pyanepsionis celebratis: conf. schol. ad v. 834. DIND. — 44 scribendum τρίτῃ δὲ οὐ. — 45. Ejus usus poterat scholiasta celebriores quoque testes citare, Hesiodum Op. 698: πέμπτῃ ἔτει (i. e.

πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ). Pindarum fr. Thren. 6: πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῃ δ' αὐτὸς πεδᾶθη· fr. inc. 54: τέκν' ἔπεφνε—δωδέκ' αὐτὸν δὲ τρίτον, nisi hic quidem exciderunt reliqua. SCHNEIDER. ibid.— 46 ἐκαταῖα codex, quod correxit Dindorfius. Poetæ lyrici verba esse videntur, ἐκαταῖα δ' ἐκ. σ.— 1 ἀποδεκάτην codex. — 3 κατὰ Καλλιμαχον Prellerus in Zimmermanni Diario a. 1835, p. 787, probante Dindorfio. τρίτην codex.— 5 sq. Hoc dicit scholiasta, esuriētes quosvis per jocum dicere solere mediam se agere Thesmophoriorum diem, νηστείαν dictam. Sic Athenæus 7, p. 307, F: ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστείαν ἄγομεν, Θεσμοφορίῳ τὴν μέσην, ὅτι δέκα ἡμετέροις νηστεύομεν; DIND.

83, 13 ἀντὶ ἐν τῷ τῶν Θεσμοφορίῳ codex.

94, 16 οὕτως δὲ Suidas s. Τεχνάζειν. οὕτως καὶ codex.

101, 28 scholiastæ sententiam pervertit Suidas s. Μύρμηξ et Χορικός posito imperfecto ἐποίητο, nisi hic librarii error est. DIND. — 29 ὑπεκρίνετο idem s. Χορικός, non s. Μύρμηξ. — 30 ὑπὸ σκ. codex. ἀπὸ σκηνῆς Schneiderus p. 5, recte. Idem verba ὡς πρὸς χορὸν explicat his scholiastæ Nub. 1356: οὕτως ἔλεγον, ὅταν τοῦ ὑποκριτοῦ διατιθεμένου τὴν ῥῆσιν, ὁ χορὸς ὀρχήται.

105 εὐπίστως πρὸς τὸν θεὸν Suidas s. Σεβίσαι. τὸ addidit Dindorfius.

121, 38 Φρυγίῳ codex. — 39 τῆς Ἀπ. vel τῆς τοῦ Ἀπ. malit Dindorfius. — 47 an non τοῦ περὶ Ἀπ.? de Apolline dictum esse illud ἄρσενι βοᾷ documentum addit poeta fulgorem emicantem. De περὶ etiam Fritzscheum cogitasse video, quem conf. p. 40— 49 habet Suidas s. Ἀρσενι.

127 ἀντὶ τῆς codex. Correxerit Dindorf.

129, 4 παρεπιγραφὴν codex. — 5 sq. ὁ γέρον εἰς τὴν θηλ. αὐτοῦ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων Suidas s. Ὀλολύζει.

130, 7 παρὰ Bekkerus. Codex φησὶ. Idem 8 et 10 πεποιεῖσθαι.

131 habet Suidas s. Κατεγλωττισμένον, qui 11 ἀντὶ τοῦ πολλάκις. — 12 καταμειγμένον apud Bekkerum, quod non videtur in codice esse.

137 Bekkerus retulit ad v. 136; sed recte Meinekius quoque Hist. Com. p. 362 a verbis τίς ἡ τάρaxis incipit. Ceterum Æschyli potius quam Aristophanis locum expressum fuisse ab Eubulo, bene monuit Fritzscheus.

152 τοῦ om. codex. Non satis video quid sibi velit aut quo pertineat hæc glossa. Sequens scholion ad v. 151 referendum.

162, 43 δὲ ἀντικρυς codex. — 44 Ὀρνισι, v. 1410. — 45 τίνες δὲ ὠκεανῶν τὰ σὰ πετρά. τουθ' [sic] ὡς ὄρν. codex. Vide notata ad schol. Av. 1410. — 46

οἱ οὐδὲν ἔχον codex. Σφηξίν, v. 1 234, ubi v. scholia. — 47 ὠνήρ codex. — 48 μένειν Dobræus. μέν εἶναι codex. — 50 corrige λέγων. Typothetæ lapsus λέγω. ἀλλ' inseruit Dindorfius. — 52 Πελοπότησι codex.

198, 2 supplendum videtur δῶλλον ἔτι vel φανερόν ἔτι. DIND. — 3 οὐκ ἄλλον codex. In eodem post κορυδὸν tenuia tantum supersunt literarum vestigia αντωνυστου. Dindorfii est αὐτὸν ὠνόμασεν ἀλλ' ἡ (codex ἀλλῃ). — 5 indicavi lacunam. Codex literis prope oblitteratis λελυθημαί θθεν [apud Bekkerum β δεν], quæ tanto minus in integrum restitui possunt, quum plura excidisse manifestum sit. λελυθημαί simile est verbo λελύπημαί. DIND. Quum in hac fabula de poetis dixerit Teleclides, τάλαινα esse possit Poesis vel musa Æschyli avi, cui vim fecerit Philocles. Conjeci:

Ἄλλ' ἡ τάλαινα Φιλοκλέα βδελύσσεται,
θεῖ [γύννις] ἔστιν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων.

Quorum prius βδελύσσεται non improbabile existimo; sed pro γύννις aliud vocabulum desideratur ductibus literarum et præcedentibus verbis μακρὸς καὶ αἰσχρὸς accommodatus.

199. Zeugma scilicet notare voluit, quod hac solvebat ratione: τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν ἐκφεύγειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν φέρειν. Cave existimes scholiastam aliter legisse. FRITZSCH.

215. De Cratini fabula v. Dindorf. ad fragmenta Aristoph. p. 94 ed. Lips. et Meinek. Com. I, p. 53 sqq.

220 scrib. αὐτοῦ . . . Hæc fortasse de proximorum verborum γενναῖος εἶ explicacione supersunt. DIND.

221 apud Bekkerum καλ. . . εναι.

224, 24 sic Dindorfius. Codex ιε. . . α τῶν ἱερῶν.

232, 29 προβάλλεται, 31 sq. δὲ εἶρηκε, διότι ἐφ. Suidas s. Ψιλός.

245 Put. αἰθάλης, στακτῆς. Conf. Suidam v. Ἀσβολος.

246 Put. : μεταξὺ πρῶκαυτοῦ τε καὶ αἰδοίου τόπος.

258, 43 καὶ ὡς γυνή Suidas s. Περιήθεος. Codex ὡς γυνή καλ. — 44 λέγουσι δὲ καὶ malit Fritzschi. — 45 παντευγχαν δεῖ Meinek. — 46 codex ἐνσταθι.

261, 49 εἰσ τεταμένον Suidas quoque s. Κλινίς, ubi Porsonus ἐκ τεταμένον. Poterat probabilius ἔστι τεταμένον. DIND. Ita etiam Fritzschi.

273 addidi ὅς et lacunam indicavi. Excidit epitheton aliquod filiorum vel numerus. Conf. schol. Nub. 1001. DIND. Fritzschi ὅς εἶχεν υἱὸς ἑώδεις.

274 habet Suidas s. Ἀρδην, ex quo additum 3 τοῦ, 5 τοῦτο δηλοῖ. Post quod vocabulum ille pergit ἀντὶ τοῦ πάντας.

281 Put. τῆς ἀναδόσεως τοῦ καπνοῦ.

284 Put. ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα ἐτίθουν. Idem ad 285 (287?), ὅς ὅστ' ἔχουν με. Ad 286 (287?) ἔλλειπτικόν τὸ σχῆμα. Ad 288, ὅς λαθεῖν.

289, 18 μύρτιον Dindorfius. Codex μύρτον.

291, 21 πεδάρισκον, 22 κατοφερῆ codex. Put. habet προσέχριν τὸν θαλάκον (sic) ἐμοί.

346, 45 sq. Dativum ἐταίρα legit hic scholiasta. Codex ἐπὶ τὸ πρ., 47 et 48 ἐτέρα. — 50 ἐταίρα recte corrigit Dindorfius.

363, 5 scribendum videtur ἀπηγορευμένη [sic Suidas s. Ἀπόρητα] vel ἐπὶ τῶν ἀπηγ. DIND. Qui comparandum monet schol. Ran. 362.

373, 12 prius ἡ additum ex Suida s. Ἐπιστάτης, qui om. alterum περὶ.

380, 16 ἀντὶ τὸν codex. Recte Dindorfius ἀντὶ τοῦ τὸν στ.

383 γυνή pertinere videtur ad 381, χρέμπεται γὰρ ἡδη.

389, 23 Suidas s. Ἐπισμαῖ, οἱ δὲ μεταφ. ἀπὸ τοῦ σμῆχειν, ὅσον ἐπιτρέβειν. — 25 Διόδωρος intelligendus videtur lexicographus, cujus Ἱταλικὰς γλώσσας e Pamphilo citat Athenæus 11, p. 479. SCHNEIDER. p. 94. οἱ δὲ ἐξ ἔθους Suidas. — 27 ὡς τὸ σμῶχειν Schneider. p. 55.

392 Put. (ad μυχοτρόπον) μυγία ἢ Ἀφροδίτη.

393 conf. Suidam s. Οἰνοπίπας, qui 35 οἰνοπίπας, 36 μύζειν ἢ μύζειν.

395, 39 γενέσθαι Suidas s. Ἰκρία, quanquam apud hunc quoque tres codices γέννηται, ut hoc loco R.

397 pertinent ad v. 390 sq., ὅπου περ ἐμβραχὺ εἰσὶν θεαταί.

401, 44 αὐτὰ ὅρα (i. e. ὅρα) ἐστὲ φανηπλόκουιν Seidlerus.

416 Put. Ἰλλυρικὸς κύνας.

423, 9 κλεῖς ἔστιν codex. — 10 περιτιθεμένου Suidas s. Λακωνικά.

427, 14 ἀπὸ θρ. codices Suidæ s. Θριπηδέστατον.

429 Put. κυρκανῶν ἀκριβῶς ζητεῖν, ἀπὸ τῆς κύρκης (l. κυρκάνης).

441 habet Put. verba 20 οὐκ ἀπὸ—συμμέτρων. Idem, Ξενοκλῆς, υἱὸς Καρχίνου, κομωθεῖται ὡς ἄριστος ἐν τῇ ποιήσει καὶ ἀλληγορικῶς (sic), quæ leguntur in schol. Ran. 86. — 21 ἐν ἡθείᾳ δὲ Fritzschi, sine probabilitate.

458 ἐκδοτικούς Suidas s. Συνθηματικούς. Codex συνεκδοτικούς.

481 est etiam ap. Zonaram I, p. 669 et grammaticum in Catal. codd. Nanian. p. 493.

489, 38 ἀγυεύς codex.

500, 45 refertur ad codicum scripturam ὑπ' αὐγὰς (αὐγᾶς) οἶον. — 46. Hæc sic sunt corrigenda, ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἦλθον ἃ μ' εἰπεῖν. λέγε. Nam ita in libro suo scriptum invenisse videtur scholiasta pro ἃ (ἔα) μ' εἰπεῖν: quo factum ut ἃ produci putaret. DIND. Sic statuendum puto: revera in antiquis libris scriptum fuisse AM (ἄ μ' pro ἔα μ'); quod quum pro ἄ μ' acciperetur, vocabulo non huius loci, et verborum structura et metrum periit. Quæ incommoda ut sarcirent, critici quidam λέγε vertebant in βούλομαι,

ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἦλθον (ἄ μ') εἰπεῖν βούλομαι, deleto vel relicto ἄ μ'. Certe relictum erat AM in exemplo quo utebatur scholiastes: qui quum de βιαίῳ συστολῇ loquatur, AM haud dubie cepit pro ἃ (ἔα) μ', et egregium 'sane exemplum nactus est violentiæ prosodiciæ: ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἦλθον, ἃ μ' εἰπεῖν. ΑΓ. βούλομαι.

504 Put. θεραπεύματα εἰς τὸ ταχέως τεκεῖν. Et ad 505, πλεονάζει τὸ τό ἄρθρον.

506 κηρίον de melle accipiebat scholiasta. Vide Bergler. et Fritzsche p. 184.

509, 1 καλοῦσιν Suidas s. Ἥτρον.

516, 3 τὴν προάνθησιν correxi ex schol. Pac. 199 (et Photio p. 193, 7, Suida et al.). Codex . . . απινων literis evanidis. Potest tamen etiam τὰ ἀποσιππόντα scribi. τὸν προαποσιππόντα κύτταρον dixit Theophrast. H. Pl. 3, 7, 3. DIND. — 6 sqq. Quæ in scholio Veneto Pac. 199 leguntur, e vetustis ad Thesmophoriazusas scholiis fluxisse, audacter contendo: sunt enim tam ab illo loco aliena, quam ad nostrum unice accommodata: Λυκόφρονά φησιν Ἑρασμοθένης τὸ κύτταρον λέγειν ἐν ᾧ αἱ φηγαὶ ἐγκάθηνται, οὐκ ὀρθῶς. κυττάρους γὰρ καλοῦσι τὰς τῶν κηρίων καὶ σφηκίων κατατρήσεις, ὡς καὶ ἐν τοῖς Σφῆξιν εἴρηκεν, « ὥσπερ—κινούμενοι. » Apparet sententiam huius loci aliquanto melius a Lycophrone quam ab Eratosthene perspectam esse. Deinceps alius grammaticus, correcturus scilicet Eratosthenem, huius viri sententiam magis etiam infuscavit, δει οὖν sqq. Retinet enim apud cellam, ac præterea voces tam arete connexas, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον, ineptissime divellit. Melius quam ceteri ultimus scholiastes. Hic demum Lycophronis vestigia pressit. FRITZSCH. — 9 τῶν μελικήρων mavult Schneider. p. 6. — 10 πῶμα Suidas s. Κύτταρος et Πύσιον. Codex σῶμα.

519, 13 εἴτα δὴ θυμ. Matthiæ p. 342 recte.

532 εἰ μὴ glossema est particularum πλὴν ἄρ' ἤ. ἄλλη γυνή autem proximi versus lemma est, pro quo γυνή τις scriptum in textu codicis. DIND.

533, 20 κατὰ τῆς Bekker. ἐκ τῆς codex.

536, 23 βουλομένη recte corrigit Fritzsche. Sequentia ἐπειδὴ ἐπὶ σκηνῆς εἰσὶν fortasse ad τὰ δουλάρια referenda, v. 537. Put. habet: εἰμενοῦν τις ἄλλη δηλονότι γυνή ἔστι, τοῦτο ὅπερ λέγειν ποιῆσαι (sic), εἰδ' οὐ μὴ ἡμεῖς αὐταί. Ad 538, ἦγουν τὸ αἰδοῖον.

566 codex μὰ τοῖν—μὰ ταῖν. Utrumque μὰ ab librario illatum, qui non perspexisset mentem scholiastæ. Ad verba μὰ τῷ θεῷ observat grammaticus nominativum et accusativum terminationem habere masculinam, sed genitivo et dativo casu non τοῖν θεοῖν, sed ταῖν θεαῖν dici. Ταῖν θεαῖν est in Vesp. 378, ubi Rav. male τῶν θεῶν. DIND.

567, 40 ἐπὶ additum ex Suida s. Ἐκποικῶ, ὅτι omittente. Idem πολλὸν, παρετυμ. δέ.— 42 ὡς addit Schneiderus p. 100.— 43 ἀνδρῶν Suidas.

572, 45 ἔστι δ' codex et Suidas s. Ὀμοῦ.

585, 52 accuratius dixisset διὰ τὴν θέσιν τοῦ θεσμοφορίου, quod templum Athenis in edito loco prope acropolin situm erat. FRITZSCH.

600, 2 κρύπτεται Bernhardyus ad Suidam v. Κρυπτεῖα. Apud Platonem est ἡ κρύπτεια. — 3 de Euripide recte dubitat Dindorfius. — 4 codex κρύπτεται. Bernhardyus l. c. κρυπτευταί. Κρυπτεῖα confidenter, ut solet, projecit Fritzsche.

616, 10 οὐρων Suidas s. Στραγγουριῶ. — 11 sq. idem χρῆσθαι αὐτοῖς. φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὔρειν καὶ ἀπομ.

624, 19 corrige typothetæ omissionem, ἐποῖουν πρὸς τὸ ἱερόν.

631 habet etiam Put. ad προὔπινον, qui ἀλ- λήλεις.

646 γε Dindorfius. γὰρ codex. Παρατετήρηται referri posse ad schol. Avium 448 de νυνμενὶ annotat Fritzsche.

648, 29 διεθυμονίσαι Suidæ s. hac v. et s. Ἰσθμός. Codex διεθυμονίσαι.

656 codex ἐγκυκλίον.

658, 35 sic in Put., ἀντὶ τοῦ τὴν ἀγορὰν, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τὸν λαὸν πυκνοῦσθαι. — 36 ἐπεποίητο Schneiderus p. 5. Codex ἐπεποίητο. — 37 πυκνὴ σκηνὰ Dindorfius et alii. Codex σκηνῇ πυκναί. — 38 idem vir doctus nunc (conf. fragmenta p. 501, a) referre malit ad Pac. 731, ὡς εἰώθασι μάλιστα περὶ τὰς σκηνὰς πλείστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.

678 Put. (ad ἔσται) τοῖς ἀνθρώποις δηλονότι.

680 habet Put., et: παράκοπος δὲ φρενίτης, ἦγουν τῶν φρενῶν τραπεῖς.

682, 41 codex Ἀλεξάνδ. Alexandrum mediæ comædiæ poetam intelligit Meinekius Hist.

Com. p. 488, verbaque hic apposita in tetrametrum redigit,

ἦσαν ἀνθρωποὶ δὲ πέντε καὶ γυναῖκες τέτταρες.

688, 45 literarum aliquot formæ α . . η β ο apparent in codice. Rectius de hoc loco tradere scholiastam Acharn. 332 monuit Fritzschi. Idem et Schneiderus p. 8 corrigunt l. 5ο ἐν ταῖς μασχάλαις. — 51 recte apud Bekkerum κατεχουσῶν.

693 Put. ἐπὶ τῶν μηρίων : ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν β. — κείσθαι, non ἀποκείσθαι.

697, 1 Ἀριστοφάνους—Θουκυδίδου codex.

702. Ad hunc versum mire annotat Put., οὕτως ἐνόησεν Ἀνδρέας, nihil amplius. Conf. ad schol. Lysistr. 1087.

710 poetæ Cobetus eleganter restituit ἦκεις γ' ὅθεν οὐκ ἔξει. Quod legit qui tertiam interpretationem scripsit. De prima quid statuendum sit ambiguum est. Sed fieri potest ut ἦκεις ὅθεν ἦκεις legerit, quod percommode explicatur, *ex inauspicato loco venisti*. — 5 codex ὁ συμμαχῶν. Qui legisse videtur, ut observat Fritzschi, ἦκεις ὅθεν ἦκεις φάσιν, ἀποδράς τ'—.

726 Put. τάσδε μὲν : ἦγουν ἡμᾶς τὰς γυναῖκας.

729 idem ἡμῖκαυτον ἀνθρώκας.

730, 14 post ὧς obscuri literarum ductus in codice, qui σημαίνει potius significare videntur quam quod sensu postulante posui παιδίον. DIND. — 15 ἔχει ἡ ἀσκη codex.

746, 24 τοῦ om. codex.

747, 27 post Σκίροις vel in viciniā plura excidisse videntur : quo fit ut sequentia quoque in integrum restitui nequeant. DIND. — 31 κατὰ τὸν Schneiderus p. 5. Codex καὶ τὸν.

754, 33 malim αἴματος δεκτικόν, ut est in schol. Lysistr. 1211, πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων. DIND. — 34 Odyss. Γ, 444.

760 Put. μίκα ἀντὶ τοῦ μικρά. Et ad 761, ἐξήρησατο, ἐφόνευσεν. Ad 770 (πλάτας) κώπας.

771, 46 αὐται Bekkerus. Codex ἐκταῖς. — 51 περιπεσεῖν Suidas s. Παλαμῆδος.

773, 53 ἀγᾶλλεται Bekkerus, ut Suidass. Ἀγαλμα et alii grammatici. Codex ἂν λέγεται.

804, 15-17 ab imperito homine profecta, qui et ἐν Θράκη non sine fædo scripsit errore et de certissima re inepte dubitavit. FRITZSCH.

808, 23 περὶ τοῦ ἐπιλαγχάνειν sqq. explicatur ab Harpocrate s. Ἐπιλαχών. De Platonis loco v. Meinek. I, p. 670 sq. et Cobet. Obs. in Plat. com. p. 136-8. — 25 ἀτὰρ οὐ Hanovius Exercitt. crit. I, p. 93. Codex ἀγαρου habere videtur. — 26 πῶς οὖν ἦν codex. οὖν delevit Bekkerus. — 27 lacunam indicavit Dindorfius. μηδέπω scripsit

probante Meinekio Fritzschi. — 28 δὴ Bekkerus. Codex μῆ. — 29 dele parentheseos signa. — 30 habet Put.

811, 32 lacunam notavit Schneiderus p. 8, οὕτω γὰρ εἰώθασι vel ejusmodi aliquid excidisse statuens. — 33 ἀπλῶς πεντήκοντα idem.

825 Put. ἦγουν ὁ (sic) κάμας σὺν αὐτῷ τῷ ξίφει.

828, 41 conf. Meinek. Com. I, p. 568. Put. ἐν τῷ στρατῷ. Idem ad sequentem versum, ἦγουν τὸ σάκος.

834, 48 ἐπὶ Σκίρῳ Fritzschi ex Stephano Byz. v. Σκίρος : Σκίρα δὲ κέκληται, τινὲς μὲν, ὅτι ἐπὶ Σκίρῳ Ἀθήνησι (τῇ Ἀθηνᾷ) θύεται ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τῶν γιγνομένων ἱερῶν Δημήτερι καὶ Κόρη· καὶ ἡ εὐρησθῆ αὐτῇ Ἐπίσκιρα κέκληται. Codex R. ἐπισκυρα. 838 εἶδος κ. δ. habet Put. — τοῦ om. codex. In libris quibusdam lectum fuit ὑστάτην.

840, 53 εἶπεν codex. « Verum nunc mihi videtur quod conjeci πολλάκις εἶπον, quod non tam ad verba Seleuci quam in universum ad dubitationem de matre Hyperboli, toties ab Aristophane et in superstitibus et in perditis fabulis exagitati, referendum. Similiter πολλάκις εἶπον dictum in schol. Venet. Vesp. 1281; πολλάκις εἶπομεν in schol. Ven. Pac. 116; πολλάκις εἰρήκαμεν ib. 499, 1295; πολλάκις εἴρηται sæpius in scholl. Ranar., etc. Conf. ad schol. Av. 764. Deinde codex προσάλλει δημοτικῶς. Ὁ Ὀμηρικὸς est Seleucus, cuius illud fuisse cognomen constat ex Suida s. Σίλευκος. Suo nomine appellatur infra in scholio v. 1175, hic vero cognomine solo, ut Apio in schol. Pac. 778. DIND. Aliorum minus probabiles sententias v. ap. Schneiderum p. 55 sq. — 3 Ξενοφάνην Thucydides 6, 8 et schol. Acharn. 269.

848, 8 ἄκων γὰρ codex. Correxuit Dindorf.

852 brevius Suidas s. Κοινύλλεις.

868, 19 legendum κόρακες, διότι μέγρι ex Suida s. Τί οὖν ἐτι ζήτων.

870, 22 Menander apud alios οἷσθ' ὅ τι ποιήσων, fr. inc. 298. — 24 verba οἷσθ' οὖν ὁ δρᾶσον leguntur in Hecuba v. 225, et in nonnullis codd. Gregorii Cor. p. 19 est vel Εὐρ. ἐν τῷ Πολυδώρῳ δράματι vel Εὐρ. ἐν Πολυξένη τῷ δράματι. Itaque aut Euripides eadem posuit etiam in Polydo, aut grammatici scribere debebant (!) Εὐριπίδης (Ἐκάβη καὶ Ἀριστοφάνης) Πολυδῶ. FRITZSCH.

897 et 898 sunt in Put. — 34 Bekkerus vitiose Οἰνηδὸς ediderat.

904 Put. ἀφασία : ἀπορία λόγου.

910, 41 υἱωνὸς ap. Bekkerum, οἰωνὸς codex.

912 Put. ἐσχάρας οἱ παλαιοὶ τὰ τοῦ γυναικείου αἰδοίου χειρὸς ἔλεγον. Sic alii quoque grammatici legerunt : v. Fritzschi. p. 352.

917, 47 indicavi lacunam. Excidit enim Aristophanis grammatici de vocabulorum λαμπάς et δᾶς discrimine observatio, cujus postrema tantum verba supersunt οὐ τῇ λαμπάδι εἶπεν, ἀλλὰ τῇ δαδί (nam sic delecto νη scribendum), ὡς ὁτλον εἶναι ἔτι ἐκατέρως ἔλεγον, in quibus de alio quodam loco agi videtur, velut Vesp. 1390, in quo τῇ δαδί dictum fuit eo sensu quo hic τῇ λαμπάδι. Excidisse autem nonnulla manifestum est ex verbis sequentibus ἀνέξις—λέγων, quæ non habent quo referantur. DIND. Neque Fritzscheus his lucem attulit.

921 codex κενόβουλος. Correxerunt Dindorfius et Fritzscheus.

924 Put. ὑποχωρητέον, ἀπειτέον.

935 Put. habet ὁ πανούργος Εὐριπίδης, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἰστία βραπτόντων.

940, 8 γυμνὸν με in codice legitur post δῆσαι. Mutavit Dindorfius, hæc Cratini verba esse existimans.

941, 11. Commentum ineptum, quod non apparet quomodo Eupolidis loco confirmari possit. Scholiastæ errorem repetit Suidas s. 'Εστειν, omisso tamen fragmento Eupolidis. Non minus mirabiliter Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 37, 24, ut ἐστειν τῷδε dici ostendat, Homeri verbis utitur δαίνυ δαίτῃ γέρουσιν. DIND. Defendere observationem grammaticorum conatur Lud. Dindorfius ad HSteph. Thes. v. 'Εστειν. — 11 παρ' non est in codice. — 12 post θατέρω videntur nonnulla excidisse, quibus ista doctrina de constructione verbi ἐστειν confutaretur. MEINEKE. Com. I, p. 445. Imo ipsa potius verba Eupolidis excidisse videntur. Tacite δευτέρω scripsit Lud. Dindorfius, qui ξενίζεσθαι interpretatur Mirari, ut grammaticus dicat : Proinde neque apud Aristophanem neque apud Eupolidem (ad cujus commentatorem aliquem fortasse respicitur) hæc constructio mira et inaudita videri debet. Codex ὥστε οὐδὲ ἐκεῖ οὐδὲ ἐνθ.

947, 17 καὶ τὸ παῖσω πάλιν παιζοῦμαι Schneiderus p. 6, quod verum videtur. Apud Homerum est φιλοπαίγμονος.

948 Put. ἀντὶ ποιώμεν. — 22 ἀνέχομεν codex et Suidas s. Ἀνέχομαι.

956 Put. (ad ὑπαγε) ἡσύχως ποῖς. Ad v. 964, τοὺς ἄνδρας εἶ, κακῶς τὰς γυναῖκας.

973 habet Suidas s. Τελεία et Put., qui 31 omittit γάμοις sine lacuna. — 32 διὸ et ἐκαλεῖτο ἡ om. idem.

986 habet Put. Et ad v. 993, τὸ ἐν θυμοῖς πρὸς τὸ νυμφῶν. Ad v. 995, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ βωμῷ ἐν ᾧ τὸν σῶα (sic) ἔθυσον.

1001 ἀντὶ πρὸς αἰθρίαν. βαρβαρίζει γὰρ ὁ τοῖ.

Put. Qui sequentium quoque glossarum prope dimidiam partem habet.

1007, 39 ἤγουν ψ. ἵνα πύταξῃ (sic) σοι : ἀντὶ τοῦ ἵνα φυλάξῃ σοι Put. Rav. quoque φυλάξῃ σοι.

1011 ὁ ὥσπερ Put. Qui ad v. 1014, εἰ μὴ βούλοιτο σώσειν ἐμὲ δηλονότι.

1015, 46 φίλοι μοι codex.

1018, 49 πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν restituit Seidlerus. — 50 ἀπόπαυσον idem. Codex ἀπόπασον. — 51 codex ut videtur πόθου. — 52 ἀποσπάσματα Bekkerus. Codex ἀσπάσματα. Hæc sic in Put. ad v. 1015 : διὰ τὸ λαμβάνειν ἀσπάσματα (sic) ἀσυνδ. τὸ δλ. γ. Cum his jungenda esse l. 54, γίνεται, ὡς ἐν κωμωδίᾳ, recte dixit Fritzscheus.

1022, 2 πολυποινιστῆν ap. Bekkerum.

1031, 9 τὴν ξιφολήκην codex.

1033 sic Put., Γλαυέτης ὀλοφάγος, ὃς κωμωδεῖται.

1040 præmittit Put. τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ γάρ οἶμαι. — 15 idem Ἄνδρ. ἀπὸ κοινοῦ καὶ τὸ γοᾶσθε, ἐμὲ δηλονότι τὴν λιτομένην τὸν φῶτα ἢ τὸν Εὐριπίδην, omittens 16-19. Multa de scholiis ad hunc versum Fritzscheus, quæ v. ap. ipsum.

1056, 28 Ἀνδρομέδης Put. Idem 35 om. ἡ.

1067 Put. διφρέουσα (sic), ἤγουν ἐποχουμένη τοῦ δίφρου τῶν ἀστέρων τοῦ ἱεροῦ αἰθέρος δι' Ὀλύμπου.

1070 Put. ἤγουν κύκλῳ τῶν ἄλλων παθῶν ἃ πέπονθα. Ad v. 1071, ἐκληρωσάμην. Ad v. 1081, ὁτοσύζειν τὸ θρηνεῖν.

1086 θαυμάζει γὰρ τὴν ἡγὼν ὁ βάρβαρος. Put. Qui ad v. 1087 ἀντὶ τοῦ κλαύσαις ἄν.

1096 Put. καὶ ἐνταῦθα (ut versu 1007) βαρβαρίζων τῇ δοτικῇ χρᾶται ἀντὶ αἰτιατικῆς.

1097 ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν γύναιον Put.

1098, 3 ἐστὶ Περσέως ἐξ Fritzscheus.

1099 Put. Περσέα ἔχριν εἰς τοὺς πόδας τὰ πτερὰ.

1103, 7 τί λέγεις Put. recte. Prius τοῦ omittit. Γοργῶ et 9 Γοργὸς idem. — 8 idem γραμματέως recte.

1119, 17 τὸ νῶτον, 18 ἀγαγόντι, 19 περάνειν Put.

1175, 30 βάρβαρον καὶ φυσικὸν ᾄσμα. καὶ Περσικὸν ὄρχ. Suidas s. Τερηδών, reliqua scholii parte omissa. Codex Rav. καὶ Περσικὸν τὸ κλάσμα καλεῖται καὶ τὸ Περσικὸν ὄρχημα. De voc. ὄκλασμα conf. Polluc. 4, 100, de quo loco dixi ad Aristoph. fragm. 321. DIND. Fritzscheus malebat βαρβαρικὸν καὶ Περσικὸν τὸ ὄκλασμα καλεῖται, καὶ ἐστὶ Περσικὸν ὄρχημα. — 32 τῆς ἱατρικῆς codex. Emendavit Dindorfius.

1185 Put. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οἶμοι ὡς ῥιπῶ (sic). τὸ τιθῆναι δὲ ὥσπερ γογγύλη.

1190 Put. recte οὐ φιλήσεις.

RANÆ.

ARGUMENTUM I. 1 et 3 τὸ om. R. παρέειν R. Ald. — 4 τὰ om. V. — 5 ἤ vel ἡ R. V. δι' ὧν Ald. — 7 ὁρᾶται, 13 ταῦτα δ' ἐν V. — 18 διὰ τε ἐκ R. διὰ τὸν ἐκ V. ἀγνοίας R. V. — 19 μὲν οὖν τινος V. — 20 παρελθόντες Brunckii membr. — 22 ἐξιῶσαι R. ἀξιῶσαι V. ἐξέλσαι Ald. — 23 ἐντίμους om. R. V. — 25 μονόκωλον R. Ald. — 29 sq. καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου legebantur supra post ἔχοντος. Post τιμῆς transposuit Brunckius : ego malim post ἀντιποιησάμενου. DIND. — 34 προσάγοντος R. V. — 36-38 οὐ δεδῆλωται—δόντα. Annotatio inepta, quam Ald. infra post Δικαίταρχος ponit, R. V. autem post argumentum metricum exhibent. DIND. — 37 codex Reg. 2821, quem, in scholiis Regionum optimum, accurate tractavit Dübnerus, ἐκείσε πρὸς τὸν Ἡρ. — 39 εἶ καὶ φιλοπόνως πάνυ, 1 Ἀντιγένη ἐπὶ Ἀγναίῳ. Φιλωνίδης ἐπεγραψή καὶ ἐνίκα. Φρόνιχος Ald. Ἀγναίᾱ R. λιναία V.

ARG. II. Dindorfius inscripsit Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ. ἄλλως inscriptum in V. — 7 τὴν σκυτάλην Ald. ἀναγαγεῖν Brunckius. ἀνάγειν libri. — 11 προσέκοπτε Ald. — 13 γ' om. R. V. — 14 οὐ μὰ δία γ' Ald.

ARG. III. 5 sq. καὶ ὅτου—Πλούτωνα supplevi ex cod. quarto Regio. BRUNCK.

ARG. IV est recentissimi grammatici declinatio, cujus partem primam, a verbis δ παρὼν ποιητῆς usque ad ἐξέθετο δρᾶμα l. 45, inveni in codice Taurinensi 34. DIND. Et est in Regio 2821. — 19 Ἀθηναίων ἀρχ. χαρ. ὅπ. Taur. Reg. — 23 μεταρσιολόγου Ald. — 24-30 om. Taur. Sunt ab alio grammatico addita : quare seclusi. DIND. Habet Regius. — 25, 26 θεολογίας ὡς Reg. reliquis omissis. — 31 ψευδοτύπου Beckius. ψευδοτόπου Ald. Recte Reg. ψευδοτύπου. — 35 φέρεσθαι τινῶν αἰθερίων ἀνθρώπων. ὡς Ald. — 36 Σάτυρος. Σάταρον dicere voluit (de quo vid. Eustath. ad Homer. p. 4, 26). Monuit Fabric. Bibl. Gr. vol. 1, p. 371. In Σάταρι corruptum apud Diog. L. 2, 46. DIND. — 37 Κέρκωψ Ald. κέρκων Taur. Reg., quasi Κερκῶν voluissent. Κέρκωψ Diog. L. — 38 τοῦκῆς—μουσικῆς Taur. Reg. — 41 οὐρανίαις λήρως ἀντιπ. Reg. — 43-45 ἐξομοιουμένον (sic Beckius : nam Ald. ἐξομνυμένον)—θορυβωδέστατα om. Taur. Reg.

SCHOLIA.

1, 25-29 Ald. et Θ. ponunt post πινυτός l. 33. 26 τοῦ ὄμου V. τὰ στρατεύματα Θ. Ald. addit γελοῦς χάριν· διὸ καὶ ἀστεῖόν τι λέξαι βουλόμενος

SCHOL. ARISTOTELIS.

ὑπὸ Διονύσου κωλύεται. — 27-29 om. etiam Θ., post v. 3 ponit V. cum lemmate εἴπω τι τῶν εἰωθότων. — 30 τῶν om. V. Θ. εἰθισμένον Ald. — 31 τοῦ om. V. Θ. M. τῶν ὀνομάτων R. — 33 συνετός Θ. σώφρων M.

3, 37 καὶ τὸ ἐν R. Fort. δ ἐν. Addidi δευτέραις ex R. Θ. (qui β) et M. DIND. — 38 δ additum ex Θ. M. — 39 οὐ διὰ R. τοῦ πῶς οὖν δύν. V. — 40 σκεύει R. — 41 δέ om. Θ. Pro his V. τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γὰρ ἐστ' ἡδὴ χολή. ἐνταῦθα φησιν ὁ Διονύσος μηδὲ τοῦ θλίβεσθαι ἀνέχεσθαι. Sic etiam M., nisi quod δὲ—ἐνταῦθα omittit.

4, 43 sq. ἀντί—πονηρόν ἐστιν in fine post λέγοντας ponit V. — 44 πικρόν Dobraeus. Legébatur πονηρόν. μοχθηρόν Θ. — 45 ἔλεγεν αὐτῷ διὰ V. πολλὴν γίνεσθαι τὴν Ald. ἐπιδαψ. ἐπὶ τῆς παιδείας (scr. παιδιᾶς) φορτικόν. συνεχῶς V.

8, 7 μετατιθεῖς Θ. (et Reg., qui addit ἤτοι ἐξ ὄμου εἰς ὄμον μεταλλάσσω καὶ μεταφέρων). ἡ μετατιθέμενος V. om. R. — 8 τοῦ ὄμου Θ. Ibid. τὰ νάφορον—βαπτίζουσι om. R. V.

9, 13 φέρω V. Omittit hoc schol. etiam Θ.

10, 14 εἰς τὸ αὐτὸ δὲ V.

11, 18 Ἀντί τοῦ πλὴν ἐκεῖνο ἐφ' ᾧ ἂν ἐξεμέσαιμι. ἄλλως. οἷον V. Ἥγουν Θ. — 19 λέγεις τοῦτο ποιῆσαι, τότε V. Fortasse μέλλεις τοῦτο ποιῆσαι. τότε εἰπέ—Ἄλλως addita ex R. V. Θ. et Suida s. Μέλλω. — 20 καὶ τότε καὶ ὅταν λέγεις V. νῦν καὶ ὅτε λέγεις Θ., qui om. Ἄλλως. — 21 ῥᾶστα γὰρ μᾶλλον R. Θ. ἂν additum ex R. — 22 ἐξεμέσαιμι ἐὰν εἴποις Θ.

13, 28-30 omittit etiam Suidas s. Λύκεις. — 29 ἐκυτοῦ V.

14, 32 malim λέγουσι. DIND. λέγεται δὲ καὶ Λύκος Suidas. οὐδὲν διαφέρεται Θ. M. Post φέρεται addit V. γράφεται σκευὴ φέρουσιν. — 35 λέγεται om. R. ἡ δὲ γραφὴ τριχῶς Ald. ἡ δὲ γραφὴ διχῶς, ἡ γὰρ σκευὴ φέρουσιν ἡ σκευεφοροῦντες. λείπει οὖν τὸ ὅν οὔτοι εἰώθασιν ποιεῖν τοῖς σκευεφοροῦσιν M. ἡ γὰρ R. V. Θ. ἡ γράφεται Ald. — 37 σκευεφόρους V. — 40 sq. λείπει οὖν τὸ, ὅν εἰώθασιν οὔτοι (οὔτοι εἰώθασιν Θ.) ποιεῖν τοῖς σκευεφόροις Θ. Ald., ceteris omissis. ἀκούειν ἀπλῶς om. V., spatio relicto.

18, 49 ἀπὸ τοῦ Ὀμητικοῦ M. κατὰ τὸ παρ' Ἡσιόδῳ Reg. — 53 γὰρ Θ. pro οὖν et om.

19 ὦ καὶ (?) φεῦ· εἴτα στίξον Reg.

22, 9 ἀμφοτέραις M. φησί V. M. — 12 ὥσπερ παῖδα additum ex R., qui om. καὶ. φέρει Ald.

23, 14 ὁ Ξανθίας add. V. — 15 αὐτοῦ Θ. Cujus scholio sequenti l. 22 addit Reg. νοεῖται δὲ καὶ

ἐτερόν τι αἰσχρόν, ἀποσκόπτοντος τοῦ ποιητοῦ τοῦτο ἐνεκεν.

25 Ἀντὶ τοῦ om. R. βασιτάζῃ V.

28, 28 τὸ μὰ V. Θ.

32, 31 sq. Ἀντὶ—κατά τι μέρος, ἡ om. V. — 32 βάσταζον. V. βασιτάζων G

33, 35 Ἀντιγένους Petitus. Ἀντινόου V. Ἀντίνοου Θ. M. Ald. ὅτε περὶ Ald. ὅτε om. V. Ἀργινοῦσας Suidas s. Οἰμοί. — 36 ἐνίκων δὲ V. ναυμαχίαν Θ. M. συμμαχία τῶν δούλων Suidas. — 38 λέγει om. V. φησι γαρ. Suidas.—39 ἐναυμαχῆκειν V. et Suidas. — 40 Ἀργίνουσα M. In eodem gl. est ἐν Ἀργινοῦσαις δηλονότι. — 41 ἀντικρὺ Θ. ἀντικρὺς ceteri. Μαλίας M. Ceteri Μανίας Ald. Tzschuck. ad Strabon. vol. 5, p. 376 citat Dindorf.

35, 46 βλασφημίας V. Θ. et Suidas s. Πανοῦργος. ἀτιμίας Ald.

38, 47—51 Πρώτον—τίς εἴη om. etiam M., scholio proximo postponit V. — 47 Πρώτερον V. — 48 τῷ add. Θ. ὁ om. V., qui ὅστις εἶ. — 53 τινὲς δὲ R. γράφεται Ald. γράφεται δὲ V. Θ. M. οἱ δὲ Suidas s. Κενταυρίκως. — 1 τρυφερός Ald. Addunt Θ. et Reg. narrationem de Centauris, οἱ κένταυροι δὲ κατὰ τὸν μῦθον ἄνδρες ἦσαν διφυεῖς ἐξ ἵππων καὶ ἀνθρώπων συγκείμενοι, οἱ ἵπποι μὲν (όντες add. Reg.) τὰ κάτω, ἄνθρωποι δὲ τὰ ἄνω· ὥστε καὶ τις ἰδὼν αὐτοὺς τὴν ἀρχὴν ἔψη, ἵππος ἀπερεύεται ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος ἀποπέρδεται ἵππον. μυθεύονται δὲ καὶ τοῦτο, ὅς ἀπὸ τῆς νεφέλης ἐγένοντο, ἦν Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ παρήκασε θέλων τὴν πρὸς αὐτὴν τοῦ Ἰξίονος μαθεῖν ἔρωτα. καὶ γὰρ ὡς οἶδεν (εἶδεν Reg. recte) Ἰξίων τὴν εἰκασθεῖσαν τῇ Ἥρᾳ νεφέλην, Ἥραν τῷ ὄντι ταύτην εἶναι νομίσας, συνεγένετο ταύτῃ καὶ ἔγχευε. ἵπποκένταυρον ὦδε (Reg. recte καὶ ἔτεκεν ἵππ. ἦν δὲ τὸ) ἀπὸ τούτου γένος λίαν μάχιμον.

40, 6 αὐτῷ R. — 8 δεῖλον καὶ σχηματίαν Θ. καυματιᾶν V.

41, 12 Ἥρ. ἀλλὰ μὴ R. ἡ οὕτως μὴ Θ. Ald.

46, 14 φόρ. κροκωτὴν Ald. — 15 δὲ om. R. φοβερός addidit Dindorfius ex sequentibus sumptum. Ἡρακλέως γὰρ R. Post λεοντῇ libri addunt κροκωτὴν (κροκωτός R. V.) δὲ, ἵνα ἦ φοβερός. Ib. ἡ κροκωτῷ Ald. — 17 μετὰξής κροκοειδοῦς Reg. ματάξής E.

47, 21 Κόθορνος δὲ ὅτι V. Ὅτι ὁ Θ. M. Ald. — 22 οἱ δὲ—ἀρμόττει (ἀρμόζει Θ.) post δύναται ponunt V. Θ. M. Ald. — 23 λέγεται Θ. M. δὲ λέγεται V. — 25 αὐτὸν ἀρμόζειν Θ., qui om. 26 sqq. ἐκπλήττεται—ἀνδρῶν. Regius: Κόθορνος κυρίως τὸ ἀκυροτεροδέξιον ὑπόδημα· ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὸ γυναικεῖον, ὃ φασὶν ἰδιωτικῶς φελλοκάληγον· γυναικώδης γὰρ ὢν Διόνυσος καὶ ἐνδύμασι καὶ ὑποδήμασι γυναικεῖοις ἐχρήτο. — 31, 49 νῆος V. M. — 50 κατὰ μεταφορᾶς Θ. ἐκ μεταφορᾶς M. — 33

σῦβυρτίου (sic) R. σβυρτίου V. συραντίας Θ. σιρυντίου M. συμβυρτίου Ald. — 37 ἀπ., Κλεισθένης Suidas s. Ποί.

51, 43 λέγει om. Θ., post Ἡρακλῆς ponit R. τὸ σφύ additum ex R. V. Θ. M., in quibus est τὸ σφῶε. Pergit V. καὶ γὰρ δύο στίχους ἐκ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ εἰς τὸ ἐξηγρ. Ib. δύο om. Θ. M. — 47 φασὶ Διόν. R. V. φασὶν ὡς Διόνυσον λέγειν ταῦτα M. — 49 δηλούντων Suidas s. Κᾶτ' ἔγωγε.

53, 4 δὲ om. R. — 5 Ὑψιπύλην, Φοινίσσας, Ἀντιόπην R. V. — 6 προεισηῶθεν Dindorfius. προσῆλθεν R. προσῆκται V. Θ. « Fort. προεισηῶται. » DIND. — 7 legebatur συκοφανητέα τὰ τ. R. συκοφαντεῖται δὴν τὰ τ. Θ. συκοφανητέα ἦν ταῦτα.

55, 9 ἔστι δὲ Θ. — 13 νυνὶ additum ex R. νῦν λέγεσθαι V. Addit Ald. quæ ab Musuro aliove infimæ ætatis grammatico adjecta esse ipsum exordium docet, Ἄλλως, γράφεται μακρός. ἵνα ὁ Κροτωνιάτης νοῆται, ἀνὴρ μεγάλῳ σώματι παρὰ τῆς φύσεως κεκοσμημένος, ὡς τοῖς ἐρώσι παρέχειν ἐκπλήξιν. « ἐγένοντο δὲ αὐτῷ ἐξ ἐν Ὀλυμπίᾳ πάλη νίκαι· μία δ' ἐν παισὶν ἐξ αὐτῶν. Πυθῶ δὲ ἐν τε ἀνδράσιν ἐξ, καὶ μία ἐνταῦθα ἐν παισίν. ἀφίκετο δὲ καὶ ἔβδομον παλαίσων ἐς Ὀλυμπίαν, ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐγένετο οἶός τε καταπαλαῖσαι Τιμασίθεον πολίτην τε ὄντα αὐτοῦ καὶ ἡλικία νέον. λέγεται δὲ καὶ ὡς κομίσειεν αὐτὸς αὐτοῦ τὸν ἀνδριάντα ἐς Ἄλτιν. λέγεται δὲ ἐς αὐτὸν καὶ τὸ ἐπὶ τῇ ροιᾷ καὶ ἐπὶ τῷ δίσκῳ. ροιάν μὲν δὴ οὕτως εἶχε βιαζομένην, ὥστε αὐτὸς λυμῆνασθαι πιέζων. Ἰστάμενος δὲ ἐπὶ ἀθλημμένῳ τῷ δίσκῳ γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπύπτοντάς τε καὶ ὠθοῦντας ἀπὸ τοῦ δίσκου. ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ θηρίων φασὶν αὐτόν. ἐπιτυχεῖν γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι αὐαινομένῳ ξύλῳ· σφῆνες δὲ ἐγκείμενοι δίστασαν τὸ ξύλον· ὃ δὲ ὑπὸ φρονήματος ὁ Μίλων καθίσει τὰς χεῖρας ἐς τὸ ξύλον· ὀλισθάνουσι τε δὲ οἱ σφῆνες. καὶ ἐρχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκοις ἐγένετο εὐρημα. μάλιστα δὲ πῶς τὸ θηρίον τοῦτο ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι πολὺ τε νέμεται καὶ ἄφθονον. » ταῦτα δὲ φησι κατὰ λέξιν Πausanίας (6, 14) ἐν δευτέρῳ Ἡλείων. Pausania loco utitur Suidas s. Μίλων, qui non ex scholiasta Aristophanis, sed ex Pausania ipso excerptis. DIND.

56, 15 ὅλον φασὶ R. Θ. ὅλων φησὶ V. φασιν ὅλον Ald. τὸν στίχον Ἥρ. Kusterus. Ἡρακλῆ, 16 ἡράσθη Θ. — 17 ἀτταταὶ R. G. Θ. Ald. ἀπαπαῖ V. — 28 ἡρᾶσθαι V. Θ.

57, 19 Γρ. καὶ ἀπαπαῖ Θ. ἄλλως. τὸ ἀπαπαῖ V., et sic hoc loco G. quoque, qui supra ἀτταταί. ἀτταταί et ἀπαπαῖ oxytona Ald. διὰ τούτου om. V. διὰ τοῦτο Θ. M. οὐ καταθεμένου Ald. et, omisso οὐ, V. οὖν καταθεμένου M. οὖν κατατιθεμένου Θ. Correxuit Kusterus, collata Suidæ glossa, Ἀπαπαῖ: συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. εἰρηχότος γὰρ τοῦ Ἡρακλέους « ἀνδρὸς ἡράσθης » τοῦτο ἐπεφθέγγετο. — 21 τοῦ om. V.

58 R. habet Ἀττικῶς. ἀντί τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρελέχεται. — 26 ἀλλὰ om. Θ. Καλλ. οὐδ' ἀλλ' ἤκα (ἤκεν G.) V. Correxuit Dindorfius ex schol. Nub. 232.

63 sic V., τὸ δὲ ἔτνους δασύνει ἀθάρας. ἄλλως. δασπρίου πισσινού ἦτοι κυάμου. ὡς ἀδηφάγον—κωμωδοῦσιν. — 32 δασπρίας πισσύνου Θ. πισσινού Ald. — 33 δὲ om. M., qui δασὺ ἀθ. Θ. om. εἶδος, spatio vacuo. Ἰστέον ὅτι οἱ Θ. — 34 μάχας ἐρωμένιοι Reg.

64, 37 Δ. σοι ὡς V. Ald. Δ. σε ὡς Θ. διδάσχω σοι om. M. ὑπερβαλῶ Θ. Reg. ἄρα ἐκδιδάσχω τὸ σπαρὲς ἦτοι τὸ διάπυρον τοῦ πόθου οὐ ἔχω διὰ τοῦ αἰνίγματος τοῦ ἔτνους, ἢ ἵνα φράσω ἄλλως. — 38 ἡ ἄλλω Ald. ἡ ἑτέρα φράσω ἀντί τοῦ ἀγγελῶ V. — 39 οἷον ἄλλω τρόπῳ additum ex V. ἡμίστιχον Ald. — 40 Εὐριπίδου Ὑψιπύλης R.

67, 41-43 Τινὲς διορίζουσι—αὐτό. ἄλλως. τινὲς βούλονται ἐν πρόσωπον ὄλον V. — 42 ὄλον ante ἐν ponunt Θ. M. — 43 sq. αὐτῷ οὕτω. καὶ αἱ γραφαὶ φέρουσι τελευτήσαντα τὸν υἱὸν Εὐριπίδου δεδογμέναι αὐτοῦ ἐν ἄστει ἡμιονύμω. — M. — 44 αἱ om. V. — 45 ἡμιονύμων G. ἡμιονύμω V. Ald. — 46 ἐν τῷ πρώτῳ ἑτεριγενείᾳ (ἑτεριγενείαν G.) V. Error librarii, qui vocabuli ἄστει obscurius scripti litteram primam pro nota numeri accepit. Deinde ἀλκμαίῳ διονα βύχχ. V. Scribendum videtur Ἀλκμαίωνα τὸν διὰ Κορίνθου : vide praefat. ad Eurip. Alcest. p. 9. DIND.

72, 49 συμμάχων Θ. σύμμαχος V.

73, 51 sic Ald., Ἰοφῶν υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης· ὃς δόκησιν παρῆγεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρήτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσῆγαγε δὲ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν Ἰοφῶντα φηνοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δὲ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν, εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ· εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμὶ· καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραγνῶναι (scr. παραναγνῶναι). οὐ μόνον δὲ Χοιρίλῳ καὶ τοῖς περὶ Αἰσχύλον καὶ Εὐριπίδην, ἀλλὰ καὶ Ἰοφῶντι συνηγωνίσαστο τῷ υἱῷ. τοῦτο γὰρ μόνον ἐστὶν ἀγαθόν· ἡγωνίσαστο Ald. Quae Musurus interpolavit ex scriptore Vitae Sophoclis. Ὑῖδς—Ἰοφῶν om. Θ. M. — 52 sqq. ἡγωνίσαστο etc. om. Θ. — 54 εἰρηκῶς τραγωδῖαν (codex τραγωδία) additum ex V. εἰρηκῶς τραγωδῖαν G.

75, 2 προσελθὼν Dindorfius. Codex παρελθέτω. In G. ἀγαθὸν φασὶ παρελθέτω καὶ ἔβηξεν αὐτόν. — 3-6 om. etiam Θ. M. — 5 ἡ πρότερον ἐν τῇ V. — 6 addit Ald. ἦν γὰρ δ Σοφοκλῆς Αἰσχύλου μὲν ἔτεσιν ἑπτὰ νεώτερος, Εὐριπίδου δὲ καδ'. Adject Musurus negligentia descripta ex Vita Sophoclis, ubi legitur νεώτερος ἔτη δεκαεπτὰ, Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος εἰκοσιτέσσαρα. DIND.

78, 7 γὰρ om. V. M. ὁ additum ex R. — 8 Ἰοφῶν om. Θ. M. — 9 ποιήματα additum ex R. ἀποβαλὼν Ἰοφῶν οὐ μόνον ἐπὶ V. οὐ μόνον δὲ ceteri. ἐπὶ τῷ om. Θ. τῷ addit Portus; habere videtur M. — 10 ἐπιγράφεται V. τραγωδεῖται Θ. M. ἐπὶ τῷ τὸ V. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ M. — 11 μαλακὸς Θ. M. μακρὸς V. Ald. — 11 Νικόστρατος V. Νικοστράτου G. om. V. non G. — 12 Ἀρίστωνος G. νόθους V. non G. — 13 codex Θεοδορίδος Σικυμνίας. Deinde τὸ δὲ (δὲ om. M.) κωδ. om. R. V. — 14 ἀντὶ τοῦ add. R. οἷον M. In Θ. est κωδωνίσω ἢ κωμωδῆσω ἢ δοκιμάσω, ὅτι etc. — 16 κώδωσιν additum ex V. et Suida s. Διακωδωνίσω. — 16 ψοφοδεῖς V. M. et Suidas. ψοφῶδεις; Ald. Hinc ad finem scholii sic ut editum est V., quocum fere consentit Suidas. εἶεν, ἢ (ἢ om. Θ.) εἰ θόρυβον ὑπομένειν δύνανται (ὑπομένειν Θ.), μήπως ἐν πολέμῳ εἰς κίνδυνον ὑπ' αὐτῶν ἐμβληθεῖεν (μήπως—ἐμβληθεῖεν om. Θ. M.) καὶ τοὺς ὄρτυγας. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν· ἐπεὶ οὕτω δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. (τινὲς δὲ—νομισμάτων om. Θ. M. Addit Reg. καὶ ταῦτα γὰρ οἱ παχύτεροι διὰ τοῦ ἤχου δοκιμάζουσιν.) τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλάκων. Δημήτριος γὰρ (δὲ Θ. M.) φησιν ὅτι κατὰ τὰς φυλάκας εἰ ἐγγρηγόρασι, κώδωσι διεσήμενον (κώδωσιν ἐσήμενον M.), ὅπως ἂν φθέγωνται (φθέγγηται M.). βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἱππῶν καὶ τῶν ἀγγείων. τὰ δὲ ἄλλα (λοιπὰ Θ.) ἐσχεδιάσται Θ. M. Ald. — 17 sq. οἱ γὰρ—μάχην Dindorfius addit ex Suida. — 20 φυλάκων Suidas. Libri φυλάκων. — 21 τὰ δὲ ἄλλα ἐσχεδιάσται, id est, reliqua vero sunt falsa (vel ficta, et commentitia). Hoc enim sensu σχεδιάζεσθαι apud scholiastas interdum accipitur. Sic ad Vesp. v. 1169, εἰ δὲ μὴ ἐσχεδιάσται τὸ διαλακύνισον, nisi διαλακύνισον est vox ficta. Et ad Nub. v. 967, ταῦτα δὲ σχεδιάσαι ἔοικε. Et ad Aves v. 873, τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδιάσται (Et ib. 557, ἐσχεδιάσται δὲ ὑπ' αὐτῶν.) Vide praeterea scholiasten infra ad v. 1400, Hesychium v. Πιτανάτης. Kust. — 23 sqq. δύνανται. τὸ δὲ τοὺς φυλάκας ἐγγρηγορέναι κώδωσι διεσήμενον, ὅπως ἀντιφθέγγονται Suidas. — 24 καὶ τὸ κατὰ V.

82, 28 ἀπλοῖκός τις καὶ V. et γὰρ pro δὲ. Reg. ἀπλοῖκός καὶ ἀφελής.

83, 30 τραγικός π. Ald. Scholion om. Θ. M. — 31 Τισαμένω. ὃς κωμωδεῖται εἰς V. ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο Ald. — 32 κωμωδοῦ υἱὸς V. Correxī ex Suida s. Ἀγάθων, cuius cod. Paris. Α κωμωδιοποιός. DIND. Σωκράτους Suidas. διδασκαλείου G. διδασκαλίου V. διδασκάλου vulgo apud Suidam : sed duo codd. διδασκαλείου, unus διδασκαλίου. Hinc usque ad l. 34 sic in Θ. Ald., ποθεινὸς τοῖς φίλοις : τοῖς σοφοῖς. οὗτος δὲ ὁ Ἀγάθων κωμωδιοποιός τοῦ

Σωκράτου [sic] διδασκάλου (τῆς Σωκράτους διδασκαλίας Θ.), ἀγαθὸς τὸν τρόπον κ. Reg. : Ὁ Ἀγάθων οὗτος ποιητὴς ἦν κωμωδίας δεξιὸς, καὶ τὸν τρόπον ἀγαθός. κατηγορήθη δὲ ὅτι ἀπέδρασε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων Ἀργεῖλον.

84, 37 παρ' V. σὺν ceteri. παρ' αὐτῷ om. Suidas, qui παραχθέντων.

85, 39 λέγει δὲ Θ. ὡς ἂν R., qui εἶπε R. Ceteri περὶ τὰς. — 40 τῆς additum ex V. — 42 διατρίβην additum ex R. ἀναστροφὴν habet Reg. τούτο δὲ om. M.

86, 44 Ξενοκλῆς addit post Καρκίνου Ald., δ Ξενοκλῆς V., omittit R. — 46 Δάτις, quod Δᾶτις scribendum fuit, addunt R. V. Tres filii Carcini memorantur ab scholiasta Pac. 778, Ξενοκλῆς, Ξενοτίμος, Ξεναρχος, totidemque, sed nominibus non additis, a Pherecrate ap. schol. Vesp. 1502; duo, Ξενοκλῆς καὶ Ξενοτίμος, ab scholiasta Nub. 1264, secundum nostrorum librorum lectionem: nam vulgo tres, Ξενοκλῆς, Ξενοτίμος, Δημοτίμος. Datis tragicus, Carcini filius, memoratur ab schol. Pac. 288. Quæ inter se conciliare conatus est Meinek. Hist. Com. p. 513 sqq. DIND. — 47 γεγονότες om. V. — 48 Φαύλλου μὲν Meinek. p. 516. — 49 τῶν δὲ δῆμων Θ. τὸν δὲ δῆμον V. τῷ δὲ δῆμῳ Ald. Χολαργέτης Θ.

87, 50 sq. Οὗτος ἄσχημος τραγωδός R., qui post μνημονεύοντες addit ἔστι δὲ τραγωδίας ποιητὴς μοχθηρός. V. ποιητὴς καὶ μοχθηρός καὶ ἄσ. — 51 δὲ om. Θ. τῆς et 52 φωνῆς addita ex V. φησὶν om. R. με V. — 54 εἰδείξαι δοῦλος V. δ δ. Θ. M. sine ὧς.

91, 2 πλέον ἢ σταδίου R. — 4 ἀντὶ τοῦ et 5 καὶ om. V.

92, 7 πατεῖσθαι G. ὀπαθεῖσθαι V. στεμφύλων Dindorfius. Legebatur σταφύλων. Reg. σταφυλῶν. — 11 ἐπικαλύπτεσθαι Θ. Apud Suidam est ἐπὶ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι, corruptum ex τοῖς φ. ἐπικαλύπτεσθαι. DIND. κρύπτεσθαι Reg. — 12 Ἄλλως et sequentia om. Θ.

93, 17 π τῇ ἐν R. — 19 ἂν εἶπε R. Θ. Legebatur ἐνεῖπε. ἐκ φωνῆς R. — 20 μουσεῖον R. Ceteri μουσεῖα. — 22 ἐν om. R. — 23 sqq. habet Reg. et minus integre Ald. supra post καὶ γὰρ l. 21.

94, 30 περιεστηκότας Θ.

100 sic Ald., ἐξ Ἀλεξάνδρου Εὐριπίδου, καὶ χρόνου πρόβαινε πόδα. καὶ ἐκ Μελανίπης Σοφοκλέους (σοφῆς Berglerus), ὁμνυμι δι' ἱερὸν αἰθέρα, οἴκησιν Διός Ald. εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν Εὐριπίδης — καὶ εἰς τὴν Μελανίπην Σοφοκλῆς M. — 43 ἱερὸν R. V. — 44 τὸ δὲ et ἔστιν om. R. Ἀλεξάνδρου R. V. — 45 πρόβαινε Emsleus ad Eurip. Bacch. 887. πρόβαινε libri. Idem πούς.

102, 46 ταῦτα ἐξ libri præter R.

103, 49 Ἀττικῶς. δ δὲ Διόνυσος λέγει καὶ ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει V., ex scholio proximo. — 50 σημειώσαι Θ. — 1 sq. ἵνα τὸ ν codex. — 4 Ἀττικοί (om. Θ. M.) μᾶλλον Ald. — 9 γουτέστιν — ἀρέσκει om. V.

105, 14 fortasse Ἀνδρομέδᾳ. Neque enim hæc in Andromacha leguntur, ejus fabulæ locos aliqua ex parte similes comparabat Berglerus v. 237, δ νοῦς δ σὸς μοι μὴ συνουκοῖν, γύναι· et 581, πῶς; ἢ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις; — Post Ἀνδρομάχῃ Suidas s. Μὴ τὸν addit ἢ (ἔχον Toupius) οὔτως. DIND. — 15 γὰρ βλέπω V.

106, 16 ἀληθῶς ἢ additum ex V. — 18 οἶονεἰ R. οἶον ceteri. — 19 ἔχυντο om. R.

107 in Reg. εἰσικεν ἀποσκόπτειν εἰς Ἡρακλῆν ὡς πολυφάγον· ἐλέγετο γὰρ ὅλον βοῦν ἐσθίειν.

113, 23 sq. habent Θ. M. — 24 οὐ δύνανται R. — 25 ἄλλως. ἐκνεύσεις δὲδὼν ἀπὸ τοῦ ἐκτρ. καὶ ἀποφύγειν, ὅταν V.

115, 31 κόρις οὐκ ἔστιν codex. Fortasse præstat ὅπου δὲ ρυπαρία οὐκ ἔστι, κόρις ὀλίγιστοι. DIND.

121, 39 θρανία R. θανάτια V. Θ. M. θρανίτια Ald. Dindorfio corrigendum videtur θρανία ex Suida s. Θρανίον. ταπεινά τινα R. et Suidas. τὰ στενὰ V. τινὰ Θ. M. Ald. — 40 διφρίδια—λέγονται R. et Suidas. διφρία—ἔλεγον V. Θ. M. Ald. ἢ om. V. — 41 θρήνις V. Ald. ὑπὸ δὲ θρήνυς (θρήνις G.) V. Est ex Il. Σ, 390. ἱστάμενοι additum ex R. et Suida. Post ἀπαγχόμενοι ponunt V. Θ. M. — 42 δὲ αὐτὰ V.

122, 46 θερμῷ R. θερμόν V.

123, 49 Ὅτι om. R. — 50 τετρ. δὲ ὡς R. V.

125, 2 sq. καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ποδῶν οὗτος δ θάνατος ἄρχεται V. οὗτος om. R. — 3 πρῶτον αὐτὰ R. V.

127 sic V., Ἀντὶ τοῦ εὐθεῖαν. οὕτως δὲ Ἀττ. ἀ. τοῦ κατωφερῆ. αἱ γὰρ τοιαῦτα ὁδοὶ εὐκολώτεραι καὶ ταχύτεραι. Reg. : Ἄναντες καὶ κάταντες τὸ αὐτὸ ἔστιν· πρὸς δὲ τὴν σῆσιν τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων λέγεται οὕτως.

131, 10-12 Τοὺς—Προμηθεὺς in fine scholii habet V., post scholion v. 133 inde a verbis ἐγένοντο δὲ τρεῖς λαμπαδοδρομίαι. — 11 τρεῖς γίνονται V. — 12 Κεραιμικῶ R. V., non G. De re v. Schneideri annotationem ad Xenophontem De vectigalibus p. 170. Ib. Κεραιμικός V., non G. — 18 ἑαυτὸν ἀφείναι V.

133, 19-21 Ἀντὶ τοῦ—οἱ ὁρομεῖς δηλονότι in fine scholii ponit V., præfixo ἄλλως. — 20 ἦτε M. ἀφίητε hic et paullo post M. et Suidæ ed. Mediol. : ἀφίητε cod. Paris. A. — 21 δὲ om. R. V. — 22 ἀφίητε R. — 23 σαυτὸν εἶπον κατὰ Suidas. ἦτε ἀντὶ τοῦ M. ἐνάϊαντι V. ἐν αἶντι G. Id est ἐναῖ

ἀντί τοῦ, ut apud Suidam legitur. — 24 δεῦτερον τοῦ ἔσχα' αὐτῶν V. — 25 πρώτου, 26 ἐπικαλούντων Ald. — 32 κορεσθῆναι, 33 ἴω καὶ ἔχημι Reg.

134, 42 ὅτι πρὸς Ald. φησὶ additum ex R. — 47 ἔρχ. ὅπου ἂν V. ἔρχ. οἱ ποιηταὶ Θ. — 49 ὁ παρέφησις τὸ Θ. M.

138, 50 δύναιτο ἂν χωρῆσαι V. — 51 λέγουσι libri præter R.

139, 52-54 Τύνον τὸ μικρὸν καὶ τυτθὸν ὁμοίως τὸ νήπιον ἢ τιτθὸν—καθεστηκός. ἄλλως, συνάγων—μικροῦ V. — 52 τοὺς δακτύλους καὶ τὴν παλάμην κοιλάνας Ald. — 53 μικροῦ V.

140, 5 δὲ V. ὅν ceteri, om. R. διὰ om. V. — 7 οὖν R. — 10 ἦν δὲ καὶ etiam Θ. M. ὕστερον δὲ ἦν τρ. Ald. Reg. ὕστερον δὲ καὶ τρ. ἐγένετο. Ib. στρ. βλακείας Suidas s. Ὁδοῦ et Φῶ. — 12 ἦν om. V.

142, 14 Περιθέου V. Reg.: Θησεὺς καὶ Πειρίθους συνέθεντο ἄρπασαι τὴν Περσεφόνην, ἔρωτα σθέντος αὐτῆς τοῦ Πειρίθου. κατελθόντες οὖν ἐν τῷ ἄδῃ κατεσχέθησαν, καὶ ὁ μὲν Πειρίθους ὡς ἄρπαξ τῷ Κερδέρῳ κατὰδέρωμα γίνεται· Θησεὺς δὲ ὡς συνεργὸς ἄλλ' οὐχ ἄρπαξ κατασχεθεὶς ἐδέθη· ὕστερον δὲ Ἡρακλεῖ κατελθόντι διὰ τὸν Κέρδερα, πάντα Θησεὺς τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ὑποτίθησιν.

146, 21 Ὅτι additum ex R. τινὲς δὲ V. τὸ R. — 22 στρατίδι G. Legebatur Ἀταλάντῳ. Correctum ex Suida s. Σκῶρ, qui Ἀταλάντης posuit. ἀταλάντου M. — 23 ψ. γὰρ R. — 24 δέδεικται R. Θ. M. Legebatur δ' Ἀταλάντος. Sequentia sic in V., ἀποπάτημα, γέσμα. αἰὲν νόον (νέον G.) δὲ αἰεὶ βέον, et infra τοὺς κόλ., quam gl. om. G.

151. Hoc scholion post scholion v. 153 ponit V., præfixo ἄλλως. — 30 ὑπόφυρος R. et Suidas s. Ἡ Μορσίμου. ψυχρός V. Θ. καὶ ψυχρός Ald. πᾶν φαῦλος καὶ αἰσχυρός Reg. — 31 δὲ Σοφοκλέους M. ἀγαθὸς ἱατρός V. Θ. M. — 32 μικρός V. Θ. μικρός τὸ σῶμα M. Ἀστ. V. et Suidas. Legebatur Ἀμριδάμαντα.

153, 35 Ἐπρεπεν ἵνα καὶ τοὺς τὴν πυρρίχην μαθάνοντας τοῦ Κινησίου μετ' ἐκείνους ἐκεῖ κολάζεσθαι. Κινησίαις δὲ ἦν διθ. V. — 36 πύρριχον R. et Suidas s. Πυρρίχαις codd. Paris. A et Leid. ὅτι om. R. — 37 ἐγρήτο V. ἐγρᾶτο R. Ceteri ἐγρήσατο. — 43 ὀκνηρὸς libri et Suidas s. Πυρρίχαις. Scribendum σμικρὸς cum Kustero. DINO. κατεσκευασμένος V. et Suidas. κατασκευαστηκός Ald. — 44 κατησχρημονηκότων G. — 46 γροῖς V.; qui ὑπάδων. Ceteri ἐπάδων. — 47 Θηβαῖος Φιλοκλέους υἱός addit V., ex scholio præcedente de Morsimo. Ἀθηναῖος Meinek. Hist. Com. p. 229. — 48 ἐχρῶτο Ven.

159, 3 Ἀντί τοῦ ἐγὼ ὁ ὄνος εἰμὶ μεμυχημένος· καὶ γὰρ τοῖς μυστ. V. — 4 ἄστεως V. ἄστεας ceteri et Suidas s. Ὄνος. — 5 διὰ τὸ om. V. — 6 οὖν et τε om.

R. πάσχοντι Θ. om. M. — 8 μίνυσσιν. ἔστι (εἰσι G.) δὲ οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια. παροιμιῶδες V., ex scholio v. 158. Reg. post alia, ἢ τὸ ἄγων ἐνταῦθα ἀντί τοῦ ἀγόμενος, ἀπῶν εἰς μυστήρια, ἥτοι εἰς τὴν Ἐλευσίνα, ἔνθα τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο. τὸ γὰρ ἄγειν ἐνταῦθα οὐ τὸ φέρειν, ἀλλὰ τὸ ἀπιέναι, ἵνα ἢ ὄνος ἄγων μυστήρια, ἥτοι ἀπῶν εἰς τὴν τῶν μυστηρίων ἐορτήν· τὸ γὰρ ἄγειν ἐνταῦθα ἐπὶ τοιαύτης ἐννοίας λαμβάνεται, κατὰ τὸ Λαοδίχην εἰσάγουσαν, ἀντί τοῦ ἀπισῶσαν καὶ πορευομένην εἰς Λαοδίχην.

160, 10 γελοῖος V., qui 11 om. εἰπόντος.

169 sic V., ἀντί τοῦ μὴ εὖρω ἤγουν ἐὰν μὴ ἔρω ἀργύριον. λέγει δὲ τὸ (ἵνα λέγῃ τὸ G.) ἀργύριον (ἐὰν μὴ εὖρω add. G.). — 19 γράφεται δὲ καὶ ἂν δὲ μὴ ἔχω, ἦγ. ἐὰν δὲ μὴ Ald.

173, 23 δὲ om. R. αἰρεῖ V., qui ἡ δὲ δρ.—αἰτεῖ infra post τὸν μισθὸν ponit.—24 οὖν om. R.

174, 26 σκευοφορεῖν Θ. M. — 27 εἶναι om. V. Qui post αἰτεῖ (v. ad l. 23) sic, τοῦτο πρὸς τοὺς βασταζόντας αὐτὸν ὁ νεκρὸς τῆσι.

175, 29 Ἀντί τοῦ ἐὰν ξυμβῶ σοι V. Legebatur ἐὰν ξυμβῶ σοι. γράφεται δὲ καὶ ἵνα, quæ om. R. — 30 συμφωνήσω R. Θ. τι additum ex R. ἐὰν Heynius ad locum Homeri. Legebatur καί. — 31 καὶ additum ex V. Θ. Scribebatur βέζωμεν.

177, 32 sq. μίαν ἡμίσειαν δραχμὴν· ἡ γὰρ δραχμὴ ἐξ ὀβολοῦ εἰσιν M. — 34 Οἶον (om. G.) ἀπολοίμην. ἐνοχλούμενος δὲ V. — 36 τὸ additum ex M. — 37 εἶναι om. V. ἦν M. — 39 ἄλλως. ἐν ἤθει V. ἤγουν Ald. ἢ οὖν Θ. τυροῦσαν. ἢ διὰ τὸ μοχθηρὸν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τοῦτο λέγει M. — 40 βίος om. R.

180, 44 ὦ δπ. Ald. ὦπ. R., qui δὲ om. παραβαλοῦ οἷον ἔμβα V. reliquis omissis. ὁρμησον R. Θ. — 45 τῇ καὶ R., qui γὰρ, reliqui δὲ. Reg.: τὸ ὡπ ἢ καὶ ὡποπ, ὡς προῖον λέγει ὁ ποιητής, ἀπὴ/χημά ἐστι τῶν κοπιηλατούντων, ἐκ τῆς ὠθήσεως τῶν κοπῶν τοιαύτην φωνὴν διὰ τῶν χειλέων προτείνει εἰθισμένων. καὶ ἔστι ποῖα λέξις. Τὸ δὲ παραβαλοῦ εἰσιν πρὸς τὸ σκάφος λέγειν ὁ Χάρων, οἰσινεὶ πλησίαν σον ὦ σκάφος τῷ τῆς λίμνης λιμένι.

181 om. G. Glossam τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην habet R. — 50 λογίω, 51 δρχίστρας V.

184. Scholion om. Θ. M. — 53 αὐτὸ οἱ Do-bræus. Legebatur αὐτοῖ. σάτυροι Bentleius. Legebatur σαπροί.—54 tertium χαῖρ' ὦ Χάρων om. R. — 1 εἶπου R. θυμῇ Ald. Ἄλλως V. ἢ οὕτω Ald., om. R., qui ὑπονοομένους. — 4 καὶ αὐτὸν βούλεσθαι V. et, omisso καὶ, Ald.

186, 7 Κηρύσσει ὁ Χάρων καὶ ὡς τόπους καταλέγει. λήθης δὲ περὶον χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾧδῳ οὕτω λεγόμενον ὡς καὶ τὸν αὐαῖνον λίθον. Ἄλλως. τοῦτο V. Sic etiam M., nisi quod in fine λίθον, ἀπὸ—ἀλλίθωντας εἶναι. τοῦτο et quæ sequuntur.—

8-17 Θ. M. Ald. sic, καταλέγει. οὗτω γὰρ κηρύσσειν εἰώθασιν οἱ τὰς ναῦς ἔχοντες, ὅτε πρὸς ἐτέραν ἐκπλεύσειν μέλλουσι χώραν, ὡς ἂν ἀκούσαντες οἱ ἐκείθεν ἀποδημήσοντες τούτους μισθώσαιντο. κατὰ τὸ ἄνω οὖν ἔθος καὶ τὰ ἐν ἄδου σχηματίζει. Λήθης δὲ πεδίον, χωρίον διατετύπωκεν ἐν ἄδου, ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον ἔπλασεν, ἀπὸ τοῦ αὐαίνεσθαι τοὺς νεκροὺς καὶ ἀλίσκοντας εἶναι. (οὗτω γὰρ—ἀλίσκοντας εἶναι om. Θ. M.) ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τὸ ἀδύνατον τῶν καθ' ἄδου δηλοῖ, τοῦ, ἡ ἐς ὄνου πόκας. ἀδύνατον γὰρ πόκας ἀποκείσθαι τῶν ὄνων. φαίνεται δὲ καὶ παροιμιῶδες εἶναι ὄνου πόκον, τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκες χρησιμεύουσιν. ἡ παροιμία δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀνυποστάτων· παρῶσον τὸν ὄνον οὔτε πέζει τις δύναται, οὔτε κάρσαι. λέγεται δὲ καὶ ὄνον κείρειν, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ἐπιχειρούντων. (καὶ ἀνυποστάτων—ἐπιχειρούντων om. Θ. M.) ἐν ᾧ τρόπῳ et cetera. — 9 τὸ ἦς V. — 10 sq. ἀδύνατον δὲ π. ἀποκείσθαι τὸν ὄνον, 13 τετύπωκεν R. — 14 πλάσας et αὐᾶσθαι, 16 τῇ παροιμίᾳ, 18 χύτραν ποικίλην καὶ κόπρην ἀναθυμίας V.

187, 22-24 γράφεται ἐνθάδε Κερβερίην ἀντὶ τοῦ Κιμμερίην. ἄλλως. τοὺς Κιμμερίου καίζει παρὰ τὸ Κέρβερος V.

188 ὁρμήσειν V.

189, 34 λέγειν om. V. ὡς χαρ. libri præter R.

191, 35-53 εἰ μὴ ναυμαχίης φασὶν οὐχοί (ναυμαχίης ξά φησὶν οὐχι G.) περὶ χρημάτων πατρίδος—πράττειν. ἦσαν οἱ δοῦλοι—ιδίῳ νεκρῶν καὶ κρεῖων τὴν εἰς Ἀργινοῦσας φησὶ ναυμαχίαν. Ἄλλως V. — 36 ναυμαχίσαντες om. M. — 37 ἀλλ' ἡ, 38 τῶν σωματών. φησὶ δὲ ὅτι οὐ, 39 καὶ οὐ περὶ πατρίδος M. — 42 δὲ om. M. — 44 στρατηγῶν οἱ ὑπομείναντες ἀπόλλοντο M. — 46 τῆς om. M. — 49 εἰ γὰρ M. μόνον om. V. — 50 ἀπελάυνει V. μόνον ἐκώλυσεν Ald. ἀπέλασε μόνον, ἀλλ' οὐκ εἴ τις καὶ τῶν ἐλευθέρων μὴ, 51 εἴη δ' M. sine ἡ. — 52 λέγειν V. M. — 53 αἱ et γὰρ om. R. — 2 ἄρξει R. V. ἄρξει Ald. Correctum ex Θ., qui hoc unum scholion habet, τὴν ναυμαχίαν τὴν ἐν Ἀργινοῖσιν λέγει. τῶν σωματῶν λέγει. καὶ Σοφοκλῆς, τοιοῦτος ὢν ἄρξει τοῦδε τοῦ κρέως. γρ. νεκρῶν. — 3 οὖν et alterum τῆς om. R., qui αὐτοῦ. — 4 γεγονότων, 8 δὲ τοὺς V. Qui ἡγωνίστατο, non G.

193, 11 περικυκλήσῃ Ald. περιελύσῃ Reg.

194, 14 Ὅπου ξηραίνονται οἱ ἐν ἄδου. ἄλλως. ἀπὸ τοῦ αἵους V. Ἀπὸ τοῦ etiam ceteri præter R. — 16 λίθου om. R. V. Θ. δὲ τὸ V. Reg.: Ἦν μὲν ἀληθῶς τόπος τις οὕτω καλούμενος Αὐαίνου λίθον, ἦγ. τὴν παρὰ τῷ ἄδῳ ξηρότητα, ὡς ἀπὸ τοῦ αἰῶ τὸ ξηραίνω. — 17 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵνου, 18 τινὰ ὡς et ἄγος γέγονας V.

196, 27 ἐκ τῆς οἰκίας ἰών R. ἐξῶν τῆς οἰκίας ceteri.

197, 30 Ἀκούσας δὲ Διόνυσος ὅτι κάθιζε ἐπὶ κόπρην ἐπάνω τ. κ. ἐκ. V.

204, 48 καὶ om. V. — 49 ναυμαχίαν τὴν κατὰ Ξέρξου Ald. μὲν om. V.

208. Scholion metricum om. etiam Θ. M. In Reg. annotatur scribi etiam ὡσόπ, ὡσόπ.

209, 24-26 βατράχων—ἄλλως ex V. Nihil præter verba τούτου (τούτῳ Θ.) κέχρηται ὡς ἐφ' ὧν τῷ κώλῳ habent R. Θ. et (qui τούτῳ τῷ κώλῳ κέχρηται ὡς ἐφ' ὧν) M. — 24 δὲ ποιῶν codex. — 25 δὲ om. G. — 26 λιμνῶν καὶ κρηνῶν ὀφειλῶν εἰπεῖν οὕτως εἶπεν Ἀττικῶς. ταῦτα δὲ Θ. Ald. — 30 λημνῶν V., ex quo 31 οἱ additum.

213, 34 προσφέρειν om. Θ.

216, 36-41 ἀπὸ—ἐορτὰς post ἰαχόμεν l. 42 ponit V., præfixo ἄλλως. — 37 λήμναις et λήμναι, 40 Ἐκάβη V. χοραστάδας Ald. — 41 Νύσα V. — 42 glossam ἀντὶ τοῦ ἰαχόμεν [sic] habet etiam R. Scribendum videtur ἀντὶ τοῦ ἰαχόμεν. DIND. — 44-47 scholion recentissimum omittunt etiam Θ. M. Reg., qui hæc, τὸν Νυσήιον, τοῦτέστι τὸν τιμώμενον ἐν Νύσῃ τινὶ τόπῳ τῆς Ἀττικῆς, ἐφ' οὗ ἱερὸν ἦν Διονύσου. ἡ τὸν et cetera quæ habet Θ. l. 43. — 49 γενόμενος V.

218, 52 Ἀθ. γινομένη τῇ Διονύσῳ add. Ald. Scholion om. M. — 2 θύειν αὐθ' ἔχουσι, τῶν V. ἔχουσι om. Ald., ante ἔθος ponit Θ. — 4 ἅπαντες Θ. οἱ additum ex R., qui 6 παραγινομένους. ὑπὸ τῶν Θ. ἀποθανόντων R. Θ. et schol. Acharn. 1076. θανόντων Ald. Ceterum Theopompī locus in G. sic scriptus est, servata forma orationis recta, Θεόπομπος ἐκτίθεται, μετὰ τὸ σωθῆναι τοὺς ἐν τῷ κατακλυσμῷ πεφευγότας ἀνθρώπους. ἡ ἡμέρα πρῶτως ἐθάρρησαν χύτραν τῷ πυρὶ ἐπιστῆσαι καὶ ἐν αὐτῇ ἀφεψῆσαι τὰ ἐμβληθέντα, καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ἐορτὴν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ποιήσαντες χύτρας ἐκάλεσαν. ἔθουν δὲ ἐν αὐτῇ οὐδενὶ τῶν Ὀλυμπίων θεῶν, Ἑρμῇ δὲ χθονίῳ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων καὶ τῆς ἐφομένης χύτρας ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἐν τῇ πόλει. οὐδεὶς τῶν ἱερῶν ἐγεύετο. οἱ δὲ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκεῖσε παραγενομένοι ἐγεύοντο τῶν χυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων τὸν Ἑρμῆν ἐξιλίσκοντο. ἡμέρα δὲ τὰς χύτρας ἐκείνας ἦσαν ἐψοῦντες καὶ οὐ νυκτί. Tum pergit ἦγοντο δὲ καὶ ἀγῶνες ἐκεῖ οἱ χύτρινοι etc. — 7 αὐτοῖσι ante ἀγῶνες V. οἱ om. Θ. καλούμενοι χύτρινοι (χύτρινοι Θ.) V. Θ.

219, 13-16 om. etiam Θ. M.

222, 17 Ὁ om. R., totum scholion om. V. M. — 18 ἐπὶ τὸ R. — 19 Ἠρόδοτος Θ., qui 20 κατὰ omittit. βαρύνει αὐτὸ R.

223, 21-27 om. etiam M. — 24 sq. τράμιν—ἰσχίον Θ. τράμιν—ἰσχίον Ald. ὄσχον Kusterus ad Suidam s. Ὀρρον. — 28 sq. ὄρρος δὲ τὸ καλούμενον πύρρον, 30 τὸ—ταυρὸν, et ὄρρον, ὄρρον ὡς ὄρρον

codex. Hunc accentum si probavit Timachidas, scribendum ὄρρον ὡς ὄρμον. DIND. — 34 ἐτοιμολογεῖται V., non G. — 35 τὸν ὄρρον additum ex G.

228. Scholion metricum om. etiam Θ. M. Regius in duodecim κῶλα dispescit. — 1 τοῦτο om. R. — 3 sq. ἡ οὐχ οὕτω ὅτι R. ἡ ὅτι οὐχὶ (οὐ M.) M. Ald. — 4 ἡσυχίαν ἄγει R. κατὰ ἡσυχίαν ἀλγεῖ M. Ald. καταχλευάζει V., qui αὐτοὺς et καὶ om. — 6 περιεργαζόμεθα V.

230, 8 ἐπειδὴ om. V., qui 9 δοκεῖ ὁ Πᾶν. αἰγί-
βόταν libri præter V. — 10 κεραιοθαλής codex. — 11 ἐπὶ τὰ κέρατα Suidas s. Κερειόβτης. Post ἀρω-
τήρια pergit V., ἄλλως. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι—ὡς περὶ
λύρας (ex scholio v. 231). ἄλλως. κερειόβτης ἐπειδὴ
χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγιοβάταν καὶ
τραγοδάμωνα λέγουσι. Δίδυμος etc. Reg., ἡ ἐν τοῖς
κέραιον ἦτοι τοῖς ἄρροις τῶν ὀρνθων βαίνων. — 13 κε-
ρατίνον R. et Suidas. ἦπερ V. ὡς R. ἰστορεῖται γὰρ
Suidas. — 14 ἔχειν Ald.

231, 18-22 Ὅτι οἱ—ἦσαν post καλάμων l. 23
ponit R., præfixo ἄλλως. 19 καλάμων ἀντὶ τοῦ
κερατίου V., qui om. ἐγγρῶντο. Hic addit Ald. Σο-
φοκλῆς—λύρας, quæ om. R. et Suidas, infra in
alio scholio exhibet V. ἡ om. V. et Suidas. ἥδει-
σαν V. ἔδῃσαν G. — 20 ἀναφαίροντας V., qui 21 om.
ὡς. ὡς καὶ νῦν Suidas. ἐκ om. V., qui 22 τὸ παλ-
γὰρ. νευρίναι Θ. Ἄλλως om. R. Ald. ἐπειδὴ M. ἡ
ἐπεὶ Ald. καὶ γὰρ ἐπισυριγγῇ δὲ ὁ Πᾶν V. ἐπὶ σύ-
ριγγι ἦδεν ὁ Πᾶν G. — 23 ἥτις ἦν V. ἐστὶν om. M.
Post καλάμων pergit O. ἄλλως. ἐξ οὗ ἡ σύριγξ—
νευρίναι ἦσαν. M. autem, ἡ ἐξ οὗ σύριγξ· οἱ γὰρ
ἀρχαῖοι καλάμῳ ἐγγρῶντο ἀντὶ κέρατος. — 24 ἡ χῶδη
codex. Deinde scribendum videtur ἡ διότι ἀπὸ.
DIND. — 25 κέρας codex. — 27 Αἰχμαλωτίσι Ald.
αἰχμαλώτοις V. σου Ald. et Pollux 4, 62. σοι V.
Restitui σοῦ, id est σοι δ: cujusmodi est μοῦ ex
μοι δ contractum, de quo dixi in annotatione
ad Vesp. 902. DIND. — 28 ὥσπερ Pollux. ὡς περὶ
V. ὥσπερ Ald. — 30-32 om. etiam Θ. M.

236, 37 λείπει—χερσί om. V., qui 39 ἐνόησεν V.

241. Scholion metricum om. etiam Θ. M. Re-
gius tredecim κῶλα facit. — 1 οὗσης additum ex
scholio Aldino, quod vide ad v. 244.

243 R. habet glossas ἐσκιρτήσαμεν et εἶδος βο-
τάνης.

244, 8-12 sic in Ald., φλέως λοχμῶδες φυτὸν,
οὗ μνημονεύει Θεόφραστος. πρὸδῆλον ὅτι ποτάμιός
ἐστι βοτάνη, ὡς βοῦτομον. διὸ καὶ τὸν κύπειρον προσ-
έθηκεν, ὡς καὶ Θεόκριτος.

ἐνθεν βοῦτομον ὅζῳ, βαθύν δ' ἐτάμοντο κυπεύον
μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμφιράμῳ.

πόθεν ἀν' ἀβαίμου βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;
τοῦ δὲ ἡλίου λάμποντος καὶ θαυμαστῆς οὐσῆς αἰθρίας
τὸ τῶν βατράχων γένος ἔχει καὶ κάτω πρὸς τὰς λίμνας

χωρεῖ. καὶ πρὸς τὴν γῆν ἔσθ' ὅτε ἐκφέρεται ἐπὶ κυ-
πεύου καὶ φλέω καὶ τῶν τοιούτων βοτανῶν ἐφαλλό-
μενον. Totum locum om. V. Neque in Θ. M.
nullum est vestigium versus ex Theocrito ad-
scripti et postremorum verborum τοῦ δὲ ἡλίου—
ἐφαλλόμενον. — 8 Φλέω R. Θεόφραστος, vide
Schneiderum vol. 5, p. 537. — 9 ποτάμιος om.

R.: habet Suidas s. Φλέω. ποταμίᾳ M. — 13 κυ-
πεύον hic et infra V. Annotatio inepta gramma-
tici φλέως et φαλλεύς confundentis. Deinde mou-
tem Φελλέα dicit, de quo v. Steph. Byz. DIND.
— 16 περὶ G.

246 in principio scholii v. 240 ponit V., qui
20 ἡλίον δὲ, 22 ἐπὶ τῶν. χειμάρων G. ποταμῶν
τῶν πληρουμένων ἐκ τῶν ὑετῶν ὅπως μὴ παρασύ-
ρωνται V. Tum pergit ἄλλως. ὅτι etc.

247, 24 Ἐνυδρον δὲ ἐν βυθῷ χορείαν, ὅτι οὐκ ἂν
δύναιτο φηέγασθαι κατὰ βυθόν, ἀλλ' ἂνω κερεράσιν.
ἄλλως. τὴν V., qui ἄνω κέρραγεν. Ceteri ἀνεκράγεν.
— 26 εἴρηται Ald.

249 R. habet πομφόλυγας αἱ φυλκταινῶδες δύναι
ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. Verbis ἡ ὅτι (sic) τῶν ἐξ ὑετοῦ
—τινα 32-35 præmittit Reg. πομφόλυγας παφλά-
σματα οἱ παλαιοὶ φασὶ, τὰς ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν βα-
τράχων ἀνιέμενας φωνάς· παφλάζει γὰρ καὶ ἀναφέ-
ρεται τότε τὸ ὕδωρ ταῖς τούτων φωναῖς, ὡς ὑπὸ πυρός
τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ λέδῃτι· ἡ etc. etc.

251. Scholia metrica hic et v. 257 om. Θ. M.
— 46 τὸ λέγειν φησὶ M. τὸ δὲ ἐξῆς τὸ λέγειν Ald.
τὸ—ἐμαθον om. Θ., qui schol. 252 habet, non M.

257, 3 sqq. Spectat hæc annotatio ad v. 268.
Verba l. 6 sq. διαλελοίπασιν— ad v. 268 iterum
ponit V., διαλελοίπασιν καὶ χορὸς ἐγεγόνει λέγοντος
τοῦτο τοῦ Διονύσου. Parachoregema in chorum
mutari dicit scholiasta. DIND. — 6 γέγονε M. — 7
Διόνυσος λέγων libri præter R.

260, 9 δύνανται R. ὅσον δύνανται G. ἐξισχύει G.
ἐξισχύει V. ἐξισχύσει R.

263. Scholia metrica hic et v. 269 om. Θ. M.
268, 19 σιωπῶσι λοιπὸν οἱ Ald.

269, 24 Reg. μζ', quod recenti manu in μη
mutatum. — 29 παῦς M. παραβαλοῦ δὲ idem. πα-
ραβαλοῦσι V. Θ. παραβάλλουσι R. πλοιαρίῳ G.

270, 35 ὅτι om. M., qui 36 ἀρσενικῶς φησι καὶ
οὐχὶ τὸ ναῦλον. καὶ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ἡμῖν
ἡ ναῦλος τῆς νεώς. V. Ald. ἀλλ' οὐχὶ. — 37 ἔπειτα R.
Θ. ὅτι Ald. «Addidi alterum ἡ ναῦλος, quod Suidæ
quoque restituendum s. Ναῦλος. Est versus
poetæ ignoti.» DIND. — 39 διὰ δύο R. Ceteri ἐν
τοῖς δύο. — 40 λέγεται καὶ οὕτω ναῦλλον R. — 41
Ἄδου γὰρ V.

280, 4 ἀλλ' om. R.

282, 7 πρὸς τὰ Ald. Scholion om. R.

286, 12 δ om. R. Θ. — 14 αὐτόν om. R. V.

293, 18 πεμποόμενον R. Reg. επιπεμποόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν, δ δοκεῖ πολλὰς μορφαὶ ἀλλάσσειν Ald. Quæ verba ex Suida s. Ἐμπούσα illata videntur. Pro δυστυχοῦσιν apud Harpocrationem legebatur στοιχοῦσιν, cui Bekkerus τοῖς δυστυχοῦσιν ex tribus codd. substituit. στοιχοῦσιν, *iter facientibus*, defendit Valesius ad Sozom. II. E. 8, 6, a Kustero indicatus. DIND. καὶ τὰς μορφὰς ἐναλλάττον habet Reg. — 19 οἷον R. V. Θ. M. ἐνιποῦσα καὶ ἔμπουσα Reg. Qui pergit, ἔτεροι δὲ αὐτὴν ὄνου σκέλος ἔχιν φασίν, ὅθεν καὶ ὀνοσκελίδα καὶ ὀνοκωλίδα καλοῦσι. ψιλοῦται δὲ διὰ τὸ συγκοπὴν παθεῖν αἰολικῶς· τὰ τοιαῦτα γὰρ ἐντελῆ μὲν ὄντα δασύνονται, συγκοπέντα δὲ αἰολικῶς ψιλοῦνται, ὡς τὸ ἄλλομαι ἄλμενος, ἱερεὺς ἱρεὺς· ἱέραξ ἱρηξ, καὶ τὰ τοιαῦτα. — 21 δοκοῦσι δὲ V. Θ. M. — 23 Ταγηνιταῖς Θ. Ταγηνίταις M. — 24 γθονία θ' Ἐκάτη σπεύρας ὄφρων Porsonus. Legebatur γθονίας Ἐκάτης πείρα σοφῶν. ἐλελιζομένη Scidlerus. Legebatur ἐξελιζομένη.

294, 28 ὀνοσκελία V. ὀνοσκελίδα vocat schol. Eccles. 1048 et Sozomenus Hist. eccles. 8, 6. Conf. scholium ex Regio cod. modo editum. — 30 post γινόμενον addit R. προσενεστέον ἐν ἑκτάσει τὸ α' σύνθηες γὰρ αὐτοῖς. « Quæ ad αὐρα spectare videntur v. 314. » Dindorf. τινὲς ὅλον τὸ πρόσωπον ἐν λέγουσι R. τινὲς ὅλον ἐν πρόσωπον λέγειν Θ., quod præstare videtur Dindorfio. — 31 βόλβιτος (sic etiam Θ.) γὰρ κυρίως τὸ τῶν κάπρων ἀποπάτημα V., quæ om. G. τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα Θ. Reg. : βόλιτον δὲ κυρίως ἢ τῶν βοῶν κόπρος, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ὄνου παρείληπται.

297, 33 sq. in V. Θ. M. infra post δ Διονύσου τὸν ἱερέα ponuntur, præfixo ἄλλως in V., præfixo ἢ in Θ. M. In R. est ἱερέως τινὸς ἀκολουθοῦν αὐτοῦ μένηται. μένηται ante ἀκολουθοῦντος ponit G. — 35 scribendum δ τοῦ Διονύσου ἱερέως. DIND. — 36 περιελθὼν δ χρυφθεῖς G. — 41 θέαις Kusterus. Scribatur θεαῖς. τετίμητο M. ἔτετιμ. ἱερέως V. — 42 Διός M. πρὸς συνήθειαν οὖν Θ. M. προσυνήθως ἂν οὖν V. πρὸς οὖν συνήθειαν Ald. — 43 Ἡ ἡδὴ ἦν Θ. M., qui om. 45-51. Ea qui scripsit, refert scholium Regii his verbis conceptum : Οἱ μὲν φασίν ὅτι καὶ ἱερέα μετ' αὐτῶν εἶχον· ὅπερ ἄτοπον· οὐ γὰρ ἐμφαίνεται τοῦτο ἐν τοῖς προλαβοῦσι· τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· οἱ μεγάλοις—νῦν λέγει πάνυ φοβηθεῖς. ἢ καὶ διασφύρων τινα τῶν φαύλων ποιητῶν, οὕτινος εἰκὸς εἶναι τὸν στίχον τοῦτον, ἐνταῦθα τέθεικε τοῦτον. — 49 κατὰ μίμησιν οὖν Reg. — 51 διασυρόμενον Kusterus κατασυρόμενον Ald.

298, 52 ἢ om. V. — 53 Ἡρακλέα R. Ἡρακλῆν ceteri.

299, 1 συνεχὲς Dobræus. Legebatur σύνθηες. — 3 ὁ om. Θ.

300, 4-6 Πιθανῶς—εἰπεῖν ὅτι om. R. — 6 ἐστι additum ex V. τοῦ πρώτου Ald.

303 om. M. — 10 ὑποκριτῆς οὗτος δ' Ἡγέλοχος V. ὃν Dukerus. Legebatur θς. — 13 αὖ omittunt R. Θ. γαλῆν R. — 15 post σκώπτει addit Ald. καὶ Στράτις, « ποῖ, ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν γαληνὰ, ἐγὼ δὲ ῥῆμην σε γαλῆν λέγειν ὀρώ. » καὶ Σαννυρίων δὲ ἐν Δανάῃ, « τίς ἂν γενόμενος εἰς ὅπην γενήσομαι; φέρ' εἰ γενόμην γαλῆ· ἀλλ' Ἡγέλοχος με μηνύσειεν ὁ τραγικός. ἀνακράγοιτ' ἂν οὗτος εἰσιδὼν· ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν' ὀρώ. » Quæ ex scholiasta Euripidis illata omittunt libri et Suidas s. Ἡγέλοχος. — 17 οὐ προσηγέγκατο, 19 γαλῆν V. — 22 λέγοντες G. λέγουσι, 24 προσενέγκασθαι V. — 27 ἐπὶ τῶν—λυπηρὰ habet Suidas, in capite scholii posita. Ceterum 26-30 ἐστι—τεραπεύονται non videntur exstare posse in R. V. — 31 Ἠλέκτρα. Electram pro Oreste nominat : de quo dixi ad schol. Pluti 639. DIND. Post 32 pergit Reg. : καὶ φασίν ὡς ἔχει λόγον καὶ πρὸ Εὐριπίδου εἶναι τινὰ ποιητρίαν γέλοχον (sic) καλουμένην τοῦτο γράφειν, καὶ διὰ τοῦτο σὺν Εὐριπίδῃ καὶ αὐτὴν περιτύρειν. ἡ γυνὴ τις ἦν ἐν Ἀθήναις πάννυ τούτῳ τῷ ἔπει χρωμένη πρὸς τὰς θυμίας ὅταν δεήσει. Deinde de histrione, ἐν τῷδε τῷ στίχῳ ἀποπνίγεσθαι μέλλων, ἐστὶν εἰς τὸ γαλῆν· χρόνον δὲ ἱκανοῦ διελθόντος, ἐξεφώνησε τὸ ὀρώ· οὐ γὰρ καὶ ἐκωμωδήθη.

308, 33 Διός M. R. habet δ τοῦ Διονύσου ἱερέως παρὰ τὴν ὑπόνοιαν διὰ τὸ ἐπυρρίασε, πρὸς τὸ ὠγρίασε. πυρὸς γὰρ ἦν ὁ ἱερεὺς κατὰ φύσιν. — 34 ἦν φύσει V. Idem habet gl. ὁ ἱερεὺς· πυρὸς γὰρ ἦν κατὰ φύσιν, quod om. G. — 39 ὄντως V. Θ. ὄντων G. ἔχοντος Ald. τούτους ἀπρ. Θ. Fort. τὸ τοὺς ἀπρ. — 40 Παυδαρίως Θ. Εὐπολῖς. In Αἰξίν, ut colligi potest ex glossa Hesychii, ἱερεὺς Διονύσου· Εὐπολῖς Αἰξίν, Ἰππώνικον σκώπτων ὡς ἐρυθρὸν τῇ δῦει. Seq. I. ὀνομάζει Hemsterhus. ad Hesych. νομίζεσθαι Ald. νομίζεσθ' V. αἰγίπυρον V. Θ. : quam scripturam vocabuli probat Eustath. p. 307, 29. αἰγίπυρον Ald. Post αἰγίπυρον addit Ald. εἶναι, quod debebat Hemsterh. et omittit V. DIND. — 42 ἔχειν, herbam scil. αἰγίπυρον. HEMST. Intellige Demetrium Ixionem. — 43 πρὸς τὸ ἐπυρρίασε. Imo πρὸς τὸ ὠγρίασε.

311, 47 γὰρ ἦν ὁ R. Idem ἢ om.

312, 52 ἐνδόθεν V. ἐνδον Ald. Lemma om. Θ. M. Totum scholion om. R. σημειώσαι V. Ald. — 53 ἐνδόθεν Ald.

314 om. etiam Θ. M. De scholio Ravennate ad hunc v. referendo v. ad schol. 294, 30. — 7 αὔρα Reg. — 11 μουστικωτάτην Ald. μουστικώτατον Θ. « δύο ποιοῦσι, scil. στιγμάς, i. e. novam personam loqui faciunt. Vide ad 28, 51, 891, Acharn. 899. Sed ubi δύο διπλαῖ, ad Eq. 722, i. e. post καθυβρίσαι, alia scena, non persona. » DOBRÆUS.

316 Reg. : Τῶν μυστῶν ὁ χορὸς ᾄδει καὶ ἐν τῷ ᾄδει τὸν ὕμνον, ὃν ᾄδε συνήθως ἐν Ἐλευσίνι εἰς Διόνυσον. συνίδρυτο γὰρ καὶ συνετιμᾶτο τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Περσεφόνῃ (« Eleusine, quare jam apud inferos quoque, » multis addit, eadem repetens ad v. 324). ἄνθ' ὧν αἱ μὲν τῶν ξηρῶν καρπῶν πάροχοι, ὁ δὲ τῶν ὑγρῶν. γίνεται δὲ Ἰακχος ἀπὸ τοῦ ἰάχειν (sic) τὸ ἡγεῖν. λέγεται δὲ οὐ μόνον ὁ ἐπὶ τοῦ Διονύσῳ ᾄδόμενος ὕμνος Ἰακχος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος, ὁ καὶ Βάκχος ἀπὸ τοῦ βάζειν οὕτως καλούμενος.

320, 20 καὶ om. R. M. ὥσπερ Σωκράτης additum ex V. ὡς καὶ Σωκράτης R. — 23 τοὺς θεοὺς post μνημονεύειν φησὶ legebatur. Transposuit Kust. — 26 sq. διαχλευάζοντος — καταψήφισάμενοι V. Ceteri γλευάζοντος — καταψήφισμένοι. — 27 τὸν μὲν ἀναίρησεντα V. Θ. — 28 δὲ ζῶφι τὰ (τῷ G.) V. κομίσαντα Θ. — 29 δύο. Sic etiam schol. Avium 1073. Dobræo τέτταρα corrigendum videbatur ex verbis Aristophanis Av. 1078, ἣν ἀποκτείνῃ τις ὕμνον Φιλοκράτῃ τὸν Στρούθιον | λήψεται τάλαντον, ἣν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγῃ, τέτταρα. Quam parum certam rationem esse Dobræus ipse postmodum videtur sensi-se. DIND. τοὺς om. V. Θ. — 30-32 ὡς — Πινδάρου om. M. ἀλλ' V. Θ. pro ὡς. Καρτερός V. et schol. Av. 1073. Καρτερός ceteri. — 31 Τηλεκλύτου V. Θ. Τηλεκλήτου Ald. Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου dicit Suidas s. Διαγόρας. παῖς om. V. γένος τῶν αὐτοχρόνων Σιμωνίδου καὶ Πινδάρου V. γ. τὸν χρόνον Σιμωνίδου καὶ Πινδάρου Θ. τοῖς χρόνοις ὧν μετὰ (scr. κατὰ) Πινδάρου καὶ Βακχυλίδου dicit Suidas. 33 Hesiychius, Διαγόρας : Διόδωρος (corrig. Ἀπολλόδωρος) ὁ Ταρσεὺς ἀναγινώσκει περισπωμένην δι' ἀγορᾶς, διὰ τὸ τοὺς μύστας βακχάζειν (ιακχάζειν Albert.), τουτέστιν ᾄδειν τὸν Ἰακχον δι' ἀγορῶν βαδίζοντας. DIND. Sequentia om. M. καὶ φασιν V. Θ. καὶ φησιν G. καὶ Φερικράτης Ald. — 34 ἄστεος V. Θ. ὃν ᾄδουσιν ἐξ ἀγορᾶς G. — 35 ἐξιόντα Θ. γέγονε — Διαγόρου habet Suidas s. Ἰακχος — 36 μεγέθει Θ. et Suidas. μεγέθους V. κομωδούμενος ἐπὶ μεγέθους om. G. Μύραις V., non G. — 37 γὰρ ἢ νῦν δὴ ὅστι, καὶ δοκεῖ γέ μοι recte correxit Bergkii Commentt. p. 321, *major est quam modo fuit*. Legebatur γὰρ ἦν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖ δέ μοι. δ' ἐστὶ Suidas. δέ ἐστι V. Θ. Alterum δέ om. Θ. Cetera sic ego emendanda esse censeo, ἐὰν τοσούτον ἐπιδιδῶ δι' ἡμέρας, μεῖζων ἔσ. Δ. DIND. — 38 ἐάν τι om. Θ., spatium vacuo. ἐπιδιδῶται V. ἐπιδιδοται G. Θ. Apud Suidam ἐάν τις (ἔτι cod. Leid.), omisso ἐάν) ἐπιδιδῶ τῆς ἡμέρας (ὅτι addit ed. Mediol.) μεῖζων (ἔτι addit ed. Mediol.) ἔσται. ἐπιδιδῶ καθ' ἡμέραν Toupius. — 39 Διαγόρου non est ap. Suidam, qui versum explet addito τοῦ Τερθρέως. — 40-42 om. etiam Θ.

324. Scholion metricum om. etiam Θ. M. —

8 τριστιχία Dindorfius. Legebatur τριστοιχία. — 15 ἐστὶν ἡ εἰκάς R. ἡ ἐγκάς ἐστὶν V. ἐγκάς ἐστὶν Θ. Ald. ἐξάγουσι R. Legebatur ἐξάδουσι. Plutarchus Vita Camilli c. 19, περὶ αὐτὴν τὴν εἰκάδα τοῦ βοήδρομιῶνος, ἣ τὸν μυστικὸν Ἰακχον ἐξάγουσιν. similiterque in Vita Phocionis c. 28. Quos locos comparavit Kusterus. — 16 συνίδρυται τῇ Δήμητρι, vide Spanhem. ad Callimach. pag. 705. Kust. — 18 Διονύσου Dobræus. Legebatur Διόνυσον.

326, 24 τῷ λειμῶνι Θ. Ald. τὰς om. M. — 25 ἐποιούντο om. Θ. διὰ τὸ τὰ R.

329 Regius : Ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν κρατὶ σὺ δῆλον ἐποίησεν ὅτι ἀρσενικὸν ἐστὶ τὸ κρατὶ ὅδ' ἡ εὐθεῖα ὁ κρᾶς. εὐρηται γὰρ καὶ κανὼν ἐπὶ τούτῳ ἐν παλαιοῖς βιβλίοις, ὅτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ ὀξύτονα μονοσύλλαβα, περιστοσυλλάβα κλίνονται καὶ διὰ τοῦ ντ, οἷον Ζᾶς Ζάντος, ὁ σημαίνει τὸν Δία, Πρᾶς Πραντός, ὄνομα πόλεως, καὶ πᾶς παντός. σσημαίνεται τὸ δ κρᾶς κρατός, διὰ καθάρου τοῦ τος κλινόμενον.

330, 32 μυρσίνῳ V. Θ. μυρσίνων R. μυρσίνης Ald. — 34 κισσίνῳ ὅτι ἡ Δημήτηρ οἰκείως εἶχε πρὸς τῷ τῆς μυρσίνης φρυγῶν ἐν δὲ τοῖς διονυσιακοῖς, καὶ (?) ἀμφοτέροις Reg. Quæ confirmant Fritzscheii (De carmine mystico Ar. p. 33) sententiam jam per se veram, verba 35 sq. ὅτι — ἀνιέρωτο transponenda esse post κισσίνῳ. — 35 διὰ τοῦ μυρσίνου Θ. τῆς μυρσίνης Ald. — ἀνιέρωτο V. Ald. ἀνίερος Θ. — 37 οἰκείωται codex hic et paullo post. — 39 Σάμῳ μόνῃ θεῶν. Codex σάμῳ ἐκ δὲ μυρσίνης ἐκ δὲ τοῦ πάθους δεσιδαιμόνι θεῶν. Ejecit Dindorfius quæ ex alio scholio illata fuerunt. — 40 ἐπεὶ G. ἔπειτε V. — 43 τῷ Διονύσῳ, 44 πέμψαντα G. — 47 καὶ τῆς ἀμπέλου addidit Dindorfius.

331, 50 δὲ τὴν om. R. — 51 ἣν οὐδεὶς οὐκ ἂν τις R.

338, 8 Θεσμοφορίοις R. Θεσμοφορίῳ V., qui hæc verba τοῦτο δὲ (δὲ om. G.) εἶπε — τὸ ζῶον infra ponit post θύουσι τὸ ζῶον [?]. Eodem loco habet Θ., in quo recte Θεσμοφορίοις. DIND. — 12 sq. γενικῇ κρεῶν κρεῶν. τοῦτο δὲ Θ. — 13 χοῖρον παθεῖν V. — 17-20 om. etiam Θ. M. τῇ κόρῃ ἦγουν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς τῇ Περσεφόνῃ καὶ αὐτῇ τῇ Δήμητρι Reg.

339, 21 alterum ἢ om. R., qui 22 εἰλητὸν εἰλητὴν ceteri.

340, 23 Τὸ ἐξῆς V. Ald. ἔγειρε ἀστήρ ἐν γ. τ. φλ. λαμπράς V.

343, 27 ἐπὶ τὴν Θ. ἐπεὶ τινὰ νυκτὸς R. — 32 λαμβάνοιτο Θ. Sequentia om. etiam Θ. M. 35 sqq. habet Reg.

344, 40 ἀνθὴ ἀνακείμενα V. δὲ om. R. — 41 ἀντὶ λάμπεται R. Quod ἀντὶ τοῦ λάμπεται esse potest.

345, 44 ὡς — λέγει R. καὶ (καὶ omittunt Θ. V.)

*Ομηρος, θεῶν ἐν γούνασι καίται V. Θ. M. Ald. 346, 47 sqq. om. etiam Θ. M.

351, 9 δάπεδον. τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι πάνθηρον, παντοδαπῶν ὀρνέων δεκτικόν R. V. Θ. Tum addit R. λειμῶν γὰρ ὑπόκειται καὶ ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ. Quæ ex scholio v. 343 sunt repetita.

354, 18 sq. ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον λέγει Ἀρίσταρχος μεμ. Ald. Conf. schol. v. 372, 440. ἐπὶ τοῦτον V. — 19 τὸν χρόνον om. M. μετρικὰ V. μέτρια G. — 20 χρόνον V. χρόνον ceteri. εἰ τι ἄρα M. Locus non integer esse videtur. συνείδεν Θ. M. συνειδεῖν V. συνιδεῖν G. σύνοιδεν Ald. — 21 καὶ om. M. Idem σύζυγον. ἐν σύζυγον scribit Fritzsche De carm. myst. Ar. p. 50. — 22 διχορρίαν Θ. διχορρεῖαν ceteri. — 23 ὡς τὸ εἰς V. καὶ εἰς δώδεκα Θ. — 24 — 34 om. etiam Θ. M.

357, 36 Πρὸς addidit Dobræus. Idem aliter expressit Suidas s. Ταυροφάγον, addito ψασι ψεύδεσθαι post ἔπαθλον. Ἀρίσταρχον Suidas. Legebatur Ἀριστόξενον. — 37 οἰομένους R. et Suidas. οἰόμενος ceteri. ταῦρος ναυτῶν τὸ V. Ib. εἴρηται — (44) δράμασι infra post τῶν θυνόντων l. 48 ponunt V. Θ. et (qui hæc tantum verba ab οἱ δὲ εἴτι — τῶν βακχῶν habet) M. — 38 παρὰ τὰ Ald. παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ G. — 39 καὶ ὅτι R. et Suidas. — 40 ἐπιτιθέασιν Ald. ταυροφάγον δὲ ἴσως αὐτὸν τὸν Κρατῖνον λέγει, ἢ ὡς λαίμαργον κοιμωδῶν, ἢ ὅτι ἔπαθλον ἐλάμβανε ταῦρον Reg. Ib. οἱ δὲ ὅτι V. Θ. et Suidæ codex Paris. A. — 41 ὅλον om. Suidas. Idem ἀποδιδόσκει μητέρα Κρατῖνον ἥτις βακχ., lectione absurde interpolata, ut recte judicare videtur Dindorfius. Improbabilia suspicatur Fritzsche De carm. myst. p. 55. — 42 ἅ εἰσι, 43 τολμηρόν Suidas. τολμηρά V. Θ. M. οἱ δὲ λέγουσι τολμηρά R. βακχῶν M. et Suidas. βάκχων Ald. Sequentia om. Suidas. τολμηρῶς R., qui 44 βωμολόχοις δὲ om. — 45 πρὸς χολακείαν Ald. — 47 μετενήνεκται V. μετήνεγκται R. Ald. μετήνεκται Suidas s. βωμολόχος. ἐπὶ τῶν idem. Legebatur ὑπὸ τῶν τὸν βωμὸν V. — 48 ἐλιπάρουν Suidas. τι λαβεῖν V. Θ. περὶ τῶν R. — 50 legebatur τὸ μηδὲ Κρ. — 2 sq. ταῖς βάκχαις G. τὰς βάκχας V.

362. Lemma esse debebat τὰ πόρρητ'. — 10 τοὺς ποιήσαντας. Quod plurali numero usus est, indicio esse videtur alios alium ejus fabulæ auctorem perhibuisse. MEINEK. Hist. Com. p. 70. Notat grammaticus ἀπόρρητα, quod interdicta apud Aristophanem significat, de secretis dictum in fabula Pherecratea. Ceterum comparetur schol. ad Thesm. 370. DIND. Recte. Fritzsche De carm. myst. p. 57 nemo facile assentietur, τοὺς ὑποπτεύσαντας corrigenti. — 11 ἤκουσαν Dindorfius. Legebatur ἤκουσιν. ἤκουσεν Dobræus. — 12

ὡς νῦν ἐκ (fort. ἐπὶ) τῶν μυστηρίων ἔθος Θ. — 13 καὶ — οἶδεν non satis intelligo. Videntur nonnulla excidisse. DIND. Fritzsche tentat ὃν καὶ αὐτὸς ἐν Νήσοις vel ἔμπροσθεν vel ἐνδοτέρῳ (infra 381) οἶδεν. καὶ αὐτὸς — ἐξάγεσθαι om. M. εἶδεν Θ., qui ἀπόρρ. ἦν τὰ ἀπ. — 14 οὖν M. ἀποφέρει Θ. Ald. — 16 τοῦτον ἀποπέμπειν V., qui 17 τὰ ἀπόρρητα post Ἀθήνηθεν ponit. Delendum esse videtur Dindorfio. — 18 ἀπόρρητα ἦν τὰ V. ἀπόρρητα τὰ Θ. Ald. τὸ πρὸς M. — 20 ἢ ἐξ Αἰγίνης Fritzsche. ἔμπορεῖον V. — 21 ὁ Θωρυκίων ταξ. R. ταξίαρχος M. et Suidas s. Θωρυκίων. — 22 τῶν om. R. — 3 ἑαυτοῦ etiam Suidas. αὐτοῦ Ald. ἑαυτῶν duo codices Suidæ. Πελοποννησίους ναῦς προδιδοῦς καὶ Αἰγίναν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα Reg. — 24 sq. δὲ om. M. Θωρυκίων γρ. V. Θωρυκίωνα γρ. Θ. Idem μιμούμενοι. Apud Suidam, οἱ δὲ εἴτι τὸν Θωρακίωνα μιμούμενος δὲ ἦν Αἰγινήτης ταξίαρχος etc. « Bis corrigere licet Θωρυκίων. Fuit enim Θόρικος pagus tribus Acamantidis, cujus pagi qui esset, tam Θόρικος quam Θωρικεὺς appellabatur. At Θωρυκίων ὢν quum permire dictum est, tum metro prorsus repugnat. Fortasse ex Suida reponendum Θωρακίων γρ. ἀντὶ τοῦ τὸν Θωρακίωνα μιμ. » FRITZSCH. l. c. p. 59.

363, 27 om. R. V. Regius: Εἰκοστολόγος, πρὶν καὶ τελώνης ὑπάρχων (Thorycion) καὶ τῆς κάτω μοίρας. οἱ τελῶναι δὲ πρότερον μὲν πεντηκροστὴν μοῖραν τῶν ἀπαιτουμένων ἐλάμβανον, καὶ πεντηκροστολόγοι ἐκαλοῦντο· εἴτα εἰκοστολόγοι, καὶ τελευταῖον δεκατολόγοι.

364, 32 γράψας ὁ Θωρυκίων Suidas s. Ἀσκώματα. ἐπεμψε R. — 33 ἀσκώματα τὰ ἐν ταῖς κώπαις σκεπαστήρια ἐκ δέρματος, οἷς χρῶνται ἐν ταῖς τριήρεσι Suidas. ὁ ἐν, 34 καθὰ ἢ V. καθ' ὃ τρῆμα ἢ Suidas. — 35 πόλις Λακωνική V., om. G. « Somniabat de ea Epidauro, cui cognomen fuit ἡ Λιμηρά. » Fritzsche. Δυρράχιον est in Θ., librario de Epidamno cogitante.

365 προσέτο γὰρ χρήματα πολλὰ (πολλὰ χρήματα Θ. πόλεως χρήματα M.) Κύρος Λυσάνδρῳ τότε εἰς πόλεμον V. Θ. M.

366, 41 εἰσένεγκε δῶμα καὶ Suidas s. Κατατιλξ. — 42 κατετίλησεν αὐτῆς Suidas. κατείλησεν αὐτὴν V. κατετίλησεν αὐτὴν M. καθωμίλησεν αὐτὴν Θ. — 4 ἡρυξάσε Suidas. ἐγεφυρίαζε, cavillabatur, illudebat, Hermannus ap. Fritschium, qui ex Aldino scholio ponit ἐπανηγγυρίαζε. — 43 εἰς αὐτὴν Θ. M. Sequentia om. etiam Θ. M.

367, 50 εἰς ἀργύριον codices. Conf. schol. Eccles. 102. — 52 ἰστάμενοι iidem. — 1 διὰ τὸν Ἀγύριον Brinckius.

368. Cum hoc scholio compara Philemonis Lexicon v. Τέλος et Favorinum. — 8 Euripidis ex

Polyido versus apud schol. Homeri II. K, 56 sic scriptus, μάτην γὰρ οἶκον σὸν τόδ' ἐχθαίη τέλος. Vide Valckenarium in Diatr. p. 202. Unde correxi scripturam codicum (etiam Reg.) μάτην εἰκοστὸν τόδ'. DIND.

372, 22. Ἀρίσταρχος. Conf. schol. v. 354. — 23 θλου τοῦ R. ὅλα τοῦ Ald. ἔλαττον V. — 25 περὶ Θ. M. παρὰ V. Ald. Post χορὸν addit V. ἐτι δὲ χορὸς τὸ ἄλλο μετὰ τοῦ χοροῦ τῶν κατ' ἄδου et, οἱ τοῦ χοροῦ μύσται ἀλλήλους παρακελεύονται. Hæc om. G., qui om. etiam scholia 374, 376. — 29 τὸ om. V.

378, 23 ὑψώσεις τὴν σώτειραν τοῖς V. — 33 ἔστιν—θύουσιν om. G. ἔστι γὰρ V. Ald. τὴν ἐν Ἀθῆναις Ἀθηνᾶν dicit M.

384, 49 ἔως τοῦ (τὸ V.)—φρένας om. G. ἄλλο ἔως V. Significat his verbis librarius scholion quoddam esse describendum usque ad verba τίς σὰς παρήγειρεν φρένας, qui Archilochi versus est apud Hephæstion. p. 129. DIND.

395, 3 φαιν. ἐπίκαιρον Διόνυσον R. Reg. : Ὡραῖον θεὸν λέγει τὸν Δ., ἐπειδὴ κατὰ τὸν καιρὸν et quæ sequuntur l. 4, 5. — 6 legendum ex Reg. ὅτε ὠδεύουν ἀπὸ—Ἐλευσίνα, pr.

398 om. etiam Θ. M., iidemque infra l. 21-25, ubi πάντα δ' εὐπειτῇ θεοῖς ex Euripidis Phœniss. v. 701 confert Dindorfius.

401, 28 ἄστεος V., et mox R. — 36 ἐπὶ γὰρ V. altero loco : nam bis hoc scholion (inde ab ἔοικε π.) habet, hic et infra post scholion v. 439. Καλλιῖνου V., non G. Καλλίου Ἀριστοτέλης φησὶν V. altero loco. Ἀριστοτέλης. « In didascaliiis. » CASAUB. ad Athenæi 6, p. 235, E. — 37 ὅτι δυσὶν V. altero loco. — 38 ἴσως additum ex V. ἴσως καὶ περὶ τὸν A. ἀγ. ἦν τις V. altero loco : unde vulgatum παρὰ correxit Dindorf. ἦν τις post ἀγῶνα ponit G. — 39 ἀγῶνα add. G. et altero loco V. εὐστολῇ V. οὐ σχολῇ G. et altero loco V. Deinde sequentia δ' ὕστερον ad finem om. V. loco priore, ubi G. addit δὲ ὕστερον—περιεῖλε Κινησίας. Ib. χρόνῳ. δι' οὗ πολλοὶ ὕστερον καθάπερ τὰς χορηγίας περιεῖλε Κινησίας Ald. sequentia omittens. γρ. δὲ ὕστερον οὐ πολλοὶ καὶ καθάπαξ τὰς χορηγίας περιεῖλε Κινησίας G. loco priore : nam altero consentit cum V. — 41 ἐφ' ἣ σκηνῇ μὲν. Requiritur μένηται vel simile quid. DIND.

407 συνήθεια ἦν τὸ ἐπ. ὁπότε ὁμολογοῖεν ἡ συνομολογοῖεν—M. Referenda hæc ad v. 508, κάλλιστ' ἐπαινω. DIND. Reg. ad hunc versum : βράεως τοῦτο φησὶν οὐκέτι τολμῶν κωμωδῆσαι εἰς τοῦμφανές Ἀρχίνον καὶ Ἀγύρριον, οἱ κωμωδῆθέντες τοὺς μισθοὺς τούτων ἡλάττωσαν.

415, 3 παρεμβάλλοντος Ald. et G. παρεμβαλλόντος [sic] V.

416 om. etiam Θ. M. — 7-9 τὸ δὲ—φησὶν Regius habet ad v. 410, νῦν δὲ κατείδον. δὲ om., 8

ἀποσκόπτων. Ad 415 certe referenda esse monuit Fritzs. l. c. p. 83. — 10 νόμος. Ficta ab scholiasta lex. Monuit Schœmannus De comitiis p. 106. — 11 sq. ἐξ ἄλλ. ἐν Ἀθῆναις κατοικήσειν ἐθέλοντας, διαβιάζοντας οὐκ ὀλίγον ἐνταῦθα χρόνον, εἴτα εἰς πολίτας ἐγγράφεσθαι, 13 δ' Ἀργ., 14 τοὺς συμπολίτας Reg.

418, 20 εἶπε φράτορας additum ex Θ. φράτορας εἶπεν V. διαβάλλωσιν Θ. — 21 ἡ δὲ προκομίσαι om. Θ., qui οὐκ ἔφραεν. — 22 sq. ὀδόντας—ἡ Suidas s. Φραστήρας. ὀδόντας συγγενεῖς (συγγενεῖς om. Θ., sed habet ut gl.) εἶπεν. ἡ libri. — 23 παίδων R. et Suidas. παίδων ceteri. παίδων τῶν φυόντων τοὺς ὀδόντας τῆς ἐπταετίας κατακαθούσης Reg. — 25 γρ. παῖς Ἀθῆναις Ald. οὐκ ἴσχυσεν M. — 26 οὗτος δὲ libri præter R., qui οὗτος—χθονός scholio priori anteposit. — 27 sq. δὲ ἐστὶ ἡ ξένης R. δὲ ἐστὶ καὶ ξένης (δ ξένος G.) V. δὲ ἡ ξένης Θ. δὲ ἐστὶ καὶ Ald.

420, 31 alterum τὴν om. V. Θ. M. Recte τοῦ vel τῶν Fritzschi. l. c. p. 91.—32 νεκρῶν potius legit Apollonius. Monuit Kusterus. — 33 ἄλλ' ὅτι—λέγει libri præter R. — 35 κατετρίβημεν Θ. M. — 36 sqq. om. etiam Θ. — 44 ἴνα G. ἐπεὶ οἱ νες [sic] ὅτι οἱ λέγοντες ἴνα V.

421, 47 εἶπε παρ' ὑπόνοιαν, δεικνύς ὅτι πᾶσαν πονηρίαν εἰργάζοντο Reg. — 48 post αὐτῶν addit V. τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας. χαριέντως ἐξ (scrib. ἀντὶ τοῦ) πολιτείας εἶπεν εἶπε μοχθηρίας διὰ τὰ κακὰ αὐτῶν, quæ om. G.

422, 52 τὸν Καλλιῖαν · Κλεισθένους γὰρ ἦν υἱός M. — 1 γὰρ om. V. Reg., qui apud poetam habet τὸν Κλεισθένους cum gl. υἱόν : Τὸν Κλεισθένη τοῦτον, ὃ υἱὸς ἦν ὁμοῖος τοῦς τρόπους, διασύρει κἀνταῦθα ὡς φαυλόδιον, καὶ τὸ γένειον λείον καὶ ξυροῦντα (ex corr. ξυροῦντα) τὰς τρίχας καὶ ἐπὶ τὸν Σεβίνον πορνεύμενον. διὸ καὶ δεινοπαθοῦντα τοῦτον λέγει ἐπὶ τῇ τελευτῇ Σεβίνου.

423, 6 προσέθεσαν R. — 9 ἄμα καὶ Θ. Reg. : Ἐν ταῖς ταφαῖς ἤτοι ἐν τῷ μνήματι τοῦ Σεβίνου, τίλλειν τὸν πρῶκτον ἑαυτοῦ, παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς.

427, 11 ὀνοματοποιεῖται V. Θ. M. — 12 τοῦτον M. — 13 δὲ om. R. ἐμφαίνει οὗτος, 14 περαινόμενος V. Θ. μόνον R. μόνου ceteri. αὐτῷ om. Θ. M. δ om. iidem et V. — 15 οὗτος καὶ R. V. ε om. V. Θ. M. — 16 μιλᾷσειν R. Ald. — 18 πόσσης Reg. — 19 ποιητῇ om. M. — 20 Ἀττικὸς Θ. Ἀνάφλου Fritzschi. Sequens scholion om. etiam M.

429, 22 τὸν ἵππον εἰς, 23 πολλὰ χῆ—λαμβάνεται Θ. ἱππόπορνε. Diogenes Athen. 13, p. 565, C. Vide Alciphron. 1, 38 et Bergler. 3, 33, p. 346. DOBREUS. — 24 ὁ Καλλιῖας πανταχοῦ ὡς Suidas s. ἱππόπορνε. κωμωδεῖ τοῦσδε ὁ Καλλιῖας Θ. καὶ om. V., qui πάθων, G. φραγών.— 26 ἡ τοῦ κτηνοδότου

om. V. Θ. Regius : Δέον εἰπεῖν Καλλιάν τὸν τοῦ Ἱππονόικου, διαβάλλων αὐτὸν ὡς πάννυ πόρνον, τὸν Ἱπποβόινου φησιν, ἥτοι τοῦ μεγάλου πορνεύοντος· τὸ γὰρ Ἱππος πολλὰ χροῦ ἐπὶ μεγέθους ἐκλαμβάνεται. — ἡ τὸ Ἱπποβόινου ἀντὶ τοῦ τοῦ Ἱππους (sic) συνουσιάζοντος, ἥτοι κτηνοδότου.

439, 36 τοιαῦτα M. λαλούντων Θ. — 37 Κορινθίους M. — 38 sq. καὶ—ἔως οἱ R. ἐπέμενέ τε οὖν αὐτὸ λέγων, οἱ δὲ ceteri. — 39 συχαθέντες Θ. εἰσαχθέντες M. συγχαθέντες G. συγχαθέντες καὶ εἰς ὀργὴν τραπέντες Ald. — 40 Κόρινθον τουτέστι τὸν κήρυκα Ald. — 41 ταῦτο R. ταῦτα Θ. M. τὰ αὐτὰ Ald. τὰ αὐτὰ λεγόντων πραττόντων V. — 42 Διὸς παῖς R. βασις. Κορινθίων V. — 43 post Κορινθίους addit Junt. Μεγαρέας φασὶ Κορινθίων ἀποίκους, πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατ' ἰσχὺν τῆς πόλεως ὑπεῖκιν· ἄλλα τε γὰρ πλείονα τοὺς Κορινθίους προστάσσειν, καὶ τῶν Βακχιαδῶν εἴ τις τελευταίῃ, (διωκόμενοι δὲ αὐτοὶ τὴν πόλιν,) ἔδει οὖν Μεγαρέων ἀνδράς καὶ γυναῖκας ἐλθόντας εἰς Κόρινθον συγκεχευεῖν τὸν νεκρὸν τῶν Βακχιαδῶν. ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπέλιπον οἱ Κορινθιοὶ, τὰ δὲ τῶν Μεγαρέων ἔρωτο, καὶ πρὸς ἐλπίει τοῦ μηδὲν παθεῖν ἀποστάντας αὐτοὺς, ἀλλ' ἀφείναι· πέμπουσι δὲ πρέσβεις οἱ Κορινθιοὶ, καταγορηθέντας Μεγαρέων· οἱ προσελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἄλλα τε πολλὰ διεξῆλθον, καὶ τέλος, δικαίως στενάξοι ὁ Διὸς Κόρινθος, εἰ μὴ λάβοι δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροργισθέντες οἱ Μεγαρεῖς, τοὺς πρέσβεις λίθοις ἔβαλον, καὶ κατὰ μικρὸν ἐπιβοησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις, καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποφυγόντων ἐφαπτόμενοι, κτείνοντες ἅμα παῖσιν τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. ὤθεν φησὶν ὁ Δῆμων ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῶν ἄγαν σεμνυνομένων καὶ δεινῶς ἀπαλλαττόντων τὴν παροιμίαν τετάχθαι. Quæ ex scholiasta Pindari sunt illata Nem. 7, 155. DIND. — 44 παρὰ τὸν G. τὴν παρὰ τοῦ V. — 48 τιμᾶται G. τιμᾶται V. — 49 βασιλεύς habet G., om. V.

440, 12 πρὸς αὐτὸν R. — 13-35 om. Θ. M. 36-38 om. M. Conf. schol. v. 354. — 37 διαίρειν Θ. — 38 οἰκοδομούμενος V.

459 om. M. — 51 τοῦ ἰδίου τουτέστι πολ. V. τοῦ τοῦς τουτέστι πολ. Θ., qui 52 τοῦτο om. εἴρηται κατὰ παραγωγὴν Ald. δὲ om. V., prius καὶ om. R. V., alterum δ om. R. V. Θ. — 4 ἡ συμπολίτας Reg.

460 om. etiam Θ. M.

465 τί δὲ—λέγει V.

467, 20 τὰ τῶν Θησεῖων [sic] V. Εὐριπίδην V. Sequentia corrigenda sunt ex scholio v. 475. — 23 πολλὰ ἐν codex.

469 sic R., οὕτως Ἀττικοὶ τὸ ἔχῃ ἀπὸ τοῦ ἔχουμαι δευτέρου προσώπου. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μέσον ἐλήφθης, ἐκ μ. τ. ἀθλ. R.

470, 31 sq. om. etiam Θ.

473, 39 συγγεῶ. Scribatur συγγέω. Correxīt Matthiæ. Futurum ἐγγεῶ memorat Chæroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1290. DIND. κόμαις δ μὲν Θ. — 40 βάνω τε πεδός' Matthiæ. βῆναί τε δ' Θ. Ald. βᾶνατε δ' V. — 41 αἰματοσταγεῖν V. Θ. ὕσονται Bentleius. Legebatur βέσονται. In addendis Dindorfius : « Probabilior nunc mihi videtur Barnesii correctio αἰμοσταγεῖ πρηστῆρε βέσονται κάτω. »

474, 42 πλεῦμονα πνεύμονα R. Reg. : Πλευμόνων ἀντὶ τοῦ πνευμόνων· οἱ μὲν γὰρ Δωριεῖς τὸ λ εἰς ν τρέπουσι, τὸ ἧλθον ἦνθον λέγοντες· οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ ἐναντίον.

475, 44 sq. Μύρινα—μύρεσθαι om. R. — 45 τῶ et 46 μύριναν om. V. Ald. — 47. Ταρτησίας γαλῆς mentionem facit Ælianus Var. Hist. lib. 14, 4, ubi vide Perizonium. De urbe vide Sam. Bochartum De colon. Phœnic. lib. 1, cap. 34. Kust. — 48 Ταρτησσός R. et Suidas s. h. v. Reg. : Ταρτησὸς πόλις Ἰθρηρίας περὶ ποῦ τὰ Γάδεира· ἄλλοι δὲ φασὶ περὶ τὴν Ἀρρον λίμνην. λέγει δὲ ταῦτα πάντα, ἵν' ἐκπληρῇ τοῦτον διὰ (τὸ) τοῦ τόπου ἀσύνηθες. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὡς οὐ μόνον ἰχθύς ἐστὶ μύρινα, ἀλλὰ καὶ θηρίον ἦν τι περὶ τὸν εἰρημένον τόπον οὕτω καλούμενον, γαλεπὸν τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ δυσάντητον. — 51 ἐπὶ πλησίον suspectum est. DIND. ἐπιπλύνσιον V. — 52 Εὐριπίδου, 53 οἷς ἐνταῦθα παίζει Θ. Conf. schol. v. 467.

477, 1 Οἱ Τιθράσιοι ἀπὸ R. — 2 οὐκ ἦκ [sic] δὲ V. οὐγ' ἀπλῶς δὲ G. — 5 sq. Τιθρασός—Λ. ἐν ᾧ αἱ Γ. κατοικοῦσιν εἰς τὸ ἐκείσε πεδίον Reg.

479, 9-17 sic R., ὅτι πρὸς τὸ—εἰς τοῦτο. ἰδὼν δὲ—πλουτοδότα. Idem præterea habet glossam τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς τὴν θυσίαν· et, τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς βοήθειαν λέγει. — 10 οὕτως om. V. — 11 pro οὕτως R. ἄλλως, et οὕτως addit post ἀποδεδιώκασιν. — 16 ante ἐκκέχεται R. habet compendium quod vel ἐπιλέγουσιν vel ἐπιλέγει vel ἐπιλέγεται noiat. ὡς ἐκκέχεται λέγεται (λέγει V.) ceteri. — 17 τοῦτο. ἐκέχουσα. παροιμία ἀντὶ (ἀπὸ G.) τοῦ γέζω. κάλει θεὸν πρὸς β. V. τοῦτο. ἔγρεσα ὑπὸ τοῦ δέουσι. ἔστι δὲ μέσος παρακείμενος. ἀπὸ τοῦ γέζω γέσω κέχουσα ὡς ἀπὸ τοῦ φράσω πέφραδα. Hæc etiam in Reg.) πρὸς β. Θ. — 20-24 om. etiam Θ.

481, 25 φροντίζω, ὠχρίω V. Θ. φροντίζων libri præter R. — 26 sq. ὠχριαῖσθαι δὲ λέγουσι—ὠχριασθαι Θ., qui ἀπὸ—αἰκίζειν om. — 28 τούτῳ δὲ Θ. — 29 θλ. γὰρ κερδοῖας τοῦτο γίνεται V. Parum probabile mihi videtur Sophoclis illum verum esse, quem Brunckius inserta post τὸ particula δὲ ab hiatus liberabat. Accedit ad hoc inepta illa et nimis supervacanea annotatio τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται. Quamobrem vestigia codicis Veneti secutus sic hæc corrigenda esse putō, ὠχριαῖσθαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριασθαι. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν

ἐν Ἀμφιάρει σατυρικῷ. ὀλιβομένης γὰρ τῆς καρδίας πολλοῖς τοῦτο γίνεται. Apud Suidam s. Ὁρακιάσας scriptum καὶ ὀρακιᾶσαι λέγουσι τὸ ὑπὸ φόβου ὠχρίασαι ὀλιβομένης τῆς καρδίας· τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται. παρὰ τὸ τὴν ὥραν αἰκίζεσθαι, ὃ ἐστὶ τὴν μορφὴν. DIND. Regius: Ὁρακία κυρίως ἢ ὠχρίαισι, ὡς οὔσα τῆς ὥρας καὶ τῆς μορφῆς αἰκία καὶ ἀλλοίωσις. ἢ ἀπὸ τοῦ ὥρα ἢ φροντίς· οἱ γὰρ ἐμποβοὶ ἀπὸ δέους γινόμενοι ἐμφορόνται γίνονται. — 30 τοῦτο γὰρ Θ.

484, 36-39 sic R., τίθησι γὰρ τὸν σπόνγον—χάριν. λαμβάνει γὰρ—πρωκτόν.

487, 40 ἐγὼ om. V. — 41 sq. τοῦτο—λέγει R. θαυμάζων δὲ τοῦτο λέγει δ (δ om. V.) Διόνυσος ἐκ τὸν ceteri. — 43 οἰκτεῖον τὸ σ. V. τὸ σ. οἰκτεῖον Ald. — 44 τὸ δὲ et seqq. om. etiam Θ.

489, 46 Οἱ γὰρ ὑπὸ τοῦ φόβου Ald.

490, 49 corrigendum Ἀπειμαζάμην. DIND. — 50 Πλούτωνι V., ex quo 51 ἐτι additum.

494 Ἀντὶ τοῦ ἄγε. γράφεται ληματίας (hoc om. G.). ἀντὶ τοῦ μέγα φρονεῖς. λῆμα γὰρ τὸ φρόνημα V. λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα. ἀντὶ τοῦ μέγα φρονεῖς· et inferius, τὸ ἴθι νῦν ἀντὶ τοῦ ἄγε R. — 8 legebatur γρ. οὖν καί.

496 V. habet οἱ γὰρ φοδοῦμενοι με τῶν σπλάγχων αἰσθάνονται.

498, 14 Οὐκ ὀφείλεις λέγειν V.

499, 18 τῶν Ἡρ., 19 Ἡρακλεοξανθίαν R.

501, 20 Ἀντὶ τοῦ δ om. V. — 24 δ om. V. Θ. ἢ ἐμίγη ἐκεῖσε Ἡρακλῆς. ἔσφαγεν οὖν ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ Ἡρακλέους εἰδῶλον ἐπιφανέστατον Reg. — 26 legebatur ἀλεξίκακον. Vide Hesych. s. v. Ἐξ Μελίτης μαστιγίης. KUST. — 27 πάνυ προσφυνῶς τοῦ· εἰπὼν, ὅτι δοῦλος ὢν δ' Ξανθίας ὥσπερ Ἡρακλῆς μέγα ἐφρόνει λαθὼν τὴν λεοντήν καὶ τὸ βόβαλον Reg. — 28 Γελᾶδου V. Θ. Legebatur Ἐλάδου. Ἀγελᾶδου Meursius. Γελᾶδων Tzetza quoque dicit Histor. 7, 929; 8, 325. — 30 μέγαν λοιμὸν, vide Hemst. ad schol. Pluti v. 179. — 32 ὑπονοεῖσθαι V. ὅτι ἤρχε respicit ad legem, τὸν ἄρχοντα μὴ κωμῶδεῖν. — 33 ὀνομάσθαι Dobræus. — 35 παρασκευάζει δὲ Θ., qui ἄμα τῷ recte fortasse omittit. Idem 38 om. μᾶλλον. — 40 legebatur Ἡρακλέα. — 43 Οἶον Valckenar. Diatrib. Eurip. p. 292. Legebatur Ἰοῦς. Et Κοθωκιδῶν loco legebatur Κολωνῶν. Κοθῶνων Θ. Κηδῶν Valckenarius.

505, 53 ἡ—σκιζομένων additum ex R. — 2 τὸν ἐριγμὸν Picson. ad Mær. p. 158. ἐτυμολογοῦσι idem. δμολογοῦσι Ald.

506, 6 κατερεικτῶν, 7 ἀ^π ἐσχισμένων, 10 Ἡρ. ἢ οὕτω λέγε· κατερεικτῶν ἥτοι ἐσχισμένων κυμάτων, ἢ ἢ τὸ ἔτνους ἐρμ. τ. κατερεικτῶν Reg.

507, 15 πυρῶν. Legebatur νεοπύρων. — 18 κόλλας Dindorfius. Legebatur κύλικας. Reg. κόλλα-

βοι τὰ κοινῶς λεγόμενα κολλίγια. — 19 κολλάθους, pro κόλλοπας, recentioris linguae vitio, quod notavit Phrynichus p. 193 ed. Lob. — 20 καθάλλια Reg.

512 sic R. λείπει τὸ λέγεις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἔασον R ἀντὶ τοῦ ἔασον om. V. Θ.

516, 36-43 om. etiam Θ. M.

518, 47 ἡ om. R., ex quo additum ἐκ τῶν ὀβε-λίσκων.

520 addit Ald. τὸ δὲ παῖς τῷ Διονύσῳ λέγει.

522 glossam ἀληθῶς ἐνόμισας habet R. Reg.: Οἱ μὲν φασιν ὡς ἐπειδὴ τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ ἄρα καὶ ἀντὶ τοῦ οὐ λαμβάνεται, εἰκὸς ἐστὶ καὶ τὸ οὐ μὴ μόνον ἀρνητικὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα λαμβάνεσθαι. σὺ δὲ οὕτω λέγε· οὐτὶ που σπουδῇ ποιεῖς ἀντὶ τοῦ οὐ διὰ σπουδῆς ποιεῖς τοῦτο διηγήσεαι Ἡρακλέα ἐποίησα; εὖ οἶδα ὅτι οὕτως ἔχει, οὐκοῦν ἀπόστηθι τούτου· ἢ πρὸς τὸ οὕτι που στίξῃ· τὸ δὲ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν. Et paullo post idem: Ἀπαντες ἐνταῦθα τὸ οὐ ἀντὶ τοῦ ἄρα φασί· λέγοντες ὥσπερ τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα, οὕτω καὶ τὸ οὐ οὐ μόνον ἀρνητικὸν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα. τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον· εἰδῶμεν ὅταν τι οὐ σαφῶς γινώσκωμεν, κατ' ἐρώτησιν εἰκαστικῶς προφέρειν, θέλοντες διὰ τῆς ἐρωτήσεως μαθεῖν εἰ τοῦτό ἐστιν ὃ εἰκάζομεν. — 5 ἐποίησα σε R.

527, 12 αὐτὰ etiam Suidas s. Οὐ δῆπου. ταῦτα Ald. οἷον οὐ διστάζω om. G.

534, 18-27 om. etiam Θ., totum scholion om. M. — 28 ὅτε ἐρ. διὰ τὰς R. ὅτι ἐρ. τὰς ceteri. — 29 διακόνου R. Ceteri Αἰκαοῦ. — 30 τοῦ ἄδου additum ex R. — 33 δὲ om. R., qui hæc verba in principio scholii collocat. — 34 ἐτι additum ex R. Post αὐτοῖς addit V. ἐδὼν τὸν Διόνυσον ὃ χορὸς ἀποτιθέμενον μὲν τὰ Ἡρακλέους σύμβολα ὅτε ἤκουσε φόβου ἄξια, εἶτα πάλιν ὕστερον λαμβάνοντα ταῦτα, ὅτε ἤκουσε περὶ δειπνοῦ, ἀποδέχεται αὐτόν.

536, 38 ἐς additum ex Suida s. Ταῦτα μὲν. — 39 δίκης σ' Porsonus. — 40-44 om. etiam Θ.

541, 3 ὁ Θηρ. γέγονε V. ὁ Θηρ. om. Θ. — 5 scribebatur Στηριεύς. Στιριεύς Suidæ codd. s. Δεξιός.

τὸν δῆμον Ald. — 7 scribebatur Ἀργινούση. ἀργενν libri optimi Suidæ s. Ἀργέου et Δεξιός. De forma nominis conf. ad schol. Nub. 6. — 8 ἀπαγωγῇ Suidas. Legebatur ἀγωγῇ. αὐτὸς Θ. et Suidas. αὐτῷ V. Ald. — 9 Καλλιζέουσιν V. Θ. et Suidas, qui κατὰστασις. Legebatur μετὰστασις. — 13 εἰς τὴν V. — 14 ἀπεκάλουν, 15 ἀντιπολιτευομένων Suidas. — 16 ἐαυτῷ Suidæ libri optimi: editi ἐαυτοῦ. — 18 ὑποθέσεις Suidas. ὑποθέσεις V. ὑποδύσεις Θ. Ald. — 19 ψηφίσασθαι ἐπιζήμια Suidas. Legebatur ἐπιψηφίσασθαι ἐπὶ ζημίᾳ. — 21 post εἶναι libri addunt καὶ εἰς τοῦτο ὡς μὴ γνήσιος πολιτὴς λέγεται

(λέγεται V.), quæ om. Suidas, qui γνήσιος—υἱός. Libri γνήσιον—υἱόν. — 22 αὐτὸν ἐπ. Suidas. αὐτὸν ἐν πρώτῳ ἐπ. libri. Sequentia om. Θ. et Suidas, habet Reg., qui 26 sq. Κῖον· ἦν δὲ ταῖς ἀληθείαις Χῖος. ὅθεν διὰ τὸ εὐμετάβολον αὐτοῦ ἐκαλεῖτο κόθορνος.

542, 28 Ἐν γὰρ (τῇ add. Θ.) Μιλ. libri præter R. Sequentia om. etiam M. — 30 διάφορα γίνεται Θ., qui om. sequentia. — 36 om. Θ. M. ἀμίδα—οὐρ. om. V. τινὲς οὐρ., τὸ—ἀγγ. R.

543, 37 τὸ δὲ ἀνατετραμμένος ἀντὶ τοῦ ἀνακ. R.

544, 41 συνόντα Θ. om. R. ὥσπερ ἐνεθιζόμενος V. ὑπερεθιζόμενος R. ἐρεθιζόμενον M. — 42 ἐδρατόμην τοῦ αἰδ. V. Θ. ἐδραττόμην φησὶ τοῦ αἰδ. M. καὶ δραττόμενος τοῦ αἰδοίου Ald. ἀντ' ἐμαυτοῦ R. τοῦ om. etiam Θ. — 43 γνούς et πρότερος addita ex R. — 44 τὰ αὐτὰ R. ταῦτο Θ. ταῦτα ceteri. με additum ex R.

545, 45 Ἀντὶ τοῦ R. — 46 διακονεῖ R. διακονῶ V., quod post Διονύσω ponit G. — 47 ἂν om. V.

548, 51 sq. Ἀντὶ τοῦ τοὺς (τοὺς om. V.) ὁδόντας εἰπεῖν τοὺς χοροὺς εἴπε libri præter R. — 52 ἐστὶν om. V.

549. Scholion metricum om. etiam Θ. M. Regius: Πλαθάνη κυρίως ἢ πλατεῖα σάνις· νῦν δὲ ὄνομα ὀῆθεν μιᾶς τῶν ἐν ἄδου πανδοκευτριῶν· ἦν ἡ ἐτέρα πανδοκεῦτρι καλεῖται, ὡς ἂν κατάσχωσιν ὡς Ἡρακλέα τὸν Διόνυσον, καὶ ὁδὸν τιμωρίαν ὧν ἐξημίωσεν αὐτὰς εἰς τὰ ὄνια, καταπαγὼν αὐτὰ ὅτε κατῆλθεν ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ Κερβερού. — 6 νυνὶ M. — 7 δὲ om. V. ἐκαστος V. Θ. — 8 ἡμιωβολίου R. et Suidas s. Ἀνημιωβολία. ἡμιωβολιμαῖον Ald. ἡ ὁμὰ—πωλούμενα om. Suidas. — 9 τοῦ ἡμιωβολίου Salmasius, teste Jungermann ad Pollucem 9, 64. Kust. ἀνημιωβολιαίου Θ. — 10 ὀνόματα Θ. et Suidas. Ceteri ὄνομα.—οὕτως additum ex Suida. ἀν' ἡμιωβολιον, ἀνημιωβολιαῖον Salmasius. ἀνημιωβολιαῖον etiam Θ., qui sequentia om. Libri ἀνημιωβολιον, ἀνημιωβολιαῖα. πρὸς τὸ γ. δηλοῖ V., sequentibus omissis. — 13 τὸ γ. Ald. — 14 scribebatur ἐψημένα. ζεστά R. — 21 ἐπισημειοῦται codex.

555, 28 πρὸς ταῦτα R.

558, 33 Οἱ Ἀττικοὶ οὐδετέρως φασὶν V. οἱ om. libri præter Θ. οὐδετέρως τὸ τάριχος R.

562, 43 πικρὸν om. V. Θ. M.

563 R. hoc ordine ἐπαίρων—γυναῖκας. τὸ—διδόναι πανταχοῦ.

566 om. V.

567, 4 scribendum videtur τῷ Καλλιστράτῳ. DIND. — 5 πρὸς τοῦτο R.

569, 11 ἄδου ἦν R. V. — 12 Ὑπέρβολος libri præter R. — 14 εἰς Θ. pro περὶ, om. V. αὐτὸν R. De morte Hyperboli vide schol. Pac. 681.

570, 16 τέσσαρες ἐπὶ σκηνῆς R. σαφῶς ἐν τῷ θεάτρῳ V. Θ. M. Ald. Sed V. in fine scholii v. 566 addit παρατηρητέον ὅτι τέσσαρες ἐν τῇ σκηνῇ δια-

λέγονται. — 17 διαλέγονται. καὶ ὅτι τέσσαρες ἐν τῇ σκηνῇ διαλέγονται Θ. διαλέγεται. παρατηρητέον δὲ ὅτι τέσσαρες τῇ σκηνῇ διαλέγονται M.

576, 23 Ὡς τινὶ λάρυγγι τοὺς ἄρτους κατέφαγες. ἢ τινὶ τῶν ἐντέρων μέρει. κόλικας ἢ V. ἢ τοὺς ἄρτους R. τοὺς ἄρτους M. — 25 δὲ om. R.

578, 27 τὴν χρόνην Suidæ ed. Mediol. s. Ἐκπηνιέται. — 28 πηνί' ἐξ. Θ. πηνίου ἐξ. Ald. Sequentia om. etiam Θ. M. — 31 διφθογγῶν γράφεται Portus. διφθογογραφεῖται Ald. — 32 ἐκπηνιέται, 33 τιμ. ἐξέλαισι, 34 ἐξάζει, ὥσπερ ἐξάγει δ σκώληξ τὴν μέταξαν· π. γὰρ ἡ μ. ἢ ὅτι πηνίον λέγεται τὸ νῆμα τῆς ἀράχνης ὡς ἀπὸ τοῦ πένω τὸ ἐνεργῶν. ὥσπερ οὖν ἐκείνο τὸ πηνίον ἐκ τῆς πυγῆς ἐκείνης ἐξέρχεται, οὕτω φησὶ καὶ ὁ Κλέων ἐκ τοῦ στομίου αὐτοῦ ἀφέλκων ἔσται ὡς πηνία τὰ καταβρωθέντα. ἔστιν οὖν θέμα ἐκπηνίζω etc. Reg. — 38 τὸ δὲ προσκαλούμενοι ἀντὶ τοῦ ἐνκαλῶν R. — 39 addit V. ἂ ἐφαγεν ἡμῖν ἐφελκύσει κατηγορῶν αὐτοῦ. πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ ἄνω εἰρημένα, quæ om. G.

579, 40 δ om. V. — 42 κελευσθεὶς Ald.

588, 51 μάντεσσι, 52 καταφορβᾶν R. Reg.: Τὸ δὲ γλάμων οἱ μὲν ὄνομα αὐτοῦ φασὶν, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ δ λήμας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχων καὶ αἰετῶν θλώττων (sic)· ἄλλοι δὲ φασὶ τὸν ἀκάθαρτον καὶ αἰσχρὸν σημαίνειν τὴν λέξιν. ὅποιον οὖν ἂν σημαῖναι, ἡ λέξις ἐνταῦθα ἐπὶ σκώμματι καὶ διασυρμῷ. τὸ τοῦ Ἀρχεδέμου ὄνομα εἰς ἐρωμένου ὄντος τῷ Διονύσῳ.

590, 1-6, et infra 20-28 om. etiam Θ. M. — 7 δὲ om. V. ἐστὶ πάλιν Ald.

605, 28 sic R. τὸν Κέρβερον (Κέρβερον om. V.) κύνα V. Ald. τὸν κλέψαντα τὸν κύνα et τὸν κλέψαντα τὸν Κέρβερον habet Θ.

607, 33 μὲν om. V. τὸ om. Θ., qui 34 αὐτὸν. Pro his ὧν—βαρβάρων R. habet ὀνόματα τοξοτῶν βαρβάρων. ὀνόματα δούλων. — 35 ὧς δούλων—βαρβάρων om. V. Θ.: sed habent glossam ὀνόματα δούλων (δούλων om. G.) τοξοτῶν βαρβάρων. δὲ om. R., qui 36 ἐν τῷ εἶεν. Ib. et infra l. 42 καὶ μάχει (μάχη Θ.) R. V. Θ. καὶ τοῦ μάχη Ald. — 37 τὰ ἀλλότρια R. — 38 scribebatur μάλλον ὑπερφυᾶ. — 41 ἐπὶ τὸ R. — 42 τοῦ Ξανθίου Θ. — 43 οὖν om. R.

611 R. habet τὸ μή ἀντὶ τῆς οὐ χρῶνται. — 50 ἀπιθάνως Ald. ἐκ τῆς, 51 γὰρ τὸ Θ.

618, 6 sq. τὸ δὲ ἐν—κλίμακι in fine scholii habet R. — 8 καὶ Ὅμ. V. — 11 μάστιγι G.

621, 13 Ἐπειδὴ V. et Suidas s. Βασανίζειν. ἐδαίροντο Suidas. — 18 ἐστὶ χαλεπώτατα V. Θ. — 19 πανταχοῦ V. Θ. M. — 21 τοῦ γητείου Θ. et Suidas (qui addit τουτέστιν ἀμπελοπράσου, ἢ, ὡς τινες, πράσου φύλλον). τῷ γητείου V. τῷ γητείῳ Ald. — 23 παιδίου R. παιδὸς ceteri.

625, 27 Ξανθίου. Imo Διονύσου, cui tribuitur in codice Vaticano. DIND.

627 λέγει τὸ κατάθου R. ταῦτά (τοῦτό V., non G.) φησι ceteri.

628, 33 τὸ δὲ ἀγορεύω om. V. — 35 Ὁ om. R. V. Θ. περὶ R.

636, 37 δευτέρου προσώπου libri præter R. — 38 Ἀττικοῦ Θ. — 39 αὐτὸν λ. V., et τινὲς γάρ φησι. — 41 om. etiam Θ.

638, 43 Ἀττικῶς R. κατὰ τοὺς (τοὺς om. Θ.) Ἀττικούς ceteri. Reg. : Προτιμῶ τὸ προκρίνω ἀπὸ αἰτιατικῆς καὶ γενικῆς, οἷον προκρίνω τὴν ζωὴν τοῦ θανάτου. προτιμῶ δὲ τὸ φροντίζω κατὰ τοὺς Ἀττ. γενικῇ, οἷον οὐδὲν προτιμῶ σου ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου.

644, 46 ἡ additum ex R. — 47 παρατραπέντα Θ. αἰσθανθέντα Ald. αἰσθανέντα Θ. αἰσθανθέντα Reg., qui 47 pergit ἡ παρακινήσαντα ἀντὶ τοῦ παρακινήθέντα, τουτέστιν ἡ τοπικῶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβάνα, ἡ μεταμείψαντα τὴν χοροὶν ταῖς δδύναις ταῖς ἐκ τῶν πληγῶν. ἡ διαχρύσαντα.

645, 50 πιθανὸν R. πιθανῶς ceteri. — 52 Διόμεια V., qui 53 ἄτε. Θ. Ald. ὡς ἄτε.

647, 7 κίνησις καὶ additum ex R., qui ἐπεὶ sine ἡ. ἡ ἐπειδὴ ceteri.

649, 11 σπεύδεις V. Ald.

651, 15 καὶ Ῥιανός additum ex R. Ὁ Διόμος οὗτος ἐρώμενος ἦν Ἡρακλέους, ἀφ' οὗ καὶ Διομῆς φυλὴ ἐν Ἀθήναις. ἐν τῇ πόλει οὖν ταύτης τῆς φυλῆς Ἡρακλέους ναὸς ἦν, ἐν ᾧ ἐτελειετο κατέτος ἐορτῇ τῇ Ἡρακλεῖ ἡ καλουμένη Ἡράκλεια Reg.

652, 18 δαιρῶμενον Ald. τυπῶμενον M.

653, 22 ἐφοδον om. V. — 24 συμβαίνει Θ. Reg. σημαίνει Ald.

655 R. habet ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιστρέψει (scrib. ἐπιστρέψει).

659, 34 τοῖς θεοῖς V.

661, 38 αὐτό V. — 40 ἱερὸν Θ.

662, 42 τὸ καθαίρειν βοιμούς V. Addit Reg. εὔρηται δὲ παρὰ Λουκιανῷ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ σποδοῦ βινεῖν.

665, 44 Παρὰ τὸ ἐκ Σ. ἐκ V. Θ. Sophoclis fragmentum Th. Bergkii probabiliter restituit, Πόσειδον, δὲ Αἰγαίους ἔχεις | πρῶνας, ἡ γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὕψηλαῖς στομάτων σπιλάδεσσιν. — 46 γλυκᾶς μεδέεις (hoc etiam Θ.) εὐανέμους V. σπιλάδεσσιν V. Θ.

675 om. etiam M. — 3 προσψυδιακὸν Ald. hic et alibi non raro.

679, 23 στρ. Ἀθηναῖος R., ex quo 24 ὅλον additum. — 26 Κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος R. — 27 εἰλεγον M. — 28 τῶν om. Θ. τῶν πρωτείων om. V. τῆς πόλεως om. M. Regius : Ἦν δὲ οὗτος ὁ Κλ. ἐκ Θράκης τὸ καταρχάξαι ἔλθων δὲ εἰς Ἀθήνας καὶ λόγων ἀσκήσας παιδείαν, πρῶστη τῆς πόλεως · ἐν ᾧ καὶ Ἀριστοφάνην λελύπη-

κεν, ὅθεν καὶ κοιμῶδαι αὐτὸν οὐδὲν ἕτερον κατ' αὐτοῦ λέγειν ἔχων. Idem ἀμφιλόλοις, ἦτοι μακρολόγοις καὶ πολυλόγοις.

681, 29 διαβάλλη Ald. — 30 ὡς om. V. Θ. Θρήσης M. et infra Θρήσσα. οὗτος γὰρ δ Θ. — 31 καλούμενος om. G. Ξενοφῶν V., et mox Ξενοφῶντι, λυροποιὸς Taylor. in Vita Lysiae p. 125 ed. Reisk. et Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. p. 79. Legebatur τυροποιός, consentiente Suida s. Φιλισιμότερι. τυραννοποιός (γρ. τυροποιός) Θ., qui sequentia omittit.

684 Reg. εἰ μὲν πρὸς τὸ νόμον στίξῃς, τὸ ἐξῆς ὡς ἀντὶ τοῦ ὄντως ἐρεῖς· εἰ δὲ ὑποστίξῃς, ἀντὶ τοῦ ὅτι.

685, 41 αἰ λ. καὶ αἰ μέλ. habet sola Ald. cum Reg. — 42 ἴσοι V. — 45 Εὐριπίδου R. Θ. ταύρω M. — 47 δὲ V. pro σε. om. Θ. ἐκώσασά σε apud Euripidem. — 48 πρίν σ' V. πρ. τ' Θ. M.

686, 52 ὅπερ Ald. ὥσπερ M. — 1 τοῦ λόγου Θ., qui ὁ ποιητῆς om. συμβουλεύῃ V. Ald. — 2 τι post λέγῃ ponit R. Sequentia om. etiam Θ. M.

688, 7 ἐπιτίμους Spanhemius. — 8 κατασύστασις, 9 καθὼν ἐφ. R., qui 11-14 sic, τὰ δέξιματα τὰς—εὐλαβομένων. ἴσως—κατακληθείς. Ib. ἐνταῦθα V. M. Ald. — 13 κατακληθείς V. κατακληθείς M. — 14 τῶν φοβομένων Θ. Ald. τῶν εὐλαδῶν M. — 16 Ἀντάω V. Ἀνταίου M. — 19 ὅταν et καὶ om. V. καὶ om. Θ. — 20-23 om. etiam Θ. M. : habet Suidas s. Παλαίσμασιν et Φρυνίχου. — 22 τοῦτον τὸν κομ. Meinek. Hist. Com. p. 147. — 24 Φρυνίχου παλαίσμασι. Φρυνίχος στρατηγὸς ἐγένετο, ἐφ' V., in quo hoc scholium supra positum est ante Ἄλλως. ἴσως. — 25 στρατηγῶν Suidæ ed. Mediol. s. Φρυνίχου. Legebatur τραγικῶν, consentientibus Suidæ codicibus et illic et s. Παλαίσμασιν. Scholiastæ hoc est commentum, quem frustra Meinek. l. c. p. 148 corrigit reponendo πολιτῶν. De vocabulis στρατηγός et τραγικός confusis v. annot. meam ad Sophoclem p. 72. DIND. Regius : Ἐπειδὴ αἰσχροῦ ποιητῇ ὄντι πεισθέντες τινὲς ἄτιμοι γεγονάσιν ὡς αἰσχροί · ἡ ὅτι τὰς τῶν πραγμάτων περιπετείας Φρυνίχου παλαίσματα ἐκάλεσαν, ὅτι ὁ Φρ. οὗτος τραγικὸς ὢν ποιητῆς ἐν τινι δράματι αὐτοῦ Ἀνταίῳ καλούμενῳ γράφει τούτου τοῦ Ἀνταίου καὶ Αἰθῆρας ὄντος καὶ Ἡρακλέους παλαίσματα.

692, 28 sq. ἔως—δεσπότας et 29 δούλους om. Θ. M. — 31 Πλαταιῶν V. ναυμαχίαντας Θ. M. — 32 post Σαλαμίνα pergit M. τὸ δὲ χρῆναι Καλλίστρατός φησιν—.

694, 33-36 Ἀντὶ—αὐτοῖς om. Θ. — 34 Ἑλλάνικος, vide Clinton. in Fast. Hellen. vol. 3, p. 608. DIND. — 36 συμπολιτεύεσθαι R. συμπολιτεύεσθαι ceteri. διεξιῶν—Καλλίου additum ex R., qui πρὸ omittit. — 37 sq. Καλλίστρατός—δένειν in principio scholii ponit V. συναλιφῶν V. — 38 τὸ δὲ

Θ. εἶναι om. V. Sequentia om. M. Regius : Πλάταια πόλις γίνεται ἀπὸ τοῦ πλάτῃ δ σημαίνει τὸν (sic) κώπην, διότι οἱ Πλαταιεῖς λίμνη παροικοῦντες ἀπὸ κωπηλασίας ἔχων. ὥσπερ δὲ ἡ Θέσπια ἐν μὲν τοῖς ἐνικοῖς προπαροξύνεται, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς ὀξύνεται · Θεσπιαὶ γὰρ τὸ πληθυντικόν· οὕτω καὶ ἡ Πλάταια ἐνικοῦς μὲν προπαροξύνεται, πληθ. δὲ ὀξύνεται · Πλαταιαὶ γὰρ λέγεται · καὶ ὁ πολίτης αὐτῆς Πλαταιεύς· ἡ αἰτιατική τῶν ἐνικῶν τὸν Πλαταιᾶ, ἡ δὲ εὐθεία τῶν πληθ. οἱ Πλαταιεῖς, καὶ ἡ αἰτ. τῶν πλ. τοὺς Πλαταιεῖς καὶ Πλαταιᾶς. πολλὸς δὲ λόγος ταύτης τῆς πόλεως, τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι τὰς φασὶ καὶ τρόπῃ αἶχεν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερωσάντων καὶ τὸ βασιλεῖον στρατεύμα δουλοσάντων.

698, 43-45 sic R. Ceteri λέγει στρατηγῶν—τῶν (τῶν om. V.) περὶ Ἀργίνουσιν ναυμαχησάντων τῶν σωθέντων ἐκ τῶν ἰ' (ἐν τῷ δέκα V.) — 45 ἀργίνουσιν συνναυμαχησάντων R. Ceteri Ἀργίνουσιν. Dindorfius posuit quod scholiastes alibi constanter sequitur. — 46 καὶ additum ex Θ. — 47 ἐκωλύθησαν, οἱ δὲ τέσσαρες ἔφυγον Θ. — 48 ὡς Ἀρ. V. μετακαλεῖσθαι Ald. Conf. schol. v. 688. δεῖν addit Dindorfius. καὶ ἐπιτίμους Dobræus. — 49 ἦν περὶ Αἰολίδα V. — 2 αὐτῶν τῶν αὐτῶν Θ. αὐτῶν τῶν M. τῶν ἐν τῷ Ald. — 3 κατακαλεῖσθαι M., ut in scholio v. 688.

703, 4 ὑπερφρονήσωμεν καὶ additum ex R. — 6 συμμαχήσασιν Θ. Ald. In M. scholion hoc est, εἰ δὲ ὡς μεγάλα ἁμαρτήματα μὴ θελήσωμεν ἐνδοῦναι, ἀλλ' ὑπερφρονήσωμεν μὴ συνεῖναι συμμαχήσασιν, οὐ δόξομεν ὕστερον καλῶς φρονεῖν.

704, 9 περὶ Αἰσχύλου M. παρὰ τὸ Αἰσχύλου Ald. ἔστι δὲ—Ἀρχιλόγῳ (τῷ Ἀρχ. M.) addita ex V. M. — 12 ὁ Διονυσιακὸς Ald. et M., ut videtur.

705 scribebatur βλαδισώμεθα.

706 R. habet glossas ἀντὶ τοῦ τιμωρηθῆναι ὀφείλει · et εἰ δύνامي κρίναι.—15 Φοῖνικος ἢ Καινέως Bentleius. Legebatur Φοινίκης ἢ καὶ Οἰνέως. εἰ δὲ τὸ ὀρθὸς V. Θ. M.—16 ὃ addit Bentleius. ὅτι οὐ ὁ. Θ. Qui 19 sq. om. οἰμώζεται—γρόνον.

709, 22 sq. Ὁ Κλεισθένης φαίνεται περὶ, 24 οὗτος. μικρὸς δὲ ἦν τῷ σώματι R. Reg., in quo est Κλεισθένης : Ὁ Κλεισθένης οὗτος μικρὸς ἦν τὴν ἡλικίαν, ἀπόγονός τινος βαλανέως. κωμωδεῖται οὖν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ὡς ταράκτης τῆς πόλεως, ἴσως δὲ καὶ προσκεκουρῶς Ἀριστοφάνει.

710, 25 ὁπόσης R. ὅσως V. ὅσοι Ald.—27 σμήματα V. hic et 28. σμήματα R.

711, 30 ταῦτα πάντα x. Reg., qui præmittit κυκλασιτέφρου καὶ ψευδονίτρου κονίας καὶ κιμωλίας γῆς.

712, 34 sq. αὕτη ἡ νῆσος V. Θ. νήσων (νήσων om. R.) αὕτη R. Ald.—36 Ἐρυθρέων Θ. Ἐρυθραίων

V., qui 38 εἰ om. — 40 τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης R. λοιπῆς τοιαύτης V. Θ. τοιαύτης λοιπῆς Ald.

715, 46 εὐσπλος V. Post ἐνοσπλος pergit R. τὸ δὲ πληρὲς ἐνδιαιτρίψει εἰδὼς τάδε. προσεποιεῖτο δὲ ὡς φασὶ καὶ μανίαν εἰδὼς ὅτι μισεῖται etc. — 49 αὐτῷ. ἴσως τῇ (τῇ om. V.) βακτηρία συνεχῶς (συνεχῶς om. V.) ἐγρητοῦ ἡ καὶ ἀπὸ τοῦ (καὶ et τοῦ om. V.) δαίπνου ἐπανερχόμενος V. Θ. Pergit Θ. ἤγουν οὐκ ἄσπλος διαίγει, ἀλλ' ἐν χειρὶ ζύλον φέρει προσποιούμενος μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται. πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι.

717. Scholion metricum om. etiam Θ. M. — 4 τὸ δὲ ἐξῆς τὸ αὐτὸ, 9 οὔσι συγγρόμεθα Ald.

720, 12 Ἑλλάνικος Bentleius. Legebatur ἄλλανικᾶ. Conf. schol. v. 694. χρυσῶ V.

721, 15 οὐδὲ κατακαπαπλευμένοις V. Ceteri οὐ.

723, 18 ἀκριβῶς om. V.

725, 22 νομισματος V. — 25 Καλλίου, conf. schol. Eccles. 810. — 27 νομισμάτων Θ.

730, 29 εἰσβάλλομεν R. ἐκβ., ἐλαύν. V. — 33-35 om. etiam Θ. M. — 35 φαρμακοῖσι—καθάρμασιν om. V. — 37 ἐπιθεοβουλευμένους Reg.

736, 41 Κατὰ R. ἀπὸ (ὑπὸ M.) καλοῦ R. V. M. et Suidas s. Ἀξίων. ἀπὸ τοῦ Θ. ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ Ald. καὶ ἀπ. Θ. M. ἀπατᾶσθαι M. Tum addit sola Ald. ἐπὶ τῶν ἐθελόντων σεμνῶς δυστυχεῖν, quæ sunt in Reg., qui ineptias quasdam addit. — 43 ἡ τοῖς φαρμακοῖς Θ., qui seqq. omittit.

738, 46 sq. Πλ. οἰκίτης om. V., qui τὸν Ξανθίαν. Metricum scholion et sequens 740 om. etiam Θ. M.

741, 3 ἐξελεγχθέντων ἀττικῶν V., reliquis omis. — 4 δὲ om. R.

743, 5 ἀντὶ τοῦ ὥμωζε, τούτέστιν ἔφευγον, 6 αὐτὸν, οἴμωζε εἰπὼν, εἰ Ald.

745, 10 φαίνεται Θ. φαίνονται V. Ald. οἱ τὰ R. οἱ δὲ τὰ Ald. — 12 post καλοῦνται pergit Suidas (s. Ἐποπτεύειν) οἱ δὲ τῷ ἐξῆς ἐνιαυτῷ, ἔφοροι καὶ ἐπόπται. ἐγὼ οὖν, φησὶν, ὅταν etc. Dicit scholiastes mystas anno post initiationem, sive mysteria suscepta, ad illorum ἐποπτείαν admissos fuisse : quam sententiam adversus Scaligerum non male tuncur Dionysius Petavus in notis ad Themistium et Ismael Bullialdus ad Theonem Smyrnæum p. 218 seqq. Kust. οἱ δὲ παραλαμβάνοντες R. V. — 19-28 om. etiam Θ. M.

750, 31 ὃ R. ὃ ceteri. δημοῦτατε R. Reg. : Ἐπειδὴ καὶ ὁ Ξανθίας καὶ ὁ δοῦλος ὁ τοῦ Πλούτωνος ὡς δοῦλοι συγγενεῖς λέγονται, Δία δὲ μὲν γένιον καὶ συγγενικὸν ἀνακαλεῖται ὁ τοῦτο λέγων. Sequentia mirum si sint in V.; nam habet Reg., qui 33 recte omittit ἴσως. — 34 τὸ δὲ et sequentia om. Θ.

756, 41-46 om. etiam Θ. M. — 41 ἐταιρεῖος Reg. ἐταιριοῖς Ald. — 48 εἶπεν σύνδουλος R. λέγει

οὖν (οὖν om. M.) ὁμόδουλος M. Ald. λέγει οὖν ὁμό-
δουλος οὖν (ἢ ὡς Θ.) σύνδουλος V. Θ. — 49 δὲ om.
R., in quo scholion ab his verbis στικτέον ἐπὶ
incipit. εἰς τὸ μαστ. M. ἐπὶ τὸ R. Θ. ἐπὶ τῷ Ald.
πυθιάνονται, 50 σιωπῆς V. — 51 γινόμενον θέρουον
Θ. — 53 τῆς om. V. καὶ om. R., qui 54 λοιδορισμός.

761, 1 Ἀπό τινος additum ex R., qui ἐστίν,
ceteri ἦν. — 2 αὐτοῦ R. V. ζυντεχνῶν R.

775, 776. Scholia ad hos versus om. R. — 14
τοὺς om. Θ. σαθρὸν Dobræus. Legebatur σαπρὸν.
στρεψίμαλλος Ald. στρεψίμαλος M. στρεψίκαλλος V.
στρεψίμελος Θ. — 15 Εὐριπίδου Θ. — 16 sq.
καμπῶν — τουτέστι παραλογισμῶν Dobræus. γρά-
φεται καμπῶν τουτέστι παραλογισμῶν Ald. γράφεται
καμπῶν ἀποπαραλογισμῶν Θ. γράφεται καὶ κάμ-
πτων λογισμῶν, ἔν' ἣ ἅμα μὲν — M. Καμπῶν V.
Glossa in Reg., τῶν καμπῶν τοῦ μέλους. — 19 δίδει
Ald. δίδω Θ. M. διδυμόσχοισι V. δὲ καὶ Θ. λογισμῶν
γράφει M. Sequentia et scholion 776 omittunt
Θ. M.

781 om. V. — 32 φησί Ald.

790, 37 ὑποκεχωρηκότος τοῦ Σοφοκλέους Ku-
sterus.

791, 38 Καλλ. φησιν ὅτι M. — 40 σκέψασθαι V.
— 41 post κακόζενον Ald. addit τινὲς δὲ τὸ νυνὶ δ'
ἔμελλε τοῦ Κλειδήμиду φασίν εἶναι, ἔφεδρος δὲ ὁ μὴ
πλυνόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς
νικῶσιν. καὶ Σοφοκλῆς « καὶ μοι δυσθεράπτευσ Αἴας
ζύνεσθ' ἔφεδρος, » ἤγουν ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος
ἐλείσθη μοι Αἴας εἰς κακόν. Scholion ex Suida con-
fictum s. Ἐφεδρος. DIND. Regius: Ἡ τὸ νυνὶ δ'
ἔμελλεν ἔφεδρος καθεδεῖσθαι τινὸς ποιητοῦ ἐστὶ Κλει-
διμήδους (sic) καλουμένου, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἔφη
Κλειδιμήδης λέγει, ὥσπερ διασύρων αὐτόν. ἡ Κλει-
διμήδης τις ἦν καὶ τότε ἀπέθανε, καὶ ἐν γέλωτι τοῦτον
προβάλλεται ταῦτα λέγοντα. ἔφεδρος δὲ ὁ — μαχέσα-
σθαι (42-44). ἄλλοι δὲ φασὶ τὸν Κλειδιμήδην τοῦτον
ὑποκριτὴν εἶναι Σοφοκλέους.

798, 50 τῶν ὑπὲρ τῶν R. ὑπὲρ τῶν πατ. Θ. —
51 εἰσπερόμεγον R. εἰσπερόμενα V. Θ. — 53 ἴστατο
et Δράμασι R. ἴσταντο et δράματι ceteri. — 54 ἀπὸ
τοῦ τῶν, 2 ἄγουσιν ἀπεδέδοτο Θ. ἀπεδέδοκτο ceteri.
— 4 libri ἔγωγε. ἀγκύσαι Θ. σου τὸν V. Θ. σταθμὸν
Brunckius. σφυγμὸν libri. — 5 προστάττωσι V. 1b.
scribendum φράττερες. DIND. — 6 προάγων R. προ-
αγαλὼν ceteri. προσαγαλὼν Meierus De gentilitate
Attica p. 16. — 8 εἰσπερομένων Meierus l. c. Le-
gebatur ἐκπερομένων. — 9 μὴ ἔλαττον Valesius ad
Harpocrat. p. 124. Fallitur. Deinde legebatur
σταθμοῦ τινος ἀπὸ τοῦ. ἀπὸ deleuit Kusterus. ἀπὸ
τοῦ ὠρισμένου omittit Suidas s. Μειαγωγεῖν. DIND.
— 11 ἀμῶνται Θ. — 12 sqq. ἐάν τις εἰσάγαγεν εἰς
τοὺς φράττορας οὐδὲν ἐνήλικα γενόμενον, παρίστατο
αὐτῷ ἐν ὠρισμένῳ σταθμῷ, πρὸς ὃ ἔδει etc. Suidas.

14 παρίστα Θ. (qui post ἱερεῖον ponit), παρέστα
Ald. — 15 καὶ μὴ μεῖον Θ., qui om. 19-22 Ἄλλως
— ἐκάλουν. Libri μεῖον παρασχεῖν. Corrigendum
μεῖζον. Κεκωλυμένον ἦν (μεῖζον recte addit Meie-
rus) εἰσάγειν, inquit Pollux 3, 53. DIND.

799 om. R. V.

800, 27 ζύμπυκτα V. σύμμικτα R. σύμπυκτα Θ.
σύμπυκτα M. — 28 εἰς Εὐριπίδην R. — 31 et se-
quentia omittunt etiam Θ. M.

809, 49 Ἀντὶ τοῦ om. R., Ἀντὶ — ἄλλους om. V.
Θ. M.

812, 3 ἐπιπλήττωσι R. — 4 τοῖς δούλοις R. Θ.
τοὺς δούλους V. Ald.

814. Scholion metricum om. etiam Θ. M. —
16 οἷα γάρ Θ. οἷον V. — 17 ἐν R. et Suidas s.
Ἐριθρεμέτας. εὐθὺς ἐν ceteri. — 18 εἰς R. — 18-23
πέδον ἕως ἀδαμαντίνων Θ. M. — 19 ἄδροντον V.
ἄδρον G. R. Ald. Correxī ἄδροντον, ut scriptum
est apud scholiastam Homeri Il. Ξ, 78. DIND. —
20 μόλει V. μέλλειν G. — 25 ἀδαμαντίνος V., non
G. ἀδαμάντινος duplici accentu Θ. ἀδαμάντινος M.

818, 36 χαρρακτηρίζει ἐκάτερον R. reliquis
omissis.

819, 37 σκινδαλμός δὲ R. σκινδαλμῶν ἦτοι λεπτῶν
καλαμοζεσμαίων (sic) Reg. — 39 παράβουλα V.
περὶ R. παρὰ ceteri. — 40 παρ' αὐτοῦ V. ἐπ' αὐτῷ
Εὐριπίδης M. — 41 τοιοῦτον εἰ V. Ald. — 44 δια-
γλύματα V.

820 φρενοτέκτονος ἀνδρὸς τοῦ Αἰσχύλου ἀμυνο-
μένου τὰ ἱ. ρ. R. τὸ ἐξῆς φρενοτέκτονος φωτὸς ἀμυ-
νομένου τὰ ἱ. ρ. V.

822, 1 Ὡς R. — 5 sq. ἐν — γαίταν om. Θ.

824, 21-23 habet V. — 21 τὰ om. R. — 22
κινδαλάμους V., non G. σκινδαλάμους Θ. — 23 πί-
νακες R.

825, 27 σεισμὸς R. Θ. σεισμένους V. Ald.

826, 35 sqq. R. V. habent verba ὡς φθονουμέ-
νου — σούζα (l. 40), quibus caret G. Reg. : Αἰσπην
φασίν εἶναι ζωφύδιον τι σφόδρα λεπτὸν· ἀρ' οὐ καὶ οἱ
τὰ ἱσχία λεπτοί, λίσποι λέγονται. ἐνταῦθα δὲ παρ'
ὑπόνοιαν εἴρηται ἀντὶ τοῦ φωνητικῆς, ὡς ἀπὸ τοῦ
λίαν καὶ τοῦ ἔπω τὸ λέγω.

830 om. Θ. M.

833, 6 διανοεῖται Kusterus. — 9 εἰσιῶν, καὶ ἐν
ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων ἑτεραπεύετο addit Suidas
s. Ἀποσεμύνει.

838, 15 Φρόνιχος, ἀθύρωτον. Verba nimis ex
abrupto illata. Exciderunt nonnulla, redinte-
granda ex Suidæ glossis, Ἀθύρωτον στόμα: οὕτως
ἀθύρωτον οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις
καὶ Φρόνιχος. Et, Ἀπύλωτον στόμα: ἀθύρωτον, ἀλλ'
οὐκ ἀπύλωτον. Ἀρ. ἐν B. καὶ Φρόνιχος. Apparet ex
his Phrynichum intelligi non grammaticum, sed
comicum. DIND. — 16 γράφουσιν V. et Suidas s.

Ἀθύρωτον. γράφοντες Θ. et Suidas s. Ἀπύλωτον. γραμματικοὶ Ald. ἡνευγμένον Suidas.

839, 19 Ἦτοι R. et Suidas s. Ἀπεριᾶλητον. Οἷον ceteri. ἥ—περιᾶλῃσαι (codex παρὰ λαλῃσαι) addita ex R. et Suida.—21 βαρυρήμονα R. V. Sequentia et 22 καὶ συνδ. om. etiam Θ. M. et Suidas s. Κομποραχειορρήμονα.—22 φορτία διὰ ζ. R.

840, 25 δὲ om. R., ex quo Κλειτοῦς additum.—26 εἴρηται δὲ παρ' Εὐριπίδου Θ.—27 τὰ Εὐριπίδου Dobræus. Legebatur τῷ Εὐριπίδῃ.—29 ἄλῃθες ἀντὶ τοῦ ὄντως δὴ σύ R. Sequentia et schol. 842 om. Θ. M.

844, 40 κότος δὲ ὀργῇ ἐπιτηροῦσα, i. e. κότος est ira ulciscendi tempus observans. Vide Diog. Laert. 7, 114, et ibi interpretes. Kust.

846 Φιλοκτ., Βελλεροφ. R.

847, 48 ἐπὶ Kusternis. Libri ἐν.—49 μέλανα et in textu et bis in schol. Regius, unde scholium sumpsit Brunck.

848, 2 δὲ om. R., qui 3 σφάζειν R. σφαγιάζειν ceteri.—4 διὰ τοῦτο R.

849, 6 τοῦ om. V. Ald.—7 εἶναι δοκεῖ V. Θ. 9 Κρήσας Θ. τοῖς Κρήταις Ald.—11 ἐν τοῖς Κρησὶ om. V., non R.—12 Ἄλλως et sequentia om. M. Κανάχης—ὡς τινες om. Θ., qui 13 τῶν ἀδελφῶν, 14 sq. τοῖς ἀδελφοῖς, omittens μίγνυσθαι et 16-20 καὶ γάμους—χρήσασθαι.

852 Reg. :—νοεῖ, τουτέστι πονηρὸν ἀναβιβάζομένον τοῦ τόνου διὰ τὴν ἐκλυψιν· ἡ γεωργὸν, ἐπειδὴ προλαβὼν εἶπεν αὐτὸν τῆς ἀρουραίας θεοῦ παῖδα.

855, 29 Ὡσεῖ Θ.—30 ἰδιαιτάτα V. Ald.

864, 36 ἐφη R. ἔλεγε ceteri.—37 φέρω R. Θ. 868, 39 κομψῶδες Ald.

869, 43 πάρεστιν τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῷ R. σύμμαχον V. Θ.

874, 45 legebatur τῷ (τὸ R. V. M.) προσοίσατε ὡς υπογραμμὸς τις ὢν. προῶσατε Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 219. «Etymol. M. p. 782, 4: Ὑπογραμμὸς, προγραμμὸς τις ὢν. ἡ γὰρ ὑπὸ ἀντὶ τῆς πρό· ὡς καὶ ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνους· Ὑμεῖς—ὑπᾶσατε· ἀντὶ τοῦ προῶσατε. Egregie locus hic facit ad illustrandum et supplendum scholiasten nostrum, cujus verba deformata et truncata hodie circumferuntur. Sic enim procul dubio scripserat: τὸ ὑπᾶσατε ἴσον τῷ προῶσατε· ὡς υπογραμμὸς, προγραμμὸς τις ὢν. Nam quin scholiastes noster cum Etymologo ὑπᾶσατε pro προῶσατε in loci hujus textu olim legerit, nullus dubito. Kust. Comparat Dindorf. scholion Venetum ad Vesp. 55.

875. Scholion metricum om. etiam Θ. M.

877, 7-9 Τῶν τὰς—ἡ om. M.—7 sq. διὰ τῶν λ. et ἡ τῶν τύπους—τυπόντων om. Θ.—9 ἀλλήλων R., om. M., qui 12 σαφέσι.

881, 14 πρίσματᾱ Θ. M.—15 λεπτολογοῦντα libri præter R.

886, 16 sq. τῶν δῆμων R. Θ. M. (sed in gl. Θ. παρόσον Ἐλευσίνιος ἦν τὸν δῆμον). τὸν δῆμον V. Ald.—17-19 ἡ ἔτι etc. om. etiam Θ. M.

889, 24 Ἄτε νῦν V. δὴ om. M.—25 ὢν καὶ νῦν V. Θ. M. ἔπλασεν R. V. Θ. ἔπλασεν Ald. ἀνέπλασεν M.—28 ἴδιον V.

892, 31 αἰθέρα Ald.—32 δὲ om. R. ἐπὶ τῷ Ald. et Θ. M., ut videtur.—33 συστρέφειν V. Θ.—35 sq. et scholia 895 et 905 om. etiam Θ. M.

896, 46 ἡ δὲ πρὸς R. Θ.

902, 5 τῇ ῥίνῃ V., non G. τῇ ῥίνῃ Θ. et Suidas s. Κατερρηνιμένους.

910, 20 τραγωδοποιητὴν R. τραγῳδίας ποιητὴν ceteri.—21 ἀφελεστέρου Θ. ὁ om. R. M.

911, 23 Ὡς om. V. δράματι R. δράμασι ceteri.—24 ἐγκεκαλυμμένον Θ. δὲ om. R. Θ.—26 λουτροῖς R. V. Θ., sed λύτροις Θ. in glossa.—27 sqq. etiam Θ.—28 Μυρμηδόσιν V. Ald.

913, 30 ἀποκροτοῦντα Valckenar. ad Herodot. 3, 46. ἀποκρατοῦντα V. Θ. ἀπρακτοῦντα Ald.—31 sq. τὸ δὲ—Νιόβη om. Θ.

916, 35 ὅτι οἱ πολλοὶ R. πολλοὶ δὲ ἐν ceteri.

918 Τὸ τί M. ἐνδείξως Θ. ἐπ' ἐνδείξως M. ἐπιδείξως ut videtur R. V. ἐπιδεικτικῶς Dobræus. Scholion 920 om. Θ.

921, scrib. ex Reg. καὶ πρὸς Διόνυσον καὶ πρὸς Αἰσχύλον ἀρμόζον. πρὸς μὲν τὸν Δ.—36 ὑπάρχων—καὶ τοιαῦτα idem.

922, 49 γίνεται Piersonus ad Mœrin p. 343. Legebatur τινές.—50 legebatur ἐκτείνουσι. ἐκτείνουσι V. Θ. M.

926, 5 ἄγνωτα—ἄγνωτος Suidas. Legebatur ἄγνωτα—ἄγνωτος.—6 σχηματίζεται Θ.

928, 9 ὡς πολλοὺς V.

929, 11 αἰετοῦς Θ. Ald.—12 δὲ om. R., ex quo τὸ ἡ additum.—13 ἡ τὸ γρ. V.

931, 15 τὸ R. τὰ ceteri.

932, 19 de Æschyli fragmento v. ad schol. Pac. 1177. τὸ δὲ—μεγάλου habet V. (non G.), ex quo correxi quod in R. est ἵππον. Γράφει R. V. Θ., quasi nomen grammatici alicujus exciderit. γράφεται est in M. κολοκτρύονα R. V. κολεκτρύονα Θ. Ald. καλεκτρύονα M. Hesychius, κολοκτρύων: ἀπὸ τοῦ κολονοῦ (κολοβοῦ?), ἀλεκτρύωνος μεγάλου γέγονεν. Ceterum tota annotatio referenda ad v. 935, ubi κολοκτρύονα pro καλεκτρύονα in textu habet Rav. Deinde Περσικὸν ἀντελάβοις ὅμοιον R. λάβοις Περσικὸν αὐτὸ ὅμοιον V. λάβῃς Περσικὸν αὐτῷ ὅμοιον Θ. Ald. νάβοις Περσικὸν ὅμοιον αὐτῷ M. Correxī ex glossa Suidæ, Κολοκτρύων: γένος τι Περσικὸν ἀτελεῖβοις ὅμοιον ἐστὶ. DIND. Sequentia om. etiam Θ. M.—23 μὴ εἶναι τι, 24 ἐξίοντα θα-

λάττης, 25 ἐνέγραψε τοῦτον σημεῖον τῇ ἑαυτοῦ σημαίᾳ, καὶ 27 κηρύττειτο. γράφεται δὲ ζουθὸν καὶ ζουθόν. καὶ ζουθὸς μὲν σημαίνει τὸν ταχύν, ἀπὸ τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ θέω. ζουθὸς δὲ ἡ δ ξανθὸς ἡ δ ἐξερχόμενος εἰς τὰ ἄνθη ἐκ μεταφορᾶς τῶν μέλισσῶν Reg.

934, 30 διαβάλλη R. V. M. Scholion v. 938 om. G.

942, 39 λόγοις Reg. — 42 εἰώθασιν οἱ R. Θ. M. — 43 ἡ et δὲ om. R. — 44 sq. etiam Θ. M. et Suidas s. Ἰσχανα. — 47 λευκοῖς om. Reg. — 49 γρ. λευκοῖς om. etiam Θ. M.

943, 41 πιστάνης Θ. πτησάνης V. πτυσάνης Ald. — 52 sq. γράφεται—ἐκλεγόμενος om. Θ., γράφεται—μονωδικοῖς om. M.

944, 5 σιτίσεως V.

947 sic R., Ὅτι ἐπη καλοῦσι καὶ τὰ ἱαμβία.

952, 17 Τὰ om. R. φησὶν οὖν πρὸς ταῦτα ὁ (δ om. Θ.) Διονύσιος libri præter R. — 20 οὖν ἔταν, 23 τοῦτο V. — 25 παρεξέταξεν Reg.

958, 31 ὑπονοεῖν om. V., totam annotationem om. G.

962, 37 Οὐ om. R. σωφροσύνην Ald. — 38 sq. ἀπὸ—αὐτοῦς in initio scholii habet R.

963, 40-43 om. etiam Θ. M. Reg. addit Μένονα δὲ λέγει τὸν Τιθωνοῦ καὶ Ἡμέρας υἱόν, οὗ μέμνηται καὶ Διονύσιος ὁ γεωγράφος. — 44 sq. φησι παρήγαγε χρωμένους κωδωνοχίτωνας M.

965, 48 τρέφων R. V. Θ. στρέφων M. Ald. — 49 αὐτὸν φησιν V. Θ. φησὶν αὐτὸν ceteri. — 50 δασύς dicit scholiasta Eccles. 97. δὲ εἶην καὶ καθεῖη V. — 51 pergit R. εὖτος αὐθάδης—θρασύς. καὶ ὁ Μεγαίνετος δὲ τοιοῦτος. ὀνόματα δούλων. — 54 στρατιῶν V. στρατηγιῶντων Θ. στρατηγούντων M. ἄλλως additum ex R. Reg.: Μάνας τοὺς δούλους ἐκάλουν, ὡς καὶ Πυρρίας καὶ Τιθίους, ἀπὸ τινων φαυλοτάτων δούλων· νῦν δὲ ὡς ἀναίσθητον τοῦτον Μάνην κέκληκεν· ἦν γὰρ αὐθάδης καὶ θρασύς.

966, 4 ἀνατρίνει R. et Suidas s. Σαλπιγγολογῶντων ἀνατρίνει. — 6 μὲν om. libri. — 10 ἐπιμελομένους M., qui om. διὸ—ἀναίσθητον. — 11 ἀναίσθητον καὶ μανικὸν Ald. — 18 τὴν σάρκα Reg.

967, 23 ἀστεῖως R. καὶ πῖθ. om. Θ. — 24 παλιμβολὸν καὶ om. V. — 25 ἀποδεικνύει V. Ald.

970, 30 τὸν γὰρ τὸν V. — 32 κακοβουλεῖ Hemsterhusius in Anecdotis vol. 1. p. 200. Legebatur κακοβουλεῖ. κακοβουλεῖς V. ἐκακοβόλησεν—ἐπετύγγανε posuit Suidas s. Θηραμένης. ὁ om. V. — 34 τελέως om. Θ. ἀγνοῶν R. Κεῖος V. M. — 36 Κεῖος M. δύναιται om. V. — 38 τις ἦν Θ. τοῖς καιροῖς Θ. M. et Suidas s. Ἀγρίστροφοι et Θηραμένης. Accusativum defendit Toupus exemplo Athenæi 12, p. 513, B. — 40 inepte Musurus in Ald.

addit καὶ Κόθορνος. Λουκιανὸς Ἐρωσιν «ὡς καὶ ἔγωγ' ἂν εὐξαίμην, εἴπερ ἦν ἐν δυνάτῳ, γενέσθαι Θηραμένης ἐκείνος ὁ Κόθορνος, ἔν' ἄμφω νενικηχότες ἕξισοι βαδίζοιτε.» Reg.: Οἱ Ἀθηναῖοι ἐχθρῶδῶς διέκειντο πρὸς τοὺς Χίους· ὁπότε τοῖνυν ἐκρατῆθη τις Χίος παρ' αὐτῶν καὶ τύπτεσθαι ἐμελλεν, ἔλεγεν, οὐ Χίος ἀλλὰ Κίος εἰμί.

971, 41 τὸ πλήρες. Scholiasta enim scriptum invenit μέντοῦγῳ. Sic igitur lemma corrigendum. DIND. Annotationem om. G. μέντοι R. τοιαῦτα μέντοι ceteri. Sequentia om. etiam Θ. M.

976 οὐ πολέμοις R. οὐκέτι πολέμῳ V. μηκέτι πολεμῶν Ald. Scholion om. G.

983, 3 μικροψυχίας V. — 4 παραδείγματα V. Reg. ὑποδείγματα Θ. M. μικροπρεπείας ῥήματα lemma excerpti apud Suidam. Conf. schol. Equit. 830. Reg.: Ταῦτα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους κωμωδῶν ἀποσκώπτει, ὡς μικροπρεπεῖς καὶ περὶ τὰ εὐτελεῖ ταῦτα καταχινόμενους.

986, 6 καὶ ἀπ. M. Sequens scholion om. V. — 8 Ἀγρι M. καὶ om. Θ.

990, 11 μέν φησιν Ald. ὀνομαστοποιεῖσθαι V. — 12 εἰ δὲ, 14 οἷτινες Πλ. V. Θ. Πλούτωνος λέγονται Θ. — 15-18 Ἄλλως—ἡ om. V. — 15 μαμμοθρεπτοῖ R. Δίδυμος δὲ Θ. Scribebatur Μαμμάκουθρος. Μαμάχουθρος R. — 16 scribebatur Μελιτιδῆς. Sed infra Μελιτιδῆν relinquendum scholiastæ recentiori. διεβάλλοντο Ald., quæ 17 post Κόροιβος addit μήποτε δὲ γραπτέον εἶη Μαμμάκουθροι διὰ τὸν στίχον. — 18 ἡ om. V. Θ. καὶ—μωρός om. G. Post μωρός addit Ald. τοῦ δὲ Μελιτιδῆος καὶ Κοροίβου καὶ Λουκιανὸς ἐν Ἐρωσι μέμνηται.

992 scholion metricum om. Θ. M. — 33 λέγει δ γ. R. in gl.; sed λέγει om. in scholio. ἑαυτοῦ M. 995, 36 ὅτι ἐμφαίνει R. συνεμφαίνει M. — 37 καθὰ R. — 38 ὑποπεπτωκότες Suidas s. Μή σ' ὁ θυμός. — 40 τὰς ἐλαίας V. Θ. τὰς ἐλάας M. — 43 ἐλαιῶν libri præter R. Sequentia om. etiam Θ. M. — 45 ἔσαντο Reg.

1000, 52 τοῦτο δὲ et sequentia om. Θ. M. Postrema ἐν ἄκρῳ—μέσον in Θ. M. — 5 sq. om. Reg. 1004 om. Θ. M. Nihil nisi αὐτῶν καὶ μεγ. εἰπὼν Ald. 1005, 11 τὴν τέχνην V. Θ. M.

1011, 13 Ἄλλ' R. ἀντὶ τοῦ ceteri. — 14 καὶ αἰσχροτέρους additum ex R.

1012, 18 ἐπιτηδεύεται Ald. γελοῖου οὖν libri præter R., qui 19 ἀπέβανον. Tum addit Ald. βραχυπαρὰληκτεῖ δὲ ἐνταῦθα, quæ est annotatio inepta grammatici, vitiosæ, qua librarii uti solent, scripturæ τεθνήξαν assueti: quam mensuram uno in loco admisit Æschylus. DIND.

1014, 20 ἀντὶ τοῦ βελιούς om. R., qui 21 τὴν πόλιν. — 23 πανούργους om. G. Scholia v. 1017-1047 om. M.

1017 Ἀντί τοῦ μεγάλους in fine scholii V., qui ex μεταφ.

1021, 30 προτέρως V. Ald. — 31 ἀκρίβως V. Ald. — 32 ἀπελλέγγουσιν R.

1025, 41 ἐνταῦθα Θ.

1026 43 δὲ om. V. — 44 τὸ καὶ V. τῷ om. Θ. τῷ κατὰ τοῦτο Ald.

1028, 48 ἰαυοῖ, ὃ ἐστὶν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν Διόνυσον λεγόμενον χαρῆς ἐπελθούσης Ald., quod habet Reg. — 49 ὑπόκεινται libri præter R. — 54 δὲ τοῖς Θ. — 4 διττὰς γεγενέναι τὰς καθέσεις Dobræus, διττοῦ γεγενέναι τοῦ θανάτου libri. Fortasse plura verba exciderunt, in quibus mentio esse facta potuit τοῦ θανάτου Δαρείου. DIND. — 10 καθέσεις. Casaubonus ad Athenæi 6, p. 235, E. καταθέσεις V. θέσεις ceteri. — 12 delendum Δαρείου. Nam grammatici illi legebant περὶ τοῦ Ξέρξου τεθνῶτος. DIND. — 14 καὶ ἐστὶ ὁ Θ. — 15 ἐκείνου Dobræus. Legebatur ἐκεῖ.

1033, 18 Τὸν Μουσαῖον, vide Meurs. Lectt. Att. 2, 19. KUST. Reg. οἱ μὲν οὖν Ὀρφῆος εἶναι φασίν· ἄλλοι δὲ Εὐμόλπου καὶ Σελήνης. — 19 περιλύσεις R. V. Θ. Ἡε λύσεις potius dici solent. Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 643. DIND. — 20 συντέθηκεν V. συντέθεικεν Θ. Ald. — 21 addit Ald. φέρεται δὲ καὶ ἐπιτάφιον οὗτος ἔχον, « Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὐδας, Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ. » ἐνταῦθα δὲ καὶ θεραπείας νοσημάτων καταδείξαι λέγεται. Epigramma Musurus intulisse videtur ex Diogene Laert. 1, 3, quemadmodum scholio Nub. 331 epigramma in Herodotum inseruit ex Stephano Byzantio. DIND.

1036, 28 χρυσογένει Παντακλῆς σκοπῶν Θ.

1038, 32 τότε τὸ χρ. R. πρῶτον τὸ χρ. Ald. τὸ χρ. πρῶτον V. Θ. — 34 ἱφθίμη V. — 35 ἵππουριν additum ex R. Glossam τὴν ἵππουριν habet Θ. καθύπερθε ἐνευε om. V.

1039 nihil nisi glossam ἐκ τοῦ Ὀμήρου habet Θ. — 37 sq. ἦν—Ἀθηναίων in Reg. ad v. 1036 de Pantacle.

1042. Ἀντ. ὁμοιῶν om. R., ex quo 48 Διὰ τὸν Ἱππόλυτον et 49 ἐστὶν et 50 λέγει sunt addita. Ib. οὔ μὴ et sequentia om. Θ. — 51 ὑπακούοντος αὐτῇ, 52 ὥς δῆθεν Reg.

1047, 4 διαβάλλη Θ., qui 5 τὸ δὲ et sequentia om.

1057, 20-22 sic R. Ceteri ὄρος Φωκίδος. ὅσον βήματα παραπλήσια ὄρεσιν. Reg. addit ἦτοι ὑπέρογκα. — 21 Λυκαβήτος R. — 22 ἡ τὸ et sequentia om. etiam Θ. M. Παρνασσῶν Reg. Ald.

1066, 35 sq. sic R. Ceteri Συστραφεῖς ἡ περιεῖλ. — 36 ἵλαιν Ald. εἰλεῖν R. συστρέφειν R. συνέχειν ceteri. Reg. : Ὡς περ ἐπιμελούμενος καὶ ἐπιμελόμενος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ συντάξεως, οὕτω καὶ εἰλούμενος καὶ εἰλόμενος.

1068, 43 περιῆλθον R. cum Polluce 9, 47. Legebatur περιῆλθεν. ἐς Θ. εἰς ceteri. καὶ ἐς τὰ Θ. — 44 ἄμα φαίνεται M. ἰχθυοπωλεῖα Ald. et R., ut videtur. — 45 ἀγοράζων R. ἀγοράσων M. γλύφων R. et Suidas S. Χιτών. πουρῶν M.

1071, 49 διατραφέντας Θ. διαστραφέντας R. Ὡ. στραφέντας Ald., quæ 50 post ὀρμηῆσαι addit καὶ διατρίβοντα ἐν τῇ ἀγορᾷ πολλοὺς κτᾶσθαι τοὺς ἐραστάς· quæ habet Reg. δὲ σημαίνει libri præter R. — 1 περὶ τῆς V. περὶ τοῦ ceteri. — 2 ἄτιμοι γὰρ R. Reg. : II. καὶ Σ. τριήρεις ἦσαν ὑπηρέτιδες τοῖς Ἀθηναίοις, ὧν τοὺς κωπηλάτας παράλους νῦν ὀνομάζει.

1073, 6 παρασ. ἡ παρακελευσματικὸν κωπηλασίας Ald. In Θ. glossa ἐπιφώνημα ναυτικὸν παρακελευσματικὸν εἰρεσίας. τὸ ῥυπαπαῖ additum ex R.

1074, 6 sqq. Locus est insignis de generibus et ordinibus remigum apud veteres, quem attigerunt omnes qui de re navali veterum scripserunt. Vide inter alios Scaligerum ad Euseb. Chron. num. 1230, Palmerium in Exercitatt. ad Memnonis Fragm. p. 176, et Meibomium De fabrica triremium pag. 31, 32 ed. Amstelod. KUST. Vide Dukerum ad Thucydidem 8, 29. — 7 θαλαμεῖς R. θαλαμακεῖς Suidas s. h. v. — 8 πρὸς τὰς Suidas. — 9 τρεῖς om. V. ἐρετῶν Suidas hic et 10. Legebatur utrobique ἐρετῶν. — 11 θαλαμίται. Quum paullo post θαλαμίτης in θαλάμιοι sit mutatum ex V. Θ., hic quoque θαλάμιοι corrigendum videtur. Et sic etiam in scholio ad Acharn. 161. DIND. — 12 ἡ θρανίτης ὁ Suidas. Verba quæ sequuntur, tanquam additamentum indocti et recentioris Græculi, rejiciunt Scaliger et Palmerius locis laudatis. At eadem ut antiqua et bona retinet et defendit Meibomius De fabrica triremi., cujus interpretatio (licet in ceteris de remigum apud veteres ordinibus docte scripserit, eosque melius et aptius quam alii collocare mihi videatur) hic tamen mihi non satisfacit. Quare inclino potius in eam sententiam, ut credam, verba hæc scholiis antiquis addita fuisse a scioquo aliquo, qui putaret, remorum versus sive ordines in veterum triremibus non fuisse alios supra alios extractos, sed in longum porrectos, sive in eodem tabulato navis juxta se omnes collocatos : prout censuit etiam Lazarus Bayfius in libro De re navali, qui falsam illam opinionem ex solo hoc loco scholiastæ nostri probare et defendere nititur. KUST. Vide Dukerum ad Thucyd. 4, 32. — 13 θαλάμιος V. Θ. θαλαμίτης Ald. et Suidas. Vulgo πῶραν. — 14 sq. ὅσον—παρδεῖν om. Suidas. ὅσον παρασυγκαθέδρα et παρδεῖν Θ. παραδεῖν ceteri.

1075, 17 ῥυπῶσαι additum ex V. Θ. — 18 ἡ κ. αἰγῶν om. Θ.

1076. Hoc scholion et proxime sequens om. etiam Θ. M. Regius : Τις τοῦσας μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς ὡς ἡ Αὐγή ἢ θυγάτηρ Ὑαλέου (sic), ἱέρεια οὕτα Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ ἱερῷ γεννᾷ τὸν Τηλέφον· μινυμένως δὲ τοῖς ἀδελφοῖς, ὡς Κανάχη τοῦ Αἰόλου θυγάτηρ, ἥτις ἐμίγη Μάχαρι τῷ ἀδελφῷ.

1082, 34 παρὰ τῷ G. — 35 Φρύζου G. Ald. — 38 Φρύζος V. Ald. — 39 αὐτὸ λέγει εἰρημένον libri præter R. μήποτε ταῦτον παρ', 40 λέγει Θ., qui om. 43, 44. V. om. 44.

1084, 45 τὸ γρ. R. V. — 47 sq. ὁλεθρος γραμματεὺς συκοφαντῶν sunt Demosthenis verba p. 269, 19, ubi tamen non additur συκοφαντῶν. De sequentibus, quæ om. etiam Θ., R. habet τῶν τὸν δῆμον κολακεύοντων καὶ πειθόντων. — 51 δὲ λέγει τοὺς περὶ τὸν δῆμον μίμους· μιμηλὸν γὰρ ζῶον δ π. ἢ τὸ δημοσιόηκων καὶ τὸ ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ταυτὸν νοητέον· ποικίλον γὰρ ζῶον καὶ πανοῦργον δ π. Reg.

1087, 2 sq. ἐν—γυμναζόμενοι in fine scholii ponit R. — 3 sq. γυμναζόμενοι. ὅτι τῆς λ. ἀγών R. γυμνάζοντες. δ τῆς λ. δὲ Ald. ἀγών τρίτον ceteri. ἀγών τρις Kusterus, et mox Προμηθεῖσις, Ἡρακλείσις, Παναθηναίσις. Vide Schneider. ad Xenoph. De vectigal. 4, 51, p. 170. Reg. : Ὅτι τρις τοῦ ἔτους λαμπάδουχὸς ἀγὼν ἐτελείτο ἐν Ἀθήναις, ἐν τοῖς Παναθηναίοις, ἐν τοῖς Προμηθεῖσις καὶ ἐν τοῖς Ἡρακλείσις. ἐτελείτο δὲ δ λαμπάδουχος οὗτος ἀγὼν ἐν τῷ Κεραικεῖω.

1093, 9 Οἱ τὸ V. Θ. M. 10 δῆμος τῶν R., qui ἔγινετο. Ceteri ἤγετο. — 12 πλείστον Θ. πλείστον ceteri. — 13 sqq. restituendum esse censeo : ὅτι ἀγομένου τοῦ ἐν τῷ Κεραικεῖω ἀγῶνος τῆς λαμπάδος, ἔθος ἦν τοὺς ὑστάτους τρέχοντας τῶν δρομέων τύπτειν etc. Kust. — 16 vide Hesiychium s. Κεραικεῖαι πληγαί, qui locum hunc illustrat. — 18 δὲ om. R. πύλαις—ἀγῶνος om. G. Θ.

1096, 22 πλ. τε καὶ πλατεῖαις Ald. Reg. πλατεῖαις τὰς πλευρὰς φησί. ἐπειδὴ καὶ πλευρὰ ἀπὸ τοῦ πέλεια εὐρεῖα παράγεται. Scholion 1099 om. etiam Θ. M.

1103, 35 τῆς ἀντιλογίας ποιεῖσθαι R. — 42 ἀποκινδυνεύοντες Ald.

1112, 45 σοφιστοῖς Ald. μαθήμασι M.

1114, 47 Δ. ἔλεγον οἱ παλαιοὶ Suidas s. Δεξιούς. — 49 διαδιδρ. στρατιωτικὰς φιλοδόξους καὶ συκοφάντας idem. φιλοδόξους Ald., cuius lemma αἱ φύσεις δ' ἄλλως ante ἐν l. 52 delevit Dindorfius. ἐν εἰρ. λέγει Ald. Scholion om. Θ. M.

1116 om. V. — 53 παρωξυμένοι R. M. — 1-3 et Scholion 1119 om. etiam Θ. M. — 11 δὲ om. R.

1124 R. habet glossam τὰς Χοιρήδους. — 14 scribebatur Ὁρέστιαν.

1126, 17 Τὸ πατρῷον R. Reg. : Ἀπὸ τοῦ ὀρά-

ματος Ὁρέστιος τοῦτο. πατρῷα δὲ κράτη οὐ τὰ Ἀγαμέμνονος νοητέον, ὥς τινες φασίν, ἀλλ' οὕτως· δ ἐποπτεύον τὰ κράτη τὰ πατρῷα, ἥτοι δ ἐκ πατρὸς ἔχον τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας, ἐπιτηρεῖν. δέον δὲ — (21-23) — διττὴ πατρ.—γέρας. Et ad v. 1139· Ὁ μὲν Αἰσχύλος πατρῷα κράτη λέγει τὸν Ἑρμῆν ἐποπτεύειν, ἥτοι τὰ ἀπὸ τοῦ Διὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται· δ δὲ Εὐριπίδης νοεῖ πατρῷα κράτη τοῦ Ὁρέστου, ἥτοι τὰ ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος· οὐ γὰρ καὶ ἡ ἀμφιβολία.

1130, 27 scribebatur ἰάμβια.

1136, 31 ἀπατωμένου V. Ald. — 32 ἀλλ' addi-

tum ex R. Θ. γέ μοι om. R., qui πέλει. Ἄλλως. οὐ μέλει et quæ sequuntur 33. — 35 ἡμαρτες idem.

1144 om. M., 36 sq. om. Θ., — 40 τὸν om. V. — 41 ὡς κρ. V. Θ.

1146, 44 ὑποπτεύειν R., qui ὑποχθόνια. Ceteri καταχθόνια.

1149 om. M., 45-48 ζητοῦσι om. V. Θ. — 47 sq. τὰ δ' — ζητοῦσι om. Reg. — 49 ὑποσπεύδειν Θ. καὶ additum ex R.

1150, 2 ἀποφάνσει Dindorfius. Legebatur ἀποφάσει. — 3 παραγώγης V. παράγωγος Θ. Fortasse παραγώγως.

1159, 11 ἔμπροσθεν, 13 ποιητῇ Θ. ποιητῆς V. Ald. De fragmento v. Meinek. Com. I, p. 655. ὡς et sequentia om. etiam Θ.

1162 διαφορὰν R. G. διαφορὰς V.

1168, 31 ὀξύτωνος Θ., qui 32 τοῦτο et sequentia om. Reg. : Οὐ γὰρ ἀνεκλήθη ὑπὸ τῶν ποιησασμένων αὐτὸν ἐξόριστον· οἱ γὰρ κύριοι τῆς χάρας οἱ ποιήσαντες αὐτὸν ἐξόριστον, ἐκείνοι δ' ὤφειλον τοῦτον ἀνακαλέσασθαι, καὶ τότε ἤρμοζεν αὐτῷ τὸ κατελθεῖν· οἱ γὰρ τὰς διώξεις ποιῶντες, ἐκείνοι πάλιν ἐπανάγουσι τοὺς αὐτοὺς ὑπομένοντας.

1178 καὶ τι ἐλ. τι ῥῆμα ἢ π. τι εὐρῆς R.

1185 om. M. — 49 post Αἰτίου addit Ald. Euripidis verba μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαυμόνων βίβη· εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς. Et 50 : Αἰεὶ Λαβδακίδῃ, παῖδων γένος ὀλβιον αἰτεῖς· δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ σοῦ παιδὸς χεῖρεσσιν λιπεῖν ψάος. ὡς γὰρ ἔνευσεν Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος συγγεαῖς ἀραῖσι πιθήσας, οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· δ δ' ἡῤ' ἀπὸ σοι τάδε πάντα. Oraculum addidisse videtur Musurus, ex Argumento Phœnissarum sumptum. DIND. — 1-8 om. etiam Θ. M. — 4 sqq. τὸ γεγονέναι καὶ εἰς ἀ. ἤλ. ἐλθ. ἀπέκτεινε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γεγονέναι, ἐροῦμεν ὅτι ἡνίκα ἐσπάρη, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ μετὰ τῶν ἀν. δ Α. ἦν, ἐπειδὴ παρὰ τῶν θεῶν τοῦτο κελεύεται Reg.

1190, 9 παρασκευὴν V. — 11 χυτρίζεις R. διὸ καὶ ἐγχυτρίζειν ἔλε. οὐ τὸ τοιοῦτον Reg. — 12 sq. om.

Θ. Reg. : Ἦρρησε ποιητικῶς, ὁ καὶ εἰσῆρρησε λέγεται, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς εἰσεφθάρη ἤτοι μετὰ φθ. εἰσῆλθεν. οὗ τὸ θέμα ἔρρω τὸ φθεῖρομαι, ὁ μέλλων ἐρρήσω ἑτεροκλίτω.

1196, 14 Ἀργέννουσαν duo codices Suidæ s. Ἐστρατήγησε. Scribebatur Ἀργίνουσαν. Conf. ad schol. Nub. 6. — 15 δυστυγῶς R. δυστυχῆς ceteri. — 16 Θράσυλος M. θρασύλλογος V. — 17 Λυσίας addidi ex R., correctæ codicis scriptura γύσις, quod Λύσις potius esse videatur. Sed Lysias dicitur a Xenophonte Hist. Gr. 1, 7, 2. DIND. — 20 ἐλλήσποντα V., non G. Reg. : Ὁ Ἐρ. οὗτος στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίων πάνυ ἀχρεῖος καὶ ἀτυχῆς· καὶ κεκλοφῶς δημόσια πράγματα. ἐξώσθη δὲ πατρίδος, ἔπειτ' εἰς Πέρσας ἀπελθὼν, κάκεισε τοῖς ὁμοίοις ἐπιχειρῶν, ὑπέστη πολλὰ δεινὰ καὶ πονήρως τὸν βίον κατέλευσεν.

1202, 23 sq. μικροπρεπῶς γὰρ ἔλεγον κωδάριον, ληκύθιον, θυλάκιον Suidas V. Ληκύθιον. — 24 hoc dicit scholiasta, non θύλακον, quod metri lex postulabat, sed θυλάκιον dixisse poetam, quoniam exempla versuum Euripideorum infra proposita θυλάκιον ἀπώλεσεν postulent, non ferant autem θύλακον ἀπώλεσεν. DIND.

1211, 32 Ὑψ.—ἀρχή om. V. ἡ om. R. — 35 ἔτερος V.

1213 Προσήρτησε—ἀπώλεσεν post Δελφίσιν habet V. sic scripta, πρὸς τὸ χορεύων προσήρτησε—ἀπώλεσεν.

1219, 40 ἐκ Σθενεβοίας Ald. ἐκ om. V., qui δὲ utrumque omittit. Regius : Ὑφέσθαι ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφοδρῶς ἀνέμοις πλεόντων καὶ ἐνδιδόντων τὰ λαίρην.

1225, 48 Σιδὼν πόλις ἐστὶ Φοινίκης. ἐστὶ δὲ τοῦ Ald. Φρύζου G. Θ. Ald. — 49 ἀρχή ἐστὶ V. Θ., qui sequentia omittit. Totum scholion om. M. — 50 addit Ald. οὐ χεῖρον δ' ἂν εἴη καὶ τὸν Κάδμω δοθέντα χρησμὸν ὥσπερ τι ἐπεισόδιον εἰσενεγκεῖν οὕτως ἔχοντα· « φράξω δὴ μοι μῦθον, Ἀγήνορος ἔχονε Κάδμε. Ἦοῦς ἐγγρόμενος προλιπὼν ἴθι Πυθῶ δῖαν, ἡθὰδ' ἔχων ἐσθῆτα καὶ αἰγανέην μετὰ χειρσί, τὴν διὰ τε Φλεγυῶν καὶ Φωκίδος, ἔς τ' ἂν ἵκηαι βουκόλον ἠδὲ βόας κηριτρεφέας Πελάγοντος. ἐνθάδε προσπελάσας ξυλλάμβανε βοῦν ἐρίμυκον, ἥ κεν δὴ νότοισι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔρχηαι λευκὸν σχῆμ'· ἐκάτερθε περίπλοκον, ἥ τε μήνης· τῆνδε σὺ ἡγεμόνα σχεῖν ἀτρέπτοιο κελεύω. σῆμα δὲ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει. ἐνθα κέ τοι πρώτιστον βόας κέρας ἀγραυλοῖο ἦξη τε, κλίνῃ τε πέδιφ γόνυ ποιήεντι, καὶ τότε τὴν μὲν ἔπειτα μελαμφύλλω χθονὶ βέξειν ἀγνώως καὶ καθαρῶς, γαίῃ δ' ὅταν ἱερὰ βέξης, ὄχθω ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίξειν πόλιν εὐρυάγειαν, δεινὸν Ἐνναλίου πέμψας φύλακ' Ἀἴδος εἰσω. καὶ σύ γ' ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸς ἔσσειαι αὔθις, ἀθανάτων λεγέων ἀντήσας, ὀλίγε

Κάδμε. » Quæ Musurus intulit ex scholiasta Eurip. Phœniss. 641. DIND.

1227, 53 sqq. sic in R., ἐν ἴσῳ—πρώμαι. ἄλλως. ὠνήσει τὴν λήκυθον καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλυίας. Reg. πρίημι ἄχρηστον, deinde explicat ἀπὸ πρῶ formam.

1229, 8 τὸ ὠνήσομαι R.

1233 Τῆς ἐν Ταύροις Ἰφιγενείας ἡ ἀρχή. τὸ λοιπὸν (λείπον Θ.) — κόρην R. Θ. δὲ om. V.

1235, 12 ληκύθιον R. M. Ald. ἀπόδος ὅ ἐστι πώλησον Θ. M. — 13 ἐπὶ λ. γὰρ V. Θ. M. λήψη V. M. — 13-17 διὰ—αὐτῷ om. Θ. — 16 δοκεῖς ὥσπερ ὀφείλειν αὐτὴν Reg. recte.

1238, 21-36 om. etiam Θ. M. — 21 Piersonus apud Valckenar. Diatr. Eurip. p. 137, θύων ἀπαρχὰς οὐκ ἔθυσσε παρθένῳ | Ἀρτέμειδι. — 22 εὐφορησάσης et 26 συνεκάλεσεν Kusterus. εὐφορήσας—συνεκάλεσαν Ald.

1240 πολύβοτρον in libris quibusdam legi dicit pro πολόμετρον, ex conjectura grammatici, ut videtur. DIND. — 39-41 ἀκόλ.—γρ. omittere videtur R., non V.

1247, 47 συκώματα Dindorfius ex scholio inferiore. Legebatur σαρκώματα. — 49 ἡ Θ. M. pro Ἄλλως. Idem om. 53 et seqq. et scholium 1251. — 2 προήρπασε τὸν λόγον. φησί, καὶ μὴν ἔχω, ὥς αὐτὸν ἀποδείξω, 3 μετατίθεται ὁ τ. Reg.

1251, 18 ἐκθέσει Portus. εἰσθέσει Ald.

1259, 27 οἶον om. Θ.

1262, 33 ἅπαντα Θ. ἀπὸ ληκυθίου et 34 διαφθερῶ R. Θ. ἀποληκυθιῶ—οἶον ἀποφθερῶ ceteri. σοι τοὺς Θ.

1263, 35 ἀπαριθμήσω libri præter R. — 37 τὰ μέλη πάντα Θ. — 38 τῷ ψήφῳ [sic] Θ. τῷ δ' ψηφῷ V. Legebatur τῶν ψήφων. Scripsi τῷ ψήφῳ. Videtur ex hac annotatione colligi posse in fabulis quibusdam spuris, velut Μεταλλεῦσι Pherecratis, exempla quædam masculini articuli τῷ cum femininis nominibus, quale est ψῆφος, fuisse inventa. De orationis autem usu in fabula illa Pherecrati adscripta quævisse Eratosthenem ex Photii glossa Εὐθὺ Λυκαίου p. 32, 12 colligimus. DIND. — 40 ἐσολοικίσθαι Θ.

1264, 42 δίαυλον V. hic et infra.—43 fortasse καὶ ἀλλαγῶ πολλάκις. DIND. Regius : Δ. λέγεται ὅταν ἡ συχία παντοίας γενομένης ἡ αὐλητρὶς ᾄσῃ. — 48 et sequentia ad finem scholii om. etiam Θ. M. Regius : Τὸ Φθ. Ἄγ. καὶ τὰ ἐξῆς πάντα Αἰσχύλου μὲν εἰσι μέλη, προσφέρει δὲ Εὐρ. εἰς γέλ. etc. — 50 ἐξ ἄλλων δραμάτων Reg., quod malebat Dindorfius. — 51 καὶ εἰσιν—οὐκοῦν καὶ αὐτὸς μὴ ζῇτε πάντα εἰδέναι, ἀλλ' ὅσα οἶόντε Reg., qui cetera om.

1266, 23 Ἐκ—Ὑπαγωγῶν om. G. — 24 αὐτὰ om. Θ., qui 25 καὶ ἐπιφέρει, et om. 26 sq. — 27 scribebatur Ἀγχιεῦ.

1270 ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου habet R. Regius : Τιμαχίδας τοῦτο φησὶν ἐν Τηλέφῳ δρᾶματι Αἰσχύλου. Is codex omnia fere habet quæ ex Timachida referuntur, ex ceterorum grammaticorum notationibus prope nihil.

1274, 42 ἢ οἱ Θ. Regius : Τοῦτο ἀπὸ τινος λέγεται πρὸς τινὰς δικάγοντας ἐν τινὶ ἄλσει πλησίον ὄντι ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἵν' εἴπωσιν οὗτοι τῷ νεοκώρῳ ἀνοίγειν. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δράματος Αἰσχύλου τῶν Ἱερείων.

1275. Hoc scholion versui 1264 adscribunt R. Θ. — 45 ἦ R. — 47 τὸ ἰήχ. in R. Θ. om. Ald. οὐ πελάθεις om. Θ.

1276, 50 βουβωνιῶ—βουβῶνας om. G. βουβωνιῶ δὲ om. R. V. Reg. : Βουβῶνες λέγονται μὲν τινὰ περὶ τοὺς νεφροὺς μέρη. λέγονται δὲ καὶ φύματά τινα ὀγκώδη ἐκ κόποιν ἢ καὶ ὕλης μοθιρῆς γινόμενα. εἰδῶθαι δὲ ταῦτα φύεσθαι ἢ ἐν τοῖς κοίλοις μέρεσι τῶν μηρῶν ἢ ἐν ταῖς ἀγκάλαις.

1281, 1 δ om. R. ὁπερ Θ., qui 2 ἰστάμενοι om.

1285, 8-15 et 18-20 om. etiam Θ. M. — 17 διεσπασμένως R. διεσπαρμένα ceteri.

1286 R. habet ἐκ Σφινγὸς Αἰσχύλου. — 23 ἀσυνετοποιούντᾱ Ald. ἀσύνετα ποιούντᾱ καὶ ἄμουςα Reg. δὲ om. M. καὶ additum ex V. Θ. — 25 προθέσεις V. — 32 δορὶ εἴπειν Reg.

1291, 35 sq. om. Θ. M. Ad 1294 R. habet ἐκ Θρησῶν Αἰσχύλου. — 39 Ἀπολλόδωρος M.

1296, 41-43 om. Θ. M. — 45 ὄν—εὐλόμον om. G. Vide Lobeck. ad Phrynich. p. 294. τὸ φλατ additum ex R. — 46 τὸ παρόμιον (sic) V. Θ. τῷ φλέῳ τὸ φλαττό libri præter R. οὖν om. Θ. — 47 πολλῶ V. τόπος· ἔστι δὲ ἄνθος δ φλεῷς R.

1297, 49 γὰρ om. V. — 50 σχοινίον· ἥτις ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐν τοῖς φρέσιν ἀπηώρηται Ald. ἱμ. δὲ ἔστιν ἡ κοινῶς λεγομένη ἀνέμη, δι' ἣς ἀνέλκουσι τὸ ὕδωρ· ἥτις ἐν πολλοῖς τῶν φρεάτων ἀπηώρηται Reg.

1298, 1 φημί V. εἰς—αὐτὰ R., nisi quod αὐτοῦ scriptum est. αὐτὰ ἐκ (ἀπὸ G.) τοῦ καλοῦ εἰς τὸ καλὸν V. Θ. Ἐγὼ—μετήνεγκα om. M. Ald. — 3 τραγικὸν Suidas s. Ἐγὼ μὲν. εἰς om. V. Θ. M. ταῦτα V. — 5 ἐπιτυγχάνοντα τοῖς κιθαρῳδαῖοις Ald.

1299, 7 ἤνεκω δὲ V. ἤνεκον δὲ G. τοῦ ἐνέκω Θ. — 8 sq. Φρ. τῷ μελοποιῷ R. μέλη ποιῶν φανείην δρεπόμενος Reg. — 9 μελοποιὸς ἡδύς R. ἡδύς ἐν τοῖς υἷεσι (δ add. V. Θ.) Φρύνιχος ceteri. ἀηδὴς ἦν ἐν τοῖς μέλεσιν Reg. — 11 μετενήνεκται Θ. δ R. καὶ δ Θ. καὶ V. Ald. προσεῖπε Ald. Ad v. 1301 Reg. : Εὐρ. οὐ κατὰ τὰ ἔμᾱ προσφέρει, ἀλλὰ ξένα καὶ νόθα ἄδει, οἷόν ἐστι τὰ πορνόγενῃ γεννήματα. σκόλια δὲ etc.

1302, 12 μελῶν τινων ἐν συμποσίοις γινομένων Ald. et gl. in Θ. μελῶν τινων παραθαλασσίω (sic)

Reg. in gl. σκόλια R., qui λέγονται om. παροΐνια Gelenius. παροΐνῃ R. V. Θ. M. Ald. παραθαλάττια Reg., quod ortum videri potest ex παραοΐνῃ. παροΐνια μέλη in scholio codicis Veneti, quod inter Prolegomena de comedia legitur, capite 12 sine, in nota. — 13 post ἄσματα addit Ald. Τιμοκρέων δὲ δ' Ὀδῖος ἐποποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σχολίον κατὰ τοῦ Πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή, « ὦφελες ὦ τυφλὲ Πλοῦτε μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανήμεναι, ἀλλὰ Τάρταρόν γε ναίειν, κ' ἔχροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακὰ. » τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα· ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον δ Περικλῆς, Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτ' ἡπείρου μετέχειν, ὅμοια τιθεὶς σχολία τοῖς Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις, νόμους ἐτίθει ὥσπερ σχολία γεγραμμένους. ἄλλως. σχολίον ἢ παροΐνιος ὥδῃ, ὡς μὲν Δικαίρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ὥδων, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἁδόμενον καθ' ἕνα ἐξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει, δ δὴ καλεῖται σχολίον· ὡς δ' Ἀριστοξένος καὶ Φύλλιος δ μουσικῶς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες ἥδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἡ δὲ περίοδος σχολία ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν σχολιάν. ὑπόμνημα ἔγραψε Τυραννίων περὶ τοῦ σχολιοῦ μέτρου, δ προσετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαίου Καίσαρος. σχολίον τὸ ῥῥῖον, κατὰ ἀντίφρασιν, μέλος τι ὀλιγόστιχον. Horum priora Musurus sumpsit ex scholiis Acharn. 532; sequentia de Dicaearcho, Aristoxeno et Phyllide, quæ Platonis quoque in scholiis leguntur p. 103, iterumque adscripta sunt Vesp. v. 1239; una cum postremis ὑπόμνημα—ὀλιγόστιχον ex Suida transcripsit s. Σκολιόν. DIND. δὲ om. R. — 14 εἰσὶ R. Θ. M. ἢ—δουλικῶν om. etiam Θ. M. Sed Θ. habet gl. δουλικῶν, et V. (non G.) βαρβαρικῶν. Καρικὰ δὲ τὰ φαῦλα, παρόσον οἱ Κᾶρες δοῦλοι καὶ μισθοφόροι ἦσαν. λέγει οὖν ὅτι φαύλους καὶ ἀθλίους λόγους αὐτὸς ποιεῖ καὶ οἷους αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς πένθεσι μελωδοῦσι κατὰ νεκρῶν Reg. — 15 lemma Μελίτου correxit Dindorfius. Μέλιτος R. V. Μέλιτος ceteri. — 18-20 χορείων—Εὐριπίδου om. V. Θ. M. — 19 ψάλα^{αι} Ald. ψάλε^η R. Regius : τὸν Μέλῃτον οἱ μὲν φασὶν ὑποκριτὴν Εὐριπίδου, οἱ δὲ ποιητὴν τραγικὸν ἄμουσον καὶ ψυχρὸν ἐν τῇ ποιήσει, τουτέστι φαῦλον πάντῃ καὶ ἀνωφελεῖ, καὶ πανηρόν τοὺς τρώτους.

1305, 21-23 om. etiam Θ. — 25 τὸ διὰ R. Horum similia in Reg., qui in fine : πρὸς ταύτην γὰρ (Musam Euripidis) ὁστρακοκρότητον οὖσαν τὰδε εἰσὶν ἐπιτήδεια ἄδεσθαι. — 26 Ὑψιπύλκην. Conf. Photii Lexicon p. 180. 12. — 28 Didymi verba affert Athenæus 14, p. 636, D. DIND. — 29 κογχάριζ καὶ Θ. M. κογχύλια etiam Athenæus, qui

ἐνρῦθμον. εὐρῦθμον Θ. ἄρῦθμον M. εὐρύθμως V. Ald.

1308, 31 λέγει et αὐτῇ om. Θ. — 32 αἰσχροποιεῖ libri præter R. — 34 λεσθιῖν V. — 35 πλησιάζειν καὶ μολύνειν τὸ στόμα Ald. Sequentia om. M. — 36 τοῦτω V. Θ. τοῦτο R. ἐπ' αἰσχροτότῃ Ald. αἱ Ἀέσθαι Meinek. Com. I, p. 339. — 38 τοι V. Θ. τις Ald. σοι Eustath. ad Homer. p. 741, 22. Comparandus Homeri locus Il. I, 270, δώσει δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας, Λεσθίδας. — 39 καλὸν γε Eustathius. καστρίας V.

1309, 40 χαρακτηρίζει R. χαρακτηρίζω V. χαρακτηρίζουσι ceteri et Reg., qui τὴν Εὐρ. ποιήσιν ὡς ἔκλυτον. Sequentia om. Θ. — ἀλκουνίτιδες etiam Reg. Quod librarii errore Dindorfius scriptum putat pro ἀλκουνίδες.

1310, 48 Διὰ τὸ R., qui 49 παίζει et δὲ om. — 50 καὶ οὐ καθ' ἐξῆς idem. Habet ἐξ Ἰριγενείας Εὐριπίδου post scholion v. 1315. — 52 Αὐλίδι. Imo Τάφροι: videtur enim respicere ad v. 1089, ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας πόντου δειράδας ἀλκυὼν ἔλεγον οἷτον αἰδέει. DIND.

1311, 1 τὸ ἐξῆς βράσι χροά νοτίαις R., licet in sequentibus quoque βράσι et χροά habeat.

1314, 3 Ἡ δὲ V. Θ. M., qui hæc proximo scholio postponunt. παρέκτασις Reg. εἰ εἰ εἰλίσσεται R. εἰεἰεἰεἰλίσσεται V. εἰ εἰ εἰλίσσεται M. εἰλίσσεται Ald. — 5 εἶδος ἀράχου. τὸ δὲ δακτύλοις παίζων λέγει Reg. — 6 τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων Ald. τῶν δακτύλων τὰ ἄκρα V. ἄρθρα interpretantur Hesychius et Suidas s. Φάλαγγες: ἄκρα Suidas s. Φάλαγγες. Restitui ἄρθρα: de quo vide van der Linden in Medicina physiologica p. 639. DIND.

1315, 8-12 ad ἀράχην om. etiam Θ. M. — 10 εἰλίσσεται Reg. — 12-15 habet R., ὑφάσματα. ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου. V. M., ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. Θ., ἐκτεταμένα ὑφάσματα. ἐκ Μελεάγρου καὶ ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου. Postrema etiam in Reg. Idem codex: Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι φυσικῶς ἔχει τὸ ζῶον τοῦτο, ἥτοι ἔδελφες, φιλεῖν τὰ μέλη καὶ τοὺς αὐλοὺς· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι πλησίον τοῦ μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος ἦν λίμνη τις, ἐν ᾗ κατώκει δελφὶν μαντικός. εἰσερχομένοις οὖν τισὶ μετὰ νηὸς, ὁ δελφὶν περὶ τὴν πρῶταν φαινόμενος μαντείας ἔλεγε καὶ χρησμούς. καὶ τοῦτο μέμνηται ἐνταῦθα.

1320, 19 τὸ R. V. τὰ ceteri, qui 20 οἶνανθα φέρει. Ibid. ἔστι δὲ ἡ πρώτη ἐκφυσις τῆς ἀμπέλου R. — 22 ἐκ Φοινισσῶν Εὐριπίδου· ἡ Ἰοκάστη φησὶ πρὸς Οἰδίποδα Reg.

1323, 25 δὲ om. R. ἐκτὸς προστ. Ald. — 27 ἀπὸ μέρους om. Reg.

1328, 30 δὲ om. V. — 31 ἄστρον V. Θ.: sed ἄντρον Θ. in glossa. Qui sequentia et 35 sq. omittit.

1331, 36 ἔπη ἡ ἔκ — Εὐριπίδου, ἡ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἐπλάσθησαν κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν Ἑκάβην δράματος Εὐριπίδου· τοιαῦτα γὰρ ἡ Ἑκάβη ἐκεῖ διέρχεται τὸν περὶ τοῦ παιδὸς ὄνειρον ἰδοῦσα Reg. In quo sequitur scholium metricum longum *quadraginta* κῶλα usque ad φωράσω persequens. — 37 τὰ accessit ex V. τὸ R. — 39 αἶρωμι G. Θ. αἶρωι Ald. αἶρω V. — 40 οὕτω additum ex Θ.

1338, 51 Τημενιδῶν Dobræus. Legebatur Εὐμενιδῶν.

1340, 53 Ἀπονέψωμαι· ὅπερ εἰώθασιν ποιεῖν ἐν τοῖς ὄνειροις. τοῦτο δὲ Ald. καὶ — Αἰσχύλος post τῶν ὀνείρων I. 1 ponit R. — 54 δὲ om. R. Hæc in Ald. sic, παρ' οὗ (hoc etiam Θ.) ἀποδοσιμῶνται εἰώθει. — 2 ἀξυνάρτητα V. Post πᾶσι R. Θ. habent ἄτε δὴ Γλύκωνος τινος γυναικὸς (γυναικὸς τινος γαίονος Θ.) οὕτω καλουμένης.

1344, 7 Αἰσχύλου R. V. Εὐριπίδου ceteri. R. habet glossam ἀντὶ τοῦ ἐωθινή. — 9 legebatur διαθέντων. διαθέντων Θ. διασωθέντων αὐτογράφων Dobræus. Post διαθέντων legebatur Νύμφαι ὀρεσιγόναι (ὀρεσιγόναι V.), quæ delevi positis lacunæ signis, addidi autem Νύμφαι. Nam Æschyli verba fuerunt, Νύμφαι κρηναῖαι κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω—, de quo constat ex Diogenis epistola in *Notices et Extraits des MSS.* vol. 5, 2, p. 241: οἵτινες (οἱ τραγικοί) Ἦραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔρασαν εἰς ἱέραϊαν μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαθεῖν, νύμφαι κρήναισιν (κρηναῖαισιν Boissonadius) κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργεαῖας ποταμοῦ παῖσιν βιοδώροις. Deinde legebatur Ἀργεῖου ὑπὸ ποταμοῦ. Correctum ex Platone De republ. 2, p. 381, D, qui hoc versu utitur Æschyli non nominati, et ex Diogene. Respicit ad hæc verba Pausanias quoque 8, 6, 6. De quo vide quæ ad Æschyli fragm. 159 dixi. DIND. — 10 παῖσι libri. — 11 ἄλλως τε δὲ οὐδὲ, 12 Αἰσχύλῳ Θ. ταῦτα ἤρμοξε Ald. ταῦτα ἤρμοξε τὰ τοιαῦτα Θ. Qui sequentia omittit, sed addit glossam, αἱ ἐν τῷ ὄρει γινόμεναι ἀμαδρυάδες (ἀμαδρυίδες Reg.) βοηθήσατε. ἔστι δὲ ἐκ Ξαντρίων Εὐριπίδου.

1353 om. G. τὰ αὐτά R. ταῦτα V. Θ. M. τὰ τοιαῦτα Ald., quæ in fine addit ἀνεπέπαται? ἀνεπέπατο καὶ τὰ λοιπά.

1356, 23 τῶν Κρητῶν M. Qui cum Θ. sequentia omittit. — 24 respici videtur ad Lycophr. Alex. v. 1297. — 25 ἐπειδὴ ἐν, 28 καὶ τὸ Reg. — 26 Βριτόμαρτις Meursius in libro de Creta 4, 3. Βρετιμάρτις Ald. βρετὴ μάρτις Reg.

1367, 42 Τινὲς φασὶ τὸ ἐνταῦθα τὸν Θ. ἐνταῦθα etiam R. ἐνθάδε V. Ald. — 43 τὸν δὲ Αἰσχ. V. τὸ δὲ ἐξ. Θ. δὲ om. R.

1369, 44 τὸν om. R. — 45 τυροπωλικῶς Θ. Reg. ἐριοπωλικῶς E. ζυγοστατῆσαι Reg.

1370 om. etiam Θ. M.

1374, 1 ἐστὶ om. Θ. M. — 2 χρεῖσθαι om. Θ., qui 5 τι μοι. — 6 τοῦ γράμματος V. — 7 ἐπελθόντων Θ.

1378, 11-15 om. etiam Θ. M. — 16 νῦν additum ex V. — 17 τὸ πόλει Regius. Legebatur τὸ πόλει, quod om. V. Θ. — 18 σὺν V. δὲ om. R. — 19 addit V. ἀμφοτέροι λέγουσι τὸ ἰδοῦ, quae om. G.

1380, 21. δώσω Θ. R. habet glossam τοῦτο ἐκ Μηδείας.

1383, 24 καταστρεφόμεναι ἤγουν addita ex R.

1386, 27 R. V. (non G.) habent ἐκ Νυόθης Αἰσχύλου. ἐξ Ἀντιγόνης Eὐριπίδου, similiterque Θ. M.

1400. Cum hoc scholio comparandus Eustath.

p. 1397, 19: κύβον διγῶς ἔλεγον, αὐτό τε τὸ ἀναρριπτούμενον. — ὅθεν παροιμία τραγικὴ τὸ, αἰεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. — καὶ τὴν ἐν αὐτῷ μονάδα, ὅθεν λυθείη ἂν καὶ τὸ ζητούμενον ἐν τῷ παρὰ Ἀριστοφάνους κωμωδομένῳ στίχῳ, βέλβηκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβῳ καὶ τέτταρα καὶ ἑξῆς. λέγει γὰρ δύο μονάδας καὶ τέτταρα. ἔκειτο δ' ὁ στίχος ἐν τῷ Eὐριπίδου Ὑλέρω σὺν ἄλλοις ἰαμβικαῖς, ἔνθα κυβεύοντας τοὺς ἥρωας εἰσήγαγε. περιηρέθη δὲ ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἐπεισόδιον, γλευκαθέντος ἐπ' αὐτῷ τοῦ ποιήματος. et Photius, p. 602, 8: τρεῖς ἐξ ἡ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρεῖς ἐξ νίκην, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ' Eὐριπίδῃ τοιοῦτον, βέλβηκ'—τέτταρα. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτούμενων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτὸν φησι βάλλειν, ἓνα δὲ τὸν τέταρτον. διττὸς οὖν ὁ κύβος ὅς τε ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενοὺς εἴτε πλήρης εἴη, καὶ ἰδίως ὁ κενοὺς. ὅτι δὲ ὁ τρεῖς ἐξ βαλὼν κατώρθοι—καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρρίστησι, τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι | τρεῖς ἐξ βαλούσης τῆς ἑμῆς φρυκτωρίας. — 35 κυβεύοντα V. — 36 ὁ Ἄρ. Θ., qui 40 καὶ om. Θ. τις τὸ V. pro τοῦτο. «Τοῦτο de ipso illo versu βέλβηκ' Ἀχ. intelligendum est, quem Eupolidi quoque cognitum fuisse dicit; et rectius fortasse scribitur τοῦτον.» MEINKE. Com. I, p. 567. — 42 ὁ Διών. Θ., qui om. 43-49 praeter verba ἔθος — λέγειν α' β' γ' ε'. et ex Μελεάγρου. ἐκ Γλαύκου Ποτηναῖος. — 43 τοῦτο ἐκ Μυρμ. ἐστὶν Αἰσχύλου, 44 δύο, ὃ, τρία, ε' Reg.

1406, 1 πολλὰχρῶ R. πανταχρῶ Reg. Ald.

1408, 4 καὶ ὡς V. M. ὡς Ald. καὶ Θ. — 8-10 om. etiam Θ. M.

1413, 14 sq. ἐναντίον ὅτι μάλιστα ἤδεται R. — 15 ὡς καὶ V. καὶ ὡς ceteri.

1418, 21 οὐκ ἔστι δὲ ἄλλου Θ. — 22 αὐτῷ V.

1422, 27 τὸν ναυτικὸν V. — 28 δυσχερανθῆναι R. — 30 καθ' ὃν Ἀλκιβιάδης ἔφυγεν Θ., qui 35 γεγόναι et sequentia omittit.

1425, 52 δραστήριον διὰ τὰς νίκας Ald. διὰ τὰς νίκας ut glossam habet Θ. δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην Suidas s. Σίφριοι. μιτῆ R. ἐρχαίρει ceteri. Thucydidem 6, 15, comparat Dukerus.

1427, 2 καταδέχεσθε V. καθόλου Reg. — 4 βραδέα Reg.

1432, 7 φρόνημα etiam Suidas s. Οὐ γρή et s. Σκύμνος. φρόνημα ἔχοντα Ald. sola. ἀντραφῆ Suidas s. Σκύμνος, non s. Οὐ γρή. — 8 τιθασῆσαι Suidas utrobique. — 10 prius ἢ om. Suidas utrobique. τροφοφορεῖν R. Θ. M. φέρειν Reg. Sequentia om. M. Reg.: Ἀποσκόπτει καὶ εἰς τὸν πάτερᾳ Ἀλκιβιάδου, ὅτι κακὸς ἦν τῇ πόλει. — 11 παραγκρῆ Dobræus. παρήγαγε γράφας V. παρήνευγε γράμμα Θ. Potest etiam παραγέγραπται corrigi. Simili corruptela in schol. Vesp. 1239, ἀναγέγραφε abiit in ἀνάγει γραφῆν. Dixi de hoc loco ad Fragmenta p. 28 sqq. ed. Lips., p. 518 ed. Oxon. DIND. — 12 τοὺς V. τὸ ceteri. — 14 ἀποφηνάμενος Kusterus. Libri ἀποφηνάμενον. ὁ om. Θ. ἀντὶ —λέγων Dobræus. ἀντακούειν ἐκεῖνον αὐτὸς (αὐτὸν Θ.) ἢ λέγων libri. — 15 τὰ παρ' αὐτοῦ Αἰσχύλου λεγόμενα Θ. — 16 δὲ om. V. — 17 ἀποφαντικῶς Θ.

1437, 23 τῷ Κλεοκρίτῳ R. — 24 περιβάλλοι V. μεταρσίους R. — 25 αὐροφόροις γενομένοις Θ., qui 27 καὶ post δὲ omittit. Regius: Ὁ Κλεοκρίτος οὗτος μογλητὴρ ἦν ἀνὴρ καὶ νοητὸς, φίλος Κινησίου. κωμωδεῖ δὲ αὐτοὺς ὅτι τε τοιοῦτοι ἦσαν καὶ ὅτι τὸ ἀνέκαθεν ὄζος ἐβόλουν. λέγει οὖν ὡς, εἰ ναυμαχῆσουσιν οὗτοι, ἡ πόλις σωθήσεται. καὶ τοῦτο μὲν παλίων φησὶν. εἴτα ἐπάγει ὁ ἀληθῶς φρονεῖ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, λέγων, Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα.

1440, 37 λαμπάδος V. ἡ ὀξὺς additum ex V. Θ. — 38 ἐνδιασκευάσασθαι V. — 40 et sequentia om. etiam Θ., et in sequenti scholio 3-5.

1452, 6 συναθετῆι Θ. — 7 ἀκυροῖ V. κυροῖ Θ. ἀκριβεῖ Ald. Vide Dindorfium ad Fragmenta loco supra indicato.

1453, 10 legebatur Τιμόθεος. Reg.: ὡς καὶ ἄνω ἔφην.

1455, glossam ἀντὶ (τοῦ Reg.) οὐδαμῶς habent R. et Reg.

1459, 17 ἐξωμῆς ἡ ἀπλοῖς (διπλοῖς Suidas s. Σισύρα) Ald. Sequentia καὶ ἄλλ. — 23 ἐκδύση om. etiam Θ. — 19 legebatur ἀφείλετο. — 23 sq. ὁ δὲ—συμφέρει in fine scholii ponit R. Sic etiam V. Θ., qui tamen hoc quoque loco ὁ δὲ νοῦς μήτε χρηστὸν μήτε φαῦλον (χρηστὸς μήτε φαῦλος Suidas) addunt. — 24 μήτε φαῦλος ἢ ὀκληρὸς Ald. συμφέρει V. — 25 sq. Est locus corruptus, et procul dubio mutilus; ejus sensum tamen (si in re tam obscura divinare licet) hunc esse puto: χλαῖναν et σισύραν in uno tertio convenire (sic enim in-

terpretor illud ἐκ τρίτου τὸ αὐτό), at differre ea ratione, quod σισύρα sit vestis ex pellibus caprinis facta; γλαῖνα vero ex lana. Sic ergo scripserat forte scholiastes: ὅτι γλαῖνα καὶ σισύρα (ἐν τισὶ καὶ σισύρα γράφεται) ἐκ τρίτου τὸ αὐτό· πλὴν διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν σισύρα, etc. Quod autem σισύραν a quibusdam σισύραν appellatam fuisse ait, confirmari etiam potest testimonio Ammiani Marcellini 16, 5, ubi ait: *Et σισύρα, quam vulgaris simplicitas sisurnam appellat*. Joannes Tzetzes tamen in scholiis ineditis in Nubes v. 10 (ubi comicus ait, ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδύλημένος) tria hæc, σίσυς, σισύρα, et σισύρα sic distinguit: Διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρα. Σίσυς, πᾶν εὐτελὲς καὶ ῥακῶδες περίβλημα. Σισύρα, δέρμα ἄτριχον, πολλοῖς τισὶ, μᾶλλον δὲ μονασταῖς φορούμενον, ὡς ἱμάτιον. Σισύρα δὲ μαλλωτὰ ἐπιβλήματα στρωματῶν χρησιμεύοντα. Eadem fere habet idem Tzetzes ad Lycophronem v. 634, qui locus cum hoc conferri potest. Kust. Scholion mutilum esse recte judicavit Kusterus, cujus tamen parum probabiles conjecturæ sunt. Illud ἐκ τρίτου (corruptum fortasse ex καὶ τρίτον) documento est de tertia quadam hic agi forma vocabuli, quam σίσυς esse constat ex scholio Av. 122. DIND. δὲ om. R. Θ. ἐν τισιν οὖν R. οἶον ἐν τισὶ οὖν Θ. καὶ ante σισύρα additum ex R., qui ἐκ τρίτου omittit. ἐν τρίτῳ V. — 26 βαίτη. Legebatur βαπτή. Idem vitium in schol. Vesp. 737. Potest tamen etiam βαπτὴ corrigi. Conf. schol. Av. 122. DIND.

1462, 35 ἀνίησι V.

1463, 39 Ἄλλως et sequentia om. Θ. — 40 τὴν πολεμίαν περιπλεῖν V. — 43 εἰσβαλόντων Reg.

1465, 48 ἐκέλευεν R. ἐκέλευσεν ceteri. — 51 εἶσω Θ. εἶσω ceteri. — 52 οὖν, 1 τὸ δὲ et τοῦτο R. — 3 sq. ἔξω τούτου γίνηται Suidas s. Περικλῆς et Τὴν γῆν. γῆς γῆν V. M. ᾗ om. Θ. — 10 δὲ om. R. — 11-15 νοεῖται—διδόντων om. Θ. Glossam ἀντὶ τοῦ ἐμὲ λάβε habet R., et R. V. τινὲς Πλούτωνα λέγουσι (λέγειν V.) τὸ κρινοῖς ἄν.

1478, 28 Ἄλλως et sequentia om. Θ. Glossas ἐξ Ἰππολύτου, et τὸ δὲ λοιπὸν τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν habet V. (non G.), et ἐξ Ἰππολύτου Εὐριπίδου R. Legebatur ἐξ Ἰππολύτου. Correctum ex schol. Eurip. Hippol. 191. — 30 ὑπνοῦν—κατθανεῖν om. schol. Euripidis. Delendum τό. — 31 παίζων ψησι, 35 ἐκ τῶν x. Reg.

1482 om. etiam G. Θ. M. — 45 λείπει διὰ V. λείπει δὲ Ald. — 46 τὸ additum ex R. Λείπει—ἀναγκαῖος habet M. In R. est τοῖς συγγενέσι καὶ ἀναγκαῖος.

1491, 49 τὴν om. Θ. Ald. — 2 Ἄλλως et sequentia om. Θ. ἐναυθὰ κομῶδεῖ Reg. recte.

1497, 9 Συντεταγμένοις M. ^{στυγ} γυμνοῖς Θ. — 10 οὐκ ἂν εἰδείης Θ. οὐκ ἂν εἰς δέον M. — 12 σκαριφί-
ζειν Reg. τοὺς om. Θ. τοῖς ζωγράφους R. — 13 πρῶ-
τον τὰς εἰκόνας, ὅ φασὶ σκιαῖζειν Reg. 13-17 καὶ
σκαρ.—λεπτόν om. Θ. M. Conf. Harpocratonem
v. Διεσκαριφιστάμεθα, et Etymologum ead. v.
ubi eadem explicatio verbi. — 18 sq. ἤγουν—
γραφῆς om. Θ. M. σκάρητος δὲ ἡ τῶν ζωγράφων
γραφῆς Reg.

1499, 21 Ἐνλείπει R. — 22 apud Homerum
est τέθνηκε. Sequens scholion om. Θ. M.

1501, 30 Πάντες Θ. Reg. αὐτὴν οἱ θεοὶ Θ. — 31
sq. 23. τοῦτο ἔφη ὁ Πλ. V. εἶπε δὲ ὁ Πλ. ἡμετέραν
Θ. εἶπε δὲ πολλὴν ἡμετέραν M.

1504, 34 Ἰσως τι σχοινίον δίδωσιν libri præter
R., qui 35 καὶ εἴ τι τοιοῦτον, et post τοιοῦτον in-
terpungit, σύμβολον θανάτου ut glossam habens.
Quam rationem confirmat schol. v. 1506. — 36
ὡς ξένος et sequentia om. R. Regius: Ὁ Κλεό-
κριτος οὗτος ἡ ὡς γέρων ἐμῆλε τεθνήξεσθαι μετ'
ὀλίγον, ἡ ὡς ἀγχόνης ἄξια πράττοντι τὸν θάνατον
ἀπειλεῖ. διὸ καὶ ὁ Πλούτων πέμπει αὐτῷ σχοινίον
τι, ἵνα δι' αὐτοῦ χρησῆται ἀγχόνῃ. αὐτὸς τε καὶ οἱ
αὐτοῦ σύμβουλοι φορολόγοι, οἷν καὶ τὰ ὀνόματα λέγει.

1506, 48 ξυμποδίσας δὲ om. R. Reg.: Δέον
εἶπεῖν, καὶ τῷ Ἀρχεγόμῳ τόδε ὁδός, ὃ δὲ ἀντὶ τοῦ οὕτως
εἶπεῖν, τόδε δ' Ἀρχεγόμῳ εἶπε. καὶ ἔχει ἐναυθὰ ὃ δὲ
σύμβουλος ἐμψασιν καὶ.

1513, 50 legebatur Λευκολόφου. Λευκολόφου
Θ., qui 51 τῶν om. τούτους etiam Suidas s. Ἀδεί-
μαντος. τούτων V. Ald. — 52 στρατηγῶν Θ. — 53
παρεγγεγραμμένον Dobraeus. Legebatur παραγε-
γραμμένον. — 1 γὰρ αὐτῷ Θ. Post αὐτοῦς Ald.
addit ἀντὶ τοῦ στιγματίσας καὶ μαστιγώσας (διὰ τῶν
νόσων add. Reg.). Ut glossam habet Θ. στιγμα-
τώσας τοὺς καὶ μαστιγώσας. — 2 μέμνηται om. R.
— 3 Πόλεσι οὐ περὶ τὸν Ἀδείμαντον R. — 4 ἀργα-
λέα idem codex teste Bekkero. — 5 Λευκολόφου
Meinekius. Legebatur Λευκολόφου. Postrema τοῦ
Περθόωνος ex R. accesserunt.

1528, 13-15 Ἡ—ἀποπερατοῦσα om. Θ. M.—
17 πρῶτον V. πρῶτα ceteri.

1532 R. habet glossam τοῦτο εἰς βάρβαρον τὸν
Κλεοφῶντα. — 7 ἐκ om. Θ. — 8 verba ἐπὶ τοῦ
Καλλίου loco mota et supra post ναυμαχίαν in-
screnda videri animadvertit Cobet. Obs. crit. in
Plat. com. p. 158. — 9 ἐλθεῖν V. Θ. Ald. De
Cleophonte vide Schneider. ad Xenoph. Hist.
Gr. p. 78. — 11 ἐπιστρέφειν V. — 12 κομῶδεται
καὶ βάρβαρος Ald. — 15 μαχέσθω Θ. Ald. μαχέ-
(sic) R., qui ψησι om. — 16 ξένοι om. V. Ald. —
18 αὐτῶν R. Ceteri αὐτῷ. Reg.: Ο δὲ Κλεοφῶν

οὗτος καὶ τινες ἄλλοι βάρβαροι ὄντες καὶ πρὸς Ἀθή-
νας ἐλθόντες ἐπολιτογραφήθησαν, καὶ ἐκίνουν τὰς
πόλεις εἰς μάχας καὶ πολέμους. λέγει οὖν ὡς ἡ παύ-

σάσθωσαν ταῦτα ποιεῖν, ἢ, εἰ μὴ βούλοιντο, ἀπελ-
θόντες εἰς τὰ πάτρια, ταύτην τὴν γνώμην ἐχέτω-
σαν.

ECCLESIAZUSÆ.

ARGUMENTUM I. 5 περιθέτους ποιοῦσι καὶ —
ἀναλαβάνονται Ald. — 6 προασκ. καὶ προνοήσ., 7
μία δὲ R.

ARG. II. om. R. — 17 τὸ κοινὸν Ald. Articulum
om. Γ. — 18 χρῆσθαι Γ. Ald., quæ sequentia
omittit, addita ex Γ.

SCHOLIA.

1, 20 προσέρχεται R. — 22-25 διὰ τὰς — ἐκ-
κλησίαν. Apertum est hæc ad v. 23 esse referen-
da, ubi non liquet ἐταίρας an ἐτέρας legerit
scholiasta. DIND. ἐταίρας καθ'αγίζουμένας Γ. ὁ πρὸς
Dobruus (collato schol. Av. 168). Legebatur
πρὸς ὁ. — 23 πῶς Ald. Post hoc voc. fortasse ali-
quid excidit. DIND. — 24 λάθωμεν, 27 sq. ἐλαύ-
νεται ἐν τρογῶν, ἀλλ' ἐν τύπῳ γίνεται Γ.

2, 2 λύγῳ Ald. — 3 βύμης—δρυμῆς om. etiam
Γ., qui 3 ζύμβολον.

10, 5 δὲ λ. om. Γ. — 6 ὅτι οἱ R.

12, 7 λέγει et 9 om. Γ.

14, 11 τὰ ταμεῖα, ἐν οἷς ὁ σῖτος Γ. Ald., quæ
περιμήχη.

18, 13 Σκίρα ἐορτὴ α, οἱ δὲ Δημήτρως R. — 14
ἡ δὲ Δήμητρα Γ. — 16 addit Ald. Ἄλλως. Σκίρα
ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίους, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφο-
ριῶν. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μηνῶν καὶ ἐορτῶν
τῶν Ἀθηνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιαδίον ἐστι, μεθ' οὗ
φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως εἰς τινα τόπον καλούμενον
Σκίρον πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια καὶ ὁ τοῦ
Ἥλιου. κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἑτεροβουτάδα. σύμβολον
δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν, καὶ σκέπας δὲ
ποιεῖν, ὡς τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν.
καὶ Ἀθηναῖν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φι-
λόχορος μὲν ἐν δευτέρῳ Ἀθῆνίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς
Ἑλευσινίου μάντεως κεκληῖσθαι, Πραξίων δὲ ἐν δευ-
τέρῳ Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος τοῦ συνοικίσαντος
Σαλαμίνα. Σκιράδα δὲ Ἀθηνᾶν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε
ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. Inserta sunt
ex Harpocrate, præter postrema Σκιράδα—
Μινώταυρον, quæ ex Suida sunt s. v. Σκίρος. DIND.

22, 19 ἔδρας R. τι Γ. Ald. — 20 ἐσκαμνη Γ. —
21 sq. ὥστε δεῖν τὰς γυναῖκας τὰς (τὰς om. Γ.) ἐταί-
ρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων καθέζεσθαι. οἱ δὲ ὅτι τὰς
γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι (χωρὶς
βαδίζειν Γ.) Γ. Ald.

34 Ἀντὶ τοῦ ἤσ. Γ. κινῶσα R.

36, 27 τὸ κνίσμα δὲ Ald., κνῦμα δὲ Γ., σου omit-
tentes. — 28 κνησιμόν Γ. γνασιμόν Ald.

38, 30 καὶ κατωφερῶν Suidas s. Σαλαμίνιος. Li-
bri ἢ καταφερῶν.

45, 33 ἔκαπτον Porsonus. ἔκοπτον Ald. ἔχω-
πτον R.

46 lemma Μελιστήχην est in R.

49 εἴρηκεν Ald.

56, 41 Λέγει δὲ R. — 42 δὲ om. Ald.

64 ὡς τὸ μελ. Γ. μελανθῆναι ὡς ὁ ἀνὴρ Ald.

66, 1 αὐτόν Ald. — 2 πρὸς ξυράν additum ex
R. ὀλη Γ.

71, 4 ἦν—δημαγωγός in fine scholii ponit R.
— 7 conf. Meinek. Hist. Com. p. 183.

77, 9 τις om. R. — 10 εἰναί φησι Γ. — 11 τὸν
Λαμίαν Ald. τὸν om. Γ. Post Λαμίαν Meinek. Hist.
Com. p. 65 addit λέγουσι δὲ καὶ θηλυκῶς
Λάμιαν. — 12 Κράτης Meinek. Hist. Com. p. 241.

88 καὶ φέρουσα καὶ ξαίνουσα αὐτὰ Γ. καὶ ξαίνου-
σα ἔρια R. καὶ ἔρια ξαίνουσα αὐτὰ Ald. Scholia 89
et 94 om. Γ.

97, 29 οὗ R. οὕτω δασὺ Γ., qui Καὶ et ἦν om.
Pergit R. λέγει οὖν τὸ, Γ. λέγει τὸ αἰδ.

102, 32 Οὗτος στρ. Γ. — 33 καὶ ἀρξας—συνέτε-
με post γυνή ponit R. Ἀίσθω Meursius Lect. At-
tic. 6, 4. Ἀγῶν R. Ald. et Suidas s. Ἀγύρριος.
Ἀγῶν Γ. Conf. Xenoph. H. Gr. 4, 8, 31, Diodor.
14, 99. — 35 τὸν πώγωνα Γ. — 37 λανθάνει ὡς
γ. R.

105, 38 Νῦξ—ἔτι addidit R. Tum pergit τὸ δὲ
ἐξῆς ὑπέρθατον τούτου etc. — 39 καὶ ἔστι τὸ ἐξῆς
Γ. ἔνεκα R. ἔνεκεν Γ. μοι (pro τοι) οὕνεκα Ald.

109, 43 ὅκ' ἀργύριον Bentleius. Legebatur δ' ὅκ'
ἀργύριον. ἀλλ' ὅταν ἀργύριον Suidas s. Θεῖ. Sequens
scholion om. Γ.

114 παρὰ τὸ τὴν τύχην ἢ κατὰ συντυχίαν Γ.

115 ἡ om. R. τὸ πλῆρες ἡ ἐμὴ ἐμπειρία Ald.,
quæ 122, 1 om. καὶ. Scholion 124 om. Γ., qui 4
τὸς πώγωνας.

126, 5 sq. Σηπία—εἰκασία hic om. R., sed post
ὀπτηθείσαις addit ἀπρόλογος δὲ ἡ εἰκασία.

128, 10 ἐν ταῖς ἐκκλησίαις περιστρίχχος ἐκαλεῖτο.
Ald. περίστιχα δὲ λέγονται Γ.

129, 12 αὐτοῦ Γ. — 13 γὰρ πρὸς R.

133, 16 οί om. Γ.

139, 20 Μανικά addit R., et præterea κατ' ἐρώτησιν, quod referendum ad v. 141.

146 addit Ald. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχους, τοὺτους ἐν ζύλῳ δήσας ἀφάθει. Inserta ex Suida s. Ἀφραυνοθήσομαι.

148 ἀνύεται, ἔπερ λοιπὸν οὐκ ἂν γένοιτο Ald., in quo proximum lemma erat διερεισμένη.

150 Οἶον additum ex Γ. διαταξικμένη Ald.

153 om. Γ. Ad v. 154 addit Ald. λάκκους ἐμποιεῖν : Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. καὶ ταῦτα λάκκους ἐκαλούν. Inserta ex Suida s. Λάκκος, qui ex Photio descripsit.

155, 34 τοῖς θεοῖς Ald.

193, 50 Λακεδαιμονίων. Imo Ἀθηναίων, ut monet Petitus.

198 Ἐβάρουν R. Γ.

201 Κατ'—ἀμαθῆς in fine post κύριον ponit R., δ γὰρ omittens. — 3 τὸ δὲ—κύριον om. Γ. Idem scholia v. 203-478 omittit.

203, 5 καὶ ἡδούλετο R.

220, 23 τὰς καινὰς Suidas s. Χρηστῶς. — 25 κριθάς Dobræus. Legebatur τρίγας.

243, 35 Ἀντὶ τοῦ om. R. hic et l. 27. In Ald. præcedit scholion ἐν ταῖς φυγαῖς : τόπος τοῦ δικαστηρίου ἀποκεχυρμένως. — 37 κηρύττεσθαι ἐπὶ Ald.

253, 46 ἐλέγετο δὲ Ald.

254, 255 sic in Ald., ὃ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς μεσοῦς ἀκαθαρσίας, ὃ λημῶν. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς συκοφάντης καὶ ξένος καὶ κλέπτης. ἐς κυνὸς, πυγῆν : παροιμία, ἐς κυνὸς πυγῆν ὄρεῖν καὶ τριῶν ἀλωπέκων. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιῶντων.

257, 1 Καὶ μετὰ τούτου additum ex R. — 2 παρὰ τὴν Ald.

265, 10 alterum οἱ om. R., ex quo accessere Ἔν—αἶρειν.

267 γυμνωθεῖσαι Ald.

289, 26. Sequitur in Ald. θεσμοθέτης, ἀρχὴ τις Ἀθῆνησιν, ἐξ ὧντων τὸν ἀριθμὸν· καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων ἐννέα ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῇ κατὰ Κτησιφῶντος. Illata ex Harpocrat. s. Θεσμοθέται.

292, 33 Ἠδόμενος ὀριμέσι. καὶ R.

295, 37 μηδὲν πρὶν φλέγῃ R.

298, 41 Ὅπως R., qui 47 ὁ om.

318, 1 ἢ τὸ ἀναβ. R.

319, 4 Ἀντὶ τοῦ et ὑποδέδεμαι om. R.

338 ἄτοπον φανερώς Ald.

351, 21 ταῦτα οὖν R.

355 habet iisdem fere verbis Suidas s. Ἀπὶς et partim grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 425, 1. — 27 ἀρπάζετε Suidas.

356, 30 Λακεδαιμονίους Ald. et Suidas s. Ἀχράς.

361 est recentioris grammatici scholion, ductum ex schol. Vesp. 155. DIND.

366 καὶ ὁ Ἀντισθένης δὲ ἱατρὸς θηλυδριώδης habet Ald.

369, 48 Εἰλήθιαι R.

390, 14 τρίτον φθέγγεται, 16 Παρὰ τὰ Ald.

395 Ald. : Τοῦ ὄρθρου δηλονότι. τοῖς πρυτάνεσι : τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ν' ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ δέκα φυλαὶ κλήρω λαχοῦσαι. Inserta ex Harpocratiōne s. Πρυτάνεις.

404, 26 scribebatur τιθύμαλλον. — 27 γὰρ οἱ R., qui καὶ πατρίδας cum Suida s. Γλάμων et Τιθύμαλλος. Ald. καὶ ἐκ πατρίδος. — 28 ὑπὸ R. τῶν βοτανῶν Suidas. τὴν βοτάνην R. τὰς βοτάνας Ald. — 32 δηλονότι om. R., qui 36 γέλωτος ἔνεκα.

426, 38 πέννης, ἢ ἢ ὅτι R.

433, 41 ἀνέκραγον, 43 διασκευασθεῖσαι Ald.

446 κιχρᾶν etiam Suidas s. Συμβάλλειν. καὶ χρᾶν Ald.

473, 10 ἀκούουσιν—βουλευέσθαι addita ex R. ἀκούσασαν Suidas s. Γεραίτερος et Μῶρα. Idem post Ἀθηνᾶν addit τῆς κατάρας.

502 λέγουσι Γ. — 21 δεσμούσας Ald.

511 Ἀντὶ τοῦ ἡρέμα Γ. Idem scholia v. 519-627 omittit.

540 fort. θερμαινόμεν. DIND. θερμαίνοιμι Ald.

567, 46 ἐνέχυρα φέρειν καὶ διδόναι Ald.

587, 50 τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν addit Suidas s. Ἀντ' ἄλλης.

596, 1 κἄν R. — 2 ἐρωτᾷς πότερός μοι Ald.

602 Ad hunc v. Ald. καὶ Δαρεικοῦς : εἰσὶ μὲν χρυσοὶ στατῆρες οἱ Δαρεικοί, ἡδύνατο δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἔπερ δ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσός. οὐκ ἀπὸ Δαρείου τοῦ Ξέρου πατρὸς, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου τινὸς παλαιότερου βασιλείως ὀνομασθήσαν. λέγουσι δὲ τινες δύνασθαι τὸν Δαρεικὸν δραχμὰς ἀργυρίου εἶχουσιν, ὡς τοὺς πέντε Δαρεικοὺς δύνασθαι μνᾶν ἀργυρίου. Inserta ex Harpocratiōne s. Δαρεικοί.

611 addit Ald. μεῖρακα δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἶρηται, καίτοι Ἀμμωνίου λέγοντος μεῖράκιον καὶ μεῖρακα ταύτη διαφέρειν, ὅτι τὸ μὲν μεῖράκιον ἐπὶ ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ μεῖραξ ἐπὶ θηλυκοῦ. ἢ πρὸς τὸ γυναικῶδες τῶν κινάδων. ἐρεῖδειν δὲ συνουσιάζειν.

652, 31 δέκα πηγῶν Ald. ὅτι R. Γ. ὀψινόν Suidas s. Δεκάπουν σκιάν. ὀψινόν R. ὀψέ Γ. Ald. Quæ addit ἄλλως. τὸ παλαιὸν καλοῦντες ἐπὶ δειπνῶν καὶ καλοῦμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν, καὶ οὕτως οἱ

μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπῆσαν ἐπὶ τὰς ἐστιάσεις, οὐδ' ὑπὸ τηρήσεως οὐσης αἰτίας, ἐφ' ἧς οἷόν τε ἦν τεκμήρασθαι εἰς πόσας ὥρας προήκει. Inserta ex Suida s. Δεκάπους σκιά.

658 Ἀντὶ τοῦ κάμοι δοκεῖ τοῦτο συμφέρον Γ. Ald.

663 Ald. τῆς αἰκίας: αἰκία εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικὸν ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὀρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται, ὅπου οὐ δοκεῖ ἄξιον εἶναι ἀδίκημα, οἱ δὲ δικάσται κρίνουσιν. Inserta ex Harpocraciones s. Αἰκίας. Scholia v. 665-825 omittit Γ.

681 κληρωτικὰς Ald.

685, 51 τοῦ Θ R. — 52 ἵνα κάμπωσιν: ἀπὸ τοῦ — ἐκ τῶν Ald.

724, 12 κατωνάκης δουλικὸς R.

737 Ἐμπλέκτρια—γυναικίαις habet Suidas s. Κομωῖτρια. — 30 ἡ ἀλεκτορίς, 33 κιθαρωδὸς Ald. ὁ om. R.

757, 43 τὰ πρασσόμενα Ald. — 44 τῷ δὲ R. πομπὴν αὐτὰ ὡς Ald.

794, 50 γένοιτο etiam Suidas s. Σύμβολα. γένηται Ald. ἐπετελοῦν Suidas sine οὐκ.

809, 3 χοροδιδάσκαλος temere Portus. DIND.

834 κοινοὶ Γ. — 17 γάρ εἰσι ταῦτα Γ., qui om. scholion 840.

842, 22 Ὀπτᾶται. τότε γάρ R.

844, 25 φασουλίων Γ. — 27 ναύταις δὲ R. Scholia v. 862-880 om. Γ.

868 πᾶσαν τὴν R. — 42 τῶν ἐφημέρων Ald.

883, 45 οἱ τρυφηλοὶ Γ.

904, 2 τὰς χεῖρας Γ. κατὰ μίαν R.

906, 5 κοσμίῳ etiam Suidas s. Ἐπικλιντρον. κλισμοῦ dici debuisse animadvertit Kusterus. ὅφιν om. R. ὅφιν δὲ ἡ τὸ αἰδοῖον Ald., omissis ἡ τὸ ζῶον. Scholia 915, 918 om. Γ.

915, 8 ὀρθὸν (immo τὸν ὀρθόν) τὸ αἰδοῖον ἔχοντα Berglerus.

920, 10 λαϊκάζουσιν Dindorfius. Scribebatur λαιγάζουσιν. Portus λευγάζουσιν. Ald. ἀπὸ τοῦ πρώτου στ. Scholia 922-996 om. Γ.

929, 17 βοτάνη δηλοῖ R. μᾶλλον βοτάνη, 18 τὸ πρόσωπον, 38 δὲ παιτὸν παίειν Ald.

998, 45 πρὸς θάνατον Γ., qui reliqua scholia omittit.

999 τοῦτο ὡς ἐταίρα οὔσα R. omisso φησι.

1007, 52 κατέβαλες Portus. Legebatur κατέλαβες.

1020 ὑπὸ τῆς β. Ald.

1021, 3 εἴρκεν R. — 7 τι μὴ Ald., quæ om. μὴ ἐξεῖναι et 8 οὐδενός.

1026. Ald. ad hunc v. ἐξωμοσία: ἐνορκος παραιτήσις δι' εὐλογον αἰτίαν. ἐξωμοσία, ὅταν τις φάσκη ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, εἴτα καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐκ εἰσαγωγίμος ἡ δίκη, εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιῶν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσίᾳ χρῆσθαι, καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη. καὶ ἐξωμόσατο, ἀπηγόρευσε. καὶ ἐξωμόσασθαι τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξιν τινα διὰ νότον ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινά. Inserta sunt ex duabus glossis Suidæ.

1029, 16 ἀνδροφόνους Ald.

1034, 20 Εἶδος κοσκίνου, 25 ἔγχευε Ald.

1056, 31. Conf. schol. Ran. 225. — 32 θαίμονας Ald.

1058 μαλακίων: μαλακίαις ὑποκοριστικῶς habet Ald.

1073, 45 παρὰ τῶν νεκρῶν: παρὰ τῶν πλειόνων Ald.

1086, 47 οἱ om. R. πορθμεῖς Ald

1089, 52 κρινόμενον etiam Suidas s. Εἰσαγγελία. ἀποκρινόμενον Ald. Vid. Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. I, 7, 20, et Hudtwalcker. in libro De diæteticis p. 95. Sequentia om. etiam Suidas. Fortasse Κρατερὸς δὲ. DIND. Vide Meinek. Com. I, p. 54 sq.

1101, 5 λήκυθος δέ, τουτέστι διωδηκυῖα τὸ πρόσωπον Suidas s. Φρύνη.

1121, 13 corrigendum videtur Ἰδαίοις, cum Bergkio Commentt. p. 111. Obscura et, ut videtur, defecta sunt quæ de Cratino traduntur. DIND.

1158, 9 τῶν ἐκλερόντων, 10 εἰπεῖν ἐκλήθη Ald. Scholia 1165-1174 accesserunt ex R.

1165 βυθμός ἐστιν οὕτω καλούμενος Suidas s. Κρητικός.

PLUTUS.

Argumentis Pluti caret R.

ARG. I om. V. Thomæ Magistro tribuit Ald.: nam Vitæ Aristophanis, quæ proxime præcedit, inscriptum est Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ τε βίου Ἀριστοφάνους καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως. Est in Regio codice 2821, in quo nihil de Thoma. — 1 τοὺς om. Reg. — 5 sq. μετὰ τοῦ οἰκείου

θεράποντος ἀπελθόντα εἰς τὸ μαντεῖον Ἀπόλλωνος καὶ διερωτῶντα περὶ Reg. — 12 ἐντύχοι, τούτῳ Reg. ἐντύχη, τοῦτο Ald. — 18 αὐτοῦ τοῦ Πλούτου Reg. et duo Brunckii. — 20 ἐβουλεύσαντο duo codd. Brunckii. ἔσχον Reg. Ald. — 25 μόνον Reg.

ARG. II. 29 ἐπερωτᾷ, 32 καὶ γέροντι Ald. — 5 τε καὶ ἄλλων V. — 7 τοιαῦτα Ald.

ARG. III. 10 τις om. V. — 13 ἀνθρώπει, 14 τοῖς τρώποις, 15 φαῦλος V. — 18 ὡσαύτως, id est, ut in *argumento superiore*.

ARG. IV. 21 Ἀλκαίῳ, 22 διδάξει V.

RG. V. Hæc accesserunt in ed. Juntina a. 1525. Margini Aldinæ adscripsit Victorius in exemplari meo. DIND. Sunt in Regio. — 26 δὲ om. Vict. — 29 τὸν χρεωφειλέτην Vict. — 31 legebatur ἄτη. Correxuit Hemsterhusius ex Hom. II. I, 373.

ARG. VI est etiam in Regio, præfixo ἄλλως, sine Aristophanis nomine. — 3 ἀκολουθεῖν, 4 περιτύχει Reg. ἀνέρι ob versum posuit Dindorfius. Libri ἀνδρί. Post. Πλοῦτος Hemst. delevit δ', quod legebatur. Neque habet Reg., qui soluto versu ὀπτανέται τούτῳ δ' Πλοῦτος τυφλὸς ὢν. — 5 ἔγγαγον Reg. Ald. — 7 ἀπήγαγον Scaliger et codex Regius. Legebatur ἀπῆγον. — 8 versus non integer. Post ἡ δ' excidit fortasse ἀναφανείσ'. διεκώλυεν autem si in fine versus positum fuit, διεκώλυεν scribendum. DIND. Reg. καὶ ἡ II. τοῦτο διεκώλυεν. — 9 οὕτως Dindorfius. Libri ὅμως, quod servandum fuisse videtur.

SCHOLIA.

1, 11 τῆς τοῦ codex. — 23-26 post ἀνδρί I. 28 ponit Ald. Hoc loco a manu rec. habet V. Scholia ad v. 1-10. om. Θ., habet glossemata. — 23 θαύματος Ald. — 26 τύχην Pauwius [et sic V.]. Legebatur μάχην. Τύχην *conditionem, sortem servilem* vocat: ut ad v. 21, οὐδὲ μὴ δούλοις ὀνειδίζουσα τὸ τῆς τύχης ὑπιδέες. Τύχαι παρ' Ἑλλήσιν, inquit schol. Eur. Hec. 865, καὶ αἱ ταπειναὶ τάξεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑποτεταγμέναι, καὶ αἱ βέλλαι καὶ ἐπικρατούσαι· ubi, quas dudum pro πράξεις reposueram, τάξεις habet cod. Dorv. Τύχην inter alia Suidas interpretatur ἐπιτήδευμα. HEMST. — 28 post ἀνδρί sic pergit G. ἀργαλέον δὲ ἀντὶ τοῦ χαλεπόν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄλγους ἀλγαλέον καὶ ἀργαλέον. χαλεποῦ δὲ ὄντος—ὑπηρετῇ (v. schol. ad v. 2). τὸ δὲ ὡς ἐπιτάσεως λαμβάνουσι δηλωτικὸν ἀντὶ τοῦ λίαν, ἵνα ἢ τὸ κομιδῇ, σφόδρα. ἄλλως. ἀργαλέον τὸ δυσχερὲς καὶ δύσκολον. πεποιήται δὲ πρὸς τὸ ἔργον. ἡ διάνοια πλεκτηὶ ἐκ τε σχετλιασμοῦ καὶ θαυμασμοῦ. τὸ γὰρ ὡς ἐπαμφοτερεῖ, ἢ ἐπίτασιν δηλοῖ. ἀπαυδᾷ δὲ οὐ πρὸς τὸ τῆς ψυχῆς (corr. τύχης) σκληρόν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τοῦ δεσποτοῦ ἐπικηθές. Breuius R. ἀνδρί. ἀργαλέον δὲ ἀντὶ τὸ (corr. τοῦ) χαλεπόν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄλγους ἀλγαλέον καὶ κ. τ. τοῦ λ εἰς ρ ἀργαλέον. χαλεποῦ δὲ ὄντος τοῦ δουλεύειν, χαλεπώτερον—ὑπηρετῇ. Ib. ἀργαλέον additum ex R. G.; om. Ald. et Suidas s. v. Ἀργαλέον. — 43 νηυσὶ—πέλασσε om. R.

2, 12. Σχέσις apud grammaticos est habitus

quidam statusque rei certus per præpositionem aliamve orationis partem expressus: veluti παρὰ dicitur σημαίνειν τὴν ἐκτὸς aut τὴν ἔξω σχέσιν, quod utrumque habet Etymol. p. 651, 30; 652, 44, quando vim illam τοῦ ἔξω sive ἐκτὸς vel in se continet, vel vocabulo, cui agglutinatur, conciliat. Παρὰφρονεῖν igitur hunc in modum erit, *extra sanam mentem esse*; παρὰνόμος, *extra legem positus*. Eustath. ad II. B, p. 217, 21, id agens, ut nunquam a poeta præpositiones in verbis componendis frustra cumulari ostendat, exemplum affert ex Od. Z, 88, ὑπεκπροέλυσαν: ἐκεῖ γὰρ, inquit, ἡ μὲν ὑπὸ πρόθεσις τὴν κάτω σχέσιν δηλοῖ, ἡ δὲ ἔξ τὴν ἐκτὸς, ἡ δὲ πρὸ τὴν ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. Apud Etymol. in Μετάφρονον: ἡ μετὰ σημαίνει καὶ τὴν ἄνω σχέσιν, ὡς τὸ μέτωπον· quomodo, monente Thoma, τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν τὴν ἐπάνω σχέσιν δηλοῦσαν genitivo jungunt. Attici. Apollonium scholiastes reprehendit ad Arg. 1, 242, qui in πόθι significationem motus posuerit: ἔστι γὰρ τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως δηλωτικόν· quæ τοπικὴ σχέσις appellatur ab Apollon. Alex. De synt. 4, p. 329, 330. HEMST.

5, 31 ἀνάγκη μετέχειν τὸ ποιητικόν, 33 γὰρ τῆς V. ἀποτίεται R. εὐρύοπα Ζεὺς om. V. — 34 ἡμαρ ἄγχι R. — 35 αὐτῷ διαπραττοντος ἐν τῷ V. — 36 μὴ δύνασθαι ποιεῖν Hemst. ποιεῖν ἄρ' οὐ λέγεται V. ἀλλὰ om. Ald. — 39 τοῖς ἀπειθοῦσι πρὸς τοὺς δεσπότης Junt. [et Reg.] Capiendum quasi scriberetur, τῶν πλεγῶν, αἱ ὀφείλονται τοῖς δούλοις, ὅπερ ἀπειθοῦσι τοῖς δεσπότηταις. Significat scholiastes, τὰ κακὰ posse dupliciter intelligi, vel stultitias herorum, et, quæ inde proveniunt, calamitates, vel verbera et plagas, quæ servis immiorigeris debentur et intentantur. Sequentia jure improbat HStephanus App. de D. A. p. 83; nam si his locis adhibiti non essent articuli, potius ἔλλειψις eorum fuisset dicenda. Tum observari jubet πλεονάζειν active usurpatum pro, *uti solent articulorum pleonasmō, adhibere solent articulos supervacuos*: quod tamen pluribus exemplis non caret. HEMST.

6 τὸν τοῦ σώματος κύριον: τοῦτο ἀντὶ τοῦ τινὰ ἕκαστον. ἔγγιστα γὰρ οὗτος κυρίως. ἡ ἑαυτοῦ τὸν δοῦλον οὐκ ἔχρατειν ἡ τύχη. (Ad v. 7) ἀντὶ τοῦ ὦνησάμενον. οἷον αὐτὸν ἑαυτοῦ τὸν δοῦλον οὐκ ἔχρατειν ἡ τύχη. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τὸν etc. G.

7, 1 sq. sic G. et Suidas s. Ἐωνημένοι. λέγουσι γὰρ διὰ τῆς αὐτῆς φωνῆς τὰς τοῦ ῥήματος κλίσεις V. Ald. — 2 τὸ πᾶν οὐκ G. Perverse autem scholiasta de participio plurali ὦνησάμενοι præcipit quod in universum de aoristo præcipi debebat. Nam πρίσθαι veteres Attici dicere solebant, non ὦνησθαι. V. Lobeck. ad Phryn. p. 138, et

Aglaoph. p. 876. ΔΙΝΩ. — 4 ἀγορ . . . Θ. Plene Reg., qui sequentia quoque habet. — 9 Καρικῶν Reg. Junt. Correctum ex Synesio.

8, 10 παρ' ἐπιγραφή codex. — 18 corrigendum λοῦσους καὶ ἀσφαφεῖς. Reg. λοῦσους ἦτοι ἀσ. — 19 post εἰδῶσι pergit V. ἄλλως. τρίποδι χρῆται—πρό τ' εἶντα. χρυσὸς δὲ ὁ τρίπους—τίμιαι. ἄλλως. ἐτραγικεύσατο—δὲ καὶ τὸ—ὄμιος. τινὲς φασὶν οὕτω—ὡς ἰχθῦς. οἱ δὲ ἀγοράσαντες—αὐτὸν τὸν τρίποδα.

9, 26 διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς, confer Fulgent. Mythol. 1, 16. Kust. — 28. Ad versum Homeri schol. ἔστι γὰρ τελείου μάντεως τὸ ἐπίστασθαι τοὺς τρεῖς χρόνους ἀκριβῶς. HEMST. ὁς V. ὅς τ' ceteri. ἦδει V. — 29 sqq. De hac historia vide quæ congestit Menagius ad Diog. Laert. 1, 28. Kust. — 30 μισθωτάμενοι G. βῶλον, 31 ἦ et βῶλον V. Deinde pergit ἡγόρασαν οὖν τινες· εἴτα ἀνηγέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονεῖουν οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ἔλεγον οἱ ἄλλοις ὡς ἰχθῦς, οἱ δὲ ἀγοράσαντες ὡς πᾶν τὸ ἀνὴν ἡγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν—Ἀπολλωνᾶ. ὁ δὲ ἤτησεν αὐτὸν δοθῆναι τῷ σοφιστῇ. προσήγαγον οὖν τοῦτον τοῖς ἐπὶ τὰ σοφοῖς. — 35 deulendum secundum illud καὶ πᾶν· nisi potius existimes, quum ex binis exemplaribus inter se comparatis, quorum in uno πᾶν τὸ ἀνὴν, in altero πᾶν ὅ τι τύχοι fuerit, hæc scholia describerentur, utraque librarium conjunxisse. HEMST. Recte; v. schol. Paris. infra l. 3. — 39 sq. Oraculum hoc attulerunt Diodor. Exc. Vat. p. 15 ed. Mai. et Diog. Laert. 1, 28. — 40 τίς σ. Diod. τίς (i. e. ὅστις) σ. Diog., recte. ΔΙΝΩ. σοφίᾳ πρώτος πάντων Diod. τούτου Diog. Legebatur τούτῳ cum Diod. τρίποδ' αὐτῷ Diod. et Diog. Legebatur τρίποδα δῶ. — 41 ἕκαστος οὖν V. — 42 σφ. εἶναι μὴ (corr. μὲν) λέγων, ἔχειν δὲ σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἐδοξεν οὖν ἀναθῆναι αὐτὸν τῷ Ἀπολλωνί σοφωτέρῳ πάντων. ὅθεν ὁ λόγος ἐσχηκέναι αὐτὸν (αὐτὸν om. G.) τὸν τρίποδα V. — 45 θέσπιν ὥδῃν Hemst. θεσπιωδεῖν R. θεσπιωδεῖν Ald. — 46 Θέμιν R. et Suidas s. Θεσπιωδεῖ. θεόμαντιν Ald. Hemsterh. : « Θεσπιωδεῖν Suidæ jam ætate vox mendosa. Scribendum est sine controversia παρὰ τὸ, θέσπιν αἰοδῆν· sic enim malo quam, quæ propius ad literas accedere videantur, θέσπιν ὥδῃν, vel θέσπιν ἄδειν, ut ipsum illud Homericum Od. A, 328, ad originem vocis demonstrandam adhibuerit. Eustath. p. 1420, 17 : Θεσπιν αἰοδῆν, ἦτοι θεῖαν καὶ ὡς ὑπὸ θεοῦ ἐσπομένην ἦτοι λεγομένην· τοῦτο δὲ συνθέτες οἱ μεθ' Ὀμηρον θεσπιωδεῖν λέγουσιν, ὁ δὲ ὅλοι τὸ μαντεύεσθαι. Deinde Suidas pro θεόμαντιν præbet Θέμιν. Themidi sane suum in tripodem et sortes Delphicas jus constat jam ante Apollinem: imo omnibus oraculis et vaticinis verbis numen præesse dicitur Themidis, ut ait Ammia-

nus Marcellin. 21, 1, p. 287 : unde rationem verbi θεμιστεύειν repetere grammatici solent. Verum non video Themidi, quæ dudum pristinas sedes Phœbo cesserat, quis sit locus, nihil ad interpretationem verbi θεσπιωδεῖν conferenti : nam non metuo ne quis similitudine duarum priorum literarum niti velit : quare tenendum est θεόμαντιν, quam Pythiam vatem intelligo Apolline plenam. Θεομάντεις et χρησμοῶδαι junguntur a Platone Apol. Socr. p. 17, E, et Men. p. 427, D, quemadmodum a Galeno lib. 1 ad Hippocr. II. διατ. ὅς, θεομάντεις καὶ χρησμολόγοι. Jam porro quicumque cogitarit, quam inusitate dicatur μαντείᾳ ἀγειν, laud difficulter mihi largietur reponendum esse ἄδειν : hoc enim vestigio, quod alioqui nullum est, ducimur ad fontes verbi θεσπιωδεῖν· præterquam quod confestim sequitur οἱ ἄδόμενοι χρησμοί. Nunc eadem opera liquet aptius isto pacto locum totum posse constitui : ἡ δὲ λέξις ἡτυμολόγηται παρὰ τὸ θέσπιν αἰοδῆν, ἡ παρὰ τὸ τὴν θεόμαντιν ἐκεί τὰς μαντείᾳ ἄδειν· non enim duplicem diversamque notationem proponit, sed unam duntaxat, quam additis hisce ἡ παρὰ τὸ τὴν θ. εἰ. τ. μ. ἄ. illustrat et confirmat. » — 46 χρυσὸς V. — 47 ἄδόμενοι Ald. In qua sequitur recentissimi grammatici additamentum : καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Πυθίου τρίποδος διαφόρως ἱστορούμενα ἐν τοῖς Πινδάρου ὕμνοις εὐκαίρως ἡμῖν διεληπται. ὃν δὲ τρόπον τὸ ἐν Δελφοῖς εὐρέθη μαντεῖον, Διόδωρος ἐν τῷ ἐκκαίδεκάτῳ τῶν ἱστοριῶν βιβλιοθήκης (c. 26) οὕτω πωρ φησὶν· « ὁντος γὰρ χάσματος ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, καὶ ὃν ἦν τὸ αὐτόν, καὶ περὶ τοῦτον γενομένων αἰγῶν, διὰ τὸ μήπω κατοικεῖσθαι τοὺς Δελφοὺς, αἰεὶ τῷ χάσματι τὴν προσιοῦσαν καὶ προσβλέψαντα αὐτῷ σκιρτῆν θαυμαστίς, καὶ προῖεσθαι φωνὴν διάφορον· τὸν δὲ ποιμένα θαυμάσαι, καὶ προσελθόντα τῷ χάσματι ταῦτ' παθεῖν ταῖς αἰξί, καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. τῆς δὲ φήμης διαδοθείσης, πλείους ἀπαντᾶν ἐπὶ τοῦτον τὸν τόπον, καὶ τοὺς πλησιάζοντας ἐνθουσιάζειν· δι' αἰτίας νομισθῆναι τῆς γῆς εἶναι τὸ χρηστήριον. καὶ πολλῶν ἀφανιζομένων διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν, προσῆτιν μίαν καταστῆσαι. ταύτῃ δὲ κατασκευασθῆναι μηχανήν, ἐφ' ἣν ἀναβαίνουσιν ἀσφαλῶς μαντεύεσθαι, ἔχουσιν τρεῖς βάσεις, ἀφ' ὧν αὐτὴν τρίποδα κληθῆναι. θεσπιωδεῖν δὲ τὸ ἀρχαῖον παρθένον λέγεται διὰ τὸ ἄγνόν. ὕστερον δὲ Ἐχεκράτῃ τῆς χρησμολογούσης ἐρασθῆναι διὰ τὸ κάλλος, καὶ συναρπάσαντα βιάσασθαι. διὸ νομοθετῆσαι τοὺς Δελφοὺς (τοὺς Δελφοὺς huc transposuit Portus. In Ald. legitur post βιάσασθαι) γυναικᾶ πεντήκοντα ἐτῶν παρθενικῇ σκευῇ χρηστηριάζειν, καθάπερ ὑπόμνημά τι τῆς παλαιᾶς προφητείας. » — 49 ἔριπτον, 50 δόντος, 3 ἔχρ. αὐ τοῖς ὁ Ἀπ., 4 εἰς τοὺς, 7 ὅδε Reg.

II. Scholiis et glossematis ad 11-45 caret O.
 — 10 δουσιν R. δουσιν Ald. β' V. — 11 τοῦδε μέν. R. sine τοῦ θεοῦ, quod om. V. « θεσπίσεως V. et, ut opinior, R. » DIND. θεσπεσίας Ald. τε om. V. — 12 καὶ μὴν καὶ τῆς κατὰ μουσικῆς R. sine ἐπιστήμης. τὴν om. V. — 14 ἀπέπεμψε Hemst. ἔπεμψε R. Ald. — 15 θεσπίσεως R. Legebatur θεσπεσίας. « Τὸ προσεγὲς τῆς ἐκείθεν ἐξόδου, paullo durior locutio, hoc sensu capienda: *artis vaticinandi mentionem fecit propterea quod jam modo templo Pythico exierant.* » HEMST. προσχερές R., ex quo addita 16 sq. τὴν δὲ—αὐτῆς ἔχων. — 17 legebatur τριῶν δέ. Est hoc alius scholii initium. — 20 ἔχων. προσθεὶς δὲ καὶ τὸ σοφὸς τὴν, 24 περὶ τῆς V., qui 26 οἰκείων. μᾶλλον ἀρετῶν Ald. ἀρετῶν μᾶλλον Portus. In fine addit Ald. ἤπερ ὠφέλησεν· καὶ διὰ μὲν τῆς μαντείας ἐτάραξεν· διὰ δὲ τῆς ἱατρικῆς μελαγχολᾶν ἐποίησεν· διὰ δὲ τῆς σοφίας, ὅ ἐστι φρονήσεως, καὶ τὸ φρονεῖν αὐτὸν ἀφείλετο. τοῦ δὲ ποιεῖν (v. 14) ἢ παραλήγουσα κοινὴ, καὶ οὐ γὰρ ποιεῖν γράφειν. — 28 καὶ τὸ μὲν Reg. — 29 παρῆκε addidit Hemst. Regius habet infra, γρεῖαν ἔχειν ἐνταῦθα παρῆκε. — 33 μάτην Hemst. et Reg. μάντις Dorv. — 34 ἀπιστῶν σοφὸς ἐξ R. — 12 οὐ μὲν V.

15, 42 ἐκ τοῦ κατὰ τὸν πεπτα^ε R. Legebatur τοῦ παράπαν. Vera scriptura etiam in schol. Ven. est. — 43 προσήκειν R. Legebatur προσήκει. Correctum ex schol. Ven. τῷ τυφλῷ G. — 47 τοῦ κατὰ V. — 48 sqq. Eadem Moschopolus habet, additis Aristophanis verbis, in Ἀττικῶν ὀνομάτων ἐκλογῇ. HEMST. — 49 ἐλλίπτως Reg. recte, ut solet.

17, 3 V. pergit ἄλλως. βραχύ. τῇ λέξει δὲ ἐγχεράσας ἐπιτείνων—εὐτελής. ἡ εἶδος νομίσματος μικροῦ ἀνὸ^υ (θθεν G.) καὶ γρύτῃ τὰ μικρὰ σκεύη. (v. 21.) ἡ στεφανηφόρος. — In R. est οὐδὲ γρύ. τὸν... ὄνυχος λέγει. τινὲς δὲ τὸν γρυλλισμόν, τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἡ εἶδος μικροῦ νομίσματος. Et inferius, τυγ... καὶ μικρο... ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὄνυ... ῥύπου. — 4 ῥύπος legebatur hic et infra. Reg. ubique ῥύπος. — 9 ῥυποπώλης. Adsentior H. Stephano in ῤυτοπώλης ad hanc scholiastae vocem notanti: *foras ῥυποπώλης scripsit*: quamvis enim me non fugiat, quid ad defendendum ῥυπον pro *frivolis, minorisque pretii mercibus* afferri possit, hoc tamen praefero. HEMST. Corruptius etiam Suidas s. Ἰρῷ, θθεν καὶ γρύτῃ καὶ γρυτοπώλης, ὅπερ οὐκ εἴρηται, ἀλλὰ γρυτοπώλης. — Ibid. γρυτάρης. Forma vocis satis demonstrat originem in ceteriore tantum Graecia quaerendam: similiter enim atque ἀμαξάριος et ἀμαξάρης, βασταγάριος et βασταγάρης, κουρσάριος et κουρσάρης, νοτάριος et νοτάρης apud Suidam, φουρνάριος et φουρνάρης dicuntur, sic et γρυτάριος, γρυτάρης,

Scrutarius, de quo simul et ῥυποπώλης Hadr. Junius in Adag. egregie docuit. Hujus generis longe plura v. ap. Ducang. in Glossario. Tale est μυλωνάρης schol. Eq. 253. Hic igitur potius scribendum arbitror, ῥυποπώλης, ὅς καὶ, vel κοινῶς γρυτάρης. Quae sequuntur, κέρχρηται—μόνον δοκεῖ τι, superius subjicienda sunt post ὄνυχος ῥύπος, l. 4, unde dissimilibus insertis male separantur: constat hoc itidem ex scholio codicis Dorv. Factum autem fuit non raro, dum interpretationes diversae ex diversis libris atque enarrationibus excerptuntur, ut quaedam, temere congestis pluribus, alienum locum occuparent. HEMST. — 10 ἀποκρίσεως V. et Victorius in libro Poggiano. ἀπογρήσεως Ald. — 15 δοκεῖ τι Junt. et Victorius. V. infra ad l. 23. δ' ὅτι V. Ald. — Ibid. εἴρηται δὲ—ἐχόντων. Hunc solum istis locum attribuit Ald. et caret scholio, quod totidem fere verbis iteratur ad πράγματα, v. 20, in Juntina. Porus non haec tantum sede sua deturbavit, sed insuper ista, τὸ δὲ σχῆμα (ῥῆμα ed. Genevensis, erratum arbitror typorum) παρ' ὑπόνοιαν, adnotationi ad v. 20 subiecit. Non probro: certe in πράγματα qualis sit figura praeter expectatum cadens, nullus video; quae tamen hic intelligi quodammodo potest, quod post excitatam responsi spem per καὶ ταῦτ' ἀποκρινόμενου subito sequatur, τὸ παράπαν οὐδὲ γρύ. Ceterum ista εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολυκτημόνων ἀνθρώπων etc. eum in modum capio, ut significet scholiastes, Aristophanem in illis ἀποκρινόμενου οὐδὲ γρύ consuetudinem imitari hominum opulentorum, qui praefastu aliis, praesertim tenuioris fortunae hominibus et servis, respondere graventur, atque interpellationibus ingratis molestiam sibi creati superba taciturnitate demonstrent. Quamobrem si alterutro loco haec eradenda sunt, posteriore malim; ideo praecipue, quod apud Suid. in Πράγματα, ubi hoc ipsum παρέξω πράγματα exponit, ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω, nihil istorum appareat; nec Dorv. aliud habet, quam inter versus δώσω ὀχλήσεις. HEMST. Victorius in libro Poggiano ante εἴρηται iuseruit: πράγματα τὰς ὀχλήσεις. — 20 τινὰ Hemst. τὶ Dorv. et Reg. — 21 οὐδὲ Reg. οὐδὲν Dorv. — 23 μόνον δοκεῖ τι. τινὲς δὲ φασιν ἐκ τῆς τῶν χοίρων φωνῆς, ἥτις λέγεται γρυλλισμὸς, παρωδῆσθαι τοῦτο Reg.

21, 34 ὅτι καὶ R. Legebatur οὖν. Ib. μαντείου οἱ χρῆσ... (fort. οἱ χρηστηρικόμενοι) addit R. — 38 διακόσμησις additum ex V., qui 39 om. τὸν cum Ald. ἀπιοῦσι δούλοις τε καὶ ἐλευθεροῖς ἰσοτίμως ἐδίδοδο, οὐδὲν Ald. εἰσιοῦσιν ἐγγυτάτω (corr. ἐδίδοδο) ἰσοτίμως πᾶσι δούλοις τοὺς ἐλευθεροὺς τυχεῖν (fort. πᾶσιν, ὥστε δούλους τοῖς ἐλευθεροῖς τυχεῖν) ἐν ταυτῷ

μετρείσθαι ἀζιώματι, κατὰ τὴν ἐνταῦθα εἴσοδον, οὐδὲν V. — 41 οὔτε μὴν R. V. — 42 δυσωπιτικῶς R. Ald. Post δυσωπιτικῶς pergit V. ἄλλως. ὅτι καὶ (corr. ὅτι οἱ ex G.) ἀντικομιζόμενοι (corr. ἀνακομιζόμενοι) ἐκ τοῦ μαντείου ἐστεφανηφόρου καὶ οἱ χρησόμενοι. καὶ ἄλλως. ὅτι πάντες οἱ εἰς θεὸν δρμῶντες καὶ ἀπὸ θεοῦ ἐπινιόντες ἐστεφανηφοροῦντο (corr. ἐστεφανηφόρου), θεοῦ ἱσοτέλειαν δοῦλου καὶ ἐλευθέρου διδόντος. — 43 sq. ὁ Καρίων—τοῦτ' φησι om. R.

22, 46 ἂν οὐ μᾶλλον ταῖς κεφαλαῖς V. De hoc scholio R. hæc tantum habet, ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. ἢ πρὸ τῆς τοῦ στεφάνου περιθήσεως ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς δεχόμενος τὰς τῶν πληγῶν. . . — 47 λέγεται γὰρ G. — 51 ταῖς κεφαλαῖς V.

23, 1 sqq. sic cod. Paris. « Hæc fere scholiastæ fuit mens : *si aperte λῆρος ad herum dixerit Carion, intelliges, Frustra minitare; nihil agis; istis enim tuis dictis non absterrebor, quo minus interpellem te : sin vero apud se dixerit λῆρος, sive tacite, ut non audiat (nam istud, Οὐ γὰρ π. clara voce protulit ut ab hero exaudiretur), tum, inquam, λῆρος per se significarit, nugæ es, et garritor, qui ista dicas.* Quod sequitur post ed. Ald. invecum non satis capio, etiamsi relingas, ut sane faciendum videtur, τινὲς δὲ φασιν ἐσχηματισμένως εἰρησθαι λῆρος ἀντὶ τοῦ, μαντικῶς· an voluit ex quorundam sententia figurate dici λῆρος, quasi vaticinandi, id est, nugandi (non aliter sæpe de vaticiniis Comici loquuntur) facultate præditus, quia jam modo reversus ab oraculo fuerat? Cic. Pro Sext. § 13 : *vaticinari atque insanire dicebat.* » HEMST. εἰ μὲν ἐμφανῶς τὸ λῆρος πρὸς τὸν δεσπότην εἶπεν ἀντὶ τοῦ περιτολογίᾳ, νοήσεις. εἰ δὲ εἰς τὸ οὐ γὰρ παύσομαι πρὶν ἂν φράσῃς μοι, εἰς ἐπήκοον αὐτοῦ εἶπεν. τὸ δὲ λῆρος καθ' ἑαυτὸ, οὕτως εἶποις Ald. νοήσεις. εἰ δὲ καθ' ἑαυτὸν εἶπε τὸ λῆρος, ἤγουν ἡσύχως ὥστε μὴ ἀκουσθῆναι τὸ οὐ γὰρ παύσομαι κτλ. Junt. In Hemsterhusii editione (et Regio cod.) scriptum ἀντὶ τοῦ περιτολογίᾳ νοήσεις· εἰ δὲ καθ' ἑαυτὸν εἶπε τὸ λῆρος, ἤγουν ἡσύχως, ὥστε μὴ ἀκουσθῆναι (τὸ [δὲ add. Reg.] οὐ γὰρ παύσομαι, πρὶν ἂν φράσῃς μοι, εἰς ἐπήκοον αὐτοῦ εἶπεν) τὸ δὲ λῆρος καθ' ἑαυτὸ οὕτως εἶποις κτλ. Postrema sic in Reg., τὸ λῆρος ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ ταῦτα λέγων. τινὲς δὲ φασιν etc. — 6 ὅ ἐστι φλυαρεῖς. Ἄλλως et καὶ om. G.

25, 15 sqq. Similia tradunt Suid. et Moschop. Ἀττ. Ὀν. Ἐκλ. in v., verbisque ipsis parum discrepant. HEMST.

27, 28 sq. τὸ κερδαλέον καὶ—παρalogίζου habet R.

29, 45 παρ' Ἀττικούς (scr. Ἀττικοῖς) R. — 46 post σκοπός V. a m. sec. habet ὁδὰ φησι πρὸς τί αἰνίττεται τοῦ δράματος ὁ σκοπός. Eadem annota-

tio est in R., sed omisiss illis αἰνίττεται δὲ—σκοπός.

30, 47 sq. Τινὲς—ἱερόσυλοι om. R., ex quo οἱ. Ceteri καὶ.

31, 50 Λιμοῦ et 51 τινὲς etiam Suidas s. Συκοφάντης. λιμοῦ et ὅτι Ald. τὰς ἀφειρωμένας συκᾶς V. — 52 ἐκακηγόρου V. — 1 ἄλλοθι που Reg. « Conf. Philem. Lex. techn. ap. Boisson. ad Philostr. Her. p. 320. » BAST. in margine exempli Regiæ bibl.

33, 25 sqq. Scholion recentius ex Suida (s. Ταλαίπωρος), ut videtur, insertum. Dno autem ab Suida versus memorantur Antimachi, alter πῶρον τίν' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο, alter ποιρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος· unus ab schol. Soph. Oed. Col. 14 (qui πωρεῖν pro πειθεῖν ab Eleis dici annotavit), πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος· et ab schol. Eurip. Orest. 392 (382 Matth.), ταλαίπωρος παρὰ τὴν πώρην, ὁ ὀηλοῖ τὸ πένθος. Ἀντίμαχος, πώρη τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. Πορητὺς per ταλαίπωρία, πένθος explicat Hesychius : quod vocabulum Antimacho esse restituendum animadvertit Sopinius, falsus tamen ille in eo quod poetæ verba esse putavit πωρητὸν δ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. Nam sic potius est corrigendum, coagmentatis duobus apud Suidam versibus, πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος | θέντο. quod probabilius videtur quam ἕκαστος | — — ἔθεντο. DIND.

34, 29 ὥχρόμην addidit Dindorfius. — 32 ἄργεται G. pro ἀντὶ τοῦ. — 35 ἀφέντων G., qui om. ἐκκενωθῆναι—γῆρας. ἐγγὺς ἀπωλείας (sic)—γῆρας a m. sec. habet V. — 38-40 ἐκκενωθῆναι—βέλη exscripsit Suidas s. Ἐκτετοξεῦσθαι.

35, 46 οὕπω corruptum. Post δεσπότην sequitur in codice γράφεται προστιθέμενος οὖν ἑαυτοῦ υἱὸν Ἀριστοφάνης. Quæ non intelligo, nec leguntur in G. DIND.

39, 51 Εὐριπίδους G. — 52 sqq. sic scripta sunt in V. In Ald. est ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων : Τραχικώτερον ἀπεφάνετο προσδισύρων, ὡς φασιν, Εὐριπίδην. ὁ δὲ νοῦς, τί ἐξηγέσται ἐκ τῶν στεφάνων τῆς προφήτιδος; ἐστεφανηφόροι γὰρ ἢ Πυθία. ἐπεὶ οἱ τρίποδες δάμνη ἦσαν ἐστεμμένοι. τὸ δὲ ἐκ τῶν στεμμάτων, ἐπεὶ οἱ μαντεύμενοι. In R. hæc tantum leguntur, τραχικὴ λέξις. ἐπὶ τῶν στεμμάτων τῆς προφήτιδος. ἐστεφανηφόροι γὰρ ἢ Πυθία· et inferius illa, ἐπεὶ οἱ μαντεύμενοι—ἐριτίμων. Post ἐριτίμων autem (l. 12) V. pergit σαφῶς εἰπεῖν ἐμαντεύσατο. τραχικώτερον εἰπεῖν ἀπεφάνετο πρὸς διασυρμόν. Quorum priora sic sunt corrigenda, εἶπε : Ἐμαντεύσατο, et referenda ad v. 40; posteriora, in quibus delendum εἰπεῖν, ad hunc ver-

sum spectant. Apparet ex his lectionem Aldinam προσδικούρων—Εὐριπίδην corruptam esse ex πρὸς διασυρμέν—Εὐριπίδου. DIND. — 53 τὸν additum ex G. — 3 γράφει V., qui 5 γεγραφότες. Ceteri γράφοντες. — 6 κατὰ πρόθεσιν V. — 7 ἀμφιάσαντες G. ἀμφιστάντες Ald. « Ἀβρῶν epitheton ineptum quorsum spectet, ignorare me fateor : debuerat potius scripsisse δάφνης vel δαφνίνω. Proxima non minus intricata, nisi profundo vulnere laborare putes, grammatici recentioris atque imperiti notas praefereunt : ἐχειροτόνουν videtur posuisse pro *porrigebant*. » HEMST. τῷ μαντ. R. μαντιπῶλει V., non G. δὲ ἐντυγλὼν—τὴν ἀποκρισιν τοῖς προτεινομένοις ἐποισίτο R. Ald. — 10 ὅτι στεφάνην ἔστ. Ald. — 12 ἐξιδύτοις V. ἐξ ἀδύτων G. ἐξάλυτος ο litteris evanidis R.—14 ἐχρησμέδρι. Dorv. Totam hanc notam recentioris alicujus Graeci ejusdemque Christiani esse, cuivis facile subolere potest. Kusr. Unde fluxerint, aperiet OEcumen. ad A. A. 16, 16, p. 130, D : Λέγεται ἡ Πυθία αὕτη γυνή τις οὕτα ἐπικαθῆσθαι τῷ τρίποδι τοῦ Ἀπόλλωνος, διαιρούσα τὰ σκέλη • εἴθ' οὕτως πνεῦμα πονηρὸν κάτωθεν ἀναδιδόμενον, καὶ διὰ τῶν γεννητικῶν αὐτῆς διακούμενον μορίων πληροῦν τὴν γυναῖκα τῆς μανίας, καὶ ταύτην τὰς τρίχας λύουσιν λοιπὸν βακχεύεσθαι τε καὶ ἀφ' ὧν τοῦ στόματος ἀφίεναι, καὶ οὕτως ἐν παραινίᾳ (lege παρανοίᾳ) γενομένην τὰ τῆς μανίας φθέγγεσθαι ῥήματα. Non dissimilia in aliorum ad hunc locum commentarii traduntur. Vide Origen. in Cels. 3, p. 125; 7, p. 333. Conspirat Josephus in Hypomnest. ap. Th. Galeum ad Iamblich. De myster. p. 215 : Ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τοῦ τρίποδος ἀσχημόνως ἐπικαθημένη διὰ τῶν γυναικείων πόρων τὰς μαντικὰς ἀποκρίσεις ὑποδέχεται. HEMST.

41 om. G. In R. ὅ τινι (scr. ὅτινι) ἐξιών ἐκ τοῦ ἰ. δ.

47. Scholia ad v. 47-57 om. Θ. — 53 Κατὰ τὴν R. Ald. — 54 δὲ om. R., qui ut Ald. τὸ τῆς πολιτείας, sine αὐτῶν ἦτοι. — 1 δυσοίχμητον διδάσκειν R. δυσκίνητον διδάσκειν Ald. διδάσκειν, quod recte om. V., ortum est e lemmate ἀσχεῖν. μὴ ἐρχεσθαι Θ. DIND.

48, 3 a m. sec. V., om. G. — 5 δηλονοτιῇ καὶ τυφλῷ V. a m. sec. — 6 τὸν πονηρὸν V. νοῦς γὰρ ὀρθῶ etc. Epicharmi sententia, de qua v. Wytenbach. ad Plut. Mor. vol. 6, p. 671. — 7. Ex his congruentem sensum vix efficies, nisi legeris vel, ὅτι (Chremylus) καθάπερ δ τ. etc., vel καὶ γὰρ οὗτος (δ πηρὸς τῷ νῷ) καθάπερ δ τ. etc. HEMST. — 10 τουτέστιν Ald. — 11 post ἀνοήτῳ pergit V. ἀντὶ τοῦ μωροῦ. αἰνίττεται τὸν Πλούτον ἐπὶ χλεύης. ἢ πρὸς τὸν Πλούτον αἰνιττόμενός φησιν, ἢ τὸν πονηρὸν τῷ νῷ. τὸ δὲ ἐξῆς—τὸ μηδὲν ἀσχεῖν ὑγίης. Deinde δῆλα addidit Kusterus.

51, 29 sq. ἀντὶ—ζυγοῦ om. G. — 36 ἡμῶν Junt.

57, 39-42 sic in V., ἀπειλητικὴ ἢ πεῦσις τοῦ θεράποντος. καὶ τῷ λόγῳ πεισθέντα (πεισθέντι G.) βέλτιόν σοι σεαυτὸν ἐξεῖπεν ἢ βιασθέντα. Ἄλλως. ὡς μὴ λέγοντός σου βιάιόν τι διαπραξομαι. τὰ ἐπὶ—λέγειν οὖν γρηὶ λόγῳ πεισθέντα βέλτιόν σοι ὃ ἔστιν ἐξεῖπεν ἢ βιασθέντα—διαπραξομαι. In R., ὡς μὴ λέγοντός σου β. τι διαπραξομαι. Et post v. 81 : ἄγε δὴ σὺ πρότερον. ἀπειλητικὴ γὰρ ἢ πεῦσις, οἷον λόγῳ πεισθέντα βέλτιόν σοι ἔστιν ἐξεῖπεν. . . . ασθέντα. — 40 ἄνω quorsum pertineat non capio : legendum est, nisi fallor, ἄγαν. HEMST.

61, 6-11 τὴν κληδόνα—Ἄλλως om. Θ. — 7 ὡς Ἄπ. R. οὕτως—νηὶ hic om. V., qui post ἐδῆλωσεν alterum ponit scholion τὴν κληδόνα—νηὶ. — 9 sq. ὄρνιν καλοῦσιν om. V. — 10 τὰ ὅμοια R. Ald. — 12 sq. eum in modum praefert Dorv., ut supra τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ explicatio sit adscripta τὴν μαντείαν τοῦ Ἀπόλλωνος, tum reliqua ἐπειδήπερ — ἐμαντεύοντο in margine ponantur. Pro ἐκφευκτικὸν non deterius est Suidae ἐφεκτικὸν in Ὀρνις. HEMST. ἐπειδὴ Θ. Quae scholia ad v. 64—204 omittit.

64, 17 ταύτην εἰς ὄρκον Junt. (et Reg.) Ignoratio loquendi formulæ praeposteram emendationem peperit : λαμβάνειν τινὰ ὄρκον, ut ποιῆσθαι, de quo H. Vales. ad Sozomen. H. E. 7, p. 307. HEMST.

66, 21 ὅτι οὐ—ἐθελήσατε R., omissis praecedentibus et sequentibus. — 22 μόνον φησὶν ὃ τῶν, ἀλλὰ πρὸς β, ὡς Kr. V. — 23 scribendum ἄρά γ', nisi haec verba in fine versus posita fuerunt. DIND. — 30 πώμαλα, ἀρνήσεως ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἔστι δὲ ἀττικῶς, ἢ πῶθεν δωρικῶς. ἢ δὲ λέξις ἀττικὴ, ἢ (scr. ἢ) γραιικὴ, ἤγουν σκαλαδική. Venet.

67 a m. sec. habet V., om. R. G. Τινὲς ἐν προσώπῳ λέγουσιν αὐτὸ εἶναι τοῦ δούλου, ἢν' ἢ βέλτιόν ἐστι πεισθέντα εἰπεῖν ἢ βιασθέντα (haec ex schol. v. 57), τινὲς δὲ τοῦ Πλούτου R. Idem scholion V. infert post κατακλασθῆ (v. 70) sic scriptum, λέγουσιν αὐτὸ θεῖναι τοῦ δούλου, ἢν' ἢ βέλτιόν σοι ἔστιν π. εἰ. ἢ β. τ. δὲ τοῦ π. Tum sequuntur illa, οὕτως τὴν αἰτιατικὴν ἀντὶ τοῦ (del. τοῦ) τῆς γενικῆς λέγουσιν. οὕτως καὶ ἀντὶ τῆς δοτικῆς αἰτιατικῆν. ἔστι δὲ Ἄττικον. — 32 Τινὲς et 33 τοῦ δούλου om. V.

72, 37 ἀλλ' ἢν πύθοισθέ (scr. πύθησθέ) μ' ὅστις εἴμ' ἐγὼ lemma habet R. ἐπὶ κρημόν τινά Ald. Pergit R. οὕτως Ἄττικοι αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς λέγουσιν. — 43 τὸ om. R. — 49-51 ἡμεῖς—ἀφῆσμεν om. G. Sola illa, τὸ ἀπολυθῆναι. ἰδοὺ ἀπολύομεν. τοῦτο δέ—αὐτόν, habet R.

75, 1 sq. τὸ μέθετον με νῦν V.

77, 24 ἢ ἔην εἴποτ' ἔην γε V.

78, 25 μικρώτατε addidi. In sequentibus πρὸς

τοὺς θεοὺς delendum. Alio modo sententia scholiastæ expressa est in V., μὴ (hoc delendum) πεφεισμένως ἀνδρῶν εἶπεν ἐνταῦθα, ἵνα μὴ κατὰ τῶν θεῶν εἰπὼν κακείνους πᾶθει προξεύζη (scr. προσξεύζη vel υποξεύζη). ὅτι (scr. ἢ ὅτι) ἐν σχήματι ἀνδρὸς φασι (scr. ἐφάνη). εἰκότως οὐκ ἔγνω αὐτὸν εἶναι Πλούτων, οὕτως ρυπῶντα καὶ ταπεινὸν ὄντα τῷ σχήματι. DIND. — 28 δὲ om. R.

83, 38 ἀντων. πεποιήται R. — 39 τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν πρ. etiam Suidas in Αὐτότατος. Kusterus legendum putat τὰ γὰρ ὀριστὰ, quæ vox haud scio an apud grammaticos sit in usu pro τὰ ὀρισμένα. Laborare videtur πραγματῶν, cuius vice si reponas προσώπων, sensus erit non abhorrens: pronomini enim tertiæ personæ qualitas est infinita, ut grammatici Latini loquuntur. Mox malim, ἢ οὖν ἢ ἀντωνυμία etc. HEMST. ἀνεπίστατα R. — 40 ἀντὶ οὐσίας λαμβάνεται V. Qui 41 post μέρη addit, ἐπαιξε τὸ αὐτότατος. οὐ γὰρ ἐπιδέχεται ὑπερθεσιν ἢ ἀντωνυμία. Regius: Τὰ γὰρ περὶ τὴν οὐσίαν θεωρούμενα δέχονται τὴν ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν, οἷον λευκότερος ἢ μελάντερος—αὐτὴ δὲ ἡ οὐσία οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον· οὐδὲ γὰρ λέγεται ζῶον ἐτέρου ζωότερον οὐδὲ ἀνθρωπος ἀνθρώπου ἀνθρωπότερος· τὸ γοῦν αὐτὸς etc.

84, 48-51 τὸν Πατροκλέα—Πελαργοῖς sic in V. In R. Ald. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι: Εἷς ἦν τῶν τὸν Λακωνικὸν βίον ζηλούντων Ἀθηναίων (Ἀθηναῖος R., omisissis præcedentibus verbis, quæ infra habet l. 52 post προσέειπαι), πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακὸβίος τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκινφὸς κοιμώδεται, ὥς ἐν (τοῖς add. R.) Πελαργοῖς. — 49 κνιπὸν V. Forma sκινπός utitur Suidas, qui hunc versum explicat s. Πατροκλῆς. — 52 τῆς om. V., habet Suidas. εἷα προσέειπαι R. et Suidas. εἷα om. V. — 2 ἡῦχμει Dindorfius. ἡῦχει codex V., qui addit ἐπειδὴ δὲ πλούσιος μὲν σφόδρα ὢν, διὰ τὸ μὴ λούεσθαι κοιμώδεται.

88, 10 Ἰνα, φησὶ, τὸ V. — 11 τῆς ῥήσεως ἐπὶ τὴν ἡλικίαν ἀνενέγκη καὶ τὸ Ald. — 12 ὧν addidit Hemst. — 14 καταλείπειν R. Ald. καταλαβὼν V. — 15 ὁ om. R. — 16 βουλόμενον, 18 οὖν τοῦτο ὅτι V., qui 19 om. πάντες ἂν διὰ τὸ πλουτεῖν, et 22 τὴν ἀρετὴν post ἀνθρώπους ponit. — 24 τῆς om. idem. — 25 οὐ μὴν διὰ Ald. δι' V. sine τῆς.

90 lemma omittit et ἄλλως ponit V. — 29 ἐχρῶντο, scilicet οἱ δίκαιοι. ἐκεῖ codex. ἐκεῖνοι sunt οἱ ἄδικοι. DIND. — 30 ἄλλως. παρῳδῆται ἐκ τοῦ, 31 ἔκρυψαν δὲ θεοὶ V. — 32. Quæ post Hesiodi versum sequuntur, male affecta sunt, atque a priore forte annotatione divulsæ per errorem huc transierunt. HEMST.

93, 39 εὖρ. δὲ καὶ πρὸς γεν., πλὴν σπανίως Reg.

94, 40 sq. συμφωνῶν solum habet Suidas, reli-

quis, quæ inepta sunt, omisiss. HEMST. — 43 ἔστιν μετὰφρασις τοῦ R. — 44 ἡδὴ om. V., qui in fine ταχέως τὸ ἡδὴ. — 45 om. G.

98, 46 διὰ δὲ, 47 φασι πόλιν V. — 48 ἀποσκόπτοντος R. ἀποσκόπτοντα V. ἀποσκοποῦντα G. Ibid. πονηροὺς ὄντας V.

99, 49 φασι V.

103, 3 τὸ ἀντιβόλῳ additum ex V. — 7 τούτους V. et Suidas s. Πιθού. τοῦτον R. Ald. δὲ οἱ om. Suidas. οἱ om. V.

106, 11 καὶ μόνον Schæferus. ἢ μόνον Junt. Paris. Reg. τὸ οὐχ Paris., non Reg.

109, 13-15 sic in V., ἀληθῶς. τέχνην τὸν ὁδὸν Ἀττικοὶ λέγουσιν. τὸ δὲ ἄνευ ὁδولو ἀληθές ἐστιν. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἢ καθάπαξ. ὁ γὰρ τόνος etc. Postrema post ἄλλως sunt etiam in Rav. — 16 τὰ σημαίνοντα V. — 17 τὸ ἀδιάφορον libri. Post ἀληθές subjici debbat, ἀτέχνως, ἄνευ τέχνης, ἀμαθῶς, ἀμελῶς, [ἀνεπιστημόνως in Reg.] aut simile quiddam, ut commodè sequeretur, ὁ γὰρ τόνος etc. Habet Suidas, licet Aristophanis loco, quod alioqui solet, non posito, aliunde sua videatur quam ex his scholiis hausisse. Τὸ ἀδιάφορον τῆς χρήσεως hic alienum est, ubi præcessit διαστῆλλαι: præciso capite integrior erit lectio, τὸ διάφορον τῆς χρήσεως quemadmodum Etymolog. in Ἡρικ: ὁ διάφορος τόνος διάφορον ποιεῖ καὶ τὴν σημασίαν· et in Πούς: ὀνόματα πρὸς διάφορον σημαίνοντα διάφορον ἔχοντα καὶ τὸν τόνον. Non satis apte conglutinata puto, quæ separatim inveniebantur binis in codd. quorum in uno, ὁ γὰρ τόνος διαστῆλλαι τὸ σημαίνοντα, in altero fuerit, ὁ γ. τ. δ. τὴν τῆς τέχνης στέρησιν, καὶ τὸ διάφορον τῆς χρήσεως. HEMST. τῆς τέχνης et κατὰ περισσοῦ V. περισσοῦ ὄντος R. — 18 post γ. pergit R. τέχνη γὰρ ὁ ὁδὸς παρ' Ἀττικοῖς. τὸ δὲ ἄνευ ὁδولو ἀληθές. — 21 τι ἢ μὴ, οὐκ ἔστι Ald.

111, 39 ἀλλ' ἀπαξ ἀλλ' ὁμοῦ πάντες R. — 40 ἀπαξ Dobræus. ἀπαξάπαντες Ald. ἀπαξ ἅπαντες R. — 41 τάττεται melius congruit. Δύο μέρη τοῦ λόγου et ὕφ' ἐν τάττεσθαι plerumque grammaticis quasi opponuntur, velut apud Etymol. in Ἀμβωμοῖσι. Propterea duplex observatio: prima veteris grammatici, qui separatis orationis partibus scribi volebat, ἀπαξ ἅπαντες: quam in exemplari suo solam invenisse Suidam patet: altera serioris, ὕφ' ἐν ταῦτα τάττεται. HEMST.

115, 43 τυφλώσεως V., ex quo 44 additum τῶν ὀφθαλμῶν. Ib. φασι Ald. om. V. — 46 ταύτης γε V. παύσει Ald. ἢ σ' ἔξει Valckenarius apud Dobræum.

119, 52 lemmati τὰ τούτων addidit Hemst. Τὰ τούτων τῶν ἀνθ. libri præter R. — 53 λαμβάνει αὐτὸν V. — 1 post δευτέρῳ addit V. ἄλλως. τὰ

τῶν ἀνθρώπων πάντα, Ald. τὸ δὲ μῶρα μεταξὺ.

121, 9 νόστος additum ex Suida s. Περινοστεῖν. κυρίως δὲ G. ἢ ἐπ' V. — 10 ἀφίξις Ald. τοῦ τόπου V. — 11 μεταδ. καὶ πορεία om. Suidas.

122, 17 ὁ ἐστι—μέρος infra l. 22 post ἰδρῶν infert V. Sic etiam Suidas s. Ὀρρωδεῖ, qui inter ἰδρῶν et ὁ ἐστι recte interponit, ἐστι δὲ τὸ φοβεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ὄρρου. Post μέρος autem V. pergit, ἄλλως. κυρίως ὀρρωδεῖν ἐπὶ τῶν ἀλόγων τῶν τὴν οὐρὰν σεῖοντων ἐν τῇ φοβεῖσθαι καὶ τὰ αἰδοῖα ἐπικρύπτειν (ἐπικρυπτόντων G.) μετὰ τῆς οὐρᾶς. Ib. μεγαπάγειον G. — 18 μὲν om. V. — 19 σεῖοντας V. — 20 ἐν τούτῳ R., non Suidas. — 22 πρῶτος R. et Suidas. πρῶτον Ald., et ante εἴωθεν V. ἔγουν ὁ πρωκτὸς codex Taurin. 145 apud Peyron. Annotat. ad Etym. M. p. 991. ἤτοι ὁ πρωκτὸς Reg., Junt., quae ἰδρῶν om. — 28 ὁ οἱ κοινοὶ κολορράδιν φασίν Reg.

123 R. habet ἀντὶ τοῦ ὄντως Ἀττικῶς. — 29 sq. τὸ ὄντως. Ἀττικὸν δὲ τοῦτο ἀληθες προπαροξυτόνως. ἐστὶ δὲ V. Cum Ald. consentit Suidas in Ἀληθες. δηλοῖ Suidas. δηλῇ Ald. — 31 θυμαστικὸν καὶ προπαροξυτόνον Ἀττικῶς Ald. — 33 τούτου V.

126, 34 καὶ om. R. V. τὸ ἐὰν νῦν R. — 35 ὡς cp. V.

127 om. G.

133, 45 Ἄπερ, 46 ταῦτα R. Ald.

134, 51 καὶ additum ex R., qui τοῦ om. Idem ἀντικρὺ καὶ παραιλapάρην Ald. ἀντικρὺ δηλονότι.

137, 5 καὶ additum ex V. — 6 μέντοι Ald. θυμιάσειεν V. Ald. — 8 δὲ om. V. αὐτὸ τὸ πόπ. Reg., qui 11 ἰδιωτικῶς λαλᾷ γινον.

139, 13 ὑποστ. ἐρεῖς Reg. Dorv. νοεῖται Dorv. Pergit Reg.: εἰ δὲ συνημμένον τῷ ἐφεξῆς, ἀντὶ τοῦ ὅτι· ὁ καὶ χρείττον.

143, 32 οὗτι που Reg. recte. — 33 sqq. De his diversa praecipit Reg.: εἰ δὲ προπαροξυτόνως ἐστὶν ἡ ἐγκλίνουσα λέξις, φυλάσσει μὲν καὶ οὕτω τὸν ἑαυτοῦ τόνον, προσλαμβάνει δὲ καὶ τῷ τέλει ἐτέραν ὀξείαν, ὅσον ἐνεκά σου θνατοῦμεθα. — 40 οὐ καίνον etsi non improbem, malo tamen οὐκ ἄκαιρον. HEMST.

145, 45 οἱ γὰρ Ἀττικοὶ G. οὐ γὰρ Ἀττικοὶ V. ἀναπέμπουσι, scil. τὸν τόνον. — 46 κοινὸν om. G.

147, 52 πολῦτοιμοι et ἐξευτελίζει V. — 53 sqq. in codice Parisino versui 128 adscripta ita leguntur: ἰστέον ὅτι ἔγωγε ἀντωνυμία διαφέρει τοῦ ἐγώ. τὴν μὲν ἔγωγε ἐπὶ ἀρχῆς μόνον τίθεσθαι, καὶ ἐστὶν Ἀττικόν· τὴν δὲ ἐγώ ἐπὶ ἀρχῆς μεταξὺ, καὶ ἐστὶ κοινόν. — 2 διστακτικὸν reposui, praecunte Kustero, pro διαστακτικόν. Apollon. De synt. 3, p. 261, ὑποτακτικὴν ἐγκλισιν ab aliis appellari διστακτικὴν tradit: διστακτικῶς Ammon. in Βούλει. HEMST.

149. Ad hunc v. habet Ald. ἐπίσημοι ἐν Κο-

ρίνθῳ ἑταῖραι μνημονεύονται Λαῖς, Κυρήνη, Λέαινα, Σινόπη, Πυρρίνη, Σικυώνη. Σπαρθῶν δὲ ἐν ἐγδόῳ τῶν γεωγραφουμένων εἶναι φησιν ἐν Κορίνθῳ Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἐν ᾧ πλεῖν ἡ χιλιὰς ἑταιρίδας ἀφωσιωμένους τῇ θεᾷ προκείσθαι τοῖς βουλομένοις, ἕκαστον τῶν ἀφικνουμένων ὑπαγούσας, μηδένα μέντοι τῶν μὴ βίῳ διαφερόντων προσιεμένας· ὅθεν τὸ λεγόμενον πεπαρομιάσθαι, « οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς. » Φωκίων (corrigere Σωτίων) δὲ ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ κέρτατι τῆς Ἀμαλθείας Δημοσθένην ἱστορεῖ, Λαίδος αὐτὸν μυρίας δραχμὰς αἰτησαμένης εἰς μισθὸν παννυχίδος, « οὐκ ὀνοῦμαι » φάναι « μυρίων δραχμῶν μετὰ μέλειαν. » περὶ δὲ Λαίδος ἐν τοῖς ἐξῆς ἀκριβέστερον εἰρήσεται. Scholion recentissimi grammatici, compositum ex Strabone 8, p. 378, et Gellio 1, 8. DIND. — 13 Πυρρίνη, Σικωπή R. Conf. Suidam s. ἑταῖραι Κορίνθιοι. — 16 ἐστὶ om. G. — 17 sq. Regius A., Κυρήνη, A., Σ., Πυρρίνη, Σικυώνη.

151, 22 «Ὅτι οὐ μόνον. G. Οὐ μ. ὅτι οὐ προσδιδέγονται, ἀλλ' οὐδὲ ὁρώσι σχεδόν R. Ald.

152, 28 ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζειν R. τὸ δὲ τρέπειν ἀντὶ τοῦ ἀντερεθίζειν V. — 29 οὐ σφόδρα R. V. ἄσημον V. Ald. ἄσχημον Kusterus.

153, 33 ἱερωτικῶς codex. — 34 corruptum est ἔτυγον. Fort. ἐφυγον. DIND. — 36 ἦσαν Hemst. οὔσαν codex. — 37 ἀπειστοὶ G.

155, 42 τοὺς πόρνους ἀρσενικῶς R. — 45 κατὰ τινα V.

156 Αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι Reg. — 49 δὲ om. R. — 50 διὰ διφθόγγου γράφουσι V. διὰ διφθόγγου γραφῶν R. διθωγογραφεῖται Ald. Sic autem Regius, διὰ τὴν τοῦ προσδιδεγομένου ἐνστασιν διθωγογραφεῖται.

159, 7 Οὕτω τῷ πρόσθε τῷ V., non male, si scribatur οὕτω τὸ τῷ προσθέτῳ. DIND. — 8 θερμοφόροις Ald. — 9 ὅς' ἦν περίεργ' Hemst. apud Dobbraeum et, ut videtur, V. ὅς' ἦν περίεργος Ald. — 10 ὅσαις τε Porsonus et, ut videtur, V. ὅσαι ἔτι Ald. αὐτὰς Toupius. ἑαυτὰς V. Ald. πρόσθε V. Sequitur in Ald. ἡ περιπέττουσιν ἀντὶ τοῦ περικαλύπτουσι τὴν ἀσέλγειαν. — 12 περιπέττειν δὲ V., qui 14 καὶ om. — 13 libri παραπετάσματος. Correxuit Hemst., collato Eustathio p. 722, 32: τὸ καταπέτασμα, ὅπερ ὁ κομικὸς (Ran. 938) παραπέτασμα λέγει, δυνάμενον, ὡς εἰκὸς, βρῆθ' ἵνα καὶ περιπέτασμα, ὡς δηλοῖ ὁ ἐξηγησάμενος παρ' αὐτῷ τὸ, Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν. — 15 εἰώθασι γὰρ, 16 ποιεῖν ἄρτον. δοκεῖ Ald. εἰώθασι—μοχθηρίαν habet Suidas s. Περιπέττειν. — 17 ἵππου. Respicit ad v. 157.

160, 25 Οἱ μηχανοποιοὶ V. πλοίου κατασκευὴ R. πλοίων καὶ ἄλλων τινῶν V. sine κατασχ.

160, 30 λέγουσι additum ex Θ. — 31 μαθήματα πάντα Ald.

161, 39 Εὐραμεν κατὰ σοφίσματα. τὴν σύνταξιν δὲ παρὰ τὸ V. — 40 λέγε δὴ Ald. et fort. R. κατὰ σοφ. V.

165, 49 Ἄντι τοῦ πλέκει. μειδιασμοῦ δὲ ἐνεκεν περιπλέκει ἅμα τὰ γέλοια καὶ τὰ ἀστεία. (hæc om. G.) λωποδυτεῖ ἀντὶ τοῦ ἱμάτια συλᾶται· λώπη γὰρ τὸ ἱμάτιον V. — 1 ὑφαίρεσθαι codex.

166, 3 lemma δ δὲ κναφεύει habet R. — 4 τῶν φαρῶν G. — 5 οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ V. τινὲς Ἀττικοὶ τὸ διὰ τοῦ R. — 6 δὲ διὰ V. οἱ παλαιοὶ etc. sunt alius scholiastæ verba, inserto δὲ post παλαιοὶ cum præcedenti scholio conjuncta. Ἀττικοὶ δὲ V. — 7 δὲ καὶ ἀκανθῶδες κνάφος, ᾧ V. Vulgatam scripturam habet Harpocratio s. Γναφεύς. — 8 post γνάψιν V. pergit, πλύνει τὰ δέρματα σὺν ἐρίοις κναφεύς, παρὰ τὸ κνώ, ὅ ἐστι ζύω. Ὁμηρος—γαλκεῖη. οἱ παλαιοὶ δὲ ἀττικῶς διὰ τοῦ κ. ἐστι δὲ ἀκανθῶδες, ᾧ ζύουσι δέρμα προβάτου. Ib. κν. μὲν οὖν Harpocratio. — 10 κνεῖ ἐτ κνήσσει V. καὶ κνήσσει Ald. Correctum ex Homero. — 12 Suidas γανὸν adjective: quod satis placet; sed γάνος est frequentioris usus. Γνάπτειν autem oriri a γάνος, non intercedo quin pro futili grammaticorum nugacium commento explodatur. HEMST. γάνος Harpocratio. — 24 Reg. pergit τὸ γάνος, τὸ λευκόν. ἐστὶ δὲ καὶ κνάφος εἶδος ἀκάνθης· γνάπτω δὲ σημαίνει τὸ κάμπτω. — 25 scholion Taurinense edidit Peyron. ad Etym. M. p. 923. Est etiam in Reg.

168, 31-35 sic in Ald., παρατίλλεται: Ἔθος ἦν τὸν ἀλόντα μοιχείας παρατίλλεσθαι, ἵνα δοῦς ἀργύριον ποινῆς (ποινὴν Hemst.) λυθῇ. παρατίλλεται οὖν. — 35-41 διασείσεται—ἐπασχον habet Suidas s. Παρατίλλεται. — 36 τοῦ om. V., habet G. διατίλλεται Suidæ codex Paris. παρατίλλεται cod. Leid. διασείσεται ed. Mediol. — 37 πένησιν hic omittit et τοῖς πένησιν post παρατιλμοί habet Suidas: quod præstat. παρατιλμός Ald. — 38 sqq. Suidas, οἱ δὲ ἀποροῦντες μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν φυγὴν δημοσίᾳ ταῦτα ἐπασχον. — 40 ταῦτα δὲ δημοσίᾳ R. — 41 ἐπασχε V.

170, 46 τῶν et λέγει et 47 γὰρ om. R. — 48 τῇ om. Ald. V., qui Πέρσαις.

171, 6 φιλοδικία R. et Suidas in ἐκκλησίαν. φιλονεικία Ald. Permiscet scholiasta mercedem judicium cum mercede concionis populi. — 8 τὸ φιλοδικίον codex. Scribendum τὸ φιλόδικον fuit aut τὴν φιλοδικίαν. DINN.

172, 14 οὐδαμοῦ R. Ald. — 15 sq. habet etiam Paris. — 16 correxi codicis scripturam τριττέρην. Τριττέριον et διττέριον ex Moschopulo et Niceta Choniata memoravit Ducangius. DINN. — 18 ἐκ τοῦ πλ. πάντως Reg.

173, 20-24 Φασι τοὺς—αὐτῶν. Ἄλλως ex V. hoc loco posui, omissis quæ similia infra post

ἔτρεπον Κορίνθιοι exhibet Ald. φασι δὲ αὐτοὺς ὑπο-
ρομένους Ἀθηναίους ξενικὸν τρέφειν συμμαχίας γάρ-
ριν. ἦν δὲ καταστήσας τοὺς ξένους ἐν Κορίνθῳ Κόνων
—αὐτῶν. — 21 συμμαχίᾳ κεκρῆσθαι G. συμμαχίαν
κεκτῆσθαι V. — 25 sqq. ὡς τῶν Ἀθηναίων etc. Ex
adnotatione tota hæc priora tantum usque διε-
πράττοντο Suidas s. Ξενικόν retulit, forma ora-

tionis mutata. HEMST. — 27 δὲ Κορινθίους V. δὲ
Κορινθίους G. — 30 ἐνιοί—χρόνον V. ἰδίως—καιρὸν
Ald. — 31 ὅς Portus. ὡς ἔσχατον V. ὁ Ald. — 32 εἰ
μὴ ὅτι περ (ὥσπερ G.) δευτέρου V. Πλούτου om.
Ald. — 33 sq. ἔχει γὰρ ὁρθὸς ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος
λεγόμενος συνέστη τρ. ἢ τέτρατι πρότερον V., qui
35 τοῦ om. ἐφ' Petitus Miscell. 1, 2. ἀφ' V. ὅφ'
Ald. — 37 Ἀκαχεδαμονικόν Ald. μετὰ τὸν Ήελ. πολ.
V., ex quo καὶ additum. — 39 κατ' αὐτὸ V. Ib.
συνέλαβον Dobræus. συνέβαλον Ald. συνέβαλλον V.
— 45 sq. οὐ πολυστρατηγεῖτο V. οὐ ἐστρατηγεῖτο G.
— 46 prius καὶ om. G. — 48 θακρύων V. Corru-
ptum fortasse ex δ' ἀκούων. DINN. — 49 ἐνίκων G.
ἐνίκουν V. ἡμεῖς G. — 50 sq. habet R., omisso
δέ. — 51 οὗς R. καὶ V. Ald. — 52 λέγεται ἡ, 54
ἐαυτῶν Reg.

174, 5 ὁ Πάμφιλος om. R. — 8 post ἦν addit
Ald. οἰονεῖ πολιτευόμενος, quæ delevit Hemst.
Suidas, Πάμφιλος, δημαγωγὸς Ἀθήνησι. καὶ ἔκλεπτε
τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη,
ὡς φησιν Ἀριστοφάνης. — 10 συκοφαντεῖν Hemst.
συκοφάντην Ald. Quum autem Platonis Amphia-
raus nusquam alibi memoretur, ἐν ταῖς ἀφ' ἑρῶν,
quæ fabula complurium scriptorum testimoniis
cognita est, conjecerunt Dobræus et Meinekius
Hist. Com. p. 167, mutatione violentiore quam
quæ probari posse videatur. Verba ipsa poetæ
recte habebunt sic descripta, ut a Bergkio fa-
ctum est in Commentatt. de com. Att. p. 381:

καὶ νῆ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης

κλέπτειν τὰ κοῖν' ἅμα τε συκοφαντεῖν,

hac metri forma

σ ε υ - | σ ε υ - υ - υ

Quam rationem pridem ab me ipso inventam
propterea deserui, quia Tragicorum versus ex
syllabis illis compositi hanc omnes mensuram
admittunt

σ ε υ - - | υ ε υ - -

cui prior quoque Platonis versus est accomma-
datus, sed adversatur alter. Verum quum Ari-
stophanes alique poetæ versibus usi sint ex
dimetro iambico et ithyphallico compositis,
qualis est Euripideus

ἔῳος ἡνίχ' ἵπποτας ἐξέλαμψεν ἀστήρ,

nihil impedit quominus monometrum quoque

iambicum cum ithyphallico compositum esse credamus, licet nulla dum alia hujus metri exempla innotuerint. DIND. — 12 δὲ om. R. V. — 15 συνδυστυχεῖν αὐτῷ Ald. Ceterum scholion hoc τινὲς—συνδυστυχεῖν, præfixo ἄλλως, scholio ad v. 175 (post κλέπτων, l. 31) adjungit V. — 16 δημ. δὲ ἀνεδημεύθη, 17 φησι et κλοπῇν, 19 δὲ ἀργύριος codex. — 27 βελωνοπώλην Reg.

175, 32 δ τὰς β. π. om. G.

176 Ἀργύριος Ald. et infra Ἀργύριον. — 36 post αὐτὸν fort. addendum κομῳδεῖ. DIND. — 37 ὅτε G. ὅταν V., uterque πάσχη. Ἀθηναῖος et 38 τοσοῦτον et 40 στρογιῶ om. R. — 42 ἐκερδάκιζε Paris. (non Reg.). In libro Poggiano, qui idem scholion habet, scriptum est, ὅθεν πορίζεσθαι βίον ἐκορδάκιζε καὶ ἔπερδε—ἴνα λάβῃ ἀργ. — 43 λάβῃ Reg., qui 44 addit, ἔτεροι δ' ἐπὶ θρασύτητι τοῦτον κομωρδοῦσιν.

177, 46 Φιλέσιος δὲ π. καὶ ἄλλος ἱστορίας λέγων ἐτρέφετο V. — 47 καὶ τερατώδης R. τερατώδης—κομικός om. V. Post διαβάλλεται R. pergit λαλῶν ἱστορίας—ἐτρέφετο, ut V. — 49 δὲ καὶ ἱστορίας V. — 52 legendum ἔθειλε, quod conjecit Dindorfius, ex Regio.

178 om. V., præter ea quæ infra ex eo apponuntur. — 10. Vera nominis forma Ψαμμήτιχος est, de qua v. Duk. ad Thucyd. 1, 104. Et Ψαμμήτιχος recte in schol. Vesp. 716. DIND. — 20 imo τῶν Περσῶν. — 22 τοῖς om. G. — 23 corrigendum μυριάδας τρεῖς ex scholio superiore. Conf. schol. Vesp. 716. DIND. Ad sequentia confer interpretes Thucydidis 1, 104 et 109. — 27 πρὸς τὴν Paris. — 28 ἀναπλώσαντες Paris., non Reg., qui etiam ἔλπει. Ald. et Paris. ἔλλησι, quod correxit Hemsterh.

179, 37 ante ἴνα indicavi lacunam. DIND. Inter Chabriam (olymp. 91, 2) et Dioclem (ol. 92, 4) archontes anni intersunt quinque: quod ergo sequitur, ἔστι δὲ ἔως Διοκλέους ἔτη 15, eorum initium est a Laide nata ducendum. Simul apparet, hæc eum in modum esse scripta, ut, quin priorem Plutum in manibus haberet, enarrator iste non dubitarit. HEMST. — 40 ἐπαίρειν. Potius duco ἐπαινέειν. HEMST. — 41 Φάωνι Clinton. Fast. Hell. vol. 2, p. 99, et Meinekius Hist. Com. p. 187. Legebatur Φαίδρω. — 42 Φιλοκλέους Hemst. Legebatur Διοκλέους. Fuit autem Philocles eponymus olymp. 97, 1. Post αὐτῆς excidisse videtur μεμνημένος. DIND. — 44 τὸν ἐν τοῖς Ἀριστοφανείοις ἐγγεγραμμένον δράμασι. Scribendum, puto, τὸν τισιν Ἀριστοφανείοις ἐπιγεγραμμένον δράμασιν, ut sensus sit, nomen Philonidis fabulis quibusdam Aristophanis inscriptum fuisse; sive nomen Philonidis pro Aristophanis in commissione fa-

bularum quarundam ab iudicibus comicorum, volente procul dubio et probante Aristophane, in catalogo victorum scriptum fuisse. Juvat hanc interpretationem quod legitur in argumento Ranarum, Φιλωνίδης ἐπιγράφῃ καὶ ἐνίκῃ. Et apud schol. Vesp. 1013: οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ, φησὶν, ἐπικουρεῖ ὁ ποιητὴς (Ἀριστοφάνης) τοῖς θεαταῖς, ἀλλὰ δι' ἐτέρων ποιητῶν λάθρα, ἐπειδὴ διὰ Φιλωνίδου καὶ Καλλιστράτου καθίει τινὰ τῶν δράματων. Confer nos etiam ad Equit. v. 510. Ut autem hoc loco Philonides ἐπιγεγραμμένος dicitur τοῖς Ἀριστοφανεῖς δράμασι, ita scholiastes Ran. 78 de Iophonthe filio Sophoclis scribit, eum comicorum jocis exagitatum fuisse ἐπὶ τῷ ταῖς τοῦ πατρὸς τραγωδαῖς ἐπιγράφεσθαι. Kust. Lege, Φιλωνίδην δὲ οὐ τὸν ὑποκριτὴν φησι, τὸν τοῖς Ἀρ. ἐπιγεγραμμένον δράμασιν. DOBRÆUS. Defendi potest scriptura vulgata. Deinde Hemst. οἶονται ὁμωνυμίζ, qui articulum servare debebat. DIND. — 49 Nicocharis verba repetuntur in scholio ad v. 303, unde correctum ἦδὲ τ' ἀπ. Aldinæ. Rectius fortasse ἦδὲ τ' Meursius in Bibl. Attica. ἦ ὅγ' Bentleius. — 50 Φιλλύλιος Jungermann. ad Pol. luc. 10, 93. Φύλλιος Ald. — 52 Αἰῶ Casaubonus Animadv. ad Athen. 2, 27. λαί Ald. — 1 sq. ὄνον τὸν Bentleius. ἀνόητον Ald. et καὶ οὐκ. — 4 ὠγᾶθ' Bergkii, Μελιτεὺς Bentleius. ὀγᾶθ' ὁ μελίτου Ald. — 5 scribendum numeris melioribus ἔθλασεν πόλει. Videtur autem hic versus ex alio fabulæ loco sumptus esse quam qui præcedit. Vide Meinek. Com. I, p. 793 sq. — 5 ἐπαγομένης intulit Junt.: quod si veterum librorum fide factum constaret, amplecteremur forte: est enim ἐπάγεσθαι aliquando *allicere*, *blanditiis ad se perducere*, meretrici verbum utique conveniens; a qua potestate illa itidem dicuntur ἐπαγωγὰ, quæ vim pellacem magnumque lenocinium habent. Verum in ὑπάγεσθαι residet diversa quidem parumper, sed affinis tamen significandi virtus, *dolis aliquem capere*, *deceptumque suæ potestatis facere*: quod a Laidis insidiis, quas non tam Philonidæ, quam divitiis ejus struebat, minime abhorret. Iamblich. in Protr. ex Platone: ἐνεδρεύει καὶ θηρεύεται τὴν ὁδὸν ἐπὶ ἀπάτῃ, καὶ ἂ ποιεῖται, ταῦτα καλλυπίζεται ὑπαγόμενος τοὺς ἀνθρώπους: commode scholiastes ad Eq. v. 269, ὑπέρχεται exponit, ὑπάγεται τὸν δῆμον ὑποτρέγων, καὶ κολακεύει: elegantior Ion apud Athen. 13, p. 604, D, ὡς εἰ ὑπὸ γράγον τὸν παῖδα, *se bene callido commento decepsisse puerum*. Hæc pro veteri lectione firmanda sunt satis. Præterea distinctionem post Αἰίδος sustuli, ut aptior oriretur sequentibusque congruens hunc in modum: *videatur autem amore fuisse captus Laidis istius*,

de qua paulo ante dixi, Siculae, *blandas insidias admoventis* : neque enim eum amaverit illa *Lais*, cui *Diogenes* (Cratetem alii auctorem dicti fuerunt) *adscriptis erectum Græcorum intemperantiae tropæum*. Opportunum utique erat admonere, ne quis imprudens in eundem, qui sane multos fefellerat, errorem incideret, de duabus eodem nomine meretricibus, una Sicula, quæ Hyecaris orta Corinthum fuerat venundata, altera vere Corinthia. HEMST. — 9 τοῦτω R., qui 10 ἐρᾶν post πλοῦτον ponit. ἡ Α. διὰ τὸν πλ. G. — 11 Τιμάνδρας R. Πηγάνδρας V. Ἐπιμάνδρας Ald. Τιμάνδρας edidit etiam Hemst., «secutus Plutarchum in Alcib. p. 213, D, et Athen. 12, p. 535, C. Non quidem me fugit aliud ejus referri nomen ab eodem 13, p. 574, F, Δαμασάνδραν τῆς Λαίδος τῆς νεωτέρας μητέρας· sed illud quin ex comœdia, ubi Timandra, quæ Alcibiadem, tantum virum, amore domuerit, a Comicorum aliquo risus gratia Damasandra fuerit appellata, sit depromptum minime dubito : neque repertum iri credo, qui mihi neget, ad eandem, quæ scripsit Demetr. II. ἐρμ. § 326, ὁ τῆς Τιμάνδρας κατηγορῶν ὡς πεπορευκυίας, pertinere : unde licet appareat, auctorem hujus actionis Timandræ intentatæ haberi incertum et neutiquam reprehensionis immunem, Hyperidi tamen attributam fuisse nonnullorum judicio, Suidas ostenderit in Παιδάριον, siquidem ibi legendum est, Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Τιμάνδραν, non, quod edd. obsidet, Τιμάνδρον. » HEMST. ἐκ Κερῶν R. V. Ald. Correctum in edit. Basil., in qua tyποθητὰ culpa expressum est ἐξ ἱκαρῶν. — 16 sq. λέγουσι δὲ etc. Ordo orationis vetat ne quis hæc de alia dici existimet quam Timandra, Jam pone. Timandram olymp. 94, 1, quo mortem oppetiit Alcibiades, annos fuisse natam admodum viginti : quanquam ne hoc quidem ipsum difficultate caret, eam, quæ a Dionysio (is autem tyrannidem invasit olymp. 93, 4) Philoxeno dono data Corinthum pervenit, jam ante cum Alcibiade familiariter consuevisse. Verum ista res in quacumque partem accipiat, nunc mea nihil refert : illud volebam, inter mortem Alcibiadis, atque Alexandri in Asiam expeditionem, quæ incidit in olymp. 111, 3, annos intervenisse 70. Habebimus igitur Timandram puellam nonagenariam, certe dignam quæ id ætatis juveni regum maximo grata comes adhereret. Quid ergo? ut aliqua saltem parte scrupulus eximatur, tentandum est, an inverso duarum periodorum ordine succurri possit : περιόχτος ἦν εταίρις. ἡ δὲ Λαΐς ἐπισχυμότερα γέγονε τῆς μητρὸς ἐν Κορίνθῳ· λέγουσι δὲ, ὅτι ἄμα Ἀλεξάνδρῳ ἀπεδήμησεν εἰς Πέρσας ἐκ Κορίνθου· ὕστερον δὲ

καὶ αὖθις ἀπεδήμησεν etc., non quod de ipsa Laide nihil impeditum restare putem; etenim hæc quoque nimium vetula, quam ut Alexandro placere potuisse credatur : sed quod persuasum mihi sit, in errore versari vel sponte sua lapsum enarratorem nostrum, vel pravo duci temere obsecutum, qui pro Thaidē literæ similitudine deceptus Laidem supposuerit. Equidem in comitatu Alexandri neque Timandram, nec Laidem usquam inveni : at certos testes citare licet Clitarchum apud Athen. 13, p. 576, E, et Plutarch. in Alex. p. 687, A, qui non adfuisse tantum in Perside Thaidem, sed ejus etiam temulenta protervia factum doceant, ut subjectis facibus regia Persarum conflagrarit : tametsi de toto hoc negotio quid senserit, dum tacet Arrianus, satis clamat. Conf. et Vales. in Not. Maussac. ad Harpocr. p. 310. HEMST. — 19. Is Eurylochus, ut videtur, qui Socratem invitavit; Diog. L. 2, 25; Liban. vol. 1, p. 682 C (3, p. 59, 1 Reisk.). HEMST. in schedis Mss. Hippolochum a Plutarcho Mor. p. 767, F, vocari monet Bentleius. DOER. — 23 sq. ξύλιναις χελώναις. Timæus an Polemo (uter enim tradiderit, per structuram orationis dubiam minus est apertum) crudele Thessalarum facinus narrat apud Athen. 13, p. 589, A : inde verbis iisdem fere sumsit scholiastes. Vicissim scholiastæ sua debent Suidas, qui hæc paucis omissis in v. Χελώνη descripsit, et Helladius ap. Photium p. 872, 20 : nam; ne dubites, præcedit observatio de μονότατος, quod licet a grammaticis pro solæco habeatur, usurpasse tamen Aristophanem monet; atqui tertius ab hoc versus cum superlativum offert. Ab alio fonte derivasse quæ scribit in Ἐρωτικῇ p. 768, A, Plutarchum non obscure liquet, ut qui referat, tum Thessalas in templum Veneris adductam Laida, lapidibusque obrutam interemisse, tum Venerem ex eo casu dictam ἀνδροφόνον : quæ tamen appellatio quandoquidem rei, cujus designandæ causa fuit imposita, convenire non videtur, forte melius in ἀνοσιοφόνου commutabitur. Sunt autem ξύλιναι χελῶναι scabella lignea, quæ vel pedibus supponuntur, vel ascensum in lectos præbent : quare χελώνην Hesychius interpretatur ὑποπόδιον, ex Sext. Empir. Adv. mathem. 1, § 246 : τὸ ὕψ' ἡμῶν καλούμενον ὑποπόδιον Ἀθηναῖοι καὶ Κῶοι χελωνίδα καλοῦσιν· unde dubitari non potest, quin, rejecta grammaticorum explicatione, eadem sit hujus vocabuli potestas amplectenda Judith. 14, 15. Notavit IIStephan. in Thes., partim recte, partim secus. Ceterum iram Veneris, quæ cædem in mulierum formosissima patratam ferre non potuit, quin immissa peste ulcisceretur, solus

exposuit enarrator Aristophanis. Illud autem pestilentiae telum, quo majestatem laesam vindicarent, acerrimum in promptu habuerunt veterum dii: quamvis enim ratione propria τῶν λοιμικῶν παθῶν αἰτίου censerentur Apollo ac Diana, ideo tamen neque aliis, si usus ferret, ejusdem mali inferendi negata fuit potestas. Vide schol. Euripid. ad Med. v. 273. Propter ursam Braurone sagittis confixam in templo Dianae λοιμώδης νόσος τοῖς Ἀθηναίοις ἐνέπεσε, teste Suida in Ἀρκτος. HEMST.

180 In V. hic est ordo scholiorum, δ Τιμόθεος οὗτος ζάπλουτος ἄμα—Ἀθηναίων, εἰς τοσοῦτον ἤρθη—τούτῳ. τούτου κατασκευάσαντος πύργον καὶ οὐκ ἀπὸ τύχης κατεσκευασμένοι φήσαντος, ἀλλ' ἀπὸ ἀνδρείας, ὀργισθεῖσα ἡ τύχη πένητα αὐτὸν ἐποίησεν—ὑπόνοιαν ἐμπέσοι γέ σοι. Ἄλλως. Τιμόθεος οὗτος εὐδαίμων πᾶν καὶ πλούσιος στρατηγὸς Ἀθηναίων εἰς τοσοῦτον ἤρθη τύχης, ὡς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι (ἐν add. G.) ὅφει τούτῳ. καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ ἐν εἰκόσι κοιμώμενον ἐποῦνον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι καὶ τὴν τύχην ἑαυτοῦ πλησίον φέρουσιν αὐτοῦ τὴν εὐδαίμονιν. ὅς ὑψηλὸν πύργον ὡς πλούσιος ἐποίησε. (v. 184.) οἱ γὰρ πλούσιοι etc. — 34 τούτου Ald. — 38 διὰ τὸ πλούσιον, ἀλλ' V. sine ἐγένετο. — 40 ἄμα δὲ καὶ ὀλίγος ἀνὴρ Suidas s. Τιμόθεος om., et sane sunt inepta; tum om. etiam ὡς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὅφει τούτῳ. HEMST. Suidae locum (s. Τιμόθεος) om. cod. Paris. A. οὗτος ζάπλουτος ἄμα καὶ ὀλίγος V. — 41 ὁ εἰς R. et Suidas. τῆς τύχης Reg. Ald. τὸν δαίμονα R. et Suidas. — 42 ἐν praebuit V. φαίνεσθαι ὅφει R. et Suidas. ὅφει φ. Ald. Sequentia Suidas alius verbis expressit. — 45 τὴν δαίμονιν R. Sequentia 45–50, 3, 4 et 15 in Aldina editione hoc modo scripta sunt: τὴν εὐδαίμονιν αὐτοῦ. ὅς ὑψηλὸν πᾶν πύργον ἐποίησεν ὡς πλούσιος. Ἐμπέσοι γέ σοι, παρ' ὑπόνοιαν—μέγας. ἀλαζονεύμενος δὲ—στρατηγοῦ μέμνηται. Κρατοῦσι γοῦν cet. Correxerunt Hemst. Suida duce. — 47 τὰ κατορθώματα Suidas. Quae de Timotheo scripsit Ulpian. ad Demosth. Olynth. 2, p. 30, A, neque re nec verbis multum ab enarratore nostro distant. HEMST. — 3 Παρ' ὑπ. τὸ ἐμπέσοι γέ σοι R. — 11 παροχός Paris.

184 post scholion v. 190 habet R. ἐπικυτῶνται Ald. — 16 περιγίνονται τῶν πολεμίων Hemst. — 18 sq. τὸ ἐκ—πάντοτε om. G.

185, 20 Τὸ δὲ ἐπικαθίζεται V. Τὸ δὲ ἐπικαθίζεσθαι G. τοῦ ζυγοῦ V. τῶν ζυγῶν habet Suidas s. Ἐπικαθίζεται. — 21 καθίζεσθαι—λέγεται Ald. Alio verborum ordine V. καὶ γὰρ τὸ ἐπιβαρῶν ἐπικαθίζεται. Scholion 187 om. R. — 23 sq. Suidas in Μὰ Δία: ἐπεὶ κατομοστικὸν—προτάτῃται αὐτοῦ τὸ νᾶν.

188, 25 φησὶ G. φασὶ V. — 29 Παρὰ τῷ Ὁμήρῳ V. — 31 φιλότιτος, πλούτου δ' οὐκ ἔστι κόρος V. — 42 τὰ Reg. τὸ Junt.

191, 44 γλάνθιον de edulio nusquam mihi lectum. SCHAEF. Non est in Reg.

192, 48 φακὴ V., om. R.

195, 8 ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἐξ πρ. quid velit, intelligi potest ex Etymol. p. 324, 14: ἡ ἐξ πρόθεσις, ἔταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ εἰς κ. HEMST.

197 in R. εἰ μὴ λάβῃ, λέγει τὸ ζῆν ἑαυτοῦ μὴ εἶναι ἡδύ.

198, 21 ἀντὶ τοῦ δέ (τοῦ λέγει V.) glossa ad τοι, ut videtur, referenda. Quamobrem ὁῖ corrigendum. DIND.

202, 42 sq. ἀντὶ—δυναμέως om. G. δυναμέως μου V.

203, 45 Ἄλλως. ἐπεὶ V. — 48 sq. χρημάτων. καὶ εὐριπίδης· δεῖλδον V. — 51 θεὸν ed. Basil. θεῶν Ald.

204, 58 διπασσιάζουσιν. Hæc referenda videntur ad εἰς praepositionem post verbum εἰσδύς repetitam. Nam verba sic sunt construenda, εἰσδύς εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ εἶχεν οὐδὲν λαβεῖν. DIND. — 53 οἰκίας G. οἰκείας V. — 2 γὰρ et τῶν οἰκίων (οἰκειῶν R.) om. Ald. — 3 τις τῶν κομικῶν. Quis Comico-rum elegantem sententiam Diogenis (eum enim auctorem prodiit Diogen. L. 6, 51) his iambis expoliverit, equidem ignoro. Ejusdem dicti mentionem quoque fecit Eustath. ad Il. K, p. 812, 56. HEMST. — 6 πρόχλωρον—εἶναι addita ex R. V., Ἄλλως ex V. — 11 εἰσελθὼν R.

206 habet Θ., omisso τὸ ἐξῆς, insertoque post τέλεον, Ἀττικὸν δὲ ἔστι ὡς τὸ πώμαλα.

207, 15 ἐὰν λάβῃ om. G. Corrigendum fortasse δ' ἂν λάβῃ, referendumque ad λαβεῖν v. 205. DIND. ἐκάλασάν G. — 18 βουλευομένου Schaeferus. βουλομένου codex.

209, 21 προθυμηθῇ V., qui 22 ταῦτα om. ὡς R. Ald. — 23 οὐδαμῶς V.

210, 27–45 sic in V., οὗ μέμνηται καὶ Ἀπολλώνιος· ὅς τοσοῦτον ὀξῶς ἐώρα ὡς ἰδεῖν δι' ἐλάτης—Πίνδαρος. γέγονας δὲ καὶ Λυγκεὶς διάφορος (διάφοροι G.) παῖς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλος Ἀμφιάρας, καὶ ἄλλος δ' Ἀλκίνοος Λυγκεὺς, οὗ μέμνηται Θεόκριτος· ὅς ἐλέγετο πᾶν εἶναι ὀξυτερὸς, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆς ὄρεα. τοῦτο μὲν εἴρηται (corrīg. λεληρηται), πρὸς δὲ V. — 27 Τοῦ ἀδελφοῦ Ἰδα, ὡς δ' αὐτὸς Θ. Λυγκεὺς, ὡς αὐτὸς Ald. ὡς Θ. pro υἱός. — 28 sq. ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἴστ. λ. Hæc quorsum pertineant, ægre perspicere potest, nisi in Danaïdibus Aristophanem statuas, comica forte jocandi libertate, utrosque Lynceos, hunc Ægypti, illum Apharei filium confudisse, alterique, quod alterius erat,

acumen visus incredibile tribuisse. Suidas: Αὐγχείως ὀξύωπότερον βλέπει· οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἰδα· ὡς δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, υἱὸς Αἰγύπτου· τοσοῦτον δὲ ὀξύωπέστατος ἦν etc. Quae post Apollonii versus sequuntur, nihil eorum in Suida: et sunt sane notae recentioris minusque spectatae. HEMST. — 31 Nem. 1, 115, modo is sit locus, non alius aliquis ex amissis Pindari carminibus, quem in animo scholiastes habuit: nam ibi quidem ὄρυθς ἐν στελέχει· sedentem Lynceus videt. HEMST. καὶ accessit ex Θ., qui 35 ἐνερθεν, 36 om. εἰς, 37 καὶ οὖ, 38-43 om. ἐν τῷ—καρτερός Ἰδας. — 46 οὗτος om. V. Ib. εὖρε μέταλλα etc. Palaeplatum descripsit c. 10, ubi v. Galeum: item Apostolius 12, 13. HEMST. — 47 et sqq. sic in V. Θ., ἄλλων καὶ διὰ τοῦτο ἐρρήθη (εὐρέθη V.) ὑπὸ γῆς ὄρυθ, ἐπειδὴ τὰ εἰρημένα τύχη τινὶ ἐπενόησε καὶ εὖρε. — 51 ἀναφέρει. Omnes edd. περιφέρει· nec discrepat Apostolius. Res ipsa postulat ἀναφέρει, quod legitur in Palaeplato: paulo ante: ἀνέφερε τὸν χαλκόν. HEMST.

211 τὸ π. με βλέπει om. Paris.

214 Ὁ om. V. ὁ Ἄπ. om. G.

215. Ad hunc versum in V. adscriptum συναίρεσει et τοῦδε, quæ om. G. Corrigendum videtur συναίρεσις, quod spectat ad ὀγαθέ. τοῦδε autem suppletur ad προντίζετε. DINN. — 11 χαλεπανῆ Θ.

220 in R. nihil præter hæc, σχετλιαστικόν. ἀντὶ τοῦ ἀτυχεῖς, ἀθλίους. In V., πονήρους, ἀθλίους, ἀτυχεῖς, ἀπράκτους, ὡς φαμέν, πονήρως ἡμῖν ἔχει τὰ πράγματα. — 22 στικτέον εἰς τὸ π. quo pertineant, parum exploratum habeo. Nonnihil ab his discrepat Suidas in Πόνηρος: dubitabit autem nemo quin vocis πόνηρος discordes interpretationes ex diversis enarratoribus in unum sint conflatae. Exemplo, quod ponitur, convenit illud Philostrati Her. p. 664, 15, πονήρως οὖν τὰ ἐμὰ εἶχεν. HEMST.

221 om. G. — 26 πόνηροι καὶ Ald. — 29 ἀμεταβάτως πρὸς γενιχὴν Kusterus.

222, 38 sqq. totidem fere verbis in Moschopuli Ἐκλ. Ἀ. Ὁ. leguntur. HEMST.

223 simile scholion in V. προπαροξυτόνως, ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ ὄνομα, γεωργὸς ζυγγέωργος, σοφὸς πάνσοφος, καλὸς πάγκαλος.

224, 46 aptius τοῦτο δέ. DINN. — 47 ἔστιν γὰρ πετρώδης R. Θ.

226, 52 male ait τὸ μετέχειν nunc accusativum regere nunc genitivum. Nam proprie semper regit accusativum. Quando autem genitivo jungitur, id fit per ellipsin accusativi μέρος. Integra phrasis enim est, μετέχειν τινὶ μέρος τινὸς πράγματος, ut hoc loco apud Comicum. KUST.

227, 3 Ποῖον τοῦτο δ V., qui ἔρχεται post ἔχων

ponit, et om. ἐκ τῶν Δελφῶν. — 5 αὐτῆς τῆς θυσίας Ald. et fort. Θ. τι addit Hemst. — 6 sq. Ἄλλως — λεβήτιον om. V. λοιπασθὲν R. Θ. λειψθὲν Ald. Quum λοιπάς et λοιπαδάριον, quod per reliquarium explicatur in Glossariis, recentiores Græci dixerint, verbum quoque λοιπάζω exstitisse videtur, quod Ducangii Glossario inseratur. Substantivum λοιπασμὸς scriptori Philopatridis c. 20 pro vulgato ἐλειπασμὸς restituit H. Valesius in annotationibus ineditis. DINN. — 7 ἐνιοι δέ, τὸ λεβήτιον. Non est, quod forte quis suspicietur, lectio varia; sed nova interpretatio vocis κρεάδιον· quo spectat glossa Dorv. τὴν γύτραν. Ratio non dissimilis obtinet in κρεῖον apud Homer. Il. I, 206, quod capiendum foret pro ipsa carne, an pro lebe, veteres dubitarunt: v. schol. et Eustath. p. 767, Hesych. in Κρεῖον, Κρήϊον. HEMST. — 9 interpunctionem quæ in codice est, κατεσθίονται. καὶ θάπανονται ἐλύμενα ἦν correxit Schæferus, ἦν ad γύτραν referens. Bastio scribendum videbatur ἂ. De κρεάδιον Bastius affert Aleiphron. 3, 22. DINN. Idem scholion Bastius in notis mss. enotavit ex codice 2835, ubi ἐν ἦ καὶ κρέα ἐδ. Regius noster (2821): Κρ. ἡ τιμῆμα κρεῶν φησὶν, ἡ τὴν γύτραν, ἐν ἦ τὰ κρέα ἐλύμενα ἔδονται ἦγουν κατεσθίονται καὶ θάπανονται βραχέμενα· ἦν ἐν τῇ etc.

229 in R. adscriptum ἐπὶ τοῦ ἀνῦσαι. — 14 Τὸ εἰσενέχαι, 17 ἄνυσον, ἦγουν σπεῦσον. περιφραστικῶς, Ἀττικῶς Θ.

230, 18 Καὶ τὸ R. — 21 sq. πάντας εἰς τὴν ὁδὸν ἔλεγον. Dorv.

233, 29-31 supra ad v. 219 adscripta habet V. (non G.) hoc modo: δικαίως ἀδίκως τὸ ἀπλῶς ἔρριπται ὅσιν πάσῃ τέχνῃ. οὐ γὰρ οὐχ ὑπόκειται αὐτῷ ἀδίκως οὕτως ἀπειλητικόν, ἀλλὰ μελιχτικῶς προταγγέλλει. — 30 ἀπάσῃ Ald. — 31 προαγγέλλει R. παραγγέλλει Hemst.

234 habet R. φορητικὸν ἡγοῦμαι· et 235, τοῦ εἰσελθεῖν. τοπικὸν τὸ ἐπίρρημα, αὐτόθι. ὅπου, φησὶ, εἰσελθῶ. Duplex in his proponitur explicatio vocabuli αὐτοῦ, quod alii pro pronomine acceperunt interpretatique sunt τοῦ εἰσελθεῖν, alii pro adverbio αὐτόθι significante. DINN. — 37 μὴ om. V., non G.

236, 41 Τοῦ om. Dorv. — 42 ἀπολαύω Regius. ἀπολάβω Paris.

237, 45 ἦν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν: Φειδ. V. φειδωλὸς τις Ald. φειδωλὸς τις ὢν R. Θ. et Suidas s. Φειδωλός: quod e proximo φειδωλός τις ὢν corruptum. τὸ εἶναι Θ. τοῦ διδόναι Paris. — 46 ὁ περὶ τῆς φειδωλῆς additum ex R. V. (non G.) et Suida. «In calculis sollicitè ponendis occupatus. Vide Suidam s. Λογιστάς.» HEMST. τινές—καὶ τὸ δοῦναι om.

G. τοῦ—τοῦ Paris., qui om. 47, ubi φειδωλός τις V. φειδωτός τις et τοῦ τ Θ. εἰς λ ἐγένετο φειδωλός V.

239, 53 προβολὴν V. Hoc scholion codex Paris. his scriptum habet, primum sic: — φιλαργυρίας δηλώσῃ προκεκρυμμένης τῶν χρηστῶν φίλων · altero loco sic: — προκεκρυμμένος καὶ τῶν χρηστῶν φίλων. — 1 σημαίνῃ Junt. προκεκρυμμένης V. προκεκρυμμένην G.

242, 7 sq. sic in V., ἀφρόνως παραπλήκτην ἀπὸ τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ διὰ μεταστάσεως · ἥ ὅτι διὰ τὸν παραδέοντα κρουσμών. Ἄλλως. παραπλήξῃ τὸν μαρὸν. — 9 ἀσωτιά Paris. πεπληγμένη etiam Suidas s. Παρὰπλήξ. παραπεπληγμένη Ald. Post διάνοια in libro Parisino statim sequuntur hæc: ἄλλως · ὅπερ πάσχουσιν οἱ παραπλήγες ἄνθρωποι, δι' ἀσωτείαν τεμνόμενοι, εἰς ἑαυτὸν μετήγαγε. Quæ sunt ex scholio v. 244.

244, 17 τὸ ἀκαρῶς, ἐξ οὗ Suidas s. Ἀκαρῆ. — 19 τὸ κείρομαι τριγός Ald. — 19-26 διὰ τὸ ἀτμητόν, ὅπερ πάσχουσιν ἐκείνοι ὑπὸ τῆς ἀσωτίας γυμνούμενοι, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρει. Ἄλλως. ἐν ἀκαρεῖ [sic], τῷ ἐλαχίστῳ, ὃ οὐχ οἷόν τε διακεῖραι καὶ διακόψαι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριγῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι V. — 20 διακεῖραι καὶ om. Θ. Reg. Ald. — 25 μετήγαγε Θ., qui 27 om. Ἐλευθέρου.

245, 28-30 οἱ V. ἐπέτυχες G. ἔτυχες Ald. Regius: Μετρίου ἀνδρὸς, τοῦ διαμετροῦντος ἑαυτοῦ τὸ ζῆν. ἀρετῆς γὰρ ἐστὶ τὸ ἐν καιρῷ μέν, ὅτε δεῖ, φεῖσθαι, καὶ αὖ, ὅτε δεῖ, ἀναλοῦν. λέγεται δὲ μέτριος καὶ ὁ ἐπιεικής καὶ ταπεινός.

246, 33 ἐστὶ om. V., qui ἑαυτὸν, 34 ἀνδρὸς λέγει. — 35 τοῦ ζῆν V. Θ.

247, 36 Ἀρετῇ V. γὰρ ἐπὶ Ald. ἐστὶ τὸ τῷ Θ. — 37 ἄρμολογμένους G. Ald.

248, 41 ἡ Schæferus. ἦν Paris. — 46 δεῖ νοεῖν Reg. pro πρέπει. In V. sic, ἵνα αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν θεωρηθῇ. τὸ γὰρ ἰδεῖν σε ἀντὶ τοῦ θεαθῆναι σε. Ἀττικὸν—ἄεθροισ. λέγει δὲ αὐτὸν εἰσελθεῖν, ἵνα ἐκείνοι τὸν πλοῦτον ἴδωσι. τὸ δὲ ν πλεονάζει. ὅτι τὸ ν πλεονάζει. Postrema illa τὸ δὲ ν etc., quibus caret G., ad ταυτὸν v. 253 spectare annotat Dindorfius. — 47 τοῖς ἀριθμοῖς R.

253, 19 sqq. conf. Cæl. Rhodigin. Antiq. Lect. lib. 15, cap. 20, et Villosion. præfat. ad Homer. p. XVIII. — 40 supplendum ex Hephæstione, ut integra sibi constet sententia, κατὰ τὴν Ἀριστοφάνειον τοῦ Ἀλκαίου ἔκδοσιν loquitur enim de illa, quam Aristophanes grammaticus curaverat, Alcæi editione. HEMST. — 45 ἥτοι ex cod. Paris. et Hephæst. additum. — 3 εἶδος—γεωργῶν om. G. Ib. θύμον: Ἀγριοκρόμμον, ὃ χρωδνται οἱ πένητες δι' ἄκραν ἀπορίαν· ἐστὶ δὲ τὸ ν βραχὺ Dorv., et similiter Reg. Ἄλλως. (quod om. G.) ταυτὸν

θύμον φαγόντε (φαγόντες G.) ἀντὶ τοῦ, 5 μετέχοντες V. θύμος etiam Suidas s. Θύμος. θύμον Ald. εἶδος εὐτελοῦς βοτάνης (βοτάνης om. G.) V. εὐτελῆς βοτάνη R. et Suidas. — 6-14 sic in V., ἀπὸ δὲ τοῦ θύμου, σημαίνει τὸ λάχανον, συνεσταλμένον δέ. Ἄλλως. οὐδετέρως· τὸ θύμον καὶ βραχυπαρὰλήκτως. ἐν γὰρ τῇ συναλοιφῇ (vocabuli ταυτὸν) ἐπεισάγεται τὸ ν τῆς αὐτοῦ ἀντωνυμίας· εἰ γὰρ ἦν ἄρσενικόν, τὸν αὐτόν ἦν καὶ οὐκ ἐγένετο (adde ταυτόν). συστέλλει δὲ νῦν τὸ ν τοῦ θύμον καὶ βαρυνόμενον γὰρ καὶ ἐκτεινόμενον (corrig. e loco superiore θύμον. βαρυνόμενον γὰρ καὶ συνεσταλμένον σημαίνει τὸ λάχανον, ἐκτεινόμενον δὲ) καὶ ὀξυνόμενον δηλοῖ τὴν ψυχὴν. τινὲς δὲ φασιν—διαβάλλει. — 6 δὲ om. R. πεπαρῶνται Θ. — 10 καὶ ἄκ. accessit ex V. — 13 καὶ ἄρσ. κλιν. om. Θ.

255, 19 ἀθλητῶν ἐγκονεῖν· οὐ γὰρ V. Deinde Hemsterhusius, aliquid excidisse statuens, coniecit, ἐν κόνῃ γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον· ὅθεν καὶ ἀκονιτὶ λέγεται (vel ἀκονιτὶ νικᾶν λέγονται), ὅτε (vel ὅταν) πρὸ τοῦ τῆς κόνως ἄψασθαι νικῶσιν. Suidas v. Ἐγκονεῖτε vulgatam tenet. — 20 κινῶσιν V. κυκῶσι G. om. Θ. — 22-24 sic V., τὸ δὲ μέλλειν ἀντὶ τοῦ μέλλειν καὶ (μ. καὶ om. G.) ἀναβάλλεσθαι καιρὸς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ σπεύδειν. — 24 ἐγείρειν Hemsterh. conj., ut est in Etymol. v. Ἐγκονεῖν: οἱ γὰρ ἐπειγόμενοι τί πράττειν, κατὰ τὸν ὁρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

256 ἀκμεῖ corruptum. Corrigendum videtur ἀκαματεῖ. DIND.

257, 28 libri συντόμως, quod nihil ad rem facit. Loquitur enim hic comicus de incesso sive gradu propere et contento, i. e. συντόνῳ, a verbo συντείνειν, quod de quavis contentione apud Græcos dicitur. Sic Eurip. Elect. 112, σύντεινε ποδὸς ὁρμὴν, i. e. accelera gradum. Et pro συντόνως Aristoph. infra v. 325 dixit συντεταμένως. KUST. σύνδεσμος ἀποδεικτικός (hoc ex scholio v. 261). προθύμως δὲ ἀντὶ τοῦ συντόμως, 29 βραχύτης V.

259, 34 σοι R. με Ald. om. V. — 35 λ. ὑπερβατὸν V. γε om. R. Ald.

261, 38 Σύνδ. ἀποδ. (scholio v. 259 additum) hic omittit V., sequentia autem post διὰ τὸ γῆρας l. 42 collocat sic scripta, ἄλλως. τοὺς γέροντας παίζει—διὰ τὸ πεπληρωθῆαι αὐτῶν τὰ ὅλα γῆρα. — 41 καὶ ἐπεγγεῖσθαι τῷ ἀδρῷ αἰσθήσεων V. οὖν om. R.

263, 49 Ἦγον τοῦ Ald. Ἥ τοῦ R. Θ. — 50 διὰ libri om. præter R. τῷ γῆρα ταῦτα Ald. — 51 δὲ ἐξῆν Θ., qui habet 53 τοιοῦτος—πενήτων.

266, 5 ρυπαίνω Regius. ρυπάνω Junt. — 8 et 9 δὲ om. R. V. — 10 γ' οὖν V. γὰρ G. λέγει γὰρ Θ. δὲ om. R. Habet hæc Suidas s. Ψωλός et Μαδῶντα. — 11 μαδ. ἀντὶ τοῦ R. — 14 τοῦ δυσωδῖαν

Dobræus, frustra corrigens infimi avi scriptorem. DIND. — 16 ζαρομάγουλον, i. e. qui maxillas habet rugosas. Addendum hoc vocabulum Glossario Ducangii. *Idem*.

267, 26 κηλήτην Paris. — 34 τῶν ἔπη Paris. ἴσον ἐστὶ τῷ Reg.

268 sic in V., τὸ ἐξῆς ὡς ἀγγελίας χρυσὸν διὰ τῶν ἐπῶν. ἀττικῶς (corr. Ἀττικῇ) ἢ συνήθεια· ὥς δὲ πολυπέριτοι et quæ sequuntur l. 40. — 36 ἀγγελίας ἐκ τῶν ἐπῶν R. ἢ om. Θ.

269, 40 τὴν πλουσίαν ὑπ. V. — 41 ἀπογραφὴν Ald. δὲ om. R. V. « Exscripsit Suidas usque ad πλούσιοι εἰσιν l. 47 in Σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις, omissis σορὸς δὲ—ω μεγάλου, quæ in Ald. adnotationi finitimæ ad v. 270 subjuncta Portus in hunc commodiorem locum revocaverat. » Hemst. — 43 τὸ συνάγω R. σορὸς—μεγάλου om. etiam Θ. — 45 καὶ om. Ald. μεγάλου om. V. — 46 εὐθυνοῦντες Θ. Ald. — 47 εἰσιν om. V.

270, 51 post συμπτόματ᾽ in V. sequuntur illa θηλυκῶς (scrib. σορὸς δὲ θηλυκῶς) ἐπὶ—διὰ τοῦ ω.

271, 53 τὸ προκείμενον ἢ προκείμεον V. — 2 Ἄλλως—ἄκος om. R. Θ. et Suidas s. Φενάκη. — 3 κυρίως δὲ V. omisso φενάκη. — 5 ἀπατουσῶν libri et Suidas. ἀπατωσῶν Hemst. τὸ ἐπαίσακτον τῆς κόμης Ald.

272, 9 ἡ τὸ—μιαρόν additum ex V. — 10 ἡ om. Θ. βάσιν νεαροποιούσα· ἢ V. — 11 τίς ἐστίν, οἶονεὶ βάσεως Θ. Ald. ἢ τίς τῆς βάσ. G. καὶ ἐν πλεοναζμῷ Θ. Ald. — 12 Ἄλλως ex V. additum. πάντες γὰρ οἱ Ald. πάντες δὲ οἱ Θ. — 15 ἀμύνεσθαι Ald.

274 Regius: Τοῦτο φησὶν, ὅτι κακῶς κρίνετε ὑπολαμβάνοντες ἐμὲ φυσικῶς τὸ ψεῦδος φιλεῖν· οὐ γὰρ ἐφενάκισα ὑμᾶς, ἀλλὰ σεμνυνόμενος εἶπον.

275, 25 ἄζιος καὶ βλάβος G. — 29 post τὸ γενικόν addendum ἐπήγαγεν ex scholio Aldino. DIND. πέδαι G. πέδαις V. — 30 ἐξήρτηνται G. ἐξήρτημένοι V. Uterque ἐμποδίζουσαι.

276, 33 ἰδιχῆ R. — 34 χοίνικες etiam Suidas s. Χοίνικες. χοινικίδες Ald. — 36 ἰδιωτικῶς om. Paris.

277. Ad hæc scholia dissertationem edidit Georg. Fr. Schemannus, ita inscriptam: Dissertatio de sortitione judicum apud Athenienses ad scholl. Aristoph. Plut. v. 277. Gryphiswaldiæ 1820.—39 τῷ τὰζω Θ.—42 τὸ πρᾶγμα [sic] V.—43 sequitur in V. ἄλλως. ἐν ταῖς Ἀθήναις—χωρὶς κλήρου δικάσαι. Ἄλλως. παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις—παρ' ὑπόνοιν παίζει. — 44 ἔθος γὰρ R. V. Judices κατὰ φύλ᾽ αἰσιν divisos præter scholiastam unus memorat scriptor lexicæ rhetorici in Bekkeri Anecd. p. 262, 10: Ἡλιαία, μέγα δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ τὰ

μέγιστα τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐκρίνετο. ἦν δὲ χιλίων πεντακοσίων καὶ ἑνός. συνήεσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν φυλῶν. Quodsi verum hi grammatici dicunt, non intelligitur quomodo fieri unquam potuerit, quod sæpe factum esse dicit Aristophanes v. 1167 hujus fabulæ, ut aliquis pluribus simul decuriis adscriberetur (οὐκ ἐτὸς ἄπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ | σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν), nisi si tribum suam dissimularet atque, postquam inter verostribules suos scriptus esset, aliam tribum mentiretur, ut etiam in hujus decuriam irreperet; qualis fraus non apparet quomodo vel tantillum temporis latere potuerit, quum, etiamsi forte non omnes tribules, at certe δημόται noti inter se essent, ut alienum statim a multis agnosci oporteret. Manifestus in his error est grammaticorum illorum, sic, ut videtur, explicandus. Decem fuerunt judicum decuriæ litterarum notis ab A ad K distinctæ: hæ, quum judicia habenda essent, in sortem a thesmothetis conjectæ ex iisque totidem sunt eductæ quot judicia eo die futura essent. Idem quum esset Athenis tribuum numerus et annua sortitio judicum haud dubie tributum fieret, grammatici quidam decurias illas judicum, quas δικαστήρια vocant Demosthenes p. 702, 24, Pollux 8, 124 et Harpocratio s. Ἡλιαία, cum tribubus (φυλῆς) confuderunt, quæ plane ab illis sejunctæ fuerunt, ita ut qui ejusdem essent decuriæ, tribum diversarum, qui unius tribus, diversarum decuriarum esse possent. Hæc contra scholiastam monuit Schemannus p. 16 et 20-23. Non melioris notæ absurdum illud commentum est de decem judicibus, verbis proximis expositum εἶτα ἀπὸ μιᾶς—ἐποίουσαν δικάζειν, repetitumque in schol. v. 972, etiam a Valckenario notatum, ut ex ejus schedis refert Dobræus. DIND. — 46 πέντε ἐλ. ἄνδρας V. — 47 τῶν ἐνὰ R. τὸν ἑννατον Ald. τὸν ἑνὰ τὸν Θ. et ed. Basil. — 48 τοῦ om. V. — 49 καὶ τὸ ψήφισμα, ὅ ἐστιν ὁ κληρὸς delet Hemst. ψήφισμα pro tessera electionis dixit scholiasta, quod animadvertit Dobræus. — 50 καὶ om. V. Fortasse delendum καὶ δικαστήν vel scribendum δικαστήν σε, deletο δικάζειν. DIND. καθέζεσθαι Θ. Ald. — 51 πρὸς ἕτερον τὰ παρ' Θ. — 53 φοινικῶν, de cæde similibusque criminibus, beneficiis puta, vulneribus occidendi animo inflictis atque incendiis: hæc enim vulgo τῶν φοινικῶν nomine designari solent; περὶ δημοτικῶν, de causis civilibus. SCHEMANN. p. 6. — 54 ἕκαστος δὲ V. sine καὶ. — 1 ἰδιχὸν R. V. — 2 ἄλλο λεγόμενον β. Ald. ἄλλο β, γ, καὶ δ ἐς τὸ ε R. — 3 καὶ ε V. καὶ om. Θ. οὕτως addidi ex V. Dobræo totum hoc τὸ δ καὶ τὸ ἐ καὶ ἔως τοῦ κ. δέκα γὰρ ἦν τὰ δικαστήρια τὰ πάν-

τα ἐν Ἀθήναις delendum videbatur. Sed probabilius est hic quoque errorem subesse scholiastæ, qui ex decem judicum decuriis collegerit decem fuisse Athenis dicasteria: quæ aliquanto plura fuisse constat. DIND. — 4 τὰ δικαστ. Ald. omit- tens τὰ πάντα. — 5 πυρρὸν V. — 7 ἑκαστα Θ. — 8 post δέλτον addit R. παρ' ὑπόνοιαν δὲ λέγει σκώ- πτων τὸν γέροντα, reliquis omnibus carens. πινα- κίδιον Θ. Ald. — 9 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Hoc quoque absurdum esse fierique plane non potuisse ostendit Schæmann. p. 8. — 10 πινακιδίω Θ. Ald. δὲ om. V. — 14 ἔχοντος τοῦ α, 15 καὶ ἐξῆς ὁμοίως V. Qui cum Θ. pergit ἀπέρχετο δὲ καὶ πρῶτον. In Ald. ἀπέρχοντο δὲ καὶ πρῶτον. « Delevi ver- bum ex superioribus illatum. » DIND. — 20 κα- τηγορεῖτο καὶ additum ex V. Sequentia ad l. 36 om. etiam Θ. — 21 ἔρχεται, scil. in forum. eis τὸ non debebat delere Dobræus. Deinde l. 25 κατὰ φυλὴν ἑκαστος post ὃ γραμματεὺς sunt transpo- nenda cum Schæmanno p. 12, nisi negligentius locutus est scholiasta. DIND. δέκατος Lutzac. De Socrate p. 70. ἐνδέκατος Ald. Schol. Vesp. 722 : θεσμοθεῖται καὶ δέκατος ὃ γραμματεὺς κληροῦσι τοὺς δικαστὰς τοὺς τῆς αὐτῆς φυλῆς ἑκαστος. — 26 τὰ λα- χόντα Schæmannus p. 12. τὸν λαχόντα Ald. — 32 ἐγράφοντο δὲ ὅτι, ἐπεὶ. Hæc mihi neque integra esse videntur, sed aliquot verbis in principio mutilata, neque ejusdem auctoris, cujus sunt priora, neque vero ullius pretii. Rursus melio- ris notæ hæc sunt : τὸ δὲ Ἡράκλεις τὸ ξυμβολὸν δι- δωσι κτλ., pessimæ autem, quæ his subiunguntur : δέον δὲ εἰπεῖν κτλ. Hæc omnia e diversis au- ctoribus nullo judicio consarcinata sunt. SCHOE- MANN. p. 13. ἐγράφοντο δὲ οὕτως. εἰ ἦν—Dobræus. — 33 γράμματα Hemst. apud Dobræum. γραμμα- τεῖς Ald. — 35 ista καὶ οἱ δικάζοντες sunt alius scholii initium. DOBRÆUS. — 35 sq. ἐκληροῦντο δὲ ἵνα μὴ V. — 36 διαφθεῖρη τις τὸ δικαστήριον Ald. — 38 εἰσιόντων V., qui om. eis τὸ δικαστήριον. — 41 σύμβολον—δημόσιον Θ. σύμβολα—δημόσια Ald. τούτῳ Hemst. τούτων Ald. τοῦτον Θ. — 42 ἵν' οἱ Θ. ἵνα Ald. — 44 εἶδει δὲ, 45 ὅς ἐστι καὶ μ. Θ. — 53 ἰ' φυλὸν Kusteris. ἰδ' φυλὸν Junt. ἰδ' φυλὸν Regius. — 4 ἐλάγχχανεν liber Poggianus et Reg. Legebatur ἐλάμβανεν. — 7 οὖν additum e libro Poggiano et Reg. λαχὼν iidem. λαχὼν Junt. — 8 alterum καὶ om. Pogg., non Reg. — 14 μέντοι Pogg. Reg. μὲν τῷ Junt. — 15 καὶ ἡ διάνοια τούτου om. Pogg. — 19 εἶναι σε Pogg. Reg. — 20 Χάροντα Pogg. Reg. Χάρων Junt.

278 om. etiam Θ. — 25 χρῶμα. Vel adjunctum verbum docuerit esse reponendum γράμμα · quis enim Græce sciens dicat ἐπιγράφειν χρῶμα? tum etiam, quod statim subsequitur, ἔχον δὲ τὸ αὐτὸ

γράμμα, quamquam illud ἔχον nihil habens, quo referri possit, præter δικαστήριον, itidem vitio vacare non videatur : nisi quædam interciderint, litera mutanda est, ἔχων, nimirum in ista δέλτῳ vel πινακίῳ, cujus ad præcedentem versum schol. meminit. Βάλανον autem non aliam intelligo, quam τὸν σφηκίσκον τῆς εἰσόδου · dicemus ad v. 301. HEMST. Post χρῶμα, ab Hemst. male in γράμμα mutatum, lacunam indicavit Dobræus. Quæ fortasse sic est explenda ut scribatur, τοῖς γὰρ δικαστηρίοις χρῶμά τέ ἐστιν ἴδιον ἑκάστῳ καὶ γράμμα ἐπιγράφεται ἐπὶ τῷ σφηκίσκῳ τῆς εἰσόδου. Non est aliunde cognitus hic usus vocabuli σφη- κίσκος, quod in σφηκίσκῳ mutandum videbatur Schæmanno p. 15, male illud pro ἀέτωμα s. ἀέτος accipienti. *Supercilium januæ* interpretatur Becc- khius Corp. Inscr. vol. 1, p. 341. Mihi non de toto supercilio intelligendum esse videtur, sed de lapide vel ligno quod in medio supercilio jan- nuæ paululum eminet superciliumque cunei instar in duas partes dividit : quod et σφηκίσκος et σφηκίσκος apte dici potuit. Huic igitur cuneo inscripta fuit litera dicasterii, quemadmodum hodie numerum ædium non raro inscribi vide- mus. Ὁ δὲ, id est ὁ δικαστής. DIND. — 27 τὸ ὁμό- χρουν. Conf. schol. Vesp. 1105 : ἐδίδοντο δὲ καὶ βακτηρίαι τοῖς δικασταῖς ὁμόχροι τοῖς δικαστηρίοις, ὅπου ἑκάστους εἰσελθόντας δικάζειν εἶδει, ἵνα τὸν δια- μαρτάνοντα ἀπελέγξῃ τὸ χρῶμα. Lexicon rhet. in Bekkeri Anecd. p. 220, 17 : ὁμόχρωμοι τοῖς δικα- στηρίοις ἐδίδοντο βακτηρίαι, ἵνα ὁ λαβὼν οἰουδὴ χρώ- ματος βακτηρίαν εἰς τὸ ὁμόχρωμον εἰσέλθῃ δικαστή- ριον, καὶ μὴ εἰς ἕτερον πλανᾶται διὰ τὸ πολλὰ εἶναι τὰ δικαστήρια. Sic βατραχίουν et φοινικιστὴν a co- loribus appellata memorat Pausanias 1, 28, 8. — 29 τὴν βάλανον glandem sive globulum esse ar- bitror, in summa scipionis parte impositum ; de quo ornamenti genere conf. Herodot. 1, 195 ; et exstant hodieque, præcipue in vasis quæ di- cuntur Etruscis, scipionum in hunc modum or- natorum exempla. Huic igitur scipionis glandulæ inscripta erat dicasterii nota. SCHOE MANN. p. 15. Falsam esse interpretationem Hemsterhusii su- pra ad l. 25 appositam vel ex eo cognoscitur quod ἔχον in ἔχων mutato opus habet : quod si scripsisset Aristoteles, μὲν nou post ὁμόχρουν, sed post λαβὼν erat collocaturus. DIND. — 33 om. G. ἀντὶ τοῦ μέλλειν ἀποθανεῖν R.

279, 39—42 Ἰῆδος—αἰσχρός hic om. V., sed in- fra post ἀρχουμένου ponit τινὲς δὲ μόθωνα εἶδος εἶναι λέγουσιν αἰσχρᾶς—αἰσχρός. — 40 τοὺς παρεπομένους dicit schol. Equit. 631, ex eoque Suidas s. Μόθω- νες. παρατρεφόμενους Harpocratio s. Μόθων. παῖδας om. R. — 42 γὰρ et τοὺς om. V. — 44 legebatur

παραστήσαι. Correctum ex Θ. et Harpocratiōne. κακεί περιέστησαν V. — 46 seq. ἡ — σπερμ. habet Harpocratio. — 49 Κόβαλοι δὲ Θ., qui om. τινες.

283, 12 τοὺς R.

285, 19 ἄγω, νομίζω, τὸ θυμῷ· καὶ τὸ συντρίβω Junt. Regius recte.

286, 24 βρύνεται codex Cantabrig. ap. Kidd. ad Porsoni Miscell. p. 194.

287, 25 Τοῦτο παροιμιαστικός (-όν G.). ὁ Μίδας V. — 26 εἶγε V. Tum sic pergit, ἄλλως. παροιμιῶδες ἐπὶ τοῦ Μίδου. οἱ μὲν λέγουσιν αὐτὸν ὅσα ἔχειν ὄνου διὰ τὸν (δι' ἃ G.) εἰρήκαμεν. οἱ δὲ ὅτι ὄνους τοῦ Διονύσου παρόντας ἡδίκησε. διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ὅσα ὄνου αὐτῷ περιτῆψεν. οἱ δὲ ὅτι ὅσα ὄνου μεγάλη ἔχειν φύσει παρσεκαύσεν. οἱ δὲ ὅτι παροιμιῶδες ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ Μίδου, ἐπεὶ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν ἄλλων ζώων πλην τοῦ μύδος. καὶ ὁ Μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακουστάς εἶχε. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πακτωλὸν χρυσὸν βρῦσαι. λέγεται δὲ αὐτὸν εὐξασθαι ὥστε πάντα γενέσθαι χρυσά ὅσων ἄβεται, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀπολέσθαι τῶν βρωμάτων γενομένων. Ἄλλως. Μίδας βασιλεὺς ἦν τῶν Φρυγῶν. οὗτος ἔσχε θελήτορας (δηλήτορας G.), καὶ μανθάνοντες παραλλήλως (scrib. παρ' ἀλλήλων) τὰ πράγματα ἀπήγγελλον αὐτῷ. ἅτε δὴ οὐν ἀκούων τε ἄλλων ἔσχε τὴν ἐπωνυμίαν, ἥ ὅτι χώραν οὕτω καλούμενην ἔχειν ὄνου ὅσα ἐχειρώσατο καὶ ἀπὸ τούτου ἐκλήθη. R. hæc tantum habet, παροιμιῶδες ἐλέγετο περὶ τοῦ Μίδου ὅτι πολλοὺς ὠτακουστάς ἢ κώμην τινὰ εἶχε Φρυγίας ὅσα ὄνου λεγομένην. ἡ ὅσα ὄνου λέγεται τὸν Μίδαν ἔχειν διὰ τοὺς ὠτακουστάς. . . . νοῖαν ἐπειδὴ ὁ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν ἄλλων ζώων πλην μύδος. οἱ δὲ ὅτι ὄνους τοῦ Διονύσου παρόντας ἡδίκησε. διὸ—φύσει ἔχεν. Θ. hæc omnia omittit. — 28 κώμην Φρυγιακὴν Suid. s. Μίδας. Κατέσχευεν est occupavit, expugnavit. Diogenian. 6, 73: Μίδας ὄνου ὅσα: Ὅτι ὠτακουστάς εἶχεν· οἱ δὲ χωρίον αὐτοῦ φασιν οὕτω καλεῖσθαι ὅπ' αὐτοῦ λεγέμεν ἀνάλωτον· et totidem verbis Apostol. 13, 19. Vide Tzetz. Chil. 1, hist. 2. Hemst. — 30 αὐτὸν πάλιν. Locum esse sibi suspectum in margine libri sui notavit Kusterus: in Suida tantum, καὶ αὐτὸν εὐξασθαι, ceteris neglectis, quæ non magno opere desideres: transposito lenior evadet oratio: πάλιν δὲ λέγεται αὐτὸν εὐξασθαι. Hemst. πάλιν om. V. — 34 ὄνους τοὺς τοῦ Suidas. — 35 παριῶν Ald. ἔχειν αὐτῷ Suidas. — 44 ὅπ' αὐτῷ Paris. et Reg. Legebatur ὅπ' αὐτοῦ. λεγόμενά τε καὶ πραττόμενα om. Paris. « Conf. Eudocia p. 290, et Phavorin. v. Μίδας. » Bast.

290, 49-53 habet margo Dorv. usque ad ἄδων, cui voci statim subjicit, τὸ δὲ θρ. τῆς λ. ἐστὶν ἀπήχημα. Θ. nulla ad hunc versum scholia habet præter illa, τοῦτο ἀπήχημα τῆς λύρας καὶ οὐ συνάπτεται τῇ συνήξει. — 52 καὶ ὁ Καρίων ἦν Reg. —

5-7 τοῦτο—κιθαρίζοντα om. Reg. « Post κιθαρίζοντα legebatur ἄλλως τε καὶ τὸ μέτρον συστέλλειν θέλει τὴν λο συλλαβὴν, quæ post ἀμαθείς transposuit Hemst., ego delevi. Illud tamen recte animadvertit Hemst., ab alio grammatico ista esse adscripta et inepte quidem. Nam quod dicit de λο syllaba necessario corripienda in vulgata cedit scripturam, non in conjecturam illam grammatici cujusdam, in qua metrum et θρεττανελὸ et θρεττανελὼ fert. » Dind. — 9-32 in V. hic est ordo scholiorum, Φιλόξενος διθυραμβοποιὸς πεποίηκε Γαλάτειαν ὁρᾶμα, ἐν ᾗ πεποίηκε τὸν Κύκλωπα ἔρᾳ αὐτῆς καὶ κιθάραν χρυσοῦντα καὶ ἐν τῷ χρυσεῖν ἀπομιμούμενον θρεττανελὸ θρεττανελὼ. ἔστι δὲ καὶ τὰ περιγραφόμενα ἐκείθεν, ἀλλ' εἶα τέκνα θαμῖν' ἐπαναβοῶντες. Ἄλλως. καὶ μὴν ἔγωγε βουλῆσομαι ὑμᾶς ἄγειν· διαπύρει δὲ τὸν Φιλόξενον τὸν τραγικόν, ὃς εἰσήγαγε κιθαρίζοντα τὸν Πολύφημον. τὸ δὲ θρεττανελὸ ποῖον μέλος καὶ χρουμάτιόν ἐστι. Ἄλλως. ὁ Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἦν—δυσδόρκει. Ἄλλως. Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιόν—τὸ μέλος ἐκείνο. ἡ γὰρ κιθάρα χρουομένη τοιοῦτον μέλος ποιεῖ, θρεττανελὸ θρεττανελὼ. τινὲς—φωνήν. — 9 βουλῆσομαι ὑμᾶς ἄγειν. Nam aliis placebat ex præcedenti repetere χορεύσαι vel χορεύειν, ut proximum scholion ostendit: βουλῆσομαι χορεύειν, καὶ ὑμᾶς ἄγειν. Hemst. — 14 Suidæ s. Θρεττανελὸ codices τραγωδιοδιόδοσκαλον. — 15 prius τὸν om. R. — 20 χορεύειν R. — 22 sq. ἡ γὰρ—θρεττανελὸ hic transposuit Dind. cum R. V. et Suida. Supra ante Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιόν l. 14 exhibet Ald. præmisso θρεττανελὸ: Τὸν κιθαρωδόν et sequente ἄλλως, quæ om. R. Idem κινουμένη pro χρουομένη, Reg. ἀναχρουομένη. — 23 θρεττανελὼ θρεττανελὼ R. — 24 φωνήν. τὸν κιθαρωδόν hoc loco addit V., quod om. G. Sequentia om. R., habet Regius. — 25 Δωριεῦσι Reg. Ald. Correxerat etiam Hemst. — 26 τινὲ om. etiam Reg. — 28 τὰ μέρη K. Reg. Ald. — 29 ὁρᾶμα δὲ V. omis- sis καὶ ἐκεῖ. εἰσήγαγε Reg. — 30 τῆς om. V. « τοῦτο δέ. Hoc si mendo carere ponatur, nihil est prius, quam ut eam in suspicionem venias, excidisse unam, quæ huic respondeat, orationis partem: τοῦτο μὲν. . . . τοῦτο δὲ ἀνιπτόμενος etc. tum fabulam Cyclopis et Galateæ illo dramate pertractans, tum tacite respiciens ad Dionysium. Alioqui parva plane mutatione rectum erit, τοῦτον (scil. τὸν Κύκλωπα) ἀνιπτόμενος εἰς Διονύσιον, quod fere malim. » Hemst. Reg. Γαλατείας, ἀνιπτόμενος τὰ κατὰ τὸν Δ. Idem 32 post ὠξυδόρκει pergit: καὶ ἀναχρούοντος δήθεν τοῦ Κύκλωπος τὴν κιθάραν, τοῦτο τὸ μέλος ἀπετελεῖτο. Deinde post plura ex superioribus, Veneti verbis l. 23 sq. subjicit, μιμούμενος οὖν καὶ οὗτος τὸν ἀγροικιὸν χορὸν τοῦτο

φῆσιν. ἔστι δὲ καὶ τὸ «ἄγ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπανα-
βοῶντες» ἐκ τοῦ αὐτοῦ δράματος τοῦ Φιλοξένου.

291 τοῖς ποσίν. οὕτως, ἐτυψέ—πυγὴν habet Θ.

293, 40 προβάτια ποιᾷ κερχῆσθαι φωνῇ V. et
Suidas s. Βληχῇ. πρόβατα ποιᾷ φωνῇ χερῆσθαι Ald.
— 42-45 sic in V., ἑαυτούς. τῶν ἐρόντων ἐν ταῖς
μασχάλαις δυσωδίαν. κινάβρη γὰρ ἡ δυσωδία ἡ ἐν
ταῖς μασχάλαις τῶν προβάτων ὑφισταμένη. κυρίως
δὲ ἡ τῶν κυνῶν βορά, κυνοβορά τις οὖσα καὶ κινά-
βρα. — 43 legebatur ἐρόντων ἡ κακῶν, pro quo
τὴν R. κακῶν post δυσωδίαν habet Θ. — 45 βρώσις
Θ. Ald., quæ post οὖσα addit ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἦν,
ἐγράφετ' ἂν διὰ τοῦ υ φιλοῦ. Suidas s. Κινάβρα ha-
bet, ἡ δυσωδία τῶν μασχάλων τῶν αἰγῶν. et Κινα-
βρώντων αἰγῶν, τῶν δυσοσμῖαν ἀποπεμπουσῶν
(ποιούντων codices Gaisfordi) ἐκ τῶν μασχάλων.

295, 51 sqq. Suidas : Ἀκράτεια· ἀκρατιεῖσθε.
Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε· τούτέ-
στιν, ἀπεψωλημένοι ἀκρατιεῖσθε· ἀντὶ τοῦ, ὡς τράγοι
ἀκρατῇ πράξετε· ἐπεὶ μ. τ. σ. οἱ τ. λ. τὸ αἰδοῖν· τὸ
ἄκρον λείξετε, ὡς τράγοι. Cujuscumque culpa con-
fusa puto, et hunc in modum instauranda : Ἀπε-
ψωλημένοι τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε· τούτέστι, τράγοι
δ' ἀπεψωλημένοι ἄκρ. etc.; nam τράγοι apte expli-
cari non possunt per id ipsum vocabulum, quod
in Aristophane conuectendum est. HEMST. — 52
λείπει ἡ ὡς R. ὡς τράγοι· τὸ δὲ ἀκρατιεῖσθε ἀντὶ τοῦ
φάγοιτε. ἀκρατισμὸς γὰρ λέγεται τὸ προϋνὸν φαγεῖν.
ἡ Θ. Ald., quæ om. etiam Suidas. — 53 ἀκρατεῖς
G. πράξετε Suidas. οἱ τράγοι om. R. V. οἱ τράγοι
τὰ αἰδοῖα ἑαυτῶν καὶ ἑαυτοὺς λείγουσιν Θ. — 54
αὐτῶν τὰ R. αἰδοῖα. ἡ λέξετε τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοῖου
Θ. Ald. — 1 ἀντὶ τοῦ φάγοιτε om. G. Regius :
Ἀκρατιεῖσθε ἀντὶ τοῦ ἀκρατῆς τοὺς ὄρχεις λείξετε.
λέγεται δὲ ἀκρατισμὸς ἐπὶ τῶν ἐκ πρωίας ἐσθιόντων
καὶ πινόντων· καὶ Ἀκρατίζομαι τὸ ἀκράτου γεύομαι.
παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ (1, 51) ἀκράτιστον τὸ οὐδενὸς
ἐγκρατὲς σημαίνει· ὅπερ ἀρμυρίζει καὶ ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος.

298, 7-9 sic ex V. καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ
πῆραν ἔχον εἰσῆλθε R. Ald. — 10 ἐφεξῆς Θ. — 11
ποιήματι αὐτοῦ V. — 16 ὡς μελλούσης Jacobs. ad
schol. Theocrit. 6, 7. — 19 sq. εἰς τὸν οἰκέτην
ἀναφέρει Reg. recte. — 24 κραιπαλῶντα δὲ ἀντὶ
R. V. Θ. — 25 μεθύοντα—σφάλλεσθαι om. R. V.
μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τὸ κάρη πάλλιν τοὺς μεθύοντας,
ἡ ἀπὸ τοῦ τῶν Suidas s. Κραιπαλῶντα.

300, 29 Μάτην etc. Ab Hesychio depromptum.
HEMST. — 31 lemma εἰκῆ δὲ καταθ. habet Θ.

301, 36 sq. σκηρίσκον—Ἄλλως huc transposita
cum V. Θ., quo loco etiam Suidas legit s. Σφη-
κώδεις. Præfixo Ἄλλως post σφηκώδεις φασὶν l. 42
habet Ald. ὀξύμμενον R. ἀπεξυμμένον V. ἀπεξυ-
σμένον G. — 37 ἰσχρὸς ἐκ Θ. — 37 ἐπιτηδευτῇ

V. Legebatur ἐπιτετήδευται. — 38 μακρὰ V. Θ.
et Hesychius s. Σφηκίσκοι. μικρὰ Ald., Suidas,
Photius p. 560, 12, Zonaras p. 1695, Etym. M.
p. 738, 39, Eustath. p. 897, 58. — 39 ξυνηγμένα
Θ. — 40 ἐπεκταμένην V. ἐπισυνηγμένην Suidas,
Hesychius, Etym. M. λίαν ἔχουσιν V., non G.
ἄγαν ἔχουσιν Hesychius. — 41 δὲ om. V., qui τοῖς
στόμασι.

302 om. etiam Θ. — 49 εἴκοσι Portus. ὀκτὼ Ald.
— 50 στίχοι καὶ κῶλα Kusterus. στίχων καὶ κώλων
Ald. — 51 ἀκατάληκτος. Jure Kusterus scholia-
sten reprehendit, qui primum versum esse dixe-
rit τετράμετρον ἀκατάληκτον, qualis est Alcæi pro-
latus etiam ab Hephæstione ejusque enarratore
p. 16, 86, quum sine dubio sit τετράμετρος κατα-
ληκτικός. Qui in tam manifestum errorem labi
potuerit, miror; nisi credibile putes eum repe-
risse, ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνα-
κυκῶσαν ἄν. HEMST. Regius : τὸ α' καὶ β', ἱαμβικά
τετράμετρα καταληκτικά, ὅμοια τοῖς ἄνω. — 6-8
Anacreontic. od. 38.

303, 13-18 Δέον—Ἄλλως leviter mutata infe-
rius exhibet V. δέον—ἐφαρμάκευεν habet Suidas s.
Ἀπαίδευτοι. — 14 δ δὲ om. Θ. Deinde οὗτος ὁ Φι-
λωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθὴς καὶ ὠ-
δῆς addit Suidas. δὲ om. Θ. — 18 ἐφαρμάκευεν ὡς
ὄντας κάπρους Θ., qui om. Ἄλλως. — 19 καὶ om. V.,
qui Κίρκη. — 25 Μελιττία V. et infra Μελιτ-
τίως. Idem post ὠδῆ addit Κίρκην δὲ λέγει τὴν
Λαίδα. — 26 Νικόχαρις, 27 ἡδὲ τ' Ald. ἀπαίδευτός
τε εἶ G. — 28 post Μελιττίως sequuntur in V.,
ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ὀδυσσεά, Φιλωνίδην εἶπε.
κωμῳδεῖ δὲ τὸν Φιλωνίδην ὡς πόρνον καὶ πολλοὺς
παρασίτους τρέφοντα. ἦν δὲ καὶ ὠδῆς ὁ Φιλωνίδης
(ὁ Φιλ. om. G.). τοὺς δὲ ἐταίρους αὐτοῦ κάπρους
εἶπε, τὴν δὲ Λαίδα Κίρκην, ἐπειδὴ τοὺς ἐραστὰς αὐ-
τοῦ (scr. αὐτῆς) ἐφαρμάκευε. Sequentia om. etiam
Θ. Ea in codice Parisino sic scripta : Ἄλλως, ἔστιν
ἡ Κίρκη ἐκ τῶν Λαιστρυγόνων, παρελθούσα πάσας
τὰς γυναῖκας μαγαίαις. προσέσχε δὲ αὐτῇ Ὀδυσσεὺς
μετὰ τὸ φυγεῖν—ἐκπέμψας (sine καὶ)—ὅπ' αὐτῆς
ἐγεγόνεισαν διὰ τινος ποτοῦ, νυκτὸς εἰς τὴν τούτων
—μόλν—καὶ πρὸς μοιχείαν αὐτῷ συνελθεῖν ἐπ.—
ἐμίγῃ καὶ ἐποίησεν υἱόν. Θέλων οὖν—ἐκείσε τῆς Λ.
— 33 ἦν δὲ τόπος, 34 διὰ τινος φαρμακοποιίας Reg.
— 40 αὐτὸν Reg. Dorv. αὐτῷ Ald. — 41 εἰς τὴν
Reg.

305 Reg. : Σκῶρ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σκατόν.
καὶ κλίνεται σκατὸς ἑτεροκλίτως.

307, 14 γρυλλισμὸς G. γρυλλισμὸς R. — 16
ὑπὸ et 17 καὶ om. Paris.

309 et 311 om. etiam Θ.

312, 32 εἰπεῖν ὅτι Θ. Reg. Ald. — 33 ἐπιφέρο-
μεν R. Reg. Paris. ἐπιτέρωμεν Ald. ἐπιφέρειν V.

«ἐπιφέρομεν dixit scholiasta, non ἐπόισμεν, qui κρεμῶμεν pro indicativo præsentis haberet.» DIND. σοι om. V. δ δὲ om. R. V. — 34. Illa ἐρινεοῦ, quem vespertilionis in modum adglutinatulus Ulyxes adprehenderat, ἐποχὴ sumta est ex Od. M, 432. Melanthii meritissimam pœnam ad columnam suspensi graphice descripsit poeta Od. X, 175, 193. HEMST. τοῦ additum ex V. et Reg. Ceterum in V. supra post scholion v. 302 adscripta quæ huc pertinent δέον (δέον om. G.) εἰπεῖν τὸ ξίφος ἐπανατείναντες ὥσπερ δ' Ὀδυσσεὺς τῇ Κίρῃ. — 35 στόματι Paris. — 38 sq. Ὡσπερ—ἀνέτεινεν habet Θ.

313, 41-53 sic in V., μίνθη κυρίως δ' τράγος, καταρχηστικῶς δὲ ἡ ἀνθρώπου κόπρος, ἥ ἐκέχρητο—παρμῶ. Ἄλλως. μίνθη ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν λέγεται. ἐπειδὴν—ἀγρίῳ. Ἄλλως. οἱ μὲν τὸν ἡδύσμον—οἱ τράγοι. — 41 τὸν ἡδύσμον. Dioscorides 3, 41: ἡδύσμος, οἱ δὲ μίνθην, γνώριμον βοτάνιον· et Suidas in Μίνθῃ. Alibi neutrum genus scholiastes posuit: ad Ran. 1075: Μίνθη δὲ τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύσμον· οἱ δὲ τὸν θύμον, ἡ κόπρον αἰγῶν. Hesych.: Μίνθα, τὸ ἡδύσμον, καὶ ἀνθρωπίνα κόπρος. Idem: Ψῳίς, ἀφῶδος ὑγρὰ, ἡ ὄνθος, δυσωδία, καὶ ἣν καλοῦσι μίνθαν· οἱ δὲ αὖχμον, ἡ μόλυσμα· sanavimus affectum locum et male tentatum. Ap. Etymologum itidem in Μίνθῃ pro μίθρον rectius est μίνθον. Κωμικὴ λέξις est liber comicorum vocabula complexus et declarans. Schol. Apollon. Rh. 4, 973, de orichalco quum diversarum veterum ὀpiniones exposuisset, addit: οὕτως ἦν ἐν τῇ κωμικῇ λέξει τῇ συμμίκτῳ· neque aliud existimo τὸ κωμικὸν λεξικόν, cujus idem mentionem fecit ad v. 1614. Auctorem Palamedem Etymologus indicat p. 145, 44: Παλαμῆδης ἱστορικὸς δ' τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγών· ubi miror historicum vocari, qui fuerit grammaticus, eoque titulo signetur a Suida: Παλαμῆδης, Ἐλεάτης, γραμματικὸς. κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν, etc. Temporis quo vixit indicium Athenæo debemus, a quo Dipnosophistis adnumeratur δ' Ἐλεατικὸς Παλαμῆδης ὀνοματολόγος 10, p. 397, A. Idem sine dubio Palamedes, cujus auctoritate in verbis obscurioribus explicandis utuntur scholiastæ Apollon. Rh. ad 1, 704; 3, 107; 4, 1563, et noster ad Pac. et Vesp. ter quaterve. HEMST. Vide Bœckhium præfatione ad schol. Pindar. p. xix. DIND. κωμικῇ τάξει V. — 43 φούμενον V. φερόμενον Θ. — 44 ἡ καὶ ἄλλως Ald. ἡ τοῦ τράγου κόπρος. παραρχηστικῶς. . . . ἐπειδὴν R. Scribendum videtur παραρχηστικῶς δὲ ἡ ἀνθρώπου κόπρος. DIND. — 45 ψυχμῶ V., qui 50 om. αἰ. — 52 οἱ δὲ om. Θ. — 53 ἐκέχρητο περιτρίβοντες V. Vulgatum habet Suidas s. Μινθώσομεν. — 54 ἐν om. Ald. et

Suidas. δυσεργήτῳ Suidas. δυστριγεί Ald., corruptum fortasse ex δυσεργεί. Capræ δύστριγοι, alsiosæ, dicuntur ab Aristotele et in Geopon. 18, 9, 5. Deinde τράγων, οἱ δὲ τῷ παρμῶ V. Scholion hoc pluribus verbis esse defectum censebat Hemsterhusius. Mihi ex superiore scholio inapte excerptum videtur. Illud quoque absurdum, quod stercus humanum hircis adhiberi dicitur. DIND.

314, 7-11 sic in V., Ἀρίστυλλος αἰσχρὸς ποιητῆς καὶ ἐν ταῖς μουσουργίαις κεχρημένος· ἡ ὥς μοιγὸς διαβάλλεται καὶ ἐπὶ μαλακίᾳ, μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις ὡς αἰσχροῦ καὶ ἀρρητοποιού. — 10 δὲ δὲ Ἀρίστυλλος αἰσχρὸς ποιητῆς habet R. — 12 θτι ὡς δ' Ἀρ. R. — 12 ἐπσθε om. V. μητρί χοῖροι et sequentia om. V. Θ., qui om. etiam scholion v. 316.

317 ἀλλ' ὅτι ἐναντίον R. V.

321 V. hæc tantum habet, ἀντὶ τοῦ δι' ἡμέρας οὕτω κάμνειν ἐσθίων. μασάω μασσῶ δέ. — 34 sq. μασσῶ—μασσώμενος ὡς κλώμενος Ald. — 37 τῷ—δεήσεται habent etiam Reg. et Θ., in quo legitur δεήσειεν.

322, 38-41 Κορωνίς—δρῶ om. etiam Θ. Sequentia in V. hoc ordine, περὶ τοῦ—Ἀχαιοῦς. Ἄλλως. δ' Χρεμύλος—καινότερον. — 41 Χρ. ὡς καὶ ξενισθεῖς Θ. — 42 τὴν προσηγορίαν V. — 45 τοῦ τε Kusterus. τοῦ V. τοῦτο Θ. Ald. — 46 Dionysius ille quis fuerit, inter tot Dionysios a Meursio, Vossio et Jo. Jonsio De scriptt. H. Ph. 3, 8 recensitos, definire non est pronum. HEMST. — 47 vide Thom. M. v. Χαίρειν, Menag. ad Diogen. Laert. 3, 61. KUST. αὐτὸ om. V. Θ. Uterque deinde γράφοντος δὲ αὐτοῦ πρὸς Ἀθ. ἐλόντος τοὺς ἐν Σ., et 49 δ' Κλέων Ἀθηναίος. — 50 περὶ τὴν σύνταξιν ἀσύστατον. Disputat scholiastes, ut Apollon. Alex. 3, p. 231, de usu infinitivi χαίρειν in hac epistolari formula, cujus rationem structuræ legitimæ repugnare monet, nisi quis imperativi vice Homericō more positum accipiat. Videntur tamen e duobus codd. in unum conflata esse binæ sententiæ similis periodi, quarum alterutra fuerat omittenda hunc in modum: λέγει δὲ (Dionysius) αὐτὸ κεῖσθαι περιττόν, καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν ἀσύστατον. εἰ μὴ τις αὐτὸ λάβοι etc., vel, ἐκ δὲ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου φησὶν (Dionysius) ἀσύστατον, εἰ μὴ etc. HEMST. Post ἀσύστατον V. addit οὐ δὲ περιττόν ὡς εἰσκαίμενον. — 52 ἀντὶ om. Θ., qui προσταχτικὸν Θ. — 1 ἐμφαίνει Dorv. — 4 ὦν Paris. Reg. ἦν Junt. Idem Reg. τούτῳ, ut legendum est.

324, 14-16 om. G. παρ' ὑπόνοιαν· εἰπὼν γὰρ μὴ προσαγορεύειν ἀσπάζεταιται pro his ponit V.

325, 18-21 sic in V., μετὰ τάξεως καὶ σπουδῆς,

ἡ ἀντὶ τοῦ καθωπλισμένως, ἡ ἀντὶ τοῦ γοργῶς καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος γοροῦ. τὸ δὲ οὐ καταβλακευμένως (καταβεβλακευμένως G.) ἀντὶ τοῦ σπουδαίως καὶ οὐ βραδέως. βλάζ γάρ. — 19 καὶ ante γοργῶς om. Θ. — 20 καταβλακ. R. καταβεβλακ. Ald. — 22 καὶ μαλθακία ἢ Θ. ὑπεροφίας ἀμέλεια R. βλακεία ἢ τρυφή Reg.

327, 33 sq. ὅταν bis G. ὅτ' ἂν V. Posui comma post πάλιν. Sed scholiasta fortasse scripserat ὅταν δὲ θέλῃ, πάλιν ἀνθρωπον. DIND.

328, 36-39 sic in V., δόξεις—πρακτικόν. ἡ ὡς αὐτόν—σύμμαχον. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ θάρσῃσιν. νομίσεις γὰρ εἶναι μὲν (scr. με Ἄρη) εἰς τὸ βοηθῆσαί σοι. τῷ Ἄρει· ἄκρως καὶ ἀπειλητικῶς βλέψω πρὸς τὸ βιαζόμενον. Illa τῷ Ἄρει—βιαζόμενον om. G. — 36 αὐτόν V. ἑαυτόν Θ. Ald. ἂν R. — 38 vix dubito quin a scholiaste scriptum fuerit ἀρεῖως καὶ ἀπειλητικῶς, *Martis in morem, et comminatorio vultu*. Suidas: Βλέπειν γὰρ ἄ. δ. μ' Ἄρη. ἐπὶ τῶν ὑπισχυνομένων παντὶ σθένει πράττειν (Mich. Apostol. συμπράττειν, nihil amplius addens) καὶ συνάρασθαι πρὸς βοήθειαν. δόξεις με, φησὶν, Ἄρεα ὁρᾶν κατορθωτικὸν καὶ πρακτικόν· ubi primum post πρακτικόν illud ἄκρως non comparat: deinde ἀντὶ τοῦ perperam, ut puto, deest: tum laciniam ed. Juntinae [et Regii], quod raro fit, excerptam vides. Notandum autem est, triplicem afferri interpretationem, unam alteramque pravam, tertiam satis commodam. HEMST.

329. *Non constabat iudicium merces, vel salarium; sed id pro temporis ratione mutabant*: scilicet aut ipse populus Atheniensis, aut populi moderatores et demagogi. Ἰστασθαι in eadem re sæpius usurpat, ad Nub. v. 860; ad Av. 1540: οὐχ εἰστήκει δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον· Hesych. in Δικαστικόν: οὐ μέντοι ἔστηχεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο· quod ab Aristotele sunt in Atheniensium Rep. scholiastes ostendit ad Vesp. v. 682. HEMST. Mercedem iudicium permiscet scholiasta cum mercede concionis populi, de qua loquitur Aristophanes. DIND. — 47 ὁ om. Θ.

330 R. illa οὐδεὶς ἐδίκαζεν—οὐκ εἰσῆρχετο in principio scholii ponit. Sic etiam Reg. incipit ἐν τῇ ἐκκλ. οὐδεὶς etc. — 51 Suidas habet ὥστίς in v. [quem locum om. cod. Paris. A.], ubi priora huius adnotationis descripsit paulo plenius; posteriora totidem verbis in Τριώβολον, omissis ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δέ. HEMST. ὥστίς R. Reg. ἔξω ὅθῃ τὴν ἐρχομένην R., quasi ἔξωθεν ὥθειν voluisset. Sed ἔξωθεν Suidas. — 52 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ om. R. — 53 ἐπέβη τῶν ξέ' ἐτῶν. ὅσοι οὖν τελ. Reg. φανερόν τι, *certum quid*. φανερώς Reg. — 6 πάντοτε omi. Θ.

331, 11 παραχωρῆσαι uterque codex. Corrēxi ex G. et, qui παραχωρῆσαι με habet, V. DIND. Regius παραχωρήσαιμι. καταλείψαιμι om. V. G.

332, 14 κατὰ τούτου Dorv.

338, 24-26 sic in V., διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἀργούς καὶ ἐν τοῖς κουρείοις καθημένους καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἱατροῖς ποιουμένους τὰς συντυχίας. τούτου ἕνεκεν εἶπεν ἐν τοῖς κουρείοις. — 25 καὶ pro ὡς, et κουρείων καὶ ἀργούς R. ὡς ἀργούς ὄντας καὶ διημ. ἐπὶ τ. κ. Reg. καὶ ἐν Hemst. καὶ οὐκ ἐν V. Θ. Ald.

— 26 ποιουμένων Θ. Ib. ἐργαστήρια ᾗσαν τὰ κούρεῖα Paris. Reg. — 30 μπαρμπερεία, id est βαρβερεία: de quo v. vide Ducang.

342, 35 Σκόπει V., non G. — 36 Ἄλλως. οὐκ ἀκολ., 37 ἀγωγῇ V. ἐπὶ—βλέπεις omi. G. — 42 φίλοις τῶν οἰκείων χρηστῶν Reg.

345, 46 τῆς εὐπραγίας Θ.

347 R. habet θεός: ἡ ὁ Πλούτος ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν.

349 in Dorv. λέγοντες—τὸ δὲ λέξας ἀντὶ τοῦ λέγε ψυχρόν· ἔχει δὲ οὕτω· λέγει ὅτι φῆς ἀνύσας τοῦτο ποτέ, τουτέστιν εἰς διασάφησιν καὶ τέλος ἀγαγὼν τὸν σὸν λόγον. — 4 ἀντὶ τοῦ μέγας V. ἀνύσας: Σπεύσας omi. Θ., qui 5 εἰς τὸ ἀν.

351, 10 ἐπιτρέψῃ Reg. — 11 λέγω omi. Paris. — 12 παντελῶς. Ἄλλως. πάντα V. — 13 Ἀττικὸν δὲ τὸ καὶ μ' οὐκ ἀρέσκει, ὡς προεῖρηται (ad v. 69) Ald.

355, 25-29 nihil præter ἀντὶ τῆς ὑπὸ habet V., quod omi. G. περισσῇ ἢ πρὸς. ἡ ἀντὶ τῆς ὑπὸ. ὁρθόν. ἴδιον ἀνδρὸς εἰργασμένου Θ. In R. scholion adeo evanuit ut hæc tantum legi possint... πρὸς ἀνδρός. περισσόν... αν. τῆς ὑπο....

358, 33 ἀντὶ τοῦ μεταμέλει φροντίζεις V., quæ omi. G.

359, 36 εἰληφε τοῦτο τὴν V. Θ. In R. nihil legi potest præter λείπει.

361, 41 Ἀπὸ δυσπετείας V., qui 42, Ἄλλως. οὐδεὶς etc. — 43 ὁ δοκεῖ V. Θ. — 46 ὑγιές Dindorfius addidit ex Platone.

363, 51 φράσαι Θ.

365 Dorv. versibus interpositum habet πρῶην δὲ χρηστὸς ὢν καὶ νῦν πανοῦργος ἐστί. Vel ᾗν, vel omittendum erat καί. HEMST.

368 in V. θεδιῶς (ἄλλως. δεδιῶς G.) θέλει εἰπεῖν, ὁμοίως εἰ πεπανουργημένῃ.

369, 16 δέ ἐστιν ἐπὶ V. μάτην additum ex Suida s. Κρώσει et Οὐκ οἶδ' ὁ κρώσεις. Pro eo τὰ ἄνω habet V. θρυλούντων V. Θ. Reg. θρυλλούντων R. Ald. ὥσπερ αἱ V. ἀπὸ τῶν θυρῶν· σὺ γὰρ Reg. κορ. ἀντὶ τοῦ λέγεις R. — 17 περὶ τὸ κεκλοφ. με V. Θ. Reg. διαλέγεις Reg.

370, 26 κοινωνῆσαι—εἰρηται, et 30 ἄθλιος εἰ καὶ κ. habet Θ.

373, 33 ἀ. Reg. Dorv. και. Junt.

376 Ναι οὐ θέλω et σύναπτε—κατηγορεῖς habet Θ., ex quo 39 τό μου additum.

377 om. Θ. In R. est λαίπει ἀναλώματος.

379, 47 φράζας—περραγμένους et δέ addita ex V. βυθός G. βυθός V. — 50 κοινοῦ ἐλπίμαι τοῦ Θ. Ald., qui omittunt τοῦ εὐρημένου—κέρδεσι. Pergit V., τινές ὡς Ὀμηρος ἐπιπλήσας νήματος—βεβυσμένον. — 1 καταστάς Paris. — 2 ἔγω Dorv. ὄωρ. ἡμῶν Reg. — 4 ἐπιθυμητικῶς G. ἐπιθυμητικός V.

381, 5. Illud ἐξοδιάζειν recentioribus quidem Græcis perquam usitatum, sicut ex Ducangio in v. Ἐξοδος compertum habemus; sed longe tamen vetustius, quam viri docti sibi persuaserunt, et magno intervallo ætatem eorum, quos citant testes, scriptorum superans, atque adeo veteri Græciæ non prorsus ignotum: ut enim taceam LXX interpretes, marmorea testamenti tabula monumentum egregium in Gruter. Inscr. Ant. p. ccxvi sæpe suppeditat ἐξοδιάζει et ἐξοδιάζτω· itidemque columnam Sicula, quam mihi D'Orvillius a se descriptam ostendit: eis δὲ τὴν κατασκευὴν τῆς στάλας ἐξοδιάζει τὸ τριάνοντα μέρος· unde jure colligas Doribus in primis hoc verbum fuisse familiare, minusque mireris, quoniam eadem erat Macedonum dialectus, ad Alexandrinos pervenisse. Hinc ἐξοδιασμός, *erogatio*, in Gloss. Ἐξοδόν, a quo vocabulo ista profisciscuntur, nonnunquam ita sumi monstrat Hesychii gl., Ἀνάλωμα, ἔξοδος· et enarrator Theocriti 15, 35: verum insignis est tabulæ marmoreæ, quam ante designavi, locus p. ccxviii: γραφεῖω δὲ καὶ τὴν ἔσοδον καὶ ἔξοδον τὴν γινόμεναν ἐπ' αὐτοῦ. Ex his aberrasse Suicerum liquet, qui ἐξοδιάζειν putaverit esse proprie, Sumtum ad exsequias impendere. De λογαριάζειν v. Ducangium et Vetus Rationarium: rarius apud Suidam ἀπολογαρίζω ad exponendum ἀπολογίζω adhibitum, et a Cangiō prætermisum. HEMST. Conf. Valckenar. ad Adoniaz. p. 339, C. DIND.

383, 9 δέ ἐστι V. κλάδος ἐλαίας solum habet Dorv. « Pro ἐρίῳ πεπληγμένος Harpocrat. et Suidas posuerunt στέμματα ἐστεμμένους· plura dabit Jos. Wasse ad Sallust. p. 360. » HEMST. — 10 ἐλαίας κατεῖχον κλάδον Ald.

385, 14 ζωγράφος ἦν Paris. Reg. — 15 ἔγραφε δὲ Dorv. ἔγραψεν οὖν Paris. Reg., qui recte Εὐρυσθέα, non εὐθέρως. — 16 αὐτοῦς om. Dorv. — 18 περιειλημένος Reg. περιειλυμένος Dorv. κατεστειμένος Plutarchus. — 24 γὰρ om. V. — 25 sq. Ἡρ. τὸν ἐκ. om. etiam Θ. — 26 ἔμψυτον Hemst. — 27 sq. ζωγράφος· κατὰ δέ τινας τρ. V. Π. τραγικός· κατὰ δέ τινας ζωγράφος Θ. Ald. — 29 Ἀλλως. Πάμψυλον μὲν addita ex V. — 33 φασιν ἀμ-

πέλου Θ. Addit Ald. περικλυτός δὲ ζωγράφος ὁ Ἀπελλῆς. — 35 οὐδείς φαίνεται V. — 36 Ἡρακλέος Θ. hic et infra. « Ἡρακλέους θυγάτηρ est sine dubio Macaria, quæ pro salute fratrum Atheniensium—que mortem voluntariam subire non detrectavit. Pausan. I, 32, 5. Zenobius autem 2, 61, et schol. Aristoph. ad Eq. v. 1148 ipsis fere verbis conveniunt cum Apollodoro 2, 8, 1. Cui non lecti sunt Euripidis Heraclidæ? HEMST. » — 40 ἔγραψεν Ἡρ. V. — 41 ὅταν Εὐρ. Θ. Ald. — 44 αὐτῷ Θ. — 47 παίδων libri præter R. — 48 παρακολούθουσων λόγον ὑπέχον τῷ ἐγκλήματι Ald. παρακολουθήσαις τῷ ἐγκλήματι Θ. Sequitur in ed. Junt. [et Reg.] scholion futilissimum hoc, ὁ Πάμψυλος οὗτος εἰς ἦν τῶν Ἡρακλειδῶν, υἱὸς μὲν Αἰγυμίου, ἀδελφὸς δὲ Δυμάου καὶ Δώρου, ἀφ' ὧν φυλαὶ ἐν Λακεδαίμονι, Παμφυλεῖς, καὶ Δυμενεῖς, καὶ Δωρεῖς, ἀφ' ἧς οἱ Δωριεῖς, οἵτινες οἰκοῦντες πρότερον τὴν Πίνδον μίαν οὔσαν τῆς τετραπόλεως τῆς ἐπ' Εὐβοίᾳ, ἀρικνουῦνται εἰς τὴν μεταξὺ Οἴτης (ἦτις Reg. Junt., quod correctum in ed. Basil.) καὶ Παρνασοῦ Δωρίδα ἐξάπολιν οὔσαν. ἔστι δὲ Ἐρινεὸν, Κύνιον, Βοῖον, Ἀλιαῖον, Κάρφαια, Δρυόπη. ἐκ δὲ τούτων σὺν τοῖς Ἡρακλειδαῖς ἀναχωροῦσιν ἑαυτοῦ (οἵμαι Reg.) ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς Λακεδαίμονα (κατέρχονται addit Reg.), ὡς (ὡς ὁ Reg.) Πίνδαρος φησι « θέλοντι δὲ Παμφύλου. » De quo hæc annotavit Hemst.: « Ineptus aliquis, qui eximiam vetusti enarratoris observationem ad Pindari Pyth. I, 121, Ὄλοντι δὲ Παμφύλου καὶ μὴν Ἡρακλειδῶν ἔκγονοι etc., Comici verbis, quibuscum plane nihil habent commune, illustrandis conducere stulte sibi persuasit: Πάμψυλον, ut exactius Aristophanis vel pictori vel poetæ tragico responderet, scripsit, quem omnes Πάμψυλον appellant cum fratre Dyma, Dymane vel Dymante, Ægimii filium. Ergo minus accuratum, quod de suo largitus est, εἰς τῶν Ἡρακλειδῶν· quanquam utrique cum Heraclidis ad occupandam Peloponnesum profecti tradantur. Nunc utrumque scholiasten paucis conferre lubet, ut, quid noster ille acutulus in altero corrumpendo sibi indulserit, pateat. Tale est ad Pindarum adnotationis initium: Πάμψυλος καὶ Δύμας καὶ Δῶρος υἱοὶ Αἰγυμίου· ἀφ' ὧν Παμφυλῆς καὶ Δυμανῆς φυλαὶ ἐν Λακεδαίμονι· isti Doro, ne tribu a se orta miser careret, prospexit noster, posterosque tribuit Δωρεῖς. Ego Dorum Hellenis filium, itemque alium Neptuni cognitos habeo; Ægimii nulum, quippe qui, teste Stephano in Δυμῶν, ἔσχε δύο παῖδας Πάμψυλον καὶ Δυμῶνα, καὶ τὸν τοῦ Ἡρακλέους Ὑλλόν ἐποικήσατο τρίτον, χάριν ἀποδιδοῦς ἀνθ' ὧν Ἡρακλῆς ἐκπεπτωκότα κατήγαγεν. Quocirca res ipsa diligenter considerata refingi jubet, Πάμψυλος καὶ Δύμας Δωριεῖς, υἱοὶ Αἰγυμίου. Sequitur

paulo post, sed alterius scholiastæ: Οἱ Δωριεῖς οἰκοῦντες πρ. τὴν Π. μ. οὐ. τῆς τ. τῆς ἐν Περρῳίᾳ, ἀφ. εἰς τὴν μ. Οἴτης καὶ Παρνασσῷ Δ. ἐξ. οὐσαν· ἔστι δὲ Ἐ. Κ. Β. Α. Κάρφαια (Σκάρφαια restituit Berkel. ad Steph. in Αἰλιαῖ· ego ferme malim Σπεργαίαν), Δ. ἐκ δὲ τούτων σὺν τοῖς Ἰρακλειδαῖς εἰς Λακεδαιμόνα κατέρχονται· ubi primum facinus improbum admisit Comici scholiastes, qui ista præcedentibus agglutinauerit inserto ἀφ' ἧς, scilicet φυλῆς, atque ea ratione vere monstrum nobis chronologicum ediderit. Deinde pravum illud ἐπ' Εὐβοίᾳ, cuius erroris originem detexisse sibi videbatur Palmerius in corruptis Diodori codicibus 4, 67, in quibus sine controversia vitiose legitur Εὐβοίᾳ pro καὶ Βοιω, longe aliud remedium postulat: quum enim in Pindari scholiasta scribatur ἐν Περρῳίᾳ, inde levi negotio conficere licet ἐν Περραιβίᾳ· atque ita non multo inferius, Πίνδος δὲ Περραιβίᾳ ὄρος pro Περρῳίᾳ, vel Περραιβοίᾳ, quod una tantum litera vitiatum exstat in Theocriti enarratore ad Id. 1, 67; sed optime lectioni restitutæ patrocinauit ipse Pindari schol. ad Pyth. 9, 27: Πίνδος γὰρ ὄρος Περρῳίᾳς (Περραιβίᾳς)· ἡ δὲ Περρῳίᾳ τετράπολις τῆς Θεσσαλίας· ubi Perrhæbia nobis occurrit Thessaliæ tetrapolis, haud sane diversa ab ea, quam hic commemorat, tetrapoli τῇ ἐν Περραιβίᾳ· nihil itaque minus est intelligendum, quam, quod Palmerius existimabat graviter scholiasten incusans, tetrapolis Attica; de qua si forte cogitasse credatur Aristophanis enarrator ob mendosam scripturam ἐπ' Εὐβοίᾳ et Atticæ mox factam mentionem, tanti erroris certe prorsus immunis est Pindari scholiastes. Meminit etiam Doricæ tetrapoleos loco valde notabili Strabo 9, p. 654. Inter utrosque Locros μέσσι Δωριεῖς· οὗτοι μὲν οὖν εἰσὶν οἱ τὴν τετράπολιν οἰκῆσαντες· ἦν φασιν εἶναι μητρόπολιν τῶν ἀπάντων Δωριέων· πόλεις δὲ εἶχον Ἐρινεὸν, Βοῖον, Πίνδον, Κυτίνιον· υπέρκειται δ' ὁ Πίνδος τοῦ Ἐρινεοῦ· παραρρεῖ δ' αὐτὴν ἡμώνυμος ποταμὸς ἐμβάλλον εἰς τὸν Κηφισὸν οὐ πολὺ τῆς Αἰλαίας ἄνωθεν· τινὲς δ' Ἀκύφαντα λέγουσι τὸν Πίνδον. Pindi nullum in hac regione vestigium apud reliquos omnes inveniri miror: nam Melæ verba 2, 3, 58, in Doride Pindus, et juxta situm Erineum, in quibus emendandis solitam ingenii modestiam non approbavit magnus Pintianus, quum in omnibus, quæ viderit, exemplaribus abesse testetur Is. Vossius, pro spurii et ex Strabone suppositis habenda verosimillimum videtur. Quare dubito, an decipi se passus fuerit vir accuratissimus, et, quæ scriptor aliquis vetustus de tetrapoli Perrhæbica tradiderat, ad hanc posteriorem Doricæ gentis sedem transtulerit: cui

nostræ suspicioni mirifice favet Pindari schol. Præterea Ἀκύφας a Stephano describitur πόλις μία τῆς Δωρικῆς τετραπόλεως· qua quidem loquendi ratione neque in Ἐρινεὸς, nec in Κυτίνιον fuit usus: inter Ἀκύφαντα vero et Homeri Κύφον Il. B, 748, nullum aliud discrimen statuo, nisi diversam vocum formam: parvus schol. πόλιν περὶ τὴν Περραιβίαν exponit, et Straboni Κύφος Περραιβικὸν ὄρος ἡμώνυμον κατοικίαν ἔχον 9, p. 675, A: nam quod Stephanus duplicem facit, Perrhæbicam alteram, alteram Thessalicam, errore non vacat: huic autem idem atque Pindo contigit, ut montis, fluvii, oppidique juxta siti nomina non discrepent. Jam Dorienses variis acti casibus alias ex aliis sedes habuerunt; antiquissimas circa Ossam et Olympon in Doride, quæ postmodum Histiaotis dicta: inde pulsi Perrhæbiam Pindumque incoluerunt, Macedonum quoque nomen gerentes: idcirco ex veteribus ad Lycophronem scholiis Tzetzes v. 1388, Λάκμων, ὄρος Περραιβίᾳς, ἐνθα ὥκουν Δωριεῖς· neque alibi quam his in locis est collocanda ἡ τετράπολις ἡ ἐν Περραιβίᾳ, ex qua tandem devenerunt εἰς τὴν Δρυοπίδα, quæ Pindari scholiastæ dicitur ἡ μετὰ τὸν Οἴτης καὶ Παρνασσῷ Δωρὶς ἐξάπολις οὐσα in sex urbibus numeranti Δρυόπην. Migrationes Doriensium, quas proposui, fide nituntur Herodoti, 1, c. 56, cum quo fere conspirat Andron citatus a Strab. 10, p. 729, A, et Stephano in Δώριον. Ex his demum postremis sedibus profecti cum Heraclidis partem Peloponnesi occuparunt: idcirco Thucydidi Δωριεῖς ἡ μητρόπολις τῶν Λακεδαιμονίων 1, 107; 3, 92, qui quando tres tantum eorum urbes cum Diodoro recenset, Bæum, Erineon, et Cytinium, id scilicet indicio est, reliquas jam tum avulsas in alienam ditionem concessisse. Mitto errores Meursii Miscell. Lacon. 3, 9; 4, 6, aliorumque: hæc a nobis in transcurso duntaxat breviter delibata. Denique stupor enarratoris nostri ad finem importune inseruit, ἀναχωροῦσιν ἑαυτοῖς ἐκ τῆς Ἀττικῆς, quibus apud Pindarum ejusve scholiasten nihil exstat simile. Neque tamen propterea negavero, quosdam Atticorum Heraclidis fuisse comites susceptæ in Peloponnesum expeditionis: nam ita Tzetzes scribit ad Lycophr. v. 1388, μετέσχον γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν Ἰρακλειδῶν.

386, 50 γὰρ om. V. — 52. ἀν παρῆσχον ἀν Ald. τινί. οὐδὲ ἔσπευδον τοὺς χρῆστας πλουτίζειν· ἐπειδὴ δὲ τοὺς δικαίους (τοῖς δικαίοις G.) προήρημαι δοῦναι Venet.

388 in V. inversus ordo scholiorum, συνωνυμεῖ — λέξεως. Ἄλλως, ὁξύτωνος — προσλαβεῖν. — 7 Ὀξύτωνος ἀντὶ τοῦ ἀπρητισμένος (sic V. non G.) ad-

dita ex V. — 8 δέ om. R. ἔστιν om. Θ. ἀμογ., ὡς ἀπ. V. — 9 αὐτὸ R. sine δέ. In loco Herodoti libri, ἀπὸ τούτου εἰσι στάδιοι χίλιοι εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον, omisso ἀπαρτί, quod post χίλιοι inseruit Wesselingius. — 10 στάδιοι R. et grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 418, 16. στάδια V. Θ. Ald. ο' etiam Suidas. ἐβδομήκοντα Θ. χίλιοι recte gramm. Bekkeri. Scribendum igitur, α. DIND. — 11 κραπαττάλοις R. κραταλοῦς V. Pherecratis locum integriorem affert gramm. Bekkeri, Α. τί θαί; τί σκυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; φράσον μοι. Β. ἀπαρτί δῆλον προσλαθεῖν παρὰ τοῦδ' ἔγωγε μᾶλλον. — 12 ὅη τοῦ προλαθεῖν R. προσλαθεῖν gramm. Bekkeri. προλαθεῖν R. Ald. προλαθῶν V. συνωνυμῶν δὲ Ald. συνωνυμοὶ δὲ Θ. — 13 pro ὡς καὶ Καλλιμ. in V. scriptum ἀρτίθεν ἀ βράλλει. Neque hoc neque ὡς καὶ Καλλιμαχος habet G. — 16 διεσφορούας, sic correxi scripturam codicis διασφορᾶς. Περὶ παρσφορούας λέξεως hic liber vocatur ab Athenæo 9, p. 368, vel ipsius vel librarii errore. In διεσφορούας consentit scholiasta Avium 768. DIND.

394, 30 leg. ἀπελθὼν φθάρηθι, ut Reg.

395 Ἑστία θεὰ ἦν θυγάτηρ Κρόνου (sic etiam Reg.) — φύλαξ habet Dorv. — 35 ὃν εἰς Paris. εἰς ὃν Junt. εἰς ὃν εἰς Reg. — 38 fortasse τὸ λέγεις. In libro quem scriba transcribebat, voci Ἑστίας verbum λέγεις, ut a poeta scriptum, male adhærebat. Id librarius dicit se delevisse: recte enim habuit pro additamento glossatoris, quod debebat ὄνω κείσθαι, i. e. superscriptum esse voci Ἑστίας. SCHÆFER.

396, 41 αὐτὸν om. Θ.

397, 44 ἐφ' ἐκ., 45 περιτρέπειν, 46 περὶ του Schæferus.

398, 47 Dindorfius addidit διαπέμψεις. Ὅτι om. V. — 48 Ὁ γὰρ V. οὐ—ῆλθε om. Θ. μετέστειλαν Ald. διὰ ἀντὶ τῆς μετὰ habet R. Tum pergit, τὰ πράγματα ἐν τούτῳ. ὅτι οὐ μετέστειλαντο—ῆλθε.

399 οὐκ ἐστὶ τὰ πράγματα οὕτως ἐν διαπέμψειν ἡμῶς V. πράγματα ἐν τούτῳ ἐν τῷ διαπέμψειν ἡμῶς G.

401, 1 αὐτός etiam Suidæ (s. Νώ) libri mss. αὐτόν Ald. et vulgo apud Suidam. — 2 γ super νό positum in codd. — 3 καὶ ἀντὶ Θ., qui 4 εἴρηται om.

402, 5 Ἐβλεπε Schæferus. — 6 Τινί, ἔχουν om. Dorv. μιᾷ γε τινὶ Reg.

403, 8 τὸ λαμπρὸν Θ.

404 in R. hæc tantum legi possunt οὐκ ἀλόγως τα συναίρε . . (fort. κατὰ συναίρεσιν) υτός. — 10 Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλόγως V., qui ἦ om. — 11 sq. ἐπίρρημα ἀπὸ τοῦ ἐτεδός συνηρημένον V. ἐτεδός ἀπὸ τοῦ ἐτεδός Θ.

407, 25 τοὺς διδόντας Θ. Ald. Regius: Διαβάλλει γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐνταῦθα ὡς μὴ περὶ τὰ μείζω ἀσχολουμένους, ἀλλ' εἰς οὐδενὸς ἄξια.

411, 34 καταθύσειν Θ. Paris. καταθῆσαι Reg.

414 om. etiam Θ. — 40. Ὀμαλισμός a grammaticis dicitur, quum vox aliqua non cum tono vel accentu, sed absque eo, velut appendix alterius, pronuntiatur, quod encliticas sic dictis contingit. Vel etiam quum vox quadam eodem cum ceteris tenore absque figura interrogationis vel exclamationis pronuntiatur. Nam figuræ ejusmodi faciunt ut vox aliqua tono et pronuntiatione præ reliquis emineat: quod contrarium est τῷ ὀμαλισμῷ, utpote quod proprie *conplationem* vel *æquationem* notat. Confer etiam scholiasten ad Ran. v. 490, ubi τὸ κατ' ἐρώτησιν et κατ' ὀμαλισμὸν inter se opponuntur. KEST. — 44 νῦν τε περισπ.—χροινικόν· ὁ μακρὸν αἶε Paris.

415, 47-51 om. etiam Θ. — 52 παράδοξον solum habet Suidas in Θερόν. Cur εὐκίνητον exponat schol., rationem dabit Etymol. p. 447, 30, et p. 453, 44: ταύτη γοῦν τοὺς μὲν παχέας θερμούς λέγουσι, τοὺς δὲ βραδείας ψυχρούς. Vide ad v. 561. HEMST. In V. hoc ordine, Πενία—Βλεψίδημον. θερμόν δὲ ἀντὶ τοῦ παράδοξον ἡ εὐκίνητον. — 1 ἡ πενία δὲ Θ. Ald. ὅτι ἡ π. Reg. παραβαλοῦσα R. ἐντεῦθεν παρελθοῦσα Reg. Ald.

423, 19 Ἐπ. τὴν διὰ τὴν Θ. Ald. — 20 Εὐριπίδου ἡ additum ex V. — 21 παρεισάγεται G. δὲ μετὰ Ald. δεινοπαλοῦσα G. — 22 καὶ ἐν Εὐριπίδῃ V. νερετέρων Θ. Ald. ἱερεται libri omnes. — 23 ἡ καὶ ἄλως Θ. εἰώθασι γὰρ V. — 24 καὶ γὰρ τὰ Θ. Ald. ἐκ τραγωδίας· τὰ γὰρ R.

424, 27-29 om. Θ. — 28 εὔρ. γὰρ Paris. — 30 καὶ οἶαν Hemst.

425, 36 εἰσῆρχοντο etiam Suidas s. Τραγωδία. εἰσῆρχοντο Ald. — 37 τοῦ Hemst. τῷ Ald. — 40 sq. sic in V., διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ μὴ εἶναι αὐτὴν κατὰ φύσιν φοβεράν, ἀλλὰ μάτην ἀπατῶσαν ἡμᾶς. οἰμύζεται κλαύσει.

426 sine ulla fere mutatione descripsit Suidas in Πανδοκέυτρια, et posteriorem partem in Καπηλίας. Originem vocis ἀμπελος non dissimilem tradidit Etymol. p. 86, 37, ubi delenda particula negaus, ἡ ἔχουσα ἐν ἐκυστῇ τὸν πηλόν, quum edatur, ἡ μὴ ἔχουσα. HEMST. — 42 παρὰ τὸ R. ἀπὸ τοῦ Ald. ἐτυμολογεῖται δὲ πανδοκέυτριαν (—τρια G.) παρὰ τὸ V. — 43 εἴρηται δὲ R. Ald. καπηλίας V. — 45 ἔμπελος V. non G. ἐν ἐκυστῇ Θ. — 47 καπήλισαν Paris.

427 in V. hoc ordine, κυρίως—κεκεῦσθαι. ἡ ἀπὸ τοῦ—ὀρόπωλιν ἀντὶ τοῦ ὠά πιπράσκουσιν, ἀπὸ μέρους τὸ ὄλον. ἡ σπριόπωλιν. λέκιθος γὰρ ἐστὶ εἶδος—γράος. — 48 alterum τοῦ om. Θ. Ald. «Horum minimam partem, ceteris vel neglectis, vel in suo libro non repertis, Lexico Suidas inseruit.» HEMST. — 49 λέκιθος Θ. — 50 λίπει κεκεῦ-

σθαι V. sine τῷ. τῷ λ. τοῦ ὧσὺ κεύθεσθαι Θ. λέκι-
θος εἶδος R. — 51 πίσος R. πίσος V. Θ. πίσον Ald.
πισσός Suidas s. Λέκιθος. Post πίσον addit Ald. ὅτι
ἐν Πίσῃ τῆς Ἡλίδος κατακόρως φύεται. Ib. διὰ τὸ
εἶναι λεκιθίων ὧσὺ ὁμοίαν V. — 52 ὀσπριόπῳλιν R.

Θ. ὀηλοῖ om. V., qui ὡς καὶ ἐν Λυσιστράτῳ. G.
Λυσιστράτῳ. — 53 κέρρηται τῇ λέξει addita ex R.
— 54 νῆ τὸν Δ' libri. — 1 τὸν om. Θ., qui ἐμβ. τὸν
λέκυθον. — 4 ὀσπριόπῳλιν in Dorv. ita scriptum,
ut discernere non liceat utrum ὀσπριόπῳλιν sit,
an mendose ὀσπριόπῳλησαν pro ὀσπριόπῳλήσαναν.
HEMST. πωλῶσα codex.

429, 11 λέγεις· ἐστὶ δὲ τοῦτο Dorv. — 12 λέγετε,
ὅτι Schæferus. λέγεται, ὅπερ codex.

431, 19 ὅπου—ἐνέβαλλον V., qui 20 τοῦτο om.
ἀγκίνοι Θ. ὀγκίνοι Suidas s. Βάραθρον. — 21 sqq.
vide de hac fabula Lobeck. Aglaoph. p. 659.
— 22 ἐνέβαλλον etiam Suidas. ἐνέβαλλον Θ. Ald. ἔλεγεν
Θ. — 23 ἡ μήτηρ Θ. Ald. — 24 καὶ πάντες τὴν Θ.
— 26 θεῶ Θ. θεῶν V. ἡλεων (ἡλέω Θ.) ταῖς θυσίαις
Θ. Ald.

432 πρέπει. ἤγουν συντόμως Θ.

435, 34 γυνή Dorv. Paris. Reg. δηλοῖ Junt.
δολοῦν Paris. (« Vid. Suidas v. Ἀπόλεσας τὸν οἶνον.»
BAST. nott. mss.) δηλοῦν Dorv. τελοῦν Reg. Junt.

436 V. incipit ab ἥτις, et post ἡμίζεστον l. 45
ponit, ἄλλως. ἡ παρακλέπτουσα με ταῖς κοτύλαις.
— 41 ψησί om. V. μικρομετροῦσα Θ. Ald. κοντός
recentioris Græcitatē vocabulum est *brevem s.*
parvum significans. — 42 ταῖς μεταφοραῖς. Intel-
ligo mensurarum subdolas immutationes: illa
caupona Blepsidemum minorem pro majore
mensura subjiciendo deceperat. HEMST. ἡ—δίδω-
σιν om. etiam Θ. — 43 πεπονηχότος V. Θ. — 49
præstat καρτερούλαις, quod ex codice Parisino
protulit Ducangius, licet καρτελοῦραν ex Nice-
phoro Blemmyda addiderit. Vide infra ad v. 737
in fine. DINO. — 52 ισχύον Schæferus collato Hom.
II. E, 305. ισχύον Paris.

438, 3 ἡ V. Θ. ἥτοι Ald. om. R. — 6 ὅτι ἡ πε-
νία ἐστίν, ἀκούσας ὁ Βλ. ἐφειγγε Dorv.

440 om. etiam Θ. — 16 ἀντί τοῦ οὐδ. V. om. G.

442, 18 Ἐν τινι τρόπῳ. Glossator videtur ante
oculos habuisse alteram scripturam οὐδαμῶς
[quæ est in Regio, sed sine gl.]. SCHÆFER.

443, 19 sq. Ἀπολέσθαι—δυναμένον om. Θ. ἐξο-
λέσαι δυναμένον ἢ ἀπολέσθαι ὀφείλον ἢ ἐξολοθρευτι-
κώτερον V. ἀντί τοῦ ἐξ. R. — 20 ἡ χεῖρον Suidas s.
Ἐξωλέστερον, pro verbis ἡ—δυναμένον.

445, 25 Παντελῶς, πάνυ, σφόδρα, ἡ πάνυ πολυ.
καὶ Θουκ. ἐν α V. καταπολύ. καὶ Θουκ. ἐν α Θ. —
26 καὶ om. V.

447, 32 παρὰ τὴν (τὸ τὴν Θ.) ἔραν, ὁ σημαίνει

τὴν γῆν Θ. Ald. ὁ σημ. τ. γῆν om. Suidas s. Ἐρη-
μος. Sequentia om. etiam Θ., « quibus non dis-
similia tradit Thom. Mag. in Ὅποι. » Hemst. —
35 sq. γράφεται. ἐπὶ δὲ στάσεως διὰ τοῦ η. καὶ τοῦτο
δῆλον ἐκ Reg.

448, 43 προμαχέσασθαι τοῦ θεοῦ Reg.

449, 44 μαχοῦμεθα αὐτῇ post ἐνδείας ponit Θ.
αὐτὴν Dorv. γάρ om. Θ. — 45 τῆς ἀδικίας Dorv.

450, 47. Vocis ὅπλον pro lorica locus concedi
debuerat in Glossario Ducangii. Sic apud Mau-
ricium in Strat. atque alios usurpatur. HEMST.—
48 σουσάνιον, conf. ad schol. Nab. 70.

451, 50 sqq. Eos ferit hæc observatio, qui ab
Atticis ἐνέχυρον singulari numero usurpari nega-
bant: Thom. Mag. in v. Suidas ordinem inver-
tit: οὐ μόνον ἐνέχυρον φασίν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρα,
cetera nostri scholiastæ fideliter exscribens.
HEMST. — 52 ὅτι om. V. — 54 μὴ ἐνέχυρα V. —
1 δέον γὰρ εἰπεῖν Ald. ἔδει εἰπεῖν R. ἔδει δὲ εἰπεῖν Θ.
ὅτι om. R. — 2 πολέμοις Θ. Ald., qui omittunt
οὐκ. Sequentia εἰκότως—τίθεασιν om. etiam Θ.
εἰκότως εἶπε τίθ. Reg. Dorv. — 3 δεικνύς ὡς οἱ πέ-
νητες διὰ παντός δανείζονται. Dorv.

453, 6 προπερισπῶσιν R. et Suidas s. Τρόπαια
et Etym. M. p. 769, 16. Legebatur περισπῶσιν.
— 6 ὡς et sequentia om. etiam Θ. Est recentis-
simi grammatici annotatio, cujus pars prior ὡς
παρὰ—οὐραῖον ex Gregorio Cor. sumpta est p.
21-23. DINO. — 11 σφίσιν ἡ τοῦτο Hemst. σφίσιν
τοῦτο Ald. σφίσιν οὕτω Greg. Cor. — 13 seqq. ἔστι
δὲ τρ. sunt in Dorv., sed mendis infecta, et in Reg.

454, 21 καθαρμάτους δὲ codex. — 23-27 om.
Θ. — 24 λιμοῦ Ald. Correctum ex Thoma M. s.
Καθάρσα. — 27 φλέγχεσθαι, 28 βδελύματα Dorv.
456 om. etiam Θ. In cod. Parisino scrip-
tum παθητικῶς μὲν δοτ. συντ., ἐνεργ. δὲ αἰτ., ὁ
καὶ ἀγνοοῦντες τινὰς λοιδορεῖς κτλ. Unde ὁ pro vul-
gato εἰ ἀσιν. DINO. ἀγνοοῦντες om. Ald., habet
Junt. — 36 τινες ἐνταῦθα, τὸ ἡμῖν οὐ πρὸς τὸ ἐλ-
θοῦσα, ἀλλὰ πρὸς τὸ λοιδορεῖς συνάπτουσι Reg.

466 sic in V., τότε, ψησί, κακὸν ποιοῦμεν μελ-
λοντες ἐκβάλλειν σε ἐπιλαθοῦμεθα. ἄλλως. εἰ τοῦτο—
ἐπιλαθοῦμεθα, μέγα ἂν ὀράσαιμεν κακόν. — 1 εἴρη-
κὼς Θ. εἴρηκεν ὡς Ald.

468, 9 τὸ αὐτοῦ Hemst. τὸ αὐτό Reg. Junt. — 11
ἐκ τοῦ π. E.

469 om. etiam Θ. V. habet οὐκ ἀποδέδωκε σύν-
ταξιν—δοκῇ. ἀλλὰ (scrib. ἄλλως.) σχῆμα τοῦτο Ἀτ-
τικόν, ᾧ καὶ Ὀμηρος ἐχρήσατο, ἀλλ'—Ἀχαιοὶ ἄρ-
σαντες κατὰ θυμὸν καὶ τὰ ἐξῆς. τοῦτο οὖν ἐμιμήσατο
τὸ σχῆμα. — 14 ἡ ἐν ἀρχῇ τίθεται Reg. Dorv. ὡς
ἐν τῷ ὅπῳ Reg. Pergit Dorv. ὡς τὸ ὅπως μὴ ποιή-
σεις τὸ δὲ νοοῦμενον, ἔξωθεν τοῦ σκοποῦ ἤγουν ἐν τῇ
μέσῃ· ὡς ἐνταῦθα· ἡ ἐν τῷ τέλει ὡς ἔχει etc. —

18 καὶ γὰρ κακεῖ Reg., qui post σκαίων sequentia omittit. — 25 ἀνταπόδοτον Ald. Correctum in ed. Basil. Bastius in notis mss.: « Sed quidni leg. ἀνταπόδοτον, quod exhibet schol. ad Aves v. 7, omnesque codices Gregorii Cor.² vide Koen. p. 19. » — 29 πρότερον referendum videtur ad τὸ πρῶτον versus præcedentis. SCHÆFER.

470, 33 post 'Ομηρικῷ pergit Θ., ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί. οὐ γὰρ ἀποδέδωκε — δοκῇ. Ib. δώσωσι, 34 δώσωιν R. προσυπακουστέον τὸ additum ex Θ.

474, 41 λέγοντας si scripsit glossator, ante oculos aut habuit aut habere sibi visus est ἀμαρτάνοντας. SCHÆFER. λέγοντα Regius.

476, 45 sq. Τοῦτο—οὔσης om. Θ. — 46—48 τύμπανα, βάλλα, παρὰ τὸ τύπτειν. κύφωνες ξύλα οἷς τύπονται ἐν V. Bastius in mss.: « Suidæ codex Sangermanensis 177: Βάλλα, τιμωρητικὰ ὄργανα, λῶροί τινες. » Est *vaculum*. — 46 ἐν οἷς Suid. in Τύμπανα, βάλλα παρὰ τὸ τύπτειν· ξύλα, ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον· ἐγρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ. Probat, accedente Kustero, Gatakerus Adv. Misc. c. 46, p. 912, B, Suidam vicissim e scholiaste supplendum monens: neutrum mihi placet. Duplicem τῶν τυμπάνων potestatem scholiasta tradit, primam equulei, sive stipitum ita constructorum, ut iis astricti illigatique rei membris expansis distenderentur, totoque corpore plagis paterent: eo spectat, ἐπ' οἷς· alteram fustium, quibus cædebantur: solam posteriorem, seu de industria, sive quod verba scholiastæ minus intelligeret, quod potius credo, Suidas adnotavit: quapropter ut hic commode scripsit ἐν οἷς pro οἷς, sic ille non minus bene ἐπ' οἷς. HEMST. — 49 τιμωρούμενοι. ἔστι δὲ σύνδεσμος V. — 50 Hesych.: Κάλιον, κυνάριον, βρακτηρίδιον. Κάλιος, τὸ δεσμοπήριον, καὶ ξύλον, ᾧ ἐδέοντο. Καλιῶσαι, πατάζει· nam quod præcedit πατάζει, ex hoc verbo corruptum auguror, atque ideo rejiciendum; intellege vero *percutere fuste*, vel *ligno*, quod Græcis κάλον. Idem in Κύφων quæ protulit, quamquam resectis pluribus sunt immiuta, adeo parum a nostro scholiaste distant, ut ab eodem fonte uterque videantur hausisse: legendum autem, Κύφων, ὅππερ ἔνιοι κυνάρῃην καλοῦσι· quod, si conferre libeat voces κυνάρῃην et Δερριστής, vix in dubium vocari poterit; ad medicorum certe συνάρῃην vel κυνάρῃην nullum est, quo deducamur, in verbo κύφων vestigium. HEMST. κάλων V. ὀνομάζουσιν, vulgo post κλοιὸν lectum, huc transpositum cum R. et Suida. — 51—3 sic in V., τάσσεται δὲ—καὶ τυφάνισμός καὶ ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. οἱ δὲ κύφωνες οἷς κύφειν ποιοῦσι τὸν κρινόμενον. οἱ δὲ δεσμούς ξυλῖνους, εἰς οὓς οἱ ὑπεύθυνοι τοὺς τρα-

χήλους ἐνέβαλλον καὶ διὰ τοῦτο ἡναγκάζοντο κεκυφέναι. τὸ δὲ ἔξῃς ᾧ βασιανιστήρια ξύλα ἔστι ἐν οἷς ἀναβαίνοντες ἐτύποντο, τὰ λεγόμενα βάλλα. Ἄλλως, κύφωνες εἰσι τὰ ἔρρανα ᾧ ἐπιτιθέασιν ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν καταδικασθέντων· ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος κύφων ὀνομάζεται — 51 ἔνθα Θ. δὲ om. R. καὶ ἐπὶ R. V. — 2 ἀναγκάζεσθαι Θ. Ald. — 3—5 διπλῶς—δύνασθαι om. etiam Θ. et Suidas. — 5 ἡ ἄλλως Θ. Ald. τύμπανα βάλλα παρὰ τὸ τύπτειν. κύφωνες δὲ ξύλα εἰσιν R. ἔστιν Ald. — 7 καὶ—κύφειν om. etiam Suidas. — 13 ἀξία αὐτή. ἔστι δὲ τὰ τύμπ., 14 ἔτυπον. ὡς δ' ἔνιοι, βάλλα. ἔστι δὲ καὶ τύμπανον εἶδος ὀργάνου κρουστοῦ ὑπόφον ἀποτελοῦν ἐν τῷ τύπτεισθαι. κύφ., 15 ζυγῷ βωτῶν, ὅς κατὰ τοῦ τραχήλου τῶν καταδικῶν τιθέμενος κύπτειν αὐτοὺς παρσεκρούαζε, διχόθεν αὐτοὺς κολάζων, τῇ τε τοῦ τραχήλου πιέσει τῷ τε μηδαμῶς αὐτοὺς ἀνανεύειν ἐξ ἑν Reg.

480, 23 Ἐπέβαλον γάρ ποτε V. — 25 τῇ ante τιμωρίᾳ addidit Hemst. Post τιμωρίᾳ in Θ. et Ald. sequuntur εἰθιστο—κρινόμενων, quæ scholio v. 482 Dindorfius addidit auctore V. Una cum præcedenti τῇ δίκῃ δὲ τῇ τιμωρίᾳ om. R. et Suidas s. Τίμημα. — 30 seqq. ἐπειδὴ ὀφείλεται τιμωρηθῆναι σε, ἐὰν ἡττηθῇς, τίνα κόλασιν ὑπόσχῃς. — πρὸ τῆς κρίσεως, ὡς τ. ἡττ. δοίη, ἐπιγράφειν δὲ, ἡγουν ἐπὶ τῇ πρ. — τοιάντε τιμωρίαν, ἡ βίου τύχῃς (sic) ἀφάρεσιν ἡ κεφαλῆς Paris. In Regio prorsus ut Junt. — 31 ὑπόσχῃς Reg. ὑπέσχῃς Junt. « Nihil tamen est unde pendat ὑπόσχῃς, nisi pro τίνα simul scripseris ἵνα. Sed verius arbitror, τίνα κόλασιν ὑπέξεις. Est autem scholion hocce recens, et plane nugatorium, cuius auctor, dum formam iudiciorum apud Athenienses penitus ignorat, insulsam distinctionem comminiscitur inter γράφειν et ἐπιγράφειν, quasi hoc foret, *iterum litem æstimare* vel *taxare*, designato jam pænæ genere quod scilicet prius fuerat omissum. HEMST. — 32 πρὸ Reg. πρὸς Junt.

482, 39 αὐτὴν προστιμίαν Ald. δὲ om. R. — 41 Ἄλλως. τιμωρίαν addita ex V. — 42 ἥδη καὶ V. Θ. καὶ om. Ald. et fort. R. « Scribendum videtur ἥδη εἶναι. » DIND. διορύμενον Θ. Ald. et fort. R.

483, 46 ἔξοδον Θ. δῶδον Suidas s. Ἰκάνος.

485 in Dorv. inter versus ad πράττοντες legitur adjectum πάσχοντες, vitiosè pro πάσχοντες· margo rationem exponit: πράττω καὶ τὸ ποῶ, καὶ τὸ πάσχω· tum sede sua dimota paululum observatio huc revocari debet: Τοῦτο διπλοῦν· ἡ ταχέως πείσσεθε τοῦτο· ἡ ταχέως ποιήσετε τοῦτο πρὸς με ἡττηθεῖσιν· ubi, quæ deterius aliquanto scribebantur, correxi. Igitur ambigua sententia hæc capi voluit: *Quin vos, quam potestis celerrime, id agite, ut alterutra pars ex conditione pænam*

putiatur : quid enim quis causæ dicat, cur, quando victus fuerit, legem propositam subterfugiat ? Hæc ille. Primus autem scholiasta verba Comici istum in modum intellexit : *Vos enimvero nullam interponite moram, quin mortem statim appetatis : Paupertas, inquit, hoc ut e vestigio faciant, per jocum hortatur ; nam, si causa sint superiores, non amplius justum fuerit eos morte plecti. Alter ab illa ratione multum discedit, tali pacto sensum enucleans : Me ut in hac lite vincatis, omnino fieri non potest : quod si tamen fiat, nihil erit iniquius : quid enim est tandem, quod ad causam meam arguendam jure quis proferat ?* HEMST. — 3-7 sic in V., οὐκ ἂν με—νικήσητε, οὐδὲν ἐστὶ δίκαιον ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπάρχει δίκαιόν τι (τι om. G.). — 5 ἀπελθόντες delet Dobræus. — 7 γε om. Ald. — 8 sq. τοῦτο διπλῶς νοεῖται· ἢ ὅτι ταχ. Reg.

487 om. Θ. — 13 sq. Κομμάτιον—τέταρτον infra post δακτύλον l. 19 ponit V., qui est om. — 14 τὸν δ V. εἰς τὸ τέταρτον Ald. — 17 τετρασύλλαθον R. V. — 18 εἰς συλλαβὴν om. V. ἐξέχεται δὲ τὸ ἀναπαιστικὸν κατὰ πάσας χώρας ἀνάπαιστον Ald. — 19 καὶ om. R. V. σπονδαῖον ἱαμβόν R. ἱαμβόν καὶ δακτύλον libri quidam Hephæstionis p. 44. Post hæc R. ponit χρῆ λέγειν ἡμᾶς ἀντιλέγοντας. Reg. : Ἔστι δὲ ἀναπαιστικόν, οὐχ ὅτι πάντας τοὺς πόδας ἀναπαίστους ἔχει, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ὅτι πλεονάζουσι, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὸ ἐκ παντὸς τὸν τελευταῖον ἦτοι ζ' πόδα τὸν πρὸ τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς ἀνάπαιστον εἶναι. ἐπιδέχεται δὲ διὰ μέσου ἀδιάφορον καὶ σπονδαῖους, ἱαμβοὺς τε καὶ δακτύλους. — 22 καταληκτικῶν ριὰ Reg. — 24 πρὶν καὶ Ald. — 28 σελληγυντίω Ald. Correctum ex Hephæstione.

488, 37 γυνῶδες Θ. — 38 τῇ πενίᾳ μὴ καταμυλακισθῆτε V.

493, 50 sq. Βούλευμα ἡ ἰδίως ἐκάστου γνώμη, βούλημα δὲ ἡ δημοσία γνώμη V. τὸ δημόσιον R. et Suidas s. Βούλευμα. Panllo rectius autem dixisset βούλημα esse τὸ ἴδιον, βούλευμα autem τὸ δημόσιον. Dico. Sequentes infimæ ætatis grammaticorum annotationes om. etiam Θ. — 3 ἐγλοῖ. Structura labat : fulciendam opinor hoc pacto : δῆλον ἐκ π. τ. σημαίνειν, sive potius σημαῖνον. HEMST. — 14 οἱ πονηροὶ etc. Hæc paulo maculatiore ora cod. Dorv. [et Regii] ostendit e regione v. 502, 503 : Ἰδόντες γὰρ οἱ πονηροὶ τοὺς ἀγαθοὺς διὰ τοῦτο εὖ πράττοντας, ἐβλήθουσιν τὸν πρῶτον [πρόσθεν Reg.] ἀφέντες βίον [addit Reg. μεταπεσεῖν ἐπὶ τὸν ἀμείνω]. ἵνα δι' αὐτὸ εὖ πάθωσι. Ex scholiis editis, quæ loco aptiore collocantur, emendati sunt facilia. HEMST. — 22 δὲ σημειοῦ vel σημείωσαι Hemst.

496 φυγεῖ. Mira neque usquam mihi, nisi hoc loco, lecta futuri forma. SCHÆFER. Reg. recte φύγη.

505 sic in R., Οὐκοῦν εἶναι φημι ὁδὸν ἤντινα ἰδὼν ὁ πλοῦτος βλάψῃ ταύτην καὶ ἀγαθὰ μεῖζω ποιήσῃ. Ἄλλως. τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικὸν ἐστὶ ὅτι ἐὰν βλέψῃ—κακοδαίμονιά εἴη. Ἄλλως. οὐκ ἐπιλύσει ταῦτα ὁ πλοῦτος, ἢν ποτε βλέψῃ, φημι εἶναι ὁδὸν, ἤντιν' ἰδὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ μεῖζω ποιήσῃ. — 53 εἰ παύσει Dobræus. ἐπιλύσει libri. « Hoc unum est intricatissimorum in hanc fabulam scholiorum. Illud ἐπιλύσει aut mendo laborat inveterato, quod sine membranarum integrioribus plane tolli nequeat, aut ejusmodi versus Aristophanei scripturam postulat : Οὐκοῦν εἶναι φημι' (ἐπιλύσει ταῦτ', ἢν βλέψῃ ποῖ)', ὁ Πλοῦτος' (Ὅδον etc. Neutiquam esse aio (solvēt eas difficultates et discutiet, si visum tandem aliquando recuperarit, Plutus) viam etc., quorum ut structura est molesta, ita sensus satis perspicuus : ergo reformandum videtur hoc loco : ὁ νοῦς, οὐκοῦν (ἐπιλύσει—βλέψῃ) φημι etc.; hujus autem scholii finis est statuendus in ἀμετρος l. 2; exinde aliud incipit : Ὁ νοῦς ὁ γὰρ ἀναβ. ποιήσαι· quod ego metuo ne quadam parte sit mutilatum : οὐκοῦν certe legi debet, et ἀγαθὸν τι μεῖζον· forte etiam, λέγω δὲ ὅτι etc. Vix autem dubites quin illud ἢ ἢν, quod restituendum putavi, hujus enarratoris auctoritate firmetur. Sequitur l. 5 sq., Ἐὰν δέ τις προσθῇ—πορίσειεν, iterum ab alio profectum; quippe qui sententiam eum in modum explanet ut poscat οὐκοῦν· ceterum sicut absurdissimam lectionem pauloque post merito notatam invenit, Οὐκοῦν, εἶναι φημι, παύσει ταῦτ' ἢν βλέψῃ ποῖ' ὁ Πλοῦτος, Ὅδον, ἤντιν' ἰδὼν, τοῖς ἀνθρ. etc., ita fieri non potuit aliter, quam ut explicationem promeret non dissimilem. Eandem prorsus illi scripturam habuerunt, quibus γὰρ extrinsecus asciscendum videbatur; tametsi ratione paulum diversa ordinem orationis constituerent. » HEMST. Primus scholiastes legit οὐκοῦν εἶναι φημι' εἰ παύσει ταῦτ' ἢν βλέψῃ. ἐπιλύσει error scribæ pro εἰ παύσει. Secundus, incipiens, κακόμετρος δὲ ὅτος, οὐκοῦν εἶναι φημι, παύσει ταῦτ' ἢν βλέψῃ. Illi autem, qui illo judice plane ἀμέτρως legebant, forsā exhibebant φημι, παύσει ταύτην ἢν βλέψῃ. In istis l. 9, τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν (quam vocem male, ut puto, in ἀποφαντικὸν mutat Hemsterhus.), major difficultas. Nam verba, ἀποφαντικὸν ὅτι οὐκέτι κακοδαίμονιά εἴη, satis clare indicant lectionem vel, φημι' ἢ παύσει ταῦτ', ἢ—vel, φημι παύσει ταῦτ' ἢν—certe ταῦτ', non ταύτην: nisi forsā ad ταύτην arcesebat homo futilis κακοδαίμονιά ex v. 501. His vero interjecta manifesto explicant aliam lectionem, εἰ παύσει ταύτην. An legendum, τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν—πλοῦτος, οὐκέτι κακοδαίμονιά ἂν εἴη : —Τὸ ἐξῆς· οὐκοῦν—ὁ Πλοῦτος βλέψας (vel

βλάβας) παύσει ταύτην τὴν Πενίην. Hic se' oliastes legisse videtur, οὐκ οὖν εἶναι φημι, ταύτην παύσει βλάβας—, certe voculam post φημι omittit, ut liquet ex istis, καὶ τὰ ἀγαθὰ etc., collatis cum fine scholii secundi. Vel potius, ὅτι, ἐὰν βλάβῃ ὁ Πλούτος, οὐκέτι λαχοβασιμονία εἴη: — τὸ ἐξῆς· οὐκ οὖν—Πλούτος βλάβῃ, παύσει ταύτην, καὶ τὰ ἀγ. Ut hic legerit, οὐκ οὖν εἶναι φημι, παύσει ταύτην, βλάβῃ. Aliud incipit l. 13, Ἄλλως. οἱ γράφοντες—. Lectio, quæ reprehenditur, οὐκ οὖν εἶναι φημι παύσει ταύτ' ἣν βλάβῃ, eadem est quam habet scholiastes secundus. Ipse schol. legit, φημι ἢ παύσει ταύτ' ἣν βλάβῃ, plane ut nostræ edd. Ceterum omnes οὐκ οὖν et ἦντιν—Μεῖζω scil. explicant ut Hemsterhus. et τις de suo supplement, non e textu citant, ut in Pac. 567, ubi vide. Omnibus tentatis redeo ad primam suspicionem, corrigendum in tertio scholiaste, ἰὼν ὁ Πλούτος, βλάβας [παύσει] ταύτην, ut ille legerit, Οὐκ οὖν εἶναι φημι, παύσει ταύτην βλάβας. — In scholii initio an legendum ὁ νοῦς pro ὅτι? vel, ὁ νοῦς ἔτι? — Ceterum non puto alius interpretis esse τὸ ἐξῆς etc. DOBŔEUS Adversar. vol. 2, p. 140 sq. In codice Harleiano 5725 scriptum οὐκ οὖν εἶναι φημι ἢ παύσειτο ταύτ' ἂν βλάβῃ—ἦντινα τοῖς ἀνδρῶς ἰὼν ἀγαθ' ἂν μ. π. cum scholio alius manus, ἢ συνταξίς οὕτως· οὐκ οὖν παύσει ταύτ' ὅτε ὁ πλούτος ἐὰν ἀναβλάβῃ. ἦντινα δὸν ἐλθὼν—πορίσειεν ἂν τοῖς ἀνθρώποις μεῖζω ἀγαθὰ. προτάττει (forsan πρόταττει vel προτακτέον) τὸ εἶναι φημι, ἀντὶ τοῦ, δυνατὸν τοῦτο λέγω. πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες οὕτω συντάσσουσιν, λαμβάνοντες γὰρ ἐξω (leg. ἐξωθεν) πρὸς τὸ φημι etc. Legebat ineptus ille οὐκ οὖν, εἶναι φημι, παύσει ταύτ' ἣν βλάβῃ—ἦντιν. Sequitur alia annotatio etiam recentior, ὧ Τζέτζη, οὐκ ἔστιν ὁ στίχος κακόμενος. οὐ γὰρ εἶναι φημι γράφει· διὰ τοῦτο καὶ ἄμετρον αὐτὸν ποιεῖς καὶ οὐδὲ συνταχθῆναι δυνάμενον· Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐρῶ εἶναι φημι ἢ γράφομεν etc. DOBŔEUS in annot. ad Porsonum. Regius: Ἡ συνταξίς οὕτως· οὐκ οὖν, ἐὰν βλάβῃ, ποτὲ ὁ Πλούτος, φημι εἶναι δὸν, ἥτις παύσει ταύτα, ἦντιν' ἰὼν καὶ ἐλθὼν ὁ Πλούτος δηλονότι βλέπων γενόμενος πορίσειεν ἂν τοῖς ἀνθρ. μ. ἀγ. ἵνα δὲ μήτις εἴπῃ ὡς ἀδύνατον εἶναι ἀναβλάβαι αὐτὸν, προτάττει τὸ εἶναι φημι, ἀντὶ τοῦ δυνατὸν εἶναι τοῦτο λέγω· ἵνα τῷ μέλλοντι πρὸς αὐτὸν ἀπορήσειεν ὁ ἄλλος ποιήσῃ καὶ παύσῃ τῆς ἀπορίας αὐτὸν. εἰκότως δὲ εἴπε τὸ δὸν· ὁ γὰρ πάσχει τις, οἰοῦναι τοῦτο ἔρχεται. — 1 μεῖζω ποιήσειεν Θ., ut R. — 2 Scholion hoc Tzetzae tribuere videtur scholiasta codicis Harleiani. Sed non esse a Tzetza profectum ex eo liquet quod in codice Veneto legitur. DIND. δὲ οὗτος Θ. Ald. Ib. ὁ στίχος additum ex G. ἐν δὲ ἐνίοις V., qui om. ὁ δὲ νοῦς δηλός. — 3 οὐκ οὖν V., qui om. ἦν,

non G. — 4 μεῖζον additum ex V., qui τοὺς ἀνθρώπους. Ceteri τοῖς ἀνθρώποις. Ib. ἐργάσθαι V., qui 5 ὅτι om. προσθεῖη Ald. καὶ, δύναται σταθῆναι ἢ φρ. ἦν βλάβῃ ὁ πλούτος. οὐκ οὖν εἶναι φημι δὸν, ἦντινα V. — 8 ταύτην καὶ V. ἂν addidit Dindorfius.—9 οὐκ οὖν V., quod ipsum reponerat Hemst., ἀποφαντικὸν ἰν ἀποφαντικὸν mutato, quod confirmare videtur R.; sed ἀποφαντικὸν V. Θ. « Ut ἀπόφανσις est enunciatio vel pronuntiatio, sic ἀποφαντικὸν, quod vim effati per affirmationem vel negationem formandi continet, de quo Budæus Comm. L. Gr. p. 293 sq. Sic ἐγκλισις ὀριστικὴ itidem appellatur, teste Apollonio Alex. p. 243, ἀποφαντικὴ· εἶγε καὶ τὸ ἀποφάνεσθαι κατὰ πάσης φράσεως παραλαμβάνεται· ἀλλὰ καὶ ἐπιρρηματὰ τινα ἀποφαντικὰ καλοῦμεν. Talis potestas in hunc locum non convenit; nec periculum est, ne quis Apollonii verbis ad tuendum ἀποφαντικὸν abutatur: id enim solum in controversiam venit, utrum in Comici loco οὐκ οὖν eo accentu ornari debeat, qui affirmationem, an illo, qui negationem infert: posterius quia huic scholiastæ probatur, ideoque scribendum etiam fuit οὐκ οὖν, non, quod priores ediderunt, οὐκ οὖν. Pari plane modo notatur ad v. 916, γράφεται δὲ καὶ ἐν σχήματι ἀποφαντικῷ οὐκ οὖν· quo fulcro causa nostra satis est firma. Deinde l. 12, uti πορίσει, sic et scribi malim βλάβαι vel βλάβῃ· ex quo verbo ceperit aliquis suspicionem, forte ipsum illud βλάβαι nonnullis in Comici codicibus extitisse pro βλάβῃ. » HEMST.— 13 et seqq. om. etiam Θ.

509, 29 εἰ τοῦτο γένειοι:· εἰ γὰρ ὁ Πλούτος βλάβῃ πάλιν διανέμει τ' ἴσον ἑαυτὸν πᾶσι (διανέμειεν ἑαυτὸν πᾶσιν ἴσον Θ.) δηλονότι οὐκ Θ. Ald.

510 ἐπίσης om. Θ. — 34 Ἱστορίαν, 36 αὐτῆς Dorv. μεταχείρισιν Reg.

512 οὐδεῖς: Ἐθελήσει δηλ. ἀμφοῖν: Ἥγ. τῆς σοφίας καὶ τῆς τέχνης Paris. τῆς—τέχνης et 41 τροχὸς ἀμάξης ποιεῖν habet Θ. ἀμάξας ποιεῖν Dorv. — 45 πλίνθας Paris.

515, 46 sq. Ἀντί—ἐπιμελεῖσθαι post ὅζει habet R. γεωργὸς Ald. — 47 τοῦτο τὸ ἔπος V.

516, 52 ἄνω R. θελήσει V. — 54 Ἄλλως et seqq. om. etiam Θ. — 1 μὲν τοῦτο τίθ, 3 τούτων ἅπ' ἅντων et ἦν ἐξῇ ζῆν λέγ., 4 καὶ τὸ σκ. et οὐ καλῶς λέγουσιν Reg.

517, 8 τὸ σχῆμα Ἀττικὸν ὡς τὸ V. omissis Ἀττ.—φρ. Ib. δὲ additum ex R. et Suida s. Ἀἴθρον λυρεῖς. — 9 μάνη καὶ φυγὴν φεύγεις Ald: Pergunt post μάνη Θ. et Suidas, τὸ σχῆμα δὲ Ἀττικὸν τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπό—φεύγεις, nisi quod Suidas ἔστι δὲ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα etc. — 10 ἐπάγει·ται Junt. ἐπαγάγεται Ald. — 12 Ἀπηρίθμησας. Nimirum λέγειν sæpius exponunt grammatici

ἀριθμεῖν. Hesych. in v. et Ἐλεξεν. Vide schol. Pindar. ad Pyth. 4, 336. HEMST.

518 ποιήσουσι Θ. pro ἐργάζονται. De λούβεις vide ad v. 534. Scholion v. 520 habet Reg. iisdem verbis conceptum.

521, 19 πρᾶγμα τετυχὸς V. et Suidas s. Ἐμπαρος. πρᾶγμα τετυχὸς ceteri. — 20 παρὰ τὸν πόρον V. — 24 καὶ αἰσχροκερδεῖς et infra ἐν Ἰνοῖ addita ex V., qui cum Θ. omittit sequentia αἰεῖ — φησίν. — 27. Paulo diversam lectionem suppeditat schol. Eur. Phœn. 1416, λοιδορεῖ δὲ Θεσσαλοὺς ὁ Εὐρ., πολλοὶ γὰρ εἰσιν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλοῖς· quæ minus est, quam nostri enarratoris, intellectu facilis. Ab Euripide profectum auguror : Πολλοὶ γὰρ εἰσιν (vel πάρεσιν, aut παρῆσαν)· ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλῶν, vel Θεσσαλῶν· idque propius etiam accedit ad paremiam memoratam, quæ ipsa principium est iambi, fort. sumti ex aliquo veterum Tragicorum, ut creberrime solent versus celebrium poetarum in proverbialia transire : certe Demosthenes eo respexit Olynth. 1, p. 4, C (p. 15, 15), ubi notatur etiam ab Ulpiano Iason, qui Medæ datam fidem violando locum proverbio dederit : ἄπιστοι δὲ Θεσσαλοὶ ἐνομήσθησαν, ἢ διὰ τὸ τὸν Ἰάσονα, Θεσσαλὸν ὄντα, ἄπιστον ὁμῶσαι περὶ τὴν Μήδειαν etc., quanquam scholiastæ consentit Eustath. ad Odys. A, p. 1416, 25 : τοιοῦτω δὲ ἀνδρὶ συγχροτεῖται καὶ ὁ ἀνδραποδιστής· οἷοι (ita legendum puto pro οὗ) ἐν τοῖς μάλιστα οἱ ἄπιστοι Θεσσαλοὶ, ὧν καὶ Ἰάσων ἀνδραποδίσας τὴν Μήδειαν· ideo peregrinum latronem vocat Medea spreta in Ovid. Her. 12, 110. Præterea Θεσσαλῶν ἀνδραποδιστῶν meminit Eustath. ad Il. B, p. 331; H, p. 692, 27, quibus in locis ante oculos eum habuisse Aristophanem et scholiasten apertum est : vide Erasmi Chil. in Thessalorum commentum. Horum quædam excerpserit Suid. in Θεσσαλῶν σάφισμα et Ἀνδραποδίζω, ubi est, Ὅς ἡνδραποδίσατο [ἡνδραποδίσσε codd. Gaisfordi] τὴν Μ., et quæ pejoris sunt notæ, ἀνδράποδον δὲ — σώματι, prorsus omittuntur, subjectis statim, εἴρηται δὲ ἀνδραποδιστῆς παρὰ τὸ ἀποιδόσθαι ἄνδρα, τοῦτέστι, πωλεῖν· ὁ τοῦς ἐλευθέρους κατὰ δουλοῦμενος. HEMST. ἀλλ' om. V., qui ἄπιστοι καὶ Θεσσ. Scribendum cum Hemst. videtur ἄπιστα Θεσσαλῶν. DIND. παρῆσαν ἄπιστοι Θεσσ. Reg. δὲ ὡς V. δὲ ἐστὶν ἰάσω- νος Θ., qui 30 τοῦ om. — 33 Καὶ αὐτὸς etc. cum præcedenti scholio conjungit V., præfixo Ἄλλως. — 35 ἀποιδόσθαι ἄνδρα V. — 36 ὁ Θ. Reg. et Etym. M. p. 102, 8. om. Junt. — 38 ἐπὶ τῷ et sequentia om. Etym. M. — 41 et 42 om. Junt. Post ἐκαλῶντο in Θ. sequitur scholion Aldinum καὶ αὐτὸς — πωλεῖν. — 47 ἡπείρους καὶ πόλεις Reg.

524, 53 ψυχὴ et sequentia huc derivata sunt

sunt ex scholiis ad Euripid. Hec, 177, paulo brevius contractis : unde simul discere licet, prave παρ' Εὐριπίδῃ poni pro παρὰ Σοφοκλεῖ· est enim revera versus ille Sophoclis in Electr. 775. Vid. Thom. Mag. in Ψυχῇ. HEMST.

526, 14 ὀδυν. βιώσει βίον Reg.

527, 15 δὲ om. V. — 16 ἐπὶ δερμάτων κατακλι- θῆναι Reg.

528, 18 οὐδ' ὑφαίνειν R. pro ἐν τάπησιν. — 20 sqq. Eadem propemodum verba ap. Thom. Mag. Paria scribit Ammon. in Τάπητες, nisi quod apud eum vitiosè legitur μαλακὸν pro μαλλόν. Codex μαλὸν vice μαλλόν. Δάπιδας usurpari genere feminino Nicauder ostendet Ther. v. 326, ad quem versum egregia notat antiquus enarrator. HEMST. — 29 εὐρηται, 31 οἱ μέντοι Reg.

529, 34 ὑγροῖς ἢ V. — 35 χρισίμοις Θ. χρησίμοις Ald. δοκίμοις R. V. et Suidas s. Στακτοῖς. — 36 βροδοστάμασιν recentiores pro βροδοστάγμασιν. Vid. Ducang.

530, 39 Ἀλλογρόων additum ex V. ἐτερογρόων posuit Suidas s. Βαπτά. — 40 αἱ νύμφαι hic et apud Suidam Toupus. — 41 τεκμήριον οἶμαι τῆς βαρῆς Θ. Ald., non Suidas. — 42 ἐπὶ τὸ R.

531, 48 ἀπορεῖτε ὧν χρῆζετε Ald.

534 λούβεις. Frustra quæras id verbi apud Ducangium. Conf. gl. Dorv. ad v. 518. HEMST. Est λάβεις, λάβη, ut dixi in notis ad Nicephori Tactica. HASE in notis mss. Bastii.

535, 1-7 sic R. V., Ἀπολλόδωρος — πυρὸς, οἱ οἱ πένητες ἀπορῶντες ἐνδυνάτων — καθεύδουσι καὶ ἐκ τῆς θερμασίας φλυκταῖνας ποιοῦσι. — 2 τὸ om. Θ., qui 4 τῆς θερμῆς Θ. ἐκ θερμῆς — προσβαλόντος om. Suidas S. Φῶδον. ἢ ἀέρος — προσβαλόντος om. etiam Θ. Est recentioris scholiastæ additamentum. — 6 ἐρευνήματα et στύλους Θ. — 7. Eustath. ad Il. P, p. 1123, 21 : παρὰ τῷ κομικῷ φῶδες τὰ ἀποκαύματα· sic et Suidas in Χιμέλια· utrum scribatur, nihil interesse docui ad Lucian. Δ. Ἐν. 11, p. 317. Hunc eundem Comici locum ob oculos habuit Eustath. ad Il. N, p. 962, 50 : φῶδες αἱ ἀπὸ φλογὸς φλύκταιναι, ὧν καὶ ὁ κομικὸς μέμνηται. Verum scholiastæ verba nonnihil perturbata sic ponenda puto : Ἀπ. τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρευνήματα, ἢ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς, ἢ ἐκ φύγους· ἢ τοὺς στύλους, ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτομαγεῖν τοῦτο πασχόντων· scilicet non pustulas ab igne natas, sed callum contrahunt pauperes ex eo, quod ipsi operi faciundo insudent. HEMST. — 8 sqq. τὸ δὲ — συρμένων om. Θ. — 12 φούσκα proprie vesica, ut patet ex Ducangio, sed et vesicula vel pustula vi ignis in cute excitata. HEMST. — 13 στιβιλίδα vocem omiserunt Meursius et Ducangius. SCHÆFER. Non habet Reg. — 14 ἐκείσε,

15 προσβάλλοντος Reg. « De constructione verbi προσβάλλειν cum dativo v. not. ad Gregor. Corinth. p. 37, ubi Bastius usus est hoc scholio. SCHAEFER. Regius : Οὐκ ἔστι τὸ πλὴν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ χωρὶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, λαμβανομένου κατὰ συνεκδόχην τοῦ κολοσυρτόν πρὸς τὸ φώδων. Φλυκταίνας γὰρ ἀνθούσας οἱ πένητες δυσχεραίνουσι καὶ βοῶσι, καὶ ὥσπερ κολοσυρτόν ἐγείρουσι δι' ὧν δυσχεραίνουσι. φαίη δ' ἂν τις κατὰ δεύτερον λόγον, ἐπειδὴ τὸ πλὴν καὶ ἀντὶ τοῦ χωρὶς καὶ ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ εὐρεῖται, πρὸς μὲν τὸ φώδων τὸ τοῦ χωρὶς σημερινόνον νοούμεν, πρὸς δὲ τὸ κολοσυρτόν τὸ τοῦ εἰ μὴ ὥσπερ δὲ τὸ κολοσυρτόν καὶ πρὸς τὸ παιδαρίων υποπεινώντων λέγομεν, οὕτω καὶ τὸ υποπεινώντων πρὸς τὸ γραϊδίον λαμβανόμεν. εἴπε δὲ τὸ φώδων ἐκ βαλκανίου, διὰ τοῦτο ὅτι — sequuntur l. 13-17.

536, 18 κεκράχῃσι V. κεκράχῃσι G. — 20 Πεινώσαι γὰρ Θ. — 22 κάλα γὰρ τὰ ζύλα λέγονται recte Reg.

537 Τοῦτο τὸ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐδὲ λέγω σοι σύναπτε Θ.

538, 26 Ἰδίως δὲ V. — 28 παραπλανηθέντες Ald. De hoc scholio habet R. ἰδίως εἴπε τὰς ψύλλας βομβεῖν · οὐ γὰρ προῖξαι φωνήν. — 29 ὥρθησαν εἰρήσθαι, 30 τὸν ψύλλον λέγουσι V., qui sequentia thelucōs — ἐμπόδας omittit. — 31 τὴν κώνωπα κατὰ om. Θ., qui 33 περιύπταται. Ald. περιύπτατο ἢ περιύπταται. — 36 Ἀλλ' ἀπὸ V.

539, 40 οὐχ ὅτι δὲ αὐτὰ V.

541, 48 κεκρίδαι ὕμνοις. Sic correxi scripturam codicis οὐ κεκρίδαι ὕμνους. DIND.

542, 53 ψάθιον. Ita schol. Thucyd. ad 2, 75; 4, 48. Vid. Moschopol. II. σελ. p. 43, et inprimis Ducang. in v. Ψάθιον. HEMST. — 1 τάπιος Dorv. ἐπειγίον Reg.

543, 4 μεμάλκῃσι Ald. et fort. R. Post νῦν addit Ald. μάκτρα δὲ θυσία ἐπιμήκης, ἐν ᾗ μάκτροισι τὰ ἄλεια, ex scholio v. 545.

544, 7 ὕμεις V. utrobique. « Legebatur ῥάφονον. Correxī ex Suida et Ammonio, ad quem v. Valeken. Animadv. p. 203. » DIND. — 8 δὲ ῥάφονον παρὰ τὸ ῥάφον V. ῥάδιως etiam Suidas et Athenaeus 2, p. 56. — 9 γὰρ om. Θ. ὡς ἐπερμέναι R. σπειρόμεναι Θ. et Suidas, qui habet ἀνίσταιν.

545, 14-16 ὑποποδίου, ἐνθεν καὶ θρανίτης R. ὑποποδίου κεραμίου χλασθέντος (haec duo verba spectant ad πιδάχνης v. 546) · ἐνθεν καὶ οἱ θρανῖται οἱ παρὰ τὸν δίσκον V. θράνος ὑποπόδιον μὲν καὶ θρανίτης ὑποκοριστικῶς ἢ πολίχνης Θ. ὑποποδίου σκάνου Reg. — 16 post θρανίτης Ald. addit ὑποκοριστικῶς ὡς πολίχνης, ex scholio proximo. Sequentia om. etiam Θ. — 17 κηρύττει Ald. Correctum ex Eustathio p. 982, 64; 1400, 24. — 23 δὲ δὲ στάμνον x. Hemst. — 29 imo γράφει.

Kusterus maluit, ἐν τισι δὲ τῶν ἀντ. Credi potest conflatum ex duobus exemplaribus, in quorum uno fuit, Τινὰ δὲ τῶν α. α. στ. κεραμίου, in altero tantum, ἀντὶ στάμνον κεραμίου γράφεται. Κεραμίου vero quum versum intrare nequeat, sine dubio scriptum fuisse oportet κεράμου. HEMST. — 39 σχῆμα κάλλιστον Hemst.

546, 3 ὑποκοριστικῶς δὲ αὐτὸ G. ὑποκοριστικὸν δὲ αὐτὸς V. — 3 πολίχνη G. — 8 Ἀποδεικνύω σε Hemst.

548, 11 Suidas ἡνίξω. ἐκ μεταφ. V. — 12 κοσύνων τὴν additum ex R., κηράρων Ald. κηραρωδῶν V. — 13 ὀργάνου τοιοῦτου Θ. τοιοῦτου om. V., qui πένις πτωχείας. — 15 sq. ἢ δὲ πτωχεία — καὶ ὁ μὲν πένης additum ex V. et Suida : om. Θ. Ald. — 20 ἀνιγμ. ἐδήλωσας Θ.

550, 21-50 hoc ordine in V., Ὅτι ὁ μὲν Διονύσιος — ἄνους. Ἄλλως. τὰ ὅμοια — τὴν τυραννίδα. Ἄλλως. ὁ μὲν ἀζιωματικὸς — σφόδρα ἀνομοῖος. ἢ ὅτι — δημοφιλής. — 21 μὴ om. V. — 22 ὡς ἂν τις V. λέγει Kusterus. λέγει Θ. Ald. λέγει V. In R. sigla quæ plerumque λέγει est. — 23 τῷ λύκῳ R. V. Post Λύκῳ pergit R., ὅτι ὁ μὲν ἀζιωματικὸς καὶ μέγας, ὁ δὲ μεινόμενος, ceteris omissis. — 24 καὶ πικρὸς — (50) ἐν Σικελίᾳ. Ἄλλως om. Θ. καὶ πάντα κρεῖττονι διὰ τε τὰς ἐπιφανείας V., qui 25 κατὰ om. δίκας Ald. νίκας καὶ ἐπὶ τὸ καταλύσαι τὴν τυρ. V. — 28 ὁ ἀζιωματικὸς. Indicari videtur is Thra-sybulus, cujus fit mentio in Ecclesiāz. v. 203 : nam ibi quoque describitur a scholiaste αὐθάδης καὶ δωροδόκος (vid. v. 356) et ἐπερόπτης τοῦ δήμου · idemne fuerit qui Colyttensis, nec ne, non affirmavero. HEMST. — 33 ὁ addidit Dindorfius. — 34 ἔχων γραῖδονα codex. « Correxī γλίδονα. τρύφημα et γλίδονα inter mundum muliebrem memorat Aristophanes frag. 309. » — 35 Ἀθ. αἶδι μακκαρίζεται V. Ἀθ. αἶδι βαυκαλίζεται (id est βαυκαλίζεται) G. — 36 ἐπὶ τὴν ὄβιν περισκόπτει Ald. Tum sequuntur hæc, ὡς ὁμοιούντων (ὁμοιούσης V.) σφόδρα ἀνομοῖος (corr. ἀνομοῖος ex V.), quæ delenda esse vidit Dobræus. — 39 priores edd. Κωλυτέως · ejusmodi scriptura peperit errorem Suidæ : Κωλυπῆς, δῆμος τῆς Αἰγλίδος · unde natus est, auctore Meursio in Rel. Att., novus et ignorabilis Atticæ regionis demus. Ex parte Kusterus ope MSS. Paris. maculam abstersit : Suidas deceptus dederat, Κωλυπῆς. Κωλυπῆς, ὁ. etc. pro Κολυτῆς · Κολυτῆς δ. etc. Dicitur autem Thra-sybulus hicce Colyttensis, ut ab illo nobilissimo patriæ libertatis vindice distinguatur, qui Σπειριεύς, sive Stiria demo oriundus : quod eo diligentius veteres observant, quia easdem reip. partes secuti ætate propemodum fuerunt æquales. Utriusque meminit Xenophon, hujus Hell.

4, c. 8; illius 5, 1, 26, Θρασύβουλος ὁ Κολυττεύς : ubi quod ex uno codice notat H. Stephanus Κολλητεύς pro Κολυτεύς, plane cum ea scribendi forma congruit, quam, monente Sponio, antiqui lapides ostendunt. Eundem habet Θρασύβουλον τὸν Κολυττέα Demosth. in Timocr. p. 794, A, quem refert οἷς δεθέντα καὶ κριθέντα ἀμφοτέρως τὰς κρίσεις ἐν τῷ δήμῳ· καὶ τοι, inquit, τῶν ἐκ Πειραιῶς, καὶ ἀπὸ Φυλῆς οὗτος ἦν. Quo jure conglutinari possint, ἀδελφὸν ἔγγιστα συγγενεὶς εἶναι, mihi non liquet : melius erit huic loco consultum, si interjecta particula separemus ἀδελφὸν ἢ ἔγγιστα συγγενεὶς εἶναι : sensus enim : *potius autem suspicetur aliquis alium esse Dionysium Thrasybuli Colyttensis, aut fratrem, aut genere proximum* : qui scilicet facie fuerint tam dissimili, ut, si quis res longissime disparatas inter se componere aggrediretur, idem jure contendere dici posset, Thrasybulo similem esse vel fratrem, vel propinquum ejus Dionysium. His quæ continuo subjiciuntur, velim mihi dari qui vel exponat, vel potius, quoniam id ne sperandum quidem est, apte corrigat : in mentem mihi venit, ἢ ἔγγιστα συγγενεὶς εἶναι· καὶ ἐν Γηρυτάδῃ σαφέστερον οἶδεν. Ἡ κατὰ Δίδυμον, ὡς εἰ τις λέγει etc., *et istum quidem Dionysium Aristophanes in fabula Gerytade clarius novit ac descripsit* : exinde sequitur explicatio prorsus alia : *Aut enodandus est hic versus secundum Didymi sententiam; ac si quis dicat etc.* Ista jam initio fuerant prolata; sed nunc auctor Didymus accedit minime contemnendus, quem sane grammaticorum laboriosissimum constat commentarios etiam edidisse ad fabulas Aristophanis. Quam difficile vero fuerit visum definire, quem Thrasybulum Aristophanes, quemque Dionysium cogitaverit, illa varietas opinionum permolesta luculenter prodit; quæ potissimum orta mihi videtur ex duplici fabulæ Pluti editione. Si in solo versus hic exstiterit Pluto secundo, fieri non potuit quin quivis interpres historiæ veteris hand imperitus sponte delaberetur ad Thrasybulum et Dionysium, qui tum utrique in Græcis fama rerum gestarum, sed longe diversa, celeberrimi ferebantur : at eundem versum si primus itidem habuerit Plutus, jam nihil erat absurdum, quam istorum a Comico factam esse mentionem putare, qui post Dioclem demum, quo archonte prior Pluti fabula fuit commissa, factis insignibus floruerunt : atque adeo opera fuit danda, ut in Atheniensium civitate iis nominibus homines investigarentur, quibus et tempus actæ fabulæ, et dissimilitudo faciei vel morum ab Aristophane notata convenirent. Hæc igitur ad eos enar-

ratores cura pertinet, qui versantes in isto versu illustrando primam Pluti fabulam in manibus habere se credebant : recte an secus, nunc non disputo; quanquam, si Phylon occupatam consideres v. 1146, litem dijudicare in proclivi sit : ibi tamen quod unus scholiastarum observat, non leviter est animadvertendum : Τοῦτο οὖν εἰσὶ τις ἐκ τοῦ δευτέρου Πλούτου μετενεγκὼν ἐνθάδε ὀλιγορῆσαι τῆς ἀλογίας ταύτης. HEMST. Valde incerta hujus loci emendatio est. Dobræo verba illa ἀδελφὸν ἔγγιστα συγγενεὶς εἶναι scholion esse videbantur versus præcedentis, τῆς πτωχείας πενίαν φασὲν εἶναι ἀδελφὴν, ut corrigendum sit, εἶναι ἀδελφὴν : Ἐγγιστα συγγενεὶς εἶναι. Sequentia autem καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι σαφέστερον οἶδεν non corrupta magis quam loco alieno illata videntur. Et illa quidem καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι leguntur infra in scholio recenti v. 589. DINN. Qui in Addendis : « Verba ἀδελφὸν—οἶδεν secludenda esse recte monuit Hemsterhusius, cui quod objicit Schneiderus, proxima verba ἢ κατὰ Δίδυμον usui loquendi constanter in scholiis observato repugnare, quem ἄλλως· Δίδυμος, aut Δίδυμος δὲ postulare, nullius momenti est. Sic supra schol. v. 313 pro usitato illi simplici ἄλλως in ed. Ald. ἢ καὶ ἄλλως scriptum est. Καὶ οὕτω in cod. Veneto schol. Nub. 213. » — 48 ὅν ed. Basil. ἤς Ald. — 50 εὖνους Dindorfius. ἄνους libri. — 1 εἶναι λέγοις vel simile quid additum desiderat Kusterus. — 5 ἑαυτοῦ Paris. αὐτὴν Dorvillianus. τὴν πόλιν αὐτοῦ Reg. Idem 6 sq. φυλὴν μίαν ὑπελθὼν, καὶ σὺν αὐτῇ λάθρα τοῖς τυράννοις ἐπελθὼν, πάντας ἀπέκτ. —

554. Moschopol. Ἐκλ. Α. Ὁ. et Thom. Mag. in Περιεγένετο. HEMST.

555, 20 ὅτι om. V., totum scholion om. Θ. — 21 ἄρα om. V. — 22 νεκροῦ βίον etiam Suidas s. Μακαρίτας. νεκροβίον Θ. Ald. Sequentia om. etiam Θ. — 23 οἱ additum ex Paris. et Reg. ὅταν τι idem. ἴδωσι Paris. — 24 οὕτω δὴ καὶ Reg.

559, 45 βίου additum ex Paris. et Reg.

560, 51 καὶ γαστρώδεις. ὑπὸ γὰρ ἀργίας R — 53 ἀντὶ τοῦ καταφέρεις om. G. — 54 ἀσπιφόρως proprie pertinet ad explicandum ἀσελγῶς. HEMST.

561, 3 Οἱ γὰρ πένητες τοῖς ἐχθροῖς εἰσιν ὀργίλοι. λεπτοὶ δὲ κατὰ V. Θ. μέσον οἱ σφῆκες Θ., quæ sequentia om. — 4 καὶ om. V. — 6 σφῆκες. ἢ ἀντὶ τοῦ λεπτοί· λελέπρυνται (corr. λελέπυνται ex G.) γὰρ ἐν μέσῳ οἱ σφῆκες V., reliquis omissis. — 13 τὰ σώματα additum ex Θ.

563 om. etiam Θ. — 19 αὖ om. Reg. Junt. Dindorfius malit τοῦναντίου. — 20 sq. ἔλεγε τοὺς ἀνθρ., ἀσελγεῖς ὑπὸ τοῦ πλ. ἔλεγε γίνεσθαι, 22 εἰς τοῦτο Reg. Junt. — 25 ἀλλ' ἢ τὸ Reg. recte.

564, 31 καὶ om. Dorv. — 33 Εἰρωνικόν· οἱ γὰρ πέν. Θ.

566, 36 sq. om. Θ. — 37 δὲ om. R. — 38 ἔτι om. Θ. « Εἰ μὴ φοραθεῖς κλ. Respexit procul dubio scholiastes ad mores et instituta Lacedaemoniorum, quippe apud quos furta olim licita erant et impunita, modo ita fierent, ne quis in ipso furto deprehenderetur. Vide Cragium De republ. Lacedaemon. 3, 12. Kust. — 39 κλέπτῃς ὑπ. Θ. ὑπέρχρησθ R. — 40 λαμβάνων Θ., qui deinde δὲ om.

570, 47 Εἰς τοῦτο δὲ συναγορεύει ταύτῃ, ἵνα διαβάλῃ τοὺς ῥήτ. Θ., sequentia omittens. — 48 λαμβάνοντες Ald.; reliquae λαμβάνοντας. Kusterus, ut orationis male coherenti structuræ subveniret, distinxit παρὰ τῶν πολέμιων. Ἀσύμφορα etc., atque ita fere Dorv.: Διαβάλλει τοὺς ῥήτορας ὡς ὁῦρα λαμβάνοντας παρὰ [ἐκ Reg.] τῶν ἐναντίων. ἀσύμφορα τῇ πολέι συμβουλευέουσιν· ceteris omissis. Hemst. Regius: — ἐναντίων καὶ ἀσύμφ. τῇ π. βουλευόντας, οὐκ — ἀμύνεσθαι.

571, 53 Συνάξει ἰσχυρίζομενος V. Deinde legobatur τὸ κατὰ τῶν. — 54 σχῆμα V. πᾶγμα R. Θ. Ald., quæ διασύρειν. Ib. αὐτὸν R. αὐτοὺς V. om. Θ. Ald. « Spectat hæc annotatio ad prima versus verba ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν. » DINN. Ad quæ hoc scholion habet Reg.: Συναγορεύει δὲ τούτοις καὶ ὁ Χρέμυλος εἰς πλειονὰ τῶν ῥητόρων διαβολήν. — 1 ἀπλῶς om. V., habet Suidas s. Βασκανία.

572, 4-6 Ὁμῶς—πίεσι post καυχητιῶν ponit V. — 5 φρονήσεις Θ. — 6 κομήσης δὲ om. V., qui ὑπερηφανήσεις. G. ὑπερηφανεύσει. Ib. τὸ om. V. Θ. Ald., habet R. G. et Suidas. — 7 τοὺς om. G. Sequentia post καυχητιῶν om. etiam Θ. Regius, qui κομήσης a pr. m. habuisse videtur: Γράφεται καὶ κομήσης, ἥρουν ἐπαρθῆς, ὅπερ ἐστὶ ταῦτὸν τῷ κομπήσης, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κομῶντων δένδρων, ἃ τὴν κόμην etc. — 10 πρὸς τὸ Reg. τὸ πρὸς τὸ Junt.

574 Dorv. ναὶ ζητῶ τοῦτο εἰκότως.

575 in V. πειράξεις πολλὰς ἀνηγνύτους—φορὰν. Ἄλλως, φλυαρεῖς διὰ—ἡλικίας. Ἄλλως, πάντως οὐδὲν ἀνύει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀρνέων. οἶον, θέλεις τι ἀντειπεῖν, ἀνύεις δὲ οὐδέν. Ἄλλως, κούφως λέγεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν, οἱ μάλιστα τὰς πτέρυγας κινεῖσιν· οὐ γὰρ ἵπτανται. — 18 οἱ περ. Suidas s. Πτερυγίζειν. — 19 δύναται Θ. ἀντειπεῖν V. et Suidas. εἰπεῖν Ald. — 20 sq. sine dubio sunt mutilata Ἀλλὰ φλυαρεῖς διὰ λόγων· hunc in modum explenda labes, Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις:] ἀντὶ τοῦ θορυβῆ διὰ λόγων· sic plane Suidas, nisi quod omittit διὰ λόγων, quod tamen ad hunc locum bene quadrat. Hemst. — 21 ἡ καὶ, 22 παροιμία ἀπὸ μετ. V. — τῶν νεοσσῶν Reg. Suidas. — 28 ματᾶζεις Dorv. « Ματᾶζειν, ματαιάζειν

et ματαίζειν sunt usitata: duo priora verba sæpe descriptores permutant, ut in Sexto Emp. Ἀντιρρ. 9, § 282, pro, ἐνθεν καὶ ματᾶζουσιν οἱ μαθηματικοί, cod. Ciz. ostendit, ὅθεν καὶ ματαιάζουσιν etc., quod apud eundem invenies 3, § 107. » Hemst.

577, 32 εἶγε καὶ Ald.

578, 36 ἐνταῦθα. Jungenda monet διαγινώσκειν δίκαιον. Præfigitur autem γινῶ, quomodo sententiam vel dictum morale solent indicare. Hemst. ἐνταῦθα τὸ δίκαιον σύναπτε Θ., qui scholion ad seq. v. omittit.

581, 45-54 sic in V., ἀρχαίαις καὶ μωραῖς ἐσκοτισμένοι διανοίαις καὶ ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμίωντων. ἡ ἀντὶ τοῦ βεβλαμμέναις (βεβλαμμένους G.) λήμη γὰρ ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον—ὀφθαλμούς. σημαίνει—ὀφθαλμοὺς. τοῦτο δὲ διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς γεροντάς φησι. τὸ τῶν γερόντων γὰρ δάκρυον παχὺ, ὅπερ καὶ λήμας μεγάλας ποιεῖ. παροιμία δὲ ἐστὶν—ἥτις καὶ ἐν Νεφέλαις εἴρηται. Idem addit γρ. γνώμαις, quod om. G. — 45 Ἦγουν om. Θ., habet Suidas s. Κρονικαῖς et Ἀήμη. Hæc qui scripsit, non Κρονικαῖς λήμαις, sed Κρονικαῖς γνώμαις, ut lemma Ald., legisse, sequentia autem παροιμία δὲ—ad alteram spectare scripturam Κρονικαῖς λήμαις, animadvertit Hemst. et clarius apparet ex scholio codicis Veneti ἀρχαίαις καὶ μωραῖς διανοίαις. — 48 λήμη, λέγεται τὸ R. Vulgatum habet Suidas utroque loco. τοῦτο—φησι addita ex V. — 51 τὸ γὰρ—ποιεῖ om. Suidas. — 54 ὀφθαλμίωντων V. et Suidas s. Ἀήμη. ὀφθαλμῶν ἰόντων Θ. ἐμποδίζονται om. V. ἐμποδίζόντων R.

586, 12 ab στεφανώτας incipit V. Ab οὐ κοτίνῳ incipit Paris. Reg. et Suidas s. Κοτίνου στεφανῶ. Ἄλλως additum ex V. — 14 ἐτρέφετο, ἀλλὰ τῇ (τῇ om. Suidas) καλλιστεφανῶ V. et Suidas, qui ἐστρέφ. — 15 οὐκ ἀκριβῶς δὲ ἡ ἐλαία πολυστεφανὸς λέγεται V. οὐν om. R. « Post λέγεται addebatur ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν (excidit πέφυκε) ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις· ἔξω γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά, quæ e loco Aristotelis huc illata delevi. Paris. [et Reg.] non his tantum verbis, sed etiam præcedentibus οὐκ—ἀκριβῶς λέγεται caret. » DINN. — 16 τοῦτο R. ἐκχυλίζων δὲ κοτίνῳ λέγει. καὶ Ἀριστοτέλης περὶ τῆς καλλιστεφανῶς ἐλαίας (ἐλ. om. Reg.) ταῦτα φησὶν, ἐν δὲ τῷ Paris. Reg. κοτίνου Ald. « Vera scriptura κοτίνῳ est. » DINN. — 18 πανσταθίῳ Paris. πανστηθίῳ Reg. Junt. De Pantheo, quod fuit Olympiæ, schol. Pindari Ol. 3, 60: τὸ Πάνθειον (πάνθιον codex), ἐν ᾧ πεφυτευται ἡ ἐλαία, ἣν ὀρέπει ἀμφύαλης παῖς γρυσὶ ὀρεπάνῳ, κλάδους ἐξ τέμνων, ὅσα καὶ τὰ ἀγωνίσματα: et ad 8, 12: πρὸς αὐτὸ τὸ τῆς Πίστης ἄλσος διαλέγεται, ἡ πρὸς τὸ Πάνθειον (πάνθιον codex), ὅπου αἱ ἐλαῖαι φύονται. Ib. καλλ. δὲ καλεῖται Reg.—19 ταύτῃ Paris.

Reg. Apud Aristotelem, ταύτης πάντα τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις ἐναντία πέφυκεν. — 20 ἔξω — λευκά addita ex V. et Suida. — 21 γλωρὰ apud Aristotelem. — 22 συμμέτρους om. Paris. Reg. Apud Aristotelem συμμέτρως, libris quibusdam συμμέτρους præbentibus. — 23 καρπὸν R. V. Θ. Suidas, om. Ald. Paris. Reg. φυτὸν λαβὼν ὁ Ἡρ. Aristoteles. — 24 πλέκονταί Paris. Reg., qui addunt ἔξω δὲ, οὐκ ἐντὸς τῶν φύλλων ἔρει τὸ λευκόν, ceteris omissis. ἐδίδοντο Suidas. ἔστιν R. — 25 περὶ τὸν G. Θ. Ald. Ἰλισσόν. In hac scriptura vitiosa consentiunt libri Aristotelis et Suidas. Scribendum cum Hemst. Ἐλίσσονα vel potius Ἐλίσσωνα, quem fluvium in Alpheum influere constat ex Pausania 2, 12, 2, ubi Ἐλίσσων scribitur ὀξύτονος. Ἐλίσσων ἢ Ἐλίσσα vocatur ab Strabone 8, p. 338. DIND. σταδίου — ἀπέχουσα om. Suidas. σταδίου R. V., non Θ. « Ἐξήκοντα etiam apud Aristotelem. In stadiorum numero finiendum multum abit schol. Theocriti 4, 7 : ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι οὗτος (ὁ Ὀλυμπιακὸς στέφανος) ἐκ τῆς καλλιστοῦς ἢ καλλιστεφάνου ἐλαίας γενόμενος δίδοται, ἥτις ἀπέχει σταδίων ὀκτὼ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Quin autem hic scholiastes ex Aristotele sit emendandus, ideo non dubitat Kusterus, quod ἐξήκοντα etiam legatur apud scholiastam Aristophanis. Mihi sententia longe alia sedet : ut enim Theocriti scholiastæ suum ὀκτὼ libenter relinquo, sic stadiorum numerum in nostro atque Aristotele magis etiam imminutum velim. Equidem valde mihi persuadeo, a philosopho venisse σταδίου ἐξ, cuius voculæ prima litera quum forte evanisset, ἕ pro numeri signo fuit acceptum, et peperit ἐξήκοντα. Jam si ex propinquo notoque loco determinanda sit oleastri Olympici sedes, utram stadiorum designationem commodius instituto respondere dicas, sex au sexaginta? eam rationem quivis facile, vel me tacente, collegerit. HEMST. τοῦ ποταμοῦ Ald., ut apud Aristotelem. — 27 scribebatur θίγοντι. — 29 et sequentia om. etiam Θ. — 32 Gelenius καταρρητορευθεῖς. Sed καταρρητορεύσει ita explicari potest : nam figuram istam Chremylus oratoriam adversus Paupertatem intorquet, et superatus dicit : sic autem intellige, τῆς Πενίης· sin quartum casum addideris, καταρρητορεύσει τὴν Πενίην, capiendum erit hoc pacto : artibus et more oratorum Peniam depellet ac rejiciet. HEMST. — 48 sq. οὕτω καὶ τις H. Eustathi. ad Dionys. Perieg. v. 463, ubi ducta locorum a plantis arboribusve nomina recenset, dum fere nostrum enarratorem exscribit [imo scholiasta Eustathium exscripsit. DIND.], hæc tamen, in quibus aliquid hære vitii manifestum est, omisit. Auguror interci-

disse vocem οἶνος : οὕτω καὶ τις οἶνος Πιτυούσιος· Πιτυοῦντα vero intelligo τῆς Παριανῆς, cuius apud Strabonem mentio 13, p. 880, C, in quo tractu, qui vitium satis ferax, urbs quoque Πιτυεῖα. Quin et Lampsacus in propinquo sita olim appellationem habuit Πιτυοῦσσαν· neque ignotum est vinum Lampsacenum; illudque oppidum Themistoeli tributum εἰς οἶνον. Multo plures autem et regiones et urbes ex copia pinum idem induisse nomen constat. HEMST.

589. Hoc quoque scholion (quo caret etiam Θ.) recentissimi est grammatici, fortasse ipsius Musuri, ut alia hujusmodi. Sumptum autem maximam partem est ex Eustathio ad Homer. p. 125. DIND. Regius hæc : Τὸ λῆρος ἡ γράφη καὶ μὴ διφθόγγον, ὥς οἰονταί τινες, λέγοντες ὥς λειροῖς ἦν, ἥτοι ἄνθεσι, καὶ κατὰ συγκοπὴν γέγονε λείροις. λῆρος γὰρ ἡ φυλακία. λέγει δὲ ἐνταῦθα τὸν ἐξ ἐλαίας στέφανον λῆρον, ὥς φαῦλον καὶ οὐδενὸς ἄξιον. — 16 ἐκφυλαρίζεσθαι Kusterus. ἐκφυλαρίζεσθαι Ald. — 35 δι' ὅλου σώματος. Illud, opinor, voluit scholiastes, fasciam candidam non capiti tantum circumvolutam, sed quacumque corporis parte adstringatur, dici diadema : quomodo Pompeio tali fascia erus alligatum habenti Favonius, *Non refert*, inquit, *qua in parte corporis sit diadema*, regias vires exprobravit, teste Valer. Maxim. 6, 2, 7. Ἀναδέσμη apud Suidam : Damasc. in Phot. Biblioth. p. 561, 35, ἀναδεσμένη τὴν κεφαλὴν ἀναδέσμη· γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος apud Etymol., qui sic μίτρην interpretatur. HEMST.

590 om. etiam Θ. Reg. — 49 sq. οἷς ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτά. Hæc Christiani hominis ingenium ac stylum redolent, quæ alibi quoque, tametsi locus non succurrat, me legisse memini. Posteriora claudicant : vitium sustuleris, si scribas, οἷς ἐπελπίζουσι, vel, ὅτι, sive ὅσον ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτά. Sensus est, περὶ ἅπαντα dici, quod iis appensis mali sibi persuadent, se melius habituros; sic ut ipsi potius dicendi sint ex illis pendere, in quibus spem prosperæ valetudinis aut fortunæ collocant : sive, quia spem salutis in iis habeant repositam. De περιάπτω autem, quorum virtutis opinio Christianæ quoque plebis animis alte inhæserat, quid consuerint Patres, exponunt Is. Casaub. ad Spartian. Caracall. p. 131, Lindenbr. ad Amm. Marcell. 19, p. 251, Jac. Gothofred. ad L. 3 C. Th. de Mal. et Mathem. In Constit. Apost. 8, 32, cautum est, qua conditione περιάμματα ποιῶν, ejusque farinæ alii ad baptismum admitti debeant. Περιάμματα vero sunt, ut in Lexico veteri Ms. ap. Ducang. explicantur, τὰ κατὰ τοὺς τραχήλους, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πό-

δας βεδοαμένα κλωεμάτια, ἅτινα αἱ γυναῖκες περιέπτουσι. Pro κλωεμάτια, quod Glossario suo inserere non debebat Ducang., legendum est sine dubio κλωσμάτια, *filu*, quae variis coloribus infecta collo corporisve partibus aliis adligari solebant. Eadem apud medicos etiam dicuntur περιαρτήματα, et ἐξαρτήματα Tatiano. HEMST. — 52 ἐλευθέριος melius dictum fuisse ostendit Hemst. — 54 σκνιφούς ed. Basil. quod emendatius, praesertim si vocis originem attendas, quam σκιφούς legi, nullus abnuo. Verum tamen ideo penitus improbandam esse non concesserim scripturam veterem, quam genuit forsitan atque in usum vulgi produxit expeditorum pronunciandi cursus. Hesychius certe non tantum Σκνιπὸν, μικρολόγον adnotavit, sed etiam Σκιπὸς, σκνιφὸς δὲ μικρολόγος· quamquam alibi saepius ipse σκνιφὸς et σκνιφῶς usurpet in Γλισγρός, Ὀλιγώρως, Φειδωλός. Suidae quidem testimonium ita disertum, ut dubitandi locus non sit : Σκιφὸς, δὲ παρ' ἡμῖν λεγόμενος σκνιπὸς. Neque aliunde, me iudice, sunt expluandi, quos Crantor vocabat, σκίφης μεστοὶ στίχοι apud Diogen. 4, 27, quorum mentem solus percepissem mihi videtur Kühnius. Indidem oritur σκιφία vel σκιφεία, quod in Hesychii loco leviter adfecto restituendum arbitror : Κιμβία, σκυφία, μικρολογία· quamvis enim aliquis suspicari possit, confudisse lexicographum, ut creberrime solet, τὰ κυμβία, quibus interpretatio σκυφία non inepte conveniat, et τὴν κιμβίαν vel κιμβείαν, malo tamen unius literae prona mutatione huius erroris eum absolvi.... Theophanes Chronogr. p. 248, B, ἐγένετο δὲ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ θανατικόν, καὶ κνιπία παντὸς εἶδους· quorum propterea mentionem eo libentius feci, tum quod codd. ibi scribendi in isto nomine varietatem clare designent; nam velut a κνιπός, quod Etymologus habet v. Φειδωλός, in editionem fluxit ex Regiis membranarum κνιπία, sic a σκνιπὸς vel σκνιφὸς Barberinus liber σκνιπία, Peirescianus a σκνιπὸς σκνιπία praeferunt: tum quia viris eruditus, licet significationem ab Historia Miscella didicissent xvii, p. 529, *inopia omnis speciei*, nativa tamen vocis potestas atque incunabula minime fuerunt perspecta. Ducangius in Glossario accentus vitio deceptus, quum κνιπία reperisset, formam vocis inusitatam atque abhorrentem κνίπιον effinxit. Illud praeterea notatu non indignum, κνιπία a Theophane, quemadmodum ab inferioribus Latinis *parsimoniam*, aliter atque usu vulgari solet pro caritate rerum necessariarum ac penuria poni, quando nimirum annuariae species, ut Icti loquuntur, non nisi parce stricteque praebere comparari possunt. Κιμβίαι

et σκνιφὸς, tanquam proximi plauis generis, iunxit etiam Aspasius ad Aristot. Eth. Nic. 4, f. 51, a, κίμβιαις (λέγονται) καὶ κυμνοπρίσται καὶ γνίφωνες καὶ σκνιποί οἱ μικρὰ προϊέμενοι καὶ διδόντες. Forte mirabitur aliquis, ubi γνίφοντας hic memoratos et σκνιπὸς vel σκνιφὸς ab una origine dixerō pendere; quo tamen, si quid est in notationibus verborum exquirendis firmum, nihil esse verius existimo. HEMST. Vid. Gaisford. ad schol. Theocriti p. 188. DIND.

592, 10 ἐπιστομηθεὶς etiam Θ. et Reg. Kusterus: *Rectius ἐπιστομισθεὶς.* «Non dissentio; quamquam memini formam utramque multis in verbis promiscue saepius usurpari, λοιδορεῖν, λοιδορεῖσθαι· ἀπολογεῖσθαι, ἀπολογίζεσθαι· sed ἐπιστομίζειν perpetuae consuetudinis auctoritatem habet: vid. Aristoph. Eq. v. 841, et Suicer. Thes. HEMST. Haec tantum habet Θ., τοῦτο παίζων φησὶ Χρεμύλος, ἐπιστομηθεὶς παρ' αὐτῆς.

593 om. etiam Θ. — 23 ὡς ἐγκ. aptius esse animadvertit Hemst. — 29 ἡμῶν εἰς τούτους· καὶ τοὺς ἀσ. ὥθησε λόγους Dorv., reliquis omissis.

594, 33-45 sic in V., ἔθος ἦν τῇ Ἐκάτῃ τὴν τριακάδα ἐν ταῖς τριόδοις τιμᾶν, διὰ τὸ αὐτὴν καὶ Σελήνην καὶ Ἄρτεμιν καλεῖσθαι. ἐτίμων δὲ αὐτὴν οἱ πλούσιοι ἄρτους καὶ ἄλλα τινὰ τιθέντες ὥσπερ θυσίαν. ἐλέγετο καὶ ὅτι οἱ πένητες ἀπ' αὐτῶν λαμβάνοντες ἥσθιον καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ Ἐκάτῃ αὐτὰ ἔφαγε, λέγει δὲν, — ἐσθίουσιν αὐτά. — 34 οἱ πολλοὶ Reg. pro τὸ παλ. — 35 Ἄρτεμιν V. Reg., qui τε καὶ Ἄ. Ἀρτέμιδα Ald. — 36 οἱ πλ. δειπνον ἐσπέρας ὡς θυσίαν τῇ Ἐκάτῃ προσάγοντες ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἐτίθουν Reg. Junt. ὡς Ald. — 38 πειν. om. Reg., qui 39 ἔφαγε ταῦτα. Ib. ἐμάθομεν V. — 40 fort. κάλλιον. DIND. — 41 αὐτὴ V., ex quo deinde accessit καὶ τίνες ἐσθ. αὐτά. Sequentia ἔθος—πένητας habet Suidas s. Ἐκάτην.

595 ἡ εἰς etc. Hoc scholion ad αὐτὴν spectat. DIND.

596, 52 τηχανισμένου Dorv.

598 om. etiam Θ. — 17 sqq. Cratini locus ex Hephæstione est p. 47. — 18 νῦν Ald. In Junt. ἔχε σιγάν· καλεῖται δὲ καὶ παροιμιᾶν διὰ τὸ πολλὰς παροιμίας τούτῳ πεποιθῆσθαι τῷ μέτρῳ. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς εἰδότηων τί. καὶ πάντα etc. Illa, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς εἰδότηων τι, pertinere suspicor ad v. 600 [cui ascriptum est in Regio, additis λέγει δὲ ὅτι οὐ μὴ με πείσεις καὶ ἐὰν δόξης πείθαι], quasi ab iis proverbialiter usurpari monere voluisset, qui de veritate cuiusvis rei persuasi a suscepta semel sententia nullis machinis dimoveri se patiuntur. HEMST. — 28 Ἀντὶ τοῦ εὐθέγγη V.

600, 37 σοι om. R. σοι et seqq. om. Θ.

601, 40 Ταῦτα om. R. ταῦτά φασιν Ald. διὰ Τηλ. Θ. « Hæc, Ὡ πόλις Ἀργους, κλύεθ' οἷα λέγει, reperiuntur itidem in Equit. v. 810, ubi scholiastes observat sumtam esse partem priorem ex Euripidis Telepho, ex Medea posteriorem : idque verum; exstant enim in hac tragœdia v. 168, κλύεθ' οἷα λέγει, pauloque ante præcedit etiam, Ὡ πόλις. Idcirco quod hic scribit enarrator noster, verum illum in Phœnissis haberi a Polynice pronunciatum, effugere non potest, quin ejus culpam in memoriæ malam fidem rejiciat : quamvis simile quidpiam offerre non negem v. 608, 614, 616. » HEMST. — 41 sq. ἐκ Φοινισσῶν—λέγοντος et 43 sq. διαβάλλει—πένητας om. Θ.

602, 48 συνδικιτητὴν V. Θ. et Suidas s. Ξύσιτος et Σύσιτος. δικιτητὴν R. Ald. ζωγρῶν V. pro ζωγράφος. — 49 ὦν om. G. — 51 sq. ζωγρ. ὦν et τὸν σὸν om. Dorv.

604 scholion V. reperitur in scholiis ad Nub. 133. — 7 Παγασιτικὸν codex.

605, 15 Ποῦ om. Θ.

606, 18 sq. ὄν—λέγουσι om. etiam Θ. — 19 κυφῶνα ὄνομα κύριον R. omisso φασι. — 20 οἱ—καλούμενον om. etiam Θ. — 22 κυφῶνα recte Reg., 23 γράφουσιν idem. οἱ δὲ—καλούμενον habet Dorv. — 25 Τὸ δὲ οὐ μέλλειν, ἀλλ' οὐ γρηΐ V.

607, 28 Ἀντί τοῦ ἀνύειν· πλεον. V. γὰρ R. δὲ V. Θ. — 29 sq. καὶ ἀνύω Hemst. ἀνύω καὶ Reg. Junt. — 32 συντόμως Paris.

608, 34 δέ om. Θ.

610, 38 σε additum ex V. — 39 ἔθει R.

612, 43 τὸ additum ex R. — 44 λείπει V. λέγειν R. Θ. Ald. ἀλλ' et 45 τὸ σχῆμα om. Θ.

616, 53 ἀντί τοῦ ἀνθηρὸς R. λιπαρὸς ἀνθηρὸς Θ. ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λιπαρὸν ἀνθηρὸν V. — 54 ὁ ληλιμμένος R. — 4 ἐπιτωματικοῦ Kusterus. ἐπιτωματικοῦ Junt. Est autem ἐλαίον ἐπιτωματικόν, quia vim habet velut operiendi atque occludendi tenues corporis meatus, ne vel sudorem internosque simul spiritus justo citius transmittant, vel aerem ac frigus extrinsecus hauriant : quam ob rem oleum a Dioscoride dicitur 1, 30, δυσπερίψυκτον φυλάσσειν τὸ σῶμα. De utraque olei dote multa disputat Lucian. in Anacharsī. HEMST. ἔνα ἐπειδὴ οἱ τοῦ σώματος πόροι ἀδηλοὶ τῇ θερμῇ ἡνεώγησαν, ὑπὸ τοῦ ἐλαίου (ἐμφοραγνέντες addit Reg.) κλεισθῶσιν (κλ. ἐπιτωματικοῦ ὄντος Reg.) καὶ μὴ δέξονται ἀέρα ἔξωθεν Dorv. Reg.

619, 18 ἐπιτρίψαι Paris., qui 19 sq. ἐπέπερ—καταπαρδεῖν om. R. ante ἡ ἀξία habet ὥσπερ ἔλεγε—καταπαρδεῖν. — 22 Τὸν om. Paris.

621, 26 διευθετεῖ Reg. Edebatur δι. θετεῖ. « Quæ de varia verbi ἄγειν significatione notata

vides, ex recentioribus grammaticis, præsertim Moschopulo, congesta satis alieno loco inculcantur. Apud Synesium Ep. 4, p. 161, D, ἄγειν est *celebrare, observare*, ut in ἄγειν ἐορτήν. Paullo post Synesius : ἄγουσιν ἀπραξίαν. » HEMST. Conf. schol. v. 285. — 33 δηλαδὴ om. Θ. — 36 ἐ δὲ ἐκτὸς ἐν Reg. « Puto significari templum Æsculapii in Piræeo. Cario enim v. 656 narrat Plutum a se et hero, simul ad templum pervenerunt, fuisse ad mare ductum ut lavaretur : a templo urbano longiori fuisset via. » BOISSONAD. in Wolfii Analectis 3, p. 82. τὸ μὲν—τὸ δὲ V. ἡ ἐν Ἀχαρνεῦσι G., omisisis ὧς φασι.

623, 42 verba τῶν ἀναγκαίων in V. præcedit τῶν προσέργων, corruptum e lenimate τῶν προύργου. τῶν ἀναγκαίων om. R., qui ante τῶν σπουδαίων habet ἀορίστου ἐτέρου μετοχή, quæ ad ἐλθῶν sunt referenda. DIND.

625, 53 καὶ ἔθος ἐστὶν ὡς ἀντί Θ.

626, 4 παρὰ τὴν Θ., qui om. 6-25

627, 15 σημ. — 23 sunt in Regio, omisisis 20 sq. ἀλλὰ—καὶ ἤμα. — 17 ἀναβλέψαιεν. Observat Kusterus, *voluisse scholiasten, vel debuisse dicere ἀναβλέψαι ποιήσαιεν* : quod ut, si castigatam scribendi legem spectes, minime negari potest, sic nostrum enarratorem tuetur usque recentiorum, quos non piguit verbis ejusmodi neutris, qualia sunt ἀναβλίνειν, ἀναβιοῦν, ἀναζῆν, ἀναδύειν, ἀνακύπτειν, ἀνανεύειν, ἀναβάλλειν etc. agendi vim induere. Neque abhorrent prorsus ab illo more veteres; sed consideratius illi ac majore cura linguae patriæ rationes exigebant. Præter alios hunc usum illustravit Jo. Davis. ad Cie. Tuse. D. 3, 31. Vir tamen doctissimus mallet omisisset Euripidis exemplum ex Rhes. v. 446 (443, ubi v. intt.)... Attamen in scholiasta poterat aliquis, offensus insolentia locutionis nusquam alibi, licet ἀναβλέψαι sæpius occurrat, ab eo sic usurpatæ, legendum suspicari, μέγρις ἂν ἐκείνοι ἐς Ἀσκληπιοῦ ἐλθόντες ἀναβλέψαιεν ὁ Πλοῦτος : quo pacto nominativi pro absolutis accipiendi sunt, quasi scriptum foret, ἐκείνων ἐς Ἀσκληπιοῦ ἐλθόντων. HEMST.—24 sq. Ὁ θεράπων—ἀναβλέψαντα post τιμὰς νέμουσι ponit R., omittunt V. Θ. — 25 ἀπαγγέλλων Ald. Θησεῖα ἐορτὴ ἀγομένη ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾗ ἄρτοι τινὲς δίδονται, ἃς καλοῦσι μυστίλας, ἐστιώμενοι παρά τισι. γίνεται δὲ ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Θησεῖος καὶ ἐσθίει προῖκα. μεμυστικημένοι οὖν ἐστιώμενοι, ἡ μυστίλοις ἀρύοντες τὴν θάραν καὶ ἐσθίνοντες ἡ ἄρτους φαγόντες ὡς μύστρα. ἐρίνετο δὲ τὰ Ὀθησεῖα οὐδόαις, καὶ πᾶσα οὐδόη ἀνιερούτο Θησεῖ. Ἄλλως. μετὰ V. Apud Suidam, Θησειοῖσιν : ἐορτὴ τις τελουμένη παρ' Ἀθηναίοις. μετὰ γὰρ τὸ—. « Historiæ rarius obviæ Theophrastum testem citant

sane lulentum Suidas in Ἀρχὴ Σκυρία, et Eustath. ex Pausaniæ Lexico ad Il. I, p. 782, 54, ut indicavit Jo. Meurs. Thes. c. 29 : quibus accedit quem ex iisdem fontibus sua derivasse credi par est, scholiastes Aristidis mendosissime multoque segniori cura quam decuerat non ita pridem editus vol. 2, p. 241 : Θησεύς ὑπὸ Λύκου Ἀθήνησιν εἰς τυραννίδα συκοφαντηθεὶς ἐξωστρακίσθη τῆς πόλεως, καὶ ἦλθεν εἰς Σκύρον, ἧς Λυκομήδης ἦρχεν etc. Λύκου perperam vulgatur. Eum Lycum Thesei patrum facit enarrator Lycophronis antiquus ad v. 1324, qui utinam integer, detractis emblematis Tzetæ nugacissimis, ad nos pervenisset. Hoc traditum, ut opinor, ab aliquo τῶν Ἀθῆνων scriptore si certam fidem habet, Lycum oportet valde senem Athenas rediisse : nam pulsus ab Ægeο fratre regni paterni hereditaria parte, non tantum in vicina Peloponneso vitam egit, auctisque Magnorum Deorum initiis apud Messenios vir religionum peritissimus inclaruit, sed et in Lyciam usque penetravit, tanta pollens auctoritate, ut Termilas barbaram gentem non pœnituerit novo ab eoque ducto Lyciorum nomine censi. Videtur autem in patriam reversus eo temporis intervallo, quo Theseus apud Molossorum regem quadriennium in vinculis exegit : dum enim Ægei filius Athenis et rerum gestarum laude et amore populi beneficiis ingentibus obstricti florebat, nihil erat, quod Lycus se causæ suæ patronos inventurum speraret. Verum eo amoto ab civium oculis, vates publicæque superstitionis moderator, ut solet hominum illud genus ad flectendos plebis animos esse callidissimum, opportunam conciliandi favoris occasionem nactus fratris injurias in filium ulcisci constituit. Usus igitur impulsore Menestheο, quem primum ἐπιθέσθαι τῷ δημαγωγεῖν, καὶ πρὸς χάριν ὅλῳ διαλέγεσθαι Plutarchus affirmat, Theseum, abalienata mobilis vulgi voluntate, eandem exilii, quæ ipsi olim obtigerat, subire sortem coegit. Hinc clarius intelligitur ratio proverbii satis alioquin obscuri, Λύκου δεσπῆς, de quo nonnulla collegit Jo. Meurs. Att. Lectt. 3, 9. Quem vero Lycum alibi bis terve vocaverat Strabo, eum τὸν Πανδίωνος Λύκωνα dixit lib. 12, p. 859, A; quod etiamsi Casaubonus mutari jubeat, ego propterea retinendum existimo, quia nihil obstat quin putemus, Lycōnem ab aliquo scriptore vetusto, quem ibi secutus sit Strabo, fuisse nominatum, qui plerisque Lycus audierit : sunt enim in nominibus propriis quædam formæ scribendi valde affines, sic ut ab aliis nunc hoc, nunc illo modo efferrantur; quæ ratio minus animadversa nonnun-

quam viros eruditos in errorem induxit. Hic ipse Lycus bis intra paucos versus Λύκος est Pausaniæ 1, 19, 4, nec secus sese res habet in *Icarus*, *Icarius* et *Icarion*, *Iasus*, *Iasius* et *Iasion*. *Actæus* et *Actæon*, *Glaucus* et *Glaucōn*, *Hyblus* et *Hyblon*, *Eurytus* et *Eurytion*. Quem Callistum dixit Socrat. H. E. 3, 21, Callistion est Libanio, notante Valesio. Pendet ab illo more quorundam patronymicorum intellectus : nam ut a Δεύκαλος existit Δευκαλίδης, sic a Δευκαλίων Δευκαλιωνίδης. Iapeti filius Prometheus non tantum *Iapetides* Ovidio Met. 5, 11, ubi quæ scripsit Capoferreus, partim bona sunt, partim mala; sed etiam *Ίαπετιονίδης* Hesiod. Op. 54, quomodo *Iapetionides* Atlas eidem Ovidio, et Perseus *Acrisioniades*. Contra Κύπελος Ἡετίδης in oraculo apud Herodotum 5, 92, § 5, qui patre genitus erat Eetione. Similiter, itaque Λύκος, Λύκιος et Λύκων. Jam Ptolemæum audiamus in Photii Bibl. p. 252, 29, ubi Achilles antiquæ memoriæ clarissimos recenset : καὶ ὁ τὸν δσπρακισμὸν ἐπινοήσας Ἀθήνησιν Ἀχιλλεύς ἐκάλειτο υἱὸς Λύκωνος. Quid si Λύκωνος? ut eundem illum Lycum Ægei fratrem intelligamus : quam suspicionem haud parum adjuvat ostracismi repertimentio : quippe non est alienum, filio scriptorem aliquem attribuisse, quod plures de patre narraverant : neque tamen diffiteor, aliunde mihi de hoc Achille nihil esse compertum. HEMST. — 28 ἐξ Suidas. Σκύρον libri, præter Θ., qui κύρον. Reg. εἰς Σκύρον νῆσον Δολόπων. — 30 λοιμῶζαντες. Utriusque mali pestiferi λιμοῦ et λοιμοῦ nomina literæ tantum tenuissimique soni discrimine separata quas sæpe dubitationes pepererint, ex notissimo Thucydidis loco 2, 54 testatum est. Non potuit ea de causa non contingere, quin altera vox frequenter sedem alterius invaderet : multis quidem in locis, utra sit eligenda rei que narratæ maxime conveniat, haud difficulter iudices, velut apud Hesiod. Theog. 227, ubi v. Grævium; at in aliis optare non ita planum atque expeditum : vid. Strab. 12, p. 862, C, et Casaubon. Hic tamen vel invito Suida, qui editionibus opitulatur, secundum Meursii sententiam in Thes. c. 31 λοιμῶζαντες prætuli; quippe testimonium est Æneæ Gazæi disertissimum p. 72 : λέγεται δὲ Ἀθηναίους, ἐπειδὴ ἐνόσουν, τὸν Ἀπόλλω χρῆσαι Θησεά τὸν Αἰγέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας μεταθιβάζειν. . . ἤμα τε τῆς Ἀττικῆς τοῦ Θησεῖος τὸ λειπόμενον ἐπέβη, καὶ ὁ λοιμὸς οὐκ ἔτι ἦν. In simili casu schol. ad Eq. v. 84 de Themistoclis ossibus Athenas transvehendis : λοιμωζάντων δὲ Ἀθηναίων ὁ θεὸς εἶπε μεταφέρειν τὰ δστέα Θεμιστοκλέους : pestis autem multo magis, quam fames, habebatur vindictæ divinæ in homines animadvertentis te-

lum præsentissimum, ut notavimus ad schol. v. 179. Igitur eadem indiget medicina schol. Aristidis, ubi nihilo minus, etsi ter repetatur, ὕστερον δὲ λιμοῦ κατασχόντος Ἀθήνας, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων, οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν λιμόν, εἰ μὴ Ἀθήνησιν μετενέγκαιεν τὰ Θησέως ὄσπ'· οὗ γινόμενου δὲ λιμὸς ἔπαυσεν, reponendum esse λιμὸς mihi persuadeo. De vocabulis hisce permutatis iterum erit monendi locus ad v. 1054. Κελευσθέντες autem nimis nudum flagitare videtur γρησμοῦ· quemadmodum in Plutarcho De flux. c. 6, p. 22 : εἰς τοῦτον κατὰ προσταγὴν τὸν λόφον πόλιν κτίσαι θέλοντες, interseri debet, κατὰ γρησμοῦ προσταγὴν, de quo dubitare vix potest, qui Plutarchum adhibuerit c. 10, p. 37, vel, si lubet, ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, cui favent Æneas et Aristidis enarrator. [In Reg. γρησμοῦ δολέντος, ubi hæc ex Plutarchi Cimone amplificata.] HEMST. λιμώξαντες V. Θ. : sed λιμώξαντες, ut videtur, R. — 31 Λυκομήδην etiam Suidas. Λυκομήδης Ald. — 32 τὸ om. Ald. — 33 εἰσοθέους R. αὐτῷ Suidas. οὕτω libri. « Carpit Aristophanis interpretem Jo. Meursius, quod graviter errans tempora confundat, et ad Lycomedis ætatem referat, quæ magno scriptoribus, quos ejus historiæ meminisse scimus, consensu multis post seculis demum evenerunt : quod etsi non negem, dubium tamen mihi non est, quin suos auctores scholiastes fuerit secutus : novimus enim ex Strabone 9, p. 601, A, et pluribus aliis τοὺς τὴν Ἀθήϊδα συγγράψαντας πολλὰ διαφωνῆσαι· idque eo etiam magis probabile videtur, quod templi Theseo instituti et consecrationis honorumque divinorum causam ab illo principio repetat. Ceterum abit itidem a nostro scholiastes Aristidis loco cit. et ad vol. 2, p. 172. » HEMST. διανοέουσι Θ. — 36 ἤρωος ἐορτὴν G. — 37 διανομαὶ δὲ Ald. Apud Suidam καὶ ἐγίνοντο διανομαί. — 38 γίνονται Ald. ἐτελεῖτο Suidas. — 39 συνήγαγε τὴν πόλιν, τῆς Ἀττικῆς πρότερον κατὰ κόμας οἰκουμένης Suidas. Si refingas, συνήγαγε τὴν πόλιν πρότερον σποράδην καὶ κατὰ κόμας οἰκοῦσαν, videri potest interpretes Isocratem imitari, qui Helenes Enc. p. 214, E, de Theseo sic scripsit : καὶ πρῶτον μὲν τὴν πόλιν σποράδην καὶ κατὰ κόμας οἰκοῦσαν εἰς ταῦτὸν συναγαγὼν τηλικαύτην ἐποίησεν etc., sed malim : ἐορτὴ δὲ αὐτῷ ἐτελεῖτο, vel ἐπετελεῖτο, ἐπειδὴ πρῶτος αὐτοὺς συνήγαγεν εἰς τὴν πόλιν, τῆς Ἀττικῆς πρότερον σποράδην καὶ κατὰ κόμας οἰκουμένης· quibus in verbis et orationis structura et scholiastæ mens planissime procedit : adde, non aliter loqui Thucydidem 2, 15 : ἐς τὴν νῦν πόλιν οὔσαν ξυνώκισε πάντας· Dionem Chrys. Or. 46, p. 517 : Θησεὺς τὴν Ἀττικὴν συνώκισεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Apposite Valer.

Maxim. 3, 3, ext. 3 : *Ille (Theseus) locatim dispersos cives suos in unam urbem contraxit, separatimque et agresti more viventi populo amplissimæ civitatis formam atque imaginem imposuit.* Vide Scalig. Anim. in Euseb. p. 50. De ὁγδοῇ Theseo sacrata scholiastes iterum ad v. 1126. HEMST. — 41 καὶ om. Θ. μύστρια μιμουμένοις R. Θ. et Suidas. S. Μεμυστιλημένοι. μυστρίους μιμουμένοι (hoc accentu) Ald. — 42 οἶον R. et Suidas. οἶονεἰ Θ. Ald. μυστιλίων Suidas. « Utrō modo scribatur, nihil interest. Etymologi locus in Μύστρον tam gravi vulnere laborat, ut medicina, nisi ab integris membranīs, speranda non sit. Eustathius autem ad Od. Γ, p. 1476, 62, ex Ἐλίο Dionysio monet : αἱ δὲ γε μυστίαι, ὧν ἡ μὲν ἄρχουσα διὰ τοῦ υ, ἡ δὲ παραλήγουσα διὰ τοῦ ι, ψομοὶ εἰς κοῖλοι, οἶον μύστρια κατὰ Αἴλιον Διονύσιον· τουτέστι μυστρία, εἰπεῖν ἰδιωτικῶς· καὶ μυστιλῆσθαι, φησὶ, τὸ οὕτως ἐθελοῖεν· κατὰ δὲ ἄλλους τὸ κοιλαίνειν ψομούς. Ergo grammaticorum opinionī fuit concedendum, ut in hoc itidem scholio scriberetur μυστίλη, non, quod in cunctis præter Aldinam edd. fertur, μιστύλη. Porro Suidas : καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινὰ· μυστίλη δὲ καλεῖται κοῖλος ἄρτος etc. sublato distinctæ a præcedentibus adnotationis signo ; unde tamen tanquam diversi auctoris rectius sejungi arbitror. Deinde post εὐτυχήσαντες, prorsus omissis, quæ aliunde Fracinus invexerat, continuo subnectit (schol. v. 628) : ὀλιγίστοις δὲ ἀλαίτοις λέγει, ἤγουν ἄρτοις· τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις etc. » HEMST. — 43 ἥσιον om. Θ. Deinde καὶ τὴν addita ex R. et Suida. — 49 ταῖς ἐορταῖς τ. Θησ. ἐρεῖς, ἃς Ἀθηναῖοι πολυτελεῖς καθ' ἕκαστον ἔτος ἐποιοῦν, καλοῦντες αὐτὰς Θήσεια, ὥσπερ καὶ Διάσια τὴν ἐορτὴν τοῦ Διός· ἐν οἷς ἀμφοτέροις πολλῶν ἀνταλωμάτων δαπανουμένων, βόες τε πλείστοι καὶ πρόβατα ἐσφάττοντο, ὅθεν οἱ πένητες ἐτρέφοντο συναγόμενοι· εἰ δὲ ἡ Reg. « Mendam scholii futilis ita correxit Kusterus, εἰ δὲ διὰ τῆς αἰ καὶ τ. Tale quidpiam omnino voluit. Θητείαν exponere solent μισθαρινίαν. Moschopol. II. σελ. p. 113. » HEMST. — 51 τεθραμμένοι Reg. τετραμμένοι Junt. Basil. « Μιστυλλᾶν valde vereor ut Atticum sit : formam enim mediam, et solam, opinor, usurpant : neque nimis probavero μιστύλλα, quæ, ut paulo inferius, μιστύλη fuerat scribenda. Μυστίλον habet schol. ad Eq. v. 824, sed, si valet auctoritas Suidæ, perperam pro μυστίλῃ· eum vide in Μυστιλᾶται. » HEMST. — 5 γε Kusterus. τε Reg. Junt. — 7 τεθραμμένοι—βοφῆσαντες hic om. Θ., sed infra post v. 635 adscriptum habet τεθραμμένοι καὶ ζωμὸν βοφῆσαντες, unde correctum quod in Dorv. est ζωμοῦ βοφῆσαντες.

628, 10 ἄλλως præponit V. Τοῖς etiam Suidas.

Οἱ τοῖς Ald. γὰρ additum ex R. et Suida. — 11 τοὺς ζωμούς om. Θ. ἐκορέννυντο Suidas, qui 12 sq. ὀγδόη—ἥρωος omittit. διτῶν Θ. — 13 ἡμέραν ἐχόρευον R. — 14 μάσσησιν G. Post μάσσησιν V. addit οἷον ἐπ' οὐδὲν εὐτυγχήσαντες, νῦν δὲ ἐστρώμενοι. — 15 ἄρτον ἥσθιον Suidas, qui 16 καὶ om. et κορέννυνται scribit.

631, 22 Ἄντι—δομομαστίγων infra ante scholion v. 637 habet R. σεαυτοῦ Θ. δομομαστιγιῶν Kusterus. — 23 οὐκ ἄλλων τινῶν βέλτιστε τῶν ἑαυτοῦ φίλων, οἷον δομομαστίγων σου (εἰ μὴ τῶν δομομαστίγων G.) V. Sequentia om. etiam Θ., habet γρ. φίλων.

635, 32 Ἐκ Φινέως—στίχος infra post ἀφῆρέθη τὸ κάλυμμα habet Θ., in quo est ὁ στίχος οὗτος. In V. vero quum ad verum proximum, Ἀσκληπιῷ παιώνιος εὐμενοῦς τυχῶν, annotatum sit hæc ex Phineo Sophoclis esse petita, incertum manet unum an duo versus ab Sophocle sumpserit Aristophanes. Utriusque versus tragicum esse colorem manifestum est. DIND. — 33 ὅρα δὲ πῶς Ald. δὲ om. Θ. ἐγκαταμίξας Hemsterh. — 35-37 ἀντί—λέγει om. V. ἐπιτεταμένως—λέγει habet Suidas s. Ἐξωμμάτωμαι. Ib. φιλέων R. et Suidas. φίλεον Ald., quod legitur ib. v. 343. — 38 γὰρ ἐξωμμάτωσαι codex.—44 ἐξεκόπει (voluit ἐξεκόπη. Hemst.) Dorv. — 45 ἐκ om. Dorv., qui 47 λευκώματα. — 51 Ὠμμάτωθη om. Θ., in quo 53 πρῶται esse videtur pro λελάμπρυνται, quod posuit Dindorfius; literæ vix legi possunt. — 1 καθαρώς codex literis prope evanidis. Malim καθαρούς ἔσχε τοὺς ὀφθαλμούς, ut in scholio Juntino. DIND.

637, 15 Τινὰ—τραγικῶν om. etiam Θ. et Suidas s. Ἀέγεις. — 16 ἀναγγέλλεις Suidas. — 20 ἡμίσεος Reg. — 23 παιώνιον δύο Hemst. παιῶν, δ' δύο Junt. Regius recte παιώνιον τετάρτων δύο.

639. In principio scholii addebatur ἐξ Ἡλέκτρας Εὐριπίδου, quæ omisi cum libris. Electram, nomine a prologo fabulæ ducto, grammaticus nominat pro Oreste, ut schol. Cantabrig. ad Ran. 305. DIND. — 28 sq. Ἀνυμνήσω—ἀνθρώποις om. R. V. Ante πολλοὶ γὰρ in R. legitur τὸ σημεῖον ο θ τ π εις εἰς προ καθά. — 29 πολλοὶ δὲ, 31 ὑγεία Θ. Ald. — 32 πάντας R. Θ. καὶ πᾶσιν ὑγίειαν V. ὑγίαν R. Θ. Ald. — 33 ἡ τὸν V. Θ. ἀντὶ R. οἷον Ald. παίδας ἔχοντα V. — 34 ἡ τὸν καλὸν Θ. Ald. — 36-38 δ δὲ νοῦς—Ταντάλῳ habet V., qui 37 τραγωδίας, 38 ταλάντῳ. — 42 Μαχάωνα Paris. Reg. Ποσειδάων Dorv. — 43 Ἰασώ τε Πανάκειαν καὶ Ὑγείαν Reg.

641 om. etiam Θ. — 2 μὴνύσει Hemst.

642, 4 ἀγαποῦσα formam non semel adhibuit

pro ἀγαπῶσα. Explicatio vero, si usum Græcæ linguæ castigatam attendas, non satis commoda.

HEMST.

644, 9 εὐαγγελία Hemst. — 10 διαβάλλει—οἶνον ex V. addita. — 13 μέθυσιν Paris.

646, 16 συλλαβῶν et 18 ὁγλ. om. Θ. — 20 γνωρίσεις scribere debuisset. HEMST. Aut γνώσει. DIND.

649 om. etiam Θ. — 26 ἄχρι Reg. τέλος Paris. — 30 κεφαλὴν ἐρεῖς Reg.

651, 36 ὠθηθῆναι V.

652, 40 sq. Σαφῶς—δεδῆλωκεν Dindorfius addidit ex R. V. Θ., in quibus hoc scholion ad v. 649 est adscriptum. — 41 τὰ γκαλεπὰ Θ. δὲ om. R. — 42 ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πρ. Θ. Ald., quæ addit ἰδοὺ διεσάφησεν. Menandri locum affert Suidas s. Πράγματα, omisso fabulæ nomine. — 43 sq. ἐν ᾗθει δὲ ἀναγν. om. etiam Θ.

654 habet R. πάλιν νῦν τὸν ἄνδρα εἶπεν ὡς ἐν ἀρχῇ.

656, 5 ἥθιστο R. et Junt. — 6 τοὺς ἀφοσιουμένους Reg. ὡς καὶ additum ex V. Reg. — 7 Ὀμηρος om. R. θύματ' Reg.

657, 10 sq. Ἄπο—συγκοπὴν hic om. R., sed infra post v. 663 habet, ἀπὸ τοῦ λούω καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ἐλούομεν. — 10 λόω Buttmanu. Gramm. vol. 2, p. 182. λύω Θ. Ald. λούω R. et ed. Basil. In V. hoc scholion cum proximo est conjunctum, τὸ εὖ ἀντὶ τοῦ οὗς ἐν εἰρωνείᾳ, δυστυχές. λούμενος δὲ ἀπὸ τοῦ λούω, ἡ κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ἐλούομεν διὰ τὸ τῆς οὐσίας ψυχρὸν τῶν γερόντων. ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεθα—εἰώ. — 12 addit Reg. καὶ τὰ ἄλλα δὲ τούτου καὶ παθητικὰ ὡς πλεῖστον κατὰ συγκοπὴν γράφονται. — 13 Κατ' εἰρωνείαν Dorv. Regius: Τοῦτο κατ' εἰρωνείαν εἶπεν· ἄλογον γὰρ ψυχρῷ ὕδατι τοὺς γερόντας λούεσθαι ψυχροῦς ὄντας φύσει. — 14 ἀνὴρ γέρον (pro τὸ δὲ) ψυχρῶ (sine θαλάττῃ) Θ., qui 15 sqq. τὸ δὲ—εἰώ omittit. — 16 γὰρ additum ex R.

660, 20 Τὸ ἐξῆς πόπανα καὶ προθύματα καὶ πέλανος καθωσιώθη Ἡφαίστου φλογί. ἀντὶ τοῦ V. — 22 τοῦ κανοῦ ἢ τοῦ βοιωτοῦ V., non G. φθέγγονται, 23 χορήσασθαι V., pergens ἄλλως. τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ δὲ τῷ βοιωτῷ—λιθανωτόν, et 25 Γρ. καὶ θυλ. omittens. Idem sequentia σημαίνει—πλακούντια infra post λιθανωτόν l. 35 habet præfixo ἄλλως. — 26 idem προκαθάματα. γενόμενα Ald.

661, 31 ἄλλως præfixum in V., qui 32 ἀπετέθη. Sequentia sic in R.: . . . ματα καθωσιώθη Ἡφαίστου φλογί πόπανα καὶ πέλανος. ἐπειδὴ δὲ—λιθανωτόν. In V. ἄλλως. τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ δὲ τῷ βοιωτῷ προθύματα καθωσιώθη Ἡφαίστου φλογί πόπανα καὶ πέλανος. καὶ προθύματα δὲ ᾗτοι τὰς ὀλύρας—λιθανωτόν. — 34 alterum προθύματα addidit Kusterus,

ἤτοι V. ἢ R. τούτεστιν ἢ Ald. — 37 Ἄλλως et sequentia om. etiam Θ. — 39 ὡς τὸν et ἐρρίπτουν Reg.

663, 51 sq. Χαμαιστρώσιον ἀπὸ εὐτελῶν παρεσκευάζετο καὶ μικρῶν κατυμάτων V. Ἀντὶ τοῦ εὐτρεπίζετο R. ἡὐτρεπ. Θ. ἡὐτρεπίζειν Reg. et Suidas s. Παρεκαττύετο. — 53 καὶ εὐτελεῖς ἱμάντες οἱ ἀποριπτόμενοι εἰς τὰς κοπρίας V. τῆς κόπρου etiam Suidas. τοῦ κόπρου Ald. In Regio καττ. δὲ λέγονται τὰ μικρὰ τμήματα τῶν σκυτῶν ἢ τῶν ὑφασμάτων, ἃ διὰ τὸ εὐτελεῖς καὶ ἄχρηστον ῥιπτοῦσιν οἱ τε σκυτοτόμοι καὶ οἱ βράπτει. — 54 εὐτρεπίζομεν V. — 5 καταπεπατημένη στρωμνή, ἢ βροῦλλα, ἢ τὰ παρατυχόντα συνῆγε καὶ συνετίθει ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ Reg.

665, 10 Καὶ et 11 οὗτος addita ex V., qui pergit ἐς τε ῥήτορα συκοφάντην καὶ τὰ δ. — 13. Intellegi potest, vel ipsum Aristophanem in Πελαργοῖς Neoclidæ meminisse, tanquam rhetoris et sycophantæ; vel de illo homine, notissimo calumniatore, plura fuisse in scholiis ad eam fabulam dicta. Inde petium forte proverbium adnotavit Suidas: Νεοκλείδου κλεπτίστερος · οὗτος κεκομώδηται, ὡς ῥήτωρ ἦν, καὶ τυφλός, καὶ συκοφάντης, καὶ κλέπτης · ubi tamen hunc ipsum Comici nostri locum subjecit. HEMST. καὶ om. V. — 18 ἐκ μετ. Θ.

669, 20 παραγγέλω Θ. — 22 νεοκόρος Dorv. δοῦλος om. Θ. — 23 sq. scribendum fuerat εἰς αἰσθησιν ἔλθῃ. HEMST.

671, 26 εὐκατάτως Dorv. hic et iterum ad v. 709.

673, 29 Ἀττικὸν δὲ Θ. οἱ μὲν Ἀττικοὶ et ἀθάρη V. Αἰολεῖς ἀθήρας om. etiam Suidas s. Ἀθάρα. — 30 τὸ δὲ κοινὸν et ἀθάρα V., ex quo et Suida additum ἔστι — ἡψημένον (ἔψημένον V.) — 41 σιμιδάλως Paris.

675, 46 Περισσή ἢ μία ἐπὶ om. Θ., qui ἱερείων δηλαδὴ ὄφειον. — 47 ἐφερπύσαι δὲ om. V., qui ἀντὶ τοῦ βαδίσαι.

677, 51 Ἀττικὸν μὲν μονοσύλλαβον Θ. — 52 φθόιας Kusterus: φθόιας priores edd. Foesius OEcon. Hipp. in Φθόιας hic φθόιας vitiose putat scribi pro φθοῖδας · quod licet itidem rectum sit, in scholiaste tamen nihil esse mendæ satis constat. Callimachi mentionem Suidas prætermisit, aliis additis, quæ hic non reperiuntur. HEMST. — 54 φθοῖας codex. Corrigendum Καλλιμαχος δὲ « Αὐτὴ παρὰ φθόιας. » Quæ verba in fine pentametri posita fuerunt. DIND. Quod egregie confirmatur hoc scholio Regii nostri: Οἱ μὲν Ἀττικοὶ μονοσυλλάβους οὕτω λέγουσι τοὺς φθόιας · δὲ Καλλιμαχος κατὰ διάλυσιν τοὺς φθόιας. — 1 πλάκους G.

678, 5 ἐπιφερόμενα Θ. Ald., quocum Hemst.

comparabat Hesych. : Θυήματα, τὰ ἐπιφερόμενα ἄλφια εἰς θυσίαν.

681, 10-16 sic in V., ἀρσενικῶς δὲ σάκτας λέγεται, ὡς αἱ γρήσεις διδάσκουσι. γράφεται δὲ καὶ σάκκον, ὅσον εἰς θύλακον, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. Ἄλλως. ἔβαλλεν εἰς δερμάτινον σακκίον, δὲ λέγει θύλακον. ἔπαιξε δὲ εἰπὼν · ἀντὶ γὰρ τοῦ ἡγγισεν εἰς τὸν βοῖμὸν, εἶπεν ἐκλεπτεν. — 10 καὶ ex Θ. additum. σάκκον, ὅ ἐστιν Ald. — 13 δέρματα Θ. δέρματος Ald. — 15 δὲ om. R. Ib. αἱ γρήσεις intellige veterum scriptorum loca, unde genus illius vocabuli σάκτας masculinum patet. Etymol. in Κασσωρίς: αἱ γρήσεις παρὰ Λυκόφρονι. Longe fallitur Cuperus Obs. 1, 16, quando pro γρήσι in Euripidis scholiaste nullum esse dubium, quin legi debeat ῥήσις, contendit. OEumen. ad A. A. c. 26: εἴτα καὶ γρήσιν αὐτοῖς Ἀράτου ἐπάγει, quæ recte cepit Billius Obs. Sacr. 1, 21. Clementis est locus Strom. 6, p. 749, 18: Εὐριπίδης ἐν ἐξαμέτρῳ τηρήσει φησὶν, qui multum eruditus viris negotii facessivit: emenda, sodes, ut omnis difficultas dematur, ἐν ἐξαμέτρῳ γρήσει. In Eustathio frequens, δηλοῦσι γρήσεις παλαιαί, vel τῶν παλαιῶν · velut ad Od. Γ, p. 1454, 29: ὅτι δὲ τὸ γίλια ζῶα ὑποσγέσθαι κατὰ γιλιῶν εὐξασθαι ἐφράζετο, δηλοῦσι γρήσεις παλαιαί · alibique sæpe, φέρονται γρήσεις, φέρεται γρήσις ἐκ Μενάνδρου. HEMST. Adde Schæfer. Meletem. crit. p. 63. Bast. nott. mss. — 23 pro ἔβενον legendum ἐμβάλλον ex Reg. — 26 σάκκον κατ' εἶρ. Dorv.

682, 28 Ἀντὶ τοῦ ὅς. V. ὅστις μὲν τὰ πρὸς ἀνθρώπους, ὧν ἔξεστι θίγειν Θ. Ald. Ex R., in quo aliquot literæ evanuerunt, enotatum ἀντὶ τοῦ. . . . ὅτι ὅσιον εἶναι etc. — 29 φησὶν om. V. ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐπεὶ R. — 30 sq. Σύμмахος — θιγγάνειν addita ex V. — 32 Ὑπολαβὼν om. Θ., qui ἢ ὅσιόν τι τὸ λ. Regius recte ad hunc versum refert quæ infra legitur ad 685, l. 44-47.

683, 37 τζουκάλιον. Pari modo ad v. 813. Vocabulum illud senioris Græciæ scribitur etiam τζουκάλιον, et τζηκάλιον · posterius, ut quidem puto, mendose. Vide Ducang. in Τζουκάλι. HEMST.

685, 42 κλέπτῃν καὶ λαίμαργον Ald. Solum ὡς λαίμαργον Regius. — 43 φθόση με ἐπὶ (τῆς add. G.) γύτρας V. τὴν γύτραν φθάσει με Θ. Ald. Sequentia om. etiam Θ. — 49 στεφανηφοροῦντα. In numis etiam coronatus visitur, ut prolatis scholiastæ nostri verbis monet Jo. Henr. Meibom. Comm. in Jus Jur. Hippocr. c. 5, § 35. HEMST. — 3 ἐφορός ἐστὶ G. — 7 πώματα Paris.

689, 12 λάβω, 13 ἐξείραντες V. ἐξήραντες G. Ipsa Menandri verba sic sunt haud dubie redintegranda, τὰς χεῖρας ἐξάραντες ἐπικροτήσατε, i. e. sublati manibus clarum plausum date, ut jam Hemsterhusius est interpretatus collatis,

quibus Plauti Terentiique fabulæ finiri solent, verbis *Vos valete et plaudite*. Similiter Comicus ejus verbis utitur Augustus moriens ap. Sueton. cap. 99 :

Χαίρετ'· εἰ δὲ πᾶν ἔχειν δοκεῖ καλῶς, τῷ παιγνίῳ
δότες κρότον καὶ πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε.

Nam sic hæc restituenda videntur. DIXO. Pergit Ald. καὶ τα συρίξας ἐγὼ ὅμοιον φασίν Ἀ. Rav. ὁμοίως φ. — 14 Ἀττικῶς V. συρίκτες G. συρίκτει V. συρικτὸς R. Ald., quod in συρισμὸς mutandum videbatur Hemsterhusio, qui de σύριγμα: « Pendet ea forma apud Atticos a συρίζω, συρίζω, quum contra communibus Græcis συρισμὸς in usu sit, quia flectere solent συρίζω, συρίσω· eadem ratio valet in σαλπίζω, σαλπίζω et σαλπίζω, unde σαλπικτὴς et σαλπικτῆς, similibusque aliis, de quibus Atticisni præceptores docuerunt. » καὶ συρίσας addita ex V., quibus οὐ inseruit Dindorfius. Ante ἀκλόουθον in R. est ὑψήρει, ἐκτείνει, in V. ἡ ἐκτείνει. — 15 τοῦ ἐφ. V. τὸ ἐφ. Θ. — 17 κράζειν Θ. — 18 δ additum ex V. — 19 τὴν χεῖρα Dorv.

690, 24 perguit V., εἶδος δὲ ὄφεις δὲ παρείας ὄφεις. οἶον οὐ δάκνουσιν, ἀλλὰ ἔχουσι παρείας μεγάλας. Ἄλλως. εἶδος ὄφ. etc. — 25 ὄφεις R. Addit Ald. ὁ παρείας, omittit εἰρηται δὲ. — 28 λέγων καὶ φάσκων Θ. — 29 Λυκοῦργος. Corrigendum Ὑπερίδης ex Harpocrate, Photio et Suida s. Παρεῖαι ὄφεις. DIXO. — 30 καὶ om. V., qui 31 εὕρισκεται post Διονύσου ponit.

693, 42 ὀριμύτερον R. τὸ om. V. τὸ πᾶν R. — 43. Annotavit Κάτος, κάττος et κάτα Ducangius, proferens ex Glossis in Aristoph. Nub.: Γαλεώτης, κάτα· quod ipsum in Dorv. conspieitur ad verbum ejus fabulæ 174 Γαλεώτης] κάτα. Proprie quidem αἰλουργος, sive felis, est κάττος, vel κάτα· nam γαλῆν mustelam dici, stellionem γαλεώτην ostendit Jac. Perizon. ad Ælian. V. H. 14, 4. HEMST. Deinde male legebatur γαλῆ, ἡ κάτα μυγελῆ ἡ νύμφος. Correxuit Dindorfius ex scholio Taurinensi Nub. 169 collato Ducang. s. Νυμφίτζα. — 44 ἡ ταύτης π. Θ.

694, 46 ἐμασώμην additum ex V., qui ἐμασώμην, et perguit λέγει δὲ τὴν τρ.

696, 54 Ἀντὶ τοῦ προσέσχε additum ex V., qui προσενήεν, sed recte G. — 11. De isto v, quod Attica dialectus Dores imitata tertiis quibusdam personis adfigit, egregia docet grammaticorum solertissimus Heraclides apud Eustath. ad Od. γ, p. 1892. Sic ἤδεν pro ἤδεν in Pac. 1182, ubi Comici locum, qui præ manibus est, scholiastes adnotavit; nec minus eadem de re pluribus agens Moschopol. Περὶ σχεδ. p. 143. Vid. II.

Stephan. Anim. ad Lib. de Dial. p. 44. HEMST. — 2 sq. τρέτον—πρόσωπον V.

699, 11 ἐκφόρησιν ἤγουν ἐκπύθησιν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ζῶον πάρος καὶ πάροδαλις· συνεκῶς γὰρ πέρδει τοῦτο τὸ ζῶον Reg. « Πάρος vix a Græcis veteribus usurpatur, quorum sunt πάροδαλις et πόροδαλις· pardum ex antiquissima lingua Latini receperunt. In origine constituenda grammatici discrepant: vid. Etymolog. in Πάροδαλις, et in primis magnum opus Bocharti P. II, lib. 3, cap. 7. Basil. et Eustath. in Hexaem. p. 35: ῥαγδαῖον ἡ πάροδαλις, καὶ ὀξύρροπον ταῖς ὀρμαῖς. » HEMST. — 12 sq. Ὑπό—γαστρί om. R. ἀθάρας R.

700, 17 Ἐμῖσει σε om. R. G. σε om. V. — 18 ὤς additum ex R. — 19 γὰρ τῷ Reg. γὰρ τὸ Paris.

701, 22 διατὶ Θ. Post Οὐκ ἐώκει (ἐώκει Ald.) punctum posui. Ita enim scholiasta οὐκ illud est interpretatus, quod in principio versus legitur. Param probabilis Hemsterhusii conjectura est. DIXO. Scribendum suspicor, οὐκ ἀνοικεῖον, vel οὐκ ἀνοικεῖως· διότι προσῆκε τῷ Ἀσκλη., opportune dicta fuerit Ἰασὼ ἀπὸ τοῦ ἰᾶσθαι, quippe quæ in comitatu erat Æsculapii: id enim est προσήκειν τῷ Ἀσκληπιῷ. Videtur, ne oratio tota non commode procederet, sequi debuisse, a maxima scriptorum parte Æsculapii filiam celebrari Iaso. sed Aristophanes ab aliis diversus Amphiarao natam tradidit. Hoc ab Hesychio quoque adnotatum: Ἰασὼ, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι· φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀμφιαράου θυγατέρα εἶναι Ἰασῶ. Quis autem dubitet, quin ex Amphiarao fabula decerptus sit hic versus. Nonnihil obturbat Suidas: Ἰασὼ, ὄνομα γαμετῆς, ἡ θυγατὴρ Φιλάρου· optime quidem Pearsonus Ἀμφιαράου restituendum vidit pro Φιλάρου, qui error eo citius irrepsit, quia in vetustis membranarum his scribi solet Ἀμφιαράου et Ἀμφιάρω· sed Iaso uxorem Amphiarai quis novit? quis ullam ejus mentionem fecit? Multo minus offenderet, si legeretur, γαμετῆς Ἀσκληπιῷ, ἡ θ. Ἀμφ. Sicut enim Hygiam, sive Salutem, quam plerique filiam Æsculapii fecerunt, uxorem ejus esse voluit Onomacritus H. 66, ita nihil absurdi in tanta fingendarum fabularum licentia commisisse censendus est, si quis forte veterum pro nata tori consortem Iaso dixerit; præsertim quum et per nominis rationem, quæ summas sæpe partes in fabulis obtinet, Æsculapii matrimonio digna videatur, et plures ejus dei commemorantur uxores: nam præter Hygeiam alii Ἑπιόνην ipsi junxerunt, testibus Suida in v. et Etymol. p. 434, 17, Lampetiam Solis filiam Hermippus. Deinde (l. 26) sedem utriusque nominis proprii mutandam existimo: εἰ δὲ καὶ τὴν Ἰασὼ Ἀμφιαράου θυγατέρα,

ὥσπερ Ἀσκληπιῶν (λεκτέον, aut simile verbum intellige), ἄξιον ἀπορεῖν · scilicet hunc in modum scholiastes argumentatur : licet Aristophanes Amphiarai filiam ediderit Iaso (quod quo consilio factum ab eo fuerit, serione, an per ludum comicum, postquam illa fabula dudum intercidit, explore cognoscere non datur), tamen an pari jure Amphiarai filia dicatur, atque Æsculapii, non immerito dubites, quandoquidem Hermippus etiam, qui recensionem Æsculapii fiberorum accuratissimam instituit, Iaso inter ejus filias, et natu quidem maximam, numerat. Quare nescio, an de industria Kusterus contra fidem priorum edd. καὶ Ἰασὼ deleverit, vulgato nimirum ordine verborum deceptus, quem talem efficere sensum animadvertibat, cum quo καὶ Ἰασὼ simul consistere non posset : nostra ratio, præterquam quod a veteri lectione minimum recedat, haud parum expeditior. Hermippus autem, cujus Iambos, vel Trimetros, ut schol. Aristoph. ad Av. v. 1150, scriptores antiqui sæpe laudant, idem qui comicus; quod ex Athenæo constat 15, p. 710, D; neque hunc comædiæ fuisse titulum, sed operis ex pluribus diversæque materiæ carminibus iambicis conflati, apertæ scholiastes indicat, quum ait ἐν τῷ πρώτῳ ἱάμβῳ τῶν τριμέτρων. Porro Æsculapii filias eodem, atque Hermippus, ordine proponit Aristid. vol. 1, p. 82, C; alio Plinius H. N. 15, 11, p. 600, et Suidas in Ἠπιόνῃ · illi Ὑγίειαν, Hygiam, Ὑγίαν, hic insuper Ἀκισῶν adjiciunt. Notandum vero, non filiam solum, sed et ipsum patrem, si Suidæ fides constat, Αἰγλήν vocari : apud Hesychium certe, Αἰγλήρ, Ἀσκληπιός · quod, Casaubono etiam judice, Laconicum aliquid sapit, neque aliud est, quam, demita dialecti forma, Αἰγλήεις · non longe abit ejusdem Hesychii Ἀγλαόπης ὁ Ἀσκληπιός, Ἀκωνες · ubi jam Lacedæmonis id nomen diserte tribuitur. Hinc suspicetur aliquis, Suidam peccasse, et, dum mendosum codicem sequitur, Αἰγλήν dedisse, qui potius scribi debuerat Αἰγλήεις. Ut autem notissimi sunt vel ex Homero Machaon et Podalirius Æsculapio geniti, sic contra Ianiscum et Alexenorem extra scholiasten nostrum vix reperias. Pansanias quidem, thesaurus ille rerum antiquarum, Ianiscum suppeditat 2, 6, 3, sed longe diversum, Clytii Atheniensis nepotem : Alexanorem vero, sic enim ubique scribit, Æsculapio non alienum, quippe Machaonis filium, cujus exstructum in honorem avi fanum in Titane conspiciatur 2, 11, 7 : τῷ δὲ Ἀλεξάνορι καὶ Εὐαμερίωνι, τῷ μὲν ὡς ἥρωϊ μετὰ ἥλιον δύναντα ἐναγίζουσι, Εὐαμερίωνι δὲ ὡς θεῷ θύουσιν. Pari modo frater Sphyrus Æscu-

lapii cultum apud Argivos fundavit 2, 23, 4 : ἐξαρχῆς δὲ ἰδρύτατο Σφύρος τὸ ἱερὸν, Μαχάονος μὲν υἱός, ἀδελφὸς δὲ Ἀλεξάνορος τοῦ παρὰ Σικυωνίοις ἐν Τιτάνῃ τιμὰς ἔχοντος. Nihil denique, quod moneamus, aliud restat, quam postreimam scholii partem (l. 32), ἔστι δὲ καὶ Ἀ. θ. Ἰ., plane videri supervacuum, atque ex truncato deterioris notæ codice depromptam. HEMST. Ib. Ἀσκλη. ἡ τῷ Ἰασῶ V., qui 23 post ὀνομασμένη addit παρὰ γούν τοῦτον. — 25 ἐλεῖ, Ἰασοῖ Seidlerus. Legebatur ἐλεῖζαι σοι. — 26 sq. καὶ τοῦ addidi ex V. Post Ἀμφιαράου aliquid excidisse videtur. DIND. — 29 λαμπετείας τοῦ Ἰάσου V. — 30 ἄλλοι δὲ Ald. — 31 Ἰνακον καὶ V., qui 33 παρὰ τὸ ἰσθαι omittit, scribens περὶ τὴν Ἰασὼ ἡ πεπ. — 35 Ὑγίαν V.

702 μετρίως ἐνετράπη Reg. καὶ om. Paris.

703, 40 λιθωντόν V. Reg. utrobique. — 41 ὁ ὁπὸς αὐτοῦ εὐώδης ὢν καὶ διὰ τοῦτο θυμωόμενος Reg. ἔστι—καλ. om. etiam Θ. — 43 πέρδω om. Dorv.

706, 51. De Bæotis non memini : Cyprii boves hoc nomine infames proverbio locum dederunt Βοῦς Κύπριος : vide App. Vatic. 1, 11, et Suidam : quamquam illi quidem admiratione digni, si contra tormina, quod Plinius prodidit H. N. 28, 20, hominum excrementis sibi mederentur. Itaque vel nostrum enarratorem memoria fefellit, vel reponendum erit Κυπρίεις · nisi stupidum Bæotorum ingenium hoc etiam comicis debeat, ut per jocum boves apud eos σκατοεργαί nascantur. HEMST. τὴν accessit ex V. — 52 σκατὰ ab nominativo σκατὸν, quem improbat Photius Lex. p. 527, 5. ἐτ. δὲ καὶ ἡ V. — 7 εἰ ἄρα ζήσεται Bastius, ut l. 12.—12 ἄρα Reg. ἄρα Vict. — 14 ἔσω Paris.

711 Regius : Ἔοικεν ἐνταῦθα δοῖδουκα, οὐχὶ τὸ κογλιάριον λέγειν · ἀλλὰ πρὸς τὸ θυεῖαν ἀρμύζειν λέγεσθαι τὸ κόπανον. — 25 Κογλιάριον. Eadem est, non disputo quam commoda, vocabuli apud Suidam explicatio, et Moschopul. Περὶ σχεδ. p. 105 item : Δοῖδουκοῖς, ὁ τὰ κογλιάρια ποιών. Quod attinet ad σενδόουκ vel σενδόουκη, Ducangius in Σεντούκιν ex Gloss. mss. ad Plut. profert, τῶν σκευαρίων, σενδουκίων · in Παντέκτιν, κιβώτιον, παντέκτιν · hoc plenius, ut patet, suppeditat cod. Dorv. [et Reg.], illo prorsus caret ad v. 840, ubi τῶν σκευαρίων invenies. Meursio placuit originem vocis ab Arabibus et Turcis repetere, quibus Sandock, sive Sondock, arca vel scrinium appelleretur : ego potius Salmasio Meursium celato nomine castiganti Not. in Vopisc. p. 369 calculum adjicio, qui a veteribus Græcis, quorum erat σανδόκιον, ad inferiores, corrupta nonnihil pronuntiatione, σενδόουκη, σεντούκιν, σεντούκιον,

ab his porro ad Arabas permanasse statuit : cuius quidem opinionis eo probabilior est causa, quod ipsa vocis ab Arabibus usurpatæ forma peregrinos natales atque aliunde ductos facile prodat. Joannis Evangelistæ γλωσσόκομον c. 12, 6; 13, 29, quod interpres Bibliothecæ Groninganae Ms. reddidit درج اللغة ab Erpeniano versum

صندوق. Verum quemadmodum apud Græcos, præsertim paulo recentiores, γλωσσόκομον aliquando *capulus* est, *loculus*, aut *sandapila*, sic et Gregorius Abul Pharagius solum aureum, cui commissum fuit a filio Constantini defuncti corpus, vocavit صندوق ذهب p. 138, quales fuerunt a vetustis scriptoribus commemoratæ Cyri Alexandrique cadaverum πύλοι χρυσάϊ. HEMST. Glossator in Theocr. 15, 33 : λάρνακος, σινδούκι (sic). BAST. nott. mss.

712, 29 ὑπήντησεν Θ. οὐχὶ δὲ καθ. εἰπὼν γὰρ Ald. τὸ om. V. Ald. — 30 ὅσπερ V., ex quo τὴν additum. — 31 φησιν ὅτι μὰ V.

714, 34 sq. Τρίθωνιον καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὸ παλαιὸν καὶ τετριμμένον V. Omittit R., sed infra post γὰρ ἐστὶ (l. 37) habet τριθώνιον τὸ παλαιὸν καὶ τετριμμένον ἱμάτιον οὕτω καλοῦσιν Ἀττικοί. — 35 Hesych. Τρίθακον ἱμάτιον · ubi forte τετριμμένον exciderit; nam Suidas : Τρίθακὰ, κατατετριμμένα ex Artemidoro 2, 3, p. 83 : θηονία τε καὶ τρίθακα ἱμάτια δοκεῖν φορεῖν. HEMST. — 36 ἀντὶ τοῦ πρώγλας R. sine ὅπ. δὲ τ. — 37 εἰσι V. — 38 διερρυχὸς Reg. διερρηχὸς Paris. τρίθων δὲ τρίθωνος τὸ τῶν Reg. — 39 φρον Paris. — 40 ὁ ταυτοῦτος τρίθων — διήκων — ἔχων — κεκολλημένος Reg. — 42 κεκαλυμμένος εἶναι habet Θ.

716, 47 φαμεν V. Respicit ad v. 665. Simile scholion in R. ὁ Νεοκλείδης διαβάλλεται ὡς ἀρπαξ τῶν δημοσίων.

717, 50 μέν ἐστι V. Ald. « Re convenit, verbis aliquantulum discrepat Dorr. [et Reg.] : Τρία εἰσὶν εἶδη φαρμάκων, παστὸν, πλαστὸν, καὶ πιστόν · ἐστὶ μὲν [ἐστὶν Reg.] οὖν παστὸν τὸ πασόμενον [παστὸν μὲν τὸ τετριμμένον οἷα ἄλευρον ὃν καὶ πασόμενον Reg.] · πλαστὸν δὲ τὸ πλαττόμενον, ὃ καὶ καταπλαστὸν [ἐμπλαστὸν Reg.] λέγεται · καὶ πιστόν τὸ πινόμενον. Χριστὰ vice χρηστών restituit Casaubonns in Dion. Chrys. p. 663 : οὐχ ὑπὸ φαρμάκων χρυστῶν ἢ ποτῶν · in Sozomeno H. E. 2, 7, ab aliis jam restitutum probavit Henr. Valesius : verum labitur ibi vir magnus ab ἐπιπάστοις non discernens τὰ ἐπιπλάστα · quem errorem facile vel unus Hippocratis locus arguerit Περὶ γυμ. p. 48 : χρύσασιν, ἐγχρύσασιν, ἐπιπλάστοισιν, ἐμπλάστοισιν, ἐπιπάστοισιν. Artemidor. 4, 24, p. 215 : χρυστὰ γὰρ, ἢ ἐπιπλάστα, ἢ βρωτὰ, ἢ ποτὰ.

HEMST. — 51 κυρίως — γράφουσι additum ex V., qui 52 τινὲς δὲ καὶ πρ. — 53 καταπλάστον R. καταπλάστα Θ. καταπλάστα λέγοντες Ald. Sequentia om. etiam Θ. — 4 τοῦ ἰ τοῦ ρι οὐ καλῶς ἐξάπτονται τῆς ἐννοίας · οὐ γὰρ τοῖς ἀσθενέσι διδόναι οἱ ἱατροὶ διὰ τῶν χειρῶν συντιθέναι τὰ φάρμακα, ἵνα καὶ τῷ N. ὁ Ἀσκλη. ἐγχειρίσῃ τρίβειν, καὶ ταῦτα τυφλῷ γε ὄντι ἄλλὰ τὸ ἐνεγείρῃσεν ἀντὶ τοῦ ἐπεγείρῃσεν νοσητέον · τουτέστιν ὅτι πρῶτον πάντων τῶν ἄλλων ἀσθενούντων τῷ Νεοκλείδῃ ἤγουν χάριν τοῦ Νεοκλείδου ἐπεγείρῃσεν τρίβειν φάρμακον καταπλαστήν · τουτέστιν ὅτι δι' ἐκείνον ἢ τρίβις ἐγένετο Reg.

718, 15 νῆσος — Κυκλάδων additum ex V. et Reg. εἶναι om. V., ante δοκεῖ ponit Θ. — 16 σκόροδα — θηρία addit ex V. — 17 δηλοῖ additum ex R., qui Τῆνος αὐτῇ. Reliqui Τῆνος δ' (δὲ Θ.) αὐτῇ. « Hæc verba in fine tetrametri posita fuerunt. » DIND. — 18 ἔχεις τε σοκ. accessit ex V., qui pergit καὶ Ἀντίμαχος, Τήνου τ' ὀψίσσεως. Καλλίστρατος — οὔσης. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ νήσῳ σκόροδα μεγάλα καὶ θριμύτατα γίνονται. — 19 ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη. Comparat Hemst. in mss. schol. Eurip. Med. 167 : Τιμαχίδας ἐπὶ τὰ πρόχειρα πᾶσιν ἐνεργεῖς τὸν Ἀψυρτόν φησι λέγειν αὐτὴν · nbi sane sensus est, vulgarem famam secutus. Sed in nostro loco σαφὲς est idem atque τὸ φανήμενον schol. ad v. 649. DOBREUS. — 20 τὸ om. Θ. Præter l. 22, 23 habet Reg. καταρρυτος ὕδατιν · ὅθεν καὶ ὑδροῦσα ἐπικέκληται. — 24 ἡ ἤτλει V.

719, 26. Γάλα sæpius a medicis pro expresso vel destillante quarumvis arborum herbarumve succo poni solet : nulla re differunt ὅπως et γάλα βαλσάμου · ita lac ficulneum Columellæ R. R. 7, 8, quod coaguli vini habet, atque emittitur ab arbore, si ejus virentem saucies corticem. Σκύλη vel σκύλα scribendi more senioris Græciæ non alia, quam veterum σκίλλα · sic σκυλοκρόμμυον et σκυλλοκρόμμυον. HEMST. σκυλλῆς Paris., qui 27 om. ἐξ ἧς — ὄξος.

720, 29-31 sic in V., Δῆλον ὅτι τὴν σκίλλαν καὶ ἐν τούτοις (τούτῳ G.) τὴν σχίνον γὰρ δεικτικὴν κατὰ πάντες. οἱ δὲ εἶδος φυτοῦ τὴν σχίνον. οἱ δὲ ἦντινα (scr. ἦν τινὲς) μαστίχην. σχίνος δὲ παρὰ τὸ σχίζεσθαι. καὶ θακρύειν. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Θεοφράστου. — 30 εἶναι om. Θ. « Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς indicium facit scholii vetusti, et eo tempore scripti, quo fabulæ nostri comici vel omnes, vel pleræque, cum grammaticorum integris adnotationibus, adhuc extabant; nam in iis, quæ supersunt, nulla fit nec σχίνου, nec Theophrastei loci mentio. De accessione autem illa, quæ finii adheret, παρὰ τὸ σχίζεσθαι etc., ita statuo, malæ manus esse, et præter scholiastæ mentem adsumtam : pertinet enim ad μαστίχην, sive lentisci

lacrimam, quæ nihil habet cum squilla commune: res eo clarius apparebit, si, quemadmodum intelligendus sit enarratoris locus, expedivero: *Σχῖνον*, inquit, *qui lentiscum alias significare solet, nunc Aristophanes Attice vocat squillam: nam mordendi facultate prædita esse vult omnia, quæ cataplasma componunt: in sequentibus autem ad comicum scholiis verba sunt ex Theophrasti scriptis proposita, quæ doceant, etsi sub eodem genere contineantur, aliud quiddam esse σκιδῖλαν, aliud σχῖνον.* HEMST. παράκειται Kusterus. Legebatur περίκειται. Hemsterh.: « Παράκειται verba dicuntur et testimonia scriptorum ad probandum citata: παρατίθεται vel παραθέσθαι is qui profert et in medium adducit. Hinc Chrysippus πλείστη τῶν μαρτυρίων παραθέσει, χρόνιος in quodam scripto totam fere Euripidis Medeam παρατίθετο· contra τὰ Ἐπικουρίου οἰκεία δυνάμει γεγραμμένα καὶ ἀπαράθετα, auctore Diogen. L. 7, 180, 181, id est, ut idem exponit 10, 26, γέγραπται μαρτύριον ἐν αὐτοῖς ἔξωθεν οὐδέν. Eam verbi vim minime perceperunt interpretes apud Lucam A. A. 17, 3: διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν etc. Vertendum erat: *locis ex antiqui Fœderis volumine testimoniisque prolatis adfirmans.* » Bastius: « Adde Valck. Adnot. crit. in N. T. p. 393 sq. » — 31 καὶ om. Ald. « Θεοφράστου. Fortasse Caus. Pl. 5, 6, 10: ὅσα ἐν σχῖνῳ φυτεύουσιν ἡ σκιδῖλα, ubi vid. Schneider. » DINDORF. — 32 σκύλλα Θ. ἡ om. Ald. « Scribendum videtur σχῖνος δὲ παρὰ τὸ ex superiore scholio Veneto. » DIND. καὶ ἀκρύειν hoc loco om. V. — 37 Διαβρέχων καὶ additum ex R. διὰβρέχων post διωγράων addit V. γρυμνίζειν Ald., ad quod Hemst.: « Χύμα recentioribus est aqua: inde γρυμνίζειν, aqua diluere et miscere; sed et quemvis alium liquorem adfundere. Paulo aliud ἐγγρυμνίζειν frequens in Hippiatricis. Hic autem, scholia diversorum quomodo fuerint conturbata, exemplo manifestissimo patet: nam quæ prima ponitur, illa Didymi est explicatio, ut jam ab eruditis animadversum ex Athen. 2, p. 67, D; reliquæ binæ alios habent auctores. Indidem hauserat Hesychius leviter hoc pacto emendandus: Ὄζος Σφήττιον· ἴσως ὅτι Σφήττιος ὀζεῖς ἦσαν, διὰ τοῦτο εἶπεν ὀζος Σφήττιον, ἡγουν δριμύ. Ὄζεις, qui sunt acres ac vehementes, vel, quod hujus vice scholia nostra præbent, πικροί, acerbī, reddi non debuerant acuti. » — 38 καλοῦσιν V. pro φασί. Qui pergit ὅτι δὲ τοὺς Σφήττιους τινες κεντρώδεις ἐπέλαβον καὶ ὀζεῖς. (Videtur aliquid excidisse. DIND.) Ἄλλως. τῷ δρ. R. τὸ δρ. Deinde ἡ et τοῦ accesserunt ex V. — 39 γάρ om. Θ. — 40 ὅτι om. V. — 42 Σφήττοι Reg. Σφήτ-

τοι Paris. et infra Σφήτοι, ubi Reg. iterum recte.

721 Reg. ἐκστρέψας ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱματίων· ἐκστρέφειν γάρ ἐστι τὸ τὰ ἐντὸς μέρη ἐκτὸς ποιεῖν φανεσθαι.

725 V. hoc ordine, ὡς τοῦ Νεοκλείδου· ποιοῦντος. ἐκκλησίας δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ. Ἄλλως. ἐφεδρεύοντα — καχῶ τινι ὀμνύουσιν. ἀντὶ τοῦ ἐκκαλοῦμενον. Ἄλλως. ἐπωμοσία ἐστὶν ἀπόδοσις· Τήλεφος. ἐπωμοσία ἐστὶν ἡ — πολλάχης. Ἄλλως. ἐπωμοσία ἡ δευτέρα — ἀποκλήρων τὴν ἀπουσίαν. Ἄλλως. ὅτ' ἂν εἰς πρεσβεῖαν τι πέμποιτο ἢ ἐπ' ἄλλην τινὰ γρεῖαν, ἐπώμυντο λέγων μὴ δύνασθαι. τοῦτο δὲ ἐποίει, ἵνα τοὺς ἐν τῇ πόλει συκοφαντῇ. — I ἐπιδίδωσιν. *Libellum tradit*, ut solebant, in quo formula τῆς ἐπωμοσίας erat perscripta: sic intelligo; aliud enim est διδόναι vel ἐπιδιδόναι ὄρκον, jus jurandum deferre. Quam scholiastes ἐπωμοσίαν, eam Pollux ἐπωμοσίαν scripsit 8, 56, ut notatum ab Henr. Valesio ad Harpocrat. p. 192. HEMST. ἐπιδ. γραφὴν ὁ βουλόμενος, 2 ψήρισμα τε et εἰσκαλοῦνται V. — 3 Salustium non alium indicari verisimile mihi videtur, quam sophistam illum, qui scripsit, Suida teste, commentarios ad Demosthenem; ex quibus hæc esse desumpta, nihil impedit quominus credamus. Ejusdem memini ab Ulpiano factam esse mentionem. Valesius observat ἐξωμοσίαν dici, quæ hic describitur ἐπωμοσία. HEMST. — 5 ἐπώμυντο Dindorfius. ἐπώμυντο schol. Ven. ἐπώμυνον τὸ Ald. αὐτὸ om. Θ. — 7 ὑπαντᾷ. Longe vulgaris est ἀπαντᾶν πρὸς τὴν δίκην, τὴν κυρίαν· neque veto, si quis reponi malit. Vid. Ammon. in Ὑπαντῆσαι. HEMST. τι, 8 μὲν ἐμβάσεις V. — 9 ὑπομοσθεῖσθαι Θ. ὑπομαθήσεις V. ὑπομοσθεῖσθαι Ald. « Verum ex hoc ipso Hyperidæ verbo patet, ὑπομοσίαν potius, in principio saltem hujus membri, quam ἐπωμοσίαν fuisse appellandam. » HEMST. — 10 Τήλεφος. Hæc pars ex Telepho fuerit deprompta, an quæ proxime sequitur, parum liquet: is autem est Pergamenus grammaticus, quem Suidas inter alia librum composuisse testatur περὶ τῶν Ἀθῆναισι δικαστηρίων· item, περὶ τῶν Ἀθῆναισι νόμων καὶ ἐθῶν. HEMST. ἐπωμοσία· ποιοῦντος (l. 17) infra post ἀποκλήρων παρουσίαν ponit Θ., præfixo ἄλλως. — 13 ὁμόσαι. Aptius forte ὁμόσαντα. Utrum vero δικάσασθαι legeris, an δικάσεσθαι, nihil refert. HEMST. — 15 ἐν ταῖς Θ. Aberat ἐν. Numerum singularem ἐκκλησίας δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ponit V. — 17 ταῦτα Ald. — 22 τοῦ δικ. κρότησις, 23 ἀποκλ. τὴν ἀπουσίαν V. Scholion v. 726 om. R. Θ.

727, 32. In Sophoclis Inacho Πλούτωνα vocari, qui proprie Πλούτος erat divitiarum deus, scholiastæ credimus: fuit enim illud drama satyricum, unde quædam Aristophanes in hanc fabulam transtulit, ut facile percipi potest e scholiis ad

v. 807, itidemque ex λάτχαρος ibi facta mentione ap. Athen. 15, p. 668, B. Igitur Πλούτωνος ἐπεΐσοδος est Pluti, qui Jovem comitabatur, in aedes ingressus cum omni bonorum copia. Iambus alter si sensu æque ac numeris aptis constaret, omni careret difficultate: considerandum an sic redintegrari possit: 'Τοιάνδ' ἐμοὶ Πλούτων' ἀμεμάριας χάριν; quadrandæ sententiæ verbum deest, quod nisi per ellipsin occultatum existimes, proximo versu sequebatur. HEMST.—36 Πλούτων V., qui 37 τὸν et 38 φησιν om. εὐχέσθαι φησὶ Διὶ Θ. —39 εὐχέσθαι V. δὲ om. R., qui Δ. τ' αἰνῇ. Sequentem versum om. R. V. —41 παίζειν εἰπὼν πλησίον Dorv. Lege, παίζει τῷ Πλούτωνι εἰπὼν: scilicet pro τῷ Πλούτῳ. πλησίον vero pertinet ad παρεκθίζετο, quod valet πλησίον ἐκθίζετο. HEMST. Hemsterhusii conjecturam confirmat Θ. Regius: Παίζει τὸν Πλούτων Πλούτωνα λέγων.

729, 44 genere mutato, ut nomini conveniat, malo σταλάσσον, linteum stillans vel sudore, vel sanguine, vel lacrimis, quas deteras hauserat. HEMST. δίκρωσσον Θ. Ald. Correctum ex Suida s. Ἡμιτύβιον. —46 δ δὴ κρωσσὸν κρωσσὸν (sic) καλ. G.—47 φακιδύλιον κρωσσούς V.—51 ε τῆς γῆς ὑπερέχων ἐν σχήματι ἡμιτρυφίῳ (sic), ὅσπερ καὶ ἡρ., 2 λέγεται καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς, δ καλύμμασι τισι σκέπεται, τύμβος. ἡμιτύμβιον οὖν τὸ μικρὸν μανδύλιον καὶ μὴ ἐξαρκούν ὅλον τὸ σκεπαζόμενον μέρος τῆς κεφαλῆς σκεπάσαι. Reg. «Apud Libanium vol. 4, p. 146 ἡμιτύμβιον codex Paris. 3017 ἡμιτύβιον.» Bast. nott. mss.

730, 7 ἤγουν τὰ καλύπτοντα τοὺς θρηναλμοὺς σαρκώδη Reg.

731, 10 πυρῶν περιόλων V. om. G., qui etiam sequens scholion om.

733, 14 sq. μὲν πᾶσι τοῖς ἡρ. Ald. —16-19 δράκοντες δὲ—νοσήματα post scholion v. 741 habet V. δὲ om. R., qui δέρκω τὸ βλ. Ib. ἀνιέρωται V. ἀνιέρωται ceteri.—19 τὸν νέον V. Θ.—23 καὶ Reg. pro ὡς. —24 seqq. Εἰκότως φασὶν ὑπέρτατας ἔχειν τὸν Ἀσκληπιὸν ὄφεις. τὸ παλαιὸν αὐτοὶ ἀπεκδυόμενοι δέρμα ἀεὶ νεάζουσιν· οὕτως καὶ ὁ θεὸς τῶν ἀσθενούντων τὰς νόσους, οἷα τινὰ βλαβεράν ἀπορίπτων νεάζοντας δείκνυσιν Dorv.; in quorum postrema parte festinantis librarii culpa præteritum est nomen, cui βλαβεράν adhaerebat, sive κατὰστατιν, sive quidpiam simile, quod conjiciendo reprehendere difficile fuerit: quanquam illud etiam, quia serpentum senectus in hoc scholio memoratur, in mentem venit, fieri potuisse, ut βλαβεράν ortum sit per inscitiam ex rariore vocabulo; forte corruptius scripto, λεθερίδα· nam commodè procedit, ac sententiæ minime repugnat, οἷα τινὰ λεθερίδα ἀπορρίπτειν. Alias ex aliis auctoribus causas,

cur Æsculapio sacri angues velut perpetui comites ac famuli addantur, recenset Meibom. ad Jusj. Hippocr. c. 5, § 26. Articulum vero iuserui φυλάττει τῇ φύσει, quem in cunctis edd. eliserat præcedentis syllabæ similitudo. HEMST. In codice Parisino (2827) scriptum, εἰκότως φησὶν ἔχειν τὸν Ἀσκληπιὸν ὑπέρτατας ὄφεις. ἐπειδὴ γὰρ οἱ ὄφεις τὸ παλαιὸν αὐτῶν ἀπεκδυόμενοι δέρμα κτλ.—οἷα τινὰ λεθερίδα ἀπορρίπτων, νεάζοντας δείκνυσιν. Unde apparet Hemsterhusium βλαβεράν felicissime mutasse in λεθερίδα. SCHÆFER. Simillimum schol. ex cod. 2835 ap. Bastium in nott. mss.—25 νεάζειν δοκοῦσιν, 26 δ θ. οὔτος, 27 λεθερίδα ἀπορρ. v. δ. ἡ καὶ ὅτι τυφλὸν ὄντα τὸν Πλούτων δι' ὄψεων θραπέυει πάντα ὄντων ὀπτικωτάτων Reg.

736, 33 Καλῶς δὲ τὸ V., δοκεῖν omittens. δοκεῖ R. Θ. οὐ γὰρ R. V. —35 κεκαλ. οὔσης τῆς κεφαλῆς Θ. Quo recepto scribendum κεκαλυμμένης. DIND.

737, 37 λόγους R. Θ. ῥήματα V., qui ἐστὶν εἶδος. —38 ἡμιέζεστον R. et Suidas s. Κοτύλη. ἡμιέζεστον V. Ald. Conf. schol. ad 436, 1054. Ib. ἄλλως. σκώπτει γὰρ (γὰρ om. Ald.) V. Ald. —39 μεθύσουσι R. μεθύσας V. μεθύσας Ald. —42 δέον δὲ Dorv., qui om. πρὶν εἰπεῖν σε.—46 vide ad schol. v. 436, ubi καρτερούλαις, «quæ forma præferenda, quarterula.» HEMST.

739 codex ἀνέτεινας. —49 Ἐλάλησα. Recentioris est Græcitatiss, λαλεῖν τινα, clamando excitare. HEMST.

743, 5 εἰς αὐτὸν R., qui 6 χεῖρας. Ὀμηρος, δεξιῇ ἡσπάζοντο ἑπεί τε μιλίχιοισι, ex scholio ad v. 753.

745 sic in V., καταχρηστικῶς τὸ ἐπὶ πῶν—ἐπαίνειν. τὸ δὲ πᾶν σφόδρα ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ Ἀττικόν, ὡς τὸ τυχὸν ἴσως. —10 ἡῶς R. τὸ om. Θ. In Paris. annotatum Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, ὡς τὸ τυχὸν ἴσως, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. —11 δὲ τὸ Θ., qui τοῦ om. κυρίως δὲ V. Θ.

752. Χαίρεταιν et χαίρετίζειν, hoc apud veteres etiam usitatum, illud recentioris notæ minusque frequens, communis Græcorum dialectus celebrat, Attica respuit: utrumque affert Ducangius, ex gl. mss. ad Plutum hæc promens: 'Ἐμὲ γὰρ τις οὐ προσεῖπε] οὐ χαίροις εἶπε, ἐχαίρετίσε· sic enim, quæ ad v. 786 pertinent, fuerant repræsentanda: Dorv. ibi nihil habet præter verbum ultimum τῷ προσεῖπεν adjectum. Diogen. 3, 98, ex Platonis sententia ζιλιανθρωπίας enumerat εἶδη τρία· ἐν μὲν διὰ τῆς προσηγορίας γινόμενον, οἷον ἐν οἷς τινὲς τὸν ἐντυχόντα πάντα προσηγορεύουσι, καὶ τὴν δεξιὴν ἐμβάλλοντες χαίρετίζουσι· quæ eandem, quam scholiastes adhibuit, loquendi formulam continent. Ad Æschyli Pers. 153 enarrator vetus: προσηγόροις λόγοις αὐτὴν προσφωνεῖν, ἥτοι χαίρετίσαι αὐ-

τὴν· et, ὁ χορὸς χαιρετίζων αὐτὴν ψησίχ, ὃ χαιρε βασιλίσσα etc. Hinc χαιρετισμοὶ *salutandi officia*, *salutationes*, apud Polyb. in Exc. 32, 15, 8: οἱ λοιποὶ τῶν νέων περὶ τὰς κρίσεις καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς ἐσπούδαζον. HEMST. Regius: Τὸ ἀσπάζεσθαι λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς σωματικῆς ἐνεργείας, ἡγουν ὅταν τις περιπλεκόμενος τινὶ προσβάλλῃ τὰ ἑαυτοῦ χεῖλη τοῖς χείλεσιν. ἔστι δὲ ὅτε σημαίνει καὶ τὸ ἀποδέχεσθαι, ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ «ὅστις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν.» ἀσπάζομαι δὲ καὶ τὸ κοινῶς χαιρετίζειν.

753. Scholion hoc om. V., locum tamen Homeri addens scholio v. 743 [quod ibi de R. refertur]. — 28 ἐνέβαλον Θ.

759 Reg.: Ἐμβάς καὶ ἐμβάδιον, ἐν ᾧ δὴλ. βραίνε δὲ πούς. ἔστι δὲ ὑποδήματος τὸ κοινῶς καλεῖσθαι.

763 θύλακον νῦν τὴν ἀρτοθήκην V. Sic etiam Suidas interpretatur. «Schol. Ecclesiast. 378: Θύλακον δὲ ἀρτοθήκην σημαίνει καὶ ἐν Πλούτῳ ζητητέον. Θύλακον *saccum esse scortum*, in quem farina vel panes condantur, docet Casaubon. ad Theophr. Char. c. 16, θύλακον ἀλφίτων· simili modo Antisthenes apud Diog. 6, 9. HEMST. Reg. θ. ἡ σκυτίνη ἀρτ., ἡν φασὶν ἰδιωτικῶς βούλειαν.

765, 5 Ἐπ. ὁ Κερίων εἶπεν V. — 6 ἔσται σπάνιος ἄ, ἀλλ' εὐπορία Ald. — 7 αὐτὸν ἄρτον V. αὐτὸν ἄρτον ἄρτοις R. καὶ στεφανῶσαι om. V. Qui pergit ἄλλως. ἄρτων ἐν κριθάνῳ ὠπτημένων, ἄρτων δέσμη, δέον εἶπεν. — 8 ἄρτου Θ., qui om. ἐν κριβ. ὠπτ. et 11 sq. γράφεται — ὄρμαθῶ. Ib. ὄρμαθῶν Ald. Regius: Κριθανωτός ἀπὸ τοῦ κρι τοῦ κριθαρίου καὶ τοῦ βᾶνος ἢ κάμινος. λέγει δὲ κριθάνωτους ἄρτους τοὺς ὀλοκλήρους, οἱ ἐν κριθάνῳ ὠπτῶνται· ἢ ἐκ κριθῶν πεποιημένους ἀπὸ τοῦ κριθῆ καὶ τοῦ αἰῶν τοῦ ξηρὸν ἦτοι ἐψήγόν. — 12 vox inferioris avi ἀπὸ τοῦ συγχαίρειν συγχαρίεα plenius scribi solet; v. Ducang. HEMST. — 14 λαίμαργον ἄρτων κριθαινῶν Dorv. πλήθη Paris. πλήθει ἄρτων gl. V. (non G.)

768, 23 πρῶτως R. et Suidæ (s. Καταχύσματα) codex Paris. πρῶτον Θ. Ald. et vulgo apud Suidam. — 25 ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ald. περὶ Θ. Ald. τὴν om. R. τὰ τραγήματα Θ. Ald. — 26 εὐπορίας Ald. — 28 φέρε δὴ σὺ Dobræus. τὰ om. Reg., qui fragmentum habet sine nomine fabulæ. — 30 εὖ πάνυ λέγειν addidi ex Θ. et Suida. Est hoc alterius personæ responsum: nisi ex Aristophanis v. 800 illatum credere malis. DINN. — 31 ἐν πρώτοις, quod in νῦν πρῶτον mutabat Hemst., pro πρῶτον vel πρώτως dictum est. Sic Joannes Malal. p. 321, 17: ἐν πρώτοις θεωρήσας ἐκεῖ καὶ φορέσας τότε ἐν πρώτοις ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ χοροψῇ διάδημα. Et sine prepositione ibid. p. 286, 6: πρώτοις ἐπετελέσθη τὰ Ὀλύμπια τοῖς Ἀντιοχεῦσιν 287, 8: ὁ δὲ γραμματεὺς προεχειρίσθη πρώτοις ἀπὸ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου. DINN. — 32-41 sic in V. καταχύσματα κυ-

ρίως ἐλέγοντο ὅταν δοῦλον ἡγόραζον. ἔφερον αὐτον εἰς τὴν—εἶπεν. Ἄλλως. δέον εἶπεν—Πλούτον. (Hoc ex scholio v. 769.) ἐπειδὴ τῶν νεωνήτων καταχέουσι τῆς κεφαλῆς τραγήματα. (Hæc verba ἐπειδὴ—τραγήματα post scholion v. 773 habet R. omisso τῆς.) σύγκειται γὰρ τὰ καταχύσματα ἀπὸ — ἥρπαζον οἱ δοῦλοι. Ib. ἐκ παντοίων ὀπωρῶν, φοινίκων etc. Reg. — 33 κολύβων V. καὶ ἰσγάδων Θ. et duo codd. Suidæ. ἰσγάδων, καρύων, ἀμυγδαλῶν, σταφίδων καὶ ἄλλων τοιούτων τραχημάτων Reg. — 34 δοῦλοι V. Sequentia om. etiam Suidas. ὅτε Dindorfius. Legebatur ὅταν. δούλους Ald. — 35 γὰρ om. V. παρὰ τὴν Θ. εἰς τὴν V. ἐπὶ τὴν Ald. — 36 ἐπὶ τῆς V. — 39 sq. τοὺς οὖν ὀφθαλμοὺς τοῦ Πλούτου διὰ τὸ νεωστὶ βλέπειν Θ. Ald. — 40 οὖν accessit ex V. νεωνήτου ante δούλου collocat Θ. — 41 τὰ om. V.

769, 44 ἄλλοις Θ. pro δούλοις. δούλοις, ἀλλ' ὀφθαλμοῖς V. — 46 ὀφείλων Θ. Post v. 770 adscriptum κομμάτιον χοροῦ in V. Θ. (non G.). Scholion 771 om. etiam Θ.

772, 8 κλεινὴν πόλιν. Hanc lectionem secutus est Steph. Byz. s. Ἀθήναι, ipse quoque ἀκρόπολιν intelligens. Preferenda hæc scriptura videtur lectioni vulgatæ κλεινὸν πῆδον, sed πόλιν de tota Athenarum urbe potius intelligendum quam de acropoli. DINN.

773, 10 sq. Παίζει—ὄντας post scholion v. 774 habet V. — 12 ὄκισσε codex Suidæ (s. Κέκροψ) Leidensis. Legebatur ὄκισσε. «Conf. Eudoc. p. 252.» BAST. — 13 λέγονται ex scholio Nubium v. 301 addidit Dindorfius. ὀνομάσθησαν Reg. καὶ διαφυγῇ Θ. γεγενῆσθαι etiam Suidas. γενέσθαι Reg. Ald. — 14 ὅτι τὰ μὲν om. Θ. κάτω γυναικός, οἱ δὲ θηρίου Suidas. — 15 πολλοὺς om. Suidas, qui ἐξέσρε. — 16 ἦγεν R. μετήγαγεν Reg. δὲ om. R. V. — 17 γινυνόμενων Reg. — 19 alterum τὸν om. R. — 20 φανερώς συγγίνεσθαι, connubiis certis et notis coniungi. Dobræus. συγγινώκεσθαι G. Ib. μιᾷ στοιχεῖν Θ. [Reg.] et, ut suspicor, R., cum Suida. μὴ ἀστοχεῖν V. μιᾷς τυχεῖν Ald. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 372. Ceterum scholion de Cerope V. iterum apponit Nubium v. 301 sic scriptum, Κέκροψ Αἰγυπτίους ὃν ὄκησε—Κεχροπίδα λέγονται. τινὲς δὲ φασιν τοῦτον — γενέσθαι, οἱ μὲν ὅτι τὰ ἄνω ἀνδρῶα εἶχε—ἀπ' ἀγριότητος—ἄλλοι ὅτι—μισογυμένων γυναικῶν καὶ—γινωσκομένων—καὶ μὴ ἀτυχεῖν—ἐκλήθη. DINN.

774, 24 sq. Τὰ συμβάντα—αἰσχύνονται infra post ἀδίκων ἦν ponit R. — 25 δὲ om. R., qui 26 εἰς αἰσθήσιν. — 27 συνῆν V.

778, 34 Ὅτι ἔφευγον τοὺς δικαίους καὶ ὅτι συνήμην τοῖς ἀγαθοῖς. Ἄλλως. οὕτε φεύγων V. φεύγων — μεταδώκων Θ. Ald. — 36 ἀφαίρόμενος R. τὸν πλοῦτον Ald.

779, 41 γὰρ ἀποδείξεις· ἀκουσίου γὰρ R.

782, 46 αὐτῷ R. — 47 νυνὶ καὶ V. δὲ om. Ald. — 48 ἔστι δὲ et sequentia om. etiam Θ. — 2 ἀπελθε σαυτὸν. Ita perperam est scriptum in Dorv. Voluit indicare locutionem esse supplendam, βάλλε σαυτὸν, id est, ἀπελθε. HEMST. Reg. ἀπόρριπτε σαυτὸν. — 4 δ καὶ νῦν ὁ Χρ., 5 αὐτῷ Reg.

784, 8 τὸ θλίβουσι R. — 10 προκαλινθεῖ... Θ. — 15 κενὴ scripserit librarius an καινὴ parum liquet. BAST.

788, 22 ὦ ἄνερ καὶ ὦ Πλοῦτε καὶ Βλ. V.

791, 27 ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν : πῖθ. Θ. ὅτι ἔντα V. τῷ om. Θ. Ald. — 29 καὶ om. Θ., qui αὐτοῦ pro ἄν. — 30 V. post ὁρᾷν pergit ἄλλως. πρὸς τὸ ἔθος et quæ sequuntur in scholio ad v. 795.

795, 40 πρὸς τῇ R. παρὰ τὴν Ἑστίαν Ald. — 41 κατέχρον R. sine τὰ κατὰχρύσματα.

797, 49 οἱ δὲ τῶν R. τῶν etiam V. Θ. βόλον HEMST. ὀβολὸν Ald. ὀβολῶν R. V. Θ. τοῦ δόχμου R. — 50 post ἐπάγειν addit V. ἄλλως. πρέπει τῷ διδασκάλῳ τρωγᾶλια τοῖς θεοῖς (θεωμένοις G.) παρὰ βάλλειν μόνον καὶ ἐπὶ τούτων ἀναγκαῖα (corr. ἀναγκάζειν) γελᾶν. Ἄλλως. Sequentia ὡς (sic pro καὶ) ἐν τοῖς—ἐπισημαίνεται (l. 54) post scholion v. 800 habet R. « Versum Vesparum scholiastes per se solum spectavit, cuius tamen structura cum proximo copulanda : Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ κάρυ' ἐκ φορμίδος δοῦλον διαρριπτόντες τοῖς θεωμένοις. Notat enarrator vetus : ὡς τῶν ἄλλων ποιητῶν διὰ ψυχρότητα ποιήσεως δι' ὀβολοῦ καρύων ὑποστελλομένων τὴν κακίαν τοῦ δράματος. Refingendum arbitror, διὰ βόλου καρύων, sparsis, vel, jactis nucibus ; hic autem διὰ τὸν αὐτῶν βόλον, ut referatur ad τὰ κατὰχρύσματα, postremam præcedentis scholii vocem : nisi planius videatur, διὰ τὸν καρύων βόλον. Βόλος est jactus, velut δικτύου, κύβων βόλος : fortassis utrobique, me non invito, desideret aliquis vocabulum usitatius βολήν. Propterea vero largitiones istas sparsarum nucum οὐ διὰ τῶν χορηγῶν γίνεσθαι monuit, quod alioquin eorum esset munus omnes sumtus poetis fabularumque choris præbere : insignis ea de re locus Antiphontis Περί χορ. p. 142, 30. » HEMST. — 51 οὐκ εἰσι R. Ald. οὔτε et 52 δοῦλοι—θεωμένοις addita ex V. φαίνεται μὲν Θ. — 53 scribebatur χορηγῶν γίνεσθαι. γίνεσθαι om. V., ex quo 54 additum γινόμενον. « Non probanda videtur Dobræi conjectura φαίνεται μέντοι τὸ τοιοῦτον διὰ τῶν χορηγῶν γενέσθαι, ἀλλ' οὐ δι' — » DIND. ὡς καὶ Ald. — 1 ἐμοὶ δηλ. referri oportet ad τῷ διδασκάλῳ. HEMST. Regius : Τοῦτο τῷ μὲν φαινόμενῳ ἀπὸ τοῦ Πλούτου ἐστὶν εἰρημένον, τῇ δ' ἄλ. παρὰ τοῦ ποιητοῦ τοὺς θεατὰς κοιμωδοῦντος τοιοῦτοις χαίροντας, ἴσως δὲ καὶ τινὰς τῶν ποιητῶν τοιαῦτα τοῖς θεαταῖς προ-

βάλλοντας γέλωτος χάριν. — 12 lemma τῷ διδασκάλῳ — προβαλόντ' addidit Dindorfius. In R. est γελᾷν ex v. 799.

800 sic in V., πένης οὗτος· ἐκωμωδεῖτο καὶ λίγνος. τινὲς δὲ.... γινέσθαι φασίν. Triâ tantum verba habet R., πένης ἦν ἄρπασαι (fort. καὶ ἄρπαξ). Regius : Ὁ Δ. οὗτος ὡς π. καὶ λίγνος κοιμωδεῖται. ἑτέροι δὲ φασὶ στρατηγὸν τοῦτον ὄντα πάνυ αἰσχροκερδέστατον εἶναι καὶ ἄρπαγα. — 25 ἄρπαγον Dorv., qui ἦ ὡς πένητα om. Post v. 801 R. Θ. adscriptum habent in scholiis χοροῦ.

802 om. etiam Θ. — 33 ἐξέλθη Reg., qui 36 ὡς μὲν τινες et 38 sq. ὡς δ'—γραΐ omittit. — 36 seqq. Suspicio sensum esse, in antiquis exemplaribus non comparere Chremyli personam ante v. 966 ; sed juniores aliquos, indecorum ratos si Justus cum servo familiariter colloqueretur, herum introduxisse statim v. 825. Schol. ad 885 : τοῦτο δὲ ὁ ἑτερος πρεσβύτερος λέγει. Adesse igitur putabat Chremylum. DOBŔEUS. Est recentissimi annotatio grammatici, cujusmodi in scholiis non raro infimæ ætatis codices παλαιὰ ἀντίγραφα vocari videmus. DIND. Idem observat l. 40 sq. βιάζεσθαι ἢ delendum videri.

803, 44 Πρᾶγμα, quod ad explicandum μηδὲν parum confert, per errorem huc delatum arbitrator ex superioris versus interpretatione, λίαν γλυκὺ πρᾶγμα εὐτυχεῖν. Comicus idem suadet v. 806 et scholiastes, ἡδύ τι ἐστὶ πρᾶγμα etc. HEMST.

805 sic in V., ἐξεπῆδησεν. ὡς τῶν Ἀθηναίων—πλουτούντων. κυρίως δὲ—πολεμίων τὸ ἐπεισπέπαικεν. διὸ ἐπῆνεγκεν παίζων οὐδὲν ἡδονηκόσιν. Ἄλλως. δικαίως βεβιωκόσι (δ. β. oin. G.). παίζων δὲ εἶπεν ὅτι ἐξ ἀδικίας πάντες ἐπλούτουν. In Θ., εἰσεπῆδησεν—πολεμίων. παίζων τοῦτο—πλουτούντων. — 49 ὥστε R., ex quo addita καὶ ἐ μόνῃς. — 51 στρατιᾶς Suidas s. Εἰσπέπαικεν.

806, 3 sq. Iambus, inquit, a proximis dissidens commodum intellectum non habet : aut referendus est ad illa superiora, καὶ ταῦτα etc., indeque arcescenda ejus explicatio ; nam sic demum, si nullos sumtus fieri, nihil efferri domo sit necesse, suave est in opulenta bonarum rerum copia versari : nisi tamen hæc non ab uno, sed a duobus grammaticis, quod potius credo, fuerint profecta, quorum prior versum damnavit, alter enodare fuit conatus. HEMST. — 5 ἐξενεγκόντες, 6 ἡδὺ πρᾶγμα ἐστὶ τὸ V.

807 sic in V., ἡ ἀρτοθήκη. πάντα δὲ ταῦτα πρὸς τῷ (τῷ) ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους, ὅτι πάντα μεστὰ γίνεσθαι (πάντα μεταγίνεσθαι G.) τοῦ Διὸς εἰσελθόντος. ἐκ δὲ τῆς τῶν ἀναγκάλων εὐπορίας ἀπάρεχεται τῆς κατὰ τύχην ἀνηγήσεως. προύγει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων. — 8 ante σιπύη legebatur ἐκ τῆς τῶν ἀναγκάλων

εὐπορίας ἤρξατο, quæ nunc post ἀλφίτων posita, ut scripta sunt in R.—9 ἐξ Ἰνάχου Ald. sine παρὰ τὰ. Reg. παρὰ τὰ ἐξ Ἰν. — 10 μέστὰ πάντα Θ. ἐγίνοντο R. ἐγένετο ἀγαθῶν Reg., qui προέχει cum Ald.

808 sic in R., ἡδέως, εὐόσμου, ἡ ὥς ἀπὸ—ἔλεγον. In V., καλὴν ὁσμὴν ἔχοντος ὥσπερ τὰ ἀνθη. ἡ ἀπὸ τόπου ἀνθοσμίας. ἡ ὥς ἀπὸ εἰδους ἀμπέλου. ἡ τοῦ ἡδέως—ἔλεγον. « Quæ scholiastes hic adnotavit, et ad Ran. v. 1150, in unum a Suida sunt conjuncta in v. Ἀνθοσμίας: legitur autem apud eum, ἀπὸ τόπου Ἀνθοσμίου, quem locum si modo usquam extra grammaticorum commentarios exstiterit, adhuc quæro. » HEMST. — 18 καρ. εἶπεν Ald. — 20 μαγαρικά. Melius, si rationem, non usum loquendi spectes, μαγαρικά scribuntur in gloss. mss. ad Plut. et ad Nub. ἀμφορεῖς νενησμένοι, μαγαρικά σωρεύματα ap. Ducang. Oritur enim istud vocabulum a Megarensibus, quorum opera fictilia fuerunt in pretio: hinc τὰ Μεγαρέων κεράμια memorantur a Synes. p. 77, C, et Μαγαρικά πιθάκια ab Eubulo ap. Athen. 1, p. 28, D. Recte Suid.: Ἀμφορεῖς, ἀγγεῖον, μέτρον, κεράμιον Μεγαρικόν. Mercatores vero, ut hominum illud genus esse solet plerumque literarum ac dictionis expers, prave primam in hoc voc. syllabam efferebant per α. En testem locupletem Stephanum Byz. in Μέγαρον· οὗτω δὲ καὶ τοὺς Μεγαρικοὺς κεράμους διὰ τοῦ ε γρῆ λέγειν, οὐ διὰ τοῦ α, ὥς οἱ ἔμποροι τὴν ἀρχουσαν παραφθεύροντες. Idem accidisse novimus in μέγαρον et μάγαρον, quod tamen grammaticorum notam effugit: quin Ælius Dionysius μάγαρον tantummodo scribi præcepit, non μέγαρον, si designandum veniat penetrabile illud in quo mystica sacra reconduntur, Eustath. ad Od. A, p. 1387, 18. Ap. Hesych. invenio Μαγαρίσχος, πινακίσχος: quod dubito an ab eadem origine pendeat: id quidem non dubito paulo corruptius alio loco legi Μαγαρίσκον, πινακίσκον. Nisi forma voc. utrobique constaret, reponi maluissem Μαγαρικός. Πίνακες autem et πινακίσκοι non lignei tantum, sed et fictiles. HEMST. — 23 σενοῦκία, vid. ad v. 711.

810, 25 ἐκ τῆς τῶν ἀναπαίστων (corr. ἀναγκαίων ex scholio v. 807) εὐπορίας ἤρξατο. παραπαίζει δὲ V. ad v. 809. — 26 τῆς om. Θ.

812, 33 ἡ λοπάδος εἶδος εἰς ὃν λῆγον Suidas s. Ὅζις. λοπάς δὲ εἶδος ἀγγεῖου πᾶν εἰς ὃν λῆγον Ald. ἡ εἶδος κεραμίου παρὰ τὸ ὃν ἔχειν τὸ κάτω V., ex quo addita λοπάδιον—κεραμίου. — 34 sq. ἐγθυηροὺς—χωρῆσαι om. Θ. — 35 ἐγθὺν R. ἐγθὺς V., ex quo addita ἡ ἐν—πλύνονται. — 37 ὁ λ. κουρουλὸς ἡγουν κουκούμερον Reg. De τρυφάλιον vide ad v. 683. — 39 τὰ σκουτέλια. Variis indutum formis

exhibet Ducangius, cujus et alterum Glossarium est consulendum. A scuto scutulam et scutellam, item scutulum et scutellum derivari, tam mihi planum videtur, ut mirari satis nequeam, qui Salmasius primæ syllabæ quantitate, eaque, saltem apud recentiores, minime constante, fuerit inductus, ut ad scutram, σκυθραν, confugeret; a qua si maxime scutellum et scutella possint oriri, scutula certe vel scutulum vix, aut omnino non poterunt: hæc tamen ad Vopisc. Carin. p. 861 tradenti multi fuerunt qui statim sine ulla dubitatione subscriberent, interque eos De Casa Nova Orig. Ling. Franc. in v. Ecuelle, quæ non minus atque alia nostro Belgarum ore tritissima vox a scutellis fluxit. HEMST.

815, 42 ἡ om. R. V., ex quo 43 addita λεγόμενος, et ἡ ὁ γ. ἡ ὁ δίπρος. — 44 καὶ ἐν Εἰρήνῃ Dindorfius elicit ex V., qui καὶ ἐν χορήσει. Legebatur ὡς τὸ, quod om. R. Θ. Ib. ἐν δὲ R. ἐν τε V. Θ. Ald. — 45 ὁ φοῦρνος ἡ μᾶλλον τὸ φανάριον Reg.

816, 49 νομίσμασι παίζομεν, ἀρτιάζομεν R. Θ. — 50 ἀντί—περισσά et τῇ om. Θ. Qui 51 post ἄζυγα sic pergit, ἄλλως. παίζομεν ἄρτια ἢ περισσά. παιδιὰ δὲ τις ἦν etc. παιδεία V., omittens ἦν. — 52 κατέχοντος V. Alterum τοῦ om. Θ. — 53 ἦτοι—καλεῖται addita ex V. Qui pergit ἄλλως. παίζομεν ἄρτια ἢ περιττά, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον ζυγὰ ἢ ἄζυγα. τινὲς δὲ ἀρτ. — 1 sq. ἀρτιάζειν... σφαιρίζειν. Hæc aliena prorsus unde prodierint, quidve conducant ad explicandum ἀρτιάζειν, exputare vix possum. Pilæ ludo quid commune est cum ἀρτικισμῶ? aut ἀρτιάζειν quomodo fieri potest ut significet ὀρπαγῇ παίζειν? Non dubito quin hæc ex codice corrupto parvique pretii huc fuerint derivata. Quid tamen obest quominus tentemus, an probabili aliqua conjectura expediri nodus queat? In Polluce 9, 101, scriptum fuit olim ἀρπάζειν, quod scribendum erat ἀρτιάζειν: detur simili vitio, quanquam versu reclamante, in quodam Aristophanis exemplari exaratum fuisse ἀρπάζομεν: jam percipere licet quæ contigerit ut ad marginem ab aliquo lectore minus perito sit adnotatum, ἀρπάζειν λέγουσι etc., quod in ἀρτιάζειν mutatum ab iis, qui contaminatæ lectionis ignari non perspiciebant, quorsum pertineret absurdum illud ἀρπάζειν. Intelligendum vero de lusu pilæ, quam vocabant ἀρπακτὸν, de quo Jungermann. ad Polluc. 9, 105, n. 84; erat sane proprium in hoc lusus genere verbum ἀρπάζειν non secus ac rapere Latinis: apud Pollucem etiam, ἀρπάσαι τὴν σφαῖραν, πρὶν εἰς γῆν αὐτὴν πεσεῖν. Voluit igitur architectus ridienlæ adnotationis scripturæ comici depravatæ talem sensum adflingere, servos pilæ loco stateribus invicem mis

sis lusisse. Attamen restat difficultas in ἀπὸ τοῦ ἐταίρου· satis commodam explanationem admittit ἀρπαγῇ παίζειν, *pilam rapiendo ludere*, quamquam melius ἀρπαστῶ legeretur : sed ἀπὸ τοῦ ἐταίρου, nisi, quod equidem pernegare nolim, plura deficiant, quibus adhæserit, sententiæ convenire minime videtur : nam si vel explicari posset, *a socio rapta pila ludere*, ipsa lusus ejus ratio, qua solebant ostentatum huic pilam ad alium conjicere, prioremque frustrari, explanationi repugnabit. Ex quibus hoc constet, loca veterum scriptorum suppeditabit Jo. Meurs. De lud. Græc. in Ἐφεσίνδα. Venerat in mentem ἀπὸ τοῦ σφαίρου eodem loquendi modo, quo dicitur ἀπὸ θαλλοῦ περιάγειν, ἀπὸ τροχίλλας ἀνιμῶν· ἀπὸ ῥαβδίου οἰακίζεσθαι, ἀπὸ ἑξωμίδος περιέναι· Pollux certe 9, 105 de lusu φαινόνδα sic scribit : εἰκάζοντο δ' ἂν εἶναι ἢ διὰ τοῦ μικροῦ σφαίρου, ὃ ἐκ τοῦ ἀρπαίζειν ὠνόμασται. Hac de re quoquo modo statuatur, illud quidem affirmare non vereor, spuriam esse, quam proposui, scholii partem : interpretationis antiquæ finis est in προσπαίζοντος : adjectum postea, ἢ ὅπερ... λέγομεν· intermedia nihil est potius, quam ut hinc abigantur. HEMST. — 2 περιπαίζειν et δὲ τὸ om. V., qui περισφαιρίζουν. Sequitur in Ald. ἢ ὅπερ ἐν τῇ συνθείᾳ ζυγὰ ἢ ἄζυγα λέγομεν.— 6 ζυγὰ μονὰ etiam Reg. μονζύγα Dorv. Conf. Suid. in Περιττά.

817, 10 Ἀποκαταμασώμεθα V. σόμεθα G.— 11 τὴν πυγὴν om. G. σπογγίζομεν Dorv., omittens οἱ γὰρ—γέζουσι. — 12 ἀποσπογγίζομεν. Glossator Brunckianus Ranar. 490 ἀπεψήσάμην pariter interpretatur ἀπεσπογγισάμην. Conf. not. ad Greg. Cor. p. 1049. SCHÆFER.

818. Descripsit hoc scholion Suidas in Σχοροδίοις, sed ordine paulum diverso, quem potiorum puto : Γελοῖαις—τοῦτό φησιν—διαίτης—εἰρηται δὲ σκ.—ἐγχεύσαντο· οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο—ἀποματτόμεθα· μήποτε δὲ φησι τοῦ σκ. τὸν κ.—ὡς κακείνος—παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς. Lin. 15 σαβάνοις. Hierocl. in Hippiatr. p. 235 : λοῦσον τὸν ἵππον, καὶ ἀπόμαζον σαβάνοις. Theomnest. p. 237 : λοῦσον καὶ ἀπόμαζον σαβάνοις τραχέσιν ὅτι μάλιστα· pannos et lintea vertit Vegetius. Vid. Coteler. ad Herm. Past. lib. 3 Simil. 8, § 4, et Jac. Toll. ad Form. Recept. Manich. p. 176. Hinc oriri puto nomen illud obviare in Gruter. Inscr. p. cccxiii, n. 8, L. Aurelius Panniculus, qui et Sabanas : Σαβανᾶς. Vox autem late diffusa quo pluribus in linguis frequentatur, eo difficilior unde primum manaverit indagare licet : interpretes Arabs pro ὀδόνῃ posuit in A. A. 10, 11, pro ὀθονίοις MS. Biblioth. Groning. in Johann. Evang. 9, 41. Gothicus ita reddidit σινδόνῃ

Matth. 27, 59. Ex Græcis Clemente Alexandrino Pædag. 2, 3, p. 161, D, vix antiquiorem dederis, ubi σάβανον inveniatur. HEMST. σαβάνοις V. — 16 τὰ σκόροδα Θ. τοῦτό φησιν Suidas. τοῦτό φασιν V τοῦτο λέγει Ald. ὅτι om. V. — 17 post διαίτης sequuntur in Θ. et Ald. μήποτε—εἰρημένον, quæ nunc posita infra cum V. et Suida. τὸ σκόροδον, 18 ὅζον V., qui 19 λιμῶ γάρ. Ald. et Suidas λ. δὲ. — 20 σκροδόις V. pro τούτοις. — 21 Ἄλλως om. Suidas, qui οὐχ ἁπλῶς δὲ. — 24 ἀφοδεύσαντες V., ex quo additum Ἄλλως. — 25 μήποτε δὲ Ald. et Suidas. λέγει Θ. γάρ V. et Suidas. δὲ Ald. — 26 ὡς κακείνος vulgo apud Suidam. Sed ὡς om. cod. Paris A.— 27 τι om. Θ. παρ' ὑπόνοιαν V. — 28 εἰρημένον Θ. Ald. φύλλοις σκροδόων Paris. φύλλα ων (sic) Dorv.

819, 30 sq. εἰρηκε τὴν βουθυσίαν, ἵνα δηλώσῃ V. Cum ceteris consentit Suidas. s. Βουθυτεῖ. — 31 ὄγκον τῆς θυσίας καὶ τὸ ἐντελὲς τοῦ μεγέθους R. — 32 ἦν, φασίν, ἐκ. καλοῦσιν V., non G. δὲ om. Θ. ἐκ συὸς R. Θ. et Suidas s. Τριττός. — 33 ταύρου, κριοῦ R. ταύρου, τράγου καὶ κριοῦ Ald. κριοῦ καὶ τράγου Suidas. « Paulo aliter τριττὸν ab aliis explicari docebit Etymol. in v. Vide Des. Herald. Digr. 1, c. 16, p. 224. » HEMST. Post τριττὸν addunt Θ. Ald. τριττός δὲ παρ' Ἀθηναίους ἡ ἐξ ὑὸς (ἐκ συὸς Θ.) καὶ κριοῦ καὶ τράγου θυσία. — 37 ἡ ἁπλῶς θύει om. Dorv. Regius : Βουθυτεῖν κυρίως τὸ βοῦν θύειν. ἐκάλουν δὲ καὶ τὸ πολυτελὲς θύειν ὡς ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου ζώου τῆς βοῦς βουθυτεῖν. τὴν δὲ ἐντελεστάτην θυσίαν ἐκατόμβην ἐκάλουν, διὰ τὸ ἐκ βοῦν ἐκατὸν ἢ βάσεων ἦγον ποδῶν, τούτεστι ζώων κε', ταύτην τελεῖσθαι.

822, 46 πάντως V. παντὸς Θ. Ald. φέρει R. ἐπιφέρει Θ., adscripto ὑπο. Idem omittit scholion sequens.

825, 7 sq. sic in V., Οὗτος ὁ ἀνὴρ δίκαιος πρότερον πένης ὢν ἐργεταί πρὸς τὸν Πλούτον, ᾧ διαλέγεται ὁ Κερίων. — 8 sq. ἡ οἰκέτης ἡ ὁ Χρεμύλος R. Qui pergit δηλονότι ἀντὶ τοῦ παντάπασιν τὸ κομιδῇ ἐχρῶντο. V. (post scholion v. 834) τὸ δὲ κομιδῇ ἀντὶ τοῦ παντάπασιν ἐχρῶντο, quæ om. Θ.

828, 17 γάρ μου ἐστὶ R.

833, 28 ἀνῆλυσας R. G. ἀνῆλυσεν V.

838, 41 καὶ om. Θ. Dorv., in quo ἀλλὰ γινώσκω λίαν « ordine continuo. Λίαν ad κομιδῇ pertinet, ut ex superioribus manifestum est ; ad οἶδα verbum γινώσκω : reliqua sententiæ explendæ inseruiunt : οὐ μόνον ταῦτα (τὸ ἐκτρέπεσθαί σε, καὶ οὐ δοκεῖν ὀρεῖν) ἐποιοῦν, ἀλλὰ καὶ κατεγέλων etc. » HEMST.

839 sic in R., τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ ὀή. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεια—κριθῶν. τὸ ἐξῆς—εἰποίησε. Suidas s. Αὐγμείς hæc tantum excerpit, ἀντὶ τοῦ ἀπώλειε με ὁ ὦν

αὐχμὸς τῶν σκευαρίων· μετωνυμικῶς. — 44 particulam Ionicam ὧν dicit scholiasta, de qua non cogitandum in poeta Attico. DIND. — 45. Omittebat scholiasta μ' cum Suida et σκευαρίων ad ἀπώλεσε referebat per constructionem Atticam. Unde ita fere corrigendus, ** ἔχρης γενόμενος ὑπὸ πένιαις. ** Ἀτικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε τὰ σκευάρια. DOBRÆUS. ἀπώλεσα τὰ V. — 46 ἀπώλεσε τῶν σκευαρίων additum ex R., qui om. Ἄλλως. Ἄλλ. μετωνυμικῶς om. Θ. spatio vacuo. — 47 με χορῶ τὰ σκ., 49 αὐχμὸς ἀντὶ et μεταφορικῶς δὲ V. — 50 ἐπὶ τοῦ primum fuit in Θ. — 51 σταχῶν libri præter V. ὁ σῖτος Θ. — 52 Ald. ὄνον om. V. — 53 Regius: Αὐχμὸς κυρίως ἡ ἐξηρότης καὶ ἀνομβρία λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου αὐχμῶν ἄνθρωπος ὁ κατ'ἐξηρότης καὶ ῥυπῶν, ὡς οὗτος ἐν ἄλλοις « πόθεν οὖν αὐχμῶν βαδίζεις; » ἐνταῦθα δὲ αὐχμὸς ἡ ἀπλῶς στέρσις. — 54 in Θ. ἐμοὶ ad hunc versum adscriptum. « Χρεῖαις et χρειασίδια Græci recentiores vocant *utensilia*. » HEMST. — 4 γάρ με, 5 ἐμοί. βέλτιον δὲ τὸ δεύτερον Reg. cetera omittens. — 8 διακένων δ' ὄντων Dobræus. διακρίνων δ' οὕτω codex.

845 in V. hoc ordine, σκώπτων—νέαι. Ἄλλως. παίζει—τῶν μεγάλων. — 25 ἦν om. V. — 26 Μελάνθιος. Deterius ad Av. v. 1073 Μελάνθης scribitur: vide Jo. Meurs. Præf. ad Eleusinia, in quo libello sæpe mentionem hujus scholii fecit capp. 5, 7, 12. 19. Opus autem Melanthii περὶ μυστηρίων singulare fuerit, an pars τῆς Ἀθίδος, cuius eum auctorem laudat Harpocrat. in Γρυπάνιον, haud temere dixerim: Menandri quidem liber eodem titulo, citatus ab Avium enarratore, quem de sacris Eleusiniis tantummodo tractasse putat Meursius, ambitu latiore non Attica solum videtur, sed ubivis Græciæ celebrata mysteria comprehendisse: nam inde suntum auguror, quod schol. Apoll. Rh. ad 1, 1126, observat, Apollonium Μεγάνδρῳ ἀκολουθεῖν λέγοντι Μιλησίους, ἔταν θύοσι τῇ Πέξ, προσθύνει (ita legendum, non προσθύνειν) Τίτῃ καὶ Κυλλήνῳ· ex quibus simul, poetam Rhodium esse Menandro sive Ephesio, sive aliunde orto, inferiorem ætate, colligi potest. HEMST. — 27 πάτριον δὲ τοῖς θεοῖς V. — 28 τοῖς μύσταις Θ. Ald. ἐν αἷς V. τύχοιμεν Θ. — 29 μυστ. δὲ ἐπιτελεῖται, 30 εἰσὶ δὲ τὰ, 31 καὶ προαγόρευσις, 33 ῥυπαρά εἰσι V., ex quo sequentia λέγει—ἀνατιθέναι addita. — 36 Ἄλλως. μεγάλα et sequentia om. etiam Θ. — 37. Hæc minus accurate scholiastes. Minora enim mysteria Cereris non celebrabantur Eleusine, sed Agræ, vel Agris, quod erat oppidum Atticæ ad Ilissum fluvium, teste Stephano Byzantio v. Ἀγρα, Eustath. ad Il. B, p. 361, et aliis. Vide omnino Petavium ad

Themistium Orat. 5, p. 415 edit. Hard. KUST. — 50 ἐχλάδῃ Dorv. om. Θ. — 1 Σὺν om. Θ.

850 om. etiam Θ. — 13 Ὅτι λίαν. Hæc sejungenda; nam utroque modo illud ὡς exponere solet Dorv. HEMST.

853 sic in V., ἀντὶ τοῦ πολὺ ὕδωρ—πολυανθέων καρπῶν. Ἄλλως. πολλὰ μοι—φέρονται V. — 15 Ἀντὶ τοῦ πολλά Suidas s. Πολυφόρῳ. — 16 φέροντι etiam Suidas. ἔχονται Θ. Ald. ποικίλῳ Suidas. ποικίλα R. Θ. Ald. ἡ ποικίλῳ om. V. ἀπὸ R. et Suidas, ἀντὶ V. εἰρηται δὲ (δὲ om. Θ.) ἀπὸ Θ. Ald. — 17 ἐπιδεχομένῳ οἶνῳ V. ἦχουν om. V. Θ. τουτέστιν Suidas. — 18 κακόν. πολυφόρον γὰρ ἔλεγον Suidas. εἰρηται γὰρ V. δὲ om. Θ. τὸ πολλὴν V. — 19 τὸν ὀλίγον R. Sequentia πολυφόρῳ—κομιστικῶ addita ex V. — 21 ἐκ R. V. ἀπὸ Ald. om. Θ. πολυχάρπων καὶ πολυανθέων καρπῶν V. sine χωρίων. Sequentia om. etiam Θ. — 26. Alii scribunt παροξυστῶς, πολυφόρος: quod magis ex regula est. SCHÆFER. ἡ πολλὴν φορὰν καρπῶν φέρουσα, 28 καὶ τὸ πολὺ. Reg.

858 τὸν γενησόμενον Πλοῦτον confusa credo: Πλοῦτον adscribi debuerat neglectæ voci τὸν θεόν. HEMST.

859, 38 sq. ἐάν—πραγμαίνει post κρίσει ponit V., præfixo ἄλλως. « Si iudicia agi non desinant: hoc modo intelligendum credo, et τὸ δίκαιον ex usu recentiorum poni pro *juris dictione*, δικαιοδοσία. Unde vero iudiciorum severitatem ac violentiam verbis iis traduci fuerit expiscatus, compertum non habeo. » HEMST. παραμείνῃ φησὶ R. Θ. — 39 σκώπτει δὲ Θ. Ald. ὡςπερ V., qui οὕσαν om. — 40 δικαστηρίου Ald. — 41 καὶ τὸ δίκ. om. Dorv. Paris.

862, 48 ἐκ R. pro εἶδος. — 49 νομίσματος. πονηρὸν κόμμα φησὶ τὸ παραχαραττόμενον ἀργύριον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων ἐξ ὅλου τινὸς χρυσίου ἀποκεκομμένου κόμματος. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν R. φαῦλον ἐστὶ συστ. Reg. Suidas v. Κόμμα ex hoc scholio excerpit ἀπὸ μεταφορᾶς—ἐξ ὅλου χρυσίου ἀποκεκομμένου (sic tres codd.; alius κεκομμένου. In edit. Mediol. ἀποκεκομμένων). ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν φαῦλον συστήματος. πονηρὸν κόμμα, ἡ παρακεκομμένος ἀργυρος. « Psellus De op. dem. p. 5 (p. 2 Boiss.) » BAST. nott. mss. — 50 τοῦ πον. Reg. ἐπειδὴ καὶ libri præter R. — 51 κισθῶλων om. Θ., qui pergit νομισμάτων, ἐξ ὀλίγου τινὸς χρυσίου ἀποκεκομμένου κόμματος. ἡ λείμματός τῶν ἀδίκων. τὸ γὰρ πρὸς τὸ κόμμα. Ἄλλως. ἡ τὸ παραχαραττόμενον ἀργύριον τὸ πονηρὸν κόμμα φησὶν. Regius τὰ γὰρ φαῦλα καὶ κισθῶλα τῶν νομισμάτων οἱ Ἀττικοὶ εἰώθασιν λέγειν πονηρὰ κόμματα, διὰ τὸ ὀλίγον μὲν—χαλκόν.—1 post εἰρηκεν addit Ald. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἐξολωτικῶς, quæ om. R. Θ., ad v. 868

recte refert V. 3 δλου codex, quod Dindorfius correxit ex scholio Θ. — 6 τάχα codex. Correxuit Dindorfius ex Θ. Post κόμμα addit V. quæ in scholio Aldino leguntur, ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν — δ λόγος. — 7. Χάραγμα pecuniam, monetam signatam Græcos inferiores vocare docuit Ducangius. Vocabulum ab antiquis ductum, quibus non solum χαράσσειν numos *culdere*, et παραχαράσσειν, sed etiam χαρακτήρ *nota*, *signum auctoritate publica nummis impressum*; unde fluxit solemnitas illa loquendi formula ἐπιβάλλειν χαρακτήρα. Aristot. Polit. 1, c. 6: τὸ δὲ τελευταῖον καὶ χαρακτήρα ἐπιβαλλόντων · pro eo dixit, ἐπικόπας χαρακτήρα OEcon. 2, c. 20. Polyænus in facto, quale fuerat ab Aristotele narratum, plane simili 6, c. 9, § 1, ἄλλον χαρακτήρα ἐπιβαλὼν · modo pari potestate usurpaverat μετακόπτειν. Dubites itaque, an in Alcideamantis Orat. pro Ulysse contra Palamed. p. 186, 36, quod vulgo legitur, Φαῖνιες πῶτοι χαρακτήρα ἐβαλλον, refigendum sit in ἐπέβαλλον · quamvis alioquin simplex verbum compositi vice tolerari possit. Hinc illustrandus est Arrianus Epict. 3, c. 22, p. 314: ἰδὲ χαρακτήρ· ἴδ' ἐπιβολή · et Isocrates Ad Demon. p. 3, D: οἷς (Herculi ac Theseo) ἡ τῶν τρόπων ἀρετὴ τηλικούτων εὐδοξίας χαρακτήρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν · quem locum reperies adductum a schol. Sophocl. ad Trach. v. 119. HEMST. τοῦ κιθάρου νομίσματος Paris.

869, 19 ἄρα om. Θ. — 20 καὶ διὰ τοῦτο πάντα ἔπ. Paris.

872, 26 Ἀντὶ τοῦ σεσοβημένου R. — 27 καταμωκόμενος — λέγει V. « Quod comicos, ut Diores irriderent, ὧ Δάματερ adhibuisse notat scholiastes, longe recedit ab aliorum grammaticorum sententia, qui Atticorum æque ac Dorum eam formam esse propriam statuunt: vide Eustath. ad Il. A, p. 12, 6, Od. A, p. 1385, 53, et ex Heraclide ad Od. Y, p. 1892, 43, ubi memorat τὸν τοῦ κωμικοῦ Πλούτων. » HEMST. — 28 sq. ὁ δὲ νοῦς — εἰσῆλθεν ante καταμωκόμενος ponit V. ἐπηρμένους Θ. ἐπηρμένους R. ὑπηρμένους Ald.

873. Scholion recentius, confictum maximam partem ex Etym. M. s. Συκοφαντία et Συκοφάντης. DIND. — 35 πικρῶς Hemst. σικιρῶς Ald. ἀκριβῶς Reg. — 36 λόγος ἀπὸ Θ. — 37 sq. τὴν ὀνομασίαν Dobræus. τὸ ὄνομα Kusterus. τὸν ὀνομασάντα Ald. In Etym. M. συνέβη δὲ καὶ τοὺς ὑποισοῦν κατηγοροῦντας τινὸς φιλαπερχομένου οὕτω προσγορεῖσθαι. — 48 ὅτλον om. Θ. ἔλεγον additum ex Etym. M. ἐχάλουν Reg., qui 41 om. συκοβίους. — 42 συκοσπάδας vel συκοσπαδίας Hemst. collato Hesychio, Συκοσπαδίας, ὁ συκοφάντης. συκοπαῖδας

Ald. καὶ συκάδας καὶ συκόποδας Reg., fortasse ex Cratineo συκοπέδους. — 43 πάντα Hemst. ἐγκλήματα om. Θ. Scholio Aldino in Junt. præmissum, ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοῦνομα ἐν τοῖσι μογθηροῖσιν ἐστὶ καίμενον · ἔδει γὰρ, ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ, τὰ σύκα προσηθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον. νυνὶ δὲ πρὸς μογθηρὸν ἡδὺ προστεθὲν, ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει · qui Alexidis versus sunt, transcripti ex Athenæo 3, p. 74, F. — 44 seqq. sic in V., τὸ βου ἐπὶ ῥρημα (ἐπὶ ῥρημα om. G.) ἐπιτάσεως δηλωτικὸν (ἐπιτάσιν δηλοῖ G.) ἀντὶ τοῦ λίαν λιμῶνται, ὥσπερ καὶ βούπιναν τὸν μεγάλην πίναν (πείναν G.) ἔχοντα. Scholion descripsit Suidas in Βουλιμιῶ, paucis tantummodo mutatis. — 45 ἐστὶ om. Θ. — 46 ὥς R. — 47 καὶ βουγίαις et contentia om. V. βούγλωσσαν Θ. — 49 post τρόπος addit Junt. Γαλήνους δὲ ἐν τοῖς Ἀφορισμοῖς · κατάπτωσις δυνάμειος ὑπὸ τῆς ἐξωθεν ψύξεως ὁ βούλιμος, ἀρξάμενος μὲν ἀπὸ πείνης, οὐκέτι δὲ ἔχων αὐτὴν συνοῦσαν.

874, 51. Idem in sequenti scholio notatur: hoc cur moneat enarrari ille, in causa fuit ejus exemplar, quod scilicet proxima, ὅτλον ἐστὶ βουλιμιῶ, Justī personæ tribuebat: eam ob rem operæ pretium putavit ostendere, quæ sycophanta dicat, tali gestu corporisque conversione debere pronuciari, ut non ad Justum, sed ad Carionem, qui ante fuerat locutus, dirigantur Perperam vero interpretatur, οὐκ ἂν φθάνοις. HEMST. τοῦτο ὁ συκοφάντης πρὸς V.

875, 1 Τροχὸς γάρ τις V. — 3 θεράποντα · ἡ τροχός τις ἦν ἐν ᾧ ἐδεσμοῦντο οἱ δοῦλοι Θ.

879, 9 συκοῖν R. Totum scholion om. G.

883, 20 Ἀντὶ τοῦ φρ. σου. ἡ δὲ φράσις V. ἡ φρ. Ἀττ. om. Θ. Ald. — 21 εἴρηται — ἐπιστρέφουσιν post φαρμακίτην l. 23 ponunt R. V. — 22 ἐπιστρέψασθαι V. Sequentia λέγει — φυσικὸν δακτύλιον infra post καὶ τὰ τοιαῦτα l. 27 habent R. V. — 23 δακτύλιον δὲ om. R. V. δὲ om. Θ. — 24 Εὐπολὶς Βάπταις μέμνηται om. R. μέμνηται om. V. καὶ Ἀμεψίας, quod in R. V. Θ. Ald. post φαρμακοπώλης legitur, huc transposuit Kusterus. δ' om. R. « Eudamus ille vix dubito quin idem fuerit ac Theophrasti Εὐδήμος ὁ φαρμακοπώλης εὐδοκίμων σφόδρα κατὰ τὴν τέχνην Hist. Plant. 9, 18. » HEMST. Εὐδήμος V. — 25 τετελεσμένους, *arte magica consecratos*, ut docuit Salmas. ad Vopisc. p. 360. Hisce præstigiis deditos non solum τελεστάς, φυσικοὺς, μυστικοὺς, sed etiam φιλοσόφους recentiores vocabant: quamobrem conjungi videas φιλόσοφον καὶ τελεστήν · exempla suppeditabit Salmasius: non aliter hoc loco φιλόσοφος est intelligendus. HEMST. — 26 Εὐδήμος R. V. — 27. De annulis magicis, quos Græci φυσικοὺς vel φαρμακίτας vocabant, vide Reines. Var. Lect. 3,

p. 392, et Lindenbrog. ad Ammian. Marcell. 21, 1, p. 601 ed. L. B. Kust. Pro δαίμονα aut δαίμονας scribi debet, aut δαιμόνια: hoc Jos. Scaliger placuisse constat ex Nott. ad Manil. 5, 386, ubi et hunc locum et Antiphanis attulit ex Athen. 3, p. 123, B. Hemst. In V. est εὐδαιμονίαν. δαίμονα defenditur loco Theophranis Nonni vol. 1, p. 144: ὅπερ (affectus epilepticorum dicit) οἱ ἰδιώται δαίμονα καλοῦσιν· ubi scholiastæ locum comparavit Bernardus. Dind. Paris.: Οὗτος δ' Εὐδάμος δακτύλους ἐποίει θεραπεύοντας τινὲ μηχανῇ—ἰῶντας ὑπ' ὄφειν δάκνεσθαι. Dorv.: Οὗτος δ' Εὐδράμος δακτύλους ἐποίει θεραπεύοντας τινὲ μηχανὴν τοὺς ὀφιοδήκτους· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἰῶντας ὑπὸ ὄφειν δάκνεσθαι. Reg.: 'Ο μέντοι Εὐδάμος φιλ. ἦν ἀποτελεσματικός. δακτύλους ποιῶν, δι' ὧν οἱ ὀφιοδήκτοι ἐθεραπεύοντο, μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐδάκνοντο ὑπὸ τῶν ὄφειν οἱ τούτους φοροῦντες. Θ. post τοιαῦτα addit παρ' Εὐδάμου. οὗτος φαρμακοπώλης ἦν δακτύλους πιπράσκων, δύναμιν ἔχοντα (scr. ἔχοντας) ἀποτρεπτικὴν συκοφαντῶν. λέγει οὖν Εὐδάμον τὸν φαρμακοπώλην τετελεσμένον ἔχοντα δακτύλιον.

884 sic in V., ἄλλως. δείκνυσιν αὐτῷ βασκανίας φυσικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦσι φαρμακίτην. Ἄλλως. ἀλεξιτήριον τῶν δηλητηρίων δείκνυσιν αὐτῷ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦσι φαρμακίτην. τοῦτο ἐν ᾗθει λέγει ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ δακτυλίῳ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου, ἐπεὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ εἰῶθαι λέγουν ὅτι χρῆσιν ἔχει πρὸς τόδε καὶ τόδε. Ἄλλως. προσληπτέον τὸ ἀντιφάρμακον. τοῦτο δὲ ὁ—τρίβωνα ἀγροχῶς—πρὸς δῆγμα. Ἄλλως. τοῦτο τὸ δάκος οὐκ ἰσχύει πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ συκοφάντου. Scholia hoc loco om. R., sed infra post v. 895 habet ἀντὶ τοῦ καὶ ἔχης φαρμακίτην—πεποιήται. ἦν δὲ ἀποτρεπτικὸς συκοφαντῶν. — 31 ἀλεξιτήριον Θ. et Suidas s. Ἄλλ' οὐκ ἔνεστι. Ceteri ἀλεξιτήριον. τῶν om. Θ., qui δηλητηρίων cum Suida. Ceteri δηλητηρίων. Pergit Θ. ἀλληγορικῶς δὲ ὡς πρὸς δηλητήριον ἀποκρίνεται τὸν δακτύλιον τῶν δηλητηρίων δείκνυσιν αὐτῷ etc. — 33 φαρμακίτην. φησὶν οὖν, ὡς ἂν ἔχ. Suidas. — 34 ἔχεις φησὶ Θ. sine καὶ. — 35 τοῦ συκοφάντου Suidas. — 37 post τοῦ συκοφάντου addit Θ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου. ἀλλ' οὗτος φησὶν ὁ δακτύλιος οὐκ ἰσχύει πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ συκοφάντου. ἀντὶ τοῦ καὶ ἔχης φαρμακίτην—πρὸς ἃ δακτύλιος πεποιήται, quæ ex præcedentibus negligenter repetiit librarius. — 39 ἐκπλαυροῦσι vel ἐκπλαυρίζουσι Hemst., ἐκπλαυροῦσι libri. Ejusdem corruptelæ exempla sunt in scholio ad v. 589 ἐκπλαυρίζεσθαι, ubi Kust. ἐκπλαυρίζεσθαι, apud Eustath. ad Homer. p. 3, 3, ἐκπλαυρίζων τὸ πρᾶγμα, cui ἐκπλαυρίζων restituit Hemst., restituendumque est eidem in Opusculis

ab Tafelio editis p. 121, 19, τοῖς ἐκπλαυρίζουσι τὰ ἡμέτερα. Apud Plutarch. Moral. p. 680, C, οἱ μὲν ἄλλοι παντάπασιν ἐξεπλάυριζον τὸ πρᾶγμα καὶ κατεγέλων, recte libri quidam ἐξεπλάυριζον. Dind. Hinc incipit aliud scholion Suidas, ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δῆγματος. ἐπὶ τῶν ἀνηγνύτων. λέγει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ᾗθει ὁ θεράπων etc. — 43 λέγει οὖν et sequentia om. Suidas. — 45 εἰλημμένη Θ. εἰρημμένη Ald. Sequentia om. Θ.

— 51 Ἦ^{ον} vel simile quid, obscuris literarum ductibus, præbet codex pro δλκή. In Regio κεράτια ις', non ιη', et supra idem ad v. 817: Στατήρ, ὅς καὶ διδραχμον ἐλέγετο, ἰσῶν κεράτια λβ', ὡς τῆς δραχμῆς ἰσώσεως ις'.

889, 8 Ἀντὶ τοῦ (τοῦ om. V.) τῷ σῷ ἀγαθῷ R. V. om. G. δηλονότι om. Θ.

891, 13 legendum δειπνήσεις vel δειπνήσαις et forsitan ὡς σύ γ' cum Hemst., qui distinxisse putat grammaticum post ἀληθεία. Certe sὺ et διαρραγείης disjungebat. Dobnæus. — 14 seqq. sic in V., ὡς ἀγροχῶτος—καλέσεται. Ἄλλως. κλήτορα—μαρτυρεῖν. «Κλήτορες et κλητῆρες, qui testes in jus vocantibus aderant; quorum etiam nomina libellis adscribi moris erat. Pollux 8, 49: ἔδει δὲ καὶ κλητῆρας προσεπιγράφεσθαι τὸν ψαίνοντα, οἱ εἰσι μάρτυρες· quæ lectio Pal. codicis omnino est amplectenda.» Hemst. — 19 Ἔοικεν ὅτι — ἄγων ὁ συκοφάντης, ἵνα Reg.

892, 22 σχισθείς elicuit Hemst. ex obscuriore literarum ductu in codice; διασχισθείς malit Dindorfius.

894, 25 Τμημάτων Θ. γὰρ om. Dorv. — 26 τῶν om. Θ. λέγεται om. Dorv.

895, om. G. — 30 sqq. hoc ordine R., ὡς — φησι. ἐπίρρημα — λέγομεν. Habet etiam Suidas s. Ὑ ὅ. — 31 συνηθεία αι V., qui om. ὡς — φησι. ἡ ὁσφρ. Ald.

896, 34 ὁσφραίνεται Θ. ὁσφραίνονται Ald. Regius: Ὅσφραίνομαι τὸ κοινῶς ὁσῶμαι· ἐξ οὗ καὶ ὁσφρησις· ὁ λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ὁσφραντοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ὁσφραίνομένου. Ἀττικώτερον δὲ ἐστὶ τὸ ὁσφρᾶσθαι ἢ τὸ ὁσφραίνεσθαι.

899, 43 λίαν habet Θ.

900 φιλόπολις κοινὸν, φιλόπατρις Ἀττικὸν V. Θ. Repetiit Suidas s. Φιλόπατρις. Sed transponenda videntur, φιλόπατρις κοινὸν, φιλόπολις Ἀττ. Dind.

903 sic in Θ., ἐπειδὴ οἱ μελαγχολοῦντες (scr. —ῶντες) ἐν ἡρεμίᾳ (scr. ἐρημίᾳ) φεύγουσι. καὶ οἱ γεωργοὶ δὲ ὁμοίως ἐν ἐρήμοις διάγουσιν. — 2 ἐρήμοις, 3 γινομένην Reg. — 5 μαίνεσθαι om. Θ. — 6 ἀποτρώγειν Paris.

904, 8–15 sic in R. V. Θ., Εὐφρόνιος φησὶν ὡς τῶν ἐμπόρων μὴ ἐξιόντων ἐπὶ τὰς στρατείας (εἰς τὰς

στρατιάς R.) διὰ τὸ εὐχρηστον τὰ (τὸ V.) πρὸς τροφὰς (πρὸς τὴν τροφήν Θ. πρὸς τροφήν Suidas s. Ἐμ-
πορος) φέροντας. τοῦτο οὖν λέγει — ἀποκαλῶ. — 9
κατὰ τὴν, 10 ἐσχηματίζοντο, βουλόμενοι τὴν εἰσφ.
ἐκφυγεῖν, 11 διετηροῦντο, ὡς τὴν π. ἰωρ. τὰ πλείεστα
Reg. — 14 καὶ εἰσφ. et 15 sqq. Ἄλλως — πόλεμον
om. etiam Θ. Ἄλλως om. R., ita pergens, προφα-
σιζομαι ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον. ὅταν, φησὶν,
ἀνάγκη — εἶναι. Ald. φασιν.

906, 22 Μερικὴν τινὰ ζωὴν ἤγε Θ.

907, 25 φροντισταὶ V. — 26 ἰδίως δὲ R. εἰδικῶς
δὲ Reg. ὅτι δὲ (ἰδίων addit Θ.) λέγει τῶν Θ. Ald.
— 27-29 τῶν — μύσος om. G. Reg. « Non legitur
hic versus in Baechis : sed locum ubi exciderit
probabiliter monstravit Tyrwhittus apud Mus-
grav. ad v. 1328. » DIND. εἰ μὲν γὰρ R. μῖσος Ald.
— 31 τῶν πολιτῶν τῶν ἐνημοσίων φρ. Paris. Scholion
v. 909 om. etiam Θ.

910 sic in V., Ὅτι εἰ μὴδὲν σοι ἀρμόττει ποίησον
τι. τί θέλεις μισθῆναι; Ἄλλως. μισθὶ διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν
ἀλλοτρίοις πράγμασι καὶ ἄλλους πολυπραγμανεῖν βίους
καὶ διαβάλλειν οὐδὲν σοι ἀρμόζει. In Θ. οὐδενὸς δια-
φέροντος καὶ ἀρμόττοντός σοι μισθὶ παρὰ τῶν ἀνθρώ-
πων διὰ τὸ — ἀλλοτρίων ἐπιμελεῖσθαι βουλόμενος μι-
σεῖται. — 39 ἀπερχθάνει R. ἀπερχθάνη Ald. — 46
pergit Reg., ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοῦτο· πῶς οὖν ἂν
εἴης, ὃ τοιγυρῶν, χρηστὸς, εἰ μὴδὲν προσήκον σοι,
ἀντὶ τοῦ εἰ μηδενὸς πράγματος προσήκοντός σοι, ἀπε-
ρχθάνη καὶ μισητὸς γίνῃ τοῖς πολλοῖς διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν
ἀλλοτρίοις· ὁ γὰρ ἀλλοτρίων ἐπιμελεῖσθαι πειρώμενος
μισεῖται.

912. Hæc scholia sic excerpit Suidas, Κέπρος :
εἶδος ὀρνέου ὀρετάτου. ὅτι δὲ κοῦφον ἔστι καὶ ἐπιπλεόν
τοῖς κύμασιν. Ὡς κέπρε, ἀντὶ τοῦ, ὃ εὐτελέστατος καὶ
λάλεις· φασὶ γὰρ τὸν κέπρον τοιοῦτον εἶναι· τάττεται
δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν· ὁ γὰρ κέπ-
ρος ἀφρόν ἐσθλὴς θαλάττιον. οἱ δὲ παῖδες τῶν ἀλιέων
ρίπτουσι τὸ πρῶτον πόρρωθεν· εἴτα ἐγγυτάτω· εἴτα
εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρόν, καὶ εὐχερῶς ἀγρεύουσι. —
49 κέπρος ὄρνειον θαλάττιον, ἀφρόν θαλάττιον ἐσθλόν
V. — 5 λαμβ. τὸν ἀφρόν om. etiam Θ. — 54 post
παροιμίαν addit R. ὃ εὐτελέστατος καὶ λάλεις· φησὶ
(scr. φασὶ) γὰρ τὸν κέπρον εὐτελεῖ καὶ λάλων. Post
παροιμίαν excidisse videtur λαμβάνεται. Ibid. Ἄλ-
λως. ἀνόητε Dindorf. ἀλλ' ἀνόητε codex. — 1 Din-
dorfio corrigendum videtur ὄρνειον γὰρ θαλάττιον
ὁ κέπρος. — 5 λίαν εὐηθέστατον Reg. — 6 ὄρνειον δὲ
ἔστιν Θ. — 7-13 pro his, τοῦτο — λάρος, Θ. præ-
bet supra l. 50-54 posita καὶ οἱ παῖδες — παροι-
μίαν. Similiter Reg.

913, 21 πέρα Schæferus, παρὰ codex.

915 Regius : Ἐπιτρέπω λέγεται τὸ συγχωρῶ τι
προθυμωμένῳ· προτρέπω δὲ τὸ ἐνάγκω καὶ διεγείρω
τινὰ ἄκοντα, ἥτοι παροξύνω. — 27 παραχωρεῖν

καὶ ἄμαρτάνειν. Hæc non abhorrent, dummodo
paulisper adjuves scribendo seu παραχωρεῖν, καὶ
τοῦ ἄμαρτάνειν διδόναι ἄδειαν· sive potius, παρα-
χωρεῖν ἄμαρτάνειν, καὶ διδόναι ἄδειαν παρὰ τὸ πρέ-
πον. HEMST. — 28 Ἦτοι ἄμαρτάνων om. Θ., qui 29
πίπτει.

916 sic in V., ἐξ ἀνάγκης, ἀργῶς καὶ μάτην. και-
νότερον δὲ καὶ τὰς τοιαύτας ἐπιστάσεις ἀργὰς — ἀρξαι.
Ἄλλως. τὸ ἐξεπίτηδες μάτην οὕτως Ἄττ. V. Nihil
præter illa, ἀντὶ τοῦ μάτην οὕτως Ἄττ., habet R.
Apud Suidam, Ἐξεπίτηδες, καὶ ἐπίτηδες· ἐκατέρως
λέγουσιν Ἄττικοι, ἀντὶ τοῦ μάτην, ἐξ ἀνάγκης, ἀργῶς.
Οὐκ ἐπίτηδες ἡ πόλις ἀρχεῖν καθίστασι δικαστάς. —
31 sqq. καινότερον — ἀρξαι excerpit Suidas s.
Ἀρχεῖν. Male V. καινότερον. — 33 sq. γράφεται —
ὁ βουλόμενος om. Θ. « Ad vocabulum ὁ βουλόμενος
explicandum quid faciant adjecta, non facile quis
dixerit. Dorv. : ὁ βουλόμενος : ὁ θέλων. οὐκοῦν : λοι-
πόν. ἐκείνός εἰμι : ὁ κατηγορός ὑπάρχω. Ergo descri-
ptoris, qui ampliores veterum adnotationes ex-
cerpebat, culpa contigit, ut vocī βουλόμενος ad-
jungerentur, quæ ad ἐκείνους pertinebant : confer
schol. ad v. 929. » HEMST.

917, 39 sq. ποιεῖ, ἵνα παρ' αὐτῶν βοηθῶνται
Hemsterh. — 40 Τάττεται Θ. — 41 κατ. τὸ κατὰ,
44 συντασσόμενον, ὡς « τὸ ζῶον κατηγορεῖται κατὰ
τοῦ ἀνθρώπου. » κατ. καὶ τὸ παριστῶ — ὡς τὸ « κατη-
γόρησε τὸν δεινὰ ἢ θλ. μικρόψυχον ». κατ. καὶ τὸ
ἁπλῶς ὑβρίζω καὶ αὐτὸ γενικῇ. ἐνταῦθα δὲ τὸ κατη-
γορεῖ ἀντὶ τοῦ συνηγορεῖ. ἢ δυνάμενός τις φησὶ δι'
ἀπορίαν πραγμάτων κατηγορίαν ποιήσασθαι κατὰ
τινος, ἢ ἀπολογίαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἐμοὶ χρῆται πρὸς
ταῦτα, καὶ ἀντ' ἐκείνου αὐτὸς γίνομαι, ἥτοι ὃν φασιν
ἐν δικαστηρίοις ἐντολὰς Reg.

919 ἀνατρέχει habet Θ.

922, 54 καὶ om. V. « Sub proverbii forma Sui-
das proponit : Προβατίου βίον ζῆν' ἐπὶ τῶν μωρῶν
καὶ ἀνοήτων· τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται καὶ ζῇ·
ἢ διὰ τὸ ἀδρανές. Ordinem inversum non improbo ;
quippe ratio melius apparet, cur πρόβατον sive
προβάτιον stulti insipientisque significationem ha-
beat : alioqui solertes etiam homines et callidi
non raro sunt ingenio ad agendum tardo, atque
ἀδρανεῖς. Omissum a Suida τῆς διανομῆς τῶν πρα-
γμάτων, quod tamen minime rejiciendum vide-
tur : rerum gestionem atque administrationem in-
telligo : Plutarch. in Cleom. p. 820, E : πρὸς ἀσφά-
λειαν καὶ διανομήν τῶν πραγμάτων. Erasmi Chilia-
das adi in *Ovium mores*. » HEMST. Regi. : Τὰ γὰρ
πρόβατα ἀπλούστατα ὄντα, τοῖς παρατυχοῦσι τρέφε-
ται, καὶ οὐ ζήτησιν περὶ τῆς τροφῆς ποιεῖται, ὥσπερ
τὰ ἄλλα ζῶα· ὥστε ὁ τούτου βίος μαλακὸς καὶ φαυλὸς
ἔστιν. — 1 τῶν προβάτων R. πραγμάτων· ἢ ὅτι τὰ
πρ. Ald. — 2 Ἀτρακτος habet Θ.

923 habet Suidas in Διατριβή. — 6 ἀψ' ἧς μίμημα περὶ Θ. — 7 τὰ πρόβατα R. — 8 ἐπιτηδεύτης. Glossator διατριβὴν intellexit, ut videtur, idoneam agendi facultatem, usu rerum civilium et exercitio quotidiano firmatam: neque enim memini ἐπιτηδεύτην, ne ex more quidem Græciæ serioris, vocari, quæ veteribus erat ἐπιτηδεύσις vel ἐπιτηδεύμα. HEMST.

924, 9 παύσαιτο Θ. ἀναπαύσαιτο Ald. παύσαιτο legit etiam Suidas, qui μεταμαθεῖν exponit μεταγνώ-ναι, παύσασθαι. — 11 ἀφ' ἑμένου R. et Suidas. Ceteri ἀφ' ἐμένου.

925 hoc ordine in V., Σίλφιον βοτάνη — Ἀλεξανδρίδης. Ἄλλως. Βάτος Κυρήνη — δεχομένων. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν σπανίων. Βάτος ἦν τις τῶν λιθῶν βασιλεύς. γέγονε δὲ σφόδρα δίκαιος. διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν ὑπηκόων (excidit μεγάλης ἐτιμᾶτο vel simile quid). παρ' αὐτοῖς δὲ τὸ σίλφιον τοῦτο λαχανώ-δες φυτόν. ἐδοκῶν δὲ σπανίῳ αὐτῷ ὄντι τέως αὐτῷ κεχρησθαι, ἀλλ' εἶπον καὶ εὐρίσκειτο αὐτῷ προσέφερον αὐτόν (recte αὐτὸ G.) — 16 Βάτος hic et infra V. — 18 τὸ om. V. — 19. Nummi Cyrenæorum, Batti effigie signati, adhuc hodie in nummophylaciis reperiuntur. Kust. αὐτὸν, 20 βασιλεία V. βασιλέα R., qui deinde σίλφιον. ἔστι δὲ βοτάνη πολυτίμητος. — 21 τῇ et 22 καὶ om. V. — 24 δ καὶ V., Suidas s. Σίλφιον, scholiasta Pindari Pyth. 4, 15, Apostolius s. Βάττου σίλφιον. ὡς καὶ G. ὡς Ald. — 25 πόλιν additum ex V., qui 26 κατὰ τὸν per errorem ex antecedentibus repetita pro παρὰ ponit. τῷ Ἀπόλλωνι Θ. Ald. — 28 βασιλείας, supra scripto εὐεργεσίας, V., non G. — 29 δακτύλιον libret Suidas. εἰκόνα, ὡς δὲ τινες δακτύλιον Ald. — 31 καυλὸς Pearsonus apud Kuster. ad Suidam. Legebatur κλάδος. Conf. schol. Equit. 890. αὐτοῦ προσφερόμενον τιμῆς Θ. — 32 Ἀμπελιῶται. Ab Ἀμπελῳ, Cyrenaicæ promontorio et urbe, Stephanus Ἀμπελίτην finxit. L. Holstenius apud Suid. v. Σίλφιον Ἀμπελιῶται legi monens addidit: quod fortasse hinc reformandum scribendumque Ἀμπελίται. Eandem fuisse Salmasii opinionem patet ex Plin. Exerc. p. 265, B. Verum Berkelio lubens accedo, qui in Ἀμπελίτης ut formam Ægyptiacam agnoscit, sic Ἀμπελιώτης minime repudiandum esse censet: hoc nimirum ab Ἀμπέλιος, illud ab Ἀμπελος existit. Berkelius autem scholiastæ nostri verba proponens Suidam tamen solum nominat, apud quem in Σίλφιον legitur, καὶ οἱ Ἀμπελιῶται, ἔθνη Λιβύης· in Βάττου σίλφιον, οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμπελιῶται. Corruptus in Ἀμπελος Hesychii locus mihi videtur ita expoliendus: Ἀμπελος, ἡ μηχανή· καὶ ἄκρα Μυκάλης, ἡ γουν ὄρος· Κυρηναίας δὲ αἰγιαλός· καὶ πόλις Θράκης· καὶ ἡ ἄμπελος. Quanquam enim sedes Ampeliotarum.

quos perraro veteres attingunt, certis linitibus definire non sustineam, videtur tamen eorum regio illa in parte Cyrenaicæ fuisse sita, quam Diodorus ait πολλὴν ἄμπελον, ἔτι δ' ἐλαίαν ἔχειν, et oræ maritimæ tractum aliquem occupasse. HEMST. eis Δελφούς et sequentia om. Θ. — 33. Historicum Alexandriden, Delphis oriundum, rerum patriarum scriptorem, et Anaxandriden comicum olim ad Polluc. 9, 59, distinxit, et suum utrique nomen vindicare sum conatus. Hic sententiæ nostræ Kusterus primum assentitur: statim causam deserens non multum se pugnaturum esse profitetur, si quis præferendam potius censuerit opinionem Meursii: is scilicet in Bibl. Græc. Alexandride proturbato, solum Anaxandridæ nomen, tanquam utrisque commune, pro genuino habuit. Ego nihil adhuc argumenti novi prolatum reperiō, quod pristinam opinionem meam vel minimum labefactet: imo contra non pauca sunt ad manum, quibus ea firmissime, quantum in antiquis rebus consequi licet, stabiliri possit. Ille ipse perpetuus fere librorum error in nominibus hisce permutandis binos nobis diversosque scriptores indicat. De Anaxandride comico res facillime potest ad liquidum deduci; sed in Alexandride historico fateor paullo inopeditiorem esse probationem ob scripturam veterum ambiguum: ut enim nomen hoc ita dederit scholiastes noster et Plutarch. in Lysandr. p. 343, B, tamen in Quæst. Gr. ejusdem Plutarchi p. 292, F, et schol. Euripid. ad Alcest. v. 1 prostat Ἀναξανδρίδης ὁ Δελφός: numerum auget Proverb. App. Vat. C. 1, 5: ἡ ἱστορία παρ' Ἀναξανδρίδῃ ἐν πρώτῃ περὶ τῶν συληθέντων ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων: quod opus non aliud existimo, quam ipsam Delphorum historiam, cuius forte primo volumine de donariis furto subductis potissimum egerat; Schottum certe cum Anaximandro suo Milesio, quem reponi volebat, nihil moramur. Sublata foret omnis difficultas, si ut Anaxandridæ comici Suidas, sic item Alexandridæ, servato literarum ordine, meminisset: verumtamen eo ipso in loco dum de Anaxandride historico penitus tacet, non leve nobis pro Alexandride documentum suppeditat. Pone veteri, quem descripsit, grammatico non comici tantum, sed et historici, qui eodem nomine diceretur, fuisse notitiam: de altero scilicet ne verbulo quidem monuisset; saltem ut lectori consuleret, eumque duos homines diversos discernere doceret, quæ in parte, erroris, qui ex homonymia facile oritur, amovendi causa, cura grammaticorum alias excellit, ut ex ipso Snida compertum habemus: haud sane probabile videtur. Præterea nostram

opinionem eximie suffulcit Stephan. in Παρνασσός, non deesse referens, quibus monti nomen inditum placeat ex Parnasso quodam, qui primus Pythone fuerit vaticinatus, ὥς Ἀλέξανδρός φησιν ἐν πρώτῳ περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς χρηστηρίου. Eundem esse, qui ab aliis Alexandrides vocatur, nemo dubitet, qui libri titulum attenderit; sive illa librarii sit culpa Alexandrum scribentis, ubi debuerat Ἀλεξανδρίδης, ut pro Anaxandride legebatur Ἀλεξάνδρου ap. Aristot. Rhet. 3, 10, § 3; quamque eandem maculam insedisce Zenobio 6, 11, fere persuasum mihi est; sive communis consuetudo primitivorum patronymicorumque nominum commiscendi, de quo genere nonnulla notavimus ad Lucian. Tim. p. 157. Sic Lacedaemoniorum Ephorus Κλέανδρος et Κλεανδρίδης apud schol. Aristoph. ad Nub. v. 857. Archontes Athenis Φρασιλῆς et Φρασιλείδης, uti legendum in Diodoro Sic. 9, p. 281, D. Εὔβουλος apud Lys. p. 154, 27; et Εὔβουλίδης: quare nihil erat cur Jo. Meursius Lysimachum mutaret in Lysimachidem A. L. 4, 31. Bias Τευτάμου Diogeni L., Τευταμίδου Stobaeo: Protagorae pater Μαιάνδρος, Μαιάνδριος, et Μαιανδρίδης: Theocriti Σίμυρος et Σιμίλιδης, de quo schol. ad Id. 7, 21. Quem Thespium vocat Thespiæ conditore Pausan. 9, 26, 4, is Θεσπιάδης dicitur a Stephano, et apud Suidam in Ἑξαναστάς. Corrigendus talem in modum Hesychius: Φιλομηλιάδης (vel potius Φιλομηλείδης: pertinet enim hæc observatio ad Homer. Od. Δ, 343; P, 134) οἱ μὲν κύριον ὄνομα· πολλάκις γὰρ πατρωνυμικῶς τύπων κύριον δηλοῦται, ὥς Εὐριπίδης, Ἑρακλείδης: ut utrumque exempli vice ponatur: nisi malis, ὥς Εὐριπίδῃ Ἑρακλείδης, sicut ab Euripide Hercules appellatur Ἑρακλείδης. Pari ergo jure in tanta ejusmodi nominum variatione Alexander dici potuerit, atque Alexandrides. His rebus expensis, vix mihi dubium est, quin eruditus lector de Alexandride historico secundum me sit pronunciaturus. HEMST. — 34 βαλσαμέλιον. Eandem vocabuli σιλφιον in Gloss. mss. explicationem reperi, certe parum accommodatam: præterquam enim quod in Comico ipse laserpitii Cyrenaici frutex sit intelligendus, multum distant laser, sive silphii succus, et ὀποβάλακμον, aut, quod a recentioribus potissimum usurpatur, βαλσαμέλιον. HEMST. τὸ λεγόμενον βαλσακμον Θ. Reg. — 36 Κυρήνην τὴν καὶ Πεντάπολιν ἐν Αἰγύπτῳ, 39 ἐποίησαν Reg.

928 quod in Dorv. supra προσελθέτω scriptum est, ἐμπροσθεν, quid efficiat non video, nisi prorsus ἐμὲ voluerit exponere ἐμπροσθεν ἐμοῦ. HEMST.

929, 49 φησὶν om. V. τοῦτο—λέγει om. etiam Θ.

ARISTOPH. SCHOL.

930, 53 Ἄντι — ἡμέρα om. Θ. Excerptis Suidas s. Μεθ' ἡμέραν. δὲ additum ex R. — 54 φησιν V. — 6 τῶν λογίωντων λωπ., ut oportebat, Reg.

931, 10 δίκαιος codex. — 12 ἡ ἀπατῶν codex.

933, 15 Οἶδε Θ. — 16 μὴ—πάθῃ om. Dorv. μὴ δ Vict. πείσεται Θ.

937 om. Θ. — 26 πᾶν τὸ R. et Suidas s. Ἱερὸν. τὸ om. V. Ald.

938, 30 τεθήσεται Θ.

939. Passim grammatici conjunctionem ἡ explicant per παρὸ. Vid. Gregor. Corinth. p. 103 ed. Lips. SCHÆFFER.

943. *Fuisse circa templa arbores sacras, quibus anathemata suspenderentur*, prolatis scholiastæ verbis ostendit Des. Herald. in Apolog. Tertull. p. 58. Ὡς περ κοτίνῳ προσπαταλεύσω unde ductum sit, triplex affertur explicatio: scholia duo priora, quamvis diversam rationem continent, adeoque bene separentur, in unum conflavit Suid. in Προσπαταλεύσω: εἰῶθαι γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλοις δένδροις προσπαταλεύειν ἀναθήματα καὶ κωλὰς καὶ κρανία πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, καὶ πρὸς τὸ μὴ ζηρανθῆναι τὰ αὐτῶν γεωργήματα. Tertium de more venatorum, qui capturæ primitiis deos venerabantur, latine verum invenies apud Spanhem. ad Callimachi. p. 205. HEMST. Regii scholion tale est: Κότινος λέγεται μὲν καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον, ὃ φασιν ἀγριελάν· λέγεται δὲ καὶ ὃ ἐξ αὐτῆς στέφανος. ἐνταῦθα δὲ τὸ δένδρον λέγει. εἰῶθαι δὲ οἱ γεωργοὶ πασσάλους κρανίους προσηλοῦν ταῖς ἀγριελάναις πρὸς ἡμερότητα ταύτας μεταγόντες. οἱ δὲ φασιν πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας περιάπτειν τοὺς γεωργοὺς ταῖς ἀγρίαις ἐλαίαις τοὺς τοιοῦτους πασσάλους. — 38 γὰρ πρὸς τοῖς V. ἐν τοῖς Ald. — 39 παταλεύουσι V., qui sequentia Ἄλλως. αὐτὰ (l. 42) post Ἀρτέμιδος l. 45 ponit. — 40 γὰρ πρὸς τοῖς V. κωλὰς Θ. et Suidas. κῶλας V.; sed κῶλα G. — 42 ἔθος γὰρ ἦν Θ. τι V., ex quo 43 ἡ τὴν accessit. — 47 προσκαρφώσω. Inferioris Græcitatibus vocabulum, de quo vid. Bast. ad Gregor. Cor. p. 575. DIND.

946, 53 τὸν ἀσθ. V. — 54 καὶ—ἀνὼρ. om. etiam Θ., habet Reg. et Dorv. — 2 τὸν om. V., qui pergit συκοφάντην. Ἄλλως. τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν τὸν Πλούτον μέγαν ἢ τὸν ἀσθενῆ. δειλὸς γὰρ ὁ Πλούτος. κακαλυμμένως δὲ ἐρεῖ ἀπὸ τῆς συκῆς σχηματίσας. — 5 διότι ἐστὶν Hemst.

949, 15 δὲ τῇ β. δόξει, 16 τοῦ ἐναντίου Ald.

950, 22 δεικνύειν τοῦτο, vel ταῦτα, τῇ βουλῇ, εἴτα τοῖς κριταῖς Hemst. Regius: Ἔθος ἦν ἐν δήμῳ, ὅταν ψήφισμά τις ἐτίθει περὶ τίνος, πρῶτον μὲν τῇ βουλῇ τοῦτο ἐδείκνυνεν, εἴτα τοῖς ἐκκλησιάζουσιν δικασταῖς, καὶ τελευταῖον τῷ δήμῳ. εἰ οὖν τούτοις πᾶσι καλὸν ἐδόκει, κύριον ἦν.

951, 24 Λόγους συκοφάντου μιμείται. ἀντὶ V., non G. Ἀντὶ τοῦ om. G. R. — 25 quio spectet λόγους δὲ συκοφάντου μιμείται, mihi non satis est apertum : an voluit, ideo justum hominem in re levi grandioribus uti verbis, πανοπλία, κορυφαῖος, στάσις ἔχειν, quod idem sycophanta fecisset, et δημοκρατίαν, τὴν βουλὴν τὴν τῶν πολιτῶν, atque ἐκκλησίαν magnifice jactasset : fuisse veterem aliquem grammaticorum, qui κορυφαῖον hic acceperit *principem senatus*, scholia mox demonstrant : in superioribus quidem nihil a sycophanta prolatum, quod nunc per jocum justus imitari videatur. Quum idem ad v. 929 scholiastes notabat, res coram oculis erat exposita. HEMST. — 26 παίζων om. Θ. — 31 ἄλλων πολλῶν Reg.

952, 33 scribendum fuerat λουτρὸν, λουτρὸν, vel λουτρῶν, λουτρῶν : prius adhibuit ipse ad v. 616. Statuitur autem a grammaticis, ut monstrant Etymol. in v. p. 568, et Eustath. ad Il. O, p. 1037, 39, Od. Z, p. 1560, 31, potestatis accentu moderante discrimen inter λουτρὸν, quod est *lavacrum balnei*, sive *lavatio*, quomodo frigidam in palæstris lavationem Græcos λουτρὸν vocitare scribit Vitruv. 5, 11 ; et λουτρον proprie significans *aquam balneaticam*, aut etiam sordidam a lavationibus ; unde λουτροχόος idem, Hesychio teste, qui περιχύτης, et serioris Græciæ λουτράρης, quod vocabulum ex Glossis ad Comici Plutum mss. prolatum a Ducangio pertinet ad v. 955. Alterum λουτρῶν itidem a veteribus usurpatur, cujus rationem exponit Eustath. ad Od. Δ, p. 1481, 63 : διαλελυμένως λέγεται καὶ τὰ λουτρά λουτρά, καὶ ὁ τόπος αὐτῶν οὐ μόνον βαλανείον, ἀλλὰ καὶ λουτρῶν, οὗ γενικὴ λουτρῶνος, τύπῳ περιεκτικῷ. Ptolemæus Euerg. apud Athen. 10, p. 438, F : ἐλοῦτό τε εἰς τοὺς κοινοὺς λουτρῶνας. Plutarch. Alex. p. 685, E, et ex regiis ephemeridibus p. 708, D. HEMST.

953, 35 Ἐπειτα Ald. περίστανται R. Ἐπει—βαλανείοις om. G. — 36 ὡς περὶ χορὸν V., qui sequentia οὐ γὰρ ἐξῆν ξένον (sic enim scribit) — ἐπὶ κεφαλῇ (l. 40) ante ἐπὶ περίσταντο habet. « Quæ deinceps in scholio sequuntur, externos urbano choro inseri non licuisse, contra licuisse Lenæo, ut non omnino negaverim, solius certe scholiastæ fide vix induci possum, ut rei minime probabili subscribam. Petitus quidem Comm. in LL. AA. p. 269 præter hoc scholium Ulpiani locum protulit ad Demosth. Or. in Leptin. p. 572, D, ubi minus attento simile quiddam ex Alexandro rhetore docere videatur : verum si quis rem penitus inspexerit, nihil hoc pertinere facile deprehendet. Lex sane fuit Athenis, μὴ χορεύειν

ξένον, ἢ χιλίας ἀποτίνειν τὸν χορηγόν : cui quam proterve Demades, insolentissimus opum male partarum ostentator, insultaverit, refert Plutarch. Phoc. p. 755, C, quam latam esse constat ante Aristophanis ætatem ex Andocide in Alcib. p. 31, 36. Caput ejusdem legis a Demosthene commemoratur Mid. p. 612, B, potissimum autem adversus eos peregrinos valuisse credo, qui furtim ac per fraudem in jus civitatis irrepserant, atque adeo poterant actione ξενίας pulsari : nihil equidem inter Athenienses citius contigisse reor, quam ut ex eo numero sæpe nonnulli choris interessent : horum amovendorum cura sub gravi mulcta τοῖς χορηγοῖς fuit commissæ. De præcentore vero, quemadmodum Apuleius τὸν κορυφαῖον Latine dedit, dubitandum non est, quin peregrinus assumi potuerit ; artifex enim quærebatur, rei que musicæ peritus : idque præter alia multo plura manifesto patet ex eo Simonidis carmine, quod Callimachi Epigrammatibus immixtum est n. 50. Sed qui tradiderit, tum alios fuisse choris, qui deorum honori ducebantur adscriptos, quam juvenes ingenuos, ἡϊθέους, ἀμφιθαλεῖς, veris civibus prognatos, tum μετοίκους vili in pompis ac pæne ignominioso σκαφηφόρων ministerio fungentes χορηγίας, quæ ad rem sacram pertinebant, administrasse, necdum a me quisquam unus, quantum recorder, extra scholiasten fuit inventus : quare neque illud sane παρὰ τοῦτο πέπαιχεν, quorsum spectet, satis percipio, nisi quis interiisse plura suspicetur, quibus ostenderit, idcirco balneatorem hunc sycophantam, tanquam peregrinum et τοῦ πονηροῦ κόμματος, foras exturbaturum esse, quia de balneo, quo hominem nequam facessere se jusserat, non secus ac de choro locutus fuerat vir justus : sunt enim κορυφαῖος et στάσις propria choris vocabula. » HEMST. — 39 κορ. λέγεται ὁ V. ἐν βουλῇ Ald. — 40 ὡς περὶ ἀνδριᾶς ἐπὶ κεφαλῇ ex scholiis brevioribus atque ad singulos versus interjectis manasse auguror, hoc pacto in ordinem redigenda : κορυφαῖος : ἐπὶ κεφαλῇ. ἐστηκώς : ὡς περὶ ἀνδριᾶς. Sic saltem sensus aliquis extundi poterit, atque animadverti, quid cogitaverit interpres, licet nihil minus quam interpretationem ejus probem. HEMST. ἐπὶ τὴν κεφαλῇ Θ. — 41 ὁρὸς Hemst. Ἦγουν om. Θ.

954, 43 scribendum vel τοῦ βαλανείου cum Hemst. vel κατὰ τὸ βαλανεῖον. DIND. Τὸ βαλανεῖον reliquiæ sunt sequentis glossæ, ὁ τοῦ βαλανείου ἐπιστάτης, quam exstitisse in archetypo Dorvilliani similes codices docent. — 44 πρῶτον τῇ τάξει Reg.

955, 48 ἔξω τῆς Θ.

957, 52 ἐκ μεταφ. V., qui κακῶς κοπέντων. Ceteri φαύλως διαχεκομένων. — 54 μερίδαν vocat quam σύστημα scholiastes ad v. 863, eum esse partis deterioris. HEMST.

959, 4-8 om. etiam Θ. — 9 ἐστὶ om. V. πρότερον, 10 νέον τινὰ ἐπὶ τῷ συμφέρεσθαι αὐτῇ Reg. ἐπὶ τῷ V. — 11 ὁ δὲ πλουτήσας ἀνεχώρησεν, ἡ δὲ καταβοῇ V. Idem aliud ad hunc v. scholion habet, γράψας πρὸς τὸν χορὸν τῶν γερόντων. ἡ ψιλι τοῦ νεανίου· quod om. G.

961, 16 ἀντὶ τοῦ παντελῶς V. om. G. — 17 Ἐσφαλόμεν om. Dorv. — 19 γίνωσκε om. Θ.

963, 21 Καὶ προσπ. V. — 22 καὶ μεираλίσκην μὲν omisit Suidas in Ὠρικῶς, quæ tamen ut adsint, sensus poscit : rationem enim ista, διὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὠραῖσμοῦ, continent, cur facetus senex Chremylus prurientem anum, indecoro comendi studio virgines ætate florentes æmulatam, appellaverit μεираλίσκην. HEMST. — 23 sq. sic in V. In Θ. Ald. ὥρ. δὲ (νεωτερικῶς addit Θ.) ἡ εὐπρεπῶς ἢ κατὰ καιρόν. Pergit Θ. τοῦτο δὲ εἶπον οἱ γέροντες ἀκούσαντες παρ' αὐτῆς. — 28 ἐνηθοὶ Paris.

964, 32 ἐξεοχμένον Θ., qui 38 ᾄδιχα habet. — 41 τοῦ ὄρνθ Schæferus.

970, 45 οἷδε V. Θ. — 46 ἄρα V. — 47 ὥς R. V. δὲ om. V., post πανδοκεύτρια ponit R. «Vocabulo πανδοκεύτρια nimirum usus fuerat Aristophanes supra v. 426. Sic et πανόπτρης, πανόπτρια· quamvis alioqui vice μαθητρίδος et ὀρχηστρίδος, μαθήτριαν et ὀρχήστριαν efferrī non placeat fastidiosius Atticismi magistris. In gl. Dorv. scribi debet ψεύστρια.» HEMST. Reg. : — ὥσπερ μαθητῆς καὶ μαθήτρια, καὶ αὐλητῆς καὶ αὐλήτρια. Qui l. 5ο ᾄσθη.

972, 52 Τὸ ἐπινεες παρ' V. «Hoc priore scholio, quod vetustius minimeque contemnendum finitur in his verbis (l. 5) ὃ ἂν λάχῃσι, caruit Suidæ codex, in paucis ille quidem ab edd. nostris discedens, sed quæ tamen non neglexisse operæ sit pretium : Ἀλλ' οὐ — γράμματα, Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξες (ista recidit, qui descripsisse Suidam videtur, Mich. Apostol. 2, 85, et tanquam vulgare proverbium exponens addidit, ἐπὶ τῶν μεθυσόντων)· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ γράμμα ἐκλήροῦντο ἀπὸ τῶν ἰ' φυλῶν (omisso numeri denarii signo adjecit Apost. δέκα δὲ ἦσαν αἱ φυλαί)· οἷον ἡ πρώτη τὸ ἄλφα εἶχε σημειῖον, ἡ δευτέρα τὸ β, καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ κ. (Apost. τὸ ἄλφα, ἡ δὲ δευτέρα τὸ βῆτα εἶχε σημειῖον μέχρι τοῦ κάππα.) δέκα γὰρ φυλῶν οὐσῶν, δέκα ἐγένοντο δικασταί (Apost. ἐγένοντο δικαστήρια· quam lectionem ne quis temere spernat, consulendus est schol. ad v. 277)· ὁ οὖν λαχὼν τὸ ἄλφα πρῶτος (id est ἐν τῷ πρῶτῳ δικαστηρίῳ τῷ Ἀλφα) ἐδίδκαζε, καὶ (οἱ recte interponit Apost.) ἄλλοι ὁμοίως. Τάχα οὖν σὺ, φησι, λαχοῦσα οὐκ ἐδίδαξες, ἀλλ' ἐπι-

ves. Ex his quum dilucide colligatur, illud antiquioris notæ, quod dixi, et hoc enotatum a Suida scholion diversi parentis esse fœtum, in unum tamen utraque, velut nullo discrimine se juncta, conflarunt Jo. Meurs. De Archont. 3, 10, et S. Petit. ad LL. AA. p. 196 : quo factum est, ut in errorem inciderint, sed plaue contrarium, dum hic de senatoribus cuncta, de judicibus ille interpretatur. Atqui non potest dubitari, modo quis animum attenderit, quin solum senatorum ordinem prius, alterum concessus judicium tangat. Ceterum quod Petitus rescribi jubet κατὰ τὸ γράμμα pro καὶ τὸ γράμμα, et ἐν τῷ γράμματι pro γραμματεῖω, jamdudum ante Meursius non aliter in ipsis scholiastæ verbis exhibuit : verum neuter animadvertit vice καὶ ἐβουλεύοντο οὗτοι, legendum esse οὕτως· nimirum κατὰ τὸ γράμμα, vel, si quis hoc forte, me non invito, malit, κατὰ γράμματα· quemadmodum diu ante judices sorte duci, inque sua quisque tribunalia mitti consueverant. Præterea Petitus ἐπὶ Γλαυκίππου sequentibus adnectendum censuit, suffragante Kustero : ego Meursii rationem approbo, qui Latine dedit : *Inquit enim Philochorus sub Glaucippo. Et senatus etc.* : solent enim grammatici non raro, quoniam Philochorus historiam suam Atticam secundum annos Regum atque Archontum digresserat, ἐπὶ Γλαυκίππου, ἐπὶ Καλλίου verbi gratia, tanquam temporis indicem ac titulum ponere, sub quo res ejus testimonio confirmata reperiri queat. Verum idem Meursius quando istæc, τοῦτο δὲ ἀφ' ἐτέρου ἐστὶν ἐρμηνεύσαι, sic Latine reddidit, *illud autem ab alio potest explicari*, quid voluerit, prorsus ignoro : sensus est sine dubio : *illius autem, ἐπινεες ἐν τῷ γράμματι, interpretandi rationem aliunde ducere licet* : nihil hoc aliud, quam adsumendum futile scholiorum collectoris, qui certe opportunius hic solemne illud ἄλλως interjecisset, quam ineptam laciniam : nam manifesto prodit se neutiquam assecutum esse veteris scholiastæ mentem, qui recte Comicum intelligi vult ex iis, quæ de judicum sortitione supra fuerant ad v. 277 prædicta, sed nunc solum ex Philochoro prioribus addit novam observationem : in qua quod legitimus τῷ πρὸ τούτου ἔτει, non est nullius momenti, nec temere prætereundum : debet enim haud aliter accipi, quam si scriptum foret, τῷ πρὸ τοῦ Πλούτου ἔτει, quod ipsum fortasse non deerit qui reponendum potius existimet, vel, πρὸ τῆς τοῦ Πλούτου καθέσεως· anno ante, quam Plutus in scenam fuerat datus; sicut in schol. ad Lysistr. v. 1096, πρὸ ἐτῶν τεσσάρων τῆς καθέσεως τούτου τοῦ δράματος· nam depravate editur καταθέσεως. A nobis non

discrepat S. Petit. Miscell. 1, 11. Jam post Glau-
cippum Athenis summo magistratu functus est
Diocles, quo archonte fabula primi Pluti fuit
commissa : hoc perspecto statim consequitur,
scholion esse unius grammatici, qui primum
Plutum sub oculis habuit. Illa vero, Ἐν τῷ
γράμματι οὖν εἶπεν, ὡς ἐπὶ τῶν ἐρητόρων — ἀνῆλθεν
et inepta sunt, nihilque ad illustrandum Aristo-
phanem conferunt, et alieno loco immissa : ad
infamiam sedem, si quam merentur, detrudi de-
buerant, quandoquidem hic importune devel-
lunt, quae copulata Suidas invenerat. » HEMST.
— 1 ἐβουλεύοντο Θ. Ald. — 2 ὁ Φιλ. Ald. — 3 κατὰ
γρ. V. Legebatur καὶ τὸ γρ. Ib. ἐκαθέζετο πρῶτον
Θ. τότε et ἐκαθέζετο om. V., qui 4 καὶ ἐτι καὶ νῦν.
— 5 γράμματι ᾧ Meursius. γραμματίῳ Θ. γραμμα-
τείῳ V. γραμματείῳ ᾧ Ald. Sequentia V. hoc or-
dine, Ἄλλως. ἐρωτηματικῶς — γράμματι. Ἄλλως.
τοῦτο — ἀνῆλθεν. Ib. τούτου Θ. — 7 κατὰ γράμμα
R. et Suidas. κατὰ γράμματα V. κατὰ τὰ γράμματα
Ald. — 8 εἶχε σημῆναι καὶ ἐξῆς ὁμοίως ἕως τοῦ κ.
V. — 9 ἐγίνοντο R. et Suidæ codex Paris. A. ἐγρά-
φοντο Reg. Ald. — 10 καὶ — ὁμοίως om. V. καὶ αἱ
ἄλλαι Θ. Reg. καὶ ἄλλαι Ald. — 11 R. post ὁμοίως
addit omissum initio παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἶπεν ὥφειλε
γὰρ εἰπεῖν ἐδίδακτες. Sequentia Ἄλλως. ὡς — ἀνῆλθε
sic in V. infra post φιλοίνους (l. 16) leguntur. ἐν
τῷ γράμματι οὖν εἶπεν ὡς Ald. — 12 ἄρα V. — 15 sq.
ἐπ. δὲ παίζων (παίζει δὲ Θ. Reg.) πρὸς τὸ τῶν γυναι-
κῶν φύλον (φιλοῖνον Hemst.) Ald. πρὸς τὸ γυναικῆιον
φύλον ὡς φιλοῖνον Reg. — 17 ἐπειδὴ τέσσαρες καί,
18 κατὰ τὴν V.

973, 29 πάσχω ἢ ἀθλίᾳ Dorv., qui 30 ἢ om.

974, 32 κατακνησθῆναι V. Θ., non G. — 33 ὡς
additum ex R. κατηρώσαν om. V. Qui post γραῦν
addit δειλάκρᾳ δὲ ἢ ἄκρως ἀθλίᾳ. Sequentia om.
etiam Θ.

981, 52 sq. Μεγάλως, ὑπερψυῶς, ὑπερβαλλόντως
V. ὑπερβαλλόντως, σφόδρα R. Excerpsit Suidas s.
Ὑπερψυῶς. — 1 πέρα Dindorfius. παρὰ codex. — 3
τὸν Paris.

982. Ζητεῖν pro petere ut rarius antiquis Græ-
cis, sic recentioribus frequentissimum; vid. ad
v. 990. Inde ζητάρης, et, quod Ducangius adno-
tavit, ζητάρης, ἐπαίτης, mendicis. HEMST.

983 ἀγορῆς, hoc est, emendi causa; recentio-
ribus enim Græcis ἀγορὰ, et corruptius ἀγορᾶ
pro ὠνῇ usurpatur. HEMST. — 9 φησιν om. Θ.

986, 14. Modius et medimnus quid distent,
compertum est : nihilominus μέδιονον Græci po-
steriores μόδιον exponunt : Hesych. in Μεδιοναίον,
Moschopul. Περὶ σχεδ. p. 64. Quos modios in
Annibalis historia, equitum prælio Cannensi
cæsorū multitudinem annulorum mensura æsti-

mantis, Latini vocant, illi Græcis μέδιονον sunt,
et nonnullis quidem Ἀττικοί. Accuratio Suid.
in v. Μέδιονος οὖν μοδίων ζ'. Cicer. in Comment.
Caus. apud Corn. Frontonem : *Medimnum 8 mil-
libus centum, id est, modium 48 millib. 600.* Vid.
Jo. A. Bosium ad Corn. Nepot. Attic. c. 2, § 6.
HEMST. Ib. τετάρων om. Θ.

988 scribi debuerat ἡδεῖτο. HEMST.

989 sic in R., μισητίας. οὐχ ἕνεκα — ἀσελγεία.
λέγει δὲ τὴν πορνεῖαν οἰονεῖ μισγητίας παρὰ τὸ μί-
σγεσθαι. — 20 καὶ ἐν τούτοις dicit respiciens, ut
videtur, ad Av. 1619. DIND. φησὶ μισγητίαν Θ.
— 21 ἐπιφορον Suidas s. Μισγητία. — 22 με τῷ
ἀσελγίᾳ Θ.

991, 27 μέμνητο codex. Conf. Etym. M. p. 578,
51, Eustath. p. 1373, 64. ἐν τῇ Ὀμηρικῇ προσω-
δίᾳ Suidas s. Μεμνήτο. Herodianus ἐν τῇ βίβλῳ
τῆς Ὀδυσσευκαχῆς προσωδίας citatur ab schol. Av.
862. DIND.

995 om. etiam Θ. — 38 Καλῶς εἶπε, 39 sq.
χερσὶ τὸν πλακοῦντα, ὃν ἐπεμψε μὲν ἐκεῖνον, οὐκ ἐδέ-
ξατο δ' ἐκεῖνος αὐτόν, ἀλλ' ἀντέπεμψε πάλιν αὐτῷ.
ἔστι δὲ πλακοῦς ἐξ ἀλφίτων μὲν συνεσθῶς, ἔχων δ'
ἐπικείμενα μέλι τε καὶ κάρυα, ὃν ἰδιωτικῶς ζηροπι-
τάριον φασίν Reg.

996, 41 σάνις ζωγραφουμένη om. Reg. Θ., se-
quentia sic exhibens, π. τὸ τῆς πείνης ἄκος, ἤγουν
δ θ. τ. π. αὐτοῖς ἐν αὐτῷ βρώμασιν.

997, 45 ὑπάρχοντα Dorv. — 46 ἀντὶ τοῦ G. ἀντὶ
τοῦ καὶ R. V. — 47 καὶ ἡρέμα R. ὅτι ἡρέμα V. ὅπερ
ἄμ. R.

999, 49 Εἶδος πλ. γαλακτώδους inter glosse-
mata habet V. (et Reg.), om. G. ἔστι δὲ εἶδος πλ.
γ. post πλακοῦντιον ponit R. — 51 πλακοῦντιον
πρὸς τούτῳ Suidas s. Ἄμητα. Ib. ὁσανεὶ V. et
Suidas. ὡς ἀν Ald. et Suidæ codd. optimi. — 52
πατῆσαι ἐκσὶ με V. et Suidas. ἐκείσε πατῆσαι Ald.
« Πατεῖν usu Græcæ linguæ vulgaris pro ire, va-
dere teri solet : sic ἀντιβαίνειν παρὰ τοῖς κοινοῖς
ἀντιπατεῖν, teste schol. Sophocl. ad Electr. v.
577. » HEMST. — 53 φλεψίαν etiam cod. Canta-
brig. apud Porson.; alius φλαψίαν. Codex Paris.
ap. Ducang. p. 4 ἀβλεψίαν. Ib. εἶχε — χερσὶ om.
Dorv. — 54. De ταρχανᾷ quid dicam vix habeo,
nisi vocabulum a Turcis ad Græcos recentiores
pervenerit : illi enim amyli quandam speciem,
trachana dictam, ex frumento aqua macerato
decoquant, et pultribus suis admiscunt, ut re-
fert Petr. Bellonius Obs. 1, 59, et 2, 7, ad quem
locum monuit Car. Clusius ejus parandi modum
accuratius exposuisse Rawwolf. Itin. lib. 1, c. 8.
Dubitandum fere non videtur, quin idem sit,
quod ex Golii Commentariis Castellus in Lex.
Pers. descripsit p. 177 : *دانش* *Tarchanach, vel*

Terchanuch : *Alica, lacte acetoso cocta, et siccata rursum, quæ postmodum in cibos denuo paratur, a Turcomannis imprimis, inque hyemis usum servatur.* Permulta complectitur lingua Græcorum vulgaris, præsertim in arborum, herbarum, animalium, rerumque naturalium vocabulis, ex Orientis fontibus derivanda; quæ primordia si Ducangio penitus fuissent perspecta, errores sane non paucos effugere potuisset. HEMST.

1002 hoc ordine in V., καὶ περὶ τῆς παροιμίας ταύτης—παροιμίαν ἐλθεῖν φασι. οἱ δὲ φασιν ὅτι ἐν τοῖς—ἄλκιμοι Μιλήσιοι. Ἄλλως. ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν—ὑστερον δὲ δυστυχούντων. Adde etiam scholion v. 1075. — 7 ὅπου προσετίθεντο, quorum se partibus adjungerent, illi omnino bello superiores erant. προστίθεσθαι vel προσθέσθαι τινι historicis ea virtute frequens. Phrynichus ὁ στρατηγὴς τὰ περὶ Σάμων, καὶ Ἀστυόχῳ προσθέμενος, schol. ad Av. v. 750. HEMST. πάντας V., qui 8 πόλεμον πρὸς τινας. Ceteri πρὸς τινὰ πόλεμον. — 10 ἐρωτῆσαι καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἐχρησεν V., qui 12 ἦσαν πότ' ἦσαν. Ceteri πάλαι πότ' ἦσαν. — 13 καὶ περὶ V., qui Δήμων. Ceteri Δάμων, de quo hæc annotavit Hemst. : « Advertit me forma Dorica nusquam alibi, quantum recorder, in hujus scriptoris nomine usurpata. In scholiis certe ad Av. v. 302 est Δήμων : similiter ad Pindar. Nem. 7, 155, et apud alios multos in Bibliotheca Meursii Græca, qui propterea Δήμων hic quoque rescribendum esse censuit. Gente Dorus fuerit Demo, dicere non habeo : quod si constaret, facile credi poterat Doricum ejus nomen, ut in Damarato et Demarato Corinthio, multisque aliis usu venit, in formam vulgarem a grammaticis fuisse conversum. Sic Epicharmi Siculi fabularum titulos sæpius adducunt Πύρρα ἢ Προμηθεύς, Ἡέρας γάμος, Γῆ καὶ θάλασσα, quam Προμηθεύς, Ἡέρας vel Ἀέρας, Γῆ etc. Eliano, qui genuinam inscriptionem servaverat, ex ea causa grave vulnus est impressum; mendosissimus enim locus De animi. 13, 4, ita redintegrari debet : Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Ἡέρας γάμῳ, καὶ Γῆ καὶ Θάλασσῃ, καὶ προσέτι Μώσαις. Occurrunt alioqui frequenter sine discrimine Damon et Demon. Pythagoreus est Syracusis oriundus apud Iamblichum Damon, notissimus ille Phintiae sodalis; Sicyonius alter Demon. Celebris musicus idemque disciplinæ moralis et civilis peritissimus Damon, cui Pericles operam dedit : ab eo ducta musicorum secta, αἵρεσις Δαμωνίως, non Δαμωνίως, ut perperam legitur in Porphyry. Hypomn. ad Ptolem. Harmon., quod Bullialdum fefellit Nott. ad Theon. Smyrn. p. 205. Hunc Damonem Atheniensem non solum appellant Plutarchi. De

mus. p. 1136, E, et Athen. 14, p. 628, C, sed et testularum suffragia, quibus labefactatus patria caruit, aperte ostendunt : quocirca vix mihi dubium videtur, quin enim ipsum designaverit Stephan. in Ὁξ, Δάμων Δαμωνίδου Ὁξθεν· ad illam itaque normam Plutarchus emendandus in Pericl. p. 157, A, συμβουλευόντος αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Ὁξθεν, non, quod Meursius autumabat De pop. Att., Ὁξθεν : nisi quis statuatur, hæc ab ipsis veteribus per errorem, quem fecerit excusabilem perspicua literarum vicinitas, aliquando fuisse confusa. Hunc saltem Demonidem et illum Damonidem non fuisse diversos verosimillimum puto : ideoque magis miror, quid sit quod Plutarchus adnotaverit de primæ syllabæ in Δάμων quantitate : Δάμων, inquit p. 153, F, οὗ φασι δεῖν τοῦνομα βραχύνοντα τὴν προτέραν συλλαβὴν ἐκτρέφειν· sic enim, nisi a legitima ratione aberraverit perversa loquendi consuetudo, non a δῆμος, Δήμων, Δάμων, sed ab alia prorsus origine, nimirum a verbo δάμω, unde δαμάω, δαμάζω, derivandum foret. Atque hic Damon, præterquam de arte musica forte quædam, nihil literis videtur mandasse : diversus ergo, qui Atticas antiquitates et historiam composuit. » — 14 πολέμου om. V., qui Ἀμπρακιώτας. Ceteri Ἀμβρακιώτας. « Cum Ambraciotis tanto terrarum intervallo disjunctis quid Caribus unquam fuit, aut esse potuit negotii? An metuendum erat ne longinquis expeditionibus alter populus alterius fines infestos haberet? Dixerit aliquis, non esse causam, cur hoc absurdum videatur, si modo vetusti temporis rationem attendamus : Caras quippe, Pelagos, Lelegas, Sellos mutatis subinde sedibus Ætoliam olim, et Acarnaniam, et Thessaliam, quin et ipsam Epirum tenuisse : jam nihil obstat, quominus, quando ibi condescenderunt, bellum adversus proximos Ambraciotas fuerint moliti. At si quis, ut nodum præsentem expediat, ad remotissimam illam memoriam ascenderit, is, quæso, cogitet, Ambraciam tum ne conditam quidem fuisse; tantum abest, ut a Caribus vexari potuerit : præterquam quod animadvertere sit proclive, quæ de Caribus hic narrantur, ad longe inferiorem ætatem esse demittenda. Erroris cubile, ut puto, liquidissimum in modum detectum; quod tametsi plerumque pronam simul ad emendationem erundam viam commonstret, vereor equidem, ne spem nostram hic frustretur. Mihi quæ dudum scrupulum eum agitant in mentem venerint, breviter exponam, sagacioribus ingeniis ad excitandam veritatem forte profutura. Ambraciam apud Stephanum proxime præcedit, sic ut oculis effugere ne-

queat, Ἀμβλαδά, urbs Pisidiæ: Caribus confines Pisidæ, inque iis Ambladenses, qui non adeo videntur, si literarum ductus consideres, ab Ambraciotis distare, ut utrorumque nomina, præsertim ab imperitis librariis, permutari facile non potuerint: neque ea conjectura Petrum Wesselingium, quum sententiam ejus exquirem, latuerat. Ergo perpendi meretur, an commode refingi possit, πρὸς τοὺς Ἀμβλαδέας βουλευσαμένων, quod non ita capiebam, quasi de bello Ambladensibus inferendo Cares consultarent: manifestum ex sequentibus, Caras a Persis infestatos auxilia circumspexisse, quibus adjuti potentissimos hostes repellerent: sed cum sociis Ambladensibus de bello Persico deliberasse, illamque consilii publici fuisse summam, quosnam vicinorum virtute florentissimos potissimum sibi adjungerent. Neque interpretationi nostræ loquendi modus officit: nam vel e lexicis discere licet, recte poni πρὸς τοὺς Ἀμβλαδέας βουλευσάσθαι pro, cum Ambladensibus consilia conferre. Quæ vero continuo sequuntur, caputque deliberationis continent, in hunc ordinem redacta clarius utique poterunt intelligi, τίνας τῶν γειτόνων ἀλκιμωτάτους ὄντας ἐν πολέμῳ γρῆ ποιέσθαι συμμαχούς: nisi sufficere quis putet minorem mutationem, ἀλκιμωτάτους ὄντας ἐν πολέμῳ τῶν γειτόνων τίνας γρῆ π. etc. Ambladenses autem quanquam in hac historia nihil admodum offendant, adversus Ambraciotas certe satis superque sint tecti, nuda tamen, quod ultro fateor, conjectura tantum nituntur, cui nullum aliunde fundamentum accedit. Quin si quis me postulet, ut in ea, qua versamur, ætate Amblada fuisse demonstrem, rem liquido conficere nequeam; licet probabilissimum ex ipsa vocis forma Caricum quiddam ac vetustum sonante videatur. Quæramus igitur, an firmitus aliquid inveniri possit. Persuasum mihi est, quæ noster scholiastes e Damone repetit, eandem exponere rem gestam, quam memoriæ mandavit Herodot. 5, 118, 119, 120. Iones a Dario desciverant: Sardes captæ et incensæ; qua in expeditione Atheniensium opera fuit insignis: urbis nobilissimæ vastatores bello persequitur Daurises Darii gener cum aliis pari dignitate ducibus: dom Hellespontiacas urbes expugnat, nuncius adfertur de Caribus Ionum partes secutis: statim eo copias ducit: trajecto Mæandro acerrima pugna committitur: victi Cares fugatiue κατελιθήσαν εἰς Λάβρανδα, ἐς Διὸς Στρατίου ἱρὸν μέγα τε καὶ ἅγιον ἄλσος πλατανίστων. Ibi consultantibus, utrum maxime suis rationibus expediat, facta deditione cum Persis pacisci, an alias sedes, Asia relicta, quæsitum abire, Milesii re-

pente suppetias veniunt, et dubitationem decernunt. Cum Persis iterum congressi majore clade sternuntur: πεσόντων δὲ πολλῶν Μιλήσιοι μάλιστα ἐπλήγησαν. Hæc mihi si quis cum Damonis narratione comparaverit, quamvis cuncta non prorsus exacte congruant, prætermittenda sit ab Herodoto sortis divinæ commemoratio, eandem omnino historiam utrobique agi non difficulter concedet. Cares nimirum a primo prælio fuga dilapsi ex superioribus locis propius mare se receperunt: concilium gentis in vico Labrandis, ut felicius sub Jovis Στρατίου auspiciis deliberatio de summa re succederet, est habitum. Vicus autem Labranda, hoc enim est verum loci nomen vel invita Medicea membrana, quam superstitione veneratione semper Ja. Gronovius suspicit, Mylassis stadiorum admodum 70 intervallo distabat. Στρατίῳ Jovi, quem summa religione Cares colebant, cognomen fuit a loco ductum Διὸς Λάβρανδην, ut Strabo scripsit 14, p. 973, F, vel, quod magis usitatum, Λάβρανδέως: extrema voci litera deficit in Eliano De anim. 12, 36, cui ut libens dederim, a Στρατίῳ non differre Labrandensem Jovem, sic eundem ipsum et Κάριον appellari, nondum adducor ut credam: in quam disputationem paulo majoris operæ nunc ingredi non vacat. Jam pone sodes, apud Damonem ita fuisse scriptum, πρὸς τῷ τοῦ Λάβρανδέως (aut, si mavis, errore perquam vulgari, Λαμβρανδέως) ἄλσει βουλευσαμένων, res omnis erit in vado, suæque historiæ fides constabit: antiquarios vero quam facile barbarus inauditi vocabuli sonus deduxerit ad notiores Ambraciotas, quum similes literarum notæ vel oculo iudice deprehendi possint, multis dicere quid attinet? Interim veri similia proferentem nullus aspernabor. Suidas in his salebris non plane deserit: nam in Πάλκι etc. sic habet, ἐπὶ τῶν ποτ' ἀχμασάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν: in Ἡσαν paulo aliter, παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ, ἐπὶ τῶν ποτὲ εὖ, εἴτα ἐτέρως γεγονότων: unde, quod Schottum fugit, in Diogeniano C. 5, 3, reponendum εἶθ' ἐτέρως. Haud poterat jejunijs pleniora dedit margo Dorv. quæ tamen neque ipsa quicquam nos juvat: οἱ Μιλήσιοι—εἰς παροιμίαν. Ita recentiorum erat mos excerpti, ut, quicquid eruditum et a vetustioribus grammaticis tractum inveniebant, tanquam pannos inutiles reciderent. Ex quo fonte sua derivavit Mich. Apostol. C. 15, 59, nondum reperi: a ceteris quidem aliquantum discordat quum interpretandi modo, tum explicanda paræmiæ causa, de qua post Erasmus et Schottum ad Zenobium videndus est Gatakerus De N. Instr. Styl. c. 19, quorum observatis ab Spanhemio

nihil magnopere accessit. Cavenum vero ne quis Apollinem hic Delphicum, aut προσήτιν, ut simpliciter plerumque nominari solet, Pythiam accipiat: nam diserte Zenobius, εἰλθεῖν εἰς Βραγχίδας, καὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι, εἰ Μυλήσιους πρόσθοντο συμμάχους. Hoc oraculum scilicet situm erat in propinquo: nec discrimen a victoribus Persis imminens longi temporis, quod Delphis aedeundis impendendum fuisset, moram patiebatur. Non minus autem, quam Delphis, itidem erat in Branchidis προσήτις, sive γυνὴ χρησμοῦδος, quæ concepto numine futura prædiceret. A Porphyrio memorantur Ep. ad Aneb. αἱ ἐν Βραγχίδαις προσήτιδες: sed eximius imprimis est Iamblichus locus De myster. p. 74, ubi non solum τὴν ἐν Βραγχίδαις γυναικα χρησμοῦδον invenies, verum insuper expositum, quam variis modis auram divini spiritus lucidam hauriret. » HEMST. Neutra satisfacit conjectura Hemsterhusii manifestumque est alteram pejorem esse priore. DIND. — 15 βουλευομένων V. — 16 posui comma post γειτόνων. Nam quod Hemst. hæc verba sic intellexit quasi scriptum esset τίνες ἀλκιμωτάτους ὄντας τῶν ἐν πολέμῳ γειτόνων χρὴ ποιεῖσθαι συμμάχους, id fieri nequit nisi τίνες illum ipsum in locum transposito. DIND. — 17 παρακαλεῖν ὧδε, 20 τὴν γὰρ, 21 ἀρχὴν θυγρὸν γεγ. V., ex quo 24 πρότεροι—ἐκλαμβάνουσι addita. — 25 ἀποκρίνασθαι Θ. ἀποκρίνεσθαι V. Ald. — 27 δοθέντος Θ. — 28 τὸν προσήτην V. — 31 πάντες Θ. Ald. τοῦ δὲ χρησμοῦ διὰ τὴν ἀλ. ὄντος ἅπαντα εἰς τὴν παροιμ. V. — 33 Ἀνακρέων. Zenobius etiam admonet in carminibus Anacreonteis exstare hoc proverbium, eoque argumento utitur, quod bene Schottus animadvertit, ad illorum, atque adeo Demonis, opinionem refellendam, qui originem paræmiæ Darii Hystaspis filii temporibus includunt: Anacreon enim maxime sub Cyro floruit, post quem Darius demum tertius regno Persico fuit potitus. Ratio ficulnea, nulliusque ponderis, si verum est, quod Barnesius statuit, Anacreontem produxisse vitam ad ultimam olympiada 76, quum Xerxes jam tertium et decimum ageret imperii annum: quos calculos exigere non est hujus loci. Interea non dubito quin grammaticorum alii, ut motam difficultatem evitarent, tradiderint sortem oraculi fuisse redditam Polyerati Samiorum tyranno, cum quo familiarissime vixit in amicitiam intimam admissus Anacreon. Quæ porro de hoc proverbio noster scholiastes exposuit, eorum nihil ab Aristotele fuisse commemoratum in Milesiorum rep. colligere licet ex Athenæo 12, p. 523, F; id enim solum philosophus scripserat, Milesios in perditam luxuriam

prolapsos pristinam dignitatem militarisque fortitudinis laudem retinere non potuisse; unde inanaverit in vulgus: Πάλοι πότ' ἦσαν ἀλκιμοὶ Μυλήσιοι. HEMST. — 34 φησί additum ex V. Θ. γὰρ V. δὲ Ald. — 35 ὑδάσπου V. — 36 sq. ὁ δὲ νοῦς—νῦν δὲ οὐ om. V. — 37 συνίειν R., qui συνήειν voluit. — 38 ἄλλως. εἴρηται μὲν V. « Interponendum fere puto καὶ hoc pacto: εἴρηται δὲ καὶ ἡ παροιμία, vel, εἴρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἐπὶ τῶν πρ. etc. Primum declarat, quæ sit paræmiæ mens apud Aristophanem: tum quo sensu haud parum diverso ab aliis usurpetur. Favet Apostolus, etsi ordinem inverterit: ἐπὶ τῶν πρὶν μὲν εὐπραγούντων, ὕστερον δὲ δυσπραγούντων (Græcum vix est: lege, δυσπραγούντων, sive δυσπραγησάντων): τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν χειμμένων τισὶν ὁπωσδήποτε, ὕστερον δὲ μὴ φροντισόντων αὐτῶν, ὡς ὁ ἐν Ἀριστοφάνει νέος μεμήνηκε τῇ γράϊ. » HEMST. — 39 δυστυχούντων V. — 41 καὶ om. Reg. — 45 παροιμίαν ἐπὶ τῶν μεταβεβλημένων Reg.

1004 om. etiam Θ. — 50 αἱ γράϊαι Reg. — 6 ἐπ' ἐξαγωγὴν Θ.

1011, 11 νιτάριον καὶ βάτιον addita ex R., deleta lemmate Aldino νιτάριον ἂν καὶ βάτιον, quod om. V. Θ. Deinde εἶδη (εἶδος G.)—εἶχε hic posuit Dindorfius cum R. V., quæ Ald. infra post Βατύλη (l. 16) habet sic scripta, τίνες δὲ νιτάριον (νιτάριος Θ.) καὶ βάτιον (βάτος Θ.) εἶδη φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν—εἶχε. Post εἶχε addit R. οἶον νεώττιον οἶον καὶ κοράσιον ibique desinit. Suidas hæc excerpit, Νιτάριον καὶ βάτιον (νιτάριον καὶ βιτάριον codd. Paris. A et Leid.): ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναικάς. νιτάριον οἶον νεώττιον, τουτέστι κοράσιον. Σύμμαχος δὲ φησιν, Νίταρος (νίταρος iidem codd.) πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος καὶ Βάτος (sic codices: Βάτιος ed. Mediol.) καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας βατύλας ἐλεγον (sic Paris. A et Leid.: ἐκάλουν ed. Mediol.) καὶ—Βατύλη: οἱ δὲ τῶν εἶδη φυτῶν. θέλει οὖν—με (με om. iidem codd.) εἶχε. Ἀριστοφάνης, Καὶ νῆ Δι' εἰ λυπομένην αἰσθοιτό με, νιτάριον ἂν καὶ βάτιον (νιτάριον καὶ βιτάριον iidem codd.) ὑπεκορίζετο. Νιτάριος: ὄνομα κύριον. — 13 sq. δὲ sic in V. In Θ. Ald. φησι, Νίταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος ἐν τοῖς ἐξῆς δράμασι καὶ Βάτος. — 14 διαβάλλεται ἀλλὰ καὶ V. Delevi ἀλλὰ, quod ineptum est, nisi ad διαβάλλεται addatur οὐ μόνον ἐνταῦθα. Nitarium autem Batumque quod nomina hominum esse sibi persuasit Symmachus, etsi valde absurdum commentum est, tamen a veterum grammaticorum interpretandi ratione minime abhorret gemellumque aliorum habet inventum, qui nomina illa esse plantarum sunt hariolati, iidem, opinor, in hortis crescentium, in quibus ἀπραγμοσύνην florem odoratus

est Aristophanes Byzantius apud schol. ad Nub. 1003. Verum quod additur Nitarium istum vel Nitarum, quæ ne Græca quidem nomina sunt, in aliis quoque Comici fabulis exagitari, id si dixit Symmachus, fieri non potest quin mendacii stultissime excogitati reus habeatur. Quod quum minus probabile videatur, illud ἐν τοῖς ἐξῆς δράμασιν recentioris scholiastæ errori deberi arbitror, qui male reddiderit antiquioris grammatici sententiam, Νιτάριον ἐπὶ μαλακίᾳ διαβάλλεσθαι ὥσπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐν τοῖς ἐξῆς δράμασι. Τὰ ἐξῆς autem δράματα ita dicuntur ut Plutus primum esse δράμα intelligatur secundum usitatum in codicibus ordinem fabularum. Ceterum inventarium scripturæ vitium recte a Fabro et Bentleio esse correctum restituito νηπτάριον καὶ φάττιον, in annotatione ad verba poetæ est ostensum. DIND. — 15 legebatur βατύλους. Correxī ex Suida. Vana Hemsterhusii conjectura est βατάλας et Βατάλη. Idem. — 16 φῆσιν om. Θ. — 17 νεόττιον et κοράτιον qui interpretati sunt, eos δὲ νοττάριον (i. e. νεοττάριον) cogitasse animadvertit Hemst. — 18 Νιτάριον καὶ φάττιον φιλοφρονητικὴ προσφ. Θ. — 20 sq. Νιτάριος δὲ—παρὰ τὸ accessit ex V., qui βάτον. « Imperiti hæc annotatio grammatici est, cujus in codice βάτον pro βάτιον scriptum fuit. » DIND. — 21 ὡς εἶρηται V. βάταλον δὲ τὴν ἔδραν, παρὸ καὶ τὸ βάτιον addit Θ. Ald. — 22 ἀδιανόητον V. Θ. βάτον Θ. Ald. — 23 οἶον δὲ βάτος V., « recte fortasse ad mentem scholiastæ. » DIND. — 24 Νιτάρος καὶ Βάτος Reg. duplici τ hic et l. 26. Ib. παρήκαζεν vel παρείκαζεν (sic Reg.) Hemst. παρήκαζεν Paris. — 26 εἶδη φυτῶν ἄνθη ποιοῦντων εὐώδη Reg.

1013, 36 γινόμενα post Ἡρακλέα ponit V. γινόμενα est in R. — 37 ξένον μὴ μυεῖν. Ejusdem legis meminit schol. ad v. 846, ut ab Eumolpo latæ Tzetz. ad Lycophr. v. 1328; illam tamen aliquando migrare virorum illustrium gratia non dubitarunt olim Athenienses. Ab Hercule factum est initium : huic enim primo petenti ut morem gererent, mysteria non tantum parva sunt inventa, sed et legi sub specie juris adhibita fuit fraus, Pylusque jussus eum sibi filium adoptare. Leviter vitiatum patris adoptatoris nomen in Epp. Socrat. 28, p. 59 : Ἡρακλῆς γάρ, ὄντος νόμου τὸ παλαιὸν ἡμῖν μηδὲνα ξένον μυεῖσθαι, βουλευθεὶς μυεῖσθαι γίνεται Πηλείου θετὸς υἱός. Hinc emendationi, qua Tan. Faber Apollodorum expolivit 2, 5, 12, 2, firmamentum additur : pro Θεέσπιος enim ex parvo poetæ schol. ad Il. Θ, 368, sine controversia legendum est, θετὸς Πηλείου παῖς γενόμενος ἐμυεῖτο. Idem qui Herculi, Dioscuris etiam honos est habitus, teste Plutarch.

in Thes. p. 16, A : quare non satis caute Soranus de Hippocrate scripsit in ejus Vita, δεύτερον αὐτὸν ἀπ' Ἡρακλέους δημοσίᾳ τοῖς Ἑλευσινίοις ἐμύησαν, καὶ πολίτην ἐγγράψαν· præterquam quod ea ætate jamdudum desierat legis antiquæ vigor, Anacharsis quoque Soloni æqualis ἐμύηθη μόνος βαρβάρων δημοποίητος γενόμενος, ut Thexeni fide refert Lucian. in Scyth. c. 8. Ex hoc autem Atheniensium more Diogeni Cynico, qui mysteria respuerat, patrocinium petit Julian. Or. 7, p. 238, B : συνεῖς ὅτι τὸν μυοῦμενον ἐγγρῆν πολιτογραφηθῆναι πρότερον, καὶ Ἀθηναῖον, εἰ καὶ μὴ φύσει, τῷ νόμῳ δὲ γενέσθαι etc. Hi civitatis jus adepti δημοποίητοι, Poll. 3, 56 : quoniam in certam tribum demumque referebantur : Adriano Sophistæ Tyrio φυλὴ τε ἦν καὶ δῆμος Ἀθήνησιν Philostr. De V. S. 2, p. 588. Ptolemaeus Naucratis Marabῶνι δῆμῳ ἐνεγράφη Ἀθήνησιν p. 595. Vide quæ de Plataënsibus notantur in Miscell. Observ. a. 1736, p. 324. Idem in aliis civitatibus pari modo distributis obtinuit; quemadmodum Hip-piam narrat Philostratus φυλῆς ἐγγραφεῖναι πόλεων μικρῶν τε καὶ μεγάλων. Φυλῆτας δημοποίητους reperies apud Plutarch. Symp. 1, c. 10. Adi Salmas. ad Spartian. p. 33, 34. HEMST. — 38 βουλομένους V.—39 μικρὰ additum ex R. — 41—44 om. etiam Θ.

1014 hæc habet R., ὡς ἐπὶ ἀμαξῶν ὀχουμένων αὐτῶν εἰς τὰ Ἑλευσίνια. — 48 ἐὰν Θ. — 49 Ἑλευσῖνα Kusterus. Ἑλευσίνια Ald. τὰ Ἑλευσίνια Suidas s. Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν σκώμματα : sed τὰ om. cod. Paris. A. — 50 ἀλλήλας Θ. et Suidas. ἀλλήλας Ald. et Suidæ libri deteriores. — 52 ἐθέλασεν sunitum est a vulgari Græcæ linguæ dialecto : eodem spectat Thomæ Magistri præceptum, Θεῶ, οὐ θέα, εἰ καὶ τινες γράφουσι : monere voluit, sicuti notatus Aristophanis versus ex Ran. 131 satis declarat, recte dici θεῶ pro θεάου, secus autem ex θεάω, θέα, licet non desint qui communem usum secuti eum in modum scribant. HEMST.

1017, 1 fort. οἰκίᾳ διατρέπεται. DIND. Totum gl. om. G.

1021 sic in V., δ Θάσιος οἶνος τῶν ἄλλων διαφέρει. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἐν Θάσῳ—Διονύσου. Τὸ δὲ—ἐκίρνας. — 14 Ἐπειὶ R. Θ. Ald. — 15 τοῦ additum ex V. « Paulo plenius Suid. in Ἐνέχεις, versu Aristophanis prolato, ὡς τοῦ Θασίου οἴνου εὐδισμού ὄντος : δ γάρ Στ. δ ἐρ. Δ. ἐν Θ. ῥακεῖ καὶ διὰ τοῦτο δ. δ Θ. οἶνος. Idem in Θάσιος οἶνος propius accedit ad scholiastæ verba : καὶ παροιμία, εἰ Θάσιον ἐνέχεις : ἐπεὶ δὲ ἐν Θ. ῥακεῖ Στ. δ ἐρ. Δ. ὅτι δ. δ Θ. οἶνος etc. Quem Staphylum noster Bacchi delicias dicit, is aliis est filius, modo ne quis diversos faciat : Ammon. in Σταφύλῃ, Tzetz. ad Lycophr.

v. 570, Parthen. Erot. c. 1, p. 345. Argonautis adnumerantur ab Apollod. 1, 9, 16, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου · torsit eruditus ignorabilis ille Phanus, nullique præterea memoratus : tu re-
pone Φλίς, et animo conceptis majoribus literis proclivem lapsum in errorem æstina. Auctores habeo Orph. v. 192, Apollon. Rh. 1, 115, Pausan. 2, 6, 3 et 12, 6, ubi Φλίς, non, quod editur, Φλίς in Apollonii versu scriptum. HEMST. — 16 ἐνέχεις δὲ Θ. Ald. — 17 Ἐκίρνας αὐτῷ Θ.

1024 sic in V., τὰ ἀναλώματα τὴν οὐσίαν. κα-
πρώτης δὲ ἀντὶ τοῦ ὀργώσης, ὀρεγομένης συνουσιάζειν. Totum scholion om. Θ. Dnas tantum glossas habet R., τὰν ἀλώματα et κατεσθίειν. — 32 αὐτῇ Reg., qui 34 post νοῶνται pergit, καὶ γὰρ τὰ φόδια καὶ τὰ ἐφόδια νοήσεις, ἔχουν τὰ πράγματα, καὶ τὰ ἀφόδια ἔχ. τὰ κόπρια. ἀφ' οὗ καὶ ἀποδευτήριον φασὲν τὸν τόπον ἐν ᾧ ἄνθρωποι τὰ σκύδαλα ἀποκρίνουσι. — 34 exspectes potius εἰς τὴν ὁδόν. SCHEFER.

1026, 37 ἀναλογῶν Θ. Ald. — 40 προσεκλήθη Θ. Ald. « προσεκλήθη reddere non dubitavi; neque enim vel sententia, vel structuræ ratio satis constat in προσεκλήθη. Dicere voluit : etenim ad justum causam, ut qui injuriis pressi suce opis indigerent, Plutus inclinata voluntate sese adplicuit. Eam habet vim προσκλίνειν vel προσκλίνεσθαι · nam perinde veteres utrumque usurpant. Agatharch. apud Athen. 12, p. 528, A : προσέκλιναν ταῖς Μυθριδάτου ἑλπίσι. Suid. in Φιλόχορος : διε-
βλήθη προσεκκλήκεναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. Comici schol. ad Nub. v. 360, προσκλίνει τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, in illa nobili Virtutis Voluptatisque scena Prodigia. Alterum dabit Epiphan. Panar. p. 728, D : οἱ μὲν προσεκλήθησαν Ἀρεῖ, ἕτεροι δὲ Κολούθῳ · alibique sæpe. Clem. Ep. 1 ad Corinth. § 47 : προσεκλήθητε γὰρ ἀποστόλοις μακρυτημέ-
νοις · præcedit : διὰ τὸ καὶ τότε προσκλίσαις ὑμῶς πεποιῆσθαι · ἀλλ' ἢ πρόσκλησις ἐκαίνη ἦτον ἀμαρ-
τίαν ὑμῶν προσήνεγκε · unde simul apparet, in eo, quod sequitur apud Epiphanium, non esse dubitandum cum Petavio, quin legi debeat, ἐκ τῆς προσκλίσεως, καὶ ἐπαίνου δὲ τοῦ παρ' αὐτῶν. Nec rara sunt ejusdem corruptelæ exempla, et multis in locis jamdudum ab eruditis hominibus animadversa. Casaubonum vide ad Diogen. L. 1. 20. Ex uno Ms. πρόσκλησιν Kusterus apud Suidam reposuit in Ἀρεσίς, quæ πρόσλησις erat in ceteris et codd. et edd. Similiter in Sext. Empir. P. H. 1, § 18 H. Stephanus, et in Memnonis Excerptis apud Phot. Bibl. p. 382, 16 : ὁ δὲ ἔρμειον τὴν πρόσκλησιν ἡγησάμενος. Sylburgius idem voc. redonavit Clem. Alex. Str. 2, p. 469, 34 : διὰ τῆς τῶν αἰσθητῶν εἰδῶλων ἀποχῆς, καὶ τῆς

πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ πατέρα τῶν ὄλων προσκλίσεως · oppositum ἀποχῆ emendationis veræ documentum præbet. D. Pauli κατὰ πρόσκλησιν 1 Ad Timoth. 5, 21, multi veteres libri κατὰ πρόσλησιν exhibent, quod prorsus absonum, ut satis intelligere licet tum ex Clementis Ep. 1 ad Corinth. § 21 : τὴν ἀγάπην αὐτῶν μὴ κατὰ προσκλίσαις, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς φοβουμένοις τὸν θεὸν ὁσίως ἴσῃν παρεχέτωσαν · tum ex iis, quæ Suicerus observavit in Thes. Eccles., præter quem omnino vide Joh. Alberti ad Gl. Gr. in S. N. F. L. p. 157. In Act. Ap. 5, 36 προσεκλήθη non paucorum codicum, ex genuino προσεκλήθη corruptum, peperisse videtur publicatam lectionem προσεκκλήθη. Sciendum vero, quamvis Historicis valde sit frequens, rarissime tamen apud germanos scriptores Atticos illum usum inveniri τοῦ προσκλίνειν καὶ προσκλίνεσθαι. » HEMST.

1028, 43 βιώσασθαι Dorv.

1030, 48 Εἰ δίκ. R. V. — 50 οὐδῶλος. ἡ δίκαιον ἐστὶ μηδὲν ἀγαθὸν ἔχει τὸν νεανίσκον δηλαδὴ Dorv.

1032, 4 imo ὁ δὲ Χρεμύλος.

1035, 9 καταπονουμένης V. — 10 γήρως. ἡ δὲ φησιν ὑπὸ τῆς λύπης. ὑπὸ γήρως καὶ γρόνου. γελοίου etc. R. γήρους G. καὶ τῆς λύπης Dindorfius addidit ex V., correctæ scripturæ codicis λύσσης. — 11 εἶπεν post κατασέσθησας ponit V.

1037, 15 Ὁ κοσκίνου Θ. Κοσκίνου κύκλος ἢ om. Suidas s. Τηλίας et V., qui τηλίας σάνις πλ. — 16 ἀλφισπολοῦσιν Dindorfius. ἀλφισποιοῦσιν V. et Suidas. ἄλφισα ποιοῦσιν Ald. Pro quo infra l. 27 recte ἀλφισα ποιοῦσιν. — 17 τοῦτο om. V. — 18 πρὸς τὸ additum ex V., qui pergit depravate εὐμαρι καὶ et infra l. 28 τὸ εὐμαρι πρ. Quæ ad Eupolidem spectant prætermisit Suidas. — 19. Quum ad hunc locum ex diversis commentariis adnotetur, τηλίας in Marica fieri mentionem, idque plus una vice factum non videatur, rationem inire vix possum, qua enarratorem utrumque conciliem : unus enim nihil aliud, quam Hyperboli matrem ibi cum τηλίας comparari scribit ; alter, Hyperboli ossa in τηλίαν esse conjecta : quod quale sit, intellectui perquam est difficiile, quoniam vivente adhuc Hyperbolo, nisi plane fallor, Maricas in scenam fuit datus. Fateor huic nodo me non esse solvendo, nisi comicum aliquem jocum hic latuisse statuas, qui matrem Hyperboli fecerit τηλίαν, in quam ossa filii fuerunt congesta. Singulare vero et animadvertendum, quod ex Theopompo tradit schol. Lucian. ad Tim. p. 145, Sami per insidias Hyperbolum ab inimicis interentum, τὸ δὲ νεκρὸν αὐτοῦ εἰς σάκκον βληθὲν ῥιφῆναι εἰς τὸ πέλαγος · idem plures Comicos enumerat, qui homi-

nem impurum dignis modis lacerarint. HEMST. — 21 ἀρτοπῶται V. ἐπιζηραίνεσθαι Θ. ἐπιζηραίνουσιν Ald. τινές δὲ Θ. — 22 τὸ ante πῶμα ponit Suidas. — 23 ἐλχυσθείης ἄν, ἐν Dindorf. — 27 ἔχει μὲν τοι Ald. ἔχει μὲν τι Θ. — 28 ὥσι V. Θ. — 30 ζητεῖται V. In R. σάνις ἢ λεγόμεν—τούτω. ἔστι δὲ ἡ ἀτρύπητος—τὸ τρύπημα. — 32 τηλίχ V., ex quo accessit οὐκ ἂν διέλθοις. ἐν τηλίχ τὸ τρύπημα Ald. — 34 σήμερον σάμερον, 35 σάνιδος, 37 ὄρυγας ἐκεῖ ἐβάλλον V. — 39 γύρος *circulum*, *orbem* significat: Onomast. vet.: *Spirae*, γύροι. Latinum *gyrus* inde manat, et antiquitatem Græci vocabuli testatur. Περιγυρῆς i. q. περιφέρεια, ut Hesychius docet: quam ego vocem depromptam arbitror ex aliquo Pythagoreæ vel Ionicæ familiæ philosopho. Παρχύρωσ adverbium apud eundem reperi in Διαμπερῆς, quam interpretationem mihi persuasi referendam esse ad Od. Ξ, 11: erit autem παρχύρωσ, si legem Græci sermonis consulas, quum res quæcumque ea ratione movetur, ut circulum interius aut exterius rotatione proxima radat. Vetus verbum et pæne obsoletum Græci recentiores, sicuti non raro solent, in usum communem revocarunt: ab iis itaque γύρος non pro circulo tantum, quod notat Eustath. ad Od. T, p. 1864: ὅτι δὲ γύρος βαρυτόνως οὐ μόνον κοινότερον ὁ κύκλος etc., sed etiam pro *annulo* ponitur: in Rabolio Ms. χρυσὸν γύρον φορεῖν. Ducangius hanc vocem intactam præterit. HEMST.

1038, 41 Πρόεισιν Ald. Πρόσεισιν ὅπως κομίσῃ τῷ Πλ. V.

1040 melius schol. Theocr. ad Id. 3, 1, ubi meminit hujus versus. HEMST. — 44 μέτην habet Θ. — 46 dele οὐκ cum Regio.

1042 scholion metricum om. etiam Θ. — 7 ἐπελθοι. Sic ad v. 851: ἄχρις ἂν τις ἐπέλθῃ ὑποκριτῆς ἕτερος· solent alioqui crebrius adhibere ἐξέρχεσθαι, ἐξίεναι· πρόερχεσθαι, προῖεναι. HEMST. — 11 δοκ. om. etiam Θ. ὡς ἔρωτα V. ὡς ἐν ἔρωτι Θ. Ald. ἐπερωτῆ vel ἀνερωτῆ HEMST. — 14 χαίρει vel χαίροις HEMST. χαίρει codex. — 15 ἐρωτῆ Dindorfius. ἐν ἔργῳ codex. — 17 διὰ τὸ V. γράζην R.

1048, 33-37 Οἱ γὰρ—ἀπῆι, ὡς φησι infra post ἀλλὰ μεθύων l. 38 ponit R. — 34 ὅτι om. V. — 35 ὁ νέος νήφων ἢ ὅτι ὀξέως ἐβιάσατο τὰς πολιὰς αὐτῆς ὁ νέος ἀμαυροῦσθαι V., qui om. ὀφείλων—μέθυς. — 36 δὲ φησιν V. et HEMST. δὲ ἔφη R. Θ. Ald. ἐπειδὴ καὶ R. Θ. ἐπειδὴ Ald. ἐπικωμῶς ἀπῆις V. — 37 ὡς ἔφη HEMST. φησὶ V. ὡς φησι R. Θ. Ald. — 38 πέπονθα Θ. ἔγων R., qui om. γράων οὖσαν.

1050, 49 θεοὶ πρεσβυτικοὶ: Οἱ τοῖς R. V. nisi quod lemma θ. pr. omittunt. Ὡς Ποντοπόσειδον: Ὡς (ἀντὶ τοῦ

Ὡς Θ.) πόντιε Πόσειδον. θεοὶ δὲ πρεσβυτικοὶ οἱ τοῖς Θ. Ald.—50 ἐπειδὴ Ald. — 51 ὁμοῖος τῷ Δ. V., ex quo 52 ἢ Ὡς πόντιε Πόσειδον (ποσειδῶν G.) additum, ἢ μεταφορικῶς (quod legit Suidas s. Πόντος) ex R. V. — 54 R. infra post schol. v. 1057 hanc habet, ἐπεὶ γράως ἐστίν, ὡς τοῦ θροῦ τούτου πρεσβυτικοῦ ὄντος. τὸ δὲ ἄ ἄ (v. 1052) ἐπίρρημα μετ' ἐκπλήξεως καὶ κελεύσεως. In V. sic σῶφρον γὰρ καὶ πάντων ἀγαθῶν, ex quo additum 1 sq. αὐτῇ—ὥμοσεν. — 3 πρεσβυτέρων Ald. ἢ Ὡς—ἐπόπται additum ex V., qui 5 γρήσασθαι. — 15 ἡ Ἀπόλλωνα Schæferus. δι' Ἀπόλλωνι Paris. — 17 ζαρώματα Reg. ζωρώματα Vict.

1052 om. G. Θ. sic in V., ἐπίρρημα ἐπιτιμῆσεως. μετ' ἐκπλήξεως γὰρ ὁ νέος τὴν δᾶδα τῷ προσώπῳ αὐτῆς προσέφερε. — 20 τοῦτο — κελεύσεως hic om. R., sed infra loco alieno habet τὸ δὲ ἄ ἄ ἐπίρρημα μετ' ἐκπλήξεως καὶ κελεύσεως. Reg.: Ἔστι δὲ κόλον ἱαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, ἦγ. τοῦ β' ποδὸς λείποντος. τὸ δὲ τὴν δᾶδα μὴ μοι πρόσφερε στίχος ἕτερος τρίμετρος.

1054, 25 Εἰρεσιώνη om. Θ. — 26 περιειλημένα Gelenius. Legebatur περιειλημμένα. « Πλακουντικός, etsi analogia non adversetur, nondum reperi, neque adeo, sicuti πλακουντώδης, in usu fuisse credo: nec forte quisquam est qui κούρα vel κολόρους cognoverit. Emendandi via duplex: primum πλακουντίους τισὶ καὶ λύραις· multum juvat egregius Suidæ locus ex Menecle in Διακόνιον: Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώνην ὅταν ποιῶσι, πλάττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην, καὶ κλήμα, καὶ ἄλλα τὰ (melius leges τινὰ) κυκλοτερῆ πέμματα, ταῦτα καλοῦσι διακόνιον· unde liquido patet λύρας ab εἰρεσιώνῃ non esse alienas. Tum altera quoque conjectura præsto est: πλακουντίους τισὶ καὶ κούραις, vel κολύραις, nisi quis κολυρίους præferendum putet. Κολύρας, quæ tamen rectius κολυραὶ scribuntur, Hesychius exponit, ἀρτίδια μικρὰ καθάρα· a Suida docemur, κολλούρια, vel potius κολλύρια, ἐπιγυρώως esse τὰ λαλάγγια, et κολλυρίζειν τὸ τὰς λαλάγγας τηγανίζειν ex quibus liquet, eas esse κολλύρας, quæ cum ceteris scitamentis ad εἰρεσιώνην iidem adpendi mereantur. » HEMST. — 27 κολλύροις Θ. κολύροις καὶ ἄλλοις τισι Ald. — 28 ἐλαίας ἀποκεραμμένα Kusterus. ἐλαίῳ ἀποκεραμμένα (ἀποκεραμμένῳ Θ.) Θ. Ald. — 30 θαλλός V. εἰρεσιώνη δὲ Θ. Ald. ἐξ ἐρίων καὶ θαλλοῦ ἐλαίας συμπεπλεγμένος V. ἐξ ἐλαίας θαλλοῦ καὶ ἐξ ἐρίων συμπεπλεγμένος Θ. ἐξ ἐρίων καὶ θαλλοῦ συμπεπλεγμένος Ald. ἐξ ἐρίων πεπλεγμένος Suidas s. Εἰρεσιώνη. — 31 κοτύλην ἐλαίας (scrib. ἐλαίου ex scholio infra afferendo) καὶ οἶνου V. — 33 τὰγαθὰ Suidas. — 34 ἀντιθέντο V. οἱ om. Θ. — 35 ἔλαντο et ὑπ' αὐτῇ· 36 φέρων λέγειν V. — 37

φέρεις, 38 καὶ μέτρον κοτύλην V. καὶ μέλιτος κοτύλην Etym. M. s. Εἰρεσιώνη p. 303, 27, et Eustath. ad Homer. p. 1283, qui deinde ἐλαίῳ ἐπικρήσασθαι ἀποβήσασθαι V., Suidas et Etym. M. ὑποβήσασθαι Ald. ἀναβήσασθαι Plut. V. Thesei p. 10, B. schol. ad Equit. 725, Clem. Alex. Strom. 4, p. 566. — 39 ὅπως μεθ. Suidas. μεθύνων Θ. Deinde legebatur καθεύδης cum Suida. Mutatum ex schol. ad Equit. In Etym. καὶ κύλικ' εὐζώρου οἴνου μεθύουσα καθεύδει. Sequentia habet Reg. — 40 εἰρεσιώνη κλάδος V. Reg. ἐλαίας ἔχων ἄρτον ἐξηρτημένον καὶ κοτύλην ἐλαίου. ἐξηρτητο V. Quæ ex scholio superiore sunt illata. — 40 αὐτοῦ post ὄρατ'α ponit Θ. καὶ ὥρ. V. — 42 παλαιὸν Θ. et Suidas. τὸ παλαιὸν Ald. τὸν παλ. Reg. παλαιὸν τι schol. ad Equit. χρησιμὸν Reg. et Suidas. ὡς λιμοῦ Θ. Reg. Ald. ὡς λοιμοῦ R. ὅτι λοιμοῦ V. — 43 οἱ δὲ καὶ ὅτι λοιμοῦ ex schol. ad Equit. addidit Hemst., cuius hæc est annotatio : « Orationem non satis quadrare perspicuum est : nam οἱ μὲν γὰρ utique poscit οἱ δὲ, quod sibi respondeat, et sententiam integram consummet. Suidas quidem eodem laborat vitio, hoc tantum diversus, quod vice λιμοῦ λοιμὸν inducat : neque id mirum est in tam frequenti vocis utriusque permutatione, cuius exemplum præbet in hoc ipso εἰρεσιώνης articulo cod. LBatavus; quippe qui, ubi paulo ante scribitur ἐπὶ ἀποτροπῇ λοιμῶν in edd., λειμῶν, id est, λιμῶν, ut alibi quoque solet, præferat; quod cum Pausania congruit apud Eustath. p. 1283, 11. Verum scholiastæ nostro si alterum etiam horum vocabulorum commode suffultum reddas, integritatem reddideris : οἱ μὲν γάρ φασιν, ὡς λιμοῦ, οἱ δὲ, ὡς λοιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν κατασχόντος etc. Conf. enarratorem Equitum v. 725, qui disertis verbis scribit : οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι λιμοῦ, οἱ δὲ, ὅτι καὶ λοιμοῦ τὴν πᾶσαν κατασχόντος οἰκουμένην· idque verum est [In fine quæ post οἱ μὲν desiderantur addit Regius, de quo vide ad l. 45. F. D.]; nam ut Crates ἀφορίαν, sive sterilitatem ortamque inde famem sacri deorum monitu instituti causam fuisse dixit, sic contra Harpocr. in Ἀθαρῖς : λοιμοῦ δὲ φασὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γεγονότος. Pari fere modo Æacus utrum famem, an pestilentiam precibus pro universo Græcorum populo conceptis averrancarit, incertum est : quanquam plures αὐχμὸν et ἀκαρπίαν commemorant, Libanius tamen Decl. 3, p. 243, B : εὐγῆ τὸν λοιμὸν ἔλυσε. Qui dissensus scriptorum haud infrequens non ideo solum invaluit, quia literæ vocum earum quam minimum inter se differunt, sed quod numinis iræ commissorum poenas ab humano genere expetentis utrumque malum æque attribuerent. » Ib. γῆν κρατῆσαντος R. — 44

εἶπεν ὁ θεὸς V. Reg. προφησίαν V. προφησῖα Suidas. πρὸς εἰρεσίαν Ald. ποιῆσαι R. τῇ Ἀθροῖ additum ex Suida. ὅσαι τοὺς ΑΘ. ὑπὲρ πάντων. καὶ ταύτην τὴν εἰρεσιώνην ἐποίησαν οἰοῦναι πάντων τῶν καρπῶν ἀπαρχάς Reg. — 45 οὕτως Ἀθηναίους R. ἐνεκε Θ. Pergit Regius : ἄλλοι δὲ φασιν ὡς λοιμοῦ ποτε ἐν-σκήψαντος Ἀθηναίους, ἕκαστος πρὸ τῶν θυρῶν ἐστήσαν εἰρεσιώνας εἰς ἀποτροπὴν τοῦ λοιμοῦ. καὶ διέμε-νεν εἰς ἐνιαυτόν. ἦν καὶ ζηρανθεῖσαν πάλιν κατέτος ἐποίησε ἐτέραν χλοάουσαν. — 49 Ἠλίῳ καὶ absunt a cunctis odd. Suidam rescribere scholiastæ jussi, quod illi acceptum tulerat : concordat scholion ad Equit. v. 725 : Πυανερίοις καὶ Θαραγγίλοις Ἠλίῳ καὶ Ὠραῖς ἐροτάζουσιν Ἀθηναῖοι· neque alia est ἢ Ἀθήνησιν ἔτι καὶ νῦν θρωμένη πομπὴ Ἠλίου τε καὶ Ὠρῶν apud Porphyry. Περὶ Ἀ. Ἐ. Ζ. § 7. Sunt autem τὰ προκτελλεγμένα ἀκρόδωρα, quæ librario debentur plenioris descriptionem, quia superioribus erat similis, recidentis, non, *illa prius electa frugum genera*, ut Meursio Latine vertere placuit in Πυανέρια, sed ante recensiti enumeratique fructus arbutei. Hemst. — 52 δὲ χαριστήριον et λοιμοῦ Θ.

1055, 9 ἀκολασίαν Θ. « Ut structuræ simul et sententiæ satisfiat, repone ζητούσαν· scilicet τὴν γραῦν. » Hemst. — 11 παῖξαι γὰρ τὸ παῖσαι V. Correctum ex G. — 12 παῖω G. παῖω ἔστι παῖσαι V. Reg. : Τὸ παῖσαι ἔστι μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ τῦλαι ἀπὸ τοῦ παῖω· ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ παῖξαι, ὡς ἐνταῦθα, ἀπὸ τοῦ παῖζω· οὗ δὲ ἐλλείων παῖσω καὶ δωρικῶς παῖζω.

1056, 14 οὕτως δὲ V., qui hoc scholion infra ponit ad v. 1057 post ἔχων ἐν τῇ χειρὶ l. 27. — 15 παροξυστῶντος etiam Suidas s. Παῖδις. οὐστῶντος Ald. Etymol. M. p. 657, 50 : Τὸ γὰρ σημαίνειν τὸ παίγνιον διὰ τοῦ ἰ γράφεται· καὶ παρ' ἡμῶν μὲν ὀξύνεται, ὅσον παιδί· παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται, ὅσον παιδία. Vide Athenæum 7, p. 323, C. Ib. παιγμοῦ Θ.

1057 hoc ordine in V., ἀντὶ τοῦ πόσα—ἐν τῇ χειρὶ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πόσα κάρυα ἔχεις, πόσους ὀδόντας ἔχεις εἶπεν ὡς πρὸς γραῦν. παῖξει δὲ εἰδὼς ὅτι ἀπάρτι ἐξέλιπε τῶν ὀδόντων. — 22 καὶ περιστὰ Reg. κάρυα εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ald. — 23 ἔχω R. V. Θ. — 26 ἀποτίνει Θ. et Suidas. ἀποτίνει R. V. Ald. ὁ οἶν. Θ.

1059, 31 Ducangius in App. : Γωνιακὸν, Cuneus, γόμφος, Gallis un Coin. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum : ἕνα γὰρ μόνον γόμφιον φορεῖ, γωνιακόν. Quid cunei mentio huc faciat, non video : dicuntur enim hi dentes, ut revera sunt, γωνιαῖοι, γωνιακοί, quæ forma recentioris ævi, quasi angulares, vel angularii : sic γωνιαῖον vetus Onosmaticon interpretatur; idque vocabulum leviter in Hesychio depravatū : Κεραιῆται, οἱ γωνιαροὶ λίθοι. Hemst.

1061, 35 Ἐφύβριστον—πλυνὸς δὲ om. R. ἐφύβριστον πλῦμα om. V., qui ejus loco ponit κακεμφάτως ἐπὶ συνουσίας εἶπε τὸ ἐκπλύνειν, quæ ad ἐκπλύνει spectant v. 1062. — 36 γὰρ δὲ V.

1062, 43 τύχης R. ὠφελθεινὴν V. om. G. — 45 ἐκπλύνειν V. sine σε.

1063, 50 νοθεύουσι τὸν οἶνον R. καὶ τὸν—σαπρὸν om. V. μωθυλεύουσι Θ. νοθυλεύουσι Ald. ὀνθυλεύουσι Suidas s. Καπηλικῶς et Eustathius p. 1329. « Alioqui legendum fuerat νοθεύουσι, quod neque ipsum in adulterando vino est ignotum. Ὀνθυλεύειν autem dixerunt, et μονθυλεύειν · quod posterius etsi facessere jubeat Phrynich. p. 64, exponens μολύνοντα ταράττειν, utrasque tamen ὀνθυλεύσεις et μονθυλεύσεις æque dignas habuit Pollux quas adnotaret 6, 60, ὀνθυλεύεις solo contentus § 91, quanquam ibi, tacentibus reliquis MSS., Falckenburgianus ostendat βονθυλεύειν, perinde ac superiore loco βονθυλεύσεις · depravate scilicet pro μονθυλεύειν. Neque dubito quin ex ejusmodi errore prodierint Hesychii Βομθυλεύματα, vel potius, ut scribi debent, ordine quoque vocabulorum non repugnante, Βονθυλεύματα. Quod Casaub. ad Athen. 1, 4, censet, *originem dedisse huic voci coloris aliquam similitudinem inter condimentum ita vocatum, et veram ὄνθον*, perquam tenuem habet veri speciem : equidem haud adsperner Kuhnii rationem ad Polluc. 6, 91, quam fuleit prima verbi potestas ex vetustis grammaticis a Suida conservata in Ὀνθυλευμένος, ὁ κοπρίας γέμων · quomodo dici potuit stercoratus ager, et lætamine saturatus : nec quicquam officunt quæ a Stephano proferuntur Thes. in Ὀνθυλεύειν. Ducangius adscivit Μονθλευτή · Phavorinus Camers : Καρύκκη, κοιλία, ἥν νῦν μονθλευτήν καλοῦσι · minus cante : Suidas integra voce in Καρύκη, μονθυλευτήν · uterque sumsit ab Aristophanis schol. ad Equ. v. 342, ejus corruptam quæ in editis extat lectionem Phavorinus expressit. Suidas, Καπηλικῶς · ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς (miro errore cod. LB. πανηγυρικῶς), ἐπεὶ οἱ κάπηλοι ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον etc., interjecta prorsus resecat, quæ tamen commode retinentur, utpote ad explicandum καπηλικῶς satis appositæ, præsertim quum in Comico τοῦ προσώπου τὰ βράκη confestim sequantur. Sunt enimvero et ἱματιοκάπηλοι, qui coemtas ab aliis vestes jam detritas quam possunt nitidissime reficiunt, ut novas fere mentiantur, et euntori parum canto facile impo-
nant : haud aliter anus illa pannosam frontem cerussa renovaverat. Porro adsutum illud in Suida ad finem, οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον, repudiat cod. LB., videtur autem nescio cujus interpretatio Jesaiæ 1, 22, ubi nunc in versione

Græca : οἱ κάπηλοι σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὑδατι. » HEMST. lb. συμμιγνύοντες R. Præterea in R. ad h. v. scriptum ὅπερ ἡμερωτικῶς λεγομένως. — 51 κομωτικῶς Θ. Ἄλλως. κομωστικῶς Junt. ἐψιμ—Θ. ἐψυμ—Junt. — 52 ἔχουσα additum ex Θ. — 54 Κομωτικῶς recte LB. in scholio marginali : inter versus supra καπηλικῶς additur κομωτικῶς. Vox recentioribus adamata : Photio judice, Isocratis ἐπανθεῖ τοῖς λόγοις οὐ μόνον ἔμψυτον, ἀλλὰ καὶ κομωτικὸν κάλλος, Biblioth. p. 749. Apud Eustath. ad Il. A, p. 96, Nestor οὐ μόνον ταῖς ἐννοαῖς ἡδύς, ἀλλὰ καὶ τῇ φράσει κομωτικῶς. Psellus Heliodoro tribuit τὸ κάλλος τοῦ λόγου οὔτε πάνυ κομωτικὸν καὶ θεατρικόν, οὔτε μὴν Ἀττικόν τε καὶ ὑπερήφανον. Vid. Hermogenem Περὶ ἰδ. p. 305, et 353 : οἷον κόσμος τις ἐπιχειμένος ἐξωθεν κομωτικός. HEMST. Regius : Καπ. ἀντὶ τοῦ κομωστικῶς καὶ ἐψιμιθιωμένως, καὶ (1. 52 sq.) — ξένην καὶ ἐπίπλαστον.

1065, 7 τοῦ δέγματος codex.

1067, 13 Συνουσιάζει σε. Hunc verbo an a recentioribus Græcis addita sit, quam hic obtinere debet, potestas ad concubitum sollicitandi, dicere non possum : confirmat certe vulgatam Suidæ lectionem, Πειρῶν, προσβάλλων, συνουσιάζων · quam Kuster., sine dubio motus verbi insolentia, refingi voluit in προσβάλλων περὶ συνουσίας. HEMST.

1074 ἀλαζῶνα codex.

1075, 29 τοῦτό φασι ῥιφῆναι βουλομένων Θ.

1076, 31 τὸ δὲ τί ἔλεγον οὕτως οἱ χαλεπαίνοντες R. ὅτι οἱ χαλεπαίνοντες τὸ συνουσιάζειν οὕτως ἔλεγον τὸ τί Θ. Ald. τὸ συνουσιάζειν illatum ex scholio v. 1078. — 36 σὸν om. Dorv.

1078, 38 συνεχώρουν Schæferus. συνεχῶς οὖν codex.

1081 sic in R., Ἀντὶ τοῦ τίς μοι ἐπιτρέπει—διεσπεκλωμένη · τὸ δὲ σπέκλωμα ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσι. τὸν ἥχον δὲ λέγει (vel λέγουσι) τὸν γινόμενον ἐν τῇ συνουσίᾳ R. In V., Παρὰ τὸ πλέκεσθαι καὶ συνουσιάζειν. ἐπὶ κλωμα γὰρ ἥχος τῆς συνουσίας. ἡ διατελυμένη κυρίως ἐπὶ σχολίων τῶν πλακέντων, εἴτα διελυσθέντων ἐν χρόνῳ. οἱ δὲ συγγεγραμμένη, γεγραμμένα. — 46 δὲ om. Θ., qui 47 ἴνα μή τις Θ. « Vix perspicias, quomodo, si personæ juvenis aptentur, ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς ; sensum expediti velit. Si mentem ejus assequor, ita censuit accipienda, quasi primum adolescens acerbam dilectissimæ suæ amissionem dolere se fingat : an quisquam erit, per quem mihi liceat ea frui? tu ipse, Chremyle, qui mihi jam visus es illam atrectare, alii plures amore capti intercedetis : tum repente, abjecta simulatione, quam ne puncto quidem temporis sustinere poterat, cum

stomacho erumpit: *Equidem, ut sine dolo dicam, rem nullus habucriam cum ea, quam contabescantem atque exinanitam infinitis annorum numeris misere subegit.* Quam hæc longe quæsitæ sint, cuius facile patet. » HEMST. Ib. ἐπιτρέπει HEMST. ἐπιτρέπει R. ἐπιτρέπη Θ. ἐπιτρέψη Ald. — 49 γε-γγραχυία ἐξήρ. Θ. — 53 legebatur διχλευμένη κυρίως, ὡς ἐπὶ σγ. Ib. ὡς om. V. — 54 ὑπεσπληνισμένη, ἐξηραμμένη Θ. Cui non obstat ἐξηραμμένη supra lectum: nam sunt hæc ex alio scholio excerpta. DIND. — 1 διεσπεκλωμένη Θ., ex quo οὖν accessit. καταδιεσπεκλωμένη ceteri. ἄλρηστος Θ. — 2 legebatur γινομένη. γενομένη Θ. — 3 τὸ σπεκλῶν incipit aliud scholion, quod excerpit Suidas s. Διεσπεκλωμένη. Legebatur τὸ δὲ σπεκλῶν. τὸ πλέκειν Suidas. — 4 τοῦτο σημαίνει Θ. τοῦ σημαίνοντος Suidas, quod est τοῦτου σημ., ut legitur s. Πλεκῶν in additamento ed. Mediol., quo carent codd. Paris. A et Leid. DIND. — 5 ὁμοίως Suidas. — 6 ἐφ' ὧν om. Θ. ἐνίσταται Suidas. ἵστατο libri. « Ἐνίσταται qui Latine verterunt, quando aperte aliquid eloqui pudor vetat, sententiam, quam ipsa res sponte subieciat, magis sunt adsecuti quam vim locutionis Græcæ: nam, si modo sanum sit illud ἐνίσταται, non video quid possit aliter capi, atque reprimatur, cohibetur, non conceditur. Εὐθυρρήμων vero solet ille quidem appellari et qui vera loquitur animose, et qui rem ipsam nullo fucata colore breviter et sine ambagibus enunciat; qualis Lacedæmoniorum ἀφελῆς καὶ σύντομος εὐθυρήμοσύνῃ contrariam habet, apud Sext. Empir. Ἀντιρρ. 2, § 22, τὴν τεθρηεῖαν τὴν βητορικὴν et Sophocles nulla circuitione usus εὐθυρήμονως γράφει, teste Clem. Alex. Strom. 5, p. 716, 4, matri, quæcumque illa, quam designat, fuerit, non Jovem intulisse stuprum, at plane hominem adulterum. Sed εὐθυρρήμονες præterea restrictiore potestate, qui rem turpem, quæque castas aures offendat, nullis orationis involucris obvelant, verum improbius verbis parumque verecundis proferre non refugiunt, ut Cynici semper; sæpe Stoici. Clem. Alex. Strom. 2, p. 439, Crates ἐν ἄλλοις εὐθυρήμονως γράφει, τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσιχα ἀκατασχέτου ὁρμῆς κατὰπλασμα εἶναι λιμόν· εἰ δὲ μὴ, βρόχον. Ea est causa, quamobrem a Polyluce jungantur αἰσχρορρημοσύνη καὶ εὐθυρρημοσύνη 2, 129: neque iam obscurum est, quid scholiastæ sit εὐθυρρημονεῖν. Similiter apud Suid. in Εὐθυρρήμων (quod in Hesychio perperam scribi arbitror, Εὐθυρρήμος, ἐτυμολόγος) talis vetusti scriptoris locus promitur: ὅτε λέγει Ἀριστοφάνης τὸ δεῖνα, τὸ βηθησόμενον ἀηδὲς ἐκφεύγειν εὐθὺς λέγει, ἵνα μὴ εὐθυρρημονήσῃ· ubi primum, quod jam ante conjectando pervestigaveram, ἐκφεύγει εὐ-

θὺς λέγειν, perspicue scriptum est in cod. LB.; deinde, si quis Comicum adeat in Acharn. v. 1148, non amplius dubitabit, quin ex antiquis ad eum locum scholiis, quæ interciderunt, hæc sint deprorita: nunc nihil aliud adnotatum, quam, τὸ δεῖνα, τουτέστι τὸ αἰδοῖον κατ' εὐφημισμὸν. Denique quod explicandæ vocis εὐθυρρημῶν addit ab initio εὐθυλόγος, prorsus omisit LB. Porro vim paulo laxiorem posuit in εὐθυρρημονεῖν Sext. Empir. p. 300, ubi τὰς μεταλήψεις τῶν λέξεων fieri monet ἥτοι ὑπὲρ τοῦ μὴ εὐθυρρημονεῖν, προσκοπὴν φέροντος τοῦ εὐθὺς ῥήματος, ἢ ὑπὲρ τοῦ τι σαφηνίζειν. Notandum est, quod rarius obvium, εὐθὺς ῥήμα, proprium vocabulum et sincerum, nullaque figura indutum, quod, si quid offensionis pariat, translato verecunde mutatur. » HEMST.

1082, 12 σπέκλωμα. In Θ. post scholion v. 1093 adscriptum ἔνιοι δὲ ποῖαν λέξιν λέγουσι τοῦτο γινομένην ἐκ τῆς τύπου· quæ ad hunc v. referenda videntur, correctis postremis verbis ἐκ τοῦ κατὰ τοῦ. DIND. Adde not. ad v. 1093, 4.

1083, 20 sq. δέον εἰπεῖν ἀνδρῶν, ἐτῶν εἶπε, σκώπτων Ald. — 22 πολιτῶν pertinet ad ἐτῶν, si deducatur ab ἔτης, ἔται, quos veteres apud Homerum inter alia quoque πολιτάς exponunt: Hesych. in v. et Ξυνέται, συμπολιταί. Ὡς ἔται, πολιταί· quæ paulo deterius in eo scripta offendet. HEMST.

1085. Hoc scholion excerpit Suidas s. Συνεκοπέ· ἐστὶ· « Quæ vetus enarrator de duplici usu τῆς τρυγὸς notat et mustum et fæces significantis, a ceteris itidem grammaticis observantur: Hesych. in Τρύγξ et Τρύξ, schol. Theocr. 7, 70, Suid. in Τρυγὸς γλυκερίας, quod ab Aristophane sumtum in Pac. v. 575: τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν καὶ τὴν υποστάθμη. Fæces autem Attico more τρύγα dici, vel υποστάθμη, quam esse qui minus recte ὕδιν appellent, monet Phrynich. p. 12, qui tamen vereor ut admittat a Thoma Magistro, quum præceptum ejus describeret, additam ὑπόστασιν· pari jure damnetur rarius, et adnotatum ab Hesychio vocabulum, Ὑποβορβόριον, ἢ τρύξ. Moschopul. Περὶ σχεδ. p. 92: Τρύξ, τὸ ὕλῳδες τοῦ οἴνου, ἥτις καὶ υποστάθμη λέγεται, καὶ τρυγίς. » HEMST.

1087 om. G. — 34 ἤγουν—χρημάτα om. Dorv.

1092, 47 ὑπὸ τῆς Θ. φησὶν ὅτι οὐκ ἴσεται σε R. — 49 perversa cod. LB. interpretatio ex eo manavit, quod in hoc libro per errorem v. 1090 juveni sit tributus, pars sequentis vetulæ: emaculata postmodum hac labe scholium tamen intactum remansit. HEMST.

1093, 52 ἀντὶ τοῦ om. Θ. οἶον ἦσ. Ald. ἡσέλ-γαιον V. « Partem Suidas dedit in Πιττῶν· scho-

lium integrum in Ἐπίττον. Editus habet, ἡσέλ-
γαινον, κατεφίλουν· scriptus LB. pariter ac scho-
liastes, ἡσέλγουν. Idem repræsentat ἐπίττον tam
in articuli fronte, quam in Aristophanis versu:
idque licet vitiosum magis convenire videtur
sequentibus: Ἐπίττον δὲ δι' ἐνὸς τ etc. » HEMST.
In verbis poetæ ὑπέπιττον scribunt R. V. anno-
tato γρ. καὶ ὑπεπείρων, quod om. G. — 53 ἡ R.
ἀντὶ Ald. om. V., qui ἐπίττον δέ et om. τὰς.
« Ib. πλατείας om. schol. LB. [et Reg.], qua voce
non invitatus caream: neque enim intelligo, quid
utilitatis ad rem explicandam afferat, quando-
quidem omne navium genus erat πισσόχριστον·
nisi tamen ad eas sit referendum, quæ proprio
nomine πλάται gravissimis oneribus vehendis
inserviebant, ideoque forte pice densius obdu-
cebantur. » HEMST. — 1 ἐβίνουν Kusterus. Lege-
batur ἐκίνουν. — 4 τὰς ναῦς, ἡ τὰ διερωγότα τῶν
ἀργείων, ἵνα μὴ τὸ ἐντὸς ὑγρὸν ἐκρέη. ἐκ μεταφορῆς
οὗν τούτου μετένεγκε τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ συνουσιάζ-
ειν. ἐνίοι δὲ ποιὰν φωνὴν λέγουσι τοῦτο, γινουμένην
ἐκ τοῦ κτύπου τοῦ ἀσπασμοῦ Reg. Vide supra
ad v. 1082, 12.

1096, 12-15 ὥσπερ—πατέλιν addita ex V.,
qui 12 προκολώμενον, 13 οὕτως δὲ. — 15 πατα-
λίδαν infra in scholio cod. Paris. Scribendum
potius πατελὶς et πατελίδα [sic Reg.]: de quo v.
Ducangium. DIND. λεπὰς κογχυσμοῦ εἶδος, ὃ ταῖς
πέτραις R. λεπὰς (λεπὰς om. Θ.) κογχυλίον ἐφιζά-
νον ταῖς πέτραις, ὅτ' αὐταῖς (ὃ ταύταις Θ.) Θ. Ald.
λεπὰς κογχυλίου εἶδος, ὃ ταῖς πέτραις Suidas s.
Λεπάς. καὶ δυσάποσπάστως ἔχει V. — 17 ἐστὶ τῇ
(ἐπὶ τὸ Hemst.) λεπὰς Suidas. ἐστὶν ἐν ταύτῃ τῇ
λέξει V. Quæ post Ἀριστοφάνους leguntur om. V.,
Suidas autem sic pergit, παρ' ὑπόνοιαν ὥσπερ λε-
πὰς πέτρα, οὕτως ἡ γραῦς τῇ μερικακίᾳ (addendum
προσέφουσε vel potius προσέφου ex scholio Veneto).
λεπὰς δὲ εἶδος ἰχθύος. Ald. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ὥσπερ
λεπὰς τῇ μερικακίᾳ. λεπὰς δὲ ἐστὶν εἶδος ὀστρέου. Θ.
παρ' ὑπόνοιαν δὲ ὥσπερ λεπὰς πέτρα καὶ εἶπεν ὥσπερ
λεπὰς τῇ μερικακίᾳ· λεπὰς δὲ ἐστὶν εἶδος ὀστρέου. —
21 βράχεςιν Hemst. βράγγεςιν codex. — 23 le-
gebatur ἐπισχυρίζεται. Scribendum ἀπισχυρίζεται
ex altero codice Brunckii. Verba ὅπερ ἐπειδὴν
λάβηται πέτρας, ἀπισχυρίζεται ex Synesio affe-
runtur in Lexicis veteribus et Thes. HSteph.
DIND. — 25 ἀποσπάσαι codex. — 28 προσπεσόν
et 29 πατελίδα recte Regius.

1097. Scholia ad hunc v. om. Θ., in quo χοροῦ
ascriptum. — 37 καὶ ὁ Καρίων ἀνοίξας οὐδὲν εὔρε
V. — 38 ὑπεχώρησαν G. « Eustath. ad Il. B, p.
268, 8, observari jubet ut καὶ κωμικὸν ὑποκοριστικῶς
λεχθὲν καὶ προπαροξυτόνως, ὥς καὶ λύρα, λύριον·
θύρα, θύριον. Paulo clarius rem totam enucleat

Etymologicum Bibliothecæ LB. MS. in Αἴδος·
ubi docet, si ὑποκοριστικαὶ παραγωγαὶ sint δακτυ-
λικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, ut, ψωμίον, ὠπίον,
κλειδίον, παιδίον, κηρίον, θάξιον· εἰ δὲ ἐν τρισι
βράχεςιν ᾧσι, προπαροξυτόνεται· θρόνος, θρόνιον·
πτύγξ, πτύγιον· φλέβιον, τόπιον, ὄριον, μόριον, κό-
ριον, λόγιον. » HEMST. — 40 ὄριον Ald.

1100. Καρτερεῖν pro *expectare*, *expectandi*
causa remanere communis est et recentioris Græ-
corum linguæ. HEMST. Valckenar. Schol. in N.
T. vol. 1, p. 319 citat Dindorf.

1108, 30 τριβλίον sæpe apud medicos, præ-
sertim in libris vetustis: LB. emendatius τρυβλίον.
HEMST.

1109, 35 εἰς τὸν ἄδην in Aristophane quidem
declarando nimis Christiane: orcum inferorum-
que sedes infaustas βάραθρον appellant ecclesia-
stici scriptores, neque rarum eis βάραθρον τοῦ
ἄδου vel τῆς γαέννης ἐμβληθῆναι· alias non secus
ac Græci pro *certissima pernicie* vel *exitio* po-
nunt, ut monuit Suicerus in Thes. Eccles.:
quem ego miror persuadere sibi potuisse, βάρ-
αθρον usquam in bonam partem accipi: nam
eo in loco, unde rem inauditam collegit, quid
clarius est, quam legi debere βάρθρον? HEMST.

1110 sic in V., Καλλίστρατος—ἐημοτελέσει θυ-
σίαις. Ἄλλως. τῶν θυομένων τῷ Ἑρμῇ δίδονται, ἐπειδὴ
τῶν λόγων δεσπότης ἐστίν, ἡ ἐπειδὴ τὰς ἔθους ἦν ἀπαρ-
χὰς τῆς γλώττης τῇ κήρυκι δίδοσθαι. ἐτύγχανεν οὖν
ὁ δεσπότης τοῦ Καρίωνος θεοῦ φασιν ὅτι (illa ὁ δε-
σπότης—φασιν ὅτι vel ἐτύγχανεν—θεοῦ loco alieno
sunt illata, φασιν autem fortasse in φησὶν mutan-
dum. DIND.) ἡ γλώττα τούτων τῶν λόγων αἰτία
ψεύδους τῇ κήρυκι Ἑρμῇ διὰ τὸ μὴ εἰληφέναι αὐτόν
(fort. αὐτήν). Ἄλλως. ἐπαιξεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰ
κακὰ ὧν ἀπήγγειλες ἡμῖν σὺ γινέσθωσαν (συγγνω-
σκέτωσαν G.). εἶπεν ὅτι ἡ γλώττα, ἐπεὶ ἔθους ἦν τὰς
γλώσσας τοῖς κήρυξι δίδοσθαι. Suidas hæc tantum
excerpsit, Ἡ γλώττα τῇ κήρυκι τούτων τέμνεται·
τούτέστιν, ἡ γλώττα τῶν θυομένων τῷ Ἑρμῇ δίδο-
ται· Καλλίστρατος δὲ φησι, τῶν θυομένων τὰς γλώτ-
τας κήρυξιν ἀπονέμεσθαι. — 38 τῶν λόγων V. τῶν
θυομένων R. Θ. Ald. — 39 καταρωμένον qui scri-
psit recentior scholiasta, de execratione illa
videtur cogitasse, de qua scholiasta codicis Lei-
densis, cuius verba infra apposui. DIND. ὅπ' αὐ-
τοῦ Θ. — 41 videtur respexisse ad locum Odys.
Γ, 331: ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας. Confer
schol. ad Pacem v. 1060, et Eustath. ad locum
Homeri. KUST. — 43 λέγεται, 44 λέγει ὅτι, 46
σὺ λέγει V. « Scribendum ἀγγέλλει. » DIND. — 47
βάλλει Θ. βάλλει Ald. Od. Γ, 341: γλώσσας δ' ἐν
πυρὶ βάλλον. — 49 post κήρυκι addit Junt. ὅτι τὰς
γλώσσας Ἑρμῇ ἔθουσαν ὡς τοῦ λένειν ἐφόρων· διὸ καὶ ὁ

κοιμικός, δύσφημά τινα τοῦ Ἑρμοῦ εἰπόντος, ἐξονε-
δίξει λέγων, ἡ γλῶττα τῇ κήρυκι τούτων τέμνεται·
ὅπερ ὁμοῖον ἐστι τῷ, εἰς μάτην αἱ γλῶτται θύονται
τῷ τὰ τοιαῦτα κηρύσσοντι. οὕτως Εὐστάθιος [p. 1471,
12] Ὁδ. γ'. Ἀθήναιος δὲ εἰπὼν ὅτι αἱ γλῶτται τέ-
μνονται τῷ Ἑρμῇ διὰ τὴν ἐρμηνεύαν, καὶ ὅτι ἐσπενδον
οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τῶν δεῖπνων ἀναλύοντες, προσιστορεῖ
καὶ ὅτι τὰς τοιαύτας σπονδὰς ἐποιεῦντο τῷ Ἑρμῇ,
καὶ οὕλ. ὡς οἱ ὕστερον, Διὶ τελείῳ· δοκεῖ γὰρ Ἑρ-
μῆς ὕπνου προστάτης εἶναι. Regius: Ἐπειδὴ περὶ ὁ
Ἑρμῆς κήρυξ ἐστὶ τῶν θεῶν, τούτῳ δὲ εἰκότως ἡ
τῶν θυσιαζομένων ζώων γλῶττα εἰς θυσίαν ἀναφέρετο,
τούτου ἕνεκεν ὁ θεράπων πρὸς τὸν Ἑρμῆν τοῦτο εἶπε.
δεῖν δὲ εἰπεῖν, ἡ γλῶττα σοὶ τοῦτῳ τῷ κήρυκι θύε-
ται παρ' ἡμῶν, οὐκοῦν μὴ χαλεπέιναι, ὁ δὲ παρ' ὑπό-
νοϊαν ἐπήγαγε παίζων τέμνεται· ἵνα καὶ ἄλλοι τι γε-
λοῖον νοῆται· τὸ γὰρ τέμνεται ὀηλοὶ καὶ τὴν τομὴν
τῆς γλώττης τοῦ λέγοντος, καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς τοῦ
ζώου γλώττης, ὅταν θύωσι τοῦτο οἱ ἄνθρωποι. — 2
σοὶ Hemst. σοῦ codex.

1115, 5 ἐστι R. V. ἐστι δὲ εἶδος G. πλακοῦντος
τὸ ψαισόν R.

1119, 14 ἐστράφης Suidas s. Σωφρονεῖς. — 15
καλῶς καὶ ἀληθῆ λ. Ald.

1121, 24 μᾶζαν· ἡ εἶδος πλακοῦντος ἐξ οἴνου γι-
νόμενον ἢ ἄρτος ἐξ οἴνου βεβρεγμένον (βεβρεγμένου
G.) V. sine γινόμενον. Excerptit Suidas s. Οἰνοῦτ-
τα. — 26 μουςτόπιταν Dorv. Reg. In margine
Dorv. μελιττοῦτα δὲ, ὁ κοινῶς εἰώθασιν λέγειν ἀπό-
θερμα. Ducangius: μουςτόπιττα, μουςτόπιτα,
*Placenta vino subacta. Glossæ MSS. ad Plutum
Aristophan.* πάντ' ἀγὰρ' ἔωθεν εὐθὺς οἰνοῦτταν μέλι.
μουςτόπιτταν. *Ubi Thomas Magister in scholiis
MSS.* οἰνοῦττα μὲν ἐστὶ ἡ κοινῶς λεγομένη μουςτό-
πιτα· μελιττοῦτα δὲ ἡ κοινῶς λεγομένη ἀπόθερμον.
Eadem Thomæ verba exhibuit in Ἀπόθερμον.

1123, 31 ἐφ' ὕψους κάθηται Hemst. collato
Suida, Ἀναβάδην· ἐφ' ὕψους· ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν
καὶ κοιμᾶσθαι. Ib. πεινῶν ἢ ἀναστρέφωμαι τῇ πείνῃ
V., quæ verba om. G. — 32 ἔρων G. Θ. ἐν τῇ
στῆλῃ additum ex V. — 35 sq. ἄλλον ἐπ' ἄλλω
ἔρων τὸν πόδα habet Θ.

1124, 40 Ἀντὶ τοῦ om. V., qui 41 ἐποίεις ζημίας
τοὺς ταῦτα παρέχοντας τὰ ἀγαθὰ.

1126 sic in R., ἔξω τῶν ἑορτῶν—Θησεῖ. (se-
quitur scholion ad v. 1128; tum pergit) ἡ τε-
τράς—τῷ Ἑρμῇ. V. ἔξω—Θησεῖ hoc loco habet,
sed totum scholion ἡ τετράς—Θησεῖ repetit ad
v. 1128 ante verba Ἄλλως. ἀγκύλης. — 50 Ἡ τε-
τράς δὲ V. — 51 τῷ Ἑρμῇ R. καὶ et ταῦτῃ τῇ om.
V., qui μῆνα ἡμέρα ἀπετίθετο. — 52 ἀπέθεντο R.
« Πλακοῦς ἀπετίθετο videtur dicere voluisse, vel
si ἀπέθεντο recte scriptum in R., πλακοῦντα ἀπέ-
θεντο. » DIND. ἔξω γὰρ Ald. Hoc scholion exscri-

psit Suidas s. Πεπεμμένον et Ἡέττουσα. τῶν μεγά-
λων ἑορτῶν V. — 53. De diebus, qui quibus diis
essent sacri, librum Philochorus, religionis
patriæ callentissimus, conscripsit, teste Proclo
ad Hesiod. Ἡμ. v. 770· Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ περὶ
ἡμερῶν Ἠλίου καὶ Ἀπόλλωνος λέγει αὐτὴν· ἡ δ'
Ἡρακλέους καὶ Ἑρμοῦ ἐστίν· ἡ δὲ ἐβδόμη ἱερὰ
Ἀπόλλωνος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτέχθη· διὸ καὶ ἐπτάτονος
αὐτοῦ ἡ κιθάρᾳ· ἡ τετράς Ἡρακλέους· ἐν αὐτῇ γὰρ
ἐτέχθη· quæ sunt ad scholiastæ nostri locum ac-
commodatissima. Ex eodem opere manarunt,
quæ parvus Homeri enarrator prodit ad Od. Y,
155; Φ, 258, et Suidas in Τετράδι γέγονας. Vide
Eustath. ad Il. Ω, p. 1353, et Jo. Meurs. Denar.
Pythag. c. 6. Quod deinde scholium LB. de
sexto mensis die, præcipue Thargelionis, narrat,
verum est: illum enim et Diana, et philoso-
phandi rationem obstetriciam professus Socrates
natalem habuerunt: Diogen. L. 2, 44. Vide Jo.
Rutgers. ad Apul. p. 7. HEMST. — 54 καὶ τετράς
Θ. τετάρτῃ Suidas utrobique. — 1 τῷ Θησεῖ V.,
qui Χάρισι γ' addit altero loco, ubi totum scho-
lion (i. e. ἔξω—Θησεῖ) sic scriptum est, ἄλλως.
τετράδι γὰρ τοῦ μηνὸς τὰς κατὰ σελήνην ἐγίνετο τὰ
Ἑρμοῦ, Ἀπόλλωνι ζ, Θησεῖ η, Χάρισι γ.

1127 om. etiam Θ. — 12 Ὕλλαν omnium edd.
est scriptura, litera quidem inertis abundans, sed
quam vetusti tamen libri sæpius adhibent. In
Suida legas τὸν Ὕλλαν κραυγάζειν· pro quo mire
corruptus, sic enim censeo, cod. LB. τὸν Ὕλ-
λαν βαστάζειν· ἐπὶ τῶν μάτην πονούτων· ἐπεὶ τὸν
Ὕλλαν etc. Idem vero Ὕλλαν κραυγάζειν, neque
ibi dissentit antiquus codex. In Dorv. τὸν Ὕλλαν
altero λ superposito. Qui scholiasta πηγὰς (l. 21)
videtur appellasse νύμφας πηγὰς, quæ Hylam
rapuerunt: nam ut fontem Pegas, in quem de-
lapsus Hylas evanuit, auctore Apollon. Rh. 1,
1222, cogitaverit, quis credere in animum in-
ducat? Versus autem ille proverbialis (l. 16) de
veterum cuiusdam tragedia sine dubio deriva-
tus, ubi Herculem, ut ab Hyla incassum quæren-
do desisteret, vox cælo missa monuit, Ποθεῖς τὸν
οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς· quæ sententia tanto
opere spectatōris arrisit, ut paræmia vulgaris
privilegio donaretur. Αἰθερία ex φωνῇ eadem,
quæ οὐράνιος et θεῖα, et κληδών: quarum ex oc-
culto, auctore latente, emissarum repentino ap-
pulsu mentes superstitionis valde commoveban-
tur: *cælestis vox* Livio 5, 52, et apud Diogen.
L. 1, 115, βραχὴν φωνὴν ἐξ οὐρανῶ· earum in
tragediis quoque, ut θεῶν ἀπὸ μηχανῆς, usus ad
nodum fabulæ solvendum. Pejus Apollolius 9,
57, habet ζητεῖς τὸν—, multoque magis id existi-
mabis, si in memoriam revoces ex Ammonio

constitutum a grammaticis haud absurdum discrimen πόθου et έρωτος, verborumque ποθεΐν et έρᾶν, ex quibus hoc est præcipua vi præsentium, illud ad absentes pertinet : Theocrito etiam 13, 65, Hercules Παῖδα ποθὼν δεδόνατο. Adjectam vero explicationem aliunde, quam a nostro scholiasta, Michael est mutuatus, quippe quæ et verbis, et nonnihil etiam re dissideat : propinqua Zenobius dabit 6, 21. Versum ipsum, sed nullo comitatu instructum, editus Suidas habet, MS. noster prorsus ignorat. Pro ἐλεΐφθη (l. 17), quod omnes edd. pervasit, fidenter rescripsi ἐλῆφθη. idem ne facerem in προσδοκῶντων, obstitit antiquorum exemplarium consuetudo scribendi, quæ sæpius offerre memineram προσδοκῆν et προσδοκῶντες ex more publici sermonis, quod castigatius προσδοκᾶν legi debuerat ; ut in A. AA. 28, 6, alibique crebro. HEMST. Regius : Παροιμία ἐστὶ λεγομένη ἐπὶ τῶν ἤδη παρωγχότων ἢ καὶ παντελῶς ἡφνισμένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἱστορίας τοῖσδε. τοῦ Θησεῖος Ἑρακλῆν εἰς τὴν Ἀργὴν ἐμβιβάσαντος, ἡνίκα πρὸς Κολχὸς ἀπέστειλεν αὐτὸν κομίσοντα τὸ χρυσόμαλλον δέρας, συμπαρέλαβε μὲν ἑαυτοῦ δ' Ἡρ. καὶ Ὑλαν (sic) τὸν ἑαυτοῦ ἐρώμενον. ἐν δὲ τῷ παραπλέειν τῇ χέρσῳ, κρήνην ἰδὼν τινὰ δ' Ἡρ., ἀπέστειλε τὸν Ὑλλαν κομίσοντα ὕδωρ. δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Νηρηίδων ἀρπαγείς, ἀφανὴς γέγονεν. Ἑρακλῆς οὖν, μηκέτι τοῦ μείρακος ὑποστρέψαντος, περιῆει πᾶσαν τὴν ἐκεῖσε ὕλην ζητεῖν τὸν ἐρώμενον καὶ εἰς ὀνόματος καλῶν · πρὸς δὲ καὶ Νηρηίδες τοῦτ' ἔφασαν « ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα. »

1128, 25 Τοῦ κώληκος τοῦ λεγ. Θ. τοῦ λεγομένου κωλῆνος post μέρη τῶν ἱερείων ponit Suidas s. Κωλῆ. — 26 κωλαὶ τὰ HSteph. in Thesauro. κῶλα δὲ τὰ Θ. Ald. κῶλα τὰ V. κωλῆ τὰ R. et Suidas. — 27 sqq. Ἄλλως—προσφέροντας om. Θ. τὰς R. et Suidas. τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων, τὰς V. Ald. Post ἱερείων pergit V., ἡ τετράς—γάρισι γ (hæc ex scholio v. 1126). Ἄλλως. ἀγκύλης. ἐστὶ δὲ ὀστῶδες. τοῦτο δὲ εἶπε διαβάλλων ὡς ὀστέα θύοντας τοῖς θεοῖς. Ἄλλως. ζητεῖται—ἄρχει (hæc ex scholio v. 1132). —28 φησὶν additum ex Suida, αὶ ex eodem et R., εἰσὶ ex Suida. « Quod ait scholiastes, notari homines, ac si ossa tantum diis adolerent, etsi minus oportune huc afferatur, ipsorum tamen numinum querela fuit illa gravis apud Comicos, ut lepidissimi Pherecratis aliorumque versus declarant in Clem. Alex. Str. 7, p. 846, 847. Eodem tendit Hermippi locus in schol. ad Aves v. 1406. » HEMST.—29 τοὺς θεοὺς R. Regius : Κωλῆ οὖν τὸ ἄκρον τῆς ὠμοπλάτης ἐστίν, ὃ φασὶν ἰδιωτικῶς κωληνάριον · κωλῆς δὲ τὸ ὀπισθεν τοῦ γόνατος, ὡς καὶ Ὁμηρος (II. Ψ, 726) ἐν τῇ τοῦ Ὀδυσσεὺς πάλῃ φησὶν, « Αἶαντος κόψ' ὀπισθε κώληχα παχύν. »

1129, 34 οἱ om. V. εἶχον Θ. — 35 ἀσκόλια V., et sic infra constanter ἀσκολ—. Ib. ἐν ἧ ἐνέλλοντο Hemst. ἐν (ἐν om. R.) ἧ ἥλλοντο libri et Suidas. ἐπ' ἀσκόις αἰγείους Ald. τοῦ om. V. — 36 ἐχθρῶν εἶναι ἀμπέλων Θ. — 37 οὖν om. Θ. Ald. Apud Suidam libri alii οὖν, alii γοῦν. — 38 φαίνεται R., qui τῆς ἀμπέλου om. ἐκ τῆς V. οὕτω λέγον Ald. — 39 ἦν V. Reg. « Recte ὁμῶς ἐτι [cod. Reg.] Anthol. et Suidæ ed. Mediol. δέ τι vel δ' ἐτι Suidæ codices. » DINN. — 40 ὅσον V. Θ. Reg. ἐπισπεῖσαι Ald. et Suidæ ed. Mediol. ex Anthologia, non Reg. Addit R. ἐποίουσαν δὲ τοῦτο πρὸς γέλωτα τοῦ θεάτρου · ὀλίσθαινον γὰρ ἐπάνω τῶν ἀσκῶν. — 42 τῶν om. V. γελωτοποιεῖν Suidas. γέλωτος ποιεῖν Θ. γέλωτα ποιεῖν V. Ald. — 43 ἐτίθεσαν, 44 ἀλλόμενοι V., qui cum Suida ὀλίσθαινον. ἐνωλίσθαινον Ald. ἐνωλίσθαινον Θ. — 45 Εὐβουλος Θ. Εὐβουλος καὶ V., ex quo ἐν Δαμαλείᾳ additum. ἐν Δαμαλίᾳ Suidas. Hemst. ἐν Ἀμαλθείᾳ, probante Dindorfio. Meinek. Hist. Com. p. 360, malit ἐν Δαμασίᾳ. — 46 τούτοις V. et Suidas. τοῦτο Ald. et Harpocrat. p. 37. Sequentia ἀσκῶν—ἐπὶ τοῖς om. V. « Post μέσον duæ syllabæ exciderunt, fortasse τινα. » DINN. Bentl. χαμαί, Meinek. τάχα. — 47 ἐνάλλεσθε Suidas. Legebatur καγγάζετε contra usum Atticorum. — 48 ἀποκρέουσιν V., qui addit ἀποκελεύσματα, Suidas ἀπὸ κελύσματος. Hoc non cum καταρρέουσιν, sed cum καγγάζετε coniungendum esse monet Hemst. Sequentia non habet Suidas. — 50 ἐνάλλασθαι et ἀλλασθαι Θ. Qui pro sequentibus gl. interlin. habet πῆδα. ἀσκόλια γὰρ ἑορτὴ τοῦ Διονύσου. ἀσκὸν οἶνον—οἶνον. Regius : Ἦν τις ἑορτὴ Διονύσου Ἀσκολία (sic) καλουμένη, ἐν ἧ περ ἀσκὸν τιθέντες ἐν μέσῳ τῷ θεάτρῳ πεπληρωμένον οἶνου, ἐνὶ ποδὶ τοῦτον (sic) ἐπήδων καὶ ὁ πηδήσας ἄθλον εἶχε τὸν οἶνον · μὴ πηδήσαντος δὲ τινος, ἀλλ' ἴσως καταπεσόντος, γέλως ἐγένετο τοῖς παροῦσιν. εἰς τιμὴν οὖν, ὡς ἐφημεν, ταῦτ' ἐποίουσαν τοῦ Διονύσου, ἐπεὶ ὁ ἀσκὸς τράγου μὲν ἐστὶ δέρμα, ὃ δὲ τράγος ζῶον πολέμιον ταῖς ἀμπέλοις, κατεσθίων αὐτάς. ὅθεν καὶ ἐπιγράμματι φέρεται τῇ ἀμπέλῳ πρὸς τὸν τράγον οὕτως λέγον—νῦν δὲ ἐσχηματισμένως καὶ δριμύως φησὶ πρὸς τὸν Ἑρμῆν · εἰπόντος γὰρ οἶμοι τῆς κωλῆς, φησὶν, ἀσκολίαζε οὖν ἐστερημένος τῆς κωλῆς, καὶ πεινῶν διάγε πρὸς τὴν αἰθρίαν καὶ τὸν ἥλιον.

1130, 12 ταῦτο τῷ ἱερείους codex. — 14 recte Dobræus Τῶν ζώντων, eodemque modo corrigendum quod l. 12 in Θ. loco alieno illatum legitur τῶν ζῶων. DINN. Regius : Τῷ Ἑρμῇ, ὡς εἴρηται, ἡ ὠμοπλάτη τοῦ ἱερέου ἀφιέρωτο · ἔθυσον δὲ καὶ σπλάγχνα αὐτῷ, ἧτοι ἐντόσθια, θερμὰ ὀπτὰ δὲ καὶ περίεργα. καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἄκρατον σπένδοντες τὴν σπονδὴν, ἧχουν μόνον οἶνον, τῷ Ἑρμῇ

κεκραμένον ἔσπενδον ψυχρῇ ὕδατι, οὐ θερμῷ. μεμνη-
μένον γοῦν τοῦ Ἑρμοῦ τούτων καὶ τῇ στερήσει ὀδυ-
νόμενον, πρὸς ἐν ἑκάστον τῶν οἰμοῖ ἀπὸ κοινοῦ ἔνεκα
τῶν σπλάγγων. ἡνίκα γὰρ ἐξῆγον ταῦτα τοῦ ἱερείου,
παρυτικά παρ' αὐτοῦ λεγομένων ὀδυνηρῶς, φέρει
τὸν Καρίωνα γελοῖα τινα καὶ προσφυῇ λέγοντα, ὅτι
ὀδύνῃ σου τὰ σπλάγγνα κατέχει, ὧ Ἑρμῆ, ὅτι ἐστε-
ρήθης νῦν ἐκείνης τῆς τῶν σπλάγγων θυσίας.

1131, 16 ἐὰν V. — 17 ὀδύνῃ Θ. Ald. εἴπεν.
ἐπιστρέφειν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ εἰς. Θ. — 18 eliminan-
dum est δέ· auctor enim illius scholii alius a
præcedenti diversam secutus est interpretatio-
nem, et σπλάγγνα non ipsius Mercurii, sed ante
commemorata victimarum, quibus fuerat ma-
ctatus, intellexit: huic itaque πρὸς τὰ σπλάγγνα
idem est quod ἐπὶ τοῖς σπλάγγνοις. HEMST.

1132, 23 ἢ ὕδ. V. καὶ om. Θ. — 24 δὲ τὸ V. τοιοῦτον
Θ. τοῖς καπῆλοις Θ. Ald. — 25 ζητεῖται δὲ Θ. Ald.
ἄλλως. ζητεῖται δὲ V., in quo hoc scholion inser-
tum est scholio ad v. 1128. Excerpsit Suidas s.
Κεκραμένη, Κύλιξ, Οἶμοι. — 26 σπονδὴ ἄκρατος
V. κεκρασμένη idem. κεκρασμένη Θ. — 27 καὶ
om. Θ. καὶ τῶν ἀερίων καὶ καταχθονίων τουτέστι
ζώντων καὶ ἀποθανόντων ἄρχει V. Utrumque τῶν
om. Suidas.

1133, 31 πέρας σχολίης Duplex interpretatio:
prior ad οὐκ ἂν φθάνοις per se solum spectat:
*licet hinc te quam potes celerrime proripias, non
tamen invenias tibi malorum finem, nec imminen-
tes miseras effugias*: pari modo eam loquendi
formulam explicuit ad v. 875. Altera conjungit,
οὐκ ἂν φθάνοις ἀποτρέφων· *hoc insuper educto, tu
ne distuleris, ne moram ullam interposueris, quin
te quamprimum hinc facessas*: quemadmodum
ad v. 485: οὐκ ἂν ἀναβάλαιοις ἀποθανόντες· ἀντὶ
τοῦ, ταχέως ἀπελθόντες τελευτήσατε. HEMST.

1134, 37 ἐρεῖ. ἢ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος· εἰώθασι γὰρ,
39 ἐμπέσωσιν, 40 προσδοκῆσωσιν εὑρεῖν τιν' ὠφέ-
λειαν Reg.

1137, 52 χορτάζειν νεανίαν interpretatio ine-
rita, quam repetit Suidas s. Νεανικόν, ubi χορτάσαι
νεανίαν est. Post νεανίαν addit V. καὶ ἐν ἐνίαις δὲ
θυσίαις λεγομένου τούτου ὥστε μὴ ἐξῆν (ἐξεῖναι G.)
ἀπενεγεῖν· quæ e proximo scholio sunt illata.
DIND.—53 κορέων Θ.

1138, 1 ὠφέλησας Θ. ὠφελεῖσαι Dorv. ὠφελήσεις
Reg. Monet glossator post ἐνδον apodosin deesse.
δηλαδὴ Dorv. om. Θ.—2 λέγομεν τοῦτο, 3 κατὰ τὸ
δεύτερον πληθόν, ἀλλ', 4 ὥσπερ V. « Si locum Ze-
nobii componas 4, 44, versus ex Θεοπόμου Κα-
πλίσι sumtus videbitur. » HEMST.—6 εἴη, πληθὸς
δηλοῖ καὶ προπαροξύνεται V. reliquis omissis. προ-
παροξύτονον, 7 ὀξύτονον Θ.

1140, 15 sq. ὑπελαβὼν πονηρίας ἐν τῷ ναῷ Dorv.

SCHOL. ARISTOPH.

—21 κατὰ στείσμα... codex, quod integravit Dind.

1142, 23 καλῶς om. Θ.—28 ἐπιφανείας Reg.

1144, 35 οὐ μόνον et sequentia om. etiam Θ.
Multo pluribus hæc explicat scholiastes Reginus,
in structura cum accusativo ὑστεροχρονίαν inesse
statuens, ὅσον μεταλαμβάνω τότε, τουτέστι τοῦτο
ἀφείς, ἕτερον λαμβάνω, et hoc loco ἀντὶ τοῦ μετ'
ἐμὲ εἶχες.

1146, 45 sqq. Hoc scholion alteri postponit
V. — 48 ψηφίσματ' V. « Fort. ψήφισμα. » DIND.
μῆ om. V. ἀλλήλων G. — 49 μηδὲν additum ex V.
« Ἀλλὰ ταῦτά γε etc. Idem hæc, qui priora, scrip-
serit grammaticus, an diversus, hand facile
constituo. Id quidem liquido patet, quod auctor
huius adnotationis existimaverit primum se Plu-
tum manibus versare, sed contaminatum, trans-
lato huc ex posteriore fabula versu, quem ordo
temporis rerumque gestarum repellat: nam nū-
nime dubito, quin spuria sint et aliena (l. 1) ἢ
καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὕστερον ἐνθεῖναι· si enim in
secunda refictæ novatæque fabulæ commissione
Aristophanes ipse, quod jure suo poterat, inse-
ruit, quid attinebat absonam movisse difficulta-
tem? nulla utique est ἀλογία, quum poeta com-
mædiam, quæ non steterat, reliciens multaue
mutans, ea immiscet, quæ cum præsentī rerum
statu congruunt. Sunt autem hæc non leviter
affecta: *verum ista*, inquit, *quæ de occupata
Phyle, victis 30 tyrannis, et lege oblivionis lata
præcesserant, nondum erant acta Diocle archonte,
quum primus Plutus scenam exercuit*, οὐδὲ τὸ ἐπὶ
τριάκοντα ἔδη ἦν· legerem equidem pro more
Græcis usitato, τὰ ἐπὶ τῶν τρ.: ita solent τὰ Πελο-
ποννησιακὰ, τὰ Χαιρωνικὰ, τὰ ἐπὶ Αυσάνδρου. Sed
hoc leve est præ iis, quæ statim sequuntur, in
quibus orationis legitime constructæ nexus plane
desideratur. Sam. Petitus opem conatus est
Miscell. 1, 16, p. 56, rescribendo: ὁ γδῶν ἔτει
ὑστερον μάχης τῆς μετὰ Θρασυβούλου γενομένης
Κριτίας ἐν Πειραιεὶ τελευτᾷ· quæ vix cum Græci
sermonis ingenio satis conveniunt. Ratio vero,
cur pro πέμπτῳ supponi voluerit ὁ γδῶν, eo niti-
tur fundamento, quod egregium illud Thrasybuli
facinus extinctæ tyrannidis ad annum demittat
quartum ol. 94: hic, si retro numeres, a Diocle oc-
tavus erit. Non Petitus tantummodo, sed et
Petavium, G. J. Vossium Hist. Univ. Epit. alios-
que multos in eum errorem Diodorus implicuit,
qui revera 14, 3, isti anno historiam ejectorum
tyrannorum assignat: hinc non una labes in
turbatam temporis illius seriem manavit; velut
ἀναρχία in anno secundo ol. 94 statuta, quæ
præcedentis fuit archonte Pythodoro, ut diserte
Xenophon testatur Hell. 2, 3, 1, regnum 30 vi-

rorum ultra duos annos et Euclidem magistratum productum. Longe cautius Simsonius nobilissimum Thrasybuli factum collocavit in annum 1 ol. 94, Xenophonti obsecutus: audiamus modo Cleocritum mystarum præconem apud eum contentissima voce clamitantem 2, 4, 21: Μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα, οἱ ἰδίων κερδέων ἕνεκα ἀλλ' ἴγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ΟΚΤΩ ΜΗΣΙ, ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δεκα ἔτη πολέμοῦντες· numerum, quos ἀκρίτους interemerint, definivit Isocrates in Areopag. p. 153, C, mille et quingentos. Conf. P. Wesseling. ad Sam. Petiti Leges Atticas p. 193. Hic si πέμπτῳ retineamus, ut sane conservandum est, Philochorum habebimus manifesto Xenophonti suffragantem. Cetera sic videntur posse constitui: ἀλλὰ καὶ, ὡς Φιλόχορος, πέμπτῳ ἔτει ὕστερον μάχῃ τῶν μετὰ Θρασύβουλου γενομένη ἦν, ἥ Κριτίας ἐν Πειραιεὶ τελευτᾷ. Ἀλογίαν vero et ἀλογον appellant, quod indecore temporum rationibus adversatur; ut ad v. 179 et apud alios ἀλόγως τοὺς χρόνους ἀναριθμᾷ, ἀλογος ἀναχρονισμός etc. Ἀπὸ τῶν σ. — καταλαβόντας, si suum locum teneant, significabunt hunc versum ab ipso fortassis Aristophane fuisse insertum post pacta, quæ Athenis convenerunt cum iis, qui Phylon occupaverant: tum, quod Kustero præeunte feci, ad τοὺς καταλαβόντας adijciendum est Φυλὴν· quod nomen facile, quia mox iterabatur, evanuit. Verum suspicio me tetigit, hæc in alienam sedem ex superioribus esse detrusa: sensus quidem in ἐνθεῖναι finitus nihil ultra postulat: jam videamus, an eo reduci queant, ubi operam utiliore præsent: Ψηφισασθαι ἔδοξεν ἀπὸ τῶν συνθηκῶν τῶν Ἀθήνησι γενομένων πρὸς τοὺς καταλαβόντας, μὴ μνησικαχεῖσθαι etc. Hic mihi tam commode videntur poni, ut nihil sit probabilius, quam inde nescio quo casu fuisse avulsa: certe ne Φυλὴν quidem supplere necesse est, quippe quod ex proximis facili negotio repetatur: ordo rerum gestarum pacisque factæ inter eos, qui astry, et illos, qui Piræum tenebant, simul constat. Fœdus autem, quo sibi mutuo reconciliati sunt Athenienses, jurejurando sancitum, quasi proprio vocabulo συνθῆκαι solet appellari, et συνθῆκαι καὶ ὅρκοι. Lys. In Agor. p. 138, 28: ὡς παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ἀγωνίζεται, ἃς συνεθέμεθα πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐν τῷ Πειραιεὶ ibidemque sæpe; p. 173, 33: τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι. Isocrat. Excerpt. adv. Callim. p. 375, C: οὕτω μὲν τῶν συνθηκῶν ἐχουσῶν, τοιοῦτων δὲ τῶν ὁρκῶν γενομένων· prælectum modo fuerat in judicio pacis jurisque jurandi exemplar. Ex sequenti (l. 5 sqq.) scholio ridiculo et ex Leidensi nihil excerptum a Suida:

brevius etiam, quam editi, cod. L.B. posito Comici versu subjungit: Φυλὴ· ὄνομα τόπου· καὶ Φυλάσιοι, οἱ ἐνοικοῦντες. » HEMST.—50 τὰ V. τὸ Θ. Ald. τῶν additum ex Θ. ὡς om. V., ex quo φησιν additum.—51 ε ἔτη V. ὕστερον μάχεται μετὰ Θρασύβουλου γενομένου ἢ (γενομένου, omisso ἢ, Θ.) Θ. Ald. Scribendum videtur ὕστερον μάχης γενομένης, deleto Θρασύβουλου, quod ex superiore illo μετὰ Θρασύβουλου Φυλὴν καταλαβόντος oriri potuit: nisi quis plura excidisse credere malit. Dukerus conjecit πέμπτῳ ἔτει ὕστερον μάχεται μετὰ Θρασύβουλου ἐν Πειραιεὶ γενομένου δ Κριτίας καὶ τελευτᾷ. De Thrasybuli Critiæque morte vid. Xenoph. H. Gr. 2, 4, 13. DIND.—52 τοῦτον Θ.—2 post ἐνθεῖναι interpungendum esse intellexit Hemst., qui proxima ἀπὸ τῶν — Φυλάσιος non transponere, sed ut inutilem alius scholiastæ annotationem separare debebat. DIND.—3 δὲ om. V.—4 καταγαγεῖν malit Dind.—7 καὶ V. pro καχεῖσε.—9 μνησικαχεῖσθαι Θ. Ald. καὶ γέγονε παροϊμιαστικός V.—11-15 sic in V., μὴ μέγα φρονήσης, εἰ μέγας γέγονας καὶ πεπλούτηκας, ὥσπερ δ Θρασύβουλος καταλαβὼν Φυλὴν καὶ ἰσχύσας ἐδυνήθη καταλύσας τοὺς τυράννους καὶ πρὸ Ἀθηναίων (scr. Ἀθηναίων) τιμῆς ἡξιώθη.—21 sqq. Φυλὴν τινὰ καταλαβὼν Ἀττικὴν μετὰ καὶ ἐτέρων μισοτυράνων, συνηρηχότος αὐτοῖς οὐ μετρίως καὶ Κεφάλου τοῦ πατρὸς Λυσίου τοῦ βήτορος, περὶ τὸν Πειραιᾶ συμβάλλοντες τοῖς τυράννοις, κατακράτος ἐνίκησαν σὺν τοῖς μετ' αὐτῶν Reg., qui sequentia aliis verbis et alio ordine effert, sententia eadem.—27 συναντήσειαν, ἔλεγον Hemst. συναντήσκειν, ἔλεγε codex.

1149, 43 κρείττω Θ.

1153, 4 κερδῶς om. Θ.—6-13 sic in V., Στροφαῖον ἐπωνυμία Ἐρμοῦ—πανοῦργεσθαι. ἀπὸ τοῦ γράφειν (στρέφειν G.) καὶ κυκλῶν τὰ πράγματα. Ἄλλως. στροφὸν—πανοῦργοι λέγονται.—6 στροφαῖον, ἐπεὶ στροφαὶ Gelenius. στροφαὶ sine dubio verum est: pro στροφὸν ego fere malim reponi στρόφιον, quod ideo scilicet adhibitum, ut explicandæ vocis στροφαῖος inserviret. Persuadet Eustathius, qui antiquioris lexicographi verba ponit ad Il. Ω, p. 1353, 9: Στροφαῖος δὲ Ἐρμῆς φησὶν, οὐ μόνον δ παρὰ τῷ στροφεὶ ἰδρυμένος, ἀλλὰ καὶ δ στρέφων καὶ ἐξαπατῶν, οἷον στρόφις. Στρόφις autem versutus in Aristoph. Nub. v. 450, σχολῆς, οὐχ ἀπλοῦς, πολὺ πλοκος, ut Hesychius interpretatur; quale nomen callidissimum Maïæ filium non dedecet. HEMST. Ib. ἐπειδὴ et πεπλεγμένοι V. Legebatur λέγονται καὶ οἱ. Deinde Ald. καὶ δ. λόγοι.—8 τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἰδρυμένον δαίμονα Suidas s. Στροφαῖος.—10 ἐπωνυμία δὲ τοῦτο Ἐ. V. Ald. ἐπ. δὲ ἔστιν Ἐ. Suidas. ἐν ταῖς Suidæ libri deteriores. πρὸς ταῖς Hemst.—11 ἰδρύσασθαι V.—12 εἰδῶθαι ante

ὁπίσω ponit Θ. ὅλιως om. V. — 13 ἐνθεν καὶ ἐνθεν στρεφόμενος Dorv. — 15 ἔστι μὲν, 16 ἐπὶ φυλακῇ Reg. ἤτοι φυλακῇ Paris. — 18 θύρας τῆς ἐγούσης στρόφιγγας Reg.

1155, 38 sq. Etymol. Παλιγκάπηλος, ὁ μεταβολεύς, ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν paulo plenius Hesychius : ὁ μεταβολός, ὁ τὸ αὐτὸ ἀεὶ ἀγοράζων καὶ πωλῶν, ὡς παλίνδουλος, ὁ πολλακίς δουλεύσας· quod posterius eo pertinet, ut moneat, πάλιν in hoc vocabulo composito non simpliciter tantum suae gaudere potestate, sed continuam frequentemque significare rerum emtarum, venditarumque commutationem. Idem docuit in Παλίνσκιος· τὸ γὰρ πάλιν, inquit, ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν ὁηλοῖ, ὡς παλιγκάπηλος, παλίμπρατος· ita scribendum, non παλίμπρατος· vide Polluc. 7, 11, qui τὰ δευτερον πιπρασκόμενα dici notat παλίμπρατα, παλίμπωλα, additque, καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, παλίμπωλος, παλιγκάπηλος· quo tamen loco, ne forma vocis legitima desideretur, malim παλιμπώλης· servus etiam παλίμβολος et παλίμπρατος, ὁ πολλακίς παραθεῖς 3, 125; neque usum eleganter alio translatum observare neglexit, παλίμπρατος τὴν ὥραν, παλιγκάπηλος τοῦ κάλλους 6, 127, et inter rhetoris opprobria, πρὸς ἀργύριον βλέπων, παλίμπρατος· pauloque post, παλιγκάπηλος, πεπρακὼς ἐαυτόν· quomodo de Flacco Philo Judæus p. 971, A : Φλάκκων ἡδὴ τιμῶν ἀθλίων ἐωνημένοι, ἃς ὁ δοξομανὴς καὶ παλίμπρατος ἐλάμβανεν. Hinc παλιμπράτης, quem Glossæ veteres μεταπράτην et cocionem vocant, parum a παλιγκάπηλῳ distat; quod maledictum ut sophistis fuit a liberalioribus philosophis objectum, sic perinde et illud in Epist. Socrat. p. 2, quem locum insigni menda liberabo : ἀλλ' ὥσπερ τοὺς σοφιστὰς, καὶ Σωκράτην φαίνει ὑπονοεῖν παλιμπράτην τινὰ εἶναι παιδείας, καὶ τὰ πρότερον γράψαι οὐχ ἁπλῶς ἀρνούμενον, ἀλλ' ἐπὶ πλείοσιν ἢ τοῖς τότε δεδομένοις ὑπὸ σοῦ· legebatur, αἰρούμενον· ἀλλ' ἐπὶ πλείοσι τοῖς τότε διδομένοις· est autem ἀρνεῖσθαι conditionem oblatam *respuere*. Μετάβολοι vero, interprete Suida, παραγματοῦται, μεταπράττει, et μεταβολεῖς, illi recentioribus usitatioribus, hi Atticis, ut notat Thomas M., proptereaque soli a Polluce commemorati, καπήλοις et παλιγκάπηλοις tam vicini, ut iis vel explicandis adhibeantur, vel proxime junctis adhæreant : οἱ μεταβολεῖς καὶ οἱ τῶν ὀνίων καπήλοι apud Socrat. H. E. 3, 17; graviter et figurate Demosth. In Aristogit. p. 835, C : εἰ δὲ καπήλός ἐστι πονηρίας, καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολεύς, καὶ μονοῦ ζυγὰ καὶ σταθμὰ ἔχων πάντα, ὅσα πώποτε· ἐπραξεν, ἐπώλει. Jam nostri grammatici, quum παλιγκάπηλον exponunt τὸν τὸ αὐτὸ vel τὰ αὐτὰ ἀεὶ ἀγοράζοντα καὶ πωλοῦντα, talem videntur

intellexisse, qui ejusdem generis merces et ad se delatas emeret, et aliis iterum venderet; quod etsi nonnihil differat explicationi, quæ statim proponitur, ab usu tamen vocis ipsoque παλιγκάπηλων, quorumdam saltem, instituto non est alienum : hic enim pacto Phœnices quoque παλιγκάπηλοι scholiastæ Pindari ad Pyth. 2, 125, nihil opportunius ad rem explanandam illo ipso Sophoclis loco, quem protulit : Ὡνὴν ἔθου καὶ πρᾶσιν, ὡς Φοῖνιζὶ ἄνθρωποι, Σιδώνιος καπήλος, alteroque comici, ubi nonnemo protinus, simul atque id, quidquid fuerit, quod in fabula dictum præcesserat, contingeret, fieri se Phœnicem aiebat, una manu dare, accipere altera : εὐθὺς δὲ Φοῖνιζ γίγνομαι, Τῇ μὲν δίδωμι χειρὶ, τῇ δὲ λαμβάνω. Des. Heraldus Anim. in Observ. ad J. A. et R. 2, c. 2, § 6 hæc scholio nostro subdidit : *Heic ἐμπορον ὑπὸ τοῦ καπήλου contineri vult aliquo casu, et καπήλον esse qui domi emit ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου, et vendit ibidem τῷ ἐμπόρῳ, quo nomine vult appellari quemcunque, qui emit ἐπὶ ξένης, sive ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου, sive ἀπὸ τοῦ καπήλου· sed et qui emit domi, quod vendat ἐπὶ ξένης. Ex eo autem, quod καπήλον vult esse eum, qui emit ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου, παλιγκάπηλον esse vult, qui emit ἀπὸ τοῦ καπήλου, et cum distinguit ἀπὸ τοῦ μεταβολέως, etsi nulla pæne est inter utrumque differentia. Quorum ista, qui emit ἐπὶ ξένης — sed et qui emit domi etc., satis arguunt, impediti quiddam Heraldus fuisse visum hæere in ἐμπόρου descriptione, quod frustra verbis tegere sit conatus. Budæus etiam scripsit, ἡ ἀπο τοῦ καπήλου ὠνούμενος, illud scilicet participium, ut sensus congruat, addendum existimans. Sanare licet scholiasten, ejusque genuinam mentem assequi oratione in meliorem ordinem redigenda : Ἐμπορος δὲ ὁ ἀγοράζων ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου, ἢ ἀπὸ τοῦ καπήλου, καὶ ἐπὶ ξένης πωλῶν· quod iis, quæ tradidit, tam concinne respondet, ut, quin ita reliquerit, dubitari nequeat. Steph. Byz. in Ἰσείον, ejus urbis Ægyptiæ nomen erat incolis, ut, Hesychio teste, Metapontinis apud Italos, ab ipsa re μεταβολοῖς· nam, quæ huc egregie faciunt, πωλοῦσι μόνους τοῖς ἐμπόροις ἀθρόα τὰ φορτία, παρὰ τῶν τεχνιτῶν ἀγοράζοντες αὐτὰ κατ' ὀλίγα, καὶ κοτυλίζουσι τοῖς ἐγγυρίοις· ubi κοτυλίζειν Polluci quoque notatum 7, 194, idem est, quod scholiastæ κατὰ τὴν κοτύλην πωλεῖν. HEMST.—39 ἀπὸ τοῦ καπήλου ἀγοράζων καὶ παλιπωλῶν Reg., qui 40 τὴν om. — 41 λέγεται δὲ καὶ (καὶ delendum) μεταβολεύς V. συνεχὲς Ald. ἀπὸ τοῦ συνεχῶς μεταβάλλειν. κατὰ χροστικῶς δὲ ἀλλοτρίως πᾶσι τοῖς ὀνόμασι γινώμεθα Reg. — 43 δὲ παρὰ πωλῶν V. δὲ παρὰ πολλῶν G.*

1159, 53. Mercurium ἡγεμόνιον oraculi moni-

tu ab Atheniensibus esse statutum, qui dixerit, præter enarratorem nostrum, alium non memini. HEMST. — 4 τὸ addidit Hemst. — 6 ἡγεμόνος codex.

1161, 15 ἀγώνων—ἐργάζομαι Dorv., sequentia omittens. — 16 μοῖρα—ἐστὶν Paris. — 19 ἀντὶ τοῦ om. V. Θ.

1164, 25 ὄντως, λίαν Θ. — 27 κρατεῖν Hemst. κρατεῖσθαι Dorv.

1165 οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν : Ἐποῖουν γὰρ τοῦτο οἱ δικάζοντες, ἵνα, ἐὰν ἀποτύχωσιν ἐνός, εἰς (ἀποτύχωσι εἰς Θ.) ἄλλο δικαστήριον δικάσωσιν. Θ. Ald. Quæ ex proximo scholio illata.

1166 in V. sic, ὁ τούτων νοῦς—καὶ τῶν δικαστηρίων ὁ ἄλλος. Ἄλλως. οὐ ματαίως ἔλεγον πολλὰ ὀνόματα ἔχειν. ἐποῖουν γὰρ τοῦτο οἱ δικάζοντες, ἵνα, ἐὰν ἀποτύχωσιν, εἰς ἄλλο δικαστήριον δικαστήριον. Habet Suidas s. Ἐπώνυμον. — 31 ἄλλως. ὥσανεῖ Θ. Ceteri libri ὥς ἂν εἰ. — 33 ὁ δὲ τούτων Θ. Ald. — 34 τῆς additum ex Θ. περὶ προαιρέσεως V. — 35 ὁ ἄλλος post προεξηγμένων habent Θ. Ald. — 36 ἐποῖουν Dindorfius ex scholiis supra allatis. Legebatur ἐποιοῦτο. Ib. ἀποληγῶσιν V. Ald. — 37 δικάσωσι om. Θ. « Qui sit ὁ πεσὼς, quem εἰς τὴν καὶ εἰς τὴν ἐμβάλλειν τῶν δικαστηρίων iudices famelici lucellique judicialis avidi dicuntur, proclive non est definire : nec memini alios difficile vocabulum attigisse. Sive enim τὴν βάλανον intelligas, cujus ex Aristotele facta fuit mentio ad v. 278, sive potius τὴν δέλτον, τὸ πινακίδιον, aut τὸ σύμβολον, cui nomen ejus tribunalisque, in quod mittebatur, erat inscriptum, nodus non plane fuerit expeditus; atque adeo dubito, an vitium aliquod inveteratum hic occultetur : quocirca prætermittere non possum, quin lectorem admoneam illius interpunctionis, quam Ald. præbet, ἐν τῇ ἄλλῃ δικάσωσι τὸν πεσὼν, καὶ εἰς τὴν etc., si forte sagaciori cuipiam lucis aliquid inde affulgeat : ἐμβάλλειν certe εἰς τὸ δικαστήριον, *ingere se atque inferre in tribunal*, non secus dici poterit atque ἐμβάλλειν εἰς τὴν ἀγοράν. HEMST. De hac interpunctione non cogitandum. DIND. — 38 ἐμβάλλοντες Θ. — 48 non δ', sed φ' videtur scripsisse. DIND.

1167, 51 ὀνομάσθαι. Sic scilicet explicuit propter ἐπωνυμίας illas πολλὰς, quæ ante fuerunt commemoratæ : idem igitur est, quod, nomina sua multiplicari student, et in plures tabellas referri, ut, si uno tribunali per sortem excludantur, in aliud irrepere facilius possint : malim vero σπουδάζουσι. HEMST. — 52 αὐτοὺς Θ. Ald. — 53 δὲ καὶ ἐν V. Ald. — 54 ἀναγράφεσθαι Ald.

1169 πηγάζιον pro puteo serioris est Græciæ : vide ad v. 810. HEMST.

1170, 10 δ' οὐκέτι codex.

1171 om. etiam Θ. — 23 παρωῶντο codex.

1172, 26 ὦ καλλίστε, consueta Græcis seriōribus appellatio, quum veterum esset usitator, ὦ γὰρ, ὦ βέλτιστε. HEMST.

1174 ἐφθάρηκα, forma verbi ex vulgari lingua sumpta Πείναν recentiores πέναν scribunt : v. Ducangium. HEMST.

1175, 32 Δία σωτήρα V. σωτήρα Δία ceteri. — 33 Διὸς σωτήρος Reg. — 34. Fuisse Jovem, qui utroque nomine Σωτήρος et Ἐλευθερίου Athenis coleretur, vel saltem afficeretur, fidem faciunt Hesych. et Harpocrat. in Ἐλευθέριος : neque tamen eo minus plurimis in urbibus Διὸς et Σωτήρος et Ἐλευθερίου templa fuerunt seorsum dedicata. Quis autem Athenis exstiterit Ζεὺς σωτήρ (nam plures fuisse constat), cui cognomen itidem Ἐλευθερίου sit inditum, non satis apertum est. Ego scholiasten sequor, eique duplicis appellationis privilegium tribuo, cui templum fuit ad forum in asty constitutum, summaque religione ab Atheniensibus habitum : huic enim quotquot annis extremo die sacra fiebant, ut patet ex Lysia in Evandr. p. 175, 36; quo tempore stipēs videtur a populo collata in aram exornandam; cujus rei meminit Plutarch. in Demosth. p. 859, A. Ab his sacris peractis quum rediret magistratus in concionem, populoque læta fuisse renunciaret, tale, ut arbitrōr, exordium erat oratoris, cujusmodi legitur in Demosth. Προσιμ. Δημηγ. 63. Ejusdem Jovis σωτήρος a Lycurgo mentionem fieri puto Adv. Leocr. p. 150, 6, et 167. Ἐλευθερίου vero cognomen fuit nactus διὰ τὸ τοὺς ἐξελευθέρους (pejus ἐλευθέρους Etymologus habet, et scriptus Suidæ codex) τὴν στοὰν οἰκοδομεῖν τὴν πλησίον αὐτοῦ : quod quum Hyperides expressis verbis, Harpocrate teste, tradiderit, non video, quam fidem Didymus mereatur tanto citior, qui magnum oratorem hoc nomine erroris accessere non dubitavit : nam Ἐλευθέριον dictum esse Jovem propterea, quod Græcos Persici dominatus metu liberasset, id quidem ultro largior, utpote firmatum præter alios auctoritate Strabonis 9, p. 632, A, et Aristidis vol. 1, p. 237, C; sed ejus Jovis templum Platæis post memorabilem illam de Mardonio victoriam fuit erectum, et noto Simonidis epigrammate celebratum. Perperam igitur confudit Didymus communem illum Græcæ libertatis vindicem, et hunc Atheniensibus proprium Δία Σωτήρα, cui ab alia longe causa, quam vere Hyperidem, qui optime scire poterat, explicuisse credo, Ἐλευθερίου titulus accessit : quod non parum adjuvatur a Menandro, ex quo patere monet Harpocrate ὅτι ἐπιγράφεται μὲν Σωτήρ,

ὠνομάζετο δὲ καὶ Ἐλευθερίος. In illa vero τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου στοῦξ sedentem adortus est Ischomachus Socrates, eosque sermones audivit, qui venustissime sunt descripti a Xenoph. in OEcon. : unde simul liquet, foro fuisse junctum. Solebant autem, si quod gravius adeundum esset discrimen, Jovi suo Servatori vota nuncupare. Hinc facile intelligitur, non alium esse Jovem Σωτήρα, cujus hic sacerdotem Aristophanes in scenam ire jussit. Erat alioqui in Piræo etiam ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτήρος navigantibus opportunum, cujus mentionem fecit Strabo 9, p. 606, B; nec deerit forte, qui eam in ædem, propter portum sitam, commodius ingredi putet ἔμπαρον σωθέντα, ut Jovis propitii numen victima cæsa veneretur : at ego cum scholiaste facio. HEMST.

1176, 36. Ita solent Græci posteriores : λέξον μοι ἔνεκεν τῆς Θεοτόκου, *quæso te dic mihi, per virginem Deiparam*. HEMST.

1180 sic in V., θυσίας ἐπιτελέσαι ἢ ἐξιλεύσασθαι τὸ θεῖον ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν. — 42 τὰ τῆς θυσίας Ald. — 43 ἐξιλεύσῃτο Θ. — 44 sq. conf. schol. v. 1185. — 48. Hic usus verbi φυλάττεσθαι est citerioris Græciæ. HEMST.

1184, 7 codex ἐφοδήματα. — 14 sqq. Nugæ sunt, quæ narrat de voce πάτος, quasi *alimenta* significaret : nusquam enim, etsi analogia non obstat, ea potestate reperietur. HEMST. — 17 ἢ ex Regio legendum pro ἤγουν.

1185, 22 κωλᾶς Hemst. κωλᾶς Ald. — 23 νόμος ἦν Ald. et Suidas s. Κωλακρέται et Νομιζόμενα. — 24 ἡ οὕτως. τὰ R. — 25 κωλαῖ Suidas. κωλα libri scholl.

1190, 43 δὲ φρος Paris., eodem compendio usus ad v. 716.

1191, 51 ἐγκαθιστῶ Reg.

1193 sic in R., τῆς Ἀθηνᾶς. εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφερον—ἐπανηλώθη. ἐπειδὴ τὰ χρέματα—Ἀθηνᾶς ναοῦ. In V., τῆς Ἀθηνᾶς—ἐναπηλώθη. Ἄλλως. ὁπίσω—ἀκροπόλειως. ὡς μέλλοντος προΐεναι τοῦ Πλούτου. Postrema ὡς—Πλούτου ex scholio v. 1195. — 10 τῆς κ. π. Ἀθηνᾶς post διπλοῦς τοῖχος leguntur in V. Θ. Ald. Transposuit Meursius Cæc. c. 26. Regius : Ὅπο. τ. v. τῆς Ἀθ. ἐν τῇ ἀκροπόλει διπλοῦν ἦν τεῖχος ἔχον θύραν, ὅπου ἦν τὸ θεῖον. τῶν κοινῶν χρημάτων. καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ὁπισθοδόμος. ὡς γούνην χρημάτων ταμειὸν λέγει ἐκεῖσε πρότερον ἐγκαθιδρῦσθαι τὸν Πλούτον, καὶ νῦν αὖθις ἐκεῖ φησὶν ἐγκαθιδρῦσθαι. — 12 ἐπειδὴ R. Ald. ἀπέχειντο Θ. μέσον δὲ Ald.—13 ἐστὶ om. V. ἔνθα ἐστὶ R. — 14 post ναοῦ pergit Θ. et Ald. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς μέλλοντος προΐεναι τοῦ Πλούτου. (v. 1195.) ἀλλ' ἐκδότω—Φυλλίου. ἔν' ἔχων προηγῆ τῷ θεῷ : τῆς Ἀθηνᾶς—ἐπανηλώθη. — 16 φησὶν om. Θ. — 17 ἀεὶ ποτε R. V. ἀπό

τε Ald. ἐπὶ τότε apud Thucyd. — 19 τὰ V. pro τριακοσίων. παρεγένετο Θ. « Corrigendum μύρια ἐγένετο ex Thucyd. » DIND. εἰς R. V. om. Θ. Ald. τε om. R. — 20 τὰ ἄλλα R. Ald. — 21 scribatur εἰς.

1194, 25 ὁ Λυκ. Θ. Ald. « Lycophron, ut probabile videtur, ea de re, cujus causa testis ab Eratosthene citatur, scripserat in libris περὶ ζωγραφίας, quorum in Athenæo fit mentio : idem erat et poeta multisque tragædiis nobilitatus, et grammaticus, ut Suidas ostendit; nec raro cum Eratosthene paulo inferiore hoc in genere jungi solet, velut a nostro schol. ad Vesp. v. 702, ad Pac. v. 701. Πρὸ ἀμφοτέρων τούτων, Plutum videlicet huncce, et Ecclesiastus nostri Comici, cujus tu dramatis vid. v. 970, 1142; nam cave, ne cum Jungermannno ad Poll. 9, 78, n. 24, ἀμφοτέρους Lycophronem et Aristophanem intelligas. » HEMST. — 26 ὁ Ἐρ. Ald. τοῦτο Θ. Ald. δᾶδας τοῦτον V. — 28 γὰρ om. Θ., qui πρὸς ἀμφ. Ib. Ποταμούς, 29 Φυλλίον Hemst. Legebatur Ποταμούς—Φυλλίον (φύλλον Θ.). — 30. Pythium Strattidis utrum intelligendum sit Apollinis fanum in urbe, an alterum OEnoæ, de quo Philochorus apud schol. Sophocl. ad OE dip. Col. 1041, definire non possum : illud tamen vero videtur similis. Meminit ejus Πυθίου Thucyd. 2, 15, et 6, 54, ubi vide Dukerum; parique loquendi formula Isæus p. 55, 14 : ἀναθήματα ἀνέθεσαν τρίποδας ἐν Πυθίῳ, quod Suidas illustrabit in Πύθιον. HEMST.—31 πάρεστε V. περ ἐστὶ Θ. Ald. — 32 Φυλλίου Hemst. Legebatur Φυλλίου (φύλλον Θ.).

1195. Vide ad 1193, 14.

1197 scholio v. 1198 adjungit V., præfixo ἄλλως, omissoque γὰρ post ἔθος. — 45 ἐλγμένους Θ. ἐλγμένων Reg. Ald. ἐλγμένων V. — 46 corrigendum est ποικιλοῖς, quod tantillum vitium eos, qui scholiastæ verbis usi sunt, fefellit. Scholium autem mox ad Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς adjectum huc revocari malim; hocce contra istius in locum succedere. HEMST. — 47 καὶ οὕτως ἀπ. Reg. — 49 ἀφιερῶντες Hemst. Codex ἀφιερῶν. — 50 pro ἀντοῦς reponi malim βωμούς. Ita jubet scholiastes noster et ad Pac. v. 922. HEMST.

1198, 2 ἀγάματα schol. Pacis l. c. et Suidas s. Χύτρας. θεοῦ libri, schol. Pac. et Suidas. Legebatur θεῶν. — 3 τούτους ἀφιδρυμένους Θ. χαριστήρια schol. Pac., « quæ hic etiam paulo ante videbamus, et ad v. 1054; idque occurrere frequentius negari non potest : χαριστήριον ναὸν ιδρύσασθαι ad Nub. v. 52; χαριστήρια τῇ πόρῃ ἀποδιδόντας Athen. 13, p. 572, F; σωτηρίας χαριστήριον ἀποδοῦναι 15, p. 672, A; χαριστήρια τῷ Διὶ θύειν Zu-

nob. C. 1, 33; ταῦτα σύμπαντα χαριστήρια τῷ Ἀχιλλεῖ ἀνάκειται Arrian. P. P. E. p. 13, 10, De ven. c. 35; χαριστήριον τῆς Ἰκάρου ταφῆς Hesych. in Πλήξαντα· inde Προχαριστήρια ab iis, qui veterum festa collegerunt, neglecta Suidas commemoravit : Προχαρητήρια, in quibus explicandis mirifice lapsus est Jo. Meurs. in Græc. Fer., perperam apud Harpocratonem legi, vel ordo literarum demonstraverit. Neque alterum tamen, quasi exemplo careret, temere videtur repudiandum : Etymol. p. 706, 44 : ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας εὐχαριστήρια. » HEMST. εἰς χαριστήρια Θ. — 4 ταῖς om. G. — 6 ἐρκείου Suidas. Scribebatur ἐρκίου. — 7 μεθ' ὧν δ schol. Pac. ἰδρύνθη G.

1199, 12 πορφυροῖς. Ἐν præfigendum videtur : familiarissima locutio, εἶναι ἐν ἐσθῆτι, *indutum esse veste*, in qua per ingenium linguæ, ut quidem existimo, præpositionem omittere non licet : ideo pluribus in locis, ubi errore librariorum desideratur, revocandam arbitror; ut in Æschin. Ep. 4, κατῆμενος ἐν ἐνδύματι καὶ λύρα δ Πίνδαρος· apud Alciph. 3, p. 428, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐν ταπεινῷ τῷ σχήματι etc., et schol. nostrum ad v. 9, ἐν παρθενικῇ σκευῇ χρηστηριάζειν· neque alia fuit causa, cur vel Casaubonus in Athen. 6, p. 255, E, κατέκειτο ἐν λευκῇ χλαμύδι, vel ego in Luciani Nigr. p. 53, ἐν τοιαύτῃ ἐσθῆτι θεώμενος restituere-mus : sic enim ipse sub initium Bacchi : ἐν πορφυρίδι καὶ χρυσῇ ἐμβάδι· et paulo post ἱππεύοντα ἐν κροκωτῷ· Alciph. 3, 40, ἡμίγυμνος ἐν τριβωνίῳ.

Hic igitur pari modo, ἐν πορφυροῖς, *purpureis amicti, variisque vestimentis pompas celebrabant*. HEMST. Vide Ruhken. ad Vell. Pat. p. 188. BAST. nott. mss. — 13 δεῖ καὶ R. — 14 συνῆλθε Θ.

1201 ἔλθει Dorv.

1202, 28 γάμου καὶ συναλλ. Reg., qui 29 σοι om.

1206 sic in V. τὸ ἐπιπηγνύμενον ἐλαιῶδες τῷ ζωμῷ, ἢ ἐπιφάνεια τῆς ἀθάρης. ἐν τῷ ὑπερξεῖν τὰ ὄσπρια γραῦς καλεῖται ὁ ἄφρὸς ὁ ἀνώτατος. — 38 sq. γραῦς λέγεται ὁ R. ὁ ἄφρὸς om. Θ. — 39 ἀνώτατος etiam Suidas S. Γραῦς. ἀνωτάτω Ald. τῶν γυτρῶν additum ex R. ἢ om. Θ. πηγνύμενον Θ. Ald. — 40 sq. τὸ δὲ — χοροῦ om. Θ. V. Eorum loco R. ὁ λόγος ἐκ τοῦ ποιητοῦ διὰ τοῦ χοροῦ. — 42 ἄθη vox barbara labentis Græciæ Ducangium præterit : suspicor, ut ἄνθος dixerunt ἄθος, vel ἄθθος, periinde et ἄθη pro ἄνθη receptum fuisse; unde ἄθηβολή, quod Ducangius subministrat. Ἄνθη vero Atticis eadem, quæ ἄνθησις, ut αὐξή, βλάστη, ἄσκη, ὄφειλη, σύλη. Solet autem, quicquid in summam faciem cujuslibet corporis emicat atque emergit, ἄνθος dici, et ἄνθεῖν, ἐξανθεῖν : ideo spuma quoque ἄνθος : unde οἶνος λευκῷ πεπυκασμένος ἄνθει sunt *spumantis pocula Bacchi* Archestrato apud Athen. 1, p. 29, B. Aristoph. Lysistr. 1259 : πολλὸς δ' ἄμφι γένους ἄφρὸς ἦνσει· quod opportune Berglerus adnotavit ad Alciph. 1, Ep. 1, ubi τοῦ ὕδατος ἄφρὸς ἐξηγήθει. Patet itaque non fuisse nullam causam, cur Græci recentiores γραῦν vetustorum ἄθην appellaverint, aut ἄθθη. HEMST.

CORRIGENDA.

Adnot. ad Nub. 137, l. 7 leg. νέους. — 169, l. 4, Reg. 1821. — 249, 10. Videndus omnino Cobet. Obs. in Platonem com. p. 129. — Ad Pac. 73, in fine, videndus idem p. 192. — 605. leg. Θεοδώρου. — Ad Avium Arg. II, lin. 5 *delenda* sunt verba « (non Reg. . . . egregie) ».

INDEX

NOMINUM ET RERUM

QUÆ

IN ARISTOPHANE ET SCHOLIIS

MEMORANTUR.

INDEX AUCTORUM

ET

INDEX GRÆCUS

IN SCHOLIA.

PRÆFATIO.

Quod mirum videri potest, si qui erunt ad hanc paginam delati, *nominum et rerum indicem* præfatione instrui, non videbitur his perlectis. In illis sane poetis et scriptoribus, qui hoc ubique dicunt quod verba sonant, plana via inceditur; apud Aristophanem per lusum, per ironiam, per miram diversitatem loquentium, per omnia denique quæ veteris comœdiæ exsultatio ex ingenioso poeta elicit, res eam sæpe speciem induunt, ut, si in seria jejunitate *indicis* ita referantur, longissime abfuturæ sint a vera sententia poetæ. Hanc in *indice*, abstersis facetiis, comico choragio exutam, proponi conveniebat: sed quum collecta ὅλη ex comœdiis et scholiis jam per se in magnum acervum excrevisset, ne mea qualicumque expositione nudæ sententiæ in majus etiam augetur, ea quæ præcipua esse existimabam, verbis quidem ad Aristophanea quam proxime accedentibus referre tentavi, verum oratione ita composita, ut ficta a veris facile dinoscas et mentem Comici haud ægre dispicias. Attendendum est autem in ea re, nec usquam negligendum, ex qua quidque fabula afferatur.

Ceterum novo instituto et ad Aristophanem inprimis, opinamur, accommodato poetæ dicta et scholiastarum interpretationem et disputationes in unum conjunximus, per typorum formam utraque distinguentes: qui modus quum in universum multam commoditatem af-

PRÆFATIO.

ferre videbatur, tum si quibus totam molem scholiorum, quorum prope dimidia pars ab indoctis magistris composita est, perlegendi otium non est aut animus, utilia omnia his paginis breviter relata invenient. Nam hoc studiose consecutus sum ne quidquam omitterem quod usu aliquo esse possit. Sciendum est autem

ROMANO et vulgari caractere scripta esse POETÆ,

Italico, esse SCHOLIASTARUM,

parentheseos signis circumdata a NOBIS

addita esse quando necessarium videbatur. Si quis repetita quædam alicubi esse et brevius commodiusque disponi potuisse animadvertet, scito nos id spectasse ut quid et quantum de quaque re in quoque loco poetæ aut scholiorum legatur appareat : quæ notatio contractis nonnullis periisset.

Absoluto indici nostro Kusterianum contulimus, et quæ in eo vidimus nobis non relata, uncis inclusa cum nomine ipsius adjecimus, quamquam ab nostro consilio aliena.

F. D.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Abaris Hyperboreus theorus venit in Græciam, Apollini servivit et scripsit oracula, Eq. 729.
Ablutio propinquorum mortui post exsequias, Nub. 838.
« Abscede » clamabant qui vespera aquam per fenestras effundebant, Ach. 616.
Abydenocomes vel Abydocomes (dictus sycophanta, quia Abydeni peregrinos calumniatur), fr. 568.
Abydus, fr. 460, sch. Eq. 84.
Academia gymnasium, ab Hecademo dictum, qui rem suam ad id instruendum reliquit, amœnissimum, ubi smilax, populus alba, ulmi, platani, sacrae oleæ, Nub. 1005—1008.
Acalanthis Diana ficta ab ave ejus nominis, Av. 873, 874. Canis cur dicatur acalanthis, 874.
Acamantis tribus, Ach. 855, Nub. 134, 156, Pac. 1183, Ar. 476.
Acaruanes ab Atheniensi duce victi, Eq. 409. Ab Atheniensibus petebant Phormionem ducem ἀτιμῶν, Pac. 347.
Acastus : ad eum Iolcum confugit Peleus, postquam invitus Eurytum occiderat. Quem expiat Acastus et per calumnias uxoris sive Hippolytæ sive Astydameæ, quæ frustra eum tentaverat, quasi venatum in Pelium educit et inermem dormientemque belluis prædæ relinquit, gladio ejus sub fimo boum condito, Nub. 1063.
[Accentus diminutivorum in ὶον, Pl. 1097. Accentus translatio ab ultima syllaba in penultimam propter apostrophum, v. APOSTROPHUS. Voces quædam encliticæ quando et quomodo accentum transferant, Pl. 143. Oxytona in ος, in compositione accentum retrahunt, ut καλὸς πᾶγκαλος, γεωργὸς ξυγγέωργος, Pl. 223. In ος properispomena in compositione accentum retrahunt in antepenultimam, Ach. 142. Kusr.]
Accipiter, fatidica avis, in capite Apollinis, Av. 516.
Acclamatio bellica, ἐλᾶλεῖν, Av. 364.
Accumbendi decore modus, Vesp. 1210 sqq.
Accusator qui quintam partem suffragiorum non tulit, erat ἀτιμῶς, fr. 17. Accusandi formula, Vesp. 894 sqq.
Acestor conviva; ad caput ejus peregrinus alius : nam Acestor tragicus cognomine Sacas ut peregrinus perstringitur, Mysus, ut ex Theopompo et Metagene apparet, Vesp. 1221. Vide Sacas.
Acetum Sphlettium, Pl. 720.
Achæa, Ceres filiam querens, cur ita dicta, Ach. 709 cum nota.
Achæus tegebatur in exemplaribus Aristophanis Thesm. 162, ab Aristophane grammatico mutatum in Alcæus, quia recentis Achæi inter veteres poetas nullus erat locus, 162. Achæi drama satyricum Æthon, Ran. 184.

Achæus, verum nomen Cillicontis Milesii, Meropis filii, Pac. 363.
Achane, mensura Persica, 45 medimnorum, secundum Aristotelem, Ach. 108.
Acharnæ : ibi dicitur templum esse Æsculapii, Pl. 621.
Acharnenses, pagus inter nobiliores, cujus incolæ bellicosi, Lys. 62. In pago carbonum divite, Ach. 34, sunt carbonarii, ib. 321, 326, 612. Hinc carbonum cophinus eorum popularis, sodalis dicitur, ibid. 333, 336.
Acharnenses, fabula egregia, pacem suadens, Lenæis docta per Callistratum, Euthydemo archonte, Ol. 88, 3. Vicit Aristophanes, Arg. I Ach. Acharnenses senes duri, μακρόωνες καὶ αἰῶνες, bellum cupiunt, ut ulciscantur vineta a Lacedæmoniis cæsa, et Amphitheum, inducias ab illis afferentem, persequuntur, 179 sqq. Sacrificaturum Dicæopolin domo exire vident, 238 sqq. Irati ob inducias, quas ille cum Lacedæmoniis pepigerat, corripunt eum occisuri; tandem decepti permittunt ut suam Lacedæmoniorumque causam dicat cer vice trunco Ianionio imposita, 280—365. Audiunt Dicæopolin, 495 sqq. Pars ei favet, pars Lamachum contra eum advocat, 557 sqq. Viciisse eum judicant, 626. Acerbe queruntur senes se Marathonomachos juvenum subtilibus calumniis in judicio circumveniri et multari : id certe instituant Athenienses, ut senes de senibus, de juvenibus juvenes cognoscant, 676—718. Felicem prædicant Diceopolin in pace sua, 836—859. Eundem probant quod sycophantam in Bœotos auferendum tradidit, 929—951. Beant eum; bello valedicunt et mirantur se ignorasse Pacem quam pulchra facie sit, eique per Amorem jungi cupiunt, vel senes ei utiles futuri, 971—999. Beant et sapientem dicunt Dicæopolin, 1008 sqq., 1037 sqq., 1143—1149. Antimacho, Psacadis filio, poetæ lyrico et chorago sordide parco, mala imprecantur, 1150—1173. Dicæopolin victorem in festo Choum canentes comitantur, 1228 sqq.
Acharnica Musa, Ach. 665 sqq. Acharnica mulier virum defodit sub solio balneario, Thesm. 562 sq., res ficta secundum Clytæmnestræ facinus.
Achelous (simpliciter de aqua), Lys. 381, fr. 130.
Acherdus, pagus tribus Hippothoontidis, Eccl. 362.
Acherontius scopulus sanguine manans, Ran. 471.
Acherusia palus, Ran. 181.
Achillea, hordea pura et optima, Eq. 819.
Achilles φαίδιμος, ex Æschylo, Ran. 992. Achilles Phthiota, Æschylus in Myrmidonibus, Ran. 1264. Eum mater Thetis immortalatem reddere volebat igni impositum; sed impedita est a Peleo, Nub. 1068. Achilles vulnerat Telephum, Nub. 922. Occidit Cycnum, Neptuni filium; apud Æschylum et Pindarum, Ran. 963. Achilles obvelatus sedens silensque introductus ab Æschylo in Phrygiibus vel Hectoris

- redemptione, nisi Myrmidones fabula intelligitur, in qua ad tertium diem silebat, *Ran.* 911—915. Achilles jecit duo puncta et quattuor, ut Euripidis profert Bacchus *Ran.* 1400, de quo loco valde diversas sententias scholiastarum vide.
- Achivi. Achivorum geminum imperium Hellenicæ pubis, *Atridae*, Æschylus *Agamemnone*, *Ran.* 1285. Achivorum inclutissimus Agamemno, Æschylus, *ib.* 1270.
- Achradusius, fictum ab ἀχράς, pro Acherdusius, ex pago tribus Hippothoontidis, *Eccl.* 362.
- Actor, pater Euryti, *Nub.* 1063.
- Adimantus, Leucolophi filius, mortuus, apud Platonem philosophum et Eupolidem Leucolophide filius, dux nautici, perstringitur ut peregrinus et παρρηγεργαυμένος; cum eo malefici constringendi, *Ran.* 1513.
- Admetus : Ἀδμήτου λόγον, initium scolii, *Vesp.* 1239. Apud Cratinum tibiis canitur Ἀδμήτου μέλος. Hinc Admetum χωμφοδομένους inseruit Herodicus. Sed scolium est in veterem Admetum, qui cum Alcestide uxore et Hippaso filio Pheris exul ad Theseum venit, *ibid.* Admeti λόγος cantatus ad myrtum, *fr.* 377. Admeti carmen, *Ach.* 980.
- Adonia, festum celebratum Adonidi et Veneri, *Pac.* 420.
- Adoniasmus, festum Adonidis, in ædium tectis a mulieribus celebratus, *Lys.* 389.
- Adoniasusæ drama, *Lys.* 389.
- Adonis plangitur a mulieribus partim ebriis, *Lys.* 393, 396. Adonidis mors per suam, *Ach.* 793. Adonidis horti, *Lys.* 389.
- Adonis, Ptolemæi Philopatoris tragædia, in quo Echo ad Euripidis exemplum exhibuerat; de ea scripserat Agathocles amasius ejus, *Thesm.* 1059.
- Adonius (pro Adonis), *fr.* 575.
- Ἀδοσῶται, *Geryt.*, *fr.* 198.
- Adulteri : eorum pœna apud Athenienses, *Pl.* 168, *Nub.* 1083.
- Æacus, quem siccitas Æginam invasisset, Panhellenas ad venerandum Jovem collegit; unde Jovis Ἐλκύνος cultus institutus, *Eq.* 1253. In *Ranis* Æacus ut servus Plutonis auscultat, et viso Hercule, cujus habitu Bacchus accessit, vehementissimis minis et imprecationibus excipit furem Cerberi, 464—478. Exit cum servis ut constringat Herculem, cujus habitu jam Xanthias servus utitur; eo furtum negante et servum suum, Bacchum, quæstioni præbente, Bacchus se immortalem esse affirmat: verberibus igitur uter deus sit explorat Æacus; quod quom non procedat, ad heros ducit qui rem cognoscant, 605—671. Post colloquium prorsus vernile Xanthiæ narrat causam et processum certaminis de Æschylo et Euripide, quorum judicium multitudo poscit, Bacheo commissum, 738—813.
- Æantis tribus, *Pac.* 1183.
- Ægeum promontorium Neptuni, *Ran.* 665.
- Ægeis tribus, *Ach.* 406, *Thesm.* 898, *Ran.* 477, 651.
- Ægeus, *fr.* 22. Ægeo, Pandionis filio, a patre data regio παρὰ τὸ ἄστυ μέγας Πύθιος, *Lys.* 58, vel regio παρὰ τὸ ἄστυ, ut est *Vesp.* 1223. Est Medi pater ex Medea, *Pac.* 289.
- Ægida (Atheniensis), *Eq.* 1067.
- Æginius : ejus filii, Pamphylius, Dymas, Dorus, a quibus Laconicæ tribus, *not. ad Pl.* 335 *fin.*
- Ægina, in qua templum Æsculapii, *Vesp.* 132 *sq.* In Ægina Juppiter Ἐλλάδος colitur, ex eo tempore quo in siccitate Æacus cum collectis Panhellenibus Jovem venerabatur, *Eq.* 1253. Ægina ab Atheniensibus subacta et cleruchis divisa, *Ach.* 654. Ibi cleruchus Aristophanes, teste Theogene De Ægina, *Prol.* XIII, 19, coll. XI, 32 *sq.* Æginam ab Atheniensibus flagitant Lacedæmonii (ut fingitur) ob Aristophanem, qui in ea insula prædia possidebat, secundum nonnullos, *Ach.* 653. Ægina, commune emporium, *Ran.* 363.
- Ægineta, *Nub.* 1356
- Ægle, minima liberorum Æsculapii ex Lampelia, *Pl.* 701.
- Ægyptii et Phœnices messem incipiunt canente cuculo, *Av.* 504—506. Unde proverbium: Κόκκυ, Ψωλὶ πεδίωνδε, nam Ægyptii erant recutiti, 507. Ægyptii sorte dividebant agros [*v. not.*], *Nub.* 203. Sunt λινοποιῶι, *Thesm.* 935. Cramben coctam edunt ne inebrientur, *Eq.* 539. Ægyptii utuntur symæa ad deiciendam alvum, *Pac.* 1253 *sq.* Ægyptius laterum bajulus, *Av.* 1133 *sq.* Ægyptii incomædis ut ἀγθοσῶροι memorantur, *ibid.* Sic in *Ran.* 1406, ubi vide schol. Sunt fraudum concinnatores dexterrimi, παλοσῶροι, *Nub.* 1130, *Thesm.* 922. Ægyptius auxilia contigerunt ob pecuniam, ab Atheniensibus contra Persas sub Psammeticho, Amasie, Inaro regibus (que ad Pluti locum non pertinent), *Pl.* 178. Ægyptius a nonnullis dicitur Aristophanes, *Proleg.* XIV, 1. Ægyptiaca lingua, *Av.* 1294.
- Ægyptus, *Av.* 504, *fr.* 476 *extr.* Ægyptus, terra importuna, periculosa navibus, *Thesm.* 878. Ægyptus, candida cum μελινιστορραζίω populo, a Nilo rigata, *ib.* 856 *sq.* Ægyptus pluviae experts, secundum Herodotum; est latronibus obnoxia, *Nub.* 1130. Frumenti copiosissima, *Av.* 301. Ægypti ἔλα, *Pl.* 178, ubi vide *not.* Hemsterhusii. In Ægyptum abeunt grues, *Av.* 1136.
- Ægyptus capta a Megabazo satrapa Darii, *Av.* 484.
- Ægyptus cum filiis quinquaginta Argos appellens, Euripides Archelao, in cujus exemplis hoc non ferebatur, *Ran.* 1206—1208. Ægyptus, pater Lyncei, in *Danaidibus*, *fr.* 258, *sch. Pl.* 210 *c. not.*
- Æolica dialectus, *Eq.* 697, *Nub.* 633, 989, *Vesp.* 1234, *Pl.* 493, *Pl.* 673, *not. Ran.* 293.
- Æolis, *Ran.* 33, 698.
- Æolosicon, fabula Aristophanis : *v. fr.* 109—123, p. 463 *sq.* Qualis fuerit, *Prol.* I, 31—43.
- Æolus, pater Macaree et Canaches ex eadem uxore, ab Euripide in scena exhibitus, *Nub.* 1371.
- Æolus, tragædia Euripidis, *Ran.* 863, in qua incestus amor, 849.
- Aer immensus, qui terram sublimem tenet, ex philosophorum sententia in medio mundo, τῷ παντί, quod aer est, constitutam, ut deus invocatur a Socrate, *Nub.* 264. Per Aerem jurat Socrates, *Nub.* 627, et Socratici, *ib.* 667.
- Ærei numi : decretum a præcone promulgatum : Ne quis aereos numos accipiat; argento enim utimur, *Eccl.* 815—822.
- Aerope πορνεύουσα in Cretensibus Euripidis, *Ran.* 849.
- Aerope et Atreus in Cressis Euripidis, *Vesp.* 763.
- Æschinades (nomen rusticum); secundum nonnullos nomen tibicinis, *Pac.* 1154.
- Æschines. Æschines, Selli filius, ψευδαμύζων, mendax, *Vesp.* 325, homo pauper, *ib.* 1267. Æschine Sellarti filio in ignem imposito tac fumum, nam erat καπνώδης τὴν φύσιν, ψευδοπλουτος, *ibid.* 459. Æschinis, Selli filii, opes omnes sitæ erant in Nubienculia, nam pauper divitem se per vanitatem ferebat, *Av.* 823. In *Vespis* Æschines, Selli filius, vir sapiens et musicus, canit scolium, quo jactantia ejus perstringitur, *Vesp.* 1243—1246. Nam est inter convivas, *ib.* 1220.

Æschylus, *Ar.* 807, *Eleusinius pago*, *Ran.* 886. *Ejus fabule in Eleusiniis ἐπεδόντο*, *ibid.* Æschyli carmina antiqui Athenienses in conviviis recitabant myrti ramo in manus sumpto, *Nub.* 1364 sq. Æschylus laudatus in convivio, *Ran.* 204. Æschylus dicitur apud *Pherecratem Crapatalis* : Atheniensibus παρέδωκε τέχην μεγάλην ἐξουδομήσαι, *Pac.* 749. Æschyli spiritus, *Teleclides Thesm.* 168. Æschylus novæ disciplinæ alumnus est strepitus plenus, incompositus, durus, confragosus, *Nub.* 1366 sq. Ejus asperitas perstringitur *fr.* 526. Σάβως mortui dicitur *fr.* 565. Apud Æschylum jurabant septem duces tauri sanguine in clypeum emisso, *Lys.* 188. Æschyli *Lycurgea*, *tetralogia*, *Edoni*, *Basarides*, *Neanisci*, *Lycurgus satyricus*, *Thesm.* 135. Vide *Phryges*. Æschyli actor (*Eagrus*, *Vesp.* 566 cum not. Æschylus moritur sub Callia archonte eo qui post *Mnesitheim* erat ; Atheniensium decreto publico ejus solius fabule post mortem in scena edebantur, *Ach.* 10, et de eodem decreto *Ran.* 568. In *Ranis* Æschylus apud inferos in tragico solio sedens osculatus est Sophoclem advenientem et partem solii ei concessit (*v. schol.* 790) ; sed Euripidem idem solium affectantem fert graviter : ob multitudinis inde clamores res devenit ad iudicium, quod Æschylus non vult ab Atheniensibus haberi, quibuscum ei non convenit, multo minus a ceteris Græcis in poesi nihil intelligentibus ; quare Bacchus iudex constituitur, 768—811. Prodit ad iudicium, vehementer indignatus Euripidis, qui poesis corrupti, confidentem procacitatem ; neque æquum esse certamen, quum sua poesis apud superos manserit, Euripidea cum ipso mortua ad inferos descenderit, 832—870. Cererem Eleusiuiam adorat, quæ mentem ipsius aluit, 886 sq. Euripides eum iactatorem prodigiosis sermonibus figmentisque spectatores decepisse ait, 907—938, 961—966, dum ipse planum et populare drama fecerit, in quo omnes loquerentur : quod morte dignum iudicat Æschylus, 947 sqq. Inde exponit quod sit officium boni poetæ, et hoc se optimi exempli fabulis exsecutum fortitudinem et magnitudinem animi spectatoribus iniecisse per grandia verba quibus indui debeant grandes sensus ; Euripidem vero omnia corrupisse, fallacis, argutis, sceleribus, ignominia civitatem implese, 1006—1008. Prologum *Orestæ* (*Choephororum*) ab Euripidis calumniis vindicat, 1122—1176, et æmuli prologorum initia inter se simillima eadem clausula cuique adjecta perdit, 1177—1247. Ejus cantica ab Euripide risui exponuntur, frustra disiecta ex multis in unum miscente, 1248—1297. Inde Æschylus Euripidea cantica, ex vilibus cantilenis undecunque collecta, et monodias ejus imitatione pulcherrima exprimit, modos faciente anicula testis crepitantibus, 1298—1363. Ad stateram adductis poetis, Æschylei versus infinito ponderosiores inveniuntur Euripideis : adeo ut Æschylus dicat duos ipsius versus plus ponderis habere Euripidea tota domu cum Cephisophonte, 1378—1410. Bacchus se Æschylo delectari dicit, Euripidem doctum iudicat : velle igitur, quo sciat uter sit optandus, audire utriusque consilia de Alcibiade, qui civitatem male habeat, et de republica sospitanda : quibus datis, *Pericleis quidem ab Æschylo*, Æschylum vicisse iudicat, 1411—1473. Ei et civitati de reditu gratulatur Chorus, 1482 sqq. ; Pluto servare urbem præceptis utilis jubet et *Æstem* dat malis magistratibus ferendam, quo non cunctanter ad inferos veniant, 1500 sqq. Æschylus solum Sophocli custodiendum dat, monito ne vel invitum in eo sedeat Euripides : deinde ab initiatis cum cantibus et tædis sacris

ad superos dicitur, 1515—1533. Æschyli soror, mater *Philoctis* majoris tragici ex *Philotithe*, *Ar.* 281. Æschyleus γαλαττὴς *Cratini*, *Prot.* III, 32.

Æsculapius ἔσκις, *Pl.* 639, ubi *schol.* liberos ejus quinque recenset ; addit *sch.* 701, eos quinque natos esse ex *Lampetia*, filia *Solis*, secundum *Hermippum*, quibus nonnulli adjiciant *Ianiscum* et *Alexanorem*. Æsculapius semper coronatus, *Pl.* 685 et not. Æsculapio serpentes s. dracones sacri, *Pl.* 733 et not. Æsculapii templum : erant duo Athenis, alterum in astu, alterum in *Piræeo* vel *Acharnis*, *Pl.* 621. Æsculapii templum in Ægina, *Vesp.* 122, 121. In Æsculapii fano incubare, *Pl.* 411, 621. In *Pluto* Æsculapius sanat *Plutum*, 636, 640, 659 sqq.

Æsopus, homo claudus, rudis, infamis, *Eccl.* 208.

Æson a *Medea* coquendo in juventutem restituitur, *Eq.* 1321.

Æsopus. Æsopum non trivisti, narrantem fabulam de alanda, *Ar.* 472—475. *Thrac* erat, servus *Xanthi*, in libertatem vindicatus ab *Idmone* ζωφῶ. Clarus erasit per fabulum ab se narratam, ut *Aristoteles* refert in *Samiorum Politia*. Deinde totum genus Æsopo tribuebant, eique valde studebant. Ejus animam ab inferis rediisse significat *Plato comicus*, 471. Æsopum, qui *Delphos* riserat non rustico opere se sustinentes, sed inhiantes sacrificiis dei, *Delphi* insimulabant furatum esse phialam sacram *Apollinis*, clam sarcinis ipsis insertam ; deprehensus narravit fabulam de scarabæo, et de saxo ut sacrilegus præcipitatus est, *Vesp.* 1446—1448. Æsopus, fabularum auctor, oraculum de divitiis consuluit, *Ar.* 968. Æsopi fabula de societate vulpis et aquilæ, *Ar.* 651—653. Æsopo fere tribuebantur ejusmodi fabule, ut hæc, quæ est *Archilochi antiquioris* illo, 651. Æsopi fabula de cantharo inimico aquilæ et in cælum volante, ut ova illius ex *Jovis* gremio decideret, *Pac.* 129—134, *sch.* 130. (Eadem fabula respicitur *Lys.* 695.) Æsopus quid temulentæ canis (mulieri) ipsum allatranti dixerit, *Vesp.* 1401—1405. Ejus γέλοισιν quoddam (fabula quedam) *Vesp.* 566 (ubi errat *schol.*) ; αἰσωπικὸν γέλοισιν ; quæ de bestiis erant, *ib.* 1259. Æsopica fabula, *Ar.* 15 ; ignota, *Ar.* 440.

Ætas ecclesiastica et judicialis (quæ ibi confunduntur), *Pl.* 330.

Æther olim secerni cæpit et animalia in se gignebat, et nutrit nos, *Euripides Thesm.* 14 sq. Æther sacer, *Thesm.* 1068. Æther *Jovis* habitatio, *Euripides Ran.* 100, 311. Per Ætherem domicilium *Jovis* jurat *Euripides Thesm.* 272. Æther, meum pabulum, precatur *Euripides*, qui eo vocabulo abunde utitur, *Ran.* 892. Æther lucidus a *Socrate* ut deus invocatur *Nub.* 265. Ætherem, patrem suum venerandum, omnia nutrientem, celebrant *Nubes*, 568 sq.

Æthon, drama satyricum *Achæi*, *Ran.* 184.

Ætna urbs. Ejus conditor *Hiero*, ex hyperchematis *Pindari*, *Ar.* 926.

Ætna mons, *Pac.* 73.

Ætnæus cantharus maximus, ab Ætna monte ; a pluribus poetis memorantur, *Pac.* 73. Ætnæi equi celebres ob cursum, *ibid.*

Ætoli, quo nomine utitur *Aristophanes* ob lusum in verbo αἰτῶν, *Eq.* 79. Ætoli ab Atheniensi duce victi, *Eq.* 409.

Æxonensis, ex pago *Cecropidis* tribus, *Vesp.* 895.

Agamedes, filius *Apollinis* et *Epicastæ*, aliis *Jovis* et *Iocastæ*, aliis *Ergini*, aliis *Epicastæ* maritus, rex *Stymphali* in *Arcadia* : ipse et *Trophonius*, sui tem-

- poris artifices optimi, condiderunt Apollinis templum Delphicum et in Elide thesaurum Augiæ; quem clam spoliaverunt; sed Dædali dolo pedica capti, Agamedis caput a Trophonio amputatur, ne agnoscere posset. Filium ex Epicasta habuit Cercyonem, secundum Characem, Nub. 508.
- Agamemnon rex, Av. 509. Immolavit Amarynthi Dianæ arietem $\alpha\delta\iota\omega\iota$ et templum ei statuit Colenidi; auctores Callimachus et Euphronius, Av. 874. Apud Achæum in Philocteta Achivos excitat acclamatione $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon\upsilon$, Av. 364. Vide Atreus, Iphigenia.
- Agatho, tragicus poeta, filius Tisameni, mollissimus, Ran. 83, ob molliorem perstringitur in Gerytade, fr. 229 [adde schol. Luciani ap. Cramer. Anecd. Oxon. vol. 4, p. 269, 20]. Agathonem fuisse nigrum, robustum, barbatum tradunt Aristarchus et Didymus: sed per id quod non erat perstringisse eum Aristophanes videtur, nisi de alio ignobili quodam Agathone hæc intelligenda, Thesm. 31, 33. Erat lævis et barbatus sibi vellebat, 33. Tribus annis (v. not.) ante hanc fabulam docere inceperat, 32. In Thesmophoriazasis Euripides adit Agathonem, poetam tragicum inclytum, non illum robustum, nigrum, barbatum, sed pathicum, 29—35. Domo exit famulus ejus delicatus, orans silentium ut fiat choro Musarum heri, qui artificiose pangat tragediam, 39—69. Ipse exit muliebri habitu, cantilans, choro suo cantica præcipiens, 101—129. Ejus effeminata mollietis videtur, sed ipse explicat quam apta sit poematis suis, quibus parem debere esse poetæ habitum, 130—175. Non vult ut mulier intrare templum Thesmophoriarum et periculum pro Euripide subire, peiori ceteroquin exemplo periturus, quippe mulierum opera nocturna clepens, 177—208; sed ad exornandum Mnesilochum novaculam, crocotam, strophium, vittas, mitram, galericulum, encyclum, calceamenta præbet, 218—265. In Ranis Agatho, bonus poeta et amicis desiderabilis, abiit ad beatorum epulas, quod vel de mortuo dictum, vel de dissectione ejus in Macedoniam ad Archelaum regem, ubi ad mortem mansit, 83—85. $\kappa\omega\mu\omicron\delta\epsilon\pi\omicron\iota\delta\acute{\omicron}\varsigma$ τοῦ Σωκράτηκος διδασκαλείου, 83. Amicos splendide accipiebat; apud eum scriptum Platonis convivium, 84. Ejus verbum perstringitur fr. 494. Antitheton secundum Agathonem inventum, Thesm. alt., fr. 300, b.
- Agathoclea, soror Agathoclis, amata a Ptolemæo Philopatore, Thesm. 1059.
- Agathocles, Agathocleæ frater, amasius Ptolemæi Philopatoris, scripsit de ejus tragedia Adonide, Thesm. 1059.
- Ἀγαθὸς δαίμονος. Vide Boni Genii.
- Agelastus rupes Athenis s. Eleusine, ubi consedit Ceres Proserpinam quærens; ibidem consedisse dicunt Thesaurum in Orcum descensurum, Eq. 785.
- Agenor, pater Cadmi, Ran. 1226.
- Agis, dux Lacedæmoniorum, Atticam obsidebat quum Aves agebantur, Av. Arg. I.
- Aglaia, Gratiarum uno, Nub. 773.
- Aglaophon, pictor Thasius, secundum nonnullos primus Victoriam finxit alatum, Av. 574.
- Aglaurus: per eam jurant mulieres, Thesm. 533 et sch.
- Agna nigra immolabatur exoriente Typhone, turbine opaco, Ran. 847 sq.
- Agones octo: $\sigma\tau\acute{\alpha}\delta\iota\omega\iota$, $\delta\acute{\iota}\kappa\upsilon\lambda\omicron\varsigma$, $\delta\acute{\omicron}\lambda\iota\chi\omicron\varsigma$, $\delta\omicron\pi\lambda\acute{\iota}\tau\eta\varsigma$, $\pi\upsilon\gamma\mu\acute{\eta}$, $\pi\alpha\chi\gamma\acute{\rho}\alpha\tau\iota\omega\iota$, $\pi\acute{\alpha}\lambda\eta$, $\acute{\alpha}\lambda\mu\alpha$, Av. 292.
- Agoracritus, isiciarius (ab Aristophane fictus) in Equitibus, prodit cum apparatu isiciarii, plebeius et rudis: ei incredulo demonstrat Demosthenes, reipublicæ adminstrationem et Atheniensium sociorumque imperium oraculo delatum esse ipsi, 146—210. Miratur se populi procurandis negotiis aptum esse, quæ nesciat, 211 sq. Animos ei addit Demosthenes, 213 sqq. Impudenti vociferatione certat cum Cleone, 273 sqq., et incitatus a Choro, ei demonstrat se malis ipsium artibus superaturum, et minas jact, 335—374. Impudentia et turpitudinis gloriatio certat cum Cleone, quem tandem verberat, 409—452. Deinde Cleoni in Argivis conciliandis pertidiam objicit, Cleo eum ut proditorem delaturus in senatum abit; sequitur Agoracritus alio et adhortationibus Chori exstimulatus, 465—502. Quam vilibus lenociniis senatum et Cleonem circumvenit, narrat, 615—682. Supervenit Cleo: altercantur et rem ad Populum deferunt, quem Cleo nunc quoque abjectis blanditiis ab se captum iri sperat, 691—727. Populo Agoracritus se amatorem rivalem Cleoni esse persuadet, et in pnyce cum eo certare jubetur, uter Populum magis amet, 733—755. Cleo postquam sua merita exposuit, Agoracritus victori Persarum, quod in petra nimis dure sedeat, pulvinar supponit, plaudente Populo et ex Harmodii prosapia ortum isiciarium existimante, 769—787. Deinde alia Cleonem merita commemorantem sigillatim refutat et inimicum potius Populi egisse demonstrat, 790—835. Deinde Cleonem ipsius artibus adoritur et supplantat, dexteris calumnians et blandiens, calceos et vestem utrinque manicatam Populo donans et abjecta officia ei offerens, 843—940. Eum admiratur Populus, 884 sqq., 943 sqq., et annulum suum tradit cum pennis administratione, 959. Certat cum Cleone de oraculis, 960 sqq. Uterque sua efferunt et opponunt: Agoracriteis fidem majorem habet Populus et isiciario suam senectutem committit, 997—1099, tandem, petente Cleone, exploraturus uter ei plus beneficiat, 1100—1110. Certatim Populo lautitias offerunt; tandem conspecta vacua Agoracriti arca, Cleonis plena, Populus se ab hoc deceptum planissime fatetur; et Cleo ipse Agoracritum oraculo sibi tanquam perniciem significatum agnoscit; hinc Agoracrito traditur, jam Populi res curanti, 1151—1262. Is Medæ arte Populum senem coquit et antiquum Marathonium splendorem ei reddit, pulcherrimis et utilissimis consiliis imbuto, 1316—1387; tandem venustissimas Inducias tricennales ei tradit, quas Cleo absconderat, et Cleonem in infimam plebeculam detrudit, ipse in Prytaneo et prima sede considens, 1388—1408.
- Agoranomi, mercium inspectores, judicantes de damno mercibus illato, Vesp. 1407.
- Agraule, Cecropis filia, Lys. 439.
- Agricola, fabula Aristophanis. Vide Georgi. In Pace prodit Agricolarum Chorus (quanquam Trygæus advocarat etiam mercatores, fabros, opifices, inquilinos, hospites, insulanos, 296—298, et Argivi, Boæoti, Megareses, Lacones memorantur inter eos qui Pacem deam antro extrahunt, 466 sqq.). Alacres et lati adveniunt cum machinis et vectibus ad extrahendam dearum maximam et $\phi\iota\lambda\alpha\pi\epsilon\lambda\omega\tau\acute{\alpha}\tau\eta\iota$, sibi gratulantes, vociferantes, tripudiantes: agre letitia eorum conspescitur a Trygæo. nam metus erat ne $\text{H}\acute{\omicron}\lambda\epsilon\mu\omicron\varsigma$ (Bellum) intus illis clamoribus excitaretur, 301—336. Meminerunt duri belli, et se ipsos jam non acerbos et asperos iudices fore, sed mites promittunt, 346—360. Mercurio supplicat, ne iratus a Pace effodienda ipsos arceat, 385—399. Trahere incepturi, in libatione vota concipiunt contra turbatores pacis, 428—457. Trahunt, assiduorum operam laudantes, ignavorum reprehendentes; tandem solis agricolis fortiter intendentibus res succedit, 458—519. Salutant Pacem quæ emersit, et bona ejus recensent, 530—538,

556—559, 582—600. A Mercurio discunt cur tam longo tempore Pax ab civitate abfuerit, 601 sqq. Supellectilem suam comitibus servandam tradunt, dum parabasis pronuntiatur, 729 sqq. Musam invocant ut propitia ipsorum choreis adsit, deorum connubia, beatorum epulas celebrans, respuens spurcos et impuros poetas: Carcini filios, Morsimum, Melanthium, 775—816. Felicem prædicant Trygaum, de republica meritissimum, 856—862, 864, 909—915, 917. De sacrificio Paci offerendo consultant, 922 sqq., et peragendum urgent, 939—955, 1023—1038. Latantur pace, suavitatem ejus pingentes, 1127—1172, eo gratiore, quo magis in bello ab injustis centurionibus erant vexati, 1172—1190. Invitantur a Trygaëo, ut post longum famis tempus in nuptiis se ipsius laute ingurgitent, 1305 sqq. Græcis bona pacis ex his nuptiis Oporæ cum rustico precantur, 1316—1328, late frui tiri ὀπώρα, 1338 sq. Hymenæum canentes sponsum humeris rus suum asportant, 1332—1356.

Agrius occisus a Diomede, quod filii ejus regnum ademerant Eneo, Ach. 418.

Agrotera. Vide Diana.

Agyieus Apollo, quadratus, Thesm. 489. *Vide Apollo.*

Agyrrhius, prius mulier, sub Pronomi barba cunctos fefellit, et summum in republica locum obtinet, *Eccl.* 102—104. *Agyrrhius*, natura meticulosus, pathicus, dux erat in Lesbo; poetarum mercedem diminuit, primus ecclesiasticam mercedem imperavit, 102. Ob quam pravus homo dicitur ib. 184 sq. *Vide infra Archinus.* *Agyrrhius* ob pecuniam pedit, nimirum dives, luxuriosus, edax, vel pathicus; perstringitur etiam ut impudens, et mollis. Recens schol. pauperem tradit et pathicum, *Pl.* 176.

Ajax. Τὸ συγκλονεῖ ἐπ' Αἰάντι, *Æschylus Thressis, Ran.* 1294. De *Ajaci* et *Ulyssis* virtute in parva *Iliade* judicant virgines *Troyanæ*, *Eq.* 1056. *Ajaci* scutum ἐπταβόειον, *Ran.* 1017.

Ἄϊδος κνήφ. *Vide Orci galea.*

Alabastrum, vasculum ex quo unguntur convivæ, *Ach.* 1053.

Alauda, terræ sacra avis, Ar. 471.

Alcæus Lesbii, mollis, *Thesm.* 161 sq. Ad ejus carmina etiam alias respicit *Aristophanes*: quare falso dixit *Didymus* ejus carmina non ἐπιπολάσαι, sed alius citharædi *Alcæi*, de quo *Eupolis*: «*Alcæi Siceliota Peloponnesie*», 162. *Alcæi* scoliom, *fr.* 2.

Alcæus archon, Nub. 549, *Pac. Arg. I.* 466, 990.

Alcander, filius Trophonii, Nub. 508.

Alcathoa, mater *Pausaniæ* regis *Lacedæmoniorum*, *Eq.* 84.

Alcathus, Pelopis filius, apud Megarenses agonem instituit in honorem Dioclis, Ach. 774.

Alcedines, ab uxore *Ceycis* *Trachiniorum* regis, quæ viri demersi luctu se macerabat, in avem mutata ab *Jove* miserante, *Ar.* 250. *Alcedines* senes mares portant in alis, *Av.* 299. *Alcedines* canit *Æschylus* *Euripideo* modo in *Ranis* 1309—1312. *Fabulosa* de iis narrat schol. 1309.

Alcedonia, secundum nonnullos septem dies hiemales, *Av.* 1594. *Vide Ran.* 1309 et *Alcyonitides*.

Alcestis cum *Admeto* et *Hippaso* filio ad *Theseum* fugit, *Vesp.* 1239. Mortuam pro marito ad superos dimisit *Proserpina*, apud *Euripidem* *Hercules* cum *Orco* certans, *ibid.*

Alcibiades, *Cliniæ* filius, ut *libidinosis* perstringitur, *Ach.* 716. *Alcibiades* ἐπὶ Φαλγῆνιον natus (fingitur, a φαλγῆτι, quia ἐπασσῆται), *Triphal.* p. 508, a. *Amabat Sinætham* *Megaricam* meretricem, cujus rapiendæ

auctor fuisse fertur, *Ach.* 524. *Alcibiades* balbutit, τρεπιδίξει, *Vesp.* 44—46. Est amator *Socratis*, *Arg. Nub.* 11. Ad *Alcibiadem* refert schol. dicta *Pace* 450 sq. Cum *Nicia* contendit in concione, postea, ad *Lacedæmonios* transfuga, auctor est obsesse *Deceleæ*, ib. *Servus* dictus, ob *Casyram*, *ibid.* *Ostracismo* ejectus dicitur a schol. *Eq.* 855. Ad *Alcibiadem* relatum *Hermocopidarum* facinus, *Lys.* 1094. Per *Salaminiam* arcessitus ad iudicium de mysteriorum imitatione (et ob *Hermarum* amputationem, *Arg. III*), aufugit *Thurii* in *Peloponnesum*, *Ar. Arg. II*. *Alcibiades* anno ante *Ranas* doctam, *Antigene archonte*, *Athenas* redierat; ipso fabulæ anno *Atheniensibus* exorsus, quia classem ejus *Antiocho* commissam *Lysander* fuderat, iterum fugit; quam fugam cum priore, in qua *Deceleam* occupandum *Lacedæmonius* suavit, male confuderunt nonnulli, *Ran.* 1422. De eo, quem urbs et odit et desiderat, in *Ranis* sententias *Æschyli* et *Euripidis* consiliaque exquiri et obtinet *Bacchus*, 1422—1434. *Alcibiades*, novator verborum, *Dædal.*, *fr.* 1. *Alcibiades* *Eupolidem*, a quo in scena tractus fuerat, mari mersit, et comediæ libertatem decreto coerces, *Prol. IX*, α, 51—65, p. XIX (quæ ficta esse constat). Ceterum *Alcibiades* quattuor erant, *Ran.* 1422.

Alcmæonidarum gens, *Nub.* 46, 64, nobilissima, sæpe victrix in ludis, *Arg. Nub.* 11. *Alcmæonidæ* bello contra *Hippiam* et *Pisistratidas* suscepto *Lipsydrium* muro firmabant, *Lys.* 665. *Delphicum* templum condendum locaverunt, *Lys.* 1153.

Alcmena, mater *Herculis*, *Ran.* 531, 582. *Alcmenæ* (plurali), *Av.* 558. *Alcmenæ* in *Licymnio* *Xenoclis* tragici, *Nub.* 1264. *Alcmene* cum *Heraclidis*, *Pl.* 385.

Alcyonitides dies 14 per annum, placide in mari, *Ar.* 250. *Vide Alcedonia.*

Aleatores. Eorum mos numerandi puncta, *Ran.* 1400. Multa afficiebantur *Athenis*, *Eccl.* 672.

Aletes, cognomen *Bacidis* *Arcadis*, *Pac.* 1071.

Alexander. Vide Paris.

Alexander Macedo monumentum *Bucephali* equi mortui condidit urbem *Bucephaleam*, *Nub.* 23. Eum in *Persas* comitala fertur *Timandra*, *Pl.* 179 et *not.* *Alexander Ætolus*, impellente *Ptolemæo Philadelpho*, veteres tragœdias et satyrica dramata *Alexandriæ* ἐκώρθωσεν, *Prol. IX*, α, 14 sqq., 35, p. XIX; X, α, 4 sqq.

Alexandri (?) dictum ridiculum, *Thesm.* 682.

Alexandrinæ bibliothecæ duæ, a *Ptolemæo Philadelpho* potissimum *Demetrii Phalerei* et aliorum doctorum opera collectæ, quot volumina continuerint; quorum virorum cura administratæ, *Prol. IX*, α, 18 sqq. p. XIX; X, α, 12 sqq.

Alexenor, filius *Æsculapii* et *Lampetiæ*, *Pl.* 701.

Alexis, poeta comicus: cum eo multum consuevit *Menander* et ab eo institutus dicitur, *Prol. III*, 80.

Alimūs pagus *Leontidis* tribus, *Ar.* 496.

Ἀλιτῆροι unde dicti, *Eq.* 445.

Allium, ὀσμός, ἀγριοσρόμων, pauperum in *Attica* cibus, *Pl.* 253, 283; item σάβροδν, *ib.* 818. *Allio* rescentibus lacrimæ oboriuntur, *Pac.* 249. *Allia* præbebantur gallis ad pugnam progressuris, ut incallescere, *Ach.* 165, *Eq.* 494.

Ἀλλοιόστροφα quid, *Pac.* 943, *Ran.* 1264.

Alopæ (plurali), *Av.* 559. *Alope Cercyonis* filia, ex qua *Neptunus* genuit *Hippochoontem*, *ibid.*

Alopecensis *Thucydidis Melesii*, *Vesp.* 947.

Alpheus, *Alpheum* spirans cursor, ex *Pindaro*, velox ut rapidus fluvius, *Ar.* 1121.

- Alycus, Peloponnesi urbs, in qua colitur Neptunus, Lys.* 403.
- Amargynthus: ibi Agamemno Dianæ immolavit arietem καλόν: unde ibi Diana Colænis, Euphronius Av.* 874.
- Amasii, Pl.* 153—159.
- Amasis, rex Egypti, Atheniensibus petentibus famis tempore frumentum misit, Pl.* 178.
- Amatores amasiorum nomina scribunt in muris, arboribus, foliis, addito καλός, Ach.* 144, *Vesp.* 98.
- Amazones in equis cum viris pugnautes pictæ a Micone in Parce, Lys.* 678 sq. *Memorantur ib.* 191.
- Ambraciote; contra eos Cares bellum meditantur (v. not.), Pl.* 1002.
- Aminias, Pronapis filius [sed v. notam], archon, Nub.* 31. *Aminias archon, Arg. Nub. V,* 549, *Arg. Vesp. I.*
- Amipsias, poeta comicus vilis, Ran.* 15. *Vicit Aristophanem in Nubibus prioribus, Arg. V, et* 525. *Aristophanem risit quod Callistrati et Philonidæ nominibus fabulas doceret, Prol. XI,* 13 sq.; *XII,* 10 sq.
- Ammon: ad eum in Libyam proficiscuntur sacra facturi et oraculum sciscitaturi, Av.* 619. *Ib.* 716.
- Amor, Έρως, Eccl.* 957, 966; *alatus, Av.* 574; γλυκύθυμος, *Lys.* 551. *Amor desiderabilis, aureis alis in tergo, ex ovo Noctis processit; deinde alato Chao mistus in Tartaro progeniit avium genus, ante deos et homines, Av.* 696 sqq. *Amor omnia miscuit, unde prodiit cælum, Oceanus, Terra, dii et homines, 700—702. Amor ζευτελότης, i. e. patrum et matrum, aureis alis currum regebat in nuptiis Jovis et Junonis, eorum pronubus, Av.* 1737—1741. *Amor pictus a Zeuxide Athenis in templo Veneris, rosis coronatus, Ach.* 991 sq.
- Amorgus insula, unde amorginæ subuculae, Lys.* 150.
- Amphicliote, Libyæ populus (v. not.), Delphis dedicabant caulem silphii, teste Alexandride, Pl.* 925.
- Amphiaraus, fabula Aristophanis: v. fr.* 83—104, *p.* 459 sqq. *Amphiarai filia Iaso apud Aristophanem, Pl.* 701.
- Amphictyones: legati ἐξαρνήμονες et Pythagoræ ad eorum conventum, coronati, Nub.* 623.
- Amphidromia, festum decima die post partum liberorum, quibus tum nomen dabatur, Lys.* 757.
- Amphion. Amphionis domus fulmine eversa, in Niobe Æschyli, Av.* 1247. *Vide Amphodus.*
- Amphipolis in Thracia: ibi occubuerunt Brasidas et Cleon, Pac.* 284.
- Amphitheus in Acharnensibus (orator fictus), qui genus suum deducit ab antiquo Amphitheo, Cereris et Triptolemi filio, sive potius sacerdote, tudicrum in modum, ut simul Euripidei prologi rideantur. Sibi immortalis commississe deos soli ut pacem cum Lacedæmoniis componat: sed prytanes egeno viaticum non præbere. Abducitur, intercedente Dicæopolide, 46—58. A quo ad Lacedæmonios mittitur, ut privam pacem ipsi, liberis et uxori componat, 129—133. Redit cum variis induciis, Acharnenses duros et bellicosos metuens, et, datis Dicæopolidi tricennialibus induciis, fugit, 175—203.*
- Amphodus vocandus erat (Amphion), Thesm. alt., fr.* 304.
- Amyclæ: ibi cultus Apollo, Lys.* 1299.
- Amynias ut timidus perstringitur, ἡ Ἀμύνια potius appellandus, Nub.* 686—692. *A Comicis præterea ut mollis, gloriosus, sycophanta, legatus infidus perstringitur, 691. Amynias, Pronapis filius, amator alæ: a Cratino perstringitur etiam ut assentator, gloriosus, sycophanta, Vesp.* 74 sq.; *porro perstringebatur ut populi osor, improbus, comas alens, ib.* 466, ubi Κομματομνία. Selli filius esse fingitur, quo paupertas ejus notetur: erat autem Pronapis filius, de Crobvli prosa-
- pia, stolidus, famelicus ut Antiphon, legatus Pharsalum, ubi inter Penestas Thessalie vivebat, ipse ut qui maxime penesta, Vesp.* 1267—1274.
- Amynias, creditor Strepsiadæ in Nubibus, 31, advenit perditis per ἱπποτροφίαν fortunis, ut reddatur sibi debitum petens. A Strepsiade insolenter ludificatur et stimulo tanquam equus abigitur, 1258—1302, coll. sch. ad 31.*
- Amynon, non medicus, sed orator ἡτταρχῶς, Eccl.* 365.
- Anacreon Teius, mollis, Thesm.* 161. *Anacreontis scolium, fr.* 2.
- Anacyndaraxus, Sardanapalli pater, Av.* 1021.
- Anadiplosis figura, Nub.* 267.
- Ἀνάρχη (secundum nonnullos judiciale vas), fr.* 512.
- Anagyrus, pagus Atticæ, ab Anagyro heroe, Lys.* 67.
- Anagyrus, fabula Aristophanis: v. fr.* 135—155, *p.* 466 sqq.
- Anaphlystius, ex demo Atticæ, Ran.* 427, *ubi fictum videtur ab ἀναψίζην; item Anaphlystius homo, ad ἀναψίζην alludendo, Eccl.* 979.
- Anarrhysis, altera dies festi Apaturiorum, Pac.* 890, *Ach.* 146.
- Anchiale: eam et Tarsum in Cilicia uno die condidit Sardanapallus, Av.* 1021.
- Anchomenus (?), Tagen., fr.* 430.
- Anchusa, herba s. radix ad fucum mulieribus parandum, Lys.* 48, *Eccl.* 929.
- Ancyllo, pater Myrtiæ panariæ, Vesp.* 1397. *Ancyllo in comædiis notatur matrem male tractasse, Vesp.* 1178.
- Andocides orator, filius Leogoræ, Nub.* 109; *pater Antiphontis (v. not.), Vesp.* 1270. *Andocidæ herma non amputatus, teste Philochoro, Lys.* 1094
- Andreas grammaticus, not. ad Lys.* 1087.
- Androcles a Comicis perstringitur ut servus, medicus, ἡτταρχῶς, crumeniseca, Vesp.* 1187.
- Andromeda, filia Cephei, qui exposuit eam ceto, Thesm.* 1056 sq., 1113. (*Conf. sch. Nub.* 556.) *Ejus partes ex Andromeda Euripidis expressas agit Mnesilochus in ea fabula, 1057—1134. Andromeda Euripidis, Thesm.* 1012, *Ran.* 53. *Una cum Helena fabula docebatur, Th.* 1012, *et octo annis ante Ranas, pulcherrima, Ran.* 53. *In ea inducebatur Echo, superiore anno in scena adjunctrix Euripidi, Thesm.* 1060 sq. *Andromeda (non est fabula Aristophanis), p.* 446, *b.*
- Anguille in aqua turbida capiuntur, Eq.* 865. *Add. Bæotiae, Copaidæ.*
- Annueri capite regum est, Av.* 929.
- Annuli nobiliorum, Eccl.* 632. *Anulus æneus ἀπειρών, fr.* 247. *Annuli ἐμμεμαίττι, magice consecrati, apud Comicos, Pl.* 883, 884.
- Annus judicium computatur decem mensium, duobus in festa consumptis, Vesp.* 663.
- Annus Ægyptius panum in clibanis confectionem invenit: unde proverbium Ἄννος κριόων, Ach.* 86.
- Ἄνοδος, dies primus Thesmophoriorum, undecimus Pyanepsionis, Thesm.* 80. *Quare ita dictus sit et apud nonnullos κάθροδος, ib.* 585. *Add.* 623.
- Anus dives juvenem pauperem sibi amatorem alens, Pl.* 958—1094.
- Anser: per anserem, fatidicam avem, jurat Lampo: per eos jurari olim jussit Rhodamanthus, auctore Sosicrate, Av.* 521. *Per eundem jurant philosophi, Vesp.* 83.
- Anteus in Libya: ejus certamen cum Hercule, not. ad Ran.* 688.
- Antea Homero quæ aliis Sthenebæa, Ran.* 1043.

Antenor : ejus domui appensum pardali corium in Sophoclis *Ajace* Loero, *Av.* 933.

Anthesieria secundum Apollodorum appellatur festum *Bacchi*, ejus partes sunt *Pithagia*, *Choes*, *Chytiri*, *Ach.* 961.

Antigenes archon, *Ran. Arg. I*, 33, 694, 720, 1422.

Antileo perstringitur ut malus et alienis negotiis se immiscens, *Eq.* 1044.

Antiloclus, in versu ex *Myrmidonibus* *Aeschyli*, *Eccl.* 392.

Antimachus, homo pulcher et effeminatus, κατὰ πύργον, *Nub.* 1022. Alius ob improbitatem a Comicis perstringitur; tertius est *Psacadis*; quartus trapezita ab *Eupolide* memoratus; quintus historiarum scriptor, *ibid.* *Antimachus*, *Psacadis* filius, malus poeta *Iyrieus*, choragus sordidus, de quo v. scholia : ei mala imprecatur *Chorus Ach.* 1150—1173. Eundem esse dicit scholiasta, qui decretum fecisse ferebatur ne comici poetæ nominum quemquam perstringerent; secundum alios, ne chori quicquam acciperent a choragis.

Antiochis tribus, *Av.* 645.

Antiochus, gubernator *Alcibiadis*; cui commissam classem vicit *Lysander*, *Ran.* 1422.

Antipater archon, *Pl. Arg. IV*, 173.

Antipater Thessalonicensis : ejus epigramma in *Aristophanem*, *Prolog.* XVI.

Antiphanes Atheniensis, *Stephani* filius, medicæ comædiæ poeta, docere inceptit *olymp.* 98, secundum nonnullos *Thessalus*, παρὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Demosthenes. Ejus ingenium. Mortuus *Chii* (*Cii*?). Ejus comædiarum 260 partem docuit *Stephanus*, *Prolog.* III, 63—71.

Antiphon, *Andocidæ filius* (v. not.), famelicus, pauper, *Vesp.* 1270. Est inter convivas *infra* 1301.

Ἀντιστήνης, sch. *Ran.* 153.

Antisthenes, durum cicans, effeminatus, *Eccl.* 366—368, avarus, *ib.* 806—808.

Antistrophe unde dicta, *Pac.* 796.

Antitheus Atheniensis *Gargettius*, *Thesm.* 898.

Angus et *Melitus*, accusatores *Socratis*, *Arg. Nub. II, VII—X*. His *Aristophanes* in *Nubibus* scribendis gratificatus dicitur, falso ob temporum rationem, *Nub.* 627.

Aornus lacus in *Iberia*, *Ran.* 475.

Apaturia, festum *Atheniense* mense *Pyaneptionsione* celebratum per tres dies, ὁρῶνται, ἀνέστησαν, κοινεύονται : quorum primo ἑρπύρες isicios epulabantur; altero sacrificabant *Jovi* ἑρπύρας et *Minervæ*; tertio pueros puellasque in ἑρπύρας recipiebant, hinc a grammaticis nonnullis ἀπαύρια quasi ὁμοπαύρια explicata; alii ab antiqua ἀπάτῃ *Melanthi* derivant, in pugnâ singulari cum *Xantho* *Bæotæ* de *Celenis*, quæ hic narratur, *Ach.* 146, *Pac.* 890. Filii a patribus ad phratres ducebantur cum ovis victimâ, quæ cur μεῖζον vocaretur et κοινεύον, producta a μεῖζον γὰρ et libra appensa; phratres victimæ partes accipiebant, *Ran.* 798. *Apaturis* multa affliciebantur a phratoribus ovem nimis levem offerentes, *fr.* 277. Carnes ex *Apaturis*, *Thesm.* 533. Adde sch. 750. *Apaturiorum* tertio die agebantur cursus equestres, *Pac.* 901.

Apelles, discipulus *Pamphili* pictoris, *Pl.* 385.

Aper Calydonius, *Ran.* 1238. *Apri* dentes exacuunt ad pugnam, *Ran.* 815.

Apes hieme nutriuntur caricis, *Eq.* 755.

Apheus, pater *Idæ* et *Lyncei*, *Pl.* 210.

Aphrodisium, pars *Piræci* portus, *Pac.* 144.

Ἀφροδίτα, de *Venere*, *fr.* 271.

Apollo, *Av.* 772; χρυσολύκας, *Delum* tenens, *Thesm.* 315

sq.; εὐλύκας (sine subst.), *ib.* 969; χρυσολύκας, *Ran.* 231. *Apollini* sacra cicadæ, utpote musicæ, *Nub.* 984. *Apollo* θαλασποῶν, *fr.* 604. Accipitrem gerit in capite, famulus *Jovis*, *Av.* 516. Χρυσόλοφος (sine subst.), *ib.* 950. Ejus pharetra, *Eq.* 1272. Ἐκάζεργος, *Thesm.* 972. *Apollo* geminus (*Dianæ*), ἀγέχρητος, ἱεὺς, *Lys.* 1281 sq. *Apollo* *Amyclæus*, *Lys.* 1299. *Delius*, *Cynthiam* altam rupem tenens, *Nub.* 595—597. *Apollo* qui *Belum* et *Pythonem* tenes, *Naxum*, *Miletum*, *Claron*, veni ad sacra, aut ad *Scythas* profecturus, versus *Hippodactis*, imo *Ananii*, *Ran.* 659, 661. *Didymæus* a *Didymo* *Mileti*, *Lys.* 1281. *Lycius*, *Eq.* 1240. Unde Ἰλίου, Ἰλίουπόντος dictus, *Av.* 369. *Apollo* *Næpæus* *Lesbi*; ejus oraculum *Pelopi* datum, *Nub.* 144. *Cur Pythius*, *Pl.* 39. *Cur* dicatur oracula dare ἐκ στεμμάτων, *ibid.* *Apollinis* templum *Delphicum* condiderunt *Agamædes* et *Trophonius*, *Nub.* 508. Quorum *Agamædes* secundum nonnullos filius erat *Apollinis* ex *Epicaste*, *ibid.* *Apollini* servit *Hyperboreus* *Abaris*, *Eq.* 729. Cum *Apolline* certant *Eurytus* et *Marsyas*, *Ran. Arg. IV*. *Apollo* dat *Bacidem* καὶ ἀνδρῶν mulierum furiosarum *Lacedæmonis*, *Av.* 962, quod narrat *Theopompus*, *Pac.* 1071. *Apollo* *Agyieus*, γαίτων, προῦργος προπύλαιος, columnæ acuminatæ, ut obelisci, forma ante januam positus : a *Doriensibus* derivatus, secundum *Diocuchidam* (qui plura ibi, loco corrupto), *Vesp.* 875, ubi *Bdelycleo* eum veneratur. *Apollo* *Agyieus* quadratus, *Thesm.* 489. *Apollo* fatidicus, *Av.* 722, sch. *Pl.* 438, ab *Jove* oracula accipit, *fr.* 299. Ea effert ἰσθῶς, *Eq.* 196. *Cur* *Loxias* dictus, *Pl.* 8. Unde tripodem *Delphicum* nactus sit, *ibid.* 9. Reddens oracula qualis *Pythicam* laurum, *Pl.* 213. Ejus oraculum *Laio* datum de *Oedipo*, *Ran.* 1184. *Apollo* vates, medicus, et musicus, *Pl.* 11 et sch. *Medicus*, *Av.* 584. Operam suam mercede locat, dictum ob muros *Laomedonti* mercede structos, *ibid.* *Apollo* patrius, πατρώος, *Athenis* colitur, quia *Erechthei* filiam *Creusam* duxit, unde *Ion* prognatus. Ei ut προῦργος sacra faciebant magistratus munus ineuntes, *Nub.* 1468, *Av.* 1527, *Pl.* 438. *Apollo* averruncus, ἀποτρόπαιος, ἀνέχων, *Av.* 61, *Vesp.* 161, *Pl.* 359, 854, sch. 438, sch. *Pac.* 422. Per eum jurant viri *Lys.* 938, 942, etc., *Eccl.* 160. Per eundem mulier insolite, *Lys.* 917, *Ran.* 508, *Eccl.* 631. *Apollinis* festum agitur in pago *Athenarum* *Cicynnensi*, *Nub.* 134. Ei novitunia et septimæ mensium sacra, *Pl.* 1126. *Apollinis* corvi sacri ad *Pagaseticum* sinum in *Thessalia*, *Pl.* 604, *Nub.* 133. Est pater *Aristei* ex *Cyrene*, *Eq.* 894; secundum nonnullos *Aganædis* ex *Epicaste*, *Nub.* 508. *Apollo* idem qui *Sol*, *Nub.* 595.

Apollodorus archon, *Prolog.* III, 43.

Apollodorus pictor; ejus *Heraclidæ* supplices *Athenis*, *Pl.* 385.

Apollodorus histrio *Pacem* *Aristophanis* egit, *Pac. Arg. I*.

Apollodorus, nove comædiæ poeta, *Prolog.* III, 74.

Apollonius, poetarum (*Homeri*) interpres, *Prolog.* IX, a, 47, p. XIX.

[*Apostrophus*. Voces quæ apostrophum patiuntur, si in ultima habeant acutum, eum transferunt in penultimam, *Pl.* 143. Κῆρ.]

Apseudes archon, *Av.* 997.

Apue, gratus *Atheniensibus* cibis, etiam scholiastarum tempore; earum species, *Eq.* 645.

Aqua : κατὰ χεῖρὸς ὕδωρ, ad epulas, *Av.* 464. *Aqua* petitur in animæ deliquio, *Vesp.* 995. Aquam recte haurientium, ἱκανοσπρόγων, carmina, *Ran.* 1297 et sch.

Aquila in sceptro *Jovis* : loci poetarum, *Av.* 515; apud

- Aristophanem in capite Jovis, quia sacra cuique deo animalia in capite statuarum ponebant, ibid. Vide Æsopus.*
- Ἀθήναι* templum (Athenis), *Hor.*, fr. 481.
- Arabia felix*, *Av.* 145.
- Araneæ* canuntur Euripideo modo in *Ranis* 1313—1316.
- Araros, filius Aristophanis, qui cum Pluto fabula popularibus commendabat, Prol. XI, 77 sqq.; XII, 36 sqq.; XV, 21. Araros suis et patris fabulis certavit, Prol. XIII, 16. Adde Aristophanes.*
- Arbitri. Vide Dialectæ.*
- [*Arbores. Rustici olim pedes vel crania animalium arboribus affigere solebant, fascini avertendi gratia, ne exarescerent, Pl. 943. K.*]
- Arcades ante lunæ originem in desertis vagabantur, arborum frugibus vespentes; unde προσέτινοι dicti; sed a Phrygiis in certamine de gentis antiquitate victi, Nub. 398.*
- Arcadia, Eq. 798, 801. In ea educatus Juppiter, Nub. 468.*
- Arcas ἀρκυ καλλιὰς, alata, Sophocles Av. 1203. Arcas Bacis, Pac. 1071, Melanthius, ib. 890.*
- Archagetæ (tribunum heroes ἐπώνυμοι), fr. 186.*
- Archedemus peregrinus, nunc populi dux principatum nequitia obtinet, Ran. 417—421. Ut peregrinus traducitur etiam ab Eupolide, 418. Devovetur Archedemus lippus, γλῆκων, quod Callistratus pro nomine proprio accipit, ut Charon, Ran. 588.*
- Archegetis Minerva, Av. 516.*
- Archelaus, rex Macedoniae: apud eum vixit Agathocum multis aliis (poetis), Ran. 84. Ob Archelaum Nubes fabulam scriptam esse somniabantur ab Aristophane, cui prætulit ille Socratem, Arg. Nub. I. Archennus, pater Bupalæ et Athenidis, primus Victoriam alatum finxit, Av. 574.*
- Archenomus: ei (restem) mittit Pluto cum minis, Ran. 1507.*
- Archepolemus (coryphæus legationis septimo anno belli) pacem a Lacedæmoniis obtulit, repudiatam a Cleone, Eq. 794—796 (ubi errat scholiastes, ad quem v. notam Palmerii). Erat Hippodami filius, Cleonis inimicus, Eq. 327 cum nota Meieri.*
- Archias, Syracusarum conditor, divitiis ei et bona valitudine in oraculo propositis, divitiis prætulit et opulentissimam urbem condidit, Eq. 1091.*
- Archilochus Parius poeta, turpiloquus in iambis, Prol. X, b, 157. In pugna adversus Saïos Thraciæ abjecta parma fugit: ejus versus in hanc rem, Pac. 1298 sq. Scripsit trimetra et tetrametra, Nub. 641. In Paro victor primus hunc hymnum Cereris (τῆς ὁδοῦ καλλίνικος?) sibi acclamasse fertur, Av. 1764. Versus ex ejus Hymno in Herculem post cerumnam in Augeæ stabulo, ibid. Archilochi erat fabula de societate vulpis et aquilæ, quæ juniori Æsopo tribuitur Av. 651 sqq.*
- Archimolius mari missus a Lacedæmoniis contra Hippam, repellitur, Lys. 1153.*
- Archinus et Agyrhius memorantur a Platone et Sannyrione publicæ mense præpositi diminuisse mercedem comicorum poetarum, a senatu acceptam. Ad horum alterutrum a Comicis traductum, referunt Ran. 367 sq.*
- Archippus poeta maxime omnium perstringitur ob dicta forensia et inficeta, Vesp. 481. Ei tribuantur quattuor fabule quæ Aristophanis feruntur, Prol. XI, 87.*
- Archon. Archontum εὐθύναι in judicio imitatione exprimuntur Vesp. 963 sqq. Archontes myrtis coronabantur, Vesp. 861. Archon (judicat) Vesp. 1108. Archontem non perstringi, lex Comicis, Nub. 31, Ran. 501 et not.*
- Archon rex præerat certamini bibendi Choum festo, et utrem vincenti dabat. Etiam pomparum mysticarum curator et sacrificiis præfectus erat, Ach. 1224. Adde Polemarchus.*
- [*Archontes: Callias, Ach. 10, 406, 737. Stratocles, Eq. Arg. I, 8. Euclides, Eq. 237. Euthymenes, Ach. Arg. 5. Mnesitheus, Ach. 10. Euthymenes, Ach. 66. Morychides, Ach. 67. Theodorus, Ach. 67. Lacratides, Ach. 219. Hipparchus, Vesp. 706. Chabrias, Av. Arg. 2. Arimnestus, Av. Arg. 7. Pythodorus, Av. 998, Pac. 60. Scythodorus, Pac. 604. Leocritus, Lys. Arg. Callias post Leocritum, Lys. Arg. Chabrias, Pl. 179, Av. Arg. 2. Diocles, Pl. 179. Antipater, Pl. Arg. Isarchus, Nub. Arg. 8, 549, 552. Alcæus, Nub. 549, 552. Aminias, Nub. Arg. 8, 31, 549, 552. Stratocles, Nub. 584. Callias, Nub. 967, Ran. Arg. 3. Antigenes. Ran. Arg. 3, 7; 33, 732. Kustr.]*
- Ἀρπυίας, virgo Diane consecrata, Brauronis crocotæ amica, Lys. 645, ejus ritus originem, causam et rationem multis explicat schol. Adde fr. 337.*
- Areopagus, Pl. 1166, 1167. In eo judicandi socii Cytonis, Eq. 445.*
- Argentaria (ἀργυροκοπέων) publica, Vesp. 1007.*
- Arginusæ, Æolidis oppidum e regione Lesbi et Mæcæ promontorii: ibi Athenienses anno ante Ranas doctam, Antigene archonte, Lacedæmonios vice-runt per servos manumissos, Ran. 33, 191; post pugnam duces tempestate impediti mortuos ad sepulturam non quesiverunt et insepultos reliquerunt; quorum ducum sex capitis damnati, quattuor fuga salutem quæserunt, ἄνθρωποι declarati: pro quibus intercedere videtur Aristophanes Ran. 689—705, sch. ad 698 et 688 et 191. Nomina ducum sex supplicio affectorum recensentur ex Philochoro, ib. 1196. Culpa Theramenis et Callixeni in judicium abducti erant, ib. 541. De pugna dictum ib. 693 sq.: Pugna navalis una sola servos reddiderat dominos et Plataenses. Hellenicus narrat Antigene archonte servos qui navali pugna interfuerant in civitatem receptos ut Plataenses, 694. Athenienses servis civilia jura pollicebantur si ad Arginusas pugnassent; post pugnam servi occisorum corpora insepulta colligebant et libertate donabantur, Nub. 6. Post cam pugnam Lacedæmonii pacem offerebant, Ran. 1532.*
- Argivi, socii Lacedæmoniorum; eorum amicitiam querit Cleo, accusatus Lacedæmonios convenire apud Argivos, Eq. 466 sq. Argivi paci adversantur, Pac. 493, et auxilii nihil præstant ad liberandam deam, sed dum derident Athenienses et Lacedæmonios bello pressos, quia ab utrisque merentur stipendia, ib. 475—477. Hinc sæpe a Comicis perstringuntur ut ambigui: post inducias bellum renovantibus Corinthiis socii fiunt, ibid. Argivorum et Lacedæmoniorum ad pugna ad Orneas, Av. 399. Argivus prudens vobis est stultus, Hieronymus stultus prudens, ironia, Eccl. 201, ubi schol. pro nomine proprio capit Ἀργεῖος. Argivi fures, Anag., fr. 153. Ostracismus apud eos, Eq. 855.*
- Argo navis, Euripides Medea Ran. 1382. Memoratur sch. Pl. 1127.*
- Argolas (heros), fr. 281.*
- Argos, Eq. 813, Thesm. 1101. Ὁ πόλις Ἀργός, exclamatio ex Telepho Euripidis, Pl. 601 et not. Argos venit Ægyptus, Ran. 1208.*
- Argus, Ius custos, in paronem mutatur, Ar. 102. In-*

trouducitur in *Inacho Sophoclis*, *Ecl.* 80, ubi Pano-
ples, 81.
Aries Phrixii, *Nub.* 257
Arignotus, Athenis notissimus, *Ariphradis filius*, *citharæ-
dus*, libidinibus contra naturam gaudens, *Eq.*
 1278 sq. *Frater Ariphradis in sch.* *Vesp.* 1281.
Arimas, *lochus Lacedæmoniorum*, *Lys.* 453.
Arimnestus archon, *Av.* *Arg.* II.
Arion Methymneus primus *cyclios choros* instituit,
auctoribus Hellanico et Dicæarcho, *Av.* 1403. *Ario-
nis fabula*, *Ran.* 1315.
Ariphrades, *pater Arignoti et Ariphradis hominis tur-
pissimarum libidinum*, *Eq.* 1278.
Ariphrales, *Ariphradis filius*, *ignobilis*, libidinum exse-
crabilium homo, quæ describuntur *Eq.* 1280—1289.
Ariphrades perstringitur ut cunnilingus, *φονευστής*,
Pac. 883—885. *Ariphrades*, *filius Automenis*, suo in-
 genio didicit lingua patrare in *lupanaribus*, *Vesp.* 1280
 —1283. In *Ecclesiastis* est inter mulieres, *citharæ-
dus turpis*, 129.
Aristæus, *Apollinis et Cyrenes filius*, *laserpitii et
mellis usum docuit*, *Eq.* 894.
Aristagoras Melius, *dithyramborum poeta*, *Eleusinia
ἐξωγχίζατο* et maxime impius iudicabatur, *Nub.* 830.
Aristarchus (ex triginta tyrannis), stipatus Iberibus, *Tri-
phal.*, fr. 467.
Aristarchus 140 annis minor *Zenodoto et Ptolemæo
Philadelpho*, *Prol.* X, a, 50; qua re refutatur error
Heliodori, IX, a, 40, p. XIX.
Aristides Justus, *Eq.* 1328. *Instituit eranium in ara-
rium conferendum sociis*, si forte cum Persis bel-
 landum esset, *Lys.* 651, 653. *Ostracismo ejiciebatur*,
Eq. 855.
Aristo, *spurius filius Sophoclis ex Theoride Sicyonia*,
Ran. 78.
Aristocleides, *citharædus optimus*, *magister Phryni-
dis*, a *Terpandro* genus ducens, forens tempore
 belli Persici, *Nub.* 971.
Aristocrates, *Scellæ filius* (de quo vana narrant
scholl.), *Av.* 126, 125.
Aristocrates, *dux ad Arginusas*, *supplicio affectus*,
Ran. 1196.
Aristocrates (vitiose pro *Pherecrates*), *Nub.* 971 et
 not.
Aristocritus : *ejus mythus de Vesta*, *Vesp.* 846.
Aristodemus (fedus, cinædus homo) dictus *podex*, *Dæ-
tal.*, fr. 42, 6.
Aristogiton tyrannicida, *Lys.* 633, *sch.* *Eq.* 786. Vide
Harmodius.
Aristomache (tanquam) *Marathonia* (ad victoriam Mara-
 thonium respiciendo) : *nomen meretricis*, *Thesm.*
 806.
Aristonicus Thessalus, quem *Lais amavit*, *Pl.* 179.
Aristonymus risit Aristophanem, quod per *Philoni-
dem et Callistratum fabulas doceret*, *Prol.* XI, 13
 sq.; XII, 10 sqq.; XIII, 9 sqq.
Aristophanes, *Aristophanis vita narrata in Prol.* XI—
 XV, quorum singula hic non referimus. *Genere
Ægyptius erat*, quare *Nili* hoc loco meminit, *Nub.*
 272, sed v. not. *Philippi filius* : *ejus ingenium* : per
Callistratum et Philonidem fabulas docebat, per
 illum *πολιεύς*, per hunc quas in *Euripidem et So-
cratem scripserat*; postea suo nomine; aliquot fa-
 bulas filio dedit. *Ejus fabularum numerus*, *Prol.*
 III, 47—55. *Consummacit artem comædiæ a Cra-
tino inchoatam*, *Prol.* V, 24 sqq.; IX, a, 91 sqq.
Ejus χαρμωγῆς, *Prol.* II, 19 sqq. *Ejus gratia*, *Prol.*
 II, 3. *Aristophanes utitur ore rotundo Euripidis*, sed

sensus minus forenses pronuncit, fr. 397. *Erat calrus*,
Nub. 545, 554 et *Eq.* 1291, ubi ex *Eupolide*, *Eq.*
 550. A *Cleone* accusatus ob *Babylonios* comœdiam
 falsis criminibus apud senatum, civitati et senatui
 presentibus sociis insultasse, quum ne Atheniensis
 quidem esset, sed peregrinus, agerrime evadit, *Ach.*
 377—382. Adde 502 sq. In *Parabasi Achæarnensium*
 exponit, se modeste Atheniensibus consilia optima de-
 disse, ne a peregrinis se regi neve ab assentatoribus
 decipi se patiantur : hinc jam Persarum regem ex le-
 gatis *Lacedæmoniorum* sciscitatum, utris faveat *Ari-
stophanes*, et eos esse victuros dixisse qui hujus poetæ
 consiliis utantur; *Lacedæmonios* autem *Æginam* affe-
 ctare, alia de causa nulla, quam ut poetam hunc in
Ægina prædia possidentem Atheniensibus auferant.
 Se justa usque suasurum in comœdiis, quidquid ma-
 chinetur *Cleo*, 626—664. *Equites primam fabu-
lam* suo nomine scenæ dedit, *Eq.* 503, *Nub.* 530.
 In qua mitto vel facere faciem oblitus *Cleonis partes*
 ipse egit, *Eq.* 230 sq., *Arg.* II : nam artifex nemo
Cleonis personam fingere audebat, 230 sq. (unde illud
 fictum.) In *Parabasi Equitum* explicat qua causa
 non prius comœdias in scena docuerit, 507—550.
 Nulla similitudo in *Socratem motus scripsit Nubes*,
philosophos in universum depingens, *Nub.* 96;
 quoniam dicitur *Anyto et Melito gratificans So-
cratis atheismum per polytheismum traduxisse*; ut
 temporum ratio obstat, *Nub.* 627. *Nubium fabulam*
 postea *δυσταυεύζει*, *Arg.* V et VI. In *Parabasi Nu-
bium* queritur de victa apud spectatores adeo elegantes
 fabula *Nubium* priorum : probatam ab ipsis fuisse pri-
 mam comœdiam, *Dætalenses*, quam ut virgo, cui parere
 nondum liceret, exposuerit sub alienis *Callistrati et
Philonidis* nominibus. Nunc igitur querere enndem
 spectatorum animum, in comœdia præsertim cum
 summo labore composita, modestissima et sibi metip-
 si versibusque fidente, repudiante vulgaria Comici leno-
 cinia. Se non eadem sapius introducere, sed novas sem-
 per formas easque lepidas comminisci : *Cleonem* po-
 tentissimum percussisse semel, non insultasse jacenti,
 ut alios Comicos *Hyperbolum* ad tædium usque perse-
 quentes, in quibus *Eupolin Equites* suo usui accommo-
 dantem. Rectius igitur se probatum iri, 518—562.
Nubes, solem et lunam dicit mala omnia ostendisse
 quum Athenienses *Cleonem* ducem eligerent, et consi-
 lium dat ut voracem furem capissent et nervo constrin-
 gant (hæc ex prioribus *Nubibus*), 575—594. Deinde
 Lunam introducit querentem de perturbatione festorum
 dierum, qui jam non amplius responderent deorum con-
 suetudini; quare hos iratos *Hyperbolo* sacro legato coro-
 nam ademisse, ut discatur vitæ dies agendos esse se-
 cundum lunæ cursum, 607—626. Qualis sit comœdia
Vespæ significat v. 54—66. In *Parabasi Vespæ* in-
 iuriæ in se commissæ accusat spectatores : nam quum
 non solum alios poetas comicos clam adjuverit, sed aperte
 etiam *Herculeam* ira potentissimum monstrum *Cleonem*
 sit adortus, post victoriam modeste se gesserit, specta-
 tores optimam comœdiam, *Nubes*, anno superiore ne-
 gligenter audivisse nec præmio ornasse, in qua aliam
 pestem a civitate averruncaverit. Sed ipsi probro esse
 ejusmodi incuriam; se apud sapientes nihilo deteriore
 poetam habitum iri; quare monere ut in posterum scita
 inventa poetarum velut poma cum vestibus in arcis
 condant, ita dexteritatem olituri, 1015—1059. Deinde
 narrat esse qui dixerint se in gratiam rediisse cum
Cleone, quum ab eo accusatus urgeretur, foris expec-
 tantibus multis si dicerium emitteret poeta pressus :
 se igitur ei velut penitentem aliquantulum illuisse,

- deinde irrisum deseruisse, 1284—1291. In *Parabasi Pacis* exponit se, si quis alius poeta comicus, dignum esse laude magna, primum quod humilia et inficeta argumenta æmulatorum primus antiquaverit et ab ignobilibus nugis ad altiora verterit artem; deinde quod non privatos homunculos mordeat, sed potentissimum monstrum *Cleonem* audacter sit aggressus, pro urbe et insulis usque pugnans. Harum rerum gratiam sibi habendam esse a spectatoribus, eoque magis quod palæstras non obeat adolescentes tentans, sed modestus sit: proinde viros, pueros, tandem calvos favere oportere poetæ calvo, 734—774. In multis fabulis id egit ut Athenienses ad pacem cum Lacedæmoniis componendam compelleret, *Pac. Arg. I.* (Tangit Comicum qui ipsum expilaverat, *Anag.*, fr. 149.) *Aristophanem Eupolidis dicta furari dixerat Cratinus*, *Eq.* 531. *Ei Eupolis in Autolyco obicit ambitiosam frequentationem palestrarum post victoriam*, *Vesp.* 1025. *Vide Enpolis. Antipatro archonte ultimam fabulam suo nomine docuit Plutus*; sequentes duas *Coculum et Æolosiconem filii Ararotis nomine*, quem commendare spectatoribus volebat, *Arg. Pl. IV.* *Aristophanem pudebat uxoris et duorum insipientium filiorum*, fr. 487. *Aristophanem primum in Pluto faces postulasce annotaverat Lycophron*; refutatur *Comicorum testimonio*, *Pl.* 1194. (Aristophani veteres quidam critici tribuebant Πόλεξ; Philylli et Σαυρά; Platonis, p. 446, b.) *Aristophaneum metrum ab usu frequenti poetæ dictum, quanquam ipso antiquius*, *Pl.* 487.
- Aristophanes (grammaticus)*, *Nub.* 967.
- Aristoteles, qui et Battus, quod v. Pl.* 925.
- Aristoteles philosophus pœtus explicat*, *Prolog. IX, a, p. XIX.*
- Aristoxenus Selinuntius antiquior Epicharmo*, *Pl.* 487.
- Aristoxenus, primum venditor acuum, postea dives et vanus, deprehenditur cum Pamphilo in furto publico*, *Pl.* 175.
- Aristyllus, cinnilingus*, *Eccl.* 647, *Pl.* 314, ubi Aristyllus ore liante lambens. Aristyllus (diminutivum nominis Aristocles), *Telm.*, fr. 456.
- Arma ad caminum suspensa (pæcis signum)*, *Av.* 434—436. *Arma oppignerare non licebat*, *Pl.* 451.
- Arrhephoria Athenis virginum septennium in pompa Minervæ cistas ferentium, vel in pompa Herse, Cecropis filiae, secundum Istrum*, *Lys.* 641.
- Ars. Artis definitio*, *Nub.* 318. *Adde Artes.*
- Artabazus (imo Artaphernes)*, *Eq.* 781.
- Artamuxia. Vide Artemisia.*
- Artaphernes. Vide Datis.*
- Artaxerxes, Xerxis filius, quæ largitus fuerit Themistocli exuli*, *Eq.* 84. *Ad eundem se recepit Thucydides Melesii exul, secundum Idomeneum*, *Vesp.* 947.
- Artaxerxes (Mnemon) et Cyrus minor*, *Eq.* 969.
- Artemisia, Ephesia, Lygdamidis filia, cum Xerxe adversus Græcos navigavit et fortem se præstitit*, *Lys.* 675.
- Artemisia, in Thesmophoriæazusis nomen meretriculæ, 1200, quam Scythia vocat Artamuxiam, 1201, 1213, 1217, 1222, 1225.*
- Artemisium, promontorium Eubææ, Laconice Artamitium, ubi præclare pugnavit Athenienses in Medos*, *Lys.* 1251. *In ea pugna boreas ventus ingruens classem Persarum destruxit*, *Vesp.* 1122, ubi ad eam rem respicitur.
- Artemo, tempore Aristidis iusti machinarum bellicarum artifex optimus, qui, claudus, gestabatur quo*
- usus cum vocabat, quare περιζήτητος dictus. Secundum alios Anacreontis περιζήτητος Ἀρτέμων est pulcher et ab omnibus expetitus puer. Aristophanes hoc in Cratinum vertit sic immutatum, περιζήτητος Ἀρτέμων*, *Ach.* 850.
- Artes et officia ab pecuniâ inventa recensentur Pl.* 160 sqq.; et Paupertati deberi demonstrantur, 510 sqq.
- Arx Athenarum: ascensus in eam, τὸ σιμόν, fortasse nomen proprium, ut ex aliis locis Comicorum apparere videtur*, *Lys.* 288.
- Ascolia, Bacchi festum, quomodo celebrentur ab Atheniensibus; locus Eubuli*, *Pl.* 1129 et not.
- Ascondas cum Ephudione pancratio certavit, ficti, ut videtur, pancratiastæ*, *Vesp.* 1191. *Ascondas junior ab Ephudione seniore Olympiis pugilatu vincitur*, *ib.* 1382—1385.
- Asiana dialectus*, *Av.* 1563, *Pac.* 259.
- Asiaticæ lyrae pulsus*, *Thesm.* 120.
- Asinus omen, unde*, *Av.* 721. *Asini umbra: unde in proverbium evaserit*, *Vesp.* 191, fr. 238. *Asini velle-ra, proverbia*, *Ran.* 186. *Asini præ gaudio pedunt*, *Pac.* 335. *Asinis vellebantur Athenienses*, *Vesp.* 194. *Asinus sacra portans, vide Eleusinia. Philonides asinus Metitensis*, *Plato com. Pl.* 179.—*Asinus, vas vinarium*, *Vesp.* 616 sq.
- Asium pratium*, *Ach.* 68.
- Asopius, pater Phormionis ducis*, *Pac.* 347, *Lys.* 804.
- Asopodorus, fortasse Tharrhelidæ filius, ut valde parvus perstringitur a Teleclide*, *Av.* 17.
- Aspasia, Periclis σοφίστρια et magistra eloquentiæ, postea uxor; ejus aucillas duas rapiunt Megareses*, *Ach.* 527, *sch. Pac.* 502. *Aspasie κύριος (maritus) Pericles*, *Eq.* 969. *Aspasia mupsit ovium mercatori*, *Eq.* 132.
- Assentator, ψωμοκόλαξ*, fr. 213.
- Assyriæ litteræ*, *Av.* 1021.
- [*Asteriscus, nota quædam grammaticorum*, *Pl.* 253. K.]
- Astydamas, filius Morsini, tragicus poeta*, *Av.* 287, *Ran.* 151.
- Astydamæa (aliis Hippolyte), uxor Acasti, Peleum frustra tentatum calumniis circumvenit*, *Nub.* 1063.
- Astychus; ad ejus partes accedit Phrynichus dux Atheniensis*, *Av.* 750.
- Asylum servorum Athenis erat templum Thesei et Furiarum*, *Eq.* 1312.
- Atalanta Scharnei inter heroes Calydonium aprum renantes; cujus pellis ei datur a Meleagro, aufertur a matris ejus fratribus*, *Ran.* 1238.
- Atalanta fugiebat Milanionem*, *Lys.* 785.
- Athamas: ejus et filiorum ex Nephelæ historia*, *Nub.* 257. *In Sophoclis dramate, duos autem Athamantas ille scripserat, altero Athamas introducitur coronatus et ad aram Jovis mactandus, tandem servatur ab Hercule*, *ibid.*
- Athanasia. Vide Immortalitas.*
- Athenæ, Lys.* 980; urbs sacra, *Pac.* 1036; ἱερὰ, *Eq.* 1037. *Vide Cranaæ. A Cecropæ conditæ*, *Pl.* 773. *Urbs ὁρατοὶ scripti vel picti*, *Av.* 997. *Athenæ urbs omnes deos veneratur, quum ceteræ urbes singulis se devoverint*, *Nub.* 304. *Athenarum encomium pulcherrimum*, *Nub.* 299—313. *Quare διαπαρὰ dietæ a poetis*, 300, *ut a Pindaro*, *Ach.* 637, 639. *Athenarum laus de eximiiis commodis, quæ ob pietatem huic urbi confingere*, *Hor.*, fr. 476. *Athenæ, urbs ubi pulchræ illæ triremes*, *Av.* 108. *Athenæ antiquæ, ἰοστέφανοι etc. celebrantur*, *Eq.* 1323 sqq., *Ach.* 637. *Athenarum urbi proprium ut mala consilia capiat, ea autem*

dii in melius converlant : quorum prius Neptunum in certamine de possessione urbis a Minerva victum iis tribuisse, alterum Minervæ acceptum referri fama est popularis, Nub. 587 sq. Adde Athenienses. Atheniensis reipublicæ administratio ad rudissimos homines et sceleratos devenit, Eq. 191 sqq. Athenarum redditus annui recensentur Vesp. 657—660, prope bis mille talenta. Athenis erant plurima tribunalia, Vesp. 110. Athenas in iudicium citabantur insulani et ξένοι, Av. 1422, 1454 sq., 1458. Lex de peregrinis inter cives describendis post commorationem aliquantam in urbe, Ran. 416. Athenæ Byrsa dictæ (per Iusum) Dram., fr. 280. Athenas confugit Cereyon, Nub. 508. (Athenas fuga rusticorum intelligitur Eccl. 243.) Athenæa non dicitur de muliere Atheniensi, sed ἀσπίς, Av. 828. Conf. Pac. 271.

Athenienses ἀστυνόμοι, γράμματα, Pac. 261. De qua re imprimis superbiebant et quod ipsorum urbs ante alias omnes exstitisset, Av. Arg. 11. Ab Ione oriundi, Ach. 104. De Atheniensibus certamen Neptuni et Minervæ, Eq. 562. Atheniensis oraculo jussi regna abrogare et solum Jovem sibi regem præficere, Nub. 2. Atheniensium veterum cicadæ in crinibus, Nub. 984. Atheniensis quomodo fame vel peste suis sacrificiis totam terram liberaverint, oraculi jussu sacrificium προσέροσιν Cereri offerendo; unde frugum primitiæ undecumque ad eos missæ, Eq. 729, Pl. 1054. Quæ debeant Theseo, ejus eadem ulciscuntur, et honores heroïcos festaque ei constituunt, Pl. 627. Atheniensium et Bæotorum bellum de Cælanis, sec. alium schol. de utriusque populi imperio, faustum Atheniensibus opera Melanthii Arcadis (quod v.), Pac. 890. Athenienses fore ut emineant inter urbes ut aquilam inter aves, Bacidis oraculum, Av. 978. Athenienses servilem κατοικήσαν, gestabant sub Ippia, Lys. 1151, 1155, schol. 619. Antiqua et venerabilis disciplina Atheniensium immortalibus versibus describitur, Nub. 961—1023. Atheniensium veterum laus strenuitatis bellicæ, Eq. 565—574. Athenienses ex antiqua et nova disciplina inter se comparati, Ran. 727—733. Athenienses tenuibus natibus erant inde a Theseo, quem quum Hercules a petra (in Orco) solveret, partem natum reliquisse ferunt, Eq. 1368. Neptuni favore principatum in mari tenent, Nub. 304. A Ponto ad Sardiniam usque plurimis urbibus imperant, Vesp. 700. Iis mille urbes tributum pendunt, id est multæ, nisi verus est ipse ille numerus, Vesp. 707. Atheniensium tributa ex Græcia, Vesp. 520. Atheniensium civium fuisse numerum vicies mille, ex multis apparere, ut ex Demosthene, Vesp. 709. Athenienses utrimque germani archonte Lysimachide (ol. 83, 4) inventi sunt 14240, peregrini παροικησάμενοι 4760, sec. Philochorum, Vesp. 718. Atheniensium tres τάξεις tempore Solonis : Diacrii, Pediei, Paralii, Vesp. 1223. Eorum decem tribus, Pl. 277. Atheniensis populi divisio in quattuor classes, Arg. Eq. II, in tres classes, Eq. 627. Athenienses mysteriis et religionibus dediti, Nub. 302, 305. Eorum πατέρες sunt Juppiter et Apollo, Nub. 1468. Apud eos fratribus licebat in matrimonium ducere sorores ex patre, Nub. 131. Lex eorum de filiabus ἐπιτάφους, Av. 1653. Nutriebant homines nihili, ut immolentur in magna calamitate publica, Eq. 1136. Athenienses regiones bello expugnatas, ejeculis incolis, sorte dividebant inter suos cives colonos; quæ dicebatur cleruchica terra, Nub. 203. Qua ratione mensium suorum diem numerum exponitur Nub. 1131, 1134. Tibicinio student, Ach. 862, et

citharæ, Nub. 964. Ore ferebant obolos, Av. 503 et schol. In bello cum Chiis horum numos litera X signabant et repudiabant : unde χιζήτης—χιζήτης de adulterino numo, Av. 158. Piscibus multum rescebantur, Pac. 811. — Atheniensium insana studia, ante δρνήσασθαι, recensentur Av. 1280.—1283; deinde δρνήσασθαι, 1284—1307. Athenienses Κεχρημένοι dicti, a verbo κεχρήναι, Eq. 1262. Eorum inconstantia, Eq. 518 sq. Iis novæ res et earum studium sunt pro alio quovis imperio, Eccl. 568 sq., coll. 580, 583 sqq. Athenienses ταχέως, μετὰ θούρα, Ach. 630, 632, quales etiam in aliis comædiis traduntur. Præpropere decernunt, decreta se executores negant, Eccl. 797 sq. Omnia justo tardius faciunt, Lys. 56 sq. et sch. Perstringuntur ut mala consilia capientes, Nub. 587 sq., Eccl. 139; in Lysistrata 1227—1238, ut male consulentes sobrii, optime agentes ebrii. Sed quæ stulte decreverunt, ea divinitus in melius verti, vetus dictum, quo datum eis hoc ferebatur a Minerva, mala consilia autem a Neptuno, Eccl. 473—475. Adde Athenæ. Atheniensium concio ut pecudum, Vesp. 32 sq. Perstringuntur in tonstrinis et medicinis multum morantes, otiosi, Pl. 338. Atheniensium neglectus concionum, Ach. 19 sqq. et sch. 22. Athenienses κακοί, Pac. 822 sq., sch. Pl. 342. Eorum lucri privati cupido in rebus publicis agendis, Eccl. 185 sqq., 205 sqq. Sunt homines πονόργοι, fures, sycophantæ et aliis vitiiis, Eccl. 436—454, 560 sqq. Ob calliditatem et impudentiam notantur; quare Atticus obtutus in Phidippida, Nub. 1173 sq., 1176. Eorum τί λέγεις σὺ; 1174. Ut furaces perstringuntur, Pac. 402. Multi eorum ciniedi, Pac. 11. Eorum juvenes impii in patres, Eccl. 638, Ran. 274—276 et sch. Adde Phidippides et Patricia. Ut perjuri notantur Ran. ibid. Athenienses φιλοσόφοι, Pac. 42. Eorum senes nihil magis amant quam judicare et calculo suffragii mordere, Ach. 375 sq. Judiciorum studium quo Athenienses flagrant, sæpiissime notatur, ut, præter Vesp. passim, Nub. 208 cum schol., 1220, 1429, Eq. 1317, Pac. 505, Av. 38, 40 sq., 1286—1289, Thesm. 1030 sq. Eorum paucissimi ἄπληκτοι, litium osores, Av. 110 sq. Adde sch. Pac. 55, 107, Av. 1695, etc. Eorum sycophantia, Av. 38. Duri et acerbi iudices sibi Cleone, Pac. 349 sq. Atheniensium præfectum ingenium, ὁ αὐτοδῆξ τρόπος, Pac. 607. Duri erant in socios, Pac. 936. Facillime adducebantur ut punirent urbes socias, Pac. 171. Vocantur καστρεῖς, fr. 203; μοιχοί, fr. 157. Atheniensium colluvies, Lacæna Lys. 170. — Athenienses soli hominum aliquid certe sapiunt in judicandis ingeniis poetarum (sic recte eum locum cepit schol.), Ran. 809. Neque poetis duris et austeris delectantur neque vinis, sed odoratis et ναπαροσταγέαις, fr. 563. Athenienses spectatores ironice laudantur Ran. 1109—1118, schol. 1112, 1114. Sunt in vino convivæ sapientissimi, Lys. 1227. Athenienses rustici laudibus reipublicæ facile capiuntur, Ach. 371—374. — Athenienses qui cum Cleomene Eleusinem occupaverant, morte et bonorum publicatione multati : pœna scripta in ænea columna ad retus templum posita, Lys. 274. Vide Marathon. Athenienses transfugas ad Persas deprehensos, puniebant, Pac. 107. Qui Egyptiis auxilia tulere Inaro rege, per Megabazum percuti, Pl. 178. Athenienses principatum accipiebant ob calamitates, quæ Lacedæmonem detinebant, Philochoro teste, Lys. 1138. Jurabant Lacedæmonios a Messeniis pressos, 1138. Vide Cimón. Atheniensium sacra bella duo, Av. 556. Athenienses (ol. 83, 4) in fame fru-

menti molios 30000 accipiunt a Psammeticho, Vesp. 718, et ab Amaside, Pl. 178. Aegyptios contra Persas adjuverunt, sed postea Persas contra Aegyptios duce Iphicrate, Pl. 178. Atheniensium irruptiones in agrum Megarensium, Ach. 762 sq. Athenienses ut Chii, ita ipsis Chii in publicis sacrificiis bona precabantur, Av. 880. Melum insulam ἐξέλωσαν ob Diagoram, Nub. 830. Euboeam tributariam sibi faciunt et Hestieensium regionem ipsi insident, Nub. 213. Samios bis subiiciunt, Vesp. 283. Athenienses quam misere habitarent per septem annos belli, Eq. 792 sq. Longa obsidione ceperunt Potideam, et incolas venderunt, Eq. 438. Eorum victoria ad Cenchreas ductu Nicias, Eq. 609. Atheniensium et Lacedaemoniorum legati mutui octavo belli anno missi ad inducias pangendas; eorum nomina (ex Thucyd. 4, 119), Eq. 794. Athenienses coriario auctore rejiciunt pacem ab Lacedaemoniis post res in Pylo oblatam, Pac. 665—669, sch. Eq. 668. Athenienses et Lacedaemonii: ex iis utri vincebant, pacem nolebant componere, Pac. 211—219. In Laconicam et reliquam Peloponnesum infesti ingruunt, Pac. 507. Monentur ut ad obtinendam pacem ad mare recedant neque affectent continentis tractus, ib. 507. Atheniensium classes Laconicam infestantes, Pac. 626 sq. Quinquaginta annorum induciae cum Lacedaemoniis Alceo archonte pactae, Pac. 466. Athenienses post Cleonem malis et vulgaribus hominibus reipublicae administrationem tradebant, quia non fidebant splendidis viris, quos Lacedaemoniis parere et popularem statum fortasse eversuros metus erat, Pac. 681. Athenienses laborant ad Scionem, quae defecerat, Vesp. 210. Victi ad Mantiniam, Av. 13. Defecerant ab iis Milesii et insulanorum multi, Lys. 107. Atheniensium legati ex urbe arrecta, per Lysistratum pacem componunt cum Lacedaemoniis, Lys. 1086—1188. Hymnus Atheniensium, 1279—1296. Athenienses viri noctu in muro excubias agebant ob bellum, Thesm. 495. Antigene archonte vicerunt navali pugna ad Arginusam per sceros manusmissos, Ran. 33, 191, Nub. 6. Athenienses probos oderunt, malis utuntur necessitate coacti, Ran. 1455 sq. Novarum rerum cupiditate pereunt, Eccl. 218 sqq. Atheniensium et Bacotorum συμμυζήζ inita biennio ante hanc fabulam (ol. 96, 2), teste Philochoro, Eccl. 193. In Ecclesiazusis est Atheniensium duorum confabulatio, quorum unus, reverens legum, bona sua in commune deponit ex decreto ab Ecclesiazusis perlato, alter non deponit, eventum et mutabilitatem populi auspicans, praecone autem cenam de communibus bonis edicente, impigre accurrit meditans quomodo communium particeps fiat non praebens sua, 728—876.

Athenis, filius Archenni, Av. 574.

Athenodorus cognomine Cordylion, Prol. IX, a, 45, p. XIX, in nota Iasii.

Athletae (al. Aurigae) usque ad aetatem scholiastae purpurea trabea, ζῆσιδν, amicti curribus pompaticae urbem intrabant, Nub. 70.

Athmonensis, ex pago Attalidis, secundum alios Cecropidis tribus, Pac. 190, 919.

Atlantius πῶλος, Euripides Av. 179.

Atreus. Atrei filius πολυκλῆρος (Agamemno) inclutissimus Achivorum, Aeschylus Telepho, aut Iphigenia, Ran. 1270. Atreus et Aerope in Cressis Euripidis, Vesp. 763.

Atlagen avis in Marathonis paludibus degit, Av. 250, Vesp. 257 et schol.; varius, Av. 761 et schol.

Attalii (libri Aristophanis, bibliothecae Pergamenae), Av. 1508.

Attalis tribus Athenarum, in qua Sunium, Nub. 401, Pac. 190.

Attica αἰτωρική, ob benignum solum celebratur Georg., fr. 162. Est petrosa, δῶσεργος, Pl. 224, ὄρυγος tamen, bulborum vel altii agrestis, ferax, 283, et olivarum ferax, Pac. 578. Atticae terrae laus, Eq. 582 sqq. Attica quomodo in quattuor regiones divisa a Pandione rege et filii concessa, Vesp. 1223, Lys. 58. Atticae tres muri: borealis, australis vel medius, Phalericus, Triphal., fr. 469, a. In Attica olim lupi, de quibus lex et praemia eos cedentium, Av. 369. Attici αἰτωρῶνες, Vesp. 1076. Attici crabrones fortissimi audiunt Persis, 1090. Atticis proprium σκώπτειν καὶ παίζειν, Vesp. 859. Attici annum indicabant κατὰ τὸν ὑπερπύπτοντα ἀνθρώπων μένσιον post Dionysia, Thesm. 750. Atticae virgines a quinto ad decimum aetatis annum cur cogantur crocota amictae ἀρετῆς ὁδοῦ Dianae Brauroniae et Munychiae exponitur Lys. 645. Atticae, non Athenae, ob deae nomen Ἀθηνᾶς, vocantur mulieres Atheniensium, Pac. 271. Conf. Av. 828. Atticum mel, Thesm. 1192. In Pace Atticum mel in mortarium injicit Bellum: quod dextre fictum est, quum hostiles civitates brassica, altio, caseo repraesententur, 252. Statim monetur Bellum ut Attico melli pareat, quattuor obolis vencenti, utatur alieno viliori, 253 sq.

Attica dialectus media, neque effeminate urbana, neque rustice illiberalis, fr. 552. De ea praecipitur ad Ach. 1133, Eq. 3, 4, 37, 89, 245, 284, 433, 474, 539, 634, 639, 641, 645, 658, 671, 1158, Nub. 5, 17, 33, 34, 38, 43, 57, 72, 94, 110, 145, 218, 226, 232, 240, 254, 271, 315, 319, 381, 409, 439, 488, 509, 614, 616, 633, 694, 735, 743, 749, 758, 817, 832, 862, 911, 964, 993, 1041, 1056, 1065, 1149, 1171, 1223, 1338, 1481, Vesp. 22, 30, 62, 140, 446, 772, 897, 900, 943, 1057, 1074, 1086, 1120, 1397, Pac. 1, 5, 11, 25, 70, 71, 153, 166, 180, 259, 528, 659, 712, 772, 858, 930, 956, 1069, 1182, 1261, Arum 6, 7, 54, 70, 102, 122, 132, 268, 299, 877, 884, 1009, 1142, 1269, 1310, 1363, 1514, Lys. 13, 89, 135, 143, 196, 408; 416, 509, 549, Thesm. 83, 141, 393, 572, 852, 941, 947, 1170, Ran. 6, 23, 35, 58, 103, 127, 303, 338, 388, 469, 558, 638, 730, 750, 1068, 1378, Eccl. 209, 217, 557, 835, 833, 1151. Plut. 3, 5, 7, 12, 18, 21, 25, 27, 29, 33, 35, 40, 62, 66, 72, 75, 77, 103, 109, 127, 145, 147, 166, 198, 204, 229, 233, 249, 268, 277, 351, 355, 392, 406, 453, 469, 493, 517, 528, 538, 544, 545, 612, 627, 657, 662, 673, 677, 689, 696, 714, 745, 807, 827, 839, 883, 916, 930, 947, 1055, 1056, 1144.

[Attici pro ἵσταθι dicunt ἵσταν, pro ἐμπύπλον ἐμπύπλη, etc. Av. 1310. "Ετερος et ἄλλος saepe confundunt, Pac. 11. Genitivum ponunt pro accusativo, Pac. 772. "Ηδεν dicunt pro ἦδε, ut προσήεν pro προσήει, etc. Pac. 1182; τυπτήσεις pro τύψεις, Pl. 21. Voces ejusdem significationis ex παραλλήλων jungere solent, ut τυγὸν ἴσως, etc. Pl. 25. Τὸν ἐμὸν αὐτοῦ βίον dicunt pro τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ, Pl. 33. Secundas personas singulares verborum passivorum per ei efferunt, ut πεύσει pro πέυσσῃ, Pl. 40. Interdum accusativum pro genitivo et dativo ponunt, Pl. 69. Ea contrahunt in η, Pl. 77. Nominativum ponunt pro genitivo absoluto, Pl. 277. Τροπαῖον dicunt, non τρόπαιον, Pl. 453. Ellipseos Atticae exempla, Pl. 469, 593, Av. 7. Dicunt βαδίζειται, γυνέξεται pro βαδίσεται, γυνέξεται, Pl. 493. Atticorum est dicere λῆρον ληρεῖν, ὕδριν ὑδρίζειν, etc. Pl. 517. Ἠρώνας dicunt pro ἡρώναι, ut ἡῤοι pro ἡῤοι, Nub. 313. Imperativi formae Atticae ποιοῦντων

pro ποιείτωσαν, χρήθων pro χρήσθωσαν, *Nub.* 439. Apud eos articulus saepe redundat, ut quum dicunt το πούον etc. *Pl.* 5. Accusativum interdum ponunt pro dativo, ut ἄρεσκε με pro μοι, *Ran.* 103. Apud eos praepositiones saepe vel abundant vel deficiunt, *Eq.* 37, 46. Loca appellare solent nominibus ipsarum rerum quae in iis venduntur, ut μύρον pro μυροπωλείον, *Eq.* 1375. Κεχίνα dicunt pro κεχίνας per syneresin, *Ach.* 10. Accusativum interdum ponunt pro nominativo, *Ar.* 1269. *Kist.*].

Atticonici, pro Athenienses, secundum praecedens ibi Laconici, *Pac.* 215.

Auani lapis in Orco, secundum nonnullos etiam locus Athenis; vel a siccitate mortuorum aut diu expectantium fictus, *Ran.* 194, sch. 186.

Auge apud Euripidem in templo parit, *Ran.* 1080.

Augias: ejus thesaurum in Elide condiderunt Agamedes et Trophonius, deinde spoliarunt; sed Daedalus, in fuga ex Creta apud Augiam devertens, dolo furem Agamedem deprehendit, cui Trophonius caput amputat: hinc Augias Daedali jussu Trophonium et Cercyonem persequitur ad expiationem sanguinis, *Nub.* 508. Augiae stabulum ab Hercule purgatum, *Pac.* 753, *Herculis ἀγίων Αὔγαιου*, *Ar.* 1764.

Aures regis Persarum, ὠτακουστίς ejus, *Ach.* 92.

Aureus. Vide Numus.

Aurige. Vide Athleta.

Aurum ob timorem flavum, *Comicus* incertus *Pl.* 204.

Autolycus, pater Lyconis, *Vesp.* 1169, *Lyconis* ex *Rhodia* filius, *Lys.* 270. Autolycus (non est Aristophanis fabula), p. 445, b.

Automenes (ironice) felix praedicatur ob tres filios sollertissimos, citharodum, histrionem, Ariphradem suo ingenio lingua in lupanibus patrantem, *Vesp.* 1275—1283. Est pater Arignoti, 1281.

Averruncatores, ἀεζίκχοι, *Hercules* et *Apollo*, *Pac.* 422. Vide utrumque nomen.

Aves ut venum exponantur, *Ar.* 1079—1082, *schol.* 14. Avium genera poetica notatione recensentur *Ar.* 229—254. *Conf.* 1332 sq. et *schol.* Aves, ut aquilae, in summis sceptris regum ad ornatum fictae, 510, sch. 512. Aves, donum potens amasiis ab amatoribus datum, 705 sqq., sch. 704. Aves dicuntur omnia cujuscumque generis quae futura indicant, 719—721, sch. *Pl.* 63. Aves domesticae dormiunt in κατήχη, *Ran.* 566.

Aves, fabula ingentissime composita, docta est *Chabria* archonte (ol. 91, 2) per Callistratum in urbanis *Dionysiis*, quum *Lenais* poeta *Amphiaraus* docuisset per *Philonidem*. Secundo loco vicit, *Ar.* Arg. I et II. In ea Avium Chorus convocatur ab Epope et cantu lusciniæ, 209—309, ubi multae ex eo aves enumerantur, partim describuntur. Aves advenientes Pisthetærum et Euelpiden ut hostes invadunt; sed persuadetur ipsis ab Epope summa commoda disci posse ab his advenis, popularibus suis, minime infestis et hominibus dexterrimis, si inducias et audientiam facere velint: quod praestant, iis aëre fidentes, 310—461. Vehementer mirantur se reges esse et deos, 467 sqq.; et, Pisthetæri documentis convicti, deplorant patrum suorum ignaviam, qui tantam dignitatem passi sint ab se auferri, Pisthetærumque implorant ut regnum ipsis recuperet, 539—549. Cujus consilii auditis et probatis, 626—637, convivio excipere jubent Epopem advenas, 658 sqq. Interea Lusciniæ quae egressa est salutant, 677—684, et hominibus ærumniosis, somniorum et umbrarum similibus, suam antiquitatem, quae omnes deos superet, potentiae magnitudinem et commoda summa exponunt, quae sint experturi qui ipsas jam deorum in

loco colant, 685—735. Lusciniæ, Musam silvestrem, invocant, 737—751. Spectatoribus monstrant quam jucunde et facile, si qui velint, cum avibus sint victuri, 752—768. Cynorum cantum celebrant, 769—782. Commodis quantis fruatur qui alatus sit et avis, exponunt, 785—800. Urbe Nubicuculia, Νεβυκουκουλία, condita et inaugurata, augurantur honores divinos quibus se mortales sint affecturi in ipsos meritissimas, 1058—1070, et decreta ponunt in eos qui male agant cum avibus, 1071—1087. Vitæ suae felicitatem canunt, 1088—1100. Judicibus præmia promittunt, si suo Choro victoriam adjudicent; mala minantur, si sinant vinci, 1101—1117. Irde clam in urbem ingressa, omnes armari jubent, 1189—1198. Diis et nidori sacrificiorum transitum per Nubicuculiam interdixerunt, 1262—1266. Advenarum multitudinem et invalescentem amorem urbis suae gratulantes sibi, alis instrui jubent advenas omnes, 1313—1334. Narrant mirabilia quae volando conspexerunt, de Cleonymo ἐψάσπιδι et Oreste heroe grassatore, 1470—1493, de Pisandro, 1553—1564, de oratoribus genere barbaris, lingua vindemianibus et ficiis legentibus, 1694—1705. Salutant Jovis Basileam (Potentiam regiam), quae Pisthetæro nupta urbem intrat, hymenæum cantant, et novorum regum beatam potentiam celebrant, 1720—1764.

Ἄζονες et κέρδεες, *Nub.* 448 in not.

B.

Babylon muro laterum coctilium asphalto victorum communita a Semiramide, *Ar.* 552.

Babylonii, fabula Aristophanis anno ante Acharnenses *Dionysiis* vernis edita, lacesens magistratus tam sorte quam suffragiis electos et Cleonem, praesentibus sociis: quare accusatus a Cleone poeta, *Ach.* 378. Add. 503. Vide fragmenta 43—73, p. 452 sqq. Bacchæ, *Lys.* 1312; Delphicæ, *Nub.* 605. Bacchæ boves rumpebant et crudas carnes vorabant, *Ran.* 357. Bacchebacchum canere, *Eq.* 408.

[Bacchiadæ, princeps Corinthi familia, not. *Ran.* 439.]

Bacchius dominus, hederifer, etc., celebratur *Thesm.* 988—1000.

Bacchus, Διονύσος, Jovis filius Nyseus, *Nysæ* in Arabia vel *Æthiopia* natus, *Ran.* 216. Nyses dictus ab Indis et omnibus fere populis orientibus, *ibid.* Bacchi imaginem Pegasus Eleutheris Bæotiae in Atticam detulit; quo primum non honorifice accepto, tandem morbo genitalium Athenienses afflicti, cultum dei et παλιγοργίαν apud se instituerunt, *Ach.* 243. Bacchus μελάναιγος, atræ capræ pelle indutus, qui est habitus rusticus, fallit Xanthum Bæotum de Celænarum possessione cum Melantho pugnantem: hinc ejus festum Athenis, *Ach.* 146, *Pac.* 890. Bacchus Lyeurgum timens in mare fugit, *Eq.* 539. De Baccho ab Lyeurgo correpto quædam ex Lyeurgea *Æschyli*, *Thesm.* 136 sq. Bacchus Penthei violentiam fugiens, recipitur ab Icario, cui hoc hospitium dono rependit, *Eq.* 700. Bacchi nutrices Medea in juvenutem restituit coquendo, apud *Æschylum*, *Eq.* 1321. Bacchum ipsum contempnit vel asinos ejus lesit Midas et a deo punitur, *Pl.* 287. Bacchi amasius Staphylus Thasi, *Pl.* 1021 et not. Baccho sacrae sunt tres plantae, hedera, vitis, myrtus: quarum postremam Plutoni dedit, carissimum quod haberet ab ipso postulanti, quum Semele matrem ex Orco reducebat, per Junonem impetrato reditu; testis Iophon, *Ran.* 330. Bacchus, filius

Stamnii, *inexpectate dictum, quum deberet, filius Jovis, a σταννίῳ vase quo vinum servatur, Ran. 22.* Bacchus thyrsos et hinnulorum pelles gestans inter tædas in Parnasso choreas agit, *cum Delphicis virginibus, Euripides Hypsipyle, Ran. 1211—1213.* Bacchus, *καμπύτης*, conspicendus inter Delphicas Bacchas cum facibus, tenet Parnassiam rupem, *Nub. 603—606.* Bacchus Nysius, cum Manadibus, *Lys. 1282—1284.* Celebratur *Thesm. 988—1000.* Bacchi templum, *Βαχχέιον, Lys. 1.* Vide Dionysium. *In ejus templis parcae angues, Pl. 690.* Bacchi templum Eleusine, *Ran. 343.* Bacchi mysteriis immolatur sus, *quare, Ran. 338.* Bacchi sacra patria (Dionysia), *Ran. 368.* Habebat templum et festa cum choris celebrata Linnis Atticæ, *quare Linnæus dictus Callimacho, Ran. 216.* Ei celebrantur *Chytiri festum decimo tertio die Anthesterionis, Ach. 1076.* Bacchus Lencæus, et ejus festum Athenis, *Ach. 961.* Bacchi dadneho in Lenaico agone dicenti, *Invoke deum, respondetur, Σεμελή? Ίταχε πλουτοδότα, Ran. 479.* Bacchi sacerdos per præconem vocat ad Choas, *Ach. 1087.* Bacchus, *theatri et rerum in pace agendarum χόρος, Pac. 267.* Bacchi signum in theatro, *Eq. 536.* Ei sacre comedie, *Ran. 404.* Ejus alumnus se dicit Comicus *Nub. 519,* et per eum jurat poeta, *Vesp. 1046.* Bacchi sacerdos rubra facie, ab Eupolide *αἰγίπυρος* dictus, *Ran. 308 et not. Is προσερίχιν habebat in spectaculis scenicis, Ran. 297.* Bacchus *ταυρομάχος* apud Sophoclem, secundum Apollonium a tauris qui dithyramborum poetis præmio dabantur; alii dictum putant a Bacchis discerpentibus crudos boves. *Erat et ταυρομάχος.* Aliis *μοσχομάχος, Ran. 357.* Bacchi festum Ascolia Athenis quomodo celebretur, *Pl. 1129.* Baccho præstat (sacrificium?) Phormio ad abotendam multam, *Pac. 347.* Per Bacchum juratur *Nub. 91, 108, Eccl. 344, 357, etc.* Variæ significationes vocabuli Bacchus, *Eq. 408.* Bacchus et Iacchus idem secundum nonnullos, *Ran. 324, 404.* Phrygibus est Sabazius, *Av. 875, Vesp. 9, Lys. 389.* Idem Hyas et Ewæus (Evius? Eusius? v. not.), *Av. 875.* Bacchus (a Comicis) introducit ventriosus, timidus a desidia et vino, *Ran. 200;* meticulosus apud Eupolidem, *Pac. 741.* In Babylonis Bacchus in iudicium abijt et duo oxybapha ab ea postulant demagogi Athenienses, *fr. 48.* In Ranis Bacchus cum Xanthia servo, qui sarcinas portat asino insedens, venit ad portas Herculis: qui progressus risu prope emoritur de habitu Bacchi, leoninam pellem crocotæ injectam, cothurnum una cum clava gestantis, *1—47.* Narrat Herculi, legenti sibi dum navigaret Andromedam inmane desiderium injectum esse Euripidis poetæ, quem jam descendat ab inferis reducturus; nam solum superesse Iophonem, poetam bonum, nisi Sophoclis patris sint quædat; Agathonem ad beatorum epulas abiisse; ceteros esse contaminatores artis; Euripidem secundum et audacem, *48—107.* Quærit ex Hercule viam qua in Orcum eatur, deversoria, cauponas, et aliquandiu ludificatus discit, *108—165.* In Charonis cymba remum agens audit cantus Ranarum (malorum poetarum), quibus oppedit, *166—270.* Inde viam faciens in Orco timet parricidas, perjuros, belluas quas Hercules dixerat, Empusam, usque dum ad Initiatorum choros pervenit, *271—322,* quibus gaudet, *414 sq., 444 sq.,* et ad Plutonis ostia se adesse discit, *431 sqq.* Pullat; progressus Æacus in eum ut Herculem Cerberi furcm durissime invehitur, et terribilissima Orci accessum currit, *460—478.* Vehemens timor Bacchi; qui a Xanthia impetrat ut ipse Hercules fiat, *479—502.* Jam ades!

ancilla Proserpinæ Herculem ad lautas epulas invitans; resumit igitur Bacchus habitum Herculis, *503—548.* At irruunt cauponæ duæ quarum merces Hercules cum ipsis fiscellis devoraverat, eum ad Cleonem et Hyperbolum iudices mortuos et *plebiculæ vehementer studentes* rapturæ; hinc iterum petit timidus deus a Xanthia, ut Herculis habitum resumat, *549—604.* Interea Æacus cum servis progreditur, ut vinciat Herculem; Xanthia negante se unquam ante huc venisse, servus, Bacchus, ad quæstionem trahitur, deum se esse testans; jam uter servus sit, verberibus explorat Æacus frustra, et ad Plutonem Proserpinamque ducit cogitoscendos, *605—674.* Baccho, artis perito, iudicium deferitur de Æschylo et Euripide, *810 sq.* Progreditur moderationem suadens Æschylo ira exardescenti; illus in ignem injicit et preces concipere poetas jubet, *830—891.* Audit poetas, certamenque eorum moderatur, tandem poesin utriusque lance examinat: nec tamen litem discernere sustinet: se alterum (Euripidem) sapientem judicare, delectari altero (Æschylo), *905—1413.* Sed ne re infecta redeat, ex utroque utilia reipublicæ consilia quærit, de Alcibiade, de servanda civitate: quibus auditis, Æschylum eligit, *1415—1478,* et convivio a Plutone excipitur, *1481.*

Bacchylides, Opuntius tibicen, a Platone comico in fabula Sophistæ inscripta recensetur inter sophistas, Nub. 331.

Bacis vates, *Pac. 1070 sq.* Erant tres Bacides: antiquissimus ex Eleone Boeotiæ; alter Atticus; tertius Arcas, ex oppido Caphya, Cydas et Aletes dictus. Theopompus narrat Bacidem primum ex oraculo Lacedæmoniorum mulieres furiosas expiasse, *1071, Av. 962.* Memoratur vates Atticus Bacis *Eq. 123, 124, 1003, 1004.* Ubi schol. v. 123: Erant etiam alii duo, Bæotus, et Arcas. In Bacidis oraculis erat etiam illud de Athenis olim emicaturis inter urbes ut aquila inter reliquas aves, *Av. 978.* Bacis pro rate dictum appellative *Pac. 1119.* Bacis, epithetum Pisistrati, *Pac. 1071.*

Baculi iudicium eodem colore quo tribunal, in quo judicandum iis erat, *Vesp. 1110.* Vide Iudices, Iudicia.

Balnea: mos ibi *παρλοῦσθαι* (divitibus, qui) spongias relinquebant (pauperibus, alioqui habentibus) sparteum contextum pro spongia, *fr. 150.* In balneis, dum frigus est, inopes et mendici noctem transigunt, *Pl. 535.* Balneum nuptiale, de quo Menander, *Lys. 378.*

Balneatoris apparatus, *Ran. 710 sqq.*

Baptæ. Vide Eupolis.

Barathrum, profundum sive hiatus terræ Athenis, in quem præcipitabant malefici, *Ran. 574, Pl. 431, Eq. 1362.* Eo præcipitaverant Athenienses legatos Darii, *Eq. 1362.* Adde Phryx.

Barbitum, instrumentum musicum, *Eq. 522.*

Basilea, in Avibus formosissima virgo, est potentia Jovis, qua is omnia administrat, *1536—1543, et sch. 1536.* Eam uxorem sibi poscit Pisthetærus, *1634 sq.,* de consilio Promethei, *1536.* Conceditur Pisthetæro ab legatis, *1678 sqq.,* de carlo petenda, *1686 sqq.* Eam magnifica pulchritudine splendenter ducens jam potentissimus accedit Pisthetærus, *1706 sqq.* Basilea salutatur a Choro, *1730, ἀρέερος Διός, 1753.*

Basilica porticus, in iudicium sortibus litera B notata, *Eccl. 685.*

Battus Thera prope Cretam in Libyam duxit coloniam Cyrenen: qua re adco læti Libyes, ut in munis cum altera manu regiam potestatem, altera silphium,

præstantissimum olus, accipientem repræsentarent: unde Batti silphium proverbiale de eximiis honoribus. Narrat Aristoteles, Pl. 925. Batti alterum nomen Aristoteles, ibid.

latus, homo ob molliem notatus, Pl. 1011.

Bdelycleo (Osor Cleonis, fictus ab Aristophane) in *Vespis*, filius Philocleonis insano iudiciorum furore acti, patrem ægerrime custodit ex superiore adium obstructarum et retibus cinctarum parte, postquam plurimos sanandi patris modos frustra tentaverat, 67 sqq., 114 sqq., moribus *εργαχυσσεμάνοις*, 135. Deprehendit patrem evadere conantem novis machinis pluribus, et servorum opera ægerrime cohibet, 136—210, quos jam cavere jubet iudices senis sodales iracundos, de nocte adventuros eum accessitum, 214—227. Quorum auxilio quum pater rete arrodat, Bdelycleo audit, servos vocat, 395 sqq., et ad pugnam cum *Vespis* incitat, 433 sqq. Cum repressis sermonem conferre et in gratiam redire cupiens, agere ab iis, populi osorem, tyrannidis et Lacedæmoniorum amantem appellantis, impetrat audientiam, 471 sqq. Et primum exponit abusum tyrannidis vocabuli, 488—507, deinde demonstraturus iudices derideri ab demagogis et servitutum eis servire, 512—520. Quod admittentibus patre et Choro, scribium afferri jubet, ut aliqua nolet ex patris oratione iudicum potentiam probatura, 529 sq., 537, 559, 576 sq., 588 sq., 603 sq. Jam ipse primum ostendit ne decimam quidem partem redituum civitatis cedere iudicibus, reliqua et pretiosissima quæque demagogis, qui rejectanea modo iudicibus obijciant, 650—679. Deinde ab iisdem res de composito ita agi ut iudices sæpe fraudulentur, quum viginti milia civium, illi si vellent, in deliciis et ut Marathonomachas deceat, vivere possint, 682—712: at quam pauca ex magnis promissis agere redeant patri! Quare se domi eum continere et laute tractare, 715—742. *Vespæ* plane in ejus sententiam eunt; sed Philocleone iudicandi furorem non dimittente, filius ei parvum tribunal domi instituit, magni simulacrum planissimum, ut omni tempore, vel febricitans, satur et omnibus vitæ commodis affluens iudicet de rebus domesticis, ut delictis servorum, 760—834. Ecce Lahe canis Siculum caseum furatus (*vide dicta in Laches*) adducitur: hanc causam patri statim demandat et tribunal, quod inchoaverat, absolvit, patre condemnare properante, 835—859. Vota concipit ut pater clemens fiat et deponat injustam asperitatem, 860 sqq., 875—884; deinde præconem iudicii ipse agit, 891—905; et invito patre testes citat; deinde reum tam accurate defendit, ut misericordia tangat patrem, 936—984. Nihilominus condemnaturum illum dolo circumvenit, ut insciens absolvat Labetem. Quare desperantem de salute sua patrem consolatur et ad convivium jucundeque agendam vitam in domum ducit, 985—1008. Omni modo invitat et fere cogit patrem ut pallium, *χιτών*, et calceos permutet cum molli gaunaco ex Persis et baxeis Laconicis, 1120—1173; deinde docet eum sermones quales tum in usu erant inter elegantes et scitos homines, et in conviviis decore versandi modum, 1174—1249. Abductum ad cenam quum Philocleo moneat quanta mala sequantur ebrietatem, quæ pœna rerum designatarum, filius non ejusmodi morem esse dicit inter bonos et honestos viros: ibi veniam petendo et facetiis fabulisque ridiculis proferendis omnia scilicet placide componi. Talibus igitur sermonibus ad effugiendam pœnam studentum esse Philocleo intelligit, 1250—1264. His convenienter quum petulantissime in convivio omnes insultasset, ebrium cum face et tibia redeuntem et obvios ver-

berantem sequitur Bdelycleo, pro ejusmodi commissis in jus vocandum esse clamans, 1332 sqq., sed irridens pater regerit ei elegantias illas, quas ab ipso scilicet didicerat; ita ut protervum senem a pluribus in jus vocatum tandem vi in aedes auferat, 1334—1449. Splendide laudatur a Choro ob pietatem, 1462—1473. Tandem furorem patris cohibere non potest, et spectat saltantem et cum Carcini filiis chorea certantem, 1496—1511.

Bēz pro *Zē*, *Prolog.* VI, 11; IX, a, 6, p. XVIII.

Beatorum insulae, *Vesp.* 639.

Bellaria, *καταχύματα*. *Vide* Servus, Nupti.

Bellerophontes (plurali) Euripidis, *Ran.* 1051. *Bellerophon per calumniam Sthenebææ a Præto ad socerum missus ut periret, castitatem suam eventu probavit et rediit*, 1043. *Pegaso alato vectus in cælum ascendere cupit apud Euripidem, Pac.* 76. Bellerophon sordidus et claudus a casu de *Pegaso equo* inducebatur ab Euripide, *Ach.* 427. *Adde sch.* *Pac.* 147, *Ran.* 846. Ab eodem Euripide mendicis, gartulus et disertus exhibebatur, *Ach.* 429. *Fertur, absumpta Chimæra Corinthum redux, Præti uxorem dolose Pegaso impositam in mare dejecisse, Pac.* 141.

Bellum sacrum. De sacris bellis duobus jussu Delphici oraculi gestis v. narrationem historicorum in Av. 556. *Bellum Corinthiacum, Pl.* 173. [*Bellum Peloponnesiacum tangitur Eq.* 794, 1392, *Ach.* 266, *Vesp.* 41, 210, *Pac.* 435, 466, 479, 665, 990, *Av. Arg.* II, 186. *Ejus origo et causa, Ach.* 526 sqq., *Pac.* 606. K.]

Bellum, Πόλεμος, ut persona, Ach. 979. *In Pace Πολέμος* dii, Græcis usque belligerantibus irati, cælum cesserunt: tum is Pacem in antrum profundum superingestis lapidibus conclusit, 205 sqq. Exit in scenam cum mortario, cui urbes Græcas fructibus earum significatas injicit, contusus in exceonem, 236—252. Hinc famulum Tumultum sibi afferre jubet pistillum ab Atheniensibus; sed ab his, mox ab Lacedæmoniis vacuus redit, quum hi ipsos pistillos, *Cleonem et Brasidam*, nuper in Thracia perdiderint; intrat igitur Polenus confecturus sibi novum, 255—288.

Belonopoles (Accum venditor) plorat cum Pamphilo, *pro proprio nomine accipiant scholia; et dicitur facenerator, aliis assentator Pamphili, Pl.* 175. *Sed vide Aristoxenus.*

Belus, pater Lamiæ ex Libye, Pac. 758.

Bendis, magna, potentissima dea (Thracia), cujus nunc calida est ara (apud Athenienses), Lemn., fr. 332.

Bereschethi, insaniæ præses dii, vox ficta, Eq. 635.

Elandæ appellationes amicarum, Eccl. 973 sq.

Blepsidemus, in Pluto petulans homo, furti insimulat Chremylum ob repentinas divitias, et impellit ut ad amicos mittat Plutum aut cito sanandum curet, 332—414. Paupertatem, a qua inhihentur, conviciis insectatur; ea violenter repulsa, ceteros urget ut in Esculapii fanum properent, 415—623.

Blepyrus, in Ecclesiastus maritus Praxagoræ (*v. sch.* 516), cacaturus exit, miratus quæ uxor cum vestimentis suis noctu evaserit; vicino rem narrat, qui eadem plane evenerunt; diu parturit, 311—371. Interea superveniens Chremes ei narrat quæ in concione populi mira facta sint, ut moderatio reipublicæ mulieribus mandata, 372—477. Praxagoram redeuntem Blepyrus conspicit et ob exitum intempestum de mœcho accusat; commentis placatus, ei ut ignare narrat quæ in concione perlata sint, 520—563. Inde audit Praxagoram sua consilia de reipublicæ salute exponentem et dubitationibus suis ad singula dilucidius persequenda ex-

cltat; jucunda quæ futura est otiosorum virorum vita ei arridet, et abit cum uxore in forum, 583—727. Ad cenam lautam venit, felix prædicatus ob talem uxorem, 1125 sqq.

Bibliotheca (Alexandrina), Nub. 967. Vide *Alexandrina*.

Bædas philosophus, in quem *Diphilus* carmen scripsit, ut servum eum exhibens; quod læto animo tulit *Bædas*, Nub. 96.

Bœthi (non est *Aristophanis* fabula), p. 445, b.

Bœoti. Eorum et Atheniensium bellum de Cælenis, Pac. 890. *Bœoti a Thracibus expulsi sedes quærentes inveniunt in Thessalia ad Pagaseticum sinum, ubi offendunt corvos albos quos sequi oraculum jusserrat*, Pl. 604, Nub. 133. A *Bœotis* transitum rogabant *Athenienses* Delphos profecturi, Av. 189 et sch. *Bœoti κολλικοράχοι*, Ach. 872. Vendunt gallos gallinaceos et (quod ob tibicinium Thebanorum facete additur) cicadas, 871, et alia plurima, 874—884. *Συνοβιωτοί*, *Cratinus* Pac. 741. *Bœotorum boves σακτοράχοι*, Pl. 706 c. nota. *Bœoti Phocensibus oraculum Delphicum ablaturi vincuntur ab Atheniensibus*, Av. 556. Ex Phyle boves rapuerunt, Ach. 1023; ipso Chonm et Chylorum festo irruptionem in agros Atticos faciunt, 1076 sq. Eos odit *Lamachus*, Ach. 624. Sunt hostes *Atheniensium*, Eq. 479. *Bœoti vocantur qui pace non videntur gaudere*, Pac. 466. Nimirum *Alceo* archonte induciæ 50 annorum fiebant inter *Athenienses* et *Lacedæmonios* una cum sociis præter *Bœotos*, *Corinthios*, *Eleos*, auctore *Philochoro*, ib. Erant hostes *Atheniensibus* dum *Lacedæmonii* *Deceleam* occupabant, Av. 189. *Bœotios* quoque legatos adfuisse oportet in altera parte *Lysistratæ*, Lys. 1242, coll. 1108. *Bœoti*, Lys. 35, 40, etc. *Bœotorum et Atheniensium συμμαχία* inita biennio ante hanc fabulam (ol. 96, 2), teste *Philochoro*, Eccl. 193.—In *Acharnensibus* *Bœotus* homo Thebis advenit in forum *Dicaopolidis*, plurimas merces *Bœotias* ferens et venditurus: *Atheniensium* mercibus ad permutandum oblati, domum auferendum accipit *sycophantam*, 860—958.

Bœotia εὐπειδιάς, Lys. 88 et sch. Recensentur quæ *Bœotia* in *Atticam* venum mittat, Pac. 1003—1005. Est ὀρνιθοτρόφος, 1003. *Mullus* in ea caseus, Eq. 479. *Bœoticæ* merces decreto prohibita, Lys. 702 sq. *Bœotiæ* anguillæ, e lacu *Copaide*, Lys. 36, 702, fr. 333. *Bœotica dialectus*, Ach. 796, 871, 889. *Bœotica harmonia*, Eq. 989.

Bœotium, modi musici genus a Terpandro inventum, Ach. 13.

Bœotius (?), *Tagen.*, fr. 430.

Boni genii, Ἀγαθοὶ δαίμονες, poculum primum vocabatur, circumlatum post cenam, Eq. 85. Ib. 106, Pac. 300, Vesp. 525. Sumebatur mensis sublati, et poculum rursus implebatur, Vesp. 525.

Boreas magnus irrumpens in Persarum classem ad Artemisium, Vesp. 1124. *Boreas et Sol* in fabula certant, uter viatori σισύρα sit exuturus, Ran. 1459.

Bos in *didrachmis Atheniensium*, Av. 1106. Vide *Cestrini boves*, *Epirotici*.

Brasidas, dux Lacedæmoniorum, Tellidis filius, Pac. 282, in *Pylo* contra *Demosthenem* pugnat, et fugit abjecto scuto, Eq. 55. *Brasidas* effecit ut *Scione* ab *Atheniensibus* descisceret, Vesp. 210. Cum *Brasida* facere insimulatur *Bdelycleon* in *Vespis* 475. *Brasidæ* favere dictum pro λαχωνέειν, Pac. 640. *Athenis* laceratus sermonibus, 641. *Dux Lacedæmoniorum Brasidas* occubuit in *Thracia* ad *Amphipolin*, ib. 282—284, octo mensibus ante editam hanc fabulam, ib. 48. Eo

et *Cleone* mortuis induciæ tricennales inibantur inter *Athenienses* et *Peloponnesios*, Eq. 1392.

Brauron, pagus *Atticæ*, ubi multe meretrices, Pac.

874. Ibi *Dionysia* celebrantur, Lys. 645 not., Pac.

874. *Brauronia Diana*, cui ἀρπτερόντα virginis *Atticæ* *Brauronis* festo, Lys. 645. *Brauronia Diana* apud *Philaidas*, Av. 874.

Brauronia, festum. Vide *Brauron*.

Brettia lingua nigra vehemens (ab *Tyrrhenorum* urbe *Bretto*), fr. 719.

Britomartis *nympha* in venatione retibus incidit: ex quibus a *Diana* liberata, *Dictynne* *Dianæ* templum condidit, Ran. 1356.

Bromius, Thesm. 991. *Bromia* *festivitas*, *Dionysia*, *Athenis* adventante vere, Nub. 311.

Bucephalus equus, fr. 135. *Bucephalus* equus dictus ob bovinæ capitis figuram ei inustam, ut *Alexandri* ille, cui mortuo *Bucephalea* urbs tanquam monumentum ab rege condita, Nub. 23.

Bulbi, aphrodisiaci, Eccl. 1092.

Bupalus, cui verbera minutus erat *Hipponax*, Lys. 361.

Bupalus, filius *Archemi* artificis, Av. 574.

Buphonia, festum vetus, quod post mysteria solitum agi dicunt, in quo bovem mactant in memoriam primi bovis in *Arce* mactati ob deroratum *Dipolis* sacrum libum. Schol. *Venetus* *Minervæ* agi dicit, Nub. 985.

Busiris, Pl. 178.

Butalio, ob stoliditatem notatus, Ran. 990.

Buzyges, cognomen *Demostрати*, qui ab *Eupolide* ut furiosus notatur, Lys. 397.

Byrsa dictæ *Athenæ* (per Iusum), *Dram.*, fr. 280.

Byrsine, mater *Hippiæ* ficta pro *Myrrhinæ*, Eq. 449.

Byzantium: ibi numi ferrei, tenues, mati, Nub. 249. *Custodia* *Byzanti* ab se olim actæ meminerunt senes *Attici* in *Vespis* 236 sqq.

C.

Cabiri. Eorum mysteria in *Samothrace*, Pac. 278. Iis initiati habentur justi et servantur in periculis et tempestatibus, ibid.

Cadmus Agenoris filius, relicta Sidonia urbe, Thebas venit, *Euripides* *Phrixo* altero, Ran. 1125 sqq. *Oraculum* ei redditum v. in nota.

Cæcias ventus, Eq. 437.

Cænium, καινόν (Novum), locus in foro judiciali, ut *Parabystron*, *Trigonon*, *Meson*, Vesp. 120.

Calamintha planta male oleus, qua usta serpentes abigunt, Eccl. 648.

Calchedon, Eq. 174. *Scholiastæ legunt* *Carchedon*, i. e. *Carthagena*. Eo expeditionem parare dicitur *Hyperbolus*, ib. 1303.

Calculi suffragiorum perforati damnabant, pleni absolvebant; alii κύριοι, alii ἄκριοι, Vesp. 987. Vide *Chorinæ*, *Lupini*.

Callias, Phænippi filius, Av. 283, *daduchus*, sacra veste indutus in *Marathonia* pugna, ubi effosso thesauro dives erasisse dicitur; ter curru vicit *Olympia*, quare filium appellavit *Hippontecum*, Nub. 64.

Callias Hipponici filius, paterna bona per lasciviam absumpsit, etiam *machus* deprehensus; satis perstrictus ab *Eupolide* in *Adulatoribus*. A primo *Callia* *Phænippi* filio sibi successerunt *Hipponici* et *Calliæ* alternantes, Av. 283 et not. *Perstringebatur* etiam a *Cratino*, Eq. 527. *Callias Hipponini*, pro *Hip-*

- ponte*, filius in pugna navali χύσθου λεοντῆ indutus, quo insania ejus in mulieres notatur, *Ran.* 428—430. Nam patrimonium Ibiidinibus absumpsit, *ib.* 429, *Ecll.* 810. Quare in *Avibus* ei plumae defluunt, a syeophantis et meretricibus vulso, *Av.* 284—286. *Habitabat in pago Melite*: ad quem nonnulli referunt *Ran.* 501. Calliam subigit Meletus (poeta tragicus), *Georg.*, fr. 176. Τὸ Κἀλλίου νόμον, *Metagenes Vesp.* 1221. Adde Clithestes.
- Callias archon* (ol. 81, 1), *Ach.* 10, *Nub.* 971, *Lys. Arg.* I, 173, *Ran.* *Arg.* I, 404, 694, 725.
- Callias*, προβατοπώλης, ejus administratio reipublice Atheniensis tangitur *Eq.* 132.
- Calligenia* dea invocata in Thesmophoriis, comes *Cereris*, quae προλογίζει in Thesmophoriazusis ulleris, *Thesm.* 298, fr. 300, a.
- Calligenia*, tertius dies Thesmophoriorum, tertius decimus Pyanepsionis, *Thesm.* 80.
- Callimachus dux* in Marathonia pugna vocit *Dianae* tot tauros quot hostes interfectorurus sit exereitus Atheniensis: sed quom nimius esset numerus, capras immolabat, *Eq.* 660.
- Callimachus chori magister*, schol. γχημιδιδάσκαλος, pauper, *Ecll.* 809.
- Callimachus titulos* inscripsit libris bibliothecarum Alexandrinarum, *Prol.* IX, a, 26, p. XIX; X, a, 23.
- Callipides* (nomen nobilium Athenis), *Nub.* 64. Καλλιπιδέωνος. Vide *Olea*.
- Callistratus*: per eum *Aristophanes* docebat fabulas πολιτικὰς, *Prol.* III, 50 sq. Sic *Acharenenses* *Aristophanis* docet, *Arg.* *Ach.* I. A *Cleone* in senatu accusatus: quo fortasse refertur *Vesp.* 1284—1291. Per eum etiam *Lysistrata* docta, *Lys. Arg.* I, et *Aves*, *Av.* *Arg.* I, II. Terram cleruchiam possidebat in *Ægina* insula ab Atheniensibus subacta, *Ach.* 654.
- Callixenus* in causa erat quod duces ad *Arginusam* in iudicium abducti, *Ran.* 541.
- Calonice*, mulier, in *Lysistrata* venit in concionem *Lysistratae*, 6 sqq. Injurandum ceterarum nomine praestat, 212—236. Cum ceteris in arcem abit, 253.
- Calumnias ventus* ab *Aristophane* fictus, Συκοφαντίας, *Eq.* 437.
- Calyca*, nomen mulieris, *Lys.* 322.
- Calydon* haec regio *Pelopiae* terrae, *Euripidis* *Meleagri* initium, *Ran.* 1328. In *Calydonii* apri venatione a *Peleo* occiditur *Eurytus*, *Nub.* 1063.
- Camarina*, urbs *Siciliae*, *Ach.* 606.
- Cambysae* et *Psammethichi* bellum, *Pl.* 178.
- Camelus* θερμόπρωτος et libidinosus, *Vesp.* 1035.
- Caminus*. In caminis fabri ararii fingeant βασκάνη (ridiculas species ad averendum livorem), fr. 510.
- Camirensis* a nonnullis putatur *Aristophanes*, *Prol.* XIV, 2.
- Canache*, soror *Macarei* filii *Æoli*, a fratre uterino subigitur in dramate *Euripidis*, *Nub.* 1371, in *Æolo*, *Ran.* 849.
- Cancelli* tribunalis, *Vesp.* 386 et sch., 552.
- Canephorus* (canistrifera), *Lys.* 1194. *Canephorus* Dionysiis: sumebantur ex nobilibus virginibus; canistris, quas ferebant, ex auro confectis impositae erant omnium frugum primitiae, *Ach.* 242, 260. *Canephorae* virgines habent caricarum catenam in pompa, ferentes pateras auro solidas, *Lys.* 646 sq. *Canephorae* cerussatae, έντετραμμέναι, *Ecll.* 732, et ex *Hernippo* comico *Av.* 1551. Eas sequebatur puella umbellam ferens et sellam, *Av.* 1551, ubi schol. locos
- Comitorum* habet de sellifera, δ:τροφόρω. *Add. sch.* 1508.
- Canis*. Per canem juratur *Vesp.* 83, ob superstitionem aut philosophorum imitatione. *Canis* culus, proverb., *Ach.* 863. *Canis* *Acalanthis*, *Av.* 874. *Canes* άπρόζωτοι, *Aschylo* in *Agamemnone* sunt aquilae, *Ran.* 1291.
- Canistrum ad sacrificium*, *Av.* 43.
- Cannonus*. Cannoni decretum, ex quo seorsum audiebatur defensio duorum qui in eadem re κατ'εισαγγελίαν judicabantur, *Ecll.* 1089 et not. *Craterus* addit, hoc ad *clepsydrum* fieri eum jussisse. Obiit in barathrum conjectus, publicatis opibus, *ibid.*
- Cantharus*, heros *Atticus*, *Pac.* 145. *Canthari* portus in *Piræo*, in quo navalia, ab heroe *Cantharo* dictus, *ibid.* Erat etiam vicus in *Attica* *Canthari* portus, non *Cantharus*, dictus, ab heroe indigena, *ibid.*
- Cantharus aureolus*, χρυσομελιδόνητος, quos pueri pede vinctos evolare sinunt, *Vesp.* 1342.
- Cantharus*, κύνθαρος. In *Pace* cantharus ingens stercore nutritur ab duobus famulis *Trygei*, t sqq. Cui insidens *Trygaeus*, et velut *Pegasus* palpas, in eolum fertur, 65—176, fictione ex nota fabula *Æsopi* petita, 129 sqq. Deinde cantharus hic *Jovis* currum subiit et fulmen gerit, *Ganymedis* ambrosia (conf. schol.) nutritus, 722—724. *Cantharus* feminei sexus non exstat, sed mares stercus asinorum semine suo immisso glomerant, unde genitura fit, *ib.* 7 et 82.
- Cantharus*, navigium, Ναξιορυγής, *Naxi* fabricatus, *Pac.* 143.
- Caphya* in *Arcadia*, unde *Bacis* vates oriundus, *Pac.* 1071.
- Capnias*, quale sit vinum, *Vesp.* 151. Secundum nonnullos *Beneventi* in *Italia* provenit. *Capnias* erat etiam cognomen *Epphantidae*, *ib.*
- Car*, *Av.* 762. *Cares* collium apices incolunt, gens bellicosissima, quae mare tenens multas regiones occupavit, *Av.* 292 sq. *Cares* servi: unde nomen servile *Carion*, *Pl. Arg.* V. *Cares* contra *Ambraciotas* (v. not.) bellum meditates, dubitabant cum *Persis*ne totius *Asiae* potentissimis an cum *Milesiis* vicinis ac tum florentibus se conjungerent: oraculo hos rejiciente nihilominus cum *Milesiis* *Persas* adorti, prope omnes interierunt, sub *Dario* *Hystaspæ*; narrat *Demo*, *Pl.* 1002.
- Carcinus*. *Carcini* pater *Thorycius*, *Pherecrates* *Vesp.* 1509. *Carcinus* si cum filiis tragicis χορευταί venerit choreas institutum, *Musa* rogatur ut eos respuat, parvos et impuros saltatores, αρχυνοδέας, *Pac.* 782—790. Perstringebantur filii *Carcini* tres, *Xenocles*, *Xenotimus*, *Xenarchus*, ut parvi siatura, 782, 789. *Xenocles* in *tragædiis* fertur machinas et mirabilia exhibuisse; unde δωδεκαμήχανος dictus a *Platone* comico, 790. *Carcini* filius medius, *Vesp.* 1501. *Carcinus* habebat quattuor filios quorum tres χορευταί, quartus *Xenocles*, poeta. Accurate recensentur a *Pherecrate*, *ib.* et 1509. Erant *Xenocles*, *Xenoclitus*, *Xenotimus*, *Datis*, *Ran.* 86. *Medius* rhythmum imperitus, *Vesp.* 1504, parvus et macilentus, 1503. *Carcini* filii σπρόγγιοι, quod vocabulum varie exponitur, *Pac.* 864. (De his saltantibus fort. intelligendum fr. 523, v. 2.) *Carcinus*, pater *Xenoclis*, *Thesm.* 441; pater *Datidis* tragici poetæ, *Pac.* 289. *Carcini* filius, *Carcinites*, alius, tragædus, ut δψοπέτης perstringitur, *Vesp.* 1505 sq. Tertius accedit, minimus natus, tragicus poeta, pinnoteres, 1508—1511. In hac fabula cum omnibus in certamen descendit *Philocleo*, felice praedicato patre ob εὐπειδίαν, 1512 sqq. Deinde ridentur a Choro ut *carcini*, 1518 sqq., et pater vocatur ποταμῶνων ἄναξ, 1531.—*Carcini*

- dæmones, *vel dii ab hoc tragico poeta in scena exhibiti, vel filii ejus, Xenocles poeta tragicus, et Xenoclinus choreutes*, Nub. 1261. In *Pace* Carcinus dixit drama sibi præter spem quod contigerit, a mustela vesperi strangulatum, *ubi Comicus vel Mæz, Mures, drama ejus illudit, vel de dramate in quo ipse vel Xenocles victus erat loquitur*, 791—795.
- Carcinus Corinthius quidam, *Eq.* 608.
- Cardia, urbs Thraciæ; *Av.* 1474.
- Cardopio matrem ferit, *fabulæ initium ignotæ, Vesp.* 1178.
- Cares. *Vide* Car.
- Caria, *Eq.* 173. In hac regione cibus χῆρον, *Pac.* 595.
- Caricæ habitationes, *Av.* 292. Carici modi tibiarius, *vel flebiles, vel barbarici et serviles*, *Ran.* 1302.
- Cario, servus Chrenyli in *Pluto*, ridet heri insaniam, cæco sene duce utilis ex oraculo, 1—70. Pluto ipse et herus ei persuadent potentiorum esse Jove, 80—192. Heri jussu populares rusticos adducit, divitias ipsis eventuras promittens, Cycloperum cum ovibus, Circe cum subulis ad eos ridendos saltans, 253—321. Stragula effert ad pompam in templum Æsculapii duccendam, 624 sq. Redux narrat quomodo incubatio facta fuerit in templo, quomodo dens sanatus, Neocides fur cæcior factus, quæque ipse verniliter egerit, 627—747; et immensam hominum turbam sequi herum. Jusso choro saltare, obviam procedit pompæ redeunti, 750—770. Exit et domus felicitatem describit, 802—822. Sycophantam devovet et vexat, 876, 926—943. Mercurium ad Plutum transfugientem rogatus ut excipiat, difficilem se præbet, ex tot illius dei ministeriis unum, certaminum festorum præsidium, probans; et deum ad puteum mittit exta lavatum, 1097—1170.
- Carmina convivalia. *Vide* Scolia. Adde *not. Ran.* 1302.
- Carnea, festum Lacedæmonæ; in iis certamina citharædorum, *Av.* 11.
- Carphæa, urbs Doridis, *not. Pl.* 385.
- Carthago, *Eq.* 173.
- Carystii, in *Eubæa*, boni et fortes, perstringuntur ut adulteri, *Lys.* 1058, 1181; sunt socii Atheniensium, *ib.* 1181.
- Carystio quidam consilia, quæ Samii agitabant de defectione, Atheniensibus aperit et cum familia præmiis et civitate donatur, *Vesp.* 283.
- Carystus, urbs *Eubææ*, *Lys.* 1058.
- Castor et Pollux, τῶ σῶ, per quos jurat Laco *Lys.* 1095, 1171, 1174, etc. Per Castorem jurat Laco *ibid.* 988, *Lacena ib.* 206.
- Catabasion a nonnullis dictum oraculum Trophonii, *Nub.* 508.
- Catalogus militum, *Eq.* 1369, *sch. Pac.* 1181. Proponebatur ad prytaneum, eo loco ubi sunt statuæ duodecim heroum eponymorum tribum: ibi singuli cognoscebant an exendum ipsis esset, *Pac.* 1183.
- Catonaca, serrorum vestimentum, *Eccl.* 724. Κατωμάχαι gestabant Athenienses sub Hippia, *Lys.* 1151, 1155.
- Catophagas avis, quasi dicas Vorax, *Av.* 288.
- Canda victimarum: ex ea et lumbo igni impositis omnia petunt sacrificantes, *Pac.* 1054.
- Caunace, καυνάκη, vestis, etiam Persis dicta, mollis, *Vesp.* 1143, Ecbatanis ex lana texta, 1143 sqq., Sardibus venalis prostant, 1139.
- Carnii: ab iis καυνάκην dictum sortiri, *Pac.* 1081.
- Canonæ duæ in *Ranis* apud inferos, quarum merces Hercules Cerberum petens cum fiscellis devoraverat, Bacchum Herculis habitu indutum ad Cleonem et Hyperbolium judices tracturæ, 549—578.
- Caystrium pratium, ad fluvium Caystrium *Lydiæ* circa Miletum, ubi multi anseres, *Ach.* 68.
- Cebriones, gigas θεοράχης, quem vicit Venus, *Av.* 553.
- Cecides, relictissimus poeta dithyramborum, cujus meminit Cratinus, *Nub.* 985.
- Cecropida (Atheniensis), in oraculo *Eq.* 1055. *Plurali sch. Pl.* 773.
- Cecropis tribus, *Av.* 1407, *sch. Pac.* 190, *Vesp.* 895.
- Cecrops, Atheniensium ἀρχαῖος, *Nub.* 300, *Egyptius, Athenarum* οἰκιστής, biformis, *Pl.* 773, *Vesp.* 438, ubi invocatur Cecrops in draconem desinens. Rex Athenarum, *Lys.* 58. Illud διπλῆς multis modis explicatur in *sch. Pl.* 773. Add. *Eq.* 1055. Cecropis regio, *Pl.* 773. Cecropis urbs, *fr.* 162. Ejus filie, Pandrosus et Agraule, *Lys.* 439, *Herse, ib.* 641.
- Celæne, locus in confiniis Bæotiæ et Atticæ, qui Atheniensibus cessit per pugnam singularem Xanthi et Melanthis, narratam *Ach.* 146, *Pac.* 890.
- Celeus, Triptolemi pater, non filius, cujus meminit Bacchylides in *Hymnis*; ejus uxor (fingitur) Phænareta, *Ach.* 48, 49, 55. Hospitio recepit Cererem, *Eq.* 698.
- Κελυσταί sæpe etiam silentium indicabant, *Av.* 1273.
- Cenchree; ibi Corinthios vicit Nicias, *Eq.* 609.
- Centaurus, *Nub.* 346, 350. Eorum origo, *not. Ran.* 38. Centauri in Pelio deserunt Pelcum, *Nub.* 1063. Sunt ὄρεσται: hinc Centaurice, *Ran.* 38.
- Centaurus, fabula Aristophanis. *Vide* Dramata.
- Centesimæ ex urbibus multæ Atheniensibus redeunt, *Vesp.* 658.
- Cephale, pagus Acamantidis tribus, *Av.* 476.
- Cepnallenis, *Lys.* 394.
- Cephalus, pater *Lysiae*, adjuvat victoriam de triginta tyrannis, *not. Pl.* 1146 in fine.
- Cephalus, demagogus pronus ad convitiandum, *Eccl.* 248, delirans, atra bile percitus, ollulas male fingens, rempublicam pulchre, 250—253; erat enim figuli filius, 253.
- Cepheus, pater Andromedæ, qui eam celo exposuit, *Thesm.* 1056 sq., 1113.
- Cephisodemus, Atheniensis, audax et loquax caussidicus, accusat Thucydidem senem, *Ach.* 705.
- Cephisophon poesi Euripidis admixtus, famulus poetæ, quem ferebat adjuvare illum in melicis præsertim tragicæ partibus; Comicis dicitur etiam rem cum uxore ejus habuisse, *Ran.* 944, 1408. Cephisophon nigerrime, cum Euripide convivens et partes lyricas tragicarum componens, ut fama est, *fr.* 231, h. Qui in Achærensisibus procedit famulus Euripidis, 395 sqq., cum Cephisophontem esse annotat *sch.* Ejus inventum memoratur in versibus spuris *Ran.* 1452, 1453.
- Cephisophon, alius a superiore, rogationem fecit qua σῆρας in Prytæno prohiberetur, *Ran.* 944.
- Κέκρος qualis avis sit, ex poetis ostenditur *Pac.* 1067, *Pl.* 912.
- Ceramei, incolæ Ceramicī pagi, ubi lampadædromia celebrabatur, percutiunt in portis ultimos currentes, *Ran.* 1093 sq. et *schol.*, qui hinc explicat proverbiales Ceramicas plagas.
- Ceramicus: ibi publice sepeliuntur qui in bello occubuerunt, *Av.* 395 sq. Cippi eorum ab utraque Ceramicī parte positi, inscriptis nominibus sepulcorum et locis ubi occubuerunt; ex Menecle vel Callierate, 395. Quod intelligendum de Ceramico extra urbem Athenarum sito: nam erant duo; in Ceramico intra urbem sito prostabant metretices, *Eq.* 772. Ceramicus, ubi lampas, cursus lampades gestantium,

- mittitur, spectatoribus mitti iubentibus, *vel* lampas jacitur signum dimittendorum cursorum, *Ran.* 129—133. In Ceramico Athenienses celebrabant annuum ἄγων λαμπάδουχον. Fiebant autem tres ibi λαμπάδουχοίαι, Minervæ, Neptuni, Promethei, *ib.* 131. *Add. sch.* Vesp. 1203. In Ceramico turris excelsa, *Ran.* 130. Ab Ceramico incipiebat pompa Panathenæica, *Eq.* 566, et pompa Bacchi Eleusinem, *Ran.* 395—399.
- Cerasus, Pontica urbs, a cerasis dicta, *Pl.* 586.
- Cerberii, qui apud Homerum Cimmerii, quos apud ipsum quoque nonnulli Cerberios scribunt; de loco in Orco ad Cerberum respiciendo dictum, *Ran.* 187.
- Cerherus, *Eq.* 1030, *Ran.* 111. Eum Hercules ex Orco abstulit angens, *Ran.* 467 sq. Cerberus de Cleone dictum: etiam Plato comicus ita eum vocavit, *Pac.* 313.
- Cercops inferior certavit cum Hesiodo, *Ran.* Arg. IV.
- Cercyon, pater Alope, *Av.* 559, secundum Characem filius Agamedis et Epicaste, cum patre thesaurum Augiæ expilat; illo obtruncato, fugit Orchomenum, et persequente Augia, Athenas, *Nub.* 508. Callimachi versus de eo, *ibid.*
- Cerebrum: ejus forma describitur, *Ran.* 134.
- Ceres, Δημήτηρ, triticum proferens, *Av.* 580. Ei, Δηῶς, Athenienses pro omnibus populis, quos fames urgebat, oraculi jussu sacrificium προστρόσιον obtulerunt, *Pl.* 1054. Vide Athenienses. Ceres relicto calo filiam a Plutone raptam quærens, in rupe Agelasto plorans consedit Eleusine, ab Hermionensibus edocta fatum filicæ, *Eq.* 785. Ceres, patria dea Atheniensium, rependens hospitium Celei, *Eq.* 698. Ceres ἀρχηγέτις, *Lys.* 644. Vide Chloe. Ceres et filia Θεσμοφόρῳ, *Thesm.* 83, quale auxilium ex Eleusine tulerint Græcis pugnam Salaminiam capessentibus, *Nub.* 303. Cereris et Proserpinæ mysteria, *Thesm.* 948 et *sch.* Ceres, purorum orgiorum regina, hymno invocatur ab choro initiorum in *Ranis* 383—394. Ceres dominiā invocatur *Thesm.* 286, 296. Invocatur ab Æschilo, ut se, cujus mentem aluerit, dignum mysteriis suis reddat, *Ran.* 886 sq. Cereris festis et mysteriis qua causa immoletur porcus, *Ran.* 338, *Ach.* 44, 764. Quare vocetur χοιροτρόφος: porcellum ei immolabant initiandi, *Pac.* 374; et sacra suserat Cereri, *Ach.* 764. Quæ Cereriet Proserpinæ sacrificabantur, ea efferre non ticebat, *Eq.* 283. Cereriet Proserpinæ secundum nonnullos celebrantur Scira, *Eccl.* 18, quibus sacra fieri his deabus nonnulli dicebant, *Thesm.* 834. Hæ deæ τὸ θεῶ Atheniensibus dictæ simpliciter, *Pac.* 214. Per eas, τὸ θεῶ, jurant Atticæ mulieres, *Lys.* 81, 148. Quod iusjurandum per τὸ θεῶ mulieribus proprium est, *Eccl.* 155—158 et *sch.* 155. Per Cererem (solum) jurant viri Vesp, 629, *Lys.* 272, 500, *Thesm.* 225, *Ran.* 42, 1222, *Eccl.* 662, *Pl.* 64 (ubi schol.: per Cererem jurat ut agricola), 364. Ceres et Proserpina δὲ γόνιαι, Inferæ, *Thesm.* 101. Cereris comes Calligenia, *Thesm.* 298. Ceres cum Baccho συνῶρεται, *Ran.* 324. Cum ea consuescit Iacchus, *ibid.* Cereris et Triptolemi (fictus) filius, sacerdos, Amphitheus, *Ach.* 47. Ad Cererem referuntur omnia ex obviam venientibus, et alia omnia hujusmodi, auctore Philochoro, *Av.* 721. (Dorice) Δάμπερ in σχελισμῶ, *Pl.* 555, 872. In Cererem hymnus Archilochi, *Av.* 1764. (De frumento) ἡ συνώνυμος Δημήτηρος ἡ συνιούσης in oraculo *Eq.* 1040. Vide Phryx.
- Certamina musica et gymnica, *Pl.* 1163. Aliorum certaminum species, *Av.* 292. *Conf.* Carneia, Lampadedromia, etc.
- Cervi: ex eorum ossibus olim tibiæ fiebant, *Ach.* 863.
- Cerylus, mas alcedinum, qui moritur in coitu; senes a femellis gestantur in alis, *Av.* 299.
- Cestrini boves in Chaonia, *Pac.* 925.
- Ceyx, Trachiniorum rex, potentia superbissimus, Jovem se et uxorem Junonem vocari jussit: quare Juppiter eum in mari perdidit, uxorem ejulantem tandem misertus in alcedinem mutavit, Ceycem in κηρύλον, *Av.* 250.
- Chabes Phlyensis, senex iudex in Vespis 234; στρατηγός in *sch.* Rav.
- Chabrias, dux mercenariorum in bello Corinthiaco, *Pl.* 172.
- Chabrias archon, *Av.* Arg. I, II, 766, 997, *Pl.* 179.
- Chæreas, peregrinus apud Eupolidem; ejus filius mollis et impudicus, viator, *Vesp.* 687 sqq.
- Chæredemus, Evangelii filius, Catensis, dedicavit equum Durium ex ære in arce, *Av.* 1128.
- Chærephon Sphettius, *Nub.* 157, Socratis sodalis, *ib.* 104, 144, 503, 1465, 1505. Qui pulicum novit vestigia, 831. Erat animo calidus, cum fratre inimicitias habens, quas componere studebat Socrates. Ei oraculum datum de Socrate, *ib.* 144. Erat densis superciliis, 146, niger, gracilis, pallidus, exili voce: quare Vespertilio, νυκτερίς, et buxus dictus, *Nub.* 104, 503, *Vesp.* 1408, *Av.* 1296, ubi et 1564: Chærephon Vespertilio (quorum locorum postremo ut umbra notatur); ἡμιθνής, *Nub.* 504; Noctis filius, in *Floris*, *fr.* 486, a. Perstringitur ut scyphanta in *Telmessensibus*, *fr.* 457, ut fur, in *Dramatis*, *fr.* 282. In Vespis Chærephon, testis in jus vocationis mulieri panariæ, 1408, adest ei buxæ, Inoni, quæ ab Euripide pallida introducitur ob miseriam, pendenti ad pedes Euripidis, 1412—1414.
- Chæretades, vir, *Eccl.* 51.
- Chæridæz. Vide Chæris.
- Chærippus (nomen nobilium Athenis), *Nub.* 64.
- Chæris, citharædus et aulædus malus, *Ach.* 16; frigidus citharædus et tibicen, *Av.* 858, in sacrificiis canere solitus: timetur ne accedat invocatus ad sacrificium, *Pac.* 951—955; quod facere solebat; de eo versus Pherecratis, *Av.* 858. Ab hoc tibicine, Thobano, ἀρούρω, dicti Chæridæz, i. e. Chæridis pulli, *Ach.* 866. Erat etiam alius Chæris citharada, *Pac.* 951, sive tibicen, a Cratino memoratus, *Av.* 858.
- Chalcedon, Thraciæ urbs e regione Byzantii; eo expeditionem suscepturum dicunt Hyperbolum, *Eq.* 1303 sq.
- Chalcidenses, coloni Atheniensium in Eubæa insula; alii sunt in Thracia, Eubæensium coloni, Atheniensibus subjecti; defecerant ab Atheniensibus Euclide archonte [sed vide annot.], *Eq.* 237. Chalcidenses in Eubæa ab Atheniensibus sub Pericle obsessi, *Nub.* 213.
- Chalcidicum poculum, figlinum, *Eq.* 237.
- Χάλκον, numi erant argentei, *Vesp.* 795.
- Chaones, gens Epirotica, *Ach.* 604, 613; gens Thraciæ; alii eos in Epiro, alii in Thesprotis ponunt, *Eq.* 78.
- Chaonia: ibi boves λακωνί, Cestrini dicti, *Pac.* 925.
- Chaos in principio erat, *Av.* 693, 691; alatum; quocum in Tartaro mistus Amor edidit avium genus, 698 sq. Chaos, id est aer, Socrati deus, *Nub.* 424; qui per id jurat *ib.* 627.
- Charadrius comestus, secundum alios conspectus modo, aurugine laborantes sanat: quare venditores eum occultant ne sanet non venditus, *Av.* 266.

Chares (dux), ut homo rudis perstringitur, Ach. 604.
Chares dux Atheniensis Mytilenem, quae desciverat, subegit, Eq. 834. (Chares aliquoties viliose legitur pro Laches, quod vide.)

Charinades, senex iudex in Vespis 232.
 Charinades (nomen rustici), Pac. 1155.

Charitimides, nomen senis rustici, Eccl. 293.

Charixena, mulier simplex et stulta, Eccl. 943

Charminus, nomen virile: erat dux Atheniensium cum Phrynicho in expeditione Samiaca, apud alium schol. in Thracia, nec memorabile quicquam gessisse videtur, Thesm. 804.

Charon, Pl. 278; vocat mortuos, Lys. 606. In Ranis Charon cymbam appellit, mortuos vocat, inter quos etiam Bacchum excipit, paludem Acherontiam transvehitur inter cantus ranarum; in altera ripa vectores exponit, et nautum poscit, 180—270, duos obolos, 140, sch. 142.

Charon, frater Hyperboli demagogi, Pac. 681.

Charybdis, Eq. 248, sch. Pl. 312 (ex Hom. Od. M., 432).

Chersonesus, Thraciae regio et urbs, tritici dives, Atheniensibus tributaria, qui frumenta inde petebant, Eq. 262.

[X, Chi litera, nota vitii apud grammaticos veteres, Pl. 863, Nub. 518, 562, 766, 815, 925, 962, 1178, Ran. 35, 557, 634, Vesp. 1172, 1480, Av. 76, 107, 204, 1372. KUST. Adde Chius.]

Chii. Vide Chius.

Chimera a Bellerophonte absumpta, Pac. 141.

Χιών, Nix, Theognidi tragico inditum cognomen ob frigus, Ach. 11.

Chiron servat Peleum belluis expositum in Pelio, Nub. 1063. Adde not.

Chius, egregia socia Atheniensium, magnifice laudatur ab Eupolide Av. 880. Chii ubique adjunguntur ab Atheniensibus in votis et sacrificiis publicis, ob auxilia impigre missa; locus Theopompi, et aliorum, Av. 880. Chii vicissim pro Atheniensibus precabantur, auctore Hyperide, ibid. Numi ab Chiis adulterati χιῶνιοι—χιῶνιοι dicti, vel quod Athenienses eos in bello cum Chiis litera X signatos repudiabant, Av. 158. Chii, famosi ob εὐρηστικότητα et summam mollietatem, Pac. 171. Unde χιῶνιν, fr. 558. Proverbiale Non Chius, sed Cius, alii de jactu talorum explicant, alii de patria Theramensis; alii legunt Cius, Ran. 970. Chiorum et Ciorum bellum, in quo Theramenes, Ran. 541. In Chio vel Cio mortuus Antiphanes comicus, Prol. III, 69. Chium vinum, fr. 301, 448, Eccl. 1139, sch. Pac. 835. Chium (vinum) ex Lacenis (χάλκι), fr. 3. Chius Ion, Pac. 835.

Chloe Ceres: ejus templum in arce, in quo Athenienses sacra faciunt mense Thargelione; testis Philochorus, Lys. 835.

Χοζὶ mortuorum, Ach. 961.

Chœnix: quod ex ea mensura frumenti panes fiant, Vesp. 440. Τριχόινκος, tres chænices valens, pro vili, Vesp. 481.—Chænices, vinculu pedum, Pl. 276, 275.

Charile sive Charine (vide notam), uxor Euripidis, Thesm. 1.

Χορίννας, concharum marinarum specie, utebantur pro suffragiis, Eq. 1332. Vide Lupini.

Charion, tanquam nomen muliebri, Thesm. 289.

Choes festum, celebratum secundum nonnullos octava die Pyanepsionis, secundum alios decima Anthestersionis; Orestæ matricidæ caussa institutum a Pandione, Athenas venientis festo Bacchi Lenæi, Ach. 961, Eq. 95, Ach. 1076. Choum festo ad tubæ clangore,

rem, quo convocabantur, bibebant certatim χοῶν quæque, foliorum sertis coronatus: qui exhauserat primus, utrem vini accipiebat, Ach. 1000—1002. Cives per praconem vocantur ad Choes celebrandos, ibid., a Bacchi sacerdote, 1087. Eo festo nemo symbolas exigit, Ach. 1211. Eo convivæ secum apportabant ζίστην (i. e. ὀψοθήκη) et χοῶν (congium), ne pocula communicarent, ex Pandionis instituto ob Oresten piacularem, Ach. 1086 et sch. 961. Vide Archon rex.

Cholargenses, demus Atticus tribus Acamantidis, Ach. 855. Cholargensis, Ran. 86.

Chollides, ex pago Egeidis [al. Leontidis] tribus, Ach. 406.

Cholozgyes Demonstratus, pro Buzgyes, ad μελαγχολῶν alludendo, Lys. 397.

Choragia amputata Callia archonte: nam duo choragi, teste Aristotele, illo tempore dabantur (uni fabulae) Dionysiis, adeo ut haud dubie Lenæis etiam sit diminutio facta. Paulo post totam choragiam sustulit Cinesias ὁ χοροκτόνος, Ran. 404.

Chordæ olim ex intestinis tortæ, nunc nervi, Ran. 230.

Choregus, Pac. 1022, sch. Av. 890. Choregi quando defecerint, Prol. I, 28 sqq., 60.

Chorica carmina. Eorum genera varia recensentur Vesp. 270. Sunt tripartita, strophe, antistrophe, epodus, Pac. 795. Alia de chorici carminis divisione, Ran. 354. Adde Parabasis.

Chorocles, pater Phrynichi histrionis, Av. 750.

Chorus dithyrambicus 50 χοροστατών, Prol. X, b, 15. Quis eum instituerit, Av. 1403. Chorus comicus et chorus tragicus ex quot choreutis fuerit compositus; quando in ἡμιχόροι diversa divisus, quali hoc factum fuerit temperamento, Eq. 589. Chorus tragicus 15 personarum, Av. 297, tragicus et satyricus 16 personarum, Prol. X, b, 108 sq. Vide Tragædia. Chori comici ratio, Prol. VII. Chorus comicus quomodo procedat in orchestram et agat, Prol. IX, a, 11—41; 57—88, p. XX. Est 24 personarum, Ach. 214, Ran. 354, Av. 297, Prol. X, b, 108 sq. Chorus comicus nullus unquam saltans orchestra exiit; quod audet Chorus Vesprium 1536 sq. Chori antiquæ comædiæ habitus, Danaïd., fr. 248. Lex erat ne peregrinus sallet in choro Dionysiorum urbanorum; licitum erat in Lenæo agone, cujus etiam metæci choregi erant, Pl. 953 cum nol. Choreutæ ἐπιτόντο δημόσια, sch. Rav. Ach. 886. Πρὸς χορὸν λέγειν dictum, quando histrionibus pronunciantibus ἔξεν tetrametram vel anapesticam vel iambicam, chorus saltabat, Nub. 1352. Chorum non habet nova comædia, Prol. V, 13.

Chremes, pater Hyperboli demagogi, Pac. 681.

Chremes, in Ecclesiastusis redux ex populi concione, cui Ecclesiastus interfuerant, narrat Bleprio quæ dicta factaque ibi fuerint et quomodo mulieribus reipublicæ moderato suffragiis tributa; sperat deos nunc quoque, ut in veteri proverbio est, stulta decreta Atheniensium in meliorem exitum versuros, Eccl. 371—477.

Chremo, senex iudex in Vespis 401.

Chremylus senex in Pluto Apollinem sciscitatus utro modo felicius sibi futurus sit filius, probus an, quod ea tempestate utilisimum esse videatur, mutatis moribus, hoc responsum fert, ut a primo obvio ne discedat, eique ut se sequatur domum persuadeat: offendit senem cæcum, difficilem, cui adhaeret, ridente servo Carione, 1—75. Senex se Plutum esse fatetur, cui Chremylus multis demonstrat, eum potentiorum esse Jove, cujus tyrannis in contemptum sit abitura, si ipse visum re-

cuperet, 76—207. Quam eurationem in se recipit Chremylus, vicinis adjutoribus quos accessi jubet; Plutum autem domum suam ducit, moderatum se esse hominem affirmans, 208—252. Salutat populares advenientes, quorum Blepsidenus furto divitem evasisse Chremylum putat; post colloquia ad Æsculapii templum viam affectant, 322—414, quum Paupertas eos inhibet infandam rem ausuros quæ artes omnes et vitæ ordinem sit eversura: quod Chremylus refutare nititur, mendicorum et pauperum vitam confundens; tandem illam insolenti violentia abigunt et deum cum sacrificiis ad Æsculapii famum deducunt, 415—626. Uxor Chremyli, servi narrationem de incubatione avida audit, et festum intus parat, 641—769. Plutum salutat et Chremylum, qui de nova amicorum turba queritur, 782—801. Justum hominem inopem benigne excipit, 823—849, sycophantam qui se meliora edoceri non patitur, vexatum dimittit, 850—957, animum nunc ab juvene paupere, qui se amare eam simulaverat, derelictam ludit, 958—1096. Sacerdote Jovis Servatoris, cui nemo amplius sacrificet, ad Plutum confugiente, deum Chremylus cum ollis dedicat in ὀπιθοδόμῳ Minervæ, ubi est ærarium civitatis, 1172—1207.

Χρησολόγοι nonnulli publice in Prytaneo alebantur, Nub. 339. Adde Vates.

Chrysim, nomen meretricium, Thesm. 1172.

Chrysus, servi nomen, Vesp. 1251.

Chus, qualis mensura Athenis, Eq. 95.

Chytri festum, quo ebriorum κόμος in Bacchi lucum in Limnis descendit, Ran. 218 sq. Chytri secundum Philochorum Athenis celebrabantur decimo tertio die Anthesterionis; Mercurio Infero, ut narrat Theopompus, quia servati ex diluvio πανσπερμίας in ollis (χύτρας) coquebant; de olla autem, quam in urbe coquebant, gustabat nemo (« sacerdotum » addit sch. Ran.) Similiter Didymus, qui Baccho et Mercurio solis eo festo sacra fieri dicit, Ach. 1076, Ran. 218. Chytri, pars festi Bacchiei Anthesteriorum, Ach. 961. Chytris agebantur ἄγῳνες χύτρων, Philochoro teste, Ran. 218.

Cibi delicati multi uno verbo juncti Eccl. 1169—1174.

Cicada χήρτες describitur Av. 1095 sq. Cicadas, τέττιγες, canentes non vocari masculino genere, secundum Aristarchum, Pac. 1159. Cicadarum genera tria, qualia, Av. 1095. Cicada garrula, canora, Nub. 1360; ut musica, sacre Apollini, Nub. 984. Cicadis aureis crines revinciebant antiqui Athenienses, Eq. 1331, sch. Nub. 984.

Ciceres, ἐρεβίνθος, tostos ad potum gluttiunt, Eccl. 45, ad potandum quippe invitantes, Pac. 1136.

Ciconia. Ciconiarum pietas, Av. 1354—1357 et sch. Earum effigies ut δεικνύσκειν sculpta in summo scaplorum, 1354.

Ciconiæ, Πελάρχοι, fabula Aristophanis: v. fr. 376—387, p. 498 sq.

Cicuta refrigerando necat, Ran. 125 et sch.

Cicymenses, pagus Atticus tribus Acamantidis, ubi festum Apollinis agitur, Nub. 134, 210.

Cilicia, crociferoissima, Av. 301. Ib. 1021.

Cilissa nutrix, unde Achæus Milesius dictus fertur Cillicon, Pac. 363.

Cillicon, secundum nonnullos Achæus, Meropis filius, Milesius, cui a Cilissa nutrice Cillicontis nomen inditum, prodidit vel Samum, vel Miletum, vel Syrum insulam Priensisibus vel Samiis, nam diverse res narratur: quod quum pararet respondit amicis ex eo quærentibus quid ageret, Nilul mali. Tandem a Theagene Syrio ei manus abscisa: copiose de his

narratur, apposis scriptorum et Callimachi locis, Pac. 363.

Cimberica vel Cimperina, vestis muliebris, Lys. 45, 52 Cimmerii. Vide Cerberii.

Cimolia terra, κισσιότις, ad balnea, vel ex cyclade insula Cimolia, vel ex promontorio Erythrarum Ioniæ, Ran. 712.

Cimon dux Atheniensis cum quattuor millibus gravis armaturæ militum Lacedæmonem servavit belli Meseniæci et terræ motus tempore, Lys. 1141—1145, duodecimo anno post pugnam ad Platæas, Theagenida archonte, 1144. Cimon ostracismo Athenis abigebatur, Eq. 855.

Cinachyra, servæ nomen, Eccl. 730.

Cineas et Phrinus legem tulerant adversus molliem et luxum juventutis, Eq. 580.

Cinesias, Thebanus, pessimus poeta carminum cyclicorum sive dithyrambicorum, Ran. 153, 366, Nub. 333, Av. 1379, Lys. 838, Geryl. fr. 198. Dictus a multa κνήσει in choris ejus, ceterum corpore tardi (δυσχερὲς) et vehementer macilenti, Ran. 153. Erat tenui et gracili corpuseculo, Av. 1401, 1406, Ran. 1437; claudus etiam secundum nonnullos, certo tamen testimonio non nitentes, Av. 1379. Tangitur Nub. 333. Ejus carmina ὀδινώγεα, Av. 1376. In Aribus Cinesias, dithyramborum poeta, alis aeris arti suæ aptissimis instrui cupiens, Nubiculium venit, et a Pisthetæro ludificatur, 1373—1409. In Ranis dictum, Cinesias pro alis applicandum Cleocrito, nam ut gracilis valde perstringitur; ut peregrinus et assentator, 1439. Hecate signum polluisse fertur, Ran. 153, vel malo carmine Hecaten conspurcasse: quod tangi statuunt Ran. 366. (Eodem refer:) Cinesias mollis an te concacavit? Eccl. 330. Multa machinabatur contra Comicos, ne chorum adipiscerentur, Ran. 153. Non multo post Ranas doctas choragiam totam sustulit: quare Strattis eum in fabula contra eum scripta vocavit χοροκόρον, Ran. 404. Duos Cinesias Aristoteles refert in Didascalii, Av. 1379. Cinesias libidinosus, Lys. 838. In qua fabula in arcem venit, ubi mulieres collectæ erant, vehementer pruriens, uxorem Myrrhinam quæsitum; quæ ipsum, a Lysistrata e. iam magis excitatum, infinitis modis ludificat, 831—958. Derelicti miseret senes, Myrrhinam execrantes, 959—972.

Circe maga in Læstrygonum insula: ejus historia ex Odyssea; Ulixi filium peperit Telegonum; sodales Philonidæ, quem Aristophanes pro Ulixe ponit, in suos mutavit, ab Ulixe comprehensa, Pl. 302—312.

Cithæronia echo circa Bacchum resonat, Thesm. 996.

Cithara docebantur veteres cantum et carmina, Thesm. 126.

Citharistria, quæ me sæpe mane excitasti orthio (matutino, quum expectes orthio) modo, de moletrice, Eccl. 739—741.

Cithærdici modi Æschyli, Ran. 1282 et sch.

Cius insula, ubi morantibus Argonautis Hylas raptus, Pl. 1127. Ciorum et Chiorum bellum, in quo Theramenes, Ran. 541. Cius erat Theramenes secundum Demetrium, Ran. 970, ubi non Chius, sed Cius. In ea insula mortuus Antiphanes, Prot. III, 69 not.

Claros Apollinis, apud Ananiam, Ran. 661.

Claves erant olim κλειδιά, Thesm. 423.

Claromenæ, fr. 460.

Cleænetus, de quo rarissime memorato varia conjiciunt scholiastæ, Eq. 574.

Cleandridas, harmosta Lacedæmoniorum ab Pericle pecuniam acceperat ad proditionem, quo efficeret ut

Attico solo parceretur: qua re detecta, ab ephoris capitulis damnatur et bona ejus publicantur, Nub. 859.

Cleo, filius Cleonymi, qui coriariorum officinam habebat, *Eq. 44*, ob comœdiam *Babylonios* Aristophanem accusaverat et in senatu calumniatus erat, quod peregrinis (sociis) præsentibus male locutus esset de republica, civitati et senatui insultans, quum ne Atheniensis quidem esset, sed peregrinus, *Ach. 377—382, 502 sq., 659 sq., sch. Vesp. 1291, qui adeo de psephismate Cleonis loquitur, μὴ ἐστὶ δέσιν ζωμωδίζας ἐπὶ τῷ θεάτρῳ εἰσάγεσθαι*. Cleo accusatione urget poetam qui eum ludit et deserit, *Vesp. 1284—1291. Callistratum ob comœdiam Aristophanem in senatu accusaverat, 1284. Cleo quomodo persecutus sit Aristophanem, Prot. XI, 15—42; XII, 13 sqq.* Cleo in vehementi odio est senibus Acharnensibus, turbans rempublicam coriarius, *Ach. 300*. Quinque talenta evomit, i. e. reddere coactus est ab Equitibus, accepta ab insulanis quo persuaderet Atheniensibus ut tributorum onus ipsis levarent, *Ach. 6*. A Potidæatis decem talenta expressit, *Eq. 438 et sch. Promisit se intra rigesimum diem bellum in Pylo proficgarum, et Lacedæmonios, qui in Sphaerieriam fugerant, captivos Athenas adducturum; risere tum et ebrium putarunt Athenienses, Eq. Arg. II, 1054. Demosthenis gesta in Pylo sibi arrogavit, ib. 392, 1056, militarem gloriam facili opera adeptus, ib. 409. Duces Atheniensium in Pylo supplantat, et captivos Lacedæmonios adducit, ib. 742 sq. Add. sch. Nub. 186, et Pylus. Post gesta in Pylo impediēbat Athenienses quominus legatos Lacedæmoniorum de pace admitterent, Eq. 668, paci oblatæ se opponens, tumultuante concione; narrat Philochorus, Pac. 665 coll. 669; quod factum biennio ante Vespas editas, Vesp. 41. In Equitibus Paphlago coriarius, nuper Atheniensium civitati ascriptus, βυρσοπαλῶν, blanditiis Populum senem plane sibi devinxit, oracula canens, ceteros ejus servos durissime habens, falsis criminibus accusans, ipsorum merita sibi arrogans, ut nuper Demosthenis victoriam de Lacedæmonis in Pylo, 1 sqq., 40—70. Omnia inspectat, ubique agit et rapit, 74—79. Dormit publicatis (bonis) ebrius, 105 sq. Per somnum oracula, quæ occultabat, ei rapiuntur: apparet ex iis eum delusum iri ab isiciario, 116 sqq. Ejus personam artifex nemo fingere volebat: quare Aristophanes ipse egit, 230 sqq. Eum divites metuant, plebecula formidat; Equites et boni omnes ei infensi, 223 sqq. Prodit calumniis, 235—239: hinc advocati a Demosthene Equites eum cum criminibus multis vehementer aggrediuntur, 247 sqq.; ipse senes heliastas, quos triobolo pascit, in auxilium vocat, 257 sqq.; et ludere studet Equites, 267 sqq. Clamat et impudenter vociferatur, sed impudentia eum eo certat Agoracritus, 273—302. Eum criminibus iterum aggrediuntur Equites, et Agoracritum impuriorem, ut cum eo decertet, incitant, 304—334. Hinc de pessimis artibus suis, quas sigillatim exponit, impudenter gloriatur, suas opponente Agoracrito, 344—363; minationes mutuae, 364—374. Impudentia et turpitudinis gloriatione certat cum Agoracrito, a quo tandem verberatur, 409—452. Se conjuratione circumveniri queritur, et, objecta ipsi in conciliandis Argivis proditiōne, graviora de Agoracrito et Equitibus delaturus in senatum abit, sequente Agoracrito, 461—481. A quo vincitur in senatu et a prytanibus lictoribusque trahitur, 624—665. Insequitur Agoracritum et post minas ad Populum rem defert, quem abjectis blanditiis se semper capere gloriatur,*

691—727. Coram Populo queritur se verberari ob eum, merita in Pylo crepat et concionem advocari cupit, 730—748. In concione se devovet nisi maxime amet Populum, et raptus certaminaque in ejus gratiam, merita sua Themistocleis superiora exponit; sed sigillatim refutatur ab Agoracrito, rapinas, belli mala per septem annos, pacem rejectam, turbas studiose auctas, ne rapinae ejus cernantur, urbem deminutam, injustas lites et sociorum depeculationem objiciente, 763—835. Deinde Pylia victoria et conspirationibus eradicandis magnifice se effert, sed suis ipsius artibus supplantatur ab Agoracrito, dexterius quam Cleo calumniante et blandiente: ita ut Populus ipsius dona corium olentia respuat, 843—926. Annulum suum ab eo repositum Populus; Cleo falsum, annulum rapacis Cleonymi, tradit, 946—959; instat autem ut oracula ipsius audiantur, 960 sqq. Ejus rapacitatem ab infantia agitatam exsecratur Chorus, 973—996. Affert Cleo oracula multa, quibus sua opponit Agoracritus: his credit Populus et isiciario se committit, rejicit Cleonea, 997—1099, petente tamen Cleone, tandem exploraturus esse uter ei magis benefaciat, 1100—1110. Plurimas laudatias certatim offerunt; tandem Populus plena visa Cleonis arca, vacua Agoracriti, se delusum ab illo esse planissime agnoscit et coronam deponi jubet, 1151—1228. Cleo isiciarium oraculo ut perniciem suam significatum agnoscit, spem omnem deponit et Agoracrito traditur, 1229—1259. Inducias triennales domi suæ abscondisse detegitur, 1392 sqq. Eum Agoracritus, probante Populo, in infamam plebeculam detrudit, 1395—1408. — Cleonem diis invisum coriarium ubi ducem deligebant Athenienses, celum erat intempestum, et luna defecit, Boedromione mense anni sub Strato cle archonte acti, Nub. 581—586. In parabasi ejus fabulae Aristophanes dixit se potentissimum hominem semel percussisse, neque rursus insultasse jacenti, 549 sq. Atheniensibus consilium dat ut voracem furem capissent et nervo constringant, 591—594. — In Vespis servo in somnis conspicitur Cleo ut balena omnivora in concione pecudum, incensæ suis voce orans, populum appendens et distrahens, 34—41, ubi v. scholl. Cleonem iterum confundere non vult Aristophanes, ut fecerat in Equitibus, 62 sq. Cleo auxilio advocatus a Philocleone, ut mercedem iudicibus (quam ad tres obolos ereverat, ib. 88, Pl. 330) et plebeculae præbens, 197, et ab iudicibus contra hominem lites improbandem, ut qui sit reipublicæ osor, 408—414. Columnen iudicium, mature eos probe iratos adesse jubet ad iudicium de Lachete duce, 242 sq. Κεραεῖδᾶμα, ille solos iudices non arrodit, sed fovet et palpat, 596 sq. Cleonem ne furti nunc deprehendat optat Philocleon, quippe condemnaturus vel illum ipsum præ iudicandi et condemnandi studio, 759. (Cleo, ut tanquam conjectura indicat schol. v. 991, putandus est esse) accusator Labetis canis, ipse Labes Cydathenæensis, id imprimis urgens quod prædam ille secum consorte non communicaverit, 894—930. Conf. 970—972. (In Cleonem) canit Philocleo « Nemo ita versutus neque fur », de periculo admonitus a Bdelycleone, 1227—1230. Inde Philocleo aliud Alcei canit de civitate per hominem ambitiosum peritura, 1231—1235. Cleonis pictura horribilis ib. 1031—1035 et (verbis prope iisdem) Pac. 753—760. Inter convivas est Vesp. 1220, 1224, 1238. Cleo dictus Cerberus a Platone comico et Pac. 313. Mortuus Aminia archonte, secundum Androtionem sequenti anno, archonte Alceæ, Nub. 549, octo mensibus ante Pacem fabulam commissam in Thracia occumbens, Pac. 47. In ea fa-

bulā Cleonem putaverit aliquis significari cantharo in scenam producto, quia impudenter *σπενδῶν* comedit; et acer est odor coriariorum, 47. (Cleo) coriarius, qui Græciam turbavit, quasi pistillum afferri iubetur a Bello: perisse enim famulus nunciat, Minervæ grates agente Trygæo, quod opportuno repullicæ tempore hoc factum, 268—273. Cleo præ ceteris omnibus in causa erat cur pax non conveniret, 648. Quæ dicuntur quoniam iam mortuus esset: quare de illo nihil amplius dicendum esse, licet fuerit nequam, loquax, sycophanta, turbator rerum omnium, 648—654. *Cleone mortuo induciæ tricennales*, *Eq.* 1392, et ab *Eupolide* *Muricæ fabula docta*, in qua ut de mortuo loquitur *Comicus*, *Nub.* 591, 549. In *Ranis* Cleo mortuus in Orco invocatur ut patronus a caupona, 569, 577. A *Cleonis epistola* *Pylo* et *Sphacteria* ad senatum populunque Atheniensem de gestis ibi missa obtinuisse dicunt ut epistolis præmittatur *χαίρειν*, *Nub.* 609, *Pl.* 332, negant alii, *Nub. l. c.*

Cleocritus. Cleocrito pro aliis applicandus Cinesias, ut in altum extollantur, quo ex acetabulis acetum inspergant oculis hostium, *Ran.* 1437—1441, locus salis expers, rudis, neque ad rem aptus: quare eiectus ab *Aristarcho* et *Apollonio*. *Cleocritus* perstringitur ut homo improbus, 1437. *Cleocriti* mater, *Cybele struthe*, *Av.* 877, vel quia effeminatus et cinædus erat *Cleocritus*, in mysteriis autem *Rheæ* virali aderant, et talis est *Cleocritus* apud *Eupolidem*; vel quia *σπενδῶν* erat aut facie *σπενδῶν*. Perstringitur ut peregrinus, ignobili loco natus, et fortasse histrio, *ib.*

Cleocritus archon, *Lys. Arg. I.*

Cleomachus scribitur *Ecl.* 22 pro *Phyromachus*: erat tragædiarum actor, qui *ἔδρας* in agenda fabula dixisse videtur et notatus esse ob *κακῆμυξτον*, *Ecl.* 22.

Cleombrotus, pater *Pausaniæ* regis *Lacedæmoniorum*, *Eq.* 84.

Cleomenes rex *Lacedæmonius* ad evertendum *Hippiam* missus vicit *Thessalos* ejus socios, et in *Atticam* ingressus *Pisistratidas* in *Pelargico* muro inclusos cepit, *Lys.* 1153. *Cleomenes*, dux *Lacedæmoniorum*, cepit arcem Athenarum, sed ab Atheniensibus obsesus, squalidus abiit, *Lys.* 274—282. Nimirum cum Atheniensibus quibusdam (sub *Isagora*) tyrannidem affectans, arcem occupavit; deinde cum fide dimissus, domum profectus Eleusinem occupavit; in qua re qui Atheniensium auxilium ei ferebant, morte et publicatione bonorum multati sunt, 274.

Cleomenes, poeta dithyramborum, *Nub.* 333.

Cleonæ: acetabula *Cleonis* (ubi optimum acetum), *fr.* 550.

Cleonymus, pater *Cleonis*, habebat officinam coriariorum, *Eq.* 44.

Cleonymus demagogus, *Eq.* 149, *Vesp.* 822; perstringitur ut timidus, magno corpore, sycophanta, *ῥήτορας*, *Av.* 1473—1481; *ῥήτορας* terra et mari, *Vesp.* 19—23; add. *Ach.* 88, 844, *Eq.* 1290, 1372, *Nub.* 673, 674, *Vesp.* 823, *Pæc.* 446, *Av.* 289, *Thesm.* 829, in textu et scholl. *Cleonymus ἀπαρξαστής*; dicitur *κακῶνμυξ*, *Vesp.* 592: nam erat etiam assentator. In *Pæc.* per ironiam dicitur *Paci* flaventissimus, fortissimus, nisi quod in bello subjectitius (aljectitius, ἀποδουλιχτός pro *προδουλιχτός*) sit, non sui patris, 673—678. Præterea perstringitur ut vorax, *Ach.* 88, 844, *Eq.* 1290, *Av.* 289, 290, ubi est *Cleonymus* sine crista, *κακῶνμυξ*; ut rapax et luxuriosus, *Eq.* 958, ubi 956 in ejus annulo mergus hians; et divitum bon-

impudenter vorat, *ib.* 1290—1299; ut cinædus et effeminatus, *Nub.* 673, 674; quare *v.* 680 *Cleonyme* feminine dictus; ut pauper et parasitus, nec maculam habens, sed in mortario farinam subligens, *ibid.* 675 sq.; ut longus et *ἄσπυρος*, *Vesp.* 22, rili aspectu et male composito corpore, *ib.* 822; ut locutulejus, *Eq.* 1381; ut perjurus, *Nub.* 400. In *Pæc.* *Cleonymi* filius puer in nuptiis *Trygæi* versus *Archilochi* de clypeo aljecto cantat, in patrem ipsius, quem sit imitatus, 1295—1304. — *Cleonymus*, Atheniensis nomen, *Thesm.* 605.

Cleophon, cujus in labris fremit *Thracia* hirmudo, in barbaro sessitans filio, cantans eum periturum esse etiam si pares fuerint calculi, *Ran.* 679.—685. Erat dux Atheniensium, quem ut peregrinum, ignobilem, rudem, loquacem perstringunt; filius *Thrasæ*, vel *Thraciæ* mulieris vel *Thrasæ* proprio nomine diæ, quam *βαρβαρίζουσα* introducit *Plato* in *Cleophonæ*, fabula in illum demagogum scripta, *Thracem* eum appellans, 679, 681, 1504, 1532. Ebrius et loricator in concionem venit, oblata post prælium ad *Arginumas* ab *Lacedæmonius* pacem et decemum *Deceteæ* seminamquam admissurum, nisi ceteras quoque urbes universas Atheniensium illi reddiderint; narrat *Aristoteles*, *Ran.* 1532. Quare ei restem ad suspendium mittit *Plutocum* minis, 1504, et *Chorus* pacem optans dicit: *Cleophon* vero pugnet in patriis arvis, terra peregrina, 1532.

Cleophon, nomen virile: erat *lyrarum* faber, et perstringitur ut cinædus, *Thesm.* 895.

Clepsydra, fons in arce Athenarum prope sacellum *Panis*, olim *Empedo*, quare *Clepsydra* dictus, *Lys.* 913, *Av.* 1695, *Vesp.* 857; profundissimum esse et salsa aqua fluere ferunt, cum *Phalerico* junctum viginti stadia distante, *Av.* 1695, subterraneo fluctu exeuntem in *Φιλέγγεω*, *Lys.* 913.

Clepsydra posita in tribunali, ad quam oratores verba facerent, *Vesp.* 93, 321, *Ach.* 694, sch. *Av.* 1695, ubi explicatur, instrumentum *ὄργανον*.

Cleruchica terra, *Nub.* 203 cum schol.

Clidemides, alius filius *Sophoclis*, alius actor tragædiarum ejus, sed neutri suæ opinionis testimonium afferunt. Perstringit (*Aristophanes*?) *Clidemiden* etiam ut *κακῶνμυξ*, *Ran.* 791.

Cligenes parvus, balnearior pessimus, qui nunc turbas dat, mox periturus; quod timens non ut in pace solent, sed cum fuste exit, *Ran.* 706—716. Erat ex ditibus, sed hospes et barbarus, rem publicam administrans, 709.

Clinarela, mulier, *Ecl.* 41.

Clinias, pater *Alcibiadis*, *Ach.* 716.

Clisthenes demarchos instituit naucrarorum loco, secandum *Aristotelem*, *Nub.* 37.

Clisthenes, *Sibyrrii* filius, genis ad eum tonsis, *Ach.* 118, ut lævis tanquam eunuchus, effeminatus, insignita molitie et pathicus ab *Aristophane* sepiissime perstringitur, ut *Eq.* 1374, *Nub.* 355, *Vesp.* 1187, *Av.* 831, *Lys.* 621, 1092, *Thesm.* 235, *Ran.* 48, 57. Ut cinædus etiam ab *Cratino* in *Pyline* perstringitur, *Nub.* 355. In *Thesmophoriazasis* *Clisthenes*, ob insanum amorem mulierum levigatus, *Thesmophoriazasis* defert affinem *Enripidis* *Mesilochum* mulieris habitu indutum inter eas esse; deinde ad eum deprehendendum et convincendum ipse operam præstat; rem detectam prytanibus nuntiatus abijt, 474—654. *Clisthenes* turpiter plangit mortuum pathicum *Selimum*, *Ran.* 422—427, et sch. 422, 427. In illo loco alii *Caltham* dici putant *Clisthenem*; alii (qui in

- suo exemplo inreuerant τὸν Κλεισθένην) de filio Clisthenis patris simili hac dici putant, 422.
- Clitagora, nomen muliebre, Nub. 684. Clitagora, Thes-sala, poetria, Vesp. 1245. Apud Cratinum Κλειτταγόρας (μέλος) ᾄδειν est carmen de Clitagora, quum Apollonius Charidis Clitagoras masculine positum erederet, ibid. et ad 1239. Clitagora, poetria scoli-orum Laconica, Lys. 1237, Danaid., fr. 257.
- Clito, venditrix olerum, mater Euripidis, Ach. 457, 469, 478, Thesm. 1, 910, teste Alexandro, Ran. 840.
- Clitophon, ex disciplina Euripidis, perstringitur ut otiosus, hoc loco ut versutus Theramenis in modum, Ran. 967.
- Clitus, Κλέϊτος, magnam comam alens perstringitur Nub. 348.
- Clopidia, fictum ex κλέπτειν ad normam nominis pagi Attici Cripidae, Eq. 79.
- Clypei veterum rotundi, quare ἄσπιδες dicti, ab serpente qui in gyros multos convolutus dormit, Vesp. 18.
- Clypeis qui diis consecrabantur, demebantur ansae, quare, Eq. 849, 858.
- Clytemnestra, Thesm. 562. Ob ejus eadem Pylades primus iudicatus ab Amphictyonibus, Nub. 623.
- Cnidii : Κνιδίουργεῖς nares, quarum structura a Cnidiiis inventa, Pac. 143.
- Coalemus, insipientiae deus ab Aristophane fictus, Eq. 231. Coalemi, i. e. stulti, ib. 634.
- Coali (dii scurrilitatis praesides), Eq. 635.
- Cocalus, fabula Aristophanis : v. fr. 124—134, p. 465 sq. Coecyli circumcursantes canes, Furia, Ran. 472.
- Coale, Κοῦλα, pagus (tribus Hippothoontidis), Ar. 1128.
- Coma. Ad comam iri solet, quando δεκάουσιν τὸ στομάχιον, solarii umbra decem pedum, Eccl. 652.
- Cosyra, Ach. 614, Eretriensis, nobilissima et opulen-tissima mulier, superba, uxor Alcmaeonis, mater Megactis; secundum nonnullos nupsit Pisistrato tyrannidem affectanti, sch. Nub. 46, 48, Ach. 614, olim serva, Nub. 64, Pac. 451. Cosyra et prosapia ejus εὐπτερος, id est nobilis et potens, Nub. 800. Erat ex majoribus Aleibiadis, Pac. 451.
- Cosyropolis, (ficta) gens abominanda, Nub. 48.
- Colenis Diana : de ea Ar. 874.
- Colanus, Mercarii ἀπόγονος, Ar. 874.
- Colacretes (quasi dicas Quaestor) : eorum munus expo-nitur Vesp. 695, 724, ex Aristophane grammatico et Androthio, Ar. 1541.
- Colchi, Pl. 1127. Ad Colchos venit et habitabat ibi Phryxus, Nub. 257.
- Colias dea vel Venus eadem habens Athenis qua caussu sic dicta, Nub. 52. Coliadis Veneris templum in At-tica in loco et ipso dicto Colias, cujus incolae Colii, quare, Lys. 2. Ibi teste pulcherrime, ib.
- Collatio, εἰσφορά, publico quando indicebatur, erant qui mercaturam simulantes eam effugerent, nec pun-iebantur, ob utilitatem publicam mercaturae : sic Euphronius explicat Pl. 904.
- Coloniae Atheniensium borem quaque Athenas mitte-bant in sacrificium Panathenaeum, Nub. 386.
- Colonus pagus : inde non oriundus Melon, sed dedica-vit ibi monumentum astrologicum, heliotropium : quod quia in Pygae situm, queritur an Pygae cir-cumdantia loca sint Coloni pagi, diversi ab altero Colono μεθίω. Sic vocari consuevit regio pone ma-gnam porticum, quae non est Colonus, sed Melite, ut apparet ex ὀρίσμοις urbis. In Colono fortasse fons Melonis, Ar. 997, 998.
- Colophonium aurum, fr. 131.
- Columbae cur amatae Veneri, Pac. 40.
- Columna : in στήλαις decreta et leges scribebantur, Ar. 1050, 1054.
- Comam alere liberorum est, Ar. 911.
- Comarchides (nomen rustici), Pac. 1142.
- Comias, senex iudex in Vespis 230.
- Comici, τραγωδοί, Vesp. 650. Quare τραγωδαίμονες dicti, Nub. 296. Pedestri oratione proferunt preces publi-cas et decreta, Thesm. 295. Quinque iudices in cer-tamine poetarum comicorum, Ar. 445. Vincentium praeium τρεῖς, i. e. νέος ὄνος, Ach. 398. Comici poetae accipiebant mercedem a senatu decretam per mensurarium publicum, Ran. 367. Comicis vetitum lege perstringere archontem, Ran. 501 et nol. Co-mici Tragicos eadem saepe repetentes perstringere solent, Ran. 688; nonnumquam etiam auditores perstringunt, ut Plato in Ηεζεχρίω, Ran. 308. Vul-garia tum comicorum argumenta recenset et contemnit Aristophanes Vesp. 58—63, et artificia eorum ignobi-lia argumentaque humilia, quae recenset, se solum sustulisse dicit, artem altius exstruendo, Pac. 739—751. Viles eorum ex rebus illepidis risus excitandi modos perstringit Nub. 538—543, Ran. 1—20, Pl. 797—799. Add. sch. Nub. 296. Alii Comici ab Aristophane (Eq. 864) sumunt imaginem de anguillis, Nub. 559. Erant qui in palaestris inter adolescentes victo-riam ambirent, Pac. 763. Comicis inimicus Cinesias machinabatur ne chorum nanciscerentur, Ran. 153. Adde Comedia.
- Commeatus trium dierum a duobus imperabatur mili-tibus in bellum exituris, Ach. 197.
- Commotria, ornatrix mulierum, ἐμπλέτριά, munc κορεύς, Eccl. 737.
- Comedia, τραγωδοποιουσι καὶ, fr. 313. Multis exponitur Comediae natura, divisio in genera, historia apud Graecos, Prolog. I—X. Unde dicta, Prolog. III, 2 sqq., IV, 22 sqq., IX, a, 54 sqq.; b, 1 sqq., 76 sqq., 113 sqq., XV, 25 sqq. Comediae natura exponitur et quibus mo-dis risum excitet, Prolog. X, d (schemata ex Aristotele petita); VI; IX, a, 94 sqq. Ejus origo et utilitas, Prolog. IV, 1 sqq.; XV, 29 sqq.; IX, a, 3—36; b, 16—53; X, b, 26—50 Comaedii tragediam et satyricum drama etiamnum complectens, ib. 51 sqq. Comedia ut differat a tragedia, vide in Tragedia. Antiqua comediae origo, Prolog. IV, 1 sqq. Ejus partes quat-tuor, Prolog. IX, a, 96 sqq. p. XIX sqq.; X, c, 11—18. Ejus argumenta, Prolog. I, 61 sqq., III, 12—15. In an-tiqua comedia personae (larvae) similes erant homi-nibus qui perstringebantur, Prolog. I, 80 sqq.; nam in ea homines ἀποπροσώπως introducebantur, Nub. 146. Chori antiquae comediae habitus, Danaid., fr. 284. De eodem Prolog. VII. Antiquae comediae fabulae exstant 365 comprehensis spuris, Prolog. III, 16. Ejus poetae praecipui, ib. 16—55, et numerus fabu-larum quas septem ex illis composuerant, Prolog. VIII. Libertatis antiquae comediae quae causa fuerit, Prolog. I, 3—18, deinde infractae per oligar-chum, ib. 19 sqq. Ὑψίσταμα περὶ τοῦ μὴ κατωφεῖν fa-ctum sub Morychide archonte Ol. 85, 1, valuit illo anno et sequentibus duobus sub Glaucino et Theo-doro, abrogatum sub Euthymene (Ol. 85, 4), Ach. 67. Decretum χορηγικὸν ne quis nominatim κατωφεῖτο, Prolog. XI, 65 sq. Decretum a Syracosio latum, ne nominatim tangerent quenquam Comici; memorat Phrynichus Monotropo, Ar. 1297. Ceterum lege ve-litum erat κατωφεῖν archontem, Nub. 31. Nec lice-bat mortuos κατωφεῖν, Pac. 648.—antiquae et novae comediae differentia tempore, dialecto, argumento, metro, aconomia, Prolog. V, 1—13; IX, a, 68—80.

- Adle* X, c, 69—81. *Trium comediae generum differentia*, *Prolog. IX*, a, 47—53; 50—72, p. XIX; IX, b, 65 sqq.; X, 3 sqq.; X, b, 77 sqq. *Aristophanis meritu in omnem comediam*, *Prolog. XI*, 3—10; XII, 3 sqq. *Medie comediae origo*, *Prolog. IV*, 15 sqq.; IX, a, 36 sqq.; p. XIX, 64 sqq.; IX, b, 55 sqq.; X, c, 72 sqq., et *natura*, *Prolog. III*, 56—60. *Ejus argumenta*, *Prolog. I*, 65—79. *Ejus comediae poete erant* 57, *fabulae* 617 (817 *Meineke*), *Prolog. III*, 61 sq. *Potiores poetae ejus Antiphanes et Stephanus* (imo *Alexis*), 62. *In nova comedia personae (larvae) monstruosae, quare*, *Prolog. I*, 84 sqq. *Novam comediam ut praeferit Aristophanes*, *Prolog. XI*, 65 sqq. *Ejus comediae poetae erant* 64, *quorum potiores recensentur*, *Prolog. III*, 72 sqq. *Adle Comici*, *Scena*, *Chorus*.
- Conchae parvae χοιναί dictae pro calculis erant iudiciis, ante eas lupini*, *Vesp.* 333, 349, *sch.* 1364. — *Conchae sigillis impositae, ne deleantur*, *Vesp.* 583.
- Concio Atheniensis: in eam cives fune rubrica infecto agebantur*, *Eccl.* 378. *Concio Atheniensis quomodo instituta ad exostracismum in aliquem decernendum*, *Eq.* 855.
- Concylus, Homeri διωκωτῆς; sub Pisistrato*, *Prolog. X*, a, 36; IX, a, 45, p. XIX, ubi vide not.
- Conisalus, daemon Priapeus*, *Lys.* 982.
- Connas, tibicen, Olympionica super coronatus, ebrius, pauper, nihil nisi laurus suus habens; de quo Cratinus*, *Eq.* 534. *Adle Connus*.
- Connus. Conni calculus memoratur ut res nihili; nisi Κόννος est a nominativo Connas. Connus erat citharædus juvenis, suavis; alius, homo vilis et pauper, qui paterna bona comederat*, *Vesp.* 675.
- Conon, qui suaserat συμπαρξίαν (contra Lacedaemonios), indignante populo fugit*, *Eccl.* 195 sq. *Dux Atheniensium, victor Lacedaemoniorum, mercenariorum exercitum collegit Corinthi, Lacedaemoniorum accessum observans*, *Pl.* 173.
- Conthylensis, ex Conthyle, pago Attico Ptolemaidis vel Pandionidis tribus*, *Vesp.* 233.
- Convivae ad συμπόσιον vocati cibos secum apportabant, vinum commune erat*, *Vesp.* 1005, 1251. *Scotia ad lyram cantabant, quomodo*, *Vesp.* 1222, 1239. *Convivarum elegantium mores describuntur* *Vesp.* 1208 sqq. *Adle Convivia*.
- Convivia. In conviviis ex antiqua traditione Athenienses carmina cunebant myrti vel laurus rorum manu tenentes, ut narrat Dicæarchus*, *Nub.* 1364. *In conviviis tertius crater τῆριος, fr.* 347. *In iis griphi proponebantur*, *Vesp.* 21. *Convivii splendidi apparatus describitur* *Eccl.* 838 sqq. *Convivium πανδοσία, in quo quisque cibos apportabat in commune conferebat*, *Pac.* 565.
- Copaides anguillae, a Copaide lacu Boeotiae*, *Ach.* 880, 962, *Pac.* 1005. *Dictae Copaidae nymphae, respectu versus Aeschylei de Nereidibus*, *Ach.* 883.
- Copais lacus Boeotiae*, *Lys.* 36, 702, etc.
- Coppa, antiquum signum litere, postea in numeris modo usurpatum et equis nobilioribus inustum*, *Nub.* 23.
- Coppatis equus*, *Nub.* 23, ubi v. *schol.*, *fr.* 135.
- Coprius, insula [certe demus] Atticae*, *Eq.* 899.
- Coraces, locus princeps Athenis, unde ἐξ κόρυμναι, Pl.* 394, *Ran.* 189.
- Coregra: ibi multae seditiones, unde multus usus scuticarum, quas habebant magnas et duplices, eburneis cupulis*, *Ar.* 1463.
- Coregræi, a Corinthiis conditi, ab his desciverunt et devoti sunt; quid acciderit legato Corinthio ad eos misso*, *Ran.* 439. *A Coregræis inventoribus dicti Cereuri*, *Pac.* 143. *Coregræae ala, de scutica, ex proverbio Κορυμναί μάρταις, de cuius origine locus Aristotelis*, *Ar.* 1463.
- Cordylion. Vide Athenodorus*.
- Corinna ἀππιδίς, Ach.* 720.
- Corinthiacum bellum tribus vel quattuor annis ante Antipatrum (archontem Ol. 97, 4) conflatum in Lacedaemonios*, *Pl.* 173.
- Corinthii, Ar.* 969. *Neptunum venerantur eique et Palermoni celebrant Isthmia*, *Eq.* 609. *Corinthii naves per Isthmum trahunt, ne circumnavigent Peloponnesum*, *Thesm.* 648. *Sunt conditores Potidæae*, *Eq.* 438. *Ut adulteri perstringuntur* *Thesm.* 404. Κορινθιάζειν (μαρτυροῦναι), *fr.* 133. *Corinthii tributarios habebant Megarenses, qui mala ab ipsis passi desciverunt; quid acciderit legato ad eos misso*, *Ran.* 439, *secundum alios legato ad Coregræos misso, qui ab ipsis, conditoribus suis, desciverant*, *ibid.* *Corinthios dicit Aristophanes ubi κόρη debebat, quia tamen hostes Atheniensium, Atticam infestabant*, *Nub.* 710. *Corinthii non erant participes induciarum in quinquaginta annos Alceeo archonte pactarum*, *Pac.* 466. *Bellum renovantes Argivos socios assumunt*, *Pac.* 477, *ex Philochoro*. (*Schol.* 475 corrigendum.) *Ad Corinthios a Philochoro relatum facinus Hermocypidarum*, *Lys.* 1094. *Corinthios legatos adfuisse oportet in altera parte Lysistratae*, *Lys.* 1242. *Corinthii nunc boni et commodi, iis tamen succensent Athenienses*, *Eccl.* 199 sq. *Corinthii pressi ab Lacedaemoniis, obtinent ab Atheniensibus socios, quos alunt*, *Pl.* 173. — *Corinthia, γῆς, Lys.* 90—92 et *sch.* *Corinthiae meretrices, quarum nobiliores recenset schol.*, *Pl.* 149. *Corinthio hospiti (Bellerophon) fracta ulla, ex Sthenebæu Euripidis*, *Thesm.* 404.
- Corinthus Jovis filius, conditor et rex Corinthi, quem usque crepabant legati Corinthii*, *Ran.* 439. *Hinc in proverbio est Jovis Corinthus*, *Eccl.* 828, *fr.* 434, *fr.* dub. 6.
- Corinthus, urbs. Regio inter Corinthum et Sicyonem egregie fertilis: quare Aesopo fabularum scriptori de divitiis oraculum seiscitanti designabatur*, *Ar.* 968. *Eo redux Bellerophon assumpta Chimæra*, *Pac.* 141. *Corinthus appulerunt Atheniensium naves ἱππαγωγῶν, nimirum praeter hoplitas portantes ducentos equites duce Nicia, qui vicis*, *Eq.* 604 et *schol.* 609. *Corinthii exercitus conductus, τὸ ἐν Κορινθίῳ ξενικόν, a Conone victore Lacedaemoniorum collectus in bello Corinthiaco, quod tribus aut quattuor annis ante hanc fabulam inceperat; in eo sociorum contra Lacedaemonios exercitus Corinthi colligebatur; mercenarii Atheniensium erant sub Polystrato, Chabria, Iphicrate, aliis; Pl.* 173, ubi scholiaste narrunt etiam de Corinthiorum mercenariis, Atheniensium metu Corinthiorum, et aliis (huc non pertinentibus). *Corinthii degit Philonides ob Laidis amorem*, *Pl.* 303. *Nam Lais ibi rixit, et Timandra*, *Pl.* 179, *in urbe meretricibus abundante*, *Lys.* 91.
- Cornix vivit quinque aetates hominum, secundum Hesiodum qui dicit ἐννέα γυνεῖς*, *Ar.* 609.
- Coræbus ob stoliditatem notatus*, *Ran.* 990.
- Corollas plectere amantium*, *Thesm.* 401 et *sch.* *Corolla mortuorum*, *Lys.* 602, 601, 604.
- Corona. Coronam sumunt oratores verba facturi, Eccl.* 131 et *sch.*, 148, 163, 171; et convivantes, *ib.* 133, *ad temperandum calorem vini quod bibitur*, *Ar.* 463, 464, ubi Pisthæterus oraturus coronam et aquam

- poscit; *socius autem ex eo querit*, Cornaturine summus? *Coronam sumebant deos accessuri et servi et liberi*, Pl. 21. *Corona oleagina olympionicarum*, Pl. 585 sq. et sch. *Arundinea, κλάδων, corona Dioscurorum*, Nub. 1006. *Corona myrtea Thesmothetarum*, de qui Apollodorus, et *initiatorum, quæ non erat, ut alii tradunt, hederacea*, Ran. 330. *Myrtea corona Archontum*, Eq. 964, Vesp. 861.
- [*Coronis, signum distinctionis, ubi in dramatibus veterum poetarum poni soleat*, Pl. 253. K.]
- Corvi sacri Apollinis ad Pagaseticum sinum*, Pl. 604, Nub. 133. *Κόρυζας locus Athenis vocabatur, unde ἐς κόρυζας*, Ran. 189, Pl. 394. *Corvum jurare*, Av. 1611.
- Corybantes, filii Rheæ, ab nonnullis idem habiti qui Curetes, et custodes Jovis, decem, aliis novem*, Lys. 558; *Rheæ pedissequi; ab nonnullis orti dicuntur ex lacrimis Jovis*, Vesp. 9. *Furorem et ἐχθυσμόν injiciunt*, ib. 8. *Corybantum sacris expiabantur furiosi*, Vesp. 119. *Eorum ex periculis servantium mysteria in Samothrace*, Pac. 277; *initiatio*, Vesp. 9. *Corybantes! exclamatio Eccl.* 1069.
- Coryphasium, Πυλι ἐπωνυμία* (v. not.), Nub. 186.
- Cosmogonia ludica*, Av. 690 sqq.
- Cothocidae, in pago Encidis tribus, Thesm.* 620, sch. Ran. 501.
- Cothurnus, calceamentum utrique pedi congruens*, Eccl. 346, vel, ut alii dicunt, *tam virorum quam mulierum; quare Theramenes dictus Cothurnus*, Ran. 47, 541, Nub. 361.
- Colinus insula Gadiræ dicta, quare*, Pl. 586.
- Collabus ludus*, Nub. 1073, Pac. 343, qui in scholiis ad eos versus describitur, copiosissime ad Pac. 1242, 1244. *Memoratur fr.* 9, 207. Μεθυσσοκότταλοι, Ach. 525 et sch.
- Colurnicum pugne*, Av. 1797, 1299.
- Cous alii pro Cius scribunt*, Ran. 970.
- Crambe orta ex lacrimis Lycurgi vite vincti*, Eq. 539. *Cramben coctam edunt Ægyptii, ne inebriantur, ibid.*
- Cranaa urbs, Athenæ, apud Æschylum et Sophoclem, i. q. aspera, ob soli Attici naturam*, Ach. 75. *Cranaæ, Athenæ, unde*, Av. 123. *Cranaa (arx Athenarum)*, Lys. 481.
- Cranaus, autoclithon Athenis*, Ach. 75, rex, Av. 123.
- Crates, Atheniensis, antiquæ comædiæ poeta, multum a spectatoribus vexatus, perstitit, urbanas sententias profrens, modo cadens, modo vincens*, Eq. 537—540. *Prius Cratini fabulas agebat, postea, fabulas scripsit, δολιγότητις ποιήματα* (nisi error subest: conf. not.); *spectatorum favorem emisse dicitur, ibid.*, Prol. III, 34 sqq. *Primus ebrios in scenam produxit; quot ejus fuerint fabulæ, Prol. l. c. et 38 not.*, Prol. VIII. *Ejus inventum τάριχος ἐλεγκτικὸν splendide exceptum, Thesm. alt., fr.* 313.
- Crates (grammaticus) de comædia scripsit*, Prol. IX, a, 96, p. XIX.
- Cratinus Atheniensis veteri comædiæ primus artis formam induit, quomodo*, Prol. V, 18—24; IX, a, 85—91. *Aristophane antiquior*, Eq. 400. *Vicit post olymp.* 85; *quando sit mortuus, et quot ejus fabulæ; Æschyleo erat caractere*, Prol. III, 27—33. *Ejus γαρρὰς ἔτερον exponitur*, Prol. II, 1—10. *Cratini laudes splendidissimæ, tum tamen senis et delirantis, neglecti ab Atheniensibus, quum deberet in prytaneo bibere et ad Bacchi statum sedens spectare*, Eq. 526—536. *Ejus carmina in omnibus conviviis canebantur, ib.* 529 sq. *In Pace Cratinus sapiens quid agat querit Pax: mortuum esse respondetur unum*
- Lacones irruptionem accerent, ex animi deliquio, quæd dolum vini frangi vidisset, 700—703: nam ob amorem vini perstringitur*, 702. *Quare Κρατίνου κώδιον, putridum urina continenter ebrii, fieri sibi aliquis imprecatur*, Eq. 400 et sch. *Cratini taurivori linguæ bacchica mysteria; Bacchus ipse a Sophocle dicitur ταυροπόρος*, Ran. 357. *Ad fabulasejus spectare versus Pacis 741 sq. nonnulli dicunt*. *Cratinus ob Aristophanem, qui detirare ipsum dixerat, scripsit Pytinen fabulam*, Eq. 531, cuius argumentum narratur Eq. 400. *Aristophanem compilare Eupolidem dixerat, ib.* 531. *In Panoptis Hipponem philosophum perstringit*, Nub. 96. *Cratini Ulixæ sine choricis carminibus et parabasi, Prol. I, 41; parodia partis Odysseæ, 71 sq. Ejus actor erat Crates, postea poeta*, Prol. III, 35. *Ejus fabulæ a grammaticis explicatæ, Prol. IX, b, 69.*
- Cratinus, poeta lyricus, una forcice πορὼν i. e. cinædice tonsus, celer fingere modos, cum hirco in alis, περιπόνητος, immutatum ex Anacreonteλο περιπόνητος, Artemo dictus*, Ach. 849—853.
- Cratinus, Ach.* 1173, non poeta comicus, sed alius quidam, *uudax, gloriosus, insanus, ebriosus.*
- Crepitacula testacea: ad ea olim sallabatur, teste Didymo*, Ran. 1305.
- Cressæ. Vide Cretenses.*
- Creta: in ea educatur Juppiter*, Nub. 1468.
- Cretenses, Idæ filii, cum arcubus suis auxilio vocantur, ex Cretensibus Euripidis*, Ran. 1356 sq. *Κρήτες et Κρήσσαι Euripidis, in quibus Icarus et Aerope*, Ran. 849, Ach. 433. *Cretensis, Plato com.* Av. 798.
- Creticæ monodiæ Euripidis, quas ad quæ dramata ejus retulerint scholiastæ, vide apud ipsos*, Ran. 849. *Cretico rhythmo saltatio, Eccl.* 1165. *Creticum, vestis genus, Thesm.* 730.
- Creusa, Erechthei filia, Xuthi uxor, Apollini nupta, unde orindus Ion*, Nub. 1568, Av. 1527.
- Critias condemnat Theramenem*, Ran. 541. *Occisus in pugna contra socios Thrasybuli in Piræeo*, Pl. 1146.
- Critylla, nomen mulieris*, Lys. 323.
- Critylla, Anfithei filia, Gargettia, Thesm.* 898.
- Crius, luctator Ægineta, de quo in celebri epinicio cecinit Simonides*, Nub. 1356.
- Crius, pagus tribus Antiochidis, a Crio quodam dictus: unde Euelpides Κριώδην*, Av. 645.
- Crobylus: ex ejus prosapia Amynias*, Vesp. 1267.
- Crocotula mulierum, Eccl.* 332 et sch., 879.
- Cromnites, locus Eubææ*, Eq. 561.
- Cronia, festum Hellenicum, quod Hecatombæone mense agebatur*, Nub. 398.
- Cronides Juppiter*, Vesp. 652.
- Cronus, de stupido*, Nub. 929, 1070. *Vide Saturnus.*
- Cropidæ, pagus Leontidis tribus Atticæ*, Eq. 79.
- Croton, urbs a Myscello condita, qui, oraculo ei divitiarum aut valetudinem proponente, hanc prætulit: unde Croton robustus sanitatis hominum et præstantium athletarum plena, et proverbium ortum, Κρότωνος ὑγιέστερος*, Eq. 1091.
- Crotoniata Phormio*, Pac. 347.
- Cryptæ, κρύπτει, (κρυπτικαί? v. not.), magistratus in Thaso*, Thesm. 600.
- Crystallus, ὄψας, lapis pellucidus, quo ignem accendunt, apud pharmacopolas venit*, Nub. 766—768. *Conf. schol.*
- Ctesias ut sycophanta perstringitur*, Ach. 839.
- Ctesiphon ut crassus et ventre prominulo perstringitur*, Ach. 1002.
- Cuculus Phœnices ad messum appellat*, Ar. 505 sq. et sch.

- Culler ad sacrificandum abscondebatur in canistro sub mola et coronis; locus Platonis comici, *Pac.* 948.
- Cupido. In Pace Cupidini, Ἡφῶ, votum fit ad liberandum Pacem, 456.
- Cureolis. Vide Apaturia.
- Curetes. Vide Corybantes.
- Cureticus, carminum in Curetas rhythmus, *Nub.* 651.
- Curotrophos, Κουροτρόφος, Juvenum alitrix (Ceres) invocatur Thesmophoriis, *Th.* 299.
- Currus duplices, ἄρματα ἀμύλλητ' ἑστία et πολέμιστ' ἑστία, *Nub.* 28. Curulia certamina aurigurarum armorum invenit Theseus, *ibid.*
- Cursus : δολυπόροισι οἱ ἐπτά (ἅπλῃ) τρέχοντες; σταδιοδρομοί, qui faciunt duplicem cursum, *Ar.* 292. In cursu armato cristas ferebant, *ibid.*
- Custodia Atheniensium a Lacedæmonis obsessorum in muris, *Ach.* 72. Custodum inspectores καὶ δωροδοκοῦσιν, *Ar.* 842.
- Cybele dicta Rhea, a Cybelis montibus, Magna Mater deorum et hominum, *Ar.* 877, 875. Dea montana, leonum iugo vectu, 877.
- Cybeli montes, a quibus Rhea dicta Cybele, *Ar.* 877.
- Cyclii poetae sive dithyrambici præstantiores sunt περιμύχτοι inter tribus, *Ar.* 1403 sq., quarum quæque unum alit, 1404. Cyclii chori primi instituti ab Laso Hermionensi; secundum Hellenicum et Dicaearchum, ab Arione Methymæo, *Ar.* 1403. Vide Dithyrambi.
- Cycloborus, torrens Athenis, ab Atheniensibus obrutus, *Eq.* 137, *Ach.* 381, *fr.* 275, 539.
- Cyclops Polyphemus, pastor cum lyra, exæcatus ab Ulixæ. Eum citharam pulsantem et Galatææ nymphæ alludentem exhibuerat Philoxenus dithyrambicus poeta, *Pl.* 290, cum pera et oleribus campestribus, 298. Quo astu eum effugerit Ulixes, *Vesp.* 181.
- Cyclus, forum Athenis, præsertim piscium, *Eq.* 137.
- Cyeni (pro Cyenus) Æschyli, *Ran.* 963. Duo erant Cyeni, alter Martis filius ab Hercule occisus, apud Hesiodum; alter Neptuni, ab Achille, etiam apud Pindarum, *ib.*
- Cygnus. Cygnorum ad Hebrum cantus celebratur *Ar.* 769 sqq.
- Cydas, cognomen Bacidis Arcadis, *Pac.* 1071.
- Cydathenæensis, ex pago Pandionidis tribus, *Vesp.* 895, 902, *Prol.* XI, 2; XII, 2; XI, 3.
- Cydus Hermionensis citharædus : ejus carmen lyricum Τρῆς πορνὴν τι βόεμα κέραι, *Nub.* 967.
- Κυδομός. Vide Tumultus.
- Cydonia mala, *fr.* 634.
- Cyllene, mons Arcadiæ, ubi Mercurius colitur, *Ran.* 1266. Cyllene, urbs Arcadiæ; in ficta etymologia hujus nominis ludit Aristophanes, *Eq.* 1081 sqq.
- Cylli pera (locus in Hymetto), lupanar, *fr.* 268.
- Cyloneum piaculum describitur *Eq.* 445. Cylonis historia, *ibid.*
- Cynopex, Philostratus leno, *Lys.* 957.
- Cynna, clara meretrix Athenis, impudentissima, *Eq.* 765, *Vesp.* 1032, *Pac.* 755, ubi Cleoni tribuuntur acerrimi ut ex Cynnæ oculis radii.
- Cynocephalus, *Eq.* 416.
- Cynthia rupes alta, mons Cynthus, quam tenet Apollo, *Nub.* 596.
- Cyprii. Nonnulli Cypriis oraculum datum narrant quod vulgo de Milesiis refertur, Olim fortes Milesii, *Pl.* 1075. Cyprium aureum varium, *fr.* 513. Cypria dialectus, *Nub.* 10.
- Cypris (Venus), *Ach.* 988, *Lys.* 1290, *Eccl.* 722, 965, 973.
- Cyprus, *Thesm.* 446. Cypri regina Venus, *Lys.* 833; Κυπρογένεια, Venus, *ib.* 551.
- Κύρβεις et ἄρνες quid, *Ar.* 1354, *Nub.* 448 in not.
- Cyrenaica : ibi optimum provenit laserpitium, *Eq.* 894, *Ar.* 1582. Cyrenaicus ἱππός, *Eccl.* 401.
- Cyrene colonia Thera prope Cretam in Libyam deducta a Balto, *Pl.* 925. Ejus numi quid representent, *ibid.* Cyrenavorum dialectus, *Pac.* 70.
- Cyrene, mater Aristari ex Apolline, *Eq.* 894.
- Cyrene, meretrix nobilis, cognominata δωδεκαμήχανος ob tot σχήματα συνουσίας, quibus comparat Æschylus melicam poesin Euripidis, *Ran.* 1327 sq. Memoratur etiam *Thesm.* 98. Inter Corinthios meretrices Cyrenen recenset sch. *Pl.* 149.
- Cyrus minor, Artaxerxis filius, Lydiæ satrapa, pecuniis adjuvit Lacedæmonios adversus Athenienses, *Eq.* 969, Lysandrum mutuam pecuniam mittens ad bellum, *Ran.* 385.
- Cythra. Cytherorum regina Venus, *Lys.* 833. In Cytherorum montes fugit Philoxenus, *Pl.* 290.
- Cytinum s. Cytinium, urbs Doridis, *Pl.* 385 in not.
- Cyzicena tinctura, de mollibus et effeminatis : nam Cyziceni ut cinedi et timidi perstringuntur; Eupolidis locus de dissolutis moribus in urbe Cyzico, *Pac.* 1176.

D.

Daces, nomen (ex δάκνω) fictum a Teleclide comico, *Vesp.* 836.

Dactylicum χορὸν tibicinum ante nomen, *Nub.* 651

Daduchi πρόρρησις in Pœcile, *Ran.* 369.

Dædalea (statua a Dædalo facta), *fr.* 232.

Dædalus, quum Minoem fugeret, apud Augiam in Elide devertitur; cui furem thesauri dolo deprehendit, eoque occiso a fratre, præcipit ut occisorem persequatur ad expiationem, *Nub.* 508.

Dædalus, fabula Aristophanis : v. *fr.* 232—241, p. 478.

Δαίμονος ἀγχιθὸς poculum, vide Boni Genii. Damon Epiales, Tiphys, Euopas dictus, ex Didymio, *Vesp.* 1038.

Dætalenses, fabula Aristophanis prima, sch. *Nub.* 529. V. *fr.* 1—42, p. 447 sqq.

Damasias et Læspodias ut κακόνεργος una perstringuntur ab Eupolide, *Ar.* 1569.

Damnati. Quando plures capitis damnati apud Athenienses, mortis diem inter se sortiebantur; nam unus tantum quoque die occidebatur. Ha fiebat ut cives nonnunquam judicii pœniteret, *Pac.* 364.

Damon, pater Philemonis comici, *Prol.* III, 75.

Danae. Danaes et Megarei, secundum nonnullos, germanorum concubitus in Æolo Euripidis, *Ran.* 849.

Danaides, fabula Aristophanis : v. *fr.* 242—259, p. 479 sqq.

Danaus. Δαναώτατος, *fr.* 259, b.

Dardania : inde adducuntur tibicines, *Vesp.* 1371.

Dardanis tibicina, *Vesp.* 1371.

Darici, numi qui, *Eccl.* 602, *fr.* 425.

Darius, antiquus rex Persarum, qui Ægyptum per Megabazum satrapam occupavit, *Ar.* 484. Darius Hystaspæ : ejus in Caris bellum, *Pl.* 1002. Darius Græciam subactus Marathone, *Eq.* 781. Ejus legatos Athenienses in barathrum præcipit, *Eq.* 1362. Darii mors nunciatur in Persis Æschyli, *Ran.* 1028, sed v. schol.

Datis. Datidis carmen in sole lascivientis, ὧς ἔδομα καὶ

- χαίρουσι, *Pac.* 289—291, quod barbare dictum et χαίρουσι vocatum ab satrapa Datide, qui frequenter legatus Athenas linguam et mores Atheniensium adamare cepit; alii Datidem Darii ducem ad Marathonem intelligunt, qui Atticam ut suam poposcit, ortus ex Medo Aegi et Medecae filio; fugiens auri multum reliquit, *ib.* Datis et Artaphernes, duces Persarum in pugna Marathonica, *Ach.* 84, *Eq.* 781. Datidis exercitus tum erat 500 millium, *Nub.* 986. Datis, tragicus poeta, Carcini filius, *Pac.* 289, *Ran.* 86.
- Daulia cornix, de lusciniā, *fr.* 727.
- Darus, Δῶρος, nomen servile, *Ach.* 243.
- Deae duae, τῶ θεῶ (Ceres et Proserpina), *Vesp.* 378. Earum ψήγματα sacrosancta, pro μυστήρια, quod exspectabatur, *ib.* Vide Ceres.
- Debitoribus debita solvere Atheni tenebantur ultimo mensis die, τῇ ἐντὶ καὶ νέῃ, *Nub.* 1134.
- Declea. Eam magno Atheniensium periculo occupant Lacedaemonii, suasu Alcibiadis, *Ran.* 1422, *Pac.* 451. De ea cum Atheniensibus pugnant Lacedaemonii, *Av.* 189. Obsidebatur dum Aves agebantur, *Av.* Arg. I. Ea decedere volebant Lacedaemonii post pugnam ad Arginusam, *Ran.* 1532.
- Decleicum bellum, *Av.* Arg. II.
- Decima deorum, i. e. decima pars ex victimis, quam laui dabant prytanibus, *Eq.* 301. Decima deae ex bonis publicatis, *Lys.* 313.
- Decreta in columna promulgabantur, *Lys.* 513. In Avibus Decretorum populi venditor, ψήγματοπωλὴς, Nub. 1035—1052.
- Dedicatio deorum simulacrorum, hermarum, altarium ollis quo ritu fiebat, *Pl.* 1197 sqq. et sch., *Pac.* 922. Dedicatio vestium in quibus quis initiatus fuerat, *Pl.* 844, 845 et sch.
- Defectus. Vide Sol.
- Delia (non est fabula Aristophanis), *p.* 446, *b.*
- Delii dii, Deliae deae, *Thesm.* 333 sq. Delius Apollo, *Nub.* 596. Delius cyneus (ab Apolline), *Av.* 870.
- Delphi, *Av.* 716. Oraculum ibi, *Vesp.* 159. Delphos proficiscuntur sacra facturi, *Av.* 618. Delphis plurima sacrificia fiunt, *fr.* 551. Ea mittebantur qui cognoscerent impensas in sacrificia, *Nub.* 623. Delphi (incolae) ab Aesopo perstringuntur ut non suo opere rustico victitantes, sed inhiantes sacrificiis dei : quare insertum sarcinis ipsius phialam sacram Apollinis eum furatum esse iusculabant, et deprehensum de saxo, quo sacrilogos sotebant, praecipitabant, *Vesp.* 1446 sq. De Delphis prorerbiallyter iactabatur, Δελφὸς ἀνὰρ, στέφανον μὲν ἔχων, οὐδὲν δ' ἀποδιδώσας, *Eq.* 531.
- Delphicum oraculum : de eo duo sacra bella secundum historicos memorata *Av.* 556. Delphicum templum Alcmaeonidae condendum locaverunt, *Lys.* 1153.
- Delphides virgines cum Baccho in Parnasso saltant, Euripides *Ran.* 1213. Delphicae Bacchae, *Nub.* 605.
- Delphin φάλαιος circa proras saltat oracula et stadia, Euripideus modus carminum, *Ran.* 1317—1319, schol. 1315. Delphin fatidicus in palude prope oraculum Apollinis, *ib.* 1315 in nota.—Delphines in nave quale instrumentum, *Eq.* 762.
- Delphinium, templum Apollinis Athenis, *Eq.* 762 in not.
- Delus, Apollo quam tenet, *Thesm.* 316. Delus Apollinis, *Ran.* 659 Non vastata a Persis, quia Apollinem putabant esse Solem quem venerantur, *Pac.* 410. Ibi fons incipientibus spirare etesias impletur, ces-
- santibus et ipse scaturire cessat, *Av.* 1695.
- Demagogorum artes, quibus munera urbibus extorquebant, *Vesp.* 666 sqq.
- Demarchus, *Nub.* 37, ubi scholiastae demarchorum Athenis munera et ortum exponunt ex veteribus scriptoribus. Demarchorum est pignora capere, *fr.* 412.
- Demetria, nomen muliebri, *Nub.* 684.
- Demetriades dies quatenus, *Nub.* 1131.
- Demetrius Phalereus adjuvat Ptolemaeum in colligendis bibliothecis Alexandrinis, *Prol.* IX, a, 19, *p.* XIX; X, a, 16.
- Demutiva in sermone amantium, *Ach.* 404.
- Democratia, *Av.* 1570 Democratiam Atheniensibus concessit Theseus, *Pl.* 627. Democratiae excessus perstringitur *Av.* 1570 sq.
- Demologocleon, *Vesp.* 342 et sch.
- Demophon, Hippocratis filius, *Nub.* 1001.
- Demosthenes, dux Atheniensis, in Pylo obsidendo quum multa praestitisset, imperio privatur a Cleone, post facilem victoriam ipsius merita sibi arrogante, *Eq.* Arg. II, 55, 392, 1053 [ubi errat schol. expeditionem in Siciliam admiscens], 1056, et al.; inde ab Aristophane in Equitibus inducitur tanquam servus Populi, vehementer querens de altero servo, nuper empto, Cleone, ceteros plagis pessime habente, 1 sqq. Postquam timide ei suasit Nicias, ut transfugiant ad Lacedaemonios, spectatoribus rem narrat : Populum senem vaferrimi coriarii blanditiis deceptum, eum solum audire, ceteros servos vapulare ; adeo mazam Laconicam, victoriam de Lacedaemoniis in Pylo a Demosthene reportatam, Cleonem Populo ut suam apposuisse, 40—70. in tali republica quum vivi non possit, Nicias suadet ut tauri sanguinem bibant ; sed Demosthenes vinum mavult ; bibit, et audax factus, Cleoni dormienti oracula clam habita furari iubet Nicias, 80—112. Ex quibus cognoscit, post stupparum venditorem pecudum venditore detruso a Cleone, ipsum Cleonem coriarium ab isiciario dejectum iri, 118—143. Agoracrito, isiciario rudissimo, commodam advenienti exponit ipsum oraculo destinatum esse ad imperium Atheniensium et sociorum, 147—210. Dubitanti animos addit, 213—233. Cleone, qui prodit, ipsum calumniant, in auxilium vocat et ad persequendum incitat Equites, 240—246. Fraudes Cleonis attingit 282 sq., 319 sq.; eum devovet, 375—381. Plane victorem salutat Agoracritum, 1254—1256.
- Demosthenes : ab eo in civitatem receptus est Antiphanes Thessalus, *Prol.* III, 67. [Ejus dictum de Laide, *Pl.* 149 in not.; fabula de asini umbra, *Vesp.* 191 in not. K.]
- Demostratus, in concione suadebat expeditionem in Siciliam et milites e Zacyntho conscribendos, dum mulieres Adonidem ominose plangebant, *Lys.* 390—397, et sch. 368, scelestus et diis invisus Cholozyges, ad μολαχολῶν alludendo ; nam Buzgyes ejus cognomen erat, quod est apud Eupolidem, 397.
- Demus, filius Pyrilampi pulcherrimus, de quo etiam Eupolis, *Vesp.* 98.
- Δῆμος Atheniensis. Vide Populus.
- Dēo, Δῆς (Ceres), *Pl.* 515.
- Dercetes Phylasius, in Achaensibus agricola Atheniensis, cui Boeoti duos boves rapuerant, a Dicæopolide pacis quiddam petens (ingitur et) abigitur, 1018—1036.
- Dercylus videtur esse vel caupo vel ebriosus aliquis, *Vesp.* 78. Alii schol. est histrio comædiarum, *ibid.*

Devotio publica (περὶ πόλεως) in *Thesm.* 331—350. *Devotio in Pisistratidis et Hippiam decreta*, 339.

Dexinius caricas arrepturus : perstringitur ut pauper, obsonia rapiens, ligurritur; nonnulli prætorum esse dicunt, *Pl.* 800.

Dexitheus, optimus citharædus, pythionica. Alii frigidum fuisse dicunt, *Ach.* 13, 14.

Dextre ad fidem datur, *Nub.* 81.

Diagoras Melius : eum qui occiderit, talentum accipiet, *Av.* 1073 sq. ex decreto publico in arca columna scripto sumptum, quod talentum promissit occidenti irrisorem deorum, duo talenta vii um capienti, *ibid.* et *Ran.* 320, ubi schol. addit, idem Peloponnesius fecisse, teste Cratæro. Nam post expugnatam Melum Diagoras Athenis habitans mysteriis illuserat et multos ab initiatione averterat. Narrant Craterus et Melanthius de mysteriis, *Av.* 1073. Erat mitio pius et deorum amans, deinde vero deposito fraudatus deos non esse credidit; adeo ut aliquando Herculis signum combusserit cum lepide dicto, *Nub.* 830. Ab nonnullis discipulis Socratis dictus, *ibid.* Teleclitus filius erat, Simonidis et Pindari temporibus vivens, αἰσος, Socratis modo nova demonia introducens, *Ran.* 320, ubi quum legatur, tacitum cantant quem Diagoras, nonnulli dithyramborum poetam, alii comicum eundem putarunt. Alius Diagoras ut magno corpore notatur ab Hermippo, *ibid.*

Diabetes, διαβήτης, instrumentum literæ A forma, *Nub.* 178.

Diacria, pars Atticæ, Lyco filio data a Pandione, *Lys.* 58. Adde seq.

Diacrii, δᾶκροι Atheniensium, Solonis tempore sub Pisistrato; ex iis se esse significat Philocleo, *Vesp.* 1223. Quum Pandion imperium filiis divideret, Diacrium dedit Lyco, *ibid.*

Dialetæ testimonia ab se collecta cchino, vasi teno vel fictili, includebant, quod, reprobato forte arbitrio suo, iudiciis signatum tradebant, *Vesp.* 1436.

Διλλᾶρι dicta Lysistratæ fabulæ pars posterior a v. 1103 sqq., *Lys.* 1114, nam Διλλᾶρι ibi ministrat Lysistratæ, 1114 sqq.

Diana, Ἄρτεμις, venatrix, *Thesm.* 321, arcitenens, casta, *ib.* 970 sq. Diana casta dux chori puellarum Lacedæmoniarum, *Lys.* 1314 sq. Diæne domum μέλισσωνόμοι (Melissarum sacerdotum præsidēs) aperiant, Æschylus *Sacerdotibus*, *Ran.* 1274. Diana Ephesi templum aureum tenens a Lydis puellis magnifice colitur, *Nub.* 599 sq. Diana ποικίλωνος, *Thesm.* 320. Diana Agrotera, ab Atheniensibus culta, *Eq.* 660. Callimachi votum ei conceptum in pugna Marathonica, *ib.* Diana Agrotera in silvis, *Thesm.* 114 sq., filia Latoniæ casta, *ib.* 116—119, virgo invocatur *Lys.* 1262—1273, 1280. Diana Brauronia et Munychia, cæi virgines Atticæ ἀρκεσύνται, ob ursam cicurem deæ intersectam; quæ multis narratur *Lys.* 645. Diana Brauronia apud Philaidas, *Av.* 874. Diæne Chalciaci edes Lacedæmone, *Lys.* 1300. Diana Colenis a Myrrhinusiis dicta; secundum Hellenicum ejus templum ex oraculo conditum a Coleno Mercurii ἀπογόνω, secundum Euphronium et mythum a Callimacho memoratum ab Agamemnone posita Amargynthi, ubi arietem κέλον Diæne fecerit; de ea locus Metagenis, *Av.* 874. Diana pulchra, Dictynna virgo cum canibus, *Ran.* 1358 sq. Unde Dictynna dicta sit narratur *ib.* 1356. Diana Leucophrys, cui Magnesiæ sacra fecit Themistocles, *Eq.* 84. Diana Munychia apud Piræenses, *Av.* 874. Add. *Lys.* 645. Diana Phosphoros, Lucifera, facēs gerens, eadem quæ Hecate, *Lys.* 143. Diana,

Luna, Hecate eadem, *Pl.* 594, coll. *Ran.* 1356. Diana Tauropolos, de qua Apollodorus, *Lys.* 447. Diæne comites Genetyllides ἑσσοι partuum, secundum nonnullos, *Thesm.* 130. Per Dianam jurant mulieres *Lys.* 435, 922, *Thesm.* 517, *Eccl.* 90, 136, *al.* Et sextæ mensium sacræ, *Pl.* 1126. Diæne non offerebat Cæneus primitias frugum, Euripides; inde ejus ira et immissus aper Calydonius, *Ran.* 1238.

Diasia sive Diopolia, festum Atheniense, tertio die ante finem Anthesterionis celebrari solitum, Jovis Mili-chii, quanquam Apollonius Acharnensis ab hujus Jovis festo diversum putat. Extra muros epulis celebrabatur, *Nub.* 408. *ib.* 864 et sch. *Eq.* 445, item sch. *Thesm.* 750 (ubi de iis quedam corrupta).

Diailion quid sit, *Ran.* 1251, 1264.

Dicaeopolis ex pago Acharnis, (licet) in Acharnensibus, mane in concionem venit, de solitudine queritur, omnia præter pacis decreta turbare certus, 1—42. Intercedit pro Amphitheo pacem pacturo, 57 sqq. Fraudes et fallacias legatorum ab Atheniensibus ad regem Persarum missorum indignatur et aperit, 62—127. Amphitheim revocatum octodrachmarum mercede ad Lacedæmonios mittit, ut sibi, uxori et liberis solis pacem componat, 128—133. Frustra habitos esse Athenienses ostendit per Theodorum legatum, socios Thracicos non nauci producentem, et concionem solvi jubet, tanquam ob ostentum, 134—174. Amphitheus Lacedæmone affectu inducias quinquennales, decennales, tricennales. postremas lætus accipit Dicaeopolis et rus abit Dionysia celebraturus, 175—202. Exit domo cum uxore, filia canephoro, servo phallum portante, Dionysia celebrans, et phallicum canit plenum letitiæ de bonis pacis, 237—279. Corripitur a bellicosus et ultionis Lacedæmoniorum cupidis senibus Acharnensium, occisuris eum ob inducias : contendit non per omnia injuriam fecisse, sed passos quoque esse Lacedæmonios, et dolo ab Acharnensibus id certe impetrat, ut audire eum velint cervice in trunco lanionio posita Lacedæmoniorum causam agentem, 280—369. Pericula sua exponit in iudiciis assuetis audire laudes urbis et in iudicando mordere et (poete personam induens) narrat quanta difficultate evaserit calumnias Cleonis de comædia præterito anno acta, 370—382. Abit supplicis miserrimi habitum sumptuosus, 383 sq., ab Euripide, quem eleganter deridet, 394—494. Sic causam dicit Acharnensium senibus, inter Athenienses solos, absentibus sociis : se odisse Lacedæmonios, amare patriam, quam non esse auctorem belli, sed pravos quosdam hominuciones : eos calumniis vexasse Megareses, hos offendisse Periclen, qui decretis eos ex omni ditione Attica expulerit. Hinc auxilium Lacedæmoniorum, quarum deprecatione rejecta ab Atheniensibus, exortum esse bellum pro supplicibus et oppressis Megaresibus, culpa nulla Lacedæmoniorum, 491—556. Pars senum ei favet, pars Lamachum advocat, quem Dicaeopolis deridet et μισοαρχίζον esse demonstrat, quum probissimi viri Acharnenses sine mercede et a rebus publicis alieni sint. Ita causa vincit, 575—626. Forum constituit in agro suo, in quo per pacem suam commercia agant Peloponnesii, Megareses, Bœoti, non Lamachus (i. e. quicumque bellum cupiunt), et a quo longe absint sycophantæ, 719 sqq. Ab homine Megarensi, qui patriæ suæ conditionem miserrimam ostendit, parva mensura salis et alliorum, mercium Megaresibus propriarum, emit filias pro suis oblatas, 729—835. Felix prædicator a choro, 838—859. A Bœoto, mercibus patriis onusto, emit anguillam Copaicam, quales per quinque annos non viderat; Atheniensibus mercibus ad permutandum

- oblatis, et acceptis, Boeoto tradit sycophantam Nicarchum, sarmentis ut figlinum vas illigatum, 860—938. Lamachi famulum abigit turdos et anguilla frustum petentem, 959—970. Beatur a Choro, 971 sqq., 1008 sqq. Choas celebrat, 1002 sqq. Derceten Phylasium pacis quiddam ab eo petentem abigit, 1018—1036. Aliquantillum pacis dat novae nuptae mariti partibus illinendum, 1048—1067. Deinde suavissimum convivium apparat, singula sibi apportari iubens in derisionem Lamachi, qui, eo ipso tempore et tempestate nimboza in expeditionem contra Boeotos vocatus, famulum jubet singula bellici apparatus sibi afferre, 1701—1142. Lamachum, qui graviter vulneratus infertur, iterum deridens, ipse potans cum amicibus, 1174—1227, et victor in festo Chorum, sumpto utre exit, Choro cum cantibus prosequente, 1228 sqq.
- Dictynna** *Diana*, retium et venationis praeses, *Vesp.* 368. Dictynna virgo, *Diana* pulchra, cum canibus advocatur *Ran.* 1358—1360. *Quare Diana dicta fuerit Dictynna*, exponitur 1356.
- Didrachma** Atheniensium incusum bovem habebant, *Ar.* 1106.
- Didymus** *Mileti*; unde *Didymæus Apollo*, *Lys.* 1281. *Didymus*, poetarum (*Homeri*) interpret, *Prol.* IX, a, 46, p. XIX.
- Digma**, Δεῖγμα, qui locus in *Piræeo*, *Eq.* 979.
- Dii**. *Tria deorum genera sive cetates*: sub *Ophione* et *Eurynome*; sub *Saturno* et *Rhea*, Οὐρανῶνες; sub *Jove*, Οὐρανῶνες, *Nub.* 247. *Dii duodecim* (magni), *Av.* 95, *Eq.* 235. *Dii περσεύοντες*, quorum est *Neptunus*; juvenum sunt *Bacchus*, *Apollo*, *Pan*, *Pl.* 1050. *Dii Gigantes* vicerunt in *Phlegiae* campo, *Ar.* 824. *Dii περσεύοντες*, i. e. faciles et morae patientes, in proverbio, *Av.* 1620. *Ordo deorum in venerando*, *Nub.* 616. *Deorum simulacra* stant manu supina porrecta, non quasi datura, sed acceptura, *Eccl.* 779—783, *sch.* 781. Eorum dedicationis ritus ollis factae, *Pl.* 1197 sqq. et *sch.* *Dii ἀγροῖον*, *Eq.* 1320. *Dii peregrini* iudicati (linguntur) ejici *Athenis*, *Horis* fr. 478.
- Diipolia**, festum sacrificii *Jovi* Ἡλύει oblati celebratum *Athenis* die decima quarta *Scirophorionis* mensis, *Pac.* 420, etiam *Diasia* dicta, vetustissimum festum, quare διηολιώδης; pro *Vetusto* positum, *Nub.* 984. *Conf.* *Buphonia*, *Diasia*.
- Diitrephe** vimineis alis evectus in locum phylarchi, hipparchi, ex nihili homine evasit magnus et senator, *Ar.* 798—800. Videtur olim viminibus texendis quesiū fecisse; ubique perstringitur ut rapax, improbus, omnibus se immiscens. A *Platone* vocatur peregrinus insanus, *Cretensis*, vix *Atticus*, 798, et a *Cratino* ut homo pessimus notatur, *ib.* 766. Ejus sermonibus ad rem equestrem impelluntur adolescentes: nam ἑπάρχης beatus evasit ex παντοπλόχοι, dives et qui equos alere posset, *ib.* 1442 sq. *Diitrephe* mensa (tanquam νεσπλόστου, nisi per ironiam dictum), *Her.*, fr. 292.
- Δῖνος αἰθέριος, turbo aetherius, fert meteora, ex doctrina *Anaxagorae*, *Nub.* 380 sq., ubi *Strepsiadēs* vas figlinum ab *Atticis* δῖνος vocatum intelligit, ut apparet 1472 sqq.
- Diocles** heros colebatur apud *Megarenses*; celebrantur *Dioclea* per agonem ab *Alcatho Pelopis* filio institutum, *Ach.* 774.
- Diocles** archon, *Pl.* 179.
- Diodorus**: ejus ἐπιπύμενον in *Aristophanem*, *Prol.* XVI.
- Diodotus** Atheniensibus persuadet ut contra decretum *Cleonis* parcant *Mytilenaeis* qui desciverant a
- Charete* sub *Atheniensium* potestate reductis, *Eq.* 834.
- Diogenes** philosophus quomodo vocaverit *Laidem* metetricem, *Pl.* 179.
- Diomedea** necessitas, a *Diomede* rege *Thraciae*, qui hospites cum filiabus suis concumbere atque illa consumi coegit: hinc fabula de equabus ejus ἑνὶ ἑκάστῳ ἄρῳ, *Eccl.* 1029.
- Diomedes** contra *Thracēs* proficiscitur; redux *Agrium*, ejus filii *Ceneo* regnum ademerant, occidit et *Ceneum* instaurat, *Ach.* 418.
- Diomedon**, dux ad *Arginusas*, supplicio affectus, *Ran.* 1196.
- Diomei**, pagus *Atticus*, a *Diomo* dictus, *Ach.* 695, *Aegeidis* tribus, ubi *Diomea* *Herculis* festum celebrabatur et templum hujus dei erat, *Ran.* 651 et not.
- Diomus**, amasius *Herculis*, a quo pagus *Aegeidis* tribus appellatus. *Rhianus* dicit ὅτι Δίωμος Ἰππάρχιδης ἐγένετο, *Ran.* 651. Add. *sch.* *Ach.* 605.
- Dionysia** cum choris cyclicis et concertationibus tragicorum et comicorum poetarum celebrantur adventante vere, *Nub.* 311, *sch.* 10: quare dicuntur et hieme celebrari *ib.* 267, et vere, *Av.* 683, *Ran.* 375. *His ἀγῶνες* tragicæ et veteris comædiæ agebantur, *Nub.* 108. *Dionysius* ὁ ἐπὶ τῶν ξυλῶν (minister, cui in theatro cura sedilium demandata erat. *ΜΕΛΕΤΕΚ.*), *Hermippus* *Av.* 1556. *Dionysius* vernis socii tributa *Athenas* ferebant, *Ach.* 378, 505 sq. *Dionysia* rustica, *Ach.* 250, *sch.* 505. Pax olet *Dionysia*, *Pac.* 530. O *Dionysia* (exclamatio gaudientis de pace), *Ach.* 195. *Dionysia* (magnum) per παντεπερίδω celebrata, *Pac.* 876, 879. *Dionysii* mysteria celebrabantur, *Ran.* 343. Ex *Dionysii*, *Thesm.* 747. (Huc referendum scholium corruptum male ad v. 750 appositum.) *Attici* annos indicabant κατὰ τὸν ὑπερπύπτοντα ἀριθμὸν mensium ἀπὸ τῶν Διονυσίων, 750 (ubi nonnulla de iis corrupta). Festum *Bacchi* apud *Naupactios*, *Ach.* 195. Adde *Lenæa*.
- Dionysium** (*Bacchi* templum), fr. 216, ubi larvæ affixæ, fr. 187.
- Dionysius**, vitiose pro *Διονύσου*, *Pac.* 347.
- Dionysius** dissimillimus *Thrasybulo*, tyrannus crudelis in *Sicilia*, insanus, ob aurum et delicatam vitam beatus predicatus ab *Atheniensibus*, ut est apud *Polyzelum* comicum; vel facie diversus a *Thrasybulo* *Colytteni* frater ejus aut propinquus atiquis, *Pl.* 550. *Dionysius* in *Sicilia* apud se habebat *Philoxenum* dithyramborum poetam, cui *Timandram* dono dedit; at ille quum *Gataream* pellicem ejus offendisset, a tyranno mittitur in *lutomias*; inde effugiens, tyrannum ut *Cyclopem* in carmine risit, *Pl.* 179, 220. *Dionysius* *Eubuli*, qui in ea fabula recensebat contraria in *Dionysii* domo conjuncta, *Thesm.* 137.
- Diopithes**, *Nicie* amicus, aut ob manus natura incurvas aut ob furta in reipublicæ administratione notatur *Eq.* 1085. *Diopithes* orator animosissimus, fere παρὰ δὲ, fortasse idem qui a *Phrynicho* memoratur, *Vesp.* 380. *Diopithes* magnus, *Av.* 988, hoc loco rales, alibi ut incurvis manibus exhibetur, donis corrumpi cupiens. Apud *Teletidem* orator subinsanus. Apud *Phrynichum* appellatur cum tympanis suis (quasi *Cybeliacus*), apud *Amipsiam* oracula canenda dantur insano, *ibid.*
- Diopithes**, pater *Menandri* comici, *Prol.* III, 78.
- Dioscuri** ex oro geniti, *Ar.* 695, calami albi corona redimuntur, *Nub.* 1005, 1006. *Lacedæmonii* τῶ σῶσι διῶ, *Pac.* 214, per quos jurant *Laecæna*, *Lys.* 81.

Dioscoris, quos venerantur *Lacedaemonii*, gratiam agit Trygaeus de morte Brasidae, *Pac.* 285. *Dioscouri*, quamquam peregrini, ab Atheniensibus mysteriis initiati, *Pl.* 845. *Dioscouri* ἐμπόσω, *Her.*, fr. 295. O *Dioscouri*! *Ecl.* 1069.

Dietimus archon (libri *Philotimus*), *ProL.* III, 50.

Diphilus Sinopensis, aequalis Menandro, obiit Smyrnae. *Fabulae ejus centum*, *ProL.* III, 83 sqq.

Diphilus (non comicus) carmen scripsit in *Budam philosophum*, quem tanquam serrum exhibebat; luto hoc animo tulit philosophus, *Nub.* 96.

[Διπλῆ, signum distinctionis, ejusque figura, *Pl.* 253. Διπλῆ διὲν ἔξω νενευκῆσαι, altera in principio, altera in fine versus, quid significant, *Nub.* 297. Διπλῆς ἀμοιβῆς ἐκθέσις, *Nub.* 313 coll. 297. Διπλῆς ἐκθέσις, *Nub.* 438, *Eq.* 496. Ἐπὶ ἐκθέσεως τῆς διπλῆς ἀμοιβῆς, *Nub.* 456, 476. Quando adhiberi solet διπλῆ ἔσω νενευκῆσαι, et quando ἔξω νενευκῆσαι, *Nub.* 518, 563. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐκθέσεως δύο διπλῆς, *Eq.* 439. Διπλῆ καὶ εἰσθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους, *Eq.* 668. Ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκῆσαι, ἀγλῶσα ἐχέιν ἀνταπόδοσιν, *Nub.* 575. *Kest.*]

Dipodia, saltationis genus, ap. *Cratinum*, *Lys.* 1243.

Dithyrambi unde dicti, quales sint; eorum inventor *Philoxenus Cytherius*, *ProL.* X, 6, 141—155. Sed vide *Lasus*. *Dorica dialecto scripti*, *Nub.* 339, *Av.* 929. *Dithyramborum poete*, καλλιδοῦντες καὶ οἱ, *Av.* 1483, taurum praemio accipiebant, teste *Apollonio*, *Ran.* 357; unde ταυροφάγοι dicti, *ProL.* X, b, 16 sq. Quare dicti sint ἀφ' ἑαυτῶν, *Nub.* 595. *Dithyrambos veteres* pro corruptione musicae artis habebant, *Nub.* 333. *Dithyrambica poesis vulgaris* qualis sit, ostenditur *Av.* 1383—1409. *Dithyramborum loci* perstringuntur *Nub.* 335—339: nam illi poete compositis et perplexis vocabulis utuntur, 335. In *Pace Dithyrambicorum poetarum* animas in aere volitantes, ubi colligant praemia, se obvias habuisse narrat Trygaeus, 829—831, quibus adde scholia. *Dithyramborum poetae nonnulli* in *Prytaneo publice alebantur*, *Nub.* 339. Adde *Cyclii*.

Ditylas, servus vel τῶδ' ἑστ' barbarus, *Ran.* 608.

Dives domus describitur *Pl.* 802—818.

Divinatio ex oleo, *Ach.* 1128. *Divinatores ex igne*, *Pac.* 1026.

Divitiae timidae, *Pl.* 203 et schol.

Dodona, *Av.* 716.

Dolopes: eorum erat Scyrus insula, *Pl.* 627 in nota, p. 575, b, med.

Donaria in oleastris et aliis arboribus, quae templis vicinae, affigebantur, qualia sunt victimarum crania, praedae ex venatu caput vel pes, *Pl.* 943.

Dorica (Δωριστὶ) harmonia, *Eq.* 989. Unde poeta lusit Δωροδοκιστὶ ib. 996. *Dorica dialecto scripti dithyrambi*, *Nub.* 339, *Av.* 929. *Dorica dialectus*, *Ach.* 742, 744, *Eq.* 603, 1225, *Nub.* 71, 249, 624, 1154, *Vesp.* 446, 1086, 1438, *Pac.* 214, 313, *Lys.* 1004 in nota, *Av.* 250, 299, 884, 939, *Ran.* 474 in nota, *Pl.* 493, 538, 839, 872, not. ad 1055.

Doricenses, a Doro oriundi, *Pl.* 385 in nota. Ab iis, secundum *Diuchidam*, sunt quae feruntur *Hellenica*, ut *Apollon Agyieus*, *Vesp.* 875 (ubi plura, sed locus corruptus).

Dorillus, (hoc nomine poetae tragici *Aristophanes* usus erat) de pudendo muliebri, *Lenn.*, fr. 336.

Doris regio: de ea multa in annot. Pl. 385.

Doro, Δωρὸν συκοπέδιλος (sycophantarum dea a *Cratino* ficta), *Eq.* 529.

Δόρπειν. Vide *Apaturia*.

Dorus, not. in Pl. 385.

Draces, nomen senis rustici, *Ecl.* 293. Item nomen senis in *Lysistr.* 254.

Drachma est sex obolorum, *Ran.* 174, 178, *Pl.* 194.

Dracones Esculapio sacri, *Pl.* 733.

Dracontides reus, homo improbus et saepe condemnatus; secundum nonnullos idem qui postea inter triginta tyrannos, et qui decretum de eorum oligarchia scripserat, *Vesp.* 157.

Δρακοντίδης τὰ πρὸς ποδῶν dicitur Cecrops in draconem desinens, *Vesp.* 438.

Dracyllus (nomen *Acharnensis*), *Ach.* 612.

Drama: ejus descriptio, *ProL.* X, b, 97—106. *Dramata muliebria, in quibus chorus mulierum; virilia, in quibus virorum*, *Thesm.* 151; virilia, 154.

Dramata, duae fabulae Aristophanis: v. fr. 260—282, p. 481 sqq. *Dramata aut Centaurus*, fr. 260—270. *Dramata aut Niobus*, fr. 271—276.

Drasippides (debebat *Apodrasippides*, [quod suo loco inserendum]) fictum nomen, *Vesp.* 185.

Dryope, urbs Doridis, not. in *Pl.* 385.

Durius equus, Trojani ille, cujus imitationem aeniam in arce dedicavit Chaeodemus, *Av.* 1128, cum nota *Dymas, Dymenenses*, not. in *Pl.* 385.

E.

Ecbatana, urbs Persica, *Ach.* 64, 613, *Eq.* 1089, *Vesp.* 1143 sq., sch. *Av.* 277. *Erat regia Persarum regis, qui per hiemem ibi degebat*, *Eq.* 1089.

Ecclesia κερία, *Ach.* 19. *Erant Athenis tres per mensem κερία ἐκκλησίαι, re urgente praeter ordinem vocabantur πρόσκλητοι, σύγκλητοι: v. ibi schol. et notas*. Tardi in ecclesiis coegebantur fone rubrica (μύρω) tincto; rubro sic infecti multam pendebant; viæ alio quam in pucem ducentes cratibus occludebantur; merces de foro auferebantur, ne circa eas commoratio fieret, *Ach.* 22. *Locus ecclesiae et sedilia lustrabantur circumlato et immolato porco*, ib. 44. *Ecclesia solvebatur δημοσίᾳ, ut quando pluvia cadebat*, ib. 174. Adde *Concio*.

Ecclesiastusae (Concionatrices) in fabula sic inscripta virorum habitu barbisque assutis de nocte conveniunt, domi relictis viris, et instituuntur a *Praxagora* quomodo agere debeant in concione ut fallant viros, 30—189. Admirantur orationem *Praxagorae*, iterumque monitae de simulatione, in pucem abeunt, 241—284, canticum senile rusticum canentes, in quo mercedem ecclesiasticam indignam republica notant, 285—310. Quae in concione evenerint narrantur 383—464. Redunt ex concione, viros evitantes, 478—503, admirantes *Praxagoram*, 514—516. Quam hortantur ut faustum populo consilium, quo valde egeat respublica, sollerter exponat, 571—582. Ad cenam festinant cum fabulis, 1149—1153, iudicium (in poetarum certamine) favorem prius expetentes, 1154—1162, et parta victoria semichoriis saltantes, 1163—1182. Adde *Praxagora*.

Ἐκκλησιάζειν in scena qualis machina, *Ach.* 408.

Ἐξερχετο erat cum *Lacedaemoniis* dum Pax agebatur, *Pac.* 908.

Echecrates jurenis, fatidicae virginis, quae Delphis oracula edebat, amore correptus, not. *Pl.* 9.

Echidna centiceps, *Ran.* 473.

Echinus, vas aeneum vel fictile, in quo dietetae testimonia ab se collecta reponabant et signatum iudicibus tradebant, si arbitrium a partibus reprobatur, *Vesp.* 1436.

Echinus sinus, portus pone Echinumtem, est Lacedaemoniorum, *Lys.* 1169.

- Echo : ejus partes ex *Anaromeda fabula sua expressas* agit Euripides in *Thesmophoriazasis*, 1056—1097.
- Echo χαροστέναντον in *Andromeda introduxerat Euripides, quem imitatus est Ptolemæus Philopator in Adonide tragadia, Thesm.* 1059.
- Ecpphantides cognomine Capnias erat, *Vesp.* 151.
- Edolus, locus Lacedæmoniorum, *Lys.* 453.
- Eidothea Homero, quæ aliis Theonoe, *Thesm.* 897.
- Einodia, Euripides in *Bellerophonte, Vesp.* 757.
- Eiresia, Eiresione. Vide Ires—.
- Ejuration, ἐπωμοσία vel ὑπωμοσία, explicatur *Pl.* 725.
- Elaphium, in *Thesmophoriazasis meretricula*, quam adducit Euripides lenæ specie indutus ad fallendum Scytham, 1172 sqq.
- Electra in *Choephoris Æschyli ex cincto cognoscit fratris Orestis adventum, Nub.* 534 sqq.
- Electrum Homerus novit, non ἑλκτρον, *Nub.* 768.
- Elei ex oliva καλλιστεράνῳ decerpunt coronas victorum athletarum in ludis Olympicis, *Pl.* 586. Ab Eleis Phidias, posita statua Jovis Olympii, occiditur archonte Pythodoro, ut materiei ipsi commissee partem furatus, *Pac.* 605. Elei non participes erant induciarum in quinquaginta annos Alceo archonte pactarum, *Pac.* 466.
- Eleon Bæotice : ex ea urbe Bacis antiquissimus, *Pac.* 1071, *Av.* 962.
- Eleus Lepreus, τὸν τὸ Λέπρεον, *Av.* 149.
- Eleusinia. Iis canephora umbella teguntur ob solis ardorem, *Av.* 1508 coll. 1551. Eleusiniis ἐτελοῦντο fabulæ Æschyli, *Ran.* 886. Eleusinia vulgata ab impio dithyramborum poeta Aristagora Melio, *Nub.* 830.
- Eleusinium, quo deducebatur pompa Panathenæica, *Eq.* 566.
- Eleusiniis pago Æschylus, *Ran.* 886.
- Eleusis, ubi rapus Agelastus, est Cereri et Proserpine sacra, *Eq.* 785, quarum ibi mysteria celebrantur, *Nub.* 302, *Pl.* 845. Eo ex urbe vehebant mysteria in asinis, *Ran.* 159. Carpentis eo rehinunt mulieres ad magna mysteria, *Pl.* 1014. Eleusinem ducitur pompa Bacchi ex Ceramico, *Ran.* 395, 399, 401. Templum Bacchi Eleusine, *ib.* 343. Eleusis a Cleomene ex arce Athenarum dimisso occupata, auxiliante parte Atheniensium, qui postea morte et bonorum publicatione mutati sunt, *Lys.* 274. Ex Eleusi pulvis coortus boni omnis ante pugnam Salaminiam, parantibus Cerere et Proserpina, *Nub.* 303.
- Eleutheræ, Bæotice oppidum, unde Bacchi cultus in Atticam venit, *Ach.* 243.
- Elymnium, locus Eubææ; secundum alios templum prope Eubæam; Sophocles memorat petras Elymnias, et ὑμνικὸν Ἐλύμνιον, ubi Juppiter fertur cum Junone congressus esse, *Pac.* 1126.
- Empedo, antiquum nomen fontis Clepsydree in Attica, *Vesp.* 857, *Lys.* 913.
- Empusa in omnes species se vertit, facie cornicante, curribus altero aëreo, stercoreo altero, *Ran.* 289—294, 305. Spectrum daemoniacum ab Hecate immisum miseris; meridie conspici putant quando inferiæ fiunt. Eandem esse atque Hecaten efficiunt ex versu Tagenistarum, *fr.* 426. Nonnulli dicunt uno pede esse, unde nomen quasi ἐνίποδος, 293. Alii asini crura habere dicunt, unde vocantur quibusdam ὀνόκωλον, 291. Empusa, daemon, etiam ὀνοσκελὴς dicta, saniosis pustulis tumens, *Eccl.* 1057 sq.
- Enceladus gigas, a Minerva occisus, in ejus pepto acui pictus, *Eq.* 566.
- Enchelenses, Ἐγγελεῖς, gens Bæotice, secundum *Hellanicum, Lys.* 36.
- Ἐγκύλιος παιδεία quid, *Eq.* 189.
- Endixis, ἐνδεΐξις, contra eos qui publica bona vendebant, introducta ab Undecimviris, *Vesp.* 1108.
- Endymion secundum nonnullos luncæ περιόδου invenit, *Nub.* 398 in nota.
- Enoplius rhythmus, *Nub.* 651 et schol.
- Enyalios, filius Martis et Enygus, aliis Saturni et Rheæ; aliis idem qui Mars, ut Alcman, qui tamen alibi diversam in modum, *Pac.* 457.
- Enyo : ejus et Martis filius Enyalios, *Pac.* 457.
- Eous, lyricum carmen, Ionis Chii, *Pac.* 835. Eoum sidus, *ib.* 837.
- Epaminondas Thebanus egregie cultus ἑγκυλίῳ παιδείῃ, *Eq.* 189.
- Epanadiplosis, ἐπαναδιπλώσις, figura rhetorica, *Nub.* 266, *Pac.* 1.
- Ephesus in Lydia, ejus adem anream tenet Diana, *Nub.* 599. Ephesus non vastabant Persæ, quia Dianam putabant esse Lunam ab ipsis cultam, *Pac.* 410.
- Ephesi Lacones vulpeculæ, domi leones, *Pac.* 1189.
- Artemisia Ephesia, *Lys.* 675.
- Ephialtes, proditor Græcorum Thermopylis, *Eq.* 55.
- Ephialtes; de eo locus Phrygichi, *Vesp.* 1348.
- Ephudion senex et canus, sed robustus panceratio certavit cum Asconda, *Vesp.* 1190—1193, juniore quam ipse, Olympiis, eumque vincit, 1382—1385 : res et persone fictæ, nisi intelligendus Ephudion Mavulius olympionica ol. 79, schol. 1190.
- Epiale, daemon, *Vesp.* 1038.
- Epicasie, mater Agamedis ex Apolline, secundum Characem uxor Agamedis et mater ex eo Cercyonis, *Nub.* 508.
- Epicechodōs, Ἐπιεχεζώδης (Qui adcaavit), fictum nomen, *Av.* 68.
- Epicharmus, olymp. 73; ejus merita, ingenium, fabularum numerus, *Prol.* III, 19—23. In Scirone fabula φορμὸν loquentem introducit, *Pac.* 185.
- Epicrates barbam magnam alebat, quare ἀναξ ὑπὸντος σακχεσφόρος dictus a Platone; orator et demagogus, *Eccl.* 71.
- Epicur (homo contemptus), *Eccl.* 644.
- Epidaurus, urbs Laconice (Lacedæmoniis obnoxia), *Ran.* 364.
- Epigenes juvenis, *Eccl.* 931.
- Epigonus vel inter mulieres magis mulier esse videtur, homo mollissimus, *Eccl.* 167 sq.
- Ἐπινίκια (epulæ a chorago victore præbitæ), *fr.* 379.
- Epirrhema cur vocata pars parabæos, *Nub.* 575; quid in eo fiat, *Ran.* 354.
- Epirus, *Eq.* 78.
- Ἐπιστάτης : ejus munus in concione, *Pac.* 665, *Thesm.* 373.
- Epistola. De χάριτι in capite epistolarum, quo primus usus esse Cleo fertur, librum singularem scripsit Dionysius, *Pl.* 322.
- Eponymi heroes pagorum et tribuum Atheniensium : eos recensuit Polemo, *Av.* 645.
- Epops, Upupa, avis plumis densa, tribus cristis, *Av.* 94, Terens olim inter homines, in avem mutatus, in Avibus a Pistheto et Euclide queritur ut indicet ipsi urbem otio et mollibus deliciis commodam, 15 sqq.
- Ejus vitæ rationem describit Trochilus famulus, 72—84. Ipse prodit eo habitu, quo Sophocles in tragædia eum induerat, et urbes quas satis beatas viderat non probantibus advenis Atheniensibus, avium vitam eis describit : quare quum novum consilium condendæ

- avium urbis subnatum esset Pisthetaero et ipsi persuaderetur, 92—195, aves, quas graece intelligere didicerat, Luscinae uxoris lenociniis, in concionem convocat, 199—262, et advenientes quae sint hospitibus explicat, 271 sqq. : in quibus est etiam alius Epops valde vilis, non Sophoclis, ut ipse, sed Philoclis *tragici*, 280 sqq. Avibus hostiliter advenas invadentibus persuadet esse illos populares sibi, amicos, dexterrimos, a quibus utilissima discere possent; et audientiam Atheniensibus aegre parat, 311—438; deinde Pisthetaeri orationem adjuvat, 477—610; monstrat quomodo alis instrui possint advenae, quos prandio excipit, dum Proene nxor ab ipso evocata cantibus chorum oblectat, 638—675. Adest sacrificio quo nomen urbi novae ponitur, et custodia ejus constituitur, 809—835.
- Epopla esse, ἐποπτεύειν, contingebat anno post initiationem in mysteria, Ran. 745 et not. Adde Mysteria.
- Equestres cursus antiquo ritu instituti posterioribus diebus festorum certaminum, ut Apaturiorum, Pac. 899, 901.
- Equites mille, classis civium Atheniensium, exosi Cleonem, *Eq.* 225 sqq., sch. 226. Prius erant 600, postea 1200, *Eq.* 627. Equites Cleonem reddere cogunt quinque talenta, quibus se ab insularis corrumpi passus erat, *Ach.* 6, 7. Equites video (de re admiranda), *Ran.* 653.
- Equites, *Aristophanis fabula egregia, Lenæis Stratoctele archonte* (Ol. 88, 4) in scenam data ab Aristophane ipso, qui vicit, *Arg. Eq. II.* Est primum drama *Aristophanis in didascalii*, *Vesp.* 1030. In ea Equites, a Demosthene advocati, prodeunt Cleonem cum multis criminibus persequentes, 247—277. Nova crimina in Cleonem et pessimam ejus administrationem reipublicae jaciunt, 304 sqq., gaudentque eum ab impuriore dejectum iri, 328 sqq. Incitant Agoracritum ut eum adoriatur, 333 sqq. Quanquam intelligentes Agoracritum impudente Cleone esse impudentiorem et confidentiorem, vota pro eo faciunt Cleonis injusta lucra execrantes, 384—408. Incitant et admirantur Agoracritum, qui Cleonem verberat, 453 sqq. Cleone ipsorum conjurationem in senatu delaturo, exstimulant Agoracritum alio et exhortationibus, ut insequatur eum et in senatu graviter invadat, 482—502. Deum suum Neptunum splendido hymno advocat, 541—564. Laudes bellicae strenuitatis veterum Atheniensium; vituperatio suae aetatis ducum, honores et praemia ante pugnam poscentium, 565—580. Palladem Urbis praesidem et Victoriæ hymno advocat, 581—594. Equorum suorum virtutem bellicam in mari plane singularem praedicant, 595—610. Laetantur de victoria Agoracriti, 616—623, quod sceleratum superaverit scelerator, et auxilium suum ei promittunt, adveniente Cleone, 683—690. Agoracritum in concione cum Cleone certare jussum, uter Populum magis amet, enixe exhortantur, 756—762, 836—842. Cleonem devovet; puerum unam Δωριῶτι s. Δωροδοκιστὶ harmoniam potuisse addiscere, 973—996. Praclarum imperium gratulantur Populo, sed mobilem esse et adulatoribus obnoxium monent, 1111—1120; mactandos esse furaces praesides, ut piaculares publicos, 1131—1140. Victores canere dulcissimum esse, nec sponte lacessere Lysistratum nec Thumantem domo carentem, 1263—1273. Sed maledictis lacessunt notissimi Arignoti fratrem ignobilem Ariphradem, turpissimis libidinibus coopertum, 1274—1289; de Cleonymo divitum bona comedente jocantur, 1290—1299; et improbissimum vappam Hyperbolum notant, quem trimes ad expeditionem in Chalcedonem postulatæ summa vi respuant, 1300—1315. Maxima lætitia salutant Populum recoctum et Marathonio splendori redditum, 1319 sq., 1329 sq. — Quid in hac fabula ausus fuerit et quo successu exponit poeta *Vesp.* 1021—1036.
- Equus. Equorum species variae, *fr.* 136, 136, 137. *Equos alere Athenis sumptuosissimum*, *Nub.* 12, 243. *Equorum (Equitum) probatio usque ad vesperam ducebatur Athenis*, *Ach.* 1165. Equi certatores dicti ὄζηπαῖοι, *fr.* 574. Equus albus, *cur a mulieribus immoletur, conjecturae*, *Lys.* 191 sq. Adde de notis quas equis inurebant, Coppatis, Samphoras. *Equus æneus in arce Athenarum dedicatus, ad similitudinem equi Trojani*, v. Durius.
- Eranus, ἔρανος, donum in publicum datum, quod qui non dedisset, habebatur ἄτιμος, *Ach.* 615. Eranus avitus Atheniensium ex Persarum bello, *Lys.* 651.
- Erasinides classi praefectus ad Arginusam, capitis damnatus et occisus; secundum Demetrium etiam furti accusatus pecuniarum in Hellesponto, *Ran.* 1196.
- Eratosthenes, bibliothecæ Alexandrinæ custos positus a Ptolemæo Philadelpho, *Prol. IX, a, 27, p. XIX; X, a, 26.* Eratosthenis commorationem Athenis narrat Polemo, *Av.* 11.
- Erebus in principio amor, in cujus infinito gremio Nox ovum peperit, unde Amor, *Av.* 693 sqq., 691. Erebus peperit aerem nubilum, *Av.* 1194.
- Erechtheus, *Eq.* 1022, *fr.* 22. Creusæ pater, *Nub.* 1468. *Erechthei sacerdos umbellam albam, σκίζον, fert Sciris festo*, *Eccl.* 18. — Erechtheus (non est Aristophanis fabula), *p.* 446, *a.*
- Erechthida (Atheniensis), *Eq.* 1015, 1030.
- Eretria, *Nub.* 46. Eretrienses in Eubæa ab Atheniensibus sub Pericle obsessi, *ib.* 213. Ob luxuriam notantur, *ib.* 48. Eretriensis dialectus, *ib.* 46, 48.
- Ergasion, nomen agricoltæ, *Vesp.* 1201.
- Erginus, pater Agamedis, *Nub.* 508.
- Erichthonius : ab eo deducitur mos quo θελλῶς gestant senes in pompa Panathenæica, secundum Philochorum, *Vesp.* 544.
- Ericusa, ab ἐρεΐκτις dicta, *Pl.* 586.
- Erinyes. Vide Furiae.
- Eriole (lusus in eo verbo), *Vesp.* 1148.
- Erianius Mercurius, *Ran.* 1144.
- Ersa, Cecropis filia; ei pompa virginum fiebat, *Lys.* 641. Adde Hæsa.
- Erythræ. Erythrarum Ionice promontorium, in quo arena στεπνὴ, *Ran.* 712.
- Erythræa Sibylla, *Av.* 962, *Eq.* 61. Erythræum mare, *Eq.* 1088.
- Eryxis Philoxeni perstringitur ut deformis et morosus, secundum alium schol. ut κτηνοῦργος, *Ran.* 934.
- Eubæon, in Ecclesiazusis dexterimus orator, nudus, quamquam dicebat se habere pallium, orationem habet maxime popularem, 408—421.
- Eucæus (Evius? Eusius? v. not.) vocatus Bacchus, *Av.* 875.
- Euangetus, pater Chæredemi, *Av.* 1128.
- Euathlus, orator malus, loquax, τοξότης, εὐρύπρωκτος, *Ach.* 710, *Hole. fr.* 362; orator sycophanta sepe a Comicis memoratus, *Vesp.* 592.
- Eubœa, longa, quare Macris dicta, ab Atheniensibus duce Pericle prostrata et magnis tributis onerata, ejectis Hestiaeensibus, quorum regionem ipsi Athenienses occupabant, rictisque Abantibus, *Nub.* 211—213. Eubœam civibus promittebant demagogi, *Vesp.* 715, in quam anno ante Vespas actas expeditionem

- fecerant, archonte Isarcho, 718. Euboenses Paci non favent, Pac. 1048. Memoratur Eubæa sch. Pac. 1126, et Chalcidenses in ea, Eq. 237.
- Eubule, nomen muliebree fictum a consulendo, Thesm. 808.
- Eubulus demagogus, Eq. 149.
- Eucharides, allii mercator, Vesp. 680.
- Eucles archon, Vesp. 240.
- Euclides archon, Eq. 237.
- Euclides : eo rem moderante decretum oblivionis perlatum, Pl. 1146.
- Euclides de comædia scripsit, Prol. IX, a, 97, p. XIX.
- Eucrates, χορηγισπώλης, στυππαῆς, fr. 540; στυππεισιπώλης, ejus reipublice Atheniensis administratio tangitur Eq. 129. Eucrates fugit ad furfures : nam molas habuisse videtur et μολωνᾶρχης fuisse, Eq. 254. (Eucrates hispidus dictus) Melitensis caper, Senect., fr. 193.
- Eucrates, dux Atheniensis, qui notatur ut facilis ad corrumperendum, proditor, peregrinus; quare milites in Thracia dicuntur observare Eucratem, Lys. 103.
- Eudamus, philosophus, vendebat anulos magice consecratos, φαρμακίταις, contra demones, serpentes, etc. Pl. 884.
- Eudæus. Eudæi opus, de lyra, poeta inc. in Ar. 11.
- Euelpides (persona ficta), civis Atheniensis ex demo Crio, Ar. 645, comes Pisthetæri in Avibus 1—847. Vide Pisthetærus.
- Euergetes, senex iudex in Vespis 234.
- Eumenides, σεμνὰ θεαί : templa Eumenidum erant asyla, Thesm. 224. Vide Furæ.
- Eumolpus, pater Musæi ex Luna, Ran. 1033.
- Eunomides, pater Phrynichi comici, Ran. 14.
- Eupos, dæmon, Vesp. 1038.
- Euphemius, adulator abjectissimus, Vesp. 599.
- Euphorides, nomen senis Acharnensis, in Ach. 612.
- Eupolis Atheniensis docebat Apollodoro archonte; ejus ingenium et fabularum numerus, Prol. III, 43—46. Ejus χορηκτικῆς exponitur Prol. II, 11—18. Eupolis ut pannosos in scenam ducens perstringitur Pac. 740. Idem exhibuit Herculem famelicum, Bacchum meticulosum, Jovem adulterum, servos rapulantes, ib. 741. Idem calvos in comædiis irrisit, Nub. 540; senem verberantem etc. in Prospaltis induxit, 541 sq. Scripsit Maricam in Hyperbolum, Ran. 570, quem cum matre ejus in ea fabula perstrinxit, Pl. 1037 et nol., post mortem Cleonis eam docens, Nub. 591. Eupolis in Marica Equites Aristophanis expressit, mutatis et additis quibusdam, Nub. 553—556; contra in Baptis dixit se Equites simul cum Aristophane fecisse, 554, glorians se συμπονεῖσαι τῷ φιλᾶρχῳ (cum Aristophane) : et ipsius esse nonnulli putant versus Eq. 1288 sqq., ad Eq. 1291. Et Eupolidis dicta ab Aristophane pro suis renditari dixerat Cratinus, Eq. 531. In eodem Marica Eupolis animum temulentam, cordacem saltantem induxit, a Phrynicho sumptam, matrem Hyperboli, Nub. 555 sq. In Autolyco objecit Aristophani ambitiosam palæstrarum frequentationem post victoriam, Vesp. 1025. Contra Eupolis tangitur ab Aristophane Pac. 762 sq., ut adolescentes in palæstris ambiens et ad amorem sollicitans. Eupolis Socratem paucis versibus vehementer perstrinxit, Nub. 96. Multa apud eum συστραφιόμενα, Eq. 941. Eupolis (fingitur) mari immersus ab Alcibiade, quem Baptis suis in scena traduxerit, Prol. I, 25; Prol. IX, a, 51—64, p. XIX.
- Euripides filius rustice divæ, Ran. 840; nam mater ejus

scandicem, olcrum agrestium speciem, et olera vendebat, Ach. 478, Thesm. 387, sch. Eq. 19, Clito nomine, Thesm. 1, 19, Ach. 457, 469, al. Quare ignobile genus ejus tangit Æschylus Ran. 947. Ejus uxor Charile s. Chærine (v. not.), Thesm. 1. Fatetur Aristophanes se rotundo ejus ore uti, sed sensus minus forenses producere, fr. 397. Κομψευριπιδῶς, Eq. 18. Euripides σεραψιμάλλος τῇ τέχνῃ, fr. 542; πανούργος, Ran. 80, sch. Thesm. 93. Plurimis σοφώτατος, Nub. 1377 sq. In tragædiis persuasit viris non esse deos, Thesm. 450 sq. Utpote Socraticus nova dæmonia finxit, Ran. 889. In Acharnensibus Euripidem adit Dicaæopolis et ab eo mendici miserrimi instrumenta accipit, Ach. 394—484 (in qua ῥήσει tota Euripidis studium misericordiam commovendi non animi doloribus, sed externo habitu fudæ miseræ indice salse perstringitur). Euripides claudos facere in tragædiis amat, ut Bellerophonem (quod v.) et Philoctetem, Pac. 147. Forensium oratiuncularum poeta, quem non amari a Pace, Pac. 532—534. Euripidem iterum traducere non vult Aristophanes, traductum in Acharnensibus et Proagone, Vesp. 61. Genealogiæ in prologis ejus ridetur Ach. 47—51. Notatur quod nonnunquam personis sermones ipsis non convenientes tribuit, Ran. 949. Scpe chorum aliena ab argumento fabule canentem et injuriis prope faventem introducit, velut in Phænissis, Ach. 443. Euripides ab Cephisiphonte sodali adjutus in μελοποιῇ, fr. 231, b. Sapientissimus, qui impudentiam mulierum perspexerit, Lys. 368 sq. Ei invise erant mulieres, Lys. 283 et sch. Quare Penelopen, feminam castam, non fecit, Thesm. 547 sqq. In Thesmophoriazasis Euripides cum multis ambagibus dialecticis socerum suum Mnesilochum ducit ad domum Agathonis, 1—38. Is dum prodeat, socero narrat mulieres hac ipsa die tertia Thesmophoriorum judicium de ipso habituras, ut morte luat convicia in tragædiis usque in eas conjecta; velle igitur ut Agatho muliebri stola indutus quasi mulier verba pro ipso faciat, 71—95. Agathonem precibus adit; sed hic cum irrisione rem repudiat, 177—208. Quare Mnesilochum, qui se ei tradidit, Agathonis novacula et indumentis muliebribus exornat ut mulierem, et abit signo concionis in Thesmophorio apparente, 213—279. Mnesilochus deprehensus et ut Helena in fabula Euripidis ad Nili fluentia quereute, advenit Euripides Menelæum agens, ut eum eripiat; sed accedente prytane fugere cogitur, novas machinas promittens, 871—927. Asseri strictus Mnesilochus ubi Andromedam imitatur, iterum advenit Euripides Persei partes agens, 1015—1025, deinde Echus ex sua tragædia Andromeda, 1056—1097, iterum Persei, sed Scythia rudis custos Mnesilochi poeticis fraudibus decipi non potest, 1098—1133. Quare Thesmophoriazasis pacem offert, se non unquam ipsas convicio læsurum promittens; oblatam accipit mulieres; ab Scythia ipse auferat socerum, 1160—1171. Quare eum accedit ut anus lena, cum meretricula et tibicine; meretriculæ dum operam dat Scythia, invocato Mercurio Mnesilochum solvit Euripides, et aufugiunt, 1172—1209.—Euripidis locus ex Eolo, in quo frater subagitat sororem uterinam, Canachen Macareus, Nub. 1371 sq. Vide Auge. Ejus tragædiæ nondum doctæ Andromeda et Phænissæ respici ab Comico videbantur Asclepiadæ in Ar. 348, 423. Archelai fabulæ initium Euripides fortasse mutavit postea, Ran. 1206. Ejus Hypsipyle, Phænissa, Antiope paullo ante Ranas doctæ, Ran. 53. V. Andromeda. Ejus Iro, Vesp. 1414. Ejus Orestes ab Hegelochō histriōne actus, Ran. 303. Ele-

- etra dicta fabula *Orestes*, *ibid.* et *not.* Pl. 639. *Orestes et Alcestis sunt satyrica dramata*, *Prot. IX*, a, 76, p. XIX, *schol. p. XXIV*. Ejus *Sylei satyri argumentum*, *ib.* 78—90. *Palamedes ejus non multo tempore ante Aves docta*, *Ar.* 842. *Vide Palamedes*, *Minos*, *Oëneus*. *Euripides quomodo Telephum in scenā exhibuerit*, *Nub.* 922. *Ex Telepho vituperatam aleatorum scenam exemit*, *Ran.* 1400 cum *not.* *Ejus Theseus*, *Vesp.* 312. *Troades septem annis post Vespas editae*, *Vesp.* 1326. *Euripidis et Sophoclis συγγραμμάτων, vel alius de causis alterius versus alteri tributi*, *Thesm.* 21, *Her.*, *fr.* 289. *Euripides sexto anno post hanc fabulam moritur*, *Thesm.* 190. *In Kanis (mortuo eo doctus) Euripides quam primum ad inferos descendit*, *grassatoribus*, *crumenisecis*, *patricidis*, *parietum perfossoribus* *artem suam vehementer probavit*; *qua re elatus optimi poetæ solium*, *ab Æschilo occupatum*, *affectabat*, 771—778. *Hinc res ad iudicium devenit*, *in quo Bacchus iudex constituitur*, 801 *sqq.* *Procedit Euripides*, *potiorem se dicens Æschilo feros mores in carminibus fingenti et præstigiatore*, *et examen flagitat*, 830—864. *Ut deos invocat Ætherem*, *linguam*, *intelligentiam*, *acumen*, 892—894; *deinde ostentationem et vanam jactantiam Æschyli demonstrat*, *quæ aliis est magnificentia et sublimitas*, 907—938; *se vero artem*, *quam turgentem acceperit*, *attenuasse versuiculis*, *doctis nugis*, *nutriisse monodiis*, *omnes personas populariter loqui sivilisse*, *mentis subtilitatem et res domesticas introduxisse*, *ut cuiusque sit utilis et omnes de eo iudicare possint*, 939—979. *At Æschylus probat illum reges mendicos*, *scelera mulierum*, *loquacitatem*, *argutias in scena exhibendo rempublicam prorsus pessum dedisse*, 1043—1098. *Hinc Euripides prologos Æschyli examinaturus Orestæ (Choephororum) initium per singula vituperat*, 1119—1174. *Inde suos multos recitat*, *quos omnes pari subiecta clausula ridicula ipsis initiis Æschylus perdit*, 1177—1247. *Ad cantica converti iussus Euripides Æschyli μέλων frustra disiecta in unum jungens risui exponit*, 1248—1297. *Euripidea*, *quæ undecunque ex vilibus cantilenis collecta dicit*, *et monodias Æschylus imitatione exprimit*, *modos faciente vetula testnilis crepitantibus*, 1298—1363. *Poetis ad lancem adductis*, *Euripidei versus multo leviores inveniuntur Æschyleis*, 1378—1410. *Bacchus Euripidem sapientem iudicat*, *at Æschilo se delectari*; *deinde querit ex poetis quid de Alcibiade iudicent*, *qui civitatem male habeat*; *quæ ratio servandæ civitatis ineunda sit*; *sophisticas nugas respondet Euripides*, 1411—1453; *iudicaturum Bacchum memorem esse jubet deorum per quos se reducturum esse iuraverit*; *neglectus et convicians*, *suis ipsius versibus redarguitur*, 1469—1478. *Ne vel invitus in sede sua sedeat*, *abiens monet Æschylus*, 1520 *sqq.* — *Euripidis filius post mortem patris ὁμολόγηται (ita legendum, non ὁμολογῶν) docuit in urbanis Dionysiis Iphigeniam Aulidensem, Alcæmonem, Bacchas. Ex didascalus*, *Ran.* 67. (Locos infinitos, in quibus Euripides perstringitur, habes in *Indice auctorum*.)
- Euripides excogitavit quadragesimam ex singulorum opibus rei publicæ conferendam*, *quo conferent quinquenta talenta*; *primum laudibus evectus*, *deinde ab iterum considerantibus vituperatus*, *Eccl.* 823—829. *Euripides dictus accusator Philocleonis* *Vesp.* 1415—1442.
- Euripus*, *Eq.* 361.
- Eurotas*: *ad eum ludunt Tyndaridae*, *Lys.* 1301, *et cuius puellarum Lacænarum fiunt*, 1308—1313.
- Eurybatas proflitor*, *fr.* 233.
- Eurybatus Juppiter*, *Dædal.*, *fr.* 233. *Vide Juppiter.*
- Eurycles vates* ἐγγαστριμύθος: *hinc ejusmodi rates omnes* Εὐρυκλῆος dicti, *Vesp.* 1019.
- Euryclidae*. *Vide Eurycles.*
- Eurylochus Thessalus. quem Lais amavit*, *Pl.* 179 *et not.*
- Eurynome et Ophion, vetustissimi dii*, *Nub.* 247.
- Eurystheus*, *Ran.* Arg. 111. *Post mortem Herculis persequitur Heraclidas*, *Pl.* 385. *Ejus expeditio adversus Athenienses*, *Eq.* 1151. *Ejus corpus conditum in promontorio Gargettio tribus Ægeidis*, *Thesm.* 898.
- Eurytus, Actoris filius*: *ad eum Phthiam confugit Peleus post necem Phoci fratris et ab eo expiatur*; *deinde in venatione apri Calydonii Peleus invitus occidit Eurytum*, *Nub.* 1063. *Eurytus de sagittandi arte cum Apolline certavit*, *Ran.* IV.
- Eusius*. *Vide Enæus.*
- Euthydemus archon*, *Ach.* Arg. I.
- Euthymenes archon* (Ol. 83, 4), *sub quo legati ad regem Persarum missi* (linguntur) *et redeuntes duodecimo anno post, quo diutius fruerentur duarum archinarum mercede diurna*, *Ach.* 67. *Sub eodem archonte abrogabatur ὤρεσιμα περὶ τοῦ πρὶ καμωδεῖν*, *ibid.*
- Εὐθύναι Archontum in iudicio imitatione exprimuntur* *Vesp.* 963 *sqq.* *Εὐθύναι centum minæ* (solvendæ ex εὐθύναι actione), *Pac.* 347.
- Evius*, *Thesm.* 990, 993.
- Exceestides a Comicis perstringitur ut peregrinus, de quo loci scriptorum*, *Ar.* 11. *Erat citharædus, vicerat Pythiis, Carneis et bis Panathenæis*, *ib.* *Exceestides servus et Car, sæpe a Comicis notatus*, *Ar.* 763; *barbarus*, *ib.* 1527.
- Exilium. Ejus et ostracismi differentia*, *Vesp.* 947.
- Expeditio. Expeditionis maritimæ apparatus Athenis fieri solitus describitur* *Ach.* 544—554. *In expeditionem profecturi trium dierum comæatum habere jubebantur*, *Pac.* 312. *Duces in bellum exeuntes tot dierum quot duratura esset expeditio comæatum ferre milites jubebant*, *trium modo dierum comæatum ex ærario publico præbentes*, *ibid.*
- Exponere infantes. Vide Infantes.*
- Exportatio rerum ad naves utilium vetita*, *Ran.* 362—364.
- Exulium redditus a τοῦ κυρίου concedendus*, *Ran.* 1168.

F.

- Faba. Fabas rodens, i. e. judicans*, *Lys.* 537. *Nam fabis pro calculis utebantur iudices Atheniensium*, *Eq.* 41. *Vide Lupini.*
- Fabula (Æsopica)*, *Vesp.* 1182, 1185. *Vide Æsopus*, *Sybariticus.*
- Faces ex vitium sarmentis*, *Lys.* 308 *et sch.*, *fr.* 341. *Faces jam a Phylittio in scena comica productas testatur Strattis*, *Pl.* 1194.
- Fæx. Fæce peruncti ora comici actores*, *Nub.* 296.
- Fatidicus, χρησμόςλογος*, *in Aribus oracula ficta de nova urbe Nubicuculia blaterans*, *Irisus et verberatus abigitur*, 959—991.
- Femina*: *in libellis judicialibus earum nominibus adhibebatur καὶ ὁ κέρως (maritus)*, *Eq.* 969. *Adde Mulieres.*
- [*Festa*: Ἀνθεστήρια, *Ach.* 960. Ἀπαύρια, *Ran.* 810, *Ach.* 146, *Pac.* 890. Ἀσώλια, *Pl.* 1130. Βουζύρια, *Nub.* 981. Δάσια, *Nub.* 407, 890. Διπώλια, *Pac.* 418. Θεργίλια, *Pl.* 1055. Θήσια, *Pl.* 627 *sq.* Κρόνια, *Nub.* 397. Αἰγίρια, *Eq.* 544. Ηλιάσια, *Ach.* 1211. Ηλιαθήρια, *Nub.* 385. Ηρακλήια, *Pl.* 1055, *Eq.* 725. Σίγρια, *Eccl.*

- 18, *Thesm.* 841. Στήνις, *Thesm.* 841. Συνοικέσις, *Pac.* 1019 sq. Χόες, *Eq.* 95, *Ach.* 960, 1075. Χύτροι, *Ran.* 220, *Ach.* 1075. *Dind.*]
- Ficuli ligni fumus omnium acerrimus, *Vesp.* 145 sq. et sch.
- Ficus, malum lignum, *Pl.* 946. Ficus meridie comesae morbum afferunt, *fr.* 76. Ficus ἄσπερος, *Eccl.* 708 et sch. Quomodo et qua causa a ficu nomen sycophantae descenderit, *Eq.* 259, *Pl.* 31, 873.
- Filia ἐπίκληρος, quae nunc μονοκληρονόμος, *Vesp.* 581, ubi add. not. Lex de filiabus ἐπικλήροις, *Av.* 1653.
- Filii a patribus ad phratores ducti Apaturis cum ore victima, *Ran.* 798. *Conf.* Apaturia.
- Flagellum. Vide Corcyra.
- Flammum, ζάλημα, mulierum, *Lys.* 530, 532.
- Fœdus. Fœdera tribus modis firmanur, verbis, factis, dextris, *Ach.* 308.
- Fores vernibus corrosio ligno obsignata, *Thesm.* 427.
- Forum. Fori judicialis apparatus recensetur *Eccl.* 675—686. Forum piscarium, *Ran.* 1068. Fori loca ubi ollae et olera venduntur, *Lys.* 537. Forum alliorum, ceparum, *Eupolis,* *Ran.* 1068. Fori tributum pendebatur λογίσταις (immo ἀγοράνομαις), *Ach.* 896.
- Fraus, Ἀπαυσις, dea παρθέσις, *Nub.* 1150.
- Frumentaria porticus, ἀλφειόποιλις, *Eccl.* 686.
- Fulgur. Vide Fulmen.
- Fulmen. Fulminum genera, *Eq.* 696. Fulgura, ἀσπεροπαί, et fulmen, ἀργής κεραυνός, distinguuntur *Av.* 1746 sq. Fulmen, alatum Jovis telum : fulmine ex utraque parte alas appingere (? προσφέρειν) solent, *Av.* 1714. Ἔθος ταῖς ἀστραπαῖς πομπύειν, sch. *Vesp.* 626.
- Fumus. Pace in fumo suspenduntur scuta, gubernacula hieme, *Ach.* 279.
- Fungi in lucernis imbrem praesagiant, *Vesp.* 262 sq. et sch.
- Funis rubrica tinctus : eo Athenienses morantes in concione compellebantur, *Ach.* 22, *Eccl.* 378.
- Furtivas res quasituri nudi domos ingrediebantur, *Nub.* 499 et schol.
- Furiae, Ἐρινύες. Eumenides et σερμνὰς θεὰς vocant, ut verum nomen evitent, *Nub.* 265. Furiae, Coeuti circumcursantes canes, *Ran.* 472. Asylum in earum templo, quo confugiebant servi, *Eq.* 1320. Timon Ἐρινύος ἀπορρώξ, *Lys.* 811. Furia in tragodia cum facibus prodit, *Pl.* 423, 425 et sch.
- G.**
- Gadira quare dicta Cotinussa insula, *Pl.* 586.
- Galatea nympha, quam amabat Polyphemus ; carmen Philoxeni dithyramborum poete, *Pl.* 290.
- Galatea, pellex Dionysii tyranni, *Pl.* 290.
- Galea sacra (Victoriae), *Lys.* 751. Galearum σφήκιον quid, *Pac.* 1216.
- Galerienus, κεφαλή περίθετος, quem mulieres sibi imponunt, *Thesm.* 258.
- Galerus : Gali ex canina pelle, καναί, ad pluviam arcendam, *Nub.* 268, *Vesp.* 445 et sch.
- Gallus gallinaceus Persicus ales dictus, *Av.* 483—485. Quam prius esset homo famulus Martis, quare in avem mutatus, *Av.* 835. Gallorum pugnæ, *Av.* 71, 759, æneis πλάκτραις instructorum, *ibid.* 1365. Allio dato ad pugnandum excitantur, *Eq.* 494, *Ach.* 165.
- Ganymedes, amatus Jovi, solus mortalis inter deos, *Pac.* 724.
- Gargettus, pagus Ægeidis tribus, in cujus promontorio conditum corpus Eurysthei, *Thesm.* 898. Gargettius, *Ach.* 702, *Vesp.* 947.
- Gela, urbs Siciliae, *Ach.* 606. Εἰς Γέλαν (pro γέλων verborum lusu), *fr. ap. Plutarch. Comp. Aristoph. et Menandri init.*
- Geladas (Ageladas) Argirus, Phidiae discipulus, Herculis signum fecit in templo Melitensi, *Ran.* 501.
- Genetyllis, dea quae generationi praest, quasi Venus Genitrix apud Romanos, *Nub.* 52; dea comes Veneris a gignendo dicta, *Lys.* 2, sch. *Thesm.* 130. Ejus templum, *Lys.* 2. Genetyllides, plurali, dicuntur a nonnullis Dianae comites, ἑσσορῶν partium, *Thesm.* 130.
- Georgi (Agricolae), fabula Aristophanis : v. *fr.* 156—177, p. 468 sqq.
- Georgia, agricultura, Pacis nutrix, celebratur *Pace altera*, *ap. Slob. Floril.* vol. II, p. 406 ed. Gaisf.
- Gephyra (eadem quae Tanagra), cujus incolae Athenas migrarunt, *Ach.* 709 cum nota.
- Gerastius Neptuni, a Gerasto, promontorio Eubae, in quo templa sunt Neptuni, *Eq.* 561.
- Geres perstringitur ut catens, gloriosus, mollis, ex servo oriundus, *Ach.* 605, 604.
- Geres, homo senex et pauper, *Eccl.* 932.
- Geryones τετράπτερος per jocum dictus, τριζέφαλος et τρισώματος, quocum Hercules pugnavit, *Ach.* 1082.
- Geryonæ boves ab Hercule abducti, *Pac.* 925, *Av.* 465.
- Gerytades, fabula Aristophanis : v. *fr.* 198—231, p. 473 sqq.
- Gelas, nomen servile, *Ach.* 243.
- Geusistrata, cauponis uxor, *Eccl.* 49.
- Gigantes a diis victi in Phlegrae campo, *Av.* 824 sq.
- Gigantomachiam rideri nonnulli putabant Avibus, *Arg. II.*
- Glamon, γλάμων, nomen proprium secundum Callistratum, *Ran.* 588.
- Glanis, frater Bacidis valis, nomen fictum de piscis ejusdem nomine, *Eq.* 1004, 1035, 1097.
- Glaucetes ὀφθαλμός, *Pac.* 1008. Glaucetes τὸ κῆτος : perstringitur ut piscium vorax, lurco, *Thesm.* 1033.
- Γῆττα dictus apud Platonem comicum Ηερικλῆς, *Nub.* 109.
- Glauceus archon, *Ach.* 67.
- Glauceus archon, *Pl.* 972.
- Glaucus (non est fabula Aristophanis), p. 446, b.
- Glossae ex Homero et ex ἀξοῖς Solonis, *Dædal. fr.* 1.
- Glyce, mulier, *Ran.* 1343, 1363. Alia, *Eccl.* 43.
- Gorgasus : Gorgasi filius per jocum dicitur Lamachus ob Gorgonem in clypeo, *Ach.* 1131.
- Gorgias, Philippi pater, perstringitur ut proditor et peregrinus, *Vesp.* 421. Gorgias, orator loquax, barbarus, *Av.* 1701, ubi plurali. Est alius quoque Gorgias, medicus, apud Alcæum comicum, *ibid.*
- Gorgo. Gorgonis caput amputatum fert Perseus, *Thesm.* 1101—1103. Gorgonis caput in galea Minervae, *Eq.* 1181. Gorgo in Lamachi scuto, *Ach.* 574, 964, 1095, 1181, sch. *Pac.* 474. Γοργόνων ἀσπίδος κύκλον, *Ach.* 1124. Gorgo (in clypeo), *Lys.* 560. Plurali Gorgones, pro clypeis, ab insigni in clypeo Lamachi, *Pac.* 561, 810. Gorgones Libyae, a Comico Tithrasiae dictae a pago Attico ob improbitatem fumoso, *Ran.* 477.
- Gorgus, scriba, barbarus, *Thesm.* 1102.
- Græca, *Thesm.* 907, 908.
- Græci pacem inter se composuerant post Eubæam captam, ante bellum Peloponnesiacum, *Eq.* 1389.
- Græci divisi in bello Peloponnesiaco sibi ipsi faciebant, quod maximo molimine hostes ægre perpetrassent, *Pac.* 108. Græcis irati dii, quod pacem non componunt, *Pac.* 204—219.
- Græcia sapiens, *Av.* 409, in oppositionem barbarorum.
- Græcia per bellum desolata, *Pac.* 646 sq.

Gratiae, Νεφέες, Ach. 989, Pac. 41, Eccl. 974. Sunt
 Pytho, Aglaur, Thulia. Eas Socrates, olim sculptor
 lapidarius, in muro sculpserat pone Amiram,
 Nub. 773. Gratiae in Olympo, Ar. 783, Olympiae, fr.
 314, ἀγρόδοται, Ar. 1320. Gratiarum saltationes,
 Thesm. 121. Gratiarum horti, Ar. 1100. Gratiarum pul-
 cricumarum ἐμπυμπτῶν, ex Stesichori Orestea, Pac.
 796. Gratias votum fit ad liberandam Pacem, in Pace
 456. Gratiae invocantur in Thesmophoriis, Thesm. 300.
 Per Gratias jurat Socrates Nub. 773.
 Gravidæ mulieres decem mensibus uterum ferre di-
 cuntur, quum ferant novem, Thesm. 742.
 Griphus quid? eorum species septem recenset Clear-
 chus, Vesp. 20.
 Grues lapides degluttunt sire potius rostro ferunt, sa-
 burra loco, Ar. 1136, 1428 sq. In Egyptum migrant,
 ib. 1136. Grus in Libyam migrans quid fieri jubeat, ib.
 710—712.
 Grypo-Aquilas, γροπῆστοι, aenei in scutis, apud Æschylum,
 Ion. 928 sq.
 Gryllus ut mollis et cinædus perstringitur; eum dele-
 vit Cleo, Eq. 877.
 Gymnici ludi: iis aliter quam a nudis certari non
 poterat, lege impediende, Vesp. 1193.
 Gynæcea accurate clausa et custodita, Thesm. 414 sqq.

H.

Hagno Stiriensis, pater Theramenis vel reris vel
 adoptivus, Ran. 541, adoptivus apud Eupolidem,
 ibid. 970.
 Halimus: ibi Thesmophoria, Thesm. 80.
 Halirrhothius, Neptuni filius, sacras Minervæ oleas
 excidere parvus se ipse occidit, Nub. 1005.
 Halmion, cognomen Philoctis majoris Tragici, ab
 acerbitate ἄλμης, Ar. 281.
 Harmodius et Aristogiton tyrannos occiderunt, gla-
 diis in myrti ramis conditis, Lys. 632, et patriam
 liberarunt, Eq. 786. Harmodius, carmen convivale,
 Ach. 980, 1093, ubi scotia convivialis de eo, et Vesp.
 1225 sq., sch. 1239. Harmodii μέλος, fr. 377. Harmo-
 dii statua in foro, Eccl. 682. Harmodii prosapia, Eq.
 786.
 Harmonia quid sit, Eq. 994. Vide Doricus, Lydius,
 Phrygius, etc.
 Ἀρμονία Lacedæmoniorum quinam, Ar. 1022.
 Harpyiæ, Pac. 811.
 Hebe: eam cur Homerus nectar diis infundere finxe-
 rit, Vesp. 855.
 Hebrei etiam nunc coronamenta habent super mensis,
 Pl. 1054. Hebraici quoque libri in bibliothecis
 Alexandrinis, quos græce verti jussit Ptolemæus
 Philadelphus, Prol. IX, a, 33 sqq., p. XIX.
 Hebrus fluvius Thraciæ ex Rhodope monte, cui insi-
 dent olores, Ar. 774.
 Hecate, Jovis filia, cum gemina face invocatur ad furtum
 detegendum in Ranis 1361—1363. Hecate infera, ser-
 pentum spiras quassans, Empusa, Tagen., fr. 426. He-
 cate miseris spectrum suum Empusam immittit;
 nonnulli Empusam et Hecaten eandem putant, Ran.
 293. Hecate institutum festum ludicrum, πρυγία, Lys.
 700. Hecate divites noviluniis vespera in triviis de-
 ponunt cibos, quos pauperes accurrentes rapiunt, Pl.
 594—597. Hecate sacrificium in trivio canis, fr. 23.
 Hecate τωσφόρου ἀγέλην canis (secundum Euripidem),
 fr. 535. Hecate signum, Ran. 153. Ejus simulacra
 conspurcata ab aliquo choris dithyrambicis succinente,
 quod ad Cinesiam referunt, qui aut re aut malo vel
 impio carmine Hecaten conspurcavit, Ran. 366. He-

cate simulacrum consutum a muliere, Lys. 64. Adde
 Hecateum. Per Hecaten τωσφόρον mulier jurat Thesm.
 858, per Hecaten Eccl. 70, 1097, Pl. 764, ubi schol.
 proprium mulieribus jusjurandum dicit. Chremylus
 cum annu colloquens per eam jurat Pl. 1070. Hecates
 mysteria in Samothrace, Pac. 277. Ejus orgia cele-
 brabantur in Zerintho antro, cum initiationibus et
 canum sacrificio, ibid. Hecate eadem quæ Dianæ
 Lucifera, Lys. 443, et Luna, Pl. 594: sed alii di-
 versus faciunt, Ran. 1356.
 Hecateum, sacellum parvum Hecati, ἐφόρος πάντων καὶ
 κοσμοκράτορος, ubique exstruebant Athenienses, Vesp.
 804. Heculesium. ibid.
 Hedera Baccho sarva; ea coronari initiatos quidam
 falso tradunt, Ran. 330.
 Hegelochus, tragædiarum histrio, etiam a Platone ut
 injucunda voce notatus, in agenda Oreste Euripidis
 v. 269 pro γελῶν pronuntiavit γελῶν, ridicula sen-
 tentia: quare perstringitur Ran. 303. Sunt qui poe-
 triam Ἡγέλοχον comminiscuntur, ibid.
 Helena. Ea nuda conspecta abiecit ense Menelaus: nar-
 rant Ibycus, Lesches, Euripides, Lys. 155 sq., sch.
 Vesp. 714. — Helena, recens fabula Euripidis, Thesm.
 850, 853. (Sequentia, v. 855—922, ex ea per imitati-
 onem comicam expressa.) Helena Euripidis docebatur
 una cum Andromeda, Thesm. 1012.
 Heliæa, Eq. 897, maximum tribunal Athenis, ita di-
 ctum quia sub divo, Vesp. 88, 772, Eq. 225, Ar. 109,
 Nub. 863, Pl. 1166.
 Heliasta, Ar. 109, fr. 18, i. e. judex in Heliæa, sch.
 Eq. 897, Ar. 109. Erant quingenti, Vesp. 88. Heli-
 sticus senex, Vesp. 195. Belasticus obolus, Nub. 863.
 Vide Merces.
 Heliodorus: ejus errores in historia carminum Ho-
 mericorum, Prol. X, a, 42 sqq. coll. pag. XIX, a,
 40 sq.
 Heliotropium Melonis in Pnyce, Ar. 997 cum nota.
 Helisson (male in libris Ilissus) sexaginta (v. not.) sta-
 diis distans a templo Olympico fluvius, ad quem
 oliva καλλιστοτέρητος, ex Aristotele, Pl. 586.
 Helle. Vide Phryxus.
 Hellenica sunt a Doriensibus, secundum Dieuchidam,
 Vesp. 875. Hellenica dialectus, Pl. 559. V. Juppiter.
 Hellespontus, πόρος Ἐλλᾶς ἐξ ὧν Pindaro, Vesp. 306. Ab
 Helle dictus, quæ in transgrediendo illo freto ad
 Abydum de ariste in mare decidit, Ran. 257. In
 Hellesponto pecunias publicas furatus esse accusa-
 tur Erasinides, Ran. 1196.
 Helotæ: eorum defectio et bellum, Lys. 1144. Helotic
 (in dramate) coronant Neptunum, Eq. 1225 et not.
 Hemiolium, v. not. Hermann ad sch. Nub. 651.
 Hephæstea: iis ἄγων λαμπρότος, Ran. 1087. Vide Vul-
 canus.
 Heraclea: inde Simon argentum rapuerat secundum
 Eupolidem in Urbibus, Nub. 351.
 Heraclidæ supplices Pamphili, aut pictura, aut tragæ-
 dia, Pl. 385. Post mortem Hercules Heraclidæ,
 Alcmena et filia Herculis (Macaria), persequente
 Eurystheo, supplices erant Atheniensibus, ibid., in
 Misericordiæ ara consistentes, Eq. 1151. Cujus rei
 pictura spectabatur Athenis, quam non Pamphili,
 sed Apollodori esse dicebant, Pl. 385.
 Hercens Juppiter; ejus ara cum ollis dedicata, Danaid.,
 fr. 245.
 Hercules, Jovis filiorum fortissimus, Nub. 1050. Τερπάζε
 genitus aliis, non sibi laboravit, Prol. XIII, 11—
 14. Hercules, proprius Thebanorum deus, Eq. 481.
 Est ἀνέξις, averruncator, Nub. 1371, Ach. 284,

Ran. 298, et talis colitur, Pac. 422. (Vide infra de Hercule Melitensi.) Per Herculeum viri jurant Vesp. 757, Thesm. 26, etc. Hercules! Eccl. 1068. Hercules γάρυος, Ran. 282. Herculis ira, Vesp. 1030, Pac. 752, quam sibi tribuit poeta ut non parvos, sed potentissimos quosque adortus. Herculis Iconina, Ran. 46. Hercules centipitem Hydram occidit, Pac. 756. Hercules apud Sytleum : argumentum dramatis satyrici Euripidei (Sylei), Prol. IX, a, 78—90, p. XIX. Hercules in expeditione Argonautarum ubi ad Cium insulam venit, perdidit Hylam anasium ab Nymphis raptum, et ex aere audivit hunc versum, qui est Pl. 1127. Ejus pugna cum Geryone, Ach. 1082; cujus bores abductos Larino bubulco alendus tradidit, Pac. 925. Cum Orco depugnans Alcestidi reducenda, apud Euripidem, Vesp. 1239. Theseum vi abstraxit a saxo cui (in Orco) adhaerebat, Eq. 1368. Occidit Cygnem Martis filium, apud Hesiodum, Ran. 963. Augeæ stabulum purgavit, Pac. 753. In Herculem hymnus Archilochi post eam ærumnam, Av. 1764. Ejusdem hymnus in Herculem et Iolaurum, Ach. 1227. Hercules olivam καλλι-στέρωντος plantavit Olympie, ex Aristotele, Pl. 386. Serrat Athamantem, qui in eo erat ut mactaretur ad aram Jovis, Phryxum, qui per illum periisse credebatur, servatum esse nunciavit, Nub. 257. Hercules in Orco canem furatus, Ran. 605. In qua fabula Herculem addit Bacchus descensus ad inferos : in quo ille ridet pellem leoninam crocotem injectam, clavam cum cothurno; et audito Bacchum Euripidi in lucem reducendo ad inferos abire, querit cur non reducat Sophoclem, potius Euripide, quid alii tragici agent, et annon jam sint adolescentuli Euripide loquaciores, 38—91. Inde inepta esse dicit quæ Bacchus in Euripide laudat; et interrogatus de via ad inferos qua usus sit Cerberum petens, et de suavis ejus viæ locis, aliquamdiu ludificatum fratrem docet, et abit, 103—164. Ἡρακλῆος ἐκβολή, ib. 499. — Hercules ut mysteriis initiaretur Athenas venit; cujus causa parva mysteria instituerunt Athenienses, Pl. 845, 1013. In pago Melite parvis mysteriis initiabatur; ibidem templum celeberrimum ejus ἠδελφικόν, magne pestis tempore dedicatum, in quo signum dei fecit Geladas Argivus, Ran. 501. Hercules cum Melite nympa concubuit, ibid. Herculis festum, Ἡρακλῆα, apud Diomeos in Attica, dictos a Diomo amasio Herculis. Rhianus dicit, ὅτι Δίωμος Ἡρακλῆς ἐγένετο. Erat etiam templum Herculis in illo pago, Ran. 651. Herculi bos mactatur, Av. 567, ubi voracitas ejus perstringitur, ut Ran. 63, 107, et alibi. Vide sch. Pac. 741. Hercules γαστέριμαχος, fr. 121. Non invenitur allius rescens, Ran. 555. Hercules cæna defraudatus in comœdiis, ad risum captandum ob voracitatem ejus, Vesp. 60. In Aribus Hercules cum Neptuno et Triballo deo legatus a diis adventit Nubiecucum, strangulatur Pisthetærum, et præ nimia ira placandus a Neptuno : sed eo ipso tempore Pisthetærus delicatas epulas parat, quarum nidor Herculem plane capit; propitius audit Pisthetærum, qui iram insuper ejus excitat demonstrando ex lege Solonis nullum ipsi jus esse in Jovis bona; quare ipse et territus ab eo Triballus omnia facile concedunt Pisthetæro : Hercules ad epulas remanet, 1574—1692. — Hercules hospitio excipitur, proverbium de morantibus : nam accipientes edacem herodem morantur, Lys. 928. Hercules pinescentes apud Comicos, Pac. 741. — Herculeæ balnea, calida : nam Vulcanus calidus terra emisit in gratiam Herculis, ut Ibycus narrat; ut Pisander, Minerva Thermo-

pylis, Nub. 1051. Hercules γῆλος (?) apud Sophronem, Pac. 527. Est pater Thessali, Vesp. 1271, et Macaria, Eq. 1151, Pl. 385 c. not. — Hercules Prodicus, Nub. 361.

Hermæ ante portas urceis leguminum positis dedicantur, Pac. 922. Conf. Hermula, Dedicatio.

Hermion (ex proverbio), fr. 63, ubi vide.

Hermionenses indicant Cerei raptum filiae, Eq. 785.

Hermionensis Lasus, Av. 1403.

Hermippus poeta comicus, et Simermon ejus histrio, Nub. 539, 541. Hermippus Hyperbolus traduxit, non comœdia in eum peculiariter scripta, sed in ἔστιν quidam Ἀριστοκλῆων, Nub. 557.

Hermocopida, Lys. 1094, quadriennio ante hanc fabulam doctam : facinus Alcibiadi tribuitur a Thucydide, Corinthiis a Philochoro. Solus Andocide hermu non amputatus, ibid. Hermocopide Chabria archonte multabatur morte, infamia et publicatione bonorum; occidenti præmium statuebatur latentium; ex Philochoro, Av. 766.

Hermion (fort. idem qui Simermon) histrio risum captabat verberando astantes, Nub. 542.

Hermula, Ἐρμύλιον, querulus, leguminum olla dedicatus, Pac. 924.

Herodianus, poetarum (Homeri) interpres, Prol. IX, a, 47, p. XIX.

Heroici poetæ : eximiorum πεντάς, novitiorum ἐσμός, Prol. X, b, 170—173.

Heroes : eorum πανοπλία, fr. 42, a : nam cum panoplia representabantur, Vesp. 823. Iracundi sunt et difficiles hominibus qui obriam iis fiunt, ut testatur Menander, Av. 1490. Heroes novis nuptis (?) nihil boni præstant, sed ἀποπλήκτους reddere possunt : quare, teste Myrtilo, homines silentio prætereant heroum fana, ibid. Noctu heroibus obriam facti oculos avertunt, ib. 1493. Heroium erant quæ a mensa decidebant, fr. 291. — Heroes tribuum eponymi duodecim et eorum statue ad prytæneum, Pac. 1183. Adde Eponymus.

Heroes, fabula Aristophanis : v. fr. 283—299, p. 484 sqq.

Herse : non invenimus per eam jurare mulieres, ut per Aglaurum et Pandrosum, Thesm. 533. Adde Erse.

Hesiodus docuit agriculturam, fructuum tempora et sementis, Ran. 1033 sq. Cum eo certavit inferior Cercops, Ran. Arg. IV.

Heslienses Eubæa cjecti et regio eorum civibus Atheniensibus sorte tributa, Nub. 213. Vide Histica.

Ἡσυχία, Tranquillitas (Pax), Lys. 1289.

Hieme deus bonum matrimonium dat, Av. 1490.

Hiero, conditor Ælneæ in Pindari hyporchematis, Av. 926. Ab Æschilo impetrat ut poeta Peras doceat Syracusis, Ran. 1028. Stratonem dedit mulos, Av. 941. Ejus coquus olim fuisse dicitur Phrynis, improbabili, Nub. 971.

Hiero præco, qui res vendendas clamat, Eccl. 747.

Hierocles, mulus rates, ex Oreo Eubææ oriundus, in Pace lauro coronatus adventit dum Trygæus sacrificium Paci agit : oracula bilateral paci contraria; quæ quum rideat Trygæus, exta certe gustare vult; negata rapit et pelles; qui eripiuntur et vapulant et aufugienti, 1043—1126.

Hieromnemion, fr. 306. Hieromnemones a Græcis Delphos ad panegyrim Pylaicam missi, Lys. 1131, Nub. 623, 624.

Hieronimus, poeta lyricus et tragicus, argumenta affectuum plena male disponens, terribilibus personis utens; cesariem magnam atebat : hinc Orei galea

- ab eo petenda, *Ach.* 389. *Hieronimus*, *Xenophantæ* filius, *dithyramborum poeta*, *hirsutus corpore et pæderasta*, *Nub.* 349.
- Hieronimus*, homo stultus, *Atheniensibus* est prudens, *Ecl.* 201.
- Hierophantæ* *περόφαντες* in *Pæcile*, *Ran.* 369.
- Hilaones* dicti *ἐλάωνες* (ab *Hilaone* heroe, *Neptuni* filio, secundum alios deo *Πελαπώνει*), *Triphal.*, fr. 459.
- Hippalectryon* (*Equigallus*) *Ilavus*, ex *Æschyli Myrmidonibus*, *Ar.* 800, *Pac.* 1177, est insigne navium, apud *Æschylum*, *Ran.* 932 sq.; et in *Persicis* aulaeis pingi solet, *ib.* 937 sq.
- Hipparchides* perstringitur ut homo nequam, *Ach.* 603.
- Hipparchus*, *Pisistrati* ex *Myrrhine* filius, *Eq.* 449, *Lys.* 1153, tyrannidem non exerevit, *Vesp.* 502.
- Hippasus*, minimus filiorum *Admeti*, cum parentibus *Athenas* venit habitatur, *Vesp.* 1239.
- Hippias* non ipse tyrannidem *Athenis* instituit, sed a putre *Pisistrato* cum fratribus accepit, *Eq.* 449. *Atheniensis* jussit *κατωράξαι*; uti, *Lys.* 619. *Hippias* tyrannus acrior *Pisistrato* patre, cujus erat filiorum quattuor secundum nonnullos ætate maximus, *Vesp.* 502, *Lys.* 619. In eum bellum susceperunt *Alcmaeonidae*, *Lys.* 665. *Hippiæ* tyrannus, *Lys.* 619; qui diverse traditur quot annos regnaverit, tandem ab *Lacedæmonius* ea dejectus, *ibid.* c. nota. *Hippiæ* tyrannus eversa ab *Lacedæmonius*, *Lys.* 1150—1156, sch. 1153 ex *Aristotele*. *Hippias* occisus ab *Harmodio* et *Aristogitone*, *Eq.* 786.
- Hippo* philosophus: de eo *Cratinus* commentus est quæ de *Socratis* *ῥησις*; repetiit *Aristophanes* in *Nubibus* 95 sqq., sch. 96.
- Hippobinus*, paragrammatismus ex re pro *Hipponicus*, pater *Calliæ*, *Ran.* 429.
- Hippocantharus* dictum ut *hippocentaurus*, *Pac.* 181.
- Hippocentauri*: eorum pugna cum *Lapithis* ob intemperantem libidinem, *Nub.* 349.
- Hippoclidēs* (de pudendo muliebri), fr. 621.
- Hippocrates* (medicus) humana excrementa gustasse dicitur, ob *ὑπέρωτον*, *Pl.* 706.
- Hippocratis* (*Atheniensis*) filii ut porcini et inculti a comicis perstringuntur; tres autem erant, *Telesippus*, *Demophon*, *Pericles*, *Nub.* 1001. Erant *περὶ ἑξέτας*, *Georg.*, fr. 177, c, *Triphal.*, fr. 469, b. *Hippocratis* *Atheniensis* contubernium: ipse et filii ut rudes perstringuntur, *Thesm.* 273.
- Hippodamus*, *Milesius*, ab aliis *Thurius*, ab aliis *Samius* dictus, in magno honore ab *Atheniensibus* habitus, post *Persicum* bellum *Piræo* extruendo operam navavit, *Eq.* 327 cum nota *Meieri*. Alius, posterior, pater *Archeptolemi*, *Cleoni* in civitate regenda inimici, *ibid.* Ob edacitatem notatus, *ibid.*
- Hippolyte* *Amazon*, *Hippolyti* mater ex *Theseo*, *Ran.* 849.
- Hippolyte* (aliis *Astydamæa*), uxor *Acasti*, quæ *Peleum* frustra in amore sui pertrahere tentabat, *Nub.* 1063.
- Hippolytus* *Thesei* ex *Amazone* filius, *Ran.* 849, in *Theseo* *Euripidis*, *Vesp.* 312.
- Hipponax* verbera minatus *Bupalto*, *Lys.* 361. Erat acerbissimus; quid tumulto ejus aliquis inscripserit, *Prolog.* X, b, 158—163. *Hipponactis* versus: fallitur poeta; nam versus ille est *Ananieæ*, *Ran.* 661.
- Hipponicus* *Calliæ* filius, *Av.* 283. Vide *Callias*. Qua causa *Calliæ* filius sit dictus *Hipponicus*, *Nub.* 64.
- Hippopotamus*, improbissima bestia, in sceptris sculpta sub ciconia, probissima avi, *Av.* 1354.
- Hippothoon*, *Neptuni* filius ex *Alope* *Cercyonis*, *Ar.* 559.
- Hippothoontis* tribus, *Vesp.* 1138, *Ecl.* 362.
- Hippyllus*, conviva in *Vespis*, 1301.
- Hirci* lascivi, *Pl.* 295. *Hirci* febricitantes quomodo a caprariis curentur, *Pl.* 313.
- Hirundo* nova, veris initium, *Eq.* 419, exoptata veris nuncia, *Thesm.* 1, ex *Simonide*, *Av.* 1410. *Hinc* *χελιδόνες* pro verno tempore, *ib.* 1417. *Hirundo* apparet quid fieri jubeat, *Av.* 714 sq. Earum *βᾶσις* (?), *Ar.* 1681. *Χελιδόνειον* dicitur de barbara loquela apud *Æschylum* et *Ionem*, 1680.
- Histiæa*, *Eubææ* urbs *Oreos* apud *Homerum*, *Pac.* 1047. Adde *Hestiæenses*.
- [*Histriones*: *Æsopus*, *Vesp.* 564. *Apollodorus*, *Pac.* arg. *Callistratus*, *Ach.* arg., 654; *Av.* arg.; *Lys.* arg. *Cleomachus*, *Ecl.* 22. *Clidemides*, *Ran.* 803. *Dercylus*, *Vesp.* 78. *Hegelochus*, *Ran.* 305. *Molo*, *Ran.* 55. *Æagrus*, *Vesp.* 577. *Philonides*, *Ran.* arg.; *Vesp.* arg., 1013; *Av.* arg. *Phrynichus*, *Vesp.* 1293, *Av.* 750. *Sthenetus*, *Vesp.* 1303. *Tlepolemus*, *Nub.* 1267. *Διδό*. Vide in iis nominibus et in *Comædia*, *Persona*.]
- Holcades* (*Naves onerariæ*), fabula *Aristophanis*: v. fr. 354—375, p. 494 sqq.
- Homerocentra*, not. *Nub.* 450.
- Homerus*, *Nub.* 1056, *Pac.* 1089, *Ar.* 575, 910, 914; *σοφός*, *Pac.* 1096. Ejus versibus utitur *Aristophanes* *ib.* 1090—1098. *Homerus* divinus gloriam et decus adeptus utilia docendo, acies ordinare, virtutes bellicas, armationes, *Ran.* 1034—1036. Ex eo expressit *Æschylus* suos bellatores, *ib.* 1040 sqq. *Homeri* carmina laurum manu tenentes recitabant, *Nub.* 1364. Ejus hymni, *Av.* 575, *Margites*, *ib.* 913. *Homerus* pater omnium poeseos generum, *Prolog.* X, b, 94 sqq. Ejus carmina, quæ ante *Pisistratum* sparsim ferebantur, eo regnante collecta et disposita a plurimis criticis, præsertim *Orpheo* *Cratoniata*, *Zopyro* *Heracleota*, *Onomacrito* et *Concyllo*, sub *Ptolemæo* *Philadelpho* a *Zenodoto*, multo post ab *Aristarcho*, de quibus errores *Heliodori* refutantur, *Prolog.* IX, a, 37 sqq., p. XIX; X, a, 30—51. Cum *Homer* certavit inferior *Syagrus* (codd. *Satyrus*), *Ran.* Arg. IV. In *Homerum* scripsit *Theagenes*, *Pac.* 928. In primo versu *Odysseæ* nonnulli scribunt *πολύτροπον* pro *πολύτροπον*, *Nub.* 260.—*Homericæ* glossæ, *Dædal.*, fr. 1.
- Homines* brevis ævi componuntur cum immortalibus, *Ar.* 685—689.
- Horæ*, *Pac.* 1168. *His* deabus celebrantur *Athenis* *Pyanepsia* et *Thargelia*, *Eq.* 729, una cum *Sole*, *Pl.* 1054. In *Pace* *Horis* votum fit ad liberandam *Pæcen*, 456.—*Horæ*, *liber* *Prodic*i *sophistæ*, in quo *Hercules* ostenditur *Virtutem* optans præ blanda *Vitiositate*, *Nub.* 361.
- Horæ*, fabula *Aristophanis*: v. fr. 476—486, p. 511 sqq.
- Hordeæ* *Achilleæ*, quæ sint, *Eq.* 819.
- Horti*: apium et ruta in *περικύποις*, *Vesp.* 480. Hortulanorum tolleno, *κρῶνον*, fr. 554.
- Hyas* vocatus *Bacchus*, *Av.* 875.
- Hyccara*, oppidulum *Siciliæ* a *Nicia* captum, *Pl.* 179. Ex eo captiva *Lais*, *Pl.* 7.
- Hydra* centiceps ab *Hercule* sublata, *Pac.* 756.
- Hydriaphoros*, *Ecl.* 738.
- Hygiea*, filia *Æsculapii*, *Pl.* 639.
- Hylas*, amasius *Herculis*, in insua *Cro* ab *Nymphis* raptus, *Pl.* 1127.
- Hylas*, nomen fictum servi, *Eq.* 67.

Hymen, Hymenaeus, in carmine nuptiali *Pac.* 1335 et *saepe deinceps*, *Av.* 1742, 1754.

Hyperboreus Abaris, *Eq.* 729.

Hyperbolus demagogus a nonnullis perhibetur *Syrus origine*, *Pac.* 692, *filius Chremetis, frater Charonis*, *ib.* 681. De eo *Andocides*: *ejus patrem stigmatem notatum adhuc servum esse in publica argentaria: ipsum peregrinum lychnos conficere*, *Vesp.* 1007. *Hyperbolus litibus te opplebit*, *Ach.* 846, *ubi sch.*: *ubique ab Aristophane ut litium amans perstringitur*. *Hyperbolus, pessimus civis, ὀλίγη, lucernarum fabricator sive argillarius*, expeditionem in Chalcidone facere cupit, *Eq.* 1304. *Eum respuunt triremes ipse*, 1305—1315. *Lychnorum venditor, de Hyperbolo dictum*, *Eq.* 739. *Hyperbolus pro lapide appendendushominibus in barathrum praecipitandis*, *Eq.* 1363. *Hyperbolus, lychnorum venditor, talenta multa lucrificet propter malitiam et fraudes in lychnorum fabrica, quibus plurimum plumbi admiscuit pro aere*, *Nub.* 1065. *Ab Atheniensibus legatus ad Amphictyonum conventum, ἑσθονήμων, sorte ductus est: ei tum dii ademerunt corobam*, *Nub.* 623—625. *Talentum pretio didicit artes delusorias*, *Nub.* 876. *Hyperbolus iudices fallens et irridens*, *Vesp.* 1007. *Post Cleonis mortem demum clarus*, *Nub.* 624, *et rempublicam regens*, *Eq.* 1304, 149, *Pac.* 681. *Hyperbolus rempublicam Atheniensium administrans, homo malus: quare, quum alius non praesto fuerit, in tempus assumptus dicitur, utpote lucernarum venditor, quo civitas non in tenebris, sed ad lucernam res suas agat*, *Pac.* 681—692. *In qua fabula enim reprimit Trygaeus*, 921. *Athenis expulsus bello faciens*, 1319. *Ob pravitatem et quia civitatem ejus pudebat, ostracismo eiecit, Sami habitabat*, *Pac.* 681, *ex Theopompo*, *Vesp.* 1007. *Postremum ostracismo petiit Athenis, non obtemperans legi ob debitum reipublicae*, *Eq.* 855. *Hyperbolum, ubi semel ansam dedit, ipsum et matrem ejus assidue calcabant Comici*, *Nub.* 551 sq., *ut in Marica Eupolis*, 553, *Hermippus in Ἀρσινόω*, 557, *alii omnes, ut Plato comicus integra fabula*, 558, *coll. sch. Thesm.* 808. *Hyperboli mater ut anus temulenta, cordacem saltans in Marica ab Eupolide inducitur*, *Nub.* 555, *fabula docta in eum post mortem Cleonis*, *ib.* 591, *Ran.* 570. *In ea Hyperboli matrem τῆλιν comparavit Eupolis, vel Hyperboli ossa in τῆλιν dixit esse conjecta*, *Pl.* 1037 et *not.* *Hyperboli mater quo nomine fuerit, frustra quaesiverunt grammatici*, *Thesm.* 840. *Sami mortuus est per Samios ei infestus*, *Ran.* 570, *insidiis inimicorum Atheniensium*, *Pac.* 681, *corpusque mortui ultri vel sacco inclusum in mare demersum est, teste Theopompo*, *Vesp.* 1007, *Pac.* 681. *Hyperbolus mortuus in Ranis auxilio vocatur a caupona in Orco*, 570.

Hypodemos, Ὑποδεδωός (Meteculosus), ficta avis Libyca, *Av.* 65.

Hypsipyle, filia Thoantis, *fr.* 324.

Hypso et Hypsipyle, idem nomen, *Eq.* 1068.

I.

Iacchus qui sit variae sententiae, *Ran.* 324. *Mysteriorum εἰσὶν educitur*, *ibid.* *Iacchum saltabant in honorem Cereris et Proserpinae, in pulvere et nube ex Eleusine ortis praetervolantem Graecos ad Salaminem*, *Nub.* 303. *Iacchus invocatur ab initiatis in Ranis* 316 sq., 320, 324—336, 340—352, *φύσχορευτής, in astu Eleusinem*, 395—413. *Nam cavebatur a descendantibus ex astu Eleusinem*, *ib.* 320. *In Lenaico agone daducho clamanti, Invocate deum, praesentes*

ut ducat letam pompam Chori longa via, ex Ceramico respondent, *Σεμελίη Ἰακχε πλουτοδότα*, *Ran.* 479. *Iacchus secundum nonnullos idem qui Bacchus*, *ib.* 404, 324.

Iades utuntur βραχίσιν (calceamenti specie), *fr.* 311.

Iambici trimetri: eo metro comprehensa nonnunquam oracula fuisse probatur *Nub.* 144.

Iambographi qui, quales, unde dicti, *Prol. X, b*, 156—165.

Ianiscus, filius Aesculapii et Lampetiae, *Pl.* 701.

Iapetus, Titan, ex diis ante Saturnum, dicitur in senem delirum, *Nub.* 998.

Iaso in templo Aesculapii, ejus dei filia ex Lampetia, Solis filia, secundum Hermippum, *Pl.* 701, *sch.* 639. *Alibi Aristophani Iaso est Amphiarai filia, (quia in Amphiarai templo incubabatur, ut alias in Aesculapii, ad illum Aesculapii comites poeta transtulit)*, *sch. Pl.* 701, *Amph.*, *fr.* 83.

Iason, Pl. 1127, *ἡδὲ καὶ πόδισε Medeam*, *Pl.* 521. *Iason apud Simonidem et Pherecyden coquendo a Medea in juventutem restituitur*, *Eq.* 1321.

Iberes Aristarchi (unius triginta tyrannorum, cum τοῦτοις βαρβαρικωτάτοις Oenoen profecti), *Triphal.*, *fr.* 467.

Ibycus, Rheginus, lyricorum carminum poeta, mollis, *Thesm.* 161, 163.

Icarius recipit Bacchum qui Pentheum fugit, et donum hospitii ab eo accipit, *Eq.* 700.

Icarus: ejus fabula a tragicis poetis tractata, *Pac.* 141. *Icarus in Cretensibus Euripidis μονόφων, criticis visus πρόσωπον θρασύτερον*, *Ran.* 849.

Icarus insula cyclas, etiam Macris dicta, not. *Nub.* 212.

Ida. Idaei filii Cretenses: nam et Cretae et Troadis Ida mons erat, *Ran.* 1355.

Idas, frater Lyncei, *Pl.* 210.

Idmon (al. Iadmon) ζωτός in libertatem vindicavit Aesopum olim servum, *Av.* 471.

Ido et Idothea idem nomen, *Eq.* 1068.

Ié Paeon, ephymnium in Apollinem, *Pac.* 453, *Thesm.* 311. *Ἰεπαιωνίσι*, *Eq.* 408.

Ieiús Paeon, *Vesp.* 874.

Ilissus. Vide Heliison.

Ilithyia invocatur a parturientibus, *Lys.* 742, *Eccl.* 369, *hoc loco per jocum a difficulter cacante.*

Illices aves caecatae, *Av.* 1083.

Illyrii circa Thraciam absonum strident, *Av.* 1521.

Illyrii non agrum colendo, sed de rapto vivunt. Perisidis gentem esse nonnulli dicunt, *ibid.*

Immortalitas, Ἀθανασία; eam habens Minerva Τυδω (uxorem) dare vult apud Bacchytidem, *Av.* 1356.

Inachus, fluvius Argivae: ejus filiae βρόδοροι Nymphae, Aeschylus, *Ran.* 1344.

Inaros, rex Aegyptiorum, a Xerre defecit, adjutus ab Atheniensibus, *Pl.* 178.

Indi: apud eos Nyses dictus Bacchus, *Ran.* 216.

Induciae triennales vere initae mortuis Cleone et Brasida, *Eq.* 1392. *In qua fabula prodeunt et Populo traduntur ab Agoracrito, a Cleone dudum domi absconsa*, 1388—1395.

Infantes: eorum nominalia decima post partum die epulis celebrantur, secundum Aristotelem septima die, *Av.* 494, 922 sq., *quae vocabantur Amphidromia*, *Lys.* 757. *Infantes recens natos ἐν σελήνῳ ponebant*, *Vesp.* 480. *Infantibus recens natis mel lingendum datur ante tac: quam rem non advertit Menander*, *Thesm.* 506. *Infantes in urceis expositi*, *Vesp.* 289, *Thesm.* 505, *Ran.* 1190.

- Infantes septimo anno dentes omnes habent*, *Ran.* 418.
- inimici* : ab iis quæ utilia discamus, *Av.* 375—382.
- Initiari cupiebant morituri, ob felicem conditionem initiatorum apud inferos*, *Pac.* 374. *Dum initiabantur, porcum mactabant*, *ibid.* *Vide* *Mysteria*.
- Initiati, myrti corona cingebantur, non hederæ, ut quidam putant*, *Ran.* 330. *Meliore conditione sunt post mortem*, *Ran.* 324, *Pac.* 374. *Initiatorum sedes apud inferos describitur* *Ran.* 154—158. *In qua fabula Initiatorum chorus cum tibiis et tædis in prato ante portas Plutonis lacchum canit*, 316 sq., 324—336, 340—352. *Linguis favere et indignos, quos recenset, cedere jubet*, 354—371. *Minervam Σώτειραν, Cereni, lacchum saltantes invocant*, 372—413. *Archedemum, Clisthenem, Calliam σωπτόνους*, 416—430. *In florida prata choreas ducunt*, 440—459. *Theramenum ironice laudant*, 534—541. *Xanthiam servum monent ut dignum se Herculeo habitu præstet*, 590—597. *Musam invocant et Cleophontem barbarum rident*, 675—685. *Populum monent ut exaequet cives cum civibus, neminem lege ab honoribus excludat, terrorem adimat, ignoret deceptis a Phrynicho*, 686—705. *Cligeni mala augurantur*, 706—716. *Civitatem animadvertunt malis civibus uti, indigne negligere probos, in palaestris et musica educatos : rem invertendam esse*, 718—737. *Certamen poetarum quale futurum sit præagiunt ex eorum ingenio*, 814—829, 895—904. *Musas invocant*, 875—882. *Æschylum, auctorem tragicæ grandiloquentiæ, alloquuntur et ut moderatos contractis, velis uti velit monent*, 992—1005. *Certamen subtiliter agi jubent, ut apud exercitatos et ingeniosos spectatores*, 1109—1118. *Mirantur lance examinari tragicam poesin*, 1370—1377. *Æschylo et civitati reditum poetæ gratulantur*, 1482—1499. *Redeunti prælucent, magnorum bonorum bonas excogitationes et pacem civitati augurantur, Cleophontem valere jubentes*, 1528—1533.
- Ino pannosa in scenam producta ab Euripide*, *Ach.* 434. *Ino Euripidis a pedibus pendens et pallida ob miseriam*, *Vesp.* 1414, *ubi v. ejus fabulam in nota*.
- Inquilini, μέτοικοι, sibi προστάτας προφύλαττοι*, *Pac.* 684.
- Inspector, ἐπίσκοπος, quales Athenis in urbes socias mittuntur, in Aribus Nubiculum vixum conditam advenit, et Pisthetærum calumniaturus, vi abigitur*, 1022—1055. *Est magistratus fictus, qui non exstabat Athenis*, *sch.* 1022, 1020.
- Insulæ, earum incolæ in iudicium Athenas evocabantur* *α κλητήρι*, *Av.* 1422.
- Insulæ, Νῆσοι, fabula Aristophanis (de qua critici veteres quidam dubitabant an esset ejus) : v. fr. 343—353, p. 493 sq.*
- Io custodita ab Argo*, *Av.* 102, *Eccl.* 80.
- Iocaste, secundum nonnullos mater Agamedis ex Jove*, *Nub.* 508.
- Iolaus, per quem Bœolus jurat, heros Thebis cultus, Ach. 867. Cum Hercule celebratur, αἰχμητὴς δῖω, ab Archilocho*, *Av.* 1764. *Adde* *Hercules*.
- Ioleus : eo confugit ad Acastum Pelæus*, *Nub.* 1063.
- Ion, Creusæ Erechthei et Apollinis filius*, *Nub.* 1468, *Av.* 1527, *antiquus Atheniensis*, *Pac.* 46, *πολύμηχος Atheniensium*, *Av.* 1527. *Sacrificium Ionis, in quo corvus pernam victimæ rapit*, *Nub.* 52.
- Ion Chius, poeta lyricus et tragicus, qui multa diversi generis, etiam prosa oratione scripsit quæ recensentur, valde probatus et celebris, fecerat canticum Eoium, incipiens verbis Ἄοτον ἀερόποιττον ἀστέρα, etc. : mortuum in aere vocant omnes Eoium Sidus Pac.*
- 835—837. *Dithyrambo et tragædia vicit Athenis, inde benevolus misit Atheniensibus Chium vinum gratis. Socratis (Platonis) dialogus ejus nomine inscriptus*, 835.
- Iones dicti Athenienses, ob Ionem Xuthi filium ; a barbaris ita dicuntur Græci universi ; χανόπωνες*, *Ach.* 104, 106. *Iones in Attica*, *Pac.* 215. *Iones omnes mollissimi et luxuriosi*, *Pac.* 171, 1227, *Eccl.* 883, 918.
- Ionicus, Atheniensis, ab Ione qui erat Atheniensis*, *Pac.* 46. *Ionica mollities et mitrarum gestatio*, *Thesm.* 163. *Ionica cantiuncula, libidinosa*, *Eccl.* 883. *Ionico more pruriens*, *ib.* 918 sq. *Ionica dialectus*, *Pac.* 930. *Ionice*, 933. *De Ionica dialecto v. Nub.* 5, 694, 741, *Vesp.* 1397, *Av.* 839, *Thesm.* 1214, *Ran.* 138, *Pl.* 77, 696, 709.
- Iophon, filius Sophoclis, ex Nicostrata genitus*, *Ran.* 78, *patre vivente tragædias docuerat et vicebat splendide*, *ib.* 73. *Tum solus bonus tragædiarum poeta supererat, sed suspicabantur a patre fuisse adjutum*, *ib.* 73—79. *Perstringitur patris tragædis suum nomen inscripsisse, ipse frigidus et laxus*, 78.
- Iphicrates, dux Atheniensium Persis auxilia ferentium contra Ægyptios*, *Pl.* 178; *dux mercenariorum in bello Corinthiaco*, *ibid.* 173.
- Iphigenia Agamemnonis filia ab nonnullis, ut Euphorione, non Aulide, sed Braurone a patre mactata, et ursa, non cerea, ei ab dea supposita narratur*, *Lys.* 645.
- [*Ira : eam Græci quinque vocibus designant, ὄργη, θυμός, κότος, μῆνις, χόλος : quarum nomina differentia et definitiones traduntur*, *Ran.* 868 (844). *Iratilabra mordere solent*, *Vesp.* 1078, *Küst.*]
- Iresia petra, in insula Salamine, per nomen quodammodo tropæum Atheniensium*, *Eq.* 785.
- Iresionæ, rami in parietibus suspensi*, *Vesp.* 398 sq. *Iresione describitur ; famis tempore oraculum præcepit ut Athenienses eas ante portas suspenderent. Puer ἀμπελόης quid in cam canat. Pyanepsis et Thargelii Athenienses Soli et Horis sacrificant ; tum pueri ramos illos ferunt*, *Pl.* 1054, *Eq.* 729.
- Iris alata*, *Av.* 1177, 1179 sqq. *et sch.* 1203. *Iris apud Homerum similis ῥέγμωνι πέλειῳ*, *Av.* 575 ; *quod falsum, nam de Minerva et Junone Vocerus dicit ; nisi ex aliis carminibus ejus, ut hymnis, hoc sumptum*, *ibid.* *In Aribus Iris per Nubiculum tanquam per inane volat ; comprehensa et ad Pisthetærum ducta, se nescire dicit quas portas, quam urbem dicat ille, et quærit satisne sanus sit ; monet ne deos contemnat ; tandem obscenis minis virgo abigitur*, 1202—1261. — *Irides (plurali)*, *Av.* 1222 *et sch.*
- Isarchus archon*, *Nub. Arg. V.* 549, *Vesp.* 210, 718, *Pac.* 990.
- Isiciarius. Vide* *Agoracritus*.
- Ismenia, nobilis Thebanæ nomen*, *Lys.* 697.
- Ismenichus (servus hominis Bæoti)*, *Ach.* 861, 954. *Priori loco Ismenias legit scholiastes*.
- Isocrates : ejus discipulus Theramenes*, *Ran.* 544.
- Isthmia*, *Pac.* 879. *Ea gymnico certamine Corinthii celebrant Palæmonii et Neptuno*, *Eq.* 609. [Adde *not. Vesp.* 1413.] *Quia Isthmici certaminis locus angustus, ad celebritatem Isthmiorum multo ante a peregrinis tentoria occupantur*, *Pac.* 879.
- Isthmiaca corona*, *fr.* 414.
- Isthmus. Vide* *Corinthii*. — *Isthmus Pallenes*, *Eq.* 438.
- Istriana : (stigmatē notatæ) frontes servorum, Babil., fr., 44.*
- Ithacus Apodrasippidæ (quasi dicas Fugacidæ filius,*

fictum nomen Philocleonis sub asino fugientis ut Ulixes sub ariete, Vesp. 185.

Ilylus Homero, qui reliquis Ilyis, Av. 212.

Ilyis, lacrimabilis filius Terei et Procnæ, a matre Iuscinia usque comploratus, quæ eum patri dissectum opposuerat, Av. 212, ubi plura schol. rec. Memorat etiam sch. Ran. 681.

Irion, cognomen Demetrii grammatici, Av. 1569 et not.

J.

Iejunium, alter dies Thesmophoriorum, duodecimus Pyanepsionis, Thesm. 80. Vide Thesmophoria.

Judices Athenienses sexies mille, non plures, Vesp. 662. Quomodo e tribubus electi, quomodo in decurias divisi tribunalia sortirentur, multis expositum Pl. 277 c. notis, 972, 1166, Vesp. 389. Adde Thesmophoræ. Nemo ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ judicare poterat, qui non sexagesimum ætatis annum ingressus esset, Pl. 330. Iudices in multis literis, tribunalibus litera signatis, inscribi se curant, Pl. 1166 sq. et sch. Judicum sortitio, quinam in tribunal B, Θ, K abeant, Eccl. 681—686. Bacchos accipiebant eodem colore quo tribunal in quo judicaturi erant, Vesp. 1110, de qua re uberius expositum cum testimonio Aristotelis Pl. 277, 278 et notl. Vide Tribunalia. Iudices convocantur a stratego, Vesp. 242. Numeratis suffragiis albis quæ absolvebant, nigris quæ condemnabant, iudices ungue ducebant in cerata tabula lineam tongoam, quando damnandus; brevem, quando absolvendus reus erat, Vesp. 106, 167, Lys. 676. Paribus iudicium sententiis reus absolvebatur, Ran. 685. Adde Calculi, Lupini, Χορεύει. Ad iudices magnas causas et difficiles publico decreto rejiciunt senatus et populus, Vesp. 590 sq. Iudices sacrificabant et ex judiciaria mercede aliquid consecrabant Lyco heroi, cujus fanum prope tribunal, Vesp. 389. Vide Merces. Iudices sero, post signum datum, advenientes, mercedem non accipiebant, Vesp. 690. — Iudices quinque in certamine poetarum comicorum, Av. 445.

Judicia de rebus intra certos annos aguntur, vetustiora rejiciuntur, Eccl. 982 sqq., sch. 984. Iudicia inter peregrinos aguntur Athenis Munychione mense, Av. 1478. Judiciorum in debitis modis, Nub. 758.

Julii filius, senex πυροπίπτης dictus a Cratino, panes in prytaneum præbens; ut pæderasta perstringitur, Eq. 407.

Jutius, apud Libaniam, Pl. 147.

Juno, Ἥρα, Av. 1633; uxor Jovis, Lys. 1286; Olympia: ejus nuptiæ cum Jove describuntur, Av. 1731—1741. Juno τελεία, præses nuptiarum, in nuptiis culta, Thesm. 973. Nuptiarum claves servat, 976. Juno Ζῶνις, Γαμήλις, Lys. 217. Juno a Plutone reditum Semeles impetravit; sed illo per myrtum a Baccho datam circumvento, eam plantam in Samium templum inferri vetabat; testis Iophon, Ran. 330. Juno infantes Jovis ex Lamia perdidit, Vesp. 1035, pellicem ulta, Pac. 758. Junonis festum Pellence, Av. 1421, sed v. not.

Juppiter, Ζεύς, Jovem, ὀψιμέδοντα θεῶν τύραννον, venerantur Nubes, Nub. 564 sqq. Juppiter βασιλεὺς dictus ex oraculo, Nub. 2. Ζεὺ βασιλεῦ, Pl. 1093, al. Περικρατής, Thesm. 369; μεγάλωνυμος, Thesm. 315. Ἐστ παντοπότης; (unde ab Aristophane mirandi formulæ ὦ Ζεῦ facite additum διόπτα καὶ κατόπτα πανταρχῇ, visu vestis vehementer laceræ), Ach. 435. Juppiter scriptum habet, Av. 480. Jovis habitatio, Æther, Euripides Thesm. 272, Ran. 100. Jovis aula, Pac. 161. Juppiter

nubes obducit et delergit, Av. 1502. Jovis imber, Ran. 246. Juppiter igni coruscus, Lys. 1285; κεραυνόβροντης, Pac. 376; altifremens, Lys. 773. De ejus fulmine et tonitru multa Av. 1714, 1745—1751. Add. sch. Eq. 696. Juppiter Καταιβάτης apud Athenienses, fulmina demittens, Pac. 42. Vide Fulmen. Jovis vultus, Sophocles Lys. 8. Jovis liguæ injustos evertens Justitia, secundum Sophoclem, Av. 1240. Juppiter, depone scopas, ne verre, habitatoribus inani, Græciam, precatur Trygæus Pac. 59. Jovis currus, Pac. 722. Jove intrante bonorum plena omnia fiunt in Inacho Sophoclis, Pl. 806. Ab Jove oracula accipit Apollo, fr. 299. Juppiter Forensis, ἀγορεύς, in foro et concione positus: ejus sacra (σπλάγγνα), Eq. 410, 500. Juppiter Ἑλλάνας, Eq. 1253. Eum colebant in Ægina, ex eo tempore quo in siccitate Æacus cum collectis Panhellenibus Jovem venerabatur, ibid. Juppiter Hercæus: ejus ara cum ollis dedicata, Danaid., fr. 245. Juppiter ἐταίρεος, ὁμόγειος, ἱεραῖος, ξένος: sic etiam δοῦλος, hic comice ὁμομαστυγίας ad ὁμόγειος respiciendo, Ran. 756. Juppiter Ὁμόγειος, Ran. 750. Juppiter Milichius: ejus festum Athenis, secundum nonnullos Diasia tertio ante finem Anthesterionis die celebrata, Nub. 408, Eq. 500. Juppiter Olympius, Nub. 366, 817 sq. Ejus statua Eleis a Phidia structa, Pac. 605. Juppiter patrius, πατρώος, Athenis colitur, quia post educationem in Arcadia vel in Creta Athenis primum apparuit patribus, qui soli Græcorum ei sacrificia per tribus, pagos, gentes ei instruxerunt, Nub. 1468; πάτριος, sch. Eq. 255. Juppiter Πολιεὺς, cui sacrificabant Athenienses Diipoliis, Nub. 984, Pac. 420. Juppiter φίλος, Ach. 730, Eq. 500. Juppiter ἐράτριος, cui sacra fiunt Apaturiis, Ach. 146, Eq. 255. Juppiter σωτήρ, Ran. 738, Pl. 877, 1186, 1189, Thesm. 1009, Eccl. 79, 761, 1045, 1103. Ejus σωτήρως sacerdos, Pl. 1175. Templum Jovis σωτήρως in astu, ibid. Eum nonnulli Ἐπειθερίον vocant, ibid. et nota. Jovis σωτήρως poculum bibebant discessuri ex convivio, Pac. 300. Juppiter σάφηνος (fictus ex Ran. 22), Pl. 545. Juppiter τελείος in nuptiis cum Junone τελεία cultus ut presides, Thesm. 973. Juppiter ξένος, Eq. 500. — Jovis (infantis) custodes Corybantes, quos nonnulli ex lacrimis Jovis ortos dicebant, Vesp. 9. Ejus attores et custodes Curetes vel Corybantes, Lys. 558. Juppiter patrem suum vinxit, Nub. 904 sq. Vestis permittit honores quos sit electura, ex mytho Aristocriti, Vesp. 846. Cum Junone congressus Elymni in Eubæa: unde νομιζὼν Ἐλύμνιον, Pac. 1126. Jovis et Junonis nuptiæ describuntur Av. 1731—1741. Juppiter amore mulierum victus, Nub. 1080 sq., sch. Av. 568. Ex Lamia Bæti liberos gignit, quos occidit Juno; illam Juppiter ex Libya in Italiam transfert; quomodo ultionem Junonis infirmaverit, Pac. 758, Vesp. 1035. Per ignem cum Semele congressus, Nub. 605. Cur Ceycem Trachiniorum regem mari demerserit et uxorem ejus mactaverit in alcedinem, Av. 250. Juppiter aquilam contra cantharum tuitus maleeventu, in fabula Æsopica, Pac. 130. Ad Jovis aram immolandus Athamas, Nub. 257. Jovi aries mactatur, Av. 568, ubi perstringitur ob libidinem et adulteria. Jovis lucus ἀγλαόενδρος (de Olympia, ut videtur), Simonides Nub. 1356. Jovi sacra quærens, Av. 480. Jovis filii genuini Mars et Vulcanus, Av. 1653. Ejus filia Hecate, Ran. 1361; filiae Musæ novem, Ran. 875. Jovis Corinthus, proverbium, a Corintho, Jovis filio, qui Corinthum urbem condidit, usque inculcato ab legatis Corinthiis, Ran. 439, Eccl. 828. Juppiter se-

cundum nonnullos est pater Agamedis ex Iocaste, *Nub.* 508. Ab Jove poemata incipiunt poetae, *Nub.* 566. Juppiter . . . , initium *Menalippæ* σοφῆς Euripidis, *Ran.* 1244. Juppiter in *Dædalō* Aristophanis representatur in multis formas se mutans, divitiarum et fructuum plenus, *fr.* 233. Est adulter apud *Eupolin*, *Pac.* 741. In *Pluto* Juppiter Plutoni excaveavit, minatus se ad solos justos, sapientes, modestos iturum, 87—92, quare, exponitur 88. Jovis imperium perituum demonstratur, si Plutus visum recuperet, *ib.* 119 sqq. Juppiter divitias omnes possidet, *ib.* 580; imo pauper est, 582 sqq.

Jurandi formulæ inchoatæ apud veteres, omisso nomine dei, Ran. 1374. *Jurantes tangunt victimam, Lys.* 202.

[*Jusjurandum Laconum, vxi τὸ σιῶ, Atheniensium, vῆ τὸ θεῶ, Lys.* 81, 148; mulierum, μὲ τὸ θεῶ, *Eccl.* 155. *Jusjurandum litigantium, ἀνωμοσία, ἀνωμοσία et ἔξωμοσία, Vesp.* 1036. *Jusjurandum Rhadamanthi, Av.* 521. *Kest.*]

Justitia, Δίκη, Jovis ligone funditus evertens injustos, ex Sophocle, Ar. 1210.

L.

Labes canis, qua imagine luditur Laches dux (ubi ride), in culina rapuerat caseum Siculum, et in judicium trahitur, ut Labes Exoniensis, cui dicam scripsit alius canis Labes (quasi dicas Rapax) Cydathæneensis (Cleon, quod significat ut conjecturam scholiasta v. 991). Post sacrificia, caussa vocata, iudex sedet Philocleo, Vesp. 835 sqq., eum damnare certus et laudans canem accusatorem, 900 sqq. Accusatoris Labelis vices agit Xanthias, id urgens quod nihil ipsi consorti de praeda impertiverit, 907—930. Testes citat Bdelycleo et invito patre Labelem accusatum defendit, ut in expeditione multa passum, dum alter domi manserit, 936—978. Philocleo, quamquam misericordia tactus, condemnaturus est, sed fallitur et insciens absolvit, 979 sqq.

Labra mordere est iratorum, Vesp. 1083.

Lac gallinarum, prov. de summa felicitate, Vesp. 508.

Lacæna, Lys. 78, etc. *Lacænarum* puellarum certamina ad *Eurotam*, chori duce *Diana, Lys.* 1308—1315. *Lacæne (κλιμαξ), fr.* 3.

Lacedæmon, Ar. 813, *Lys.* 995, 1231, *fr.* 354. *Lacedæmone peregrini expelluntur; de qua ἐνγλασίξ frumenti deficientis tempore instituta multis Theopompus, Av.* 1012 sq. *Lacedæmon* ab Aristophane *Seriphus* dicta (ob difficilem vitam), *fr.* 676. — *Λακεδαιμονία, Babyl., fr.* 68.

Lacedæmonii barbas trahentes, *Lys.* 1072. *In omni re agenda plenitudo observant, Ach.* 84. *Lacedæmoniorum κατάρτα: Οἰκοδομά σε λάβοι καὶ ἀμβολὰ ὁ τε ἑπὶ πορὶ, καὶ ἂ γυνὰ τοῖ μοι γόν ἔχοι, Nub.* 12. *Eorum κρύπτειται (cod. κρύπτει) apud Platonem et Euripidem, Thesm.* 600. *Eorum ἐνγλασίξ, ex Theopompo, Ar.* 1014. *Lacedæmoniorum φρονιμία, Lys.* 1140. *Cur purpureis sagis in bello utantur, ex Aristotele, Ach.* 320, *Pac.* 1173. *Eorum λόγῳ quattuor sub rege; ab aliis quinque recensentur; Thucydides septem refert, præter Sciritas, Lys.* 453, *Ach.* 1074. *Lacedæmonii non erant sagittarii, Pac.* 443. — *Lacedæmonii* liberabant Athenienses a tyrannide Hippiae, *Lys.* 1150—1156, oraculo post Hipparchi mortem scæpius moniti: primo mari miserunt Archimolium; quo victo Cleomenem regem, qui Pisistratidas in Pelargico muro inclusos cepit; ex Aristotele, 1153. Adde sch. 619. *Lacedæmoniorum sacra bella, alterum contra Phocenses, alterum pro Phocensibus*

contra Athenienses, ex historicis memorata Av. 556. *Lacedæmonii* piaculares habiti ob necem supplicum *Helotarum* in templo *Neptuni Tanarii, Ach.* 540. *A Themistocle circumventi, quem Athenas muris firmari nolent, Eq.* 814. *Pausaniam regem suum occidunt ob prodicionem; Themistocli irascuntur ob muros Athenarum, quos fraude ipsorum condiderat, Eq.* 84. *Duces suos Cleandridam morte et publicatione bonorum, Plistounactem quindecim talentis multant, ut corruptos a Pericle, quo Atticis agris excederent, Nub.* 839. *Lacedæmonii, quos adierant Megarenses, ab Atheniensibus impetrare student ut Pericleum decretum in illos antiquetur; frustra: hinc bellum, Ach.* 535—539. *Lacedæmoniorum irruptio in Atticam, Pac.* 701. *Lacedæmonii 57 naves perdidérant in pugna navali contra Phormionem Atheniensem, Eq.* 562, a quo bis victi sunt, *Pac.* 347. *Æginam postulant ab Atheniensibus, Ach.* 653. *Lacedæmoniorum legatio ad Persarum regem, Ach.* 647. *Eorum socii Argivi, Eq.* 467. *Lacedæmonii vincuntur a Demosthene in Pylo; qui in Sphacteriam perfrugerant, a Cleone victi Athenas ducuntur, Eq.* 55, trecenti, *ib.* 469, 1053, *Pac.* 479. *Lacedæmoniorum victi ex Pylo, Eq.* 1053, miserabili specie Athenas ducti, *Nub.* 186 et schol. *Lacedæmonii* post res in Pylo gestas primi pacem offerunt Atheniensibus, et redditionem sexaginta triremium captivarum, Cleone suadente rejecti, *Pac.* 665 sqq., sch. 219, 658, biennio ante *Vespas* doctas, *Vesp.* 41. *Lacedæmoniorum et Atheniensium legati mutui octavo belli anno missi ad inducias pangendas; eorum nomina (ex Thucyd. 4, 119), Eq.* 794. *Lacedæmonii et Athenienses, utri vincebant, volebant pacem componere, Pac.* 211—219. *Quinquaginta annorum inducie cum Atheniensibus Alcæo archonte pactæ, Pac.* 466. *Lacedæmonii in bello Peloponesiaco a Persis adjuti, Pac.* 107. *Barbaris sociis utebantur, Lys.* 1133. *Sic a Cyro minore pecuniis adjuti adversus Athenienses, Eq.* 969. *Lacedæmoniorum et Argivorum pugna ad Orneas, Av.* 399. *Lacedæmonii Pylum sibi reddi cupiunt, Lys.* 1163 sq. *In ea fabula fingitur Lacedæmoniorum caducentior arrecta scytala Athenas venire de pace componenda acturus, 980—1013. Inde legati ex arrecta civitate; quos ad pacem compellit Lysistrata communium sacrorum et mutuorum beneficiorum commemoratione, quædam sibi invicem concedentes, 1072—1188. Hymni Laconum in Leonidæ facinus, Spartani, deos et heroes suos, 1242—1272, 1297—1320. — Lacedæmonii Peilænen (Achaïæ) urbem affectant, Lys.* 996. *Victi ad Arginusam, Ran.* 698. *Post eam pugnam, Callia archonte, decedere Decælea volebant; pacem ea conditione quominus accipiunt Athenienses impedit Cleophon, nisi ceteras quoque urbes Atheniensium omnes illi reddant; narrat Aristoteles, Ran.* 1532. *Lacedæmoniorum legatio Athenas de induciis, cui respondere debebat Thrasybulus, Eccl.* 355. *Lacedæmonii a Conone victi, Pl.* 173. *Bellum sociorum vel Corinthiacum contra eos confectum tribus vel quattuor annis ante Antipatrum (archontem cl. 97. 4); statim habebant Siegonæ, socii Corinthi, ibid. — Lacedæmonii sunt infidi et perjuri, Ach.* 308 c. schol., *Lys.* 628 sq. *Ut dolosi perstringuntur in comædiis. Pac.* 1068, et ut perfidi, 1082. *Lacedæmonii αἰσχροκερδέες, διεκρωδῆται, Pac.* 623 et sch. *Ut sordidi. ἑυπῶντες, ἀπαράττοι, perstringuntur Lys.* 279 sq. *Proverbium de Lacedæmoniis, ab expeditione eorum in Asiam ductum, οἷον λῶντες, ἐν Ἐφέσῳ δ' ἀλώπικες, Pac.* 1189. *Adde infra Lacones. — Lacedæmoniorum*

- mulieres in furem coniectas expiavit Bacis, *α-
θαρίης* Lacedaemoniis ab Apolline datus, ex Theo-
pompo, *Pac.* 1071, *Av.* 962.
- Laches, dux Atheniensis tribus annis ante Vespas do-
ctam, Eucle archonte, secundum Demetrium, in Si-
ciliam missus auxilio Leontinis, nunc a Cleone in
iudicium agitur: ad quem iudicandum properant Vespæ
240—245: divitem enim esse, ex publica pecunia
abstracta, 241. Nam corrumpi se passus erat et
publicas opes avertit in expeditio Sicula, *ib.* 836.
Laches (male legitur Chares) fortasse etiam in so-
cios navale iniurius, *ib.* 909. Sicetiotas omnes rapi-
nis vexabat (ubi iterum Chares), *ib.* 924, 963. Laches
in expeditione, non domi, 968. Perstringitur etiam
ut calvus, *ib.* 241. Laches, dux Atheniensium, cecidit
Mantineæ (ol. 90, 3), ex Androtione, *Av.* 13. — La-
chtes (in *αρχέτας* latent, secundum conjecturam
Bergkii), *Georg.*, *fr.* 177, b. Laches (vitiose pro
Demosthene positus), *Nub.* 186.
- Laches, natus in choro senum, in *Lys.* 303.
- Lacon dictus Cillicon, Sami proditor, secundum Am-
monium, *Pac.* 363.
- Lacones, *Lys.* 1074, 1097, 1100 etc. Bello Messeniaco
et terre motu pressi auxilia flagitant ab Atheniensibus
et obtinent, *Lys.* 1138—1145. Lacones pacis studiosi,
Pac. 478. Lacones *τορνανικοί*, *μισόδημοι*, *Georg.*, *fr.*
164; fortitudine sua superbiebant, *Vesp.* 466. Longa
κράσπεδα (vestium fimbrias) gerebant, *Vesp.* 475.
Ἐλῶμα (palustri herba) cocto vescebantur, *fr.* 351. La-
conas imitandi studio insaniebant Athenienses, *Av.*
1281, et eorum *σκυτάλια*, scipiones graves, gestabant,
1283. *Λακωνίζειν* (i. q. *παριούσις χρησθαι*), *fr.* 322. Adde
Lacedaemonii.
- Laconica vita: eam imitabantur Athenienses quidam,
Pl. 84. Laconicae claves quales, *Thesm.* 421—423, *sch.*
423. Laconica, calcamenta delicatiora, *Vesp.* 1158;
quas ob eam causam et propter nomen induere non
vult Philocleo *μισόλακων*, 1159 sqq. Memorantur hi
calcei viriles, *Thesm.* 442, *Eccl.* 74, 269, 345, 508,
542. Laconica *σκυτάλη* quid, *Av.* 1283. Laconica ficus,
pusilla, *fr.* 164. Laconicus tillymallus in magna fa-
ma, *Eccl.* 405. Laconica dialectus, *Lys.* 81, 983 in
nota, 1247.
- Lacratides, vetus archon Atheniensis tempore Darii,
sub quo nix ingens et frigus incidit: quare frigida
omnia dici *Λακρατίδου*, *Ach.* 220.
- Laertes, pater Ulixis, *Pl.* 312.
- Laespodias deformibus tibiis erat, quare pallium ad
femora usque demittebat: dicitur etiam dux belli
fuisse, et bellicosus; notatur ut litium cupidus, *Av.*
1569, ubi de his loci Comicorum.
- Lestrygonēs: eorum urbs Lamus, *Pac.* 758. In eorum
insula vixit Circe, *Pl.* 303.
- Lais, filia Timandrae, ex Hycaris Siciliae oppidulo a
Nicia capto septennis Corinthum missa, celeberrima
meretrix evasit, postremo in Thessalam abiit; ubi
quomodo a mulieribus in templo Veneris occisa,
ultionem obtinuerit a dea, *Pl.* 179 et nott. Diogeni
philosopho dicta Tropeum libidinis Graecae, *ibid.*
Memoratur etiam *sch.* 7, 149, *Lys.* 91. Laidis et
Philonidæ Melitensis amorem Aristophanes per-
stringit imagine Circae et Ulixis, in *Pluto* 302 sqq.
- Laius ebrius genuit filium, *Ach.* 242. Laii filius esse
figitur Meletus poeta in Pelargis, *fr.* 376.
- Lamachus, Xenophanis filius, dux Atheniensium in
bello Siculo, jam ante ut belli amantissimus saepe ab
Aristophane memoratus, *Ach.* 270. Lamachi mater:
ejus nomen non inventum a grammaticis, *Thesm.*
841, 840. Ejus pater Xenophantus, 840. In Achur-
nensibus Lamachus advocant Acharnenses senes con-
tra Dicaeopolidem, cum laude bellicae virtutis ejus, 566
sqg. Prodit cum scito gorgoneo et cristis, 572 sqq., et
sugillatur a Dicaeopolide, 575 sqq. Abit flagrans odium
in Peloponnesos, Megareses et Boeotos professus, 622.
Deinde Lamachi famulus ad Dicaeopolidem venit emptu-
rus turdos et anguilla Copaicæ partem ad Choas: ab-
igitur, 959—968. Lamachus ipse a praetoribus Choum
et Chyrorum festo, dum nitit, in expeditionem con-
tra Boeotos vocatur, et armat se, singula a famulo sibi
afferri jubens, dum Dicaeopolis eum deridens singula
ad suavissimi convivii apparatus apportanda succinit,
1071—1142. Paulo post Lamachus affertur vulneratus
et medico egens; irridetur a Dicaeopolide, in pace sua
cum amicis compotante, 1174—1227. *Λαμχιπίπτον*,
1206. *Ταλαύρινος*, cum Gorgone in clypeo, et tribus
cristis, 964 sq. Vide Gorgo. In Pace Lamachus impe-
dit cum sua Gorgone in clypeo deæ liberationem, 473
sq.: dies *μισόλαμχος* de pace exoriente, *ib.* 304. Lama-
chi puer bellica carmina cantat in Trygaei nuptiis; quare
abigitur, *ib.* 1270—1294. Lamachus, vir *βουλόμαχος*
et *κλαυσίμαχος*, 1293. Lamachus (de quovis bellum
cupiente), *Ach.* 722. Jam mortuus quum Aves age-
bantur, *Av. Arg. I.* Occidit in Sicilia quarto anno
ante Thesmophoriazas editam, *Th.* 841. Lamachus
heros, dux optimus in bello, qui ex Homeri disciplina
processit, *Ran.* 1039. Lamachi (in *μολαχούς* latere vide-
tur, docente Bergkio), *Georg.*, *fr.* 177, b.
- Lamia: eo nomine Duris narrat fuisse pulchram mu-
lierem, ex Jovis congressu liberos peperisse, quos
Juno perdidit: hinc Lamiam, prae tristitia mon-
strosum factam, aliarum infantes raptos occidere,
Vesp. 1035, *Pac.* 758. Fuisse filiam Beli et Libyæ,
quam amalam Juppiter ex Africa in Italiam tra-
duxerit, unde urbs ibi Lamia. Nutrices territuræ
infantes eam vocant. Narratur etiam insomnis
reddita esse a Junone, sed ab Jove exemptis oculis
nacta; secundum alios facultatem in omnes se for-
mas permuandi ab eo acceptam. Erat ferum et mule
olens monstrum, *Pac.* 758. Terriculamentum erat,
Eq. 693. Lamia capta pepedit, fabula, *Vesp.* 1177.
Lamia scytalam habens pedebat, Crates in Lamia,
quo respicitur v. 78, *Eccl.* 77. Memoratur in *fr. ap.*
Plutarch. Comp. Aristoph. et Menandri init.
- Lamia, urbs Italiae, appellata de Lamia virgine Li-
byæ ab Jove in Italiam traducta, *Pac.* 758.
- Lamias; ejus baculum: erat enim Lamius vel Lamias
pauper, lignis bajulandis victitans. Perstringitur
etiam ut *δεσμοφύλαξ*, *Eccl.* 77, coll. 79—81.
- Lamo, femina stupida, *Eq.* 62.
- Lampadedromia, res honorifica, *Vesp.* 1203. Tribus fe-
stis agebatur, Prometheis, Panathenæis, Hephaesteis.
Ran. 1087, in Ceramico, *ib.* 1093, ubi v. schol. et ad
131. Cursorum ultimi palmis perculiuntur (a Ceramen-
sibus), *fr.* 105.
- Lampetia, Solis filia: ex ea secundum Hermippum
quinque, secundum alios septem liberos genuit
Æsculapinus, *Pl.* 701.
- Lampito, in Lysistrata Lacena vegeta, venit in concio-
nem a Lysistrata indictam, ad ejusque consilia prom-
ptior est ceteris mulieribus, 78 sqq. In arcem abit,
253.
- Lampo vates, *Av.* 998, per anserem jurabat, in aliqua re
deceptorus, *Av.* 521. Vates et oraculorum interpretes,
ἐξηγητής dictus, saepe egit in rebus publicis et Thu-
rium coloniam deducendam continenter suscit; ad
quam rem delectus est cum novem aliis Atheniensibus.

- bis, eique tribuitur a nonnullis laus Sybaris condita*, Nub. 332, Av. 521. In Prytaneo publice alebatur, Av. 521, Pac. 1084. Memoratur in Cratini Nemesi. Nonnulli superstitem fuisse credunt, quum Ares ageretur, Av. 521.
- Lamprocles, Midonis vel filius vel discipulus: ejus curmen* ἡμιλάδης περσέπολι memorat Phrynichus, Nub. 967.
- Lampsacus: eam urbem Themistocli largitus est Artaxerxes ad vinum*, Eq. 84.
- Lamptreus (ex Lamptris, pago Erechtheidis tribus), fr.* 93.
- Lanauis, urbs Læstrygonum*, Pac. 758.
- Lanae a vendentibus ad fraudem madaefactae, Ran.* 1386 sq. et sch. *Lanae ope paucillum olei instillant auri agrotæ*, Vesp. 701.
- Lanificio et texturæ descriptio*, Lys. 567—587, coll. schol.
- Laomedon: ei mercede muros struxit Apollo*, Av. 584.
- Lapides tres apponunt cacantes*, Pac. 1230 et sch.
- Lapithæ cum Hippocentauris intemperanter libidinis pugnant*, Nub. 349.
- Larinus bubulcus accepit ab Hercule boves Geryonæ abductos et bene nutrit: hinc dicti* λαρῖνοι βόες, secundum Lycum Rheginum, Pac. 925. *Larinus bubulcus quidam magnus: a quo magni boves appellati, pascentes τὴν ἑπείρου* (Epirum?) de prosapia boum Geryonis, Av. 465.
- Larissa, urbs Thesprotiae: ibi magni boves*, Av. 465.
- Lasus Hermionensis, poeta lyricus, carmine certabat cum Simonide et dixit, Nihil moror*, Vesp. 1410 sq. *Primus cyclicos choros instituit secundum veteres scholiastas*, Av. 1403.
- Latona, Thesm.* 117, 120, 123, 129, γενομένης, ib. 321. *Latona ὀρτυγιομήτειρα* (ad Ortygiam insulam respiciendo) invocatur in consecranda urbe avium, Av. 870.
- Laureoticæ nocturnæ, tetradrachma*, Av. 1106, sch. Eq. 1093.
- Laurium, in Attica: ibi metalla*, Eq. 362, argentifodinae, Av. 1106, aurifodinae et nocturnæ, Eq. 1093.
- Laurus Pythica, prope tripodem Delphicum, quam quatit Apollo vel Pythia reddens oracula*, Pl. 213. *Lauro coronati vates et sacerdotes*, Pac. 1044. *Laurum tenentes canebant Homeri carmina*, Nub. 1364.
- Latrunculorum ludi lex*, Eccl. 987.
- Leæna, Corinthia meretrix*, Pl. 149.
- Leænæ vel leones eburnei conquiscentes sculpti in manubriis cultrosum*, Lys. 231 et sch.
- Lebadea Bæotiae: eo fugiit Trophonius et celebre antrum condidit*, Nub. 508.
- Lechæum, in Eubœa*, Eq. 561.
- Lecti veterum pedes habebant ὠφελυμμένους carbonculis et electro, ut nunc argento vel cassitero*, Eq. 532.
- Leda filia*, Lys. 1314.
- Legati Athenienses quibus modis cives suos frustrentur*, Ach. 65—171.
- Lemnia vitis*, Pac. 1162 et sch. *Lemnius ignis, proverb. a Vulcani officina ibi sita, ut Lemnium malum a mulieribus Lemniis, quæ meretrices sunt*, Lys. 299, 298.
- Lemnias, fabula Aristophanis: v. fr.* 324—341, p. 491 sq.
- Lemnius faharum tenerarum ferax, fr.* 325.
- Lenæa, sive Dionysia rustica*, Ach. 504, 202, celebrata ἐν μετοπισῶν, sch. 378. *Iis ludi scenici prebebantur*, Ach. 1155, *Baccho sacri*, 202. *Ὄπι: Ἀργίῳ ἄγων*, Ach. 504, sch. 202, *Ran.* 404, *Prol.* 111, 8. In Lenæo agone Bacchi duduchus cum lampade dicit: *Invocate deum! præsentes respondent*, Σεμῶνι! ἴαχες πλοῦτοῦτα, *Ran.* 479. *Lenæis etiam metaci choragi erant; quare in Lenæicis choris peregrini saltare poterant, quod non licebat in urbanis Dionysiis*, Pl. 953 c. nota. *Lenæis suo etiam tempore a poetis certari carminibus ad risum compositis scribit schol.* Eq. 547.
- Lenæum, templum Bacchi in agris, quare*, Ach. 202.
- Leogoras, pater Andocide oratoris, luxuriosus, equos alens, secundum Eupolidem bona perdidit per Myrrhinam meretricem*, Nub. 109. *Amyntas eubæus cum Leogora*, Vesp. 1269.
- Leonidas animose pugnat in Persas arena non pauciores*, Lys. 1254—1261, *Thermopylis*, Eq. 55. *Quid responderit nuncianti cælum legi sagittis Persarum*, Vesp. 1084.
- Leontini: iis Athenienses auxilio mittunt Lachetem ducem cum navibus; quo revocato, Sophoclem et Pythodorum, exilio tandem multatos*, Vesp. 240.
- Leontis tribus*, Vesp. 81, Av. 496.
- Leotrophides (choragus)*, Av. 1406. *Perstringitur ut vehementer gracilis, levis, mortuina facie; loci Comicorum, ibid.*
- Leprea, urbs Peloponnesi, olim Cauconum, ubi lora valida liebat*, Ach. 724. *Lepreus Eleus, τὸν Λέπρεον, vulgo τὸ Λέπρεον, in Peloponneso, prope Triphylia; unde Lepreum dictum Didymi sententia*, Av. 149, 151.
- Lepreotæ, urbis Leprei incolæ*, Av. 149.
- Leprus, locus extra urbem, ubi coriariorum officinæ erant*, Ach. 724.
- Lesbii: eorum λαχισμός, Eccl.* 920 et sch. *Lesbii invenerunt τὸ αἰσχροπρεπὲς τῷ στόματι: loci Comicorum*, Vesp. 1346. *Λεσβιάζειν: nam Lesbii perstringuntur ἐπὶ τῷ περσινόμῳ πλησιάζειν*, *Ran.* 1308. *Lesbiæ λαχιστρῶν, Pherecrates, ibid.*
- Lesbus: ibi Napæus Apollo*, Nub. 144. *Ibi dux Agyrrius*, Eccl. 102.
- Lethes campus in Orco*, *Ran.* 186.
- Letoides (Apollo)*, Eq. 1081.
- Leucolophas (homo contemptus)*, Eccl. 645.
- Leucolophides. Vide Leucolophus.*
- Leucolophus, pater Adimanti, aliis Leucolophides, Ran.* 1513. *Leucolophides, Porthæonis filius, Adimanti pater, apud Eupolidem et Platonem philosophum, Ran.* 1513.
- Leuconensis*, Av. 997.
- Leucophrys Diana, cui Magnesie sacra fecit Themistocles*, Eq. 84.
- Leucothea, not.* Vesp. 1413.
- Levis armatura minimi habita, et hostibus prima obicitur*, Thesm. 232.
- Lex Attica de ἐπιζήτοις filiabus*, Av. 1653; de spuris filiis, 1656. *Lex erat Athenis, nemini licere ante tricesimum ætatis annum ut vel fabulam in scena exhibeat vel ad populum oret*, Nub. 510. *V. not. ad* 530. [*Lex de non oppignerandis armis*, Pl. 451. *Lex Eleusinia de vestibus, in quibus quis initialis fuerat, deo consecrandis*, Pl. 846. *Lex de peregrinis Athenas habitantibus*, *Ran.* 419. *Lex de Archonte fabulis Comicorum non exagitando*, Nub. 31. *Add. Antimachus. Lex ξένῳ μὴ χορεύειν*, Pl. 954. *Lex ξένῳ μὴ μυσῶν*, Pl. 1014. *Lex Cineæ et Phrini de compe-scendo juvenum luxu*, Eq. 577. *Lex ne quis ultra medimum cum femina de re aliqua contractum ineat*, Eccl. 1017. *Lex Solonis etiam eos puniebat,*

- quī stercus bovinum furatī essent, *Eq.* 655. Kust.] In *Avibus* Legum vel decretorum populi venditor, ψηφισματωπώλης, Nubicuculium vixdum conditum advenit, quem cito Pisthelaerus abigit, 1035—1052.
- Lexiarchici libelli*, λεξιρχικά γράμματα, apud demarchos, *Nub.* 37.
- Libanus mons*, *Pl.* 703.
- Libatio*. Libantes dicebant adesse πολλοὺς ἀγχοῦς, quo abirent qui mali facinoris sibi conscii essent, *Pac.* 968. Post libationes dicebant, Ἐκκέχυνται, καὶ αἱ θεῶν, *Ran.* 479.
- Liberi homines* olīm brassica et alliis flagellabantur, *Ran.* 621.
- Libya*: ibi multae aves et mirae formae animalia, *Av.* 65, ubi Libyca avis. Libya, patria gruum, *Av.* 1136, qui eo quotannis migrant, *ib.* 710. In *Libya* laserpitium, *Av.* 534. Memoratur *Libya* sch. *Av.* 1467, *Eq.* 894, 1189. *Libyca* σπυλάς, *Sophocles* *Av.* 933. *Libyca* dialectus, *Av.* 122.
- Libya, mater Lamiae ex Belo*, *Pac.* 758.
- Libyes* quo honore affecerint Battum Cyrenes apud ipsos conditorem, *Pl.* 925.
- Libystica fabula* de aquila suis pennis (in sagitta) percussa, apud Aeschylum in *Myrmidonibus*, *Av.* 807, 808.
- Lictores*, ἐξεδούργοι, ἐξεδούργοι, in thymele, curantes ἐκδοσίαν spectulorum, *Pac.* 734.
- Licymnius a Tlepolemo occisus esse* narratur ab Alcmena in *fabula* Xenoclis tragici, *Nub.* 1264. Licymnius, *fabula* Euripidis, in *Didascalis* non memoratur, *Av.* 1242. Licymnii fulminis jactus, qualis in *Licymnio* Euripidis aliquem urit, *Av.* 1242.
- Ligna et picem* exportare Athenis vetitum, *Eq.* 279.
- Lileum, urbs Doridis*, not. *Pl.* 385.
- Limnae*, locus Atticae sacer Baccho, qui templum ibi habebat, lucum et festa cum choris ibi celebrata, ut testatur Callimachus, *Ran.* 216, 217, 219.
- Lindus, Rhodi urbs*, *Prol.* XI, 31; XIV, 1.
- Linea longa*, *Vesp.* 106, de qua vide in *Judices*.
- Lingua victimarum* seorsum a ceteris exilis secabatur in sacrificiis, *Av.* 1705 et sch., *Pac.* 1060, sch. 1109. In publicis sacrificiis excidit et Mercurio consecratur, sermonis domino, *Pl.* 1110. Lingua praconi fit, i. e. datur; nam praconibus victimarum linguae dabantur; sic Callistratus, *ibid.*
- Lipsydrum*, locus Atticae circa vel super Parnethem (v. not.): in id muro cinctum ab Alcmaeonidis in bello contra Pisistratidas civium pars collecta, *Lys.* 665.
- Liturgia, Eq.* 912.
- Lochus, λόγος*, quot militum cohors fuerit apud Athenienses et Lacedaemonios, variae sententiae, *Ach.* 1074. Adde *Lacedaemonii*.
- Locris, Av.* 152.
- Locustae* quare τετραπτερυλλίδες dictae, *Ach.* 871. *Locustae* rescebant olim tenuiores, *Ach.* 1116.
- Λόγοι* duo in *Nubibus* introducuntur, ut scholiastes ad v. 889 dicit, in carceis textilibus, velut ares, pugnant inter se, Justus et Injustus, ut instituturus sit Philippiiden. Post altercationes, in quibus utriusque mos apparet, 889—933, moventur a Choro, ut antiquam et novam disciplinam ordine exponant, 934—960. Antiquam et venerabilem educationem, ex qua Marathonomachiae Atheniensibus orti, ut suam cum novae disciplinae nequitia comparans egregie describit Justus, 961—1023, laudatus a Choro, illius aevi homines felices praedicante, 1024—1029 Justo insolenter illudit et argutis eum, dialecticae fallaciarum imperi-
- tum, rationibus convincit Injustos et novam disciplinam non solum bona omnia praebere ostendit, sed obtinere etiam apud omnes invicto modo, 1034—1101. Quare victum se fatur Justus, et ad spectatores cinædos transfugit, 1102—1104.
- Loricæ, aliae ἀλυσαιδωτοί, aliae στατοί, Pac.* 1228.
- Lovias, Eq.* 1047, 1072, *Pl.* 8. Quare ita dictus Apollo, *Pl.* 8.
- Lucernae gestantes incurvi, Lys.* 1003.
- Lucifera, Φωσφόρος*: per eam jurat mulier *Lys.* 738. Vide *Diana*.
- Luctantes a ventre vestes rejiciunt, quare, Lys.* 1083 et sch. *Luctatorum fraudes, Ran.* 1400.
- Ludus ἄρτις καὶ περισσός, Pl.* 816. *Ludus de nucibus qualis, Pl.* 1057. *Ludi χύτρινοι, Chytrorum festo celebrati, Ran.* 218.
- Luna, mater Musae vatis ex Eumolpo, Ran.* 1033. *Luna, Diana, Hecate eodem, Pl.* 594. *Conf. Diana, Hecate. Graeci lunam observabant in omni re agenda, maxime omnium Lacedaemonii, ut ante pugnam Marathoniam, Ach.* 84. *Lunae eclipsis facta Boedromione anni quo Stratoles archon erat, Cleone duce creato, Nub.* 584. *Lunae sedem speculantur philosophi, Nub.* 1507. *In eadem fabula Luna* introducitur querens de turbatis nova temporum computatione festis, quae lunae vicissitudinibus respondere debebant, 607—626. Adde *Speculum*.
- Lunulae statuis impositae, quare, Av.* 1114 sq. et schol.
- Lupini: eis pro calculis suffragiorum utebantur judices, ante χαρίνας, Vesp.* 333. *Lupinos rodere et allia, de iudiciis, Lys.* 690 coll. *Eq.* 41.
- Lupus. In Attica olim lex jubebat lupos caedi cum magno praemio caedentis: inde Apollo ὕλκαιος et ὕκατόνος, Av.* 369.
- Luscinia: ejus invocatio et laus eximia, Av.* 209—222.
- Luscinia, socia hymnorum Chori, Av.* 676 sqq. Adde *ib.* 1381 et schol. Verno tempore in Attica apparent lusciniae, *ib.* 683.
- Lustrator, ὁ περιστάζων, concionis, Eccl.* 128. *Populus Atheniensis quum in concionem convenerat, lustrabatur porcello, qui κάβαρις vocabatur, Ach.* 44.
- Lusus. Vide Ludus.*
- Lycabetti* apud Aeschylum; *Lycabettus, mons Atticae, Ran.* 1056.
- Lyceas, πύργος, Phrynichus Av.* 11.
- Lyceum, gymnasium Athenis, intrant et exeunt cum armis militantes: nam in eo ut proxime urbem sito ἐξοπλίσαις et probationes militum fiebant, Pac.* 355.
- Lychnus: ejus origo a figuli rota et munus, Eccl.* 1—17. *Lychnus, lychnuchus, fr.* 274. *Lychnorum fungi scintillantes pluviam significant, Vesp.* 260—263 et schol.
- Lycinus, (fictus) filius Celei, pater Amphithei, Ach.* 50.
- Lycis poeta comicus, qui ut frigidus perstringitur; nihil ejus supererat grammaticorum tempore, Ran.* 14. *Vocatur etiam Lycus, ibid.*
- Lycius Apollo, Eq.* 1240.
- Lycus, filius Autolyti, homo mollis; alii memorant Lycionem (vel Lycum) quinquagtionem, nam ἐκάρκω-νισσόν λεγabant nonnulli Vesp.* 1169.
- Lycus, conviva, in Vespis* 1301.
- Lycus. Lyeonis uxor, Rhodia, mater Autolyti, ob turpes mores in comædiis notata, velut ab Eupolide, Lys.* 270.
- Lycomedes, rex Scyri, dolo necat Theseum exulem, deinde ab Atheniensibus occisus, Pl.* 627.
- Lycophron Chalcidensis, impellente Ptolemaeo Philadelpho, Alexandriae reteres comadias διαφθασε, Prol.* I X, a, 14 sqq., 36, p. XI X; X, a, 4 sqq.

Lycopodes dicti satellites tyrannorum (Pisistratidurum), quare, ex Aristotele, Lys. 665.

Lycurgea Æschyli tetralogia, Edoni, Bassarides, Neanisei, Lycurgus satyricus, Thesm. 135.

Lycurgus Bacchum fugat, vite vincitur, ex ejusque lacrimis crambe oritur, Eq. 539.

Lycurgus, Pedicorum præses, Vesp. 1223.

Lycurgus Atheniensis Ibis dictus, vel quia Ægyptius origine, vel quia longis cruribus, Av. 1296. Certe a Pherecrate Ægyptii dicuntur ejus πατριῶται, a Cratino ipse dicitur gestare καλᾶσθην, ib. 1294. Perstringitur hic vel ut peregrinus vel ut improbus, ibid.

Lycus, Pandionis filius, a patre in divisione imperii Diacriam accepit, Vesp. 1223, Lys. 58. Lycus calumniis effecit ut Theseus ostracismo Athenis ejiceretur, Pl. 627 cum nota Hemsterhusii.

ycus, heros vicinus tribunal, ad quod positum ejus fanum viminibus cinctum: ei iudices aliquid consecrabant ex mercede sua, Vesp. 389—394. In eadem fabula effertur Lycus heros et ejus heroum, male pius, ut Cleonymo similis aspectu sit, deformis et armis nudus, 819—823. Lyci decas, ib. 389, not. Pl. 627.

Lycus, quinquentio, Vesp. 1169.

Lycus, pater Thrasybuli (Stiriensis), Pl. 550.

Lycus idem qui Lycis, Ran. 14.

Lydi. Lydorum conæ, fr. 413. Lydæ puellæ Dianam venerantur, Nub. 600. Lydiæ tincturæ celebres, Pac. 1174. Lydia harmonia, Eq. 989.

Lydia: ejus satrapa Cyrus minor, Eq. 969.

Lydus (de homine contempto), Av. 1244.

Lygdanis, pater Artemisæ, Lys. 675.

Lyneus acutissimo visu, Apharei filius, Laco, frater Idæ; de quo fabulæ poetarum afferuntur et earum explicatio (Palæphati), Pl. 210.

Lyneus, filius Ægypti (quem Hypermnestra servavit), Danaid., fr. 258 cum nota, sch. Pl. 210 cum nota.

Lyra: in ea olim calamus erat pro cornu, teste Sophocle, Ran. 230. Arundo lyræ idonea, ib. 232 sq. In conviviis caneatur lyra, quam convivor καλῶν convivantibus dabit, Nub. 1355. Lyra convivis non deinceps, sed ἐνλλᾶξ tradebatur: hinc scolia, ὅτι τῆς σκολιᾶν τῆς λύρας περιφορά dicta, Vesp. 1239.

Lyrice carmina: cyclica, parthenia, et alia, Av. 918 sq. et sch. Lyrice poetæ choris, tibis, lyra caneant poemata, Nub. 333. Eorum carmina in pompas ad festa deorum προσόδια, Av. 853. Lyricorum poetarum δεξις, Prol. X, b, 18—22.

Lysander a Cyro accipiebat mutuum pecuniam ad bellum, Ran. 365. Vicit classem Alcibiadis, ipso absente Antiocho gubernatori commissam, Ran. 1422.

Lysias, dux ad Arginusam, supplicio affectus, Ran. 1196.

Lysicles, ovium venditor, Eq. 765, coriorum consutor et sector, demagogus, ib. 739 sq., ubi et v. 132 ejus non nominali administratio reipublicæ Atheniensis tangitur.

Lysicrates, Atheniensium dux improbus et peculator; perstringitur ut corrumpti se patiens. Sunt qui tragicorum poetarum plagiarum obscurum hic intelligi putent, Av. 513.

Lysicrates: ejus nasus: erat enim homo simus et deformis, Eccl. 630. Lysicrates pigmento sibi capillos tingit atros, ibid. 736.

silla, nomen muliebre, Nub. 684. Mulier, in Thesm. 374.

Lysimacha (bellum solvens, nomen muliebre, ad significationem respiciendo positum) Lys. 554. Lysimacha dicenda est Pax, Pac. 992.

Lysimachides archon, Vesp. 718.

Lysistrata fabula docta Caltia archonte (Ol. 92, 1), per Callistratum, Arg. I, 173. In ea Lysistrata, persona ficta ἀπὸ τοῦ ὕδατος τὸν στρατὸν, a solvendo exercitu, consilium cepit viros ad pacem incundam vi cogendi et Græciam totam hoc modo servandi: quare mulieres ex Bœotia, Peloponneso et Attica convocavit: quæ initio fabulæ tarde adveniunt, indignante Lysistrata; tandem collectas fateri cogit se male ferre absentiam virorum et pacem cupere unanimes: quam uno modo confieri exoptat, si ad unam omnes viris negent concubitum, vel, verberatæ, præbeant inalgne et insuaviter. Nolunt mulieres, sed tandem ut in eam rem conjurent a Lysistrata compelluntur; arcem, in qua thesaurus civitatis, interea a provectoribus ætate sacrificiorum specie occupatum iri, 1—239. Audito clamore cum mulieribus abit in arcem, 240—253. Quum in eo sint senes et Provisor, πρόεδρος, ut vetes admoveant arci, Lysistrata egreditur rem sana mente compositura; ad minas illorum mulierum multitudinem evocat et audientiam sibi parat, 431—485. Hinc arcem a mulieribus occupatam dicit, quo pecunia publica salva præstetur neque geratur bellum, 488 sqq., et pluribus explicat mulieres diu tacitas ingenuisse malis consiliis virorum; nunc vicissim tacendum esse viris, si forte mulieres restituere rem possint, 507—538; ac sane ridiculos esse bellatores in foro versantes; se res turbatas ita esse explicaturas ut glomerem lanæ, 551—586; neque indignas esse quibus respublica committatur, quum ipsæ pariant bellatores; præterea summa cum injuria per bellum virgines consensescere, 588 sqq. Interea mulieres arcem quovis modo deserere tentant ob pruriginem, et ægerinne retinentur a Lysistrata, 708—780. Cinesia accedente cupidinis pleno, uxorem ejus commonefacit jurisjurandi et maritum quovis modo ludificare jubet, ipsa majorem viro ardorem injiciens, 831—864. Tentigine compulsæ Græciæ populi de pace legatos mittunt, qui Lysistratæ, potentissimæ feminae, querelas dijudicandas committunt, 1073 sqq. Διλλᾶγγον adducere jubet legatos populorum eadem aqua lustrali aras conspergentium Olympiæ, Pyliis, Delphis, et Lacones primum commonefacit beneficiorum olim ab Atheniensibus in ipsos collatorum, deinde Athenienses tyrannorum ab Laconibus ejectorum; cui bono igitur bellum mutuum? 1112—1161; hinc utrisque persuadet ut sibi invicem aliquid concedant; concessis quæ vult, epulo eos excipit, 1163—1187 sqq., et uxores inter choreas iis reddit, 1273 sqq.

Lysistratus (Cholargensis), verborum novator, Datal., fr. 1. Lysistratus, opprobrium Cholargensium, cognomine χολῳδῶντες, ut mollis, apud alios Comicos ut pauper et alector perstringitur, scelestus, algens et esuriens, Ach. 855—859. Perstringitur ut adulator, Eq. 1265, ubi cum Thumanti jungitur. — Lysistratus scurra lepide fallit Philocleonem, in Vespis 787—795, fortasse ille qui Χολαργέων ὄνειδος in Acharn. 855. Alius Lysistratus, Macarei filius, perstringitur ut cinadus, 787. Lysistratus inter convivas est in Vespis, 1302, 1308.

Lysistratus, de Lysistrata dictum Lys. 1105.

M.

Macareus, filius Æoli, subigit uterinam sororem

- Canachen in Æolo fabula Euripidis, Nub.* 1371, *Ran.* 849.
- Macareus, pater Lysistrati cinea, Vesp.* 787.
- Macaria, Hercules filia, pro Heraclidis et Atheniensibus se morti dedit: hinc Athenienses sepulcrum ejus floreis sertis coronabant et proverbio nomen ejus celebrabant, Eq.* 1151. *Nonnulli Macariam locum in Orco esse statuabant, ibid.*
- Macco, mulier stupida, Eq.* 62, 396.
- Machaon, filius Æsculapii, Pl.* 639, *ex Lampetia, ib.* 701.
- Machinae scenicae sunt ἡχεῖον et βροντεῖον: hoc amphora lapillorum plena constat, qui contra lebetem æneum jactantur, ad tonitru imitandum, Nub.* 292, 294; *et ἑώρημα, qua deos in scenam demittebant et confabulantes in aere exhibebant, Pac.* 78.
- Machinarum (theatri) artifex, μηχανοποιός, Pac.* 174, *fr.* 234.
- Macris dicta Eubæa ob formam longam, Nub.* 212.
- Mæmacterion mensis δικάσιμος, secundum Philetaurum: eo ξῆνοι ex uribus in judicium evocabantur, Av.* 1046.
- Mænades cum Baccho, Lys.* 1283.
- Mæstus palus, in Seythia secundum Herodotum, Nub.* 275.
- Magistratum rapacitas tangitur Av.* 1141 *sq.*
- Magnes, veteris poeta comædiæ excellens, fabulis ingeniose fictis (quarum quinque ab Aristophane significantur) victorias multas adeptus, senex ab Atheniensibus negligitur, Eq.* 520—525. *Atheniensis, undecies vicit; ejus fabulae perierunt, quanquam novem ei tribuuntur, Prol.* III, 24—26.
- Magnes Megænetus, alii Manes, Ran.* 965.
- Magnesia: eam urbem Themistocles ab Artaxerxe accepit ad frumentum; ibidem est sepultus, ejusque ossa per dolum Magnetibus auferunt Athenienses, Eq.* 84.
- Malta promontorium, Ran.* 33.
- Maliensis sinus, Lacedæmoniorum, Lys.* 1169.
- Mala in arcas recondere cum vestibus solebant, ob odoris suavitate, Vesp.* 1056 *sq.* *Malo petere, ad rem veneream excitare: nam sacrum Veneri malum, Nub.* 997.
- Mammacynthi, stolidi, a Mammacyntho quodam stolido; sic Didymus; alii atiter, Ran.* 990. *Plutonis comici fabula ita inscripta, ib.*
- Manes servus, Pac.* 1146, *Lys.* 908, 1212, *Av.* 1311, 1329. *Plurali ib.* *Av.* 523, *ubi sch.*: frequens nomen servorum.—*Quid sit Manes in cottabi ludo, Pac.* 1244.
- Mania, servæ nomen, Thesm.* 728, 739, 754, *Ran.* 1345.
- Manodorus servus, Av.* 637.
- Mantineia: ibi male pugnaverunt Athenienses (ol.* 90, 3), *Av.* 13.
- Marathon, locus palustris, ubi frequens planta φῶκος, Ran.* 1296, *in Tetrapoli Attica, Lys.* 285. *Pratum amœnum Marathonis, Av.* 246. *Ibi attagen, 250. Marathonii pugna: in ea Persæ victi ab Atheniensibus solis, dum Lacedæmonii plenilunium præstolabantur, Ach.* 696 *sq.*, *sch.* 84, *Eq.* 781 *et sch.*, 1334. *Ibi dux Persarum Datis, Pac.* 289. *Votum Callimachi in Marathonii pugna, Eq.* 660. *Maralhone Iropæum, fr.* 363, *Eq.* 1334, *Vesp.* 711, *Lys.* 285.
- Marathonomachæ, Ach.* 181, *Nub.* 986. (*Marathonomachæ*) magni et quadricubitales, *Vesp.* 553.
- Mare. Ad mare veteres lustrabantur, Pl.* 656.
- Maricas Vide Eupolis.*
- Marilades, nomen senis Acharnensis, fictum a μερῶν, Ach.* 609.
- Marsias orator ut loquax, contentionis et turbarum amans perstringitur in comædiis, Ach.* 701.
- Mars, Ἄρης, Pac.* 457, *fr.* 471, *etc.* *Est genuinus filius Jovis, Av.* 1653, *non idem qui Enyalius, Pac.* 457. *Adde Enyalius. Martem spectare, de audacia, Pl.* 328. *Martis pullus de forti et bellicoso, Av.* 835. *Martis plenum drama Æschyli, Septem adversus Thebas, Ran.* 1021. *Marti arietem aureo vellere immolat in Colchis Phryxus, Nub.* 257. *Ei sacra est Thracia, Av.* 1369. *Mars famulum jussit custodiam agere in Vulcani domo, quum ipse Venerem haberet; negligentem Mars deprehensus in gallum gallinaceum mutavit, mane canentem ex memoria pristini status, Av.* 835. *Martis filius Cycnus, Ran.* 963.
- Marsyas, magister Olympi, Eq.* 9. *De musicæ scientia cum Apolline certavit, Ran.* Arg. IV.
- Masyntias, servus, Vesp.* 433.
- Mater montana, Rhea, Av.* 746. *Mater magna deorum et hominum, Cybele, Rhea, Av.* 875, 876. *Adde Phryx.*
- Medea, ab Iasone rapta, Pl.* 521. *Coquendo Æsonem in juventutem restituit, apud Nostorum poetam; Simonide et Pherecyde auctore, Iasonem, Eq.* 1321. *Eadem apud Æschylum Bacchi nutrices coquendo in juventutem restituit, ibid.* *In fuga cistam pharmacorum in Thessaliam eiecit, quæ pullularunt et Thessaliam venenis repleverunt, Nub.* 749. *Medi mater ex Ægeco, Pac.* 289.—*Medea Melanlii tragici, Pac.* 1011.
- Medi, Eq.* 478, *Thesm.* 337, 365, *etc.* *Vide Persæ. Medorum regio irrigua optimam et celebratam herbam emittebat, Eq.* 606. *Ibi Medica herba, egregia, etiam τριφυλλος dicta, ib.* *Ex Medicis spotis constructum in arce Athenarum templum Minervæ χρυσολεξαντήνης, Eq.* 1169. *Medicus lochus (?), Eq.* 606, *ubi v. not.*
- Medicamenta: eorum genera, κατάπλαστα, χρυστά, ποτά, Pl.* 717.
- Medici Athenis perstringuntur Pl.* 407 *sq.*
- Medimnus quæ mensura, Nub.* 643.
- Medus sine camelo, res mira: nam Medi plerumque camelis vehi solent in expeditionibus, Av.* 278, 277.
- Medus somnus, pro infesto, Vesp.* 12.
- Medus avis, Av.* 277; *dubitarum an eo nomine avis exstiterit; erat Περσικός ὄρνις Ecbatanorum; ib.* *et sch.* 485, 833.
- Medus, Medæ et Ægei filius, ex quo Datis, Atticam ideo ut suam deposcens, Pac.* 289.
- Megabazus, satrapa Darii regis, qui Ægyptum cepit et ex Memphide Græcos abegit, Av.* 484. *Quomodo exierit Athenienses in Ægypto, Pl.* 178.
- Megacles, Eretriensis, filius Casyre, Nub.* 46, 64, *divitibus hereditate acceptas comedis, postea ex republica administranda alias adeptus esse fertur, Ach.* 614. *Paraliorum prases, Vesp.* 1223. *Megacles ἑυστάδι, purpureo pallio, anictus Urbem curru intravit, Nub.* 69 *sq.* *Ter vicit Olympia; in exilium eiecit a Pisistrato, rediit δὲ ὑποπροφῆαν, et cum Pisistrato, qui victoriæ præconium concesserat, jungitur, ib.* *Megacles columna, id est domus Megacles lapides, soli opum reliqui ex ejus voracitate, Nub.* 815. *Megacles (plurali), Georg., fr.* 177, b.
- Megænetus Magnes. Vide Phormisius.*
- Megallus (Siceliota vel Atheniensis) μύρον speciei inventor, Telmess., fr.* 451.
- Megara: risus Megaris ablati, de inficeto, quia Megarenses invitis Musis comædiam et risum tentabant, Vesp.* 57. *Megara memorantur sch.* 191. *In Pace Megara in mortarium conterenda mittit Bellum, 246 sq.,*

- allium scilicet injiciens, cuius feracissima erat Megaris*
- Megarenses. Eorum commercia cum Atheniensibus per sycophantas preuntur, deinde, ob furtum (ut fingitur) ancillarum duarum Aspasiae, Megarenses per Periclis decretum abiguntur terra marique ditioe Attica: hinc illi Lacedaemonios implorant, ut ad antiquandum hoc decretum cogerent Athenienses, *Ach.* 517—538, *add. sch. Pac.* 609, ubi Periclis decretum in Megarenses, *sch. Nub.* 302, *Pac.* 246. Incusabantur a Pericle sacrum deabus agrum exercuisse, *Ach.* 532, *Pac.* 605, et post decretum Periclis accusant Athenienses apud Lacedaemonios, *ibid.*, quorum erant socii, *Pac.* 246. In Acharnensibus Megarensis venit in forum Dicaeopolidis, liliis suas pro suis venditurus, ob summam famem et egestatem, in quam coniecti erant Megarenses decreto Periclis: Megarensium miserrima conditio ea ἔφησσι graphice describitur, 729—835. In *Pace* Megarenses pacem cupiunt, fame quippe pereuntes, 481—483, edicto impeditis commercii cum Attica; etiam ob expeditiones Atheniensium vastantium regionem ipsorum, et Nisaeam emporium eorum obstruentium. Athenienses eos vehementer oderunt et pacem pertinaciter negarunt, *Pac.* 482: nam belli causa esse credebantur, ob iram Periclis excitatam, 502, ubi Mercurius: Odit vos dea (Pax), quam primi unixistis alio vestro. Nimirum Megarenses vendebant melopepones, lepores, porcos, allia (*conf. Megaris*), sal, *Ach.* 520 sq., *sch.* 525. — Megarenses, Corinthiis olare tributarii, multa passi ab iis desciverant; quare advenientem legatum Corinthium, non ferentes ad nauseam inculcantem Διὸς Κόρινθον, verberabant acclamantes sibi πᾶτε πᾶτε τὸν Διὸς Κόρινθον, *Ran.* 439. Megarenses leprosi, *Ach.* 724; male audiebant ut perfidi, ficti, astuti, *ib.* 738. Ostracismus apud eos, *Eg.* 855. Megarensium dialectus, *Ach.* 732, 757, 763. — Megarensis Susarion, Tripodiscus, *Prolog.* IX, a, 30; b, 46.
- Megareus: ejus et Danaes, secundum nonnullos, germanorum concubitus in *Aëolo* Euripidis, *Ran.* 849.
- Megarica Crura, locus Megaridis, Lacedaemoniorum, *Lys.* 1170. Megarica fabrica, fraus: nam Megarenses perstringebantur ut alia agentes, alia profitentes, *Ach.* 738. Megarica vasa, *Nub.* 1203.
- Megaris a Pandione rege Atticae adjuncta; in divisione regni Niso filio data, *Lys.* 58, *Vesp.* 1223. Ad Megaridem pertinebat Salamis, *Lys.* 59. Megaris altii feracissima, *Pac.* 246, *Ach.* 525. Inde igitur allia, *Pac.* 1000, et ficus in Atticam apportabantur, *ib.* 1001.
- Melanon adolescens, fugiens nuptiarum, solus in montibus degebat, *Lys.* 785—796, 807. Scholiastae hoc ad Milanionem referunt, quem Atalanta potius fugiebat, 785.
- Melanippe ab Neptuno in scapha subacta, *Lys.* 139. Melanippae Euripidis, *Thesm.* 547.
- Melanthius Messenius, ex Periclymeno Nelei filio oriundus, *Ach.* 146, Arcas in Attica habitans Xanthum Bæotum, qui regem Atheniensium ad singulare certamen provocaverat, hoc accepto vincit fraude, ἀπάτης, a Baecho Μελαγχλάδῃ adjutus: unde Apatiorum festum, *Pac.* 890, *Ach.* 146.
- Melanthius ab Ulysse suspensus, *Pl.* 312.
- Melanthius, poeta tragicus, acerba voce, et frater ejus, ipse quoque tragicus poeta alibi non memoratus, sunt fordi, impuri, lurcones, digni quo magno screatu Musa despuat, *Pac.* 804—816. Melanthius tragicus perstringitur ut mollis, cinædus, leprosus, turco;
- loci Comiceorum, 804, 807. In eadem fabula idem Melanthius, ὀψογάγος, optatur ut sero veniat in forum, divenditis jam piscibus, et ejulans abeat, canens monodiam ex Medea sua, 1008—1014. Idem Melanthius ut leprosus perstringitur *Av.* 151; alibi ut improbus, summus mollitia, hettuo, loquax, *ibid.*
- [Μέλη διόρρυμα et τριόρρυμα, *Ach.* 203; τριόρρυμα et τετράορρυμα, *ib.* 665. Μέλη chorica, alia παροδικά, alia στάσιμα, alia μετρωδικά, alia προωδικά, alia ἐξωδικά, *Vesp.* 270. *Kust.*]
- Meleager: ejus rex a venatione Calydonia narratur, *Ran.* 1238. Meleager, tragodia Euripidis, *Ran.* 864.
- Meles, Pisiae filius, citharædus pessimus, Pherecrates *Av.* 858.
- Melesias, nomen virile, *Nub.* 686. Melesias, pater Thucydidis, Alopeensis, *Ach.* 702, *Vesp.* 947.
- Melissippus legatus ab Lacedaemoniis Athenas missus initio belli Peloponnesiaci: ubi nihil ab Atheniensibus impetraverat, discedens in finibus dicebat eum diem magnorum initium malorum fore Græcis, *Pac.* 435.
- Meletidae, stolidi, a Meletide quodam stolido; alii a melle derivant, *Ran.* 991.
- Meletus, tragicus poeta, *Geryt.*, fr. 198, idem qui Socratem accusavit, perstringitur ut frigidus in poesi et improbis moribus, *Ran.* 1302, ubi Meleti scolia.
- Meletus, tragodiarum poeta, Laii filius (ab Aristophane dictus in Pelargis, quod eodem anno Oedipodiam Meletus doceret; veriore rationem v. in not.), fr. 376.
- Meletus Calliam subigit, *Georg.*, fr. 176.
- (Melissae, sacerdotess Dianæ: quibus præsertim) Μελισσογόμοι, *Ran.* 1274.
- Melistiche, uxor Smicethionis, *Eccl.* 46.
- Melite, pagus Atticae, dictus a Melite nympa, quacum concubuit Hercules; ibi clarissimum templum Herculis ἑλεγκάκος, qui ibi parvis mysteriis initiabatur, *Ran.* 501. In eo pagu habitabat Callias Hipponici, *ibid.* Partem ejus pagi vulgo falso Colonus dicunt, *Av.* 997.
- Melitenensis caper, (Eucretes,) *Senect.*, fr. 193. Melitensium aedes, fr. 170 (ubi v. Nam recte Μελιτών restituendum). Melitensis Philonides, *Pl.* 179, 303.
- Melius. Melia fames, a Melo, urbe Thessaliae (imo insula Aegæi maris), ab Atheniensibus ductu Niciae (v. not.) obsessa et fame ad deditionem coacta, *Av.* 186. Melii fume perdit a Nicia, *Av.* 363. Melius positum pro atheo *Nub.* 830: nam Melii ob Aristagoram et Diagoram ut impii exhibentur in comædiis. Melius Diagoras, *Av.* 1073, *sch. Ran.* 320.
- Mellita placenta mortuis data Cerbero obijcienda, *Lys.* 601.
- Melus insula: eam de Diagora indignati ἐκίχωνσαν Athenienses, *Nub.* 830. Melus expugnata, *Av.* 1073.
- Memno, filius Jovis, qui ad Trojam cecidit; eum patris jussu certis diebus lugent dii, *Nub.* 622. Memnones ζωωνοντοχαραπόλοι (pro singulari) apud Æschylum, *Ran.* 963.
- Memphis. Eam urbem Aegypti diripuit et Græcos inde abegit Megabazus satrapa Darii, *Av.* 484.
- Menander, Diopithis filius, Atheniensis, genere et vita splendidus, amicus Alexidis, a quo institutus dicitur, ἐξηθο; primum Phitocle archonte (Orgen) docebat. Obiit 52 annos natus, scriptis 108 fabulis, *Prolog.* III, 78—83. Personæ (larvæ) in ejus comædiis quales, *Prolog.* I, 89 sqq.
- Menelaus rex, *Av.* 509, maritus Helenæ, *Thesm.* 866 sq.
- Menelaus (post Trojam captum ultimum injuriam uxoris conspecta Helena nuda abiecit ense, ex Ibyco et

Lesche, Lys. 155 sq., et apud Euripidem, *sch. Vesp.* 714. In Thesmophoriazusis ejus in erratione Aegyptum appellentis, Helenam invenientis et abrepturi partes ex Helena fabula sua expressas agit Euripides, 871—924.

Menippus Atheniensis Hirundo vocatus, quia equo utebatur inusto insigni, *Av.* 1293.

Mensa tripes, *Telm., fr.* 447. Ferens mensam, in qua sunt myrti Archontibus, *Georg., fr.* 175. Mensæ in templis, *Pl.* 678.

Mensis in tres δεκάδες divisus, *Nub.* 1134. Mensium suorum dies qua ratione Athenienses numerent, *ib.* 1131. Mensis lunaris ultima dies, τριζακός, novilunium, quare dicta sit ἐν τῇ καὶ νέξ, *ib.* 1134. Eadem Δημητριάς dicta, *ib.* Ea solvendæ erant usuræ et pecunie mutuo sumptæ, *ib.*, et prytanea deponenda, 1180. De ἐν τῇ καὶ νέξ ut de biduo argutatur Phidippides, 1179 sqq.

Merces judicialis, ecclesiastica, theorica, *Ran.* 1465, *Eq.* 51, 1352. Merces ecclesiastica, pessimum institutum Agyrrii, *Eccl.* 183—188, *sch.* 102, 284, olim obolus, *ib.* 302, nunc triobolum, *ib.* 308, 293, 380, 392, etc., *sch.* 547; nulla autem prorsus erat Myronidæ tempore, *ib.* 303 sqq. Merces ecclesiastica, diobolum, al. triobolum (sed schol. male hic et 330 confundit cum judiciali mercede), *Pl.* 171, triobolum est, 329. Merces judicium varia, prout demagogi statuebant, ut Aristoteles dicit in *Politiciis*, *Vesp.* 684, *Pl.* 329. Olim duo oboli, deinde ducum populo blandientium beneficio tres oboli, *Ran.* 140, *Av.* 1541, auctore Cleone, flagrante bello cum Lacedæmonii, *Vesp.* 88, 300. Aristophanis tempore adeo ad drachmam evectam fuisse addit *sch. Ran.* 140 (haud dubie errans). Triobolum est *Vesp.* 609, 684, *Hor., fr.* 483, *Av.* 1541, *sch. Eq.* 51, 255, etc. Merces judicium Atheniensibus non paucis redditus unicus, *Vesp.* 300 sqq. Appendebatur a colagreta, *ib.* 695. Bini drachmam accipiebant moneta permutandam et dividendam, *Vesp.* 788 et *sch.* Triobolum in ore domum reportabant, *ib.* 609. Ex ea mercede aliquid consecrabant Lyco heroi, *Vesp.* 389. Magna pars reddituum civitatis in eam insumpta, *Ran.* 1466.—Merces patronorum reipublicæ, τὸ συνηγορικόν, drachma, *Vesp.* 691. Merces legatorum diurna, duæ drachmæ, *Ach.* 66, 90. Mercedem poetarum diminuit Agyrrius, *Eccl.* 102.

Mercurius, Ἑρμῆς, *Nub.* 1234, volat et alas gerit, *Av.* 573, ut nuncius deorum, cum pelaso alato, *Av.* 1203. Per eum dii gladium mittunt Pelco feris objecto, *Nub.* 1063. Mercurius διὰκτωρ, apud Homerum, *Pl.* 1170. Ei lingua victimarum datur in publicis sacrificiis, *Pl.* 1110. Mercurius intento membro, ut Priapus, *Lys.* 1079. Adde Hermæ, Hermula. In Cylene, monte Arcadiæ, colitur, *Ran.* 1266. Mercurio sacre sunt sortes, *Pac.* 365. Ἑρμῆν vocandum dicunt eum qui in sortiendo primus erit, *ibid.* Eidem τετράδες mensium sacre, *Pl.* 1126. Eidem sacer est βραχίων animalium irrationalium, *Pl.* 1128. Mercurio porci immolabantur, *Pac.* 386. Ei secundum nonnullos arietem aureo vellere immolavit in Colchis Phryxus, *Nub.* 257. In libationibus Mercurio diluto vino libatur, ceteris diis mero, *Pl.* 1132. Mercurii festum Pellenæ in Achaia, ubi agones, quorum premium lena, *Av.* 1421. Mercurius μεγάλωδωρότατος deus, *Pac.* 394. Mercurii cognomina multa, στρογγύς, ἐμπολαῖος, δόλιος, ἡγεμόνιος, ἐναγώνιος, *Pl.* 1153—1165 cum scholiis, ubi hæc explicantur. Mercurius forensis, ejus statui in medio foro, *Eq.* 297. Mercurius ἐμπολαῖος, *Ach.* 816. Mercurius δόλιος, fraudum pa-

tronus, *Thesm.* 1202, *sch. Ran.* 1144. Ipse furtis se coli significat in *Pace* 402. Ei furum ars sacra, *Pl.* 1134. Fures capti ὧ φῶλ' Ἑρμῆ dicebant Mercurio, opinantes se non rite ei sacrificasse, *Nub.* 1478. Mercurius erat γήνοος et καταιδότης, apud Rhodios et Athenienses, *Pac.* 650. Mercurio Infero sacra fiunt Chyltris, decimo tertio die Anthesterionis, πνεύματις cocta in οἴκῳ (χύτρη), quam nemo gustat, *Ach.* 1076. Nam ei sacrificatum erat soli a servatis ex diluvio, ut placarent deum in mortuos illa calamitate; narrat Theopompus (grammaticus), *Ran.* 218. Mercurius Inferum, paterna inspectans imperia, invocatur in Choephoris, *Ran.* 1126 sq., 1138; quæ explicantur ab Æschilo de Eriunio, 1143 sqq., contra veram mentem Æschyli, ut Aristarchus statuit, 1144. Mercurius Νόμος, gregum ἐφορός, *Thesm.* 977. Mercurium πρόγονον veneramus paludis accolæ, *Arades ad Stymphalidem paludem*, Æschylus in *Psychagogis*, *Ran.* 1266. Mercurius Strepsæus (ab oppido Thracico Strepsa), *fr.* 174 (παρὰ τὸ διεστράφηαι τὰς ὄψεις gram.). Cramerii Anecd. Ox. vol. 11, p. 53, 14, ubi idem fr.). Mercurius triceps (lusus in quadricipitem Mercurium in trivio Ceramicum positum), *Triphal., fr.* 468. Per Mercurium jurant viri *Eccl.* 445, *Ran.* 1169, al. Mercurius invocatur in Thesmophoriis, *Thesm.* 299.—In *Pace* Mercurius solus in cælo restat vasa servans, quum dii in ultimum recessum fugerint: Trygæum advenientem primum triculente excipit, mox carnibus oblati placatus narrat cur dii Græcis usque belligerantibus irati cælum Bello ecesserint, qui Pacem in profundo antro concluderint. Bello tumultuante et cum mortario exeunte abijt, 180—233. Trygæum ut videt cum agricolis Pacem extrahere tentantem, cum clamore impedit, Jove mortem denunciante ei qui Pacem effodius deprehendatur: sed tandem precibus per carnes oblatas, detecta a Trygæo conjuratione Solis et Lunæ in deos, promisso principatu in festis plurimis aliorum deorum, mitigatur, et operaturos ipse incitat, 362—427, indicans et impellens populos qui malignam operam præstant, 459 sqq., 475 sqq., 500 sqq. Educta Pace civitates amice confabulantes infer se et pacis instrumentorum opifices laetos monstrat; agricolæ rus suum abire jubet, et alacritatem eorum admiratur, 538—565. Explicatur absentiam diutinam Pacis, narrat ortum et progressum belli, et quibus artificibus oratores, quorum Cleo, Pacem sæpius accedentem abegerint, 603—648. Pacis, quæ cum spectatoribus colloqui non vult irata, est interpres, 657—702. Deinde Oporam dat Trygæo in matrimonium, Theoriam tradit ad senatum abducendam; valedicit Trygæo, quem cum ea descendere de cælo jubet, quum cantilanus Jovi jam fulmen gerat, 706—726.—In *Pluto* Mercurius ad Chrenylum occurrit nuncios Jovem domum et totam familiam in barathrum abjecturum, quia post visum Pluto reparatum nemo amplius diis sacrificet, 1079—1118; sibi quoque pereundum esse, nisi Cario cibum det: cui sua tot ministeria offert; at ea jam, acutum cernente Pluto, inutilia esse omnia demonstrat Cario, nisi forte certaminum festorum præsidium, Pluto convenientissimum. Ita acceptus, exla lavatum mittitur ad puteum, 1119—1170.—Mercurii ἀπόγονος, *Colonus*, *Av.* 874.

Meretrices nobiles Corinthi recensentur *Pl.* 149.

Merops, pater Achæi cognomine Cillicontis, *Milesius*, *Pac.* 363.

Merula: quare pennæ iis in nares inserantur *querit sch.* *Av.* 1081.

Meson, locus tribunalis, *Vesp.* 120.

Messene urgebat Lacedaemonem (post defectionem Helotarum), *Lys.* 1141 sq. Messeniorum defectio ab Lacedaemoniis et bellum, *Lys.* 1144.

Messonges, locus Lacedaemoniorum, *Lys.* 453.

Methymneus Arion, *Ar.* 1403.

Meticionum accurate instrumenta recensentur *Ran.* 799—801, explicantur in scholl.

Meteci tanquam civium gluma, *Ach.* 508. Adde Inquilini

Melon, optimus astronomus et geometra, in Aribus advenit Nubiculiam aerem dimensurus et jugera dirempturus: post ridiculam demonstrationem artis suae cum verberibus abigitur a Pistheto, 992—1020. Erat pago Leuconensis; struxit fontem vel fontes, memorante Phrynio in *Monotropo*; in *Colono*, vel secundum Philochorum in *Pyge* ad murum, consecravit heliotropium archonte Apseude. Metonis annus, 997.

[*Metra*. Ἰππωνάκτειον, *Pl.* 253, *Nub.* 1032; δέμετρον Ἀνακρέοντειον, *Pl.* 253; ἐξημιμέρες, *Pl.* 302, 598; anapaesticum tetrametrum, *Pl.* 487. Idem metrum dicitur Aristophaneum, *Pl.* 487. Βάσις ἀναπαιστική, sive μονόμετρον, vel παρατέλειον, *Pl.* 598, *Eq.* 504. Metrum παροριακόν, *Pl.* 598; δακτυλικόν πεντημιμέρες sive Archilochium, *Nub.* 274; δακτυλικόν ἀκατάληκτον, quod itidem Archilochium dicitur, *ibid.* Pherecrateum, sive τροχαϊκόν δέμετρον βραχυκατάληκτον, *Nub.* 457. Αἰχμάνειον, sive δακτυλικόν ἐξημιμέρες, *ibid.* Εὐπολίδειον quale, *Nub.* 518; Γλυκόνειον, *Nub.* 563, *Ran.* 326, 1282; Φερεκράτειον ἐξημιμέρες, *Nub.* 563; Αἰχμάνειον, *Ran.* 326; Αἰολικόν, *Ran.* 1295; τροχαϊκόν Ἰθυβαλλικόν, τὸ καλούμενον Ἀρχυλόχειον, *Eq.* 753; ἀσυνάρτητον Εὐριπίδειον, *ibid.*; Ἰθυβαλλικόν, *Vesp.* 248; κατ' ἐνόπλιον, *Nub.* 651, 652. Κῶλον προσδοιακόν καλούμενον, *Ar.* 738. De spondaeo in metro trochaico *Nub.* 518 (*falso traditur*). Kest.]

Metrophon (non est fabula Aristophanis), *p.* 446, *b.*

Mica, nomen mulieris, *Thesm.* 760.

Mico, pictor Amazonum pugnantium in *Pacile*, *Phanochi filius*, *Atheniensis*, *Lys.* 679. In comœdiis memoratur etiam alius Mico, ob paupertatem notatus, *ibid.*

Midas, rex Phrygiae ditissimus, auribus asininis, cuius rei variis explicationes afferunt scholl. Dicebatur ipse in asinum versus, quia Bacchum contempsisset, vel Bacchi asinos; quare iratus deus asinas ei aures addiderit, *Pl.* 287, ubi plur. Midæ.

Midas (Midias?) μῶμαξ, ex poeta comico, *Prol.* VI, 8, μῶμαξ, IX, a, 3, *p.* xviii.

Midas, servus, *Vesp.* 433.

Midias Atheniensis Coturnix nominatus, similis coturnici ab alia pugnace in caput ictæ, *Av.* 1297—99. Erat ὀρετοκόπος, alector, gallorum pugnis studens, improbus, sycophanta, peculator, et aliorum plenus vitiorum, quæ omnia confirmantur allatis locis *Comicorum*, 1297.

Midon, pater vel magister Lamproclis, *Nub.* 967.

Milanion. Vide Melanion.

Milesia lana pulcherrima, *Lys.* 729. Milesia stragula, pulchra, mollia, varia, *Ran.* 543.

Milesii, coloni Atheniensium, *Eq.* 932. Milesii olim fuerunt fortes, oraculum respondit Polyerati Samio eos socios cupienti; secundum Demonem hoc responsum erat Caribus eorum vicinis; quibuscum nihilominus Persas adorti, prope omnes perierunt; est etiam apud Anacreontem (*v. not.*), *Pl.* 1002. Idem proverbium *Pl.* 1075. Milesii (suspecti Cleoni), *Eq.* 361. In societatem vocant Athenienses, et Samum

utrique conjunctis viribus subjiciunt, *Vesp.* 283. Milesii prodiderant Athenienses (auctore Alcibiade), *Lys.* 108. Perstringuntur ut adulteri, 107, et luxuriosi, *Ran.* 543. Milesiae ut vehementer libidinosæ, revertris coriaceis utiles, *Lys.* 109. Ostracismus apud Milesios, *Eq.* 855.

Miletus, cur olim Pityusa dicta, *Pl.* 586. Lupis piscibus abundabat, qua causa, *Eq.* 361. Ibi a piscatoribus inventus tripus postea Delphicus, *Pl.* 9. Miletus Apollinis, apud Ananiam, *Ran.* 661. *Conf. Lys.* 1281. Mileti expugnatio a Phrynicho tragico coram Atheniensibus acta, *Vesp.* 1490. Miletum Prieniensibus prodidit Cillicon Milesius, *Pac.* 363.

Milichius. Vide Jupiter.

Milites trium dierum cibaria secum ferre tenebantur, *Ach.* 197, *Vesp.* 243, *Eq.* 1079. Milites in expeditionem discedentes farinam et caseum emebant, *Pac.* 368; cibaria in vase vimineo, γυλίω, portabant, *Ach.* 1097. Eorum victus vitis, *Eq.* 600. Adde Catalogus.

Milo Crotoniates: de eo *not. Ran.* 55.

Miltiades, *Eq.* 1325. Dux Atheniensium Persus vincit Marathone, *Eq.* 781.

Milvus, ἰκτίως: Græci conspectis milvis in genua procumbunt, *Av.* 499—502. Nimirum *ver* significat adventus milvi in Græciam; quare pauperes præsertim, hiemis malis liberati, adventantem adorabant, 501. Milvus verno tempore apprens in Græcia quid fieri jubeat, *Ar.* 713 sq. Milvus totus oculus rapax, *fr.* 525.

Mimas, Thraciæ mons, nivosus, *Nub.* 273.

Minerva, Ἀθηνᾶ, filia Jovis, ex *Simonide*, *Pac.* 736. Minerva ἐπιπύχρος Jovi, *Av.* 1653 et scholl. Nata ad Tritonem, fluvium Libyæ, *Eq.* 1189. Occidit Encecladium gigantem, *Eq.* 566. Minerva cum Neptuno certat de Atheniensibus, *Eq.* 562. Victrix illa in hoc certamine de possessione Atticæ, hoc dedit Atheniensibus, ut mala consilia, quæ Neptunus iis erat imprecatus, forte fortuna aut per deos in bonum eventum convertantur, *Eccl.* 473, *Nub.* 587. Oliva donum Minervæ, *Pac.* 578. Minerva Thermopylis calidas aquas Herculi fatigato scaturire jussit, auctore Pisandro, *Nub.* 1051. Minerva habet Ἀθηνάειν, quam dare (uxorem) vult Tydeo apud Bacchylidem, *Av.* 1536. Favet Ulyssi in judicio armorum, *Eq.* 1056. Læsa piacula Cylonæ, *Eq.* 445. Minervæ ἀγέλης urbs Athenæ, in oraculo *Eq.* 1013. Minerva Polias, *Av.* 828. Ei Panathenæis pepthon acu varie pictum in pompa offerebant, 827. De quo peplo, pompa et nave Panathenæica pluribus narratur *Eq.* 566. (Minerva) Athenas tenens celebratur *Thesm.* 317—319; invocatur, virgo, Athenarum præses, κληροχρῆς, *ibid.* 1136—1147. Minerva πολιοχρῆς cum ægide, Athenarum dea, *Nub.* 601 sq.; πολιοχρῆς, preces ad eam, *Lys.* 341—349; præses urbis, ὀσποννα, *Eq.* 763. Ejus duo templa erant in Arce Athenarum, πολιάπιδος et χρυσελεφαντίνης; hoc ex Medicis spoliis constructum et signum in eo a Phidia fictum, *Eq.* 1169. Ea statua quum tota aurea esse deberet, (chryselephantina struitur, Pericle et Phidia lucrum facientibus ex sumptu publico, *Nub.* 859. Erat autem Minerva chryselephantina Phidiæ 44 talentorum auri pondere, in magno templo posita, *Pac.* 605. Virgines duæ statuæ Minervæ ἱουρτίδες vel πλουρτίδες, *fr.* 642. Pone eam tres Gratiae a Socrate sculptæ, *Nub.* 773. Minervæ draco sacer, templum ejus in arce custodiens, *Lys.* 759. Thesaurus in æde Minervæ, *Lys.* 174 et sch. Pone templum Potiadis thesaurophylacium, *Pl.* 1191, 1193, opisthodorus

- dear. Minerva noctuam habet in capite, *Av.* 516. *Archegetidis Minervæ statua noctuam in manu tenebat*, *ibid.* *Ipsa Minerva noctua dicta* *Vesp.* 1086. Minerva habet integram armaturam, *Av.* 830. *Ei in Arrhaphoris virgines septennies cistas sacras ferebant*, *Lys.* 641. Eidem ἀρχηγέτι virgines nobiles decenes erant moletrices, *popana in sacrificium molentes*, *ib.* 644. *Ei sacra fiunt altera die Apaturiorum*, *Ach.* 146. *Ei aguntur Buphonia sec. scholium Venetum* *Nub.* 985. *Ei fiebat lampadedromia in Ceramico*, *Ran.* 131. *Minervæ facies in tetradrachmis cusa*, *Av.* 1106. *Ei cedebat decima ex bonis publicatis*, *Lys.* 313. Minerva Chalciocos *Spartæ culla*, *Lys.* 1300, hymnis celebratur, 1320. Minerva *Pandrosos*, *Lys.* 439. Minerva *Sciras*, *vel in Sciro*, cui *Scira celebrantur duodecim Scirphorionis*, *Eccl.* 18, *Thesm.* 834; *Scirrhas dicta*, quia albo lita, *Vesp.* 926. Minerva Σώπειρα, cui sacra fiebant Athenis, *Ran.* 378. Minerva *Tauropolos nonnunquam dicta*, secundum *Xenomedem*, *Lys.* 447. De Minerva intelligunt hæc *Pac.* 726 παρ' αὐτῆν τῇ θεῶν: nam statua ejus in theatro erat. Hymnus antiquus in Minervam *Phrynichi sive potius Lamproclis*, *Nub.* 967. V. *Pallas*. *Minos persequitur Dædalum*, *Nub.* 508. *Minax diverbium alicujus cum Minoe in Theseo Euripidis*, *Ran.* 465. *Minotauro objiciendi pueri in Theseo Euripidis*, *Vesp.* 312. *Misericordiæ ara*, in quam confugiebant *Heraclidæ Athenis*, *Eq.* 1151. *Mna*, centum drachmæ, *Pl.* 194. *Mnamona*, *Mnemosyne* *Laconice*, *Lys.* 1248. *Mnesargus*, pater *Euripidis*, *Prol. X*, b, 89. *Mnesilochus*, socer *Euripidis*, secundum nonnullos *Phrynonæ filius*, *sch.* 861, in *Thesmophoriazibus* ab genero ambages dialecticas fundente ad *Agathonis* domum ducitur, 1—34. Famulum delicatum *Agathonis* ridet, 45 sqq. *Ei narrat Euripides* quo in periculo versetur ob judicium *Thesmophoriazisarum* hoc ipso die sibi subeundum, 72—94. *Mnesilochus* cantum *Agathonis* et speciem muliebrem carminibus ipsis accommodatam ridet, 97—100, 130—175. Indignatur *Agathonem* resistere precibus generi, seque ei tradit ipsum; tum ut mulier exornatur *Agathonis* novacula et indumentis, 209—276, et ancilla sequente, muliebribus precibus, *Thesmophorium* intrat, 279—294. Oratione *Euripidem* defendit ita, ut cum probet scelera innumera quæ patrent mulieres nunquam dixisse, paucula tantum dixisse eaque nimis quam vera, 466—519. Ab irruentibus in eum mulieribus agere se defendit, nova usque earum facinora memorans, 540—570. Sed *Clisthene* rem denunciante acior in *Mnesilochum* quæstio instituit, et vir esse detegitur; quod *prytanibus* nunciatum ab *Clisthenes*, 592—654. Infante rapto *Mnesilochus* ad aram confugit, necaturus nisi dimittatur; sed uter vini esse invenitur, 689—759. Tabulas pictas a parietibus abripit et, sicut in *Palamede Euripidis* palmulis, sic tabulis sua mala inscripta mandat, et genero nuncias projicit, 765—784. Diu frustra expectato *Euripide*, recentem *Helenam* in fabula ejus in *Egypto* degentem agit, 846—916; sed adveniente *prytani* fugere cogitur *Euripides*. *Mnesilochus* a *prytani* nudus asseri astringi et a *Scythia* custodiri jubetur, 929—946. A quo quum precibus nihil obtineat, *Andromedam* scopulo affixam ex *Euripidis* fabula agit, 1002—1134. Hæc fraus quum non magis processerit, *Euripides* eum, induciis cum mulieribus factis, ut *lena* per meretriculam decipiens barbarum custodem abducit, 1209. *Mnesitheus archon*, *Ach.* 10. *Mæcharum mores*, *Pac.* 980—985. *Mæchorum pœna*, *Nub.* 1083 et *sch.*, *Pl.* 168 et *sch.* *Mola vino et oleo aspersa in sacrificiis*, *Pac.* 1040. *Molæ sacræ*, μολῶνες, *Athenis*, *Lys.* 644. *Molgi*, gens ultra *Scythiam*, *Eq.* 963. *Molo*. Parvus ut *Molo*, *Ran.* 55, per ironiam, quia *Molo magnus*. Duos *Molones Didymus novit*, *histrionem et grassatorem*; quorum posteriore dici quia parvus erat; *Timachidas histrionem dici putat*. *Molossi canes*, *Thesm.* 416. *Momax* (?) *Midas* (*Midias*?), ex poeta comico, *Prol. VI*, 8; *IX*, a, 3, p. *XVIII*. *Monodia quid sit*, *Prol. X*, b, 133—140. *Monodiæ*, *fr.* 202; *Euripidis*, *Ran.* 849, 944; earum modus representatur ab *Æschylo ib.* 1330 sqq. *Moria*. Vide *Olææ*. *Mormo*, i. e. *Gorgo*, insigne clypei *Lamachi*, *Pac.* 474. *Mors sola deorum dona non appetit*, *Æschylus in Niobe*, *Ran.* 1392. *Morsimus*, filius *Philoclis* poetae tragici, *Eq.* 401, *Pac.* 801, *Philoclis* majoris, *Av.* 281, pater *Aslydamantis*, poeta tragicus subfrigidus, bonus oculorum medicus, parvo corpore, *Ran.* 151, *Eq.* 401, tragicus malus et ἀμετρος, *Pac.* 801, ubi: *Morsimus* quando chororum non nanciscitur, felix tempus. *Mortuos componendi ritus*, *Eccl.* 1030—1036. *Eis datur mellita placenta ad placandum Cerberum*, *obolus Charoni*, corolla ut vitam διαγωνισμένοις, *Lys.* 601 sq. *Iis in os inseruntur duo oboli ad vecturam*, *Ran.* 140. *Iis mittuntur vittæ ab amicis*, *Lys.* 603. *Mortui collocabantur, προϋτίθεντο*, ante *jannus* et plangebantur, *Lys.* 611; tertio die summo mane efferebatur eorum jentaculum, τὰ τρίτα, 612 sq. *Mortui ampullæ pinguntur in monumentis*, *Eccl.* 996. *Mortuorum pro republica publica sepultura*, *Ran.* 423. In qua fabula mortuus effertur et litigat, 170—177. *Morychides archon* (ol. 85, 1), sub quo factum ψήρισμα περί τοῦ μὴ κωμωδεῖν, *Ach.* 67, *Vesp.* 283. *Morychus*, ὀλοφάγος, *Ach.* 887, *Pac.* 1008. *Legatus Atheniensium ad regem Persarum*, legatione ad luxum abutens, *Ach.* 61. *Morychus vitam vivebat splendidam prorsus alienus ab rebus publicis: erat nobilis, luxuriosus, obsonator*, *Vesp.* 506. *Morychus* habebat villisum sagum, homo mollis et pallidus, *Vesp.* 1142. *Memoratur in loco Platonis comici Περικλέης*, *Nub.* 109. A *schol.* *Ach.* 887 poeta tragicus dicitur *Moschus*, citharædus *Agrigentinus*, malus, πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων, *Ach.* 13. *Mossynica μαζονομῆα*, *Holc.*, *fr.* 367. *Mothon*, saltationis genus rude et plebicum, *Eq.* 697, 635. *Mothones*, famuli *Lacedæmoniorum*, *Eq.* 635. *Quamam sint apud Lacedæmonios; et alii apud Athenienses, qua origine et unde dicti*, *Pl.* 279. *Mulier inexpugnabilior rebus omnibus*, *Lys.* 1014 sq. De iis proverbia, 1038 sq. et *sch.* *Mulieres domi penum dispensant*, *Lys.* 495. *Mulieres ex vetusta disciplina curant viros et patres, quibus pedes aluunt et ungunt*, *Vesp.* 606, 608. *Mulieres quibus rebus occupantur nunc ut olim, omni tempore*, *Eccl.* 221 sqq. *Mulieres Athenienses carpentis Eleusinem vehuntur ad magna mysteria*, *Pl.* 1014. *Mulierum luxuria et earum festa Rheæ, Bacchi, Adonidis*, *Lys.* 387—389. *Præter publica festa celebrabant multa privatim coeuntes*, *Lys.* 1, *deos celebrantes non publicos nec legibus agnitos*, *Lys.* 389. *Mulierum ornatus*, *Lys.* 43

- 48. Muliebris mundus plurimus recensetur *fr.* 309. Mulierum tenticulæ (de ornatu earum), *fr.* 663. Mulieres παρῆλλοντο, præsertim novæ nuptæ, *Ran.* 516. Mulieribus ultra modii pretium pacisci per legem non licebat, *Eccl.* 1025. Mulieres semina, pullem, ova, olera, allia, panes vendunt, cauponæ, *Lys.* 457 sq. Inter molendum hordeæ canunt, *Nub.* 1358. Mulieres malæ, *fr.* 116; mæchæ, *fr.* 236. Frequentissime perstringuntur ut bibaces et ebriosæ, *Thesm.* 630 sqq., 688 sqq., 735 sqq., *Eccl.* 132 sqq., *Lys.* 197, 466, *Pl.* 645, 737, 972, etc. — In *Lysistrata* Mulierum Chorus ingreditur cum urnis aquæ plenis opitulatum mulieribus in arce contra senes eam per ignem recepturos, 319—351. Pugniant cum senibus, 354—386. Senibus Provisorem, πρόβουλον, incitantibus, se quieturas dicunt, 471—475, omne tamen periculum aditus pro republica cum mulieribus, 539—550. Civibus narrant quibus honoribus affectæ sint a republica; cui vicissim utiles sint viros ex se natos symbolam conferendo, dum viri symbolam avorum et Medicis absumpserint, 636—657. Irritatæ a senibus, acriter minantur, ut qui mala decreta faciant, 683—707. Fausto oraculo confirmantur a *Lysistrata*, 769—780. Fabulam de Timone virorum osore, mulierum amatore narrant, 805—820. Officiis et blanditiis animos senum capiunt, 1016—1072. Inducitis factis, se promptas esse dicunt sua omnia intrantibus dare, sed caveant canem, 1188—1215.
- Multa.** Multarum species aliquot, *Eccl.* 655 sqq. Multa gravis eorum qui accusantes alios causam suam non probarent iudicibus, *Nub.* 776.
- Munychia** Diana apud Piræenses, *Av.* 874. *Εὐρυπύλοιοι* virginis Atticæ, *Lys.* 645.
- Munychion** mensis, *Av.* 1046. *Εὐομένηας* lites inter peregrinos, *Av.* 1478.
- Muri** longi Athenis, a Piræco in astu, *Eq.* 815, a Themistocle exstructi, *ib.* 886.
- Musæ**, *Av.* 783, *Eccl.* 882, novem Jovis sacræ virginēs, invocantur *Ran.* 874—882. Musæ ἑκατόβοτρυχοι, *fr.* 314; εὐλογοί, *Ran.* 229. Musæ vates, *Av.* 724 (apud schol.: Musæ, vates). Musarum fama celeris, *Av.* 924. Earum ὄμιλος, chorus sacer, *Thesm.* 41; orgia, *Ran.* 356; pratum, *Ran.* 1300. Musarum famuli poetæ, secundum Homerum, *Av.* 909, 913. Musæ Aristophanis, *Vesp.* 1022, 1028. Cum Musis certavit Thamyris, *Arg. Ran.* IV. Singulari Musa, *Av.* 905, 937, *Thesm.* 107, *Ran.* 1306, 1308. Musa dea, *Av.* 1719. In Pace Musa imploratur ut pacis festivitati propitia adsit, nuptias decorum et beatorum epulas celebrans, respuens malos et impuros poetas, filios Carcini, Morsimum, Melanthium, 775—816. Musa silvestris, λοχμαία, invocatur, quacum lusciniæ canit, *Av.* 737 sqq. Musa Lacæna quæ canat, *Lys.* 1298 sqq. coll. 1249. Musæ apicula, blandimentum, *Eccl.* 974.
- Musæus**, Luce et Eumolpi filius secundum Philochorum, monstravit remedia morborum et vaficiniæ et expiationes, a Sophocle χρησµολόγος dictus, *Ran.* 1033.
- Musicæ** lex severa apud antiquos Athenienses, *Nub.* 970—972. Musice, i. e. ἑγκύκλιος παιδεία, *Eq.* 188.
- Myrmex**: ei πορυστή restem mittit Pluto cum minis; ob improbitatem perstringitur, alio etiam magistratu functus, *Ran.* 1506.
- Myrmidonas** alea ludentes introduxerat Æschylus, *Ran.* 1400.
- Myronides**, dux generosus; eo archonte nemo ausus fuisset mercedem ferre ex reipublicæ administratione, *Eccl.* 303 sqq.
- Myronides** hispidus, nigro podice, hostibus timendus, *Lys.* 801—803. Intelligitur victor Ænophytis; nam erat etiam alius, de quo ad *Eccl.*, 801.
- Myrrhine**, uxor Pisistrati, Hippice et Hipparchi mater, quam Pisistratus redux pro Minerva in curru Atheniensibus ostenderit, *Eq.* 449.
- Myrrhina** meretrix, secundum Eupolidem, bonis exiit Leogoram, *Nub.* 109. Meretrix Corinthia, *Pl.* 149.
- Myrrhina** mulier in *Lysistrata* venit in concionem *Lysistratæ*, 69 sqq. Post iurandum cum ceteris in arcem abit, 253. Ibi, monente *Lysistrata*, Cinesiam maritum, qui advenit pruriens, infinitis modis ludificat, 837—951.
- Myrrhinus**, pagus Atticus, a myrtis dictus, *Pl.* 586. Myrrhinusiorum Diana Colcenis, *Av.* 874.
- Myrsina** (myrti ramo) abigebant muscas, *Eq.* 59.
- Myrtia**, panaria, Ancyliomis et Sostrate filia, a Philocleone læsa, in *Vespis* 1396.
- Myrtus** sacra Cereri et inferis: ea coronabantur initiati et thesmothetæ, teste Apollodoro, *Ran.* 330. Myrtis coronabantur Archontes, *Vesp.* 861. Myrti Archontibus in mensa, *fr.* 175. In Samiæ Junonis templum inferri nefas erat; quia quum illa a Plutone impetrasset ut Semele redderetur Baccho, si dilectissimum ejus loco ipsi demitteret, Bacchus myrtum caram sibi plantam Plutoni dolose misit; testatur Iophon tragicus. Hinc myrtus sacra inferis, *Ran.* 330. Myrti virginæ baccæ, quæ a mulieribus et virginibus studiose eduntur, *Av.* 1099. Myrti ramo sumpto in conviviis recitabant Æschyli carmina, *Nub.* 1364 sq. Myrtorum forum, αἱ μυρτιναί, *Thesm.* 448.
- Myscellus** oraculum accepit urbem ei condendam esse ubi de sereno cælo cadat imber: de qua re quum desperasset, urbem in Italia condidit eo loco ubi pellicem suam lacrimas fundentem vidit, *Nub.* 371. In Crotone urbe condenda quum oraculum ei proposuisset vel divitias vel valetudinem bonam, hanc prætulit urbi suæ conciliandam, *Eq.* 1091.
- Mysia**: eam vastant Græci Trojam esse opinati, *Nub.* 922.
- Mysius** pileolos Telephii Mysi, *Ach.* 439.
- Mystæ** anno post initiationem ad ἐπιστείλιν admittuntur, *Ran.* 745 et not. Vide Initiati, Mysteria.
- Mysteria** Cereris et Proserpinæ Eleusine, magna et parva (Agris: v. not.), hæc Herculis causa instituta ab Atheniensibus, quum lex vetaret peregrinum initiari, *Pl.* 845, 1013, ubi Mysteria magna. Ad ea mulieres carpentis vehantur Eleusinem, *Pl.* 1014. Mysteria vehens asinus ex urbe Eleusinem, *Ran.* 159. Mysteria Cereris et Proserpinæ Eleusiniæ respiciuntur *Nub.* 302—304. Mysteria Dionysiis celebrabantur, noctu, cum facibus, *Ran.* 343. In mysteriis Bacchi et Cereris cur immoletur sus, *Ran.* 338. Initiandi in mysteria vestem ponebant, *Nub.* 497, et variis modis terrebantur ab initiatis, *Vesp.* 1361, 1363. Vestis in qua quis magna mysteria initatus erat, ut deabus consecraretur patrius mos erat, teste Melanthio De mysteriis, *Pl.* 845. Mysteriis initiati apud inferos inter beatos fore credebantur, *Pac.* 374. Vide Initiati. Mystici sumptus, *Nub.* 17, ubi vide notam. Mysteria Caborum in Samothracia, *Pac.* 278, 277.
- Mysus**, *Ach.* 430. Mysus Sacas vel Acestor, poeta tragicus, *Vesp.* 1221, *Av.* 31.
- Mytilene**, urbs Lesbii insulæ, ab Atheniensibus desciverat: victæ ab Charete duce incolas occidi decreverunt Athenienses suadente Cleone, sed paulo post

eos tanta crudelitatis panituit, miseruntque Diodoto auctore qui diversa imperarent Chareli: sic servata urbs, a qua Cleon plus quam quadraginta minas dono accepisse accusatur Eq. 834 sq.

Myus: cum urbem Themistocles ab Artaxerxe accepit ad ὄψα, Eq. 84.

N.

Nais meretrix, Geryl., fr. 230, a.

Nani, fr. 134.

Napaeus Apollo Lesbii, Nub. 144.

Nasturtium: ejus vis et usus apud Persas, Thesm. 616.

Natare supinum docebatur, fr. 654.

Nates olim abstergebant tribus lapillis, Pac. 1230.

Naucleicae pecuniae: ex iis theori Delphos euntes riatricum accipiebant, Av. 1541.

Nauerrari: in eorum locum Clisthene vel Solone auctore succedunt demarchi, Nub. 37.

Naufragus, vel Bis Naufragus (fabula spuria Aristophanis), p. 493.

Naupactii: eorum Dionysia, Ach. 195.

Nauphante, filia Nausionis, fictum nomen triremis a νῆς, Eq. 1309.

Nauplius, pater Palamedis et Æacis, Thesm. 771.

Nausicydes, vel ipse furine venditor, vel iis inimicus, vel pauper, Eccl. 426.

Nausimache, nomen muliebre, Thesm. 804. Erat meretrix eo nomine, ibid.

Nauso. Vide Nauphante.

Nautidice, fr. 16.

Navis ut gubernetur in vehementi vento, Ran. 999 sqq., sch. 1000. Vide Panathenaica, Paralus, Salaminia.

Naulum Charontis. Vide Charon.

Naxos, insula ex Cyciadibus, ab Atheniensibus capta est sub Pisistrato, Vesp. 355. Naxus Apollinis, apud Ananiam, Ran. 661. Νάξουρχῆ; cantharus, quibus olim Naxii utebantur mari potentissimi; erant etiam lembi Νάξουρχῆς, structura ab Naxiis inventa, Pac. 143.

Nebula: per Nebulam jurat Strepsiades uti jam mystes philosophorum, Nub. 814.

Nectus, Neptuni et Tyrii filius, Lys. 139.

Neoclides orator, Pelarg., fr. 387, lippus, perstringitur ut sycophanta, fur, peculator, peregrinus, et erat thesis oculis, Eccl. 254, sch. Pl. 665, 716. Neoclides lippus in concione oraturus abigitur, Eccl. 398—407. Neoclides cæcus, at in furando videntes superans, Pl. 665 sq. In qua fabula narratur Æsculapius Neoclidem prouti merebatur curasse, nimirum cruciatus ejus et cæcitatem augens, quo ejurare posset concionem, 716—725, et cæciorem etiam quam erat ante reddens, 747.

Neottus, pulcher puer: talem fingit Didymus ad explicandum locum Av. 835.

Nephele, dea, uxor Athamantis, ex eo mater Phryxi et Hæles: contempta a marito in cælum avolat, et regioni ejus immisit ariditatem, Nub. 257.

Neptunus, Ποσειδών, Ar. 586, Nub. 1234, etc. Jove junior erat secundum Homerum, Nub. 566. Neptunus ἑλευός, Marinus: alii sic ab urbe Peloponnesiaca dictum putant Alyco, ubi colitur, Lys. 403. Neptunus Agæum promontorium tenens, salis moderator, ex Sophocle, Ran. 664—666. Neptunus, rector maris, advocatur ex profundo Thesm. 322—324. Eum Nubes venerantur, tridentis dominum, terræ et maris motorem, Nub. 566 sq. Item simpliciter dictus Terram quatians, Lys. 1142; Marinus dens, Ran. 1341. Ὁ Ποντοπόσειδον, Pl. 1050. Neptunus cum Minerva

certans de possessione urbis Athenarum, Eq. 562, quum in eo certamine inferior discessisset, id Atheniensibus inflixit, ut mala consilia capiant, Nub. 587, Eccl. 473. Postea Atheniensibus principatum in mari dedit, Nub. 304. Neptunus dictus Σουινάρατος, in Sunico promontorio cultus, rex Pelargicus, pro Pelasgicus, Av. 869. Hymnus in Neptunum, mare, equos, curvilia certamina moderantem, Sunii adoratum, Gerastium, canitur ab Equitibus, Eq. 551—554, ubi v. scholl. Neptuni Equestris signum, per quod jurat Phidippides, Nub. 83. Neptuno ovis, alii «bos», macatur, Av. 566. A Corinthiis colitur, qui ei Isthmia celebrant, Eq. 609. Non est ἐπίδρημος in Isthmio, fr. 348. Neptunus in Tænaro, ubi erat templum Neptunū Ἀσπαλείου, Ach. 510. In Tænarii Neptuni templo Helotas, qui salutem ibi querebant, occiderant Lacedæmonii, ibid. Neptunum coronant Helote (in dramate), Eq. 1225. Neptunus ἀσπαλείος, apud Athenienses colitur, ἕνα ἀσπαλῶς πλέωσιν, Ach. 682. Per Neptunum jurant viri Nub. 665, 723, Lys. 1165, Thesm. 86, Ran. 183, 276, 295, 1430, Eccl. 339, etc., mulier Eccl. 568. Ὁ Ποσειδῶν in admiratione Pac. 564. In Aribus Neptunus legatus a diis venit Nubicucoliam cum Hercule et Triballo deo, cujus indecentem habitum ægre fert: sed utroque Pisthetheri artibus decepto, jam Neptuni nulla potestas est; inter cum indignatione silet et abit, 1565—1692.—Neptunus secundum nonnullos pater Melanippe in scapha congressus, Lys. 139. Pater Nelei et Pelææ ex Tyrone virgine, ibid. Ex Alope genuit Hippothoonem, Av. 559. Ejus filius Halirrhothius, Nub. 1005, et Cynus, Ran. 963.

Nereus. Nerei marini filiae, Thesm. 326.

Nestor et alii sapientes apud Homerum ἀγορευταί, Nub. 1057. Nestoris navis ἐκείμῃδος, apud Æschylum, Ar. 1256.

Nicarchus a Comiciis perstringitur ut sycophanta; in Acharnensibus prodit Boeotum delaturus, ridicula fingens; sed Dicæopolis eum arreptum pro vase fictili sarmentis illigat et Boeoto venditum domum auferendum tradit, 908—958.

Niceratus, pater Niciæ, Eq. 358, 609.

Nicias dux, filius Nicerati, pater Stratippi, δεσποίνης, Eq. 358. Nicias mille drachmas dederat, quo ne imperium ei demandaretur (in expeditione Sphacteriam suscepta), Georg., fr. 156. Nicias cum ducentis equitibus, deinde hoplitis et navibus vincit ad Corinthum et Cenchreas, Eq. 609. In qua fabula Nicias introducit ut servus Populi, male habitus ab alio servo Cleone: timide proponit Demostheni ut transfugiant ad Lacedæmonios, 1—29; deinde ut diis supplicent, 31; vel ut moriantur, 80 sqq. Tandem Demosthene suadente stertenti Cleoni rapit oracula clam habita, 110 sqq. Abit Cleonem quid agat speculaturus, 154. Nicias ab Atheniensibus ad Melum expugnandam missus, Ar. 186, ubi v. notam. Melios per famem perdidit, ib. 363. Erat cunctator ob prudentiam, vel ut calumniantes dicebant, lentus per negligentiam: unde μέλλονικῶν Av. 639. Niciam superas maclinis, Av. 363, de quibus v. Suidam in nota. In Sicilia Nicias Ilycara occupat, Pl. 179. Mortuus erat quum Aves agebantur, Av. Arg. I. Niciæ amicus Diopithes, Eq. 1085.

Nicias, homo γυναικώδης, Eccl. 428.

Nicodice, nomen mulieris, Lys. 321.

Nicomachus: ei πορεσῆ restem mittit Pluto cum minis: notatur enim ob improbitatem, sed non erat inter

πορυστάς : erat vel tragicus histrio, vel ὁ πόρυστος (?), de quibus alibi dictum, *Ran.* 1506.
Nicostrata, mater Iophonis ex Sophocle, *Ran.* 78.
Nicostratus Scambonides, ex pago tribus Leontidis, superstitiosus, sacrificiorum, divinationum, hospitum excipiendorum studiosus, *Vesp.* 81 sq.
Nicostratus, dux Atheniensium, cecidit ad Mantineam, *Ar.* 13.
Nicostratus, filius Aristophanis, *Prolog.* XI, 79; XII, 43, tertius, *Nicostratus* appellatus ab Apollodoro, *Philetaerus* a Dicarcho, *Prolog.* XIII, 17 sq.
Nilus : in eo Nubes aureis gutturiis aquam hauriunt, *Nub.* 272. Nili fluenta celebrata ex Euripide, in *Helena*, *Thesm.* 855—857. *Nilus* etesii impletur et abundat, *Ar.* 1695. *Nili ostia*, *Pl.* 178.
Ninus urbs Persici regni, *Ar.* 1021.
Niobe : ejus liberi mares septem, puellae septem, *Dram.*, fr. 272. *Niobe* ab Æschilo diu silens introducta, *Ran.* 911 sqq., 920. *Niobe* fabula Æschyli aut Sophoclis, quam præclare egit OEagrus, *Vesp.* 580.
Niobus. Vide *Dramata*.
Nisæa Megaridis, obnoxia Atheniensibus [at v. notam]: ibi sal excoquebatur, *Ach.* 760. *Nisæa*, emporium Megarensium non procul ab urbe, ab Atheniensibus inessum, *Pac.* 483.
Nisus, Pandionis regis filius, in divisione regni a patre Megaridem accepit, *Vesp.* 1223, *Lys.* 58.
Nitarius, homo ob molliorem notatus, alius leno (sed v. not.), *Pl.* 1011.
Noctua volavit per exercitum Atheniensem Marathone, victoriam prænunciens; quod vere factum nonnulli narrant, *Vesp.* 1086. *Ejus volatus pro victorie signo habebatur*, *Eq.* 1093. *Noctua* Atheniensibus faveus, *Ar.* 358 et *schol.* *Noctua* in arce Athenarum, *Lys.* 760, frequens in Attica, *Ar.* 261, 301, ubi de re superflua proverbium, noctuam Athenas deportare. *Noctua*, avis Minervæ, cusa in aureis numis Atheniensium, *Eq.* 1093, et in argenteis et æneis, *Ar.* 301, 261. *Noctua* Laureotica, tetradrachma in quibus noctua cusa et Minervæ facies, quum olim in didrachmis bos esset, *Ar.* 1106. *Noctuam* tenet Minerva in capite aut manu, *Ar.* 516. *Noctua* esse ab nonnullis putatur avis ab Homero *Iliad.* Ξ, 291, memorata, *Ar.* 261.
Nomades Scythæ, *Ar.* 941
Nomina amasiolorum parietibus, januis etc. inscribantur, addito κλῆς, *Vesp.* 98 sq.
Nominalia. Vide *Infantes*.
Νῆμος. Vide *Mercurius*.
Nonacriensis (ex urbe Arcadiæ), fr. 655.
Notæ quibus grammatici fabularum partes distinguere solebant, *Pl.* 253 et not.
Nothi. Vide *Spurii*.
Novilunia festa, *Ach.* 999. *Novilunio* thus offerebatur status deorum, *Vesp.* 96. *Novilunio* vendere solebant Athenis, *Vesp.* 171. *Addæ Mensis*.
Nox sacra, stelligera, curru Olympum emetiens, *Thesm.* 1065—1069. *Noctis* κελαινοπαγῆς ἔργον, Euripideum, *Ran.* 1331 sq. et *sch.* *Nox* atris alis a principio erat; in Ereli gremio peperit ovum, unde Amor exivit, *Ar.* 693—696. *Noctis* filius somnium, *Ran.* 1335, *sch.* 1331.
Nubes, Νεφέλας, optimam fabularum suarum, præmium non tulisse a spectatoribus non recte intelligentibus queritur Aristophanes *Vesp.* 1015 sqq., 1043—1050. *Nubes* priores ab Aristophane doctæ erant Dionysiis urbanis archonte Isarcho, *Arg. Nub.* V, *sch.* 549, biennio ante mortem Cleonis, 549, anno ante *Vespus*

actas, *Vesp.* 1012. *Alteras* eum docuisse opinabantur *Aminia* archonte (ol. 89, 2), et iis multo etiam magis excidisse, *Arg. Nub.* V. (De qua re veriora habes *Arg. VI.*) *Nubes* priores memorantur *sch. Nub.* 520, 524, 543, 581, 591, 624. *Ad Nubium argumentum referuntur, secundum scholl.*, versus 1037—1042 *Vespurum*.—*Nubes*, decæ philosophorum, 254 sq., σπιννὴ θεῶν ἡρώων, 265, ab Socrate solemniter carnine ex locis, ubi commorari solent, in conspectum advocantur, 263—274. *Adveniunt ab Oceano*, decussa caligine faciem Nympharum ostendentes, *varia veste*, 275 sqq., et salutant celebrantque Athenas, 299—313. *Sunt magna numina* hominibus otiosis et præstigiatoribus, quos abunde alunt, 316 sqq., 331 sqq. *Lepidum commentum* de forma earum adeo mutabili, 341—355. *Salutant Strepsiadem* et Socratem, cui cur maxime faveant exponunt, 358—363. *Eas* solas esse numina, cetera nugas, ostendit Socrates, 365—424. *Strepsiadæ præcepta* dant, et totum se iis permittenti gratiam et potentiam in civitate beatissimamque vitam promittunt, 412—475. *Socratem docere senem* jubent, 476 sq. *In phrontisterium ingredientem Strepsiadem* votis prosequuntur, 510—517. *Jovem*, *Neptunum*, patrem suum *Ætherem* alium, *mageum Solem* venerantur, 563—574. *In Parabasi* dicunt se invitæ Cleonem a civibus ducem esse creatum, et consilium dant ut voracem furem capistrent nervoque constringant, 575—594. *Hymno* venerantur Apollinem, *Dianam* *Ephesiam*, *Minervam*, *Bacchum* *Delphicum*, 595—606. *Lunæ mandata* ad Athenienses perferunt, 607—626. *Strepsiadem* hortationibus confirmant, 700—705, 716; et quum Socrates de eo desperavit, filium mittere jubent, cui bonam mentem iniecerint, 794 sqq. *Socrati* autem sua beneficia ostendunt et suadent ne hominem mentis adeo attonitæ dimittat quin attendeat, 805—813. *Δέγους* duos monent ut missis conviciis exponant antiquam et novam disciplinam, 934—960. *Iustum vehementer* probant, *Injusto subtilitate multa opus* esse dicunt, 1021—1035. *Augurantur fore ut poeniteat Strepsiadæ* hujus institutionis filii, 1114. *Exponunt quid lucri ex se sint facturi* iudices fabulæ propitii; damna minantur improbantibus, 1115—1130. *Conspicua improbitate nequissima et insolentia Strepsiadæ mala augurantur*, 1303—1320. *Quæ evenerunt*. Quomodo evenerint, scire cupiunt, suadentes interim Strepsiadæ ut colibeat filium, 1345—1352. *Male futurum esse senioribus*, si juniores suam disciplinam confirmaverint, 1391—1398. *Exprobratur ipsis a Strepsiade*, quod rusticum se et senem spe extulerint : respondent hoc se facitare omnibus qui fraudes adament, usque dum in malum aliquod concipiant, ut deos discant revereri, 1453—1461. *Exeunt*, 1510.
Nubicuculia, *Ar.* 819 sqq., 904, 1035, 1565. *Vide* *Aves*.
Numellæ collum insertum, *Lys.* 680 sq.
Numi antiqui et novi Athenis comparati, *Ran.* 720—726. *Vide* in *Noctua*, *Bos*. *Numos aureos cuderunt Athenienses Antigene archonte, teste Hellanico*, ex aureis *Victoriis*, addit *Philochoerus*, *Ran.* 720. *Ænei numi sub Callia cudebantur*, 725. *Numi ærei decreto aboliti*; argenteis utendum esse, *Eccl.* 815—822. *Vide* *Os*. *Numi adulterini*, *Pl.* 862, *Ar.* 158. *De numis Byzantium* et *Cyrenensium* vide *Byzantium*, *Cyrene*.
Nuncii. Vide *Platæe*.
Nupti novi : in eos bellaria conjiciebantur, κερταχίσματα; locus Theopompi com., *Pl.* 768. *Nuptiarum προεὶδεις*, *Thesm.* 973. *Earum præsides Juppiter et Juno* τέλειοι, *ibid.* *Nuptias deorum et herorum veteres poetæ canere* amant, *Pac.* 779.

Nuptiale balneum, de quo Menander, *Lys.* 378.
 Nymphæ cum Pane, *Thesm.* 978. Nymphæ montium, *Av.* 1098, montivagæ, *Thesm.* 326. Nymphæ ὄρεσσι-
 γονοί, ut Enripideum, quod Asclepiades in *Xantriis*
Æschyli invenit: *Inachi filice βρόδωρος*, *Æschylus*,
Ran. 1344. Nymphæ cum Baccho, *Thesm.* 993. Nym-
 phæ in Oceani patris hortis choreas agunt, *Nub.* 271.
 Nymphæ quæ divinationi præsunt, *Pac.* 1070 sq.
 Nymphicium Elymnium, *Sophocles Pac.* 1126, ubi v.
Nysa, locus Arabiæ vel *Æthiopie*, ubi natus Bacchus,
Ran. 216.
 Nyses dictus Bacchus apud Indos et ceteros populos
 orientales, *Ran.* 216.
 Nysius Bacchus cum Manadibus, *Lys.* 1282 sq. Nyseius
 Bacchus, *Ran.* 216.

O.

Oboli argentei erant, atque adeo etiam χαλκοί, *Vesp.*
 795.
 Oceanus pater: in ejus hortis Nubes cum Nymphis sacras
 choreas instituunt, *Nub.* 271. Βαρυαχός, 278. Ab Oceano
 veniunt aves penelopes, *Alceus Av.* 1410.
 Oculus humanus Soli ἀντίμορος, *Euripides Thesm.* 17.
 Oculus regis (Persarum), *satrapa ἐπιστάτης*, *Ach.* 92,
 94, 124. Oculus triremis, remi, *Ach.* 95, 97.
 Odeum: in eo etiam jus dicebatur; celerum poemata in
 eo recitabantur, antequam theatro darentur, *Vesp.*
 1109. Odeum *Spartæ* terræ motu concussum, *Lys.*
 1144.
 Odomantes, gens *Thracica*, ab nonnullis pro *Judeis*
 habita, *Ach.* 156 sqq., 164. In qua fabula pene mutilati
 et alii per agros raptis in concionem Athenien-
 sium producantur ab legato, qui tales socios ab *Sitalce*
 impetraverit.
 Odyrsa, id est *Thracia*, *Ach.* 1226.
 Oeax, frater *Palamedis*. Vide *Palamedes*.
 Oeagrus, tragicus actor *Æschyli*, *Niobam* egit incertum
Æschyli an *Sophoclis*, *Vesp.* 579 coll. 566 cum
 not.
 Oedipus ab initio beatus, deinde miserrimus mortalium,
Euripides in prologo *Antigone*: sed *Æschylus* probat
 Oedipum nunquam desisse esse miserrimum, vel ante-
 quam nasceretur, *Ran.* 1182—1195. Oedipi filii duo
 singulari certamine decertant, *Phœniss.*, fr. 471. Oedi-
 podes (plurali), *Eccl.* 1042, ubi memoratur ob matri-
 monium cum matre.
 Oeneis tribus, *Av.* 645, *Thesm.* 620.
 Oeneus ex arvis frugum primitias non obtulit *Dianæ*,
Euripides Meleagro; hinc irata dea aprum immisit
 in agros ejus, *Ran.* 1238, 1240 sq. Oeneus, fabula *Enri-*
pidis, *Ach.* 418, 420; a quo rex ille pannosus intro-
 ducitur, *Ran.* 1063. Mortuo *Tydeo* et *Diomede* con-
 tra *Thracas* profecto, *Agrii filii* *Oeneo* seni regnum
 ademerunt, quod ei restituit *Diomedes* redux, occiso
Agrio, *Ach.* 418.
 Enoe in *Tetrapoli*, *Lys.* 285.
 Enomaus: ejus filiam ducit *Pelops Pise*, *Euripides*
Ran. 1233.
 Enophyta: ibi victor *Myronides*, *Lys.* 801.
 Oenichus, turpissimarum libidinum homo, sodalis *Ari-*
phradis, *Eq.* 1287.
 Eus, pagus, *Ran.* 501.
 Olea in arce Athenarum πύργος, fr. 664. Oleæ sacræ
Minervæ, πορῖα, in *Academia* et in *Arce*, ex quibus
 oleum *Panathenæis* (victoribus datum), *Nub.* 1005.
 Quid acciderit *Hatirrhothio* *Neptuni* filio eas exci-
 dere tentanti, *ibid.* Oleæ in termino curriculi στι-
 γχῶν positæ ut meta; alii, in *hippodromio* extremo,

et sub eas portabantur decedentes in cursu; unde
 proverbium ἐκτὸς ἐλθὼν, *Ran.* 995. Oleæ ramum
 lana velatum supplices præferre solebant, *Pl.* 383.
 Senes in pompa *Panathenæica* ramos oleæ gestabant,
Vesp. 544. Rami oleæ lana circumvoluti, appensis
 fructibus variis, erant *Iresionæ*, quam voc. vide.
 Oleastri ramo coronantur victores *Olympici*, *Pl.* 586, ubi
 vide scholia.
 Oleum in balneis, *Nub.* 449. Oleo cur ungantur vete-
 res, *Pl.* 616 et not. Oleo infuso politur clypeus.
 Sunt qui in oleum spectantes vaticinentur, *Ach.*
 1128.
 Oliva καλλιστέρωνος, in *Pantheo* (*Olympiæ*), ab *Aristo-*
tele describitur; qui tradit ab *Hercule* *Olympiæ*
 esse plantatam ad *Helissonem* (*Ilissum* falso legi-
 tur) fluvium, sacrosanctam et edificio cinctam, a
 qua petant *Elei* coronas athletarum victorum, *Pl.*
 586. Oliva *Minervæ* donum, *Pac.* 578.
 Olivantes mercede conducti, *Vesp.* 712.
 Olla. Ollis, in quibus ὄσπρια cocta, dedicabant statuas
 aut aras deorum; ex illis, quas mulieres vario vestitu
 et venerabiles in capite portabant, libabant χαριστήρια,
Pl. 1197—1199. His ollis positis dedicabant *Hermas* et
 aras *Joris Hercæ*, *Pac.* 922 sq. et schol., *Danaid.*,
 fr. 245. Ollam ad sacrificium in condenda urbe per-
 agendum ferunt *Pisthæterus* et *Euelpides*, *Av.* 43.
 Vide *Chytri*.
 Olophyxii, incolæ *Olophyrii* oppidi sub monte *Atho*;
 ab *Atheniensibus* jussa accipiebant, *Av.* 1041.
 Olympia communia sunt Græcorum omnium ut cognato-
 rum, *Lys.* 1129 sqq. *Olympiis* festo *Cylo* aggressus
 est *Atheniensis*, *Eq.* 445.
 Olympicum certamen quinto quoque anno a Græcis col-
 lectis *Jovi* celebratum; præmium oleastri ramus, *Pl.*
 583—586, 592, sive potius olivæ καλλιστέρωνος, quam
 in *Pantheo* plantatam *Olympiæ* ab *Hercule*, descri-
 bit *Aristoteles*, 586. *Olympici* ludi, *Vesp.* 1382 sq.
Olympicus stadii cursor, *Av.* 1121. *Olympiacus* (vel
Olympicus) *Psacus*, *Ach.* 1150.
 Olympicum (templum), fr. 659.
 Olympii et *Olympiæ* cuncti et cunctæ, in formula pre-
 cum, *Av.* 866. *Olympii* dii, *Olympiæ* deæ, *Thesm.* 331
 sq.; dii, *Av.* 1202, 1231, *Thesm.* 960. Ὀλύμπιοι, *tertia*
ætas deorum sub *Jore*, *Nub.* 247.
 Olympus, *Av.* 780, 1372, et *Anacreon ap. schol.* ad
 hunc versum; venerandus, *Thesm.* 1068 sq. In *Olym-*
pi sacris verticibus nive tectis morantur nubes, *Nub.*
 270.
 Olympus, musicus vetus, *Marsyæ* discipulus, qui tibi-
 cinos et flebiles modos scripserat, tandem infelix ob
 musicam, *Eq.* 9. Silenum cum eo confabulantem in-
 troducunt *Pindarus*, *Nub.* 223.
 Omina ex quam multis rebus ceperint Græci, *Av.* 719
 sqq.
 Onocindius *Pisander*, *Eupolis Av.* 1556, 1559, *Lys.*
 490.
 Onomacritus *Atheniensis*, *Homeri* διορθωτής sub *Pisi-*
strato, *Prolog. IX*, a, 44, p. XIX; X, a, 36.
 Onónis (merces an herba), fr. 537.
 Ophion et *Eurynome*, vetustissimi dii, *Nub.* 247.
 Opora, Ὀπώρα, *Pacis* comes, *Pac.* 523. In ea fabula
Oporam *Mercurius* in matrimonium dat *Trygæo*, 706—
 711, quocum de cælo abit, 728. Habebat meretriculæ
 formam; quare servus πορνοβοσκῆν dicit deos, 849.
 Opora *Trygæo* sponsa procedit, 1316 sq.; qua se fru-
 tituros esse *ficus* colligentes agricolæ gaudent, 1337
 sqq.
 Opuntii *Loeridis*, *Av.* 152. *Opuntius* libicen *Bacchylides*

- apud Platonem com., *Nub.* 331. — *Opuntios* vocabant *cecos*, ab *Opuntio* aliquo ἐπεροβόλιμω, *Ar.* 153.
- Opuntius*, *sycophanta* improbus, uno oculo, *Ar.* 153.
- Opuntius Atheniensis* dictus *Corvus luscus*, quia luscus erat et μέγα ῥόγος ἔχων, ut est apud poetam *Atalantarum*, *Ar.* 1294. Aliis videtur *corvus* dictus ut *rapax* et *impudens*, 1292.
- Oraculum Delphicum* quo ritu consulebatur, *Pl.* 39.
- Ejus oraculi antiquitates* narrantur, *Pl.* 9 et *noct.*
- Oraculum Telepho* redditum, *Nub.* 922. *Oraculum Myscello* et *Archie* urbes, *Crotonem* et *Syracusas*, *condituris redditum*, *Eq.* 1091. *Oraculum olim Atheniensibus* redditum, vaticinans *Athenas urbem futuram* velut *aquilam* in *nubibus*, *Eq.* 1013 et *schol.*, 1087, *Ar.* 978. *Oraculum Atheniensibus* redditum ante pugnam *Salaminiam*, intellectum a *Themistocle*, *Eq.* 1040. *Oraculum de Pylo*, sive *Pylos* potius, *Eq.* 1059. *Oraculum Spartanis* redditum de salute urbis ipsorum, *Pac.* 623. *Oraculum Æsopo* redditum, *Ar.* 968. *Alia oracula sunt* *Lys.* 645, 1153, *Pl.* 604, 925, 1002, 1054, 1159, et cetera quæ citantur in *Indice scriptorum* v. *Χρησμοί*. *Vetera oracula* ἐξηγεῖτο *Stilbides*, *Puc.* 1032; item *Hierocles*, *ib.* 1046. *Oracula Pythica* nonnunquam *iambicis trimetris*, postremo *prosa oratione edita* fuisse exemplis probatur *Nub.* 144. *Oracula (ficta) in Equitibus* pluribus locis, *Vesp.* 800—804, *Ar.* 967 sqq., *Lys.* 767 sqq., *fr.* 157 (et 123).
- Oratores. Oratorum sortitio*, *Pl.* 972, *Vesp.* 691, ex *Aristotele*. *Orator* in concione coronam sumit verba facturus, *Eccl.* 131 et *sch.*, 133, 148, 163, 171. *Oratores exscreant*, antequam verba faciant, *Thesm.* 381 sq. *Ad clepsydram verba faciebant* in *iudiciis*, *Vesp.* 93. *Oratorum nova verba*, *Detul.*, *fr.* 1. *Merces oratorum patrocinantium*, τὸ συγχρηστικόν, *drachma*, quando *causam reipublicæ* vel *alius cuiusdam defendebant*, *Vesp.* 691. *Oratores pauperes reipublicæ* ntilis; ditati, popularis status inimici, *Pl.* 567—571. *Oratorum os* numis obturare, *Pl.* 379 et *schol.* *Oratores perstringuntur* *Vesp.* 1114—1121, *populi bona comedentes otiosi*, sine *bellica opera*. A nonnullis *perstringi* putantur verbis ἄνδρες κορολόγοι in *Pac.* 9. *Oratores corrupti artificii* suis *Pacem* abegerunt, *Pac.* 632—647. *Oratores εὐρύπρωτοι*, *Nub.* 1089 sq., *Eccl.* 112 sq. *Oratores legistorum nomina* pronuntiabant, *leges ipsas ignorantes*, *Nub.* 1187.
- Orchestra*, *fr.* 710.
- Orchomenus*: eo confugit *Trophonius* et *Cercyon*, *Nub.* 508.
- Orci minister*, Ἄδων πρόπολος, *somnium*, *Ran.* 1333. *Orci galea*, σκοτοδραπαναχρόριξ, *Ach.* 390. *Orci lessus* *lacrimosus*, *Thesm.* 1041. *Orcus* hoc dijudicabit, ex *Euripide*, *Vesp.* 763.—In *Orcio* cœnum spissum et *stercus*, in quo *malefici*, *Ran.* 145—151.
- Oreos*, *urbs Eubææ* ab *Homero Histiaæ* dicta; inde *Hierocles* *vates*, *Pac.* 1047, 1125.
- Oresteæ* *Æschyli tetralogia*, *Agamemno*, *Choephoræ*, *Eumenides*, *Proteus satyricus*; secundum *Aristarchum* et *Apollonium* *trilogia*, sine *satyris*, *Ran.* 1124. *Oresteæ*, *Choephororum*, *prologus* examinatur, *ib.* 1126—1176.
- Orestes*: eum *corripuerat Telephus*, occisurus nisi *veniam obtineret a Græcis*, apud *Æschylum*, *Ach.* 332. *Orestes* in *tumulo patris* invocatur *Mercurium* apud *Æschylum*, *Ran.* 1139 sqq., qui rediit exul, 1163 sqq. *Orestes post cædem matris Athenas* venit festo *Bacchi* *Lenæi*: quomodo *Pandion* rex *Athenarum*, *propinquus illius*, instituerit ut *matricida festi par-*
- ticeps fieret sine piaculo*; institutio *Choum festi*, *Ach.* 961, *Eq.* 95. *Orestæ* *iudicium* in *Areopago*, *Ran.* 685.
- Orestes, filius Timocratis*, *heros* dictus ob *cognominem filium Agamemnonis*, perstringitur ut *noctu obvius* percutiens et *vestibus exuens*, *Ar.* 1482—1493. *Orestes grassator Athenis* insanus dictus ob *alterum Oresten*, *Ach.* 1166, vel quia *insaniam simulans noctu homines luna exuebat*, *Ar.* 712.
- Orneæ*, *Argivorum urbs*, ubi *pugna commissa inter Lacedæmonios et Argivos*, *Ar.* 399. *Laconice oppidum* dicitur *Ar.* 13.
- Orpheus* *initiationes docuit* et a *cædibus abstinere*, *Ran.* 1032.
- Orpheus Crotoniata*, *Homeri διορθωτής* sub *Pisistrato*, *Prol.* IX, a, 43, p. XIX; X, a, 37.
- Orsilochus*, ut *leno*, *adulter* et *homo effeminatus* perstringitur, *Lys.* 725.
- Orthagoras juvenis*, *Eccl.* 916.
- Orthius*, *modus tibicinis* ob *intentionem ita dictus*, *Ach.* 16.
- Os. Athenienses ori* insertos *ferre* solent *numos*, *fr.* 111, *Vesp.* 791, *Ar.* 503.
- Oscula* μασχλώματα et κατεργωτισμένα quæ, *Ach.* 1201, *Nub.* 51.
- Osphyon*, *homo pessimus*, apud *Cratinum*, *Ar.* 766.
- Ostracismus*: qua *ratione* *perogeretur* in *concione populi Atheniensis*, qui *optimos cives* per eum *ejiciebant* usque ad *Hyperbolum*, in quo *solvebatur usus ostracismi*, *Eq.* 855. *Eo utebantur etiam Argivi*, *Milesii* et *Megarenses*, *ibid.* *Ostracismi et exilii differentia*, *Vesp.* 947. *Ostracismo ejectus Theseus*, *Pl.* 627.
- Ostreum scopulo* adhærens, *Pl.* 1096 et *schol.*
- Olotyxii nomen fictum* ab ὀλοτύξιν, in *similitudinem nominis Olophyxiorum*, *Ar.* 1043.
- Ovis* in *Apaturiis* a *parentibus* pro *filiis oblata phœtoribus*, cur μέσων vel κορυφῶν dicatur, *Ran.* 798.
- Ὀρτυγιῶνες* *Homero dicti* dii sub *Saturno* et *Rheu*, *Nub.* 247

P.

- Pactolus aurum ruens*, *Pl.* 287. *Ad eum militabat Pisander*, *Eupolis* *Ar.* 1556.
- Pæan*: ei *hymnum canunt* ad *mala avertenda*, *Vesp.* 874, ubi ἴριος. Τὸ ἰὸν Ἡραίων Παιάν dolentis *Ach.* 1212. Ἰὴ Παιάν gaudentium *Ar.* 1763. *Pæan*, *hymnus* in *Apollinem*, *Pl.* 636. *Pæan nuptialis*, *Thesm.* 1034 sq.
- Pæderastia* apud *Athenienses*, *Pl.* 153.
- Pæonia*, *festum Athenis*, fortasse *Apollinis*, *Ach.* 1213.
- Pæonides Cinesias*, *Lys.* 852. *Perstringitur ut peregrinus* et *Thrax*, *ibid.*
- Pæti*, *Thracica gens*, *Eccl.* 987.
- Pagaseticus sinus* in *Thessalia*: ibi *corvi Apollinis*; *ibidem Bæoti* a *Thracibus* *ejecti* *sedes* ponebant, *Nub.* 133, *Pl.* 604.
- Palæmon*: huic et *Neptuno Corinthii* celebrant *Is-thmia*, *Eq.* 609.
- Palæscopsis*: eam *urbem Artaxerxes*, secundum *Neanthen*, *largitus est Themistocli* ad *vestem*, *Eq.* 84.
- Palamedes*, πηλεΐδης et *inventor*, quare O *Palamedes!* exclamatio *admirantis* *callidum inventum*, *Ran.* 1451. *Palamedes Euripidis*: in ea *fabula* *Æax*, *frater Palamedis*, *navigiis* tabulis *inscripsit mortem suam*, easque in *mare* projecit ut ad *patrem Nauplium* deferrentur *nunciæ*, *Thesm.* 770 sqq. *Palamedis* fortasse ut *frigida* *pudet Euripidem*, *ibid.* 848.

- Palladia, *imagines Minervæ in proris triremium, quæ deaurabantur quando deducenda navis erat, Ach. 547. Palladium Trojanum qua via petierit Ulixes, Vesp. 351.*
- Palladium, tribunal Athenis, *fr. 533.*
- Pallas, *Nub. 1265, Eccl. 476, Thesm. 1136; πολιοῦχος, Eq. 581, ubi v. schol. Hymnus in eam, quo advocatur ab Equitibus, 581—594. Palladis σεμνῆς πέδον, Athenæ, Pl. 772. Pallas κόῦ η in oraculo Eq. 1040. Pallas Πυλαμάχος a Cleone ficta, Eq. 1172; φοβεριστράτη, 1177; δερμοπάτρα, 1178; γοργόδρα, 1181; Τριτογενής, 1189. Vide Minerva.*
- Pallas, filius Pandionis, a patre in divisione regni accepit Paraliam regionem, *Lys. 58, Vesp. 1223.*
- Pallene, pagus Atticus, in quo pugna inter Pisistratum et Athenienses commissa, *Ach. 324, Eq. 438.*
- Pallium, τριδώνιον, gestabant iudices, *Vesp. 116 et sch.; in qua fabula τριδώνιον cum κωνάκη permutare jubetur Philocleo, 1122 sqq. Pallium exiit ad fugæ velocitatem, Nub. 1103 sq.*
- Palmarum Babylonicarum natura singularis, *not. Vesp. 170.*
- Paludes Ægypti, *Pl. 178 et not. Hemsterhusii.*
- Pambotade (pagus Erechtheidis tribus), *fr. 665.*
- Pamphilus pictor Heracidas supplices pinxit, magister, ut aiunt, Apellus, Atheniensis; pictura ejus argumenti Athenis non Pamphili, sed Apollodori esse dicebatur; et Pamphilus erat recentior Aristophane. Alii igitur Pamphilum tragicum poetam intelligunt, qui Heracidas docuerit: at usque ad hoc tempus didascalie tragicum nullum Pamphilum ostendunt, *Pl. 385.*
- Pamphilus plorabit propter pecuniam; erat demagogus, syncophanta, peculatis convictus, quod testatur etiam Plato, publicatis bonis in exilium ejectus; secundum alios fanerator, *Pl. 174. Recens schol. assentiatorem ejus dixit βελονπωπῆτι sequentis versus, ibid.*
- Pan, *Thesm. 978; κερκόταξ i. e. cornipes, alibi αἰγούταξ, τραχέδμων, αἰγίπους; vocalibus calamis, syringe, Indens, Ran. 230. Alii κερκόταξ a cornubus, i. e. fastigiis, montium derivant, ib. Pani, deo montano et νομῶν, lusciniæ sacros modos canit, Av. 745. Pan, auctor libidinis erectæ, Lys. 998. Deus juvenum, Pl. 1050. Panis sacellum in arce Athenarum, Lys. 721, 911. Panis festum mulieres celebrabant cum tumultu: nam cum silentio ad hunc deum accedi non poterat, teste Menandro, Lys. 2. Panes! exclamatio, *Eccl. 1069.**
- Panacea, *Pl. 702, 730, filia Æsculapii ex Lampetia, secundum Hermippum, 701, 639.*
- Panæus, eques, in *Equitibus 243, scholiastæ ἱππαρχος, μέγας τῶν ἱππέων.*
- Panæus in Insulis Aristophanis, *fr. 347, memoratur ut simius, πύθριος, Ianionis (vel coqui), μυχίρου, filius, homo parvus, ad quem referunt nonnulli locum Arum, ubi de ensium fabro: perstringi dicitur ut magnæ uxoris parvus maritus, imperio subjectus uxoris, quam in adulterio deprehenderit, Av. 440.*
- Panathenæa magna, quinto quoque anno Minervæ ab Atheniensibus celebrata, ὅτε καὶ ἡ νῆς ἐπὶ γῆς πλέει πρὸ ἁλῶν, *Pac. 418. Vide Panathenæica naris. In festa pompa senes gestabant thallos, more inde ab Erichthonio tradito; anus quoque tum βάλλοσθρεῖν auctor est Dicæarchus, refragantibus reliquis scriptoribus, Vesp. 544. In pompa Panathenæica a Cæramico ad Eleusinium ducta, Eq. 566, Minervæ*
- peplus acui varie pictus offerebatur, ibid., Av. 827. Panathenæis saltatio armata cum clypeis agebatur, Nub. 988 sq., et lampadedromia, Ran. 1089—1098, sch. 1087, et citharadorum certamina, Av. 11, in quibus cithara vicit Phrynis, Nub. 971. (Victoribus dabatur) oleum ex sacris oleis Minervæ, Nub. 1005. Ceterum quisvis oleas possideus olei partem ad hoc festum dare cogebatur, ibid. Panathenæis, maximo festo Atheniensium, carnibus publice vescabatur populus: nam eo festo Atticæ urbes omnes et colonie bovem quæque ad sacrificandum Athenas mittebant: quare carnium iis diebus copia, Nub. 386. Panathenæorum festa regebant demarchi, Nub. 37.*
- Panathenæica navis: eam quarto quoque anno redeunte exornabant Athenienses, *Eq. 566.*
- Pandeletus, syncophanta improbus, psephismata scripsit, a Cratino memoratus: Pandeleteæ sententiæ pro improbis, *Nub. 922, 924.*
- Pandion, rex Athenarum, Oresten matricidam sibi genere propinquum excipit festo Bacchi Lenei et χοῦν vini singulis convivis Orestæque ponit: illa χοῦν festum ab eo institutum, *Ach. 961, Eq. 95. Cecropis successor, Megaridem Atticæ adjunxit et in quatuor partes divisam Atticam filiis quatuor reliquit, quorum singulorum sortes referuntur, Lys. 58, Vesp. 1223. Filium Proenen in matrimonium dat regi Thracum Tereo, Av. 212, 368. Pandionis statua, ad prytaneum, inter duodecim statuas heroum eponymorum tribuum, *Pac. 1183. Pandionis filius Tithras, heros eponymus Tithrasiorum, Ran. 477.**
- Pandionis tribus, *Vesp. 233, 895, Prol. XI, 3; ibid. XV, 3.*
- Pandionis, tetralogia Philoclis majoris tragici, cujus meminit Aristoteles in *Didascalis, Av. 281.*
- Pandora, de terra exponunt scholl. *Av. 971.*
- Pandrosos, Cecropis filia; per eam jurat mulier: nam est etiam Minerva Pandrosos, *Lys. 439. Per illam rarius quam per Aglaurum jurant mulieres, Thesm. 533.*
- Panhellenes, *Pac. 302. Panhellenes in Ægina ab Æaco collecti, Eq. 1253.*
- Panes quot fiant ex chænice (farinæ), *Vesp. 440.*
- Panificium describitur *fr. 267.*
- Panoptes (totus Oculus), *Argus, Eccl. 80.*
- Pantacles ineptissimo modo arma sibi induit, *Ran. 1036—1038. Pantactis ut laxi meminit etiam Eupolis, 1036.*
- Pantæus, pater Thucydidis adversarii Periclis secundum Theopompum, qui aliis Melesius, *Vesp. 947.*
- Pantheum (Olympiæ), ubi oliva καλλιπέτανος, *Pl. 586 et nota.*
- Paphia Venus, *Lys. 556.*
- Paphlago, de Cleone, *Eq. 2 et sæpissime. — Paphlagonum cum Phrygiis certamen de antiquitate gentis, not. Nub. 397 extr.*
- Paphos. Paphi regina Venus, *Lys. 833.*
- Parabasis: in comedia quid sit, unde nomen ducat, quibus partibus constet, quo statu et quibus motibus pronuncietur a choro, exponitur *Pac. 734, Eq. 508, Nub. 510, Ran. 675, 686, Prol. I, 44—57, 76 sq.; IX, a, 3—27, 69 sqq. p. XX; X, c, 19—68, eam schotio ad v. 55, Nub. 1115. Parabasis non plena, Av. 1058. Ejus epirrhema quot versuum esse soleat, Vesp. 1071. Quid in epirrhema fiat, Ran. 354.*
- Parabyston, locus dicasterii, *Vesp. 120.*
- Parachoregema quid, *Ran. 209, Pac. 114.*
- Paragraphe (id est duo puncta, quibus ad distinguen-

- das personas in comædiis manu exaratis utebantur), not. ad Nub. 653.
- Paragraphus, grammaticorum signum in distinguendis partibus comædiarum, Pl. 253 et not., Nub. 518.
- Paralii, ex Paralia, parte Atticæ olim Pallanti filio data a patre Pandione, Lys. 58, Vesp. 1223. Τάξις Atheniensium tempore Solonis, quorum præses Megacles, Vesp. 1223.
- Paralus, Av. 1204, navis publica Atheniensium, ibid., Ran. 204, Eccl. 38, sacra, Ach. 1159, ad theorias sive sacrificia publica mittenda, Av. 147; navis εἰρηναρχική, Ran. 1071; ceteris, Av. 1204.
- Parce, Μοῖρα ὀδύνη, cogunt chorum mysticum, Ran. 453. Parce domine, Thesm. 700.
- Parlocas, servus vel τῷδός τις barbarus, Ran. 608.
- Pardus unde dictus, Pl. 699.
- Parce angus in templis Æsculapii, Bacchi; ejusmodi species serpentum etiam Alexandriæ, Pl. 690.
- Paris. Dona Alexandri a Venere, Av. 1104. Πάρις ἐξόρουσεν (secundum Hom. Il. Γ, 325 conjecit Diadorilius) fr. 442.
- Parmeno, servus, Eccl. 868. Parmeno, pater Sosie, Vesp. 78.
- Parium, urbs Ponti, in qua, secundum proverbium, ψυχρὸν μὲν ὕδωρ, καλὰ δὲ γυναικας, Vesp. 1189.
- Parnassus, Phocidis mons Apollini et Baccho sacer, Ach. 348, Ran. 1057. Parnassiam rupem tenet cum fabibus Bacchus, Nub. 603—606; in Parnasso saltat, Ran. 1212.
- Parnes, ἢ Πάρης, mons Atticæ, Nub. 323, schol. Lys. 665 cum nota; silvoso, Ach. 348, ubi carbones Parnethii. Parnethum altitudines, apud Æschylum, Ran. 1057.
- Paros insula, Vesp. 1189, ubi nonnulli crediderunt per jocum comicum dictam esse τὴν Πάρον (?). A Paris inventoribus dicta navigia πάρωνες, Pac. 143. Pari vicit Archilochus, Av. 1764.
- Pasias, in Nubibus ἐπιστορέως, creditor Strepsiadæ, 21 sq., 30, cum te te citationis advenit: eum Strepsiades multis modis insultat, insane confusa quæ a Socrate didicerat in eum conjiciens, 1214—1258.
- Pasiphae tauro mixta in Cretensibus Euripidis, Ran. 849.
- Passer, libidinosus avis, Lys. 723.
- Patricida (patrem verberans), πατρικίαις, in Avibus Nubiuculiam adveniens, ad meliorem frugem redigitur a Pisthetæro, 1337—1371.
- Patrocles, qui non lavit ex quo natus est, homo dives et præparcus, male vivens, Laconum vitam imitans, de quo in Pelargis (fr. 386); poetam tragicum fuisse adjicitur, Pl. 84 sq.
- Patroclides cacaturiens, cognominatus χεῖρας, cetera fertur fuisse disertus et rem publicam agens, Av. 790.
- Patrocli Æschyli, Ran. 1041.
- Patroni publici, συνήγοροι, accipiebant drachmam; erant etiam sorte ducti συνήγοροι, Vesp. 691.
- Paupertas, ἢ Πενία, in Pluto inhibet Chremylum et Blepsidemum, qui cum Pluto a cecitate liberando ad Æsculapium properant, dicens infandum eos facinus audere; nam Plutus si de integro cernat, neminem se laboribus esse daturum et omnem vitæ commoditatem, cujus ipsa sola sit auctor, prorsus delectum iri, 414—534. Quæ objicit Chremylus, ea Paupertas ostendit non pauperum, sed mendicorum vitam tangere, quod longe diversum sit; pauperes homines fieri meliores, divites pejores; ipsum Jovem pauperem esse, qui Olympiis oleastri ranum pro summo præmio det, non aurum, 548—594. Quibus dictis insolenti violentia abigitur,
- cerla se aliquando illis ultro accessitum iri, 592—609.
- Pausanias, rex Lacedæmoniorum, filius Cleombroti et Alcahoæ, ut proditor a Lacedæmoniis occiditur, Eq. 84.
- Παυσανίας, quale instrumentum, Pac. 14.
- Pauso ὁ παμπόνητος, dicar, pictor pauper, Ach. 854. (Hand dubie diversus est a pictore.)
- Pauso, pictor, ob inopiam notatus, esurit et Thesmorphotos per totum annum jejuniu veneratur, Thesm. 949—952. Pauso pauper, Pl. 602, ubi sch. cadem.
- Pavo, avis ex Perside Athenas abducta; paronum pennis in tiaris Persarum, Ach. 63.
- Pax, Εἰρήνη, non gaudet cedere nec creuntatur ejus ara, Pac. 1019 sq. In συνουσιῶν festo, sexto decimo die Hecatombæonis, sacrificium fit Paci non creuntatur ara, ibid. Pax βαθύπλουτος, fr. 163. Ejus laudes, et preces at usque propitia sit, Pac. 974—1016. Pax, Διόλκῃ, amica Veneri et Gratiis, Ach. 989. — Pax fabula Aristophanis Alcæo archonte (ol. 89, 3) acta in Dionysiis urbanis, per Apollodorum Iustrionem; secundus erat Aristophanes, Arg. I. Due fabule Aristophanis eodem inscripte nomine in Didascalis feruntur, quas exstitisse aliis quoque argumentis colligitur; nescitur autem διασκευῇ sit altera alterius an diversa fabula, Arg. III. In hac Pax, quom dii cælo cesserint, a Bello in antrum profundum lapidibus superingestis concluditur, 221—226. Ad eam liberandam Trygæus agricolas, mercatores, fabros, opifices, omnes belli malis pressos convocat, 292 sqq., qui decem maximæ et φιλαπώλωντες desiderio cupide adveniunt. Sed mortem Juppiter denunciaverat ei qui Pacem effoderet, 371 sqq. Egere Mercurius operam permittit, et ipse sollerter adjuvat, 426 sqq. Variam operam præstant populi, prout res eorum ferebat; Megarenses abiguntur, quos oderit dea ut primos auctores belli, 500 sqq. Tandem agricolæ soli magno nisu eam educunt, 508—519. Lætissime salutatur ab omnibus, progressa cum Opora ac Theoria comitibus, et bona ejus multis recensentur, 520—600. Cur, quanquam propitia civitati et sepius accedens, adeo sero tamen advenit, ante prohibita ab oratoribus et Cleone, explicat Mercurius, 601—648. Ita saepe rejecta, iræ retinens non ipsa alloquitur spectatores, sed ex Mercurio rogat quæ scire cupit: quis sit pacis maxime amans; quis suggestum in Pnyce obtineat, et auditio, Hyperbolum, avertit vultum; deinde alia multa interrogat, de Sophocle, quid agat, de Cratino, 657—703. In terram descendit, assidente Trygæo, 726. — Pacis ἡγάμα καλοῦσιν αὖ ἐξήγεν Aristophanes, quod riserunt Eupolis et Plato, Prol. XIII, 20 sq.
- Pedici, τῆς; Atheniensium tempore Solonis, quorum præses erat Lycurgus, Vesp. 1223.
- Pegasus aliger equus, Pac. 135, 154. Pegasus alatus, quo rectus Bellerophon in cælum ascendere cupiebat apud Euripidem, Pac. 76, ubi ὑποκαρτερῶν ἡ γῆ. Ab eo decidit Bellerophon apud Euripidem, Pac. 147, eoque casu claudum heroem induxerat poeta, Ach. 427. Præti uxorem Bellerophon a Pegaso in mare præcipitulse fertur, Pac. 141.
- Pegasus Eleutheris Bacchi imaginem in Atticam detulit, Ach. 243.
- Pelargium, murus arcis Athenarum, Tyrrenorum vocatum a Callimacho, Av. 832, sch. Lys. 1153, in saxo situm, Av. 836 et sch. Adde voc. seq.
- Pelargicus, pro Pelasgius vel pelagicus, rex Neptunus, Av. 869. Pelasgiu murum advenit ex Tyrrenia creverunt, Av. 1159.
- Pelens ob castitatem ab diis accepit gladium, Nub. 1063, ubi scholia narrant eadem Phoci fratris, fugam in

- Phthiam* ad Eurytum, qui eum expiat, venationem Calydonii apris, Euryti eadem ab improvido Peleo, qui Iolcum ad Acastum fugit: hic eum expiat et per calumnias uxoris, quæ Peleum frustra tentaverat, belluis in Pelio obijcit: sed accepto per Mercurium gladio ἡραστοτεύτω servatur; gladium ab Acasto occultatum ei reddit Chiron. Peleus Thetidem in matrimonium accepit ob castitatem; sed relicus ab ea est, indignata quod interveniente Peleo Achillem filium in igne immortalem facere non poterat, ut usserat alios multos ex Peleo, Nub. 1067 sq. — Peleus, tragedia Euripidis, Ran. 863.
- Pelias*, Neptuni et Tygris filius, Lys. 139. A nonnullis Peleus in ludis (fimebribus) Pelie gladium a Vulcano confectum ob castitatem accepisse traditur, Nub. 1063.
- Pelium*: in eo bestis ab Acasto exponitur Peleus, Nub. 1063.
- Pellanesis decreto adversus Diagoram Melium comprehensi ut ἐκδιδοῦντες* (? an, quod evadere eum sicerint?) Av. 1073.
- Pellene*, urbs (Achaïæ), quam affectabant Lacedæmonii, nominata respiciendo ad meretricem Pellenen, Lys. 996. An Pellenen volare cogitas? quaerit Pisthetærus ex homine male amico Av. 1421: nam Pellenæ, Achaïæ urbe, in certaminibus Mercurii festo actis pro premio est Iena, quæ ibi prestantes fiunt, ibid.
- Pelopie terræ Calydon*, Euripides Ran. 1238.
- Peloponnesiaci belli causæ et initia* (comica fictione) exponuntur Ach. 515—556. Hoc bellum incepit ab anno Pythodori archontis, secundum Philochorum, Pac. 990.
- Peloponnesii*, Eq. 279, Lys. 33, 40, etc. Peloponnesii Diagore in caput præmia proponebant, teste Cratæro Συναγωγῇ φιτισμῶτων, Ran. 320. Peloponnesius Siceliota Alcæus, Eupolis Thesm. 162. Peloponnesiorum dialectus, Nub. 402, Av. 1203.
- Pelops* Tantalii filius Pisam venit et Enomai filium ducit, Euripides Iphigenia Taurica, Ran. 1232 sq. Oraculum Pelopi datum ab Apolline Napæo Lesbî de agno aureo vorando, Nub. 144. Ejus filius Alcathus, Ach. 774.
- Penelopen*, easlam feminam, nunquam fecit Enripides, Thesm. 547 sqq.
- Penelopes aves*, ab Oceano telluris finibus, etc., Alcæus Av. 1410.
- Penestæ*, τὸ θητιῶν apud Thessalos: erat olim populus dictus a Penestâ, qui genus deduxit a Thessalo Herculis filio, Vesp. 1271, 1273 sq.
- Pentacosiomedimni*, quæ elussis populi Atheniensis, Eq. 627.
- Pentapolis Ægypti*, not. Plut. 925 extr.
- Pentheus violentus* in Bæchum, Eq. 700.
- Pentilitha* (quinque lapillorum ludus muliebris), fr. 335.
- Peparethium vinum*, fr. 301.
- Peplus Minervæ acui pictus*, proprie velum navis Panathenææ, Eq. 566 et sch., Av. 827 et sch., sch. Eq. 1180. Add. Panathenæa.
- Percote*: eum urbem Artaxerxes, secundum Neanthen, largitus est Themistocli ad stragula, Eq. 84.
- Perdix*, caupo, nonnullis μάγιστρος, claudus Athenis, alibi quoque memoratus; ab eo derivate proverbiale Ἡρόδοτος σκεῶλος, Av. 1292. Perdix claudus, Aug., fr. 148.
- Perdix*: ἐκπερδικίσαι ab dolo perdiciu quo venatores aufugiant, descripto Av. 768, 767.
- Peregrini Athenas citantur* in iudiciu, Ar. 1454 sq.
- Adde Judicia. Peregrinorum*, τῶν ξένων, nomina eis τὸς πίνακας, Atheniensium eis τὸς πρώτορας inscribebantur, Av. 1669. Quare peregrinitatis accusati demonstrare debebant avos suos ex phratría esse, Av. 765. Peregrini qui se eives mentiebantur, quando, qua causa, quo numero Athenis pulsi, Vesp. 718. Pergasæ, pugns Atticus, Eq. 321.
- Pericles*, Xanthippi filius, Nub. 64. Pericles Euboræ prostravit, Atheniensibus per victoriam de Abantibus tribulatum fecit, Nub. 213. Samios bis domat, Vesp. 283. Periclis in republica adversarius Thucydides Melesii, secundum Theopompum Panteni, Vesp. 947. Pericles edificavit stoam ἀγορῶν ὁδοῦ ad Piræum, Ach. 548. Nilil ex Prytaneo, i. e. reipublice administratione, lucratus est, Eq. 283. De Periclis eloquentia eximia locus Eupolidis, Ach. 530. Aspasia ejus magistra eloquentiæ et σοφιστρῶν, ib. 527, postea uxor, ibid., Eq. 969. Pericles viginti talenta ad necessarios usus ἀπώλεσεν (pro ἀνάλυσεν), secundum nonnullos, velut Ephorum, Cleaudridæ Lacedæmoniorum harmoste et Plistoanacti, quo Attico solo parecerent, ea largitus; secundum alios in struenda statum chryselephantina Minervæ una cum Phidias ea sibi lucrificet, populo autem in ratione reddenda dixit, Eis τὸ θεῶν ἀνάλωσας, Nub. 859. Pericles metuens ne in partem veniret Phidias infortunii, bello incendit Athenas per scintillam decreti Megarici, Pac. 606—611. Nimirum Pericle de populi jussu moderante Phidias Minervæ statuam fecerat, confecta furti damnatus, cujus conscius fuerit Pericles: is ne pœnas daret cum artifice, administrationis rationem non reddidit; sed Megarenses, qui sacram deabus terram moverant, sollicitavit decreto, Attico eos solo prorsus arceute, 605, 606. De decreto et hac causa decreti adde sch. Ach. 532, Pac. 246, 502, 609; sed suspicionem illam de causa decreti vanam esse temporum ratione erincitur: nam Phidias septem annis ante belli exortum eiecit, Pac. 605, 606. Alii dicunt Megarenses ab ipso fuisse accusatos rapuisse mulieres Atticas festo, ib. 609. In Acharnensibus Pericles ὁ Ὀλύμπιος, iratus ob ancillas duas Aspasie amice raptas a Megarensibus, decreta scribit in eos scoliolorum modo, ut Timocreon Rhodius in scolio eccinerat Plutoni non debere πῦρ γῆ μὲν ἐν θαλάσσῃ μὲν ἐν ἡπείρῃ φανήναι, a Megarensibus non licere in regione Atticæ neque in terra neque in mari manere, Ach. 530—534. Periclis sententia de invasionibus Lacedæmoniorum in Atticam non curandis et invadenda navibus Peloponneso suam facit Æschylus in Ranis 1463—1465.
- Pericles*, Hippocratis filius, Nub. 1001.
- Pericles*, dux ad Arginusas, supplicio affectus, Ran. 1196.
- Periclidas*, dux Lacedæmonius, supplex ab Atheniensibus copias petebat ad bellum Messeniæ, Lys. 1138—1142.
- Periclymenus*, Nelei filius, ex quo oriundus Melanthus, Ach. 146.
- Persæ*, Ach. 484. In certamine de gentis antiquitate a Phrygibus victi, Nub. 398. Eorum braceæ, θυλακοί, Vesp. 1087. Nasturtium (χάρδαρα) apud eos, Nub. 236; quo quare utantur, Thesm. 616. Aurifodine in eorum terra, Ach. 82. Inter vina consultare solent Persæ, Eq. 91. Persæ in Asia potentissimi, sub Dario Hystaspæ Caras et Milesios vincunt, Pl. 1002. Rex Persarum κατ' ἐξοχὴν dictus μέγας βασιλεὺς, Pl. 170; sedet sub aurea platano, Ach. 82. Persæ quum tiamam vel plicatam vel in frontem

- nutantem gestarent, auctore Clitarcho, soli regi licebat eam erectam ferre, *Av.* 487. Regis oculi, aures, ministri ejus, *Ach.* 92. Persæ in magna expeditione cur pepercerint Delo et Epheso, *Pac.* 410. Persæ (Thermopylis), *Lys.* 1261. Ex bello, quod Græci in Persas gesserant, eranus avitus, *Lys.* 651. Persarum urbes multas cepert Athenienses, *Vesp.* 1098. Ad Persarum regem defecturi Samii, *Vesp.* 283. In Pace Jovem ut Persis Graciam prodentem accusare vult Trygæus, quia tum Persæ auxilium ferrebant Lacedæmoniis in bello Peloponnesiaco, 107 sq. Atheniensium transfuge ad Persas correpti et puniti, *ibid.* Persarum duces in bello contra Ægyptios prius impugnati ab Atheniensibus, postea adjuti duce Iphicrate, *Pl.* 178. Persarum rex de Aristophane sciscitatus (fiugitur) ex legatis Lacedæmoniorum, ab utrorum partibus stet poeta, *Ach.* 647 sq.; *Prol.* XI, 58 sqq.; XII, 30 sqq.
- Persæ, fabula Æschyli de facinore gloriosissimo, docta ante Septem adversus Thebas, secundum Didascalias, *Ran.* 1026 sq., sch. 1021, secundum Eratosthenem Syracusis ab Æschylo docta, cupiente Hierone, 1028. In ea Darii mors choro plangenti nunciatur, 1028 sq. Quare duas editiones hujus fabulæ statuit Herodicius, in quarum altera etiam Plataënsis pugna narrata fuerit; alii corrigunt Xerxæ mors, quod nec ipsum argumento congruit, alii denique contortas explanationes tentant, 1028.
- Perseus evolat Andromedam erepturus, *Thesm.* 1011 sq. Cujus personam sustinet Enripides *ib.* 1015—1021. Perseus alatus Argos advenit Gorgonis caput ferens; ejus partes ex tragædia sua Andromeda expressas agit Euripides, *ibid.* 1098—1134.
- Persicæ, mulierum calcei, *Eccl.* 319, *Lys.* 229, *Nub.* 151 et *Thesm.* 734 c. scholl.
- Persicus ales vocatur gallus gallinaceus, *Av.* 485. Persicus ales, vel avis proprie ita dicta, vel gallus, vel pavo, *Av.* 707. Persici generis avis fortissima; gallum gallinaceum esse putant, *Av.* 833—835, ubi v. sch., ciconiam sch. 836. Persica vocantur magnifica omnia, quibus rex solus utebatur, *Av.* 707. Persica aula, in quibus monstroscæ formæ pictæ, *Ran.* 938. Persica vestis *xxvāxx*, etiam Persis dicta, *Vesp.* 1122. Veneunt eæ vestes Sardibus, *ib.* 1139. Persicum baculum (elegantiorum) pro incurvo (sive Laconico rusticorum), *Senect.*, ap. Pollucem X, § 173. — Persicum, Persica saltatio *ὄλιππος*, de qua dixerunt Juba et Seleucus, *Thesm.* 1175.
- Persis, vestis Persica, eadem quæ *xxvāxx*, *Vesp.* 1137, sch. 1122. Ecbatanis fit lana texta, 1143 sqq., et Sardibus venalis prostat, 1139.
- Persis. In Perside habitant Illyrii secundum nonnullos, *Av.* 1521.
- Personæ fabularum et earum genera, *Prol.* IX, a, 42—56, p. XX. Personæ (larvæ) in veteri comædia hominibus qui perstringebantur similes, in nova monstroscæ, ne cui forte potentiorum similes reperiuntur, *Prol.* I, 80—91.
- Pes veli quando laxetur, *Eq.* 436.
- Petosiris Ægyptius (mathematicus), *Danaid.*, fr. 253. Petra Agelastus, quod voc. vide.
- Peusin, olim rempublicam administrans, instituit Scythas sive *Τοζότζι*, ministros publicos, ab eo Peusini dictos, *Ach.* 54.
- Peusini, iidem qui *Τοζότζι*, quod vide.
- Phæax, orator; ejus laudes, *Eq.* 1377—1380. Orator tam solers, ut capitis causam effugeret in re ipsa deprehensus, *ibid.*
- Phædra, *Thesm.* 153, *Thesei uxor*, *Cretensis erat*, *Hippolytum privignum amans*, *Ran.* 849. Phædra uxor datur (Polydo, ut videtur), *Polyd.*, fr. 389. Phædra Euripidis, *Thesm.* 497, *Ran.* 1052, plurali *Thesm.* 547, impudicæ, *Ran.* 1043, (pro adulteris dicta) *Thesm.* 550.
- Phædrias, nomen senis, *Lys.* 356.
- Phænareta, (ficta) uxor Celei, mater Lycini, avia Amphitheii, *Ach.* 49.
- Phænippus, pater Calliæ, equestri cursu vicit Olympia ol. 54, *Av.* 283.
- Phænippus perstringitur ut homo impurissimis libidinibus deditus, *Ach.* 603.
- Phalenium (locus fictus a *φάλην*): ἐπὶ Φαληγίου natus Alcibiades (ut pathicus), *Triphul.* p. 508, a.
- Phaleræus, portus Atticæ, *Av.* 76, not. *Eq.* 649.
- Phalericæ apnæ, ex Phalerco, portu Atticæ, *Av.* 76, *Ach.* 901, minutæ, fr. 422.
- Phalericum: ibi visa phiula in Clepsydram fontem arcis 20 stadiis dissitum demissa, *Av.* 1695. Phalericus murus, fr. 469, a.
- Phales ex phallo fictus sodalis Bacchi, *Ach.* 265, 271 276.
- Phallicum carmen Dionysiis cantatum, *Ach.* 261—279.
- Phallus in Dionysiis erigitur, ex mysterio aliquo; quid sit et quare in dei honorem gestetur, *Ach.* 243, 260, Lucianus in not. *Nub.* 71.
- Phanæ est locus Chii: in hoc versu locus judiciorum ficto a *φανειν* et *συναρτῆσθαι* nomine, *Av.* 1694.
- Phanochus, pater Miconis pictoris, *Lys.* 679.
- Phanus ὑπογραφεὺς δίκων, raro memoratur, et narratur fuisse malarum litium amans scriba populi, *Eq.* 1256. —Phanus, conviva in Vespis 1220.
- Pharnabazæ; ejus filius Pharnaces, *Av.* 1028.
- Pharnaces, Pharnabazæ filius, dux Persarum, *Av.* 1028, 1030.
- Pharsalus, Thessaliæ urbs, quo legatus ivit Amynias, *Vesp.* 1271.
- Phasianicus homo dicitur ut de patria; sed est pro sycophanta, a *φάσιον*, *Av.* 68.
- Phasianus, i. e. sycophanta, *Ach.* 726. Phasianns (ex Phaside urbe *Ἰᾶ*; haud dubie hic quoque de sycophanta), *Holc.*, fr. 374. — Phasiani, equi an aures? *Nub.* 109.
- Phasis, Scythiæ fluvius, ubi pulchri equi, *Nub.* 109. Fl. et urbs Syethiæ, *Ach.* 726.
- Phayllus, optimus cursor, olympionica, celebrer cursu armato, etiam pentathlus; epigramma in eum, *Ach.* 215. Alius Phayllus, athleta, vicit olympiadem 8; tertius erat grassator, *ibid.* Phayllus cursor optimus ob maledicta condemnatus (quod fictum), *Vesp.* 1206.
- Phelleus, mons Atticæ, *Ach.* 273; pagus a monte Atticæ *φάλλω* (φῆλω) pleno dictus, *Ran.* 244. In Phelleo, loco aspero, capræ pascunt, *Nub.* 71.
- Phenaces (ficti dæmones fraudis), *Eq.* 634.
- Pheræ: inde exul Admetus, *Vesp.* 1239.
- Pherecrates, Atheniensis, comædiarum poeta: ejus tempus et merita, *Prol.* III, 38—41, cum not. Ejus fabulæ 18, *Prol.* VIII. Pherecratis comici dictum proverbiale, quod non legebatur in comædiis scho-liastarum tempore superstitis, *Lys.* 158.
- Pheredipnus, senex iudex in Vespis 401.
- Phibalis, ficus genus, ut putant, dictum ab loco Megaridis, vel Atticæ secundum alios, *Ach.* 803.
- Phidias mala fortuna usus caussa prima fuit belli Peloponnesiaci, *Pac.* 605. Theodoro (codd. Pythodoro) archonte, secundum Philochorum, Minervam chrys-

elephantinen 44 talentorum auri pondere in magno templo arcis Athenarum posuit, sub Pericle: in eo opere ut ebur vel aurum furatus damnatur, ibid., sch. Eq. 1169, Nub. 859. Deinde in Elidem abit. Ibi Jovis Olympii statuam quum posuisset, peculatus damnatus ab Eleis occiditur, Pythodoro archonte, Pac. 605. Pax pulehra, utpote Phidiæ affinis (rebus Phidiæ immixta), ib. 617 sq. Phidice discipulus Geladas, Ron. 501.

Phidonides, nomen patris Strepsiadæ, *Nub. 65*, (sive potius) Phidon, ut est 134.

Phidippides, in *Nubibus* Strepsiadæ filius et nobilis matris, patrem suo rei equestris studio maximo aeri alieno obnoxio reddiderat; somniat equos et curricula, 25 sqq. Experfactus a patre rogatur ut philosophis se præbeat docendum artem sophisticam; sed spernit pallidos illos, ad Megaclem avunculum abiturus, si a patre equis privetur, 80—125. Phidippides a patre evocatus stupet insanientem superbiam ejus de novis doctrinis, quas apud Socratem hauserat: sed precibus ejus cedit et docendum se præbet, præfatus olim hæc patri in malum cessura, 814—865, et Socrati maledicens, 870. Ingenium ejus laudat pater, 877—881. Audit Justum et Injustum Λόγους decertantes, uter ipsum utilius sit instituturus, 889—1104. Prodit injusto Λόγῳ probe institutus, pallidus, impudenti obtutu, 1165—1177, et statim de ἐννὶ καὶ νῆξ die ut duabus, non una, argutus et legem favere patri exponit, 1178—1200; quare ille cum immoderata lætitia filium domum ducit ad cenam, 1212. In qua jussus a patre canere Simonidis carmen, hunc morem ridet; tum Æschyli carmen, eum poetam ut inflatum contemnit et Euripidis versus incesti plenos canit: hinc jurgium cum patre, quem verberat et suffocat, 1354—1376. Prodit, certus se recte egisse et gaudens conviciis patris, 1325—1343. Injusto Λόγῳ persuadet patri juste et æquo modo a filiis patres senes verberari, 1939—1439; at de matre idem probaturo, exardescit Strepsiades, 1440—1447. Cui ne auxilio sit in exurendo phrœnistério, caussatur pietatem in præceptorem, et irridet patrem, 1466—1471.

Philadelphus. Vide *Ptolemæus*.

Philæneta, mulier, *Ecl. 42*.

Philaide: eorum Diana Brauronia, *Av. 874*.

Philemon ut peregrinus perstringitur, *Av. 763, 762*.

Philemon, novæ comedie poeta, filius Damonis, *Syracusius Athenis in civitatem receptus, docuit ante olymp. 113. Superstes fabulæ ejus 97, Prol. III, 75—78*.

Philepsius fabulas narrat pecuniæ caussa, *historias ludicras, pauper; perstringitur a Plutone ut loquax et prodigiosa narrans; et ut improbus, Pl. 177*.

Phileterus tertius filius Aristophanis dictus a Dicæarcho (quem *Suidas sequitur, XIV, 6*), ab aliis *Nicostratus, Prol. XIII, 18*.

Philinna, nomen muliebri, *Nub. 684*.

Philinus, pater Susarionis, *Prol. IX, a, 30; b, 46*.

Philippides, novæ comædiæ poeta, *Prol. III, 74*.

Philippus orator, *Georg., fr. 177, a. (Plurali numero)*

Philippi barbari, orator loquax, *Av. 1701, 1703*.

Philippus, Gorgiæ filius, in judicio condemnatus *Vesp., 421*.

Philippus, pater Aristophanis, *Prol. III, 47; XI, 1, 34; XII, 1; XIV, 3; XV, 2*.

Philippus, filius Aristophanis, *Prol. XI, 78; XII, 42; XV, 20; comicus, XIV, 6. Eubuli fabulis certavit, Prol. XIII, 15*.

Philiste, mulieris nomen, *Thesm. 568*.

Philo, juvenis, quocum equestris cursu se certare somniat Phidippides in *Nubibus* 25.

Philocleo senex in *Vespis* laborat insano judicandi furore, qui graphice describitur, et a filio Bdelycleone servisque eustoditur ægerime in domo obstructa et rebus cincta, 67—135. Novas machinas impigerrime et per omnes domus partes tentat effugiendi, summa difficultate a filio et servis tandem coereitus, 136—210. Quod non jam prodierit, mirantur senes collegæ, 266 sqq., et cantilena eum vocant, 273 sqq., in qua patet facinorosi quam acer et vebemens sit iudex. Philocleo, qui per foramen eos audivit, queritur de custodia et desperantis vota edit, 317—332; deinde narrat *Vespis* se nolle convivia filii, et adjuvantibus iis elabi tentat, vota faciens Lyco heroi, 336—394. Sed a servis, quos advocat Bdelycleo, ægerime impeditur, 395—452. Filio tandem demonstraturum se promittente, derideri iudices a demagogis, quibus inscientes servitutem serviant, arbitrium permittit Choro, gladium arripiens in quem incombant victus, 488—525. Deinde exponit quam potentes sint iudices, quantopere omnes ipsis blandiantur, vel oratores et Cleo, quanta sit suavis in mercede judicaria, quantum denique sint Jovi ipsi similes, 548—630. Deinde minax audit filium, sed mox stupet ne decimam quidem partem reddituum civitatis audiens iudicibus cedere mercedem, 664, multo etiam magis, quum docetur instrumenta ipsos esse demagogorum, qui si vellent, viginti millia civium in deliciis vivere posse, non tribus obolis pasci ne ipsis quidem diurnis, 696 sq., 713 sq. Nihilominus iudicandi furor Philocleonem non dimittit, 750—759. Quare filius ei domi parvum tribunal cum cancellis, mercede et simulacro Lyci herois instituit, ut satur, ad ignem, febricitans adeo, nec unquam, ut fuerat aliquando ab Lysistrato, fraudatus triobolo judicare possit quantum velit de rebus domesticis, ut servorum delictis, 760—834. Ecce Labes canis Siculum casum furatus (*vide dicta in Laches*) adducitur, ad quem illico iudicandum Philocleo propere se comparat, 835—859. Post sacrificia et preces audit canem accusatorem, cito sibi persuadens rei delicta indubitata, 891—935, et condemnare properat: Bdelycleo ægerime impetrat ut testes et defensionem audire velit, 936—974. Quibus pater misericordia tactus, nihilominus condemnaturus est et molliem suam accusat, nec nisi dolo filii insciens absolvit, 975—994. Quare deliquitum patitur et deos petit ut tantum flagitium sibi ignoscant. A filio abducitur ad festam cenam et reliquum vitæ tempus jucunde agendum, 995—1008. Pallium et calceos, cogente filio, diu reluctans tandem permutat gaunaco molli et Laconicis baxeis, 1122—1173. Deinde docetur a Bdelycleone sermones qui tum lepidi habebantur et erant elegantiorum hominum, et morem novorum convivorum, 1174—1249. Hinc ad convivium iturus, mala memorat Philocleo et pomas rerum ex ebrietate designatarum: sed filius hæc eum docet facillime componi inter honestos et bonos viros, et faciet sermonibus et fabulis in risum jucundum verti. Hos igitur discendos sibi esse videt Philocleo, ne malis patratiss puniatur, 1250—1264. At in convivio summa protervia omnes lacessit, verberat, fabulis ineptis rustice cavillans, 1299—1325; redit ebrius cum tæda, omnes in via ledens, tibicinam ex convivio abductam impudenter attrectans, indignante Bdelycleone, quem irridet illis ipsis elegantibus, quas ab eo scilicet didicerat, 1326—1387. Iisdem fabulis illudit panariæ, cui panes venum expositos dejecerat, 1388—1414, et alii

- homini qui injuriarum eum postulat, 1415—1441, donec a filio usque irriso domum sublimis rapitur, 1442—1449. Ibi tota nocte saltat tragicas choreas The-spidis, et prodit canens et saltans; inde ad certamen provocat novos, qui inepti videntur ipsi, Tragicos: adveniunt Carcini filii immundi tres χορευταί, quos irridet saltando cum ipsis certans, 1474—1531.
- Philoctes, poeta tragicus, Morsimi tragici pater, Eq.** 401, Pac. 801, Ran. 151. *Philopithis filius ex soro-re Æschyli, ab nonnullis Halmion dictus, adje-ctive putant, ab acerbitate ejus velut ἄλμης. Erat etiam junior Philoctes, item tragicus poeta, illius abnepos: Philoctis filius Morsimus; hujus Astyda-mas; hujus Philoctes et alius coævus (sec. Bockhium: illius nepos: Philoctis erat Morsimus; hujus Phi-loctes junior et Astydamas tragicus, æqualis Philo-cti juniore), Ar. 281. Philoctis carmina, qui erat ἄλμης ἐν μελοποιῖαι, ut Sophocles dulcis, Vesp. 462. Philoctis Epops nepos Sophoclei; nam ille post So-phoclem in Pandionide tetralogia scripsit τραγέ-διαν: Τηρέως ἢ Ἐποψ, Av. 281. Tetralogiam etiam Aristoteles refert in Didascalis, ibid. Philoctes par-vus, sinus, turpis forma, turpis poeta τραγιδιάρη, Thesm. 168; de eo locus Teleclide, ib. et not.*
- Philoctes Atheniensis Alauda dictus, fortasse quia acuto capite erat; certe ut turpis facie alibi notatur, Ar.** 1295. Ad cuius fabule v. 281 hæc schol.: Alii pu-tant Philoctem quendam ὀδυνέζωντα vel πονέζωντα ab Aristophane tangi, sed ejusmodi homo in aliis co-mædiis non memoratur.
- Philoctes archon, Pl.** 179, *Prol. III, 81 (ubi libri Diocles).*
- Philocrates, avium venditor Athenis, Av.** 14, 6 Στρού-θιος per jocum dictus, quibus malis afficiat aves, ib. 1077—1083.
- Philoctemon, homo luxuriosissimus et assiduus convi-rator, Vesp.** 1230.
- Philoctetes, in Lemno inops et mendicus ab Euripide exhibebatur, Ach.** 424. *De eodem Philoctete Euripi-dis sch. Pac. 147.*
- Philodoretus, vir, Eccl.** 51.
- Philomela, soror Procnæ, ab hujus marito stupra-ta, etc.: narrat fabulam ejus recens schol. Av.** 212.
- Philonides, ob pecuniam amatus a Laide, Melitensis, dives, magnus, deformis, stolidus: quod probatur locis Co-micorum, Pl.** 179. *Secundum alios dives quidam Co-rinthius, ibid. Philonidis socios Corinthii Circe in sues mutavit, Pl. 303, nimirum Laïs quæ amabat Philo-nidem Melitensem, qui perstringitur ut dives, cum multis parasitis Corinthi vivens ob amorem Laidis, ut συνώτης, rudis, magno corpore; velut a Nicophare, ibid.*
- Philonides: per eum docebat Aristophanes fabulas in Euripidem et Socratem scriptas, Prol. III, 52. Philonidis et Callistrati nominibus fabulas quas-dam docuit Aristophanes, Vesp.** 1018, ante tricesi-mum annum ætatis, Nub. 510, ut Dædalenses, ib. 531. Philonides (Aristophanis nomine) agit Vespas, suo Proagonem (Aristophanis) Leuceis ol. 89, 2, Arg. Vesp. I. Aristophanes per eum docuit Amphiarum eodem quo Aves per Callistratum anno, Arg. Av. II. Per eum docta Rance, Arg. Ran. I. Philonides in-scriptus fabulis Aristophanis, Pl. 179.
- Philopithes, pater Philoctis majoris tragici, ex sorore Æschyli, Av.** 281.
- Philosophi: quedam a Comicis in eos scripta in Nub.** 96. *Philosophorum subtilitates obscure perstrin-guntur Ran. 1496—1499. Conf. Nubes, Socrates. Philostratus, cognomine ἡ κοινωλιώτης, Ieno, κοινωλιώτης, Eq. 1069, sch. Lys. 957.*
- Philotesius chorus (sodalium convivantium), fr.** 564.
- Philoxenus, virile nomen, Nub.** 686.
- Philoxenus Cytherius dithyrambi inventor, Prol. X, b, 154 sq. Dithyramborum poeta, aliis tragicus, Pl.** 290, cui Dionysius tyrannus Timandram dono dedit, Pl. 179; apud quem quum viveret, pellicem ejus offendit Galatæam; hinc in lautumias missus aufugit in montes Cytherorum, ubi drama Gala-tæam fecit, in quo Dionysium tangens Polyphemum Cyclopem cithara ludentem exhibuit, Pl. 290, cum pera, in qua olera campestria gestaret, 298. Perstringi in Nub. 333, 335, creditur a scholiastis; ab Hesychio, quedam ejus de ultribus περιφωδῆν (imo παρῳδῆν) Aristophanem, fr. 648. Philoxenus in cyc-licos choros μέλη intulit, Aristophanes ap. Plutarch. De mus. p. 1146.
- Philoxeni Eryxis, Ran.** 934.
- Philoxenus ex Diomeis, cinædus, Vesp.** 84, *etiam apud alios Comicos.*
- Philurgus, nomen senis, Lys.** 259.
- Philyllius faces in comica scena produxerat, ut Strattis testatur, Pl.** 1194.
- Φιλέριον (pro Φιλέριον παῖδον), fr.** 701.
- Phlegre campus in Thracia, ubi dii Gigantas vicerunt jactantiis, Ar.** 824 sq.
- Φλέγρεω... ὄρεον (nomen corruptum): eo exit Clepsydra fons post subterraneum fluxum, Lys.** 913.
- Phlya, pagus Atticus Ptolemaidis tribus, Vesp.** 234.
- Phoca, male olentes. Vesp.** 1035.
- Phocenses: sacra bella, alterum contra eos, alterum pro iis, ex historicis memorata Av.** 556.
- Phocis, Vesp.** 1446.
- Phocus, Pelei frater ex patre, a Peleo et Telamone occiditur, Nub.** 1063.
- Phœbus, Eq.** 1024, 1084, *Thesm.* 128, *Pl.* 39, 213, etc. Phœbus Apollo, *Pl.* 81, etc.; vates, *Ar.* 716; Pythius, *Vesp.* 869. Phœbus Apollo! (exclamatio) *Ran.* 754. Phœbus aureo arcu, qui mœnia Trojæ condidit, *Thesm.* 108—110, præses honorum et munerum in musicis certaminibus, *ib.* 111—113. Phœbus χορροκό-μης eburnea cithara elegis Iulinæ ἀντιψάλλει, *Ar.* 217 sqq. Phœbi cithare cantus masculus, *Thesm.* 125 et sch. Phœbus Delphis plurimos cultros acuens et mi-nistros suos instituens, *fr.* 551. Adde Apollo.
- Phœnice (terra), Ar.** 504.
- Phœnices messem incipiunt canente cuculo, Ar.** 505 sq. et schol. *Sunt mari potentes, Pac.* 303.
- Phœniciæ naves ab rege Persarum Samiis missæ, Vesp.** 283. *Phœnicia scapha, γαλῆς, Av.* 598.
- Phœnicopterus, avis palustris, describitur Av.** 263—273.
- Phœnissæ, fabula Aristophanis; v. fr.** 470—475, p. 510, sq. *Phœnissæ Phrynichi tragici, Vesp.* 220.
- Phœnix fœo: altera manu do, accipio altera (nam Phœni-ces erant περιγλάττοι), fr.** 709.
- Phœnix, filius Amyntoris, cæcus, fabula Euripidis, Ach.** 421.
- Phormio, Babyl., fr.** 73; cui favet Neptunus; erat dux Atheniensium, navalis rei peritissimus, sæpe victor, in una pugna Lacedæmoniorum naves 57 destruxe-rat, *Eq.* 562. Filius Asopii, dux austerus, sobrius, militari ingenio, quare dixit Aristophanes stra-menta quæ evenerant Phormioni ad decumbendum humi, *Pac.* 347. Duabus pugnis navalibus Lacedæ-monios vicisse fertur: pauper mansit. Centum mi-

- nas εὐθύνης quum solvere non posset, ἄνθρωπος iudicatus in agrum concessit, unde Acarnanes eum sibi ducentem expelebant, renuentem. Hinc populus Atheniensis eum liberavit ἄνθρωπος, *ibid.* ex Androtione. Phormio, similis Myronide, de eodem duce clarissimo, Asopii filio: in comædiis notatur ut hispidus et nigris natus, *Lys.* 804. — Erant quinque Phormiones: 1. is de quo dictum. 2. homo κωφός. 3. adulter. 4. vetus, Crotoniata. 5. vetus, Atheniensis, post Solonem magistratum gerens. De his omnibus loci Comicorum, *Pac.* 347.
- Phormisus et Megænetus Magnes, σαρκασμοποιτοὶ κἀμῆται, ex disciplina Æschyli, *Ran.* 965 sq. Phormisus homo audax, comæ et barbam alens, pro tremendo habitus. Perstringitur etiam ut munerum acceptor. Megænetus homo confidens et audax, preteritum affectans, rudis et inuentus. Alii Manes, servile nomen scripserunt pro Magnes, *ibid.* Phormisus pilis densus hoc loco vocatur membrum muliebri, *Ecll.* 97.
- Phosphoros Diana, *faces gestans*, *Lys.* 443.
- Phratores Athenis qui fuerint, *Eq.* 255. Phratores multam exigunt Apaturis ab eo qui μῆλον nimis leve adducit, *fr.* 277. Vide Apaturia. Juppiter Phratris, *Eq.* 255.
- Phratris, tertia pars tribus, τριτῆς, *Av.* 765. In phratris vel inter phratores inscriptum esse, genuinæ originis signum Atheniensibus, *Av.* 1669.
- Phreatense tribunal, τὸ ἐν Φρεαττοῖ, littera Δ signatum, *Pl.* 1166.
- Phrimus. Vide Cincas.
- Phrixus. Vide Phryxus. Phrixus, non Athamas, in eo erat ut immolaretur, *Nub.* 257 fine, *sch. Rav.* Phirix Euripidei dictum aliquod, *Ran.* 1082.
- Phrontisterium. Vide Socrates.
- Phryges. Vide Phryx.
- Phrygia dicta a Phryxo, Athamantis filio, *Nub.* 257. Phrygiæ vicus Ἰστᾶ ὄρος, *Pl.* 287.
- Phrygia harmonia, *Thesm.* 121, *sch. Eq.* 989. Phrygia lana mollis et pulchra, *Av.* 493.
- Phryne, anus, *Ecll.* 1101.
- Phrynichi quattuor erant, *Ran.* 13: 1. poeta tragicus, Polyphradmonis filius. 2. Choroelis filius, histrio. 3. poeta comicus, quem HERNIPPUS rivalis aliena carmina sibi subicere narrat. 4. Atheniensis dux in expeditione Samica Astyocho addictus, et popularis status eversionem tentans, *Av.* 750.
- Phrynichus, Stratondæ filius, dux in expeditione Samum suscepta turpiter sefellit populum: quare bona ejus publicabant, decima decæ data, alia multa in eum in columna ænea proponebant, *Lys.* 313. In illa expeditione in Samum, sec. alium schol. in expeditione in Thraciam, collega Phrynichi erat Charminus, *Thesm.* 804. Phrynichus res publicas tractabat cum Theramene et Pisandro, *Lys.* 490. Phrynichi machinis deceptus si quis peccavit, facultas danda diluendi ea peccata, *Ran.* 689—691. Nam hoc duce detrimento Atheniensium bellum deserente prætores multi peccarunt, ἄνθρωποι ideo facti, 688. Adde Phrynichi n. 4.
- Phrynichus, Polyphradmonis filius (*conf. ad Prolog.* III, 42), tragicus poeta, quem in μελοποιεῖς admirabantur, immortalium carminum suavitatem ex lusciniæ cantu collegit, *Av.* 750. Phrynichi tragici Atheniensis pulchræ vestes, pulchra poemata, *Thesm.* 164—166. A Phrynicho educatos spectatores fatuos accepisse Æschylum dicit Euripides, *Ran.* 910. Adde 1299.
- Poeta ἀνδρῆς, *ib.* 910, in melicis carminibus suavis et ab omnibus probatus, *ibid.* et 1288, 1299. Ejus carmina canunt senes iudices, *Vesp.* 269. Phrynichus trepidat, proverbialiter dictum de iis quibus mali quid accidit, quia Phrynichum Mileti expugnationem agentem Athenienses ad lacrimas redacti ejecerint trepidantem, *Vesp.* 1490. Phrynichi carmen ἡλδὶ λᾶζα περισπῶν celebratur, quod tamen ipse Lamproclis esse significat, *Nub.* 967. In Phrynichi Phænissis erat carmen celeberrimum, Σιδώνιον ἀστυλιπώντες etc. *Vesp.* 220. Phrynichus in *Antæo* fabula multa de luctatione dissenueral, *Ran.* 688. Mortuus est in Sicilia, *Prolog.* III, 42.
- Phrynichus, tragicus χορευτής, ut mollis perstringebatur propter varietatem figurarum: quare nonnulli ad eum referebant *Nub.* 1097 sq. Phrynichus mos saltandi, quo crura sursum jactantur, *Vesp.* 1524 sq. coll. 1490, 1492, 1530. Phrynichus, poeta, adulator; secundum Symmachum, actor tragædiarum inter convivas in *Vespis* 1302. Adde Phrynichi n. 2.
- Phrynichus comicus Apollodoro archonte docebat, *Prolog.* III, 44. Phrynichus in comædiis suis χορευτικὸν ὄργανον notatur *Ran.* 13. Erat filius Euanomidæ; perstringebatur ut peregrinus, poeta malus, metrum non curans, aliorum dicta sua faciens, *ibid.* Adde Phrynichi n. 3. Dicitur choros in motu et luctantes produxisse, *Ran.* 688. Anum induxit quæ a ceto vorabatur, imitatione Andromedæ, *Nub.* 556. Ejus fabula *Monotropus* Chabria archonte docta, *Av.* 997. Fabulæ ejus erant decem, *Prolog.* VIII.
- Phrynis, citharædus Mglitæneus, discipulus Androclidæ, qui aulædum prius docuit citharam; cithara vicit in Panathenæis Callia archonte; in harmoniam molestas et frigidas flexiones iniecit, *Nub.* 971. Refutatur Istri de eo narratio, *ibid.*
- Phrynondam, qui de malis moribus notatur, nonnulli patrem Mnesitochi fuisse tradunt, *Thesm.* 861.
- Phrynonda (in convicio pro, homo impurissime), *fr.* 92.
- Phryx, *Av.* 762. Phryx deus Sabazius, *fr.* 478. Phrygem Matris Deum ut insanientem Athenienses in barathrum coniecerant, qui eam centuram prædixerat quæsitum filiam: dea irata regioni immisit ἀνταπῆξιν: causa cognita barathrum impleverunt et deum placarunt, *Pl.* 431. Phryx, in fragm. corrupto poetæ *Av.* 1283. Phryx, servus, *Vesp.* 433. Phryx (pro homine contempto dictum) *Av.* 1244.—Phryges quomodo inventi sint a Psammiticho rege Ægypti esse populus omnium antiquissimus, ex Herodoto, *Nub.* 398. Cum Paphlagonibus de antiquitate gentis certabant, *not.* *Nub.* 397 extr. Phryges (Æschyli), qui (ad Achillem) veniebant Priamo filium redempturi, *fr.* apud *Athen.* I, p. 21, F.
- Phryxus et Helle, Athamanti ex Nephele dea nati, novercæ insidiis circumventi, ariete, qui humanam voce harum illos admonuerat, recti in Asiam aufugunt; ab Helle, qui ad Abydum in mare decidit, dictus Hellespontus; a Phryxo Phrygia; qui in Colchos pervenit et Marti vel Mercurio immolavit arietem a diis γενομένον factum, *Nub.* 257.
- Phthia: eo confugit ad Eurytum Peleus, *Nub.* 1663. Phthiota Achilles, Æschylus in Myrmidonibus, *Ran.* 1264. Phylarchus, equitum tribunus, *Lys.* 361.
- Phylasius, *Ach.* 1028. Phylasii albas vestes gestabant, *ib.* 1024.
- Phyle, pagus Atticus, unde Boottii boves rapuisse narratur *Ach.* 1023. Phyle occupata a Thrasybulo, *Pl.* 1146, 550; ex quo triginta tyrannos evertit; inde

oblivionis decretum perlatur Euclide rempublicam regente, 1146.

Phryomachus olim decretum proposuerat ut viri et mulieres (in theatro) diversis locis sederent, et meretrices segregatae ab ingenuis; Sphyromachus scholia; scribitur etiam Cleomachus, Eccl. 22 sq.

*Piacula, xzḡz̄x̄x̄z̄, homines immolandi ad lustrandam
el expiandam civitatem, avertendam pestem et alia
mala, etiam apud Romanos, Pl. 454; etiam x̄z̄x̄x̄x̄z̄
dicti, Eq. 1136, Ran. 733, el ḡx̄z̄x̄z̄x̄z̄, Eq. 1136.*

Pignora debitorum, Eccl. 567, Nub. 34.

Pindarus ἀντιζῆται, Ach. 720. Pindarei versus, Av. 939, sunt v. 941—944 paululum immutati; vide schol. 941.

Pindus, urbs tetrapoleos Eubææ, not. Pl. 385.

Pinnulæ, Vesp. 1510 et schol.
 Piusentes πινσιχάπτη, καρδοπέσω collum cincti, fr. 286,
 287. Piusentium mulierum cantilena, fr. 323.

Piræenses : eorum *Diana Munychia*, Av. 874.

Piræus, *Ach.* 543, *fr. apud Pollucem VI*, 31, *cod. Jungerm.* *Piræus emporium*, 35 [imo 40] *stadia ab astu distans*, a Themistocle longis muris cum urbe iungitur, *Eq.* 815, 885. *Piræus habebat tres portus celebres*: *Cauliari portum*, *Aphrodisium*, *quinque stas circumcirca*; *ex Callicrate vel Menecle*, *Pac.* 145. *In Piræeo lupanar, et forum*, *Pac.* 165, *et Δεῖγμα*, *Eq.* 979, *et templum Esculapii*, *Pl.* 621. *Ex Piræeo via in Zosterem et Sunium*, *Lys.* 808. *In Piræeo pugna sociorum Thracymbuli*, *qua Critius occisus*, *Pl.* 1146. *Inde oriundus Theagenes*, *Pac.* 928.

*Pirithous rapturus Proserpinam in Orcum descendit
cum Thesco, Ran. 142.*

Pisa. Pisam venit Pelops, Euripides *Ran.* 1232. *Urbs Elidis pisis abundans, not. Pl.* 427.

Pisander, dona captans, *Babyl.*, fr. 50. Pisandri cristæ et supercilia nominantur ironice : a multis enim *perstringitur ut timidus* : erat magnus, pulchris armis triplicique crista utens, ut videretur fortis ; bello autem ob lucra modo inde capienda favebat ; cognomine Ὀυρανίδης, Pac. 393 ; πειθήριος, timidus, apud Phrynichum, Ac. 11. Pisander ad Scipodum lacum, ubi Socrates animas ex Oreo evocat, venit animam suam, quæ viventem deseruerat, visurus : immolato camelo-agnò, exit Charephon Vespertilio, Ac. 1553—1564. Ubique *perstringitur ut meticulosus* ; erat magno corpore, 1556, ubi loci Conicorum adduntur. Ceterum erant duo Pisandri, noster δὲ πειζὴς ὁ Ὀυρανίδης, alter δὲ περσίδης, apud Eupolidem et Platonem, ibid. (De qua re levius dixit sch. Lys. 490 in fine, nisi vocabula quedam excederunt.) Pisander depeculator tum rempublicam administrabat cum Theramene et Phrynicò, munera captator, timidus, Lys. 490.

Piscatores quomodo thynnos speculantur, Eq. 313.

Pisias. Pisias filius si portas prodere infamibus voluerit, perdis fiat ut pater, quippe quibus non turpe ἐκπερι-
 ξισται, Av. 766—768. *Pisias ex Hermocapidis fuisse*
putatur; ut homo pessimus notatur saepius a Cra-
tino, velut in Chironibus ut καὶ ὁδὸν ἀνείδεος, 766.

Pisias, pater Melctis citharædi, Ar. 858.

Pisistratidae secundum nonnullos quattuor, quorum *celate maximus* *Hippias* tyrannidem adeptus est, durior patre, quamquam *Pisistratide* omnes tyranni vocati, Vesp. 502. Hujus domus tyrannis quanto tempore obtinuerit, diverse sententiae exponuntur, *ibid.* In *Pisistratidas* bellum *Alcmæonidarum*, *Lys.* 665. *Conf. Lycopodes. Pisistratidarum et Hippie* fiebat devotio publica, *Thesm.* 339.

Pisistratus, Diacriorum praeses, Vesp. 1223, tyrannidem affectus in matrimonium duxit Corygram, Nub. 48, et cum Atheniensibus eum repellentibus pugnat in Pullene pago, Ach. 234. Inimicitiae ejus cum Megacle ut compositae, Nub. 64. Ejus uxor Myrrhine, mater Hippiti et Hipparchi, quam pro Minerva in curru suo posuerat Athenas rediens, Eg. 449. Ab Eupolide βραζεύς dictus, Ach. 61. Ejus epitheton Bacis, Pac. 1071. Sub eo capta Naxos ab Atheniensibus, Vesp. 335. Sub eo Homerica carmina, sparsa prius, collecta et disposita; quae opera refertur ad Orpheum Crotoniatam, Zopyrum Heraeclotam, Onomacritum Atheniensem, Conegulum, Prol. IX, a, 37—45, p. XIX; X, a, 31—39; quibus graecus scriptor (Heliodorus) addit Aristarchum et Zenodotum, diversos ab iis qui sub Ptolemaeo Homerum correxerunt, 40 sq.; refutatus X, a, 44 sqq.

Pisthetærus et Euelpides, in *Aribus*, cives Athenienses, emigrant Athenis, quarum leges et mores oderunt, molliorem sibi sedem quaesierunt: de ea invenienda ut consulant Epopem (Upupam) ex Tereo avem, qui regiones plurimas pervolaverit, auspices aves in manu tenentes, canistrum, ollam et verbenas, petrosa loca ascendunt, 1—53. Advenientibus puer Epopis, Trochilus, audientiam parat, quum se aves esse dicant, 54—91. Epopi, et ipsi olim homini, exponunt qualem cupiant sedem nihil agentibus juncunda omnia ultra obturam; sed displicent quas ille proponit, *Arabia* Felix, Leprenum Eleum, Opuntii; magis placet avium vita, 92—161. Hinc subito magnum consilium incidit Pisthetæro: ut missa inconstantia aves urbem condant in immenso aere; qua condita et hominibus sint imperaturi, et deos fame perempturi, 162—193. Admiratur Epops aves, quas humanam linguam docuerat, lusciniæ uxoris ope convocat; advenientes singulas mirantur et varia de iis observant Pisthetærus et Euelpides, 194—309. A chloro Avium pro inimicis et aucupibus eos habentium agere se defendunt; adjutore Epope, tandem induciæ et audientia ipsis paratur, 310—461. Jam Pisthetærus demonstrat Avibus incredulis: ipsas antiquiores esse Saturno et terra; ad ipsas imperium rerum omnium pertinere, non ad deos, qui injuste usurpent: perdidisse eas imperium ignavia patrum, quod urbe condita tandem restitui possit: homines autem mox intellecturos Aves esse veros deos, 462—625. Pisthetærus rei administrandæ perficitur. Alas sumpturi abeunt, admirati lusciniam, 638—675. Prodeunt alati, de alis suis jocantes. Pisthetærus nomen urbis Nubieculiam ponit, custodiam urbanam statuit, legatos ad deos et ad homines mittit, 801—847; hinc celebre inauguranda urbis sacrificium auspicatur, 848 *sqq.* Poetam pauperem, qui advenit novam urbem cantaturus, sago et tunica donatum dimittit, 904—951; vannum et medicum fatidicum, ficta oracula blaterantem, irrisum et verberatum abigit, 959—991; Metonem geometram urbem mensurum, item verberatum ejicit, 992—1020; inspectorem scyphophantam item verberat et abigit, 1021—1055: item decretorum populi venditorem leges ipsis obtrudentem, 1037—1055. Sacrificio perfecto nuncius narrat Pisthetæro qua celeritate Aves exedificaverint murum immensæ magnitudinis et longitudinis, ipso mirante et falsis commensis simile judicante, 1118—1167. Alio nunciente deum clam excubis in urbem involasse, arnari aves jubet; advenit Iris dea, quæ nullam se urbem videre confitetur, minas et amentiam Pisthetæro miratur; tandem cum spurcis dietis abigitur, 1168—1261. Venit præco ab Atheniensibus aurea corona decorans Pisthetærum,

nuncios quanto favore omnes avium moribus se addixerint: innumeros adventuros alas sibi expetitur, 1269—1307. Pisthetaerus alarum copiam parari jubet, 1308 sqq.: primus advenit patricia, cui ex ciconiarum patres alentium tabulis meliora persuadet Pisthetaerus et in Thracicum bellum cristis et calcibus eum armat, 1337—1371; inde Cinesias dithyramborum poeta, quem irridet, 1372—1409; inde sycophanta, citator insulanus, quo alatus pluribus lites concitare possit; quem quum Pisthetaerus ad honestiora negotia perducere nequeat, scutica verberatum abigit, 1410—1468. Prometheus clam Jove de caelo veniens Pisthetaero narrat fame urgeri deos et seditione barbarorum deorum: quare ne ille pacta ineat cum diis, nisi Avibus sceptrum reddat Juppiter et Basileam (potentiam regum) uxorem det Pisthetaero, 1494—1552. A diis veniunt legati Neptunus, Hercules et deus barbarus Triballus: quorum Herenlem Pisthetaerus et cœne quam parat lenociniis et persuasione ad suas partes ducit; Herenles vicissim Triballum terrore, ut silere oporteat Neptunum: conceditur igitur regnum et Basilea Pisthetaero, nuptiali habitu ad ducendam sponsam in cœlum abeunt, 1565—1693. Adducitur cum Basilea, Choro hymenæum cantante, 1718—1764. *Pitho, Gratiarum una, Nub.* 773. Adde *Suada*. *Pithagia, pars festi Bacchici Anthesteriorum, Ach.* 961. *Pittalus, medicus Athenis, Ach.* 1032, ubi οἱ Πιττάλλοι (πυτταλλοί). Idem memoratur *ib.* 1222, *Vesp.* 1432. *Pityusa olim dicta Miletus a multis pinibus, Pl.* 586. *Pitysius, ibid. c. nota*. *Pix.* Vide *Ligna*. *Placenta mellita, πυρραυός, præmium eorum quos (in convivio) aurora vigilis videt, Thesm.* 94. *Plataenses soli auxilia mittunt Atheniensibus Marathone, viros mille, Eq.* 781. *Plataensis pugna, Lys.* 1144. *Victorij Plataensis non Atheniensium, sed totius Græciæ opus habebatur, Eq.* 1334. (De civitatis Atheniensis specie) Plataenses facti servi qui prælio navali interfuerant, *pares Plataensibus, qui Xerxis exercitum pedestrem vicerant, Ran.* 694; ac si Plataenses muniverint qui Salaminiæ pugne interfuerant, 692. *Platanus aurea regum Persarum, Ach.* 82. *Plateæ. In plateis sacrificant diis ἄγωναίους quando boni nuncii afferuntur; vel in incertis nunciis, ut omnia ex sacrificio capiant, Eq.* 1320. *Plathæne ancilla, Ran.* 549. *Plato comicus comædiam integram scripsit in Hyperbolum, Nub.* 558. Ejus fabulæ norem et viginti recensentur alphabetica serie *Prolog.* X, 9—15. Octo et viginti memorantur *Prolog.* VIII. Ad mediam comædiam refertur *Prolog.* IV, 21; IX, a, 52; b, 72; X, 7 sq. In Phaone meminit *Laidis* tanquam mortuæ, *docta archonte Philocle (ol.* 97, 1), *Pl.* 179. *Plato philosophus Dionysio tyranno quare Aristophanis comædias miserit, Prolog.* XI, 60 sqq. Ejus *Convivium in cana apud Agathonem scriptum, Ran.* 84. Ejus epigramma in Aristophanem, *Prolog.* XII, 47, sqq.; XI, 21 sqq. *Plaustra. De plaustris olim poematu cantata, Eq.* 547. *Plautus, Prolog.* X, 17 sqq. *Plistoanax, ut corruptus a Pericle, quo Attico solo parceret, ab Lacedæmoniis quindecim talentis multatur, Nub.* 859. *Plures, i. e. mortui, Eccl.* 1073. *Plutarchus philosophus poetas (Homervm) explicat, Prolog.* IX, a, 48, p. XIX.

Pluto, Πλούτων, Ran. 432, quia meliorem quam Juppiter sortem nactus, ita dictus est, *fr.* 445, a. *Plutonis ostia, Ran.* 163. *Pluto rapuit Proserpinam, Eq.* 785, in *Sicilia; fabula ab nonnullis allegorice accepta, Vesp.* 1438. *Pluto Semele reditum ab inferis concessit precibus Junonis, si Bacchus quod carissimum sibi esset ipsi rependeret; is dolose dedit plantam sibi caram myrtum, inde sacram inferis; testis Iophon, Ran.* 330. In hac fabula Pluto præest judicio poetarum et permittit Baccho ut alterutrum ad superos adducat, 1414 sqq.; auditis poetis eum sententiam ferre jubet; tum hospitali epulo cum Æschylō excipit, 1467—1480. Redeuntem Æschylum jubet utilibus præceptis servare urbem, et restem tradere malis magistratibus, quo statim superos linquant, 1500 sqq., initiatis autem, ut tædis et carminibus poetam prosequantur, 1524 sqq.—Pluto per jocum dictus *Plutus, quanquam ita etiam diminutive Plutum dixit Sophocles in Inacho, Pl.* 727 c. *not.* *Plutus deus: in eum scoliūm Timocreonis Rhodii, Ach.* 532. Plutus invocatur in Thesmophoriis, ut *maritus Proserpinæ, Thesm.* 297. *Plutus fabula Aristophanis docta Antipatro archonte (ol.* 97, 4), *ultima quam suo nomine docuerit Aristophanes; armuli ejus Nicochares, Aristomenes, Nicophon, Alcæus, Pl.* Arg. IV, 173. Sed ejusdem poetæ Plutus prior viginti annos ante alteram docta, *Pl.* 173. Ejus fragmenta, p. 462, *fr.* 105—108, c. Altera novæ comædiæ similis, *Prolog.* V, 27 sqq. In eū Plutus, cæcæ senex et morosus, offenditur a Chremylo, qui eum sequitur oraculo monitis, 56—73. Se Plutum esse fatetur, misero quidem habitu, quia e domo Patroclis triparci veniat; cæcatum esse ab Jove probis invidente, quia ad justos, sapientes, modestos solos ire volnerit; visu recuperato, se probos solos aditurum; petit ut dimittatur, 76—100. Sed retinetur a Chremylo, qui multis ei persuadet potentiam ipsius majorem esse potentia Jovis, nihili futuri si ipse visum recipiat; se omni opera hoc moliturum. Consentit Plutus, qui se natum non timidum esse dicit, et promissis Chremyli moderate ipso usuri fidens comum ejus intrat, 101—251. In Æsculapii fanum ducitur incubaturns, 620 sqq. Ejus sanatio narratur 659 sqq. Redit videns, Solem, Palladem, Athenas salutatur, nunc ostensurus, quam invitatus ante male egerit; intrat ad focum, 771—801. Mercurius et Jovis Servatoris sacerdos ad eum transfugit; dedicatur in δεισιδοξίᾳ Minervæ, ubi avaritiam urbis, 1097—1209. *Phyx, locus editus Athenis in quo conviones agunt Athenienses, Ach.* 20, *Eq.* 42, etc. Phyx rupes, *Eq.* 754. Dubitatur an comprehendatur pago dicto Colono, diverso a μυσίων Colono, *Av.* 997. In Phyce πετρὰι erant, *Thesm.* 658 c. *not.* Lapis (sugestum) in Phyce, *Puc.* 680. *Ibidem heliotropium Melonis, Av.* 997. *Poculum boni Genii. Vide Boni genii.* *Podalirius, filius Æsculapii, Pl.* 639, ex *Lampetia, ib.* 701. Unde dictus, *ibid.* 589. *Pæcile stoa Athenis, ob picturas dicta, Lys.* 679. *Ibi πρόρρηται ἐπερομένων καὶ ἁδούχου, Ran.* 369. *Poesis: ejus partes, Prolog.* X, d. *Poesis, fabula Aristophanis (a quibusdam Archippo tributa); v. fr.* 388, p. 499. *Poete adultos, magistri puerulos docent, Ran.* 1055. *Poete antiquiores sæpe ponunt duo verba idem significantia; ejus rei exempla, Ran.* 1159, *Vesp.* 710. *Poetarum mercedem diminuit Aggyrrhius, Eccl.* 102. Poetæ superstites ad poetas mortuos in Orcum legatos mittere finguntur in *Gerylude, fr.* 198. In

Aribus Poeta famelicus accurrit novam urbem Nubuculiam celebrans; tunica et sago donatus dimittitur, 904—957.—*Vide* Comici, Lyrici, etc.

Polemarchus archon, ad quem confugebant *injuria pressi parentes*: nam ἐπὶ γονέων πικρῶσεως *judicabant*; et *causae peregrinorum ab iis instruebantur*, *Vesp.* 1042. *Adde* Archon.

Πόλεμος. *Vide* Bellum.

Polias Minerva, *Ar.* 828. *Vide* Minerva.

Πόλις a poetis dictum nonnunquam de insula; *exempla*, *Pac.* 231.

Polybus, ad quem delatus *Oedipus*, *Ran.* 1192.

Polyerates Samius, Milesios socios sibi cupiens, quod de iis responsum ab oraculo tulerit, *Pl.* 1002.—*De Polyerate quodam Atheniensi*, *not. Eq.* 756.

Polydus, fabula Aristophanis; *v. fr.* 389—396, *p.* 500.

Polymnestus, Colophonius, citharædus; unde *Polymnestæ carmina*; erat turpissimis libidinibus deditus, *Eq.* 1287.

Polyphradmon, pater *Phrynichi* tragici, *Ar.* 750.

Polystratus, dux mercenariorum Atheniensium in bello Corinthiaco, *Pl.* 173.

Pompam ducebant purpurea et varia veste indut, *Pl.* 1199. *Vide* Panathænaica.

Pontus (Euxinus), *Vesp.* 700.

Populus, ὁ Δῆμος, Atheniensis in Pnyce collectus in *Equitibus* morosus senex, surdaster, luposus esitans ob *judiciorum*, in quibus lupinis suffragia feruntur, *insanum amorem*, cerebrus, ferus, a Cleone servo blanditiis deceptus, eum solum audiens, soli favens, ceteris vapulantibus, ut Demosthene, 40—70. Quam abjectis blanditiis ei illudat Cleo, 710—720. Prodit cum iresione appensa: Cleo et Agoracritus certant ut amatores rivales ejus, et a Populo in pnycem venire jubentur, doni sapientissimo, in rupe ista desipiente, 728—755. Statim in Agoracriti partes trahitur callido blandimento, quum hic pulvinar ei supponat, ne culum, qui Salamine laboraverat, in dura rupe sedendo deterat, 781—787. Cleonis fraudes intelligere incipit, 821 sq. Prorsus capitur ab Agoracrito calceos et vestem ærimque manicanat donante, et Cleonis munera corium olentia respuit, 870—901. Deinde laudato Agoracrito Cleonem jubet anulum publicum dare, qui falsus et Cleonymi rapacis esse deprehenditur, 943—959. Instante Cleone, oracula recitari sinit, 970 sq. Ea audit et explorat, 1002 sqq.; denique Agoracritea veriora judicat et isciario suam senectutem committit, 1097—1099. Petente Cleone, tandem hoc exploratorus est uter ei plus beneficiat, 1100—1110. Choro exponit se sponte desipuisse, et ulcisci tandem malos reipublicæ ministros, 1121—1150. Ei Cleo et Agoracritus certatim afferunt lautitias; tandem conspecta Cleonis plena, Agoracriti vacua arca, agnoscit se deceptum esse a Cleone; eum coronam deponere jubet, quam Agoracrito cum rerum publicarum cura tradit, 1151—1259. Medere arte recoctus ab Agoracrito prodit, antiquo et Marathenio splendore insignis et honestissimis utilissimisque consiliis imbutus, deliramentorum suorum oblitus, 1316—1387, summaque voluptate venustissimas Inducias tricennales aspicit, Cleonem in infamam plebeculam detrudit, Agoracritum in prytaneum invitat et prima sede donat, 1388—1408.—*Adde* Atheniensis.

Porcelli in sacrificio oblati Mercurio, *Pac.* 386. *Porcellorum mactatorum pili adurebantur, ut læres fierent*, *Thesm.* 236.

Porcus immolabatur *Cereri* ab initiandis, *Pac.* 374 sq., *sch.* *Ach.* 747, 764, etc. *Item Baccho*, quare, *Ran.*

338. Non immolatur *Veneri*, quare, *Ach.* 793. *Porci cæsi sanguine Athenis sedilia concionis aspergebantur et populus in ea collectus lustrabatur*, *Ach.* 44.

Portenta impediunt acta publica, *Eccl.* 791—793.

Porphyrio, gigas θεοράζων, *Ar.* 553, Jovi negotium exhibuit, et victus est a *Veneri*, (*ib.*) 1252.

Porphyrius philosophus poetas (*Homerum*) interpretatur, *Prolog.* I, a, 48, *p.* XIX.

Porthaon, pater *Leucopolidae*, *Ran.* 1513.

Porticus magna Athenis in *Melite* pago, *Ar.* 997.

Portitores prætereuntes cogunt in suas scaphas intrare, *Eccl.* 1086.

Posidippus, novæ comædiæ poeta, *Prolog.* III, 74.

Potidæa urbs, in isthmo *Pallenes* sita, *Corinthiorum* colonia, *Atheniensium* sociæ et tributaria; eam *Atheniensis* post longam obsidionem ceperunt et incolæ vendiderunt; ex ea Cleo decem talenta habebat, *Eq.* 438.

Πόριος, *Ar.* 1320. *Adde* Cupido.

Præco in *Judiciis* judices suffragia ferre jubet, nonnunquam ipse τῶν κληρωτῶν iis offert, *Vesp.* 752. *Adde sch.* *Pl.* 277. Adest cum bacillo, ministris indicans

condemnatum abducendum, *Vesp.* 991. In *Vespis* præconem in judicio patris agit *Bdelycleo*, 891 sqq.

Præco femina *Thesmophoriazuarum*, *Thesm.* 295—311, 331—351. 372—382. *Præcones in exercitiis*, *Vesp.* 618.

Pramnium vinum, *fr.* 301, urum, supercilium et ventrem contrahens, *fr.* 563, ubi plur. *Adde* seq.

Pramnis genius: ejus poculum dictum pro *Boni genii poculo*, ab optimo vino *Pramnio*, ex petra *Pramnia* ad *Thraciam*, *Eq.* 107.

Πράξ, Πραξιός, nomen oppidi, *not.* *Ran.* 329.

Prasiæ, urbs *Laconica*: in *Pace* eam in mortarium conterendam mixtum bellum, 242. *Erat etiam ἐπὶ νεύου Ἀττικῆς* eo nomine, apud *Thucydidem* et *Philochorum*, quod ad illum locum non pertinet, *ibid.*

Pratinas, solus satyricorum dramatum scriptor, *Prolog.* X, b, 91 cum schol.

Praxagora in *Ecclesiastis* de nocte egreditur cum lychno fictili, quem secretorum muliebrium conscium alloquitur, viri habitu barbaque assuta in concionem populi itura, et socias mulieres expectat, 1—29. Cum convenientibus sermones necit, easque instruit quibus modis viros in concione fallant, 32—168. Quod quum non satis procedat, ipsa orationem habet tanquam vir in concione: ab omni parte male administrari rempublicam; neque ullam salutem esse nisi mulieribus summa rerum tradatur, veterum morum tenacibus, divitiis parantibus, amantibus pacem, 169—240. Admirantur *Praxagoram*, quæ fugæ rusticorum in urbem tempore in pnyce habitans concionari didicerat, 241 sqq. Deinde exponit quomodo sit oratores rejectura, et viros simulandi modum mulieribus monstrat, 248—279. Abeunt in concionem, 284. In qua mulieribus, ob mulierum suffragia ferentium multitudinem, res publica traditur. Redit cum sociis *Praxagora*, quas virilem habitum deponere jubet, 504 sqq. *Blepyri* mariti de exitu uxoris in tempesto suspiciones commentis discutit, et beatam civitatem prædicat, quam a viro se discere simulat traditam esse mulieribus, 520—570. Jam exponit, quo salvetur civitas, bona omnia communia esse debere: in publicum igitur deponenda esse, ut ex communi omnes vivant; etiam mulieres et viros communes esse debere, de quibus legem habendi omnibus aequam proponit; ita neque rapinas neque lites futuras, neque meretrices; viros pro judiciis convivia acturos. In forum abit ad recipienda bona in commune depo-

- sita, 583—727. Lex ejus de communi usu mulierum et virorum acatibus distincto vetulas audacissimas reddidit, 877—1111. Felix prædicatur populus Atheniensis, et Praxagora, 1112 sqq., virum et Ecclesiastus ad cœnam tantam invitans, 1125 sqq.
- Prepis, ἐνὶ προπύλαις, cinædus, Ach. 843.
- Priamus in tragediis cum sceptro et insidenti ave prodit, Av. 512. Vide Phryges
- Prienenses : his Miletum prodidit Cillicon, secundum nonnullos Samum, Pac. 363.
- Prinides, nomen senis Acharnensis, fictum a πρῖνος, Ach. 612.
- Proagon, fabula Aristophanis : v. fr. 74—82, p. 457 sqq.
- Probalinthus in Tetrapoli Atticæ, Lys. 285.
- Probulus, πρόβουλος, magistratus post Sicutum infortunium viginti viris auctus ut de reipublice salute consultarent, Lys. 421, collegium (συνερχα), ib. 609, πρόβουλον dictum ib. 387. (Senes fuisse apparet ex 599 sqq.) Vide Provisor.
- Proclus philosophus poetas (Homerum) interpretatur, Prol. IX, a, 48, p. XIX.
- Procnæ Attica, Pandionis filia, Av. 368. Ejus historiam narrat recens schol. Av. 212. Olim uxor Terei, in lusciniam mutata (aliis in hirundinem), Av. 203, ubi v. not. In qua fabula Procnæ lusciniæ evocatur a marito Epope; meretricula auro ornata, duobus verbis pro rostro, 665—674.
- Procrustes, obsceno lusu a προκρούειν, Eccl. 1021.
- Prodicus Ceius, tempore Socratis florens, sophista cui Nubes favent ob ingenium et doctrinam, Nub. 361. Eum alibi etiam perstringit Aristophanes. Erat Thramenis Cothurni dicti magister, primus quinquaginta drachmarum ἐπίδειξιν exhibuit, et librum scripsit Horas, in quo Hercules ostenditur Virtuti præ Vitiositate blanda accedens, ibid. Prodicus philosophus; male a Callimacho inter oratores e censetur, Av. 692. Prodicus hunc virum corripuit, Tegen., fr. 418.
- Προεργάζειν quid fuerit, Eq. 575.
- Proetus calumnia uxoris Sthenebææ Bellerophontem ad socerum misit quo periret, Ran. 1043. Præti uxor a Bellerophonte Corinthum reduce dolose Pegaso imposita et in mare dejecta, Pac. 141.
- Prologus, prima pars tragediæ : prologi Æschyli examinantur ab Euripide, Ran. 1119—1176; Euripidis ab Æschilo, 1177—1247.
- Promethea, festum : iis ἀγὼν λαμπάδος, Ran. 1087.
- Prometheus : ei fiebat lampadedromia in Ceramicō, Ran. 131. In Avibus Prometheus, hominum amicus, clam Jove sub umbella timidus venit ad Pisthæetum, certum facturum famem et seditionem esse inter deos et legatos esse venturos de pactis; quæ ne ineat, nisi Juppiter Avibus regnum et ipsi Basileam uxorem det; quam quum non nosset Pisthæetæus, deum osor ipsi describit, et usque timens Jovem umbella tectus tanquam canistrifera abit, 1494—1552.
- Pronapes, pater Amyniæ, Vesp. 74, sch. Nub. 31.
- Pronomis, tibicen magnam barbam alens, Eccl. 102.
- Proœmia dithyramborum plerumque inconcinna sunt et ad rem non pertinent, Pac. 831.
- Propylæa arcis Athenarum, Lys. 265.
- Προσάλλω (vendentibus προσάλλω), fr. 669. Add. fr. 704.
- Proserpina, Φερσέφатта, Thesm. 287, uxor Plutonis, 671, sch. Ran. Eq. 785. Eam ex Orco rapturus Pirithous, Ran. 142. Proserpina mortuam pro marito Alcestidem ad superos dimisit, Vesp. 1239. Invocatur Thesm. 287; Κόρη, 296. Adde Ceres. Per Proserpinam juratur a Siculis præsertim, quod ibi a Plutone demersa est; fabula Proserpinæ ab nonnullis allegorice accepta, Vesp. 1438. Proserpinæ filius ab nonnullis dicitur Iacchus, Ran. 324. In Ranis Proserpinæ ancilla invitat Herculem fratrem ad lautas epulas, 503—518.
- Prosôdiacus rhythmus, Nub. 651.
- Protagoras Abderita invenit λόγον ἀδίκων, Nub. 112.
- Proteas Atheniensis, mortuus decem abhinc annis, Thesm. 876, 883.
- Προσέθειν emebant cibos antequam in foro exponerentur, et vendebant pluris, postea μεταβάλλειν, Nub. 1198.
- Protens, rex Ægypti, Thesm. 874, 881. In mortui sepulcro sedet Helena, nolens cum filio ejus nuptiis jungi, ex Euripidis Helena, Thesm. 885—891. Ejus filia Theonoe, ib. 897.
- Proverbum vetus, ex carminibus ad Praxillam relatis, Thesm. 528 sq. Proverbia epico et iambico metro, Pl. 598. Proverbia habes his locis : Eq. 984, 1031, 1068, 1091, 1093, 1151; Nub. 1273; Vesp. 175, 191, 239, 279, ubi plura, 352, 436, fort. 440, 480, 508, 604, 634, 643, 675, 846, 928, 959, 1060, 1189, 1291, 1431, 1490; Pac. 123, 344, 669, 699, 898, 1060, 1088, 1189, 1230, 1310; Lys. 68, 110, 139, 158, 298, 629, 695, 928, 1038; Av. 82, 134, 301, 369, 507, 601, 733, 807, 902, 1147, 1292, 1365, 1392, 1417, 1432, 1620; Thesm. 702 (?), 928; Ran. 93, 159, 186, 303, 418, 439, 536, 736, 970, 995, 1159, Eccl. 169, 255; Plut. Arg. I, v. 48, 190, 287, 308, 369, 521, 581, 604, 925, 1002, 1127, 1151; fragm. (61), 62, 63, 81, 104, 131, 143, 150, 170, 238, 266, 268, 318, 319, 346, 389, 407, 434, 442, 601, 711, 712, fr. apud Suidam in v. Δεξιόν. [Proverbia : ἄμας ἀπέρτουν, οἱ δ' ἀπέρτουντο σκάφας, Pac. 288. Ἐπὶ σκάτῃ βλέπει, ib. 668. Ἀρχομένην σικύων καὶ λεγούσων κολοκυνθῶν, ib. 1001. Ἡ κῶνον σπεύδουσα τυρὰ τίκει, ib. 1078. Οἰκοὶ λέοντες, ἐν Ἐρσίῳ δὲ Λάκωνες, ib. 1189. Τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάζειν λίθου, ib. 1229. Ὁκτ' ἀργύριον ἔ, πάντα θεῖ ἀλάσυνται, Eccl. 109. Κινεῖς τὸν ἀνὰ γυρον, Lys. 62. Κακὸν Αἰμῆμιον, ib. 298. Μία λόχη δύο ἐριθάρκους οὐ τρέπει, Vesp. 922. Βαδίζω νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι, ib. 953, Av. 1432. Ἐν δὲ Πάρῳ ψυχρὸν μὲν ὕδωρ, καλὰ δὲ γυναῖκες, Vesp. 1184. Μὴ μοι τὸτ' ἐλθῇς, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς, Av. 134. Τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασκίαιτο; ib. 1147. Καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττωνα, ib. 1392. Κεῖπρος ὠδίνει, Pac. 1067. Τυρλὸν δῆλα τὰ μαρτύρια, Pl. 48. Ἐκ τραχημάτων τὴν εὐωχίαν, ib. 190. Ἐπεσθε μετρητοὶ χοῖροι, ib. 314. Σὺ μὲν οἶδ' ὁ κρώσεις, ib. 369. Συνίκη ἐπιουρία, ib. 947. Ὡς ἐξ ἁμάξης λαλεῖ, Nub. 295. Ἐ; Τροζωνίου μεμάντευται, ib. 508. Ἀπὸ νοῦ πεσεῖν, ib. 1276. Ἐξ ἀξίου γούν τοῦ ἔβλου κἂν ἀπάγξασθαι, Ran. 748. Οὐ Χῖτος, ἀλλὰ Κῖτος, ib. 1001. Ἐκεῖ βλέπουσα δεῦρ' ἀνίει τάχαθ', ib. 1510. Κακὰ ἐρ' ἐαυτὸν ἔλκει ὡς ὁ κακίας νέφος, Eq. 436. Βολίτου δίκην, ib. 655. Πάντα κάλων κινεῖν, ib. 753. Πάντα λίθον κινεῖν, ib. Δοιδυρ' αὔξει, ib. 980. Σαίνεις δάκνουσα, ib. 1028, 1065. Πόλλ' οἶδ' ἀλώπικῃ, ἀλλ' ἔχινος ἐν μέγα, ib. 1065. Κρότωνος ὑγέστερος, ib. 1089. Πάυκαξ ἐς Ἀθήνας, ib. 1091. Πάυκαξ Λαυριωτικαί, ib. Ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, ib. 1275, 1276. Ἄνθος τὸν κρίθαιον, Ach. 86. Οὐδέποτε ἴσχει ἡ θύρα, ib. 127. Ἐπ' ἀκρων δόντων βαδίζειν, ib. 638. Ἀρτέμιον περιφόρητος, ib. 850. Κόρυκος ἐν λαχάνοισι, Vesp. 239. Αἶθρον εἰς, χύτραν ποικίλους, etc., ib. 279. Ἐνεσι κἂν μύρμηκα, κἂν σέρφω γολύχ', ib. 351. Πόλλων ἐγὼ θρίων φόρους ἀκήμας, ib. 434. Οὐδ' ἐν σελήνοισι εἶσι, ib. 478. Kust.]
- Provisor, πρόβουλος, in Lysistrata advenit pecunias collecturus in renegis; est bacchantio mulierum, quibus

- nimis indulgeant viri, conspecta, senes ad recuperandam arcem incitat, ipse manum admovent, 387—430. Prodeuntem Lysistratam vinciri iubet, sed terretur mulierum audaci multitudine, 433—466, et invitatus audit Lysistratam; pauca incredulus respondet et a muliere tandem ut mortuus vilitis et corona exornatur; quo habitu abit ad collegas, 486—610. Caduceatorem Lacedaemonium excipit; et conjuratione mulierum perspecta, eum rennuciare iubet ut legatos plena potestate mittant Lacedaemonii, suo senatui dicturus ut et ipsi mittant, 982—1012.
- Proxeni hospites ex aliis urbibus advenientes excipiendi munus habent, *Ar.* 1021.
- Proxenides, *πρωξενίδων*, quales ab Atheniensibus dicuntur *καπνός*, *Vesp.* 325; *ὁ Κορυπασεύς*, ut de pago patrio, sententia quasi *κορυπαστής*; nam erat fumus et nihil nisi promissor, *Ar.* 1126. Teleclides eum ut dissoluto corpore hominem perstringit, *ib.*
- Prytanea sunt decimae pecuniarum debitarum apud *prytanes* pignori deponendae in lite, *Nub.* 1136 et not., etiam *πρυτανείων* dicta, 1256, ultima die mensis deponenda, 1180, *ἐν γὰρ καὶ νύξ*, non novilunio, 1196 sq. Erat drachmae, 1191, sed v. notam. Prytanea in re ditibus Atheniensium quid, *Vesp.* 659.
- Prytanes, *Lys.* 981, *Thesm.* 764, 1084, etc. Prytanes senatus quingentorum erant decem, secundum alios octo, *Pac.* 887. *Conf. not. Eccl.* 395. Prytanes in senatum introducebant eos qui petebant aliquid vel res de quibus consultandum, non gratiis, sed muneribus; aliter vacationem praetendentes, *Pac.* 905—908 et *schol.* Manum porrigunt ad numos accipiendos, *Thesm.* 936 sq. Eorum sedes in concione, *Eccl.* 87. In quam sero adveniunt, deinde certant de primo subsellio, *Ach.* 23—26, 40—42. Prytanes accipiebant decimam ex victimis *Eq.* 301. In Thesmophoriazusis Prytanis cum Seytha in Thesmophorium venit et Mnesilochum asseri astringi custodiri que iubet, 923—944.
- Prytaneum: in eo cibus publice praebebatur hominibus de republica egregie meritis, *Eq.* 167, 281, 535, 574, 709 cum *scholiis*; et iis qui in artibus quibusque elegantioribus eminebant, *Ran.* 792—764. Sic ibi etiam vates publice canabant, ut *Lampo*, *Pac.* 1084; praeter vates et divinatores nonnulli etiam poetae dithyramborum, *Nub.* 339. *Σίτητον* in prytaneo prohibet rogatio Cephisophontis, *Ran.* 944.
- Psacas, pater Antimachi, ita dictus quia in sermonibus praesentes sputo aspergebat vel ob parcimoniam (quasi guttatim praebens), *Ach.* 1150. Erat etiam Olympicus aliquis Psacas cognominatus, quia sputator, *ibid.*
- Psammitichus, rex Aegypti, quomodo invenerit Phryges esse populum omnium vetustissimum, ex Herodoto, *Nub.* 398. Idem, rex Libyae, triginta millia medimnorum frumenti Atheniensibus miserat archonte Lysimachide (ol. 83, 4), qui distribuebantur post acrem inquisitionem in peregrinos *παραγγελλόμενοι*, *Vesp.* 718. De frumento Athenas misso narrant etiam *scholl.* Pl. 178 (alia plura addentes inter se pugnantes).
- Pseudartabas, in Acharnensibus (fictus) legatus regis Persarum ad Athenienses, 91 sqq.
- Ψυχά: ejus tria genera, *Nub.* 711.
- Ptolemæus Ascalonita, poetarum (Homeri) interpretes *Prol.* IX, a 47, p. XIX.
- Ptolemæus Philadelphus rex *φιλοπρόγνους*: ejus cura in bibliothecis Alexandrinis colligendis et philologorum studiis excitandis exponitur *Prol.* IX, a, 14—49, p. XIX; X, a.
- Ptolemæus Philopator tragadiam Adonidem composuit, in qua ad Euripidis exemplum exhibuit Echo; de ea scripsit amasius ejus Agathocles, frater Agathocleae regis anicae, *Thesm.* 1059.
- Ptolemæis tribus, *Vesp.* 233, 234.
- Publicae pecuniae a sociis vel de expeditione redeuntis fures, *Thesm.* 811, 814, sqq.
- Publica bona, *ἐργαζόμενα*, *Vesp.* 659.
- Pueri. Versiculus quem canunt pueri (lieme), *fr.* 346. Pueri quid invicem dicant conspicientes ariculas, *Ar.* 54. Puerorum probatio, quae sit pubem spectando, per iudices, an non sint minores duodeviginti annis *ὁ ἐγγεγραμμένος*, et an admittendi ad gymnicos ludos (puberum), *Vesp.* 578 et not.
- Pulegii potus, *κακῶν βίληγωνίας*, sumebatur ab iis qui multas fruges comederant, ne male ipsis esset, *Pac.* 712.
- Puls: ea rescuntur robusti in pugnis, ad robur comparandum utili, *Ran.* 63.
- Purpura Sardinica, *Ach.* 112 et *sch.*
- Pyanepsia, festum Athenis Soli et Horis agi solitum, in quo iresionen ferunt, *Eq.* 729, Pl. 1054.
- Pygmarion lochagus ex cantharis majoribus Aetnaeis, Epicharmus *Pac.* 73.
- Pylades, primus in Amphictygonum concilio judicatus ob caedem Clytaemnestrae, *Nub.* 623.
- Pylae, i. e. Thermopylae: ibi panegyris Pylaica communis Graecorum omnium velut cognatorum, committuntur *ισομνήμονας*, *Lys.* 1131. In Pylaea concione convenire Amphictyones, dicta a Pylade, qui primus ibi judicatus ob caedem Clytaemnestrae, *Nub.* 623.
- Pythagorae, *fr.* 306; legali a civitatibus Graeciae missi ad concilium Amphictygonum, *Nub.* 673.
- Pylos: erant duae Pyli, Ἑστὶ Πύλος; πρὸ Πύλου, *Eq.* 1059. Pylos, Laconica pars, etiam Coryphasium et Sphacteria dicta (sed v. not.), *Nub.* 186. Ibi, captis trecentis Lacedaemoniis in Sphacteria, castellum ponebant Athenienses, *Pac.* 219. Duces Atheniensium ibi dimicantes vexat et supplantat Cleo, Demosthenis victoriam sibi arrogat et gestis suis in Pylo se magnifice effert, *Eq.* 55 seqq., 355, 702, 742, 846, 1201, *sch.* 55, 392, 1053, sq., 1056, 1167, 1172, *Pac.* 638. Trecenti captivi Lacedaemonii ex Pylo Athenas ducti a Cleone, miserrima specie, *Nub.* 186 (ubi *scholl.* pluribus eam rem narrant, falsis admixtis), *sch.* *Eq.* 469. Pylo capta pacem ab Atheniensibus petebant Lacedaemonii, *Pac.* 219. In Pylo sunt milites Athenienses, *Lys.* 104. Pylos ut sibi reddatur cupiunt Lacedaemonii, *ib.* 1683 sq.
- Pyramus, *παραμύς*, placenta ex melle cocto et tritico, praemium eorum qui in convitiis non ordormierant, *Eq.* 277.
- Pyrilampis filius Demus, adolescens pulcherrimus, *Vesp.* 98.
- Pyrrhander ut malus et sycophanta perstringitur, *Eq.* 901.
- Pyrrhaeus Lesches, *Lys.* 155.
- Pyrrhias, servile nomen, *Ran.* 730; unde, *ib.* 303.
- Pyrrhiche, saltatio in armis, *Ar.* 1169.
- Pyrrhine vel Pyrene, meretrix Corinthia (in aliis libris hujus scholii Myrrhine dicta), Pl. 149 et not.
- Pythis, pater (?) Sosiae, *Vesp.* 78.
- Pythagorae lusus, speculo plenae lunae obverso aliquid sanguine inscribendi, quod tanquam in lunae orbe scriptum cernatur, *Nub.* 752.

Pythagorei ὑγιάνειν *praeponunt epistolis*, *Nub.* 609. *Qua figura geometrica salutem designarint*, (ex Luciano) *ibid.* *Eorum* αὐτὸς ἔφα, *Nub.* 195.

Pythangelus, poeta tragicus *praeus et ignobilis*, *Ran.* 87.

Pythia communia Graecorum omnium ut cognatorum, *Lys.* 1129 *sqq.*

Pythia sacerdos oracula reddit lauro coronata, *Pl.* 39. *Quomodo tripodi insidens divino spiritu impleatur*, *ibid.* *et* 9.

Pythicum (substant.), *Eq.* 220. *Pythicum oraculum*, *Eq.* 1229. *Pythici* (οἱ Πυθῶδες) θεῶροι *viaticum accipiebant a colagreta ex naucericis*, *Av.* 1541.—*Adde* *Laurus.*

Pythii dii, *Pythiae* *deae*, *Thesm.* 332 *sq.* *Pythius Apollo*, *Vesp.* 869. *Pythius clamor*, *Pythium carmen*, a quo πύθωλος, *pean*, *Av.* 857. *Pythius cycnus* (ab Apolline), *Av.* 870.

Pythium, finis regionis *Aegoe datae*, *Lys.* 58. *Pythium*, *Stratilis Pl.* 1194, ubi vide *notam Hemsterhusii.*

Pytho Apollinis, *Ran.* 659; *δῖα*, *Eq.* 1273. *Πυθῶδε* (Delphos), *Av.* 189. *Πυθῶ*, *Lys.* 1131.

Pythodorus cum Sophocle successor Lacheti in Sicilia missus, tandem exilio multatur, *Vesp.* 240.

Pythodorus archon, *Pac.* 605, 990, *Av.* 997.

Pytina, fabula *Cratini*: *ejus argumentum*, *Eq.* 400.

Q.

Quadragesima ab Euripide proposita, quo tributo ex opibus privatorum ad rempublicam quingenta talenta reditura erant, *Eccl.* 823—829. *Eo respicitur* 1007.

Quaesturam agere, *παρῆσειν*, *Vesp.* 964.

Quercus Jovi sacra, *Av.* 480.

R.

Ranae, pulchre et φιλόλογως composita fabula, ab *Aristophane Callia archonte* (ol. 93, 3) *docta per Philoniden Lenaeis. Vicit Aristophanes. Fabula iterum docta, ob parabasim*, *Arg. I.* *Thebis scenam poni sibi persuasit grammaticus, ob Buechum et Herculem Thebis degentes*, *ibid.* *Ranarum* σαρπὶς *exponitur* (ab recenti grammatico), *Arg. IV.* *Ranae ipsae non conspiciuntur, sed sub scena sunt in palude*, *Ran.* 257. *Ranarum chorus* (παρχορήγημα) in *Limnis* canit, in *κόμῳ* ebriae turbae festo *Chytrorum*, *Musas et Apollinem invocat*, indignante mala carmina et certatim *oppendente Baccho*: qua re tandem eos silere cogit, 207—268.

Remiges: tria eorum genera sive tres ordines, *θρῆνται*, *ζυγῖται*, *θλαῖται*, *Ach.* 161, *Ran.* 1074. *Remigum merces trierarchis publice data*, *Pac.* 1134. *Remigum celestina*, *Av.* 1395.

Remus. *Remi undeni*, *Eq.* 546, *coll. schol.*

Respiratio, *Ἀναπνοή*: per eam ut munus jurat *Socrates* *Nub.* 627.

Reus magnus, *Persarum, toti Asiae imperans*, *Pl.* 170.

Rex (archon) convivis in fano *Herculis*, *Daelensibus*, dat *ἐπιδείπνιον θέαν*, *fr.* *apud Suidam* in *Δαιτάεις*. *Adde* *Archon rex.*

Rhadamanthus, justissimus hominum, regnum adeptus primus iurajuranda per deos vetuit, per bestias fieri iussit; auctor Sosicrates, *Av.* 521.

Rhamnus, a ῥάμνος, *dictus pagus* (Atticae); *incola Rhamnusius*, *Pl.* 586.

Rhapsodus, *apud Eupolidem*, *Av.* 42.

Rhea, Mater montana, *Av.* 746. *Ejus χορεύματα*, *ibid.*

Rhea dicta Cybele a Cybelis montibus, magna Mater

deorum et hominum, leonibus rehitur, *Av.* 877. *In ejus mysteriis evirati adsunt*, *ibid.* *Rhea et Saturnus, altera Atlas deorum, Οὐρανίου-ες*, *Nub.* 247. *Eorum filius Enyalios, secundum nonnullos*, *Pac.* 457. *Rheae filii Corybantes*, *Lys.* 558, sive *pedissequi*, *Vesp.* 9.

Rhetorice quibus rebus constet, *Nub.* 318

Rhodia, uxor Lyconis, *Lys.* 278.

Rhodium unguentum, *Lys.* 944.

Rhodii: *apud eos* Ῥεμῆς χθόνιος καὶ καταβῆτης, *Pac.* 630.

Rhodippe, nomen mulieris, *Lys.* 370.

Rhodope, mons Thraciae, unde Hebrus fluvius oritur, *Av.* 774.

Rhyppapae, acclamatio nautarum: hinc socios navales ita vocat poeta, τὸ ῥυππαπαῖ, *Vesp.* 909.

Rhythmus. *Vide* *Metra.*

Romani, *Vesp.* 737, *Nub.* 52. *Romani cur θύρας vocent Ostia*, *Pl.* 330.

Rota, penna servorum, qui rotas illigati verberabantur, *Pl.* 875, *Pac.* 452.

Rubrica, qua infecto fene per forum in concionem agebantur morantes Athenienses, *Eccl.* 378, *Ach.* 22.

Rubrum mare: ad hoc mare est beata civitas, Arabia felix, *Av.* 145.

Rudentes torquendi modus, *Pac.* 36.

Rusticae vitae descriptio, *fr.* 344. *In Pluto est Rusticorum senum chorus: amici et populares Chremyli a servo ejus Carione advocantur, ut Pluti sanationem adjuvent et divitiarum participes fiant; Carioni eos ridenti Cyclopem et Circen saltando paria rependunt*, 253—315. *Se de Pluto animosos fore affirmant, quum ob tres obolos se trudent invicem in concione*, 328—331. *Hortantur Chremylum et Blesidemum ut disputando vincant Paupertatem*, 487 *sq.* *Cupide audiunt narrationem de sanato Pluto*, 631 *sqq.* *Sequuntur pompam, qua Plutus in ὀπισθοδόμῳ Minervae dedicatur*, 1208 *sq.*—*Adde* *Agricolae.*

S.

Sabazius, ex quo sopor, *Vesp.* 9, 10. *Sic Thraces appellabant Bacchum, sacros ei, Sabos, ib.* *Sabazius est Phrygum Bacchus: de eo locus Nymphidis Heraclaeae*, *Av.* 875. *Sabos Phryges appellant et locos huic deo sacros et bacchos ejus*, *ibid.* *Sabazii de bacchationibus*, *Lys.* 388, ubi *schol.*: *Sabazium et Bacchum eundem esse multi Comici testantur.*—*In Horis Aristophanis Sabazius, Phryx, tibicen, judicatus civitate ejicitur*, *fr.* 478.

Sabi. *Vide* *Sabazius.*

Sacae, gens Thracica, *Av.* 31.

Sacas peregrinus se in civitatem intrudit, *Av.* 31. *Est Acestor poeta tragicus, Sacas cognomine dictus*, *ibid.*, *Vesp.* 1221, a gente Thracica: *Theopompus comicus etiam patrem ipsius Tisamenum Sacam dicit, ipsum ubi Mysum. Tragædias ejus acerbe reprehendunt Comici*, *Av.* 31.

Sacerdotes: eos adeunt miseri, ut preces pro ipsis faciant, *Ran.* 297. *Litantes sacerdotem invitabant ad cœnam*, *Pl.* 1181 *sq.* *Sacerdos sacrificii reliquias accipit*, *Pl.* 1180, *nimirum pelles, coxas*, 1185. *In Avibus Sacerdos urbem Nubienuliam initiat et novis diis avibus sacra facit*, 862—902, 959, 1056 *sq.* *In Pluto Sacerdos Jovis servatoris, qui jam post visum Pluto reparatum fame laborat, ad Plutum confugit, et dedicando in ὀπισθοδόμῳ Minervae operam dat*, 1171—1196.—*Adde* *Bacchus.*

- Sacrificium*. Sacrificiis atque precibus res graviores auspicari solebant, Vesp. 862. *Sacrificium* ἐνταλές, τρεῖς dictum, sus, aries, caper, Pl. 819. Per triduum bubus, deinde pecoribus sacra fieri senatus jussit (in mittenda theoria), Pac. 716. Sumptus in sacrificia faciendos curabant colagretæ, Av. 1540, Vesp. 695. In sacrificiis mola vino et oleo aspergebatur, Pac. 1040. Quo ordine intestina in sacrificiis spectentur, Vesp. 831. Ex cauda victimæ igni imposita conicere solabant an sacrificium diis gratum esset, Pac. 1054. Sacrificantes carnis frustum domum portabant, Pl. 227 et sch. In nonnullis sacrificiis dictum, ὄζυ ἐξορά, Pl. 1138. Reliquias sacrificiorum sacerdotes accipiebant, Pl. 1180, 1185, Vesp. 695. Adde Victimæ.
- Sacrificium* dedicatorium agitur et ritus per singula memorantur Pac. 922 sqq.
- Sadocus* filius Sitalcis, regis Thracum, ab Atheniensibus civitate donatus, Ach. 145.
- Sagittarius*. Vide Scythia.
- Sagittatio* inhonestas, Ach. 710.
- Saii*, populus Thraciæ, apud quos parmam abjecerat Archilochus, Pac. 1298.
- Sal*: salis usus varius, Nub. 1237. De sale factum decretum, ut viliori pretio veneat, antiquatum, Eccl. 814. Sales θυμυρίδιαι, cum thymo triti, Ach. 772.
- Salabaccho*, nomen muliebre: erat famosa meretrix Athenis, Thesm. 805, 804, Eq. 765, sch. Pac. 755.
- Salaco* quidam, homo luxuriosus, Vesp. 1169.
- Salaminia* navis publica Atheniensium, quæ mittebatur ad arcescendos reos peccatorem in rempublicam, ut Alcibiadem, Av. 147, coll. Arg. II, sch. Ran. 204, Eccl. 38; celeris, Av. 1204, navis εἰρηναρχική, Ran. 1071.—*Salaminia* pugna: quæ ad eam Græciæ auxilium tulerint Ceres et Proserpina ex Eleusine, Nub. 303. *Salaminia* victoria, per Themistoclem potissimum reportata, Eq. 84, non Atheniensium, sed totius Græciæ opus habebatur, Eq. 1334.
- Salaminis*. *Salaminii* re nautica et venerea præstantes, Eccl. 38, Lys. 60.
- Salamis*, insula propæmodum e regione Eleusinis, Eq. 785, pars Megaridis, quartæ partis Atticæ, Lys. 59, ubi memoratur et v. 411. *Salamine* sub Themistocle Atheniensis navali pugna vicerunt Persas, Eq. 785. Qui eam pugnam non pugnavit, ἀπαλκύνεται, Ran. 204. De *Salamine* oraculum, Eq. 1040. In ea insula est rupes Iresia, Eq. 785.
- Salmonæus* Thessalus fulmina et tonitru imitatus, Arg. Ran. IV.
- Saltatio* ἀπόδειξις, fr. 269. *Saltationis* tragicæ imitatio præsentatur Vesp. 1484 sqq. *Saltationum* genera recensentur, Nub. 540.
- Salutandi* formulæ variæ apud veteres in epistolis usitatæ, Nub. 609; χάριεν quando et a quo inventa, Pl. 322.
- Samothrace*: ibi mysteria, de quibus narrat schol., Pac. 277 sq. *Samothracii* dii in periculis invocabantur ut auxiliatores certi, ibid. Adde Cabiri.
- Samphoras* equus, in cujus crure signa [san] literæ signum, Nub. 122, Eq. 603.
- Sami*. Vide Samus.
- Samus* insula a nonnullis dicitur prodita Prieniensibus per Cillicontem, qui secundum alios Syrum insulam prodidit Samiis, Pac. 363. Ibi debebat Theagenes Syrus post patriam proditam; quomodo eam ultus in Cilliconte, ibid. Juno Sami, Ran. 330. Quæ in Samo gererentur primum se indicasse dicens reus absolvitur, Vesp. 283, gesta nimirum undericesimo ante hanc fabulam anno, Timocle, inde Morychide archontibus, quum Samus a Pericle Milesiorum auxilio Atheniensibus subjecta et ἐμφορατουμένη ad regem Persarum defectura erat, sed Cargystione quodam hoc nunciante, pænas dedit, ibid. Samiorum populus πολυρρήμματος (nocturnis iniustis notati ab Atheniensibus captivi), Babyl., fr. 43. In hac insula post ostracismum Hyperbolus habitabat, Vesp. 1007, et obiit, Pac. 681. Duces Athenienses in Samo plane infelices; Didymus et Craterus referunt ad Phrynichum Stratonideæ, quod nomen vide, Lys. 313. De ea expeditione Phrynichii in Samum sch. Av. 750, Thesm. 804.
- San*, antiquum signum literæ, postea in numeris modo usurpatum et equis nobilioribus inustum, Nub. 23 c. not., Eq. 603.
- Sannyrion*, comicus poeta, Geryt. fr. 198. Aristophanem risit quod aliorum (Philonideæ et Callistrati) nominibus fabulas doceret, Prol. XIII, 9 sqq. Vide Susarion.
- Sardauapallus* (dictus homo mollis et imperiosus) Av. 1021. Erat Anacyndaraxi filius, Nini rex, luxuriosissimus et mollissimus; una die edificavit Tarsum et Anchialen. Inscriptiones monumenti ejus. Duos fuisse Sardauapallus Hellanici sententia, ibid.
- Sardes*, urbs Lydiæ Persis obediens: ibi Persicæ vestes veneunt, Vesp. 1139. Inde dicta Sardianica tinctura, Pac. 1174; nam ibi πορρά βάμματα fiunt, Ach. 112 (ubi vitiose Σαρδῶ).
- Sardianica* tinctura, rubra, Ach. 112, Pac. 1174 et schol.—*Sardiana* Sibylla, Av. 962.
- Sardinia*, Vesp. 700. Σαρδῶ, insula Italiæ vicina, una ex septem majoribus insulis, 60 stadiis a Cyro (Corsica) distans: in ea (imo Sardinibus) splendida purpura fit, Ach. 112.
- Sarpedon*, Jovis filius, qui ad Trojam cecidit; eum patris jussu certis diebus lugent dii, Nub. 622.
- Saturnius*, Κρόνιος, vetustus, stultus, Pl. 581.
- Saturnus*, Κρόνος, Eq. 561, Av. 469, 586. Vide Cronus (ubi add. Vesp. 1480), Cronia, Cronides. *Saturnus* et *Rhea*, deorum ætas altera, Οὐρανίωτες, Nub. 247. Sub *Saturno* ἀργύριονες homines, Nub. 821. Ejus et *Rheæ* filius *Enyalios*, secundum nonnullos, Pac. 457. *Saturni* filia *Vesta*, Pl. 395.
- Satyricon* drama, quale sit, Prol. X, 6, 53, 112, 125—132; Prol. IX, a, 75 sqq. p. XIX. *Satyricon* dramata non adveniunt Aristarchus et Apollonius, trilogiam dicentes verbi causa Oresleam, non tetralogiam, Ran. 1124.
- Satyrus*. Vide *Syagrus*. *Satyr* (satyricon dramata), Thesm. 157.
- Scamandri*, apud Æschylum, Ran. 928. *Scamandria* fluentia, Thesm. 864.
- Scamba* carmina (i. e. scolia) quæ sint et quomodo canantur, Prol. X, c, 82—92.
- Scambonides*, oriundus ex pago tribus Leontidis, Vesp. 81.
- Scarabæus*. Vide *Cantharus*.—*Scarabæum*, μολόδοθην, lino revinctum pueri in aerem dimittunt, Nub. 763.
- Scebylas*, servus vel τούτης barbarus, Ran. 608.
- Scellias*: *Scellias* filius *Aristocrates*, Av. 126.
- Scena* comica quomodo sit adornata, Prol. IX, a, 27—41, p. XX.
- Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι (Mulieres theatri sedilia primo mane occupantes), fabula Aristophanis: v. fr. 397—412, p. 500 sqq.
- Scenici* poetæ: sorte ducebantur quinam primus, secundus

- das etc. fabulas sint exhibituri, *Eccl.* 1158 sq. *Scenicis poetis apud Athenienses non concedebatur ante annum tricesimum ætatis fabulam in scena exhibere, Nub.* 510. Vide not. ad 530.
- Sceptrum.* In summo sceptrorum sculpta ciconia ob probitatem huius avis, inferius hippopotamus, bestia injustissima, *Av.* 1354. Summa sceptrorum sculptis exornare solent, *Av.* 510, ut aquila; quare Sophocles, ὁ σκηπτοβάμων αἰετός, *ib.* 515.
- [Schema ἀναγκατόδοτον, *Pl.* 469, *Av.* 7. Schema ἐκ παραλλήλου dictum, *Pl.* 25, 493; παρ' ὑπόνοισιν, *Pl.* 27. KUST.]
- Schæni Atalanta, Ran.* 1238.
- Sciapodes, gens prope occidentalem Oceanum in zona torrida, τετραποδῶδον incedentes, pedibus toto corpore latioribus; quorum sub lato uno umbelle in modum solis calorem arcent, Av.* 1553.
- Scione, Thraciæ oppidum; quod per Brasidam ab Atheniensibus defecerat: eam agerrime custodiebant Athenienses muris adversus hostem ductis, Vesp.* 210.
- Scione, Corinthia meretrix, Pl.* 149.
- Scira, festum mulierum, Minervæ in Sciro sive Sciradi celebratum duodecimo die Scirophorionis; secundum alios Cereri et Proserpinæ, Thesm.* 834, *Eccl.* 18. In eo festo Erechthei sacerdos albam umbellam, σκῆτρον, fert, *Eccl.* 18. *Ib.* 59. De Sciris quedam corrupta leguntur in sch. *Thesm.* 750.
- Sciras Minerva, Eccl.* 18; *Scirrhas quare dicta, Vesp.* 926.
- Sciritæ Lacedæmoniorum, Lys.* 453.
- Sciron Epicharmi, in qua fabula φορµός loquitur, Pac.* 185.
- Scirophorion mensis, Eccl.* 18, *Pac.* 419.
- Scirus: Minerva in Sciro, Thesm.* 834.
- Scitali, ficti daemones improbitatis plebeia, a Scitone, Eq.* 634.
- Scito, fullo, ut homo vilis et improbus a comicis memoratur, Eq.* 634.
- Scolia carmina quæ in conviviis κώκλῳ cantabantur a convivis, ut Simonidæ et Stesichorî carmina, Vesp.* 1222, *Ran.* 1302. Variæ sententiæ de causa hujus nominis, *Vesp.* 1239, 1249. Adde *Scamba*. Scollie de *Harmodio et Aristogitone verba, Lys.* 632. Vide *Admetus, Timocreon, Theorus in fine.*
- Scriba cum Thesmothetis sorte ducebat iudices ex quaque tribu, Vesp.* 775, *Pl.* 277. Scriba dicarum, *Nub.* 770. Scribis, ὑπογραµματεῦσιν, plena civitas, militibus plurimis φορολογεῖν quam militari, *Ran.* 1084.
- Scribendi instrumenta ἐν χίστῃ, Vesp.* 529.
- Scyrus; ejus insule rex Lycomedes, qui occidit The-seum exulem, Pl.* 627. Adde *Dolopes.*
- Seytala Laconica, Lys.* 991 sq., quid sit et qui ejus usus, *ibid.* et *Av.* 1283.
- Scythæ Nomades, Av.* 941. Hieme res suas in currus conjecit alio avehant. Qui currum non habet, apud eos ἀπυρός est, *ibid.* Scytharum solitudo, proverb., *Ach.* 704, sch. *Av.* 1487. Apollo ad Scythas profecturus, apud Ananiam, *Ran.* 661.
- Scythæ et τοξόται dicti olim ministri publici, Lys.* 184, custodes Urbis, mille numero, olim in medio foro sub tentoriis degentes, postea in Arcopago habitantes, etiam *Peusini* (*Speusini*) dicti, *Ach.* 54. Τοξόται in concione, *Eccl.* 143, 258. Noxiosprehendunt et ligant, *Thesm.* 940 et schol., apud quem locus *Cratini*. Memorantur *Lys.* 433, 441, 445, 451, 455. In *The-smophoriazusis* Scythia, τοξόται, *Mnesilochum* asseri astrictum custodiens, 923 sqq., non audit ejus preces 1091 sqq., neque Euripidis fallacias poeticas, 1083—1135. Decipitur tamen ab eodem lenæ habitu ipsi meretriculam producente, 1175—1211. Interea dum cum ea rem habet, aufugiunt *Mnesilochus* et *Enripides*; quos querens a Choro ludificatur, 1211—1226.
- Scythæna, pro Scythia, Lys.* 184.
- Scythia, Nub.* 109.
- Sebinus Anaphlystius mortuus plangitur a Clisthene, Ran.* 427. Fictum nomen putant a βινεῖν: sed est *Sebinus* apud *Platonem comicum, ib.* *Anaphlystium* querens. Quem? Non *Sebinum, Eccl.* 979, 980.
- Sellartii, pro Selli, filius Æschines, Vesp.* 459.
- Sellifera, διφοσφόρος, Eccl.* 734, sch. *Av.* 1551. *Conf.* *Canephorus.*
- Sellus, pater Æschinis, Vesp.* 1243, qui *Selli filius dicitur ib.* 325. *Sellus Amyniæ pater esse fingitur quo perstringatur pauperus Amyniæ, Vesp.* 1267. *Selli vocabantur vani gloriatores qui se divites dicebant, pauperes quum essent, a Selli filio Æschine; inde etiam verbum σελλίζειν pro ἀλαζονεύεσθαι, Av.* 823.
- Semele: cum ea Juppiter per ignem congressus, Nub.* 605. Ex Orco reducta a Baccho, quem reditum Juno ei a Plutone impetraverat; testis *Iophon, Ran.* 330. *Semele filius, Thesm.* 991. *Semele* (plurali) *Av.* 559.
- Semeleus Iacchus, in acclamatione, Ran.* 479.
- Semiramis Babylonem condidit, Av.* 552.
- Σεμναὶ θεαί. Vide Furia.*
- Senatus Athenarum, γερουσία, Lys.* 980. *Senatorum sortitio: de ea locus Platonis comici; ad ἐπιλαγχάνοντας senatores referunt verba obscura v.* 809, βουλευτῆς παρδούς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν, *Thesm.* 808. *Senatus sacrificia qualia decernebat (in mittenda theoria), Pac.* 716. *Senatui in ὀπτανίῳ parantur carnes post sacrificia, Pac.* 891, 893. *Senatus anno ante actam hanc fabulam (priorem Plutum), Glaucippo archonte (ol. 92, 3), incepit κατὰ γράμματα sedere, et nunc etiam senatores jurant se sessuros in litera quam sortiti sint; Philochorus Pl.* 972.
- Senectus, Ἐφρας, fabula Aristophanis; v. fr.* 178—197, p. 471 sqq.
- Senex. Senes bis pueri, multi poetæ dixerunt, Nub.* 1417. *Senes Athenienses omnes duos baculos gestant, Pl.* 272, ubi poeta βακτηρίαν. *Senes cum scipionibus et palliis in concione, Vesp.* 33. *Ex senibus plerumque viatores, κλητῆρες, sumebant, Vesp.* 1310. *Vide Thallophori.* — *Senes iudices, vide Vespæ.* — *In Lysistrata* Chorus senum. Arce a mulieribus capta, senes adveniant eam erepturi ut olim Cleomeni Laconi eriperint, vectes et ollas carbonum plenas portantes, 254—318. Accurrunt mulieres aquam portantes et cum senibus pugnant, 352—386: qua de re hi queruntur *Provisori, προσδωλῷ, advenienti, 399—402, et malas esse bestias narrat, 467—470, 476—485. Audita Lysistrata, tyrannidem odorantur, 614—635; cui resistendum ipsis esse juvenili resumpto robore, 659—681. Narrat de adolescente fugiente mulierum, 781—796. Plangunt Cinesiam ab uxore deceptum, tentigine prope ruptum, 959—979. Officiis et blanditiis favorem et inducias senum expugnant mulieres, 1014—1042. Senes mirantur habitum legatorum arrectorum, 1072 sqq. Salutant Lysistratam et exhortantur cum legatis acturam, 1106—1111. Athenienses dicunt sobrios insanire et madidos potius legationes obire debere, 1228—1238.*
- Sepiæ atrum humorem dimittunt, ne cernantur a persequentibus, Ach.* 351.

- Septem sapientes* : singuli negant se esse sapientes, Pl. 9.
- Sepultura publica in Ceramico eorum qui in bello pro patria occubuerant*, Av. 395.
- Serangium* (locus Piræei portus), fr. 173.
- Seripliui*; ex *Seripho*, exilissima insula ditionis Atheniensium, e regione *Thraciæ*, Ach. 542.
- Seriphus* (ubi difficulter vivitur) dicta *Lacedæmon* ab *Aristophane*, fr. 676.
- Serpens ædituus, sacer draco Minervæ, templum ejus in arce custodiens*, Lys. 759.
- Serpillum*, Pac. 163 et schol.
- Servus nuper emptus ferebatur ad focum, ibi sedenti super caput defundebantur bellaria, κατὰ κεφαλὰν, quæ ceteri servi rapiebant*, Pl. 768. Quo respicitur a poeta v. 789 sq., 795. *Servorum* ἑσπορο; *Juppiter δαΐμων*, Ran. 756. *Servorum* mores pinguntur Ran. 741 sqq. Inquisitionis in servos per tormenta modi referuntur Ran. 616—622. *Servorum pæna*, Pac. 452. *Asylum servorum templum Thesei et Furiarum*, Eq. 1320. *Servos castigare non licebat domino in bello Peloponnesiaco, ne ad Lacedæmonios transfugerent* Nub 7, 6. *Servi manumissi ob egregiam operam in prælio præstitam, vide Arginusa. Servorum comitorum nomina*, Ach. 243 fin.
- Sesaminum libum nuptiale, ob sesami τὸ πολυγόνον, secundum Menandrum*, Pac. 869. *Sesamidis foliis coronantur sponsi*, ibid.
- Sesonchosis (Sesostriis), rex Ægypti, qui sint vetustissimi hominum explorans, not.* Nub. 398.
- Sestus*, Eq. 84.
- Sibylla*, Pac. 1095, 1116. *Erant Sibyllæ tres* : 1. *Apolinis soror, apud Philetam Ephesium*; 2. *Erythræa*; 3. *Sardiana*, Av. 962. *Sibylla Erythræa, longæva*, Eq. 61.
- Sibyrtilus, pater Clisthenis*, Ach. 118, sch. Lys. 1092, Ran. 48.
- Sicarii a sacris arcebantur*, Vesp. 654.
- Siceliota Alcæus, Eupolis Thesm.* 162.
- Sicilia*, fr. 527, sch. Vesp. 240. *Sicilia ἀγλαόκαρπος, Pindarus* Pac. 73; *pecorosa est : quare dives casei præstantis*, Vesp. 838, ubi et 897 *Siculus caseus*. In *Pace fabula Sicilia in mortarium immittitur a Bello, caseum inficienti*, Pac. 250. Nam pars major *Siciliæ infesta Atheniensibus, ibid.* Expeditionem in *Siciliam intempestive suadet Demostratus orator*, Lys. 391 sq. De *Atheniensium expeditione in Siciliam quædam in Argg.* Av.
- Sico, servus*, Eccl. 867. (*Sico Aristophanis in Æolosicone, p. 463, b.*)
- Siculi. Eorum inventum collabi lusus, cui valde studebant*, Pac. 1244.
- Siculum mure*, Vesp. 924. *Siculus caseus*, Vesp. 838, 897, sch. 911.
- Sicyon* : ibi *Lacedæmonii collecti in bello Corinthiaco*, Pl. 173. Vide *Corinthus*.
- Sicyonia*, Ran. 78. *Sicyonia dialectus*, Ran. 507.
- Sidon in Phœnice, celebrata suavissimis carminibus Phrynichi in Phœnissis*, Vesp. 220. Ex *Sidonia urbe Cadmus Thebas venit*, Euripides *Phrixo altero*, Ran. 1225 sq.
- Sigillis imponebantur conchæ, ad tutandos typos eorum*, Vesp. 589.
- Signum concionis ostensum*, Thesm. 277 sq.
- Silenus, Nub.* 1070, colloquitur cum *Olympo mortali apud Pindarum*, Nub. 223. Ei facie similitis *Socrates, ibid.*
- Silphium* : usu multiplici pretiosum, Av. 534, Eq. 835, ubi schol. plura ad 834. *Balti Silphium, Cyrenaicum, proverbio usurpatum de honorifico munere*, Pl. 925. Vide *Baltus*.
- Simætha meretrix Megarica* rapitur ab adolescentibus ebris *Atheliensibus*, Ach. 524. *Eam Alcibiades amabat, qui raptum illum parasse ferebatur, ibid.*
- Simermion histrio Hermippi comici poetæ*, Nub. 539. *Conf. Hermion, et 542 extr.*
- Simius. Simii, ensium fabri, pactum cum uxore, ex Æsopica quadam vel populari fabula, vel in Pænetium, quod nomen v., Av.* 440 sqq.
- Simo, inter Equites in Eq.* 242, ἑπάρχης schol.
- Simo, perjurus, Nub.* 399; depeculator ararii, *sophista rem publicam administrans, ab Eupolide in fabula Urbibus ex Heraclea argentum abstulisse dictus*, Nub. 351.
- Simoentis terra, Troja, Thesm.* 110.
- Simonidea carmina*, Av. 919.
- Simonides cum Laso Hermionensi carmine certabat, Vesp.* 1410. *Mercede scripsit carmina primus omnium, Xenophani χίμειξ dictus*, Pac. 697. *Ibidem de duabus ejus cistis, plena altera, altera inani, quod non ex historia esse observatur.* Simonidis carmen epinicion de *Crio luctatore Ægineta, celebre*, Nub. 1356. *Ejus poetæ carmina in conviviis cantata a laurum vel myrtum tenentibus*, Vesp. 1222.
- Simulacra. Vide Dedicatio.*
- Simum, τὸ σῆμα, fortasse nomen proprium ascensus in arcem Athenarum; loci Comitorum*, Lys. 288. *Conf. fr.* 55.
- Sinis, locus Lacedæmoniorum*, Lys. 45.
- Sinope, patria Diphili, Prot.* 111, 84.
- Sinope, Corinthia meretrix* Pl. 149.
- Siphnus, σιφνιάζων, fr.* 558.
- Sirenes : cum iis certavit Thamyras*, Ran. Arg. IV.
- Sisyphus : ejus callidissimi machinæ, Ach.* 391. *De quodam ejus instituto not.* Vesp. 1414.
- Sitalces, rex Thracum; ad eum Athenienses legatos miserant ad auxilia obtinenda*, Ach. 134, 141. *Refertur : ab legato deamare Athenienses, ib.* 141 sqq. *Ejus filium civem suum fecerant Athenienses, quum pater eis auxilia misisset. Filius ille ab aliis vocatur Teres, ab aliis Sitalces, a Thucydide Sadocus, ibid.* 145.
- Smicrines nomen*, Ran. 308.
- Smicythes, rex Thracum, æqualis Cyro minori*, Eq. 969.
- Smicythes perstringitur ut cinædus; quare mentioni ejus Aristophanes addit καὶ τὸν κύρινον (maritum), ut fiebat in feminarum nominibus pro tribunali*, Eq. 969.
- Smicythio, senex judex in Vespis* 401.—*Alius vir*, Eccl. 46.
- Smicythus, nomen senis rustici*, Eccl. 293.
- Smæus equestri pallio iudutus mulierum detergit patinas; cunnilingus, prius inter equites, deinde nautis patinas dividens*, Eccl. 846 sq.
- Smyrne obiit Diphilus, Prol.* 111, 85.
- Smyrnicus ἑπὶς, Eccl.* 404.
- Sociale bellum. Vide Corinthiacum bellum.*
- Socii tributa Athenas ferebant Dionysii vernis*, Ach. 505 sq., sch. 378.
- Socrates a patre Sophronisco didicerat artem lapides sculpendi, et tres Gratias in muro pone Minervam sculpsit*, Nub. 773. *Erat simus et calvus, Sileni facie*, Nub. 223, 146. *Oraculum de eo Chærephonti datum, ib.* 144. *Ejus ars obstetricia, ib.* 137. *Socrates se nihil scire aiebat : quare ab Apolline sapien-*

Psissimus dictus est et mercedem nullam a discipulis erogabat, ib. 98. Socratis definitio animæ qualis, ib. 94. Ejus amator Alcibiades, Arg. Nub. II. In opificinis, ad mensas ubique versabatur Socrates cum omnibus colloquens, Ran. 1491. Socratem impie agere dicebant per gallum gallinaccum, per platanum et alia hujusmodi jurantem, Nub. 247. Nora daemonia induxit, Ran. 320. Quare Socrates Melius, Nub. 870; nam Diagoras atheus erat Melius, Socrates autem Atheniensis deos esse negaverat, ib. Eupolis contra Socratem paucos, sed ignominiosos versus fecit, furti eum accusans, Nub. 96. In Nubibus Socrates ipse et discipuli pallidi et discalceati, 103. Credebatur mercede docere quomodo quis vincat et justam et injustam causam dicendo, 98 sq., 112 sqq. Ejus προντιστήριον, 94, aperitur et miri meditantium discipulorum habitus, instrumenta et delineationes mathematicæ in eo ostenduntur, 181—217. Discipulus narrat Strepsiadæ lepida et deridicula inventa Socratis, postremo ut in conam vestem ex palestra callide surripnerit, 133—180. Conspicitur ipse sublimis in corbe sedens, in aere puriore solem contemplans, ne terra humorem meditationis ad se trahat, 218—234. Audito quid velit Strepsiades mercedem ipsi promittens per deos, reprehendit hoc iurandum; se res divinas enim vere docturum. Hinc coronatum in sacro grabato farina ex trito punice inspergit, ut τρίμυζα et παμπόνη fiat. Quo sic initiato, venerandas Nubes, deas suas, sollemni carmine advocat, 235—274. Earum potentiam et beneficia in homines otiosos et præstigiatores collata celebrat, 316—334, et formam mutabilem explicat, 340—355. Salutatur ab iis, quæ eximie favent ei ut βρενθύνοντι, ὀρθωλμούς παραβάνοντι, discalceato, in malis gravi et elato, 358—363. Quare solas esse has numina pronunciat, cetera omnia esse minus ostendit, simul tonitruum et fulminis causas aperiens, 365—424. Jussus a Nubibus instituire Strepsiaden, explorat ejus ingenium et in phrontisterium agit nudum, 476—509. De stupiditate et oblivio senis querens ex phrontisterio eum producit et in grabato cimicibus referto sedentem docere tentat de metris, rhythmis, de grammatica substantivorum, in qua multa pro analogiæ severitate novat, 627—694. Quæ quum non intelligantur et rustice accipiantur a Strepsiade, de suis eum negotiis excogitare quippiam jubet, 695, multum urgens, et cogitandi inveniendique subtilia modum præcipiens, 723—745, 757—763. Iterum rustica profert Strepsiades: quare Socrates obliviosissimum et stolidum senem abigit et porro docere detrectat, 783—790. Sed Nubes ei suadent ne repudiet, sed utilem sibi reddat hominem adeo mente captum, 805—813. Abducit Phidippiden, qui duos λόγους audiverat, argutorem probum redditurus, 1111. Reddit eum injusto λόγω bene institutum, et accipit saccum farinæ, 1145—1169. At in se ipso quum senserit Strepsiades injusti λόγος vim, execratur Socratem, 1448 sqq., 1464 sqq., et tanquam Mercurio suadente cum servis accedit destruens et exurens phrontisterium, 1478 sqq. Socrates suffocari timet, 1505. Socratis discipuli tres anxii de incendio, 1493—99.—Socratem amulabantur Athenienses, esurientes et sordentes ut ille, Ar. 1282. Socrates illctus animas ex Orco evocat ad lacum in Sciaposi, Ar. 1553—1555, sch. 555. Lepidum est non garrere cum Socrate abjecta arte musica, Ran. 1491 sqq. Ubi Panætius alium Socratem intelligit, τῶν περὶ σκηνῆς ἐλυάων, 1491.—Socratis (Platonis) dialogus Ion, Pac. 835.

Socratici primi per anscrem jurare soliti, Ar. 521.

Socraticus Euripides, Ran. 889. Socraticæ scholæ χωριζομένης Agatho, Ran. 83.

Sol, "Ἡλιος. Solem, magnum deum, ἐπικονώμαν, venerantur Nubes, Nub. 571—574. Dicitur πυργόρος αἰθέρος ἄστρον, Thesm. 1030. Sol a Tragicis oculus ætheris dictus, a philosophis Oculus cæli, Nub. 285. Sol salutatur a cæco qui visum recuperavit Pl. 771. Sol et Luna a Persis sacrificia accipiunt, non a Græcis: quare proflituri Græciam barbaris finguntur a Trygæo in Pace 406—415. Soli et Horis Thargelia et Pyanepsia celebrant Athenienses, Pl. 1054, Eq. 729. Sol et Boreas in fabula certant, uter viatori σισύραν sit citius excurus, Ran. 1459. Sol et Apollo idem, Nub. 595. Solis filia Lampetia, uxor Æsculapii, Pl. 701. Solis et hunc defectus multi fiebant per bellum Peloponnesiacum, Pac. 406. Fiunt quando dies et menses pares, ib. 414.

Solarium, πόλις, fr. 210. Solarii umbra decem pedum, ἐκατάπουν τὸ στοιχεῖον, quando ad conam iri solet, Eccl. 652. Solarii umbra ἐπτάπουνς ad conam vocat, fr. 564.

Solon antiquus erat ingenio populari, Nub. 1187. Solonis tempore tres τῆξεις Atheniensium: Paratii, Pediei, Diacrii, Vesp. 1223. Solon secundum nonnullos instituit demarchos in locum naucratorum, Nub. 37. Rationem numerandorum dierum mensis, quæ sit detrahendo, non addendo, apud Athenienses introduxit, Nub. 1131. Solonis lex de spuriis filiis et successione agnatorum, Ar. 1660—1666. Videtur ficta esse, 1661. Solonis lex vel eos puniebat qui finum clam averterant, Eq. 658. Glossæ ex ἄξου Solonis, Diatal., fr. 1. Post Solonem rempublicam regebat Phormio Atheniensis, Pac. 347.

Somnia abluere, Ran. 1340 sq. et sch.

Sophis Ægyptius fulminum et tonitruum imitatione cum Jove certavit, Ran. Arg. IV.

Sophistæ dicti musici et poetæ a veteribus [nam παλαιῶν scribendum videtur pro μάλλον], Thesm. 177. Sophistæ quinam sint, Nub. 331. Plato comicus in fabula Sophistæ inscripta etiam Bacchyliden Opuntium tibicinem inter eos recenset, ibid.

Sophocles εὐχολός, Ran. 182. Ejus carmina inter bona pacis recensentur in Pace 531. Sunt dulcia; quare poeta Apis dictus, Vesp. 462. Sophocles Euripidi præstans poeta, Ran. 76. Sophoclis melle tincti ut cadi os circumlambebat (Euripides hand dubie), fr. 231, a. Sophoclis fabula duplex ex historia Athamantis, Nub. 257. Sophocles in Helena ab nonnullis falso existimatur memorasse mortem Themistoclis, Eq. 84. Sophocles in tragodia Tereum et Procne in aves mutatos exhibuit, Ar. 100 sq. Ejus Electra satyricum drama, Prol. IX, a, 76, XIX; schol. p. XXIV. Sophoclis et Euripidis συνεμπόσεις, vel aliis de causis alterius versus alteri tribuit, Thesm. 21. Conf. ad Her. 39. Sophoclis tragediarum actor Tlepolemus, Nub. 1264. In Pace quaerit dea quid agat Sophocles: respondetur senem eum ut olim Simonidem lueri causa carmina scribere, Pac. 695—699. Post hanc fabulam vixit septem (7, sed legendum videtur 8, septendecim) annis, 698. Ex pretura in Samo fertur pecuniam contraxisse, 697. Vide Ion-phou, quem filium habebat ex Nicostrata. Dicunt etiam spurium ei fuisse filium Aristonem ex Theoride quadam Sicynia, Ran. 78.—In Ranis Sophocles quum ad inferos descendit, oculatus est Æschylum, qui solum tragicum ei concessit, sive potius, ut Calistratus interpretatur, cum eo communicavit; in

- certamine Æschyli cum Euripide ἐπεζῶς sedere decrevit, 787—794. Sophocli solium tragicum committit Æschylus aliens, ab se secundo, 1515—1519.
- Sophocles cum Pythodoro successor Lacheti in Siciliam missus, tandem exilio multatus*, Vesp. 210.
- Sophoniscus, sculptor lapidarius, pater Socratis*, Nub. 713.
- Soror. Consanguineam, ὁμοπαῖδρον, sororem apud Athenienses ducere licebat, non licebat uterumque, ὁμομητρίαν*, Nub. 1371.
- Sortitio senatorum, duorum in eundem locum, unus ἰαρχῆναι, alter ἐπιἰαρχῆναι : locus Platonis comici, Thesm. 808. Vide Indices.*
- Sosius, nomen servile, Ach. 243. — Sosias aliquis inter spectatores, Vesp. 78, ubi schol. : Duo Sosie, aliter Pythidis, alter Parmenonis. — In Vespis Sosias et Xanthias, servi Bdelycleonis quorum Xanthias senex (c. 1297 sq.), patrem ejus Philocleonem, judicandi furoris actum, custodiunt in domo obstructa et aula rebus cineta : paullulum obdormiscunt, sed domini metu statim expergefacti sibi narrat somnia quæ somniarunt de Cleonymo ἐψάσπειρι, Cleone imprissima balana voce raura clamante in concione pecundum, Atheniensium, Theoro rapaci et adulatore, 1—53. Inde Xanthias argumentum fabule narrat, et Philocleonis morbum graphicè exponit, 54—135. Jam novas machinas evadendi per omnes partes domus tentante Philocleone, coherendo satagunt, domino usque monente, etiam hoc, ut caveant senes judices accessitum Philocleonem de nocte adventuros, 136—229. Expergefacti ab hero, Philocleonem elabentem deprehendunt, et cum Vespis verberibus et fumo pugnant, 395—460. Xanthias adducit canem Labelum Siculum caseum furatum (vide dicta in Laches); et, lite introducta, alterius canis Labelis accusatoris (Cleonis ipsius) partes agit, 835—843, 907—950. Xanthias et convivio redit verberibus onustus a Philocleone ebrio, cujus protervitatem et contumelias in omnes conjectas Choro narrat, 1292—1325. Iterum exit exponens quid senex intus gesserit et furorem prodeuntis notans, 1474—1493.*
- Sostrata, nomen muliebre, Nub. 678, ubi recens schol. dicit libidinosum et effeminatum Sostratum quandam perstringi. — Sostrata, mater Myrtiæ panariæ, Vesp. 1397. Aliâ, Thesm. 374. Aliâ, Eccl. 41.*
- Σωπείρα, Servatrix, Minerva, Ran. 378.*
- Sparta, Lys. 984, 999, 1072, 1305, Thesm. 860, 919. Sparta, nomen magnum urbis Lacedæmoniorum, .fr. 813 sq. Spartiæ chori et cursus certamina Dioscuris celebrantur, Lys. 1306 sqq. Spartam intrare non licebat peregrinis, nisi statulis diebus, Pac. 623. Sparta terræ motu concussa (ol. 78, 1), Lys. 1144.*
- Spartanorum ἐκκλησία, Pac. 623.*
- Spectatores ita alloquitur Aristophanes in Vesp. 1010 : Ἐ περὶ αὐτῶν ἀναρίθμητοι. Spectatorum εὐνοεταί; εὐσῶδες ῥαβδίζοντες sunt in thymele, Pac. 734.*
- Speculum. Vide Pythagoras.*
- Sperchius fluvius, Æschylus Philoclete, Ran. 1383.*
- Speusippii. Vide Scythiæ.*
- Sphacteria, parca insula e regione Pyli, in quam ex Pylo fugiebant fusi a Demosthene Lacedæmonii, Eq. 55, ab eo ibi obsessi, ib. 392, eaque capta a Cleone abducti, Pl. 322, Pac. 219, 479, Eq. 469, 1553, Nub. 186, ubi dicitur Sphacteriæ nomen fuisse Pyli ἐπὶ τοῖς ὄρεσιν.*
- Sphettus, pagus Atticus Acamantidis tribus, Nub. 144, 156. Sphettii acerbi et sycophantæ; Sphettium vinum; Sphettium acetum acerrimum, Pl. 720.*
- Sphinx, infortuniorum moderatrix canis, Æschylus Spbinge, Ran. 1287, Thebanis exitiosa, leonis similibus pedibus, 1286.*
- Sphyromachus. Vide Phryomachus.*
- Spintharus ut peregrinus, Phryx, perstringitur, Ar. 762.*
- Sponsæ vehiculis in domum sponsi deducebantur, Ar. 1737. Sponsi coronari solebant foliis sesami et sisymbrii, quare, Pac. 869, Ar. 159 sq.*
- Sporgilus κερύλλος (ut videtur) dictus, erat tonsor vilis, apud Platonem comicum diris devotus, Ar. 300, 299.*
- Sportam cibarium milites sumebant in bellum exituri, Ach. 1097, 1138.*
- Sportella, in qua condunt senes lucernam ad servandum ignem, Ach. 433.*
- Sportulæ Romanorum, Nub. 1136 et not.*
- Spurii : lex Solonis, ficta, ut videtur, de spuriorum successione, Ar. 1660—1666. Adde not. Vesp. 583 fin. Lex Attica, ut iis ad quinque minas relinquatur, Ar. 1656. Νομίζω quid, ibid.*
- Stamnius Juppiter, Pl. 545 c. nota.*
- Staphylus, Bacchi amasius, Thasi, Pl. 1021 et not.*
- Stasimum chori, Ran. 1231.*
- Stater, i. q. didrachmun, habet 36 κερῶνται, Pl. 816.*
- Statua. Statuis lunule impositæ, ne ab avibus polluantur, Ar. 1114 sq.*
- Stellæ fiunt homines post mortem, ex vulgi opinione, Pac. 833. Stellæ discurrentes, διαστάρωνται, ib. 838.*
- Stenia, festum mulierum celebratum biduo ante Thesmophoria, nono die Pyanepsionis, Thesm. 834.*
- Stephanus, pater Antiphanis comici, Prol. III, 63. Partem ejus comidarum docuit, ib. 71.*
- Stesichorus. Ejus carmina in conviviiis cantabantur a lauro vel myrto tenentibus, Vesp. 1222. Stesichori Lyra, Eupolis Nub. 179.*
- Sthenobæa Præti uxor ubi Bellophontem seducere non poterat, qui castitatem suam probavit, pudore adducta cicutam bibit, Ran. 1043 et v. 1051. Ab Homero Antea dicitur, 1043. Sthenobææ Euripidis, Ran. 1043, 1049.*
- Sthenelus, tragicus histrio, male cedens in arte, ob inopiam sapientem tragicam vendidit, et in suburbanis locis ridicularia agebat (si verba mancu aut corrupta sic sunt intelligenda); de eo Comico- rum loci, Vesp. 1313. Stheneli verba aceto tingenda aut salibus, Gerytade, fr. 205.*
- Stilbides, vates celeberrimorum qui oracula explicant; comitabatur Athenienses in bello Siculo; memoratur ab Eupolide, Pac. 1031.*
- Stilbo, nomen viri, Ar. 139.*
- Stilbonides, Ar. 139 et schol.*
- Stiriensis Theramenes, Ran. 541.*
- Stoa vel Stoa ἀγορῶντος, a Pericle condita circa Piræum, Ach. 548. Stoa quinque circa Piræum, Pac. 145.*
- Stratippus, filius Niciæ, Eq. 358.*
- Strato inter Scythas Nomades palatur, etc., Ar. 941—943, ex Pindaro, sed immutatum. Strato ab Hierone postquam acceperat mulos, postulat etiam currum, 941.*
- Strato, homo mollis, effeminatus, et corpus totum lavigans, Ach. 122, Eq. 1374. Strato et [Clisthenes] παῖδες ἀγένοι, Holc., fr. 361.*
- Stratocles archon, Nub. 584, Eq. Arg. II.*
- Stratonice, nomen muliebre, Thesm. 807.*
- Stratonidas, pater Phrynichi, Lys. 313.*
- Strattis, poeta comicus; ejus fabulæ 16, Prol. VIII.*

- Stratidis Atalanta multo post Ranas docta, Ran.* 146.
- Stratylis, nomen mulieris, *Lys.* 363.
- Strepsai (a Thracico oppido Strepsa), *Georg. fr.* 174. Strepsaeus Mercurius, *ibid.*
- Strepsiadēs, nomen α στρεψιδαιζαν ductum, *sch. Nub.* 434, in *Nubibus* senex rusticus, Phidonis filius Cicyonensis, olim dives, qui uxorem urbanam, luxuriosam de Megacelis prosapia duxerat, per Phidippidæ filii πτωροποιαν are alieno obrutus. Hæc sigillatim narrat per insomniam nocte ejus diei quo creditores pignora capturos expectat; filius interim dormiens equos et curricula somniat; expergefactus a patre rogatur ut philosophis se docendum præbeat artem sophisticam, quæ patrem nihil debere ostendat; frustra; quare Strepsiadēs ipse ad Socratis scholam pergit, sermonis sophistici subtilitates, quanquam senex, assecutus, 1—132. Prodit ex phrontisterio discipulus Socratis: quo narrante callida ejus inventa Strepsiadēs vehementer admiratur et intrare discupit, 133—183. Aperto phrontisterio miratur meditantium discipulorum habitus et mathematica instrumenta et terræ descriptionem, rustica et indocta de iis diæta proferens, 184—217. Socratem precatur ut se oppressum are alieno doceat sermonem nihil reddentem, mercedem se soluturum jurans per deos, 218—246; ob hoc iurandum vituperatus a Socrate, ei se docendum præbet res divinas, et coronatus inspersa farina initiatur, 247—262. Terretur adventu Nubium, 293 sq, Eas veneratur, et vim earum sentit, jam volitante ipsi anima, 314—322. Conspectarum potentiam discit, et cur, quando volunt, mulietur earum figura, 327—355. Salutatur ab iis, 358. Ei persuadetur a Socrate Jovem non esse, neque alios deos ullos præter Chaos, Nubes et Linguam; simul discit fulmen et tonitru quid sit, 365—426. Nubibus totum se dedit, et hæc vicissim gratiam et potentiam in civitate ac vitam beatissimam ipsi se tributuras pollicentur, 413—477. Socrates explorat ejus ingenium et in phrontisterium ingredi jubet nudum, 478—509. Unde Strepsiadēs procedit et grabato cimicibus referto insidens docetur de metris, rhythmis, de grammatica substantivorum, sed omnia Socratis rustice et ridicule accipit: quare de suis negotiis aliquid excogitare jubetur, 627—695. In ea meditatione de cimicibus et de iis quæ in phrontisterio ipsi perierint vehementer queritur, ab Nubibus aliquatenus erectus, ab Socrate meditantium præcepta accipiens, 696—745. De bitores evadendi modos tres satis rusticos excogitat; quare docendi tædium capit Socratem, qui senem stolidum et obliviosum in malam rem abire jubet, 746—790. Quare ab Nubibus consilium petit. Quæ filium docendum mittere jubent; ipse adducturus cum abit, 791—804. Convenit Phidippiden et nova quæ didicerit de Jove a Turbine (Διὸς ὑπὸ Διόνου) exacto et de genere substantivorum superbus exponit philosophosque dilaudat; inde per amorem suum ab infantia filium precatur ut Socratem adeat, 814—865, cui cum ut scitissimi ingenii commendat et ut injustum saltem λόγον doceatur supplicat, 877—888. Iterum monet Socratem, ut filium sibi bene exacnat, 1107—1110. Rediit dies numerans ad eum quo creditores se perdituros malum debitorem jurarunt; sed in filio spem ponit, 1131—1143, quem bene didicisse fraudem ut a Socrate percipit, ei *saccum farinæ* dat, 1146 sq. et immaniter triumphat, 1154—1164, obtutuque ejus impudenti lætatur, 1169—1177; deinde ubi de ultima die mensis, qua pignora ad litem deponenda sunt, ἐνῆ καὶ νέγ, vetere et nova, argutantem audivit, 1178—1200, multo etiam magis triumphat et felicissimum se prædicat, 1201—1212, filium ad cornam domum
- ducens. Psiam, creditorem duodecim minarum, cum teste adveniente, impudenti insultat, absurde commistis quæ ab Socrate didicerat, 1221—1258. Advenit alius creditor Amynias infelicissimus; cui item insolenter illudit nugis Socraticis, quæ in phrontisterio, non in scena didicerat, ac tandem velut equum stimulo admoto abigit, 1259—1302; domum redit, mala ex improbitate ista augurante Choro. Exit vapulans a filio, 1321—1324. Is autem patri ex injusto λόγω, quem didicerat, probaturum se pollicetur justissimum esse facinus, 1325—1344. Hinc Choro cupiente narrat Strepsiadēs, ut in cœna jussus Phidippides cauere venerabilia carmina Simonidis et Æschyli, ea contempserit et Euripidis versus piaculars inchoarit: hinc jurgium et verbera patri indicta, 1354—1376. At Phidippides patri, quamquam beneficia et educationis molestiam exponenti, tandem persuadet justum et æquum esse a filio patrem verberari, 1380—1439. Verum de matre idem se demonstratum pollicito, exardescit Strepsiadēs, et a Nubibus audit se ideo in mala conjectum ab ipsis esse, quia mala et fraudem adamavit et divina contempserit, 1440—1461. Jam igitur quam graviter errarit cognoscere incipit, quamquam irrisus a filio, et tanquam Mercurio suadente, improborum philosophorum phrontisterium exurit, 1462—1509.
- Strymodoros, nomen Acharnensis, in *Acharn.* 273. — Strymodoros ex Conthyle pago, senex iudex in *Vespis* 233. — Strymodoros, nomen senis, in *Lysistr.* 259.
- Stymphalis palus* in *Arcadia*, *Ran.* 1266.
- Stymphatus* in *Arcadia*: ibi rex Agamenes, *Nub.* 508.
- Styx. Stygis petra μελιννοχέριος, *Ran.* 470.
- Suada, Ηερώς, domina invocatur *Lys.* 203. Suadæ templum, Euripides *Antigone*, *Ran.* 1391.
- Suffragia paria absolunt, inde a judicio Orestæ, *Ran.* 685.
- Sunium, promontorium Athenarum, in *Attalide tribu*, *Nub.* 401. Ibi Neptunus adoratur, Σουνιάριος, *Eq.* 560. Adde *schol.* *Av.* 869, *Lys.* 808.
- Supellex domestica recensetur *Eccl.* 728—745. Supellex ditiorum et inopum comparatur *Pl.* 540—546.
- Supplicum ramus olivæ, *Pl.* 383 et *schol.* 385.
- Sus. Sues Cereri in mysteriis immolantur, *Ach.* 764, et *Baccho*, quare, *Ran.* 338. Sus non immolatur Veneri, *Ach.* 793. Suile erat ad focum, prope Vestam, *Vesp.* 844.
- Susa, regis Persarum sedes per ætatem, *Eq.* 1689.
- Susarion, Philini filius, Megarensis, Tripodiscus, *Prol. IX*, a, 30; b, 46, comædiæ inventor, *Prol. III*, 1; V, 16 (ubi libri Sanngrion); *IX*, a, 83; *mutricæ quidem comædiæ*, cujus tres versus iambici ætatem tulerunt, *Prol. IX*, a, 25—32; b, 40—48; X, b, 80.
- Syagrus (vitiose dictum Satyrus) inferior certavit cum Homero, *Ran.* *Arg. IV.*
- Sybaræa epiphthegnata, apud Epicharmum, *Pac.* 344.
- Sybaris, *Vesp.* 1435. Colonia Atheniensium Sybarin deducta auctore Lamponē rale, ipso profecto cum novem aliis Atheniensibus, *Av.* 521. Sybari destructa, Thurium ibi conditum, *Nub.* 532.
- Sybariticæ epule, *fr.* 3. Sybariticæ fabulæ, Συβαριτικὴν γέλοισιν: erant politicæ et hominum res tractabant, ut in *Æsopis bestia* exhibentur, *Vesp.* 1259, *sch. Av.* 471. Alii, ut *Mnesimachus comicus*, breves et succinctas fabulas Συβαριτικὰς vocant, *Av.* 471. (Ex his fabulis Sybariticis hand dubie hæc petita:) Sybarita quidam imperitus rei equestris quid ab amico audierit

- de curru cum vulnere decussus, *Vesp.* 1427—1431. Sybaritis mulier quid responderit ollae fractae se in iudicium vocanti, *ib.* 1435—1440.
- Sybarizare, de Sybariticis deliciis quae proverbio ferebantur, *Pac.* 344.
- Sycophantae unde dicti, *Pl.* 31, 873, 879. Sycophantae frequentes Athenis, *Ach.* 829, 904. *Sycophantae* ut Englottogastorum natio describuntur et devoentur *Av.* 1694—1705. In *Acharnensibus* Sycophanta prodit et ex foro Dicaeopolidis loco abigitur, *Ach.* 818—828. — In *Aribus* Sycophanta, citator insulani et litium investigator, alas ad hoc utiles sibi putans, Nubieculliam advenit: quem quum monitis ad meliorem frugem reducere non potuerit Pisthetarus, Corcyraeis alis, id est flagellis, oneratum abigit, 1410—1468. — In *Pluto* Sycophanta subito pauper, quoniam Plutus visum recuperavit, quum a Chremylo ad utilem operam reduci non possit, contumeliose vexatur, 850—958.
- Syleus: apud eum *Hercules* in drumate satyrico Euripidis, cuius argumentum ibi narratur, *Prolog.* IX, a, 78—90, p. XIX.
- Symbolum (numi species), *fr.* 145. — Symbolum (ad concionem), *Eccl.* 296.
- Συνιστάειν festum sexto decimo die Hecatombæonis celebratur: quo sacrificium fit Paci, non cruentata ara, *Pac.* 1019, 1020.
- Syra ancilla, *Pac.* 1146.
- Syracosius Atheniensis dictus Pica, *Av.* 1297. *Erat orator*, qui ab Eupolide perstringitur ut loquax, in rostris latrans et circumcurrens. Fertur decretum tulisse ne nominatim Comici tangere quengquam, quod efficiunt ex devolutione ejus apud Phrynichum in *Monotrope*, *ibid.*
- Syracusæ, ab Archia conditæ, divitias bonæ valetudini præoptante, quum utraque in oraculo offerrentur, civitas opulentissima, cuius vel decima ut maxima proverbio celebratur, *Eq.* 1091. *Syracusis docta Persæ fabula* ab Æschylo, secundum *Erato-sthenem*, *Ran.* 1028.
- Syracusani vicerunt Athenienses ob humiles narium suarum proras, *Av.* 379.
- Syracusia mensa, *fr.* 3. *Syracusiorum dialectus*, *Ach.* 581.
- Syrium unguentum, *Lys.* 944.
- Syrinæ Egyptiorum ad deiciendam alvum, quid sit, *Pac.* 1254, *Thesm.* 857.
- Syrus insula prodita Samis a Cilliconte; quem quomodo ultus sit Theogenes Syrius Sami, secundum *Theophrastum*, *Pac.* 363.
- [Σύστημα κατὰ περιόπτην ἀνομοιομερές, *Nub.* 1103. *Kust.*]
- T.
- Tabellæ programmatum, quibus tribuum præfecti inscribebant nomina civium sub signa vocandorum, *Av.* 450.
- Tabula damnatoria, in qua lineas ducebant iudices, longas aut breves, *Vesp.* 167, 848, 850. *Vide* Indices. — *Tabulæ (pictæ)* in templo, ἀγάλματα sic intelligenda, *Thesm.* 773.
- Tabulata, ἱεραὶ, pro theatro, quia olim ex lignis junctis spectabant, antequam theatra ædificarentur, *Thesm.* 395.
- Tenarum, *Ran.* 187, *Laconicæ promontorium cum descensu in Orcum*: ibi templum Neptuni Ἀσπαλείου, *Ach.* 510.
- Tagenistæ, fabula Aristophanis; v. *fr.* 413—445, p. 502 sqq.
- Talentum, 80 minæ, *Pl.* 191.
- Tantalæus (Tantali filius) Pelops, Euripides *Ran.* 1232.
- Tantalus. Tantali talenta, *fr.* 711.
- Tarsus: eam urbem et Anchialen in Cilicia uno die condidit Surdanopallus, *Av.* 1021.
- Tartarus, *Nub.* 192. Tartarus amplus in principio erat, *Av.* 693, 698.
- Tartesia muræna, de Echidna, vel magna, ut Τάρτεσις γὰρ, vel tremenda, διὰ τὸ ἐκτετατισμένον, *Ran.* 475.
- Tartessus, Iberica urbs prope Aornum lacum, *Ran.* 475.
- Tauropolos Diana: nominis ratio apud Apollodorum. *Xenomedes refert etiam Minervam dici ταυροπόλον*, *Lys.* 447.
- Taurus præmium poetarum dithyrambicorum; ταυροπόρος Bacchus, *Ran.* 357.
- Taxiarchorum, in bello timidorum, iniquitas in delectu militum pingitur *Pac.* 1172—1190. *Taxiarchi per præcones militibus jussa deferebant, ut quando sit exendum, quol dierum commæatus providendus*, *Av.* 450.
- Taygetus, (altissimus) mons Laconicæ, *Lys.* 117, 1297. *Ejus montis pars dirupta terræ molu*, *Lys.* 1144.
- Telamon et Peleus dolo occidunt fratrem Phocum, *Nub.* 1063. Telamonis canere scoli, cuius initium: Ἠὲ Τελαμῶνος ἀρχαῖα, *Pinduri*, *Lys.* 1237. *Telamonis carmen*, *Ach.* 980.
- Teleas ὁλοπόρος, *Pac.* 1008. Teleas inconstantes graviter notat *Av.* 168—170, ipse cinædus, timidus, helluo, improbus, peculator, erro, et de aliis vitis perstringitur, 167, 168. Nonnullis, homo dicax, 167. Teleas πύργος, Phrynichus, *Av.* 11. Teleas libello vili inspector Nubieculliam missus, *Ac.* 1025.
- Telectides, poeta comicus; ejus fabulæ sex, *Prolog.* VIII.
- Telectylus, pater Diagore allici, *Ran.* 320.
- Telegonus, Ulixis filius ex Circe, patrem imprudens occidit, *Pl.* 303.
- Telemissis (Telmessenses), *fr.* 450.
- Telephus, Mysorum rex, *Ran.* 842, apud Æschylum, ut salutem impetraret a Græcis, Orestem corripuerat occisurus, *Ach.* 332. Telephus Mysus, laceris vestibus ab Euripide in tragædia inductus, *Ach.* 430—432, 446, *sch. Ran.* 842, et claudus, *ibid.* 846. Telephus Mysus pro mendico ponitur, quia talem illum cum pera in scena exhibuerat Euripides, *Nub.* 922, ubi hujus regis Mysie historia paucis narratur. Telephus, Euripidis fabula, *Ran.* 855, 864, *sch. Ach.* 415.
- Telēsippus, Hippocratis filius, *Nub.* 1001.
- Tellis, pater Brasidae, *Pac.* 282.
- Tellus. *Vide* Terra.
- Telmessenses, fabula Aristophanis: v. *fr.* 446—457, p. 506 sqq.
- Tempestas subita, δυστυχία, apud Athenienses comitia dirimebat, *Ach.* 170.
- Templum vetus (Minervæ?), *Lys.* 274. *Templorum ἀσώματα*, *Av.* 1110.
- Tênella, imitatio soni cujusdam tibie, ex ephymnio Archilochi in *Herculem*, *Av.* 1764.
- Tênellus, modus lyricus, *Eq.* 276.
- Tenia allia, *Pl.* 718. *Vide* Tenos.
- Tenos, insula ex Cycladibus, ferax serpentum et scorpionum, apud Eupolidem et Antimachum, et alii acerrimi, *Pl.* 718.
- Tentoria in Pnyce, *Thesm.* 658 et not.
- Teos, urbs Ionie, *Thesm.* 161.
- T-rêdôn, tibicina, *Thesm.* 1175.
- Terentius, *Prolog.* X, 17 sqq.
- Teres. *Vide* Sitaces.
- Tereus (bellico habitu timendus), *Lys.* 563. *Terei regis*

- Thracum historia in sch. rec. Av. 212.* Tereus pupa factus ex homine, *Av. 15 sq.*, 46. Tereus Sophoclis ex *tragedia*, in avem mutatus, *Av. 100 sq.* — Tereus (non est fabula Aristophanis), *p. 446, b.*
- Terpander invenit Bacotium et Phrygium, modos musicos, Ach. 13.* Terpantri proœmiorum modum imitatur Aristophanes *Nub. 595.* (Terpantri νόμον ὄρθιον canere dictum) ἀμυχανντίζειν, *fr. 151.* Ex Terpantri genere erat Aristocles citharædus, *Nub. 971.*
- Terpsichore, Ran. 675.*
- Terra.* Terræ descriptio in tabula, *Nub. 206 sqq.* Terra dea, Tellus, Γῆ, *Av. 586.* invocatur in Thesmophoriis, *Thesm. 299.* Telluri sacrificant ante Jovem, *ibid.* Ei sacra avis est alauda, *Av. 471.* Per eam juratur *Nub. 366, Pac. 188.* Ὡ γῆ admirandi formula, *Nub. 364.* A terra derivant terribilia omnia : hinc χθονία βρονταί *Av. 1475.*
- Terrigenæ, Γίγαντες, Gigantes, a diis superati, Av. 824 sq.*
- Testa.* Testis crepans anus : testis et conchyliis crepantes circumforanei moderantur saltationem, *Ran. 1305 sq.*
- Testis.* Testem, κλῆτορα *sch.*, secum ducit sycophanta, *Pl. 891 cum schol. et not.*, 933, *sch. Nub. 1244, etc.*
- Testudines firmiter tectæ, Vesp. 1292—1295.*
- Tetradrachma Atheniensium noctuam et Minervæ faciem incusas habebant, Av. 1106.*
- Tetrapolis Attica : Marathon, Cenoë, Probalinthus, Tricorythus : ibi tropæum Marathonium, Lys. 285.*
- Tetrapolis Eubææ, not. Pl. 385.*
- Teucer.* Teucris θυμολέοντες *Æschyli, Ran. 1041.*
- Thales, quem vulgo admirabantur, Nub. 180, Milesius, septem sapientium unus, ibid., geometriæ scientia celeberrimus, Av. 1009.* Homo Thales, i. e. Thaletis instar sapiens, *Av. 1009.*
- Thalia, Gratiarum una, Nub. 773.*
- Thalophori dicti senes, quia thallos gestabant in pompa Panathenæica, ad nihil aliud utiles, Vesp. 544.*
- Thamyris furiosus cum Sirenibus et Musis certavit, Ran. Arg. IV.*
- Thargelia, festum Athenis Soli et Horis agi solitum, in quo iresionen ferunt, Eq. 729, Pl. 1054.*
- Tharrhelidæ graculus? aut filius? quem putant parvum et graculo similem perstringi Av. 17.* Symmachus Asopodorum esse dixit, cuius parvo corpori Telectides illudit, *ibid.*
- Thasia muria, Ach. 671, etiam apud Cratinum. In sch. Θασία ῥαζανίδες, Θάσιον βάμμα, Θασία ζωμάμα, cui intingebant tostos pisces. Thasium vinum illo tempore nondum celebre fuisse Athenis. Thasiæ (Thasii vini) amphoræ, Eccl. 1119. Thasius urcens vini, Lys. 196 et schol. Thasium vinum, Pl. 1021, fr. 301. Thasium nigrum (vinum), fr. 128. Thasius pictor Aglaophon, Av. 574.*
- Thasus insula, Pl. 1021. Ibi magistratus κρύπται, Thesm. 600. c. nota.*
- Thanlo securi percussit borem qui Diipoliis sacrum libum decorarat, secundum Androionem ; inde origo festi Buphonorum, Nub. 985.*
- Theagenes Megarensis, socer Cylonis, quem opibus suis adjuvabat, Eq. 445.*
- Theagenes, civis Syrius, Syro insula a Cilliconte prodita, migravit in Samum et tanioniam exercebat : ibi Cilliconti carnem ementi manum abscidit, dicens hac certe cum aliam urbem non proditurum, Pac. 363.*
- Theagenes. Vide Theogenes.*
- Theagenides archon, Lys. 1144.*
- Thearion, (clari pistoris) pistoria taberna, Geryt. et Æolus, fr. 199.*
- Theatrum in eo statua Minervæ, Pac. 726. In eo προσδίδειν habebat Bacchi sacerdos, Ran. 297. In eo locus βουλευτηκόν, senatoribus assignatus ; alius ephebis, ἐπὶθεῖον, Av. 794. De sedibus virorum, mulierum, meretricum segregandis in theatro decretum Phryomachi, Eccl. 22. In tabulatis, ἐκρίοντες, qui spectabant, duos obolos pendebant architectis, Vesp. 1189. Θεατροπώλης (spectationem elocans), fr. 475. Adde Dionysia.*
- Thebæ, Ach. 862, 868, 911. Ran. Arg. I, IV. Septem adversus Thebas, Æschyli fabula, post Persas docta, Ran. 1021.*
- Thebani hostes Atheniensibus, Ran. 1023 sq. Thebanorum deus Hercules, Eq. 481. Thebana, Lys. 697. Thebanus Cinesias, Ran. 153.*
- Themis oracula olim edebat Delphis, Pl. 9.*
- Themistocles quid Atheniensibus præstiterit, Eq. 813—816. Themistocles sapientissimus habitus, quod Atheniensibus explicavit oraculum de ligneis muris, Eq. 884, 1040. Dux qui Salamine Persas vicit, Eq. 785. Quomodo Lacedæmonios circumvenit condens muros Athenarum, Eq. 814. Piræum cum urbe conjunxit longis muris exstructis, ib. 815, 885. Eum accusant ut proditorem Pausaniæ participem Lacedæmonii, ob muros Athenarum conditos ei infensi, Eq. 84. Picta merita ejus in Xerxem, ibid. Themistocles ostracismo ejiciebatur, Eq. 855. Themistocles mors per sanguinem taurinum, Eq. 84, ubi multa scholiastes de Themistoclis exilio apud Artaxerxem. Symmachus falsam esse narrationem de ejus morte per sanguinem taurinum dicit, quia neque Herodotus nec Thucydides ejus mentionem faciunt, ibid. Themistocles ossa, dum peste premuntur Athenienses, oraculum in patriam deportari jubet ; ea quo dolo a Magnetibus impetrarint Athenienses, ibid. Ad ejus mortem nonnulli respexisse dicunt Sophoclem in Helena, ibid. Themistocles in loco corrupto Herimippi *Av. 303.**
- Theodorus, ex Diomeensium demo, gloriosus, mollis, ex serro oriundus, Ach. 605, 604.*
- Theodorus (pater Isocratis, qui tibiarum opifices apud se alebat) de tibiis perstringitur, fr. 566.*
- Theodorus archon, Ach. 67, Pac. 605 ex correctione, Prol. III, 38 not.*
- Theogenes (al. Theagenes). Ejus ὑνία, porcina spurcitia, Pac. 928. Theagenes ex Pirææ, obeso corpore, perstringitur ut mollis (v. in fine), stultus et porcinus. Theogenes Acharnensis cum stercorario colloquens : perstringitur etiam alibi ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἀποπατεῖν, Vesp. 1183, Horis *fr. 486, b.* Theogenes Atheniensis Vulpanser, γηνώλωπῆ, dictus, quia πανούργος, ἀνάσθητος [sic], invidus et improbus, *Av. 1295.* Theogenis magnæ opes sunt in Nubiculia : nam pauper divitem se dicebat et μεγαλέμπορον. Etiam κωνός (Fumus) vocabatur ob promissorum vanitatem, apud Eupolidem, *Av. 822, 1126, 1127, κομπαστής Acharnensis Lys. 63.* Erant alii duo Theagenes, alter de Homero scriptus, alter ob molliem notatus, *Av. 822.* (Postremus fortasse Piræensis : nam) *schol. Pac. 928 :* Propter illum Theagenem (Acharnensem, quem Piræensem et mollem dicit) erat alius qui in Homerum scripsit et ipse quoque de mollietate perstringebatur ; et alii multi.*
- Theognis, tragicus poeta valde frigidus, hinc Χωόν (Nix) dictus, inter triginta tyrannos, Ach. 11. In frigus*

- ejus illuditur *Ach.* 140. Theognis, frigidus homo, frigidus poeta, *Thesm.* 170.
- Theogonia et cosmogonia ludica in *Acibus* 690 sqq.
- Theomantis. *Vide* Thumantis.
- Theon e, Protei filia, *Thesm.* 897, ab Homero *Eidothea dicta*, *ibid.*
- Theophanes, adulator, homo fraudulentus, a quo populus saepe deceptus, *Eq.* 1103.
- Theophrastus, conviva in *Vespis* 1302, scitus scilicet, 1315, perstringitur ut superbus, venustulus, adulator divitum, 1317 sq.
- Theopompus, poeta comicus; ejus fabulae 17, *Prol.* VIII.
- Theoria dulcissima, vacationem militiae et unguentum spirans, Pacis comes, in *Pace* 523—526. Eam ad senatum Atheniensem abdicijubet Mercurius, 713—717. Corlo descendit cum Trygaeo, 728. *Ut meretricula exhibebatur; quare servus dicit* *πρωτοδρακύν* deos, 849. Theoria Prytanibus et senatui traditur a Trygaeo, 871—908.
- Theoricum argentum, *Eq.* 1078.
- Theoris Sicyonia; ex ea Sophocles genuisse fertur spurium filium Aristonem, *Ran.* 78.
- Theorus in Acharnensibus legatus ad Sitalcen, Thracum regem, missus ab Atheniensibus, redux inania de auxiliis velut magna refert, 134—173. *Hic Theorus in Nubibus ut perjurus, in Vespis ut adulator notatur, sch.* 134. Theorus perjurus, *Nub.* 400. In *Vespis* Theorus in somnio conspicitur coracis caput habens, sive colacis, ut balbutit Alcibiades: quo latantur servi, ut acutum ad corvos abitu, 42—51. *Perstringebatur autem ut rapax, improbus, adulator, machus*, 42, 43. Theorus deorum osor *πρωτοδρακύν*, *ib.* 418. Theorus, Euphemio adulator nequissimo non inferior, iudicibus abjecte blanditur, *ib.* 599 sq. Inter convivas est *ib.* 1220, 1236. In *Theorum* adulatorem jacitur scolion *ib.* 1241 sq., quod falso Alcæi aut Sapphus putant: est enim Praxilla.
- Theorus, poeta, perstringitur a Comicis ut improbus, adulator, piscum vorax; notatur commentum ejus carcinum alloqui Neptunum fucientis, *Eq.* 608.
- Thera, insula prope Cretam; inde Cyrenen coloniam deduxit Battus, *Pl.* 925. Ex ea insula Theraea vestimenta, *Lys.* 150.
- Theramenes, Hagnonis filius, adoptivus quidem, ut Eupolis testatur, *Stiriensis*, secundum nonnullos ex insula Co, secundum alios Chius, rursus aliis, ut Demetrio, Cius; discipulus Isocratis, dux mutabilis, versutus et tempori fortunæque serviens, cujus culpa duces ad Arginusum occisi et triginta tyranni instituti, *Ran.* 541, 970. Discipulus Prodicis sophistæ, *Nub.* 361. In bello Chiorum et Ciorum eorum se esse dicebat, apud quos morabatur, *Ran.* 541. Theramenis tria (tres ponnarum modi ab eo perlati psephismate), *Triphalest.* fr. 466. Res publicas tractabat cum Phrynicho et Pisandro, *Lys.* 490. Erat inter triginta tyrannos; quare Colurnus dictus, *Nub.* 361, *Ran.* 47, 541. Theramenes mutabilis ironice laudatur ob dexteritatem *Ran.* 534—541; scitus, argutus, ex disciplina Euripidis; iterum ironica laus sollertiae ejus, *ibid.* 967—970. A triginta tyrannis mortis damnatus; quomodo mortuus; a Thucydide laudatus, *Ran.* 541.
- Thermopylae: ibi calidae aquae jussu Minervae Herculi fesso emergunt; Pisander *Nub.* 1051. Ibi pugna Leonidae et Xerxis, *Eq.* 55.
- Thesaurophylacium Athenis pone templum Minervae Poliadiis in arce, *Pl.* 1191, 1193.
- Thesaurus in arce Minervae mille talentorum, Callia archonte primum motus, teste Philochoro, *Lys.* 173. Adde voc. *præced.*
- Thesca, festum in Thesei herolis honorem, qui vicatim habitantes in urbem collegit, octavis mensium celebratum, quo plebs pane junculum hauriebat, *Pl.* 627.
- Theseis tribus, *Pac.* 1183.
- Theseum, templum Thesei: ibi asylum, quo confugiebant servi, *Eq.* 1320. Unde *θησεϊότρον*, *θησεϊομύζειον*, fr. 394. Eo currunt servi, expectantes ibi dum emptorem inveniant, fr. 477. *Ibidem* conveniunt *θητες* et mercenarii, *Eccl.* 685.
- Theseus vicatim habitantes in urbem collegit; deinde Atheniensibus concessit democratiam; quare calumniis Lyci ejectus per ostracismum, in Scyro vixit apud Lycomedem regem, qui dolo Theseum necavit. At pestis vel famis tempore jussi Athenienses ultisci Theseum, Lycomedem interfecerunt, et relatis Thesei ossibus templum ei condiderunt et heroico honores tribuerunt, *Pl.* 627. Thesei votum antequam Minotaurum occideret, not. *Eq.* 729. Theseus in Orco versatus, cum Pirithoo rapturo Proserpinam, *Ran.* 142. Tenuibus natis erat, parte earum in saxo relicta, a quo Hercules eum (in Orco) abstraxit, *Eq.* 1368. Theseus inventor erat currum bellicorum, in quibus vir armatus cum *παραβάνη*, *Nub.* 28. Ex Hippolyta Amazone genuit Hippolytum, *Ran.* 849. Ad Theseum venit exul Admetus cum uxore et filio, *Vesp.* 1239. Theseo sacre sunt octave mensium, *Pl.* 627, 628, 1126. — Theseus, Euripidis fabula, in qua pueri Minotauri objiciendi et Hippolytus, *Vesp.* 312.
- Thesmophoria, *Thesm.* 182, etc. Ea agunt mulieres, *Eccl.* 223; *vid.* Thesmophoriazusæ. Thesmophoriorum dies tertius medius, quum medius sit secundus dies hujus festi per triduum, 11, 12 et 13 Pyanepsione, soliti agi: quam difficultatem expedit schol., *Thesm.* 80. Primus dies festi, undecimus Pyanepsionis, vocatur *Ἀνοδος*; alter, 12, Jejunium; tertius, 13, Calligenia, *ibid.* *Ἀνοδος* eorum dies primus dicitur, ob situm templi in alto loco, apud nonnullos *αὐτοδρακύν* ob diversum situm, *ibid.* 585. Halimunte decimo die Pyanepsionis aguntur Thesmophoria, *ib.* 80. Iis Cereri et Proserpine immolatur sus, *Ran.* 338. Thesmophoriis jejunium agitur, *Ar.* 1519; et est justitium, *Thesm.* 78—80. Thesmophoria biduo præcedunt Stenia festum, *Thesm.* 831.
- Thesmophoriazusæ, in fabula eo vocabulo inscripta, Thesmophoriorum festi die media, Jejunio, collectæ in templo dearum, ut vota faciant numinibus suis, monentur a præcone, 295—311. Numina sua canunt, 312—330. Preces faciendas præit præco, 331—351. Precantur pro Urbe, 352—371. Decretum concionis promulgat et verba facturam evocat præco, 372—382. Prima mulier multis exponit mala ab Euripide per calumnias ipsis illata, et quaque ratione necandum esse suadet, 383—432; altera, neminem corollas, quibus nectendis se et quinque liberos patre orbos sustentaverit, desiderare, quia deos non esse viris persuaserit Euripides, 443—458, utramque admirante Choro, 434—442, 459—465. Idem audaciam et impudentiam tertiæ, Mnesilochi, pro Euripide locutæ damnat, 520—532. Una mulier acriter insistit ut hæc puniatur, 533—570. A Clithene rem quæ sit cognoscunt, et virum esse Mnesilochum deprehendunt, 582—654. Saltando discuntur scrutantes si forte alius vir in Thesmophorio

- lateat, 655—686. Persequuntur et instulaturae sunt Mnesilochum, qui infantem unius mulieris abreptum, utrum quidem vini, ad aram immolare minatur; 689—764. In parabasi ex ipsis virorum verbis factisque ostendunt se non esse malum; et rem suam melius administrasse quam viros rempublicam, 785—829. Distinguendos esse mulierum honores proponunt, prout fortem aut timidum et inutilem virum quaeque pepererit, 830—845. Una mulier redarguit Mnesilochum Helenam, et Euripidem Menelaum agentes, 852—923. Vincto Mnesilochi, omnes festis choreis et hymnis ludunt, 947—1000. Palladem tyrannis inimicam et suas deas canunt, 1136—1158. Cum Euripide pacem faciunt promittente se non ultra ipsas conviciis lacessitorum, 1160—1171. Scytham deceptum ludificant, 1217—1231.
- Thesmophoriazuse altera, fabula Aristophanis (plane diversa fabula a Thesmophoriazusi superstitionibus, cui Demetrius Troezenius Θεσμοφορίσσαι inscribendum esse putavit, *fr.* 301, quippe actione Καλλιγενείας die fieri ficta, quae Νηστείαν sequitur); *v. fr.* 300—323, *p.* 487 *sqq.*
- Thesmophorium, templum Θεσμοφῶριον, *Thesm.* 278, 880.
- Thesmophorw (duali), *Ceres et Proserpina, Thesm.* 83, 89, 282, 295, 1230. Invocantur *ib.* 1148—1159. τὰ Θεσμοφῶριον (templo) arcana non efferunt mulieres, *Eccl.* 442 *sq.*
- Thesmothetæ myrto coronabantur, *Cereri et inferis sacra, teste Apollo, ioro, Ran.* 330. Thesmotheta convocat ecclesiam cum iunioribus in sero advenientes, *Eccl.* 290 *sq.*, ubi *conf. not.* Thesmothetæ cum scriba sortiuntur ex sua quique tribu iudices et decreto suo constituent, *Vesp.* 775, *Pl.* 277; et excludendi iudices jus habent, *Vesp.* 775. Thesmotheta in iudicio appellatur a iudice *Vesp.* 935. Aderat enim thesmotheta in iudicio cum bacillo, indicans condemnatum abducendum, *Vesp.* 991.
- Thespis : antiquae saltationes quibus Thespis certabat in choris; *citharædum, non tragicum, intelligit schol.*, *Vesp.* 1479.
- Thesproti, *Eq.* 78. Thesprotia, *Av.* 465.
- Thessala. Vide Thessalia.
- Thessalia, *Nub.* 133. In eam venit Telephus et sanatur (ab Achille), *Nub.* 922. In Thessalia plurimi ἀνδροποδιστῆς, plagiarii, *Pl.* 521. Perstringuntur Thessali ut plagiarii, turpituercupidi, raptores, infidi; locus Euripidis, *ibid.*
- Thessalus. Thessalorum penestæ, *Vesp.* 1273 *sq.*, *sch.* 1271. Thessalorum cœnæ copiosissimæ, *fr.* 413. Thessali, socii Hippiae tyranni in bello contra Athenienses, a Laconibus caesi, *Lys.* 1152, *sch.* 1153, *Vesp.* 1245. Thessali multi amabant Laidem; quare occisa a mulieribus Thessalis : hinc pestis invasit Thessalam, usque dum Neferiae Veneris templum conderetur, *Pl.* 179 et *not.* Adde Thessalia. Thessalus Thucydides, *Vesp.* 947. Thessala mulier venefica, lunam deducens, *Nub.* 749, 750; nam Thessali venefici credebantur, etiam scholiastarum tempore, quia Medea in fuga pharmacorum cistam ibi deiecerit, quæ pullulaverint, 749.
- Thessalus, Hercules filius, a quo genus deduxit Penestæ, *Vesp.* 1271.
- Θῆτες, quenam classis civium Atheniensium, *Eq.* 627; non militabant, *Detal.* *fr.* 41.
- Thetis uxor data Peleo ex modestiam, deinde ab eo discessit non satis libidinoso, ut Comicus dicit; ut fabula, quia Peleus clamorem extulit Achillem in igne videns, cui Thetis eum admoventem immortalē factura, *Nub.* 1067—1069. Thetidem multos filios ex Peleo susceptos sic immortales reddere voluisse, *ibid.*
- Thoas rex, pater Hypsipyles, hominum tardissimus, *Lemn.*, *fr.* 324.
- Thorycion res velitas exportari, coria, lintea, picem, ad naves utilia, ex Aegina emporio Epidaurum mittit Laconibus deditam, vicesimarum exactor perditissimus, *Ran.* 362—364. Erat ταξίρχος in bello Peloponnesiaco, ob prodicionem notatus a Comicis, 362. Thorycione invito patriam servabit Minerva, *Ran.* 381.
- Thorycius pater Carcini, Pherecrates *Vesp.* 1509.
- Thracæ, *Ach.* 153 *sqq.* In sinistram latius rejiciunt pallium, *Av.* 1567. Τὰ αἰδοῖα ἀπετίλλονται καὶ ἀποσσεσµένα εἶχον, *sch.* *Ach.* 157. Aliis vehementer delectantur, quare, *Ach.* 162. Eorum Bacchus Sabazius, *Vesp.* 9. Thracæ Bæotos patria eiecerant, *Nub.* 133, *Pl.* 604.
- Thracia, *Ach.* 136 *sqq.*, *Lys.* 103. Terra Marti sacra, *Av.* 1369. Ibi duces Atheniensium Cleo et Thucydides, *Vesp.* 947. Proditores τῶν ἐπὶ Ὀζάρης, *Vesp.* 288. Atheniensis pugna in Thraciam avolare jubetur *Av.* 1369 : nam eo frequentes expeditiones faciebant Athenienses, *ib.* In Thracia pugnant Phrynichus et Charminus collegæ, *Thesm.* 804.
- Thracia hirundo super barbaro folio sessitans in labris Cleopontis, qui Thrax et loquax, *Ran.* 681.
- Thracophoræ, Geryt., *fr.* 198.
- Thrassa, vel Thracia mulier, vel proprium nomen matris Cleopontis, *Ran.* 679, 681. *Conf.* Thratta.
- Tarasybulus non advocatur (vir utilis tum peregre degens), *Eccl.* 203. Erat imperiosus, munus capta, superbus contemptor populi, qui omnia per se agi vellet, *ib.* Tarasybulus Laconicis legatis, qui de induciis tractatum venerant, respondere debebat : sed muneribus corruptus dixit se puros, ἀγχαῖς, comedisse nec posse loqui, *Eccl.* 355. Tarasybulus dissimillimus Dionysio : Lyci filius (Stiriensis), patriæ amantissimus, vir egregius, qui triginta tyrannos evertit Phyle occupata, in Piræeo, ubi Critias periiit, *Pl.* 550, 1146; vel is, de quo Strattis in Cinesia, ἀνωμαλὸς καὶ αὐθόδης; vel Collytensis, cuius fortasse frater aut propinquus Dionysius, 550.
- Thrasyllus, dux ad Arginusam, supplicio affectus, *Ran.* 1196.
- Thrasymachus (filii improbi nomen), *Detal.*, *fr.* 1.
- Thratta, nomen ancillæ de patria Thracia, *Ach.* 273, *Vesp.* 828, *Pac.* 1138, *Thesm.* 279, 280, 284, 293. Thratta tibicina, *Vesp.* 1373.
- Thrax miles, *Lys.* 563. Vide Thracæ.
- Thrette, barbaricum vocabulum, *Eq.* 17.
- Θρεῖν alii legunt pro Κρεῖν in *Av.* 645, qui pagus est Ceneidis tribus.
- Θρεῖον, cibus Atheniensis, qualis modo paretur, *Ach.* 1101, *Eq.* 954.
- Thucydides, Melesiae filius, fortissimus, in senectute a Cephisodemo accusatur et a Scythia abducitur, *Ach.* 702—712. Thucydides ostracismo eiciebatur, *Eq.* 855. Thucydides in iudicio, quum defendere se deberet, subito obmutuit, *Vesp.* 947 *sq.* Putant esse Melesiae filium Alopecensem, in decemium ostracismo eiectum : quanquam Idomeneus exilio eum dicit multatum et boni publicata, ut proditoris, et ad Artaxerxem eum fugisse. Periclis erat in republica adversarius, quanquam Theopompus hunc Ponteni

- filium dicit, non Melesiae. Erant autem quattuor Athenienses Thucydidis nomine: historiographus, qui non memoratur a Comicis, quia exiguu tempore dux in Thraciam cum Cleone multabatur exilio; Gargettius; Thessalus; Melesiae filius hic memoratus, orator optimus, sed in hac causa linguam quasi vinetam habens, damnatus et per ostracismum ejectus, *ibid.*, sch. Ach. 702.
- Thucydides (historicus) laudavit Theramenem, Ran. 541. Adde paullo ante dicta.
- Thumantis perstringitur ut inops et vates, Eq. 1269. Supplex tangit Delphis pharetram Apollinis, ne summa laboret inopia, *ib.* 1270 sqq. Thumantis ut valde gracilis perstringitur ab Hermippo, Av. 1406.
- Thunorum piscatores speculantes, Eq. 313 et schol. Eorum piscatio quae fit tridentibus, Vesp. 1087.
- Thuria scaturigo, a qua Thurium urbs dicta, Nub. 332.
- Thurium, a Thuria scaturigine dictum, colonia in locum destructae Sybaris deducta a decemviris, quorum Lampo vates erat; quare θορραμαίνεις, Nub. 332. Thuri Alcibiades aufugit legatis qui eum Salaminia eum petitu advenierant, Av. Arg. II.
- Thyestei panni, ex tragodia Euripidis, Ach. 433.
- Thymatis, fortasse Thymatis, ex pago tribus Hippothoontidis, a Thymata heroe dicta; lodix Thymatis, Vesp. 1138.
- Thymele: in ea ἐκδορόροι morabantur, εὐχασμῆς spectatorum custodes, Pac. 734.
- Thymælas heros, a quo dictus pagus tribus Hippothoontidis, Vesp. 1138. Thymæles, rex Atheniensium, in horum et Bæotum de Celenis bello ad singularem pugnam a Xantho provocatus, non accipit ob senectutem, Pac. 890, Ach. 146.
- Θύμος. Vide Allium.
- Thysus: Thysī (tubicinis uxorem meretricem habentis) θυῖ (θυῖ Bergk.), de ranis et foliis (ob dittographiam θυῖ Bergk.), Insulis, fr. 333.
- Tiaræ Persarum cum pennis pavonum, Ach. 63. Tiarā, τῶν κυρδοσίων, solus rex magnus erectam gestabat, ceteri Persæ vel plicatam vel in frontem nutantem, secundum Clitarchum, Av. 487.
- Tibie olim ex ossibus cervorum confici solebant, Ach. 863. Earum olim frequentissimus usus in convitiis, Pac. 531. Est instrumentum πένθρον, secundum Didymum, Av. 217.
- Tibicen, Eccl. 891. Tibicinum φορβερεῖ, Vesp. 582 et schol., item sch. Av. 861. Tibicines in choris Dionysiorum, Pac. 531.
- Tibius, nomen servile, Ach. 243, not. Ran. 965.
- Timandra, mater Laidis, ex Hycaris Siciliae, a Dionysio tyranno dono data Philoxeno dithyramborum poete; quocum Corinthum venit, et a multis amabatur, nobilis meretrix, quae etiam cum Alexandro in Persas abiisse fertur, Pl. 179 cum not.
- Timo (pro θεομασγῆς ponitur) Av. 1549. Timo implacabilis, Furiarum propago, improbus usque exosus, mulierum amans, Lys. 808—820. Quid de eo Neanthes narret. Conditus est in inaccessu seputero in via ex Piræeo ad Zosterem et Sunium ducente, 808.
- Timoclea epistatis Thesmophoriazसारum in Thesmoph. 373.
- Timocles archon, Vesp. 283.
- Timocrates, pater Orestæ grassatoris, Av. 1487.
- Timocreon Rhodius, poeta lyricus: ejus scotlon in Pluturn, Ach. 532, not. Ran. 1302.
- Timotheus, dux Atheniensium ditissimus, ædes altissimas sive turrem sibi condiderat, ob felicitatem vanus et superbus, postea infelix, Pl. 180. Quomodo pictores ejus victoris illuserint, *ibid.* Multi Timothei in comardiis notantur, *ib.*
- Tintinnabula ferunt inspectores custodum sive circuitores, Av. 842 et schol. Tintinnabulis explorantur non solum custodes, au rigilent, sed etiam equi et coturnices, an sint pugnaces, Lys. 485, Ran. 78.
- Tiphys, daemon, Vesp. 1038.
- Tiryns, urbs Argiva, Ran. Arg. IV.
- Tisamenus a Comicis perstringitur ut peregrinus et verbero, Ach. 603. Tisamenum Theopompus appellavit Sacam, barbarum ex Sacarum gente Thracica, patrem Acestoris Sacæ tragici, Av. 31.
- Tisamenus, pater Agathonis, Ran. 83.
- Tisiades, senex iudex in Vespis 401.
- Titanes, Av. 469. Titanibus defectis Juppiter regnat, Vesp. 846. Titan Iapetus, Nub. 998.
- Tithonus (de sene dictum), summa senecta in cicadam versus, Ach. 688.
- Tithras, filius Pandionis, a quo Tithrasii, Ran. 477.
- Tithrasiae Gorgones, a demo Attico cujus populares ut improbi notantur, Ran. 477.
- Tithrasii, pagus Atticus Ægeidi tribui accensus, a Tithrante Pandionis filio: notantur ut improbi, Ran. 477.
- Tlepolemus, Nub. 1266, in Licymnio, fabula Xenocitis tragici, in qua Alemene dicit Licymnium occisum esse a Tlepolemo. Alii Tlepolemum histrionem tragicum dicunt Sophocli addictum, 1264.
- Tonstrina: in tonstrinis desidientium otiosorum sermones, Pl. 338 et schol.
- Tonsurae species duae, σκάρειον, χήπος, Av. 806. Tonsura σκάρειον dicta servilis, Thesm. 838, fr. 195.
- Τοῦζου. Vide Scythae.
- Trachiniorum rex Ceyx, Av. 250.
- Tragelaphi (Capricervi) apud Æschylum, quales in aulaeis Persicis pingi solent, Ran. 937 sq.
- Tragicæ saltationis imitatio in Vespis 1484 sqq. Tragycorum τραγολογίαι, Av. Arg. II.
- Tragædia quare dicta, variae sententiæ, Prol. X, b, 119—124. Tragædia quomodo differat a comædia, Prol. IV, 27 sq.; IX, a, 62 sqq.; p. XIX, 73 sqq.; IX, b, 11 sqq.; X, b, 57—75, 108—112. Chori tragædiæ personas ἐν τῇ ἐξέτασι præcedit et comitatur tibicen, Vesp. 582. Reges in tragædia ξοστῆς amicti procedunt, Nub. 70.
- Tranquillitas, Ἡσυχία ἀγχιόργων, Av. 1321.
- Trias epodica quid, Av. 1731.
- Triballi dii, Av. 1529, ultra ceteros habitantes, ut populus Triballorum habitat ultra Græciam, 1553, sch. 1520.
- Triballus deus in Aribus indecoro et Thracico habitu Nubienculium advenit legatus a diis cum Neptuno et Hercule, 1567 sqq. Loquitur ut intelligi non possit, 1617, 1628 coll. 1680 sq. Herculi astipulatur, 1678 sq.
- Tribunalia Athenis φοιτῶν et δευμοσιῶν, Pl. 277 cum nota. Tribunalia diversi coloris, Vesp. 1110, Pl. 277, ex Aristotele, 278, cum nota. In tribunalibus duo cadi ponebantur, æneus et ligneus, quorum hic ἀκροσ, in illum solum suffragia demittebantur, γοῖοντι, concharum species, Eq. 1150.
- Tribus Atheniensium, φυλῆ. Tribum heroes eponymi duodecim eorum statuæ ad prytaneum, Pac. 1183. Adde Archagetae, Eponymi. Tribum præfecti in tabellis proscribunt nomina civium tribus suæ sub signa vocatorum, Av. 450. Iudices ex quaque tribu delecti sorte, a thesmolheta et scriba, Vesp. 775.
- Tribus Athenarum certatim sibi expetunt præstantes

κυκλοδεσκαλον; nam quæque, ait schol., alit δεσκαλοποιόν Διονύσου (ad Dionysia?), *Av.* 1404. Ex tribu choros (dithyrambicus) docetur, *ib.* 1406 sq.

Tricorysius culex, *Lys.* 1032. Vide *Tricorythus*. *Tricorysii improbi*, *ibid.*

Tricorythus in *Tetrapoli*, *Lys.* 285, pagus nemorosus, humidus, multos culices atens, *ib.* 1032.

Trichides vel *thrissæ* tussim excitant, *Eccl.* 56

Tridnalia mortuorum, *Lys.* 612 sq. et schol.

Trierarchi ut fallant paupertate simulata, *Ran.* 1065—1068. Alia *fraus trierarchorum* in foraminibus remorum quibusdam obturandis, ut renigum mercedem publice datam lucrifacerent, *Pac.* 1134.

Trierarchia quam onerosa sit et injuriis potentum obnoxia, *Eq.* 912—918. *Conf. sch. Pl.* 172.

Triginta tyranni: decretum de eorum oligarchia scripsit *Dracontides*, *Vesp.* 157. A *Thrasgulo eversi*, quomodo, *Pl.* 550, 1146.

Trigónon, locus tribunalis, *Vesp.* 120.

Triobolum ecclesiasticum, *Pl.* 329 sq. *Triobolum*, merces judicem, *Hor.*, fr. 483. Vide *Merces*.

Triphales, fabula *Aristophanis*; *v. fr.* 458—469, p. 508 sqq.

Triphylia in *Peloponneso*, *Av.* 149.

Tripodiscus Megarensis *Susarion*, *Prol. IX*, a, 30; b, 46.

Triptolemus, *Celei filius*, non pater, ejus ex *Cerere* filius (lingitur) *Amphitheus*, ejus sacerdos, *Ach.* 46, 47, 55.

Tripus aureus Apollinis Delphicus: ejus historia multis narratur, *Pl.* 9, not. *Eq.* 1016. *Lauro coronatus*, *Pl.* 39.

Tremis. Vide *Navis*. *Triremes* ἱππαγωγαί, *Eq.* 599. *Trirenium* colloquium de salute Urbis in *Equitibus* 1300—1315.

Triticum coctum ad venerem excitat; quare *Veneri offerebatur*, *Av.* 565. *Tritici sextarius triobolo renit*, *Eccl.* 547.

Tritogenia, *Minerva* a τρώ, caput, unde nata, *Nub.* 989, *Lys.* 347. Ei saltatio ἐνόπλιος quomodo fiat, *Nub.* 989.

Tritogones Minerva, cur, *Eq.* 1189. *Tritogenes* de *Athenarum* urbe in oraculo, *Eq.* 884, 1040.

Triton, *Libye fluvius*, ad quem nata *Minerva*, *Eq.* 1'89.

Tritostatis (femininum, a tritostate histrione), *fr.* 411.

Trochaicum metrum adhibent tragici et comici poetae, quando choros cursu introducunt, *Ach.* 204. Adde *Metra*.

Trochilus avis, in *Aribus* famulus *Epomis*, *Pisthetaro* et *Euclidae* audientiam parat apud herum, 60—84.

Troja, *Thesm.* 901.

Trojane virgines de *Ajais* et *Ulixis* virtute judicant in parva *Ithade*, *Eq.* 1056.

Trophonii antrum sacrum, ad *Lebadeam* *Barotice*: in cujus ore sedent initiandi et spirituum flatu intro sub terram auferuntur: ob demones, serpentes et reptantia alia, quæ ibi obvia fiunt, intrantes placentiam mellitam tenent, et illis obijciunt: post initiationem per aliud os emergunt, *Nub.* 508. Erat autem *Trophonius celator*, filius spurius *Epicastæ*: obtruncato *Agamede* fugit primum *Orchomenum*, deinde *Lebadeam*, ubi domum subterraneam condit; post ejus mortem fame pressi *Bacoti* oraculo jubentur ipsum ut deum colere. Exponitur quomodo ejus antrum detexerint, quo ritu, habitu, tempore consultantibus intrandum sit, etc., *ibid.* Reliquit filium *Alcandrum*, *ibid.*

Trygæus in *Pace*, *Athmonensis*, agricola vinitor, de rebus

Græcorum vehementer sollicitus et *Jovis* de patria consilia scire cupiens, post vana tentamina ingentem cantharum sive scarabæum sibi comparat, eo tanquam *Pegaso* in cælum escensurus, ut *Æsopi* scarabæus fecerat, et *Jovem* conventurus. Duo servi ejus cantharum stercore nutriunt et de hac insaniam heriarrant, inde querentem et exeuntem audiunt, 1—78. In cantharo cælum versus evehitur, servis et filiabus frustra retinere cupientibus, 79—176. Ad januam *Jovis* auscultat *Mercurius*, primum truculentus, sed oblatis carnibus mox placatus, 177—194. Ab hoc audit *Trygæus* iratos *Græcis* usque belligerantibus deos cælum cecidisse *Bello*, qui *Pacem* in antrum profundum superingestis lapidibus concluderit, 195—226. Exit *Bellum* ut urbes in mortario contundat; sed quum pistillum neque *Athenis* neque *Lacedæmone* ipsi afferatur, *Cleone* et *Brasida* mortuis, ipse novum sibi facturus intrat: hoc tempus aspiciat *Trygæus* convoeat agricolas, mereatores, fabros, opifices, omnes denique belli malis pressos ut *Pacem* ex antro ligonibus et vectibus eruant, 227—300. Exsultans advenit *Chorus* *Agricultorum*, quem *Trygæus* ægerime continet ne clamando et saltando excitet *Bellum* intus, 301—345. *Trygæus* opus parans *Mercurii* minis arcetur, qui *Jovem* morte multaturum narrat quem prehenderit *Pacem* effodientem: tandem precibus per carnes oblatas, conjuratione *Solis* *Lunæ*que in deos revelata, et præmiis festorum promissis a *Trygæo* placatur, 361—427. Libationem facit cum *Choro* et bene precantur pacem cupientibus, male fugientibus; deinde cum *Mercurio* incumbunt operi, populis, prout res ipsorum ferebat, bene aut male trahentibus, 431—511, ubi tandem agricole soli *Pacem* erunt. Eam lætus salutat *Trygæus* et agricolas cantato pæne ad desideratum nimis diu opus et rus gratum abire jubet, 520—581. Ab *Mercurio* belli in longum extracti causas discit, *Cleoni* potissimum tribuendas, sed de eo utpote mortuo nulla dici vetat, 615—636. *Mercurio* respondet ad ea quæ *Pax* per eum interrogabat, 637—705, et cum *Opora*, comite *Pacis*, quam in matrimonium accipit, et cum *Theoria* senatui tradenda de curio descendit, 706—728. Fessus in terram advenit, et famulo sciscitanti narrat quæ in aere viderit, *Oporam* et *Theoriam* ejus curis commendans, a *Choro* salutat, 819—885. *Prytanibus* et senatui tradit *Theoriam*, 886—908. Iterum felix prædicatus a *Choro*, parat sacrificium *Paci* et ut usque propitia sit precatur, 909—1043. Intervit *Hierocles* vates famelicus, oracula *paci* adversa crepans: cui illudit *Trygæus* et exta pellesque furantem eum verberibus abigi jubet, 1044—1126. Conspicitur nuptias epulans, galea mensam detergi jubens. Adveniunt *falcarius* et cadorum fabricator de pace et lucro ex pacis instrumentis ei gratulantes et dona offerentes, 1191—1208. Invitantur ad cenam. At *cristarius*, *loricarius*, *tubarum*, *galearum*, *hastarum* fabri, qui superveniunt de rebus suis desperantes, contumeliose accepti dimittuntur, 1209—1264. Veniunt pueri cantatum: unus bellica inchoat, ægre correctus a *Trygæo*; qui quum rescivit esse *Lamachi* puerum, abigit, 1265—1294. Advocat *Cleonymi* puerum, qui *Architochea* de clypeo abjecto canit, 1295—1304. Jam agricolas invitat ut, postquam diu esurierunt, nunc se lautis epulis ingurgitent, 1305—1315. Sponsa inter tadas procedit: *Trygæus* a *Choro* hymenæum canente rus suum humeris asportatur, 1316—1356.

Trygadia quare dicta sit *comedia*, *Prol. III*, 7—10; *IV*, 24; *IX*, a, 58; *sch. Ach.* 398 extr., 499; imo tota scenica poesis, *Prol. X*, b, 57, *tragadia*, *ib.* 119 sqq. Τρυγᾶς facies blandimentum, *Eccl.* 974.

Tryphon, poetarum (Homeri) interpres, *Prol. IX, a*, 46, p. XIX.

Tuba, *Tyrrhenorum inventum*, *Ran.* 133.

Tumultus, *καὶ ποῦς*, in *Pace* famulus Belli, *Πολέμου*, ab hero Athenas et Spartam missus ad pistillum petendum, vacuus redit, 225—284.

Turbo, *Δῖνος*, regnat, qui Jovem, *τὸν Δῖν*, expulit, *Nub.* 828, 1471.

Turunda, *γογγύλι*, panis rotundus : quem cur mulieres præferant, *Pac.* 28.

Tydeus, *Ach.* 418. Ei Minerva *Ἀθηνᾶς* (*υἱοῖ*) dare vult apud *Bacchyliden*, *Ar.* 1536.

Tyndarea filia, *Helena*, *Thesm.* 919.

Tyndareus, pater *Helena*, *Thesm.* 860.

Tyndaridæ fortes, qui ad *Eurotam* ludunt, *Lys.* 1300 sq.

Typhos, *Terre filius*, venti vel ignis vortex, *Eq.* 511.

Typhonis centicipitis cirri, ex *dithyrambo*, *Nub.* 336.

Typhone exoriente aqua nigra immolatur, *Ran.* 847 sq.

Tyrannus : proclives ad tyrannidem alicui objiendam Athenienses, *Vesp.* 474, 483, 487—502.

Tyrannus et rex quid differant ; usus vocabuli *τύραννος* apud poetas, *Ach.* 61. *Tyrannorum* (*Pisistratidarum*) satellites quare dicti *lycopodes*, ex *Aristotele*, *Lys.* 665. *Triginta tyrannorum Athenis* dominatio a *Thrasymbulo* eversa, *Pl.* 550, 1146.

Tyro, fr. 536, ex *Neptuno* peperit *Neleum* et *Peliam*, quos infantes in scapha exposuit ; fabula *Sophoclis*, *Lys.* 138 sq.

Tyrrheni piratæ, *Nub.* 52. *Tyrrhenorum murus Pelargicus* sive *Pelasgicus*, in arce Athenarum, a *Tyrrhenis* advenis exstructus, *Callimachus* *Ar.* 832, ibi 1139. *Tyrrhenorum inventum tuba*, *Ran.* 133.

U.

Ulixes, callidus, pannis lectus per *ὕδωρ πόρην* (*Trojam*) intravit ad palladium petendum, *Vesp.* 351. De ejus et *Ajacis* virtute judicant virgines *Trojanæ* in parva *Iliade*, *Eq.* 1056. *Ulixes* *Laertis* filius, *Circen* comprehendit, *Pl.* 312. *Ulixes sub ariete Cyclopem* fugit, cui se *Utin* appellari dixerat, *Vesp.* 181 sq., 184, 186. *Ulixes* (ejus sacrificium in *Νεμεῖ* respicitur) *Ar.* 1561. Ejus filius erat *Telegonus* ex *Circe*, a quo imprudente occiditur, *Pl.* 303.

Umbella mulieres Athenienses in theoriis utebantur, *Eq.* 1348. Puella *umbellam* ferens sequebatur *cane-phoros*, *Ar.* 1551, sch. 1508.

Umbra solis, cujus mensura horas numerabant ; vide *Solarium*.

U. deciniviri, *scholiastæ* tempore *thesmophylaces* (v. not.) dicti : quale fuerit eorum munus apud *Athenienses*, *Vesp.* 1108.

Urbes narius comparare solent poætæ, *Vesp.* 29.

Urnæ judiciales ad suffragia recipienda, *Vesp.* 321, 853, 987, ubi schol. : *Urnæ* erant, quarum in priorem, *aneam*, conjiciebant calculum *κύβητος*, in posteriorem, *ligneam*, calculum *ἀνύβητος* : deinde numerabantur calculi in *aneam* conjecti. Secundum schol. 991 *duæ urnæ* ille erant altera *ἑλέου*, altera *θυσίας*. *Urnæ* *duæ suffragiorum*, *Ar.* 1032, 1053.

Ursa cæur sacra Diane famis vel pestis tempore occisa ab homine *Atheniensi* : hinc irata *Diana* omnes virgines festo suo *Brauroniis* jussit semel *ἀρτεμίσια*, quinto ad decimum ætatis annum, *Lys.* 645. Conf. *Ἀρτεμ.*

Usuræ sine mensis pendebantur, *Nub.* 17, 1131.

Uter inflatus, in quo stantes *Choum festo* bibebant certatum ; victor eum accepit, *Ach.* 1002.

Ulis, *Ulixes* apud *Cyclopem*, *Vesp.* 184, 186

V.

Vates nonnulli in Prytaneo publice atebantur, *Nub.* 339, *Pac.* 1084. *Vates rebus perfectis dicere solent se prævidisse eventura*, *Pac.* 1101.

Vellus aureum Phryxi : ejus historia, *Nub.* 257.

Venatores partem prædæ arboribus in silva clavo affigere solebant in honorem Dianæ, *Pl.* 943.

Vendentium species quinque recensentur, *Pl.* 1155, ubi lege notam.

Venus, *Ἀφροδίτη*, *Ach.* 989, *Pac.* 40, *Ar.* 565, etc. — *Veneris orgia*, *Lys.* 832, 898. *Venus regina Cypri*, *Cytherorum*, *Paphi*, ibi. 833 ; *Κυπριόγενεια*, ibi. 551 ; *Paphia*, ibi. 556. *Venus subegit Porphyryionem gigantem*, *Ar.* 1252 ; *vicit Crebriorem gigantem*, *Ar.* 553. *Venus adultera cum Marte*, *Ar.* 835. *Venus* *μυζή*, *not. Thesm.* 392. *Veneri sacrum est malum*, *Nub.* 997. *Venus* *Ἀνέστος*, *Nefaria* : eo nomine templum *Veneri* conditum in *Thessalia*, quum cædem *Laidis* pestilentia insecuta esset, *Pl.* 179 et *not.* *Venus Colias*, *Lys.* 2, de qua multa sch., *Nub.* 52. *Veneris comes Genetyllis*, *Thesm.* 130, *Lys.* 2. *Venus Genitrix Romanorum*, *Nub.* 52. *Veneri multi Græcorum* non immolabant suam, ut exorsæ hoc animal propter mortem *Adonidis*, *Ach.* 793. *Veneri quoque aguntur Adonia*, *Pac.* 420. *Veneris templum Athenis*, in quo *Amor a Zeuxide pictus*, *Ach.* 992. *Veneri votum fit ad liberandam Pacem*, in *Pace* 456. Per *Venerem* jusjurandum muliebri, *Eccl.* 189—191. Per eam juratur *Lys.* 208, 252, 749, 858, etc. ; a viro *Thesm.* 254. Nihil *Veneris* inest *Æschylo*, *Ran.* 1045 ; sed multa insidet *Euripidi* et suis, 1046. *Veneris lac vinum*, fr. 490. *Veneris figuræ*, *Eccl.* 8. *Venus muliebris* (puerili opposita), *Thesm.* 205.

Verecundia, *ἄιδώς*. Per *Verecundiam* obsecro, *Thesm.* 1019. *Verecundia* imago, *Nub.* 995.

Vespæ fabula docta per Philoniden, *Aminia archonte* (ol. 89, 2). *Lenæis* ; tota ficta, composita in *Atheniensium studium ardentissimum rei judiciaræ*. Secundus *Aristophanes*, victus a *Philonide*, *Arg. I.* In ea fabula chorum agunt *Vespæ*, senes judices habitu vesparum, aculeum ex lumbis prominentem gerentes, de nocte adventuri cum lucernis evocatum sodalem *Philocleonem*, dulcæ carmina *Phrynichi* cantantes, 214—227. Adveniunt se nomine invicem exhortantes, *Lachetem* divitem judicaturi jussu *Cleonis*, 230—247. Unius puer præluet et castigat ut olei non parvus, 238—265. Mirantur *Philocleonem* sodalem non exire, et blando cantu evocare student, 266—299. Unus cum filiolo *ficus* petente colloquitur de miserrimo redditu ex mercede judiciaria, 291—316. Audiant *Philocleonem* conclusum et irascuntur filio ejus, eum *Cleoni* delatari, 317—345. Consilia evadendi dant seni et adjuvant. 346—388. *Bdelycleonem* conatus illos irritos reddente, clamant, ut *Cleo* accurat, pugnant, pugnant, sed accedunt, 395—470, et agere tandem audientiam præbent *Bdelycleoni*, quem populi osorem, tyrannidis cupidum, laconizantem, conjuratum esse clamant, 471—487. Hortantur *Philocleonem* ut rem suam probe agat et imperium judicum audacter defendat, 526—547. Postquam audiverunt, admirantur, et iram præsentem minantur *Bdelycleoni*, nisi illa refutet, 631—649. Præter expectationem agnoscunt se falli a demagogis et servos eorum esse, et bene de patre suo agere *Bdelycleonem*

intelligunt, 725—736, hortanturque senem ut ad sanam mentem redeat et mores mutet, 743—749. In sacrificio gratulantur patri et filio quod in gratiam redierint, et Apollinem orant ut iudicium de Labete prospere cedat ipsi ad errore liberatis, 863—874, et jam agnoscentibus vere amari populum a Bdelycleone, 885—890. Spectatores hortantur ut verbis poetæ attendant, 1009—1014. Se fortes olim fuisse et florentes in choreis, in pugnis: nunc canos, debiles, nihilominus præstantiores multorum adolescentum cincinnis impudicis, 1060—1070. Vesparum formam et aculeum explicant, nimirum ita se favos Atticos contra Persam fortissime et felicissime defendisse, 1071—1090. Nam illo tempore se navali bello, non orationi et calumniæ studuisse: quare multas se urbes Persis abstulisse, unde tributa redeant quæ nunc juniores depeculentur, 1091—1100. Similitudinem suam cum vespis exponunt: sunt iracundi, si irritentur; per alvearia (tribunalia) collecti pungunt quemlibet et victum inde parant: sed ode-runt fucos tributa comedentes, quum sint sine aculeo neque hostes unquam pupugerint: hi igitur triobolum ne accipiant, 1101—1121. Philocleo dum dexter conviva esse docetur, Chorus narrat se visum sibi esse urbanum et lepidum, nunquam insecutum, ut sit Amynias, cum Leogora cœnans, famelicus, legatus in Thessalia cum solis penestis versatus, penesta ipse, 1265—1274. Deinde Automenem (ironice) felicem prædicant ob filios artifices sollertissimos, citharædum, histrionem, A-riphraden suo ingenio cunnilingum, 1275—1283. Laudant fortunas Philocleonis tam elegantem docti, tam molliter curati, videntes tamen difficile esse ut ingenium aliquis exuat, 1450—1461. Summis præconiis ornant pietatem et comem animum Bdelycleonis, 1462—1473. Saltando certantibus Philocleoni et Carcini filiis tribus accinunt, 1516—1534, et quum illi saltantes exeant, novo modo Chorus et ipse saltans orchestram relinquit, 1535 sqq.

Vesta, Ἑστία, Saturni filia, quæ domos invenit et earum habitantiumque custos est, Pl. 395. Vestæ suile: nam ad focum erāt suite, Vesp. 844. A Vesta incipere, proverbium, quia libationes a Vesta incipiebant, cui primitias dabant, Vesp. 846. Quare πρῶτα λοῖσις a Sophocle dicta. Mythus est ab Aristocrito compositus: Titanibus dejectis ubi Juppiter imperium sumpserit, permisisse Vestæ ut honores quos vellet optaret: elegisse virginitatem et primitias sacrificiorum, ut sibi primæ ab hominibus offerrentur, ibid. A Vesta auspiciantur sacrificia omnia, vel ante Jovem ei facientes, Av. 865, Thesm. 299. Per Vestam jurat vir Pl. 395.

Viator, χιρτήρ, Vesp. 189, 1310, ubi schol.: hoc officio senes plerumque fungebantur.

Vicesimæ ex portubus et insulis exigebantur ab εἰκοστολόγοις et ducibus, Ran. 363.

Victimæ sine cauda diis offerri non poterant, Ach. 785 et sch. Victimæ caput concutiebatur, ut annuere sacrificio videretur, Pac. 960. Victimarum pelles sacerdotibus dabantur, Thesm. 738 et schol. Adde Sacrificium.

Victoria volat aureis alis, quod recens artificum inventum, Archenni aut Aglaophontis, Av. 574. Victoria domina invocatur Lys. 317; γρηκεὼν ἐτίειρα, Eq. 589. Ex aureis Victoriis numi cusi Antigene archonte; testatur Philochorus, Ran. 720.

Vigiles cantant, ερρορὰς sive ερρορὰς ᾄδειν, Nub. 721 et schol.

Vigilia urbium describitur Av. 1159—1162.

Vinum. Vini laudes, Eq. 90—100. Vini duæ partes, tres aquæ, temperaturæ optima, Eq. 1187. Vinum ποῖον-ερρον, quod multum aquæ admixtum ferre posset;

διγορρόρον, quod parum, Pl. 853. Vide Capnias, Thasium, etc.

Violarum color varius, Pac. 577.

Vir. Viris inaccessa orgia Thesmophoron, Thesm. 1150 sq.

Virgo. Virginum nobilium munia sacra Athenis recensentur Lys. 641—647 coll. schol.

Vitam priscam descriperat Aristophanes in Tagenistis, fr. 444. Conf. Athenienses, Λόγοι.

Vites: ex earum sarmentis faces fiebant, Lys. 308 et sch.

Vittæ mortuorum, Lys. 603. Vide Mortui.

Vitulus, præmium citharædorum, Ach. 13.

Vulcanus, Ἡφαιστος, genuinus filius Jovis, Av. 1653.

Vulcani imago figulina ad focos vel caminos posita, ut igni præfecti, ἐπιστάτης, Av. 436. Vulcani officina Lemni, Lys. 299. Vulcani flamma, Pl. 661. Vulcanus Martem in adulterio deprehendit, Av. 835. Vulcanus calidas aquas terra emisit in Herculis gratiam, secundum Ibycum, Nub. 1051. A Vulcano fabricatum gladium quod dū Peleo donarunt, Nub. 1063. Vulcano fiebat lampadromia in Ceramico, Ran. 131. Conf. Hephæstea.

X.

Xanthias, nomen servile, Ach. 243, 259, Nub. 1485, Av. 656. In Ranis Xanthias, servus Bacchi ad inferos descendens, sarcinas portat asino insidens, et verniliter de onere queritur, 1 sqq. Irascitur de mortuo qui novem obolis sarcinas vehere non vult, 178 sqq. Quum prælio navali ad Arginusum non interfuerit, non receptus in cymbam Charonis, paludem circumcurrit et ad Anæni lapidem herum exspectat, 190 sqq. Metu heri delectatur, 271 sqq., 478 sqq. Precibus heri Herculis habitum assumit; hab ancilla Proserpinæ nomine ad lautas epulas invitatus deponit, 498—533. Iterum assumit per blanditias heri a caponis in iudicium tracti, 579—604. Ab Æaco ut Hercules prehenderetur, nunquam se huc venisse testatus; ex servo, Baccho, tormentis quæstionem fieri posse; sed hoc drom immortalē se esse affirmante, utrumque Æacus verberibus tentat, quæ strenue fert Xanthias, 605—664. Servile colloquium cum Æaco, quem petit ut narret tumultus et clamoris in Plutonis ædibus quæ causa sit, nimirum certamen multitudinis de Euripide et Æschylo iudicium flagitantis, 723—813. Ξανθίδιον, Ran. 582. — Adde Sosias.

Xanthippus. Xanthippus erat ex Alcæonidarum gente, pater Periclis, Nub. 64, Vesp. 283.

Xanthus Bæotus in bello Atheniensium et Bæotorum de Celenis illorum regem Thymatam jam senem ad certamen singulare provocavit: hoc non accipiente ob senectutem, Metanthius fraude vincit Xanthum, a Baccho adjutus, et occidit, Pac. 890, Ach. 146.

Xanthus, herus Æsopi olim servi, Av. 471.

Xenarchus, filius Carcini, χορευτής, Pac. 782.

Xenocles, Carcini filiorum natu minimus, poeta tragicus, pinnoteres, quo perstringitur ut vorax, Vesp. 1510 sq., sch. 1515, 1502, Nub. 1261, Ran. 86. Machinas fertur et παρατείλας in tragædiis suis exhibuisse; quare δωδεκαμήχανος dictus a Platone comico, Pac. 782. Xenocles Carcini filius, Thesm. 441, malus homo, malus poeta, ib. 169, tragicus, Ran. 86. Notatur ut in poesi ἄρτυς, ἄρτιστος, allegoricus, Ran. 86, Thesm. 441. Ejus fratres recensentur Ran. 86. Secundum nonnullos duo poetæ tragici eo nomine erant; præterea tertius Xenocles Cholargensis, rempublicam administrans, mali patris, ibid. Xenoclis drama Licymnius, Nub. 1264; aliud Μῆες? Pac. 791. Victus

in *tragædia*, de qua multum gloriatus erat, *Pac.* 795.

Xenoclitus, filius *Carcini*, *Ran.* 86.

Xenophantes: ejus filius *Hicronymus* inter ἡγρίους, id est *pædicones*, et *hirsutos* relatus, *Nub.* 349.

Xenophantus (v. not.), pater *Lamachi*, *Thesm.* 840.

Xenotimus, *Carcini* filius, χορευτής, *Nub.* 1261, *Puc.* 782, *Ran.* 86.

Xenylla, nomen mulieris, *Thesm.* 633.

Xerxes: ejus pons inter *Sestum* et *Abydum*, quem servare suaserat *Themistocles*, *Eq.* 84. *Xerxes* *Thermopylis*, *Eq.* 55. In expeditione contra *Athenienses* sub aurea platano dormiebat, *Ach.* 82. Ejus socia *Artemisia*, *Lys.* 675. *Xerxis* expeditiones in *Aegyptum*, *Pl.* 178. Ejus filius *Artaxerxes*, *Eq.* 84.

Xuthus *Creusæ* (maritus), *Av.* 1527.

Z.

Zacynthii in *Cephallenia*, socii *Atheniensium*, milites postulabantur ad expeditionem *Siculam*, *Lys.* 394.

Zenodora, mater *Aristophanis*, *Prol.* XV, 2, ubi v. not.

Zenodotus *Ephesius* *Homeri* poemata et reliquorum illustrium poetarum ἐωρῶσαν, impellente *Ptolemæo Philadelpho*, *Prol.* X, a, 5 sqq., ab *Heliodoro* male relatus ad *Pisistrati* tempora, ib. 44 sqq. coll. *Prol.* IX, a, 40 sq., p. XIX.

Zerinthum antrum in *Samothrace*, ubi agebantur *Hecataë* orgia, initiationes, sacrificia canum, *Pac.* 277.

Zeuxis pictor *Athenis* in templo *Veneris* pinxerat *Amorem* *rosis* coronatum, *Ach.* 992.

Zopyrus *Heracleota*, *Homeri* ἐωρῶτης sub *Pisistrato*, *Prol.* IX, a, 44, p. XIX; X, a, 37

Zoster *Atticæ*, *Lys.* 808.

INDEX SCRIPTORUM.

Ἀγαθοκλῆς περὶ Ἀδωνίδος τραγωδίας
Πτολεμαίου Thesm. 1059.
Ἀγάθος Ran. 83. Eccl. 1. Thesm. 31.
Ἀδελφοί. ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας Av.
1294.
Ἰλιάς μικρὰ Eq. 1036. Lys. 155.
Κωμικὴ λέξις Pl. 313. Pac. 959.
Νόστοι Eq. 1321.
Ὅρισμοὶ πόλεως (Ἀθηνῶν) Av. 997.
Scriptorum ignotorum loci Pl. 204.
Nub. 531. Ran. 272. Ach. 1182.
Vesp. 710. 725. 1529 (?). Pac.
1076. Av. 1283.
Ἀθήναιος Pac. 1244.
Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου Nub.
446. Ach. 44.
Αἰσχύλος Pl. 423. Nub. 534. 1130.
1364. Ran. 704. 886. 928. 1057.
Eq. 362. 1321. Ach. 75. 332. Vesp.
18. Av. 807. 1680. Lys. 1259.
Ἀγαμέμνων Ran. 1124. 1264. 1276.
1285. 1286. Eq. 589.
Βασσαρίδης Thesm. 135.
Γαῦκος Ἰωτνιδῆς Ran. 1400. 1528.
Ἐπὶ ἐπὶ Θόβας Ran. 1021. Lys. 188.
Εὐμένιδες Ran. 1124.
Ἡρόνοϊ Av. 276. Thesm. 135.
Θρήσσαι Ran. 1294.
Ἰέρειαι Ran. 1274.
Ἰριγένηαι Ran. 1270.
Λυκογύγεια Thesm. 135.
Δάϊος Vesp. 289.
Λυκογύργος Eq. 1150. Thesm. 135.
Μυρμιδόνες Ran. 911. 932. 992. 1264.
1400. Pac. 1177. Av. 799. 807.
808. 1256. 1420. Eccl. 392.
Νεανίσκοι Thesm. 135.
Νυδῆ Ran. 1386. Vesp. 579. Av. 1247.
Ξάντριαι Ran. 1344.
Ὅπλων κρίσις Ach. 883.
Ὅρεσται Ran. 1124.
Πέρσαι Ran. 1021. 1026. 1028.
Προμηθεύς Pl. 1099. Ran. 814. Eq.
759. Vesp. 270.
Πρωτεύς σατυρικός Ran. 1124.
Σίσυφος πετροκυλιστής Pac. 73.
Σφίγξ Ran. 1286.
Τήλεφος Ran. 1270.
Φυλοκτήτης Ran. 1383.
Φρύγες, ἢ Ἐκτορος λύτρα Ran. 911.
Χοηφόροι Nub. 534. Ran. 1124.
Ψυχάγωγοί Ran. 1266.
Αἰσωπος Pl. 1124. Pac. 129. Av. 15.
440. 471. 651. Vesp. 1251. 1437.
Ἀλεξανδρίδης Pl. 925.
Ἀλέξανδρος Ran. 839. Thesm. 682.
Ἀλεξίς Nub. 790. Eccl. 355.
Ἀλκαῖος (ὁ κωμικός).
Ἐνδυμίων Av. 1701.

Πασίφάη Pl. in argumento.
Ἀλκαῖος (ὁ λυρικός) Pl. 302. Vesp. 1234.
1239. Av. 1410. 1648. Thesm. 161.
Ἀλκιμάν Pac. 457. Av. 250. 300. *not.*
Ἀμειβίας Ran. 14. Vesp. 1489.
Κόννος Nub. in argumento. Av. 988.
Κωμασταὶ Av. in argumento.
Ἀμμόνιος Vesp. 947. (ubi Ἀ. τοῦ Στε-
φάνου.) 1238. Pac. 363. Av. 1297.
Ἀνακρέων Pl. 302. 1002. Ran. 384.
Ach. 850. 1133. Av. 1372.
Ἀνανίας Ran. 661.
Ἀνδοκίδης Vesp. 1007.
Ἀνδρέας Av. 266.
Ἀνδρῶτιον Nub. 549. 985. Ach. 234.
Vesp. 947. Av. 13. 1541.
— ἐν γ' Ἀττικῶν Pac. 347.
— ἐν τῷ γεωργικῷ Pac. 1162.
Ἄνδρων Ran. 1422.
Ἀντίγονος Av. 299.
Ἀντικλειδῆς Nub. 144.
Ἀντίμαχος Pl. 33. 718.
Ἐπίγονοι Pac. 1270.
Ἀντίμαχος ἱστοριογράφος Nub. 1022.
Ἀντίμαχος ὁ Ψακάδος Nub. 1022. Ach.
1150.
Ἀντίπατρος ἐν ὑπομνήμασι Av. 1403.
Ἀντισθένης Thesm. 21.
Ἀντιφῶν Nub. 1417. Pac. 1165.
Ἀπίων Eq. 580. ὁ μόχθος Pac. 778.
Ἀπολλόδορος Pl. 535. Ran. 330. Ach.
961. Av. 1021. 1354.
— ἐν τῷ περὶ Σώφρονος Vesp. 525.
— ἐν τῷ περὶ Θεῶν Lys. 447.
Ἀπολλόδορος ὁ Ταρσεύς Ran. 320.
Ἀπολλοφάνης Ἰριγέροντι Pac. 542.
Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνέας Nub. 408.
Ἀπολλώνιος (ὁ Δύσκολος) Pl. 103. Ran.
357. 420. 504. 791. 826. 849. 963.
1124. 1270. 1294. 1338. 1437. Eq.
22. Pac. 363. 1126. Av. 1242.
Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων Nub. 144.
Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς Ἀργοναυ-
τικαῖς Pl. 63. 210. Pac. 240 (?).
Ἀπολλώνιος ὁ Χαίριδος Vesp. 1239.
Ἀρατος Ach. 877. Vesp. 262. Pac. 778.
1067.
Ἀρίσταρχος Pl. 3. Nub. 109. Ran. 134.
191. 308. 320. 353. 357. 372. 970.
990. 1124. 1144. 1149. 1206. 1270.
1400. 1413. 1422. 1437. Eq. 487. 755.
1279. Vesp. 220. Pac. 1159. 1210.
Av. 76. Thesm. 31.
Ἀριστοκράτης Nub. 971.
Ἀριστόκριτος Vesp. 846.
Ἀριστομένης.
Ἀδμητος Pl. in argumento.
Βοηθοί Ach. 3.
Γόγης Thesm. 258.

Ἰλοφόροι Eq. in argumento.
Ἀριστόξενος ὁ Σελινούντιος Pl. 487.
Ἀριστοτέλης Pl. 586. Nub. 37. Ran.
404. 1532. Eq. 422. 1150. Ach.
108. Vesp. 578. 691. 1292. 1436.
Pac. 1178. Av. 302. 494. 1463.
Lys. 665.
Διδασκαλία Av. 281. 1379
Περὶ ζώων ἱστορία Nub. 947. Eq. 422.
Ἠθικῶν β'. Nub. 910.
Πολιτεία Vesp. 157. 684.
Ἀθηναίων πολιτεία Pl. 278. Ach. 234.
Vesp. 502. Av. 1354. Lys. 668.
1153.
Κυρηναίων πολιτεία Pl. 925.
Λακεδαιμονίων πολιτεία Ach. 320.
Σαμίον πολιτεία Av. 471.
Τεγεατῶν πολιτεία Nub. 397. *not.*
Προβλήματα Vesp. 145.
Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός Nub. 967.
1007. 1150. Ran. 153. Av. 1342.
1541. 1620. Ejus ἄμετροι παροιμίαι
Av. 1292. Eidem tribuuntur fabula-
rum Comici argumenta metrica.
Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός Ran. 775. Eq.
137. 254. Ach. 772. 961. 1074.
Vesp. 289. 502. 924. 1348. Pac.
1081. Av. 538. Eccl. 595. Thesm.
68. 658. 760.
Αἰολοσίτων Pl. in argumento. Pac.
741.
Ἀγαρῆς Ran. 1039. 1302. Ach. 740.
772. 866. Vesp. 61. 90. 592. 787.
1195. 1206. 1407. Pac. 502. 628.
990. 1001. 1003. 1005. 1007. 1008.
1204. Lys. 376.
Ἀμφίραρος Nub. 663. Ran. 224. Pac.
474. Av. in arg.
Ἀνάγυρος Av. 1292.
Βαβυλώνιοι Ach. 377. 502. Av. 1556.
Pac. in arg. 347. Lys. 282. 288.
490.
Βάτραχοι Nub. 32. 1370. Ran. 819.
1532. Eq. 1136. Ach. 243. 245.
Vesp. 649. 1203. Pac. 574. 741.
749. 1196. Av. 750. 1133. 1379.
Eccl. 332. Lys. 313.
Γεωργιοί Nub. 1001. Eq. 963. Av.
1701.
Γύρας Eq. 580. 955.
Γερτυάδης Ran. 436. Vesp. 1312.
Δαιταλεῖς Nub. 510. 529. 531. Eq.
580. 1013. Ach. 272. Vesp. 823.
Δαναΐδες Pl. 210. 1198. Pac. 923.
Lys. 1237.
Δράματα Ran. 798.
Εἰρήνη. Duo hujus nominis drama-
ta arg. Pac. Citatur Nub. 239.
542. Ran. 323. Eq. 245. 442 (i.).

650. Ach. 444. 894. Vesp. 506.
525. 1025. 1446. Pac. 48. 448.
Av. 43. 873. Thesm. 1033. Lys.
695.
Ἐκκλησιάζουσιν Pl. 314. 1194. Ran.
1459. Eq. 662. Ach. 863. Vesp.
1294. Lys. 801.
Ἦρωες Pac. 14. Av. 798. Thesm. 21.
Θεσμοφορίζουσιν Pl. 159. 453. Nub.
623. Ran. 3. Ach. 332. Vesp. 61.
175. 1038. 1158. Av. 1295.
Ἰππῆς Nub. in arg. et 14. 120. 549.
554. 559. 591. 1238. Eq. 494. Ach.
8. 165. 380. 478. 604. Vesp. 34.
332. 496. 1018. 1031. 1038. 1281.
Pac. 92. 347. 755. 756. Av. 869.
978. 1058. Lys. 690.
Κώκαλος Pl. in arg.
Λήμναι Ran. 516. Ach. 3.
Λυσιστράτη Pl. 427. Nub. 52. 173.
542. Ran. 223. Ach. 279. Vesp.
502. 590 (?). 844. Pac. 347.
Νεφέλαι Pl. 469. 581. Nub. 542. 754.
773. 1146. Ran. arg. iv et 854.
892. Eq. 1099. 1372. Ach. 134.
273. Vesp. 75. 270. 445. 1038.
1429. Pac. 7. 65. 83. 92. 451.
79. 1055. Av. 7. 122. 692. 737.
Νεφέλαι πρότεροι Nub. 520. 543.
580. 591. Vesp. 1044.
Νῆσοι Av. 296. 440.
Ὀλκάδες Nub. 699. Ach. 122. 710.
Vesp. 592. Pac. arg. i. Av. 1283.
Lys. 722.
Ὀρνίθες Pl. 63. 589. Nub. 361. 542.
Eq. 589. 1013. Ach. 724. Vesp.
325. 352. Pac. 741. 803. 869.
Thesm. 162. 168. 1214.
Πελαργοί. Pl. 84. 665. Vesp. 1238.
Πλούτος Nub. 773. Ran. arg. iv. et
490. Ach. 394. 468. Vesp. 270.
676. 1074. Pac. 923. 1182. Av.
533. Eccl. 378.
Πλούτος πρῶτος Ran. 1093.
Πλούτος δεύτερος Pl. 115. 119. 173.
1147.
Προσγών Vesp. 61.
Σκηνὰς καταλαμβάνουσιν Eq. 424.
Σφηκες Pl. 797. Nub. 31. 353. 542.
691. Ran. 1308. Eq. 954. Ach.
20. 134. 144. Pac. 432. 446. 741.
Thesm. 162.
Ταγηνισταί Nub. 361. Ran. 293.
Ach. 640. Pac. 1165.
Τριφάλῃς Nub. 1001. Vesp. 1348.
Φοίνισσαι Vesp. 884.
Ὠραι Vesp. 1183. 1187. Av. 874.
Ἀρίστων ὁ Χίος ἐν ταῖς θέσει Nub. 397
not.
Ἀρριανός Ach. 86.
Ἀρτεμίδωρος Vesp. 1144. 1239. Pac.
344. Ejus Συναγωγὴ Vesp. 1169.
Ἀρχιβοῶν Pl. 476. Nub. 275. 641.
Ran. 384. 704. Ach. 120. 279. 687.
1230. Pac. 603. 1148. 1298. Av.
651. 1426. 1620 (?). 1764. Lys. 1257.
Ἀρχιππος Eq. 424. Vesp. 481.

Ἰδοῦτος Vesp. 418. Av. 1048.
Ἀσκληπιάδης Ran. 1270. 1276. 1331.
1344. Av. 348. 567.
Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀλεξανδρεύς Nub. 37.
Ἀτθίδες. οἱ τὰς Ἀτθίδας συντεταγμένους
Lys. 1138.
Ἀφρόδιος Ran. 800.
Ἀχαιοὶ Thesm. 162.
Αἰθών Ran. 184.
Αἰῶνας Pac. 1244.
Μῶμος Vesp. 1081. Pac. 353.
Φιλοκτήτης Av. 364.
Βακχylίδης Ach. 47. Av. 1536
(Γρηγόριος ὁ Ναζιανζεύς) Eq. 542.
Δημήτριος Ran. 78. 184. 308. 970. 990.
1196. Vesp. 240. Av. 1569. Idem est
Ἰῆων Ran. 308. Ἰῆων ἐν ταῖς Ἀττι-
καῖς λέξεσι Av. 1569.
Δημήτριος ὁ Ζηνοδότειος Pac. 123.
Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Nub. 37.
Δημοσθένης Pl. 690. Nub. 208. 218.
Eq. 547. Ach. 60. 285. 334. Vesp.
191. 709. 1436. Av. 126. 850.
— ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος Nub.
776. 995. Ach. 172.
— ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς πα-
ραπρεσβείας Ach. 320.
— ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Ach. 206.
Pac. 330.
— ἐν τῷ περὶ στεφάνου Nub. 260.
418. Ran. 1084 not. Eq. 765.
— ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους Ach. 297.
— ἐν α' Φιλιππικῶν Pl. 173. Ach.
206. 338 ἐν Φιλιππικοῖς Eq. 526.
Δῆμων Pl. 1003. Av. 301.
Διδασκαλίαι Pl. 385. Nub. 549. 552.
Ran. 67. 1124. Vesp. 1031. Pac. arg.
iii.
Δίδυμος Pl. 1011. 1129. Nub. 133 not.
Ran. 13. 41. 55. 104. 186. 223. 230.
704. 775. 965. 970. 990. 1028. 1305.
Ach. 1076. 1101. Vesp. 772. 1038.
1063. 1178. 1309. 1388. Pac. 758.
831. 932. 1254. 1313 (?). Av. 13.
43. 58. 149. 217. 299. 304. 440.
530. 704. 737. 768. 816. 824. 835.
836. 877. 878 (?). 994. 1001. 1112.
1113. 1121. 1273. 1283. 1294. 1295.
1297. 1363. 1379. 1521. 1678. 1681.
1705. Thesm. 41. 162. Lys. 313.
— ἐν τῷ περὶ διεφθορίας λέξεως Pl.
388. Av. 768.
Δευχίδας Vesp. 875.
Δικαιάρχος Ran. in arg.
— ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου. Pac. 1244.
— ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων
Av. 1403.
— ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων
Nub. 1364. Ran. 1302. Vesp. 1239
not.
— ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Vesp. 541.
Δικαιογένης Eccl. 1.
Διόδωρος (Δίδυμος? Ἀπολλόδωρος?)
Thesm. 389.
Διονύσιος. μονόθελον περὶ τοῦ χαίρειν
Pl. 322.
Διονύσιος (ἢ) Ζώπυρος Av. 1297.

(Διονύσιος) ὁ περιγηγητής Pl. 586.
Διφίλου ποίημα εἰς Βοῶταν Nub. 96.
Δούρις ἐν β' Ἀδελφῶν Vesp. 1035.
Εἰρηναῖος Pl. 75. Vesp. 900.
Ἐκφαντίδης Vesp. 151. 1187.
Ἐλλάνιος Ran. 694. 720. Pac. 70. Av.
873.
— ἐν τοῖς Βουωτιακοῖς Ach. 36.
— ἐν τοῖς Κραναικοῖς Av. 1403.
— ἐν τοῖς Ἡερσικοῖς Av. 1024.
Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσι Eq. 1150.
Vesp. 332.
Ἐπιγράμματα Pl. 1129. Ach. 214.
Ἐπίχαρμος Pac. 344.
Ἰθαλλῆς ὁ ἐπὶ τὸν ζωστήρα Pac. 73.
Σαίρων Pac. 185.
Ἐρατοσθένης Pl. 797. 1194. Nub. 552.
967. Ran. 1263. Eq. 963. Vesp. 239.
502. 704. 1032. Pac. in arg. et 48.
70. 199. 702. 755. Av. 11. 122. 556.
Thesm. 516.
— ἐν γ' περὶ κωμωδιῶν Ran. 1028.
Ἐριμπος Vesp. 361.
Ἀρτοπώλιδης Nub. 557. Av. 1556.
Δίμετροι Vesp. 1169.
Θεοί Vesp. 674. Av. 1551.
Κέρκωπες Av. 1406.
Μοῖραι Ran. 320.
Στρατιῶται Pac. 1242.
Τετράμετροι Av. 303.
Τρίμετροι Pl. 701. Av. 1150.
Φορμασφόροι Av. 750.
Εὐδούλιος. Ἀμαλθείας Pl. 1129.
Διονύσιος Thesm. 137.
Εὐπόλις Nub. 96. 179. 587. 691. Ran.
1068. 1400. Eq. 941. 1085. 1294.
Vesp. 1492. 1524. Pac. 740. 741.
763. 812. 1158. Av. 78. 1379.
Thesm. 828.
Αἶγες Ran. 308. Vesp. 902. Pac.
790 (?).
Ἀστράτευτοι Pac. 347. 808. Av. 1556.
Αὐτόλυκος Nub. 253. Vesp. 1025.
Pac. 1164.
Αὐτόλυκος δεύτερος Nub. 109. Thesm.
941.
Βάπται Pl. 884. Nub. 540. 554. Ran.
418. Vesp. 687. Pac. 1244. Av. 129.
Δῆμοι Nub. 1001. 1022. Ach. 18 (?).
61. 539. Pac. 347. 1203. Av. 822.
877. 1569. Lys. 397.
Κόλακας Nub. 52. Ran. 407. Pac.
arg. et 803. Av. 283. 877. Lys.
1189.
Μαρκίης Pl. 1037. Nub. 549. 552.
591. Ran. 569. Av. 1556. Lys.
490.
Νουμηνία Ach. in arg.
Πόλις Pl. 718. Nub. 350. Ran. 970
1513. Ach. 504. Vesp. 82. 98
1271. Pac. 1031. 1046. 1176. Av.
880. 1297. Lys. 270.
Προσπάται Nub. 541. Av. 839.
Vesp. 58.
Ταξίρχοι Pac. 347. Av. 1294.
Φύλοι Ach. 127.
Χρυσῶν γένος Ran. 1036. Ach. 3.

Vesp. 643. 926. 1278. 1310. Av. 42. Thesm. 162.
 Εὐρυπιδῆς Pl. 87. 203. 423. 447. Nub. 30. 106. 138. 531. Ran. 64. 75. *not*. 91. 357. 470. 564. 840. 1206. Eq. 756. 1181. Ach. 246. 332. 394. 396 (?). 398. 401. 416. 443. Vesp. 61. 744. 1120. 1239. 1413. Pac. 251. 909. 1068. Av. 588. Thesm. 21. 190. 600. Lys. 155. 368.
 Αἰγεύς Av. 494.
 Αἰόλος Nub. 1371. Ran. 849. 1475. Pac. 114. 119.
 Ἀλκίτις Nub. 1415. Eq. 1251. Thesm. 191.
 Ἀλκμαίων Ran. 67. Eq. 1302.
 Ἀλκμήνη Ran. 93. 536.
 Ἀλεξάνδρα Ran. 100.
 Ἀνδρομάχη Ran. 105. Ach. 307.
 Ἀνδρομέδα Ran. 53. Av. 348. Thesm. 1012. 1015. 1018. 1022. 1030. 1034. 1040. 1060. 1065. 1070. 1098. 1105. Lys. 963.
 Ἀντιγόνη Ran. 1182. 1386.
 Ἀντιόπη Ran. 53.
 Ἀρχέλαος Ran. 1206.
 Βάκχιαι Pl. 907. Ran. 67. 103.
 Βελτεροδόντης Eq. 1249. Vesp. 757. Pac. 76. 125. 136. 147. 154. 722.
 Ἐκχέρι Nub. 1165. Ran. 1331. Eq. 566. *not*.
 Ἐλένη Thesm. 855. 1012.
 Ἐρεχθίδης Pac. 97. Lys. 1130.
 Ἠλέκτρα Ran. 1315.
 Ἡρακλίδης Eq. 214. 1151.
 Ἡρακλῆς Pac. 959.
 Θήρσεύς Ran. 467. 473. 475. Vesp. 313.
 Ἰώ Pl. 521.
 Ἰσπύλλος Ran. 102. 314. 931. 1082. 1471. Eq. 16. 1290. Vesp. 751.
 Ἰριγένεια ἐν Αὐλίδι Ran. 67. 1310. 1400.
 Ἰριγένεια ἐν Τυροῖς Ran. 685. 1284. Ach. 47.
 Κρήσσαι Ran. 849. Ach. 433. Vesp. 763.
 Κρήτης Ran. 849. 1356.
 Λακύνιος Av. 1242.
 Μελανίππη Ran. 100. 1244. Thesm. 272. Lys. 1125.
 Μελέαγρος Ran. 1238. 1315. 1400.
 Μηδεία Nub. 41. 81. Ran. 1380. Eq. 809. Ach. 119. Vesp. 1413. Pac. 1012.
 Οἰνεύς Ran. 72. Ach. 418. 472.
 Ὀρέστης Pl. 639. Ran. 303.
 Πηλεΐδης Ran. 1451. Av. 842. Thesm. 771.
 Περύβιος Av. 179.
 Πηλεύς Nub. 1153.
 Πολύδης Ran. 367 (?). 1478. Thesm. 870.
 Σθενέβια Ran. 1249. Vesp. 111. 1074. Pac. 125. Thesm. 404.
 Τήλερος Pl. 601. Nub. 891. 922. Ran. 1400. Eq. 809. 1210. Ach. 8.

415. 440. 446. 454. 472. 497. 540. 543. 555. 577. Pac. 528. Thesm. 519. Lys. 706.
 Τημενίδα Ran. 1338.
 Τρωάδες Vesp. 1326. Av. 1720.
 Ὑψιπύλη Nub. 604. Ran. 53. 64. 1211. 1305. 1320. 1328.
 Φαίδρα Ran. 1043.
 Φιλοκτήτης Ran. 282. 1400. Pac. 147.
 Φοίνισσαι Pl. 601. Ran. 53. 399. *not*. 1185. Ach. 243. 263. 443. Av. 318. 424.
 Φρίξος Ran. 1082. 1478.
 Φρίξος δεύτερος Ran. 1225.
 Euripidis filius mortuo patre docuit Athenis Iphigeniam in Aulide, Alcmæonem et Bacchas, *Ran.* 67.
 Εὐρορίων Lys. 645.
 Εὐρρόνος Pl. 385. 904. Nub. 1264. Ran. 1093. Vesp. 604. 606. 674. 675. 696. 1005. 1086. 1144. 1530. Av. 266. 299. 358. 765. 798. 873. 933. 997. 1378. 1379. 1403. 1536. 1563. 1745.
 Ἐρορος Nub. 859.
 Ἠλιδωρος Vesp. 1282. Pac. 1353.
 Ἠρόδικος Ran. 1028. ἐν τοῖς κωμωδουμένοις Vesp. 1238.
 Ἠρόδοτος Pl. 388. 488. Nub. 151. 273. 304. 397. 1130. Eq. 84. 91. 963. Vesp. 502. 1257. Pac. 410. Lys. 619.
 Ἠρωδιανός Nub. 451. Ran. 222. 926. Eq. 22. 1150. Vesp. 610. Pac. 62. 153.
 — ἐν Ἐπιμεριμοῖς Av. 877.
 — ἐν τῇ καθόλου Eq. 1185. Vesp. 234. Pac. 70. 415. 925. 1150. Av. 877. 1680.
 — ἐν Ἀττικῇ προσωδίᾳ Eq. 487.
 — ἐν Ὀδυσσειᾷ προσωδίᾳ Av. 861.
 Ἠρωδιανὸς ἐν τῇ Ὀμηρικῇ προσωδίᾳ Pl. 990.
 — ἐν τῷ περὶ παθῶν Lys. 995.
 Ἡσιόδος Pl. 90. 727. Ran. in arg. Eq. 416. 963. Ach. 172. 180. 279. 740. 1021. Vesp. 238. 1114. Pac. 1009. 1159. 1170. 1325. Av. 505. 609. 693. 709. 711. 1426. Lys. 1038.
 — ἐν Ἀσπίδι Ran. 963.
 Ἡσυχίος ὁ Ἰλιούστιος Nub. 540.
 Ἡρυστίων (Nub. 563.) Ran. 1264.
 Θεαγέννης ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας Pac. 928. Av. 822.
 Θεόκριτος Pl. 192. 210. Nub. 1007. 1368. Ran. 542. Ach. 219. 774. Vesp. 1413. 1487. Av. 71. Lys. 472.
 — ἐν Ἀδωνιαζούσαις Nub. 1130.
 — ἐν τῷ εἰς Διοσκόρους ὕμνῳ Pl. 210.
 Θεόπομπος ὁ ἱστορικός Ran. 218. Ach. 6. 1076. Vesp. 525. 947. 1007.
 — ἐν τῷ γ' τῶν ἱστοριῶν Pac. 363.
 — ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππηκῶν Av. 962. Pac. 1071.
 — ἐν τῇ ι' τῶν Φιλ. Eq. 226.
 — ἐν τῇ ιθ' τῶν Φιλ. Av. 880.
 — ἐν τῇ κε' Av. 556.

— ἐν τῇ λς' Av. 1013.
 Θεόπομπος ὁ κωμικός Pl. 1138. Nub. 663. 1417. Av. 31.
 Ἀγροδίσιαι Pl. 179.
 Βακχίη Pl. 1011.
 Ἰδρυχῆς Pl. 768.
 Καπηλίδης Ach. 1021. Av. 1406.
 Ὀδυσσεύς Vesp. 1346.
 Παίδες Av. 1569.
 Σεῖρῆνες Lys. 45.
 Τισαμενός Vesp. 1221. Av. 31.
 Θεόφραστος Pl. 720. Ran. 244. Eq. 1021 (?). 1064. Pac. 168. 199. 1154. Thesm. 516.
 — ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας Av. 1354.
 Θουκυλίδης Pl. 72. 445. 469. 1193. Nub. 608. 984. Eq. 55. 84. 762. 793. 1054. 1331. Ach. 1. 12. 145. 394. Vesp. 502. Pac. 450. 479. 482. 990. Av. 556. Lys. 619. 1094.
 — ἐν τῇ πρώτῃ Ran. 541 (?). Pac. 212. 242. 270. Av. 147. 484. Thesm. 697.
 — ἐν τῇ πέμπτῃ Av. 186.
 — ἐν τῇ ἑκτῇ Ach. 270.
 — ἐν τῇ ὀγδόῃ Av. 1569.
 Θρασύμαχος ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ Av. 880.
 Ἰδρυκός Nub. 1050. Vesp. 714. Av. 192. 1302. Thesm. 161. Lys. 155.
 Ἰδομενεύς Vesp. 947.
 Ἰλιάς μικρά. V. Ἀθῆλοι.
 Ἰῖων. V. Δημήτριος.
 Ἰόδας ἐν θεατρικῇ ἱστορίᾳ Thesm. 1175.
 Ἰορῶν Ran. 330.
 Ἰπποκράτης περὶ αἵρων, τόπων καὶ ὑδάτων Nub. 332.
 Ἰππώναξ Ran. 661. Pac. 482. Av. 267. *not*. 705. *not*.
 Ἰσοκράτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν Ach. 206.
 Ἰστρος Nub. 971. Av. 1694. Lys. 643.
 Ἰώ ὁ Χίος Pac. 835.
 Ἀγαμέμνων Av. 1110.
 Ὀμπάλη Av. 1680.
 Φοίνις ἡ Κινεύς Ran. 706.
 Φρουροί Ran. 1425.
 Καλλίας Vesp. 1489.
 — ἐν Ηεδήταις Av. 31. 151.
 Καλλικράτης ἡ Μενεκλῆς περὶ Ἀθηνῶν Pac. 145. Av. 395.
 Καλλίμαχος Pl. 388. 677. Nub. 41. 232. 508. 552. Ran. 53. 1297. Eq. 821. Ach. 144. 927. Vesp. 62. 262. 836. Pac. 28. 259. 363. 453. 637. 1244. Av. 261. 302. 303. 598. 692. 765. 832. 873. 884. 1181. 1242. Vesp. 80.
 — ἐν Ἐκάλῃ Ran. 213 (?). 216. Ach. 127.
 — ἐν τοῖς Ἰάμβοις Pac. 1067.
 — ἐν ὕμνοις Ach. 724.
 — ἐν χολιαῖμοις Pac. 835.
 Καλλίστρατος Pl. 179. 385. 718. 1111. Ran. 92. 223. 270. 567. 588. 694. 790. 791. 826. 1422. Ach. 654. Vesp. 157. 213. 604. 675. 772. 801. Pac. 314. 1060. 1126. 1165. Av. 436. 440.

530. 933. 997. 1337. 1378.
Καρύστιος ὁ Παργαμηνός Av. 574.
Κηπισδόδημος Av. 1294.
Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων Vesp. 20.
Κλειταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ Av. 487.
Κόριννα. Ejus Παρθένια Ach. 720.
Κρατερὸς Av. 1073. Eccl. 1089. Lys. 313.
— ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ψηφισμάτων Ran. 320.
Κράτης ὁ γραμματικὸς Ran. 294. Vesp. 352. 884. Pac. in arg.
Κράτης ὁ κωμικὸς Eq. 537. 793.
Λάμια Eccl. 77.
Κρατίνος Pl. 66. 487. Eq. 407. 529. 534. 1287. Ach. 3. 671. Vesp. 151. Pac. 741 bis. Av. 365. 1536. Thesm. 940.
Ἀρχιλογοί Pac. 143.
Δηλιάδης Vesp. 544. Av. 1294.
Διονυσολέξανδρος Lys. 575.
Ἐπιλήσμων Nub. 790.
Εὐμενίδης Eq. 530.
Θρῆττα Vesp. 592.
Ἰάσιοι Eccl. 1121. Thesm. 215.
Κλεοβουλῆνα Av. 31. Thesm. 389.
Νέμισις Pac. 1244. Av. 521. 858. Νόμοι Eq. 1150.
Ὀδυσσεὺς Vesp. 710 *not*.
Πανόπται Nub. 96. 985.
Πλοῦτοι Lys. 1243.
Πολύα Pac. 733. Av. 121. 766.
Πυτίνη Nub. arg. et 355. Eq. 400. 526. 531. Pac. 603. 692. 702. 1081.
Σάτυροι Eq. in arg.
Σερίσιοι Nub. 691. Vesp. 74. 1187.
Τροφώνιος Pac. 347.
Χείρωνες Nub. 922. Vesp. 1239. Av. 766.
Χειμαζόμενοι Ach. in arg.
Ὡραι Av. 766.
Κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Κυπριακῶν Nub. 10.
Κριτίας Pac. 1244.
Κυδίας ὁ Ἑρμιονεύς Nub. 967.
κύκλος ὁ ἐπικός Eq. 1056.
Λαμπροκλῆς Nub. 967.
Ἀπσος ὁ Ἑρμιονεύς Av. 1403.
Λέξανδρος ἐν δευτέρῳ Μιλησιακῶν Pac. 363.
Λεύκων. Πρέσβεις Vesp. in arg.
Φράτορες Pac. in arg.
Λιθέωνος Ach. 144.
Λουκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον Nub. 327.
— ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ πταίσματος Nub. 609.
Λύκος ὁ Ῥηγίνος Pac. 925.
Λυκοῦργος Av. 1294.
Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Δημάδων Pl. 690.
— ἐν τῷ κατὰ Λεονκράτους Pl. 182.
Λυκοῦρων Pl. 1194. Vesp. 91. 103. 239. 704. Pac. 199. 702. Thesm. 567.
Ἀλεξάνδρα Ran. 1356. Pac. 277.
Μάγνης. Ejus dramata, Βαρδιτιστοὶ, Βάτραχοι, Λυδοί, Ὀρνίθες, Ψῆνες, Eq. 519.

Μελάνθιος ὁ τραγικὸς Pac. 808. Av. 151. Μῆδεια Pac. 1011.
Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων Pl. 845. Av. 1073.
Μένανδρος Pl. 689. Nub. 132. Ran. 280. Eq. 51. 650. Ach. 202. Pac. 59. 869. Av. 374. 1258. Thesm. 506. 572. 870 Τὰ Μενάνδρεια (scholia in Menandrum) Av. 1736.
Ἀλιδεύς Pac. 1165.
Ἀσπίς Ach. 284.
Γεωργός Pl. 652.
Δάρδανος Av. 1563.
Δημιουργός Eq. 650.
Δύσκολος Ach. 1023. Lys. 2.
Ἐπιτροπεύς Ach. 1115.
Θεοτάλη Nub. 749.
Καρρχιδόνιος Vesp. 1502.
Κρητί Lys. 378.
Λευκαδία Ach. 284.
Μισούμενος Thesm. 423.
Ναύκληρος Pac. 143.
Συνέτρητοι Av. 1490.
Ἵποβολιμαῖος Lys. 378.
Μενεκλῆς ἢ Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν συγγράμματι Pac. 145. Av. 395.
Μεταγέννης. Ἀῖραι Av. 873.
Ὀμηρος Av. 1297.
Φιλόθυτος Vesp. 1221.
Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπόλῃ Av. 471.
Μυρτίδος ἐν Τιτανόπαισι Av. 1490.
Νεάνθης Eq. 84. Lys. 808.
Νίκανδρος Pac. 1067.
— περὶ γλωσσῶν Eq. 408.
Νικογέρης ἐν Γαλατείῃ Pl. 179. 303.
— ἐν Ἀλάωσι Pl. arg.
Νικορῶν. Ἀδωνίς Pl. arg.
Γοναὶ Ἀφροδίτης Av. 82. 1283.
Ἐγχειρογράφτορες Av. 1551.
Νόστοι. V. Ἀδελφοί.
(Νόμισις) ὁ Ἑρακλεωτὴς ἐν τῷ β' περὶ Ἑρακλείας Av. 874.
Ξενοκλῆς Nub. 1264. Ran. 86.
Λικυμνιος Nub. 1264.
Μύς Pac. 749.
Ξενομήδης Lys. 447.
Ξενοφάνης Pac. 697.
Σύλλοι Eq. 408.
Ξενοφῶν Nub. 144. 361. 740. Ran. 1422. Eccl. 1089.
— ἐν Ἀπομνημονεύμασι Nub. 247. 361.
— ἐν Ἑλληνικοῖς Ran. 47.
— ἐν τοῖς περὶ Ἰππικῆς Eq. 1150.
— ἐν Παιδείῃ (Κύρου) Ach. 811.
— ἐν Συμποσίῳ Vesp. 544.
Ὀμηρος Pl. 1. 5. 9. 27. 48. 77. 109. 166. 189. 301. 329. 379. 469. 545. 590. 635. 656. 696. 753. 797. 808. 1110. 1170. 1184. Nub. 41. 52. 81. 178. 191. 195. 247. 261. 270. 273. 297. 308. 336. 336 *not*. 354. 378. 400 *not*. 459. 538. 585. 623. 633. 644. 729. 755. 768. 811. 965. 1115. 1191 (?). Ran. 1. 18. 106. 121. 175. 187. 223. 226. 345. 346. 388. 578. 775. 800. 822. 823. 1038. 1043.

1159. 1499. Eq. 91. 137. 152. 159. 160. 255. 330. 414. 485. 663. 696. 703. 771. 791. 1327. 1344. Ach. 1. 3. 7. 16. 17. 24. 26. 68. 81. 86. 106. 114. 142. 204. 211. 217. 230. 236. 239. 263. 265. 266. 279. 285. 295. 308. 330. 332. 345. 391. 398. 410. 411. 415. 479. 549. 559. 681. 739. 771. 961. 995. 997. 1086. 1128. 1158. 1211. Vesp. 36. 85. 92. 128. 184. 338. 369. 502. 544. 555. 606. 618. 730. 855. 1035. 1294. 1348. 1361. 1467. 1478. Pac. 1. 7. 52. 83. 85. 97. 212. 251. 303. 380. 386. 733. 755. 758. 764. 778. 830. 981. 1024. 1047. 1060. 1090. 1167. 1174. 1210. 1216. Av. 13. 42. 152. 167. 212. 261. 336. 382. 399. 402. 575. 581. 598. 685. 877. 1177. 1310. 1379. 1427. 1473. 1636. 1647. 1705 bis. Eccl. 378. Thesm. 365. 754. 947. Lys. 8. 380. 477. 520. 519. 923.
Ejus poema Μαργίτης Av. 913.
Παλαμήδης Pac. 916. Vesp. 710. 1108. 1122.
Παναίτιος Ran. 1491.
Πείσανδρος Nub. 1050.
Πίνδαρος Pl. 9. 210. Nub. 107. 223. 299. 740. Ran. 320. 439. 963. Eq. 624. 1263. 1329. Ach. 61. 127. 637. Vesp. 306. Pac. 73. 153. 251. 313. 697. 1298. Av. 515. 929. 941. 1121.
Ἵπορχήματα Av. 926.
Πλάτων ὁ κωμικὸς Pl. 177. 179. Nub. 1419. Ran. 303. 427. Ach. 22. 352. Pac. 313. Eccl. 71.
Ἀδωνίς Vesp. 1310.
Ἀμριάρος Pl. 174.
Δαίδαλος Nub. 663.
Ἐρσταί Ach. 352. Pac. 73. Av. 798.
Ζεὺς κακούμενος Pac. 1244.
Κλεοφῶν Ran. in arg. et 303. 679. 681.
Λάκωνες Av. 471.
Μαμμάκωσι Ran. 990.
Νίκαι Av. 1297. Lys. 288.
Παιδάριον Ran. 308. Pac. 733. 948.
Πείσανδρος Nub. 249. Vesp. 592. Av. 1556.
Περικλῆς Nub. 109. Av. 1297.
Ποιητής Ran. 1159.
Σκευαί Ran. 367. Vesp. 1312. Av. 151.
Σορισταί Nub. 331. Vesp. 157. Pac. 792. Av. 299.
Σύρραξ Av. 168.
Ἵππερόλος Nub. 558. Av. 121. Thesm. 808.
Φάων Pl. 179.
Πλάτων ὁ φιλόσοφος Pl. 362. 388. Nub. 360. 609. 1417. Ran. 1374. Eq. 634. Vesp. 730. 795. Av. 475. 1701. Thesm. 21. 500.
— ἐν Νόμοις Pl. 55. Eccl. 355.
— ἐν τρίτῳ Νόμῳ Nub. 1273.
— ἐν Εὐθύδημῳ Ran. 202.

Πλάτων ἐν Εὐθύρρουν Vesp. 846.

— ἐν Θεαιτήτῳ Av. 695.

— ἐν Ἰωνί Pac. 835.

— ἐν Μενεξένῳ Pl. 823.

— ἐν Πρωταγόρᾳ Nub. 361. Ran. 1513.

— ἐν Συμπόσιῳ Ran. 84.

— ἐν Φαίδρῳ Nub. 94 (?). Vesp. 1182.

— ἐν Φαίδρῳ Pl. 362.

Πλούταρχος Pl. 385.

Πολέμων Av. 645.

— ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθηνῆσιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας Av. 11.

Πολύβιος Pl. 550.

Ποτέλλας Vesp. 1240. Thesm. 529.

Προδίκου Ὁραὶ Nub. 361.

Πτολεμαίου Φιλοπάτορος τραγωδία Ἀδωνίς Thesm. 1059.

Ῥαῖος Ran. 651.

Σαλυστίας Pl. 725.

Σαννυρίων Δανάη Ran. 367.

Σαπφώ Pl. 729. Vesp. 1240. Pac. 1174. Thesm. 401.

Σαρξαναπάλλου ἐπιγράμμα Av. 1021.

Σέλευκος ἐν τῷ πρὸς Ζήνωνος προτατικῷ Thesm. 1175.

— ἐν τῷ πρὸς Πολύβιον προτατικῷ Thesm. 840.

Σιδύλλας Pac. 1095.

Σιμωνίδης ὁ Ἀμώργιος Pac. 1148.

Σιμωνίδης (ὁ Κεῖος) Nub. 1356. Eq. 1321. Ach. 740. Pac. 117. 697. 736.

Av. 1410. Ejus μέλη Vesp. 1222. Av. 1301. τέθριπποι Eq. 405.

Σκολιά Ach. 977. Vesp. 1239. Lys. 1237.

(Σουσαρίων) Lys. 1038.

Σοφοκλῆς ὁ γραμματικός Ran. 1033.

Σοφοκλῆς ὁ τραγικός Pl. 72. 355. 493. 524 (?). 541. Nub. 1163. Ran. 73. 75. 191. 344. Ach. 75. 638.

710. 961. Vesp. 29. 462. Pac. 531. 697. 1126. 1164. Av. 275. 515. 1240. Lys. 8. 1257.

Ἀόμας Nub. 257.

Αἴας Λοκρός Av. 933. Thesm. 21.

Αἴας μαστιγοφόρος Nub. 616.

Αἰχμηλωτίδες Ran. 231.

Ἀμφιάρεος Ran. 481. Vesp. 1510.

Ἀντιγόνη Ran. 368.

Δαίδαλος Pac. 73.

Ἐλένη Eq. 84.

Ἰδέατρα Pl. 935.

Ἰνναχος Pl. 727. 807. Eq. 1150. Pac. 73. Av. 1203. Eccl. 80.

Λαοκῶν Ran. 665.

Μάντις Ran. 588.

Μώμος Pac. 353.

Ναύπλιος Pac. 1126.

Νόβη Vesp. 579.

Οἰδίπους Ran. 73 *not*.

Οἰκλῆς Eq. 498.

Οἰνόμαχος Av. 1337.

Πηλεὺς Nub. 1417. Eq. 1099. Av.

851. 857. Thesm. 870.

Ποιμένες Eq. 1150.

Πρίαμος Vesp. 289.

Τεύχος Nub. 583.

Τηρέως Av. 100. 281.

Τριπόλεμος Ach. 217.

Τυρώ Ran. 357. Lys. 138.

Τυρώ δευτέρα Av. 275.

Φινεύς Pl. 635.

Χρύσης Ran. 191. Vesp. 846.

Στησίχορος Av. 1302. Pac. 775. 800.

Ejus μέλη Vesp. 1222. Ὅρεσταια Pac. 797.

Στράβων Nub. 331 *not*. Eq. 1091.

Στράτις.

Ἀνδάντη Ran. 146. Pac. 347.

Κνηστίας Pl. 550. Ran. 404. Av. 1569.

Ποτάμιος Pl. 1194.

Πύτισος (?) Vesp. 1346.

Τρώϊλος Vesp. 1346.

Σύμμαχος Pl. 682. 1011. Nub. 817.

864. Lan. 745. 1227. Eq. 84. 755.

963. 979. 1126. 1256. Ach. 472.

877. 1128. Vesp. 2. 1302. Pac. 916.

Av. 17. 58. 168. 303. 362. in annol.

440. 704. 877. 988. 994. 1001. 1121.

1273. 1283. 1294. 1297. 1363. 1379.

1681. 1705. Thesm. 393. 710.

Συνέσιος Pl. 7. 42. 621.

Σωκράτης (ὁ γραμματικός) Eq. 963.

Σωσικράτης ἐν τῷ β' τῶν Κρητικῶν Av. 521.

Σώφρων Pl. 1050. Nub. 756. Ach. 3. 204. 263. Pac. 28. 526. Thesm. 846.

Lys. 17.

Τέρπανδρος Nub. 595. Ach. 13.

Τηλεκλείδης Ach. 860. Av. 17.

Ἀμικτύονες Av. 988.

Ἡσιόδοι Vesp. 1187. Av. 1126. Thesm. 168.

Ἡρυτάναις Vesp. 836.

Στεφροί Pac. 1040.

Τήλερος Pl. 725.

Τιμαχίδας Ran. 55. 223. 611. 638 (?). 849. 1211. 1270. 1282. 1296.

Τιμόθεος (Τιμαχίδας ?) Ran. 1453.

Τιμοκλῆς ὁ Ῥόδιος Vesp. 1063. Ach. 532.

Τραγωδία Ach. 3. 330. Eq. 221.

Τρύφων ἐν β' περὶ Ἀττικῆς προσωδίας Av. 877.

Ὑπερίδης Pl. 725.

— ἐν τῷ Δηλιακῷ Av. 880.

Ὑπομνήματα (scholia in Aristophanem) Pl. 385. 1037. Ran. 1248.

Vesp. 544. 968. Pac. 758. Av. 283.

556. 1075. 1242. (ubi σχολικά ὑπομνήματα.) 1403.

Ὑπομνηματισταί Lys. 485.

Φαινός Eq. 963. 1129. 1150. 1220. 1256.

Φάλαρις Pl. 142.

Φανόδημος Vesp. 1239. Av. 873.

Φερεκράτης Ran. 1308. Ach. 86. Vesp. 289. 1502. Lys. 158.

Ἄγριος Eq. 762. Vesp. 1509. Av. 858. 1294. Eccl. 355.

Ἀντόμοιοι Pac. 477.

Ἐπιδήμονες Vesp. 544. 968. 1034.

Κραπάταλοι Pl. 388. Pac. 749.

Παννυχίς Pac. 1242.

Πέρσαι Ran. 362.

Χεῖρων Ran. 1308.

Φερεκίδης Eq. 1321.

Φυλάκιος. Μῆνες Av. 1047.

Φυλῆμων Av. 39.

Φυλῆτις ὁ Ἐφέσιος Pac. 1071. Av. 962.

Φιλονίης. Πανδιονίς τετραλογία Av. 281. Τηρέως ἢ Ἐποψ Av. 281.

Φυλόξενος ἐν Γαλατείᾳ Pl. 290.

— ἐν Κόλυμπι Pl. 290. 298. 301.

Φυλόστρατος ἐν τῷ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως βίῳ Ran. 216.

Φυλόχορος Pl. 972. 1146. Nub. 213. Ran. 720. 1033. 1196. Ach. 220.

1076. Vesp. 210. 240. 544. 718.

947. Pac. 145. 242. 466. 475. 477.

605. 665. 990. 1031. Av. 721. 766.

997. 1106. Eccl. 193. Lys. 1138.

— ἐν Ἀθήναις Lys. 173. 1094.

— ἐν τῇ τετάρτῃ Av. 556.

— ἐν τῇ ἑκτῇ τῶν Ἀθίδων Ran. 218. Lys. 835.

Φυλόλλιος Pl. 179.

Πλύντριαι Av. 1569.

Φρόνιχος (ὁ γραμματικός) Nub. 756. 967. Pac. 618.

— ἐν τῇ σοριστικῇ προπαρασκευῇ Pac. 415.

Φρόνιχος (ὁ κωμικός) Nub. 556. Ran. 13. 838. Vesp. 300. 380. Pac. 344.

Av. 750.

Ἐριάντης Vesp. 1348. Av. 1297.

Κωμασταί Av. 1566.

Μονότροπος Av. arg. et 11. 997. 1297.

Μούσαι Ran. arg.

Ποάστριαι Av. 1297.

Σάτυροι Nub. 1154. Vesp. 82. Av. 1463.

Φρόνιχος (ὁ τραγικός) Ran. 910. Av. 750.

Ἀνταῖος Ran. 688.

Κρόνος Av. 988.

Μιλήτου ἄλωσις Vesp. 1490.

Φοίνισσαι Vesp. 220.

Φωκυλίδης Nub. 240.

Χαῖρος Ran. 1028. Vesp. 672.

Χάραξ ἐν τῷ δ' Nub. 508.

Χάρης Ay. 877.

Χρησμοί Pl. 9. 1002. 1159. Nub. 133.

144. 371. 922. Eq. 729. 886. 1013.

1040. 1659. 1091. Ach. 3. 1153. Pac.

622. Av. 968. 978.

INDEX GRÆCUS IN SCHOLIA.

Vocabula Græcobarbara asterisco notavimus.

*δὲθ' ad Eq. 767.
Ἀγάθων Τισαμενοῦ Ran. 83.
ἀγαπούσα pro ἀγαπῶσα Plut. 642.
Ἀγέλαστος πέτρα Eq. 785, 36.
ἀγελοῖως Ran. Arg. I, 19.
ἀγιότης Plut. 682, 34.
ἀγχιιστροσιδής Nub. 178.
ἀγκύρωμα Eq. 762, 21.
ἀγκών i. q. νώστικός Acl. 96.
ἀγνωτος Ran. 926.
ἀγορά significationestres Acl. 21.
ἀγρευτικὸν σύκων σκευὸς Eq. 262, 20.
ἀγρευτής Vesp. 368.
ἀγριελαία Pl. 943.
ἀγριελαῖος Pl. 586, 31.
ἀγρικρέμμον Pl. 253, 1; 283, 11
ἀγριοσηγός Eq. 464, 31.
ἀγριόχοιρος Pl. 304.
ἀγριοκοῖς ἀγροῖκος Nub. 43.
ἀγροτέρα Ἄρτεμις Eq. 660.
ἀγριεύς Ἀπόλλων Vesp. 875.
Ἀγχιμόλιος Ἀγχιμόλος Lys. 1153, 23.
ἀγχορή et ἀγχορη Acl. 125.
ἀγωνίσματα ὀκτώ Av. 292, 8.
ἄδεια ποιητικὴ Nub. 1238, 36.
ἄδεται διπλῶς ἡ ἱστορία Pl. 173, 52.
ἀδοκμονία ad Acl. 31, 28.
ἀδιόθετος Nub. 1367, 20; Eq. 345, 19.
ἀδιανοητεύεσθαι Av. 1377.
ἀδιάφοροι γέλωτες Nub. 1073.
ἀδιόσχ' i. οἱ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α
Nub. 1480.
ἀδολέυστος Pl. 1158.
ἀδροτέρως διαλέγεσθαι Eq. Arg. I, 15.
ἀερόποδες Av. 1354, 8.
ἀζυμος Eq. 1181.
ἀηδίζειν Eq. 946. ἀηδίζεσθαι ib. 892.
Av. 961.
ἄθ' Eq. 103, 17. ἄθ' ἄρξας ἄθ' ἄρξας Pl.
673.
ἄθ' ἄρξας Nub. 1371, 52.
*ἄθ' ad Pl. 1206, 42.
Ἀθηνᾶ σώτειρα Ran. 378.
Ἀθηναία πόλις Av. 828.
Ἀθηνάων correpto αι Polyzelus Pl.
550, 35.
Ἀθηνᾶς νοοὶ δύο ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως
Eq. 1169.
Ἀθηνᾶς Av. 574.
Ἀθμονεύς ejus tribus sit Pac. 190.
ἄθρος Acl. 26.
ἄθρογλωττία Eq. 136, 5.
αἰγίπους Ran. 230, 17.

Αἰγλή Pl. 701, 30.
αἰγοβάτης Ran. 230, 9.
αἰθαλοκομπία Eq. 696, 51.
αἰθρία producto i. Nub. 371, 18.
αἰματοδεκτικός Th. 754.
αἰματοποτεῖν Eq. 198, 1.
αἰσθάνεσθαι. αἰσθάνθεις Ran. 644.
αἰσθόνται Lys. 1089.
Αἰτναῖοι ἔπποι Pac. 73, 37.
Αἰτναῖοι κύνθαροι Pac. 73.
αἰχμαλωτισμός Nub. 186, 37.
αἰψήρος Nub. 1225.
ἀκαλήρη Eq. 422, 19.
ἀκάρδης Av. 1473, 19.
ἀκαρεῖ Pl. 244, 16.
ἀκαρῶς Pl. 244, 23.
ἀκατάμικτος Lys. 656.
ἀκναπτος Lys. 933.
ἀκολος Eq. 51; 263; 404, 46.
ἀκολουθητικός Acl. 977.
ἀκριβολογεῖσθαι i. q. ψεῖδεσθαι Pl. 588.
ἀκρόδουρον Eq. 675, 47.
ἀκροθώρας Acl. 1133, 25.
ἀκροκένεαιος. de accentu Acl. 142.
ἀκρομήσσης Acl. 1133, 25.
ἀκροχολία Acl. 211, 5.
ἀκρόχολος Eq. 41, 46.
ἀκρωτηριάξιν Lys. 1093, 1094
ἀκτίον Nub. 1131, 19.
ἀλαχρονικός Vesp. 325.
ἀλαχρονικός Av. 1028.
ἀλέα Ran. 246.
ἀλειπτικῶς Eq. 492.
ἀλεκτρονίς ad Nub. 226, 51.
Ἀλεξήνωρ Pl. 701, 31.
ἀλέπιτος Lys. 735, 737.
ἀλετρεύειν Nub. 1360.
ἀλετριδανός ἀλετριδανός Pac. 259.
ἀλέωρα Ran. Arg. I, 21.
ἀληθείαις, ταῖς, Acl. 654, 10.
ἀληθές ἀληθές Eq. 89; Pac. 1071, 31.
ἀλθαντες Ran. 186, 15; 194, 21.
ἀλκα (alica) Vesp. 737.
Ἀλμους Ἀεοντίδος φυλῆς Av. 496.
ἀλίσκειν Nub. 167.
Ἀλκιστὴς Vesp. 1239, 43.
Ἀλκιβιάδαι τέσσαρες Ran. 1422, 35.
ἀλκυονίδες s. ἀλκυονίδες ἡμέραι, Ran.
1309; Av. 250, 41; 1594.
ἀλλὰ ὅχ' Ran. 1506.
ἀλλαχτόν Ran. Arg. IV, 7.
ἀλλαντοσιός Eq. 490.
ἀλλ' ἤ Ran. 506, 8.

ἀλλοιολογία Pac. Arg. I, 6.
ἄλλος καὶ ὁ Χαιρεσὼν δὲ τοιοῦτος ἄλλος
ἔοικε θ' αἰξί Vesp. 1413, 35.
ἀλλόχρους Pl. 530.
ἄλλως τε δὲ καὶ— Vesp. 41.
Ἀλμίων Av. 281, 28.
ἀλυστιὰν Nub. 442.
ἀλύνειν Acl. 31, 30.
Ἄλυσκος Lys. 403.
ἀλυσσιδωτός ad Pac. 1224.
ἀλριτοποτεῖν ex ἀλριτοπωλεῖν corru-
ptum Pl. 1037.
ἀλωσιν, ἄλως Eq. 392, 39.
ἀμάλδυναν Pac. 380.
ἀμάξιον Nub. 864.
ἀμαρτῆσαι Eq. 445, 19. διαμαρτῆσαι
Eq. 694.
ἀμειλώθριον (ἀμειλωθρίδιον) Nub. 137,
38.
ἀμειλήτης Av. 639.
ἀμνημόνευσι χρόνον Ran. 1266, 31.
ἀμνιον Thesm. 754.
ἀμολγός Eq. 963, 16.
ἀμοργίς Lys. 735.
Ἄμοργου, Ἄμοργοντος Lys. 150.
Ἀμπελίτης. Ἀμπελιώτης Pl. 925, 32.
ἀμπελόπρασον Eq. 677.
Ἀμπρακιώται s. Ἀμπρακιώται Pl. 1002,
14.
ἀμπερεύειν et ἀμπερον Lys. 289.
ἀμύλατος Pac. 1195.
ἀμρινακτίζειν Nub. 595, 26.
ἀμριβάλλειν *ambigere* Ran. 73.
ἀμρίκαντις Eq. 1236.
ἀμρίκοιλος Ran. 8; Eccl. 833.
ἀμριμάσχλος ad Eq. 882.
ἀμριπλῆς Acl. 217.
ἀμροκικός κῆδος Av. 1032.
ἀναβάτης *lilio* Acl. 321.
ἀνάβ' αἰξί Pl. 748.
ἀναγκάα, τὰ, sensu obsceno, Pac. 1176.
ἀναγκαιότερα ἐξηγησις Pac. 1230.
ἀναγκραῖ τῶν λείων Vesp. 496.
ἀνάξμα Av. 1243.
ἀναζυγῶν Nub. 744.
ἀναθυμᾶν κόπρον Ran. 186.
ἀνακίσθαι ἐν συμποσίῳ Vesp. 1214.
ἀνακινεῖν Ran. 320, 25.
ἀνακρέμων Pl. 1054, 2.
ἀναλύνειν Acl. Arg. I, ad calc.
ἀναμάττειν Pl. 669.
ἀναμωᾶσθαι Ran. 1323.
Ἀναξαγορίκος Ἀναξαγόρειος Nub. 380.

ἀναγκαστικά ἀναγκαστικά Ran. 354, 19, 27.
 ἀναπόδοτον Ran. 1285, 8, 20.
 ἀναποιεῖν ἱμάτια Pl. 1663.
 ἀναπολεῖν Vesp. 1284.
 ἀνάπτειν τὸν μοῖρων ὁδὸν Ran. 1238, 35.
 ἀναπερυσσεσθαι Eq. 1344, 46.
 ἀναρριγᾶσθαι Pac. 70.
 ἀναρρῦναι Pac. 890, 37.
 Ἀναρρῦσαι Apaturiorum dies Pac. 890.
 ἀνασκολῆ Lys. Arg. I, 9.
 ἀνασχῆσμαι et ἀνέξομαι Ach. 297.
 ἀντάσις Ach. 16.
 ἀνατεταμένως Ran. 1282.
 ἀνατορά Av. 13, 52.
 ἀνατορά τοῦ οἴνου Ach. 179.
 ἀνατρυᾶν Pl. 669.
 ἀνάχωμα Eq. 527, 49.
 ἀνδροχῶς ἀνδρόχην Av. 122, 47.
 ἀνδρίαντες φυλῶν Pac. 1183, 42 sqq.
 ἀνδρῶς Ran. 47, 29.
 ἀνείδεος Ran. 1497.
 ἀνελευθερίτης Pl. 590, 51.
 ἀνένδωτος Ach. 180, 7.
 ἀνενοχλήτος Av. Arg. III, 1.
 ἀνεπικωλύτως Nub. 25, 8; Eq. 379; adjunct. Eq. 527, 48.
 ἀνεπίτατος Pl. 83.
 ἀνέργεσθαι. ἀνέλθῃς i. q. ἀνελεύσῃ Pac. 125.
 ἀνησιδώρα Av. 971.
 Ἀνησιτήρια Ach. 961.
 ἀνὸςμιος et ἀνὸςμιος Ran. 1150.
 ἀνὸρακακῆς Ach. 326.
 ἀνὸρποφῆρ Ran. 1418.
 ἀνημᾶν Eq. 772.
 ἀνίσχυρος Pl. 946, 5.
 Ἄνιος κρίθανον Ach. 86, 43.
 ἄνιος ἤλιος Av. 835, 52.
 ἄνιος Thesmophoriorum dies primus Thesm. 80.
 ἀνοηταίνειν Av. 1003.
 ἀντήρης ad Eq. 452.
 ἀντεμάζειν Pac. 1112.
 ἀντεμᾶναι v. l. ad Pac. 476.
 ἀντεστραμμένως Vesp. 1365.
 ἀντενυοῖν Pl. 1030.
 Ἄντιζ Pl. 784, 12.
 ἀντιδότης Vesp. 201.
 ἀντικαταλλάσσειν Nub. 640.
 ἀντικολοκεῖν Eq. 725, 52.
 ἀντιτύπησις Ran. 844.
 ἀντιπρόσωπος Thesm. 902.
 ἀντίπρωσις Vesp. 135.
 ἀντίσιγμα Ran. 153, 40.
 ἀντιστρέφειν *antistropham esse*, Ach. 1037. ἀντιστρέφουσα, ἤ, *antistrophā*, Pac. 883, 21.
 ἀντιστροφή Nub. 593, 27 sqq., 949; Ran. 440, 24; Eq. 616, 49, 7.
 ἀντιστροφος i. q. ἀπόστροφος Pl. 3, 21.
 ἀντίστροφος, ἤ, Nub. 333, 16; 518, 49; 595, 39, 3; Eq. 503, 2; 683; Pac. 485, 797, 53 sqq.
 ἀντίστροφος, 6, Ran. 970, 31
 ἀντιστροφή Pl. 1131.
 ἀντιφάρμακος βοτάνη Pl. 303, 38.

ἀντίφορος Ach. Arg. I, 29.
 ἀντίχειρ Ach. 217.
 ἀντίψυχος Ran. 339, 44.
 ἀντιψωμίζειν Eq. Arg. I, 25.
 ἀντροβος Pac. 313, 27.
 ἀνυπόκριτος Av. 798, 16.
 ἀνυπότακτος Ran. 1344, 10.
 ἀνύειν ἀνύειν Pl. 229; Vesp. 30.
 ἄξεστος ἐν ποιήσει Ran. 86.
 ἄξιόλογοι τὸν τρέπον ἵπποι Pac. 73, 38.
 ἄξιουσι τεύεσθαι Nub. 876.
 ἄξιωματικός Pl. 550, 28.
 ἀπαγγέλλειν ποιήματα, ἀπαγγελία ποιημάτων eis τὸ θέατρον Vesp. 1109.
 ἀπάγειν τὸν ἑαυτοῦ βίον Pac. 363, 37.
 ἀπαίολη ἀπαιολή Nub. 1150.
 ἀπαίτειν i. q. ἀποδέχεσθαι Eq. 408, 17.
 ἀπαίτησις ἀπάτησις Eq. 924.
 ἀπαυοῦσθαι Pl. 590, 47, 49.
 ἀπαυοῦσθαι Pl. 590, 46.
 ἀπαλέξιν Nub. 1063, 14.
 ἀπαναίσιγναι Nub. 1116.
 ἀπαρσασκῆστος Av. 392.
 Ἀπατορία Ἀπατορία Ach. 146, 16 sqq.
 Ἀπατορία Pac. 890.
 ἀπατουσῶν Pl. 271, 5.
 ἀπεμᾶναι Pac. 476.
 ἀπερίεργως Pac. 25.
 ἀπερίσκεπτος Ach. 639.
 ἀπηνέστερον Nub. 123.
 ἀπισχυοῦν Pac. 482, 35.
 ἀπισχυρίζεσθαι Pl. 1096, 24.
 ἀπλοῖος Ran. 82.
 ἀπλοῖος Nub. 627, 35.
 ἀπλοῖος Ran. 1459; Vesp. 738; Av. 122, 44.
 ἄπλωμα Av. 1218.
 ἀπόδεγμα Vesp. 968, 53.
 ἀπαγγέλλειν Pac. 483, 5.
 ἀπόδεκτος λέξις Ach. 272.
 ἀποδοισμοποιεῖσθαι Ran. 1340.
 ἀποδυσπετεῖν Pl. 361; Vesp. 1; Eq. 608, 16.
 ἀποθεραπεύειν Eq. 776.
 Ἄποθερον Pl. 1121, 28.
 ἀπόθεσις τοῦ λόγου Nub. 176, 1075.
 ἀποθετικὸν σχῆμα Pl. 8.
 ἀποκερδῆσαι Pac. 1094.
 ἀπόκινος Eq. 20.
 ἀποκοπή χοροῦ Lys. 1149.
 ἀπολεπίζειν Nub. 811, 47.
 ἀπολέπισμα Ach. 469.
 Ἀπολλώνια, τὰ, Nub. 134.
 ἀπολογίζεσθαι Pl. 902.
 ἀπόλουμα Eq. 1401.
 ἀπόλουτρον Eq. 1401.
 ἀπόλυτος Av. 63.
 Ἄπομαδίζειν Eq. 373, 6.
 ἀπομέμψεσθαι Nub. Arg. V, 32.
 ἀπομεσόμενον (ἀπομασόμενον Valck.) Eq. 814, 39.
 ἀπομισθῶν Pac. 347, 37.
 ἀπομύζειν Pl. 293, 41.
 ἀπονασθαι Ran. 833.
 ἀπόξυσμα v. l. ad Pac. 48.
 ἀποπέμπειν εἰκόνα Nub. 346, 11.
 ἀποπίσμα (ἀποπίσμα v.) ἔλαιον Nub. 45; Eq. 806, 40.

ἀποπλάνημα Nub. 729.
 ἀποπνευματίζειν Pac. 891, 18; 892.
 ἀπορνήσις Av. 212.
 ἀπορνήσθαι Av. 654.
 ἀπορραφανίδωσι Pl. 168, 37.
 ἀπορρητα Ran. 362, 11 sq. et ad Thesm. 363.
 ἀποσκέπτεσθαι Nub. 1200, 42.
 ἀποσκήρωμα Ach. 553.
 ἀποσθετής Pl. 359.
 ἀποστοργίζειν Eq. 909, 1 et Pl. 817.
 ἀποστάλαγμα Pac. 1184.
 ἀπόστροφον ποιεῖσθαι Proleg. I, 47.
 ἀποσυγγράφειν Nub. 107, 35.
 ἀποσχεδιάζειν Vesp. 544, 35; 1169, 42; Pac. 990, 18.
 ἀπότασις Av. Arg. II, 1.
 ἀποτάσσειν Av. 705.
 ἀποτινάσσειν χιτῶνα Ach. 346.
 ἀποτυμπαίνεσθαι Av. 1017.
 ἀπόφανσις ἀπόφανσις Ran. 1150, 2.
 ἀποφαντικός ἀποφαντικός ad Pl. 505, 9.
 ἀποφαντικῶς Pac. 1290. ἀποφαντικῶς ἀποφαντικῶς Ran. 1150, 2; Av. 1329.
 ἀποφυλλίζειν Ach. 158; Pac. 1147.
 ἀπραγμοσύνη Nub. 1007.
 ἀπροβόλος Vesp. 1311; Eccl. 126.
 ἀπροσλόγως Vesp. 1172.
 ἀπρόσπλοκος Ran. 1340, 1.
 ἀπταίστως Pl. 579, 41.
 ἀραχνᾶσθαι Pac. 70, 4.
 ἀραχνῶν Pac. 70, 7.
 Ἀργεννοῦσα Ran. 541, 7.
 Ἀργεννοῦσαι ad Nub. 6, 22.
 Ἀργίνουσα Ran. 33, 35, 40; 191. Ἀργίνουσα ib. 35, 7.
 ἀργύρια Nub. 756.
 ἀρδάνιον Eccl. 1033.
 ἀρέσκειν cum acensat. Ran. 103.
 Ἄρης καὶ Ἐνυάλιος Pac. 57.
 ἀριδῆλος Pl. 948.
 Ἀρίμας Lys. 453, 36.
 Ἀρίωνος μῦθος Ran. 1315, 16.
 Ἀριστόνικος Laidis amator, Pl. 179, 19.
 ἀριστοποιεῖν Vesp. 613.
 Ἀρίστων Ran. 78, 12.
 ἀριετός Pl. 483, 1093, 1.
 ἀριετεύεσθαι Lys. 645, 30. ἀριετεύειν ibid. 33.
 ἀρματωλία Pac. 415.
 ἀρμωστῶν ἀρμωστῶν Nub. 253, 25.
 ἀρνού Nub. 730.
 ἀροσίμη γῆ Lys. 1174.
 ἀροστρία Pac. 1158.
 Ἄρουλλα Ach. 888.
 ἀρρητοποιός Pac. 883, 24.
 ἀρρητορία Lys. 642.
 ἀρρηγος, ἤ, ἀρρήγη Av. 1309.
 ἀρσενικοῦται Pl. 153, 36.
 ἀρσις Thesm. 274.
 ἀρτάδα Ach. 91.
 Ἄρτεμις χαλκίονος Lys. 1300.
 Ἄρτεμιον περιφρότης Ach. 850.
 ἀρτίσκος Pac. 1196.
 ἀρτοθήκη Pl. 763.
 ἀρτοπωλὶν ἀρτοπωλὶδα Vesp. 1403.
 ἀρτυτική ρίζα Eq. 894.

**Ἀργέννος* ad Av. 574.
ἀρχιλόστης Nub. 52, 28.
ἀρχιτεκτονία Pac. 143, 11.
ἀρχοντιῶν Vesp. 342.
ἄσθετος Ach. 18.
ἄσπελγειν Pl. 1093.
ἀσπῆμος Ach. 472.
Ἀσκληπιοὶ δύο Pl. 621, 35.
Ἀσכולία, *ἀσכולιάζειν* Pl. 1129.
ἀσπάλαις σπάλαις ad Ach. 879.
ἀσπίς i. q. *τάξις* Lys. 282.
ἀστειεσθαι Ach. 1058, 19.
ἀστειεσθαι Nub. 800, 53. Eq. 434, 30, 1203.
ἀστεισμός Eq. 345, 22.
ἄστυον Thesm. 224.
ἀστυμαθής Pl. 424, 32.
ἀπυνάρτητος Ran. 1316, 1340, 2.
ἀπυνετοποιός Ran. 1286.
ἀσπερώνως Pl. 560.
ἀτεγνῶς ἀτέγνως Pl. 109, 13, 22.
ἀτονεῖν Pac. 482, 21.
ἀτόπημα Vesp. 1001.
ἀτρεμίζειν Nub. 740.
ἄτταγῆν Vesp. 237.
ἄττελαδος s. *ἄττελεδος* Ran. 932, 21; Ach. 150.
Ἀττική διήγητο εἰς δ' μερίδας Lys. 58.
αἰθήρ Pac. 831, 30.
αἰθωρός Ach. 16.
αἶος γέγονα περιμένων Ran. 194, 18.
αἶρα non αἶρα Ran. 314.
αἰροφόρητος Ran. 1437, 25.
αἰταροῦν Av. 893.
αἰτοὶ i. q. οἱ Ἀττικοί Nub. 315, 30; 928; Ran. 990, 13; Av. 695, 36.
αὐτοκλήτος Pl. 1190.
αὐτοκλήτως Av. 1562.
αὐτοπροζήρετος Pl. 1190.
αὐτοπροσώπως Nub. 146.
αὐτοπώλης Pl. 1155, 34.
αὐτοσχέδιος Eq. 539.
αὐτοσχέδιως Ran. 303, 29.
αὐτουργεῖν Av. 893.
αὐχένιον Pac. 142.
ἀχαρτέον Eq. 921, 37.
ἀχετηρία Eq. 1159, 33.
ἀχρήγσις (διήγησις v.) Nub. 1364, 11.
ἀφιέρωμα Nub. 83, 32.
ἀφιέρωται ἀνιέρωται Pl. 733, 17.
ἀφρόδευμα Pac. 137.
ἀφροεπτήριον Pl. 1184, 8.
ἀφρορίζειν Ran. 1465, 6.
ἀφροσίωσις Eq. 1151, 11.
Ἀφροδίτη in Piræo Pac. 145, 24.
Ἀφροδίτη ἄνοσις Pl. 179, 27.
Ἀχαιοὶ, *Μέροπος υἱός* Pac. 363, 54.
ἄχνη Ach. 108.
ἀχαρίτως ἀχαρίτως Ach. Arg. I, 14.
Ἀχέρους Ἰπποθωοντιδὸς φυλῆς Eccl. 362.
ἄχυρός Vesp. 1310.
ἄχυρον Vesp. 1310.
ἄψιλλορος Eq. 518.
Accentus diminutivorum in ων, ad Plut. 1097, 39 sq.
βαδίζειν, *βαδίσσας* (*βαδίζετε* R.) Pac. 500, 34.

βάθριον Thesm. 264.
βαθύς (*barbatus*) Ran. 965, 50.
βαθύς τοῖς κακοῖς Ach. 856.
βαίτα Vesp. 1138. Nub. 10, 7.
βαίτη Ran. 1159, 26; Vesp. 738; Av. 122, 46, 51.
Βακιδὲς τρεῖς Pac. 1071.
**βακχία* Pl. 476, 47.
Βάκχος Eq. 408.
βαλάνος scipionis Pl. 278, 29.
βαλδὶς Eq. 1159.
βαλλαντιόμορος Vesp. 1187, 32.
**βαλχαμέλαιον* Pl. 925, 34.
βαρδαρόδης Pac. 753.
**μπαρμπερεῖον* Pl. 338, 45.
βαρρυρήμιον Ran. 839.
βασιλεύς, ἀρχὴ τις Ach. 1224.
βασιλεύς et τύραννος differunt Ach. 61, 52.
βασιλικὸς ὄρνις Pac. 1078, 54, 1.
βάσις metrica Nub. 651, 39.
βάταλος Pl. 1011, 21.
βατηρία βακτηρία Pl. 272, 10.
βάτος Pl. 1011, 24.
βατράχειον Eq. 522, 16.
βατραχίς Eq. 522, 17.
βατύλη Pl. 1011, 15.
βαυκισμός Eq. 20.
βαύνος Ach. 86, 38.
βδέειν Ach. 256; *βδέσσης* Pac. 87.
βδέλυγμα Pl. 454, 28.
βέκκος Nub. 397, 37; *βέκχ* *ibid.* 1.
Βελλεροφόντης ἀπατήσας τὴν τοῦ Ἡροίου γυναῖκα Pac. 141, 50.
βελονοβήκη Pl. 175, 1.
βεηόθυρον Ran. 938.
βήλον Ran. 938.
βενεῖν etymologia Ran. 740.
βινεῖν, κινεῖν ad Pl. 193, 1.
βιφεραρίζειν Eq. 292.
βλήτων γλήτων Pac. 712.
βλημάζειν Av. 530.
βλίπτειν Eq. 794.
βόημα Ran. 249, 36.
βόησας Ach. 744.
βόλθιτος βόλιτος Eq. 658, 3; Ach. 1026.
βολίτου δίκη Eq. 658, 5.
βομβύλημα Nub. 158, 42.
βορός, de accentu Pac. 38.
βόσις Nub. 71.
βόσκημα Ach. 811.
βοσκός Av. 465, 3.
βότουλος Eq. 490, 8.
βουγάδος Pl. 873, 47.
βούγλωσσος Pl. 873, 47.
βουκεράλας Nub. 23, 47.
Βουκεράλεια Nub. 23, 50.
βούλεμα, βούλημα Pl. 493.
βούλεται δηλώσαι vel δηλώσειν Ach. 850, 11.
βουλήs εἶναι Thesm. 808, 29.
Βούπλος Av. 574.
βούπεινα Pl. 873, 46.
**βουρδωνάριος* Thesm. 491.
βούς, *βόας* Ach. 1018, 1027, 1031.
Βουταλίων Ran. 990, 17.
βούτομον Ran. 244.
Βρασιδάς Τέλλιδος καὶ Pac. 282.

βραχυπαραλήτως Pl. 253, 11.
βρενθῆσθαι etymologia Pac. 25, 49.
Βριτόμαρτις Ran. 1356, 29.
βρονταῖον Nub. 292, 294.
βροντώδης Ran. 844, 16.
**βροῦλα* Pl. 663, 7.
**βρύλον* Pl. 720, 36.
βυθός βυσσός Ran. 138.
**βυνοιονοιταρογένης* Ran. 966, 21.
βυρσεῖον Ach. 724, 37.
βυρσεύς Eq. 44, 369, 40.
βυρσοδέλης Ἀσιακόν, σκωτοδέλης Ἀττικόν Pac. 259, 14.
βύρσον Pac. 965.
βωλοκοπεῖν Pac. 566, 1148.
γάλα succus Pl. 719.
γαλακτώδης πλάκος Pl. 999.
γαμψῖν, *ἐγάμψας ἐγγαμο* Eccl. 1012.
γαμψῖν sensu obscuro Pl. 1081, 49.
γαμηλία Ἥρα Lys. 217.
γαμητήs Nub. 1068, 35.
γαρχαίρειν Ach. 3, 16.
γάργαρα Ach. 3, 15.
γαργαρέων Eq. 374.
Γαργηττός Αἰγυπτίος φυλῆς Thesm. 83.
γαυλός et γαυλός Av. 598.
γειτονεύειν τῷ θανάτῳ Nub. 846.
Γελάδας i. q. Ἀγέλαδας Ran. 501, 28.
γελάστρια Thesm. 1059.
γελισαῖν Vesp. 58, 368.
γελισσοποιεῖν v. l. ad Vesp. Arg. I, 29.
γελίος γελίος Ran. 6.
γελισσώδης Vesp. 566.
γελισσώδως Pl. 681, 17.
γελωτοποιεῖν Pl. 1129, 42; Ran. Arg. I, 12; Vesp. Arg. I, 29.
γελωτοποιοὶ ῥήσεις Pac. Arg. I, 35.
γεμίζειν Ran. 244, 14.
γενάρχηs Nub. 571, 3.
Γενετυλλίς Nub. 52, 48; Thesm. 139; Lys. 2, 19.
γενήσονται v. l. ad Eq. 926.
γενῆται σελήνη Nub. 1134, 39.
Γεραιστός Eq. 561.
Γέτας Ach. 243, 25.
γεωπονία γεηπονία Nub. 5, 17.
γεωργεῖν καὶ καρποῦσθαι ἀλλοτρίους πότους Eq. 392.
γεωργικὸς Ach. 275.
γῆνιος Ran. 1149.
Γηρυνεύς Eq. 416.
γῆρως γῆρως Nub. 855.
γίγαστον Ach. 275.
γίλνιος Eq. 1004.
γλάξ et γλαῦς Vesp. 1086.
γλαῦς, γλαῦκα γλαῦκων Av. 515, 14.
γλήγω et γλήγων Ach. 861.
γλυσίμα, γλίσχρον Pac. 193, 4.
γλουτός Eq. 481.
γλυκίδιον Eccl. 1174.
γλύκυσμα Pl. 660, 28.
γλωσσηματικόν Av. 1083.
γναρσεῖν γναρσεῖν Pl. 166.
γνάψις Pl. 166.
γνώμη, *κατὰ γνώμην ἐμὴν et κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς* Pac. 232.
γογγίζειν Ran. 745, 21.
γογγυλώδης Pac. 788, 10.

γοητευτικά περίπτα Pl. 590, 45.
 γόνος δρόνθων Ach. Arg. I, 26.
 γόνυ. γόνυος Ach. 1174, 39.
 γονυπετεῖν Eq. 112.
 γονυπετεῖσθαι Av. 501, 26.
 γοργός καὶ εὐκίνητος Pl. 561, 7.
 γοργός Pl. 325, 24.
 γούνα Nub. 72.
 γραῖδα, γραῖσι Pac. 812; Eccl. 896.
 γραβήθιος Pac. 812, 50.
 γραπτός λόγος Vesp. 961.
 γρύ. οὐδὲ γρύ φθέγγεσθαι Pl. 17, 21.
 γρύλισμός Pl. 17, 5; 133, 23.
 γρύττης Pl. 17, 9.
 γρύστι, γρύστοπώλης Pl. 17, 7.
 γύλιος Pac. 527, 788, 15.
 γύμνασμα μονωδίων Ran. 943.
 γυμνῇ τῇ κεφαλῇ κατὰ τὴν παροιμίαν
 Prol. II, 6.
 γυναικωδῶς Thesm. 575.
 γυναιξός Pl. 1059.
 γυναικός Pl. 1059.
 δαιμονιώδης Ran. 293.
 δαίμων ad Pl. 883, 27.
 δάκρυ Vesp. 836, 6.
 δαλόν Pac. 959, 22, 24.
 δαλός, ἀνάπτεον τὸν μοιρῶν δαλόν Ran.
 1238, 35.
 δαυλός Nub. 749, 12.
 δᾶος Ach. 243, 25.
 δειλιώτης Eq. 1151, 23.
 δεῖν i. q. δέον Nub. 1065.
 δεκᾶτή infantium Av. 494.
 δεκήμελος Av. 1256.
 δεκτέον, accipiendum, intelligen-
 dum, iac. 143, 8.
 δελεᾶς Ach. 739, 786.
 δελεῖς ὀργάνων ναυτικόν Eq. 762.
 δερμιλλεῖν Nub. 733, 1.
 δερκτικῶς Vesp. 943.
 δημάζειν Lys. 601, 54.
 δήμερχι Nub. 37.
 Δημήτηρ χοιροκότος Pac. 374.
 Δημήτριαν Pac. 214, 298.
 Δημήτρια Thesm. 948.
 Δημήτρια, τὰ, Ran. 338.
 δῆμος δῆμον Σρήτιος Nub. 144, 22.
 τῶν δῆμων Prol. XI, 2; XII, 2;
 Ran. 86, 49; 541, 5; 886; 997, 19,
 38. τὸν δῆμον Ach. 603, 3. v. l. ad
 Ran. 997, 19. τῷ δῆμῳ ad Ran.
 997, 38.
 δῆμοσθα Lys. 601, 1.
 δῆμοσιλῆς Pl. 550, 37.
 δῆμοδεστέως Ran. Arg. IV, 7.
 δια. Θουκυδίδης διὰ τῆς εἴς ἱστορεῖ Ach.
 270.
 Δία producto α Nub. 817.
 διαβᾶν διαβολήν Nub. 247.
 διαβολικός Nub. 449, 20.
 διάχλυμα Ran. 819, 44.
 διαγρυπτικῆς Eq. 277, 24.
 διαγωνίζεσθαι τὸν βίον Lys. 601.
 διαγωνισθεῖς Nub. Arg. III, 8.
 διακρήρτειν Ran. 79.
 διακόπτειν interpellare Vesp. 652.
 διακόμης Pl. 21, 38.
 διακρατεῖν Lys. Arg. II, 6

Διακρία Vesp. 1233, 14.
 διαλακωνίζεσθαι Vesp. 1169, 41.
 διαλαμπρός Pac. 774.
 διαλείπειν Ran. 257, 6.
 διαλέκτος et διὰλέξις Nub. 317, 46;
 318, 11.
 διαλελυμένως, oratione soluta, Eq.
 941, 10.
 διαλογίζεσθαι Vesp. 783.
 διαλυκωνίζεσθαι Vesp. 1169, 40.
 διαμαρτῆσαι Eq. 694.
 διαπανυγίζεσθαι Thesm. 94.
 διαπεραίνεσθαι συζυγίαν ὁμοιομερῇ Pac.
 1127, 13.
 διάπλασμα Vesp. 616.
 διαπληκτίζεσθαι Av. 440, 27.
 διαπόμψις Pl. 651.
 διαπρωτός Pac. 482, 28.
 διαρῆρυν, definire, Nub. 549, 26.
 διαρυνάσθαι Eq. 1150, 19.
 διαρτίζεσθαι Vesp. 440.
 Διάσια Nub. 408.
 διασκευή Ran. 1090. Apparatus sce-
 nicus Prol. II, 9.
 διασκορπίζειν Nub. 287.
 διασκορπίζειν τῇ λαμπάδι Lys. 1239.
 διασυρμός Pl. 407, 22; 797; Nub. 140,
 6; 320, 39; Eq. 344.
 διὰ ταχέων, διαταχέως Pac. 1, 33.
 διατιθέναι. εἰς τί με διαθήσεις Vesp. 697.
 δίχυλος Av. 292, 2.
 διατιθέναι τὴν μητέρα Vesp. 1178.
 διατίθεσθαι τὴν ῥῆσιν Nub. 1352.
 διατίθεσθαι ἐπ' ἑαυτὸν Ach. 31, 30.
 διατυπῶν χωρίον Ran. 186, 13; Eq.
 1151, 14.
 διατυπτεσθαι Eccl. 964.
 διαυγάζειν Pl. 744.
 διαύλιον δίχυλον Ran. 1264.
 διαυλοδρομεῖν Av. 292, 2.
 διαφώρας διαφερόντως Nub. 361, 48.
 διαχλευάζειν Ran. 320, 26.
 διαχυσίς καὶ ἡαρότης Ach. 265.
 διάχυσον Vesp. 1211.
 διαψήφισις 855, 16.
 διδάσκειν cur dicantur poetæ Pac.
 Argum. I, 8.
 διδοῦσιν Eq. 490; διδάσιν 494, 21.
 διδομᾶτος Ἀπόλλων Lys. 1281.
 διελεγκτικός Nub. 50, 39.
 διεκλυσμός Ach. Arg. I, 19.
 διευριπιδίζειν Eq. 19.
 διέχεια, Pac. 939, 9.
 διήρες ὑπερῶν Ran. 1159, 13.
 διηγεῖν Pac. 1159, 23.
 διδυράμβος i. q. διδυραμβοσιός Ran.
 357, 12.
 διυπνέειν χρόνος Pac. Arg. II, 16.
 διυθμονίζειν Thesm. 648.
 δικαυλογίζεσθαι Ach. 362.
 δικαυλόγος Av. 1705, 28.
 δικαιοπραγῆς Av. 1354, 11.
 δικασίς Pl. 277, 7.
 δικαστήριον i. q. ἐκκλησιαστήριον Eq.
 42, 10; Pac. 680.
 δικαστικός μισθός Ran. 140, 4, 10; Eq.
 51, 12; Vesp. 88, 13 sq; 300, 684.
 δικιλίς Eq. 641, 12.

δικορρατεῖν Ran. 1465, 14.
 δικορραξία Nub. 1019; Ran. 1025, 40.
 δικροστος Pl. 729.
 δικτυώδης Vesp. 99.
 δίνης Nub. 380, 5.
 διξέστος Thesm. 347.
 διοικήτρια Eccl. 212.
 διοισθαίνεσθαι, διοισθάνειν ad Nub. 449,
 25.
 Διονυσιακὸν δρᾶμα Nub. 337.
 Διόνυσος μελάναιγος Ach. 146, 35.
 διορατικώτερον Pl. 1048, 44.
 διορθωταί Ran. 1286.
 Διὸς Κόρινθος Ran. 439.
 διοσφραίνεσθαι Ran. 1075.
 διπενθημερῆς Pac. 775, 35.
 διπλοῖς Av. 122, 53.
 διπλοσήμενος Nub. 225, 39.
 διποδία Lys. 1243.
 Διπόλια Pac. 420.
 δισταγμός Eq. 22, 31.
 διστακτικός Pl. 147, 2.
 δίστιχα τετράμετρα Eq. 284, 9.
 διστιχεῖς περίοδοι Ach. 929.
 διστιχία Nub. 476, 54; 1345, 5; Pac.
 346, 7.
 δίστιχον Nub. 476, 50, 52.
 δισυλλαβία, δισυλλαβον Eq. 1263, 35.
 διυλιστήρ Pac. 535.
 διυρίδιον Ran. 121.
 διχορία Ran. 354, 22; Lys. Arg. I,
 29.
 διγῶς de duplici lectione Eq. 1285;
 Thesm. 1051, 1176; Lys. 493,
 1300.
 διώβολον δικαστικόν Ran. 140, 4.
 διώβολον ἐκκλησιαστικόν Pl. 171, 6.
 δοῖναι Pac. 259.
 δοῖναι αὐτῆς proverbium Eq. 984.
 δολιότης Eq. 331. δολιότητες Pl. 1154,
 26.
 δολιχοδρόμος Av. 292, 4.
 δορίαλος Ran. 516, 38.
 δόρπεια 890, 39.
 δοῦλοι ἐν ταῖς νομικαῖς ἐπωλοῦντο
 Eq. 43.
 δουροδόκη Thesm. 220.
 δογματικός Av. 936, 44.
 δογμός συζυγία Ach. 284, 47.
 δρᾶμα τραγωδίας Ran. 95.
 δράμακτα, τα, actio, Ran. 569.
 δρεπανομάχαρα Thesm. 1127.
 δριμύτι Eq. 946; Vesp. 62, 6.
 δρόμοι τρεῖς Nub. 28, 29.
 δρυόρακτος Eq. 675.
 δρύς, ὁ, ἡ, Nub. 402.
 δρύς, πᾶν δένδρον, Eq. 675, 46; Av.
 480, 37.
 δυαδικός Pac. 1127, 15.
 δύο, οἱ, Pl. 884, 39; Nub. 653, 42;
 Ran. 499; Eq. 240, 1067, 45.
 δύο genitivus Ach. 115, 36.
 δύο ποιεῖν, novam personam loqui
 facere, ad Ran. 314, 11.
 δυσαποσπάτως Pl. 1096, 4.
 δυσμεγῆς Ach. 584.
 δυσενέργητος Pl. 313, 54.
 δύσεργος γῆ Pl. 224.

- δύσκαμπτος Thesm. 68.
 δυσκαταμάχτος Eq. 259, 43.
 δυσσικονόμητος Pl. 47.
 δυσσιώνιστος Eq. 358, 44; Lys. 506.
 δυσσέργητος Av. 1490.
 δυσσπαρκαλοσύνητος Nub. 359, 629.
 δυσπόριστος Pl. 253, 53.
 δυστροπικός Ran. 826, 37.
 δυσφράστως Av. 1680.
 δυσωπητικῶς δυσωπικῶς Plut. 21, 42.
 δωδεκάσημος ad Nub. 456.
 δωρεάν adverbialiter Eq. 435.
 δωροδοκεῖν Eq. 834.
 εἶν δέρματα εἰς τὸ φάρμακον Eq. 44, 23.
 εἶν παρ' ἑαυτῷ ad Av. 1283, 32.
 εἶν τινα οὐδαμῶς Ach. Arg. II, 5.
 ἐγκαστρέται Vesp. 1019, 38.
 ἐγγεγύηται Pl. Arg. II, 30.
 ἐγγλωττον φίλημα Thesm. 131.
 ἐγγυμνάζεσθαι Pac. 7.
 ἐγκαρσιῶς Eq. 1159, 33.
 ἐγκατα Eq. 294, 40.
 ἐγκατάδης Eq. 1179.
 ἐγκατέσθαι. ἐν τισι δὲ οἱ δύο στίχοι συναρκεῖται Eq. 240.
 ἐγκέλαδος Nub. 158, 35.
 ἐγκέλευσμα Vesp. 909, 25.
 ἐγκεντρούν Vesp. 1074.
 ἐγκόβια ξύλα Eq. 1185.
 ἐγκυρῆας ἄρτος Eq. 822.
 ἐγκύλημα Nub. 184, 31. v. l. ad Ach. 408.
 ἐγκύκλιος παιδεία Eq. 188, 189.
 ἐγκύλιμα Nub. 32, 5.
 ἐγκυρεῖν. ἐγκευρηκῶς Av. 430
 ἑκχωμιολογικός Pac. 775, 34.
 Ἐγγελαῖς Lys. 36.
 ἐγγελαῖς ἐγγελαῖς Ach. 889.
 ἐγγρίειν Ach. 1029, 1032, 27.
 ἐγγρώματος Pl. 530, 45.
 ἐγγυματίζειν Pl. 720, 37.
 ἐγγυτρίστρια Vesp. 289, 6.
 ἐγώτατος Pl. 83, 46.
 Ἐδωδὸς Lys. 453, 36.
 εἰμος Pl. 1185, 24; Ran. 1; Eq. 756, 43.
 εἰδικὸς ἰδικός Pl. 277, 1.
 Εἰδῶ Eq. 1068, 2.
 εἰθε πεσέται Pl. 180, 5.
 εἰχακέναι Vesp. 151, 8.
 εἰκασμός Pl. 267, 26.
 εἰκοσάκωλος Nub. 1154.
 εἰκοσήμετρος Eq. 824, 27.
 εἰκότως, εἰκός Nub. 344, 53.
 εἰλεός Ach. 581.
 εἰλη. κατὰ εἰλας Pac. 1007, 6.
 εἰλησις et εἰλητός Ran. 339.
 εἰληγιῶ Ach. 581.
 εἰλυσπάζειν Lys. 722.
 εἰμῆτιον Pl. 985.
 εἶναι. ἤμην Eq. 32, 14. Thesm. 173.
 εἰπῶν εἰπέτω Ran. 1243.
 εἰπῶν δρᾶμα Ach. 378, 19.
 Εἰρεσία πέτρα Eq. 782, 34.
 εἰρεσιώγη Pl. 1054; Eq. 729.
 εἰρηναρχικός Ran. 1071, 51.
 εἰρητόν Vesp. 772, 32.
 εἰρξαι εἰρξαι Ach. 330.
 εἰς. φορμίδαι ἀγγεῖα πλεῖστα εἰς σύκα Vesp. 58.
 εἰς αὐτὴν pro ἐν αὐτῇ Nub. 410. Sic εἰς τῆς Nub. 557 et similia Eq. 44, 23; 793, 20.
 εἰσάγειν δράματα Ran. 395. εἰσῆται τὸ δρᾶμα Pac. 270; Lys. Arg. I, 36; Lys. 173, 45.
 εἰσβολὴ δράματος Ran. init. 27; Ran. 1219.
 εἰσβολῇ προλόγου ad Thesm. 1065.
 εἰσέτι καὶ νῦν Eq. 729, 3, 15.
 εἰσηγήσεις τῶν δραμάτων Prol. II, 12.
 εἰσποδίζεσθαι Vesp. 659.
 ἐκ Μελίτης, ἐξ Οἴου, ἐκ Κόθωκιδῶν Ran. 501, 42.
 Ἐκατεῖον Ἐκάτειον Vesp. 804.
 ἐκατηβόλος σελάννα Thesm. 80, 46.
 Ἐκάτης δειπνῶν Pl. 594.
 Ἐκατήτιον Vesp. 804.
 ἐκβαλον imperativus Av. 661.
 ἐκδεματίζειν Nub. 441.
 ἐκδεματοῦν Thesm. 758.
 ἐκδεδογμένη τροφή Ach. 81.
 ἐκδοτικός Thesm. 458.
 ἐκεῖ ἐν τῇ Μελήτῃ Ran. 542.
 ἐκεχειρία Pac. 907, 8; 908, 16.
 ἐκχεασμός Vesp. 8.
 ἐκχεσις ad Nub. init. 7.
 ἐκκαίδεκα ἐκκαίδεκα Pl. 195.
 ἐκκαύλημα Ran. 621, 20.
 ἐκκαυράειν ἐκκαυράζειν Nub. 1240, 43.
 ἐκκαῖσθαι. ἰάμβου τριμέτρου ἐκκαίμενος Ach. 1214. στίχος τροχαῖκός ἐκκαίμενος Pac. 346, 51. διστιχία ἐκκαίμενη Pac. 346, 7.
 ἐκλῆν Ach. 1179.
 ἐκκλησίαι κύρια et πρόσκλητοι Ach. 19.
 ἐκκλησιαστικόν i. q. δικαστικόν Nub. 862.
 ἐκκλησιαστικός μισθός Eq. 51, 13.
 ἐκκορίζειν Pac. 1176, 19.
 ἐκκορῶν Ach. 38.
 ἐκκυκλεῖσθαι Thesm. 277.
 ἐκκύλημα Ach. 408; Thesm. 96.
 ἐκλαμπρύνειν Pac. 1309.
 ἐκλογαί Pac. 1242, 42.
 ἐκμειλίσσεσθαι Lys. 645, 15.
 ἐκμίμησις Av. Arg. II, 28.
 ἐκμύδων Thesm. 393, 38.
 ἐκνικῶν εἰς παροιμίαν φέρεσθαι Pac. 344, 40.
 ἐκπαυνοργῆσαι Eq. 270.
 ἐκπεριέχεσθαι Eq. 263.
 ἐκπέταλος Ach. 1110; Vesp. 674, 10.
 ἐκπικραίνειν Vesp. 62, 6.
 ἐκποννίζεσθαι Ran. 578, 32.
 ἐκπρημός Av. 1243.
 ἐκπυροῦσθαι Eq. 24.
 ἐκπυρώτερος Eq. 382, 3.
 Ἐκπύπτωρ Nub. 770.
 ἐκσκευος Av. 95, 41.
 ἐκταῖος i. q. ἐκκαυδεκταῖος Thesm. 80, 46.
 ἐκταμα Nub. 2, 30.
 ἐκτένειν φόρους Nub. 213, 42.
 ἐκτεύς Nub. 643.
 ἐκτινάσσειν Ach. 519.
 ἐκτινύειν Nub. 776, 21.
 ἐκτοπίζεσθαι Ran. 475, 47.
 ἐκτρέπυλος Av. 65.
 ἐκτρέχειν Pac. Arg. II, 23.
 ἐκτρέχειν Ach. 255.
 ἐκφρατικῶς Eq. 1293.
 ἐκφρασεῖν et ἐκφραρίζειν in ἐκφρασεῖν et ἐκφραρίζειν corrupta, ad Pl. 884, 39.
 ἐκφρόδητρον Pac. 474.
 ἐκφορος κἄλλως Eq. 440.
 ἐκφυλον τὸ ἀνασχέσθαι Ach. 297.
 ἐκχύνω Nub. 838, 40.
 ἐχάνω Pl. 586, 5.
 Ἐχασμα χρυσοῦν Eq. 580, 39.
 Ἐχάτη Ach. 246.
 ἐχαικὸν ἐπίσθεγμα Ran. 180.
 ἐχάνειν. τὸν μέσον ἐλήλακε τῶν ἀνδρῶν χαρσκήτρα Prol. II, 19.
 ἐχέας, ἐλείας Av. 202, 7.
 ἐευθέριος Iuppiter ad Pl. 1175.
 Ἐεφαντόκωπος Av. 1463, 36
 Εἰλη. Egyptia ad Pl. 178, 28.
 Εἰλη εἰλη Vesp. 772.
 Ἐλισσών ad Pl. 586, 25.
 ἐλλεβορίζειν, ἐλλεβορίζειν Vesp. 1489, 41.
 ἐλλειπές Nub. 268, 38.
 ἐλλυμνίζειν Ran. 188.
 ἐλλόγιμος Pac. 43, 37.
 ἐπίνικος Vesp. 1346, 12.
 Ἐλύμνιον Pac. 1126.
 ἐλυτρον Thesm. 509, 2.
 ἐμβατή Eq. 1060.
 ἐμβολος, ὁ, Eq. 554.
 ἐμβραδύνειν Eccl. 795.
 ἐμβραχυ Vesp. 1120.
 ἐμμεῖαι Nub. 540, 12; Vesp. 1503.
 ἐμμοστον Ach. 1174.
 ἐμπαθής Ach. 9.
 ἐμπαίγιμος Eq. 859, 22.
 ἐμπαρσκευάζεσθαι Nub. 289.
 Ἐμπεδῶ Vesp. 857; Lys. 913.
 ἐμπεριπατεῖν Ran. 952.
 ἐμπλεκτρία Eccl. 537.
 ἐμπλοκή Thesm. 667.
 ἐμπνευματοῦσθαι Pl. 699, 13.
 ἐμπνοῦναι Vesp. 1312.
 ἐμπολίτης v. l. ad Pac. 909, 26.
 ἐμποςος Pl. 1155, 33.
 Ἐμποςα Ran. 293.
 ἐμπροθέσμως Eq. 393, 44.
 ἐμπρόσθιοι ὀδόντες Pac. 34, 41. ἐμπρόσθιοι πόδες Pac. 36, 3.
 ἐμπροσμός Nub. Arg. IV, 27.
 ἐμπροσθῶν Eq. 511, 40.
 ἐμφαντικὴ λέξις ad Pac. 70, 15.
 ἐμφαντικῶς Eq. 1293.
 ἐμφασίς Eq. 624, 28.
 ἐμφιλίσσος Nub. 1110.
 ἐμφιλοχωρεῖν Vesp. 1438, 18.
 ἐμφραγγύναι. ἐμπεφραγγύναι Nub. 1238, 26, 30.
 ἐμψωλεῖν Eq. 822.
 ἐναπομάττειν Ach. 843.
 ἐναποψῆν Ach. 843.

ἐναργής λέξις ad Pac. 70, 15.
 ἐναρτέειν Av. 66, 45; Lys. 1259.
 ἐνδοσκαυάξασθαι Ran. 1440, 38.
 ἐνδομυχέειν Vesp. 970.
 ἐνδοσίμον Pac. 990, 10.
 ἐνη Ach. 172, 38.
 ἐνίπους Ran. 293.
 ἐνίστασθαι ad Pl. 1081, 6.
 ἐννεακαιεκακοντάμετρος Pac. 82, 18.
 ἐννήχασθαι Pac. 141.
 ἐνόπλιος ῥυθμός Nub. 651, 36.
 ἐνορμαίν Eφ. 781, 8.
 ἐνορμητής Eφ. 400.
 ἐνοκιστὸν Vesp. 925, 5.
 ἐνόςζυγος Ran. 334, 21.
 ἐνταφιασμός Pl. 1008.
 ἐντερνός Ran. 231, 22.
 ἐντερνίων Eφ. 1185, 35.
 ἐντερνόνεια Eφ. 1185.
 ἐντερποράτης Eφ. 155.
 ἐντευγμα Av. 430.
 ἐντομα ἐντόμια Nub. 158, 42.
 ἐντραχεῖν Eφ. 51.
 ἐντρίθειν πληγὰς Ach. 112, 19.
 ἐντρίθιος (ἐντρίθης) Nub. 260, 2.
 Ἐνυλῖος καὶ Ἄρης Pac. 457.
 ἐξάδραχμος Av. 737, 10.
 ἐξαγεῖν. περί τούτων ἐξήχεται ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Pac. 1242, 42.
 ἐξαμελεῖν Eφ. 963, 23.
 ἐξανκαλύπτεισθαι Nub. 3, 43.
 ἐξαντεῖν Lys. 367.
 ἐξαπάτη Eφ. 859, 22.
 ἐξάπεινα Pl. 336.
 ἐξαπλοῦσθαι Ran. 543.
 ἐξάρτημα Eφ. 762, 21.
 ἐξαρχὸς πολέμου Eφ. 794, 53.
 ἐξασκεῖσθαι τὰ πολεμικά Pac. 347, 27.
 *ἐξεματισμένος Pl. 266, 16.
 ἐξεργαστικός Eφ. 35.
 ἐξευτελίζειν Ran. 902.
 ἐξς, εἰς τὸ ἐξς ad Pl. 780.
 ἐξισηγῶν Pac. 482.
 ἐξισύρειν Nub. 763, 12; Ran. 260.
 ἐξκατεσκαρκακοντάμετρος Pac. 974.
 ἐξοδιάζειν ad Pl. 381.
 ἐξόδιον Ran. 168.
 ἐξολοθρεῖν Pl. 418.
 ἐξολοθρεντικός Pl. 443.
 ἐξόπλιος Pac. 353, 4.
 ἐξοπλος Av. 390, 21.
 ἐξοστρακισμός Eφ. 855, 46.
 ἐξουθενίσω ἐξουθενήσω Ach. 444.
 ἐξουσιαστικῶς Pl. 200.
 ἐξυμπερεῖσθαι Lys. 1114.
 ἐξυπνος Pl. 744.
 ἐξυνοῖσθαι Ran. 1229.
 ἐξωνεῖσθαι τὸν ὄχλον Eφ. 103, 26.
 ἐξωνεῖσθαι τοὺς θεατὰς Eφ. 534, 1.
 ἐορακέναι διὰ τοῦ ο διὰ τὸ μέτρον Pl. 1045.
 ἐπαίνετης Ach. 94.
 ἐπαίνεται τὰ ζεύγη ἵππων Pac. 73, 38.
 ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων proverbium Ach. 638.
 ἐπαμφοτερίζωντας Pac. 854.
 ἐπαναπύλωσις Pac. 1, 22.
 ἐπαναθροίζεισθαι Pl. 173, 36.

ἐπαναρεῖσθαι ἐχθραν Eφ. 509, 31.
 ἐπανακάμπτειν Av. 648.
 ἐπανάσθημα ὕδατος Ran. 249, 35.
 ἐπανάστημα χειρὸς Ran. 236.
 ἐπαναφορικὸν σχῆμα Pl. 545, 40.
 ἐπεγγεῖλάν Pl. 261.
 ἐπέσθεσις Eφ. 328, 382, 941; Pac. 1320, 1329.
 ἐπέκθεσις Nub. 456, 476, 53; Pac. 426, 21; 459, 32; 1316.
 ἐπεκτείνειν. ἐπεκτεταμένα μέλη Av. 918.
 ἐπεξεργάζεσθαι τὸ λεγόμενον Ran. 1432, 15.
 ἐπέρχεται ὑποκριτής ad Pl. 1042, 7.
 *ἐπεύχιον Pl. 528, 28.
 ἐπιβάρης Eccl. 888.
 ἐπιβαλαὶ τῶν δραμάτων Prol. II, 8.
 ἐπιβριμάσθαι Ran. 562.
 ἐπιγινῶναι et καταγινῶναι Eφ. 46.
 ἐπιγράφεσθαι τραγωδίαις Ran. 78, 10.
 ἐπιγράφεσθαι τῷ κατορθώματι Eφ. 392, 37.
 ἐπιδοφίλευειν Ran. 4.
 ἐπιδοκασθεῖν Pac. 202.
 ἐπιδιπλώσας (?) Pl. 1065.
 ἐπίληλα Vesp. 1343.
 ἐπιθεῖσθαι, θεῖσθαι Nub. 499, 48.
 ἐπίθεμα Eφ. 1150, 20.
 ἐπιθυμητικῶς Pl. 380.
 ἐπικαθέζεσθαι τὸ βαρὺν λέγομεν Pl. 185.
 ἐπίκαυμα ad Pl. 535, 7.
 ἐπικαινωνεῖν Nub. 96, 42.
 ἐπικρατεῖν εἰς παροιμίαν Ran. 995, 48.
 ἐπικωμάζειν Lys. 5.
 ἐπιλαγχάνειν τοῖς βουλευταῖς Thesm. 808.
 ἐπιλήχνιος ἀγών Ach. 202.
 ἐπιλήση Nub. 790.
 ἐπιλησμένη Nub. 790.
 ἐπιμάττειν ad Pac. 14, 17.
 ἐπιμονή τοῦ σχήματος Pl. 545, 43.
 ἐπινίκιον Vesp. 804, 8.
 ἐπινίκος ad Nub. 1356, 32.
 ἐπινυήματα τῶν δραμάτων Vesp. 1050, 37.
 ἐπισοκούμενον Pl. 725, 26.
 ἐπὶ πλησίον Ran. 475, 51.
 ἐπιπολάζειν Thesm. 162, 42, 50.
 ἐπιποματικός ad Pl. 614, 4.
 ἐπίσασμα Nub. 450, 45.
 ἐπισάσσειν Nub. 450, 43.
 ἐπισεσυρμένος Ran. 1497, 14.
 ἐπισίζει Vesp. 704.
 ἐπισιτισμός Ach. 108, 548.
 ἐπισκευή Nub. 1005, 25.
 ἐπιστάτης, χαλκοῦς τρόπος Av. 436.
 ἐπιστήσαι ἄξιον Pac. 443, 18.
 ἐπιστομηθεῖς ἐπιστομηθεῖς ad Pl. 592.
 ἐπισυνεσταλμένη κοιλία Pl. 301, 40.
 ἐπισφίγγειν Thesm. 1003.
 ἐπίτευγμα Av. 430.
 ἐπιτηδεύτης Pl. 923.
 ἐπιτηδεῖας i. q. δαιμονίως Pl. 675.
 ἐπιτηδεύτης κόμη Pl. 271, 3.
 ἐπιτηδεύτης λέξις v. l. Pl. 301.
 ἐπιτιθέναι. ἐπιθεῖν et περίθεῖν Thesm. 380.

ἐπιφορτίζεισθαι Nub. 215, 35.
 ἐπιφυλλίδες Ran. 92.
 ἐπιχειλῆς Eφ. 814, 38.
 ἐποσιπύει Av. 58.
 ἔπος i. q. ἱκμεῖον Ran. 947.
 ἔπος quodvis metrum Eφ. 39, 508; Thesm. 412.
 ἐπτακαιδεκάμετρος Pac. 1320.
 ἔπω ἄπῳ Pl. 1, 32.
 ἐπωδός Nub. 333, 16.
 ἐπωμοσία Pl. 725.
 ἔρα terra Ach. 341; Av. 1142.
 ἐργεπιστατεῖν Pac. 606, 10.
 ἐρεῖν significacione præsantis Nub. 390, 50; 653, 49; 872; Ran. 173.
 Ἑρετριακὸν ὄνομα Nub. 46, 4; 48, 29.
 ἑρημος. etymologia Pl. 447.
 ἐρίγημη, ἐριγμός Ran. 505, 42.
 ἐρίδιον Ach. 1174.
 ἐριθεύς ἐριθύλος ἐριθακος Vesp. 927, 19.
 Ἑρινύς, Εὐμενίδες Nub. 265, 2.
 ἐρισάληγξ Av. 884, 39 et not.
 Ἑριων ὑποκριτής Nub. 542.
 ἔρξας ἔρξας Ach. 330.
 ἔρπυλλος Pac. 168.
 ἔρσεφορία Lys. 642, 1.
 Ἑρυνθραὶ τῆς Ἰωνίας Ran. 712.
 ἐρύθημα, ἐρεύθημα Pl. 535, 6.
 ἐρωμανῆς Nub. 348, 24.
 ἐρωτομανῆς Pl. 1024.
 ἐσάν cum dativo Thesm. 941.
 ἐσχατόγηρος Nub. 908.
 ἐταιρεῖον, τό, Eφ. 877, 41.
 ἐταιρίδιον Av. 667, 1261.
 ἐταιρίζειν Thesm. 254.
 ἐταιρίς Pl. 179, 15.
 ἐτερομάσχιλος Eφ. 882.
 ἔτερος, alter, alius, Pac. 11.
 ἔτι μὴν Ach. 22, 36.
 ἐτοιμότης Ach. 375.
 εὐαερία Av. 778.
 Εὐαίος Av. 874, 33.
 εὐαπόφυκτος Ran. 826, 35.
 εὐάφρομος Eφ. 759.
 εὐγενίζειν Nub. 800, 4.
 εὐεκτής Av. 1556, 27.
 εὐέπεια Eφ. 533, 35.
 εὐεργετεῖν τινα ἀγαθόν τι Eφ. 766, 45.
 εὐετηρία Pac. 595, 19; 1325.
 εὐθεσία Nub. 44, 39.
 Εὐθύνοος ἀρχων (olymp. 88, 3) Ach. Arg. 1 fin.
 εὐθυρρήμων et derivata ad Pl. 1081, 6.
 εὐθύς καὶ παραχρῆμα Eφ. 474.
 εὐκίνητον ἔργον Pl. 415, 52.
 εὐκόλος εἰς ὀργήν Eφ. 41, 47.
 εὐπαρρησίαστος Pac. 774.
 εὐπειδιάς Lys. 88.
 εὐπρόσδεκτος Pac. 1054.
 εὐρετής Nub. 121; Av. 580.
 Εὐριπίδεια παρωδία Eφ. 1290.
 Εὐριπιδικῶς Eφ. 18.
 Εὐρυκλειδα Vesp. 1019, 39.
 Εὐρύλογος Laidis amator Pl. 179, 19.
 εὐσαρκεῖν Pl. 561, 12.
 εὐτεχνία Nub. 508, 26.
 εὐτονία Ran. 352.

εὐφρημισμός Eq. 1151, 1; Ach. 200, 1143, 39.
 εὐφραντόν Pl. 806.
 εὐφραντοποιός Pac. 520, 46.
 εὐχαριστήρια ad Pl. 1198.
 εὐχαριστήριος νόθος Nub. 59, 42.
 ἔραπτον δερμάτινον Av. 933, 26.
 ἐρεδραστὰι Nub. 264, 45.
 ἐρεκτικὸν ἐπίρημα Pl. 1052.
 ἐρευρετής Ran. 1451.
 ἐρεξίς Vesp. 338.
 ἐρηθικός τόπος θεάτρου Av. 794.
 ἐρύθριστος Pl. 1061.
 ἔρχιν. ἴνα παρέξῃ Av. 1522.
 ἔρχει παρὰ Δημοσθένει, i. e. *legitur apud Demosthenem*, Ach. 334. Similiter Ach. 352, 21.
 ἐχίνος Vesp. 1436.
 ἐχίνος τῶν μηχανιζόντων ζώων Eq. 356.
 ἔλκησις Eq. 954, 46.
 ἐλμυθισμένως Pl. 1063, 51.
 ἐλφούν Nub. 1046.
 ἐώρημα *machina scenica* Pac. 80.
 ἔως ὅταν Pac. 7, 20.
 ἔως τοσοῦτου ἔως ἤλθε Pac. 130, 27.
 Ζαχρεὺς Ἰακχος Ran. 398, 17.
 *ζαρομάχουλος Pl. 266, 16.
 *ζάρωμα Pl. 1051.
 Ζᾶς, Ζαντός, ad Ran. 329.
 ζῆμα Eq. 921, 38.
 ζεστός Ran. 549, 14; Eq. 772.
 Ζεῦτις Ἐρωτα ἐγραψεν Ach. 992.
 Ζηνοδόρα Prol. XV, 2.
 Ζήνθον ἄντρον Pac. 277, 2.
 Ζηλᾶν *pelere* ad Pl. 982.
 *ζίνα Nub. 763, 9.
 ζυγά ἢ ζύγα Pl. 816.
 *ζυγα μονά Pl. 816, 6.
 ζυγία Ἦρα Lys. 217.
 ζυγίτης Ran. 1074, 11; Ach. 162.
 ζυγοστατεῖν Ran. 795.
 ζύθος Pac. 1254.
 ζύμη Pac. 741.
 ζυμοῦσθαι Pl. 545, 31; 1126, 3; 1136; 1142.
 ζωμάλη Ach. 671, 1.
 ζωμάρυστρος, ἦ, Ach. 245.
 ζωνάριον Thesm. 139; Lys. 113.
 ζωπύρημα Lys. 107.
 Ζωστήρ Lys. 808, 12.
 ἦ i. q. ἦν Vesp. 1074, 1091, 8.
 ἡδύθειος Vesp. 506, 13.
 ἡδύσμον Ran. 1075.
 ἡδύσμος Pl. 313; Eq. 894.
 ἡδύτατα Pl. 849.
 ἡδύτατος Pl. 1020.
 ἡδυτάτος Av. 1381.
 ἡθικὴ ἐρώτησις Nub. 1421.
 ἡθμώδης Vesp. 99.
 ἡθός. ἐν ἡθι Pl. 652; 884, 39; Nub. 1299, 14; Ran. 177, 35; 621, 16; Eq. 994; Ach. 295; Vesp. 690; Pac. 968, 40; Av. 63, 24; 142; Thesm. 1, 9. ἐν τοιοῦτω ἡθι Ran. 712, 37.
 ἡλεκτρος, ἦ, Eq. 532.
 ἡλιostroπιον Av. 997, 24.
 ἡμέρα. μεθ' ἡμέραν, non ἐν ἡμέρᾳ, Pl. 930.

ἡμερόθιος Av. 685, 12.
 ἡμεροπόλις Av. 1212.
 ἡμιδραχμον Eq. 255, 20.
 ἡμιεκατίον ἡμιεκατέον Nub. 613, 7.
 ἡμιέκτον Nub. 643, 51.
 ἡμιμαθής Nub. 504, 6.
 ἡμίεστον 314, 10. Pl. 436, 45; 737; 1054, 32.
 ἡμισυ. μίαν ἡμισυ δραχμὴν Ran. 177.
 ἡμιτριῆς Pl. 729.
 ἡμιτρίον Pl. 729.
 ἡμιτόρια Eq. 589, 6.
 ἡμιωδόνιον Ran. 549, 8.
 ἡμιώβολον Ran. 549, 12.
 ἡνεγκον et ἡνεγκα Ran. 1299.
 ἡνυστρον Eq. 356.
 Ἠρακλῆν Ran. 51, 52; Pac. 752.
 ἡρεμισίως Av. Arg. II, 38.
 ἡρισάπηγξ Av. 884, 39.
 ἡλίσσον theatri Nub. 292.
 ἥλκος θώκος Nub. 993.
 θαλάμια Ran. 1074, 13; Pac. 1232.
 θαλάμιος Ran. 1074, 13; Ach. 162.
 θαλαμίτης Ran. 1074, 11.
 Θαλής, Θάλης Nub. 180, 24.
 Θαλῆς Θάλης, Θαλῶς Θάλητος Av. 1009.
 θάλλινος Av. 798, 1.
 θαργγίλια Pl. 1054, 49.
 θάρρος Pl. 1188.
 θάσιος σίνος Ach. 671.
 θαυμασμός Pl. 1, 123; Thesm. 45.
 Θεαγενίδης archon Lys. 1145.
 θεαν ad Pl. 1014, 52.
 θεατροειδής Vesp. 1109.
 θέλει δηλώσαι vel δηλώσειν v. l. Eq. 1277.
 θεοεχθρία Ran. 549, 11.
 θεομισχία Vesp. 418.
 θεός. τῷ θεῷ, non τοῖν θεοῖν, sed ταῖν θεῶν, ad Thesm. 566.
 θεοσεχθρία Vesp. 418.
 θεραπεύειν κόπρω τὰς βύρσας Eq. 295.
 θερίστριον Av. 715.
 θερμοπότης Ach. 671, 53.
 θερμόπρωκτος Vesp. 1035, 38.
 θέρος. θερέων εἰσβολαί Pac. 990, 7.
 θεσμοῖται μυστήρις στέφονται Ran. 330, 35.
 θεσμοφύλακες Vesp. 1108.
 θέσιςτις Pl. 11, 11, 15.
 Θεσπάλη Nub. 749.
 Θεωρίς Σικωνία Ran. 78, 13.
 θηλυπραγής Pl. 1101, 24.
 Θηραΐα, τὰ, Lys. 150.
 Θηρίδιον Vesp. 352.
 Θηρεΐα Pl. 627, 34.
 θίς, ὁ, Vesp. 696.
 θλιβυμάζειν Av. 530, 49.
 θλίψις Pac. 353.
 θνησιμὰ κρέα Av. 538.
 θνήσκειν. τεθνήσκει Acl. 590.
 Θουκυδίδης τέσσαρες Ach. 703, 33; Vesp. 947, 4.
 θρανάτιον θρανίον Ran. 121.
 θρανίτης Ran. 1074, 11; Ach. 162.
 θράνος, θρανίτης Pl. 545.
 Θρία της Οἰνηκίδος et Θρίηθεν Av. 645.
 θύον Ach. 110*.

θρίστα Eq. 662; Ach. 551; Eccl. 56.
 θυγατέρος θυγατρός Vesp. 1397.
 θυμὴν Eq. 149, 34; 482; 519.
 θυμοφόρος Pl. 283, 12.
 θυσοκός Eq. 62, 21; Lys. 205.
 θύριον, non θυρίον, Pl. 1097, 38.
 θύτης Av. 521, 26.
 θύψις Ach. 321.
 θώραξ. etymologia Vesp. 1195.
 ἱαμεῖα ἱάμεια Ran. 1130.
 ἱαμβέλεγον Pac. 775, 31.
 Ἰανίσκος Pl. 701, 31.
 Ἰασώ ad Pl. 701.
 ἱατρεύειν Av. 584.
 ἱατρευτικός Ach. 1213, 49.
 ἱατρός correpto ι, Pl. 407.
 ἱγδιν Pl. 710; 1108, 31.
 ἱδάλμιος Pac. 85.
 ἱδιοπράγμων Eq. 262, 8.
 ἱδιώτατα ἱδιώτατα Ran. 855.
 ἱδιώτης Ran. 459.
 ἱδρώτειν Ran. 236, 39.
 ἱή et ἱή Ran. 1275.
 ἱετικὴ κλάδος Pl. 383.
 ἱίγγρος Ach. 581.
 ἱλλοπεῖν ἱλλώπειν ἱλλοπίζειν Eq. 292.
 ἱμάτιον Ran. 1297.
 ἱμαντρίον Av. 798.
 ἱμαντώδης Nub. 449; Pac. 699.
 ἴνα pro ἕαν Ran. 174.
 ἴννος Pac. 790.
 ἱζαλή ἱαλή ad Nub. 72.
 ἰοῦ ἰοῦ Nub. 1170; Pac. 317.
 Ἰουδαῖοι Ὀδόμαντες Ach. 156.
 ἱππα Vesp. 836, 9.
 ἱππαεστρών ζῶν θαλάσσιον Ran. 932, 22.
 ἱππὰς Eq. 627, 1.
 ἱπποβῶν Av. 559.
 ἱπποπόρνος Ran. 429.
 ἱσόμετρος Pac. 1159; Av. 1088.
 ἱστάμενοι χοροί Pac. 531.
 ἱστασθαι de mercede iudicium ad P'. 329.
 ἱστοργεῖν Pl. 528.
 ἱχθύας Eq. 816.
 ἱχθυώλιον Ran. 1068; Vesp. 789.
 ἰωτογραφεῖν Vesp. 926, 12.
 *καβάλλον s. καβάλλιον Ran. 507, 19.
 κάγκλον Eq. 641, 675, 45.
 *καγκλωπτή Vesp. 124, 2.
 καθοποιός Pac. 1202.
 καθαγνίεσθαι Pl. 661.
 καθαπτός καθαπτος Ran. 1211.
 καθαρθεῖς τὸν φόνον Eq. 95, 4.
 καθάριον ὄνομα Ach. 245.
 καθαρισμός Pl. 454, 26.
 καθάρμα (χοιρίδιον) Ach. 44, 5.
 καθαρτοποιεῖν Ach. 507.
 καθάρως. ἀστέια καὶ καθάρᾳ ἢ σύνταξις Ach. 207.
 καθαρῶς στρατηγεῖν Pac. 347, 32.
 καθεσθῆ Eq. 755, 10.
 καθεσθῆναι Ach. 510, 19.
 κάθεις i. q. διδασκαλία Ran. 1028, 10.
 καθήμενοι, οἱ, *spectatores* Ran. 308, 38.
 καθιέρωσις Pac. 925.

κάθισμα Eq. 784, 25; 786, 51.
καθιστάναι. κατασταθῆναι (καταστρα-
φῆναι V.) ἐπὶ ὁμολογίᾳ Nub. 213, 31.
καθιστήριον Eccl. 734.
καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς Ran. 47, 21;
541, 15.
καθομιλεῖν τοὺς καιροὺς vel τοῖς καιροῖς
ad Ran. 970, 38.
καθολίσσονται Ach. 368.
καθυπερφρανεῖν Ach. Argum. I, 21.
καθωπλισμένους Pl. 325.
κακίας Eq. 437, 13.
Καινόν Vesp. 120.
καينوποιεῖσθαι Pl. 407, 21.
κακέμρατον Ach. 259; Av. 1258; Lys.
410, 732, 739, 1170.
κακεμράτως Ran. 48, 38; 423, 9; Eq.
1386; Vesp. 1348, 27; Eccl. 1048;
Lys. 60, 720, 773, 956, Adject. Pac.
965.
κακεντρεχῆς Nub. 260, 42
κακίστως Pl. 456, 38.
κάκηχ Pac. 162.
κακοβιωτός Pl. 969.
κακοβολεῖν Ran. 970, 32.
κακοδιδασκαλεῖν Nub. Arg. I, 2.
κακοηθεύεσθαι Lys. 313, 1.
κακόνημος Av. 1569, 23.
κακόξενος Ran. 791.
κακοπραγμανεῖν Av. Arg. I. 19.
κακοπράγμων Ran. 477.
κακοστέφαντος Thesm. 1059.
κακοσύνδης Vesp. 822.
κακοσχηδώς Ach. 398, 25.
κακοτεχνεῖν Thesm. 852.
κακοτεχνία Eq. 331.
κακούρηγμα Eq. 901.
κακουρία Pac. Arg. IV, 6.
*καλάμιον Pl. 784, 13.
καλίγιον Pl. 847.
κάλινος Av. 1283, 27.
καλίος ad Pl. 476, 50.
Καλλιγένεια Thesmophoriorum dies
tertius Thesm. 80.
καλλιδεία Thesm. 383.
καλλιστέφανος ἐλαία Pl. 586.
κἀλλοῦ κἀλλοῦ Vesp. 574, 6.
καλλωπιστής Eq. 1069.
καλοιδώνιστος Av. 721, 28.
καλοκαγαθία Ran. 549, 11.
καλόποδες Av. 721, 28.
καλός. ὦ κάλλιστε i. q. ὦ βέλτιστε Pl.
1172.
κάλυψις Pl. 22.
καμιατραῖ φαλαγγες Ran. 1314, 5.
*καμελαύκιον Ach. 439.
*καμμελαύκιον Nub. 268.
κάμιλος Vesp. 1035, 39.
καμίνιον Pac. 536, 15.
κάμινειν. κεμητώας Pac. Arg. II, 14.
κάμπιος δρόμος Pac. 904.
*κανάριον Nub. 157.
κάνθλος Pac. 123, 1.
κανθαρίς Pac. 73, 35.
κάνθαρος etymologia Pac. 82, 37.
Κάνθαρος ἥρωας Pac. 145, 23.
κάνθαρος navis et poculum Pac. 143,
15.

Κανθάρου λιμήν Pac. 145, 20.
κάνθορος Pac. 82, 38.
κάνθων Pac. 82, 24.
κανισκώδης Vesp. 674.
καννάβινος Eq. 129.
κάνναβος Eq. 954, 45.
καννωτός Vesp. 844, 23, 30.
κανών από τοῦ καίνειν Pac. 948.
κάπηλις Pl. 426.
κάπηλις et καπηλῖς Pl. 1120, 435.
καπήλισσα Pl. 426, 46.
κάπηλος Pl. 1155 et not.
καπνοποῖός Vesp. 145.
καπνυώδης Ach. 1092.
καρηβαρίτης Pl. 808, 18.
καρχαίρειν Ach. 3, 18.
καρχίνιον Vesp. 1510.
καρχίνος. etymologia Ach. 3, 20.
Καρχίνος Καρχίνος Pac. 778, 48.
κάρπασος Lys. 735, 52.
Καρτάγενα Eq. 174.
κάρταλος Vesp. 674, 25.
καρτερεῖν *expectare* ad Pl. 1100.
καρτερεῖν i. q. μένειν Pl. 822.
*καρτέρουλα, καρτελουρα ad Pl. 737,
46; 436, 46.
*καρυδᾶν καριδᾶν Nub. 540, 14, 16.
καρυκεύειν ζωμόν Pl. 627, 36.
Καρυστίων Vesp. 283, 31.
κάρφος Ran. 647.
καρφοῦν κεκαρφωμένα σάνιδες Ran.
824.
κασάλιον Eq. 1285.
κάστωρ Ach. 880.
κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ad Nub. 710.
κατὰ κοινοῦ Vesp. 1267, 5; Lys. 343,
795.
κατὰ τινα, *similiter alicui*, ad Pl.
931.
καταδρογβίζειν Ran. 576, 25.
κατάγειν τὸ γένος Eq. 1055.
καταγλώττισμα Nub. 51.
καταγνώναι et ἐπιγνώναι Eq. 46.
καταγωγαὶ πληγῶν Pl. 22.
καταδακτυλίζειν Pac. 549.
καταδάρθειν, καταδαρθεῖν Nub. 38.
καταδιδόναι Vesp. 544, 45.
καταδικαστικός Vesp. 167.
καταδυναστεύειν Pl. 372.
καταβήλω, καταβέλω Eq. 210.
καταιβάτης Pac. 42.
καταιβάτης Ἑρμῆς Pac. 650.
κατακαλεῖν Nub. Arg. III, 1; Ran.
698, 48, 3.
κατακληθείς κατακληνείς Nub. 694.
κατακνησμός Pl. 974.
κατακολλᾶν Ran. 406.
κατακρούειν Eq. 371, 51.
κατακουπτάζειν Ach. 263, 19.
κατάλαβρος Vesp. 1278.
καταλεῖψαι Nub. 1005.
καταλείψας Charax Nub. 508, 29.
καταλήγον i. q. καταληχτικόν Thesm.
531.
καταλίπεις Pac. 1127, 13.
καταλογίζειν Ach. 1074, 49.
καταμάσσειν Eq. 909, 1.
καταμηλοῦν Eq. 1150, 38.

καταμηχανᾶσθαι Av. 997, 36.
καταμωκάσθαι Pl. 872.
κατάντημα Ran. 995, 45.
κατάντης Ran. 127.
καταπείθεσθαι Pl. 507.
κατάπλαστος καταπλαστός Pl. 717.
καταπλήττειν. καταπληγείς (καταπλη-
γείς R.) τοῦ θράσους Lys. Arg. I, 17.
καταπονεῖν τὸν βίον Nub. 419, 25.
κατάπυκνος Av. 94.
καταρρητορεύειν Pl. 586, 32.
κατασκελετεύειν. κατεσκελετευκώς Ran
153, 43.
κατόσπασμα Lys. 583.
καταστολὴ δράματος Pac. 1204, 45
καταστομῶλλειν Ran. 104.
κατασχετός Ach. 259.
κατασχημονεῖν Ran. 153, 43; Pac.
1176, 20.
κατασχημονεῖν τῶν στρωμάτων Av.
790.
κατατελεῖν Pac. 493.
κατάτεγνος Av. 918, 39.
κατατεθείσθαι τὸν πόλεμον Pac. 1081,
15.
κατάρησις Pac. 1111, 43; Pac. 199.
κατάτορος v. l. ad Eq. 877, 40.
καταφρονεῖν cum accusat. Ran. 103,
51.
κατάχυμα Pl. 660, 28.
κατενόλιον Nub. 651.
κατημαξενόμενος Pac. 750.
κάτισος Pac. 729, 47; 856, 44.
κατοπτᾶν Lys. 376.
κατουρεῖν Eq. 400, 2.
*κάττα Pl. 693.
κατυμάτιον Eq. 49, 52.
κάτωθε κάτωθεν Pac. 313, 25
κατωκάρα cum i subscripto Pac. 153,
51.
κατωκάρα ὄφ' ἐν Ach. 945; Pac. 153.
49.
κατωμοτικῶς Pl. 202.
κατωρουχὴ Nub. 508, 43.
καυνάκης Vesp. 1122, 10.
καῦνος Pac. 1081.
καυστικός ὁ πόλεμος Pac. 310, 11.
καυτηρία Av. 1293.
καυχηματίας Ran. 40.
καυκητιᾶν Pl. 572, 7.
Καυρία Pac. 1071, 31.
κεβλή Av. 303.
κέγγρος κέγγρα Vesp. 91.
κεῖρυλος κερύλος Av. 299.
Κέκροψ et Κεκροπίδα Pl. 773.
κεκρυφάλος Eq. 356.
κελευστής κελευτής Av. 1273.
κενοδοεῖν Ran. 282.
κεντροπόπος Nub. 450.
κεντρώδης Vesp. 224.
κέντρων Nub. 450, 43.
κέπρος Pl. 912; Pac. 1067.
Κεραμικαὶ πληγαὶ Ran. 1093, 16.
Κεραμικοὶ δύο Eq. 772, 36.
Κεραμικός Av. 395.
κεράμιον Pl. 884, 52; Ran. 231.
κερατοβάτης Ran. 230, 10.

κερατοῦν Ran. 230, 15.
 κερατορυεῖν Eq. 1344, 4.
 κεραυνοφόρος Av. 1248.
 κεραυνῶν γένη τρία Eq. 696, 4.
 κερῶν Eq. 1068, 1.
 κέρκυρος Pac. 143, 13.
 κερκοῦπη Av. 1095.
 κερχγῇ Av. 304.
 κεστρέαι Nub. 339.
 κεστρέας Nub. 339, 25.
 Κεστρέινος θραῖς Pac. 925, 26.
 Κεφαλῆς Ἀχαμαντίδος φυλῆς Av. 476.
 κέφαλος Nub. 339, 25.
 κεχαρισμένως Ach. 867, 20.
 κεχαρισμένως Ach. 867, 20.
 κηδεστὴς καὶ ὁ ἐκδιδοὺς καὶ ὁ λαμβάνων Thesm. 74.
 κηθάριον Vesp. 674.
 κηθῖον Vesp. 674, 14.
 κηλήτης Pl. 267, 26.
 κημός Eq. 1150.
 κημοῦν Eq. 1150, 35.
 κηροποιὸν κηροποιῶν Vesp. 1080.
 κηρωματιστής Eq. 492.
 κηρών Eccl. 742.
 Κηρυσοφῶν Ran. 944.
 Κηρυσοφῶν an correptio, Ran. 1048, 9.
 κίβδηλος Av. 158.
 κιδάριον Nub. 10, 50.
 κιδαρῖς Av. 487, 53.
 κιδαρασιδότατος Vesp. 1278.
 κιδαρῖζειν Nub. 971.
 κικαῖδη Av. 261.
 κικυμῖς Av. 261.
 Κικυννῆς Nub. 134.
 Κίλισσα τρώς Pac. 363, 2.
 Κίλλικῶν Pac. 363, 27.
 κιμβία κιμβία κιμβικία κιμβικία κιμβίς ad Pl. 590, 53.
 Κιμβερικά ἢ Κιμβερικά Lys. 45.
 κίναδος Nub. 448, 2.
 κιναιδῶδης Ach. 849.
 κινδυνῶδης Ran. 819.
 Κινέας Eq. 580, 28.
 κινεῖν ἀνάγκη Lys. 68.
 κινητήριον Eq. 984.
 κίσινθος Av. 1181.
 κισσηρώδης Nub. 71, 38.
 κίστις Ach. Ach. 961, 53; 1138.
 κισρᾶν Nub. 1214, 12; Eccl. 446.
 κλαδεύειν Eq. 166, 24.
 κλᾶν ἀμπέλον ad Eq. 166, 22.
 *κλάνειν Pl. 176, 45.
 *κλάπη Pl. 276, 37.
 κλαστήριον Eq. 166, 24.
 κλειδοῦν Av. 1159; Eccl. 361.
 κλειδῶσις Vesp. 155, 18; Av. 1159.
 κλείς τροχαῖκή Pac. 1127, 19.
 κλειστός λιμήν Pac. 145, 21.
 Κλειτός Nub. 348.
 Κλειτώ Ach. 457; Thesm. init., 6, 810.
 κλέπτειν, non κλεπτῶν Vesp. 900.
 Κλεψύδρῃ Av. 1604, 1.
 κληρωτοί, non κληρωτοί, ad Vesp. 752, 2; 674, 7.
 κλήτωρ et κλητῆρ ad Pl. 891.
 κληθῆναι κληθῆναι Av. 122, 1.
 κληνῖς Thesm. 261.

*κλῶττοκοπεῖν Nub. 552, 52.
 *κλωμάτιον vox nihili, ad Pl. 590, 49.
 κλώζειν Vesp. 1524, 12.
 κλώδης Vesp. 897, 48.
 *κλωσμάτιον ad Pl. 590, 49.
 κναφεύειν γναφεύειν Pl. 166.
 κναφικὸν ἐργαλεῖον Eq. 386, 19.
 κνάφος Pl. 166.
 κνηστῖαν Vesp. 884.
 Κνιδιουργῆς Pac. 143, 13.
 κνιπία ad Pl. 590, 53.
 κνιπός ad Pl. 590, 53.
 κνυζήθμους κνυζήθμους Vesp. 977.
 κορχήλια, κορχάκια Ran. 1305, 29.
 κόθορος Ran. 541, 17.
 Κόθωκιδαι Οἰνητίδος φυλῆς Thesm. 620.
 κοιλασθέντες Pl. 627, 9b.
 κοινῇ συνήθεια Pl. 27, 30.
 κοινόθουλος Thesm. 921.
 κοινεποιεῖν τὰ μυστήρια Av. 1073, 17.
 κοισυρεῖσθαι Nub. 46, 4.
 Κοισυρόπολις Nub. 48, 28.
 κοϊτῶνιον Lys. 160.
 κόκκινος Pl. 731, Pac. 1173.
 κόκκινον βάμμα Ach. 22, 41.
 Κολαινῖς Ἀρτεμῖς Av. 873.
 κολακευτικῶς Nub. 68.
 κολιάνδρος Eq. 682.
 κολλασίζειν Pac. 1196.
 κολάσθαι Ran. 507, 12, 19.
 *κολλάριον Vesp. 897, 50.
 κολλασποδωνίτης ad Nub. 348.
 κολύμβη Pl. 768, 36.
 κολλυβίζεισθαι Ran. 507, 15.
 κολλύρα Pac. 123.
 κολλύρας Pl. 1054.
 κολοδὸν κύμα Eq. 692.
 κολοδὸς λόγος Ran. 343, 30.
 κολοιδῶν Av. 17, 26.
 κολοκτρῶν ad Ran. 932, 21.
 κόλος κρός Av. 873, 48.
 κολοῦν Eq. 456.
 *κολουράδης Nub. 158, 2.
 κολποῦν Pac. 536.
 Κολωνός duplex Av. 997, 27.
 κόμαρος, ἢ, Av. 620.
 κομίζειν τὴν ἡλικίαν Ran. 740.
 κομιστικός Pl. 853, 20.
 κομμάτιον ἀπὸ παροιμίας ἐστίν Ach. 863, 52.
 κομμωτικός ad Pl. 1063, 54.
 κομμωτικός Pl. 1063, 51.
 κομπατικός Ran. 282, 10.
 κομπαστής Vesp. 1246; Av. 1126; Lys. 62.
 κομπηρός Ach. 1182.
 κομπῶδης Av. 276.
 κόνδυλος Nub. 10, 47.
 Κονδύλη τῆς Πτολεμαίδος φυλῆς ἢ Πανδονίδος Vesp. 233.
 κονιατής Av. 1150, 37.
 κονιοροῦν Nub. 1376.
 *κοντομετρεῖν Pl. 436.
 κοσπατίας Nub. 23.
 κόπρια Pl. 1024, 34; Ran. 573.
 κοπρολόγος Eq. 899.
 κόπρον ἀναθυμῶν Ran. 186, 18.
 Κόπρος et Κόπρος ad Eq. 899.

κοπροράγος Pac. 24.
 κοπτειν et φασεῖν τὴν θύραν Nub. 132, 7.
 κοράκειος συκῇ Pac. 638.
 κοράμβηλη Eq. 539, 13.
 κόρδαξ Nub. 540, 14.
 κορδύλη Nub. 10, 47; Pac. 541.
 κορεῖν Nub. 44, 32.
 κορέννυσθαι Pl. 628, 16; Vesp. 1306.
 Κόρη. κατὰ Κόρης ὁμνύουσιν οἱ περὶ Σι-κελίαν Vesp. 1438.
 κόρκορος Vesp. 239.
 Κορκυραία μάστιξ Av. 1463.
 Κόροιθος Ran. 990, 17.
 Κορύβασι Vesp. 9.
 κορυβός, ὁ et ἡ, Av. 475.
 κορυζᾶν Av. 1081, 46.
 κορυνηφόρος Eq. 270, 1.
 Κορυφασίον ad Nub. 186, 43.
 κορυφοῦσθαι Av. 1354, 4.
 κοσμιλόγητος ad Pl. 1037, 39.
 κόσκυλλα Eq. 49, 51.
 κοσμητήριος v. l. ad Pac. 59.
 κοσμητρὸν Pac. 59.
 κοσμικαὶ ὀχλήσεις Ran. 185.
 κότινος, ὁ, Av. 620.
 κότταθος Pac. 343, 17, 1242 et 1244.
 κοτυλίσκος Vesp. 855, 17.
 *κουκινόν Pl. 266, 16.
 *κουρελός Pl. 812, 37.
 κουρεῦσθαι Av. 713.
 κουρεῶν Pac. 890, 39.
 Κουρητικός Nub. 651.
 κουριαν Ach. 388, 46.
 κουρίς Eccl. 737.
 *κουρκούτη Pl. 673, 34.
 *κουτάλη Eq. 984, 24.
 κουρίζειν τινὰ τῆς εἰσορᾶς Ach. 6, 1.
 κουρινῶδης Ach. 333.
 *κοχλιάριον Pl. 711; Ach. 1053.
 κοχλῶν Eq. 424.
 κράθας Nub. 254; 633, 16.
 κράθβατον Eq. 532, 28, 533.
 κραγόν Eq. 487.
 κραδᾶν Ach. 21.
 κράθη Pac. 627.
 κραπιᾶλη Ach. 277.
 κραπτικός Vesp. 34, 27.
 κράμβη Eq. 539, 12.
 κρατεῖν. κεκράτητο ἢ τιμωρία Pl. 153.
 κρατεῖν retinere Ran. 512, 522.
 κραυγατικός Pac. 1078.
 κραυγαστικός Eq. 487.
 κρά correptio et productio a Pac. 192.
 κρέατα i. q. ζωμήματα ad Eq. 922.
 κρέας. κρεῶν perispomenon Ran. 338, 11.
 κρετινῶς Pl. 938.
 κρεμάρα i. q. ὀψοθήκη Nub. 218, 9; 226.
 κρεμάστρα Nub. 226, 53; 870.
 κρεῖθανον κρεῖθανον Ach. 86.
 κρίγη Av. 1521, 52.
 κρίθης sensu obsceno Pac. 965.
 κριθοράγος Av. 231.
 κρίμμα Nub. 965, 23.
 κρίμων Eq. 806.
 Κρός τῆς Ἀντιόχειας et Κριῶθεν Av. 645.

κροκύφαντος Vesp. 1142, 1.
 κροτεισθαί (poetam scenicum) Ach. 388, 44.
 κρόττης v. l ad Pl. 725, 22.
 κρουμάτιον ἐπινίκιον Eq. 276.
 κρουσιμετρέειν ad Eq. 859.
 κρουσιμέτρης Nub. 451, 3.
 *κρόνον Nub. 768, 37.
 κρύπται Thesm. 600.
 κρύπτειν. κρυβόμεν Thesm. 36.
 κρυμμάτως Pac. 730.
 κρώθυλον (κρώθυλος?) Nub. 10, 50.
 κρώθυλος Nub. 984.
 Κρωμνίτης Eq. 561.
 Κρωπίδα Eq. 79.
 κτένειν ad Av. 369.
 κτηνοβάτης Ran. 429, 26; 934.
 κυανοτρόφῳ κυανοτρώς Eq. 41, 48.
 κυβεῖον Nub. 355, 5.
 κυβευτής Ach. 855; Av. 1297, 46; Eccl. 672.
 Κύδας 1071, 31.
 κύλλος nomen loci Athenis Eq. 137, 49.
 Κύννοι δύο Ran. 963.
 κυλίστρα Ran. 904.
 κυμβεῖον Pac. 1242, 27, 33, 40.
 κυμινοπρίστης Pl. 590, 53.
 κυνέας s. κυνῆ Av. 1203, 53.
 κυνώδης Vesp. 841, 21; 916.
 κυφορία Nub. 137, 37.
 κύπτειν. κεκυμμένος Pl. 266, 19.
 κύρβεις Av. 1354.
 κύρβης Nub. 448.
 κυρηθασία, κυρήθασις Eq. 272, 7, 9.
 Κυρηναϊκὸς ὅπος Eccl. 404.
 κύριος, ὁ, *maritus*, Eq. 969, 40.
 κυρίς Pac. 666.
 κύτταρος Vesp. 1111; Pac. 199.
 κύρων κυρών Pl. 606.
 κυρωνισμός Pl. 476, 52.
 κυρθείς Pac. 631, 48.
 κυρθεῖη. etymologia Pac. 631, 46.
 κῶλα συνήθῃ ad Nub. 456, 12.
 κωλακρέτης Av. 1541.
 κωλάριον Pac. 180, 8.
 κώληκος, τοῦ, Pl. 1128.
 κωληνάριον Pl. 1128, 30.
 Κωλίης Nub. 52, 24.
 Κωλιάς, Κώλιοι Lys. 2, 17, 19.
 κωλίζειν praef. fine.
 κωμικὴ λέξις ad Pl. 313.
 κωμωδεῖν τινα εἰς κῶλακας Vesp. 42.
 κωμωδικὰ (κωμωδική?) χάρις Ach. 381.
 κωμωδικῶς Ach. 388, 46.
 κωνωπόδης Vesp. 532, 15.
 κώνωψ Nub. 157.
 κωπηλασία Ran. 269, 29.
 κωπίον Ran. 269, 34.
 λαγαρός Eq. 269, 44.
 λαγαρώδης Ach. 246, 40.
 λαγιάζειν Eccl. 920.
 λαῖμα Av. 1563.
 λαχάνη λεχάνη Av. 1142.
 Λακωνικὴ κατάρα Nub. 12, 32.
 *λαλαγγιον Pl. 677, 2; 1115.
 *λαλάγγιον Pl. 138.

λαλεῖν τινα ad Pl. 740.
 Λάμια Eq. 693, 37; Pac. 758, 15.
 Λάμια λαίμια Vesp. 1035, 30.
 Λάμος Pac. 758, 14.
 λαμπάζειν Ran. 131, 17.
 λαμπάδισταί ἀγῶνες Ran. 131.
 λαμπάς et ὄξ Thesm. 917.
 Λαμπετία Pl. 701, 28.
 Λαμῶ Eq. 62.
 λαρινὸς βούς Pac. 925, 20; Av. 465, 1.
 λάρος Pl. 912, 13.
 λαρυγγιστής Eq. scholl. init., 11.
 λασταυρος Ran. 507, 16.
 λαφυγμός, λαφύσσειν Nub. 52.
 λαχανοπώλιον Lys. 556.
 λέγειν i. q. αὐλεῖν Eq. 9, 12.
 λέγω δὴ Ach. 549, 653, 739; Pac. 1, 30; 218, 31.
 λειαινέειν τὸ σῶμα Ach. 122.
 λείκτης Pac. 883.
 λεῖμμα τοῦ ποτηρίου Pac. 343, 15.
 λεκιδώδης Ach. 1101, 14.
 λεξείδιον Vesp. 1169, 41.
 λεοντώδης Ran. 1286, 31.
 λεπὶς λοιπὶς Vesp. 789.
 λέπισμα Ach. 526.
 Λέπρεον Λέπρεον Λέπριον Ach. 724, 30 et 33.
 Λέπρεον Av. 149, 54.
 λεπρόν Pac. 803, 25.
 Λεπρός Ach. 724, 37.
 λεπτόθυρος Eq. 316.
 λεπτόδεσμος Vesp. 1292.
 λεπτοκάλαμος Ran. 231, 28.
 λεπτόπους Av. 1292, 4.
 λεπτόπυγος Eq. 1368, 45.
 λεπτός *pauper* Vesp. 197, 286; 515, 37.
 λεπύριον Vesp. 545, 3.
 λεσθίζειν Vesp. 1346.
 λευκόπυγος Lys. 802.
 λευκόφρων Ἄρτεμις Eq. 84, 33.
 λευγεμονεῖν Ach. 1024.
 Λέγχιον Eq. 561.
 λῆμμα Pac. 741, 45.
 λημότης Nub. 327, 19.
 ληρότης Nub. 783.
 ληρώδης Nub. 1357, 48.
 λίθανος et λιθνωτός Pl. 703.
 λιθολυστεῖν Ach. 324, 25.
 λιθοδός Nub. 508.
 λίκιγ Ach. 1035.
 λιμαγγονεῖσθαι Nub. 508, 14. λιμαγ-
 χονεῖν ad Pl. 287, 39.
 λιμός, ἡ, Ach. 742.
 λινοκαλῆμη Lys. 735.
 λινόπτης Pac. 1178.
 λίσπη λισπή Ran. 826.
 λίστοι ἀστράγαλοι Ran. 826, 35.
 λιστόπυγος Eq. 1368.
 λιταργισμός Nub. 1253.
 *λογαριάζειν Pl. 381; Nub. 20; Ran. 1263.
 λογάριον Eq. 49.
 λογέειν Ran. 181, 297; Eq. 149.
 λογισταί i. q. ἀγορανόμοι Ach. 721, 896.
 λογοποιεῖν κατὰ τῶν ἐπείων Eq. 628.

λοστρόν Pl. 616, 7; 952.
 *λοιπάξω, λοιπασμός Pl. 227, 6.
 λοιπὸν Nub. 223, 22, 30; 404, 25; 508, 19; 1142; Eq. 441, 3; 814, 24; Ach. 266, 504, 1, 9; 786; Vesp. 544, 51; 1271, 21; 1335, 1367; Pac. 435, 47, 49; 619, 11; 819; 1031, 21; Av. 386, 13; 1591; Eccl. 148, 810; Thesm. 1098; Lys. 1274.
 λοξῶς Eq. 196.
 λοπαδίσκος Vesp. 968, 1.
 *λοῦβω Pl. 534.
 *λουρίκη (*lorica*) Pl. 450.
 λοχμῖς Av. 737, 25.
 λόχος quot virorum Ach. 1074. λόχοι. Λακωνικοὶ Lys. 453, 35.
 λῶω Pl. 657.
 Λυγκεύς Λυγγεύς ad Pl. 210, 50.
 λυεῖν κηρὸν ἐν ἡλίῳ Thesm. 68.
 λυκοκτονεῖν Av. 369, 36.
 Λυκόποδες Lys. 665.
 λυκόφως Ran. 1344, 17.
 λυμαντικός Ran. 338, 15.
 λυμῶν Pl. 726.
 λύριον Ran. 1302, 19.
 λυρισμός Pl. 242.
 λύσις (ζητήματος) Thesm. 80, 47.
 λύχνομα Ach. 1174.
 λῶπος Pl. 165.
 λῶρος Ach. 724, 40.
 λωροτομῖν Eq. 767, 54.
 μάγγανον Av. 1159; Eccl. 361; ad Vesp. 155, 16.
 μαγαλιὰ Eq. 414.
 μαγειρεῖω μαγειρίω Vesp. 936.
 μαγίδιον Nub. 1248.
 μαγίς Nub. 669.
 *μαδίζειν ad Eq. 373, 6.
 μαδιστῆριον Eq. 1936, 39.
 μάζεσθαι Pac. 1, 26.
 μάκελος Eq. 137, 49.
 Μακκῶ Eq. 62.
 μακρολογεῖν Lys. 1132.
 μακροσκελής Av. 1296.
 μακροτράχηλος Pac. 788, 11.
 μακτρα Pl. 545, 31.
 μαλακονόμων Ran. 82.
 μάλ' αὐτίκα Vesp. 1313, 12.
 Μάλια ἄκρα Ran. 33, 41.
 μάλλα crasis Ran. 103, 2; 611, 745, 17.
 μαλλωτός Eccl. 840; Vesp. 675, 1142, 1144.
 μαμμας μάμας Ach. 49.
 μαμμόθρεπτος Ran. 990, 15; Ach. 49. Pl. 729, 48.
 μανία, αἱ, Nub. 832; Pac. 65.
 μαστίχη Pl. 720, 33.
 μαστροποῖοι (corr. μαστροποί) Vesp. 1028.
 ματαιάζειν ματάζειν ματαίζειν Pl. 575, 28.
 ματακόκομπος Ach. 589.
 ματαιοπονεῖν Pl. 575, 22.
 ματιον Nub. 461, 3.
 μαυλίζειν Nub. 980.
 μαυλίστρια Nub. 980.
 μεγαλέμπορος Av. 822, 7.

μεγαλόστομος Ran. 55.
μεγαλοφρόνως Ach. 296.
μεγαλόφροτος Nub. 284.
μεγαρικά Nub. 1205.
μεγαρικά μαγαρικά ad Pl. 808, 20.
μέδιδμος Nub. 643, 52.
μεθερμηνευτικός Nub. 1233.
μεθέσθε vel μεθεσθε Pl. 75.
μεθυστής Vesp. 78, 80.
μεταγωγός Ran. 798, 6.
μειδιασμός Pl. 165.
μειδιαστικόν Pl. 27, 24.
μειλικτωδής Pl. 233.
μεϊον, τό, Ran. 798.
μειρακεύεσθαι Ran. 40.
μελανοκάρδιος Ran. 470.
ὦ μεδε Eq. 674.
μελικηρίδες Thesm. 516, 9.
Μελίτη Ran. 501.
μελλοθάνατος Pl. 277, 46.
μελλόνμφορ, ἡ, Ran. 516, 44.
μεμεριμνημένος Eq. 100.
μεμετρημένη ἔνδοξα Pl. 548.
μεμνητο Pl. 991.
μερικά ἀνάπιστα Ran. 354.
μεταίτατον τῆς νεώς Eq. 1185, 36.
μέσαςτος et Μέσαςτος ad Vesp. 1502.
μεσόδωμος, ἡ, Ran. 566.
Μέσων Vesp. 120.
μεσοπύγιον Pl. 122.
Μεσσομάχης (Μεσμάχης?) Lys. 543, 37.
μεταβολεύς Pl. 1155, 34.
μεταβολή τόπον in theatro Ach. 394.
μεταβολικόν μέλος Ach. 204, 24.
μετάβολος, ὁ, Pac. 447.
μεταγραφή Pac. 123, 3.
μετακαθίζειν Vesp. 398, 11.
μεταμώμιος Pac. 117, 31.
μέταχα Ran. 578, 34.
μέταχα μάταχα Ran. 46.
μεταπράτης Pl. 1156.
μεταρρημίζεσθαι Eq. 542, 40.
μεταρσολισχεῖν Nub. 320, 39.
μεταστολίζεσθαι Ran. 521.
μετατροπή Ach. 239.
μετατροπαί τῶν μέτρων Pl. 436.
μετεωρολέσχης Nub. 223, 32; Pac. 92, 18.
μετεωροφρονεῖν Eq. 824.
μετηώρημαι Av. 433.
μετρίαιεν Vesp. 64.
μετροποιία Ach. 300.
μέχρις ἂν ἀνέπεμψεν Ach. 1239, 47.
μή pro οὐ Ran. 103, 6.
μηδέν τι Pac. 123, 50.
μηλοδολῖν Nub. 997.
μηλοδολῖον Vesp. 1341, 51.
μηλοστή Vesp. 72.
μηρυκίζεν μηρυκάζειν Eq. 356.
μήτι γε δή Nub. 1273, 26.
μήτρα pars navis Eq. 1183, 37.
μηχανητής Ach. 850, 13.
μία λόχη δύο ἐριθάκους Vesp. 927, 17.
μικροθύμαστος Eq. 680.
μικροκλέπτης Vesp. 968, 4.
μικρομερεῖν v. l. Pl. 436.
μικροφυῖς Av. 440, 37.
μινθή Ran. 1075.

μισθάριον Ran. 140, 7.
μισθόδικος Av. 109, 21.
μόδιον ad Pl. 986.
Μόδιον Pl. 279, 38; Eq. 634, 41.
μοι δοκεῖ Eq. 400, 3.
μόλγης Eq. 963, 19.
μολγός Eq. 963, 16.
*μόνα ἡ ζυγὰ Pl. 816, 8.
μονάτορας Pac. 900.
μονοβουλευτή Eq. 343, 14.
μονοβάλλαντος Thesm. 423.
μονοκληρονόμος Vesp. 583.
μονόκωλος Ran. Arg. 1, 25.
μονομάχιον Pac. 890, 45.
μόνος Av. 946, 20.
μορία Nub. 1005, 31.
*μοσχῆτον Pl. 808, 21.
μόσγευμα Ach. 995.
μοσχοράγος Διόνυσος Ran. 357, 42.
*μουγγρίζειν Nub. 963.
Μουρυγία Ἀρτεμις Av. 873, 1.
*μουσσοπίπτα ad Pl. 1121.
(*μπακαμπερίον v. s. lit. β.)
μυγαλή Pl. 693.
μύζην Thesm. 231.
μυθάριον Vesp. 1182, 22.
μυθεύονται i. η. μυθεύουσι Pl. 287, 41.
μυθοπλάσσειν Pl. 177, 51.
μυκηρίζειν Nub. 1163.
μυκηρισμός Pl. 1061, 40.
μύλλειν Lys. 126.
μυλωνάρχης Eq. 253, 50, 52.
μυρίφ βέλτιον Eccl. Arg. 11, 18.
μυρμηκίασις Vesp. 713.
μυρμηκώδης Av. 82, 568, 44.
μυροθήκη Ach. 1051.
μυρρινῶν Vesp. 861.
Μυρρινή ἑτάρα Nub. 109, 4.
μυρίνη Eq. 59.
μύρτον ad Pac. 965.
μύρτον, *puerum muliebrem*, Eq. 964.
μυσάττεσθαι Eq. 892.
Μυσκάλλος Nub. 371, 30; Eq. 1091, 12.
μυστήρια. etymologia Ran. 456.
μυστήρια μικρά Pl. 1013.
μυστηριακός Ran. 343.
μυστηριακώτατος Pl. 27, 30.
μυστήριον Eq. 827.
μυστήριον Pl. 627, 42.
μύστριον Pl. 627, 41.
μωραίνειν Nub. 417.
ναπαῖος Ἀπόλλων Nub. 144, 39.
ναρθήκῃσιν Ach. 1174.
ναρθήξ ἱατρῶν Ach. 1174.
ναύλλος ναύλλον Ran. 270, 40.
ναύλος, ὁ et ἡ, ναύλον, τό, Ran. 270.
Ναυπακτικὸν ἔργον τὰ Διονύσια Ach. 195.
ναυροποιεῖν v. l. ad Pl. 272, 10.
νεκρικά ἱμάτια Ran. 1333.
νεκροβάπτης Nub. 846, 13.
νεκροποιός Pl. 263.
νεκροφόρος Ran. 174.
νέμηξ Pac. 697, 16.
νεοκατασκευάστος Vesp. 648; Av. 1035.
νεόνιμος, ἡ, Ran. 516, 41.
νεοσπάρτατος Eq. 345, 20.
νεωτερικῶς Pl. 963.

νηκτικός Ran. 245.
νηξίς Ran. 247.
νησίς Eq. 55, 41.
νηστεία Thesmophoriorum dies secundus Thesm. 80.
Νικοστράτη Ran. 78, 11.
νιτροποιός Ran. 712.
νητάς Pac. 121.
νοθεῖα Av. 1656, 49.
νομισμάτιον Vesp. 213.
νομορῆτωρ Av. 1037.
νοσσία Av. 640.
νοσφιστής Vesp. 836, 2.
νομηγνία, νομηγνία Eq. 43.
νοκτερίς ὁ Χαιρεφῶν Nub. 504, 1.
*νομηγνία Nub. 169, 9.
νῦνδῃ conjunctim scriptum, Pac. 1, 37.
νῶν (i. e. νῶν) Ran. 146, 25.
ξενόδοχος, ἡ, Pl. 426, 46.
ξέσμα Ran. 819.
ξυγγεωργός, non ξυγεωργός, Pl. 223.
ξυλήριον Nub. 763, 12.
ξυληφόρος v. l. ad Ach. 272.
ξύλοφορία Eccl. 77.
*ξύραριον Ach. 849.
ξύσμα Pac. 48, 1.
ξύστις, non ξυστίς Nub. 70.
ξύστρα Eq. 580, 34.
ὀδελισμός Pl. 797, 9.
ὀργανοειδής v. l. ad Nub. 178.
*ὀγκίνος Pl. 431.
ὀδομέτρον Ach. 214.
ὀζυρός Nub. 655.
ὀθεν adverbiorum accentus Vesp. 1382, 50.
οἰδαλέος Ran. 200.
οἶμοι ἐπὶ λύπῃς καὶ χαρῇ Nub. 773, 7.
οἰνοπίτης Thesm. 393, 35.
οἶως Ran. 64; Eq. 703; Ach. 321; Vesp. 1329.
οἰλάζειν Lys. 231, 50.
ὀλιάρημα Thesm. 1175.
ὀληρία Vesp. 713.
ὀλτωκαίτριακοντάμετρος Pac. 154, 9.
ὀλέκρανον Pac. 443, 20.
ὀλιγοφαγία Pac. 28, 2.
ὀλιγόφορος Pl. 853, 19.
ὀλισθάνειν ὀλισθάνειν Ran. 3; Vesp. 99.
ὀλμεῖος Vesp. 238, 1.
ὀλμος Pythiae Pl. 9.
Ὀλυμπίασιν προσπαροῦνται Vesp. 1382.
ὀλνός Pac. 1165.
ὀμαδέφρος Ran. 756, 48.
ὀμαλίζεν ταῖς χειρῶν Pac. 75.
ὀμαλισμός apud grammaticos ad Pl. 414; Ran. 487, 45.
ὀμαυλία Eq. 9.
ὀμηροὶ καὶ ὀμηρα Ach. 327.
ὀμμοκόρυλλον Pl. 730.
ὀμμόνα εἰς τι Vesp. 83.
ὀμοειδῶν Ran. 1219.
ὀμοιολεπτομερής Nub. 230, 16.
ὀμομαστίγων (ὀμομαστιγῶν) Pl. 631.
Ὀμοπατόρια Ach. 146, 40.
ὀμότροπος Eq. 416, 3.
ὀμοφρονεῖν Eq. 468.

ὁμωρονεῖν Eq. 10.
 ὁμόχροσι Vesp. 1110, 35.
 ὁμωρεῖς, ὁ ἐφ', Ach. 352, 21.
 ὁνειδισμός Eq. 100.
 ὁνειροπολεῖν et ὁνειρώττειν Nub. 16, 2.
 ὁνειροπολούμενος Nub. 32, 35.
 ὁνυλιεύειν ad Pl. 1063.
 ὀνοκίδιος Pac. 394, 36.
 ὀνοκίδιος Ran. 294.
 ὀνομασποιεῖν. ὀνομασποιοῦσθαι Ran. 990.
 ὄνος εἰς ἄχυρωνα ἀπέδρα Vesp. 1310, 54.
 ὀνοσκέλις Eccl. 1056. ad Ran. 294.
 ὀνουχὸν Ran. 230, 16.
 ὀξηρὸν ἄγγειον Vesp. 1509.
 ὀξύθαρος Ran. 1440.
 ὀξύκεφαλος Av. 1295.
 ὀξύτους Ran. 128.
 ὀξύταται πορφύραι Ach. 112, 18.
 ὀπίτας Vesp. 353.
 ὀπισθεν, *supra*, Pl. 1166, 45; Nub. 740, 12; Ran. 1440, 46.
 ὀπίσω *supra* Ran. 501, 36.
 ὀπίσω πάλιν ἔλθειν Eq. 814, 33.
 ὀπλάι χοίρων Ach. 740.
 ὀπλον, *lorica*, Pl. 450.
 ὀπου γε καὶ Ach. 279, 26.
 ὄργανα τῶν σχολίων Pac. 36, 52.
 ὀρθοῖζειν Ach. 40.
 ὀρκομυστικός Pl. 608.
 ὀρνεόμαντις Av. 717.
 ὀρνεοπώλιον Av. 13.
 ὀρνηταρχεὺς Nub. 733, 52.
 ὀρνητιάειν Av. 1678.
 ὀρνητοθρεντής Av. 526.
 ὀρνητοτρόφος Pac. 1003.
 ὀρνητοῦσθαι Av. 1310.
 ὀρνητώδης Av. 1295.
 ὄρνις producta i, Av. 70.
 ὄρνις ἡ ἄμικ Ach. 82.
 ὄρνις Pac. 82, 33.
 ὄρρος, non ὄρρος Ran. 222, 20.
 ὄρρωδεῖν. *etymologia* Ran. 223, 25.
 ὄρταλιζειν Eq. 1344, 45.
 ὄρτυγοτρόφος Pl. 1037, 36.
 ὄρτυξ, *de mensura vocalis u in casibus obliquis* Pac. 788, 7.
 ὄρυζα Eq. 954, 41.
 ὄρως Vesp. 493.
 ὄρωςτρα Ran. 181, 297, 38; Eq. 508, 24; Pac. 727.
 ὀσπρίοπωλον Plut. 427, 52; ὀσπριοπώλιδα *ibid.* 2.
 ὀσπριώδης *lectio vitiosa* ad Ach. 275, 13.
 ὀστράκινος Nub. 1474.
 ὀστρακισμός Vesp. 947, 45.
 ὀστρακόδεσμα Vesp. 1292, 29.
 ὀστώδης Ach. 275, 13.
 οἶκος νέος Ach. 96, 38.
 οὐ γὰρ ἀλλὰ Nub. 232; Ran. 58.
 οὐδέν i. q. οὐ Vesp. 1478.
 οὐρητρίς Ran. 542, 36; Vesp. 807.
 οὐτε δὲ Nub. 1214, 12.
 οὐτοι i. q. οἱ κομικοὶ Eq. 963, 17.
 ὀφθαλμίζεσθαι ἀνθραξὶ καὶ ἡλεκτροῖς Eq. 532, 23.

ὀφθαλμοὶ τριήρων Ach. 95, 21.
 ὀφθαλμός βασιλείως Ach. 92.
 ὀφίοεσσα *producta syllaba prima apud Antimachus* ad Pl. 718, 21.
 ὀχάνη Eq. 849.
 ὀψινόν Eccl. 652.
 πάγουρος Vesp. 1507.
 παιγνιδῶς Pl. 298, 12; 590, 3.
 παιδιὰ παιδία ad Pl. 1056.
 παιδοκτόνος Nub. 905.
 παιώνιον (παιωνεῖον) Ach. 1213, 47.
 παλαιούσθαι Pl. 1081, 2.
 παλαιώσις Ran. 844.
 παλιγκάπηλος Pl. 1155, 34.
 παλινόρμητος Ach. 1179.
 παλίστροφος παλίστροφος Nub. 298, 37.
 Παλληναῖδε Παλληναῖδε Ach. 234.
 Παλληνεῖς Ach. 234.
 Παλληνικός Ach. 234, 15.
 *πάλος Pl. 301, 47.
 παμπλούσιος Eq. 1094, 26.
 παμποίκιος Av. 827.
 παμφηφεῖ Eq. 528.
 Πανεῖον Lys. 911.
 πανθοινία Vesp. 1005.
 πανόμφαιος, *de accentu* Ach. 142, 48.
 πανός φανός Pac. 841.
 πανούργημα πανούργευμα Eq. 803, 31.
 πανουργικῶς Pl. 1063, 48; *ib.*, 1.
 πανούργος Ran. 35.
 πανσπερμία Ach. 1076.
 *παντέκτης Pl. 711.
 παντεπόπτης Ζεύς Ach. 435.
 πάντες, *omnes interpretes*, Av. 1569, 32.
 πάντοτε Pl. 184.
 παρὰ κωμικώτατα Ach. 332, 1. πᾶν φαυλότατος Ran. 1328, 34.
 πάπυρος Eq. 954, 45.
 παραβάλλειν κώπην Pac. 34, 42.
 παραβασία Ach. 308, 49.
 παραβάσις Ran. 686; Eq. 508, 22. Pac. 733.
 παράβασις τελεία Eq. 498, 37.
 παράβασις *improprie* Pl. 487, 16.
 παραβάσεων εἶδη ἑπτὰ Nub. 518, 43.
 παραβατικά μελύδρια Vesp. 1265.
 Παράθυστον Vesp. 120.
 παραγραμματοῦσιν ad Eq. 78.
 παραγραμματοῖς Eq. 59.
 παραγραμμίζειν Pac. 867.
 παραγράφειν, παράγειν Pac. 1012.
 παραγραφή *mutatae personae nota*, ad Nub. 653.
 παραγραφή ad Ran. 1432, 11.
 παραδειγματισμός Eq. Arg. i, 32.
 παραιτεῖσθαι *reprehendere* Pac. 854.
 παρακατάσσειν Pac. 36, 50.
 παρακατείναι Ach. 1213, 49.
 παρακαυστικός *lectio vitiosa*, Pac. 85.
 παρακρούσασθαι Eq. 859.
 παράκρουσις Eq. 859.
 παρακωμωδεῖν Vesp. 688, 18.
 παραλαγχάνειν Av. 568.
 παραλλήλαις Vesp. 710, 24.
 Πάραλος Av. 147, 49.
 πάσχαλος, ἤ, πάραλοι, οἱ, Ran. 1071.

παραλύσεις περιλύσεις Ran. 1033.
 παραμυθία Ran. 545, 50.
 παράνυφος Av. 1737.
 παραύστον Av. 1150, 30.
 παραπέμπεσθαι τὸν κάματον Nub. 1357.
 παραπέτασμα Pl. 159, 13.
 παράπικρος Vesp. 878.
 παραπλανᾷ Eq. 809.
 παραπρεσβευτής Nub. 691, 23.
 παρὰ σῆμα ὁ γῆτωρ Ach. 517, 27.
 παρὰ σπονδεῖν Av. 461.
 παρτείνειν βοήν Ran. 252.
 ταρτηρεῖν Pac. 71, 162, 252, 35; 259, 12.
 παρτηρησις Ran. 1227, 2.
 παρτηρητέον Pac. 32, 380, 7; 413, 578, 865.
 παρτιλμός Pl. 168, 37.
 παρταρχικεύεσθαι Vesp. 1482.
 παρτροπή Nub. 653.
 παρτύπος Ach. 517.
 παρτυτά Vesp. 833.
 παρᾶφerein. παρήνεγκε (παρήγαγε M.) *introduxit* Ran. 963, 44.
 παραχαράκτης Ach. 517.
 παραχορήγημα Ran. 209; Pac. 114, 20.
 παρχήρης Pl. 447, 39.
 παρχρηστικῶς ad Pl. 313, 45.
 παρθακός Pac. 1148.
 πάρος Pl. 699.
 παρηνόκημα Nub. 18, 22, 132, 218, 6.
 παρείας Pl. 690.
 παρειάζειν Ran. 501, 35.
 παρείς τοῦ ἀποσκῶψαι Prol. I, 37.
 παρεισθατικός Ach. 971, 44.
 παρέκβασις (parabasis) Pac. 735.
 παρέκθεσις *metrica* Ach. 1008, 27; Pac. 459.
 παρέκτασις τοῦ μορίου Pl. 266, 11.
 παρεκτρέπεσθαι Ach. 81.
 παρῆκει Eq. 671, 1139; Av. 1514; Eccl. 124, 209; Thesm. 852; Lys. 654.
 παρῆκεται Ach. 815; Eccl. 853, 1151.
 παρεμβάλλειν Ran. 415.
 παρεμφέρειν Nub. 223, 24.
 παρεμφέρεις Nub. 394.
 παρένθεσις Pac. 894.
 παρεπιγραφή Nub. 3, 42; 11, 18, 82, 255, 696, 707, 734, 1240; Ran. 269, 312, 1264; Eq. 1, 21; 157, 272, 13; 373, 432, 451, 493, 710, 784, 883, 891, 959; Ach. *imf.*, 112, 26; Pac. 2, 30, 250, 256, 424, 879, 10; 1066, 1103, 17; 1118, 1258; Av. 222; Thesm. 129, 277; Lys. 294.
 παρεπιγράφεται Thesm. 100.
 παρτυθός Pl. 1170.
 παρβενεῖ Av. 918, 42.
 Πάριον Vesp. 1189.
 Πάρνηθος, ἤ, Nub. 323; Lys. 666.
 παρό i. q. ἤ, Pl. 1172.
 παρό ad Pl. 939.
 παρόδος Eq. 149.
 παρολκή Eq. 32.

παρηνεδίξεν Eq. 51, 8.
 πάροχος Pl. 182.
 παρῳδῆται πεπαρῳδῆται Pl. 253, 6 b.
 παρῳδία Ach. 8.
 πάρων Pac. 142, 14.
 πάρωρος Pac. 1165.
 πάσμα Eq. 906.
 πασάλη Vesp. 91.
 πασσαλίσκος κιθάρας Vesp. 574, 7.
 πάσχειν. οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι παθόντες
 Thesm. 21, 27.
 πασχητῆν Ran. 48, 36.
 *πατελῖς ad Pl. 1096, 15.
 πατραλοῖας πατραλώας Nub. 1327.
 πατριδίων Eq. 1215.
 πατροτύπητος Nub. 911.
 παυσικάπη Pac. 14, 20.
 πάφλα Eq. 919, 32.
 παχυδερμος Vesp. 1292.
 πεινάσεις Pl. 539.
 πειράζειν τὰς πτέρυγας Pl. 575.
 Πειραιῶς λιμένες τρεῖς Pac. 145.
 Πεισιστράτου ἐπίθετον Βάκις Pac. 1071,
 36.
 Πελαργικὸν τεῖχος Av. 832, 836.
 πελεκᾶν πελέκας πελεκᾶς Av. 883.
 Πενέσται Vesp. 1271, 15.
 πένης τοῖς κατορθώμασιν Eq. 76.
 πενταετοῦς Pac. 879, 13; πενταετηροῦς
 Pac. 876.
 πεντεκαετηρικοῦτάμετρος Pac. 974.
 πεντηκοντόδραχμος ἐπίδειξις Nub. 361,
 28.
 πέπνος Ach. 353, 20.
 πέπνας Pac. 1165.
 πεπλορμένως Vesp. 1294.
 πέπλος Παναθηναϊκός Eq. 566.
 περιίνεσθαι sensu obsceno Ran. 427,
 14.
 περατῆς Av. 822, 7.
 Πέρδικος σκῆλος Av. 1292, 3.
 περιάρεμα Eq. 770.
 περιόμματα ad Pl. 590, 50.
 περίαπτα ad Pl. 590, 50.
 περιβλέπεσθαι signif. activa Lys. 1202.
 περιγεγραμμένως Pac. 419.
 περιδίνης Nub. 380.
 περιέπειν Eq. 448.
 περιεσταλμένως Eq. 18; Pac. 1137.
 περίθεμα Pl. 22.
 περίθερος Nub. 144, 18.
 περίθετον πρόσωπον Thesm. 258.
 Περίθους Ran. 142.
 περικαυστικός lectio vitiosa, Pac. 85.
 περικήποις Vesp. 480, 48.
 περικοπή metrica Pac. 1127, 20.
 περικορδακίζειν Eq. 697, 17.
 περικυλεύειν Ran. 193.
 περιλεπίζειν Lys. 735.
 περιλιμπάνεσθαι Pl. 554.
 περινοεῖν Nub. 16; Pac. 92, 18.
 περίοσμος Pl. 808, 17.
 περιπέτασμα Pl. 159, 13.
 περιποιεῖν Eq. 1071.
 περιποιεῖν χάριν Pac. 76, 1.
 περιποιητικός Pac. 85.
 περιποιητικῶς Pl. 717, 9.
 περίπτισμα ad Nub. 45, 47.

περίπτισμα ἀμπελον Eq. 806, 40.
 περιρρογάζειν Eq. 697, 20.
 περισκεπάζειν Pl. 731.
 περισπογγίζειν Pl. 730.
 περισπουδαστως Pac. 33, 32.
 περιστεριδεῖς Ach. 866, 12.
 περιστρικίζειν v. l. ad Pl. 816, 2.
 τὸ περιττόν τοῦ κρέως Pac. 363, 23, 41.
 περιφύρητος Ach. 850, 7, 17.
 περιψήρος Pl. 237.
 περιωδαί Nub. 333, 28.
 πεσσός ad Pl. 1166, 37.
 *πεύσιον Pl. 528, 20.
 Πευσίνισι Ach. 54, 37.
 πεφεισμένως Eq. 436, 5.
 πῆ μὲν—πῆ δέ Pac. 565, 33; 990 10.
 *πῆγαδὶ Pl. 1169.
 *πῆγαδιον Pl. 810.
 πηδητικός Ran. 248.
 πηλικιός et ποσότης Pl. 377.
 πηλοπατεῖν Pac. 1148.
 πῆλη Ran. 46, 578, 30.
 πιθνολόγος Ran. 91.
 πιθοκοίτη Eq. 792.
 πικραίνειν Eq. 946.
 πικρία καὶ σκληρότης poetæ Vesp. 462,
 15.
 *πίνα i. q. πείνα Pl. 1174.
 πινάκιον πινακίδιον Pl. 277, 8, 10.
 πίναν Vesp. 1510, 36.
 πιπίζειν Thesm. 393.
 πίπτειν. ἔπεσα et πέσον Av. 840.
 πίσινον ἔλημα Eq. 103.
 πίσινον ὄσπριον Ran. 63.
 πίσος Pl. 427.
 πισσιζον οἶνος Ach. 190.
 πλγαγιάζεσθαι Av. 1075, 32.
 πλγαγιαμός Ran. 956.
 πλγαγίως τῇ λέξει χρῆσθαι Eq. 343.
 πλκαουντικός Pl. 1054.
 πλταγωνίον Eq. 830, 53.
 Πλειστονάξ Πλειστινάξ Nub. 859, 33.
 πλειρικᾶ, τά, Eq. 362.
 πληθωρία (πληθώρα?) Ach. 30, 17.
 πλῆν Ran. 1021; Vesp. 718, 51; Pac.
 218, 697, 6.
 πληροσέληνος Nub. 752, 20.
 πλίγμα Ach. 217.
 πλίξ Ach. 217, 24, 29.
 Πλοάς Lys. 453, 36.
 πλοκαμῖς Thesm. 567.
 Πλούτων i. q. Πλούτος Pl. 727.
 πλυνός πλύνος Pl. 1061.
 πνύξ Eq. 42, 7.
 πνύξ de genitivo Eq. 165.
 ποδαρχῆν Pl. 559.
 ποδαρχεῖν Pl. 559.
 ποδαρχία Pl. 559, 47.
 ποδαρχία ποδαρχία Pl. 1, 30.
 ποδαρχεῖν Eq. 697.
 ποδεῶν Vesp. 672.
 ποδοκᾶχη Eq. 367, 707, 1049.
 ποδοστράχην Eq. 367.
 ποῖ, πῆ Pl. 447.
 ποιεῖν τινα ἐξ ἀνθρώπων Eq. 694, 46.
 ποιέσθαι τὰς ἀπαρχὰς Vesp. 846, 38.
 ποίημα i. q. ὄραμα Eq. 497.
 ποκάξεν Av. 713.

πόκας ὄνου Ran. 186, 16.
 πολεμοποιεῖν Ach. Arg. 1, 2; Pac. 477,
 39.
 πολεμοποιός Pac. 394.
 πόλις de insula dictum Pac. 251.
 πόλις. τῷ πόλει Ran. 1374, 17.
 πολιτευτής Eq. 161, 7.
 πολίγηχς Pl. 545, 38; 546.
 πολλάκις εἶπον s. εἵπομεν, πολλάκις εἴ-
 ρηται et similia in annotationibus
 scholiastarum, ad Thesm. 840.
 πόλος Av. 179, 32.
 πολυάνθρακες Ach. 34.
 πολυγνώμων Nub. 449.
 πολυδάπανος Nub. 243, 28.
 πολύνυχρος Ran. 448.
 πολυήαλος Nub. 1360.
 πολυλογίζειν Pl. 575, 27.
 πολυμαθίας ἔνεκεν Eq. 400, 13
 πολυμετρία Prol. V, 12.
 πρλυπληθής Pac. 520, 50
 πολυποσία Eq. 527, 51.
 πολυπραγμονεῖν i. q. σκέπτεσθαι Eq.
 379.
 πολυρρίζος Pac. 168, 34
 πόλιν ταῖς τροπαῖς τυγχάνει Prol. II, 7.
 πολύφορος Pl. 853.
 πολυγυροπότης Av. 603.
 πόντος ἀγαθῶν Pl. 1050, 54.
 πομπύζειν Eq. 680, 8.
 Πορθῶν Ran. 1513, 5.
 πορισμός Vesp. 306.
 πορνεῖον Pac. 165.
 πορνοδοσκεῖον Vesp. 1353.
 πορνοκοπία Av. 285.
 πόρνος, ὁ, ἡ, πόρνον, τό, Pl. 155.
 ποσούθαι Pl. 194, 5.
 πότημα Thesm. 857.
 πούς navis Eq. 436, 2.
 πούς i. q. ῥυθμός Ran. 1323.
 πραγματευτής Pl. 1155, 44; 1179.
 πραγματευτικός Pl. 521, 1155, 45.
 πραιδεύειν Vesp. 924.
 Πράμνιος Πράμνιος Eq. 107, 42.
 πρέσβις non πρεσβύς Ach. 93.
 πριονώδης Av. 1138.
 πρίστης Vesp. 1357, 47.
 προάγειν κατὰ γενήματα Ran. 1422,
 38.
 προάγω. προήκται (πρότερον εἰσῆκται?)
 ὄραμα Ran. 53, 5.
 προάγεσθαι παρὰ τινι περιττότερον Eq.
 Arg. I, 3.
 προάγνεις Pl. 845, 31.
 προαθροίζειν Av. 1113.
 προαναφανεῖν Eq. 1070, 15.
 προαναφώνημα Pac. init., 16.
 προαναφώνησις v. l. ad Pac. 1191.
 προανύειν Eq. 1036, 31.
 προαπειλεῖν Eq. 692, 32.
 προαπροτιοῦν Pac. 1158.
 Πρόδάλινθος Lys. 285.
 προδατοκάπλος Eq. 765, 39.
 προγάστωρ Ran. 200.
 προδεσμεύειν (προσδ—?) Vesp. 897,
 51.
 προδιασκεπτεσθαι Nub. Arg. II, 7.
 προεγκλίσθαι Ran. 1310.

προεισάγειν Ran. 53.
 προσευτίζειν Av. 685, 17.
 προσηγητικός Ach. 971, 41.
 προσηρόσιον Eq. 729, 8.
 προβεβλημένος Pac. 1210.
 προρίξιν Pac. 1242, 29.
 προρίσταναι. προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος Ran. 303.
 προράχασιν Pl. 845, 31.
 προκαθίζειν Nub. 53, 14.
 προκατασκευάζειν Av. 654.
 προκατάστασις Pl. 649.
 προκόμιον Pl. 271.
 προλαβεῖν, *prævenire*, Eq. 935; Pac. 876, 49.
 προλαμβάνειν. τοὺς μέλλοντας μυσθεῖσθαι προλαβόντες δεδιττονται Vesp. 1361, 6.
 προλαμβάνειν. ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, *in præcedentibus*, Pac. 252, 36.
 προληγνέσθαι Nub. 1200.
 πρόλοθος Av. 1113.
 προμύσσειν Vesp. 250.
 πρόξενον νότων Nub. 243, 27.
 προξενήτρια Nub. 41, 18.
 προσδοποιεῖν Pl. 299, 1195, 1197, 52.
 προσδοποιός Pl. 1159, 3.
 προσπαροξυνέειν Pac. 956.
 προσπομπή Pl. 759.
 πρὸς τὸ ἔθος Ran. 685; Av. 922; Thesm. 401; πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημειώται Eccl. 306; πρὸς τοὺς γρόνους Ran. 33; πρὸς τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον Ran. 357 et similia Ran. 362, 1144, 1459, 24; Ach. 439; Pac. 457; Av. 933, 1177, 1215, 1418, 1705, 1717; Lys. 632, 730.
 προσπανάπτειν Av. 567.
 προσπᾶλλειν γυναῖκα περὶ ἀφροδίτης Eq. 517.
 προσπᾶλλειν ἑταῖρα Vesp. 1341.
 προσπεσεῖν Vesp. 1201, 1291, 18.
 προσπεσεύεσθαι Vesp. 582.
 προσποκάσθαι προσποκαῖσθαι ad Ach. 31, 29.
 προσπηγίζειν Nub. 17.
 προσπύλημα Nub. 10, 49.
 προσπύζειν Pl. 841.
 προσπύλημα ad Vesp. 968, 1.
 προσθετὴ κόμη Pl. 271, 3; Eq. 633.
 προσθλῆν Pac. 542.
 προσσκαίρον ῥῆμα Ach. 275.
 πρόσκακρος ἡδονή Nub. 361, 46.
 προσκαρτερεῖν i. q. μένειν Pl. 1148.
 προσκαρτεροῦν ad Pl. 943, 47.
 προσκατακαλεῖσθαι Nub. Arg. III, 14.
 προσκαταρχάσθαι Pac. 249.
 προσκλίνειν et πρόσκλισις ad Pl. 1026.
 πρόσκλισμα Av. 1582, 51.
 προσκολῆν (τὸν νοῦν) Pl. 151.
 προσκορής Eq. 1058.
 προσκορίζεσθαι Vesp. 1341, 47.
 προσκορύνειν τῇ τύχῃ Ran. 1185, 8.
 προσκρουστικός Ach. 317.
 προσνέμειν, παρνήμειν Ran. 51, 50.
 προσοδικακὸς ῥυθμός Nub. 651, 36.
 προσόδιον Eq. 1263.
 προσόλημα Vesp. 968, 1; Eccl. 874.
 προσποιεῖσθαι ad Av. 301.

προσπορίζειν v.l. ad Eq. 392, 40.
 προσπραγνίζειν Nub. 411.
 προσρίπτειν. τοῦτο οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προσέρριπται Av. 695.
 προσσθίεσθαι τινι ad Pl. 1002.
 προσστιμον Pl. 480, 26; 482, 42.
 προστάγιον i. q. ὄψον Eq. 905; Vesp. 1214; Pac. 565, 33.
 προστρώω Vesp. 430.
 πρόσφυξ Nub. 436.
 πρότασις Σελεύκου Thesm. 1175.
 προτείνειν, *questionem proponere*, Thesm. 1175.
 προτελεῖα Thesm. 973
 προφασίσομαι Eccl. 1027.
 προσφθάνειν Eq. 1089, 5.
 πρόσγλωρος Pl. 204, 6.
 πρόσχυμα Pl. 660, 28.
 προτάνεις octo vel decem Pac. 887.
 πρωὶ πρῶ Av. 129.
 πρωκτὸς κυνός Ach. 863, 1.
 πρωρεύς Ach. 554.
 πρωτόγονοι οἱ Ἀθηναῖται Eq. 42, 11.
 πρωτός. ἐν πρώτοις Pl. 768, 31.
 πρωτός Pl. 768.
 πτερόρυτον Eq. 1344, 5.
 πτητικός Av. 1681, 35.
 πτισάνη Ach. 507.
 πτυδίον Av. 1150, 37.
 πτωχολαζών Vesp. 325, Av. 1297, 54.
 Πυνάπεια Pl. 1054, 49.
 πυγχιρίζειν Eq. 697.
 πυδαρίζειν Eq. 697.
 Πυθακλής Av. 857.
 Πύθιον ad Pl. 1194, 30.
 Πυθίς Vesp. 78.
 πυθόχρηστον Nub. 2.
 Πυλαϊκή πανήγυρις Lys. 1130.
 πυξίδιον Eq. 906.
 πύξινος Χαιρετών Nub. 504; Vesp. 1408.
 πύξος, non πύος Pac. 1150.
 πυππαξ Eq. 680, 7.
 πυράμη Pac. 299.
 πυριάτης Vesp. 710.
 πυρίεσθον Vesp. 710.
 πυριστάτης Av. 436, 13.
 Πυρριάς Ran. 308, 37.
 πυλάριον Vesp. 195.
 πυλόντων διαγοράζι πέντε Pl. 1155.
 πυλίνος Nub. 260, 37.
 ρακογορεῖν Pac. 740.
 ῥέγειν ῥέγειν Nub. 5, 10.
 ῥέφανος Pl. 544.
 ῥιγοπύρετος Ach. 1164.
 ῥιγῶν pro ῥιγοῦν Vesp. 446.
 ῥίζοβολεῖν Vesp. 1291, 18.
 ῥιπίδιον Ach. 669.
 ῥίψ Pac. 699.
 ῥοδάνη Vesp. 1142, 1.
 ῥόδιον, ῥόδιον Lys. 944.
 *ῥοδόσταγμα Pl. 529.
 ῥοδωνία Pac. 577.
 ῥόπτρον Ach. 687, 51.
 *ῥοχαλίζειν Nub. 5, 14.
 ῥυθμός πατῆρ μέτρον Nub. 638.
 ῥυπαρία Eq. 428, 49.
 ῥυσποώλης (ῥυσποώλης) Pl. 17, 9.

ῥυποῦν. ἐρρυπωμένα Ach. 426.
 ῥυποροῦντες Av. 1555.
 ῥυτίδωμα Pl. 1051, 1065.
 σαβάζειν Av. 874, 27; Lys. 388, 7.
 Σαβάζιος Av. 874, 20; Lys. 388, 8.
 σάβανον ad Pl. 818.
 σαβασμός Av. 874, 28.
 σάθος Av. 874, 31.
 σάβοι Vesp. 9, 19.
 σάγον Vesp. 1142.
 σάθη Lys. 1179.
 *σακαλίζειν Pl. 1087, 37.
 *σακαλίστηριον 1087, 34.
 σάκκινος Pl. 1087.
 σακκίον Nub. 450, 44.
 σάκος σάκκος Ach. 822, 53
 *σακούλιον Pl. 298, 21.
 σάκτας Pl. 681.
 σαλακωνεύεσθαι Vesp. 1169, 38.
 Σαλαμίνια navis Av. 147.
 σάλος Nub. 397, 21.
 *σαλιζάριον Ran. 985.
 Σαμιακὸς τρόπος Pac. 143, 6.
 σανίδωμα Ach. 95, 24.
 Σαρδός Ach. 112, 17, 20.
 σαρκασμός Ran. 966, 15.
 σάρων Pac. 59.
 σάλλον Vesp. 1169, 52.
 σέλως Vesp. 459, 9.
 σεληνόδικος Nub. 397, 21.
 σεληνόπληκτος Nub. 397, 20.
 σελήζειν Av. 823.
 σελλίων Eccl. 734.
 Σεμελὴ Ἰακχε πλουτοδότα Ran. 479, 14.
 Σεμελὴς ψυχὴν ab inferis repetivit Juno Ran. 330, 40.
 σεμίδαλις Pl. 673, 32.
 *σενδόσκη s. σενδόσι Pl. 711. σενδόσιον Pl. 809.
 σεῦς et σής Lys. 730.
 σηκίς Pac. 183, 27.
 σήλια Pl. 1037, 34.
 σημάξ Ran. 932, 26.
 σημαντικός Eq. 262, 12.
 σημεῖον, *milliare*, Eq. 815, 1
 σημεῖον, τὸ i. q. σημειώσαι vel σημειώσεν Thesm. 74.
 σημειώδης Vesp. 1524.
 σημερινός Nub. 699.
 σησάμη, σησαις, σησαμούς Ach. 1092.
 σησαμή, σησαμούς, σησαμῆς, Pac. 689, 29.
 Σιδύλλεια ἔτη Pac. 1095.
 σίγιον γένος τετρίγων Av. 1095.
 σίγμα. τὸ ἀντίσιγμα καὶ τὸ σίγμα Ran. 153, 40.
 σικανίς Nub. 540, 13.
 σικύα πρώτοις Pac. 1001.
 σιχαίνεσθαι Ran. 439, 39.
 σίλητ Ach. 920; Pac. 1, 36; 143, 5; 1077.
 σίλητον Eq. 894.
 Σιμέριων ad Nub. 542, 41
 Σίμων Nub. 351, 34.
 σινάμωρος Nub. 1070, 41.
 σίνηπι Eq. 631.
 Σίνις Lys. 453, 36.

σινουθῆναι τὰς χεῖρας Eq. 1085.
 σισύρα Vesp. 738.
 σισύρα σισύρνα σισύρνη σίσυς Av. 122.
 σισύρα σισύρνα σίσυς Ran. 1459, 25.
 σισύνης Vesp. 738, 44.
 σιτήσις σίτισις Ran. 914, 5.
 σιτοθύη Eq. 1293, 3.
 σίττη Av. 704.
 σιφονίζειν Thesm. 557.
 σιωπηλός Nub. 265, 4.
 σκαϊώδης v. l. ad Vesp. 841, 21.
 σκαϊώρημα Vesp. 283, 35.
 *σκάλα Nub. 169.
 Σκαμβωνίδα Λεοντίδος φυλῆς Vesp. 81.
 σκανδαλίζον Ach. 687, 49.
 σκαρδαμυκτεῖν Eq. 292.
 σκαριμός Ran. 1497.
 σκάριμος, κάριος Ran. 1497, 18.
 σκατά Pl. 706.
 σκάτος Pl. 305. σκάτος Pac. 42, 32.
 σκατογράφος Eq. Arg. III, 41, 5.
 σκατρίδιον Nub. 669. Nub. 1248.
 σκέμμα γυμνάζειν Pl. 487, 16.
 σκέμμα, σκῶμμα Eq. 92.
 σκέπας Pl. 22.
 σκεπαστήριον Pac. 546.
 σκέψασθε apud scholiastas Eq. 979.
 σκληροποιεῖσθαι Ach. 54, 35.
 σκληροποιεῖν οἶος Pl. 719.
 σκληρίζειν Ach. 444.
 σκληράζειν Nub. 254.
 σκιμβοὶ πόδες Nub. 254, 33.
 σκιμπόδιον Nub. 254.
 σκινδαλμός Nub. 130, 47; Ran. 819.
 σκινπός σκιφός ad Pl. 590, 54.
 Σκίρα Eccl. 18; Thesm. 834.
 Σκιρίται Lys. 453, 38.
 σκίρον Vesp. 925; Eccl. 18.
 Σκιρράς Ἀθηνᾶ Vesp. 926.
 σκιρράς γῆ Vesp. 926.
 Σκίτων Eq. 634, 38.
 σκληρολέκτης Nub. 1367, 28.
 σκινπός κινπός Pl. 84.
 σκινπός ad Pl. 590, 54.
 σκόλιον Vesp. 1239, 1.
 σκολύπτειν. ἐσκολύβεῖν τὸ αἰδοῦν Eq. 964.
 σκολοιζᾶσθαι Ach. 30.
 σκρόδον Pl. 718, 21.
 σκολοδοπώλης Vesp. 680, 52.
 σκολοδορόρος Pl. 718, 19; Pac. 246.
 *σκουτάριον Pl. 450.
 *σκουτεῖον Pl. 813.
 Σκύθαι τοξόται Ach. 54, 37.
 σκυθρωπῶς Pl. 756.
 *σκύλα s. σκύλη ad Pl. 719.
 *σκυλακρόμμυον Pl. 283, 11.
 σκυτάλη Av. 1283.
 σκυτάλην Av. 1283.
 σκύτη βλέπειν Vesp. 643. ἐπὶ σκ. βλ. Pac. 669.
 σκυλιώδης Av. 82.
 σκώπτειν Vesp. 542.
 σκωπτικὸς Vesp. 859.
 σκωπολόγος Ach. 854.
 σκῶρ Ran. 146.
 σμῆμα Rau. 710.

Σμικρήνης Ran. 308, 37.
 Σμυρναϊκὸς ὄπας Eccl. 404.
 σοδᾶς Pac. 812.
 σολοικίζειν. σεσολοικίσθαι Ran. 1263, 40.
 *σουδαρίον Pl. 729.
 Σούδιον τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς Nub. 401.
 *σοσαντιον Pl. 450.
 σοριστής, artifex musicus, Nub. 331, 33.
 σορίστρια Ach. 527, 4.
 σπάδην Eq. 1385.
 σπαθῆν Nub. 53, 10.
 σπαθῆν τὴν οὐσίαν Ran. 429.
 σπάλαξ ἀσπάλαξ ad Ach. 879.
 σπακίτη σπατος Pac. 48, 7.
 σπειλοῦν et σπέκλωμα Pl. 1081, 51; 1082, 12.
 Σπευστινοὶ et Σπευστινός Ach. 54, 37.
 σπεινθρίζειν Pac. 839.
 σποδεῖον Nub. 355, 5.
 σποδῶν Nub. 1376.
 σπονδοποιεῖσθαι Ran. 479, 15.
 *σπόροτυλα Nub. 1136.
 σπουδασιολογεῖσθαι Pl. 557.
 σπουδῶδης Ach. 1097.
 *σταδίστης Thesm. 491.
 στενόςτομος Pac. 798, 15.
 στεριστόμοιος Pl. 22.
 στεφανίς Ach. 1182, 4.
 στεφανολοκεῖν Thesm. 401.
 στεφανώτις Pac. 1154.
 στεινιεύειν Av. 766, 28.
 Στήνη Thesm. 834.
 *στιθίς Pl. 535, 13.
 στικτεῖν ἐπὶ τοῦ vel εἰς τὸ Ran. 756, 48.
 στιχχρόν Ran. 995, 45.
 στρατιὰ περίοδοι Ach. 971, 40.
 στιχικός Pac. 1127, 16.
 στύλιγγις Eq. 580, 34.
 στοιχεῖν Ran. 807. στοιχεῖν μιᾶ Pl. 773, 20.
 στοῖχος. κατὰ στοῖχον chorus Eq. 508, 24.
 στοργή Pac. 629.
 στρωγνύς στρωνύς Ach. 877.
 στραγγεύειν Lys. 17.
 στραγγεύεσθαι στραγγεῦσθαι ad Nub. 509.
 στραγγίζω et στράγγ Nub. 131.
 στρατιὰ et στρατιά Thesm. 828.
 στρατηγία Ran. 963, 54.
 στρατηγοὶ ἐν ταῖς νοσημνίαις ἔχειαστο-
 νόνοτο Eq. 43.
 στρατηγία Pl. 176, 40.
 στρίδος Ach. 1035.
 στροβός Eq. 386, 19.
 στρόβιλον Vesp. 1111, 43.
 στρόβιλωδης Ran. 847.
 στρόβος et στρονός Av. 877, 2.
 στρόρος Pl. 1153, 6.
 στρυφνὸι ἀστράγαλοι Ran. 826, 36.
 στυππᾶς Eq. 129, 254, 4.
 στυπτική ἄμμος Ran. 712.
 Στύαρος ad Ran. Arg. IV, 36.
 Συδάρεια ἐπιπθέματα Pac. 344, 35.
 συδαρισμός συδαρισμός Pac. 344, 38.

Συδαριστικοὶ μῦθοι Av. 471, 14.
 συγχαῖδρος Ran. 1074, 14.
 συγκατηγόρησις lectio vitiosa, Eq. 829.
 συγκαῖσθαι ἀπό— Pl. 768, 32.
 συγκαληρονόμειν Av. 1656, 51.
 συγκαληρονόμος Av. 1653.
 συγκαρτεῖν ἐκκλησίαν Eq. 42.
 συγκρότημα Pl. 325, 19.
 *συγχαρίκια συχαρίκια ad Pl. 765, 12.
 συγχορευτής Pl. 508; Ran. 327.
 συγχορευτήρια Av. 679.
 συγχορηστηρίζεσθαι Eq. 1091, 27.
 συζητήσις Nub. 703, 23.
 συκαμίνος (ulcus) Ran. 1247, 52.
 συκαστής Pl. 873, 40.
 συνίκη ἐπικουρία Lys. 110.
 συνόδιος Pl. 873, 41.
 συνολόγος Pl. 873, 41.
 σύκον (ulcus) Ran. 1247, 50.
 συκοσπαδίας Pl. 873, 42.
 συκοφάντης Pl. 31.
 συκοφαντήσαν Ran. 1012.
 συκοφαντητός Ran. 53.
 συκώδης Pl. 873, 42.
 σύκωμα Ran. 1247.
 συκωρός Pl. 873, 41.
 συμβολικός Av. 721, 29.
 συμπανηγυρίζειν Pac. 342.
 συμπαρὰπληρωματικός Ach. 1.
 συμπατριώτης Av. 368.
 συμπεράσματος εἰρωνικόν Pl. 546, 6.
 συμψηφισεσθαι Eq. 533.
 συμπλήρωμα Av. 1302.
 συμπνίγειν Nub. 96.
 συμπολίτης Pac. 909, 26.
 συμπεράτωρ Nub. 1006.
 συμπερέσθαι Eq. 814, 26, 34.
 συμπερεσθευτής Eq. 814, 14.
 συμπερόβουλος Lys. Arg. I, 17.
 σύμπωσις Thesm. 21, 39.
 συνάθροισις Pl. 71, 10; 584; 725, 27; 874; 950.
 συναλαγή elisio Ran. 1035, 1248.
 συναρμονίαν συναρμονίζειν Eq. 463.
 συναρχία Lys. 609.
 συνδημότης Pac. 909, 26.
 συνδικατήτης Pl. 602.
 συνδίκαιος Thesm. 624.
 σύνειγγος Nub. 449, 35.
 συνειδέναι. συνίδειν (συνειδοῦν) ἐκτρος;
 ἀδικοῦσι Nub. 1192.
 συνεκτικώτατον τῆς νεώς Eq. 1185, 36.
 συνέμπτωσης Thesm. 21, 30.
 συνέπεια Ran. 1286, 29.
 συνήγοροι δέκα Vesp. 691.
 συνηγορεῖν Nub. 25, 6.
 συνθηκοποιεῖν Pl. 1059.
 συνθηκώτης Ran. 327.
 συνθίκεῖν Ach. 42.
 συνοδευτής Ran. 396.
 συναιέσιον Eq. 400, 8.
 συναιέσις Pac. 1019.
 σύνολος. οὗδε τὸ σύνολον Nub. 96, 42.
 συνόλιος Ran. 106.
 συναμνημεῖν Ran. 491.
 συνουσιάζειν τινα ad Pl. 1067.
 συνοφρύωμα Ran. 813, 12.
 συνοφρυοῦσθαι Nub. 508, 20.

συντέλεια Eq. 924.
 συντηρεῖν Pac. 254, 1.
 συντιμᾶν Vesp. 847.
 συντομία Vesp. 718, 9.
 συντονία συντομία Av. 530.
 συντρίβειν τῆς κεφαλῆς Pac. 71.
 σινωμόσιος Av. 1075, 35.
 σύριγμα, συρίκτης, συρίξ Pl. 689.
 συμμάς Pac. 1254.
 συμμάζεσθαι Thesm. 857.
 συρραφεύς Nub. 446, 43.
 συρτοὶ χιτῶνες Lys. 45.
 συρφετώδης Ach. 927; Vesp. 674.
 συσθενύνειν Lys. 349.
 συστάδην μάχη Pac. 443, 20.
 σύστημα Av. 697.
 συστύφειν. συσσυμμένος Ran. 1497.
 σωδός Pl. 303, 16.
 σφάλος Nub. 234, 37.
 σφένδαμος Ach. 181.
 σφηκίσκος Pl. 301.
 σφηκίσκος τῆς εἰσόδου Pl. 278, 26.
 Σφηκτοῖ Pl. 720, 44.
 Σφηκτός Pl. 720, 42; Nub. 156.
 σφιδάζειν Nub. 971, 24; ad Ran. 78, 21; Av. 556, 5.
 σφῆδον ad Nub. 971, 24.
 σχέσις apud grammaticos ad Pl. 2, 12.
 σχοινοστρόφος Ran. 1297.
 σχοινοσύμβολος Pac. 37.
 σχοινοσυνδέτης Pac. 37.
 σχοινοπλόος Pac. 36, 48.
 σχολῖνος, ὁ, Ach. 229.
 σωκρατίζειν Nub. Arg. IV, 21.
 σωληνοειδής Vesp. 143.
 σωματέμπορος Eq. 1030.
 σωματοειδής Nub. 275, 43.
 σωματοποιεῖν Ach. 977, 990.
 σώρακος Av. 1309.
 *σωσάνιον Nub. 70, 30.
 Σωσία δύο Vesp. 78.
 Σωσίας Ach. 243, 25.
 *τάβλωμα Eq. 675, 44; Vesp. 386, 38.
 *ταβλωτόν Vesp. 349, 5; 386, 37.
 τάλαντον Pl. 194.
 ταξίαρχος ταξιάρχης Ran. 362, 21.
 ταρχατός Ran. 1211.
 ταριχεύειν σῆκα Nub. 50, 50.
 ταριχοπωλεῖν Eq. 1247.
 τάριχος, τό, non ὁ, Ran. 558.
 ταρρός Nub. 226, 51.
 Ταρτησός Ran. 475, 48.
 *ταρχανά ad Pl. 999.
 τᾶτες Ach. 15.
 ταῦρος i. q. ὄρρος Ran. 223, 28.
 ταυτοποδία Nub. 1154, 40; Ran. 346, 50.
 ταχινός Nub. 88, 45.
 τεθαρρηκώς Ach. 309.
 τεθριπποτρόφος Nub. Arg. II, 18.
 τευροδομία Av. 584.
 τέλεσμα Ach. 615.
 τελεστικός Thesm. 329.
 τέλος ἐξαχῶς λέγεται Ran. 368.
 τελώνιον Eq. 307.
 τέμαχος Nub. 339, 28.
 τεμαχίτης ἰχθύς Eq. 283.
 τένδειν τένειν Pac. 1009.

τερατεύεσθαι οὐκ ἀνεκτά Ran. 303, 30.
 τερατίζειν Ran. 324, 9.
 τετραγώνος Ἀπόλλων Thesm. 489.
 τετραλογία Ran. 1124.
 τετράπολις Ἀττική Lys. 285.
 τετρασιν Pl. 173, 34.
 τετρωβολαῖος Pac. 254.
 τεττῶν τρία γένη Av. 1095.
 τέχνης definitio Nub. 318, 25.
 τεχνίον Nub. 508, 50.
 τῶος ἕως Pac. 32.
 *τῆλαπατεῖν Nub. 552, 52.
 *τῆμιθλα Pl. 581, 2.
 *τῆμυθλον Pl. 683; 1197, 49; 1203.
 *τῆμυθλώττειν Pl. 581, 4.
 τῆ et τῆ Ach. 204, 17, 21.
 τηγανίζειν Ach. 1158.
 τηγανον τάχνηον Eq. 926, 49.
 τῆδες et τῆτες Ach. 15.
 τηθεάς Ach. 49.
 τήθη et τῆθίς Lys. 549.
 Τηλέκλυτος Ran. 320, 31.
 τηλία ad Pl. 309, 1; Vesp. 147, 51.
 τημελία Vesp. 606.
 τημερινός Nub. 699.
 τῆμι, τῆ Av. 1310, 35.
 τηνάλλως Ach. 114, 32.
 τήνελλος Eq. 276.
 τῆτες Ach. 204, 22.
 τιθέναι. ἀναθῆσαι Pl. 1089.
 Τίθρας et Τυθράσιος Ran. 477.
 Τίδιος Ach. 243, 25.
 τιτανώδης Nub. 1176, 41.
 τίψη Ach. 920.
 Τληπαθῆς Av. 687.
 τοκετός Thesm. 130; Lys. 743.
 τοξόται δημόσιοι ὑπηρέται Ach. 54, 33.
 τρακίος i. q. τρακικός ὑποκριτής Vesp. 1312, 6.
 τραχοβάμων Ran. 230, 9.
 τραχυδοδιάσκαλος, τραχυδοδι—, τρα—
 γωδι— Pl. 290, 14.
 τράμις Ran. 223, 24.
 τράπεζα δημοσία Ran. 367.
 τραπέζιον Eq. 152, 707.
 τραχήλιον Vesp. 968, 51.
 τριαδική συζυγία Pac. 1127, 13.
 τρίβακον ἱμάτιον ad Pl. 714, 882.
 τρίβεσθαι, frequentari, Ach. 75.
 Τρίγωνον Vesp. 120.
 *τρίειον Nub. 53, 8.
 Τρικόρυθος Lys. 285.
 τριλογία Ran. 1124.
 τριποδία ἀναπαιστική Nub. 654, 39.
 τρισκαυδέκαμετρος Ach. 1143.
 τρισμός Av. 1521, 53.
 τρισυγία, τρισυγία ad Ran. 324, 8.
 *τριτξέριον Pl. 172, 16.
 τριττός ad Pl. 819, 33; Av. 765, 22.
 τριτώ Nub. 989, 1.
 τριφυλλός Eq. 606, 1.
 τριχόθριος τριχόθριος Ach. 1111.
 τρπαῖον, τρόπαιον Pl. 453; Thesm. 697.
 τροπός Ach. 95, 23.
 τροποφορεῖν Ran. 1432, 10.
 τροχάω Ran. 379.
 τροχίλις Pac. 36, 49.

τρώγιλος τροχίλος Av. 79.
 τροχοειδής Pac. 14, 21.
 τροχός τυροῦ Vesp. 838.
 Τρύγαιος Τρυγᾶιος Pac. 62.
 τρυγία Eq. 230, 25.
 τρύγοιπος, non τρυγοίπης, Pac. 535.
 τρύπανον Nub. 448, 10.
 τρυφερωθείς Vesp. 688.
 τρυφηλός Ran. 38, 1.
 τρύφημα Pl. 550, 34.
 τρυφητής Nub. 1068, 35.
 τρώγλη Pl. 714.
 τρώγανειν. τετύχηκα Av. 873, 44.
 τύλος et τύλα Ach. 860, 40.
 τύπτειν. τυπτήσαι Nub. 1426; τυπτή—
 σων Av. 1671. ἐτυπτήθης Vesp. 258.
 τυπτηθείς Eq. 411, 34; Vesp. 1292.
 τυροβόλιον Ran. 560.
 τυροπωλικῶς Ran. 1369.
 τυτθόν Ran. 139.
 τύχη, conditio, ad Pl. 1, 26.
 τῶ articuluss Attice pro τά Ran. 1378, 17; 1263, 37.
 ὕαλος, ἡ, Nub. 768, 30.
 ὕδρειαυον Vesp. 1211, 29.
 ὕδρια et ὕδρεῖα Vesp. 926, 12.
 ὕλιστήρ Pl. 1087.
 ὑπάγεσθαι, *dolis capere*, Pl. 179, 6.
 ὑπάργειν. ὑπῆρχεν ὑπῆρχθη Pl. 566, 39.
 ὑπεμαίνειν Vesp. 1513.
 ὑπεράγαν Nub. 291, 12.
 ὑπερασπίζειν Eq. 1174.
 ὑπεραύξεσθαι Vesp. 1291, 19.
 ὑπερβολικός Vesp. 592, 18.
 ὑπερεξέχειν Nub. 10, 46.
 ὑπερεπαινεῖ Eq. 470.
 ὑπερῆδεσθαι Ran. 745, 19.
 ὑπερῆφανεῖν Nub. 223, 22, 30; 1400; Ran. 833.
 ὑπερῆφανῆς ὑπερῆφανεύσθαι Pl. 572.
 ὑπερκαρῶν Pac. 17, 31.
 ὑποκριτικῶς Ran. 362, 4.
 ὑπερσπένδειν Ran. 1149, 49.
 ὑπέρορος Nub. 1134, 41.
 ὑπετυμολογεῖν, ὑφετυμολογεῖν Av. 181.
 ὑπνῶν et ὑπνοῦν Lys. 143.
 ὑποβολή προσώπων Pac. 407.
 ὑπογγραμμάτιος Eq. 1103, 1.
 ὑπογγραμμός Ran. 874.
 ὑπογραφή Pl. 269.
 ὑπόγειον adverb. Nub. 312, 253, 46.
 ὑπόδειγμα Pac. 32.
 ὑπόδεσις Ran. 541, 18.
 ὑποζώματα Eq. 279.
 ὑποκρούειν Ach. 38.
 ὑπόκρυφος Ach. 96, 39.
 ὑπόκυνος ad Vesp. 191, 27.
 ὑπομνηώδης Av. 988, 45.
 ὑπόμνημα τοῦ πάθους Ach. 243, 17.
 ὑπομονητός Pl. 419, 898.
 ὑπονυμφίς Eq. 650.
 ὑποποδίζειν Av. 383, 2.
 ὑπορρώς Nub. 508, 2.
 ὑπεσπληνισμένη Pl. 1081, 54.
 ὑποστίζειν Nub. 298, 25.
 ὑπότρομος Ach. 683.
 ὑπότροχος Vesp. 617.
 ὑπούλιος Eq. 459.

ὑποφθίρειν Pl. 725, 19.
 ὑποχαλῶν Ran. 1219.
 ὑποχθόνιος καταχθόνιος Ran. 1146.
 ὑποψιαστικῶς Vesp. 643, 51.
 ὑπωμοσία ad Pl. 725, 1.
 ὑσπληγχα Eq. 1159, 36.
 ὑστριγίς Pac. 746.
 ὑσάντριον Ran. 1315.
 ὑψὺν ἐπαίνους Ran. 378.
 Ὑψώ Eq. 1068, 2.
 *ὕβρις Ran. 506.
 φάβη vel φάθι Eq. 22, 33.
 *φαιόλιον Pl. 729.
 φάλαγγιον Vesp. 1509.
 φάλαγξ Ran. 1314.
 Φαλῆς, Φάλης Ach. 263, 17.
 φάλιον Lys. 191.
 φάλλος Ach. 243.
 *φανάριον Pl. 815, 45.
 φανερὸν τι, *certum quid*, Pl. 330, 1.
 φανεροποιεῖν Eq. 1256.
 φανίσω Eq. 299.
 *φανόπται Eq. 1001, 1.
 Φανός vel φανός Eq. 1256, 14, 22.
 Φάινχος Lys. 679.
 φαρετριών Thesm. 1197.
 φαρμακοί Eq. 1136.
 φαρμάκω ἐμβρέγεται τὰ δέρματα Eq. 44.
 *φαρματοῦν Ran. 149.
 φασήλιον Eccl. 844.
 *φασκία Pl. 586, 4.
 φατρία Av. 1669.
 φατρία φατρία Av. 765, 19.
 φατρία, φάτριος Ζεύς Eq. 255, 15, 19.
 φειδωλῶς Nub. 421.
 φελεύς Ran. 244, 12.
 Φελλεῖται Nub. 71, 37.
 Φελλεύς Ach. 273.
 φενάκη Eq. 633.
 φενακιστής Ach. 88.
 φέρε Nub. 218, 2.
 ζέρειν. μετενήνκεται μετήνεγκται Pl. 173, 33.
 φέρειν. μετενήνκεται, μετήνεγκται, μετήνεγκται ad Ran. 357, 46; Vesp. 62, 6. ἐξήνεγκται ad Eq. 203.
 φέρεσθαι ἐπὶ τὸ σαρῆς s. ἐπὶ τὰ πρόχειρα ad Pl. 718, 19.
 φήληξ Pac. 1165, 39.
 φηληγής leg. Ran. Arg. IV, 43.
 φηλός Pac. 1165, 40.
 φήλωμα Pac. 1165, 41.
 φθάνειν. περπατῶς Ran. Arg. IV, 15.
 φθειρώ. ἐφθάρηκα Pl. 1174.
 φθοῖς Pl. 677.
 φιαλεῖν Vesp. 1348.
 φιαλίση Ran. 1360.
 φιάλλειν Pac. 432, 36.
 φιαλώδης Ach. 1229.
 φίδελις Ach. 802.
 φιδάων Eq. 792.
 φιλαθήναιος, de accentu Ach. 142.
 Φιλῆτις Av. 873, 1.
 φιλαθηρωπέυσσθαι Eq. 755, 12.
 φιλάρχιος, de accentu Ach. 142, 49.
 φιλεγκλήμων Pl. 873, 40.
 φιλεγκώμιος Pl. 773.

φιλεριστικός Pac. 788.
 φιλοδίκιος φιλόδικος Nub. 919, 52.
 φιλοδικαστής Vesp. 88, 103, 189, 1310, 1364.
 φιλοδικεῖν Vesp. Arg. I, 32.
 φιλοδικία Pl. 171.
 φιλόλογος σύστασις Ran. Arg. I, 25.
 φιλόλογος Ran. Arg. I, 39.
 φιλονεικεῖσθαι Nub. 66.
 φιλονεικίημα Ran. 819, 45.
 φιλόπατρις et φιλόπολις Pl. 900.
 φιλόστοκος Pl. 873, 41.
 Φιλοῦργος, φιλουργός Lys. 266.
 φιμῶν Eq. 1150, 37.
 φῖτω Pac. 1164.
 *φλαβία ad Pl. 999, 53.
 Φλεγγερῶδης λαϊμών Lys. 913.
 *φλεβία Pl. 999, 53.
 φλέως Ran. 244.
 φλογίστρα Eq. 1236.
 φλόμος Ran. 1296, 45.
 φλυάριος Vesp. 859.
 Φλύη Πτολεμαίδος φυλῆς Vesp. 234.
 φλυκταινώδης Ran. 249.
 φοινικίς Ach. 320, 20.
 φοινικιστής Pac. 883, 22.
 φολλίς Pac. 605, 35.
 φορᾶδην Thesm. 274.
 φορεῖα Vesp. 582; Av. 861, 15.
 φόρβιον Av. 861.
 φορεῖν. φορέσμεν Lys. 632.
 φορέσαι Nub. 152; Ran. 404, 43.
 φόρεσις Av. 156.
 φόρημα φόρεμα Ran. 46; Vesp. 1137.
 φορμίς Pl. 797, 51.
 Φορμίονες πέντε Pac. 347.
 φορμός Pac. 185, 27.
 φορτικεῖσθαι Ran. 13.
 φόρτιμος Av. 598, 37.
 φορυτός Ach. 72, 927.
 *φορνεύειν Pl. 815, 45.
 φούριος Vesp. 836, 8.
 *φούσκα Pl. 735, 12.
 *φραγγέλι Ach. 724, 40.
 *φραγγέλιον ad Ach. 724, 40.
 φρατορία Av. 765, 21.
 φρεατώδες χάσμα Pl. 431.
 φρενήρης Eq. 1121.
 φρικτός Nub. 450.
 φρῖνος Eq. 580, 29.
 φροντιστής Pl. 907.
 φρυγανώδης Ach. 927.
 φυγεῖ i. q. φεύζεται Pl. 496.
 φυλάσιαι Pl. 1146, 4.
 φυλλεῖον Ach. 469, 10.
 φυσιγγή Ach. 526.
 φυσικοί δακτύλιοι Pl. 883, 26.
 φύσις i. q. αἰδοῖον Lys. 92.
 φύσκα Vesp. 1119.
 φυστή Vesp. 610.
 φυτάριον Eq. 894, 26; Pac. 168, 34.
 *φυτίλιον Nub. 53.
 χ in codicibus appositum Pl. 862, 53; 1097, 32; Nub. 518, 23; 562, 768, 31; 817, 928, 965, 1176; Ran. 35, 549, 13; 567; 616, 3; Vesp. 1177, 9; 1191, 45; 1489, 38; Pac. 775, 16; 990, 1, 14; Av. 76, 6; 107, 13;

204, 32; 301, 44; 1309, 19; 1372, 1; Lys. 499, 27; 701, 15.
 *χάδος ad Eq. 1150, 34.
 χαίρειν in initio epistolarum positum Pl. 322, 45; Nub. 609, 1.
 χαίρετω Pl. 1042, 13.
 χαίρεται Pl. 323.
 χαίρεται et χαίρειται Pl. 752.
 χαίρω χαίρῃσω κεχάρηκα Vesp. 764.
 χάλια πάθος τῶν χοίρων Eq. 376, 18; 381, 32.
 χαλᾶν κόπην Pac. 34, 42.
 χαλέψαι Av. 539, 25.
 χαλκευτικῶς Eq. 470.
 χαλκῶδους ἵππος Eq. 552.
 χαλκώδης Av. 261, 10.
 χαμαιδιδάσκαλος Eccl. 809.
 χαμαιτύπος Av. 1258.
 χαμενίς Pac. 347.
 χανδὼν Eq. 84, 34.
 Χάονες Eq. 78.
 χάρηκα, *moneta*, Pl. 862, 7.
 χαράριος χαράριος Av. 266.
 χαρκατριστικός Ran. 928.
 χάραις, ὁ et ἡ, Vesp. 1201.
 χάραις ἵππων Nub. 23, 40.
 χάρειν χαίρει Pl. 145.
 χαριέντισμα Ach. 381, 32.
 χαριστήρια Pac. 923, 51; ad Pl. 1198, 3.
 χαριστήριον Eq. 729, 10.
 χαριστήριος ναός Nub. 35.
 χαρμόσυνα Ach. 1190.
 χάρτης Nub. 773, 49.
 χεῖμαρρος ποταμός Ach. 381, 33.
 χεῖν. συγχεῶ et ἐγχεῶ futura Ran. 473.
 χεῖρ. τὸ ἀνὰ χεῖρα Nub. 1174, 31.
 χεῖρ. τῶ χεῖρε Ran. 1378, 17.
 χεῖριζειν Eq. 825.
 χεῖρομακτρον Eq. 414, 43.
 χελώνη ad Pl. 179, 24.
 χέρνιθα χερνίβα Pac. 956.
 χηνάλωπτος Ach. 855.
 χιβδηλος Av. 158, 42.
 χίδρον Pac. 595.
 χίμελον, χίμετα Vesp. 1167, 32.
 γιτών et γιτώνιον Av. 946, 20.
 χλανίδιον (?) edulium Pl. 191.
 χλιών perispomenon Ach. 1055; Eq. 660, 16.
 χλίων Pl. 550, 34.
 χλοᾶν χλοᾶζειν χνοᾶν χνοᾶζειν Nub. 409, 47.
 χόανον Thesm. 62.
 Χόες, οἱ Eq. 95.
 χοεύς Nub. 1238, 32; Aen. 961, 46.
 χροῖς τεσσάρων μεγάλων ἄρτων, μικρῶν δὲ ὀκτώ Vesp. 440.
 χοιράδες χοιρίδες Vesp. 332, 24.
 Χοιρίλη Χοιρίνη Thesm. init., 6.
 χοιρήνη Eq. 1150, 21.
 χοιρογρύλλιος Pac. 537, 16.
 χοιροκόπος Pac. 374.
 χοιροπαθεῖν Ran. 338, 13.
 χοιρώδης Pac. 928, 39.
 χοιρωδία Eq. 984.
 χολάδες Vesp. 1144, 6.

Χολαργεῖς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Ach. 855.

Χόλιξ Eq. 1179; Pac. 717.

Χολλίδαι Αἰγυπτῶς φυλῆς Ach. 406.

Χορευταὶ δημοσίᾳ ἐσιτοῦντο Ach. 886.

χορηγεῖν σύνδου Ran. 404, 37.

χορηγίαν ἔχων ἔρος Ach. 348.

χορικά, τὰ, Nub. 333, 17; 344, 1; 595, 38.

χορικῶν μελῶν genera Vesp. 270.

χοροκτόνος Κινησίας Ran. 404, 42.

χορὸς διαίρεται εἰς δύο μέρη Ach. 557.

χορὸν μεμερίσθαι εἰς μερικά ἀνάπαιστα

Ran. 354, 22; οἱ τοῦ χοροῦ Nub.

344, 1; Vesp. 230, 401; οἱ κατὰ τὸν

χορὸν Ran. 440, 36; οἱ περὶ τὸν χορὸν

Ran. 372, 26.

χορὸς κωμικός καὶ τραγικός Eq. 589, 1.

χοροῦ loco carminis chorici adscri-

ptum, Prol. XI, 74; Pl. 619, 15; ad

800, 26; Nub. 814, 10; 889, 19.

χοῦς μέτρον Ἀττικόν Eq. 95.

χοῦς δύο ἔσεται, χοῦς δὲ ἕξ Thesm.

347.

χεῖρα. τὰ εἰς τὴν χεῖραν, *utensilia*,

Ran. 159.

χεῖραι, *utensilia*, ad Pl. 839, 54.

τὰ χρεῖωδη, *utensilia*, Ran. 566, 1; τὰ

τῶν νεῶν χρεῖωδη Eq. 279.

χηματικὴ ζήμια Nub. 776.

χεῖσις *locus scriptoris*, ad Pl. 681,

15.

χηρμοὶ διὰ τριμέτρων Nub. 144, 31.

χρήστης Nub. 240.

χρηστηρίζεσθαι Nub. 508, 6.

χρόα Nub. 1171.

χροίζειν Ach. 1047.

χρόνος, *annus*, Pl. 1083.

χρονοτριβεῖν Ach. 66.

χρύπος Ach. 17, 8.

χρυσελεφαντίνη Ἀθηνᾶ Eq. 1169; Pac. 605, 2.

χρυσίζειν Vesp. 1341, 51.

χρυσοκάνθαρος Nub. 763, 6, 14.

χρυσόμυλον Vesp. 1341, 52.

χρυσόβυλον Vesp. 1413, 38.

χρυσοπώλης Pl. 883, 25.

χρυσοφορεῖν Lys. 1194.

χρυσοχορική Pl. 160.

χρωματίζεσθαι Nub. 516.

χρωματισμός Nub. 516.

χυδαῖος οἶνος Pl. 808, 18.

χύδρα Eq. 806, 36.

χύτραν ποικίλλειν Ran. 186, 18.

χυτρίζειν Ran. 1190; Vesp. 289, 5.

Χύτρινοι ἀγῶνες Ran. 218, 7.

χυτρίτης Pac. 1150.

χυτρόπους Ran. 506, 6; Pac. 893.

χυτροπώλιον Av. 13, 52; Lys. 556.

χυτροτομεῖν Lys. Arg. I, 23.

χυτροτόρος Av. 448.

χωλοκραθῆτιον χωλοκραθῆατον Nub. 254.

χωλοποιός Pac. 147.

χωρογραφία Nub. 200, 207, 215.

Ψακάς Ach. 1150.

ψάλλειν. ψάλλαι Ran. 1302, 19.

ψαμμάχιστα Ach. 3.

ψαλλίζειν Nub. 862.

ψευδαττικοί Ran. 1263.

ψευδοπλάστης Nub. 446.

ψευδόπλουτος Vesp. 459, 8.

ψευδόπτωμα Eq. 571.

Ψευδοτύπος Ran. Arg. IV, 30.

ψεύστρια Pl. 970, 49.

ψηρίζειν Vesp. 656.

ψήρισμα, *lessera*, Pl. 277, 49.

ψήρισμα Μεγαρέων, *contra Megarenses*, ad Nub. 302.

ψηρισματογράφος Av. Arg. II, 13.

ψηρίσω Nub. 20.

ψηροθήκη Thesm. 1031.

ψηροφορεῖν. ἐψηροφορηκώς Vesp. 752, 6.

ψιθύιον ad Pl. 542, 1.

ψιθύος, ὁ, ἡ, Ran. 567.

ψιθώδης Ach. 72, 333, 927.

ψιλή τάξις Thesm. 232.

ψίχιον Eq. 1168.

ψυγμός Pl. 313, 45.

ψύλλαι et ψύλλος Pl. 538, 31; Nub. 145, 50.

ψυγρεύεσθαι Thesm. 80, 44.

ψυχρία Nub. 907.

ψωλόεις (sic) Ran. 490, 3.

ωνήσασθαι, πρίχασθαι Pl. 7.

ὠδῶπις Pl. 427.

ὠρεαῖσμός Pl. 963.

ὠρεαῖαν Ran. 481.

ὠρεῦαν Av. 1161.

ὠρικός, ὠρικῶς Ach. 272.

ὠριμκότα Eq. 259, 48.

ὠρίμη κριθή Eq. 1236, 42.

ὠρισμένως Nub. 508, 7.

ὠρονομικός Av. 1694, 13.

ὥς ὅτι Pac. 507.

ὥστια, ὥστιάριος Pl. 330, 6.

ὠτακουστὲν Eq. 1056, 15.

ὠτακουστής Ran. 750, 34; Ach. 92.

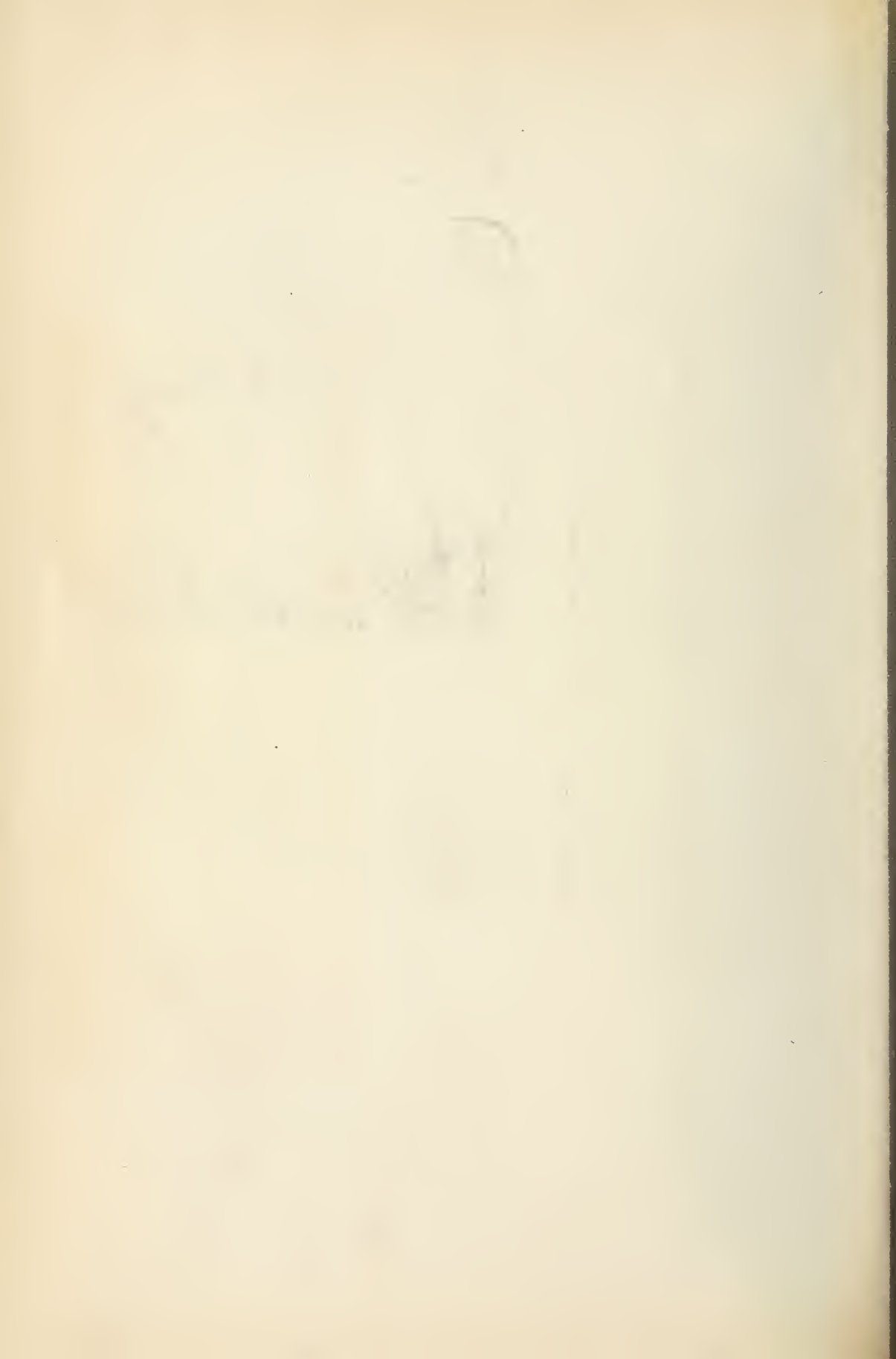
COLLATIO

VERSUUM EDITIONIS BRUNCKII CUM KUSTERIANA

SECUNDUM QUAM SCHOLIA CITARI SOLENT.

*Tertia series differentiam indicat quæ ab eo versu, cujus numero adjecta est, usque ad proxime memoratum
vel usque ad finem oblinet.*

ACHARNENSES.			BRUNCK.	KUST.	DIFF.	BRUNCK.	KUST.	DIFF.	BRUNCK.	KUST.	DIFF.
BRUNCK.	KUST.	DIFF.	310	308	2	635	635	0	181	183	2
153	152	1	317	316	1	640	641	1	255	256	1
580	580	0	410	408	2	865	865	0	270	272	2
951	950	1	719	718	1	880	881	1	312	315	3
975	973	2	736	734	2	1040	1040	0	535	539	4
980	977	3	753	750	3	1515	1514	1	540	546	6
990	989	1	787	783	4	1726	1724	2	545	553	8
1195	1193	2	865	860	5	LYSISTRATA.			595	606	9
EQUITES.			932	926	6	10	11	1	600	612	12
333	332	1	1013	1008	5	15	15	0	605	618	13
385	383	2	1235	1228	7	385	386	1	670	682	12
390	389	1	1255	1247	8	500	500	0	814	827	13
406	404	2	1275	1266	9	605	606	1	820	838	18
505	502	3	1530	1520	10	660	660	0	825	846	21
835	831	4	1535	1523	12	675	676	1	830	854	24
1010	1007	3	PAX.			820	820	0	878	905	27
1080	1078	2	60	59	1	905	904	1	899	928	29
1097	1094	3	390	390	0	1060	1060	0	905	936	31
1260	1258	2	395	394	1	1070	1071	1	1005	1037	32
1275	1272	3	595	595	0	1075	1077	2	1105	1136	31
NUBES.			600	599	1	1200	1201	1	1275	1307	32
236	235	1	765	765	0	1210	1212	2	1280	1313	33
460	460	0	920	919	1	THESMOPHORIAZUSE.			1290	1325	35
707	706	1	945	945	0	50	53	3	1335	1371	36
716	714	2	1030	1029	1	55	60	5	1340	1379	39
810	807	3	1035	1035	0	58	64	6	1345	1386	41
815	813	2	1195	1194	1	130	137	7	1355	1397	42
885	882	3	1290	1288	2	740	746	6	1360	1404	44
971	967	4	1310	1310	0	745	752	7	1364	1409	45
1105	1103	2	1340	1341	1	947	955	8	1365	1412	47
1146	1145	2	1356	1354	2	948	957	9	1435	1483	48
1161	1161	0	AVES.			1078	1088	10	ECCLESIAZUSE.		
1169	1171	2	215	214	1	1085	1096	11	471	469	2
1260	1263	3	220	220	0	1215	1228	13	497	494	3
1390	1392	2	223	224	1	1220	1234	14	499	495	4
VESP.E.			315	315	0	RAN.E.			709	704	5
290	289	1	345	344	1	170	171	1	963	956	7
			386	386	0	PLUTUS.			964	958	6
			540	541	1	810	811	1			

72c-55
PA Dübner, Friedrich (ed.)
3879 Scholia graeca in Aris-
Al tophanem
1855

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
